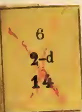
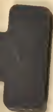
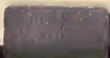

6
2 M
11

6
2-d
14

A

Domus S. Pantaleonis Schol. Piarum

Catholicon

Incipit summa que vocatur Catholicon edita a fratre Joanne de Janua: ordinis fratrum predicatorum.

Rosodia que

dã pars grãmatice nuncupat. Partes siquidẽ grãmatice sũt quattuor. s. orthographia ethymologia: diasyntastica: et prosodia. Orthogr̃phia dr̃ ab orthos qd̃ est rectũ: et graphia scriptura. Inde ortographia id est tractatus de recta scriptura litterarũ et syllabaꝝ. Etymologia dicitur ab etymõ qd̃ est verũ et logos sermo: inde etymologia. i. tractatus de veritate omniũ ptium orõnis absolute. Diasyntastica dr̃ a dia qd̃ est de: et synthasis qd̃ est ↄstructio: inde diasyntastica. i. tractat⁹ de ↄstructiõe pfecta. Prosodia vero dr̃ a pros qd̃ ẽ ad et odos qd̃ est cãt⁹: idẽ psodia. i. tractat⁹ de cuiuslibet dictiõis tpe vel accẽtu. Principalr̃ aũt in isto tractatu siue libro intẽdo de psodia: lȝ ẽt de alijs trib⁹ ptibus aliq̃ hic tangã. Unde tractatus iste tanq̃ a pncipaliori itẽto: si placet psodia nũcupet. vel si magis placet: liber iste vocet catholicon eo q̃ sit cõis et vtĩs. Valet siqdẽ ad oẽs ferme sciẽtias. Nã h̃ de facili iuenit: vñ dictiões formenť et deriuẽtur: quõ scribãť et pferãtur: q̃lr̃ exponanť et etymologizenť et ↄstruãť. Inuenies ẽt h̃ multas vtiles q̃ões nãles: theologicas motas et declaratas. Ordo aũt isti⁹ libri talis ẽ. Primo lȝ pncipaliter itẽdã de psodia: tñ q̃ orthographia ẽ quodãmõ via ad psodiã: agã de orthographia. Scdo de psodia. Tertio de etymologia et diasyntastica q̃si mixtim aliq̃ dicã. Deinde spãlr̃ de ↄstructiõe et suis spẽbus et ptib⁹: necnõ de regimine subiũgã. Quarto determinabo de figuris. Quinto õ orthographia: psodia: origine et significatiõe q̃rũdã dictionũ q̃ sepe inueniunť i biblia et i dictis sanctoꝝ: et ẽt poetaꝝ s̃ȝ ordinẽ alphabeti ordinate subiũgã. Libellũ aũt hũc ad honorẽ dei et gloriose virginis Marie: et beati Dominici pris nr̃i: et oĩum sanctoꝝ electoꝝ: necnõ ad vtilitatẽ meã et eccli̧e sanctȩ dei ex diuersis maioꝝ meoꝝ dictis multo labore et diligẽti studio cõpilaui. Opis q̃ppe ad studij mei ẽ et fuit multos libros legere: vt ex plurimis diuersos carperẽ flores: q̃ meliora et vtiliora sũt cũ beato Hieronymo electurus. Nã s̃m Basiliũ q̃ vtiliora sũt mãdari memoriȩ pncipali⁹ meruerũt. Demẽtia. n. ẽ supuacua addiscere i tanta tpis egestate. Si alicubi võ vox nr̃a isonuit: nõ a paternis discessit limitib⁹. Hoc aũt nõ psumẽs de virib⁹ ppijs attẽtaui quum q̃si nulle sint: sed cõsumatiõis fiduciã laboris q̃ȝ mercedẽ totaliter i samaritano pulso timore figẽs: q̃ ppelatis s̃ pcuratiõe semiuiui duob⁹ denarijs superogãti cũcta reddere ẽ professus. Delectat nos sane veritas pollicentis: sed terret imẽsitas laboris: desideriũ hortať pficiendi sed dehortať ifirmitas deficiẽdi: quã vincit zelus uniq̃ȝ domus dei. In hoc aũt tractatu nõ solũ piũ lectorẽ: sed ẽt liberũ correctorẽ desidero: dũmodo ei⁹ sit cõsciẽtia liuidentiȩ absq̃ȝ veneno. Queso aũt mẽte deuota vt q̃sq̃s hũc librũ legent: apud districtũ iudicẽ solatiũ mihi sue orõnis ipẽdat: et oẽ qd̃ i me sordidũ dephẽderit orõnibus diluat. Orõnis ẽt et expõnis ṽtute collata lector me⁹ i recõpẽsatione me stipat. Si tñ p me ṽba accipit p me fratre Joanne Januẽsi fratrũ p̃dicatoꝝ minimo ad deũ p̃ces d̃uote sũdat.

De prima pte istius operis. s. de orthographia.

p Rima ergo pars istius libri vt dixi est orthographia. Circa quã sic pcedã. Primo nãq̃ȝ agã de littera. Scdo õ syllaba. Tractaturi aũt de littera dicem⁹ de diffinitione: diuisione diuisionis declaratione: mutatione. et recto ordine litterarum.

De littera.

ı Ittera sic diffinitur.

Littera est minima ps cõposite vocis. Vel littera est vox idiuidua q̃ scribi põt. Dicit aũt lr̃a a lino linis vel a lituris eo q̃ antiqui scribebãt i ceratis tabulis et postea linebãt. Litteraꝝ alie sũt vocales: alie ↄsonãtes. Vocales sũt q̃nq̃ȝ. s. a. e. i. o. u. nã. y. idẽ ẽ qd̃. i. vocalis. Cõsonantiũ q̃dã sũt semiuocales: et q̃dã mute. Semiuocales sũt septẽ scȝ l. m. n. r. s. x. z. Mute sũt nouẽ scȝ. b. c. d. f. g. k. p. q. t. et i. et u. posite añ vocalẽ i pncipio eiusdẽ syllabȩ: vt iuno et venus. J tñ ẽ ↄsonãs ante us: ita remanet abiecta us: vt cui⁹ cui et põpeius põpeij: pter hũc datiuũ ei: i quo est vocalis. Q. et k sunt idẽ elemẽtũ qd̃ c. H võ nõ est lr̃a s̃ȝ aspiratiõis nota. Liq̃de sũt due scȝ. l. et r. q̃ posite post mutã i eadẽ syllaba pmittũt pcedẽtẽ vocalẽ nãlr̃ lõgã corripi: vt a secla et tenebre. Duplices cõsonãtes sũt tres scȝ. i. cõsonãs posita iter duas vocales nãlr̃: et x. et z. semp. vt maior dux gaza. Vocales aũt dr̃r q̃ p se plenã vocẽ faciunt. Semiuocales appellãtur q̃ plenã vocẽ nõ hñt. vt semideos semiuiros appellam⁹ nõ q̃ dimidiã ptẽ habeãt deoꝝ vel viroꝝ: s̃ȝ q̃ nõ sũt pleni dij vel viri. Mute dr̃r nõ q̃ oĩno carẽt voce s̃ȝ q̃ exiguã ptẽ vocis hñt: sicut i formis dr̃ mulier nõ quȩ caret forma. sed q̃ male est formata. Et dicimus frigidum eũ nõ q̃ penitus expers ẽ caloris: sed q̃ minime hoc vtiť. vñ mute noiate sũt ad cõparationẽ hñ sonãtiũ. Semiuocales q̃tũ vincũtur a vocalib⁹: tãtũ superãt mutas. K et q q̃uis figura et noie videãtur aliquã hẽre differẽtiã cum c tñ eãdẽ tam i sono vocũ q̃ȝ in metro cõtinẽt potestatẽ. et k q̃dẽ penitus supuacuũ ẽ. Nulla. n. videť rõ cur sequẽte a debeat scribi k. kartago. n. et caput siue p c siue p k scribantur: nullã faciũt nec i sono nec i potestate eiusdẽ cõsonãtis differẽtiã. Q võ pp nihil aliud scribẽda eẽ videtur nisi vt ostẽdat sequẽtẽ u ante litterã vocalẽ i eadẽ syllaba positã pdere vim littere i metro. nõ. n. facit positionẽ. q̃ si iõ alia littera ẽ existimanda. q. q̃ȝ c. oȝ g quoq̃ȝ quum sibi pponiť u amittẽti vim litterȩ alia putari: et alia quum id nõ facit. Dicimus. n. anguis sicut q̃s: et augur sicut i cur. Vñ si velim⁹ cũ veritate cõtẽplari nõ plus q̃ȝ. xviij. litteras i latino sermone habemus: hoc est. xvi antiquȩ grȩcoꝝ: et x et f postea additas: et eas quoq̃ȝ ab eisdẽ sumptas. Nã y et z grȩcoꝝ causa nominũ ↄstruimus. H võ aspiratiõis nota ẽ: et nihil aliud hȝ lr̃e nisi figurã: et q̃ i ṽsu scribiť iter alias litteras: sicut dicit Pris. i pmo maioris. Itẽ sciẽdũ est q̃ nulle ppositiones vel ↄiũctiões debẽt aspirari. Oẽs aũt alie ptes orõnis aspiranť: vt hamus: herco: hũs: hic: huc: heu: sicut dicit Pris. in tractatu ppõnũ. Itẽ aspiratio vt dicit Pris. in i. maio. poniť ante oẽs vocales: vt habeo heres: hyemo: hõ: humus: hylas. Post cõsonãtes aũt q̃tuor tantummodo more antiquorum grȩcoꝝ. scȝ. c. vt chremes: t vt traso. p. vt philippus: vt pirrhus. Iõ aũt extrĩsec⁹ h scribiť vocalib⁹ vt minimũ sonẽt: ↄsonãtib⁹ aũt itrisec⁹ post vt plurimũ sonẽt. Oĩs võ lr̃a vel vox plus se sonat quã ipsi aspiratio postponiť q̃ȝ quã añponiť. Sȝ h̃ videť fallere i vah et ah. q̃ aspiratio videť postpõi vocalib⁹: et nõ añponi. Sȝ ad h̃ rñdet Pris. q̃ apocapa facta ẽ extreme vocalis a: cui pponebať aspiratio: nã pfecta vaha et aha sũt. Iõ aũt abscisiõe facta extreme vocalis aspiratio mãsit ex supiori pcedẽs vocali: q̃ suũ ẽ iteriectiõis voce abscõdita pferri: itaq̃ȝ ps abscõdite extremitatis videť ↄgrue iteriectiõis nalr̃ plati õe remãsisse. Et vt Donat⁹ ait: Vox ẽ icõdita vox hec. Hec quoq̃ȝ q̃ plana ẽ vox iteriectio nõ est. Et diciť incõdita. i. intus ↄdita. Itẽ scias q̃ nũq̃ȝ añ i loco ↄsonãtis posita aspiratio põt iueniri: sicut nec añ u cõsonãtẽ vñ hiulc⁹ trisyllabũ ẽ et hyeme. Nulla võ ↄsonãs añ se aspirationẽ recipit. Hic nota q̃ cremes ppriũ nomẽ diciť a cremo mas: et s̃m hoc caret aspiratiõe. si võ hẽat aspirationẽ cremes: tũc nõ est nomẽ latinũ: nec deriuať a cremo mas: vt dic̃ Hug. Itẽ idẽ dicit q̃ nõ credit q̃ hoc nomẽ ppha deriuetur a prosor faris: sed credit potius q̃ cõponať a pro vel pcul

...onos: qz hoc no... ... ...oph... ... dz post p quā nullum
latinū dz hēre. Unū vult Hug. q̄ pdicte q̄ttuor ɔsonantes
aspirent̄ i grecis dictiōib⁹: ⁊ nō i latinis. Itē ēt videt̄ velle
Pris. q̄ postq̄ dixit q̄ aspiratio iuenit̄ post q̄ttuor ɔsonā-
tes tn̄ q̄si exponēs q̄ h̄ est itelligēdū de grecis dictionib⁹
subiūgit aliq̄zulū post: T inq̄t sine aspiratiōe ponit̄ i lati
nis: i grecis v̄o vel p̄ncipalr. i. in p̄ncipio: vel gemiata i me
dia dictiōe aspirat̄: vt rethor rhodus: pirrhus. Itē Pris.
in. vi. li. vbi agit de desinētib⁹ in es pdu. ita dicit Rhānes
netis ⁊ rhannis qȯ grecū eē ōndit aspiratio post r posita:
qȯ i latinis noīb⁹ nō fit. Idē sentit Apulei⁹ q̄ dicit q̄ vici
um facit q̄ aspirat pulcher vel sepulchrū: q̄z nec e ulla ɔso
nās dz apud latinos aspirari. Sz ɔtra h̄ pōt obijci ō mihi
⁊ nihilū. Sz dicit Apulei⁹ q̄ dz dici mici lz eōꝫ vsus hēat
mihi. De nihilo dico: q̄ cōponit̄ a nō ⁊ hilū pēne. vn̄ nō p
se aspirat̄ c: lz q̄si p accn̄s. ɔtrahit eni hoc ab altero cōpo-
nentū ip̄roprietates aūt nō sūt extēdēde. Ex hoc p3 q̄ cate
na non dz aspirari. Ex p̄dictis p3 q̄ si aspiratio ponit̄ ante
oēs vocales apud latinos ⁊ post q̄ttuor ɔsonātes i dictio
nib⁹ grecis aliqn̄: nō tn̄ est determinatū nec declaratum i
grāmatica a Pris. nec ab aliquo auctore sicut puto qn̄ ge
neralr dictiōes latine vel vocales debeāt aspirari: nec qn̄
p̄dicte q̄ttuor ɔsonātes debeāt aspirari post i dictionibus
grecis: q̄z nō semp ille ɔsonātes i dictionib⁹ grecis aspirā
tur: ⁊ pp h̄ difficile ē scire: ⁊ maxie mihi nō hn̄ sciēti liguā
grecā: qn̄ ⁊ i q̄b⁹ dictionib⁹ aspiratio debeat p̄eponi vel
postponi vlr. Et iō si aliq̄s dictiōes in hoc lib. vel ope asp i
raui nō aspirādas: vel non aspiraui aspirādas: peto veniā
de omissis. ℭ De diphthongis.

r Cire etiā debes q̄ q̄dā vocales alijs vocalib⁹
p̄ponunt̄ sicut p3 i diphthōgis: vn̄ hic de diphthō
gis aliq̄d dicā. Diphthōgus ē ɔiūctio duaꝝ vocaliū viz suū
am retinētiū i eadē syllaba. Nā u posita post g vel q vl̄ s
sequēte vocali i eadem syllaba amittit viz lr̄e: vt q̄s ligua
suadit. Unū dicit Pris. i p̄mo maio. Est inq̄t q̄ qn̄ u amittit
vim tā vocal' q̄ ɔsonātis vt qn̄ iter q ⁊ aliā vocalē ponit̄
vt q̄s: qui: hoc idē plerūq3 patit̄ iter g ⁊ aliā vocalē: vt san
guis ligua. S q̄nq3 añcedēte ⁊ seq̄nte a vel e: hoc idē sepe
fit vt vī suā amittat u tā vocal' q̄ ɔsonātis vt suadeo sua-
uis suesco suet⁹. Et q̄nq3 idē u trāsit i ɔsonātē: vt nauta: na
uita gaudeo gauisus: sic ecōtrario a ɔsonāte trāsit in voca
lē: vt caueo tus: voluo lutus: faueo faut⁹. Itē au trāsit i o
pdu. more ātiquo: vt lot⁹ p laut⁹. In u quoq3 lōgā trāsit
vt claudo icludo. Itē ae trāsit in i pdu. vt q̄ro inq̄ro: cedo
occido: ledo illido. Itē au p ab p̄pōne ponit̄ i his v̄bis au
fugo ⁊ aufero. Diphthongi aūt sūt q̄ttuor. s. au. eu. ae. ⁊ oe.
Quaꝝ due et toto scribūt̄ ⁊ p̄ferūt̄. s. au. ⁊ eu. vt audeo eu
nuch⁹. Alie v̄o due ex p̄te scribūt̄ ⁊ ex p̄te p̄ferūt̄. s. ae ⁊ oe
vt muse ⁊ fenū. Et scias q̄ iste due diphthōgi. s. ae ⁊ oe in
cōi s̄mone nō p̄ferūt̄: ita ⁊ i h̄ lib. fere nusq̄ scribūt̄. vn̄ ce
lū iuenies scriptū isra i suo loco i q̄nta p̄te p e fine a: q̄uis
sit ibi ae diphthōgus. vn̄ celū q̄si celū. Itē fenū p e fine o i
uenies scriptū q̄uis sit ibi ae diphthong⁹ tacita q̄si fenū: ⁊
ita de ɔsilib⁹ itelligas. Feci tn̄ aliqn̄ qȯdā signū i vocali q̄
p̄fert̄ ad denotādū q̄ ibi ē diphthōgus tacita. Uide i celū
Diphthōgi aūt dicūt̄ q̄ binas phthōgos: hoc ē binas voces
cōp̄rehēdūt nā singule vocales suas voces hn̄t. Itē scias
q̄ diphthōgus nūq̄ i p̄terito p̄fecto mutat̄: vt hereo hesi:
audio diui: menio meniui: excepto cedo cecidi. Et si obijci
as de aufero abstuli: qȯ mutat au i abs. Dicim⁹ q̄ nō ē ei⁹
rectū p̄teritū sz accōmodatū. Aiaduertēdū ēt ē q̄ nulla di-
phthōgus i duas pōt ɔsonātes desinere: i duplicē aūt inue
nit̄ vt fex fecis: ⁊ faux faucis. Scias q̄ ōis dictio p̄ie de-
clinatiōis vel sequēs p̄mā declinationē i e desinēs cuiuſ-
cūq3 casus vel nūeri vel gn̄is sit diphthōgat̄. vt muse: ele
cte ille ipse que. Recte v̄o casus vocatiu⁹ nō seq̄t̄ p̄mā de
clinationē sz scd̄az: q̄z ex p̄te mas. ge. ⁊ neu. ē scd̄e: ⁊ iō n̄ di
phthōgat̄ i mas. ge. siue i vctō. ⁊ ita de ɔsilib⁹ ē dicendū.

ℭ De accidentibus littere.

n Ota semper q̄ sicut trib⁹ modis ɔsiderat̄ lr̄a ita ei ac
cidūt tria. s. nomē: figura: potestas: nā inq̄zū scri
bit̄ ɔuenit ei figura. rōne vocis ɔuenit ei nomē: sz inq̄zū
p̄nūciat̄ ɔuenit ei potestas. Itē nō ē ignorādū q̄ mutatio
lr̄aꝝ fit q̄nq3 modis. s. casu: vt v̄go virginis. t̄pe vt ago egi.
deriuatiōe: vt saxū saxosus. cōpositōe vt arma armipotēs
antiq̄ p̄latiōe: vt proes p prodes. Est aūt mutatio substā-
tialis accn̄talis. Substātial' aūt mutatio ē qū vna lr̄a poni
tur p alia: vt ago egi. Accidētalis v̄o mutatio ē qn̄ pducta
eadē ponit̄ p correpta: vt lego legi. Itē sciēdū ē q̄ sex sūt
spēs mot⁹: sicut dicit Arist. i. i. li. p̄dicamētoꝝ. s. gn̄atio: cor
ruptio: augmētū: diminutio: alteratio. s̄m loci mutatio. Et
s̄m oēs istas spēs mot⁹ hz fieri mutatio litteraꝝ. s̄m gn̄ati
onē: vt creo creaui. s̄m corruptionē: vt ago egi. s̄m augmē
tū: vt amo amaui. s̄m diminutionē: vt sedeo sedi. s̄m alte-
rationē; vt lego legi. s̄m loci mutationem: vt mordeo mo
mordi. Itē scias q̄ pductū u mō manet: vt ludo lusi: mō
mutat̄ i u correptā: vt pūgo pupugi: tūdo tutudi. Itē u in
o trāsit: vt nemus nemoris: ebur eboris: p u hz o. Itē ali-
qn̄ o i u mutat̄: vt tremo tremui: ⁊ huc illuc pro hoc illoc.
Itē e pdu. i e. pdu. iuenit̄ ɔuerti: vt alitus anhelit⁹. P̄e
terea sciēdū ē q̄ septē vel nouē s̄m Pris. sūt littere q̄ iter-
ponūt̄ cā euphonie. s. b. vt ābigo: ex am p̄pōne ⁊ ago iter-
posita b. Itē ībuo uis ex in ⁊ uo uis: n mutata i m ⁊ iterpo
sita b s3 quosdā. C vt sicubi: ex si ⁊ vbi iterposita c lr̄a. Itē
nūcubi ex nō ⁊ vbi: iterposita c lr̄a D vt pdest a p ⁊ ē iter-
posita d vt dicit Pris. i. viij. li. p totā declinationē: vbicū-
q3 a vocali icipit hoc v̄bū ē interponit̄ d iūcture cōpōnis.
R vt dirimo: ex di ⁊ emo e in i iterposita r. S. vt obscurus
ex ob ⁊ cura cure iterposita s lr̄a. T vt idētidē ex idē ⁊ idē
iterposita t lr̄a. P vt empt⁹. ⁊ u ɔsonās: vt bos bouis: vt
dicit Pris. i. vij. li. A boue quoq3 bouū dz fieri e i um. Sz
notādū q̄ u ɔsonātē assumūt obliq̄ casus singulares hiat⁹
cā: abijciūt aūt eā qn̄ plurales sūt gn̄is datiu⁹: ablatis. vn̄
gn̄s boum. datiuus aūt ⁊ ablatis p syncopā sepe medie p
feriūtur syllabe: vt bob⁹ p bouibus. De p̄dictis q̄dā dicūt
euphoniā ri. sus. te. um. hra. ca. do. ⁊ pre. p ⁊ u consonans.

ℭ De mutatione consonantium.

p Ostquā de vocalib⁹ diximus: nūc de mutatiōe ɔsonātiū dicam⁹.
Sciēdū ḡ p̄mo est q̄ tres sūt ɔsonantes q̄ manent
eedē p oēs casus: ⁊ nō mutāt̄. s. l. n. r. vt sal lis: flumē nis: ce
sar ris. T quoq3 ⁊ c q̄uis i solis trib⁹ noīb⁹ iueniāt̄ que
pn̄t declinari hoc idē seruāt: vt caput pitis: occiput pitis:
sinciput pitis: ab eodē cōposita alec cis lac ctis: i quo t ēt
addit̄. iuenit̄ ēt hoc lacte ideclinatū. Reliq̄ v̄o consonātes
mutāt̄ vel abijciūt d. ad aliq̄d alicuius. m vt templū pli: s
vt magn⁹ gni. x vt rex gis. Sz hoc videt̄ fallere i hoc noīe
epar epatis: i quo r nō remanet eadē p oēs casus. sz dic q̄
itelligēdū est de noīb⁹ latinis sz epar nō est latinū. Nota
ēt sicut dicit Pris. i p̄mo maio. q̄ i p̄teritis p̄fectis verbo-
rū solēt oēs cōsonātes mō mutari mō manere. exceptis q̄t
tuor. s. l. vt delo laui. p. vt turpo paui s vt q̄sio saui. x vt ne
xo xui. he eni nunq̄ mutant̄. Alie vero cōsonātes mō mu
tant̄ mō manent: vt hēo habui: iubeo iussi: cōpesco cōpes-
cui: dico dixi: ascēdo di: ledo si: lego gi: pūgo si: demo psi: p̄
mo p̄ssi moneo monui fino fiui: nequeo nequiui: torreo si: de
sero deserui: vro vssi. verto verti: flexo xi. Sz pōt obijci ō
h̄ v̄bo vello vulsi. i quo mutat̄ l i p̄terito. Sz dic q̄ Pris. i
tellexit de regularib⁹. nā vello velli debuit facere regulari
ter. Itē q̄rit̄ de disco didici: pello pepuli: p̄cello p̄culi. Sed
dic q̄ l ⁊ s nō mutāt̄ i his v̄bis: sz abijciūtur poti⁹. Intelli
gendū est ḡ de regularibus ⁊ de mutātibus. nō de abijcie-
tibus. Nunc de singulis consonantibus videamus.

b Manet vt bibo bibi. mutat̄ in ps: vt nubo nupsi: scribo scripsi. vel i
... no ss. vt iubeo iussi: vt vult Pris. in. viij. li. Que-

rit aũt ꝺ ſcripſi nupſi: cur nõ p b ſʒ p p ſcribant: ⁊ h̉ eſt cã euphonie: ꝙ i ꝑncipio ſyllabe b añ s vel t nõ põt inueniri: vt ipſe apt⁹ pſitacus. Nã abſon⁹ abſtinẽs ⁊ ſiſta nõ i ꝑnci pio ſyllabe ꝯiũcta b ⁊ s hñt qũ ꝓpoſitio ſeparatim ẽ ſyllaba accipiẽda. Igit̃ pricipia ſupradictoꝝ v̉boꝝ rõnabilr̃ ꝑ pt ſcribũt: ſcript⁹ nuptus ⁊ noĩa ex his deriuata ſcriptor nu ptie. Hec Priſ. i. ix. li. In ꝑmo aũt dicit ꝙ b ⁊ s nõ alr̃ de bẽt ꝓponi h̉ ẽ i eadẽ ſyllaba ꝯiũcte niſi in fine nominatiui cui⁹ gtĩs i bis deſinit: vt vrbs bis: celebs libis. Si obijcia tur ꝺ abs: dic ſm quoſdã ꝙ d̃beret excipi: vl̃ vt qdã dicũt itelligẽdũ ẽ de poliſyllabis: vt legat̃ lr̃a ſic. Nõ alr̃ debẽt ꝓponi in noĩatiuis niſi in illis cuius gtĩs in bis deſinit.

c **Trãſit** i n ꝯſonãtẽ: vt paſco paui. i x vt di co xi. i s vt mulceo mulſi: pco pſi ſi ue pepci. ⁊ i g añcedẽte n: vt q̃dringẽti: q̃ngẽti: ſe xingẽti. Necnõ poſt s poſita trãſit aliqñ i i vel aſſumit eã vt iraſcor irat⁹: nãciſcor nact⁹. naſcor nat⁹: paciſcor pact⁹.

d **Tranſit** in c vt accidit: decẽ in g vt ag gero: in l vt allido. I p vt appo no in r vt arrideo: meridies. Antiqſſimi vero ꝑ ad ar frequẽtiſſime ponibant: vt arfari ꝑ adfari: aruolare pro aduolare. vñ oñdit̃ recte arceſſo dici ab arcio verbo qd̃ nũc accio dicimus: qd̃ eſt ex ad ⁊ cio cõpoſitũ. Trãſit etiã in s vt aſſideo. in duas quoqȝ ſſ. vt cedo ceſſi. in t vt attra mino. Itẽ d iterponit̃ frequẽter hiatus cã ꝓhibẽdi i cõpo ſitis: vt redigo: redarguo: ꝓdeſt. Retrahit̃ ẽt quã ſequens ſyllaba ab s ⁊ alia ꝯſonãte icipit: vt i aſpicio: aſcẽdo: aſpi ro: aſto. h̉ aũt fit ne ꝯſonãs geminet̃ añ aliã cõſonantem.

f **In latinis** dictionibus ponim⁹: vt fa ma fili⁹. In grecis v̉o noĩ bus ph: vt orphe⁹: pheton. Hoc tñ ſcire d̃bem⁹ ꝙ nõ tã fixis labris ẽ ꝓnũciãda f q̃ ph: atqȝ h̉ ſoluȝ itereſt.

g **Tranſit** i s. vt ſpgo ſpſi. i x. vt rego re xi: i ct. vt pigo pict⁹ ago actus.

h **Eſt vbi** manet integra: vt habeo habui: eſt vbi mutatur i x. vt trabo tra xi: vebo vexi: vt dicit Priſ. in. ix. lib.

k **Superuacua** eſt vt dicit Priſ. in i. maio. q̃ quamuis ſcribatur nullam aliã vim hȝ q̃ c vt ſupra dictũ ẽ.

l **Tranſit** in x vt paulũ pauxillũ: mala ma xilla: velum vexillum. In r vt tabula taberna.

m **Tranſit** i n: ⁊ maxime d vel t vel q ſeq̃n tib⁹: vt tñ tãtidẽ: qd̃ cõponit̃ a tñ ⁊ demũ. Idẽ idẽtidẽ: eoꝝ eorũdẽ nũ nũcubi. nũ q̃: nũq̃: anceps ꝑ amceps. Am eñ ꝓpoſitio f vel c vel q ſe q̃ntib⁹ m mutat̃ i n: vt ãfract⁹ anciſus: anq̃ro. Vocali v̉o ſequẽte itercipit b: vt ãbitus: ãbeſus: ãbuſtus: ãbages. nec nõ ẽt icõbuſtus ⁊ cõburo idẽ fit. Idẽ m final̃ dictiõis ſub trahit̃ i metro plerũqȝ ſi a vocali icipiat ſequẽs dictio: vt illũ expirãteȝ trãſfixo pectore flãmas. vetuſtiſſimi tñ non ſemꝑ eã ſubtrahebãt. Enni⁹ i. x. ãnaliũ. Inſignita fere cum milia miliũ octo. Itẽ m obſcurũ i extremitate dictionũ ſo nũ hȝ vt tẽplũ apertũ. i ꝑncio vt magn⁹. mediocrẽ i medijs vt vmbra. Itẽ ſola h̉ ſemiuocal̃ poſt s ponit̃ qd̃ mutaꝝ ẽ vt ſmirna: ſmaragd⁹. ⁊ añ liq̃dã: vt ſamnis rhãnis. ⁊ qñ añ s ponit̃ i finali ſyllaba: noĩs more iterpoſita i fac̃ genitiuũ hyems: hyemis velut inops inopis: celeps libis: ſicut dicit Priſ. i. i. maio. Idẽ i x. dic̃ M manet: vt emo emi. aſſumit pſ: vt demo pſi: como pſi: ꝓmo ꝓmpſi: geminat̃ vt mordeo momordi. ſubtrahit̃: vt rũpo rupi. Idẽ dicit i x. li. Emo ẽpũ facit: qd̃ iõ aſſũpſit p q: nõ põt m añ tũ ſine p iueniri cã eu phonie: vt ſũptus: ꝓmptus: cõpt⁹. De am ⁊ circũ iſra dicã.

n **Modo** mutat̃ i ps: vt tẽno tẽpſi. vel i u loco ꝯſonãtis: vt ſterno ſtraui. Subtrahitur i liquo liq̃: vinco ci. cõiũx cõiugis ꝑ tõ iũgis: ne v̉bũ putetur eẽ vt dicit Priſ. i. ix. li. Et in. vi. li. dicit ꝙ cõiũx d̃finit i nx. Itẽ n vt dicit Priſ. i ꝑncipio ma io. trãſit in g. vt ignoſco ignot⁹ ignau⁹ ignom... cogſco cognat⁹. põt tñ i q̃buſdã coꝝ ẽt ꝑ cõlliſionẽ adẽpta videri n vt ignar⁹: q: in ſimplicib⁹ quoqȝ põt ꝑ adiectionẽ inueni ri g vt gnarus gnat⁹: ⁊ ſequẽte g vel c ꝑ ea enĩ greci ſcri bũt g. Et q̃dã vetuſtiſſimi auctores romãoꝝ euphonie cã vt achiſes agceps aggulus. alij ſcribũt n ⁊ g: vt anceps an gulus. ⁊ h̉ vſus moderno hȝ. Trãſit n in l: vt vn⁹ vllus: ca tena catella bon⁹ bellus. ſilr̃ collido colligo illido. Itẽ trã ſit n in m ſeq̃ntib⁹ b m p ibellis: imineo: impator ipellor. Silr̃ i grecis noĩbus neutris in on d̃ſinẽtib⁹ vt ipelhon ſ pelliom. Trãſit ẽt in r vt corrigo corrũpo irrigo. Hãc aũt mutationẽ lr̃aꝝ ſciẽdũ ẽ nãli q̃dã vocis rõne fieri ꝑꝑ cele riorẽ motũ lingue labioꝝqȝ ad vicinos facili⁹ trãſeũtiũ pulſus. Et ſcias ꝙ in. ij. lib. Priſ. addit pene. vñ dici Pe ne vbicũqȝ cũ ꝓpoſitio añ dictionẽ ab r incipiẽtẽ cõponi tur mutat n in r vt corruo. Trãſit ⁊ ſupra dicta cõſonãs n i s vt ſcindo ſciſſus. findo fiſſus. in x vt canis catulus in c vt ecq̃d ꝑ enq̃d. Expellitur in grecis in on deſinẽtib⁹ quã in latinã trãſeũt formã vt ſimo leo draco ſicut ecõtra addi tur latinis noĩbus in o deſinẽtib⁹ apud grecos: ciceron ca tõ ꝑ cicero ⁊ cato. Trãſit ẽt in u vt ſino ſiui ſterno ſtraui.

p **Manet** vt ſapio ſapui. aſſumit s vt re po repſi: duplicat̃ vt repio peri

q **Niſi** eãdẽ vĩ quã c hẽret nũq̃ i ꝑncipijs iſi nitiuoꝝ vl̃ interrogatiuoꝝ: quorũdã noĩuȝ poſita ꝑ obliquos cãus i c lr̃aȝ trãſiret vt q̃s cui⁹ cui. Silr̃ a v̉bis h̃ntib⁹ q i q̃buſdã ꝑticipijs i c trãſfer tur vt loquor locut⁹ ſequor ſecut⁹ vt dicit Priſ. i. i. maio. ⁊ i. x. li. dicit. Deponẽtia i quor mutãt eã i cu ⁊ ſumẽ: ia tñ faciũt ſupinũ loquor locutũ ſecor ſecutum. Et poſt: ſubdit Priſ. i. i. li. Q trãſit i s vt torq̃o torſi ſicut ⁊ c pco pſi. Silr̃ abijcit u i pꝺ ꝑfecto ſicut ⁊ c vt liquo liq̃ vico vici. Trãſit ẽt i x vt coquo coxi duco duxi. Apud antiquiſſimos frequẽ tiſſime loco cu ſyllabe quu ponebat̃ ⁊ ecõuerſo vt arqu⁹ coquus oquulus ꝑ arcus cocus oculus. quũ ꝑ cũ. quur ꝑ cur. De q etiã ſupra dictũ eſt qñ determinaui de k q c.

r **Sine** aſpiratione ponitur in latinis dictio nibus. In grecis vero vel principa lis vel geminata i media dictione aſpirat̃: vt rhe tor rhodus pirrhus. Tranſit in l vt niger nigellus vmbra vmbella. In s vt arbor vel arbos odos ꝑ odor verro pro verſus. In duas ſſ vt vro vſſi: gero facit geſſi. In u conſo nantem vt tero triui ſero ſeui. In n vt ercus pro ercus.

s **In metro** apud vetuſtiſſimos ſuã vi frequẽter amittit. vt Vir. i x. Enei. Ponite ſpes ſibi q̃ſq;. Trãſit in m vt rur ſuȝ ꝑ rurſus diminuo ꝑ diſminuo. Ter. i adel. Diminuet̃ tibi cerebrũ. Et ſcias ꝙ dimminuo ꝑ duo m d̃r a diſ ⁊ mi nuo. i. i diuerſas ptes minuo ſʒ diminuo ꝑ vnum m a di ⁊ minuo iportat diminutionẽ. Itẽ s mutat̃ in n vt ſanguis nis i r vt flos ris itos ris i x vt aiax ꝑ aias ⁊ piſtrix ꝑ pi ſtris i quo ſeq̃mur doctos. ille eñ ornix ꝑ ornis dicũt. in d vt cuſtos dis ꝑſes dis palus dis i t vt nepos tis v̉t⁹ tis i u ꝯſonãtẽ vt bos bouis. Itẽ ſepe ꝑ ȝ solem⁹ ſ geminatã po nere: vt patriſſo ꝑ patrizo. Sepe ẽt ſ ꝑ aſpiratiõe ponit̃ i his dictiõib⁹ q̃s a grecis ſumpſimus vt ſemis ſex ſeptẽ ſi cut vult Priſ. in. i. mino. Hic ẽ ſciẽdũ ꝙ ſ frequẽter iueni tur liqueſcere maxie apud ãtiquos ⁊ iõ de liq̃dis aliq̃ dicã. Inuenit̃ aũt liqueſcẽtia tã i vocalib⁹ q̃ i cõſonãtib⁹. Et de vtraqȝ h̉ dicã. Vocales vt dicit Priſ. apud latinos oẽs ancipites ſũt vl̃ liq̃de. i. q̃ facili mõ ꝓduci mõ corripi pñt Inuenim⁹. n. qñqȝ vocalẽ eãdẽ ꝓduci qñqȝ corripi. ſic pȝ i hac dictiõe tenebre. cui⁹ pe. ꝓdu. ⁊ cor. Hutc illi⁹ liq̃de q̃ ẽ ſbi. ſ. r. ⁊ vocãt liq̃de q̃dã ſilr̃ indie. liq̃dũ eñ de facili cur rit de vno loco ad aliũ ſicut videm⁹ i aq̃ ⁊ vio ⁊ oleo: ita ẽt i vocalib⁹. facile eñ ꝓducũt ⁊ corripiũt ſicut dictũ eſt. Silr̃ dñr ãcipites. i. dubie q: ad vtrũqȝ ponibiles ſunt vt oñſũ ẽ. In cõſonãtib⁹ eñ ẽt ſũt ãcipites. ſ. liq̃de vt l r q: q mõ lõgã mõ breuẽ poſt mutaſ poſite i eadẽ ſyllaba facui

syllaua. ... qaa no irrōnabilr addunt m n.q. ipse quoq3 vōces faciūt syl.p⁹ mutas posite. Vñ Oui.i.x.me. Piscosaz q3 guidon guidāq3 amarbūta metall. Ecce h̄ lr̄a n posita i eadē syllaba cū muta g ñ facit vocalē sequētē.s.gui lōgā. Scias tñ q alr dicūr vocales liq̄de: ⁊ alr cōsonātes. Uocales dicūr liq̄de q2 de facili mouēt de corruptiōe i pductionē sicut p̄dcm̄ ē. Cōsonātes vō dicūr liq̄de: q2 hñt ptātē destruēde correptōis qñ v3 ñ liq̄scūt: ⁊ ñ ōstruēde qñ liq̄scūt nā tūc vocal' breuis remāet sicut nālr erat. Inuenit̄ ēt hec lr̄a s liq̄scē maxie apō ātiquos: q2 v3 i scāsiōe metri abijcit̄ ɔsonās cū p̄cedēte vocali: qñ sequēs dictio icipit a vocali ⁊ h̄ fit freq̄nt̄ i hac lr̄a m: vt apō Hora. Oibus h̄ viciū est cātorib⁹ iter amicos. Qñq3 fit i hac lr̄a s: vt apō Catonē. Successus idignos noli tu ferre moleste. Abijcit̄ eni s cū sua vocali u ō hac dictiōe successus. Qñq3 abijcit̄ sine vocali: vt apō Hora. Regis op⁹ sterilisq3 diu pal⁹ aptaq3 remis. Abijcit̄ eni s final' de h̄ noie palus: vt fiat breuis pp seq̄nte vocalē vel ñ liq̄scit s vltia hui⁹ nois palus i scāsione metri: qō ēt fit apō Catonē. Qō nosti factū nō recte noli filere: q̄si dicat noli ilere: ⁊ apō Luc. Terga sedēt crebro maculis disticta smaragdo. In scāsione eni s abijcit̄: ⁊ dr̄ maragdo. Inde ēt ē q disert⁹ corripit p̄mā sylla.di: qū sit nālr lōga: qñ cōponit̄ ex di ⁊ ars iterposita s cā euphonie qō ibi liq̄scit. Sic g̊ freq̄nt̄ fiebat oli i hac lr̄a s eclypsis: q2 s sonū h3 valde facilē ⁊ q̄si sibilātē: ⁊ mltotiēs liq̄scit. Nō solū aūt s liq̄scit i metro: s3 ēt i p̄sa: l3 de h̄ Pris. nō faciat mētionē. Jō nota q s posita iter duas vocales fere vbiq3 liq̄scit q̄tū ad sonū.i.nō pfert̄ i sui pleno sono: vt nisi desi gnaui. Hoc aūt ñ pōt accidē i x: l3 affinitatē hēat cū s. Nō eni videret̄ rōnabile nec euphōie ɔsonū q x qū sit duplex ɔsonās sp̄ ōueniat ad mediū sonū simplicis ⁊ liq̄de ɔsonātis: sicut ad sonū de s liq̄da vt v3 pferat̄ eo sono quo profert̄ nisi dixit vel vexillū vel auxiliar⁹. vñ ē dictio pferēda qñ scribit̄ p s: ⁊ qñ p x: sicut māifeste p3 i h̄ p̄terito hausit qō scribit̄ p s qñ ē p̄teritū de haurio ris: ⁊ i h̄ p̄terito auxit qō scribit̄ p x qñ ōscēdit ab augeo ges. Silr̄ p3 i h̄ preterito lusit qō scribit̄ p s qñ ē p̄teritū de ludo dis: ⁊ in h̄ ptō luxit: qō scribit̄ p x qñ ē p̄teritū3 de luceo ces: ⁊ lugeo ges. In q̄b⁹ itelligētib⁹ p3 q̄3 differēt pnūciet̄ x ab s liq̄da. Sic g̊ pnūciat̄ auxit luxit qñ scribūt̄ p x.itē dixit vixit: sic pnūciāde sūcs dictōes sūt vt auxiliū auxiliat⁹. vexillū vexillifer. Ad maiorē aūt declarationē eoꝶ q̄ dcā sunt de liq̄dis scias q fm quosdā triplex ē liq̄scētia lr̄e. Est eni q̄dā liq̄scētia q̄ dr̄ q̄dā habilitas elemēti s3 q facile trāsit de pductiōe i correptionē ⁊ ecōuerso ⁊ h̄ ē tm̄ i vocalib⁹. Est ēt q̄dā alia liq̄scētia q̄ attēdit̄ q̄tū ad subām lr̄e: sine fm nām plariōis ipsi⁹.i.fm q ipsa subtrahit̄ ⁊ nō pfert̄: vel semi plene pfert̄: sicut patuit i hac littera s. Silr̄ hētur i multis aliis tā vocalib⁹ q̄3 ɔsonātib⁹: vt suadeo suauis suauitas omitto: i q̄b⁹ i scāsiōe subtrahit̄ u vel m. ⁊ ē hmōi liq̄scentia subālis: p̄cedēs vō accidētal. Et hec scd̄a pōt eē i vocalib⁹ ⁊ ɔsonātib⁹: sicut p̄dictū ē. Est ⁊ tertia liq̄scētia litte q̄ attēdit̄ circa lr̄e ptātē: sicut videm⁹ i liq̄dis l r: q̄ nō sp̄ cū aliq̄ ɔsonāte pdu. vocalē p̄cedētē: imo ipsis liq̄scētib⁹ vocal' corri. vt illō p̄speri. Et tenebris addit q̄s sine luce gerit. Hic nota q liq̄de posite p⁹ mutā i eadē syl.pmittūt p̄cedētē vocalē nālr breuē corri. vt assecla ⁊ tenebre. vñ dixit nāliter breuē: q2 ñ nālr eēt lōga ñ poss3 eē breuis nec i vsu nec i p̄sa. vñ q2 mat ⁊ frat nālit pd.p̄mā nūq̄3 cōmatres ⁊ cōfratres pñt i pen.corripi nec i versu nec i p̄sa. Si aūt breuis sit nālit̄ pt pduci ⁊ corripi i metro: vt tenebre.pe. cor. ⁊ tenebre pe. pdu. s3 i p̄sa d3 corripi pen. vt cōpatres tenebre: ⁊ h̄ cōiter ⁊ q̄si gnālr cor. Hug. vō vr̄ fuisse q̄si singlaris opionis i h̄. Dicit eni i quodā libello quē cōposuit de accēto: q qñ liq̄da pōit̄ p⁹ mutā i eadē syl. nālit̄: q si vocalis ē nāliter breuis pt corripi ⁊ pduci i metro: ⁊ ēt i p̄sa. si aūt ē nālit̄ lōga tā i versu q̄3 i p̄sa pdu. vt cōmatres. vnde pōt dici fm eū tenebre pen.cor. ita q sit accētus āipenul. q2 breuis ē nāliter. Etiā pōt dici tenebre penul. pdu. eo q accētus principalis sit in penul. pp positionē cōsonātium vñ pōt tenebre in penul.cor. ⁊ pdu. in p̄sa pro volūtate legētis s3 qō prius dictū est cōiter tenet̄: ⁊ hoc puto eē vez.

t Transit in s: vt verto versus. ɔcutio cōcussus. C vero āncedēte trāsit t i x. vt pecto pexui. flecto xui. Hic nota q sicut dic Hug. i vincio cis: regl'a gnālis ē q quotiēs t ponit̄ añ i purā seq̄nte vocali h3 sonū de c: vt lectio amatio: nisi p̄cedat s vel x vel aspiratio itercedat iter t ⁊ i: vel nisi dr̄a ipediat S añcedēte. vt Salusti⁹. x. vt cōmixtio. aspiratio itercedit vt corithios. Et i his oib⁹ ⁊ silib⁹ t tenet̄ i suo sono: l3 seq̄t̄ i pura dr̄a ipedit ne t hēat sonū ō c: l3 i pura seq̄tur i istis genitiuis litiū vitiū ad dr̄am istoꝶ noiatiuoꝶ h̄ vitiū: h̄ litiū. Dōm ē g̊ ad Corinth. Extingue flāmas litiū. ⁊ silr̄ vitis vitiū: vt t retineat̄ i suo loco l3 i pura seq̄t̄. Et scias q l3 aliqñ t hēat sonū de c vt dictū ē: nō tñ accipit sonū de t vñ dictiōes q̄ scribunt̄ p c debēt p c pnūciari: vt facio cis. iacio cis aspicio cis: illicio cis. Ea vero q̄ scribūt̄ p t accipiunt qñq3 sonū de c: vt dixi i q̄tio tis: potior ris: sentio tis: sitio tis. Si aūt q̄ras qūo cog̊scit̄ an facio scribat̄ p c vel p t. Dico q ad scd̄az psonā cog̊scit̄ q̄ p c pnūciat̄: vt facio cis: ⁊ ita de aliis silib⁹ q̄tio tis: sentio tis: ⁊ silia oia scribūt̄ p t l3 pnūciet̄ p c: qō pt cog̊sci ad scd̄az psonā ⁊ pluralē numez. Dicim⁹.n. q̄tio tis: q̄tim⁹ sentio tis sentim⁹. ⁊ ita de silib⁹ dicas. Amicitia vero pudicitia iustitia ⁊ hmōi p c scribūt̄ sic pferūt̄: q2 formāt̄ a gtō si veniūt a noib⁹ secunde declinationis vel a datiuo si veniunt a nominib⁹ tertie decli. addita cia. Violētia vero ⁊ astutia scribūt̄ p t: s3 pnūciantur sono de c: q2 formantur a gtō violēti astuti addita s: Prudētia aūt ⁊ negligētia scribūtur ēt p t: l3 pnunciētur i sono c: q2 formātur a datiuis prudēti negligēti addita a. ⁊ sic de silibus dicas. S3 pōt dubitari de vigitim⁹ q2 h̄ t nō accipit sonū de c. Dico q i h̄ ē i iūctura cōpōnis ⁊ sic nō est ɔ̄ regulā datā q2 regula h̄ h3 exceptionē3. licet Hug. nō excipiat h̄ vñ ad p̄dictas tres exceptiones d3 addi ⁊ nisi i sit in iūctura compositionis: vt vigintiunus.

x Duplex cōsonās ē mō accipit̄ p cs vt i h̄ noie apex cis mō p gs vt i h̄ noie grex gis. Trāsit tñ i u ɔsonātē vt nix niuis necnō i ct vt nox ctis supellex lis. S3 hec ɔ̄ regulā3 declinare vidētur: q2 v3 oīa noia desinētia i x faciūt i cis vel in gis gtīm exceptis q̄tuor noib⁹ q̄ vidētur ɔ̄ regulā declinari.s. nix niuis nox ctis: senex nis: supellex ctilis. Cōposita vō simpliciū declinationē sequētur: vt pnox pnoctis: exlex exlegis. subit ēt x loco aspiratiōis: vt vebo vexi: trabo traxi: vertit̄ i f vt efficio effero. Et scīedū q quotienscūq3 ex p̄positio p̄ponit̄ cōpositis dictionib⁹ a vocali icipiētib⁹ vl' ab his trib⁹ ɔsonātib⁹ c p t: itegra manet: vt exaro: exeo exigo: exoleo: exuro: excutio: expeto: extrabo. Quidā vero dixerūt q ēt x sequēte s integra manet. vt sit dicat sequor exsequor. s3 isti vidētur facere ɔ̄ grecoꝶ cōsuetudinē. illi eni3 s sequēte nūq̄3 x p̄ponūt̄ s3 k. Meli⁹ g̊ vt dicit Pris. in.i. maio. nos x solā ponim⁹ q̄ ponit̄ p cs. Cui⁹ rōnē nō solū ipse son⁹ auriū iudicio possit reddē: s3 ēt q geminari s aliqua cōsonāte añcedēte mime pōt. geminari aūt videretur p⁹ ɔsonātē si x añcedente q̄ loco cs fungit̄ ipsa cōseq̄t̄. vt dicat̄ exscq̄e exsequor. Qō si liceret liceb̄it ēt s fili p⁹ bs vl' ps: q̄s loco x duplicis ɔsonātis accipim⁹ addē s vt si dicat̄ obssessus abssessus: qō minie l3: q2 nō p̄t duplicari ɔsonās alia subsequēte ɔsonāte: qñ nec añcedēte nisi sit liq̄da añ mutā: vt suppellex: suffrago: suffluo: effluo. effringo. vt dicit Pris. i.i.li. tractatu de h. Tñ duplex ɔsonās vt x potest iueniri añcedēte cōsonāte. vt lanx: fallanx: ⁊ sequēte: vt expeto. Et nota q sicut dicit Pris. i. xiiij. li. nulla alia ps in x ōfinit apud latinos nisi noia ⁊ ex p̄positio q̄ greca ē. ⁊ vix ⁊ pax aduerbiū comicū: quo vtit̄ Terē. qō silr̄ grecū ē. Et scias q x icipit ab i qū alie semiuocales ab e icipiāt. Et est rō q2 i i terminat̄ apō grecos. Vocat̄ eni xi sicut docet alphabetū grecū. vñ p apostrophē dicim⁹. ix. Vñ h̄ nota q

vocales dicitur quia per se vocem faciunt sine consonantibus unde quelibet vocalis per se facit syllabam: ut amo et inchoant vocales a suo nomine: et in se terminantur sive in nomen suum. Consonantes autem dicuntur quasi cum alio sonantes .i. cum sono vocalis. Non enim possunt proferri consonantes sine sono vocalis. et hoc satis patet in eorum prolationibus: sicut cum dicimus be.ce.de. similiter non possunt per se perficere syllabam sine presentia vocalis. vocalis vero sine eis syllabam facit. Tantum enim fere refert inter vocales et consonantes quantum inter animas et corpora. Anima enim per se movetur et movet corpus. Corpus autem non movet animam: nec per se movetur: sicut patet in cadavere. ita et vocales per se moventur ad perficiendum syllabam: et ipsas consonantes movent secum. Consonantes vero sine vocalibus immobiles sunt ad perficiendam syllabam. Semivocales autem ab e incipiunt: et in se terminant absque x: que sola ab i incipit per apostrophem greci nominis xi: quia necesse fuit quum x sit semivocalis a vocali incipere et in se terminare. Que x novissime a latinis assumpta post omnes ponitur litteras quibus latine dictiones egent. Quod autem ab i incipit eius nomen ostendit etiam Servius in commento quod scribit in Donatum his verbis. Semivocales sunt septem que ita proferuntur ut inchoent ab e littera et desinent in naturalem sonum: ut .f.l.m.n.r s.x. sed x ab i inchoat. Idem etiam Eutropius confirmat dicens. Una duplex consonans x que ideo ab i incipit quod apud grecos in eadem desinit: ut xi: Mute autem a se incipientes et in e vocalem desinentes exceptis q et k quarum altera in u altera in a finitur sua conficiunt nomina. Incipiunt ergo mute a sono muto sive a sono proprio: et terminantur in sonum vocalis. quum ergo plurimum denominetur littera a principio et sonus mutarum sit in principio mutus: sicut patet in earum prolatione: merito vocate sunt mute. Incipiunt ergo ut dixi mute a sono muto sive a sono proprio et terminantur in sonum vocalis e: ut be.ce. de. excepta f quam quidam ideo posuerunt semivocalem ut Servius supra: quia incipit a vocali .s. ab e sicut semivocalis et terminatur in sonum proprium. hoc tamen non facit eam semivocalem: nomen enim littere non mutat esse littere. Unde dicit Pris. i. maio. Nihil enim aliud semivocalis habet littera hec nisi nominis prolationem que a vocali incipit. sed hoc potentiam littere mutare non debuit. Si enim esset semivocalis necessario terminalis nominum inveniretur: quod minime repies. Nec autem l vel r in eadem syl. posset poni que locum mutarum est dumtaxat nec coniunctim ante easdem posita faceret syllabam. Volo etiam te scire quod quantum semivocales vincuntur a vocalibus tantum vincunt et ipse mutas ut supra tetigi. quod patet ex eo quod vocales habent tres proprietates. per se enim perficiunt vocem: inchoant nomina et terminant similiter Semivocales autem harum duas tantum habent. Nam inchoative sunt dictionum et terminales ut nil. et ita de aliis semivocalibus que quinque inchoant dictiones: quinque terminant. tertiam vero non habent .s. quia per se vocem non perficiunt: et ita vincuntur a vocalibus. Mute vero nec per se vocem faciunt. nec omnes terminant nomina: sed quedam earum terminant nomina: sicut .c.d.t. et hoc in paucis nominibus exercent. nam pauca nomina desinentia in eas inveniuntur. inchoant tamen: et ita unam tantum sibi vendicant ex illis tribus proprietatibus. Vincuntur ergo a semivocalibus sicut quod semivocales a vocalibus: quia licet inchoent: tamen raro terminant nomina. Tamen et apud grecos vocales et semivocales tantum terminant nomina: non mute: et merito. Illa enim debent esse in fine que multum sonant: quia omnis prolatio plus festinat circa finem et plus sonat. unde etiam oratores exaltant vocem suam in fine vel circa finem. Habent ergo semivocales secundam euphoniam. nam melius et perfectius sonant quam mute: sicut et vocales ipsis semivocalibus. Hec dicta sunt de semivocalibus gratia dei et de x.

y **Vocalis** est semper: et scribitur tamen in grecis nominibus et barbaris sicut et z unde quum y ponitur inter duas vocales est vocalis. et per se syllabicatur. unde prosopopeya est sex syllabarum: et ita de similibus dicas. Quia autem mentio facta est de x et z que sunt duplices consonantes: et i aliquando duplex est consonans: ideo hoc dicam de i ostendens quando sit duplex consonans: et quando simplex. Deinde etiam subiungam de u consonante

i **Potest** esse simplex consonans: et aliquando duplex. u vero tamen est simplex consonans. Notandum est ergo quod i consonans posita naturaliter inter duas vocales vim suam retinentes: alias servantes et maxime in simplici dictione: accipitur pro duplici consonante: et debet syllabicari cum sequente syllaba: ut maior troia. Si enim i remaneret vocalis essent tres vocales iuncte sine ulla media consonante [illegible] tollerabilis ut vult Pris. in .iii. li. maio. In tenuia autem remansit i vocalis. et est ratio huius hec: quia nominativus pluralis neutri generis formatur ab ablativo singulari desinente in i debet superare illum ablativum una syl. ut mari maria: forti fortia. Hoc autem non fuisset in hac dictione tenuia nisi i remansisset vocalis. Preterea quando i est duplex consonans debet syllabicari cum sequente syllaba. quod non fit in tenuia. Notandum etiam quod invenitur i inter duas vocales positum simplex consonans: sed in compositis tamen: ut reiectus reiice: sicut docet Pris. in orthographia introducens exemplum Virgilii. Titire pascentes a flumine reiice capellas. Ecce hec quatuor syllabe re. ii. ce. ca. sunt omnes breves: et faciunt proceleumaticum constantem ex quatuor syllabis brevibus. Oportet ergo quod ibi non sit duplex consonans: immo simplex quum non faciat ibi positionem. Ratio autem hec est quia i non est inter illas vocales naturaliter sed gratia compositionis. Quum ergo hec propositio re naturaliter brevis sit: ibi etiam correpta invenitur a poeta. unde composita excluduntur in hoc quod dicitur naturaliter. et hoc vult Hug. qui dicit quod baiulo las est verbum simplex: et sic ibi est duplex consonans: et producit primam. Si autem baiulo sit ibi compositum verbum: tunc non est ibi duplex consonans nec prima longa sed potius brevis: iuxta illud Cloto colum baiulat: lachesis trahit: atropos occat. Item dicit Hug. quod magister componitur a maior et sterion: quasi maior in statione. et debet scribi media syllaba per ii: unum consonans et aliud vocale: ut dicatur maiister. Sed constat quod magister habet primam brevem: et est compositum ergo si scribatur per ii maiister: i non erit ibi duplex consonans quum sit prima brevis. Alii dicunt quod reiicio tam in presenti quam in preterito primam producere et corripere invenitur: quia ibi i potest esse simplex consonans: et sic primam corripit. Unde Vir. Titire pascentes a flumine reiice capellas. vel potest ibi esse duplex consonans: et sic producitur prima positione. Unde idem Vir. Reiice ne maculis obfuscent vellera pellis. Alie vero propones composite cum hoc verbo iacio penultimam producunt: ut iniicio: pu. io adiicio eiicio: deiicio: in quibus omnibus i duplex consonans est ante i vocalem et istius opinionis fuit magister bene. His visis dici potest quod i consonans: posita inter duas vocales naturaliter est duplex consonans et positionem facit precedenti vocali: ut maior: peior. et hec regula generalis est in simplici dictione. De tenuia non est obiectio quia ibi i non est consonans quum non syllabicetur cum secunda syllaba sed per se quia vocalis est. In compositis autem habet instantiam: sed hoc potest excludi in eo quod dicitur I posita inter duas vocales naturaliter: quia in compositis non videtur ibi i esse naturaliter sed potius accidentaliter .s. ratione compositionis. Aliqui etiam facit positionem etiam in compositis: ut adiicio eiicio. quia ponitur inter duas vocales: et syllabicatur cum sequenti syllaba: sed hoc omnino non fit naturaliter ut superius declaratum est. Patet ergo quomodo verificetur regula predicta I consonans posita naturaliter inter duas vocales vim suam servantes et maxime in simplici dictione accipitur pro duplici consonante. Hec autem particula vim suam servantes non est declarata. ideo nota quod hoc additum est: quia i positum inter u post g vel q et alteram vocalem: non est duplex consonans: immo vocalis. Ratio autem huius est: quia altera illarum vocalium .s. u non servat ibi vim suam immo amittit. Iuxta illam regulam de diphthongis superius datam .s. u posita post g vel q vel s sequente vocali in eadem syllaba amittit vim littere: ut qui lingua suadet. Ex quo patet quod in his dictionibus neqior: piguior: quia et similibus ibi i non est consonans: sed vocalis: sicut docet Pris. in .iii. li. maio. in tractatu comparativorum. Quidam contra predictam regulam obiiciunt de coire: ubi i non est duplex consonans posita inter duas vocales. quum precedens vocalis corripiatur scilicet co. Unde Luca. Nec coire patres etc. Sed ex predictis patet solutio: quia videlicet non est ibi inter duas vocales naturaliter: immo accidentaliter videlicet gratia compositionis et syncope. Deberet enim dici coiuere. sed per syncopam dicitur coire: sicut coii. unde in his dictionibus coire coii coiisse introire introierunt et similibus remansit i vocalis quum non sit ibi naturaliter inter duas vocales. et hoc etiam patet quia i non syllabicatur cum sequenti syllaba sed per se solam: quod non posset fieri si esset consonans. ¶ Sic vidimus quando i sit duplex consonans. Nunc videamus quando sit simplex. Et est dicendum secundum Pris. quod i modo pro simplici quandoque modo pro duplici accipitur consonante. Pro simplici quando

... i principio dictionis posita subseq̄n te vocali i eadē syllaba: vt iuno iupiter. Pro duplici autē q̄ñ i medio dictiōis ab ea icipit syllaba post vocalē añ se positā: subsequēte quoq3 vocali i eadē syllaba: vt maius: peius: ei⁹. Pro simplici quoq3 i media dictiōe inueniť: s3 in cōpositis: vt iniuria: eiect⁹ reijce. Uirg. i bu. pceleumaticū posuit p dactilo: vt Tityre pascētes a flumīe reijce capellas

a **Est consonās** q̄ñ ab ea icipit syllaba i pncipio dictionis posita subseq̄nte vocali i eadē syllaba: vt venus. ⁊ ē tñ simplex cōsonās. Uñ dicit Pris. q in ea preualuit potestas simplicis cōsonātis. Sed videť q sit duplex ꝯsonās. nā si dicā cupiui pen. pdu. si dicā cupij penul. corri. ⁊ sic videť q u sit ibi duplex cōsonās ⁊ pstet positionē vocali pcedēti. Ad h̄ dōm est q u tñ est simplex cōsonās: nec illa vocalis pcedēs pōnē ab illo u recipit: imo est nāľr lōga. sicut p3 in supino ⁊ participio i quibus nō est u ⁊ tñ pdu. penul. vt cupitus cupita cupitū. Et scias q u posita post g vel s sequēte vocali i eadē syllaba amittit vim litterę: nā vim cōsonātis nō h3 ibi qū nō faciat positionē cū altera cōsonāte. vim vocalis nō h3 qū nō faciat cū altera vocali cū qua est in eadē syllaba diphthongus. Et sciēdū q h̄ verū est vbi u cū altera vocali sequēte est in eadē syllaba: vt quis: anguis. Si vero sunt i diuersis syllabis nō est verū: vt arguo: exiguus. ⁊ hoc accidit tñ vbi est g ⁊ non q. Nā q nunq̄ pōt syllabicari vel scribi nisi sequētibus duabus vocalibus quę sunt in eadem syllaba secū: ⁊ iō q̄uis iste nominatiuus quis scribatur per q: genitiuus tamē ei⁹ nō scribitur per q sed p c: vt cuius. quia in cuius i est cōsonās: nō vocalis. Ex pdictis p3 q equus equi ⁊ equus equa equum: ⁊ similia scribuntur per duplicē u post q.

¶ De recto ordine litterarum.

b **Jcto** de diuisione litterarū ⁊ earū mutatiōe nūc dōm est de recto ordine ipsarū litterarū. Scias ergo q vnicuiq3 litterę accidūt tria sc3 nomē figura potestas. Nomen. i. nominatio: vt a b: ⁊ sunt elemētorū nōīa idectinabilia: tā apud nos q̄3 apud grecos. ⁊ hoc duplici de cā. Pria est q2 simplicia ⁊ stabilia debēt eē elemēta q̄si simplex fundamētū cuiuslibet doctrine ⁊ imobile. Scđa est q2 si variareť eorū nominū declinatio significatio euanesceret: quum vocales a suis vocibus cōficiūt sua nōīa. Si enī diceretť hoc a huius atis: nō eēt amplius nomē illi⁹ litterę in obliq̄s. silr de vnaquaq3 littera siue vocali siue cōsonāte: quare nōīa elemētorū idectinabilia remāserūt. Figurę accidūt quas videmus i singulis litteris. Potestas vero ē ipsa pnūciatio: pp quā ⁊ figurę ⁊ nomina sunt iuenta. Diuidiť tñ potestas litterę in substātialē ⁊ accidētalē. Substātialis potestas litterarū est litteram eē vocalē vel cōsonātē. semiuocalē vel mutā. Accidētalis vero est multiplex: videlicet correptio: pductio: aspiratio: lenitas: liquescētia: duplicitas: imutatio: trāsmutatio. Ordo ēt accidit litteris: sed nō signať eis p accidēte: q̄ñ pars dicať eē potestatis. Qđ enī aliqua littera pponať vel postponať in syllaba: hoc h3 a mō pnūciādi: qui nihil aliud ē q̄3 potestas. Accidit ergo ordo litteris: qui q̄uis in syllabis dinosciť: tñ q2 cōiūctus eē videť cū ptāte elemētorū nō absurdū puto nūc illū ei subiūgere. Sūt g̃ vocales ppositiue videlicet: subsequētibus aliis vocalibus in eisdē syllabis a e o. Subiūctiue e u: vt ae au eu oe. J quoq3 apđ antiquos post e ponebať. ⁊ ei diphthōgū faciebāt: quā p oi i lōgo scribebāt more antiquorū grecorū. Diphthōgi aūt q̄b⁹ nūc vtimur sūt q̄ttuor. s. ae au eu oe. de q̄b⁹ supra dictū ē. Nūc g̃ de ordīe cōsonātiū videam⁹: ⁊ prīo de ordine semiuocaliū. Jn semiuocalib⁹ sūt alię ppositiue aliis semiuocalibus i eadē syllaba: vt m sequēte n: vt amnis: dānū: somnū: hymnus. Et vt dicit Papi. sōniū sōnus: ⁊ cętera silia q̄ hñt m añ n: i eadē syllaba debēt pnūciari. ⁊ Martianus i orthographia sua dicit q litterę q̄ iter se copulari nō possunt adiecta alia littera sociātur: vt m ⁊ n: qū nō coeant vocali antecedente vniūtur: vt in omni ⁊ in somno. S quoq3 ppositiuo ē sequēte m. vt smirna: smaragdus: p s non p 3 scribi d3. Nā vt dicit Pris. i. i. maio. vitiū faciūt qui 3 añ m scribūt. Nunq̄3 enī duplex lr̄a i capite syllabę posita pt cū alia iūgi cōsonāte. pterea s frequēter liquescit in metro 3 vō nō. Sic g̃ ille versus poss3 culpari si smaragdus scriberet p 3: quē ponit Luca. i. x. li. Terga cedēt crebro maculis distincta zmaragdo. S vō ibi scripta cessat repzehēsio. Nā s frequēter liquescit i metro: ⁊ iō illa syllaba ma pt ibi corripi vt supra ostēsum est. Jn fine aūt syllabę oēs liq̄de solēt añ s poni: vt plus: hyems: mons ars. Silr ante x: excepta m: vt falx: lāx: arx arcis. Jn mutis pponūtur b ⁊ g seq̄nte d: vt bdelliū: gen⁹ lapidis. abdomen: migdonides. C vō ⁊ p pponūtur sequēte t: vt actus: lectus: diphthōgus. vnde peccāt q̄ syllabicāt actus: s3 debēt syllabicari actus: q2 c cū t sūt eiusdē syllabę: ⁊ sic de oībus pdictis ⁊ silib⁹. Semiuocalis nulla ppониť mutis nisi s sequente b: vt asbestus asbutes. C vel q: vt scutū: squalor. P: vt spes spera T: vt status. ante aliā aūt nullam mutarū. Hic nota q sicut dicit Pris. p. nō patiť r añ se i eadē syllaba. si aūt obijciať de h̄ noīe stirps: in quo r poniť añ p i eadē syllaba. dico q Pris. itellexit i pncipio syllabę. Principiū aūt voco: q̄cq̄d ē añ pmā vocalē. Qū g̃ p nō patiať r: ibi ante pmā vocalem cessat obiectio. Pōt ēt aliter dici: Qđ enī dicit Pris. itelligiť q̄ñ p sumiť in vi sua ⁊ simplr: ibi aūt nō sumiť p simplr siue i vi ppria: imo ps ibi collaterales sumūtur p vna figura q̄ ē apud grecos: ⁊ vocať psi ⁊ hui⁹ ē figurę. Et vt vult Pris. in. i maio. hoc iterest iter elemēta ⁊ litteras: q elemēta ppriē dicūr ipse. s. pnūciationes: notę aūt earū litterę abusiue tñ ⁊ elemēta p litteris ⁊ litterę p elemētis vocanť: qū enī dicim⁹ nō posse cōstare i eadē syllaba r añ p nō de litteris dicimus: sed de pnūciatione litterarū. Nā q̄tū ad scripturā pñt ꝯiūgi: nō tñ etiā enūciari: nisi postposita r: vt pnceps. Mutę vō semiuocalib⁹ pponūtur. Liquide absq3 m oēs pene oib⁹: vt bl: blādus: cl: clarus: dl: abodlas nomen barbarū gl gladius tl athlas pl planus fl flauus bn abnuo: s3 ibi b magis ē supioris syllabę: q2 ppositio syllabicari d3 p se cn cnidus cr crudus dn ariadne gn gneus tn etna pn terapne br vmbre cr crebre dr draco fr frater gr gratus pr pratū tr tractus. Ante m aūt inueniť c d g t: sicut piracmō alcmena dragma admetus ritmos. P pponiť huic lr̄ę s in pncipio syllabę. vt ipse psitacus: ⁊ sic cōstat q p ⁊ s debēt simul syllabicari. B ante s vel t nunq̄3 inueniť i pncipio syllabę nec ēt stare pōt: ⁊ iō b cōuertiť in p: vt nubo nupsi nuptum. Analogia enī req̄rebat b i pterito vt supi. qum esset b i psenti: sed euphonia cogit scribi per p: ⁊ non p b dictas dictiones. vnde Pris. i fine pmi maioris dicit: nubo nupsi scribo scripsi faciūt q̄uis analogia p b cogit scribere sed euphonia supat q̄ ēt nuptā nō nubtā ⁊ scriptū nō scribtū cōpellit p p nō per b dicere ⁊ scribere.

¶ De syllaba.

v **Jso** de littera. Nunc vidēdū est de syllaba: ⁊ de syllaba hoc mō. Prīo q̄d sit syllaba quot lr̄is cōstare videť ⁊ pōt ⁊ quo ordine. Scđo de lr̄is terminātib⁹ syllabā. Tertio de accidētibus singulis syllabę. Scias g̃ q syllaba vt dicit Pris. in. ij. maio. est cōprehēsio litterarū ꝯsequēs sub vno accētu ⁊ vno spiritu plata. Abusiue tñ ⁊ singulariū vocaliū sonos syllabas nominamus. Possumus tñ ⁊ sic diffinire syllabā. Syllaba ē vox lr̄alis q̄ sub vno accētu. i. vno spiritu idistāter pferť. A singulis tñ icipiēs nō plusq̄3 sex lr̄as pcedere syllaba pt. i latino smone vt ab ars: mars: stans: stirps. Et notādū q syllabę q̄ ex singulis ꝯstāt litteris nō plures sūt q̄3 ipse vocales ex q̄bus fiūt. Quot aūt ex ampliorib⁹ inumerabiles. Nulla syllaba tres vocales h3. vñ u ⁊ i nō alr iūgūtur diphthōgis nisi loco posite cōsonātiū. u tñ ēt tunc iungi pōt diphthōgo qū amittit vim lr̄ę vt quę lingue. Sępe inueniuntur p duab⁹ vocalib⁹ iūctis h̄ est p diphthōgo singulę vocales posite: vt plostrū p plaustrum ⁊ inquiro pro in

quero τ vbi pro eu diphthongo e ponitur. vel .i. Que singu lar. lrāꝫ sūt .s. syllabe ex vocalib⁹ vt dictū ē cōstāt: vt a τ e τc. Que aūt ex duab⁹ cōstāt: vel a vocalib⁹ sūt: τ inueniūt diphthongus i ae oe: vel a vocali τ cōsonāte anteceđēte vel se quēte: anteceđēte: vt da: ↄsequēte vt ad: nō plures tñ φ̄ tres cōsonātes antecedere vocalē: vt rursus possūt nisi tres pñt Sed hic notādū est φ si anteceđūt tres cōsonātes nō pñt ni si duc cōsequi vocalē: vt mōstrās. nec iteꝝ si cōsequantur tres: nō pñt antecedere nisi duc: vt stirps. Si aūs syllaba ter minet i cōsonātē necesse ē ēt sequētē a cōsonāte incipere: vt art⁹ arduus: nisi sit cōpositū: vt abeo: adeo: pereo. Vero diānus tñ de ortographia ostēdit rōnabile ēē sonoritatiꝫ q̄tū ad ipsam vocis plationē: i cōpositis quoqꝫ simplicium regulā i ordinādis syllabaꝝ lrīs seruari. Sed ↄtra eum sic obiicit̄: φ oblitus: oblatus: obauo: abrado: τ silia si b trāsit i scđaꝫ syllabā. more simpliciū dictionū primā cōem hēre i metris opꝫ: vt possꝫ ēt corripi: sed hoc nusφ̄ inuenit̄. Pre terea circūeo τ circūago τ silia nō paterent elisionē m i pro nūciatione: si trāsiret i sequentē syllabā m. Nec in phibeo exhibeo: inhumatus: anhelo: inhibeo: adhuc: adhinc: τ sili bus scđe syllabe pncipalis aspiraret̄ vocalis: si terminalis ↄsonās ppōnis i eā trāsiret: quo i istuc: istoc τ h: istec istuc Si vo i media dictiōe syllaba a vocali icipiat: necesse ē aū cedētē quoqꝫ nisi sit cōposita i vocalē terminari: vt pietas curialis peo ruo minuo. Est tñ qn̄ i cōpositis ēt subtrahit̄ ↄsonās: vt coo cois. qnqꝫ mutat̄: vt comedo: vbi ēt ppo sitio nō syllabicat̄ p se: sꝫ trāsit ad sequētē syllabā. Itē sci as φ ↄsonās posita inter duas vocales semp est de sequē ti syllaba i simplici dictiōe: vt amo: oro: nisi geminet̄: tunc eni vna ↄsonās ē ō pma syllaba: τ sequēs ō scđa: vt assus sꝫ i cōposita dictiōe est de pcedēti syllaba: si nāli sibi cohe ret: vt adeo: peo. Primitiales syllabe: hē i pncipio dictio nū posite ab oīb⁹ incipe lrīs: desinere tñ nō i oēs pñt: sꝫ in bas. In vocales qđē oēs a q̄cūqꝫ ↄsonāte icipiat sequens syllaba: vt mare gnā fili⁹: votū ludus. In cōsonātes vo si sequēs syllaba a vocali icipiat: nō pñt syllabe desinere: ni si vt dictū ē i dictionib⁹ q̄ ex ppōnibus in cōsonātes desinē tib⁹: vel alijs ptibus ↄronis sunt cōposite: vt abutor. obau dio: obedio: subeo: aduro: ineo exacuo: itereo: pego: alter vtrū: trāseo. Nec tñ si sequēs syllaba a cōsonāte icipiat: sꝫ antecedētē in quācūqꝫ cōsonātē desinere. ergo p singulas cōsonātes: vt potero id tractare conabor.

De littera b.

b Terminat pcedētē syllabā: si sequens quoqꝫ ab eadē incipiat: vt sabburra sabbatū: gibb⁹: gibberosus: gibber obba Cōposita quoqꝫ a ppositionib⁹ i b desinētib⁹ τ ab alijs di ctiōib⁹ a b icipiētib⁹: vt subbibo: q̄tū ↄsonās c sequēte so let plerūqꝫ mutari i eā: vt occido accubo: succubo: succino succido. In qbusdā tñ p ab abs ppositio cū dictionib⁹ a c icipiētib⁹ cōponit̄: vt abscōdo abscedo: abscido. Ob quo qꝫ ē qn̄ assumit a: tūc cū cōponit̄ cū dictiōe a c icipiēte: vt obscurus. boscen⁹: ita dicit Pris. i. ij. li. maio. Sꝫ i. ix. li. dicit φ inuenit̄ obs a quo cōponit̄ obscen⁹: vñ dicit: obsoleo quoqꝫ absoluti facit: nō ē eni a soleo solit⁹ sꝫ: qō vel sol iti facit preteritū sꝫ ab obs τ oleo: sicut obscenus ab obs τ ce no. f. ēt sequēte i eadē ↄuertit b: vt officio: effundo: suf ficio: suffero. vel ↄuertit̄ i u vocalē vt aufero: aufugio: τ cō ponit̄ aufero ex eb τ fero. aufugio ex ab τ fugio. Rō autē q̄re b nō ↄuertit̄ b i f sꝫ i u vocalē ē h: q: si scriberent̄ ibi duo ff dubiū eēt vtrū eēnt cōposita ex ab vl ad qū vtraqꝫ illaꝝ ppōnū ↄuertat suā ↄsonātē i f sequēte ea. Nec est in cōueniēs φ b mutet̄ i u qñ ēt u aliqñ ↄuertat̄ i b vt celebs cōponit̄ eni a celestē τ vitā τ ducēs. G quoqꝫ sequēte i eā trāsit b vt suggero oggānio necnō ēt m subsequēte vt sū mitto: preterea omitto p ommitto dicim⁹. Nota. i. ij. fmonū Aut spes oponas aut artē illusus omittas. subtrahit̄ vnū m vt pmā corripiat. Idē patit̄ b subsequēte p vt oppono suppono. Qnqꝫ tñ vt dicit magr bn̄ abiicit̄ b sequēte p. vt opio τ opior: sicut d in apio. R quoqꝫ sequente p plerūqꝫ i eā ↄuertit̄ b vt arripio surripio. In qbusdā tñ manet im mutabil̄ vt abrogo abrado τ h fit cā q̄ si diceret̄ arrado arro go diceret̄ p duo r: dubiū eēt vtrū eēnt cōposita ex ab vl ad qū vtraqꝫ ppositio mutet extremā cōsonātē in r seque te r. Itē ob retinet b sequēte r vt obruo. Alijs aūt qbuscū qꝫ lrīs sequētib⁹ integra manet b vt abdo obdo subdo sub dolus: abbinc abluo sublat⁹ obliquor abnego obnitor sub nitus. Ergo nulla nisi ppositio cogat antecedēs syllaba i b pōt desinē nisi vna quoqꝫ ab a icipiat vt ostēsum est i pdi ctis noīb⁹. ita dicit Pris. in. ij. li. In tractatu aūt prepositio num sic dicit Prisci. A ab abs e ex fere candem significa tiōis vi hñt. nā τ locales τ tpales τ ordinales silr inueniūt̄. sꝫ qn̄ ↄsonās seqtur a τ e magis ponūt̄ i appōne vt a do mo e iure. Ab vo τ ex sepissime i cōpōne nō solū vocalib⁹. sꝫ ēt cōsonātib⁹ pponunt̄ vt abigo abduco exuro excurro. In appōne vocali qđē seqnte sp vt ab illo ex illo cōsonā ti raro. Nā a qđē τ e vocali qđeꝫ sequēte nō pponūt̄. Ab aūt τ ex cōsonātib⁹ sequētibus solēt pponi si nulla asperi tas vocis phibeat. Abs tñ in cōpōne ↄsonātib⁹ solet ppo ni. Ab oīb⁹ i cōpōne pponit̄ lrīs absqꝫ c vel q vel τ vt ab breuio abduco affat̄ nā b i f cōuersa est. Aufero in quo b cōuertit̄ in u taꝫ euphonie φ̄ ōrie cā ne si affero dicas ab ad ppōne τ fero cōponi videat̄ abluo abnego ommitto in quo b in m cōuertit̄ arripio in quo b in r ↄuertit̄ asporto in quo b in s mutat̄ sicut i aspello differētie cā ne si appor to τ appello dicamus ab ad oposita estimētur. Hec Pris. vñ versus. Ab si cōponis elemēta qucūqꝫ sequunt̄. C q t trīs sit be tres excipiūt̄. Ex pdictis collige φ hec ppō ob bis lrīs sequētibus mutat b in illas scꝫ c vt occido f vt of fero g vt oggānio p vt oppono qnqꝫ subtrahit̄ vt opio. si autē seqtur m subtrahit̄ b vt omitto vel mutat̄ in m vt ommitto qnqꝫ tñ itercipit̄ s cū dictiōe icipiēte a c vt obscu rus obscen⁹. vñ qdā dixit de pdictis. Cur sert grex pomū nūc ob mutat̄ i illas. Ex pdictis pꝫ q oppropriū scribit̄ p geminū p. Cōponit̄ eni ex ob τ pbriūꝫ mutato b in p. De ab satis pꝫ p pdicta. Sub vt vult Pris. i tractatu ppōnum bis lrīs sequētib⁹ mutat b in illas. s. c vel f vel g vel m vel p vt succūbo succurro sufficio suffero suggero summitto sū moueo supparo suppono τ sic de silib⁹. In cōpōne vo nō localē vim retinet sub vt subeo suppono subijcio submit to subduco subtraho. nō diminutiuā viꝫ vt subrideo sub tristis suffundo. Anvo sub mutet̄ i r sequēte r nō facit mē tionē Pris. li. xiiij. i. tractatu de ppōnib⁹. Sꝫ i. ij. li. vt di ctū ē supra dicit Pris. φ b sequēte r plerūqꝫ i eā cōuertit̄ vt surripio τc. Uide supra. Dicit ēt Pris. φ b mutat̄ i s vt subeo a quo venit iussi. Cōuertit̄ ēt in s cā ōrie in asporto τ aspello vt supra dixi. De pdictis dici pt cor fuga mel por rū pcedēs subtrahit ad se. qnqꝫ aūt remanet b sequente c vt subcinericius ne ex succo τ cinere cōponi videat̄. Hōm est q̄ succōtrarie: h qđā dicāt subcōtrarie p b. Quidā ēt di cūt obceco p b h hoc nō habeatur a Pris. Itē nota φ fm Pris. suscipio τ sustuli sunt cōposita a susum vel sursum aduerbio τ nō a sub ppōne. Suscipio eni cōponit̄ a susuꝫ τ capio. Sustuli a susū τ tuli. φ aūt nō sint cōposita a sub pꝫ. Nā si i suscipio fuisset b nō fuisset mutata i s sequente c. imo i c sicut i succurro a sub τ curro. Silr si i sustuli fuis set b nō fuisset mutatū i s sequēte t imo remāsisset integruꝫ vt in subtinnio. ḡ nō sūt cōposita a sub sꝫ a susuꝫ vel sursuꝫ Suspicor aūt τ suspicio silr sunt cōposita a susum τ non a sub. Si eni cōposita eēnt a sub remāsisset b ibi τ nō fuisset mutatū in s sicut pꝫ in silibus vt subsisto τ subsisto. Cōposi ta ḡ sunt a susum vel sursum. Dic tñ sciēdū est φ s quod erat i illo aduerbio susuꝫ subtractū est pp aliud s qō erat ex pte illius cōponētis. s. spica vel specio. nā si remansisset ibi sicut in sustuli τ suscipio geminaretur ibi par cōsonās ante alteram cōsonantē vnde dicit Pris. Suspicor quoqꝫ τ suspicio a susū vel sursū cōponunt̄ sꝫ abiiciūt vnū s q: n pōt duplicari consonans alia subsequente cōsonante qñ

noc ascedēte nisi sit muta ante liq̄dā vt supplex suffragoz.

c **Nullā** superiorē syllabā terminat nisi seq̄ns incipiat a c vel a q: vt bacca: bucca: ficcus: succus: q c̄ds. q̄cq̄ȝ atq̄ȝ. Ex hoc quoq̄ȝ ostendit̄ eādē viȝ hēre c ꝛ q. Si obijciat̄ de necdū nec nenō vbi p̄cedēs syllaba desinit in c: ꝛ tñ seq̄ns nō incipit a c vel a q. Dici pōt ꝙ Pris. itellexit de cōpositis ex p̄ncipalib⁹ partibus. i. noīe ꝛ v̄bo. vel dicas ꝙ nō sūt cōposita: sed sunt irregulares dictionū aggregatiōes sub vno accētu p̄ferēde. q̄cq̄d aūt p d scribit̄. Et scias ꝙ c cum e ꝛ i representāt plene sonū suū: vt secus cibus. Cuȝ a v̄o vel o vel u sonū hȝ lr̄e k: vt caput culex coma: vt q̄dā dixit. Iteȝ aiaduerte ꝙ c trāsit i g: n p̄cedēte vt q̄ngēti. Cōpositū est g a q̄nq̄ȝ ꝛ cētū conuersa c i g p̄pter affinitatē quā hȝ g cū n tātā eni affinitatē hȝ n cū g ꝙ sępe facit se cōuerti in g. pręcedente tamē n: vt quingenti quadringenti: cuius signum est ꝙ si nō pręcedat n c nō cōuertit̄ in g: imo remanet itegrū vt ducēti trecēti. De hoc etiā in g dicam inferius.

d **Non** terminat p̄cedētē syllabā: nisi seq̄ns quoq̄ȝ ad eadē icipiat a simplicib⁹ dictionibus ꝛ i plerisq̄ȝ cōpositis vt ab addir vel ab addier addo reddo redduco: qd̄ ēt reduco dr̄. Virg. in. iiij. Enei Eiectā classem socios a morte reduxit. Hic tñ ipa cōsonās d in ad prępositione mutat̄ seq̄ntibus his nouem litteris c f g l n p r s t: vt accido accūbo affectus aggero allido annuo applico arrideo assiduus assideo attingo. vnde versus. Cor flagrās le nis pir sal ta. ad sibi mutat. Ex quo pȝ fm quosdā ꝙ dr̄m est assum affui: nō assum per d: assumus nō adsumus. Itē scias ꝙ d aliq̄n nō mutat̄ seq̄nte p sed abijcit̄ vt aperio qd̄ cōponitur ex ad ꝛ pario aliq̄ diciūt ꝙ cōponit̄ ex a ꝛ pario sed prius dictū magis mihi placet. Subtrahit̄ ēt d i q̄busdā qū seq̄ns dictio icipiat a gn vel sp: vel sc: vt agnit⁹ aspect⁹: ascēdo: vñ v̄sus. Tollit̄ idē tñ seq̄nte si cōsona post s. Et ē rō q̄ regła supra a Pris. data ē. Si due p̄tes ɔsonātes p̄cedūt aliquā ɔsonātē vna illaꝝ dȝ abijci: vt asto ascēdo: ne geminatio ɔsonātis fit añ cōsonātē: q̄ nec añ cōsonātē nec post ɔsonātē dȝ fieri geminatio cōsonātis: nisi altera illaꝝ fuerit liq̄da l vel r: vt supplico suppmo. Sȝ obijcit̄ de idcirco: q̄dcūq̄ȝ ꝛ silib⁹ quoꝝ p̄ma syllaba desinit i d: lȝ seq̄ns nō icipiat a d. Dico ꝙ ista regula nō sp̄ v̄ificat̄ i cōpositis fm Pris. ꝛ iō fallere pōt in illis sic ēt i his dictiōib⁹ adeo aduro. Alijs aūt seq̄ntibus lr̄is itegra manet d i cōpōne: vt adbibo adhereo admitto: adq̄ro: aduoco. Inuenit̄ āmitto: ſȝ cōponit̄ ex am p̄pōne iseparabili. Amitto enī ex a cōponit̄: vt admiror ꝛ ēt āmiror ex ad ꝛ am p̄pōne inenit̄. Sic ḡ d itegra manet seq̄nte q: vt acq̄ro fm Pris. Sȝ obijcit̄ de q̄cquā vbi d mutat̄ in c seq̄nte q: vñ supra dixit Pris. ꝙ d trāsit i c: vt accidit q̄cquā. Dico ꝙ h̄ itelligēdū ē de hac p̄pōne ad: q̄ nō mutat d seq̄nte q: vt acq̄ro: sicut pȝ p textū Pris. q̄ dicit. Alijs aūt seq̄ntib⁹ lr̄is integra manet d i cōpōne: vt adbibo admitto ꝛc̄. sp̄ exēplificat de ad: ꝛ sic de q̄cq̄ȝ nō ē obiectio: vł p̄t dici ꝙ hęc ɔsonās. seq̄nte q remanet itegra ꝛ nō mutat̄: vt adq̄ro. Hoc aūt dictū eē videt̄: q̄ qū q ꝛ c rep̄sentēt idē elemētū: videt̄ ꝙ sicut d mutat̄ i c seq̄nte c vt accipit: ita ēt d seq̄nte q: ſȝ remanet tūc imutabił ḡnalr̄ in cōpositis ab hac p̄pōne ad. ꝛ fere vbiq̄ȝ ēt i alijs ɔpositis: h̄ dico: q̄ q̄nq̄ȝ mutat̄ i c cā euphonie: vt q̄cq̄ȝ: ꝛ ēt q̄cq̄d: vt dicūt q̄dā. Alij v̄o dicūt ꝙ q̄cq̄d scribit̄ p d: non p c. vñ nō mutat̄ ibi d: sicut nec in q̄dq̄ȝ vel q̄dq̄ȝ. Nec Pris. exēplificat nisi de q̄cq̄ȝ vt patuit. dicit enī. D trāsit i c: vt accipit quicq̄ȝ: ꝛ sic ex v̄bis Pris. nō habet̄ ꝙ q̄cq̄d scribat̄ p c. Itē nota ꝙ nullū verbū desinit i d. vñ inq̄t scribit̄ p t. Volo ēt te scire ꝙ q̄dā cognatio siue affinitas ē iter d ꝛ z. vñ q̄dā scribētes d sepe exp̄mūt z i sono: antiq̄ n scribebāt medēti⁹ p mezentius. Silr̄ affinitatē habēt i sono: d ꝛ t sicut pȝ in terminatione istoꝝ nominū: caput apud. Parū enī distinguitur iter d ꝛ t: quo ad sonū. Itē iter t sine aspiratione ꝛ t cum aspiratione est d media: vt declarabitur in h littera.

f **Nullaȝ** terminat syllabā: nisi loco b vel d vel s vel x i p̄pōnib⁹ sit posita qū seq̄ns dictio ab eadē icipit ɔsonāte: vt officio: sufficio affect⁹ difficił: diffūdo efficio. Et ex h̄ quoq̄ȝ muta eē ōndit̄ f fm qd̄ qū oēs semiuocales simplices solēt i medijs dictionibus geminari hęc nō geminatur nec terminat eas sicut ille: nisi i suo noīe p̄prio. s. qñ dr̄ f. Sȝ ēt qñ l ꝛ r p̄ponit̄ liq̄dis more mutarū. De offa nō ē qd̄: q̄ cōponit̄ ex ob ꝛ fans: ꝛ ita f ē ibi posita loco b: ꝛ dr̄ offa q̄si offans idest ɔ fantē q̄ noceat fanti qū ei⁹ os iplcat. vñ q̄dā. Offa nocet fanti ſȝ p̄dest esurienti. Itē scias ꝙ f magnā affinitatē hȝ cū ph i sono: vt pȝ i fili⁹ ꝛ philippus. ꝛ scribit̄ f in latinis dictionib⁹: ph in grecis: nec tā fixis labris p̄nūciāda est f quō ph. atq̄ȝ hoc solum interest vt dicit Pris.

g **Apud** latinos null⁹ syllabę ē terminalis nisi qū loco b vel d ponit̄ vt in ad vel sub vel op p̄pōne: vt aggero agger suggero aggānio. Est q̄nq̄ȝ n p̄ncipał syllabę ꝛ añ se assumit g vt pro natus gnat⁹ p not⁹ gnot⁹ antiq̄ dicebāt. vñ ignot⁹ notus gnosco cog̊sco: noui cog̊ui. ꝛ p⁹ n c sępe positā i g cōuertit vt i nūeris q̄dringēti p q̄drincēti: a cētū q̄ngēti septingēti octingēti. Adeo eni n p̄posita facit c in g cōuerti ꝙ in q̄b⁹ n ñ ē nūeris huāt c vt ducēti trecēti sescēti p sexcēti. Ad p̄dictoꝝ declarationē scias ꝙ i his p̄pōnib⁹ in ꝛ cō n altera nō seq̄nte plerūq̄ȝ mutat̄ i g vt ignosco ꝛ cog̊sco ignot⁹ cogniu⁹ cognat⁹ ignominia ignar⁹ i q̄busdam supradictis subtrahit̄ n a p̄dictis p̄pōnib⁹ q̄ i altero cōponētiū inenit̄ g vt ignarus vel addit̄ p p̄thesim: vt dicat̄ gnosco gnoui vñ dr̄m ē dinosco sine g. Pręterea supinū faceret dignitū si ibi eēt g sicut agnitū cognitū ꝛ p̄ticipiū p̄teriti passiui faceret dignit⁹ sicut cogniu⁹ agnit⁹. qd̄ tñ nō dicim⁹. Itē scias ꝙ iter c sine aspiratione ꝛ c cū aspiratione media ē g: sicut declarabit̄ i h. Itē i cōsonās hȝ i sono affinitatē cū g ꝛ idē ē ꝙ p̄les scribūt magister p g: qū rectius fm Hug. scribatur p duo. ij. vnū consonans ꝛ aliud vocale vt maister.

h **Non** pōt terminare syllabā. Et si opponatur de vah ꝛ ah ꝛ oh iteriectionib⁹ in q̄b⁹ videt̄ h terminare syllabā. Dico ꝙ h̄ sit p apocopā q̄ p̄fecta sit vocalia vaha aha ē oha. Nā suū ē iteriectiōis p̄ferri voce abscōdita. Interiectiones eni signt affectus animi q̄ p̄turbant mētē loq̄ntis ne p̄fecte loq̄ possit. Hoc itellige de dictionib⁹ latinis. Nā i theologia vtimur dictionib⁹ hebraicis i quibus aspirationis nota post tres mutas termiales habet̄ post c vt sadoch post p vt ioseph aleph post t vt deleth. Itē scias ꝙ si aspiratio ponat̄ inter aliquā cōsonātē ꝛ vocalē seq̄ntē i eadē syllaba. tūc aspiratio attribuit̄ ɔsonāti p̄cedēti ꝛ nō vocali seq̄nti vt nihil philippus. Itē si dictio icipiēs a vocali aspirata cōponit̄ cū alia dictiōe remanēte vocali vł muta remanet aspiratio vt rehabeo p̄hibeo exhibeo ſȝ si abijciat̄ vocalis abijcitur ꝛ aspiratio vt p̄beo. Itē nłłe p̄pōnes vel ɔiūctiōes aspirāt̄. req̄re supra vbi de aspiratiōe dixi. Nota ēt ꝙ sicut dicit Pris. iter c sine aspiratiōe ꝛ c cuȝ aspiratiōe media ē g. Inter t sine aspiratiōe ꝛ t cū aspiratiōe media est d. Inter p sine aspiratiōe ꝛ p cū aspiratiōe siue f media est b. sūt igitur medie g b d. ꝛ dr̄ medie. q̄ nō ita leniter sonāt sicut ille nō aspirate nec ita aspere sicut ille aspirate. verbi gratia g nō ita leniter sonat sicut c sine aspiratione nec ita aspe sicut ch. Silr̄ d nō ita leniter sonat sicut t sine h nec ita aspe sicut th. ꝛ iō dr̄ media iter t sine aspiratiōe ꝛ t cū aspiratiōe. i. iter t ꝛ th. Silr̄ b nō ita leniter sonat sicut p sine h nec ita aspe sicut ph siue f. Et iō dr̄ media iter p nō aspiratam ꝛ p aspiratā. i. iter p ꝛ ph. Et notandū est ꝙ in lenib⁹. i. p̄dictis in tribus cōsonantib⁹. s. p t c nō aspiratis pulsus exterior est. i. circa labia. q̄ formantur in extremitate labioꝝ. vt pȝ in eorum p̄latione. In asperis vero. i. i illis aspiratis pulsus fit interior. i. in gutture quia i gutture formant̄. Medie vero eaꝝ scȝ b d g. obtinent medium locum q̄ nec formātur circa labia nec in gutture sicut pȝ i p̄latione eaꝝ: ſȝ

formantur quasi in ligua affixa medio palato q̃ locus est
medius iter gutt̃ ⁊ labia. Et hec est vna cã q̃ ↄfirmat Pri-
sci. b. d. eẽ medias p̃dictaꝝ.
k **Nullius** syllabe põt esse terminalis.
l **Quacũqȝ** consonante sequẽte põt an
tecedentem terminare sylla
ba: vt albus vicus soldũ alpheus algeo illud vl-
mus alnus talpa fulsit altus filius mulsi. Q ⁊ r solis sequẽ
tibus nõ iueni añcedere l. nã h ⁊ k nec pñt post l iueniri.
i **Terminat** supiorẽ syllabã qñ seq̃ns
syl. icipit a b vl̃ p: vel alte
ra m: vt cãbisces ãbo cõparo ĩpiũ sũm⁹ hãmõ. vñ
ẽsus. M vel b vel p nusq̃ȝ vult n fore p̃se. Illi⁹ g̃ loco sp
m ipse loco. Notãdũ q̃ iuenit̃ an diiũctio⁊ scribit̃ p n vt
ibi. Eloq̃r an filea: ⁊ nũq̃ȝ iuenit̃ i cõpõne. Am aũt p̃posi-
tio nũq̃ȝ iuenit̃ i appõne: imo sp̃ i ↄpõne: vt di dis re se an
con. Et p̃dictis pȝ q̃ añ c d t q f nõ ẽ scribẽda m sȝ n: vt nũ
cubi tãtũdẽ eũdẽ idẽtidẽ nũq̃d anfractus. Et mutat̃ i p̃di-
ctis m i n. Itẽ quotiẽscũqȝ hec p̃positio circũ cõponit̃ cũ
dictiõe icipiẽte a vocali m dȝ scribi sȝ nõ p̃ferri: vt circũ-
ago: circũamict⁹: circũeo vñ ẽsus. Circũposita vocal̃ si co-
mitet̃. M nõ p̃fert̃: sȝ sola figura tenet̃. h aũt fit ne m vi-
deat̃ syllabicari cũ seq̃nte vocali ⁊ pp̃ sonũ difficilẽ: qr so
nus ei⁹ terminat̃ labijs clausis: sȝ stati oꝛt labia apiri pp̃ se
quẽtẽ vocalẽ. vide ẽt in circũeo is. Itẽ sciẽdũ q̃ iuenit̃ cõ
⁊ cũ. Hec p̃põ cõ scripta p o ⁊ n nũq̃ȝ i appõne iuenit̃: sȝ in
cõpõne tñ. Et mutat̃ qñq̃ m i n ⁊ maxĩe sequẽte b: vt cõ
buro: m vt ↄmitto: p vt cõpono. Cũ ṽo scripta p u ⁊ m nũ
q̃ȝ iuenit̃ i cõpõne. Ex quo ẽt pȝ q̃ mecũ tecũ: secũ: nobiscũ
vobiscũ ñ sũt ↄposita ⁊ ẽ cũ qñq̃ aduerbiũ tp̃ale vt qũ ve
neris ad me. i. qñ. Qñq̃ ↄiũctio adiũctiua vt cũ huias mihi
diligo te. qñqȝ ẽ p̃põ huiẽs abltõ: vt vado cũ illo ad ecclĩã
n **Terminat** añcedẽtẽ syl. sequẽtibus c
vel o vl̃ f vel g vl̃ altera n
vel q vel s vel t vel i vel u ẽt p cõsonãtibus posi
tis vel x vt mãc⁹ ↄduco cõfiteoꝛ ↄgru⁹ ãnus inq̃ro ↄfitus
ãbhoni⁹ ↄiũgo ↄuerto anxi⁹. N aũt sequẽte b vel p i m cõ
uertit̃: vt ibuo ipi⁹. L ṽo vel m vel r sequẽtib⁹ i eas cõmu
tat̃: vt collido imunis corrũpo. Et pene vbicũqȝ con p̃põ
añ dictionẽ ab r icipiẽte ponit̃ h idẽ patit̃: ⁊ h recte qũ nec
i simplicib⁹ iueniat̃ dictiõib⁹ n añ r nisi forte i aliquo p̃po
noĩe: vt hẽric⁹ cõrad⁹. Ex h pȝ q̃ hec p̃põnes i ⁊ cõ si cõpo
nãt̃ cũ dictiõe icipiẽte ab r vel l ↄuertũt n in illas. vt irruo
collido illudo corruo verũtñ cõ cõposita cũ dictiõe icipiẽ-
te ab r qñqȝ retiet n. ⁊ iõ dic̃ Pris. pene ⁊ fit cã diñ: vt cõ
rigo gas. fuisset enĩ ibi coĩcidẽtia iter p̃mã p̃sonã hui⁹ ṽbi
corrigo gis: ⁊ p̃mã hui⁹ ṽbi corrigo gas fm quosdã sic̃ in
diciũ de sīlib⁹ h̃r. Itẽ scias q̃ h p̃põ cõ qñqȝ i ↄpõne p̃dit
n sequẽte vocali: vt coeo is: a cõ ⁊ eo is subtracta n cã eu-
phonie: qñqȝ cõuertit n i m. vt comedo dis: ⁊ h ẽt fit cã eu
phonie: ⁊ syllabicat̃ m cũ sequẽti syllaba ⁊ nõ cũ p̃ma. Et
h accidit pp̃ mutationẽ ↄsonãtis. Et si obijcias oẽs p̃põ ita
syllabicãda ẽ i cõpõne sicut p se: vt h̃r a Pris. dico q̃ h ṽi
ficat̃ qñ p̃põ remãet itegra: h aũt corrũpit̃ cũ n ↄuertat̃ in
m. Si vltra istes dicẽs: g̃ a sili potuit fieri i h ṽbo coeo is:
vt ↄuerteret̃ n i m: ⁊ dicat̃ comeo mis mit: dico q̃ fuisset
ibi coĩcidẽtia iter scd̃aȝ ⁊ tertiã p̃sonã hui⁹ ṽbi como mis
mit: q̃re cã vtẽdi ↄcidẽtiã illã ñ ibi ↄuersa fuit n in m: imo
subtracta ẽ n cã vitãdi cacephatõ. Itẽ nota q̃ sic̃ dic̃ hug.
i erge. En apd̃ grecos tm̃ vȝ q̃ntũ i apd̃ latios: vñ noĩa gre
ca siue notha q̃ p̃dictã põnẽ hñt i sui cõpõne pñt scribi in
differẽter mõ p en mõ p in: vt entimema ⁊ itimema ene-
gumin⁹ iergumin⁹ encaustũ ⁊ icaustũ: ⁊ sic de sīlib⁹ dicas.
p **Nullã** terminat syllabã: nisi sequẽs inci-
pit a p: vt lippus apparet appellati
uum opprobrium approbatus.
q **Non** põt termiare syl. qr q ⁊ k semp in ini
tio syllabaꝝ iueniũt: ⁊ apd̃ ãtiquos
ponebat̃ cui p q̃: sic̃ ⁊ qũ p cũ syllaba ⁊ quur pro
cur: vt supra dixi i q ⁊ k õ lr̃a. Et scias q̃ q nũq̃ȝ põt sylla-
bicari vel scribi nisi sequẽtib⁹ duab⁹ vocalib⁹ q̃ sũt i eadẽ
syl. secũ: vñ lȝ ille ntũs q̃s scribit̃ p q gũs aũt ei⁹ ñ scribit̃
p q sȝ p c vt cui⁹: qr i cui⁹ i ↄsonãs ẽ nõ vocalis. Pȝ ẽt ex
h q̃ equus eq̃ ⁊ equus equa equuȝ: ⁊ silia debent scribi p
duo u: vocalia ãbo: vt supra dixi i u ↄsonãte vbi egi õ lr̃a.
r **Quacũqȝ** cõsonãte sequẽte p̃t termi- 5
nare p̃ioꝛẽ syllabã: vt moꝛ
bus p̃cus oꝛdo p̃ficio corfiniũ oppidi nomẽ: mar-
go p̃hibeo p̃lego p̃luceo iterluniũ carmẽ carnis coꝛp⁹ arq̃-
potẽs anq̃ramis cursus moꝛsus art⁹ p̃tur⁹ curu⁹ xerxes. In
q̃busdã tñ ↄpositis inenio l i r ↄuerti: vt itelligo ⁊ pellicio
p iterlego. ⁊ plicio pellego p p̃lego: pelluceo p perluceo.
s **Nullã** supioꝛẽ syllabã terminat i simpli-
ci dictiõe nisi seq̃ns icipiat ab ea-
dẽ: vt cassus: ⁊ nisi in cõpositis ab his cõsonãtibus
incipiat scȝ c f g m p t vel i ⁊ u cõsonãtibus: vt obscurus:
discutio: trãsferro: trãsgredio: trãsmeo displicet distermio
disiũgit trãsuecho. In oibus p̃dictis cõpositionibus est s
terminalis p̃põnis. Nã i simplicib⁹ dictiõibus necesse est
s ⁊ c eẽ eiusdẽ syllabe: vt pascua luscus. M ẽt vel p vel t
sequẽte s i simplici dictiõe s eiusdẽ syllbbe secũ est: vt cos
mus: p̃sper: testis. Et scias q̃ Pris. i. ij. li. maio. obscure de
terminat de s. Scire ẽt debes q̃ ait Pris. in. xiiij. li. Ab m
vel u loco ↄsonãtis icipiẽtibus solet i cõpõne p̃poni a: vt
amẽdo amẽs: auecho añ q i appõne abs vt absquolibet añ
c vero vel t i cõpõne: vt abscõdo: abscedo: abscido: abstra
ho: obstruo: abstineo. frequẽti⁹ tñ a ⁊ ab ⁊ abs ṽbis passi-
uis vel ablatiuis iũgũt̃ vt amoꝛ a viro vel ab illo: accipio
ab illo: vel absquolibet aufero: vel ab illo aufero. Hec
Pris. Abs ẽt i cõpõne iuenit̃ cũ dictione icipiẽte a t: vt p̃ij
ce hoc abste. De abs ẽt dixi i b. Itẽ vt dicit Pris. in. xiiij. li.
Hec p̃positio trãs ⁊ cõponitur ⁊ sepatur. vt trãsuecho: trãs
fero trans padũ. trã tyberim ⁊ qñ cõponitur cũ dictiõe in-
cipiẽte a d vel n vel i ↄsonãte amittit ns: vt trado: tradu-
co: trano traijcio: traieci: cũ i vero vocali remanet integra:
vt trãsitus: ⁊ ẽt cũ alijs vocalib⁹ vt trãsactus trãseo. Ex di
ctis pȝ q̃ in Matth. i. ca. dõm est qũ nollet eã traducere
vt abiciatur tñ i scriptura q̃ȝ i p̃nũciatione ns. Itẽ vt in
eodẽ li. dicit Pris. Di vel dis p̃põnes semp in cõpõne in-
ueniũtur: ⁊ hñt eãdẽ significationẽ quã ab ⁊ abs: sunt aũt
sepatiẽ: vt diuido dis di: duco distraho: discurro: qd̃ dia p̃
positio apud grecos facit. Et sciẽdũ q̃ tũc dis p̃ponit̃ quã
do sequitur c vel f vel p vel s vel t vel i loco ↄsonãtis: vt dis
cũbo: discutio: differo diffido: diffundo. in q̃bus s in f cõ-
uertit̃ euphonie cã: displiceo: dispuco: disicio: dissero: di-
strabo: distribuo: distorqueo. disiectus: disiũgo. Alijs ṽo
q̃buscũq̃ cõsonãtib⁹ sequẽtib⁹ di p̃ponitur. vt dignosco
dimitto diduco digero diluo diruo ⁊ vbiqȝ p̃ducitur di
excepto dirimo ⁊ disertus. Luca. in. v. Et non admisse diri
mit suffragia plebis. Hora. Fecũdi calices quẽ non fecere
disertũ. Cõponit̃ aũt dirimo a di ⁊ emo iterposita r causa
euphonie. Disertus vero cõponit̃ a di ⁊ ars interposita s.
Et nota q̃ di qñqȝ cõponitur cũ dictione icipiẽte a vocali
⁊ tũc aliqñ recipit cã euphonie vel cã vitãdi hiatũ: vt di-
rimo Qñqȝ recipit s: vt disertus. Tñ scias q̃ bis ⁊ tris qñ
cõponit̃ cõponit̃ cũ dictiõe icipiẽte ab f abijciũt s ⁊ p̃maȝ
corripit. Nã i añ f. siue ph p̃du. vt riphceus p̃ter cõposita
a numeris: vt bifidus: trifidus: bifarius ⁊ similia.
t **Si** superioꝛẽ finit syllabã necesse est sequẽtẽ
quoqȝ ab ea incipe: vt omitto quotta atti
cus attinet si opponat̃ de atqȝ atubi: astubi vtiqȝ
postq̃ȝ. Dico q̃ nõ sũt p̃prie cõpositiones: sed potius q̃dã
irregulares dictionũ aggregationes: ⁊ sic obiectio cessat.
x **Nullaȝ** terminat syllabã in media dicti
one nisi in cõpositis a p̃positio-
ne ex quẽ itegra manere põt sequẽte c vel p vel q
vel t vt excurro expello exq̃ro extẽdo. S etiã sequente ex
abijcit̃ s: vt exequoꝛ. vñ versus. X p̃cedẽte cadit s de p̃te

sequēte l. quoq3 sequente inuenit in h nōie ex lex ex inte gra. F eni sequēte in eā ouertit x. vt efficio effūdo effero. Letcis vō ɔsonātib⁹ seqntibus e n̄ ex pponi solet ita dicit Pris.i.ij.maio.i.xiiij.aut li.sic dicit. Etiā i appōne ɔ cōpositiōe iuenit añ b d g l m n r ɔ añ u ɔ i loco ɔsonātū positas vt ebibo educo egero eludo emineo enarro eruo eripio euebo eicio qd cōpōit ab e ɔ iacio ɔuersa a i i. vn̄ oz scribi p duo ij. Reliqs vō cōsonātib⁹ seqntib⁹ ex pponit n̄ e. scz c vt excubo f. vt efficio effūdo efferro: i qb⁹ ɔ silib⁹ x i f ɔmutat euphōie cā h vt horreo exhorreo exhibeo p vt expello q vt exqro t vt extēdo. Uocalibus quoq3 sequētib⁹ taz in appōne q3 i cōpōne ex pponit: vt exaro ex gi exigo exolet⁹ exulcēo exeqt exaudio. S vō seqnte x abijcit s: vt exequor ab ex ɔ sequor. Sz qrit de h qd dicit Pris. q i x nulla sylla ba terminat i media dictiōe: nisi i cōpositis a ppōne ex: q i tegra manē pōt seqnete c ɔc. Inuenit eni istātia in dextra dextrorsū sexcēti sedeci text⁹ sexagita ɔ silib⁹. Ad h dico q Pris. h obscure locut⁹ ē: vn̄ pdcā vba ei⁹ a diuersis diuersimode exponit. Quidā eni dicūt q itelligūt de cōpositis ɔ n̄ simplicib⁹: ɔ sic nō ē obiectio de text⁹: qz simplex ē. q āt ɔfinat i x i media dictōe testat Pris. dicēs i.xi.li. X añcedēte vnū iuenio i ns: vt a texo textus. sic g itelligit ō ɔpositis: sz qdā coartāt hāc regulā ad ɔposita ab aliq ppositiōe. ɔ sic n̄ eēt obiectio de sexdeci: qz n̄ ē cōpositū a ppositiōe: sz a noie: ɔ tūc ē iensus. Nulla syllaba i iūctura ɔpositiōis ɔfinit i x i aliqb⁹ cōpositis a ppōne nisi i cōpositis ab ista ppōne ex: q itegrā manē pōt seqnte c ɔc. Quidā vō dicūt q gn̄alr itelligēdū ē qd dicit Pris. Nā nulla syllaba i iūctura cōpōnis ɔfinit i x: nisi i cōpositis ab ex. Si g obijciat ō dextrorsū: dico q x n̄ ē ibi i iūctura cōpōnis siue in media dictiōe seu i fine pmi cōponētis. imo ē ibi r. Lōponit eni a dextera ɔ vsū. Et scias q tunc dr x poni i iūctura cōpōnis qn̄ ē finis pmi cōponētis: ɔ nihil addit iter cōponētia. Si tūc oppōit ō x sexcēti: qz h x ē i iūctura cōpōnis Lōponit eni a sex ɔ cētū. Ad h dicūt qdā q sescēti p s oz scribi qz x mutat i s. Alij dicūt q x abijcit ɔ sic secēti ɔ sedeci scribūt sine s ɔ x: ɔ h magis mihi placet. Sexagita.n. cōponit a sex ɔ gētos qd ē dcē. vn̄ nō ē ibi x in iūctura cōpositiōis: qz s apponit ɔ addit iter cōponētia vn̄ nil phibet qn scribat p x. Aliq sūt q itelligūt pdctā regulā in simplicib⁹ ɔ cōpositis. vn̄ sic exponūt vba. Pris. In x nulla syllaba terminat i media dictiōe nisi sequēte c vl p vl q vl t ɔ h appet i cōpositis a ppōne ex q itegra manere pōt i his vbis: expello excurro exqro extēdo. Pdcā regla sic itellecta ē plana: ɔ vificat tā i simplicib⁹ q3 in cōpositis gn̄alr.

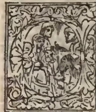
y **Vocalis** est ɔ iō pōt terminare syllabā ɔ icipe quacūq3 cōsonante sequēte vel pcedente: sicut oēs vocales faciunt.

z **In peregrinis** dictiōib⁹ semp in pncipio inenitur syllabe. Et si añcedat alia syllaba necesse ē eā vel i vocalē ɔfinē vt gaza: vel i n vt melazoroe: vl i r vt ariobarzanes Sz opponit de achaz vbi z nō i pncipio sz i fine syllabe ē. Pōt rideri q nomē hebreū ē Pris. aūt de latinis vel grecis dictionib⁹ itelligit. Et scias q pegrinū hic ppe appellatur grecū. Aliqn̄ aūt sub pegrino cōpchēdit greca dictio ɔ barbara: aliqn̄ ois dictio q nō ē i ppria lingua.

De quattuor accidentibus syllabe.

o **Primus** de lrīs terminātib⁹ syllabam: nūc de accidētib⁹ syllabe dicamus. Scias ergo q vnicuiq3 syllabe accidit tenor spūs: tps: nūerus lrāx. Tenor acut⁹ vel gūis vel circūflex⁹ i dictiōe tenor siue accēt⁹ cert⁹ absq3 ea dictiōe icert⁹: non pōt tn̄ sin̄ eo eē. Silr spūs asper vl lenis. Tps vnū vl duo vel ēt vt qbusdā placet vnū ɔ semis: vel duo ɔ semis: vel tria. vnū vt vocalis ē breuis p se: vt eo: vel ēt i vno ɔsonāt simplex seqt: vt caput vnū ɔ semis in cōib⁹: vt lachryme. Et sciēdū q nō solū añ l vel r: sz ēt añ m vt supra docuim⁹ ɔ n posite mute faciūt cōes. Pteterea m añ n posita faciūt qdē cōes syllabas. Illud quoq3 nō est ptermittendū q tribus ɔsonātib⁹ seqntib⁹ pōt fieri cōis syllaba qn̄ i pncipio syllabe sequētis p⁹ vocalē correptā s ɔ muta: ɔ post eā liqda seqt. Quippe qū s i metro subtrahi more soleat veterū: vt Hora smonū li.i. Liqm⁹ isani ridētes pnia scribe. In lōgis nā vl pōne duo sūt tpa: vt dos ars. Duo ɔ semis qn̄ p⁹ vocalē nālr lōgā vna seqt ɔsonās: vt sol. Tria qn̄ p⁹ vocalē nālr lōgā due ɔsonātes sequūt: vel vna duplex vt mōs: rex. Tn̄ i metro necesse ē vnāquāq3 syllabā vel vni⁹ vl duū accipi tpor. Nūerus. s. lrāx accidit syllabe: qz vt supra dixim⁹ n̄ min⁹ q3 vni⁹: nec pl⁹ q3 sex lrāx apd latios pt iueniri syllaba. Pria ps hui⁹ opis ō orthogphia explicit.

Secunda pars de accentu siue secūdus liber incipit.

Xpleta iamq3 p gratiā dei pma pte hui⁹ opis q ē orthogphia: nūc de scda pte. s. de accētu videamus. De accētu aūt h mō dicem⁹. Primo ondemus qd sit accēt⁹ ɔ quot sūt. Scdo ponem⁹ regulas generales accētus ɔ qōnes circa eas. Tertio manifestabimus q ɔ quot loca obtineat accentus ɔ quare. Quarto aūt ponemus quasdaz regulas gn̄ales valentes ad accentum cuiuslibet syllabe. Quinto subiūgemus regulas spāles de accentu pme syllabe ɔ medie syl. ɔ sumatur h largo mō accētus etiam ad tps. Sexto dicemus de accentu ptiū idcclinabiliū. Septimo de sex ipedimētis accētus: ɔ de dubijs circa ea.

De accentu in generali.

a **Accētus ē regularis** modulatio vocis facta in significatiua pnūciatione pncipalr ad iacēs vni syllabe. Regularis dr ad drāz metrice modulatiōis: ɔ mellice: q accētū n̄ ɔficit regularē. Adiacet aūt accētus pncipalr vni syllabe: q3uis sm̄ tp3 total dictio iudicet. Et dr accēt⁹ ab accinēdo. i. ad significādum aliqd canēdo: qsi accēt⁹ ad h iuēt⁹ ē: vt significatio dictōis melius distiguat. Tres aūt sūt accēt⁹. s. acutus: gūis ɔ circūflexus. Acutus sit p eleuationē vocis vt in pma syl. huius nois dn̄s. Grauis fit p iclinationē vocis: vt p3 i media ɔ vltia syllabis hui⁹ nois dn̄s. Circūflex⁹ aūt fit pti p eleuationē: ɔ pti p iclinationē vocis: vt p3 i pen. hui⁹ ifinitiui amare. vn̄ dicit Pris. i li. ō accētu. Accēt⁹ acut⁹ iō iuēt⁹ ē: qz acuit siue eleuat syllabā: gūis vō eo q depmat atq3 dpoat. Circūflexus iō qz depmat ɔ acuat. Et nota q qdā dicūt circūflexū nihil eē i tpe nr̄o: ponētes illū sub acuto: sz errāt penit⁹ ɔ nā3 ɔ artē loqntes: qz iter acutū ɔ gūē oz mediū inueniri. Duo vō sūt pncipales accēt⁹. s. acutus ɔ circūflex⁹. gūis. n. ē scdari⁹. In nulla g dictiōe pnt eē sil acutus ɔ circūflexus nec duo acuti: nec duo circūflexi. Dita g accētu alicuius dictiōis acuto vl circūflexo reliq syl. eiusdē dictiōis gūat. ɔ h obsuat i simplici dictōe: vt rōanus. ɔ i cōpositis. vt malesanus: vno eni accētu regit pncipali. Notādū ē g q nulla syl. breuis circūflectit. Itē ois dictio monasyllaba nālr breuis acuit. vt qs dux: nālr lōga circūflectit. vt sol. pax. Itē i bissyllabas si pria fuerit lōga nālr. ɔ vlt. breuis. prima circūflectit. ɔ vlt. gūat vt ham⁹ ɔ vrbe. In oib⁹ alijs bissyllabis acuit pma ɔ vlt. gūat: siue ābe sint lōge: vt estas: siue breues vt mare: siue pria breuis ɔ vlt. lōga vt amāt. siue sit pria breuis nālr sz lōga pōne: vt frāgo pco: arceo: fōtes nacuus: cessi gessi. In polissyllabis. i. i trissyllabis: ɔ sic deinceps. si pen. breuiet ante pe. acuit: vt dn̄s ɔ misicordia: reliq gūātur. Si vō pen. sit lōga nālr. sz vlt. breuietur penul. circūflectitur. vt amare. In reliqs aūt polisyllabis pen. acuit ɔ reliq grauantur siue penul. ɔ vlt. pducantur vt amarent siue penul. sit breuis naturalr: sed longa positione. vltima existe lōga seu breui: vt cōstringit vel cōstrigit. cōstrigūt ɔc.

¶ Questiones circa accentum:

D maiorē intelligētiā p̄dictaꝝ regularū a Prisc. traditaꝝ: h̄ aliq̄ dubitabilia moueam⁹. Quęro igiť p̄io q̄d sit tp̄s p̄ductū ⁊ q̄d correptū. Ad hoc dico ꝙ tp̄s correptū dr̄ hoc ĩ quo gn̄ať vox vel syllaba ab̄q̄: ita ꝙ nō possit gn̄ari ĩ minori: ad hoc ꝙ soluēť sp̄ẽs ill⁹ litterę vel syllabę. Tp̄s vō p̄du. dr̄ ips̄⁹ tp̄is correpti gẽinatio. Et si obijcias: oē ꝯtinuū ē diuisibile ĩ ĩfinitū: ⁊ tp̄s ē h̄mōi: igiť poterit ĩ ĩfinitū diuidi. Dico ꝙ tp̄s s̄ʒ se ⁊ p̄ nāz p̄priā ē diuisibile ĩ ĩfinitū s̄ʒ ĩ cōp̄atiōe ad formā vocis p̄latā ĩ sp̄ē nō ē diuisibile ĩ ĩfinitū. Pōt eñi aliq̄d ĩ se eē diuisibile ĩ ĩfinitū: ĩ cōp̄atōe tñ ad formā rei simplr̄: vel ad formā rei relatā ad motū nō ē diuisibile ĩ ĩfinitū. verbi grā. Caro s̄m suā q̄ntitatē s̄ʒ quā q̄ntitatē diuisibiľ ē ĩ ĩfinitū: tñ diuidať actu ꝯtingit ꝯuenire ad q̄ntitatē quā nō ē vltra diuidē ad h̄ ꝙ maneat sp̄ẽs carnis. Silr̄ ⁊ ignis diuisibilr̄ ē s̄m q̄ntitatē ĩ ĩfinitū: si tñ diuidať actu aliq̄ñ ē idiuisibiľ rōne sp̄ẽi. Cōtigit eñi p̄ diuisionē venire ad minimū ignē: q̄ ⁊ si h̄eat formā ignis ⁊ sp̄ẽm ⁊ possit vlteri⁹ diuidi manēte forma ⁊ sp̄ẽ ignis: nō tñ pōt vlteri⁹ diuidi p̄ sp̄ẽs: ita ꝙ maneat mot⁹ sursuꝫ: ⁊ ita quo ad formā relatā ad motū ē aliq̄ñ ignis idiuisibiľ. q̄ tñ ŏ se ē diuisibiľ ĩ ĩfinitū. Silr̄ aūt ē ⁊ ĩ successiuis sic ⁊ ĩ voce ⁊ ĩ tp̄e cōmēsurāte ip̄sam: nā q̄uis tp̄s s̄m se ĩ ĩfinitū sit diuisibile: tñ cōp̄ando ip̄ʒ ad vocē quā mēsurat: māifestū ē ꝙ ꝯxigit vocē gn̄ari ĩ aliquo tp̄e tā p̄uo ꝙ si gn̄areť ĩ minori nō saluareť ĩ eo sp̄ẽs vocis: ⁊ tale tp̄s diciť h̄ correptuꝫ: ⁊ hui⁹ gẽinatio ꝯstituit tp̄s p̄ductū q̄uis ŏ se sit diuisibile ĩ ĩfinitū: q̄ꝛ sic nō sumiť tp̄s p̄ductū: s̄ʒ p̄ geminato tp̄e correpto sic dictū ē. s. s̄m ꝙ ē idiuisibile nō ĩ se: s̄ʒ ĩ cōp̄atione ad vocē siue ad ip̄saꝫ formā vocis: sic aūt nō ē idiuisibile ĩ ĩfinitū. Itē q̄riť qū tāta videať eē mora ĩ g̃ui accētu q̄nta ĩ acuto s̄m eleuationē q̄ꝛ magis poniť acut⁹ eē accēt⁹ p̄ncipalis q̄̄ g̃uis: q̄re g̃ poniť alij accēt⁹ a g̃ui eē p̄ncipales ⁊ g̃uis nō. Ad h̄ r̄ndeo ꝙ accēt⁹ p̄ncipaľ fit p̄p̄ sonoritatē. sonoritas aūt magis h̄abeť p̄ eleuationē q̄̄ p̄ dep̄ssionē: ⁊ p̄pterea accēt⁹ q̄ ꝯsistūt ĩ eleuatiōe magis ꝯstituunť p̄ncipales q̄̄ ille q̄ ꝯsistit ĩ dep̄ssiōe. s̄ʒ acut⁹ ⁊ circūflex⁹ magis cōsistūt ĩ eleuatiōe: ⁊ g̃uis magis ĩ dep̄ssiōe: ⁊ p̄pterea ponūtur acut⁹ ⁊ circūflex⁹ eē p̄ncipales: ⁊ g̃uis nō. ꝙ aūt sonoritas magis h̄abeť p̄ eleuationē q̄̄ p̄ dep̄ssionēꝫ sic ondiť. Mora maior maiorē cāt sonoritatē: s̄ʒ maior ē mora ĩ eleuatiōe q̄̄ ĩ dep̄ssiōe g̃ maior sonoritas. Et ꝙ maior sit mora ĩ eleuatiōe q̄ʒ ĩ dep̄ssiōe sic ondiť. Eleuatiō n̄ fit nisi p̄ motū istoꝝ sursū dep̄ssio vō p̄ motū eorūdē deorsū. S̄ʒ ip̄a infra qū sint g̃uia nālr̄ moueť deorsū: nō aūt sursū nisi p̄ violētiā: ⁊ iō facili⁹ mouētur ad dep̄ssionē q̄̄ ad eleuationeꝫ: ⁊ ideo minor sit mora in depressione q̄ʒ in eleuatione q̄re qū ĩ accētu g̃ui fiat dep̄ssio. ĩ alijs aūt eleuatio: minor sit mora ĩ ip̄so q̄̄ ĩ alijs: ⁊ ita minor sonoritas. Si āt dicas ꝙ circūflex⁹ ꝯsistit tā ĩ eleuatiōe q̄̄ ĩ dep̄ssiōe: ⁊ ita q̄tenus erit accēt⁹ p̄ncipaľ catenus erit ⁊ nō p̄ncipal: iā p̄ʒ solo. maior eñi mora fit ĩ eleuatiōe q̄̄ ĩ dep̄ssiōe: ⁊ iō maior sonoritas fit ⁊ magis ꝯsistit ⁊ p̄ncipali⁹ ĩ eleuatiōe q̄̄ ĩ dep̄ssiōe. Et iō rōne eleuatiōis diciť p̄ncipal: ⁊ rōne dep̄ssiōis seruitus. Itē q̄riť q̄re tm̄ vn⁹ accēt⁹ p̄ncipaľ dꝫ eē vni⁹ dictiōis. Solo. Accēt⁹ p̄ncipaľ ē ad ꝯtinuādū p̄tes dictiōis sic ꝙ fiant tanq̄̄ vnū mãle respcū sig̃atiōis rep̄sentāde. Hoc aūt maxie fit p̄ aliq̄d vnū ꝯtinuās: q̄re necesse est eē ĩ dictione vnicū accētū p̄ncipalē ꝯtinuātē ei⁹ p̄tes ad quē reliq̄ syllabę dictiōis iclinātur: quēadmodū oēs p̄tes corp̄is ad vnā cōēꝫ p̄fectionē p̄ncipalē iclinanť: inquātū sūt p̄tes vnius. Itē q̄riť q̄re accēt⁹ circūflexus nō pōt fieri nisi ĩ lr̄a vľ syllaba nālr̄ lōga. acut⁹ vero ĩ breui pōt fieri. Ad h̄ dōm ē q̄ꝛ circūflex⁹ accēt⁹ ꝯsistit ĩ eleuatiōe ⁊ dep̄ssiōe. Ad h̄ aūt ꝙ eleuatio ⁊ ip̄a dep̄ssio fiāt supra idē atq̄ʒ supra eādē lr̄am exigiť duplex tp̄s: q̄ꝛ vtrūq̄ʒ ĩ vno tp̄e nisi fuerit p̄ductū fieri n̄ pōt fiľ vñ necesse ē ꝙ illa vocaľ q̄ accip̄e dꝫ circūflexuꝫ accētū h̄eat tp̄s p̄ductū: vñ nō pōt fieri accēt⁹ circūflexus nisi in littera nālr̄ lōga. Accētus aūt [illegible] sola eleuatiōe quā ĩ vnico tp̄e supra vnā litterā fieri ꝯtingit vñ qū oīs vocalis ⁊ oīs syllaba h̄eat vnū tp̄s ad min⁹: p̄ꝫ oīs vocalis ⁊ oīs syllaba sustētare acutū accētum. Ex h̄ p̄ꝫ ꝙ q̄uis syllaba lōga positiōe termineť p̄ cōsonātē: ⁊ geminatio cōsonātis termineť ĩ dep̄ssiōe sic accēt⁹ circūflexus: tñ ob h̄ nō cōtigit ꝙ ĩ syllaba tali fieri h̄eat talis accēt⁹: q̄ꝛ supra eādē litterā nūero: ⁊ anteq̄̄ aliq̄ littera g̃ueť ĩ voce opꝫ fieri eleuationē ⁊ dep̄ssionē vbicūq̄ʒ dꝫ fieri circūflex⁹ accēt⁹ vñ subseq̄ns geminatio ꝯsonātiū facē nō pōt ꝙ circūflectať illa vocalis si simplr̄ fuerit correpta. Itē q̄riť ŏ regulis q̄s dat Prisc. de dissyllabis ⁊ polisyllabis sic. Si penul. fuerit p̄du. nālr̄: ⁊ vltima fuerit correpta. penul. circūflecteť. Si aūt pen. fuerit cor. nālr̄ ⁊ vltia p̄du. acueť ⁊ nō circūflecteť. Queriť g̃ cā. Uideť eñi ꝙ dicat falsum: q̄ꝛ circūflexus accēt⁹ nō exigit nisi syllabā nālr̄ p̄du. vñ videť siue vltia p̄du. sit siue correpta: dūmō penulti. sit lōga nālr̄ ꝙ supra ip̄sam litterā possit fieri accētus circūflexus. Iteꝫ circūflexus accētus determinat syllabā nāliter p̄du. g̃ p̄ductio cōfert ad h̄ ꝙ sit circūflexus accēt⁹: g̃ vltima existe p̄du. magis circūflecteť penul. exn̄s p̄du. q̄ʒ vltima existe cor. Ad h̄ dicēdū ꝙ vltima existe p̄du nō pōt pen. circūflecti. Et hec est cā: q̄ꝛ accēt⁹ circūflexus non patiť post se in eadē dictiōe duas syllabas breues: ⁊ vna syllaba p̄du. eq̄pollet duab⁹ breuib⁹: p̄pterea nō patiť post se circūflexus accēt⁹ vnā p̄du. Cā aūt q̄re n̄ patiť duas syllabas breues post se ē q̄ꝛ nō patiť post suā eleuationē nisi duplicē dep̄ssionē: vñ qū post eleuationē factā ĩ ip̄so circūflexo: adhuc fit ĩ eodē dep̄ssio: nō erit post ip̄m nisi vna syllaba breuis vel vna dep̄ssio: ⁊ ita nō patitur post se duas syllabas breues vel vnā p̄du. q̄ bis eq̄pollet. Itē cā q̄re nō patitur post se nisi duplicē dep̄ssionē ē q̄ꝛ p̄ncipalis accēt⁹ qū nō possit eē ĩ fine: attēditur ĩ eleuatiōe ad finē: ⁊ iō maxie s̄m ꝙ pōt dꝫ eē p̄pinquus fini: s̄ʒ si p̄pinqu⁹ fini nō erit. seq̄tur ip̄m magis q̄̄ vna dep̄ssio vñ post eleuationē p̄ncipalis accēt⁹ nō ponitur nisi vnica ⁊ duplex dep̄ssio vnica: vt q̄ñ pen. acuitur duplex vt q̄ñ pen. circūflectitur: vel antepen. acuitur. Ad p̄mū obiectū dōm ꝙ circūflex⁹ silr̄ exigit syllabā nālr̄ p̄du. nō quocūq̄ʒ mō: s̄ʒ subsequēte syllaba existēte breui. vñ nō solū exigit syllabā nālr̄ p̄du. s̄ʒ ēt ita ꝙ subseq̄tur syllaba breuis. Ad aliud dicēdū ꝙ p̄ductio dupliciter cōfert ad accētū circūflexū: q̄d aliq̄ñ fit aliq̄ñ non. Cōfert eñi p̄ductio ad accētū circūflexū: si sit ĩ eadē syllaba cū accētu circūflexo: nō cōfert aūt si sit extra syllabam. Dubitatur de h̄ q̄d ē supra suppositū. s. ꝙ tm̄ duplex dep̄ssio fieri dꝫ post p̄ncipalē accētū: ⁊ ꝙ syllaba lōga h̄eat q̄si duas dep̄ssiones: tūc eñi videtur ꝙ antpenul. non pōt acui penul. existe p̄du. tūc eñi seq̄tur triplex dep̄ssio p̄ncipalem accētū. Et dicēdū ꝙ eleuatio acuti accētus pōt post se triplicē dep̄ssionē h̄ere dicto modo: s̄ʒ nō eleuatio circūflexi. Cui⁹ cā est: q̄ꝛ accētus de sui nā determinat sibi dep̄ssionē. vñ nō tā attēditur duplex dep̄ssio post acutuꝫ q̄̄ post circūflexū: ⁊ sic nō tm̄ facit sonoritatē: nec turpē sonū dep̄ssionis. Itē q̄ritur de hoc q̄d dicit ꝙ ĩ trissyllabis quādo penul. ē cor. antepenul. semp̄ acuitur. ⁊ seruat accētū p̄ncipalē. S̄ʒ ex quo antepenul. pōt eē cor. sicut ⁊ pen. q̄ritur tūc q̄ñ vtraq̄ʒ eaꝝ ē breuis. q̄re magis accēt⁹ p̄ncipalis cadit sup̄ antepenul. q̄̄ supra penul. Solutio: hoc est p̄p̄ maiorem tempoꝝ distinctionem. q̄ꝛ maior est distinctio temporū: vt vtraq̄ʒ. s. tam penul. q̄ʒ antepenul. existente cor. si antepenul. acuatur q̄ʒ si acuatur penul. ⁊ h̄ sic p̄ip̄iciēduꝫ est. Hęc dictio legere cor. in penul. ⁊ antepenul. si g̃ supra penul. fieret accēt⁹ nō determinaretur vtrū eēt breuis vel lōga: q̄ꝛ tā breuis q̄ʒ lōga pōt acui: s̄ʒ qū fit acut⁹ ĩ antepenul. determinatur p̄ p̄latiōnē ip̄sam penul. breuem esse.

¶ De locis accentus.

POsitis regulis gn̄alibus accentus ⁊ motis quęstionib⁹ circa eas videamus quot loca obtineat

accentus principalis: ꝛ qre. Sciēs ergo ꝙ sicut dicit Pris. i li. de accētu: acut⁹ accēt⁹ apud latios duo loca obtinet penul. ꝛ āīpenul. Apud grecos vo āīpen. ꝛ penul. ꝛ vltimā: Circūflex⁹ vo penul. tm̄. Ponit nāq3 grauis accēt⁹ cū acuto ꝛ circūflexo i eadē dictiōe: ſ3 nō i eadē ſyllaba. Obſuat nāq3 accēt⁹ vn⁹ i integris dictionib⁹: vt romanus hiſpan⁹. In cōpoſitis vero vnus ſilr: vt male ſanus interea loci.

a De declaratione predictoꝝ primo qrit: qre apud nos pncipal accēt⁹ nō pōt fieri i vltia ſyllaba ꝓprie ſicut apd grecos: qū nos grecoꝝ imitatores ſim⁹ Solo. In vltia ſyllaba ꝯuenietioꝛ ē depſſio q̄3 eleuatio: q2 i fine dictiōis claudūt labia ꝓpe ꝛ dſcūt. ſed ad h̄ ꝙ claudātur iſtā op3 ꝙ ſit motus deorſū: ꝛ ita depſſio. ſ3 accētus pncipal nō ſit p depſſionē ſ3 p eleuationē: ꝛ ita apud nos ſupra vltimā ſyllabā nō ſit pncipalis accēt⁹: ꝛ hęc ē cōſideratio latinoꝝ qre i vltia ſyllaba ꝓpe nō accidit pncipalis accētus. Nō aūt qre ipi greci ſup vltimā ſyllabā potuerūt hēre pncipalē accētū hęc pōt eē: q2 ſignatio dictiōis maxie cognoſcit p finē: ꝛ iō ad diſcernēdū ſignationem dictiōis potuerūt accētuare i vltia ſyllaba q̄ ē finis dictiōis ꝛ hęc potuit eē coꝝ cōſideratio. Itē qrit qre pncipal accēt⁹ apd latinos h3 ſolū hęc loca. ſ. penul. ꝛ āīpenul. ꝛ nō plura. Itē qū vterq3 fiat i loco penulrimo: qrit qre nō ſilr fiat i āīpenul. ꝛ hoc ē qrere qre circūflexus accēt⁹ nō ſit i āīpenul. loco ſicut acutus: imo ſolū ſit i loco penul. ꝛ acutus i vtroq3 loco. Ad pmū dico ꝙ accētus pncipalis ſit i dictiōe aliquo mō pp diſcernēdā ſignificationē dictiōis: vñ ineſt dictioni p relationē ad ſuā ſignificationē. ſ3 ſignificatio pncipal dictiōis attēdit penes finē: ꝛ ꝓpterea iuxta finē ſm ꝙ iā3 dictū eſt fieri d3 accētus pncipalis: q2 i fine fieri nō pōt ſicut ſupius ē oſtēſum: qre op3 ꝙ ſit i loco poſit⁹ ꝓximo fini: ſicut i penul. vel i ꝓximo tm̄ vno mediāte: ſicut in antepenul. ꝛ ita non pōt pncipalis accētus hēre plura loca. nec alia ab iſtis. Alia cā ad idē: q2 ſi ponat accentus pncipalis alibi ſicut i loco pcedēte āīpenul. fieret nimia depſſio: ꝛ ita nimia iſonoritas: vt p3 i hac dictiōe pdixerit. Si. n. fieret accētus pncipalis ſupra pmā ſyllabā. nimia fieret depſſio pp tres ſubſequētes vſus finē dictionis: ꝛ ita nimia inſonoritas ſicut p3 i expimēto: vel ſenſibilr ſi pferat dictio illa tali mō. ſic g neceſſariū fuit pncipales accētus nō plures eē vel alios ſitus hēre. Ex hoc ēt p3 qre vterq3 pncipal accētus cadit i penul. ſyllaba: vel i antepen. q2 ex iā dictis p3 ꝙ ad euphoniā faciēdā poſt eleuationē pncipalis accētus nō d3 fieri niſi vna depſſio vel due ad plus. ſ3 pncipal accēt⁹ i eo ꝙ talis ſolū cōſiſtit i eleuatiōe qre qū pcipalis accētus q̄ ē circūflexus hēat i fine ſui depſſionē: ꝛ poſt eleuationē nō d3 ſequi niſi duplex depreſſio ad plus cā pdcā ꝓpterea ſolū i penul. fieri h3 circūflexus. Si vo fiat i āīpenul. ipſe circūflexus h3 poſt eleuationē i quo cōſiſtit accentus pncipalis depreſſionē vnā: ꝛ ēt ſequuntur due ſyllabę grauatę: ꝛ ita duplex depſſio. Et ita poſt pncipalē accētum ſūt tres depſſiōes: ꝛ ſic māifeſtū ē ꝙ nimia fieret ſic depſſio ꝛ iſonoritas: ꝛ ita op3 ꝙ ſit i penul. ſyllaba. Acutus aūt accēt⁹ nō h3 niſi eleuationē ſolū. vñ ſi ponat i penul. ſyllaba ſeqtur ipm depſſio. ſi aūt i penul. duplex ꝛ hoc pmittit ſonoritas ꝛ euphonia: ſ3 nō ſinit triplicē ꝛ qdrualicem depreſſionem: ꝛ oportet ſubſequi eleuationem accentus pncipalis. vnde tm̄ in penul. ꝛ antepenul. ſyllaba poteſt fieri accentus. ꝛ ſic patet ſolutio ad queſitum.

¶ Regulę generales accentus.

o Sciēſo que et quot loca obtieat pncipalis accēt⁹: ꝛ qre. Cōſeqnt ponēde ſūt qdam regulę gnales ad cogſcēdū accētū cuiuſlib3 ſyllabę. Nota g ꝙ vocalis añ alterā vocalē apud latinos breuiat: vt deus pter ſio fiebā qō ꝓdu. i. purā vbicūq3 nō h3 r cū oib⁹ ſuis cōpoſitis qñ ſigt paſſionē. Nā ſi r ſeqt ade breuiat i añ e: vt fierē fieri: ꝛ pter genitiuos ꝛ datiuos qnte decli. hñtes tres vocales ꝯtinuas in qbus e ante i producitur: vt diei: ꝛ pter gētiuos hñtes i vocalē añ us: q cōis ē i vſu: ſ3 i pſa pducit: vt vni⁹: ſ3 tm̄ alteri⁹ breuis ē: lōgat ali⁹ apd grecos vo ſepi⁹ pducit vt aer: media: ꝛ hic ē q: ſ3 quoſdā noia nobha prit i pen. corripi ꝛ pduci ſ3 prię ꝯſuetudinē ꝛ volūtatē legētis. Vñ dic Hug. i fagin. In h̄ noie ſcenophagia l3 ꝛ corri. ꝛ pd. pe. ſ3 volūtatē legētis. ē. n. nomē morbū: q2 g a greco deſcēdit pōt pe. pd. apd grecos i mltis vocal ante vocalē pducit. ſ3 q2 ad forma3 latinitatis reductū ē pōt ꝛ corripi i legēdo. Apd latios. n. vocal añ vocalē nō pducit niſi i paucis. De noib⁹ imitātib⁹ greca: vt lōbardia: reqre i ipedimēto vſus. Inde ēt ē ꝙ vocal añ vocalē i eodē noie ꝛ i eadē ſigatione iuenit qñq3 corripi ꝛ produci. Vñ dicit magr ꝛ bñ: Primis ſyllabis propoꝝ noiu3 idifferēter poſſum⁹ vti: ꝛ Jacob⁹: niſi ſit ibi vocal añ vocalē vel poſitio vl diphthōg⁹: vl ꝯtra celebrē vſū auctoꝝ: vt cęſar: q2 ſemp auctores pmā pducūt. Diſcrepant tm̄ aliqñ auctores hito reſpcū ad diuerſa. Nā orion pducit pmā ſ3 Oui. Obſtitit orion latona nitētib⁹ aſtris. Atq3 ſ3 Vir. corri. Orpheus i ſiluis iter delphinas orion. Hoc ſępe cōtingit pp diuerſas ſigatiōes: vt h̄. Nā Oui. accipit orion p qdā ſtella: ſ3 Vir. p quodā citharedo. Qñq3 aūt i eadē ſigatiōe iuenit cor. ꝛ pd. vt p3 i h̄ noie diana. Nā cor. ab Oui. Quid iuuat i cincte ſtudia exercē dianę. S3 a Virg. pdu. ibi. Exercet diana choros quē mille ſecute. Hoc aūt ꝯtigit hito reſpcū nūc ad liguā grecā: nūc ad latinā. Ex hoc p3 ꝙ framea: rōphea diuerſo reſpcū prit cor. ꝛ pd. i pen. vſus tm̄ h3 ꝙ pen. cor. maxima i pſa. Itē ſcias ꝙ ꝓpa noia locoꝝ prit eē i differētia vt pictauis. Vñ qdā ait. Erige pictauis libera facta caput. S3 alter cor. dicēs. Pictauis inermis ſubigit ſua rura nec vltra. Dicim⁹ g i tabul magis vſum ſequēdū eē. ita ēt ꝯtigit i hoc noie heliodorus: q2 vr pen. pd. Vñ Hora. Hoſpitio modico rector comes heliodorus. Inuenit ꝛ cor. pen. Vñ pātheon. Corp⁹ heliodori fodiūt abeūtq3 latēter. S3 ſ3 doctoꝝ vſū corri. ſicut ꝛ theodorus l3 iueniat pen. pdu. Vñ Iuue. Lautoꝝ pueros artē docēs theodorus. Inuenitur ēt theodolus p l ſcriptū nomen cuiuſdā libri a theos ꝛ dolos. Silē. n. accidit i hoc noie monas monadis. q2 i anticlaudiano pmā corripit vbi dicit. Et monas ꝛ nūeri ō ſe pdit vnica turba: ſ3 alter dicit. Monade ſubtracta dicetur apocopa facta. Hoc aūt iō ꝯuenit vt dicit magiſter ꝛ bene q2 nō bene ſcit a latinis natura vocabuli greci ſ3 ſcim⁹ ꝙ deriuata a monade breuiant. vt monachus. Itē regula generalis eſt ꝙ ois ſyllaba diphthōgata pdu. vt audio muſae. niſi ſequēs ſyllaba incipit a vocali: vt pręuro: pręuſt⁹. vñ Vir. Stipitib⁹ duris agit ſudibuſq3 pruſtis. Diphthōgus aūt eſt ꝯiūctio duaꝝ vocaliū vim ſuā ſeruātiū i eadē ſyllaba. Nā u poſt g vel q vel s ſequēte vocali in eadē ſyllaba poſita amittit vim litterę: vt qs lingua ſuadet. Itē vocalis ante duas cōſonātes vel ante vnā duplicē: pōne producit: vt arma: dux maioꝛ gaza: niſi vna earū liqueſcat vt tenebre. Liqde ſunt l r quę poſitę poſt mutā in eadē ſyllaba naturaliter pmittū pcedētē vocalē naturaliter breuem cor. vt aſſecla: tenebre. Duplices vo ꝯſonātes ſunt tres ſc3 i ꝯſonās poſita iter duas vocales nālīter: ꝛ x ꝛ z ſemper vt maioꝛ: dux gaza. Et ſcias ꝙ y greca ſemp ē vocalis poſita iter duas vocales vt proſopopeya: ꝛ ſm quoſdā alleluya: ſ3 i latinū ē duplex ꝯſonās qñ i ponitur iter duas vocales nālr maxie i ſimplici dictiōe: ꝛ ſyllabicat cū ſequēte vocali: vt maioꝛ troia. vñ i ꝓſa ſemp hmōi i d3 cōſonātē ſonare. l3 poetę tale i qñq3 accipiāt p vocali qō neceſſitate metri poti⁹ q̄3 arti iputat. vñ Oui. i. viij. epi. Parti⁹ andromachen vexauit achais victrix. Itē in. xij. epi. Impia qd dubitas deianira mori. Itē Virg. i. v. Enei. Troia crimiſo cōceptū flumie mat. Hic aūt troia ē triſſyllabū: ꝛ cor. a. ſicut vult Priſ. i. vij. li. vbi ait de accuſatiuo prię declinatiōis: vbi dicit ꝙ ois nōis latin⁹ a terminalē cor. ꝛ introducit pręductū verſum. Virg. vbi a cor. vt troia: q2 triſſyllabū eſt: ꝛ ſemp in proſa biſſyllabū troia. ꝛ ita de ſimilibus dicas.

¶ De accentu prime ꝛ penul. syllabe.

p Ositis regulis generalibus ad cognoscendum accentum cuiuslibet syllabe. Nũc ponamus regulas ad cognoscendũ accentũ specialiter prie vel penul. syllabe. Scias ergo ꝙ de prima syllaba dant ur quedã regule specialr quaꝝ vna est hec. Omne preteritũ bissyllabũ pdu. primã: vt emi. preter bibi fidi a findo dis: scidi a scindo dis: dedi steti tuli. ꝛ habẽtia vocalẽ ante vocalẽ: vt fui. Sed in oibus alijs quãta fuerit pria in presenti tãta remanet i preterito: vt amo amaui: preter geminãtia q̃ corripiũt primã syllabã: vt momordi. Et pter genui posui coegi que primã in presenti pducũt: sed i preterito corripiũt. Et pter repuli reperi ꝛ retuli. que his contrariũ faciũt. hoꝝ aũt supina primam corripiũt semp. s. repulsum repertũ relatũ. Hic aiaduerte ꝙ Pris. dixit in. ix. li. ꝙ dixi preteritũ ostenditur esse correptũ naturaliter ex nomie qð ab eo deriuat: ꝛ corripit dux ducis sicut rexi pduci approbat ex noie qð ab eo nascit. s. rex regis. De hoc require infra vbi agit de accẽtu verboꝝ. Itẽ regula generalis ẽ sicut infra eodẽ libro dicã quum tractabo de accentu nominũ in. x. terminãtiũ: ꝙ obliqui veniẽtes a nominatiuis habẽtibus i vocalẽ naturalr breuẽ ante. x. cor. pen. gti: vt fornix nicis: varix cis. Si aũt veniãt a ntõ habẽte. i. naturalr lõgã producũt penultimã vt cornix cis. Et hoc est verũ ꝛ I alijs vocalibus: vt phear cis: pollux cis. De hoc dicã etiã I dico cis. Itẽ omne supinũ bissyllabũ pdu. pmã vt natum pter itũ: q̃ntũ a queo is: citũ a cieo es ĩcõe ꝯiugatõis. Sitũ a sino nis: litũ a lino nis datũ statũ ratũ a reor reris rutuꝫ sed itu pdu. in ambitũ pticipio vel supino. Itẽ nota in cõpositione qñ o mutat in i breuiat vt cognitũ agnitũ. Iteꝫ quãta fuerit prima naturalr in primitiuo: tanta remanet i suo directo deriuatiuo vt amator amor: sedes sedi. rex regi. Et q̃ita fuerit in simplici tãta remanet in suo directo cõposito: vt amo pamo. Quedã tñ degenerãt i spẽ ꝛ figura.

¶ De accentu medie syllabe.

m Edia sillaba siue pe. maxime in trisyllabis ꝛ deinceps accẽtus cognoscitur. vñ si penul. grauat est breuis vt tabula: si vero acuat lõga est: vt fortuna ꝛ nõ fiat dria iter circũflexum ꝛ acutũ. hoc tñ in multis fallit: qꝛ sex sunt impedimẽta accẽtus: vt dicetur infra quare nõ est accentui credẽdũ. Ad accẽtũ aũt reducũtur oia que augmẽto vel diminutiõe cognoscitur. Augmẽto vt lego plego. Diminutione vt amauerimus amauero. Et scias ꝙ Pris. in li. de accentu ponit quasdam regulas ad cognoscendum accentuꝫ penul. syllabe. ex quibus aliquas ponam hic.

¶ De desinentibus in a.

r I nomen terminetur in a: aut est ppriũ aut appellatiuũ aut cõe. Si ppriũ pdu. penul. nõ tñ natura sed vsu vl differẽtie cã: vt catalina maria stephana. Si sit cõe aut grecũ est aut latinũ est. Si grecũ pdu. penul. vt iconia sophia ꝛ hec adhuc noia natura nõ pducũtur: sed vsu quꝫ sint aliena vocabula. Si sit latinũ: vel ergo simplex vel cõpositũ. Si cõpositũ: vel ergo ab hoc verbo cano: vel gigno vl colo: ꝛ hec cor. penul. vt tibicina: qð format a tibicen cinis is in a: aurigena ruricola. sed tibicen qð non desinit in a pd. penul. Uel cõponit ab alio verbo ab his ꝯbis ꝛ de his nihil dicit auctor: nisi supponẽdo p hoc ꝙ determinat cõiter determinãtibus i a dicẽs: ꝙ cõposita talẽ habẽt regulã pnũciãdi qualẽ habẽt in simplici. Si aũt nomẽ desinẽs in a sit simplex: ꝛ si sic: vel ergo hꝫ vocalẽ ante a ꝛ tũc cor. pen. vt iustitia vel ꝯsonãtẽ ꝛ si sic: vel ergo hꝫ r añ a: vt desinat in ra ꝛ sic est simile pticipio ꝛ pdu. penul. vt scriptura natura: vel hꝫ n ante a: ꝛ produ. silr vt romana lupina excepto tympana. vel hꝫ c ante a: ita ꝙ antecedat i vt cretica ꝛ breuiat exceptis tñ his vesica formica ꝛ silĩbus. vel hꝫ d ante a ꝛ cor. vt frigida. Nec tñ dicit aliq̃d de his que hñt d ante a. vel aliã cõsonãtẽ ab r ꝛ n ꝛ c ante a: qꝛ sufficiẽter p regulam de his intelligitur. De his que in obliquitate sũt dicit ꝙ i nominibus his obseruãdus est accẽtus in illo vsu qui seruat in rectis. Ostẽdit etiã ꝙ sicut est in rectis sic ꝛ i obliquis. Hãc aũt regulã cõfuso modo tradit Pris. in. v. li. de dñominatiuis i na desinẽtibꝰ. Denominatiua siue verbalia de q̃bus iam diximus quum de possessiuis in nus vel in na vel num desinẽtibus tractabamus omni modo lõgã habẽt penul. vel positione vel natura: vt offi[?]i officina medicus medicina: leo leena: tonstrix tonstrina: coquus coquina: ꝛ culina: lux cis lucina: lateo laterna vel latrina. Nam mutina sagana pagana nõ vident eẽ deriuatiua. Sagana ꝛ saga idem signãt. In ra aũt terminãtia oia participijs feminini futuri tpis similẽ habẽt formãt vnde penul. quoqꝫ u producitur: vt scriptura tritura cẽsura litura. Magister aũt bene dicit. Femina fixa produ. i. ante na: vt piscina: pter pagina femina machina trutina pserpina: patina lamina sarcina fuscina fiscina buccina elemosyna: ꝛ preter illa que sequũtur naturã suoꝝ masculinoꝝ: vt asina: ꝛ sicut dicimus de masculinis pprijs ꝙ quedã pdu. i. ante n: vt albinus: ꝛ quedaꝫ corripiũt: vt alchinus. Ita dicimus de femininis: qꝛ quedã corripiũtur: vt mutina: quedẽ producũtur vt mesina ꝛ lauina. ꝛ bene dicit ꝙ illa que sequuntur naturam suorum masculinoꝝ: vt asina corripiũt i ante na. Nã sicut dicit quidã. A mare quum na venit ipsi petit assimilari: quasi dicat: quum na. i. quum dictio terminata in na venit a mare. i a masculino. vt dña a dñs: asina ab asinus petit assimilari sibi. s. masculino in accentu vꝫ vnde sicut asinus cor. penul. ita ꝛ asina. Similiter dicit de vicinus ꝛ vicina tibicine tibicina: ꝛ ita de silibus. Hic etiam nota ꝙ nomina tertie declinationis greca desinẽtia i a faciũt gtiũ addita tis: vna syllaba crescẽdo ꝛ penul. breuiando: vt dogma matis: perizoma matis. ꝛ sic de alijs similibus.

¶ De desinentibus in e.

i Ne nomẽ desinẽs terminatũ i ile producit penul. vt monile: sedile. Si aũt nomen sit adiectiuũ habẽs cõsonãtẽ inter a ꝛ e pducitur silr. vt verbale singulare. De reliquis aũt: vt sunt vtile: risibile: nihil dicit: vñ si obijciat cõtra hãc regulã ꝙ sit diminuta vel contra aliquã alteram quã ponit. Dicendũ est ꝙ nõ sint simpliciter regule generales. sed idoneitatis ꝛ exẽpla ad regulas sumendas sufficienter per aliqua que alibi determinata sunt. Infra autem cũ determinabitur determinantibus in is aliqua supplebo.

¶ De desinentibus in i.

i Ni tñ vnũ nomẽ reperit trissyllabũ. s. nihili qð in penul. breuiat. Si aut aliq̃s opponat de hoc noie mãcipi ne mãcipi. Dicendũ ꝙ nõ cõstat in cõpositis: sed auctor itendit de simplicibus. Sed si adhuc instat de his gummi nauci frugi cordi ꝛ silĩbus. Dicendũ ꝙ ars ista tradita tota a Pris. de regulis specialibꝰ datur de trissyllabis principaliter. ꝛ alijs deinceps polisyllabis. Ipse autem instat de bissyllabis: ergo ꝛc.

¶ De desinentibus in o.

i No si nomen terminet: vel precedit consonãs vt vocalis. Si vocalis: vel e vt ganeo: vel i vt mulio. ꝛ siue sic siue sic cor. pen. in nominatiuo: ꝛ pducũt eã in genitiuo ꝛ in ceteris obliquis vt mulio onis. ꝛ pusio onis. Si aũt pcedit cõsonãs pdu. pen. ꝛ hoc in nominatiuo: vt caligo fuligo: sed in obliquis diuersificatur. aut. n. retinet o qð fuit in recto: ꝛ tũc pdu. pe. in obliquis: vt carbo bonis. vel mutat in i. ꝛ tũc cor. pen. vt fuligo ginis. Uel sic ꝛ plenius. Nomina tertie declinationis desinẽtia in o pdu. penul. in obliquis: ꝛ formãt genitiuũ a ntõ addita nis: vt hõ hois: sed excipiũtur nomina ciuitatũ: vt rhedo donis: sardo donis thuro ronis ꝛ gentalia sic ligo onis brito tonis: ꝛ h ꝛ h sido buꝰnis. Nam sindo onis aliud est: ꝛ sic de similibus. Uirg. Enei. xi. Pulsant ꝛ pictis bellant amazones armis, Iuue. lib. ii. i. satyra tertia

dicit. Uiscones vt fama est alimentis t. libus vn̄. In eodē ca. Quā nec terribilis cimbri nec britones vnq̄. Uirgilius Enei. xi. Nūc ⁊ myrmidonū proceres frigia arma tremiscūt. Itē excipiunt proprie a quibus deriuātur localia vel gētilia: vt hec macedo donis: a quo macedonia nie: ⁊ hic ⁊ hec macedo donis: hic lacedemo onis: a quo lacedemonia nie: ⁊ hic ⁊ hec lacedemo onis ⁊ sic de alijs. Dico autē obliquos ꝓprioꝝ nominū que loca designāt: q᷑ alia ꝓducunt: vt naso sonis. Ouidius de fine titulo li. i. Qui modo nasonis fueram⁹ q̄nq̄ libelli. Itē vt dicit Hug. simo onis nomē ꝓpriū cuiusdā rustici a Terentio introduci ꝓducta o in obliquis ad differētiam nois appellatiui qđ cor. o. in obliquis: ⁊ retinet n in nominatiuo: vt simon onis. Itē nomina in o nō declinata nec latina acuuntur in vltima: vt abdenago. reliqua in penul. acuūtur: vt agaso: sartago: vn̄ p3 ꝙ pharao si inueniat̄ p̄terq̄ꝫ in nominatiuo ⁊ vocatiuo in penul. acuitur. Exo. xv. Equi pharao. Idē dico de apollo: licet quidam hoc non seruant.

¶ De desinentibus in u.

t **Antum** vnū nomen trissyllabū in u terminatū inuenitur quod est monoptotum in singulari: ⁊ in plurali declinabile: ⁊ istud corri. in penul. vt tonitru.

¶ De desinentibus in al.

f **I fiat** cōsideratio qualis sit penul. in nominibus terminantibus in al. vel ergo in recto vel in obliquo. si in recto: vel erit propriū nomen barbarum: ⁊ tunc cor. vt hanibal: astrubal. vel erit nomē appellatiuum: ⁊ tunc producitur: vt tribunal. excepto hoc nomine aīal. ⁊ etiā sal. Si in obliquo: vel ergo in neutro: ⁊ sic producitur in penulti. vt aīal: tribunal. vel in masculino. ⁊ sic corripitur. vt astrubalis: hanibalis. Ad p̄dicta addita is genitiuant: vt animal animalis.

¶ De desinentibus in el.

n **Omina** terminata in el syllabā produ. penul. obliquoꝝ: ⁊ corripiūt penul. rectorū: vt michael michaelis: daniel elis.

¶ De desinentibus in il.

n **Omina** terminata in il corripiunt penulti. tam in recto q̄ꝫ in obliquo vt euigil gilis. Nota tn̄ h̄ ꝙ huiusmodi nomina declinantur is addita cor. penul. genitiuāt: vt pugil lis: ⁊ h̄ si est latinū. Greca vero: q᷑ acuūt vltimā in recto ideo ī obliquis penul. lōgam habēt: vt tanaquil quilis. vnde versus Corripias pugilis: sed producas tanaquilis.

¶ De desinentibus in ol.

i **Nol** vnū nomē inuenit̄ qđ cor. pen. vt beliol: ⁊ hoc in trissyllabis intelligitur. tn̄ de alijs scias ꝙ nomē in ol ꝓducit̄: ⁊ est tertie declinationis: ⁊ is addita ꝓducēdo penul. genitiuat: vt sol solis. Que tn̄ nō variātur in vltima acuuntur: vt nicol.

¶ De desinentibus in ul.

n **Omen** in ul. cor. ⁊ est tertie declinationis ⁊ iūcta is facit gtīm penul. breuiādo: vt p̄sul exul lis. Oīa alia in vltima acuunt̄: ⁊ nō sunt latina: vt beriul. si tn̄ declināt̄ ī obliquis penul. lōgam habent: vt saul lis. Aurora super hester. Regis cui vitā cōcessit mutatio saulis. hec regula non ponit̄ a Pris.

¶ De desinentibus in um.

n **Omina** terminata in um breuiant̄: vt dorcium philorcium. Sciendū ꝙ nō ponit regulam iuxta noīa terminata in am vel in em vel in im: q᷑ non sunt latina: de quibus scilicet latinis ⁊ trissyllabis intendit principaliter hic.

¶ De desinentibus in am.

i **Nam** vel ī im vel in em vel in om: si sint barbara sunt mas. vel femi. ge. vt chanaā: hierusalē: ioachim: edom: ⁊ acuūt̄ ī fine.

¶ De desinentibus in an.

i **Nan** nomen producitur: ⁊ pertinet ad tertiam declinationē: ⁊ est grecum s̄m Pris. in. vi. li. vbi dicit ꝙ grece declinant̄: vt titan titanos. vel latine o versa in i penul. ꝓdu. sicut in recto vltima est acuta: vt pean peanis leuiathā. Uirg. x. Enei. Conclamāt socij letū peana secuti. Excipitur euan: de quo dicit Pris. ꝙ euan t sumit ⁊ is post n vn̄ facit euātis n̄ euanis. Et ponit hanc regulam generalem ꝙ a genitiuis in os fiunt nomina in nus: vt titan titanos: h̄ titanus ni: delphin nos h̄ delphinus ni: arabs arabos: hic arabus bi: elephas elephātos: hic elephantus ti. rinocerus velut ethiopus: ⁊ p̄ talia accentus facilius declaratur.

¶ De desinentibus in en.

f **I nomen** terminetur in en syllabā vel p̄ponit̄ c vel nō. si sic cor. pe. vt fidicen: liricen: sed excipit̄ tibicen: q᷑ pro duabus ī breuibus vnā lōgā habuit. Debuit vero i geminare tibia tibiicen pro quo tibicen dicit̄. Si vero nō habeat c ante en: vel ergo deriuat̄ a p̄ma cōiugatione vel quarta ⁊ tūc ꝓdu. vt solamen a solor: ⁊ munimē a munio: sil̄r amamen ⁊ audimen. vel deriuat̄ a secūda vel tertia ꝯiugatione: ⁊ tūc cor. pen. vt a sedeo sedimē. a regio regimē p̄ter verbalia venictia a verbis tertie cōiugationis desinētibus in uo diuisas q̄ ꝓducit penul. vt acuo acumen: fluo flumē nuo numē luo lumē. hn̄t vero u ꝓdu. in penul. Alia vo venictia ab alijs verbis scđe vel tertie cōiugatiōis hn̄t i cor. in pen. sicut dicit Pris. i. iiij. lib. vt moneo monimen: tego gis tegimen vel tegmen per syncopam: specio specimen.

¶ De desinentibus in on.

n **Non** nomē pertinet ad tertiam declinationem: ⁊ est grecū: vel grece declinatur vt memnon memnonos. vel latine o ꝯuersa in i vt mēnon mēnonis: symon: symonos: hic symon symōis. Quedā aūt p̄cipue ꝓpria tis sumpta genitiuāt: vt pheton tontis: demophon phontis. Quedā vero is addita genitiuāt penul. ꝓdu. vel cor. s̄m grecos: vt ait Pris. in. vi. lib. tn̄ in maiori p̄te corripit penul. in obliquis: vt syndon donis: canon nonis: diacon conis. ⁊ ꝓducūt q̄nq̄ vt symon monis ꝓpriū nomē rustici: salomon monis. triphon etiam triphonis ꝓdu. penul. Aurora ī li. machabeoꝝ. Cōtra triphonē tūc rex demetrius ibat. Idē in eodē Antiochū triphon hoc tēpore ꝑdere captat. Sanson sil̄r sansonis ēt ꝓducit̄. Hoc tn̄ regulariter teneas ꝙ si penul. ꝓdu. in obliq̄s: tunc nominatiui vltima acuit̄: vt cedron onis. si aūt penul. gtī corripit̄: tūc in recto penul. vel antepenul. acuat̄. Sed qđ dicemus de triphon? Si vis sequi aurorā ⁊ dicere ꝙ pen. gtī ꝓducat̄. opꝫ dicere ꝙ vltima nominatiui acuatur sicut in cedron. Si aūt vis dicere ꝙ pen. genitiui corripit̄ sicut de simonis: tūc dic ꝙ vltima nominatiui triphon nō acuitur: imo prima sicut canon. Ad diuersum aūt qđ de aurora ī cōtrariū ducit̄: facile est r̄ndere: q᷑ vꝫ auctores ī ꝓprijs noībus ponūt breuē ꝓ lōga: ⁊ lōgā pro breui: aliqñ: vl̄ auctoritate poetica: vel figuratiue: sicut ⁊ theodorus a iustiteli ꝓdu. in penul. vt dixi supra in regulis generalibus de accētu cuiuslibet syllabe in capitulo qđ incipit Ostenso.

¶ De desinentibus in ar.

n **Omina** terminata in ar neutra ꝓducuntur tam in recto q̄ꝫ in obliquis: vt torcular ris: sed a rectis excipit̄ laquear: ⁊ ab obliquis nectaris iubaris. Epatis etiam cor. penul. sed nō est latinū: ⁊ itellige de neutris deriuatiuis. Nam vt dicit Pris. in. vi. li. neutra in ar si deriuatiua sunt ꝓdu. a. in obliquis casibus: vt a lupa hoc lupanar naris: a calce hoc calcar caris a laqueo hoc laquear aris. Si vero sunt mas. ge. cor. penul. gtī: vt cesar saris: hostar staris. Sed dubitatur de specular. ⁊ sil̄ibus an ꝓducāt penul. Ad hoc dicit magister Bene. ꝙ noīa tertie declinationis habētia u ante l ꝓducūt pen. siue u aū l dūmodo sint integra: vt torcular. nam p̄nt apocopari: ⁊ tūc sequūtur naturā suoꝝ ꝯhoꝝ. vn̄ spe/

cular pro speculare corri. penul. sicut speculor laris. Sotular autem nihil est: immo dicimus subtalaris. eodem modo dicimus subligar pro subligare. Aliqui dicuntque specular et similia pdu. penul. Mihi autem videtur cum magistro bene quod specular et similia apocopata penul. cor. sicut declaratum est. Et scias quod huiusmodi noia in ar addita is genitiuant. vt cesar saris: torcular laris: specular laris: preter far farris quod secundum Pris. positione habuit penul. longam. quod solum litteram r geminauit ne verbum esse putetur scde persone de for faris. Item epar vertit r in t penul. nihilominus breuiando: vt epatis. Hug. tamen dicit eparis vel epatis. Item lar vt ait Hug. pro domo puella et oppido secundum regulam facit laris. sed pro quodam rege causa differentie t assumit et facit lartis. Consueuit etiam queri de hoc noie bostar an penul. pducat in obliquis: Ad hoc dicit magister Bene. dicens. Nota quod dicimus hoc bostar pro quodam barbaro: et nihil est hic bostar. vnde corri. penul. genitiui et nunquam pducitur. Errauit autem Hug. qui dixit hoc bostar staris in deriuationibus suis. Hec magister Bene. Hug. vero sic dicit. Bos componitur cum sto stas: et dicitur hoc bostar staris penul. pdu. i. locus vbi boues stant. s. stabulum. Dicitur etiam bostar locus vbi corpora boum comburebantur. Inuenitur et hoc bostar staris penul. cor. et est proprium nomen viri et primitiuum. Vult ergo Hug. quod bostar staris inuenitur in neu. et mascu. ge. et sic in obliquis pen. potest produ. et cor. diuersis respectibus. et hoc magis mihi placet. Hoc etiam vult Pap. qui dicit Bostar locus vbi comburuntur corpora boum vel statio boum.

¶De desinentibus in er.

f Si nomen terminetur in er vel considerat ad penul. recti vel obliqui. Si obliqui breuiatur i penul. vt volucer cris: pauper ris: excipitur mulieris quod pdu. penul. Unde Statius Siqua deum soboles: si qua mulieris origo. Sed in maio. Pris. non excipit dicit enim sic Pris. quod omnia nomina latina desinentia in er si crescunt in genitiuo cor. penul. in obliquis: vt pauper ris. Si vero non crescunt in obliquis proferuntur sicut et sui nominatiui pro tanto dicit magister Bene. quod mulier cor. penul. in obliquis: quia a Pris. non excipitur in maiori. et supponit quod ille libellus de accentu vbi mulieris excipitur non fuit compositus a Pris. sicut multi dicunt. Et dicit quod statius propter necessitatem metri eam produxit. et ideo poete nunquam vtuntur obliquis eius vsus tamen frequens pducit obliquos de mulier sicut et muliebris. Si autem penul. considerent in recto. aut ergo erit neu. ge. et tunc pdu. penul. vt papauer. vel est mas. ge. vel fe. ge. et tunc cor. penul. vt mulier volucer: alacer exceptis his que produ. penul. positione: vt equester: pedester: siluester. Sed de panter teris crater teris que producunt penul. crescentes genitiui non est instantia: quia non sunt latina.

¶De desinentibus in ir.

i In ir syllaba terminata in penul. breuiatur vt semiuir: triuir. Et scias quod i fere breuiatur vbique in iunctura compositionis. vt omnipotens: tubicen. preter tibicen. Et vt dicit Pris. in. vij. lib. vbi agit de genitiuo singulari scde declinationis. In ir et ur et eus desinentia semper vna syllaba vincunt in gto que et pen. breuem habent: vt triuir triuiri. semiuir semiuiri: satur satur i. nisi greca pductio fiat i grecis dictionibus: vt thydeus dei.

¶De desinentibus in or.

n Nomen in or est tertie declinationis et is addita genitiuat preter cor quod interpositam habet d ad differentiam ablatiui pluralis huius noie corus cori: et preter ador quod est indeclinabile. vt pbat Pris. in. vij. li. maio. propter duarum repugnantiam regularum: quia autem neutrum est debet cor. in penul. sed quia venit ab adoro ras debet produci in penul. et ideo indeclinabile est. Nomina in or produ. penul. vt lictor ctoris. amor amoris. Excipiuntur neutra. et sunt tantummodo quattuor. s. equor equoris: marmor moris: cor dis et ador. Item excipiuntur grec[illegible] qd cor. penul. genitiui quando est pprium nomen grecum: sed quando appellatiuum et latinum pdu. penul. genitiui. Unde quidam Actoris in spolijs virtus habet actoris. Item hector ctoris agenor noris: nichanor noris. Theodolus Virgine stuprata virtus parilis agenoris arma. Aurora in lib. machabeorum. Ense metunt dexteram linguam nichanoris hostes. Et potes a simili notare: sed in aliquibus vsus non habeat quod quotienscumque appellatiua et propria conueniunt: propria in penul. sunt grauanda: vt dicatur. Sub rege sapor penulti. breuiata: et cantor toris penul. cor. pro proprio nomie. Ouidius in epi. Plenius ac melius cusippo et cantore dicit. Unde quidam Cantoris est proprium: cantoris non ppriatur. Item excipiuntur composita de decoris et decus vel decor inquantum est commune: quia tunc corripitur. nam mas pdu. vnde versus. Communem decorem sed marem dico decorem. Similiter composita a puer quia talia velut propria reputantur: vt publipor poris marcipor poris. Ita enim antiqui pro publi puer et marcipuer dicebant: ista teste Pris. non pdu. in obliquis casibus. Salusti. in. iiij. historiarum. Unus consistit in agro lucano gnatus loci nomini publipor. Item excipiuntur arbor boris castor storis: memor moris et eius composita. Item rethor toris. Unde Iuue. Cedunt grammatici vincuntur rhetores omnes. et cor. penul. genitiui castor castoris siue sit aial siue sit pprium castoris et pollucis. De nominatiuis autem verbalium in or scias quod quedam corripiunt penultimam: quedam pducunt. Nam secundum Pris. li. iiij. de denominatiuis huiusmodi nomina formantur a verbis: vel per adiectionem o: quod fit cum verbum habet r ante o: vt laboro labor vel per additionem r: vt amo amor vel formantur a nominibus seu participijs in us: conuersa us in or vt senatus senator amatus amator: tonsus tonsor: doctus doctor: et possunt formari u versa in or: vt auditu auditor: debitum debitu debitor. vnde patet quod quedam producunt penultimam sicut ea a quibus descendunt: vt auditu auditor. quedam vero penul. corri. vt debitu debitor. Uide in scribo.

¶De desinentibus in ur.

i In ur corripiunt penul. tam in recto quam in obliquis: vt iecur iecoris: satur saturi et semper pertinent ad tertiam declinationem: preter satur quod est scde: quia facit femininum in a: vt satura: et oia is addita et cor. penul. efficiunt genitiuum preter fur furis quod pdu. fu. ad differentiam secunde psone de furio ris secundum illud. Dum tu mente furis te fallunt gaudia furis. Excipitur etiam quantum ad formationem ebur: femur: iecur: robur que vertunt etiam u in o: et addita is penul. corre. genitiuant: vt robur roboris: ebor eboris.

¶De desinentibus in as.

i In as syllabam terminata pducuntur in penul. obliquorum: et cor. in penulti. rectorum vt dignitas tatis et in oibus casibus pdu. a. Sed excipienda sunt quedam noia propria differentie causa in fine nominatiui circumflexa: vt lenas lenatis menas menatis: ne accusatiui plurales de mena ne quod est genus piscis: et lena ne quod est meretrix esse putentur. Item excipiuntur appellatiua per sincopam prolata que seruant accentum in vltima: vt arpinas. primas optimas rauenas capenas: pontias latinas et etiam nostras et vestras. Sublata est etiam in pdictis hec syllaba ti: et semper super a seruatur accentus. et hec littera a prius fuit i penul. nunc autem est in vlti. syllaba et hoc vult Pris. in. iiij. li. de denominatiuis: qui dicit de pdictis. Que ideo in fine habent circumflexum accentum quia per syncopam ti proferuntur. perfecta enim eorum inueniuntur apud antiquissimos in tis desinentia: vt hic et hec primatis: optinatis arpinatis et sunt huiusmodi in as denominatiua plerumque similia accusatiuo pluralis suorum primitiuorum: et sunt coia. Item oia barbara in as i vltima acuuntur: vt naas. nam nugas et nephas quum sint latina in penul. acuuntur sed non variantur. Sed de anas anatis dubitatur an debeat pduci in obliquis. Dicunt multi quod penul. cor. in obliquis: quod etiam reperitur in macro. Magister bene

[illegible] ꝙ in [illegible] regula [illegible] [illegible] debeat produ. ꝛ h̄ credo eē verū. Itē scias ꝙ barrabas be ꝛ caiphas phe penul. grauant sicut ionathas the: sꝫ ionathan ꝛ barraban indeclinabilia acuūt penul. Et nota ꝙ sicut dicit Pris. in. iiij. li. In as pleraqꝫ denominatiua sunt quoꝝ primitiua si sunt secunde declinationis genitiuo singulari: si tertie declinationis datiuo assumunt tas. i. penul. vbiqꝫ corripiūt: vt probus probi pbitas: mendicus mēdici mēdicitas: asper aspi asperitas: sedulus seduli sedulitas: timidus timidi timiditas. Et notādū ꝙ que genitiuo duplicāt i extremā earum mutāt in e euphonie cā vt pius pij pietas: anxius anxij anxietas liber quoqꝫ excipit qd̄ nominatiuo assumpsit tas nō genitiuo: vt liber libertas. Tertie vero declinationis nomina datiuo assumunt tas vt diximus vt capax capaci capacitas: affinis affini affinitas: celer celeri celeritas: autor autori autoritas. excipiūtur pauca q̄ b vel p siue s habēt ante er. Hec eni nominatiuo assumunt tas: vt puber pubertas: vber vbertas: paup paupertas. sed hec possumus ēt in secūde declinationis noībus obseruare. vn̄ liber libertas facit vt supra dictū ē. Asper aūt ꝛ psper: qꝛ s hn̄t ante p asperitas psperitas faciūt. saluber vel salubris facit nominatiuum: ideoqꝫ salubritas: celeber vel celebris celebritas. Uetus quoqꝫ qd̄ vnum triū generum in us desinēs inuenitur nominatiuo assumit tas vt vetustas. Excipiunt etiā ꝛ h̄ q̄ in or desinētia mutauerūt or in s ꝛ assumpserunt tas: vt maior maiestas: honor honestas ꝛ similia.

De desinentibus in es.

i Nes vel sunt qnte declinatiōis vel tertie si tertie cor. penul. tam in rectis q̄ꝫ in obliquis: vt alipes pedis: hercules lis. aries etis. Excipit quietis heredis locupletis: ꝛ q̄ sunt filia formationis. Si vō sunt qnte declinationis: vel ergo hn̄t vocalē ante s: ꝛ tūc cor. penul. nominatiui ꝛ produ. penul. genitiui: vt requies ei: dies ei: vel hn̄t cōsonantē ante es: ꝛ tūc corri. penul. in obliquis: vt fides fidei. Et nota ꝙ thecuites ꝛ huius modi denominatiua in tes desinētia declināt̄ur sicut noīa patronymica i es desinētia: ꝛ sunt tm̄ mas. ge. vn̄ errant illi qui dicunt achinoen: iezraelites p iezraelitis. j. Re. xvij. a. Itē mulier thecuites pthecuitis. j. Re. xiiij. a. Itē naaman amanites pro amanitis. iiij. Re. xiiij. g. Et declinantur huius modi denominatiua i tis: hec iezaelitis huius iezaelitidis ad modū patronymicorum femininoꝝ in is: hec moabitis moabitidis: hec amonitis huius amonitidis ꝛ pdu. pen. in rectis: sed eam cor. in obliquis. Quādo vero terminant hmōi denominatiua in ta: sunt cōis ge. vt israelita: hyerosolimita: bethleemita penul. produ.

De desinentibus in is.

n Omina desinētia in is aut sunt dissyllaba aut trissyllaba. Si sunt dissyllaba corripiūt in obliquis vt aspis aspidis. Si sūt trissyllaba. vel g̃ sunt adiectiua vel substātia. Si substātiua pdu. penul. vt leberis synapis. Si adiectiua vel g̃ hꝫ a ante l: ꝛ tūc pdu. penul. vt moralis spūalis vel non hn̄t vt vtilis humilis ꝛ hmōi ꝛ hec cor. penul. tā in recto q̄ꝫ i obliquis. Scias ēt ꝙ Pris. in. iiij. li. sic dicit. I lōgā habēt ōis in ilis que a noībus driuat: nec nō in ile neutra siue ex cis in ile fiāt siue non habeāt aliud ante se genus: sed a quacūqꝫ pte orōnis nascātur: vt edes edilis: senex senilis: agnus agnilis: puer puerilis: vir virilis: scurra scurrilis: ciuis ciuilis: seruus seruilis: quintus quintilis: sextus sextilis: subtel subtilis. excipit par parilis. exilis. etiā qd̄ a grō factum denominatiuoꝝ suauit regulaꝫ. sicut neu. pdu. penul. ouile: monile: cubile: sedile. Nā in ilis desinētia verbalia siue pticipialia cor. eādē i penul. vt fero fertilis: vtor lis: facio lis volo volatilis: sorbeo sorbilis: textus lis: altus vel alitus alitilis fictus fictil. Hec Pris. Magr̄ āt hn̄. addit dicēs ꝙ ex his q̄ veniūt a noīb̄ excipiunt parilis dapsilis humilis: qꝛ parilis deriuat a par paris dapsilis a dape. humilis ab humo: ꝛ tn̄ cor. pen. Textilis a Uirg. cor. qꝛ accipit h̄ tanq̄ꝫ propriū nomē: sꝫ qn̄ deriuatur a testa produ. penul. ꝛ est cōe. vt vas testile. Si vero deriuatur a textu vel a texendo cor. penul. vt textus textilis. Ecc̄. xlv. Opus textile.

De desinentibus in os.

n Omina desinētia i os syllabā pdu. tā in nominatiuo q̄ꝫ in obliq̄s: vt sacerdos sacerdotis: lepos leporis: qn̄. s. eloquētiā significat.

De desinentibus in us.

f In nomina terminat in us aut sunt ppria aut cōia. Si ppria cor. penul. nisi sint positiōe longa: vt robertus ꝛ huius modi. Si vero sint cōia: aut ergo sunt filia participijs: ꝛ descendūt a verbis: ꝛ sunt scd̄e vel quarte declinationis: vel sunt alia ab his. Si sunt hmōi pdu. vt amatus cupitus: sꝫ hinc excipiūtur ista tria noīa initus alitus nequitus: ꝛ cōposita ab his verbis obeo obis: ptereo pteris vt preteritus obitus. ꝛ cōposita ab his v̄bis do sto reor: vt īdit̄ istit̄ iritus. Itē excipiūtur ea que veniunt a spiro halo ꝛ ambio: vt spūs halitus ambitus media correpta. ambitus autem in pticipio pdu. Itē excipiunt cōposita huius verbi ruo: vt erutus dirutus. Et oīa ista possunt eē nomina vel pticipia sm̄ ꝙ pn̄t hēre tempus vel carere tpe. Si aūt sunt alia ab his: aut g̃ sunt scd̄e declinationis aut tertie. Si tertie cor. penul. in recto ꝛ pdu. in obliq̄s. vt seruitus seruitutis. sed excipiūtur q̄ sunt pōne lōga vt inuictus. Si aūt sunt secūde declinatiōis: aut g̃ sunt substātiua aut adiectiua. Si substātiua cor. penul. vt fraxinus: sꝫ excipiūtur papyrus ri: ꝛ saphirus ri. Si adiectiua vel g̃ hn̄t c inter i ꝛ u in loco penul. vel nō. si nō pduc. penul. vt marcianus cyprianus capuanus. Et hec sequūtur regulā eoꝝ que terminātur in na de q̄bus dictū est superius. si aūt hn̄t c iter i ꝛ u in penul. loco cor. in penul. vt gallicus: anglicus scotic̄: ꝛ adijcit illis vnū qd̄ est q̄rte declinationis. s. porticus. Hec possunt colligi ex dictis Pris. de accētu. Scias ēt ꝙ noīa q̄rte dclinationis vel pticipialia in tus: supinoꝝ ꝛ participioꝝ accētu omnimode sunt regēda. vnde supinoꝝ ꝛ participioꝝ regule attēdātur. si g̃ sunt a prima coniugatione vel scd̄a corripiūtur: vt domitus exercitur. ꝛ si a tertia: vt argutus oblit̄ nisi habeāt supinū ad modū q̄rte: vt lacessitus. Si a quarta pducūtur: vt vagitus: nisi veniāt a verbis in eo vt pteritus. Ambitus pticipiū pducit: sꝫ verbale cor. vt supra ēt tetigi. Itē o ante l i diminu. breuiatur: vt ostiolus filiolus. Item u ante l breuiatur: vt horidulus homunculus.

De accentu in nus possessiuorum.

p Ossessiua terminātia in nus pdu. penul. exceptis q̄busdā terminatis in ginus vel i tinus. Un̄ Pris. dicit in. ij. maio. Possessiua habētia i ante nus pdu. penul. vt masculin̄ feminin̄ vicinus perusinus reginus diuin̄ aprinus rufus rufinus marcellus marcellin̄: porcus porcin̄: canis caninus. mustella mustellin̄: sus suinus: ouis ouinus nā ouilla ꝛ suilla dimi. sunt. Excipiūtur desinētia in tinus que nō hn̄t t a suis pmitiuis: vt diu diutin̄: cras crastinus horno hornus: clam clādestinus: prius vel priscus pristinus. h̄ eni penul. cor. Si vō habēt t a pmitiuis pdu. pen. vt vespertinus a vesperta te: hiacinctinus a hiacincto: euentinus ab euētu. Itē cōstātinus ꝛ clemētinus a pmitiuoꝝ genitiuis hn̄t t vt matutin̄ a matutina que aurora itelligit. Mediastinus aūt a medio ꝛ stando vel tenēdo cōponi videt. Itē excipiūtur possessiua desinētia in ginus: siue que habēt g ante inus: qꝛ talia cor. penul. vn̄ dicit Pris. ibidē. Inuenit etiā i breuis ante nus g antecedēte inus in his q̄ ab arboribus deriuātur. vt oleaginus faginus. Usus tn̄ autoꝝ cōtradicit in parte pdicte regule qꝛ byssinus smaragdinus ametistinus adamātinus ꝛ hmōi possessiua que sumunt a nominib̄ lapidum vel filorum cor. penul. Prudētius. Inter has spes smaragdino gramine verno. Sꝫ possumus dicere ꝙ in omnibus talibus est figura que dr̄ sistole i metro poetica licētia lōgā breuiāt vt vult Hug. dicens Diacyn

xcinus na nuz penul. pdu. quāuis poetica licētia qñq3 corripiaē. Itē dicit q bōbicin⁹ na nū penul. pdu. Licet Iuuenalis eā cor. Uide infra. in bōbicinus i suo loco. Et si obijcias mirū videē si oēs poetę in vna chorda errassent. Dico q nō oēs errauerūt in eadē chorda: q2 ibi poetę aliqui etiā pdu. penul. predictoꝝ nominuz. Uñ aurora sup hester. v. Seq3 smaragdinis miscet vtreq3 color. Itē sup Geñ. Crystallina fuit facta fenestra decēs. hoc etiā dicit Papi. Sz quęriē de byssinū morticinū substātiuis ꝛ similibus: Ad hoc dicūt quidā q hęc sicut adiectiua pducūt penul. q2 lz mutant modū dclinādi: nō tñ mutāt accētū. Alij dicūt q cor. penul. ad differentiā adiectiuoꝝ. Uñ Apo. xix. dici dz ꝛ legi penul. cor. Bissynum sunt iustificationes sanctoꝝ. Mihi aūt videē q byssinū cor. penul. ad differentiam adiectiui vt dictum est. Sed de morticinum aliud est: q2 cū sit cōpositū sequiē naturā cōponētiū. vñ qñ cōponitur a cedo cedis pdu. penul. siue sit adiectiuū siue sit substātiuū. Unde Isa. v. pdu. morticina: q2 glosa dicit. Morticina corpꝫ pstrata a romanis. Quādo vero cōponiē a cado dis. cor. penul. vnde versus. De cado morticinū: de cedo morticadinū. Morticina ferro cadūt morticinaq3 morte. Si eni morticinū a cedo corriperet penul. ad differentiā sui adiectiui. tunc nō esset differentia inter morticinum a cedo ꝛ morticinum a cado. Et sic de similibus est dicendum.

¶ De accentu terminantium in duas consonantes.

n Omina terminata in duas ꝯsonātes positione pducuntur: ꝛ sunt tertię declinationis. Terminata igiē in bs: vt arabs arabis trabs vrbs. vel in ms: vt hyems qd̄ sine p scribitur vt pz in grō: vel in ps vt inops: interposita i genitiuāt penul. nisi defendat positio breuiata. Unde qdā dicit: Arabis ab aro tñ exit: canabs canabis. Persius. Tunc mare trāsilies vt torta canabe fultū. Pelops lopis. Oui. epi. viij. Tu quoq3 habes pelopē proauū pelopisq3 parētē. Excipiē quātum ad accentum ciclops pis qd̄ penul. pdu. Uirgi. vij. Enei. Ferrū exercebāt vasto ciclopes in antro. Theodolus. Fulmina ciclopes iouis imperio fabricantes. Et dicūt aliqui ꝛ pbabiliter q si ē gētile cōe pdu. sz si ppriū cor. Scias ēt q cirops scriptū p r cor. penul. in obliquis. Uñ Theodolus. Egregio citropi debeē eā litādi. Excipiūtur ēt q̄rū ad formationē quę hñt e añ b vel p: quę nō solū accipiūt i sed ꝛ e vertūt in i correptā: vt celebs libis: forceps cipis: sed tñ monasyllaba nō mutant e: vt plebs bis: seps sepis auceps ēt nō mutat e in i sed in u correptā: vt aucupis. Itē cōposita a capite ablata s: ꝛ mutata e in i: ꝛ addita tis faciūt gtīn penul. cor. vt biceps cipitis: pręceps cipitis: anceps cipitis: conceps cipitis. i. habens centū capita. Sciendū tñ q polisyllaba terminata in ps pñt dupliciter cōsiderari. prout .n. sunt cōposita a capio genitiuant in ipis: sed put cōponuntur a capite faciūt ipitis. pnceps nō facit pncipis: ꝛ auceps aucupis. Uñ quidā: In ceps a capio: pis suscipit i gtō. Si venit a capite tūc suscipiat pitis apte. Pris. aūt in fi. vi. lib. dicit. Quia antiqui dicebant ancipes ꝛ pcipes bicipes i nominatiuo: ꝛ sic sm analogiā sequęba gtīs ab ancipes ancipitis sicut sospes sospitis stipes stipitis. sed stipe stipis ē obolus. stipe stipitis arbor. Item terminata in is ns rs: vt plus dens ars cohors vertūt s in tis: vel iterponunt ti: vt pultis dentis artis. Sed tñ cōposita de vncia vertūt s i cis vt deūs deūcis. q̄nquūs q̄nquūcis. Hug. tñ vult q deuns componatur ab vncia vel vns. Itē glās frons lens: ꝛ cōposita de pēdo verbo: vt librypēs mutāt s in dis: vt librypendis glandis lendis pro animali: q2 pro legumine lens lentis sm regulam facit. frons frondis pro folio facit. nā pro facie frōtis normā seruat. Silr sumūt di ꝯposita de corde vt discors discordis: secors secordis: vecors dis. Dicit etiā Pris. q in oībus fere compositis qd̄ dicit ppter extinguida declinationem composita simplicis: lz nō differāt imitanē. Itē iens quiens cū suis cōpositis genitiuāt in untis: vt euntis redeuntis nequeuntis: pter ambiens ambientis seruās

nominan… [illegible]

¶ De terminantibus in t.

n Omina in t terminātia tam in recto q̄3 obliqs cor. pen. ꝛ sūt tertię decli. vt caput cum suis compositis: nam quotquot aliquot nō variātur. Declinabilia ergo u versa in i correptā ꝛ addita is genitiuāt: vt caput capitis: syncīput cipitis: occiput cipitis: ꝛ sunt neu. ge. Si quęris h̄. Cū soluz in duas mutas desināt noīa latina. scz c ꝛ t vt alec ꝛ caput: quare ñ determinat Pris. in lib. de accentu etiā de his q̄ desinūt in c sicut de illis quę desinūt in t. Dico q nomina terminantia in c aut sunt monasyllaba: vt lac: aut dissyllaba quoꝝ penul. pdu. positione: vt allec ꝛ de his p se pz modus accētuādi p regulas generales superius datas: ꝛ propterea nō ponit regulas de noībus terminantibus in c sicut de his q̄ terminantur in t: sicut etiā dicit frater robertus anglicus.

¶ De desinentibus in x.

i In x desinēs nomē pdu. q2 x ē duplex cōsonās: ꝛ ptinet ad tertiā declinationem: ꝛ oīa x i cis vel gis genitiuāt: pręter nix niuis: nox noctis: senex senis: ꝛ antiquitus senecis: suppellex ctilis penul. cor. Uetustissimi tñ ꝛ h̄ suppellectilis nominatiuū pferebāt: ꝛ oīa quę nō hñt c vel g i genitiuo cor penul. De pdictis versus. Ois rect⁹ in x in cis vel gis genitiuū. Terminat absq3 senex nix ꝛ nox atq3 suppellex. In gis aūt faciūt solū illa quę venūt a vbis in go x cōuersa in gis: vt lex legis a lego gis ꝛ rex regis a rego gis rexi. remex tñ vertit e in i ꝛ sit remigis a remigo gas. frux aūt frugis facit a frugo verbo gręco. silr fallanx langis: caterua. spinx gis: ꝛ ēt gos de q̄bus dicit Pris. in fine sexti q gręca in x seruāt in genitiuo ante is eandem consonantē quā apud gręcos añ os: vt pheax pheacis spinx spigis onix onicis. Quidā tñ dicunt q venūt a verbis gręcis in go. Coniunx vero amittit n ad sīam secundę personę de coniungo gis: ꝛ facit cōiugis cor. penul. Oia alia x veria in cis genitiuant vt pax pacis qd̄ raro hz pluralem numeruz nex necis. Cicero p miliōe: Insidiatori latroni q̄ pñt iferri iusta nex fex fecis: pix picis dux ducis. Sz terminata i ex corripiunt naturalr e pręter veruex si sint dissyllaba vertūt e in i vt apex apicis: remex remigis vertex verticis. pręter monasyllaba ꝛ eorum composita vt lex exlex exlegis. veruex tamen hz e. Composita vero simplicium declinationē sequunē: vt pernox pernoctis exlex exlegis: feminex feminecis: dux interdux.

¶ De desinentibus in ax.

o Mne desinēs i ax corri. penul. recti ꝛ produ. pen. obliquoꝝ vt pertinax nacis cōtumax macis ꝛ h̄ est verum i latinis: Nā vt diē Pris. in fine. vi. barbara in ax magis cor. penul. vt fornax cis ꝛ silia. Excipiē aiax aiacis qd̄ produ. penul.

¶ De desinentibus in ex.

f In nomen terminē in ex cor. penul. tam in recto q̄3 in obliquis: vt artifex ficis opifex ficis. Excipiē veruex uecis quod nō solum in gtō penul. produ. sed etiam e seruauit. Excipiuntur etiam quędaz monasyllaba quę penul. produ. i obliquis vt fex fecis lex legis rex regis ꝛ eorum cōposita vt exlex exlegis iterrex. Pz etiam ex prędictis q ibex ibicis cor. penul. q2 vertit e i i cor. vnde versus. Cornua fert ibex iob testis ꝛ ibicis inde. Itē quidā excipiunt vibex bicis. Unde Persi⁹. Si puteal multa cautus vibice flagellas. Pap. etiam dicit q vibex facit vibicis produ. penul. ꝛ añpenul. Sed vt dicit magister bene. dicendum est vibex vibicis sicut lodex lodicis. ꝛ sm hoc non opz q excipiaē q2 desinit i ex. Sed dubitant aliqui an sit dicendum silex vel silix. Dico q dicenduz est hic ꝛ hęc silix incerti gene. ꝛ cor. penul. sm regulam desinentium in ex. Oui. epi. x. Illic tu silices: illic adamanta tulisti. Itē Uir. Enei. vij. Stabat acuta silex. pręcisis vndiq3 saxis.

¶ De desinen...

i In ix terminata aut sunt ma... ...ut fe.ge. aut cōis ge. Si mas.ge.cor.penul. vt dicit Pris.in.vi.ge. In ix desinētia mas. tm̄ latina cor. penul.in obliquis: vt h fornix fornicis: hic calix calicis: hic varix varicis. ꝛ excipiunt bombix bombicis: ꝛ fenix fenicis q̄ ꝓdu.penl. Sed dubitat de mastix masticis an ꝓdu. penl. in obliq̄s: Dicūt quidam ꝙ sic. ꝛ istos oportet dicere mastico cas penl. ꝓduc. Magister bene. dicit ꝙ mastix penul.cor.in obliq̄s: sicut fornix cis. ꝛ inde mastico cas penl. cor. ꝛ hunc sequor. Si autem sunt fe.ge. ꝓdu.penl.in obliq̄s: vt lodix lodicis: vibix vibicis: ibix ibicis. Excipitur pix picis: nix niuis: filix filicis: salix salicis: Si sint comunis vel ōis ge. ꝓdu.etiam penul. vt felix felicis: victrix victricis: victrices. Lucanus. Tollite iam pridem victricia tollite signa. Composita sequunt naturā simpliciū. vñ pernix cis ꝓdu.penl. in obliquis qr venit a pernitor teris: sed cor.eadem quum descendit a perneco cas. Vñ q̄dam: Qui necat est pernix: festinat currere pernix. Nota hic regulam generalem de desinētibus in ix. Obliq̄ venientes a noīatiuis habentibus i vocalē naturaliter breuē ante x cor.penul. vt calicis: fornix fornicis. ꝛ hoc est verū etiā in alijs vocalibus vt fornax fornacis: volux volucis. Si vo veniāt a noīatiuo habente i naturaliter lōgā ante x ꝓdu.penul. vt cornix cornicis: radix radicis. vñ radico cas penul. ꝓdu. vibix vibicis: sandix dicis: bombix bicis: pnix pnicis. i. velox. et in alijs vocalibus etiam hoc contingit. vt phear pheacis: pollux lucis. Item scias ꝙ sicut dicit Pris. in fine. iiij. In ix feminina inueniunt a masculinis verbalibus siue denoīatiuis in tor desinentibus designata: q̄ mutant tor in trix: vt victor victrix: senator natrix: cultor cultrix. nutritor quoq̄ nutritrix debuit facere: causa euphonie seu alternitatis mediam syllabam scidit: nutrix enī dicim᷒. Tonsor etiā tōsrix debuit facere: sed interponit t ꝛ facit tōstrix stricis. vñ pdicta verbalia in noīatiuo sequunt modū ꝛ regulā accētuādi v̄baliū a q̄b᷒ formāt vñ aliq̄ ꝓdu. vt amator amatrix auditor auditrix. Aliq̄ in penl.cor. vt debitor debitrix: bibitor bibitrix: sic masculina a q̄b᷒ formant. De accētu aūt desinentiū in or supius determinatū est. Itē scias ꝙ verbalia p̄dicta desinentia in trix sunt fe.geñ. preter victrix ꝛ vltrix q̄ in noīatiuo actō ꝛ vocatiuo singulari sunt fe.ge in reliquis casibus sunt cōia trium generū. vñ faciunt ablatiuū in e vel in i. vñ v̄sus. Victrix victricē victrix dat femina sola: Sic vltrix reliq̄s dat gen᷒ omne schola. Hug. aūt dicit ꝙ victrix dicit a vinco cis: ꝛ est cōis ge. in nomiatiuo accusatiuo ꝛ vocatiuo singulari In istis enī casib᷒ non habet neutrū. In alijs vo casib᷒ in singulari ꝛ in plurali sunt ōis ge. in vna voce vel diuersis. sed qđ prius dictū est verius videt: ꝛ cōiter tenet. Ad cuius euidentiā etiā scias ꝙ victrix ꝛ vltrix de necessitate fuerunt fe.ge. propter v̄balia mas. a quib᷒ trahunt originē: vt victor ꝛ vltor. inde victrix ꝛ vltrix. Hec tm̄ q: cōstruunt qnq̄ cū femininis: vt victrices caterue: qnq̄ cū neutris: vt victricia signa: indicant trium generū in obliq̄s: excepto accusatiuo singlari in quo sunt fe.ge.tm̄: vt hanc victricē: q̄uis nō inueniant cōstrui cum mas. sed oportet ꝙ habeāt mas. vt dicat. Loquor de rege victrici. Alioq̄n iste ablatiuus victrice vl victrici haberet cōitatē fe. ꝛ neutri tm̄: q̄ cōitas est ꝯtra artē. Ex hoc autē sequit ꝙ genitiuus ꝛ datiu᷒ debēt habere cōitatē trium generū sicut ablatiuus. qnq̄ tres obliq̄ habēt cōsimilē comparationē ad mas. fe. ꝛ neu. ꝛ habent similē naturam regendi qđ in multis videre possumus: vt hui᷒ fortis huic forti: ꝛ ab hoc ꝛ ab hac ꝛ ab hoc forte. Ecce isti ablatiui sunt cōsimiles in generib᷒. Item neutrū sepe ꝯstruit cū genitiuo in casibus sibi p̄uilegiatis. s. noīatiuo accusatiuo ꝛ vocatiuo: q: in illis nō mutat terminationem: vt multū vini: plus vini: aliq̄d panis. nō tamē hoc potest in gtō datiuo ꝛ ablatiuo: q: in illis sequit naturā mas. ꝛ fe.ge. eiusdem nominis. vñ nihil ē dictū. Loquor de multo vino: vel ego plure vini q̄ tu: vel loquor de aliquo panis: q: mas. ꝛ fe. eorundē nominū talē ꝯstructionē nō hnt. Et sic pꝫ q̄re victrix ꝛ vltrix sint ōis gene. in gtīuo datiuo ꝛ ablatiuo Pꝫ etiam quare sint tm̄ fe.ge. in noiatiuo accusatiuo ꝛ vocatiuo singulari: ꝛ que sit eorꝫ casuū affinitas ꝛ cognatio. Patet etiā q̄re tantū sunt fe.ge i ntō actō ꝛ vocatiuo singulari.

¶ De desinentibus in ox.

d Esinentia in ox ꝓdu. penul. genitiui: vt velox locis. excipit capadox docis. Hora. i. epi. Mancipijs locuples eget eris capadocū rex. Iuuenalis lib. uj. satira prima: Quāq̄ ꝛ capadoces faciunt equitesq̄ bitini. In ntō aūt cor. pēul. vt in plurib᷒: vt velox cis: veluox cis: atrox āt nālr cor.a

De desinentibus. in ux.

i In ux aūt cor.pen.gti: vt crux crucis: dux ducis: nux nucis: trux trucis vt dicit Pris. i vj. li. Subiux gis: iniux iniugis: volux lucis barbarū nomē. de quo dicit Pris. in fine. vj. ꝙ barbara in ux. magis cor.penl. vt volucis Excipiunt aūt allux lucis ꝛ pollux lucis. Vñ q̄dā: Volucis a volux vult inter barbara poni: Allux ꝛ pollux hn̄ declinant in ucis. Et sm magistrū Bene. pollux lucis ꝓdu.penl. gtīuui: q: habet u naturalr longam ante x in recto. sed volux habet vocalem. s. u naturaliter breuem ante x: ꝛ ideo in obliq̄s corri.penul. lux enī lucis ꝓdu.penul. Quedam de accentu nominum, quere in tertia parte huius operis in ca. de speciebus nominum.

¶ Questio de accentu.

a D predictorum declarationē potest sic q̄ri: Omnes fere regule quas ponit Pris. in li. de accētu: quarum multe supradicte sunt ꝛ declarate sunt ad cognoscendum tempus penultimarum in trissyllabis ꝛ deinceps: quare ergo non ponit Pris. regulas cognoscendi in mōasyllabis ꝛ dissyllabis sicut in ceteris polisyllabis: Ad hoc sic respondet frater Robertus anglicus: Quamuis necessaria sit cognitio temporis: in his tamen non accidit error tam manifestus circa accentum in monasyllabis ꝛ dissyllabis sicut in trissyllabis ꝛ deinceps. In monasyllabis enim ꝛ in dissyllabis semper est vnus locus accentus non diuersificatus: nisi fuerit causa impediens. In trissyllabis autem ꝛ deinceps non est sic: q: ibi plures pn̄t accentus diuersa loca obtinere. Item q: acutus accent᷒ ꝛ circūflexus nō multū differūt: vt videt in ꝓnūciādo: si ponat vnus ꝓ altero: non incidit ob hoc error manifestus in monasyllabis ꝛ dissyllabis: In alijs aūt polisyllabis aliter est. in his enim est accētus duplex locus p̄ncipalis. s. antepenultim᷒ ꝛ penultimus. vñ vn᷒ habet accentū principalē: reliquus nō principalem habet. Unde si syllaba habēs accentū principalem ꝓferat sub nō p̄ncipali: accidit error manifestus q: multum differūt in ꝓnūciādo principalis accētus ꝛ nō principalis. ꝛ ideo hac rōe Pris. non ponit regulas cognoscendi tempus in monassyllabis ꝛ dissyllabis sicut in alijs polissyllabis. Ego tamen multa supra posui de monassyllabis ꝛ dissyllabis: ꝛ declaraui: ꝛ suppleui aliquādo v̄ba que Priscianus ponit in sexto libro de accentu imperfecte: ex verbis que ipsemet Pris. ponit in maiori volumine.

¶ Questio de accentu.

q Veri etiam pōt. q̄re simpliciter in diuersis temporib᷒ ꝛ diuersis ꝑsonis diuersificat verbū in mō accētuādi: vt amabā amaueram. ꝛ hmōi Idē queri pōt in noibus. Diuersificat enī in illis accētus ita ꝙ in diuersis casib᷒ supra syllabas diuersas fit accentus: vt inter itineris: palus paludis ꝛc̄. Rō huius ē vt fiat discretio accidētium cuiusmōi sunt ꝑsona nūer᷒ ꝛ hōi ꝛ hoc sic patet. Per hoc enim ꝙ sic auget vl minuit nūer᷒ syllabarū: fit de syllaba vltima nō vltima: ꝛ de penultima nō penultima. ꝛ ita commutata syllaba ab vno loco ad alterū: transmutat accētus q̄ fit in illa syllaba: vt pꝫ si dicam amaui amauimus: supra eādē syllabā vtrobiq̄ fit accētus

principalis: ꝫ in vna dictione fit supra penul. ⁊ i alia fit supra antepenul. pp adiectionē vnius syllabę ad finē. Similiter aūt pꝫ in noībus si q̄s inspiciat. Itē et pꝫ in verbis diuersificato tempore: vt amabā amauero. sed tota variatio ista p diuersificationē syllabarū ⁊ tēpoꝝ fit vt inter se distinguantur accidentia. s. numerus ⁊ persona ⁊ huiusmodi ⁊ per modum silr. qr diuersificatio accentus in diuersis tēporibus ⁊ personis fit pp discretionem accidentium.

¶ De accentu verborum.

Regulis accentuū nominū expositis. Prisci. determinat de regulis accētuādi verba: confuse tñ ⁊ inordinate: sed sic possunt extrahi diuidēdo. Omne verbum prime cōiugationis aut est simplex aut est cōpositum. Si simplex intelligatur de trissyllabis ⁊ polisyllabis ceteris. Uel ergo est pñtis tpis: vel p̄teriti vel futuri. Si pñsentis: vel ergo indicatiui modi vel imperatiui vel optatiui vel subiūctiui vel infinitiui. Si indicatiui vel ergo ē numeri singularis vel pluralis. Si singularis sic penul. cor. vt rogito tas. exceptis his quę positione producuntur i penul. vt magistro stras. Si pluralis produ. pen. pręterq̄ in tertia persona: vt rogitant. Si autē sit pręsens imperatiui vel subiūctiui: vel ergo singularis numeri vel pluralis. Si singularis: sic cor. penul. vt cogita cogitem. Si pluralis ꝓdu. penul. vt cogitemus cogitetis cogitate. excepta tertia persona quę cor. vt cogitent. Hoc intellige nisi positione ꝓducātur pręd̄icta vt magistra magistrē magistrent. ⁊ ita de silibus dicas. Si autem sit pręsens optatiui vel infinitiui ꝓdu. penul. generaliter: vt recogitarem recogitare. Si autē sit p̄teriti tēporis vel ergo p̄teriti imperfecti vel alteri⁹. Si imperfecti aut indicatiui aut subiūctiui. Si indicatiui produ. penul. vt recogitabam. Si subiūctiui cor. penul. vt pręsens optatiui. Si aūt sit alterius temporis q̄ imperfecti vel ergo est p̄teriti pfecti vel plusq̄perfecti. Si p̄teriti perfecti vel ergo indicatiui vel subiunctiui. Si indicatiui vel ergo desinit in aui: vt amaui vel in vi diuisas vt micui plicui. Si autem in aui produ. penul. in omni persona pręterq̄ in p̄ma psona pluralis numeri. Si vero desinit in vi diuisas cor. penul. in singulari numero: vt plicui: excepta secunda psona quę ꝓducit positione: vt plicuisti. In plurali aūt produ. penul. p̄terq̄ in prima persona: vt plicuimus plicuistis plicuerūt vel plicuere. Si sit p̄teriti perfecti subiūctiui cor. penul. in omni psona vt amauerim ris rit. Si sit pręteriti plusq̄perfecti: vel ergo indicatiui vel optatiui vel subiunctiui. Si indicatiui vel ergo est numeri singularis vel pluralis. Si singularis cor. eius penul. i omni persona: vt amauerā. Si sit pluralis ꝓdu. penul. excepta tertia persona quę cor. pen. vt amauerāt. Si aūt sit p̄teritū plusq̄pfectū optatiui vel subiunctiui vel infinitiui ꝓdu. penul. positione vt amauissem. Si autem sit futuri temporis: vel ergo indicatiui modi vel imperatiui vel optatiui vel subiūctiui. Si indicatiui: tūc in singulari produ. penul. vt amabo. In plurali vero habet correptam: vt amabimus. excepta tertia persona: vt amabūt. Si vero sit futuruꝫ imperatiui ꝓdu. penul. in omni persona tam in singulari q̄ in plurali. Si autē sit futurū optatiui similē hꝫ accentum pñtis modi subiūctiui vel pñtis modi indicatiui. Si vero sit futurū modi subiunctiui similē hꝫ accētuꝫ cū pręterito perfecto subiūctiui cor. penul. cū positione ⁊ in simplicitate super eandem syllabā. In fine aūt regulę auctor quꝫ dicit. Excipitur relauo ⁊c̄. facit quandam nobilitatem: ⁊ nō ꝓprie exceptionem q̄ q̄dā sunt verba prime cōiugationis: vt relauo: quę in p̄tō perfecto ⁊ plusq̄perfecto indicatiui modi ⁊ futuri subiunctiui seruāt accētū supra penul. syllabam. In aliis aūt tpibus nō fit supra eandem syllabam sed diuersam: vt relaui relaueram relauero. ista seruāt accētū sup hāc syllabā la: si dicas relauabā relauabo seruant accētū supra eādē syllabā ua: ⁊ ita nō supra eādē quā prius. silr est de hoc vbo recino. In reliquis vō oībus ita est q̄ supra eādē syllabā in omni tēpore seruant accentum: v... amauerā amauerim. Oīa ista in hac syllaba ma seruāt accētū. Et sciēduꝫ q̄ hāc eādē notabilitatē ponit auctor in vbis scdę coniugationis tertię ⁊ quartę. Ultimo in hac p̄ma coniugatione dat hāc regulā. Cū quacūqꝫ pte orōnis cōponat̄ p̄positio quale tēpus habuerit extra cōpositionē: tale hꝫ in cōpōne: vt redimo inbibeo ⁊ silia. Per p̄dicta satis pōt patere de facili accēt⁹ vboꝝ scdę ⁊ tertię ⁊ quartę cōiugationis. Possumus etiā hic addere: ⁊ ad maiorē declarationē accētuuꝫ verborū sic dicere. E ante r in verbis actiue vocis breuiat̄ in p̄terito plusq̄perfecto indicatiui in omni cōiugatione: vt amauerā docuerā legerā cucurrerā audiuerā ras rat. Itē in pñti ⁊ p̄terito imperfecto optatiui: ⁊ in p̄terito imperfecto subiūctiui tertię cōiugationis: vt vtinā vel cū legereꝫ res ret ret: legeremus retis rent. Itē in p̄terito pfecto: ⁊ i futuro subiūctiui in omni cōiugatione: vt quꝫ amauerim docuerim cucurrerim audiuerim: amauero docuero cucurrero audiuero audiueris. Item in pręsenti ⁊ p̄terito imperfecto īfinitiui tertię cōiugationis: vt legere pēdere. In verbis aūt passiue vocis e ante r cor. in pñti indicatiui modi in tertia cōiugatione: vt legor legeris vel legere sequor sequeris vel sequere. Itē in futuro indicatiui in prima ⁊ secūda cōiugatione: vt amabor amaberis vel amabere: docebor beris vel bere. Itē in pñti imꝑatiui in tertia cōiugatione vt legere sequere sequat̄. Itē in pñti optatiui ⁊ in p̄terito imꝑfecto subiūctiui tertię cōiugationis in prima psona singulari vt vtinam vel cū legerer sequerer. E vero ante r in verbis actiue vocis ꝓdu. in p̄terito pfecto indicatiui in omni cōiugatione: vt amauerūt vel amauere: docuerūt vel docuere: legerūt vel legere: audiuerūt vel audiuere. Item i pñti ⁊ in pręterito imperfecto optatiui: ⁊ in pręterito imꝑfecto subiūctiui secūdę cōiugationis: vt vtinā vel cū docerem res ret: doceremus retis rent. Itē in pñti infinitiui secūdę cōiugationis: vt docere gaudere. In verbis aūt passiue vocis ꝓdu. e. ante r in pręsenti indicatiui modi secundę cōiugationis: vt doceor doceris vel docere. Iteꝫ in futuro indicatiui in tertia ⁊ quarta cōiugatione vt legar geris vel gere: sequar queris vel quere: audiar dieris vel audiere. Itē in pñti imꝑatiui secundę cōiugationis: vt docere tondere. Itē i pñti ⁊ p̄terito imperfecto optatiui: ⁊ p̄terito imperfecto subiunctiui primę ⁊ secundę cōiugationis vt vtinā vel cū amarer amareris vel amarere amaretur. amaremur amaremini amarentur. vtinā vel cū docerer reris vel docere doceretur: doceremur mini docerentur. Et etiā in pñti ⁊ p̄terito imperfecto optatiui: ⁊ p̄terito imperfecto subiūctiui tertię cōiugationis: excepta prima psona in singulari: vt vtinā vel cū legerer reris vel rere legeret̄: legeremur remini rentur. Et silr in q̄rta cōiugatione: vt vtinā vel cuꝫ audirer reris vel rere retur: audiremur remini rent̄. Itē in futuro optatiui ⁊ in pñti subiūctiui primę cōiugationis: vt vtinā vel cū amer ameris vel amere amet̄. Itē in pñti ⁊ p̄terito iperfecto tēpore īfinitiui modi secūdę cōiugationis: vt doceri. Nota et sicut dicit Pris. in. ix. li. I ante mus in pręterito pfecto īdicatiui corri. vt amauimus. Idē etiā cōtingit in p̄terito pfecto ⁊ futuro subiūctiui: vt amauerim⁹ docuerimus ⁊c̄. Et etiam in pręsenti indicatiui tertię coniugationis: vt legimus. nam in quarta ꝓdu. vt audimus. Itē scias q̄ verba prime coniugationis habēt in actiuo ⁊ neutro a ꝓductā ante s: ⁊ in secunda psona singulari p̄sentis īdicatiui modi: vt amo amas. In passiuo vō cōi ⁊ deponēti habent a produ. ante re vel ris: vt amor amaris vel amare. Uerba aūt secūdę cōiugationis in secūda persona pñtis īdicatiui modi singularis hñt e ꝓductā ante s in actiuo ⁊ neutro: vt doceo doces. In passiuo vero cōmuni ⁊ deponēti habēt e ꝓductā ante re vel ris: vt doceor doceris vł docere. Uerba vero tertię cōiugationis in secunda persona pręsentis indicatiui modi in actiuo ⁊ neutro habent i correptam ante s: vt lego legis. In passiuo cōi ⁊ deponenti habent e correptaꝫ ante ris vel re: vt legor legeris vel lege-

re. Uerba aūt ... in secunda persona pręsentis indicatiui modi actiuo ꝛ neutro hn̄t i pdu. ante s: vt audio audis: aio ais. In passiuo vo cōi ꝛ deponēti pducte psone habēt i pdu. ante re vel ris: vt audior audiris vł audire: largior largiris vel largire. Itē sciās ꝙ verba que ꝯueniūt cū noib⁹ i ica vel in icus: vel habētibus genitiuū in icis pducētibus penul. ꝛ ipsa pariter pducuntur: vt formica formico cas: amicus amico cas: obstetrix obstetricis: obstetricor caris: meretrix meretricis: meretricor caris. Animaduerte ꝙ sicut dicit Pris. in. ix. li. vbi ait de vbis eiusdē cōiugationis in pricipio. Obseruādū est in oibus verbis ꝙ si pteritum minuat priśs syllabas: necessario erit penul. pdu. in pterito siue cor. siue pdu. fit in priti nisi syncopā patiat̄ vt cieo ciui: ꝛ p syncopā citrideo risi: faueo faui: augeo auxi: moneo moui sedeo sedi: facio feci: fugo fugi: fodio fodi: venio veni. ꝗ lingueo liqui ꝛ liqueo liqui pauereo habent in pterito ꝛ in priti syllabas. cozri. eni penul. pteriti. Dicit insuper Pris. in. ix. li. ꝙ duxi pteritū de duco ducis osidit eē corzeptū nālr ex noie qd̄ ab eo deriuat̄ ꝛ coz. dux ducis: sicut rexi pduci approbat̄ ex noie qd̄ ab eo nascit̄ rex regis. Et subdit idē Pris. Querit̄ igit̄ an luceo luxi debeat naturalr pductum accipi qum lux pducatur. In quo ꝫ illud queritur an nomē a verbo an magis ex noie verbū natum sit qd̄ esse mihi rectius videt̄. quęq; ab igne igneo ignes ignesco. ꝛ a flāma nascit̄ flāmo flāmas ꝛ flāmesco: ꝛ sic ps ꝙ luxi preteritū pdu. primā naturaliter cuꝫ lux lucis a quo nascitur producatur.

℄ De accentu partiū indeclinabilium.

n **Am in precedentibus** determinatū est de modo accētuādi in partib⁹ declinabilibus. Nūc sexto determinādū est de modo accentuādi in ptib⁹ īdeclinabilibus. ꝛ pzio de accētu prepositionū. secūdo aduerbioꝝ. De accētu prepositionum tres regulę dant̄: quas iterponā cū determinabo de impedimēto accentus distinctionis. Quędam prepositiones interponunt̄ vel in cōpositione vel in appositione: vt qua de cā: qua re: re: quā ob rem quas ob res. que quidā putāt esse cōposita qz Pris. dicit in. xiiij. lib. ꝙ ob prepositio cū alijs partibus cōiuncta simul cū illis loco ꝯiunctionis causalis accipitur vt quhobrem pro quapropter: vt. s. totū hoc ꝗobrem pro causali cōiunctione ponat̄ siue dicatur pars cōposita siue non. Donatus tñ dicit. Interrogandi aduerbia cur: quare: ꝗobrem: quidam dicunt esse tres dictiones aggregatas loco vnius positas ꝛ penultimam acuentes. Quidam dicit sub tribus accidentibus proferendas.

℄ De accentu aduerbiorum.

i **I aduerbiū** desinat in a acuit̄ in fine vt dicit Pris. in lib. de accētu. Ad cuius intelligētiam sciās ꝙ vt dicit Pris. in. xv. lib. aliqn̄ ablatiui nominū pro aduerbijs accipiunt̄ vt vna qua nequa: ꝛ de talibus intelligit̄. nic eni fertur accētū supra vltimam pp cōcidētiā in noie. vnde vna aduerbiū acuit̄ in vltima ad differentiā eiusdē fm ꝙ ē nomen. ne. s. nomē esse putet̄. Alia eni aduerbia in a nō acuūtur in fine: vt postea: interea: ita. Sed quid dicemus de roma ianua qn̄ ponūtur aduerbialiter. vt venio roma: debet ne acui i fine: Dico ꝙ nō: qz nō est omnino simile in vna ꝛ roma. Nō eni ita oino aduerbialiter ponūtur nomina ppria sicut vna: qua: nequa. qd̄ ps qz debēt concordare cum noibus adiectiuis relatiuis accidētibus sicut alia nomina: vt venio roma que est pulchra ciuitas.

℄ De aduerbijs terminantibus in e.

a **Aduerbia** terminata in e nō descedentia a pprijs noibus coz. pen. vt a primū primule: sedulus sedule: sed venientia a pprijs noibus pdu. vt tulliane. i. modo tullij: martiane. Et ꝙ vt dicit Pris. in. xiiij li. nomina apud auctores aduerbialiter ponūtur: ꝛ quędā per oēs casus: ꝛ tāc sunt indeclinabilia: vt sublime volās: sublime volātia: sublime volanti ꝛc. ꝛ talia nō mutāt accētum. Itē nota ꝙ fm Pris. pone aduerbiū acuit penultimā ad differētiā huius verbi pone qd̄ circūflectit primā. Sed quid hoc in alijs cōsilibus regulariter obseruatur: vt dicatur age vltima acuta qn̄ est aduerbiū ad differentiā age vbi imperatiui: Dico ꝙ nō: qz est qn̄ autores seruauerūt cōcidētiā. ꝛ est qn̄ nō. Neqꝫ oportet ꝙ in talibus fiet̄ ꝯcidētia nisi i paucis positis ab autore: qz vtraqꝫ est pars principalis: ꝛ certam habēt differentiā pp accidētia sua: ꝛ neutra depēdet ab alia: sicut infra dicetur cum agetur de impedimento differentię.

℄ De desinentibus in i.

i **In i aduerbia** terminata cozri. penul. vt vesperi.

℄ De desinentibus in o.

a **Aduerbiū** si terminet̄ in o cū differentię in vltimo seruat accentū vt falso qn̄ est aduerbiū vltima acuit̄: qn̄ ē nomē vltima grauat̄. hoc dicit Pris. in lib. de accētu. Hoc itelligi videt̄ de aduerbijs in o desinētibus descēdentibus a p nominib⁹: vt eo aliquo alio. Licet eni quis fit nomē ꝛ alie: tñ qdā putauerūt ista noia quę sequūtur regulā secundi modi pnominū: vt qs ꝛ cōposita ei⁹ ꝛ ali⁹ ꝛ hmōi eē p noia. vñ eū dicit Aduerbiū in o terminatū acuit vltimam glosat̄. De qbus aduerbia ꝗ facis addas. ista expositio videtur mihi bona: ꝛ in paucis hꝫ instantiam. excipit̄ tñ falso: qz Pris. dicit ꝙ acuit vltimā: ꝛ forte aliqua pauca alia. De hoc ꝫ infra dicā cū aget̄ de ipedimēto differentię.

℄ De desinentibus in am.

i **In am** nisi defendat positio nunꝗ in penul. deprimunt̄: vt bifariā trifariā multifariā. Quidā excipiunt palā ad differentiam acti de pala pale. sed hoc multis nō placet: qz fm hoc acuaretur multifariā ad differentia adiectiui nominis: ꝛ perperam ad differētiā adiectiui noie. Declinatur aūt perperus ra rum. Propterea huiusmodi differentia vel concidentia nō semp attēdit̄: imo est qn̄ autores seruauerūt concidentima est ꝛ quando non: vt infra in impedimento differentię dicetur.

℄ De desinentibus in as.

i **In as** aduerbia termiata i vltia acuunt̄: vt alias fm ꝙ ē aduer. acuit̄ i vltia ad dr̄iam noie alias de alia ali⁹ qd̄ i fine grauatur.

℄ De desinentibus in er.

i **In er** aduerbia terminata coz. penul. vt grauiter: nisi positio interueniat: vt prudenter.

℄ De desinentibus in es.

i **In es** aduerbia desinentia coz. penulti. vt quinquies.

℄ Aduerbia terminata in itus.

a **Aduerbia** in itus terminata corripiunt penultimam vt funditus diuinitus.

℄ In c.

i **In c aduerbia** terminata acuunt vltimā: vt huc adhuc: hic adhic dehinc: hac illac istac: illuc istic: quoꝝ ꝫ integra erant illice istice illuc istuc. excipitur donec qd̄ vltimam corripit sicut ꝛ nec. ꝛ iō penultima acuitur.

℄ In l.

a **Aduerbia** terminata in l pauca inueniuntur: ꝛ coz. penul. in trissyllabis ꝛ deinceps: vt insimul edepol. simul enim primam coz. faciet⁹: Gratus ꝛ optatus studeat simul oib⁹ eē. Dissyllaba vero habent in penul. accentum: vt semel.

℄ De dubijs aduerbiorum.

d **Dubitari** cōsueuit de accētu quorūdam aduerbioꝝ: sicut de his que cō ponūtur a magis: minus: modo. sup tñ: tenus: vbi inde: loge de qbus p ordinē videndū est.

¶ De compositis a magis.

m **Ualto magis** sicut dicit Hug. in ro/
sario semp due sunt p
tes: & sic dub⁹ accidētibus regēde. silr ēt quāto ma
gis. Et scias ꝙ multo & quanto sunt noīa aduerbialr posi/
ta: & nō mutāt accētū noīum. vn̄ nō debēt acui in fine. silr
multo maxime dicitur. ¶ De compositis a minus.

s **Minus** cōposita ēt habēt dubitationē
de quib⁹ Hug. in rosario dicit
Paulominus & nihilominus qn̄qz sūt dictiones
cōposite: qn̄qz orōnes. Cū aūt paulominus est dictio com
posita dz pferri sub vno accentu acuto posito in āntepenl.
& est aduerbiū remissiuū: & tn̄ valet quātum fere. vt paulo
minus ɔsumauerūt me i terra. Qn̄ vero sunt due dictiōes
scz paulo ablatiuus: & minus nomē vel aduerbiū: vt pau/
lominus: debēt pferri sub duobus accētibus: lz min⁹ cor.
Et minus cōpatiue tenet tā nomē ꝙ̄ aduerbiū: vt paulo/
minus minoratus ab angelis: & minuisti eū paulomin⁹ ab
angelis. Itē iste est doctor: sz ipse est paulomin⁹ ipso do/
ctus. Itē h̄ aīal est paruū: & hoc est paulominus illo. silr est
de dictione nihilominus. Cū enī est dictio cōposita debe/
ret regi vno acuto accētu in antepenul. collocato. & ē coniun
ctio aduersatiua: & valet tātū quātū tn̄: vt ipse me offendit
& ego nihilomin⁹ bn̄feci ei. Qn̄ vō est orō. s. ablatiu⁹ nihi/
lo & minus nomē vel aduerbiū: pferri dz duob⁹ accētib⁹ si
cut paulominus. & minus tenet cōpatiue siue noīalr siue
aduerbialr accipiat: vt iste multum comedit: & isto nihilo
minus isto noīalr tenet hic. Hoc aīal est magnū: & illud ni
hilominus est illo: & semp in tali cōstructione itelligimus
min⁹ ad regimē illi⁹ ablatiui sicut est i paulominus. Quo
minus p q scriptū semp sunt due dictiones. Nā comin⁹
p c. i. prope: vna dictio est: vt Papias dicit. Quo minus. i.
aliter nō: q̄si p vna dictiōe sumēs. De siquominus sūt due
opiniones. Nā Hug. in rosario dicit tres esse dictiones.
Joan. xiiij. Si quo minus dixissem vobis: quia vado pa/
rare vobis locū: & sunt tribus accidētibus pferēde & est si
cōiunctio: minus ponitur pro aduerbio negādi. s. nō quo ē
nomē & ibi superfluit: vel ponitur aduerbialiter quo id est
aliquo modo: & est sensus. Si nō essent: vel aliquo modo
nō essent in domo patris mei mēsiones multe dixissez vo/
bis: qz vado parare vobis locū. Alij dicūt ꝙ sunt due dicti
ones. s. ablatiuus siquo & minus aduer. i. si in aliquo min⁹.
& sm̄ vtrāqz opinionē minus acuit penul. Comin⁹ & emi/
nus cōponitur a manus: & cor. mi. vnde versus. Eminus
ad longe sed cominus ad prope spectat.

¶ De compositis a modo.

c **Omposita** a modo questionē hn̄t:
vt quo nullo mō &c. Ad
hoc dicit Hug. in p̄dicto libello qui rosarium dici
tur: ꝙ quo modo: nullo modo sunt dictiones cōposite sed
due dictiones: vn̄ duobus accidētibus debēt regi. Ponit
tn̄ qn̄qz quō p qualr: & tūc i signū hui⁹ rei ꝙ ille due dicti
ones ponunt pro vna: pn̄t proferri sub vno accētu. e d qn̄
retinent i vi nominū: tūc sub duob⁹ accidētib⁹ debēt pfer
ri. Silr dicēdū est de nullo mō & vllo modo. Pris. ēt dicit
in. xv. lib. vbi agit de abnegatiuis. Alie partes accipiūtur
pro aduerbiorum diuersis significationibus: & est qn̄ due
ptes ponunt p vna: vt nullo mō: nullatenus. Ex predictis
verbis duplex est opinio. Quidā dicūt ꝙ penul. p̄dictorū
acuitur: qz sub vno accentu proferūtur vt pro vna dictiōe
noteñtur. Alij dicūt Pris. ideo dixisse duas partes p vna
poni: nō ꝙ sint due sed potius vna cōposita: qd̄ Pris. nun
ꝙ̄ negat: sz duas inquit: eo ꝙ due integre ptes p cōpositio
nē ibi iūcte iueniūtur. De solūmodo & tātūmodo & nullo/
modo vsualiter tenetur ꝙ sint sub vno accentu sicut cōpo
sita dictio proferēda. Possunt nihilominus esse due ptes:
sed in alio sensu. quo eniz & modo due partes sunt: si quo
modo tres partes sūt vel esse possunt: vel due siquo & mō.
Quicqd tn̄ sit pferet mō disiunctim penul. acuendo.

¶ De compositis a super.

s **Super composita** dubita/
tionem
habēt vt desuper insuper. Quidā enim dicūt ꝙ sūt
due dictiones: & sic sub duobus accidētibus sunt pferēde
& super tenetur loco casus: nā si casus sequitur constat duas
esse dictiones: vt de super terrā. Alij qd̄ verius creditur cē
dicunt vnam dictionem esse compositam. Dicit enī Pris.
in. xiiij. lib. in tractatu prepositionū a: ꝙ prepositio carēs
casu solū p̄ponit p cōpositionē. vn̄ qū dicit in regula gene 11
rali ꝙ prepositio cōposita cū dictione habēte penultimam
acutā antepenul. eā facit: dat p oppositū intelligi ꝙ si pen.
est correpta in simplici: in cōpositione nihilominus fit cor.
vn̄ inuenit desuper & desoris. idem a simili dic de aforis.

¶ De compositis a tamen.

o **E compositis** a tamē queritur:
vt attamē verum/
tamē sitamē: sedtamē. Hug. dicit ꝙ sunt due dicti
ones: & sub duob⁹ accētibus proferende. vnde verūtamen
duobus accētibus dz proferri: & ibi verū est nomē: sed po/
nit pro hac cōiunctione copulatiua: sed tn̄ est coniunctio
aduersatiua. Similiter dicit de attamen & sedtamen. & di/
cit ꝙ at & sed sunt ibi copulatiue coniunctiones. tamē ve/
ro est aduersatiua coniunctio. & dicit etiam ꝙ Pris. nō fa/
cit mentionē de cōpositione predictorum. Alij dicūt ꝙ ta/
mē cū predictis cōponit: & sub accentu acuto in antepen.
posito sunt predicte dictiones pferēde: vt verūtamen atta
men sedtamen sitamen. & hoc qn̄ ponuntur in vi vnius cō
iūctionis: sicut pro sed vel pro simili dictione. Possunt ēt
p̄dicte esse orationes siue due partes: & regi duobus accen
tibus: sz in alio sensu: vt si dicā. Frater ioannes ianuensis
qui cōpilauit hūc librū dicit ꝙ deinceps acuit penul. verū
tamen est ꝙ multi aliter dicūt: & ita de silibus. sed tunc tn̄
ponitur pro sed: & verū est nomē: & hoc cōiter tenetur & h̄
credo verum. Dico ergo ꝙ verūtamē & attamē & huiusmo
di debēt acui in penul. vt dictū est. siue velis dicere. ꝙ sint
vere cōpositiones: siue magis dicere ꝙ sint irregulares vo
cū congeries fungētes loco vnius dictionis. Inuenit etiā
tametsi: Ad Hebre. vi. Tametsi ita loquimur. i. quāuis.

¶ De compositis a tenus.

o **E compositis** etiā a tenus dubi/
tat. Pris: eniz di/
cit i tractatu p̄positionū a: ꝙ apud grecos toaxpis
qd̄ est tenus nō prepositio sed aduerbiū esse ostēditur. vn̄
de hactenus: nullatenus: quatenus: ostenus queritur an
sint dictiones composite. Ad hoc dicit Hug. i rosario siue
in libello qui intitulatur sm̄ eū de dubio accētu: ꝙ hacte/
nus: quatenus: nullatenus sunt due dictiones inuicem cō/
posite & debēt pferri vno accētu acuto posito in antepenl.
& addit vt oīs obiectio remoueat. Dicimus ꝙ hactenus n̄
cōponit ex hac sm̄ ꝙ est pnomē: sed sm̄ ꝙ est aduerbiū
vel aduerbialiter tenet: sed si hac tenetur i vi pronominis
& tenus in vi p̄positionis pferendū est sub duobus accen/
tibus hacten⁹: silr in oībus cōsilibus. Ad hāc opinionez fa
cit ꝙ dicit Papi. eatenus. i. eousqz: hucusqz ea rōne. & ita
videtur velle ꝙ sit vna dictio. Item dicit quatenus est ad
uer. loci vel tēporis vt cū dicimus. Quatenus ibimus. i. vs
qzquo: q̄ rōne quo ordine quousqz. Itē Hug. in p̄dicto li.
dicit ꝙ pōt dici ptinus p i & deriuat a ppe. & est aduer. tē/
poris vel ordinis. ptinus. i. statim vel cōsequēter. Pōt ēt
dici ptinus p e: & est cōpositū a pro vel a procul: & tenus p
e & est aduer. loci. ptenus. i. lōge. quasi procul a tenus. Qua
tenus autem semp scribi debet per e: & nunꝙ̄ per i. Nihil
enim est quatinus. Pris. etiā dicit quatenus esse adiunctī/
uā cōiūctionem. Alij dicūt ꝙ possūt esse dictiones vel ora
tiones. Unde Papi. sub syllaba hac hactenus. i. vsqz nunc
quidā duas faciūt partes quidam vnam. sed melius vnā.
Item Hug. in libello de dubio accentu dicit ꝙ si in hac
dictione quatenus teneatur qz in vi noīs: & tenus in vi pre

positionis: proferendum est qua tenus sub duobus accentibus: sicut et hactenus. et subdit. Sed diceret aliquis. Qualiter potero cognoscere q quatenus sit dictio cōposita: vel q sint due dictiones. Ad hoc dicimus q sensus constructionis hoc ei indicabit et etiā dictionū cōstructio. Si enim illi ablatiui teneant adiectiue: dicēdū est nulla tenus: hac tenus qua tenus semp sub duob accētibus pferēdo. Si vero nō tenētur adiectiue: et in vi ablatiuoz efficiunt dictiones composite ex illis et prępositione tenus: et tūc dicet hactenus: nullatenus: quatenus: sub vno accētu posita super antepenul. syllabā. Et q dicit Pris. duas partes poni pro vna: qum dicit nullatenus: dicimus eum dixisse hoc: non qr vellet nullatenus non esse dictionē cōpositā: sed qr ille due partes integre iungant in illa cōpositione: hęc Hug. Papi. fm vsū propria videtur stare opinione. vnde dicit hac tenus quantū ad artē due sunt partes: pronomē et ppositio: sicut pube tenus et circū tenus. sed obtinuit vsus pro vna pte haberi. s. pro aduerbio tēporis. Tertiū dicit q tenus aliqñ postponit dictiōi casuali: vt hac tenus p h: q tenus: ore tenus vbo ten: et tūc nō ide puenit cōpositio: imo orō. Tenus aūt ppositio quę quasi semp postponit dicitur etiam a suo ablatiuo profert: qr tūc fm Pris. nūq per compositionem prępositiones sic postposite pferunt. Qum g dicitur qua tenus. verbo tenus circū tenus: hac tenus sūt due partes et sub duob accētib pferende: et te acuitur: qr prępositio postposita suo casuali seruat generalē regulam accētuū quę est vt bissyllabę ppositiones acuāt penul. vnde dicit Pris. in tractatu prępositionū. Sine ppositio est et verbū: sed accētu differt qñ pponitur. pposita enim grauat vtraq syllaba: vt sine timore postposita penul. acuit: vt te sine nil altū mens inchoat. De hoc et vide ifra in ipedimēto dictionis. Si vero tenus postponit dictioni nō casuali tūc pōt eē cōpositio vt ptenus qd cōponit a pcul et tenus et actenus sine h: qd cōponit ex ac aduerbio et tenus. vnde Papi. bene dicit actenus esse cōpositū. et tunc sine h scribitur. qñ vero ibi est h: sunt due artes et duobus accētib pferēde hac et tenus: et acuitur te. Sed q dicit Papi. catenus esse dictionem: iō hoc facit. qr est orō nō pfecta. Et pp hoc et dicit q quatenus est aduer. i. aduerbij loco sumptū: qr prępositio cum casuali equipollet aduerbio. Uel pōt dici q Papi. loquitur pro suo tēpore: qr forte tūc vsualiter dicebat oretenus grauata te: sed fm artē acuēda est: et hoc videt notasse Papi. qum dicit. hac tenus quātū ad artē aūt sunt due ptes pnomē et ppositio sicut pube tenus: s vsus obtinuit p vna parte hēre. Sed nūc moderni litterati cōiter dicūt: q pubetenus et hactenus et hmōi sunt dictiones et acuit te qr ppositio postposita suo casuali suat pprium accētū: vt dictū est. De qten dōm q sunt due ptes. et qd dicit Hug. q qten semp scribit p c: et qtinus nihil est: nō credit ei: imo qten put p i est scribēdū deriuat a q et est simplex. vñ dicit Papi. Quatinus put est cōiūctio casualis p i scribit. Pōt et eē cōiūctio adiūctiua. Hoc etiā vult Grecismus qui dicit. Dictio qtinus ē: orō quatenus esto. Dictio sub media breuis: est oratio longa. Si fiat prosa: breuiat tñ vtraq metrum. Hęc vltima opinio pbabilior est et cōmunior. Sed hic orit quęstio quędā difficilis et non dissimulāda. Dictū est enim q ore tenus hac tenus p h: q ten et hmōi sunt due partes et duob accētibus regende. Sed quid dicem de nullatenus vllatenus: oēs cōiter proferūt has dictiones sub vno accētu tanq sint dictiones cōposite: sūt tñ qdā irregulares vocū congeries: q fm vsum sub vno accētu acuto posito sup añpenul. pferūtur: ac si essent vna dictio cōposita. et talis irregularis vocū cōgeries inuenit i multis aliis: sicut in euestigio extēplo. vnde dicit magister bñ. In opę Donati inuenimus: q ppositio videt per cōpositionē venire cū sequēti casuali: vt inuicē extēplo nō extēplo: qr ppositio nō corrūpit casum cui trāsitiue adiungit. i. acūm et ablaūm sequētē. et ita nihil est dictū extimplo. Silr vident cōpōnes eē consilos: decetero defacili: ex improuiso: euestigio: quas omnes dicimus in veritate nō eē cōpositiones: sed irregulares vocū cōgeries: et hoc iō qr casus cū sua ppositione fungit loco aduerbij vel aduerbialis determinationis. vnde possunt casualia cū suis ppositionibus ad interrogatiōes aduerbioz rñdere: vt quo vadis? ad vrbē. qualr fiet hoc? defacili. qualiter introiuit iste? ex improuiso. qñ venisti: extēplo. i. statim. Sic ergo vt dictū est q nullatenus vllatenus et hmōi non sunt cōpositiones sed quędā irregulares vocū cōgeries quę sub vno accētu fm vsū pferūtur ac si eēnt vna dictio. Et hoc innuit Pris. in tractatu aduerbioz: vbi agit de abnegatiuis dicens. Est qñ due partes ponūtur pro vna: vt nullomō: nullatenus. Si aūt vlterius velis istare et dicere: g a sili dicten hactenus: et hmōi pñt sub vno accētu pferri. Dico q non sequitur: qr pdicta sunt quędā irregulares cōgeries vocū et improprietates artis: et improprietates nō sunt extendēde: s pp cōem vsum: vel pp poeticā auctoritatē sunt sustinēde: et ita similium idem sit iudicium.

¶ De compositis ab vbi.

E compositis ab vbi cōsueuit qñ vt alicubi: atubi: astubi: postubi: nancubi et c. Dico q vbi recipit i. iterpositiones et adiectiones: vt sicubi: necubi: alicubi: nūcubi: ecubi: vbiq: vbiubi: vbiuis: vbilib: vbicunq vbinā: et quęlibet istarū dictionū vno accētu regit qū sit vna dictio vñ sicubi: necubi: alicubi: nūcubi: ecubi: acuūt añpe. vbiq vo acuit penl. de aliis pt patere. Inueniūtur et quędā vocū aggregationes q vident eē cōposite ab vbi sed pprie nō sunt cōpositiones sed quędā irregulares vocū cōgeries: vt atubi: astubi: postubi: quę funguntur loco vni dictiōis. s. postq vel sed. vel alterius cōsilis dictionis: et tūc ad denotādū q due dictiones ponūtur pro vna debēt sub vno accētu pferri: vt videlicet antepenul. acuatur. Possūt nihilominus poni in vi duaz dictionū: vt manifestū ē vt at vbi. i. sed postq sed qñ. vñ ad Gal. At vbi venit plenitudo tpis. i. sed postq: et tūc cōstat q regunt duobus pncipalibus accētibus. et silr de ast vbi post vbi: et silibus si aliqñ hmōi irregulares vocū cōgeries inueniātur. De compositis ab inde et lōge infra dicā in impedimēto distinctiōis. Hęc de accentu partium et indeclinabilium dicta sunt.

¶ De sex impedimentis accentus.

Hunc septimo loco restat determinare de impedimentis accentus. Scias ergo q impedimēta regularū de accētu traditarū sunt sex. s. cōcisio: differentia. cōsortiū: vsus. enclesis: distinctio.

¶ De vnoquoq istoz nunc per ordinem videamus.

Concisio ipedit nālē accētum: qr supra quācūq syllabā fuerit accent in itegra dictiōe: super eadē remanet incorrupta vt amat p amauit: circūflectit enim hāc syllabā mat sicut amauit: et eandem pdit. Silr desinētia in as: siue gentilia: siue pria circūflectūt vltimā cū cōcisiōis: qr illa eadē circūflectebat in itegris: vt nras vestras cuias arpinas rauennas: et his silia quoz nti olim fuerunt nostratis: vestratis: cuiatis arpinatis: rauēnatis penl. circūflexa. Silr qris istic illic circūflectūt vltimā: qr itegra coz fuerūt qritis: illicce: isticce q nro tpe p cōcisionē pferūtur: sic vult Pris. i. iiij. li. dicēs vbi determinat de desinētib in as. Illud idē ptigit in vtis apocopatis: quoz nti corripiūt in añpenl. qūis ibi dē sit accentus acutus: vt vgilius o vgili: mercurius o mercuri martyrius o martyri vulteius vultei gaius gai. Tales eni vti acuūt penult. qūis ipsa sit breuis sicut illa eadem acuitur in ntis coz et acueret in illis vtis vgilie mercurie martyrie si vsus hēret. ergo subtracta vltima vocali oportuit q accētus acutus remaneret sup eandē syllabam sup quā fuisset in itegris sicut pbat Pris. in li. vij. h. vbi determinat de vtō singulari secūdę declinatiōis. Ostēdit et ibidē q vltei pompei sūt duarū syllabarū et i est ibi cōsonās et gagi monasyllabū est. vide i tertia parte vbi agit de ntō

secundę declinationis. Sed obijcitur contra hoc documē/
tum de cōpositis ab inde aduerbio: vt exinde: subinde: de/
inde: ꝓinde: qm̄ hęc integra hn̄t accentū super antepenul.
sed facta cōcisione habēt accētum supra hanc syllabā in:
vt exin: subin proin dein. Ad hoc dico ꝙ integra nō habue
rūt accētū acutū super antepenul. per naturā quū penul. eēt
longa positione ad quā ptinebat principalis accentus: ⁊ iō
facta corruptione siue cōcisione vltime syllabę accent⁹ re
uertit ad locū suū. i. ad syllabā in. Itez obijcit de hoc ṽbo
petijt ꝓ petiuit: qꝛ nō hꝫ accentuꝫ super penul. Dico ꝙ mu
tatio tēporis hoc fecit: qꝛ petiuit ꝓdu. penul. sed petijt cor.
ꝓpter vocalē sequētē. Silr̄ deū acuit penul. pro deoꝝ ⁊ nō
videt regulā cōcisionis seruare: qꝛ deū acuit penul. ſꝫ deo
rū flectit. Dico ꝙ hoc fit ꝓpter subtractionē vocalis. Regu
la eni de cōcisione intelligit remanēte eadem vocali: sicut
vult Pris. in. vij. li. vbi agit de vtis secundę declinationis:
In abscisionibus inquit si ea vocalis in qua est accentus
integra manet: seruat etiam accentum integrum: vt audijt
audiuit: nostras nostratis: illic illice.

De mutatione accentus causa differentie.

c Causa differentie sepe mutat vel corrūpit
nālis accētus: vt pone aduer. acuit vl
timā ad differētiam huius verbi pone qd̄ circūfle
ctit primā. Silr̄ circū qn̄ postponit casuali acuit vltimaꝫ
ad differētiā huius nois circū: vt maria oia circū. Silr̄ er/
go nomē circūflectit vltimā ad differētiā huius coniuncti
onis g̃. Et alio ⁊ aliquo habēt accētū in fine ad differētiaꝫ
nominū sicut alias. ⁊ hoc possessiuū cuius in fine acuit ad
differētiā huius infiniti nois cuius ia ium. Sed queritur:
quare ī multis alijs talis differentia nō seruat vt mō sero
cito crebro: vero. Deberent eni ⁊ h̄ mutare accētū ad diffe
rentiā nominū. Ad hoc dico ꝙ sufficit differētia tēporis ī
vltima syllaba: qꝛ qn̄ sunt aduerbia habēt vltimam corre/
ptā: sed qn̄ sunt noia ꝓducūt eā. Tn̄ datiui ⁊ ablatiui ad/
uerbialiter positi nō mutāt accētū: vt liquido secreto tuto
⁊ silia quę nō trāseūt in aduerbia ꝗuis ponātur aduerbia
liter. vnde habēt vltimā lōgā sicut ⁊ nomina: vt vult ma/
gister bn̄. Hic nota ꝙ sicut dicit Pris. in. xv. lib. in tractatu
de aduerbijs. Aduerbia veniētia a noibus scđę declinatio
nis cōuertūt o in e lōgam: vt huic claro clare: huic optimo
optime. Multa aūt ex supradictis noibus ipsa terminati/
one dtī pro aduerbijs accipiūtur: vt falso ↄsulto postremo
sedulo augurato manifesto priuato p̄cario merito: ⁊ sepe
corripiūt o terminalē qn̄ in aduerbia trāseunt: vt cito sero
modo necessario dr̄ ⁊ necessarie. verū ⁊ vero. primū ⁊ pri/
mo. Ista sm̄ magistrū bene. producūt o ⁊ silia vt vidistis.
Excipit tn̄ tria spāliter de qbus etiā Pris. exēplificat vt pa
tuit. vn̄ dicit magister bene. In o productā dtī ⁊ ablti: siue
ponātur casualiter siue aduerbialr̄: vt merito: p̄ter geru/
dia quę sm̄ donatū cōia sūt: vt legēdo: ⁊ p̄ter cito sero mo/
do ⁊ alia pauca quę posita aduerbialr̄ cōia sunt. vn̄ pꝫ ꝙ
homini dtī in o aduerbialr̄ positi nō acuūtur in fine: nec ēt
alia aduerbia nisi pauca exceptis aduerbijs in o q̄ fiūt a ꝓ
nominibus. vt eo alio aliquo ⁊ silibus sicut dixi supra: qn̄
determinaui de aduerbijs terminātibus in o. ⁊ ꝓpter hoc
multi dicūt ꝙ multo tāto quāto qū sint dtī aduerbialr̄ po
siti nō debēt in fine acui qū nō sint ꝓnoia: nec etiā secunt
regulā secūdi modi ꝓnominū: vt quis: vnus totus ali⁹ ⁊c̄.
Hmōi eni quę descendūt a nominibus sequētibus regulā
scđi modi ꝓnois: q̄ ꝗdā putauerūt ꝓnoia acuūt vltimam
sicut ⁊ aduerbia ī o quę veniūt a pronoibus vt illo eo alio
⁊ cōposita a quo: vt siquo nequo aliquo ecquo quoquo:
oia ista a quo aduerbio loci cōponunt. Canis aūt nō mu/
tat accētū ad differētiā hui⁹ ṽbi canis: qꝛ vtraqꝫ est p̄ncipa
lis pars ⁊ certā hꝫ differentiam ꝑ accidentia sua ⁊ neutra
depēdet ab altera. sed vbi differentia hꝫ locū. dꝫ vnū ab al/
tero ꝑ ordinē depēdere: ita pōt ī ↄsilibus dici ⁊ est verbuꝫ
vtile ⁊ notabile: nisi in aliquibus communis vsus cōtradi
cat: vel expressa autoritas: ⁊ generaliter obseruandum.

De mutatione accentus causa consortij.

c Consortii cā qnq3 regula nālis accētus
nō fuat. vn̄ cuia cuiuꝫ acuūt
penl̄. ꝓpter ↄsortiuꝫ masculini qd̄ ē cui⁹ ⁊ vtraqꝫ
pluraqꝫ acuūt pen. ꝓpter cōsortiū masculinoꝝ ⁊ neutroꝝ
suoꝝ ī qbus penl̄. de necessitate acuit vt vterqꝫ vtrumqꝫ
plerusqꝫ plerūqꝫ. Pōt tn̄ eē ī cā ↄiūctio enclitica siue epi/
ctasis. i. syllabica adiectio. s. quę. Itē pōt dici de cōpositis
ab h̄ ṽbo facio q̄ retinent a in cōpositione quę ꝓpter ↄsor
tiū p̄mę ꝑsonę ī qua anpenl̄. acuit eadē facta penul. acuit ī
scđa ꝑsona: vt bn̄facio cis: ꝗuis ipsa sit breuis. Silr̄ tepe/
facio cis cit. Si ṽo corrūpat illa vocalis a: vt inficio: tunc
nō fuat cōsortiū accētus: vt inficio cis cit: sicut vult Pris.
i. viij. li. c. dicēs. Si ṽo facio ṽbo vel fio itegris manētib⁹
aliud ṽbū īfinitū añ ea cōponat: nō solū significationes ⁊
cōiugationes itegras eis seruamus: ſꝫ ēt accētus: vt calefa
cio cis cit. tepefacio cis cit. In scđa eni ⁊ tertia ꝑsona penl̄.
acuimus ꝗuis sint breues. silr̄ calefio fis fit. ⁊ tepefio fis
fit. finales seruāt accētus in scđa ⁊ tertia ꝑsona quos hn̄t ī
simplicibus. Itez etiaꝫ ↄtingit in hoc verbo fideiubeo bes
bet: qꝛ scđa persona ⁊ tertia acuūt penul. propter ↄsortiuꝫ
p̄mę personę: ꝗuis h̄ syllaba iu: sit breuis. Et hac rōne pos/
sumus dicere vsucapio pis pit penul. acuta propter ↄsortiu/
um p̄mę personę: sed iā multi grauāt eā qd̄ laudo: ⁊ bene
pōt fieri quꝫ sit breuis. Idē ↄtingit in hoc verbo bene pla
ceo vt dicatur beneplaces cet: penul. acuta propter cōsorti
um p̄mę personę. ꝙ enim beneplaceo sit cōpositū pꝫ per h̄
nomen beneplacitū deriuatū ab eo: vt beneplacitū est dn̄o
habitare in eo: vel lego ad beneplacitum tuum.

Usus turbat accentum.

v Usu mediante qnqꝫ regulę p̄dicte gn̄alē accentuꝫ
nō seruāt: vt satisdare penul. acuta qū deberet eaꝫ
grauare: qꝛ breuis ē sicut dicimus circūdare penul. grauata.
ſꝫ vsus dꝫ aliq̄d rōnis hēre. Dico g̃ id iō cōtigisse. qꝛ in di
gesto ⁊ in alijs lib. legalib⁹ h̄ verbū satisdare per diuisio/
nē ꝓfert. vt reus dꝫ adesse satisqꝫ dare. Et iō hoc verbum
dare seruat accētū acutū quē hꝫ in simplicitate. Usus ēt hꝫ
ꝙ oia cōposita cū duo vel tria habeāt accētū acutū sup pe
nul. vt vigintiduo. vigintitria: ꝗuis illa sit breuis: ſꝫ ideo
h̄ ↄtingit: qꝛ plus certitudinis est ī vltima nāli q̄ꝫ in primo
cā declinationis ⁊ gn̄is qd̄ distinguit. ⁊ iō remanet accēt⁹
ī penul. simplicis. Usus ēt acuit penul. quorūdā nominuꝫ
latinoꝝ vt lombardia rectoria. papia: ꝗuis ipsa sit breuis.
Sed dicimus ꝙ hoc ↄtingit cā imitationis. Imitant eniꝫ
gręca desinētia in a quę hn̄t penul. acutaꝫ vt comedia tra/
gedia: phia theologia: ⁊ his silia. Et sciēdū ꝙ gręca possūt
cor. subtracta vna vocali de diphthongo quę est ibi. s. ei: ⁊
possunt eandē ꝓducere. sed in cōmuni sermone semꝑ reti
nemus accētū acutū vel circūflexuꝫ ⁊ nunq̄ꝫ grauē: vt ma/
ria: ꝗuis possit corripi. vn̄ Prudēti⁹. Nec mea post maria
potis est perstringere cura. Pōt etiā ꝓdu. penul. iuxta illd̄
Trāsijt maria cum fratre beata maria. Si ergo quędam
latina ꝑ gręcismū habent accētum super penul. qd̄ cā ma/
ioris boatus videt ↄtingere: qꝛ dictiones gręce ꝓlate ore
rotūdo magis sonāt. ita vult magister bene. Hug. dicit ꝙ
nomina nota possunt in penul. corri. ⁊ ꝓdu. pro voluntate
legētis: vt scenophegia vt dixi supra vbi posui regulas ge
nerales ad cognoscēdū accētū cuiuslibet syllabę. Silr̄ hꝫ
vsus vt dicamus vicecomes archicomes archicoqu⁹ pe/
nul. acuta. sed hoc facit potentia nt̄i: qꝛ remanet incorrupt⁹
⁊ ideo non amittit accentum. Non autem est hoc ignoran
dū ꝙ sicut dicit Pris. in. vij. li. tractatu de dtō plurali scđę
declinationis. Oportet scire quidē analogię rōnem vsum
tn̄ auctoꝝ magis emulari. Attēde hoc diligēter ꝙ Prisci.
nō dicit simplr̄ vsum ſꝫ vsum auctorū. vn̄ vide ne decipia
ris ꝑ equocationē in vsu sumēdo. s. vsum idiotarum: imo
poti⁹ abusum ꝓ vsu auctoꝝ ⁊ in arte accentus ꝑitoꝝ. Naꝫ
vt dicit Amb. vulgi vsus nō p̄iudicat ṽitati consiliū. Hug.

Si vis illud seruare in hm̃oi: tale est dicit enĩ in quis vel qui. Quisputas est vna dictio simplex: ꝛ est ibi putas syllabica adiectio: ꝛ dꝫ pferri sub vno accẽtu acuto posito sup antepenul. vt ibi: Quisputas maior est in regno cęlorum? Si tñ in aliqua ecclesia tibi legẽdũ fuerit cuius abusus q̄s putas ꝑ duab⁹ accipiat partibus: nos cõsulẽdo cõsulim⁹ vt abusum illius ecclesię sequaris: nisi tãte fueris auctoritatis ꝙ prauũ vsum corrigere valeas velle nãq3 videri sapiẽtẽ inter insanos ꝛ idiotas quędã species furoris est.

De mutatione accentus causa enclesis.

e Nclesis idest ĩclinatio mutat nãlẽ accẽtũ: sed fit enclesis in principio ꝛ fit in fine. In ṗncipio fit ꝑ hm̃oi pticulas: si: nun ꝛ ne: vt si q̄s: nunq̄s: neq̄s: ꝛ h̔ fit fm̃ gręcos: q2 sępe faciũt enclesim in ṗncipio. Iste igit̃ pticule inclinãt accentũ seq̄ntis syllabę ad se. i. trahunt accentum ad se: ita ꝙ nõ est principalis accentus super sequentem syllabã: sed super ṗmaꝫ ꝛ talis accentus reductus super primã syllabã circũflexus est: vt siq̄s: nunq̄s: neq̄s: ꝛ in talibus bñ seruat̃ regula naturalis accẽtus. Propter eandẽ enclesim dicimus neq̃ antepenul. acuta qum deberet penul. acui: q2 lõga est positione Silr̃ est dicendũ aliquãdo antepenul. acuta: non ad differentiam huius ablatiui aliquanto: vt videt̃ velle Pris. sed cã cõsortij. s. vt penul. huius aduerbij q̃ grauaret̃ in hac cõpõne sicut ĩ alijs: vt siq̃: neq̃: sicut dicit magister hñ. Pris. aũt in. xv. lib. ĩ tractatu de aduerbijs sic dicit: Inde ꝛ ex eo cõposita: vt deinde: subinde: perinde: exinde proinde quę oĩa antepenul. hñt acutã: vel q2 ꝑ adiectionẽ habent de vt q̄busdã videt̃. vñ frequẽter inuenit̃: exin proin dein vł magis: q2 ꝑpositiones sepate grauant̃: vt cõiuncte esse ostendant̃: acutũ in his assumpserũt accẽtũ: quo ꝛ cõiũctio si: ꝛ ne: aduerbio q̃ ꝑponũtur q̃nq3: vt siq̃ neq̃. Nam aliq̃ differẽtię cã ab aliquanto: qđ cõsimilẽ sonũ hẽre videtur antepenul. ita dicit Pris. Illud qđ est dictũ supra a magistro hñ. magis est rõ essentialis: sed q2 aliq̃ cã cõsortij antepe. acuat non ad differentiã de aliquãto. Differt aũt enclesis facta in principio ab illa quę fit in fine: q2 illa q̄ fit in ṗncipio hꝫ sup se principalẽ accẽtũ. s. acutũ vel circũflexũ Finalis enĩ sp̄ hꝫ grauẽ. Enclesis aũt in fine accidit his tribus cõiũctionibus: q3 ne ue: q2 inclinãt accẽtũ ṗcedẽtis syllabę ad se. i. trahũt accentũ illius syllabę sup quã erat ṗncipalis accentus in precedenti dictione ad vltimam syllabã eiusdem dictionis. ita ꝙ finis eiusdem dictionis acuitur vel circũflectitur: ꝛ seq̄ns cõiũctio encletica semp grauat̃ vt dixitq3: legisne cõmuniterue: ꝛ ita corripiũtur ibi duo accẽtus q2 in ṗcedẽti dictione mutat̃ ṗncipalis accentus de suo loco ad vltimũ: ꝛ ipsa coniũctio encletica quę deberet nãliter acui qũ sit breuis. ibi grauat̃. ꝛ hoc ideo cõtingit: q2 qum deberet grauari si ṗcederet oporteret eam eandẽ accentũ seruare posterius quem habuisset prius: ꝛ sic amisso ṗncipali accentu pfert̃ cũ pręcedẽti dictione. ac si esset vna dictio secũ. q̃nq3 tamẽ nõ inclinat accentũ pręcedẽtis syllabę: qđ accidit ꝑꝑ corruptionẽ ṗcedẽtis vocalis: vt hiccine: qum deberet dici heccine. corrupta est enim ibi syllabica adiectio: q2 nõ erat de substãtia dictionis: nec habebat aliquẽ accẽtũ sup se qum careat significatione: ꝛ nõ sit dictio ꝛ hoc factũ est cã maioris elegãtię vel cã necessitatis: quia non est ponendus principalis accentus super aliquam syllabicam adiectionem: qum penitus careat sensu. ꝛ sic necessitas cogit eã corrũpi ne diceremus heccine posito accentu acuto super penul. Silr̃ vndiq3 ꝛ deniq3 non inclinant accentũ: q2 pręcedens vocalis corrupta est. Nã vndiq3 cõponitur ex vnde ꝛ q3: deniq3 ex denuo ꝛ q3. cã quoq3 differentię amittit q̃nq3 cõiunctio encletica vim suam: vt itaq3 vtiq3 antepenul. acuta q̃ sunt dictiones composite. Qum enim sine cõpositione accipiunt̃ habent accentum sup penul. seruata natura ipsius enclesis ꝛ merito: q2 melius seruat vim suam coniunctio encletica extra cõpositionem q̄3 in cõpositione. Silr̃ cessat iclinatio pręcedẽtis syllabę: q̃ cõiunctio encletica cõiungit monasyllabã dictionẽ: vt mulier virq3 currũt. Nõ enĩ inuenit ante finalẽ syllabã quã inclinet: dicũt ẽt quidã ꝙ cã interrogationis cõiunctio encletica amittit vim suã: vt curime sortes platoq3. videtur enĩ acui. Ad hoc dico ꝙ cõiũctiones encletice causa corruptionis vel differentię vel monasyllabę dictionis amittunt inclinationẽ pręcedẽtis syllabę: ipse tñ semp grauant̃: sꝫ cã interrogationis nullo mõ: vt legisne? Non enim inclinat̃ accẽtus pręcedẽtis syllabę super vltimam huius verbi legis: sed ipsa cõiunctio videtur ibi retinere naturaleꝫ accẽtum. i. acutũ qđ alibi nõ facit. Et hoc ꝯtingit ex mõ interrogandi. Enclesis etiam facit vt dicamus vbiq3 penul. acuta. q̄uis ipsa sit cõis. i. lõga vel breuis. vel dicamus ꝙ in accẽtu potius fuit cedẽdũ lõgitudini q̄3 breuitati. qum lõga sit dignior breui. Rectius ergo videtur ꝙ coniunctio encletica in fine interrogatiue orõnis posita quãtũ ad accentum orõnis acuitur: ꝛ quãtũ ad se grauat̃. Et ꝙ dicimus de cõiũctione q3 possumus dicere de eadẽ q̃ est syllabica adiectio: vt plerusq3 pleraq3 plerũq3. vel sufficit rõ superius assignata. Profert̃ etiã sub rõne encletice hęc prępositio cũ q̃ postponit̃ his ꝑnominibus te me se nobis vobis: q2 ipsa grauatur ac si esset vna dictio cũ pręcedẽti ꝑnoĩe qũ deberet acui eo ꝙ breuis est: ꝛ ponit accẽtũ circũflexum super vltimam syllabã pręcedentiũ ablatiuorũ ꝛ sic inclinat vt nobiscũ vobiscũ: sed ṗcedẽte monasyllabo ablatiuo nõ videtur inclinare qum ipse ablatiuus ꝑ se circũflectit̃ vt mecum tecum secũ nisi dicamus ꝙ inclinat accentũ ad se eo ꝙ ipsa prępositio inclinat̃. i. grauat̃. Hoc aũt fit q2 cum deberet illis ablatiuis pręponi vt grauaretur sicut facit cũ alijs ablatiuis: oportet ꝙ postposita faciat illud idem. i. vt grauetur. Postponitur aũt huic ablõ nobis cã vitãdi cacephaton: alijs aũt ablatiuis einsdẽ modi postponitur cã cõsortij. Si enĩ postponatur alijs ablatiuis acuitur. vt quicũ: quibuscũ. Et hoc iõ q2 põt pręponi: vt cũqui: cũquibus sicut vult Pris. in. xiiij. li. in tractatu ꝑpositionũ. g. dicens. Cũ ꝑ solã appositionẽ inuenitur nec mirũ cũ loco eius in cõpositione semper con ꝑ o cõponatur vt ꝯiũgo ꝛ ita cũ ꝑpositio q̃ ꝑnoĩb⁹ postponitur encletice vice fungitur vt mecũ tecũ secũ nobiscum vobiscũ ꝛc. Alijs vero postposita acuitur vt quocũ quacũ quecũ quibuscũ. ꝛ in lib. xij. prępositionũ. g. dicit Pris. Postposita acuitur vt quocũ quacũ quecũ q̄buscũ. ꝛ in. xij. li. ꝑpositionũ. g. dicit Pris. Mecũ aũt tecũ secũ nobiscũ: ꝛ vobiscũ ꝑ anastrophen cũ pronomine ꝑpositio cũ est. Qm̃ si dicã ꝑꝑ te. ꝛ te ꝑpter ideꝫ significo. ꝛ cũ q̄bus ꝛ q̄buscũ sic cum me ꝛ mecum. Naꝫ antiquissimi vtrũq3 dicebant. sed in plurali ṗmę ꝑsonę cãte pbati cã dicere solebãt ꝑ anastrophen nobiscũ ꝑ cũ nobis

De impedimẽto causa distinctionis.

d Istinctio impedit regulas q̃nq3 naturalis accẽtus. Distinctio nãq3 est cã q̄re oĩa cõposita ab inde hñt accẽtũ acutũ sup antepenul. vt exinde deinde ꝑinde subinde cũ penul. quę est longa positione deberet fm̃ regulam acui. de hoc vide infra in inde. Pris. autẽ hoc fieri dicit per grecismuꝫ idest per gręcorum morem: q2 idẽ contingit in quibusdaꝫ aduerbijs gręcis: ꝛ ideo fit ne ꝑpositio videatur ꝑ appositionem venire: si. s. grauetur. Acuitur g̊ vt ostendatur ꝙ per cõpositionẽ venit. vñ in. xiiij. li. c. dicit sic Pris. Cum apud gręcos ꝑpositio cõposita cũ dictionibus alijs q̄busdã pen. habẽtibus acutã antepenul. eã facit. si addit significatiõi aliquod apud nos in vno aduerbio. hoc solet facere inde: deinde exinde proinde perinde subinde ne si grauaretur ꝑpositio ꝑ appositionẽ eẽ putetur ante aduerbiũ qđ fieri nõ lꝫ in. xij. li. b. dicit. Inde ꝛ ex eo cõposita deinde subinde: ꝑinde exinde oĩa antepenul. habẽt acutã vel q2 ꝑ adiectionem hꝫ de vt quibusdã videtur vnde frequẽter inuenimus exin dein vel magis q2 ꝑpositiones sepate grauantur vt ꝯiũcte esse ostẽdãtur acutũ ĩ his assũpserũt accẽtũ. Quo coniunctio si ꝛ ne aduerbio q̃ ꝑponuntur q̃nq3 vt siq̃ neq̃ ꝛc.

vt dixi supra de cōpositis a q̄ꝛ in impedimento enclesis. Sȝ videt̃ ꝙ eadē rōne possit dici abintus: deintus: delonge. deorsum: desursum: seorsum āñpenul. acuta. Itē Pris. ī li. de accētu dicit ꝙ oīa aduerbia cōposita q̄ a ꝓpōnibus cōponūtur sub vno accētu ꝓnūciāda sunt: vt deinde exinde. Sed deinde ⁊ exinde: de q̄bus exēplificat Pris. acuunt āñpenul. ḡ ⁊ sīlr alia aduerbia cōposita a prepositionibus: vt deintus delōge: deorsū: ⁊ hmōi. vidistis q̄ꝛ Prisci. dicit ꝙ aduerbia cōposita a ꝓpōnibus sub vno accētu deberēt proferri. tñ nō dicit que syllaba debeat acui penul. vt antepenul. ⁊ iō circa hoc est multiplex opinio. Quidā enim si q̄rit̃ ab eis sup quā syllabā obseruādus est ille vn⁹ ꝓncipalis accētus: dicūt ꝙ facta cōsideratiōe ad ꝓpriā legē ⁊ naturā accētuādi debēt acui in penul. q̄ñ sit longa positione. Facta aūt cōsideratione ad ambiguitatē remouēdā q̄ posset eē: vtrū sic vna dictio vel orō debēt acui in antepenul. vñ diuersimode diuersi cōsiderādo ipsa diuersimode pronūciāt: ⁊ ista fuit opi. fratris Roberti anglici. Alij dicūt ꝙ semꝑ āñpenul. debeat acui ne videant̃ esse due ptes: vt deinde: aliq̄ñ: delōge: deorsū: desursū: seorsū. deinceps. Sūt ēt alij qui dicūt ꝙ cōposita ab inde ⁊ q̄ñ acuūt antepenul. Alia aūt aduerbia a ꝓpositione cōposita ⁊ aduerbio habēte lōgā penul. acuūt penul. fm regulā generalem accentus. Excipiūtur aūt quidā. s. cōposita a longe ⁊ contra: vt a longe delonge: ecōtra decōtra. Itē excipiuntur deinceps cū vero: ⁊ composita ab intus: vt deintus abintus. Ista fm eos āñpenul. acuūt: sicut deinde ⁊ siq̄ñ: ne. s. videant̃ esse due ptes: sȝ deorsum desursum ⁊ sīlia acuūt penul. sȝ non videt̃ aliqua rōnabilis cā q̄re potius delōge ⁊ alia q̄ a regula generali accētus excipiūtur antepenul. acuāt q̄ȝ desursum deorsum ⁊ hmōi. Alij dicūt ꝙ sp in ꝓdictis seruat̃ regula accētus generalis. vñ penul. dȝ acui q̄ñ sit positione lōga. nec excipiūt composita ab inde. Et isti muniunt se auctoritate Pris. q̄ dicit ꝙ in vno aduerbio āñpenul. acuit̃: vt inde deinde ⁊c̃. vt dictū est supra. Et ista opinio magis videt̃ esse fm artē ⁊ intētionē Pris. ⁊ istius opinionis fuit Hug. vñ ipse dat talem generalem regulam in libello de dubio accētu siue in rosario dicēs. Est generalis regula quā ex verbis Pris. in tractatu prepōnis apte diligētia lectoris poterit elicere. Si aliqd̄ aduerbiū penul. hñs lōgaȝ cōponatur cū ꝓpōne: cōpositū idē acuit ipsaȝ penul. vt a lōge: excepto vno solo. s. inde: a quo ⁊ prepositione cōposita oīa acuunt āñpenul: vt exinde ne videant̃ eē due ptes si acueret̃ pen. Ex hac regula pȝ ꝙ exinde: ꝓinde: ꝑinde: subinde: deinde debēt dici: vt acutus accētus sit in āñpenul. Itē ex hoc pȝ ꝙ dȝ dici a lōge: delōge: ecōtra abintus: deintus: deorsum desursum: vt acutus accētus sit in antepenul. Ad eoꝝ similitudinē dicimus esse dōm deinceps: aliq̄ñ: aliunde ⁊ sīlia vt acutus accētus sit in penul. lȝ nō sint cōposita a prepositionibus ⁊ aduerbijs. Nā deinceps est cōpositū a de ⁊ incepto: aliūde ab alius ⁊ vñ. aliq̄ñ ab alio ⁊ quin. Dicūt tñ q̄dā ꝙ aliq̄ñ cōponit̃ ab alio ⁊ q̄n: q̄ñ ponit̃ aduerbialr: qd̄ q̄ꝛ hȝ vltimā cōem: dicūt ꝙ aliq̄ñ in penul. pōt corri. ⁊ ꝓdu. ⁊ dicat aliq̄ñ penul. acuta vel aliq̄ñ antepenul. acuta. Sȝ ad hoc dici pōt sicut supradictū est de vbiq̄ȝ: qd̄ in accētu potius est cedēdū lōgitudini q̄ȝ breuiati quum lōga sit dignior breui. Et dicit ēt Hug. ꝙ si inueniat̃ aliquid cōtra hāc regulā in lib. de accētu: dicēdū est ꝙ ille liber nō est autēticus: nec credit ꝙ Pris. eū cōposuerit: vel si cōposuerit eū secutus est ibi opiniones alioꝝ circa ꝓdicta: sed in maiori volumine sentit qd̄ dictū est. Et in ista opinione sequor eū sine ꝑiudicio aliaꝝ opinionuȝ. Ad ꝑmum ergo qd̄ abijciebat̃: ꝙ. s. eadē rōne qua dicit̃ deinde antepenul. acuta ne videant̃ esse due ptes orōnis: vt dicit Pris. pōt etiā antepenul. acui: vt delonge: deintus: deinceps: deorsuȝ: desursum: ⁊ sic de sīlibus. Dico ꝙ ratio Pris. est equaliter ꝓbabilis nō sufficiēs nec necessaria. vnde fundamētū illoꝝ q̄ dicūt ꝙ dōm est a lōge: deorsum: ⁊ huiusmodi āñpenul. acuta ne videant̃ esse due ptes debile videtur: q̄ꝛ ita a simili posset argui: vt dicit Hug. ꝙ eadē rōne de indico cas indico cis: ⁊ indico cis penul. grauanda est ⁊ āñpenul. acuenda ne videātur eē due ptes: qd̄ friuolū est. Si adhuc instes ⁊ dicas: quare potius antepenul. in cōpositis ab inde acuit̃ q̄ȝ āñpenul. alioꝝ ꝓdictoꝝ. s. delōge. dintus: deinceps deorsum. desursum. ⁊ sīliuȝ. Rñdeo ꝙ ꝓculdubio hec questio multū videt̃ arguere. Oportet siquidē inuenire rōnē spālē quare potius composita ab inde āñpenul. acuāt: q̄ȝ alia aduerbia ꝓdicta cōsilr cōposita. Sed q̄ est illa: dico hoc specialiter in cōpositis ab inde accidisse: q̄ꝛ in oībus cōpositis ad h̄ aduerbio inde cōcurrebāt syllabe ꝓpositionales. i. habētes mām vel imaginē ꝓpositionū. ita ꝙ si penul. acueretur iā viderent̃ esse tres ꝓpōnes in illa iūctura. Et sicut cā distinguēdi vt vltime due syllabe tanq̄ȝ ꝓpōnes in illa iūctura nō sumerent̃: sed tanq̄ȝ aduerbiū vnū accētus ad primā syllabā trahit̃. Hoc aūt nō ɔtingit in illis deintus: abintus: delōge deorsum: deinceps. ecōtra. ⁊ sīlibus. ⁊ iō pȝ ꝙ debent in penul. acuere sicut regula dicit: ⁊ hoc sentit magister bene. Predicta ēt opinio est fm Pris. q̄ dicit ꝙ ī vno aduerbio inde solemus hoc facere vt supra dixi ꝙ. s. antepenul. acuat̃: vt deinde. sed vide q̄dā hoc sic exponunt. In vno. i. ī vna pte. ⁊ q̄ sit illa ps Pris. exponit dicēs. In vno scȝ aduerbio sed hec expositio nō ɔcordat cū textu: imo potius discordat: q̄ꝛ statim sequit̃: inde vñ textus. i. xiiii. lib. quē supra posui dicit. Apud nos ī vno aduerbio hoc solemus facere: inde deinde: qd̄. s. antepenul. acuit vide supra: vñ specialr ⁊ singulariter exponit de hoc aduerbio inde. Ad aliud qd̄ obijciebat̃ de Pris. de accentu vbi dr̃: ꝙ oīa aduerbia cōposita a ꝓpōnibus sub vno accētu ꝓnūciāda sunt vt deinde: exinde. Sed ista de q̄bus exēplificat āñpenul. acuūt. igit̃ ⁊ alia aduerbia cōposita a ꝓpōne ⁊ ɔsilia: vt delōge: deorsuȝ ⁊c̃. Dico ꝙ nō sequitur: q̄ꝛ videlicet sīlitudo attēdit̃ in generali. hoc est dictū. sicut ista cōposita. s. deinde exinde pronunciantur sub vno accentu. ita alia composita de ꝓpositione ⁊ aduerbio: vt delonge deorsum ⁊ similia sub vno accētu ꝓnūciāda sunt nō tñ eo accētu quo deinde: ⁊ alia cōposita ab inde: q̄ꝛ in maiori volumine Pris. declarauit ꝙ in hoc vno aduerbio inde hoc solemus facere: ꝙ. s. ab eo cōposita ⁊ ꝓpositione habente penul. lōgam antepenul. more grecoꝝ cā differētie acuūt: sed sub vno accētu debent proferri acuto: posito q̄ñq̄ȝ sup antepe. si penul. sit breuis vt deprope. q̄ñq̄ȝ super penul. si penul. sit longa positione: vt delōge desursum deintus: ⁊ sic de cōsilibus. Cōposita ēt ab hoc aduerbio q̄ñ acuūt antepenul. sed non cā differētie vel distinctionis sicut cōposita ab inde: sȝ potius ꝓp enclesim vel cōsortiū: sicut plenius ostēsum est supra ī īpedimēto enclesis. Distinctio ēt īpedit regulas generales nāles accētus q̄ñq̄ȝ in īfinitis noībus ⁊ aduerbijs: q̄ interrogationē ⁊ relationē hñt. Sīlr in prepōnibus ⁊ coniunctionib⁹ de q̄bus taliter est notādū. Omne interrogatiuuȝ interrogatiue positū seruat nālē accētū. vt quis. acuit̃ eniȝ quis: sȝ qui circūflectit̃. Sīlr qualis interrogatiue positū circūflectit ꝑmā. Idē ɔtingit q̄ñ interrogatiua ponunt̃ infinite: q̄ꝛ seruāt nālē accētū. Sed circa hoc infinitū q̄ sciendū est ꝙ hȝ duplicē infinitatē. Nā q̄ñq̄ȝ equipollet huic finito quis: vt nescio q̄ currat. i. q̄s ⁊ tūc circūflectit̃. Q̄ñq̄ȝ aūt req̄rit duo verba: vt qui interficiet tyrannū ꝑmiū accipiet. i. q̄cūq̄ȝ: ⁊ tūc hȝ accētū cōtrariū īterrogationi. i. grauem. Idē est de cōsilib⁹ infinitis dicēdū vt qualis quātus: q̄lis ⁊ quātū ⁊c̃. Et seruet̃ idē tā in ntō q̄ȝ in obliq̄s. Cū autem hmōi interrogatiua ponunt̃ relatiue: distinguēdū est: q̄ꝛ si ponūtur in cōtextu. i. in eadē clausula cū suo añcedēte grauant̃ ꝑ oēs syllabas. ⁊ hoc est in locutione poni. vt hō qui currit mouet̃: ⁊ q̄liter legit sortes. legit plato. Si vo ꝑ se ponant̃. i. extra cōtextū: h̄ est ī alia clausula tūc acuūtur ī illa syllaba ad quā ꝑtinet irregularis accētus: vt sortes currit qui mouet̃. i. sortes currit ⁊ ipse mouet̃. ita sumit̃ ibi qui fuit iacob: q̄ fuit isaac q̄ fuit abraam. Sunt enī hmōi noīa ⁊ aduerbia q̄ñq̄ȝ īceptiua clausularum: ⁊ tūc faciūt relatio

num explicitam: ⁊ op; ꝙ tũc acuantur ad ostendendũ hãc vim. Qñ qꝫ inserũtur clausule sui añcedentis: ⁊ tũc faciunt relationẽ implicitã: vñ trahũtur ab añcedẽte suo: ⁊ iõ tũc amittũt naturalẽ accẽtũ ⁊ regunẽ graui. Quidã vero dicũt relatiuũ in locutione poni: qñ imediate adiũgiẽ sub vbo. Sed extra locutionẽ: qñ dictiones alteri⁹ capituli cadũt inter relatiuũ ⁊ vbũ: vt petrus ẽ amicus meus: q̃ qũ ad eum venissem curialiter me recepit. Habet aũt p̃dicta distictio locũ in oĩbus iterrogatiuis noĩbus ⁊ aduerbijs: q̃ relatiue accipi pñt: vt q̃s q̃lis: quãtus: quot: quoten⁹ cuius: cuias: quo: qua: vbi: ⁊ vnde: qñ: cur: quantũ ⁊ q̃liter ⁊ quotiens.

¶ De accentu prepositionum.

Causa quoqꝫ distinguẽdi p̃positiones variant accẽtus suos: ⁊ merito: qꝛ magis coherẽt q̃ȝ alie dictiões. Hic aũt large accipiuntur p̃positiones. s. tam vere q̃ȝ aduerbiales: q̃ aliqñ casui seruiunt: sicut donatus enumerauit. De his ḡ sicut vult Pris. in xiiij. li. tres regulę danẽ tales. Prepositiones ꝑ se ꝓlate acuuntur in fine. Hoc si intelligimus. s. qñ ponũtur mãliter vt ad quę pars est. Secũda regula est hec. Omnis p̃positio p̃posita suo casuali: vt extra domũ vel iterposita suis casualibus: vt domũ extra tuã. vel p̃posita casui relato ad suũ casuale: vt extra mũdi terminos: grauaẽ in oĩbus syllabis. Locus eni talis h; se ad modũ materie rõne principij: ⁊ iõ amittit regularẽ accẽtũ. Tertia regula est hec. Prepositiones postposite casualibus quos exigunt vel posite ꝑ defectũ verborum vt O mi sola mei super ascyonactis imago idest superes vel posite i fine vt mille hoies venere supra seruãt generalẽ regulã accẽtuũ quę est: vt monasyllabę p̃positiones acuanẽ vt trans ꝑ. ⁊ bissyllabę acuunt penul. vt vado renum vltra: nisi differẽtia ꝓhibeat: vt maria omnia circũ. Hic eni circũ acuit vltimã ne sic putetur esse nomẽ: ⁊ quasi de necessitate postponaẽ: vt cuȝ. vnde non acuitur. sed grauaẽ post ipsos q̃nqꝫ ablatiuos: me te se nobis vobis: q̃bus nõ dȝ p̃poni. Ex p̃dictis p; ꝙ sine p̃positio qñ p̃poniẽ casuali grauatur in vtraqꝫ syllaba vt sine timore. Sed qñ postponiẽ acuit penul. vt te sine nil altũ mẽs inchoat: vt dicit Pris. in tractatu p̃positionũ. Ex hoc etiã cõstat ꝙ tenus qñ casuali postponiẽ acuit primam: vt detenus: qꝛ seruat generalẽ regulã accẽtus. Et scias ꝙ li versus postponitur accusatiuo ⁊ trahit ipsum secum ad faciendũ vnũ aduerbium locale: vt italiã versus: vñ ille actũs amittit gnãlẽ accẽtũ ⁊ grauaẽ oĩbus syllabis. Uel dicaẽ ꝙ sint due ptes ⁊ versus inclinat accẽtũ p̃cedẽtis dictionis ad hãc syllabam ver. vñ oẽs alie grauanẽ: ⁊ illa sola ibi circũflectiẽ ⁊ sic est eclisis. vñ dicit Pris. in. xv. li. Italiã versus: siciliã versus: ipse accẽtus eẽ cõposita mõstrat: nisi dicamus ꝙ versus inclinat ibi supradicta noia. Cõiũctiones ad distictionis variãt accẽtũ: qꝛ p̃posite oĩb⁹ grauanẽ syllabis vt fortes currit. ḡ mouetur postposite vo suãt regularẽ accentũ: vt fortes currit. mouet ḡ p̃ter encleticas q̃ postposite grauanẽ quẽadmodũ si p̃ponerenẽ. Magis aũt appellãtur iste tres: qꝫ ue ne: q̃ȝ alie diũctiones subiũctiui ordinis: ⁊ iõ fuerũt posita enclatice. Distinctio insuper regularis accentus cogit accẽtũ in alijs syllabis q̃nqꝫ corrũpi. vt alpinas penul. granata qũ sit lõga. deberet eni acui: sed cogit eũ grauari circũflexus accẽtus qui ẽ sup vltimã. Silr pasiphe grauat mediã: q̃uis ipsa sit lõga pp vltimã circũflexam silr meimet grauat mediã q̃uis sit lõga qd̃ facit accẽtus acutus posit⁹ supra primam syllabam per se: qꝛ syllabica adiectio nõ potuit mutare accẽtũ in ꝓnomine. vñ sicut ego ⁊ mei acuunt p̃mã ꝑ se ita sequẽte syllabica adiectione: vt egomet meimet. Idẽ cõtingit in cõpositis ab hoc verbo fio qñ significat passionẽ: vt tepefio fis fit. scd̃a eni ⁊ tertia ꝑsona propter cõsortiũ p̃mę q̃ h; accẽtũ sup hãc penul. syl. fi. quã secũda ꝑsona circũflectit: sed tertia acuit: ⁊ inde corrũpiẽ accẽtus p̃mę syllabę quę eẽt regulariter acuẽda sed pp principalẽ accẽtũ vltimę syllabę grauaẽ. Silr cõposita ab hoc verbo facio grauãt añpenul. in imꝑatiuo qũ deberet acui propter sequentem breuem: sed qꝛ est principalis accẽtus sup hãc syllabã fac: iõ oẽs alias opozꝫ ḡuari: vt tepefac. ⁊ benefac. Silr cã distinctionis ponimus accẽtum supra hãc syllabã li: in hoc datiuo alicui: qꝛ. s. apud metricos accipiẽ ꝓ trissyllabo. vñ accẽtus deberet esse supra p̃mã syllabã: sed respicimus in accẽtu modulationẽ ꝓsaica q̃ accipit illũ datiuũ pro tetrassyllabo. Et ideo ponitur ibi accẽtus supra hanc syllabam li: tanq̃ȝ eẽt antepenul. Idẽ cõtingit in multis vocatiuis: vt pompei vultei: qui dñt accentũ nõ habere sup p̃mã syllabã: qꝛ bissyllabi sunt apud metricos: sed cã cõscisiõis hñt accẽtũ sup hãc syllabam e. sicut i integris erat: qꝛ ꝓferũtur in prosa tanq̃ȝ trissyllabi. De hoc etiam supra dixi in impedimento conscisionis.

¶ Questio de accentu prepositionũ ⁊ aduerbiorum.

Ueri hic põt: quare aduerbia hñt accẽt⁹ determinatos: siue p̃ponanẽ siue postponãtur nisi fuerit differẽtię cã: p̃põnes vo nõ. Item q̃rimus q̃re p̃positio p̃posita suo casuali grauaẽ omnibus syllabis. Postposita vo acuiẽ in principio: ⁊ retinet generalẽ modũ accẽtuãdi nisi fuerit differentię causa. Solutio. Ad primũ dico ꝙ aduerbia determinatã hñt significationẽ respectu p̃põnũ: ⁊ eãdẽ siue p̃ponãtur siue postponanẽ ⁊ propterea non mutãt suos accẽt⁹ siue sint ante siue post. Prepositiones vero nõ silr habẽt determinatã significationem: nec eandem quum p̃ponunẽ ⁊ postponunẽ: qꝛ p̃positiones significãt eãdẽ habitudinem quę per casuale significatur. vnde earũ significatio ab adiunctione casualis determinatur. Itẽ nõ habẽt eandẽ significationẽ qñ preponuntur ⁊ postponũtur: qꝛ quum preponũtur modũ p̃positiõis habent. qñ aũt postponunẽ suis casualibus quasi modũ aduerbij habent. Circa enim quando respicit casuale ⁊ ei deseruit: prepositio est: ⁊ significationem prepositionis ꝓprie retinet. Qñ vero ꝓferẽ sine casuali magis aduerbium est: ⁊ sic habẽt aliã significationẽ in preponẽdo. ⁊ postponẽdo: ⁊ ꝓpterea nõ hñt vnũ modũ accẽtuãdi determinatũ sed diuersificatũ. Ad secundum dicendum ꝙ prepositio significat eandẽ habitudinem quę per casuale significatur: ⁊ h̃ cũ preponitur: ⁊ propterea vnitur cũ suo casuali quasi indiuisum ab ipso: vñ respicit casuale sicut syllaba respicit dictionẽ cuius est pars ab ipsa diuisa. Et ad hoc designãdũ grauaẽ i oĩbus syllabis cũ p̃poniẽ: ⁊ tũc h; nãlem accẽtũ p̃positiones quẽ retinet ad modũ ⁊ ꝑ modũ vnius syllabę. Qñ aũt postponiẽ suo casuali nõ retinet naturalẽ ordinationẽ nec poniẽ sub dictione quę cõsignificet idẽ qd̃ ipsa significat indiuisa a suo casuali. vñ qꝛ mutat ordinationẽ debitam p̃põnis mutat ⁊ accẽtũ debitũ eidẽ ⁊ hoc duplr. Si eni h; cõcidẽtiã cũ aliqua parte orationis acuitur in fi. pp ambiguitatem tollẽdã: sicut supradictũ est de hac dictione pone. Si aũt nõ habeat cõcidẽtiã cũ aliqua pte orõnis: tũc retinet modũ accentuãdi generalẽ seu regularẽ: ⁊ acuitur i p̃ncipio vel in medio: sicut cum determinatur ad diuisum.

¶ De accentu interiectionum.

Interiectiones vt dicit Prisci. in lib. de accentu nullã certã regulã accẽtuãdi tenẽt. Aliqñ enim hñt p̃ncipalẽ accẽtum in vltima syllaba: aliqñ in penul. aliqñ in añpenul. Põt hic q̃ri de eo qd̃ dicit ꝙ interiectiones nõ seruãt regulã determinatã accentuandi. cum acuantur aliqñ in fine: aliqñ in medio. videẽ enim ꝙ implicet opposita: qꝛ si hñt in medio vel in fine accentum. hñt accẽtũ determinatũ. ⁊ dicit ꝙ nõ. ⁊ tñ dicit ꝙ hñt accentũ in medio vel in fine. Itẽ in maiori dicit lib. xv. ḡ. Interiectiones nõ hñt certos accẽtus. sed habere accẽtũ in medio vel in fine: est habere accẽtum determinatum: quare sibi c̃dicit. Solutio qd̃ dicit ꝙ nõ seruãt certos accẽtus hoc intelligendũ est ꝓut ꝓferũtur sine deliberatiõe scꝫ qñ significant affect⁹ subito ꝓlatos ⁊ sine deliberatione animi ⁊ hoc videẽ velle Pris. q̃ i fi. xv. li. dicit. Optime de accentibus interiectionũ docuit donatus ꝙ nõ sunt certi: q̃ppe cuȝ ⁊ abscondita

voce. s. non plene expressa proferantur: et quod per affectus cōmoti q̄litate confundunt in eis accētus. Aliq̄n vero significāt affectos p̄latos cū deliberatione: et tūc possunt retinere certū accētū in medio vel in fine: q2 sic nō est 3rietas in dictis auctoꝝ. Aliter hoc qd̄ dicit Pris. quod interiectiones nō hñt certos accent⁹ hoc est quod nō habēt accentus determinatos circa aliquē locū vel in fine tm̄. vel in medio tantū: sed nūc in medio nūc in fine s̄m diuersas dispōnes ipsius p̄ferētia. Penes hoc enī quod ipse p̄ferēs afficitur magis facilēdo morā sup vnā syllabā q̄ supra alterā vel magis deprimēdo vnā q̄ alterā: siue sit media: siue vltima: penes hoc diuersificaſ accētus interiectionis: ita quod nō habēt ipsum certū nec in certo loco. Sed hoc qd̄ dicit interiectionē accentum habere in medio vel in fine: hoc est intelligēdū ex dispositione ipsius p̄ferētis: siue eius q̄ efficiſ. Pōt enim sic disponi quod eleuet syllabā mediā vel vltimā indifferēter vel deprimat. Dato aūt quod interiectiones habeāt accētum supra locū debitū et determinatū. s. q̄n p̄feruntur cū deliberatione: vt dictū est. Tūc q̄riſ rō quare magis seruāt accentū supra syllabā mediā vel vltimā q̄ supra primam. Ratio autem talis. s. vt in eodē s̄m naturā p artē reducaſ ad ordinationē: q2 ita est in veritate quod interiectiones signant affect⁹ p̄latos subito: et p̄pterea i fine s̄m naturā maxime fit depssio: s3 accētus p̄ncipalis cū cōstat in eleuatione moderet depssionē: et p̄pterea ad h̄ quod ordinatio ista s̄m nām q̄ est i depmēdū reducaſ ad ordinationē q̄ est p artē tenet interiectio accētū in fine: vel in loco primo ipsi fini.

C De accentu barbarorum.

o E accētu aūt barbaroꝝ noium incerti sumus: q2 barbari aliter pronunciāt q̄ nos. Tñ vt sepius barbare dictiones apud latinos in fine accētuātur maxime si sint indeclinabiles vt iacob esau osanna amen. Doctrinale. Ois barbara vox nō declinata latine. Accētum super extremā3 seruabit acutū. Hec accētu scriptori: et si ñ lectori cōmemorasse sufficiant. Nunc de ethymologia et dyasyntastica q̄si mixtim aliqua edisseramus.

C Secunda pars de accentu explicit.

C Tertia ps de ethymologia et diasyntastica q̄si mixtī īcipit.

Thimologia vt supra i pricipio hui⁹ operis dixi dr̄ ab ethymon qd̄ ē vex et logos sermo. Inde ethymologia. i. tractat⁹ de veritate oium partium orōnis absolute. Et sub ista cōprehenduntur octo ptes orationis et eaꝝ accidētia: de q̄bus aliq̄ tanga3 et maxime de nomine et verbo et p̄ncipio. Et p̄io de nomine. In fine etiā subiungam de constructione: et de regimine. Nomen igitur vt dicit Pris. in. ij. maio. Est pars orationis que vnicuiq3 subiectorum corporum seu rerum cōem vel comunē vel p̄priā distribuit qualitatē. Nomini accidūt sex. species: qualitas: genus: numerus: figura: casus.

C De speciebus nominum.

s Pecies est originalis dispositio dictionis per quam fit primitiui vel deriuatiui discretio. Nominū itaq3 aliud primitiuum aliud deriuatiuū. Tam p̄mitiuoꝝ q̄ deriuatiuoꝝ: aliud proprium: aliud appellatiuum. Proprium primitiuum vt nilus: propriū deriuatiuū vt nilinus. Primitiuum appellatiuū vt mons. deriuatiuū appellatiuū vt montanus. Proprium nomē est illud qd̄ priuatā substantiam et priuata3 qualitatē designat vt martinus. Appellatiuū nomē est qd̄ naturaliter est cōmune multoꝝ quos eadē substantia vel qualitas vel quantitas generalis vel specialis iungit. Generalis vt animal: specialis vt homo. Species propriorum nominum tantū sunt quattuor. s. nomē pronomē cognomen et agnomen. De quibus infra in quīta parte domino cōcedente dicā in suis locis. Multe aūt sunt alie species nominum: sicut Pris. enumerat in maiori. sed species de quibus hic dicere intendimus sunt decem. s. adiectiuu3 relatiuum: collectiuum: complexiuum: patronymicu3: possessiuum: cōparatiuū: suplatiuū: diminutiuū: denominatiuum s3 anteq̄ de p̄dictis determinemus: aliqua dubia circa deriuatiuam speciem moueamus.

C Questiones circa speciem nominum.

q Uero igitur p̄io: quō sumanſ ista vocabula p̄mitiuū et deriuatiuu3. Ad hoc dico quod ista vocabula sumunſ transumptiue. Primitiuū enī tractū est a fonte in quo p̄mū apparet aqua veniēs p occultos meatus. Deriuatiuū aūt tractu3 est a riuo defluēte ab ipso fonte: vñ sicut riuus ab alio riuo pōt oduci: ita vnū deriuatiuū ab alio deriuatiuo trahit originem: sed fons et riui ad faciēdū flumē occurrūt. Et tā p̄imitiua q̄ deriuatiua orōnē que pōt dici flumen efficiūt. Omnia vero flumina exeunt a mari et in mare tandē redeūt: et mare nō redundat. Sic oēs orōnes a grāmatica suā trahunt originē: et in eandē redeūt: et tñ grāmatica nō redundat: q2 sicut oratio trahit origine3 a partibus: et partes a syllabis s̄m nām vocis et syllabe a lr̄is: et ita fit resolutio in eade3 nec pōt in hoc mari esse aliqua redundātia: q2 nihil potest grāmatice superaddi quātū ad integritatem artis: quod enim grāmatica dicaſ pelagus habemus a Pris. dicēte in proemio suo: q̄uis ad herodiani scripturarū pelagus etc. Hora. quoq3 de isto fonte loquitur dicens. Greco fonte cadent parce detorta. Idē etiā de flumine huius artis inqt. Accrescūt et q̄nq3 arescūt. Ascisceꝛ noua q̄ genitor p̄duxerit vsus. Vehemēs et liquidus puroq3 simillimus amni. Dictiones enī quandoq3 fluunt et quandoq3 arescūt: prout vsus approbat vel recusat. Quero etiā an ethy. sit spēs deriuationis: vt cadauer q̄si caro data vermibus: videſ quod nō: q2 si hoc eēt tūc ois dictio pōt dici d̄riuatiua: qm̄ ois dictio ethymologizari possit: dūmō velit aliq̄s meditari. Ad hoc dico quod ethymologia nō est spēs deriuatiōis: sed quasi spēs. Alludit enī significatiōi trahēdo argumētu3 per lr̄as vel syllabas aliūde vt bos q̄si bon⁹ operator soli: et mōs quasi moles opposita nascēti soli: et taurus q̄si tuēs agmina vacarū robore virū suarū: et deus quasi dans eterna3 vitā suis: et roma quasi radix oium maloꝝ auaritia. et hō quasi hñs oia manu omnipotentis: q2 omnipotens oia p̄pter hoie3 creauit. et sinceris quasi sine carie. et sic de similibus. Nō est tñ dōm quod ab illis deriuanſ vel cōponātur p que ethymologizanſ. De cōpositis ēt cōsueuit dubitari. an a suis cōponētibus deriuenſ. Pris. dicit i li. cōstitutionum quod sic et merito: q2 inde trahūt originem: sed s̄m hoc videtur idē esse spēs qd̄ figura: qd̄ esse non pōt. Ad hoc dico quod l3 omnia cōposita a suis cōponētibus deriuenſ: nō tñ spēs est figura. Spēs enī respicit qualitatē q2 esse primitiuu3 vel deriuatiuū est esse equale. Sed figura respicit qūtitatē: q2 si ē simplex respicit vnitatem. si vero cōposita respicit binariū vel ternarium vel quaternarium. Nam ex pluribus q̄ q̄ttuor distinctionibus nulla dictio potest componi.

s Imiliter dubitatur an principale deriuatur ab assumpto: vt albedo ab albo: et bonitas a bono: dicit Prisci. quod sic: et merito: quia hec formantur ab illis: et sunt alterius institutionis. Sed videtur quod potius sumptum deriuetur a principali: q2 si est sumptum ab eo ergo deriuatum. Et si illud ē p̄ncipale ergo primū respectu sumpti. Itē p̄ncipale designat causam: et sumptum effectum: ois aūt causa naturalis est prior suo effectu. ars aūt est imago nature: ergo ad artem ptinet quod sumptum deriuetur a principali. Solutio dico quod p̄ncipale deriuaſ a sumpto: vt bonitas a bono hac ratiōe: q2 sumptū prius sensu et posterius intellectu. p̄ncipale aūt

facit 3riū. Forma eni 3creta substantię primo cadit in sensum q̄ȝ i itellectū vt bonus: q2 ois cōpositio est vicina sensui. Forma vo abstracta citi⁹ cadit i itellectū q̄ȝ in sensum vt bonitas. citi⁹ eni apphēdū formā abstractā q̄ȝ cōcretaȝ sed grāmaticus ꝓcedit magis ꝑ viā sensus q̄ȝ ꝑ viā itellectus. Et iō recte dicit ṗncipale deriuari a sūpto: ꝛ nō econuerso. Principale ēt dr̄: nō q2 sit ṗmitiuū: ȝ q2 ē causatiū: nec sumptū dr̄ eo ꝙ sit deriuatiuū a principali: sed q2 est effectiuū ꝛ hoc totū speculaꝛ aīa intelligibilis.

q **Ueritur** insup si fiat deriuatio tm̄ significatōe: dicit Pris. ꝙ sic: vt ab vno semel: qđ satis alienū videꝛ: q2 eadē ratione mōs pōt deriuari ab alto. Solutio: dico ꝙ recta ꝛ propria pria deriuatio dȝ imaginationē vocis ꝛ significationis sui ṗmitiui hēre: sicut riuus sui fontis aquā redolet ꝛ saporē. Qn̄qȝ tn̄ degenerat deriuatio: sicut fili⁹ a patre: q2 nō imutaꝛ ṗmitiuū nisi ī voce: vt fere a ferus ꝛ sane a sanus. Hęc eni aduerbia veniūt ab illis adiectiuis: sed multū distant a significatione ipsoꝝ. Qn̄qȝ fit deriuatio significatiōe tm̄ ꝛ h̄ dȝ se ad modū filij adoptiui: vt ab vno simul: nō tn̄ eadē rōne mōs deriuaꝛ ab alto. q2 ars reqrit ꝙ a noīb⁹ numeralibus trahanꝛ aduerbia numeralia: vt ter quater: ꝛ sic deinceps: sed h̄ nō poterant stare sine suis principijs. s. vnitate ꝛ binario. ḡ cū habemus noīa numeroꝝ: oportuit ꝙ haberemus aduerbia eoꝝdē numeroꝝ: ꝛ sic vnus adoptauit sibi semel: ꝛ duo bis: tria ter: ꝛ sic deinceps: sed ars nō reqrit ꝙ ab hoc adiectiuo descēdat nisi suū ṗncipale: vt altitudo ab alto: ꝛ sic nō fuit de arte ꝙ mōs deriuet ab alto tm̄. Sicut ergo est filius nālis ꝛ legitimus: ꝛ est filius nālis tm̄: ꝛ est filius legitimus tm̄: ita sunt tres spēs deriuationū. Deriuatio enim quę fit voce ꝛ significatione est sicut filius legitimus ꝛ nālis qui est de legitimo coitu natus. Quę autē fit voce tm̄ pōt dici spuria: sicut filius nālis tm̄: qui spuri⁹ nominaꝛ. Quę aūt fit significatione tm̄ pōt dici adoptiua sicut filius legitim⁹ tm̄ qui diciꝛ adoptiuus.

a **Dhuc** quęriꝛ si ex formatione semꝑ ꝑueniat deriuatio: ita videꝛ: q2 formatio quādā originē introducit: ꝛ sic creat deriuationē. Quod si verū est: ergo ois gtūs q̄ formaꝛ a ntō deriuaꝛ ab eo: ꝛ oē passiuū erit speciei deriuatiue: q2 formatur ab actiuo. Dices forsitā ꝙ si formās ꝛ formatū sunt diuersaꝝ institutionū est ibi deriuatio. Cōtra ꝑticipiū futuri tꝑis in rus formaꝛ ab vltimo supino: ꝛ est alterius institutionis q̄ȝ supinū: ḡ participiū deriuaꝛ a supino: ḡ a nomine descēdit nō a verbo. Eadē rōne ꝑticipiū futuri tēporis ī dus formaꝛ a gtō pręsentis ꝑticipij qđ est alterius institutionis: vt legēs tis: inde legendus. ergo deriuaꝛ ab eo. nō ergo descēdit: nec deriuaꝛ a verbo passiuo. Ad hoc respondeo ꝙ formatio qn̄qȝ inducit deriuationē ꝛ quandoqȝ nō. Si. n. formās ꝛ formatum ab eadē fuerūt vel fluūt institutione: tūc vnū ab altero nō deriuaꝛ. vn̄ gtūs non deriuaꝛ a nominatiuo: quia vnius naturę sunt. i. institutiōis. Silr̄ actiuū ꝛ passiuū ex vna institutione significāt. Silr̄ participia gerundia ꝛ supina ab vna institutione cum suo verbo depēdēt. ꝛ iō lȝ vnū formeꝛ ab alio: non tn̄ deriuaꝛ sed oīa deriuanꝛ a verbo. Gerundia eni ꝛ supina magis annexa sūt verbis q̄ȝ alia noīa: sicut pȝ in 3iugatione verboꝝ: ac si formās ꝛ formatū diuersas habent institutiones: vt alb⁹ ꝛ albedo tunc est ibi deriuatio: ꝛ sic alicubi est formatio vbi nō est deriuatio: ꝛ aliqn̄ est deriuatio vbi nulla est formatio ꝛ alicubi ambe simul concurrunt.

o **Eilla** etiā deriuatione q̄ fit ꝑ antifrasim. i. ꝑ 3riū dubitaꝛ: vt lucus a luceo: parca a parcēdo: libitina a libēdo. Dico ꝙ recta ē talis deriuatio: q2 fit voce ꝛ significatione: sed sicut est duplex finis in nā. s. cōsumēs ꝛ cōsumās. Nā cōsumēs est ille qui destruit. Cōsumās est ille q̄ ꝑficit: ita oportuit ī spē duos fines interuenire: cū itaqȝ deriuatiua imitenꝛ significationē ṗmitiuoꝝ ꝑ ꝑfectionē talis deriuatio est consumatiua. Cū vero imitanꝛ significationē ṗmitiuoꝝ ꝑ destructionē talis deriuatio est cōsumptiua: vt libitina: q2 nō libet. Nā certū est ꝙ vterqȝ finis debeꝛ substātię cū q̄litate. s. consumēs ꝛ 3sumās: sicut eni ꝑficiꝛ ita tandē consummitur.

Alia translatio facit deriuationem.

o **E translatione** silr̄ quęriꝛ an sꝑ faciat deriuationē vt theos: inde deus: patyr inde pr̄. matros: inde mater. Dicūt q̄dā ꝙ sic: ḡ fm̄ eos ego tu sui deriuatiua sūt q2 trāsferūtur de gręco in latinū: vt dicit Pris. Itē fm̄ eos vnū ꝛ idē nomē est ṗmitiuū ꝛ deriuatiuū: vt etherem vel ethera: qn̄ gręcus actūs dȝ eē ṗmitiuus ꝛ latinus dȝ eē deriuatus. imo omne nomē latinū erit deriuatiuū qum possit gręce declinari ꝛ a gręco nomine deriuari: vt martinos inde martinus: ꝛ priamos inde priam⁹. Ad hoc dico ꝙ qn̄ latinū est eiusdē significationis prorsus cū gręco nomine vel hebreo: nulla est ibi deriuatio: sed solūmodo quędā detorsio vnius lingue in alterā vt iacob: inde iacobus: ioseph inde iosephus. Et iō de⁹ nō deriuaꝛ a theos: nec pr̄ a patir nec mater a matros. q2 idē sunt nec differūt in significatione: nec in mō significandi. q2 non est dicendum ꝙ sit alius homo q̄s qn̄ loquiꝛ gręce: ꝛ alius qum loquiꝛ latine. Similiter nō est dicendū ꝙ gręci habēt alia euangelia q̄ȝ latini. q̄uis habeāt alias voces vel pronunciationes: ac si latinum differat a gręco vel hebreo aliquātulum in significatione: vel in modo signandi: vt nō sit idē cū illū: tunc si relatio fit in linguam latinā: sine dubio est ibi deriuatio vt gigno a geos quod est terra ꝛ olor oleris ab olon quod ē totum: q2 totus est albus: olor est quędam auis alba. s. cign⁹ ꝛ paraclytus a paraclisis quod est consolatio. ꝛ spiritus a pir ꝛ ignis. ꝛ ita est caute de singulis iudicandum. ita vult magister bene: ꝛ sumit deriuationē stricte ꝛ proprie ꝛ hūc sequor. Si autē infra in quinta aliter dictum reppereris scias me nō hoc dicere asserēdo sed Huguitionis qui multum large sumpsit deriuationes opinionem potius recitādo. Motis iā quęstionibus circa spēm deriuatiuam ꝛ solutis: nunc de speciebus nominuȝ supra numeratis: ꝛ primo de adiectiuo fm̄ ordinem videamus.

De adiectiuis nominibus.

a **Diectiuū** nomen est illud qđ adiciꝛ ꝓprijs vel appellatiuis nominibus ꝛ signat laudē vel vituperiū vel mediuȝ vel accidēs vnicuiqȝ: laudē vt iustus vituperationē vt iniustus: mediū vt magnus. Dicimus eni magn⁹ imperator laudantes: vel magn⁹ latro vel fur vituperātes. Accidens vo. i. suū vnicuiqȝ vt niger coruus: ꝛ altum mare. Proprium aūt est adiectiuoꝝ cōparari vt dicit Pris. ī. ij. maio. vn̄ pȝ ꝙ illa quę nō cōparātur nō sunt vera adiectiua. Itē nullū verū adiectiuū deficit in aliquo casu. quę enim deficiūt fixa sunt vt fas: sicut dicā infra in ca. de participijs in fine. Item scias ꝙ adiectiua in tres species diuiduntur. Nam quędam sunt mobilia ꝑ tres terminationes. quędā adiectiua cōmunia sunt oīa ge. vt prudēs. quędā in cōe ꝛ neutrū diuiduntur: vt hic ꝛ hęc fortis ꝛ hoc forte. Pauca tn̄ terminant masculinum in er femininum in is neutrū in e vt h̄ acer h̄ acris hoc acre. de h̄ plenius dicā infra in ca. de omni ge. ꝛ in ca. de declinatione nois. Et scias ꝙ verū adiectiuum substātiuaꝛ in neutro ge. tm̄. ꝛ tūc resoluiꝛ in suū feminini ꝛ ī generale vocabulū vt albū currit. i. alba res currit. Qn̄qȝ resoluiꝛ in nomē sue ꝓprietatis vt descendam⁹ in planū. i. in planiciē. Qn̄qȝ resoluiꝛ in nomen minus q̄ȝ generale vt multum vini est in foro idest multa pars vini vel multa copia. Item nota ꝙ adiectiuū professionis potest substantiuari in quolibet genere ꝛ in vtroqȝ numero vt grāmaticus currit dialetici disputāt. vn̄ Hora. Grammatici certant. ꝛ adhuc sub iudice lis est. Silr̄ adiectiua ꝑtinentia ad rationabila dignitate rationalis creature substantiuanꝛ in quolibet genere et etiam in vtroqȝ numero sicut iustus germinabit sicut liliū ꝛ iusti in ꝑpetuū viuent.

Nota etiam ꝙ si vnum adiectiuum ponat̃ inter duo sub-stãtiua mediãte copula verbali tenet̃ cõcordare cũ sequẽti ⁊ nõ cũ antecedẽti: vt hoc est vtile aial: ⁊ crucibulũ ẽ bonus vigilator. Fallit tñ in q̃busdã participijs: vt aqua est facta vinum: ⁊ petrus est electus potestas.

De relatiuis substantię.

r Elatiuũ est ante late rei recordatiuũ: qꝛ vt vult Pris. in mino. Relatio ẽ rei añ late recordatio: vt hic sortes currit q̃ dispu-tat. hoc relatiuũ qui facit recordationẽ de sorte qui est res ante lata. Relatiuoꝝ aũt alia sunt relatiua substãtię: vt qui ⁊ ille: alia sunt relatiua accidentis: vt talis: qualis: tantum: quãtus. Relatiuũ substãtię est qđ refert eãdẽ substãtiam cũ suo antecedẽte in numero: vt qui ⁊ ille. Relatiuoꝝ sub-stãtię quedã sunt relatiua idẽtitatis vt qui ille: quedã di-uersitatis: vt alter ⁊ reliquus: ⁊ filia. Relatiuum substãtię idẽtitatis est qđ refert ⁊ supponit ꝑ eodẽ: vt sortes currit q̃ disputat. hoc relatiuũ q̃ refert sortẽ ⁊ supponit ꝑ eodem sorte. Oĩa siquidẽ relatiua substãtię idẽtitatis referũt eandẽ substãtiam numero cũ suo antecedẽte: ⁊ referunt ⁊ sup-ponũt semꝑ ꝑ eodẽ in numero. Et hoc pꝫ ꝙ maior est cer-titudo per relatiuũ idẽtitatis q̃ꝫ ꝑ suũ antecedẽs positũ lo-co relatiui: vt hõ currit: ⁊ hõ disputat: qꝛ dubiũ est: vtrum de eodẽ hoie dicatur vel nõ. Sed qñ dr̃: hõ currit ⁊ ille dis-putat: certũ est ꝙ de eodẽ hoie dicit̃. Hoc ẽt pꝫ per Pris. i minori dicẽtẽ. Quꝫ dr̃: Aiax iuit ad troiã ⁊ aiax fortiter pu-gnauit. dubium est de quo aiace intelligatur. Si aũt dicat̃ aiax venit ad troiã: ⁊ idem fortiter pugnauit: de eodẽ intel-ligitur aiace. Relatiuum diuersitatis substãtię est qđ sup-ponit pro diuerso ab eo qđ refert: vt sortes currit ⁊ aliꝰ dis-putat. Hoc relatiuũ alius refert sortẽ ⁊ supponit pro alio a sorte: qꝛ sensus est: sortes currit: ⁊ alius a sorte disputat ⁊ ita facit recordationem de sorte.

De relatiuis accidentis.

d Icto de relatiuis substãtię: dicẽdũ est de re-latiuis accidẽtis. Relatiuũ aũt accidẽ-tis est qđ refert eãdem rem per modũ denomina-tionis: vt tale ⁊ filia. Et scias ꝙ hęc est differẽtia inter rela-tiuũ substãtię ⁊ accidẽtis: qꝛ relatiuũ substãtię refert vni-cã rẽ ꝑ modũ eius qđ q̃d est: vt albedo q̃ est i pariete: ⁊ co-lor q̃ est in corpe: ⁊ sic de alijs. Relatiuũ aũt accidẽtis ẽ qđ refert rem ꝑ modũ denominationis vt sortes est albꝰ: ⁊ ta-lis est plato. Itẽ relatiuum substãtię refert idẽ i numero: ⁊ sic facit ꝑsonalẽ relationẽ. Relatiuum aũt accidẽtis refert idẽ in specie: vt sortes est albus: ⁊ talis est plato. ⁊ sic facit simplicẽ relationẽ. Et h̃ idẽ est qꝛ idẽ accidẽs i numero nõ põt eẽ in diuersis substãtijs: sꝫ idẽ accidẽs in spẽ põt eẽ in diuersis substãtijs. Relatio aũt personalis appellat̃ qñ re-latiuũ ⁊ antecedẽs ꝑ eodẽ supponũt in numero: vt petrus currit qui mouet̃. Simplex vero relatio dr̃ qñ relatiuum antecedẽs supponũt ꝑ eodẽ i specie: sed nõ in numero: vt mulier dãnauit q̃ saluauit. alia fuit mulier q̃ dãnauit nũe-ro: qꝛ eua ⁊ alia q̃ saluauit: qꝛ maria. Itẽ relatiuũ substan-tię sicut qui: ⁊ relatiuũ ꝑnoĩa trahũt genus a p̃cedẽti dicti-one ꝓprie: vt video hoiem qui est aial. Aliqñ trahunt ge-nus a sequẽte dictione minus ꝓprie: vt semini tuo qui est xp̃s. Relatiuũ vero accidẽtis siue qualitatis trahit genus a sequẽti dictione ꝓprie loquẽdo: vt talis est padus quale ẽ mare. ⁊ nullũ tale est deo sacrificiũ: qualis est zelus anima-rum. Aliqñ aũt trahit genus a p̃cedẽti dictione sed impro-prie. vñ Hora. Putrescẽtes mãme tales sunt quales sunt equina vbera. Relatiuũ accidẽtis diuiditur: qꝛ aliud est re-latiuũ idẽtitatis: vt talis ⁊ aliud est relatiuũ diuersitatis: vt alteriusmodi. Relatiuum accidẽtis idẽtitatis est: qđ re-fert eandeꝫ qualitatẽ in spẽ: ⁊ supponit pro eadẽ in specie: vt sortes est albus ⁊ talis est plato. Relatiuũ aũt diuersita-tis in accidẽtibus est qđ refert idem accidẽs i specie: ⁊ sup-ponit pro diuerso i specie: vt sortes est albus: ⁊ alteriusmo-di est plato. Differt aũt relatiuũ idẽtitatis accidẽtis a relati-uo substantię idẽtitatis: qꝛ relatiuum substantię idẽtitatis refert eandem substãtiã in numero. Relatiuum idẽtitatis in accidẽtibus nõ refert idẽ accidẽs in numero: sed idẽ acci-dẽs in spẽ. Itẽ relatiuoꝝ idẽtitatis in accidẽtibus: aliud ẽ relatiuũ quãtitatis ɔtinue: vt tantus: aliud discrete: vt tot. Sciendũ etiã est ꝙ talis tãtus: tot: totiens: quotiẽs pñt eẽ relatiua demõstratiua: redditiua: eo ꝙ si ad presentes dicã-tur demõstratiua sunt: vt dicimus demõstrãtes mare. Ta-lis est nilus: ⁊ dmonstrãtes herculẽ: talis est plato. Si aũt non dicantur ad pręsens siue per demonstrationes rerum pręsentiũ: tunc sunt relatiua vel redditiua: sed proprie red-ditiua sunt: quę redduntur ad interrogationẽ p̃cedẽteꝫ: vt si dicam. Qualis est sortes: talis qualis est plato. Relatiua aũt qñqꝫ sine interrogatiõe proferunt̃: vt qualis est plato talis fuit sortes. Et qñqꝫ adiectiua nomina dr̃ specialiꝰ accidẽtiũ: vt ethiops est niger: ⁊ talis est coruus vel sortes fuit albus: ⁊ talis est plato.

De relatiuo qui.

c Irca hoc relatiuũ qui põt quęri: an ponat̃ per defectũ sui antecedẽtis. Ad hoc di-co ꝙ qui põt poni ꝑ defectũ sui antecedentis per oẽs casus: dũmodo antecedẽs intelligat̃ in ntõ casu: vt ve-nit cuiꝰ cã deest: erigit cui debeo: mirat̃ quez timeo floret quo docẽte ꝓficio. In oĩbus his subaudiẽdus est nomina-tiuus: sicut dicit Pris. i mino. Sed quid si antecedẽs intel-ligat̃ in obliquo? Ad hoc dico ꝙ relatiuũ põt poni in om-ni casu per defectũ sui antecedẽtis. siue antecedẽs itelliga-tur in ntõ siue in obliquo simili relatiuo. vñ bene dr̃. Mi-sereor cuius misereris. Parco cui parcis. Sed nũquid põt poni h̃ relatiuũ qui. ꝑ defectũ antecedẽtis intellectiui i ca-su dissimili: credo ꝙ sic. vnde Cato: videto cuideo. i. illum cui deo. Ecce relatiuũ ponit̃ in datiuo: ⁊ antecedẽs intelli-git̃ in actõ. eodẽ modo bene dr̃. Amo cuius misereris. Re-latiuũ est eni qđ dꝫ cõcordare cũ antecedẽte in genere ⁊ in numero: sed in casu nunq̃ꝫ tenet̃ cõcordare quãtũ est ẽna-tura sua. Et propter hoc ita bene põt intelligi antecedẽs in simuli obliquo sicut in dissimuli: lꝫ q̃dam contrariũ dicãt. Non aũt conuertit̃ ꝙ. s. relatiuũ intelligat̃ in añcedẽte ni-si sit demonstratiuũ: vt demonstrato nilo bene dr̃: tale est mare: qꝛ intelligit̃ qualis est nilus. Vñ Pris. in primo mi-no. dicit. Relatiua nisi sint cõposita intelligi minime pñt nisi in demõstratione. Tũc enim ⁊ sine relatiuis possumꝰ redditiua proferre: vt si ostendẽtes Virgiliũ dicamus. Ta-lis fuit homerus: vel thesꝫam demõstrãtes dicamus. Tã-tus fuit hercules. Qđ aũt dictũ est ꝙ posito relatiuo intel-ligat̃ añcedens in omni casu: hoc verum est nisi aliud no-men impediat: vt cũ dr̃. Sum similis qui currit: ⁊ vado ad qui currit: qꝛ talis eclipsis non est toleranda. Non enim h̃ põt intelligi antecedens in relatiuo impediente prępositio-ne quę non dꝫ poni sine casu cui seruit.

De relatiuo qui.

q Ueritur circa hoc relatiuũ q̃ an con-grue dicat̃. Hõ est res fragilis q̃ de facili moriut̃. Ita videt̃: qꝛ Boetiꝰ similẽ locutionẽ ponit dicẽs. Quid est imbecillius hoie quos muscularuꝫ sępe morsus necat. Dico ꝙ valde iꝓpria est talis relatio: est tñ excusabilis qꝛ hmõi nomina appellatiua qñqꝫ habẽt respectũ ad rem spẽi q̃ intellectu est vna res singularis: ⁊ ita sunt ꝓpria te-ste Pris. Qñqꝫ hñt respectũ ad ꝑticularia eiusdẽ spẽi. ⁊ sũt cõia. ⁊ hoc mõ est ibi dicenduꝫ. Quid est imbecillius hoie quos ⁊c̃. qꝛ añcedens venit simpliciter ꝙ habitu respectu ad speciẽ quę simplex est: qꝛ oĩa vniuersalia sũt simplicia: sed relatiuũ tenetur ꝑsonalr̃. i. pro particularibus hoibus qui dicunt̃ ꝑsone. Qñqꝫ pluralis ad singularẽ refertur vt repudiabat seruitia cuiꝰ in regione magna copia erat. An-tecedẽs eni venit ꝑ formatis. i. seruis: relatiuũ aũt ꝑ forma. i. seruitute ipsoꝝ. Ita etiã cõsueuit dici. Habeo tres dena-rios ⁊ eos ampliꝰ. Refert eni h̃ ꝑnomẽ eos ternarium signa-

tum hoc nomine tres: ꝛ tñ supponit eundem ternarium ꝓ
tribus denarijs. In sacra ēt pagina inuenimus ꝙ plurale re
ferẽ ad singulare in Gen̄.i. vbi dr̄. Creauit deus hoiem ad
imaginē suā: ad imaginē dei creauit illū: masculum ꝛ fꝫmi
nam creauit eos vel illos. Et hoc dictū fuit anteꝗ̄ faceret
mulierem de costa viri. Ad hoc dico ꝙ nāꝫ hois voluit de/
mōstrare: q2 lꝫ sit hō vnus in specie: tñ ad multitudinem
creatus est: quę multitudo nō nisi ꝑ masculū ꝛ fꝫminā po/
terat puenire: ꝛ ita in an̄cedēte est vnitas spēi quę est prī/
cipiū multitudinis. In relatiuo aūt est pluralitas quę ē cā
generādi: ꝛ sic talis relatio fuit valde nālis ꝛ decēs. Siles
abusiones qn̄qꝫ facit relatiuū ī genere: vt semini tuo q̄ est
xp̄s. Magis eni voluit ponere relatiuū ī maſ. ge. ꝗ̄ ī neu/
tro cā discretionis vt ostēderet nullū aliud nisi xp̄m fuisse
illud semē in quo benedicūtur gētes. De cōpositionib⁹ aūt
ꝛ de syllabicis adiectionibus dicā infra in figura cōposita
Nota etiam ꝙ si hoc interrogatiuū q̄s iūgitur v̄bo substā
tiuo vel vocatiuo: si sequaẽ nomē ꝓpriū hꝫ quęrere de pro
pria substātia: ꝛ tūc cedit in suppositū: ꝛ dꝫ fieri respōsio ꝑ
demōstratiuū ꝓnomē: vt quis est socrates? iste vel ille.
Si v̄o sequatur demōstratiuū ꝓnomē hꝫ quęrere de pro/
pria nominatione: ꝛ tūc cedit in appositū. ꝛ tūc dꝫ fieri rn̄/
sio ꝑ propriū nomen: vt quis est iste? socrates vel plato.
Si vero iūgatur v̄bo accidētali: pōt fieri responsio tā ꝑ ꝓ
priū nomē ꝗ̄ ꝑ ꝓnomē demonstratiuū: vt quis currit? ille
vel iste: sortes vel plato. tñ si redditẽ nomē eget altera inter
rogatione. Un̄ dicit Pris. in ꝓmo mino. Quum aūt q̄s poni
tur ꝑ se interrogatiuū: pōt cuicūqꝫ v̄bo adiūgi vt q̄s ambu/
lat: q̄s loqtur: quis legit. Et si ꝓnomē redditẽ nō eget alte/
ra interrogatione. Si vero nomē potius eget altera inter/
rogatione pro multoꝝ similitudine nominū: vt quis cur/
rit? aiax: quis aiax? thelomonius: vel locrius.

De nomine collectiuo.

c Ollectiuū nomē est illud qd̄ in singulari
numero multitudinē signat: vt ppl's. plebs: cōcio:
turba. Et vt vult Pris. in. v. li. ca. de numero hmōi nomi/
mina collectiua sunt singularia voce. sed pluralia ītellectu
q2 in singulari numero cōueniūt pluribus sił. populus enī
signat plura ꝛ nō vnū. Sed videẽ ꝙ nomē collectiuum sit
singularis numeri ītellectu: q2 hoc nomē populus hꝫ mo/
dū signādi vt vnū: ergo facit discretionē singularitatis: ꝛ
ꝑ cōsequēs est singularis numeri ītellectu sicut dicit Pris.
Itē si eēt pluralis numeri intellectu magis ꝓprie diceretẽ
ppl's currūt ꝗ̄ ppl's currit: ꝛ ita hęc eēt figuratiua. Popu/
lus currit: ꝛ nō illa Ppl's currūt. Ois enī cōstructio ad itel
lectū referēda est vt dicit Pris. Itē hoc nomē populus ex
vna institutione datuꝫ est tñ ab vna forma: q2 vnius rei
vnica est ꝑfectio: g̊ cōstituit intellectū vt de vno: g̊ est sin/
gularis numeri voce ꝛ itellectu. Quod si verū est: g̊ nō est
dōm ppl's currūt. etiā per figurā magis ꝗ̄ hō currūt. So/
lutio. Dico ꝙ est singularis numeri voce ꝛ ītellectu. i. mō i/
telligēdi: q2 lꝫ plura simul significet. i. appellet tñ significat
ea vt vnū. ꝛ ideo ꝓpriissime dicẽ ppl's currit. Improprie
aūt dicẽ ppl's currūt id est per sinthesim. i. cōcidētiā: q2 nō
ad itellectū: sed ad ea q̄ intelligūtur habeẽ ibi respectus: si
aūt vis trāsumere intellectū ad res intellectas: bn̄ potes di
cere ꝙ est cōgrua itellectu. Et est dicēdū ꝙ ꝓpter talē tran
sumptionē hoc nomen populus sigt̄ vt plura: quꝫ dico po
pulus currūt. Uerbo aūt Pris. respondemus ꝙ elegantissi
me dixit qn̄ ait. Est plurale intellectu. i. plura simul appel/
lans vno intellectu singulari: ꝓpter ꝙ etiā dixit ꝙ est sin/
gulare voce: q2 ī forma singularis numeri plura ꝛ vnum si
gnificat. Plura enī vt vnū pn̄t vno itellectu pariter appre
hēdi. Si dicat aliq̄s ꝙ vnius signi vnū ēt dꝫ eē signatū: vn̄
quam intellectus sit intellecte rei signū nō pn̄t vno itellectu
plura simul apꝑhendi. R̄ndeo ꝙ apud animā plura simul
dn̄r vnū signatū: vt hoies ꝛ ppl's: ꝛ ita ꝑ nomē collectiuū
datur vna forma respectu multoꝝ ꝛ vnus intellectus qui

est signum vnius signati: siue id signuꝫ sit vna res siue plu
res. ꝓpter hoc nomina collectiua sepe cōstruuntur cū v̄bo
plurali vt turba ruūt: ꝛ pōt ista figura nō solū tolerari: sꝫ
ēt vsualiter obseruari. Sed quęritur an possit dici. Albus
populus currunt? Dico ꝙ bene pōt adiectiuū ad eandē ꝓ
prietatem trahi: q2 caret numeri discretione. vnde bene di
cẽ Albus populus currūt: sed post verbū substātiuum ca
ue: q2 pro viris dōꝫ est. Populus sunt albi. ꝓ feminis aūt
populus sunt albe. Nec est dōm aliquo mō Populus sūt
albus: q2 verbū iā traxerat nomē ad pluralitatē. vnde si ad
iectiuū singulare seqnẽ post verbū: nō bene rn̄detur sub/
stātiuo posito collectiue: tñ ad verbum bene diceretur: vt
alb⁹ populus sunt in hac vrbe. De relatiuo dicemus ꝙ pōt
ad eādē proprietatē trahi: vt populus hic laqijs me hono/
rat: coꝛ aūt lōge est a me. Quęriẽ ēt an bn̄ dicaẽ. Gens quę
nō nouit xp̄m maledicti sunt? Dico ꝙ pōt dici. ꝛ inuenitur
sile in Ioan. vij. Turba inq̄t quę non nouit legē maledicti
sūt. Dubitatur etiā de ista. populus q̄ currit disputāt dico
ꝙ si iste terminus q̄ currit fungaẽ loco participij: cōgrua ē
sicut ista. Populus currēs: ꝛ bononiensis: vel albus dispu
tant. Si aūt fungaẽ loco cōiunctionis ꝛ v̄bi incōgrua est si
cut ꝛ ista. Populus currit ꝛ disputāt: q2 nō possunt colle/
ctiua simul accipi singulariter ꝛ pluraliter. Quęri cōsueuit
an ecclesia sit nomen collectiuū? ꝛ videtur ꝙ sic: q2 est con
gregatio fidelium. ergo poterit dici. Ecclesia dei sunt in ce
lo. Dico ꝙ nō est collectiuū: q2 collectiuū sapit diuersitatē.
sed ecclesia tātūmodo vnitatē. Sunt enī omnes fideles q̄/
dā mēbra charitatis vinculo cōiūcta in vno corꝑe cui⁹ ca
put xp̄s est: ꝛ sic nō est dicēdū. Ecclesia sunt: vel ecclesia mi
litāt. ne videatur in ecclesia dei eē diuisio quę vnitate spūa
li firmiter est vnita. Sunt etiā q̄dā collectiua quę distribu
tionē hn̄t: vt vterqꝫ neuterqꝫ. Nā omne distributiuuꝫ est
collectiuū: sed nō ecōuerso. Inde cōtigit ꝙ hmōi collecti/
ua qn̄qꝫ cōstruūtur cū verbo singulari: vt ois hō currit: ꝛ
vterqꝫ istoꝝ disputat: ꝛ h̄ habēt ꝓprie. Qn̄qꝫ cū verbo plu
rali per figuram quę dicẽ sinthesis ꝛ hoc in eadeꝫ ꝑsona:
vt h̄. Utraqꝫ formose paridi potuere videri. vel in persona
sequentis genitiui: vt vterqꝫ vestrū vocamini scipiones.
Hoc etiā dicit Pris. ꝛ sic bene dicitur. Uterqꝫ nostrum legi
mus. Unde Ouid. Miscuimus lachrymas mestus vterqꝫ
suas. Idē sepe ɔtingit in alijs collectiuis: vt iubilate deo
omnis terra. Et apud Hora. Iactamus iam pridem ois de
roma beatum. Et apud Oui. Quisquis vbiqꝫ viri faciles
aduertite mētes. Et in Aplo. Alter alterius onera portate
Distributiue voluit intelligere. Apl's pro omnibus duob⁹
Simile est illud Terētij. Aperite aliquis actutuꝫ: ꝛ illud su
per Iuliū Ausi sumus certare cū parētib⁹ ꝗ̄qꝫ ciuitas suis.

De nominibus complexiuis.

ſ Unt aūt quędā nomina similia collecti
uis quę dn̄r cōplexiua q2 ī eo
dē numero veniunt tā pro vno ꝗ̄ pro plurib⁹. vt
vinū ꝛ arma. In eo ꝙ tenenẽ pro pluribus naturaꝫ colle/
ctiuoꝝ videnẽ habere. sed in eo ꝙ tenētur pro vno discre/
pant ab eis: ꝛ huiusmodi noia gerunt imaginē epichenoꝝ
q2 sicut epichenū vna voce ꝛ vno articulo signat animalia
vtriusqꝫ sexus. ita nomina cōplexiua vna voce ꝛ eodē nu
mero tam pro vno ꝙ pro pluribus supponūt: vt aurum ꝛ
nuptie. ꝛ ideo nō debēt proprie in vtroqꝫ numero declina
ri. q2 in vno gerūt officiū vtriusqꝫ. Quę aūt inter ista com/
plexiua magis vim vnitiuam habēt: debēt in singulari nu
mero declinari: vt puluis: sanguis: lutū: cenum: hęc enīꝫ ve
hemētem habēt aggregationē. Silr̄ nomina metalloꝝ vł
seminū vel liquidoꝝ ad mēsuram vel ad pensum pertinē/
tiū cōplexiua sunt: vt aurū argentū hordeū frumētuꝫ vinū
ꝛ oleū mustū ꝛ liquamen. Si aūt nō pertinent ad mensu/
rā vel ad pensum tunc declinanẽ in vtroqꝫ numero. non
enim cōsueuit aqua pēdi vel mēsurari: sed s̄m hoc nō de/
beret metallū in plurali numero declinari: nec es eris. Di/
co ꝙ qn̄qꝫ sunt noia generalia: qn̄qꝫ specialia. Prout sunt
generalia

generalia in vtroqз numero declinātur: qꝛ multe sunt species eris ⁊ metallorꝫ. Prout vero sunt specialia declinant in singulari tm̄: vt aurū ⁊ ferū. Cōplexiua vero que declinātur in plurali numero tātū: magis habēt se ad multitudinē. ⁊ inde pcessit ratio qꝫ tātum pluraliter declinātur: vt nuptie. Nā lꝫ nuptie possint esse vnū cōnubiū: duo tn̄ exigunt ad esse nuptiarꝫ. s. masculus ⁊ femina. Silr nō est de armatis: lꝫ habeat vnū gladiū. Et kalende none idus rationem sue pluralitatis habēt: qm̄ in principio multi vocabātur ad audiēdū denūciationem kalēdarꝫ. Nōne sunt principia nundinarꝫ que multitudinē mercium ⁊ psonarꝫ requirunt. Idus aūt nundinarꝫ diuisiones vbi silr rerū pluralitas ⁊ psonarꝫ est necessaria. Scale sine multitudine graduum vel duorꝫ equalitate lignorꝫ nō fiunt. Tenebre priuationem luminis duorꝫ oculorꝫ importāt: vel habēt respectuꝫ ad puationē lucis illustrātis ⁊ rei que illustrat. Noia festorum que apud antiquos fere oia tantū in plurali numero rōnabiliter declināt: vel letanie aruꝫ: azima motum: encenia enceniorum: qꝛ multa requiruntur ad celebrandum festa vel qꝛ nō tm̄ vno die: sed pluribus digniora festa celebrabātur. Festa tn̄ plura que nos colimus nr̄o tēpore sūt singularia vt natiuitas: epiphanie: pasca: pēthecoste: quia vnus deus vna fides vnū baptisma vnitate magis q̄ʒ pluralitate letātur: silr noia librorꝫ sepe tātū pluraliter declinātur: vt isagoge: decretales: decreta: topica: rhetorica: analetica: tegni ⁊ pantegni: q̄uis ista duo sint indeclinabilia: qꝛ q̄uis liber sit vnū in formitate materie: in distinctionibus tn̄ ⁊ sentētiarū varietatibus hꝫ in se multitudineꝫ: ⁊ sic de oībus cōplexiuis pōt rō assignari q̄re tantum sint singularia: vel tm̄ pluralia. Nūc de eisdē quedā dubitabilia subiungamus: Querit̄ q̄ an possit congrue dici vinum sūt: vel aurū sunt: sicut dicimus populus sunt: ita qꝫ fiat suppositio pro vino qđ est multa: vel pro auro qđ est multa. Ita videt̄: qꝛ nō est magis rō de populo q̄ʒ de vino. imo ē magis ratio de vino q̄ʒ de populo: qꝛ in populo nō est ambiguitas quin semp veniat collectiue: sed in vino est ambiguitas verū supponat pro vino qđ est vnū: an p vino qđ est plura. ergo sicut epichenū cā remouēdi ambiguitatem qn̄qꝫ recipit adiectiuum alterius generis: vt alba anser: sic nomē cōplexiuū pōt recipere verbū pluralis numeri causa ostendēdi qđ supponat pro pluribus. ⁊ sm̄ hoc bene dicit̄ Vinū bibunt̄: aurū donant̄. Econtrario fiet in cōplexiuis pluralibus: vt nuptie celebrant̄ pro vno cōnubio: ⁊ arma gerūtur pro vno gladio. Sic eni loqtur btūs Grego. Mulier est vetus arma diaboli. qꝛ vt ostēderet se loqui de armis que erāt vnū. dicit vetus ⁊ nō vetera. Si qs aūt dicat qꝫ alia rō est de vino q̄ʒ de populo: qꝛ vinū nō hꝫ discretionē partiū sicut populus. Quid ergo de frumēto ⁊ de pipere dicet̄ vbi partes etiam discrete sunt sicut in populo Secundū hoc enim cōgrue dicet̄ Frumentū mensurant̄: ⁊ piper vēdunt̄: sicut pars i frusta secāt Ad pdicta dico qꝫ nulla cōplexiua pnt supponere vbo alterius numeri q̄ʒ ipa sint vnde ita male dicit̄ oib⁹ modis: vinū sunt vel frumētū sūt sicut male dicit̄ hō sunt. ⁊ sm̄ h̄ nihil ē dictū Arma gerit̄. Nā eni cōplexiuorꝫ multū differt a collectiuis: qꝛ cōplexiua singularis numeri hnt vim magis vnitiuā vt dixi: rōne mensure: vt vinū. vel pensionis vt aurū: vl̄ rōne cōmixtionis vt puluis. In mēsuratis aūt ⁊ pensis discreta q̄ntitas ⁊ ꝯtinua equipollet: qꝛ ex vno vino pnt effici multa vina ⁊ ex mltis vinis vnū vinū. Silr ex vno auro pnt effici mlta: et ecōuerso. In talibus eni confundit̄ discreta quantitas ⁊ cōtinua. vn̄ videm⁹ qꝫ alicui taliter interrogāti Quātū dedisti: possum⁹ rndere Vnā marcā: vel viginti solidos: ⁊ sic in pensis vel mēsuratis discreta ⁊ ꝯtinua quātitas equipollent: sed ꝯtinua sunt magis nālia q̄ʒ discreta: qꝛ ꝯtinua quātitas est a nā: discreta vero magis a rōne. Sꝫ rō nā posterior est: qm̄ rō imitat̄ eā. ergo q̄cunqꝫ cōplexiua singularis numeri que se hnt ad pēsum vel ad mēsurā: magis habent se ad vnitatē q̄ʒ ad multitudinē rōne quātitatis cōtinue que vere ē vna. In collectiuis aūt nō sic: qꝛ vnitas in eis non aufert multitudinē actualē: ⁊ sic patet qꝫ male dicitur Vinū sunt: frumētū sunt: etiā si fiat suppositio p multis: qꝛ vnitas mensure vel pensi in oībus talibus prenominatur: ⁊ ita nō est obiectio de pipe vel frumēto q̄uis i eis sint partes discrete. Quidā vero dicunt hoc accidere pp̄ter naturā homogeneorꝫ qꝛ quelibet pars frumēti frumētum est: ⁊ q̄libet pars pipis pip est: ⁊ q̄libet pars vini vinum est Hoc aūt nō contingit in pplo: ⁊ sic maior cōueniētia ⁊ maior vnitas fuit in homogeneis. vn̄ dicēdū est Vinū bibit ⁊ nō vinū bibunt̄. Sed dicim⁹ qꝫ nō est ita: qꝛ videmus qꝫ aceruus lapidū habet in se naturā homogeneorꝫ: cum quelibet pars lapidis sit lapis: ⁊ tn̄ aceruus dictus de lapidib⁹ collectiue pōt venire sicut pplꝯ: ⁊ sic homogenesis nō fuit causa illius singularitatis. De pmixtis ⁊ ꝯfusis dicimus sicut de his q̄ p naturā densa sunt vel cōfusa: vt est puluis lutū cenum: qꝛ in talib⁹ ꝯfusio densitati equipollet: ⁊ sic habent singularitatē quā verbū plurale nō recipit. De cōplexiuis autem pluralis numeri dico qꝫ magis habēt se ad multitudinē vt supra dictū est. vn̄ nullo modo pnt supponere verbo singularis numeri. De beato aūt Greg. dico qꝫ vsus est auctoritate sua: ⁊ figuratiue locut⁹ est: in ore autē rudis eēt solecism⁹ vel vitiuꝫ aliud. Exēplū aūt qđ introducit de epicheno aliter se habet: qꝛ in genere est cōitas: in numero aūt nō. habet enim se epichenū ad masculum ⁊ femellā: sed cōplexiuū nō habet se ad singularitatē ⁊ pluralitatē in eadem voce: q̄uis supponat pro vno ⁊ pro multis. An vero sit dicēdū Nuptiarꝫ alie sunt bone: alie male: vel nuptiarꝫ: alia bona: alia mala: cū aget̄ de suplatiuo dicam.

De patronomicis nominibus.

Patronomicū nomē est illud vt dicit pris. l. ij. maioris: qꝛ a proprijs tantummodo deriuat̄ patrum nominibus sm̄ formā grecā: qđ significat cū gēitiuo pmitiui filios vel nepotes: vt eacides eaci filius vel nepos. Patronomicorꝫ q̄dā sunt mas. ge. q̄dā fe. ge. Masculinorum tres sunt forme apud grecos. s. in on: vt pelion. in adios: vt epiradios: ⁊ in es vt priamides. ⁊ hac forma tm̄ vtunt̄ latini. De ac ergo forma sciēdum est qꝫ patronomicorꝫ masculinorꝫ q̄dā veniūt a noīb⁹ prime: q̄dā a noīb⁹ secunde: q̄dā a noīb⁹ tertie declinationis. Que veniūt a noībus prime formant̄ a genitiuo ae diphthongo in a mutata: ⁊ addita des vt eneas enee eneades. Que veniūt a noīb⁹ secūde formātur a genitiuo hoc modo. Si gtīs desinit in i tm̄ assumunt des: vt priam⁹ priami p̄amides. Si vero genitiu⁹ desinit i duo ij. vltima mutat̄ in a ⁊ addit̄ des: vt virgiliades. Si autē genitiu⁹ desinit in ei: ei mutat̄ in i longū ⁊ addit̄ des: vt theseus thesei: ei mutata in i ⁊ addita des fit thesides Que autem veniūt a noīb⁹ tertie formant̄ a gtō interposita de syllaba: vt nestor nestoris: interposita de fit nestorides Et est sciēdū qꝫ oia patronomica masculina sunt p̄me declinatiōis: ⁊ sic declinant̄. Noiatiuo h̄ priamides: genitiuo huius p̄amide: datiuo huic p̄amide: accusatiuo hūc priamidē vel p̄amidā: vtiō o p̄amide vel des vel p̄amida: ablatiuo ab hoc p̄amide vel p̄amida. Et pluralr nominatiuo hi p̄amide gtīo horꝫ p̄amidarū vel priamidū: dtīo his priamidis: accusatiuo hos priamidas vel des: vtiō o priamide: ablō ab his p̄amidis. Patronomicorꝫ femininorꝫ similiter tres sunt forme. p̄ma in as. scđa i is. tertia in e. Patronomica feminina desinētia in as ⁊ in is formant̄ a masculinis subtracta de: vt ab eneades subtracta de fit eneas: ⁊ a priamides remota de fit priamis. Sciēdum tn̄ est qꝫ patronomica feminina q̄ veniunt a masculinis habētib⁹ i lōgā pro i ⁊ e breuib⁹ nō formant̄ ab eis: sed ab eorꝫ integris: vt pelleis ⁊ eneis: ⁊ nō formant̄ a pellides ⁊ enides: sꝫ a pellides ⁊ eneides. Patronomicis autē femininis desinētibus in e nō vtimur: vt verine arastine: qꝛ sunt apud grecos lingue indis: ⁊ iō de ipsorꝫ formatione nō curamus ad p̄sens. Alia vero sunt tertie declinatiōis apud latinos: ⁊ declinā- 16

tur sic. Nto͂ hic priamis: gto͂ huius priamidis vel priamidos gto͂ huic p̉amidi: acto͂ hāc p̉amidē vl̄ da: vto͂ o p̉amis vel mi: ablto͂ ab hac p̉amide. Et plural'r Nto͂ he p̉amides gto͂ harū p̉amidū: dto͂ his p̉amidib⁹: acto͂ has p̉amides vel das: vto͂ o o priamides: ablto͂ ab his priamidibus. Desinētia vo in as eodē mō declināt̄ur: vocatiuū tn̄ singularē faciūt i a si oportet. Vn̄ Oui. Pone metū bachi gnosia vxor eris. Notādū est hic ꝙ ꝗtuor modis fit abusio i patronomicis. s. origine: significatione: formatione ⁊ tpe. Origine qn̄ oriunt̄ a ꝓpriis noībus matrū: vnde dicit Pris. i. ij. maio. Scire aūt debemus abusiue etiā a matribus: ⁊ ab auis maternis: ⁊ a regibus siue cōditoribus: ⁊ a fratribus ēt patronimica solere formari: vt latonides latone fili⁹. i. appollo: ⁊ iliades ilie fili⁹. i. romulus. Significatione: qn̄ significat filios vel nepotes: vt romulide. i. romani ⁊ cicropide. i. athenieñses. Formatiōe qn̄ nō superat suū primitiuū vna syllaba: vt scipiodes. vel quādo supat plus vna syllaba vt athlātiades. Tpe qn̄ nō hn̄t penul. cor. vt cotrides lagides belides: que cōtra regulam penul. acuūt vel ꝓducūt apud poetas. Scire ēt debes ꝙ hmōi denominatiua desinētia i tes: vt thecuites amanites sunt mas. ge. tn̄ ⁊ declinant̄ ad modū patronomicoꝝ masculinoꝝ. vn̄ pꝫ ꝙ errāt illi qui dicunt achinoen iezraelites pro iezraelitis. i. Re. xxvij. a. Et mulier thecuites pro thecuitis. Regum. xiiij. a. Et naaman amanites pro amanitis. Regum. xiiij g. Et declinantur huiusmodi denominatiua in tis ad modū patronomicorum femininoꝝ in is desinētium: vt hec iezraelitis iezraelitidis: hec moabitis moabitidis: hec amonitis hui⁹ amonitidis. Denominatiua vero terminata i ta sunt cōis ge. vt iezraelita hierosolymita: bethleemita.

¶ De possessiuis.

p ~~P~~Ossessiuū nomē ē illud vt dic̄ Pris. in. ij. maio. qd̄ cū gto͂ sui p̉mitiui sig̃t aliq̄d ex his que possident̄ vt euādri⁹ ensis pro euādri ensis: regius honor ꝓ regis honor. Hoc aūt iterest iter possessiua ⁊ patronomica: qꝛ patronomica filios vel nepotes sig̃nt. Possessiua aūt nō solū filios sed oia que p̄nt eē in possessione: ⁊ patronomica a ꝓpriis tātū modo deriuant̄. Possessiua aūt etiā ab appellatiuis. ⁊ patronomica a masculino descēdūt plerūq; genere: rarissime aūt a feminino: nec ꝓprie qn̄ a matribus fiunt. Possessiua aūt ab oībus nascūtur gn̄ibus: ⁊ ꝙ patronomica ad hoīes pertinēt vel ad deos: possessiua vero ad oēs res. Fiūt aūt possessiua vel a noībus: vt a cesar cesareus: vel a verbis. vt ab opto optariu⁹ vel ab aduerbiis: vt ab extra extraneus ⁊ vel mobilia sunt: vt martius tia tiū. vel fixa vt sacrariū: donariū armariū. Possessiua aūt dicim⁹ nō solū possessionē significātia: sed ēt q̄ formā hn̄t possessiuoꝝ. Sunt enī q̄dā gētilia similem possessiuis hn̄tia formā: vt roman⁹ ciuis a romanus ager. Quedā aūt ⁊ ꝓpria eadē ⁊ gētilia ⁊ possessiua: vt latinus filius fauni: ⁊ latin⁹ ciuis: ⁊ latin⁹ ager. Alia tn̄mō ꝓpria forme possessiue: vt q̄ntilian⁹ iulianus: Alia loca p̄onomicoꝝ posita: vt emilianus scipio: ⁊ octauianus cesar. Et eadē forma agnomina quoq; multa inuenies: vt aphricanus: persic⁹: getulic⁹: creticus. Alia aūt sunt eiusdē deriuatiōis q̄ ex materia p̉ncipaliū ꝯstare vidētur: vt ferreus a ferro factus. Sil'r aureus argēteus marmore⁹ alia ex morbis: vt cordiac⁹. alia a ꝓfessionibus vel officiis vt mathematicus: grāmaticus: rhetoric⁹. alia a disciplinis vt aristotilic⁹: socraticus. alia q̄ p̉mitiuoꝝ similem p̄nt hre significationē vt tracius ꝓ trax. De accētu possessiuoꝝ habentiū i ante nus vt bysinus: supra dixi in scd̄a parte de accētu vbi agit̄ de desinētibus in inus. Et scias ꝙ possessiua noīa ascēdentibus. i. supiorib⁹ nō solēt adiungi: vt hectoreus pr̄ nō dicim⁹: frater vo vel seru⁹ dicim⁹. Pronoīa vo supioribus etiā adiūgunt̄. vt me⁹ pr̄. Circa ꝯstructionē possessiuoꝝ ꝯsueuit dubitari: an possessiuum possit recipere adiectiuū ex parte possessoris siue gr̄a gti in eo intellecti: vt. s. ꝯgrue dicat̄ Filius socratic⁹ albi currit. Gtūs vero possessoris intelligit̄ in possessiuo in ol casu: Dico ꝙ sic.

hoc vult Pris. q̄ in p̉mo mino. talē latinitatē ponit Subiectiōes noīatiue fiunt appellatiuorū vel propriorum. Dic enī appellatiuoꝝ ⁊ ꝓpriorum tenent̄ adiectiue ac noīatiue rōne istius gti p̉mitiui. s. noīuꝫ in eo intellecti. ⁊ est sensus Subiectiones noīatiue. i. nominū dico appellatiuoruꝫ vel propriorū fiunt. In euāgelio etiaꝫ Luce dicit̄ Tuamipsi⁹ aiaꝫ ptrāsibit gladius. i. tuiipsius Itē q̄rit̄ qn̄ nomē ꝓpriū psone dignitatis vel officij reqrit determinari p ꝓpriuꝫ nomen loci vel patriū vel aliud possessiuū: q̄liter fit dōm. Ad hoc dico ꝙ si vis determinare origineꝫ debes ponere ablm̄ noīs loci cum p̉positione: vt Petrus de bononia: et Albertus iudex de florentia. Si autē vis notare possessionē tūc dignitas vel officium aut est tpale aut spūale. Si est tpale tūc debet poni genitiuus loci vel genitiuus pluralis possessionis: vt potestas bononie vel bononiēsiuꝫ: sil'r rex frācie vel francoruꝫ. Si aūt dignitas est spūalis: debet poni nomē patriū in ꝯformitate accidētium cū noīe dignitatis: vt archiepūs ianuēsis: archidiacōus florētin⁹: ⁊ raro vel nunq̄ꝫ florētie vel florētinoꝝ. ianue vel ianuensium.

¶ De possessiuis pronominū.

n ~~N~~Ota etiam ꝙ ista q̄tuor pronomina. meus tu⁹ noster ⁊ vester. licet diuersificent̄ in psonis ex parte possessoris: tn̄ ex pte possessiōis sunt tertie psone: ⁊ iō verbū possessionis siue antecedētis debet ꝯcordare secū in numero ⁊ persona sicut noīatiuus cū v̉bo. Verbū aūt hui⁹ relatiui qui variat̄ in persona ⁊ numero qn̄. s. vnus actus reddit̄ possessori: et alius possessioni: vt me⁹ filius q̄ lego disputat: tuus fili⁹ q̄ legis disputat: nr̄ filius q̄ legim⁹ disputat: vester filius qui legitis disputat. Qn̄ autē ambo v̉ba siue actus redduntur possessioni debēt tūc ambo verba eē tertie psone: vt meus filius q̄ legit disputat: tuus filius q̄ legit disputat: nr̄ filius q̄ legit disputat: vr̄ filius q̄ legit disputat. Scias insup ꝙ possessiuoꝝ quedam sunt possessiua voce ⁊ significatione: vt socraticus: quedam voce ⁊ nō significatiōe: vt extrane⁹ ⁊ optatiuus. quedam significatione sed nō voce: vt celestis Non est etiā ignorandum ꝙ forme possessiuoꝝ sunt quatuor: due sumpte a grecis: ⁊ due a latinis. a grecis in cus vt cipriacus: ⁊ in us puram: vt hectoreus. A latinis in nus vt romanus: vel in ius: vt catellinarius. Quorum formationes sunt varie ⁊ diuerse. De singulis videamus. Et p̉rimo de possessiuis desinentibus in cus.

¶ De desinentibus in cus.

p ~~P~~Ossessiua in cus desinētia si a primitiuis habeāt cpares habēt illis syllabas: vt itace itac⁹. Alia vero omnia a vel i ante cus hn̄tia siue fint a nominatiuo siue a gto͂ deriuata vna syllaba vincūt ea ex quib⁹ deriuant̄. Et si p̉mitiua illa habuerint i penl̄. h assumūt a an̄ cus: vt iliū iliac⁹. si o p̉mitiua habuerint: tūc h i hn̄t an̄ cus: vt dn̄s facit dn̄icus. Et sciēdū ꝙ nō solū a p̉mitiuis sꝫ ēt a deriuatiuis deriuant̄ huiuscemodi possessiua noīa: vt tros troic⁹: apher aphric⁹: grāmatos grāmaticus: italus italic⁹. nam italia italiacus debuit facere: ciprus cipriacus. nam ciprus facit cipricus cādia cādiac⁹. iliū iliac⁹: mulio mulionis mulionic⁹. predicta possessiua cor. penl̄. Vidimus de possessiuis desinentibus in cus. Videamus de desinentibus in us purā.

¶ De possessiuis. in us.

i ~~I~~N us puram desinunt possessiua tam greca q̄ꝫ latina: antecedēte e cor. ⁊ e ꝓduc. i cor. vel o ꝓducta vel ae vel oe diphthōgo. e breui. vt cesareus: vitreus: marmoreus. ⁊ fere oia ad materiā ptinentia e breuem ante us hn̄t vt plumbeus: argēteus. Inueniunt̄ aūt pauca sine e. vt a quercu quern⁹: a coluro colurnus: ab abiete abiegnus: itē oleagin⁹ fagin⁹. e vo lōgam: vt spōdeus plebeus. i breuē vt marti⁹. i. bellicosus. o ꝓducta: vt herous. ae diphthōgū: vt sabaeus: ptolemaeus. Hec aūt ae diphthongū hn̄t penul. q̄ a femininis in e lōgā apud grecos desinētib⁹: vel q̄ a v̉bis

grecis circunflexis deriuantur: vt crete cretaeus: ile iliacus dione dionaeus ptholeme ptholemaeus. de antecedēte: vt euboea euboeus. Et q̄ apud grecos in multis ei diphthongus inuenif ante os: scire debemus q̄ solent latini modo eaȝ in e longā ꝯuertere: vt spōdeios spōde⁹. Est aūt q̄ñ abiectiōe i: e correptaȝ ponūt ante us: vt hectore⁹: agenoreus in quo iones sequunf. more etiā ionico pro ei diphthongo e lōgam ponim⁹: vt achillei⁹ achilleus dicentes. Determinauimus de possessiuis desinētibus in us purā Determinemus de possessiuis desinentibus in nus.

¶ De desinentibus in nus.

Inus possessiuoꝝ desinentium forme ꝛ significationes diuerse iueniunf quibus latini frequēter vtunf in significatiōe possessiua: vt cesarianus. Inuenif aūt in q̄busdā a lōga ante nus: vt hispan⁹: cāpan⁹. I alijs e lōga: vt abiegn⁹: rubienus egenus. in alijs i lōga: vt carnetin⁹: vicinus: ꝛ feminin⁹. Inuenif etiaȝ i breuis g ant̄cedēte in his q̄ ab arboribus deriuanf: vt oleagin⁹. ꝛ i his q̄ ab aduerbijs nascunf tpalibus vt cras crastinus: horno hornotin⁹. diu diutin⁹. U quoq̄ lōga inuenif añ nus: vt tribunus. R etiā ꝛ l iueniunf ante nus: vt extern⁹: hestern⁹: hibern⁹: columnus: ficuln⁹: populnus. Plautus in cassia. Sȝ mone diū non istec aut populna sors aut abiegna ē tua. Conemur igif sicut possumus exponere rōnē penultimaꝝ in supradictis formis lr̄arū. In a desinētia antecedēte aliq̄ ꝯsonāte seu vocali ꝑducta eadeȝ a: ꝛ accepta nus faciūt deriuatiuū nisi sint mutoꝝ aīalium: vt silla sillanus: roma rōanus: nola nolāus. silua siluanus. Excipiunf iugurtinus: messalin⁹: terrenus: q̄ q̄uis a noib⁹ in a desinētibus ꝯsonāte añcedēte deriuenf non hūauerūt tñ a. De mustelino ꝛ aq̄lino paulopost tractabif. A pluralibus quoq̄ in ae diphthōgum desinētibus vel in a deriuata possessiua silr̄ a ꝑductā hn̄t añ nus vel na vł nū: vt thebae thebāus: cumae cumāus. signa aūt signanus mēbra membrana: qd̄ ē femininū. Pn̄t tñ h̄ duo ꝛ a singularib⁹ eē. s. a signū ꝛ mēbrū: qd̄ paulopost ondef. Silr̄ a hn̄t ante nus possessiua q̄ deriuanf a noibus i ius terminātibus. vel ab aduerbijs i e lōgā: vt pōpeius pōpeiāus: tullius tullianus v̄gilius v̄giliāus: salustius salustiāus: silr̄ a quottidie quotidiāus. a meridie meridiāus. hodie hodiern⁹ fac. Silr̄ hn̄t a lōgā añ nus ea q̄ deriuāf a noibus i cus vł in culus desinētibus q̄ sunt vltra duas syllabas: vt rusticus rusticāus: puhn⁹ puhnan⁹: tuscul⁹ tusculāus. Excipif masculinus deriuatū a mascul⁹ qd̄ ē d̄riuatū a mas maris. Nā dyssillaba i cus desinētia fine a sunt: vt mācus mācinus: lacus lacunar porcus porcinus. In um quoq̄ neutra ꝯsonāte antecedente i deriuatiuis a penl̄. lōgā hn̄t añ nus: vt opidū opidāus spoletū spoletāus: castellū castellāus: beneuētū beneuentanus. Silr̄ a habēt lōgā ante nus pleraq̄ venientia a nominibus tertie declinatiōis: vt cesar cesaris cesarianus: fons fōtis fontāus: vrbs vrbis vrbāus: sol solis solāus: ex quo subsolāus ex eo. i. ex sole. est etiā solinus ꝓpriū: milo milonis milonianus: piso pisonis pisoniāus q̄uis q̄dā pisoninus ꝛ miloninus dici putauerit. Sed a ꝓprijs deriuata plerūq̄ i hn̄t añ a: vt iouis iouian⁹: cesaris cesariāus Possumus tñ dicere q̄ a cesarius ꝛ milōius ꝛ pisonius ꝛ iouius deriuata sūt cesariāus miloniāus pisoniāus iouianus. lux lucis lucāus ex quo cōpositū ē antelucāus: ex eodē. i. ex luce etiā nascif lucina: vetus veteris veterāus limes limitis limitanus: ancon ancōis anconitanus. h̄ tñ etiā pōt esse ab aconites: sic post ondef. gades gadis gaditanus. Iōq̄ ante diximus pleraq̄: q: a neutris i e desinentibus deriuata i hn̄t ꝑductā añ nus: vt mare marinus ꝛ ab alijs q̄ pares habēt syllabas tñ i ntō q̄ in gtō: vt hercules herculis herculinus: follis follinus. mēsis aūt mēsurnus: ꝛ imber imbernus fac vt īfra dicef. Silr̄ i ia desinētia n añcedente mutāt ia in us ꝛ faciūt deriuatiua a ꝑmitiuis: tñ hn̄tia n vt hispania hispanus. hircania hircāus: mauritāia mauritāus: cāpania cāpanus: ꝛ ꝑducūt a penl̄. Dardanus v̄o ꝓpriū nomen est ꝑmitiuū: iōq̄ a cor. hēt. abusiue tñ poete ꝓ dardanio ponūt dardanū. Si v̄o añ ia aliā nō n habuerīt ꝯsonātem: i lōgā hn̄t ab eis deriuata añ nus: vt a placētia placētinus. Que v̄o apd̄ grecos a noibus vrbiū deriuata i tes desinūt: ea apud latinos in tanus plerūq̄ efferunf: vt anconites anconitanus: neapolites neapolitanus: tripolites tripolitanus: mutāt eniȝ es in a lōgā ꝛ accipiunt nus: silr̄ a salapia salapitāus: a gadibus gaditāus: ꝛ a tauromīnio taurominiatanus. Inueniunf tñ auctoritate veterū: vł euphonie cā: ꝛ maxime in ꝓprijs q̄dā noia nō h̄uātia supradictas regulas vt ligur liguris ligurinus: nō ligurianus: cēsor cēsoris cēsorinus: nō cēsoriāus. Sic ḡ vt patuit q̄dā possessiua desinētia in nus hn̄t a ꝑductā ante nus. Uide etiam infra i possessiuis desinētibus in inus. Quedā etiā possessiua desinentia in nus habent r ante nus. de quibus sic nota.

¶ De possessiuis desinētibus in er ante nus.

Omina desinētia in er si sint tertie declinatiōis: vel q̄ in ius faciūt genitiuum: accepta nus ipse ntūs facit deriuatiuum: vt pr̄ paternus: ver v̄nus: acer aceris ꝓ arbore acernus facit: alter alternus. Illa. s. obseruata regula de mutis aīalibus q̄ faciūt l inus: vt infra dicā: iōq̄ anser anserinus ꝛ passer passerinus dicimus. Ab aduerbijs quoq̄ veniētia l ra desinētibus hn̄t r añ nus: vt infra infernus: extra externus Ab alijs quoq̄ aduerbijs tp̄ilibus iueniunf q̄dā r añ nus habētia vt noctu nocturnus: diu diurnus: heri alternitatis cā facit hesternus: semper sempiternus. In tertia etiā desinētia silr̄ faciūt deriuatiuum: vt fabrateria fabraternus. etas quoq̄ eternus facit. Antiq̄ tñ ciuitas ciuiternus ab eād dicebāt: vetus p̄terea veternus fac: nō solū veteranus: sed diuersas hn̄t significatiōes: q̄rcus etiā q̄rnus: colurus colurnus tacitus taciturnus: mēsis mēsurnus. sic eñ cicero posuit ꝓ mēsurnus ꝑmo rhetoricoꝝ. Tp̄oꝛ ē ꝑs q̄dā eternitatis cū alicuius annui: mensurni. diurni. nocturni: vespertini certa significatōe Ab hyeme quoq̄ vł imbre hybernus fit. Sic ḡ vt vidimus q̄dā possessiua desinētia in nus habēt a ante nus: ꝛ etiā q̄dā r. Quedā ēt possessiua in nus habent i ante nus. De quibus tales danf regule.

¶ Possessiua desinentia in i ante nus.

Esinentia in er si sint secunde declinatōis: ꝛ in us cōsonante antecedente eiusdeȝ declinationis exceptis in cus supra duas syllabas: vł in culus: de q̄bus paulo ante docuimus. ꝛ in um desinētia ꝓpria si faciūt deriuatiua in nus terminātia: i lōgam habēt ante penl̄. vt auster austerinus: adulter adulterinus: libertus libertinus: diuus diuinus: rufus rufinus: mācus mācinus ꝑusinū perusinus camisiū camisinus. Excipiunf ab humus humāus. a mundo mūdāus: a xp̄o xp̄ianus: ꝛ a pagus paganus: ꝛ a p̄scus priscianus: sed hoc magis a priscio videf eē deriuatū. diis etiā facit diūicus. nā q̄ a taurominio taurominitanus dicimus: sequimur grecos q̄ taurominites dicūt. Gentilia enī apud grecos in tes desinētia: mutata es in a accipiūt nus cū in hāc formam veniūt. vt taurominites taurominitāus metropolites metropolitanus. Iteȝ i longā seruāt oia q̄ a noibus mutoꝝ aīaliū cuiuscūq̄ sint declinatiōis deriuantur in hāc formā. vt aper apri aprinus: caper capri caprinus taurus tauri taurinus: ferus vł fera ferinus: lepus leporis leporinus: formica formicinus: hirūdo hirūdinus: aq̄la aq̄linus: mustela mustelinus: q̄uis in a desinēt: tñ nō habēt a ante nus in deriuatiuis. ut̄ leo leōis leōinus: veruex veruecis veruecinus. ouinus quoq̄ ab oue: suinus a sue: nam ouilla ꝛ suilla diminutiua sunt. In inus enim desinētia vel in na vel in nū: si faciūt diminutiua abiecta n duo assumūt l: vt vnus vllus: vna vlla: vnū vllū: vinū villū: geminus gemellus: gemina gemella: geminū gemellū: sic ergo suina suilla ouina ouilla. Inueniunf q̄dā in tinus penul. correptā. s. q̄ a ꝑmitiuis nō habēt t: vt diu diutinus: cras crastinus: horno hornotinus: ꝑus p̄scus p̄stinus. Nā ꝯstātinus

⁊ clemẽtin⁹ a ꝓmitiuoꝝ gn̄is habẽt: ⁊ matutinus a matuta que aurora intelligit̄. Mediestinus aũt a medio ⁊ stando vel tenẽdo componi videt̄. Fiscina quoq; coꝛ. penul. quõ fuscina. Cur ergo piscina ꝓducit̄: q: hoc sine dubio deriuatum ẽ a pisce. ⁊ fiscina an a fisco: an fiscus a fiscina: an neutrum a neutro deriuet̄ dubiũ est: nã nec fuscina a fusco nec pagina a pago: nec mutina a muto: nec ariminuz ab arimo sunt deriuata: cum sint ꝓmitiua penul. coꝛ. Si autem in er desinẽtia tertie sunt declinatiõis: vel in ius faciũt genitiuũ accepta nus: ipse nũs facit deriuatiuũ: vt ver vernus: pater paternus: vt dixi supra. Item desinẽtia in ia n antecedẽte: mutãt ia in us ⁊ faciũt deriuatiua: vt hispania hispanus: lauinia lauinus: vt dixi supra vbi egi de possessiuis desinentibus in nus. Si vero ante ia aliã nõ n habuerint cõsonantẽ i lõgã hñt ab eis possessiua deriua ante nus: vt placẽtia placẽtinus. Anagnia quoq; q: g ante n hẽt anagninus facit: siľr alexãdria alexandrinus: numãtia numãtinus aricia aricinus. Item vt dixi supra in cus desinẽtia si sunt dissyllaba nõ habẽt a ante nus eorum possessiua sed sunt sine a vt mãcus mãcinus: lacus lacũa: porcus porcinus. Itẽ possessiua veniẽtia a noĩbus tertie declinatiõis desinẽtibus in e habet i ꝓductã ante nus: vt mare marinus: preneste ꝓnestinus: ⁊ ab alijs q̃ pares hñt syllabas tam in ntõ ⁊ gtõ vt hercules herculis herculinus: verres verris verrinus: follis follis follinus. In gnus quoq; vel gna vel gnuz terminantia lõgã habẽt vocalẽ penł. vt a rego regnum: a bene benignus: a male malignus: ab abiete abiegnus. Itẽ a ꝑuo priuignus. Inueniunt̄ tñ vt supra etiam dixi auctoritate veterũ vel euphonie cã q̃dã noĩa nõ obseruãtia ꝑdictas regulas: vt ligur liguris ligurinus: nõ liguriãus: cẽsoꝛ cẽsoris cẽsorinus: nõ cẽsorianus. Egimus de possessiuis desinẽtibus in nus. Nunc agamus de possessiuis desinentibus in rius.

¶ De possessiuis in ius siue in rius.

P Ossessiua quedã inueniunt̄ in ius siue in rius desinentia. vnde nota q in latino sermõe nõ solum vtimur ꝑdictis formis: sz etiam ꝓprijs q̄busdã latinoꝝ: vt in us vel in a vł in um purã añcedẽte ri: vt catilinarius: hereditarius: vxorius: flataria: ptisanariũ. Et scias q q̄uis forma sit possessiua hec q̃ in rius desinit: tñ diuerse significatiõis nomina in hac forma inueniunt̄. Nã alia ab officijs: vt tabernarius tabellarius hostiarius erarius. Alia a dignitatibus vt ꝑtorius ꝑfectorius questorius censorius: que tamen possessiuam significationẽ hñt. Alia ab alijs rebus in q̄bus sunt vł de q̄bus sunt: vel q̃s hñt. In q̄bus sunt dico: vt collariũ qḋ in collo est: mẽsorium qđ in mẽsa est: mortoriũ quod ĩ mortu est: palmariũ qḋ in palma est: hoc est in laude. De q̄bus sunt: vt frumentaria lex. i. lex de frumẽto. ⁊ nummularia lex. i. lex de nummis. ⁊ agraria lex. i. lex de agris. Ex his autẽ q̃s cõtinẽt: vt vinaria cella q̃ hẽt vinum. ⁊ armarium locus in quo arma posita sunt sicut violariũ rosarium viridariũ. Et scias q q̄uis sicut vidimus diuersas habeãt significationes supradicte forme noĩa: tñ maxima pars eoꝝ apud latinos possessiuoꝝ hẽt demonstrationem: idq; hic inter possessiuoꝝ spẽs posuimus. Nõ est aũt hic ignorãduz q etiaz in is ⁊ in er terminantiũ deriuatiuoꝝ multa inueniunt̄ significationis possessiue apud nos: vt curulis: hostilis: celestis: lunaris: castrensis. eq̃ster: pedester: paluster: quoꝝ q: diuerse ⁊ varie sunt forme ⁊ significatiões: postea eas cuz reliq̃s speciebus denoĩatiuoꝝ ꝑ ordinẽ tractabimus. Nũc de noie cõparatiuo videamus.

¶ De comparatiuo.

C Omparatiuũ nomen est illud qḋ cũ positiui intellectu vel cum aliquo participe sensu positiui magis aduerbiuz significat: vt fortioꝛ magis fortis: ⁊ vlterioꝛ magis vltra q̃z ille qui vltra ẽ. Fiũt aũt cõparatiua a noĩbus adiectiuis: vt ab albus albioꝛ. a ꝟbis: vt a detero deterioꝛ a participijs noĩaliter positis vt ab indulgẽs indulgentioꝛ ⁊ ab aduerbijs siue ꝑpositionibus: vt extra exterioꝛ. Et sciẽdũ q sicut dicit Pris. in. iij. li. a. Localia aduerbia siue ꝑpositiones ex q̄bus comparatiua nascunt̄ noĩa pene sunt hec extra exterioꝛ. vltra vlterioꝛ: citra citerioꝛ: supra superioꝛ infra iferioꝛ: post posterioꝛ: ante anterioꝛ: ꝓpe propioꝛ. penitus penitioꝛ. Apuleius in ꝑima hermagore: Uisus est ei adolescens honesta forma quasi ad nuptias exornatus trahere se in penitiorem partez domus. i. secretiorẽ. Sunt autẽ que cõpari pñt noĩa vel secunde vel tertie declinationis. Et si sunt secũde mobilia sunt: i ante a faciunt feminina: ⁊ um neutra. Et vel in er vel in us desinũt: ⁊ assumentia genitiuo oꝛ faciũt cõparatiua: coꝛ. tñ penul. i. vt tener teneri tenerioꝛ: niger nigri nigrioꝛ: clarus clari clarioꝛ. Notandum est q sinisterioꝛ qḋ a genitiuo sinistri videatur eẽ factum: cum in vsu sinistri vbiq; reperiat̄. Que autem veniunt a noĩbus tertie declinationis formant̄ a datiuo addita oꝛ: vt felix felici addita oꝛ fit felicioꝛ: preter illa q̃ veniũt ab his noĩbus bonus malus magnus paruus dexter sinister magnificus multus iuuenis ⁊ amicus sm̄ quosdaz que irregulariter cõparant̄. Itẽ habẽtia vocalẽ ante alterã vocalẽ cõparatiuũ nõ habẽt: sed assumũt. loco eius positiuũ cũ magis: vt pius magis pius pijssimus: ⁊ arduus magis arduus arduissimus: vnde versus. Regula grãmatice ꝓhibet certissima lege. Neq̃ ius vel nus cõparet absq; magis vt egregius pius arduus. ⁊ hoc fit de duab⁹ regulis repugnãtibus: quarum vna hec est. Omne cõparatiuũ debet superare suum positiuũ vna syllaba. vt fortis fortioꝛ. Alia talis ẽ I posita inter duas vocales vim suaz seruãtes: in simplici dictione accipit̄ ꝓ duplici ꝯsonãte: ⁊ trãsit ad sequentem syllabã: vt maioꝛ ⁊ peioꝛ. Si enim remaneret vocalis: ꝯtingeret hiatũ intollerabilẽ fieri tribus vocalibus iunctis per tres syllabas, ꝯtinue positas nulla ꝯsonãte media: sicut si dicimus pijoꝛ arduioꝛ. Et sciendũ q omnia cõparatiua desinentia in oꝛ cõis sunt ge. ⁊ mutãtia oꝛ in us faciunt neutra excepto vno qḋ solũ cũ sit a positiuo q̄ntum ad suã vocez fixo suauit eius genus. H senex huic seni. hic senioꝛ: q̄uis h vetustissimi cõmune accipientes hic ⁊ h senex ꝓferebãt. Pomp. i epigrãmate. Tua amica senex ẽ. Itẽ oĩa cõparatiua in oꝛ faciũt ablm̄ ĩ e ⁊ in i: vt hic ⁊ h melioꝛ ⁊ hoc melius: ablatiuo ab hoc meliore vel meliori: excepto senioꝛ quod facit ablatiuũ in e tm̄. Inuenit̄ etiã a nequam quod est indeclinabile trium generũ tã cõparatiuũ q̃z suplatiuuz vt nequã nequioꝛ nequissimus. Ab aduerbijs vo deriuata in ra desinẽtibus mutãt ra in er: ⁊ accepta ioꝛ faciũt cõparatiuum: vt extra exterioꝛ: vltra vlterioꝛ: intra interioꝛ: citra citerioꝛ: infra inferioꝛ: supra superioꝛ. siľr in erioꝛ faciũt post ⁊ ante: vt posterioꝛ ⁊ anterioꝛ. Prope vero propioꝛ facit: ⁊ detero deterioꝛ. A sepe aduerbio positiuũ vel cõparatiuũ nomẽ nõ legi. suplatiuũ posuit Cato: Propter diez atq; semis sepissimã discordiam fuisse. Sed querit Pris. an potis cõparatiuũ: ⁊ dicit q sic: q: in oꝛ desinẽs cõe in us facit neutrũ ꝑus. qḋ in nullis alijs nisi in cõparatiuis inuenitur ⁊ videt̄ a pridẽ aduerbio nasci: qḋ abiecta dem accipit oꝛ: ⁊ facit cõparatiuũ prioꝛ: sed i corripuit: q: in nullo cõparatiuo i ante oꝛ ꝓduci põt. In suplatiuo vero seruauit ꝓductionẽ accepta mus ꝑmus: ex quo aliud aduerbium nascitur primo vel prime. Uñ Terẽtius in andria per cõpositionẽ quãdaz dixit Apprime in vita eẽ vtile. Inuenit̄ etiã sepe prioꝛ pro melioꝛ positum: ⁊ tũc sine dubio habet vim cõparatiui: vt ꝑmus pro optimus: ⁊ tunc suplatiui significationẽ obtinet. Uñ Uirgilius in. viij. Et primos iuuentũ tot miserit ordo. primos posuit pro optimos. Et scias q sicut alter de duobus: ⁊ alius de multis dicit̄: sic prioꝛ de duobus: ⁊ ꝑmus de multis solet dici vt dicit Pris. i. in. li. a. vñ v̄sus. De multis ꝓprie ꝑmus dices aliusq;. Sed poꝛ ac alter dic cõcordare duobus. Et sciẽdum q apud latinos diminutionẽ quoq; accipiũt q̃dam cõparatiuoꝝ: qḋ apud grecos nõ inuenit̄: vt grãdiusculus minusculus maiusculus meliusculus: oĩa tñ hec a neutro cõparatiuo adiectiõe

calus inuenio fieri: vt grādius grādiusculus ꝛc. Tam ꝛ ꝙ̄ aduerbio comparatiuo ꝛ suplatiuo adijciunt: cum duo vel plures cōparatiui vel suplatiui diuerse significatōis positi inter se equant vel ijdem geminant: vt tā iustior ꝙ̄ felicior eneas hectore. Minus aūt aduerbiū est qn̄ cum positiuo positū vel iunctū cōtrarie significatōis comparatiuum demōstrat: vt minus stultus ꝓ prudentior Terētius i eunucho. Hic nemo fuit minus ineptus: ꝓ prudētior. Est qn̄ pro nō aduerbio ponit: vt minus bonus pro malus. Magis quoq; aduerbiū nō solū positiuo sed etiaꝫ comparatiuo iungit: qn̄ ipse comparatiuus vel ad se vel ad alium comparatur vt achilles enea fortior magis ꝙ̄ iustior. ꝛ aiax vlixe fortior magis ꝙ̄ diomede. Comparatiuus aūt gradus ablatiuo casui iungit vtriusq; numeri. Interdū tn̄ etiā noīatiuo. qn̄ aduerbiū sequit: suplatiuus autē gtō plurali vel singulari iungit: qn̄ ipm nomē singulare multitudinē significat: vt fortissime gētis. Est etiā regula: ꝙ quēcūq; casuꝫ regit positiuū ꝛ eundē regit compatiuū ꝛ suplatiuū preter eoꝝ principalē ꝯstructionē: vn̄ sicut bene dicit Sum filius petri vel petro. ita bene dicit Sum similior tui vel tibi: ꝛ sum simillimus ioannis vel ioanni. Nota tn̄ ꝙ fit abusio in comparatiuo tribus mōis. s. significatiōe cōstructiōe ꝛ officio. Significatiōe qn̄ nō pro positiuo comparatiuus positus minus eo significat: ꝛ nulli cōparat: vt Tristior atq; oculos lachrymis suffusa nitētes. Tristior eni hic ex pte tristis sigt. Est qn̄ compatiuū ad cōtraria compat: ꝛ minus positiuo sigt: vt mare ponticū dulcis est ꝙ̄ cetera maria. Hic enim nō ad dulcia sed ad amara facta compatione ondit paruꝫ aliquid dulcedinis ꝙ̄ cetera habere ponticū mare. Cōstructione qn̄ nō cōstruit cū ablatiuo vel cum simili casu mediante ꝙ̄: vt maior iuuenū ꝓ iuuenibus. ꝛ maior hoꝝ est charitas: pro his. Officio qn̄ nō significat positiuū magis aduerbio Virgi. in. v. Comites senioris a ceste ꝓ senis. Et in Apoc. Uigintiq̄tuor seniores: ꝓ vigītiquattuor senes.

De superlatiuo gradu.

Superlatiuū est qd̄ vel ad plures sui generis cōparatum supraponit oībus. vel per se platū intellectū habet cū valde aduerbio positiui: vt fortissim⁹ grecoꝝ achilles. i. fortis sup oēs grecos. Si aūt dicā Fortissimus hercules fuit nō adijciēs quoꝝ: intelligo valde fortis. Construit aūt suplatiuū cū gtō plurali: vel cū gtō singulari nominis collectiui: vt sortes est fortissimus romanoꝝ: vel fortes est fortissimus romane gētis. Aliqn̄ tn̄ absolute ponit ꝛ equipollet suo positiuo ꝛ valde aduerbio: vt petrus est fortissimus. i. valde fortis. Habet tn̄ suplatiuū pter suā principalē ꝯstructionē sui positiui. vn̄ sicut bn̄ dicit Sum filius platonis vel platoni: ita ꝯgrue dicit Sū simillimus platōis vel platoni: ꝛ Suꝫ dignissim⁹ istoꝝ laude vel laudis. Itē nota suplatiuū qn̄q; venit suplatiue ꝛ partitiue: et fm hoc incōgrue dicit Sortes ē fortissimus asinoꝝ. i. valde fortis super asinos de numero asinoꝝ. Qn̄q; venit superlatiue ꝛ nō partitiue. ꝛ fm hoc ꝯgrue dicit Sortes est fortissimus asinoꝝ. i. valde fortis sup asinos. Itē scias ꝙ superlatiua pnt ꝯcordare in genere cū sequētib⁹ gtis: vt hō est dignissima creaturaꝝ. Pnt etiā discordare. Vn̄ Horatius Quid agis dulcissime rerū. Sed vide ꝙ suplatiua sunt vere adiectiua: q2 nascunt a noībus adiectiuis. ꝛ iō debent cōcordare cū suis substātiuis in tribus. s. genere numero: ꝛ casu. vn̄ bene dicit Margaritha est pulcherrima lapidū. Itē suplatiua hnt quādā nām partitionis. ꝛ iō pnt ꝯcordare cum sequēti gtō. vn̄ bene dicit Margaritha est pulcherrimus lapidū: sꝫ cetera partitiua nō sunt vera adiectiua: ꝛ iō tātum debēt ꝯcordare in genere cū gtō sequēti: ꝛ non discordare. vnde male dicit. Hō est vnus rerū. sꝫ hō ē vna rerū bn̄ dr̄. Item postq̄ꝫ de partitiuis feci mentionem: volo te scire ꝙ partitiuū tenet ꝯcordare cuꝫ gtō in quē partit in genere si illi gtūs habet vtrūq; numerū: vt aliq̄s hō currit: vl̄ aliq̄s hoīuꝫ currunt. Si vo declinant tn̄ in plurali numero debet ꝯcordare i genere ꝛ numero: vt Nuptiarū alie hōe alie male. sed Nuptiarū alia bona alia mala incōgrue dicitur. Item si fiat partitio in gtō singularis numeri noīs collectiui: tūc trahit genus a rebus suppositis: ꝛ non a gtō. vnde si fiat partitio pro mare: erit mas. ge. vt vnus istius populi ē petrus. Si autem partitio fiat ꝓ femina: tunc erit fe. ge. vt vna istius populi est berta. Si autem fiat partitio pro rein sensata: tunc erit neu. ge. vt istius acerui aliud est ferrum: aliud est lapis. Si aūt ponit partitiuū cum noīe etheroclito debet respicere genus qd̄ ibi est: q2 compatiōnē habet ad res per genitiuū suppositas fm genus quod accidit genitiuo. ꝛ sic est dicēdum. Unus celoꝝ: vna epulaꝝ: ꝛ nō vnum celoꝝ: nec vnū epularū. non tn̄ sequit: Unus celus: vel vna epula: q2 genus plurale est fortius singulari. De hoc infra dicam in ca. de genere: cū de noībus etheroclitis agā. Hic nota ꝙ partitiuū quinq; modis respicit vl̄ regit genitiuū. Qn̄q; sine discretiōe alicuius accidētis: vt vbiq; terrarūꝫ. Qn̄q; cū discretiōe generis: vt vnus viroꝝ. Qn̄q; cū discretione generis ꝛ numeri: sicut in complexiuis: vt nuptiaruꝫ alie sunt vnū alie sunt plura. Non eni cōcedo ꝙ bene dicatur Nuptiaꝝ alia est hoc alia est illud. Qn̄q; trahit genus a re supposita vt huius populi alius est sortes alius est plato: vel alia berta alia maria ꝓ feminis. Qn̄ vero non sub ē aliquis sexus debet in neutro genere sumi: vt huius aceruui aliud est lignum aliud est lapis. Qn̄q; respicit nomē extra sumptuꝫ: vt Ualde mane vna sabbatoꝝ. Nam habetur ibi respectus ad hoc nomē die. Fit etiam qn̄q; tenuis partitio: vt hoc regni: ꝛ hoc anni ꝛc. Scire etiam te volo q2 cum dicit. Quod ꝑ supabūdantiā dicit: vni soli ꝯuenit: ibi vnum solū venit cōplexiue: tā ꝓ vno ꝙ̄ pro plurib⁹: velut cum dicit. Isti sunt albissimi hoīum. ecce illud qd̄ supponitur per hoc ꝓnomen isti dicit vnum solum.

De formis superlatiuorum.

Forme superlatiuoꝝ sunt octo. Due q̄dem in q̄s pleraq; desinunt superlatiua rimus ꝛ simus. Sex vero in q̄s pauca desinunt: limus rimus timus: remus simus nimus. ꝛ oīa superlatiua mobilia sunt. i. mutatione us in a faciunt feminina: ꝛ a in um neutra. De singulis per ordinē videamus.

De desinentibus in rimus.

In rimus desinentia formant ab adiectiuis desinentibus in er: addita in nominatiuo rimus siue sint secūde vel tertie declinatiōis: vt pulcher pulcherrimus: acer acerrimus tener rimus: pauꝑ rimus: saluber salubria rim⁹. Formant etiam a masculino fm analogiā addita rimus: vt saluberrimus: ꝛ sic de silibus: pter dextimus ꝛ finistim⁹ ꝓ dexterrimus ꝛ finisterrimus: maturus facit maturrimus. Vn̄ dic Pris. in. iii. Maturrimus cui⁹ cū positiu⁹ matur⁹ sit: tamē q2 a noīatiuo matur q̄ nūc in vsu nō est nascit: i er desinētium regulā seruauit. i. in rimus terminat. Inuenit tn̄ etiā maturissim⁹ fm analogiā in us terminātiū. Nuperrimus etiā ꝓferebāt antiquissimi. vn̄ aduerbiū posuit Cicero: Et qn̄ nuprime dictū facile mēorie mādat: q̄ superlatiu⁹ magis ab aduerbio in er desinēnte videat nasci. Nomē enim positiuū in us desinit: vt Capro videt nuperus: cuius accusatiuū Plautus ꝓfert dicēs i captiuis. Recens captum hominē nupeꝝ ꝛ nouiciū. ꝛ bene: vt sup superus sic nup nuperus dz eē. Ueterrim⁹ ēt cū in us desinat ei⁹ positiu⁹: tn̄ formā in er terminātiū seruauit in suplatiuo veterrim⁹ q̄si a veter positiuo qd̄ Capri quoq; approbat auctoritas: ꝛ vsus antiquissimoꝝ. Enni⁹. Qū veter occubuit p̄am⁹. cui⁹ etiam cōparatiuū veterior ꝓtulit Plautus. In rim⁹ etiā a verbo vnū inuenit. detero deterior deterrim⁹. ꝛ vnum anomalū pessimus.

De desinētibus in simus.

In simus desinētia si veniunt ab adiectiuis secunde declinationis formant a gtō addita s ꝛ simus: vt albus albi: addita s ꝛ simus fit albissim⁹. Si enim veniūt a noīb⁹ tertie for-

mantur a gtõ addita ssimus: vt felix felicis: felicissimus: lo/
cuples locupletis locupletissimus: pter q̃dam anomala. i.
inequalia q̃ irregulariter compant: vt mal' peior pessim'.

¶ De desinentibus in limus.

IN **limus** aũt tñ quinq; desinunt sup/
latiua cum suis compositis: ꝛ
formant ab adiectiuis tertie declinationis desinẽ/
tibus in lis: remota is ꝛ addita limus: vt facilis facillimus
difficilis difficillimus: gracilis gracillim': humilis humil/
limus: similis simillim': dissimilis dissimilim': agilis agil/
limus Ista septẽ enumerat Pris. quoꝝ cũ in is desinãt po/
sitiui abiecta is ꝛ addita limus faciũt suplatiuos fm Pris.
Ex h' pꝫ q̧ suplatiu' hui' dictiõis vtilis nõ desinit in lim'
sed in ssimus: vtilissim'. Itẽ ex hoc habet q̧ positiua predi/
ctoꝝ scribunt p vnũ l: ꝫ suplatiua p duo l. De pdictis ver/
sus. In limus quinq; dat vagus cetera linque.

¶ De desinentibus in rimus.

IN **rimus** duo tãtũ inueniunt. vnum
anomaluꝫ: vt maximus: qd
fit a positiuo secũde declinationis desinente in us
vt magnus maior maxim'. Alterũ ab aduerbio: vt ppe p/
pior proximus. qd tñ qñ p cognato accipit est positiuum ꝛ
hꝫ compatiuũ: sed nõ supla: iuũ vt proximus proximior.

¶ De desinentibus in timus.

IN **timus** desinit vnum anomaluꝫ: vt
optimus. ꝛ ab aduerbiis siue
ppositionib' deriuata: vt intra interior intim': vl/
tra vlterior vltim': citra citerior citim' fm quosdã. ꝛ pte/
rea dextimus ꝛ sinistim': extim' quoq; p extrem' dicebãt
antiqui.

¶ De desinentibus in remus.

IN **remus** ab aduerbiis siue ppositiõi/
bus veniẽtia desinit h: ex/
tra exterior extremus: supra supior suprem': post
posterior postrem'. Ex quo appet neq; a supero neq; a po/
stero fieri cõparatiuos vel suplatiuos sicut nec ab inferõ in
fimus Nã si essent a noĩe supero postero infero seruarẽt
regulam in rius terminãtiũ secunde declinationis: quia in
rimus pferrent superlatiuũ: ꝛ facerent superissimus poste/
rissimus ꝛ inferissimus ꝛc. Et sciendum q̧ hec sola forma
habet e pductam ante mus: quum omnis alia forma super/
latiui habeat i correptam ante mus: vt pulcher rimus do/
ctissimus: humillimus: maxim': optim': minim': infimus.

IN **fimus** vnum solũ desinit ab aduer/
bio deriuatũ: vt infra inferior
infimus.

¶ De desinẽtib' in imus.

IN **imus** vnum soluꝫ anomalũ desinit
paruus minor minim'. Illud/
q; notãdum q̧ oĩa cõparatiua ꝛ suplatiua duaꝝ
excedunt syllabaꝝ numerũ exceptis prior ꝛ prim': ꝛ ano/
malis his minor ꝛ maior: ꝛ peior: ꝛ plus. Nec mirũ cũ po/
sitiua. quoq; ex q̃bus nascunt compatiua ꝛ suplatiua bis/
syllaba sint: vel eo plus p gtõs: ꝛ vel vnã vel duas assumẽ/
tia syllabas faciunt supradictos gradus: vt ditis ditior di/
tissimus: niger nigrior nigerrim': ꝛ vtilis vtilior vtilissim'
similis similior simillimus: infra inferior infimus Superla/
tiuus vero q̃nq; compatiuũ superat vna syllaba: vt qñ in ssi
mus finit: vt iustior iustissimus. Et q̃nq; in rimus suplati/
uus finitur si positiui ntĩus ꝛ gtĩus pares hñt syllabas: vt te/
ter tetri tetrior teterrimus: acer acris acrior acerrimus. Est
qñ par est vt in limus terminatis: agilior agillimus facil/
lior facillim'. Est qñ vna vincit. syllaba: vt qñ i fimus: vel
intimus: vel in remus desinit: vt inferior infim': vlterior vl/
timus: exterior extremus vel extimus.

¶ De diminutiuo nomine.

DIminutiuũ nomẽ est illud quod di/
minutionẽ pmitiui sui
absolute demonstrat vt rex regulus. i. paruus rex
Ideo aũt positũ ẽ absolute vt diĉ Pris. in. iij. li. q2 cõparati
ua quoq; nõ solũ augẽt: ꝫ etiã aliqñ minuũt vim suoꝝum
pmitiuoꝝ: ꝫ nõ absolute Ad aliqd enim dictio fit compa/
tio vt breuior dicit ad breue: ꝛ angustior ad angustũ. vnde
q̃uis in his quoq; cõparatiuis inueniant q̃dã diminuti/
ua apud latinos: nõ pñt tñ absoluta esse cum a cõparatiuis
sint deriuata: vt ipa quoq; cõparationẽ significẽt: vt maius/
culus minusculus. necesse ẽ enĩ ad aliqd ea cõpari: vt Te/
rẽtius in eunu. Thais vxor mea q̃ ego sum maiuscula ẽ. i.
paruo maior q̃ ego. Alia aũt diminutiua. i. oĩa que non a
cõparatiuis deriuant ex se hñt diminutionẽ: ꝛ nulli cõpa/
rant: vt regulus. Diminutiua aũt inuẽta sunt trib' de cau/
sis vel cã necessaria significatiõis: vel causa vrbanitatis: vl
causa adulationis. vnde dicit Pris. in. iij. li. vbi agit de di/
minutiis. Solẽt aũt diminutiua vl necessarie significatiõis
cã pferri. vt Salustius. Postq̃ reguli in vnũ cõuenere: re/
guli. i. parui reges. Uel vrbãitatis: vt Iuuena. in satira. iij.
vnde fit vt malim esse fraterculus gigantũ. Uel adulatiõis
ꝛ maxime pueroꝝ: vt catulaster: antoniaster: patriciol': ser/
giolus. Deriuant igit pleruq; ab appellatiuis diminutiua:
pauca etiã a ppriis: ꝛ seruãt genera pmitiuoꝝ plerumq; ꝛ
sepe inueniunt diminutiuoꝝ diminutiua in diuersas desi/
nentia formas: vt homo homũcio homunculus: homulus
homullul'. Sunt aũt forme diminutiuoꝝ. mas. ge. hculus
vlus. absq; c: ell' xill' illus. absq; x: vll': olus: cio aster. le'.

¶ De desinentibus in culus.

E **diminutiuoꝝ** desinẽtibus in
cul' formatio/
ne. sicut dicit. Pris. monasyllaba in a desinẽtia vo/
cali antecedẽte cuiuscũq; sint ge. ꝛ in er oĩa que sunt tertie
declinationis: ꝛ in us neutra: noĩatiuo assumunt in mascu/
lino culus: ꝛ in fe. ge. cula. ꝛ i neu. ge. culũ: vt hic flos floscu/
lus: mas masculus: plus plusculuꝫ: Os osculũ quoq; q̃uis
sit forme diminutiue: tñ q2 aliam habuerit significationeꝫ
fecit ex se aliud diminutiuum oscillum. Sus tñ facit succu/
la: ꝛ non suscula. Silr faciunt in er terminantia diminuti/
uum: vt frater fraterculus: pater paterculus: qd et pprium
inuenit. mulier muliercula: pauper pauperculus la lũ: ma/
ter matercula: excipit venter ventriculus. Sicq; faciũt hec
neutra vt munus munusculũ. opus opusculũ: corpus cor/
pusculũ: crus crusculũ: thus thusculũ. Nec nõ etiam cõpa/
ratiua in us neu. ge. silr faciunt dimi. Sꝫ mobilia. i. mas. fe.
ꝛ neu. ge. noĩa: vt maius maiusculus la lum: grãdius gran/
diusculus la lum. celerius celeriuscul' la lũ. vnde celerius/
cule aduerbium: sicut a sepius cõparatiuo sepiuscu/
le aduerbium. Plus quoq; q̃uis a mas. et fe. cõpatiuo nõ
veniat: facit tñ plusculus la lũ. Uñ Terent. in phormione.
Cũ pluscula supe lectile opus est. Lepus quoq; qd solum
in us desinẽs mas. vel epichenuꝫ dissyllabũ latinũ tertie de/
clinatiõis est: assumit noĩatiuo culus ꝛ facit diminutiuum
vt lepus lepusculus: pãnus etiam pãniculus facit. Ad hãc
formam positiua in or desinẽtia mutant or in us: ꝛ accepta
culus faciunt diminutiua: vt rumor rumusculus. vel assu/
munt culus vel cula totaliter: vt amator amatorculus: so/
ror sororcula. In is vero vel i e desinẽtia oĩa vel in us mo/
nasyllaba: vel i is datiuo corripiẽtia i assumũt pdictas syl/
labas i. culus la lũ: ꝛ faciunt diminutiua vt ignis igni igni/
culus: testis testiculus: nauis naui nauicula. cutis cuti cuti/
cula: auis auicula. rhete rheti rheticula: fons fonti fõticul':
mons monti monticulus: dulcis dulci dulcicula dulcicu/
lum: securis securi securicula. similiter fidis fidi fidicula: fi/
des enim fidecula facit. Et cũ oĩa huiusmodi diminutiua
tam penul. q̃ antepenul. corripiant: cuticula tamen antepe/
nult. pdu. aliqñ necessitate metri: excipit lapis q̃ lapill' fa/
cit diminutiuũ. Etiã anguis anguilla. vnguis quoq; vngu/
la fac: q̃ tñ ꝛ si formã videant habere diminutiui: significa/
tione tñ nõ sunt diminutiua. Scd̃m supradictã formã qr/
te quoq; declinationis noĩa faciũt diminutiua. Us enĩ ꝛ
u noĩatiui in i cõuertũt correptã. ꝛ accipiũt culus in mascu/
lino: in feminino cula: in neutro culũ: vt currus curriculus
dicit tñ ꝛ hoc curriculũ: versus versiculus: artus articulus:

fluctus flucticulus: anus anicula: cornu corniculũ. excipit ab acu aculeus: & a dom⁹ domũcula. In es pdu. desinẽtia feminina tertie declinatiõis vel quĩte: abiecta s assumũt cu la & faciũt diminutiua: & seruãt e pductã: vt vulpes vulpecula: nubes nubecula: dies diecula: res recula: vepres veprecula. excipit merces mercedis cui⁹ is gẽitiui in vla cõuersa facit diminutiuũ mercedula: & apes cui⁹ diminutiuũ p e lõga i bz apicula: ita dic̃ Pris. in. iij. li. l. de diminutiui. In. vj. vero li. dicit Pris. Ouidi. in. xvj. metha. h apis ptulit dicẽs Nõ apis inde tulit bos carpit sedula flores. Qđ etiã diminutiuũ ostẽdit apicula: quõ fidicula docet pmitiui sui nominatiuũ fidis nõ fides eẽ. Ex his videt̃ q̄ & Pris. velit q̄ apecula sit dimi. de apes. & apicula de apis: qđ olim i vsu fuit. & hoc etiã vult Hug. In o desinẽtia si faciũt diminutiua: cõuertũt o in un & accipiũt cul⁹ vel cula: vt tiro tiruculus: latro latrũculus: carbo carbũcul⁹: pedo pedũcul⁹: curculio curculiũcul⁹: vgo virgũcula. ratio ratiũcula: offensio offensiũcula: loligo: loligũcula. hõ homũcul⁹: dicit̃ tñ & homũcio homũcul⁹ homull⁹ & homullul⁹ Leno lenũculus sil̃r facit dimi. fur furũcul⁹: rana ranũcula facit. Quedã alia desinũt in culus vel cula: de quibus dicã de desinẽtibus in ulus.

De desinentibus in ulus.

In ulus desinẽtia sic formant̃ In x oĩa vel i us supra vnã syllabam vlt. desinẽtia genitiui extremã terminationem. i. is in u cõuertũt: & accepta lus vel la vel luz faciũt diminutiua: vt rex regis regulus: codex codicis codiculus: & ex eo codicillus: fornax fornacis fornacula: fax facis facula: ceruix ceruicis ceruicula: adolescens adolescentis adolescẽtulus: caput capitis capitulũ. In us terminãs vnum tertie declinatiõis cõe triũ generũ: abiecta s assumit lus in dimi. vt vetus vetulus: femininũ vt vetula neutrũ vetulũ: sus cõe abiecta s assumpta cula facit diminutiuũ sucula. Paulus fac̃ paululus: capis capidis capidula facit vt dic̃ pris. in. vj. Quedam alia dimi. desinũt in ulus: de quibus dicet̃ cũ determinabit̃ de desinentib⁹ in olus: & de desinẽtib⁹ in ellus & in illus.

In ellus vel in illus vel in xillus desinẽtia sic formant̃. Nam vt dicit Pris. In nus siue habeant ante n aliam consonantem siue nõ: & in lus si nõ habeant geminatũ l: & in er secunde declinationis noĩa duplicãt l ante us in diminutiuis. vt asinus asellus. gemin⁹ gemellus: bon⁹ bellus: pugnus pugillus: agnus agnellus: anulus anellus: oculus ocellus: populus popellus: catulus catellus: tener tenellus: liber libellus Et sciẽdũ q̄ oĩa e habẽt penul. absq̄ pugillo nisi pmitiua penul. habeãt nã pductã in ol genere: tũc eni seruãt pmitiui vocalẽ: vt vnus vna vnũ: vllus vlla vllũ: vinũ villum excipit̃ vnũ in lus desinẽs paulus: qđ nõ geminauit l in dimi. nec mirũ cũ au diphthõgus post se geminari cõsonantẽ phibeat. Facit igit̃ paul⁹ paululus: & ex hoc paxill⁹ & pauxillulus: que formas seruant & femininũ & neutrũ eius paula paulula: pauxilla pauxillula: in neutro paulũ paululũ pauxillũ pauxillulũ sil̃r velũ vexillũ facit dimi. & puto idõ hec assumpsisse x q2 hec in lus vel la vel lum desinẽtiũ pmitiuo2 faciẽtiũ diminutiua penl. nã lõgã hñt: paulũ pauxillũ: velũ vexillũ: idõ mala quoq̄ assumpsit x maxilla & talus taxillus Que vo geminãt l añ us vel a vel um i ulus la lũ faciũt iterũ diminutiua: vt homullus homullulus: pauxillus pauxillul⁹: pauxilla pauxillula: pauxillũ pauxillulũ. Feminina quoq̄ in na desinẽtia siue habeãt añ n aliã cõsonãtẽ siue nõ geminãt l in dimi. añ a: vt catena catella: asina asella: gemina gemella: colũna colũnella excipit̃ rana ranũcula. Eandẽ formã in la quoq̄ desinẽtia vl̃ in ra fuãt vt fabula febella: tabula tabella: libra libella: capra capella: vmbra vmbella. sacer sacra sacrũ: sacell⁹ sacella sacellũ Puer puera antiq̃ dicebãt: ex quo puella: tener tenera tenerũ: tenellus tenella tenellũ. miser misera miserũ misellus misella misellũ. Excipiunt̃ in ra desinẽtia: q̄ nec a masculinis in er desinẽtibus fiũt: nec habẽt añ r aliã in eadẽ syllaba cõsonãtẽ: vt ara arula: terra terrula: littera litterula neutra quoq̄ in um desinẽtia geminãt in diminutiuis l añ um. & si q̄ habẽt añ n l penl̃. syllaba diminutiui i nõ e accipiũt: vt tignũ tigillũ: signũ sigillũ. alia vero e hñt in penl̃. nisi sit vt supius docuim⁹ penl̃. pmitiui nãliter longa: vt bonũ bellũ geminũ gemellũ: scãnũ scamellũ. Que vo in um desinũt i penl̃. añcedẽte mutata i vltima genitiui i o: & accepta lũ faciũt diminutiua vt palliũ palliolũ: ita dicit Pris. in. iij. li. vbi agit de diminutiuis. In. ij. vo li. vbi agit de possessiuis sic dicit. 19
Ouinus quoq̄ ab oue deriuat̃: & suinus a sue Nã ouilla & suilla diminutiua sunt. In nus enim desinẽtia vel in na vl̃ in num: si faciunt diminutiua abiecta n duas assumũt l: vt vnus vllus: vna vlla: vnũ vllũ: bonus bellus: bona bella: bonum bellum geminus gemellus: gemina gemella: geminum gemellum vinum villum Sic ergo suina suilla: ouina ouilla: ita dicit Pris. in. ij. li. de possessiuis. Deinde subdit. Priscianus in. iij. li. Similiter in illum et ellum faciunt diminutiua in lum vel rũ desinentia: vt tãtulũ tãtillũ: lucrũ lucellũ cerebrũ cerebellũ: flabrũ flabellũ: flagrũ flagellũ: castrũ castellũ: sacz sacellũ. Et scire debem⁹ q̄ i ellus vel i illus desinẽtia diminutiua si a dissyllabis deriuant̃ assumũt vnã syllabã: vt agnus agnellus: liber libellus: culter cultellus: paulus pauxillus Sil̃r feminina in ella vl̃ i illa terminãtia: vt capra capella: libra libella: paula pauxilla Sic etiã neutra in ellũ vel i illũ existẽtia: vt tignũ tigillũ: signũ sigillũ lucrũ lucellum. Excipiuntur venientia a desinentibus in nus vel na vel nũ: que nullam habent consonantez antecedentẽ in eadem syllaba ante n: vt a bono vno vino deriuata & merito excipiuntur. hec eni pares habẽt syllabas pmitiuis: vt bonus bona bonũ: bellus bella bellum: vnus vna vnũ: vllus vlla vllũ: vinũ villũ. Notãdũ etiã q̄ pãnus pannicul⁹ facit. A trissyllabis quoq̄ venientia diminutiua sunt q̄ geminãt l. & pares habent syllabas pmitiuis vt oculus ocellus: catulus catellus: geminus gemellus: fabula fabella: tabula tabella. Excipiunt̃ q̄ in pmitiuis añ n aliam in eadẽ syllaba cõsonãtẽ hñt. hec enim addunt vnã syllabam diminutiuis: sicut & dissyllaba eiusdem terminatiõis: vt columna colũnella: sicut agna agnella: tignũ tigillũ.

De desinentibus in ullus.

E diminutiuis desinẽtibus i vllus p geminuz l dictũ est supra. vbi determinaui de formatione desinẽtium in ellus vel in illus vel in xillus.

De desinentibus in olus.

E formatione desinẽtiuz in um in olus ita teneas. In us desinentia scḋe declinatiõis noĩs e vel i añcedẽtibus mutãt us in o: & accepta lus faciũt diminutiua: vt vrceus vrceolus: alueus alueolus: luteus luteolus: malle⁹ malleolus: aureus aureolus. Capreolus quoq̄ videt̃ a nõ capreus eẽ cuius femininũ ẽ i vsu caprea. Nã capra a capro fit. ex quibus capell⁹ & capella fiũt diminutiua I quoq̄ añcedẽte: vt filius filiolus: gladius gladiolus. A ppis vt Sgius sergiolus: tullius tulliolus: pricius priciol⁹: excipit̃ anthonius qđ anthõiaster fac̃ dimi. Feminina quoq̄ e vl̃ i añ a hñtia i ola faciũt dimiutia: vt laurea laureola: vncia vnciola: filia filiola: tullia tulliola: lutea luteola: etiã neutra e vel i hñtia añ um in diminutiuis o hñt añ lũ vt luteũ luteolũ: palliũ palliolũ: laureũ laureolũ. Et q̄ i um desinunt i penl̃. añcedẽte: mutata i vltima gẽi in o & accepta lũ faciunt diminutiua: vt palliũ palliolũ vt supra dixi in desinentibus in ellus & in illus Et scias q̄ in oĩbus diminutiuis predictis cor. o añ lus vl̃ la vel lũ. Alia vo oĩa i us terminãtia secunde declinatiõis noĩa abiecta s accipiũt lus: & faciũt diminutiua. vt tãtus tãtulus: vẽtus ventulus Fauus fauulus: puus puulus: paucus pauculus: grecus greculus: pmus pmulus. Feminina quoq̄ in a desinẽtia cõsonãte añposita ẽt in um neutra & i ula faciũt diminutiua: vt silua siluula: luna lunula rubicũda rubicũdula: ligua ligula: & p cõcisionez ligula: puella puellula: serra serula aq̃ aquula: sil̃r ala axula: similiter

equa equula: arca arcula: mēsa mēsula. In ulū ꝑmū pimu lū: tñ tatulū. Et h tñ in olus desinētia vna syllaba vincūt sua ꝑmitiua ⁊ corripiūt penl. vt tātiolus pzimolus.

¶ De desinentibus in aster.

i Naster ⁊ cio ⁊ leus: satis pauca in vsu inueniunt diminutiua ⁊ fere h in aster: vt antbōius antoniaster: surdus surdaster catulus catulaster: pastus pastaster In cio: vt homo homūcio: ⁊ senex senecio. In leus equus equuleus: hec acus hic aculeus: oculus oculeus.

¶ De exceptionibus diminutiuoꝝ.

i Nueniuntur etiā multa ꝓpria siue appellatiua que quā nō sint diminutiua: formā tñ hñt diminutiuorū: vt cuniculus ânicul⁹ mellus cāullus tribulus friuolus la lū cānula tabula vinculū piculū. Et sciēdū ꝙ pauca inueniunt diminutiua q̄ nō fuāt genera ꝑmitiuoꝝ: vt h rana h ranūculus: canis cāicula: scutū vl scuta. t. rotūda forma scutula ⁊ scutella: h q̄lus h q̄sillū: pistrinū pistrilla: h acus hic aculeus. Et pꝛeterea anguis anguilla: vnguis vngula nubes nubilum: q̄ magis denoiatiua sūt extimāda q̄ diminutiua quippe nō hñt diminutiuoꝝ significationē sed formaꝫ tm. Preterea pānus pānicula. Probus ēt ponit hoc gladium: hec glādula ps est intestinoꝝ: ensis ensiculus ensicula. Preterea hec beta malua: h betaceus maluaccus.

¶ De denominatiuis.

i Enominatiuū est illud nomē qd a noie dīriuat vt iustitia ab h noie iustus. sed qꝛ multe inueniunt forme cōes tā in denoīatiuis q̄ verbalibus: necnō etiam participialibus ⁊ aduerbialibus: nō incōgruū esse extimo. de his quoqꝫ in hoc loco simul tractare.

¶ De denominatiuis in a.

i Na desinētia denoiatiua i breuē hñt ai a vl e vl i vl u lōgā hñt aū l vl n vel r: vt sapia acrimonia tutela cautela suadela tonstrina armatura. Inueniunt tñ in verbalibus ēt alie consonantes ante a hītia: sed quas a verbis accipiunt: vt scribo scriba: cōuiuo cōuiua: collego ga. Scde igit declinationis noia in us desinētia e antecedēte quotcūqꝫ sunt syllabaꝝ nisi sint regionū noia q̄ deriuant ex his. Alia vero q̄cūqꝫ ꝯsonante ante us posita tñ dissyllaba. ⁊ q̄ in is desinētia tertie declinatiōis silem hñt mō gtiū: q̄ scde q̄dē sunt gtō: q̄ vo tertie sunt dtō assumūt cia: vt amicus ci amicitia: pudicus ci pudicitia: letus ti leticia: durus ri duricia: mestus sti mesticia: stultus ti stulticia. segnis gni segnicia: tristis sti tristicia i tā in penul. q̄ anpenl. vbiqꝫ correpta. Et scribunt oia p̄dicta ⁊ silia p c in penl. q̄ formant a gtō vel dtō addita cia. Alia vero a supradictis casibus assumūt a penul. i in his vbiqꝫ correpta: vt cōtrouersus si cōtrouersia: ignauus ui ignauia violētus ti violētia. superbus bi supbia. modestus ti modestia Miser quoqꝫ q̄uis in er desinat a miseri miseria facit: astutus sti astutia. Silr faciunt regionū noia pleraqꝫ: vt italus li italia: gallus li gallia: hyspanus ni hispania: scotus ti scocia: dardanus ni dardania: tuscus sci euscia: grecus ci grecia. Silr faciunt tertie declinationis noia sine pticipia que vna syllaba vincūt in gtō nūt: assumūt enim in dtō a penul. i vbiqꝫ sicut supradictū est correpta: vt negligens ti negligētia: pudens ti prudētia: misericors di misericordia: iners ti inertia: inops pi inopia: ius ri iniuria: nomē mini ignominia: cesar sari cesaria. Inueniunt tamen q̄dā que in monia desinunt a noibus siue a verbis deriuata castus sti castumonia: parco psi psimonia: quero queri querimonia: acer acri acrimonia: p̄dicta hñt i ante a.

c Onsonante vero antecedēte i a desinentia denoiatiua: siue verbilia formas habent tres. s. la na ra. La e longa antecedente: vt cautus cauti cautela: tutus tuti tutela: acutus acuti acutela. custos custodi custodela: mandatum ti mandatela: cliens tis clientela. Et nota ꝙ omnia extremaꝫ gti vocalem si sint scde declinationis: si tertie sint datiui i e longā ꝯuertētia assumūt la. Que vero a verbis fiunt scde ꝯiugatiōis a scda psona abiciūt s ⁊ assumunt la: vt cādeo des cādela: suadeo des suadela. Dona. i pmo epis. Ac bene numatū decorat suadela venusqꝫ.

¶ De denominatiuis in na.

i Nna vero desinentia denoiatiua siue verbalia oimode longam habent penul. nā vel positione: vt officiū officina: tonstrix tōstrina: lux cis lucina: lateo latrina. Nā mutina sagina pagina nō vident eē deriuatiua. In ra āt terminātia oia pticipiis femininis futuri tpis similē hñt formā. vri penl. u sine dubio ꝓducit: vt tritura litura. Et sciendū ꝙ supradicte oēs forme t i a desinētes ꝓpē sūt fe. ge. Inueniunt tñ pauca verbalia masculina siue cōia ꝯsonātes verboꝝ fuantia vt scribo h scriba: lego h collega: fugio h ⁊ h ꝓfuga. assequoꝛ assecla: aduenio aduena: ꝯuenio ꝯuena: ꝯuiuo cōuiua.

¶ De desinentibus in io.

i Nio terminantia plerūqꝫ a pticipijs fiunt p̄teriti tpis: quoꝝ gtūs assumpta o ⁊ correpta i: facit hmōi nomina: vt oratus orati oratio: accusatus ti accusatio: status ti statio: datus ti datio: cōnexus xi ꝯnexio: oblitus ti oblitio: auct⁹ cti auctio pfectus cti pfectio: munitus ti mūitio: haustus sti haustio: iternectus cti internectio facit euphonie cā: abiecta t pmitiui. Et hoc pꝫ ꝙ oia p̄dicta scribunt p t: qd tñ accipit sonum de c.

¶ De desinentibus in go.

i Ngo desinentia siue sint deriuatiua siue ꝑmitiua siue cōposita penl. ꝓducunt: vel nā vel positiōe: vt virago cōpago. Excipit vnū ligo cuius penulti. corripit. Nec mirū qū sit masculinū ⁊ solū dissyllabū vocalem i ante go habens.

¶ De desinentibus in do.

i Ndo desinentia deriuatiua tam a noibus q̄ a verbis vel participijs veniunt. Nec qñqꝫ mō e lōgā. mō in mō u habent ante do Et sciēdū ꝙ e ꝓductā aū do hñtia. ⁊ fi a noibus deriuant extreme syllabe terminatiōnē in e ꝯuertūt ⁊ accipiunt do. vt dulcis dulcedo. acris acredo. Si a verbis secūdaꝫ termīnatiōes psonarū i e ꝓductā silr ꝯuertūt. ⁊ accepta do faciunt supradicte forme deriuatiōes. vt intercapio pis. intercapedo. torpeo pes torpedo. I silr aū do habētia extremas syllabas scde vel tertie psone in i lōgā cōuertunt ⁊ accipiunt do. vt cupio pis cupido. libet libido. excipitur formido dinis. a formido das. qd iō facit verbale nomē sile ꝑmitiuo verbo. qꝛ ipsa positio verbi talē habuit formam.

¶ De desinentibus in tudo.

i Ntudo vero desinētia si a noibus veniunt scde declinatiōis. nō a pticipijs vel pticipialib⁹. gtō singulari tertie vero dtō assumūt tudo i antepēul. cor. vt amplius pli amplitudo firmus firmi firmitudo. solus soli solitudo. suauis suaui suauitudo. Habes āt cā eupbōie facit hebetudo vel hebitudo p i sm quosdam. Si aūt a participijs vel a pticipialibus in tus desinētibus deriuant: abiecta s assumunt do. vt habitus ti habitudo. a testa quoqꝫ siue testu testudo qd est corporale. Et sciās ꝙ nō solū deriuata sed oia in do desinētia q̄uis nō sint deriuatiua penul. u habētia ꝓducit eā nā vel positione. vt hirudo hirundo arundo.

¶ De desinentibus in u.

i Nu denominatiua pauca inuenio. vt specus specu. pecus pecu. testus testu. tonitrus tonitru. cornus cornu. Nec interest aliquid inter pzimitiuoꝝ ⁊ deriuatiuoꝝ significationeꝫ. Ideoqꝫ dubiū ē an sint deriuatiua dicenda.

¶ De desinentibus in il vel in ul.

i Nil vel in ul desinentia siue a noibus siue a verbis deriuata sint fiunt abiectiōe ex

tremarũ vocalium siue syllabarũ pmitiui: vt pugillus pugil: vigilo vigil: cõsulo cõsul: exulo exul: psulo psul.

De desinentibus in ur.

In ur desinẽtia a verbis inuenio fieri abiectionem o: vt murmuro murmur: auguro augur: saturo satur: hoc tñ facit ꝛ femininũ satura: ꝛ neutrum saturum.

De desinentibus in alis.

In alis desinẽtia vel ale: si sint a nominib⁹ prime declinatiõis: assumunt ntõ pmitiuoꝝ lis vel le: ꝛ pducũt a penl. vt curia curialis: mẽoria mẽorialis: pluuia pluuialis. mensa mẽsalis: via vialis. Si scde: tũc extremã i gti singularis. Si tertie is mutãt in a lõgã ꝛ assumũt lis: vt mercuri⁹ mercurij mercurialis. fluuius uij fluuialis: neuter tri neutral: liber bri bralis: theatrũ tri tralis iudiciũ cij cialis: martius tij tialis: fatũ ti talis: genit⁹ ti talis: caput tis talis: virgo nis nalis: cardo nis nalis. hospes tis hospitalis: nauis uis naualis: dos tis dotalis: flos oris floralis: corp⁹ corpis corpalis: celebs bis celebalis: mors tis talis: iuuenis iuuenalis: iuuenil ꝛ iuuenilis: pnceps pis palis: municeps cipis cipalis: crinis crinalis: vox vocis vocalis. Si a q̃rte declinatiõis noibus deriuant abiecta s: Si a q̃nte remota s ex ntõ assumũt alis: vt manus mãualis. cẽsus cẽsualis: spẽs spãlis: res realis. Uerbalia quoqꝫ a pma ↄiugatiõe inueniunt i alis: vt a penetro penetralis.

De desinentibus in elis.

In elis pauca inueniunt denoiatiua: vt sidus di fidelis crudus di crudelis: patruus trui patruelis: frater tris fratruelis. Et nota q̃ ois extrema i gti i e pducta mutãtia assumpserũt lis. Frater vero fratris in is u cõuersa assumpsit elis.

De desinentibus in aris.

In aris desinẽtia deriuant a noibus siue verbis quoꝝ extrema syllaba icipit ab l vel ab alia cõsonãte vel vocali aliq̃ pura. Fiunt aũt a gtõ noium siue a positiõe verboꝝ sic. Quecunqꝫ lrã siue lre sequant l vel aliã cõsonantẽ ex q̃ extrema incipiat syllaba gti trãseunt in a lõgã ꝛ assumũt ris: vel si a vocali incipiat ipa extrema mutat in a lõgã: ꝛ etiam assumit ris: vt ppls li pplaris: singul⁹li laris: apollo linis linaris: cõsul lis laris: miles tis taris: schola schole scholaris: peculiũ peculij peculiaris: familia lie familiaris: mola molis vl' mola mole molaris. Sic etiã neutra in are finita: vt velũ veli velare.

De desinẽtibus in ensis.

In ensis desinẽtia si sint a noibus prime vel secũde declinationis mutãt extremã ptem nti singularis vel pluralis in en assumunt sis: vt olbia olbiensis: sardinia sardiniensis hispania hispaniensis: vtica vticẽsis: castrũ castrensis: foruz forensis ilium iliẽsis: ostia ciuitas est ostiensis. ianua ianuensis: cremona cremonẽsis. Athene vero athenienses euphonie cã i hꝫ in antepenul. ꝛ chalice chaliciẽsis. Si vero tertie sint declinatiõis abiciũt extremã s gti ꝛ assumũt ensis: pistor oris pistoriensis: carthago ginis carthaginensis.

De desinentibus in bris.

In bris vel stris vel stis desinẽtia sic formant. Que enim duas ↄsonãtes hñt añ is: vel a ntõ fiunt pmitiuoꝝ vel a gtõ. ꝛ a ntõ q̃dẽ deriuata abijciunt extremã lrãm ꝛ assumunt bris: vt salus salubris: mulier muliebris. a gtõ vero mutata eius extrema pte i e: ꝛ assumpta stis vel stris: ager agri agrestis celũ celi celestis: terra terre terrestris.

De desinentibus in tis.

In tis quoqꝫ inueniunt denomiatiua: sed antiq̃ plata: penul. nã vel positione lõgam hñtia: vt samnitis p samnis: sicut laurẽtis p laureus: tiburtis p tiburs: teste capro. Sic q̃ritis p quiris: ꝛ ceritis vel ceretis p ceres: q̃ tñ nti nũc in vsu nõ sunt vnde. Uir. in. x. Qui cerete domo q̃ sunt minionis in aruis

Inuenitur tñ ꝛ correpta i: hñs penul. apud eundẽ Uirgiliũ Est ingens gelidũ lucus ppe ceritis amnem.

De desinentibus in ius:

In ius desinẽtia siue a noibus siue a verbis deriuata seruãt ante ius primitiuorum suorum cõsonãtes ex quibus incipiunt vltime vel penl. syl. sed tunc penul. cum ꝛ ipsa penul. in vocalẽ desinit: ꝛ vltima a vocali incipit: vt seruus serui Fuluus Fuluis seruilius: agellus agelli agellius: silua siluius. virgula virgilius: mars tis martius: nũcio nuncius. saucio saucius scio scius: vñ nescio quoqꝫ nescius facit. Exceptis in cius desinentibus que formant sic.

De desinentibus in cius.

In cius desinentia si sint noia ex quibus deriuant vel pricipia secũde declinatiõis: assumunt gtõ singulari: si tertie dtõ cius: tñ penul. q̃ꝫ añpenul. cor. vt aducetus cti aducetius: cõmẽdatus ti cõmendatitius: faber fabri fabricius: pigneratus ti pigneraticius: tribunus ni tribunitius: pater tri patricius: edilis edili edilicius: gẽtilis li gentilicius. Inueniuntur tñ quedam a pme quoqꝫ declinatiõis noibus eiusdem forme que hñt a añ cius: vt gallina gallinatius: sic mẽbrana membracius: ꝛ cartina cartinatius format.

De desinentibus in uus.

In uus diuisas tam a noibus q̃ꝫ a verbis deriuata fm q̃ in ius terminatorum regulã mutatiõe extremarũ literarũ vt lre in uus solẽt fieri: vt pr̃ patri patruus. annus anni annu⁹: pspicio pspicuus: ambigo ambiguus: pigo piguus: ardeo arduus: vaco vacuus: rigo riguus. Notãduꝫ inter h̃ mẽstruus: quod euphonie cã assumpsit t ꝛ r.

De desinentibus in quus.

In quus quoqꝫ desinentia silr fiunt: vt equo equus: obliquo obliqu⁹: sed magis ab his nominib⁹ verba q̃ꝫ a verbis nomina sunt deriuata. Longus longinquus: ideo assumpsit n ante quus: q2 aliter euphonie satisfacere non poterat.

De desinentibus in bus vel cus.

In bus vel cus desinentia: a verbis b vel c ante postremã vocalem vel vocales hñtibus deriuãt mutatiõe o. ꝛ si ante eaꝫ alia sit vocalis eius quoqꝫ in us: vt pbo pbus. turbo turbus corbo corbus supbio superbus: parco parcus: luceo lucus arceo arcus. Inueniunt pauca a noib⁹ vel verbis in vlcus: vt a sus subulcus: a bos bubulcus. a pec⁹ peculcus. a peto petulcus.

De desinentibus in dus.

In dus tres sunt forme. s. in idus: in bũd⁹ in andus vel endus. In idus seruat ↄsonantẽ ex q̃ vltima vel penul. pmitiui incipit syllaba. sed tunc penul. si non intercidat cõsonans inter vltime ꝛ penl. syllabe vl' syllabaꝝ vocales. ꝛ reliquaꝫ eiusdẽ syllabe vel syllabaꝝ ptẽ mutat in i correptã ꝛ assũit dus vt herba herbidus: turba turbidus. vua vuidus. rabies rabidus timeo timidus. areo aridus. squaleo squalidus. feruco feruidus. tabo vel tabi tabidus. inuideo inuid⁹. frigeo frigidus. valeo valid⁹. cãdeo candid⁹. soleo solid⁹. Et h̃ q̃deꝫ in dus supradicte forme noia demonstrant hñe ea in se ex quib⁹ deriuant. vt herbid⁹ q̃ hꝫ herbã. turbid⁹ qui hꝫ turbã. timid⁹ q̃ hꝫ timorẽ. rabid⁹ q̃ hꝫ rabiẽ. inuid⁹ q̃ hꝫ inuidiã.

De desinentibus in bundus.

In bundus vero desinẽtia silitudineꝫ hñe signãt vt vitabund⁹ silis vitãti. moribũdus silis moriẽti. furibundus silis furẽti. ꝛ sunt pene oia eiusmodi forme noia verbalia: ꝛ si a verbis prime ↄiugatiõis deriuant a hñt añpenul. vt causor causaris cãbũd⁹. vito vitas vitabũdus. Si autẽ ab aliis correptã i: vt ludo dis ludibũdus. morior moreris moribũdus. Excipit alternitatis cã rubi. ũd⁹ q̃ in penul. syllaba p b habuit c. ne sit absonũ si rubibũdus dicamus.

¶ In andus vel endus.

In andus vel in endus est forma participialis.i. q̄ terminationem h̄z pticipioꝝ futuri tpis passiuoꝝ significat dignuꝫ esse aliquē eo qḋ demōstraṫ: vt laudādus.i. laude dignus curādus.i.dignus curari:ordinandus dignus ordinari:legēdus dign⁹ legi:loquēdus dign⁹ de quo loquanṫ hoies.

¶ De desinentibus in ulus.

In ulus desinētium forme siles sunt diminutiuis ꝛ veniūt tā a noibus q̄ꝫ a verbis vt auus auunculus:annus anniculus:pateo patulus:credo credulus: pēdo pendulus bibo bibulus. Extremas ptes syllabaꝝ finaliū siue extremas syllabas si sint pure in ulus ꝯuertūt:excepto anniculus dīe cā. Nā annulus dimi.est: ꝛ nouacula a nouo uas deriuaṫ.

¶ De desinentibus in rus.

In rus denominatiua siue v̄balia pauca inuēiunṫ q̄ pe. ꝑducūt:bonor honorus:odor odorus:cano canorus:sono sonorus: quoꝝ regula i ꝑmu ē. Nā noia us v̄ba vero rus assumunt.

¶ De desinētibus in sus.

In sus duplicē hn̄t formā. vł enī pticipialia sunt.i. pticipijs pteriti tpis silia: ꝛ res icorpales signt: ꝛ sunt q̄rte declinationis: vt vsus cursus. aut mōasyllaba sūt ꝛ scd̄e declinatiōis: vt lassus cassus fessus. vel o ꝑductā hn̄t añ sus: ꝛ signt plenum saliquē eē eius qḋ significaṫ: vt saxosus:plenus saxis: spumosus plenus spumis:ventosus plenus vētis: vinosus vinō plenus. Fiūt āt a ꝑmitiuis suis h̄ mō:mutāt extremā ptē syllabe vel syllabā si pura ē in q̄ terminaṫ gtūs i o ꝑductā ꝛ assumūt sus: vt saxū xi saxosus:curia rie curiosus:herba be herbosus:scel⁹ leris scelerosus:nūerus eri nūerosus on⁹ oneris onerosus:pfidia die pfidiosus. Notādū q̄ a metu meticulosus fit.

¶ De desinētibus in tus.

In tus si sūt pticipialia aut denoiatiua vł incorpabilia ꝛ fixa sunt ꝛ quarte declinatiōis ꝛ sunt verbalia: vt motus tumult⁹ sonitus hitus cultus ꝯsultus tribunat⁹: vł mobilia ꝛ scd̄e declinatiōis sūt ꝛ nō v̄balia vt togat⁹ palliatus tūicatus gratus letus mutus Et sciēdū q̄ si a ꝑme declinatiōis noibus deriuenṫ a hn̄t penl. ꝑductā: vt barbatus stellatus trabeatus purpuratus. Si āt a scd̄e vł tertie declinatiōis noibus veniūt: i q̄busdā a: i alijs i ꝑducūt: vt palliū pellij palliatus annulus annuli annullatus. Excipiṫ māulcatus q̄uis a penul. hēat:tm̄ a q̄rta declinatiōe deriuaṫ. s. mān māulus manulcatus:grates vel gr̄e gratus i ꝑducūt: vt auidus maritus ceritus ab auo mare cerere. Excipiunṫ vetustus ꝛ libertus i q̄bus nti ꝑmitiuoꝝ tus assūpserūt. A q̄rte declinatiōis noibus deriuata u ꝑductā hn̄t añ tus: vt cornutus v̄tutus astutus versutus.

¶ De desinentibus in ctus.

In ctus ptus:xus pticipialia siue verbalia inueniunṫ: vt amictus acceptus assūptus aptus raptus laxus nexus; hec enīꝫ oīa quom nō significant tp̄s noia sunt.

¶ De desinentibus in stus.

In stus a noibus vel a verbis nascunṫ extremā ptem ꝯuertētibus i stus e vel u antecedentibus: vt honor honestus: meror mestus:mod⁹ modestus:scelus scelestus:robur robustus: ango angustus. Preterea vetus vetustus onus onustus: q̄ quō vetus vetustus:assumpta tus faciūt deriuatia ꝛ oīa vna vincūt syllaba pmitiua absq̄ꝫ mestus.

¶ De desinentibus in ax.

In ax plerūq̄ꝫ verbalia inueniunṫ ab oī cōiugatiōe: vt voro vorax:audeo audax emo emis emax:pellicco licis pellax: sagio gis sagax.

¶ De desinentibus in ex.

In ex correptā silr a verbis: vt lateo tes tex: verto tis vertex:vomo mis vomex. ex ꝑductā silr: vt rego gis rex:lego gis lex.

¶ De desinentibus in ix.

In ix femina iueniunṫ a masculinis verbalibus siue denoiatiuis in or desinētibus deriuata q̄ mutāt or i trix: vt victor victrix nutritor quoq̄ꝫ nutritrix debuit facere: qḋ euphonie cā siue asperitatis mediā syllabā ꝯcidit. nutrix enim dicimus.

¶ De desinentibus in ox.

In ox verbalia vel denoiatiua inuēiunṫ vt voco vox: velum velox.

¶ De desinentibos in ux.

In ux lucco lux:duco dux: in ux: ꝛ i rx. coniungo coniunx:arceo arx.

In duas cōsonātes inuēiunṫ pticipialia vt sapiens amans quum sint sine tpe Multa alia q̄ ptinēt ad denoiatiua ꝛ verbalia supra posui in scd̄a pte vbi posui regulas de penul. syllabe accentu. hec dicta de speciebus noium sufficiant.

¶ De genere nominū.

Unc de genere videamus. Circa aūt genus primo queriṫ: a q̄bus causis genera noium iponanṫ. Ad h̄ intelligendum nota q̄ genus dr̄ a genos qḋ est nā. nullū aūt accidēs magis respicit nām q̄ꝫ genus. Nā q̄n̄q̄ꝫ habeṫ respectus ad sexum vt h̄ vir hec mulier: hic petrus: h̄ maria: h̄ ꝛ hec hō. Q̄n̄q̄ꝫ ad imitationē sexus: vt hic ignis: hic aer h̄ aqua: hec terra Nā superiora elemēta sunt quasi mares: ꝛ inferiora quasi femine. q̄m illa agunt in inferiora: ꝛ hec patiuntur ab illis. Propter hāc imitationem noia arborū sunt fe.ge. q̄ natu ram matris in suis fetibus imitātur vt pirus ꝛ vlmus. Hec enim est quasi obstetrix puerperaruꝫ bachi. vnde oleaster fuit mas.ge. q̄ nō cōcipit qū fit ꝑpriū sue gētis cōcipere.i. oliuarū. Quin autē fit sermo de lignis: iam nō possunt cōcipere. vn̄ magis sunt neu.ge. vt cerasuꝫ prunū buxū. Hāc imitationē habes etiaꝫ in nominibus fluuiorū: q̄ sūt mas. ge. eo q̄ fortiter ꝛ cū impetu ruunt. Et in hoc quādā naturam maritatis gerūt. Sed crustumium fuit neu.ge. ꝑpter q̄litatē vocis: maxie q̄n̄ significat rē insexatam. Silr lapis petra sexū aliq̄d nāle in suis generibus rep̄sentāt. nā lapis q̄si ledēs pedē dr̄: ꝛ in hoc imitaṫ marē q̄ ē fortior q̄ꝫ femina in ledēdo: ꝛ iō sūt mas.ge. Petra āt dr̄ q̄si pedibus trita. ꝛ sic ōndiṫ pati. ꝛ ob h̄ ē fe.g. Saxū dictū fuit a sauciendo.i. firmādo: q̄ ꝑpter magnitudinē suā ē firmū ita q̄ nō moueṫ Et in h̄ differt a masculino ꝛ feminino sexu: ꝛ sic ē neu.ge. ꝑprie. Propter hāc eādē silitudinē sūt multa noia fe.ge. vt virtus q̄litas: ꝛ his silia: q̄ fecūditatē quādā hn̄t rōne specierū q̄s in se ꝯtinēt. Salus aūt ꝑpter delectationē fuit vt femina. Morbus aūt ꝑpter lesionem: vt mas: ꝛ ita pōt sagaciter de silibus iudicari. Ea vero q̄ nō ptinēt ad rē sexatā nec vt sexata sunt ge.neu. vt h̄ scamnū Aial ḡ q̄ dr̄ nō tm̄ de sexatis: sed etiā insexatis: q̄ multe sunt spēs aialium q̄ carēt sexu. eo q̄ nascunṫ de putrefactione vel cōfricatiōe: iō fuit neu.ge. Sal silr dꝫ esse neu.ge. q̄ntū ad rem: sꝫ repugnat qualitas vocis neutroꝝ desinētiū in al: q̄ neutra desinētia in al ꝑducūt penl. gti: ꝛ termināt ablm̄ in i: quorum neutrū facit hoc nomen sal. immo cor. penul. gti: ꝛ terminat ablm̄ in e: sicut masculina desinentia in al. Et sic q̄litas vocis tali adiūcta rōni cogit h̄ nomen sal esse tm̄ mas. ge. Nō enim q̄litas vocis sufficit nec volūtas alicuius nisi rōne nature vel rei tali generi sit adiuncta. Quādoq̄ꝫ datur genus a cōparatione accidētis ad substantiā: vt h̄ ꝛ h̄ ꝛ h̄ felix. Ut ḡ causas a quibus genus imponiṫ breuiter colligamus: dicimus q̄ genus quandoq̄ꝫ accidit habito respectu ad vnum sexū ꝑ se: vt vir ꝛ mulier: q̄n̄q̄ꝫ ad vtrūq̄ꝫ vt hō. Q̄n̄q̄ꝫ ad imitationē generis nālis: vt lapis ꝛ petra quandoq̄ꝫ ad rē insexatā: vt scānū q̄n̄q̄ꝫ ad imitationē insexate rei vt aial: pecus. mācipiū ꝛ scortū nā scortū cōtra rōem nature peccat: ꝛ iō nihil nasciṫ ab eo. vnde non fuit feminini generis: sed neutri. q̄n̄q̄ꝫ habeṫ respectus ad q̄litateꝫ vocis

...tatē adi[illegible]: vt h̄ sal: q̄nq̄ȝ ad cōparationē accidentis vt albus ba bū. Epicbenū āt ⁊ dubiū diuersas pñt b̄re cās.

Questio de genere nominū.

Queritur etiā cur nullū nomē qnte declinationis sit maſ. gen. preter dies ⁊ meridies: sed oia sunt fe. ge. nisi expers: qḋ est ois ge. ⁊ caret obliquis. Ad hoc dico q̄ ideo noia qnte declinationis sunt magis fe. ge. q̄ maſ. qꝛ qualitas vocis illius declinationis quādam nām femininū textus imponat pp̄ter diuisionē quā facit in gtō ⁊ dtō: qꝛ gtūs ⁊ dtūs illius declinationis desinūt in ei diuisas syllabas: ac diuisio feminino sexui cōuenit pp̄ter fecūditatē. Expers aūt non potuit obliquos b̄re: qꝛ oporteret q̄ ablt̄us suus desineret in e ⁊ in i quum sit ois ge. qḋ in ista declinatiōe esse nō potuit. Sed oporteret q̄ ablt̄us desineret e cor. vt distingui in omnibus his q̄ sunt ois ge. vt felici vel felice: sed ablt̄us qnte declinatiōis nō pōt desinere in e cor. g̃ ⁊c. De dies aūt inferius dicentus.

Questio.

Queri etiā pōt de illo verbo qḋ Priſ. dicit in prin. v. li. Genera nouȝ principalioꝛa sunt duo q̄ solū nouit rō nature: masculinum ⁊ femininū. Genera enim dicunt a generādo ppꝛiē: qui generare pñt: q̄ sunt masculinū ⁊ femininū. Igitur non nouit epicbenū. ⁊ h̄ falsum ē: qꝛ sine dubio repit i aliquo animali. Itē si nouit illa. g̃ sola nā ignorat neutrū gen⁹: g̃ aliqḋ ē ignotū nature: qḋ tñ ē notū hoi. Sed pbo q̄ neutrum genus sit notū nature: qꝛ sicut nā nouit res sexatas: ita etiam insexatas: g̃ sicut illa duo pertinent ad res sexatas. ita neutrum ptinet ad res insexatas: g̃ sic rō nature nouit illa duo ita nouit et neutrū. nō g̃ nouit illa sola. Ad h̄ dico q̄ Priſ. h̄ appellauit nām quandā formā ɔseruatiuā spēi. i. sexum qḋ pōt videri et eo q̄ ipse restrinxit h̄ verbū generare tm̄ ad masculū ⁊ feminā: qꝛ hec sola sexū bñt: qui generatio fit oium rerū in veritate q̄ fiūt ex equo pcedente. cui cōtrariū est creari: qꝛ creari est ex nibilo aliquid fieri: vt in aialibus contingit. Rō g̃ nature. i. sexualis pꝓꝛietas ignorat epicbenum: qꝛ h̄ aliqḋ aial habeat vtrūq̄ sexū: vt lepus: nō tñ est boc de rōne nature: imo est q̄dā irregularitas. Et iō dr̄ nā ignorare boc gen⁹. Neutrū āt h̄ notū sit apō illā nām q̄ generaliter est i rebus creatis: ignotū tñ est apud illā q̄ est in rebus sexatis: de quo ibi Priſ. intēdit. Itē restringit naturā in legibus ad illā q̄ est in aialibus tm̄ habētibus viȝ generādi ⁊ ɔcipiēdi: vbi dr̄: Ius nāle est qḋ nā oia animalia docuit. i. forma q̄dā nāliter aialibus impꝛessa. Hoc etiam mō pōt nā restringi supius in verbo Priſ. ad illam q̄ est in aialibus tm̄: ⁊ sic cessat obiectio. Et notā q̄ generare poti⁹ tractum est a genere q̄ genus a generando: qꝛ prius oporteret genus esse in aiali q̄ ipm̄ generet. Sed Priſ. ibi eām volui p effectū pbare quum dicit. Genus dr̄ a generando qḋ nō intelligit tanq̄ a sua causa sed tāq̄ ab effectu. A generando enim puenit effectus generationis. Causatiue autem ⁊ ratione effectus genus dicitur a genos quod est natura: ⁊ inde genesis. i. generatio.

De neutro genere.

Circa neutrū genus qrit an sit pura negatio an aliqd ponat: Si est pura negatio. igit non est dispositio entis: g̃ neutrū genus nibil est. Si ergo ponat aliqḋ: g̃ abstracta negatiōe aliq̄ dispositio relinquet: queraf g̃ que sit illa: Solutio Dico q̄ neutrū priuat ⁊ ponit: Priuat enim dispositionē masculini ⁊ fe. geñ. ⁊ ponit dispositionē quādam rei carentis sexu: vel quasi carentis.

Questio de neutro genere.

Queri etiā pōt qre neutrū semp eandem formam fuat in actō quā bȝ in nō: Ad boc dico q̄ ntūs designat rem: vt agentem: actiuū vt patientē: sed masculinum genus est ab agente: femininum a patiēte. Cū itaq̄ neutrū priuat masculinū ⁊ femininum genus: nō dȝ neutrū de se generare actū alteriꝰ q̄ litatis ne rōnem agentis ⁊ patientis generis imitari videatur Uocatiuum aūt bȝ sitem ntō: sicut b̄nt fere oia nomia: qꝛ ntūs ⁊ vtūs intransitiui sunt.

Questio.

Quero etiā an sit dicēdū pꝓprio noie: boc ferrū: h̄ desiderius vel h̄ desiderius ⁊ sic de cōsilibus. Hāc questionē mouet magr bū. querēs: an sit dicēdū bonus vel bonū: an bonū: an bū. Et dicit q̄ ē dicēdū h̄ bone bonū sicut h̄ oē bonū: h̄ glicerium qꝛ nomē neutrū est: ⁊ ipositum f̄m formā neu. ge. ⁊ nō f̄m formā aduerbii. velut qñ dr̄: Deus det tibi bonū: vel deus est summū bonū. vñ sic aliqs vocat oē bonū ⁊ non oē bū. Ita ego sum vocādus bū: ⁊ nō bonū: vt magr bū ita dicit. Tñ est sciēdū q̄ grāmatica qñq̄ pcedit vulgariter: qñq̄ regulariter: vulgariter q̄ntū ad scpta plebeia: in q̄bus dicendū vł loquēdū est magis apte: ⁊ tūc iuxta idioma pōt dici magr bū. Regularitē tñ erit in bis que periti sentiūt f̄m rōnē artis. vñ noia f̄m diuersas vocis qualitates sociūt: vt iesus bebraice: sother grece: saluator latine. Ergo aliter est loquēdum apud vulgos: aliter apud peritos. Si quē ergo videris vocari ferrū vł cōsiliū: vel desideriū: vel argumētū bene posses dicere: bic ferrū bic cōsiliū: ⁊ bic desideriū: vel bic argumētum: quia qualitas vocis essentiā rei nō mutat. Cōcedimus tñ q̄ posset dici: bic ferrus: vel bic consilius: bic desiderius: ⁊ ita de consilibus. Similit̄ bic bonū est dicendum: qꝛ boc nomē est datū f̄m illā formā quā bȝ boc adiectiuū bonus ra bonū in neu. ge. qñ ponit substātiue. Nā qñ ponit f̄m respectū mascul: ni: dicēdū est h̄ bonus.

Nunc de cōmuni genere questio.

Circa cōmune genus pōt queri: vtrum cōe genus sit aliquid in nā: Si enī est aliquid: ergo aliqḋ genus participat vtrūq̄ sexum ergo quum homo sit communis ge. istud cōe puenit ex aliquo genere vtriusq̄ sexus. Et sic aliqs esset mas ⁊ femina qḋ est impossibile. Si aūt nibil est in natura: ergo nullū nomen nāliter est cōis ge. ergo homo vel ciuis non venit naturaliter pro mare ⁊ femina quod falsum est: qꝛ similiter accipitur p vtroq̄ sexu: vt omnis ciuis. Solutio dico q̄ nullū genus est cōe q̄ntū ad nām: nec aliquis sexus est cōis ad masculinum ⁊ femininū. Et h̄ ē qḋ ait Priſ. cōe genus magis qualitate vocis dignoscit q̄ nā. Cōitas ergo a qua dicitur genus cōe est forma aie: nō nature: sicut affirmatio ⁊ negatio. qñ aia posuit cōitatē in genere pp̄ter opus generationis quod masculus ⁊ femina cōmuniter exercent.

Questio de cōmuni genere.

Queritur ergo q̄re non babeamus cōe ex masculino ⁊ neutro: vł ex feminino ⁊ neutro. Et videt q̄ possit inueniri: vt vir ⁊ mancipium diligūt se. Mulier ⁊ mancipiū vidēt se. Dico q̄ talis cōitas esse nō pōt: qꝛ vnū est nāle: ⁊ alterum inaturale. Itē vnū est puatiuum ⁊ alterū positiuū: ⁊ iō nō faciunt vnū esse. Qū vo dicit vir ⁊ mācipiū diligūt se: boc pnomē se: ibi est neu. ge. qꝛ neutrū concipit masculinum. ⁊ sic qū dicit: mulier ⁊ mancipium vidēt se: h̄ pnomē se est ge. neu. qꝛ neutrum ɔcipit femininū. Et nō q̄ solū masculinum qñq̄ gerit nām cōis rōne antbonomasie. i. excellētie vt ibi: Quicunq̄ vult saluus esse. boc enim itelligit ita bñ de femina sicut de mare. Sūt: Diliges deum ⁊ c. primū. ⁊ h̄ sepe reperit. sed femininum nō babet eandē vim. vñ nūq̄ accipitur pro communi.

De omni genere.

Queritur de oi genere qḋ adiectiuorum est qm̄ significat rem ɔparabilē maſ. fe. ⁊ neu. Hec aūt adiectiua in tres spēs diuidunt. Nam quedā sunt mobilia p tres terminatiōes: ⁊ h̄ tangunt primā ⁊ secūdā declinationē: ⁊ nō sunt ois ge. coniunctim: nisi in dtō ⁊ ablatiuo plurali: vt albus ba buȝ. Quedā tñ mobilia sunt ois ge. in gtō ⁊ dtō singulari que sunt secundi modi pnominū: vt vnus vna vnū. gtō vnius

datiuo vni. Quedā vō adiectiua diunctim sunt oīs ge. vt felix ꝛ prudēs. Quedā ī cōe ꝛ neutrū diuidunt᷑: vt hic ꝛ hec for tis ꝛ hoc forte. Pauca termināt masculinū in er: femininum in is: neutrū in e: vt hic acer hec acris hoc acre. Cur aūt fiat talis diuisio pꝫ: qꝛ adiectiua diuncti p̄dicata p̄ diuisionē reddū tur: vt vir ꝛ mulier ꝛ mancipiū sunt alba. g̃ mulier est alba. ꝛ vir est albus: ꝛ mācipium est albū. altera vō diuisio que partim est cōposita: ꝛ partiꝫ simplex: nō pōt fieri nisi p̄ cōe ꝛ neutrū: ꝛ sic est certuꝫ ꝙ ternarius nō habet cōparationē nisi ad cōiuncta simul vel ad simplicia diuisim: vel partim ad cōposita: ꝛ partim ad simplicia diuisim. Et hec ratio est quare nomina adiectiua in tres species diuiduntur.

¶ Questio de omni genere.

q Ueri etiā pōt: quare nullū nomē desinens in is pōt eē oīs ge. ī ntō casu. vt dicit Pris. videt᷑ enī falsuꝫ dicere: qꝛ hoc nomen semis in vno sensu ē oīs ge. ꝛ indeclinabile: vt hic ꝛ hec ꝛ hoc semis. i. dimidius dia diū. dico ꝙ Pris. de declinabilibus intellexit: sed hec semis: huius semissis. i. medietas assis declinabile est. Sed adhuc obijcit᷑ de hoc noīe tricuspis: qꝛ videt᷑ habere neutrū: qum dicat Oui. Positoqꝫ tricuspide telo mulcet aquas. Ad hoc dicit Pris. ꝙ p̄ figurā recipit neutrū ꝛ sic tricuspis est cōe duū generū tm̄. iō aūt nullum nomē desinens in is potuit esse oīs ge. in ntō: qꝛ vt dicit Pris. in. vj. li. vbi determinat de desinētibus in is: nullū neutrū p̄ se in is finiri pōt: qd̄ in alijs vocalibus nō cōtingit. Nam in as in es in os in us reperiunt᷑ neutra: vt vas vasis: es eris os ossis. ius iuris: in is aūt nullū neutrum desinit: ꝛ hoc a tenuitate huius vocalis ī credimus prouenire.

¶ Questio de omni genere.

q Uero etiā si hec ꝯgrua est: Oīs ciuis ē alb᷒ videt᷑ ꝙ sic: qꝛ substātiuū cōis ge. pōt recipe adiectiuū in vtroqꝫ ge. g̃ ꝛ hoc nomē ciuis: ꝛ ita est cōgrua. Sed p̄bo ꝙ est incōgrua: qꝛ hoc signū omnis cogit hunc terminū ciuis suppōere p̄ maribus ꝛ feminis cā sue distributionis: sꝫ hoc adiectiuū albus restringit ipsum tantum ad mares: ergo est ibi repugnantia: ꝛ sic est incōgrua. Dicimus ꝙ hoc adiectiuū albus etiaꝫ pōt ibi vagari ad femininū: ꝛ sic nō restringit. Pōt autem restringere tm̄ ad mares: p̄ suppositionē huius termini ciuis. Et s̄m hoc q̄dā inducant eam incōgruā p̄pter repugnantiam officiorum. Nos vero cōgruam: qꝛ nō fit distributio nisi pro maribus. vnde nulla est ibi repugnantia. Nam talia sunt subiecta qualia predicata permiserunt esse: vt ait Boetius in li. de trinitate.

¶ Sequit᷑ nūc alia q̄stio de omni genere.

d Ubitatur etiaꝫ de q̄busdā noībus an sint cōis ge. an oīs vt diues pauper hebes teres degener vber comes hospes ꝛ hospes bipes q̄drupes cōpos ꝛ memor. vident᷑ enim esse omnis ge. qꝛ cōparationē hn̄t ad masculinū ꝛ femininū ꝛ neutrū. qd̄ p̄ eorum ꝯstructionē: patet vt diues vir: diues mulier: diues regnū. vnde Oui. Addit externo marmore diues opus ꝛ Boeti᷒. v. de cōsola. ait: Cōstat eternū bonū sui cōpos. Item Lucanus: Imperiumqꝫ comes. Iuuenalis: depositum tibi sospes erit. Et sic multa exempla habere possumus. Item ea que comparant᷑ ex istis bene habent cōparatiuū neutrū vt hic pauper paupior pauprimus: hec pauperior rima: hoc paup̄ pauperius rimū. Sed cōparatio neutra nō potest oriri nisi a positiuo neutro: g̃ positiua eorum hn̄t neutra. Ad hoc dicūt quidā ꝙ sunt cōis ge. sed p̄ figuraꝫ quādoqꝫ adiungunt᷑ neutris: vt diues regnū. Quero ergo si p̄ eandē figurā pōt dici: habeo diuitē regnum. vel ista regna sunt diuites. qum hn̄ diciturꝫ loquor de diuite regno. Propter hoc ꝯcedūt quidā ꝙ sunt omnis ge. Et Pris. quandoqꝫ dicit de quibusdā eoꝝ: vt hic ꝛ hec ꝛ hoc memor. hic ꝛ hec ꝛ hoc pauper. qd̄ si verū est: g̃ terminat ablatiuum in e ꝛ in i: qꝛ hoc est nāq oīs ge. vt hic ꝛ hec ꝛ hoc felix: ablō ab hoc ꝛ ab hac ꝛ ab hoc felice vel felici: g̃ paup̄ facit paupe vel paupi: ꝛ diues diuite vel diuiti: g̃ neutrū plurale dꝫ desinere in ia: ꝛ hoc nusqꝫ reperit᷑. qꝛ nō dicimus hi ꝛ he mēores ꝛ hec memoria: nec dicimus diuites vel diuitia: hebetes vel hebetia. Inuenit᷑ tm̄ hospita in plurali neutrū. vn̄ Stati᷒: Accipias fessumqꝫ libens. Itē hospita pādas flumina: g̃ erit dicendū: hic ꝛ hec ꝛ hoc hospes: g̃ hospite vel hospiti faceret ablm̄ qd̄ nihil est. Nos dicim᷒ ꝙ predicta noīa sunt cōis generis in declinatione: sed oīs in ꝯstructione: ꝛ hoc iō qꝛ si in declinatiōe preponerent᷑ eis tria articularia: de necessitate facerent ablm̄ in e ꝛ in i: ꝛ neutrū plurale in ia. sed qꝛ significatio eorū est comparabilis tribus generibus: ideo comparant᷑ quedam ex eis: ꝛ oīa possunt adijci masculio ꝛ fe. ꝛ neu. satis p̄prie: sed nō in qualibet sui terminatione: qꝛ qualitas actiui desinētis in em: ꝛ forma pluralis in es nullo mō pñt neutro generi adaptari. vnde nihil est: habeo diuitē regnū: vel diuites regna. sed alie terminationes eorū pñt neutro ge. adaptari. vt diues regnū: diuitis regni: diuitū regnoꝝ diuitibus regnis: licet g̃ sit oīs ge. ī constructiōe: nō tm̄ oꝫ ꝙ sint oīs ge. in declinatiōe: qꝛ rōe legis q̄ in declinatione oīs ge. obseruat᷑: inde p̄dicta incōueniētia p̄uenirēt certe bene dr̄: Uir aduena: mulier aduena: mācipium aduena. Nō tamē in declinatiōe dicā hic ꝛ hec ꝛ hoc aduena. Et no. ꝙ ista tria memor: hebes ꝛ teres ꝯ̄tuis a Pris. q̄nqꝫ tm̄ cōis ge. inducunt᷑ recte pñt dici oīs ge. in declinatione. sed neutrum plurale ipoꝝ in a: nō reperit᷑ vsualiter. De hospes dicimus qd̄ est cōe: vt hic ꝛ hec hospes: tā ī singlari. ꝛ ī plurali sꝫ hec hospita huius hospite in singulari femininū: in plurali est neutrū hn̄s tm̄ ntm̄ actm̄ ꝛ vtm̄: ꝛ sic est ethroclitū: vt ntō hec hospita. actō hec hospita: vtō o hospita. Idē ē dicendum de sospita: qꝛ hic ꝛ hec sospes dicim᷒: ꝛ hec sospita ꝛc. in plurali hec sospita. De vber ꝛ degener dicim᷒ idem qd̄ de pauper licꝫ per auctoritatē quandoqꝫ finiant ablatiuum i: sed memor tam in e q̄ꝫ in i: teste Pris. De compos comes bipes q̄drupes ideꝫ dicimus quod de diues: ꝛ sic oīa predicta sunt cōmunis ge. ꝛ omnis diuersa consideratione: quedā tm̄ ex illis terminant ablatiuū in e tm̄: quedā vero in e ꝛ in i.

¶ Questio de plus.

q Ueritur etiaꝫ de plus victrix vltrix cuius generis sint. Ad hoc dico ꝙ plus in ntō actō ꝛ vocatiuo est neu. ge. sed in alijs casibus hꝫ tria genera. vn̄ facit ablatiuū tam in e q̄ꝫ in i: vt plurale vel plurali. Hoc autem ꝯtingit qꝛ nullū monasyllabū fe. ge. tm̄ repit᷑ desinēs in us. vn̄ nullū mōasyllabū in us potuit esse oīs ge. ac qꝛ cōparatiuū erat huius noīs multus ta: tum: oportuit ꝙ in reliq̄s casibus esset cōe triuꝫ generū: vt sui positiui generib᷒ rñderet. Et p̄pter hoc dicimus ꝙ fuit hoc nomē plus oīs ge. ī cōparatiōe: sed neutri tm̄ in declinatione: qꝛ erat cōparatiuū ad tria genera: vt iste panis ē plus illo: ꝛ hec farina est plus illa: ꝛ hoc frumētū est plus illo. Hac de causa ꝯtingit ꝙ in illis casibus q̄ hn̄t omne genus cōponit᷑ cum cō: vt cōpluribus cōpluris: cōpluri cōplures: ꝛ non in forma neutri: vnde nihil est cōplus. ꝛ hoc ideo qꝛ hec p̄positio cō iportat collectionē: ꝛ ob hoc potuit ꝯuēire cū oī genere: sed nō cū neutro: qꝛ multitudo recipit collectionem: simplicitas vō nō. De victrix ꝛ vltrix dixi supra in sc̄da parte vbi determinaui de accentu desinentium in trix.

¶ De epicheno genere.

e Pichenū genus. i. p̄miscuum sub vna voce ꝛ vno articulo animalia vtriusqꝫ sex᷒ signat: vt coru᷒ ꝛ aq̄la. ꝛ dr̄ epichenuꝫ. i. supra cōe: qꝛ supra vtriusqꝫ sexus a talia cadit. videt᷑ igit᷑ ꝙ hoc nomē p̄rim᷒ sit epichenū qū dr̄: Diliges deū p̄ximū: qꝛ sub vna voce ꝛ sub vno articulo venit p̄ masculo ꝛ femina. dico ꝙ hoc hꝫ ex iproprietate. i. p̄ figuraꝫ: ꝛ iō nō est epichenū. Itē demōstrato mare ꝛ femina bn̄ dicit᷑: Isti ciues currūt: ecce hoc nomē ciues vna voce vnoqꝫ articulo sumit᷑ p̄ masculo ꝛ femina: ꝛ ita videt᷑ ꝙ sit epichenū. Dico ꝙ hoc ꝯtingit ex improprietate: qm̄ ibi ē ꝯceptio generū: ꝛ sic nō est epichenon.

Uidetur etiam ꝙ hoc nomē substātiã sit epichenū.qꝛ sub vna voce ꝛ sub vno articulo comprehendit aīalia vtriusqꝫ sexus. Ad hoc dico ꝙ in regula Pris.intelligiṫ tm̄ o substantia iō nō est epichenū:qꝛ non ↄuenit tm̄ aīalibus vtriusqꝫ sexus imo etiā alijs rebus. Idem dicimus de oībus generalibus Item videtur ꝙ aīal sit epichenū:qꝛ significat aīalia vtriusqꝫ sexus vna voce ꝛ vno articulo. Ad h̓ dico ꝙ nullū nomē neu.ge.ē epichenū:quia nō signat rem vt sexatā:imo vt insexatā.aīal eni ↄuenit etiā aīalibus insexatis.mancipiuꝫ ḡ nō ē epichenū quūm sit neu.ge.q̄uis vno voce ꝛ vno articulo significet aīalia vtriusqꝫ sexus:qꝛ neutrū ge. dictū est a ꝑuatiōe vtriusqꝫ sexus. Itē noīa pisciū nō sūt ꝓmiscua: vt luci⁹ ꝛ anguilla:qꝛ nō gnāṅṫ ꝑ coitū:sed ꝑ solā ↄfricationē.ꝛ ita ꝓprie nō hn̄t sexū:ꝛ h̓ vt i plurib⁹ itelligas.h̓ dico qꝛ q̄dā pisces dicunṫ sexū hr̄e ꝛ coire:vt foce ꝛ murena.

¶ Questio de epicheno rationabilium.

Ueritur etiā q̄re nomina rōnabiliū nō sint aliquo mō epichena dico ꝙ certa sexus discretio fuit incerta causa:ſꝫ tn̄ quedam rōnabilia videnṫ hr̄e vtrunqꝫ sexuꝫ sicut hermaphrodite. Nā vt dicit Isi.xi.ethimol.hermaphrodite appellati sunt eo vt in eis vterqꝫ sexus appareat. herma q̄ppe apud grecos masculus:aphrodi femina nuncupaṫ. hi dexteram māmillā virilē:sinistrā muliebꝛē habētes vicissim coeundo ꝛ gignunt ꝛ pariunt.hoc etiā dicit Augu.in.xvi.li.de ci.dei.Sed potest dici ꝙ huiusmodi animalia sunt quedam monstra nature ꝛ irregularitas.

Ueri etiam pōt in q̄b⁹ aīalib⁹ epichenosis hēat locū:Ad h̓ dico ꝙ in quibusdā aīalibus ē sexus multum incertus: nec erat vocis qualitas nisi vna:ꝛ in illis potuit hr̄e locū epichenosis: vt dama talpa miluus ꝛ pica. Sed noīa q̈drupedum in a pn̄t esse tā mas.q̄ꝫ fe.ge.vt hic dama:ꝛ h̓ dama:h̓ talpa:ꝛ h̓ talpa.ꝛ in vtroqꝫ ge.accipiunṫ ꝓ aīalibus vtriusqꝫ sexus Ac noīa bipedum in a tm̄ sunt fe.ge. De his autem dico q̄ sint epichena:vt h̓ aquila:hec pica : h̓ noctua.sed columba nō fuit epichenū:qꝛ dicimus hic colūbus ꝓ mare:ꝛ h̓ columba ꝓ femina.ꝛ hoc ꝓpter fecūditatē accidit.sicut etiam gallus ꝛ gallina. Palūbus ḡ recte fuit epichenū ꝓpter īdiscretionē sexus ꝛ raram fecūditatē. Nomina aūt auiuꝫ epichena q̄ desinūt in a:iō sunt feminini magis.qꝛ aues eiusdē lenitatis sūt sic femie:ꝛ terminatio vocis in a maiorē ↄuenientiaꝫ hꝫ cū feminio q̄ꝫ cū masculio Nota etiā h̓ ꝙ oē epichenū ē mas.ge. vel fe. vt h̓ turṫ:h̓ aq̄la Et ↄsili adiectione pōt eādē ꝓmiscuitatē ſuare:vt vnus turtur volat: mō nō discernit sexū vt ↄsuenit fieri i cōi qn̄ dr̄ albus ciuis. Silr̄ si dicā alba aquila:nō fit mō restrictio ad feminaꝫ sicut fit in cōi:vt alba ciuis. Pōt ḡ dicivnus turṫ:ꝛ alba aquila tā ꝓ mare q̄ꝫ ꝓ femina. Tamen q̄nqꝫ ꝓmiscua ista recipiunt adiectiua ↄtra nām sui articuli cā discernēdi sexū.vn̄ inuenit. Anser erat cuidā ꝓcioso germine feta. Silr̄ est dictum de turture.Sola volabit:sola sedebit.tn̄ nobiliores auctores his abusionibus nō vtunṫ:sed etiā in alijs substātiuis adijciunṫ adiectiua ↄ suū articulū q̄nqꝫ rōe suppositoꝝ vt apud Salustiū: Pars in cruce positi sunt . ps in bestijs obiecti sunt.Q̄nqꝫ cā alterius substātiui qō subintelligiṫ : vt ꝓneste sub ipsa.subaudiṫ eni vrbe.Q̄nqꝫ cā exprimēdi nāꝫ rei:vt Triste lupus stabuṫ.i.res nāliter tristis h̓ ē tristiciaꝫ inferēs. Nō eni mas. ꝛ fe.ita exprimit naturā:vt neutrū.

¶ De genere incerto.

Incertum genus sine dubioꝫ est ab aīa ꝓpter diuersitatē vtētium opiniōes:ḡ ſm h̓ nō sumus certi cuius generis sunt noīa q̄ dicunṫ incerti generis:ḡ altera istarum locutionū est incōgrua. dies est serenus:dies est serena:ſꝫ nescimus vtrum modicū fermētū totā massā paste corrumpat.ḡ vtraqꝫ repudiāda est: dicit̄ q̄dā ꝙ sine dubio altera illarū ē incōgrua.sed qꝛ ꝓniores debemus esse ad saluandum q̄ꝫ ad damnandū: iō dicunt vtrāqꝫ esse recipiendam Nō enim sciūt cuius generis sint hmōi noīa:ꝛ silr̄ nesciunt. q̄ illarū locutionū sit incōgrua ¶ Nos vō dicimus ꝙ nulla dꝫ esse nobis dubitatio de genere istoꝝ noīuꝫ ꝓpter auctoritatē veterū q̄ vtroqꝫ genere vsi sunt. Auc̄tas eniꝫ est sn̄ia imitatiōe digna.Dicimus itaqꝫ ꝙ oīa noīa incerti generis sunt duum generū sine dubio Et hoc sepe dicit Pris. non tamen sunt cōis ge.qꝛ nulla est ibi cōitas quo ad aīam vel nām: nec ↄtraxerunt illa duo genera ex vna auctoritate : ſꝫ ex diuersis. Qū ḡ dr̄ h̓ nomē est dubij generis vel icerti:illa dubitatio nō est ad modernos referenda:sed ad primos inuētores:velut qū dr̄:Ceci vident.claudi ambulant:surdi audiunt.i.q̄ prius habuerūt cecitatē vel claudicationē vel surditatem:sed mō non sunt tales: ꝛ forsitan aliq̈ rō traxit antiquos ad h̓ duo genera:qꝛ dies q̄nqꝫ sumitur ꝓ certo tp̄e:q̄nqꝫ ꝓ incerto Qn̄ venit pro certo dꝫ esse mas.ge. qꝛ certitudo est in maribus.qn̄ venit ꝓ incerto dꝫ esse fe . ge. qꝛ nihil incertius q̄ꝫ femina iuxta illud:Quid leuius flamma:flamem:q̄d flamine:vētus:Quid vento:mulier : quid muliere:nihil.Silr̄ est finis cōsumans:ꝛ est finis consumens:in eo ꝙ ↄsumat hꝫ se ad modū maris:in eo ꝙ consumit hꝫ se ad modum femine.Silr̄ cortex in eo ꝙ munit arborē est q̈i mas.in eo ꝙ ab arbore patiṫ est sicut femina ꝛ ita pōt de alijs iudicari.Et sciēdum ꝙ noīa ita sunt icerti ge.in plurali sicut in singulari:ꝑter dies qō in plurali est tm̄ mas.ge.qꝛ nō hꝫ se nisi ad certū tp̄s i plurali numero.

¶ Questio.

Uero hic qū ſm auctoritatē veterū q̄dam noīa q̄nqꝫ sint neutri ge.q̄nqꝫ mas.vt hic pūctus ꝛ hoc punctum . ꝛ hic stadius ꝛ hoc stadium:ꝛ hic catinus ꝛ hoc catinum: quare non dicuntur incerti generis:Solutio:dicimus ꝙ masculinum taliū nominū iam cessauit:qꝛ non vtimur nisi neutro ge.istoꝝ nominum.Esto tn̄ ꝙ vteremur his nominibus in vtroqꝫ genere:nō tn̄ essent dicēda incerti generis:quia varias terminationes habent ſm diuersa genera quod in nominibus dubijs non cōtingit. Item queriṫ quare non habeamus aliqō adiectiuū incerti generis. Multa enim adiectiua ponit Pris. de quorum generibus videtur dubitare vt paup ꝛ diues. Ad hoc dico ꝙ non potuit neutrum incertitudinē cū masculino vel feminino vel cum cōi hr̄e qꝛ requiriṫ ꝙ vbi est incertitudo ibi sit vna ꝛ eadem terminatio diuersoꝝ generū ꝑ oēs casus . Hoc aūt nō hꝫ neutruꝫ cū alijs generib⁹.nā in q̄busdā terminatiōib⁹ cōuenit cuꝫ alijs generib⁹:ꝛ in q̄busdā discrepat:ꝛ iō neutrū ad incerti generis nām nō potuit ꝑuenire Et h̓ ē rō q̄re nullū adiectiuū ē icerti generis:qū oē adiectiuū ꝓpe hēat i se neutruꝫ.

¶ De ethroclitis.

Ethroclitorū noīuꝫ genere cōsuetuit queri.Ad cuius euidētiā sciās ꝙ q̄dā noīa ethroclisim patiūtur generis.i.diuersitatē ꝛ irregularitatē quādam in genere. vt h̓ celū ꝛ hi celi:h̓ epulū ꝛ he epule:h̓ locus ꝛ hi loci vl̓ h̓ loca:h̓ pelagus ꝛ hi pelagi. h̓ carbasus : ꝛ in plurali hec carbasa foꝝ:ꝛ ita ↄtingit in q̄busdā alijs Queriṫ ḡ vn̄ ista irregularitas exorta fuerit in generib⁹:Ad h̓ pōt dici ꝙ ab auctoritate diuersoꝝ vsuum h̓ ꝓcessit:ꝛ forsitā nō sine rōne: qꝛ videṫ ꝙ ethroclisis semꝑ immutet significationem: vt h̓ celū ꝓ ↄtinēte:sed hi celi ꝓ his q̄ ↄtinenṫ i eo : vt celi enarrāt gloriā dei.Et hoc epulū ꝓ corꝑali:sed epule larū:ꝓ spūali.i.refectiōe scie vel v̓tutis. vn̄ plato in thymeo:Uenistis ad epulas eternas . Et hic locus ꝓprie quantitas est circūscribēs corpus:sed h̓ loca ꝓprie de his dicunṫ in q̄b⁹ possessiōes hn̄tur.hi loci ꝓ locis dialeticis. Item h̓ pelag⁹ est alta nimis aq̄rū ꝓfunditas.sed hi pelagi gorū ad certitudinē ꝓfunde aq̄ restringiṫ . ꝛ hec carbasus vestis sinuosa:q̄ tn̄ viro ꝛ mulieri ↄuenire pōt.sed carbasa foꝝ ad vela nauiū ꝑtinēt. h̓ infern⁹ ꝓ loco gnāli oīum penarū. h̓ sibil⁹ est boium:sed sibila sūt ſpentū.hec topica ce ꝓ scia:ſꝫ topi

ea coꝛ ꝑ li. Idē ē dicēdū de rhethorica ꝛ analetica. Item h̄ menalus ꝑ totali mōte. sed menala loꝛ ꝑ appēdicijs et collibus sibi adiacētibꝰ. Hec pgamus huius pgami ꝑ ciuitate: ſ; h̄ pergama moꝛ ꝑ edificijs suis. hoc poꝛrū ꝑ maioꝛibus. hi poꝛri pro minoꝛibus. hi freni per se: ꝛ hec frena noꝛ. cum suo apparatu. h̄ rastrū ꝑ vna spē ligonū. ſ; rastri rastroꝛ ꝑ oībus spēbus ligonū. ꝛ ita pōt diligēs pscrutatoꝛ inuestigare differētiā in hmōi ethꝛoclitis. Sepe tamē iste ꝓprietates ab auctoꝛibus nō seruant̄. videt̄ ḡ ꝙ h̄ nomē felix ꝛ cetera silia sunt ethꝛoclita: q2 h̄ nomē felix i ntō ē oīs ge. sed in actō nō est oīs ge. sed neutri: ergo variat genus: ꝛ sic est ethꝛoclitū. Illi ꝗ dicūt oē genus esse quoddā; accidens ꝑ se: bene ꝯcedunt ꝙ ibi est ethꝛoclisis. Nos vero dicimus ꝙ non: q2 qū felix fit omnis ge. dicimus ꝙ est neutri: ꝛ sic non variat genus.

q Ueritur etiā an sit dicēdū; vnus celoꝛ aut vnū celoꝛ. dicūt quidā; ꝙ vtrūq; hn̄ dicit̄ diuersis respectibus: q2 enī partitiuū pōt respicere genus qđ illic est. i. genus gtī: ꝛ sic est dicēdum vnus celoꝛ. ꝛ q2 pōt respicere id solū ꝑ quo partit̄ singulariter: ꝛ sic est dicēdum vnum celoꝛ. ꝛ sic est sensus: vnum celoꝛ. i. vnū celū de nūero celoꝛū: ꝛ vnū; epularu;. i. vnum epulū de numero epularū. Nō ṽo dicimus ꝙ partitiuū d; respicere genus qđ illic est: q2 cōparationem h; ad res ꝑ gtīn suppositas sm̄ genus qđ accidit gtō. Et sic ē dicendū: vnus celoꝛ: vna epularum: ꝛ nō vnū celoꝛ: nec vnū epularū. Nō tn̄ sequit̄: vnus celus: vna epula: q2 genꝰ plurale est foꝛtius singulari. In gtō aūt noīs collectiui pōt fieri partitio ita ꝙ genus a rebus suppositis ꝯtrahat̄. vn̄ bn̄ dicit̄: vnus istius gētis est soꝛtes: ꝛ vna istius ppl̄i est maria. Et scias ꝙ ethꝛoclisis fit q̄tuoꝛ modis. s. genere quando dictio ē alterius generis in singulari q̄; in plurali; vt h̄ celū hi celi. Declinatiōe qn̄ dictio ē alterius declinationis in singulari q̄; in plurali: vt vas vasis: pluraliter h̄ vasa vasoꝛ. Numero: qn̄ numerus nō recte foꝛmat̄ a singulari: vt singulariter ego pl̄raliter nos. Casu: qn̄ gtūs nō recte foꝛmat̄ a suo ntō: vt h̄ iupiter: gtō huius iouis. Multa ad genus ptinentia infra ponā: vbi de declinatione noīu; agam ꝛ in quarta parte vbi agetur de silemsi siue de conceptiōe. Amodo de numero videamus.

De numero.

n Umerus inter accidentia noīs tertiu; locū ḋ iure possidet. Natura enim numeri distinxit genera: ꝛ ipsa multiplicant̄ numero: quoꝛū generū multiplicatio retinenda est ad cōseruādas species in esse. Et certū est ꝙ nō pn̄t spēs teneri in esse nisi ꝑ multiplicitatē particulariū. Hoc aūt non pōt fieri nisi pꝛius existēte generū multitudīe. Bene ergo post spēm de genere: ꝛ post genus de numero ē agendum.

q Ueri solet Cui parti accidat numerus. Dico ꝙ nūerus accidit cuicunq; accidit psona: ꝛ ecōuerso: q2 psona dr̄ quasi ꝑ se vna: ꝛ sic vnitas ē pfectio ipius psone quo ad q̄d. vn̄ gerūdia ꝛ supina carēt numero: q2 carēt psona. Aduerbijs aūt nō accidit numerus nec psona: l; q̄dā aduerbia sint numeralia vt bis ter. ꝛ q̄dā psonalia vt meatim ꝛ tuatim: nō q2 hn̄t nūerū vel psonā ꝑ accidēte: ſ; ꝑ significatiōe: ꝛ sm̄ h̄ pōt nūerus diuidi a psona. vn̄ tn̄ ꝙ age ꝛ agite hēant nūerū ꝑ accidēte: q2 age reqrit ṽbū singl̄are: vt age lege. sed agite ṽbū plurale: vt agite legite: ḡ accidit ei nūerus. Ad h̄ dico ꝙ indifferēter iūgunt̄ cū ṽbo singularis nūeri ꝛ pl̄ralis: vt age legite: ꝛ agite lege. vn̄ Statiꝰ: En age ab diuersis thalāos fuare maritis. Itē Prosp: Age iā pcoꝛ meaꝛ comes remota rerū. itepidā hac neq; vitā dn̄o ḋo ducemꝰ. ꝛ h̄ vult Pris. q̄ in. v. li. vbi agit de nūero dicit: Nūeros aūt he hn̄t dictiones q̄ psonas quoq; hn̄t: vel finitas vl̄ īfinitas. i. noīa verba: vel pticipia ꝓnoīa. vn̄ si deficiat in psonis verbū: ꝯficit etia; in nūero q̄lia sunt īfinita: impsonalia: gerūdia vl̄ supina. Aduerbiū enim q̄uis sepe demōstret nūerū ad signifi catonē noīu; nūeraliū: nō tn̄ q̄si accidētē hūc h;. ꝛ sic patet ꝙ numerus nullo mō accidit aduerbijs. vnde ille versus ē repudiādus: Plurībus est agite dicēdū: sed age soli.

n Umerus aūt ꝓut h̄ sumit̄ diuiditur in singularē numerū ꝛ pluralē; q2 satis ē in hac arte vnū a multo vel multum ab vno discernere. At reliq̄ diē numeroꝛ ad aliam ptinēt facultatē. Iste vero sunt pncipales: q2 vnitas ꝛ binariꝰ sunt duo pꝛincipia nūeroꝛū: tn̄ differenter: q2 vnitas est pꝛimū pꝛincipiū et simplex. Binarius aūt ē pncipiū scdm̄ ꝛ cōpositū. ab vnitate ḡ est singularis. a binario aūt ē pluralis vn̄ sic binarius geminat vnitatē: sic pluralis numerus si ē vere pluralis d; geminare suū singulare vt hō ꝛ hoīes.

s Ed queritur de quibusdā noībus quoꝛu;: pluralia non gemināt suū singulare: vt vter: alter vterq; neuter ꝛ alteruter. ita eni; dicunt̄ de duobus ī plurali sicut ī singulari. Un̄ Boetius: Inter vtrasq; lr̄as. i. inter ambas. Queriť ergo vn̄ hoc ꝯtingit: Ad h̄ dico ꝙ hec noīa dicta sunt a dualitate q̄si pncipali significatiōe vn̄ nō pn̄t eam relinquere in singulari nec in plurali: sicut nec hō relinq̄t humanitatē siue dicat̄ de vno siue de pluribus. Dicimus ergo ꝙ nō geminant dualitatē: q2 in vtroq; numero distribuunt: siue partiunt̄ respectu duoꝛ: sed tn̄ gemināt numerū appꝛehēdēdi dualitatē: q2 pōt dualitas appꝛehēdi vt vnum: ꝛ h̄ faciūt p̄dicta noīa in singulari. ꝛ pōt appꝛehēdi vt plura: ꝛ h̄ faciunt eadem noīa in plurali: ꝛ sic geminant sine dubio singulare. Numerus enim apud naturā ē plura: sed apud animā est vnū: ꝛ ideo pōt duobus recte modis appꝛehēdi. Itē etiam dubitat̄ de h̄ noīe vnus q2 inuenit̄ q̄nq; ī plurali: vt vne ꝛ altere scbale: sil̄r vna moenia. Et illud Terentij. Ex vnis nuptijs fecistis geminas. Ad h̄ dico ꝙ non geminat vnitatem. q2 illa est pncipalis eius significatio: sed vnitas pōt appꝛehēdi vt vnū ꝛ vt plura: ꝛ hoc merito: q2 est vnitas pura ꝛ vnitas impura: Sic ergo geminat singulare q̄tū ad modū appꝛehēdēdi. ꝛ hoc fit rōne quoꝛūdam nominū q̄ tn̄ in plurali numero declinant̄: ꝛ quandoq; significant vnum vt plura: quādoq; plura vt plura. vn̄ bene dicitur Una arma: vne nuptie: sed male dicitur Uni hoīes: vne mulieres. In masculino aūt genere nō inenit̄ apō auctores ī pl̄ralinumero. Posset tn̄ dici: vni manes: vl̄ vni penates: nisi vsus resisteret. Et nota ꝙ vnꝰ q̄nq; sigt̄ vnitatē aioꝛ. vn̄ ī Actibus apl̄oꝛū: Multitudis credentiū erat coꝛ vnū ꝛ aīa vna: ꝛ sm̄ h̄ posset dici: Iste mĺieres sunt vne. i. vnanimes. ꝛ coꝛda nr̄a sūt vna. i. vnanima. Un̄ Lucanus Fecere nephas in ptibus vnis. i. vnius animi ꝛ volūtatis.

Questio de vtroq; numero.

n Unc de vtroq; numero videamus. Scias igit̄ ꝙ singularis numerus est foꝛma dictionis significantis vt vnum. Pluralis aūt numerus est foꝛma dictiōis significantis vt plura. Isti vtriusq; modi notātur quādo pueris dicit̄: Cuius numeri: singularis. Quare: q2 singulariter pfert̄. i. vt vnū designās. pꝛofert̄ pluraliter. i. vt plura designās. Sed cōtra hoc ita obijcit̄. Chimera est opinabilis: hoc nomen chimera sigt̄ rem suam vt vnū: sed ipa nō est vna: nec pōt esse: ergo sigt̄ eam falso: ꝛ ḡ hec debet iudicari falsa: chimera est opinabilis: quēadmodum chimera si iudicaret̄ vt alba qū ipa non sit alba: h̄ iudicaret̄ falsa: chimera est alba. Querit̄ etiam cui talis singularitas insit: Dico ꝙ inest appꝛehēdēti ꝛ nō est foꝛma nature sed rōnis. ꝛ l; aliter sit q̄; appꝛehendat̄: non tamē appꝛhēdit̄ falso: q2 aliud est de albedine aliud de mō appꝛehendendi. Albedo enī est foꝛma naturalis. singularitas aūt est foꝛma rōis siue intellectus. vnde inest tn̄ aīe: ꝛ ideo nō surgit inde falsitas: q2 bene inest cui debet inesse. Possumus ēt dicere ꝙ talis singularitas inest chimere per ut ipa est apud aiam ꝑ intellectū solū: q2 tale figmentum ē vnum ꝑ appꝛehensionē q̄uis nihil sit in natura: ꝛ hoc est quasi idem quod pꝛius dictum est.

¶ De discretione numeri.

q **Ueritur** que noia discernāt numerum et que nō: Ad hoc dico q̄ substātiua vt hō et hoies. et adiectiua substātiue tēta: vt album discretionē quantitatis in rebus suppositis faciunt: vt est hō: q̄ vnū. et sunt hoies igit̄ plura: vt albū currit ergo vna res alba. Sunt tñ quedā noia substantiua que in eodē numero veniunt tā p vno q̄ͣ pluribꝰ: vt vinum: et arma: et hec dicunt̄ noia cōplexiua: q̄ quoddā vinū est vnū et quoddam vinū est plura. Silr quedā arma sunt vnū: et quedam arma sunt plura. non tñ hmōi nomina habent duos modos significandi. s. singulariter et pluraliter: sed vel singulariter tm̄: vt vinū: vel pluraliter tm̄: vt arma. Adiectiua aūt sicut et verba carēt numeri discretione q̄ͣtum ad pprietatē quā significāt: qm̄ attribuūt eā cōplexiue. i. tam p vno q̄ͣ p pluribus: vt albus. i. participās albedini vel albedinibus. vñ vere pōt dici: populus ē albus: q̄ tot imprimit albedines hoc nomē albus quot sunt hoies in populo. Similiter populꝰ currit: tot eñ cursus attribuūtur populo ex quot hoibus populus cōstat. Nō tñ adiectiua habent numerū cōplexiuū: sed vel significāt singulariter tm̄: vt albus vel pluraliter tm̄. vt albi. Nō ignorat tñ q̄ mlta noia sūt singularis numeri et pluralis in eadem voce vt dicit Pris. in. v. li. vbi agit de nūero: vt pote: albi sedes: manus et res illi et illa: sed hoc simul et eodē respectu nulla dictio casualis hr̄e pōt. In verbis aūt hoc iō nō ɔtingit vt dicit Pris. q̄ nullū verbū in eadē voce apud latinos est vtriusq̄ numeri. Si obijciat̄ de hoc v̄bo audire quod est plis numeri in preterito verbi actiui: et est singularis numeri in futuro passiui: et h̄ habet in eadē voce psus. Dico q̄ aliud est verbū actiuū: et aliud passiuū: sicut alia est actio q̄ͣ passio.

q **Ueritur** aūt vñ istud cōtingat q̄ substātiua ex maiori pte faciunt discretionē numeri: sed adiectiua nō. Ad h̄ rñdendū q̄ eā formalis hoc facit: q̄ forma substātiualis agit ad numerū: qm̄ ab ea fit pfectio et eē rei: et hāc designāt nomina substātiua. Forma v̄o accidentalis nō facit ad numerū q̄ nō facit quid sed alterū: et iō adiectiua nō habent numerum qui fit a rebus: sed a modo significandi tantum.

e **Xcipiuntur** aūt numeralia: q̄ͣuis nō dicātur ppꝛie adiectiua. Ea enim attribuūt rem suā cū discretiōe numeri: vt isti sunt duo. i. vno binario participātes. Si eñ carerēt numeri discretione: iam sequeret̄ q̄ quattuoꝛ essent duo: q̄ quattuoꝛ participant binario vel binarijs. Eadem rōne multe possunt esse duo. Patet igit̄ q̄ numeralia copulant cum discretione numeri et merito: q̄ inuenta fuerūt ad indiscretionē numeri remouēdam. Et sic q̄ͣtū ad hoc imitantur naturā substātiuoꝝ: q̄ semp numerus comitat̄ formā substātiualem. vnde Pris. numerū appellauit formā. Hec est rō quare alteriꝰ nature adiectiua nō copulant̄ numeralibus: sicut nec substantiuis. vnde male d̄r: isti sunt duo et albi: sicut male d̄r: isti sunt albi et hoies. Scd̄m hoc videt̄ q̄ oia numeralia sunt dicēda singularis nūeri: q̄ copulāt rem suam cū discretiōe singularitatis: qd̄ si verū est: ergo sunt singularis numeri quo ad intellectū: et sic poterit dici. duo currit. Solutio: Dicimꝰ q̄ oia nūeralia sunt pluralis numeri: etiam realiter p̄ter vnꝰ: q̄ numerus apud naturam est plura. Nā duo venire p binario idē est qd̄ venire p duabꝰ vnitatibꝰ qm̄ significat ipm̄ i cōparatiōe suppositoꝝ: sed qm̄ numerus significat̄ adiectiue: fit sermo de ipo tanq̄ͣ de vno: vt binarius est discreta quātitas: q̄ est vnū apud animam: et sic nihil est dictum duo currit.

De similibus numeralibus.

s **Unt autem** q̄dā sīlia numeralibus q̄ tñ in singulari numero dicunt̄ de pluribus: vt geminus: duplex multus: binus: et sīlia: vt iste hʒ geminū bouē. i. duos: et iste laborat duplici morbo. i. duobus: et iste fert̄ bina ceruice. i. ceruice duoꝝ: et sic substātiua que ppꝛie dicunt̄ de vno virtute taliū noiū pertinēt ad plura modo significandi generaliter seruato. Nō eñ bñ dicit̄: geminus bos currit. et videt̄ q̄ possit recte cōcedi. geminus bos est duo boues. nō tñ bos est boues q̄ cessante cā. i. adiectiuo cessat effectꝰ.

¶ De dubijs numeroꝝ.

q **Uero** hic an vigintiunus sit singularis numeri: an pluralis: Refert eñ multū an sit dicēdum: vigintiunus homo: an vigintiunus hoies. Dicūt q̄dam q̄ vtrūq̄ bñ dicit̄: q̄ tale nomē hʒ in se cām singularitatis et pluralitatis. Dicunt alii q̄ tale nomē est pluralis numeri tm̄: q̄ maioꝛ numerus vincit minorē. vñ vigintiunus hoies est dicēdum: et nō vigintiunus homo. Scd̄m istos ɔtingit q̄ ablatiuus pluralis definit in o: vt vigintiuno: et ntīs pluralis in us: q̄ͣuis non sit quarte declinationis: vt vigintiunus: et gtīs pluralis i ius: vt vigintiunius: qd̄ totum est contra regulas artis. Nos vero dicimus q̄ recte dicēdū est vigintiunus hō: et non vigintiunus hoies: q̄ finis vincit principiū teste Pris. vnde probat q̄ hmōi debet esse nomē potius q̄ͣ pnomen rōne nois qd̄ est in fine. silr dicit in libro ɔstructionū q̄ terminatio maxime obtinet partes oꝛonis: et sic in compositiōe huius nois vigintiunus magis est tenēda ɔstructio huius nois vnus propter finē. vnde Boetius in arithmetrica sua talē ponit latinitatē: si septies tres addant̄: in vigintiunū numeri cadūt: nō eñ dixit in vigintiunū numeros Si q̄ͣ vsq̄ͣ inueniat̄ cōstrui cum plurali: dicendū est q̄ hoc non est de arte: sed est abusio quedam vt si diceres: Iste habet vigintiunā marcas. Dicimus ergo q̄ hoc nomē homo rōne sue cōitatis trahit̄ ibi ad collectionem: et hoc habet ibi ex adiūcto. vñ vigintiunꝰ hō nō est vnus hō: sed plures homines: nō tñ hō est hoies. Pōt etiā hoc nomen in plurali numero declinari sicut et vnus: et vigintiune schale: et vigintiuna moenia. Nolumꝰ etiam p̄terire q̄ quidā ita ista distinguūt. Si substātiuū p̄cedat tunc dʒ pluraliter sumi: vt habeo denarios vigintiunū. Si vero postponat̄: debet singulariter sumi: vt habeo vigintiunū dēariū: et certe ista sententia multum elegantie habet: quia respicit impressionem numeri propioꝛis.

o **E propriis** noibꝰ locoꝝ qui in plurali tm̄ declinant̄ queritur an possint ɔstrui cum verbo singularis numeri: vt dicatur Pise est pulchra: et videt̄ q̄ sic: q̄ huiusmodi noia sunt singularia itellectu: sʒ voce plalia. Ad hoc dico q̄ icōgrua est: q̄ modū significādi hēt pluraliter: et h̄ est qd̄ dicit Pris. q̄ huiusmodi noia sunt singularia intellectu. i. vnam rem singularem designāt intellectu: tñ voce pluralia i. designāt eam vt plura: et iō nō pñt supponere v̄bis singularis numeri: nisi fiat alia institutio in singulari: vt pisa est bōa.

¶ Sequit̄ nunc de ppꝛioꝝ nominū numero.

s **Ed queritur** q̄re ppꝛia nomina locoꝝ sepe in plurali numero instituant̄ et inueniant̄: cum de iure sue significationis nomē ppꝛium careat pluralitate. Ad hoc dico q̄ locus pōt ɔsiderari vt vnū et vt plura. Rōne cōtinentis est vt vnū. Rōne contentoꝝ est vt plura: quia est locus cōtinens et locus ɔtētus. Et hac ɔsideratione pñt noia locoꝝ institui tam in singulari q̄ͣ in plurali.

¶ De singulariter declinatis tm̄.

n **Ota hic** q̄ vt dicit Pris. q̄dā noia sūt semp singularia vel natura vel vsu. Natura: vt propria: q̄ nō significāt q̄litatem cōem: vt achilles: sol et luna. Usu v̄o sunt singularia. que lʒ q̄litatē cōem significēt. vsus tñ pferri ea singulariter tradidit: vt sanguis et puluis. Et scias q̄ sol et luna sunt ppꝛia sm̄ opinionē platonis: q̄ putabat plāetas habere spūs rōnales. et illū sequit̄ Pris. dicendo q̄ sunt propria. Sed cōsiderata natura rerū put eas aia speculat̄ cōia sunt. et hoc vult Aristo. quē Pris. q̄ͣq̄ͣ imitat̄ dicendo q̄ sunt appel

latiua. Cetera vero nomina planetarū: vt saturnus iupiter mars venus mercuriꝰ ꝓpria sunt: qꝛ sunt imposita stellis astrologica occasiõe sumpta a quibusdā peritis ꝑsonis.

q Uinqz tamen modis ea ꝗ semꝑ sunt singularia natura vel vsu ad pluralitatẽ trahunť. Euētu vt duo catones. Partitione: vt galliarum alia comata: alia togata. Opinione: vt duo soles. Lucanus in commento: Europāqz alios soles asiamqz videntes. Auctoritate veterū: vt mella ꝛ vina. Officio appellatiui: vt apud Ouidiū. Illic ꝛ multos hectores eē puta. i. multos fortes. Sunt tñ quedā ꝓpria ꝗ rõnabiliter in vtroqz numero accipiunť: qꝛ cõueniunt cõiter oībꝰ de cognatiõe: sed hoc nõ de natura cõis qualitatis ꝓcessit: imo ex q̃dā accõmodatione: qꝛ funguntur loco nominū patronomicoꝝ apud latinos: vt cornelij: metelli: camilli: cesares. Unñ Ouid. Cesaribus virtus ↄtingit ante diẽ. Sūt ꝛ alia ꝗ singulari numero carēt: ꝛ sic sunt sꝑ pluralia: vel natura vt pisces ꝛ gemini: vel vsu quēadmodū cõplexiua que tñ pro vno ꝙ pro pluribus supponunt pluraliter: qꝛ magis habēt se ad multitudinẽ ꝙ ad vnitatem: vt manes menia. Sed ea que semper sunt pluralia natura vel vsu rarissime ad singularitatem descēdūt. ꝛ hoc iõ qꝛ pluralitas est fortior singularitate. vel qꝛ vnitas nõ nascitur a multitudine: sed multitudo ab vnitate. Quedā tñ ab illis q̃nqz accipiūtur in singulari: vel auctoritate: vt tenebra ꝛ schola: vel alia institutione facta: vt theba thebe. vñ Statius. Uiue superstes ait direqz ad menia thebe: solus abi. Et tñ ꝓ eadẽ ciuitate dicimus ꝛ thebe thebaꝝ. Unñ Hora. Thebis nutritus an argis. Q̃nqz cõtingit ibi ethroclisis: qꝛ mutat significationẽ mutato numero: vt de spere vesperarū: ꝛ vespera re in alio sensu: ꝛ he opes opum: sed ops opis in alio sensu. Predicta possunt ↄfirmari ꝑ Pris. in lib. v. vbi determinat de numero sic dicētē. Sunt quedā noīa semꝑ singularia vel natura vel vsu. Natura: vt ꝓpria: que naturalr indiuidua sunt: vt iupiter: achilles: sol luna. ꝛ italia. Usu que singulariter ꝓferri tradidit vsus: vt sanguis ꝛ puluis. In his tñ ipsis est: qñ vel euētus vel partitio regionū: vel diuerse opiniones: vel auctoritates veterū cogūt: vel qñ pro appellatiuis quoqz proferūtur: vel in plurali numero ꝓferātur. Silr sunt quedaꝫ semꝑ pluralia vel natura vel vsu. Natura vt gemini ꝓpriū in signo celesti: ꝛ pisces Usu: vt manes: arma: menia saturnalia: kalende none idus: ꝛ oīa pene festoꝝ dierū noīa. Sunt quedam singularia voce: sed intellectu pluralia: que etiā cõpꝛehensiua dicunť: vt populus exercitus: legio. Alia circa intellectū singularia: voce pluralia: vt athene thebe. Inueniūtur tñ in his quedā etiā singulariter prolata idẽ significantia Statius in. ij. thebaidos. Uiue superstes ait direqz ad menia thebe. Hec Priscianus.

Quando sit dicendum vni vos.

o E quadam vsuali locutione dubitaẽ vt cū dicimus vni cā honoris. Uos estis boni vel bonus: pluralitas ista significat plures personas. i. plures personatus illi cui loquimur inesse. ꝛ per hoc captaẽ q̃dā beniuolētia. Hec aūt locutio prius introducta fuit a cesare qui solus oēs dignitates vrbis accepit: sed hoc in abusionẽ maximā iam deuenit: qꝛ cuilibet populari dicimus vos: ꝛ ita false loquimur vel incõgrue teste Donato: qꝛ si vni dixerimus. Saluete: solocismū facimus. Unñ quidā trutānus: vnū vosamꝰ falso vterqz tuamus. Traxit enim voso vosas ab hoc plurali vos ꝛ tuo tuas ab hoc singulari tu. Dicūt ergo quidā ꝙ debet adiectiuum in plurali numero poni: vt Uos estis boni humiles ꝛ benigni. Nos vero dicimus ꝙ siq̃s loquatur i ṗma ꝑsona de se pluraliter: oīa debēt sibi in numero respõdere: vt nos sumus parati ꝛ proni ad honorẽ nostruꝫ. Loquiẽ enim qui sic loquitur potius cõceptiue: ꝛ sic aliquos alios sibi ↄsociat: vt facit apostolicus vel alius dñs. Nam qñ loquiẽ nõ cõceptiue. tunc singulari sermone vtitur diceñs cum propheta. Uentrem meum doleo. Qum ergo sermo dirigiẽ ad secūdā ꝑsonā causa honoris: si est adiectiuū nomẽ significatione tñ: dictio sequēs dꝫ in singulari numero poni: vt vos estis pater meus: dominus meus benefactor meus. Si vero est adiectiuum voce ꝛ significatione ꝛ est nomen: ꝛ imediate veniat cum substãtiuo: dꝫ poni in plurali numero: vt vos albi curritis: si mediate veniat: debet potius in numero singulari sequi: vt vos estis bonꝰ: ꝛ vos estis pius. Et hoc iõ vt per adiectiuū singulare ostendaẽ ꝙ ꝓnomen ibi sumitur pluraliter tñtū cā honoris: nõ causa vere pluralitatis. Preterea cū adiectiuū sit tertie ꝑsone tñ: nõ pōt ad hāc improprietatẽm accedere: qꝛ tertia persona causatiuis honoris nunꝙ pluraliter sumitur: eo ꝙ caret discretione sermonis. Est ergo dicenduꝫ vos estis bonus: ꝛ non boni. sicut etiā ipsum idioma sonat: ꝛ minor iproprietas est si dicā. Uos estis bonus: ꝙ si dicam Uos estis boni. De participio aūt dicimus ꝙ pōt in vtroqz numero sequi eo ꝙ habet naturā verbi: ꝛ naturā noīs adiectiui. Nā bñ diciẽ Uos estis vocatus episcopus: vel estis vocati episcopi. Rectius tñ est ꝙ sumaẽ pluraliter sicut verbū: quia maiorẽ cõueniētiā hꝫ cū verbo ex quo ꝛ nascitur. vnde dicēdū est Diligo vos benefacientes mihi: ꝛ non benefaciētē mihi. Ad hoc dico: ad talem pluralitatem si sequiẽ relatiuū substātie in nominatiuo casu debet eiusdeꝫ numeri esse: qꝛ tunc est eiusdẽ persone cū verbo antecedēte: vt diligo vos qui benefacitis mihi: at si sequatur i obliquo debet singulariter poni: qꝛ tunc nõ amittit naturalem personam. i. tertiam: que quidẽ nunꝙ istā improprietatẽ recipit. Et ꝙ relatiuū in obliquo teneaẽ in vi tertie ꝑsone: quāuis antecedēs sit scđe ꝑsone: pꝫ ex eo ꝙ pōt recipere hꝫ relatiuū suus: qđ nunꝙ referẽ nisi ad antecedēs tertie persone. vnde bñ diciẽ Tu queꝫ diligit suus filius veni huc: ꝛ iõ nõ pōt fieri inde ↄuersa locutio vt dicaẽ Tu qui diligeris a suo filio veni huc qꝛ relatiuū positū in ntō casu esset vt suum antecedens secunde persone. vnde non posset recipere hoc relatiuum suo. relatiuum enim id refertur ad alterū relatiuū. Dicendū est ergo vt ex predictis pꝫ. Diligo vos ad cuius benignitatem recurro ꝛ non ad quorum.

q Uero etiaꝫ hic an cā honoris possit hoc nomen domino geminari in salutationibus vt Patri ꝛ domino plurimū reuerēdo dño Petro archidiacono ianuēsi. Ad hoc dicūt quidā ꝙ est ibi tautologia ꝓpter inutilem repetitionem huius datiui dño ꝛ ideo ſm eos nõ est talis salutatio admittenda. Alij vō ṗdictā salutationẽ recipiūt dicētes ꝙ ṗmo dño preeminētiā sigt ꝛ alterū poniẽ causa vrbanitatis tñ. Et hoc recte pōt sustineri i lombardia qꝛ lombardi cā vrbanitatis fere omnes diuites vł nobiles dños appellāt indifferēter ꝛ hoc intelligo si mediate iunganẽ nā si immediate iungerenẽ nõ recte diceretur vt patri ꝙplurimuꝫ reuerendo ꝛ domino dño Petro archidiacono.

De figura nominis.

o E figura apte agiẽ post numeꝝ qꝛ post ꝙ res fuerunt distincte numero figurationes reruꝫ inuente sunt causa determinandi cõfusionem ꝛ causa habendi certitudineꝫ ꝑ ea que pñt circa aliq̃d deprehendi ꝛ ita figura sequitur numeruꝫ sicut ea que sunt exterius sequuntur id quod interius est.

q Uero quid sit figura i grammatica. Dico ꝙ figura est ex eodẽ vel diuerso ꝓueniēs q̃dā dispositio dictionis Ex eodẽ. i. ex īdiuiduo ꝓuenit simplex figura qñ dictio nõ pōt diuidi in ꝑtes itelligibiles q̃rū sensum hēat nec ẽ a cõposito deriuata vt magnꝰ. Ex diuerso ꝓuenit figura cõposita vt magnanimꝰ qꝛ pōt diuidi i itelligibilia suo toti cõueniētia. s. magnus ꝛ animus. Silr figura decõposita ꝓuenit ex diuerso vt magnanimitas qꝛ lꝫ hꝫ ꝑ se nõ posset diuidi i magna ꝛ animitas qñ animitas nihil est tñ traxit diuersitatẽ a cõposito qđ est magnanimus a quo deriuat.

¶De figure diuisione.

t **Res sunt** figure. s. simplex ⁊ cõposita ⁊ decomposita. Simplex figura vt tactũ est dicit̃ q̃ non põt diuidi in duas intelligibiles ptes prioris sensus capaces nec deriuat̃ a cõposito. Et scias q̃ dictio dicit̃ esse simplicis figure rõne intellectus nõ simplr̃ sꝫ cõparati ad vocẽ q̃ ipsũ aie represẽtat ⁊ sic talis simplicitas priuat diuisionẽ intelligibiliũ. vñ figura simplex dicit̃ accidere dictioni: ⁊ lꝫ ois intellectus dictionalis sit simplex. refert tñ inter intellectũ simplicis dictionis ⁊ cõposite: q2 simplex nõ hꝫ multitudinẽ in potẽtia sed cõposita hꝫ multitudinẽ in potentia intelligibiliũ. sicut mixtum ex aqua ⁊ vino potentialiter hꝫ vinum ⁊ aquam.

¶De figura composita questio.

q **Uid sit** figura composita q̃rit̃: Dico q̃ q̃cunq3 dictio põt diuidi p se in aliqua intelligibilia toti conuenientia: nec a cõposito deriuata: est figure cõposite. Jõ dici põt q̃ q̃daz dictiones sunt cõposite q̃ nõ diuidunt̃ in intelligibilia pp vsum deficientẽ: pñt tñ diuidi: vt cõpleo: ⁊ offendo. naz pleo ⁊ fendo non sunt in vsu per se. Dico q̃ q̃dã dictiones sunt que pñt diuidi in intelligibilia: sed nõ p se. vñ sunt figure decõposite: vt magnanimitas. h̃ enim diuidit̃ p aliud qd̃ ẽ magnanimus. Toti ꝯuenientia iõ dixi. q2 q̃dã pñt p se diuidi. sed nõ in talia ex q̃b⁹ suã significationẽ pducant: vt vires: qd̃ diuidi põt in vi ⁊ res. ⁊ iõ non est figure cõposite: q2 totuz non cõuenit cũ significatiõe illarũ partiũ. Sunt ⁊ quedam alie dictiones q̃ bñ pñt diuidi in duo intelligibilia toti cõuenientia: vt edoctus: nec tñ sunt figure composite: q2 trahunt suã cõpositionem ⁊ cõpaginem aliũde. ⁊ iõ sunt figure decõposite. Nã si cõpaginẽ nõ seruant. lꝫ a verbo cõpositionem trahant per se tñ cõponunt̃. vt cõfractus cõtract⁹ collatus. ⁊ cõpactus. Est enim compago iũctura pncipalis vocalis in ipo pñti vel pterito. q̃. s. nõ remanet in pticipio preteriti tpis vel supino. Dicẽdũ est ergo q̃ in talibus est p se cõpositio facienda. In verbo enim dicimus cõfringo cõfregi. sed in supino confractũ per se cõponit̃ ex cõ ⁊ fractũ. q̃uis hẽat cõpositionẽ a verbo ⁊ sic de aliis est dicendum.

e **E predictis** pꝫ q̃ q̃daz noia sunt dubie figure. vt impietas ⁊ infidelitas. q2 pñt per se diuidi in intelligibilia. et pñt hoc ab ante cõpositis habere. vt impietas ab impius ⁊ infidelitas ab ĩfidelis. Et nota q̃ magis hec ꝑpositio in q̃ aliqua facit hãc ambiguitatẽ. qd̃ iõ ꝯtingit q2 plures mutationes hꝫ in q̃ aliq̃ alia ꝑpositio. ⁊ sm̃ q̃ priuat magis cõuenit cũ noie q̃ cũ v̾bo. hꝫ enim exilẽ negationẽ sicut nomen hꝫ exilẽ cõpositionẽ. sꝫ verbũ hꝫ vehemẽtẽ. q2 pficit cõpositionem noia. vt hõ albus currit. ⁊ sic albedo ⁊ cursus in hoie cõueniũt. sed perfectio cõpositionis tota est a v̾bo Nomẽ enim qd̃ est albus figit cõpositũ. sꝫ verbum ostẽdit formã cõpositi. ⁊ sic nomẽ hꝫ se ad cõpositionẽ debiliter. sꝫ verbum vehementer. ⁊ iõ hec ꝑpositio in raro venit ad cõpositionem verbi qñ negat. q2 exilis negatio nõ põt remouere fortẽ cõpositionez. Inuenit̃ tñ inhonoro ras. vbi q̃dẽ in nõ negat honorẽ. sꝫ magis ponit cõtrariũ honoris. i. decus. In aliis aũt significatiõibus in sepe adiũgit̃ verbis vt incolo. inseruio. inquiro. infundo. iniicio. Noibus autẽ qñ priuat frequẽter adiungit̃. vt partim priuet ⁊ partiz ponat. q2 nõ põt noi auferre formã q̃n aliquã imprimat cum oẽ nomẽ datũ sit a forma. vt impius. priuat enim pietatez a subiecto. ⁊ ponit cõtrariũ. Silr̃ impietas priuat pietatem abstractiue. ⁊ ponit vitiũ sibi cõtrariũ abstractiue. sicut aũt se hꝫ hec particula in noibus ita se hꝫ in participiis. q2 participium pñtis tpis vel pteriti noialiter positũ. nullã aliaz ꝑpositionẽ q̃ in põt recipe p cõpositionẽ. quã suũ verbuz recipit vt impotens ⁊ indoctus. ⁊ hoc iõ q2 in exiliter mutat vt dixi. Sed alie prepositiões violenter. ⁊ iõ participiũ transiens in vim noĩs nullam ꝑpõnem p se recipit ad sui cõpositionem pter in. que est noibus appropriata. vñ participium futuri tpis noialiter positum eam non recipit. q2 sapit nãz verbi cũ infinitiuo p quẽ exponit̃. vt docẽdus. i. dignus doceri. ⁊ ita nihil est dictũ. Iste est indocendus. sic nihil est indoceri. ergo incultus. i. nõ cultus nomen est. sed incultus. i. habitatus pticipiũ est ab incolor incoleris.

¶De his que non possunt componi.

q **Ueritur** cur nõ recipiamus istas cõpositiões imbonus infortis. sicut impius ⁊ indignus: Ad hoc dico q̃ habemus opposita istoꝝ sine aliqua cõpositiõe. q2 malus opponit̃ bono ⁊ debilis forti. Nã cũ dicit̃ malus priuat̃ bonitas ⁊ imprimitur vitiũ. Similr̃ cũ dicit̃. Hic est debilis. tollitur fortitudo ⁊ imprimit̃ suũ ꝯtriũ. Sed quãuis nõ sit dicẽdũ imbonus vel in malus. tñ est dicẽdũ nõ bonus. nõ malus absq3 vlla cõpositiõe. ⁊ tñ ibi fit priuatio sine vlla impressiõe sui ꝯtrii. vt Loquor de hoie nõ bono. vel loquor de hoie non malo. Sciẽdũ tñ q̃ bonum ⁊ malum sunt Imediata. circa rõnalez creaturã. vñ seq̃tur de hoie q̃ si est nõ malus ergo est bonus. Si aũt est malus. ergo nõ est bonus. Sed circa alias creaturas hꝫ medium quod est indifferens. vt iste lapis est non bonus. ⁊ similiter est non malus. ⁊ ita non seq̃tur q̃ sit malus vel bonus. sed indifferens. 24

¶De compositis a non.

d **E hac aũt** negatione nõ sciendũ est q̃ prepositã noi per compositionem priuat tñ vt nullus ⁊ nemo. Non enim priuat rem siue qualitatẽ istoꝝ noium. sed attributionẽ sequẽtis verbi. vt nullus hõ currit. nemo disputat. Similiter nihil vt nihil currit. Sed qñ p cõpositionem adiungit̃ verbis sine dubio priuat ⁊ ponit. vt nolo nequeo nescio. Hec enim sola verba componunt̃ cũ nõ vt ostẽdat̃ pena inflicta hoi propter originale pctm̃. q2 punitus est bonitate scientia et potentia. Si aũt veniat p infinitatem. tũc hꝫ exilẽ negationẽ q2 priuat ⁊ ponit. vt non hõ. i. ens aliquod quod non ẽ hõ. sed tale nomẽ dicit̃ infinitum a dialecticis. et nõ est hec prepositio grãmaticoꝝ sed logicoꝝ tñ. q2 vtũt̃ ea pp necessitatem conuersionũ. In arte aũt grãmatica dicimus q̃ nõ qñ facit exilem compositionẽ negatio est. ⁊ tunc sicut dicit Pris. põt etiam adiũgi noi separatim: vt nõ bonus vir: nõ bona mulier: nõ bonũ mancipiũ: q2 nõ est dicendũ q̃ non bonus sit hic quoddã cõpositũ infinitũ: q2 si hoc eẽt corrũperet̃ accentus: ⁊ oporteret nos dicere nõ bonus añpenul. acuta. Ex p̃dictis habemus q̃ h̃ est recipiẽda Iste lapis ẽ nõ pius: nõ tñ est impius: q2 cũ dico nõ pius: li nõ venit p appositionẽ ⁊ priuat tñ. sed impius priuat ⁊ ponit. Et nota q̃ qñ li nõ venit p infinitatẽ. nullo mõ pt̃ infinitare dictionem q̃ in se hꝫ finitatẽ. ⁊ sic nõ infinitat verbũ pme vl̃ scde psone q̃uis infinitet v̾bum tertie psone: vt sortes nõ legit. hoc est agit aliq̃d sed nõ legit. Hac ẽt rõne nõ infinitat̃ aliqd̃ pnomẽ: vñ nihil est dictũ. Sortes est non hoc: q2 si hoc esset. bñ diceret̃. Lego nõ ego. i. aliq̃d qd̃ nõ est ego: ⁊ h̃ nihil eẽt. Et dictis iã hẽm⁹ q̃re magis h̃ negatio in cõponat̃ cũ noibus q̃ cũ v̾bis: ⁊ q̃lr̃ hec pticula nõ q̃nq3 faciat vehementẽ negationẽ. vt nullus. q̃nq3 tenuẽ. vt nõ bonus. quandoq3 infinitã. vt nõ homo.

¶De figura composita.

c **Omposita** figura vt ait Prisc. in. v. li. vbi agit de figura: in oibus ptibus oratõis inuenit̃. excepta interiectione q̃ sp̃ est figure simplicis. Participia v̾o sunt oia figure simplicis vl̃ decõposite. pter pauca nõ s̾uãtia ꝯpaginẽ suoꝝ verboꝝ. vñ sunt figure ꝯposite. vt contactus ꝯctus. cõpactus. ⁊c̃. filia.

q **Ueritur hic** q̃d obesse si diceremus Cõtactus ẽ figure decõposite: Dicimus q̃ hoc foret cõtra naturã q2 sꝫ hoc integra ⁊ pfecta fluerent a corruptis ⁊ impfectis. Naz cõtactus cõstat ex integris. sed cõtingo ex integro ⁊ corrupto. ⁊ ideo fuit cõpago seruanda. Naz minus pfecta veniunt a magis pfectis. ⁊ nõ econuerso.

s Ed queritur hic de hͦ participio ꝑtesum verbi impersonalis. vt tedet tedebat pertesum est. ꝛ hoc dicit Pris. ergo cōpositū descēdit a simplici. qd̄ eē nō pōt. Dico ꝙ sicut tollo accipit mutuo sustuli ꝯpositū. ita hoc simplex tedet accipit mutuo suppletionē a cōposito participio. qd̄ ab hoc verbo pertedet proprie venire debet. Et certū est ꝙ sepe simplicia ponuntur pro compositis. ꝛ econuerso.

v Idetur aūt ꝙ interiectio qn̄qꝫ sit figure composite. vt probdolor. ꝛ heuoe. Silr est q̄rēdū q̄re iteriectio nō potuit eē figure decōposite. Ad hͦ dico ꝙ iō nō pōt interiectio hr̄e figurā cōpositā. qꝛ ꝓpriū ē passiōis destruere vn̄ cū iteriectio affectū passiōis designet: naturā hꝫ cōpositioni ꝯtrariā. ꝛ pp hoc cōsueuit abscōdita voce ꝓferri. ergo prob dolor nō pōt esse vna pars. imo sūt due. sed heu ꝛ oe sunt due iteriectiones absqꝫ cōpositione sicut o vtinā sūt duo aduerbia optandi sine compositione venientia.

p Repositiones aūt apō grecos oēs sunt figure simplicis. sed apud latinos quedā videt̄ eē figure cōposite. vt aduersum. ꝛ inter. que ex ad ꝛ versum. in ꝛ ter cōponunt̄. qꝛ ternarius mediū hꝫ. vn̄ inter mediationē notat. sed considerata veritate oēs fere ꝓpositiones sunt figure simplicis natura. Quedam numerantur inter prepositiones que magis aduerbia sunt. ꝛ causam illorum dicit Pris. ꝙ figura composita in prepositione inuenitur.

¶ De compositis ex integris ꝛ corruptis.

s Icut in cōpositione rerū naturaliū q̄dā corrūpunt̄. vt farina ꝛ aq̄ in cōpositione panis. ꝛ quedā itegra manēt. vt fundamentū paries tectū in cōpositione domus. ita in grāmatica contingit. qꝛ fit cōpositio qn̄qꝫ ex integris. vt pulcher. qn̄qꝫ ex corruptis vt patricida. qn̄qꝫ ex integro ꝛ corrupto vt maledicus. qn̄qꝫ ex corrupto ꝛ integro. vt impiꝰ. Corruptiones aūt iste sūt in hmōi cōpositis cā cuiusdā elegātie atqꝫ ꝯueniētie. qd̄ in nālibꝰ ēt cōtingit vbi supflua resecātur. ꝛ enormia ꝛ aspera poliunt̄. Sed ꝯsueuit obijci sophistice Patricida cōponit̄ ex parēte ꝛ cedēs. hec aūt integra sunt. ergo cōponit̄ ex itegris. Itē ois dictio cōposita cōponit̄ ex his que sūt itegra. ergo ois dictio cōposita cōponit̄ ex itegris. Solutio. Dicimꝰ ꝙ hec ꝓpositio ex sigt cām materialē cū dico. Nomē cōponit̄ ex itegris. i. itegre sese habentibus in compositione. silr ex corruptis. i. corrupte venientibus ad compositionem. vnde non sequitur. Hoc cōponitur ex his que sunt integra. ergo ex integris.

q Uero de hoc quod dicit Pris ꝙ cuiuscūqꝫ mōi est cōpositū ex q̄tuor. nā nulla dictio pōt ex pluribꝰ cōponi q̄ȝ ex q̄tuor. hͦ vͦo nō videt̄ verū. qꝛ ipe dicit in tractatu ꝓpositionū ꝙ hec ꝓpositio cū nō venit p ꝯpositionē. sꝫ con. Ad hoc dicūt q̄dā ꝙ Pris. qn̄qꝫ accipit cū ꝓpositionē large. qn̄qꝫ stricte. Large cū dicit syllabicā adiectionē p cōpositionē venire. ꝛ hoc mō cuiuscūqꝫ mōi est cōpositū ex quatuor. Nam cūqꝫ ꝓprie est syllabica adiectio. sed ipse accipit ibi cūqꝫ p duabus partibus. Stricte aūt loquēdo nō dicit syllabicā adiectionē venire p cōpositionē. ꝛ sic nō est contrarius sibi. cū n. ꝓpositio nō venit p cōpositionē. sed qn̄ est syllabica adiectio sic. ita ꝙ cōpositio large accipiat̄. Nos vͦo dicimus ꝙ cū pōt p verā cōpositionē venire. nō tamē p se sed v̄tute huiꝰ cōiunctiōis qꝫ. ꝛ hoc vult ipse Pris. cū dicit ꝙ cū nō venit p ꝯpositiōē. Illud enim ꝙ dicit syllabicā adiectionē venire p cōpositionē. hoc nihil est. qꝛ Pris. vbiqꝫ dicit ꝙ syllabica adiectio n̄ accipit̄ p cōpositionē. dicimus ergo ꝙ quicūqꝫ cōponit̄ ex qui ꝛ cū ꝛ qꝫ. Ab hoc relatiuo qui trahit viꝫ relationis. qꝛ requirit duo v̄ba sicut hoc relatiuū qui. A prepositione hꝫ vt sit collectiuū. A coniunctione habet vt sit distributiuū. Similiter cuiuscūqꝫ mōi habet vim relatiui a cuius. A prepositione vero habet collectionem. A cōiunctione distributionē. Ab hoc genitiuo modi habet qualitatē adiectiuā. qꝛ talis genitiuꝰ regit̄ ex vi accidētis. vt liber huiusmodi.

c Omponūtur aūt noīa ex oībus partibus orōnis. excepta interiectione. qꝛ ipsa est alterius nature q̄ȝ alie. Nō. n. est ad placitū simpliciter. nec exit a rōne existente in sua potentia. sed ab irascibilitate vel cōcupiscibilitate ꝓcedit. ꝛ ab hoc nullū nomē cū iteriectione cōponit̄. Sꝫ pōt nomē cōpōi cū noīe. vt paterfamilias. cū v̄bo. vt armiger. cum participio vt senatusdecretū. cū ꝓnomine vt huiusmodi. cū ꝓpositione. vt ipine. cū aduerbijs. vt maleficus. cū ꝯiunctione. vt vterqꝫ siquis nequis ꝛc.

s Ed non videtur nomē cōponi posse cum verbo ita ꝙ ex eis cōpositū sit nomē. vt armiger qm̄ verbum trahit potius q̄ȝ trahat̄. sicut patet in hoc v̄bo edifico: qꝛ verbū est in opatiōe. nomē in quiete. ergo armiger nō debet cōponi a noīe ꝛ v̄bo. Nō enī est armiger idē quod arma gerit. imo armiger. i. arma gerēs. ꝛ ergo armiger nō est ꝯpositū a v̄bo. ꝛ hoc est ꝯtra Pris. Silr nō videt̄ posse cōponi cū participio retēto in vi participij. nisi ante cōponat̄ cū suo verbo. vt edificās ab edifico. qꝛ participiū silr est in opatione. ꝛ nullā pōt habere cōpositionem retentū in vi participij: nisi contrahat illā a suo v̄bo: ergo cū hoc gtō senatus nō cōponit̄ in eo ꝙ est ꝑticipiū: sed in eo ꝙ ē nomē ꝛ ita deberet dixisse pris. ꝙ senatusdecretū cōponit̄ a noīe: ꝛ nō a participio. Idē pōt de silibus obijci. vt homicida: celicola: armipotēs: qꝛ nō vident̄ hec posse cōponi a participijs in vi participiorū positis: cū v̄ba ipsorū has compositiōes nō recipiant. Dicimus ꝙ est cōpositio imediata: ꝛ cōpositio mediata. Immediata est que fit p ꝓpiora. Mediata q̄ fit p remotiora. Scdꝫ hoc dicimus ꝙ armiger q̄ntū ad imediatā cōpositionē cōponit̄ ex noībus. s. armorū ꝛ gerēs. sed q̄ntū ad mediatā reducit̄ ad v̄bū ꝛ iō dr̄ ꝯponi a verbo. qꝛ dr̄ armiger q̄ arma gerit silr senatusdecretū q̄ntū ad imediatā ꝯpositionē ꝯponit̄ ex noibꝰ. s. hͦ gtō senatꝰ ꝛ noīe qd̄ ē decretū tn̄ sꝫ q̄ntū ad mediatā ꝯpositionē ꝯponit̄ a ꝑticipio. qꝛ senatusdecretū ē illō ius qd̄ est a senatu decretum. ꝛ ita Pris. qn̄qꝫ hꝫ respectū ad imediatā cōpositionē. qn̄qꝫ ad mediatā. vn̄ ipse dicit ꝙ armipotēs cōponit̄ qn̄qꝫ ab hͦ gtō armorū. qn̄qꝫ ab hͦ actō arma. qd̄ fm ꝓdictā distinctiōēꝫ soluēdū est. qꝛ ꝯpōit̄ cū gtō imediate. i. p se cū actō aūt mediate. i. p grāꝫ gti. ꝛ sic ē iudicādū de silibꝰ vt homicida. celicola. i. hois cedēs ꝛ celi colēs. ꝛ hec ad ꝑticipia reducūt̄. s. hoīeꝫ cedēs. ꝛ celum colens. Et nota ꝙ q̄uis isto mō v̄ba vel ꝑticipia cū aliq̄bꝰ noīuꝫ ꝯponāt̄: formatiōes tn̄ istarū ꝯpositionū qn̄qꝫ fiūt a ntīs. vt homicida. armipotens nec tn̄ ꝯponūt̄ ab his ntīs hō vel arma. sꝫ ab obliq̄s eorū qn̄qꝫ formāt̄ a gtīs. vt lucifer. ꝛ sic formatio sꝑ respicit maiorē habilitatē vocis. Cōpositio vͦo maiorē conueniētiā itelligibiliū ex q̄bus ipꝫ cōpositū est ꝓductū. Possumus ēt dicere ꝙ participiū in vi ꝑticipij retētū cōponit̄ cū obliquo ꝛ a tali cōpositione hēt vt trāseat in nomen. vt si faciens cōponat̄ cū actō doctū. necesse est ꝙ transeat in nomē. vn̄ doctificus cōponit̄ a doctū ꝛ faciēs ꝛ sic participiū trāsit i nomē ꝯpositione. vt indoctus. ꝛ doctificus. ita verbum transit in nomen compositione. vt armiger.

c Omponūtur noīa fere p oēs casus per ntīm. vt respublica. p gtīn. vt legislator. p datīn. vt tribunusplebi vl̄ plebis. p actīn. vt agricola. i. agrū colēs. p ablīm vt mēceps. i. mēte capꝰ. Fere dixi pp vocatiuū. qꝛ p ipm retētū in vi vti non fit cōpositio. nā macte. i. magis apte accipitur p hoc ntō mactus q̄ apud antiquos fuit in vsu. Similiter pluralia cū singularibꝰ cōponunt̄. vt orbisterrarū. ꝛ a secretis acubiculis. a respōsis. abatis acōmētarijs. hͦ enī cōponunt̄ ab assistens ꝛ illis dtīs. ꝛ sūt noīa officiorum indeclinabilia. Silr p accusatiuū plalē fit ꝯpositio. vt gemellipa-

re.i.gemellos pariens: ꝙ ꝑ ablatiuū plurale vt qdā volūt ꝺ illis eisdē.s.a secretis: acalicalis.ab a ꝓpositiõe latina.ꝛ ħ abltō secretis: qm ab ipsis secretis ꝙ eis cōmittunt dicitur aliqs a secretis.ꝛ idē pōt de alijs iudicari.Et ħ est differētia notāda īter pricipiū ꝛ alias dictiões casuales: qꝛ nomē ꝛ pnomē cōponunt et ꝑ obliquos: vt aliusmōi istiusmōi: ſʒ pricipia nō pñt cōpōi teste ꝑris.nisi ꝑ ntm ꝛ ħ bñt a suis vbis: qm vba vi; noiatiuoꝝ bñt ꝛ nō obliquoꝝ: ḡ si aliqō pricipiū videaꝛ ī obliquo casu ad ꝯpositionē venire: dicēdū ē ꝙ amittit nāʒ pricipij ꝛ ꝯpōne trāsit in nomē: vt dotificus.i.doctū faciēs.Si obijciaꝛ ꝺ edificās.Dicim⁹ ꝙ faciens ñ bʒ hāc ꝯpōnē a fe:ʒ īmo a vbo: qꝛ ē figuꝛ ꝺcōposite

c **Um verbis** etiā cōponūt noia ꝑ oēs casus excepto nominatiuo ꝛ vtō: cōponūꝛ eni ꝑ gtm: vt magnipēdo ꝛ floccifacio.ꝑ dtm: vt crucifigo.ꝑ actm vt edifico.i.edē facio ꝑ ablm: vt vsucapio.Ntūs āt nō pōt venire ad ꝯpositionē vbi integreꝯ dico ꝑꝑ posſū qō cōponiꝛ ex hoc ntō potius ꝛ sūʒ.nec vtūs.ꝛ hoc iō ꝙ cōpositiões fiūt cā pfectionis: acſt ex ntō fiue vtō ꝛ vbo ꝑduceret vnū vbū cōpositū. talis cōpositio de pfecto faceret ipfectū: qꝛ ntūs cū vbo vl ēt vtūs cū vbo generat pfectū sensū: ſʒ ois dictio simplex si ne cōposita in eo ꝙ dictio bʒ īpfectionē: ꝛ sic talis cōpositio stare nō posſʒ.vn̄ siq̄s vellet ita ponere ꝙ tñ valeret iste termin⁹ a quātū ista oro.Sortes currit.in iuste pōceret: nec esset illō posſibile.qꝛ pfectū ꝛ impfectū nō ꝯpollēt sibi nec simplex ꝛ vere cōpositū.Ex ꝑdictis habem⁹ ꝙ cū diciꝛ marc⁹.i.tulli⁹: vl marc⁹ hoc est tulli⁹.i.vl hoc est nō pōt eē dictio cōposita.qꝛ ꝯstat ex ntō ꝛ vboꝛ ita nō sūt ꝯiūctiões expositiue vt qdā dicunt.qꝛ nec ēt talis spēs ꝯiūctionū in ñtā ē.ꝛ sic ē dōm ꝙ sūt orones expositiue.ꝛ nō dictiones cōposite.ꝛ illō ꝑnomē hoc venit demfatiue.ꝛ ħ ꝑnomen id relatiue.ꝛ respicit itellectū ꝑcedētis termini.ꝛ nō supponit.ꝛ iō sumiꝛ in neutro gñe.ꝛ ī singulari nūero.Et sciās ꝙ ois dictio cōposita ꝑncipalr resoluiꝛ in duas ꝑtes.ſʒ ille pñt adhuc simplicitatē ꝛ cōpositionē habere.vt īperterrit⁹ pri⁹ eni cōpositū fuit decōpositū fuit pterrit⁹.ꝛ ide decōpositū fuit īpterrit⁹.Vn̄ Pri.dicit ꝙ qdā accipiūt scdam cōpositionem ex iam ante compositis.vt inexpugnabilis imperterritus ꝛ his similia.

¶ De compositis ex duobus rectis.

o **E cōpositiōe** aūt integroꝝ vt dicit Pris.i.v.li.vbi agit de figura.ꝙ si fiat cōpositō ex duobus ntīs vtrūq declaraꝛ.vt ħ respublica h⁹ reipublice.Si āt ntūs cōponiꝛ ex duob⁹ obliq̄s vtrūq obliqu⁹ manet ideclinabilis: vt hmōi.Si vō ꝯponaꝛ ex ntō ꝛ obliquo: vel ex obliquo ꝛ ntō.ntūs declinaꝛ ꝛ obliqu⁹ remāet īdeclinabil.vt ħ tribunusplebis hui⁹ tribunusplebis.ꝛ sic senatusdecretū hui⁹ senatusdecreti.excipiꝛ alteruter.qō q̄uis cōponaꝛ ex duob⁹ integris ntīs.tñ declinaꝛ tm̄ in fine.Reddit vō ꝑdicta regula ꝙ ħ masculinū alteruter faciat alterius ⁹.ſʒ alia regla vult ꝙ seq̄ꝛ eūdē gtm cū suo femino.ꝛ neutro q̄ faciūt alterutri⁹.Ois ntūs desinēs in us dʒ eē cōis triū generū.Hec itaq regla ꝑdominaꝛ.qꝛ duo sūt potētioꝛa vno ꝛ sic alteruter facit gtm alterutri⁹.sic suū femininū ꝛ neutrū.Et sciēdū ꝙ feminū ꝛ neutꝛ nō dclinanꝛ ex vtraq ꝑte. nec cōponūꝛ ex integris cā vitādi hiatū vt si dicerem⁹ altā tra.vl cā vitādi metacismū si diceremus alterumutrū.ꝛ sic maioꝛ elegantia fuit in cōpōne facta ex corrupto ꝛ integro ꝛ sepe videm⁹ ꝙ vnū cedit duob⁹ vn̄ vtraq acuit penul.ꝛ sūt pleraq ꝑꝑ masculinū ꝛ neutrū suū q̄ idē faciūt.Pōt tñ encletica ꝯiūctō eē cā in his.qꝛ sepi⁹ iclinat accētū ꝑcedentis syllabe in cōpōne integroꝝ sic extra cōpōnem.vt vtraq pleraq.vbiq q̄sq vt dic Pris.in.v.li.itractatū ꝺ figura.

¶ Contra predicta obiectiones.

c **Onsueuit** tñ obijci de pluribus alijs ꝯtra ꝑdictā regulas.Unde Pris.insufficiēs esse diciꝛ.Obijciꝛ eni ꝺ ꝑnasus leopardus.duodenus.capapellis.ꝛ de quibusdā ꝓprijs noibus.vt omne bonū.osaureū.qꝛ cōponūꝛ ex duob⁹ integris ntīs.ꝛ tñ declināꝛ tm̄ in fine.Ad hoc dicim⁹ ꝙ Pris. latis sufficiēter dixit.Nam dicimus ꝙ pnasus nō ꝯponiꝛ qꝛ fuit cōpositū a grecis q̄ nūq̄ habuerunt respectū ad ħ noia latina par ꝛ nasus.Duodenus āt nō cōponiꝛ ex duo ꝛ denus.ſʒ deriuaꝛ a duodecim.ꝛ sic ē figure decomposite Si obijciaꝛ de duodecim in quo non declinatur vtūs nñia duo.dicimus ꝙ non opotet qꝛ regula intelligēda est tm̄ de integris.duodecim aūt componiꝛ ex integro ꝛ corrupto Leopardus āt cōponiꝛ ex corrupto ꝛ integro.s.ex lena vl leena ꝛ pardo.qꝛ non dicitur leopardus eo ꝙ sit partim leo ꝛ parti pardus.sed qꝛ natus est ex leena ꝛ pardo.Capapellis vero cōponitur ex abltō ꝛ ntō.sicut legimus qō ī rhetoricis inueniꝛ.qꝛ diciꝛ capapellis quasi pellis cū capa.In ꝓprijs noibus certe possumus dicere ꝙ regla Pris.tenet vt ħ mōspesulanus huius mōtispesulani.ꝛ ħ mōsleo huius mōtisleonis.q̄q̄s tñ facimus grecismū.qꝛ declinamus nomē cōpositū sic in fine tm̄.vt ħ omnebonū huius omnebonī.ꝛ videꝛ hoc eē de rōe.qꝛ illa ꝯpositio nō est vera ſʒ imaginaria.nō eni tratit aliquā significatiōeʒ ab eo qō est oē.Idē dicēdū est de osaureū osaurei.greci āt nō dclināt aliqō nomē cōpositū in medio sed tm̄ in fine.Uerbūo cōpositū q̄q̄ declināt in medio ꝛ in fine.vt carthagrapho i.scribo ꝛ carthagrapha.i.scripsi.ꝛ quotiens hoc apud eos cōtingit faciunt cōpositionē ꝑ se in pñti: ꝛ ꝑ se in pterito.ꝛ hoc ideo sicut ostimus superius ne corrupta ex integris. vel integra ex corruptis componi videantur.

i **Llud ēt** notādum est ꝙ qualiscūq̄s fuerit cōpositio in ntō talis remanet in obliquis.Si enim fit ex integris integra remanet in obliquis.vt neutrapassiuus neutripassiui.Si aūt fit ex corruptis eandem corruptionē retinet in obliq̄s.vt parricida parricide.Idē dico si fiat ex corrupto ꝛ integro. vt multimodus.vel ex integro ꝛ corrupto.vt pspicax pspicacis.Excipiunꝛ ista quatuoꝛ.alteruter alterutrius.tātūdē tātidē.quicq̄ cuiusq̄.idē eiusdē.Nā alteruter cōponitur ex integris.sed alterutrius ex itegro ꝛ corrupto.tātūdē ex corruptis.sed tātidē ex integro ꝛ corrupto.quicq̄ ex corrupto ꝛ integro.sed cuiusq̄ ex integris: idē ex corruptis.sed eiusdem ex integro ꝛ corrupto sicut vult magister Bene.

¶ Questio de eodem

q **Uerēdū est** hic vtrum verbum cū verbo possit componi sicut nomen cum nomine.Dicit Pris.ꝙ sic.ſʒ nō nisi cum infinitiuo.vt tepefacio cis.i.tepe facio.qꝛ infinitiuus est quasi nomē verbale.Sed alij mōi inter se nō cōponuntur.ꝛ ħ iō ꝙ vnaqueq̄ inclinatio habet suū finē ꝛ certū terminū.vn̄ nō pñt ad vnū reduci sine medio.i.fine cōpositione.ꝛ ideo ex alijs modis non potuit fieri vna cōpositio.qꝛ diuersitas motus ꝛ finis impediebat vni⁹ itellect⁹ simplicitatē.Inuenitur tñ in iure ciuili cōpositio facta ex duobus integris vbis q̄ declinantur ex vtraq parte sicut duo nti.s.vtosfrnoꝛ.vteris frnerio.vsusfructus sū.ꝛ talis cōpositio ī nullis alijs verbis repiꝛ.Silr ē vna mirabil ꝯpositio orbiumuelj qō est cōpositū ex integris diuersoꝝ generū ꝛ nūeroꝝ.Et declinaꝛ orbiumuei.gtō hoꝛū orbiumuielo rū.dtō bis orbiūiecia ⁊c.Ciuitas eni; est q̄ vocaꝛ orbiū et vocaꝛ vei.sed corrupto noie nunc vr vrbeuet⁹.et ide ꝓpe dicebāꝛ ciues orbici.siue vietani.vel cōiūctim orbicīuciētani.q̄ nūc dicunꝛ vrbeuētani. ¶ Questio.

q **Ueri nūc** potest vnde possit contingere.ꝙ obliquus recto cōiunctus maneat indeclinabilis cum sui natura sit declinabilis.vt tribunusplebis: Dicimus ꝙ hoc contra hit ex adiuncto.qꝛ natura illa per quem rectus construiꝛ cū obliquo ea est sibi et oib⁹ suis obliqs.et ita ē simplex et indiuisibilis.et hoc nā seruauit obliquū indeclinabilē in tali cōpositione.Silr si fiat compositio ex duob⁹ gtis vebʒ

vterq₃ gtūs indeclinabilis ꝑmanere: vt hmōi: qḋ ēt ex nā obliq̄tatis ↄ̄tingit queadmodū si absq₃ cōpositiōe venirēt nā si isti gti hmōi adiungerent alicui nōi: ipsum ꝛ oēs ei⁹ obliquos vniformiter respicerēt. Et h̄ eadē est nā ꝛ causa q̄ seruauit eos indeclinabiles in compositione.

℄ Questio de eodem.

q **Vero an** sicut ista ↄpositio respublica possit fieri hec ↄpositio mulieralba: Itē sic est vna ↄpositio tribunusplebis: magistermilitū. argiletū. malefidus. malesanus. possit esse vna ↄpositio. potestasbononiēsiū. magisterplatonis. socratisasinus. malecōcors. malefortis. ꝛ sic de silibus q̄ri pt. Ad p̄dicta respondemus ꝙ ois ↄpositio imutat ꝛ cōmutat ꝛ ↄmoditatē h₃ alioq̄n ē inutilis ꝛ nō est tenēda. Dicimus ḡ ꝙ iō respublica est vna ↄpositio vt aliq̄d imutet. Nā qn̄ res publica sūt due ptes. idē ea res publica qḋ res notoria ꝛ manifesta. Vn̄ boe. Publica māes priuati iuris erit. i. māes iā notificata. Cū aūt est vna dictio ↄposita. idē est respublica qḋ cōe. Hec imutatio nō ↄtingeret dicēdo mulieralba. q₂ siue eēt vna dictio ↄposita siue nō. sp̄ vna fieret suppositio ꝑ muliere alba. ꝛ sic nulla eēt vtilitas in tali ↄpōsitione vn̄ nō est faciēda. Ad scōm dicimus ꝙ aliud est tribunusplebis in ↄpositiōe. ꝛ aliud ex̄ ↄpositionē. q₂ ex̄ ↄpositionē pt venire ꝑ tribuno cuiuscūq₃ plebis. s₃ in ↄpositiōe venit pro illo solo q̄ hēbat tribunatū i plebe romana. Silr̄ magistermilitū qn̄ ē vna dictio notat dignitatē magnā quā q̄s hēbat in vrbe romana. ꝛ is mō dicit̄ marescalcus. S₃ qn̄ sūt due ptes pt fieri suppositio ꝑ quocūq₃ aliquos milites magistrāte. Argiletū v̄o vna dictio est nomē loci vbi fuit argus īterfectus. s₃ qn̄ sūt due ptes argi letū dr̄ mors argi. Malefidus vna dictio siḡt illū q̄ leuitatē h₃ ꝛ nō seruat fidē: s₃ qn̄ sūt due ptes siḡt illū₃ cui nō fuat̄ fides vt iste est fidus male īter hostes. Malesanus siḡt illū q̄ est leprosus s₃ qn̄ sūt due ptes siḡt illū q̄ h₃ sanitatē ip̄fectā. P̄familias vna dictio siḡt illū cuius filius est dn̄s hēditatis de iure. ēt si nō eēt nat⁹ dū eēt viuus i vtero mr̄is. s₃ qn̄ sūt due ptes siḡt illū cuius ꝑles iā est vna familia. Tales aūt imutatiōes nō ꝑueīrēt si eēnt ↄposita illa q̄ obiiciūt̄. Nā ptās bononiēsiū nō sumeret̄ ꝑ alio in ↄpositiōe q̄₃ ex̄ ↄpositionē. nec magr̄ platōis. vel socratis asin⁹: nec male ↄcors. nec male fortis. iō tales ↄpositiones recusant̄. s₃ milesiustitie nr̄o tp̄e possum⁹ dicē ꝙ sit vna dictio ↄposita. q₂ ptinet ad qḋdā officiū reddendi iustitiā. s₃ qn̄ sūt due ptes miles iustitie dr̄ q̄cūq₃ ē miles iustus. Silr̄ dn̄slegū. i. iurisp̄itus ē vna dictio. s₃ qn̄ sūt due ptes dr̄ dn̄s legū solus ip̄ator. q₂ ipse solus h₃ ptātē ↄdēdi ꝛ destruēdi iura. Idē ē in verbis dicēdū. q₂ nō sicut dicimus maledico. bn̄facio malefacio. possumus dicē ꝙ sit vna ↄpositio malecurro vl̄ bn̄lego. nā aliud est maledico bn̄facio malefacio qn̄ est ibi cōpositio. ꝛ aliud qn̄ nō est. sed in malecurro vel bn̄lego nō erat aliud. ꝛ iō inutilis fuisset ista ↄpositio. Silr̄ aliud est satisdo ꝛ satisfacio qn̄ ibi est ↄpositio ꝛ aliud qn̄ nō est. s₃ si velle₃ eodē mō cōponē satislego satisscribo nō possē. q₂ nihil immutaret ↄpositio. Silr̄ aliud ē vsucapio ꝑ cōpositiōe₃. ꝛ aliud sine cōpositiōe. q₂ ꝑ cōpositiōe₃ ptinet ad quoddā ius. sed absq₃ cōpositiōe ptinet ad quēcunq₃ capiendi vsum. ꝛ ita de silibus est dicendū vel iudicandū.

℄ De cōpositis ex duobus obliq̄s.

q **Veritur** ēt q̄re sit cōpositio magis ex duobus gtīs q̄₃ ex duobus aliis obliq̄s. sic eni dicimus hmōi possemus dicere huicmō. hūcmodū vel assignet̄ q̄re nō. Ad h̄ dico q₂ ex nullis obliq̄s itegris fit ↄpositio noīatiualis nisi ex gtīs q₂ tales gti qn̄ veniūt ꝑ appositionē regunt̄ ex vi accidentis. q₂ demōstrāt eēntiā rei sic adiectiua. nā gti cāꝫ forma lr̄ designāt. vt equus albicoloris. ꝛ liber istiusmodi. vn̄ videmus ꝙ talibus gtīs. i. q̄ regūt̄ ex vi accidētis pōt accūs copulari. i. adiectiuū₃. vt equus celer ꝛ albi coloris currit. Nulli aūt alii casus regunt̄ ex vi accidentis ꝓprie ꝛ nālr̄ qḋ dico ꝑꝑ ablrōs q̄ aliqn̄ affinitatem quā hn̄t cū gtīs ex hac nā regunt̄. vt equ⁹ albo colore sol₃ ḡ gti hn̄t hāc nālr̄ cū adiectiuis ↄueniētiā. ꝛ iō ex gtīs solis q̄ ex vi accn̄tis regunt̄ pōt fieri noīatiualis ↄpositio. q̄ vice vnius adiectiui sumūt̄. vt hmōi istiusmodi. alteriusmodi. aliusmodi. cuiusmodi. Pat₃ ḡ q̄re nō fiat cōpositio ex aliis obliquis.

℄ Questio de eodem.

q **Vero hic** q̄ ↄmoditas fit in his ↄpositiōibus. ꝛ q̄re nūq₃ fiet sine h̄ gtō modi: Ad h̄ dico ꝙ fiūt cū imutatiōis. q₂ qn̄ nō ē ibi cōpositio regit̄ duob⁹ accētib⁹ ꝛ ille gtūs modi sumit̄ ꝑ mēsura siue q̄ntitate. vt liber istiusmodi. i. istius q̄ntitatis. S₃ qn̄ est ibi ↄpositio stati regit̄ vno p̄ncipali accētu. sic nā dictiōis req̄rit. ꝛ tale ↄpositū desiḡt tūc q̄litatē ꝛ nō q̄ntitatē. vt liber istiusmodi. i. tal̄. aspen. cuiusmodi actuit̄. Quare aūt magis fit ꝑ hūc gtūm modi h̄ ē rō. q₂ sūptū sine ↄpositiōe in tali respectu qn̄ regit̄ ex vi accidētis accipit̄ ꝑ q̄ntitate. s₃ modus ꝑ quē regunt̄ tales gti ē q̄litas q̄dā respectiua. ꝛ iō iste gtūs modi solus fuit vtriq₃ nature ↄueniēs. s. ad q̄ntitatē qn̄ nō īteruenit cōpositio. ꝛ ad q̄litatē qn̄ ibi est cōpositio.

℄ Questio de eodem.

f **Ed queritur** an talis cōpositio sit recipiēda. bonimodi. sic aliciusmodi. vt cū dicat̄. Liber bonimōi: Dico ꝙ nō est recipiēda. vt bonimodi sit vnū nomē ois ge. indeclinabile. sicut hmōi. Et dico ꝙ sp̄āle adiectiuū₃ īpedit. q₂ ↄpositio p̄dicta ex talibus gtīs req̄rit gn̄alitatē. vn̄ faciēda est ꝑ nomē gn̄ale. vt cuiusmodi vel ꝑ ꝓnomē qḋ q̄de₃ ptinet ad oē₃ mā₃. vt istiusmodi. eiusmodi. Sūt eni hmōi adiectiua gn̄alia. ꝛ iō adiectiuū sp̄āle ad talē cōpositiōem venire nō potuit. aliis tn̄ cōpositio vr̄ posse fieri in his gtīs vniusmoris. vt sit vnū nom̄ o' s ge. idecli. ꝛ erit sensus vniusmoris. i. ↄcors. vt isti hoīes sunt vniusmoris. i. ↄcordes vl̄ vnanimes. Vn̄ i psal. Qui habitare facit vniusmoris i domo. id est vnanimes ꝛ ↄcordes. nisi eni veniat ꝑ cōpositionē nō vr̄ latine dictū: q₂ nō h₃ a quo regatur.

℄ Questio de eodem.

q **Veritur** insuꝑ q̄re in hmōi ↄpositionibus qn̄q₃ p̄cedat obliqu⁹ ꝛ qn̄q₃ postponat̄. vt senatusdecretū. ꝛ magistermilitū: Ad h̄ dico vel respōdeo ꝙ in ordine cōpositiōis ē magna vis facienda. verbū eni sp̄ in cōpositione possidet finē. q₂ magis finit q̄₃ alie ptes. ꝛ ide fuit necesse ꝙ sp̄ verbū declinaret̄ in fine. Idē facit ꝛ p̄ncipiū. q₂ tenet nā verbi. nō aūt in tali cōpositione qn̄q₃ tenet p̄ncipiū qn̄q₃ finē p̄ncipiū dat̄ ei qḋ est dignius. finis aūt indignior. Et hac rōne dicimus senatusdecretū ꝛ magistermilitū. q₂ senatus est dignior suo decreto. cū possit illud cōdere ꝛ destruere. ꝛ magr̄ est dignior militibus q̄bus p̄sidet. Silr̄ in cōpositiōe facta ꝑ hūc gtūm modi. debitus ordo fuat̄. q₂ finis debet noī. tn̄ ad nomē reducāt̄ adiectiua ita cōposita. vt huiusmōi. istiusmodi ꝛ ēt alia rōne. q₂ iste gtūs modi ꝑficit intellectum q̄litatis in talibus adiectiuis. ꝛ s₃ h̄ illa q̄ magis ꝑficiūt ꝛ specificāt in cōpositiōibus dēnt habē finē. ꝛ q̄ntū ad h̄ finis dignior ē. cū sit ꝑfectio rei. vn̄ nūq₃ est aduer. tp̄is rōne finis. ꝛ nusq₃ aduer. loci rōne finis. ḡ nāq₃ videt̄ ꝙ deberet esse copulatiua. qḋ tn̄ nō est. imo est cālis. Dicimus ꝙ hec pticula q̄ hic alia de causa postponit̄. s. q₂ est ordinis subiūctiui.

℄ De geminatis per compositionem.

q **Veri pōt** hic q̄re cōtingat ꝙ q̄dam geminata veniāt ad cōpositionē: ꝛ q̄dā nō: Nā deus nō ē vnū nomē ↄpositū. nec fuit est vnū verbū cōpositū. Ad h̄ dicimus ꝙ si cōpositio supaddat aliq̄d geminatiōi vtil̄ est cōpositio si nihil supaddat. nulla tūc d₃ cōpositio supuenire. Dicimus ḡ gn̄alr̄ ꝙ oia interrogatiua noia vel aduerbia pn̄t geminari. ꝛ de iure cōponi. q₂ cōpositio supaddit geminationi. vt

q̄lq̄s. q̄lisq̄lis. q̄ntusq̄ntus. quotquot. cuiuscuius. Possessiuū vt cuiuscuias. vbiubi. vnūde: vtut. q̄nq̄n. τ ita de oib⁹ q̄ p̄nt recipe cūq̄ʒ. vt q̄ntūcūq̄ʒ. Hec enī absq̄ʒ geminatiōe sūpta īterrogatiua sūt τ infinita nec h̄nt gn̄alē p̄nūciationē. i. nō sūt distributiua. ſʒ si gemināſ absq̄ʒ cōpōne adhuc nihil īmutāt. vt q̄s faciet h̄. q̄s geminata est ibi interrogatio. Si v̄o cōponāſ amittūt interrogationē. τ sūt collectiua τ distributiua. vt q̄lq̄s currit mouēſ. i. oīs q̄. silr q̄lisq̄lis. i. q̄slibet q̄lis τ vbi est ignis est calor. i. vbicūq̄ʒ. τ vtut legit plato legit sortes. i. vtcūq̄ʒ. τ ita de alijs cōsilib⁹ dicēdū est. q̄re nō geminanſ pp alterutrū cōponētiū. s. hūc ablm̄ re. De cōstructiōe aūt h⁹ noīs q̄lq̄s. τ dictionū recipiētiū cūq̄ʒ scias q̄ dictio gemina vt q̄lq̄s. vel recipiēs cūq̄ʒ. vt q̄cūq̄ʒ h̄ʒ vim duoꝝ casuū. s. aīcedentis τ relatiui. vn̄ req̄rit duo v̄ba poni in cōstructiōe. τ ponēda sūt in eo casu in quo poniſ relatiuū facta explicatione. Ante in eo casu poni dʒ quē req̄rit verbū sequēs imediate. vt video q̄cūq̄ʒ homo currit. id est video oēm hoīeʒ qui currit. τ quēcūq̄ʒ hoīeʒ video currit. id ē oīs hō currit quē video. Silr video q̄cq̄d ē hic intus. id est video oē id qd̄ est hic intus. τ q̄cq̄d video est hic intus. i. oē ē h̄ intus qd̄ video. vel video q̄lq̄s hō est albus. id est video oēm hoīeʒ qui est albus.

¶ De geminatione p̄nominū per cōpositionē.

Non aūt hic est ignorādū q̄ tria p̄noīa geminata cōpōnē h̄nt in actō τ ablō tm̄. vt meme tete sese. τ h̄ tm̄ in singulari faciūt p̄ter sese qd̄ gemināſ tā in singulari q̄ʒ in p̄rali. Si ḡ dicaſ nosnos illeille nō est compositio ſʒ geminatio tm̄. Queriſ vn̄ cōtingat illa cōpositio tm̄ in duob⁹ casib⁹. Ad h̄ dicit Pris. q̄ isti soli casus monasyllabi repuinē singulares in his tribus p̄noib⁹. τ inde p̄cessit cōpositio. q̄ regūſ vno acuto accētu. Et scias q̄ h̄ p̄dicta cōpositio est vtilis q̄ vbi talis geminatio repiſ in actō τ ablō istoꝝ p̄noium statī hēſ respectus ad cōpōnē q̄ in nobis est. s. ad aīaʒ τ corpus vt diligo meme. i. diligo me ſʒ vtrūq̄ʒ hoīeʒ. vn̄ in Salustio hēſ Hoīes q̄ student sese p̄stare ceteris aīalib⁹. sese dicit q̄ntū ad aīaʒ τ corp⁹. Et videmur in h̄ imaginari grecos q̄ duob⁹ obliq̄s casib⁹ istoꝝ p̄noium vn̄ sūt in singulari nūero monasyllabas syllabicas adiectiōes addūt. Jā habem⁹ q̄ geminatio facit cōpōnē in interrogatiuis. τ in his tribus me te se vbicūq̄ʒ sit alibi geminatio nulla est ibi cōpositio. q̄ nihil ibi cōpositio supaddat. vt de⁹ de⁹ tm̄ enī vʒ ista gemi. si est cōpositio q̄ntū si nō est cōpositio τ iō taſ cōpositio tāq̄ʒ penitus inutilis recusanda est.

¶ De p̄positionib⁹ q̄ cū noībus cōponunſ.

Dubitatur aūt multū de p̄positiōib⁹ q̄ cū noībus cōponūſ. vt impius. q̄ vr̄ h̄ p̄iclū in habere nām aduerbij negatiui in hm̄ōi cōpōne. Negare enī magis ad aduerbiū ptinet q̄ʒ ad p̄positiōeʒ. Silr si dicā remitto. videſ q̄ hm̄ōi p̄positio sit cēsenda fieri magis ex aduerbio inseparabili τ verbo q̄ʒ ex p̄pōne insepabili. Nā p intellectū aduerbij exponiſ. τ nō p p̄pōnē. vt remitto. i. iteꝝ mitto. Cū ḡ vis figationis sit in oībus p̄tibus ɔtēplanda vt dicit Pris. dicēdū est q̄ remitto cōponiſ ex aduerbio insepabili τ verbo. Itē p̄pō sp̄ est in trāsitiōe vt dicit. Pris. vn̄ nō p̄t ɔstrui cū n̄tō pp intrāsitiōnē suā. nec cū v̄tō. ḡ repugnat n̄tō. Nō ḡ dʒ se cū p cōpōnem iungi: q̄ repugnātia nō hn̄t cōueniūt. nec in vna sede morantſ. ḡ in nō recte cōponiſ cū pius si est ibi dicēda p̄pō. Ad p̄dicta dicimus q̄ impius cōponiſ ex in p̄pōne τ pius. q̄ lʒ in appositiōe nō neget. pōt tm̄ in cōpōne negare. q̄ sepe facit p̄pō in cōpositiōe qd̄ nō pōt facere in appositiōe. Si dicat negare p̄priū esse aduerbioꝝ. Dico q̄ sic q̄ntū ad rē vbi ſʒ q̄ntū ad rē noīs hn̄ cōuenit p̄pōni. si cōponaſ de p̄pōne insepabili: vt remitto. q̄ dicit Boe. q̄ dʒ dici aduerbiū insepabile. Dico q̄ nō est verū. Prepōnes enīʒ insepabiles hn̄ cōstituūt intellectū explicabilē p aduerbiū ſʒ nō dʒ ideo dici aduerbiū insepabile. q̄ in h̄ sūt aduerbia consimilia sic p̄pōnes q̄ ex adiūcto trahūt certitudinē intellectus: τ ita intellectus quē innuūt nō est aduerbialſ ſʒ affinis aduerbiali. Preterea īmutā sic p̄pōnes. q̄ q̄nq̄ʒ augēt. vt inseruio. i. valde seruio. q̄nq̄ʒ priuāt. vt inhonoro. silr recludo. i. iterū claudo. τ sic vagā nām hn̄t sic p̄pōnes. q̄ magis in nām p̄pōnū cedūt. Nō enī aduerbia sūt adeo debilis nāe vt p̄pōnes. q̄ illa egēt vno extremo. ſʒ p̄pōnes duob⁹ extremis. Qd̄ aūt obijciſ de trāsitiōe nō obstat. q̄ p̄positio duas hʒ facies vt v̄bū trāsitiuū. Respicit enī seq̄ntē casuʒ trāsitiue. τ iō in eo finit depēdētiaʒ suā. Id āt q̄d aīcedit siue sit v̄bū siue dictio casualſ respiciſ itrāsitiue. vt sū in domo: τ ex p̄te aīi vagaſ ad oēs casus. ex p̄te aūt post finē suum terminat in actō vel ablō q̄ apud latinos sūt p̄cipue transitiui. sed apud grecos a tribus casibus coꝝ trāsitio τ dependētia terminaſ. s. gtō dtō τ actō. Dicimus itaq̄ʒ q̄ntū ad intransitionē quā hn̄t ex p̄te aīi p̄pōnes sūt nate cōponi. q̄ intrāsitio magis est apta cōponi. i. vniformitati cōpositoꝝ. ſʒ q̄ntū ad trāsitionē quā hn̄t a p̄post veniūt p appositionē seq̄ntis casus. i. p regimē. vel iō dictū ē p appositionē. i. sepationē. q̄ nō est de rōne vt cōponanſ cū actō vel ablō p se. cū incidat ibi magna trāsitiōis diuersitas. ſʒ p cōpōnem diciſ p̄positio venire q̄ntū ad p̄cedētia q̄bus cōfert ipʒ qd̄ desigāt. vt sū in domo. sic ondiſ q̄ ego suʒ localis respectu dom⁹ me cōtinētis. vn̄ v̄bū cōstruiſ cū p̄pōne adiūcto suo casuali intrāsitiue: ſʒ cū ipso casuali trāsitiue sic τ p̄positio. Ex p̄dictis pʒ q̄ p̄positio rectissime cōponiſ cū noīatiuo. cū sit intrāsitiua ex vna p̄te: τ sic cōuenit cū noīatiuo q̄ silr intransitiu⁹ est: eadē rōne dʒ cū v̄bo cōponi. q̄ itellectū noīatiui hʒ. nec p appositionē secū venire pōt pp intellectū noīatiui. Cū p̄ticipio aūt iungiſ vtroq̄ʒ mō sicuti cū noīe p cōpositionē ad modū sui v̄bi: vt plegēs: τ p appositionem. vt vado ad legentē τ loquor de legente.

¶ De cōpositione aduerbij cū p̄nomine.

Quero hic quare magis aduerbiū veniat ad cōpōnē p̄noīs: vt eccū τ ellū q̄ʒ p̄pō. Nulla enī p̄pō iūgiſ p̄noī p cōpositionē. q̄ mecū tecū secū nobiscū vobiscū nō sūt aduerbia cōposita. sed hn̄t hāc p̄pōnē cū p appositionē. i. p regimē iteruenientē anastrophe. i. p̄posteratiōe s̄mōis. Ad h̄ dico q̄ cū p̄nomine iūgiſ p̄pō p solā appositionē sic cū p̄p̄o noīe. vt ad illū τ de illo. sic ad platonē τ de platone. q̄ nō inueniſ qd̄ imutet in p̄p̄io noīe vel p̄noīe. Propriūʒ enī nō signat depēdēter in eo q̄ p̄p̄uʒ silr nec p̄nomē. iō neutrū coꝝ p̄t vniri cū p̄pōne q̄ pp suā infinitatē se applicat tm̄ ante. vel depēdet ex p̄te intrāsitiōis sic h̄ signū oīs pp suū offm̄ nō hn̄ iūgiſ p̄p̄io noī vel p̄noī: vt oīs plato. vel oīs iste. Aduerbiū aūt potuit cū p̄noīe cōponi cā demōstratiōis cuiusdaʒ q̄ silis est finitati p̄noium. vt eccū τ ellū. i. ecce eū. τ ecce illū. τ q̄nq̄ʒ trahit p̄nomē aduerbiū ita q̄ cedit in p̄tē ipsius. vt preterea τ interea. Nā p̄ter τ inter p̄p̄ie sūt aduerbia q̄ adiūcta huic actō ea determinatōeʒ faciūt aduerbialē. q̄ cū illa actus definit i a coꝝ pp nāʒ aduerbialē trahiſ ad p̄ductā.

¶ De cōpositiōe p̄positionis cū aduerbio.

Videtur tm̄ q̄ p̄positio p cōpositionem veniat cū seq̄nti casuali. vt inuicē. extēplo τ nō extiplo. q̄ p̄pō nō corrūpit casuʒ cui intransitiue adiungiſ. i. actm̄ vel ablm̄ seq̄ntē. τ ita nihil ē dictū extiplo. Silr videnſ cōpositiōes cōsiles esse. decetero. defacili. ex improuiso. euestigio. eiure. Ad h̄ dicimus q̄ oēs p̄dicte in v̄itate nō sūt cōpōnes. ſʒ irregulares vocū ɔgeries. τ h̄ iō q̄ casus cū sua p̄pōne fungiſ loco aduerbij vel aduerbialis determinatiōis. vn̄ p̄nt causualia cū suis p̄pōnib⁹ ad interrogatiōes aduerbioꝝ r̄nderi. vt quo vadis. ad vrbē. qualr̄ fiet hoc: defacili. qualr̄ intrauit iste. eximprouiso. q̄n venisti: extemplo. i. statim.

¶ De syllabicis adiectionibus.

Nunc de syllabicis adiectionibus est vidēduʒ. Dicit Pris. q̄ syllabica adiectio īmutat sp̄ēm nō figurā. q̄ syllabica adiectio nihil intelligibile aīe repn̄tat. sed immutat specieʒ nō figurā:

quāuis imutet aliqđ officium dictionis. Erit ergo dictio q̄ recipit syllabicam adiectionem speciei deriuatiue. vt plerusq̧ a plerus. egomet ab ego nō tñ est figure cōposite. q̄ non potest in plura intelligibilia diuidi.

c **Onsueuit** dubitari qñ hec pticula q̄ sit syllabica adiectio ꝛ qñ veniat p cōpōnem. Ad h̄ dico ꝙ qñ h̄ pticula q̄ nullā vim cōiunctionis retinere videt̄ nō venit per cōpositionē. sed est syllabica adiectio vt plerūq̧ itaq̧ vtiq̧. Sed cū vim aliquā coniunctionis exercet. per cōpositionē venit: vt vterq̧ quisq̧ vbiq̧. In talib⁹ enī quādā aggregationē īportat ipsa coniunctio. vt vterq̧. i. vnus ꝛ alter. quisq̧. i. quicūq̧. vel quisq̧. i. vnus ꝛ alter. ꝛ vbiq̧. i. vbicūq̧. vel vbiq̧. i. in vno ꝛ alio loco. ꝛ sic de singulis.

n **Ota hic** ꝙ syllabice adiectiones sp̄ debēt esse finales: vt quisnam: egomet qm̄ alterationē q̄ndā faciūt circa officia p̄cedētiū dictionū. vñ sic̄ accñtia q̄ q̄dē alterāt solēt aduenire post cōpōnē subālē: ita syllabice adiectiones dēnt vltimo aduenire ꝛ nūq̄ in p̄ncipio poni. Et p h̄ ēt pȝ ꝙ si quis nequis ꝛ nūquis cōposita sūt ꝛ nō syllabicata sicut aliquis ꝛ ecquis. eo ꝙ nihil ē additū fini eoꝝ qđ est ꝓpriū syllabice adiectionis. Pris. ēt ꝓbat alia rōne ꝙ nō sūt syllabica. s. q̄ corrūpit̄ femininū eoꝝ. ae diphthōgo mutata in a. vt si qua neq̄ nūq̄. sicut aliq̄ ꝛ ecq̄. Et h̄ faciūt in singulari feminino. ꝛ neu. plurali. At syllabica adiectio nō corrūpit dictiōeȝ cui syllabicat̄. qm̄ accñtia nō imutāt esse subāle rei. ꝛ sic pȝ ꝙ ꝯposita sūt ꝛ nō syllabicata. Donatus v̄o dicit ꝙ in illis q̄nq̧ nō mutat̄ ae diphthongus in a. sȝ dicit antiquos dixisse q̄ vel qua sicut mas. ꝛ neu. in eodē noīe geminamus. vt quis vel qui. qđ vel quid. ꝛ repit̄ illud femininū apud Virgi. dicētē. Ecq̄ tñ puero est amisse cura parentis. nunc aūt nō vtimur illo nisi in his cōpositis siq̄ neq̄ aliq̄ nunq̄ ecqua. ꝛ ita sm̄ Donatū venit qua integre ad compositionē illarum. sed corrupte sm̄ Pris.

De compositione quis ꝛ qui.

c **Onsueuit** multū dubitari de cōpositiōibus ꝛ syllabicis adiectionibus h⁹ noīs quis vel q̄. vñ de illis aliq̄đ h̄ dicā. Scias ḡ ꝙ q̄s vel q̄ est oīum noīum cōfusissimū. h̄ns se ad modū māe infinite. vñ pp̄ multitudinē officioꝝ h̄uit multitudinē formaꝝ ꝛ terminatōnū. vt p diuersas formas ꝛ cōpōnes ꝛ syllabicas adiectiōes explicata ipsius cōfusio ꝛ nā posset in aliquā certitudinē redigi ꝛ melius cōprehēdi. Habet itaq̧ sedeciȝ inter cōpōnes ꝛ syllabicas adiectiones. Cōpositiōes enī sūt septē: vt siquis nequis aliquis numquis ecquis. ꝛ vnusq̄sq̧ ꝛ q̄sq̄s. Quis aūt hȝ q̄nq̧ syllabicas adiectiones. vt q̄snā q̄spiā q̄sputas q̄sq̧ ꝛ quisq̧: sed qui recipit q̄tuor adiectiones. s. q̄dā quiuis q̄libet ꝛ q̄cūq̧. vñ versus. Cū q̄s piā sine q̄ cōiunge putas q̄ȝ. Dā vis cūq̧ libȝ q̄ sine q̄s retinebit. Cetera aūt noīa interrogatiua vel infinita nō recipiūt syllabicā adiectionē nisi vnā. s. cūq̧. vt q̄liscūq̧ q̄tuscūq̧ quotcūq̧ ꝛ silia. Hec enī gemināt̄. vt q̄lis q̄lis. ꝛ cōponūt̄ cū aliis. vt aliq̄lis: ꝛ recipiūt cūq̧ sic diximus nec vllā aliā h̄nt cōpōneȝ vel adiectionē cōem. vt q̄s vel q̄. vñ cā cōfusionis ꝛ infinitatis habet sedecim intercōpositiones ꝛ syllabicas adiectiones. At cetera nomina interrogatiua non habent nisi tres. vt cuiuscuius alicui⁹ ꝛ cuiuscūq̧ possessiua.

De compositione aduerbioꝝ.

d **E aduerbiis** aūt īterrogatiuis vel infinitis dico ꝙ vnū ex illis. s. vbi recipit vndecim intercōpositiones ꝛ adiectiones syllabicas: vt sicubi necubi alicubi nuncubi ecubi vbiq̧ vbiubi vbiuis vbilibet vbicūq̧ vbinaȝ. Sed alia aduerbia interrogatiua vel infinita nō h̄nt tot varietates p̄ter quo qua. vñ q̄ ista pn̄t vndecim intercōpositiōes ꝛ syllabicas adiectiones habere. sicut ꝛ vbi: nisi vsus in q̄busdā eoꝝ forsitan repugnaret: vt siquo nequo aliquo nūquo ecquo quoq̧ quouis quolibet quocūq̧ quonaȝ. Aduerbiū v̄o tp̄ale recipit pauciores. q̄ nō est tante cōfusiōis vt locale hȝ vero cōpositiones sex. vt siquādo. nequando. aliqñ: q̄nq̧ quādoquando. quandocūq̧. Cetera aūt aduerbia interrogatiua vel infinita nō h̄nt aliā cōpositioneȝ q̄ noīa interrogatiua a q̄bus descendūt. Geminat̄ enī. vt q̄lr qualiter. recipiūt cūq̧. vt qualitercūq̧. ꝛ h̄nt eandē cōpositionē. vt aliqualr̄. Idē est tenendū in aliis. Inter aduerbia siq̄dē confusissima sunt localia interrogatiua. vt quo qua vnde vbi. q̄ vndecī cōpositiones ꝛ syllabicas adiectiones possunt habere. Tp̄ale aūt recipit q̄nq̧ q̄ minus localib⁹ est cōfusuȝ ꝛ infinitū. sed plus aliis. Alia v̄o interrogatiua aduerbia non possunt recipere nisi tres compositiones: sicut interrogatiua noīa a quibus descendunt.

Questio de eodem.

q **Ueritur** quare interrogatiua siue infinita siue noīa siue aduerbia substantiā vel locuȝ significantia recipiant syllabicā adiectionē. alia v̄o nō. vt quisnā. vbinā. sed nihil est q̄lisnā ꝛ quādonā. Ad h̄ dico ꝙ alterationes nō adueniunt nisi rei cōsente vel cōsēti ꝛ sic tñ substātie vel loco. Ex hac rōne interrogatiuū substantie vel loci recipit syllabicas adiectiōes. ꝛ nō alia interrogatiua. Tp̄s enī lȝ videat̄ alterari. q̄ mō est obscurū mō serenū tñ hoc nō cōtingit ratione ipsius temporis. sed aeris qui proprie serenus dicit̄ vel obscurus. Accidentibus autē adueniunt alterationes. immo accidentia sunt illa que alterant.

De illis coniunctionibus si ꝛ ne.

d **E si et ne** querit̄ q̄re nō cōponant̄ cū verbis sed potius cū noīb⁹ ꝛ q̄re magis cū interrogatiuis substātie vel loci vel tp̄is. vt siquis sicubi siquādo. q̄ȝ cū aliis infinitis. q̄ nihil est dicm̄ siq̄lis vel siq̄lr. ꝛ q̄re magis cū q̄s q̄ȝ cū qui. Ad h̄ dicimus ꝙ sic̄ v̄bū nō potuit eē interrogatiuū: ita nō potuit p cōpositionē recipe cōiunctiones: q̄ cōiunctio signū est diuersitatis q̄ vniformitati cōpositiōis repugnat. Si tñ ꝛ ne h̄nt vt possunt cōponi cū q̄busdā noībus ꝛ aduerbiis infinitis. ꝛ h̄ iō q̄ inueniūt gn̄alē infinitatē in eis. in v̄bis non. At si obiiciat̄ de sisto ꝛ nequeo q̄ vident̄ cōponi a cōpositionib⁹. Dicim⁹ ꝙ sisto est figure simplicis. sed nequeo cōponit̄ ex nō ꝛ queo. ꝛ sic nulla coniunctio pōt cū v̄bo cōponi. nec ēt cū noīe p̄ter si ꝛ ne q̄ pp̄ suā īfinitatē sūt applicabilia noīb⁹ vel aduerbiis infinitis. q̄ sicut hoc nomē q̄s requirit duo v̄ba qñ ponit̄ infinite: ita ille due coniunctiones si ꝛ ne. ꝛ ideo fuit apta cōpositio ex illis ꝓueniens. Cū aliis v̄o infinitis componi non pn̄t pp̄ debilitatē ipsoꝝ. Si enī est acquisitiua. sed ne repulsiua. Oīs aūt acquisitio vel repulsio est substantie loco vel tp̄i subiacens. ꝛ nō est accidentiū que quidē acquirant̄ vel repellunt̄. Et hac rōne ille due coniunctiones non componunt̄ cum aliis infinitis. vñ de nihil est siquantus nequantus. Cum quis ideo magis componantur q̄ȝ cū qui. quia q̄s hȝ plus infinitatis q̄ȝ qui. Et hoc patet ex eo ꝙ principium sibi dacur. ꝛ qui traxit originem suam ab eo scilicet ex quis.

De hoc nomine aliquis ꝛ quis.

s **Cire ēt** debes ꝙ aliquis ex alio ꝛ quis cōponit̄. q̄si ab alio q̄s. vñ nō ē dicēdū Credo in aliquē deū. ne diuersitatē ponere videamur. Hanc cōpositionē habent cetera infinita q̄ interrogatiua sūt vt aliqualis alicubi aliquādo aliquātus. ꝛ ita de silibus. Et hoc iō q̄ oīs diuersitas a forma substantiali vel accidentali ꝓuenit. siue illa designet̄ noīalr̄ siue aduerbialr̄. sed nō recipit cū qui singulare: ꝛ hoc facit eius relatio q̄ duo v̄ba requirit. Siquis dicat ꝙ qui est infinitus sicut ꝛ quis. ꝛ ideo pōt cōponi cū alio vt dicat̄ aliquis vel aliqui. Dicimus ꝙ alterū supflueret. q̄ nulla esset dr̄ia inter vnū ꝛ reliquū magis ḡ debuit poni cū quis eo ꝙ habuit īfinitatē sine vlla relatione. Nū venit ad cōpositionē quis vel localis aduerbij. vt nūquis nūcubi nūq̄. Sȝ alia nō in

ueni. ꝛ hoc iō qꝛ nō requirit de inherentia. vt nō fecisti hꝰ. Vis aūt inherentia dicit̄ quidā locus respectu substātie de qua fit sermo. ꝛ iō ꝯponit̄ tm̄ cū interrogatiuo substantie vel loci. Cū qui aūt non cōponit̄ qꝛ minus se hꝫ ad infinitatē q̄ꝫ q̄s. nec ipso interrogatiuo vtimur adeo frequenter vt q̄s. En ꝯponit̄ cū q̄s. vt ecq̄s. mutata n in c. Nec cū aliis infinitis cōponit̄ nisi forsitan ecubi qḋ videt̄ simplr̄ posse dici. Dicimꝰ ꝙ infinitas mãe magis accipit q̄ꝫ infinitas accidētis. qꝛ aīa plus laborat in appꝛehēsione mãe q̄ꝫ forme ꝛ iō interrogatiuū substātie magis recipit ad hꝰ aduerbiuꝫ ne q̄ꝫ interrogatiuū accidētis vbi silr̄ ꝑt recipe: qꝛ aduerbiū locale magis est infinitū aliis: ꝛ ob hꝰ hn̄t plures diuas q̄ꝫ alia aduerbia. Cū itaqꝫ aīa plus in appꝛehēsiōe tāte infinitatis laboret: merito aduerbiuꝫ locale recipit en. vt ecquo ꝛ ecqua. ꝛ ecubi. qꝛ hꝰ aduerbiū en aīam excitat vehementer ꝛ magis applicat̄ huic interrogatiuo q̄s eo ꝙ vehementiorē hꝫ infinitatē. Nā q̄ est nomen articulare. quis aūt non. Vnusquisqꝫ aūt componit̄ ex vnus ꝛ quisqꝫ. sed hꝰ ꝓpositio nulli aliī conuenit infinito. Unitas eni est solius substātie ꝑ se. accidētis aūt ꝑ aliud. Quisqꝫ ḡ colligit ꝛ distribuit sicut oīs: sed vnꝰ quasi partit̄. vt sit sensus. Vnusquisqꝫ id est q̄sqꝫ per se. Quisquis geminatū componit̄. ꝛ hꝰ faciant reliqua infinita que sūt interrogatiua ꝑter cur ꝛ quare. vt qualisqualis. vbiubi quandoquādo. Hoc aūt ideo contingit qꝛ infinitas addita infinitati auget confusionē. ꝛ sic introducit cū distributione collectionē siue multitudinē. sed non oꝫ geminare relatiuū in eo casu huiꝰ noīs vbi infinitū a relatiuo secernit̄. Nihil ḡ dictū ē quicq̄: quecq̄: qḋ qḋ ne includi relatio gemina videat̄. at si a relatiuo nō secernit̄ infinitū. ꝑt per oēs casus geminari. sicut videmꝰ in aliis infinitis. ꝛ ita potest dici cuiuscuiꝰ. cuicui. sicut dicimꝰ qualisqual̄ qualiquali. Potest ḡ quisquis in quolibet casu geminari tā in singulari q̄ꝫ in plurali. sicut qualisqual̄. quantusquātꝰ si vsus hēret. vsus tn̄ non hꝫ nisi q̄squis q̄dquid ꝛ quoquo. ꝛ hꝰ tenemꝰ cōuenienter: nec ibi est sm̄ rōnē vis aliqua faciēda. nisi vbi infiniti a relatiuo secernitur.

Epte̅ p̄dicte compositiones adiūgunt̄ reliqꝫ terminationibꝰ hꝰ noīs q̄s taꝫ in singulari q̄ꝫ in plurali ꝑter vnusquisqꝫ qḋ non hꝫ plale cū hꝰ noīa vnꝰ. Credo tn̄ ꝙ posset dici. Vnaqueqꝫ moenia: ꝛ vnequeqꝫ scale. ꝛ ꝑter q̄squis sm̄ vsum: Nec ille ipsiꝰ compositiones vel syllabice adiectiones habent q̄ in ablatiuo singulari. nec quis in datiuo ꝛ ablatiuo pluralibus qḋ contingit ex debilitate simplicis. quoniā iste ablatiuus qui est in rarissimo vsu. Eodē mō q̄s datiuꝰ ꝛ ablatiuus plural̄. Debilitas enim simplicium sepe naturaꝫ impedit compositorum.

Ue aūt postponunt̄ huic nomini quis vel qui magis videntur esse syllabice adiectiones vt supra dictum est. vt quiuis quispiam. ꝛc̄.

De syllabicis met te pte ce.

Ota ēt hic ꝙ sicut dicit Pris. in. xii. li. vbi agit de figura ꝓnois. quatuor sūt syllabice adiectiones q̄ adiungunt̄ ꝓnoibꝰ. s. met te pte ce. Met addit̄ huic ꝓnoi ego ꝑ oēs casus excepto genitiuo plurali. Addit̄ ēt huic ꝓnoi tu ꝑ oēs casus excepto genitiuo plurali ꝛ noīatiuo ꝛ vocatiuo singularibꝰ quibꝰ non apponit̄ met simplr̄ ad differentiaꝫ huiꝰ hꝰ tumeo tumes tumet. sed interponit̄ hec syllabica adiectio te. ꝛ dicit̄ tutemet. Uel addit̄ aliquando hec syllabica adiectio te sine met ꝛ dicit̄ tute. Lucre. ꝑmo. Accipe preterea que corpora tute necesse est. Idē in eodē. Tutemet a nobis iam quouis tpe uati. Addit̄ ēt huic ꝓnoi sui ꝑ oēs casus. vt suimet sibimet. semet. Pte quinqꝫ addit̄ ablatiuis femininis possessiuoꝝ ꝓnoiuꝫ. vt meapte tuapte suapte nostrapte vestrapte. Sciendū tn̄ ꝙ met ꝛ te addunt̄ supradictis pronominibꝰ. vel discretionis cā plurium. vel significantie. vt Terentius in Adelphis. Egomet rapui. Intelligitur eniꝫ ꝛ nō aliꝰ. Cicero pro murena. Quid est ꝙ tu mo deris cū quasi tute noris: Ita ꝛ salustiꝰ tute dixit quasi tu ipse ꝑ te ꝛ non per aliū. Ce addebat̄ huic pronomini hic ꝛ hec ꝛ hoc ꝑ oēs casus apud antiquos. ꝛ dicebatur hiccine heccine hoccine per duo c. Nunc vō additur eidem ꝓnoi in his casibꝰ tm̄ q̄ in s desinunt euphonie causa. vt huiusce hisce hosce hasce necnon illice dicebant antiq̄. vnde illic q̄si apocapa facta in fine seruat accentū. Itē illiusce. istiusce illucce istucce veteres dicebant teste Papiniano qui de orthographia hꝰ ondit. Et concludit Pris. Hec igit̄ hꝰ est met te pte ce adiūctiones esse ipse sensus arguit q̄ nullus in his separatis ꝑt inueniri. ḡ egomet tute suapte huiusce minime dicēda sūt cōposita: qꝛ hꝰ additio si separet̄ nihil sigāre possꝫ ꝑ se. Scias ēt ꝙ dr̄ hiccine ꝑ i: qū dēret dici heccine ꝑ e: qꝛ ce est syllabica adiectio q̄ addit̄ ad hec: sed mutatur e in i: ꝛ ne est dictio per se. ꝛ ponitur pro an.

De declinatione nominū.

Ecasu amodo est dicēdū. sꝫ qꝛ declinatio ꝑ casuꝫ cognoscit̄. Iō priusq̄ de formatione casuū determinē aliq̄ de declinatiōe dicā. Scias igit̄ ꝙ declinationes nominū sūt quinqꝫ scꝫ prima. scđa. tertia. quarta. quinta. ꝛ cognoscunt̄ ꝑ casū. vn̄ nō oportuit ꝙ assignaret̄ declinatio ꝑ accn̄te noīum. Cognoscit̄ aūt declinatio maxīe ꝑ gtīn ēt ꝑ dtīn. Pria declinatio est cuiꝰ gtīs singularis desinit in ae diphthōgū: ꝛ dtīs in e. vt poeta poete poete. Scđa declīatio ē cuiꝰ gtīs singularis desinit in i. ꝓdu. vt dn̄s ni no. Tertia declinatio ē cuiꝰ gtīs desinit in is cor. ꝛ dtīs in i. vt mr̄ tris tri. Quarta ē cuiꝰ gtīs desinit in us ꝓdu. ꝛ dtīs in ui diuisas. vt hic visus hꝰ visus huic visui. Quedā tn̄ neutra desinūt in u. ꝛ sūt indecli. in singulari numero. vt hoc cornu hꝰ cornu huic cornu. Quinta vō est cuiꝰ gtīs desinit in ei. diuisas. ꝛ dtīs silr̄ in ei. vt hꝰ res hꝰ rei huic rei. Predicta pīt ꝯphēdi breuiter in hꝰ vsu: ita ꝙ ꝑ qualibet syllaba signat̄ vna declinatio sm̄ ordinē. Seminis us ei gtīs desinit ois.

De prima ꝛ quinta declinatione. Questio.

Unc circa declinationes ꝑdictas aliq̄ dubia moueamꝰ. Quero igit̄ primo: cur in prima declinatione vel q̄nta nullū nomē neu. ge. inueniat̄. sicut testat̄ Pris. in. vi. li. Ad hꝰ dico ꝙ qualitas vocis erat ꝯria. qꝛ qū oia neutra q̄ irregularitatē seruant i plali numero desinant in a oportuissꝫ ꝙ ntīs singularis ꝛ ntīs plural̄ ꝑme declinationis habuissent eandē terminationē in neu. ge. qm̄ ambo desinissent in a: qḋ contra rōneꝫ fuisset. qꝛ neutrū plrale dꝫ a qualitate vocis sui singularis differre. nec ēt ntīs plural̄ ꝑme declinationis potuisset in a desinere. qꝛ sm̄ hoc gtīs plural̄ nō habuisset a ante rum. Item dico ꝙ prima declinatio est appropriata tm̄ masculino ꝛ fe. ge. vel cōi: ꝛ in hoc est principalior aliis declinationibꝰ. sicut masculinū ꝛ femininū principaliora sūt aliis generibꝰ. ꝛ hoc patet in gtō singulari prime declinationis qui desinit in ae diphthongū. qꝛ iste due vocales maris ꝛ femine naturā demōstrant. Nam mares nascentes primo proferunt a. sed femine e. qḋ a primis parentibꝰ traxerunt. Qm̄ a dat adaꝫ genitor: e parit eua parens. Si obiiciat̄ de hꝰ noie pasca. qꝛ inuenit̄ hꝰ pasca huiꝰ pasce. Dicimꝰ ꝙ abusio est: nec vnq̄ꝫ inuenimꝰ in plurali numero prime declinationis. Debet ḡ ꝓprie declinari. hꝰ pasca hꝰ pascatis. Idē dicimꝰ in quinta declinatione: qꝛ oportuisset tn̄ plalē desinere in a. quod erat ꝯ naturā quinte declinationis. Preterea quinta declinatio nō hꝫ nisi vnam terminationē. vn̄ nec proprie debuit nisi vnum genꝰ hr̄e ꝛ magis femininuꝫ ꝓpter hanc vocalem e. que est signū diuisionis.

De tertia declinatione. Questio.

Ueri etiaꝫ potest. quare nō habemꝰ adiectiuum omnis gene. in nominatiuo singulari alicuius declinationis nisi tertie. Item querit̄. quare nullum adiectiuum sit quarte vel quinte declinationis. Ad hoc dicimus ꝙ ideo nullū adiectiuum pōt

esse in nominatiuis aliarum declinationum ois ge. q2 nullam formam in eis posses inuenire super quas cadat mas. z fe. z neu. diuisis. q2 nec simul concurrere potuerunt. Et hec eadem est rō quare nullum nomen adiectiuum sit quarte vel quinte declinationis. Tertia vero aptissima fuit cuilibz generi propter multitudinem terminationum quas habet. loq3 cū sue dignitatis mediū locū iter declinationes possidet. Quedā vo mobilia sequunt regulam scdi modi pnominū. vt vnus totus solus ullus alius vter alter: q2 vel faciūt discretionē: vel veniunt ad expositionē discretionis: z sic hñt cū pnoib⁹ quādā affinitatē. vñ in genitiuo sūt ois ge. z dtō. sicut pronois scdi modi. Aliqua tñ adiectiua tertie declinationis habuerūt mobilitatē triū generū. vt hic alacer hec cris hoc cre. ne tertia declinatio videref insufficientiaz hre. Et magis data fuit masculino hec terminatio er: z feminino is. z neutro e. q2 in adiectiuis mobilib⁹ sepe masculina desinunt in er: vt miser z sacer. vñ altera terminatio q̄ quondam fuit cōis in illis noib⁹. q2 vt dicit Pris. in. vij. li. vbi agit de ablatiuo tertie declinationis desinente in i. olim dicebaf hic z hec celer vel celeris z hoc celere. opoztuit q̄ remaneret sub fe. ge. tñ quia fuit masculino genere spoliata: sed in e correptā. neutrum gen⁹ desinit quia in is nullū nomen neutri ge. in nominatiuo casu pōt esse: vt dicit Pris. Et ideo oportuit neutrum aliā formam habere: z magis in e: quia is correpta directe nūq̄ transit nisi in e correptā testante. Pris. vt fortis forte. Preterea in e correptam nullum nomen latinū desinit nisi neu. ge. vt mare z presepe. Et sic patet quare masculinum in er. z fe. in is neutrum in e desinat. Hec autem sunt nomina que faciunt masculinum in er. fe in is. z neutrū in e fm Grecismū. vñ vsus grecismi: Siluester volucer alacer saluber equester. Campester celeber acer celeris pedester. Hoz his quinq3 tenet hic er hec is z hoc e. Hisq3 paluster addes: sociabif atq3 sequester.

De quinta declinatione.

c **Onsueuit** ēt multum dubitari. cur nullū nomē qnte declinatiōis est mas. ge. pter dies z meridies: sed poti⁹ sunt fe. ge. sed hoc determinatū est supra in ca. de genere. h.

De prima z scda declinatione. Questio.

q **Ueritur** etiā quare mobilia prime z secūde declinationis nō sūt omnis ge. cōiuncti: nisi in datiuo z ablatiuo pluralī. vt albis. Ad h dico q̄ prima declinatio nō potuit hre neutrū vt supra dictum est. Scda vo habet neutrum in us vel in um. vt vulgus z templū. neutrum vo scde declinationis nō occurrit mas. z fe. simul nisi in datiuo z ablatiuo plurali. vt albis. q2 in his solis casibus conuenientiā habuerunt prima z scda declinatio. z ita in his solis cōicant sua genera. z penitus ad omnitatez reducunt. In vtraq3 enim dtūs z abltūs desinunt in is pductam. vt poetis z asinis. exceptis paucis fe. ge. vt aia aiab⁹. Formanf etiam hec ab abltō pducto. vt ab h poeta. inde poetis. z ab h asino: inde asinus. z est h de ratione. quia sicut ars diuidit ita colligit vnde oportuit q̄ mas. z fe. z neu. que in nulla alia forma p̄mc vel scde declinationis simul concurrebāt. in hac terminatione is finalr conuenirent. que forma ab hoc fuit omnis prime z scde declinationi. z magis tracta fuit a scda declinatione propter hanc vocalem i. q̄ propria est scde declinationis. In illa eni forma concurrunt masculinum z neutrū ex parte scde: z femininū ex parte prime. Ratio aūt talitatis inuenit in donato qñ pueris dicif. alb⁹ alba albū ē pme declinatiōis ex parte feminini: scde ex pte mas. z neu.

De casu nominum.

c **Asus** vt dicit Pris. in. v. lib. Est declinatio nominis vel aliarum casualiū dictionumque fit maxime in fine. Ordo quoq3 naturalis casib⁹ datus est. quippe nās quē primū natura protulit ipse primū sibi locū defendit. vnde verbis quoq3 intransitiue iste quasi egregius adheret. gtūs scdm locum sibi defendit hic quoq3 naturale vinculum generis possidet: z nascif a ntō. generat autem omnes obliquos casus sequentes. datiuus qui magis amicis conuenit tertium locum tenet. eo q̄ vel eandem habet vocem cū gtō: vel vni⁹ adiectione vel mutatiōe littere ab eo fit. Qui vo magis ad inimicos ptinet. i. actūs: quartum. i. extremū locum quem apud grecos obtinuit. vtūs quippe imperfectioz ceteris eē videtur. nisi enim scde psone coniungi nō pōt: qui superiores quattuoz oēs personas possunt complecti figurate adiuncti pronominib⁹: vt ego Pris. scribo. tu priscianus vel priscianista scribis. ille priscianus scribit. zc. Silr ablatiu⁹ tribus cōiungif psonis. vt a me prisciano accipis. a te prisciano accipio. ab illo prisciano accipit. Non egent autem nomina pronominibus. quāuis oēs circūeant psonas: si cū vocatiuis aut cū substātiuis verbis cōiungant. vt virgili⁹ nominor vel sum. virgilius nominaris vel es. virgilius nominatur vel est. Igif ablatiuus proprius est romanorum. Nūc de predictoz casuum formatione videamus.

De formatione casuū prime declinationis.

p **Rima** declinatio vt vult Pris. in. vij. li. hz tres terminationes in ntō. s. a as es. z habz duas litteras terminales. s3 a z e. In a rō latinoz q̄ grecoz. tam masculinoz q̄ femininoz z cōium. In as vo z in es grecoz tñ z masculinoz. vt hic scriba poeta huius poete huic poete. hec roma musa. h z h aduena hic eneas huius enee. hic anchises huius anchise. cuius gtūs z dtūs in ae dipb. desinit z pares hñt syllabas ntō. vt hic poeta huius poete huic poete. hic eneas huius enee hic anchises huius anchise huic anchise. Et in. vij. li. i principio dicit Pris. In a desinentia prime noia declinationis siue latina siue greca. masculina z feminina vel cōmunia addita e in ae dipb. faciūt gtūs: vt hic scriba huius scribae h musa huius musae. hic z hec aduena hui⁹ aduenae. Inueniunt tñ quedam ex cōibus ēt neu. ge. adiuncta s3 figurate per allothecam vt aduena mancipium. Ualerius aūt maximus in scdo memorabiliū ponit alienigena studia. qd prima declinatio nō hz. Nullum enim neutrū nec pme nec quinte declinationis pōt inueniri. nec eidē esse singularis ntūs neu. ge. in a desinens z ntūs pluralis. sed antiqsissimi h alienigenū. z pluralr hec alienigena. z ēt hic alienigenus dicebant. ex quo pōt h esse vt plale. Necnō ceters sūt a genere opposita proferebāt. vt capnigenus terrigenis taurigenus. z subdit post paucas Pris. dicēs. Eiusdē. i. pme declinationis femininoz gtūs ēt in as more greco solebāt antiquissimi terminare. vñ adhuc paterfamilias z materfamilias. p familie solemus dicere. z frequēs hec habet vsus. Dicitur tñ z paterfa. z pfamilie z familiarum z familijs. Que vo desinunt in as. z in es. mutant as vel es in ae dipb. z faciunt gtūs. vt hic andreas huius andree. h anchises anchise. Inueniunt ēt terminatiōes in prima declinatiōe in am z in e fm grecos vt adam: que versa in e facit genitiuum huius ade. z silr datiuum. q2 dtūs est silis gtō. Et oēs alios casus hz siles ipsi recto. Que vo desinunt in e addita s faciunt gtūs. vt libye libyes. z actūs in em vel in en. alios vero casus hz pares recto. vñ q2 hec due forme nō sūt latie in oī casu vltima acuit. Ité dicit Pris. in. vi. li. b. In e pdu. gtūs ca sūt feminina. z vel greca declinanf. vt libye libyes: vel mutata e in a in ntō. z accepta e faciunt in ae dipb. gtūs vt helena helenae: libya libyae: accusatiu⁹ ae diphthongū gtūs siue dtūs mutat in am: vt poete huic poetas. Frequentius tñ inuenimus in grecis nominibus in as z es terminantibus actūs grecum proferre auctores: vt hunc enean z hunc anchisen per n. Rōne tñ declinationis rō exigit hunc eneam z hunc anchisem dicere per m. vtūs casus prime declinationis in a cor. effertur. vt poeta nisi sit grecum z apud grecos producens a seruet candē etiā apud nos pdu. vt enea Est tñ qñ in es pdu. terminantiū grecoz vtūs in e lōgam exigit fm grecos vel cōuter vel poetice. vt achate anchise Ablatiuus huius declinatiōis in a productā desinit: vt ab

hoc poeta. Est aũt qñ hunc quoq; poete: e pdu terminat in grecis noibus que dtiñ grecũ in ei finiunt: vt Uirg. in pri mo Enei. Uno gradit͂ comitatus achate pro achatbi.

¶ De prima declinatione formationes.

Nominatiuus z vocatiuus pluralis prime declinationis filis est gtõ z dtõ singulari nã p ea diphthongum pferunt͂: vt hi z o poete. gtũs pluralis eiusdẽ decli. fit addita abltõ singulari rũ syllaba: vt ab h̃ poeta hoꝝ poetarũ. Producit͂ eñi a tã in abltõ singulari q̃ʒ i gtõ plurali. Et no tandũ q̃ oẽs casus tã singularis q̃ʒ pluralis numeri pares hñt numero syllabas i hac declinatõe: excepto gtõ plurali. h̃ eñi abũdat vna syllaba. Est ãt qñ hũc quoq; p ɔcisionẽ pferũt: z maxĩe i cõpositis z i pronimicis: vt graiugenũ p graiugenaꝝ. caprigenũ p caprigenaꝝ: z oigenũ p oigenarũ z celicolũ p celicolaꝝ z triniuidinũ p triniuidinarũ: eneadũ p eneadaꝝ: dardanidũ p dardanidaꝝ. dtũs z abltũs supradi cte declinatõis mutãt a extremã ablĩ singularis in is pdu. vt ab h̃ poeta his z ab his poetis. Inueniũt͂ tñ q̃dã pauca fe. ge. q̃ ex masculinis trãsfigurãt͂ nõ hñtib⁹ neutra q̃ z aia liũ sũt demõstratiua nãliter diuisum gen⁹ hñtia q̃ dñe cã abltõ singularis assumẽtia faciũt dtiñ z abltiũ pluralẽ: qõ nulla alia facit declinatio in bus terminãs supradictos ca sus: vt a lõgã i eis penultia hẽat: vt his natab⁹. filiab⁹. dea b⁹ eq̃b⁹. mulab⁹ asinab⁹ Marcus catho i originib⁹. Dotes inq̃t filiab⁹ suis nõ dãt z filiis: tñ i eodẽ gñe dtiñ ẽ. Ennius i andromeda. Filiis pp te obiecta sum innocẽs nerei. Itẽ in uenit͂ natis p natab⁹. z asinis p asinab⁹. in pmo Regũ. Ea bus ẽt p eis dñe cã i feminino ennius ptulit in q̃rto anna liũ. Multa tñ alia teste Pris. ɔ regulã viciose z in his z in aliis casibus vetustissimi ptulisse inueniunt͂ in q̃bus nõ sũt imitãdi. Ambe ẽt z due q̃tũs nulla alit dñe cã cogẽte silẽ hñt datiuũ z ablatiuũ ambabus duabus. q̃q̃ʒ gtiñ ambaꝝ duarũ faciunt. De supradictis nota versus. A veniẽs ex no fine neutro trãsit in abus. Hec aiatoꝝ sũt discernẽtis sexũ. Actũs quoq; pluralis fit addita s ablatiuo singulari. pdu citur enim vt hos poetas. De patronomicoꝝ autẽ pme de clinationis formatione supra dictum est.

¶ De formatiõe casuũ scde declinatiõis.

Secunda declinatio hʒ tres l̃ras termi nales. s. r. & m. Terminationes do hʒ sex. s. er ir ur us eus um. In er masculinoꝝ tã latinoꝝ q̃ʒ grecoꝝ. vt caper pri. biber beri. qõ p apocopã extreme syllabe platũ solũ i hac declinatiõe pducit er. z ab eo cõpositoꝝ. vt celtiber beri. Celte eñi dicit͂ galli. z biberi hispani. ide dicunt͂ celtiberi mixti ex vtraq; gẽte ppli. Unde Lucanus. Et celte miscẽtes nomen hiberis. Dicit͂ tñ hiber beri p hispanis. hiber beris qñ de illa gente loq̃mur que ẽ iuxta armenios. z hiberus ri fluminis. vñ Lucan⁹ in. iiii. Qui pstat terris aufert tibi nomẽ hiberus. In ir ẽt z in ur tñ la tinoꝝ z masculinoꝝ. vt vir viri. satur saturi. In us latinoꝝ z grecoꝝ z masculinoꝝ z femininoꝝ neutroꝝq;. vt hic hor merus ri. hec cypressus huius cypssi. hoc vulgus hui⁹ vul gi. dr tñ hoc vulgus. z h̃ pelagus hui⁹ pelagi. In eus greco rum tantũ masculinoꝝ. vt h̃ orpheus orphei. in um neu trorum tã latinoꝝ q̃ʒ grecoꝝ z figuratiue feminoꝝ apud an tiquos. vt h̃ regnũ. huius regni. h̃ peliũ pelii. h̃ gliceriũ hu ius glicerii. h̃ sophronium huius sophronii.

¶ De genitiuo scde declinationis.

Genitiuus scde declinationis in oĩ noĩe i longa terminat͂. sed in qui busdã pares hʒ syllabas ntõ. z in q̃busdã vna syl. abundat. In ir z in ur z i eus desinẽtia sɏ vna syllaba vin cunt in genitiuo que z penul. breuẽ hñt. vt triuir triuiri. sa tur saturi. nisi poetica pductio fiat in grecis vt thydei. i us vero z in um pares hñt syllabas. vt Uirgilius gilii. pmus primi. tẽplũ tẽpli. Frequẽter tñ inuenimus veteres in hu iuscemodi gtis i geminantibus i subtrahere alterã ex his Uirg. in. i. Enei. Hic tñ ille vrbẽ patauii sedesq; locauit. pa tauĩ dicit p patauii. Idẽ i buc. Nec spes libertatis erat nec cura peculi p peculii. Itẽ inuenit͂ tuguri p tugurii. oti p otii. anthoni p anthonii h̃ aũt faciũt metri cã. nunq̃ʒ eniʒ minores vult hẽre syllabas gtũs ntõ i er. igit͂ tñ desinẽtia anci pitẽ hñt regulam gtĩ. in aliis enim abundat. vt lucifer luci feri. armiger armigeri. psper ri. in aliis nõ abũdat. sʒ pares hʒ syllabas vt menander dri. facer facri. magister magistri.

¶ De datiuo z abltõ secũde declinationis.

Datiuus z abltũs singularis scde decli. fit a gtõ mutatiõe extreme i in o p ductã. vt huius luciferi. huic z ab hoc lucifero. Est tñ qñdo etiã dtõ greco in noibus in eus facientibus ntiñ vti solebãt antiq̃. Uirg. in buc. Orphei caliopa lino formo sus apollo. Et opʒ scire in hac declinatiõe q̃ oẽs obliq̃ ca sus tã singulares q̃ʒ plurales eũdẽ numeꝝ syllabaꝝ seruãt quã gtũs singularis absq; gtõ plurali. qz vna syllaba vult supare nisi p ɔcisionẽ pferat͂. vt deũ p deoꝝ. duũ p duorũ. vñ dii z diis qũ pro monasyllabis ponunt͂ p synerisim sũt accipiẽda e z i in vnã syllabã. veteres eñi i finalẽ q̃ ẽ lõga p ei diphthõgũ scribebãt. Lõgas aũt vocales vetustissimi etiã geminare solebant. Que vero sm analogiã pferunt͂. i. dei z deis dissyllaba sũt. Lucanus in. ii. O vtinã celiq; dies hereb iq; liberet. Idẽ accidit i pnoie ei z eis. ii z iis. Ex qui bus illud appet q̃ vetustissimi vt supra dixim⁹ p vna lon ga vocali solebãt duas breues scribẽ. Ecce eñi vestigiũ an tiquitatis in his adhuc seruat͂. cum duo ii pro vna lõga po nant͂ tam in supradicti noie q̃ʒ pronoie tribus casib⁹. vt hi diis his diis z ab his diis. ii iis z ab iis. Nã si dicas del deis. ã deis. ei eis ab eis dissyllaba sunt sicut ostendimus. Pu to aũt q̃ in his quoq; differẽtie cã seruata est geminatio. i. ne si di z dis z i z is dicamus dubitatio fiat significationis. Nam di z dis ppositiões sũt. z i z is sũt verba. itaq; in cõ positione idem z isdẽ p vnũ i scripsisse. qz nulla ɔfusio fit si gnificationis inueniunt͂ pro eidẽ z eisdem.

¶ De actõ scde declinationis.

Accusatiuus quoq; a genitiuo fit mu tatione in i um. vt hui⁹ priami hũc priamũ. thydei thydeũ. In huiuscemo di tñ noib⁹ in eus desinẽtibus greco magis actõ vtunt͂ au ctores. Uirg. in. viii. Enei. Et amicũ cretbea musis cretbea musaꝝ comitẽ. inuenit͂ tñ in vsu ẽt in um actũs huiuscemo di nominũ. Cice. de nã deoꝝ. in thesẽũ Ipolitũ. Et scias q̃ oẽs obliq̃ casus sequũt͂ gtiñ. vtũs tñ sequit͂ noĩatiuũ suũ.

¶ De vtõ scde declinationis.

Vocatiuus secunde declinationis qñ in er vl' in um finitur ntũs filis est ei. vt hic lucifer o lucifer. hoc templũ o tem plũ. Uirg. tñ pauloãte timber ntiñ ptulit. mox vtiñ timbre posuit in x. Daucia laride timberq; simillima proles. Nã tibi timbre caput euandrius abstulit ensis. Sed non est h̃ vtũs a ntõ in er desinente. sed in us accipiendus hic tim brus o timbre. Solent enim poete huiuscemodi noĩa sepe tã in er q̃ʒ in us proferre. teucer teucrus. euãder euandrus. Uirg. in. x. Pallas euãder i ipsius oĩa sũt oculis. Ideʒ i. x. Tũc rex euãdrus romane ɔditor arcis. Notandũ tamen q̃ plautus a puer ntõ. vtõ puere dixit in mercatione. Egomet memor es puere abi hinc intus otius. Ideʒ in gurgulione. Credo puere sinum qõ facturus iam es. Iã scies q̃ quibus dam a ntõ puerus rectius eẽ videt͂. Si vero in eus desinit ntũs magis grecũ seruamus vtiñ. Hora. in primo sermo num. Pentheum rector thebarũ. Probo tñ z aliis artium scriptoribus. z o penthee posse dici sm latinam analogiaʒ placet. qõ in vsu non inueni. In us vero terminãtia si sint ppria i ante us hñtia abiecta us faciũt vtiñ in i. vt h̃ Uir gilius o virgili. Hec tñ eandeʒ in e pferebant antiq̃ssimi o virgilie o mercurie dicentes. Iuniores autẽ breuitate gau dentes per abscisionem extreme littere ptulerant pro vir gilie virgili. pro mercurie mercuri. Hora. in pmo carminuʒ Mercuri facunde nepos athlantis. vñ accentus pfecti vtĩ

in his seruat᷑. Si enī in his nō eēt abscisio: debuerūt i hu-iuscemōi vtis. i. q̄ i i desinūt penl᷑. corripere: ⁊ añpenl᷑. acuere: vt virgili mercuri martyri qd̄ minime lʒ nā penul. acuimus. In abscisiōibus enī si ea vocalis in q̄ est accētus integra manet: seruat ⁊ accētū integrū: vt audiuit audit nr̄as nostratis: illice illic. De pōpei ⁊ vultei ⁊ gai ⁊ silibus vtis: q̄ i loco ɔsonātis añ us hn̄t in ntō: dubitat᷑ vtrū in extrema ꝑ vocali an ꝑ ɔsonāte sit accipiēda. Dico ꝙ ꝑ ɔsonāte sit accipiēda quō i alijs casib⁹: qd̄ magis mox antiquo rōnabilibus eē vr̄. nā solebāt illi nō solū i ꝑncipio: ſʒ ēt i fine syllabe ponere i loco ɔsonātis: adq̄ʒ i vetustissimis inuenies scripturis quotiēs inter duas vocales ponit᷑ i: vt ei⁹ Pōpeius vulteius gaius qd̄ ēt oēs q̄ de lr̄a curiosi⁹ scripserunt affirmāt: necnō ēt metra ondūt qd̄ dicim⁹: ⁊ regule ipsi⁹ rō i supradicto vtō. Ois enī vtūs in i desinēs vna syllaba minor eē ɔʒ ntō: vt Salustius sti. Ergo si Pōpeius ⁊ vulteius trisyllaba sūt i ntō: ⁊ necessario dissyllaba eē debēt: qd̄ nō potest fieri nisi i loco ɔsonātis accipiat᷑. vn̄ illud quoq̄ʒ possumus scire ꝙ hn̄ qn̄q̄ʒ cui ꝑ monasyllaba accipiūt metrici ⁊ huic. Ois enī gtūs i ius desinēs vna syllaba vult superare suū dtm̄: vt ille illi⁹ illi: alter alteri⁹ alteri. Alius quoq̄ʒ ꝑ duas ij debuit eē gtūs cū dti q̄ ē alij. Sʒ vr̄ hiat⁹ cā vel q̄ inter duas vocales i vocalis eē nō poterat vnū tn̄ i habuit. Duis āt loco ɔsonantis eā accipi ꝓhibebat: qm̄ ipse duplicat vocalē ⁊ credo dr̄is cā ne ali verbū infinitū eē putaret᷑. Uetustissimi tn̄ filiȝ gtm̄ ntō posuisse inueniunt᷑: ſʒ accentu differt: qppe circūflectit᷑ i gtō penul. Cecilius i q̄nto. Nullius ali⁹ rei nisi amicitie eoꝝ cā. Ei quoq̄ʒ qū rōnabilr̄ monasyllabū eē deberet qū gtūs ei⁹ sit dissyllab⁹: ꝑ dieresim a poetis ꝓferre inuenit᷑ dr̄is cā: ne si monasyllabū sit itericctō eē putet᷑. vn̄ Uirg. in. ij. Enei. Ei mihi q̄lis erat quātū mutat⁹ ab illo. s. hectore. ꝙ āt Pōpei ⁊ vultei ⁊ gai ⁊ silia. i finalē ⁊ añ eā vocalē ꝑ vna syllaba habēt vsus quoq̄ʒ ɔfirmat. Horatius in ꝑmo epl̄aꝝ. Dixtis ait vultei nimis attentusq̄ʒ videris. vultei dissyllabū accipit sm̄ analogiaʒ. Alia vō noīa i us desinētia masculina seu feminina ɔuersa us i e faciūt vocatiuū: vt h̄ priam⁹ o ꝑame: hic pius o pie. Excipit᷑ vnū qd̄ tā in e q̄ʒ in i facit vocatiuū: quāuis sit appellatiuū: o filie o fili. Et tn̄ q̄ntō quoq̄ʒ in us terminātē ꝑ vtō siue metri siue euphonie cā vtunt᷑. Uirg. i. viij. Corniger ⁊ hesperidū fluui⁹ regnator aquarū. Lucan⁹ in. ij. Degener o ppl̄s vix secula lōga decoꝝ. Sic meruisse viris. Quottidie etiā ecclesia cantat. Sanctus sanctus sanctus dn̄s deus sabaoth pro sancte ⁊ dee ⁊ dn̄e. Item agnus dei ꝑ agne.

De noīatiuo ⁊ vocatiuo plurali.

n Ominatiuus ⁊ vtūs pluralis scđe declinatiōis tā masl. q̄ʒ fe. ge. in i finit᷑ ⁊ est silis gtō singulari: vt huius docti. hi ⁊ o docti. In neutris vō extremaʒ i gti singularis mutātes in a breuē facimus ntm̄ ⁊ actm̄ ⁊ vtm̄ pluralē: vt huius templi hec templa ⁊ o templa: huius muni. h̄ ⁊ o munia ⁊ sic de alijs. Alij vero casus plurales in tribus generibus cōmunem possident regulam.

De genitiuo plurali.

e T genitiuus quidē pluralis fit i oī gn̄e similr̄ ab ablatiuo singulari assumente rū. vt ab hoc viro hoꝝ viroꝝ ab hac platano harū platanoꝝ. ⁊ ab hoc tēplo hoꝝ tēploꝝ. Inueniunt᷑ tn̄ ꝑ concisionē medie syllabe masculinoꝝ plerūq̄ʒ noium q̄ neutra nō hn̄t hūc casuʒ proferētes maxime poete. Est aūt etiā apud veteres prosam scribētes idem inuenire sed raro. Uirg. in. j. Enei. It celo clamor virum stridorq̄ʒ rudētū. virū pro viroꝝ dixit. Inuenitur etiaʒ medimnū pro medimnioꝝ. deum pro deoꝝ. diuum pro diuoꝝ. duū pro duoꝝ nummū pro nummoꝝ. liberū pro liberoꝝ iugerū pro iugeroꝝ. dr̄ tn̄ h̄ ⁊ hec iuger iugeris. vn̄ Iuuenalis in. iij. Iugeribus paucis lumbos donare clientis. Quod ēt in pronominibus quoq̄ʒ fecerunt antiqui. meū pro meoꝝ tuum pro tuoꝝ. nostrū pro nostrorum dicentes.

o Atiuus ⁊ ablatiuus plurales scđe declinatiōis fiunt similr̄ ab ablatiuo singulari mutatiōe o finalis in is longā. vt a viro his ⁊ ab his viris. Inueniunt᷑ tn̄ pauca inequalem habentia declinationē. vt vas in singulari numero tertie declinationis. h̄ vas huius vasis. in plurali vero scđe. h̄ vasa hoꝝ vasorum. his ⁊ ab his vasis. Festoꝝ etiā noīa dierum in a desinētia semꝑ pluralia gtm̄ quidē tam sm̄ formā scđe declinatiōis q̄ʒ tertie ꝓferunt. dtm̄ vō ⁊ ablatiuuʒ sm̄ tertiam declinationē. vt hec vulcanalia hoꝝ vulcanalioꝝ vel vulcanaliuʒ. his ⁊ ab his vulcanalibus. silr̄ saturnalia floralia cōpitalia q̄nquatria. Sūt tn̄ q̄dā noīa quoꝝ aliqui casus in vsu deficiunt quos q̄uis sʒ analogiā possumus proferre. tn̄ q̄ apud auctores nō inuenimus recusandos puto. vt huius tabi ab hoc tabo. Ceteri vō casus in vsu facile inueniunt᷑. Maria. era. vina. mella ordea gtōs ⁊ dtōs plurales in vsu raro hn̄t. nisi apud vetustissimos apud quos multa preter ea deficientia inuenies. Oportet igitur scire quidem analogie rōnem. vsum tn̄ auctoꝝ magis emulari. Duo preterea ⁊ ambo gtōs quidē ⁊ actōs sm̄ hanc declinationē ꝓferunt duoꝝ ⁊ amboꝝ. duos ⁊ ambos. q̄uis in neu. ge. differentie cā duū soleat dici ꝑ duoꝝ. dtūs vō ⁊ ablatiuus in bus terminant᷑ in oī gene. duobus duabus duobus. ambobus ambabus ambobus.

De actō plurali.

a Ccusatiuus pluralis scđe declinationis mas. ⁊ fe. gene. fit ab ablcō singulari addita s. vt a docto hos doctos a Platano has platanos. Neutra enī semꝑ actm̄ silem hn̄t ntō ⁊ vtō.

De desinētibus in us scđe declina.

n Ota hic ꝙ noīa scđe declinationis desinentia in us sūt mas. ge. vt dn̄s preter noia ꝓpria ciuitatū vel insularum. vt damascus ⁊ pōtus. ⁊ ꝑter noia ꝓuinciaꝝ. vt egyptus. ⁊ ꝑter noia arboꝝ vel herbaruʒ. vt quercus ⁊ ysopus. ēt methodus ⁊ abyssus. q̄ oia sūt fe. ge. De noib⁹ arboꝝ excipiūt᷑ dumus ⁊ rubus. que sūt noia mas. ge. Phs ⁊ philocalus sūt cōis ge. Pelagus ⁊ vulgus apd̄ modernos i singulari numero sūt neu. ge. i plurali vō mas. ge. inuenit᷑ ēt hic pelagus ⁊ h̄ vulgus in mas. ge. Pus ⁊ virus sūt neu. ge. ⁊ indecli. Paradisus ⁊ infernus sūt mas. ge. lʒ q̄dā dixerūt ꝙ sit fe. Et ꝑter illa que cōtinent᷑ in his versib⁹ magi̅ralib⁹. Artus diphthōgus nardus costusq̄ʒ phaselus. Aluus cristallus synodus balanus quoq̄ʒ vannus. Carbasus atq̄ʒ colus abyssus humus quoq̄ʒ botrus. His heremus byssus iungat᷑ ⁊ ipa papirus que sūt fe. ge.

In us tertie declinationis.

p Ostquam fecimus mentionē de genere noium scđe declinatiōis desinētiū in us. Nunc ēt dicamus de gn̄e nominū desinentiuʒ in us tertie ⁊ q̄rte declinationis. Scias ergo ꝙ noia tertie declinatōis desinētia in us sūt neu. ge. vt corp⁹ poris. ⁊ pectus oris. preter mus ⁊ lepus. que sūt mas. ge. vl᷑ dic ꝙ lepus est ꝓmiscui ge. sub articulo masculino. Et preter grus sus ⁊ ligus que sūt cōis ge. vetus ⁊ intercus sunt ois ge. ⁊ ꝑter diphthōgata. vt fraus ⁊ laus. ⁊ ꝑducentia penul. crescentis gti vt virtus tutis. ⁊ tellus uris. ꝑter venus veneris. ⁊ pecus cudis q̄ sūt fe. ge. ſʒ pecus pecoris est neu. ge. Noia vero q̄rte declinatōis in us desinētia sūt mas. ge. vt visus auditus: ꝑter noia arboꝝ: vt quercus ⁊ laurus q̄ sūt fe. ge. Et ꝑter illa q̄ ɔtinēt᷑ in his versibus. Portic⁹ atq̄ʒ tribus nurus manus aut anus idus. Sic acus atq̄ʒ domus penus spec⁹ excipe socrus. q̄ sūt fe. ge. Specus tn̄ ⁊ penus sūt aliqn̄ mas. ge. in eadē declinatiōe.

In Er.

i Ner sūt mas. ge. vt pr̄ ⁊ magister: ꝑter mulier mr̄ ⁊ linter: que sunt fe. ge. Et ꝑter iter spinter ruder iuger vesper ꝑ tp̄e. ⁊ cancer pro morbo sm̄ veteres: ⁊ ꝑter hn̄tia u ɔsonantē vel b añ r: vt ver ris: ⁊ tuber ris: nisi sint adiectiua: vt saluber: ⁊ ꝑter nomina seminuʒ terre: vt piper ⁊ papauer: q̄ sūt neu. ge. De hn̄tibus u ɔsonantē vel h ante er. Excipiunt᷑ ista: pulue ⁊ hīm

ber cū suis cōpositis: vt septēber october: que sūt mas.ge. De noībus fetuū terre excipiunt ista acer nomen arboris: qđ est fe.ge. cucumer olcaster ⁊ apiaster sunt mas.ge. degener ⁊ pauper sūt cōis ge. declinatione: ꝫ cōstructione sunt ois ge. Uber vero qñ stat ꝑ abūdātia est ois ge. ꝯstructiōe ꝫ cōis decli. qñ āt ē ꝑ mamila ē neu.ge. ℂ In Ir.

i In ir sunt mas.gene. vt vir ⁊ leuir: pꝛeter ir pir ⁊ gadir que sunt neu gene. martyr est cōmunis gene. ℂ In Ur.

i In vr sūt neu.ge. vt murmur ⁊ guttur. sed murmur ris fuit olī mas.ge. Unde in euangelio Jo. Multus murmur erat in ppl'o ꝑter ꝓpria noīa viroꝝ vel deoꝝ vel gentilia seu auiū appellatiua ⁊ bńtia r vel f vel t an̄ ur: vt auxur nomen iouis astur vultur turtur ⁊ furfur: que sunt mas.ge. Et pꝛeter verbalia que hoībus imponi possunt: vt fur ⁊ augur: que sunt cōis ge. Satur vero est mas.ge. ℂ In eus.

i In eus diphthongū desinētia: ⁊ maxime secūde declinationis sunt greca ⁊ mas.ge. vt orpheus phei. ℂ In Um.

i In um sūt neu.ge. vt templū scānū pꝛeter cōposita ab obliq̄s: vt pr̄familiarū ⁊ maiistermilitū: que dinoscunt ex suis principijs. Centū vo est ois ge. numeri pluralis ⁊ indecli. Et pꝛeter ꝓpria noīa viroꝝ: vt dēbonū: que sunt mas.ge. Et ꝑter ꝓpria noīa mulierū: vt dorciū ⁊ philodociū q̄ sūt feminini gene.

ℂ De tertia declinatione.

t Ertia declinatio hꝫ decē lr̄as terminales. s. a e o l n r s x c ⁊ t. A vt poema: e vt sedile: o vt virgo: l vt mel n vt carmen: r vt pr̄: s vt ciuitas: x vt felix: c vt lac: t vt caput. Terminatiōes vo hꝫ nūi septuaginta ⁊ octo vel circa ħ. Desinūt eni noīa tertie declinationis in a correpta: vt ħ poema tis. In e correptā: vt ħ monile. In o correptam: vt virgo nis: dido nis. in al correptā vt ħ sal: ħ tribunal. in el cor. neu. vt ħ mel hui⁹ mellis in el ꝓdu. barbara vt ħ daniel. in il cor. vt ħ pugil. in ol ꝓdu. vt ħ sol. in vl cor. vt ħ ⁊ ħ exul. in an ꝓdu. vt hic pean nis. in en cor. vt hoc flamē hui⁹ flaminis. in en. ꝓdu. vt ħ siren nis. in in ꝓdu. vt hic delphin nis. in on ꝓdu. greca. mas. vel fe. vt hic mēnon onis: ħ syndon hui⁹ syndonis. i ar cor. vt hoc calcar ris. i ar ꝓdu. vt hic nar ris. in er cor. vt ħ uber hui⁹ beris. in er ꝓdu. vt hic ver hui⁹ veris. in ir cor. vnū neutrum: hic gaddir hui⁹ gaddiris. Quidā addūt hic abbadir hui⁹ abbadiris: lapis ē quē ꝑ ioue deuorauit saturn⁹: ꝫ in vsu nō inuenitur. i or ꝓdu. vt hic ⁊ hec auctoꝛ hui⁹ toris. i vr cor. vt hic ⁊ hec augur guris. in vr ꝓdu. vnū inuenit̄ cōe duū generū: vt hic ħ fur huius furis: in as cor. vt hic ⁊ hec archas. hui⁹ archadis. gētile in as ꝓdu. vt hic athlas hui⁹ athlātis. i es cor. vt hic ⁊ hec ⁊ hoc teres teretis. i es ꝓdu. vt hic verres verris. in is cor. vt hic paris gtō hui⁹ paridis vł paris vł paridos: dtō huic pari vel paridi. actō hūc parim paridē vł parida. vtō o paris. ablatiuo ab hoc pari paride vel parida. in is ꝓdu. ut hic ⁊ hec dis appellatiuū hui⁹ ditis. in os cor. vnū latinū neutrū: hoc os huius ossis. qꝛ etiā ħ ossum antiq̄ssimi protulerūt. in os ꝓdu. vt hic heros herois. in us cor. ut hic lepus oris. hic ⁊ hec ligus guris. in us ꝓdu. ut hic ⁊ hec sus huius suis. in is greca hoc hermis huius herminis. in aes latinū vnū masculinū. ut praes huius praedis ⁊ vnū neutrum hoc aes hui⁹ eris. i aus latina duo feminina. hec laus huius laudis. ħ fraus huius fraudis. in ans latina ut hic q̄drans quadrantis. hec glans dis in ens latina. ut hic ⁊ hec ⁊ hoc parēs parētis. in ons latina ut hic ⁊ hec ⁊ hoc isons insontis. in uns latina masculina. hic aruns huius aruntis in yns vnum grecum inuenitur femininū. hec tyrins hui⁹ tyrintis. in ars latina. ut hec ars hui⁹ artis. in ers latina ois generis. ut hic ⁊ hec et hoc iners inertis i ors latina. ut hic mauors huius mauortis. hic et hec et hoc concors concordis. in urs latina cōmunia triū generum. ut hic et hec et

hoc tiburs huius tiburtis gentile. in ems unum latinū femininum. ut hic hyems huius hyemis: in abs. ut hic arabs huius arabis. hec trabs huius trabis uetustissimi etiā trabes proferebant pro trabs. In ebs correptū latina ois generis. ut hic ⁊ hec ⁊ hoc celebs bis. in ebs produ. vnum femininū latinū hec plebs huius plebis. Dicit̄ tamen ⁊ hec plebes huius plebei. Lucanus in iij. Nescit plebes ieiunia timere. in obs feminina latina hec scobs huius scobis. in in ibis vnū latinū masculinum hic calibs huius calibis in 29
vrbs vnum femininū. hec vrbs huius urbis. in aps vnū femininū. hec daps huius dapis Sed ntūs in usu frequenti non est. in eps vnū latinū masculinū ⁊ quedam ois ge. hic māceps huius mācipis. ⁊ hic ⁊ hec ⁊ hoc particeps huius pticipis. adeps uel adipes in utroq̄ gñe inuenit̄. i ops vnū latinū inuenit̄ femininū vn̄ ħ ops huius opis nomen matris deoꝝ uel copia. cuius quoq̄ ntūs in usu frequēti non est. sed illi⁹ qđ ex eo cōponit̄ cōe ois ge. ut hic ⁊ hec ⁊ hoc inops pis. Uetustissimi tn̄ hic ⁊ hec ⁊ hoc ops. ⁊ cops pro opulētus ⁊ copiosus ꝓferebāt in ips greca. ut cinips cinipis. i urps latinū vnū ut hic stirps ⁊ hui⁹ stirpis. in alx vnū femininū. ut ħ falx hui⁹ falcis. in ax cor. latia ⁊ greca. ut fax cis. hic abax abacis. qđ tn̄ ⁊ ħ abacus huius abaci frequenter inuenit̄. in ax ꝓdu. ut ħ phiax hui⁹ phiacis. in ex correptam ut hic lelex huius lelegis. ⁊ hic ilex cis. in ex produ. latina masculina uel feminina uel cōia triū generū. ut hic rex hui⁹ regis. ħ lex hui⁹ legis hic ⁊ hec ⁊ hoc exlex gis. In ix correptā latia masculina ⁊ feminina. ħ calix huius calicis. hec pix huius picis. hec nix huius niuis. in ix productā greca ⁊ latina masculina etiā feminina uel cōia trium generū ut ħ phenix huius phenicis. hoc cōmix huius cornicis hic ⁊ hec ⁊ hoc felix huius cis. i ox correptā femininū. hec nox hui⁹ noctis. ⁊ ex eo cōpositū cōe triū gn̄m hic ⁊ hec ⁊ hoc pnox hui⁹ pnoctis. in ox ꝓductā. hec uox hui⁹ uocis. in ux coe. mas. ⁊ fe.ge. ħ uolux uolucis. ħ nux cis. ħ ⁊ ħ dux hui⁹ ducis. In ux ꝓdu. mas. uel fe.ge. ut ħ pollux cis. In ix greca tā mas. q̄ fe. ħ sandix dicis. ħ strix gis. In aex fe. hec faex huius faecis. In aux unū femininū. ut ħ faux hui⁹ faucis. In anx vnū. hec lāx hui⁹ lancis. In unx vnū cōe. hic ⁊ hec cōiunx hui⁹ iugis. In arx vnū femininū. hec arx huius arcis. In ac vnū neutrū inuenit̄. hoc lac hui⁹ lactis. In ec vnū neutrū. ut ħ allec allecis. In ut. ut ħ caput hui⁹ capitis.

ℂ De genere nominum.

d E generibus predictarū terminationum aliquid nunc dicamus. Et gratia tertie declinationis etiā de generibus aliarum declinationum in predictis terminationibus finientium subiungamus.

ℂ De desinentibus in A.

o Omnia nomina desinētia in a in nrō casu singulari sunt fe.ge. ut musa. pꝛeter ꝓpria noīa uiroꝝ ut catalina. ⁊ fluuioꝝ ut tyria secana. Et noīa officioꝝ ad mares ptinentia. ut scriba lixa nauta collega. ⁊ noīa populoꝝ ut geta ⁊ sarmata que sūt mas.ge. ꝑter dama talpa panthera que sunt incerti ge. cometa ⁊ planeta que sunt mas.ge. Et ꝑter cōposita ⁊ deriuata a uerbis uł participijs a masculinis nō transformata. ut aduena indigena. Et gentilia seu patria. ut francigena ⁊ niniuita. ⁊ imitatiua. ut priscianista que sunt cōmunis ge. De predictis compositis excipiūtur a pario composita. ut uipera ⁊ puerpera que sunt tn̄ fe.ge. Et ꝑter noīa tertie declinationis. ut dogma tis. sophisma tis. que sūt neu.ge. Et ꝑter greca seu barbara. ut māna osanna allia. Et noīa lrarum. ut a ⁊ k b. que sūt neu.ge. ⁊ idecli. Scias tamen q̄ hm̄ōi noīa greca uel hebrea. ut manna pasca declinant̄ ut frequentius fm̄ tertiā declinatiōē. ut hoc pasca tis. ⁊ hoc manna tis. Inuenit̄ etiā i regulariter in prima declinatiōe neu.ge. ut hoc pascha huius pasce. Pluralia oīa in a sunt neutra. ut arma ⁊ castra pꝛeter numeralia desinentia in ginta. ut triginta ⁊ q̄draginta que sūt ois ge.

ꝛ indecli. Nam numeralia a quattuor vsqꝫ ad centum īclusiue vtrobiqꝫ sūt numeri pluralis oīs ge. ꝛ indeclinabilia: pter composita ex vnus duo ꝛ tres: vt vigintiunus: trigintaduo quadragintatres ꝛc. que sequuntur naturā componentiū in fine quantū ad genus ꝛ declinationem: vt patet.

In E.

i **Ne** desinentia sūt neu. ge. vt mare sedile pter in fine accentuata: vt libre ꝛ agathe que singularia sūt ꝛ fe. ge. Et preter composita vel syllabicata que dinoscunt a suis pncipiis: vt qsqꝫ ꝛ orbis terre. Pluralia in e sūt fe. g. vt athene preter cepe ꝛ cete ꝛ q plurale cuius gnīs ē quoꝝ: q̄ sunt neu. ge. Mille vo est oīs ge. numeri pluralis ꝛ īdeclina. De desinētibus in J.

D **Esinentia** in i sunt neu. ge. vt gumi et sinapi: preter qui qd ē mas. ge. ꝛ preter cōposita ab obliquis: vt hmōi ꝛ istiusmodi que sunt oīs ge. ꝛ indecli. Frugi nihili cordi mancipi ꝛ nemancipi sunt obliqui casus qui figuratiue iunguntur omnibus casibus. In O.

o **Esinentia** in o sūt mas. gene. ꝛ sermo onis: ꝛ ligo onis. preter propria noia mulierū: vt dido onis: vel locoꝝ vt carthago: ꝛ vnū appellatiuū qd ē caro ꝛ verbalia desinentia in io: vt legio onis: lectio onis. ꝛ būtia o vel g añ o mutantia o in i in gtō: vt dulcedo dinis ꝛ caligo inis que sunt ge. fe. De būtibus d vel g añ o excipiunt ordo ꝛ cupido p filio veneris que sūt mas. ge. Cupido aūt p cupiditate est fe. ge. margo cardo bubo sūt incerti ge. Octo est numeri pluralis ꝛ indecli. pseudo est indeclinabile ꝛ oīs ge. in vtroqꝫ numero: vt pseudo aplus: pseudo pphēta sicut dicit Hu. ꝛ qꝫ inueniat in plurali numero pꝫ Apocal. xvi. vbi dicitur. Uidi de ore pseudo prophete exisse spiritus tres īmūdos Duo ꝛ ambo quandoqꝫ sunt mas. ge. quandoqꝫ neutri. O nomen littere ꝛ pondo sūt neutri ge. ꝛ īdecli. ꝛ pter nemo homo latro pompilio ꝛ hmōi verbalia: vt bibo onis: ꝛ comedo onis: que sunt cōis ge. In U.

i **Nu** desinentia sūt neu. ge. vt cornu veru. Barbara si inueniant ꝛ sint ppria nomina virorum sunt mas. ge. vt esau. In B.

i **Nb** nullum nomē latinū inuenit barbara si inueniant ꝛ sint propria noia viroꝝ sunt mas. ge. vt iacob iob. In C.

i **Nc** duo neutra inueniunt vt lac lactis allec cis. barbara si inueniant ppria noia sūt mas. ge. vt isaac ꝛ abacuch. In D.

i **Nd** duo neutra inueniuntur: vt qd ꝛ aliud. barbara si inueniant ppria noia virorum sunt mas. ge. vt dauid. In G.

i **Ng** nullū latinū inuenit. ꝛ barbara si inueniantur ꝛ sint ppria noia virorum sunt mas. ge. vt gog ꝛ magog. In T.

i **Nt** sunt neu. ge. vt caput cū suis compositis vt sinciput. preter cōposita ꝛ syllabicata que dinoscunt ex suis principiis: vt qlibꝫ quot ꝛ tot cum suis compositis: vt aliquot: que sunt omnis ge. numeri pluralis ꝛ indeclinabilia. In Al.

i **Nal** sunt neu. ge. vt aīal pter sal qd apd latinos fuit neu. gene apud nos est mas. ge. barbara vo ppria noia sūt mas. ge. vt hanibal. In El.

i **Nel** sunt neu. ge. vt mel ꝛ fel. preter noīa ppria viroꝝ. vt michael gabriel raphael daniel vziel ioel. que sunt mas. ge. In Il.

i **Nil** sunt mas. ge. vt pugil. pter vigil ꝛ pugil que sūt cōmunis ge. Nil ꝛ nihil sūt neu. ge. ꝛ indeclina. propria noia mulierū sunt fe. ge. vt tanaquil ꝛ abigail. In Ol.

i **Nol** desinentia sunt mas. ge. vt sol pter nomina mulieꝝ que sūt fe. ge. vt nichol.

In Ul.

i **Nul** sunt mascu. genē. vt cōsul. preter exul ꝛ presul que sunt omnis generis. In Am.

i **Nam** vnū inuenit qd est oīs ge. ꝛ indeclina. vt nequaꝫ. barbara ppa noia viroꝝ sūt mas. ge. vt adā abzā abaaā syllabicata dinoscuntur ex suis principiis. vt qsqꝫ qspiā quinā.

In Em.

i **Nem** duo neutra inueniūt. vt tātidē ꝛ nomē lre. Totidē vo ē oīs ge. plura lis numeri ꝛ indecli. Hierlm vero ꝛ bethleē sūt fe. ge. ꝛ indecli. nūeralia qdē sūt oīs ge. pluralis numeri ꝛ indecli. vt nouē decem ꝛ septē. In Im.

i **Nim** desinētia sūt neu. ge. vt cym nomen vici. barbara ppria noia viroꝝ sunt mas. ge. vt ioachim. numeralia sūt oīs ge. ꝛ indecli. vt duodecim tredecim. In An.

i **Nan** sunt masculini generis. vt titan ꝛ pean. In En.

i **Nen** desinētia sūt neu. ge. vt nomen noīs carmē nis. pter cōposita a canonis. ꝛ noīb⁹ instroꝝ: vt cornicē tibicē ꝛ fidicē. lien ꝛ rien ren splen pecten ꝛ flamē p sacerdote iouis ꝛ hymē p dea nuptiarū que sunt mas. ge. Siren. vo est fe. ge.

In In.

i **Nin** duo inueniūt. vt cherubin ꝛ seraphin q sunt neu. ge. ꝛ pluralis numeri ꝛ indecli. Delphin vero ē mas. ge. In On.

i **Non** sunt mas. ge. vt symeō. preter ppria noia locoꝝ vt sydon. vel vestion. que sunt fe. ge. Et preter greca. vt ilion ꝛ pelion que sunt neu. ꝛ indecli. In Ar.

i **Nar** sunt neu. ge. vt calcar ꝛ torcular. pter noia ppria viroꝝ. vt cesar. ꝛ fluuioꝝ vt nar. ꝛ pter lar ꝛ lucar q oīa sunt mas. ge. par. cū suis cōpositis ē oīs ge. vt separ cōpar dispar impar. In Or.

i **Nor** sūt mas. ge. vt amor. pter vxor soror ꝛ arbor q sūt fe. ge. ꝛ pter ardor marmor equor ꝛ cor q sūt neu. ge. Ador vero est neu. ge. ꝛ indecli. ꝛ pter cōposita a colore. vt bicolor. ꝛ a decore. vt dedecor. ꝛ a corpe vt bicorpor ꝛ tricorpor. ꝛ oīa cōparatiua excepto senior. ꝛ pter auctor ꝛ memor cum suis cōpositis. vt inmemor q sunt cōis ge. Quattuor vero est oīs ge. numeri pluralis ꝛ indecli. In As.

i **Nas** sunt fe. ge. vt pietas. pter noia ppria viroꝝ. vt mecenas. q sunt mas. ge. Et preter gentilia seu pria. vt rauennas ꝛ arpinas. ꝛ noia q importāt dignitatē. vt primas ꝛ optimas que sūt cōis ge. ꝛ pter as mas. ꝛ vas vadis. q sūt mas. ge. Uas vasis est neu. ge. ꝛ pter phas ꝛ nephas q sūt neu. ge. ꝛ idecli. nugas vero ē oīs ge. ꝛ idecli. ꝛ pter cōposita ꝛ syllabicata q dinoscunt ex suis pncipiis. vt qui sputas ꝛ pfamilias.

In Es.

i **Nes** sunt fe. ge. vt res ꝛ spes. pter dies qd in singulari numero est incerti ge. in plurali vero ē mas. ge. ꝛ pter ppria noia viroꝝ. vt vlixes. ꝛ noia pploꝝ. vt araxes. ꝛ patronomica vt priamides ꝛ pter verres. lebes. ꝛ meridies. ꝛ cor. penl. crescentia gti. vt limes mitis. trames itis. q oīa sunt mas. ge. De cor. penl. crescentis gti. excipiunt ista abies. cōpes teres. stipes seges. teges. ꝛ seges. q sunt fe ge. Inuenit etiam cōpes in mas. ge. in trenis Aggrauauit cōpedē meū. ꝛ pter couenientia vtriqꝫ sexui. vt miles q sunt cōis ge. ꝛ aliis rebus q sūt oīs ge. vt teres. ꝛ locuples. es eris ē neu. ge. In is.

i **Nis** desinentia sunt fe. ge. vt auis. pter cōuenientia vtrique sexui. vt iuuenis ꝛ amabilis. q sunt cōis ge. ꝛ pter cor. penl. crescentis gti. vt lapis dis. ꝛ būtia duas consonantes añ is. vt po

stis. ⁊ vestis. vel vnā duplicē ɔsonantē. vt axis. ⁊ ꝑter illa quorū penul. syllaba terminat in vnā ex liq̄dis. vt torq̄s ⁊ collis. ⁊ bñtia n añ is. vt panis ⁊ funis. que oīa sūt mas. ge. De cor. pen. crescētis gti. excipiūt ꝑronomica: vt pamis pamidis. q̄ sūt fe. ge. De bñtib⁹ n añ is excipiūt canis ⁊ iuuenis. q̄ sūt cōis ge. Clunis ⁊ finis sūt icerti. ge ⁊ ꝑter illa q̄ ɔtinēt i his v̄sib⁹. Diplois ⁊ cassis cuspis capis ⁊ clamis absis. Aspis glis febris ⁊ crinis eumenis alpis. Lis neptis lactis pollis pixisq̄ parapsis. Piramis ⁊ peluis pellis tussis mala pestis. Restis ⁊ orexis turris vallis quoq̄ vestis q̄ sūt fe. ge. ⁊ ꝑter edilis ⁊ caulis. ⁊ q̄s cū suis ɔpositis: vt si q̄s neq̄s aliq̄s. ⁊ ɔposita ab h̄ noīe as assis. vt monassis. ⁊ tressis q̄ sūt mas. ge. semētis v̄o ē fe. ge. semis ꝓ dimidio ē oīs ge. semis v̄o ꝓ semisse ē ma. ge. ⁊ ꝑter pugillarꝫ: ānalis āmualis auricularꝫ. natalis cardinal. subsellaris. ⁊ noīa mē siū. vt quintilis. sextilis. q̄ oīa q̄n sunt fixa sūt mas. ge. ꝫ q̄n sunt mobilia sūt cōis ge. Mollaris pro dente est mas. ge.

In Os.

l Nos desinētia sūt ma. ge. vt ros ⁊ flos ꝑter dos cos glos ⁊ arbos: ⁊ ꝑt noīa īsulaꝝ: vt rhodos: q̄ sūt fe. ge. ⁊ ꝑter bos sacerdos custos ⁊ ɔpos: q̄ sūt cōis ge. Os oris ⁊ os ossis sūt neu. ge. ⁊ ꝑt gr̄ca: vt melos ⁊ chaos ilios pelios q̄ sūt neu. ge. īdeclinabilia.

In er ir ur us eus um.

o E desinētibus v̄o in er ir ur us eus um: q2 sunt terminatiōes nti scōe decliatiōis dixi supra vbi determinaui de formatiōe casuū scōe declinatiōis. Sīla ēt supradictaꝝ terminationū de q̄b⁹ nō ē habitū sic breuiter possint colligi.

De desinentibus in x.

n Nomina desinētia in x sūt fe. ge. vt pax pacis ꝑter ɔueniētia vtriq̄ sexui. vt dux ⁊ ɔiunx: q̄ sunt cōis ge. ⁊ ꝑter adiectiua: vt felix. ⁊ capax. q̄ sunt oīs ge. ⁊ ꝑter pollisyllaba bñtia e añ x vt vertex cis. cunex cis. polex licis. q̄ sunt mas. ge. de q̄b⁹ excipit suppellex ctilis. ⁊ vibex cis. ꝫ quosdā. Magister Bene. dicit ꝙ dicēdū est hec vibex cis. ꝑ i. sicut lodix ⁊ ꝑter ꝑtinētia solis mulierib⁹. vt pelex cis. ⁊ noīa fetuū terre. vt carex cis. ⁊ ilex cis. q̄ sunt fe. ge. ⁊ ꝑter cortex ⁊ silex. ⁊ limx cis. q̄ sūt incerti ge. De noībus fetuū terre excipit frutex cis. qd̄ est mas. ge. calx cis. ꝓ pede est mas. ge. ꝓ cemento vero est fe. ge. natrix cis. ⁊ fornix cis. ⁊ ꝑtinētia ad solos mares: vt rex ⁊ iudex. ēt grex. ⁊ ꝓꝑa noīa viroꝝ. vt aiax. vl̄ fluuioꝝ vt atax. q̄ sūt mas. ge. victrix ⁊ vltrix in ntō actō ⁊ vtō singulari sūt fe. ge. In alijs v̄o casib⁹ sūt adiectiua. vn̄ v̄sus. Uictrix victricē victrix dat femina sola. Sic vltrix reliq̄s dat genus oē schola. Cetera vero hoi verbalia sunt tm̄ fe. ge. vt hec amatrix huius amatricis.

In s ꝑcedente consonante.

m Monasillaba desinētia i duas ɔsonātes sūt fe. ge. vt ars artis: pons ptis. ꝑter mons pōs fons. dens mars ⁊ stirps ꝓ trūco q̄ sūt mas. ge. stirps vero ꝓ ꝓgenie est fe. ge. stirps ꝓ obolo est fe. ge. ꝫ tūc nō h3 r. ⁊ ꝑter adiectiua. vt sons insons q̄ sūt oīs ge.

De eodē.

p Polisillaba desinētia in duas ɔsonātes sūt mas. ge. vt auceps aucupis: ⁊ forceps cipis: q̄ ꝫ antiquos fuerūt ēt fe. ge. De his excipiūt hyems: ⁊ cohors tis q̄ sūt fe. ge. ⁊ adiectiua: vt cōcors. ⁊ insipiēs: q̄ sūt oīs ge. bidens ⁊ serpens sūt ge. icerti. vel cōis vt q̄dā volūt. ⁊ ꝑter ɔueniētia vtriq̄ sexui. vt celebs bis. ⁊ gentilia seu patria. ⁊ arabs bis. que sunt cōmunis generis.

De genitiuo tertie declinationis.

g Genitiuus tertie declinatiōis in is desinit correptā. excepto vno monasyllabo. hec vis huius vis. q̄uis alie oēs declinatiōes ꝓdu. hanc terminationē eiusdē casus. Oportet vero scire ꝙ in q̄busdā pares h3 gtūs tertie declinationis suo ntō syllabas. In q̄busdā vna in alijs duab⁹ syllabis vincat vt pares q̄dē h3 in noīb⁹ in e desinētib⁹ cor. vt h̄ mare h⁹ maris. ⁊ in q̄busdā in er vel in es vel in is. tā cor. q̄3 ꝓdu. exeūtibus; vt h̄ pr̄ h⁹ pr̄is. h̄ verres h⁹ verris. h̄ cedes h⁹ cedis. h̄ collis h⁹ collis. h̄ vis h⁹ vis. h̄ auis huius auis. In alijs aūt oībus eiusdē declinatōis noībus vna syl la supat ntīn gtūs. vt scema scematis ɔsul ɔsulis. pectē pectinis. haccar caris. lis tis. apex cis. Excipit h̄ caro h⁹ carnis. in quo pes hñt syllabas gtūs ⁊ ntūs. ⁊ senex senis. sup pellex suppellectil in quo duab⁹ syllabis vincit gtūs ntīn. 30
hm̄oi quoq̄ ntīn q̄dā silem gtō ꝓtulerunt. ⁊ oīa q̄ a capite ɔposita sūt q̄ in ps desinūt. silr hñt duabus syllabis minus in ntō q̄3 i gtō vt anceps ancipitis. biceps pitis. cētriceps pitis. q̄ veteres i es ꝓferētes ꝫ regulā decliabāt. ancipes tis bicipes tis. centipes tis. sic hospes tis sospes tis. Juniores v̄o gaudētes breuiloq̄o ꝑ ɔcisionē eā ꝓtulerūt. qd̄ ⁊ i alijs dictiōibus fecisse iueniūt. vt dic duc fac ⁊ fer ꝓ dice duce face ⁊ fere. necnō ēt vtōs in us terminantium ꝓꝑoꝝ noīu3 vt virgili ꝓ v̄gilie dicētes. De formatiōe aūt ⁊ accētu gti tertie declinatiōis multa vtilia supra dixi in scđa pte vbi egi d accētu medie syllabe. siue pen. syllabe. Nota ꝙ gtūs tertie declinatiōis terminat i is correptā vt dixi. ꝫ figurate aliq̄n terminet in i. vn̄ vsualr dicit. lex moysi ꝓ moysis Itē achili inuenit ꝓ achillis sicut ꝓbat Pris. in. v li. vbi agit de noībus desinētibus in es ꝓductā. ⁊ introducit illū versū Uirgilij in. j. Enei. Troas reliquias danaū atq̄ imitis achilli. Greca ēt q̄dā in i. q̄dā in oy. q̄dā i os termināt gtīn. ⁊ pcipue patronomica feminina.

De dtō tertie declinationis.

d Datiuus tertie declinatōis nascit a gtō abiecta s ꝓdu. i. vt h̄ mare maris mari. Inueniūt poete rarissime in grecis noībus que apud grecos in i correptā terminant supradictū casū ipsi quoq̄ eū corripientes. Statius in primo achilleidos. Palladi litore celebrabat schyros honorē.

De actō tertie declinationis.

a Accusatiuus tertie declinatiōis fit is gti mō in em mō in im ɔuersa. vt h⁹ solis. hūc solē. h⁹ tiberis. hūc tiberim. Nā scire debes ꝙ actūs singlaris tertie declinationis desinit q̄n̄q̄ in em tm̄. q̄n̄q̄ in im tm̄. q̄n̄q̄ in em vl̄ in im sil. Actūs desinēs in em in ma. ⁊ in fe. ⁊ cōi gn̄e format a gtō singulari is in em. vt patris patrē. Quedā tm̄ greca faciunt actm̄ in em ⁊ in a. vt aerē vel aera. Itē q̄dā greca desinētia in is hñtia pares syllabas in ntō ⁊ gtō casu singlari faciūt actm̄ singularē in im tm̄: vt tigris tigrim. Ista nouē noīa latina faciūt actm̄ in im ⁊ in em. ⁊ ɔtinent i istis duob⁹ versiculis. Est clauis nauis puppis turrisq̄ securis. vestis auis peluis fac em sil im quoq̄ febris. Ista q̄n̄q̄ noīa latina faciūt actm̄ in im tm̄. q̄ ɔtinēt in h̄ v̄siclo. Im tm̄ faciūt h̄ q̄nq̄ noīa casū. Uim burim tussim maguderimq̄ sitim. Cetera latina noīa faciūt actm̄ in em tm̄. Scire ēt dēs ꝙ sic dicit Pris. in. vij. li. vbi agit de actō tertie declinationis nō pōt ab alio ntō nisi in is desinēte in im actūs ꝓferri ⁊ post pauca subdit pris. In grecis aūt noībus freq̄nter inuenimus autores tā i hac q̄3 i alijs declinatiōibus grecos plerūq̄ fuātes actōs. vt titana syrena. toraca. lāpada. ꝓ titanē syrenē toracē lāpadē. q̄uis plautus hāc lāpadē dixit. Tene inq̄t hanc lāpadē. imo ego hanc tenebo.

De vocatiuo tertie declinationis.

v Uocatiuus in tertia declinatiōe silis ē ntō suo. vt cicero. h̄ cōsul. o cicero. o ɔsul. Inueniūt tm̄ greca que vtīm grecum seruāt. vt tibris. o tibri pallas. o palla. Uirgi. in. xi. Non ego nō alio digner te funere palla.

De ablatiuo tertie declinationis in i.

a Ablatiuus tertie declinatiōis in alijs ꝑ e cor. in alijs ꝑ i ꝓdu. in alijs per e ⁊ ꝑ i ꝓfert. Sex regule assignant de

noibus tertie dclinatiōis faciētibus ablt̄m in i tm̄. Prima hec est. In i faciūt ablt̄m neutra. q̄ in e cor. desinūt. ⁊ sūt appellatiua. vt hec mare ab hoc mari. ⁊ ē filius huiusmōi ablatiu' suo dtō huic mari ab hoc mari vetustissimi tn̄ solebāt hmōi noiuȝ ablt̄m ēt in e pferre. Oui. i. v. fastoꝝ. Cur tibi p libitis claudūt rhete leōes. Rhete dixit p rheti. Excipit gausape qd̄ facit ablt̄m in e. Hora. in. ii. sermonum. His vt sublatis puer alte e incr' acerua. Gausape purpureo mēsaȝ ptersit ⁊ alter. vn̄ Persi' q̄si in e tm̄ desinēte supradicti nominis abltō gausapa dixit pl'alē nō gausapia. Iā chlamydes regū: iā lutea gausapa captis. Antiquissimi tn̄ ⁊ h̄ gausapes: ⁊ hec gausapa: ⁊ h̄ gausape: ⁊ pluralē neutri hec gausapa. q̄si a ntō h̄ gausapū ptulisse iueniunt. vn̄ Cassius ad mecenatē. Gausapo purpureo salutat' Sene. Ouidium sequens. Gausapa si sumpsit gausapa sūpta pbet. Propa dn̄ nētia in e: silem hn̄t ntm̄ abltō vt h̄ pneste ab h̄ pneste. hoc planitale: abltō ab hoc planitale. Virg. i. viij. Enei. Qualis erā qū pmā aciē pneste sub ipa. Figurate enī ad vrbē reddidit ipa. qū ppriū opidi neutrū est. Scda regula h̄ ē. q illoꝝ ablt'is in i terminat neutroꝝ q̄ in al desinūt: vt h̄ tribunal: ab h̄ tribunali. vel ceruical ab h̄ ceruicali. si aūt sunt mas. ge. faciūt in e ablt̄m vt hoc hanibal ab h̄ hanibale: hoc sal. ab h̄ sale. Tertia regula ē. In i silr faciūt ablt̄m q̄ in ar desinūt neutra: ⁊ in obliq̄s casib' pdu. a penul. vt h̄ calcar caris. ab h̄ calcari. lucar caris: a lucari. si āt sūt mas. ge. faciunt ablt̄m l e tm̄. vt h̄ cesar. ab h̄ cesare. Itē si sint neutra: ⁊ cor. pen. faciūt ablt̄m i e silr vt hoc nectar ctaris: ab h̄ nectare. hoc iubar baris: ab hoc iubare. Quarta regula ē. Masculina vel cōia in er vel in is desinētia si faciūt in e neutra ablt̄m in i efferūt. vt h̄ pedester: h̄ pedestris: h̄ pedestre: ab hoc ⁊ ab hac ⁊ ab h̄ pedestri. saluber salubris salubre. ab h̄ ⁊ ab hac ⁊ ab h̄ salubri. Vir. in. i. geor. Balātūq; gregē fluuio mersere salubri. h̄ ⁊ h̄ celer h̄ celeris ⁊ hoc celere. ab h̄ ⁊ ab hac ⁊ ab h̄ celeri. Marc' cato de re miliari: Satis celeri si sint tpe. Lucan' i edissa. Ac celer hasta voldo prūpit pectora ferro. Itē h̄ ⁊ h̄ vtilis ⁊ hoc vtile. ab hoc ⁊ ab hac ⁊ h̄ vtili. Sciēdū tn̄ q si iueniāt ppa appellatiuis silia in i faciētib' ablatiuū. illa p e pferēt eū. vt iuuenalis ppriū ablatiuū a iuuenale. silr martial' abltō a martiale. ⁊ sic de aliis ppriis noib' in is desinētib' 9silib' itelligas. si aūt hmōi nomina silia adiectiuis sint appellatiua faciūt in i tm̄ ablt̄m. siue sint adiectiua siue substātiua: vt cardinalis q̄nalis: scholaris: vitalis: iuuēalis: vocalis ⁊ hmōi. Quinta regula est. Noia greca seu latia faciētia actm̄ i im tm̄: termināt ablatiuū in i: vt tiberi a tiberi pari a pari. caribdim a caribdi. tigrim a tigri. tussim a tussi. vim a vi. Iuuenalis in. v. Seua dignū feraq; caribdi. Sexta regula ē. Noia mēsiū l is vel in er desinētia faciūt ablatiuū i i tm̄. vt q̄ntilis a q̄ntili. aprilis aprili. septēber septēbri. october ab octobri. vl' october p o sm quosdā. Iuuenalis l. iii. Pallere ⁊ vinū toto nescit decēbri. Prit tn̄ ēt ⁊ cōia eē. vn̄ kalēdas septēbris dicim'. pterea simplex eoꝝ silr inuenit faciēs ablatiuum in i. vt ab imber imbri. iuenit ēt in e. vn̄ Thobias. Fet' vnda rigat. imbre madēte genas. Patria ēt in is. vt iannēsis bononiensis in i desinūt. vt iannēsi ensi. bononiēsi ensi. Sed sm Hug. hmōi noia pria vl' gētilia sp sūt adiectiua. h̄ ⁊ hec pariēsis ⁊ hoc ense: sȝ substātiuāt in mas. ⁊ fe. genere. vt habes h̄ in dictis. ⁊ sm hoc faciunt ablatiuū in i tātū. q2 neutrum eorum in nominatiuo desinit in e. ⁊ hoc teneas. Bipennis cōe est. ⁊ hȝ ēt neutrū in e. ⁊ ideo ablatiuum bipenni facit:

¶ De ablatino tertie declinationis in e ⁊ in i.

f Eptē regule assignāt de abltō tertie declinatiōis in e desinēte ⁊ in i. Prima est hec. Oia cōia triū generū. vt hic ⁊ hec ⁊ hoc ferox par vetus anceps triplex artifex duplex supplex. inops. anceps. 9cors. felix faciunt ablatiuuȝ in e ⁊ in i. vt ferox feroce vel feroci. Scda regula est talis. Oia pticipia trium generꝝ cōia faciūt ēt ablatiuuȝ in e ⁊ in i. vt hic ⁊ hec ⁊ hoc legēs: abltō ab hoc ⁊ ab hac ⁊ ab h̄ legēte vl' legēti. Tertia regula est. Oia cōpatiua faciūt ablatiuū in e ⁊ in i. vt h̄ ⁊ h̄ melior ⁊ hoc melius. abltō ab hoc ⁊ ab hac ⁊ ab hoc meliore vl' meliori. Excipit senior qd̄ tm̄ ē mas. ge. ⁊ facit ablatiuum tm̄ in e. vt h̄ senior. ab hoc seniore. Quarta regula ē. Oia noia faciētia actm̄ in em vel in im. faciūt ablatiuū in e ⁊ in i. vt hec clauis actō hāc clauē vel clauim. abltō ab hac claue vel claui. Nō tn̄ 9uertit regula. nō enī in e ⁊ i desinētia in ablatiuo. ēt in actm̄ oimodo in em ⁊ in im termināt vt dicit Pris. Quinta regula est. Verbalia desinentia in ix feminina que prit eē cōia cū neutris. vt victrix ⁊ vltrix. vn̄ ⁊ vltricia tam in e q̄ȝ in i faciunt ablatiuū Lucan' in. i. Tollite iam pridē victricia tollite signa. Itē Statius in. v thebaidos. Vltricia graiis virginibus date tela. Donatus patet. Alia aūt verbalia in trix que sunt ois ge. in ablatino casu faciunt ablatiuuȝ i e tātū. vt hec amatrix: ab hac amatrice. ⁊ sic de oibus verbalibus femininis in x. exceptis victrix ⁊ vltrix. Sexta regula talis est. In as circūflexa gentilia vel pria. vt rauennas arpinas tā in e q̄ȝ in i finiunt ablatiuum. vt h̄ ⁊ hec rauēnas. abltō a rauēnate vl' rauēnati. ⁊ sunt apd̄ nos cōis ge. ⁊ carēt neutro. sȝ apd̄ antiquos dicebat h̄ ⁊ hec arpinatis ⁊ hoc arpinate. vn̄ adhuc declinationē ⁊ accētuȝ pfecti seruamus. q2 vȝ ablt'is desinit i i. sic arpinatis ab hoc arpinati faciebat. desinit nihilomin' in e sm vsuȝ sicut desinētia in as. vt pietas. ⁊ circūflectit vltia. s. as. sicut in itegris circumflectebat eadē vocalis. s. a q̄ erat penl. vn̄ dicit Pr. s. in. vii. vbi agit d abltō tertie declinatiōis desinēte in e ⁊ in i in fine. In as quoq; circumflexa q̄ apud veteres etiā in tis pferri docuimus. tam in e q̄ȝ in i finiunt ablt̄m. ⁊ h̄ hec nrās. ab h̄ nrāte vel nrāti. sȝ hoc. Se prima regla ē. Polli syllaba dsinētia i u is. vt auis nisi crescāt in gtō qd̄ dico pper puluis. ⁊ desinētia in ctis. vt vectis. ⁊ in gnis vt ignis. vel in guis. vt anguis. nisi crescāt in gtō quod dico propter sanguis sanguinis. vel in nis. vt canis. Et alia fere oia quorum extrema syllaba in is desinit. a. duabus incipiens consonantibus. vt postis. in e ⁊ in i faciunt ablatiuum. Fere dictum est pper ista. vestis. pestis. neptis. restis fustis. ⁊ hostis. Et habētia sc ante is. vt piscis fascis. q̄ faciunt ablatiuum in e tātuȝ. Ista eni noia imber memor. teres. vigil. hebes faciunt ablt̄m in e ⁊. in i. Alia vō oia tertie declinatiōis noia in e cor. per ablatiuos desinunt. quȝ oēs alie terminationes ablatiui in omni declinatiōe pducant. ergo siq̄ ex eis que debēt in e pferri p ablatiuuȝ inueniam' p i plata autoritati ascribim'. q̄ sepe etiā datiuis p ablatiuis necnō etum p gtis est vsa. Virgili. in viij. Aduectū eneam classi victosq; penates. p aduectū classe. nisi dicamus hellenismo. i. more greco. Hellenes eni q̄dam greci sunt v suȝ esse poetā. Dtō eni casui illi hoc adiūgunt vbum. s. aduectū. dicūt eni aduebo tibi: aduectū tibi. In grecis eni q̄nq; inuenimus e pdu. finiri ablatiuum taȝ prime q̄ȝ tertie declinationis nominuȝ. q2 magis est dtīus grecus pro ablatiuo positus latino. Virgi. in. i. Enei. Ipse vno graditur comitatus achate. Lucanus in viij. Signa q̄ ab euphrate cum crassis capta sequentem.

¶ De ntō plurali tertie declinationis.

n Ominatiuus pl'ralis tertie declinatiōis fit a gtō singulari mutata vltima is in es pdu. in mas. ⁊ i fe. ge. ⁊ cōi vt huius cardinis hi cardines. huius mrīs he matres. huius vatis hi ⁊ he vates. Neutra vō ex ablatiuo singulari faciūt ntm̄ pluralē h̄ mō. si in i. vel tā in i q̄ȝ in e exeat ablatiu'. correpta i. ⁊ addita a fit ntūs pluralis. vt ab h̄ mari hec maria. ab hoc ceruicali hec ceruicalia. a pare vel pari paria. a felice vel felici hec felicia. excipitur a vetere vl' veteri. quod vetera ⁊ non vetria facit. Necnon ab hoc ludicri. qd̄ hec ludicra ⁊ non ludicria dicimus similiter excipiunt cōparatiua q̄ ablt̄m tā in e q̄ȝ in i terminānt. q̄ in ra n̄ in ria desinūt in ntō plurali. Maiora eni ⁊ minora ⁊ plura dicimus q̄uis antiq̄ etiā pluria dixerūt: vn̄ cōpositū cōpluria. Terētius in phor. Multa aduenicti vt sit noua hec cō

pluria. In quibusdaʒ tñ codicib⁹ inueniť cõplura. Gausape quoq; sicut supra diximus in ablatõ tertie declinatiõis desinẽte in e: ablatiũ i e facit ablatõ ab h̄ gausape ⁊ ntĩis pluralis in a desinit: gausapa.n. ⁊ nõ gausapia dicim⁹ Persi⁹. Iã chlamydes regũ iã lutea gausapa captis. lutea.i. rubicũda Amplustre ẽt quis facit ablatiũ singularẽ ab hoc ãplustri. ntĩm tñ pluralẽ nõ solũ in a. sed ẽt in ia terminat. Et amplustra.n. ⁊ amplustria antiq̃ ptulisse inueniunť. Cicero in arato. Nauib⁹ assumptis fluitãtia q̃rere amplustra. Cesar in arato. Fulgẽt ergo e stellis amplustria puppis. Alia vero neutra q̃ in e terminãt ablatiũ mutata e in a: faciũt ntĩm pluralem: vt ab hoc numine numina: ⁊ a tempore tempora.

¶ De genitiuo plurali tertie declinationis.

g Enitiuus pluralis tertie declinatiõis nascit ab ablatiuo singulari hoc mõ. Cum ablatiuus in i solaʒ vel in e ⁊ in i desinit cor.i. assumit um. vt a sedili hoꝝ sediliũ. ab eq̃stri equestrium. ab vtili vtiliũ: a sapiente vel sapiẽti sapientiũ Multa tñ p syncopã solẽt pferri: vt sapientũ p sapientiũ. merentuʒ pro merentium. celestũ p celestiũ. Virgi. in viij. Celestũ vis magna iubet. Sciendũ tñ q rarissime hec que in solã i faciunt ablatiuũ. syncopã patiunť i p gtĩm pluralẽ. Inueniť tñ marũ pro mariũ. q̃ tñ raro in vsu est gtĩus apud neuium in carmine belli punici. Senex fretus pietate deũ allocutus summi dei regis fratrẽ neptunũ regnatorẽ marũ: pro marium. Cõparatiua quoq; que inueniunť taʒ in e q̃ in i exeuntia p ablatiuũ carent i penul. in gtõ plurali vt a maiore vel maiori horum maioꝝ. Plus tñ facit pluriũ Memor etiam ⁊ vigil supplex ⁊ artifex: quis ablatiuum faciant in e ⁊ in i. faciũt tñ gtĩm pluralẽ in um: ⁊ nõ in ium vt memorũ vigilũ supplicũ ⁊ artificuʒ. Puto tamẽ h̄ ẽt ab oratorib⁹ differentie cã sic pferri p syncopã. q2 suppliciuʒ ⁊ artificium neutra singularia inueniunť. vetera insup ludicra ⁊ amplustra faciunt gtĩm pluralẽ in um. ludicruʒ veterũ amplustrũ. h̄ ⁊ h̄ parens. qñ est nomẽ duum est generũ. ⁊ gtĩm pluralẽ absq; i facit plerũq; hoꝝ parentũ. Virg. in. ij. Enei. Decora alta parẽtum. q aũt ⁊ parentiũ nõ irrationabiliter diciť. osñdit actĩus pluralis in is etiaʒ terminãs qui proprius est in ium terminantis gtĩ. Terentius. Quid volo aut peto parentis meos vt cõmõstres mihi. In e enĩ solam finientia ablatiuũ. si ntĩus in duas terminať psonantes. mutant e in i breuẽ ⁊ assumunt um. vt hic mars a marte hoꝝ martiũ. hec frons a fronte haꝝ frontiũ. h̄ fons a fonte hoꝝ fontium. hec vrbs ab vrbe haꝝ vrbium. hec ars ab arte harũ artiũ. Rarissime aũt ⁊ hec supradicta. sicut illa q̃ in i solã terminant ablatiuũ per syncopã l pferũt gtĩm pluralẽ. Excipiunť ea que desinunt in ms vel ps. q̃ si non sunt a capite composita. e ablatiui in um puertunt ⁊ faciũt gtĩm pluralẽ. vt hec hyems ab hyeme harũ hyemũ. pnceps a principe horum principum. municeps a municipe minicipum. forceps a forcipe forcipũ. manceps a mancipe mancipum A capite enim composita ⁊ duabus syllabis abũdat in gtõ ⁊ triũ sunt generũ cõia. Itaq; ⁊ ablatiuum tam in e q̃ in i. ⁊ gtĩm pluralẽ rõnabiliter in iũ terminãt. vt h̄ ⁊ h̄ ⁊ h̄ triceps. a tricipite vel tricipiti. tricipitum. nisi syncopa fiat praecepe tñ precipituʒ vsualiter facit. Et scias q consors ⁊ cohors faciant cohortum ⁊ consortum. sm cõem vsum. Illa quoq; que habẽt pares syllabas tam in gtõ q̃ in ntõ. mutant e in i ⁊ assumũt um. vt hic collis hui⁹ collis. ab h̄ colle hoꝝ colliũ. h̄ edes hui⁹ edis ab hac ede ediũ. hec cedes a cede cediũ. nisi h̄ quoq; p syncopã i pferãť. Freq̃ntĩ⁹ tñ in es terminata absq; i inueniũť. vt vatum p vatiũ. Virgi. in. iiij. Enei. Multaq; pterea vatũ pdicta prioꝝ. Cicero. Vestraꝝ sedũ tẽploꝝq; cũ excipiunť iuuenis a iuuene iuuenũ: canis a cane canũ. panis a pane panũ. carẽt.n. i penul. semp vñ vsus. Is par pstat ium inuenis cãis excipe pãis. In as quoq; latia mutãt e ablatiui in i ⁊ assumũt um. vt ciuitas a ciuitate ciuitatiũ. pbitas a pbitate pbitatiũ. In his tñ frequẽter imo sp apud modernos solet fieri pcisio in gtõ plurali. a ciuitate ciuitatũ. a pbitate pbitatũ. Siliť desinẽtia in is lõgã mutãt e ablĩ in i ⁊ assumũt ũ. ⁊ faciunt gtĩm plalẽ. vt q̃ris a q̃rite hoꝝ q̃ritiũ: samnis a samnite samnitiũ. dis a dite ditiũ. sʒ h̄ q̃nq; pferunť p syncopã: vt a q̃rite q̃ritũ. Noĩa sp plalia q̃ in es desinũt. i. q̃ ex se nõ hñt singularia. gtĩm plalẽ in iũ faciũt vt h̄ vires haꝝ viriũ. hi penates hoꝝ penatium. hi quinquatres horum q̃nquatriuʒ hi ⁊ he tres horuʒ ⁊ harum ⁊ horum trium. Penatum tñ sepius p syncopã pferť. Cetera vero oĩa ablĩm in e solã terminãtia mutãt eã in um ⁊ faciũt gtĩm plalẽ. vt poema poemate poematũ. a duce ducũ. ab alite alitũ. nã alituũ p iterpositionẽ addita u ptulit Virgi. in. viij. Alituũ pecudũq; genus sopor alt⁹ habebat. A boue quoq; bouũ dʒ fieri. Sʒ h̄ nomẽ notãdũ ẽ in quo u psonãtẽ assumũt obliq̃ casus singlãres hiatus cã abijciũt aũt u qñ plares sũt. Vir. in. iij. Leta boũ passim cãpis armẽta videm⁹. Dtĩus aũt ⁊ ablĩus plales eiusdẽ noĩs p syncopã sp medie pferť syllabe bob⁹ p bouibus. Ntĩs vero pluralis ⁊ actĩus ⁊ vtĩus q̃ siles sũt raro abijciũt u psonãtis loco positũ. Excipiũť a mgr̃is ista: cor corde cordiũ. caro carne carniũ. lar lare lariuʒ: nox nocte noctiũ nix niue niuium. os osse ossium. vter vtre vtrium. nam omnia ista faciunt genitiuum pluralem in ium. 31

¶ De datiuo ⁊ ablatiuo tertie declinationis

d Atiuus ⁊ ablĩus tertie declinatiõis plurales nasciũť a gtõ singulari interiecta bu. vt hõ hui⁹ hoĩs. his ⁊ ab his hoĩbus toreuma matis his ⁊ ab his toreumatib⁹. In hmõi tñ noĩbus neutris in a finitis q̃ sunt greca sp inuenim⁹ antiquos datiũ ⁊ ablĩm pluralẽ in is pdu. pferẽtes p regulã tertie declinatõis quã seruãt in ceteris casib⁹ supradictoꝝ noĩuʒ. vt Cicero in verrinis toreumatis dixit. ⁊ pipetasmatis ⁊ emblemat q̃. in libro de signis. Nũc de pipetasmatis quẽadmodũ te expedias nõ hẽs. In eodẽ. Scapha cũ ẽblematis. Idẽ ad herẽniũ. iij. de orõnib⁹ ãt ⁊ poematis q̃uis neutro gñe h̄ vbiq; pfert. Si.n. sic plaut⁹ ⁊ alij vetustissimi fe. ge. h̄ ptulisset pes syllabas oĩ casui fuasset absq; gtõ plali sʒ analogiã pme decliatõis. Est igť magis apõ Ciceronẽ ⁊ eo q̃ siliť hmõi pferũt etheroclitũ. i. diuersiclinũ. q2 vʒ in singulari nũero sũt tertie declinatiõis. sʒ in plurali scdẽ. vel põt declinari h̄ pipetasmatũ ti. h̄ ẽblematũ ti vt dicit Celsus. excipiť bob⁹ vt dixi euphonie cã p bouib⁹. Est.n. gtĩus singularis bouis. ⁊ inde bobus produ. pmam. sed in alijs casib⁹ eam cor. Oui. epi. Nõ profecturis littora bobus erat. Vir. in buc. Ille meas errare boues vt cernis ⁊ ipsum ⁊ hoc fit vt reciperet in temporibus quod amisit in syllabis.

¶ De accusatiuo plurali tertie declinationis.

a Ccusatiuus pluralis tertie dclinationis siliś ẽ ppo ntõ sic ⁊ vtĩus. in illis vero q̃ gtĩm pluralẽ in um finiũt plerũq; p s lõgã pferť actĩus: vt hi latrões latronũ. hos latrones o latrões. Inueniunť tñ q̃dã in is solã pdu. terminantia actĩm pluralẽ greca q̃ ẽt in ntõ singlari siliť in is desinũt. vt h̄ sardis has sardis. h̄ sirtis has sirtis. Sic g̃ faciũt actĩm pluralẽ noĩa tertie decliatõis faciẽtia gtĩm i um. Quedã ẽt greca faciũt actĩm plalẽ i es ⁊ in as. vt pixides vel pixidas. Oui. Pixidas inuenias ⁊ reꝝ mille figuras. Crater ris crateres vel ras. Vir. i. ix. Enei. Indulgẽt vino ⁊ vertũt crateras oenos. Et pamis dis pamides vel das. Vide ĩfra i. v. pte i crater i suo loco. Quoꝝ aũt i iũ terminãtiũ gtĩm freq̃nti⁹ in is: ⁊ quoꝝ rari⁹ exeat i es actĩus vt potero breuiter colligã. Oĩuʒ q̃ tã ntĩm q̃ gtĩm singularis nũeri siles hñt eoꝝ actĩos plales raro i es freq̃nter i is solebãt termiare apõ ãtiquos intelligas. Apud aũt modernos sepi⁹ in es. vt pinguis. dulcis. natis h̄ ⁊ h̄ oĩs hui⁹ oĩs. hos ⁊ has oẽs vel oĩs. Salustius in cathalina. Oĩs hoĩes q̃ sese pstare studens ceteris aĩalibus Terentius. Oĩs vos gaudere oportet. Virgi. in. v. Enei. Quoq; magis fessas optẽ dimittere nauis. Similr in es ⁊ in is faciũt actĩm pluralẽ noĩa in es desinentia semper pluralia. vt hi manes hoꝝ maniũ. hos manes vel nis. tres

triū:hos ⁊ has tres vel tris:vires tñ in es facit acc̄m. In er
quoq; desinētia q̄ in i termināt ablatiuū singularez faciūt
acc̄m pluralem in es ⁊ in is. vt acer ab acri:hos acres vel
acris. Silr saluber vel salubris a salubri. hos ⁊ has salu
bres vel bris:imber ab imbri:hos imbres vl' bris. h decē
ber ab h decembri:hos decēbres vel bris Hora.in.j.epi.
Me q̄ter vndenos sciat ipleuisse decēbris. Silr acc̄m fa/
ciunt pluralez in es ⁊ in is ⁊ ns vel in rs terminantia:vt
hic fons hos fontes vel fontis. h ⁊ hec iners hos ⁊ has in
ertes vel tis. h ps has ptes vel tis. Uirg.i.ij.Geor. Aggre
dior sanctos ausus recludere fontis. Uirg.in.vj. Hic locus
est partis vbi se via findit in ambas. Alia autē c̄uis. gtm̄
pluralem in ium faciūt raro inuenies ⁊ in paucis in is si/
nientia acc̄m pluralē i iū faciūt fm̄ analogiā:tñ in es accu
satiuū pluralez faciūt tñ. vñ ciuitas ciuitatū has ciuitates
fere vbiq; legimus. In ix terminantia trium generū cōia
c̄uis in paucissimis gtm̄ pluralē absq; i in penul. pferāt.
difficile eni inuenies audacū p audaciū:felicū p felicium.
Supplicū tñ magis differētie cā pfertur:ne si suppliciū di
cas aliud significare videaris quēadmodū artificū pro ar/
tificiū:⁊ iudicū pro iudiciū:tñ acc̄m plerūq; p es efferunt
raro p is Uir.in.iiij.Geor. Deide tenacis suspendūt ceras
Plus pluriū qd̄ solū in us terminans i riū habuit gtm̄ plu
ralē tā in es q̄ in is finit acc̄m Horatiꝰ in.j.epi. Cum tibi
sol tepidus pluris admouerit auras. Silr cōpluris inuenit̄.
Itē h lis harū litiū:has lites vel litis. Cicero in frumenta
ria. Sedasti ēt litis illoꝝ. Et scias q̄ vt dicit Pris. propriū
est gti pluralis terminātis in iū:facere acc̄m pluralē in is ⁊
i es vt dixi supra vbi egi de gtō plurali tertie declinatōis.
⁊ itelligas ppriū qd̄ soli ɔuenit s; nō oī. qz videlz sola no
mia tertie declīatōis q̄ faciūt gtm̄ pluralē i iū faciūt acc̄m
plralē i is ⁊ i es. vñ pz q̄ panis canis iuuēis lz ntūs ⁊ gtūs
singulares desināt in is ⁊ hēant pares syllabas i ntō ⁊ gtō
tñ qz gtūs plalis coꝝ nō desinit i iū s; i um tñ. faciūt acc̄m
plalē i es nō i is:ñ tñ oīa q̄ faciūt gtm̄ plalē i iū faciūt acc̄m
pluralē in is. qz desinētia in as ⁊ in ax. vt ciuitas ⁊ audax.
lz faciūt gtm̄ in iū. vt ciuitatiū audaciū. nō tñ faciūt accusa
tiuum pluralē i is sed tñ in es maxie apud modernos. vt
has ciuitates hos ⁊ has audaces. vt per predicta patuit.

¶ De casibus quarte declinationis.

q Uarta declinatio hz termina tiōes i no minatiuo duas. in us cor. ⁊ in u pdu. In us ma
sculinoꝝ ⁊ fe. tñmō latinoꝝ. vt h senatus huiꝰ senatꝰ. hec
manꝰ huiꝰ manꝰ. In neutroꝝ q̄ oīa indeclinabilia sunt in
singulari nūero:vt h genu hꝰ genu. h cornu huiꝰ cornu. h
veru huius veru huic veru. Duas vero hz lrās terminales
.s. s ⁊ u. Gtūs q̄rte declinatōis est silis suo ntō. ⁊ desinit
in us pdu. vel in u. vt manus visus cornu. Dtūs q̄rte de/
clinatiōis singularis numeri fit s gtō abiecta s ⁊ addita i.
sed cor. pen. vt huic senatui manui. Actūs q̄rte declīatio
nis a ntō fit mutata s in m hic senatꝰ hūc senatū. h manꝰ
hāc manum. Utūs silis est ntō. vt hic senatus o senatus
Abltūs singularis a gtō fit abiecta s. produ. eni; u sicut in
gtō huius manus ab hac manu.

¶ De nominatiuo quarte declinationis.

o Ominatiuus ⁊ actūs ⁊ vtūs plu/ rales in hac decli/
tione siles sunt gtō singulari. vt huius senatus
hi ⁊ hos ⁊ o senatꝰ. he idus harū iduū sp plurale. Gtūs plu
ral' a ntō fit singulari abiecta s ⁊ assumpta uz. corripit̄ eni i
vtraq; syllaba tā i ntō q̄ i gtō plrali. vt h manus haꝝ ma
nuū. Et oz scire q̄ i hac declinatōe oēs casus pares hnt syl
labas ntō excepto dtō singlari ⁊ gtiuo ⁊ datiuo ⁊ abltō
pluralibus qui vna syllaba superant noiatiuū singularē.

¶ De datiuo quarte declinationis.

d Atiuus et abltūs plurales q̄rte de clinatōis fiūt a ntō singu
lari mutata v in i iterposita bu. vt h manꝰ his ⁊
ab his maībꝰ. Quedā tñ seruāt u vel cā diffe vel solo vsu:
q̄ ɔtinent̄ in his v̄sibus. Est specus ⁊ partus portus lacus
⁊ tribꝰ. artus Arcus acus ficus q̄rcus specuq; veruq;. Que
dā aūt ex his faciūt in ubus datiuū ⁊ ablatiuū cā diffe vt ar
tus artubꝰ:arcus arcubꝰ. ptꝰ ptubꝰ. Artibus. n. ⁊ partibꝰ:⁊
arcibꝰ ab arte pte:⁊ arx arcis arce nascunt̄:q̄ sunt tertie de/
clinatiōis:cuiꝰ dtūs ⁊ abltūs plales penl'. aliā nisi i. cor. ha
bere nō pnt. vñ excipit̄ his ⁊ ab his hobꝰ in quo penl'. pdu
Alia v̄o seruant u in penul. solo vsu nulla cā diffe cogente.
Neutra v̄o singularia i u desinētia ⁊ i decli. assumūt a ⁊ fa/
ciūt ntūm actūm ⁊ vtm̄ plurales:vt cornu cornua:genu ge
nua. Gtūs v̄o dtūs ⁊ abltūs ad silitudinē fiūt tā masculino
rū q̄ femininoꝝ:vt cornuuz dtō his ⁊ ab his cornibus. Et
scias q̄ in hac declinatiōe us cor. in ntō ⁊ vtō singulari. s;
in alijs casibus sicut in gtō singulari:vt huiꝰ visus:in ntō
actō ⁊ vtō pluralibus vt hi hos ⁊ o visus producitur us.

¶ De casibus quinte declinationis

q Uinta declinatio termina/ tionē ha/
bet ntī vnā. es pdu. ⁊ vnā litterā terminalē scz s.
⁊ sūt oīa noia q̄nte declinatiōis fe. ge. ⁊ latina. excipit̄ vnūz
nomē qd̄ ē dies. qd̄ in singulari nūero tā masc. q̄ fe. ge. iue/
nit̄. in plurali nūero sp masc. ge. est. vt hi dies. Sicut etiā ab
eo cōpositū sp masc. ge. est. vt h meridies. Cām huiꝰ dixi su
pra in ca. de genere quasi in pncipio. Gtūs ⁊ dtūs eiusdē
declinatōis sūt siles. fiūt. n. extrema s ntī abiecta ⁊ assum/
pta i. vt h dies huiꝰ diei huic diei. hec fides huiꝰ fidei huic
fidei. ⁊ seruāt pductionē gti si i habeāt penul'. in ntō vt aci
es acici. Si aūt ɔsonātē habeāt ante s. cor. e tā in gtō q̄ in
dtō. vt hec fides huiꝰ ⁊ huic fidei. hec plebes huiꝰ ⁊ huic
plebei Actūs a ntō fit s i m mutata. ⁊ necessario cor. e. Nū
q̄. n. ante m terminalē lōga inuenit̄ vocalis. vt hunc meri
diē. Utūs silis est ntō. h meridies o meridies. Abltūs
quoq; fit a ntō abiecta s. hic meridies ab hoc meridie. In/
ueniunt̄ tñ huiuscemodi abltō veteres etiaz pro gtō vsi. vt
Uirg. in. ij. geor. Libra die somniq; pares vbi fecerit ho/
ras. Die posuit pro diei. ⁊ pdu. e in abltō huiꝰ declinatio/
nis. Ntūs actūs ⁊ vtūs plural' silis ē ntō singulari. vt h
res he ⁊ has res ⁊ o res Gtūs pluralis addita abltō singu
lari ruz fit ab hac re haꝝ reꝝ. Dtūs quoq; ⁊ abltūs plura/
lis fiūt ab abltō singulari adiecta bus vt ab hac re his ⁊ ab
his rebꝰ. Et nota q̄ noia q̄nte declinationis nō sunt in vsu
in gtō dtō ⁊ abtō pluralibꝰ pter ista septē q̄ in his v̄sibus
cōtinent̄. Noia sunt q̄nte q̄ dāt pluralia septē. Est res atq;
dies acies facies speciesq;. His quoq; maneries addatur.
materiesq;. Inueniūtur etiā quedā alia noia quinte decli/
nationationis aliquando in pdictis casibus apud veteres
Uñ. ij. Macha. ca. vij. Noli frustra extolli vanis speciebꝰ.
Hic posset q̄ri q̄re nullū neutrū inueniat̄ in quīta declina/
tione:nec etiā aliquod adiectiuū. sed hoc supra in ca. de de
clinatione solutum est. ¶ Explicit tractatus de nomine.

¶ Incipit tractatus de verbo.

Erbū est pars orationis cum temporibus ⁊ mo/
dis ⁊ formis sine casu agendi vel patien/
di significatiuum. sicut dicit Pris. in prin
cipio viij. li. Uerbo quot accidunt. octo
genus tempus. modus species. figura cō
iugatio. ⁊ persona cū numero. Oꝫ quedā
verba non proferuntur natura vel vsu impediente.

s Ciendū aūt quedam inueniri defe/ ctiua quorundam supra
dictorum accidentium. ⁊ hoc vel nature necessita
te fieri. vel fortune casu. Ergo necessitas nature bipartita
est in significatione ⁊ in commoditate. i. in consonātia ele/
mentorum. Sunt enim quedaz que non solum in verbis.
sed etiam in alijs partibus orationis que significatiōis cā
dici non debēt. vt si velimus dicere masculinum ab eo qd̄
est nupta nuptus. vl' a puerpera puerperus. oppugnat ipsa.

rerum.nã ꝓpter significationẽ q̃ solis accidit feminis: nisi figura vel auctoritas intercidat. Figura: vt si dicam bonus animus vxoris mihi nuptus est i.bonũ hñs animum vxor mihi nupta ẽ. Auctoritas vt plautus in Cassina Libet car nium q̃ agat scire nouũ nuptũ ꝑ maritũ Necnõ in ꝑnoib⁹ ꝓnũtiatis q̃ sunt tertie ꝑsone:si velimus ꝓferre vtriũ casuz q̃ nõ põt accidẽ nisi scdẽ ꝑsone h̃ eadẽ nãlis necessitas ve-tat. In cõmoditate vero vel in ꝯsonãtia deficiũt q̃dã: vt si velimus ab eo qd̃ est cursor ꝛ risor feminina facere ſm ana logiã mutatiõe or i rix:absonũ fit ꝛ incõgruũ nãe lr̃az vñ Cicero volẽs ab eo qd̃ ẽ expulsor ꝓferre femininũ muta-uit a in t:ꝛ expultrix dixit Tusculan. v. O vite philosophia dux:o virtutis indagatrix expultrixq̃ vitioꝝ. Idẽ in eodẽ. Regie virgines q̃ vt tõstricule tõdebãt barbã : ab eo qd̃ ẽ tõsor tõstrix femininũ fac̃ addita t:ꝛ ex eo diminutiuũ tõ-stricula formauit:quõ a nutrior nutrix etiã a nutrix nutri-cula dicit̃ ꝑ nãm. Per fortunã quoq̃ duob⁹ mõis ꝓhibe-mur q̃dã ꝓferre: vl̃ q: insitata sũt vel q: incõcinna ꝛ turpia vel aspere ꝓlata vident̃ eẽ. Inusitata sũt q̃b⁹ nõ inueniunt̃ vsi auctores:q̃uis ꝑ portiõe potestatẽ faciente dicẽdi: vt pax:nix:for:dor:positiuũ faris dz eẽ for passiuũ: do dz esse dor Ea eni q̃uis rõne regule bñ dicant̃:tñ q: i vsu auctoꝝ nõ inueniunt̃:recusam⁹ dicẽ. Incõcinna vero vl̃ turpia vl̃ aspere ꝓlata eẽ vt metuiturus: vel metuitur⁹ : nutritrix qd̃ q̃uis ſm analogiã debuisset dici:i tor eni terminata masc̃. q̃ ex verbis nascunt̃ mutãt or i rix ꝛ faciunt fe. vt doctor do-ctrix: victor victrix. Cũ igit̃ masc̃. sit nutritor:ex eo ſm ana-logiã nascebat̃ nutritrix:euphõie tñ cã ꝯcisio facta ẽ medie syllabe ꝛ dr̃ nutrix:sic bob⁹ ꝓ bouib⁹. Necnõ etiã i ꝯtextu diuersaꝝ dictionũ h̃ solet fieri: vt cũ nobis turpe ẽ dicẽ:ita-q̃ nobiscũ ꝑpostere ꝓfert̃. Unus g̃ ex his plerũq̃ q̃tuor mõis inuenit̃:q̃ fac̃ tã ṽba q̃ᵽ et alias ptes orõnis eẽ defecti-uas. Dñe tñ cã multa solẽt vel taceri vl̃ ꝯ regulã ꝓferri: vt fas gtĩ nõ hz nã si facis siue faris vl̃ fatis dicam⁹:aliõ põt significare. Cõiunx ꝯiũgis ſm analogiã debuit ꝓferri sed ne verbũ eẽ putet̃ absq̃ n ꝓfert̃ ꝯiugis. Uen⁹ veneris cuz oia i us cor. ꝓpria scdẽ sũt declinatiõis: solũ h̃ tertie inueni-tur:ne si veni dicam⁹ v̄bũ eẽ putet̃ Et far farris solũ in r de sinẽs geminauit r in obliq̃s:ne si faris dicam⁹ aliõ mõstret. Siĺr repugnãtib⁹ regul̃ solẽt q̃dã taceri: vt ador cui⁹ gtĩs in vsu frequẽti nõ inuenit̃:q: due ꝯtie pugnãt i eo regle. cũ eni sit neutrũ deberet penl̃. o gtĩ cor. vt equor equoris: sed cũ habeat v̄bũ adoro penl̃. ꝓdu. dz ꝓdu. vñ ꝛ deriuatiuũ ei⁹. s.adorea o ꝓdu.cũ marmorea equoria o cor.g̃ repugnã-tib⁹ regulis mãsit ador i frequẽti vsu idecinabile. In v̄bis quoq̃ cũ oia in eo desinẽtia scdẽ ꝯiugatiõis in ui faciant ꝓteritũ ꝑfectũ: vt teneo tenui: differentie cã maneo mãsi facit ne manui dtĩs manus putet̃. ꝛ neo neui:ne si nui dice remus a nuo eẽ videret̃. Audeo ausus sũ:q: hausi ab hau rio sit q̃uis aspiret̃. Fac:dic:duc:fer magis placuit ꝑ apo copã ꝓferri differentie cã:ne si face dice duce fere diceremus aliud significare videremur:q̃uis hoc nõ in cõsimilib⁹ om nibus vel vniuocis soleat fieri.

¶ De generibus verborũ

g **Enera verborũ** sunt septem.s. actiuum passi-uum:neutrũ:neutropassiuũ:neutrũpassiuũ : cõe:et deponẽs. Actiui generis dr̃ illud verbũ qd̃ desinit in o:ꝛ põt facere trãsitionẽ ad aliqd̃ rõnale aial vñ possit fieri cõ uersa locutio i pria vel i scdã ꝑsona ꝑ assũptionẽ r. Passi-ui generis est verbũ qd̃ in or desinẽs descẽdit ab actiuo ꝑ adiectionẽ r. Neutri generis ẽ illud verbũ qd̃ in o desi-nẽs nõ põt facere trãsitionẽ ad aliqd̃ aial rõnale vñ possit fieri ꝯuersa locutio l pma vel scdã ꝑsona ꝑ assumptionẽ r. In tertia aũt ꝑsona sepe passiuũ solet inueniri: sed ad mu-ta ꝛ carẽtia aia ꝑtinẽs. Dicim⁹ eni ꝯdit̃ oliua:arat̃ terra: in serit̃ arbos:currit̃ spaciũ. Quis enim dicit aror inferor:ni-si poetica ꝯfirmatio.i. ꝓsopopeia inducat̃. g̃ impꝛoprie illa pñt h̃re pmã ꝛ scdam ꝑsonã passiuoꝝ: in q̃bus ꝛ fateri pñt he dicte ꝑsone qd̃ in se fit: vt ẽ Amo te : ꝯsequit̃ q̃ ille ad quẽ dixi ꝯtẽdo id qd̃ a me audiuit dicat amor a te. Que dam tñ sunt absoluta: vt ditesco: viuo: ferueo . sedeo q̃ nõ egent casu ad complẽdam sniam: vñ passiuis quoq̃ carẽt. Neutropassiui generis ẽ illud verbũ qd̃ in ꝓteritis ꝑfectis ꝛ plusquãperfectis: ꝛ i his q̃ formant̃ ab eis retinet littera-turã passiuoꝝ:i ceteris vero neutroꝝ: ꝛ sũt q̃nq̃ . vñ v̄sus. Quinq̃ puer numero neutropassiua tibi do. Gaudeo cum fio soleo sit audeo fido. Neutripassiui generis est verbuz qd̃ h̃t lr̃aturã neutroꝝ ꝛ significationẽ passiuoꝝ: ꝛ sigt̃ pas sionẽ aliũde illatã: ꝛ sũt q̃tuor:q̃ ꝯtinent̃ in h̃ versu Exulo 32
vapulo veneo nubo q̃tuor ista. Sensum passiui sub voce gerit aliena. Uide in quinta parte in exulo. Cõe est illud verbũ qd̃ in passiua litteratũra vtrãq̃ retiet significationẽ s.actiuam ꝛ passiuã: vt criminor te:criminor a te:tñ in vnĩ-ca ꝓlatiõe nõ põt habere vtrãq̃ ꝯstructionẽ: vñ incõgrue dr̃ Criminor te ꝛ a te Uerba aũt cõia ſm modernos sunt ista q̃ in his versibus ꝯtinent̃. Largior experior veneror mo ror osculor hortor. Criminor ãplector tibi sunt cõia lector Hoc etiã verbũ iterp̃tor i frequẽti vsu in vtraq̃ significa-tiõe inuenit̃. ꝛ vt dic̃ Pris. in xij.li . verbis plurimis q̃ nũc in vsu deponentia sunt, veteres sic cõibus vsi sunt. Depo nens verbũ ẽ illõ qd̃ in passiua lr̃atura retinet tñ significa-tionẽ actiuã: vt loquor.

¶ De tẽpore verboꝝ.

t **Empus accidit** verbo ad diuer si actus significationẽ accõmodatũ. Tria sunt tpa: pñs ꝓteritum ꝛ futuꝝ. Sz ꝓteritũ rursus diuidit̃ in tria. s. in ꝓteritum im-ꝑfectũ: ꝓteritũ ꝑfectũ: ꝛ ꝓteritũ plusq̃ꝑfectũ. Et iuste ꝓteri-tum in tres differẽtias partimur. nihil eni certius ad noti tiam nr̃am põt venire q̃ᵽ gesta ꝑ diuersum tpis spaciũ ꝓte riti. Facile eniz dinoscit̃ vtrũ multo an nuper sint facta an ceperit q̃dẽ necdũ tñ sint ꝑfecta Itaq̃ ſm qd̃ accidit tpe rebus q̃s agimus:nomẽ ipi tpi imponimus: ꝓteritũ impꝑfe ctũ tpe noiantes in quo res aliq̃ cepit geri necdũ tñ ẽ ꝑfe-cta Preteritũ vero ꝑfectũ ẽ illõ in quo res ꝑfecta mõstrat̃ Preteritũ plusq̃ꝑfectũ ẽ in quo res iaz pridẽ ꝑfecta osten dit̃. Instans aũt indiuiduũ est qd̃ vix stare põt. vnde meri to a q̃busdã instãs impꝑfectũ noiat̃ : nisi enim sit impꝑfectũ in eo adhuc eẽ actus itelligi nõ põt. Futurũ quoq̃ cũ icer tum sit ꝛ infinitũ: ꝛ vtrũ paulopost an multo erit nõ potuit discretis q̃busdã finibus declinatiõis vti:itaq̃ vna voce cõtẽtũ fuit.

¶ De modis verborũ.

m **Odi verborũ** sunt quinq̃. idica-tiuus: imperatiuus optatiuus: subiunctiuus: ꝛ infinitiuus. Et indicati uus q̃dem modus oia hz tpa diuisa: quippe eo mõ omnia q̃ egimus vel agim⁹ vel acturi sum⁹: absq̃ vllo impedimẽ to indicamus. Impatiu⁹ vero pñs ꝛ futurũ nisi q̃dã neces sitate videt̃ posse accipe. Ea eni impam⁹ q̃ vel stati i pñti volum⁹ fieri sine aliq̃ dilatiõe: vel in futuro. Optatiu⁹ aũt q̃uis quoq̃ ipe videat̃ ad futurũ ꝑtinere. Ea eniz optam⁹ q̃ volumus nobis vel in pñs vel in futurũ dari: tamẽ etiaz hz ꝓteritũ tpa: q: euenit sepe de absentibus ꝛ ignotis reb⁹ p̃cari: vt facta nobis possint in notitiam venire: vt si filio meo rome in pñti degẽte optans dicã Utinã rome filius meus legisset auctores: ꝓpter quos nũc ibi morat̃. Possu mus tñ h̃ vti modo etiã ostẽdẽtes q̃ optamus nõ euenisse vt vtinam nõ iuissem ad talẽ locũ. In h̃ aũt modo ꝛ in infi nitiuo tpa ꝯiuncta hñt latini pñs cũ ꝓterito impꝑfecto : ꝛ ꝓ teritũ ꝑfectũ cũ plusq̃ꝑfecto ad imitationẽ grecoꝝ . Sub-iunctiuus cũ apud grecos ꝯiũcta habeat tpa: apud nos di-uisa hz oia quõ indicatiuus: Infinitiu⁹ modus ꝯiuncta hz tpa quõ optatiuus ꝑsens ꝛ ꝓteritũ impꝑfectũ: ꝓteritũ ꝑfectũ ꝛ plusq̃ꝑfectũ quõ apud grecos. Cũ enim dicimus legere signamus rem impꝑfectã q̃ ad pñs vel ad ꝓteritũ impꝑfectuz attinet. Cũ vero legisse dicim⁹: rem ꝑfectã demõstramus q̃ sua est: tã ꝓteriti ꝑfecti q̃ᵽ plusq̃ꝑfecti. Nota etiã q̃ vim nois rei ipsius hz verbũ ifinitiuũ: vñ q̃dã nomẽ v̄bi h̃ eẽ dice

bant. Dico enim. Bonū ē legere: ac si dicā Bona est lectio. Itaqȝ ois modus finitus pōt p hūc modū interp̄tari: vt si dicā lego: q̄d indicaui: legere me. Lege q̄d impaui: legere te. Utinā legerē: q̄d optaui: legere me. Cū lega venio: quid iungi: prius legere: post venire. Modi aūt sunt diverse inclinatiōes animi varios eius affectus demōstrātes. Amodo de formatione preteriti pfecti videamus.

¶ De preteritis perfectis p̄mo regule generales.

p Reteriti perfecti multiplices ⁊ varie sunt regule: Itaqȝ commodū putauimus p̄mo q̄ in eo sunt generalia dicere. Postea v̄o p singulas syllabas tractare de eo. Oē igit̄ p̄teritū pfectū p̄mā psonā i i terminat vt dicit Pris. in. ix. li. vt amaui: ⁊ assumpta sti facit scdam: vt amauisti. T v̄o assūpta cor. i tertiā facit vt amauit. Mus v̄o assūpta facit p̄mā pluralē: vt amauim⁹: i tn̄ penl. cor. Scda persona pluralis a scda singulari fit addita s: vt amauistis. Tertia aūt pluralis ex p̄ia singulari nascitur. i finali ɔuersa in e pdu. ⁊ addita runt vel re: vt amauerunt vel amauere: cōparuerūt vl̄ comparuere. Et nascit̄ h̄ q̄dē tp̄e a p̄nti: ⁊ vl̄ pares cū eo h̄ȝ syllabas: vt iuuo iuui: vl̄ minuit̄ vna syllaba: vt facio feci: vl̄ vincit vna syllaba: vt oro oraui: curro cucurri. Itē oē p̄teritū pfectū dissyllabuȝ pdu. p̄mā: vt emi: p̄ter q̄dam de q̄bus supra dixi in secūda parte vbi posui regulas ad cognoscēdū accētum p̄me syllabe. Item sic dicit Pris. in. ix. li. vbi agit de v̄bis scde ɔiugationis: obseruādū est in oīb⁹ v̄bis q̄ si minuat p̄ntis syllabas p̄teritū: necessario p̄mā pdu. in preterito: sine pdu. siue cor. sit in p̄nti nisi syncopā patiat̄: vt cieo ciui: ⁊ p sincopaȝ cij. rideo risi moueo moui. Ergo langueo gui: liqueo liqui pares h̄nt in p̄nti ⁊ in p̄terito syllabas: cor. enim penl. p̄teriti. Reperi reperiui apocopā patit̄. Scias etiā q̄ forme generales p̄teriti pfecti sunt octo. s. in ui syllabam: in ij. vel in ui diuisas in xi: ⁊ si: ⁊ in i antecedēte ɔsonāte q̄ in p̄nti tp̄e ante o vel eo vel io inuenit̄: ⁊ q̄ in p̄ncipio gemināt cōsonātē: ⁊ que in fine. Et in ui syllabā q̄tuor ɔiuga. sunt v̄ba q̄ termināt p̄teritū. p̄me vt amo amas amaui. scde vt fleo fles fleui: tertie vt cupio cupis cupiui: quarte vt munio munis muniui. In ij. v̄o tertie ⁊ q̄rte q̄ in ui syllabā desinentia intercepta u ɔsonante cor. i penul. vt cupiui cupij arcessiui arcessij. audiui audij. In ui diuisas oiuȝ cōiugationū v̄ba inueniunt̄ termināt ia. prime vt tono tonas tonui. scde: vt teneo tenes tenui. tertie: vt annuo annuis annui. quarte: vt aperio aperis apui: psilio psilis psilui. In si v̄o scde ⁊ tertie ⁊ q̄rte ɔiugatiōis iueniunt̄ p̄terita. scde vt ardeo ardes arsi. tertie: vt ludo ludis lusi. quarte: vt haurio hauris hausi In xi sil̄r scde ⁊ tertie ⁊ q̄rte inueniunt̄ p̄terita. secūde vt augeo auxi: mulgeo mulxi fȝ antiquos: fȝ mulsi fȝ modernos. tertie: vt pūgo punxi: q̄rte vt sancio sanxi. I h̄nt p⁹ cōsonātē positā añ o vl̄ eo vl̄ io p̄ntis tp̄is i oi ɔiugatiōe p̄terita. i p̄ma q̄dē vt iuuo iuui. i scda vt prādeo prādi. i tertia: vt bibo bibi: fodio fodi ⁊ in q̄rta: repio reperi cōperio comperi.

¶ De geminatione preteritoꝝ.

g Eminant cōsonantē prime q̄dē cōiugationis duo mōasyllaba vt do dedi: sto steti Et ex his cōposita: vt reddo reddidi: vendo vendidi: ⁊ resto restiti h̄nt añpe. breues. Scde v̄o cōiugatiōis in principio repetūt siue gemināt quedā ⁊ h̄nt penul. positiōe lōgas: sicut ⁊ antepenul. in p̄nti: vt tondeo totōdi Tertie aūt cōiugatiōis q̄dā in p̄ncipio repetūt: q̄daȝ in fine. In principio repetētia si in p̄nti penul. breuē habuerint: in preterito quoqȝ cor. eā: vt cado cecidi: pario peperi. Si longa sit in p̄nti penl̄. nāliter in p̄terito quoqȝ pdu. vt cedo cecidi: pedo pepedi. Sin positione sit in p̄nti penul. lōga: est q̄n seruat̄ in p̄terito: est q̄n: abiecta cōsonante cor. Seruat̄ in his: posco poposci: parco peperci: fallo fefelli: tēdo tetendi. pēdo pepēdi: curro cucurri. Abiecta cōsonante cor. in his: disco didici: pello pepuli. tāgo tetigi: pango pepigi: pungo pupugi: tūdo tutudi. Et attendēdū est q̄ oia ea q̄ gemināt p̄ncipalē syllabā: seruāt nō solū ɔsonantē verū etiā vocalē prime syllabe p̄ntis tp̄is tā in p̄ma q̄ȝ in secunda syllaba nisi sit a: ipsa eadem in e cōuertit̄: vt posco poposci tēdo tetēdi: pēdo pepēdi: disco didici: tūdo tutudi: pūgo pupugi. excipit̄ pello pepuli. A v̄o in e cōuertit̄: vt fallo fefelli: parco peperci: tāgo tetigi: pāgo pepigi: cano cecini: cado cecidi Et vide q̄ si penul. p̄ntis lōga sit: ea quoqȝ seruat e: vt parco peperci: fallo fefelli. Si breuis est in i cōuertit̄ vt tetigi pepigi cecini cecidi: In hac enim ɔiugatione. i. tertia etiam in fine fit repetitio eiusdē syllabe vbiqȝ penl̄. cor. vt vendo vēdidi: credo credidi. Et sciēdū q̄ vna syllaba abūdat p̄teritum in quo fit repetitio p̄ncipalis vel finalis tā in prima q̄ȝ in tertia ɔiugatione nisi i sit ante o: vt do dedi sto steti: parco peperci: credo credidi: cedo cecidi. Pario v̄o q̄ i h̄ȝ añ o pares habuit syllabas tā in p̄nti q̄ȝ i preterito perfecto: pario peperi. Scias etiā q̄ nunq̄ȝ pōt geminari syllaba nec in principio nec in fine in preterito nisi q̄ a muta icipit: vt tūdo tutudi: pēdeo vel pēdo pepēdi: disco didici posco poposci: cedo cecidi: fallo fefelli: prodo pdidi: vendo vēdidi. Ex h̄ apparet t vim mutate obtinere: a qua incipiens geminata ē syllaba. S ante mutā posita inuenit̄ non geminari: cū s amittat vim suam pleruq̄ȝ posita añ mutā. vnde nec i scda syllaba reperit̄ t: vt sto steti: q̄ s nō reputat̄ hic principalis cū sepe liq̄scat s. vn̄ q̄si p̄teritū icipit ab hac muta t: ⁊ h̄ pȝ q̄ geminatio ē ibi q̄tū ad t: non q̄tū ad s: geminat̄ enim ibi t ⁊ nō s. M quoqȝ geminat̄: vt mordeo momordi: que loco mute in m̄ltis locis fungit̄: nā ⁊ añ n posita cōem facit syllabā: vt rānes rānetis: ita dicit Pris. i. j. li. Si obijciat̄ de vendo didi: dico q̄ h̄ geminatio h̄ in fine ē nō in p̄ncipio. vn̄ syllaba q̄ geminat̄ ibi h̄ñ incipiat a muta scȝ d: sic pōt solui fm illos q̄ dicūt q̄ u ⁊ i posite in principio dictiōis añ vacalē sunt semiuocales. Si aūt velimus dicere q̄ sint mute: nūc cessat obiectio: ⁊ h̄ credim⁹ veri⁹ De v̄bis q̄ gemināt oī Lex septē v̄ba dic p̄terito geminanda: Spōdeo tendo cano pello posco pario do Mordeo cedo cado pedo curro tōdeo fallo. Sto tango pāgo pūgo tundo quoqȝ cōdo: His addas disco fȝ cetera nulla vel pauca memēto. Et vide q̄ pedo pedis pdu. p̄mā: fȝ in p̄dictis v̄bis⁹ cor. Et nota q̄ in cōpositiōe nō gemināt p̄dicta preteritū nisi q̄dā q̄ notant̄ in his v̄bis⁹. Si cōponant̄ geminantia nō geminant̄. Lex eris hec cūctis po sto do disqȝ remotis. Addūt etiā q̄dā Sic curro cū p̄ gemines pūgo quoqȝ curre. Tn̄ fm Pris. a curro vtroqȝ mō inueniunt̄ plata: vt decurri vel decucurri. Abscōdo etiā fac abscōdi vel abscōdidi abscōsuȝ vel abscōditū. Nota insup q̄ sic dicit Pris. in j. maio. in preteritis pfectis v̄boꝝ solent oēs ɔsonātes mō mutari modo manere. exceptis q̄tuor scȝ l. p. s. x. De hoc supra in prima parte in ca. de h littera.

¶ De preteritis pfectis in speciali.

q Uoniam de generalibus p̄teriti pfecti tp̄is v̄boꝝ formis. collectis docuimus Nunc separatim p singulas cōiugationes de varijs eiusdē tp̄is speciebus: cuius difficillima est tractatio ois verbi questionē differere conemur.

¶ De preteritis prime cōiugatiōis ⁊ supinis.

p Rime cōiugatiōis v̄ba a scda psona indicatiui modi q̄ in as desinit tam in actiua q̄ȝ in neutrali significatiōe abiecta s ⁊ addita ui faciunt p̄teritū pfectū: vt amo as aui: no nas naui. Excipiunt̄ h̄ q̄ in ui diuisas faciūt p̄teritū subtracta as vt domo domas domui: crepo pas pui: frico as cui: mico cas cui: seco cas secui: sono nas nui: tono nas nui: neco as cui: plico cas cui vel caui. q̄d maxime in cōpositis dinoscitur Nā cū p̄pōne magis p ui diuisas: cū noie cōpositū per aui terminat p̄teritū pfectū: vt implico cui: replico cui: applico cui: complico cui duplico v̄o caui: triplico caui: multiplico caui. Inuenit̄ etiā cū p̄pōne in aui faciēs p̄teritū: sed in raro vsu Cicero rhetoricoꝝ. ij. Qui i itinere iā familiariter se applicauit. Uerbalia tn̄ se q̄ ab eo descendūt cūcta retis

nent a: vt implicatio: supplicatio explicatio. Crepo aũt in cõpõne inueniẽ facere p̃teritũ increpui ꝛ icrepaui. Unde ꝓpheta. Increpasti supbos. Idẽ increpuerũt me renes mei Dimico ẽt dimicaui ꝛ dimicui facit. Cubo quoqꝫ cubui facit: a quo cõposita tã prie q̃ȝ tertie cõiugatiõis inueniuntur. Idẽ tñ dñt p̃teritũ pfectũ. vt icubo bas bui: ꝛ adiecta m incũbo bis incubui. Necto quoqꝫ nexas vel nexis vt probo places nexus. Uir. tñ in. v. enei. Nexantẽ nodis seqꝫ in sua mẽbra plicãtẽ. ſm p̃mã cõiugationem ꝓtulit necto ctis tñ eiꝰ ẽ p̃mitiuũ. Nã q̃mo a pticipio amplexus qd ex ṽbo nascit amplector fit ṽbuȝ frequẽ. amplexor aris sic a pticipio nexus qd nascit a ṽbo necto fit freq̃n. nexo xas. vñ manifestũ ẽ q: rõnabiliꝰ h̃ ſm p̃mã ꝯiugationẽ ꝓtulit. Uirg. A nexo tñ silr nexui ꝓtulerũt pleriqꝫ. Quidã tñ ẽt necto xi dicẽtes ꝛ nexus: vt flecto xi ꝛ flexꝰ. Supradictis addũt q̃dã neco caui vl̃ cui: idq̃ꝫ pticipiũ p̃teritũ passiui ꝛ necatꝰ a necaui ꝛ nectus a necui facit: ſȝ ꝓpe necatꝰ ferro: nectꝰ vo alia vi pemptꝰ dr̃. Excipiũt p̃terea h̃ q̃tuor: sto steti: do dedi: iuuo iuui: lauo as ui: qd antiq̃ tertie ꝯiugatiõis quoqꝫ ꝓferebãt lauo uis uit. i. aspgo: ſȝ lauo as. i. abluo is. A do quoqꝫ cõposita ꝛ monasyllabis p̃põnibꝰ tertie sũt ꝯiugatiõis: vt addo dis: trado dis: ꝓdo dis. nã circũdo das facit: qꝛ circũ dissyllabũ ẽ: ꝛ magis aduer. q̃ȝ p̃põ. Et h̃ solũ ṽbũ p̃me ꝯiugatiõis a penl. i p̃nti ꝛ in p̃terito impfecto ꝛ in futuro ꝛ in ĩfinitiuo ꝛ pticipio p̃teriti ꝛ futuri cor. damꝰ datis daẽ. dabã dabo dare: datꝰ daturus: ꝛ q̃ ex h̃ solẽt fieri: vt dabimini. Da enĩ vbiqꝫ añ finẽ cor. i h̃ ṽbo simplici: vt daturꝰ datũ dator. Uir. i. l. Enei. O passi grauiora dabit deꝰ his quoqꝫ finẽ. Idẽ in. vi. Cui datꝰ herebã custos cursusqꝫ regebã. A sto quoqꝫ cõposita seruãt duplicationẽ in p̃terito vt resto stiti: cõsto stiti: ꝓsto stiti. Oui. tñ abstitit ꝓ abstitit ꝓtulit in. vi. methamor. Alcione lachrymas: ꝛ que pars admonet abstitit. Absisto enĩ ꝛ absto abstiti facit. Ueto tñ vt dixi vetui facit. Inueniẽ ẽt vetaui. Unde in actibꝰ. xvi. Uetati sunt a spũscõ. Predicta q̃ faciũt in ui diuisas cõtinẽtur in hoc versu: ita q: pro qualibet syllaba accipiaẽ vnũ verbuȝ ꝛ sũt. xvi. Cre do do se. ne. iu. sto. la. mi. ne. co. fri. pli. ve. cu. so. Composita vero ab his de quibus non fit mentio fere oĩa faciũt p̃teritum sicut eoꝝ primitiua: vt adiuuo adiuui.

Upinum vel pticipiale in um desinẽs oĩa p̃me cõiugationis verba que in aui p̃teritũ terminant: vi in tum cõuertẽtia faciũt: vt amaui amatum. Que vero in vi diuisas syllabas desinũt: si c ante o habuerint ui in tum mutãt: vt frico cui ctũ: necui ctũ: ſȝ necaui facit necatum. Mico quoqꝫ micui ctũ deberet facere: ſȝ dubitatiõis cã: qꝛ migo quoqꝫ micui facit in vsu nõ ĩueniẽ q̃uis ab eo verbo cõpositũ dimico caui facit ꝛ catũ q̃ȝ emico cui faciat emicũ. Plico etiã ꝛ plicatũ ꝛ plicitũ sup. facit: qꝛ ꝛ plicaui ꝛ plicui hȝ p̃teritum Ex eo igiẽ cõposita penul. a vel i hñt in sup. duplicaui catũ explicui citũ: implicui vel caui qd raro in vsu est implicitũ vel catũ. Unde Lucanus in. iiij. Implicitas magno cesar corpore cohortes Salustius in. iiij. historiarum. Implicite rates ministeria ꝓhibebãt. Alia vero in ui diuisas p̃teritum desinẽtia vi i itum cõuertũt i sup. ꝛ pen. cor. vt domui domitũ: intonui nitũ. Hora. tñ in epodo. intonata ꝓtulit ſm analogiã ꝓ intonita: vetui vetitũ facit. Inueniẽ ẽt vetatũ. Unde in actibꝰ aploꝝ ca. xvi. Uetati sunt a spũscõ. Steti vero statũ sup. ꝛ a dedi datũ: ꝛ a silr cor. ꝛ eadẽ silr cor. in cõpositione: vt circũdatum ꝛ p̃statũ: vel mutaẽ in i breuẽ: vt redditũ ꝛ p̃stitũ: qꝛ cõposita a sto varie vetustissimi ꝓtulerũt astitum ꝛ astatum. p̃sto prestitũ ꝛ prestatũ. u vero longã añ tũ vnũ hȝ iutũ: ꝛ ab eo cõpositũ adiutũ. Inueniẽ ẽt adiuuatꝰ apud antiquos. Au quoqꝫ vnũ lautũ ꝛ ſm antiquos lauatũ. Unde in ecc. Quid ꝓdest lauatio eius? Oui. in iij. fastoꝝ. Sacra lauaturas mane patebat aq̃s. ſm tñ modernos in vsu cõi est laui lotũ: poto facit potatũ: ꝛ p syncopã potũ. Sciẽdũ aũt q: in um desinẽs sup. accepto verbo infinito qd ẽ ire: facit infinitũ futuꝝ: vt oratũ ire. Frequẽter tñ antiquissimi neutrali participio futuri addebãt esse ꝛ infinitũ futuri sig̃bãt vt oraturũ eẽ ꝓ oratũ ire dicãtes: ꝛ facturũ eẽ ꝓ factũ ire. Itẽ sciãs q: nullũ verbũ p̃ie ꝯiugatiõis facit sup. in sum. Nota etiã q: supinũ bissyllabũ ꝓdu. primã: p̃ter q̃dã de q̃bus supra dixi i scd̃a pte vbi egi de regulis valẽtibus ad cognoscendũ prime syllabe accentum.

De preteritis secunde coniugationis ꝛ supinis.

Ecunda ꝯiugatio in eo desinit: ꝛ ea terminatio ꝓprie est scd̃e ꝯiugatiõis: exceptis paucis p̃me ꝯiugatiõis ꝛ q̃rte duobus: vt eo is: q̃o q̃s: ꝛ ex his q̃ cõponunẽ vt adeo redeo pereo: veneo: nequeo. In eo i añcedẽte vnũ inueniẽ: vt cieo cies. Unde Uir. in. i. Enei. Bella cient p̃ma q̃ vetãt cõsistere terra. Inueniẽ tñ cio cis in io desinẽs q̃rte cõiugatiõis Lucanus in. ij. Nũc vrbes excite feras date gẽtibꝰ arma. Preteritũ eius tam in vi q̃ȝ in ij. desinit: vt ciui vel cij. Hic attẽde q: verba scd̃e ꝯiugatiõis desinẽtia in eo añcedẽte vocali faciũt p̃teritũ eo mutata in ui syllabã. ꝛ sup. mutata vi in tũ: vt cieo ciui citũ penul. cor i sup. scd̃e cõiugatiõis. i sup. vero q̃rte ꝓdu. vñ cito tas frequẽ. eius cũ oibꝰ suis cõpositis cor. penul. ꝛ ꝓdu. vt excito vel excito: p̃ter solicito: recito: suscito: ꝛ oscito: q̃ cor. tñ ci. De p̃dicta regula excipitur vieo. i. ligo: qd est defectiuũ: ꝛ nõ hȝ p̃teritũ ꝛ sup. Tueor deponẽs facit tutus: ſȝ qñ est tertie tuor tueris facit tuitus inde intuitꝰ. U loco cõsonãtis añ eo hñtia: eo in i conuersa faciũt p̃teritũ ꝛ ꝓdu. penul necessario: cũ p̃teritũ minuat a p̃nti: vt moueo moui: caueo caui. ꝛ supina faciunt mutata ui i tũ: vt moui motũ: foui fotũ: p̃ter caueo caui qd faẽ cautũ ad differẽtiã huiꝰ nois catꝰ cati catũ: ꝛ faueo faues faui fautũ ad differẽtiã huius nois fatũ: ꝛ p̃ter ꝯniueo qd facit cõniui vel ꝯnixi ꝯnixũ: ſȝ istud supinũ nõ est i vsu. cõniuo ſm tertiã cõiugationẽ ẽt ꝓtulerũt veteres. Caluus etiam ꝯniuere infinitiuũ ſm tertiã cõiugationẽ cor. penul. ꝓtulit Cũ granis igẽti conniuere pupula somno. i. popilla. vnde cõniueo tã in ui q̃ȝ in xi p̃teritum habuit. Ferueo quoqꝫ ꝛ feruo inueniẽ: ab vtroqꝫ tamẽ preteritum serui df. A ferueo. Uirg. in. i. Enei. Feruet opus redolentqꝫ thimo fragrãtia mella. Idẽ in. viij. a feruo. Feruere leucatẽ auroqꝫ effluere fluctus. ſȝ nũc tñ vtimur in scd̃a cõiugatione. vñ feruesco scis. Df aũt p b ferbeo: ex quo ferbui. vnde ẽt ferbesco Nec solũ ea diuersarũ ꝯiugationũ ṽba inueniũtur: ſȝ multa p̃ter ea: vt strideo des ꝛ strido dis: fulgeo ges ꝛ fulgo gis: d̃ẽseo ses ꝛ d̃ẽso sas: oleo les. olo olis. ꝛ p̃ter neutra eiusdẽ terminationis q̃ carent sup. vt paueo ui: ferueo ui: tino ui. Inueniũtur aũt auctores q̃ q̃nqꝫ in p̃terito p̃ie coniugationis in ui syl. terminãte faciũt in scd̃a psona tã singularis q̃ȝ pluralis: ꝛ i tertia pluralis in unt desinẽte psona penul. p syncopã syl. sic ẽt in scd̃a cõiuga. qñ p̃tm in ui syl. desinit vt admorũt ꝓ admouerũt: ꝛ sũmosses ꝓ sũmouisses. Itẽ generaliter in omni ꝯiuga. qñ p̃teritũ facit in ui: sup. facit in tũ mutato ui i tũ: vt amaui amatũ: adiuui adiutũ: foui fotum: fleui fletũ: cupiui pitũ accersiui sitũ: audiui ditũ. Excipiunẽ laui lautũ ꝓ quo nũc dicimꝰ lotũ: caui cautum: faui fautũ: q̃ differẽtie cã ꝓ a lõga au diphtõgũ habuerũt ꝓpter latũ catũ fatũ que alias habent significationes. 33

De desinentibus in deo.

In deo exeuntia longa vocali nãlr añcedẽte vel ar sil. deo in si ꝯuersa faciũt p̃teritũ pfectũ: vt suadeo suasi: rideo risi: ardeo arsi. p̃ter strideo des ꝛ strido dis: qꝛ est tertie vel secunde cõiug. ꝛ facit stridi in p̃terito pfecto: ꝛ caret sup. ꝛ ꝓdu. i. tã in p̃nti q̃ȝ in p̃tõ: vt strido vel strideo di. Lucanus in. vi. Auribus incertũ feralis stridcat vmbra. Tedet aũt accipit ptesum est E vero vel i breuibus ante deo positis ꝓd. easdẽ vocales: ꝛ eo in i mutata faciũt p̃teritũ sedeo sedi: ꝛ ex eo composita insideo insidi: subsideo subsedi: video vidi inuideo inuidi. Et notãdũ q: a sedeo cõposita q̃uis i p̃nti e in i cõuertãt: i p̃terito tamẽ eãdẽ e ꝓdu. suãt: vt possideo sedi. nã e lõga q̃ est in preterito nunq̃ȝ mutaẽ: vt inficio fe

ci:eligo gi. Sicut pma syl. i deo terminatoz post mutā ali quá vl' m semiuocalē e vel o coz. habuerit i aliquā liqdā ve finētes duplicat: sic vt vt pozi gemiatoz extrēa ɔsonāe sub trahat: z sic eo i i ɔuersa fit ptm pfecti: vt pēdeo pepēdi: tōdeo totōdi: mozdeo momozdi: spōdeo spospōdi. A quo et s in scda demit syllaba. eupbōie cā: vt spopōdi. In cōpositiōe tñ h eadē verba nō geminát supzadictā syl. vt rideo di. depēdeo di. demozdeo di. detōdeo di. vetustissimi tñ et detotōdi ptulerūt Ennius in annalibꝰ. Et detotōdit agros letos atq3 opida cepit. Excipiunt qdā q i cōpositiōe geminát pteritū de qbꝰ supza dixi i regulis gnālibꝰ fine fozmis preteritoz. Au añ deo hñtia pricipiū in pterito declinātur nunc vt audeo ausus sum: gaudeo gauisus sū. Uetustissimi tñ ausi p ausus sū: z gausi p gauisus sū ptulerūt. In h vbo audeo etiá illud aiaduertēdū est q ausim sis sit p subiunctiuo audeá deas deat inuenimus Uir. in. iiij. Geoz. Ausim vel tenui vitē cōmittere sulco Oui. in. vi. metha. Et nihil ē q nō inopino captus amoze Ausit: nec cupiūt inclusas pectoza flammas. Oia aūt supzadicta verba in deo exeuntia deo in sum ɔuertētia faciunt sup. vt rideo sum: ardeo sum video sum mozdeo sum: respōdeo sum: audeo sum. Gaudeo vero etiá i post u assumpsit eupbōie cā: gauisus eni facit. Sedeo pterea geminauit s vt sedeo sessū: z fozsalle differentie cā ne si sesus diceret due cē ptes viderent. Alia vero oia in deo desinētia de qbus nō habuimꝰ in ui diuisas pferūt pteritū: vt cādeo dui: strideo dui: z eo mutata in ui diuisas faciūt pteritū. Et mutatiōe eo in i z assumptiōe tū debent fieri supina: vt cāditū striditū Rarissime tamē ab oibꝰ neutris scde cōiuga. q in ui diuisas faciūt pte. inuenit huiuscemodi sup. vel pticipiū futuri tpis vt caleo lui: tepeo pui. palleo lui: siq tū inueniant i bzeue añ tum hñt. Hoc tū attēde q fm vsum moderno; inueniunt ex neutris in ui diuisas desinētibus h hēe sup. q h ɔtinent in h versu: ita q p qlibet syl. accipiat vnū verbū. Pla. ta. no. pa. la. me. sune. o. li. va. ca. do. Et fozmāt sup. a pñti eo mutata in i bzeue z assūpta tū: vt placeo ces cui citū: taceo ces cui citū: noceo ces cui citū: pateo tes tui tū. lateo tes tui titū. inde latito tas. mereo res rui ritū. Mereo autē. i. fleo non habet pteritū nec supi. Oē enī verbū qd caret pterito caret et sup. z pticipio pteriti tpis z futuri in rus: s3 nō ɔuertit Illa eni3 ex eis nō ista ex illis nascunt Itē oleo les olui olitū z oletū. careo cares carui cassū: libeo bes bui bitū: valeo les lui litū: doleo les lui litū. Attineo aūt z ptineo nec hñt sup. sicut. nō pnitiuū: vt attētū z ptētū. Leo nō ē i vsu in simplicitate sicut nec pleo Itē prādeo excipit: qz non facit in ui s3 in di: vt prādeo eo i i ɔuersa prādi. Id tñ in sui facit sup. quō supioza vt prāsum. Qd vū qūuis neutrū sit h3 pticipiū pteriti pticipij prāsus sic qdā alia neutra: vt ceno cenatus: iuro iuratus: careo cassus: qd z nomē est: pateo passus: titubo titubatꝰ: placeo placitꝰ: mereo meritꝰ: quiesco qetus: suesco suetꝰ. Cepi aūt ceptus facit verbū defectiuū nubo nuptꝰ A neutropassiuis qnq3 sunt. Gaudeo gauisus audeo ausus: soleo solitus z solui fm Salu. fio factꝰ: fido fisus. vetustissimi tñ z ab alijs plurimis neutris inueniuntur ptulisse participia pteriti tpis que nūc in vsu nō sunt Hic attēde q sicut dicit Hug. pransus z huiusmodi parterita neutroz accipiunt actiue z passiue. Et etiam fm Prif. actiue: vt prāsus. i. qui prādet: z tūc descēdit a prādeo. Itē accipit passiue pransus. i. comestus: z tūc descēdit a passiuo huiꝰ verbi: qd inuenit i tertia psona. s. prādet prādebatur prāsus ē vl' fuit. Quidā aūt dicūt q hmōi pticipia in pma vel scda psona signt actionē: vt suz cēatꝰ piscē: tu es cenatꝰ piscē: sic cēaui z cēasti piscē. In tertia aūt psona signt actionē z passionē. vt petrꝰ cēatꝰ ē piscē. i. cēauit piscē: z piscis cēatꝰ ē a petro: sic piscis cēatur a petro dr. Uide i iuratus. Itē scias q medeoz eris caret pto: p quo dicimꝰ medicatꝰ sum.

¶ De desinentibus in geo.

In geo ɔsinētia l vel r añcedētibꝰ geo i si ɔuersa faciūt pteritū pfectū vt indulgeo indulsi: algeo alsi. turgeo tursi. tergeo tersi z tergo tersi: quod z Probus z Charisius z celsus z Diomedes comprobant: z ipse oibus validioz vsus Mulgeo etiam facit mulsi qūuis differētie causa qdā etiaʒ mulxi ptulerunt: q mulceo quoq3 mulci fac. Syllaba vero naliter lōga añ geo posita mutāt geo i xi z faciut pteritū pfectū: vt lugeo luxi: augeo auxi: frigeo frixi. Alia vo oia i geo dsinētia co l ui diuisas mutāt i pterito vt egeo egui. rigeo rigui: vigeo vigui.

¶ De supinis in tum vel in sum.

Supina quedā in si terminātia pteriti i in um ɔuertentia faciunt siue secūde siue tertie sint coniugationis. Nā qrte in tum faciunt supina: vt indulsi indulsum vel indultum: z mulceo mulsum vel mulctum: tozqueo tozsi tozsum z tortum Itaq3 tortozes z tozsozes dicūtur. Fulgeo fulsi fulsum: algeo alsi alsum: ardeo arsi arsum ludo lusi lusum: mulgeo mulsi mulsum z mulctū. Salu. in iiij. histo. Deinde lenita iam ira postero die liberalibꝰ verbi permulcti sunt. Tergo tersi tersum. Excipiunt vero visi vsum: gero gessi gestū faciētia supina. In xi vero pfcta tia pteriti pfecti cuiuscūq3 sint ɔiugatiōis xi in ctū ɔuertētia faciūt sup. vt luxi luctū: auxi auctū: frixi frictū: struxi structum: finxi fictū: pinxi pictū: strinxi strictū: z minxi ctū: euphonie cā n in sup abijciūt: qūuis z vinxi vinctum z tinxi tinctū: z pupugi punctū: z sanxi sanctū seruauerunt in supino quoq3 n. vñ versus In xi pterita p ctum fecere supina: Excipiunt flexi z fluxi: q in sup. quoq3 seruauerūt x: vt flexū fluxū: qūuis vetustissimi z fluctꝰ p fluxus: z flucturꝰ p fluxurꝰ: solū sunt dicē vñ z fluctꝰ ēt ipse motꝰ aq3ruʒ. Hic etiā attēde q figo facit fixi fixū: ɔniueo cōniui vl ɔnixi ɔnixū vel ɔnictū: s3 ɔnixū nō est in frequēti vsu. Pecto pectis pexui vel pexi pexū vl' pectū: necto nexui vl' nexi nexum qd etiá faceret nectū nisi eēt oñia huiꝰ verbi neco cas cui ctū. Plecto ctis xi ctū antiq dicebāt. nūc aūt plectoz z amplectoz dicimꝰ cōe cū suis cōpositis. Itē frigo gis facit frixi frixū vl' frictū. Frigeo ges aūt facit frigui: z caret sup. fm vsum. Fluxi aūt vt tactū est fluctum vel fluxum facit. In gui vero faciētia pteritū q neutralia sunt nō hñt i vsu supina: vt egeo gui: rigeo gui. Debēt aūt s3 analogiā in itū facere sicut alia neutralia secunde ɔiugatiōis q mutant eo in ui diuisas sicut superius dictum est.

¶ De desinentibus in queo.

In queo ɔsinēs vnū iuēit scde ɔiugationis i si ēminás pteritū. s. tozsi: z ex eo cōposita distozqueo distozsi extozqueo si. Deliqueo autē facit deliqui Oui. metha. viij. delicit stagnuz q suo de noie fecit. z h3 pares syl. i pñti z in ptō sicut langueo gui. liceo etiá licui facit. Supina fm paulo ante expositam regulā in sum pferunt tozsum distozsum ɔtozsum extozsum. Inueniūtur tñ etiá in tū: z freqētiꝰ fac ergo tozqueo tozsi tozsum z tortū cū oibꝰ suis cōpositis. sed frequentiꝰ in tū. vt tortum distortum extortum.

¶ De desinentibus in leo.

In leo ɔsinētia si añ l aliá cōsonātē habuerit ɔiūctá ei i eadē syl. z a pleo vl' leo cōposita p ui syllabā faciūt pteritū pfectū o mutata i ui vt ipleo pleui: suppleo pleui: cuiꝰ simplex verbū nō legi. fleo fles fleui: oleo les leui: adoleo leui: exoleo leui. deleo leui releo leui. qūuis oleo leui z olui faciat. z sitr redoleo lui: z leui qz nō mutāt significationē. Uarro ēt adoluit ptulit i li. iij. rhetozicoz. Postq adoleuit h iuuētꝰ. Uir. i. xj. adoleuit dixit. moz z matura adoleuerit etas. Passiui quoq3 pticipiū adultꝰ p adolitꝰ platum est. Obsoleoq3 obsoleui facit. nō enim a soleo. q: fm Salust. facit pteritū pfectū solitꝰ sū vl' solui s3 ab obs z oleo cōponit. sicut obscenus ab obs z cano vl' ceno. Exoleo quoq3 exoleui facit. vñ exoletꝰ ta tū. Plau. Domi reliqui exoletā virginē i. grādē q exoleuerat. Aboleo vo velut redoleo z aboleui z abolui fac pteritū. vñ z aboletū z abolitū z abolitio dr. A de

leo aūt cui⁹ simplex leo in vsu nō ē deletū:a delino delitū nascit:qđ ꝛ Prob⁹ ꝛ Cap cōprobāt vsu quoqꝫ adiuuāte.

[S]upina quoqꝫ fm supradictaꝫ regulā in ui syllabaꝫ pteritū terminātia faciunt:mutāt enim ui in tū: vt cōpleui cōpletum:aboleui aboletū abolui abolitū. Deletuꝫ a deleo. vñ ꝛ letū ipsa res q̄ delet vitā:ſꝫ more q̄si a leo simplici fm ꝙ in vsu nō pfert. Hic attēdēdū ꝙ oleo facit oleui:ꝛ fm ħ oletū facit sup. ꝛ facit etiā olui pteritū: ꝛ fm hoc olitū facit sup. ꝛ vtrūqꝫ pteritū ꝛ sup. retinet cum oib⁹ suis cōpositis: vt redoleo redoleui vel redolui redoletum vel redolitū:aboleo vel aboleui obletū vel abolitū : cum vnū tñ syncopat: vt adultū p adolitū. vñ adultus pticipiū p adolitus. Quidā tñ dicunt ꝙ qñ adoleo signat crescere tunc facit adoleui ꝛ adultū:ſꝫ qñ signat cremare facit adolui adolitū. Sed vt tacitū est Pris. pbat ꝙ in vtraqꝫ significatione hꝫ vtrūqꝫ.s. adolitū ꝛ adultum adoleui ꝛ adolui: ꝛ ħ teneas. Alia vero oīa verba in leo desinētia eo in ui diuisas trāsferētia faciūt pteritū: vt doleo dolui:caleo calui:palleo pallui:excello excellui: qđ etiā excello inuenit.

[A]lia quoqꝫ secūde cōiugatiōis verba quacunqꝫ ɔsonāte ante eo posita: eo in ui diuisas ɔuertētia faciunt preteritū pfectum: vt habeo bui:rubeo bui:arceo cui:taceo cui: cāeo nui:tepeo pui:peo rui:careo rui:cēseo sui:pateo tui: liq̄o liqui:ex quo liq̄sco ichoa. Liceo quoqꝫ licui fac. Excipiunt ħ iubeo iussi:sorbeo vl' ēt sorbo vt Probo placet sorpsi vl' sorbui fac Lucan⁹ i.iiij. Absorpsit penit⁹ rupes ꝛ tecta ferarū Cicero p murēa. Difficultatē exorbuit:mulceo mulsi ꝛ ēt mulgeo fac mulsi fꝫ modernos. Oliꝫ tñ mulxi dicebat. Maneo māsi:neo neui:hereo hesi:luceo luxi:polluceo polluxi. Cōposita pdictoꝝ excipiūt pter emineo ꝛ imuneo q̄ faciūt i ui diuisas.

De carētia supinoꝝ.

[S]upina in ui quedā diuisas faciētia pteritum neutralia deficiunt in frequēti vsu: vt canui stupui tepui horrui parui egui. Deficit etiā metui timui. Nam a carui videt vl' caritū vel cassum posse dici:qꝛ futuri tpis pticipiū cariturus:ꝛ pteriti cassus inuenit Quedā tñ hñt supina ex predictis neutris in ui diuisas desinētibus vt dixi supra vbi determinatū est de desinētibus in deo. Actiua eni pleruqꝫ in ui diuisas vocales in i cor. ɔuertētia assumūt tū: vt habeo habui habitū ꝛ ibibeo bui bitū:pbeo bui bitū:moneo nui nitū. Pauca aūt ui diuisaꝝ in tū ɔuertūt : nisi consonantium natura pbibeat: vt teneo nes nui tentū:doceo ces cui ctuꝫ. Cēseo vero cēsui cēsuꝫ:qꝛ i simplici dictiōe n añcedēte st si ue ꝛ seq̄ nō patit. In cōpositis autē patit: vt cōsto stas : insto stas. Jussi vero ꝛ māsi ꝛ mulsi ꝛ hesi fm pronunciatā regulā i si pferētiū pteritū i in um ɔuertētia faciūt sup. vt iussi iussum:mulceo mulsi mulsum:māsi māsum: hesi hesum:a sorbui sorbitū:a sorpsi vero sorptū dꝫ fieri sup. vt ab habui habitū:ꝛ a scripsi scriptum: quoꝝ neutrū adhuc in vsu nō inueni.i. nec sorbitū nec sorptum:ita dicit pris. Tñ in theologia vsualiter cōpositūꝫ inuenit.s. absorptū. Vñ pphā. Absorpti sunt iuncti petre iudices eoꝝ. A luceo quoqꝫ luctū: a polluxi polluctuꝫ exigit rō in xi terminātis pteriti:sed auctoritas deficit. Neui quoqꝫ in ui syllabā terminātium seruat regulā in supino ɔuertēs ui in tum: vt neui netum. Hic attēde ꝙ torreo facit torrui tostum:ꝛ etiā torritū inuenit. Misceo miscui mixtum. Misereor aūt deponēs facit misert⁹ suꝫ:ꝛ miseret impsonale misertū ē:ꝛ reor rat⁹ sum.

De preteritis ꝛ supinis tertie cōiugationis.

[I]n principio tertie coniugationis primo pōt q̄ri de his trib⁹ verbis aio inquio meio:cui⁹ ɔiugatiōis sint. Ad hoc dico ꝙ aio est q̄rte ɔiugatōis qꝛ impatiuus terminat in i. Vñ iuuenis. An nata est spōsa pregnās vel ai vel nega. Item pdu. scđam psonā pñtis indicatiui modi ais. Desinit vero in i pdu. impatiu⁹:ꝫ Persius videbat eā corripere vt dicit mgr̄ Bene. Et est sp in ħ verbo i duplex ɔsonās seq̄nte vocali. vt aio aiunt : ſꝫ seq̄ete ɔsonāte vocalis est: vt ait. Est autē aio defectiuū:qꝛ nō inuenit totū in vsu. Vñ dicit Pris. in. x. li. vbi agit de pteritis q̄rte ɔiugatiōis. Aio cuius declinatio i vsu frequēti nō est q̄rte cōiugatiōis esse ōndit ab impatiuo in i terminate . Et notādum est i ħ verbo ꝙ pares hñt syl. tres psone.s. aio ais ait : qđ in aliis hmōi ɔiugatiōis verbis nō inuenies:qꝛ oia in io desinētia 34
tertie vel q̄rte ɔiuga. vna syl. minores hñt pmā psonaꝫ secundā ꝛ tertiā: vt facio facis ꝛ audio audis. Sꝫ in ħ verbo pme psone penul. positiōe pducit aio. Scđe vero et tertie penul. cor. ꝛ sic qđ amisit pma psona aio in syllabis recuperat in tpibus ꝛ sola pma psona i hꝫ loco ɔsonātis. vñ tertia psona pluralis aiunt. q̄ solet a pma fieri silr i cōsonātez hñs pdu. penl. Inuenimus tñ tertiā psonā pteriti ait: quasi a pma psona ai aisti ait:q̄ in vsu nō sunt. vñ neqꝫ pteriti pfecti neqꝫ plusq̄pfecti neqꝫ futuri subiunctiui in ħ verbo declinatio inuenit. Pōt igit etiā ait pñs p pterito accipi. Inquio fm vsum defectiuū est ꝛ tertie ɔiugatiōis vñ versus. Tertia vult inq̄t:q̄rtaqꝫ sumit ait . et scribit inquit et ait p t qꝛ nullū verbū desinit in d. Et dicit Pris. in. x. li. q̄si in pncipio. ꝙ in io añcedēte u vnū inuenio inquio qđ plerīqꝫ artiū scriptores in vsu nō esse putāt. ſꝫ inuenit apđ auctores inq̄o q̄s q̄t q̄unt q̄sti q̄at. Ex quo apparet fm analogiā futuꝝ eius inquiā debere dici Terēti. quoqꝫ iperatiuū eius inque pdulit in phormiōe: Tūc autē antiphonē video ab sese amittere inuitū eā inque. Ergo fm analogiaꝫ tertie cōiuga. inuenit tota declinatio fere verbi huius. Sup. vo ab eo nō inueni: neqꝫ q̄ solēt ab eo nasci. Meio āt ē tertie cōiuga. ꝛ defectiuū. Vñ dicit Pris. E añcedēte io vnū inuenio tertie cōiuga. meio:in quo silr i loco cōsonātis: ē vt meio. Et vt dicit Hug. verbū in pterito pfecto ꝛ plusq̄pfecto oino deficit: ꝛ etiā per cōsequēs in his q̄ ab istis veniūt: ꝛ deriuat a mingo gis. Et scias ꝙ meio hꝫ i cōsonātē p totū. vñ oportet ꝙ in scđa psona ꝛ in q̄busdā aliis fit i cōsonās añ vocalē. ꝛ est defectiuū vt dicit mgr̄ bene. In cio antecedēte a breui mutāt eā in e pdu. ꝛ abiecta o pduc. p i faciunt pteritū pfectū vt facio feci:iaceo ieci: Ex his composita cū ppōne q̄uis i pñti mutāt a in i: tñ pteriti regulā seruant que est in simplicib⁹: vt efficio effeci: pficio pfeci. Jđ dixi cū ppositiōe cōposita mutare a in i:qꝛ si cū alia pte cōponātur suāt a: vt calefacio calefeci:stupefacio feci : tremefacio feci:tepefacio feci. Abijcio quoqꝫ abieci facit:coniicio:coniecι:inijcio inieci : pijcio pieci Inuenit tñ simplex icio cis tē penul. lōga q̄ꝫ breui fac sup. in ctū. vt ictū: sed nō ē i vsu nisi pticipiū pteriti tpis ictus. Alia vero i añ cio hñtia cādē i e cōuertūt ꝛ cio i xi: vt aspicio aspexi: cōspicio ɔspexi ex cō ꝛ specio cis:qđ nō ē i vsu. Illicio illexi:pellicio lexi. Inuenit ēt allicio allexi. Inuenit ēt fm antiquos allicui. Excipit tñ elicio elicui. puto iđ ne si elexi diceremus necessario pticipiū elect⁹ fieret: ꝛ eēt dubitatio significatiōis. Itē specio spexi ꝛ licio lexi:q̄ nō sunt in vsu nisi in cōpositiōe.

[S]upina ex illis quidē q̄ hñt a añ cio fiunt a pñti io cōuersa in ctū vt facio factum:iacio iactum . In omni eni verbo siue in penul. siue in antepenul. sit a:a seruat in sup . q̄uis mutet in pterito pfecto: vt facio feci factū:capio cepi captum: cado cecidi casum. Et ex his cōposita q̄ i pñti mutāt a i i: vt facio ificio:capio icipio:i sup. i e ɔuertūt: vt factū ifectū:captū inceptū. Alia vero q̄ cōponunt a vbis i go desinētib⁹ q̄uis mutāt a i i in pñti:tñ i sup. imutabilē suāt eā: vt ago exigo exactū:frāgo ifringo ifractū:tāgo cōtingo ɔtactū:pāgo impingo ipactū:q̄ vo i xi termināt pteritū xi in ctū ɔuertūt ꝛ faciūt sup. vt supra dcm̄ ē: vt aspicio aspexi aspectū: illicio illexi illectum. Elicio vero elicui elicitum facit.

De desinentibus in dio.

[I]n dio desinēs vnum inuenio:fodio fodi ꝛ ex eo composita pfodio di: effodio di qđ penl. pteriti pdu . necessario fm pdictaꝫ

regulā quā ostendim⁹ q̄ si minuant̄ p̄sētis syllabe in p̄terito ꝓdu pe. nisi ꝑ syncopā vl̄ apocopā ꝓferat̄. vt cieo ciui. repio reperi ꝓ reperiui. ⁊ faciūt p̄dicta in dio desinentia p̄teritū subtracta o a p̄ma ꝑsona p̄sentis. vt fodio fodi.

f **Supinū** facit in sum geminata s. vt fodio fossum. Oīa enī v̄ba q̄ in di faciūt p̄teriti ꝑfectū in sū faciūt sup. vt prādi prāsū: tetēdi tetēsum. sedi sessum. Excepto dedi: q̄ p̄me ē ꝯiuga. q̄ p̄ma ꝯiugatio nūq̄ in sum facit sup. ⁊ ex eo cōpositis q̄ in tertiā trāseūt cōiugationē. ⁊ a pe. simplicis sup. in i cōuertunt. vt do dedi datū. ꝑdo ꝑdidi ꝑditū. vēdo di ditū credo di ditū: ꝯdo di ditū. Odi āt v̄bū defectiuū olī faciebat osum. a quo descēdit h̄ osor osoris ⁊ exosus ⁊ posus. Odio v̄o est q̄rte cōiug. ⁊ facit odiui p̄teritū. Propheta. Cū his q̄ oderūt pacem erā pacificus. Itē idē. Odiui ecclesiā malignantium.

De desinentibus in dior.

i **In dior** quoq̄ deponētia in sum faciunt sup. vt ingredior ingressum ordior orsum. inde orsus. quamuis sit quarte coniugationis.

De desinētibus in gio.

i **In gio** silr̄ ꝓdu. pe. ⁊ ablata o extrema faciunt preteritū ꝑfectū: vt fugio fugi: refugio refugi. supinum o in tum conuertit vt fugio fugitum. confugio confugitū pe. cor.

De desinentibus in pio.

i **In pio** ea añcedēte mutata a in e ꝓdu. ⁊ abiecta o ꝓductaq̄ i faciūt p̄teritū ꝑfectū. vt capio cepi. Ab eo cōposita in p̄nti q̄dē mutāt a cor. simplicis in i breuē. p̄teritū v̄o integrū manet: vt incipio incepi. suscipio suscepi. Supinū tā eius q̄ oium in pi vel psi vel mi terminātiū p̄teritū ꝑfectū ꝓfert̄ ꝑ ptum vt cepi captū. incepi inceptū. cōcepi cōceptū. Olī enī cipio fuit in vsu a quo nihilominus cepi ceptus defectiuū. Itē rupi ruptū. scalpsi scalptū. cōpsi cōptū. ꝓmisi ꝓmptū. dēpsi dēptū. emi emptū. ademi ademptū. Rapui quoq̄ raptū facit: silr̄ ⁊ ex eo cōposita corripui correptū. arripui arreptū. Cū v̄o ante pio habētia o in ui syllabā ꝯuertūt ⁊ ꝓdu. pe. i p̄terito. vt cupio cupiui vl̄ cupij. ⁊ ex eo ꝯposita ꝯcupio cōcupiui vl̄ cōcupij. Uetustissimi aūt ⁊ ēt s̄ꝫ q̄rtā cōiug. solebāt ꝓferre h̄ v̄bū. Lucreti⁹. Effringē vt arta nāe. Primus terrarū claustra cupiret. In vi diuisas faciēs p̄tin vnū inuenio supradicte terminatōis rapio pui. ⁊ ex eo cōposita eripio pui. surripio pui. Nā surpui ꝑ syncopā ri ꝓtulerit q̄dā poetarū. Unī Hor. l. iiij. carminū. Que me surpuerat. Sapio tā sapiui vel sapij q̄ sapui ꝓtulisse auctores inueniūt̄. Sup. aūt a cupiui ⁊ sapiui s̄m supradictā analogiā mutata ui in tū. vt cupitū ⁊ sapitū facit pe. ꝓdu. ad modū q̄rte. Facit ēt sapitū pe. cor. inquātū descendit ab hoc p̄tō sapui.

De desinentibus in rio.

i **In rio** vnū inuenit̄. s. pario pepi. Uetustissimi tn̄ s̄ꝫ q̄rtā ꝯiug. h̄ ꝓtulisse inueniūt̄ Enni. Oua parire solet genus pēnis ꝯdecoratū. Sꝫ Terē. in phor. Neq̄ parere iā diu h̄ ꝑ etatē p̄t. Esai. lxvi. Qui alios ꝑere facio. sup. partū dꝫ eē. vn̄ ⁊ ptus ⁊ parturio meditatiuū. Sed vide q̄ antiq̄ dicebāt paritū. vn̄ pariturus ra rum. Stati⁹ in. xij. thebaidos. Atq̄ hosti veniat ꝯritura marito. Cū suis cōpositis aūt redit ad q̄rtā cōiug. ⁊ facit p̄teritū in vi diuisas. vt aperio aperui apertū. ⁊ scribit̄ ꝑ vnū p. subtrahit̄ enī sicut h de operio: p̄ter reperio reperi. cōperio cōperi. ⁊ cū oib⁹ cōpositis h̄ꝫ r ante tū in supino. vt aperio apertum. comperio compertum.

De desinentibus in rior.

i **In rior** desinētia ꝯponētia vt orior ⁊ morior tā s̄m tertiā q̄ s̄m q̄rtā cōiuga. declinauerūt aucto. orior oreris vl̄ oriris. morior reris vel riris. Unī Lucan⁹ in. iiij. Nō gratis morit̄ iugulo q̄ ꝓuocat hostē Lucius in. iij. Cōturbare aīaꝫ potis ē q̄cūq̄ morit̄. Eoꝝ supina ortū ⁊ mortū sunt quāuis oriturus ⁊ oriturus inueniant̄ ꝑticipia futuri tp̄is. sꝫ p̄teriti ort⁹ nō oritus dicit̄ Hor. epl. li. ij. Nil oriturū alias nil ortū tale fatētes. A morior quoq̄ notandū q̄ cū moriturus s̄m analogiā facit futurū ꝑticipiū. mortuus tn̄ facit p̄teritū geminata u qd̄ in nullo alio ꝑticipio inuenies pro mortus vel moriuus. quod proportio magis exigebat. Hic attēde q̄ orior oriris nūc ē q̄rte cōiugatiōis. sed adhuc tenet de tertia ꝯiugatiōe. orit̄ pe. cor. Eccle. j. Orit̄ sol ⁊ occidit. ⁊ ꝑticipiū p̄teriti tp̄is ortus sum. ⁊ in sup. ortū. qd̄ inuenit̄ ēt ortū. inde oriturus. Morior aūt olim fuit q̄rte ⁊ ēt tertie cōiugatiōis: sꝫ nunc tn̄ tertie apud modernos. facit tn̄ irregulr̄ mortuus. sed supinū mortū. inde moriturus. Potior aūt facit potitus. qd̄ olim fuit tertie coniugationis.

De desinentibus in tio.

i **In tio** desinēs ꝑ si fac̄ p̄teritū geminata s q̄tio q̄ssi. qd̄ teste Charisio in vsu nō est. Percutio cussi: incutio cussi sup. s̄m regulā in si terminātiū p̄teritū ꝑfectū in sum exit si mutata in sum q̄ssum. vn̄ freq̄ntatiuū q̄sso sas: silr̄ ꝑcussum incussum. Nam visi visum ⁊ torsi tortū vel torsū. ⁊ ēt gessi gestū excipiunt̄: ⁊ q̄ q̄rte cōiugatōis in si termināt p̄teritū ꝑfectū vt fartio farsi fartū. haurio hausi haustū. sartio sarsi sartū. p xo aūt si posita sicut supradictū ꝑ ptū facit sup. vt demo psi ptum promo prompsi promptum. nubo nupsi nuptum.

De desinentibus in tior.

i **In tior** deponēs tā tertie q̄ q̄rte cōiug. vnū inuenit̄. s. potior ris. Uirgi. in. iij. Enei. Fas omne abrumpit polidorū obtruncat ⁊ auro. Ui potitur. Scd̄m tertiā cōiug. cor. pe. Lucilius vero in. v. Deficit alma ceres. nec plebes pane potitur. s̄m q̄rtā cōiugationē ꝓductam. ꝓtulit pe. Infinitū tamē s̄m q̄rtam semꝑ inuenit̄ supinū in itū desinit pe. produ. potitū: nunc autem est tn̄ quarte coniugationis.

De desinentibus in uo diuisas.

i **In uo** diuisas q̄cūq̄ añcedente cōsonāte desinētia mutāt o in i. vt acuo acui imbuo bui: spuo spui: metuo tui: arguo gui: Excipiunt̄ struo struxi: fluo fluxi. pluo plui. sed ꝑ syncopā s̄m vsum ꝓfert̄ plui. Ungo aūt coquo ⁊ linquo nō videntur in vi diuisas terminare in quibus u vim littere amittit. vnde in guo quidem syl. terminātia huiuscemodi seruant regulā in go terminatoꝝ. sicut ⁊ q̄ in quo finiūt̄ rōnē sequitur in co desinentiū. Dicimus igit̄ vnguo vnxi linguo linxi: pingo pinxi. ⁊ linquo liqui ⁊ vinco vici. Jungo quoq̄ iunxi. vnde ⁊ iunx sicut a duxi dux; extinguo etiam extinxi. cuius simplex stingo raro est in vsu.

f **Supino in uo** diuisas terminātiū i p̄teriti in tū cōuertūt ⁊ ꝓducūt u pe. vt acui acutū: imbui imbutū: annui ānutū. argui argutū. vn̄ ⁊ participiū argutus ⁊ futurū argutur⁹. ⁊ deriuatiuū ex h̄ v̄bo argutor taris. Inuenit̄ tn̄ in vsu ēt arguitur⁹ ꝓ argutur⁹. Excipit̄ rutū vel ruitū. qd̄ u corripuit. vel qd̄ i fuauit. Nā s̄ꝫ futuri ꝑticipiū. i. ruiturus dꝫ ruitū esse. Scd̄m p̄teriti v̄o ꝑticipiū dꝫ rutū dici pe. cor. a spuo ⁊ metuo ⁊ pluo s̄m analogiā sputū ⁊ metutū vl̄ metuitū ⁊ plutū a pluui velut adiutū ab adiuui dēret facē: sed in vsu ea nō inueni. Alia vero supradicte terminatiōis verba extremā syllabā p̄teriti in ctū cōuertunt. vt struo struxi structū. vnguo vnxi vnctū. linquo liq̄ lictū. excipit̄ fluxi qd̄ seruauit x in sup. ita dic̄ Pris. Hic attēde q̄ s̄m modernos desinētia in ui diuisas faciunt sup. i p̄teriti mutata in tum vt acui acutum p̄ter ruo rui ruitū. Sꝫ in cōpositiōe amittit i in supino. vt obrutum erutum dirutum pe. cor. Struo autem facit struxi structum fluo fluxi fluxum. vel s̄m antiquos fluitum. vnde fluito tas ⁊ fluctus ctus ctui ipse mot⁹ aquarū. Pluo plui plutum. cōpluo cōplui cōplutum. vnde pars terre cōpluta est. Fruor autem facit fructus siue fruitus. Metuo caret supino s̄m vsum Spuo autem spui facit sputum. ⁊ nuo nui nutum. vt vult Hug.

De desinentibus in quor.

In quor deponentia mutant eam in cu assumentia tum faciunt supinum: vt loquor locutum: sequor secutum.

De desinentibus in uo.

In uo u loco cōsonātis posita in l q̄dē desinēte pe. o extremā in i cōuertūt ꝛ faciūt ptm̄: vt soluo solui. caluo calui. Unde Salust. in. ij. hysto. infinitū passiuū ptulit calui ꝑ decepisti. vocali vero nālr longa uo antecedēte: uo in xi cōuertit in pto pfecto. vt viuo vixi. Supinū i in tū cōuertētia faciūt u necāario in vocalē redeūte: vt solui lutū volui lutū. sic dēret ēt calui lutū facere. qd̄ tn̄ in vsu nō inueni: ꝛ puto calūniā ex hoc esse deriuatū. vixi aūt in xi terminantiū regulā seruat in supino: mutat enim xi in ctum. vt vixi victum.

De desinentibus in bo.

In bo desinētia verba vocali lōga antecedente bo ꝛ psi ꝯuertētia faciūt ptm̄: vt scribo psi: nubo psi. Nūq̄ enim b ante s in pncipio syllabe pōt inueniri. sed p: vt pseudulus ipse. Alia vero oīa i mutāt in pterito. vt bibo bibi. Ouid. in. vij. metha. Ubera que ebiberāt auidi lactātia nati. Lābo quoq̄ lābi facit. Lucil. in. xxiij. Iocūdasq̄ puer q̄ lamberat ore placentas. Inuenit aūt in lib. Iudi. ca. vij. lambuerint. Qd̄ auctoritati ascribimus: vel potius credo q̄ littera scriptor̄ vitio sit corrupta. ꝛ vera littera sit lābuerint. Silr̄ scabo facit scabi Lucili. in. ix. Scaberat vt porcus contritus arbore costis. Excipit cubo cū suis cōpositis. q2 simplex nō est in vsu siue pme. siue tertie coniug. vt incūbo incūbis. qd̄ ēt incubo bas pfert q2 incubui facit pteritū. Accūbo accumbis: vel accubo accubas accubui. Et nunc q̄dem simplex eo. i. cubo bas prime est cōiugationis. Uetustissimi tn̄ ꝛ h oīa q̄ in ui diuisas faciant preteritum perfectum in prima coniugatione ꝛ etiam sm̄ tertiam solebant declinare.

Supina x̄o in psi q̄dē terminātiū ptm̄ pfectū psi i ptū cōuertūt vt scripsi ptū: nupsi ptū. In bi x̄o assumūt tū: vt bibi bitū lambi lambitū. Et notādū q̄ cū oīa in si terminātia ptm̄: sicut supra diximus in sū terminant supinū exceptis q̄rte cōiug. verbis h quoq̄ q̄ p vel m ante s habuerint. si in tū cōuertūt: vt nupsi ptū: scalpsi ptū: dempsi ptū: sumpsi ptū. In quibus ēt p euphonie cā interponit qd̄ etiam in preterito quibusdam placuit ascribere. Hic attende q̄ cumbo bis cum suis compositis. quia simplex non est in vsu facit in ui diuisas ꝛ in supino habet i breuem ante tum vt discumbo discubui discubitum. ꝛ remota u addita tum Inuenitur etiam increbuit defectiuū qd̄ non habet presens. q2 non reperitur increbo increbis. vel increbo increbes. Sed quidam dicant q̄ sumitur pro preterito increpui.

De desinentibus in bor.

In bor deponētia mutāt bor in psū ꝛ faciunt sup. vt labor lapsū. Nulla aūt alia cā est mutādi b in p añ s vel t. in pncipio syllabe positis nisi euphonie cā: quare mutat b in p vt scribo psi scriptum. nubo nupsi nuptum.

De desinentibus in co.

In co n añcedēte abiecta n ꝛ o in i ꝯuersa faciūt ptm̄ pe. quoq̄ pdu. vt vinco vici: cōuinco cōuici. Et q2 q est idē elemētū qd̄ c. iō linquo fac liq̄ sic vinco vici: abiecta n: vt supradictū ē in uo diuisas. u eni nō impedit n: q2 perdit vim littere.

De desinentibus in sco.

In sco desinētia mutant sco in ui sylla. nisi sint inchoatiua. Illa eniꝫ carent pterito pfecto. vt quiesco q̄eui. pasco paui cresco creui. Cerno ēt facit creui. abscisco absciui cōsuesco cōsueui vel cōsuetus sū. Charisius tn̄ ēt cōsueo ponit. Excipit cōquinisco cōquexi qd̄ in xi desinit. Est aūt cōquinisco caput inclino. Excipiunt pterea eiusdē terminatiōis cōpesco cōpescui: dispesco dispescui: qd̄ ponit Apuleius in dialo. Cū ēt habitacula sūma ab infimis tāta intercapedine fastigij dispescant ꝑ distent. Excipit pterea disco didici: posco poposci: ꝛ ex eis cōposita q̄ silr̄ faciūt pteritū: vt dedisco dedidici: deposco depoposci. Et notādū q̄ ab inchoatiuo scisco: cōposita pmitiui qd̄ est scio habuerūt ptm̄. Scd̄m x̄o rectā pportionē debēt eor̄ quoq̄ pfecta ascio ꝛ descio cē. Hic attēde q̄ glisco nō est inchoatiuū ꝛ deberet facere glisco glisui glitū: sed nō inuenit ptm̄ nec supinū in frequēti vsu. Oīa tn̄ q̄ ptm̄ pfectū in ui syl. terminant adiectiua frequēter inuenimus p secūdas ꝛ tertias psonas syncopā pe. pati syllabe: cū ab u loco cōsonātis incipit: vt amaui amauisti vel amasti: amauimus amauistis vel amastis amauerūt vel amarunt: neo neui neuisti vel nesti neuit neuimus neuistis vel nestis neuerunt vel nerūt. Ideo aūt addimus in ui adiectiua: q2 si in positione sit u cōsonās syncopā pati nō pōt: vt lauo laui lauisti nō possumus dicere lasti nec pro lauistis lastis: nec pro lauerunt larunt. Silr̄ fauco faui fauisti nemo dicit fasti. nec ꝑ fouisti fosti: nec ꝑ soluisti solsti. Sꝫ inuenio Hora. auctoritate fecisse ꝯcisionē in q̄busdā q̄uis positio verbi hēat u ꝯsonātē: vt moueo moui mouisti ex quo summosses posuit Hora. ꝑ summouisses in pmo sermonū. Hūc hoieꝫ si velles tradere dispeream ni summosses. Itē cōmorit ꝑ cōmouerint idē Hora. ponit in secundo sermonū. At ille q̄ nec me cōmorit melius nō tāgere clamo.

De desinentibus in co.

In co x̄o desinētia vocali nālr longa antecedēte in xi sylla. faciunt ptm̄: vt dico dixi: duco duxi. R añcedēte co vnū inueni. parco qd̄ ꝛ peperci ꝛ parsi facit ptm̄. Ico pterea pe. breui pfertur in ptīti: teste capro. sed pducit eā in pto pfecto. ꝛ mutat o finalē in i. ico ici. vn̄ ictus Luca. tn̄ ēt in presenti pdu. i pe. Ex ui corpus pcellit ꝛ icit. Hoc tn̄ verbū nō est in vsu: vt dixi supra in cio: q2 dicitur icio vel ico. Hic attende q̄ coquo coquis: q̄uis habeat pe. breuē ꝛ scribat ꝑ q nō ꝑ c. tn̄ videt desinere in co: q̄tum ad sonū q2 u amittit vim littere. facit pteritū co mutato in xi: coquo coxi.

Supina in ci q̄dē terminātiū ptm̄ in ctuꝫ ꝯuertūt: vt vici victū: cōuici ꝯuictū. eandē seruant regulā ēt liq̄ lictū. ꝛ ex eo cōposita silr̄ qd̄ nō est in vsu in simplicitate ad dr̄āꝫ hui⁹ verbi linguo lingis: qd̄ facit lictū: sed cū cōpositis hr̄i est in vsu: vt reliq̄ relictū: dereliq̄ ctū. Nec mirum qū post q u posita vim littere amittat in ci desinētiū regulā seq̄. Qui x̄o in ui sylla. pferūt pteritū pfectū mutāt eā in tū ita q̄ nihil aliud addit vel mutat ꝛ faciūt supinū: vt req̄eui req̄etū. vn̄ pticipiū futuri tp̄is fit req̄eturus. Suesco tn̄ suetū qd̄ ēt hꝫ suppletionē suetus sū. Cresco creui tū ascisco asciui tū: descisco desciui tū: nosco noui tū. Silr̄ ex eo cōpositū: vt ignosco ignoui tū. vn̄ ꝛ pticipiū futuri tp̄is ignoturus est. Quidā tn̄ ꝯ regulā a ptītu hoc deriuatū ptulerūt ignosco ignoturus. Notādū tn̄ q̄ cognosco tn̄ notū: ꝛ agnosco noui notū in frequētiori vsu faciūt supinū ꝑ o pe. pdu. quā vetustissimi seruabant analogiā sequētes i cor. adhibentis. vn̄ Iuuena. in pmo. Agnitus accipiet iubet a precone vocari. Salust. tn̄ sm̄ analogiā in. ij. hysto. Neq̄ inermes ex ꝑlio viros quēq̄ agnotur. Patruimus ſꝫ vtrūq̄ ptulit. In turba oresci cognita agnota est soror. Pasco paui seruauit in supino scꝫ solū pastū. Cōpesco cōpescui: depesco depescui: posco poposci ꝛ disco didici a presenti tp̄e faciunt supinuꝫ mutatione o in i correptam etiam additione tū: vt posco poposcitum: compesco compescitum: disco discitū: lꝫ in frequenti vsu non sint dicta supina.

De desinentibus in xi.

In xi finientia pteritum pfectū faciunt supinū sm̄ supradictā regulā: dixi dictū duxi ductū. Peperci x̄o vel parsi parsum facit supinum secundū in si terminantiū regulā. vn̄ ꝑsurus participiū futuri. Senesco inchoatiuū est: nam positiuū eius seneo inuenit in vsu cōi. A seneo igit nō a senesco fit pre

teritum ſenui. Saluſt. in primo byſto. Niſi gum lira bel/
li deſeruiſſet. Idem etiam Saluſt. participiū preteriti tpis
ex eo protulit quāuis ſint neutra in. iiij. Omnes inqt qui/
bus etas ſenecto corpoꝛe anim⁹ militaris erat. De ſupinis
verboꝝ in ſcoꝛ deſinentium teneas ita deponentia in ſcoꝛ
deſinentia in antepenul. quidem ſyllaba a vel i vel e coꝛre
ptas naturaliter habentia faciunt ſupina in cū ꝛ preteritū
ſiue participium in ctus: vt paciſcoꝛ pactū pactus: depaci/
ſcoꝛ depactum ꝓficiſcoꝛ profectum profectus. Expergiſcoꝛ
vero qꝛ a pergo eſt experrectū facit: quod ſcꝫ pergo compo
nitur ex pergo ꝛ rego qđ facit rectū ꝗuis vetuſtiſſimi etiā
expergitus dicebant. Nāciſcoꝛ ēt nactū facit abſqꝫ n: ſicut
ꝛ pangoꝛ pactū: fingoꝛ fictū tangoꝛ tactū. Sciendū ꝙ ſunt
verba q̄ ſeruant n in ꝑticipiis ꝑteriti ſiue ſupinis: vt iūgoꝛ
iunctus: pungoꝛ pūctus: vincioꝛ ctus: fungoꝛ ctus: emūgoꝛ
ctus: extinguoꝛ extinctus tingoꝛ tinctus: plāgoꝛ planctus:
angoꝛ anctus: ꝙ aūt coꝛripiunt antepenul. paciſcoꝛ ꝛ nāci/
ſcoꝛ ꝛ ꝓficiſcoꝛ ꝛ expgiſcoꝛ ex cōpoſitis ſiue ꝑmitiuis coꝛ
pōt dinoſci. Paciſcoꝛ depeciſcoꝛ ꝓficiſcoꝛ a facio: expergi
ſcoꝛ a pergo gis. Nāciſcoꝛ vero a nācio eſt: qđ in vſu fuit
vetuſtiſſimis. Excipiuntur defeciſcoꝛ defeſſuꝫ faciens ſup.
ꝛ ꝑticipiū ꝑteriti tpis defeſſus. Nā ex eo qđ eſt deficio de/
fectus fit ꝑticipiū ꝑteriti. Excipiunt̄ ēt duo ꝯpoſita q̄ ꝗuis
in antpe. i hēant coꝛreptā: in tū tñ nō in ctū faciūt ſup. Cō/
miniſcoꝛ cōmētū adipiſcoꝛ adeptū. Nā a reminiſcoꝛ ſup.
vł ꝑticipiū ꝑteriti vel futuri i vſu nō inueni. ꝗuis rō h̄ quo/
qꝫ remētū: qūo cōmētū exigit dici. Alia vo a ꝑdictis i ſcoꝛ
deſinētia c in tū faciūt ſupina. vt iraſcoꝛ iratū viciſcoꝛ vl/
tū naſcoꝛ natū obliuiſcoꝛ oblitū veſcoꝛ veſceris nō hꝫ ſup.
nec per conſequens ꝑticipiū preteriti temporis.

De deſinentibus in do.

I In do deſinentia ſi pe. nālr longā habue/
rint. do in ſi cōuertētia faciūt pmū
ꝑfectuꝫ: vt ludo luſi. rodo roſi: ledo leſi: rado raſi:
vado vaſi: euado euaſi: illido illiſi: claudo vel cludo clauſi
vel cluſi. inuenit̄ ēt claudeo: ſed ꝛ claudo ꝓ claudico inue/
nit̄. Cedo ceſſi geminas s in ꝑterito. Excipit̄ cedo cecidi.
Luca. in. iiij. Donec venerunt caſtra cecidit. Pedo pepedi
Hoꝛ. in. j. ſmo. Nā diſploſa ſonat ꝗtū veſica pepedi. ab eo
qđ eſt ſido ꝑtū nō inueni. Virg. in. v. Enei. cōpoſitū ꝑtulit
Subſidunt vñ tumidūqꝫ ſub axe tonanti. Accipit tñ pm̄
mutuo a ſedeo ſedes ꝛ facit ſedi: cudo facit cudi: ꝛ videtur
Virg. ſic ꝑtuliſſe in ꝑmo Enei. At ꝑmū ſilicis ſcitillā excu
dit achates Suſcepitqꝫ ignē foliis. Excudit eñ ꝫ taꝫ pñs ꝗꝫ
pm̄ pōt intelligi: ſed qꝛ ſuſcepit ſubiunxit melius pm̄ in
telligit̄. Idqꝫ ēt Seruius in cōmētario Enei. cōꝓbat his
verbis. Excudit aūt feriendo eiecit: qꝛ cudere eſt ferire. vñ
ꝛ incus dicitur: qꝛ illic aliqđ cudamus. i. feriamus. Inue/
nit̄ ēt cudi apud antiquos. Sciēdū aūt ꝙ ei⁹ frequē. cuſo
cuſas eſt: ex quo componit̄ incuſo as: ꝛ recuſo as: ꝛ excuſo
as: accuſo as: ſtrido aūt facit pm̄ ſtridi. A do quoqꝫ verbo
qđ ſimplex eſt ꝑme cōiug. cōpoſita cū ꝑpōne tertie cōiug.
ſunt ꝛ primitiui ſeruant pm̄ perfectū duplicantia di quā/
uis pe. in illo a hēbat: vt do dedi reddo reddidi: prodo pro
didi: perdo ꝑdidi. Credo quoqꝫ ab eo cōponit̄ quaſi cretū
do: ꝛ vēdo venūdo: ꝛ cōdo cōpoſitū do: ꝛ ex eo abſcondo:
itaqꝫ oīa idē pm̄ ꝑfectū ſeruāt credidi vendidi cōdidi ab/
ſcōdidi. Plautus in carbonaria ſm ipſam arā aurū abſcō
didi. facit ēt abſcondo abſcondi. N vo añ do hñtia o in i
mutant in pto ꝑfecto. ꝛ ſi ante n u vel i habuerint amittūt
n: vt fundo fudi ſcindo ſcidi. Vetuſtiſſimi tñ ēt ſcindi ꝓ/
ferebant: qđ ſolū quoqꝫ in vſu eſſe putat Aſinonius in ar/
te quā cōſtantino impatoꝛi ſcripſit. ſed errat. Nā Luca. in
iiij: ſcidit ponit. Qua mare tellurē ſubitis aut obruit vndis
Aut ſcidit ꝛ medias fecit ſibi littoꝛa terras. Stati⁹ in. viij.
thebaidos. Oꝛaqꝫ pectoꝛaqꝫ viridē ſcidit hoꝛrida veſtem.
Sꝫ afrani⁹ moꝛe antiquo dixit. In hoīe ſatis foꝛtiter patri
lo vr̄as ſciciditis colus Neui⁹ in teſticularia. Imo quos
ſcicidimus cōſcindā atqꝫ abiiciā. Et videt̄ hī rōnabilius

protuliſſe: ne minoꝝ ſit tēpoꝝ pm̄ ꝗꝫ pñs: qđ rariſſime in/
uenit̄. Findo quoqꝫ fidi facit: lꝫ qdā fiſſi dōm putauerunt.
ſed Vir. in. viij. Et media aduerſi liqfacto tpa plūbo. Diffi
dit ac multa poꝛrectū extēdit arena. Cetera vo ſeruāt n: vt
pando di: deſcendo di: ſcando di: accēdo di. Excipiunt̄ du
plicātia ꝑncipalē ſylla. q̄ nō ſolū o in i cōuertūt. ſed ſyllabā
aſſumūt pendo pependi: tendo tetendi: tundo tutudo pe. a
pleriſqꝫ coꝛ. a qbuſdā aūt ēt pp ſupradictā rōnē. i. ne vinca
tur i cōpoſitis ab eo tpibus ſyllabarū a pñti pm̄. ſꝫ ſm mo
dernos tutudi coꝛ. pe. in ſimplicitate ꝛ cōpoſitione. vt cōtu/
di. Cado quoqꝫ cecidi facit: ne ſi cadi dicamus nomē eē pu
tet̄. Cōpoſita tñ eius nō duplicāt pe. ſyl. vt extēdo extēdi.
ꝑter qdā de qb⁹ ſupra dixi vbi egi de gnalibus foꝛmis pre
teriti ꝑfecti. Excipitur etiā dimidio qđ diuiſi facit preteritū
Rudo dis coꝛ. primam: facit tamen rudi o in i mutata. Frē
do frendis caret preterito ꝛ ſupino: quidam tamen dicunt
frendui.

ſ Upina illa qdē q̄ a do cōponunt̄ mutāt
o in i coꝛ. ꝛ aſſumūt tū: vt reddo
redditū credo creditū: ꝑdo ꝑditū abſcōdo abſcō
ditū: fac̄ ꝛ abſcōſuꝫ. Alia vo oia do in ſuꝫ cōuertūt: vt ludo
luſuꝫ: rado ſuꝫ: cedo ſuꝫ: deſendo ſum: tūdo tuſuꝫ: cudo ſiir
cuſū. Cado quoqꝫ caſuꝫ facit: ca tñ pe. ꝓdu. in oī enim ſupi
no ꝛ ꝑticipio ꝑteriti tpis ꝓducit̄ a pe. ſyl. Exceptis datū ꝛ
ſtatū ꝛ ſatū ꝛ ratū. Tēdo aūt facit tēſuꝫ. qđ ēt facit tentuꝫ:
ꝛ vtrūqꝫ retinet cū ſuis cōpoſitis: vt extēſuꝫ ꝛ extentū retē
tū ꝛ retēſum vñ oſtdo ab eo cōpoſitū facit oſtſum ꝛ oſtuꝫ
Oſtentū quoqꝫ qđ mōſtruꝫ ſignat nomē ē ꝑticipale qđ fa
ctū dictū ꝛ viſuꝫ ab oſtēdo futura dictū. Excipiunt̄ qdā. ſ.
ſtrido: ꝛ inuenit̄ ſtrido ꝛ ſtrideo tā tertie ꝗꝫ ſcōe ꝯiug. Ho/
ra. Stridere ſecreta diuiſos aure ſuſurros. coꝛ. pen. ꝓtulit.
Statius vo eādeꝫ ꝓdu. ꝓtulit in. viij. Nil ſtridere domi.
Preteritū eius ꝑfectū dꝫ ſm analogiā in do vel in deo de/
ſinētiū: ꝛ pe. vel antepe. nālr longā hñtiū in ſi terminari: vt
rado raſi rideo riſi. ſꝫ puto euphonie cā nō eſſe in vſu ſtriſi
ſꝫ ſtridi: ꝛ caret ſupino. Sido dis ēt caret pto ꝛ ſupio. pm̄
eñ nō eſt in vſu dubitatōis vel alternitatis cā. debuit eñ
ſiſi eſſe ſed vtimur pto verbi ſedeo. i. ſedi ꝓ eius pto. vñ ſi
do ſidis ſedi dicimus. Iteꝝ vtimur ſupino verbi ſedeo ſcꝫ
ſeſſuꝫ ꝓ eius ſupino: ꝛ dicimus ſido ſedi ſeſſum ſꝫ moder
nos. Pedo pedis pepedi ēt caret ſupino ſm vſuꝫ ꝛ ꝓducit
ꝑmā ꝑſentis pedo. ꝛ pe. ꝑteriti. vñ qdā. Heres poſt moꝛtē
pedet amoꝛe ſuo Illud ēt ſciēdū ꝙ n ante do hñtia q̄ amit
tūt n in pto amittūt eandē in ſupino ꝛ geminant s ſi ſit pe.
breuis in ꝑterito vt ſindo ſidi ſiſſum: ſcindo ſcidi ſciſſum:
ſi vo ꝓducat̄ vnū s hꝫ: vt fundo fudi fuſuꝫ. Cōpoſita vo
terminatiōes ſimpliciū ſequunt̄. Cedo ēt ceſſuꝫ ꝛ pādo pā
di paſſuꝫ faciūt ꝗuis ēt a patioꝛ ꝛ a pateo paſſuꝫ dicimus.
vñ expando dis di expaſſuꝫ vnde Vir. in. iij. At pr̄ anchiſes
paſſis de littoꝛe palmis. In theologia in freqnti vſu eſt ex
panſus ꝑ n. Vñ. Expanſis manibus in cruce: ſed vitio ſcri
ptoꝝ h̄ coꝛruptuꝫ puto. De h̄ verbo edo ſcias ꝙ ſicut vult
Prif. vnū anomalū inuenit̄ edo es eſt. Vetuſtiſſimi tñ edo
edis edit dicebant coꝛ. ſyl. ꝑma. ſupinū eius tā eſuꝫ ꝗꝫ eſtuꝫ
vſus exigit dici. Vir. in. viij. Et poſtib⁹ heſit adeſis. Lice. ꝓ
cluentio. Clericus potius cōeſtū ꝗꝫ epotū inueniās. Ex h̄ ēt
pꝫ ꝙ cōmedo qđ eſt cōpoſitū a cō ꝛ edo: ꝛ mutat̄ n in m: ꝛ
tranſit ad ſcōaꝫ ſyl. comeſuꝫ ꝛ comeſtū inuenit̄. Hic atten/
de ꝙ a comedo comeſtū fit comeſo ſas: ꝛ inde comeſatio ꝑ
vnū m ꝛ vnicū s. Edo aūt anomalū facit eſuꝫ vel eſtuꝫ ſicut
edo edis in eodē ſenſu: ꝛ tunc facit infinitiuus edo es eſt
eſſe. Naꝫ edere venit ab h̄ verbo edo edis. i. comedo quia
ſepe inuenitur regulare tertie coniugationis. Tamen edo. i.
manifeſto facit edidi ꝛ tunc componitur a do das. Iteꝫ ea
que componuntur a cado nō habent ſup. preter occido oc/
caſum. Item pindo pinſi piſtum facit. Iteꝫ rudo rudis ru/
di nō hꝫ ſup. Et rudere ꝑprie aſinoꝝ: cuius prima coꝛripitur
vt dicam in ſuo loco: ꝗuis a Perſio ꝓducatur cā metrice
neceſſitatis. Clamat: vt achaide pecuaria rudere credas.

¶ De desinentibus in go.

In go antecedente r: si nõ sint a regẽdo siue rego cõposita: go in si cõuertẽtia faciũt pñ perfectũ: vt mergo si spargo si: tergo si: dicitur et tergeo terges: vergo versi: qd raro i vsu est: alia vero in xi cõuertũt go psentis et faciũt pẽm vt rego rexi: cingo cinxi: tingo tinxi: ango anxi: pingo pinxi: A regendo cõposita q̃uis in preti syncopã pe. patiatur: tñ in pñto pfecto cã euphonie eã seruant: vt pgo prexi: surgo surrexi: porrigo porrexi. Nã porrigo et corrigo et arrigo e in i cõuertẽtia aptissime seruãt sm pportionẽ simplicis declinationẽ. Excipiũt sex: frango ago lego pango tãgo pungo. de q̃bus dicim⁹ q frãgo cũ oib⁹ suis cõpositis facit fregi. vt cõfringo cõfregi: pfringo pfregi: ago et facit egi cũ suis cõpositis: vt exigo exegi: subigo subegi: pdigo pdegi: cogo coegi: ambigo ambegi: tñ antiq̃ dicebant ambigui: dego facit degi: et sic cõposita de frango et ago sequunt simpliciũ declinationẽ: et sic seruant simpliciũ pẽm: vt colligo collegi: relego relegi: qd differentie causa nõ mutauit le in li: q̃uis et perago a immutabilem seruauit: et dego per syncopam e euphonie causa protulit. Excipiuntur a lego tria composita mutãtia simplicis significationẽ que nõ faciunt in gi: sꝫ in xi: et sic nõ retinent simplicis preteritũ scꝫ negligo xi: intelligo intellexi: qd antiqui interlego interlexi pferebant: diligo dilexi. vnde versus. Si lego nõ mutat nisi di: nec iunxeris inter Pãgo aũt qd antiq̃ dicebant pago p paciscor in tribus significationibus hꝫ tria preterita. Nã pãgo. i. cano facit panxi. et tunc caret supino. Pango. i. facio pactũ facit pepegi. et pango. i. iungo facit pegi. vnde cõpungo cõpegi: et ipungo ipegi. vñ versus. Panxi dic cecini. cõiungo: dic hñ pegi. Cuꝫ pactũ facio: dicito tunc pepigi: tango tetigi facit: sed ab eo composita nõ duplicant primã syllabã: vt cõtingo cõtigi: attingo attigi. In quib⁹ notãdum q pe. preteriti cor. presentis vero pducit. Pungo aũt pupugi vel punxi facit: sed pupugi ptinet ad stimulũ seu punctionẽ. Punxi aũt ad punctum qd fit in aliqua rõne. cũ suis aũt cõpositis nõ geminat nisi repungo qd facit repupugi: et expungo expunxi. Dicimus aũt qd repũgo repupugi et repunxi: vt capro videt. Cũ eni q̃s nõ pupugit: talionẽ. i. vicẽ a nobis redditã ostẽdimus: repupugi dicimus. quãdo vero de rõne vel kalẽdario loq̃mur repunxi dicimus. Itẽ sicut supra dictũ ẽ in uo desinẽtia in guo syllabã terminãtia: siue q̃ habẽt u ante o in eadẽ syllaba seruant regulaꝫ in go terminatoꝶ sicut et q̃ in quo finiunt rõnem sequunt in co desinentiũ. vnde extinguo mutat guo in xi: et facit extinxi: cuius simplex stinguo in raro vsu est. Silr vnguo: guo in xi mutat: et facit vnxi: sꝫ hꝫ hꝫ u tñ in prima persona in alijs nõ ad differentiã hui⁹ nois vnguis. vnde a prima persona quidam dicunt vnguentum: et alij a secunda vnguentum sed cõiter scribitur per u Tingo non hꝫ u: tamen facit tinxi. Linguo linguis videtur habere u in prima psona: sicut hꝫ nomẽ lingua: in alijs personis nõ hꝫ u. Clango clangui etiam inuenitur.

Supina in si faciẽtia pẽm p sum pferunt. Mutant eniꝫ i in um: vt mergo mersi mersuꝫ: spargo sparsi sparsuꝫ: tergo vel tergeo tersi tersuꝫ. Alia vero oĩa q̃ terminãt in gi vel in xi pẽm faciũt sup. in ctũ: mutãt enim in go ctũ: vt rego rectuꝫ: iũgo iunctuꝫ: tingo tinctuꝫ: lego lectuꝫ: pungo punctuꝫ: ago actuꝫ Hic attẽde q pãgo. i. cano pãxi caret sup. In alijs sigatiõnibus facit pactuꝫ. Fringo aũt fringis frixi facit frictuꝫ sm analogiã: et ẽt frixuꝫ: figo figis fixi fixum facit Frigeo aũt friges scđe cõiuga. facit frigui. et caret sup. sm vsum. Abijciunt tamẽ in sup. n euphonie cã. hꝫ q̃ i pe. a brẽ vel i in preti vt frango fractũ: pango pactuꝫ: tango tactum: fingo fictum pingo pictũ: stringo strictuꝫ: ringo rictuꝫ. Excipiunt cingo ctum: tingo ctũ: stingo stinxi ctuꝫ. Et ex eis composita succingo succinctum. Extinguo qd u ante o hꝫ sicut suum simplex per totum extinctũ. Ango quoq ofie cã seruauit n in supino anctum: nam ab ago actum fit. Sed istud supinum anctuꝫ nõ est in frequẽti vsu nec anctus pticipiũ. q̃dã tñ ẽt anxius eius pticipiũ ptulerũt: et oĩa in cõpositiõe seruãt integras simplicia lrãs in sup. q̃uis in alijs modis mutent: vt rego rectũ: pgo et porrigo prectũ et porrectũ: ago actum: cogo coactũ: abigo abactũ: tango tactũ: cõtingo cõtactum: frango fractũ defringo defractũ: pango pactũ: impingo impactuꝫ. Et possumus hꝫ estimare ofie cã in plerisqꝫ fieri ne si prictuꝫ et abictuꝫ et defrictũ et impictum diceremus: alias sigationes monstrare putarent. Luca. in. v. Impacte cessere fores. i. impulse. Ex dictis pꝫ q ea q̃ i simplicitate habẽt a in preti vel e: retinent eandẽ in sup. facta cõpõne. vt frango fractum: confringo confractum. Item rego rectum porrigo porrectum. Patet etiam q composita predicta seruãt supina suorum simplicium. Ambigo dego satago non habent supinum in frequenti vsu.

¶ De desinentibus in gor.

In gor deponẽtia mutant eam in ctum et faciunt sup. vt fungor ctum.

¶ De desinentibus in bo.

In bo desinentia mutant bo in xi: et faciunt pẽm: vt vebo vexi et trabo traxi. Et sꝫ supradictã regulã in xi terminantiũ pẽm pfectuꝫ pctum pferunt sup. mutant eni xi in ctum vt vectuꝫ tractuꝫ.

¶ De desinentibus in lo.

In lo desinentia psens p lui exeunt in pto o mutata in ui diuisas: vt alo alui: colo colui: molo molui: cõsulo consului: occulo occului. Excipiunt duplicantia l: q̃ si a muta incipiãt geminãt in pto pncipalem syllabam. et si nõ seruant vbiqꝫ eandem vocalẽ positã post mutã: vt pello pepuli: fallo fefelli: tollo tetuli p quo nunc in vsu freq̃nti est sustuli. a tulo quoqꝫ qd veteribus in vsu fuit tetuli dicebat. In cõpositione tamen geminãt pncipalẽ sylla. vt refello refelli: cõpello: compuli suffero et facit sustuli: sed in alia significatione. Alia quoqꝫ eiusdẽ terminatiõis o in i cõuertũt: vt vello velli: sꝫ etiam vulsi dicitur: et in frequenti vsu cello cecului: qd mõ nõ est in vsu: a quo deriuat celsus et culta. cum suis aũt cõpositis est in vsu: vt pcello pculi: excello vel excelleo excului vel excellui. Hic tamen attende q excelleo les est neutrũ sed excello lis actiuum: sicut alo alis transit in secundam: et tunc est neutrum: vt coaleo les. i. cresco. et deberet facere excelleo les pẽm in lui. vt calleo les callui sm pportionẽ scđe coniugationis. Ab excello excellis dꝫ exculi pẽm esse sicut percello pculi. Scias etiam q psallo facit psalli: sallo sallis facit salli qd inuenitur quarte coniugationis: sallio sallijui in eodem sensu. De hoc tamen in quarta coniugatione dicam. Inuenit etiam salio salui vel salij vel salui.

Supina in tum q̃dẽ exeunt q̃ nascunt ab vna l habentib⁹ vt occulo occultũ: colo cultum cõsulo consultũ. ab alo autem tam altus q̃ alitus dicitur. volo quoqꝫ anormalum volui facit pẽm ex quo nomẽ pticipiale nascitur vultus: qũo ex colo tus: ex occulo tus. Hic attende q molo lis nõ hꝫ sup. in frequenti vsu ad dr̃iaꝫ hui⁹ nois multũ. Possemus tamen dicere molitũ: sicut volo volitum: qd deberet facere vultum sicut hꝫ p nomen pticipiale vultus qd sm Pris. nascit ab eo et tamen est iam in vsu apud theologos. Que vero duplicant l p sum faciũt sup. vt falso falsuꝫ: pello pulsum: vello vulsum excello excelsuꝫ: pcello pculsuꝫ: fallo falli falsum: psallo psallis sup. nõ inueni a tollo et deficit sup. sed p eo vtimur sublatum. refello non habet etiam suum. Hic attẽde q ea que nascuntur ab vna l habẽtibus mutant o in tũ: vt colo cultum. Et mutatur aliquando vocal pritis in u in sup. Que vero nascuntur a duas l habentibus mutãt lo in sum vt pello pulsum: et mutant etiaꝫ aliquãdo vocalẽ pritis in u in supino: ut patuit. ¶ De desinentibus in mo.

In mo desinentia si vocalis lõga ancedat mo: o in psi conuersa proferunt preteritum: sumo sumpsi: promo prompsi: demo

dempsi. como psi. Hec aut in tu couertetia faciut sup. vt sumo psi ptu. pmo psi ptuz. demo psi ptuz. como psi ptuz. alia vo desinetia i mo ancedete vocali natr breui p ui diuisas exeunt in preterito. vt vomo mui: gemo mui: fremo mui: tremo mui: t mutat o in ui diuisas. Excipiunt emo emi: t premo pssi: t in ui qde diuisas terminatiu supina fiut ui in tu couersis cor. pe. quo in oib⁹ q ex huiuscemodi preteritis nascentia l habent ante tu. vt vomui mituz: gemui mituz: fremui mituz: tremui mituz. Emi vo emptuz facit qd id assu psit p: qz no pot m ante tuz fine p inueniri euphonie ca: vt sumptus coptus pmptus. Pressi sz in si terminantium regulam: in sum conuertens facit supi. vnde pressi pressum.

¶ De desinentibus in no.

i In no o vel g ancedetib⁹ p ui diuisas faciunt ptm vt pono posui: t ab eo coposita vt suppono sui: copono sui. Antiq tn t ponui ptulisse inueniunt: gigno genui facit ptm: p quo geno vetustissimi inueniut ptulisse. cui⁹ infinitiuu passiuu Lucreci⁹ in. iij. ptulit geni. A canedo quoq coposita silr ptm pfectu in ui diuisas faciut succino cinui occinui. Quida tn t occano occanui ptulerut. Cano aut in simplicitate geminat ptm t facit cecini qu deret facere canui qd no facit ad dria h⁹ verbi caneo canes nui. M ancedete no. no in psi couersa faciut ptm pfectu. vt temno tepsi. Alia vo oia in no desinetia p ui coiunctas pferunt ptm pfectuz. vt sino siui. sterno straui. cerno creui. i. video. Cresco et facit creui. sperno quoq facit spreui: lino liui. vel magis differentie ca ad nome lini leui: qd a leo quoq simplici nascit. qd in vsu no e. Ex quo deleo deleui. vn t letuz dicit qd delet vita. i. mors vetustissimi tame lini in preterito ptulisse inueniunt. Hic attede q fm coem vsuz modernoz lino facit leui litum. Et scias q lini est vtus huius proprij nois linus lini.

ſ Supina in ui qde diuisas terminatiu preteritu subtracta u. t addita tu pferunt cor. pe. vt posui situ: genui tu: a cano tn copo sita pmitiui fuat in sup. terminatione i tu. Cantu eni t succentu dicim⁹. quis in ipso vbo a in i couertut ex eo coposita. sz in supino iter i in e trasferut. vt succino succentu: occino occetu. Hic attede q pdicta in ui diuisas facietia ptm hnt i an tu in sup. vt genui nituz. Preter coposita ab h verbo cano q hnt e ante tuz. vt succetuz accetu pcentu. Igit vt ex dictis liquet q succetor toris. t pcentor toris dici dz p e no p i. Que aut desinut in psi preterita faciut in ptu supina: si in tu couertetia. vt temno psi ptu: cotemno psi ptu. In ui vero syllaba desinetia mutat ea in tuz fm pdicta regula. vt siui situz: straui stratu. creui cretu. Ergo quoq lini vel liui lituz vn Virg. in. iiij. geor. Et parib⁹ lita corpora guttis. Et sciedu q ta lituz q situz t ituz t quituz t scitu satu corripiunt pe. qd in alijs supinis q a preteritis in ui syl. terminatib⁹ nascunt no inuenit. vt amaui tuz: neui tum: cupiui pituz: mu mui nitum. Luca. in. viij. Illita tela dolis ne marte comin⁹ vnq. a cieo coposita vel cio ta corripietia q pducetia pe. in supino inueniunt. vt excito pe. breui vel longa fm q citum corripiat vel producat primam.

¶ De desinentibus in po.

i In po desines i ancedete vnu inuenio vt rupo: qd subtracta m t o in i couersa facit ptm pe. pdu. tam in simplici q in copositis ab eo vt rupo rupi. abrupo abrupi. corrumpo corrupi. Ea vo breuem in pe. habentia mutant o in ui diuisas in preterito. vt strepo pui. pter clepo clepis clepsi cleptuz. a quo deriuat et clipeus. t h t h clepsis. i. fur. R vero vel l vel e pdu. ante po. hntia o in psi conuertentia faciunt ptm vt scalpo psi: sculpo psi: sarpo psi: repo psi: serpo psi: scopo autem scopis facit scopui t caret sup.

ſ Supina in pi qde terminatoz fiunt mutata i in tu: vt rupi ruptu. In ui vo sepatas. subtracta u t addita tu vt strepui pitum. In psi aute exeuntia fm predicta regula muta si in tum: vt scalpsi ptum: sculpsi ptum: repsi ptum: serpsi ptum.

¶ De desinentibus in ro.

i In ro finita p ui syllaba terminat ptm vt tero triui: quero qsiui sero seris ui. Na sero as a sero abiecta o serui ratuz facit a sero seris seui facit. tn coposita qnq mutat sigatione simplicis p ui sepatas pferut ptm o in ui couersa: vt desero p derelinquo deserui. Insero p imitto inserui. Si eni de arbore dica insero inseui facit t pticipium insitus no insertus. Virg. in. ij. geor. Mutatamq insita mala ferre piru. Vetustissimi tame in simplici serui ptulisse inueniunt ordinaui t p seui. i. p imisi t seminaui. Enni⁹ i pceptis vbi vidit auena loliuz crescere inter triticu seligit secernit aufert sedulo vbi opera qua toto studio seruit. Dicas g q sero ris qn ptinet ad insitione vel et ad seme facit seui. sed qu ptinet ad imissione facit serui. vn versus. Ab oris est serui. sed ptinet ad sata seui. excipiunt. iiij. Na inueniunt duo verba desinetia in ro. q duplicant s ante i in preterito: gero gessi: t vro vssi. verro aut fm Seruiu versi facit. fm Charisiu aut verri p duo r. qd t vsus cois coprobat. Curro et repetita priore syl. cucurri facit ptm qd in copone inuenit apud quosdam auctoz geminatione prime syl. seruans. Apud alios autem minime: vt Virg. in. iij. Enei. Decurrere iugis alta o parte parentes. Cesar ad virgilium. Excucurristi ex neapoli ita dicit Pris. fm autem modernos. Curro in compositione geminat tn preteritum cum pre: vt precurro precucurri. Et pungo cum re. vt repungo repupugi.

ſ Supina coz q in ui syl. terminat ptm mutatioe ui in tu pferunt fz pdicta regula: vt triui tritu: qsiui qsitu. Seui aut mutat e in a breue: vt seui satu. In copone aut satu mutat a in i breue: vt insitu: cositu: obsitu vt insita mala. serui facit sertu: vn deserui desertu. inserui insertuz t exerui exertu. Que vero duplicat s ante i mutat si in tum in sup. vt gessi gestuz. vssi vstuz. Duplicatia vo r ante o in pnti ro in suz couertetia faciut sup. vt curro cursum. verro verri versuz. t silr vgo versi. t verto verti faciunt supinum versum.

¶ De desinentibus in so.

i In so desinetia o in i couertetia. assumunt ui coiunctas t faciunt ptm pfectu vt arcesso arcessiui. lacesso lacessiui. Salu. in. ij. hystoria. Argetu mutu arcessiuit. Lacesso lacessiui. sicut t Probus dicit: t videt mihi meli⁹ dicere q lacessi pticipiu eniz passiuu lacessitus. Caper ta lacessi dicit ee. vt facessi. t probat exeplu Lucilij quo vsus est in. xiij. Na vetus ille cato lacessisse appellari q coscius no erat ipse sibi. Sz pot lacessisse p syncopa ee platum ui syllabe vt cupisse petisse dicimus p cupiuisse t petiuisse. Salu. in. iiij. hysto. Igit legiones pridie in monte positas lacessiuit. Facesso vo t capesso t viso q possumus desideratiua dicere: sigt eniz facesso desidero facere: capesso desidero capere. Et viso desidero videre: freque. eni no possunt ee qu pme coiuga. sint. Hec eade fm Diomede t Charisiu o in i couertetia faciut ptm pfectum. facesso facessi capesso capessi. viso visi: silr queso qsi. Prob⁹ tn qsiui dic t meli⁹ q quis quoq pmitiuu ei⁹. i. qro quesiui facit ptm. pinso pinsiui facit preteritum.

ſ Supina coz in situ exeunt. vt arcessitu lacessituz: capessituz: fm in ui desinetiuz regula ui in tum mutata. A pinso aut pistu dz esse. vnde pistor nome vbale: vt pastum pastor. vstuz vstor gestum gestor ita dicit Pris. Hic attende q desinentia in so habent ptm t supinum ad modum quarte coiug. vt lacesso sis siui situm: preter viso qd facit visi in preterito: t caret supino: t facesso facessi: t capesso capessi que faciunt fm quosda facessum t capessum. Nos eni dicim⁹ q habent sup. ad moduz quarte coiug. facessituz t capessitu: quasi ab istis preteritis facessiui: t capessiui. vnde dicimus q facessum t capessum non sunt voces significatiue. Adhuc excipitur queso quod proprie facit quesiui quesitum:

lз inueniaꝛ q̄st. lз h̄ pteriū nō accōmodaꝛ a suo p̄mitiuo. qꝛ nullū desideriū notat. vt q̄ro q̄siui q̄situз. q̄so ḡ bз q̄sum⁹ ꝛ nō plus. Et vide ꝙ pōt ibi eē u mox antiquoꝝ q̄ dicebāt q̄su/ m⁹ volum⁹. q̄uis rō exigat dici q̄sim⁹ volim⁹: sicut legim⁹. Adhuc excipiꝛ pinso pinsui pistuз. qd̄ est desideratiuuз h⁹ v̄bi pindo pinsi pinsum pinsu. u in o fit pinso pinsis. Censo autē cēsis inueniꝛ tertie cōiugatiōis. qd̄ fз quosdā facit cē/ sui cēsitū pe cor. lз censio cēsis cēsiui cēsitū est q̄rte cōiuga. ꝛ pe. pdu. Nā censeo censes scd̄e cōiug. facit censuз. Nos vero dicimus seq̄ntes magr̄m Bene. ꝙ censo cēsis cēsit ter tie cōiuga. potius est deriuatiuuз. vn̄ facit pteritū ꝛ supinū ad modū q̄rte pe. pdu. vn̄ pз ꝙ in libro numeroꝝ sp recen/ siti sunt. dз in pe. pdu. Inueniꝛ ēt incerso incersis. i. proue bo. ꝛ descendit ab h̄ verbo incieo es: a quo incito incitas. ꝛ tūc facit pteritū ꝛ sup. ad modū q̄rte. vt incerso siui situm. sicut dicitur accedo accesso: arceo arcesso: accio accerso. qd̄ antiq̄ dicebant accersio. vnde Actuuз. x. Accersi symonē. lз hoc verbū nō est in frequēti vsu nunc. sed vtimur h̄ ver/ bo accerso sis tertie cōiugatōis accersiui situm qd̄ idē sigt. De formatione aūt verboꝝ in so desinētiū. dicem⁹ infra in speciebus verboꝝ deriuatiuoꝝ. q̄n determinabimus de ver bo desideratiuo. Itē nota ꝙ ista q̄nq̄ verba lз sint tertie cō iugatiōis. nec tn̄ desideratiua. hn̄t nihilomin⁹ pterita ꝛ su pina ad modū q̄rte cū suis cōpositis. s. peto tiui titum. q̄ro siui sitū. cupio piui pitū: tero triui tritum. cōtero triui tritū vn̄ cōtritio. sapio piui pitū facit. ꝛ sapio pui pitū facit. ꝛ sa pio pui ꝛ tunc facit supinum sapitum penul. cor.

¶ De desinentibus in to.

i **In to** desinētia varias hn̄t formas. In to nāq̄ c antecedēte inuenio. pecto cui⁹ p̄ teritū pexui vl' pexi facit. silr̄ a necto xui. ꝛ xi. Fle cto vero flexi facit. ꝛ plecto ctis xi. Antiq̄ aūt plectoꝛ cū oi/ b⁹ suis cōpositis cōe dixerunt. vnde plectoꝛ ꝛ amplectoꝛ ꝛ amplexus dicim⁹. Et breui antecedēte in to desinētia duo i/ ueni. peto petiui meto messui. R antecedente silr̄ inueni duo sterto sterti. ꝛ verto verti. Geminata vero t ante o vnuз in/ ueni: vt mitto misi. ꝛ in sto vnū. sisto cui⁹ pteritū q̄n actiuā bз sigatiōnē tā in simplici q̄ȝ in cōposito deficit. Q̄n vō ab/ solutā ꝛ silem sto verbo. cōe cū eo bз pteritū. vt resisto vel resto restiti. cōsisto ꝛ cōsto cōstiti. psisto ꝛ psto perstiti.

f **Upina** coꝝ q̄ in xui vl' in xi preteritū ter minā. p xuз exeūt. vt nexui nexū qd̄ ēt faceret nectū. nisi eēt dr̄a h⁹ verbi neco cas cui cū. pexui vel xi xuз. flexi flexuз. Silr̄ faciūt supina q̄ in ctoꝛ desinūt deponētia. amplectoꝛ amplexū qd̄ tn̄ nūc cōe est. Petiui vero fm̄ analogiā in ui terminātiū. pteritū peti tū facit pe. pdu. silr̄ messui messū. sed censui cēsuз. misi du/ plicat s in supino missuз. a stertui supinū nō inueni. nec a si sto. vt dic̄ Pris. Hic attēde ꝙ sisto. i. sto accipit mutuo ste ti statuз. sed sisto q̄n est trāsitiuuз facit statui statutum fm̄ quosdā. ꝛ h⁹ opionis est Hug. Uel dicam⁹ cuз aliis ꝙ tūc a nō bз pteritū. ꝛ h⁹ opionis fuit magister Bene. ꝛ h̄ ēt vi deꝛ velle supra Pris. verto autē facit verti versum. sic ver go ꝛ verro. ꝛ sic versuз est supinum triuз verboꝝ. Itē scias ꝙ sisto est verbuз simplex. qꝛ nulla coniunctio pōt cōponi cuз verbo. Nequeo enī cōponiꝛ ex nō ꝛ queo.

¶ De desinentibus in tor.

i **In tor** deponētia exeūtia nulla antecedētia cōsonāte. toꝛ in sum cōuertunt. vt vtoꝛ vsum. nitoꝛ nisuз facit ēt sup. nixuз. vnde ni sus ꝛ nixus pticipia preteriti de nitoꝛ niteris.

¶ De desinētibus in xo.

i **In xo** duo inueniūꝛ. o in ui diuisas cōuertē tia in pterito. vt texo texui. nexo ne/ xis vel nexas nexui. Supina alteꝝ p tū. alteꝝ p xuз finiūt vt textuз nexuз. ita dicit Pris. in. x. li. ꝛ in. xi. li. dic̄ de pticipio. X quoq̄ antecedēte vnū inuenio i ius vt texui text⁹ Ex p̄dictis verbis videꝛ ꝙ Pris. mixt⁹ dicebat scribi p s. ꝙ aliq̄ doctores volunt. sed Hug. dicit ꝙ misceo misces facit miscui mixtuз p x. ꝛ cōiter ita scribiꝛ inde mixtio.

¶ De preteritis quarte coniugationis ꝛ supinis.

q **Uarte** cōiugatōis v̄ba oīa actiua vl' neu tralia in io desinūt exceptis eo ꝛ queo ꝛ veneo. ꝛ cōpositis ex cis vt dicit Pris. in x. li. In cio igiꝛ desinētia duaꝝ excedētia numeꝝ syllabaꝝ simplicia n antecedēte cio: cio in xi cōuersa faciūt pteritū pfe ctū. vt vincio vinxi. sancio sanxi. Uetustissimi tn̄ ēt sanxi/ 37
ui ꝛ sanxii pferebant: qd̄ mō nihil ē. Si āt n nō habuerint an̄ cio: cio in si mutata faciūt pteritū: vt farcio farsi raucio rausi. farcio farsi fulcio fulsi. qd̄ ꝛ Probo pз. ꝛ vsus ē quā uis alii dr̄e cā posuerūt fulxi: suffulcio suffulxi: Alia vero oīa supradicte cōiugatiōis v̄ba scd̄e psone p̄ntis abiecta s finali: ꝛ addita ui dissyllaba. pꝫ pfectū faciūt. qd̄ tn̄ ēt sub tracta u cōsonāte. ꝛ cor. i pe. lз pferre vt scio scis sciui vel scii. ꝛ ab eo cōposita. vt ascio asc ui vel ascii silr̄ cio cis. qd̄ ꝛ cieo cies dr̄ cii vel ciui. ꝛ ab eo cōposita. cōcio cōcis cōci/ ui vel cocii. audio audiui vel audii: mollio molliui vel mol lii: munio muniui vel munii. seruio suiui vel seruii: eo iui vel ii: queo q̄ui vl q̄uii. veneo veniui vel venii: suffio suffi ui vel suffii: qd̄ q̄uis a neutropassiuo cōponaꝛ. tn̄ qꝛ siga/ tionē mutauit mutauit ēt declinationē Uirg. in. iiii. geoꝛ. At suffire thimo cerasq̄ recidere manes Suffire dicit fm̄ rectā q̄rte cōiuga. declinationē. qū simplex ei⁹ fieri est. exci/ piꝛ haurio hausi. inueniꝛ tn̄ hauriui vl haurii. Uar. in. xxiii. ad Lice. Qū in dic̄ haurierint sepio sepsi. sencio sensi. venio veni. aperio aperui. qd̄ videꝛ a pario eē cōpositū. qd̄ vetu stissimi nō soluз fm̄ tertiā sed ēt fm̄ q̄rtā cōiuga. declina/ bant. vnde Ennius Qua parire solet genus pēnis cdecora/ tum. Igiꝛ cōposita ex eo si p̄ncipalē syllabā purā. nec ex in tegra p̄pōne habuerint. ideo in vi conuertunt in pterito vt apio apui. opio operui. coopio coopui. Repio vero dupli/ cauit p i pterito q̄ppe diminuta vna syllaba. repio repperi silr̄ est pteritū ꝛ cōperio cōperi. Ex dictis pз ꝙ composita a pario oīa faciūt pteritū in ui diuisas pter reperio repperi. ꝛ cōperio cōpi. Sūt aūt alia ex pio cōposita deponētia expi or opioꝛ. quoꝝ pticipia expt⁹ ꝛ opt⁹ ondūt a pario eē cōpo sita. cui⁹ pticipiū ptus est. salio salui vel salii ꝛ salui saltuз. Uirg. in. ii. geoꝛ. Mollib⁹ in pratis vnctos salire p vtres. In q̄busdā tn̄ codicibus inueniꝛ ēt saluere scriptū. Luca/ nus in. iii. Insiluit solo nociturus pondere puppiз. Oui. in xi. metha. Cuз sepe assiluit defense menibus vrbis. Idē in iiii. fastoꝝ. Per flāmā saluisse pecus saluisse calones. Sta/ tius in. ix. thebaidos. Excussi salierūt cuspide dentes. Cā/ bio cābis ponit Carisius. ꝛ eius pteritū campsi. vn̄ ꝛ cāpso cāpsas solebant vetustissimi dicere. Ennius in. x. Leucatē cāpsent. Aio cuius declinatio in vsu frequenti nō est: q̄rte coniugationis esse ondiꝛ ab imperatiuo in i terminante. ꝛ produ. pe. in aimus sicut in audiuimus. sed pe. de inquim⁹ cor. qum sit tertie coniugationis. sicut legemus. vn̄ versus Tertia vult inquit. quartaq̄ sumit ait. de hoc plenius dixi in principio tertie coniugationis.

f **Upina** in xi terminātia fm̄ supradictaз regulā i ctum exeūt xi mutata in ctū: vixi victū fit sanxi sctū fз modernos. Inueni tur apd̄ vetustissimos sanciui sancitū. vn̄ Lucretius. ꝙ por ro neq̄ sancitū q̄dē extat. In xi vero p̄m finiētia. l vl' r an cedētib⁹ mutāt eā in ctū l hac cōiugatiōe ꝛ faciūt supinuз vt farsi sartū: fulsi fultuз: farsi fartuз: vn̄ fartores ꝛ fartores ꝛ ex his cōposita cōfertio cōfertuз: refertio refertū. Alia vō in si desinētia supradictā regulā s̄uāt. i. gn̄alē in si desinen tiū. mutāt enī si in suз. vt sensi sensuз. rausi rausuз. Haurio ris hausi haustū dr̄e cā assūpsit t. q̄uis ꝛ aspiratiōe diffe/ rat. sepsi vō septū fm̄ pportionē in supradictis expositam facit. mutat enī si in tū. veni aūt vētuз. ꝛ apui aptū facit sic ꝛ pario partū. Et oīa ex his cōposita vt aduenio aduentuз: cōuenio cōuētū. cōperio cōpertū ꝛ expioꝛ expertū. ꝛ hn̄t r an tū oīa cōposita a pario. Alia vero q̄ tā in ui syllabā q̄ȝ in ii terminant pteritū pfectū. in itū faciūt supinum pe. pdu. tes

in hac ꝙ̄ in aliis ɔiugatiõibus: vt audiui vel audij auditū accersiui vl' accersij accersitū: cupiui vl' cupij cupitum: petiui vl' petij petitū. Excipiunt̃ ĩ eo ꝺesinētia ⁊ ꝺissyllaba tertie ⁊ scđe ɔiugatiõis q̄ penl'. supini coꝛ. vt eo iui vel ij itū: adeo adiui vel adij aditū: ꝑtereo ꝑteriui vl' ꝑterij pꝛeteritū: perio periui vl' perij peritū penul. coꝛ. Inuenit̃ perio peris perili peritū qđ nõ ē in vsu. i. instruere ꝺocere. vñ peritus ta tū penul. ꝓdu. vñ q̄dā: Nõ vadit ꝑitū q̄ vult audire peritum. Itē queo q̄ui vel quij q̄tū: sino siui vel sij situm: lino liui vel potius leui litū. Inuenit̃ etiam ꝛ lij qđ in rarissimo vsu est. Nec etiā lini vtimur ad ꝺifferētiā huius vocatiui linus lini: sed in frequēti vsu est lino leui litum. Cieo quoq̄ ciui vel cij citū coꝛ. penul. qñ vero a cio cis q̄rte ɔiugatiõis est ꝓdu. eā. vñ q̄dā: A cieo citū nõ venit imo citū Pono quoq̄ qđ antiq̄ ponui ꝺixerūt nūc in frequēti vsu posui facit pꝛeteritū: positū in supino coꝛ. penul. Veneo quoq̄ sm̄ analogiā venitū ꝺeberet facere a veni: ui in tum coꝛ. penul. pꝛo quo magis venum in vsu est. Ideo aūt ꝺicimus ꝺissyllaba in ui ꝺesinētia scđe vel tertie cõiugationis in supino vel ꝑcipiis ꝑteriti tꝑis penul. coꝛ. q2 ꝺissyllaba siue sint q̄rte cõiugatiõis pēul. ꝓdu. vt scio scitus. siue vltra ꝺuas syllabas alterius quoq̄ ɔiugatiõis ꝓdu. penl'. vt arcessiui arcessitus: cupiui cupitus nisi a ꝺissyllabis sint ɔposita vt ĩsitus: illitus. Lucanus l. viij. Illita tela ꝺolis nec martē cõminus vsq̄ sil'r ipositus ꝓpositus Preterea notandū ꝙ sepelio sepeliui vl' sepelij sepultū: i frequētioꝛi vsu ē supinū. Antiq̄ssimi ēt sepelitū ꝺicebāt: ⁊ sic suabāt analogiam ui in tum mutātes. Ambio ⁊ ab eo cõpositū solū mutant e in i: itaq̄ in io q̄dē ꝺesinētiū regulā suāt in ꝑticipio ⁊ i supino q̄ppe ꝓdu. penl'. ambitus ta tū. In noīe siue vocabulo rei ꝺifferētie cā ĩ eo terminā: tū regulā suās coꝛ. penul. i. ambitus. Oui. in. j. metha. Iussit ⁊ ambite circūdare litoꝛa terre. Lucanus in. j. Letalisq̄ ambitus vꝛbi annua venali referēs certamia cāpo. Salio quoq̄ saliui vl' salij salui saltum sac. Virg. in. xj. Ac medias iter cedes exultat amason Solēt eni freq̄ntatiua plerūq̄ a supinis vel ꝑcipiis pꝛeteriti tꝑis nasci: ⁊ scribit̃ ꝑ vnū l salio quum coꝛ. ꝑma ⁊ ē neutrū: ⁊ triplicat ꝑteritū ēt ĩ cõpositiõe: vt insilio ĩsiliui insilij insilui: ꝓsilio ꝓsiliui ꝓsilij ꝓsilui: sallio sallis sallui ꝑ ꝺuo l: vel salli ꝑ syncopā sallitū. Item inuenit̃ sallo sallis salli sallere salsum tertie ɔiugatõis in eodē sensu. i. sale ɔdire: ⁊ scribit̃ ꝑ ꝺuo l qū faciat supinū in sum: vt vel vulsum. nā si scriberet̃ ꝑ simplex l: faceret supinū in tū: vt colo cultum vt supꝛa ꝺixi in ꝑteritis tertie ɔiugatiõis veniētibus a ꝺesinētibus in lo. Sisenna: Sic ĩ eādē paludē multi piscū sallēdoꝝ cā a nauibus semiõustis cõmeāt. A sallo saliendoꝝ ꝺixit: nõ sallēdoꝝ. Salustius l. iij. hystoꝛiaꝝ: Parte ɔsumpta reliq̄ cadauerū ad ꝺiuturnitatē vsus sallerent: sallerēt ꝺixit a sallo: nõ a sallio. Sil'r ⁊ Lucilius in ix. Sallere murenas mercē i frigidariā ferre. Inde ē etiā futuri tꝑis participiū sallituruꝰ ⁊ salsuruꝰ Inuenit̃ etiā psallo psallis psalli psallere ꝑ ps ⁊ ꝺuo l: ⁊ caret supio tertie ɔiugatiõis. Paulus ad Coꝛ. Psallā spū spallā ⁊ mēte. vñ v̄sus: Sallio sallo cibū sallio pede: cātica spallo. Sallo facit salli: sallui sallio: psallo. Dat psalli salui salio salijq̄ salui. Sallo fac salsum: sallitū sallio: saltū Dat salio: psallo tñ māet absq̄ supino. Hic attēde ꝙ cambio cābis facit cāpsi cāpsum. vnde cāpsos cāpsas antiq̄ ꝺixerūt. Itē v sualiter ꝺr cāpsoꝛ cāpsoris Itē singl'tio singl'tis fac singl'tiui singl'tū. Amicio cis ciui amicire facit amictū: ⁊ coꝛ. penl'. amicus: sed vltimam ꝓdu. ꝺesinit eñ in is ꝓductā sic audis ⁊ alia verba q̄rte ɔiugatiõis sed amicis nomē ꝓdu. penl'. vñ versus: Si nudos amicis xꝑi potieris amicis. vñ pȝ ꝙ amicit̃ ꝓdu. penul. sic audit̃ Viere. xliij. Sic pastoꝛ amicit̃. Oui. v. metha. Ipse sibi ablatis fuluis amicit̃ in alis. Item veneo venis veniui: venū ē cõpositū ex venū ⁊ ex eo is: sed nõ ex venū: inq̄tū est eius supinū. Inuenit̃ etiā venū oīs ge. ⁊ ĩdeclinabile vt h̄ res est venū. i. venalis: ⁊ ita est ꝺe componētibus illius verbi: Est ⁊ venū supinū eiusdē verbi: vt frumētū mittit̃ venū. i. aduendendū: ⁊ sic venū est figure ꝺecõposite: sed in ꝑma acceptiõe ē figure simplicis. Potioꝛ etiā facit potitus: qđ olim fuit tertie ɔiugatiõis: largioꝛ largitus. ꝑtioꝛ ꝑtitus ꝑtitus. Orioꝛ orieris ē q̄rte ɔiugatiõis: sed adhuc tȝ ꝺe tertia orit̃: ⁊ ꝑticipiū ꝑteriti tꝑis oꝛtus suȝ: ⁊ supinū oꝛtū: qđ inuenit̃ ēt oꝛitū: ĩde oꝛituruꝰ: Morioꝛ āt fuit q̄rte ɔiugatiõis: sȝ nūc ē t'tie. fac tñ irregulariter moꝛtuꝰ: sȝ supinū moꝛtū ⁊ inde moꝛiturus. Metioꝛ āt fac mēsus ⁊ metitus. Ide mēsurus ⁊ metiturus sȝ mētioꝛ fac mētitus mentiēs. Metoꝛ teris passiuū ꝺe meto tis fac messus. Nota etiā ꝙ sic ꝺicit Hu. in fine ꝺe eo is oīa verba q̄rte ɔiugatiõis oliȝ faciebāt futuꝝ ĩdicatiui ĩ bo vel in boꝛ. vñ adhuc ĩ theologia inuenitur ꝙ ꝓpheta ꝺic̄ in Psal. Deus repulisti Deus locutus ē in sancto suo letaboꝛ ⁊ ꝑtiboꝛ siccimā: ⁊ cõuallē tabernaculoꝝ metiboꝛ. Et in ꝓuer. ca. j. Et ĩprudētes odibūt sciā. Ecce ꝑtiboꝛ ⁊ metiboꝛ ⁊ odiboꝛ q̄rte ɔiugatiõis ꝺesinūt ĩ boꝛ in futuro ĩdicatiui: sȝ h̄ antiq̄tas absoluit: ⁊ solū ꝺuo verba q̄rte ɔiugatiõis faciūt futuꝝ illō ĩ bo scȝ eo ⁊ queo: ⁊ cõposita ab eis excepto ambio qđ nõ fac ĩ bo sȝ ĩ am: ambiā si āt inuenit̃ ĩ bo: fit sm̄ antiq̄tatē In cõpositis tñ inuenit̃ illō futurū in bo: ⁊ ēt in am: vt trāsibit ⁊ trāsiet ꝑibit ⁊ ꝑiet. vñ in Luca. Celū ⁊ terra trāsibūt: verba āt mea nõ trāsiēt. Hec ꝺe foꝛmatiõe ꝑteriti ꝑfecti ⁊ supinis verboꝝ ꝺicta sufficiant: Amodo ꝺe foꝛmatione alioꝝ tempoꝝ videamus.

De formatione ꝑsonarū a se inuicem.

Prima ꝑsona pñtis tꝑis ĩdicatiui modi a nullo foꝛmat̃. Scđa autē persona pñtis ĩdicatiui mõi foꝛmat̃ a ꝑma h̄ mõ. In ꝑma ɔiugatiõe q̄dē formatur in as: vt amo amas. In scđa autē ɔiugatiõe eo mutat̃ in es ꝓductā: vt ꝺoceo ꝺoces: itaq̄ necessario vna syllaba minoꝛ ē ꝙ̄ ꝑma ꝑsona: vt maneo manes. In tertia ɔiugatiõe o mutat̃ in is nisi ꝺesinat in eo: vt lego legis. si vero ꝺesinit in io o mutat̃ in is: vt facio facis fugo fugis. In q̄rta cõiugatõe sil'r o mutat̃ in s: vt audio audis: munio munis: nisi ꝺesinat in eo: nam tunc e mutat̃ in i: ⁊ o in s: vt eo is: quo quis. Tertia aūt persona generaliter foꝛmat̃ a scđa: s mutata in t: vt amas amat. Ex hoc pȝ ꝙ ait inquit neq̄t scribunt̃ ꝑ t nõ ꝑ d. Nullū eni verbū tertiā ꝑsonā in d terminat. Pꝛia aūt ꝑsona pluralis foꝛmatur a tertia singularis remota t ⁊ addita mus: vt amat amamꝰ in oī ɔiugatiõe Scđa vero pluralis fit a scđa ꝑsona singu. interposita ti: vt ꝺoceo ꝺoces ꝺocetis. Tertia pluralis fit a tertia singulari in pꝛima ⁊ scđa coniugatiõe: interposita n: vt amat amant: ꝺocet ꝺocent. In tertia vero ⁊ in quarta cõiugatiõe foꝛmat̃ a pꝛima ꝑsona singulari: o mutata in unt vt lego legūt: inq̄o inquiunt: aio aiunt: eo eunt. Pꝛia ꝑsona singl'aris ꝑteriti imꝑfecti ĩdicati foꝛmat̃ a scđa ꝑsona pñtis ĩdicatiui mõi singularis nūerl i pꝛia ⁊ scđa ⁊ etiaȝ in q̄rta ɔiugatiõe ꝺesinētibus in eo: remota s ⁊ addita bā: vt amas amabā: ꝺoces ꝺocebā: eo is ibā. In tertia vero cõiugatiõe ⁊ etiā in q̄rta in nõ ꝺesinētibus ĩ eo foꝛmat̃ a ꝑma ꝑsona pñtis ĩdicatiui modi: o muta in e ꝓdu. ⁊ addita bā: vt lego legebā: audio audiebā: qđ videt̃ fallere in munibā ⁊ polibā: ꝓ muniebā ⁊ poliebā: sicut ꝺicā in munio munis Scđa vero ꝑsona fit a ꝑma. m mutata in s: vt amabā amabas. Tertia fit a secūda: s mutata in t: vt ꝺocebas ꝺocebat. Pꝛima ꝑsona pl'alis foꝛmat̃ a tertia singulari: t mutata in mus vt amabat amabamꝰ Scđa vero ꝑsona pl'alis foꝛmat̃ a scđa singulari iterposita ti: vt amabas amabatis. Tertia vero foꝛmat̃ a tertia singl'ari: iterposita n: vt amabat amabāt. Pꝛia ꝑsona singularis futuri ĩdicatiui modi foꝛmat̃ a scđa ꝑsona pñtis ĩdicatiui modi in ꝑma ⁊ scđa ⁊ in quarta etiā cõiugatiõe ꝺesinētibus in eo remota s ⁊ addita bo: vt amas amabo: ꝺoces ꝺocebo: et eo is ibo. Tñ composita ab eo inueniunt̃ in bo ⁊ in am futurū facere: vt trāsibo trāseā ꝑteribo ꝑtereā. In tertia vero ɔiugatiõe ⁊ in q̄rta in nõ ꝺesinētibus in eo foꝛmant̃ a ꝑma ꝑsona pñtis tꝑis indicatiui mõi: o mutata in am vt lego legā: audio audiā. Scđa ꝑsona fit ꝑma h̄ mõ. Si pꝛima futuri ꝺefinit in bo: o mutat̃

in is: vt amabo amabis: si desinit in am mutaf in es vt legã leges. Tertia formatur a scda s in t mutata: vt amabis amabit. Pria psona pluralis formaf a tertia singulari: remota t z addita mus: vt amabit amabimus. Scda psona pluralis formaf a scda singulari: interposita ti: vt amabis amabitis. Tertia pluralis formaf a tertia singulari: iterposita n: si desinat futurũ in am: vt leget legẽt audiet audiẽt: trãsiet trãsiẽt. Si xo desinat futurũ i bo formaf a pma psona singulari: o mutata in unt: vt amabo amabunt: docebo docebũt: trãsibo trãsibũt. Olim tñ verba qrte cõiugationis faciebãt futurũ indicatiui i bo vel in bor: vt supra dixi qũ egi de pteritis verbor quarte coniugatiõis in fine.

f Ecunda psona pñtis impatiui formaf a scda psona psentis tpis indicatiui modi singularis numeri: remota s: vt amas ama: doces doce: audis audi. In tertia tñ cõiugatiõe remota s: z i mutata in e: vt legis lege. Quedaz tñ pferuntur p apocopã: vt dic duc fac z fer. Tertia psona impatiui ẽ filia tertie psone pñtis temporis subiũctiui: vt ama amet. qum amẽ amet. z sic i omni cõiugatione: z formaf a pma idicatiui hs mõ. In prima ɔiugatiõe o mutata i et. vt amo amet In alijs ɔiugatiõibus o mutata in at: vt doceo doceat lego legat: audio audiat. Itẽ pria persona pluralis formaf a tertia singulari: remota t z addita mus: vt amet amemus doceat doceamus zc. Scda psona pluralis formaf a scda singulari: addita te syllaba: vt ama amate: doce docete: audi audite. In tertia tñ cõiugatiõe mutaf e in i cor. z addif te syllaba vt lege e i i mutata: z addita te fit legite. Tertia persona pluralis fit a tertia singulari iterposita n: vt amet amẽt. Scda psona singularis futuri iperatiui formaf a secũda psentis imperatiui addita to: vt ama amato doce doceto: audi audito. In tertia tñ ɔiugatiõe e mutatur i i breuẽ z additur to: vt lege legito. tertia persona est filia scde vt amato tu amato ille. Pria vero pluralis futuri iperatiui ẽ filia pñe psone plalis pñtis iperatiui: vt amemus doceamus: legamus audiamus. Scda psona plalis formaf a scda singulari addita te: vt amato amatote: doceto docetote: legito legitote: audito auditote. Tertia psona plalis futuri tpis iperatiui formatur a tertia psona pluralis numeri presentis indicatiui modi addita o: vt amant amãto docent docento legunt legunto: audiunt audiunto.

p Rima psona singlaris pñtis optatiui modi formaf a scda psona pñtis imperatiui modi addita rẽ: vt ama amarẽ. Scda psona formaf a pria psona psentis optatiui modi: m mutata i s. vt amarẽ amares. Tertia psona formaf a scda s mutata in t: vt amares amaret. Pria persona plalis formatur a pria singu. addita us: vt amarẽ amaremus. Scda persona pluralis fit a scda singulari iterposita ti syllaba: vt ameres amaretis. Tertia plalis formaf a tertia singu. iterposita n: vt doceret docerẽt. Pria persona futuri optatiui singlaris forma a pria psona pñtis tpis idicatiui singularis nũeri hs mõ. In pma qdẽ ɔiugatione o mutata i em: vt amo amẽ. In oĩb9 alijs cõiugatiõib9 o mutata in am: vt doceo doceam: lego legã audio audiã co eã. Scda psona formaf a prima futuri optatiui m mutata in s vt amẽ ames. Tertia psona formaf a scda s mutata in t vt ames amet. Pria persona futuri optatiui pluralis formaf a pria singulari addita us: vt amẽ amem9. Scda psona pluralis, a scda singu. iterposita ti vt ames ametis. Tertia psona pluralis formatur a tertia singulari interposita n vt amet ament: legat legãt.

f Ubiunctiuus in presenti tẽpore est per oia filius futuro optatiui. Preteritũ eni imperfectũ subiunctiui est simile psenti z preterito imperfecto optatiui.

a Nfinitiuus formaf a scda persona imperatiui addita re: vt ama amare audi audire. Futurũ xo infinitiui fit per supplectionẽ supini cũ hoc ifinitiuo ire: vl p suppletio nem pticipij futuri tpis terminati in rũ cũ hs infinitiuo esse: vt infinitiuo amatũ ire vel amaturũ esse. Nũc de his q formantur a pterito pfecto indicatiui modi videamus.

p Rima psona preteriti plusqpfecti indicatiui modi formaf a suo pterito pfecto: i mutata i e cor. z addita ram: vt amaui amauerã cucurri cucurrerã Scda psona formaf a pma: m mutata in s: vt amauerã amaueras. Tertia fit a scda persona s in t: vt docueras docuerat. Prima psona pluralis formatur a tertia singu. remota t z addita mus: vt amauerat amaueramus penl. pdu. Scda psona plalis formaf a tertia singu. addita is: vt amauerat amaueratis Tertia pluralis formaf a tertia singu. iterposita n: vt amauerat amauerãt. 38

p Rima psona preteriti pfecti z plusquãpfecti optatiui modi formaf a pma pteriti pfecti indicatiui mõi addita s z sem vt amaui amauissem: cucurri cucurrissem. Scda aũt persona formatur a sua pma: m mutata in s: vt amauissem amauisses Tertia formatur a scda s mutata in t: vt vtinaz amauisses amauisset. Prima psona pluralis formatur a tertia singu. remota t z addita mus: vt vtinã amauisset. amauissemus. Scda psona pluralis formatur a tertia singu. addita is: vt vtinã amauisset amauissetis: cucurrisset cucurrissetis Tertia psona pluralis formatur a tertia singu. interposita n: vt vtinã amauisset amauissent: momordisset momordissent.

p Rima psona singularis pteriti pfecti subiunctiui formaf a pma psona preteriti perfecti indicatiui modi: i mutata i e cor. z addita rim: vt amaui amauerim: pependi pependerim: acui acuerim. Scda psona formatur a sua pma: m mutata in s vt amauerim amaueris: lauerim laueris. Tertia formatur a scda: s mutata in t: vt laueris lauerit. Prima persona pluralis formatur a tertia singu. sui remota t z addita mus. vt amauerit amauerimus: cucurrerit cucurrerimus penl. cor. Scda persona plralis formatur a tertia singu. addita is: vt amauerit amaueritis: lauerit laueritis. Tertia plalis formatur a tertia singu. interposita n: vt momorderit momorderint. Et nota regulã generalem q sicut dicit Pris. in viij. li. pteritũ perfectũ subiũctiui retiet ɔsonãtẽ pteriti perfecti indicatiui. Idẽ ẽt fac futurũ subiũctiui Preteritũ plusqpersectũ ɔiũctiui ẽ sile pterito pfecto z plusqpfecto optatiui.

p Rima psona futuri subiunctiui formaf a pterito perfecto subiũctiui: remota im z addita o: vt amaueriz amauero: cucurreri cucurrero penul. cor. Scda formatur a sua prima o mutato in is: vt lauero laueris: pependero pependeris penult. cor. Tertia fit a scda psona: s i t. vt amaueris amauerit. Pria psona plalis formatur a tertia singu. sui: remota t z addita mus: vt amauerit amauerimus. Scda psona pluralis formatur a tertia singularis sui. addita is: vt amauerit amaueritis penul. cor. Tertia pluralis formatur a tertia singu: sui interposita n: vt lauerit lauerint. Ex predictis pz q futuruz subiunctiui ẽ sile preterito perfecto subiunctiui per omnia excepta persona prima singularis numeri.

p Reteritũ pfectũ z plusqpfectũ ifinitiui formaf a pterito pfecto z plusqpfecto optatiui: rẽota m: vt vtinã amauissez amauisse: momordissẽ momordisse: legissẽ legisse iuissẽ iuisse zc.

¶ De formatione temporum passiui.

p Assiui prima psona formaf a pma psona actiui pñtis idicatiui mõi: addita r vt amo amor. Scda vero psona formaf a scda actiui iterposita ri: vl remota s z addita re: vt amas amaris vel amare. In tertia tñ ɔiugatiõe mutata in actiuo etiam i in e: vt legis legeris vel legere. Tertia xo psona passiui formatur a tertia actiui addita ur: vt amat amatur: docet docet. Pria psona pluralis pñtis idicatiui mõi formaf a prima persona actiui pluralis us i ur mutata: vt amam9 amamur. Scda formatur a scda actiui pluralis tis mutata i mi

ni: vt amatis amamini docetis docemini: legitis legimini: auditis audimini. Tertia vero passiui formaẜ a tertia actiui pluralis addita ur: vt amant amantur.

p Rima persona p̄teriti imp̄fecti passiui indicatiui modi formaẜ a p̄ma p̄sona singu. preteriti imp̄fecti actiui: m littera mutata ĩ r: vt amabā amabar Scđa p̄sona passiui formaẜ. a secunda actiui: interposita ri: vel remota s ⁊ addita re: vt amabas amabaris vł amabare. Tertia vero passiui formaẜ a tertia actiui addita ur: vt docebat docebaẜ. Prima vero p̄sona pluralis passiui formatur a prima pluralis actiui: us in ur mutata: vt amabamus amabamur Secūda formaẜ a scđa actiui: tis mutata in mini: vt amabitis amabimini: docebatis docebamini. Tertia p̄sona formatur a tertia p̄sona actiui addita ur: vt legebāt legebāẜ: audiebāt audiebātur

f Uturi indicatiui passiui p̄ma persona formaẜ a p̄ma persona futuri indicatiui actiui addita r si futurum desinit in bo: amabo amabor: docebo docebor. Si autē futurū actiui desinit in am: formaẜ a futuro actiui: m mutata in r: vt legā legar audiā audiar Scđa p̄sona passiui formaẜ a scđa actiui h̄ mō: Si futur̄ actiui desinit ĩ bis: i mutata ĩ e: iterpōiẜ ri: vel remota s ⁊ addita re vt amabis amaberis vł amabere: docebis doceberis vł docebere. Si eni futurū actiui d̄finit in es ĩ scđa p̄sona tūc iterpōiẜ ri: vł rēota s ⁊ addita re: vt leges legeris vł legere: audiā audies audieris vł audiere penul. p̄du. Tertia āt p̄sona passiui formaẜ a tertia actiui addita ur: vt amabit amabiẜ leget legeẜ. audiet audieẜ. Pria v̄o p̄sona p̄ralis passiui formaẜ a p̄ma p̄ralis actiui us mutata ĩ ur: vt amabim⁹ amabimur: legem⁹ legēur. Scđa formaẜ a scđa actiui tis mutata ĩ mini: vt amabitis amabimi: docebitis docebimi: legetis legemi: audietis audiemi. Tertia p̄sona passiui formaẜ a t̄tia actiui addita ur: vt amabūt amabunẜ: docebūt docebunẜ: legēt legenẜ: audient audientur.

i Mperatiuus presentis passiui formaẜ ab imp̄atiuo p̄ńtis actiui ⁊ a scđa persona addita re: vt ama amare: audi audire. Tertia p̄sona formaẜ a tertia actiui addita ur: vt amet ametur: doceat doceaẜ legat legatur audiat audiaẜ. Prima p̄sona p̄ralis passiui formaẜ a prima p̄ralis actiui us mutata in ur: vt amemus amemur. Secūda formaẜ a scđa actiui te mutata in mini: vt amate amamini: docete docemini: legite legimini: audite audimini Tertia vero p̄sona formaẜ a tertia actiui addita ur: vt ament amētur: doceāt doceanẜ. legant leganẜ: audiāt audiantur.

f Uturum imp̄atiui passiui in secūda ⁊ tertia p̄sona singu. q̃z similes sunt: formaẜ a scđa p̄sona imp̄atiui futuri actiui addita r: vt amato amator tu amator ille. doceto docetor legito legitor penul. cor. audito auditor pen. p̄du. Prima autē p̄sona pluralis futuri imp̄atiui passiui est similis prime p̄sone p̄ralis p̄ńtis imp̄atiui ⁊ passiui: vt amemur: doceamur: legamur: audiamur. Scđa persona pluralis futuri imp̄atiui passiui formatur a scđa pluralis futuri imperatiui actiui tote mutato in minor. vt amatote amaminor: docetote doceminor: legitote legiminor: auditote audiminor. Tertia aūt formaẜ a tertia pluralis futuri imperatiui actiui addita r: vt amāto amantor: docento docentor: legunto leguntor: audiunto audiuntor.

o Ptatiuus passiui in p̄ma persona presentis formaẜ a p̄ma persona p̄ńtis sui actiui m mutata in r: vt amarem amarer. Scđa p̄sona passiui formaẜ a scđa actiui p̄ńtis optatiui modi interposita ri: vel remota s ⁊ addita re: vt vtinā amares amareris vel amarere: doceres docereris vel docerere: legeres legereris vel legerere: similiter reperires reperireris vel reperirere penul. p̄du. Tertia p̄sona passiui formaẜ a tertia actiui addita ur: vt amaret amaretur. Prima persona pluralis optatiui passiui formaẜ a prima persona pluralis optatiui actiui us mutata ĩ ur: vt amarem⁹ amaremur Secunda formaẜ a secūda actiui tis mutata in mini: vt vtinā amaretis amaremini: doceretis doceremini: legeretis legeremini: audiretis audiremini. Tertia autem formatur a tertia singu. actiui addita ur. vt amarent amarenẜ. Futurum optatiui passiui in p̄ma p̄sona formaẜ a prima p̄sona futuri optati sui actiui m mutata in r: vt vtinā amē amer: doceam docear. Scđa p̄sona formaẜ a scđa futuri sui actiui interposita ri: vel remota s ⁊ addita re. vt vtinam ames ameris vel amere: doceā doceaxis vel doceare: vtinā audiā audias audiaris vel audiare penul. p̄du. Tertia p̄sona passiui formaẜ a tertia p̄sona actiui addita ur: vt vtinam amet ameẜ. doceat doceaẜ. Prima vero persona p̄ralis passiui formaẜ a prima pluralis actiui us mutata in ur: vt vtinam amemus amemur: doceam⁹ doceamur: Secunda persona formaẜ a scđa pluralis actiui tis in mini: vt vtinam ametis amemini: doceatis doceamini: legatis legamini: audiatis audiamini. Tertia p̄sona formaẜ a tertia actiui addita ur: vt vtinam ament amenẜ: doceant doceantur.

s Ubiūctiuus presens passiui est similis futuro optatiui passiui: vt vtinam vel quum amer ameris ⁊c. Preteritū imp̄fectū subiūctiui ē silē p̄ńti ⁊ preterito iperfecto sui optatiui: vt vtinā vel quum docerer docereris.

i Nfinitiuus passiui formaẜ ab infinitiuo actiui e mutata in i: vt amare amari: docere doceri: audire audiri. In tertia tamē ꝯiugatione formaẜ ab infinitiuo actiui remota re: ⁊ e mutata in i: vt legere legi. Futuro infinitiui caret verbū passiuū sicē ⁊ v̄bū actiuū: b3 tñ p̄ ip̄o suppletionē supini cū h̄ infinitiuo iri: vt futuro amatū iri. Infinitiuus āt d̄ponētis ⁊ v̄bi cōis p̄dicto mō formaẜ ab ĩfinitiuo suo.

p Reteritis perfectis ⁊ p̄teritis plusq̄ p̄fectis oīb⁹ ⁊ futuris subiunctiui carēt v̄ba passiua: ⁊ b̄ntia ḟaturā passiuā: b̄ńt tamē p̄ ipsis suppletionē p̄ p̄ticipia p̄teriti t̄pis: cū sum es est: vt amatus sum vel fui erā vel fuerā: essem vel fuissem sim vel fuerim: ero vel fuero: erūt p̄ u nō p̄ i: vł fuerūt amatū esse vel fuisse. Hec de t̄pibus ⁊ modis verbor̄ dicta sufficiant. Amodo de speciebus verborū videamus.

¶ De formis verborum.

s Pecies verborū sicut dicit Pris. in. viij. li. sunt due: primitiua ⁊ deriuatiua. q̄ fere in oībus inueniunẜ partibus orōnis. Est igiẜ p̄mitiua q̄ primā positionē ab ipsa nā accipit: feruco lego domo: facio: garrio: albo. Deriuatiua est q̄ a .positiuis deriuaẜ: vt feruesco: lecturio: domito facesso: garrulo. albisco. Sunt igiẜ deriuatiuor̄ diuerse sp̄es: incboatiua: meditatiua: frequētatiua desideratiua: diminutiua. Inuenitur preterea alia sp̄es q̄ p̄ōt dici moralis siue imitatiua: vt patriso. Reperiẜ etiā alia sp̄es que p̄ōt dici apparitiua.

¶ De verbo incboatiuo.

i Ncboatiuū verbū ē d̄finēs in sco: significās initiū actus vel passiōis sui p̄mitiui: vt caleo calesco: q̄ etiā plerūq3 a neutris absolutā vel intrinsec⁹natā significātib⁹ passionē deriuātur. quor̄ p̄mitiuor̄ pleraq3 sunt scđe ꝯiugatiōis: vt rubeo rubesco palleo pallesco: marceo marcesco. arceo arcesco: luceo lucesco: pateo patesco. Jō āt dicimus pleraq3: q̃z inueniunẜ etiā ex alijs verbis incboatiua s3 raro vt cupio cupisco: sentio sentisco: labo labasco: itegro integrasco. Silr̄ bio bisco: amo amasco: miseor misesco: sed hoc magis a miseo res ē quo vetustissimi sunt vsi: et quo imp̄sonale ē miseret ⁊ miseretur. Nā a misereor qd̄ est deponēs nec incboatiuū in o desinēs: nec imp̄sonale posset nasci. Uiuo viuisco: inde reuiuisco. Uesperasco quoq3 videtur q̄si a vespo as v̄bo deriuari: vł p̄ōt deriuari a vespa vespe. Formātur aūt ichoatiua a scđa p̄sona p̄ńtis antiq̄ indicatiui modi sui primitiui addita co: vt labo labas la-

basco: ferveo ves fervesco: cupio pis cupisco: scio scis sci-
sco: excipit hio ea qd hisco nō hiasco facit. vñ dehisco de-
biscis: ꝛ inde dehiscēs: Vetustissimi tamē fatisco ꝛ fessus
dicebāt: ex quo defisciscor ꝛ defessus: qd quidā a fateor eē
derivatū volūt. Hic attēde ꝙ vba inchoatiua sūt tertie
cōiugatiōis: sic meditatiua sūt qrte ꝛ carēt ꝑteritis ꝑfectis ĩ
choatiua: qr vꝫ ꝑteritū ꝑfectū figt terminū rei vbi: ſꝫ ĩcho-
atiua initiū Itē scias ꝙ qdā vba desinūt in sco: q̃ nō sunt
ĩchoatiua vt quiesco qeui: pasco paui: disco didici: posco
poposci: suesco sueui suet⁹. Hec ponit Pris. in. viij. li. Et in
ix. ponit qdā alia de qb⁹ dixi in ꝑteritis tertie cōiugatiōis
desinētiū in sco. Preterea ista nō sūt ĩchoatīa ſꝫ ĩ sco dsināt
scꝫ nosco noui: ignosco ignoui cognosco cognoui: agnosco
agnoui agnitū: dinosco dinoui: depeſco depeſcui. Et quedā
alia a ꝑdictis cōposita: ꝛ forte qdā alia q̃ nūc nō occurrunt
memorie q̃ poteris agnoscere ad ꝑteritū Nā ĩchoatiua ca-
rēt ꝑteritis ꝑfectis nisi forsitā ascisco ꝛ ꝯcupisco: q̃ mō non
significāt ĩchoationē: vñ hñt ꝑteritū suoꝝ ꝑmitiuoꝝ. s. asci-
ui ꝛ ꝯcupiui. Nā ascio nō ē ĩ vsu. Cōcupisco nūc valet qn-
tū ꝯcupio: vñ ꝯcupiscētia. ꝛ nō cōcupientia. Et scias ꝙ fm
Pris. frequētatiua frequēter faciūt ex se passiua. nā incho-
atiua ꝛ meditatiua magis sunt neutra.

De meditatiuo verbo.

Editatiuū verbū est vbū de-
finēs ĩ urio significās meditatiōnē actionis vel passionis sui
primitiui. Descēdūt aūt ista ab actiuis vel neutris. Formā-
tur aūt ab vltio supino addita rio: vt lectu lecturio esu esu-
rio: mictu micturio: partu parturio: amatu amaturio: nuptu
nupturio: dictatu dictaturio. ꝛ sūt qrte cōiugatiōis: quō in
choatiua tertie: ꝛ cor. u. añ r: vt parturio parturis: lecturio
lecturis: esurio esuris. Et fm Pris. nullū vbū qrte ꝯiuga-
tiōis hꝫ u cor. añ rio nisi meditatiuū: qd cor. u. Ex hoc pꝫ ꝙ
scaturio ris cū nō sit meditatiuū nō cor. u añ r. sic nec pru-
rio ris imo ꝑdu. Erravit āt Vindocinēsis cū dixit. Et scatu-
rizātes lesus abhorret aquas. Carēt aūt meditatiua ꝑteri-
tis ꝑfectis: qr vꝫ ꝑteritū ꝑfectū figt terminū rei: sed ista me
ditationē actionis vel passionis. Est eniꝫ meditatio quasi
media rei actio. ꝛ sunt meditatiua neutra: vt in pluribus si
cut inchoatiua. Queri potest de hoc vbo esurio ris: quod
cum sit meditatiuū vt dicit Pris. habet tñ preteritū sicut vi
det in euangelio. Mat. Esuriui etenim ꝛ nō dedistis mihi
manducare. Et tñ etiā fm Pris. meditatiua verba carent
perteritis ꝑfectis. Ad hoc respōdet Hug ꝙ licꝫ ars grāma
tica ita exigat potest tñ aliter dic ꝛ inueniri in diuina pagi
na q̃ nō coartat regulis grāmaticoꝝ sed forte Pris. ibi nō-
dum legerat. Esuriui ꝛ nō dedistis mihi māducare: qñuis
legamus ipsum fuisse sacerdotem. sed amore Juliani apo-
statasse: ita dicit Hug. Alij dicūt cū quibus ego: ꝙ esurio
inquātū est verbū meditatiuuꝫ caret preterito ꝑfecto: vt hñ
dixit Pris. aliqñ tñ esurio ris est verbū neutrum ꝛ absolu
tum: vt nullā meditationē notat: vt esurio. i. fameo. ꝛ sic su
mit in euangelio. vt esuriui. i. famē habui vel famui: ꝛ sic
habet preteritū ꝑfectū. Item dico ꝙ lꝫ theologia nō subda
tur regulis Donati vel grāmatice tanq̃ ancilla: tamē vtit
regulis grāmatice tanq̃ dña ad imperiū suū. qr Sapiētia
edificauit sibi domū: ꝛ excidit colūnas septē. i. septem libe
rales artes. Nec putādū falsum eē ꝙ theologie periti vtā
tur latinitatibus ꝯtra veritatē artis grāmatice: cū Augusti
nus Ambrosius Hieronim⁹ Gregori⁹ fuerint boni grāma
tici. Verumtñ est ꝙ theologi vtuntur aliqñ allotheca: vt
Sermonē quē vos audistis nō est me⁹: sicut ꝛ ipsi grāma-
tici Vtñ Virgi. Vrbē quā statuo vestra est. Aliquādo vtun
tur methaplasmo: moysi ꝑ moyse. Sed aliquādo vtunt
tropo vt Turbat⁹ ē herodes ꝛ ois hierosolymita cū eo: ꝛ
mortui sunt q̃ querebāt aīam pueri. Et hoc etiā licet docto
ribus theologie: quia etiā fm Donatū barbarism⁹ est vna
pars orationis vitiosa in cōi sermōe. In poemate metha-
plasmus. i. in ore sapiētis: qr vt dicit Ouidi. Si fuit errandū causas habet error honestas. Lex etiam humana dicit
Non omniū q̃ a maioribus tradita sunt rō reddi pōt. Hoc
aūt qd dicit Hug. qui multos seq̃ces habet ꝙ theologia
nō coartat sub regulis grāmaticoꝝ: videt posse haberi ex
vbis Gregorij: qui ita dicit in epla super Job in fine eplē.
Queso inquit vt huius operis dicta percurrēs ĩ his vbo
rū folia nō requiras. qr ꝑ sacra eloquia ab eoꝝ tractatori-
bus infructuose loquacitatis leuitas studiose cōpescit: vñ
in tēplo dei nemus plantari ꝓhibet. Et cūcti proculdubio
scimus: qr quotiens in folijs male lete segetis culmi profi-
ciūt: minori plenitudine spicarū grana turgescūt: vñ ꝛ ipaꝫ
loquēdi artē quā magisteria disciplie exterioris insinuāt
seruare despexi. Nā sicut hui⁹ quoq3 eplē tenor enūciat: nō
methacismi collisionē fugio: nō barbarismi ꝯfusionē deui
to: situs motusq3: ēt ꝑpositionū casus seruare contēno: qr in
dignū vehemēter existimo: vt vba celestis oraculi ꝯstrin
gā sub regulis Donati: neq3 eni hꝫ ab vllis iterpretibus in
scripture sacre auctoritate seruata sunt. Ex q̃ nimirū qr nra
expositio orit dignū ꝑfecto ē: vt qsi edita soboles speciem
sue matris imitet Hec ois Greg. Sꝫ itellige vba Greg. sic
dixi: qr vꝫ nō ꝯstrigunt vba sacri oraculi tāq̃ ancilla sub
dña sub regulis Donati: ſꝫ sic dña theologia vtit artiū vbi
tate. Itē Greg. ꝛ alij sacri doctores nō seruāt semꝑ doctri
nā quā tradidit Donat⁹ in li. qui dicit barbarismus. Non
enim sempvitāt in dictis suis methacismū: labdacismū: io
tacismū: collisiōes ꝛ huiusmodi que sunt qsi folia: sed ma-
gis faciūt vim in sentētia. vnde ipsemet Donat⁹ qñ multa vi
tia numerauit ĩ ca. de barbarismo ita dicit. Nos autē cauē
da hec oia vitia ꝑlocuti ꝯtrouersiā de noie ꝑrinacib⁹ relin
quam⁹. Multi eni faciūt vim in folijs ꝛ ornatu vboꝝ po
tius q̃ in sentētia ꝛ vitate qd sci doctores deuitant.

Nunc de verbo frequētatiuo.

Requentatiuū vbuꝫ est in to
vel in so vel in xo desinēs: signs frequentationē actionis siue fre-
quentiā actus sui primitiui. Et vba frequentatiua faciunt
frequēter de se passiua Nam inchoatiua ꝛ meditatiua ma-
gis neutra sunt. Deriuant aūt frequētatiua plerunq3 a su-
pinis mutatione extreme syllabe u in o: vt scriptu scripto:
dictu dicto cursu curso. domitu domito nexu nexo: flexu
flexo. Si aūt sint prime coniugationis verba ea a quibus
descendunt ꝛ habeant penul. a: mutāt a in i cor. ꝛ u in o vt
impatu: impito: rogatu rogito: volatu volito. Iō āt dicim⁹
plerūq3 a supinis ea deriuari: qr in gi terminātia ꝑteritū a
ꝑntis scda ꝑsona abiecta s ꝛ addita to faciūt frequētatiua:
vt lego legis legito: fugio fugis fugito: ago agis agito. co-
go cogis cogito penul. correpta vñ mergo: qr mersi fac: su
pioꝝ seruat regulā. i. a supino mersu fit frequētatiuū merso
sas. Quero q̃rito dicie cā fac: qr q̃so q̃sito facit. Scitor scita-
ris notādū quoq3 ꝛ sciscitor taris: qr a ꝑmitiuo actiuo de-
ponētia sūt nata: qr vꝫ a scio scis scitu: u in or fit scitor ta-
ris. ꝛ a scisco scis venit sciscitor taris: s finali mutata ĩ tor
sciscis sciscitor. Nosco quoq3 noscito facit. dicitur etiam
noto notas. De quo silr est notādū ꝙ cum a notu primam
producēte fit deriuatiū: cor. tñ penl. nec mirū cum cōposita
a notus est qñ mutāt o in i cor. vt agnitus cognitus: tamē
ignotus seruauit o lōgā. Sūt tamē qdā deficientia in supi
no q̃ raro faciūt frequētatiua: vt ab egreo egresco ꝛ egro-
to: ꝛ sunt oia frequētatiua ꝑme ꝯiugatiōis: ꝛ seruāt signifi
cationem ꝑmitiuoꝝ qñuis videant qdā ex his in alium sen
sum trāsire: vt traho tracto: cogo cogito: dico dictu dicto
sed siquis attentius inspiciat nō penitus absistūt hec a pri-
mitiuoꝝ significatione. Notādū etiam sector ctaris: qd dif
ferentie cā puto ꝑ syncopā u penul. ꝑlatam ne putetur no-
men si secutor dicerem⁹: cū supinū primitiui eius secutū sit
Raro tamē deriuatiōes huiuscemodi specieꝫ fiūt a vbis
in or desinētib⁹: qr vꝫ fere omnia descēdūt a vbis actiuis
ꝛ neutris. Multa etiam alia vba frequētatiua inu: niunt
que formant a scda ꝑsona ꝑntis q̃ non enumerat. Pris.

sicut patebit in quinta parte. Dic attēde ꝙ supina seu participia verbalia deriuatiua a verbis quarte ꝯiugatōis vł a verbis tertie q̄ hñt ꝑteritū ⁊ supinū ad modū q̄rte: vt auditū ⁊ cupitū: oīa ꝓducūt ī aū te: exceptis his q̄ cōponunt a supinis correptis: vt auditū neqtū initū ꝑitū Et quicqd dicit de supinis dicēdū ē ō verbalib⁹ ⁊ frequētatiuis eoꝝ: vt domitū domitor: ⁊ domito domitas penł. cor. Excepto ambitū supino qḋ ꝓducit: ⁊ silr ambitus pticipiū: sed hic ambit⁹ ambit⁹ corripit penultimam.

De desideratiuo verbo.

o Esideratiuū verbum est verbū desinēs in so: signs desiderationē actiōis vel passionis sui primitiui: vt viso visis. i. cupio videre: inde visens. i. cupiēs videre. Ueniunt hmōi verba ab actiuis vel neutris. Formant eni q̄dā ab vltio supino u mutata in o: vt visu viso visis. ide iuiso sis penul. ꝓdu. Quedā aūt formant a scḋa ꝑsona singulari pn̄tis idicatiui mutato i qḋ ꝑcedit vltimā ꝯsonātē i e ⁊ addita so: vt capio capis capesso: facio facis facesso. Quedam formant a scḋa ꝑsona pn̄tis idicatiui addita so: sic ea q̄ formant a verbis scḋe ꝯiugatiōis: vt arceo arces arcesso. Inuenit tñ istātia i q̄busdā sic i desideratiuis q̄ veniūt a cōpositis de cio cis. Nā vt dic̄ Hug. cico ⁊ cio cōponunt ꝑ ad: ⁊ dicit accieo accius accitū: ⁊ accio accini accitū. i. aduocare: appellare Sz antiq̄ in tali cōpositiōe solebāt mutare d in r dicētes aruolare arcio. Sz nos dicim⁹ aduolare accio mutātes i cōpositiōe d i e sequēte c. Sic ḡ dicit accio accis fz modernos: arcio arcis fm antiquos i eodem sensu. Et ab vtroqz istoꝝ descendit verbū desideratiuū in so. Ab arcio antiquo deberet dici arcesso sis: sz qꝛ arcesso descēdit ab arceo: iō cā dr̄ie mutatū est ꝑmū s in r: in eo qḋ descendit ab arcio cis antiquo: ⁊ dicit arcerso sis. Item ab accio cis moderno deberet descēdere regulariter accesso sis: sed qꝛ accedo dis accessu descēdit similiter accesso: ideo causa differētie in eo ꝙ venit ab accio mutatum est primū s in r: ⁊ dr̄ accerso sis. Inuenit ḡ arcerso ab arcio cis Item accesso ab accedo accessu. Inuenit adhuc aliud verbū desideratiuum ab accerso sis: ⁊ est q̄rte cōiugatiōis in eadē significatiōe cum eo: ⁊ hz r in anpenul. syl. accersio sis. Unde Actu. x. Accersi symonē. Et sunt verba desideratiua tertie cōiugationis: habēt tñ ꝑterita ⁊ supia ad modū q̄rte. Tñ accersio inuenit q̄rte cōiugatiōis olim: sed moderni vtuntur accerso sis tertie cōiugatiōis: qḋ idē est cū illo antiquo verbo accersio sis q̄rte cōiuga. De verbis desideratiuis dixi supra vbi determinaui de ꝑteritis tertie cōiuga. desinētiū in so.

De verbo diminutiuo.

o Iminutiuū verbū est verbū desinēs in lo: signans diminutionem actionis sui ꝑmitiui. Deriuant aūt huiusmodi verba a verbis neutris vel actiuis. Formāt vero a prima ꝑsona pn̄tis idicatiui modi mutato eo qḋ sequit cōsonantē a q̄ icipit scḋa syllaba. i illo: vt sorbeo sorbillo vł in ulo: garrio garrulo. Caluo tñ fac̄ cauillo ꝓ caluillo: ex quo calūnia: ⁊ fac̄ calui caluitū sic solui solutū: sz istḋ supinū caluitū nō ē i vsu.

De verbo morali.

m Orale verbū siue imitatiuum est verbum significās morem rei sui ꝑmitiui: vt patrisso. i. morez patris gero vel imitor. Deriuant aūt hmōi verba qñqz a noīe: qñqz a verbo. Formant vero aliqñ ab ablŕō singulari mutato e qḋ sequit ꝯsonantē vltime syllabe in is ⁊ addita so: vt patre patrisso: vel mutato o i is ⁊ addita so: vt greco grecisso. vel mutato o vel a in or: vt philosopho philosophor philosopharis: ⁊ poeta poetor poetaris. Et vt dicit Prisc. in. j. maio. sepe ꝑ z solem⁹ s geminatū ponē: vt patrisso tas.

De verbo apparitiuo.

a Pparitiuū verbū est verbū desinēs i co signās apparitionem actionis rei sui ꝑmitiui Descēdūt aūt hmōi verba a verbis actiuis vel neutris: ⁊ formant a scḋa ꝑsona pn̄tis indicatiui extrema parte vltime syllabe mutata in i cor. ⁊ addita co: vt vello vellico: fodio fodis fodico: albo albas albico cas. i appareo albere. Horatius in. v. carminū. Nec prata canis albicant pruinis. Item nutrio nutris nutrico ⁊ nutricor. Unde Cicero in. ij. de natura deoꝝ Oīa que sicut membra ⁊ partes suas nutricatur ⁊ continet.

De verbis impersonalibus.

i Mpersonalia aīa vt dicit Prisc. l. viij. li. vł ab actiuis vel a neutris deriuant: vt amo amat. sto stat: placeo placet. Et scias ꝙ verba impersonalia non descēdunt a verbis imꝑfectis: nec a verbis passiuis cōib⁹ ꝺponētib⁹: nec a verbis anormał nisi ab istis duobus fero ⁊ edo nec a ꝺfectiuis: vt odi. noui: cepi: memini: nec ab alijs defectiuis: vt ait ⁊ inq̄t: nec a verbis neutropassiuis: vt gaudeo fio ⁊c̄. nec a v̄bis excepte actiōis vt pluit tōat: nec a verbis significātib⁹ passionē inatā: vt palleo rubeo. nec a verbis significātib⁹ passionē īllatā: vt vapulo veneo: nec ab h̄ verbo facio cis cū suis cōpositis q̄ nō recipiūt passiuū: vt bñfacio: calefacio: tepefacio: malefacio: vñ nō ē dōz A me bñ facit: a me tepefacit. Uide ēt i libro. Sūt ēt q̄dā impersonalia actiue vocis: q̄dā passiue: iter q̄ ē dr̄ia hec: qꝛ iꝑsonalia actiue vocis pn̄t ꝯstrui cū īfinitiuis verboꝝ: vt placet mihi legere. Sz imꝑsonalia passiue vocis nō. vñ male dr̄ A me desideratur legere. Itē imꝑsonalia actiue vocis regūt an̄ se eosdē casus quos regūt sua ꝑsonalia p⁹: vt mihi placet: places mihi. Imꝑsonalia passiue vocis nō. vñ male dr̄ A me legit Uirgiliū. Itē scias ꝙ sunt q̄dā verba imꝑsonalia nō simpliciꝰ sed ex adiūcto q̄ sequunt cōstructiōes illoꝝ verboꝝ iꝑsonaliū q̄bus adiungunt scz incipit debet solet: desinit: potest: ⁊ vult: vt Socratis incipit interesse legere. Socratē icipit docere legere. Socratē īcipit penitere peccare. A socrate incipit legi: ⁊ sic de cōsimilib⁹. Numeri. xxi. Tedere cepit ꝑplm itineris atqz laboris.

n Ota ꝙ differētia est inter infinitiuuz verbi imꝑsonalis passiue vocis: ⁊ infinitiuū passiui vt vult Prisc. in. ij mino. qꝛ infinitiu⁹ verbi imꝑsonalis ad ꝑfectā cōstructionē īdiget ablŕō: īfinitiuus vero passiui nō. Ita qꝛ infinitiu⁹ verbi imꝑsonal cōstruit cū ablŕō itrāsitiue: ifinitiu⁹ vero passiui trāsitiue. Itē qꝛ infinitiuus verbi imꝑsonalis resoluit i actiuū: īfinitiuus ꝺ passiui in passiuū. Itē qꝛ infinitiuus verbi imꝑsonalis nō cōstruit cū accusatiuo: infinitiuus vero passiui sic. Scias etiā ꝙ si verbū passiuū cōstruit cū ablatiuo cōsiderādū est vtrū ille ablatiuus denotet cāz efficiētē vel aliā. Si eni efficiētē denotat tūc oz pōi cū ꝑpositiōe: vt diligor a platone. Si eni denotet materialē vł aliā ꝑter efficiētē: nō oz poni cū ꝑpositiōe vñ male dicit v̄beror a baculo: vł spolior a predōe: qꝛ seq̄ret iā ꝙ posset fieri cōuersa locutio: vt diceret Predōa spoliat me: qḋ est cōtrariū rationi.

f Unt alia verba vt dicit Prisc. l. viij. li. que ex verbalibus nascunt noībus vel pticipijs vt a rego rex: a rege regno: a duco ductus: a quo ducto: a lego lectus a quo lecturio ⁊ lectito. Et sciēdum ꝙ frequēter apud grecos ex noībus dignitatū solent deriuari verba q̄ actum vł administrationē ipsius dignitatis signt. Apud latinos aūt dignitatū noīa pleraqz ex verbis vel noībus nascunt q̄ faciunt verba: vt consul a consulendo: dictator a dictando questor a questu: edilis ab edibus: pretor a preeundo: ductor a ducendo: imperator ab imperādo Ergo rex qḋ solū a regendo nascit peperit ex se aliud verbum regno. A villico noie ēt villico cas: vł villicor caris dicebāt antiq̄. A metalloꝝ quoqz noīb⁹ solēt nasci verba: vt ab aurū auro ras: ab es eris ero eras. vñ auratus ⁊ eratus. Et a multis quoqz alijs noībus inuenimus verba deriuari: vt a cornice cornicor: ⁊ a frutice fruticor. Persius. Nescio quid tecum graue cornicaris inepte Et a philosophus quoqz philosophor

pbario: ꝛ ab architecto architectoꝛ ctaris. A patre patro patras ꝛ patrisso: a greco grecisso: a spuma spumo: ab vnda vndo das. abundo inũdo: ab aqua aquoꝛ aquaris: a frumẽto frumẽtoꝛ taris: a pabulũ pabuloꝛ laris. antiquꝰ antiquo antiquas: heres ab heredo: a grecus grecoꝛ grecaris: a vespero vesperasco: a luce luceo: a nocte pernocto. a mare vel mariꝰ marito tas: ab hyeme hyemo mas: a fortuna fortuno nas: a bacho bachoꝛ bachar: a limpho limphoꝛ limpharis. Artiũ vo noĩa tã apud grecos pleraqȝ ꝙ apud nos oĩa post verba nãliter sunt accipienda: vt post doceo doctoꝛ: post ꝓfiteoꝛ ꝓfessoꝛ: post suo sutoꝛ: pꝰ scribo scriptoꝛ: post oꝛo oꝛatoꝛ. Et sunt fere oĩa ꝓfessionum noĩa apud latinos verbalia: ꝛ in oꝛ desinunt. Nam grammaticus ꝛ philosophus ꝛ architectꝰ ꝛ sophista ꝛ poeta greca sunt. Itaqȝ ex noĩbꝰ ipĩs habẽtur vba apud grecos. vñ nos quoqȝ philosophoꝛ architectoꝛ poetoꝛ in vsu habemꝰ. Oĩa quoqȝ q̃ ex ipso actu agẽtibus iponunt ex vbis noĩa: nõ ex noĩbꝰ vba ꝓfluũt: vt amo amatoꝛ: monio monitoꝛ: curro cursoꝛ: lego lectoꝛ: ispero filr speratoꝛ: ꝯsulo ꝯsultoꝛ: duco ductoꝛ. Ab aduerbijs ẽt ꝛ ꝑpositionibꝰ iueniunt deriuatiua vba: vt perendine perendino nas. Cras ex quo crastinus ꝛ ꝑcrastino nas. Intra vl' itro hinc ĩtro itras. Supra vl' sup̃ supo superas.

De gerundijs.

g **Erudia** siue supina nascunt a verbo et quodãmodo verba sunt: ꝛ ideo de eis aliq̃d dicemus. Simplr aũt gerũdia noĩa sunt fm Pris. vñ dicit Gerundia auté mihi noĩa eẽ videntur. Gerundia aũt siue sup. nascunt a verbo actiuo passiuo neutro impꝑsonali deponẽti cõi. Sȝ q̃ nascunt ab actiuo resoluunt in actiuũ: vt venio causa legẽdi. i. vt legã. Que veniũt a passiuo resoluunt in passiuũ: vt Frigidus in pratis cantãdo rũpitur anguis. i. dũ cantat. Que veniũt a neutris resoluunt in neutra: vt venio cã doꝛmiendi. i. vt doꝛmiã. Que veniunt ab impꝑsonali resoluunt in ꝑsonale: vt venio cã a me amãdi. i. vt a me amet. i. vt ego amẽ. Consimile inuenit in Lucano. Magnus timoꝛ tegit in audiẽdo. i. dũ ab aliquo audit. Que veniũt a deponẽtibus resoluunt in deponẽs: vt venio cã loquẽdi. i. vt loquar. Que veniunt a cõibus retinẽt significationẽ ꝛ cõstructionẽ actiuã ꝛ passiuam: vt venio causa criminandi te idest vt criminer te vel venio causa criminandi a te. i. vt criminer a te. Item gerundiũ ponit ꝓ articulo greco ꝛ infinitiuo: ꝛ ideo eãdẽ cõstructionẽ hȝ q̃tuȝ ad casum quã hȝ infinitiuus. vñ si gerũdiũ descẽdit a verbo actiuo regit actm añ se ꝛ post se. Ante se sicut infinitiuus intrãsitiue. Post se trãsitiue: vt magistrũ legendũ est virgiliũ id est magistrũ dignus est legere virgiliũ. Si descẽdit a passiuo regit añ se actm: ꝛ post se ablm cũ ꝑpositione: vt magistrũ honorãdũ est ab oĩbus. i. magistrum dignũ est ab oĩbus honorari. Si descendit a verbo impꝑsonali nõ recipit aliũ casum ꝙ suũ verbuȝ: vt a me curritur: ꝛ a me currendum est id est a me dignum est curri.

De hoc infinitiuo iri.

d **E hoc** infinitiuo iri scias ꝙ qñ ponit in suppletione verbi impersonalis requirit ante se ablatiuuȝ cõ pꝛepositione a vel ab: vt veꝝ est a me amatũ iri. i. veꝝ est ꝙ ego amabo. Sȝ si ponatur in suppletiõe verbi ꝑsonalis req̃rit actm ante se. i. verum est me amatũ iri. i. veꝝ est ꝙ ego amaboꝛ. Job. xxij. Et putabas te tenebras nõ visuꝝ: ꝛ ipetu aquaꝝ inũdãtiũ non oppꝛessũ iri. i. ꝙ nõ opꝑmereris: vl' ꝙ nõ opꝑmẽdus esses. Nota hic ꝙ hoc verbum est qñ ponitur cum gerũdijs est impꝑsonale. Nam scire debes ꝙ hoc verbuȝ est potest esse verbum impersonale in quatuoꝛ locis. s. qñ sigt statum: vt bene est mihi. Qñ sigt cõtingentiam: vt est quando elemẽtum in duo diuiditur: est. i. ꝯtingit. Qñ claudit in se suppositum ita ꝙ nullo modo intelligatur extra: vt ita est de foꝛte vt de eo dicitur. Quando ponit cum gerundiis vel participijs verboꝛuȝ impersonalium. vt a me legẽdũ est: a me lectum est. De hoc verbo sum infra dicã cum agaȝ de figuris: in capitulo de euocatione. Hec dicta de verbo sint.

De participio.

p **Articipia** ꝛ infinita vba ad similitudinem optatiuoꝝ tempoꝛa hñt cõiuncta pñtis ꝛ ꝑteriti impꝑfecti ꝛ ꝑteriti perfecti ꝛ plusq̃ꝑfecti vt dicit Pris. in. xj. lib. Participiũ autem pꝛesentis ꝛ pꝛeteriti impꝑfecti nascit a pma persona ꝑteriti imperfecti in oĩ coniugatione bam mutata in ns: vt amabam amans: docebam docens: legebã legẽs: muniebã muniens. Exceptis in eo desinẽtibus quarte cõiugationis verbis q̃ mutant baȝ in ens: vt ibaȝ iens: quibã quiens: pꝛeteribam pꝛeteriens. Hec etiã hñt per obliquos casus pꝛo ie eu: vt iens euntis. quiens queuntis ꝑteriens ꝑteriũtis abiens abeuntis: rediens redeuntis: transiens transeuntis: subiens subeuntis. Inuenitur etiaȝ munibã ꝛ polibã pꝛo muniebã ꝛ poliebaȝ. sed ꝑticipia ab integris fiũt muniebã ꝛ poliebã inde poliens ꝛ muniens. Participium aũt futuri tpis desinens in rus foꝛmat ab vltimo supino addita rus: vt amatu amaturus: locutu locuturus. Participiũ enim pꝛeteriti perfecti ꝛ plusq̃perfecti tempoꝛis foꝛmatur silr ab vltimo supino: vt amatu. adita s fit amatus: ꝛ desinunt ista ꝑticipia in tus: vt amatus: in ctus vt lectus: vel in sus vt visus: vel in xus vt nexus. Moꝛtuus aũt in us desinit. Participiũ ẽt futuri tpis desinẽs i dus fit a gtõ ꝑticipij tpis pñtis: tis finali in dus cõuersa. vt amãs amantis amãdus: pꝛeteriens pꝛetereuntis ꝑtereundus. trãsiens trãseuntis transeũdus. Verbũ cõe habet omnium tempoꝝ participia. Nã hȝ participium pꝛesentis ꝛ pꝛeteriti impꝑfecti in us: ꝛ futuri in rus inquantũ significat actionẽ. pꝛedicta enim duo participia actionẽ signant. Inde est ꝙ verba actiua pꝛedicta duo participia habent. Item verbum cõmune habet participiũ pꝛeteriti ꝛ futuri in dus inquantũ signat passionẽ. Participium enĩ in dus semꝑ signat passionẽ. Et inde est ꝙ verbum deponẽs istud participiũ non habet. sed alia trium tempoꝛum participia habet. Participiũ autẽ in tus signat passionẽ ꝛ etiã actionem aliquãdo inde est ꝙ verbũ deponẽs habet istud participium: vt loquoꝛ locutus. Et inde ẽt est ꝙ istud participium signat actionẽ ꝛ passionẽ in verbo cõmuni. Et ideo vtrãqȝ ꝯstructiõeȝ retinet actiuã. s. ꝛ passiuã nõ q̃dẽ in vna ꝑlatione. qꝛ incongrue dicit. Sum criminatus te a te. sed diuersis ꝑlationibus: vnde congrue dicitur. Ego sum criminatus te: ꝛ ego suȝ criminatus a te. Participium autem in dus semper passionem signat. ꝛ ideo ẽt in verbo cõmuni constructionẽ tm̃ passiuã retinet: vt sum criminandus a te. Participium autẽ futuri in rus ꝛ ꝑsens in ns signãt actionẽ semper. ꝛ ideo in verbo cõmuni ꝯstructionẽ retinent actiuam. vt sum criminans te. ꝛ criminaturus te. Nota hic ꝙ participiũ trãsit in nomen quatuoꝛ modis scȝ comparatiõe: vt doctus doctioꝛ doctissimus nomẽ est. Non eniȝ comparat participiũ sicut nec verbũ. Itẽ cõpositione qñ componit cuȝ dictione cum qua non cõponitur suum verbũ. vt impotens indoctus. Non eniȝ dicimus impossum vel indoceo indoces. Item tempoꝛis amissiõe: vt amandus venit. i. dignus amari. Non enim signat tempus: sicut cũ dicit amandus. i. vt ametur. Item constructione: qñ scȝ non retinet constructionẽ sui verbi: amans illius nomen est: ꝛ amans illum participiũ est. Scire insuper debes ꝙ participium pꝛesentis tempoꝛis vel pꝛeteriti perfecti nominaliter positum nullam aliam pꝛepositionẽ ꝙ in põt recipere per compositionem quã suum verbũ. vt ipotẽs ꝛ indoctus. Et hoc ideo qꝛ in equaliter immutat: sed alie pꝛepositiones violenter: ꝛ ideo participium transiens in vim nominis nullam pꝛepositionẽ per se recipit ad sui compositionẽ pꝛeter in: que est nominibus appꝛopꝛiata. vñ ꝑticipium futuri tempoꝛis nominaliter positum eaȝ non recipit qꝛ sapit naturaȝ sui verbi causa infinitiui per quem exponitur: vt docendus. i. dignus doceri: ꝛ ita nihil est dictum. Iste est indocendus. sicut nihil est indoceri. ergo incultus idest non cultus nomen est: sed incultus idest inhabitatus

participium est ab incolor incolaris. Itez participiu in rus desinens nõ transit in nomen: vt amaturus. Itez nota φ si deficiunt supina etiaz deficiunt participia tam futuri tpis in rus desinẽtia q̃ pteriti in tus: q̃ ex ipsis nascunt. Qđ iuenies in oibus meditatiuis ↄ inchoatiuis: in q̃bus deficiunt supina q̃si oĩo extrẽa q̃bus deficiẽtibus supradictoꝝ quoq̃ temporꝝ deficiũt pticipia. Itẽ vt tetigi a verbo deponẽti nascit tria pticipia scꝫ psentis ↄ pteriti impfecti: vt sequẽs pteriti pfecti ↄ plusq̃pfecti: vt secutus. futuri vt secuturus. Multa tñ ex hmõi verbis deponẽtibus iueniunt apud antiq̃ssimos pticipia tpis pteriti tã actiuã q̃ passiuã significationẽ habẽtia: vt meditor meditatus. Sꝫ sciẽdũ φ verbis quoq̃ plurimis q̃ nũc in vsu deponẽtia sunt veteres sicut cõibus vsi sunt: ↄ q̃si idẽ dõm est qñ inuenit pticipiuꝫ deponẽtis in dus: vt sequẽdus: qꝛ vel a cõi olim venit: vel in actiua significatiõe exponi dꝫ vt dicã in loquor. Itẽ vt vult Pris. in. xi. li. Casus pticipia sex habẽt quõ noia: nec sunt in ipsis deficiẽtia aliquo casu. nec mirꝫ. nã in eo quoq̃ imitant adiectiua q̃ nullo deficiunt casu. siue mobilia sint siue in duas ↄsonantes desinẽtia. Que eni deficiũt fixa sũt vt Ẽas ditione. Itẽ scias φ neutropassiua sunt q̃nq̃. q̃ triũ tẽporꝝ hñt pticipia: vt gaudeo gaudẽs gauisus gauisurus: audeo audẽs ausus ausurus. soleo solẽs solitus soliturus fio fiẽs factus futurus differentie cã: ne si facturus dicam⁹ simile sit pticipio qđ venit a facio v̓bo: qđ vim actiuã possidet fio verbi. vñ a supino eius nascit passiuum preteriti participium ↄ futuri actiuum factum factu factus facturus. Fido quoq̃ fidens habet fisus ↄ fisurus participia.

De numeris.

n Numerus participijs accidit vterq̃. singularis: vt currens pluralis vt currentes: ↄ sicut non deficiunt casibus: sic nec numeris defectiua inuenies participia.

De figuris participiorum.

f Figuras habent participia quas habent vel accipiunt a verbis. Nã per se nunq̃ cõponit participiũ nisi prius ẽt verbum eius ↄponat. ergo vel simplicia sũt: vel decõposita plerũq̃ idest a verbis cõpositis deriuata: vt efficio efficiens: intelligo intelligẽs. Si eni ipsa per se cõponant nõ prius a verbis cõpositis: trãseunt in nominũ vim: sicut ẽt si cõparent: vt nocẽs innocẽs sapiens insipiẽs: simplia eni eoꝝ pñt pticipia esse ↄ nõ noia. Cõposita v̓o sine dubio noia sũt. Idõ aũt addimus plerũq̃ qꝛ sũt q̃dã q̃ plerũq̃ nõ seruant cõpositionis verboꝝ cõpagiñe. vñ apparent ea q̃si ex se cõposita: vt effringor effractus cõtingor cõtactus ↄ similia. De h̓ supra dixi cũ egi de cõposita figura nois in pncipio.

De terminatione pticipioꝝ pteriti tpis.

d De diuersis quoq̃ ↄsonantibus q̃si us in pti tpis pticiplis inueniũt: q̃uis p singulas v̓bi terminatiões cũ de supi. tractabamus docuimus: tñ h̓ ẽt gñalr ↄphẽdere nõ icõgruũ videt ẽe. Oia igit pticipia pteriti tpis vt dic Pris. in. xi. li. vel in tus desinũt: vt amatus adiutus: vel in ctus: vt senectus: sanctus: vl in ptus: vt captus sumptus: vel in stus: vt q̃stus: vel in sus: vt risus missus: vel in psus: vt lapsus: vel in xus: vt fluxus flexus plexus. ↄc.

De desinentibus in tus.

i In tus desinunt oia que pẽm in ui terminant syl. mutatiõe ui in tus: vt adiuui adiutus: neui net⁹: deleui deletus straui stratus: lacessiui lacessitus. Excipiunt differentie cã tria a longã in au diph. cõuertentia vt laui lautus: faui fautus: caui cautus: ne si latus catus fatus diceremus alias sig̃ationes hẽre putarent. Tñ scias φ lotus magis est in vsu nunc q̃ lautus. Et sciẽdũ φ oia h̓ pe. pdu. hñt tã in verbis q̃ in pteritis q̃ ẽt in pticipijs: exceptis seui satus. siui situs: q̃ i pticipijs pe. cor. vt leui vel liui litus facit ẽt liui: ↄ tũc ab eo regulr format liuũ. Pris. aũt magis. approbat leui in. x. li. q̃ φ lino faciat lini: videlꝫ ðñe cã ad nomen linitus liui ui vocatiuo qđ a leo simplici nascit: qđ in vsu nõ est. Vetustissimi ẽt liui dixerũt in pt̃o. Et infra ibideꝫ dicit In ui syl. desinentia mutãt eã in tũ: vt creui cretũ: g̃ leui quoq̃ vel lini vel liui litũ. Et subdit Pris. in. x. li. A ciui quoq̃ citus licet corripere ↄ pducere pe. Ab iui quoq̃ cõposita vel ab ij: vt a quiui vel quij corripiunt in pticipijs i ante tus vt aditus obitus preteritus neq̃tus. Solui etiã solutus ↄ volui volut⁹ abiecta l pducũt u pe. A vero ante tus corripi in q̃tuor solis pticipijs inueni: duobus pme coniug. que duplicant in pt̃o priorẽ syllabã: dedi datus: steti status: qđ pticipio stile nomen est: vñ pticipiũ futurũ staturus. Scđe quoq̃ coniugatiõis vnũ inueni a deponenti reor ratus. Et a tertie vnũ seui satus. vnde insitus. I v̓o correptã hñt ante tus oia q̃ ptm in ui diuisas terminant nisi sint ex pñtibus in lo vel in uo desinentibus: vt domui domitus: elicui elicitus. Excipiunt pme quidẽ cõiugationis duo q̃ per synerẽsim i pferũt secui sectus ↄ fricui frictus. A neco quoq̃ verbo necat⁹ ↄ nectus inuenit pticipiũ: sꝫ necatus dicit pprie ferro: nect⁹ alia vi pemptus. In scđa quoq̃ ↄiugatione excipiũt in ui diuisas ptm desinentia q̃ pen. i in pticipijs nõ hñt: h̓ docui doctus: tenui tentus: censui census. Tertie quoq̃ rapui raptus: ↄ ex eo cõposita corripui correptus: pripui preptus. Silr verba cõposita a canendo absq̃ i faciunt pticipia sm pmitiui formã: canor cantur: occinor occentus: accinor accentus: quãuis occinui ↄ accinui faciunt ptm. In rui vel in xui p idẽ tps exeũtia nõ hñt i in pticipijs: vt desero dserui desertus: dissero disserui dissert⁹: insero inserui insert⁹: aperio aperui apertus: Mensui quoq̃ mensus facit: ↄ censui census. In lui v̓o desinentia ui in tus conuertũt in pticipio: vt colo colui cultus: occulo occului occultus: alo alui altus: ↄ etiã alitus. vñ etiã volo volui vultus facit: qđ nomen est pticipiale: q̃uo colui cultus qñ est quarte cõiuga. q̃ etiã o verbi in u cõuertũt. Que v̓o in uo diuisas desinunt i extrema pteriti in tus ↄuersa faciũt participia polluo luis pollutus: suo suis sutus: eruo erui erutus: qđ solũ pen. cor. tñ ab h̓ cõpositũ pdu. pe. diruo dirui dirutus. A do quoq̃ ↄposita i breuẽ hñt ante tus in participio pteriti: vt reddo redditus: credo creditus: pdo pditus perdo perditus: vendo venditus. Deponentia in quor mutant eã in cu: ↄ sumẽtia tũ faciũt sup. vt loquor locutũ: sequor secutum.

De desinentibus in ctus.

i In ctus faciũt participiũ pteriti passiua v̓ba q̃ p idẽ tps actiuoꝝ in xi faciũt: vt itellexi intellectus: nexi nectus: auxi auct⁹ traxi tractus: vnxi vnctus. Mutãt eni xi in ctũ. Excipit flexi qđ flexus facit participiũ: ↄ etiã figo fixi fixũ: fluxi fluxũ vel fluctũ: frixi frixũ vel frictũ: xũ declinat frigo gis. Frigeo eni facit frigui. ↄ caret supino. Cõniueo cõniui ↄ ↄnixi cõnixũ pecto pectis pexui vel pexi pexũ vel pectũ necto nexui vel nexi nexũ qđ etiã faceret nectũ: nisi essꝫ differentia hui⁹ v̓bi neco cas necui nectũ: plecto plectis plexi plexuꝫ antiq̃ nũc aũt plector ↄ amplector dicimus cõe cũ suis cõpositis. Itẽ in gor deponentia mutãt eã in ctũ ↄ faciũt sup. vt fungor functũ: Panxi aũt nõ hꝫ sup. ↄ p ↄñs nec participium pteriti tpis passiuũ. Ango aũt anxi dẽret facere anctuꝫ sed nõ est in vsu. Silr in ci vel in q̃ vocali longa añcedente desinentia in pt̃o in ctus faciũt pticipiũ: vt feci factus: ieci iactus: reliq̃ relictus. Silr in gi: vt legi lectus: fregi fract⁹.

De desinentibus in ptus.

i In ptus exeunt participia pteriti tpis passiua cũ actiua eiusdẽ tpis in pi vel in psi vel in mi terminant: vt cepi captus: scalpsi scalptus: compsi comptus: sumpsi sumptus: prompsi promptus: dempsi demptus. nupsi nupta: nuptus enim naturaliter filetur: nisi per irrisionem vel figuram dicatur: quanuis ↄ vetustissimi nouus nuptus protulisse inueniantur: quod nunc in vsu non est. Emi emptus ademi ademptus: redemi redemptus. Rapui quoq̃ raptus. facit: ↄ ex

eo composita corripui: percripui percreptus.

De desinentibus in stus.

In stus vnū inueni deponēte: ꝗrꝰ que stus. ⁊ passiuū pascor pastus: cū alia eiusdē forme soleant s abiicere: nascor natus: irascor iratus: obliuiscor oblitus: paciscor pactus: nanciscor nactus: ꝓficiscor profectus. vlciscor vlcisceris vltus: expgiscor expgisceris exprectus. defetiscor solū duplicat s in pncipio: vt defessus. Hic attēde ꝙ vro vssi facit pncipiū pteriti tpis in stus: vt vstus: ⁊ torreo tostus: ⁊ haurio hausi haustus: gero gessi gestus. X quoqȝ añcedente vnū inuenio in tus: a texui textus: ita dicit Pris. Propter hꝰ dicunt ꝗdaȝ ꝙ mistus dȝ scribi ꝑ s ⁊ nō ꝑ x. Alij dicunt ꝙ scribit ꝑ x mixtus mixtio ⁊ remanet t in suo sono: qꝛ precedit x. ⁊ ita vult Hug ⁊ cōmunius tenetur.

De desinentibus in sus.

In sus desinūt pncipia q̄ ex verbis veniunt in si vel di pꝛ̄ȝ actiui terminātibus. nisi sint a do cōposita: vel quarte cōiug. qꝛ verboꝝ quarte cōiug. nullū pncipiū in sus terminat: vt lesi lesus: mersi mersus: iussi iussus: prandeo prādi pransus. tondeo totōdi tonsus. obsideo obsedi obsessus. fodio fodi fossus: tendo tetendi tensus. tondo tutudi tonsus. ꝓhendo ꝓhendi ꝓhensus. scindo scidi scissus. findo fidi fissus. Excipiunt vssi vstus: torsi torsus ⁊ tortus. Antiq̄ dicebāt a torreo quoqȝ tostus. q̄ etiaȝ gessi gestū facit: ita dicit Pris. in xi. li. Et in. x. dicit. Oīa verba q̄ faciunt pt̄m in di faciūt supinū in suȝ vt prandeo prandi pransum. Excepto dedi qd̄ est prime coniug. qd̄ nunq̄ȝ facit supinū in sum. ⁊ ex eo cōpositis q̄ in tertiā transeunt coniugationē: ⁊ a pe. simplicis supini in i cōuertūt: vt do dedi datū. reddo reddidi redditū. Et addit Pris. in li. xi. Silr faciūt pncipia in sus xba q̄ in li vel ri vel si termināt pt̄m actiuoꝝ: vt vello velli vel vulsi vulsus. fefelli falsus. pepuli pulsus. perculi perculsus. suffero sustuli anomalū ē ⁊ sublatus facit. Decurri decursus. verri versus verti versus. Excipit peperi ptus oīe cā. Peperci enīȝ parsus facit. q̄rte cōiug. in si vel ri pt̄m terminantia in tus nō añcedēte i faciunt pncipia. vt fartio farsi fartus. fercio farsi fartus. fulcio fulsi fultus: haurio hausi haustus. reperio repperi repertus cōperio comperi compertus.

De desinentibus in psus.

In psus vnum inuenio a deponenti labor lapsus. ita dicit Pris. Magister Bene. dicit ꝙ ē cambio facit psi psum. ⁊ inde campsus psa psum ⁊ camsor psorꝭ. ⁊ huic consentio.

De desinentibus in xus.

In xus tria inuenio passiua. s. nexus a nexui. pexus a pexui. flexus a flexui. Silr faciūt pncipia amplector amplexus. complector complexus: ⁊ cōniueo cōniui vel cōnixi cōnixuȝ. inde cōnixus. Supradictas formas seruant in pncipio preteriti tpis cōmunia ⁊ deponentia que facile ex simili terminatione passiuoꝝ dinosci pnt. quō faciant ꝑ singulas cōiugationes pncipia preteriti tpis. Neutra pauca hnt preteriti tpis pncipiū. ⁊ raro vt ceno cenatus prandeo pransus. iuro iuratus. careo cassus. qd̄ ⁊ nomen est passus a pateo. titubo titubatus. placeo placitus. ꝗesco ꝗetus suesco etiam silr facit suetus. A neutropassiuis quinqȝ sūt participia. gaudeo gauisus. audeo ausus: soleo solitus. fio factus: fido fisus. vetustissimi tñ ex alijs plurimis neutris inueniunt ꝑcipia preteriti q̄ mō in vsu nō sūt pleraqȝ tñ neutroꝝ secūde cōiug. in ui diuisas desinētia in pt̄o deficiūt in sup. vt hoc in rubui tepui verbui senui frigui egui rigui durui siliui ⁊ silia. Hec de pncipio dicta sūt. De oīa pncipij. ⁊ nois verbalis hēs in lector oris. ⁊ in spirator. ⁊ ē in scribo vide. Item pncipia nō componuntur nisi ꝑ nominatiuuȝ. vt dicam in edifico. De prenomine sufficiat quod dictū est cuȝ tractauimus de nomine.

Nunc de prepositione.

Repositio nō aspirat Nam vt dicit Pris. in. xiiij. lib. nulla ꝓpositio habȝ aspirationē sicut nec cōiunctio. vñ pȝ ꝙ abundo cōpositū ex ab ⁊ vnda nō aspirat. Nota sicut dicit Hu. tractans de g. ꝙ en tñ valet apd̄ grecos q̄ntū in apud latinos. vñ hmōi noīa greca siue nobis q̄ predictā cōpositionē hnt in sui cōpositione pnt scribi ⁊ scribūt indifferēter mō ꝑ en mō ꝑ in. vt encaustū ⁊ incaustū. ⁊ enthimema ⁊ inthimema. emplastrū ⁊ implastrū: energuminus ⁊ inerguminus: energia ⁊ inergia. ⁊ sic ō ꝯsilibus. Nota ēt ꝙ si due ꝓpōnes ponant in ꝯstructione respectu vnius casualis. vltima tenet ꝯcordare cū casuali. ⁊ pma seruit locutioni ⁊ nō casui. vt venio de vltra mōtes ⁊ de post scolares accepit eū. Si aūt ponant tres. vltima ꝯcordat cū casuali. ⁊ alie respiciūt ꝓpōnes ⁊ casuale loco casualis. vt venio de ꝑ añ scolas veruti sup seruit vtriqȝ casui. sed cum actō ponit qñ signat motū ad locū vt venio desup ponte. ⁊ nō de sup ponte nisi ꝑ figurā. Nota ēt ꝙ sicut dicit Pap. oēs ꝓpōnes hāc hnt nāȝ ꝙ aut augēt vt ꝑdiues: aut minuūt vt sublustris subtristis. aut in ꝯ̄riū vertunt. vt destruo. aut nihil signāt. vt emori. qd̄ aliqñ tm̄ valet quātū mori. aut aliꝗd ibi in significatione determināt. vt ꝓmoneo. Hic posset q̄ri an sit dōm Petrus potestas bononie vel de bononia archiep̄s ianue vel ianuensis: ⁊ ita de ꝯsilibus. Sed hꝰ determinatū est supra in caplo de possessiuo noie. De accentu aūt ꝓpōnuȝ supra determinatū est in scda pte vbi egi de accentu ꝓpōnuȝ. De prepositionū cōpositione cum q̄bus partibus cōponant: ⁊ qñ cōponant dictū est supra in ca. ō cōposita figura nois. Item multa vtilia dixi supra in pma parte de prepositionibus. in ca. de syllaba.

De aduerbijs.

Duerbiū est pars orōnis indeclinabilis cuius significatio verbis additur. Hoc enim perficit verbis additum aduerbiū qd̄ adiectiua noīa appellatiuis noībus adiuncta vt prudens hō prudēter ait felix vir feliciter viuit. sicut dicit Pris. xv. li. de aduerbijs. Nota vt dicit Pris. in. xv. li. ꝙ ꝓpria noīa ciuitatū siue pme vel scde decli. sint gtō ꝗdem casu ꝓ aduerbio in loco accipiunt: vt rome suȝ tarenti suȝ. Actō vero ad locū cuiuscūqȝ sint declinationis vt romā eo. vel tarentū eo. vel carthaginē. vel athenas. Ablātō vero de loco vel ꝑ locū: vt roma exeo. tarento transeo. Si tertie declinationis sint ablō tā in loco q̄ȝ de loco vel ꝑ locū. vt carthagine suȝ carthagine venio: carthagine transeo. Idē etiā semꝑ in pl'alibus inuenit. vt athenis sum. athenis venio. athenis transeo. Inueniunt tñ ⁊ cū ꝓpōnibus noīa ciuitatū sepe ꝓlata ⁊ maxime apud hystoricos. Vnde Salust. in catilinario. Naȝ cuȝ hastis ab roma abierat. Inueniunt tñ ⁊ ꝗdā appellatiua supradictam regulā seruantia tria vt militie militiā militia. domi domū domo. humi humū humo. ⁊ ēt adde ruris rus rure. Predicta aūt sm ꝗd non simpliciter dr̄r aduerbia. ⁊ ideo pnt eis iūgi relatiua ⁊ adiectiua: vt studui bononie q̄ est pulchra ciuitas. Et scias ꝙ domus scde declina. ē ⁊ q̄rte. ⁊ sȝ declina. scdaȝ ponit ad modū ꝓprioꝝ noīuȝ nō sm q̄rtā. qꝛ ꝓpriū nomē in q̄rta decli. vsualr nō reperit. ⁊ iō hn̄ dr̄. Fui domi. sed male dr̄. Fui domus. Itē vt dictū est maxime apud historicos inuenit. Vado bononiā vel ad bononiā. vado domū vel ad domū. ⁊ sic de ꝯsimilibus. ⁊ sepe talis latinitas inuenit. nec mirū. qꝛ ꝓpositio cū casuali equipollet aduerbio. Scias ēt ꝙ vt dicit Pris. in e ꝓdu. aduerbia ꝓmitiua nō inueniuntur. sed deriuatiua a noībus secūde declinationis: quoꝝ datiꝰ in o longā desinens in e longā cōuertitur. ⁊ facit aduerbium. vt huic claro clare optimo optime pulchro pulchre. affabro affabre. Cicero inuectiuarū. vi. Decū hultū qui ci paulo affabre factus. huic sano sane. fero fere. Excipiuntur hn̄ ⁊ male a bono ⁊ malo in e cor. desinentia. Multa autē ex supradictis noībus ipsa terminatione datiui ꝓ aduerbijs accipiūtur. vt falso cōsulto postremo sedulo auspicato augurato

manifesto ꝓuato ꝑcario merito. Et sepe corripiũt o termi/nalẽ: q̃ in aduerbia trãseũt vt cito sero mõ nec̃ario dicit̃ ⁊ necesse. sed necesse eget verbo substantiuo. Inuenit̃ tñ ⁊ nec̃ariũ. Sũt tñ q̃dã ex eadẽ declinatõe quoꝝ neutra ꝑ ad/uerbijs accipiunt̃: vt multũ nimiũ veꝝ ⁊ vero ꝑmũ ⁊ ꝑmo Et ꝑme qḋ ostdit Terẽ. q̃ cõpositũ ab eo in andria ꝓtulit. Nã id arbitroꝛ apꝑme in hac vita eẽ vtile. Nimiũ quoq; ꝑ nimis frequẽter inuenimus: ⁊ parũ ꝑ paruũ. Excipiunt̃ q̃dã q̃ nõ solũ in e sed ẽt in er desinunt: vt a duro dure vel duriter: a largo large vel largiter: ab humano humane hu/maniter. a firmo firme firmiter. Inueniũt̃ ẽt alia q̃bus tñ nõ est vtendũ insaniter ꝑ insane: seueriter quoq; ꝑ seuere blãditer benigniter amiciter auariter mũditer mestiter eq̃/ter asperiter festiuiter ampliter ignauiter probiter proter/uiter inimiciter iracũditer supbiter temeriter clariter tor/uiter puriter verecũditer miseriter ꝓsperiter. Dicit̃ ẽt abũ/de ab abũdo: ⁊ abundãter ab abundãs. Sciendũ tñ ꝙ q̃dã aduerbia nõ plane seruãt sigñationẽ q̃ in noĩbus est a q̃bus deriuant̃ vt ferus fere: sanus sane: sensus sensim. Ideo aũt diximus nõ plane q2 põt eẽ aliq̃ rõ: vt fere dr̃ q̃ oĩ coꝛꝑe ferunt̃ cũ q̃tuoꝛ q̃ppe pedibus nitant̃. fere ḡ ꝑ iuxta: q2 ce/leribus oĩa iuxta sũt. Sanus ꝑ validus accipit̃: ḡ ⁊ sane ꝑ valide. Id quoq; notãdũ ꝙ a valido valde ꝑ valide ꝓfer/tur ꝑ syncopã: sensim ꝑ paulatim q2 ea maxime faciũt sen/suꝫ q̃ moꝛant̃. A rito ṽo ṽbo vel ritu dicit̃ rite ꝑ recte: q2 nihil tradit̃ ritibus nisi qḋ rectũ dicit̃. A q̃nte quoq; de/clinatõis noĩbus ɔposita e ꝓducũt vt ꝑdie hodie postridie Meridie quoq; pro aduerbio accipitur cum sit nomen.

℄ De desinentibus in im.

i **IN im** denoĩatiua inueniunt̃: ⁊ verbalia si/ue ꝑticipialia: vt a ꝑte partim: a vi/ro viritim: a vice vicissim: ab hostio hostiatim: a statu statim: a raptu raptim: a saltu saltim: a cursu cursim: a sensu sensim: a singulis singulatim vel singillatim.

℄ De aduerbijs desinentibus in ter.

i **IN ter** q̃dã aduerbia desinũt: de q̃bus sic dicit Pris. In r ꝑmitiua cur ⁊ ꝑ q̃ñ ꝑ valde accipit̃. Deriuatiua ṽo a noĩbus vel ꝑti/cipijs tertie declina. inueniunt̃ in ter excũtia. Sed si in ens desinat nt̃ĩs is gt̃ĩ in er conuertũt: vt sapiens sapientis sa/pienter: prudẽs prudẽtis prudẽter. Alia ṽo assumunt ter datiuo pe. coꝛ. vt fortis fortiter: audax cis audaciter. sꝫ per syncopã vsu frequentioꝛi est audacter. Excipitur facilis qḋ ꝑ faciliter facile aduerbij loco habuit in vsu. Uirg. in. x. Q̃ facile accipiter saxo sacer ales ab alto. Difficilis aũt diffi/culter facit ꝑ difficiliter: ⁊ ab oĩ oĩno. Preterea a tribus ⁊ a q̃tuoꝛ nascunt̃ aduerbia ter ⁊ q̃ter. Obiter enĩ cõpositũ ẽ ab ob ⁊ iter: sĩlr̃ paulisꝑ pariꝑ cõposita sũt. Uetustissimi tñ q̃dã ɔ̃ supradictã regulã ꝓtulerũt: sꝫ siq̃dẽ sũt noĩa neu/tra pro aduerbijs posita. vt sublime volans assumant̃: ali/ter vero reiciantur. vt Pompo. de ph̄ia. Quꝫ ista hec me/moꝛie meminit pꝛo memoꝛiter. Hoc etiam aduerbium ali/ter ab eo quod est hic alis huius alis huic ali pꝛo alius ali/us alij sm̃ supꝛadictam analogiam pꝛofertur.

℄ Questio.

q **Ueri** põt de hoc aduerbio nõ q̃re nõ cõ/ponit̃ nisi cũ trib⁹ ṽbis ꝓnequeo no/lo nescio. Itẽ q̃ri veniat ꝑ cõpõnẽ cuꝫ noĩbus: ⁊ q̃ñ ꝑ infinitationẽ: sꝫ de h̄ determinatũ est supꝛa vbi egi d̃ figura ɔposita noĩs. De accẽtu aduerbioꝝ dixi supꝛa in se/cũda ꝑte vbi egi de accentu aduerbioꝝ: ⁊ ẽt vbi egi de im/pedimẽtis accentus ⁊ de impedimentis differentie.

℄ De interiectione.

i **INteriectiões** greci inter aduer/bia ponunt. Sed romanoꝝ scriptoꝛes hanc seꝑatim ab aduerbijs accipiunt. Et scias ꝙ nulla interiectio est composita. vnde pꝛoh doloꝛ sunt due partes vt ostendi supꝛa in ca. de com/posita figura nominis. Amodo specialiter de diasynthesti/ca siue constructione ⁊ de suis speciebus ⁊ partibus: necnõ de regimine subiungamus.

℄ De constructione ⁊ suis speciebus.

Onstructio per/fecta quã greci synthesim vocant: va/let ad oĩum auctoꝝ expositionẽ. Et iõ nunc de cõstructione ꝑncipalr̃ ⁊ suis speciebus ⁊ ꝑtibus dicemus. Deinde de regimine subiũgemus. Scias ḡ ꝙ cõstructionũ alia ꝑfecta sicut illa que perfectum sensum generat in animo auditoꝛis: vt petrus currit. Alia imperfecta sicut illa que iꝑ/perfectum sensum generat: vt homo albus ⁊c̃.

c **Onstructiõis** q̃tuoꝛ sũt spẽs. s. intrãsitiua: transi/tiua: reciꝑꝛoca: ⁊ retrãsitiua. Intransitiua cõstru/ctio est illa in q̃ ostdit̃ nõ fieri trãsitio actus vel passionis de vna ꝑsona in aliã: vt soꝛtes currit. Transitiua est illa in qua ostdit̃ fieri trãsitio actus vel passionis de vna ꝑsona in aliã. Actus: vt diligo te. Passionis: vt diligoꝛ a te. Reci/pꝛoca est illa in q̃ ostdit̃ fieri reflexio actus vel passionis d̃ vna ꝑsona in seipsam vel de plib⁹ in seipsas q̃nq; singulr̃ q̃nq; pluraliter. Singulariter: vt diligo me ⁊ diligoꝛ a me. Pluraliter: vt diligimus nos: ⁊ diligimur a nobis. Et dicit̃ a reci qḋ est iteꝝ: ⁊ ꝓco qḋ est re: inde reciꝑꝛoca. i. reiteratiua. Retrãsitiua est illa in qua ostdit̃ fieri trãsitio actus vel passionis de vna ꝑsona in aliã determinate. i. cũ cã finali: vt rogo te vt bñ facias mihi: vl' rogo te vt doceas filiũ me/uꝫ. vñ pꝫ ꝙ h̄ ɔstructio diligo te diligentẽ me. nõ est retrã/sitiua: imo est trãsitiua. Oĩs enĩ ɔstructio retransitiua indi/get ṽbo subiũctiui mõi cũ adiũctiua ɔiũctiõe vel dictiõe hñte vim ɔiunctionis adiũctiue. vt rogo te vt diligas me. Et scias ꝙ tres spẽs ɔstructiõis ɔueniũt seu rñdent tribus motib⁹ in nã. Est enĩ motus rectus: ⁊ isti ɔuenit ɔstructio transitiua. Itẽ est motus circularis: ⁊ huic ɔuenit reciꝑꝛo/ca ɔstructio. Et est motus cõpositus: ⁊ huic motui respon/det vel cõuenit constructio retransitiua. Intransitiua vero constructio non conuenit motui sed quieti.

f **Ed** põt queri an h̄ ɔstructio. Hec capa est pe/tri: sit intrãsitiua. Dico ꝙ simplr̃ est intrã/sitiua: q2 nõ ostdit̃ fieri trãsitio ibi act⁹ vel passio/nis de vna ꝑsona in aliã: est tñ ibi trãsitio ꝑsonaꝝ: q2 obli/quus trãsitiue cõstruit̃ cũ ṽbo: sꝫ trãsitio ꝑsonaꝝ nõ reddit simplr̃ ɔstructionẽ trãsitiuã. Itẽ cũ dico: volo legere: si iste ĩfinitiu⁹ legere tenet̃ noĩalr̃: talis cõstructio iudicat̃ trãsiti/ua: ⁊ determinat trãsitũ h⁹ verbi volo: si aũt tenet̃ ṽbalr̃ est intrãsitiua: ⁊ sm̃ h̄ cõstruit̃ cũ h̄ ṽbo volo intransitiue. Itẽ ɔsueuit q̃ri an h̄ ɔstructio sit trãsitiua petrus legit vir/giliũ: cũ petrus cõstruat̃ intransitiue cũ h̄ ṽbo legit. Ad h̄ dico ꝙ cõstructio magis dꝫ iudicari rõne finis q̃ rõne ꝑn/cipij. q2 finis digniꝛ est ꝑncipio. ⁊ sm̃ h̄: h̄ ɔstructio ẽ trã/sitiua Petrus legit ṽgiliũ: nõ intrãsitiua: lꝫ cõstructio ṽbi ꝑotẽtioꝛ sit ad nt̃ĩ q̃ ad obliquũ. Et scias ꝙ cõstrui intrã/sitiue est ꝑtinere ad eandẽ ꝑsonã vel tanq̃ ad eãdẽ ꝑsonã. Cõstrui ṽo transitiue est ꝑtinere ad diuersas ꝑsonas: vel tanq̃ ad diuersas. Itẽ scias ꝙ in oĩ reciꝑꝛoca ɔstructione ṽbũ cũ sequẽti obliquo cõstruit̃ trãsitiue: vt ego diligo me. sed q2 verbũ ostdit̃ ꝑtinere ad eãdẽ ꝑsonã secũ est reciꝑꝛo/ca: ⁊ est ibi trãsitio actus vel passionis sed nõ est ibi transi/tio ꝑsonaꝝ: ⁊ ita reciꝑꝛoca cõstructio tenet mediũ inter trã/sitiuã ⁊ intransitiuã. vñ oĩs cõstructio reciꝑꝛoca põt dici trã/sitiua actus: lꝫ ibi sit intrãsitio ꝑsonaꝝ: sed largo modo. Itẽ cũ tñ sit vnũ ꝓnomẽ reciꝑꝛocũ. s. sui cõsueuit q̃ri an ista cõ/structio. Ego diligo me. sit iudicãda reciꝑꝛoca. Ad h̄ dico ꝙ q̃uis sit vnũ ꝓnomẽ reciꝑꝛocum tñ. s. sui sibi se a se: tñ iste debent dici reciꝑꝛoce cõstructiões. s. diligo me: diligis te: nõ virtute ꝓnoĩs vel ṽbi reciꝑꝛoci ibi positi: sꝫ ex natu/ra ꝓnoĩs vel verbi sĩl. nã verbũ ⁊ ꝓnomẽ ꝑtinẽt ad eãdeꝫ

psonā. Uolo ēt h te scire ꝙ orō ↄstructio locutio differūt cū vnū nō recipiat spēs alterius. Nā locutio diuidit i tres spēs: qꝛ locutionū alia de pñti vt lego virgiliū. alia de pto vt legi: alia de futuro: vt legā. Itē locutionū alia affirmatiua alia negatiua. Cōstructio vō diuidit in q̄tuor spēs vt dixi. s. in itrāsitiuā trāsitiuā reciprocā ꝛ retrāsitiuā. Oratio āt diuidit in qnq; spēs vt dicā in qnta pte in orō. Postq̄ de ↄstructiōe ꝛ suis spēb⁹ vidim⁹: ꝛ de eius ptib⁹ videamus.

De supposito ꝛ apposito

f Cias ergo ꝙ ptes ↄstructiōis sūt due. s. suppositū ꝛ appositū. Suppositū est illud de quo loq̄mur: ꝛ dicit in dialectica subiectū. Appositū est illud qd̄ de altero dicit. ꝛ appellat in dialectica pdicatū. Et scias ꝙ q̄cq̄d pcedit verbū pncipale vel intelligit pcedere est suppositū. Uerbū vero pncipale cū toto illo qd̄ seq̄tur est appositū: excepto sū ꝛ es est in pñti tpe indicatiui mōi. qd̄ sm̄ quosdā q̄ñ ponit inter adiectiuū ꝛ substātiuū: vt petrus est albus ē mera copula: ꝛ ad neutrā ptē tēdit. Hic ēt nota ꝙ si vnū verbū ponit in orōne: illud est pncipale. Si duo vel plā copulata p copulatiuā cōiunctionē vel disiunctiuā: illa verba sūt equalr̄ pncipalia: vt petr⁹ legit ꝛ disputat. ioānes legit ꝛ scribit. Uerbū vero relatiui nō pōt eē pncipale: ꝛ ponit h relatiuū q̄ in eadē pte orōnis cū añcedēte cū eo qd̄ in ↄstructiōe ponitur respcū illius: vt petrus q̄ est studēs bononie disputat: h disputat solū ē appositū. Hoc tñ fallit q̄ñ q̄ exponitur p ↄiūctionē adiectiuā ꝛ relatiuū p pnomē vt iste est dignus q̄ regat ipiū i. iste ē dignus vt ipse regat impiū: vel vbi fit suppletio verbi. vt vos nō estis q̄ loq̄mini. i. loq̄ntes. Scias ēt ꝙ cū dicitur Si hō currit hō mouetur: hō currit est añcedēs: hō mouetur ē cōsequēs. Nā añcedēs est ps illa q̄ postponitur siue imediate seq̄tur hanc cōiunctionē si. Cōsequēs aūt est illa ps q̄ postponitur siue mediate sequitur hanc coniunctionem si. sed hoc magis ad dialecticum spectat.

De supposito verbi psonalis nunc videamus.

f Cias ergo ꝙ nomē substātiuū aliq̄ñ supponit p se: vt hō currit vel cū sua determinatione: vt hō albus currit. Silr̄ supponit nomē adiectiuū substātiue positum: vt albū currit. i. alba res. Itē pnomē: vt ego curro: tu curris: ille currit. Itē pticipiū vt legēs pficio. Itē verbū infinitiui mōi positū noialr̄ aliq̄ñ p se vt legere est bonū. aliq̄ñ cū adiūcto: vt amare deuz est bonū: ꝛ me ire ad ecclīaz est verū: qꝛ h totū me ire ad ecclesiā supponit huic verbo est loco vnius nti. Silr̄ supponit subiūctiuū verbū vel indicatiuū pposito noīe vel aduerbio infinito vt q̄s currit scit a me. vbi fit sortes ignorat a me. Silr̄ orō sūpta p indicatiuū verbū vel subiūctiuū supponit pposita hac cōiūctiōe ꝙ: vt ꝙ tu legis est verū: vel ꝙ tu legis placꝫ mihi. Itē suppōit aduerbiū positū noialr̄: vt diu est ꝙ ego veni. i. diutinū tps. Et scias ꝙ suppositū verbi psonalis dꝫ cōcordare cū eo in tribus. s. in psona: in numero: ꝛ hītudine nti. Ex quo pꝫ ꝙ male dicit Petri currit: qꝛ lꝫ petri cōcordat cū verbo in psona ꝛ numero: tñ discordat secū in hītudine nti cū sit casus gti. Nota ēt ꝙ in verbis tertie psone intelligit ntūs tribus modis: q̄ñq; vi certe sīgatiōis: vt in verbis excepte actiōis. q̄ñq; vi relatiōis: vt q̄ legit disputat: q̄ñq; vi pcedentis orōnis vt sortes legit ꝛ disputat. In verbis aūt pme ꝛ scd̄e psone intelligit ntūs certus ꝛ determinatus. vñ nō egent pnoīe ibi posito ad suppositionē nisi cā discretiōis vel significātie: vt ego sū lux mundi. ꝛ tu puer pph̄a altissimi vocaberis. Uide in narratio. Sꝫ verba tertie psone hñ indigēt: vt sortes currit: nisi i pdictis casib⁹. verba tñ tertie psone si ponāt absq; ntō nō reddūt locutionē incōgruā sꝫ impfectā. Uolo ēt te scire ꝙ ntūs tertie psone pt iūgi cū vbo pme vel scd̄e psone ex pte suppositi in q̄tuor locis absq; pnoīe ibi posito sic dicaꝫ in quarta parte in tractatu de allothecta. in ca. de euocatione. Itē aīaduerte ꝙ noīa q̄ geminantur: vt q̄sq̄s: ꝛ q̄ recipiunt cūq;: vt q̄cūq;: habent vim duoꝝ casuū: ꝛ ponēda sūt in eodem casu in quo ponitur relatiuū facta explicatione: sicut dicā in quinta parte in quisquis.

De supposito vbi impsonalis amodo videamus.

f Cias ergo ꝙ verbis impsonalibus fit suppositio p obliquū casū. Impsonaliū āt vboꝝ alia sūt actiue vocis alia passiue. vt placꝫ ꝛ currit. Inter q̄ oñe sūt h. qꝛ ipsonalia actiue vocis pñt cōstrui cū īfinitiuis verboꝝ: vt placꝫ mihi legere: sꝫ ipersonalia passiue vocis nō. vñ male dicit A me desideratur legere. Itē ipersonalia passiue vocis sūt absoluta ꝛ intransi- 42
tiua: sed ipersonalia actiue vocis pñt esse trāsitiua: vt penitet me peti. Itē ipersonalia actiue vocis regunt ante se eosdē casus quos regūt sua personalia post: vt mihi placꝫ: sꝫ ipsonalia passiue vocis nō regūt eosdē casus quos sua verba psonalia. vnde male dr̄. A me legit virgiliū: lꝫ bene dicat. Ego legi vgiliū: qꝛ a me legit eq̄pollet huic Ego lego. Sꝫ iste nō equipollēt. Ego lego virgiliū. ꝛ A me legit virgiliū: si addat actūs. Nota ꝙ cū dicit A me currit: pt duobus modis suppositū assignari. Est eni suppositū rei exercētis ꝛ rei exercite. Suppositū rei exercite est res verbi. i. cursus q̄ intelligit p verbū: ꝛ sm̄ hoc verbū illud cōstruit cū ablr̄o trāsitiue. Et dꝫ sic exponi A me currit. i. cursus agit a me. Suppositū vō rei exercētis est res ablti: ꝛ sꝫ h ablr̄us supponit. ꝛ cōstruit cū verbo intransitiue. Et dꝫ sic exponi. A me currit. i. ego curo. A q̄b⁹ aūt verbis descēdāt verba ipersonalia: ꝛ de eoꝝ cōstructōe dixi supra vbi egi de vbis ipersonalibus. Uerba aūt ipersonalia q̄ cōstruunt cū gtis sūt duo. s. interest ꝛ refert. sic dicā in qnta parte in interest. Hoc ēt verbū ipersonale venit q̄ñq; regit gtm̄: vt dicaꝫ in venio venis. Uerba aūt ipersonalia q̄ ↄstruūt cū dtis sūt ista: placet libꝫ licꝫ lꝫ vacat euenit ↄtigit accidit expedit vt mihi placꝫ. iste dtūs mihi supponit illi vbo placꝫ: ꝛ ↄstruit secū itrāsitiue. Eodē mō hñ dr̄ Mihi placꝫ me legē: ꝛ placꝫ me legere. Uerba ipersonalia q̄ cōstruunt cū actis q̄ñ iunguntur cū infinitiuis verboꝝ vt q̄dā volunt sūt ista. decet delectat iuuat opꝫ. Sꝫ quādo iūgunt absq; infinitiuo psonalia sūt: vt h decet me. Uerba ipersonalia q̄ cōstruuntur cū actis ꝛ gtis sunt ista q̄nq;. penitet tedet miseret piget ac pudet. sꝫ quādo ponunt cū infinitiuis req̄runt tñ actm̄ vt penitet me peccare: ꝛ nō adiungūtur cū infinitiuis nisi ipersonalr̄: qꝛ ille infinitiuus ponitur loco gti vt dicaꝫ in qnta parte i misereor. Scias ēt ꝙ sūt q̄dā verba ipersonalia nō simplr̄ sed ex adiūcto q̄ sequūt cōstructōes illoꝝ vboꝝ ipsonaliū q̄bus adiunguntur scꝫ incipit dꝫ solet desinit pōt: vt socratis incipit interesse legere: socrati incipit placere legere: socratē īcipit decere legere: socratē icipit penitere peccare: a socratē. incipit legi. Nota ꝙ h vbū est pōt eē ipersonale in q̄tuor locis: sicut dixi supra vbi egi de gerundijs.

De regimine.

o Eregimine āmodo videam⁹. Scias ḡ ꝙ regere est ↄferre dictiōi vt ponatur in tali vel in certo casu. Et scias ꝙ oēs partes orōnis regunt pter pp̄a noīa: ꝛ pter cōiūctiones ꝛ interiectiōes: vt q̄dā dicūt. Nos vero dicimus ꝙ oēs partes orōnis regūt pter cōiunctiōes ꝛ interiectiōes ꝛ pter q̄dā aduerbia. vnde cōcedimus ꝙ pp̄a noīa regūt. vnde bene dicitur Hō est humanitate: ꝛ socrates socritate: qꝛ pp̄ria noīa data sūt a pp̄ria q̄litate: ꝛ pnoīa regunt. Unde dicit Pris. Ego meoꝝ solus sū meus. i. ego solus ō nume ro meoꝝ sū liber. Silr̄ bene dr̄. Iste equus est me⁹ emptione: ꝛ ille est tuus donatiōe. Aduerbioꝝ q̄dā regunt ꝛ q̄dam nō regunt. Illa regūt q̄ possunt recipere duo extrema. i. verbū ante ꝛ casū post: vt vado vltra rhenū. vñ dn̄r ppōnes a Dona. a Pris. aduerbia. qꝛ possunt poni absq; casu. vt vado vltra. Silr̄ aduerbia cōparatiua regunt vt loquor melius platone: ꝛ superlatiua. vt diligo te maxie istoꝝ. Et ēt q̄dā aduerbia regūt ex nā partitōis: vt vbiq; terraꝝ. Cōiunctiōes vero nō regunt nec regere possunt qꝛ nō habēt certū finē. De interiectiōibus dicunt q̄daꝫ ꝙ regunt ex vi sue

ſigãtiõis: vt o ineffabilẽ vinũ. Alij vero dicunt ꝙ oĩs caſus iunctus interiectõi nõ regit: ⁊ h̃ puto verũ. Itẽ ſcias ꝙ nulla dictio regit ante ⁊ poſt niſi verbũ ⁊ gerũdiũ. Uolo ẽt te ſcire ꝙ oĩa caſualia q̃ copulant̃ reguntur ex eadẽ nã aut diuerſa: vt diligo ſocratẽ ⁊ platonẽ. Si enĩ iungant̃ imediate aut ptinẽt ad idẽ aut ad diuerſa ſi ptinẽt ad idẽ regũt̃ ex eadẽ nã vt hõ alb⁹: ſi ptinẽt ad diuerſa regũt̃ ex diuerſis naturis: vt ſũ maior platone vno cubitu. Platone igit̃ ex nã ꝯparatõis: vno cubitu ex vi determinatiõis excessus. Nota h̃ ꝙ regula tradita eſt a Priſ. Quẽcũqꝫ caſuꝫ regit ntĩus regit q̃libet eius obliquus: qḋ in multis vr̃ fallere. qꝛ bene dicit̃ Hoc eſt multũ vini. ſed male dicit̃ Loquor de multo vini. ſilr̃ bene dicit̃ Aliq̃d panis ẽ h̃: ſꝫ male dicit̃ Loquor de aliquo panis. Sꝫ h⁹ qõnis ſolutionẽ ponã in plus. Nota ꝙ quẽcũqꝫ caſum regit indicatiu⁹ eũdem regit ẽt q̃libet eius modus: gerũdiũ ſupinũ ⁊ pticipiũ qḋ ab eodẽ deſcendit. Sꝫ ꝯſueuit q̃ri an ntĩus poſſit regi a gerundio ſupino ⁊ pticipio? Et videt̃ ꝙ ſic: qꝛ ſicut bene dicit̃ Ego ſum miles ita bene dicit̃ Ego volo eſſe miles. venio cã fiendi miles: ſum futurus miles: vado factũ miles. Sed h⁹ qõnis ſolutionẽ ponã in q̃nta pte ĩ futurus. Nota cũ dico Habeo pudorẽ comedendi ſolus: iſte ntĩus ſolus euocat̃ ab h̃ verbo habeo mediãte h̃ gerũdio comedendi: ⁊ cõſtruit̃ cũ h̃ verbo habeo ꝑ regimẽ: cũ gerundio vero ꝑ determinationem Silr̃ ſi dico Habeo voluntatẽ eundi ſolus: ⁊ ita de cõſilibus dicas. Scias ẽt ꝙ eſt regimen actiuũ ⁊ paſſiuũ. Regimen actiuũ eſt hitudo dictionis regentis: ⁊ de h̃ regimine dicit Priſ. Quẽcũqꝫ caſum regit ntĩus eundem ⁊ q̃libet ei⁹ obliquus. Regimen paſſiuũ eſt hitudo dictõis q̃ regit̃. ⁊ d̃ h̃ regimine dicit Priſ. Ntĩus q̃ verbo adiũgitur imobilis caſibus ipe manet. h̃ enĩ nã ꝑ quã ntĩus regitur a verbo nõ mouet̃. i. nõ trãſit in obliquos ſuos: ſiue nõ accõmodat̃ obliq̃s ſuis: qꝛ videlꝫ ntĩus regitur intrãſitiue: oblíq̃ aũt trãſitiue. De hoc regimine ſingulorũ caſuũ ãmodo ſpeciales regulas per ordinem ſubiungamus: ⁊ pmo de nominatiuo

¶ De nominatiuo.

n

Ota ꝙ ẽt tres ſunt nti. ſ. ntĩus ſupponens. ntĩus apponẽs. ⁊ ntĩus exponẽs Ntĩus ſupponens eſt q̃ ſupponit verbo: vt petr⁹ currit. Apponens eſt q̃ ponit̃ poſt verbũ ſubſtãtiuũ: vt petrus eſt albus. Ntĩus exponẽs eſt ntĩus exponẽs verbũ: vt currit̃. i. curſus agit̃: iſte ntĩus curſus exponit h̃ verbũ currit̃. Et ſcias ꝙ ntĩus q̃ ſupponit ꝟbo tenet̃ cõcordare cũ eo in duobus accidẽtibus ſcꝫ in numero ⁊ ꝑſona Hoc aũt impediri põt q̃tuor modis q̃nqꝫ ꝑ euocationẽ: vt ego petrus curro. q̃nqꝫ ꝑ collectionẽ: vt pplꝰ currunt q̃nqꝫ ꝑ appoſitionẽ: vt ciuitas ꝟcelle eſt pulchra: q̃nqꝫ ꝑ cõceptionẽ: vt ego ⁊ petrus legim⁹. Ntĩus aũt apponẽs ſcꝫ q̃ ponit̃ poſt ꝟbũ ſubſtãtiuũ nõ tenet̃ cõcordare cũ ꝟbo in numero nec in ꝑſona. vñ bene dicit̃ Sũ hõ: ſum hoĩes. Ueruntamẽ aliquãdo cõcordat cũ ſeq̃nti ⁊ nõ cũ p̃cedẽti ꝑ ꝓleſim vel anaſtrophen eo ꝙ intelligit̃ ante: vt Rixe amãtiũ reintegratio eſt amoris: ſicut dicã cũ determinabo de allothecã in caplõ d̃ ꝓleſi. Itẽ ſcias ꝙ eſt copula ꝟbalis implicita ⁊ explicita Explicita eſt in ꝟbo ſuꝫ: ⁊ iõ põt recipere libere quẽcũqꝫ ntĩm ſcꝫ noĩs: vt ſuꝫ hõ: ꝓnoĩs: vt ſum iſte: pticipij vt ſum legens. In ceteris aũt ꝟbis eſt copula implicita. i. coartata ſub aliq̃ ſpãli ſigatiõe: vñ nõ pñt recipe qualẽcũqꝫ ntĩm niſi q̃ cõueniat ſigationi eorũ. vnde ꝟba vocatiua habent copulã coartatã ſub noĩatione: g̃ nõ recipiũt nomẽ: niſi qḋ determinet ipſaꝫ: vt vocor paulus: dicor martinus. Silr̃ ꝟba q̃ ptinẽt ad inceſſuꝫ req̃runt ntĩm q̃ determinet ipꝫ inceſſuꝫ vt incedo ſupinus. ⁊ incedo tardus Et ẽt ꝟba q̃ ptinẽt ad electionẽ req̃rũt ntĩm q̃ determinet illã electionẽ: vt eligor ep̃s: eligor poteſtas. Eodẽ mõ ꝟba q̃ ptinent ad ſeſſionem req̃runt ntĩm determinãtẽ ſeſſionẽ. vt ſedeo iudex: ⁊ ſedeo arbiter. Silr̃ ꝟba q̃ ptinent ad apparentiã req̃runt ntĩm determinanteꝫ apparẽtiã: vt videor bonus. appareo ſapiens. Et plus dico ꝙ oĩa ꝟba ꝑſonalia poſſunt recipe ntĩm participij a parte poſt: ſicut recipe ꝟbũ mediante cõiunctione vt lego ꝟgiliũ ſcribens. i. lego ꝟgiliũ ⁊ ſcribo. Dic etiã nota ꝙ ꝟbum ſubſtantiuũ nõ põt recipe ꝓnomen ex pte appoſiti niſi tertie ꝑſone ſicut volunt q̃daꝫ. Et ẽt Priſ. videt̃ hoc ſentire dicens. Nemo dicit Ego ſuꝫ ego vel tu: referẽs ad ꝓnomen ꝟbum ex parte poſt: qꝛ ꝓnomen ſig̃t ſubſtantiã: ⁊ ꝟbum ſubſtantiam: ⁊ ſic eſt geminata ibi ſubſtantia ⁊ geminata ſubſtãtia nihil ꝑfectũ ſig̃t: g̃ ꝓnomen nõ determinat ꝟbum ſubſtantiuũ: g̃ nihil eſt dictũ. Ego ſum ego: vel ego ſum tu. Alij dicũt cũ quibus ego ꝙ ꝟbum ſubſtãtiuum bene põt recipe primaꝫ ⁊ ſcḋam ⁊ tertiam ꝑſonam. vnde bene dicitur Ego ſum ego. ego ſum tu. ſicut bene dicitur Sortes eſt ſortes. ⁊ hoc eſt hoc. Sꝫ diſtinguũt ita. qꝛ illud ꝓnomen põt venire rõne ſubſtantie. ⁊ ſm hoc eſt ibi ſubſtantia geminata. vnde nihil eſt ibi ꝑfectũ: ⁊ ſic intellexit Priſ. Uel põt venire rõne qualitatis ad quaꝫ ptinet ex vi demõſtratõis. ⁊ ſm h̃ recte dicitur. Hec aũt opio põt cõfirmari per Priſci. dicentem ꝙ differentia eſt inter ꝟbum ſubſtantiuum ⁊ vocatiuũ: qꝛ ꝟbum ſubſtantiuuꝫ recipit ntĩm ꝓnoĩs ex pte poſt. ꝟbum ꝟo vocatiuum non. vnde bene dicitur Hoc eſt hoc: iſte eſt iſte. Ergo eadem congruitas q̃ eſt in tertia ꝑſona videtur ꝙ ſit in prima ⁊ ſcḋa. Iteꝫ Priſ. dat auctoritatẽ. Si tu eſſes hic: in qua demonſtratione intelligat̃ ego ⁊ birria: ſilr̃ dicitur eſt ego q̃ mecũ loquor Item dicimus ꝙ ꝟbum nõ tenetur cõcordare cum ſeq̃nti ntõ vt dixi ⁊ euocatio nõ ita eſt violenta ex parte poſt ſicut ex parte ante: vnde cõcedimus Ego ſum ille q̃ curro: ⁊ ego ſum ille qui currit. Uolo etiã te ſcire ꝙ ꝟbum ſubſtãtiuum hꝫ aliaꝫ nãm ex pte poſt q̃ꝫ alia ꝟba vt multi dicũt qꝛ cetera ꝟba non pñt recipere ntĩm ex parte ante ſcꝫ tertie ꝑſone abſqꝫ ꝓnoĩe ibi poſito. Noĩatiuũ dico noĩs ſubſtãtiui: ſꝫ ꝟbũ ſubſtantiuũ bñ põt: qꝛ nõ indiget ꝓnoĩe ⁊ h̃ vr̃ velle Priſ. qui dicit ꝙ in ceteris ꝟbis male dicitur. ſed in ꝟbo ſubſtantiuo bene dicit̃ vnde priſcianus curro male dicitur. ſed priſcianus ſum bene dicitur. Alij dicunt cum q̃bus ego ꝙ ꝟbum ſubſtantiuũ nõ hꝫ aliã nãꝫ añ ſe q̃ꝫ cetera ꝟba: vnde ſicut male dicit̃. Cicero accuſo ſine ꝓnoĩe ibi poſito. Ita male dicit̃ ſine ꝓnoĩe. Cicero ſuꝫ ſi ille ntĩus intelligatur ex pte añ. Ille enĩ ntĩus eſt tertie ꝑſone ⁊ euocatur ibi: nõ aũt a ꝓnoĩe euocatur: qꝛ nõ ẽ ibi ꝓnomẽ: neqꝫ a ꝟbo qꝛ dictio euocans dꝫ p̃cedere dictionẽ euocatã: ſi aũt intelligatur ex pte poſt: bene dicit̃ ⁊ euocatur ab illo ꝟbo ſum. qꝛ illa ꝟba ſubſtantiua ⁊ vocatiua euocãt ntĩm tertie ꝑſone: vt priſcianus ſum priſcianus vocor: qḋ cetera ꝟba nequaq̃ꝫ facere pñt. Nota ꝙ ntĩus in vi nti retentus ſꝑ req̃rit ꝟbũ poſitũ vel ſubintellectũ: vt petrus currit: ſubintelligi põt aliq̃ñ: ⁊ maxĩe ꝟbũ ſubſtantiuũ: vt polidorus ego. ſubauditur ſum: ⁊ q̃ mare q̃ terras oĩ ditione tenere pollicitus: ſubauditur es. ⁊ viſio Eſaie. ⁊ onus moab ſubaudit̃ eſt qꝛ ſenſus eſt h̃ eſt viſio Eſaie. ⁊ h̃ onus ſiue oppꝛeſſio quam vidit ꝓpħa Eſaias ſuꝑ moab: ⁊ ita de ꝯſilib⁹ dõꝫ eſt: ſed ſi ntĩus nõ ponitur in vi nti nõ req̃rit ꝟbum: vt aquile volãt ſublime. i. ſublimiter. Amodo de gtõ videamus.

¶ De genitiuo.

g

Enitiuus q̃nqꝫ regitur a noĩe. vt aſin⁹ ſocratis. q̃nqꝫ a ꝟbo vt miſereor ſocratis. ⁊ a pticipio. vt ſum miſertus ſocratis: ⁊ a ꝓnoĩe: vt ego meorũ ſolus ſum meus. ⁊ hoĩum h̃ eſt bonus. ille malus. q̃nqꝫ a ꝑpõne: ſed ꝑ Greciſ. i. ꝑ vſum grecorũ: vt tenus crurũ. i. in cruribus. ⁊ ab interiectione ſm quoſdã vt o miſere ſortis. ⁊ ab aduerbio vt vbiqꝫ terraꝝ. a cõiunctione ꝟo nunq̃ꝫ. Et ſciendum ꝙ gtĩus regit̃ ex ſex naturis vt patebit ſcꝫ ex nã poſſeſſionis: ex nã ꝟbalis ſigationis: ex nã partitionis: ex vi accidentis: ex vi cauſe mãlis ⁊ ex nã tranſitionis. Nota ꝙ g̃ oĩs dictio ſignificans rem ſuam vt poſſeſſam. i. que habetur. põt regere gtĩm denotantem reꝫ poſſidentẽ. i. que hꝫ ex nã poſſeſſionis: vt ſi dicam equus ſocratis. vnde ſm hoc nulluꝫ adiectiuum regit gtĩm ex iſta nã: niſi ponatur ſubſtantiue: vt bona iſtius ciuitatis

⁊ oēs ſcī ⁊ ſcē dei.i. quos deus hꝫ. Item nullum ꝟbum regit gtīn ex hac nā: niſi ſū es eſt. vt hec capa eſt ſortis. Scōꝫ ꝓdictā regulā oīa noīa formaꝝ regunt gtīn. vt albedo platonis. ⁊ ſapientia ſalomonis. Silr̄ noīa dignitatuꝫ ⁊ officioꝝ regunt gtīn ex nā poſſeſſionis: vt eṗs bononie: poteſtas mantue: capellanus ſancti martini. ⁊ ꝓpria noīa q̄ trahunt ad poſſeſſionē vt dau⁹ petri: ⁊ marcia catonis. Et ſilr̄ noīa ad aliq̄d dicta regūt gtīn ex hac nā: vt pater ſocratis filius platonis. Itē ſcias ꝙ ꝟbalia deſinētia in tor vel' in trix ſi deſcendant a ꝟbis tranſitiuis pn̄t regere gtīn deſignantē rem in quā tranſeat actus ꝟbi: vt tu es doctor petri q2 doces ipſum. Et ſi ꝟbuꝫ regit duos diuerſos caſus: ꝟbale ſilr̄ regit duos gtōs. vt ſum doctor tui grāmatice. Si aūt veniant a ꝟbis abſolutis abſolute ponunt. vt ſpiro ras rator. viuo uis ctor. niſi interueniat alia nā. vt curſor dn̄i pape. i. q̄ pertinet ad dn̄m papā. Regunt aūt iſta ꝟba gtīn ex vi ꝟbalis ſigationis ſm̄ quoſdaꝫ: ex eo ꝙ retinent ſigationē ſui ꝟbi. Sed aliter q2 ꝟba cū tpe: ſed hec ꝟbalia tū qualitate. ſed pōt dici ꝙ regunt gtīn ex nā poſſeſſionis. q2 pn̄t reduci ad poſſeſſionē vt ſi dicā. ſuꝫ doctor tui. i. tuus. ⁊ tu mei es doctor. i. meus. Et vbicūqꝫ eſt ꝙ gtūs reducit ad poſſeſſionē eſt ibi natura poſſeſſionis. Silr̄ ꝑticipia que veniunt a verbis tranſitiuis poſita noīalr̄ regunt gtīn ex vi ꝟbalis ſigationis: vel ex vi poſſeſſionis: vt ſum docēs grāmatice. i. doctor. ⁊ ſum doctus grāmatice. Item ad naturā poſſeſſionis partitiua etiaꝫ reducunt. q2 vbi eſt particio ibi eſt captio partis a ſuo toto: vt vnus iſtoꝝ currit. alter iſtoꝝ legit. vnde oīs pars eſt poſſeſſio totius. g̊ recte reducunt ad naturā poſſeſſionis. Regunt aūt gtīn ex natura partitionis oīa partitiua. vt aliqs. q̄dam. vnus. ⁊ alter Et ꝓnoīa demonſtratiua. vt ego meoꝝ meus ſum ſolus. ⁊ hoīuꝫ. h' eſt bonus ille malus. Et ſilr̄ q̄dā aduerbia localia. vt vbiqꝫ terraꝝ ⁊ vbiqꝫ locoꝝ. Itē dicimus ꝙ ſicut ꝓprium nomen q̄nqꝫ ponit poſſeſſiue: ita ponit partitiue. ſꝫ tū improprie. vnde ↄcedimus. hoīum ſortes eſt bonus plato eſt malus. proprium enim diſcretionē recipit a pluralitate ſicut Boetius quoꝝ baſilius regio miniſterio depulſus eſt. His itaqꝫ adiungunt oīa q̄ regunt gtīn ex nā preeminentie. q2 vbicūqꝫ eſt preeminētia ibi eſt aliqua ꝑtitio. vt dn̄s dominantiū ⁊ rex regū: virgo virginū ſcīs ſcōꝝ: canticum canticoꝝ. Nā oīa q̄ ſignificant rē in qua poſſit eſſe preeminentia regūt gtīn pluralis ſui ex hac natura. vt doctor doctoꝝ: ſeruus ſeruoꝝ. His adiungunt ſuplatiua q̄ regūt gtīn pluralē vel ſingularē noīs collectiui: vt ſum fortiſſimus romanoꝝ vel fortiſſimus romana gentis: hic eſt enim quedā partitio: q2 res ſuperlatiui eſt de numero reruꝫ gti: ⁊ ita eſt poſſeſſio. q2 oīs pars dicit poſſeſſio quātuꝫ ad ſuū totum. Silr̄ eſt ꝑeminētia: q2 res ſuplatiui ſemꝑ ſignatur cū quadaꝫ ꝑeminentia: vt ſum albiſſimus romanoꝝ. i. ſum vnus romanoꝝ ꝑeminens aliis in albedine. Nolo te etiam ignorare ꝙ noīa ad aliq̄d dicta vt ſupra tetigi regūt gtīn ex nā poſſeſſionis. Pn̄t aūt hmōi noīa ſubſtantiua q̄ dn̄r ad aliq̄d regere dtīn cū ꝟbo ſubſtantiuo. vn̄ bene dicit. ſum pater tibi. ſum ſeruus tibi qd̄ pōt intelligi duob⁹ modis. poſſeſſiue ⁊ acquiſitiue. Si poſſeſſiue talis eſt ſenſus. ſum pater tibi. i. ſum pater tuus. Si acq̄ſitiue talis eſt ſenſus ſum pater tibi. i. ad tuū cōmodū. Regit aūt vt q̄daꝫ dicunt iſte dtīs tibi de ly pater. ⁊ hoc nō hꝫ niſi cuꝫ hoc ꝟbo ſum es eſt. vnde male dicitur. pater petro currit. ſed bene dicit ſuꝫ pater petro. Nos ꝟo dicimus ꝙ regitur a ſum es eſt. ⁊ nō a noie ibi poſito: tamen conſtruit cū ly pater ꝑ determinationem cum ly eſt per regimen: ⁊ hoc poteſt videri. quia ꝟbum poteſt interponi vt dicatur: pater ſum tibi. ſed pater ſum tui male dicitur.

Iſo de gtō rei hn̄tis. videamus nunc ð gtō rei hn̄te. Scias g̊ ꝙ qn̄ ntūa deſignans rē hn̄tem ⁊ gtūs rem habitā iungunt. tunc ntūs regit illū gtīn ex vi accidentis ⁊ codē mō ablīn. vt ſi dicat equ⁹ albi coloris currit. ⁊ equ⁹ albo colore currit. i. equ⁹ habens albū colorē currit. Et ſciendum ꝙ nullū nomen niſi ſubſtantiuum regit gtīn ex hac natura. ⁊ nullum ꝟbum ꝑter ſuꝫ es eſt: vt deus eſt magne virtutis. i. habens magnaꝫ virtutē. Item propria nomina poſſunt regere genitiuum vel ablīn ex hac natura: q2 propria nomina bene poſſunt ſignare rem ſuā vt habentem. vnde Ouid. Acute vocis illator. i. illator habens acutaꝫ vocem. Et Hora. Fracto crure crudeles plane tollite clamat. i. planuꝫ habentē crus fractum. Item pronomina regunt ex iſta natura. vnde Boetius. Illa vultu placido meis q̄ſtionibus mota inquit. Illa 43
notat rem habentem. i. illa habens vultum placidū. Et ita proprium nomen ⁊ ꝓnomen regunt gtīn ⁊ ablīn ex vi accidentis: quia ſignificant rem ſuam vt habentem. Nota ꝙ quādo gtūs vel ablūs regitur ex vi accidentis: ſemper requiritur ibi adiectiuum vel aliquod nomen habens officiuꝫ adiectiui. qui oportet ꝙ accidens declaretur. vnde quāuis bene dicatur: equus albi coloris currit. tamen male dicitur: equus coloris currit. Hic tamen aduerte: quia inuenitur aliquando vnicus genitiuus. ita ꝙ nō eſt ibi adiectiuū vt turris fortitudinis. homo pacis. petra ſcandali. Et ideo notandū eſt ꝙ vnicus gtūs aliquando poteſt ſtare ſine adiectiuo ſcꝫ quando per ſe ſignificat laudem vel vituperiuꝫ: vt homo pacis. i. pacificus: turris fortitudinis h' ſignat laudem: petra ſcandali ſignat vituperium. i. petra in qua fuerunt homines ſcandalizati. i. offenſi. homo ſeditionis. i. homo ſeditioſus. Sed ſi per ſe genitiuus non ſignat laudem vel vituperium non poteſt ſtare ſine adiectio. vnde male dicitur: equus coloris currit. quia nō ſignat laudem vel vituperiū. Sed eſt dicenduꝫ. equus albi coloris currit. Et ſcias ꝙ lꝫ ablūs regat ex vi accidentis. ſicut gtūs vnicus: tn̄ ablūs nō pōt ſtare ꝑ ſe ſicut vnicus gtūs vt dicat hō pace ſicut hō pacis: petra ſcandalo: ſicut petra ſcandali. Et ratio eſt. quia ablūs non habet iſtam naturam proprie. imo cā habet ex quadam affinitate quam habet cum gtō. nam ablatiuus ſignificat cauſam: gtūs vero accidens: ⁊ ideo ablatiuus magis indiget auxilio adiectiui ad declarandum accidens q̄ꝫ indigeat genitiuus.

Oſtquā diximus de gtō rei hn̄tis: ⁊ de gtō rei hn̄te. nunc dicamus de gtō rei mālis. Nota g̊ ꝙ talis gtūs ꝓpe regit ab adiectiuis. Regit enī ab adiectiuo denotāte pauꝑtatē vel ſuū ↄ̄riū. vt hic eſt pauꝑ pecunie. ⁊ ille eſt diues auri. Et ab adiectiuo denotante felicitatē vel ſuuꝫ ↄ̄riū: vt ille eſt felix vel infelix animi: ⁊ ab adiectiuo denotante dignitatem vel ſuū ↄ̄riū: vt hic eſt dignus honoris. ⁊ iſte eſt indignus laudis. ⁊ ſicut cōſtruit cū gtō ita ēt cū ablīō: vt iſte eſt dignus auri vel auro: excepto ablīō gerundij. vnde male dicitur dignus honorādo. ſed dignus honorandi. bene dicitur. Silr̄ adiectiua q̄ ꝑtinent ad plenitudinem vel ſuum ↄ̄riuꝫ regūt gtīn ex vi cauſe mālis. vt plenus vini vel vacuus vini. cōſtruit ſilr̄ cū ablīō vt plenus vino vacuus vino. Poſſunt etiaꝫ hmōi noīa regere gtīn ⁊ ablīn mediante copulatiua coniunctione. vnde in euang. Iohnis. Uidimus eum plenū gratie ⁊ veritate. Item Eſai. xxv. ca. Oēs menſe replete ſūt vomitu ſordium: ⁊ illa q̄ ꝑtinent ad audaciā vel ad ſuum ↄ̄riū vt audax belli: timidus belli: ſed nō regunt ablīn. Et illa adiectiua q̄ poſſunt reduci ad ꝟbalem ſignificationem regunt gtīn ex eadem natura. vt certus ⁊ incertus: gnarus ⁊ egenus: vt certus ſum hui⁹ rei. i. ſcio hanc reꝫ: ſum incertus hui⁹ rei. i. dubito de hac re. ſuꝫ egenus panis. i. egeo pane. Sias ēt ꝙ gtūs q̄nqꝫ a ꝟbo ex vi cauſe mālis. vnde ꝟba ꝑtinentia ad redargutionem ſiue accuſationē vel ad ſuum ↄ̄riū habent regere gtīn ex vi cauſe mālis. vt redarguo te furti. ⁊ deprehendo te criminis arguo te iniuriaruꝫ: laudo te bonitatis. miror te iuſtitie. Et ſilr̄ conſtruunt cuꝫ ablatiuis vt miror te iuſtitia: laudo te ꝑudētia. Iteꝫ ꝟba que ꝑtinent ad emptionē vel venditionē valorē ⁊ eſtimationē regunt gtīn denotantē preciū ex vi cauſe materialis: vt quāti emiſti librum tuum: quāti vendiſti libruꝫ tuum.

quãti cõstitit liber tuus: quanti facis librum tuum. quanti
estimas: quanti dicis. Et cũ ablõ cõstruunt̃ ista vt quanto
emisti: quanto vendidisti: quanto estimas: quãto facis. Et
scias ꝙ auctores nũꝙ̃ ponunt ista verba nisi cũ gtõ deno-
tante preciũ indeterminatũ: vt quanti emisti librum tuum
⁊ cũ ablõ denotante preciũ determinatũ: vt emi librũ me-
um decez libris. Illa tñ que pertinent ad estimationẽ bene
cõstruunt̃ cum gtõ denotante preciũ determinatũ. vt facio
librũ meũ decem librarum. i. estimo. ⁊ estimo amicitiam tuaz
vnius oboli. De ↄstructione aũt huius verbi valeo vales
qñ precium denotat: dico ꝙ cõstruit̃ cũ gtõ denotante p̃-
cium indeterminatũ: vt in digesto Julianus ait. Fundũ tã-
ti valere quanti vendi põt. Cõstruit̃ silr̃ cũ actõ denotan-
te p̃ciũ determinatũ vel indeterminatũ. vt in Genesi. Ter-
ra quã postulas quadraginta siclos argenti facit. Cõstrui-
tur ẽt cũ ablõ. Et scias ꝙ ista duo v̾ba. s. moneo ⁊ memo-
ror cõstruunt̃ cum gtõ ⁊ actõ simul: vt moneo te iusticie. ⁊
memoror te lectionis: vel moneo cõstruit̃ cũ duobus accu-
satiuis simul vt moneo te iusticiã: qꝛ ptinet ad doctrinam
⁊ recordatõꝫ. Sed memini ⁊ memoror deponẽs nõ ↄstrui-
tur cũ gtõ ⁊ actõ simul sed diuisiꝫ. vt memini lectionis vel
memini lectionẽ. Ex nã transitionis aliqñ regit̃ gtĩs. qñ. s.
designat rem in quã transit actus verbi. vñ oĩa verba per-
tinentia ad recordationẽ vel obliuionẽ regunt gtĩ ex na-
tura transitionis: vt memini lectõis: recordor lectionis. obli-
uiscor lectionis recolo lectionis: ⁊ hec cõstruunt̃ cũ actõ ⁊
ablõ: q̃ silr̃ regunt gtĩ ex eadem nã verba q̃ ptinent ad in-
digentiã: vt careo panis. ⁊ h̾ cõstruunt̃ cũ ablõ. Itẽ mise-
reor misereris regit gtĩ ex eadeꝫ nã. vt misereor tui. regit
ẽt dtĩ. Silr̃ ista q̃tuor v̾ba regũt gtĩ ex nã trãsitiõis: absti-
neo: inuideo: desino: ↄsulo: vt abstineo irarum: desino q̃relarum:
inuideo tibi honoris vel honore: cõsulo tibi huius rei vel
hac re. vnde Ouid. Ad me peruenit consuluitq; mei.

¶ De datiuo.

d Atiuus p̃cipalr̃ regit̃ ex nã acq̃sitiõis ⁊ sm̃ h̾ noĩa q̃ ptinẽt ad cõmo-
dũ vel incõmodũ regũt dtĩ ex vi acq̃sitionis: vt
sum bonus tibi malus illi. Et verba q̃ pertinent ad cõmo-
dũ vel incõmodũ regũt dtĩ ex eadẽ nã: vt do tibi equum.
lego tibi agrũ. Et h̾ v̾bũ est plus facit. qꝛ regit duos diuer-
sos dtõs simul ex vi acq̃sitionis vt h̾ res est mihi cure. ⁊ h̾
est mihi honori: sed vnus dtĩs regit̃ ex vi acq̃sitionis acq̃-
rentis scꝫ mihi: alter scꝫ cure ex vi acq̃sitionis acq̃site. vnde
ibi est duplex acquisitio acq̃rens ⁊ acquisita. vnde nõ oꝫ in-
terponi copula. Et scias ꝙ nullũ aliud verbũ regit duos di-
uersos dtõs ex natura acq̃sitionis nisi sum es est: etiaꝫ si in-
ueniat̃ alicubi. Dicit tñ Pris. ꝙ vnus illorum ponit̃ aduerbia-
liter: vt in prudentio. Prosilit auxilio socijs. i. ad auxilian-
dũ. Sed põt queri: an omne verbũ regere potest datiuũ ex
natura acquisitionis. i. an habeat h̾ ex natura propria vel ĩ-
stitutiõe Dico ꝙ nõ. vñ male dicit̃: Hec vestis decet mihi
Itẽ nota ꝙ v̾ba impsonalia regunt dtĩ ex vi suorum psona-
liũ. sed sua psonalia regũt datiuũ ex vi acquisitiõis: vt hoc
placet mihi: g̃ ex eadẽ natura ⁊ sua impersonalia regũt da-
tiuũ. Regit̃ etiam dtĩs q̃nq; ex vi transitionis scꝫ qñ signi-
ficat rem in quam trãsit actus v̾bi vel passio: sed hoc facit
ꝓprie vel improprie. Proprie qñ ponitur ex vi sua. i. in vi
datiui: vt bñdico tibi ⁊ inuideo tibi: ⁊ tũc potest fieri diuer-
sa locutio: vt benedicor a te: ⁊ inuideor a te. Improprie qñ
nõ ponit̃ in vi sua. i. in vi ablatiui ⁊ p̃positionis. vt diligor
tibi, p a te. ⁊ inuideor tibi p a te. Q̃nq; aũt dtĩs regit̃ ex vi
correlatiui respcũs. vñ ista noĩa par ⁊ impar: silis ⁊ dissilis:
equalis ⁊ inequalis: regũt datiuũ ex vi correlatiui respect⁹
qꝛ est ibi intellectus correlatiuus: vt suꝫ par tibi. ergo tu mi-
hi: sum silis tibi: ergo tu mihi: ⁊ sic de singulis. Patet ergo
ex p̃dictis ꝙ dtĩs regit̃ ex tribus naturis scꝫ ex vi acq̃sitio-
nis ex vi trãsitionis ⁊ ex vi correlatiui respectus. Uolo ẽt
hic te scire ꝙ v̾ba p̃ceptiua q̃ cõstruunt̃ cũ dtõ sequente infi-
nitiuo: vt p̃cipio tibi legẽ. pñt ẽt ↄstrui cũ actõ: vt p̃cipio te
legere. Itẽ nota ꝙ qñ v̾bũ ↄstruit̃ cũ aliquo obliquo seq̃n-
te infinitiuo q̃ cõstruit̃ cũ silĩ obliquo. vt mihi placet serui-
re tibi: dubiũ est q̃s obliqu⁹ cui v̾bo reddat̃. Sꝫ meli⁹ est
ad pfectam cõstructionẽ ꝙ primus obliquus primo v̾bo
reddatur: vt vult Pris.

¶ De accusatiuo.

a Ccusatiuus regit̃ a noĩe adiectiuo p synedochẽ: qñ id qd̃
est partis attribuit̃ toti: vt hic est bonus animuꝫ
⁊ a noĩe gẽtili vel patrio: vt lõbardus genteꝫ ⁊ bononiẽsis
patriã. Et hoc nomen q̃s vel q̃ silr̃ regit actĩ p synedochẽ.
vñ Uirg. Qui genus vñ estis quo tenditis vñ venistis. Et
ex eadem nã v̾ba maxime passiua regũt actĩ: vt iste trun-
cat̃ caput. ⁊ neutra absoluta: vt hic dolet ventrẽ. Itẽ adie-
ctiua regũt actĩ p figurã que dicit̃ synthesis. i. coincidẽtia
videlicet qñ ponunt̃ loco participiorum vt iste est exosus bel-
la. i. exodiens: ⁊ p̃scius futura. i. p̃sciens. Nota ꝙ oĩs infini-
tiuus v̾bi psonalis regit actĩ ante se intransitiue ex vi co-
pule infinite: vt verũ est me amari: ⁊ verũ est me currere.
Sed h̾ nõ accidit vbiq;: qꝛ q̃nq; ipedit̃ ex adiuncto. vt vo-
lo esse bonus: vñ male dicit̃: volo me esse bonus: imo debꝫ
dici: volo me esse bonũ. sicut tangam in quinta pte in futu-
rus. De infinitiui cõstructione dixi supra vbi egi de gerun-
dijs. Silr̃ gerundiũ regit accusatiuũ ante se ex eadẽ natura
vt magistrũ legendũ est virgiliũ. De hoc tñ req̃re supra vbi
agit̃ de gerũdio. Ex nã trãsitionis q̃nq; regit̃ actũs a v̾bo
qñ designat rẽ in quã trãsit actus v̾bi. vñ sm̃ h̾ oĩa v̾ba
actiua regũt accusatiuũ: vt amo te. Et cõia qñ signt actõeꝫ:
vt criminor te. Et deponẽtia trãsitiua vt sequor te. Et neu-
tra trãsitiua: vt aro terrã: ⁊ bibo viuũ. Passiua ẽt regũt ac-
cusatiuũ ex nã trãsitõis qñ veniũt a v̾bis regẽtib⁹ duos di-
uersos actõs: vt doceor grãmaticã. induor tunicã. Quidã ẽt
itidẽ dicũt de v̾bis impsonalibus p̃dictorum v̾borum: vt a me
docet̃ grãmaticã. Silr̃ q̃dã v̾ba passiua regũt actũm: q̃uis
eorum actiua nõ regãt duos diuersos actõs: ⁊ h̾ fit q̃nq; p fi-
gurã q̃ dr̃ synedoche: vt iste trũcat̃ caput: ⁊ radit̃ barbã. Et
q̃dã sũt q̃ hñt actũ adiũctũ sue passioni: ⁊ ideo regũt actĩs
ex nã trãsitionis: vt pascor panẽ. i. pascẽdo comedo paneꝫ.
facior carnes. i. saciãdo comedo carnes: sed h̾ regũt gtĩ ⁊
ablatiuũ. Nota ꝙ sũt quedã v̾ba que regunt duos diuer-
sos actõs: sicut in pte cõtinẽt̃ his v̾sib⁹. Flagito posco pe-
to doceo rogo calceo celo. Induo succingo moneo simul
exuo iũgo. Instruo iungat̃ fine quo res falsificat̃. Et ẽt oĩa
q̃ sũt silia istis ⁊ q̃ ptinẽt ad doctrinã ⁊ dep̃cationẽ ⁊ obse-
crationẽ vt instruo te bonos mores: oro te multa obsecro
te h̾: obtestor te h̾. Regũt aũt p̃dicta v̾ba duos diuersos
actõs ex nã trãsitõis hac rõne qꝛ ptinẽt ad diuersos actus
nã q̃cũq; docet agit duo: agit ĩ discipulũ quẽ docet. ⁊ agit
in artẽ quã ondit: ⁊ iõ duos actõs regũt. sed qꝛ ille due trã-
sitiões sũt nãrum diuersarum nõ debẽt copulari. qꝛ vna trãsitio
est depẽdẽs. alia est pficiẽs. Quidã tñ dicũt ꝙ p̃mus regit̃
ex nã trãsitõis: alius ex vi cause mãlis. Itẽ scias ꝙ q̃nq; re-
git̃ actũs a v̾bo ex nã trãsitiõis sꝫ min⁹ ꝓprie: vt hic ardet
quãdã. i. ardẽter amat: ⁊ h̾ horret te. i. horrẽdo formidat: ⁊
h̾ lectio latet te. i. ignorat̃ a te: vel tu ignoras ipaꝫ. ⁊ qꝛ nõ re-
gũt ꝓpe actũꝫ: iõ nõ põt inde fieri ↄuersa locutio. Itẽ regit̃
actũs a p̃põne trãsitiue: vt vado ad vrbẽ ⁊ ab aduerbijs q̃
p̃põnes dicunt̃ a Donato: vt sum infra: citra: intra: extra: su-
pra: vt vado vltra renũ. Q̃nq; ab interiectione sm̃ quosdã
vt o admirabilẽ virũ. Alij volunt ꝙ regunt̃ a v̾bo subin-
tellecto: vt dico o admirabilem virũ. Nos v̾o dicimus ꝙ
oĩs casus q̃ ponitur cũ interiectiõe nõ regit̃. Ex vi acquisi-
tionis actũs quãdoq; regit̃ sicut dtũs: qd̃ est mirũ: vt h̾ ve-
stis decet te. i. cõuenit tibi. Ex vi cause etiam regit̃ aliquã-
do actũs: vt vituperor insipientẽ. i. vituperor qꝛ sum insi-
piens. Habemus ergo ꝙ actũs regit̃ sex modis: per syne-
dochen: per synthesim: ex vi copule infinite ex natura tran-
sitionis ex vi acquisitionis: ⁊ ex vi cause. Uolo etiam te h̾
scire ꝙ mitto ⁊ destino: ⁊ v̾ba que ad missionem pertinẽs

recipiūt post se actūm: ⁊ si ille actūs designat rē rōnalē reci piunt aliu₃ actūm mediante ꝑpōne ad vt mitto nūciū meū ad te. Si eni actūs ille ꝗ a vbo regit notat aliā rē ꝙ rōnalē: tūc vbū non recipit aliū actūm. sed dtūm: vt mitto tibi centū solidos: ⁊ mitto tibi equū. Qδ iō ↄtingit: qꝛ res rōnalis nō est alicui acqsibilis. sed mittit ad locū: ⁊ iō ponit cu₃ actō ⁊ ꝑpōne ꝗ sigt localē circūstātiā vt ad locū: ꝙ ꝛis ſueniat instātia: vt lectio epl'e bti Pauli apli ad galathas. Qδ pōt fieri: qꝛ ibi ꝗdā ꝑnonio directio denotatur ꝙ actūm aptius fieri cōsueuit. Pōt ēt ḡri de illo qδ dicit in euange. Luce. Sicut locutus est ad patres nostros abraā ⁊ semini eius: qꝛ videtur ꝙ actūs copularetur dtō: sed h̄ declarabitur in quinta parte in loquor.

De vocatiuo.

Ocatiuus regit a vbo: vt ꝗdā dicūt qꝛ sic ntūs tenet ↄcordare cū vbo in nūero ⁊ ꝑsona: ita vtūs tenet vñ sic illa bō legit est ↄgrua: boies legit est icōgrua: ita ⁊ i vtō: bō lege est ↄgrua: boies lege est incōgrua. S₃ ad h̄ pōt dici ꝙ ista ↄstructio boies lege nō est incōgrua pp discordantia₃ vtī ⁊ vbi. s₃ qꝛ directio smōis facta ad plēs reqrebat vbū plale poni in ↄstructiōe: vt boies legite. vñ h̄ est incōgrua lege vgilium: facta directione sermonis ad plures. Alij dicunt ꝙ regitur ab aduerbio: qꝛ regere est conferre dictionē dictioni vt ponat in tali casu: sed aduerbiū confert vtō vt in tali casu ponat: vt o petre: o ioānes: ergo aduerbiū regit ipsum vtūm. Sed ad hoc potest dici ꝙ illud aduerbiū vocandi nō confert alicui dictioni ꝙ ponat in tali casu s₃ vtō: qꝛ sufficienter ponit sine illo. Alij dicūt cū quibus ego ꝙ vtūs ponit absolute. i. sine regimine: qꝛ nō indiget vbo scōe ꝑsone: nec aduerbio vocandi. Potest enim stare sine vtroqꝫ teste Pris. ꝗ dicit. Appollonius scribit vgilium. h̄ enim nō est vbum scōe personę: nec aduerbium vocandi. Dicimus ḡ ꝙ ntūs ⁊ vtūs in hoc ↄueniunt. s₃ quia ambo sunt intransitiui: ⁊ ↄsidunt ad idē ptinere. sed differūt in h̄ qꝛ ntūs nō ponit absolute. i. sine regimine. imo semp regit a vbo posito vel subintellecto. Vtūs vo ponit absolute ⁊ potest indifferenter poni cum pma ⁊ secunda ⁊ tertia persona verbi vnde bene dicitur: lego virgili: legis virgili: legit aliquis virgili.

De ablatiuo.

Blatiuus regit ex vi accidentis sicut ⁊ gtūs: vt equus albo colore currit sicut dicimus. equus albi coloris currit. Et ex eadē nā sum ea est regit ablūm ⁊ nullū aliud vbu₃ vt hic est magna vtute vel prudentia: sicut iste est magne vtutis vel prudentie. Regit ēt ablūs ex vi cause formalis ⁊ sm h̄ oīa adiectiua pñt regere ablūm denotātē formam sui: vt albus albedine: ⁊ colozatus colore currit: ⁊ grāmaticus grāmatica. Itē noīa substātiua pñt regere ablūm ex eadē nā: vt bō būanitate. Itē ꝑpa noia: vt socrates socratitate: vel ꝑpa q̄litate. Noīa aūt syncathegoreumatica. i. con significatiua: nō pñt regere tales ablūs: qꝛ nihil ꝑ se certū signant vt qlibet ⁊ nullus. Oīa aūt vba pñt regere ablūm ex vi cause formalis. vt amo te amatiōe. Ex vi ēt cōparationis qncꝫ regit ablūs qñ. s. sigt rē ad quā fit collatio: vt sū maior platone. Et cōparatiua pñt recipere similē casu₃ mediante ꝙ: vt sum fortior ꝙ plato. de h̄ dixi supra vbi egi d cōparatiuo noīe. S₃ si alia cōparatio ibi fuerit: ↄs ꝙ sequatur alius ablatiuus: vt su₃ magis fortior platone cicerone. Item hoc vbu₃ malo regit ablūm ex eadē natura: vt malo panē vino. i. magis volo. Item ista duo vba praefero ꝑsto: possunt regere ablatiuū ex eadem natura: vt praefero vinū panē. i. magis volo ⁊ hoc praestat illo. i. melius est. Regitur etiā ablūs ex natura trāsitionis. ⁊ hoc fit duobus modis. Qncꝫ mediante ꝑpositione sicut in oībus verbis passiuis cōtingit vel habentibus vim passiuā: vt amo᷑ a te: vapulo a te. Qncꝫ sine ꝑpositione: vt careo pane: ⁊ gaudeo societate tua ⁊ alia similia que construunt cum ablatiuo ex natura transitōis. Hic tamen aduerte: qꝛ si ablatiuus denotat causam materialem: vel alias preter efficientem nō ↄs poni cū ꝑpōne. vñ male dicit: spolior a ꝑbenda: sicut supra dixi vbi egi de vbis impersonalib᷒. Ex quadruplici ēt cā ablūs regi pōt. Namaliqñ ex vi cause mālis regit. vt isti pugnant ferro: aliqñ ex vi cause formalis: vt diligo te puro corde. Aliqñ ex vi cāe finalis: vt ieiuno cā bñdi vita₃ eternā. Qncꝫ ex vi cāe efficientis: vt scia crescit studio. i. studiū est cā q̄re scia crescit. Qncꝫ ablūs sigt duas cās accidentales s₃ localē: vt bellū gerit toto orbe. ⁊ tpalē vt audiui dialeticā triēnio. Ex dictis p₃ ꝙ ablūs regit nouem modis: ex 44
vi accidentis: ex vi cāe formalis: ex vi cōparationis: ex nā trāsitionis: ex vi cause mālis: ex vi cause finalis: ex vi cause efficientis. qncꝫ aūt notat locū: qncꝫ tps. Nota ꝙ ꝗdā dicūt ꝙ ablatiui qui notant ↄsequētiā. i. cōpationē vnius actus ad alterū regunt: sed nō nisi a vbo vel participio: qꝛ nulla pars orōnis ↄsigt tps nisi vbū ⁊ pticipiū. ⁊ rō est s₃ eos qꝛ tales ablatiui nō pñt stare per se: quia dependent a vbo ergo vbū regit illos. Oēs enim obliqui sunt dependentes: ergo non ponunt absolute. i. sine regimine. Alij dicunt ꝙ pdicti ablatiui nō regunt sed absolute ponunt: vt proficio te docēte. ⁊ pado curente sedeo. ⁊ h̄ opio est cō de regulis aūt quas ꝗdā fugitiuas appellāt dixi supra vbi egi de aduerbijs. Multa ptinentia ad cōstructionē ⁊ regimen posui supra in tractatu de speciebus nominum: ⁊ ponam in quarta parte in tractatu de allotheca. Hec de ethymologia ⁊ diasyntastica sufficiant.

Quarta pars de vitiis ⁊ figuris incipit.

Ostquam in precedentibus terminauimus de tribus partibus huius operis scilicet orthographia prosodia. ⁊ etymologia: vbi etiam de diasyntastica aliqua miscuimus. Nunc de quarta parte scilicet de figuris videamus. Sed quia vnum oppositum per aliud cognoscitur. ideo pmo de vitijs annexis barbarismo ⁊ soleocismo dicemus: deinde de figuris. Na₃ de barbarismo ⁊ soleocismo in suo loco tractabimus in quinta parte Sed ea ḡ ꝙ vitia annexa barbarismo ⁊ soleocismo sm Dona. sūt decē s₃ acirologia. cacephaton. vel cathophonia. pleonasmos. perisologia. macrologia. tantologia. eclipsis. tapinosis. cathesyntheton. amphibologia.

De vitijs annexis.

Cirologia est impropria dictio vt h̄. Hūc ego si potui tm̄ spera re dolorē. sperare eni dixit ꝑ timere. Et dicit ab a qδ ē sine ⁊ ciros qδ est man᷒: ⁊ logos qδ smo inde acirologia. i smo qδ nō est in manib᷒. i. in vsu. ea eni dr ad manū hri ꝗ sūt vsitata. vel acirologia dr ab a qδ est sine ⁊ ciro qδ est sanctio. ⁊ logos qδ est smo: inde acirologia ꝗsi sermo infancitus. qꝛ non formatur aliqua regula artis.

Ccephaton est obscena enūciatio vel in ↄposita dictiōe vel in vno vbo. vt nūcꝫ cū nauib᷒ equat: ⁊ arruge aureo pamphile. Et dr a cacos qδ est malus vel turpe: ⁊ phonos qδ ē son᷒: ꝗsi malus siue turpis sonus: vel dr a cacos turpis: ⁊ phasis enūciatio: ꝗsi turpis vbi enūciatio. vel dr cacephatō a cacos qδ ē malū: ⁊ phatos positio. vel phonos qδ est sonus. ⁊ teneo ꝗsi mala positio. vel malū sonu₃ tenens. Obscena. i. turpis enunciatio dr cacephatō: ⁊ fit vel in cōposita aliq̄ dictiōe ⁊ in ↄtextu partiū: vt nūcꝫ cū nauibus equat. h̄ enim est obscena enūciatio sm quod sit inter duas ptes orōnis s₃ nūcꝫ: ⁊ cū: vel vt alij volūt inter cū ⁊ natibus. Nā ꝑpositio cū sequente n lrā: insolentē ⁊ obscenū reddit sonu₃: qꝛ vt Pris. ait: m in extremitate dictionu₃ obscure sonat. ⁊ n lrā inter asperas consonantes reputatur vt Martia. ostēdit. Vtriuscꝫ ergo continuitate propter obscurum sonū lre m: ⁊ asperitate₃ lre n cacephaton genera

tur. Propter hāc eām nō dicim⁹ cū nobis sed nobiscū. vel
in vno verbo. vt arrige aures pamphile. h̄ exēpliū ex Terē
tio sumit. hac aūt lr̄a r geminata: asperitas in eo qd̄ est ar
rige cacephatō efficit. Nec solū in his cacephatō in sup̄fi
cie cōstructiōis cernit. s̄ʒ in sensu turpitudo q̄dā inesse vide
tur. vn̄ Diomedes ait. Cacephatō est vitio cōpositiōis inc
recūda suspitio vt arrige aures pamphile. Nimirū callide
significans pamphilū fuisse libidinosum. vn̄ ⁊ suo noīe pā
philus q̄si ciuium amator interp̄tat̄ itaq̄ʒ p̄ rectas aures
errectū thalamū atq̄ʒ ad libidinem paratum eum habuisse
fīgt. Hec alio noīe dicit̄ cacophonia. ⁊ ōtriatur ei euphonia
vt infra dicā. Cacophonia aūt est turpis sonus: vel turpis
fatus. ⁊ componitur a cacos turpe ⁊ phonos sonus: inde
cacophonicus ca cum. i. male sonans.

p **Leonasmos** s̄ʒ Dona. est adiectio
v̄bi sup̄uacua ad ple
nā siḡationē: vt Sic ore locuta est. ⁊ auribus au
dite sidera celi. Poterat eni sufficere si dixisset sic locuta ē.
et si nō addidisset ore. Ore eni loq̄mur nō oculis vel aure.
Et scias q̄ qū dicit̄ niger coruus nō est ibi pleonasmos: s̄ʒ
epiteton Dicit̄ aūt pleonasmos a pleos qd̄ est plenitudo. ⁊
onoma qd̄ est nomē: inde pleonasmos. i. plenitudo vel su
p̄abundantia noīs vel dicit̄ a pleo greco qd̄ est sup̄fluuʒ ⁊
auaritia: ⁊ onoma qd̄ ē nomē q̄si sup̄fluitas auaritie noīs
q̄ꝛ sicut auarus plus querit q̄ʒ sibi sufficiat: sic pleonasmos
plures dictiones addit q̄ʒ sensus exigit.

p **Erisologia** est sup̄uacua v̄boꝝ adie
ctio sine vlla vi reruʒ: vt
Ibāt q̄ poterāt: quo nō poterāt ibi stabāt. Suffi
ciebat. n. dicere: ibāt quo poterant. Nullus. n. ignorat q̄ q̄
vadit in eā p̄tē vadit in quā facultas eundi suppetit: in eaʒ
p̄tē nō vadit in quā facultas eūdi nō suppetit: ⁊ iō illud qd̄
addit̄: ⁊ quo nō poterāt ibi stabāt. sup̄fluū est oīno. ⁊ dicit̄
a peri qd̄ est circū. ⁊ logos qd̄ est s̄mo vel rō: īde p̄isologia
. i. adiectio v̄boꝝ p̄limoꝝ sup̄uacua. vt viuat rubē ⁊ nō mo
riat̄: qū nō sit aliud viuere q̄ʒ nō mori. vel dicit̄ a perisos
qd̄ est sup̄fluū: ⁊ logos qd̄ est sermo: inde perisologia. i. su
p̄fluus sermo. Et scias q̄ pleonasmos adiectionem vnius
v̄bi. Perisologia aūt plurimoꝝ v̄boruʒ. Macrologia vero
longas s̄nias ⁊ res non necessarias comp̄hendit.

m **Acrologia** est lōga s̄nia res nec̄ari
as cōp̄hendēs: vt Lega
ti nō ip̄etrata pace: retro vn̄ venerāt domū reuer
si sūt. hec s̄nia apud Luciliū reperit̄. Distat aūt inter periso
logiā ⁊ macrologiā q̄ꝛ perisologia oīno sup̄uacua accumu
lat v̄ba: nō idē agēte s̄nia. Macrologia v̄o l̄ʒ nō nec̄aria cō
p̄hendat: tn̄ nō oīno sup̄uacua v̄ba interserere videt̄. Po
terat eni fieri vt legati nō ip̄etrata pace reuertentes. nec do
mū retro vn̄ venerūt reuerterent̄: sed ad alias p̄pe p̄tes re
grederent̄. iōq̄ʒ appositū est: retro vnde venerant domū. ⁊
dicit̄ macrologia a macros qd̄ est longū. ⁊ logos quod est
sermo. quasi longus sermo vel oratio.

t **Antologia** ē vitiosa repetitio eiusdē
dictiōis. vt egomet ipse:
sufficiebat eni dicere: egomet: vel egoipse. ⁊ dicit̄ a
tātos qd̄ ē vacuū vel iteꝝ. ⁊ logos sermo. q̄si eiusdē vacu⁹
vel iteratus sermo. eiusdē dico. saltē q̄ātū ad intellectum.

e **Clipsis** est defectus q̄dē nec̄arie locutio
nis quē desiderat p̄cisa s̄nia vt h̄
saciide. Est eni defectus hui⁹ v̄bi loq̄bat̄. Itē ne
q̄ʒ ab oriente neq̄ʒ ab occidente: neq̄ʒ a desertis mōtib⁹. sup
ple via pʒ fugiendi. Iste aūt defectus fit cā vitande p̄lixita
tis: vt enim longa s̄nia fastidiū suscitat: sic breuitas sermo
nis molestiā effudit. ⁊ dicit̄ ab e qd̄ est extra ⁊ clipsis qd̄ ē
lux. q̄ꝛ tunc extra lucem ponitur s̄nia. Nā eclipsis p̄prie qū
fit lune vel solis transumitur ad defectum dictionis. vel di
citur ab e qd̄ est extra. ⁊ clipso sas qd̄ est clepo pis. i. furari:
q̄ꝛ in eclipsi necessaria dictio dicitur furata: siue vt p̄prius
loquar sublata vide in suo loco de figura.

t **Apinosis** est hūilitas rei magne nō id
agēte. i. siḡante s̄nis qd̄ de
mōstrat. vt si mare vocet̄ gurges. vn̄ v̄sus. Tapi
nosiʒ facies dicat̄ si mare gurges. vt vult Dona. vel s̄m Isi.
qn̄ imēsitas diuina vilib⁹ reb⁹ ondit̄: vt ego sum pastor: ⁊
ego sū v̄mis. ⁊ d̄r a tapin qd̄ est hūilitas: vel a tapinos qd̄
est hūile. Dona. dic̄ Pelides stomacho cedere nescit. Peli
des dicit⁹ ē achilles a peleo p̄re Stomacū aūt posuit p̄ imē
sa ira vel fortitudine eius. Tāte q̄ppe audacie fuit vt nesci
ret cedere. i. locū dare hostib⁹ opponēs se p̄iculo intrepide.
Dū ḡ magna res hūili vocabulo noīat̄ tapinosis dici pōt.

c **Athesintheton** est vitiosa cō
positio dictio
nū. vt Versaq̄ʒ viuētiū terga fustigamus hasta.
vitiosa cōpositio est h̄: q̄ꝛ debuisset dicere: versaq̄ʒ hasta vi
uentiū fustigamus terga. dixit: versaq̄ʒ viuentiū. ⁊c̄. ⁊ h̄ ne
cessitate metri cogente factū est. Non eni iuxta rōnē metri
poterāt sibi copulari versa ⁊ asta. ⁊ d̄r a cacos qd̄ est malū
⁊ syn qd̄ est con. ⁊ thesis qd̄ est positio. inde cathesyntheto
idest mala ⁊ vitiosa dictionum compositio.

a **Amphibologia** ē ambiguitas
dictionis q̄ fit
aut p̄ acc̄m casuʒ: vt siquis dicat. Audio secutorē
rhetiariū superasse. Nā hic dubiū est vtrum secutor supe
rauerit rhetiariū: vel ecōuerso. Aut fit p̄ cōe verbū. vt siq̄s
dicat. Criminat̄ cato. Vadat̄ tullius. nec addat quem vel
a quo. Dubiū eniʒ est vtrū cato criminet̄ aliquē vel ab ali
quo criminetur: vel vtrū tullius trahat aliquē ad vadimo
niū: an ipse trahatur. vador verbū cōe est. i. cās ago. vel in
causas agor vades qui legaliter causas agunt. vadimoniū
locus in quo cause agunt̄. Aut fit p̄ distinctionem: vt Vidi
statuam aureā hastā tenentē. Hic dubiū est: vtrū statua sit
aurea vel hasta. Siquis hic vitare voluerit amphibologi
am: si illa statua fuit aurea distinguere debet hoc mō Vidi
statuā auream: deinde hastam. Si vero hasta fuerit aurea
ita distinguat Vidi statuā: deinde dicat auream hastam te
nentem. Et Etiam fit amphibologia per ononima. vt siq̄s
aciem dicat ⁊ nō addat oculoꝝ. aut exercitus: aut ferri Si
gnificat enim tria acies: vnde versus. Est acies oculi: ferri.
belliq̄ʒ caterua. Fit etiam vt dicit Dona. pluribus modis
amphibologia quos dinumerare ne longū sit: nō oportet.
⁊ dicitur amphibologia ab amphi qd̄ est dubiū: ⁊ bole qd̄
est s̄nia: q̄si dubia s̄nia. ⁊ cōtinet sub se eq̄uocationē. cōpo
sitionem. diuisionem. Amodo de figuris videamus.

¶ Tractatus de figuris.

f **Igurarū** tria sūt gn̄a: methaplasmus:
allotheca: trop⁹. P̄rio d̄ me
thaplasmo. Scd̄a d̄ scemate: siue allotheca s̄ʒ Do
na. Tertio d̄ tropo. Quarto de allotheca s̄ʒ Pris. videam⁹.

¶ De methaplasmo.

m **Etaplasmus** est trāsformatio q̄
dā recti solitiq̄ʒ ser
monis in alterā sp̄ēm: metri ornatus necessita
tisue cā. Dicitur autē methaplasmus a metha qd̄ est trans
⁊ plasma qd̄ est forma: inde methaplasmus. i. transforma
tio: q̄ꝛ littera vel syllaba vel eius accidentia de propria po
sitione in aliam speciem transformantur.

f Pecies methaplasmi s̄m Dona. sunt quatuorde
cim scʒ p̄thesis. epenthesis. paragoge. aferesis. syn
copa. apocopa. ectasis vel extesis. sistole. dieresis.
syneresis vel episynalimpha. eclipsis. antithesis. metathesis
Hic nota q̄ methaplasmus fit in dictione sicut barbaris
mus cuius vt dixi quatuordecī sūt sp̄ēs. ⁊ fit tripliciter. p̄
additionem. subtractionem. ⁊ transmutationem. Qum fit
per additionem habet tres sp̄ēs: s̄m principium. mediuʒ. ⁊
finē scʒ p̄thesim q̄ fit p̄ additioneʒ in p̄ncipio. epenthesim.
q̄ fit p̄ additionē in medio paragoge: q̄ fit p̄ additioneʒ ad
fineʒ. Item fit p̄ subtractioneʒ: ⁊ sic hʒ tres sp̄ēs contrarias
predictis tribus. Prima est aferesis subtractio a principio

dictionis prothesi contraria. Secunda est syncopa que est ablatio de medio dictionis epenthesi contraria. Tertia est apocopa abscisio de fine dictionis contraria paragoge: et sic habemus sex species. Item fit per transmutationem, et sic habet octo species vt patebit: et sic sunt quatuordecim species in vniuerso.

p **Rothesis** est appositio quedam ad principium dictionis litere vel syl. vt gnato pro nato. et tetulit pro tulit. sic enim dicebant antiqui. et dicitur a prthos et thesis. Nam vt dicit Hug. Thesis quod est positio componitur cum prthos quod est primum. et dicitur prothesis quasi prthothesis. i. prima positio littere vel syl. in principio dictionis: vel prothesis dicitur a pros quod est ad: et thesis quod est positio inde prothesis. i. appositio.

e **Penthesis** est appositio ad mediam dictionem littere vel syl. vt Reliquas danaum, pro reliquas. et Indupator pro imperator. Hec enim in metro heroico aliter stare non possunt. Hec a quibusdam dicitur epenthesis a quibusdam parenthesis. Et dicitur epenthesis ab epi quod est supra et thesis positio: inde epenthesis. i. suprapositio littere vel syl. in medio dictionis secundum Hu. vel dicitur ab epen quod est inter vel medium: et thesis positio quasi positio facta in medio. vel quasi interpositio. vnde Grecis. Significat epen medium quod monstrat epenthesis ipsa.

p **Aragoge** est appositio quedam in fine dictionis littere vel syl. vt magis pro magi. et potestur pro potest: et amariter pro amari. et potest contingere in syllabica adiectione: vt huiusce pro huius. Hanc alii pparalesim appellant. et dicitur a para quod est iuxta: et gogos ductio vel additio: quasi ductio vel additio facta circa finem dictionis

a **Feresis** est ablatio a principio dictionis contraria prothesi: vt temno pro contemno et mitte pro dimitte. Et dicitur a phares quod interpretatur diuisio. et a inde hec aferesis quasi a capite diuisio. i. subtractio littere vt syllabe in principio a naturali quantitate dictionis secundum Hu. et scribitur per f. vel ph. vel auferesis dicitur ab auferendo. et sic scribitur per au diphthongum. vide in fine.

f **Yncopa** est ablatio de media dictione littere aut syl. contraria epenthesi. vt audacter pro audaciter. et commorit pro commouerit. Et dicitur a syn quod est con: et copos quod est cesio: inde syncopa quasi commedio cesio: vel vt dicit Hu. Cope grece latine cesio dicitur. et componitur a syn quod est con: et dicitur syncopa. i. abstractio littere vel syl. de medio dictionis: quasi concisio. i. communis cesio. Illud enim quod est inter principium et finem commune est ipsis. Quando autem syncopa debet fieri in verbis et quando non supra dixi in tertia parte in preteritis tertie coniug. vbi determinaui de verbis desinentibus in eo.

a **Pocopa** est ablatio de fine dictionis littere vel syl. contraria paragoge. vt Achilli pro achillis: et morsi pro morsis: et fac pro face. Et dicitur ab apos quod est extra. et copos quod est cesio: inde apocopa quasi de fine cesura. vel secundum Hu. cope quod est cesio componitur cum apo quod est de et dicitur apocopa. i. decisio: quasi deorsum cesio. i. subtractio littere vel syl. de fine: inde apocopa pas pare.

e **Xtasis** est extensio syllabe contra naturam verbi vt Italiam fato profugus. cum italiam cor. prima syllaba dici debeat. que diastole a quibusdam dicitur Diastole autem dicitur a dia quod est diuisio vel diuidens et stolos quod est missio. quia cum dictio breuis vnum tempus habeat. mittit illam in duo tempora producendo. vel extasis est productio syl. naturaliter breuis: et interpretatur extensio. Et dicitur ab ex quod est extra: et stasis quod est status: quasi extra proprium statum positio. et dicitur extasis extensio syl. quia breuitas extenditur in longitudinem. Quidam dicunt extesis ab ex et thesis positio: quasi extra suam positionem. Extesis per e quidam dicunt. et est idem quod ab aliis dicitur extasis per a.

f **Istole** est correptio syl. naturaliter longa contraria extasi. quia sicut extasis produ. breuem syl. ita sistole cor. longam: vt aquosus orion: cum orion produce dici debeat in pe. et apud Catonem. Hoc vide ne rursus leuitatis crimen damnes. vltima enim huius verbi cor. qui sit secunde coniug. et produci debeat: vt vult magister. Bene. Uel potest dici secundum quosdam quod olim fuit tertie coniug. vido vidis. Et dicitur sistole vel sistola a syn quod est con: et stolos quod est missio: quia ibi duo tempora que syllaba longa habet mutantur in vnum tempus quod habet syllaba breuis. vel dicitur a syn quod est simul et stolos quod est curtatio. quasi simul curtatio. vel potest dici a syn quod est sine: et telon quod est longum: quasi sine sua propria longitudine. Hic nota quod sistole quandoque fit per liquescentiam sequentis littere: vt apud Hor. Regis opus sterilisque diu palus aptaque remis. Liquescit enim s vltima huius nominis palus in scansione metri. quod etiam fit apud Cato. Quod nosti factum non recte nolito silere. et ideo dirimo et disertus cor. primas que sunt naturaliter longe. quia dirimo componitur ex di et emo disertus ex di et aro. De hoc etiam dixi supra in prima parte vbi egi de s quomodo liquescit. 45

d **Ieresis** est diuisio sylla. vnius in duas facta: vt apud Oui. Tertia post alium successit enea ples. et apud Hora. Niues que deducunt iouem nunc mare nunc silue. hic enim silue est trissyllabum: vt dicit Prisci. in. i. mino. sic fit dieresis quandoque in hoc dictione huic. vnde Prosper. Non tempus non sexus huic non causa resistit. Quandoque in hoc dictione cui: vt apud Albinum. Ille cui cernis capitolia celsa triumphis. Quandoque fit in verbo: vt apud Ouid. Accipe pompei deductum carmen ab illo. Nam pompei debet esse bissyllabum proprie. Per hanc etiam figuram sumitur bissyllabe hoc nomen dii: quia est monassyllabum in illo vsuali verbum. Scribe dii lege di si vis vrbanus haberi Et dicitur dieresis a dia quod est duo. et heresis diuisio quasi vnius in duo diuisio. Et scias quod dieresis est syllabe diuisio: siue sit diphthongata: vt aule longe: aulay longay. et dicitur potius aulay quam aule: quia tunc a non posset produ. si adderetur e quum esset vocalis ante vocalem: que cor. in latinis: sed additur y vocalis greca: et ita produ. a quia apud grecos vocalis produ. ante vocalem: si etiam non sit diphthongata: vt iambus: iason trissyllaba.

f **Ineresis** est conglutinatio duarum syl. in vnam facta contraria dieresi: vt eripidem pro aeripidem. et dest pro deest. vnde Luca. Non dest prolato ieiunus venditor auro. Nam in scansione dicendum est dest pro deest. et dinde pro deinde. Et dicitur a syn quod est simul et heresis diuisio. quasi simul diuisa. vel dicitur a syn quod est con. et heresis quod est diuisio: eo quod et prius diuisa coniunguntur. vel dicitur a synereso verbo quod est glutino nas: quia due littere vocales sine diphthongo: vel due syllabe conglutinantur in vnam. Hec alio nomine episynalimpha dicitur eo quod ibi vocalis abiici videatur: vide in suo loco.

f **Inalimpha** est abiectio vocalis in scansione metri de fine dictionis cum sequens dictio incipit a vocali: vt apud Iuuena. Semper ego auditor tantum nunquam ne reponam. O enim abiicitur de ego. et hoc propter elegantiam: vt tollatur hiatus. et sic inducit canatum. vnde licite potest fieri et maxime in longo opere sicut patet in libris poetarum qui frequenter hac vtuntur. Contrarium enim ipsius valde vitandum est scilicet quando non abiicitur vocalis: et raro inuenitur a poetis. Et scias quod aliquando synalimpha in prosa obseruatur. vt summopere: magnopere. et dicitur synalimpha quasi condeletio. Deriuatur a synalimpho verbo quod est compositum a syn quod est con. et limpho quod est deleo. vel dicitur a syn et limpha quod est aqua: inde synalimpha. i. colliquescentia. vel secundum alios. Limpha est quedam humor vel spuma in fronte canum: qua dispersa per caput insaniunt: et in rabiem vertuntur. et dicitur a limpha liquore. quia admodum illius discurrit. Et componitur cum syn quod est con. et dicitur synalimpha. i. concursus duarum vocalium in diuersis syllabis et diuersis dictionibus positarum cum collisione alterius. et dicitur synalimpha quasi liquorum commixtio: quia sicut vbi duo liquores coniunguntur solet vnius suam substantiam amittere: sic vbi fit talis vocalium commixtio solet vna amittere sonum quantum ad metrum et dicitur synalimpha a quibusdam syncresis: a quibusdam vero collisio.

e **Lipsis** est qñ in scansione abijcitur cõsonans cũ pcedẽte vocali: qñ seqñs dictio incipit a vocali: ꝛ h̄ fit freqñter in hac littera m: vt apud Hora. Oĩbus h̄ vitiũ est cantatoribus inter amicos. Qñqꝫ fit in hac littera s: vt apud Catonẽ. Successus indignos noli tu ferre moleste. Qñqꝫ abijcit̃ sine vocali: vt apud Hora. Regis opus sterilis diu palus aptaqꝫ remis. abijcit̃ enĩ s finalis de h̄ noĩe palus vt fiat breuis pp vocalẽ sequentẽ ꝛ sic excusat̃ illud Catonis. Nolite silere vnde frequẽter fiebat olim in hac littera s elipsis: qꝛ s sonuꝫ hꝫ valde facilem. ꝛ q̄si sibilantẽ: ꝛ multotiẽs liquet̃. ꝛc. Itẽ scias q̄ m qñqꝫ in psa abijcit̃ in pnũciationẽ: vt circũ ago. Scribit̃ enĩ ibi m sednõ pfert̃: qd̄ fit ne videat̃ syllabicari cũ sequẽte vocali: ꝛ pp sonũ difficilẽ qꝛ sonus eius terminat̃ clausis labijs sed statiꝫ oꝛ labia aperiri pp sequẽtẽ vocalẽ. Apud aũt antiquissimos nõ abijciebat̃ in seqñte vocali in scansiõe. vt est illd̄ Enij Milia miliũ octo. Qñqꝫ aũt aspiratio accipit̃ p littera: ꝛ tũc m nõ abijcit̃. sꝫ syllaba cuius ipsa est final' põne pdu. vt apd̄ theodolũ. Nec cuiqꝫ holuꝫ dedit indagare sepulchrũ. sꝫ h̄ nr̄o tp̄e nõ lꝫ. Fiebat ẽt in alijs ꝯsonãtibus olim elipsis: vt pꝫ in h: qd̄ Virg. abijcit de h̄ noĩe sabburra. vt sit pma breuis. pdu. enim pma põne. Fluctu iactãte subburra. Silr̄ subtraxit vnũ p de h̄ noĩe iuppiter: vt est illud. Mercurius. iupiter. neptunus Itẽ i ꝯsonãs freqñter subtrahit̃ de his v̄bis abijcio. subijcio. cã corripiẽdi p̄mã. In q̄bus oĩbus possumus dicere q̄ fit syncopa vel elipsis. Scd̄ꝫ aũt Donatũ elipsis est ꝯsonãtiũ cũ vocalibus ad se cõcurrentium q̄dã difficilis ac dura collisio: vt multũ ille ꝛ terris iactatus ꝛ alto ꝛ dicitur sm̄ quosdã ab elido dis. vel dr̄ ab en qd̄ est in: ꝛ lipsis qd̄ ẽ defectus: q̄si interioꝛ defectus. Et nota q̄ p has spẽs sꝫ synalimphã ꝛ elipsim defenduntur omnes hiatus ꝛ metaci sini que in metro fiunt vt non vitio deputentur.

a **Antithesis** est littere p lr̄a positio vt olli p illi. ꝛ impete p impetu. ꝛ fit cã oꝛnatus tñ. Grecis̃. dict. Antithesis fit si sedet ordine sylla. verso vt disciplena p disciplina. Et dicitur ab anti qd̄ est ꝯ. ꝛ thesis positio: q̄si ꝯtra positio: vel quasi vnius littere pro alia positio.

m **Metathesis** est trãslatio lr̄aꝝ in aliemũ locũ: pte nl̄la tñ ex dictiõe sublata ꝛ euãdre p euãder. ꝛ h̄ fit cã necessitatis vñ Oui. Agnoscẽs in me froter meleagre sororẽ. naꝫ si dixisset meleager nõ fuisset versus. Dicitur aũt metathesis a meta qd̄ ẽ trãs. ꝛ thesis positio: inde metathesis. i. trãspositio littere. Predicte metaplasmi spẽs in his versibus ꝯtinent̃. Prothesis apponit caput: auferesisqꝫ recidit. Syncopa de medio tollit qd̄ epẽthesis auget. Aufert apocope finẽ. quẽ dat pagoge. Quã nã iubet pducere: sistole curtat. Ectesis econtra producit corripienda. Synerisim facies duo si iunguntur in vnum. Dieresim reddit syllaba facta due. Elipsis necat m: sed vocalem synalimpha. Metathesis teucra iubet: antithesis canit olli.

Sequitur nunc tractatus de scemate.

De scemate amodo siue allotheca sꝫ doctrinã Donati videamus. Nã in fine isti' q̄rte ptis videamus de allotheca sm̄ doctrinã Prisci. Scias ḡ q̄ allotheca. i. aliena positio dr̄ scema a donato. Et in scema lexeos ꝛ scema dianceos diuidit̃ ab eodẽ. Et nota q̄ metaplasmus est remediũ ꝯ barbarismũ: sꝫ scema est remediũ ꝯ solecismũ Scema latine interp̄tat̃ figura: ꝛ est figura sm̄ Isi. q̄ fit in verbis vel sentẽtijs p varias dictionuꝫ formas pp eloquij oꝛnatũ. Scd̄m Dona. due sũt eius spẽs sꝫ scema dianceos q̄si oꝛnat' sn̄ie: ꝛ ptinet ad oꝛatores ꝛ rhetores. Scema nãqꝫ figura vel modus loq̄ndi dr̄. Dianceos v̄o grecus est: ꝛ latine sonat sn̄ie: ꝛ de ista nihil ad p̄ns. Itẽ scema lexeos. i. oꝛnat' v̄boꝝ vel dictionũ: ꝛ ptinet ad grãmaticos Lexeos grecũ ẽ grec': ꝛ latine sonat dictiões. vñ scema lexeos. i. figura verboꝝ vel dictiõis. Hm̄õi aũt sm̄ Dona. multa sũt scemata. tñ ex oĩbus necc̃aria fere sũt decẽseptẽ: quoꝝ h̄ sũt noĩa. plẽsis zeuma: hypozẽsis: silẽsis: anadiplosis: anafora epanalensis: epizensis: paranomasia: scesisonomaton: paranomeon: omoeptoton. omoetelenton. poliptoton: hyrmos: polisyntheton: dialeton: vel asyntheton.

p **Prolensis** est p̄sumptio reruꝫ ordine secutaꝝ: sicut infra plenius dicam quum agam de allotheca sm̄ Priscianuꝫ.

z **Zeuma** est vni' verbi ꝯclo diuersis clausul' apta ꝯiũcta sꝫ Don. In doctrinali ẽt sic dr̄. Zeuma fit i v̄bo si plima clauseris vno: vt hymn' xp̄e tibi: tibi laus: tibi gl̄ia dec̃. De h̄ plenius dicã infra: vbi determinabo de allotheca sm̄ Pris.

h **Hypozensis** ẽ figura supioꝛi ꝯtria vbi diuersa verba singl'is q̄busdã clausul' ppe subiũgunt̃: vt Sic regẽ adijt ꝛ regi memoꝛat nomẽqꝫ genusqꝫ. Dicit̃ ãt hypozẽsis eẽ ꝯtria zeumati qꝛ qd̄ zeuma facit vno verbo ista diuersis peragit habꝫ quoqꝫ vnũquodqꝫ v̄bũ suã clausulã. vt Regẽ adijt. regi memoꝛat. vñ sm̄ quosdã dr̄ ab hypos qd̄ est ꝯ ꝛ zeuma: q̄si ꝯtria zeumati: vt vult Dona. Beda enĩ dicit: q̄ quãdo verba vel sn̄ie singl'is q̄busqꝫ clausulis adiungunt̃: fit hypozensis. Verba. vt Virtutẽ terribiliũ tuoꝝ dicẽt. ꝛ magnitudinẽ tuã narrabũt. Memoriaꝫ abũdantie suauitatis tue eructabũt. ꝛ iustitia tua exultabũt Itẽ illd̄ apl̄i ad Coꝛ. Siue pphie euacuabunt̃ siue lingue cessabũt: siue scia destruet̃. Sn̄ie. vt Si cõsistãt aduersuꝫ me castra nõ timebit coꝛ meuꝫ. Et si exurgat aduersũ me p̄liũ: in h̄ ego sperabo. Scd̄m doctrinale vero fit qñ plura verba addunt̃ vni supposito: vt Nos visitet: nos oꝛnet: nos saluet gr̄a xp̄i. Et dr̄ sm̄ Hu. ab hypos qd̄ est sub: ꝛ zensis dictio. vñ hypozensis q̄dã figura vbi singulis sensib' ppa vnicuiqꝫ clausula est. Vel sm̄ alios hypozensis dr̄ ab hypos qd̄ est sub ꝛ zensis iunctura siue iunctio. vñ hypozensis i. subiunctio. qꝛ subiũgit verbũ vnicuiqꝫ causale: vt Vinũ letificat. superbia inflat: iracundia inflammat. rapacitas inquietat.

s **Silensis** est dissimiliũ clausulaꝝ per vnũ verbũ ꝯglutinata cõceptio sm̄. Dona. vt Hic illius arma: h̄ currus fuit. De h̄ plenius dicam infra vbi agam de allotheca sm̄ Pris.

a **Anadiplosis** est qñ ab eodeꝫ quo vn' v̄sus finit: ali' icipit. vñ dic̃ Dona. Anadiplosis est ꝯgeminatio dictõis ex vltio loco p̄cedẽtis versus ꝛ p̄ncipio seq̄ntis: vt seqūtur pulcherrimus astur. Astur equ' vidẽs. Et i psal. Stãtes erãt pedes nr̄i in atrijs tuis hierl̄m. Hierl̄m q̄ edificat̃ vt ciuitas. ꝛc̃. Doctrinale vult q̄ fiat qñ vbi finit syllaba vni' pedis ibidẽ incipit alia: vt Psallite deo nr̄o psallite: psallite regi nr̄o psallite. Et dicit̃ ab ana qd̄ est sursuꝫ ꝛ diplosis qd̄ est duplicatio q̄si supioꝛis versus duplicatio vel q̄si sursuꝫ iteꝝ duplicatio. vel dr̄ ab ana qd̄ est re: ꝛ diplon qd̄ est plica: quasi replicatio: qꝛ dictio replicatur. ꝛ est ideꝫ cum coloꝛe rhetoꝛico qui dicitur conduplicatio.

a **Anafora** est repetitio vel relatio eiusdẽ dictiõis per principiũ plurium versuũ: vt Nate mee vires mea magna potentia solus Nate p̄ris sũmi. Et psal. Dñs illũinatio mea ꝛ salus mea quẽ timebo. Dñs pꝛectoꝛ vite mee a quo trepidabo. vl̄ sm̄ doctrinale fit quãdo diuerse clausule ꝯtinue ab eadeꝫ incipiũt dictiõe: vt Christus mundauit: xp̄s nos purificauit: vel Te colo: te laudo: te gloꝛifico tibi plaudo. Iteꝫ tu dominus: tu vir: tu mihi frater eras. Item Vox domini in virtute: vox dñi in magnificentia: vt vox domini ꝯfringẽtis cedros. Et dr̄ ab ana qd̄ est sursum ꝛ foros qd̄ est ferre. inde anafora: q̄si eiusdeꝫ verbi vel dictionis relatio: qꝛ qd̄

supra est dcm̄ iterū fert. vel dicit ab ana qd̄ est re: ⁊ foros ferre. q̄si relatio. ⁊ vocat̄ in coloribus rhetoricis repetitio.

e **Panalēsis** vel epinalēsis est ẜmōis in p̄cipio v̄sus positi eiusdē in fine replicatio vel repetitio. vn̄ Doctrinale. P̄ricipio finē facit epinalēsis eūdē. vt Multa sup p̄amo rogitās sup hectore mlta. Itē Nobis grata p̄us nō sūt mō ɔgrua nobis. Itē deus q̄s erit silis tibi: ne taceas neq̄ cōpescaris deus. ⁊ Paulus Gaudete in dn̄o. sp̄ iterū dico gaudete: ⁊ Iuuena. Crescit amor nūmi q̄tūz pecunia crescit. Et dicit̄ ab epi. qd̄ est supra. ⁊ ana qd̄ est re. ⁊ lēsis qd̄ est sumptio: inde epanalēsis. i. supioris dictiōis resumptio ⁊ vocatur a Tullio conduplicatio: ⁊ est color rhetoricus.

e **Pizēsis** est eiusdē v̄bi in eodē v̄su si ne aliq̄ dilatōe ɔgeminatio: vt meme. Itē ɔsurge ɔsurge. Itez in eadge. Math. Hirlm hirlm q̄ occidis p̄phas. Itē psal. Uiuēs viuēs ipe ɔfitebit̄ tibi. Itē Esa. Cōsolamini ɔsolamini p̄ple me⁹. Et dicit̄ ab epi qd̄ est iterare. ⁊ zensis qd̄ est ɔiunctio. q̄si iterata ɔiūctio. vel ad epi. qd̄ ē supra. ⁊ zensis qd̄ est duplicatio inde epizensis: q̄si supioris dictōis duplicatio. In h̄ aūt differt epizensis ab epanalensi: q2 epanalensis h̄z multa v̄ba ī medio. vt Crescit amor nūmi q̄tū pecunia crescit. Epizensis v̄o nullū verbū h̄z in medio: sed sine mora idē repetit̄. vt Meme assum q̄ feci in me conuertite ferrum.

p **Aranomasia** est quotiēscūq̄ de noie efficit̄ alid nomē: veluti q̄dā denoīatio: vt Terē. in cōedia. Nō īceptio ē amātiū s̄z amētiū s̄z Dona. vł panōasia ē s̄z quosdā q̄n due vł p̄les dictiōes ponunt̄: h̄ntes idē p̄ncipiū vel eūdē finē ita q̄ significēt diuersa: vt Curia curiaꝝ: genitrix nutrix miseroꝝ. Beda aūt dicit. Paranomasia. i. denoīatio dicit̄ quotiēs dictio pene silis ponit̄ in sīgatione diuersa mutata videlz littera vel syl. vt in psal. xxi. iuxta hebraicaꝫ v̄itatē. In te ɔfisi sūt. ⁊ nō sūt ɔfusi. ⁊ Paulus. Uidete malos oparios; videte ɔcisionez. Nos. n. circūcisio q̄ sp̄ū deo s̄uimus. Et dicit̄ ẜm Hu. a para qd̄ est iuxta. ⁊ noma qd̄ ē nomē: inde h̄ paranomasia. i. sīgatiōe diuersa dictio pene sīa. vt Abire aut obire te ɔuenit. i. exulē fieri aut mori. Itē nō curas vera s̄z era. vel dicit̄ a para qd̄ est ad: ⁊ noma nomē: inde paranomasia. i. agnominatio. q2 fit h̄ agnoīatio. ⁊ vocatur a Tullio talis color rhetoricus agnominatio.

r **Cesisonomaton** ẜm Bedā est mł̄titudo nominū cōiūctoꝝ diuerso sono vnā rē sīgantiū: vt ī Esa. Ue gēti peccatrici: p̄plo graui iniq̄tate semini neq̄ filijs sceleratis. ⁊ psal. Peccauimus cū patrib⁹ nostris: iniuste egimus: iniq̄tatē fecimus. vel ẜm alios si dicā. Nubila nix grādo p̄cello flumina vēti. Et dicit̄ a scesis qd̄ ē mł̄titudo: ⁊ onomatō qd̄ ē noīuꝫ: inde scesisonomatō: q̄si mł̄titudo noīuꝫ. vel dicit̄ a scesis qd̄ ē mł̄titudo. ⁊ onoma qd̄ ē nomē. ⁊ thesis qd̄ ē positio. q̄si positio noīuꝫ in sil̄ positoꝝ.

p **Aranomeon** est qū ab eisdē litteris multa inchoant̄ v̄ba vel finiunt̄. vt O tite tute tāte tibi tāta tyrāne tulisti. vt tal̄ sit ordo. O tite tāte tyrāne tulisti tute. i. tu ipse tāta tibi. Itē machina mlta minat̄ maria muris. Itē in psal. Bn̄diximus vobis de domo dn̄i de⁹ dn̄s. Itē ẜm silitudinē s̄pētis sic aspidis surde. ⁊c̄. Itē vitat viꝫ v̄go virilē. Et dicit̄ a para qd̄ ē ɔiūctio vel ad. ⁊ onomeō qd̄ ē silē q̄si assimilatio vel ɔiūctio siliuꝫ. Et scias q̄ h̄ scemate raro vtēdū ē: ne eiusdē littere assidua repetitio fastidiū generet.

o **Moeptoton** est quū in siles casus exeūt v̄ba diuersa: sic apd̄ Enniū inuenit̄. Merētes flētes lachrimātes ⁊ miserātes. ẜm Dona. vel s̄z Bedā. Omoeptotō est: qū diuersis casibus variat̄ orō. vt Ap̄ls dicit ad romanos. Qm̄ ex ipso ⁊ p̄ ip̄m ⁊ in ipso sūt oīa ipsi glīa in secula. ⁊ in psal. Niue dealbabunt̄ in selmon. montē dn̄i: montez vberē. Et mōs coagulatus mōs pinguis: vt q̄d suspicamini mōtes vberes. Mons in quo bn̄placitū est deo habitare in eo. Et dicit̄ ab omos qd̄ est vnū vel silē. ⁊ protos qd̄ est casus q̄si vniformitas vel silitudo casuuꝫ. vel dicit̄ ab omoe qd̄ ē silē. ⁊ protos qd̄ ē casuale. īde omoeptotō. i. orō vel dictio siliū casualiū vel s̄z Hu. omos qd̄ est vnū cōponit̄ cū protos qd̄ est casus. ⁊ dicit̄ omoeptotō cū p̄la noīa p̄ vnū casū denotāt̄ vt s̄z neq̄ currētē. s̄z nec cogīscit eūtez Tollētēq̄ manū saxū ī mare mouētē. vel s̄z Hu. Omoptotō vel omoeptotō ē cū vno mō p̄la v̄ba sumūt̄ vt cū abijt abcessit euasit erupit. Item. Cantate exultate ⁊ psallite. 46

o **Moetelenton** est q̄n sili mō dictiōes p̄lures finiunt̄. vt Eos reduci q̄ relinq̄ deuehi q̄ deseri malui. ⁊ fit p̄p̄e in v̄bis. vt Abijt abcessit euasit erupit. vt vult Isi. Inter omoeptotō ⁊ omoetelētō ẜm quosdā h̄ distat: q2 omoeptotō ē quotiēs ī siles casus v̄ba diuersa exeunt. vt Merētes ⁊c̄. Oēs. n. illi casus acti sūt. Omoetelētō v̄o dicit̄ q̄n p̄lima v̄ba vnā h̄nt ⁊ similē clausulā. vt reduci q̄ reliq̄ ⁊c̄. Alij dicūt q̄ fit qū duo v̄sus vel due clausule medietates v̄suū in fine silr terminant̄. vt sūt versus leonini ⁊ caudati ⁊ ɔcathenati. Beda v̄o dicit q̄ omoetelētō est quotiēs media ⁊ postrema v̄sus siue snie sili syl. finiūt̄. vt in Ecc̄. Melius ē videre qd̄ cupias. q̄ desiderare qd̄ nescias. Itē Melius ē a sapiēte corripi q̄ stultoꝝ adulatiōe decipi. Hac figura sepe poete ⁊ oratores vtūt̄. Poete h̄ mō: Peruia diuisi patuerūt cerula pōti. Oratores v̄o ita. Btūs iob deo soli ⁊ sibi cognitus in tranq̄litate ad nostrā noticiā p̄ducēdus: tact⁹ ē v̄bere. vt odorē suaꝝ viriū tāto largi⁹ sp̄geret: q̄nto more aromatū meli⁹ ex icēsiōe fragraret. Quo scemate ipse q̄ h̄ dixit btūs papa Greg. sepissime vsus fuisse repit̄. Et dicit̄ omoetelentō ab omoe qd̄ est siliū: ⁊ telētō qd̄ ē finis q̄si ɔsiliū finis Nā telos grece latine finis vł termin⁹ dr̄ vel s̄z quosdā dicit̄ omoelētos: ⁊ tūc dr̄ ab omos qd̄ est vnū: ⁊ lētos qd̄ est finis q̄si h̄ns vnū finē.

p **Oliptoton** ē mł̄titudo casuū varietate distincta: vt Litora litoribus ɔtria fluctib⁹ vndas. Et scias q̄ poliptotō grece: latine dicit̄ mł̄titudo casuū. vbi scꝫ mł̄ti casus ponunt̄: s̄z diuersi vt in p̄dicto exēplo. Litora litoribus ⁊c̄. Ecce litora ē actis casus. ⁊ litoribus datis. ⁊ s̄z Hu. cōponit̄ a polis qd̄ ē p̄lalitas: ⁊ protos casus inde poliptotō: q̄si p̄lalitas casuū: qū scꝫ diuersis casibus snīa variat̄ vt apd̄ Persiū. Ex nihilo nihil in nihiluꝫ posse reuerti. ⁊ vocat̄ in rhetorica traductio quidā color rhetoricus.

b **Yrinos** est series orōnis vł ɔstructio tenorē suū vsq̄ ad vltimū s̄uās vt apud Uirg. In p̄ncipio celū ac terras cāposq̄ liquētes. Lucētēq̄ globū lune titaniaq̄ astra. Sp̄us intus alit. ẜm Dona. Beda v̄o dic̄. Hyrinos. i. ɔuenientia dicit̄ q̄n series orōnis tenorē suū vsq̄ ad vltimū s̄uat: nulla vꝫ alia cā vel p̄sona mutata. vt in psal. Deus in noie tuo saluū me fac ⁊c̄. vsq̄ dū ait. Et nō p̄posuerūt deū an̄ ɔspectū suū. Orat enī p̄ph̄a: vt auxilio dn̄i saluatoris ab hostiū insecutiōe liberet̄. Et scias q̄ hyrinos est lōga ɔstructiōis suspēsio: vt apud autores sepe inuenit̄. Et dicit̄ hyrinos q̄si syrinos: a syrē qd̄ ē tractus. Nā vt dicit Hu. a syren qd̄ est tract⁹ dicit̄ h̄ syrina syrinaris. i. cauda vestis feminaꝝ. Syrina ēt dicit̄ lōga series orōnis tenorē suū vsq̄ ad vltimū s̄uās. Scd̄m āt Hu. hyrinos ē snīa ɔtinuate orōnis tenorē suū vsq̄ ad vltimū s̄uās. Hyrinos q̄dē interp̄tat̄ suspēsio. Et differt hyrinos ab hyperbaton: q2 hyrinos ordinez seruat. hyperbaton turbat. ⁊ ideo hyrinos continetur sub scemate: hyperbaton vero sub tropo.

p **Olisintheton** est multis ānexa ɔiūctiōib⁹ dictio vt mr̄ p̄rq̄ nepos q̄. Itē psal. Dn̄s ɔseruet euꝫ ⁊ viuificet eū ⁊ btm̄ faciet eū in terra: ⁊ nō tradat eū in aiaꝫ inimicoꝝ eius. Et dicit̄ a polis qd̄ est p̄lalitas: ⁊ s̄yn qd̄ est

con ꝛ thesis qđ est positio: q̄si hn̄s pl'es positiones. i. ꝯiunctiões: vel dicit' a polis qđ est pl'alitas ꝛ synthetō ꝯpositio sc3 qñ pl'es q̄ȝ due orōnes ꝯiūgunt' in vnā q̄si plus q̄ȝ syntheton: vt dicit Hug. ꝛ est contrarium dialiton.

d **Ialiton** vel asynthetō est ꝯtria polisyntheto. ꝛ fit fm̄ Donatū qñ sine ꝯiunctiōib' p̄ūcratis ꝓferūt' dictiões. vt Jte ferte cite flāmas: date tela: ipellite remos. Jte3 Jubilate deo oīs terra psalmū dicite noī ei' date gl'iā laudi ei' dicite deo ꝛc̄. ꝛ i hymno. Que3 terra pont' ethera colūt adorāt p̄dicāt. Et dicit' a dia qđ est dis: ꝛ lis diuisio: q̄si dissolutio orōnū. vt Ferro fame peste pisti. ꝛ dicit' dialiton ꝯtria polisynthetō. q2 sic illa pl'es h3 ꝯiūctiões. ita ista nō h3 aliquā. ꝛ vt dicit Hu. Dia cōponit' cū lisis qđ est solutio: ꝛ dicit' dialitos vl' dialiton q̄si dissolutio. s. pl'iū orōnū sine ꝯiūctiōe ꝓlatap: qñ v3 vna orō p subtractiōem ꝯiunctionū diuidit' in pl'es spēs q̄ȝ in duas. Si vō diuidat' tm̄ in duas: dicit' figura illa ꝯ synthetō fm̄ Hu. Dona. vō nō facit dr̄ia3 iter dialiton ꝛ asynthetō. Et h3 h̄ figura tres formas. qñ asynthetō sidez aut eq̄l'a aut similia aut ꝯtria disiungit: sicut polisyntheton: aut ꝯtria aut similia aut equalia coniungit.

a **Sintheton** ide3 est qđ dialitō: fm̄ Dona. Et dicit' ab a qđ est sine: ꝛ syn qđ est cō. ꝛ thesis positio vel cōiunctio. i. sine cōiunctiōe. ꝛ dicit' in coloribus rhetoricis articulus. Hu. vero dicit: synthetō cōponit' cū a ꝛ dicit' asyntheton: quādo sc3 vna orat'o diuiditur in duas.

f **ynthecon** vt dicit Hu. dicitur a syn qđ est con. ꝛ thesis qđ est positio: inde hec syntheton quedam figura: quando sc3 due orationes iunguntur in vnam.

a **Ntitheton** ponit' ab Jsido. i li. ety mo. ꝛ nō a Dona. ꝛ fm̄ cū fit vbi ꝯtria ꝯtrijs cōponunt'. ꝛ snīe pulchritudine reddunt: vt illud: Frigida pugnabāt calidis: humentia siccis: mollia cū duris: sine pondere habētia pondus. Et dicit' ab anti qđ est ꝯ: ꝛ theton qđ est positio q̄si ꝯtria positio. vnde a Tullio appellat' hec figura ꝯtriu3. Doctrinale vero vbi agit de coloribus rhetoricis dicit. Verba p antithetō respondent vltima primis. Sūt Danial Noe Job castus rhetorq3 maritus. vide in antitheta.

a **Ntitheta** fz Grecis. fit q̄si p̄ma snīa ꝯtria alteri: vt i pmis duobus v̄sib' Boetii Carmina q̄ quōdā studio florēte peregi. Flebilia heu mestos cogor inire modos. ꝛ appellat' a q̄busdā3 antithesis. Est aūt antitheta ꝯtria positio vel locatio. ꝛ dicit' ab anti qđ est ꝯ. ꝛ thesis qđ est positio sc3 vbi ꝯtria ꝯtrijs opponunt': q̄si ꝯtria snīe oppositio. Pap. vō dicit. Antithetō vbi ꝯtria ꝯtrijs opponunt': ꝛ pulchritudinē snīe reddūt. vt Frigida pugnabāt calidis: humentia siccis Antitheta grece: ꝯtraposita latine vt ꝯ malū bonum Per infamiā ꝛ bonā famā oppositiones sūt: q̄si ꝯ thetā litterā. vn̄ vt patuit Pap. manifeste distinguit inter antitheton ꝛ antithetan. Hec etiā dicitur syndiasmos.

b **ypalage** ponit' ab Jsido. sub scemate fz in doctrinali q̄dē in coloribus rhetoricis. ꝛ fit fm̄ Jsido. quotiens p ꝯtriū verba intelligunt': vt date classibus ventos. qū econtrario classes vētis ꝛ nō vētos classib' demus. Jtē ꝓflauit fistula buccas. Jtē in Hieremia. Mittamus lignū in panē eius . i. panē in ligno. hoc est xp̄m in crucē Et dicit' ab hypa qđ est mutatio. ꝛ logos qđ est sermo. q̄si mutatio fmonis. vel dicit' ab hypos qđ est sub: ꝛ aleō qđ est alienū: ꝛ logos qđ est sermo q̄si alienatus sermo: ꝛ reducit' ad methaphora3 reciprocā: ꝛ fit cā metri vel ornatus. De h̄ ēt infra dicā vbi determinabo de antiptosi. Hypalage vō fz Hu. est ecōuersio casuū vel ꝯstructionū. vel q̄nq3 toti' snīe. Hec ō scemate ꝛ eius spēbus dicta sūt. Amodo de tropo videamus.

¶ Sequitur nunc vltra de tropis.

Ropus est dictio translata ꝛ a ꝓpria sig̃atione ad ꝓpriā similitudine3 ornatus necessitatisue cā. Tropos grece latine modus locutionis interptat': ꝛ dicit' tropos ꝯuersio: q2 talis modus loq̄ndi ꝯuertit sig̃ationea ꝛ orōnes: ꝛ pp̄ h̄ differt ab alijs figuris. Metaplasm' enī r̄ndet barbarismo. q̄ est vitiū dictiōis. Scema solecismo q̄ est vitiū orōnis. S3 tropus ꝓ p̄ꝓpetatē snīe est excusans Et notandū ꝙ in tropo tria sūt ꝯsiderāda sc3 res trāslata: ꝛ res ad quā fit trāslatio: ꝛ similitudo earū: vt cū ponitur agnus ꝓ hoīe. vt enī dicit Aresto. in. vj. Topic. Oēs enī trāsferētes fm̄ aliquā similitudinē trāsferūt. Et scias ꝙ vt dicit Aug. in li. de ci. dei. xx. Locutiōes tropice ꝓpheticꝰ ꝛ ꝓphetico more miscent': vt ad intellectū spūalē intētio sobria cum quodā scō ꝛ salubri labore ꝑueniat. Pigritia vō corpalis vel inerudite atq3 inexercitate tarditas mētis ꝯtēta lr̄e sup̄ficie nihil putat interius req̄rendū. ꝛ vt vult Jsi. ety. j. oium troporū noīa difficillimū est dnorare. s3 ex oibus Donatus tredeci3 vsui tradēda ꝯscripsit. Sciēdū tn̄ ꝙ allegoria diuidit' in septē spēs. hyꝑbatō in. v. omoesis vō in. iij. ꝛ sic sūt xxviij. spēs sc3 metaphora. catacresis. metalēpsis. metonomia antonomasia: epithetō: synedoche: onomatopeia perifrasis Hyperbaton cuius. v. sūt spēs sc3 hysterologia vel hysterōproteron: anastrophe: parēthesis: themesis: synchesis. Jtem hyperbole. Jtē allegoria cuius. vij. sunt spēs sc3 ironia. antifrasis. enigma. cat'entismos. paroemia. sarcosmos. antismos Jtē omoēsis cuius spēs sunt. iij. sc3 hycon. parabola. paradigma. De predictis per ordinem videamus.

m **Etaphora** est rez v̄borūq3 trāslatio Et vt dicit Jsi. loquēs ō metaphoris: he atq3 alie tropice locutiōes ad ea q̄ itelligēda sūt ꝓprea figuratis amictibus obteguntur' vt sensu3 legētis exerceāt: ꝛ ne nuda atq3 ip̄rōptu posita vilescāt Hec aūt fit q̄tuor modis. s. ab aiali ad aiale vt Tiphi aurigā celeres fecere carine. Hic nāq3 trāslatio fit īter duo aialia. s. iter aurigā ꝛ gubernatorē. Tiphis. n. gubernator fuerat nauis algi. Auriga vō ꝓp̄e dicit' q̄lbet regens currum Fecit itaq3 trāslationē īter duo aialia dū aurigā posuit ꝓ gubernatore. Na3 vt Dona. subdit ꝛ auriga ꝛ gubernator aia3 hn̄t. Jtē fz Bedā fit h̄ p̄mus modus cū dicit' Quare fremuerūt gētes. ꝛ dn̄s q̄ eripuit me de manib' leonis: ꝛ ō manib' vrsi: ꝛ si sūpsero pēnas meas an̄ lucē. Nā ꝛ hoīes ꝛ bestie ꝛ volucres aia3 hn̄t Ab inaīali ad inaīale. vt Pelagus tenuere rates. nā ꝛ pelag' ꝛ rates aia3 nō hn̄t. Jn h̄ āt facta est trāslatio: q2 cū3 pelagus ꝓp̄e retinere ꝛ circūdare rates siue naues intelligat': nūc rates ip̄3 pelag' tenere dr̄. Jtē cū dicit' Aperi portas tuas libane. ꝛ Qui ꝑambulāt semitas maris. Trāslatio. n. est a ciuitate ad montē: ꝛ a terra ad mare quorū nullū aia3 h3 Ab aiali ad inaiale: vt Erictas tus ē vertex carmeli. hoīes. n. ꝛ mōtes v̄ticē hn̄t. Jtē oblātis cinctū assidue nubib' atris. Piniferū caput vēto q̄ssat' ꝛ imbri. Nā vt hoīes aiales sūt: ita mēs nō h3 aia3 cui mēbra hoīs ascribūt'. Caput. n. hūer' ꝛ hmōi mēbra hoīs sūt Vir. aūt h̄ trāstulit a re aiali ad inaiale caput. i. ab hoīe ad montē. Ab inaiali ad aiale: vt auferā a vobis cor lapideū. Nō. n. lapis sz hō ꝓp̄e cor ꝛ aia3 h3. Hic tropus fm̄ Beda3 ꝛ ad deū fit multifarie: vt Sub vmbra alar̄ tuar̄ ꝓtege me A feris: vt Dn̄s de syon rugiet A mēbris hūanis vt Quis mēsus est pugillo aq̄s: ꝛ celos palmo pōderauit Ab hoīe interiori: vt ibi. Jnueni dauid filiū iesse vir̄ fm̄ cor meum. A moribus hūane mētis: vt Tūc loquet' ad eos in ira sua: ꝛ penitet me fecisse hoīe3. ꝛ Zelatus sū syon zelo magno. ꝛ multa hmōi. A reb' insensibilib': vt Ecce ego stridebo sup̄ vos sicut stridet plaustrū onustum feno. Qui videlicet tropus in cōmuni locutione vsitatissimus est vt cū dicimus: Fluctuare segetes gemmare vites: floridam iuuentutem. Scire etiam debemus vt dicit Donatus esse metapho-

ras alias reciprocas: alias partis vnius. vt Naues volāt segetes fluctuāt: vel vites gemant. Hoc aūt dicit qz videlz q̄dā metaphore sūt cōes: vt Tiphin aurigā sceleres fecere carine: vel naues volant: qz quēadmodū in naui auriga dici pōt: ita in curru cōiter gubernator: vel naues volant: qz sic dici pōt Naues volāt: ita cōiter dici pōt Aues natāt. Quedā vero nō sūt cōes siue reciproce: sz vni⁹ partis: vt si dicā Verticē mōtis: nō eni pōt pro vertice dici cacumē hoīs: sicut dixi Verticē mōtis: vel vites gemāt: non eni pōt dici Hōme vitant: vl' segetes fluctuāt: si eni i vice pōt dici: Vn̄ segerāt. Isidorus ēt dicit φ metaphora aut partis vni⁹ est vt fluctuare segetes nō eni pōt dici Segetare fluctus. Aut antistropha. i. reciproca: vt Remigiū alarū. Nā z ale nauium: z alarū remigia dr̄. Hoc ēt dicit Hug. Et dicit metaphora a meta qd̄ est trās vel de vel iuxta: z phoros qd̄ est ferre: inde hec metaphora. i. siltudo vel alicui⁹ rei vel verbi vsurpata trāslatio. vn̄ z a Tullio tropus iste vocat trāslatio. Et vt dicit Aug. in metaphoricis locutionib⁹ sensus lr̄alis est: z nō quē faciūt verba: sz pp̄ quē verba sūt. Itē scias φ nā vniuscuiusq3 rei ex diuersitate cōponit: z iō in sacro eloquio p rem quālibet licite diuersa figurant: sicut plenius dicam in quinta parte in leo.

c **Atacresis** est vsurpatio alieni nois cū ppriū deest: vt cū parricidā dicim⁹ q̄ occidit fratrē: z piscinā q̄ pisces nō hz. Hec eni nisi extrinsecus sumerēt suū vocabulū nō haberēt vt dicit Donat⁹. Beda vō sic dicit. Catacresis ē abusio nois aut verbi ad sigñdā rē q̄ ppria appellatiōe deficit: vt Pones veteres vectes i q̄ttuor angul' mēse p singulos pedes: z sextū sagū i frōte tecti duplices: z ibi. Cōfriget coronā arcuū z labiū calicis z repādi labij. Hec metaphora differt eo φ illa vocabulū habēti largit' aliō. h qz nō hz pprietz alieno vtit'. Pedes q̄ppe z frōs z labiū z cornua hominū tm̄ sūt z aiantiū: nō ēt rerū isensibiliū q̄ noia si pfatis rebus nō iposuisset scriptura qd̄ ppriū his diceret nō haberet. Ad hunc tropū ptinet qd̄ scriptū est. Est aūt hierosolymis pbatica piscia: a piscib⁹ eni vocabulū accepit aq̄: q̄ nequaq3 pp̄ pisces: sz ad lauādas vt asserūt hostias collecta ē vn̄ z pbatice cognomē sortita ē. Et dicit catacresis a cata qd̄ est ab: z cresis qd̄ est vsus: q̄si abusio nois. Hec figura excusat acirologiā: z hic trop⁹ vocat a Tullio abusio.

m **Etalēsis** est dictio gradati pgens ad id qd̄ ondit z ab eo qd̄ precedit: id qd̄ sequit' insinuans: vt labores fructuū tuorū manducabis. Labores eni posuit pro his q̄ laborando acquirūt hoīes fm Bedam. Vel metalensis est distinctio gradatim pergēs ad id qd̄ ondit. s. de causa venire ad causatū p multa media. vt Post aliquot mea regna videns mirabar aristas. Hic eni gradati pgit dictio vel distinctio ad id qd̄ ondit: qz p aristas segetes per segetes estates: per estates ānos itelligere debem⁹. Ergo post aliquot aristas: post aliqd̄ ānos Virg. itelligi voluit: qd̄ igit' fit p multa media differt a metaphora: q̄ lz pcedat ab aiali ad aiatum vel ecōuerso: facit tn̄ h' sine medio. Excusat āt h figura acirologiā z cacephaton. Et dicit a meta qd̄ est trās: z lensis qd̄ ē sūptio: q̄si trāssumptio: qz significatū vni⁹ trāssumit' ad sigatum alterius: vel dicit a meta qd̄ est ad: z lensis qd̄ est sumptio: inde metalēsis q̄si assumptio: qz vnū post aliō sumitur: z vocatur a Tullio gradatio.

m **Etonomia** ē veluti quedā trāsnominatio. Hui⁹ mlte sūt spēs. Aut eni cōtinēs ponit' p cōtēto. vt Theatra plaudūt. effūdite hydrias. i. vinū vl' aquā q̄ est in hydris. Itē prata mugiūt. i. boues q̄ sūt in prato. vel hierusalem que occidis pphetas: vel Nunc pateras libate ioui. i. vinū cōtentū in pateris. i. vasis illis. Aut cōtentū p cōtinēte: vt Dimitte arcā ire z aspicies: vt habet' in primo Regū Nō enīz vt dicit Beda arca: sed plaustrū quo cōtinebatur arca; vel boues ire poterant. Itez Vina coronāt. i. ciphos implent vsq3 ad sumū vino. Aut inuentor pro inuento: vt Sine cerere z libero friget venus: exemplū est Terētij i comedia. Ceres fm poetas dicitur fuisse dea z inuentrix frumenti: z liber inuētor vini. Per istos ergo inuētores sigñt inuentiōes siue inuēta. Per venerē intelligit' cōcubitus vt sit sensus. Sine cerere z libero friget venus. i. sine pane z vino deficit voluptas. Itē Vulcanus mittit sagittas idest ignis. Aut ecōuerso: inuentū pro inuētore: vt Vinū precatur. i. liberū vini inuentorē. Itē pro efficiente effectus: vt Frigus pigrū. i. efficiens pigritiā: z Timor pallidus. i. faciens pallorē. Aut ecōuerso effectus pro efficiente. vt Spumantia frena. i. equus. Fit etiā cū materia ponit' pro materiato: vt accinctus ferro. i. gladio. Vel ɔsequēs p añcedente: vt pallet. i. timet. Et dicit' a meta qd̄ est de: z onoma qd̄ est noīatio vel nomē: quasi denoīatio: qz vnū p alio noīat' vn̄ z h tropus a Tullio vocat' denoīatio. Vel dicit' a meta qd̄ est trans: z onoma nomē: q̄si trāspositio nois. Hug. enīz dicit sic. Metonomia cōponit' a meta prepōne greca qd̄ est trans: z onoma nomē: z dicitur hec metonomia metonomie q̄dā figura scz transformatio ab vna sigatione ad aliā: z fit multis modis. Cū cōtinens ponit' p cōtento: vel ecōuerso. Vel cū inuentor p inuento vel ecōuerso: vel cū efficiēs p effectu vel ecōuerso: vel cū pfessor p pfessione: vel ecōuerso: vel cū mā p materiato: vel ecōuerso: vel cū id qd̄ fit ponit' pro eo pro quo fit: vel econuerso. 47

a **Ntonomasia** est sigatio vice pprij nois posita ex accidētibus: videlz ppriā significās psonā. Et fit tripliciter. Ab aīo: vt magnanimus. i. eneas Supbus. i. diabolus vel diabolicus: vel vt dicit Beda ab aīo: vt Nūq̄d tu pcussisti superbū A corpore: vt Spurius altitudinis sex cubitor z palmo Ab elatiōe aūt aī diabolus. A quātitate corporis sigat' golias gigas. Extrinsecus: vt Infelix puer. i. troilus. Et h' fit plribus modis. Naz fm Bedā in plures spēs diuidit'. Fit eni vel a gñe: vt Nunq̄d oibus vobis dabit filius isai agros. i. nobilis dauid. Vel a loco: vt auctor secte nazareor. i. paulus. Vel ab actu: vt Qui tradidit illuz dedit eis signū scz iudas scarioth. Vel ab euētu. vt discipulus quē diligebat Jesus. i. Joannes. Per hunc tropuz ipse dn̄s Jesus xp̄s aliqñ designatur a gñe: vt Osanna filio dauid. A loco. Qui sedes sup cherubin manifestare. Ab actu. vt peccaui: q̄d faciā tibi o custos hoīum. Fit ergo antonomasia cū cōe alicui approprīat': vt p aplm paulū: p pphetam dauid: p virginē mariā: p vrbē romā intelligamus. vn̄ fm Hug. antonomasia est q̄n illud nomē qd̄ est cōe pluribus appropriat' alicui. In doctrina. sic dicit'. Antonomasia solet excellentia dici. Si nomē ppriū taceas ponens gñale: z dicit' ab anti qd̄ est ɔ: z noma qd̄ est nomē z thesis quod est positio. q̄si ɔria z impropria positio nois p noīe. vel dicit' ab anti qd̄ est p: z onoma qd̄ est noīatio q̄si precellens noīatio. vel dicit' ab anti qd̄ est cōtra. z onoma qd̄ est nomen: z vsi qd̄ est eq̄le. quasi cōtra equalitatem nois.

e **Pitheton** est pposita dictio proprio noi fm Donatū. Fit enīz epitheton cū adiectiuū nomini proprio supponitur. vt Dilectus deo z hoībus moyses. z Miserator z misericors dn̄s: z iustus loth oppressus. Fit aūt tribus modis epitheton. Ab animo sicut Sapiens plato. A corpore sicut Magnus gigas. Extrinsecus. sicut diues heros. Et h que exterius sumuntur diuiduntur in plures species Descendunt enim a loco ab actu. ab euentu. Grecismus plane dicit. Si proprie proprium dicas epitheton hic est vt alb⁹ cignus coruus niger. nox humida vel quando proprietas intelligitur in substantiuo: vt dauid fidelis. Deus iustus. fames pallida. virtus vera. Et ita adiectiuuz proprie adiicitur substantiuo. In doctrina. sic dicitur. Fiat epitheton si dicas tristia bella. e dicitur ab epi quod est supra z theton vel thesis quod est positio: quasi propria adiectiui suppositio z differt ab anthonomasia: qz anthonomasia pro vi

ex noīe ponitur: vt vrbs ꝑ roma. apl's ꝑ paulo. Epitheton nunq̄ est sine nomine. Uide etiā in q̄rta parte in suo loco.

s Ynedoche est significatio pleni intellectus capax: cū plus minusue pnūciat: aut eni totum a pte ostendit: vt. Uerbū caro factū est: ⁊ Eramus in naui vniuerse aīe cētū septuaginta sex. Hic enim minus dicēs plus significat: aut ecōtra a toto ptē: vt Propter parasceuē iudeoꝝ: q2 iuxta erat monumētū posuerunt illū: ⁊ tulerūt dn̄z meū: ⁊ nescio vbi posuerūt eū. dn̄m dicit. cū solū dn̄i corpus q̄reret. plus eni dicēs minus significat. Qd tractās Greg. dicit in omelia. Notādū iuxta historiā q mulier nō ait. Tulerūt corp9 dn̄i mei: s3 tulerūt dn̄z meū. Usus nāq3 sacri eloquij est: vt aut aliq̄n ex pte totū. aliq̄n vō ex toto ptē significet. Ex ptē eni3 totū significat: sic de iacob filijs scriptū est. Quia descēdit iacob in egyptū in aīabus septuaginta. Neq3 eni sine corporibus aīe descēdebāt. s3 p solā aīam totus hō significat. q2 ex pte totū exprimit. Et solū dn̄i inicū corp9 in monumēto iacuerat: ⁊ maria nō dn̄m: s3 sublatū corp9 dn̄i q̄rebat videlicet ex toto designans ptē. Hug. vō dicit q synedoche est q̄dā figura cū qd partis est attribuit toti. ⁊ ecōuerso. Et est etiā q̄dā color rhetoricus. ⁊ appellat apud latinos intellectio: ⁊ est intellectio totius p partē: vel partis p totū. vel vnius p plura: vel pluriū p vnū cognitio: ⁊ dicit synedoche a syn qd est con ⁊ edoche qd est captio vel expectatio. q2 p intellectū partis capitur ⁊ expectat intellectus totius ⁊ ecōuerso. Meminisse āt debemus vt dicit Donat9 cū sit a pte totum ab insigniori pte faciēdum est. De synedoche etiam infra dicā cum agam de allotheca. in capitulo de synthesi.

o Nomatopeia est nomen de sono factū vel fictū vt stridor porte. Coruus a crocitādo. Et siūr ꝓprietates aīaliū: vt rugitus leonis: ⁊ balatus ouis. Tintinabulū a tintin. Et notandū q nomē fictū aliq̄n est nomē ipsi9 soni: vt tinnitus. q̄ est nomē sonitus auris aliq̄n est nomē habētiū sonū: vt taratātara: ⁊ dicit ab onoma qd ē nomen ⁊ thesis qd est positio: ⁊ poio qd est fingo: q̄si positio ficti nois: ⁊ accipit hic nomē large pro q̄libet pte orationis. Et sciās q onomathopeia aliquādo ita large sumit q etiā cōprehēdit verbi ꝯformationē siue tropū. q̄ dicit remathope a sm Hug. Uide pleni9 de hoc suo loco infra in q̄rta pte.

p Erifrasis est circūlocutio q̄ fit dupliciter. Aut ornāde rei causa sc3 pulchre ꝓlongādo māīm. Unde Uir. Et iam prima nouo spargebat lumine terras. Titani croceū linquens aurora cubile. q̄si dicat. Iā lucebat aut dies ort9 erat. Itē Paulus ad Corinth. Scimus q si terrestris domus nostra huius habitationis dissoluat. q2 edificationē ex deo habem9 domū nō manufactā eternā in celis. Aut cā vitāde feditatis: vt Placidūq3 petiuit cōiugis infusus gremio. Item ad Roma. ait apl's. Femine eaꝝ mutauerūt nālem vsū3 in eū3 vsum q̄ est contra nām. Siūr aūt ⁊ masculi in masculos turpitudinē operantes ⁊c̄. Itē iste soluit tributū ventris. Quotiēs igit honestā rem honestiorē p circūlocutionem facere volum9 perifrasis dicit: vt auras vitales carpit. i. viuit. Simiūr cū turpē rē p circūlocutionē verboꝝ honestamus perifrasis ē vt patuit. Unde in doctrinali dicit Perifrasis circūloquiū de iure vocat. Cū verbis curas attollere rē tibi gratā. Aut i re turpi verbis nō turpibus vti. ⁊ vt dic̄ Hug. peri qd est circū cōponit cū frasis qd est locutio. inde perifrasis. i. circūlocutio. cū3 vna res pluribus verbis significat ⁊ describit. ⁊ in rhetorica iste modus loquēdi dicit circūlocutio. Et sciās q perifrasis q̄ fit in orōne differt ab antonomasia ⁊ epitheton que fiunt in dictione. Item hec oblique ordinantur ad laudem vel vituperium. illa vero directe.

i Perbaton est quedā3 trāscēsio verborum ordinem turbans Cuius q̄nq3 sunt species sc3 isterologia vel isterōproteron. anastrophe: parēthesis. themesis: synchesis. ⁊ dicitur ab iper qd est supra ⁊ batō qd est māīm: q̄si trāscendēs loquēdi māīm: ⁊ excusat pleonasmū. vel sm Hu. dicit vel cōponit ab iper qd ē sup: ⁊ batin qd est gradus: ⁊ inde h' iperbaton. i. lōga: ⁊ supgrediēs ꝯstructiōis vel sentētie transcēsio scilicet cum verbum aut sententia ordine commutatur.

i Sterologia vel isterōproteron est sententie cum verbis ordo mutatus: vt Torrere parāt flāmis ⁊ frāgere saxo. Qd sic intelligas: Isterologia est mutatus ordo sentētie cū verbis: vt in pdicto exēplo. Torrere parant ⁊c̄. Prius eni solet in mola frangi triticū: ⁊ postea torreri. i. flāmis coqui. Ergo ⁊ sensus ⁊ verba cōfundunt. Itē Uirg. Moriamur ⁊ in arma ruamus. Itē Nutrit ⁊ peperit. Itē Euomit ⁊ potat. Itē psalmus. Hic accipiet bn̄dictionē a dn̄o: ⁊ misericordiā a deo salutari suo. Nā vt dicit Beda Pri9 dn̄s miserando iustificat ipiū: ⁊ sic benedicēdo ornat iustū. Dicit aūt isterologia ab ister qd est vltimus. ⁊ logos qd ē sermo. q̄si sermo vltimus sc3 ꝑposterus. Uel dicit ab isterō qd est post: ⁊ logos qd est sermo: inde isterologia. i. ꝑposterus sermo. Sed isteronproteron dicit ab isteron qd ē ordo. ⁊ proteron qd est ꝑposteratio q̄si ordo ꝑposter9. vel dicitur ab ister qd est vltimus: ⁊ ꝓthos qd est p̄mū. q̄si ꝓ vltimo p̄mū: ⁊ pro p̄mo vltimū. Isteronproteron est sentētia ordine mutata scilic3 ꝯuersio recte sentētie. Isterō eni iterptat videre proterō cōuersio vt dicit Hug. Uide in isterologia.

a Nastrophe est verboꝝ tm̄ ordo ꝑposterus. vt italiam contra pro contra italia3. Quotienscunq3 sensu integro permanēte verba tm̄ mutant anastrophe dicitur: vt Italiam contra. Debuit enim dici Contra italiam. eo q prepositio semꝑ debet proponi. Similiter in iob. Quāobrem ego deprecabor dominū: pro ob quam rem. vnde doctrinale. Dictio si subsit cū sit precedere digna. Fiet anastrophe sic surgit mare littora cōtra. Et dicitur ab ana quod est sursum: ⁊ trophos quod est conuersio: quasi recti ordinis conuersio. vel ab ana quod est re. ⁊ strophos quod est missio: quasi retro missio quia quod deberet preponi retro mittitur. Uel dicitur ab ana quod est re: ⁊ strophos quod est cōuersio. inde anastrophe id ē retro ꝯuersio. Uide in suo loco.

p Arēthesis est interposita ratiocinatio diuerse sententie vt Eneas. Neq3 enim patrius cōsistere mentē Passus amor. rapidū ad naues premittit achatē. sm Donatum Quotiens sententia inchoatur. eiq3 interponitur quelibet ratiocinatio parēthesis est. vt in predicto exemplo Debuit enim dicere Eneas rapidum achatem premittit ad naues: ⁊ sic demū subiungere Neq3 eni patrius amor passus ē cōsistere mētē3. Itē Apostolus ad Galathas: Cum vidissent gratiam que data est mihi. qui enim operatus est petro in apostolatū operatus est ⁊ mihi iter gētes. iacobus cephas ⁊ iohannes dexteras dederunt mihi ⁊ barnabe societatis. Uel parenthesis est sententie interpositio. qua ex medio remota integer sermo perdurat: vt Dij cepti3 nam nos mutastis in illas: aspirate meis. ⁊ dicit a para qd est inter ⁊ thesis quod est positio quasi interpositio.

t Hemesis est vnius cōpositi aut simplicis verbi sectio vna dictione vel pluribus interiectis. vt Septem subiecta trioni. Hoc compositum nomē septētrioni diuiditur ⁊ interponitur vna dictio sc3 subiecta: vt septē subiecta trioni: ꝓ eo q ē subiecta septētriōi. Unde Doctrinale. Dat themesim binas in ptes dictio secta. Est boree regio septē subiecta trioni. Itē Saxo cere cōminuit brū: ꝓ cerebrū. Et diuidit h' simplex ꝟbū. s. cerebrū: ⁊ dictio vna interponit sc3 cōminuit. Itē Masili portabant iuuenes ad litora tanas. Hic simplex ꝟbū diuidit. s. masilitanas. i. masilie ppl's q̄ ē vrbs gallica diuidit: ⁊ plēs dictiōes interponūt sc3 portabant iuuenes ad littora. Hec tropi spēs vt dicit Beda nō facile in scripturis sanctis q̄ ex hebreo vel greco sermone translate

 48

translate sūt pōt inueniri. ⁊ est hmōi. Dicr. que genuit solymis dauitica ples. Hoc est hierosolymis. Et dicitur themesis a themos qd est diuisio vel sectio. Diuidit enī siue secat vna dictio ab alia p ea q̄ interponunt. Uel dr a teneo teneas: ⁊ h̄ memeris qd est diuisio: q̄si tenens diuisionem.

f **Incresis** est ip̄rbatō ex oi pte ɔfusus vt Tria notbus arreptas in saxa latentia torq̄t. Saxa vocāt itali mediisq̄ in fluctib⁹ aras. Est enī ordo Tria scȝ naues arreptas: notb⁹ .i. ventus in saxa torq̄t q̄ saxa in mediis fluctibus latentia itali vocant aras fm Dona. Itē nos virtute lauat q̄ labem lachrymis ornat. Et est ordo. Ille q̄ lauat labes lachrymis ornat nos virtute. Et dr a syn qd est cō. ⁊ cresis qd est fusio q̄si cōfusio. Uel dicis a syn qd ē cō. ⁊ chaos cōfusio. Ibi enī ordo snie verboꝝq̄ simul cōfundit: ⁊ q2 fit in pmutatione ordinis duaꝝ dictionū. ⁊ vtraq̄ excusat cacephaton.

i **Perbole** est dictio fidē excedēs augē di minuēdiue cā. Augēdi: vt Iste est niue cādidior: aq̄lis velocior leonib⁹ fortior. Minuendi. vt terrebit te sonitus folii volantis. ⁊ Denigrata est sup carbones facies eoꝝ. ⁊ Iste est tardior testudine. Unī Doctri. Trāscensus veri manifestus iperbole fiet ⁊ dr ab iper qd est supra. ⁊ bole qd est snia vel fides: q̄si supra sniam vel fidē: ⁊ excusat tapinosis. Hic tropus vocat a Tullio suplatio: ⁊ ɔriaf huic tropo liptote de q̄ infra dicē.

a **Llegoria** est tropus quo signat aliō q̄ dicit. vt Et iā tpe equū firmantū soluere colla. Uirg. enī cū de hoc diceret nō vere dicebat soluēda fore colla equoꝝ sed carmē finiēdū signabat. Itē in euāg. Joā. iiii. Leuate oculos vestros ⁊ videte regiōes. q2 albe sūt iā ad messē. Hoc est: intelligite q2 ppli iā parati sūt ad credēdū. Et vocat h̄ tropus a Tullio pmutatio. ⁊ dicit ab alleon qd est alienū. ⁊ logos qd est sermo: vel gore qd est dicere. vn̄ allogoria .i. alieniloquium: cū aliud sonat ⁊ aliud intelligit: pcipue appositū. ⁊ iō allegoria differt a metaphora: vbi lȝ aliud: nō tn̄ signat oppositū. De hoc reqre infra in q̄nta pte i suo loco. Itē infra post ātismos. D⁹ mlte sūt spēes: q̄b⁹ eminēt septē. s. ironia: āntifrasis: enigma: carientismos: poemia: sarcosmos: antismos.

i **Ronia** est tropus p ɔriū qd conat ostēdens. i. tropus ostdens id p ɔriū qd conat. i. vult: vt in li. Regū. Clamate voce maiori. Deus enim baal forsitan loq̄t vel in diuersorio est: aut dormit vt excitet. Hac nisi grauitas pnūciatiōis iuuerit cōfiteri videbit qd negare ɔtēdit fm Dona. Hu. enī dič. Ironia est snia pnūciatiōi ɔriū bn̄s itellectū. s. sic laudās vt vituperare intelligat: ⁊ dicit ab iron qd est ɔriū. ⁊ onoma nomē q2 facit pnūciationē ɔriā intellectui. vel dicit ab iron qd est eleuatio: oz enī fieri cū quadā eleuatione vocis: vn̄ a Tullio vocat exclamatio. ⁊ ȝ quosdā q̄nq̄ eisdē verbis aliq̄d ⁊ negare possumus ⁊ confirmare ironia pōt dici: ⁊ differt ab antifrasi: vt in antifrasis dicam.

a **Ntifrasis** est vni⁹ vbi ironia: vt bellū h̄ est minime bonū. Lucus q2 nō luceat. Parca q2 minime parcat. Manes q̄si mites cū sint terribiles. De istis Brecis. dič. Lucus ⁊ officiū bellū libitinaq̄ parca. Ista p antifrasiȝ dr noīa q̄nq̄. Beda dicit p h̄ antifrasis est. Amice ad q̄d venisti: Scōȝ Hu. Ro antifrasis est sermo ecōtrario intelligendus ⁊ dicit ab anti qd est ɔ ⁊ frasis qd est locutio. vt Lucus: q2 luce caret. Et differt ab ironia: q2 ironia pnūciatiōe sola ēt indicat qd vult intelligi: vt cū dicit boi male agēti. Qd bonū est facis: Sȝ antifrasis nō voce pnūciantis signat ɔriū: sed tn̄ Ro bis suis quoq̄ origo ɔria est Doctrina. dicit Antifrasis sermo signans est contraria dictio.

e **Nigma** est obscura snia p occultā silitudinē reꝝ: vt Mater me genuit: eadē mox gignit et me. Lū signat aquā in glacie cōcrescere. ⁊ eandē rursus effluere. Unī Doctri. Patrē progenies occidit matris in aluo. Mater me genuit eadē mox gignit ex me. Quā mater genuit gnauit filia matrē de comedente exiuit cibus: ⁊ de forti dulcedo. Signat ex ore leonis fauū mellis extractū: vel Pēne colūbe deargentate: ⁊ posteriora dorsi eius in spē auri. cū significet eloquia scripture spūalis diuino lumine plena. Sensum enim eius interiorē maior celestis sapiētie gratia refulgentē vel certe vite sctē ecclie pñtē Xpūtū pēnis gaudentē: futura āt q̄ in celis est eterna cū diō claritate fruiturā. Et dicit ab e qd est extra: ⁊ nigmos qd ē liq̄dū. i. extra intelligibilitatē. Uel dr ab en qd est in ⁊ nigma qd est imago inde enigma .i. snia in imagine h̄ est in obscuritate posita. Et differt fm Isi. ab allegoria q2 allegoria sub re alia aliud figit: ⁊ sic ē gemina. Enigma do tm̄ sensū bȝ obscurū p q̄sdā imagies obūbrātū Pap. Ro dicit enigma qd obscura q̄ difficile intelligit nisi aperiat. Uide in q̄nta parte in suo loco.

c **Arientismos** est tropus quo dure dicta grati⁹ sine mitius pferūt: vt cū interrogātibus nobis an aliq̄s nos q̄sierit: rndet bona fortuna. Et quo dat intelligi neminē nos q̄siisse. Itē Nōne p rachel seruiui tibi q̄re imposuisti mibi lyam. Uno enī leuissimo impositionis Xbo iniuriā quā patiebat: grauissimā rē tēpanti⁹ loquēs signauit. Itē de filio sacerdotis dicit. Iste ē ō gñe aaron vel ɔfobrinus fratris clerici. ⁊ dicit a caria qd est gra: ⁊ mos moris: q̄si gratiosus mos: vel dicit ab antos qd est flos: ⁊ mos. i. virtus: inde antismos. i. tropus floride ⁊ vrbane virtutis.

p **Aroemia** est accōmodatū rebus tpibusq̄ puerbiū. Rebus: vt Aduersus stimulū calcitra. i. supbis resiste. Temporib⁹: vt Lupus est in fabula. i. tace. Fert quoq̄ hō si a lupo pus videat amittit loquelā. vn̄ Lupus est in fabula dr cū aliq̄s in media locutiōe tacet. Et vt dicit aliq̄ naturales lupus est aial venenosum: ⁊ inficit aerē. Aer Ro infect⁹ veniens ad hoiem ipsius arterias ingredit: vn̄ loquelā aufert. Sed si hō pus videt lupū nāt ɔfortat ⁊ iō nō inficit Itē fm Bedā canis reuersus ad suū vomitū. ⁊ sus lota in volutabro luti. ⁊ Nū saul inter pphas quoq̄ vno cū quēlibet post actā penitētiā ad vitia relabi: altero Ro tūc vtimur: cū indoctū quēlibet officiū docēdi assumere: vel aliō q̄d artis qd nō didicit sibimet vsurpare viderim⁹. Hic tropus adeo late pȝ: vt liber salomonis: quē nos fm hebreos parabolas dicimus: apō grecos ex eo nomē accepit paroemiaꝝ. i. puerbioꝝ. Et fm Hug. para cōponit cū emū qd est modulatio. ⁊ dicit hic paroemia. i. rebus vel tpibus accōmodatū puerbiū. Vbi gfa. Uolnit aliq̄s nocere alicui ⁊ lesus est ab eo pōt dici aduersus stimulū calces vel calcitras vel pōt dici. Aduersus stimulū calces: duȝ signat aduersis resistendū. Sifr quotiens vtimur puerbio in tpe cōmodo ⁊ apto paroemia est. Uerbi gratia. Loq̄baris de aliquo talia aliq̄ q̄ sibi displicerent si audiret. ⁊ ille veniēs subito dicis Lupus est in fabula. Uel dicit paroemia a para qd est iuxta: ⁊ omon qd ē deductio vel modulatio. q̄si iuxta modulationē vel deductionē: q2 tacet dum narrat.

f **Arcosmos** est plena odio vel hostilis irrisio auxiliante mō dicēdi signata: vt alios saluos fecit seipsū nō pōt saluū facere. Si rex israel est descēdat nūc de cruce ⁊ credimus ei. Itē Oēs quos pcussisti gladio mortui sūt cū h̄ dicit alicui q̄ neminē gladio pcussit. Huic ɔriaf antismos: ⁊ dicit sarcosmos a sarcos: quod est caro: ⁊ ismos qd est diuisio: quasi carnalis diuisio. i. hostilis. Uel dicitur a sarcō qd est corrosio: ⁊ mos moris q̄si mos corrosiuus. Uel dicitur a sarcos qd est caro: ⁊ mos moris: q̄si carneus mos. i. mala ⁊ amara irrisio que pungit vsq̄ ad carnem.

a **Ntismos** est trop⁹ multiplex nūeroseq̄ Xtutis. Nā antismos putat dictū eē qd simplicitate caret rustica ⁊ faceta satis vrbanitate expolitum est: vt Qui bauium nō odit

amet tua carmina meui. Atq3 idē iūgat vulpes ⁊ mulgeat
hircos. Qd̄ exponēs Jsi. dicit Qui bauiū nō odit, p pena ei
cōtingat vt diligat meuiū. Fuerūt aūt meui⁹ ⁊ bauius pes
simi ⁊ emuli Uirg. Qui ḡ hos diligit dicit Uirg. in bucco.
sugillādo. faciat q̄ ↄ̄ nām̄ sunt iungat vulpes ad aratrū: ⁊
mulgeat hircos. Jtē antismos est cū dicitur Mulier oi sa
gitte apiet faretrā: q̄si dicat Omni virge virili aperiet vul
uā. Jtē Fili mulieris vltro virum rapientis. i. fili meretri
cis: dixit saul ionathe. Jtem aps̄. Utinā ⁊ abscindant̄ qui
vos cōturbāt. Et d̄r antismos ab antos qd̄ est flos: ⁊ mos
. i. virtus vel s̄nia: inde antismos. i. tropus floride ⁊ vrba-
ne ꝟbatis vel s̄nie. Et est antismos ↄ̄ria figura de sarcos-
mos scʒ vrbanitas sine iracūdia. vt Qui bauiū nō odit. ⁊c̄.
vt dicit Hu. ⁊ s̄m Pap. dicitur astismos: ⁊ s̄m Hu. in vno
loco dicitur etiam astismos s̄l̄r. ita q̄ s est scd̄a littera. Jn
alio loco dicit antismos: ita q̄ n est scd̄a littera: ⁊ multi hoc
dicunt Astismos s̄m quosdam debet dici: ita q̄ s sit secun
da littera: ⁊ est idem quod antismos. Uide supra immedia
te in antismos.

n Ota hic q̄ sicut di̇c̄ Beda allegoria aliq̄n
factis: aliq̄n ꝟbis tm̄mō fit. aliq̄n fa
ctis s̄l̄ ⁊ ꝟbis. Factis sicut dicitur ad Gala. Qm̄

abraā duos filios habuit vnū de ancilla. ⁊ vnū de libera q̄
sunt duo testamēta. Uerbis aūt solūmō: vt Egredietur vir
ga de radice iesse: ⁊ flos d̄ radice eius ascendet. Quo sig̃a
de stirpe dauid p mariā ꝟginē dn̄m saluatorem fuisse na
sciturum. Aliq̄n factis simul ⁊ ꝟbis vna eadēq3 res alle-
gorice significat̄. Factis quidē3: vt Uendiderūt ioseph in
egyptū ismaelitis triginta argēteis. Uerbis ꝟo: vt Appē-
derunt mercedē meā triginta argenteis. Jtē factis. vt Erat
dauid rufus ⁊ pulcher aspectu: ⁊ vnxit eum samuel in me-
dio fratrū suoꝝ. Uerbis vt dilectus meus candidus ⁊ ru-
bicundus: electus ex milibus. Qd̄ vtrūq3 sig̃t mystice me-
diatorem dei ⁊ hoium decoꝝ quidē sapientia ⁊ virtute: s3
fuisse sanguinis effusione roseū: eūq3 vnctum a deo patre
⁊ oleo leticie p̄: consortibus suis. Jtē allegoria ꝟbi sine
operibus aliquādo historicā re3: aliq̄n tipicā: aliq̄n tropo-
logicā. i. moralē rem: aliq̄n anagogē: h̄ est sensum ad supe-
riora ducentē3 figurate denunciat. Per allegoriā nāq3 res
historica figurat̄: cū factura p̄moꝝ sex siue septē dierū toti
dē seculi hui⁹ cōparat̄ etatib⁹. Per ꝟbū historia dū h̄ qd̄
dicit Jacob patriarcha. Catulus leonis Juda ad p̄dā ascē
disti fili mi ⁊c̄. De regno aūt victoris dauid aliquid intel-
ligit̄. Per ꝟbū sp̄ūalis de xp̄o siue eccl̄ia sensus elicit̄: cū
idē sermo patriarche de dn̄ica passione ⁊ resurrectōe fide-
liter accipit̄. Allegoria facti tropologiā: h̄ est moralē3 p̄fe-
ctionem designat: vt Tunica talaris ⁊ polimita. quā iacob
patriarcha filio suo ioseph fecit variarū ꝟtutū gratiā: quā
deus pater vsq3 ad terminū vite nostre indui ⁊ precepit ⁊
donauit insinuat Allegoria ꝟbi eādē moꝝ p̄fectionē desi
gnat: vt Sint lūbi vestri p̄cincti ⁊ lucerne ardentes in mani-
bus vestris. Et allegoria facti anagogicū3 h̄ est ad supiora
ducentē sensū exp̄mit: vt Septim⁹ ab adā enoch trāslatus
de mūdo. sublatū future btitudinis q̄ btitudo post opa bo
na seculi hui⁹ qd̄ sex etatibus p̄agit̄: electis in fine seruat̄ fi
gurate designat. Allegoria ꝟbi eade3 vice celestia gaudia
demōstrat: vt vbicūq3 fuerit corpus illud congregabunt̄ ⁊
aquile: q2 vbi mediator dei ⁊ hoium est corpe ibi nimirū3
⁊ nunc subleuate ad celos aie. ⁊ celebrata gl̄ia resurrectio-
nis: colligunt̄ corpa scōꝝ. Nōnūq3 aūt in vna eadēq3 re vl̄
verbo historia: sit̄ ⁊ mysticus de xp̄o vel ecclesia sensus: ⁊
tropologia: ⁊ anagoge figuralr̄ intimat̄: vt Templū dn̄i iu
xta historiā domus quā fecit salomō. Juxta allegoriā cor-
pus dn̄icū: de quo ait Soluite templū hoc ⁊ in tribus die-
bus excitabo illud. Siue eccl̄ia eius cui dicit̄ Templū eni
dei scm̄ est qd̄ estis vos. Siue p tropologiā q̄libet fidelis.
q̄bus dicit̄. An nescitis q2 corpa vestra tēplū sunt sp̄ūscti
q̄ in vobis est. Per anagogē sup̄ne gaudia mansionis: cui
suspirabat q̄ ait Bt̄i q̄ habitāt in domo tua dn̄e in secula
seculoꝝ laudabūt te. Sil̄r mō qd̄ dicit̄. Lauda hier̄l3 dn̄3:
lauda deū tuū syon. Qm̄ cōfortauit seras portaꝝ tuaꝝ bn̄-
dixit filijs tuis in te. De ciuib⁹ terrene hier̄l3. de eccl̄ia xp̄i
de aia quoq3 electa: ⁊ de patria celesti: iuxta historiā: iuxta
allegoriā: iuxta tropologiā: iuxta anagoge3 recte accipi po-
test. Juxta allegoriā de ecclesia xp̄i dicimus sequentes exē-
plum. Gregorij: qui in moralibus ea que de christo siue ec-
clesia per figuram dicta siue facta interpretantur: allegoriā
propria nuncupare solet.

o Moensis est min⁹ note rei p sil̄itu-
dinē ei⁹ q̄ magis est nota
demōstratio: ⁊ interp̄tat̄ sil̄itudo. Alij dicūt omo
zensis: q̄si rei vnius noticia: ⁊ dicit̄ ab omos qd̄ est vnū3: ⁊
ensis qd̄ est noticia. Huius sunt tres sp̄ēs. icon. parabola.
paradigma. i. imago. compario exemplum. Et scias q̄ quo
tiens pro rei note sil̄itudine3 intelligimus rem quā minus
notā habemus omoensis est. Fit aūt sicut Pompeius te
statur aut a rebus notis: aut a rebus incognitis. aut a reb⁹
impibus. Et he sunt species q̄s annectit Donatus.

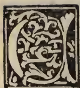
o Mozēsis interp̄tat̄ sil̄itudo p quā
minus note rei p sil̄itudi-
nē eius q̄ magis est nota p̄dicit̄ demōstratio s̄m
Hug. Et est idē qd̄ omoēsis: de q̄ imediate supra dictū est.

i Con est p̄sonaꝝ inter se vel coꝝ q̄ p̄sonis ac
cidunt cōpatio: vt Uidimus gl̄iā eius
gl̄iā q̄si vnigeniti a patre. Jtē Neq3 nubēt: neq3
nubent̄. neq3 ducent vxores. neq3 eni vltra mori poterunt:
eq̄les enim angelis sunt vt dicit Beda Hu. ꝟo dicit Jcō
onis fe. ge. ⁊ h̄ iconia nie fe. ge. ⁊ h̄ icona ne. i. imago vel si-
gnū. Et est icon inter se vel coꝝ q̄ p̄sonis accidūt compatio
scʒ cū figurā rei ex simili genere conamur exprimere. Et di
citur ab icon quod est imago vel signum.

o Arabola est rerū gn̄e dissimiliū cōpa
tio: vt Sil̄e est regnū3 celoꝝ
grano synapis. Jtē sicut moyses exaltauit serpen
tē i deserto: ita exaltari oportet filiū hoīs. Jtē Exijt q̄ semi-
nat seminare semē suū. Et vt dicit Hu. para. i. iuxta cōpo-
nit̄ cū bole qd̄ est s̄nia: inde parabola. i. sil̄itudo siue cōpa-
tio ex dissimilibus rebus: sicut est cū Lucanus cōpat cesa-
rē leoni. nō ex suo sed ex alio gn̄e sil̄itudinē faciens. Et di-
citur parabola q̄si iuxta sententiā. Nō eni ipsa est s̄nia q̄ so-
nat: sed iuxta s̄niam. vn̄ parabolicus ca cū. i. sil̄itudinarius
ria riū. Uide de hoc in suo loco.

p Aradigma est p̄positio vel enarra
tio exēpli hortāns aut
deterrētis hortātis. vt Helias hō erat silis nobis
passibilis. ⁊ orōne orauit vt nō plueret sup terrā ⁊ nō pluit
Jtē in euāg. Respicite volatilia celi: q̄m nō serūt neq3 me-
tūt. neq3 ↄgregāt in horrea. ⁊ pater vester celestis pascit ea
Deterrētis. vt Jn illa hora q̄ fuerit in tecto ⁊ vasa eius in
domo nō descēdat tollere illa. ⁊ q̄ in agro sil̄r nō redeat re
tro. Memores estote vxoris loth s̄m Bedā Et vt dic̄ Hu.
paradigma cōponit̄ a para qd̄ est iuxta. ⁊ digma qd̄ est di-
gnitas: vel nomē decus laus ⁊ gl̄ia. ⁊ dicitur h̄ paradigma
matis. i. p̄positio exēpli: vel exēplū dicti vel facti alicuius
ex sil̄i vel dissimili gn̄e conueniens ei quā p̄ponimus rei.
vt Tā fortiter perijt apud hyponē scipio q̄3 vtice cato. Uel
paradigma s̄m alios dicitur a para qd̄ est iuxta: ⁊ digma
s̄nia. q̄si iuxta sententiā rei ostensio. ⁊ sic differt ab allego-
ria. Et q2 omoēsis ⁊ ēt paradigma dicit̄ sil̄itudo q̄dā. id di
cit Jsi. agēs de p̄adigmate q̄ sil̄itudo fit trib⁹ modis: q̄nq3
a pari ad parē. q̄nq3 a maiori ad min⁹. q̄nq3 ecōuerso a mi
nori ad maius. Hec d̄ scemate ⁊ tropis a Donato positis
dicta sufficiāt. Nūc de coloribus rhetoricis. ⁊ de q̄busdā
figuris q̄ nō ponunt̄ a Donato vel Pris. cum figuris locu
tōis. sunt tn̄ i honore in theologia: ⁊ possunt reduci ad sce
mata vel tropos mixtim videamus Colores eni licu sunt
sermones. ⁊ multi colores cōueniūt cū figuris locutionis.

¶ De coloribus rhetoricis.

Olores aũt rhe-
torici. et figure ꝑdicte d qb⁹ h̄ intẽdi-
mus sũt sexagitadue. s. adiũctũ. agno-
mĩatio. antimetabola. antipofora: an-
tithꝫta antithetõ. antropospatos. apo-
siopesis. apostrophe. articulus. barci-
ologia. catatiposis. climax. cõplexio.
ꝯcordia. cõduplicatio. ꝯiũctio. ꝯtẽtio
ꝯriũ. ꝯuersio. correctio. diaforosis. diasirtos. diffinitio. du-
bitatio. ebasis. emphasis. endiadis. epidiocesia. epylogus.
epimone. ethiopeia. in suo loco est. embasis. euphonia. eu-
phonismos. ex alage: exclamatio. fantasia. gragatio. ipala-
ge. ipofora. lepos. litote. occupatio. oliopomenõ. omopha-
sia. omophosis. pizãtia. ꝑcisio. ꝑsonesis. ꝓsopopeia. ꝓthe-
seosparalãge. ratiocinatio. repetitio. sñia. synthesis. somo-
thopeia. subiectio. traductio. trãsitio. tropologia.

a Diunctũ vel adiũctio ẽ qñ res ꝯphẽ
dit̃ ⁊ nõ iterponit̃ ꝟbũ: sꝫ
ꝑus aut in fine locat̃. vt Extinguit spẽm siue mor
b⁹ siue senect⁹. Itẽ morbo vel senio forme decus euacuat̃.

a Gnominatio fit qñ dictiões pſes
iũgunt̃ i ꝑncipio aut
in fine syl. sensu tñ dissimiles. vt Curia curaꝝ ge
nitrix nutrixqꝫ maloꝝ. Inuictis victos ihonestis eq̃t hone
stos. Hic color ꝯuẽit cũ q̃dã spẽ scematis q̃ d̃r ꝑonomasia

a Ntimetabola est mutatio s̃mo
nis cum sñia. vt
Nõ vt edas viuas: sed edas vt viuere possis. vñ
doctrinale. Cũ ꝟbis ꝟtit antimetabola sensuꝫ. Nõ vt edas
viuas. sꝫ edas et viuere possis. Et d̃r ab anti qd̃ est ꝯ. et me
ta qd̃ ẽ trãs. et bole qd̃ ẽ sñia. q̃si trãslata cũ ꝯrietate ꝟboꝝ
sñia. et reducit̃ ad tropũ q̃ d̃r metaphora. Uel vt dic̃ Hu.
antimetabola ẽ ꝯuersio ꝟboꝝ q̃ ordĩe mutato ꝯriũ efficit
sensuꝫ. vt Nõ vt edã viuo: sꝫ vt viuã edo: et declinãt̃ h̄ an
timetabola le. vel h̄ antimetabole antimetaboles.

a Ntipofora q̃ a Grecis. ponitur sub
scemate est rñsio tacite
obiectiõi facta. vt Nil mihi rescribas attamẽ ip-
se veni. Et dicitur ab anti qd̃ est ꝯ. et foros qd̃ est fari vel
dicere. inde antipofora q̃si dictio ꝯ illd̃ qd̃ posset obijci. vñ
doctri. Rñdens ad ea tibi q̃ sũt obijciẽda. Das antipforã
cũ nõ tñ obijciatur. Uel dicitur ab anti et foros qd̃ est fer-
re: q̃si ꝯtra ferre obiectioni responsionem.

a Ntitheta est q̃dã figura de q̃ ẽ. dixi
in ca. de scemate q̃si l fine.

a Ntithetõ est q̃dã figura d q̃. ẽ. dcm̃
ẽ i ca. d scemate q̃si l fine.

a Ntropospatos est hũana pas
sio: qñ qd̃ est
hoĩs attribuit̃ deo. vt de⁹ irascit̃ gaudet. vñ ps.
Dñe ne furore tuo erguas me. neqꝫ in ira. ⁊c̃. Et d̃r ab an-
tros qd̃ est hõ. et passis vel patos qd̃ ẽ passio. q̃si hũna pas
sio. Et ponit̃ in doctrinali inter colores. vbi sic dicit. Si q̃
sũt hoĩs assignant̃ deitati. Antropospatos est sic sepe dei
legis irã dicit̃ ẽt antropospatos qñ ecõuerso qd̃ est dei at
tribuitur hoĩ. vt fulminare. tonare. ningere. pluere.

a Posiopesis ẽ validus defect⁹ orõ
nis. Uñ Prisci. in mi
no. ponit exẽplũ Terẽtij i Eunucho. Ego ne illã:
q̃ illũ: q̃ me nõ: Deest cuicũqꝫ ꝯstructio plene orõnis. Ego
ne illã digner aduẽtu meo: q̃ illũ ꝑposuit mihi: q̃ me spre-
uit: q̃ me nõ suscepit heri: ⁊ d̃r ab apo qd̃ ẽ defectus. ⁊ ysi-
os qd̃ est eq̃le siue substãtia. ⁊ passis qd̃ ẽ passio: q̃si eq̃lis
defectus vel subãlis passio: vel a paio is qd̃ est fingẽ: q̃si fa
ctio eq̃lis defectus. Uel s̃m Pap. aposiopesis est cũ id qd̃
dicturi videbamur silẽtio itercipimus. vt Quos ego sed mo
tos ꝑstat ꝯponere fluctus: suspẽsa locutio. Et vt dic̃ Alexã.
differũt ethiopesis ⁊ aposiopesis. q: in ethiopesi certũ ẽ qd̃

subintelligi dat: vt h̄ sectũ: deest eñi loq̃bat̃. Sꝫ in aposio-
pesi multis modis põt fieri suppletio. vt Si introibunt in
req̃em meã: suppleri põt mirũ erit. vel nõ credat̃ mihi. vel
aliõ hmõi. Et fiũt hmõi defect⁹ in penis ⁊ in ꝑmijs i theo-
logia ad notãdũ q̃ pene reproboꝝ ⁊ ꝑmia bonoꝝ sũt ienar
rabilia. Esa. Secretũ meũ mihi: secretũ meũ mihi ve mihi.

a Postrophe est ꝯuersio locutiõis
ad aliquẽ ꝑ scd̃aꝫ ꝑ-
sonã. vt Dñi ẽ salus ⁊ sup pplꝫ tuũ bñdictio tua.
Et d̃r ab apos qd̃ ẽ retro vel aliõ. ⁊ tropos qd̃ ẽ ꝯuersio q̃-
si ꝯuersio ad aliõ. ⁊ ꝯuenit cũ tropologia d q̃ infra dicetur.

a Rticulus ẽ ꝟboꝝ dispositio sine cõ
iũctiõe. vt Solus inermis 49
inops inglorius vñ redisti. Uel qñ clausule sine
cessatiõe absqꝫ interuallo distinguũt̃: ⁊ iste ẽ color rhetori
cus q̃si idẽ cũ scemate qd̃ d̃r asyntheton vel dialiton.

b Arciologia ponit̃ a Grecis. sub sce-
mate ⁊ fit cũ plura sub
paucis ꝟbis ꝯphẽdunt̃. vt Urit amor paridẽ nu
ptã rapit armat atridẽ. Ultio pugnat̃: fit machia troia cre
mat̃. Et d̃r a bracos qd̃ ẽ breue. ⁊ logos qd̃ ẽ s̃mo: q̃si s̃mo
breuis. Uel barchiologia s̃ꝫ Hug. idẽ est qd̃ breuiloquꝫ. i.
breuis dictio. vt venim⁹. vidimus. placuit. exẽplũ ẽ Papie

c Atatiposis q̃ ponitur a Grecis. sub
scemate fit qñ aliq̃d iu
xta sui formã describit̃ vel figurat̃ sub noĩe pr̃is
vel matris vel alteri⁹ rei. vt caluus: crispus. ventrosus. so-
phronicus. ferronius. socratẽ describũt h̄ oĩa solũ. Et dicit̃
a cata qd̃ est iuxta: ⁊ tipus qd̃ est figura vel forma. q̃si ali-
cuius descriptio iuxta sui formã vel figurã.

c Limax q̃ ponit̃ a Grecis. sub scemate fit
cũ d vno ꝟbo in ꝟbis fit grada
tio. vt Mars videt hãc visãqꝫ cupit: potit̃ qꝫ cu-
pita. Uel vt dic̃ Pap. climax gradatio cũ a quo supior sen
sus terminat̃ inferior incipit. vt ẽ illd̃. Ex inocẽtia nascit̃ di
gnitas: ex dignitate honor. ex honore ipiũ. Hãc figurã nõ-
nulli catheñã vocãt. qd̃ scema est. ⁊ ꝯuenit h̄ figura cũ illo
colore q̃ d̃r gradatio: ⁊ d̃r a clima qd̃ est gradatio.

c Omplexio fit ex eo q̃ eadẽ dictio i
ꝑncipijs pliuꝫ clausulaꝝ
repetit̃. ⁊ altera circa fine earũdẽ. vt Bñdicite an
geli dñi dño. bñdicite celi dño. Itẽ q̃s testamẽtum vetus
trãstulit: Hierony. Quis triuꝫ linguaꝝ peritus siue exptus
fuit: Hierony. Quis hereses destruxit Hierony. Et dicitur
a complector complecteris: q: complectitur conuersionem
⁊ repetitionem qui sunt duo per se colores.

c Oncordia ẽ qñ fines medietati ver-
suũ ꝯueniũt ⁊ ꝯcordãt vt
pꝫ in ꝟsibus leoninis. Fac tibi fortunã festines
frangere lunã. Et ꝯ fatum faciet te cura beatũ.

c Onduplicatio est gemĩatio di-
ctõis vel dictio
nũ vel orõnis ad laudẽ vl̃ vituperiũ alicui⁹: ⁊ nõ
seruat locũ. q: fit l ꝑncipio vel medio vel fine. vt Tu ne pa
trẽ gladio crudelis nate necasti: Tu ne patrẽ nunq̃d mors
patris mors tua nunq̃d: Et ꝯuenit cũ quodã scemate qd̃
dicitur anadiplosis: ⁊ etiam cum epanalensi.

c Oniũctio vel ꝯiũctiõ ẽ cũ due clausu
le claudũt̃ sub vno ꝟbo
posito in medio. vt Aut etas forme decus atterit
aut valitudo. i. infirmitas: ⁊ ꝯuenit cũ zeumate.

c Ontẽtio fit qñ ꝯrijs rebus oratio ꝯfi
cit̃. vt In luctu rides: iter cõ
uiuia luges. Urbẽ rure cupis laudas bona ruris
in vrbe. Mane peto lectũ: dimitto vespere tectum.

c Ontrariũ fit. ex quo anim⁹ ex diuer
sis rebus efficit̃ certus vt
Qui sibi nõ parcit q̃uo mihi vel tibi parcet. Qui
sua diuulgat ꝓbra. credis q̃ tua celet: An cedes soli quẽ cũ

Fris A

socio superasti. qn dicat si: z ducit cu scemate qd dr zitiberō

e **Onuersio** est qn eade dictio in fine clausularu repetit: vt Qui vitium spernis te sperne friuola spernis.

e **Orrectio** est qn tollit qd prius dcm e. z qd magis idoneu vr apponit. vt Sū minus oblitus decoris animo decoris: ex quo dicor amans: imo veracius amens. Et conuenit h color cu figura q dr epidiocesis: de qua infra dicam.

o **Iasorosis** est dubitatio: vt eloquar an sileam. Et dicitur a dia quod est duo. z sorosquod est locutio inde diasorosis id est duplex locutio.

o **Iasirtos** est figura locutiois in theologia familiari: qn aliq vox vel dictio ad duo trahit: vt Nequi rapiat vt leo aiam mea sz ille qui est vt leo: vel leo non rapiat.

o **Iffinitio** e breuis demonstratio rei p orone facta ppas rei amplectes pprietates. vt Prodigus e qn vitio retineda pfides. Largus q sumptu facit ex rone libeter. Parc q retinet qcqd depostulat vsus. Qui retinet cupide qd res depo scit auarus. Prodigus vt largo sic distat parcus auaro.

o **Ubitatio** fit cu aliqs ostendit dubitu se esse. z ignorat qd sit potius eligendu. vt Tu qs es ignoro. quo te quoq noie dica Nescio: si dica spuriu: tunc non erit equu. Si scelus appellem minus est. deformior an sie: Nequior ignoro nunc hoc mihi: nunc placet illud.

e **Basis** est euagatio pter mat. z dr ab e qd e ex. z basis qd e fundametu qn ex mat q est fundametu: cu sz mat ingrendi sint sermones. Un doctrinale. Extra mat describens vana vagat Auctor. z hac plex ebasim dicere figura. Quida dicut eubasis p eu dipb. Et e eubasis bona digressio sic sepe auctores faciut qn relicta mat digressioes faciut. Et dr ab eu qd e bonum. z basis quod est vado siue gradior: inde eubasis .i. bona digressio.

e **Mphasis** q ponit a Grecis. sub tropo est expssio loqndi z fit cu voletes exprime aliqd accides vtimur noie sub stativo p adiectiuo signate illo accides ad maiore expssione. vt si ponas scelus p scelerato. vtus p virtuoso. Tobias Nubere virtuti virtus letat. z dr ab en qd est in z phasis locutio vel expssio. qn expssa locutio fm quosda. Hu. vo dicit Emphasis .i. expssio. qn qda figura loqndi. s. cu volum abudatia z expssione alicui accidetis in aliquo notare: so lemus illo appellare sub noie accidetis. vt Damnis est ipsu scelus. vn emphaticus ca cu. z hinc emphatice aduerbiu. vt Emphatice loqtur iste. i. expsse. s. tali figura. Et emphaticos. i. emphatice loq. Et nota q emphaticus qnq dicit auda z increpator qz taliu est expsse loqui.

e **Ndiadis** q ponit a Grecis. sub scemate fit cu duo adiugunt substantiua: z alter resoluit i adiectiuu. vt Arma virusq cano. i. armatu viru. vn Grecis. Endiadis fiet resoluto i mobile fixo. Et fm Doctri. fit et econuerso vt Armatu viru .i. arma z viru. z ita e duplex endiadis. s. diffusa z coiucta. Et dr ab en qd e in: z dia qd e duo z dis qd e i separabil ppo z nota resolutiois: qn duoz in vnu resolutio Pap. vo dic Endiadis est figura cu duo oiuersa noia in vna coueniēt iungunt. vt impertem z predam pro impertem prede.

e **Pidiocesis** q ponit a Grecis. sub scemate fit cu supradicta i meliore pte corrigit. vt iste e cert amao imo certior: imo certissimus. Et dr ab epi qd est supra. z dian qd e clar: z sectio qd est cesura. z dicitur correctio in rhetorica.

e **Pilogus** sic poit a Grecis. sub scemate z est supradictoru replicatio. z dr ab epi qd est supra. z logos qd e sermo: z z ide qd reuolutio. Scdm .n. Hu. ab epi. z logos dr h epilogus gi .i. suplocutio alicuius rei. vel breuis recapitulatio pdictoz. z pprie in fine cae in medio iudicii vel extrema pte libri. Et inde hoc epilogiu gii ide. Et epilogo gas .i. epilogu facere: breuiter pdicta recapitulare: z est adiectiuum.

e **Pimone** est tropus i theologia qn dictio repetit ad maiore certitudine vel desiderii expssione. vt Ame ame dico vobis. z reducit ad epizeusis. z dr ab epi qd est supra. z mo nos vnu qn vni dictois supraposite repetitio. Un Grecis. Epimone fit si vox fit crebro repetita. Alij dicut q epimone fit qn dictio no tota repetit. sz pncipiu z finis variat. z hoc ondit exeplu doctrinal. vt Expectas expectaui diuicia nene canebat. laudans laudabo. z dr ab epi qd est supra. z monon quod est repetere: quasi superioris repetitio.

e **Ubasis** est bona digressio. De h et supra dixi in ebasis ibi require.

e **Uphonia** est pulchra locutio. vt meridies pro medidies. z fm quosda fit duplr. vl qn lra tra sponit. vt nobiscu p cu nobis. vel scribit z no pfert. vt circuco circuamicta: pp mala osonoritate. z dr ab eu qd est bonu. z phonos qd est sonus. qn bona sonoritas vel bonus sonus. vn eupbonicus ca cu. i. bn sonas. z excusat cacephaton sz doctrinale Cum retinēs que turpe sonāt euphonia habetur.

e **Uphemismos** est bona vbi p vbo mutatio vt Exultabit lingua mea iusticia tua .i. exultado pnūciabit. z dr ab eu qd est bonu. z phemismos qd e mutatio qn bona mutatio. De h sic dicit doctri. Euphemismos erit p vbo pone vbu. Exultat dni voce mea lingua supni

e **Xalage** e mutatio qn p numero psali sin gularis ponit fm Pap. De h et dica ifra qn determinabo d allo: beca in ca. o syn thesi in fine. z dr ab ex qd est extra. z alleon qd est alienu. z logos qd est sermo. qn extraneus z alienus sermo.

e **Xclamatio** e cu frequr clamat. vt O qtis. o qb. o qlib es viduata: Et ouenit cu pfonesi. d quo dica infra.

f **Antasia** sz Grecis. est sub tropo. z iterptat ficta locutio: cu qd e alias ti attribuit inalato. vt Seges loqtur. z conuenit cum sonotopeia. Uide etiam in suo loco.

g **Radatio** fit cu d pcedeti voce subseques format qn p gradus vocu. vt Quid leui fumo vel flama flame. Quid flamine vetus. Quid veto mulier. Quid muliere nihil. Et Grecis. dicit. Hic quacuq videt cupit. z quacuq cupit alliciat allecta viciat. pdit viciata. z ouenit h color cu figura q dr climax. Couenit et cu tropo qui dicitur metalensis.

i **Plage** otinet sub scemate. vn et de ea di ri in ca. de scemate qn in fine.

i **Pofora** est obiectio q pt fieri ab aduersario. z dicitur ab ipos qd est sub. z foros quod e fero .i. dico. inde ipofora .i. subdictio vel obiectio ab aduersario facta.

i **Epos** i terptat vrbanitas. z fit qn vni vl ad vnu fit locutio pluralr. vt nostis bone psul. Un doctri. Dicit esse lepos sermo directus ad vnu Uerna plurali velut hic: nostis bone psul.

i **Itote** tes vl litota te vi ait Grecis. sub scemate. interptat minus dices z plus signas. vt no nouus imo vetus iste no est isipiens sed sapies genus z spes no vident simplr dici. imo multipliciter. Ut munera no spnas. sz libeter suscipias. vel econuerso cu plus dicit z minus signat vt dicit Pap. z vt ait doctrinale Fiet sub ea firmado negatio bina. z sic fm eu litote fit cu due negatioes vna faciut affirmatione. vt Sedeo

necnō ꝛ ſcribo. ꝛ dꝛ a litos qð ē diſſolutio: qꝛ due ptes reſoluunť in vnā. ꝛ ē ꝯtra littote cuidā tropo q dꝛ iperbole.

o **Ecupatio** fit qñ dicimus nos ꝓterire aut neſcire aut nolle dicere ħ q marie dicimus ħ mō. Quid referā quālis tua ſit maculata inuēt⁹ flagiciis. vt Greciſ. ait. Occupat ħ color cū qd traſire parabat. Nec trāſit ꝓterco cedes piuria furta rapinas. Tedia forte darem ſi ꝟbis iſta referrem.

o **Liopomenō** eſt ſub paucis verbis multoꝝ cōphēſio. vt ħ Urit amor paridem; vel ħ: mors mala: mors intus malus actus: mors foris vſus. Tūba puella puer lazarus iſta notant. Et dicitur ab olon qð eſt totū vel multū: ꝛ pomenon qð eſt cōiunctio: q̄ſi multoꝝ breuibus verbis adiectio.

o **Mopaſia** ē attributio ꝓꝓetatis vni⁹ alteri. vt Ligua mea meditabiť iuſticiā tuā. Ligue. n. ē loq̄: ꝛ cordis meditari: vñ qð ē cordis attribuiť lingue: et dꝛ ab omos qð ē vnū et paſia qð eſt paſſio: quaſi vnitoꝝ paſſio et attributio.

o **Mophoſis** eſt expoſitio ignoti per eque vel magis ignotū vt q̄d eſt palmito tas: ꝓtaxo taxas. Uel qñ ꝑ grecū cōponitur latinū. vt q̄d eſt bō: antropos. q̄d eſt currere: vetrem. Et dicitur ab omos qð eſt ſimile: et phoſis qð eſt expoſitio. quaſi per ſimile expoſitio: et reducitur ad omozeuſim: que eſt notificans vnam rem per aliam.

p **Iſantia** ē qð cui nō ꝑt vna voce rīderi: vt q̄ gerem⁹ bellū: q̄ auxilia nobis pata erūt: q̄s erit q ſubuēire velit: cū tā acerbe ſocios tractauerim⁹. Et vocať a Tullio ħ figura īterrogatō.

p **Reciſio** eſt cū dictis q̄buſdā qð ꝯceptū eſt relinq̄tur in audientiū iudicio: Uñ Greciſ. Cōcipe cōceptū cela ꝑciſio fiet. Ute nō equū certamē ponere mecum. Nunquid ego recolo. qð tu feci: ſed dicere nolo. Uel preciſo fit cum aliquis verba in aīo cōcepit. ꝛ loquendo interrumpit.

p **Roſoneſis** ſm Greciſ. ſub ſcemate eſt cū aliquis clamando deuꝫ leticiā vel indignationē exprimit. vt O deus in quātis aius verſatur amanris. Et dicitur a pozos qð eſt ad ꝛ fonos qð eſt ſonus. quaſi ſe habens ad ſonum. i. exclamationē: qꝛ hic color dicitur exclamatio.

p **Roſopopeia** fit qñ inaīatū loq̄ť ad aīatū vt Qui mō naſonis fueramus q̄nq3 libelli. Uel qñ inaīatū ad inaīatū: vt terra loq̄ť fontibus ꝛ marib⁹. Uel fit tot modis vt metaphora. Et dꝛ a pſos qð eſt pſona ꝛ poio is qð ē fingo: q̄ſi ſermo factus a ficta pſona. Uel dꝛ a pſon qð ē pſona: ꝛ poio qð ē fingo. q̄ſi dictio noue pſone: ꝛ reduciť ad methaphorā: cū fiat q̄nq3 ꝙ irrōnale loq̄ť rōnali. vt Nobis teſtudo locuta ē: ꝛ ħ figura ſepe inuenit̄ in theologia. vñ Dam. Nouit ſcriptura ꝛ pſopopeia. i. pſonaꝝ fictōe vti ꝛ vt de inaīatis ſic de aīatis loq̄: ſic illud Mare vidit ꝛ fugit. Hug. ꝟo ſic dicit Poio cōponiť cū ꝓſopa qð eſt pſona: ꝛ dꝛ hec ꝓſopopeia peie. i. pſone cōfictio vel cōfirmatio: vt cū res nō loquēs introducitur loquens: vt ego celaꝫ tego oīa. ꝛ ego terra calcor ab oibus. In doctrinali dicitur Perſonāq3 nouā formans dat proſopopeiam.

p **Rotheſcoſparalāge** fit qñ vna ꝓpoſitio ponitur ꝓ alia. Uide in ſuo loco in q̄nta pte.

r **Atiocinacio** fit qñ aliq̄s a ſeipſo q̄rit rōneꝫ. ꝛ poſtea ipſe dicit. vt diues auarus eget: q̄re non cōperit vſus. Tangere parta timet cur ne minuatur aceruus.

r **Epetitio** fit ex eo ꝙ eadē dictio in ꝓncipio pluriū clauſulaꝝ repetitur. vt Laudate dn̄m de celis. laudate eū in excelſis ꝛc̄. Et vide q̄l'r differunt repetitio. cōuerſio cōplexio. ꝛ cōuenit cum ſcemate quod dicitur anafora.

ſ **Entētia** in rethorica idē eſt qð ꝓuerbiū cū ꝓponiť aliq̄d ad breuitatem alicui⁹ moralis inſtructiōis. ꝛ poniť cōſecutio. vt ſꝫ Greciſ. Cui ſatis ē qð hꝫ ſatis illū cōſtat hēre. Cui nihil eſt qð hꝫ ſatis cōſtat illū egere. Ergo facit ꝟtus non copia ſufficientē. Et nō pauptas ſꝫ mētis hiatus egētē. i. auaritia. Silr ħ. Hic liber eſt q vicijs nō eſt ſeruus. Hug. ꝟo diciť A ſentio tis dꝛ hec ſnīa tie iudiciū vel litis deciſio. vel firma ꝛ indubitata rñſio. vel aīaduerſio: vel ſenſus. vel intellect⁹. Itē ſnīa q̄dā color rethoric⁹. ſ. breuis orō aliq̄d mortalitatis gñalr cōphēdēs. vt Obſequiū amicos ṽitas odiū parit. Et a ſnīa dꝛ ſentētioſus ſa ſuꝫ ſnijs plenus. ꝛ cōpaꝛ. 50 Et ſꝫ Grego. ſnīa ſimplr dicta in bona pte accipitur. Et vt diť Iſi. ſnīa ē determinata acceptio alteri⁹ ptis ꝯdictionis.

ſ **Ineptesis** ſm doctri. fit duplr. Uno mō eſt accidentis mutatio ꝑcipue numeri in numerū. vt Unica facta fuit mulier q ſūt mō mulre. ſꝫ iſte modus nō eſt multū in vſu. Alio mō eſt mutatio de ſcōa pſona ad tertiam vt Nobis parce deus noſtros lauet iſte reatus. vñ ꝟſus. Dicunť hinc ſpēs ſyneptesis eſſe. Et differt hic modus a tropologia. qꝛ ibi fit tranſitus econuerſo de tertia pſona ad ſecundā. vt Dn̄i eſt ſalus. ꝛ ſuper populum tuū benedictio tua. Et dicitur a ſyn quod eſt cō. ꝛ theſis poſitio. quaſi ſimul poſitio.

ſ **Omotopeia** ponitur a Greciſ. ſub tropo. ꝛ ꝯuenit cū fantaſia. ꝛ eſt ſomotopeia cū res icorporea reduciť ad loquēdū: vt cū dꝛ deus vel angelus loq̄. Et dꝛ a ſoma qð ē corpus. ꝛ poio quod eſt fingo. inde ſomotopeia. i. figmentum corporis. Uel dicitur a ſomo quod eſt corpus ꝛ theſis quod eſt poſitio. ꝛ poio is. quaſi ficti nominis poſitio. Subiectio in ſuo loco eſt in quinta parte.

t **Raductio** fit cū aliqð nomē ꝑ ſuos caſus variať. ꝛ ꝯuenit cuꝫ quodā ſcemate qð appellať poliptotō. Uñ Greciſ. Miſce ꝑ caſus vocē traductio fiet. vt Si nihil ī vita iocūdius ē tibi vita. Indecorē vitā perages ꝟtute relicta. Uel ēt fit ī ꝯſonātia. vt Cur illā curas q multas dat tibi curas.

t **Ranſitio** eſt color ꝑ quē cōtinuamus dicta dicēdis. vt Audiſtis q̄lē ſe ꝓbuit iſte parenti: nūc q̄lis ipſe fuit parēs audite viciſſiꝫ. Itē dicto de noie dicendū eſt de ꝟbo: vel fit qñ breuiter oñdiť dictū ꝛ poſtea q̄d fit dicendum.

t **Ropologia** ſm Greciſ. ſub ſcemate ē cōuerſio ad aliquē ꝑ ſcōaꝫ pſonā. vt Dn̄i eſt ſalus ꝛ ſuper pplm tuuꝫ bñdictio tua: ꝛ dꝛ a tropos qð eſt cōuerſio: ꝛ logos qð eſt ſermo: q̄ſi ſermonis prius habiti cōuerſio. ꝛ eſt eadem cuꝫ apoſtropha. Hu. eni dicit ꝙ tropologia ē excuſatio vel ſenſus ſpūalis vel moralis ꝛ figuratiua intelligētia vel locutio: vel emēdatio vite. Et ſic tropologicus ca cū. ꝛ tropologice aduerbiū: ꝛ tropologico cas: ꝛ tropologiꝫo ꝫas. tropologice loq̄. Pap. aūt ſic diť. Tropologia moralis inſtructio ad inſtructiōeꝫ ꝛ correptionē moꝝ ſiue apertis ſiue figuratis ſermonibus ꝓlata. Amodo de allotheca ꝓut eſt figura cōſtructionis ſm ꝙ de ea determinat Priſci. videamus. Poſſet hic competenter dici de ſeptem regulis cicoṅij: ꝛ de ſpeciebus diſtinctionis ſcilicet comate. colo: periodo: ſed poſt allothecam de eis dicemus.

a **Llotheca** eſt improprietas cōſtructionis ex eo ꝙ dictiones in cōpoſite ꝯſtruunť in diuerſitate accidētiū. vt ego ſortes lego: vel recipiunt aliam conſtructibilitateꝫ q̄ᵽ hēant a natura: vt Sortes eſt albus pedē: ꝛ dꝛ ab allon qð eſt alienū: ꝛ theſis qð eſt poſitio vel theca: inde allotheca. i. aliena ꝛ diuerſa poſitio accidētis vl' accidētiū: qð ſcema dꝛ a Donato: ꝛ in lexeos ꝛ in dianeos diuidiť ab eodē. Hic nota ꝙ figura eſt licētioſa improprietas vſu auctoritate vel cōmo

ditate plata: ꝛ fm̄ h̄ aliq̄ est tolerabilis ꝛ extēdenda: ali/ q̄ñ tolerabilis ꝛ nō extēdenda. Tolerabilis ꝛ extēdēda ē illa q̄ plus h̄ȝ rōnis q̄ȝ vitij: qꝛ vsu ꝛ cōmoditate ꝓbatur: sicut euocatio ꝛ conceptio. Tolerabilis ꝟo ꝛ nō extendenda est illa q̄ h̄ȝ plus vitij q̄ȝ rōnis q̄ tñ auctoritate ꝓbatur sicut antiptosis ꝛ paragoge Species allothecę s̄ȝ Pris. sunt quinq̄ȝ scilicet prolensis: silēsis: ȝeuma synthesis: ꝛ antiptosis. De singulis per ordinem videamus.

p **Rolēsis** est ꝓsumptio reꝝ explicādarūȝ ordinē secutaꝝ: vt Aquile volauerūt. h̄ ab oriente illa ꝟo ab occidente ꝛ dicit a pro qđ est pꝛe: ꝛ lensis qđ est sumptio: inde ꝓlensis q̄si ꝓsumptio. Spēs ꝓlensis vt vult Pris. s. ꝑmo mino. sūt tres. Prima q̄ h̄ȝ fieri ꝑ solos rectos de qua talis datur regula. Qñ fit diuisio ꝑ solos rectos preponendus est ñtūs ꝑlalis cū ꝟbo: ꝛ diuidentia debēt sequi sine verbo: cū singulꝛ: tū ꝑlaliter. vt hoīes sūt. hic bonus ille malus: vel hoīes sūt: hi boni illi mali. Et ꝑdictis pȝ q̄ h̄ est incōgrua diuisio. Oculi alter dexter alter sinister. vel hoīes h̄ ē bonus ille malus nisi forte excusef ꝑ antiptosim: ita q̄ ille ñtūs ꝑcedens ponat ꝑ gtō: qm̄ diuidentia nō ꝑcedūt verbū a quo ille ñtūs regat: ꝛ respectu cuius fiat diuisio: quam oīs diuisio bēat fieri respectu verbi vel attributi. Scđa diuisio h̄ȝ fieri ꝑ rectos ꝛ obliquos. cuius regula talis est. Quotiēs fit diuisio ꝑ rectos ꝛ obliquos: anteponēdus est gtūs plural vel singularis noīs collectiui sine verbo: ꝛ postea debent seq̄ diuidentia cū ꝟbo tā singulꝛ q̄ȝ ꝑlalꝛ: vt boīm hic est bonꝰ ille malus: vel boīm: hi sunt boni illi mali: vel romane gētis. alij sunt fortes alij debiles. Tertia diuisio h̄ȝ fieri ꝑ singulos obliquos. ꝛ tūc dȝ ꝑpōi obliquus cū ꝑcipio cōstructus intrāsitiue. ꝛ diuidētia respectus illius subseq̄ ꝑ obliquū: vt aq̄larū volantiū huius ab oriente illius ab occidēte filius ē celeritas. ꝛ pōt fieri ꝑ obliquos casus vt aq̄lis volantibus: huic relinquit oriens: illi occidens. aq̄las volantes. hāc dimisit oriēs illā occidēs: aq̄lis volantibꝰ. hac gaudet oriens ista occidens. Pōt tñ diuisim sumi ꝑ gtīs diuidentia ꝑ alios obliquos. vt aq̄larū volātiū: huic relinquit oriēs illi occidēs: ꝛ in ablt̄ō sꝛ. Sȝ q̄rit. quā improprietatē opet ꝑlēsis. Ad h̄ dicunt q̄dā q̄ ordinē ꝑposterū: qꝛ illi nō postponunt suo ꝟbo. s h̄ vel illa q̄ȝ ōz. aq̄le volauerūt: h̄ ab oriente illa ab occidēte. Sȝ eadē rōne h̄ est ꝑlensis: mecū. tecū. secū. qū potius sit ibi anastrophe. Ad h̄ dicimus q̄ ibi est multiplex figura: qū dicit. aq̄le volauerūt hec ab oriente illa ab occidēte. Nā ex eo q̄ ñtī singularis numeri respiciunt ꝑlalē est ibi allotheca numeroꝝ. ex eo q̄ ꝑposterant sub ꝟbo est ibi anastrophe qꝛ tñ sunt ibi tres attributiōes: vna ꝑlalis: ꝛ due singulares ibi est ȝeuma: sȝ ꝑp modū diuidendi ibi est ꝑlensis. vñ nō credimus q̄ ꝑlēsis ꝑ se sūpta sit figura cōstructiōis: sȝ qꝛ de facili nō cōtingit in sermone sine figura cōstructiōis. Jō ponit a ꝑsciano inter spēs allothece. Quidā tñ dicunt q̄ inquantū dissilia reddunt ꝟbo mediante diuisione est ibi figura cōstructionis: sȝ inquātū est ibi facultas q̄dā venuste interꝑtatōis ꝺ toto ad ꝑtes ita q̄ ꝑtes diuidētes postponant q̄ nālꝛ sint poꝛes. Et .n. ibi figura locutiōis: ꝛ h̄ fit q̄nq̄ȝ iplicite: vt Alter in alterius iactāte lumina vultus. Itē Uana locuti sūt vnusq̄sq̄ȝ ad ꝑximū suū. q̄nq̄ȝ explicite: vt i supradicto exēplo. aquile volauerūt ꝛc̄. Nota q̄ si cōiunctio interponatur nō bñ ōz: vt aq̄le volauerūt. h̄ ab oriente ꝛ illa ab occidente: qꝛ terminatōes q̄ sequunt ꝑtim suppositū ꝛ partim appositū nō sūt copulabiles alicui voci. Querit ēt de hoc qđ dicit Pris. in mino. q̄ q̄ nō ponat in cōstructiōibus diuisiuis: qꝛ cōuenienter ōz. Doīum q̄ legunt. h̄ est sortes ille plato. Ad h̄ dico q̄ q̄ nō ponit in locutionibus diuisiuis ita q̄ sit alterū diuidētiū hac de cā: qꝛ dictio diuidēs venit in locutōe ꝑ pte diuisi. sȝ h̄ relatiuū q̄ refert totū suppositū sui antecdētis. Itē q̄rit de h̄ qđ dicit Pris. qñ fit diuisio ꝑ rectos ꝛ obliquos anponendus est gtūs ꝑlalis vel gtūs singularis noīs collectiui qꝛ Aresto. talē ponit diuisionē. Quātitatis. aliud continuū aliud discretū. nec tñ iste gtūs quātitatis est gtūs ꝑlalis: nec gtūs singularis noīs collectiui. Ad h̄ dico q̄ talis diuisio est incōueniēs fm̄ Pris. excusat tñ more ꝑhi talis diuisio. qꝛ Aresto. ibidē intendit diuidere quātitatē. fm̄ q̄ est vniuersale genꝰ rerū nō coartatū ad numerū vel ad genus. Et iō vsus est diuidētibus in neutro gñe: qꝛ magis aptū erat tali diuisioni. Querit ēt de h̄ qđ dicit Pris. qñ diuisio fit ꝑ solos obliquos necesse est vti pticipio ꝛ transitionē facere. Cōtra cōuenienter ōz: aq̄larū q̄ volant huius ab oriēte illius ab occidēte filius est celeritas. ꝛ in tali diuisiōe nō est ꝑticipiū. Ad h̄ dicūt q̄daȝ q̄ necesse est vti ꝑticipio. i. vtile. qꝛ diuisio sꝑ dȝ fieri respectu alicuius attributi: nō tñ sꝑ est ibi ꝑticipiū. vt in ꝑdicto exēplo Nos ꝟo dicimus q̄ sꝑ necesse est vti ꝑticipio vel suppletiōe illiꝰ ꝑp vehemētē intrāsitionē. q̄ est inter ipsuȝ ꝛ diuisū. respectu cuius diuidētia subsequunt. si tñ fiat diuisio aliq̄ ita q̄ nō sit ibi ꝑticipiū. vel suppletio illius: vt duoꝝ hoīum vnū videt sortes: aliū videt plato. Dico q̄ vel erit ibi eclipsis ꝑticipij. vel erit simplex particio nō diuisio noianda. Itē q̄rit an diuisio possit fieri ꝑ vtūs. Dico q̄ nō: qm̄ vtūs nullū recipit attributū respectu cuius possit fieri diuisio: sed ꝑfectam per se facit orationem.

n **Ota** hic q̄ ñtūs q̄ apponit ꝟbo substantiuo nō tenet cōcordare cū ꝟbo substātiuo in numero: nec in ꝑsona qꝛ nō supponit ei. vñ bñ ōz. Sū hō. sū hoīes. vñ Luca. Cesar erat oīa. Uerūtñ aliq̄ñ cōcordat cū sequēti ꝛ nō ꝑcedēti ꝑ sylensiȝ vel anastrophen: eo q̄ intelligit añ. vt Rixe amātiū reintegratio amoris est. ꝛ Ouid. Uestes q̄s geritis sordida lana fuit. ꝛ ꝑpha Testimonia tua meditatio mea est. ꝛ Arma vnus gladius est. ꝛ Nuptie vnū cōnubiū est. Et sciās q̄ in hmōi locutionibꝰ ñtīs supponēs dȝ ꝑcedere h̄ ꝟbū ꝛ ei imediate iūgi. Si aūt seq̄ret ñtūs ille post ꝟbū incōgrue diceret. vñ nō cōcedimus hmōi latinitates. Testimonia tua est meditatio mea. vel Arma est vnus gladius vel Meditatio testimonia tua est. vel Unus gladius arma est.

s **Ylensis** est diffīituȝ clausulaꝝ ꝑ vnū verbū cōglutinata cōceptio. Et ōz a syn qđ est cō. ꝛ lensis qđ est sumptio vel captio: inde syllensis. i. cōceptio. Fit aūt cōceptio quatuoꝛ modis ꝑ genera: numeros: personas: ꝛ casus.

c **Onceptio** generū est dictionū diuersoꝝ generuȝ sub adiectiuo ꝑlalis numeri cōsociatio: ita q̄ vna cadat in ꝑpetatē alterius. Et nota q̄ masculinū cōcipit ꝛ cōcipit femininū cōcipit sed nō cōcipit: neutrū cōcipit ꝛ nō ɔcipit. Nā masculinū cōcipit femininū ꝛ ɔcipit a neutro. vt Uir ꝛ mulier sūt albi Uir ꝛ mācipia sūt alba. Femininū cōcipitur a masculino ꝛ neutro: sȝ nō ɔcipit nisi auctoritate sue rei. vñ Luca. Leges ꝛ plebiscita sūt coacte. hic eni femininū cōcipit neutrū qđ sustinēdū ē sȝ nō extēdendū. Neutrū eni cōcipit masculinū ꝛ femininū sed nō cōcipitur. qꝛ confusum est ad vtrūq̄ causam queremus infra. Cōceptio numeroꝝ est dictionum diuersoꝝ numeroꝝ sub dictione pluralis numeri associatio. Et est sciendum q̄ singularis concipit singularem per equiparantiam. vt Sortes ꝛ plato legunt pluralis concipit singularem. vt Doīes ꝛ asinus currunt singularis nunq̄ȝ concipit pluralem.

c **Onceptio** ꝑsonaꝝ est dictionū diuersaꝝ ꝑsonarū sub dictione pluralis numeri sociatio: ita q̄ vna cadat in ꝑpetatē alterius: vñ sciēdū est q̄ prima ꝑsona cōcipit secundā ꝛ tertiā sub ꝟbo ꝑlalis numeri ꝛ ꝑme ꝑsone: qꝛ vt ōz in doctrinali. Cōcipiens sile sibi vult dbiȝ retinere. vt Ego ꝛ tu legimus. Ego ꝛ plato disputamus. Secūda cōcipit aliā secūdā ꝛ tertiā. vt Tu ꝛ tu legitis. dirigēdo sermonē ad diuersos. vt Tu ꝛ plato legitis. Tertia cōcipit aliā tertiā sine figura: ꝑ solā equiparātiā. vt Sortes ꝛ plato legūt. In cōceptione aūt casuū attendendū est q̄ ñtūs ɔcipit ablt̄m me

diante hac ꝓpositione cū. vt Sortes cū platōe currit. Et est notādū ꝙ in oi cōceptione dictio cōcipiens ⁊ cōcepta pñt indifferenter ꝓcedere. ꝓterq̃ in cōceptione ꝑsonaꝝ: vbi ꝑsona cōcipiens semꝑ est ꝓponēda: q̃uis cōtrariū cā honoris inueniaꝛ in euāgelio. vt Pater tuus ⁊ ego dolentes q̃rebamus te. Uoluit eni btā ꝟgo maria honorare spōsum suū ꝓponēdo eū: vt exēplū daret vxoribus honorādi viros suos. Fit ēt ɔceptio ꝑsonaꝝ simul ⁊ casuū mediante ꝓpositione cū: sȝ nimis improꝑi vt Mecū sortes legimus. i. ego ⁊ sor. legimus. Tecū sortes legitis. i. tu ⁊ sortes legitis. vnde Uirg. Diuellimur inde mēphitus ⁊ pelias mecū. Itē ē cōceptio realis ⁊ cōceptio vocaꝛ. Cōceptio realis est vbi res diuersaꝝ ꝑsonaꝝ sub ꝟbo plālis numeri socianꝛ. vt Nos legimus. Cōceptio vocalis est q̃ ꝑtinet ad voces diuersoꝝ geneꝝ vel numeroꝝ vel ꝑsonaꝝ. vt dcm̄ est. Et sciendum ꝙ vbi est cōceptio vocalis. ibi est ⁊ realis: sed nō cōuertitur.

f Ed q̃riꝛ qūo resoluaꝛ ꝓnomē plāle positū cōceptiue. vt nos legimus. Utrū dicaꝛ ego ⁊ tu. vel ego ⁊ ille. Ad h̄ dicimus ꝙ tale ꝓnomē dȝ resolui in suū singulare ⁊ aliā dictionē: q̃ careat discretione generis. numeri ⁊ ꝑsone. vt quodāmō euageꝛ ad incertū genus: numeꝝ ⁊ ꝑsonā. ⁊ talis dictōis defectus est apud latinos. figat ḡ h̄ ꝓnomē nos rē loquētē in ꝑsonali ꝓprietate ꝑme ꝑsone. sȝ alias ĩ nulla determinatiua ꝑsonali ꝓprietate. Itē qū dꝛ Mecū sortes legimus. solet q̃ri an ille ablt̄us significet ablatiue. an noiatiue. ⁊ vtrū copuleꝛ illi ntō mediante ꝓpōne. Ad h̄ dicimus ꝙ ⁊ ablatiue sigt. sed noiatiue supponit. Reduciꝛ. n. ad suppositionē noiatiui mediāte illa ꝓpōne: nō ꝑ copulationē: sed ꝑ quādā associationē. Hic nota ꝙ masculinū ⁊ fe. sūt eq̄ ꝑncipalia q̃tū ad nāꝫ: sed nō eque potētia: qꝛ masculinū est agnes ⁊ femininū est patiēs in oꝑe gñationis. Et iō masculinū in oꝑe ꝓponiꝛ feminino tāq̃ dignius: ⁊ imperat ei tāq̃ debiliori. vñ cōcipit ipsum: vt Uir ⁊ mulier sūt albi. Itē scias ꝙ qū dꝛ Uir ⁊ mācipiū diligūt se: ibi h̄ ꝓnomē se est neu. ge. qꝛ neutrū cōcipit masculinū. ⁊ silr. Mulier ⁊ mācipiū vident se. h̄ ꝓnomē se ē neu. ge. qꝛ neutrū cōcipit femininū. Queriꝛ h̄ q̃re neutrū vincat masculinū ⁊ femininū in officio adiectiui siue in cōceptiōe qū illa sint digniora q̃ neutrū. adiectiua eni in neutro gñe substantiuanꝛ. vt albū currit. Ad h̄ dico sequens mgr̄ȝ Bñ. ꝙ iō illa nō trahunꝛ ad iproprietatē: qꝛ digniora sūt ⁊ neutrū trahiꝛ. qm̄ est indignius. vel p̄t dici ꝙ masꝛ. ⁊ fe. sūt gñā rei. sed ꝑ neutrū hēꝛ res generis. potentior aūt est res q̃ accidens rei. ⁊ iō neutrū vincit illa duo in officio substantiui. ⁊ in ɔceptione geneꝝ. Et ob h̄ dȝ exponi ꝑ gñale nomē cuiꝰ nām in se hȝ. vt albū currit. i. res alba. Itē masculinū ⁊ femininū sūt magis finita ⁊ coartata apud nām q̃ neutrū ⁊ ideo neutrū est aptius gñalitati q̃ illa. ⁊ ē potentius ad trahendū. vt dicaꝛ. Uir ⁊ mācipiū sūt alba. silr. Mulier ⁊ mācipiū sūt nigra. q̃ri ēt solet an ista sit ɔgrua. Et albꝰ ⁊ alba est ciuis ita videꝛ qꝛ intelligiꝛ geminari ꝑꝑ ɔiunctionē. vt si dicaꝛ. Et albus est ciuis ⁊ alba est ciuis: ḡ ɔgrue dꝛ. Et albꝰ ⁊ alba est ciuis. Sed ɔ̄. illa duo adiectiua restringūt illū terminū ciuis semel positū: ⁊ faciūt repugnātiā in suppositione illius. ḡ locutio illa reddiꝛ incongrua. Ad h̄ dico ꝙ est ɔgrua. qꝛ substantiuū intelligiꝛ geminari ⁊ sic q̃tū ad vnū supponēs venit tm̄ ꝓ maribus. sed q̃tū ad alterū venit tm̄ ꝓ feminis. Queriꝛ ēt q̃re duo substātiua diuersoꝝ geneꝝ pñt recipe adiectiuum vniꝰ generis vt Uir ⁊ mulier sūt albi. Et nō adiectiua diuersoꝝ geneꝝ pñt recipe substātiuū vnius generis. qꝛ male dꝛ. Ciues sūt albi ⁊ nigre. Ad h̄ dicimus ꝙ substantiua veniūt ɔceptiue. vñ adiectiuū cadit in ꝓprietatē vnius eoꝝ q̃tū ad genus. Sȝ adiectiua hñtia discreta gñā. volunt restringere qñ adiunguꝛ substantiuo cōis ge. eo ꝙ forme est ꝓpriū imutare. vñ si substātiuū semel intelligaꝛ respectu diuersoꝝ geneꝝ: locutio est incongrua ꝑꝑ repugnātiā vt Ciues sunt albi ⁊ nigre. at si intelligaꝛ geminari nulla est ibi repugnātia. vñ congrue dicitur. Et albi ⁊ nigre sunt ciues inuenitur tamē apud Ouidium. Et specus exesus structura pumicis asper. Non homini facilis non adeunda fere.

f Ciendū est h̄ ꝙ vnitas addita vnitati facit plalitatē vñ ꝟbū plāle dȝ sequi: vt Sortes ⁊ plato legūt. Pōt tñ congrue dici. Sortes ⁊ plato legit. sicut illō. Cartago mariusq̃ tulit. Sȝ intelligiꝛ diuisī tāq̃ sint due. qꝛ ꝟbū rediꝛ zeumatice vtriq̃ ntō. i. Sortes legit ⁊ plato legit. Si aūt coniunctio ꝓponaꝛ ⁊ interponaꝛ duobus ntīs singularis numeri. ꝟbū eiꝰ ꝓprie reddiꝛ singulare. qō distributio ɔiunctiōis facit. vt Et sortes ⁊ plato legit. ⁊ sic male dꝛ. Et sortes ⁊ plato legūt sic male dꝛ. Sortes legūt. ⁊ ita dicūt multi. At nos dicimꝰ ꝙ vtraq̃ est ɔgrua. Et sortes ⁊ plato legit. Et sortes ⁊ pla- 51
to legunt. qꝛ ꝟbū pōt respicere hūc terminū ⁊ sortes ⁊ plato distributiue. ⁊ dȝ sic intelligi in singulari numero sequi. qꝛ reddiꝛ singulr̄ vtriq̃ ntō. Pōt ēt eūdē respicere collectiue. ⁊ h̄ mō est accipiendū plālr. Nō tñ sequiꝛ ꝙ sit dicēdū Sortes legūt. qꝛ collectione ꝓmissa. postea distributio est ɔgrue facienda h̄ mō. Et sortes ⁊ plato legunt. i. ipsi legunt ita ꝙ sortes legit ⁊ plato legit. Eodē mō cōcedimꝰ. Et ego ⁊ tu legimus. i. nos legimus. ita ꝙ vterq̃. vñ Prisc. ait. Et agamenonis filiꝰ ⁊ menelai filia sociati sūt. silr ⁊ ego ⁊ appollonius scribimus ⁊ certe oēs autores eēnt rephēdendi nisi tales locutiones reciperenꝛ. qꝛ freq̄nter his vtunꝛ. Si aūt singularis numerus ⁊ plālis ɔiunctione interposita copulenꝛ. dȝ eis reddi ꝟbū plāle: vt hō ⁊ asini currunt. Pōt tñ alia ɔsideratiōe ꝟbū reddi ꝓori ntō. vt itelligaꝛ ꝟbū zeumatice reddi. ⁊ sic erit illa locutio plālis. Et fm̄ h̄ ɔgrue dꝛ. Hoies ⁊ asinus currit. i. hoies currunt ⁊ asinus currit. vñ Ouid. Oēs hyliades totaq̃ troia dabit. Idē dicimus ĩ ꝑsonis. qꝛ pōt cōgrue ꝑ zeuma dici. Ego ⁊ tu legis. vel tu ⁊ ego lego. vel ego ⁊ sortes legit: ⁊ dȝ inter tales ntōs tūc fieri quedā distinctio. ad ondendū ꝙ due locutiones intelligaꝛ ɔiungi. Tales autē locutiōes ab arte sūt. ⁊ sepe in autoribus inueniunꝛ. vñ Hora. Tu q̃d ego ⁊ ꝑplus mecū desideret audi. i. q̃d ego desiderem. ⁊ q̃d ꝑpls desideret. Si āt coniūctio preponaꝛ ⁊ interponaꝛ ntīs diuersoꝝ numeroꝝ vel diuersaꝝ ꝑsonaꝝ. dicūt q̃dā ꝙ nō pōt seq̄ aliqō ꝟbū: qꝛ oporteret illud esse duoꝝ nūeroꝝ vel duaꝝ ꝑsonaꝝ ⁊ sic iudicāt istas icōgruas. Et hō ⁊ asini currūt. ego ⁊ tu legimꝰ Nec ego nec tu scribimus. nec hō nec asini currunt. Causa eni incōgruitatis est cōiunctio ꝓmissa qꝛ illa req̄rit ꝙ verbū reddaꝛ vtriq̃. Nos ꝟo iudicamus eas ɔgruas. ⁊ sepe vtunꝛ eis autores. vnde ita inueniꝛ in Pris. Nec vos qui nec illi referūt estis. Dicimus ḡ ꝙ ɔgruentissime seq̄ꝛ ꝟbū plāle. qō prius reddendū est collectiue postea diuisim congruitate seruata. vt ⁊ hō ⁊ asini currūt. i. ipi currūt. ita ꝙ hō currit ⁊ asini currūt. silr Nec ego nec socij mei ꝓficimus. i. nos nō ꝓficimꝰ. ita ꝙ nec ego ꝓficio nec ipsi ꝓficiūt. Et p̄t eē in talibꝰ zeuma. ⁊ tūc ꝟbū ꝓori numero vel ꝑsone teneꝛ vñ concedimus. Nec ego nec socij mei ꝓficiunt. nec socij mei nec ego ꝓficio. Quid tales locutiones condemnant nimium sunt acuti destruunt enim artem ⁊ omnes autores.

q Ueritur ēt. an congrue dicaꝛ. Sortes ⁊ plato currit ⁊ legūt. qū diuisī ɔcedamꝰ. Sortes ⁊ plato legūt: sortes ⁊ plato currit. Dicimus ꝙ incongrua est ꝑꝑ repugnātiā. qꝛ ꝟbū aliter respicit illos ntōs ɔiunctī. ⁊ aliter diuisim. Tñ inueniꝛ apud Horati. Ambulat acer fulcius ⁊ castrius male rauci. Ecce duo ntī cōfundunꝛ ꝑꝑ cōceptionē ⁊ zeuma. qō auctoritati ascribimus ⁊ nō arti. qꝛ nō ɔcedimus ꝙ bñ dicatur. Petrus ⁊ ioānes discipuli platonis legit. Inueniꝛ ēt Actuū. v. Rñdēs aūt petrus ⁊ aplī dixerūt. vbi tñ est appositio bene pōt esse numeroꝝ cōfusio: vt ciuitas pise est pulchra ⁊ animal boues sine fraude moriuntur. sicut per appositionem possunt construi dictiones diuersaꝝ ꝑsonaꝝ vel diuersoꝝ geneꝝ transitiue. vt Ego sortes curro. vel Ego ipse disputo. ⁊ ego ille qui curro disputo. silr Ciuitas mediolanū est fortis. Mancipiū herta est fidele. Liber decreta est

magnus. Liber topica eſt difficilis. Põt ẽt dici liber topicoꝝ vel decretoꝝ intrãſitiue. ſicut Ciuitas bononia. ꝛ vrbs ianua. ꝛ tamẽ poſſet dici. Ciuitas bononie. ꝛ vrbs ianue. i. vrbs que eſt ianua. ſed hoc nõ multum aliquibus placet: ꝗuis inueniaꝰ apud Uirg. dicẽtẽ. Urbeꝫ q̃ pataui. i. vrbs que vocatur patauium. que modo dicitur padua. Quedaꝫ tamẽ ſũt magis requirẽtia gtĩ. vt Perſona epĩ: Subſtãtia ſocratis ꝛ tamẽ poſſet dici. Perſona eps eſt honeſta: ſicut Poteſtas petrus eſt bona. ꝛ ſubſtãtia ſocrates eſt corporea. Huiuſmodi enim noia ꝑtem ꝛ totum diuerſimode poſſunt notare. Nota hic ꝙ Donatus diuidit allothecam ꝓut eſt ſpẽs cõſtructionis in tres ſpecies. ſ. in ꝓlenſim: ſylẽſim. ꝛ zeuma. Priſ. ꝟo in quinqꝫ ſpecis. ſ. ꝓlẽſim. ſylẽſim. zeuma: antiptoſim. ꝛ ſynthẽſim. Alij vero dicũt ꝙ allotheca ꝓut eſt figura cõſtructiõis ſtricte loquẽdo diuiditur in tres ſpẽs ſm Priſc. ſ. in ſylenſim. antiptoſim. ꝛ ſynthẽſim. Scðm vero Donatum oẽs ſpẽs allothece que excuſant vicium cõſtructiõis compꝓhendũtur ſub ſylẽſi. ꝛ hoc pꝫ ꝑ Donatũ dicentẽ. h̃ ſcema. i. ſylẽſis late patet ꝛ fieri ſolet nõ ſolum ꝑ partes orõnis. ſed ꝑ accidẽtia ꝑtiũ orõnis. vnde oẽs ſoleciſmi q̃ fiũt ĩ poemate ſiue more ſapiẽtium excuſanꝰ ꝑ h̃ ſcema. ꝛ ſm iſtos opꝫ dicere. ꝙ zeuma ꝛ prolẽſis ſint figure locutiõis proprie ꝛ ꝑ ſe loquẽdo ꝛ ſꝫ Priſ. ꝛ ſm Donatũ. Sed ꝯ h̃ ſic obijcitur. Hec opio videtur contradicere Priſ. qui diuidit allothecam in q̃nqꝫ ſpẽs prout ẽ figura cõſtructiõis. ꝛ magiſtri cõiter dicũt ꝙ figure q̃ variãt accidẽtia ſũt q̃nqꝫ. Ad hoc dico ſequẽs magiſtrũ Bene. ꝙ plẽſis ꝑ ſe ſumpta nõ eſt figura cõſtructionis. ſed qꝛ de facili nõ cõtingit in ſermone ſine figura cõſtructionis. Ideo ponitur a Priſ. inter ſpecies allothece. vt ſupra dixi in ꝓlenſi. ſilr zeuma ſemper eſt figura locutionis. ꝛ reſpondet coloribus rhetoricis. qui appellantur adiunctum vel coniunctuꝫ Priſ. autem ideo ponit zeuma inter figuras conſtructionis. qꝛ ſemper fit cum allotheca numeroꝝ vel perſonaruꝫ.

3 **Euma** eſt tertia pars allothece ſm Priſ. ꝛ interꝑtaꝰ adiũctio. Et ſic deſcribitur a Donato. Zeuma eſt vnius ꝟbi ɔcluſio diuerſis clauſulis apte ɔiuncta. ꝛ hꝫ fieri tribus modis ſm Iſi. ſcꝫ a ſuꝑiori qñ ꝟbũ ꝓmittiꝰ. vt Legit ſortes ꝛ plato. A medio quãdo iterponiꝰ. vt Hebrei ſũt ꝛ ego. Ab inferiori qñ verbũ ſupponitur. vt Tu q̃d ego ꝛ ppl̃s meũ deſideret audi. Beda ſic dicit. Zeuma. i. concluſio ẽ figura: qñ multa ꝓcedẽtia aut vno ꝟbo aut vna ſñia cõcludũꝰ ꝟbo. vt Apl̃s ait. Oĩs amaritudo: ꝛ ira ꝛ indignatio ꝛ clamor. ꝛ blaſphemia tollaꝰ a vobis. Sñia. vt Qui ingreditur ſine macula ꝛ opaꝰ iuſticiã. q̃ loquiꝰ veritatẽ in corde ſuo ꝛc̃. Ad vltimũ ita concludit. Qui facit h̃ nõ cõmouebiꝰ in eternũ. Alexã. aũt dicit ꝙ zeuma eſt qñ idẽ ꝟbũ vel adiectiuũ ad diuerſa ꝑtinet ita ꝙ cũ vno conſtruiꝰ ĩproprie vt qñ ẽ. Hic illius arma. hic illius currus fuit. Et conſtruiꝰ iſte nrũs pl̃alis arma cũ h̃ verbo fuit ĩproprie. Si aũt diceretꝰ. Hic currus illius. hic illius arma fuit. nõ eſſet tolerabilis locutio. Silr h̃ eſt zeuma. Et appollonius ſcribit ꝛ ego. ꝛ conſtruiꝰ hoc ꝓnomẽ ego qđ ẽ ꝓme ꝑſone cũ hoc ꝟbo tertie ꝑſone ſcribit. Et q̃riꝰ vtrũ h̃ ſit zeuma. Quid niſi ſecrete leſerũt phillida ſilue: ꝛ rñdeꝰ ꝙ nõ. qꝛ nũq̃ eſt zeuma ſine quadaꝫ diſtributione vel adiunctione. ſed reducimus ꝓdictũ exẽplũ ad concidentiã ad illã ſcꝫ ſpẽm q̃ ſub alijs ſpẽbus nõ cõtineꝰ ſcꝫ ſub ſyntheſi ſiue ſub allotheca. ꝛ h̃ nomẽ q̃d ɔſtruitur cũ hoc ꝟbo leſerũt ꝑꝑ multiplicitatẽ quã hꝫ cũ interrogatiõe. Quidã tñ dicũt ꝙ q̃d poniꝰ aduerbialr. vt Quid. i. in quo leſerũt phillida ſilue. niſi qꝛ erãt ſecrete. ſed qđ prius dictũ eſt verius credo Et Grego. in morali. ſepe fili latinitate vtitur. Fit aũt zeuma ꝑ ɔiunctionẽ copulatiuã. vt ſortes legit ꝛ plato. ꝑ aduerſatiuã. vt vos eſtis mundi ſed nõ oẽs. ꝑ diſiunctiuã. vt ſortes legit vel plato. vel ꝑ aduerbiũ compãdi q̃: vt ego lego melius q̃ tu. vel ꝑ aduerbiũ ſilitudĩs. vt iſte legit ſicut ego. ꝛ ꝑ hãc dictionẽ niſi vt nullus homo legit niſi ego ſilr ꝑ hãc dictionẽ nec. vt Nec ſocij mei nec ego lego. Queriꝰ vtrũ zeuma ſit figura ɔſtructiõis ſicẽ Priſ. videtur velle. Ad hoc dicũt q̃dã ꝙ zeumatis due ſũt ſpẽs: quaꝝ vna continetur ſub figura cõſtructionis. vt appollonius ſcribit ꝛ ego. alia ſub figura locutiõis. vt ſcribit ꝟgilius ꝛ mulier. Hoc tñ dicimus ꝙ zeuma ſemꝑ ẽ figura locutionis. ꝛ rñdet coloribus rhetoricis q̃ appellant coniũctũ vel adiũctum Priſ. aũt ideo ponit zeuma inter figuras conſtructionis. qꝛ ſꝑ fit cũ allotheca numeroꝝ vel ꝑſonaꝝ. Nota hic diligenter ꝙ ſm nãꝫ zeumatis ꝟbũ ꝛ adiectiuũ ſꝑ debẽt reddi ꝓximiori nõ vñ cõuenierẽ ẽ. Ego ꝛ tu legis. vel tu ꝛ ego lego. Uir ꝛ mulier eſt alba. vel mulier ꝛ vir eſt albus. Multa vtilia pertinẽtia ad zeuma ſupra dixi vbi determinaui de ſylenſi.

a **Ntiptoſis** eſt quarta ſpecies allothece ſm Priſ. ſub qua cõtinetur anthiteſis. Eſt autẽ antiptoſis poſitio vnius caſus pro altero. vt ſermonem queꝫ audiſtis nõ eſt meus. ꝛ In conuertẽdo dñs captiuitatẽ ſyon. Et dicitur antiptoſis ab anti qđ eſt cõtra. ꝛ ptotos qđ eſt caſus. inde antiptoſis. i. contraria poſitio caſus vnius ꝓ altero. Et hec figura in autoribus eſt excuſabilis aliqua rõne ſuſtinẽda. tñ quia vt dicit quidam poeta. Si fuit errandũ cauſas habet error honeſtas. ſed nõ eſt penitus extẽdenda. Antiptoſis autem cõtinet ſub ſe ipalage que eſt caſuuꝫ permutatio. ꝛ ſm hoc continetur ſub figura locutionis. Ipalage auteꝫ dicitur ab ipo qđ eſt trans. ꝛ alage qđ eſt mutatio vñ ipalage. i. tranſmutatio. Fit autẽ q̃nq̃ in re tñ. vt Hiere. xj. Mittamus lignũ in panem eius. i. panẽ in lignũ. hoc eſt xp̃m in crucem. Q̃nq̃ in voce ꝛ in re. vt Malus ſapor edit ora. i. ora edũt malũ saporeꝫ. De ipalage ẽt ſupra dixi in ca. de ſcemate. in fine. Queritur que ſit cauſa excuſans vitiũ qñ dicitur. Sermonem quẽ audiſtis nõ eſt meus. ꝛ Unctionẽ quam accipitis eo maneat in vobis. ꝛ Uirgil. Urbem quam ſtatuo veſtra eſt. Nõ eniꝫ ibi videtur eſſe neceſſitas vel cõmoditas aliqua. Ad hoc dicimus ꝙ imediata adiunctio relatiui ꝛ antecedentis eſt cauſa ꝑꝑ multiplicationes ipſius relatiui ꝛ antecedentis. vñ incõgrue diceretur. Sermonẽ nõ eſt meus quem audiſtis. Si vero queratur vtrũ poſſit in alijs caſibus tollerari. dicimus ꝙ ſic ſi imediate iungeretur relatiuũ ꝛ antecedẽs: vt ſermoni cui intendis nõ eſt meus. h̃ latinitas tolerari poſſet ſi auctoritate haberetur. Et vt dicit Alexã. qñ dicitur. Sermonem quem audiſtis nõ eſt meus h̃ dictio ſermonem in parte accuſatiue ꝛ in parte noiatiue teneꝰ accuſatiue ſm ꝙ reſpicit h̃ verbuꝫ audiſtis noiatiue ſm ꝙ conſtruitur cum hoc verbo eſt.

ſ **Yntheſis** vel ſynthoſis ẽ q̃nta ſpẽs allothece ſm Priſ. ſub q̃ ɔꝓhẽdũꝰ oẽs alie ſpẽs allothece ſcꝫ euocatio appoſitio. ſynedoche. allotheca generum numerorum. temporum ꝑſonarum. modorum ꝛ ſingulorum accidentium. ex quibus improprietas ſurgit. Et dicitur a ſyn quod eſt con. ꝛ theſis quod eſt poſitio. inde ſyntheſis. quaſi cõtra nãlẽ poſitionẽ.

e **Uocatio** eſt dictionũ diuerſaruꝫ intrãſitiua adiũctio. ita ꝙ vna trahatur ad improprietatem alterius. vt Ego priſcianus lego. Euocãt autẽ ꝓnoia prime ꝛ ſcðe perſone. vt ego priſcianus lego. tu priſcianus legis. ꝛ verba ſubſtantiua ꝛ vocatiua. vt priſcianus ſum. priſcianus vocor. Accidentalia ꝟo euocare nõ poſſunt per ſe. nıſi hoc nomẽ qui. vt q̃ lego diſputo. vel participium vel nomen adiectiuum vel etiam aliud nomen conuenientis ſignificationis. vt ſedeo iudex vide in ſedeo des. Unde h̃ nõ nrũs tertie ꝑſone põt iungi cũ ꝟbo prime ꝛ ſcðe ꝑſone ex ꝑte ſuppoſiti in quatuor locis abſq̃ pronoĩe ibi poſito. in quibus eſt euocatio Per adiectiuum. vt celer curro. ꝑ nomẽ relatiuum. vt q̃ lego diſputo. ꝑ ꝑticipiũ. vt Legens ꝓficio. ꝛ ꝑ vnum pronomen epithematicon. i. appoſitiuum trium ꝑſonaꝝ. vt Ipſe lego. ipſe legis. ipſe legit. Iteꝫ ꝓnoia deriuata ab his pronoibus ego ꝛ tu pñt euocare hoc relatiuũ qui. rõne gtĩ pri

mitiui in eis intellecti. vt Meus filius q̄ lego disputat: noster filius q̄ legimus disputat tu⁹ filius. i. tui q̄ legis disputat. videt filius q̄ legitis disputat: videt fili⁹ q̄ legitis dormit. De h̄ et supra dixi in tertia pte in ca. de possessiuis. Itē scias q̄ qū dicit. Habeo volūtatē comedēdi sol⁹. iste nīus sol⁹ euocat ab h̄ vbo hēo mediāte h̄ gerūdio comedendi. ꝛ cōstruit cū h̄ verbo habeo p regimē. cū gerūdio tn̄ p determinationē. silr si dico. Habeo voluntatē eundi solus. ꝛ ita de cōsilibus. Itē nota sicut nomen substantiuū recipit adiectiuū. vt bon⁹ hō. ita h̄ vbū sū. vt sū bon⁹. ꝛ sumus boni ita q̄ nullū aliud substātiuū est ibi necessariuꝫ. ꝛ h̄ in pma ꝛ scda psona sed nō in tertia. vn̄ pōt dici Ego ptās suꝫ bonus: ita q̄ adiectiuū respiciat vbū tn̄ rōne suppositi cōsignificati. sꝫ in tertia psona male dr̄. Ptās est bonus q2 verbū tertie persone nō hꝫ in se suppositū finitū. Sed scire te volo q̄ euocationū alia est figura. alia nō figura. Figura est illa. q̄ fit ex parte suppositi. Nō figura: q̄ fit post verbū q2 verbū nō tenet sequēti ntō cōformari in numero vel psona. vn̄ cōueniēter dr̄. Ego sū tu. ꝛ tu es ego. vel suꝫ ille silr Ego nō sū tu. vel tu nō es ego. Itē euocationum alia respectiua. alia absoluta. Respectiua ē illa. q̄ fit habito respectu ad personā verbi. vn̄ pt dici. Sapiens lego. ita q̄ h̄ nomē sapiens euocet ab h̄ verbo lego. Absoluta est q̄ nō fit habito respectu ad cōsignificationē vbi. ꝛ sꝫ h̄ male dr̄. Priscian⁹ scribo. Itē euocationū alia cōfusa alia discreta. alia media. Cōfusa est illa: qn̄ nomē distributiuū euocat. vt q̄s q̄s ex h̄ saxo mecuꝫ cōsistere pōt. nā pnomē sic positū cōfuse demōstrat scdam personā ita q̄ nō hāc vel illā. Discreta ē illa qn̄ ppꝛiū nomē euocatur. vt Ego sortes lego. Cōis siue media est qn̄ euocat nomē appellatiuū sine distributione. vt ego magister disputo. Scias ēt q̄ qū dr̄ Volo esse bon⁹ fm quosdā h̄ adiectiuū bonus euocatur ab h̄ vbo esse. qd̄ eē nō pōt. q2 infinitiu⁹ caret psona. Alij dicūt q̄ partiꝫ ab h̄ verbo esse ꝛ partim ab h̄ vbo volo. Alij dicūt cū quib⁹ ego: q̄ euocat ab hoc verbo volo: mediante infinitiuo ad cuius determinatiōꝫ venit. Nā sicut dicimus. oia vba prime ꝛ scde persone euocant adiectiua. nec oīs euocatio est mediata. vide in q̄nta parte in futurus. Et vt dicit Alexan. noia euocata remanent in suis personalitatibus alioquin h̄ esset incōgrua. Ego sum hō q̄ currit. Dicitur euocatio ab e ꝛ voco cas. vel fm quosdā dicitur ab e qd̄ est extra ꝛ vococas. quasi extra ppꝛiam significationē vocatio.

a **Appositio** put h̄ sumit. est imediata ꝛ intrāsitiua adiūctio duoꝝ substantiuoꝝ. ita q̄ minus cōe determinet magis cōe. vt aial hō currit. Adiectiuo enim fm opionē magistri Bene. nō pōt fieri appositio pp sui debilitatē. vn̄ male dr̄. Albus coloratus currit. Fit aūt appositio q̄nq3 cā restringendi suppositionē: vt aial hō currit. Q̄nq3 cā tollēdi equiuocationē. vt Canna fluuius currit. Q̄nq3 cā determinādi q̄litatē. vt iste hō currit. Q̄nq3 cā discretiōis. vt ego ipse. tu ipse. Q̄nq3 cā exprimēdi nām generis. vt Quid metuere bones aial. sine fraude dolisue. Et est notādum q̄ vbicūq3 fit appositio. vbū adiectiuū ꝛ relatiuū debent reddi dictioni cui fit appositio ꝛ nō apponēti. vt ciuitas athene q̄ oliꝫ studio floruit est laudanda. ꝛ ciuitas mediolanuꝫ est magna. De h̄ ēt supra dixi in ca. de sylensi. siue conceptione quasi ī fine. Sed queritur q̄ sit cā figure qū dr̄. Aial hō currit: si dicat q̄ imediata adiunctio illoꝝ substātiuoꝝ: Cōtra. q̄ si ponat ibi mediū erit ppꝛia vt dicat aial ꝛ hō currit. ꝛ h̄ ē falsuꝫ: qm̄ ps ꝛ totū copulari nō debēt. Ad h̄ dico q̄ illa duo substātiua ptinēt ad idē. ꝛ iō nō dꝫ poni inter illa copulatiua cōiunctio. vel alia que sit nota diuersitatis. Si vo ponat inter illa tale medium qd̄ sit cōueniēs bene cessat figura vt dicaꝫ. aial ens hō currit. vel aial qd̄ est hō currit. Itē videt q̄ aduerbia faciant appositionē vt sortes est h̄ intus vel sortes legit valde bene. vel sortes legit aliqualr nō. Ad h̄ dicimus q̄ non est ibi appositio: nisi sumatur appositio large: ita q̄ non sit figura. sed vtrūq3 illorum aduerbioꝝ per se modificat verbum. Sicut enim adiectiua propter sui debilitatem non recipiunt appositionem. ita nec aduerbia quum sint adiectiua verborum.

s **Synedoche** est assignatio totius ad ptē ꝛ ptis ad totum. Huius spēs sūt q̄tuor. quarū due faciūt figurā cōstructionis. ꝛ alie due figurā locutōis. Prima spēs est qn̄ id qd̄ est ptis attribuit toti cuꝫ regimine accusatiui. vt sortes est albus pedē. Scda spēs est qn̄ id qd̄ est totius attribuit pti cū regimine accusatiui. vt ista puella ē clara genus. Tertia spēs est qn̄ id qd̄ est ptis attribuit toti sine regimine accusatiui. vt sortes est crispus. Quarta spēs est. qn̄ id qd̄ ē totius attribuit pti sine regimine accusatiui. vt bonus aīus vxoris est mihi nuptus. Hic sciēduꝫ q̄ omne nomē adiectiuū denotās aliquā specialē ppꝛietatē pōt regere actm̄ denotātē partem siue totū vt sortes est albus pedē. sortes est lombardus gentem vel bononiensis patriam. Et per h̄ pꝫ q̄ male dr̄. Sortes est aliqualis pedē. ꝛ sortes est albus aliq̄d. q2 gn̄alitas impedit synedochē. Et ideꝫ pōt fieri per ablm̄. vt sortes est albus pedibus. sed tūc nō est ibi figura cōstructiōis. Itē per synedoche vba marie passiua regunt actm̄. lꝫ eorum actiua nō regāt duos diuersos actōs. vt iste trūcat nares. i. hꝫ trūcatas nares. ꝛ Iste radit barbam. Silr vba neutra ꝛ absoluta regūt actm̄ per synedochē. vt iste dolet ventrem. Querit de h̄ qd̄ dicit Pris. q̄ bene dicit. Sortes est albus colorem. qm̄ est ibi repugnantia. q2 h̄ nomen albus aliter dicit de sorte. ꝛ aliter de colore. Ad h̄ dico q̄ lꝫ aliter de vno: aliter de altero dicatur. concedit tn̄ ppter apertam resolutionem quam ponit Pris. vt sortes est albus colorem. i. hn̄s album colorem. De synedoche etiam supra dixi in ca. de tropo.

s **Item etiam** allotheca numeroꝝ ꝛ personarū sine euocatiōe ꝛ cōceptōe ī multis locis. vt Iubilate deo oīs terra. Iteꝫ Alter alterius onera portate. Item aperite aliquis. Iteꝫ Vindicte q̄sq̄s fautere sue. ꝛ in multis alijs locis vbi est discōuenientia numeroꝝ ꝛ personaruꝫ. nec pōt reduci ad aliquam speciem pmissarū. Itē scias q̄ q̄nq3 numerus p numero ponit ita q̄ ē ibi figura locutiōis. vt Ioseph accusauit fratres de crimine pessimo. i. fratrem. Item Armato milite cōplent. i. armatis militibus. ꝛ talis figura vocat exalage de qua supra dixi in ca. de coloribus rhetoricis. Iteꝫ per figurā cōstructōis ponit q̄nq3 numerus p numero. vt ppl's currunt. i. currit. ꝛ Pars in frusta secant. i. secat. ꝛ ppl's hic labijs me honorat cor autē eorum lōge est a me. i. eius. ꝛ Catilina repudiabat seruitia magna copia cuius. i. quorum. Preterea fit allotheca generum vt triste lupus stabulis. ꝛ pnestē sub ipsa. Q̄nq3 ei dē substātiua reddunt eadē adiectiua diuersoꝝ generum. vt apud Ouid. Est specus excesus structura pumicis asper. Non hoi facilis nō adeunda fere. Q̄nq3 fit causa discernēdi sexum vt anser erat cuidam preciosa gemmie feta. Q̄nq3 fit causa antiquitatis. vt Multus murmur erat in pplo. Q̄nq3 in relatiuis. vt Semini tuo q̄ est xp̄s. ꝛ h̄ oia cōtinent sub figura cōstructiōis. De h̄ etiam supra dixi in tertia pte in ca. de collectiuis noibus. Utrum aūt posset dici. Unum sunt: sicut ppl's sunt. arma est thebe est. supra in tertia parte determinatū est in ca. de noib⁹ cōplexiuis. Itē fit allotheca tēpoꝝ q̄nq3 in locutiōe q̄nq3 ī cōstructiōe. Tūc fit in locutōe qn̄ tps p tpe ponit vt ille regit currus nō decē in ānis. i. rexit. In cōstructiōe fit qū dictio vnius tpis venit ad terminationē alterius tpis. vt anteq̄ abraā fieret ego suꝫ. ꝛ illud. Dat veniā somnūq3 dies cras nato cesare festus. i. dabit. Item fit allotheca modoꝝ. qn̄ modus p mō ponit. vt ire p ibat ꝛ Non furtum facies p facito. ꝛ Miserere mei deus p miserearis. Silr qn̄ vbuꝫ significat cōfuse. vt iste ieiunat in quadragesima. ꝛ iste equ⁹ hn̄ currit. Et vt breuiter cōcludā oīs alienatio accidentium officij vel significatiōis. dicit allotheca fm Pris. Et hec ō illa ꝛ suis speciebus sufficiat nos dixisse. 52

n Unc aũt ad q̃ntã ptẽ accedamus ponam⁹ h̃ regulas ticonij. ⁊ tres regulas distinctionis.s.coma.colũ ⁊ piodũ. Sciās ḡ q̄ sic dicit Augu.in.iii.de doctrina x̄pana. Ticonius q̄ donatistica fuit septẽ regulas edidit: quaꝝ p̄mã ponit d̃ dñ̃o ⁊ de ei⁹ corpe. scd̃am de dñ̃i corpe biptito: tertiã de p̄missis ⁊ lege: q̃rtã de spẽ ⁊ gn̄e. q̃ntã de tp̄ibus: sextã de recapitulatione. septimã de diabolo ⁊ ei⁹ corpe. Que quidẽ ꝯsiderata sicut ab illo aperiuntur. non parum adiuuant ad penetranda que tecta sunt diuinorum eloquiorum.

p Rima de dñ̃o ⁊ ei⁹ corpe est: in q̃ sciẽtes aliq̃n capitis ⁊ corporis Jesu x̄pi ⁊ eccl̃ie vnã p̄sonã nobis intimari. neq̧ eniꝫ frustra dcm̃ ẽ fidelib⁹ ḡ semẽ abrae estis. cũ vnũ sit semẽ abrae qd̃ est x̄ps: nõ hesitemus qñ a capite ad corpus vel a corpore trãsitur ad caput. ⁊ tñ non receditur ab vna eadẽq̧ p̄sona

s Ecũda regula est de dñ̃i corpe bip̄tito qd̃ q̃dẽ ita nõ debuit appellari. Non eni revera domini corp⁹ ẽ qd̃ cũ illo nõ erit in eternũ sed dicẽdũ fuit de domini corpe v̄o atq̧ p̄mixto: aut v̄o atq̧ simulato. vel aliq̃d aliõ. q̄ non solũ in eternũ: verũetiã nũc hypocrite non in illo esse dicendi sũt. q̄uis in eius esse nũc videanꝭ ecclesia. vnde poterat ista regula ⁊ sic appellari. vt diceretur de p̄mixta ecclesia.

t Ertia regula est de promissis ⁊ lege. q̃ alio modo dici potest de spiritu ⁊ littera vel de gratia ⁊ mandato.

q Uarta regula ẽ de spẽ ⁊ gn̄e. sic eni eã vocat. volens intelligi spẽm. s. ptẽ. genus aũt totũ cuius est ea ps quã nuncupat spẽm. sicut vnaqueq̧ ciuitas. ps est vtiq̧ vniuersitatis gentium. hanc ille vocat speciem. genus autem omnes gentes.

q Uintã regulã ponit quã de tp̄ib⁹ appellat q̃ regula plerũq̧ inueniri vel conijci posset latens in scripturis sacris q̄titas tẽpoꝝ. Duob⁹ aũt modis vigere dicit hãc regulã: aut tropo synedoche. aut legitimis nũeris. Tropo synedoche: aut a pte totũ: aut a toto ptẽ facit intelligi. h̃ mõ locutionis. quo sig̃aꝭ a pte totũ illis de dñ̃i resurrectione soluiꝭ qd̃. Pars.n.nouissima diei. quo passus est nisi p̄ toto die accipiaꝭ. adiuncta ẽt nocte p̄terita. ⁊ nox in cuius pte vltima resurrexerit nisi totus dies accipiaꝭ adiuncto ẽt die illucescẽte. s. dñ̃ico nõ p̄nt esse tres dies ⁊ tres noctes q̃b⁹ se in corde terre p̄dixit esse futurũ. Legitimos aũt nũeros dicit quos eminẽti⁹ diuina scriptura ꝯmẽdat sicut septenariũ vel denariũ vel duodenariũ. ⁊ q̃cũq̧ alij sũt quos legẽdo studiosi libẽter agnoscũt. plerũq̧ eni numeri hmõi p̄ vniuerso tp̄e ponũꝭ. sic septies in die laudabo te. nihil est aliõ q̄ sp̄ laus eius in ore meo. tãtũdẽ valẽt. ⁊ qñ mlt̃iplicãꝭ siue p̄ denariũ sic septuaginta ⁊ septigẽti. vnde p̄nt septuagita ãni hieremie p̄ vniuerso tp̄e gn̄alr̃ accipi. quo est apd̃ alienos ecclia. siue p̄ seipsos sicut decẽ p̄ decẽ sunt centũ. ⁊ duodecim p̄ duodeciꝫ sũt centũ q̃draginta quatuor: Quo numero sig̃aꝭ vniuersitas scõꝝ in Apoc. vnde apparet non solas tẽpoꝝ questionis istis numeris esse soluendas. sed latius pateret significationes coꝝ ⁊ in multa proserpere. neq̧ enim numerus iste in Apoc. ad tempora pertinet. sed ad homines.

s Extã regulã recapitulationẽ vocat in obscuritate scripturarũ: satis vigilãter inuenta. sicut eni dicuntur quedam q̄si sequantur in ordine temporis vel reruꝫ continuatione narrentur. quum ad priora que pretermissa fuerant latenter narratio reuocetur: qd̃ nisi ex hac regula intelligatur. erratur.

s Eptima ticonij regula est eadẽq̧ postrema de diabolo ⁊ eius corpe. Est eni ipse caput impioꝝ. q̃ sũt eius quodãmõ corpus ituri cũ illo i suppliciũ ignis eterni. sicut x̄ps caput ecclesie q̃ est eius corpus futuꝝ cũ illo in regno ⁊ gloria sempiterna. sicut ḡ in p̄ma regula quã vocat de domino ⁊ eius corpore vigilãdũ est. vt itelligaꝭ qñ de vna eadẽq̧ p̄sona scriptura loquaꝭ. q̃d ꝯueniat capiti. q̃d corpori ⁊ ita in ista nouissima aliquãdo in diabolũ diciꝭ qd̃ nõ in ipso sit. sed potius in eius corpore possit agnosci. qd̃ locũ hꝫ nõ solũ i eis q̃ manifestissime foris sũt. sed in eis etiã q̃ qñ ad ipsũ p̄tineat. tñ ad tp̄s miscenꝭ ecclesie donec vnusq̃sq̧ de hac vita exeat. vel a frumento palea ventilabro vltimo separeꝭ. De ãt oẽs regl̃e excepta vna q̃ vocaꝭ d̃ p̄missis ⁊ lege: aliõ ex alio faciunt intelligi. qd̃ est p̄priũ tropice locutiõis. qd̃ latius pꝫ q̄ vt possint mihi. vel ab aliquo vniuerso ꝯphẽdi. Nã vbicũq̧ aliq̃d d̃r vult vt aliud itelligaꝭ. ⁊ si nomẽ ipsius tropi in loq̄ndi arte nõ inueniꝭ. tropica locutio est. que quum sit vbi fieri solet: sine labore seq̄tur itellectus. Quꝫ v̄o vbi nõ solet laboraꝭ vt itelligaꝭ ab alijs magis. ab alijs minus. sicut magis minusue dona dei sunt ingenijs hoiũ adiutoria attribuuntur. Proinde sicut in verbis proprijs vbi res vt dicuntur intelligẽde sunt. sicut in translatis que faciunt tropicas locutiones: vbi aliud ex alio intelligendum est. Hic etiam nota q̄ sicut dicit Hieronymus. ideo prophete vix intelliguntur. quia personas ⁊ numeros ⁊ tempora subito commutent. ⁊ de qualibet re transeunt ad aliam. Predicte regule in his versibus breuiter continentur. Regula prima caput vnum cum corpore iungit. Corde de vero loquitur mixtaq̧ secunda. Tertia describit: q̃d lex quid gratia possit. Quarta genus speciem. partem totũq̧ resoluit. Tempora maiora quinq̧ variatq̧ minora. Sexta refert iterum que primo facta fuere. Septima serpentis caput membraq̧ reflectit.

n Unc de distinctõe ⁊ ei⁹ spẽbus videamus. Distinctio est clausule vni⁹ itegrũ mẽbrũ dictiõis debita ordinatõe ꝯtexẽs ⁊ sñias q̃uexu dubitatiõis expediẽs. Et hmõi sũt tres spẽs. s. depẽdẽs. ꝯstans. ⁊ finitiua. i. coma colum ⁊ periodus.

c Oma est pũctum cum v̄gula sursũ ducta quãdo nec sñia nec ꝯstructio est p̄fecta ⁊ talis distinctio dicitur suspensiua.

c Olum est punctum sine vlla virgula: quꝫ videlicet cõstructio est perfecta: sꝫ adhuc pendet intẽtio dictatoris. ⁊ talis distinctio vocatur media siue constans.

p Eriodus est punctuꝫ cuꝫ v̄gula deorsũ ducta. qñ nec constructio nec sñia plus depẽdet. ⁊ talis distinctio vocatur finitiua. De his tribus distinctionibus familiare traditur hoc exemplum. Qum inter virtutes charitas obtineat p̄ncipatum. ecce coma. nõ est sine ipsa virtutũ certa possessio: ecce colum. in qua est oĩum illarum posita certitudo. ecce periodus. Notãdum ergo q̄ vnũ coma p̄ se stare nõ põt. Colum vero sit vt si dicam p̄ exhibitionẽ operum p̄fecta dilectio demonstratur. si ergo ex vno verbo clausula ꝯtexatur monoculũ vocabitur. sed ad moduꝫ periodi est punctãda. vt paup̄tas hñi cõposita p̄ diuitijs cõputatur. Alij.n. dicũt q̄ coma est. qñ nec p̄fecta est ꝯstructio nec sñia. ⁊ sit ibi pũctus rõtundus ⁊ flexus. Colum est vel colum sit vbi est p̄fecta ꝯstructio. sed nõ p̄fecta sñia. ⁊ sic ibi pũctus eleuatus est. Periodus vero est. quãdo p̄fecta est ꝯstructio ⁊ p̄fecta sñia. ⁊ ibi fit v̄sus. v̄bi gr̄a. Esa.i. Quod si nolueritis. ⁊ me ad iracũdiam p̄uocaueritis. ecce coma. gladius deuorabit vos. ecce colon vel colũ. qd̃ cõstat ex duobus comatibus q̄ os domini locutum est. ecce terminatur sñia. ⁊ fit periodus in. fine versus. ⁊ dicitur a peri quod ẽ circũ. ⁊ oda qd̃ est cantus. quasi circularis cantus. vel a peri quod est circũ. ⁊ odo quod est via: quia in fine versus pefecta est via locutionis. Huguitio vero dicit q̄ colum ⁊ coma sunt duo colores rhetorici. ⁊ colum nomen notum. Colon eniꝫ dicunt greci. ⁊ interpretatur membrum. Et est colon in rhetorica punctata prolatio alicuius oratiõis p̄ maiores decisiones. i. p̄ clausulas q̃sdaꝫ ꝯstãtes ex duabus dictionibus vel plurib⁹. vt Mihi nocuisti. tibi nõ p̄fuisti. oĩbus displi

cuisti: vn̄ de inuenitur colon.i.precisus sensus vel senten/tia longa. Coma interpretatur articulus: vt dicit coma dis in rhetorica punctata ꝓlatio alicuius orōnis per minores decisiones: vt voce: vultu: gestu: acrimonia: inimicos per/terruisti: vide etiam in suo loco in periodus.

¶ Jam diuina potētia auxiliante supra determinauimus de q̄tuor ꝑticulis ꝑncipalib⁹ hui⁹ opis. Nūc restat vt de q̄nta pte q̄ est de orthographia: ꝓsodia significatione: origine: ꝛ etymologia q̄rūdā dictionū: q̄ freq̄nter inueniunt̄ in biblia in dictis scōꝝ ꝛ poetaꝝ s̄ꝫ penuriā nr̄e scie: ac tenuitatē ige nij ad vtilitatē nr̄am ꝛ socioꝝ aliq̄ disseramus. Sumit̄ aūt aliter h̄ etymologia q̄ꝫ supra in tertia pte sic̄ patebit qū de ea ī suo loco determinabit̄. Jn hac āt q̄ta pte ꝓcedā vbiqꝫ s̄ꝫ ordinē alphabeti: ita qꝫ ex tali ordine de facili hēri pote rit orthographia cuiuslibet h̄ posite dictiōis. vt Ubi grā ī tēdo tractare de amo ꝛ bibo ꝑus tractabo de amo q̄ꝫ de bi bo: qꝛ a est ꝑma lr̄a in amo: ꝛ b est ꝑma lr̄a in bibo: ꝛ a est an̄ b in alphabeto. Jtē tractare volo de abeo ꝛ adeo: ꝑmo tractabo de abeo abis q̄ꝫ de adeo adis: qꝛ b est scđa lr̄a in abeo: ꝛ d ē scđa in adeo: ꝛ b ē an̄ d. Jteꝫ determinare volo ð amatus ꝛ ð amor. ꝑus determinabo ð amat⁹ q̄ꝫ de amor qꝛ a ē tertia lr̄a in amatus: ꝛ o ē tertia lr̄a in amo: ꝛ a ē ante o. Jtē agere volo de īprudēs ꝛ impudēs: an̄ agā de impu dēs q̄ꝫ de īpudēs: qꝛ r est q̄rta lr̄a in imprudēs: ꝛ u est q̄rta in impudens: ꝛ r est an̄ u. Jtē agere intendo ð iustitia ꝛ de iustus agā de iusticia q̄ꝫ de iustus: qꝛ i est q̄nta littera in iu/sticia: ꝛ u est q̄nta littera ī iustus: ꝛ i est an̄ u. Jtē insuꝑ de/terminare intendo de polysyntheton et de polissenus: ꝑus determinabo de polisyntheton q̄ꝫ ð polissenus: qꝛ i est sex ta littera in polisynthetō: et s est sexta littera in polissenus et i est an̄ s. Et ita a sili intelligas de oībus aliis dictionib⁹ in hac pte positis et q̄buscūqꝫ lr̄is cōstāt: qꝛ sꝑ est ibi ordi natio s̄m ordinē alphabeti: vt opinor. Sꝫ vide in polissen⁹ s est q̄nta littera et ēt sexta vt dixi: qꝛ geminat̄ ibi s. vn̄ pꝫ in hac q̄nta pte geminatio littere accipit̄ ꝓ duplici littera et sic ex h̄ ordine liq̄t qn̄: l: m: n: r: s vel alia q̄cūqꝫ lr̄a ī dictio/ne dēat geminari et qn̄ nō. Ut aūt qð q̄rit̄ exēplo aīo lecto ris ocurrat quotienscūqꝫ ꝑma littera vel scđa dictiōis mu tabit̄: ꝑmā litterā dictiōis faciā de lazuro et rubrica. Hunc aūt ordinē cū magno labore et ardēti studio adinueni non tn̄ ego sꝫ gratia dei mecū. Obsecro ḡ te lector ne tantū labo rē nostrū et ordineꝫ velut quid rude contemnas. Nam vt dicit beatus Hierony. in prologo libri Regū. Jn taberna/culo dei offert vnusquisqꝫ quod potest. Alij aurū et argē tum et lapides preciosos. Alii byssum et purpuram et coc/cum offerunt et hiacinctum. Nobiscum bene agitur si ob/tulerimus pelles et caprarum pilos. et tamen apostolus cō temptibiliori nostra magis necessaria iudicat. vnde tota il la tabernaculi pulchritudo: et per singulas species ecclesie presentis futureqꝫ distinctio pellibus tegitur et ciliciis: ar/doremqꝫ solis: et iniuriam imbrium ea que viliora sunt pro/hibent. Rubrice istius q̄nte ptis sūt in q̄busdam quater/nis ꝑ se separatim: et sunt correcte ibi quātū ad orthogra/phiam s̄m alphabetū: et etiā quātum ad accentum aliqn̄.

Registrum quarte partis precedentis.

	Numerus chartarum.								
Abusio	4	Carientismos	5	Epanalensis	3	Oliopomenon	7	Syncopa	2
Acrologia	1	Catacresis	4	Epizeusis	3	Omoeteleuton	3	Syneresis	5
Adiunctum	6	Cathesyntheton	1	Epitheton	4	Omoensis	5	Syneptesis	7
Aefresis	2	Catatiposis	6	Eubasis	6	Omoeptoton	5	Synerests	2
Agnominatio	6	Circumlocutio.i.peri		Euphemismos	6	Omopasia	7	Syndiasmos .i. anti/	
Allegoria	5	frasis		Euphonia	6	Omophosis	7	theta	
Allegoria quotiens		Climax	6	Euocatio	8	Omozensis	5	Sylensis	2
fit	5	Colum	9	Exalage	6	Onomatopeia	4	Synedoche	4
Allotheca	7	Coma	9	Exclamatio	6	Parabola	5	Synthesis	8
Allotheca quot mo/		Complexio	6	Extasis	2	Paradigma	5	Syntheton	3
dis fit	9	Cóceptio generꝫ	7	Fantasia	6	Paragoge	2	Syntosis	8
Amphibologia	1	Cóceptio ꝑsonaꝫ	7	Gradatio	6	Paranomasia	3	Sistole	2
Anadiplosis	2	Concordia	6	Icon	5	Paranomeon	3	Somoropeia	7
Anaphora	2	Códuplicatio	6	Intellectio.i. synedo/		Parenthesis	4	Tantologia	1
Anastrophe	4	Coniunctio	6	che		Paroemia	5	Tapinosis	1
Antifrasis	5	Contentio	6	Interrogatio.i. pisan/		Perifrasis	4	Themesis	4
Antimetabola	6	Contrarium	6	tia		Periodus	9	Topothesia.i.ex licen/	
Antipofora	6	Conuersio	6	Ipalage	3	Perisologia	1	tia fictus locus.	
Antiptosis	8	Correctio	6	Iperbaton	4	Pisantia	7	Topographia.i.rei ve/	
Antitheta	3	Diasorosis	6	Iperbole	5	Pleonasmos	1	re descriptio	
Antitheton	3	Dialiton	3	Iposora	6	Poliptoton	3	Toperpon id est rect⁹	
Antithesis	2	Diafirtos	6	Ipozeusis	2	Polisyntheton	3	ordo	
Antismos	5	Dieresis	2	Irinos	3	Precisio	7	Traductio	7
Antonomasia	4	Diffinitio	6	Ironia	5	Prolensis	2	Transitio	7
Antropospatos	6	Distinctio	9	Isterologia	4	Prosonesis	7	Tropologia	7
Appanalensis	3	Dubitatio	6	Isteronproteron .i.		Prosopopeia	7	Zeuma	2
Apposiopesis	6	Ebasis	6	isterologia		Prothesis	2		
Appocopa	2	Eclypsis	1	Lepos	6	Protheosparalage	7		
Appositio	9	Elipsis	2	Litote	6	Ratiocinatio	7	¶ Explicit quarta pe/	
Apostrophe	6	Emphasis	6	Macrologia	1	Remotopeia .i. ono/		Incipit quinta de	
Articulus	6	Endiadis	6	Metaphora	3	matopeia		Orthographia.	
Asyntheton	3	Enigma	5	Metalensis	4	Repetitio	7		
Barciologia	6	Epenthesis	2	Metaplasmus	1	Sarcosmos	5		
Cacephaton	1	Epidiocesis	6	Metathesis	2	Scesisonomaton	3		
Cacophonia .i. cace/		Epilogus	6	Metonomia	4	Sententia	7		
phaton		Epimone	6	Occupatio	7	Synalimpha	2		

Alma interpretatur virgo abscondita vel absconsio virginitatis sic dicitur in interpretationibus Hieronymi. Vnde dicit quod alma signat absconditam virginem et secretam. De hoc dicam in virgo.

Aaron interpretatur mons fortis vel mons fortitudinis siue montanus. vt dicitur in interpretationibus. Hu. vero dicit. Aaron interpretatur mons fortitudinis quia thuribulum aureum accipiens inter mortuos et viuos stetit et ruinam mortis quasi quidam mons fortis exclusit.

A ante B

Ab prepositio omnibus in compositione preponitur litteris absque c vel q vel t. vt supra plenius dixi in prima parte ca. de b. vnde versus. Ab si communis elementa queque sequuntur. C q t. tamen simul hec tres excipiuntur.

Abactus cta ctum. i. fugatus. dispersus. separatus et dicitur ab abigo abigis.

Abacuc. luctator fortis. vel luctator rigidus seu amplexans eos aut susceptio eorum interpretatur. Secundum autem Hiero. abacuc propheta amplexans interpretatur. quod vel ex eo quod amabilis domini fuit vocatur amplexio. vel quia in certamen cum domino deo congreditur. amplexantis. i. luctantis sortitur vocabulum. Nullus enim tam audaci voce ausus est deum ad disceptationem iusticie prouocare. et dicere ei. Cur in rebus humanis et mundi istius pompa tanta rerum versetur iniquitas.

Abacus ab abax cis quod interpretatur decem deriuatur hic abacus ci. quasi decuplatio. quia in abaco sunt decem arcus sese decuplantes. in primo est vnitas: in secundo denarius. in tertio centenarius. Est etiam abacus vel abax virga geometrie vel tabula quam habent philosophi vbi figuras in puluere supposito faciunt: que alio nomine dicitur pinar cis. Abax etiam vel abacus dicitur superior pars capitelli. i. saxum quadrangulum quod super columnas ponitur: et etiam quelibet mensa marmorea sic dicitur. et est masculini generis abacus. et corripit penultimam. vide in abax.

Abalieno nas componitur ex ab et alieno nas. Esa. j. Abalienati sunt retrorsum. i. alieni facti sunt.

Abamita te soror aui. ex ab et amita componitur.

Abarim mons in quo obijt moyses. vt habetur Deut. xxxij.

Abatis. batis. quod est quedam mensura componitur cum ad. et ablata. d. dicitur hic et hec abatis indeclinabile per omnes casus. i. qui vel que cum bato diuidit auenam vel aliud secundum Hu. vel abatis componitur ab assistens et batis dto psalli. vnde dicit magister Bene. plurala cum singularibus componuntur. vt a secretis. acaliculis. are sponsis. abatis. acommentarijs hec. n. componuntur ab assistens et ab illis dictis et nomina sunt officiorum tamen indeclinabilia. vel possunt componi ab a prepositione latina et predictorum ablatiuis. vt a secretis ab hoc ablatiuo secretis. quasi ab ipsis secretis que ei committuntur dicitur aliquis a secretis. Similiter abatis componi potest ab a et batis quia ab ipsis batis siue mensuris que ei committuntur vel quas exercet dicitur aliquis abatis. et idem potest de alijs predictis et similibus indicari et corripit penultimam abatis.

Abax cis interpretatur decem. vide in abacus. et corripit a ante x naturaliter. vnde dicit Pris. in vj. li. vbi agit de terminationibus septuagintaocto tertie declinationis quod in ax correpta desinit abax cis. quod tamen et hic abacus ci frequenter inuenitur. vt supra habes in tertia parte vbi agitur de tertia declina. et sic patet quod abax in genitiuo corripit penultimam. vt ostendi in secunda parte vbi egi de desinentibus in x.

Abba syrum nomen pater interpretatur. Ro. viij. et accentuatur in fine.

Abbas ab abba pater dicitur hic abas abatis: monachorum pater.

Abbatia. ab abbas batis dicitur hec abbatia batie pro ecclesia vbi est abbas. et aliquando largius accipitur pro collectione omnium ecclesiarum. que sunt sub aliquo abbate et pro ista dignitate.

Abbatissa se. monacharum mater vel domina. et dicitur ab abbas abbatis.

Abdenago indeclinabile interpretatur seruiens taceo: idem et asarias: et accentuatur in fine.

Abdias interpretatur seruus domini: quia legatus missus ad gentes predicauit que prophetali digna sunt ministerio et seruitute: et inde seruus domini dicitur.

Abdicatiuus. ab abdico cas dicitur abdicatiuus ua uum. i. negatiuus ua uum. quod componitur: vt subabdicatiuus. i. subnegatiuus. vnde subabdicatiua dicitur negatio que additur negationi: et nihil cooperatur plusque precedens. vt in vulgari solet dici. Ego non habeo nihil quod non plus valet quam si diceretur: ego nihil habeo.

Abdico cas caui care catum componitur ex ab et dico cas: et est abdicare denegare: separare: remouere: absentare Cor. iiij. Abdicamus occulta dedecoris. et etiam di Ouid. epi. Quem fugit et factis abdicat ille suis. Alias etiam significationes habet abdico que continentur in his versibus. Abdicat expellit remouetque resultat et addit: Denegat absentat ac inhibere notat.

Abdicatorium rij locus habilis ad abditum: et deriuatur ab abdico abdicas.

Abditus ta tum penultima correpta. i. absconditus. remotus ab abdo abdis j. Regum. xiiij. Absconderunt se in speluncis et in abditis.

Abdo dis didi abditum. i. abscondere. remouere ex ab et do das componitur.

Abdomen grece pinguedo carnis secundum Pap. Hu. vero dicit abdomen grece pinguedo porci. et abusiue omnium carnium vel secundum eundem: omentum componitur cum abdo dis. et dicitur hoc abdomen minis quasi abditum omentum scilicet pinguedo que est in ventre porci vel porce. que et sumen dicitur. Iuuenalis. Atque bonam tenere placant abdomine porce. et produ. o.

Abduco cis xi ctum: ex ab et duco cis penultima producta. et est abducere separare: absentare ab aliquo Abducitur quis ad rem inhonestam. producitur ad studium: deducitur ad honorem. Hebr. xiij. Doctrinis varijs et peregrinis nolite abduci.

Abel interpretatur luctus. vel pauor: seu vanitas. aut miserabilis.

Abeo abis abiui abire. ex ab et eo is. Psal. Beatus vir qui non abijt in via impiorum. i. non iuit. Inuenitur etiam habeo habes. sed tunc aspiratur.

Abestis intestina bestiarum aspiciens.

Abesus sa sum penultima producta. circumquaque comestus et corrosus et componitur ex am quod est circum: et esus esa esum.

Abgrego gas gaui gare. i. dissociare. ex ab et grego gas: quod non est in vsu. et corripit gre.

Abia indeclinabile accentuatur in fine. vnde de vita abia Si autem declinetur abia abie. vel abias abie: tunc non accuitur in vltima. penultima tamen semper produ. et interpretatur abia pater dominus. vel pater fuit.

Abiectus. ab abijcio cis deriuatur abiectus cta ctum. i. procul iactus. vilis vel contemptus. et comparatur. vt abiectior tissimus. vnde abiecte tius sime aduer. et hec abiectio onis. i. procul iactio vel vilitas vel contemptus.

Abiecula le penultima correpta diminutiuum. i. parua abies: et est ibi i vocalis et est quinque syllabarum abiecula.

Abiegnus ab abies dicitur abiegnus gna gnum penultima producta. et abienus na num in eodem sensu secundum quosdam. i. de abiete. vnde Pris. in. ij. maio. vbi agit de formis possessiuorum quasi in principio dicit. et fere omnia ad materiam pertinentia e breuem ante us habent. vt plumbeus: stanneus. Inueniuntur enim pauca sine e vt quernus: columnus: abiegnus. oleaginus. In fine etiam predicti secundi libri dicit sic: Gnus quoque vel gna vel gnum terminantia longam habent vocalem penultimam. vt a sto stagnum a malo malignus abiegnus pelignus. Item inuenitur abienus sine g. vnde Pris. in. ij. li. vbi agit de formatione possessiuorum desinentium in nus dicit. Inuenitur autem in quibusdam a longa ante nus. vt romanus: in alijs e longa. vt terrenus. abienus alienus: videtur ergo quod Pris. dicit abiegnus per g in duobus locis. in vno vero loco dicit abienus sine g. Sed potest dici quod ab abies descendit abiegnus per g: sed abienus sine g in alia ponitur significatione; et est nomen proprium secundum quosdam. vel dic quod abiegnus per g descendit ab abies secundum Pris. et quod dicit abienus per vnum n et sine g. loquitur Pris. secundum antiquorum opinionem. Quidam tamen dicunt quod abiegnus et abienus idem significant. vt dixi in principio. vnde et in. iij li. Regum ca. v. et. vj. inuenitur De lignis abiegnis vel abienis legi potest communior tamen littera est abiegnis per g.

Abiens participium de abeo abis facit genitiuum abeuntis. sicut iens euntis. preteriens pretereuntis: sicut dicam in eo is plenius.

Abiens in abigenus exponitur.

Abies abietis fe.ge.arboꝛ q̄.idē ē dicta ab abeo abis:qꝛ cito ꝛ lōge sursū abeat ꝛ in excelsū ꝑmineat. ꝛ coꝛ.e an t vꝛ abiet. Est aūt ꝛ abies expers terreni hūoris:ac ꝑinde babilis ꝛ levis est. cādorē hꝫ ꝛ sine nodo est ꝛ plana ꝛ odorifera. ꝛ venenosis aialibus inimica est fm̄ Isi.

Abietarius rii.i.carpentarius qui de abiete operatur. ꝛ est ibi i vocalis. ꝛ dicitur ab abies.

Abigeatus ab abiges gis dicitur. vide in abigeus.

Abiges gis.i.fur iumētoꝝ ꝛ pecoꝝ.eo ꝙ ipa abigat aliorsū vt cōpetētius ea furari possit ꝛ dꝛ ab abigo gis ꝛ coꝛ.i ante g.

Abigeꝰ ab abigo gis dꝛ h abigeꝰ gei.idē qꝺ abactoꝛ. ꝛ abiges gis.i.fur iumētoꝝ ꝛ pecoꝝ:eo ꝙ ipa aliorsū abigat. vt cōpetētius ea furari possit. vn̄ h abigeatꝰ tus tui tale furtū. ꝛ dꝛ ēt abigeatus ipsa terrefactio pecoꝝ. ꝛ abigeus q̄ ea terrefacit vel cū virga vel cū mātello vel alio mō fm̄ Hu. Dicit̄ ēt abigeus fm̄ Pap. qui se ducit seruū alienū vel pecus.

Abigo gis egi actū.i.fugare ꝛ sepāre.ex ab ꝛ ago gis. ꝛ ē abigere pecus a tecto in pascua agere. Inigere vō ē pecus a pastu in tectū agere: ꝛ coꝛ.pe. abigo gis sic̄ ambigo.i.dubito. vn̄ Grecis. Qꝺ remoues abigis dubitasq̄ qꝺ ambigis eē. Gene.xv. Descenderuntq̄ vt volucres super cadauera. ꝛ abigebat eas abraam.

Abiicio cis ieci iectū cōponit̄ ex ab ꝛ iaceo cis. ꝛ mutat̄ a in i ꝛ sic scribit̄ ꝑ geminū i. ꝛ est abiicere lōge iacere. reiicere vilipēdere. ꝛ fm̄ Pap. abiicere ꝛ ꝓiicere sic distinguūt̄ qꝛ qꝺ in despectiōe ꝛ neglecto est h abiicit̄. qꝺ v̄o foris est penitus a salute ꝛ ab aptitudine alienū hoc ꝓiicit̄. ꝛ coꝛ.pe. abiicio cis. iacio enim iacis coꝛ.primam.

Abimelech interꝑtatur pater meus rex vel patris mei regnū.

Abintestato.i.sine testamēto. aduer. vt iste mortuꝰ ē ab intestato.i.sine testamēto. ꝛ cōpōit̄ ex ab ꝛ intestatus stata statum.

Abyssus abyssi fe.ge.ē ꝓfūditas aq̄ꝝ īpenetrabilis vel speluca aq̄ꝝ latitātiū. vn̄ fontes ꝛ flumia ꝓcedūt.s.pelagus. ꝛ dꝛ abyssus q̄si adipsus eo ꝙ oēs aq̄ ad ipsaꝫ reuertūt̄ tāq̄ ad matrē. vel q̄si abuisus i.absq̄ visu:qꝛ eiꝰ altitudo cerni nō pōt. vnde ꝓfunditas scripturaꝝ dicit̄ abyssus. vel abyssus dicitur q̄si sine bysso.i sine candoꝛe fm̄ quosdā.

Abitio onis fe.ge.i.recessio.ab abeo abis.

Abiuratio onis fe.ge.est rei credite abnegatio:sicut infra dicetur in inficioꝛ aris.

Ablactatio.ab ablacto ctas dꝛ ablactatꝰ ta tū.inde ꝑ formatōꝫ h ablactatio onis.i.a lacte remotio. ꝛ vt dic̄ magister in historijs triplex est ablactatio. prima est a lacte māme.q̄ fit in tertio anno. scd̄a a lacte infantie q̄ fit in septimo anno. tertia a lacte pueritie q̄ fit in duodecimo anno ꝛ sic amouetur puer a nutrice ꝛ a pedagogo ꝛ a tutoꝛe.

Ablacto ctas ctaui ctatū cōponitur ex ab ꝛ lacto ctas:ꝛ est ablactare a lacte extrahere vel remouere segregare. Et vt dic̄ Grecis. Ablactat puerū quē mater ad vbera poꝛtat. Ut lac sugat.ab his ablactat eum remouendo. j.lib. Reg.ca.j. Et mane donec ablactes eum.

Ablatiuus.ab aufero aufers dicitur ablatus ta tum. ꝛ hinc ablatiuus tiui pro quodam casu qui pꝛopꝛie est auferentiuꝫ. ꝛ ablatiuus ua uum qui aufert.

Abligo ginis fe.ge.i.pꝛodigalitas. deuastatio. ꝛ deriuatur ab abligurio. ꝛ pꝛodu.ri

Abligurio ris riui rire ritū.ex ab ꝛ ligurio ris cōponit̄ ꝛ ē obligurire absumere. deuastare. ꝛ est neu. ꝛ ꝓdu.gu.

Ablucinatio onis fe.g.i.lucis alienatio ꝛ absentatio. ꝛ deriuatur ab ablucino nas:qꝺ cōponitur ex ab ꝛ lucino nas.

Abluo abluis lui ablutū.ex ab ꝛ luo luis.cōponit̄. ꝛ est abluere lauare:purgare. foꝛdes ꝛ lutes remouē. vel cōsumē abluēdo. vn̄ ablutus ta tū pe.ꝓdu. de h ēt require in luo luis.

Ablutes ablutiū pluralis numeri sunt loca cenosa ꝛ aqua plena:que ꝛ abluuia abluuioꝝ dicuntur. ꝛ dicuntur sic ab abluēdo per cōtrarium. qꝛ minime sunt abluta.

Abluuio onis fe.ge.mundatio foꝛdium fm̄ Papi. ꝛ dicit̄ ab abluo abluis.

Abnepos potis maſ.ge.est filius ꝓnepotis dictus. qꝛ seiungitur a nepote. est enim inter illuꝫ ꝛ nepoteꝫ pꝛonepos fm̄ Pap. ꝛ coꝛ penul. abnepos.

Abnoꝛmis in noꝛma exponitur.

Abnuo is nui nutū.ex ab ꝛ nuo is. ꝛ ē abnuē recusare ꝯdicē ꝓhibere. ꝛ ē actiuū.iij. Reg.xx.ca. Misit eni ad me ꝓ vxoꝛibus meis ꝛ filijs ꝓ argēto ꝛ auro ꝛ nō abnui.

Aboleo les leui vel abolui leui vel litū.ex ab ꝛ oleo les cōponit̄. ꝛ ē abolere idē qꝺ delere. ꝛ inde abolitus ta tū. ꝛ h abolitio onis: ꝛ coꝛ.primā oleo les. vnde aboles pe.coꝛ.

Abolitus ta tū pe.coꝛ.i.deletus destructus.ab aboleo les dꝛ ꝛ a gtō aboliti.addita o fit abolitio.i.deletio. Ro.iiij. Exinanita est fides.abolita est pꝛomisso. 54

Abolla le.genus vestis senatoꝛie. ꝛ dicitur sic quasi abulla.eo ꝙ vndiq̄ sit bullata ꝛ geminata.

Abominoꝛ naris natꝰ sū cōponit̄ ex ab ꝛ ominoꝛ naris qꝺ ē auguroꝛ. ꝛ ē abominari abhoꝛrere:aliq̄d cū execratione repellere. execrari detestari. vel malū oē imꝑcari. vn̄ h abominiū nij.i.execratio. ꝛ h abominariū liber vbi abominationes scribebant̄. ꝛ coꝛ.mi abominoꝛ. ꝛ est v̄bū deponens. Ro.ij. Qui abominaris idola sacrilegium facis.

Aboꝛigines pe.coꝛ.ex ab ꝛ oꝛigo ꝯponit̄. ꝛ declinat̄ plr̄r hec aboꝛigines aboꝛiginū. qꝺ ꝛ i singlāri dꝛ h aboꝛigo aboꝛiginis. ꝛ sūt aboꝛigines sup̄flui frutices q̄ nō nālr̄ ſꝫ vitiose in arbozibꝰ ꝛ cāpis oꝛiūt̄. ꝛ dr̄r aboꝛigines q̄si seoꝛsū ab oꝛigine. nō qꝛ nō hēat oꝛiginē ſꝫ qꝛ nō nālē. Itē ex eisdē ꝯponit̄. ꝛ dꝛ h ꝛ h aboꝛigines hꝰ aboꝛiginis.i.rusticus agrestis ignobil̄. vn̄ Salu. Cūq̄ his aboꝛigines genꝰ hoīuꝫ agreste ꝛ dr̄r aboꝛigines q̄si seoꝛsū ab oꝛigine. nō qꝛ oīno careant oꝛigine. ſꝫ qꝛ eoꝝ oꝛigo ignoꝛat̄. Nā vt dic̄ Hoꝛ.in.j.li.epi. Nec vixit male q̄ natꝰ moꝛiēsq̄ fefellit. Nō eni scribunt̄ genealogie rusticoꝝ nec tradunt̄ memoꝛie sicut genealogie nobilium. ꝛ inde aboꝛigineus nea neum.

Aboꝛioꝛ reris vel aboꝛiris aboꝛtus sum.ex ab ꝛ oꝛioꝛ componitur. vide in oꝛioꝛ retro.

Aboꝛtio tis tiui ire titū.i.aboꝛtiuū facere ꝛ deriuat̄ ab aboꝛtus ta tū. Job.xxi. Bos eoꝝ cōcepit ꝛ nō aboꝛtiuit.

Aboꝛtiuus ua uū.i.nō suo vel nō recte tp̄e oꝛtus. ꝛ deriuatur ab aboꝛioꝛ riris. ꝛ substātiue dꝛ hoc aboꝛtiuū tiui qꝺ aboꝛitur. Job.iij. Aut sic̄ aboꝛtiuū abscōditū nō subsisterem.

Aboꝛtus ta tū dꝛ ab aboꝛioꝛ riris. ꝛ dꝛ aboꝛtus nō qꝛ nō oꝛiatur:sed qꝛ aboꝛiat̄. qui ſcꝫ naturaliter nō est oꝛtus.

Abra abꝛe ancilla libera. ꝛ dicit̄ abra q̄si abara:qꝛ abaraꝫ seruum liberū faciebat fm̄ Hu. ꝛ nō dꝫ accentuari in fine Judith.x. Imposuit itaq̄ abꝛe sue ascopam vini.

Abrā ꝯponit̄ ab abba qꝺ ē pater ꝛ rā qꝺ ē excelsus. vn̄ abrā q̄si abraā i.pater excelsus. ꝛ addita est ei littera ꝛ dictus ē abraā qꝺ sonat pr̄ multaꝝ ꝛ subauditur gentiū. Gen.xvij. Nec vltra vocabit̄ nomē tuū abrā. sed appellaberis abraā qꝛ patrē multaꝝ gentiū cōstitui te. vel vt alij volunt abraā primū dictus est abꝛam.i.pater videns ppl̄m ſcꝫ israeliticū tm̄. dictus est postea abraā qꝺ interpꝛetatur pater multaꝝ gentiū. qꝺ erat adhuc ꝑ fidē futurā gētiū nō habet̄ in noīe sed subauditur. ꝛ accentuatur in fine abrā siue abraā. ꝛ caret aspiratione vtrobiq̄. vide in ur.

Abrenūcio as aui atū componitur ex ab ꝛ renuncio as: ꝛ est abrenūciare a se renūciādo remouere:renuere. postponere despicere. ꝛ in eodē sensu construitur cum datiuo ꝛ accusatiuo ꝛ scribitur per c. sicut nuncio nuncias.

Abrogo gas pe.coꝛ.ex ab ꝛ rogo gas. ſꝫ arrogo ꝑ duo r ꝯponit̄ ex ad ꝛ rogo gas. De h infra dicā in rogo gas: ꝛ est abrogare delere. destruere. ex toto legē subuertere. ꝛ denegare.

Abrotanū ni herba est virtutē habens calidā. q̄si affrotanuꝫ ab affrodita qꝺ est venus.

Abrotoniū nij.ab affros qꝺ est spuma dꝛ hec abrotoniuꝫ nij fe.gen.nomen mulieris. quasi affrodonium.i. venuscula. ꝛ est impositum causa adulationis fm̄ Hug. ꝛ est grecum ſꝫ Pap. ꝛ interpꝛetatur amplexibus apta.

Abs pꝛepositio in quibusdam pro ab cum dictionibus a c incipientibus componitur. vt abscondo. abscedo. abscido.

Et sciās q̄ a ab abs fere eādem significatiōis vim hñt. De hoc dixi supra in pma pte in tractatu de syllaba. in ca. ō b.

Absolon interpretatur pax patris per antifrasim: quia bellū gessit contra patrem.

Abscedo dis cessum. i. aliquo cedere ꝛ absentari ꝛ componitur ex abs ꝛ cedo dis cessi.

Abscidit si ꝯponat̃ ex ab ꝛ scindo dis cor. pe. sic scidit pmā ꝛ est ptīti. ꝛ declinat̃ abscindo dis scidi scissū. Si xͦo ꝯponat̃ a cedo dis ꝛ abs ꝑpōne pdu. pe. in ptīti ꝛ in pt̃o. ꝛ declinatur abscido dis di disti scisum p vnū s in sup.

Abscido dis di scissum pe. pdu. i. incidere discidere separe cedēdo. et ꝯponit̃ ab abs et cedo dis cecidi cesum: vnde abscisus sa sum p vnum s pe. producit.

Abscindo dis scidi scindere abscissum p duo s in sup. ꝯponitur ex ab et scindo dis. et est abscidere ab vno in aliud scindere. vnde abscissus sa sum.

Abscissus sa sum p geminum ss. vide in abscindo.

Abscisus sa sū pdu. pe. p vnū s. i. incisus: abscido dis Dan. ii. Donec abscisus est de mōte lapis sine manibus.

Abscōdo dis di vel didi dere absconsum vel absconditū idē est qd̄ occultare. ꝛ cōponitur ab abs et condo dis. et hꝫ duplex preteritum et duplex supinū: vnde absconsus sa sum. et absconditus ta tum penul. cor.

Absens. sensus ꝯponit̃ cū ab. ꝛ dr̄ hic ꝛ hec ꝛ hoc absens tis qd̄ nō est subiectū alicui corporeo sensui q̄ntūcūq; sit ꝓpe. vñ absens dr̄ q̄si a sensib' remot'. vñ absenter aduer. ꝛ hec absentia tie. ꝛ absento tas. i. amouē absēs facere. vñ absētaneus nea neū q̄ se sp absētat. Pōt ēt deriuari ab absum abes.

Absentio tis sensi tire. ꝛ ēt absentior tiris in eodē sensu inuenitur. i. dissentire. ꝛ componitur ex ab ꝛ sentio tis.

Absida de grecū ꝛ iterp̄tat̃ lucida. i. lat' edificij: vel triuia eo q̄ lumine accepto p arcū resplendeat ꝛ lumen faciat.

Absynthiū thij grecū ē. ꝛ ē amara herba s̄ꝫ Pap. Et sciās q̄ t remanet in suo sono. cū i seq̄t̃ aspiratio sic in corinthios.

Absis sidis fe. ge. idē est qd̄ absida. Itē absis dr̄ pncipiū exaltatiōis planete in suo circulo. i. illa ps circuli i q̄ planeta incipit eleuari. vel absis vel assis dr̄ illa pars circuli in q̄ planeta adeo distat a sole q̄ amplius distare nō pōt.

Absynthes this gēma est nigra ꝛ ponderosa q̄ calefacta igni septem diebus calorem tenet.

Absolutus. ab absoluo is qd̄ est a vinculo vel ipedimēto absoluere vel liberare dr̄ absolutus ta tū. vñ ꝛ q̄dā noīa dr̄r absoluta: q2 p se dicta dāt intelligi q̄cq̄d eis ꝯueniēter pōt addi. vt deus meus rō. Et q̄dā xͦba dr̄r absoluta. i. nō trāsitiua vel absoluta. i. nō discretiua rei ad rē in sua sigatōe: vel absoluta. i. pfecta. q̄ nō deficiūt in aliquo sui modo. Et absolutum. i. nō relatū. i. nō respectu alicuius dictuꝫ. Et cōparatur absolutior tissimus. vnde absolute tius tissime aduium. Et cōponitur in absolutus ta tum.

Absono nas. sono nas cōponit̃ cū ab. ꝛ dr̄ absono nas nui nitū. i. discordare. vñ absonans. i. discordans. ꝛ hec absonātia. i. discordātia vel discordia. Absonus na nū. i. dissidens ꝛ discordās vel nō ꝯsonās. sicut absonātia sepe ponit̃ pro nō sonātia. ꝛ cor. absono nas hāc syllabā so.

Absonus na num cor. so. in absono nas vide.

Absorptus ta tū. i. euacuatus vel valde sorptus i sorbeo bes vide Propheta. Absorpti sūt iuncti petre iudices eoꝝ.

Abstemius. Temetum componitur cum abstineo nes. ꝛ dicitur abstemius mia mium. i. abstinens sobrius. ꝛ dicitur abstemius quasi abstinens a temeto siue vino: licet generaliter abstemius dicatur abstinens.

Abstinentia tie format̃ ab abstinēs ti addita a. ꝛ accipit t sonū de c. ꝛ est abstinētia q̄nq; vitiū q̄nq; v̄tus. Vñ Greg. in pasto. Admonēdi sūt abstinētes vt nouerint. q2 tūc placēte deo abstinētiā offerūt. cū ea q̄ sibi de alimētis detrahūt indigentibus largiunt̃. Nō eni deo s̄ꝫ sibimetipsi q̄sq; ieiunat si ea q̄ vētri ad tp̄s subtrahit: nō paupibus tribuit s̄ꝫ vētri postmodum offerenda custodit. Et Isi. dicit. Qui cibis abstinent ꝛ mala agunt demones imitantur quibus nō est esca sed nequicia semper adest.

Abstineo nes nui stentū: lōge ab aliquo tenere. ꝛ cōponit̃ ex ab ꝑpōne ꝛ teneo nes e mutato in i. ꝛ ꝯstruit̃ q̄nq; cū actō ꝛ ablt̄ō cū ꝑpōne vl' sine ꝑpōne. ꝛ ē idē sensus. vt abstineo me vino vel a vino vñ abstinēs tis ꝑticipiū ꝛ nomē. ꝛ tūc comparatur abstinēs tior tissim'. ꝛ cor. sti abstineo nes. ꝛ similiter abstinens tis.

Abstraho his traxi tractū ꝯpōit̃ ex ab ꝛ traho his. ꝛ ē abstrahē i aliā ptē trahē: lacerare. abscidere. ꝛ cor. tra ꝛ aspirat̃ ho

Abstrudo dis. trusi trusuꝫ ꝯponit̃ ex ab ꝛ trudo dis. ꝛ ē v̄bū actiuū. ꝛ pdu. tru. ꝛ est abstrudere includere abscōdere.

Absum abes absui absens absuturus ex ab ꝛ sum. ꝛ ē abesse lōge eē ibi. vel a sensu corporeo distare. s̄ꝫ deesse ē idē qd̄ ab esse vel deficere. Hō ꝓprie abest: sed vinuꝫ deest. abest qd̄ alibi est: deest qd̄ deficit ꝛ nō habet̃. sicut dicit Hu. Grecis. xͦo dicit sic. Ede deest q̄squā qui non est nec fuit ante. At q̄s abest ede q2 nō est. sed fuit ante.

Abūdo das dauī dare datū ꝯponit̃ ex ab ꝛ vndo das qd̄ nō est in vsu. vñ abūdus da dū ꝛ abūdās: ꝛ inde abūde ꝛ abūdāter aduer. Et vide q̄ q̄dā dicūt abūdare deriuari de habeo bes. ꝛ ita dicūt abūdare ꝛ abūdus dēre aspirari i pma syl. qd̄ oī caret rōne ꝛ xͦitate vt dicit Hu. Hoc ēt dicit Pris. q̄ vult in. viij. li. Ab vnda dr̄ vndo vndas abūdo inūdo: sic pꝫ q̄ caret aspiratōe. cū nō possit aspirari. q2 nulla ꝑpō aspirat̃ s̄m Pris. Et sciās q̄ abūdare abūdauis abūdabit ꝛ huiusmodi pdu. da. vel abundo cōponitur ex ab ꝛ vnda de. Itē dicitur abundanter ab abundans tis.

Abusio onis fe. ge. dr̄ ab abutor teris. ꝛ fit trib' mōis. s. ꝯ vsū vt mādo tibi q̄litates q̄si salutes: ꝯ nāꝫ. vt cū mlier parit vitulū. ꝛ ꝯ noīs ethymologiā vel ꝓprietatē. vt a est syl. Et abusio dicit̃ poetica licētia. vt cū aliq̄d sit ꝯ hoc qd̄ deberet.

Abusiue. i. iprop̄e qd̄ ab vsu recedit aduer. q̄litatis s̄ꝫ Pap.

Abusus sus sui. i. puersus vsus: vel cōtra rōnem vsus: ꝛ produ. penul. ꝛ potest adiectiue declinari abusus sa sum. ꝛ descendit ab abutor teris.

Abutor teris abusus sū abuti. i. male vti. vel puerse vti ꝛ ꝯ rōnē. ꝛ pdu. u. ꝛ cōponit̃ ex ab ꝛ vtor vteris. inde abusus.

A ante C

Acaliculis indeclina. i. pincerna. ꝛ ꝯponit̃ ab a ꝛ calix s̄ꝫ Hu. vel ꝯpōit̃ ab assistēs ꝛ calicul' dtō plali. vñ acaliculis q̄ vl' q̄ assistit caliculis: sic pincerna. Caliculis ē dimi. ō calix. vel ꝯponit̃ ab a et caliculis ablt̄ō plali sic supra tetigi i abatis.

Acaris. a ꝯponit̃ cū caris qd̄ ē gr̄a. et dr̄ hic et hec acaris ridis. i. nō gratiosus q̄si sine gratia imemor bñficioꝝ. et cor. ca. Eccle. xx. Hō acaris q̄si sine fabula vana vel noua. Littera autem Rabani habet Homo ingratus quasi acaris.

Accanto tas taui tare. i. iterū vel iuxta cantare. et cōponit̃ ex ad et canto tas. et mutatur d in c.

Accido dis cessi cessum cedere. i. ad aliquē cedere. et cōponit̃ ex ad et cedo dis cessi. et mutat̃ d in c. et pdu. ce et ex vi ꝑpōnis exigit actīn. vt accedo illū. i. cedo ad illū: vsus tñ aliquoꝝ hꝫ vt dicat̃ Accedo ad illū. in quo sine dubio ē superfluitas ꝑpōnis vel in appositiōe vel in cōpositione.

Accelero ras raui ratū xͦbū neu. cōponit̃ ex ad et celero ras et mutatur d in c. et est accelerare festinare. et cor. le. Gene. xviij. Accelera tria sata simile cōmisce.

Accendo dis sum verbum actiuum. et componitur ex ad et cando des et mutatur d in c.

Accento tas frequē. huius verbi accino nis. vel potest esse in eodem sensu in quo accentuo as.

Accētus tus tui mas. ge. ab accino nis dicitur. vnde accentuo as. i. accentuatim proferre. De hoc plenius dixi supra in pncipio secunde partis.

Acceptio. ab accepti gtō addita o formatur hec acceptio huius acceptionis. Hic nota q̄ acceptio psonaꝝ magnū pctm̄ est. Ad cuius intelligētia nota q̄ psonaꝝ acceptio est cū aliq̄d psone attribuit̃ pp ꝓportionē dignitatis ipsius. vñ cōsiderare oportet q̄ dignitas psone pōt attendi dupliciter. vno

mõ simplr ꝛ sm se. ꝛ sic maioꝛis dignitatis est ille q̃ magis
obũdat in spũalibus gratie donis. Alio mõ ꝑ cõpatiõe3 ad
bonũ cõe. Cõtingit enĩ qñq3 ꝙ ille q̃ est minus sciẽs ꝛ ma-
nus sciẽs ẽt magis ꝯferre ab bonũ cõe. videlz ꝑꝑ potentiã
vel industriã secularẽ. vel ꝑꝑ aliq̃d hmõi. ꝛ q2 dispẽsatio-
nes spũaliũ ꝑncipalius ordinãt ad vtilitatẽ cõem sm illð
Apl̃i ad Coꝛ. Unicuiq3 daꝛ manifestatio spũs ad vtilitatẽ
Jð qñq3 absq3 acceptõe ꝑsonaꝝ in spũaliũ dispẽsatiõe: illi
q̃ sũt simplr minus boni melioꝛib9 ꝑferũt. Sicut ẽt ꝛ deus
gratias gratis datas qñq3 cõcedit minus bonis. Jtẽ scias
ꝙ circa ꝯsanguineos ꝑlati distinguẽdũ est q2 qñq3 sũt mi-
nus boni. ꝛ simplr ꝛ ꝑ respectũ ad bonũ cõe. ꝛ sic si dignio-
rib9 ꝑferãt est peccãn ꝑsonaꝝ acceptõis in dispẽsatõe spũa-
liũ: quoꝝ ꝑlatus ecclesiasticus nõ ẽ dñs vt possit eas dare
ꝓ libito: s3 vt dispẽsatoꝛ: sm illð Apl̃i.i.ad Coꝛ.iiij.a. Sic
nos existimet hõ vt ministros xp̃i ꝛ dispẽsatores misterioꝝ
dei. Qñq3 vero cõsanguinei ꝑlati ecclesiastici sũt eq̃ digni vt
alij ꝛ sic licite põt absq3 ꝑsonaꝝ acceptõe ꝑlatus cõsangui-
neos suos ꝑferre. q2 saltẽ in h ꝑeminẽt: q2 de ipsis magis
ꝯfidere põt vt vnanimiter secũ negocia ecclie tractẽt. Esset
tñ h ꝑꝑ scãdalũ dimittẽdũ si ex h aliq̃ exẽplũ sumerẽt ẽt ꝑꝑ
dignitatẽ bona ecclie ꝯsanguineis ĩdignis dãdi. Jtẽ s3 iu-
ra sufficit eligẽ bonũ. nõ aũt reqrit ꝙ aliqs eligat melioꝛẽ.
Qð sic ĩtelligit q2 quãtũ ad h ꝙ electio ĩpugnari nõ possit
in foro iudiciali. sufficit eligẽ bonũ: nec op3 eligere melioꝛẽ.
q2 sic oĩs electio possit hẽre calũniã. Sed quãtũ ad cõsciẽ-
tiã eligẽtis necesse est eligẽ melioꝛẽ. vel simplr. vel in ꝯpa-
tiõe ad bonũ cõe. Jtẽ hõ in iudicio d3 paupi subuenire. sm
illð Ecc.iiij. Jn iudicãdo esto pupillis misericoꝛs: h tñ ĩtel-
lige q̃ntũ pt fieri sine lesiõe iusticie Alioq̃n h3 locũ illð qð
dr. Exo.xxiij. Pauperis quoq3 nõ misereberis in iudicio.

A cceptus tas ab accipio pis deriuat acceptus ta tũ nomen.i.
charus. placidus. acceptabilis. ꝛ inde accepto tas vbũ acti
uũ.i. appciari vel facere acceptũ. Jtẽ accepto tas pt eẽ vbũ
freq̃nẽ. ð accipio pis acceptũ. u in o fit accepto tas.i. freq̃n-
ter accipe. Jnuenit ẽt accepto ablr̃us de acceptus aduerbia
liter positus. vnde nõ debet accentuari in fine. Ro.iiij. Cui
deus accepto fert iusticiã sine operibus.

A ccersio sis siui deriuat ab accerso sis. Actuũ.x. accersi simo-
nẽ quẽdã q̃ cognoiat petrus. De h reqre infra in acio cis.

A ccerso sis require in accio cis.

A ccido dis di caret sup. ꝛ cõponit ex ad ꝛ cado dis mutata d
in c. ꝛ coꝛ.ci. ꝛ est accidẽ idẽ qð euenire. vñ accidẽs tis ꝓ eo
qð est substãtia. Et scias ꝙ accidit malũ: euenit casu obtin
git soꝛte: ꝯtingit facto. Põt ẽt ꝯponi accido dis ex ad ꝛ ce-
do dis: ꝛ tũc ꝓdu.ci. ꝛ est accidere valde vel iuxta cedere.

A ccieo cies ex ad ꝛ cieo cies cõponit Uide in accio cis.

A ccingo gis cinxi: xi i ctũ accinctũ. ex ad ꝛ cingo gis mutato
d in c. ꝛ est accingẽ valde cingẽ: pꝛeparare: adoꝛnare. Et nota
ꝙ accigimur bellaturi: ꝑcingimur ituri; succigimur ministra-
turi: vñ versus: Ad pugnã cictus: ꝑ ꝑgit subq3 ministrat.

A ccino nis ni centũ ex ad ꝛ cano nis mutato d in c: ꝛ a in i. ꝛ
est accingere iuxta vel iterũ vel cõcoꝛditer canere. ꝛ coꝛ.ci.

A ccio cis: cieo vel cio cõponit cũ ad. ꝛ dr accieo cies ciui citũ
.i. appellare. aduocare. S3 antiq̃ in tali cõpõne solebãt mu-
tare d ꝑpõnis in r dicẽtes arduolare. aruenire. arcire. s3 nos
dicimus. aduolare. aduenire. accire mutãtes in ꝯpõne d in
c seq̃nte c. Sic g̃ dr accio cis sm modernos: arcio cis s3 an-
tiquos: ꝛ i eodẽ sensu: ꝛ ab vtroq3 istoꝝ descẽdit vbũ de-
sideratiuũ in so. vt ab arcio antiquo dẽret dici arcesso sis. s3
q2 arcesso sis descẽdit ab arceo ces. iõ cã dñie mutatũ est ꝑ
mũ s in r in eo ꝙ descendit ab arcio antiquo: ꝛ dicit arcer-
so sis. Jtẽ ab accio moderno descẽdit accesso sis. sed q2 ab
accedo dis cessi silr descẽdit accesso sis iõ cã dñie in eo qð
venit ab accio mutatũ ẽ ꝑmũ s i r. ꝛ dr accerso sis. Jnuenit
g̃ arcerso ab arcio: arcesso ab arceo. accerso ab accio: acces-
so ab accedo. Jnuenit adhuc aliud vbũ desideratiuũ ab ac-
cerso descẽdẽs ꝛ est q̃rte ꝯiug. ꝛ in eadẽ sigatiõe cũ eo. ꝛ h3
r in añpe. syl.s. accersio sis. Uñ in Act. aploꝝ.c.x. Uade ꝛ ac-
cersi simonẽ quẽdã. ꝛ vide ꝙ ꝑdicta desideratiua sũt tertie
ꝯiug. ꝛ hñt ꝑteritũ ꝛ sup. ad modũ q̃rte. ita dicit Hu. Pris.
ẽt in ꝑmo maio. dicit. Antiq̃ssimi frequẽter ar ꝓ ad pone-
bãt: vñ ostendit recte dici ab arceo vbo qð nunc accio di-
cimus qð est ex ad ꝛ cio cõpositum.

A ccipio pis. Capio pis ꝯponit cũ ad: ꝛ mutato d in c ꝛ a in i
dr accipio pis epi ptũ ꝑ geminũ c. ꝛ inuenit accipio pis i plu-
ribus sigatiõibus. Nã accipe.i. recipe. ꝛ accipe.i. audire: ꝛ ac-
cipe.i. pascere. Uñ Uirg. Jllos porticibus rex accipiebat
in amplis.i. pascebat. Jterũ accipe.i. rape. Uñ Paulus.ij.
ad Coꝛ. Sustinetis si q̃s vos in seruitutẽ redigi. si q̃s acci- 55
pit. vñ h accipiter tris auis. q2 accipit.i. rapit. Et nota diffe-
rentiã. Accipimus ab alio: sumimus ipsi. Jtem sumimus
per nos. accipimus a nolente. tollimus a volẽte. eripimus
vi auferimus qð dedimus. Jtem auferimus inuiti. ꝛ quic-
quid dedimus adimimus vi. assumimus vsu.

A ccipiter: accipio pis idẽ qð rape in vna sigatiõe. vñ h acci-
piter tris ꝓ q̃dã aue.s. sm quosdã spartiro vel falcone vel
asture. q2 accipit.i. rapit sm Hug. Pap. vero dicit Accipiter
auis in vngulis armata ab accipiẽdo dicta: q2 sibi capiat ꝛ
ab aliis rapiat. iõ vocat accipiter.i. raptoꝛ. ꝛ scribit ꝑ duo c
ꝛ coꝛ.pi. vbiq3. Ouid. ð arte. Odimus accipitrẽ. q2 sp viuit
in armis. Et vt dic Amb. in hexame. vi. q̃nto die accipitres
ferũt dirã i eo aduersus ꝓpꝛios fetus hẽre inclemẽtiã. Nã
vbi eos aduerterint tẽtare volatus ꝑmoꝛdia: e nidis eiciũt
suis ꝯi innoq3 eliminãt ꝛ si moꝛãt ꝓpulsant pẽnis atq3 ꝑci-
pitãt vberãt alis cogũtq3 audere q̃ trepidãt nec eis postea
deferũt munus alimonie. Quid mix cũ si rape asueti nutri-
ce fastidiũt. Cõsiderem9 ad h eos eẽ gñatos: vt ẽt aues ad
cauẽdũ foꝛmido exerceat nec passiz cura relaxẽt. s3 ꝑicula a
ꝑdonibus declinãda ꝑspiciãt. Deinde cũ his nã q̃dã ꝑdã-
di munus inoleuerit magis a tenera etate pullos suos in-
stituere vident ad ꝑdã q̃3 pastus abdicare cõpẽdijs. Cauẽt
ne in tenera etate pinguescãt ne soluãtur delitijs ne marce-
scãt ocio. ne discãt cibũ magis expectare q̃3 q̃rere: ne natu-
re sue deponãt vigoꝛem: intermittunt studia nutriendi: vt
in vsus rapiendi audere compellant.

A cclino nas naui natũ cõponit ex ad ꝛ clino nas. ꝛ mutat d
in c. ꝛ est acclinare ad se vel ad aliud flectere. vñ h ꝛ h ac-
clinis ꝛ h ne. ꝛ acclinus na nũ in eodẽ sensu: ꝛ ꝓdu.cli. Uñ
in auroꝛa dicit Debebãt baculis acclinia coꝛpoꝛa viri.i. fle-
xa siue incuruata. ꝛ ab acclino nas deriuat h acclinatoꝛiũ
rij locus in quo acclinari ꝛ requiescere possumus vl super
quod acclinatur. vt culcitra vel puluinar.

A ccola le cõis ge. dicit ab accolo lis. ꝛ sũt accole aduẽtitij. s3
ꝑmanentes sicut aduene. ꝛ coꝛ.co. Et dicit Pap. Accolo si-
gnat multa. Dicit enĩ accola finitim9: vicin9 ꝓpinqu9 ciuis
alien9 affinis cultoꝛ loci in quo nõ ẽ natus cultoꝛ alienus.
Quidẽ vero dic Accola nõ ꝓpriã ꝓpriã colit incola terraꝝ.

A ccolo lis lui cultũ ex ad ꝛ colo mutato d in c. ꝛ est accolere
assidue vel valde colere. habitare. arare.

A ccõmodo das daui dare ex ad ꝛ cõmodo das ꝯponit ꝛ mu-
tat d in c. ꝛ ẽ accõmodare. ad cõmodũ ꝛ similẽ vsũ dare ꝑ-
stare vel aptare apte collocare: ꝛ coꝛ.mo. ꝛ scribitur per ge-
minum m.

A ccubo bas baui batũ: ꝛ accumbo bis bui bitũ: ꝛ est accuba-
re toto coꝛpoꝛe accumbere cubito. ꝛ pꝛopꝛie in comestiõe.
inde accubãs tis. Nume.xxiiij. Accubãs doꝛmiuit vt leo.
Et cõponitur accubo ex ad ꝛ cubo bas d mutata in c. ꝛ coꝛ.
cu. Uide de hoc in cumbo bis.

A ccuratus ta tum. in accuro ras vide.

A ccuro ras raui ratũ ex ad ꝛ curo ras d mutata in c ꝯponit.
ꝛ est accurare diligẽter ꝛ curialr curare. vñ accuratus ta tũ
diligẽter ꝓcuratus. vñ accurate aduer. vt Jste accipit illũ
accurate.i. diligenter studiose curialr. Et nota ꝙ accurat9
sm ꝙ est nomẽ dicit tã ꝓ eo q̃ ꝓcurat q̃3 ꝓ eo q̃ ꝓcurat.
Et est vbũ actiuũ curo ras: ꝛ ꝓdu. hãc syl. cu.

A ccurso sas vbum freq̃n.i. frequenter accurrere: ꝛ foꝛmat
ab accursu sup. de accurro u mutata in o.

A cuso sas saui. Cuso sas nō est in vsu: sꝫ cōponit: vt accuso sas. i. iculpare vbis ferire. Qui. n. aliquē accusat freqnter cudit vt ad malā famā trabat vel freqnter conat vt ille ad cusiōes ducat: τ inde accusat⁹ ta tū: τ ab accusati addita o fit accusatio. Itē scias ꝙ incuso idē est qd accuso. Differūt tn̄ in h̄ q2 accusare ē in crimine vel facto: incusare vbis. Itē incusam⁹ maiores nobis. Qꝫ aūt dicitur accusare vel incusare q̄si adcausare vel icausare. i. ad vel in cāꝫ trabere quā ds appellat: etymo. est nō compositio τ pducit cu.

A ceo aces non est in vsu: τ deriuatur ab acuo is: τ est acere acetum fieri: vt vinum acet. i. acetuꝫ fit: τ cor. a.

A cephali: ab a qd est sine τ cephas dici sūt acephali q̄dam beretici vel acephalite q̄si sine capite: q2 auctor eoꝝ nō inueniat. τ q̄cūqꝫ incerte sine insistit acephalus dicit. Itē oēs beretici τ oēs mali pūt dici acephali. i. sine capite xp̄o iesu q̄ est caput nr̄m: cuius nos mēbra sum⁹. Itē caplm vel collegiū carēs capite vel rectore pt dici acephalum: vn̄ in cōstitutiōib⁹ nr̄is dicit ꝙ caplꝫ bēat magrm nouū vel antiquū ne acephalū iudicet. i. sine capite: τ declinat acephal⁹ la lū.

A cer ab acuo is dr̄ h̄ acer h̄ acris τ h̄ acre in duab⁹ sigatiōib⁹. i. fortis vel amar⁹. Acer ē in vnaq̄qꝫ forma dr̄ veget⁹ munit⁹. i. fortis τ crudel: asper aīosus: τ cōpatur acer acrior acerrim⁹. vn̄ acriter acri⁹ cerrime. τ h̄ acritas tis. i. fortitudo vel amaritudo. τ h̄ acritudo dinis. τ h̄ acredo dinis p eodē. i. amaritudo. τ pp̄e dr̄ de pomis τ de silib⁹ reb⁹. Itē ab acer acris acre dr̄ h̄ acer ceris p q̄dā arbore. Acer adiectiuū cōponit. vt q̄acer. peracer. ambo p valde acer. Et scias ꝙ acer adiectiuū pdu. pmā. sꝫ acer substātiuū eā cor. vn̄ vsus. Dicitur arbor acer vir fortis τ improbus acer.

A ceratus ta tum deriuatur ab acer aceris. τ dicitur aceratus foedidus instar aceris.

A cerb⁹ ba bū imatur⁹: τ deriuatur ab acer acris acre. Et cōpatur acerbior bissim⁹. vn̄ h̄ acerbitas tatis. τ acerbo bas qd nō ē in vsu. sꝫ cōponit. vt exacerbo bas. i. vuas. acerbas colligē. τ cor. acerb⁹ pmā lꝫ deriuet ab acer pducēte pmā. vn̄ Hora. in pmo epi. Occupat obscuri spēm taciturn⁹ acerbi.

A cernus na num. i. de acere. ab acer aceris deriuatur.

A cero ras nō ē in vsu. sꝫ cōponit. vt exacero ras. i. acere purgare. τ deriuatur ab acero aceratus ta tuꝫ. τ ab exacero ras exaceratus ta tum. τ cor. ce.

A ceronicus qui nulli communicat.

A cerra re fe. ge. i. vas in quo reponitur thus. τ deriuatur ab acer ris pro arbore. eo ꝙ de acere fieri soleat.

A ceruo uas. in aceruus vide.

A ceru⁹ ui mas. ge. i. cumulus. inde aceruul⁹ li dimi. τ aceruo sus sa sū. τ aceruo uas vbū actiuū. i. cumulare. τ inde vbalia τ aceruatiꝫ aduerbiū. i. cumulari τ glomerati. Et cōponitur coaceruo uas: exaceruo uas. τ dr̄ aceru⁹ ab acer adiectiuo Hora. in epi. Nō dom⁹ τ fundus nō eris aceru⁹ τ auri.

A cesco scis. i. incipe acere siue acetū fieri. τ est incho. de aceo ces. Et cōponitur cū ex. τ dr̄ exacesco scis. τ cor. a. Hora. in pmo epi. Syncerū nisi vas q̄cq̄d infundis acescit.

A cetabulū li. dr̄ ab acetū ti. τ dr̄ acetabulū vas aceto pleuꝫ vel ad recipiēdū acetū paratū: qd τ h̄ acetariū dr̄. τ dr̄ acetabuluꝫ q̄si acetaferū. q2 ferat acetuꝫ. τ appendit duodecim dragmas scꝫ quartā partem emine.

A cetū: ab aceo ces dr̄ h̄ acetū ti pe. cor. τ dr̄ acetū q̄si acutū vl̄ q̄si aquatū. Uinū eni aqua mixtū cito in būc sopore redigitur. vn̄ dr̄ acidū q̄si aquidū. vn̄ acetulū li dimi. τ cor. pmaꝫ acetū. Aurora. Hebree gentis mentem signant aceti.

A chademia mie pe. cor. villa in q̄ Plato studuit. vn̄ achademicus ca cum. i. platonicus vel etiam philosophicus.

A chadeon velum maximū τ in media naui constitutum.

A chaia ie puincia grecie triuꝫ est syl. necessitate metri aliqñ inueniatur quatuor syl. apud poetas. τ est ibi i duplex consonans. Et scias ꝙ y greca semper est vocalis.

A chates tis gen⁹ est lapidis quē si qs portauerit erit gratiosus sicut fuit Eneas q̄ eū portabat in vagina. vn̄ τ dictus ē achates fuisse armiger τ comes enee. vel aliūde dr̄ fuisse comes illius. Achos eni greee cura dr̄ latine. inde achates dicitur fuisse comes enee: q2 cura τ solitudo sp comitatur reges τ magnates: ita dicit Hu. τ pdu. pe. In doctrinali. Que fiunt in tes sociabis sicut achates.

A chei qui τ achiui dicti sunt ab acheio filio iouis a quo dicitur achaia: τ producit penul.

A cheldemach interptatur ager sanguis Achel. i. ager emach. i. sanguis. vnde i Acti. c. i. dicitur. Ita vt appellaretur ager ille lingua eorum acheldemach. i. ager sanguinis: τ accentuatur in fine.

A cheron: ab a qd ē sine τ chere qd ē salue vel gaude cōponit h̄ acherō rontis palus infernalis. q2 nulla salus nulliū gaudiū in inferno est sed ppetuus horror τ dolor inhabitat sꝫ Hug. vel sm Pap. dicitur acheronta. qd cōponit ab a qd est sine. τ cheronta qd est gaudiū. Hūc sequitur Grecis. dicens Qd sine leticia nomen trahit hec acheronta.

A chila le fe. ge. pe. cor. q̄dā locus est de quo habetur li. Re. i. ca. xxvi. Ecce dauid absconditus est in colle achile.

A chilles ab a qd ē sine τ chile qd est labiū τ cōponit h̄ achilles lis. q2 grossa habuit labia τ h̄ achilleus lei p eodē: τ est diphthō: eu in nō. τ ita nūs ē trissyllabus. gtūs vo tetrasyllab⁹ q2 ei in gtō ibi diphthō. nō ē τ achilleus lea leū pe. pdu. possessiuū. τ inde ē achilleus pe. pdu. pprio eu mutato in e dicimus achilles. a quo mutato nō dr̄ in vtō achille vel achilles. Et silr ɔtingit in his noib⁹ vlyxes. aiates τ silib⁹ τ dtī istoꝝ sepe ponūt p gtīs. vt achilli vlyxi p achillis vlixis. τ ex eo ꝙ inuenit achille vlyxe in vtō. voluerūt q̄dā declinare h̄ achillus li vlyxus xi. qd sine dubio falsuꝫ est vt dicit Hu. τ cor. pmā achilles. vnde Oui. de arte. Hectora donauit priamo prece motus achilles.

A chilleus penul. produ. in achilles exponitur.

A chiui vel achei dicūr q̄dā greci ab acheo filio iouis τ pducit pe. Unde Hora. in pmo epi. Quicq̄d delyrant reges plectūtur achiui. Delyrant intellige. i. delyrando cōmittunt.

A choliti greee ceroferarij dicūr latine a deportādis cereis q̄ñ legēdū est euāgeliū vel sacrificiū offerēdū. nō ad fugādas tenebras cū sol tunc rutilet sed ad signū leticie demonstrādū. vt sub tipo luminis corpalis illa lux ondat. de qua in euāgelio legitur. Erat lux vera q̄ illuminat oēm hoiem venientem in hunc mundum. Uide in ordo.

A cidia. accis greee cura latine. inde h̄ accidia. i. tristitia. molestia. anxietas vel tediū. vn̄ h̄ accidiola le dimi. τ accidiosus sa sum. i. molestus tristis anxius. τ accidior aris. i. tristari anxiari vel habere tedium. vel indignari.

A cidus. ab acetū dicitur acidus da dū pe. cor. i. amarū vt acetū. τ dicit acidū q̄si aq̄dū. τ cōparat acidior simus. vn̄ h̄ aciditas tatis. i. amaritudo. Dicuntur enim dentes acidi id est stupefacti. Eccle. xiiij. Non acide feras.

A ciecula le dimi. parua acies. τ cor. cu.

A cies ei fe. ge. dicitur ab acuo is. τ sigt tria. Nā acies est ferri sūmitas. Iteꝫ acies oculoꝝ acumen. Itē acies exercitus eo ꝙ armatus erat ad bellū acutis armis. vnde vsus. Est acies oculi ferri belliqꝫ caterua.

A cinatis ab acuo is dicitur h̄ acinitia lingua medoꝝ gladi⁹ militaris valde acutus. τ acinatis dicitur illa materia ferri scꝫ acinatium penul. cor.

A cinarium. ab acinus dicitur hoc acinariuꝫ rij grosse vel cortices vuarum q̄ post expressionē proijciuntur.

A cinus ni mas. ge. i. botrus scꝫ granellū illud qd est in grano vue. τ dicitur ab acetū ti. q2 hꝫ saporē aceti. τ cor. pe. vnde Grecis. Tu dicas acinum qd in vua cernis acutum.

A cirologia est impropria dictio vt supra dixi in quarte parte ca. de vitijs annexis barbarismo τ soleocismo.

A clinis. ab a τ clinis componitur h̄ τ h̄ aclinis τ h̄ ne. τ aclitus ta tū in eodem sensu. i. inclinatus pcuruus: vnde hec aclinitas: τ producit di.

A cōmētarijs nomē indeclina. cōis ge. q̄ vices regis agebat cui⁹ iudicio leges scribebant vn̄ dicit acōmētarijs scriptor gestorum rgis. Et scias ꝙ inuenitur cōmentarius. a cuius.

dcō plurali

dtō plurali vel abltō scʒ cōmētariis cōponit acōmētariis Reqre supra p sile in abatis. Reg. iiij. c. xviij Sobna scriba ⁊ ioahe filius asaph acōmētariis.

A credo inis fe. ge. amaritudo. ⁊ proprie dicit de pomis ⁊ similibus rebus. Uide in acer. ⁊ producit cre.

A credula le quedam modica auis q̄ aliter dicit lucinia. ⁊ dicit ab acre adiectiuo. De hac dicit Lice. Et matutinos exercet acredula cantus.

A crimonia nie dicitur ab acer adiectiuo. ⁊ est acrimonia proprie austeritas in vultu: vel acrimonia. i. viuacitas: animositas asperitas. fortitudo. vnde acrimoniosus sa sum fortis cōstans asper. Et comparatur.

A cris in acer exponitur.

A croceraunia mōꝝ montes fulminati: ⁊ componit ab acros qd̄ est mons: ⁊ ceraunia. Uide in ceraunia.

A cronicus. ab a qd̄ ē sine ⁊ cronō qd̄ ē tps dr acronic⁹ ca cū pe. cor. q̄si sine tpe. vn̄ i astrologia acronic⁹ ortꝰ dicit ille qn̄ aliq̄ stella p diametrū soli opposita oritur sole occidēte.

A cros grece latine dicitur mons.

A cten⁹. i. huc usq3 vsq3 nūc ɔponit ex ac aduerbio ⁊ tenus ⁊ caret aspiratione. ⁊ cor. pe. Qn̄ aūt sūt due ptes aspiratur: ⁊ acuit te: ⁊ de hoc supra dixi in secunda parte vbi egi de accentu aduerbiorum. in ca. de tenus.

A ctio onis fe. ge. ab ago gis dicit. ⁊ est actio idem qd̄ ductio vel operatio. Itē sm̄ iuristas actio est iuris ɔsecutio in iudicio quod sibi debetur.

A ctito tas pe. cor. i. frequēter actare verbum fre: ⁊ format ab vlti. sup. de acto tas scʒ actatu a in i ⁊ u in o mutatis.

A ctiuncula le fe. ge. penul. cor. dimi. paruis actio.

A ctiu⁹. ab act⁹ ta tū dr actiu⁹ ua uū. vt actiua vita q̄ ɔsistit in actu ⁊ ope: ⁊ ē vbū actiuū qd̄ signat actū trāseūtē i rē rōnalē. Et scias q̄ sic vita ɔtēplatiua ɔsistit pncipalr i optio ɔtēplabili. ita vita actiua in optimo agibili. Uide in vita.

A cto tas. i. frequēter agere. vbū frequētatiuū. ⁊ format ab vltimo sup. de ago scʒ actu u mutato in o.

A ctor toris. i. defensor patronus causidicus aduocatus factor. ⁊ or in rix fac vt actrix cis fe. ge. ⁊ format actor ab vl. sup. de ago gis. s. ab actu u mutata in or. Et scias q̄ h̄ actor qn̄ est ppriū nomē ⁊ grecū cor. pe. gti. vt actor toris: sicut hector toris. castor oris. sed qn̄ ē appellatiuū ⁊ latinū pdu. pe. gti sicut vult Pris. in. vi. lib. vn̄ vsus. Actoris in spoliis virtus actoris habetur. Pap. etiam dicit actor toris ppriū pe. cor. sicut huiusmodi greca.

A ctuarius ria riū. i. res q̄ est in actu. deriuat ab actus tus. Et scias q̄ actualis est q̄ acta facit. Sed actuarius dicitur diuersis actib⁹ poccupat⁹. Itē ab act⁹ dicit hec actuaria rie nauis que velo ⁊ remis simul agitur.

A ctus ab ago gis deriuat hic act⁹ tus tui. i. opatio vel opus vn̄ hic ⁊ hec actualis ⁊ hoc le. i. res q̄ est in actu. Inuenit etiam actus acta actum mobiliter.

A culeus. ab acuo dicit h̄ aculeus lei p quodaʒ tormēto ad silitudinē acus. ⁊ pro illo quo stimulātur boues. ⁊ nō seruat aculeus dimi. genus sui primitiui.

A cumē minis neu. ge. i. acutio ab acuo is. ⁊ pdu. cu.

A cuo is ui utū vbū actiuū tertie cōiugationis p facere acutū inde vbalia. Et cōponit exacuo is. coacuo is. peracuo is. Acuo simplex ⁊ cōpositū actiuū est. ⁊ cor. primam.

A cupedius dij mas. ge. i. velox. ⁊ cōponit cū acuo ⁊ pede q̄si acutis pedibus currens.

A cupicta te vestis acu intexta vel ornata vel picta. eadem in frigia inuēta est. vn̄ ⁊ artifices illius vestis frigiones dicuntur ⁊ scribitur per cta.

A cus cus cui fe. ge. dicit ab acuo is qꝛ acuta est: vl ab acumine qꝛ nihil pene ē nisi acumē. dicit ēt h̄ acus aceris purgamētū tritici. Un̄ Grecis. Paruula pūgit acus gallinis spargitur acus. ⁊ cor. ce acus aceris. ⁊ desinūt abltiis ⁊ dtiis pluralis de acus acus acui in ubus vt acubus.

A cutela le penul. pdu. fe. ge. i. acumen ab acuo is.

A cutim aduerbiū. i. acute ab acuo is. ⁊ pdu. cu.

A cutio onis fe. ge. i. actio vel passio acuēdi ab acuo is dicit.

A cutor toris hō q̄ acuit: inde or in rix h̄ acutrix fe. ge. femina q̄ acuit. ⁊ dicitur acutor ab acuo is. produ. cu.

A cutus tus. i. acutio ab acuo is. ⁊ ēt adiectiue declinatur acutus ta tū. tā pricipiū q̄3 nomē. ⁊ pdu. cu. Ouid epi. Quaʒ manib⁹ clipeos ⁊ acute cuspidis hastam.

A ante D

A d ppositio seq̄ntib⁹ his nouē lrīs in ɔpōne mutat d in illas scʒ c f g l n p r s t. vn̄ vsus. Cor fla gris le nia pir ra sal ta ad sibi mutat. Tollit inde tn̄ si seq̄tur ɔsona post s. Sicut plenī⁹ dixi. s. in pma pte vbi egi de sylla. in ca. de d.

A dagonista incitator certator.

A daʒ ade accentuat in fine: ⁊ interptat hō vel terren⁹ vel terra rubra. qꝛ ex terra fcā ē caro illi⁹. ⁊ dicit ab adama vt dr in Gen. v. Factū ē oē tps qd̄ vixit adā nōgēti triginta ānī ⁊ mortu⁹ est. Et vt dr Sap. x. Hūc dn̄s eduxit a delicto suo An adā potuerit peccare venialr in pmo statu. hēs i veniale. Uide in liber ra rū. Itē in vir. Itē in mōstro strae.

A dama hebraice latine domus vel terra.

A damas mātis ma. ge. lapis icesibilis ferro vel alia mā nisi hircino sanguine recēti aspgat. nec vnq̄ calescit. vn̄ ⁊ gca iterptatōe nomē indomita vis accepit. q̄si sine domatiōe. ⁊ caret adamas n in recto. ⁊ cor. a: sʒ in obliq̄s retinet n: sic gigas gigātis. elephas elephantis. Uide in corripio in fine.

A dar. i. mensis martij. ⁊ acuitur in fine.

A daugma tis ge. neu. i. augmētū. ab augeo ges deriuat.

A dbreuio as ex ad ⁊ breuio as componitur.

A ddico cis ex ad ⁊ dico cis produ. penul. vnde addictus tantum: require in dico dicis.

A ddict⁹ cta ctū deputat⁹ ɔscript⁹ ascript⁹ destiat⁹. Hor. Nullius addict⁹ intrat in vba mgri. ⁊ scribit p ct. ⁊ deriuat ab addico cis. sed additus ab addo dis sine c scribitur.

A ddisco scis sci scitū. i. valde disco ex ad ⁊ disco scis compōitur. ⁊ cor penul. pteriti ⁊ supini.

A ddit⁹ ta tū pe. cor. i. adiūct⁹ apposit⁹ ab addo dis ditū desceādit. j. Macha. ca. iij. Et additi sūt ad eos exercitus.

A dedo dis dit. vel adedo des adest. i. iuxta vel valde corrodere vel edere. ⁊ componitur ab ad ⁊ edo edis. vel edo est. ⁊ produ. e adedo dis.

A demptus ta tū. i. sublatus ab adimo mis emi emptum.

A deo aduer. pe. cor. Un̄ Grecis. Dic adeo tn̄ dicas adeo quo q̄ certe. Affirmatiue quoq3 dicas ⁊ quantiuatiue. Papias vo dicit. Adeo valde in tantum preterea certe.

A deps dipis mas. ge. i. pinguedo cōponit ex ad ⁊ epulaʒ: qꝛ pinguedo epulis solet addi. ⁊ cor. i ası p. Et scias q̄ adeps pprie est pinguedo interior. Pinguedo eni sup carnē aruina vel lardus dicit. Que vo carni est ānexa pprie pinguedo est. que autem in intestinis adeps.

A depticus ca cū penul. cor. quod facile acquiritur.

A dept⁹ ta tū. i. assuet⁹ acq̄situs ab adipiscor sceris adept⁹ sū. Ecc. xlvj. Quā glo. adeptus est in tollendo manus suas.

A dhibeo bes bui bitū. ex ad ⁊ habeo bes. ⁊ ex adhibere addere adiungere. apponere. dare.

A diectiu⁹ ua uū qd̄ adijcit. ⁊ deriuat ab adijcio cis. vn̄ adiectiua noīa dnr q̄ adijciūt substātiuis. ⁊ hinc adiectiuo uas. i. adiectiuū facē. vel adiectiue ponē. Et scias q̄ nālr noīa adiec. in nullo casu deficiūt. ⁊ ɔparant. De h̄ tn̄ plenius. s. dixi in tertia pte in tractatu de speciebus noīum.

A digo gis pe. cor. adegi adactū. i. ad aliaʒ partem reducere ⁊ componit ex ad ⁊ ago agis a mutata in i.

A dijcio cis ieci iectū. i. adiūgere. ex ad ⁊ iacio cis mutata a in i: ⁊ scribitur per geminū i Ouid. in. iij. li. de arte. Adijcit ornatus proxima quaq3 dies.

A dimo mis emi emptuʒ adimere id est auferre. ex ad ⁊ emo mis mutata e in i correpta.

A dipatus. ab adeps deriuat adipatus ta tū penul. produ. id est adipe conditus ⁊ impinguatus. ⁊ hoc adipatum ti quolibet edulium adipe impinguatum.

A dipiculus li dimi. penul. correpta. i. paruus adeps.

A dipiscor sceris eptus sum pisci. i. acquirere. ⁊ ex ad ⁊ apiscor componitur ⁊ mutata a in i.

A ditus tus tui. ⁊ hoc aditū ti pe. cor. ⁊ differūt. Nā aditus ē introitus gradatio vel oportunitas vel aggressio. Sȝ aditū est locus secretus iuxta altare vnde dabantur responsa ⁊ dicitur ab adeundo per contrariū. q̄r minime licebat alicui adire locum illū nisi summo pontifici.

A diunctū vel adiunctio est q̄dā color rhetoricus. de quo supra dixi in q̄rta parte in ca. de coloribus rhetoricis.

A diuto tas pe. ꝓdu. freq̄nter iuuare. vbū fre. ⁊ formaꝰ ab adiuto vltimo supino de adiuuo uas u mutata in o.

A diuuo uas iuui iutū iuuare. i. auxiliū dare ex ad ⁊ iuuo uas vnde hoc adiutoriū rij. ⁊ hoc adiuuamentum ti. ⁊ hic adiutus tus tui. ⁊ adiuto tas frequen. Adiuuo componitur cū cō ⁊ fit coadiuuo uas penul. cor. Et scias ꝙ inuenitur apud antiquos adiuuaui atus.

A dminiculor. miniculum vel miniculor cōponiꝰ cū ad: ⁊ dicitur hoc adminiculū li. i. auxilium. ⁊ adminiculor laris. i. auxiliare administrare. vnde adminiculatorius ria riū auxiliatorius. ⁊ cor. cu. adminiculor.

A dministratorius ria rium q̄ administrat. ab administro as. Hebr. i. Omnes sūt administratorij spiritus.

A dmiror raris ratus sum ex ad ⁊ miror. ⁊ est admirari valde mirari vel cupere. Et nota ꝙ admiramur virtutes: miramur opera. Inueniꝰ etiam ammiror ꝑ duo m. sed tunc cōponitur ex am preposit͠ione ⁊ miror. ⁊ produ. mi.

A dmissarius ria riū. i. aptus ad mittendū. ab admitto tis. vn̄ fortes ⁊ bonos equos admissarios vocamus. q̄r admittuntur ad coitū inter armenta. Itē emissarius pro eodē inuenitur admissum pctm̄ intermissum: ex admitto tis. ⁊ adiectiue etiam declinatur admissus sa sum.

A dmitto tis misi missum: ex ad ⁊ mitto tis. ⁊ est admittere peccare. vn̄ hoc admissum. i. pctm̄. ⁊ admittē. i. accipe sumē ⁊ admittē. i. relaxare. ⁊ cū q̄dā velocitate ⁊ agilitate equū vtere vel ducē. vn̄ admissus sa sum. i. velox. Vn̄ Ovi. Nil nocet admisso subdere calcar equo. Inuenitur etiā āmitto ex am ⁊ mitto. ⁊ scribitur tunc per duo m.

A dmodū. i. valde aduerbiū pe. cor. Pris. in ꝓlo. mino. Quā necāriā admodū ad auctoꝝ expositionē oīuȝ diligētissime debemus inq̄rere. Et nota ꝙ ꝑpositio cū casuali loco aduerbij reperitur. vt admodum amodo.

A dmoneo nes nui nitū vbū actiuū. ex ad ⁊ moneo. ⁊ corripit mo. Que sit diffia iter moneo ⁊ admoneo req̄re in moneo.

A doleo les leui vel lui lutū vel olitū. ex ad ⁊ oleo les: ⁊ ē adolere cremare cōburē incēdere. Itē adolere. i. crescē. ⁊ inde adolesco scis inchoa. ⁊ cor. o vide in oleo oles.

A dolescēs tis nomē cōis g. deriuaꝰ ab adolesco scis vbo inchoa. ab adoleo les. ⁊ cōpaꝰ adolescētior tissimꝰ. vn̄ adolescēter tiꝰ tissime aduer. ⁊ hec adolescētia tie. ⁊ adolescētulus la lū. ⁊ hic adolescētulus li dimi. ⁊ hec adolescētula le. ⁊ ē adolescētia a q̄ndecimo āno vsq̄ ad vigesimūoctauū. ⁊ dr̄ adolescētia quasi ad gignēdū apta ⁊ adulta. Vide in etas.

A donai nomē dei hebreū interp̄taꝰ dn̄s ⁊ accentuaꝰ in fine.: Et fm̄ Hug dicitur ab adon quod est suauitas.

A donis: ab adon qđ est suauitas diciꝰ hic adonis adonis vel adonidis amasius veneris. ⁊ est ma. g. ⁊ ꝓdu. o. Ovi. Metha. x. Abstinet ⁊ summo celo ꝑferꝰ adonis. Sȝ adōidis cor. ni. ⁊ fȝ Hu. faē gtī adonis vel adonidis. Pap. aūt diē Adonis qn̄ ḡcū adonidos faē. qn̄ latinū adōidis. Adonis amasiꝰ fuit veneris. quē gētiles āniuersario solebāt plāgere sicut ipa plāxit. De quo ꝓpħa israelitas icrepat. Ezech. viij. mulieres plāgētes adonidē. Pris. i. vi. diē. In is desinētia greca si in gtō greco ꝯsonātē habuerint ante os: o in i ꝯuertūt ⁊ faciūt gtī latinū. vt eupolis eupolidis. adonis adonidis doris doridis. eucaris eucaridis vel eucaridos.

A doptio onis femi. generis ⁊ dicitur hec adoptatio. ꝑ syncopam adoptio. Vide in adopto.

A dopto tas taui tare. i. desiderare vel nutrire vel eligere ⁊ accipere loco filij. vn̄ hec adoptatio onis. ⁊ ꝑ syncopā hec adoptio onis desideriū vel affiliatio. in filiū acceptio. vn̄ adoptiuus ua uū loco filij acceptus. Et nota ꝙ adoptio est extranee ꝑsone in filiū vel nepotē vel deinceps assumptio legitima. Item scias ꝙ xp̄s nullo mō dicendus est filius dei adoptiue. q̄r ei ꝯpetit ex nā sua fm̄ quā eēntialr a patre nasciꝰ. Habet eniȝ ius in hereditate paterna. q̄r oia q̄ hȝ pater sua sūt vt diciꝰ. Jo. xvi. vn̄ hoc ius nō acquiriꝰ ei ꝑ gratiā aduenientē vt dici possit adoptiuus.

A dor. ab adoro ras deriuaꝰ hoc ador indecli. s. q̄dā genus annone vel frumēti vn̄ fiebat panis imolatitius quē q̄ imolabat deū adorabat. vn̄ adoreus rea reū. ⁊ adorius ria riū. ⁊ hec adoria gl̄ia vel bona fama. ⁊ hec adorea ree dea frumenti. vel q̄dā vestis triūphalis. Quare aūt ador sit indecli. ē. dixi in tertia ꝑte in tractatu vboꝝ parū post ꝑncipiū.

A dordior ris valde vel iuxta ordiri. inde adorsus participiū ⁊ componitur ex ad ⁊ ordior fȝ Hug. Pap. vo dicit adordior adorsys facit. i. alloqui vel incipere.

A doreus rea reū in ador exponitur supra.

A dorior reris vel riris adortus. i. valde vel iuxta oriri vel inuadere: aggredi. ex ad ⁊ orior fm̄ Hug. Papias vo dicit. Adorior cōe fuit antiquitꝰ. vnde adortus est. i. nouiter vel subito natus. Inuenitur ⁊ adorio.

A dorius ria rium in ador est.

A dorsus sa sū. i. inceptus vel allocutus ꝑticipiū de adordior

A dortus ta tum. participiū de adorior: vide in adorior.

A dpresens pe. ꝓdu. inueniꝰ pro in p̄nti. ⁊ sūt due ꝑtes posite pro vna sicut dicit Hug.

A dquiesco scis. Quieo quies cōponiꝰ cū ad. ⁊ diciꝰ adquieo es eui etū. i. assentire. vn̄ adquiesco scis. qđ fȝ Hug. opinionem est inchoa. Pris. videtur contrarium dicere.

A dquin id est potius fm̄ Papiam.

A dquiro ris siui sitū. ex ad ⁊ quero ris: ⁊ mutaꝰ ae diphthōgus in i longam. Et est adquirere ad se querere. lucrari.

A driastia stie id est fors. Vide in adria adrie.

A dria adrie: vel adros grece petra latine. inde hec adria drie mare quoddā eo ꝙ sit magis petrosū q̄ alia maria. vnde Ouid. tristiū. Serpentem medijs adria vidit aquis: vnde adriaticus ca cū. i. petrosus. ⁊ hec adriastia stie. i. fors quia semper alicui videtur dura.

A dscio scis per d. ⁊ sine d ascio ēt dicitur. vide in scio.

A duena ne cōis ge. pe. cor. q̄ aliunde venit alienigena. ⁊ dicitur ab aduenio. Itē ab aduenio diciꝰ aduenticius cia ciū. ⁊ aduētus tus tui. Que aūt differentia sit inter inquilinū aduenam ⁊ incolam. require infra in inquilinus.

A duētinus. ab aduētus diciꝰ hic aduentinus ni quidā mons in roma dictus sic ab aduētu auiū de tiberi illuc aduenientium ⁊ ibi considentium.

A duēto tas. i. freq̄nter aduenire. ⁊ formaꝰ ab vl. sup. de aduenio nis. s. aduentu. u mutata in o fit aduento aduentas.

A duerbiū bij ex ad ⁊ vbū. ⁊ dr̄ aduerbiū q̄si aduerbiū. i. vbo adherēs: vbo adiūctū. vel iuxta vbū positum. vn̄ hic ⁊ hec aduerbialis ⁊ hoc le. vide ī fine tertie ꝑtis in ca. de aduerbijs.

A duersor. ex ad ⁊ vso sas cōponiꝰ aduersor saris. i. eē vel fieri aduersū. vn̄ aduersus sa sū. i. ꝯtrius. oppositus malus: infelix. Et cōpaꝰ. vn̄ hec aduersitas tatis. ⁊ aduersarius ria riū ⁊ aduersus vel aduersū poniꝰ ꝓ aduerbio q̄litatis vel loci vt Aduersus vel aduersū illū. Et ponūꝰ indifferēter. Prope tū aduersū te. aduersarius Aduersus te imitor. ⁊ construiꝰ aduersor cū dtō. vt Iste aduersaꝰ illi. i. ꝯdicit ꝯuadit. ꝯstruitur ēt q̄nq̄ cū actō. vt Aduersamini vitia. i. respuite.

A duersus sa sum. in aduersor vide.

A duerto tis ti aduersū ex ad ⁊ uerto tis. ⁊ est aduertere: vertere ad aliquid. vel ꝑpendere. intelligere.

A dulator toris ma. ge. q̄ blādiꝰ. ⁊ diciꝰ ab adulor laris. ⁊ tor in trix fit hec adulatrix cis mulier q̄ adulaꝰ. ⁊ ꝓdu. la.

A dulatorculus li pe. cor. dimi. paruus adulator.

A dulor laris verbū depon. componiꝰ ex ad ⁊ aula. au diph. mutata in u longam. Et est adulari assentiēdo blandiri qđ

solent facere maxime aulici. vñ ꝟsus. Aula domus regis verbum cõponit aduloꝛ vel est cõpositum ex a ꝛ dulos qđ est seruus. eo ꝙ seruoꝝ sit adulari.

A dulter. ab aduloꝛ laris deriuatᷣ hic adulter teri. vñ hec adultera re. Et qñqꝫ ponitᷣ adiectiue adulter ra rũ. ꝛ dicitᷣ adulter q̃si alienũ violans thoꝛ. vel alienũ vterũ terẽs vl' adulter q̃si adalter. i. ad alterius vxoꝛẽ accedẽs. ꝛ est ethymol. nõ cõpositio. Et inde adulterinus na nũ q̃ natus est de adulterio. ꝛ hoc adulteriũ rij illa praua actio scꝫ lesio alieni ꝯiugij. ꝛ est adulteriũ in nupta. stupꝛũ in virgine vel moniali. incestus in parente vel vidua. Uide in raptus.

A dultero ras raui dicitᷣ ab adulter. ꝛ est neutrũ. vñ adultera sco scis inchoa. ꝛ adulteroꝛ raris depo. i. adulteriũ ꝯmitterᷣ vñ adulterator ꝛ trix. adulteratio vel adulteratoꝛius ria rium. Ponitᷣ ẽt qñqꝫ adulterare ꝑ corrũpere ad malũ vertere.

A dultus ta tũ. i. crematus vel excretus ab adoleo les.

A ante E

A er aeris maſ. gñ. dicitᷣ ab a qđ est sine ꝛ eris qđ est lis. q̃si sine lite ꝑ ꝯtrariũ. cũ oĩmoda lis ventoꝝ ꝛ fulminũ fit in aere vl' iđ dicitᷣ sine lis e qꝛ facile ꝛ sine lite cedit ferientj. ꝛ facit accñ singularis nũeri aerẽ vel aera. vide hoc in terra.

A eriani heretici ab aere dicti Hi vetant pro defunctis sacrificium offerri sm̃ Papiam.

A erinus ab aer dicitᷣ aerinus na nũ pe. ꝑdu. Et aerius ria riũ. vtrũqꝫ possessiuũ. dicitᷣ ẽt aerius qñqꝫ altus.

A eripes. aer ꝯponitᷣ cũ pes ꝛ dr hic ꝛ hec ꝛ hoc aeripes dis. i. aereos pedes habẽs. i. veloces ita ꝙ in aere videatᷣ sustẽtari ꝛ figi. nõ in terra. ꝛ corripit pe. tã in recto q̃ȝ in obliquis.

A erius ria riũ in aerinus vide. Dicitᷣ ẽt aereus rea reũ. sꝫ vide qꝛ aereus põt deriuari ab ere. ꝛ tũc ae est diph. tacita. vnde dicit Pap. Aereus rea reũ. i. de ere existens.

A eromãtia pe. ꝑdu. cõpositũ ab aer ꝛ mãtia qđ est diuinatio ꝛ est aeromãtia diuinatio q̃ fit in aere. ꝛ inde aeromãticus cia ciũ. ꝛ aeromãticus ca cũ. Quidã dicũt ꝛ aerimãtia ꝑ i in tertia syllaba. Et dicit Uarro q̃tuoꝛ eẽ gñá diuinatiõis. i. terrã: aquã: ignẽ: aerẽ. Hinc geomãtiã: idromãtiã: aeromãtiã: piromãtiã dicimus. Uide ẽt de hoc in geometria.

A ante F

A fatin. i. abunde largius aduerbiũ intẽtiuũ. ꝛ coꝛ. fa. ꝛ dicitᷣ ab afatos sm̃ Pap. ꝛ scribitᷣ ꝑ n ꝛ vnũ f. ꝛ acuitᷣ i fine. Inuenitᷣ ẽt affatim pe. acuta. ꝛ scribitᷣ ꝑ m ꝛ geminũ f. ꝛ non acuitᷣ vltima ꝛ dicitᷣ ab affatus tus tui. lꝫ regularius eẽt affatuatim. ꝛ tñ valet q̃ntũ facunde. vñ in Grecis. dicitᷣ. Si dicas afatin tibi signabit abũde. Si dicas affatim facũde signifi cabis. Est afatos ꝑmi caput. afatusqꝫ secũdi.

A fer vnus fuit ex posteris abꝛae de cetura a quo africa dicta est q̃ gẽtes illã deuicit ꝛ inhabitauit. ꝛ dr africa q̃si apꝛica. qꝛ fuit apta ꝛ exposita celo vel soli. vel dicitᷣ sic q̃si sine frigoꝛe. vñ afer africus ꝛ africanus. sed vt dicit Pap. Afrum dicimus ciuẽ. africũ ventũ a meridie flantẽ versus africam: africanũ negociatoꝛẽ. ꝛ scribuntur ꝑ vnum f. ꝛ ꝑdu. ꝑmaȝ vt vult magister Bene. Unñ in Auroꝛa dicitᷣ Rex egypte tuus ac africa rex tuus ꝛ rex.

A feresis ex a ꝛ feres diuisio vel aferesis ab auferẽdo ꝑ u subtractio lr̃e vel syl. in ꝑncipio dictiõis. ꝛ inde auferesatus ta tum. ꝛ auferesso sas auferesim facere. De auferesi plenius supra dixi in q̃rta parte in tractatu de methaplasmo.

A fereso sas pe. coꝛ. in auferesis vide.

A ffabilis. ab affoꝛ faris qđ est alloq̃ deriuatᷣ hic ꝛ hec affabil' ꝛ hoc le pe. coꝛ. i. facilis ꝛ suauis ad fandũ. ꝛ cõpatᷣ. vñ hec affabilitas tatis facilis suauitas loquendi. ꝛ componitur. vt in effabilis ꝛ inaffabilitas.

A ffatim ꝑ geminũ f ꝯponitᷣ ex ad ꝛ fatin qđ est abũdãter. vñ affatin. i. valde abũdãter vel assidue. ita dicit Hug. Sꝫ dic vt supra dictũ ẽ in afatin. ꝙ afatin. i. abũde deriuatᷣ ab afatos greco qđ põt scribi ꝑ f vel ꝑ ph. ꝛ coꝛ ꝑmã. ꝛ sic ꝑ vnũ f scribitᷣ qđ est contra Hug. corripit etiam fa vt volunt ꝑã scia. ꝛ Pap. Sed affatim scribitᷣ ꝑ geminũ f ꝛ per m in fine ꝛ produ. penul. i. facunde.

A ffectus. ab afficio cis dicitᷣ hic affectus ctus tui. i. affectio. ꝛ affecto tas verbũ freq̃n. i. freq̃nter afficere. vel deriuatᷣ ab affectus Et est affectare cupe. vel potius qđ cupimus ad affectũ vel volũtatẽ nostrã dare. Nã ꝓpe dicitᷣ affectare q̃ caret affectu. ꝛ ab affectus affectuosus sa sũ. i. plenus affectu. Et cõpatᷣ vñ affectuose sius sissime aduer. ꝛ hec affectuositas tatis sm̃ Hug. Pap. vo dicit sic. Affectus ꝑcipiũ laceratus maceratus Nomẽ vo q̃rte declinatiõis ge. maſ. voluntas ai. Itẽ affectus actio vel passio desideriũ volũtas. vñ affectio desideriũ dilectio maceratio. Itẽ affectus. i. finis vel itẽtio. Unde Ambꝛ. Affectus tuus nomẽ operi tuo imponit. Et est regula gñalr vera in bonis opꝫbus. sed in malis illa excipiuntᷣ q̃ ꝑ se mala sũt. Oĩa igitᷣ bõis opa sm̃ intẽtionẽ ꝛ cãm iudicantᷣ bona vel mala. Exceptis his q̃ ꝑ se mala sũt. i. q̃ sine ꝑuaricatione fieri nequeunt. Uide in ꝯsciẽtia.

A fficio cis feci fectũ ex ad ꝛ facio cis mutata d i f. ꝛ est afficere tormentare infoꝛmare cupere. vnde ꝟsus. Afficit informat punit cupit hec tria signat. Uel sm̃ Pap. affici est iniurijs grauari macerari.

A ffligo gis xi ctũ. i. valde fligere ex ad ꝛ fligo gis mutata d i f. ꝛ ꝑdu. fli. Thobi. Hãc afflige fauet. hic famulare necat.

A ffluo is xi ctũ vl' affluxũ ex ad ꝛ fluo is mutata d in f. ꝛ est affluere largiter abũdare. Propha. Diuitie si affluant noli coꝛ apponẽ. vñ affluẽs entis ꝑticipiũ. vñ affluẽter ꝛ hec affluẽtia tie. i. abũdantia. ꝛ affluus flua fluũ. i. abundans.

A ffoꝛis aduer. loci pe. coꝛ. significat de loco ꝛ in loco. Et cõponitur ex ad ꝛ foꝛis mutato d in f.

A ffurcillo las laui ex ad ꝛ furcillo las mutato d in f. ꝛ est affurcillare valde vel iuxta vel aliq̃d suspẽdere vel ꝯcutere

A faltites est locus iudee vbi nihil mergi põt qđ hꝫ aiam q̃si sine flatu id est sine vita.

A foꝛismus q̃si apoꝛismus s̃mo breuis integrũ sensuȝ rei ꝓpo sire scribẽs. sic dictus a poꝛis q̃ sunt apꝛtiones pꝛe ꝛ subtilia foramina coꝛpoꝛis vnde sudoꝛ emanat. ꝛ etiaȝ afoꝛismi foꝛamina sũt in naui vnde remi emittuntur. Item liber q̃dam in phisica sic dicitur: ꝛ scribitur per vnũ f.

A foꝛus ri maſ. ge. pen. coꝛ. q̃dã pisciculus q̃ ꝓp exiguitatẽ hamo capi nõ pt vnde ꝛ sic dicitᷣ qꝛ hamo ferri non possit. ꝛ cõponitur ab a qđ est sine ꝛ foꝛos qđ est ferre

A frica ce pe. coꝛ. per. vnum f vide supꝛa in afer.

A frodita te. ab afros qđ est spuma dicitur hec afrodita te. i. venus. Unde Martianus capella. Oẽs ꝟo illecebꝛas circa sensus cunctos apposuit afrodita.

A fronitũ ti. i. spuma nitri. ab afros dicitur. ꝛ ꝑdu. pe. Unde q̃dã. Rusticus eñi nescit q̃d greco noĩe dicat. Spuma vocoꝛ nitri grecis ꝛ afronitum est.

A fros grece spuma dicitur latine.

A ante G

A gabus bi q̃dã ꝓpha. de quo hꝫᷣ. Act. xxj. ꝛ coꝛ. pe. Unñ in Auroꝛa dicitᷣ Agabus ecce famẽ ꝑdixit in vrbe futuram.

A gamus mi maſ. ge. i. sine vxoꝛe. ab a qđ est sine ꝛ gomos vxoꝛ vel nuptie. ꝛ coꝛ. ga.

A gapa pe vel agape pes pei. i. laboꝛ alienus dilectio vel charitas vel orationũ cõio vel elemosyna rogata. vnde agapitus id est dilectus.

A gapeta te fe. ge. pe. ꝑdu. ancilla dei q̃ ꝑ xpo nubẽ noluit vt dicit. Hug. Pap. sic dicit. Agapeta vel agapetes. i. lenocinatoꝛ ꝛ q̃ cũ feminis illicite cõuersatur.

A gareni pe. ꝑdu. dicti sũt proseliti ꝛ aduene ab agar que interꝑtatᷣ conuersa vel aduena. Fuit eniȝ egyptia aduena cõplexui abꝛae cã gñandi data q̃ post conceptũ angelo increpante cõuersa est ad sarã Hi ismaelite dicũtur. ꝛ coꝛrupto nomine dicuntur saraceni. Uide in ismael.

A gaso ꝓpe dr q̃ curat iumẽta q̃si agẽs somariũ. qñqꝫ tñ agaso dr domesticus minister asinoꝝ ita dicit Hug. ꝛ ꝑdu. pe. vñ Grecis. Est asinoꝝ pastoꝛ agaso boumqꝫ bubulcus

A ge vbū.i.dic fac incipe. Age aduerbiū hortātis ſʒ Pap. Et ſcias ꝙ age ⁊ agite nō diſcernūt numer̄ qꝛ ſūt aduerbia. ſʒ indifferēter dr̄ agite vni ⁊ plib⁹: ⁊ age ſilr. ſicut ſupra pbaui in tertia pte in tractatu de numero noīs q̄ſi in pncipio.

A gea agee via in naui p quā citatoꝛ ad remiges accedit. vñ Enniꝰ. Multa foro ponens ageaqꝫ longa replet. ⁊ dr̄ ab ago agis. Jtē agea ageoꝝ pluraliter.i. victime que pro rebus agendis offerebantur.

A gelaſter dicitur qui nunq̄ ridet.

A gellarius rij.i ruſticus ab ager dictus.

A ger gri maſ. ge. dr̄ ab ago agis. ⁊ diuidit̄ ager a Virg. q̄drifaria. Eſt eni ager ſationalis q̄ eſt aptus ſeminib⁹. ⁊ eſt cōſitiuus q̄ eſt aptus vitib⁹ ⁊ arborib⁹. ⁊ ager paſcu⁹ q̄ ē apt⁹ paſcuis: ⁊ ē ager floridus vel flor̄ēs q̄ ē aptus florib⁹ pducēdis. Et ideirco qꝛ his q̄tuoꝛ modis agit̄ in agro dictus ē ager ab ago agis. ⁊ apte eo ꝙ in eo aliq̄d agatur.

A gerculus li dimi. paruus ager pe. coꝛ.

A ggarrio ris riui ritū ex ad ⁊ garrio ris mutato d in g ⁊ ē aggarrire valde vel iuxta garrire. vel cū garriente garrire.

A gger ris maſ. ge. dicit̄ ab aggero ris. ⁊ ē agger cumulus terre ſurſū eleuate: ⁊ ēt cuiuſlibꝫ rei coaceruatio p̄t dici agger vñ agger dicit̄ media ſtrate eminētia coaceruatis lapidib⁹ ſtrata ab aggero.i. a coaceruatiōe lapidū dicta: quā hiſtorici viā militarē vel ferratā dicūt. Et hinc aggeroſus ſa ſū.i. cumuloſus. ⁊ ſcribit̄ p geminū g. ⁊ coꝛ. pe. in obliq̄s.

A ggero ras raui dicit̄ ab agger geris. ⁊ eſt aggerare accumulare augmētare. Et cōpōit̄. vt aggero ras pe. coꝛ.i. valde aggerare ⁊ exaggeratim.i. valde cumulatim. augmentatim. Dicit̄ ēt exaggero.i. aggrauo vt iſte exaggerat factum illiꝰ.i. aggrauat. Vide in ſuo loco infra.

A ggero ris aggeſſi aggeſtū.i. adunare. accumulare. ⁊ cōponit̄ ex ad ⁊ gero ris. ⁊ mutat̄ d in g. ⁊ coꝛ. ge.

A ggeſtus. ab agero ris dicit̄ h̄ aggeſtus ſtus tui.i. cumulus adunatio. ⁊ inde aggeſtiꝫ.i. accumulatiꝫ adunatim. ij. Mach. xiij. Aggeſtim vndiqꝫ habens cineres.

A ggeus gei pe. pdu. feſti⁹ ⁊ letus interp̄tat̄. Deſtructū eni tēplū reedificādū pphat. ⁊ poſt luctū captiuitatis regreſſionis p̄dicat leticiā ita dicit Hug. Hieronymus ēt in epl̄a ad Paulinū ſic dicit cap. vij. Aggeus feſtiuus ⁊ letus q̄ ſeminauit in lachrymis vt in gaudio meteret ⁊ deſtructū templū edificat. dominqꝫ patrem inducit loquentem.

A ggredioꝛ deris aggreſſus ſū ex ad ⁊ gradioꝛ. ⁊ mutat̄ d in g ⁊ a antepe. in e. ⁊ eſt aggredi aſſilire: inuadere arripe.

A ggrego gas gaui gare. ex ad ⁊ grego gas. vel grex gregis mutata d in g.i. accumulare.

A gilis. ab ago agis deriuat̄ h̄ ⁊ h̄ agilis ⁊ h̄ le. Et cōpat̄ agilis agilioꝛ agilimus. vñ agilr̄ agilius agilime. ⁊ hec agilitas tatis. ⁊ ſcribit̄ agillimus p geminū l. foꝛmat̄ eniꝫ ab agilis remota is ⁊ addita limus. vide etiam in dos.

A gina ne dicit̄ ab ago gis. ⁊ eſt agina foramē in quo ſe trutina vertit: ⁊ agina dicit̄ feſtinātia. vñ agino nas.i. feſtinare vel fugari i negociari. ⁊ pdu. gi.

A ginatoꝛ toris.i. actoꝛ vel mercatoꝛ q̄ rē ſuam agiliter agit ⁊ dicit̄ ab ago agis. ⁊ produ. na.

A gigraphia phie.i. ſcā ſcriptura. ab agios q̄ eſt ſanctus. ⁊ graphia quod eſt ſcriptura.

A giographus. ab agiographia dicitur hic ⁊ hec agiograph⁹ phi.i. ſcā ſcribēs. ⁊ pōt declinari adiectiue agiograph⁹ pha phum penul. correp. Hiero. in prologo Regū. Tertius ordo agiographiam poſſidet.

A gios grece latine dr̄ ſcūs: ⁊ vt vult Hug. dr̄ ab a q̄ eſt ſine. ⁊ ge q̄ eſt terra. inde dicit̄ agios.i. ſine terra. q̄ſi celeſte.

A gito tas. a ſcda pſona de ago agis extracta s ⁊ addita to fit agito tas fre.i. freq̄nter agere. vñ verbalia. Et cōponit̄. vt exagito tas.i. cōmouere turbare. Coagito coagitas ſil̄ agitare vel cumulare cōmouere vel repellere. Subagito tas. q̄ ⁊ ſubigito tas dicit̄.i. ſubtus agere vel ſubducere. Vñ Terētius in tertia comedia. Hec q̄dē cōtumelia eſt amicaꝫ ad te recipere ⁊ ei⁹ amicā ſubagitare. ⁊ coꝛ. gi. Hoꝛ. in epl.

Non te ſemper inops agitet vexetqꝫ cupido.

A gmen minis neu. ge.i. turba nomē collectiuū. ⁊ dicitur ſm Rabanū ab ago agis. qꝛ vbi agmē eſt ibi freq̄ns actio exercet̄. Vel ſm Iſi. dicit̄ ab agēdo.i. eundo ſm ꝙ in longitudine directū eſt. ſicut exit a portis. alias abuſiue.

A gnatus ta tū mobilr̄. ⁊ hic agnatus ti. ⁊ hec agnata te ſubſtantiue. ⁊ pdu. pe. Vide. in cognatus.

A gnellus agnelli diminutiuū.i. paruus agnus. ⁊ hec agnella le ſimiliter diminutiuū.

A gnes etis. ⁊ h̄ agna ne. vel grece pōt declinari hec agne hu ius agnes. ⁊ tūc accētuat̄ in fine. Et interp̄tat̄ agnes caſta vel mater vel martyr ſm Pap. ⁊ dicit̄ ab agnos grece q̄ eſt pium latine: qꝛ pia ⁊ mitis extitit. Vel dicitur ab agnoſcendo qꝛ viam veritatis agnouit.

A gnomē minis neu. ge. nomē q̄ iponit̄ alicui ab euētu. vñ ⁊ dr̄ agnomē q̄ſi ab euentu nomē vel agnomē q̄ſi adnomē qꝛ poſt nomē ppriū dꝫ poni. vñ agnomino nas.i. agnomine vocare vel agnomen imponere. ⁊ producit gno.

A gnominatio eſt q̄dā coloꝛ rhetoricus. d̄ quo dixi ſupra in quarta pte vbi egi de coloribus rhetoricis.

A gnoſco ſcis noui agnitū valde vel iuxta noſcere. ⁊ cōponitur ex ad ⁊ noſco. ⁊ mutatur d in g. vel g eſt ibi p prohibeſiꝫ ⁊ tunc abijcitur d.

A gnus agni dicit̄ ab agnos q̄ eſt piū. vel ab agnoſcēdo. qꝛ pre ceteris aīalib⁹ matrē agnoſcat. vt ēt ſi in magno grege errauit. balatu recognoſcit vocē parētis. Paſtoꝛ errat i diſcretione ouium. agniculus in agnitione matris neſcit errare: vnde agninus na nuꝫ. ⁊ agnellus li diminu. ⁊ hec agna agne. vnde hec agnella le diminutiuum.

A go agis egi actū.i. ducere vel facē in vtraqꝫ ſignatiōe ē actiuū. ⁊ ꝯponit̄ cū ad ⁊ fit adigo gis adegi adactū in aliā ptē reducē. Jtē cū ab. vt abigo gis.i. fugare. ſepare. Jtē cū amb ⁊ fit ambigo gis b interpoſita.i. dubito. Jtē cū cō ⁊ fit cogo cogis coegi coactū. Jtē cū circū ⁊ fit circūago gis vbi m dꝫ ſcribi ſꝫ nō pferri. Jtē cū de ⁊ fit dego gis.i. viuo. Jtē cuꝫ ex ⁊ fit exigo gis exegi exactū. Jtē cū i ⁊ fit inigo gis inegi inactū.i. pecus a paſtis in tectū agere. Abigere eni eſt pecus a tecto in paſcua agere. Et cū p. ⁊ fit pdigo gis.i. vaſtare: diſſipare. Et cū p ⁊ fit pago pagis pegi pactum.i. pſiocere. Et cū re ⁊ fit redigo gis. Et cū ſub ⁊ fit ſubigo gis. Et cū ſat vl̄ ſatis. ⁊ dicit̄ ſatago gis.i. ſatis ago ſcꝫ feſtino pcuro. dia pago: Et cū trans. ⁊ fit tranſigo gis.i. vltra agere vel litē decidere. Et nota ꝙ ago actiuū ē ⁊ oīa ꝯpoſita ab eo p̄ter ambigo ⁊ dego ⁊ ſatago q̄ ſūt neu. Jtē oīa cōpoſita ab ago faciunt p̄teritū in egi. ⁊ ſupinū in actū. p̄ter dego q̄ caret ſupino: ambigo ēt ⁊ ſatago nō hn̄t ſupinū in vſu. Jteꝫ ſcias ꝙ ago quando cōponit̄ ſi reſultat dictio diſſyllaba ex toto. a ſyllaba remouet̄. vt cogo dego pergo. Si aūt dictio ſit triſſyllaba a vertit̄ in i coꝛ. vt adigo abigo redigo tranſigo. ſꝫ tamen a ſeruant pago ⁊ ſatago. ⁊ coꝛ. pe. ago. Hoꝛ. in pmo epl. Nam tua res agitur paries cum proximus ardet: agit̄ intellige.i. ducitur vel gubernatur.

A golus li maſ. ge.i. baculus paſtoralis ab agendo pecora dictus. ab agis dicitur. ⁊ coꝛ. go.

A gon. ab ago agis dicit̄ hic agon agonis.i. certamē: pugna ⁊ dicitur agon quaſi ſine angulo. qꝛ in loco rotundo agones fiebant. Theodolus. Excedit laudes hominum qui pmos agones Jnſtituit fieri ſub vertice montis olympi. Et accētuatur agon in fine.

A gonia nie idē q̄ agon: vel agonia.i. vigoꝛ. fiducia. victima vel hoſtia. ⁊ acuitur penul. ⁊ dicitur ab agon.

A goniſta ſte cōis ge. dicit̄ ab agō. ⁊ eſt agoniſta qui vel que eſt in agone.i. pugil certatoꝛ.

A goniſticus ca cū pe. coꝛ.i. victorioſus vel bellicoſus. ⁊ dicit̄ ab agon vel ab agoniſta. Auguſt. ſup pſal. Et certe inq̄t reddetis rōnē quare monachos agoniſticos appelletis.

A gonitheta penul. coꝛ. acutū cōis ge. qui vel que eſt in agone.i. pugil ſm Hug. Pap. vero dicit. Agonitheta prelij actoꝛ qui preeſt certantibus.

A gonizeta te.ab agon dicit hic agonizeta.i.victor.vnde agonizo zas.i.certare verbū neu.sz Hug. Pap.vo dicit agonizor zaris.i.certare. et produ.ze agonizeta.

A gonomus mi mas.ge.ab ago agis.i.princeps.quasi per actionem nominatus et diuulgatus.Et vt dicit Hug.videtur esse cōpositum ab ago et nomen.

A grāmat⁹.i.illiterat⁹.ab a qd est sine.et grāmaton qd ē lfa.

A grarius.ab ager dicitur agrarius ria rium.et hoc agrarium rij illud quod pro agro vel de agro datur vel suscipitur in precium.vnde hec agraria rie.i.lex data de agro.vel preciū quod pro agro suscipitur.Code.xxxviij.Cuz operario agrario de omni opere tracta.

A gredula.ab ager dicitur hec agredula le parua rana que in agris inuenitur: et cor.du.

A grestis.ab ager. dicit hic et hec agrestis.et hoc agreste.Dz eniz agreste dr quasi stans in agro etymologia est.nō cōpositio.

A gricola le cōis ge.pe.cor.i.rusticus.agrū colens.Et vt dicit Pap.fit cōpositio ex actō et noīatiuo.

A gricolanus ni penul.produ.mas.generis id est agricultor. et componitur ex ager et colonus.

A gricultor toris.mas.ge.ab ager et cultor componitur.

A grimonia nie fe.ge.herba quedam que precipue abundat in agris et dicitur ab ager.

A grisagite ideo dicunt qz solū ferarū carnes edant.ab agriō qd greci vocant ferū.vel ab ager agri et fagin qd est comedere.Hi ciclopes dicuntur vel monoculi.qz vnum habere oculum in media fronte ad modum cicli dicuntur:hos india gignit.et producit hanc syllabam gi.

A grion vel agrios grece latine ferum agreste.

A gripēnus ni mas.ge.ab ager et pēna.et sm Isidorum agripenni sunt agri illi qui non plene sunt agri.

A grippa agrippe per geminū p est q cū labore matris edit sic per pedes nō per caput.ab agros quod est tractus et pes:qz in partu pmo loco pedes emittit.Virg.Enei.viij.Parte alia ventis: et diis agrippa secūdis.Dictus est ēt qdā herodes agrippa.Unde in Aurora dicit.Tertius herodes rex est agrippa vocatus.vt dicam in herodes.

A gros grece latine dicitur tractus.

A gula le fe.ge.pe.cor.i.lena quasi agens gulam.

A io ais ait.i.dico et est quarte cōiugatiōis.qz facit imperatiuū in i.vt ai.in quo verbo sp i est duplex cōsonās seqnte vocali.vnde aio aiunt duaz syllabaz sūt Dora.in epi.Seru⁹ habes pciū loris nō vteris aio.Sed seqnte consonante vocalis est.vt ais ait:est aūt defectiuū.qz non inuenit totū in vsu.Et scias qp ais pducit is sicut et audis.Itē aimus pducit penul.sicut audiuim⁹.Sed inqmus cor.penul.Est enim Inquio inqs inqt vbū defectiuū tertie cōiugatiōis.vn vsus Tertia vult inqt qrtaqz sumit ait.De h ēt supra dixi in tertia pte vbi egi de pteritis tertie cōiugatiōis in pncipio.

A ante L

A la ale per vnuz l dicit ab alo alis:qz sub ea pullos alit auis. Ale ēt dicūr milites.qz sicut gallina alis protegit pullos.sic milites suis clipeis cooperiūt et pregunt pedites.Ala ēt est pars pilosa sub brachijs q ēt dicit ascella.qz ex eis brachia cillentur id est mouentur.vnde versus.Euolat et pugnat humeris supponit ala.Et scias qp ala ale pducit primaz.sed alo alis eam corripit.vnde versus.Quidnam pignus alis o dedale concidet alis.Ouidius de arte.Non auis vtiliter viscatis effugit alis.Uide in turma.

A labastrites.ab ala dicitur alabastrites tis lapis candidus et intertinctus varijs coloribus . vnde hoc alabastrum vas vnguentarium inde factuz.quod incorrupta seruat vnguēta Luce.vij.Alabastrum vnguenti:et dicitur alabastrū vnguenti vas siue pixis de alabastro que continet vnguentū: et corripit primam siue a in antepenul.Et scribitur sine b in penul.vnde in aurora dicitur . Illic vnguentum fundens franges alabastrum.Item Alexander.Marmoris est species vnguenta tenens alastrum.

A labastrum stri per r in vltima syllaba vas quoddam vnguentarium est.Uide in alabastrites.

A labrū ab ala dicit hoc alabrū bri.i.illud in quo fila vertūtur. Unn qdā.Uertitur h alabro qcqd net femina fuso.Et nota qp filū a colo ducit in fusū.de fuso in alabrū.hinc in girgillū.deinde in glomicellū:hinc in pannū:postea in telam.

A lacer cris cre pe.cor.i.hillaris:velox.argutus.ler⁹.et declinatur h alacer h cris h cre sm modernos.Inuenitur aūt h et hec alacer vel alacris in vtroqz significatione nois et dicit alacer quasi alager a velocitate.

A lacrimonia nie fe.ge.id est alacritas.leticia.gaudium.velocitas sm Papiam.

A lani dicūr qdā populi habitantes iuxta lanū fluuiū sicut alemani dicūr habitantes iuxta alemanuz fluuium. 58

A lapa pe.i.colaphus.vnde alapo pas.i.alapas dare.verbuz adiectiuum et cor.la.

A lapizo zas verbū actiuū.i. alapas dare dicit ab alapa pe.

A lapus pi est ille qui alapas patiendo acquirit victum.

A laris h⁹alaris.fe.ge.i.turma eqtalis.ab ala le dr et pdu.la.

A latus ta tū q hz alas pe.pdu.ab ala ale dicitur.

A lba he qdā ciuitas eo qp alba scropha fuit ibi inuenta.et dr ab alb⁹ba bū.Itē alba he vestis sacerdotalis linea et stricta q camisia dr et poderis.et talaris:et subucula sm Pap.vn versus.Dicit vrbs alba vestitur psbyter alba.

A lbane narū sūt nuces q diu fuate sūt albe ab alb⁹ba bum Itē ab albus dr hec albania nie regio oriētalis.Inde albani dicūr hoies illius regionis pp albos capillos.

A lbedo dinis.in albor alboris vide.

A lbeo bes bui.i.albū eē vl fieri vbū neu.et dicit ab albo bas et cōponitur vt coalbeo bes.Inde coalbesco scis.

A lbesco scis vbū incho.i.incipio albere ab albeo bes dicitur

A lbicies ciei.i.albedo.et dicitur ab albus et est fe.ge.

A lbico cas pe.cor.i.parū albere.et dicit ab albeo bes.sz Hu. Pris.dicit.ab albo bas albico cas.et pōt dici verbū apparitiuū.vt albico.i.appareo albere et formatur ab albo bas.o mutata in i cor.et addita co.

A lbidus ab albeo vl ab alb⁹ dr albid⁹ da dū.i.alb⁹.et cōpat albidus dior dissim⁹.vn albide dius dissime.et hec albidinis tatis.et albido das pe.cor.vbū actiuū.i.albū facere.

A lbiolus li.in albus est et cor.penul.

A lbo bas verbū actiuū.i.albū facere.et cōponit cū de et fit dealbo bas verbū actiuum.Inde verbalia.

A lbor boris ab albus ba bū dicit hec albedo dinis.et h albor boris p eodem.et producit bo.

A lbugo.ab albus dicitur hec albugo ginis.i.glaucitas oculorū et albedo oculoz.Et est albugo subtilis mēbrana visum impediens vel tenuis pellis et pdu.bu.vn in Aurora dicit Conturbās oculos albugo figurat hebreos.

A lbula le.ab albus ba bū dr h albula le qdā fluui⁹ pp colorē aqq q mō dicit tiberis a tiberio rege in eo submerso.

A lbumē nis ge.neu.i.albedo oui ab alb⁹ ba bū et pdu.bu.

A lburnus na nū est albus et dicitur ab albeo bes vel albus. Item hic alburnus ni dicitur qdā mons eo qp albeat.

A lbus ab albeo bes dr albus ba bū.et cōpat albior bissimus et hic hec alu⁹ ui p vētre qsi alb⁹.et h albo idest.i.p libro.et pcipue vbi noia scōz scribūt.vn h albiolus li dimi.Iuuenal.Cui⁹ et albiolus lanā pinguerat art⁹.et h albū bi inuenit p albedine.Et dic Pap.Albū cādidū.sz albū nā cādidū fit studio.vn versus.Albū natura facit.est res cādida cura.

A lce grece:latine virtus siue fortitudo.

A lceus cei pe.pdu.qdā poeta fortis q inuectiuā scripsit Hiero.in epi.ad palinū ca.vij.Pindarus et alceus.

A lchimus mi pprīū nomē cuiusdā viri cor.pe.Aurora.Alchimus ex aaron descendens stirpe sacerdos.

A lcides alce interpretatur fortitudo siue virtus a quo et idos qd est forma dicitur hic et hec alcides.i.fortis et formosus vel ab alceo auo.et pdu.ci.

A lcion onis pelagi volucris dicta qsi alce oceani.qz in hyeme i stagnis oceani nidos facit.que excubāte fert pelagus

flătibus vĕtis ɔ̃tinuis septē dieꝝ trāquillitate putrescere ꝛ ei⁹ fetib⁹ educādis obsequiū ipsa reꝝ nā pbere. vel dr̄ sic ab alcidē vxore ceicis. q̄ dolore viri sui mutata ē in auē illā. fm̄ poetarū fabulas ꝛ cor. pe. vn̄ Oui. epi. Alciōes sole memores ceicis amati. ꝛ cor. pe. alciōes. De hac dic̄. Isi. ethy. ij. Alcion pelagi volucris dicta. q̄si ales ciancea: eo q̄ in hyeme in stagnis oceani nidos fac̄. pullosq̄ educit. ꝛ vt dic̄ Ambr. in exameron. Tātā grāz minuscula auis diuinitus indultā hꝫ. vt hos q̄tuordecim dies nautici vel naute presumpte sereni tatis obseruent quos ꝛ alcionidas vocant q̄bus nullos motus procellose tempestatis horrescant.

Alea alee q̄dā ludus vel instrꝫ quo ludit̄. ab alea quodā milite q̄ in troiano bello vltro ludū inuenit. fm̄ Hug. Pap. vero dicit alea tabula lusoria dicta a quodā q̄ hūc ludū inuenit. ꝛ scribit̄ p vnū l. ꝛ pdu. primā. Thobias. Alea fortune sortes examinat aurum. vide in elemosyna.

Alearium rij. ge. neu. locus vbi alee reponuntur vel vbi luditur. ꝛ dicitur ab alea alee.

Aleator toris mas. ge. qui pfectus est in ludo alearum ꝛ dicitur ab alea. ꝛ produ. penul.

Aleatoriū rij. ab alea dicit̄ hoc aleatoriū rij. locus in quo luditur cum aleis. Et inde aleatorius ria rium qđ ptinet ad aleas vel qui cum eis ludit.

Aleo onis qui assidue ludit cum eis. ꝛ dicitur ab alea.

Aleola le penul. cor. dimi. parua alea.

Alers tis doctus quasi alienus ab arte per contrarium.

Ales itis cōis ge. p aue vel p veloci dicitur ab ala q: alis alta cōscēdat. Alites si aduersa nūciant inhibe dr̄r. q̄si inhibeāt. i. phibeāt ꝛ vetēt. si psperā nūciāt dr̄r pPetes. q: oēs aues volātes priora petant. ꝛ cor. li. vn̄ in Aurora dicitur. Flectit̄ ad collū caput alitis. vt q̄si corpus. Pro aue ēt sumitur in hymno qum dicitur. Ales diei nuncius.

Alga ab algeo ges dicitur hec alga ge. hoc qđ pijcit mare vl̄ herba marina. q: frigida est. vnde ꝛ mare dicitur algosūꝫ eo q̄ algam a se proijcit. vel potest alga dici ab aligo gas: q: pedes vel manus alligat.

Algenia nie. i. dolor algidus ab algeo dicit̄. q: facit algere.

Algeo ges si sum. i. frigere verbum neu. vnde algesco is verbū inchoatiuū. ꝛ vtrūq̄ componitur cum ex. ꝛ dicitur exalgeo ges. ꝛ inde exalgesco

Algidus ab algus dicitur algidus da dū pe. cor. i. frigidus. ꝛ cōparatur algidior dissimus. ꝛ ab algidi gtō. addita tas fit hec algiditas tatis. i. frigiditas.

Algor oris mas. ge. i. frigus ab algeo ges. ꝛ pdu. go.

Algosus sa sum. i. frigorosus ab algus dicitur.

Algus gus gui. mas. ge. i. frigus ab algeo ges.

Alia lie mas. ge. nomē fluuij p vnū l. sed q̄nq̄ cā metri interponitur aliud. ꝛ dicitur allia lie.

Alias. ab ali⁹ lia liū dicit̄ alias. i. ī alio tpe aduerbiū tpis. vel alias. i. in alio loco aduerbiū loci. vel alias. i. aliter ꝛ tūc est aduerbiū q̄litatis. Gen. xx. Alias aūt ꝛ vere soror mea est. ꝛ accētuatur in fine ad differentiā huius nois alias.

Alibi aduer. locale ꝛ sig̃t in loco ꝛ cōponitur ab alius ꝛ ibi.

Alibrū dicitur eo q̄ in eo librantur. i. vertuntur fila vel liberantur. i. voluuntur. idem qđ alabrum.

Alicubi aduer. locale ꝛ sig̃t in loco: ꝛ cōponit̄ ab alius ꝛ vbi interposita c cā euphonie. deberet eñ dici aliubi. Et vt dic̄ Pap. alicubi. i. vspiā in alio loco.

Alicui hꝫ accētu sup hāc syllabā li. ī hꝫ dtō alicui q̄ apud metricos accipitur p trissyllabo. vn̄ accētus deberet eē sup p̄mā syllabā. sed respicimus in accētu modulatiōeꝫ psaicā q̄ accipit illū dtm̄ p tetrassyllabo. ꝛ iō ponit̄ ibi accētus sup hāc syllabā li. tāq̄ esset antepenul.

Alicunde aduer. loci. in aliunde vide.

Alienigena ne ge. cōis pe. cor. i. de alia patria natus. ꝛ componitur ab alienus ꝛ genitus.

Alienus ab alius dicitur alienus na nū. i. extraneus. vn̄ alieno nas verbū actiuū. i. alienū facere pe. pdu.

Alictus ti. merillus. ab alo alis dicitur. vel vt dic̄ Pap. Alictus filijs aq̄le vel maior. ꝛ pdu. pe. vn̄ in Aurora dicit̄. Obtinet exiguas alietus corpore vires Item Ouid. metha. Et mō factus auis fuluis alietus in alis

Alimen minis neu. ge. nutrimentum. ab alo alis ꝛ cor. pen. tā. in ntō q̄ in obliquis.

Alimentum. ab alimen vel alo alis hoc alimentuꝫ ti. ꝛ hec alimonia nie pro eodem scꝫ qđ habetur ad alendū. vn̄ plaliter hi alimones num. i. nutritores.

Alimonia nie. in alimentum exponitur.

Alio aduer. loci. ab alius dicitur. ꝛ acuitur in fine ad differentiā huius ablī alio. Inuenitur etiā q̄nq̄ in dtō alio Math. viij. Et alio vade ꝛ vadit.

Alioq̄n. i. aliter aduerbiū q̄litatiuū ꝛ ɔponitur ab alius ꝛ q̄n fm̄ Hug. Pap. vero dicit. Alioq̄n q̄ si nimius: q̄ si nō. vel aliter si alio mō feceris coniunctio rōnalis vel collectiua. ita dicit Pap. ꝛ Bene. Hora. in. v. sermonum. Qđ mechus foret aut siccarius. aut alioquin.

Aliorsum aduer. loci signat ad locū. i. versus ad aliā ptē ꝛ cōponitur ab alio aduerbio ꝛ versus vel orsum.

Alipes pedis pe. cor. tā in ntō q̄ in obliq̄s. i. velox quasi hn̄s alas in pede ꝛ est cōis ge. ꝛ cōponitur ab ala ꝛ pes.

Aliptes. ab alo alis dicitur hic aliptes tis. plagaꝝ curator: q: eas fomentis alit. i. curat. vnde Iuue. Grāmaticus rhetor: geometer. pictor aliptes.

Aliquādiu cōponit̄ ab aliquātū. ꝛ diu fꝫ Hug. i. aliquātisp.

Aliquādo. alius componitur cū quādo ꝛ fit aliquādo aduerbiū tpis. ꝛ acuit li. lꝫ pe. sit longa.

Aliquātisp. aliquātis ablatiuus de aliquātus cōponit̄ cū p ꝛ dicitur aliquātisp. i. aliquātulū fm̄ Hug. Pap. vero dicit. Aliquātisp. i. aliquādiu. p aliquātulū tpis.

Aliquātulus la lū dimi. de aliquātus. vide in aliquātus.

Aliquātus. alius cōponit̄ cū quātus ꝛ fit aliquātus ta tū. vn̄ aliquātulus la lū dimi. ꝛ aliquātulū aduerbiū.

Aliq̄d. alius cōponit̄ cū q̄s ꝛ fit aliq̄s aliq̄ aliqđ vel aliq̄d: ꝛ scribitur per d aliquid. cuius abltīs scꝫ aliquo ponitur aduerbialr̄: ꝛ sig̃t ad locūꝫ fm̄ Hug. vel fm̄ antiquos aliquo est aduer. loci. ꝛ accentuatur in fine.

Aliquorsum. aliquo aduerbiū cōponit̄ cū versus vel orsum ꝛ fit aliquorsum. i. versus aliquā ptem.

Aliquod est oīs ge. indeclinabile. ꝛ tn̄ pluraliter declinatur ꝛ componitur ex alius ꝛ quod.

Aliquotiens aduerbium numeri in aliquo dicitur.

Aliquotus ta tū cor. pe. q: quotus a quo cōponitur cor. primā. vn̄ in Grecis. dicitur Si queras quotus iste venit numerū tibi signat. Quot. i. cū quotus socius. Si quot⁹ iste sedet a me tūc ordo notat̄. i. primus vel secūdus. Et scias q̄ ps aliquota alicuius totius dicitur eius ps integra. vn̄ ps aliquote de sex sunt. vnū duo tria. ꝛ est numerus pfectus. q: ptes eius aliquote sunt equales toti.

Alitus ab alo alis dicitur alitus tus tui. i. alitio siue nutrimētū. Et alitus q̄nq̄ ponit̄ p spū vel spiratiōe vt dicit Hug. vn̄ q̄dā. Halitus est flatus. alitus nutritus hēt̄. Et sic halitus p flatu pdu. p̄mā sicut halo halas. sed alitus. i. nutrit⁹. corripit primā sicut ꝛ alo lis it

Aliunde cōponitur ab alius ꝛ vnde ꝛ q̄nq̄ interponit̄. c. ꝛ fit alicunde pro eodem ꝛ signat aliunde ꝛ alicunde de loco: vt alicunde. i. de aliqua parte.

Alius alia aliud nomen ad aliqđ ꝛ abnegatiuū ꝛ pōt dici de plurib⁹ q̄ꝫ de duob⁹. qū alter nō dicat̄ nisi de duobus fm̄ Hu. vn̄ in Grecis. dr̄. De multis pprie p̄mus dices aliusq̄. Sꝫ p̄or ac alter dic ɔcordare duobus. Et differt ali⁹ a ceteris. Nā alij dr̄r ex alio nūero sꝫ ceteri ex codeꝫ. Et scias q̄ alius in ntō cor. pe. sꝫ in gtō eā pdu. Deberet eñ gtūs superare ntm̄ in vna syllaba. vn̄ qđ amisit in syllabis recuperauit in tpibus. sic alteri⁹ qđ duab⁹ syllabis supat ntm̄. ꝛ cor. pe. ꝛ sic qđ abūdauit in syllabis amisit in tpib⁹. vn̄ dic̄ Pris. i xiij. li. Alius alius alij. cui⁹ gtūs q: par in syllabis est ntō pdu. sp pe. qū alterius ecōtra: q: duab⁹ vincit syllabis suū ntm̄. sp cor. pe. alterius alteri. Et in vj. li. dic̄ Sciendū q̄ in

ne terminatiuũ gtĩus pdu.pe.nisi licẽtia poetica eũ corripiat excepto alter alterius:qđ iõ magis correptã hũit pe.q̃ dua bus syllabis vincit gtĩus nomi qđ igr̃ creuit syllabis h̃ ẽt mi nuit tpibus. Jtẽ vt dicit Pris.in.xiii.li. Inuenit altẽ p al teri.z sole p soli. Inuenit ẽt ſm ſcđe declinatiões regulaʒ gtõ alij alie dtõ alio alie ſilr̃ altere.vñ in euãg.Math.ca. vij.Dico alio veni z venit. Et ſcias q̃ aliud ſcribit p d.ſic z qđ.q̃ in d iſta duo inueniunt neu.ge.aliud z qđ Jtẽ dic Pris.in.vij.li.Cui p monaſyllaba accipiũt metrici z huic Dis.n.gtĩus i us deſinẽs vna ſyllaba vult ſupare ſuũ dtĩn vt alterius alteri.illius illi. Alius quoq̃ p datiuo i debuit eẽ gtĩus eã dti q̃ eſt alij.ſʒ vel hiat⁹ cã vel q̃ inter duas voca les i vocal' eſſe nõ poterat.Deus ãt loco ɔſonãtis eã accipi phibebat quã ipſe duplicat vocalẽ.z credo differẽtie cau ſa ne ali verbum infinitiuũ eſſe putaret. Jdq̃ plerique recu ſauerũt cũ frequẽti vſu pferre.z cor.pmã alius.Et ſcias q̃ vt dicit Pris.in.xv.li. Aliter.ab eo qđ eſt hic alis hui⁹ alis huic ali p alius alius alij addita ter ſm analogiã pfertur. Hic nota q̃ in diuinis aliud in neu.ge.dicit eſſentiã ſʒ ali⁹ in maſ.reſpicit pſonã.vñ pr̃ eſt alius a filio ſed nõ aliud. Nã ſic dic Aug. Una ẽ prĩs z filij z ſpũſſcti eẽntia quã gci omouſiõ vocãt.in q̃ nõ eſt aliõ pr̃.aliõ fili⁹.aliõ ſpũſſctũs Quãuis pſonalr̃ alius ſit pater.alius fili⁹.alius ſpũſſctũs. Jtẽ Aug.Arrius dixit. Aliõ eſt pater.aliõ filius.recte dice ret ſi diceret alius eſt nõ aliud.Qñ enĩ dicit aliud ɔ̃dicit ei a quo audit.Ego z pater vnum ſumus.

A llatum eſt ſupinum de affero afferre.ſed ablatum eſt ſupi num de auſero auferre.

A llec piſciculus ad liquorẽ ſalſamentoꝝ idoneus.

A llecto ctas.i.freq̃nter allicere frequẽ.eſt de allicio.

A llego gas gaui cõponitur ex ad z lego legas.z mutatur d i l. Et inde allegans gantis oĩs ge.pticipiũ z pdu.pen.Sap. xviij.Et pincenſũ depcatione allegãs reſtitit ire.z eſt alle gare remittere vel affirmare.vel rões ad fulcimẽtum ſue ptis inducere vnde allegationes dicuntur affirmationes z rationes ad confirmandum aliquod inducte.

A llegoria rie pmã hʒ poſitione pductã.vñ q̃dã. Allegoria ca nit ſecreta.pabolã celat.Tñ aliqñ ſubtrahit vnũ l z cor.p mã.vñ phiſiologus.Eſt aũt xp̃s panther allegorice dictus. Et ſcias q̃ ſacra ſcriptura q̃tuor modis põt exponi ſcʒ hi ſtorice.anagogice.allegorice tropologice. Hiſtoria docet factũ.Tropologia facienda.Allegoria credẽdũ.Anagogia appetendũ.vñ v̄ſus.Lr̃a geſta docet q̃d credas allegoria. Moralis q̃d agas.quo tẽdas anagogia. Hec patẽt in hac dictione hieruſalẽ. Hiſtorice enĩ eſt nomẽ ciuitatis cuiuſ dã.Tropologice eſt tipus aĩe fidelis.Allegorice figura ec cleſie militãtis. Anagorice tipũ gerit eccl'ie triũphãtis.De allegoria ẽt ſupra dixi i q̃rta pte i tractatu de tropis. Pap. ſic dic.Allegoria myſteriũ ſilitudo.vt tẽplũ dñi qđ fecit ſa lomõ iuxta hiſtoriã.iuxta tropologiã.eccl'iã.iuxta allego riã vl' tipicũ ſenſũ corp⁹ dñi .iuxta anagogiã ſupnã p̃riam. Silr̃ hirl'ʒ ipaʒ ciuitatẽ.z hoies.eccl'iã aiaʒ z p̃riã celeſtẽ ſigt

A lleluia dicit ab allelu.qđ eſt laus.z ia qđ eſt nomẽ dei.ſm qđ eſt inuiſibil'.vñ all'a.i.laus dei ſʒ Hu. Pap.vo ſic dicit All'a hebraice latine laudate dñm. Jteʒ dic Pap. Ja apud hebreos nomen dñi tm̃ ponit qđ ẽt nouiſſima ſyllaba ſo nat de all'a.vñ pʒ q̃ tam Hug.q̃ Pap.vult q̃ i ſit cõſonãs in hac ſyllaba ia.z ſic all'a ẽ q̃tuor ſyllabaꝝ.Eſt ãt ĩdeclina bile all'a.z dʒ acui in fine ſicut oſanna.q̃ aũt dicit al.i.altiſ ſimus le.i.leuat in cruce.lu.i.lugebãt apl'i.ia.i.iã ſurrexit dñs etymologia q̃dã eſt. Nota h̃ q̃ ſicut dicit Aug.i.ij.li. de doctrina xp̃iana. Hebrea v̄ba nõ interp̃tata ſepe inueni mus in ſacris libris ſicut amẽ all'a:z racha.z oſanna.z ſiq̃ ſũt alia quoꝝ partim pp ſctõꝝ auctoritatem q̃uis interpre tari poſſent ſeruata eſt antiquitas ſicut ſunt amen.alleluia Partiʒ enĩ in aliã linguã transferri non potuiſſe dicuntur ſicut alia que poſuimus.ſunt enim quedã verba ceterarũ linguarum.que in vſum alterius lingue per interp̃tationẽ trãſire nõ pñt z h̃ maxime interiectionibus accidit q̃ ver ba motũ animi ſignãt potius q̃ ſniẽ ɔcepte vllã pticulam. Nã z hec duo talia eſſe perhibentur.Dicunt enĩʒ racha in dignantis eſſe vocem.oſanna letantis.

A lleuio as aui.ex ad z leuio as.z mutat' d in l vide i leuio as

A llibeſco ſcis. Nota q̃ antiq̃ dicebãt lubʒ z lubeſco p libet z libeſco.vñ z nos vtimur cõpoſito allubeo.z allubeſco.i. obedire vel cõſentire.Et inde hec allubeſcentia tie vl' allu bentia tie.i.obediẽtia vel ɔſenſus.z in eodẽ ſenſu inuenit allibeo hes vel allibet.z allibeſco.z cor.li.ſicut libet.

A llicio cis allexi allectum.ex ad z licio licis.z mutatur d in l. vide in licio cis.z cor.li.

A llido dis ſi ſum.i.ledere ad aliq̃d ex ad z ledo dis z pdu.li. z mutatur d in l z e diph.in i. Pſal. Btũs qui tenebit z al lidet paruulus ſuos ad petraʒ.

A lligo gas ex ad z ligo gas cõponit'.z mutat' d in l.z cor.li. vñ Birria.Quẽlibʒ imodic⁹ alligat erit amor.pph'a.Qui ſanat ɔtritos corde z alligat contritiones eoꝝ.

A lliſus ſa ſum:ab allido.z pducit li.Oſee.x.Matre ſuper filijs aliſa.i.leſa.

A lliũ lij dictũ ſm Pap.eo q̃ oleat cui⁹ odorẽ venenata fera nõ ſuſtinet.leo z pardus fugiũt.vñ allia q̃ſi olida ab olẽdo Perſi⁹.Guſtaueris alli p allij. Nume.xi. Jn mẽtem nobis veniũt cucumeres.z pepones porriq̃ z cepe z alia.

A llodiũ dij dicit' hereditas quã vẽdere vel donare poſſum. ita vt mea ppria ſm Hug.Greciſ.ſic dicit. Dicitur allodiuʒ fundus:fundum maris vnum.

A llophilus.allon interp̃tat' alienũ z cõponit' cũ philos z di cit' hic allophilus.i.alienigena ſicut philiſteus paleſtinus. vide in paleſtim.z cor.pe. vnde in Aurora dicit'.Lerne q̃ allophilus hoſtibus ille datur.

A llon interpretatur allienum.

A llopatia.ab allon alienũ z pate paſſio dicit' h̃ allopatia tie vel gce h' allopate pates allopatẽ.i.aliena paſſio q̃ ab alio infertur ſm Hug. Pap.vero ita dicit. Allopatia tie paſſio ſub alio in alium tranſiens.

A lloquor ris ex ad z loquor q̃ris mutata d in l. Et eſt alloq̃ loq̃ ad aliũ.vñ ex vi ppõnis ɔſtruit' cũ actõ rei rõnalis.vt alloquor ad te.i.loquor ad te.z cor.lo vide in loquor.

A llotheca ce dicit' ab alon z theſis poſitio.i.diuerſa poſitio accidẽtis vel accidentiũ vt qñ caſus vel pſona ponit' p ca ſu vel pſona.vel qñ diuerſi caſus vel diuerſe pſone cõſtru untur intrãſitiue.z ɔ̃lia ſm Hug.Greciſ.ãt dicit Allotheca genus neſcit nũeros neq̃ caſus De hoc ẽt require ſupra in q̃rta pte vbi egi de allotheca ſm Pris.

A llubeſcentia vel allubentia tie fe.ge.i.obedientia vel cõſen ſus.vide in allibeſco ſcis.

A llubeſco ſcis.i.obedire vel cõſentire.vide in allibeſco.

A llucino nas a luce dicit' lucino nas.i.ſuadere vel lucinare q̃ſi luci vicinare.z cõponit' cũ ad z mutata d in l z dicit' al lucino nas.iuxta lucinare.inde hec lucinatio q̃ſi iuxta lucẽ appropinquatio.z cor.ci allucino.

A lludo dis ex ad z ludo mutato d in l.z eſt alludere illudere vel conſonare cõgruere cõcordare.vt Hic alludit ad hiſto riã z pdu.lu.vide in ludo dis ſi.

A lluo luis lui lutũ ex ad z luo luis mutata d in l.z ẽ alluere abluere delauare.vl' poti⁹ plauti alluendo augmẽtare. Jn uenit' ẽt q̃nq̃ alluẽ p ɔſũptiõe agrũ.vide in luo luis.

A llutes ab alluo luis hẽ allutes alluciũ z h̃ alluties oꝝ loca ce noſa.i.ceno plena vbi fluuius alluendo dimittit cenum.z putredinem.

A lluuio.ab alluo luis dicitur hec alluuio onis.z h̃ alluuies uiei.i.alluuiũ vel aquoſitas aquaꝝ inũdãtia. Job.xiiij. Al luuione paulatim terra conſumitur.

A lluuiũ luuij ge.neu.dicit' ab alluo luis.Et eſt alluuiũ latẽs incremẽtũ qđ fit qñ fluui⁹ ex vna pte addit ripe vñ h̃ allu uius uij dicit' ager quẽ plautim fluui⁹ alluẽdo i agrũ redit Jnuenit' tñ q̃nq̃ alluere p ɔſũptione aquaꝝ z alluuiũ p conſumptione ripaꝝ ex aquis.Et hoc iõ q̃ quãtuʒ fluuius ex vna parte adit.tñ ex alia demit z corrodit.

Allux cis ꝑdu.penl.ficut pollux cis.vñ q̄dā: Allux ꝛ pollux bene declinanť in ucis: ꝛ rō est: qꝛ habet u naturaliter longam ante x in recto vt supra ostendi in scđa parte vbi egi de accentu nominū definentium in x. ꝛ vt dicit Grecis. Est manuum pollex sed dicatur pedis allux.

Almus: ab alo alis dicť almus ma mū.i.sanctus pulcer nutriens fm Raba. Pap.etiā sic dicit: Almus ma muz.i.sanctus pulcer excelsus ab alendo etiam deriuatur.

Alnia mons est apud smirniam.

Alnus: ab alo alis deriuať hec alnus ni quedam arbor eo ꝙ amne alatur. vnde hoc alnetum ti: locus vbi crescunt alni.

Alo alis alui altū vel alitū. vñ duplicia verbalia h altor ꝛ alitor: h altrix ꝛ alitrix: ꝛ h alitio ꝛ altio. ꝛ hic altus tus tui: ꝛ alitus tus tui idez est qđ alitio. Alo cōponiť: vt coalo lis: qđ est scđe dingationis. inueniť ꝛ coaleo. Inde coalesco. scis inchoatiuū: ꝛ coꝛ.ṗmā a lo. sed halo las eam producit vnde versus. Nutrio curtat alo ꝑducit spūs halo. Itē in Aurora dicitur: Claudos mendicos victi pietatis alebat.

Aloe se.ge.arboꝛ suauissimi odoꝛis cuius lignum vice timiamatum in altaribus adoleť: ꝛ inde hec aloes alois ꝑ quodam vnguento amarissimo inde facto vel specie.

Alopicia cie est fluoꝛ capilloꝝ circūsc̄ptis pilis fuluus erl q̄litatē brutibus: sic dicta a sīlitudie aialis vulpecule quā greci alopiciā vocant. vñ alopiciosus sa suz.i.caluus: ꝛ acuit penl. vñ q̄dā: Mascylis in tibia semꝑ manet alopicia.

Alpha prima littera apud grecos: ꝛ deriuať ab aleph hebrea littera: ꝛ ponitur pro principio Apoca.i.ca. Ego suz alpha ꝛ o principium ꝛ finis.

Alphabetum: alpha componitur cūm beta secunda littera: ꝛ dicitur hoc alphabetum ti.i.abedarium.

Alpinus na nū penl. ꝑdu.in alpibus exñs. ꝛ dr ab alpis pis.

Alpis ab alpus. ꝛ dicť hic alpis huius alpis. sed raro inuenitur in singulari numero. ꝛ dicuntur alapes quasi alta petētes.i.montes vel q̄si altipedes. ꝛ nō est compositio. Et est tractum a lingua galloꝝ qui alpes altos montes vocant.

Alsi alsiti.i.frigui preteritum est de algeo ges.

Alsoꝛ ab algeo ges alsi qđ est frigere. vñ descēdūt v̄balia. sꝫ nō sunt in vsu hic alsoꝛ soꝛis. ꝛ alsio onis que ē res verbi.

Altare. altus componitur cūz ara. ꝛ dicitur hoc altare huius altaris quasi alta vel altoꝛum ara. Et hoc alterium rij pro eodem ꝛ hoc altar altaris.i.altare.

Altariolum li dimi. paruuz altarium vel altare. ꝛ coꝛ.penul.

Alter ra rū nomen indiuiduuz. ꝛ facit gtīm alterius penulti. coꝛ. quia superat ntīm duabus syllabis. vnde quod creuit in syllabis minuit in tempoꝛibus sicut supra probaui in alijs. Inuenitur etiam apud antiquos alteri altare alteri in genitiuo. ꝛ in datiuo altero altere altero. sicut alio in datiuo. Ioelis.i. Super hoc filijs vestris narrate. ꝛ filij vestri filijs suis. ꝛ filij eoꝛum generationi altere.

Alterco cas caui vel altercoꝛ aris.i.certare litigare. ꝛ dicitur ab alter. ꝛ componitur vtrunq̄ vt coalterco cas. ꝛ coaltercoꝛ coaltercaris.

Alteritas. ab alter alterius alteri addita tas. fit alteritas tatis i.vicissitudo.

Alternus. ab alter dicitur alternus na nū.i.vicissitudinarius vnde alterne ꝛ alternatim aduerbia.i.vicissitudinarie. ꝛ alterno nas verbum actiuū.i.mutare vel alternatim aliquid dicere vel facere ꝛ etiam pro dissociare inuenitur.

Altero ras raui verbum actiuum dicitur ab alter. ꝛ est alterare variare facere alterum. vnde alteratus ta tum.i.variatus. ꝛ potest esse nomen simpliciter deriuatum ab alter.

Alteruter. alter cōponiť cum vter ꝛ fit alteruter tra truz. gtō alterutrius.i.iste vel ille vterq̄ ambo. inde alterutruz aduerbium.i.mutuū. vñ in epl̄a sancti Iacobi dicť. Confitemini alterutrum peccata v̄ra. Inueniť etiā alterutrum aduerbium in eodem sensu. Quare aūt alteruter nō declinať ex vtraq̄ parte: sed tm̄ in fine quz cōponať ex duobus rectis integris. dixi supra in tertia parte in tractatu de composita figura noīs. vbi egi de compositione integroꝛum.

Altigradus da dum penl.coꝛ.i.alte gradiens vel qui est in alto gradu. ab altus componitur ꝛ gradus vel gradioꝛ.

Altilis ab alo alis dicitur hic ꝛ altilis. ꝛ hoc le.i.res que ad hoc alitur vt pinguioꝛ fiat. ꝛ vt occidatur vt poꝛci ꝛ volucres domestice. ꝛ dicitur quandoq̄ substantiue hec altilis quandoq̄ hoc altile. vnde in Math. Tauri mei ꝛ altilia mea occisa sunt secundum Hug. Pap. autez dicit. Altilia volatilia saginata studio. ꝛ Pris. dicit. Altilia saginata dicimus ab eo quod est alere. altilia quasi alitilia vocamus ꝛ coꝛ.penl. altilis vnde in Grecis. dicitur. Onix siluarum solet altilis asse domoꝛum.

Altiloquus q̄ qū penl.coꝛ.q̄ alta loquiť ab altus ꝛ loquoꝛ.

Altio onis.i.alitio vide in alo.

Altisonans nantis.i.altum vel ex alto sonās. ꝛ componitur ex altus ꝛ sonans vel sono nas. ꝛ coꝛ.so.

Altisonus na nuz penult.coꝛ.i.alte sonans ꝛ componitur ab altus ꝛ sono sonas.

Altithronū ni. altus componitur cum thronus. ꝛ fit hoc altithronum ni.i.sedes regia. Et inde dicitur altithronus ni: qui sedet in illa sede. ꝛ coꝛ.thro.

Altitonans. altus componitur cum tono nas. ꝛ dicť h ꝛ hec ꝛ hoc altitonans tis qui alte tonat. est eniz deus altitonās ꝛ trinitas sancta. ꝛ verbum. ꝛ aer. ꝛ celum. ꝛ substātiue potest dici hic altitonans deus.

Alto tas deriuatur ab altus ta tum. sed non est in vsu. ꝛ cōponitur inde exalto tas.i. in altum extollere. ꝛ inalto tas pro eodem. a quibus verbalia secūdum Hug. Papi. vero dicit. Alto tas nutrio. vel altum facio subleuo.

Altrinsecus. ab alter dr̄ altrinsecus penl.coꝛ.i.alter ꝛ altrinsecus.i.ecōtrario vtrimq̄z. vñ Prudētius in hymno. Ridet ille altrinsecus. vl̄ fm Pap. altrisec⁹ dextra leuaq̄z altrū Gen̄.xv. dr̄. Et vtrasq̄z ptes ꝯtra se altrinsecus posuit.

Altriplex cis penul.coꝛ. qui vel que est animo duplex. ꝛ componitur ab altera ꝛ plica secundū Hug. vel secūdū Papi. altriplex vel duplex dolosus. ꝛ coꝛ.tri.

Altrix cis fe.ge.i.altrix. vide in alo alis.

Altus. ta tū hꝫ tres significatiōes. Altus.i.subtil̄. vt alta scia ē in isto.i.subtil̄. ꝛ altus.i.ꝑfund⁹. ꝯuersim eni.i.reciproce altus poniť ꝑ ꝑfund⁹. ꝛ ꝑfūd⁹ ꝑ alt⁹. ꝛ cōpať altioꝛ altissim⁹. inde h altitudo. Itē inueniť alt⁹ ꝑ nutrit⁹. ꝛ tūc descēdit ab alo alis alitū vl̄ altū. ꝛ dič Pap. Altū supius ꝛ iferi⁹ dr̄ ad vtrūq̄z altū ꝑtinet altū nāq̄z celū dicim⁹ ꝛ altū mar̄.

Alueare ab alueus dicitur h alueare ris vel alueariū rij. vas in quo apes delitescunt.

Alueolus li penl.coꝛ.mas.ge. dimi.i.ꝑuus alueus. Danielis xiiij. Intriuerat panes in alueolo. vide in alueus.

Alueus uei mas.ge. dr̄ ab aluus alui. ꝛ est alueus venter fluuioꝝ. vñ h alueus dicť quoddā vas factū ad modū aluei fluuij in quo lauanť pedes ꝛ olera. ꝛ carnes. vñ alueolus li dimi. tam aluei fluuij q̄z aluei vasis. Danielis.xiiij. Intriuerat panes in alueolo.

Alumē ab alo alis dicť h alumē minis. vel dicť a lumie eo ꝙ ceteris coloꝛibus prebeat lumen vel alimētū. ꝛ ꝑdu.lu. Pap. dicit. Alumē a lumie dicť eo ꝙ lumē prestat coloꝛibus tingendis. ꝛ coꝛ.mi in obliquis.

Alumnatus ta tū.i.nutritus. ꝛ dicť ab alumnus. ꝛ scribiť sine p ꝛ est m ꝛ n eiusdem syllabe.

Alūnus. ab alo alis dicť h alūnus ni. q̄ nutrit vel q̄ nutritur vñ versus. Est ꝛ qui nutrit ꝛ qui nutritur alumnus.

Aluta. ab alo alis dicť h aluta te pellis q̄ cādidata dicť vulgariter coꝛdouane qꝛ alit pedes. vñ Iuuenal̄. Appositam nigre lunā subtraxit alute. ꝛ inde h alutarius rij.i.pellipasius q̄ vel q̄ opať pelles candidatas vel tinctas vel q̄ eas candidat.i.serenat vel tingit.

Aluulus li dimi.penul.coꝛ.i.paruus aluus.

Aluus ab aluo aluis dicť h alu⁹ hui⁹ alui fe.ge. q̄si albus. ꝛ est alu⁹ q̄ cibū recipit ꝛ purgari solet. vñ ꝛ sic dicť qꝛ luať i.purgetur. Ex ipso enim soꝛdes stercoꝛum fluit. ꝛ differt a ventre ꝛ vtero. vide in venter.

Am prepositio s in compositione inuenitur. Sz an per n est con iunctio que in compositione non inuenitur sicut dixi supra in prima parte in ca. de syllaba ubi determinaui de m.

Ama ame fe. ge. s Iß. dicitur ab ama amas: quia multu amat quia strix dicitur a stringedo. et est auis nocturna. vide de hoc in strix.

Amabilis. ab amo amas dicitur hic et hec amabilis et hoc le. vnde amabiliter aduer. et componitur inamabiliter aduerbium.

Amabo interiectio blandientis: ab amo amas dicitur.

Amadrias. amans participium componitur cum drias: et est arbor et fit hec amadrias driadis. amadriades dee sunt arborum quasi amantes driades:

Amamen. ab amo as dicitur amamen minis: et hoc amamentum amamenti pro eodem. i. amatio: et produ. penul. ma.

Amando das ex a et mando das. i. extra loge mandare et absenta re. Et in eodem sensu inuenitur amando das. vide in mando das.

Amanitis tidis fe. ge. s amanitis est mas. ge. vnde iii. Reg. c. xiiii. debet dici naama amanitis: non amanites. et produ. penul. amanitis. De hoc dixi supra in tertia pte in tractatu de speciebus nominum vbi egi de patronomicis.

Amans tis ois ge. pricipium de amo mas: et construitur cum actu sicut et suum verbum. Quandoque est nomen: et tunc construitur cum gto. vnde Prisc. amans illum participium est: amans illius nomen est. et comparatur sm quod nomen: amans tior tissimus.

Amaracus. ab amarus dicitur hic amaracus ci: quedam herba vel amaracus quidam puer qui dum deferret vnguenta et cecidisset mortuus est: et mutatus in florem sui nois sm fabulas poetarum: et ita a noie illius dicitur herba amaracus et flos et vnguentum quod inde fit hoc amaracum dicitur.

Amareo res dicitur ab amarus. et est amareo amarus sum vel fio. vnde amaresco.

Amarico. ab amarus amarico cas verbum actiuum. i. amarum facere vel defatigare. vnde verbalia.

Amaricosus. sa sum. i. plenus amaro. ab amarus dicitur.

Amarus. ab a quod est sine et mare per contrarium dicitur amarus ra rum et comparatur rior rissimus. vnde hec amaritudo dinis. amarus compo nitur vt peramarus et subamarus ambo pro valde amarus.

Amasa se est pprium nomen viri de quo dicitur Reg. xvii. Amasam vo constituit Absolon et Joab sup exercitum. et cor. penul. vnde in Aurora dicitur. pmittis amase rex militie dominatum.

Amasco scis verbum inchoatiuum. i. incipio amare.

Amasio onis mas. ge. idem est quod amasius.

Amasiolus li dimi. parum amasius.

Amasiunculus li dimi. paruus amasius penul. cor.

Amasius ab amo amas dicitur hic amasius sius qui itemperate amat vel qui intemperate amatur. et est amasius luxurie amicus: honesta tis inimicus. a quo amasiolus li dimi. et hec amasia. et amasio la le dimi. Dicitur et hic amasio onis idem quod amasius. Et inde hic amasiunculus dicitur paruus amasio.

Amathi interpretatur veritas. et accentuatur in fine.

Amatorculus li dimi. paruus amator penul. cor.

Amatricula le dimi. parua amatrix.

Amaturio ris verbum meditatiuum. i. mediator amare. et formatur ab vltimo supino de amo amas. s. amatu addita rio. et corri. tu ante r sicut et parturio parturis.

Amatus. ab amo amas dicitur amatus tus tui. idest amatio et mobiliter amatus ta tum.

Amazones dicitur ab a et mazos quod est mamma quasi sine mamma. s. dextra quam inurebant ne ipediret eas in sagitado et eam nudabant. et hoc et faciebant de sinistra ne clipeus ipediretur. Excede dicte sunt vnimame. he sine viris viuunt et cor. penul. amazones. Virg. Enei. xi. Pulsant et pictis bellant amazones armis. Et sciendum quod vt dicit Iß. ethy. viii. Tria sunt gna consuetudinum s. scythae vbi femine et viri in pugna eunt. amazonum vbi solae femine. Romanorum aliarumque gentium vbi soli mares.

Ambactus cta ctum. i. circumactus sicut solet esse quisquis dubitat. ab ambigo ambigis dicitur.

Ambages gis dubia locutio ab ambigo gis. et pdu. penul.

Ambago ginis dubia locutio ab ambigo gis pdu. penul. i. nto.

Ambagularis. vide in arcuambale.

Ambi. i. serui ab ambiendo. i. circumeundo dicti.

Ambidens ab ambo et bidens ouis componitur hic ambidens dentis. i. ouis habens in superiori parte dentem vnum et alium in inferiori parte.

Ambidexter. ab ambo et dextra componitur hic ambidexter teri. ille qui vtraque manu vtitur pro dextera sicut fuit Aoth vt habetur in libro iudicum.

Ambifariam aduerbium discretiuum. i. ex ambabus partibus ab ambo componitur.

Ambigo gis. Ago componitur cum am. et fit ambigo gis hoc iterposita. i. dubitare. et cor. bi. et facit preteritum ambegi. Antiqui tamen dicerunt ambigui. supinum non est in frequenti vsu.

Ambiguus ab ambages dicitur ambiguus gua guum. i. dubius et co pat sicut ambiguus magis ambiguus ssimus et cetera. vnde hec ambiguitas tatis. et ambiguosus sa sum. i. dubitabilis vel plenus ambagibus. 60

Ambiloquus. ambo componitur cum loquens et fit ambiloquus qua quum. i. bilinguis qui nunc hoc nunc illud affirmat. vnde ambiloquium quii talis locutio. et cor. lo.

Ambigo bis biui bitum circundare. et cupere. et proprie honorem. et componitur ab am et eo et interponitur b causa euphonie. et mutata in i. vide in eo is.

Ambitio. ab ambio dicitur hec ambitio onis. i. circundatio vel cupiditas. et marie honoris. vnde ambitiosus sa sum. i. cupidus et pprie honoris. et comparatur vnde hec ambitiositas. i. cupiditas et hec ambities ei pro eodem. et quia ambitiosorum est blandiri et adulari. ideo quandoque ambitio ponitur pro adulatione. et blanditijs. et formatur ambitio ex hoc gto ambiti addita o. vnde per t scribitur quod tamen accipit sonum de c.

Ambitus tus ge. mas. i. circuitus. et ambitus. i. cupiditas. et proprie honoris et dicitur ab ambio bis. et cor. bi in verbali. sz et pducit in supino. et in pricipio ambitus ta tum. Oui. in pmo metha. Jussit et ambite circundare littora terre. Lucanus in primo. Letalis ambitus vrbis. i. circuitus.

Ambo onis mas. ge. i. pulpitum vbi ex ambabus partibus sunt gradus ab ampbi quasi ampbo. et idem dicitur amo amo nis. Item ambo onis. i. gradus. vnde ambulo las.

Ambo ab ampbo greco quod expollet huic ppositioni ampbi quod significat circum. Et nota quod ambo diuidit et colligit. colligit et non diuidit vnde vere possum dicere. Isti duo ferunt hunc lapidem. sz non ambo ferunt hunc lapidem nisi vterque ferat. Et declinatur pluraliter. Di ambo he ambe hec ambo. gto amborum barum borum. dto ambobus babus bobus et cetera. sicut quedam ad modum pme quedam ad modum secunde quedam ad modum tertie declinationis. Et sciendum quod quia est distributiuum caret vto. sz quia est collectiuum bz vtm. vide in duo.

Ambra bre femi. gene. species quedam valde cara. et dicitur ab ambrosia ambrosie.

Ambro. ab ambrosia dicitur hic ambro onis. i. leccator. s. idem quod lucro mandacus ardelio ganeo. sz interest. Ambro dicitur ille qui bene scit indicare de sapore ciborum et libenter gustat bene sopozata. Lucro dicitur ille qui gulose et immunde omnia deuorat. sic dictus a luce quod est fordes vel a lura quod est vtris. Manducus dicitur ille qui oreb turpiter manducat. Ardelio ab ardeo quia ardens est in leccacitate Ganeo quia moratur in tabernis. quia ganeum est taberna vbi fit leccacitas. Inde ganea leccacitas. vnde ganeo talis leccator.

Ambroninus. ab ambro quod est leccator et ambronin'na num vnde quidam cum vellet alium redarguere ait. Tu habes lucroninam buccam. et ambronina labia. volens signare quod multum et turpiter comedebat et libenter de bene sapozatis.

Ambrosia sie fe. ge. quedam herba pdulcis saporis. diuina dicta quod eo inde pascantur equi deorum. vnde et ambrosia dicitur quasi nectar vel cibus deorum. vnde ambrosius sia sium. i. dulcis vel gulosus. et tunc ab ambro dicitur.

Ambubaia. ab ambo et balneum componitur hic ambubaia femina frequens circa balnea quasi ambiens balnea. vnde Hora. in sermonibus. Ambubaiarum collegia pharma copule. vel ambuba lingua syrorum dicitur tibia vel symphonia ide ambubaia. i. tibicina vel symphonista vel ambubaia est compositum ex ambo et baia. sicut quedam baia locus erat amenissimus quem leccatores frequentabant. ide ambubaie quasi frequentantes et ambientes locum. s. leccatrices.

Ambulacrũ cri penul.nãliter cor.dr ab ambulo las.⁊ est ambulacrũ locus ad spaciãdũ spaciosus.qđ ẽt p porticu reperitur.vel ẜm Pap.Ambulacrũ est spaciũ ambulandi.

Ambulatoriũ rij ge.neu.locus aptus ad ambulandum:⁊ deriuatur ab ambulo ambulas.

Ambulo las verbũ neutruȝ.Et pōt deriuari ambo onis:qđ ẽ gradus.vñ verbalia. Ambulo cõponit vt deambulo.i.de loco ad locũ spaciãdo ambulare.vñ vbalia. Obãbulo las.i.circũambulari vel qđ meli⁹ ẽ p spaciari.vñ Oui.metha.ij.In teneris formosus obambulat herbis.preambulo las vñ verbalia.Cõponit vt quoqȝ pãbulo las:perãbulo las coambulo las:⁊ hic vbalia:⁊ reãbulo.i.redire remeare.

Ambulus penul.cor.ab ambulo las dicitur ambulus la lum penulti.corre.quod ⁊ substantiue potest poni pro cursore qui causa festinationis legatur.

Amburbale balis vel amburbium bij:sacrificium quod circuit ciuitatem.vide in aruambale.

Amella.Mella.i.fluuius cõponit cũ a qđ est iuxta:⁊ dr hec amella le:qdã arbor que iuxta mellã fluuium crescit cui⁹ flos dicitur hic amellus.vnde Uirgilius in Geor.Est etiaȝ flos in pratis cui nomen amello.

Amen.i.fere:vel fideliter:vel sic fiat:⁊ est hebreũ.Quare non sit interpretatũ dictũ est supra i alleluia.⁊ est cõpositum ẜȝ Hu.ab a ⁊ mene qđ est defectus q̃si sine defectu:sed poti⁹ videt ethymologia q̃ȝ cõpositio.⁊ accentuat in fine ⁊ scribitur per n in fine:sed amem verbum per m.

Amendo das.vide in amando amandas.

Amenũ nij:neu.ge.i.locus pulcer ⁊ delectabilis:⁊ etiam pro amenitate ponitur:⁊ dicitur ab amenus na num.

Amens.mens cõponit cũ a qđ ẽ sine:⁊ dr hic ⁊ hec ⁊ hoc amens tis:fatu⁹ q̃si sine mẽte.⁊ cõparat amẽtior tissim⁹.vñ amẽter tius sime aduer.⁊ hec amẽtia tie:⁊ amento tas.i.insanire vel potius insanũ facere ẜm Hu.Grecis.vero dicit.Nul mẽtis retinẽs hõ secũ dicit amens.Et vt dicit Pap.Amentia perpetuum:dementia vero temporale est vitium.

Amentia tie in amens vide:⁊ formatur ab hoc datiuo amẽti addita a:⁊ accipit t sonum de c.

Amẽtũ ti neu.ge.corrigia ligata i medio haste.vñ amẽtũ dr q̃si a medio ligatũ vl q̃si medie haste aptatũ.vñ amẽto tas amẽto aliqđ pijcẽ ẜȝ Hu.Pa.vo dicit amẽtũ dicit quo media hasta ligatur vt iaculetur in hostes vinculum est.

Amenus ab amo ẜm Uar.amenus na nũ.Sic eni dicit Hu.amenũ eo q̄ solũ amorẽ pstet:⁊ ad se amãdũ alliciat.vl dr amenũ q̃si amuniũ.i.sine munio.i.sine fructu. Delectatiõeȝ eni solũ oфert:⁊ cõparat amenior sim⁹.vñ hec amenitas tatis:⁊ hec amenitudo dinis:iocũditas delectatio.Amen⁹ cõponit vt iamen⁹.Ab amen⁹ dr ameneo neas ⁊ pdu.penl.vñ i Aurora dr.Talis amena ordo domũ q2 flore rosaruȝ Pap.Amena loca dcã:q2 amorẽ pstãt:iucũda.viridia.

Ametistus sti lapis pciosus vnus de duodeci.vñ hec ametistina ne vestis eiusdẽ coloris dr.⁊ cor.penl.ẜȝ Pap.⁊ magistrũ hñ.vñ qdã.Clausidicũ vẽdũt:ametistina ouenit illis:ẜm aũt regulas Pris.vl pducenda na sine accuenda maxie in prosa:⁊ hoc cõmunius retinet ab auctoribus.

Amiaton lapis dictus a veterib⁹:q2 si ex ipso fuerit contexta cõtra ignẽ resistat:⁊ igni imposita nõ ardeat:sed splendore accepto nitescat.⁊ est tertia littera i in papia.

Amicalis ab amicus dicit hic ⁊ hec amicalis ⁊ hoc le:⁊ hic ⁊ hec amicabilis ⁊ hoc le.qđ pōt esse ab amicor caris.vñ amicabiliter aduer.⁊ hec amicabilitas tatis.i.amicitia.

Amicio ab amic⁹ dr amicio cis ciuj amictũ vbũ actiuũ.i.cooprire vl adiũgẽ vl ligare.q2 q amicũ sibi sociat cũ coopit,ptegit ⁊ dẽfẽdit.vñ Oui.i.v.met.Ille q ablat⁹ fuluis amicit i alis.Hie.xliij.Sicut amicit pastor pallio suo.Amicio ɔponit vt circũamicio cis.vñ circũamict⁹ Itẽ coamicio cis sub tracta n.Et scias q̄ incipit amicior nom ɔpatiuũ ab amic⁹.⁊ iterponit ci syllaba q̃nqȝ cã differẽtie.vt dicet in amicus.

Amicor.ab amic⁹ dr amico cas verbũ actiuũ ⁊ amicor caris verbũ deponẽs in diuersis significatõibus.vt amicor illũ tibi.i.facio illũ amicũ tibi.⁊ amicor tibi.i.sum amic⁹ tibi.

Amictus.ab amicio cis amictu dicit amictuo ctuas frequẽ.vnde verbalia ⁊ componitur.vt circũamictuo as.dicit tamen ⁊ circũamicto tas per syncopam.

Amictus ab amicio cis amict⁹ cta ctũ.i.cooptus.⁊ hic amict⁹ ctus ctui.⁊ hoc amictoriũ rij ambo p quolibet vestimento.

Amiculũ ab amicio cis dr hoc amiculũ li mitra vginalis.vl est amiculũ lineũ paliũ meretricũ. Hoc eni i adulterio dephẽse iduebãt.vt i tali amiculo poti⁹ q̃ȝ i stola pollueret pudicitiã.⁊ erat oliȝ signũ meretricie vestis.ẜȝ nũc ẽ honestatis.

Amicus.ab amo as deriuat hic amic⁹ ci q̃si amoris custos vel dr amic⁹ ab hamo i.catena charitatis.⁊ adiectiue amic⁹ ca cũ.⁊ ɔparat vt amicior cissim⁹.Cui⁹ cõpatiuũ posuit plautus i penulo.Nihil inqt ẽ hoiũ amico opportuo amici⁹.et ide amice cius cissime aduer.⁊ hec amicitia.Et nota q̄ in cõparatiuo amicior iterponit hec syllaba ci q̃nqȝ ad driaȝ pme psone hui⁹ vbi amicior ciris ⁊ dicit amicicior.⁊ pdu.penl.amicus.Sȝ amicio cis cor.mi.vñ vsus.Si nudos.amicis scis potieris amicis.Et scias q̄ ẜȝ Ambrosiũ amicus est alter ego.Et qdã sapiẽs dicit.Alter ego nisi sis nõ es mihi verus amicus.Ni mihi sis vt ego nõ eris alter ego.

Amigdala nomẽ grecũ ẽ.q̄ latine nux lõga dicit.Hãc alij nuculã vocãt.i.minorẽ nucẽ.⁊ nota q̄ inuenit hec amigdala le.⁊ hec amigdalus li.⁊ hoc amigdalũ li p fructu.⁊ inde amigdalinus na nũ penl.pdu.Gene.xxx.Tollẽs ergo Jacob vgas populeas virides ⁊ amigdalinas.Et est ni scda littera et g est quarta ẜm Pap.in amigdala.⁊ cor.penul.vñ quidam Ppls est arbor vt amigdalus has parit estas.

Amilarius.lapis est vocatus qui vbi est positus miliarium oñdit viantibus.ab a ⁊ miliarium.q2 miliario aptatur.

Amistites lapis est quem qui secum gestauerit inebriari non poterit.sicut dicit Hug.

Amita te soror pr̃is q̃si alia mr̃ dcã cor.mi.⁊ driuat ab amo.

Amitto tis si sum.i.pdo.ex a ⁊ mitto ẜȝ admitto p d aliud significat vt supra dixi.⁊ cõponit ex ad ⁊ mitto.Itẽ inuenitur ammitto p duo m ex am ppositione ⁊ mitto sicut admiror ex ad ⁊ miror.⁊ ammiror ex am ⁊ miror dicitur.

Amman per duplex m scribitur ⁊ profertur.⁊ est proprium nomen loci.⁊ accentuatur in fine.

Ammiror raris.in admiror est.

Ammitto tis.in admitto est.

Amnẽsis fe.ge.q̄libȝ villa circa amnẽ sita.⁊ dicit ab amnis.

Amnicola le cõmunis ge.penul.cor.colens amnem.⁊ componitur ab amnis ⁊ colens.

Amniculus li dimi.i paruus amnis.⁊ cor.penul.

Amnicus ca cum penul.cor.i.fluuialis:ab amnis dicitur.

Amnis.ab amenus dicitur hic amnis hui⁹ nis.i.fluuius ⁊ pp amenitatem riparum ẜm Pap.vero dicit.Amnis fluuius ab amenitate dictus frondibus redimitus.⁊ definit ablatiuus in e.⁊ in i amne vel amni.

Amnites gemma silis vitro sed durior.

Amo as aui atũ.vñ hic amator toris.Et amatorius ria rium.Amo cõponit vt Reamo as.i.rursum amo.⁊ deamo as.i.valde amo.⁊ pamo p eodẽ.⁊ hic vbalia.⁊ ẽ actiuũ amo cũ suis cõpositis.⁊ cor.primã.Sȝ hamo mas p piscari ⁊ hic hamus mi pdu.vñ versus.Hamãt pisces.ẜȝ amãt sepe puelle.Unã sp amo cui⁹ non soluor ab hamo.Et differt amo a diligo q2 diligo i bono.amo sumit in malo.Itẽ amamus ardẽti⁹ diligim⁹ leui⁹.Itẽ ab amo hic amator toris.⁊ hec amatrix cis.⁊ definit ablatiuus i e tm ab hac amatrice.

Amodo.i.deinceps.cõponit ab a ⁊ mõ posito aduerbialr ẜȝ Hug.Et nota q̄ ẜm Pris.ab in vel v loco ɔsonantis incipientibus solet in compositione pponi a vt amodo amẽs auehο auerto.⁊ sic de alijs consimilibus.

Amolior liris amolitus sum.i.remouere auertere Luca.i.v.Heu q̃ȝ fortuna humeris iam põdere fessis amodit onus.

Amomũ mi pe.p.neu.ge.dr q2 velut odoreȝ cinamomi referat.⁊ nascit hec arbor i syria.⁊ armenia Apo.xviij.⁊ cinamomũ ⁊ amomũ.vñ Alex.Qui canne iunctuȝ pducit amomũ.

Amon filius ppl'i mei iterptat'. Unde amon iterptat' fidelis vl' honestus: et fuerūt Moab et amon filij loth: a qbus moabite et amonite dicti sūt. et accentuat' in fine amon.

Amonita te penul. produ. ab amon dicit' vide in amon.

Amor. ab amo as. d' h' amor oris: et ē amor pius filioꝝ: iust⁹ vxoris: crudelis ꝯ nām: obscen⁹ meretriciū. Itē amor qñ prauus ē vocat' cupiditas vl' libido: qñ rect⁹ ē dilectio vl' charitas. Et vt dic' Oui. epi. Res ē solliciti plena timoris amor. Et nota q sic colligit' ex vbis Dionysij in li. de diuis noib⁹ amor hz triplicē vim. s. iclinatiuā: eleuatiuam: et coordinatiuā. Inclinatiuā qz iclinat supiora iferiorib⁹. Eleuatiuā qa eleuat inferiora supiorib⁹. Coordinatiuā qz coordinat eqlia coeqlib⁹. Hanc āt triplicē vim amor diuin⁹ efficit in his quos replet. Nā iclīat eos p hūilitatē et sui ꝯtēptū. Eleuat i desideriū supnoꝝ. Coordinat iuicē p vniformitatē moꝝ. Psal. Ipse eni habitare facit vnius moris i domo vide in dilectio et charitas. Hic nota q amicitia se extendit ad aliquē dupl'r: vno mō respectu suipsi⁹. Et sic amicitia nunq̄ ē nisi ad amicū. Alio mō se extēdit ad aliquē respectu alterius psone. sicut in aliqs hz amicitiā ad aliquē hoiez rōne cui⁹ diligit oēs ad illū hoiez ptinētes: siue filios siue suos siue qlitercūqz ei attinētes: et tāta pōt eē dilectio amici q pp amicū amāt hi q ad ipz pertinēt: ēt si nos offendat vel odiāt: et h' mō amicitia charitatis se extēdit ēt ad inimicos quos diligim⁹ ex charitate i ordine ad deuz: ad quē habet' pncipalr amicitia charitatis. Itē vt dicit Greg. Amor dei nūq̄ ē ociosus. Operat' eni magna si ē. Si āt opari renuit amor nō ē: expone magna opat' i pposito nō tñ sp magna operat' i actu in pñti vita. vide i pfectio. Et nota q h' tria: amor dilectio charitatis se hñt ex additōe ad iuicē. Amor eni dicit simplicē iclinatōez affect⁹ i amatū. vñ ēt qñqz pas sionē dicit sz q ē in pte sensitiua: et sic amor ēt i irrōnabilibus iuenit'. Dilectio āt psupponit electōez sicut ipz nomen ondit. vñ tñ rōnabiliū ē. Sz charitas ponit qndā vehementiā dilectōis: i quātū dilectū sub iestimabili pcio habet' fm q res multi precij care dicunt'. Uolo ēt te scire q amicitia addit aliqd sup amorē: qz ad rōnem amoris sufficit q hō velit bonū qdcūqz alicui. Ad rōnē āt amicitie opz q aliqs velit ei bonū qd vult sibi vt. s. velit ꝯuersari cū ipso et ꝯuenire i illis q maxie amat. vñ iter mltū distātia pōt eē amor sz nō amicitia: qz nō ꝯuersant' sil' qd ē pprium amicitie. vnde dicit phs. ix. ethy. q amici nō optāt amicis maxia bonoꝝ ne dissoluat' amicitia. Hic tñ aiaduerte q lz deus in īfinitū distet a creatura tñ opat' in oibus: et in oibus ē: et iō pōt saluari etiam ratio amicitie inter deum et creaturam.

Amorosus sa sum: plenus amore: ab amor oris d': et cōparatur amorosior simus. vñ amorose sius sissime aduerbium.

Amorreus: araceus: aseneus: et arradius: fuerūt filij chanaam vnde quidaz ppl'i dicti sunt amorrei. alij aracei. alij asenei. alij aradii. et produ. penul. amorreus.

Amos iterptat' ppl's auulsus: qz pphēta missus fuit ad ppl'z israel: qui iam erat auulsus a deo: et acuit' in fine.

Amphi greca prepositio latine dicitur circū vel dubium.

Amphibologia gie penul. acuta ē ambiguitas dictōis sz amphibologia ē ambiguitas snīe et ꝯstructōis: ab amphi qd ē dubiū: et logos qd ē smo: et bole qd ē snīa. ide amphibolus la lū: et amphibolic⁹ ca cū penl. cor. De h' supra dcm ē in qrta pte i ca. de vitijs annexis barbarismo et solecismo.

Amphibracus ci penul. cor. pes ꝯstans ex tribus syllabis prima et vltima breuibus et media longa: et est ꝯtrius amphimacro: et componit' ab amphi qd est circū: et bracos quod est breue. inde amphibracus pes hincinde habens breuem syllabam in medio longam. et cor. bra.

Amphidoxus ab amphi qd est circū et doxa qd ē glīa cōponit' amphidoxus. i. ex vtraqz pte gliosus: et pducit do.

Amphimacrus cri pes ꝯstās ex trib⁹ syllabis: ex pma et vltima lōga: et media breui. et d' ab āphi qd ē circuz et macros qd ē lōgū. ide amphimacrus pes hincīde hñs lōgā syllabā: in medio breuē: et cor. ma. vñ vsus. Amphimacr⁹ pmā media breui lōgat et imā. Amphibracus varia postulat ire via.

Amphion qdā citharedus pfectus q et thebanus fuit. h' ēt sicut et plura alia noia p ph interdū fm q greca sūt. atqz per f latine qñqz inueniēs scripta. ita dicit. Papi.

Amphitheatrū. ab amphi qd ē circū. et theatrū ꝯponit' h' amphitheatrū tri. i. theatrū hñs circūquaqz spectaculū vel d' h' locus gladiatoꝝ circūitus. vl' d' sic. qz ex duobus theatris sit fact⁹ qsi ex vtraqz pte theatrū hñs. qz amphitheatꝝ rotūdū ē. theatrū vo ex medio amphitheatro ē semi circuli hñs figurā fz Hu. et Pap. sic dicit. Amphitheatruz locus rotūdus ad spectaculū factus. et cor. naliter penul.

Amphitrites. ab amphi qd e circuz et tero teris d' h' amphitrites tis. i. mare. a circumterendo litus sic dictus. Grecis. 61 dic amphitritem qui terrā circuit omnem.

Ampho grecū ē. et eqpollet huic ppōni amphi qd sigt circū.

Amplector. plecto p plectere cōponit' cū am qd ē circū. et d' amplector cteris amplex⁹ sum vbū cōe qsi circūcirca flectē do brachia cigere vl' cingi. vñ h' amplex⁹ us ui. et amplexiz aduer. i. cōiunctim. et amplector taris frequentatiuum.

Amplifico cas caui verbum actiuum penul. corre. i. ampluz facio. et componitur ab amplum et facio.

Amplitas tatis fe. ge. i. amplitudo. et dicitur ab amplus ampla amplum ampli. addita tas.

Amplus pla plū. ꝯparat' amplior plissim⁹. ampla plior plissima amplū pli⁹ plissimū. vñ ample pli⁹ plissime aduer. et cōpōit' cū p. et fit pampli⁹. Heb. ix. Perampli⁹ et pfecti⁹ tabernaculū. et declinat' h' et h' pamplior et h' peramplius.

Ampulla amplus pla plū cōponit' cū bulla qd est iflatio aqe et fit h' ampulla le. eo q fit ampla ad similitudinē bulle fm quosdā. sed melius est vt cōponat' cū am qd est circum et bulla. et ꝯuersa b in p vt dicat' ampulla qsi ambulla. i. circūcirca iflata ad modū bulle. vñ ampullosus sa sum. i. superbus. arrogans. inflatus. et ampullor aris. i. verbis superbis inflatis et sexquipedalibus vti. et scribitur per duo l.

Amputo tas taui. ex am et puto tas. et ē amputare ex toto vndiqz cindere vl' remouē. vñ i ps. Amputa obprobriuz meū qd suspicat⁹ sum. et cor. pu. Et vt dicit Hu. Uites sūt putande et nō amputāde. nisi forte velim⁹ vineā ex toto eradicare.

Amula le fe. ge. fialia in silitudine vaceoli fm Hug. Pap. eni dicit. Amula vas vinariū quo offertur oblatio ex deuotione. et cor. penul. vnde habetur. iij. Reg. ca. vij. Fecit quoqz hiram lebetes et scutas et amulas.

Amurga. fe. ge. inferior fex olei. et cōponit' ab a et mergo gis: qz ab oleo se mergat inferius. et inde amurgosus sa sum. et cōparat' vñ amorgositas tatis. Et scias q amurga pprie ē inferior fex olei. sed qñqz ponit' p fece alterius liquoris et fm quosdā d' ab amarus. qz est amara.

Amussis sis fe. ge. per geminū s. et cōponit' ab a qd est sine. et musso sas qd est dubito tas. Et est amussis instrm plūbatum cemētarioꝝ. qd emittunt a sursum vsqz deorsuz. ad ppēdēdā eqlitatē parietis vñ et alio noie d' ppēdiculū a ppendo vl' d' regula q hz lapides in muro coequare. et sic dicit' qsi sine dubitatione. qz cementariū reddit certum.

A ante N

Ana grece sursum latine. est autē interiectio deprecantis fm Pap. et accentuat' in fine. Ana etiā dicitur re. vnde anapestus pes metricus quasi repercussus.

Anabatrū tri. i. cortina ab ana sursum. et batin qd ē gradus. qz sursum gradit' et extendit'. vl' dicit' anabatra gradus qz per eos sursum graditur et ascenditur. Iuuena. Conducto pendent anabatra tigillo. in vtraqz significatione hic potest accipi fm Hug. Pap. vero dicit. Anabatra idem quod pulpita vel gradus scale.

Anachoreta te cōis ge. i. heremita qsi cor agēs ad deum ieiunijs et afflictōibus. et deriuat' ab ango gis. et fz h' ē nomē latinū. vl' d' ab ana qd ē sursuz et chor⁹ qsi celestē choꝝ mēte inhabitans. et fm h' ē nomen notū. et inde h' anachoresis. i. heremus vel vita anachoretalis vel dom⁹. et anachoretic⁹

ca cũ possessiuũ s₃ Hu. vel sm Pap. Anachoreta heremita reclusus q̃ deserta petit. ⁊ solus hitat: ⁊ pdu. penul.

A nadiplosis reqre supra ĩ q̃rta pte i cap. de scemate ⁊ cor. pe.

A naphora penl. cor. vide in q̃rta parte ca. de scemate.

A naglipha phorũ eminens pictura sicut ẽ in frontispicijs ecclesiarũ. ⁊ ĩ alijs altis locis. ⁊ sũt ẽt anaglipha vasa sculpta superius: ab ana qḋ ẽ sursum ⁊ gliphe qḋ ẽst sculpere vel sculptura q̃si supiores sculpture vel picture. vñ anaglipbꝰ pha phũ₃. i. sculptus ⁊ anagliphariꝰ rij sculptor. ⁊ cor. penul. siue scribaẽ p f sm latinos siue p ph s₃ grecos. vñ versus. Hic celaturas que grecos anaglipha dicit.

A nagoge ges. excelsus intellectus: vt de deo ⁊ de angelis ⁊ hmõi. ⁊ dr̃ ab ana qḋ ẽ sursu₃ ⁊ ge qḋ ẽ terra. vl' ab ana et goge ductio q̃si sursum ductio: vñ anagogeticꝰ ca cũ. q̃ tractat ḋ celestibꝰ. vñ anagogetice aduer. Itẽ anagogicꝰ ca cũ vt sensus anagogicꝰ. vñ anagogice aduer. ⁊ accẽtuaẽ i fine anagoge ges. pt ẽt declinari h̃ anagogia gie idẽ qḋ anagoge ⁊ acuiẽ i penl. vl' vt dic̃ Pap. anagoge ducẽs sẽsũ ad supiora. locutio ẽ q̃ ḋ pmijs futuri ⁊ celestia vitia futura apta vl' mysticis sermonibꝰ disputat. vide de hoc in allegoria.

A nanias gratia dei interpretatur. Item ⁊ sydrach in lingua caldea quod interpretatur decor meus.

A nantie capilli a fronte dependentes quasi antie ab añ: vel ab ana qḋ est sursum ⁊ ota vel otis qḋ est auris: q̃r sup aurem dependent a fronte que superior est aure.

A napestus grece diciẽ repcussus: greci anapestin repcussiõe₃ dicũt. ⁊ iõ sic diciẽ: q̃r i eleuatõe repcutiẽ a dactilo. est eni₃ illi ꝯ̃riꝰ: ⁊ diciẽ ab ana qḋ est re ⁊ pestin qḋ est pcussio ⁊ ꝯstat ex primis duabꝰ breuibus ⁊ vltia longa vt dñs s₃ dactilus ꝯstat ex prima longa ⁊ duabꝰ breuibus: vt carmina. vnde quidã Dactile duc primã. mediã breuiabis ⁊ imam. Pes anapestus erit qui tibi bella gerit.

A nas anatis auis fe. ge. deriuatur a no nas q̃si ab assiduitate natandi: q̃r assidue natat. vñ anatinus na nũ. ⁊ h̃ anatinus ni p pullo anatis. Ex gñe anatũ q̃dã germane dicuntur: q̃r plus ceteris nutriãt ⁊ pducũt a añ tis: sicut dixi supra in secunda parte: vbi egi de accentu desinentium in as.

A nastasis ſuictus vl' resurrectio: ab ana qḋ ẽ sursum ⁊ stasis qḋ ẽ statꝰ vl' stãs: q̃si sursu₃ statio ⁊ erectio. ⁊ cor. penl.

A nastrophe phes q̃dã tropus ẽ accẽtuatur i fine. põt ẽt declinari h̃ anastropha phe: ⁊ tũc penl. cor. ⁊ vltima nõ acuitur de hoc habes supra in q̃rta pte in ca. de tropis.

A nastropha. i. stomachi sensum euertens: qum quis qḋ accipit euomit: ab ana ⁊ stropho quod est conuersio: quia conuertitur supra quod imissum est: ⁊ cor. penul.

A nates ab anus ni dr̃ h̃ anates tis. i. morbꝰ q̃ solet ano. i. culo euenire: sicut ꝯtingit phylisteis. ⁊ produ. penul.

A nathema atis ge. neu. pdu. the. ⁊ formaẽ gtũs a ntõ addita tis: sicut neutra filia tertie declinatõis. ⁊ cor. penul. in gtõ ⁊ aspiraẽ media syllaba. s. the. ⁊ ẽ anathema idẽ qḋ dãnatio excõicatio pditio sepatio. ⁊ dr̃ ab ana qḋ ẽ sursum ⁊ theta qḋ ẽ q̃dã figura sic fcã. s. que iprimebatur olim in frõtibus dãnator₃: ide diciẽ anathema: q̃si anatheta. i. supna maledictio q̃ solet fieri p platos vñ anathemo as: ⁊ anathematizo zas. i. maledicere ⁊ excõicare: ⁊ sũt actiua. Gala. j. Si q̃s vobis euãgelizauerit pter id qḋ accepistis. anathema sit. ⁊ ad Cori. xvj. Si q̃s nõ amat dñm nostrũ iesu₃ xp̃m sit anathema maranatha. Quid sit maranatha dicimus in suo loco.

A nathome. i. sectio superius incisa: ab ana sursum ⁊ thomos sectio. ⁊ accentuatur in fine.

A natinus na num penul. produ. in anas atis vide.

A nceps: caput cõponitur cũ am qḋ est circũ: ⁊ dr̃ anceps pitis mutata m in n. ⁊ ẽ ois ge. Bernardus in cãticis sermone. lxj. Anceps eni est ⁊ caducũ terrenũ oẽ: ⁊ ẽ pprie anceps res q̃ h₃ duo capita vñ ⁊ anceps dr̃ hõ qũ dubitat vtrũ de duobꝰ vnũ facẽ debeat: ⁊ anceps fauor q̃ h₃ se ad duo tñ. vñ gladius dr̃ anceps: q̃r ledit ex vtraq₃ pte. vñ pph̃a: gladij ancipites i manibꝰ eorũ ⁊ Ap̃ls ad Hebre. iiij. Penetrabilior oĩ gladio ancipiti. penul. cor. ⁊ fine r: sicut i penul. de capite nõ est r. est ergo pprie anceps dubitans de duobus: sed dubius est in vno vel pluribus.

A ncesa vasa circũpicta ⁊ celata ab am. idest circum ⁊ cedo is ⁊ producit penultimam.

A nchille a chille qḋ est labrũ ⁊ am qḋ ẽ circũ cõponiẽ h̃ anchille lis scutũ rotũdũ qḋ cecidit a celo. Numa sacrificãte q̃r circũcirca labrũ ⁊ marginẽ h₃. ⁊ tũc aspiraẽ i media syllaba. ⁊ p duo l scribiẽ sicut chille. vl' põt deriuari ab ancido dis scutũ rotũdũ q̃si ancisu₃. i. circũcisu₃. Oui. Idq₃ anchille vocãt q̃ ab oĩ pte rotũdũ. Quaq₃ notes oculis angulus ois abest. vel dr̃ ancile ab am ⁊ cedo dis q̃si ancisum. i. rotũdũ. ⁊ sic nõ aspiraẽ ⁊ p vnũ l scribiẽ. sp tñ penul. produ. Greci s. Amq₃ notat circũ probat hoc ancile rotundum.

A ncido dis di. i. circũcirca corrodere. ⁊ cõponitur ab am qḋ est circum ⁊ cedo dis di. mutata m in n. ⁊ producit ci.

A ncile lis in anchille vide.

A ncilla le cõponitur ab am. qḋ est circũ. ⁊ cilleo les quod est mouere. q̃r circũcirca moueẽ ad seruitiũ vel ab ana qḋ est sursum ⁊ cilleo qḋ est moueo vel sustineo eo q̃ ancilla sit sustentamẽtũ dñe. vel ab ancon qḋ est curuũ. vñ ancon dr̃ apḋ grecos cubitꝰ. q̃r curuaẽ. vñ h̃ ancilla le: q̃r curuaẽ ad seruitiũ. vel q̃r sit cubitus vl' sustentamẽtũ dñe.

A ncillaris ab ancilla diciẽ hic ⁊ hec ancillaris ⁊ hoc re. i. res ancille. vel pertinens ad ancillam. possessiuum.

A ncillo ab ancilla dr̃ ancillo las. i. ministrare verbũ actiuu₃ vel seruire ⁊ tũc est neutrũ. ⁊ in eodẽ sensu ĩueniẽ ancillor aris. vñ verbalia. Ancillo cõponitur vt coancillo las.

A ncillula le. diminu. parua ancilla. ⁊ cor. penul.

A nclabris ab anclo anclas h̃ anclabris bris. i. mensa diuinis officijs aptata. cuius etiam vasa anclabria dicuntur.

A nclidia die. i. rota hauritoria vl' sentina. ⁊ dr̃ ab anclo as.

A nclo anclas claui vbũ actiuũ. i. furari vl' haurire. et ẽ ꝯpositũ ab am et cleo cles p absorbẽ. vel a clepo pis p furari. vñ verbalia anclator trix tio anclabilis et anclabilr aduer. Anclo componiẽ. vt exanclo clas. silr pro haurire. vñ vbalia.

A ncon grece latine curuũ. vñ ancon apud grecos dicitur cubitus q̃r curuaẽ. et quedã ciuitas ancon onis ab ancõ greco qḋ latine diciẽ curuũ. q̃r ꝯcauitatẽ quanda₃ h₃ in portu vñ anconites dicitur apud grecos. apud nos anconitanus mutata e in a longam et addita nus.

A nconites et anconitanus. i. de ancona. vide in ancon.

A ncora re diciẽ ab ango gis. vl' diciẽ ab am qḋ ẽ circũ et ciros qḋ ẽ manus. ide ancora quoddã instrumẽtũ nautaru₃ ad retinendas naues q̃si circũ manura q̃r h₃ vndiq₃ vncos ad capiẽdas arenas vel lapides in silitudinẽ manuũ. Item ancora est quedã nota que apponiẽ in libris. et est supior et inferior. ancora supior est nota sic facta et ponitur vbi res magna dino ẽ. ancora inferior sic fit et poniẽ vbi aliquid vilissime vel inconuenienter denunciatum est.

A ncoro ras. i. ancoras ligare et firmare. et deriuatur ab ancora re. et componitur ancoro cum ex et dicitur exãcoro ras. vel componi potest ab ancora re et ex. et cor. co.

A ncuba be. idest succuba subintroducta ab am quod est circum: et cubo bas. et cor. cu.

A ncus ancon diciẽ curuũ. vñ ancon diciẽ cubitus apud grecos. q̃r curuaẽ. vñ ancus ci dictus est q̃dam rex romanus q̃r brachia habuit curua. Ite₃ ab ancon curuu₃ diciẽ ancus ca cum. i. curuus qḋ proprie diciẽ de eis qui habent aduncã brachia vel dicitur ancus ca cum ab ancilla le.

A ndegauis fe. ge. indecli. pprũ nomẽ cuiusda₃ ciuitatis est. et cor. pe. vñ q̃dã. Sic ẽ andegauis ciuitas de stercore dicta.

A ndreas iterp̃taẽ decorꝰ siue resplẽdẽs vl' virilis ab andros qḋ ẽ vir q̃r virilr xp̃o adhesit. Fuit ẽt decorus in pura vita. resplendẽs in sapiẽtia doctrina. virilis in cõstanti pena.

A ndroa. gẽma argẽti nitorẽ h₃. et diciẽ nomẽ ei eẽ ipositum q̃ aior ipetus vel iracũdias domare et refrenare dicitur.

A ndrogenus. genet grece. latine mulier. et cõponitur cũ andron vel andros qḋ ẽ vir. et diciẽ androgenꝰ na nũ. vir et mulier insimul. s. qui h₃ vtrũq₃ sexũ. Idẽ de hermaphrodi

te: ꝛ penul. produ. f. ge. vnde de hoc vide ibidem.

Androma tis. gēma miri coloris ꝛ odoris. vñ ꝛ nomen hꝫ.

Andron siue andros iterpretat̄ vir. vide de hͦ i androgenus.

Androneū nei: ab andrō dr̄. ꝛ ē loc⁹ domicilij: vbi multi viri
habitāt: sic genereū dei dr̄ loc⁹ vbi mlte mulieres ꝯueniūt.

Anelia lie. i. pugna, fe. ge. ꝛ dicitur ab anelus.

Anhelitus tus tui maſ. ge. penul. cor. i. incitatio spiritus vel
flatus. ꝛ dicitur ab anelus. vel dic ſm Priſ. ꝙ a produ. in
e productam inuenitur conuerti vt alitus anelitus: vel ab
halitus per h anhelitus ſm quosdam.

Anellus li dimi. paruus anulus.

Anelus. alo ala ꝯponit̄ cū am vł ana qd̄ ē sursū: ꝛ fit ane-
lus la lū. vñ qdā vitiose aspirant e in anelus. i. anxi⁹ vñ hic
anelitus tui: ꝛ anelosus sa sum: ꝛ anelo las anxiari ſꝫ Hu.
Priſ. tñ vult ꝙ anhelo as aspiret̄ sic dcm̄ ē supra in pma
pte i ca. de syllaba: ꝛ sic vr̄ ꝯpositū ex am ꝛ halo halas.

Anfibolus. i. vestis equi villosa sicut est scaluina que circū-
cluditur. ꝛ cor. penul. etiā pot scribi sic amphibolus.

Anfora re fe. ge. pe. cor. i. cōca ꝯponit̄ ab am: qd̄ ē circū: ꝛ fo
ros qd̄ ē ferre: q2 inde leuet̄. vtpote ex vtraq3 pte mānta: hͦ
a figura sua grece dicit̄ diota. q2 ei⁹ geminate videant̄ au-
res imitari. a dia qd̄ ē duo ꝛ ota qd̄ ē auris. Anfora p lage
na ēt sumit̄. vñ ꝙ Lucas dicit anforā. Matheus appella
uit lagenā. ꝛ pōt scribi p f per n. vel per ph ꝛ per m.

Anfractus. ab anfringo gis dicit̄ hͦ anfract⁹ ctus ctui. i. circū-
fractio. Anfract⁹ ēt dicunt̄ vie ꝛ loca aspera: ꝛ diuerticulis
plena ꝛ circūfractiōibus errantis. anfract⁹ ēt dicunt̄ fouee
ꝛ ꝯcauatōes vñ anfractuosus sa sum. ꝛ ꝯparat̄. vñ anfra-
ctuose fius sissime aduerbiū. ꝛ hͦ anfractuositas tatis.

Anfringo gi egis ctum ꝯponit̄ ex am ꝛ frango gis. mutato
m in n ꝛ a in i: ꝛ est anfringere circūquaq3 frangere.

Angaria. ab ango gis dicit̄ hͦ angaria rie pe. cor. i. ꝯpulsio.
iniusta coactio: vñ angario rias. i. ꝯpellere. vel iniuste co-
gere. vñ in passiōe dñi. Et angariauerūt simonē quendam
vt tolleret crucē iesu. vñ verbalia. angariator trix. ꝛ hͦ an-
garius rij. pedellus. compulsor. iniustus exactor ſm Hug.
Papi. dicit. Angaria publica officia dicuntur.

Angelus. ab agyos dicit̄ hͦ angelus li. qd̄ latine sonat nūci⁹.
hebraice amai vel amolaoth. ꝛ merito ab agyos dicuntur
angeli eo ꝙ sint sine terra ꝛ celestes. ꝛ ab angel⁹ angelicus
ca cū possessiuū. ꝛ angeli dicunt̄ qdā heretici q angelos co
lunt. Et scias ꝙ ſꝫ Dionysiū nouē sunt ordines angeloꝝ: ꝛ
tres sūt hierarchie. in q̄libet hierarchia sunt tres ordines.
In pma hierarchia sūt seraphin cherubin ꝛ throni. in me-
dia sūt dnātiōes virtutes ptātes. i tertia āt hierarchia sunt
pncipatus archangeli ꝛ angeli. Et vide ministros q sūt sub
vno rege. qdā operant̄ imediate circa psonā regis q̄sl cubi
cularij ꝛ assessores ꝛ hͦ ꝯpetit pme hierarchie respectu dei
Quidā vͦo hn̄t officia ad regimen regni in cōi nō deputati
huic vel illi puicie. vt dñi i regalis curie. ꝛ pnceps milicie et
iudices curie. ꝛ his siles sūt ordies scdē hierarchie. Quidā
vͦo pponunt̄ ad regimē alicui⁹ ptis regni vt prepositi ꝛ ba-
liui ꝛ hmōi minores officiales. ꝛ his siles sunt ordines ter
tie hierarchie. Ut aūt dicit Greg. angeloꝝ vocabulū nomē
est officij nō nature. Nā sci illi celestis patrie spūs sp̄ qdē
sunt spūs. ſꝫ sp̄ vocari angeli nequaq3 psūt. q2 tunc solū sūt
angeli cū per eos aliq̄ nunciant̄. vñ ꝛ p Psal. dicit̄. Qui fa
cit angelos suos spūs. ac si apte dicat. q2 eos quos sp̄ habꝫ
spūs cū voluerit ēt angelos facit. Item sia duerte ꝙ in illa
sūma ciuitate q̄sq3 ordo eius rei censet̄ noie. quā plenius
accipit in munere. ita ꝙ ꝯparatio non referat̄ ad oēs ordi
nes. ſꝫ ad inferiores. Ordo aūt angeloꝝ dicit̄ multitudo ce
lestiū spirituū q iter se in aliquo munere gratie similant̄. si
cut ēt in nālium datoꝝ munere ꝯueniūt. Sic aūt in illa sum
ma ciuitate specialia qdā singuloꝝ sūt vt tñ sint cōia oīuꝫ.
ꝛ ꝙ i se q̄sq3 ex parte hꝫ. hͦ in alio ordine totuꝫ possidet. Sꝫ
idcirco vno eodēq3 vocabulo cōiter nō censent̄. vt ille or-
do vocari puato vniuscuiusq3 rei noie debeat q hāc in mu
nere plenius accepit. Et nota ꝙ ꝯtēplatio angeloꝝ magis
se hꝫ p modū receptiōis q̄ actionis. ꝛ idͦ sicut luna sit̄ reci-
pit lumē a sole ꝛ illuminat iferiora corpora. ita ēt angelus
sit̄ illuminat̄ in diuina ꝯtēplatiōe ꝛ illuminat inferiores. et
operatur circa eos. Ex hͦ collige ꝙ sp̄ deū angeli ꝯtēplātur
ēt qn̄ ad nos mittūtur. Uñ dicit Grego. in. ij. moral̄. Ange-
loꝝ scia ꝯparatiōe nostre in circūscripta valde ꝛ dilatata
est. ſꝫ tñ in ꝯparatiōe diuine scie circūscripta ꝛ angusta. si-
cut ꝛ ipsi illoꝝ spūs. ꝯparatiōe qdē nostroꝝ corpoꝝ spūs
sūt. ſꝫ in ꝯparatiōe sūmi ꝛ incircūscripti spūs corpus sūt.
Mittūtur igitur ꝛ assistūt. q2 ꝛ p hͦ ꝙ circūscripti sūt exeūt
ꝛ p hͦ ꝙ itus quoq3 psentes sūt nunq̄ recedūt. ꝛ faciē ergo
patris sp̄ vidēt. ēt cū ad nos veniūt. q2 ad nos spāli pntia
foris exeunt. ꝛ tñ ibi se vñ recesserāt p internā ꝯtēplatiōeꝫ 62
seruāt. Itē querit ibidē Greg. quō dr̄ in Job. Cū venissent
filij dei vt assisterēt corā dño affuit inter eos ꝛ sathā. cum
scriptū sit. Beati mūdo corde qm̄ ipi deū videbūt. ꝛ sathā
mūdo corde eē nō pōt. Et rn̄det. Intuēdū est q2 affuisse co
rā dño. nō aūt dñm vidisse phibetur. venit q̄ppe vt videre
tur nō vt videret. ipse i ꝯspectu dñi nō āt i ꝯspectu ei⁹ dñs
fuit. sic cecus cū i sole ꝯsistit ipse qdē radiis solis pfūditur.
ſꝫ tñ lumē nō videt quo illustratur. ita ḡ ēt iter angelos in
ꝯspectu dñi sathan affuit. q2 vis diuia q ītuendo penetrat
oīa nō se vidētē imūdū spm̄ vidit. Uide i vbi. ꝛ i antixp̄s.
ꝛ in virtus. ꝛ in archangelus. Itē in succuba. Itē in volū-
tas. Itē in pfectio. Itē in intellectus. Itē in seraph.

Angens gētis oīs ge. i. ꝯstringēs solicitās afficiēs crucians
ab ango gis. ꝛ ab angens angēter adu. i. ꝯstringenter.

Anger geris. i. spatarius. ꝛ dr̄ ab ango gis eo ꝙ angenter. i.
stricte spatam teneat. ꝛ hͦ anger. i. cruciator. ꝛ anger genus
serpentis. q2 angulose ꝛ tortuose icedat. vnde versus. An-
ger angit gladios serpens est ꝛ cruciator.

Angina. ab ango gis dr̄ hͦ angina ne tumor fauciū. vel in-
flatio gutturis. Uñ Macer in li. de viribus herbaꝝ. Sub-
uenit angine melli nitroq3 iugate ſm Hug. Pap. vero dic̄
Angina glandula. morbus fauciū. tubera porcoꝝ.

Angiportus. portus componitur cū angustus. ꝛ dicitur an-
giportus tus tui. ꝛ hoc angiportum ti. i. angusta ꝛ stricta
via vel angustus et strictus locus.

Anglia anglie quedā regio fe. ge. et dicitur ab en qd̄ est in. et
eleos gloria. quasi intus gloriosa. Uide in brito.

Ango gis xi ctū. i. ꝯstringere. solicitare. afficere. cruciare. ver-
bū actiuum. vñ verbalia. sed nō sunt in frequēti vsu anctū
nec anctus participiū. j. Re. ca. j. Affligebat quoq3 eā emu-
la eius. et vehemēter angebat. Et vt dicit Priſ. ango xi ser
uauit in supino n. ago enim actum facit.

Angor goris maſ. ge. i. anxietas ab ango gis.

Anguilla le dr̄ ab anguis pp similitudinē quā hꝫ cū angue. vñ
hic et hec anguillaris. et hͦ re. vt anguillaris cibus. et hͦ an
guillariū rij locus vbi anguille abundāt. Dicitur ēt anguil-
la scutica q pueri verberātur. et est cibus infirmus anguil-
la. iuxta illud Caseus anguilla mortis cibus ille vel illa.
Nil bibas et rebibas et rebibēdo bibas. Et vt dicit Basi-
lius in. ix. homel̄. hexameron. Anguillas non aliter nisi de
ceno nasci certissimum est. quarum genus nec ouum nec
aliter aliquis partus instaurat. sed vt diximus de limo gi-
gnendi sortiuntur originem.

Anguillaris in anguilla vide.

Anguinus na num. pe. pdu. nomē possessiuuꝫ ab anguis dr̄.

Anguipes. anguis ꝯponitur cū pes. et dr̄ anguipes dis oīs
ge. i. hn̄s anguinos pedes. sic fuerūt gigātes q dicti sūt ha-
buisse anguinos pedes vł q2 astuti erāt ad modū serpētis
vel q2 serpebāt in terrenis tñ in eis confidentes.

Anguis. ab angulus li dicitur hͦ anguis guis eo ꝙ angulo-
sus et nunq̄ recte incedat et est proprie anguis aquarum.
serpens terrarum. draco templorum.

Angularis. ab ango gis dr̄ hͦ angulus li q2 parietibus vndi-
q3 angatur. vł q2 duo parietes i vnū ꝯiūgat et angat. vñ hͦ
et hͦ angularis et hͦ re qd̄ hꝫ duos angelos. vel qd̄ est in an
gulo. et angulosus sa sum. et angulatus ta tū qd̄ est angu-

lare. Angulus cõponitᷣ cũ bis: ⁊ fit biangulus la lum duos angulos hñs. vñ biãgulatꝰ ta tũ. Itez cõponitᷣ cũ tris: ⁊ dicitᷣ triãgulus la lũ. vñ triangulatꝰ ta tũ. Itẽ cõponitᷣ cũ q̃ttuor penta sex ⁊ dicitᷣ q̃drãgulus la lũ. vñ q̃drãgulatꝰ ta tũ. ⁊ pentãgulus la lũ a pẽta qḋ est q̃nqꝫ vñ pentangulatus ta tum. ⁊ sexangulus la lũ: vñ sexãgulatus ta tum. ⁊ pñt p̃dicta noia poni substãtiue. vt hic biangulus figura duoꝝ angulorum: triangulus triũ angulorũ ⁊ sic de alijs similibus.

A ngulus li masᷣ.ge penul.cor.in angularis est.

A ngustio.ab ango gis dicitᷣ hᷓ angustus sta stum.i.strictus. Et cõparatᷣ angustior stissimꝰ. vñ hᷓ angustia stie: anxietas doloꝝ. i plurali tñ accipitᷣ ꝑ loco stricto. ⁊ ide angustio as: vel ꝑ subtractiõez i angustio stas ṽbũ actiuum. i. strictũ facere. Corin. vi. Nõ angustiamini i nobis: angustiamini aũt i visceribꝰ vr̃is. Uel sꝫ aliã lr̃am Angustamini. ⁊ ꝑ cõpositiõez coangustio as ⁊ coangusto stas. ⁊ ab his oĩbus verbalia. Et vt dicit Grecisᷣ. Angustũ tp̃s dicatᷣ: sed locus artus.

A ngusto stas staui in angustio as exponitur.

A nhelo las penul.produ.aspiratur vt videtur velle Priscia. sed anelus la lum non aspiratur fm Hug. Uide in anelus supra. multi tamen aspirant anhelus.

A nhetum ti cũ h scribitur: herba hortulana odorifera: i cibo sumpta calefacit ⁊ stringit. ⁊ ꝓhibet etiã sternutamentum naribus opposita sꝫ Pap. ⁊ produ.penul. Unñ Macer. A medicis calidũ siccũqꝫ refertur anhetum.

A nicius cia cium.i.inuictus. vñ Boetius dictus est anicius quasi inuictus: quia vitio vinci nõ potuit. ⁊ dicitur ab anicos grece quod est inuictus latine.

A nicos.i.inuictus. ⁊ cõponitur ab a ⁊ nicos.i.victus.

A nicula le dimi.penul.cor.i.parua anus.

A niculosus.ab anus vel anicula dicitur aniculosus sa sum.i. anilis vel ridiculosus ad silitudinẽ verboꝝ anuum.

A nilis.ab anus dicitᷣ hᷓ ⁊ hᷓ anilis ⁊ hᷓ le penᷣ.pdu.res anus vl̃ ptinẽs ad anũ. prima. Thimo.c.iiij. Ineptas aũt inanes fabulas deuita: vel sꝫ aliã litterã. Aniles fabulas. vñ aniliter aduer. ⁊ hᷓ anilitas tatis. i. senectus antiquitas.

A nima me fm quosdã ab alo lis deriuatᷣ eo q̄ nos alat. Alij dicũt q̄ cõponitur ab a qḋ ẽ sine: ⁊ mene sanguis: eo q̄ sit sine sanguine. Alij dicũt aiaz eẽ ꝑmitiuũ. Nos vero dicimꝰ q̄ aia deriuatᷣ ab aios grece qḋ latine dicitᷣ vẽtus: q2 q̃dã putauerũt aiaz eẽ vẽtũ: q2 ore trahẽtes aerẽz viuẽ videamur. Et ab aia hᷓ aius mi q̃dã vis aie: ⁊ i substãtia idẽ ẽ aius aia sensus rõ mens ⁊ spũs: i effectu non: nã aia dicitᷣ q2 viuificat ⁊ mẽbra vegetat: aius dũ sapit ⁊ vult. Unñ dicit Isi. Aia ẽ vite: aius est ↄsilij ⁊ vigoris. sensus dũ sentit. mens est dũ intelligit vel recolit. rõ est dũ discernit. spũs est dũ spirat vel ↄtemplatur. Et nota q̄ q̃dã probabilr̃ aiaz primi hois fuisse in corpore creatã. Quicq̃d aũt de aia primi hois estimetur: de alijs certissime sciendũ est q̄ in corpore creatur creando enĩ infundit eas deus: ⁊ infundendo creat. Unñ ꝑpheta. Qui finxit sigillatim corda eoꝝ. Aia aũt fm Grego. est imortalis: qḋ sic ꝑꝫ. Tres quippe vitales spũs creauit oĩpotens deus vnũ q̄ carne nõ tegitᷣ: aliũ q̄ carne tegitᷣ sꝫ cũ carne nõ moritᷣ: tertiũ q̄ carne tegitᷣ ⁊ cũ carne moritᷣ: spiritus nãqꝫ q̄ carne nõ tegitᷣ est angeloꝝ: spũs q̄ carne tegitᷣ sꝫ cũ carne nõ moritᷣ hoim: spũs q̄ carne tegitᷣ ⁊ cũ carne moritᷣ iumẽtoꝝ ⁊ oĩuz aialiũ brutoꝝ ẽ. Hõ itaqꝫ sicut i medio creatus ẽ. cũ eẽt iferior angelo supior iumento: ita hꝫ cõe cum sũmo aliq̃d ⁊ cõe cũ infimo: imortalitatẽ. s. spũs cũ angelo mortalitatẽ ṽo carnis cũ iumẽto: quousqꝫ ipsaz mortalitatẽ carnis: gl̃ia resurrectiõis absorbeat. ⁊ iherẽdo spũi caro seruetᷣ in ꝑpetuũ: q2 ⁊ ipse spũs inherendo carni seruatᷣ in deũ: q̄ tñ caro nec reprobis iter supplicia ꝑfecte deficit: q2 sꝑ deficiẽdo subsistit. vt q̄ spũ ⁊ carne peccauerunt sꝑ eẽnaliter viuẽtes. ⁊ carne ⁊ spũ sine fine moriantᷣ. Aliã ẽt rõnẽ ponit Greg. iiij. mora. exponẽs illud Job Stetit quidaz cuius nõ agnoscebã vultũ. hñ aũt indẽ dcm̃ est stetit. Ois quippe creatura q2 ex nihilo facta est ⁊ per semetipsam ad nihilũ tendit. nõ stare hꝫ sꝫ defluere. Rõnalis eniz creatura eo ipso quo ad imaginẽ cõditoris est condita. ne ad nihilũ transeat figitur. Ad hᷓ ẽt facit qḋ dicit Gre. in. xij. li. moralᷣ. Ut hñi indẽ atqꝫ eterni simus. in eternũ imitemur eternũ. et magna est nobis eternitas imitatio eternitatis. Itez Arest. in. ij. lib. de aia dicit. Sꝫ vĩ hoc aie genus alterũ esse. ⁊ hᷓ solum ↄtingit separari sicut ꝑpetuũ a corruptibili. Itez sicut dicit Bern. Nihil est i rebus qḋ possit replere creaturã factam ad imaginẽ dei nisi charitas dei q̄ solus maior est illa. Greg. etiã in. xxvij. moralᷣ. dicit. Aia q2 ad solũ deũ appetendũ facta est. oẽ aũt qḋ infra appetit minus est. iure eniz nõ sufficit q̄ deus nõ est. Et dñs in euangelio Joan. ca. iiij. Ois q̄ biberit ex aqua hac sitiet iterũ qui aũt biberit ex aq̃ quã ego dabo ei non sitiet in eternũ. Et scias q̄ fm Augu. aia est quedã substãtia rõnis particeps regẽdo corpori accõmodata. Hec aũt diffinitio datur de aia put est spũs ⁊ ꝑ ut aia. Est eniz quedã aia corpori regẽdo accõmodata. sed nõ separabilis. imo cũ corpore corrũpitur. sicut aia vegetabilis in plantis. ⁊ sensibilis in brutis. iõ non est substãtia q̃dam. i. ꝑ se substans. q2 nõ manet si separatᷣ. sꝫ rõnalis aia in se substat etiã sine corpore. ⁊ iõ est substãtia quedã. Est iterũ substãtia q̃dã totã ⁊ perfectã. ⁊ nõ aliunde possidens rõnẽ vt deus. ⁊ iõ nõ est rõnis particeps. sꝫ totã capiẽs rõnem. sꝫ aia rõnalis nõ ꝑfecte nec a se nãm rõnalez est hñs. ⁊ iõ est rõnis particeps. sꝫ q2 itez ẽ substãtia quedã rõnis particeps vt angelus. sꝫ corpori viuificãdo ⁊ sensificando nõ est accõmodata. erit ergo aialis substãtia quedaz rõnis particeps regẽdo corpori accõmodata. ⁊ tangitᷣ ibi nã rõnalis aie duplex. s. spũalitatis sꝫ q̄ est spũs. ⁊ sic dicitᷣ substãtia quedã rõnis particeps. Itẽ viuificabilitatis fm quã dicitᷣ aia. ⁊ distinguitᷣ ab angelo ⁊ ꝑꝑ hoc additᷣ regẽdo corpori accõmodata. Itẽ attẽde q̄ opinio est Aristo. quã oẽs quasi moderni sequuntᷣ. q̄ aia vnitᷣ corpori sicut forma materie. vñ aia est pars humane nature ⁊ nõ nã quedã per se. ⁊ q2 rõ partis ↄuiatur rõni ꝑsone iõ aia separata nõ põt dici ꝑsona. q2 q̃uis separata nõ sit pars actu tñ hꝫ nãm vel nomen vt sit pars. Magr̃ tñ in sentẽtijs dicit q̄ est persona aia separata. sꝫ hᷓ opinio mõ non tenetur. Non aũt volo te ignorare q̄ q̃uis vnio aie separate ad carnẽ non possit fieri nisi per virtutẽ supnaturalez. tñ in ea est nãlis aptitudo. Ad hᷓ ẽt q̄ vnio nõ põt cõpleri nisi ꝑ virtutẽ supnaturalẽ est ex defectu corporis. nõ ex defectu aie. vide ẽt in rõ. ⁊ i tradux. ⁊ i veniale. ⁊ in volũtas. Quõ aũt aia rõnalis ifundatᷣ in corpore dicã in ꝯduce. Itẽ vide in hõ. ⁊ in originalis. Itẽ de scia ⁊ potẽtia aie xp̃i dicã in antichristus.

A nimaduersio onis fe. ge. pena punitio. ⁊ est genus oĩum penaruz. ⁊ dicitᷣ ab aiaduerto tis sꝫ Hug. Pap. dicit aiaduersio vltimo. sententia in reum. ⁊ etiam consideratio.

A nimaduerto tis ti versum cõponitur ex aia vel aius ⁊ verto tis ⁊ iterponitur d cã euphonie. vl̃ põt cõponi ex aius ⁊ aduerto tis. ⁊ tũc iterponitᷣ d. sꝫ apocopatᷣ aius. ⁊ ẽ aiaduertere in aio vertere ⁊ ↄsiderare. intelligere. cogitare. ⁊ ponitᷣ q̃nqꝫ pro punire. q2 anteq̃ pena irrogetur fm quantitatez vel q̃litatẽ peccati vertitur quãtitas vel q̃litas pene in aio vel q2 tũc vertit iudex aium ad reũ puniendũ vt ꝑpendat q̄ pena sit puniendus. vnde hec aiaduersio onis.

A nimal ab aia dicitᷣ hᷓ aial lis. ⁊ ꝑdu. penul. in gtõ sicut alia desinẽtia in al silia. vñ hᷓ ⁊ hᷓ aialis ⁊ hᷓ le. Corin. ij. Aialis hõ nõ ꝑcipit ea q̄ sũt spũs dei. i. carnalis bestialis. vñ hᷓ aialitas tis ꝓprietas q̄ q̄s dicitᷣ aial. Et vt dicit Pap. aial cõe nomen est oĩum aiam habentium dictuz q̄ animetᷣ spũ ⁊ moueatur. Animalibus autem Adam noia dedit.

A nimalis in animal exponitur.

A nimatꝰ ta tũ ab aio mas dicitᷣ. ⁊ ẽ aiatus hñs aiam vel cordatus volũtarius. Et vt dicit Pap. aiatum q̄cq̃d aiam. i. vitam hꝫ dicitur aiatum. sicut hõ bos. arbos herba. ⁊ dicitur aiatus q̃si aio acutus. Aiosus ṽo aio ⁊ viribus plenus.

A nimequior. i. animo vel animi equior. Animequius. i. patiens fm Pap. Baruch. iiij. Animequior esto hierusalem. Idem in eodem. Animequiores estote filij.

A nimo mas maui.i.aīam dare vel exhortari: audaceʒ facere ab aīa dicit̃: ꝛ cōponit̃: vt exanimo mas inanimo mas.

A nimosus sa sum ab aīus dicit̃: ꝛ dicit̃ aīosus q̄nq̄ʒ audax supbus: q̄nq̄ʒ fortis. Et cōparat̃: vt aīosior simus ꝛc̄. vnde hec aīositas tis fortitudo vel audacia ſm Hug. ꝛ vt dicit Pap. aīatus q̄ſi aio acutus: aīosus vō aīa ꝛ virib⁹ pleno.

A nimula le.fe.ge.dimi.parua aīa penul.cor.

A nim⁹ ab aīa dr̃ h aīus mi q̄dā vis aīe: ꝛ ī ſubſtātia idē eſt aīa ꝛ aīus: ꝛ ſenſus ꝛ mens: ꝛ rō ꝛ ſpūs: ſʒ ī effectu nō: ſicut dixi ī aīa. Et h̄ itellige ſʒ quoſdā. Aīus cōponit̃ cū equus ꝛ fit h̄ ꝛ h̄ eq̄nimis: ꝛ h̄ me: vn̄ eq̄nimiter aduer. ꝛ h̄ eq̄nimitas tatis.i.aīe eq̄tas. ꝛ cū vnus: ꝛ fit h̄ ꝛ h̄ vnanimis ꝛ h̄ me: vn̄ vnanimit̃ ꝛ h̄ vnanimitas tatis.i.aī vnitas: ꝛ cū magn⁹: ꝛ fit magnanimis vn̄ magnanimit̃: ꝛ h̄ magnanimitas tatis.i.aī magnitudo: ꝛ cum ex: ꝛ fit exaīs.i.territus: motuus: ſʒ exaīat⁹ p̄pe ḡ ꝑterrefact⁹: vn̄ exanimiter: ꝛ hec exanimitas. ꝛ cū puſillus: ꝛ fit puſillanimis: vn̄ puſillanimiter: ꝛ hec puſillanimitas tatis: ꝛ cū longus: ꝛ fit lōganimis vn̄ longanimiter: ꝛ hec lōganimitas tatis: ꝛ cū ſemis: ꝛ fit ſemianimis.i.ſemiuiuus. Et ſciēdū eſt ꝙ lʒ ſupradicte partes ꝓferant̃ ſm tertiā declinationē: inueniunt̃ tn̄ ꝛ ſecūde vt eq̄nimus ſemianimus ma mū: ꝛ ſic de ceteris: ꝛ cor.ni.

A nnitas tatis.i.vetuſta ſenect⁹: ab anus pro vetula dicitur ꝛ corripit ni.

A nna gratia dei interꝑtat̃; q2 cū prius eſſet ſterilis poſtea fecūdata eſt grā dei. De viris anne matris btē marie virginis: ꝛ etiam de filiabus ſuis habes in ioannes.

A nnalis: ab annus dr̃ h̄ ꝛ h̄ annalis ꝛ h̄ le.i.annuus: ꝛ h̄ annalis lis liber in quo ſcā anni ſcribebant̃ ſm Hug. ꝛ diffinit ablīūs in ī Pap. vō dicit Annalis liber ɔtinens annua acta: annales eoꝝ que nr̄a etas nō nouit: hiſtoria q̄ vidim⁹

A nnaria rie fe.ge.i.lex de anno facta: ꝛ dicitur ab annus.

A nnicto tas cū palpebris annuere. ſicut facimus deſignantes aliq̄d cū palpebris. ꝛ cōponit̃ ex ad ꝛ nicto tas.

A nniculus ab annus dr̃ h̄ anniculus li.i.paruus annus ſicut ē annus lunaris. vl̄ adiectiue anniculus la lū.i.vni⁹ anni Vn̄ Exo.xij. Erit agn⁹ ſine macula maſculus anniculus. Et ēt ī aurora legit̃. Maſculus anniculus q̄ foret abſq̄ʒ nota.

A nniuerſarium in annalis vide.

A nnona ne ſeges vni⁹ anni. ab ann⁹ dr̃ q̄ſi annona eo ꝙ ī ſingulis annis renouet̃. Vl̄ ſʒ Pap. annona ē alimonia anni copioſa tractū ē a tp̄e quo romāi quōdā ad cibos vocabāt̃

A nnoſus. ab annus dr̃ annoſus ſa ſum plenus annis. Et cōparatur annoſior ſimus. vn̄ hec annoſitas.i.antiquitas.

A nnotinus na nū.i.vni⁹ anni. ab annus dr̃. vn̄ Joſeph⁹ in.vj. annaliū. Arietē cū agno annotino ī holocauſtū offerebāt. ꝛ cor.penl̃. cū ɔ̄finat ī tin⁹. ꝛ nō hʒ t a ꝑmitiuo. ſic horno hornotinus. vt oſ̄di ī ſcḋa ꝑte vbi egi de deſinētibus in inus.

A nnuo is verbum actiuum. ex ad ꝛ nuo is. ꝛ d mutata in n ꝛ cor.penul. vide in nuo is.

A nnualis ab annus h̄ ꝛ h̄ annalis ꝛ h̄ le.i.annuus. ꝛ inde annualr̄ aduer. ꝛ h̄ annuale lis ſubſtātiue idē qḋ anniuerſarium. quod componit̃ ab annus ꝛ verto. ſ. dies pro mortuis celebrata ſingulis annis. ꝛ poteſt declinari ſubſtātiue ꝛ etiam adiectiue. vt anniuerſaria dies.

A nnuarius ria rium ſicut annuaria officia.i.ſingulorum annorum ꝛ dicitur ab annus.

A nnuatim aduer.i.ſingulis annis. ab annus dicitur.

A nnuncius. nuncius cōponit̃ cū ad. ꝛ dicit̃ hic annūcius cij ꝛ hec annuncia idē qḋ nuncius vel nūcia. ꝛ hoc annunciuʒ cij id qḋ annunciat̃ Ambro. ſup Egeſippū. Irridebāt ꝓphetarū annuncia. ꝓhas omne calcabant.

A nnuo is nui nutū ex ad ꝛ nuo. ꝛ ē annuere aſſignare. vel aſſentire. nutum alicui facere. ꝛ eſt actiuum ꝑ concedere. ſed in alijs ſignificationibus eſt neu.ge. Et format̃ ſm Priſ. ꝑteritū a ꝑma perſona p̄ntis o in ī. vt annuo annui. ꝛ ſup. a preterito ī mutato in tum. vt annui annutum.

A nnus ni maſ.ge. dicit̃ ab am qḋ eſt circū ꝛ no nas. q2 voluitur q̄ſi ī circulo. vel ab anna dea anni. vl̄ pōt cōponi ab am qḋ eſt circū ꝛ no nas. q̄ſi circū nans. ꝛ q̄ſi in circulo voluit̃. Annus aūt ſolaris ſic deſcribit̃. annus ē ſpatium tp̄is quo ſol ab vno pūcto zodiaci exiens ad idē reuertit̃. Hoc āt facit ī trecētis ſexagintaq̄nq̄ʒ dieb⁹ ꝛ ſex horis. Ubi vō vidētes ꝙ materia eēt ɔfuſio ſi annus noſter ꝑ horas terminaret̃. ſ. ſi ꝑm⁹ annus īciperet ab ortu ſolis. ꝛ terminaret̃ ī meridie ſcḋs a meridie īciperet. ꝛ terminaret̃ ī occaſu. terti⁹ ab occaſu īciperet. ꝛ terminaret̃ ī media nocte. q̄rtus a media nocte īciperet. ꝛ terminaret̃ ī ortu ſolis ɔſtituerūt ꝙ ille ſex hore abſq̄ʒ vlla cōputatiōe ponant̃ trib⁹ annis donec ī q̄rto anno facere valeāt vnā diē q̄ biſextilis dicit̃. q2 ſexto calēdas martij bis ꝓnūciat̃ ſʒ quoſdā. vl̄ meli⁹ dicit̃ biſext⁹ ſʒ aſtronomos q̄ſi ex biſſe momētoꝝ collectus. qḋ ſic patere pōt. Sol ī quolibʒ ſigno morat̃. xxx. dieb⁹. ꝛ. xxx. triētibus horaꝝ. ꝛ triginta biſſe momētoꝝ. Triens ē tertia ps rei. biſſe ɔtinet duas tertias alicui⁹ toti⁹ ɔſtātis ex trib⁹ ꝑtib⁹. triginta ergo trientes horarū faciūt decē horas. ꝛ triginta biſſe momētoꝝ faciūt decē momēta. ꝛ duo pūcta. ſʒ multiplicatis duob⁹ punctis duodecies habemus ſex horas ex biſſe momētoꝝ collectas. ꝛ q2 ex iſtis ſex horis ꝓuenit ille dies ꝓpterea dicit̃ biſextilis. Uide etiam in quintilis.

A nnuto tas taui ex ad ꝛ nuto tas taui d mutata ī n. ꝛ ē annutare annuere vl̄ aſſignare. nutū alicui facē. Vn̄. Plau. Alij annutat. alij ānutitat. aliū timet. aliū amat. Annūtiare ē cū oculo ānuē. ꝛ ānutare cū alio mēbro ꝛ ꝓducit nu annuto.

A nnuus nua nuum ab annus dr̃.i.res anni. vl̄ ꝑtinēs ad annū.

A nolegiū gij cōponit̃ ab ana ſurſum ꝛ legiū pulpitū. vn̄ anolegiū. q2 ibi ſupra legitur. Idē eſt anologiū a logos qḋ eſt ſermo. q2 ibi ſupra ſermocinamur. ſm Hug. Pap. vero dicit. Anologiū dicitur ꝙ ſermo inde predicetur.

A nologia gie penul. acuta cōponit̃ ab ana qḋ eſt rectū. ꝛ logos qḋ ē ſermo. ꝛ dicit̃ h̄ anologia gie i.eq̄lis locutio regularis formatio. vel ſimiliū cōparatio ſiue ꝓportio. Colligitur āt octo modis cōparatio ſiue ꝓportio anologie. ſ. q̄litate. cōparatiōe. gn̄e numero. figura caſu extremitatibus ſimiliū ſyllabaꝝ ꝛ ſilitudine tp̄m. vn̄ anologicus ca cū.i.regulare ſm Hug. Pap. ēt Anologia grece ſilium cōparatio ſiue ꝓportio dicitur. ꝛ ē o tertia littera in Papia.

A noloicus ca cum in anologia vide.

A nologium gij in anolegium vide.

A nomalus. noma vel nomia cōponitur cū a: i. ſine. ꝛ dicitur anomalus la lum ſine lege. vel anomalus q̄ſi anormalus.i. ſine regula.i. irregularis ſm Hug. ꝛ Pap. vero dicit Anomala extra regulam. nam a ſine ꝛ monos lex.

A nomia grece latine iniquitas.i. ſine lege. ab a qḋ eſt ſine. et noma ꝛ nomia quod eſt lex.

A nquina ne funis nauis quo ad malū antenna religat̃. Lucanus. Atq̄ʒ anquina regat ſtabilē fortiſſima curſu.

A nquiromagus genus nauigij ē. ꝛ dicit̃ ſic q2 celeritate ſui ancoris ꝛ reliq̄s inſtrumētis nauiū vehēdis ſit aptus.

A nſa ſe.i. auris ꝑ quā vas ſuſtollit̃. ab ango gis. vn̄ anſatus ta tū anſam hn̄s: vn̄ ꝛ anſatū dicit̃ vas qḋ tales hʒ anſas ſiue aures. Itē anſa dicit̃ auris ꝑ quā cortina vl̄ veſtis ſuſpēditur. Grego. ij. moral̃. Sed ecce q̄ōni q̄ōnem iungimus ꝛ q̄ſi dū anſam ſoluere nitimur. nodum ligamus.

A nſer. ab anas tis dicitur h̄ anſer ſeris q̄daʒ auis q̄ dr̃ occa vulgariter ꝑp ſilitudinē anatis vel q2 hʒ ſilr̄ frequētiā natādi. vn̄ anſerinus na nū penul. ꝓdu. ꝛ ſūt calami anſeris vtiles ad ſcribēdū. vn̄ q̄dā. Anſer ouē variat. cui potū vacca miſtrat. Et eſt ꝓmiſcui ge. anſer. vn̄ ſub vna voce ꝛ vno articulo cōprehendit aīalia vtriuſq̄ʒ ſexus. vt albus anſer tam ꝑ mare q̄ ꝑ femina. vt dixi ſupra ī. iij. parte vbi determinaui de gn̄e nois ca. de epicheno genere.

A nſula le penul. cor. dimi. parua anſa.

A nte aduer. eſt. ꝛ ſignificat locū ꝛ tēpus. antea ſolū tempus. vnde h̄ ꝛ h̄ anterior ꝛ hoc rius. ſuperlatiuū non habet.

A ntea aduer. temporis ab ante dicitur.

A ntecenium. an̄ cōponitur cū cena. ꝛ dr̃ h̄ ātecenium nij. ꝛ h̄ ātecenia nie.i. merēda. ſ. cibus qui an̄ cenā ſumitur. Merēda

aũt q̃si vulgare est: sic tñ dicta q̃si post meridiem edenda.

Antegradior deris gressus sum. i. ante ire: ex ante & gradior: & retinet a in presenti sui simplicis: sicut & pregradior: dicitur etiam pregradior. i. ante gradior.

Antela: ab añ & telon qd ẽ lõgũ cõponit̃ hec antela le cingulũ illud qd añ pect⁹ eq̃ tedit̃: sicut postela dr̃ illud qd posteri⁹ tẽdit̃ sub cauda eq̃: vl' dr̃ ab antela q̃si añ sellã & postela q̃si post sellã. Et sz h p̃t dici sic qdlibz ornamẽtũ eq̃ añ vel retro: vl' mãtica q̃ añ portat̃ vl' retro Grecis. sic dicit. Est anila qd i pectore q̃drupedãtis. dicat̃ postea qd ẽ a posteriori.

Antelucan⁹ cõponit̃ ab añ & lux. i. surgẽs añ diẽ vl' lucẽ. Uel cõponit̃ ab añ & lucan⁹ qd ẽ splẽdor matutin⁹: inde hec antelucanus ni penul. pdu. i. eruptio aurore añ lucẽ canens. i. q̃si albẽs. Et adiectiue antelucan⁹ na nũ. i. añ lucẽ surgẽs. Sap. xj. Et tãq̃ gutta roris antelucani que descendit in terram.

Anteluco cas deriuat̃ ab antelucan⁹: vl' p̃t cõponi ab añ & lux lucis: & ẽ antelucare i nocte vl' añ lucẽ surgere vel vigilare.

Antẽna ne corda capitalis in naui q̃ sursũ dirigit velũ. Et dr̃ antẽna: q2 añ se hz aq̃s: vel dr̃ antẽna ptica ex q̃ velũ depẽdet q̃si ante amnẽ posita. pterfluit eñi eã amnis. Uñ Ouid. tristiũ. Non tulit antẽnas aura secũda meas: & vl' cõponi ab ante & amnis. Pap. vero dicit. Antẽna lignũ ex trãsuerso mali positũ p qd depẽdet velũ: dicta quasi ante amnem.

Antemurale lis ge. neu. i. defensio ante murũ: vel cõponit̃ ex ante & murale. Itẽ & hoc pmurale q̃si p muro factũ sicut vallũ & fosse. Unde Esa. xxvj. Ponet̃ i ea mur⁹ & antemurale. Et murus pariter dissipatus ẽ: & p du. ra. Uide ẽt in pmurale.

Antepenultimus ma mũ qui est in secundo loco ante penultimũ & componitur ab ante & vltimus.

Antepes pedis mas. ge. ab ante & pes: & sunt antepedes obsequia amicorum: vel ipsi amici obsequentes.

Anterminus na num. i. vicinus vel iuxta terminos positus: ab ante & terminus dicitur.

Anteritas tatis fe. ge. i. antiquitas ab ante dicitur.

Anterium: ab ante dicitur hoc anterium rij. i. prediũ ante vrbem: quod aliter anteurbanum dicitur.

Antes ab añ dr̃ hi antes horũ antiũ lapides & macerie q̃ claudũt vineas eo q añ stãt: vñ & antes dicũt̃ q̃nq3 extremi ordies vinear: q2 ante stant: & vl' eẽ cõpositũ ab ante & sto.

Antesignanus na num. i. primipulus: vexillifer: ab ante & signum vel figura addita nus: & produ. penul.

Antestor: testor aris cõponit̃ cũ anti qd ẽ cõ: & dr̃ antestor staris. i. cõ testari. s. testimoniũ phibere: & ẽ absolutũ vt dicat̃. Iste negat se hoc fecisse: & ego antestor. Si vero dicat̃ Antestor illũ: idẽ est qd illũ testẽ cõdico. Uel cõponit̃ ab añ & testor: & dr̃ antestor aris. i. ante iudices stare presse: vel pmo testari: vl' añ iudices testes statuẽ. Et ẽ vbũ deponẽs. & scribit̃ vbiq3 p te nõ ti sz Hu. Pap. vero dic̃ Antestari pus testari: vl' ante iudicẽ statuere: vel teste vti ante iudices.

Anti id est contra.

Antibachi⁹. ab anti qd est cõ & bachius dr̃ antibachius pes cõtrarius bachio. cõstat eñi ex duab⁹ p̃mis longis & tertia breui. vt nãi. Bachi⁹ vero cõstat ex p̃ma breui & duabus sequẽtib⁹ lõgis. vt poete. vnde versus. Abbreuiat primã mediam pducit & imã. Bachius est antibachius hostis ei.

Antibiblium. biblius pro libro componitur cum anti qd est contra. & dicitur hoc antibiblium. i. pignus pro codice mutuato datum quasi contra biblium datum.

Antica ce dr̃ ab ante. & ẽ antica ostiũ anteri⁹ sicut postica posterius. vñ q̃dã. Fallit̃ anticã q̃ me nõ dixerit eẽ. Sz q̃nq3 antica dr̃ pars ecclie q̃ dr̃ tremia. & venit ab anti p contra.

Antichristus. i. cõ xp̃m. ab anti qd est cõ & xp̃s. Nascet̃ aũt vt dicit Remigi⁹ Antichristus in Babylone de tribu Dan. & cum venerit Hierosolymã circũcidẽs se dicet iudeis. Ego sum xp̃s vobis pmissus. tũc cõfluẽt ad eũ oẽs iudei & reedificabunt templũ qd est destructũ a romanis. sedebitq3 ibi dic̃ẽs se esse deũ. & interficiet Enoc & Heliã. sicut habetur Apoc. xj. Erit aũt Antichristus bastardus vt dicit Damas. Item erit in cõcupiscentiis seminarũ. & terrã diuidet gratuito vt dicit̃ Dañ. xj. Itẽ tp̃e antichristi aliq̃ vera miracula fient virtute demonũ permissiõe diuina. in illis tamen ad q̃ virt⁹ demonũ se extendit. Dicunt̃ tñ ab ap̃lo mẽdacia ex parte finis. q2 ad decipiendũ fient. Habebit aũt antixp̃s angelũ bonũ custodẽ. q2 lex cõis pp̃ter vnũ imutari nõ dz. & in hoc eius pena iustior apparebit. q2 beneficia tot nãe hũane puisa sibi nõ subtrahent̃. nec tñ oĩno frustra erit ei⁹ custodia. q2 etsi ad bonũ non cõuertet̃ a multis tamen malis cessabit retractus ab angelo custode. hũc eñi effectũ ad minus cõsequit̃ angelus p custodiã quãtũcũq3 sit obstinatus. Et vt dicit Remigius antichristus simulabit se occisũ & post mortẽ resurrexisse. Tãta quippe temeritas erit in illo dãnato hoĩe. vt ad deludendos aĩos paruulor imitatiõne veri capitis xp̃i occisũ se dicat. & resurrexisse post mortẽ. Tãdẽ vero dñs interficiet eũ sp̃ũ oris sui. siue enim dñs iesus xp̃s interfecerit eum potentia visionis sue. siue Michael interfecerit illũ virtute dñi iesu occidetur. non virtute Michaelis. Occidet̃ aũt sicut doctores tradunt. q2 Hiero. sup Dañ. hoc dicit. In mõte oliueti i papilione & solio suo in loco circa quẽ dñs ascẽdit ad celos. Et subdit Remigi⁹. Notãdũ q2 nõ statim veniet dñs ad iudiciũ vbi fuerit antixp̃s iterfectus. sz sicut i li. Dan. c. xij. itelligimus post mortẽ illius cõcedent̃ electis ad penitẽdũ dies q̃draginta q̃nq3. Quãtulũcũq3 vero spaciũ tp̃is sit vsq3quo domin⁹ veniet penit⁹ ignorat̃. Sz põt q̃ri an fili⁹ dei sciat diez iudicij siue finẽ mũdi: Et videt̃ q nõ. q2 dicit̃ Mat. xxiiij. de die aũt illa & hora nemo scit. neq3 angeli celor. neq3 fili⁹ nisi solus pater. Itẽ Marci. xiij. De die aũt illa & hora nemo scit. neq3 angeli i celo neq3 fili⁹ nisi solus pater. Ad hoc dico q fili⁹ dei scit illã diẽ. q2 oĩa scit q̃ pater. q2 vna ẽ eẽntia filij & patris & vna potẽtia. & eadẽ scia. Dicit̃ tamẽ nescire a nobis. quia nõ facit nos scire sz latet nos. Uñ dic̃ glo. Nescit fili⁹ adoptiuus. Itẽ nescit corp⁹ filij i terra positũ. qd ẽ eccl'ia. vl' dic q fili⁹ nescit a se. nec ẽt sp̃ũssanctus a se scit. q2 nõ est a se. sz pater solus scit a se & p se. q2 a nullo est. sz fili⁹ est a patre p gñatõez. & sp̃ũs a patre & filio p cõem spiratõez. vñ dicit Hilari⁹ i glo. Mat. xxiiij. Fili⁹ & sp̃ũssc̃ũs q2 nõ sũt a se de die illa nesciũt a se. pater aũt q2 a se ẽ. scit a se. sciunt g̃ filius & sp̃ũssc̃ũs p se. sz nesciũt a se q2 nec a se sũt. pater aũt scit de die illa a se & p se. Sz q̃rit̃ an xp̃s inquãtũ hõ sciat. Dico q aĩa xp̃i hoc scit. sz dicit̃ nescire. q2 corpus eius. s. eccl'ia nescit. nõ eñi expedit nobis diẽ illã scire vt sm glo. Hiero. simus sp icerti de aduẽtu iudicis & sic quotidie viuamus quasi alia die vel i illa die iudicandi. & vt sp simus soliciti. vnde Aug. Latet vltĩa dies vt obseruẽt̃ oẽs. Item glo. sup illõ Act. j. Nõ ẽ vestrũ scire tp̃a vel momẽta &c. cũ nõ ẽ hoĩuz iudicij diẽ nosse. vt q̃si sp iudiciũ expectẽt. nõ ait nõ erit. sz nõ ẽ vestrũ scire. notãs eos adhuc eẽ ifirmos. & iõ ad secreta nõ eẽ idoneos. pz ergo q eccl'ia militãs nescit diem iudicij. De eccl'ia aũt triũphante põt q̃ri an sciat: De hoc dicit glo. Mat. xxiiij. De die aũt illa & hora nemo scit. neq3 angeli celor nisi pater solus. In q̃busdã inq̃t codicibus additur neq3 filius. q̃ quidẽ oĩa scit cum patre sz nõ fecit hoĩes scire. neq3 electi angeli quẽq̃ scire fecerunt. q2 videlz nulli sc̃or angelorũ cõcessit deus noticiaz huius diei. neq3 filio. s. adoptiuo. i. neq3 vlli sc̃or hoĩum. Uide in etas. Hic etiã nota diligẽter q aĩa xp̃i q2 pfectissime inter creaturas verbum intuet̃ ad terminũ huius cognitionis puenit. s. q2 scit oĩa que sũt vel erunt vel fuerũt. nõ solũ facta. sz & cogitata vel dicta. & q2 cõprehendit quãlibet eẽntiã creatam. iõ scit oĩa que sũt in potẽtia seminalis creature cuiuscũq3 eo mõ quo deus scit oĩa que sunt in potẽtia sua posita. Sic ergo aĩa xp̃i videt in verbo oĩa que verbũ videt scia visionis. nec tamẽ adequat̃ scia xp̃i ad verbi sciam. q2 aĩa xp̃i non põt ita limpide videre ea que videt in verbo sicut ip̃z verbum q2 nõ hz tãtã virtutẽ in itelligẽdo. Itẽ q2 eẽntia diuina q̃ est exẽplar rerũ in quo res vident̃. magis est cõiuncta sibi q̃ alicui creature q̃ est ei eadẽ sm rem. Alij autez sci a xp̃o q̃uis deũ videãt p eẽntiã. nõ tñ vident oĩa que deus

videt eo q

videt eo q̄ eēntiā diuinā nō cōprehēdūt. Nō enī ē necesse q̄ sciēs cām sciat oēs ei⁹ effect⁹ nisi cām cōprehēdat qd nō cōpetit itellectui creato. Et iō vnusquisq; videtiū deū p eēntiā tāto plura i ei⁹ eēntia cōspicit q̄nto clari⁹ diuinā eēntiā intuet: ꝛ ide ē q̄ pōt vn⁹ aliū instruere: ꝛ sic scia angeloꝝ ꝛ aīarū scārū pōt augeri vsq; ad diē iudicij sic ꝛ alia q̄ ad premiū accidētale ptinēt: sꝫ vlteri⁹ nō pficiet: qꝛ tūc erit vltim⁹ stat⁹ reꝝ. Et i illo statu possibile ē q̄ oēs oīa cognoscāt q̄ de⁹ scia visiōis nouit: sꝫ et aīa xpi oīa sciat, nō tn̄ oīa pōt qꝛ creare nō pōt. qd ē potētie īfinite nā sic aīe xpi nō potuit cōicari vt haberet ēt infinitatē eēntie. ita nec oīpotētia sibi cōicari potuit. nec alicui creature cōicari pōt. Credo tn̄ q̄ oīs potētia q̄ alicui creature cōicari pōt. sibi cōicata fuit multo abūdāti⁹ vt sꝫ materia elemētaris magis obediret sibi ad nutū q̄ȝ actiuis q̄litatib⁹ vł ēt celesti vtuti. ꝛ qꝛ magis potuisset celū mouere q̄ȝ aliq̄s angelus. si tn̄ angeli mouent orbes. De gr̄a dei ꝛ vtute dicā. in virt⁹. Et inde Aug. in. xx. li. de ci. dei dicit quoddā notabile vbuꝫ nō obliuioni tradēdū. In eoꝝ inq̄t sane q̄ tūc futuri sunt scōꝝ atq; fideliū cōparatiōe q̄d nos sum⁹. cū quidē ad illos pbādos tantus soluet inimicus cū quo nos ligato tātis piculis dimicamus. Quō aūt antichrist⁹ feliciter gradiet sꝫ nō bn̄ finiet dicā in leo. Item de signis antichristi dicā in miraculum.

Anticapo pas. ab āti ꝛ capio cōponit āticapio capis. ꝛ anticipo pas penul. cor. in eodē sensu scꝫ preoccupare preuētiue primo capere.

Antidicomarite quidā heretici dicti sunt. qꝛ marie virgini cōtradicunt. ꝛ cōponitur ab anti ꝛ dico ꝛ maria.

Antidotū ti ge. ne. venenū qd dat ꝫ vitā. vel illud qd dat ꝫ venenū. ab anti qd ē ꝫ ꝛ datū Pap̄. vo dic̄ Antidotū grece dr̄ ex ꝫrio datū. Cōtraria eni ꝫrijs curāt. vn̄ p medicina ponit. ꝛ cor. penl̄. vn̄ Cindocinēsis. est ancilla dei simplex elemosyna mortis antidotū. venie porta. salutis iter: vn̄ hic antidotarius rij liber quidā cōtra vitia cōpositus

Antifrasis sis penl̄. cor. ge. fe. cōtrouersia. cōtrarietas. De hoc re q̄re in q̄rta pte in tractatu de tropis. Utrū aūt antifrasis faciat deriuatiōeꝫ dixi in tertia pte vbi egi de spēbus noīuꝫ.

Antigonus ni penl̄. cor. vnde in aurora dicitur. Maior alexder antigonusq; minor.

Antigraphus. graphus. i. scriptor cōponit cū anti qd est ꝫ ꝛ dr̄ h antigraphus phi. i. cācellarius. q̄ ꝛ archigraph⁹ dr̄. qꝛ rescribit lr̄is missis ad dn̄m suū. vn̄ h antigraphia phie. ꝛ h archigraphia phie. i. eius dignitas scꝫ cācellaria. ꝛ cor. penul. antigraphus. sꝫ antigraphia acuit penul.

Antilibanus ni penul. cor. ea pars libani vel sup libanū q̄ occidētalē partē respicit. q̄si cōtra libanū. Et cōponit ab anti ꝛ libanus ni pro monte quodam.

Antiloquus qua quū qui p̄mo loquitur. ab anti ꝛ loquor. ꝛ cor. lo. vnde antiloquiū quij prima locutio.

Anticatabola le penl̄. cor. vł antimetabole les grece. ꝛ tūc acuit in fine. De h dixi in q̄rta pte vbi egi de colorib⁹ rhetoricis.

Anthiochia chie dicit ab antiocho pr̄e Seleuci. q̄ eā edificauit. a quo etiā ꝛ Seleucia alia ciuitas dicta est. Uel dicit sic ab anti ꝛ ocis qd est velox. qꝛ cōtra velox. i. oceanuꝫ est posita. vn̄ antiochenus na num patrium.

Antipastus dicit pes. qꝛ fit ex cōtrarijs syllabis scꝫ ex breui ꝛ longa. ꝛ ex lōga ꝛ breui. vt amanere. ꝛ dicit sic ab anti contra ꝛ pastos qd est spacium. qꝛ cōtrarijs spacijs constet.

Antipater tris penul. cor. Unde in aurora dicit. Uir probus antipater. idumeus consulit illi.

Antipentimemeris ris penl̄. cor. cōponit ab anti ꝛ pentimemeris. Et est antipentimemeris q̄dā spēs cesure p quā vocalis nālīter correpta pducit in p̄ncipio scdi pedis. ꝛ dr̄ sic qꝛ pētimemeris fit in p̄ncipio tertij pedis h est in p̄ncipio scdi. vt i h vsu. Mors ecce nō tardat. ꝛ iō labit hora.

Antiphona ne. i. cōtra psalmū sonās. vel qꝛ pars illius canit ab vna parte chori. alia ab altera. ꝛ dicit ab anti qd est cōtra. ꝛ phonos qd ē son⁹. ꝛ scribit p ph ꝛ p o i penl̄. syl. nō p a. Pōt etiā scribi p f. ꝛ cor. penul. Pap̄. vo dic̄. Antiphona grece vox reciproca duob⁹ choris alt̄natiꝫ psallētibus

Antipofora re penl̄. cor. vide in quarta parte vbi egi de coloribus rhetoricis.

Antipos podis ppl̄s subterraneus cōtra nos habēs pedes vt putāt q̄dā. ab anti qd ē cōtra. ꝛ pos qd ē pes. vel ab anti ꝛ pes pedis. Pap̄. vo dicit. Antipedes penl̄. cor. dicti q̄ cōtrarij nostris vestigijs putāt. Itē antipodes genus mōstri in libya plātas v̄sas hn̄s p⁹ crura ꝛ octenos digitos i plātis.

Antiptosis penl̄. cor. q̄dā figura allotheke. sub qua cōtinet antithesis. Uide supra in q̄rta pte in ca. de allotheca sꝫ Pas.

Antiquari⁹ ab antiquus dicit hic antiq̄rius rij q̄ antiq̄ habet in memoria vel scribit. Et differt a librario. qꝛ librarius dicit qꝛ noua ꝛ vetera scribit. Antiq̄rius q̄ solū vetera. Antiquarius etiā dicit senex antiquus. 64

Antiquitus aduer. penul. cor. ab antiquus dicit.

Antiquus qua quū dicit ab anti. ꝛ est antiqu⁹ solo euo. vet⁹ annis. Et cōparat antiquior quissim⁹. vn̄ hec antiq̄tas tatis i. eui lōgitudo. ꝛ antiquo q̄s. i. antiquū aliq̄d facere vel dicere sꝫ Hug. Pap̄. vo dic̄. Antiq̄re. i. euacuare aliq̄d ad p̄stinū statū reuocare. Hebre. viij. Qd āt ātiq̄t ꝛ senescit prope interitum est.

Antisima. sima. i. curuū cōponit cū anti. ꝛ dr̄ h antisima indeclinabile talis scꝫ figura q̄si sima ꝫ sima. i. curuuꝫ ꝫ curuū. Hec nota ponit ad alios versus. quoꝝ ordo pmutād⁹ est. Hec eadē nota cū pūcto ponit in his locis vbi in eodē sensu duplices versus sunt. ꝛ dubitat quis poti⁹ eligēdus sit.

Antismicus ca cū. i. vrbanus. nō amarus. nō iracundus. ꝛ dicitur ab antismos. ꝛ cor. mi.

Antismos quidā tropus est de quo dixi supra in q̄rta parte in tractatu de tropis.

Antistes tis ge. cōis. i. sacerdos. quasi stans p pplo. qꝛ ante stat ꝛ orat pro plebe ꝛ cor. ti.

Antistitiū. ab antistes dicit hoc antistitiū tij. i. sacerdotium vel dn̄ium. qd ꝛ hec antistitia tie dicit.

Antista ste. i. sacerdotissa. ab antistes dicitur.

Antisto stas. ab antistes dicitur antisto stas vel antisto as. i. excellere. prestare. precellere.

Antistropha phe. i. ꝫ cōuersionē simplicē. Et ē antistropha q̄n finito vsu relcipit respōsoriū vel eius medietas ab anti ꝛ stropha. De hoc vide in strophus. ita vult Hug. Pap̄. vero dicit Antistropha reciproca conuersio q̄n totū responsorium conuertit. ꝛ cor. stro

Antithesis est q̄dā spēs metaplasmi. de q̄ dixi supra in quarta parte in ca. de metaplasmo. Et sm̄ Hug. antithesis est cōtraria positio. vt in duobus p̄mis versibus Boecij. sꝫ assignatur ibi a quibusdam antitheta.

Antitheta te quoddam scema. de quo dixi supra in quarta parte de scemate.

Antitheton quedā figura est. de qua in quarta parte in tractatu de scemate.

Antonomasia sie quidā tropus est. ꝛ acuit penl̄. de quo supra in q̄rta parte dictū est in tractatu de tropis.

Antracitis lapis p̄ciosus sic dictus qꝛ ipse sit ignei coloris vt carbūculus. q̄ antrax dicit. sꝫ cādida vena p̄cinctus. cuius ppriū est q̄ iactat⁹ in ignē velut inter mortuos extinguit ꝛ econtrario aquis pfusus exardescit.

Antrax carbunculus vel calculus. i. lapis.

Antropofagi gens asperrima q̄ humanis carnibus vescitur. ꝛ sunt sub regione Scythie. Et cōponit ab antropos qd est homo ꝛ fagin qd est comedere. ꝛ cor. fa.

Antropomorphite heretici sic dicti qꝛ in simplicitate rustica deū humana credūt habere membra. ab antropos. i. hō ꝛ morphe qd est mutatio. ꝛ theos qd est deus.

Antropos. i. hō. ab ana qd est sursum. ꝛ tropos qd ē cōuersio q̄si sursum cōuersus ꝛ erectus. vt suū creatorē aspiciat cū oia aīalia prona spectēt terrā. Un̄ apl̄s nos admonēs dicit Que sursum sunt q̄rite. vbi xp̄s est in dextera dei sedēs. q̄ sursum sunt sapite. nō q̄ sunt sup terrā. Pap̄. dicit sic. Antropos quasi anatropos. i. sursum versus.

Antropospatos hūana passio qñ qd est hoīs attribuit deo. Uide supra in q̃rta pte in tractatu de colorib⁹ rhetoricis.

Antrū tri grecū est: latine specu dicit: vł antra q̃si atra.i.obscura loca fm Pap. vñ in hymno Joānis baptiste. Antra deserti teneris sub annis ciuiū turmas fugiēs petisti.

Anubis. Nubes cōponit cū a qd ē sine: ⁊ dr̃ h anubis.i.mercuri⁹ q̃si sine nube: ē enī deus sermōis: q: oīa reuelat: ⁊ idē dicit cinocephalus a cinos qd ē canis: ⁊ cephas caput: qa cū canino capite depingit apud egyptios, pp̄ter sagacitatē est enī canis aīal valde sagax: ⁊ pducit nu sicut nubes. Uñ Uirg. Oigenūq; deū monstra ⁊ latrator anubis: fm Hug.

Anularis: ab anul⁹ dr̃ h ⁊ h anularis ⁊ h re qd ptiēt ad anulū: ⁊ h anularis substātiue: scds digit⁹ a minimo: q: ibi frequenter ponit anulus pdu. penul. ⁊ scribitur p simplex l: ⁊ formatur a gtō anuli i in a ⁊ addita ris.

Anularius: ab anulus dicitur hic anularius rij qui facit anulos ⁊ hoc anulariū rij locus vbi fiunt anuli.

Anulus vel anus p culo dicit hic anulus li pro rotunditate. Uel dicit anulus ab anno p diminutionē q̃si anulus.i.circulus: q: in se redeat vt anus vñ anulatus ta tum.i.anulū hñs. Quidā tñ dicūt q̄ anul⁹ nō venit ab anus pp p̄dictā cām: s; ob aliā. Fuit enī ɔsuetudo oli; q̄ si aliq̄s eēt homicida vel adulter deferret simiā in collo, os suū ad simie culū tenēs: s; q: h nimis erat opprobriosū fecerūt torquē rotūdū quē in dedec⁹ deferebāt in digitis: ⁊ tūc nobiles fecerūt illū fieri aureū vł argētū: qd magis videbat honori q̄ dedecori: ⁊ ex eo tpe ɔsuetudoioleuit vt nobiles deferrēt anulos ⁊ iō dicūt q̄dā q̄ anulus dict⁹ ē ab anu simie. Alij dicūt q̄ ptheus fert circūdedisse ferreū circulū digito lapide incluso: q̄ ɔsuetudine hoīes vsi anulos habere ceperūt: ⁊ post gens cepit gestare eos in quarto a pollice digito: qa in eo vena est que vsq; ad cor pertingit: quā notandam ⁊ ornandam aliquo insigni veteres putauerunt.

Anus: ab an⁹ ni dr̃ h anus nus nui p vetula eo q̄ multos h; annos: vel ab a qd ē sine: ⁊ nus q̄ ē sensus: q̃si sine sensu: ⁊ cor. p̄mā. Uñ quidā. Pāpbile tolle man⁹ iāq; redibit an⁹. Dicim⁹ ēt hic anus ani scde declinatiōis p culo: alr̃ ab anno pp circulationē. Uñ.i. Reg. ca. vi. Posuerūt sup plaustrū capsellā ad silitudinē anoꝝ: ⁊ pdu. p̄mā. Uñ in Aurora dr̃. Ex auro vo faciūt anos totidēq;. vñ vsus. Formo senilis anus: ps q̄dā corpis an⁹. Uel dr̃ an⁹ ani q̃si inanis.i. vacuus fm Pap. ⁊ est mas. ge.

Anutergiū gij dicit illud vnde anus.i.culus tergit: ⁊ cōponitur ab anus ⁊ tergens.

Anxinoma in anxioma est.

Anxius: ab ango gis dr̃ anxi⁹ a ū. Et ɔparat anxi⁹ magis anxi⁹ anxissim⁹: ⁊ h anxietas tis: ⁊ anxior aris depo. vñ vbalia anxiator anxiatrix anxiatio anxiatus. vnde anxiatim ⁊ anxe aduerbia.

Aorosia debet dici: quidā tñ dicunt aorisia: quidam aurisia Aug. aūt in li. de ci. dei aorasia: ⁊ ista verior ē lr̃a. vñ dicendū ē sodomitas pcussos aorasia. vñ vsus. Dicit ora grecus vbi dicit ora latinus. Hinc orasis grece q̄ visio dico latine A quo compositū noscas aorasia grecū. Sed vis sit merito quotiēs aorasia pono. Uide infra in aurisia.

A ante P

Apage.i.recede. vade. apagite recedite. vadite vel state in pace. ⁊ videnť eē aduerbia meli⁹ q̄ verba. nisi q: videnť discretionē habere numeroꝝ. q: apagesis ⁊ apage referūtur ad vnū. apagite ad plures. sed forte hoc ɔtingit non ex vi aduerbij sed ex vi verboꝝ quā habet in se.

Apagesis. sta in pace. vel habeas pacē. aduer. comicum. Terē. Obsecro mi hō apagesis. fm Hug. Pap. vero dič Apagesis i. recede. sis sanus. sis pacificus. i. tace.

Apatia tie grece latine impassibilitas. ab a idest sine. ⁊ pate quod est passio.

Apella. i. iudeus. quasi sine pelle. Aurora in exodo. Extinguit domini factus apella puer.

Apennitus dictus est q̃si alpes acute. penniū enī antiq̄ acutū vocabāt vel apēninus q̃si alpes penni.i.hānibalis p q̄s hānibal dux viā fecit dū romā peteret. ⁊ pdu. penul.

Aper apri mas. ge. dr̃ ab aperiēdo eo q̄ feriēdo apiat. vel dr̃ aper q̃si afer a feritate ɔuersa f in p. vñ hic apercular⁹ effractor domus. Et ē differētia inter apū. verrē ⁊ nefrēdū. Aper nāq; dicit porcus siluestris. verres domesticus habens testiculos. nefrendus dicit domesticus carens testiculis. ⁊ cor. primā aper. Uñ Ouidius de reme. A cane nō magno sepe tenetur aper.

Aperculus li dimi. paruus aper.

Aperio ris rui aptū cōponit ex a vel ad ⁊ pario. vñ aptus ta tū. Et ɔparat aptior tissim⁹. vñ apte tius sime aduer. Apio ɔpōit cū ad. ⁊ dr̃ adapio ris rui aptū.i. valde apir s; Hug. vñ vult q̄ apio ɔponit ex a vł ad. Mgr̃ aūt hñ vult q̄ cōponat ab ad ⁊ pario. ⁊ abiicit d sic b in opio ⁊ opior abiicitur. ⁊ cor. p̄mā apio Uñ in Aurora dr̃. Job fauces apit s; nō tñ absq; medela ⁊ illō teneas. ⁊ h ēt vult Pris. q̄ in. x. li. dicit de pteritis q̃rte ɔiugatiōis Apio facit apui. q: videt a pario eē ɔpositū qd vetustissimi nō solū s; tertiā sed etiā s; q̃rtā ɔiugatiōe; declinabāt Igit ex eo ɔposita si p̄ncipalē syllabā purā. nec ex integra p̄pōne habuerint io in ui ɔuertūt i p̄terito. vt apio apui. opio opui. Uult ergo Pris. q̄ apio ⁊ opio nō cōponant ex p̄pōne integra. ⁊ sic aperio ex ad ⁊ pario cōponit abiecta d. Et operio cōponit ex ob ⁊ pio. ⁊ abiicit b. ⁊ formāt p̄teritū a p̄nti io i ui diuisas. S; repio ⁊ ɔpio ex integra p̄pōne ɔponit. nec hñt p̄ncipalē.i.p̄mā syllabā purā.i. sine ɔsonāte vocalē. ⁊ iō faciūt p̄titū i ri

Apes pis sic dicta q: nascať sine pedib⁹. ab a ⁊ pes pedis. vł apes ab alligādo se pedib⁹ vñ hec apecula le dimi. Itē in ntō h apis dr̃ Ecc. xi. Breuis in volatilib⁹ apis vñ hec apicula dimi. Inuenit h ēt apis p rege grecoꝝ qui in egypto mortu⁹ fuit. ⁊ p deo habit⁹. ⁊ in arca posit⁹. Itē h apis dicebať taurus q̄ de nilo solebat exire. ⁊ gesticulatiōe sui corporis p̄dicere futura solebat. Itē apis de⁹ apū. Et nota q̄ apes nascunť de putridis carnib⁹ boū sicut scabrōes ⁊ scarabei de carnib⁹ equoꝝ. fusi de mulis. vespe de asinis.

Apex cis mas. ge. i. sūmitas. Qd enī in sūmo est a pedib⁹ remotū ē. Et apex q̄q; lr̃a dicit. Et pprie apices dicunť lr̃e ille q̄ in frōti spicijs muroꝝ vł ecclīarū scribunť. s; q̄libet lr̃a q̄q; dicit apex. Uñ in Marco Unus apex nō p̄teribit a lege donec oīa fiāt. Et in p̄ncipijs libroꝝ. ⁊ i titulis legū. ⁊ apex ligamē. ⁊ apex dicit pileus subtilis quo gētiles sacerdotes vtebanť. ⁊ apex sūmitas galee sc; conus super quē xp̄e ponunť. Et inde hic apiculus li dimi. qd ⁊ p lr̃a. ⁊ p ligamine quo filateria dependēt. ⁊ p filijs accipit ⁊ inde hic apicio cis s; Hug. Pap. vero dicit Apex cis dictus q̄ lōge sit a pedibus. i. sūma pars verticis vel coni vel galee vł mōtis vł littere. i. vgula ⁊ coma vł distictiōis nota.

Apiago. ab ape dicit h apiago ginis herba cuius flores apes libēter colligūt. ⁊ maxime appetunt.

Apiariū. ab ape dicit hoc apiariū rij locus vbi apes mellificant. qd ⁊ hoc apisoriū hoc apisteriū dicitur.

Apiaster. ab apis dicit h apiaster stri apū magr̃. Uel dicitur ab ape sicut calaster a calato. Et h apiastra auis q̄ libenter comedit apes. ⁊ est viridis coloris. q̄ ⁊ merops dicitur.

Apicio cis cere. i. ligar̃ verbū actiuū. ⁊ dicitur ab apex apicis vel apiculus apiculi.

Apiciosus sa sū. i. caluus capite. cui⁹ frōtis sūmitas appet.

Apicitus ta tū. i. ligatus. ab apicio dicitur vt ab apex

Apicula. inuenitur h apes vł apis. ab apes descēdit h dimi. apecula le. ab apis vero descēdit hec apicula le parua apis s; Hug. vt supra habes in apes. Hoc etiā ex verbis Pris. habetur. vñ ip̄e dicit in. vi. Notādū q̄ a pede vel a sedēdo cōposita p dis nō p tis efferūt gtiū. ⁊ a pede q̄dā cōposita seruāt e. A sedēdo vero mutāt e in i. vt bipes bipedis. deses desidis. excipitur h apes hui⁹ apis. q: h solū a pede cōpositū vt q̄busdā videtur e lōgā seruauit nec vlla syllaba creuit in gtō. Oui. tñ nūq h apis ptulit in. vi. metha. Nō

apis inde tulit hos ſedula flores. quod etiā dimi. oſtendit apicula quō fidicula docet primitiui ſui nō fidis non fudes eē. In. iij. eni li. dic idē Priſ. In eo ꝓductā deſinētia ſeminina ꝛ tertie declinatiōis vel qnte abiecta e aſſumūt cula ꝛ faciūt diminutiua: ꝛ ſeruāt e ꝓductā: vt vulpes vulpecula. Excipit merces cui⁹ is gti i ula ꝯuerſa facit dimi. mercedula. ꝛ apes cui⁹ dimi. ꝑ e lōga i habuit apicula. His viſis videt dicēdū ꝙ ab apes deſcēdit apecula: ꝛ ab apis apicula: ſicut dic Hug. ꝛ Priſ. inuit. Vñ ſcias ꝙ apō modernos apes ꝑ e ē in vſu frequēti in ntō: ꝛ apicula dimi. tñ ꝛ apis in ntō ſueniť: ꝛ ēt apecula ꝑ e dimi. ſed tūc apecula regulariter deſcēdit ab apes: ꝛ apicula ab hoc nominatiuo apis.

Apiculus li dimi. paruus apex: vide in apex.

Apifera: funes q̄ cornibus antenne dextra ſiniſtraq̄ꝫ tēdunť retro verſa: ab a ꝛ pes pedis ꝛ fero: q꜠ lōge a pede mali vľ veli ferunt cornua: ꝛ extēdunt cornua veli: ꝛ cor. fe.

Apiforū ri ge. neu. penul cor. nomē eſt opidi.

Apis in apes vide. ꝛ ꝓdu. primā apis ꝓ deo egyptioꝝ.

Apiſcor ſceris verbū depo. i. acquirere: ab ape diciť.

Apiū pij herba q̄ ſolebāt coronari apices. i. capita hominuꝫ ꝛ diciť ab apex cis ſm Hug. Vel ſm Pap. apiū genus herbe dictū eo ꝙ apices. i. capita antiquoꝝ triūphātiū vel poetarū ipo coronabanť: quo internoꝝ viſcerū dolores grauiſſimi ſopiunť: hmōi herba ebrietatē dicit ꝓhibere.

Aplanos. Planos qd̄ eſt error vel vagatio cōponiť cū a qd̄ eſt ſine: ꝛ diciť aplanos vel aplane aplanes. i. firmamētū: q̄ſi ſine errore: q꜠ ſemꝑ moueť in eodē loco: ꝛ acuiť in fine

Apluſtre ſtris gubernaculū nauis vel armamentū. ꝛ deriuatur ab appello lis. ꝛ hꝫ ꝑmā naturaliter breuē. Vñ Juuenalis. Victeq̄ꝫ triremis apluſtre: ꝛ facit intūs pluraľ apluſtra: ꝛ gtūs apluſtrū. inuenitur etiā apluſtria.

Apoca ce. fe. ge. eſt ſcriptū qd̄ creditor dat debitori ſoluēti in quo creditori ꝓfiteť ſe denarios debitos ſibi accepiſſe. Et inde ēt ꝓfeſſio diciť ꝛ ſecuritas: q꜠ debitorē reddat ſecurū Et dr̄ ab apos qd̄ eſt re. ꝛ capio qd̄ ē receptio q꜠ recipiť ſoluto debito. Et ꝯponiť cū anti qd̄ ē ꝯ. ꝛ diciť hec antipoca ce ſcriptū qd̄ debitor ſoluēs dat creditori. in quo debitor notat ſe ſoluiſſe tñ et tali cā. ꝛ diciť ſic q̄ſi ꝯtra apocā datur. vnde verſus. Apoca ſoluēti. datur anti ſuſcipienti.

Apocalypſis ſis interꝑtať reuelatio. q꜠ ibi māifeſta ſūt q̄ erāt abſcōdita. ꝛ ē grecū. ꝛ nō debet accētuari in fine ꝛ ē ꝯpoſitū ab apo qd̄ eſt re. ꝛ calypſis qd̄ eſt velamētū. vñ apocalypſor ſaris. i. reuelare ꝛ cor. ꝑmā. Aurora Eſt apocalypſis myſtica verba gerēs. Et eſt feminini generis apocalypſis.

Apocriſus. a criſis qd̄ ē ſecretū. ꝛ apo qd̄ ē de: ꝯponiť apocriſus ſa ſuꝫ pe. cor. i. occult⁹. ꝛ ſecret⁹ q̄ſi de ſecretis. i. de numero ſecretoꝝ. Apocriſa ꝓprie dicūť illa ſcripta quoꝝ origo ꝛ autor ignorať. ꝛ q̄uis ibi ſint multa vera. tñ nō habētur in auctoritate ꝑꝑ plura falſa q̄ ibi ꝯtinētur. vñ hic apocriſari⁹ q̄ deſcribit apocriſa ſꝫ Hug. Vel ſꝫ quoſdā apocriſus cōponiť ab apos qd̄ ē lōge. ꝛ criſis qd̄ ē iudiciū. q̄ſi lōge a iudicio. vľ de quo nō pōt certū haberi iudiciū. Et dicitur dupliciť liber apocriſus. vľ q꜠ autor ignorať ꝛ veritas patet. ꝛ talē recipit eccľia nō ad fidei ꝓbationē. ſꝫ ad erroꝝ deſtructionē. q̄les ſunt liber. Judith ꝛ alij quos numerat Hiero. in ꝓlogo regū. Sapiētia inq̄t q̄ vulgo ſalomōis inſcribiť. ꝛ ieſu filij ſyrach liber ꝛ iudith. ꝛ heſter. nō ſunt in canone. Vel dicitur apocriſus quia de eius veritate dubitať. ꝛ tales nō recipit eccľia. vt eſt liber de infantia ſaluatoris. ꝛ de aſſumptione corporis beate virginis.

Apocriſarius. ab apo ꝛ criſis qd̄ ē ſecretū cōponitur hic apocriſarius vľ apocriſarius. i. ſecretarius. ꝯſiliari⁹. vñ ꝛ q̄nq̄ꝫ ſic diciť cācellari⁹. q꜠ ipſe ſecretarius ē regis vľ īꝑatoris. ꝛ ei⁹ ſecreta ſcit. ſꝫ nomē ſonat q̄ſi de ſecretarijs. q꜠ rex vel imperator plures hꝫ ſecretarios ꝛ ꝯſolarios. quoꝝ vnus ē cācellarius. Vñ in ſcriptione tituli Priſ. ſic dicitur Priſciani grāmatici ceſariēſis apocriſarij. vel apocriſarij doctoris vrbis rome ꝯſtantinopolitane de arte grāmatica liber ꝑmus incipit. Vel ab apo qd̄ eſt ab vel de. ꝛ criſis qd̄ eſt aurū diciť hic apocriſarius. i. theſaurus. vel ſic diciť cācellari⁹ regis vel imperatoris. q꜠ habeat aurū in ſua cuſtodia.

Apocopa pe vel apocope pes greca declinatiōe cor. primaꝫ. Vñ q̄dā. Monade ſubtracta diceť apocopa facta. de hoc ſupra dixi in q̄rta parte in ca. de metaplaſmo.

Apodixes grece oſtēſio ſm Pap. Hug. vero dic. Apodixen oſtēſio fantaſia ꝓbatio experimētū virtus ꝑtās. Vñ in vita btē Agnetis dicitur. Ad filiū meū voluiſti apodixē tue artis magice demōſtrare. ꝛ ꝓdu. penul. poſitione.

Apoforetū ti penľ. ꝓdu. cōponiť ab apo ꝑpōne greca. ꝛ foros ꝛ apoferetū ēt dr̄. ꝛ tūc ꝯponiť ab apo ꝛ fero fers. ꝛ ſūt apoforeta vaſa ſic dicta a ferēdo poma vľ aliud. ꝛ ſunt plura. 65

Apogeū gei eſt ꝯſtructū ſub terra edificiū. qd̄ nos antrū vel ſpeluncā dicimus ab apo qd̄ eſt de. ꝛ ge qd̄ ē terra. idē dr̄ ipogeum ab ipos qd̄ eſt ſub. ꝛ ge terra.

Apoleſma diffinitio ꝛ cōſummatio diſputationis.

Apollo linis ꝓpriū nomē viri cor. ꝑmā. vñ ſcribiť ꝑ vnū p ꝛ geminū l. Vñ Virg. in. vj. Enei. Cōcutit ꝛ ſtimulos ſub pectore vertit apollo. vñ cor. ꝑmā de apollo. Aliq̄n āt ē indeclinabile. Vñ. i. Corin c. j. Ego q̄dē ſū pauli. ego āt ſū apollo. ꝛ tūc videť ꝙ debeat i fine acui ſic̄ equ⁹ pharao. ſꝫ vſus aliquoꝝ ꝯtradicat Papi. dicit. Apollo a gētib⁹ ſol dicitur.

Apollinus ni ꝓpriū nomē viri primā cor. vñ in aurora ſcribitur. Miſſus appollinus dux nuper factus ab illo.

Apologeticus ca cum. i. excuſatorius vel rñſorius dicitur ab apologia ſm Hug. Pap. dic Apologia excuſatio. vñ apologeticū dicitur. i. ſatiſfactionis iudiciū verū teſtimoniuꝫ.

Apologia excuſatio vel rñſio. ab apo. qd̄ ē re. ꝛ logos qd̄ eſt ſmo. q̄ſi ſmōis relatio. i. reſpōſio. Vñ i decretis Alexādri pape. Clerici q̄ alios accuſant iuſtā accipiāt apologiā. Et ē poſita apologia ibi ꝓ defenſiōe vľ negatiōe ſola. nā i ea ſolēt q̄dā accuſantib⁹ reſpōdere. ꝛ acuiť. gi in penul. ſyllaba.

Apōpei⁹ grece emiſſari⁹ latine. vñ ꝛ hirc⁹ apōpeus dicebať emiſſarius. q̄ emittebatur in deſertū. Unde in emiſſarius.

Apoplexia eſt ſubita ſanguinis effuſio q̄ ſuffocati intereunť ſic dicta q꜠ ex letali ꝑcuſſione repentinus caſus fiat. Greci igitur ꝑcuſſionem apoplexim dicunt.

Aporia. Porus ri cōponitur cū a. ꝛ dr̄ hec aporia rie. i. egeſtas vel labor. angor. aculeus. ſtimulus ictus. vulnus. cura. tediuꝫ moleſtia. Ecc̄. xxvij. Aporia hoīs i cogitatu illi⁹. Et inde aporio as. i. apire. enucleare. ꝛ depaupare. ꝛ tūc ē actiuuꝫ. Itē aporiare. i. laborare. vel laborādo ſudare ꝛ anxiari ꝛ tūc eſt neu. īuenitur etiā in depo. genere in eodē ſenſu. vñ ad Corin. Aporiamur ſꝫ nō deſtituimur. vbi pōt eē paſſiuū ꝑ depauꝑari. Jſi. tñ dicit ꝙ aporos grece latine dicitur paup. vñ aporare. i. pauperē facere. ꝛ aporus ra rū. i. diuinus. pauperū eni eſt diuitos eē ꝛ regnū habere celorum.

Aporus in aporia vide.

Apoſiopaſis ſis penľ. cor. ē validus defectus orōnis. De hꝰ ſupra dixi in q̄rta ꝑte in ca. de colorib⁹ rhetoricis.

Apoſtata te ꝯponiť ab apo qd̄ ē re. ꝛ ſtolos miſſio. vñ hic ꝛ hꝰ apoſtata te ꝑuerſus. renūciat⁹. refuga retromiſſus. Et ꝓprie ille diciť apoſtata q̄ ꝑmo bñ agit. ſꝫ poſtea ꝑuertiť ꝛ male agēdo retroabit. vñ videtur ꝯponi ab apo ꝛ ſtās q̄ſi retro ſtās. Vľ vt alij dicūt deriuať ab apľs ꝑ ꝯtrariū. vľ ab apoſtus ſta ſtū qd̄ ē ꝑuerſus ꝛ ꝯtrari⁹ ꝛ fit ab appono. vñ apoſtatic⁹ ca cū. i. ꝑuerſus. ꝛ hꝰ apoſtaſia ſie. i. renūciatio retro ad malū morē itio. ꝛ acuit penľ. Et apoſtato tas retro abire a bono ꝑuerti. ꝑuerſe agere. Vñ ꝛ Ecc̄. xix. Vinū ꝛ mulieres apoſtatare faciūt ēt ſapiētes: ꝛ cor. ꝑmā apoſtata. Vñ Sedulius. Tūc vir apoſtolicus. nūc vilis apoſtata factus.

Apoſtema matis ge. neu. dura humoꝝ collectio in corpore ſic dictū a collectione humoꝝ. nā greci apoſtemas collectiones vocant. ꝛ produ. ſte.

Apoſtolus apo. qd̄ eſt de vel re cōponiť cū ſtolos qd̄ ē miſſio. ꝛ diciť hic apoſtolus li. i. miſſus. ꝛ dicitur aplus quaſi demiſſus. i. de celo vel a deo miſſus. Apoſtolus grece. hiſan hebraice. miſſus latine. vñ hic apoſtolat⁹ tus tui officiū vel dignitas apoſtoli. ꝛ apoſtolic⁹ ca cū. ꝛ hic apoſtol

licus ei p papa. Apostoli et dicti sunt qdā heretici q nihil possidētes pprium: nō recipiūt aliquos q aliquo i h mūdo vtunt: et h et h apostolaris et h re. Et cōponit apostolic⁹ cū cō: et dr coapostol⁹. i. simul aplus cū alio. et cor. pmā aplus Vn in Aurora dicit Sāct⁹ apostolicos Lucas dilucidat actus. Et nota q dictis apostolor sine pbatiōe credēdū ē: sicut dicā in symbolū. Et scias q de nece apostolor ita legit in qdā chronica. Claudi⁹ impat Marcus euāgeliū scribit Apostoli p orbē diuidūt Petrus romā venit. Andreas achaiā: ibiqz crucifigit. Johānes ephesuz viuus intrat sepulchrū. Jacob⁹ maior hierosolymis decollat. Thomas in īdia lācea trāsfigit. Philipp⁹ in phrigia crucifigit et lapidat. Jacob⁹ minor hierosolymis ptica fullonis occidit. Bartholomeus in maiori īdia excoriat. deīde decollatur. Mattheus in ethiopia in altari lācea pforat. Simō et iudas i psia a pōtificib⁹ idolor tumultu ppli iterimūt. Mathias in iudea p xpo patit. Lucas i bithinia obijt. Marcus alexādrie martyriū cōpleuit. Barnabas i salamia crematur. Quartodecimo āno Claudi⁹ veneno iterit. Nero succeffit. matrē cū secat Sororē stuprat. Romā i. xij. ptibus incēdit. Senecā iterfecit. Ranas apō lateranū euomit. Petrū crucifigit. Paulū dcollat. Impat ānis. xiij. mēsib⁹. vij. a lapis deuorat. Uide i numerus. Uolo et te scire q sic dic hiero. ctra iouinianū in. j. li. inter. xij. vn⁹ eligit: vt capite cstituto scismatis tolleret occasio Sz cur nō Johannes q electus ē vgo: Etati delatū ē: qr Petrus senior ē ne adhuc adolescēs et pene puer pgresse etatis hoib⁹ pferret: et magister bōus q occasiōem iurgij debebat auferre discipulis: et dixerat eis. Pacē meā do vobis. pacē meā relinquo vobis et q voluerit inter vos maior eē minim⁹ diuz fiat. ne i adolescētē quē dilexerat cāz pbere videret iuidie. Ut āt sciam⁹ tūc puerū fuisse Johānē mā 'estissime docēt ecclastice historie q vsqz ad Traiāi iperiū vixerit. i. post passiōez dni āno. lxviij. dormierit. qd nos i libro d illustrib⁹ viris breuiter pstrinxim⁹ Ambrosi⁹ et dicit sup Lucā. Mysticū est q Maria cōmēdat Johāni iter ceteros iuniori qd nō ociosis aurib⁹ debem⁹ accipe. piculosa ē eni mulierib⁹ copula adolescētis et spēs iuuētutis. Itē scias q Porphiri⁹ arguit Matheū et aplos q secuti sunt ctinuo xpz. vt dicit Hieronym⁹ in Mattheū. Arguit inqt Porphiri⁹ et iulian⁹ august⁹ vl impitiā historiographi mētiētis. vl stultitiā eor q statiz secuti sunt saluatorē qsi irrōnabilr quolibet vocātē hominē sint secuti. cū tātas vtutes tātaqz signa pcesserint q aplos anteq̄ crederēt vidisse nō dubiū ē. Certe fulgor ipse et maiestas diuinitatis occulte. q etiā i humana facie relucebat ex xpo ad se vidētes trahere poterat aspectu. Si eni in magnete lapide et sucinis hec esse vis dicitur vt anulos et stipulā et festucas sibi copulēt. qnto magis dns creaturar oium ad se attrahere poterat qd volebat. Greg. aūt dicit. Nulla xpz facere adhuc miracula Petrus et Andreas viderāt. et tn ad vnū dni pceptū hoc qd videbātur possidere obliti sunt: qnta nos ei⁹ miracula videmus: quot flagellis affligimur. quātis minarū aspertatibus deterremur. et tamen vocantem sequi contemnimus.

Apostrophe phes accētuatur in fine. Dicitur et apostropha phe et tūc nō acuitur in fine. et ē apostrophe trāsitus regressus reuersio sm Pap. De hoc require supra in quarta parte in tractatu de coloribus rhetoricis.

Apostrophus. Trophos qd ē cuersio cōponit cū apo qd est de vl re. et dicit hic apostrophus vgula vl regula qsi pars circuli dextra ad summaz lraz posita in his dictiōibus in fine tribunal et pirrin. q nota ostēdit deesse in sermone vltima vocalis. vt tribunal p tribunale. pirrin p pirrine. et ad hoc ostendendū ibi ponit. vel iō vt ibi denotet accent⁹ debere poni in fine. vel iō vt ibi denotet vltima csonās cuius subtracta est vocalis recuruari et apostrophari. i. cuerti et reuerti ad pcēdentē vocalē. vn apostroph⁹ dr. et cor. stro.

Apotheca. Theca cōponit cū apo qd ē re. et dicit h apotheca ce. i. repositoriū vel recōditoriū et qr in his hoies elaborātas fruges reponūt. vn hic apothecari⁹ rij q custodit apothecā. vl mercator. Uel aphothecari⁹ ria riū ad aphothecā ptinēs. et pdu. penul. aphotheca. chirotheca. entheca.

Apozima vis coactarum herbarū. et cōponit ab apo et zima quod est vis. et cor. penul. Macer. Uis potius seminum vel apozima proderit huius.

Apparituriō vbū. ē verbū desinēs in co. vt vellico. nutrico. albico. De h dixi in tertia pte i tractatu de spēbus verborū.

Apparitor. ab appareo res deriuat h apparitor toris. i. fuiēs qr appareat et videat vt psto sit ad obsequz Ul apparitores vocam⁹ eos q apparere faciebāt reos i cspectu iudicū.

Appello las laui cponit ex ad et pello las qd ē vocare. et mutat d in p. vn appellatiuus ua uū. et ē appellare aduocare. Itē appellare. i. ad aliū iudicē vocare. vl audiētiā alterius iudicis postulare. Et vt dicit Bern. in. iij. li. de csideratiōe. Appellasse iniq iniquū ē. Iniq et impune iniq rū appellationū fomes. Iniq āt ois appellatio ad quā iusticie inopia non coegit appellare. non vt graues. sed si graueris licet.

Appello lis appuli cponit ex ad et pello lis. et mutat d in p et ē appellare ad portū venire vel impellere. i. applicare. Un Terēti⁹. Postqz poeta aiuz suū ad scribēdū appulit. i. applicuit. Pōt et apello apuli apulsum cōponi ex a et pello. et tūc scribitur p vnū p. et est apello ob aliquo pello vel amoueo. Unde apulsus ab vrbe. i. amotus. Esaie. xxviij. Ablactatos a lacte apulsos ab vberibus id est amotos.

Appēdix. ab appēdo dis dicitur h et h et h appēdix cis qd alicui appēdēdo adheret. vn appēdix dicit māsiūcula q magne dōui adheret scz q appēdit parieti. nō hns tectū diuisuz i duo latera. vn h appēdiciū cij idē. et appēdici⁹ cia ciū.

Appēdo. Pēdis cponitur cū ad. et dicitur appēdo dis. et mutatur d in p. i. suspēdere vel librare. pōderare. vnde hic appensor soris et appensorius ria rium.

Appeto tis tiui habet pteritū et supinū ad modū qrte. et cōponit ex ad et peto. et mutat d in p. et est appetere desiderare acqrere. vn h appetitus tus tui penl. pdu. in nō. et h et h appetibilis et hoc le. et hic appetitor penul. producta.

Applaudo. plaudo cōponit cū ad. et mutato d in p dr applaudo dis plausi. i. alicui plausuz facere. et inde h applauda de. vl applauda de. i. sorbiciūcula ex paleis facta circa quā pueri solebāt applaudere. Uel applauda etiam dicitur furfur.

Applauda de in applaudo vide.

Appodio as aui. i. innitor. ex ad et podio as mutata d in p Uide in podio as.

Appono nis sui sitū ex ad et pono nis. et mutat d in p. et ē apponere adiūgere addere. et inde apposit⁹ ta tū. et p syncopā apost⁹ sta stū. i. puersus et cōtrarius. vn aposte aduerbiuz.

Appositio onis qdam figura de qua supra in quarta parte vbi egi de allotheba. ca. de synthesi.

Appositus in appono est.

Appcior aris atus suz. existimare. pciū determinare et cponitur ex ad et pcior aris. et est deponēs. antiqui tn pcio pcias. et appcio appcias in actiuo genere declinabāt. Zacharie. xj. Decorum precium quo appreciatus sum ab eis.

Apprehendo dis di sum ex ad et prendo dis.

Apprime. Prime cōponitur cū ad. et mutata d in p dicit apprime p geminū p. i. valde. vel sunt due partes posite pro vno et teneatur d. et dicatur ad pme. et debet semp media pduci sm Hug. Macer. Apprime sumptus zedoar obstare venenis. Affirmāt et c. In legēda etiā beati Augustini inuenitur hoc vocabulū apprime. Et vide qr Huguit. vult q si sit vna pars vel due posite pro vna tūc retinetur d. Priscianus aūt in tractatu de aduerbijs dicit q apprime est pars composita. Dicit enim q prime ponitur aduerbialiter. qd ostendit Terentius qui compositum ab eo in andria protulit. Nam id arbitror apprime in vita vtile. sicut dixi supra in tertia parte vbi egi de aduerbijs.

Apprimo mis appssi appssuz. i. ad aliquē pmere vl iuxta. et cōponit ex ad et premo mis. et mutat d in p. et pe l pri corre.

Appropio as aui are. Inde appropians antis. et ē appropia

re approximare. appropinquare. et componitur ex ad et prope pio as. vide in propinquo. Lu. x. Appropians alligauit vulnera eius et non habet r in penul. syllabe.

Appuli penl. cor. est preteritum de appello lis. vide in appello.

Appricitas tatis .i. calor iocunditas. et dicitur ab apricus. et scribitur per vnum p.

Apricus ab aprilis dicitur apricus ca cum .i. delectabilis et iocundus eo quod in illo mense fit pulcrum tempus ex productione florum vnde hec appricitas. Proprie autem locus apricus dicitur sine frigore quasi sine rigore frigoris vel quia sit apertus celo scilicet delectabilis locus: et produ. pri. Dorati in epi. Quicquid sub terra est in apricum proferet etas .i. in apertum.

Aprilis dicitur quasi aprilis. quia tunc terra aperitur et flores germinat. Uel dicitur ab affrodita quod est venus. vnde aprilis quasi affrodilis vel quasi afrilis .i. venerius: quia ille mensis dedicatus est veneri. vel quia in eo habet festum suum. vel quia in eo nata fuit. et facit ablatiuum in i tantum vt aprili

Aptitudinarius. Aptitudo .i. conuenientia: vnde aptitudinarius ria rium quod significat proprietatis aptitudinem vt risibilis.

Apto: ab aptus dicitur apto tas verbum actiuum. et componitur. vt apto tas: coapto tas: preapto preaptas. et ab his omnibus verbalia.

Aptotus. ptotos quod est casus componitur cum a quod est sine: et dicitur aptotus ta tum: quasi sine casu. et cor. pto.

Aptus ab apiscor dicitur aptus pta ptum: qui libenter acquirit et habet modum in exponendo. et est nomen non participium in nostro vsu. et etiam verbum scilicet apiscor non est in vsu. et comparatur vt aptior tissimus.

Apud prepositio per d scribitur. quia veteres pro apud ad sunt sepe vsi duabus medijs literis subtractis secundum Hug. Pris. autem dicit quod ad deriuatur ab apud per syncopam.

Apulia lie prouincia vbi conditum est brundusium. vnde apulus la lum: homo de apulia. et producit primam.

Apulus penul. cor. homo de apulia. et produ. a.

A ante Q

Aqua quasi dicitur ab equus qua quum: vel ab equo quas dicitur propter equalitatem superficiei: et mutatur ae diphthongus in a breuem. vnde Papi. dicit. Aqua dicta est: quia eius superficies sit equalis. vide in terra et in vnda: et ab aqua hec aquula le diminutiuum.

Aquagium. aqua componitur cum agito tas. et dicitur hoc aquagium gij .i. aqueductus: quod et hoc aqueductile lis dicitur scilicet via per quam aqua agitatur et ducitur de proprio loco. et hoc aqualicium cij pro eodem: vel guttatorium quia per illud aqua elicitur .i. foras emittitur.

Aqualicium cij. locus per quem aqua elicitur a proprio alueo. et componitur ab aqua. et licio cis.

Aqualiculus li .i. ventriculus. in aqualis. vide et in venter.

Aqualis. ab aqua dicitur hic et hec aqualis et hoc le: ad aquam pertinens. et substantiue aquale lis .i. vas aquatile grossum et latum. vnde Plautus. Date illi sellam vbi sedeat. et aquale cum aqua: quod quisque accipitur pro grosso ventre. et inde venit hic aqualiculus li .i. ventriculus. vnde Persius. Pinguis aqualiculus penso sexquipede extat.

Aqualium lij: summa pars capitis ab aqua deriuatur: ideo sic dicta. quia prima suscipiat aquam defluentem quam totum corpus.

Aquamanile lis dicitur vas super quod cadit aqua: qua abluuntur digiti sacerdotum post susceptionem corporis christi: quod tenere et preparare debet subdiaconus et produ. ni.

Aquariolus li masc. ge. ab aqua dicitur scilicet fuiens meretrici: quia crebro defert aquam ad eam mundandam et venustandam: et cor. penul.

Aquarius. ab aqua dicitur hic aquarius rij. pro quodam celi signo. eo quod tunc quum sol est in eo est abundantia aquarum. Et aquarius dicitur seruiens qui portat aquam. vnde hec aquaria: ancilla que aquam defert.

Aquaticus. ab aqua dicitur penl. cor. et hic et hec aquatilis: et hoc le pro eodem.

Aquebibus: aqua componitur cum bibo. et dicitur hic aquebibus bi penul. cor. qui sepe bibit aquam: et potest declinari adiectiue.

Aqueuomus. aqua componitur cum vomo mis. et fit hic aquuomus mi. qui aquam vomit. et potest declinari adiectiue. et cor. uo.

Aquila. ab acuo is dicitur hec aquila le auis. eo quod acute videat. vnde dicit Pap. aquila ab acumine oculorum dicta. quia irreuerberato viso solem inspiciat. Item aquila est signum in celo. et ab aquila dicitur aquilus la lum: qui nasum habet curuum in summitate vt aquile rostrum. et est aquila promiscui generis. et sub vna voce et vno articulo scilicet feminino comprehendit animalia vtriusque sexus. vt albus aquila dicitur tam pro mare quam pro femella. Et vt dicit Grego. in morali. aquile nomine sanctorum subtilis intelligentia et sublimis eorum contemplatio figuratur. Cunctarum quippe auium visum acies aquile superat. ita vt solis radius fixos in se eius oculos nulla lucis sue choruscatione reuerberatos claudat. vide in turtur.

Aquileus in aquila vide.

Aquilinus. ab aquila dicitur aquilinus na num. possessiuum nomen vt aquilina penna et hi aquilini norum. demones qui in similitudine aquilarum apparent. et produ. li.

Aquilo. ab aqua dicitur hic aquilo onis quasi ligans aquas. quia ventus est serenus. et aquas stringit. et aquilus la lum dicebant antiqui pro niger gra grum. vnde aquileus lea leum .i. niger vel fuscus secundum Hug. Papi. vero dicit. Aquilo ventus ad septentrionis sinistram dictus quod aquas stringat et nubes dissipet. est enim gelidus et siccus. Idem et boreas quia ad hyperboreis oris flat. Eccl. xliij. Frigidus ventus aquilo flauit et gelauit crystallus ab aqua.

Aquor. ab aqua dicitur aquor aris deponens. et componitur vt adaquor aris pro eodem scilicet ad aquam ducere vel potare animalia. Inuenitur tamen actiuum adaquo as. vnde Theodolus. En adaquare gregem simul et reuelare calorem. Gen. xix. Donec omnia pecora congregentur et amoueamus lapidem de ore putei vt adaquemus greges.

Aquosus. ab aqua dicitur aquosus sa sum: plenus aqua et proprie dicitur locus aquosus. potio vero aquata et comparatur vt aquosior simus. vnde hec aquositas tis: inundantia aquarum.

Aquula in aqua est.

A ante R

Ara. ab aro aras hec ara hui9 are: quia vt arationi bene proueniret et solebat ara institui. Alij vero dicunt quod deriuatur ab ardeo. eo quod victime ibi ardeant. Scias tamen quod ara dicitur pro altari. et stabulo porcorum. Sed ara pro altari primam producit. et non aspiratur sed hara pro stabulo porcorum primam cor. et aspiratur. vnde versus. Est hara porcorum breuis: est ara deorum. vel porcum nutrit hara: gentilem quem necat ara.

Arabia. ab ara re hec arabia bie: quasi sacra interpretatur: quia regio illa thure abundat. hanc greci endemon. nostri beatam nominauerunt. eadem est nolata et saba a filio Chus: qui dictus est saba.

Arabilis. ab aro ras hic et hec arabilis et hoc le. vt terra arabilis .i. bona et apta ad arandum. et comparatur vt arabilis lior lissimus.

Arabis grecus de arabs cor. penl. sed quando est verbum futuri temporis cum produ. vnde versus. Dic arabs arabis ab ara tamen exit arabis.

Arabs. ab arabia dicitur hic et hec arabs bis gentile et arabicus ca cum possessiuum. Arabici etiam dicuntur quidam heretici in arabia exorti dicentes animam cum corpore mori. et in nouissimo vtrunque resurgere. secundum Hug. Pap. sic dicit. Arabs arabos grece hic arabs bis. et arabus bi latine.

Aradij quidam populi. vide in amorreus.

Aranea. ab aere secundum Rabanum dicitur hec aranea nee. quasi aeranea: eo quod ex aere nutriatur. et hic araneus inuenitur: et araneus nea neum. vnde diminutiua. ab araneus hic araneolus li. et ab aranea hec araneola le .i. parua aranea Pap. etiam dicit. Aranea vermis ab aere dictus. eo quod in aere fila gerat. Hug. autem magis approbat quod aranea dicatur ab aragne: que fuit mutata in araneam secundum fabulas.

Arapagare .i. effodere vel sculpere ab area. et ponitur simpliciter pro effodere. et componitur ab area et pagus quod est villa.

Arapagatus ta tum. ab area effossus et dicitur ab arapagare. vnde Plautus in aulularia. Aurum mihi intus arapagatum est.

Aratellum li dimi. i. paruum aratrum. sicut a cerebro cerebellum dimi.

Aratiuncula le fossa parua que instar sulci aratur. et dicitur ab aro aras. vel ab arator. vnde Reg. iij. ca. xviij. Fecit aqueductum quasi per duas aratiunculas in circuitu altaris.

Aratorculus li dimi. paruus arator.

Aratorius ria rium. locus qui potest arari. ab aro ras.

Aratrum tri ab aro ras dicitur cor. pen. naturaliter. vnde in Aurora dicitur in leuitico. Nostre carnis humum crucis hoc aratro quasi sulcant.

Arbiter tri tro secunde declinationis dicitur ab arbitror traris. et accipitur in tribus significationibus. Arbiter enim dicitur.

reuelator cōſilioꝝ: vt in Salustio. Procul arbitris oībus amotis: arbiter testis: arbiter iudex. Sed differūt qꝛ iudex ex lege: arbiter ex volūtate iudicat. inde hꝰ arbitriū trij. Et sciás ꝙ in cōmuni vſu ē ſcḋe declinatiōis. Inuenit͛ tñ etiā in tertia arbiter tris tri ſicut ponit Gregorius in moralibus. Etiā Pap. dicit ꝙ arbiter eſt ſecūde ꝛ tertie declinationis ſm Salustiū ſcḋe: ſm vero regulas Priſ. eſt tertie.

Arbitriū trij: dr̄ ab arbiter. ꝛ ē liberū arbitriū facultas rōnis vl̄ volūtatis qua bonū eligit͛ grā exiſtēte vl̄ malū cadē eē deſiſtente. Et ſcias ꝙ eſt triplex libertas ſcꝫ a neceſſitate: a pctō: a miſeria. A neceſſitate ꝛ añ pctm̄ ꝛ poſt eque liberū eſt arbitriū. ſicut eni tūc cogi nō poterat ita nec mō: ideoqꝫ volūtas merito apud deū iudicat͛. que ſemꝑ a neceſſitate libera ē. ꝛ nūqꝫ pōt. Ubi neceſſitas ibi nō eſt libertas. vbi nō eſt libertas nec volūtas: ꝛ iō nec meritū. Hec libertas in oībus ē tā in malis ꝙ̄ in bonis. Eſt alia libertas a pctō ſcꝫ de qua dicit apl̄s: Ubi ſpūs dn̄i ibi libertas. Hec libertas a ſuitute pcī liberat ꝛ ſeruos iuſticie facit: ſicut ecōuerſo ſeruitus pcī liberos facit iuſticie. Hāc libertatē hō peccādo amiſit. Ideoqꝫ Aug. dič ꝙ hō male vtēs libero arbitrio ꝛ ſe ꝑdidit ꝛ ipꝫ qꝛ ꝑdita ē ꝑ pctm̄ libertas. nō a neceſſitate ſed a pctō. Qui enī facit pctm̄ ſeruus ē pcī. Iſtā libertatē que ē a pctō illi ſoli nūc habēt quos filiꝰ ꝑ gratiā liberat ꝛ reparat: nō ita ꝙ penitꝰ ſint ſine pctō in hac mortali carne: ſed vt pctm̄ in eis nō dnetur neqꝫ regnet. ꝛ hꝰ eſt vera ꝛ bona libertas que bonā parit ſuitutē ſcꝫ iuſticie. Eſt āt libertas a miſeria: de qua apl̄s ad Romanos ait. Et ipa creatura liberabit͛ a ſuitute corruptiōis in libertatē glorie filioꝝ dei. Hāc libertatē habuit hō ante pctm̄: qꝛ oī carebat miſeria: ꝛ nulla tangebat͛ moleſtia. ꝛ plenꝰ habebit i futura beatitudine vbi miſer eē nō poterit. Sed in hac vita que ē inter pmū pctm̄ ꝛ vltimā cōfirmationē nemo a miſeria liber ē. qꝛ pena pcī nō caret. Libertas a pctō ꝛ a miſeria ꝑ grāꝫ eſt: libertas aut neceſſitate per naturā. Scire etiā oportet ꝙ vt dicit Ptolemeus. Homo ſapiēs dnat͛ aſtris: qꝛ ſcꝫ ꝑ ſapiam ſuā pōt vitare ea ad que aſtra diſponūt. De hꝰ etiā require in aſtrū: ꝛ in mors. vide etiā in volūtas. Itē ſcias ꝙ qͣttuor ſunt ſtatus liberi arbitrij. ꝛ de quolibet accepit xp̄s. vt dicā in liber bera berū. Quare aūt deus nō fecit hominē impeccabileꝫ: vel q̄ peccare nollet. dicam in preſcio.

Arbitror traris tratus ſuꝫ. trari. i. exiſtimare: vl̄ eſtimare. ſed differunt: qꝛ exiſtimare vel eſtimare eſt apud animū nr̄m. Arbitrari vō iudiciū animi ꝓferre: ꝛ cor. bi naturaliter.

Arbor vl̄ arbos ſm Iſido. ſicut ꝛ herba dicit͛ ab aruis: qꝛ terre fixis radicibus adheret. Uel arbor dr̄ ab herba: eo ꝙ ad modum herbaꝝ pullulet naſcēdo. Prius enī iacto ſemine herba orit͛. dehic cōfota ſurgit i arborē. dehinc in puo tpe herbā quā videras arbuſtū ſuſpicis. Ab aruo ergo deriuatur herba. ab herba arbos vl̄ arbor. videt͛ ꝓprie arbos dici de fructifera. arbor vero de nō fructifera ꝛ ſterili. ꝛ ē arbos fe. ge. quum ſit mater ꝓprij fetꝰ. Et attēde ꝙ noia arborū ſunt fe. ge. qꝛ mā꞉ matris in ſuis fructibꝰ imitant͛. vt pirus ꝛ vlmus. hꝰ enī eſt qͣſi obſtetrix puerpaꝝ bachi. vñ oleaſter ſunt maſ. ge. qꝛ nō cōcipit qū ſit ꝓpriū ſui generis cōcepe. i. oliuaꝝ. ꝓ pomis vō ſunt neu. ge. exceptis paucis.

Arborētū ti. locus vbi arbores creſcunt ab arbor dicitur.

Arboreꝰ rea reū. ꝛ arborinꝰ na nū poſſeſſiuū ab arbor dicit͛.

Arbuncula le dimi. parua arbor.

Arbuſtula le dimi. parua arbor.

Arbuſtū. ab arbor dr̄ hoc arbuſtū ſti. locus vbi arbores creſcunt. ꝛ ꝓ ipis qn̄qꝫ ponit͛. ꝛ ꝓcipue nouellis. Arbuſtum enī dicit͛ qn̄qꝫ arbor nouella ꝛ tenera. in q̄ inſertio ēt qn̄qꝫ fieri pōt. ꝛ dicit͛ arbuſtū. qͣſi arborū ſtatio vel haſta.

Arca ab arceo ces dicit͛ hꝰ arca ce. qꝛ arceat ꝛ ꝓhibeat viſuꝫ ꝛ caret aſpiratione. ꝛ inde hic arcarius rij. qui facit arcas vel q̄ cuſtodit. Itē adiectiue pōt dici arcarius aria arium. qḋ pertinet ad arcam vel ad arcarium.

Arcanus na nū. i. ſecretus ta tū. a quo ceteri arcēt͛ ab arceo ces dicitur. ꝛ caret aſpiratione.

Arceo arcui ſupinū dꝫ eſſe arcitū tū. ſꝫ per ſyncopā dicit͛ artū artu. Arceo cōponit͛ cū ex ꝛ dicit͛ exerceo ces. Itē cū con. ꝛ fit coerceo ces. i. ꝯſtringere. Arceo ſimplex ꝛ cōpoſitū eſt actiuū. ꝛ mutat a in e in compoſitione.

Arcerſco cis in arceo cis exponitur.

Arceſſo ſis vbū deſideratiuū ab arce arces. vide in accio cis.

Archāgelus. ab archos qḋ eſt princeps ꝛ angelus cōponitur hꝰ archāgelꝰ li. i. pnceps angeloꝝ. vt gabriel. vñ archāgelicus ca cū. Et ſcias ꝙ oīa officia hūana ꝑtinētia ad ſingulares ꝑſonas cū q̄buſcūqꝫ ordinibꝰ ſilitudinē habeāt. dirigūtur ꝑ vltimū ordinē inquāt͂ ꝑticipāt ṽtutes ſuperiorū. Sed illa officia que ad multitudinē ꝑtinēt dirigunt͛ ꝑ principatus ꝛ archangelos. ꝛ iō homo in ꝑlatione conſtitutus illuminat͛ ab angelo inferioris ordinis de his que ad ſtatū ꝑſone ſue ꝑtinēt. ſꝫ ab angelo principe de his que ſpectant ad regimen multitudinis. vide etiā in angelus.

Archetipus pi. i. princeps figurarū. nā tipus idē eſt qḋ figura. ꝛ archos idē eſt qḋ princeps. ꝛ pōt poni adiectiue. vt archetipus pa pum. vñ archetipus mundus dicitur pncipalis figura ſenſibilis mundi. ꝛ cor. ti.

Archia chie. i. principatus ab archos dicitur.

Archicoquus qui. q̄ eſt princeps coquorū. ab archos pnceps ꝛ coquus coqui. ꝛ hꝫ coquus pmam cor. tñ archicoquus coqui acuit co ſm vſum. ꝛ hoc facit potentia nñi. qꝛ remanet incorruptus. ꝛ iō nō mutat accentū. ſicut nec viceccomes.

Archidiaconꝰ. diaconꝰ ꝯponit͛ cū archos qḋ ē pnceps ꝛ dr̄ hꝰ archidiaconꝰ. i. pnceps diaconoꝝ. vñ hꝰ archidiacōatꝰ tꝰ tui. eiꝰ officiū vl̄ dignitas. Dicit͛ ēt hic archidiacon onis.

Archiepiſcopus. i. pnceps epōꝝ. ab archos pnceps. ꝛ epūs vñ hic ꝛ hꝰ archiepālis ꝛ hꝰ archiepāle. ꝛ hic archiepatus tus tui. ꝛ hꝰ archiepiſcopiū pij. ꝛ archiepiſcopor eſſe vel fieri archiepm̄. vel archiepiſcopatū hr̄e. vide in metropolis.

Archigallus galli. princeps galloꝝ ſcꝫ illorum ſacerdotum ab archos ꝛ gallus.

Archigenes. Geneſis qḋ eſt nā cōponit͛ cū archos qḋ eſt pnceps. ꝛ dicit͛ hꝰ archigenes nis penl̄. cor. i. principalis medicus qui optime ſcit mederi geneſi. i. nature.

Archigraphus phi penul. cor. vide in antigraphus.

Archileuita leuite pnceps leuitaꝝ. ꝛ ꝯpōit͛ ab archos ꝛ leuita

Archilogus. archos cōponit͛ cū logos qḋ eſt ſermo. ꝛ fit archilogus ga gū princeps vel primus in ſermone. vñ hoc archilogiū. ſermonis principium.

Archimādrita. ab archos princeps. ꝛ mandros ouis dicit͛ hꝰ archimādrita te. i. paſtor ouiū. ꝛ ꝑ tranſlationē dicit͛ qn̄qꝫ de paſtoribus ſpiritualibus.

Archipota te penl̄. produ. i. magnus potator. ab archos ꝛ poto tas. quaſi princeps potatorum.

Archipſbyt̄ teri pnceps pſbyteroꝝ. ab archos ꝛ pſbyter teri.

Archiſynagogus gi. princeps ſynagoge. ab archos ꝛ ſynagoga ſynagoge.

Archiſteriū rij. i. monaſteriū. ab archos ꝛ ſteriō qḋ eſt ſtatio quaſi principalis. i. ſpūalis ſtatio. vel dicit͛ archiſteriū eo ꝙ regulis ꝛ diſciplinis arcetur.

Architector. ab archos ꝛ tectū qḋ ponit͛ ꝓ edificio vl̄ domo cōponit͛ hꝰ architector ctoris. q̄ facit tecta. vl̄ potiꝰ principalis artifex q̄ ꝑeſt edificijs cōſtruēdis. q̄ etiā architectus dicit͛. vñ hꝰ architectura re. ꝛ architector ctaris. tecta pncipaliter cōſtruere. Et vt dicit Priſ. in. viij. li. Sunt fere oīa ꝓfeſſionū noīa apud latinos verbalia ꝛ in or deſinunt. nā grāmaticus ꝛ philoſophus ꝛ architectus ꝛ ſophiſta ꝛ poeta greca ſunt. itaqꝫ ex nominibus ipſis habent verba greca apud grecos. vñ nos quoqꝫ philoſophor. architector. poetor in vſu habemus ꝛc̄.

Architriclinꝰ pnceps triclinij. qḋ ē domꝰ trina ſeſſiōe ꝯſtructū ordinata. ab archos ꝛ tricliniūꝫ hu. Pap. vō dič ſic. Architriclinꝰ dr̄ maior domꝰ vl̄ i domo pnceps triū lectorū. qꝛ in lectis ſolebāt comedere. nā clinos vl̄ clinō grece lectꝰ. archos pnceps triū. ꝛ ꝓdu. pen. vñ in Aurora. Architriclinus hꝫ moyſen ſignare ſtupentē. vide in triclinium.

Archoniū dicitur acceruus manipuloꝝ vel aliarū rerum.

Archos grece latine dr̄ princeps.

Arcicula le dimi.penul.coꝛ.parua arx siue rupes.

Arcipotens.arcus cōponit̄ cū potens ⁊ cū tenēs.⁊ dicit̄ hic ⁊ h̄ ⁊ h̄ arcipotēs vel arcitenens vel arquitenens sm̄ antiquos qui dicebant arquus pro arcus.

Arcippus pi.ꝓpriū nomē viri.per duo p scribitur.

Arcitenēs.i.tenēs arcū:vel arquitenēs sm̄ antiquos ꝑ q.

Arcites.ab arcus dr̄ h̄ arcites tis.sagittarius cū arcu eq̄tans ⁊ sagittās:sicut turci ⁊ traci.vel pōt scribi ꝑ q more antiquoꝝ q̄ dicebant arquus ꝓ arcus:⁊ tunc dicet̄ arquites.

Arciuū uii penl̄.ꝓdu.librariū:armariū:de quo Hiero.dicit in ꝓlogo Hester.Quē librū ego de arciuis hebreoꝝ eleuās verbū e verbo expressius trāstuli.⁊ deriuatur ab arca arce

Arcticus penul.coꝛ.in arctus cti vide.

Arctophilax.arctus cti cōponit̄ cū philaxe qd̄ est seruare:vl̄ philis qd̄ est amoꝛ.⁊ fit h̄ arctophilax.q̄si seruās vl̄ amās vrsam.qꝛ eā sequit̄ semꝑ.⁊ est minoꝛ vrsa.⁊ eadē dicitur acturus:quasi arcton vrēs.i.vrsam amans.vel aliud est signuꝫ arcturus quod dicunt boetes.

Arctos grece vrsa dicit̄ latine:qui ⁊ septētrio vocatur: qꝛ ex septem stellis ↄstet sm̄ Papi.⁊ est tertia littera c in papia scribitur enim ibi per ct.

Arctur⁹ ri.penl̄.ꝓdu.Job.ix.Qui facit arcturuꝫ ⁊ oziones ⁊ hiades ⁊ īterioꝛa austri.Et vt dicit̄ Grego.arctur⁹ septē stellis mane lucet ⁊ semꝑ v̄sat̄ ⁊ nūq̄ mergit̄.⁊ dr̄ arctur⁹:q̄si arctū vrēs.vide in arctophilax ⁊ dicitur vulgo carrus.

Arctus cti vel arctos grece:fe.ge.vrsa scꝫ ꝓ illo signo celesti ⁊ interpretat̄ vrsa latine.vn̄ arct⁹ dr̄ tā polus iuxta arctuꝫ q̄ꝫ circulus includēs illā:qui ⁊ septētrionalis dicit̄.Similiter antarcticus dicitur tam polus oppositus q̄ꝫ circulus oppositus.Dicitur etiā hic artus tus pro mēbro.ſꝫ tūc scribitur per t solam:⁊ est mas̄ ge.

Arcuatim aduer.i.curuatim:cameratiꝫ.⁊ dicit̄ ab arcus cus.

Arcubius bi.hic ille qui cubat in arce.⁊ cōponit̄ ex arx arcis.⁊ cubo cubas.

Arcula le dimi.parua arca.vn̄ hinc arcularius: qui facit vel qui custodit arcas vel arculas.

Arculus li.dimi.paruus arcus.

Arcuo as aui verbū actiuū.i.curuare ab arc⁹ dr̄ vnde v̄balia.

Arcus cus cui dr̄ ab arceo ces:qꝛ arceat hostē.Itē arc⁹ dicit̄ fornix:qꝛ sit arta curuatiōe curuatus. Ponitur etiā arcus ꝓ arte sagittādi.vn̄ in.ij.Regū dicit̄.Precepit vt docerēt filios iuda arcum.⁊ desinit datis pluralis in ubus. vt arcubus ad differentiam arx arcis arcibus.

Ardea dee ab ardu⁹ dicit̄ quedā auis petēs ardua scꝫ aerē vl̄ sꝫ fabulas dicit̄ a ciuitate q̄ ardea dicebat̄:qꝛ ī arduo erat sita.vn̄ h̄ ⁊ h̄ ardeas patriū ⁊ dicta ē auis illa ardea.qꝛ de cinere illi⁹ ciuitatis nata fuit.Et eadē auis a multis tātal⁹ dicit̄ sm̄ Hug.Papi.v̄o dicit.Ardea auis dicta qꝛ ad ardua volet.imbres enim formidans super nubes volat vt procellas imbrium sentire nō possit ⁊ acuit penul.

Ardelio.ab ardeo des dicit̄ h̄ ardelio onis.i.leccatoꝛ qui ardens est in leccacitate vel leccatione.

Ardeo des si sum:verbū neutrū.⁊ inde ardēs tis ois ge.⁊ cōparat̄ vt ardētioꝛ tissimus.vn̄ ardēter tius tissime aduer. ⁊ h̄ ardoꝛ oris.Itē ab ardeo ardesco scis ichoatiuū.qd̄ cōponit̄ cū re.⁊ dicit̄ redardesco scis īterposita d. Ardeo v̄o ↄpōit̄ vt exardeo des ⁊ ardeo des.Ardeo simplex ⁊ ↄpositū neutrū ē ⁊ absolutū.ſꝫ qn̄ pōit̄ ꝓ ↄburo ē trāsitiuū ⁊ īdiget obliquo.⁊ inde.xv.Johānis dr̄.Colligēt eū ⁊ in ignē mittēt ⁊ ardet.Dicit̄ ardet in ꝑsenti:non ardebit in futuro.ad innuēdū q̄ ignis inferni ē cōtinuus.⁊ sine aliqua interpolatiōe affligi eternaliter.Et scias q̄ ardeo multa signat vt patet in his versibus.Ardet mens.ardet clipeus.focus ardet ⁊ edes.Hec amat:hec splēdit.hec vrit.⁊ vritur illa.

Arduenna ne.quedā silua qꝛ eius ligna sunt ardua.

Arduus dua duū dicit̄ ab ardeo.eo q̄ ardua ardēt a sole.vn̄ hec arduitas tatis.⁊ est altitudo ⁊ ꝓpꝛie montiuꝫ.

Area ree.locus vbi terit̄ frumētū.⁊ dicit̄ ab areo res.qꝛ non triturant̄ ibi nisi arida.vel dicit̄ area q̄si erea.qꝛ eradat̄ ꝓ triturādis frugib⁹.⁊ ponit̄ ꝓ domus latitudine ⁊ pro mari.qꝛ latū ⁊ spaciosuꝫ est.⁊ pro tabularū equalitate.

Arefacio cis feci factū.i.aridū facio.⁊ cōponit̄ ab arere infinitiuo de areo ares ⁊ facio cis.⁊ acuit̄ fa in p̄ma ⁊ secūda ⁊ tertia ꝑsona p̄sn̄ īdicatiui mōi:ſꝫ fit breuis arefacio cis.

Arefio fis arefactus arefieri.i.fieri vl̄ esse aridū.⁊ cōponitur ab h̄ infinitiuo arere.⁊ fio fis:⁊ ꝓdu.fi sicut fio.

Arelatū ti penul.ꝓducta:vrbs gallie.

Arena ne:nō vt quidā dicūt dicitur ab herendo in fabricis: ſꝫ ab areo res.vn̄ hec arenula le dimi.⁊ arenosus sa suꝫ:locus plenus arena.⁊ arenarius ria rium idem.vel qd̄ fit de arena q̄si possessiuū.⁊ h̄ arenariuꝫ rij.locus arenis plenus vel dicitur arena ab aro as per contrarium.

Areo ares arui verbuꝫ neutruꝫ ⁊ caret supinis.esse vl̄ fieri siccū.⁊ cōponit̄ cū in ⁊ fit inareo res.⁊ cū ex ⁊ fit exareo res exarui.⁊ ꝓdu.a.vn̄ in Auroꝛa dicit̄.Sic sine doctria marcidus aret amoꝛ.ſꝫ aro aras eā coꝛ.vn̄ quidā.Terram nullus aret.in qua vis seminis aret.

Areola le.dimi.parua area.Ezech.xvij.ca. Ut irrigaret eam de areolis germinis sui.⁊ coꝛ.o.

Areolog⁹.i.v̄tuosus ⁊ potēs ī s̄mōe.ab ares v̄t⁹ ⁊ logos s̄mo

Ares.i.virtus.

Aresco ab areo ares dicitur aresco scis. verbū inchoatiuū.⁊ cōponitur vt inaresco scis.exaresco scis.

Aresponsis.indeclinabile.q̄ dat rn̄sa p̄ncipis.etiā pōt componi ab assistens ⁊ rn̄sis datiuo. quasi assistens rn̄sis. vel ab a.⁊ hoc abltō responsis. vt supꝛa dixi in abatis.

Arfaxat interpꝛetatur depopulatio.

Argentū.argiros dicūt greci.vn̄ olim argir⁹ dicebat̄ denarius.qꝛ maxie moneta de argēto solet fieri.Et argira q̄dā insula in medio oceani fecūda argēto.ita vt dicat̄ habere superficiē argēteā.⁊ iō sic est dicta. Inde dicim⁹ hoc argētū.⁊ ab argentū argenteus tea teū.i.de argento existens. vnde argenteolus la lum diminutiuū.⁊ argēto tas. quod componitur vt deargēto gentas.⁊ inargēto tas.⁊ sunt actiua. Et inde verbalia. Item ab argentū argentarius rij.qui custodit argentū vel operatur de argento.

Argi mas̄.ge.in plurali.nomen loci.

Argiletū penl̄.ꝓdu.locus in quo occisus est.Argus.⁊ componitur ab argi ⁊ letū. Possunt etiā esse due partes. ⁊ tūc argi letum.i.mors argi.

Argilla le.terra tenax ⁊ humida.ab argos vel argis ciuitate in Grecia.qꝛ apud grecos pꝛimū ex ea facta sunt vasa.vn̄ argillo sus sa sum.plenus argilla.

Argirus ri olim dicebatur denarius.ab argentū dicitur.

Argonauta.argos qd̄ est pꝛima nauis cōponitur cū nauta.⁊ dicit̄ h̄ argonauta te.⁊ dicti sunt argonaute oēs illi q̄ ī naue ierūt ꝓ aureo vellere.vn̄ argonautic⁹ ca cū. possessiuū.⁊ h̄ argonautica ce.liber ↄposit⁹ ab apolline de argonautis.

Argos nomen ciuitatis.

Argumētū.ab arguo arguis dicit̄ h̄ argumētū qd̄ trib⁹ modis dicit̄.Nā dicit̄ argumētū res ficta.q̄ tn̄ fieri potuit.vt comedie.Terētij.Dicitur ēt argumētū paruū opus p̄missum in quo tota mā̄ subsequētis opis p̄libatur.Et dicitur argumētū q̄si argute.i.callide inuentū. Dicitur etiā argumentū rei dubie ꝓbamentū.vn̄ argumentosus sa suꝫ plenus argumētis.⁊ q̄nq̄ dicit̄ expedit⁹.⁊ cōparat̄ vn̄ argumētoꝛ taris.v̄bū deponētale.⁊ argumentatoꝛ tatrix tatio. Et dicit̄ argumētatio argute mētis oro sꝫ Hug. Pap.v̄o dicit̄.Argumētū argute inuētū qd̄ rei dubie facit fidē.Argumētū ꝓbatiōis vel breuis oratio vl̄ fabula verisilis vl̄ instrumētū mechanicū.Argumētū dicit̄ eo q̄ arguat mētē.arguit enī tā q̄ ignorā vt īra se de ignorātia ↄfundat̄ ⁊ derelicto mēdacio veritatē deuote sequat̄.Argumētū ē ipa sn̄ia q̄ fidē p̄stat. Argumētatio ip̄ius sn̄ie ꝑ orationeꝫ explicatio. Cuius due sunt sp̄es.syllogism⁹.⁊ inductio.ſꝫ syllogismo entimema.inductioni supponitur exemplum.

Arguo guis gui gutū verbū actiuū.i.cōuincere accusare vel cōstringere.vñ verbalia. Arguo cōponit cū con ⁊ dr coarguo guis:⁊ cū re ⁊ dicit redarguo guis:vñ verbalia.

Argus gi.pastor qdā.a quo ⁊ letū cōponit h argiletū ti.locus in quo occisus est argus Itē argus qdā mons a quo vel a factore dicta est pma nauis. Dic argus gi:⁊ h argon indeclinabile.⁊ argō onis. ⁊ hic arge ges gei. ⁊ hic argos goi.vñ p cōpositionē h argonauta te Itē arg⁹ dicit vag⁹ vel piger.vñ argia.i.pigricia.

Argutia tie.calliditas versutia.disertitudo. vel dicit argut⁹ fm Hu. Pap.sic dicit. Argutie documētor experimenta.

Argutū aduer.⁊ argute.i.diserte ab argutus dicitur.

Argutus ab arguo guis dicit argut⁹ ta tū:qd in trib⁹ significationib⁹ inuenit:fm q ē nomē. Nā argutū.i.breue vt argutum caput. Itē argutū organū.i.sonor. Itē argutū animal.i.callidū.vñ versus. Est breuis argut⁹ est callid⁹ atq sonorus. Et cōparat vt argutior tissim⁹.⁊ ab argut⁹ arguto tas.i.verbis impugnare.vel diserte se defendere.repbēdere verbū freque.fm Hu. Pap.autē in.x.li.dicit. Arguo guis gui gutū.vñ ⁊ pticipiū argutus.⁊ futurū arguturus ⁊ deriuatiuū ex h verbo artor taris. Inuenit tñ in vsu etiā argutur⁹ p argutur⁹ Pap.vero dicit. Argut⁹ q argumētū cito inuenit.vrban⁹ in loquēdo.i.astut⁹. Argut⁹ pticipiū de arguo.i.cōuict⁹:ēt adde accusat⁹.repbēsus. cōstrictus.

Aridus da dū.i.sicc⁹ca cū.ab areo ares.⁊ cōparat aridior dissim⁹.vñ h ariditas.i.siccitas.⁊ cōponit cū p ⁊ dr paridus da dū.i.valde arid⁹. Et scias q tra appellata ē arida.qr ei⁹ nāl ppetas ē siccitas Gē.j.appellauit aridē traz.⁊ cor.pē.

Ariel fm Remigiū leo deus.vel leo dei interptat.⁊ qñq ponit p viro forti.vt.j.Paralip.xj. Ipe percussit duos ariel moab.i.duos viros fortes ad modū leonis. Qñq ponit p hirlm Esa.xxix. Ue ariel ariel.⁊ dicit bis ariel pp tēplū ⁊ altare. Tertio dicit p altari.vñ in Ezech.xliij. Ipe ariel qtuor cubitor.⁊ accētuat in fine.vñ qdā Hierusalē signat ariel signatq leonē. Et scias q oliz hierusalē dici pprie poterat ariel.i.leo dei.vñ dicit glo.Esa.xxix. Ue ariel ariel dei.hirlm quā potētissima ⁊ fortissima fuit.sed post edificata sub Iesu sacerdote magna ē dicta qsi ariel.vñ dñs ibi subiungit dicens. Et erit mihi qsi ariel hierusalez. Et dicit qsi qr tēpli silitudinē retinēs antiquā nō magnificētiam. Itē vmbrā tñ antiq dignitatis retinēs.sicut dicit glosa. Nostro aūt tpe nō pprie dicit nec ariel.i.leo dei.nec etiaz qsi ariel ppter peccata que iudei cōmiserūt.maxime in psonā filij dei.vide in hierusalē. Et fm quosdā ad litteram. Hirlm dicta est ariel.i.leo:qr in modū leōis edificata erat Itē dicta est ariel.i.leo sicut leo dicit rex bestiar ita hierusalē dicebat regina aliar ciuitatū.rōne fidei que viguit in patriarchis.⁊ rōne sciētie q illuxit in pphetis.ac rōne nobilitatis ⁊ dignitatis que fuit in regibus ppli dei.

Aries.ab ara fm Isi.dicit hic aries arietis. qr primo in ara imolatus fuit.vñ Uirgi. Aries mactatur ad aras. Uel ab areos.i.amare.vñ etiā in grege masculi aries vocātur.qr dicitur ab ares qd est virtus.qr maioris virtutis sit in grege vñ hic arietulus tuli dimi.⁊ arietenus na nū. Et nota q aries dicit p veruece ⁊ p illo instrumēto quo muri qtiūtur.qr impugnat murū in modū arietū impugnātium.vel qr fit in sūmo cū cornib⁹ ad silitudinem arietis. vñ ⁊ arietare dicimus cū illo instrumēto pcutere.⁊ arietare pertinet ad veruece qñ sunt i tpe cocūdi.⁊ cor.pe.aries vbiq.

Arieto tas in aries vide.⁊ cor.penul.siue e.

Arietulus li dimi paruus aries.

Arimaspi.hoies vnū oculū habētes.bellū gerūt cū griphib⁹ aialib⁹ terribilib⁹.⁊ sibi smaragdos lapides pciosissimos auferūt.nā fm Remigiū pciosissimi smaragdini lapides repiunt in Scythia regiōe deserti.quos tñ custodiūt griphes aialia quedā terribilia ⁊ fortia.que corpus habēt leonū pedes aūt ⁊ rostrū ⁊ alas vt aqla. ideoq p terrā currūt vt leones.p aera volāt vt aues.que bestie custodiunt ipsaz deserti regiōez.⁊ seruant ipos lapides.nō q ipi in suā eos cōuertāt vtilitatē.sz hoib⁹ ipos auferūt cū qb⁹ arimaspi hoies vnū oculū hñtes bellū gerūt. iposq lapides eis auferūt. Et dicunt arimaspi.ab ares qd est virt⁹.⁊ aspicio qsi virtuose aspiciētes. qr lz tñ vnū oculū habeāt. vidēt tñ virtuose ⁊ acute. Que res pulchrū in se ɔtinet mysteriū. Lapis qppe smaragd⁹ q est nimie viriditatis xpm significat.q pascua eterne refectionis suis daturus est fidelibus. Porro desertū illud in quo lapides repiunt signat corda scōr q se a terrenis ⁊ hui⁹ mūdi curis lōge faciūt.vt in secreta cordis sui quiete dño seruire possint. vñ vnus illor dicit. Ecce elōgaui fugiēs ⁊ mãsi in solitudine.in quor cordibus inuenit lapis smaragdus. qr in ipis habitat xps.sz essunt griphes.i.maligni spūs q xpm nitunt tollere fidelibus non q ipsi habeāt cū.sed cā inuidentie hoibus cū auferunt. Sed sunt arimaspi.vnū oculū habētes.i.electi oculū mētis possidētes q bellant cū griphibus.h est cū malignis spiritib⁹. Christūq sibi rapiūt q est lapis pciosus Ex dictis patet q smaragd⁹ preciosus est lapis in sui nā. sed preciosior est in elector figura.vide etiā in griphes.

Ariolus.ab ara are dicit h ariolus li.diuinator.qr circa aras idolor nepharias pces faciebant.⁊ funesta sacrificia imolabāt.vñ ariolor laris ariolatus sum.i.diuinare.verbū deponentale.vnde verbalia.⁊ cor.penul.

Ariopagita penul.pdu.in ariopagus vide.

Ariopagus gi.villa vtutis scz vic⁹ athenis vbi studebāt philosophi.⁊ dicit ab ares qd ē vtus.⁊ pagos qd ē villa. Inde h ariopag⁹ gi.villa vtutis.⁊ inde h ariopagita te.pinceps ⁊ magister illi⁹ ville.vñ dicit Dioni.ariopagita fz Hu.vl ariopag⁹ curia erat athenieñsiū vbi erāt iudices.nā ares virtus pag⁹ villa.qr ibi tota vt⁹ ciuitatis erat. vñ ariopagite athenieñsiū curiales vl pncipales.vt vult Papi.⁊ pdu pa.

Arismetica dicit ab ares qd est virtus.⁊ nemos qd ē numerus.qr tractat de virtute numeri. vñ hic arismeticus ci.⁊ adiectiue arismeticus ca cum fm Hug. Pap.vero dicit. Arithmetica numeror disciplina fm se.greci enim arithmon numerū dicūt.vel cōponitur ex ares.⁊ arithmon numerus.⁊ sic scribi potest per th in quarta littera.

Arista.ab areo ares dr hec arista ste.qr pmo areat.i.spica vl spicula spice ⁊ spiciū.vñ aristat⁹ ta tū.sic dicim⁹ aristatos pisces.qr plres hñt aristas.⁊ aristor staris colliger aristas.

Aristella le dimi.parua arista.

Aristoforū.ab areo ⁊ foros qd est ferre.dicit h aristofor ri.vas ad potus ⁊ prandia deferēda rusticis in agros aptuz ⁊ dicit ab areo p ɔtrariū eo q nō sit aridū.qr operarij semp indigēt vt vinū vel aqua sit in eo qua vtant.vel vas vbi relique ciborū reponuntur:⁊ cor.fo.

Aristoteles lis fuit quidam philosophus dictus ab area virtus.qr virtuosus fuit virture acquisita.

Arma ab armus h arma armor.qr cū tegūt.vel qr armis.i.brachijs exercent.⁊ dicitur arma generalit omnium generū tela.sed tñ pprie arma qbus defendimur. tela qbus oppugnamus.⁊ q mittim⁹.vñ arma mas verbū actiuū cū suis cōpositis. Et inde verbalia armator armatrix armatio.⁊ inde hec armariuncula le.parua armatio.

Armabilis.ab armo mas dicit hic ⁊ hec armabilis ⁊ h le.qd facile est ad armandum.⁊ cor.penul.

Armentariolum li dimi.paruū armentariū.

Armētariū rij dr ab arma.loc⁹ vbi tela ⁊ arma ponunt.iiij.li. Reg.xiiij. Et postea reportabāt ea ad armētariū scutarior.

Armamentū ti ab arma dicitur.⁊ sunt armamēta firmamenta nauiū.vel locus vbi arma ponuntur.

Armariū.ab arma dr h armariū rij.locus vbi arma ponit.⁊ hoc armamētariū tarij.p eodē.sz mō pprie armamētariū dr vbi tñ tela ⁊ arma ponūt. Armariū vo dr generalit locus vbi instrumenta ⁊ arma cuiuscūq artis reponunt qr cuiuslibz artis sūt sua arma.vt clericor arma sūt libri.nautarū vela.remi funes.feminar fusa:colū.⁊ hmōi.frequenter tñ autem armentarium specialiter dicimus librorum.

Armelausa se.ge.ab armis deriuatur.vestis ē sic dicta.qr eā

τ retro diuisa τ aperta sit in armis tñ clausa: quasi armi clausa: ablato c. τ est sclauina.

Armelus. ab armus sm Rabanũ dicit hic armelus li: vestis humeros tm̃ tegens: sicut scapulare monachoꝝ. Itẽ ab armus h armelũ armeli ge. neu. vas sacrificioꝝ vl victimaꝝ

Armẽtariũ rij dicit ab armẽtũ. τ ẽ idẽ qd armẽtũ. τ inde h armentariolũ armẽtarioli dimi. τ h armẽtari⁹ armentarij: custos armẽti: τ ẽ armẽtariũ de maioribus bestijs sicut τ armentũ: sꝫ grex de minoꝛib⁹. sm Hug. Pap. vero dicit. Armentariũ locus vbi armẽta sũt. vide in armentum.

Armẽtũ. ab armo dicit h armẽtũ ti: qꝛ sit aptũ armis vel faciẽdis vel fiendis vel exercẽdis vel qꝛ sit cornib⁹ armatuꝫ vl armẽtũ dicit q̃si aramẽtũ ab arãdo. τ differt a grege: qꝛ armentũ ꝓprie est de maioribus: grex de bestijs minoꝛib⁹: inde h armẽtarius armẽti custos. Amos. c. vij. Nõ sum ꝓpheta: τ nõ sum filius ꝓphe: sꝫ armẽtarius ego sum Et intellige qꝫ denegat se esse ꝓphetã: lꝫ tot vera ꝓdixerit: qꝛ eñ eadẽ hora q̃ requisitus est ꝓphetie sibi spm̃ deesse sensit. de semetipso testimoniũ veraciter intulit dicẽs. Nõ sum ꝓpheta: qui tñ secutus adiunxit. Et nũc audi verbũ dñi. Hec dicit dñs. Uxoꝛ tua in ciuitate fornicabit τ filij tui τ filie in gladio cadent τc. q̃bus ꝓphetie verbis aperte ostenditur: qꝛ qñ de se illa non loqueretur impletus spiritu ꝓphetico quẽ ex tũc moꝛ hẽre meruit qꝛ se prophetã non esse humiliter cognouit: sicut dicit Greg. in. ij. moralium.

Armigatus ta tũ penul. ꝓdu. Reg. vi. Et Dauid percutiebat in organis armigatis. τ saltabat totis viribus añ dominũ Dicuntur aũt organa armigata ad armũ. i. humeruꝫ ligata vñ in organis armigatis. i. ad humerũ positis. vel vt dicũt quidã est genus organi quod cum aqua fit.

Armiger ra rũ pe. coꝛ. i. qui arma gerit. Inuenitur ẽt substantie declinatũ in quolibꝫ gñe. vt h armiger ꝓ scutifero: h armigera ꝓ scutifera: τ cõponit armiger ab arma τ gero ris: vel põt cõponi ab armoꝛũ gtõ τ gerẽs noie imediate.

Armilla ab arm⁹ dicit h armilla le. i. torq̃s brachiale: dextro cherlũ: τ sũt ꝓpe viroꝝ: ab armoꝝ virtute collate victorie cã q̃ olim viriles dicebãt. Eedẽ τ circuli: vl qꝛ in armis. i. hũeris ferũt: sꝫ armilla ꝓcipue mulierũ lati⁹ extẽdit: circulus vo rotũdus fit. Itẽ ab armus h armillũ li: vas vinariũ aptũ ad poꝛtandũ in humeris. vide in torqueo torques.

Armipotens tentis maſ. ge. penul coꝛ i. Mars quod etiam omnis ge. potest esse. i. in armis potens.

Armomantia tie: diuinatio que fit in armis. i. in scapulis bestiarum: ab armis τ mantia tie.

Armonia nie dulcoꝛatio: τ ↄsonantia plurimoꝝ cantuuꝫ. vñ armonicus ca cũ dulcis suauis delectabilis cantus: vt armonia. i. dulcis cantus cęli. τ videtur armonia esse compositũ ex ad: sꝫ sm antiquos mutat d in r: τ sic fit ar τ monos qd est vnũ: vbi. s. oẽs cantus ad vnã ↄsonantiã tendunt: τ acuit penul. armonia. vide in psaltes τ in cythara.

Armus mi maſ. ge. i. scapula humerus. sed humerus proprie hominum: armus vero bestiarum.

Arna gręcę latinę agna.

Arnaglossa vel arnaglossus. herba ẽ. s. agni lingua ab arna qd ẽ agna τ glossa qd ẽ ligua. Eadẽ a romanis dr plãtago qꝛ plãta eius cito adhereat terre. Et est fe. ge. vtrunq̃.

Aro as aui atũ sm Isidorum deriuat ab ere eo qꝫ prius erea aratra faciebãt. vñ h arator oꝛis τ h aratura re. τ cõponit aro cũ ex. τ fit exaro ras. i. describere: vl valde arare. τ cũ ꝓ τ fit paro ras: τ cũ ob. τ fit obaro ras. τ hinc verbalia. Aro cũ suis cõpositis neutrum est excepto exaro ꝓ describere: τ coꝛ. primã. sꝫ aroo ares eam produ. vñ versus. Terrã nullus aret. in qua vis seminis aret. τ est trãsitiuũ aro. τ hꝫ tertias ꝑsonas passiui. vt aro terrã. τ terra aratur a me.

Aroma matis ge. neu. τ dicunt aromata quecũq̃ fragrãtis odoris. India mittit. vel a lie regiones. dicta sic ab ara. qꝛ aris iposita diuinis inuocationibus apta videãtur. vel ab aere. qꝛ sese aeri inseri τ misceri ꝓbant. nã qd est odoꝛ nisi aeris ↄtactus. τ ꝓdu. penul. aroma. vñ in Aurora. Nectar aroma. fauus. thus. mirrham balsama cunctas.

Aromatizo zas. i. redolẽ. ab aromate dicit. τ ponit q̃q̃ trãsitiue. vt ego aromatizo hunc. i. aromate vngo. vel aromate redolentem facio. τ produ. ti positione.

Arpax dictus quia arripit. arpe eniꝫ gręcę rapere τ est instrumentum dici. ferreus vncinus dictus. quia arripiat quod in puteum cadit sm Pap.

Arquitenẽs sm antiquos: vel arcitenẽs sm modernos arcũ tenens τ coꝛ. penul. de h supra habes in arcipotens.

Arra re ꝑ geminũ r illud qd dat qñ aliq̃d vẽditur vl emitur ꝓ certitudinẽ. τ nõ vt reddat idq̃ pignus. sꝫ vt sit de coꝛpore ꝓcij. vñ τ dr ab ara. qꝛ res q̃ mercãdo tractatur adeo rata dꝫ esse q̃si testib⁹ aris foret fcã. τ cõponitur vt inarro. sub arro sꝫ Hug. vel sꝫ Pap. arra dicit a re ꝓ q̃ datur. vñ dicit. Arra dcã a re ꝓ qua datur. non vt ipsa sicut pignus reddatur. sed ipsa sibi manente cętera copulantur.

Arrabo bonis maſ. ge. i. vadimoniũ. vñ Terẽ. in tertia comedia. Ea relicta arraboni est ꝓ illo argẽto. τ ꝓprie arrabo dicit bona arra. sicut que datur ꝓ bona re. vt ꝓ cõiugio. que vo datur ꝓ mala re. vt ꝓ fornicatione. nõ est arrabo ꝓprie. τ dicit arrabo ab arra ꝑ cõpositionẽ sm Hug. τ Pap. etiã dicit. Arrabo bonis dictus quasi arra bona. τ sic vr qꝫ corripiat penul. i oblique. nã bona hꝫ primaꝫ breuẽ. Et sic Gene. xxxiij. Quid vis tibi ꝓ arrabone dari. dꝫ corripi ibi bo i arrobone. i ntõ aũt arrabo ꝓdu. penul. vñ quidam. Parua arrabo venit pęcij dum res bona venit. i. venditur.

Arrepticius ab arripio pis dicitur arreptus ta tũ. vñ arrepti aduerbium. τ arrepticius cia cium. quod arripit. vel quod arreptum est. vt demoniacus vl demoniaca. vñ ꝓprie arrepticius dicitur demoniacus. τ arrepticia demoniaca.

Arrigo gis arrexi arrectũ pe. coꝛ. vbũ actiuũ. i. sursuꝫ vl valde vel ad aliq̃d regere. τ ↄponit ex ad. τ rego gis. τ mutat d in r. vñ Terẽtius. Arrige aures. Pamphile. ꝓ hoc eũ notant libidinosum. τ hic est cacephaton sꝫ Donatum.

Arripio pis pui arreptũ. i. inuadẽ. ad aliq̃d agendũ rapere vel aggredi. τ ↄponit ex ad τ rapio rapis. τ mutat d i r. τ a in i

Arroga gas pe. coꝛ. ex ad τ rogo rogas. Et ẽ arrogare supbire. Itẽ arrogare ẽ ꝑ supbiã τ arrogãter acq̃rere. vel sibi tribuere. sꝫ ponit simplr ꝓ acq̃rere. vñ arrogãs. i. supb⁹ se extollẽs. τ cõparatur arrogãtioꝛ tissim⁹. vñ arrogãter tius tissime aduer. τ h arrogãtia. Et scias qꝫ sicut dicit Grego. moral. xxiiij. q̃tuoꝛ sũt spẽs q̃bus ois tumoꝛ arrogãtiũ demõstratur. s. quum bonũ aut a semetipsis hẽre se existimãt. aut qd sibi datũ desup credũt ꝓ suis se h accepisse meritis putant. aut certe qñ iactãt se hẽre qd nõ habẽt. aut despectis ceteris singulariter videri appetũt hẽre qd habent. vnde pharisens idcirco de templo absq̃ iustificatione descẽdit. qꝛ bonoꝛũ operũ merita sibi q̃si singulariter tribuens orãti publicano se pretulit. vide in superbus τ rectos.

Ars tis. ab arceo ces dicitur. qꝛ reglis nos arceat. τ ẽ ars nostra liberalis. artificiũ qd ẽ fcm̃ manib⁹. vl dr ars ab arete qd ẽ virtus. dicit ẽt h arx arcis ꝓ coclea. vñ versus. Ars docet arx munit arcus tegit τ ferit idẽ. Que artes sint licite τ que illicite. habes in dario nas.

Arsaces. reges persarum. sicut augustus dicitur cęsar romanorum sm Pap. τ coꝛ. penul.

Arseda de. i. stella valde splendens sm Hug.

Arseuerse dicit ab ardeo. τ ẽ vbuꝫ defectiuũ iperatiui modi scde ꝑsone. i. auerte ignem. vel arseuerse dicit prouerbiũ.

Arseutum neu. ge. vestis muliebris rubei coloris.

Arsis eleuatio vocis. i. initium τ acuitur in fine.

Artabatite pe. ꝓdu. genus monstri in ęthiopia q̃ proni vt pecora ambulare dicitur. Quadragesimũ eñi annũ nullus supgredit. vt dicit Isi. ethy. xi. τ dicitur sic. ab artus ta tũ. et bazin qd ẽ gradus. qꝛ artatim τ curue gradiuntur.

Artabe pe. coꝛ. mensure sunt. Daniel. xiiij. vnde dicit Pap. Artaba genus mẽsure syriace. que tres modios facit.

Artauus ui. i. cultellus scriptorum. ab arto tas. τ coꝛ. ta. hoc etiam vult magister bene.

Artemo monis.ab ars artis dr ħ artemū mi paruū velū quo in dulcibus potius vtimur aquis. Inuenitur ēt ħ artemo monis p eodē.vñ in actibus aploꝝ.Et eleuato artemone fm aure flatū tendebant ad littus.ꝛ produ.penul.

Arteria.artus pro strictus cōponit cū aere:ꝛ fit ħ arteria arterie quasi arta aeris via.s.vena per quā exit ꝛ intrat aer ꝛ spūs ꝛ acuit penl.fm Hug.vel fm Pap.arterie fistule vel vene dicte:eo q artis teneant itineribus vitalem spiritū.quia per eas aer.i.spiritus a pulmone fertur.

Arteriac⁹.ab arteria dr arteriac⁹ca cū:cui⁹fauces reumatizāt vñ ħ artericū ci:medicina q̄ pdest meatui gutturis.

Artesis ab art⁹tus dr ħ arthesis sis:artuū morb⁹.vñ Prudēti⁹i li. hymno. Nodosa quos podogra distorqt ꝛ artesis.

Arteticus.ab artesis dicit artericus ca cū:ille qui hꝫ infirmitatem in artubus ex consuetudine.vel vt medici volūt qui quādam nodositatem in membrorum patitur iuncturis.ꝛ in eodem sensū dicitur articus artica articum:ꝛ hec artetica dicitur infirmitas illa.ꝛ cor.penul.arteticus.

Articula le dimi.parua ars.

Articularis ab ars artis vl'articla dr ħ ꝛ ħ articularis ꝛ ħ re.qd ꝑtinet ad artē.Itē articularis articulare.qd hꝫ offiñ articuli:vt hic ꝛ hec ꝛ hoc.ꝛ tūc deriuatur ab articulus.

Articulus.artus tus tui dicit ħ articulus li dimi.paruus artus.vt digitus.vñ articulo las lare.i.copulo las. Itē articulus dicit q̄dā ps orationis apud grecos:solā relatōeꝫ significans.vñ ħ ꝛ ħ articularis ꝛ ħ re:qd hꝫ offiñ articuli:vt hic ꝛ hec ꝛ ħ. Articulus ēt dicit finis. Itē articulus est q̄dā color rethoricus:de quo supra dixi in q̄rta parte in tractatu de coloribus rhetoricis. Itē articulus.i.momētū.vt in articulo diei illi⁹.i.in initio in fine:in hora:in momēto. Itē articulus ꝑssura artitudo. Itē articulus spēs numeri.vñ i Grecismo dr. Articulus color est breue mēbrū dictio greca. Articulus numerus per denos multiplicatus: Momētum articulus pressuraq; dicit esse.vide ēt in fides.

Articus ca cum penul.cor.vide in arteticus.

Artifex.ars componitur cum faciens.ꝛ dicit hic ꝛ hec ꝛ hoc artifex cis:ꝛ inde hoc artificiū cij.inde artificiosus sa sum:ꝛ hic ꝛ hec artificialis ꝛ hoc le.

Artificina ne penul.produ.locus vbi artes exercentur:ꝛ deriuatur ab artificium.

Artificus ca cū.i.bonis artib⁹instructus.ꝛ dicit ab ars artis ꝛ ab artificus artifice aduer.i.ingeniose.ꝛ pdu.penul.

Arto tas taui tare.i.frequēter arcere vl'copulare.vñ ħ ꝛ ħ artabil' ꝛ ħ le.ꝛ cōponit vt coarto tas.vñ v̄balia.ꝛ formatur arto ab vltio supino de arceo ces.s.artu u in o mutato.

Artocopus.ars cōponitur cum copos:qd est panis:ꝛ fit hic artocopus pi penul.cor.i.pistor quasi artifex panis.vel ab artos.i.panis ꝛ copos labor:inde artocopus pi panis cum labore factus ad opus domini.

Artocrea.ars cōponitur cū creos qd est caro ꝛ fit ħ artocrea cree i.q̄libet cibus artificiose compositus.vl' ab artos.i.panis ꝛ creos caro:inde artocrea cree cibus ex pane.s.pasta ꝛ carne factus:sꝫ Hug. Pap.vo dicit:artos panis:creos grece caro ide artocrea panis carnē ɔtinēs:vulgo tortella.

Artopta.ars componitur cum aptus.ꝛ dicit ħ artopta pte.i.vas artificialiter operatum. vnde Plautus in aulularia. Ego artoptam hinc proximo vtendam peto.

Artos grece.panis latine.

Artotira re.penl.cor.cibus qui fit ex pane vel pasta ꝛ caseo componitur ab artos panis:ꝛ tirus qd est caseus.

Artuatim aduer.i.mēbratim:ab artus dicitur.

Artuo.ab artus dicit artuo as:qd nō est in vsu.sed cōponit vt exartuo.i.diuidere.ꝛ deartuo tuas:silr pro diuidere.ꝛ ē ꝑprie diuidere ꝛ separare artus a seinuicē:vt de gallinis ꝛ ɔsimilibus.ꝛ hinc verbalia. vnde Plautus. In captiuis ego erumnatus ꝛ deartuatus sum miser.

Artuosus sum.i.membratus ab artus dicit qd est mēbrū.

Artus ab arceo ces artus ta tū.i.strictus ꝛ cōponit artior artissimus.vñ arte artı⁹tissime aduer.ꝛ artim.i.strictim. Itē ab arceo ħ artus tus tui.i.mēbꝝ qd neruis artat.ꝛ fit datiuus ꝛ abltūs pluralis in ubus ad driāꝫ de ars artis artibus.

Arualis.ab aruum arui dicit hic ꝛ hec arualis ꝛ hoc le.penul.produ.i.pertinens ad aruum:vel res arui.

Aruambale.aruūꝫ cōponit cū ambio:ꝛ fit ħ aruambale lis hostia cū q̄ arua ambiebāt.qd ēt dicit ħ amburbale ꝛ ħ aruambale:sꝫ amburbalis vl' amburbale ꝛ ħ amburbarū.ē hostia cū q̄ ciuitatē ambiebāt:ab ambio ꝛ vrbs fm Hug. Pap.ēt dicit aruambale sacrificium aruorum.

Arugo ginis.color q̄dā sicut pedes accipitris.ꝛ scribit p a solam fm Pap. sꝫ aurugo p au fm eundē est morbus regius Hug. vero dicit. Ab auro ħ aurugo ruginis morbus regi⁹ sꝫ arugo est color sicut in pede accipitris.ꝛ pdu.ru. Dicit ēt aurugo corruptio aure p quā segetes contrahunt innaturalem colorem ex aura corrupta.vide in erugo.

Aruina.ab aruum arui dr ħ aruina ne.i.pinguedo. Job xv. Et de lateribus ei⁹aruina depēdet.ꝛ pdu.penl.vñ in Grecismo dicit. Intus adeps:aruina foris.piguedoq; queuis.

Aruinatus ta tum.i.impinguatus.ab aruina dicitur.

Aruinosus sa sum.i.crassus ab aruina dicitur ꝛ comparatur aruinosior fissimus.

Aruinula le dimi.parua aruina.ꝛ cor.penul.

Aruiolum li dimi.paruum aruum siue corpus paruum.

Arula le dimi.parua ara siue altare fm Hug.vel fm Pap. Arula patella carbonuꝫ.craticula. Hiere.xxxvij.Et posita est coram eo arula plena prunis.ꝛ cor.penul.

Arundinetum ti penul.produ.in arundo vide.

Arundo dinis dicit ab areo ares:q2 cito aret.ꝛ ꝑpē dicit folijs depēdēs:sꝫ sepe simplr ponitur p canna.vñ arūdineus nea neū:ꝛ ħ arūdinetū ti:locus vbi crescūt arūdines.vñ in li.Sap.c.iij.dicit. Fulgebūt iusti ꝛ tanq̄ scintille in arūdineto discurrēt.Et scias q arundo nō aspiratur i Pap.nec in Hug.sꝫ aspiratur hirundo ꝛ hirudo.De his q̄dā. Cantat hirundo:floret arundo:sanat hirudo.

Aruspex ara cōponitur cū specio cis.ꝛ fit ħ ꝛ ħ aruspex cis.i.diuinator:q̄si ararū īspector.hi ēt exta seu intestina pecorū inspiciūt.vt futura predicent.vt dicit Papias.

Aruspicina ab aruspicor caris deriuatur hec aruspicina ne penul.pdu.i.domus aruspicū vel locus vbi diuinatur.

Aruspiciū cij.i.diuiātio ab aruspicor caris.vide ī geomātia.

Aruspicor caris penul.cor.verbum deponentale.i.diuinatio vnde verbalia:ꝛ dicitur ab aruspex.

Aruum ui.campus.ab aro aras.

Arx arcis fe.gene.i.roclea.s.turris:ab arceo ces:q2 arceat hostes.Dicitur ēt ħ ars artis fe.ge.per s in ntō.vnde quidaꝫ Ars docet:arx munit.arcus tegit ꝛ ferit idem.

A ante S

As assis ma.ge.p geminū s in obliq̄s:est pondus ɔstans ex duodecim vncijs:ꝛ q̄nq; ponitur p obolo.Et nota q composita ab as assis p obolo in essis finiūtur:ꝑter tria que in ussis finiūtur.s.octussis centussis septussis:ꝛ ꝑter semissis qd in issis finitur ꝛ monossis qd in ossis finitur.

Asbestus lapis ferrei coloris.ab igne nomē sortit⁹:q2 semel accēsus nunq̄ extinguitur:nā asbestus.i.inextinguibilis.

Ascella locus sub brachio:dicta quia ab eis ascellis brachia cillentur.i.mouentur.fm Pap.vide etiā in brachium.

Ascendo dis di sum.i.ad aliquē altū locū scandere.vñ ascensus sus.ꝛ cōponitur ex ad ꝛ scando ē subtrahitur d sequēte s cum alia consonante.ꝛ conuertitur a in e.

Ascia.acuo cōponitur cū scindēs.vl' dicitur hec ascia ascie.i.dolabra q̄si acute scindens.vel dicitur ab astulis quas a ligno eximit fm Pap.vide in astula.

Asciatim aduerbium.i.dolatim cesim carptim diuisim.ꝛ dicitur ab ascio vel ab abscia.

Ascio as aui are verbum actiuum. idest acuere vel dolare:ꝛ dicitur ab abscia abscie.ꝛ cōponitur vt exascio as.

Ascio cis ui itū.i.adiūgo acq̄ro ex ad ꝛ scio.ꝛ subtrahitur d.et cōponitur cū eisdē.et retinet d cā differētie ꝛ dicit ascio

scis.i.aduoco.vñ ascisco scis. ɀ adscisco scis inchoatiuũ.

A sciola le penul.cor.dimi.parua ascia.

A scis ab ascia hec ascis huius ascis pro securi qua cementarij vtuntur. vnde hic asciculus li dimi.

A scisco scis inchoatiuũ ab ascio ascis. Aliqñ etiã ponitur ꝑ suo positiuo. vt asciscit̃.i.acquiritur vel adiungitur: ɀ tũc põt habere preteritũ sui primitiui.s.asciui: quia ascio non est in vsu: sed loco eius ponitur nũc ascisco. vide in capisco. ɀ adscisco scis etiam dicitur retenta d.

A scopa pe.cor. vas est aquaticum vtri persimile. ascopa enĩ grece latine vter fm̃ Hug. Judith.x. Imposuit itaqꝫ abre sue ascopam vini. ɀ vas olei.

A scribo bis psi ascriptũ ex ad ɀ scribo scribis. ɀ abijcitur d: ɀ est ascribere asserere adijcere destinare deputare.

A scriptus pta ptum: alicui rei deditus ɀ deputatus ɀ dicitur ab ascribo ascribis.

A secretis ĩdeclinabile cõis ge.nomẽ officij. ɀ põt cõponi ab assistens q̃si assistens secretis. vel põt cõponi ab a prepositione latina ɀ h̃ ablr̃õ secretis: qñ ab ipsis secretis q̃ ei cõmittuntur dicitur aliquis asecretis. vt dixi in abatis.

A ser hris dr̃. qꝛ Gen.xxx. cũ peperisset eũ Zelpha. dixit Lya Hoc ꝓ britudine mea beataꝫ quippe me dicẽt mulieres.s. ppea appellauit eũ aser. ɀ scribit̃ ꝑ vnũ.s.cor.eni pmã. vñ ĩ Aurora dr̃. Neptalim ɀ Judas Beniamin Gad ɀ Aser.

A sia quedã femina fuit q̃ olim tenuit ĩperiũ orientis a q̃ dcã est asia regio illa. vñ asianus na nũ. ɀ asiatic⁹ ca cũ. vel asia ĩterpretat̃ elatio vl eleuatio. ɀ iõ dicta ẽ terra illa sic: qꝛ illa pars mũdi sit elatior ɀ altior. Inuenitur ẽt hec asia ꝑ q̃daꝫ palude pma ꝓducta que in noĩe regionis breuiatur vñ Lucanus in.vi. Europam miseri lian asiamqꝫ timere.

A silũ li ge.neu. domus refugij qõ romulus fecit: sed mõ est ecclĩa ɀ sic dicit̃ ab a qõ ẽ sine ɀ silon qõ ẽ tact⁹: qꝛ non lit ꝓbas alicui ibi tãgere ɀ offendẽ aliũ. Machabe.li.ij.c.iiij. Suasitqꝫ de asilo ꝓcedẽ. ɀ ꝓdu.penl. Virg.in.vij.Enei. Hic locũ ĩgentẽ.quẽ romulus acer asilũ. Retulit ɀ gelida monstrat sub rupe lupercal. Pap.ṽo dicit ꝙ asilum est tẽpluꝫ: qõ Remus ɀ Romulus ↄstituerũt: ad qõ quicũqꝫ confugeret ab oĩ noxa liber eẽt. Iteꝫ dicit̃ h̃ asilus li.mas.ge.musca q̃ boues stimulat quã greci oestrũ vocãt: ɀ rustici tabanum. videt̃ dici ab a qõ est sine ɀ silon qõ est tactus ꝓ ↄtrium: qꝛ eius tactus nimis sentitur. De ꝓdictis duobus dicitur in Grecis. Turbat asilus apes miseris succurrit asilum.

A sinfonia.i.ↄsonãtia ab a ɀ simphonia: ɀ acuitur penul.

A sintheton quedam figura est de qua supra dixi in quarta parte vbi egi de scemate.

A sinus.a sedeo des dicit̃ h̃ asinus ni: q̃si asidus a sedẽdo. qꝛ hoĩes añq̃ hẽrẽt equos asinis ĩsidebãt. vel cõponit̃ ab a ɀ senos sẽsus q̃si sine sensu. qꝛ hauiũ ɀ stolidũ aĩal ẽ. dr̃ ẽt asinus q̃si alta sinẽs. ſꝫ tũc est ethy̅ nõ cõpositio. vñ asellus li dimi. ɀ h̃ asina. ɀ h̃ asella di. ab asello dcã. ɀ asinin⁹ na nũ ɀ asinari⁹ ria riũ qõ ꝑtinet ad asinũ. vt mola asinaria quã trahit asinus ad molendũ. ɀ asinarius q̃ ducit vel q̃ pascit asinos. Et scias ꝙ asina facit ablatiuũ pluraleꝫ in abus ad differentiã sui mas. qõ facit in is. tñ inuenit̃ in is. vñ in ꝓmo Reg.c.ix. Et de asinis quas ꝑdidisti nudiustertius ne sollicitus sis: qꝛ inuente sũt. sicut ẽt inuenitur filia filiabus ɀ filijs. nata natabus ɀ natis. vt dixi supra ĩ tertia parte. vbi egi de pma declinatiõe. Et scias ꝙ vt dicit basilius in hexameron homelia.viij. Intelligit asinus hoĩs ↄsuetus vocẽ ɀ nouit iter qõ sepius ambulauit. ad audiẽdũ ita vehementer acut⁹. vt nullus ei de terrestrib⁹ cõparari possit. Recognouit bos possessorẽ suuꝫ. ɀ asin⁹ ꝓsepe dñi sui. Piscis ṽo nequaq̃ põt dinoscere nutrimẽta ꝓstantẽ. nã aialia aq̃tica nõ solũ muta. ſꝫ ẽt inscia ɀ ĩmitia sunt ɀ indocta. ɀ ad oẽm vite societateꝫ prorsus hoĩbus intractabilia vide in bos ɀ in canis. Itẽ q̃ño terrestria aialia docta sũt ɀ tractabilia erga hoĩes respectu piscium dicam in camelus.

A smodeus dei penul.ꝓdu.nomen est demonis. Thob.iij. Demon nomine asmodeus occiderat eos.

A sop⁹ pi pe.ꝓ. vñ in doctrinali dicit̃. Asopũ retrahes europũ siue piropũ. Asop⁹ ẽ nomẽ fluuij. pirop⁹ nomẽ gẽme.

A sparagus dict⁹ ẽ qꝛ spinosus ɀ asper sit frutex ei⁹ q̃dã herba ẽ. ɀ ẽt sic dicit̃ paruulus piscis. ſꝫ optimi saporis ɀ etiã boletus vocat̃ asparagus ɀ cor.penl̃. vt dĩc magr̃ hñ. ɀ vt dicit Pap. Asparagi in cibo sumpti stomacho ꝓsũt. calidi sũt in aqua cocti oẽs vesice casus curãt ɀ calculos frãgũt.

A sper ra rũ. durus acerb⁹. truculentus. ɀ cõparatur asperior asꝑrim⁹ vñ aspe riuo rime aduer. ɀ h̃ asperitas tis.i. duritꝫes. truculẽtia. ɀ aspero ras.i. asperũ facẽ verbũ actiuũ ɀ cõponitur vt exaspero ras ɀ cõponit̃ asper ab a ɀ spera.

A spgo gis si sum.ex ad ɀ spargo cõponit̃. ɀ mutat̃ a simplicis ĩ e. et subtrahit̃ d. et ẽ aspgẽ distãter opire. ꝓfũdere. vñ h̃ aspergo ginis.i.asꝑsio. et aspergo ẽ nomẽ cuiusdaꝫ auis marine. et aspergo vestis feminaꝝ vl̃ vestimẽtoꝝ superfluitas. qõ ẽt sirma dr̃. vñ aspgine⁹ nea neũ. Itẽ ab aspergo h̃ aspersoriũ. et aspergito tas freq̃ntatiuũ. aspergo sas aliud frequẽtatiuũ. a quo aspersito tas aliud frequentatiuum.

A spergo ginis fe.ge. in aspergo gis vide.

A sperno sperno componitur cũ ad abiecta d. ɀ dicit̃ aspernor nis aspreui asp̃tũ.i. valde spernere. vnde aspernor naris deponen. in codeꝫ sensu vel componitur per se ex ad ɀ sperno nis. vnde hic ɀ hec aspernalis. ɀ hoc le.

A spicio. specio scis cõponit̃ cũ ad et mutata a in e et abiecta d. dr̃ aspicio aspicis xi ctũ. ari vl̃ ad aliq̃d ꝓspicere. vñ aspecto tas tat. et aspecto tas. vide in specio et in video.

A spiro ras raui.i. anhelare. conari. deuenire. valde spirare vel fauere. et est tractuꝫ a ventis q̃ qñ flant et spirant nautis fauent et componitur ex ad et spiro ras abiecta d. Iteꝫ aspirari inuenitur pro eleuari. vnde in canticis. Donec aspiret dies et inclinentur vmbre. et produ.penul.

A spis dis fe.ge. genus est serpentis. et fm̃ Isido. aspis est vocata ꝙ morsu venena immittat et spargat. ios eniꝫ greci venenũ dicũt. et inde aspis q̃si aspergens ios.i. veneuꝫ. eo ꝙ morsu venenato interimat. et cor penl̃. in grõ. De hac dicit Propheta. sicut aspidis surde et obturãtis aures suas ne exaudiat vocem incantantis. vide in tigris.

A sporto tas.i. deportare abire alonge. aliorsuꝫ absentare. remouere. de loco ad locũ portare. et componit̃ fm̃ Pris. ex ad et porto mutato b ĩ s sicut aspello differẽtie cã. ne si apporto appello diceremus ab ad cõposita existimentur.

A ssa asse. lignum latum et dolatum.

A ssatura re. in assuo vide.

A ssecla. ab assequor queris dicit̃ h̃ et h̃ assecula. vel assecla per syncopam cõis ge.i. seruiens vel comes qui sequit̃ aliquẽ. et cor.penul. vñ in Aurora. Rursus in primis vir lucis ɀ assecla fami. Astiterant domino.

A ssector ctaris ctatus sum ex ad ɀ sector ctaris d mutata in s ɀ est assectari sequendo adipisci. sequi.

A ssecula le. in assecla vide.

A ssensus sa sum. in assentio tis vide.

A ssentio tis si sum cõponit̃ ex ad ɀ sentio tis. ɀ est assentire assensum ꝓbere. vñ h̃ assentio onis. ɀ h̃ assentia tie.i. ↄsensus in q̃libet re. ɀ h̃ assensus sus. ɀ assentaneus nea neum. qui cito prebet assensum. ɀ assensor saris deponens.i. adulari. nã adulatoꝝ est assentire. Et scias qõ inuenit̃ assentior tiris sus sum. in codẽ sensu in deponenti gñe. Gen.xxxiij. Assensi sũt oẽs.i. ↄsenserunt circũcisis cunctis maribus.

A ssentisco scis inchoatiuum. idest incipio assentire. ab assentio tis addita co.

A sser. ab asse dr̃ h̃ asser ris. qꝛ asseres soli ĩ tectis ponũt̃ ɀ cõiuncti. assem eniꝫ vnũ dicimus. vel dicunt̃ asseres. qꝛ assideãt parietibus ɀ trabibus. vl̃ qꝛ ĩserat̃ vnus alij ĩ pariete ab assero ris. Eccle.xxix. Melior ẽ victus pauꝑis sub tegmine asserũ q̃ epule splẽdide. ɀ cor.penl̃. in obliquis.

A ssero ris componitur ex ad ɀ sero ris. ɀ facit preteritum in seui ɀ in serui. ɀ supinum in situm ɀ in sertuꝫ in diuersis significationibus. vide in sero ris. ɀ cor. se.

A sserto tas. frequen. ab assero ris.

A ssesco scis frequen. ab assideo: quasi inchoatiui. pro assidesco.

A sseuero ras raui. i. affirmo vel assero. et componitur ex ad et seuero ras quod non est in vsu: et produ. penul.

A ssidela le penul. produ. i. mensa iuxta quam sedemus. et deriuatur ab assideo des.

A ssideo des di sum ex ad et sedeo des. et est assidere iuxta sedere. et assidere. i. comparari et assimilari. et assidere. i. esse. Item in prima significatione construitur cum datiuo et accusatiuo in eodem sensu: vt assideo te: assideo tibi. vide etiam in sedeo.

A ssiduus. ab assideo des deriuatur assiduus dua duum: studiosus: solicitus: continuus alicui rei intentus: Item assiduus potest componi ab as assis et do das: et tunc assiduus idem est quod diues qui multos possidet asses: et assiduus dicitur qui expensis erarii perat. et dicitur sic ab asse et dando: non quia multum grauis et diues: sed quia erat plus quam pauper in collectis faciendis. et comparatur assiduus per suppletiones magis assiduus assiduissimus. vnde hec assiduitas tatis. et assiduo duas. i. esse vel fieri assiduum.

A ssilio lis. ex ad et salio lis. et est assilire aggredi: inuadere impetere et in eodem sensu construitur cum datiuo et accusatiuo: vt assilio menia. et assilio menibus. Item assilire. i. cum gaudio salire ad aliquid. vnde hic assultus tus. impetus assumptus saltu. et assulto tas frequen. et cor. si. assilio lis.

A ssimilo las laui lare. i. valde assimilare. ex ad et similo las: et est verbum actiuum. Inuenitur etiam assimilor laris deponentale in eodem sensu in quo assimilo las.

A ssisterium rii. monasterium grecum est. vel dicitur ab assistendo vnde hec assistria strie monialis ibi assistens.

A ssistria strie. in assisterium vide.

A ssistrix cis. i. astitrix cis ab assistendo. vel assitrix cis. i. affirmatrix ab asserendo: vel vt dicit Huguicius assistrix tricis que assistit ad seruitia alicuius. vnde Sap. ix. Da mihi domine sedium tuarum assistricem sapientiam. et est ibi producenda hec syllaba stri. et vt quidam dixerunt deberet esse ibi astitricem quod est femininum verbale ab asto astas astiti astitum tu: tu i or fit astitor et or i rix fit hec astitrix cis: quod cor. penul. in nominatiuo: sed in genitiuo eam producit.

A ssocius cii. i. consocius consors. consolidalis. contribulis confederatus. et videtur esse compositum ex ad et socius.

A ssolatus ta tum. i. ad solum deductus. Naum primo. Montes commoti sunt ab eo et colles desolati sunt. vel secundum aliam litteram. Et colles assolati sunt. i. ad solum deducti: ad solitudinem redacti. de solio depositi. et produ. la.

A ssuesco scis assueo sues sueui: vel assuetus sum. i. valde suescere. vnde hec assuetudo assuetudinis: et assuetus assueta assuetum: et assuesco assuescis verbum inchoatiuum secundum Hug. vide in sueo sues.

A ssuetus ta tum penul. produ. in assuesco vide.

A ssula le penul. produ. femi. gene. dicitur id quod cadit de ligno quando dolatur: et dicitur ab assa asse.

A ssultus ta tum. in assilio lis vide.

A ssum ades adest componitur ex ad et sum mutata d in s. vnde assum et assumus per geminum s scribi debent. quidam predicta per d scribunt cum consortii prime et secunde persone: sed prius dictum preualet: et magis est secundum artem et regulas Prisc. vnde in hymno trinitatis dicendum est. Assumus et nos cernui per geminum s.

A ssumentum ti: illa pars que de aliquo accipitur vel assumitur ad aliquid sarciendum vel reparandum. et dicitur ab assumo mis. Marci. ii. Nemo assumentum panni rudis assuit vestimento veteri: quasi diceret. Nemo sapiens coniungit panno veteri partem noui panni quam assumpsit de aliquo nouo panno.

A ssur suris fuit filius Sem a quo dicta est assuria. vnde assurius ria rium. et etiam assur dicitur. vnde an Auroram. Sicut rex assur malus extitit: et tamen idem.

A ssus ab ardeo des dicitur assus sa sum: quasi arsus. vnde asso sas verbum actiuum. vnde assatus ta tum. et hec assatura re. Regum. li. ii. c. vi. Assaturam bubale carnis vnam. i. frustum bouis assatum. vel etiam secundum aliam litteram. Bubale carnis. i. bubaline partitus est eis.

A startem idolum sidoniorum. et acuitur in fine.

A stericus ci. i. astri forma: et componitur ab aster quod est stella: et icon quod est imago vel signum. et scribitur icon apud grecos per ei diphthongum. vnde sic producit primam syllabam: tamen in simplicitate quam in compositione: et astericus ca cum pe. produ. et scribitur per e sine s in vltima syllaba: vt multi litterati moderni volunt. antiqui tamen scribebant asteriscus per sc in vltima syllaba. et tunc oriatur ab asteris quod est stella. Astericus aliquid deesse vbi apponitur demonstrat. Obelus vero cui apponitur falsum vel superfluum monstrat. nam sagitta grece dicitur: et veruum iugulat. et est obelus nota sic scripta. Astericus vero nota sic scripta quod apponitur in his que omissa sunt: vt elucescant per eam notam que deesse videntur. Ex asterico et obelo vsus est Origenes. vnde Hiero dicit in prologo pentateuci. quod vt auderem Origenem a me studium prouocauit qui editioni antique translationem theodotionis miscuit asterico et obelo. i. stella et veru omne opus distinguens: dum aut illucescere facit que minus ante fuerant. aut superflua que quod iugulat et confodit. maxime que euangelistarum et apostolorum auctoritas promulgauit. et etiam Hieronymus vsus est astericis et obelis. sicut ipse dicit in prologo Job.

A sterites est gemma candida inclusam lucem continens sicut stellam intus ambulantem. vnde dicta est.

A sterno nis. astraui astratum. i. ad vel iuxta vel valde sternere. Et componitur ex ad. et sterno nis. et abiicitur d.

A stin idest ciuitas.

A stismos in fine accentuatur. et dicitur etiam antismos quidam tropus de quo supra dixi in quarta parte in ca. de tropis.

A sto stas stiti stitum. et etiam astatum inuenitur. Scire etiam debes quod dedi facit datum. et steti statum. a cor. et eadem etiam corripitur in compositione. vt circumdatum et prestatum. vel mutatur in i breuem vt reddidum et prestitum. Astiti etiam astitum et astatum facit pe. cor. et componitur ex ad. et sto stas. et abiicitur d. et est astare iuxta. vel in conspectu. vel ad seruitium stare.

A strea astree. i. iusticia. ab astrum dicitur. quia de celo descendit et p. pe. Ouid. in. i. metha. Ultima celestum terras astrea reliquit.

A strepo pis pui. quasi iuxta vel in conspectu strepere. strepitum facere et cor. stre. et componitur ex ad et strepo strepis abiecta d.

A streus trea treum res que pertinet ad astrum. et cor. pe. et dicitur ab astrum.

A stringo gis. xi ctum. ex ad et stringo abiecta d. et est astringere iuxta. vel in conspectu stringere.

A strion gemma est cristallo propinqua. in cuius centro lucet stella fulgore lune plene. et dicitur sic. quia astris postposita fulgorem rapit et gerit

A strolabium bii. quoddam instrumentum ipsius artis astronomice. et dicitur ab astrum.

A strologus astrum componitur cum logos. quod est sermo. et dicitur hic astrologus gi. i. loquens de astris. et augur ris. vnde hec astrologia gie quedam ars astronomia. et astrologicus ca cum. Et scias quod partim naturalis. partim superstitiosa est. Naturalis seu vera dum exequitur solis et lune cursus vel stellarum. certas temporum stationes. Superstitiosa vero est illa quam mathematici sequuntur. qui in stellis augurantur. quibus etiam duodecim signa per singula anime vel corporis membra disponunt. syderumque ex cursu natiuitates hominum et mores predicare noscuntur secundum Pap.

A stronomus astrum componitur cum nomos quod est lex vel norma quod est regula vel noma quod est nomen. et dicitur astronomus mi. qui docet legem vel regulam de astris vel qui nominat ea. vnde hec astronomia mie. ipsa ars et astronomicus ca cum. secundum Hug. Pap. vero dicit astronomia astrorum lex que cursus syderum docet vna de septem artibus liberalibus.

A strosia sie. est tenuitas corporis ex causis latentibus. et paulatim conualescentibus. dicta sic ab imutatione corporis. Nam greci nutrimenti cessationem astrosiam dicunt.

A strosus sa sum. i. lunaticus quasi malo sydere vel astro natus. et dicitur ab astrum.

A struco conis. ab astur per genere dicitur hic astruco onis. i. dextrarius. quia apud illam gentem huiusmodi equi abundant. Unde legitur quod Julius cesar paucis diebus antequam occideretur sompniauit quod in stabulum descendens astruconem suum aureum caput habere videbat. Et in rhetorica Detur lucius astruconi: vt coniugium pareatur. vbi ab aliquibus legitur astruconi. i. accipitri.

A strum stri. i. stella dicitur ab astro philosopho qui primus tractauit de astris vel ab aster quod grece dicitur stella. vnde hic et hec astralis. et hoc le. Et scias quod stella dicitur quelibet singularis. Sydus plurium stellarum collectio. Astrum grandis stella vel grande sydus. Hec tamen nomina sepe confunduntur apud auctores. Volo etiam te scire quod motus celestis se habet ad liberum arbitrium

bitriũ ſicut inclinans ad aliq̃d agendũ: inquãtũ ex ipreſſione corporis celeſtis relinquit̃ aliqua diſpoſitio in corpore ſm quã aīa efficit̃ prona ad hãc actionẽ vel illam: ſicut ẽt ex nãli complexiõe quidã ſunt magis p̱ni ad vnum viciũ ꝙ̃ alij: ꝛ h̃ mõ poſſunt aſtrologi enũciare aliq̃d ex his que ex libero arbitrio dependẽt coniecturalr̃ ꝛ non per certitudinẽ ſciẽ: ꝙ̃uis talibus p̃dictionibus nõ ſit tutũ nimis intendere: vt dicit Aug. ſup Gene. ꝛ tñ plerunq; aſtrologi de futuris vera p̱nunciãt: non tã ex ſignis celeſtibus ꝙ̃ ex occulto demonũ inſtinctu quẽ humane mẽtes interdũ neſcientes patiũt̃: ꝛ ſic cũ hmõi diuinatõibus quodãmõ fedus initur cũ diabolo. Uirtutẽ aũt coactiuã ſup liberũ arbitriũ ſufficiẽter nõ hñt corpora celeſtia. vñ ꝛ Ptolomeus dicit ꝙ hõ ſapiẽs dñat̃ aſtris. q2 ꝑ ſapiaʒ ſuã põt vitare ea que aſtra diſponũt. de h̃ ẽt. õ. i arbitriuʒ dixi. volo ẽt te ſcire ꝙ ſicut probat̃ in ſciẽtia aſtronomica de menſura quãtitatis ſolis ꝛ terre. ꝙ ſol eſt maior tota terra: ſicut ꝛ alie ſtelle oẽs p̃ter lunã ꝛ mercuriũ ſunt maiores ꝙ̃ terra. Uide etiã de hoc in gallus. in cometa. ꝛ in ſors. ꝛ in ſol.

A ſtula le. dicitur a tollendo. ſ. qõ cadit de ligno dum dolatur: vnde quidam volunt dici aſciam ab aſtulis quia eas a ligno eximit. ꝛ coꝛ. ſtu. Uide in aſcia.

A ſtupeo pes pui caret ſupinis: ꝛ cõponit̃ ex ad: ꝛ ſtupeo pes remora d. ꝛ coꝛ. ſtu. ꝛ ẽ aſtupe valde ſtupe ad aliq̃d ſtupe;

A ſtur ſtura re ꝛ q̃dã fluuius hiſpanie. Et cõponit̃ cũ a qõ eſt iuxta. ꝛ dicit̃ h̃ aſtur aſturis: q̃dã pp̄ls hiſpanie: q2 iux̃ fluuium ſturã habitat. vñ hec aſturia rie regio eoꝝ ꝛ ciuitas vñ aſturiẽſis ſe. Jtẽ ab aſtur p̱ pp̄lo: h̃ aſtur ſturis maſ. ge. dicitur q̃dã auis que apud illã gẽtem abũdat. Uel dicitur ab aue ꝛ ſterno: q2 ſternat aues: ꝛ coꝛ. penul. in genitiuo.

A ſturco conis. i. accipiter vel aſtur. ꝛ cõponit̃ ab aue ꝛ ſterno: q2 ſternat aues ſm Hug. Paṕ. vero dicit. Aſturco accipiter maior. Dicitur ẽt aſtruco: r p̃cedente u. i. dextrarius.

A ſtus tus tui calliditas: doloſitas: fra⁹ fallacia. ꝛ ſumit̃ i malo: ſic aſtut⁹ i malo: qõ ꝯpat̃ aſtutior tiſſim⁹. vñ aſtute tius tiſſime aduer. ꝛ h̃ aſtutia tie. i. igẽioſitas doloſitas cautela ĩduſtria. calliditas. ꝛ p̱p̃e dr̃ de malo. Jnueĩt̃ ẽt h̃ aſtu. idem. p eodẽ. vñ auian⁹. Aſtu vicit hõ cuncta creata ſolo. ꝛ ſꝫ h̃ eẽ declinabile vl̃ ĩdecli. aſtu. ꝛ dr̃ aſtut⁹ q̃ſi ſine ſtatu. nã q̃ aſtutus ẽ nõ diu in eodẽ morat̃ ſtatu: ſꝫ mlt̃a delibérat.

A ſtutus ta tum ab aſtu dicitur. vide in aſtus.

A ante T

A tacus ci pe. coꝛ. maior eſt bruco. vt dicit gl. Joelis. i. Eruca vermis ẽ q̃ in olerib⁹ maxie inuenit̃. Brucus vocat̃ fet⁹ locuſte anteq̃ hẽat alas. deide cũ icipit parũ volare dr̃ athelab⁹. cũ vo pleniter volat: dr̃ locuſta: ꝛ ẽ brucus multo grauior ꝙ̃ locuſta vl̃ athelab⁹ q2 iacẽs ĩ vno loco radicit⁹ comedit fruct⁹. vñ dicit̃ a bromin: qõ ẽ cõſumere. atacus ẽt dicit̃ q̃ſi ategus. i. ſine tege eo ꝙ nihil hẽat quo inuolutus tegatur. Theca eni q̃ſi tega dicitur a tegẽdo. Paṕ. ẽt dicit. Atacus auis ignota. Hiero. aũt dicit ſup illud Eſa. xxxiij. Sicut colligitur brucus velut cũ foſſe plene fuerint de eo. Ex locuſta inq̃t Hiero. Brucus naſcitur: ꝛ quouſq; hẽat alas ſic vocatur: cũ ẽt ale creſcere ceperit atelabus dicitur. Cũ ẽt plene volare cepit ẽ locuſta ꝛ dicitur. Nocet vo brucus plus ꝙ̃ atelabus: vel locuſta: q2 alis caret: nec moueri põt: ꝛ ſic vbi ĩſederit nihil relinq̃ fac̃iõ fuit foſſe ꝛ obhaurirentur locuſte ne a vẽto rapiantur in mare: ꝛ ad terrã reiecte: ex ouis q̃ viue ꝯceperãt: ẽt mortue brucos generent.

A tauus aui dicitur abauus. ſ. aui pater pe. coꝛ. vide in auus.

A t contra due partes ſunt.

A telab⁹ bi pe. coꝛ. dr̃ ab a qõ ẽ ſine ꝛ tela: ꝛ abeo bis: q̃ſi ſine tela. i. theca abiẽs. ꝛ dr̃ atelabus q̃ſi atelanus. i. ſine tela vadens vel q̃ſi a tela abiens. De h̃ ẽt dixi ſupra in atacus.

A ter atra atrum. i. niger. ꝛ cõparatur atrior aterrimus. vnde atre atrius aterrime aduerbium. ꝛ produ. a

A thalãta. atas grece leuitas latine. lẽtos plenũ. idem dcã ẽ que dã virgo athalãta p̱pter velocitatẽ quaſi plena leuitate.

A thlanteus tea teum penul. produ. in athlas eſt.

A thlas lantis. hꝫ n in obliq̃s: ſꝫ in ntõ nõ: ſicut gigas gigãtis. elephas phãtis. adamas mãtis. ꝛ deſinit ĩ as p̱du. fuit aũt athlas frater Promethei: rex africe optimus aſtrologus. vñ dictus ẽ cel̃ũ ſuſtinuiſſe: ꝛ a nõie eius dictus eſt mons africe Athlas: qui ꝑ ſuã altitudinẽ dictus ẽ cel̃ũ ſuſtinuiſſe. vñ athlanteus tea teum ꝛ athlanticus ca cum.

A thalia interpretatur tẽpus dñi: ꝛ fuit regina in iſrael: ꝛ acuit penul. ſm cõmunem vſum.

A thanaſia. i. imortalis: ab athanatos dicitur: ꝛ acuit penul.

A thanatos. i. imortalis: ab a qõ eſt ſine. ꝛ thanatos mortale: ꝛ accentuatur in fine. vñ athanatus ta tũ. i. imortalis.

A thene ab athanatos dicitur hec athene narũ: q̃dã ciuitas q̃ſi athanate. i. imortalis propter ſtudium ſapientie: que immortalis eſt: qõ olim ibi viguit: ꝛ produ. the.

A theniensis ab athene dicitur h̃ ꝛ hec atheniẽſis ꝛ hoc ſe nomen patriũ. ꝛ deberet ſm formationis anologiã dici atheneſis. ſꝫ cã euphonie habuit i in añ penul. ſicut oſtendi ſupra in tertia parte. vbi ei de ntis deſinẽtibus in enſis.

A thleta te penul. p̱du. luctator. pugnator miles fortis ꝛ dicitur ſic quaſi ad letum fortis. i. ad mortem.

A thomia grece debilitas ſtomachi latine.

A thomus mi ſe. ge penul. coꝛ. corpus indiuiſibile ꝑ ſui paruitatẽ. ꝙ̃uis forte nullũ corpus ſit qõ diuiſionẽ recipe nõ poſſit. ꝛ dicitur ſic ab a qõ ẽ ſine. ꝛ thomos qõ eſt diuiſio vel ſectio. q2 nõ recipiat ſectionẽ ſenſui ſubiacentem.

A thepos filius abnepotis. ꝛ eſt ſecunda littera t. ſm Papiã ꝛ corripit ne.

A tramen. ab ater tra trũ dicitur hoc atramen minis idem nigredo. vnde hoc atramentum ti. i. incauſtum. quia nigrum facit liquorem in quo ponitur.

A tramẽtariũ. ab atramẽ dicitur h̃ atramentariũ rij. i. ſcriptoriũ platei plumariũ. Unde ezechie. ix. Et atramẽtariũ ſcriptoris ad renes eius. ꝛ inde hoc atramentariolũ li. dim. nu.

A trienſis. ab atrium dicitur hic atrienſis. i. ianitor. hoſtiari⁹. excluſarius. parignarius. ianuarius.

A triolum li diminutiuum paruum atrium.

A triplices herbe humidã ꝛ frigidã habent virtutem in cibo ſumpti ventrem ſoluunt. ꝛ coꝛ. penul.

A triũ dr̃ q̃ſi atrũ ab ater tra trũ ꝑ caliginẽ ignis q̃ oliʒ ſolebat eẽ i atrio. vñ ĩ paſſiõe xp̃i. Et petr⁹ ſtãs i atrio calefaciebat ſe ad ignẽ. Ul atriũ dr̃ q2 addũtur tres portic⁹ extrinſecus. ꝛ ſꝫ h̃ atriũ dicitur magna domus ampla ꝛ ſpacioſa.

A trox. ab ater tra trũ dr̃ atrox cis. oĩs ge. efferus. crudelis. Et cõparatur atrocior ciſſim⁹. vñ atrociter cius. ciſſime aduerbiũ. ꝛ h̃ atrocitas tatis. ꝛ hꝫ p̃maʒ nãliter breuẽ. vñ in Aurora ſup Thobiã. Scire facit q̃tum ſit furor eius atrox.

A ttabernalis. taberna cõponitur cũ ad. ꝛ dr̃ h̃ ꝛ h̃ attabernalis. ꝛ ſic mutata d ĩ t. i. ſocius p̱p̃e ĩ taberna leccator. q̃ valde frequẽtat tabernã. Jtem ẽt hic tabernio tabernionis.

A ttamen minis ge. neu. i. ſetaciũ. Jnuenitur etiam attamen pro ſꝫ coniunctio. ꝛ coꝛ. ta. Ouidi. Nihil mihi reſcribas attamen ipſe veni. De hoc in tamen vide.

A ttamino nas. i. aduerſari ex ad. ꝛ tamino nas d mutata in t. Jtem attamino nas idem purgare farinam cũ ſetatio ſm. Hugu. Papias vero dicit. Attaminare. inquinare corrumpere. vſurpare. ꝛ coꝛ. mi.

A tat interiectio timentis vel expaueſcentis ſm Paṕ.

A ttero ris triui tritũ valde terere coꝛ. te. et cõponitur ex ad. et tero ris. Job. xiiij. donec atteratur cel̃ũ nõ euigilabit. vñ attrit⁹ ta tũ. et a gtõ attriti addita o. format̃ h̃ attritio attritiõis. Jn quo ẽt attritio differat a ꝯtritõe. dicã in ꝯtritio.

A tticinor naris. ad ignem titiones aduicinare. et componitur ex ad et ticinor naris.

A ttineo nes nui tentũ. i. valde tenere vel ꝑtinere. et pertinet ad p̱pinquos. vt iſte attinet mihi in tali gradu. et cõponitur ex ad. et teneo nes. et mutata d in t. et e in i. et coꝛ. ti.

A ttingo gis. attigi attactũ. i. valde vel iux̃ tãgere vl̃ accidẽ. ꝛ cõponitur ex ad ꝛ tãgo gis. mutata d i t et a ſimplicis in i.

Attonitus. attono nas componitur ex ad. ꝛ tono nas. ꝛ inde derivatur attonitus ta tum. penul. corre. i. tonitruo stupefactus: territus: confusus: perturbatus.

Attrabo his xi ctum. here. i. ad se trahere. abbreviare. ꝛ componitur ex ad. ꝛ trabo his.

Attrecto tas. vel magis attracto tas. cōponit̃ ex ad. ꝛ tracto tas. Invenitur ēt attrecto tas. mutata a i e ꝛ videtur ꝓprie ad tactū corporalē ꝑtinere. Unde Gene. xxvi. Si attrectaverit me pater meus: vel attractaverit ſm aliā litterā. vel pōt formari ab attrabo xi. ctū u in o verbū frequē. i. frequēter attrahere iuxta tractare: prope tangere palpare.

At ubi due dictiōes sunt. ꝛ duob⁹ accētibus regēde. Unde ad Gal. At ubi venit plenitudo tp̄is. i. ſꝫ postq̄. Aliqn̄ tn̄ atubi ꝛ astubi est quedam irregularis vocum congeries: non ꝓprie compositio. ꝛ fungitur loco unius dictionis. ꝛ tunc sub uno accentu ꝓfertur. ꝛ gravatur penulti. fine u. De hoc dixi in secunda parte ubi egi de ubi.

Atq; idē est qd̄ ꝛ. qñq; ponitur pro q̄. sicut Boetius in quarto de consolatione in prosa tertia. Cum ego ꝛc̄.

Atqui. i. certe. ꝛ est quedā irregularis congeries vocū. Unde Boe. in. ij. de consolatione in prosa que incipit. Cum ego Atqui viget incolumis. atqui dicit. i. certe.

A ante V

Avarus. ab aveo aves. dicit̃ avarus ra rū. Quia enim dicitur avarus q̄si varas hn̄s manus. i. curvas. vel avarus dicit̃ q̄si avēs aurū ethymologia ē: nō cōpositio. Et cōparat̃ avarior rissim⁹. ꝛ ē avarus ꝓpe q̄ non satiat̃. cupidus q̄ aliena desiderat. vn̄ avare rius rissime adver. ꝛ avaricia cie. ꝛ formatur a gtō avari addita cia. Et ut dic̃ Hiero. i epis. ad Paulinū. c. viij. Antiquū dcm̄ ē: avaro deest tā qd̄ hꝫ q̄ qd̄ non hꝫ. ꝛ i Thobia dicit̃ Prodigus. excedit mēsura. largus bonoꝝ servus. fructificat ꝑcue: avar⁹ eget. vide i largus. Et nota q malū ꝛ magnū ē avaricie vitiū: qd̄ sic dic̃ Beda: fidē tollit: ꝯcordiā dissipat charitatē violat: ꝛ innumerabilia mala gn̄at teste. aplo q̄ ait. Radix oīuꝫ maloꝝ est cupiditas. Avaricia siqdē visceribꝰ pietatis caret: patrē ne scit matrēꝫ ignorat: fidē ꝛ amicitiā nō custodit. ꝓpinquo vel ꝓxio nō miseret̃: ſꝫ ꝓpiquos velut extraneos abijcit dicente Salomone. Bn̄facit aie sue vir misericors. avar⁹ ēt ꝓpiquos abijcit.

Auceps aucupis cōmunis gen̄. aves capiens: ab avis ꝛ capio vel capiens ꝛ cor. cu. in obliquis.

Auctim. i. crescenter: ab augeo dicitur. ꝛ ē adver. q̄litatis.

Auctio. ab augeo dicitur h̄ auctio onis. i. augmētatio. dicitur ēt auctio. i. mercatio. vn̄ h̄ auctionarius ria riū. i. mercator q̄ res suas auget. ꝛ ꝓpe ille q̄ h̄ vel illic res ꝑvas ꝛ veteres ꝛ tritas ꝛ ruptas emit: ut postea cari⁹ vēdat. et auctionor naris. i. sic mercari: vel res strenue augē: vn̄ ꝛ auctionator q̄ñq; dicit̃ ꝓ iperatore. Accipit̃ tn̄ simplr̄ auctiōari ꝓ mercari.

Auctionarius in auctio vide.

Auctionor naris verbum deponens. in auctio, vide.

Auctito tas penul. cor. i. frequenter augere: ꝛ formatur ab auctatu ultio sup̄. huius verbi aucto tas a in i. ꝛ u in o.

Aucto tas. verbum frequen. i. frequenter augere. ꝛ formatur ab ultimo supino huius verbi. s. auctu u in o.

Auctor. ab augeo. ges auxi. auctū auctu dr̄ h̄ auctor toris. i. augmētator dux. ꝛ dꝫ scribi ꝑ u. ꝛ ct. qn̄ ꝟo sigt̃ autētim. i. autoritatē ē cōis ge. ꝛ dꝫ scribi ꝑ u. ꝛ sine c. ut h̄ ꝛ h̄ autor ꝛ derivat̃ tūc ab autētiꝫ. Itē invenit̃ qddā ꝟbū defectivū. s. autieo es. i. ligo gas. ꝛ inde auctor. i. ligator sifr̄ cōis ge. ꝛ dꝫ scribi sine c. ꝛ cū u. ꝛ ſꝫ p̄mā sig̃ationē iperatores ꝓpe dicūr auctores ab augēdo rēpublicā. Sepe ēt de⁹ dr̄ nr̄ auctor. i. nr̄ dux nr̄ augmētator. ſꝫ ꝟo scđaꝫ sig̃ationē pħi ꝛ ivētores artiū. ut Plato Arist. Pri s. ꝛ q̄libꝫ excellētes ꝑsone debēt dici autores. ſꝫ vero tertiā Virg. ꝛ Luca. ꝛ ēt Ovi. ꝛ ceteri poete debēt dici autores q̄ ligaverūt carmina sua pedibus ꝛ metris. Invenit̃ ēt hic auctor sine u. ab ago gis. actū actu: de quo supra dixi i suo loco vn̄ versus. Auctor ab augendo nomen trahit: ast ab agendo. Actor. ab autentiꝫ qđ grecum nascitur autor. s. sine c. ꝛ per u. scriptum.

Auctoriū. ab augeo dr̄ h̄ auctoriū rij. i. illd̄ qđ addit̃ rei mēsuratē cū vēdit̃: ꝛ est ētcibus q̄ mēse vacuate superadduntur.

Auctrix cis. i. augmētatrix fe. ge. ab auctor toꝛ in trix.

Aucupabilis. ab aucupor paris dicitur hic ꝛ hec aucupabilis ꝛ hoc le. i. res apta ad aucupandum.

Aucupium. ab aucupor dicitur h̄ aucupiū pij. i. fortuniū: ꝛ bonus evētus: ꝛ ēt ipm̄ offiīn capiēdi aves dicitur aucupium.

Aucupor. ab auceps dr̄ aucupor paris patus sum. i. aves capere ꝛ ponit̃ qñq; ꝓ augurari: ꝛ ꝓ acq̄rere. vn̄ aucupator aucupatrix aucupatio: h̄ aucupat⁹ tus tui ꝛ cor. pe. aucupor. vn̄ Ovidi. epi. ix. Aucupor infelix incerte murmura fame.

Audax. ab audeo des dr̄ audax cis ōis ge. ꝛ ꝯparat̃ audacior cissim⁹. vn̄ audaciē: ſꝫ dicim⁹ ꝑ syncopā audacter cius tissime adver. ꝛ distat īter audacē ꝛ temerariū. nā audax nō timet: temerarius nō cogitat periculū. Itē audacia post cōsiliū: temeritas sine ꝯsilio fit. ꝛ pōit̃ audax ꝓ arrogāte qñq;.

Audeo des. verbū neutropassivū. ꝛ ē unū īter verba neutropassiva: ꝛ neutrapassiva. nā neutropassiva dicūr que passivo sūt silia i h̄ q cū careāt ꝓteritis hn̄t suppletiōeꝫ ꝓteritoꝝ ꝑ ꝑticipiū ꝛ verbū substātivū sic̄ ꝛ passiva ista āt q̄nq; sūt q̄ īdicāt isti versus. Quinq; puer numero neutropassiva tibi do. Audeo cū soleo fido quoq; gaudeo fio. Sūt āt neutrapassiva q̄ hn̄t passivoꝝ sig̃atiōeꝫ sub activa litteratura. ꝛ significāt passionē aliūde illatā. ꝛ sūt q̄ ꝯtinēt̃ i his versib⁹. Exulo vapulo veneo nubo q̄tuor ista. Sēsuꝫ passivi sub voce gerit aliena ſꝫ Hug. Audeo facit ausus sum: q2 hausio facit hausi ꝓteritum. sicut habetur in tractatu de verbo.

Audientia tie formatur ab hoc dativo audienti addita a. vnde per t scribitur. ꝛ tamen accipit sonum de c. ut detis mihi audientiam. i. ut me audiatis.

Audio dis divi diui dire. verbū activū dr̄ ab auris. Qđ āt dr̄ audio q̄si aurē do. vel auribꝰ capio ethymologia ē. nō cōpositio. ide verbalia auditor auditrix. itē auditio ꝛ h̄ auditus tus tui ꝛ h̄ audimē minis ꝓ eodē. Audio cōponit̃. ut exaudio dis. vn̄ exauditor. exauditrix exauditio. exaudit⁹ ta tū. ꝛ h̄ ꝛ h̄ exaudibilis ꝛ h̄ le vn̄ exaudibilr̄ adver. ꝛ importat plus exaudire q̄ꝫ audire. ē enī exaudire qđ rogat̃ itelligē. et ad effectū deducē. Itē cōponit̃ cū ob. et dr̄ obaudio dis. i. male audire. vel cō. Invenitur ēt ꝓ obedio. ſꝫ raro. et ex eisdē cōponitur obedio. Itē audio ꝯponitur cū sub. et fit subaudio dis. i. aliq̄d nō positū vel dcm̄ subintelligē. audio et sua cōposita sūt activa ꝓter obedio. itē audio sifr̄ pōt ꝯstrui cū actō et ablō. ut audio virgiliū ab illo Iteꝫ nota q aliq̄ volūt auris fieri ab audio. ut dicatur auris q̄si audis.

Auditoriū loc⁹ ubi ꝯsilia et missa audiūtur. et dr̄ ab audio dis.

Avebo his here. i. asportare ſm Papiam.

Avellana ne. tā ꝓ arbore q̄ꝫ pro fructu ponitur in fe. ge. et dicitur ab avellano monte ubi abundant avellane.

Avena. ab avidus dicitur h̄ avena ne. herbe genus eo q avide surgat. et inde hec avenula le dimi. Invenitur advena ꝑ d. et cor. penul. et est cōis ge. vide in venio.

Avēto tas tavi tare avenas eradicare. et dicitur ab avena ſm Hug. Pap. vero dicit. Avētare est truncare et eradicare.

Avenula le dimi. parva avena. et cor. penul.

Aveo aves avi avere. i. cupere et caret sup. et est neu. q2 vox ipa ſꝑ illi ōficit i passivo. sine q̄ voce. s. passiva ꝟbū activū eē nō pōt. vn̄ Luca. Oia cesar avet. et hirria. Si dare multa potes: q̄cq̄d avebis hēs. Et nota q ivenitur ave avete aveto avetote avere ꝓ salutē eē. sicut salve salvete salveto salvetote salvere. Et idē dicēdū ē de ave et vale. ſꝫ vale i recessu salve et ave i advētu ꝓpe. vel salve utrūq; s. ave et vale cōprehēdit. Unde Grecis. dicit. Ave dic veniēs de iure. valeq; recedēs. Hoc verbū salve cōprehēdit aveq; valeq;.

Avernus ni mas. ge. locus ubi ē descēsus ad inferos. et ponitur sepe ꝓ ipo īferno. et dicitur ab a qđ ē sine. et vern⁹ qđ ē delectabis. q2 in īferno nulla est delectatio. ſꝫ sempiternus horror inhabitat. vn̄ avernus q̄si sine vere. vel dicitur q̄si avolus ab a et volo las. q2 ibi aves supervolare nō pn̄t ꝓ

pter fetorem gratissimū: qui aues superuolantes olim necabat: vel dicitur ab aue auete verbo per contrarium.

A uersor auersaris. i. detestor sm Papiam.

A uersus sa sum retro in aliaꝫ partem versus: ab auerto tis. Item auersus participium ab auertor teris.

A uerto tis ti sum. i. remouere. Unde in ps. Auerte oculos meos ne videāt vanitatē. Itē auertere. i. post tergū vertere. Et cōponit ab a ⁊ verto tis. Itē inenit auertor teris auersus suꝫ verbū deponēs. i. spernē vel vilipēdē. recusare: ⁊ cōponit silr ex a ⁊ verto tis Boe. i. j. ō oso. Heu heu q̄ surda miseros auertit aure. Inuenit ⁊ aduerto p d: de quo. s. dixi i suo loco.

A uerunco cas caui. i. auenas euellere. nā runcare dicūt euellere. ex quo ⁊ auena compositū est auerunceare.

A ufero aufers abstuli ablatū. i. eripe tollere. ⁊ cōponit ab a ⁊ fero: ⁊ ouertit sꝫ Pris. b i u i pūti tā euphonie cā q̄ ofie: si affero dicas. ab ad ⁊ fero ꝯponi videat qd mutat d in f.

A uferro ras raui rare. i. ferrum auferre: ⁊ componitur ex ab ⁊ ferro: ⁊ mutatur b in u.

A ugeo ges auxi auctū gere. i. amplificare: augmentum dare: Augeo cōponit cū ad: ⁊ fit adaugeo ges: ⁊ cū ex ⁊ fit exaugeo ges. Augeo simplex ⁊ compositū est actiuum.

A ugesco: ab augeo dicit augesco scis verbū ichoa. i. icipe augere. eo q̄ figit ꝯ proprietatē alioꝝ vboꝝ inchoatiuoꝝ. sic integrasco. i. incipio integrari. Unde Statius. Proniq̄ꝫ vim augescunt sumere manes. Uide in integer.

A ugmentū. ab augeo ges dicit h augmētū ti. i. amplificamētū. vn augmēto tas verbū actiuū: qd tn̄ q̄nq̄ꝫ inenit in depo. ge. in eodē sensu augmētor taris. ⁊ ab vtroq̄ꝫ verbalia.

A ugur. auis cōponit cū garrio. ⁊ dicit h ⁊ h augur cōis ge. q̄ vl q̄ i garritu auiū diuiat. vn auguror aris. i. sic diuinare vn verbalia. ⁊ h augurium rij. i. talis diuinatio. sꝫ Hug. Oui. epi. Protinus ipsa meos auguror eē dos. Itē auguro ras. vn dic Pris. i. iiij. li. Ab auguror dr augur abiecta o: ⁊ a saturo sat. Et i aurora dr. Sāguis eē reos sup nos dū augurat ensis. dr g augurous i neu. ge. ⁊ auguror rari ꝯponēs. ⁊ h magis vr eē i freq̄nti vsu. Inuenit ēt augurior q̄tuor syllabaꝝ. vn Gen. xliiij. sciphus quē furati estis ipe ē i quo bibit dns meus ⁊ i quo augurari solet. Et ifra. s. i eo. An ignoratis q̄ nō sit silis mei i augurādi scia. ego at credo q̄ lra vitio scriptorū ibi corrupta est. ⁊ dꝫ ibi eē augurari q̄tuor syllabaꝝ ⁊ augurādi. Pap vero dic Auguror cōe antiq̄s. p quo mō dr auguro ras aui ratū neu. vn augur ablato o cōis ge. Sꝫ dic q̄ auguror nūc ē deponētale. ⁊ magis ē i vsu q̄ auguro ras

A uguror aris ⁊ auguro ras vide in augur.

A ugustea. ab augustus qd ē iperator deriuat augustea stee. i. charta q̄ ab augusto mittit. vel quoddā genus charte sic dcm in honorē illius. sicut augusteū dicit genus marmoris in egypto tpe augusti primo iuentū. sicut tyberū rij genus marmoris tpe tyberij iuentū a tyberio dicitur.

A ugustus. ab augeo dicit hic augustus ti q̄libet romanus iperator ab augendo imperiū. vn etiā antonomasice Octauianus dictus est augustus. q2 sup oēs alios auxit iperiūꝫ romanū. Et ab illo quidā mensis dictus est augustus. quia in eo mense natus est. vl q2 in eo obtinuit victoriā de Antonio ⁊ cleopatra. Q̄nq̄ꝫ vero adiectiue ꝺclinat augustus sta stū. i. nobilis illustris. isignis. pclarus. egregius segregarius celtic⁹. heroic⁹. Et ē cōpositū ab aue ⁊ gusto as q2 solis nobilib⁹ licebat oliꝫ gustare aues. ⁊ tūc cōparat vt augustior stissimus. Cū vo declinat p q̄tā declinatiōēꝫ h august⁹ stus stui. ē q̄dā spēs diuinatōis q̄ fiebat i gustu auiū. ⁊ ē cōpositū ab aue ⁊ gustu. Solebāt eni auē spargē gal'inis. ⁊ in gustu ⁊ in captiōe illi⁹ esse sagē auguriū. qd dicit augustus.

A uia. ab auus dicit h auia auie pris vel mris mr Thimo. ij. c. j. Qui ihabitauit pmū i auia tua loide ⁊ mre tua eunice.

A uiaria secreta loca ⁊ a via remota aut tantū auibus adibilia ⁊ dicuntur ab auius auia auium.

A uicula le dimi. parua auis.

A uicularius rij. qui capit aues mas. ge. Auicularia etiam dicitur pluralis numeri ge. neu. ⁊ sunt auicularia secreta loca siluarum solis auibus adibilia.

A uidus. ab aueo ues dicit auidus da dū. i. multuꝫ cupidus. Uel sm quosdā dicit ab habēdo. q2 sp hēre desiderat. vn auidolus la lum aliquātulū auidus. Et cōparat. vt auidior auidissim⁹ vn auide dius dissime aduer. ⁊ h auiditas tatis

A uieo auies. i. ligare. verbum defectiuuꝫ. ⁊ inde hic ⁊ hec auctor. i. ligator. vide in vieo vies.

A uigerulus. auis cōponit cū gero ris. ⁊ dicit h auigerulus ⁊ h auigerula penl. cor. q̄ vel q̄ aues gerit ad vendendum.

A uinum ni penul. produ. q̄si extra vinum. i. aq̄ mixtum.

A uis. ab aueo aues dicit h auis. q2 escaꝝ sit cupida vl dicit ab a ⁊ via q̄si sine via. q2 certā viā nō hꝫ sꝫ p auia q̄q̄ꝫ discurrit. sꝫ poti⁹ videt eē etymo. q̄ cōpositio. ⁊ desinit accusatiuus pluralis in es ⁊ in is. vt aues vel auis. ⁊ cor. a.

A uius. ex a ⁊ via cōponitur auius auia auiū. Auia autem dicuntur loca secreta ⁊ a via remota. q2 extra viam ipsa sunt ⁊ deuia ⁊ inuia. ⁊ inde auiaria orum.

A ula le. i. domus regia siue spaciosuꝫ habitaculū porticibus q̄tuor conclusum. Inde h aulula le dimi. Itē dicitur aula q̄nq̄ꝫ scrinium in quo res ponūtur. Etiam aule pluraliter dicuntur fistule organoꝝ per quas elicitur melodia. ⁊ inde aulidus da dum. i. dulcis instar sonī organi.

A ularis. ab aula dr h ⁊ h aularis ⁊ h re. ⁊ alei⁹ ta tū p eodē.

A ula grece cannula dicitur vel tibia latine.

A uledus di penul. produ. in aules vide.

A ules ab aule dicitur hic aules lis. ⁊ hic auledus di qui cum cannulis cantat. s. tibicen. ⁊ cōponitur cum cō. ⁊ dicitur coraules lis. i. ille qui cū cannulis cantat in choro.

A uleū. ab aula dicitur h auleuꝫ le. i. cortina. q2 in aula athali regis pgamoꝝ pmo fuit inuentū. vel q2 in aulis extendi solet. Itē ab aula auleus lea leum. i. regalis vel res aule.

A ulicus. ab aula dicitur aulic⁹ ca cū pe. cor. ⁊ aulan⁹ na nū. i. palatinus. q̄si aule custos. q2 assidue est in aula cū pncipe.

A ulidus da dum penul. cor. in aula exponitur.

A ulula le dimi. parua aula. ⁊ cor. penul.

A uoth. i. villa vel ville. Unde Nume. xxxij. Quos appellauit auoth iayr idest villas iair.

A ura. ab aer dicitur h aura re. q2 motu aeris sit aura. Leuis eni motus aeris est aura sꝫ Hug. Itē aura dicitur splēdor vn dicitur aurora re. s. initiū diei clarescētis. q2 fulget. siue pmus splēdor aeris q̄ grece eos dicitur. vn poti⁹ dicit aurora q̄ erora. ⁊ aura p splēdore q̄ eora. ⁊ ab aurora auroro ras. Alij dicūt q̄ ab aurū aurora sit. q2 hēat colorē auri ita dicit Hug. Pap. ēt dicit q̄ aura dicitur ab aere. agitatus. n. aer aurā facit. Aura ēt dicitur fauor vn versus. Aer splendorē. flatū notat aura fauorē. Hic aiaduerte q̄ sꝫ veritatē radix vēti ē ex vapore q̄ ascēdit ex terra. ⁊ principiū eē eius ē. ex eo mā eius ē vapor talis q̄ ē frigidus ⁊ siccus subtilitate sua aerem trāscendens. ⁊ cū spissatur frigiditate aeris fortiter impleuit aerem. sicut plenius dixi in dialogo de q̄nibus aie ad spiritus. ⁊ in ventus etiam vide.

A urata te fe. ge. quidam piscis qui in capite habet colorem similem auro. et dicitur ab aurum.

A urea. ab auris dr h aurea. i. frenū. eo q̄ circa aures ponatur. Dr ēt aure⁹ rea reū. adiectiuū. i. de auro ⁊ tūc ꝺriuat ab aurū. vn versus. aurea frenat equos ē aurea mobile nomen.

A ureola in virgo est.

A uricalcū. aurū cōponitur cū calcos qd ē es. ⁊ fit h auricalcum ci quoddā genus metalli ex diuersis cōflatū. sic dictū. q2 hꝫ silitudinem auri ⁊ eris. Auri in splendore. eris in duritia. vel componitur a calcos quod est fex quasi fex auri. Apoca. j. Et pedes eius similes auricalco.

A uricomus ma mū qui aureos habet capillos. ⁊ cōponitur ab aurum ⁊ coma come. ⁊ cor. co auricomus.

A uricularis. ab auris vel auricula dicitur h auricularis vl h auriculare minim⁹ digitus. q2 eo aurē purgamus. ⁊ adiectiue inenitur h ⁊ h auricularis ⁊ h re. vt auricularis amicus i. secretus. Dr ēt auricūlaris res ad aurē ptinēs. ⁊ p eodē auricularius ria riū. vt auricularius anulus. vel auricularis q̄

in aure fertur: ꝛ hec auricularius .i. secretus consiliator: ꝛ hec auricula que est secreta consiliatrix: quia secreta in aure solent dici.

A uriculariuma secreto Reg.ij.ca.xxiij. Fecit eum sibi dauid auriculariuma secreto idest secretarium consiliarium. ꝛ est vna pars indeclinabilis.

A uricularius in auricularis vide.

A uricula tus tatum .i. magnas hns auriculas: ab auricula dicitur.

A uricus ca cum res pertinens ad aures: sicut dicimus auricos pilos qui crescunt in aure: ꝛ dicitur ab auris. ꝛ cor. penul.

A urifaber bri mas. gene. qui operatur in auro: ꝛ componitur ab auro ꝛ faber. ꝛ corripit fa.

A urifex. aurum componitur cum facio: ꝛ dicitur hic ꝛ hec aurifex ficis qui vel que facit aurum. Unde dicit Pap. Aurifex dicitus quia aurum faciat. ꝛ cor. ri aurifex ficis.

A urificina ne fabrica aurificum dicitur ab aurifex. ꝛ produ. ci. Grecis. Aurificina locus in quo faber exquoquit aurum.

A urificium cij ipsum opus vel exercitium quod fit in auro. ꝛ dicitur ab aurifex ficis.

A urifodina ne locus vbi foditur aurum: ꝛ componitur ab aurum ꝛ fodio: ꝛ produ. di. Unde in Grecis. dicitur. Aurum quod foditur dici solet aurifodina.

A uriga ge mas. ge. penu. produ. i. rector currus. ab aure ꝛ rego gis: quia regit equos freno: quasi auris auditu. Uel etiam auriga ab ago ꝛ rego dicitur: quia agat ꝛ regat currum. Uel auriga dicitur ab haurio: quia haurit. i. percutit equos iunctos. Et scias quod sicut se habet nauta ad nauem regendam: sic se habet auriga ad currum regendum: sed in naui regenda est eligendus nauta non sorte sed arte. ergo in curru regendo est eligendus auriga non sorte sed arte: similiter ꝛ rector in ciuitate non sorte sed arte est eligendus.

A urigraphia. aurum componitur cum graphia quod est scriptura: ꝛ fit aurigraphia. i. aurea scriptura: vnde hic aurigraphus qui auream scripturam facit.

A urilegium gij locus vbi reponitur aurum. s. thesaurus: vbi legitur. i. colligitur aurum: ab aurum ꝛ lego gis componitur.

A uripigmentum ti. aurum componitur cum pigmentum ti genus terre ex quo fit quoddam vnguentum habens colorem auri.

A uris ris fe. ge. dicitur ab haurio ris eo quod hauriat sonum. Uel auris dicitur quasi auide rapiens sonum: vel ab audiendo. ꝛ est etymol. non compositio secundum Hug. Pap. autem sic dicit. Auris auide rapiens vel hauriens sonum: vel ab audiendo: ꝛ est etymol. non compositio vt dixi.

A uriscidus di mas. ge. i. artifex qui scindit aurum: qui componitur ab aurum ꝛ scindo. ꝛ cor. sci.

A urisia sie. i. cecitas qua sodomite circa domum Loth fuerunt percussi. Gene. xix. Sed melius videtur dici aorasia sicut dixi in aorasia. Et vt dicit magister in historijs aurisia vel aorasia vt habent quidam libri: est quando homines habent apertos oculos et non vident: quod magi faciunt incantationibus suis. Fit etiam aliquando quod homines habent rem in manu ꝛ non vident. ꝛ hec est aurisia vel aorasia qua percussi sunt sodomite vt dictum est. Item illi qui querebant Helizeum cum esset cum eis. vt habetur in. iiij. Reg. c. vj. Item discipuli domini euntes in Emaus vt habetur in Lu. xxiiij. Forte hoc modo quandoque querimus quod in manu tenemus.

A uritus ta tum que magnas habet aures: ab aure: dicitur. cor. penul.

A uro auras auraui aurare auratum dicitur ab aurum. ꝛ componitur cum in. ꝛ fit inauro ras. ꝛ cum de. ꝛ fit deauro ras i. aurum alicui rei superponere.

A urora re in aure exponitur. ꝛ in crepusculum.

A uroro ras raui rare. i. illuminare. ab aurora dicitur.

A urugo ginis: morbus regius ab aurum dicitur. ꝛ scribitur per au in Papia. Uide etiam de hoc supra in arugo sine u.

A urulentus ta tum. idest plenus auro. componitur ab aurum ꝛ lentos. i. plenum.

A urum. ab aura pro splendore dicitur hoc aurum ri: quia pre ceteris metallis fulget: vel ab arion quod est seruare: quia pre ceteris metallis seruatur. Ab aurum dicitur aureus aurea aureum. i. de auro existens. Inde aureolus la lum.

A uruspex cis ge. com. i. diuinator vel diuinatrix: ab aspiciendis auibus dictus vel dicta: vnde ab aue ꝛ specio videtur componi.

A uspicator. ab auspicor caris dicitur hic auspicator. i. diuinator. Inde auspicatrix. i. diuinatrix. cor. in trix. Inuenitur etiam auspicato positum aduerbialiter. i. opportune omnino. Unde Terentius in andria. Haud auspicato huc me appuli.

A uspicium cij. i. diuinatio auium. inspectus vel bonus euentus ꝛ dicitur ab auspicor caris.

A uspicor. ab auspex dicitur auspicor caris. i. diuinare. vnde hec auspicatio. ꝛ hic auspicatus tus tui.

A uster stri ventus perflans a meridie: dictus sic ab hauriendo aquas: nam nubila nutrit. ꝛ aquas dat ꝛ inde hic ꝛ hec australis ꝛ hoc le. ꝛ austrinus na num pro eodem. Australis plaga est que est ab austro siue meridie. vnde australis. i. meridianus ꝛ hic australis pro quodam paralello. qui ꝛ brumalis dicitur. ꝛ austro stras verbum actiuum i. humidare. Item ab auster vel austrinus austrino nas. i. corrumpere. vitiare macrum facere. Et est auster ventus adeo calidus quod etiam pisces dicitur corrumpere in mari vnde ꝛ austrinatus ta tum. vt Austrinata animalia. i. macra. quasi austro corrupta.

A usterus. ab auster dicitur austerus ra rum pe. pro. ꝛ hic ꝛ hec austeris ꝛ hoc re in eodem sensu. i. asper quia ille ventus asper ꝛ insuauis est. Et comparatur. vt austerior austerissimus vnde austere vel austeriter austerius rissime aduer. ꝛ hec austeritas tatis. i. asperitas.

A ustralis in auster vide.

A ustrino nas penul. produ. in auster exponitur.

A ustroaphricus ci mas. ge. quidam ventus collateralis austro sic dictus quia sit inter austrum ꝛ aphricum. Et componitur ab austro ꝛ aphricus.

A usus ausus sui. i. audacia. ꝛ ausus sa sum mobiliter. ab audeo des neutropassiuo.

A ut coniunctio per t ꝛ sine aspiratione. Haud aduerbium negandi per d ꝛ cum aspiratione scribitur.

A utenticus. ab auctor quod significat autentim dicitur autenticus ca cum. ꝛ hic ꝛ hec auctorizabilis ꝛ hoc le in eodem sensu. secundum autenticum vel auctorizabile dicitur quod. s. fit auctoritate sapientis vel sapientum. vt homo autenticus vel auctorizabilis. i. auctoritatis cui credi debet. Dicitur etiam autenticus. i. nobilis. ꝛ ab autenticus dicitur hec autentica quidam liber legalis sic dictus quia in eo continentur autentica dicta.

A utor toris. communis ge. in auctor per c vide.

A uctoritas tatis sine c scribitur. ꝛ derinatur ab auctor quod significat autentim. ꝛ est auctoritas sententia imitatione digna. Uel auctoritas proprie sumitur in topicis est iudicium sapientis in sententia sua. vnde a rei iudicio solet talis locus denominari. vt Plato dicit celum esse volubile. ergo ita est. quia quod videtur alicui sapienti ꝛ experto in sua scientia credendum est sic esse. iuxta illud. Experto crede magistro.

A uctorizabilis in autenticus vide.

A uctorizo. ab auctor quod significat autentim deriuatur auctorizo zas ꝛ auctoro ras in eodem sensu. i. affirmo. autenticum facio. Et sunt actiua illa verba. ꝛ inde verbalia.

A uctoro ras. ab auctor quod significat autentim. i. auctoritatem deriuatur auctoro ras. i. affirmo. autenticum facio. ꝛ componitur cum ex. ꝛ fit exauctoro ras. i. ex auctoritate facere vel ponere. vnde Quinti. de causis. Exauctoratus manus armis agresti labori subegit. Exauctoratus hic ponitur pro ex auctoritate positus. accipitur etiam pro delere. vnde Macrobius de saturnalibus. Exauctorata in sequenti etate.

A utumnus ni a tempestate dicitur. quia sepe tunc fit quando folia cadunt ꝛ omnia maturescunt. Uel dicitur autumnus ab augendo vel ab autumando, nam autumare est colligere. Et scias quod quattuor sunt tempora anni. s. ver. estas. autumnus. hyems. Uer est calidum ꝛ humidum. Estas calida ꝛ sicca. Autumnus est frigidus ꝛ siccus. Hyems est frigida ꝛ humida. Uide in estas.

A utumo mas maui mare componitur ex timo quod est mens. ꝛ ab mutato b in u. ꝛ est autumare. affirmare. putare. suspicare. credere quasi a mente sic habere ꝛ credere. vnde hec autumatio. i. existimatio. ꝛ est verbum actiuum. ꝛ cor. tu.

A unculus li frater matris. sicut patruus frater patris proprie. vnde versus. Patruus a patre pendet. auunculus a genitrice.

A uus aui dicitur ab auarus. quia auorum sit auere. i. desiderare ꝛ esse auaros. vel auus ab euo. i. ab antiquitate dicitur. vnde hec auia auie matris vel patris mater. Auus componitur cum pro. ꝛ dicitur hic proauus. i. pater aui. quasi prope auum. vnde hec proauia mater eius vxor. Item abauus. i. pater proaui. quasi longe ab auo. vnde hec abauia eius vxor. Item atauus ataui abaui pater. vnde hec atauia eius vxor.

Item tritauus

Jtē tritau° ui.i.ataui pr̄ q̄ſi tetrauus.i.q̄rt° ab auo. vn̄ h̄ tritauia ei° vxor ⁊ cor.p̄mam auus. Un̄ Oui.epi.viij. Tu quoq3 hēs pelopē ꝓauū pelopiſq3 parētē. Nota h̄ diligē ter ordinē i cognatiōe. Pater:au°:ꝓau°:abau°:atau°:tritauus: qđ eſt vltimū ⁊ ſupmus nomē cognatiōis. Familia eni oriť a pr̄e ⁊ t̄minať i tritauo. poſtea dicim° maiores. Jtē pr̄ fili° nepos q̄ſi nat° poſt filiū: ꝓ nepos.i. ꝓpe nepotē vľ porro nat° a filio: abnepos q̄ſi lōge a nepote: nā ſeiūgiť a nepote medio ꝓnepote: atnepos: trinepos q̄ſi tetranepos: q2 poſt nepotem eſt quartus in ordine: poſtea dicimus minores.

Auxeſis ſis.i.augmētū. ⁊ ꝑpe dictiōis. ab augeo ges dicitur.

Auxiliozius rij in auxilium exponitur.

Auxiliū: ab augeo ges ď hoc auxiliū lij: q2 p auxiliū aliqđ augeť: ⁊ ē auxiliū qđ ab extraneis dať ſubſidiū qđ poſtea ſuꝑuenit. p̄ſidiū aūt loco vtili poſitū. vn̄ h̄ ⁊ h̄ auxiliaris ⁊ h̄ re: ⁊ auxiliari° ria riū. q̄ vel q̄ vel qđ pōt p̄bere auxiliū ⁊ auxiliatori° ria riū ꝓ eodē. Jtē ab auxiliū auxilior aris actiuū vbū deponē. ⁊ ꝯſtruiť cū actō ⁊ dtō vt auxilior te ⁊ tibi: vn̄ auxiliās tis ꝑticipiū: ⁊ h̄ auxiliator auxiliatrix: auxiliatio: ⁊ h̄ auxiliamē minis: ⁊ h̄ ⁊ h̄ auxiliabilis ⁊ h̄ le idez qđ auxiliari°. Et cōponiť cū cō: ⁊ fit coauxilior aris. Et debēt ꝓnūciari p̄dicta ſicut auxit ab augeo ges: ⁊ ſiē dixit a dico cis. ⁊ luxit a lugeo ges vel luce a luceo. nā oīa p̄dicta ſcribunť p x: nō p s: ⁊ x ē duplex ꝯſonās. ⁊ nō liqueſcit in proſa nec in metro. quia ſemp facit poſitionē. nec in ſono q2 nunq̄ proferri debet ad modum s in ſono liqueſcentis. vt in aſilus.

Auxilla: ab augeo ges dicitur hec auxilla le.i. olla vel mēſura parū maior q̄ iuſta. vn̄ hec auxillula le dimi.i. parua olla vel parua talis menſura.

Auxillula le penul. cor. in auxilla vide.

Auxit.i.augmētauit: p̄teritū de augeo ges. ſed hauſit per s .i. extraxit p̄teritum de haurio ris.

A ante X

Axa filia caleph fuit.

Axioma matis neu.ge.i.dignitas inde axiomatic° ca cū.i. dignitatē habēs ſz Hu. Pap. etiā dicit. Axioma matis.i. dignitas. ⁊ ꝓdu. o. Jnueniť etiā anxioma matis p n in p̄ma ſyllaba. Un̄ dicit Hug. Ab ango gis vľ angēs h̄ anxioma matis: cōcatenatio loquēdi ſiē ſūt ſophiſmata. Pap. vo ſic diē. Anxiōata ꝓloq̄a ⁊ maxie ꝓpōnes i topicis. anxiōa ob noxiū vitari aut falſitati vt cicero diſputat cice. ñ diſputat.

Axiomaticus in axioma vide.

Axis celi eſt ſeptētrionalis linea recta per mediā plagā tranſiens ſm Pap. ⁊ eſt maſ.ge.

Axunga ge idē qđ axungia. vide in axungia.

Axungia gie fe.ge.i. vēter porci vel alteri° rei. Un̄ Macer de virib° herbaꝝ. Si porcina vet° axūgia iūgiť illi. Jnueniť ēt axūga ge i eodē ſenſu. ⁊ vtraq3 diciť ab anxior aris: q2 reddit hoīez anxiū. vn̄ axungari° ria riū ad axūgiā ꝑtinens. vel axungiā vēdens. Et axungio as.i. axungia vngere vel axungiā prebere. Et cōponiť vt exaxungio.i. axungiā auferre. vel axūgia.i. vnguētū3 porci ab vngo gis. Un̄ dicit Papi. Axungia pinguedo ab vnxione dicta.

A ante Z

Azabel interp̄tať fluens ſanguinem. vel ſterquiliniū dicitur.

Azaria interp̄tatur auxiliū3 dn̄i. idez ⁊ abdenago: qđ interp̄tatur ſeruiens taceo.

Azimus ma mū3.i. ſyncer° ſine fermento. ⁊ cōponiť a ſine quod eſt fermētū3. ⁊ a qđ ē ſine. Aplus ad Corin. Nō in fermēto malitie ⁊ neq̄tie ſ3 in azimis ſynceritatis ⁊ veritatis. ⁊ cor. 3i. Un̄ i aurora. Azima mādat ſeptē cōedēda dieb°.

Azonus. ab qđ eſt ſine ⁊ zona cōponiť azonus na nū3.i. ſine zona vel extra zonā. vn̄ azoni dicunť dij extra zonā zodiaci manētes. Siľr ſigna dicunť azona q̄ nō cōtinenť itra zonā zodiaci. ⁊ ꝓdu. penul. azonus ſicut zona p̄mam.

Bal nomen idoli cuiuſdam. Uide in belus.

Babel interp̄tatur cōfuſio. vnde babylon vel babylonia. ciuitas vbi oli3 homines turrim edificantes diſperſi ſunt immiſſa diuinitus cōfuſione linguarū inter eos. vnde babylonia regio. ⁊ babylonius nia nium. nomen patrium vel gentile. Et ſcias ꝙ ſicut narrat. Hiero. babylon eſt metropolis chaldeorū. cui° muri. xvi. milia paſſuu3 per quadru3 ab angulo ad angulū. qđ eſt ſimul. lxiiii. milia ſ3 q̄draginta duab° leugis. ⁊ duab° vnius leuge ꝑtibus tēdebanť. Jbi turris triū miliū paſſuū in altitudine: ⁊ duab° leugis a lato in anguſtū. Et q2 vt habetur Gen. xi. ibi cōfuſu3 ē labiū. hebraice babel: grece ď babylō. Jbi nabuchodonoſor fuit rex potētiſſim°: q̄ inter cetera ēt iudeā captiuauit. Jnē alias beſtias ibi habitātes diciť ibi habitare ſtructiōes ⁊ dracones. Deſtructa eni fuit a medis ⁊ p̄ſis. nec poſtea ē edificata. ſ3 diciť in medio ei° eē lacus ſerpētib° plen° ⁊ arbuſta in q̄bus odibiles beſtie ⁊ aues ⁊ venatio regia ⁊ inhabitabilis ē pp portēta. Due ciuitates apđ medos dicunť facte ex ea ſ3 Theſiphō ⁊ Seleucia. vide in perſa. ⁊ in chaldei. Et ſcias ꝙ medi ⁊ p̄ſi ſubiecti erāt babylonijs ⁊ chaldeis. ſ3 poſtea exigēte ſuperbia chaldeorū deſtructa eſt babylō a Cyro ſiue p̄ſis ⁊ medis. Un̄ ſup illud Eſai. xlvij. Ueniēt tibi h̄ duo ſubito in vna die. ſterilitas ⁊ viduitas. dicit glo. Subito deimprouiſo veniente Cyro ⁊ Dario. nō eni metuebat babylon vt a medis ⁊ p̄ſis q̄ illius cōparatione q̄ſi nulli° erāt fortitudinis vt ab ipſis ſubiectis poſſet ſuperari. deſpectu3 eni3 ⁊ ſubiectu3 populu3 chaldei non timebant. 72

Babylonia nie in babel vide.

Bacca ce p duo c eſt fruct° oliue ⁊ ēt lauri. Poniť tñ q̄q3 ꝓ quolibet fructu. ⁊ p̄cipue arboꝝ ſilueſtriū: Jnueniť ēt bacca ꝓ gēma p̄cioſa: vt in Auiāo. q̄d nitido p̄ciū cortice bacca daret: Et ide baccat° ta tū.i. baccis lapidib° adornat°. vľ ſ3 p̄mā ſignificatiōe3.i. de fructu baccaꝝ abūdās vel paſtus.

Baccar caris fe ge. herba faſcinu3 pellēs. ⁊ dicitur a bacca ce. Unde Uirgi. in bucol. Baccare cinge caput.

Bacculu3 li ge. neu. feretru3 in quo mortui deferuntur. ⁊ dicitur a bacca bacce.

Bacha che ſacerdotiſſima bachi. a bachus dicitur. ⁊ ꝓdu. primā. ⁊ ſcribitur tantum per vnum c.

Bachanalia. a bach° diciť ꝑ̄raliter h̄ bachanalia bachanaliū vľ bachanalioꝝ.i. feſta bachi Juuena. Qui curios ſimulāť ⁊ bachanalia viuūť. ⁊ poniť h̄ nomē ꝓ aduerbio.i. bachanaliter.i. furioſe ad modum ſacrificantium bacho in cui° feſtis inſanire ſolent.

Bachania nie.i. furor. a bachus dicitur.

Bachariū rij neu.ge. quoddā vas vinariu3. ⁊ dicitur a bach° ⁊ idem dicitur hec bachanna ne fe.ge.

Bacheus chea cheū diciť a bacho. ⁊ diciť bacheus de bacho exiſtēs. vel ſit poſſeſſiuū ⁊ in eodē ſenſu bachicus ca cu3.

Bachides chidis propriu3 nomē viri. de quo habeť in libro Macha. ⁊ cor. penul. Un̄ in Aurora. Alchimus hoc ſpacio rediens cū bachide pugnans ⁊c̄.

Bachinal lis ge. neu.i. torcular poſſeſſoriū. ⁊ ď a bachus chi.

Bachis chidis fe ge. femina colēs feſtu3 bachi ſ3 ſacerdotiſſa eius. que etiā hec bacha diciť. ⁊ diciť a bachus chi.

Bachius: a bachus dicitur hic bachius chij q̄dā pes metric° quo in feſtis bachi vtebanť. Et cōſtat ex p̄ma breui ⁊ duabus ſequentibus lōgis. vt poete. vn̄ verſus. Abbreuiat p̄mā mediā ꝓducit ⁊ imā Bachius. ē antibachius hoſtis ei. Jtē a bachus deriuať hoc bachiū chij feſtu3 bachi. ⁊ bachiū dicitur paruus vrceus quo vtebanť in feſto bachi ad vinū tenendu3. ſed poſtea in vſus aquarios tranſijt.

Bachor: a bachus dicitur bachor bacharis.i. furere. vnde verbalia. Et cōponitur cū de. ⁊ dicitur debachor aris.i. valde furere. vel a furore ceſſare. ⁊ produ. ba.

Bachula le penul.cor.dimi.parua bacha.

Bachus chi dicitur deus vini. ꝛ ponitur quoqꝫ pro ipso vino ꝛ produ.primã. Unde Cato. Cum venere ꝛ bacho lis est sed iuncta voluptas:

Bacul⁹li dr̃ a bacho ſꝫ Isi.qꝛ ab ipo bacho dr̃ repꝑt⁹qꝛ hoĩes moti vino baculo innitebãt vl̃ dr̃ a baculo las: ꝛ a bacul⁹dr̃ baculo las.i.percuteꝛ baculo qͦ ↄpõit cũ ð:ꝛ dr̃ obaculo las

Badius dij equus quẽ antiq̃ vadiũ dicebãt. ꝛ dicitur a baiu lo las:qꝛ nos baiulet. Uel badius dicitur q̃ſi vadius a va do dis.quia fortius vadat inter cetera animalia.

Baser sra srum.i.grossus vel agrestis.

Bachen ornamẽtuꝫ est colli ex anulis aureis cõfectuꝫ bachẽ enim grece corona latine secundum Rabanum.

Baia:a baiulo las dicitur hec baia baie portus. vñ baie baia rum ciuitas in italia iuxta mare.qꝛ ibi ſit loc⁹ portuosus ꝛ delectabilis. vñ baianus na nuꝫ nomen patriuꝫ.

Baiulo las laui lare.i.portare.sustẽtare. ꝛ dicunt q̃daꝫ ꝙ est simplex: ꝛ sic debet eẽ duplex ↄsonãs. vñ falsus eẽt sic ille v̾sus. Cloto colũ baiulat:lathesis trahit.atropos occat.debꝫ enĩ p̄ma hui⁹ v̾bi baiulo ꝑduci.Alij v̾o dicũt ꝙ ẽ ↄpositũ ex basis ꝛ Iul⁹ q̃ fuit fili⁹ Enee.q̃ baiulat⁹ fuit ab Enea.ꝛ inde baiulare q̃ſi iulũ portare ꝛ sustẽtare. ꝛ ponit̃ ibi sim pliciter ꝓ portare.Ul̃ baiulare dr̃ a basis ꝛ Iul⁹:qꝛ ipe fu it basis.i.sustẽtamẽtũ p̄ris: ꝛ sic p̄mã corripit.De h̾ dixi in p̄ma pte vbi egi de i littera: ꝛ ide v̾balia. ꝛ h̾ baiul⁹li ꝓ por titore ꝛ ꝓ nutritore ꝛ ꝓ baculo ad baiulãdũ apto dicitur: ꝛ pro portu.qꝛ ibi merces baiulant̃. Itẽ a baiulo las dici tur baiula tus ta tum.i.portatus.

Baiuluꝫ li.ge.neu.i.frenũ a baiulo las: qꝛ eo equus baiulat.

Baiunola le lectus q̃ in itinere baiulat̃: ꝛ dicitur a baiulo las.

Bala le interp̄tatur inueterata.fuit eniꝫ ancilla Rachelis.

Balaam interpretatur vanus populus.

Balach interpretatur precipitans siue deuorans.

Balanatus in balanus vide.

Balanite.a balan⁹ vl̃ balanũ p̄raliter balanite tarũ.i. vue vl̃ vites instar glãdium vuas faciẽtes grãdes. vñ h̾ balan tides huius balantidis gemma preciosa.

Balanon grece latine glans dicitur.

Balans.a balo las dicitur balans tis participiuꝫ ge.ois: ꝛ hec balans tis pro oue.

Balan⁹:balanõ grece latie glãs dr̃. Inde h̾ balan⁹ni pen.cor. q̃dã arbor.Et vt dicũt gen⁹ ẽ q̃rcinũ. vñ h̾ balanũ ni ꝓ fru ctu ꝛ ꝓ vnguẽto ide facto. vñ balanat⁹ta tũ balão vnct⁹ ſꝫ Hu.q̃dã dicũt ꝙ balan⁹ ẽ castãea cocta ſcꝫ balosa: ꝛ cor.la.

Balatro trõis.i.clamorosus:ioculator. Uñ Horat.i ser. Mẽ dici mane balatrões: ꝛ dr̃ a balo las. Ul̃ balatrões ſꝫ quos dã dicunt̃ ꝓdigi ꝛ leccatores a fuulio balatrõe:cuius facit mẽtionẽ in vltimo s̾mone. Sꝫ s̾m hãc significationẽ me lius dicit̃ baratro onis.a baratrũ ꝛ apte baratro onis.i.lec cator dicit̃ baratrũ:qꝛ ſcꝫ oia baratro.i. ventri cõmittit.

Balatus tus tui maſ.ge.a balo balas. ꝛ est ouiũ: ꝛ ꝓdu.la.

Balbutio tis tiui tire.male ꝛ trepide loq̃ ꝛ icõgrue. ꝛ dicitur a balbeo bes: ꝛ produ.bu.

Balducta hui⁹ balducte fe.ge.dr̃ lac p̄ſſuꝫ a sero ſcꝫ mutata. ꝛ dr̃ balducta q̃ſi valde ducta:quia valde pressa est ꝛ ducta.

Balea:a balin dr̃ h̾ balea lee.i.funda vel iſtrumẽtũ qͦ vulgo vocatur balestruꝫ. vnde hic balearius rij. ꝛ hic baleator.i. fundator vel balistor.

Balearis.a balea dicit̃ hic ꝛ h̾ balearis ꝛ h̾ re.i.cum balea ia ctabile. Inuenit̃ etiã balearis pro funda. ꝛ deriuatur tunc a noie insule. Baleros eniꝫ vel balerica vel balearis iſula est hispanie. ꝛ sunt due ſcꝫ aphrosiades. ꝛ gẽmasiades ma ior ꝛ minor. vñ ꝛ eas vulg⁹ maioricã ꝛ minoricã vocant In his insulis primũ reperta est funda. vñ balearis dicta est funda. ꝛ balearis dicta est talis insula. Et in vtraqꝫ si gnificatione a balin a quo balea. ꝛ a baleo baleos vel ba lerica vel balearis.a quo h̾ ꝛ h̾ balearis ꝛ h̾ baleare gẽtile.

Balena balene quidã magnus piscis dicitur a balin qͦ est ef fundere vel iacere.qꝛ effundat vel iaciat aquã huc ꝛ illuc altius cunctis bestijs maris. ꝛ produ.penul.

Balestrũ:a balin dr̃ h̾ balestrũ balestri: vñ balestro balestras balestrare.i.cũ balestro aliquid proijcere vel percutere.

Balin grece latine dr̃ iacere siue emittere vel effundere a linõ greci balneũ latini dicũt.qꝛ anxietatẽ animi tollat.a balin ꝛ noys qͦ ẽ mẽs.qꝛ iaciat anxietatẽ de mẽte. Hinc h̾ bal neũ nei a leuatiõe meroris dr̃. Inuenit̃ aũt in fe.ge.balnee arũ. Inde h̾ balneriuꝫ balnerij. ꝛ balneatoriũ torij ambo ꝓ loco in quo balneatur. ꝛ est balneo balneas verbuꝫ actiuũ cum omnibus suis cõpositis siqua inueniantur.

Balista ste gen⁹ ẽ tormẽti. Et videt̃ eẽ cõpositũ a balin ꝛ ha sta.torquet̃ eni verbere neruor. ꝛ iacit hastas ꝛ saxa. vñ h̾ balistari⁹ balistarij q̃ balistas facit. vl̃ q̃ iacit cũ eis. Utruꝫ ars balistariorũ sit licita. de hoc habes in dano nas.

Ballo las laui lare.i.huc ꝛ illuc inclinare. ꝛ ponit̃ quoqꝫ abso lute ſcꝫ pro vacillare. ꝛ dicitur a baiulo las.

Balneoluꝫ li dimi.paruum balneum.

Balneuꝫ nei in balinon exponitur.

Balo las laui lare verbũ neu. ꝛ est ouiũ. ꝛ cõponit̃ cũ de. ꝛ di citur debalo las valde balare. ꝛ produ.ba.

Balsam⁹ balsami fe.ge.i.arbor. vnde h̾ balsamuꝫ balsami li gnũ vl̃ fruct⁹ vl̃ liquor eius. Et scias ꝙ multiplex vnguẽ tũ balsamus affert. Primũ est p̄ciosius alijs qͦ spõte ma nat de folijs. ꝛ illud vocat̃ balsamũ. Secũdũ est carpobal samũ vl̃ xirobalsamũ. Tertiũ est opobalsamũ. Quartũ est foliobalsamũ. Quintũ est calobalsamũ vl̃ xilobalsamum. Et ꝓbatur sic an sit corruptũ balsamũ vl̃ nõ. Si feratur in manu.cõtra solẽ perurit carnẽ.si nõ est corruptũ. Et a bal samũ balsamat⁹ balsamata balsamatũ id est balsamo inũ ctus. Quod etiã põt eẽ participiũ.nã balsamo mas.i.balsa mo inũgere. ꝛ est actiuũ. Qͦ cõponit̃ cũ in. ꝛ fit inbalsa mo mas.i.valde balsamo inũgere.sil̃r actiuũ. ꝛ cor.sa.s̾m Hug. Pap.v̾o ꝛ Isidor⁹ dicũt. Balsami arbor in iudea in ter terminos tñ viginti iugerũ erat.postea q̃ꝫ eadẽ regiõe romãi potiti sunt ẽt latissimis collib⁹ ꝓ pagata ẽ.stirpe si milis viti.folijs similis rute ſꝫ albiorib⁹.sempqꝫ manãti bus. Arbor ãt balsamũ.lignũ eius xilobalsamũ dicit̃. Fru ctus eius siue semẽ carpobalsamũ.carpos enĩ fructus dici tur.succus opobalsamũ vide in vngo vngis.

Balterio ris riui rire.i.cingere verbum actiuuꝫ.a balteus bal tei dicitur.

Balteus baltei maſ.ge.in plurali inuenit̃ maſ. ꝛ neu.ge.hi bal tei: ꝛ hec baltea. ꝛ ẽ balte⁹ cingulũ militare.sic dict⁹ q̃ſi pẽ dẽs.quia ex eo signa depẽdent ad mõstrãdũ legiõis mili taris summã.i.sex miliũ sexcẽtor ex quo numero ꝛ ipi cõ sistũt. vñ ꝛ balteus dicit̃ nõ tñ qͦ cingit.sed etiã a quo ar ma dependẽt. Iob.xij. Balteũ regũ dissoluit. ꝛ precingit fune renes eor. ꝛ cor.penultimã. vñ hic balteolus li dimi. ꝛ balteatus balteata balteatũ balteo ornatus. Aurora. Bal teus est carnis macies.candorqꝫ pudicus.

Blaustriũ blaustrij loc⁹ vbi sunt mlta balnea.q̃ſi lustrat⁹ bal neis. Et cõponitur a balneũ ꝛ hoc verbo lustro lustras.

Bamoth interpretatur euentus mortis.

Baptism⁹ interp̄tat̃ tinctio.dict⁹ a baptes qͦ ẽ flumẽ vl̃ aq̃. vl̃ etiã sacrũ. vñ h̾ baptisma matis idẽ ꝛ baptizo ꝫas v̾buꝫ actiuũ cũ oibus suis cõpositis. vñ verbalia ſcdm̃ Hug. Et scias ꝙ inuenit̃ in euãgelio in neu.ge.h̾ baptismũ mi. Uñ Mat.xxi. Baptismũ Ioãnis vñ erat. Pap.sic dicit. Ba ptism⁹ itinctio ꝛ lauatio iterp̄tat̃.q̃ ideo tictio dr̃. qꝛ ibi hõ spũ.gratie in meli⁹ mutat̃. ꝛ lõge aliud q̃ꝫ erat efficit̃. Pro lauare vl̃ mũdare sumit̃ baptizo Ecc.xxxiiij. Qui ba ptizat̃ a mortuo ꝛ iter tãgit mortuũ.q̃d ꝓficit lauatio illi⁹ Et nota ꝙ forma baptismi ẽ ista. Ego baptizo te in noie pa tris ꝛ filij ꝛ spiritussancti. Forma enĩ cõpletiua rei mediũ est quodãmo inter mãꝫ quã ꝑficit ꝛ cãm efficiẽtẽ a qua ꝑ ficit̃. vt virtus efficiẽtis mediãte forma ad mãꝫ traducat̃. ꝛ qꝛ mediũ cõplectit̃ aliquo mõ vtrũqꝫ extremor. ideo for ma baptismi ↄtinet p̄ncipale efficiẽs. vñ baptism⁹ efficaci am habet ꝛ materiã baptismi ꝓrimãqꝫ ẽ act⁹ absolutiõis

ꝛ iõ ponit. In noīe pr̄is ꝛ filij ꝛ spūſſancti.tanq̄ pncipale efficiens a quo baptiſm⁹ efficaciā habet. ꝛ ponit actus materialis ꝛ ea q̄ circūſtant ipſuz ſcʒ cõferens ꝛ recipiēs in h̄ ꝙ dicit. Ego baptizo te. Itē volo te ſcire ꝙ vnus actus q̄ vno agēte expleri põt nõ ꝓgredit a plurib⁹ agētib⁹ ſimul. ꝛ ideo vnus baptizans quʒ ipſe ſolus baptizare poſſit debʒ ſignificare actū ſuū nõ a plurib⁹ exeuntē. ſed vt a ſe ſolo: ꝛ ideo nõ põt dici Nos baptizamus. ſed ſm quoſdā põt dici. Ego baptizo vos ſi neceſſitas aſſit: nec ē aliq̄ forme mutatio q̄tū ad ſignificationē: q2 plurale nõ eſt niſi ſingulare geminatū. Itē aiaduerte ꝙ lʒ in v̄bis p̄me ꝛ ſcđe pſone intelligat nūs certus. tñ apponi debet. Ego q2 forme ſacroꝝ nõ accipiūt voces vt ſignificatiue tm̄ ſʒ vt effectiue. Et q2 nihil agit niſi ſm ꝙ pfectū eſt. ideo de itegritate forme baptiſmalis ē vt ponat totū qđ ad baptiſmū requirit: q̄uis vnū ex alio ītelligi põt. Circa āt mãʒ nota ꝙ ex inſtitutiõe diuina neceſſariū eſt fieri baptiſmū in aqua cuius ratiões quattuoꝛ accipi poſſunt. Prima q̄a aq̄ ratiõe diaphaneitatis habet aliq̄d de lumine. ꝛ ita cõpetit baptiſmo qui habet vim illuminatiuā ſm ꝙ in eo grā cõfert. Secūda ē q2 ratiõe humiditatis habet vim ablutiuaꝫ: ꝛ ideo competit baptiſmo in quo ſordes culpe abluunt ſiue mundat. Tertia eſt quia aq̄ in oībus mūdi partib⁹ inuenit. Quarta eſt quia res eſt que de facili ab oībus põt haberi ſine magno precio: ꝛ he due cauſe cõpetunt ſibi ꝓut eſt ſacramētū neceſſitatis. Scire ēt debes ꝙ diuerſitas aquaꝝ que ē ꝑ loca ꝛ ſitus eſt differētia accidētalis. vñ nõ mutat ſpeciē aque: ꝛ ideo in qualibet aq̄ hmõi vel maris vel fluminis vel ciſterne vel fontis vel ſtagni põt fieri baptiſmus: verū ſi aq̄ paludis eēt intantū ingroſſata ꝙ recederet a v̄itate aq̄: nõ eēt baptiſmus ſicut ſi eēt lutū: aľs adhuc eſſet baptiſm⁹: q2 adhuc ſpēs aque manet. Itē ſi baptizaret aliquis in mari ſala illa aq̄ maris ꝑtinet ad baptiſmū que põt habere aliquē effectū in baptizato vľ in lauādo vľ infrigidādo. ꝛ nõ totū mare. Itē baptiſm⁹ põt fieri in lixiuio ſicut ꝛ ī aquis ſulphureis ꝛ in aquis alijs q̄ ex terra ꝑ quā tranſeunt immutant. In aq̄ aūt artificiali nõ põt baptiſm⁹ fieri. Aqua enī artificialis vt roſacea eſt alterius ſpeciei q̄ȝ aq̄ nãlis. Põt etiā queri an intētio vľ volūtas requirat in baptizādo: Ad hoc dico ꝙ baptizatus duo recipit in baptiſmo ſcʒ ſacramētū ꝛ rē ſacramēti. ſed ad hec duo recipiēda nõ requirit aliquid cauſans ex ꝑte recipiētis: ſed ſolū impedimētū remouēs. qđ quidē impedimētū nihil ē aliud q̄ȝ volūtas cõtraria alteri ꝓdictoꝝ: ꝛ ideo in adultis ꝛ in habētibus vſuʒ ratiõis in quibus põt eē cõtraria voluntas actu vel habitu: requirit ꝛ cõtritio vel deuotio ad ꝑcipiēdā rē ſacramēti ꝛ intētio vel volūtas ad recipiēduʒ ſacramētū. In pueris āt abſq̄ vtroq̄ percipit ꝛ ſacramētuʒ ꝛ res ſacramēti. Similiter ē in carētibus vſu ratiõis: niſi volūtas cõtraria habitualr inſit etſi nõ actu. Tamē ſciēduʒ eſt ꝙ nõ requirit in adulto volūtas abſoluta ſuſcipiendi qđ eccľia cõfert: ſʒ ſufficit volūtas cõditionata. ſicut ē in volūtarijs mixtis. vt dr̄ in. iij. ethicoꝝ. ꝛ iõ ſi ſit coactio ſufficiēs ita ꝙ principiū ſit ex toto extraneū cõferenti viʒ paſſo. vt qū aliquis reclamās imergit violēter. tūc talis nec ſacramētuʒ recipit nec rē ſacramēti. Si āt ſit coactio inducēs ſicut minis vľ flagellis. ita ꝙ baptizatus poti⁹ eligat baptiſmū ſuſcipere q̄ȝ talia pati: tūc ſuſcipit ſacramētū ꝛ characterē. ſʒ nõ rē ſacramēti. Itē ſcias ꝙ in pueris nõ põt eſſe ꝯtraria volūtas nec actu nec habitu: ꝛ iõ nõ requirit intentio vel volūtas in eis qua ꝓhibēs remoueat. In amentibus āt ꝛ dormiētib⁹ põt eē volūtas ꝯtraria habitualis: q̄uis nõ ſit actualis: ꝛ iõ ſi ante ſomnū vľ furiā fuerūt ꝯtrarie volūtatis nõ recipiūt ſacramētū: q2 illa volūtas habitualiter manet adhuc. Si āt habuerūt ꝓpoſitū accipiēdi baptiſmū. ꝛ hoc ꝑ aliq̄ ſigna inotuit. tūc in articulo neceſſitatis debet eis cõferri baptiſm⁹: ꝛ ſuſcipiūt ſacramētū ꝛ rē ſacramenti. etiā ſi furioſus tūc ꝯtradicat. quia illa ꝯtradictio nõ ꝓcedit a volūtate ratiõis ſʒ quā eſt capax baptiſmalis gratie.

Si āt neceſſitas nõ ſit debet in furioſis expectari lucidū interuallū. vel in dormiētibus vigilia: tñ ſi baptizaret in ſtatu illo ſacramētū ſuſcipit. q̄uis peccet baptizās. Itē ꝯſueuit queri an intētio baptizātis requirat ad baptiſmū: Et videt ꝙ nõ. quia intentio hoīs nõ eſt alicui certa niſi ſibi. Si āt requirit itētio ad baptiſmū. nõ erit certū de aliquo ꝙ ſit baptizatus niſi apud eū q̄ baptizauit ꝛ h̄ eſt incõueniens ꝙ hõ ſit i tāto dubio ſalutis. Reſpõſio. ꝙ vni⁹ rei vna ſit cauſa ſi ex aliq̄bus plurib⁹ cauſis vnus effectus ꝓcedat oportet ꝙ ille cauſe ſint facte alio mõ vnū ad inuicē. Ad effectū aūt ſacramēti videmus mľta ꝯcurrere ſcʒ miniſtrū formā verboꝝ ꝛ mãʒ. Hec āt nõ poſſunt colligari ad inuicē vt ſit vna cã: niſi ꝑ intētionē baptizātis. q̄ ſcʒ formā ad mãʒ applicat: ſuū v̄o miniſteriū ad vtrūq̄. ꝛ totū h̄ ꝑtinet ad ſacramēti collatiõeʒ. ꝛ ideo requirit intētio baptizātis. ꝛ ſilr etiā in oībus alijs ſacr̄is req̄rit intētio miniſtri cū debita mã ꝛ forma: nõ ſolū ad effectū ſacramēti ꝯſequēdū. ſʒ ad ſacr̄i ꝑceptionē. Ad obiectū aūt ſm diuerſas opiniões dupliciter reſpõderi põt. Quidā enī dicūt ꝙ ſi deſit mētal intētio in baptizāte. nõ cõfert ſacramentū baptiſmi. tñ in adulto ſupplet fides ꝛ deuotio effectū baptiſmi vt ꝑiculū ex h̄ ipſi baptizato q̄ ignorat intētiõeʒ baptizātis nullū ꝓueniat. Si āt puer. tūc credit pie ꝙ ſūmus ſacerdos ſcʒ de⁹ defectū ſuppleat ꝛ ſalutē ei ꝯferat. Si āt nõ facit. nõ iniuſte facit. ſicut nec in illo q̄ ſacr̄o nõ obijcit. Alij dicūt ꝙ in baptiſmo ꝛ in alijs q̄ hñt in forma actū exercitatū nõ req̄rit mētalis itentio. ſʒ ſufficit intētiõis exp̄ſſio ꝑ verba ab eccľia inſtituta. ꝛ iõ ſi forma ſeruat. nec aliquid exterius dicit qđ intētionē ꝯtrariā exp̄mat. baptizatus eſt. Nõ enim ſine cã in ſacramētis neceſſitatis ſcʒ in baptiſmo ꝛ q̄buſdā alijs actus baptizātis tā ſollicite expreſſus ē ad intētionis exp̄ſſionē. Et attende ꝙ qñ cõſuetudo eccľie patit. vľ qñ incūbit neceſſitas ꝑꝑ defectū aque ſiue ꝑꝑ periculū pueri de cuius morte timeat. vľ ēt ꝑꝑ imbecillitateʒ ſacerdotis nõ potētis ſuſtentare infantē. põt baptiſmus ſine imerſiõe celebrari. Itē ſi ſit caput aſꝑſuʒ aq̄. in totum corpus aſꝑſio deputat. ſicut ēt iuriſte dicūt ꝙ vbi caput hoīs iacet. reputat ac ſi totus hõ iacuiſſet vľ ſepultus eēt ibidē. Nõ ſic āt de alijs ꝑtibus. Tria āt ſunt baptiſmata ſcʒ fluminis. flaminis. ꝛ ſanguinis. i. aque. penitētie ꝛ martyrij. Nolo etiā te ignorare ꝙ baptiſmus inter alia ſacramēta ē maxīe neceſſarius. ꝛ iõ ea que ad neceſſitatē ſacramēti baptiſmi requirūtur debuerūt eē cõmuniſſima. ꝛ ex ꝑte materie ſcʒ aq̄ que vbiq̄ haberi põt. ꝛ ex ꝑte miniſtri vt quilibet hõ baptizare poſſit. ꝛ ſic ſanctificatio materie ꝛ bñdictio ꝓcedēs baptiſmū nõ eſt de neceſſitate ſacramēti ſed de ſolēnitate quā nõ lʒ ꝓtermittere ꝑꝑ eccľie iſtitutionē. ita ēt ordinatio miniſtri nõ eſt de neceſſitate ſacramēti ſʒ de ſolēnitate. ſʒ peccat ſi aliq̄s nõ ordinatus baptizet niſi neceſſitate iminēte. tñ ſacr̄m cõfert. Angeli āt in figura humana apparētes boni vel mali baptizare nõ poſſunt. Baptiſmus iterari nõ debet ſicut nec ꝯfirmatio vel ordo. In his enī tribus ſacramētis character indelebilis imprimitur. Uide in character in c littera. Penitētia autē iterari poteſt. ſicut dicā in penitentia. Quare autē pena corporalis remaneat poſt baptiſmuʒ dicaʒ in origineus. Item vide in clauis.

Baptiſta ſte maſcu. ge. qui baptizat: a baptizo ʒas: ꝛ videtur eſſe nomen officij.

Baptiſteriū rij. i. ſtatio baptiſmalis. ꝛ cõponit a ſtericon qđ eſt ſtatio ꝛ baptiſma. ꝛ dicitur tā pro baptiſmate q̄ȝ ꝑ loco quod ꝛ hoc baptizatorium dicitur.

Bar lingua ſyra filius interpretatur.

Barach interpretatur fulgurans.

Barachias interpretat bñdictus dñi. vel benedictus dñs.

Baratro nis vide ſupra in balatro nis.

Baratrū tri nomē nimie altitudinis ꝛ ꝓfunditatis. ꝛ dicit baratrū q̄ſi voratrū. i. vorago atra ex ꝓfunditate. q2 oīa deuorat. Et dicitur baratrum qñq̄ infernus. qñq̄ profundiſſimus locus inferni. in quo nulla eſt redemptio. qñq̄ foſſa

quandoq3 gurges vertiginosus: quandoq3 venter. qñq3
etiam profundus puteus in quem excecatores precipitan/
tur. ꝛ corri. penul. naturaliter. Uñ quidam. Hoc etiam ba
ratruʒ quoniã vorat omnia dico.

Barba be dicitur q̃ſi virana a viro: q2 viroꝝ fit ꝛ nõ mulieꝝ:
ꝛ eſt proprie barba hominuʒ: barbe alioꝝ aĩaliũ. vnde bar
batus ta tuʒ: quod ꝛ pro ſapientie dicitur nã ꝛ olim philo
ſophi in ſignuʒ ſapiẽtie ſolebãt paſcere barbã. ꝛ barbatus
habens barbam longam dicitur.

Barbanus ni. i. paruus penul. ꝓdu. a barba dicitur.

Barbaria barbarie dicta ẽ quedã terra iuxta greciã pꝑ excel
lẽtiã crudelitatis. ꝛ dᷣ a barbar⁹: ꝛ acuitur penultima.

Barbaries riei: regio barbaroꝝ a barbarus dicitur.

Barbariſmus riſmi cõponiẽ a barbar⁹ ꝛ mos: quaſi conſue/
tudo ꝛ mos barbaroꝝ ſcʒ vitiũ qᷦ cõſiſtit in diunctiõe lit/
terarũ in ſyllaba. vel ſyllabaꝝ. in dictiõe. vel in eaꝝ accidẽ
tibus. quo vitio maxie barbari ſolẽt vti ꝛ iõ ab eoꝝ cõſue
tudine habuit nomẽ. Uĺ cõponiẽ barbariſmus a barba ꝛ
rure ꝛ more. q̃ſi mos ꝛ cõſuetudo barbe rudis durioris ꝛ
ruris. quia eni ruricole. vtpote inculti ꝛ duri. rudes ꝛ icul
tas ſalẽt habere barbas. ideo ad eius moris ſimilitudinẽ.
barbariſm⁹ diciẽ vitiũ in dictione que nõ eſt culta ſua ꝓ
prietate. Barbariſm⁹ aũt ſi eſt in cõmuni ſermone ſine ra
tione vitiũ eſt: ꝛ eſt vitãdus. Si autẽ in poemate fiat vel
in aliquo ꝓſaico dictamine aliqua rationabili de cauſa fi
gura erit ꝛ diceẽ methaplaſmus ſm̃ Hu. ꝛ hoc vult dona
tus qui dicit. Barbariſmus eſt vna pars orationis vitioſa
in cõi ſermone in poemate methaplaſmus. Et ſit barbariſ
mus in ꝓpria lingua. Barbarolexis in aliena. Fit aũt bar
bariſmus duobus modis ſcʒ ꝓnũciatione. ꝛ ſcripto. His
bipertitis vt dicit Donatus quattuor ſpẽs ſupponunẽ. ad
ditio. detractio. imutatio. ꝛ trãſit mutatiõe littere ac ſylla
be tꝑis toni ꝛ aſpirationis. vide in ſoleociſmus.

Barbarizo zas. i. crudeliter agere vĺ barbariſmũ facerẽ ꝛ dᷣ a
barbar⁹ vĺ a barbariſm⁹. ꝛ vt hacuiẽ ei⁹ ſignificatio apia
tur. barbarizare eſt more barbaroꝝ vti in quacunq3 re.

Barbarolexis ẽ aliene ligue corruptio. ꝛ dᷣ a barbar⁹ ꝛ lexis
qᷦ ẽ ſmo. ꝛ differt a barbariſmo. q2 barbariſm⁹ eſt corru
ptio ꝓprie lingue. vt ſi grecus corrũpat linguã grecã. lati/
nus latinã. Barbarolexis vero eſt corruptio aliene lingue
vt ſi grecus corrumperet latinã linguã: vel latin⁹ grecam.
Cõfunditur tñ quãdoq3 hec proprietas.

Barbaroſtomus ſtomi. qui verba plena barbariſmis ꝓfert a
barbariſmus. ꝛ thomos quod eſt diuiſio vĺ inciſio ſcʒ os
quaſi qui in ore habet barbariſmos.

Barbarus. a barba dᷣ barbarus ra rũ: crudelis. incultus. au/
ſterus. ſtolidus. ꝛ eſt nomen crudelitatis ꝛ auſteritatis. vñ
olim gente oẽs dicte ſunt barbare preter grecos ꝛ latinos
vñ ꝛ barbaricus ca cũ: ꝛ barbaratinus na nũ. in codeʒ ſen/
ſu ſm̃ Hug. Pap. vero dicit. Barbar⁹ incultus. vulgaris
impitus. extraneus. a barbara ꝛ rure. ꝛ cor. penul.

Barbatus ta tũ. in barba exponitur.

Barbatulus la lũ penul. cor. dimi. i. paruʒ barbatus.

Barbitiſta ge. communis. qui vel que cantat cum barbato
a barbitus dicitur.

Barbitondium dij. i. tonſura barbe. vel locus vbi tondetur. ꝛ
componitur a barba ꝛ tondeo des.

Barbitonſor ſoris. qui barbam tondet. vt barbarius a barba
ꝛ tonſor componitur.

Barbitus. a barrus ri dᷣ hic barbitus ti. qᷦ etiã hoc barbituʒ
inuenitur ſcʒ quoddã inſtrumentuʒ muſicũ quaſi barritus
q2 de oſſibus barrorum fiat.

Barbula le dimi. parua barba.

Barca. a baiulo las diciẽ hec barca ce. pua nauis merces ad lit/
tus portans. vñ hec barcula le. ꝛ barcella le dimi. ꝛ hic barca
rius rij. qui barcas facit vel ducit.

Barcella le dimi. parua barca.

Bardus di. ſtultus. hebes. ineptus. tardus ꝗ ꝛ alio noĩe diciẽ
blennus. Bardus etiã in alia ſumiẽ ſignificatione ꝓ can/
tore laudis vel ppli. vnde Lucanus. Plurima ſecuri fudi
ſtis carmina bardi. vñ dicti ſunt longobardi. vel ꝑ ſynco/
pam lombardi. quaſi longibardi. vel a lõgis barbis quas
ſolebãt nutrire ꝛ non tondere. vñ lombardia vĺ lõgobar
dia. ꝓuincia quã poſſederunt. A cuius noĩe mõ ſumiẽ gẽ
tile longobardus da dũ. vel lombardus da dum.

Barginus na nuʒ. ꝛ hic ꝛ hec barginis ꝛ hoc ne. i. alienigena
peregrin⁹ ꝛ barbar⁹. vĺ gẽs vĺ genit⁹. Uĺ bargines diciẽ
fortes i bello a baro ꝛ ago vĺ genit⁹. q2 ad modũ baronũ
agãt vĺ ſint fortes quaſi eẽnt geniti a baronibus. ꝛ cor. gi.

Bary grece. latine graue vel forte dicitur.

Baria a bary greco qᷦ ẽ graue vel forte dᷣ hec baria rie. i. gra/
uis lica ſũmo ſiniſtre õpoſita ĩ dexterã. ꝛ ẽ vna d̃. x. figuꝛ
accẽtuũ ꝗ ꝓ vboꝝ diſtictiõibus a grecis apponuẽ ꝛ fit ita.

Bariona. bar lingua ſyra fili⁹. iona lingua hebraica colũba i/
terpretaẽ. Inde bariona fili⁹ colũbe vĺ dʒ dici bariodna. i.
fili⁹ Joãnis. bar eni fili⁹ iterp̃taẽ. ioãna. i. ioãnis. vñ Hie
ro. exponẽs illud Matth. xvi. Beatus eſt ſimon bariona.
Mercedẽ inquit recipit vera cõfeſſio. ꝛ ex cõfeſſione ſorti
tur vocabuluʒ quod reuelationeʒ ex ſpirituſancto habeat
cuius ꝛ filius appellãdus ſit. Siquideʒ bariona in noſtra
lingua ſonat filius colũbe. Alij ſimpliciter accipiunt ꝙ ſi/
mõ. i. petr⁹ ſit filius ioãnis iuxta alterius loci interrogatio
nem. Simon ioãnis diligis me. ꝛ voluñt ſcriptoꝝ vitio de/
prauatũ vt ꝓ barioanna hoc eſt filio ioannis bariona ſcri
ptũ ſit. vna detracta ſyllaba. Joanna aũt interpretatur do
mini gr̃a. Utrũq3 aũt nomẽ myſtice intelligi põt. q2 ꝛ co/
lũba ſpũſſctũ. ꝛ gratia dei donum ſignificat ſpũale.

Bariptes gẽma eſt nigra cũ ſanguineis ꝛ albis notis.

Barnabas leuites cyprus genere. vn⁹ de ſeptuagita duob⁹ dñi
diſcipulis. Pauli apoſtoli i p̃dicatiõe ſoci⁹ fuit. vñ ꝛ qñq3
largo mõ appellaẽ ap̃lus. hic iterp̃taẽ fili⁹ ꝓphete vĺ fili
us cõſolatiõis. Ipe eni ꝓphetie ſpiritu claruit. Ipe etiam
pauperes ꝛ deſolatos conſolatus fuit. Pauperes videlicet
quibus elemoſynã detulit. Deſolatos quib⁹ ex parte apo/
ſtoloꝝ epiſtolã deſtinauit. De ipſo dicit Lucas Actuum.
xi. Erat vir bonus ſpirituſſancto plenus ꝛ fide.

Baro. a barrus diciẽ hic baro onis. q2 ſicut elephas cetera aĩa/
lia magnitudine ſupat. ita baro alios percellit hoĩes. Uel
qᷦ melius ẽ dᷣ a bary. q2 grauis ꝛ fortis hõ dᷣ baro. ꝛ de
notat nobilitatẽ ꝛ fortitudinẽ. qñq3 fortitudinem ſolã. vñ
in Greciſmo. Eſt bary fortis baroq3 monſtrat idem.

Baroniſſa ſe. vxor baronis vel virago ſcilicet barõis hñs ani
mum. ꝛ dicitur a baro.

Barrabas interp̃tatur filius magiſtri eoꝝ. a bar qᷦ eſt filius
ꝛ rabi qᷦ eſt magiſter. ꝛ ab is ꝓnoĩe vel a greco ei equi/
polenti. vñ barrabas. i. filius magiſtri eoruʒ. procculdubio
iudeoꝝ magiſtri ꝗ eſt diabolus homicidioꝝ auctor ꝗ vſq3
hodie regnat in eis. ꝛ grauatur penul. qñ eſt declinabile. ꝛ
añpenul. acuiẽ. ſed qñ eſt indeclinabile acuitur vltima bar
rabã. huius barrabã ſicut. Jonathã. huius ionathã.

Barridus. i. ſuperbus. a barrus dicitur.

Barrio ris riuiʒ riuũ. i. clamare elephantis eſt ꝛ dᷣ a barrus.

Barritus tus. vox elephantis a barrio ris dᷣ. ꝛ ꝓdu. penul.

Barrus a bary qᷦ ẽ graue vel forte dᷣ hic barr⁹ ri. i. elephas q2
grauis eſt ꝛ fortis. ꝛ eſt nomẽ ficticiũ a ſono tractum.

Bartholomeus. a bar qᷦ ẽ fili⁹. ꝛ tholos qᷦ ẽ ſũmitas ꝛ mo
ys qᷦ ẽ aqua dᷣ bartholome⁹ ſʒ vnã interp̃tationẽ eſt fili
us ſuſpẽdẽtis aquas. i. dei ꝗ mẽtes doctoꝝ ſurſuʒ eleuat.
ꝛ inferius aquas diſtillat. Uel interp̃taẽ fili⁹ ſuſpẽdentis
me. ꝛ eſt ſyruʒ nomẽ. nõ hebreũ. Per p̃mũ notaẽ ꝓfundi
tas ꝛ ꝑſpicacitas ſue ſapiẽtie. Per ſm̃ võ notaẽ triplex ſu
ſpẽdiũ qᷦ ipe habuit. Fuit eni ſuſpẽſus. i. eleuat⁹ ab amo
re mũdi. vĺ ſuſpẽſus. i. iſtẽtus amore celeſti. vt poſſet dice/
re cũ Job. Suſpẽdiũ elegit aĩa mea. Uel ſuſpẽſus. i. tota/
liter innixus gr̃e ꝛ auxilio dei. vt nõ a ſuis meritis. ſʒ a dei
adiutorio tota vita ſua depẽdeat. vt poſſet dicere cũ ap̃lo.
Gratia dei ſuʒ id qᷦ ſuʒ. ꝛ gr̃a eius in me vacua nõ fuit.

Barunculus li penul. cor. dimi. paruus baro.

Baruth interpretatur fulgurans.
Basan accentuatur in fine. et est n littera finalis: et interpretatur siccitas vel confusio.
Basilea lee. i. ecclesia a basileus dicitur.
Basileos a basis et laos quod est populus quod dicitur basileos quod vero in latinum dicitur basileus. i. rex vel imperator: quia est sustentamentum populi. unde basilea ecclesia et basilla et basilissa. i. regina: et basiliscus rex serpentum.
Basileus in basileos vide.
Basilica de penult. correpta: domus regia scilicet palatium regis vel imperatoris. sed modo per translationem dicitur basilica ecclesia quia est palatium summi regis regum: et dicitur a basileus lei.
Basilicanus na num. i. palatinus vel etiam ecclesiasticus: et dicitur a basilica. et producit ca.
Basilice adver. i. iuncte fortiter: et dicitur a basileos.
Basilisca sce est herba quae et gentiana dicitur: cuius radix dat fortitudinem et sanitatem omnibus utentibus ea. et dicitur a basis.
Basiliscus ci: dicitur a basileos. secundum quod dicit Isido. ethy. xii. Basiliscus grece latine interpretatur regulus: eo quod rex serpentum sit. adeo ut eum videntes fugiant: quia olfactu suo eos necat. Nam hominem si aspiciat interimit. Siquidem eius aspectum nulla avis volans illesa transit. sed quamvis procul sit ab eius ore combusta devoratur. a mustela tamen vincitur quas illis homines inferunt cavernis quibus delitescit. Itaque ea mustela visa fugit quem illa persequitur et occidit. Nihil enim parens ipse creator rerum sine remedio constituit. Est autem longitudine semipedalis albis maculis lineatus. Sibilus idem est quod regulus sibilo enim occidit antequam mordeat vel exurat.
Basis. huius basis fe. ge. nomen fortissime petre lingua syrorum. unde basis dicitur fultura columnarum scilicet quod supponitur illis. Epistilium dicitur quod supponitur illis: quod quamquam ponitur pro col'na. Basis etiam dicitur extremitas plante secundum Hu. Papi. vero sic dicit. Basis sessio columnarum confirmatio fundamenti. nomen petre durissime.
Basium sii dicitur a bassan quod interpretatur pinguedo: quia plus delectat in pinguiori osculum. vide in osculum.
Bassan interpretatur pinguedo.
Bassaris dis fe. ge. a bassa dicitur quod est ovis pinguis. et sunt bassarides vacce missarie et uberes. Bassarides etiam sunt sacerdotes bachi a bacho dicte. et corripit hanc syllabam ri bassaris.
Bassus. bassan interpretatur pinguedo. unde bassus sa sum. i. non altus: quia pinguedo non finit multum in altum crescere. unde basso sas verbum activum. i. deponere: deprimere. et inde hec bassa se: ovis pinguis.
Basterna ne est teca manualis vel vehiculum itineris quasi vesterna: quia mollibus vestibus sternitur: et a duobus animalibus trahitur ubi nobiles femine deferuntur.
Batha bathe sive beth apud hebreos dicitur mola olearia.
Batera re: genus patere a batus dicitur.
Bath hebraice: linum dicitur latine.
Bathin dicitur vestes linee scilicet brace linee usque ad genua pertingentes quibus verenda sacerdotis velabantur. et est indeclina. in singulari. et in plurali est fe. ge. de hoc etiam habetur in Daniele. et dicitur a bath quod est linum secundum Hug.
Batillum li per geminum l: thuribulum. pala: instrumentum quo colliguntur carbones. et corripit primam. unde Hora. Preterea et batum clavum primumque batillum. Invenitur hic batillus li dimi. a batus. i. parvus batus.
Batus hoc bata sive beth apud hebreos dicitur mola olearia. unde hic batus ti: quedam mensura capiens quinquaginta sextarios. quia mensure mole una vice supducitur. Ut secundum Hiero. batus quod hebraice dicitur beth. eadem mensura est quae et ephi scilicet trium modiorum. et deputatur tribus liquidis. ephi solidis. et in aliis rebus talis mensura habeatur. Ezechiel. xlv. dicitur Ephi. et batus equalia et eiusdem mensure erunt.

B ante D

Bdellium lii arbor aromatica dicitur: et etiam pro gummi accipitur. unde dicit glosa super illud Gen. ii. Ibique invenitur bdellium. secundum Plinium bdellium est arbor aromatica magnitudine olee. cuius lachryma lucida. gustu amara: boni odoris. sed odoratior infusione boni vini. Bdellium etiam est genus lapidis sicut dicit Plin. in primo maioris voluminis.

Beatifico cas. i. beatum facere verbum activum a beatum et facio. Et inde verbalia.
Beatitas tatis fe. ge. idem est quod beatitudo. unde Aug. in. x. li. de civi. dei Alternante sepe beatitate et miseria. et formatur a beatus ti. addita tas.
Beatulus la lum dimi. aliquantulum beatus.
Beatus ta tum. a beo beas dicitur. et est beatus cui omnia suppetunt ad votum. illi scilicet qui habet quae vult. et non ea quae non vult. et nihil mali vult. unde dicit beatus Aug. Beatus non est nisi qui et habet omnia quae vult. et nihil vult mali. Ille quippe beate vivit qui vivit et vult nec male aliquid vult. et dicitur beatus quasi bene auctus vel aptus. et comparatur beatior beatissimus. et a grado beati addita tudo: hec beatitudo dicitur. Et est beatitudo status omnium bonorum congregatione perfectus. Ibi enim et quicquid amabitur aderit. nec desiderabitur quod non aderit. omne quod ibi erit bonum erit. et summus deus summum bonum erit. et quod est omnino beatissimum. ita fore semper certum erit secundum Aug. Et scias quod beatitudo vera non potest inveniri in delicijs: nec in divitijs: nec in honoribus mundanis: scilicet quidam ea in predictis posuerunt. unde in Iob dicitur. Non invenitur in terra suaviter viventium. Abyssus dicit. Non in me est. et mare loquitur. Non est mecum. Non invenitur inquit in terra suaviter et carnaliter viventium. et ita non invenitur in delitijs. Abyssus. i. avarus sine sustentamento. quia nunquam dicit sufficit. i. per opera dicere se ostendit. Beatitudo vera in me non est. et ita non invenitur in divitijs. et mare. i. superbus ad modum maris tumens loquitur. i. per opera loquitur se ostendit. Sapia dei et beatitudo non est mecum. et ita non invenitur in superbis et mundanis honoribus. quia verus beatitudinis summe bonorum nulli denegabitur digno. nulli concedetur indigno. vide in vita. et in defunctus. et in ordo. et in sectus.
Behemoth hebraice. latine animal sonat. bestia ignota est. ideo dicitur behemoth. i. animal diabolus dicitur. quia de excelsis ad terrena cadens proprio merito animal brutum est factus ipse et leviathan. i. serpens de aquis quod in huius seculi mari volubili versatur astutia.
Beel dicitur mors.
Bel idolum assyriorum: in belus vide.
Bele dicitur mens.
Belial in belus exponitur.
Bellarium a bellus quod est dimi. de bonus dicitur hoc bellarium rij. i. omne genus cibi scde mense sicut sunt poma et nuces quae extremi apponuntur. Prima quidem mensa est carnium. scda fructuum secundum carnes pualent fructibus. ideoque bellarium sumitur a diminutione. ut notetur diminutio bonitatis. unde Macrobius in saturnalibus. Adhuc dicitur esurio scde mense allata sunt bellaria.
Bellaticus ca cum: in bellum vide.
Bellax cis. in bellum exponitur.
Belliger. bellum componitur cum gero geris. et dicitur belliger gera gerum. penul. cor. quae gerit bellum. unde belligero ras verbum neu. i. bellare. Mache. iiii. Et non descendet ultra belligerare.
Bellipotens. a bellum et potens componitur hic et hec bellipotens pro deo vel dea belli. et bellipotens sir ge. omnis pro potens et fortis in bello. et corripit po.
Bello las lavi dicitur a bellum. et est verbum neu. et nunquam depone. et componitur ut debello las. i. expugnor. et est activi.
Bellona ne. dea belli: a bellum dicitur.
Bellulum li dimi. parvum bellum. et cor. penul.
Bellum li. dicitur a bonum per antiphrasin. unde bellicus ca cum. et bellator cis ca cum. et hoc et hoc et hoc bellax cis in eodem sensu et comparatur bellax cior cissimus. unde bellacitas cius cissime adver. et hoc bellacitas tatis. et differt bellum a pugna et prelio. nam pugna est quae fit cum pugnis. prelium primus conflictus. bellum totus conflictus. Item bellum dicitur universum et punicum quasi totum ipsa guerre dicitur bellum. huius partes sunt pugne. ut canensis. cremensis. Item in una pugna multa sunt prelia. aliud in cornibus. aliud in medio. aliud in extrema acie geritur. Bellum igitur totum est pugna unius diei prelium pars pugne est. Item bellum et tumultus differunt. quia bellum est contra hostes. tumultus quasi civilis seditione concitatur. nam seditio est dissensio civium dicta. quia seorsum alij ad alios eant. Alij dicunt dissensionem civium seditionem vocari. quam greci diastasin vocant. Item bellum potest esse ut tumultus non

sit: tumultus aũt sine bello esse non põt. Quid enĩ aliud est tumult⁹ nisi pturbatio tãta: vt maior timor oriat: vñ ⁊ dr̃ tumult⁹ q̃si timor mistus. ⁊ ẽ grauior tumult⁹ q̃ bellũ: q2 in bello vocatiões valẽt. in tumultu nõ valẽt. ¶ Et nota ꝙ quidã dicũt: ꝙ oliʒ bellũ dicebat duellũ a duo: q2 due sunt ptes dimicãtiũ: vl' q2 alterũ facit victorẽ: ⁊ alterũ victũ: postea detracta d: ⁊ u mutata in b dictũ ẽ bellũ. Itẽ a bellũ bellicosus sa suʒ. vide in pliũ. ¶ Hic nota ꝙ tria requirunt ad h' ꝙ bellũ sit iustũ. Primo quidẽ autoritas pn̄cipis cui⁹ mãdato bellũ ẽ gerẽdũ. nõ enĩ ptinet ad psonã ꝓuatã bellũ mouere. q2 põt ius suũ iudicio supioris psequi. Nec ẽt q2 cõuocare multitudinẽ qõ in bellis oportet fieri: nõ ptinet ad priuatã psonã. Cũ ãt cura reipublice cõmissa sit principib⁹. ad eos ptinet rẽpublicã ciuitatis vl' regni seu ꝓuĩcie sibi subdite tueri. ⁊ sic licite defendũt eã mãli gladio ɔtra iteriores quidẽ pturbatores dũ malefactores puniũt ita ẽt gladio bellico ad eos ptinet rẽpublicã tueri ab exteriorib⁹ hostib⁹. vñ in ꝓncipib⁹ dr̃ in Psal. Eripite paupẽ ⁊ egenũ: ⁊ de manu pctõris liberate. vñ Aug. dicit ɔtra Faustũ. Ordo nãlis mortaliũ paci accõmodat⁹ h' poscit. vt suscipiẽdi belli autoritas atq3 ɔsiliũ penes ꝓncipes sit. Scd̃o reqrit cã iusta. vt scʒ illi q̃ ipugnãt ꝓp aliquã culpã impugnationẽ mereãt. vñ Aug. diẽ in lib. lxxxiij. questionũ. Iusta bella solẽt diffiniri q̃ vlciscũt iniurias. si gẽs vl' ciuitas plectẽda est q̃ vl' vindicare neglexit qõ a suis iprobe factũ est: vl' reddere qõ p iniuriã ablatũ ẽ. Tertio reqrit. ꝙ sit intẽtio bellãtiũ recta q̃ scʒ intẽdat vl' vt bonũ ꝓmoueat. vl' vt malũ vitet. vñ Aug. de verbis dñi. Apud veros dei cultores etiã illa bella pacifica sunt q̃ non cupiditate aut crudelitate. sed pacis studio gerunt: vt mali coerceant. ⁊ boni subleuent. Põt aũt cõtingere etiã si sit legitima autoritas indicentis bella ⁊ causa iusta. ꝙ nihilominus propter prauã intentionẽ bellũ reddatur illicitum.

Bellus. a bonus dicit bellus la lũ dimi. aliquãtulũ bonus. ⁊ cõparatur bellior bellissim⁹ vñ belle lius lissime. vñ Marcialis cocus. Nil bene qũ facias: facias attamẽ oĩa belle ⁊ a bellus bellulus la lũ dimi. Inuenitur etiã hic belus li ꝓ quodã idolo. vt habet in Daniele. sed tũc scribit p vnũ l.

Belocul⁹ li. gẽma ẽ albicãs ⁊ pupillã cingit nigrã i medio aureo fulgore lucẽtẽ ⁊ ꝓpter spẽʒ assyrioꝝ regi Belo dicata ẽ. vñ ⁊ dr̃ belocul⁹ q̃si ocl's beli. ⁊ cor. cu. ⁊ scribit p vnũ l.

Belphoegor: scribitur p oe in Pap. Numeri. xxv. Inuenitur belphegor. ⁊ cõponitur cuʒ bel ⁊ phoegor. ⁊ sm̃ h' põt dici belphoegor vel belphegor sm̃ quosdã sine o. vide i bel⁹.

Belua ue dicit a bellũ q2 apta sit bellis. vl' a balo q̃si balua. vñ beluinus na nũ. ⁊ belut⁹ ta tũ. i. turpis: ⁊ belue. i. bestie similis. ⁊ produ. be.

Belues ei fe. ge. egestas qui solet contingere p vastationem belue. ⁊ dicitur a belua.

Belus li: pater Nini ꝓmus rex assyrioꝝ. ⁊ cepit postea hẽri ꝓ deo ⁊ coli ibi ⁊ in Aphrica ⁊ factũ ẽ ei idolũ in Babylõia qõ vocatũ ẽ bel. qõ interp̃tat vetus. vñ ⁊ lingua pũica baal dr̃ de⁹. sʒ apud assyrios bel qõ est de⁹ vl' vir. a quo ⁊ zebub. i. musca dictũ ẽ idẽ idolũ belzebub. i. deus vl' vir muscarũ ꝓ imũdicia ⁊ sordib⁹ idolatrie ⁊ sanguinis ibi imolati ad quẽ multitudo muscaꝝ cõueniebat. vel p imũdicia belial. i. diaboli q̃ ibi colebat. ⁊ idẽ idolũ dictũ ẽ accharõ ⁊ belial. ⁊ a bel ⁊ phegor qui fuit q̃dã mõs dr̃ belphegor. q2 iterp̃tat simulachrũ. ignominie. idolũ enĩ fuit moab cognomẽto baal sup mõtẽ phegor quẽ latini ꝓapũ vocãt scʒ deũ hortorũ. sic igit baal. belial. belzebub. belphegor belbrith berith. belbris idẽ sunt scʒ diabol⁹. vt dicit Hu. Beda aũt dicit sic Ninus cõditor Niniue Belo patri statuã eiq3 diuinos honores ɔstituit. cui⁹ simulachri ɔsuetudinẽ caldei suscipiẽtes. bel vocabãt. palestini baal. moabite bel phegor. iudei ãt vnius dei cultores ꝓp derisiõẽʒ gẽtiũ beelzebub appellabãt. asserẽtes in h' simulachro ꝓncipẽ demonioꝝ habitare. Et vide ꝙ dicit belphegor. vl' belphoegor. vt videt dicere Hu. vl' beelphegor vel beelphoegor p oe. vt Pap. diẽ. sic̃ belzebub. vt videt dicere Hug. vl' beelzebub p duo e. vt videt Beda dicere ⁊ in euãgelio. Sed põt dici ꝙ bel ⁊ beel p duo e sunt noĩa eiusdẽ idoli apd̃ diuersos. vñ põt dici belzebub vl' beelzebub ⁊ belphegor vl' beelphegor p vnũ e vl' p duo e: vl' belphoegor p oe: vt Pap. diẽ phoegor p oe: ⁊ ẽt biblie correcte habẽt beelphoegor.

Belzebub vel beelzebub dicit: ⁊ est finalis littera b: ⁊ acuitur in fine. vide in belus li.

Ben. i. filius. vñ dicitur Josue bennum. i. Josue filius Nun.

Benedico cis. in dico cis exponitur. Et scias ꝙ inuenit benedico positũ ꝓ maledico. vñ in Job dicitur. Benedic deo ⁊ morere. i. maledic. ⁊ in. iij. Regũ ca. xxj. Benedixit Nabat deum ⁊ regem. i. maledixit.

Benefacio cis verbũ neu. cõponitur a bene ⁊ facio: ⁊ acuit penul. secũde ⁊ tertie psone p̃ntis sui indicatiui: lʒ sit breuis vt benefacis cit. vide in facio cis.

Benefactorius rij: ille qui ꝓ munere sibi impenso bñfacit in beneficijs. ⁊ deriuatur a benefacio cis.

Beneficientia formatur a beneficiẽs beneficienti addita a sit beneficientia. vide in beneficus.

Beneficus ca cũ penul. cor i benefactor. largus elemosyne deditus. Et scias ꝙ a benefacio cis dicit bñficus ca cũ. ⁊ dicitur h' ⁊ h' ⁊ h' bñficiẽs tis Et vtrũq3 cõpat bñficior cissim⁹ ⁊ bñficiẽtior tissim⁹ sʒ illũ positiuũ scʒ beneficiẽs ⁊ cõparatiuũ ⁊ suplatiuũ hui⁹ positiui scʒ benefic⁹ aboluerũt idq3 ex h' positiuo beneficus. ⁊ ex cõparatiuo ⁊ suplatiuo illius positiui beneficiens facta est quedã irregularis comparatio scʒ bñficus beneficientior beneficientissimus. ⁊ a beneficus dicit h' bñficiũ cij. ⁊ a beneficiens h' bñficientia tie. ⁊ est bñficientia qõ agit charitas vt prosit proximo.

Benelinguatus ta tũ. i. eloquẽs. facũdus. a bñ ⁊ lingua dicit.

Beneplaceo ces cet. acuit penul. scd̃e ⁊ tertie persone p̃ntis indicatiui. lʒ sit breuis. vt dixi supra in scd̃a parte vbi egi de impedimento consortij.

Beniamin interp̃tat fili⁹ dextere q̃ est ṽtutis. ben enĩ fili⁹: iamin dextra dr̃. Mater enĩ moriens. vt hẽtur Gene. xxxv. vocauit nomẽ filij sui benomi. i. fili⁹ doloris mei. pater ṽo appellauit eũ beniamin. i. filiũ dextere qñ eũ circũcidit. appellatus est ãt fili⁹ dextere. i. gemin⁹: q2 vtraq3 manu eque vtebat. inde iuenit filius gemini: ⁊ vir gẽmeus. i. de tribu beniamin. ⁊ vide ꝙ ꝓus appellat⁹ ẽ benomi. i. fili⁹ doloris deinde beniamin. i. fili⁹ dextere. q2 ꝓus oportet pnĩaʒ agere ⁊ deĩde vitã eternã habere. vnde in Aurora dicit. Beniamin dict⁹ est a patre puer q̃si dextre filius. ipse fuit dexter vtraq3 manu. hic tñ in ꝓmis dictus est benomi. inde beniamin accepit nomẽ vtrũq3. Nota benomi dictus est iccirco ꝙ extitit eius natio maternus premoriẽdo dolor. Beniamin adiecit pater hũc debere vocari qñ cognitus est dexter vtraq3 manu. sed nõ beniamin ẽ prius ⁊ post benomi imo beniamin extreme. benomi añ fuit. h' notat in p̃ria. ꝙ si vis beniamin eẽ expedit hac vita benomi eẽ ꝓus. sic cũ vitijs luctãdũ ẽ ꝓmitus. ⁊ sic Israel ex Jacob deide futurus eris. Et sciẽdũ ẽ ꝙ dr̃ benomi. scʒ grã metri põt in fine addi n. vt dicat benomin. vide in geminus.

Benignus. a bene deriuat benignus gna gnũ. i. bñ igne ignitus. ⁊ ẽ ethymologia. nõ cõpositio. ⁊ cõparatur benignior gnissimus. vñ benigne gnius gnissime aduerbiũ. ⁊ h' benignitas tatis. ⁊ differt a bonitate. Benignitas enĩ ṽtus est spõte ad bñficiẽdũ exposita lenis. blãda. dulcis alloquio. ⁊ sua cũctos inuitãs dulcedĩe. Sʒ bonitas quidẽ facere bona ⁊ ꝓstare qõ poscit parata est. tamẽ nõ nouit suauis esse cõsortio. ⁊ sua cũctos inuitare dulcedine. ⁊ inde benignus ⁊ bonus vident distare sʒ nõ multũ. q2 vterq3 est ad bñfaciendum expositus. sed in hoc differũt. q2 põt bonus esse etiã tristior. ⁊ bene quidem facere qõ petitur. nõ tñ suauis nouit esse cõsortio. sed benignus sua nouit cunctos inuitare dulcedine. ⁊ dulcis esse alloquio.

Beniuolus. bñ ɔponit cũ volo vis. ⁊ dr̃ bẽiuol⁹ la lũ pen. cor ⁊ h' ⁊ h' ʒ hoc beniuolẽs lentis. vnde hec beniuolẽtia tie.

Bennū.i.filius Nun.ben enī filius. Nun ppriū nomen patris Iosue qui appellatus est bennū.i.filius nun. vñ in plogo regū dicit Hieronymus. Et incipiūt a Iesu filio naue qui apud eos Iosue bennum dicitur.

Beo as aui are verbū actiuū.i.remunerare vel beatū facere ꝛ dr a bene vel bonus. ꝛ cōponit cū trās: ꝛ dr trāsbeo as.

Bepbo grece. latine puer vel iuuenis dicitur.

Bepbotrophiū:tropos qđ est cōuersio cōponitur cū bepbo: ꝛ dicitur bepbotrophiū:locus venerabilis vbi pueri ꝛ infantes aluntur. vñ bic ꝛ bec bepbotropbita te qui vel que custodit bepbotropbium.

Berber cis:in berbicus est: ꝛ producit be.

Berbicus:a veruex mutata u in b dicit̄ h berber cis ꝛ h berbicus ci:aries castratus. ꝛ h berbica ce.I.ouis: ꝛ pducit bi.

Berillus p geminum l:gēma est in India babens nomē sue gentis fm Hug. vel fm alios berillus est lapis preciosus viridis apud indos candidus.

Berith:in belus exponitur.

Bes.i.octo vncie. ꝛ bestus quidam ppls.

Bestia ꝛ fera differūt:q2 ois bestia est fera ꝛ non econuerso bestie enī sunt q̄ morsibus vel vnguibus seuiunt exceptis serpentibus: vt pardi leones ꝛ similes a vastādo dicte q̄si vastie vel a vi q̄ seuiunt q̄si vistie. Fere etiā sunt ille q̄ ꝛ si nō seuiant morsibus vel vnguibus:tñ silnestres sūt sic dicte:q2 nāli vtantur libertate ꝛ desiderio suo ferūtur. q̄ꝗ ois fera dicit̄ bestia. q̄ꝗ etiā bestia nō dr nisi q̄ māsione hominū vtitur: ꝛ tūc dr a beth qđ est domus ꝛ sto.

Bestialis.a bestia dicitur h ꝛ bec bestialis ꝛ hoc le. vñ bestialiter aduer. bec bestialitas tatis.

Bestiari⁹.a bestia dr bestiari⁹ria riū.i.crudel: ꝛ viuēs ad modū bestiaꝝ. ꝛ h bestiari⁹:q̄ fuat bestias vl' venat̄ eas: ꝛ h bestiariū rij:liber d̄ bestijs loq̄ns vl' loc⁹ vbi bestie morāt̄.

Bestiola le dimi.parua bestia: ꝛ cor.penul.

Bestius tia tium.i.crudelis instar bestie. ꝛ dicitur a bestia tie.

Betba:in beth exponitur.

Beth apud hebreos dicitur mola olearia vel ēt betba: ꝛ beth est scđa littera eoꝝ: ꝛ a beth dicūt greci betbā scđaꝫ litterā ꝛ abetba dicim⁹ nos b. Sic ergo betba apđ hebreos ē mola olearia apud grecos ē scđa littera: ꝛ tūc est neu.ge. ꝛ ide clina.apud nos betba dicitur in fe.ge.genus oleris sꝫ scđs caulis q̄ post abscisionē nascitur in magudari vl' berbace us cea ceū possessiuū. Itē beth interpretatur domus.

Bethania interpretatur domus obediens. ꝛ dicitur a beth.

Bethel vrbs Samarie prius dicta luza.sed postq̄ dormiens ibi Jacob vidit scalam innitētē celo. ꝛ dixit. Vere bic domus dei est: ꝛ porta celi. ex cā hac locus ille dictus est bethel.i.domus dei.a beth qđ est dom⁹. ꝛ el qđ est deus.sed q̄ñ ibi a Hieroboā vituli aurei fabricati sunt dicta est bethauen.i.domus idoli q̄ ante vocabatur domus dei.

Bethleem.a beth qđ est domus ꝛ leem quod est panis dicta est betbleē ciuitas Dauid in q̄ nat⁹ē saluator mūdi ꝛ pmū dicta est ephrata.ſꝫ q̄ñ Jacob ibi pauit pecora sua eidem loco betbleē quodā vaticinio futuri iposuit ꝙ domus panis interptatur pp̄ter illū panē q̄ ibi de celo descēdit. inde betbleemita te patrium cōis ge. ꝛ pducit mi. ꝛ bic betbleemites tis. Regū.ij.cap.xxj. Polimitarius betbleemites.

Bethsaida de hebraice.latine domus pecudū eadē probatica piscina dicit̄. Io.ca.v. Uide in probatica.

Bethsura re:quidā locus ē de quo habetur i libro. Macha. ꝛ produ.penul. vñ in Aurora dicitur. Bethsuramq; capit bierusalemq; petit.

Betbis fluuius:q2 bumilis decurrat. vñ betbica puincia ꝛ betbicus de tali prouincia existens.

Betbonica.quedam berba.

B ante I

Biangulus.angulus cōponitur cū bis. ꝛ dicitur biāgulus la lū duos angulos habens. vñ biāgulatus ta tū. ꝛ pōt poni substantiue bic biangulus li p tali figura.

Bibax.a bibo bis dicitur bic ꝛ bec ꝛ boc bibax cis.qui multū bibit. ꝛ cōparatur cior cissimus. vñ bibaciter cius cissime aduer. ꝛ bec bibacitas tatis.

Bibio onis maſ.ge.i.muſciones ſepnatantes in vino. ꝛ dicitur a bibo bibis.

Bibix cis fe.ge.i.pugna a bis dicta q2 ſp īter duas ptes fiat.

Bibleus.a biblus p libro dicitur bibleus lea leū. ꝛ biblius lia lium ambo possessiua.biblei ꝛ biblij dicitur instabiles ꝛ etiam quia reparant libros.

Bibliator oris. vide in bibliopola. 75

Biblij.in bibleus. vide.

Bibliopola biblus p libro cōponit̄ cū polio lis. ꝛ dicit̄ h ꝛ h bibliopola le penul.cor.i.venditor ꝛ ornator librorū.q2 polit ꝛ pumicat vt carius vēdat. ꝛ idē dicitur bibliator toris

Bibliotheca:biblus p libro cōponitur cū theca qđ est repositoriū. vt scriniū vbi aliqđ reponitur. ꝛ dicitur h bibliotheca.i.biblioꝝ theca.i.libroꝝ repositio vl' recōditio ſꝫ armariū vñ p ſilitudinē q̄dā liber in ecclīa dicitur bibliotheca. q2 ibi multi libri theologie cōtinētur. ꝛ inde bibliothecarius rij.i.custos libroꝝ siue repositor. ꝛ producit the.

Biblus.a bibo bis dicitur h bibl⁹ li.i.iūcus. q2 aq̄rū est bibulus. ꝛ aliq̄ñ dicitur p libro. q2 antiq̄ de iūcis solebāt cōtexere pergamenū ꝛ ibi scribere anteq̄ esset vsus charte.

Bibo bis bi bitū cōponit̄ cū ad. ꝛ dicit̄ adbibo bis.i.iterū bibo. ꝛ iuxta vl' ad me trabo bibēdo. ꝛ cū cō. ꝛ dr cōbibo bis i.sil' cū alio bibo. vl' simul totū bibo vl' ſepe bibo. vl' i me dtrabo. ꝛ cū circa. ꝛ dicitur circūbibo.i.ex oi pte bibo. ꝛ cū de. ꝛ dicit̄ debibo.i.valde bibo vl' deorſūꝫ bibo. vl' debibere.i.euomere. ꝛ tenet̄ de ꝑuatiue ꝛ cū e. ꝛ dicitur ebibo bis.i.valde bibo vl' euomo vl' trado obliuiōi. Job.vj. Sagitte dñi in me sūt q̄rū indignatio ebibit spiritū meū. ꝛ cū in. ꝛ dicit̄ inbibo bis.i.valde bibo vl' intus bibo. vl' bibēdo imitto. ꝛ cū pze. ꝛ dicitur pzbibo bis.i.ante vl' p alijs bibo. ꝛ cū p. ꝛ dicit̄ pbibo.i.dspectu vl' pcul bibere: ꝛ cū re. ꝛ dicit̄ rebibo bis.i.iterū bibo vl' euomo. ꝛ cū se: ꝛ dicitur sebibo bis.i.seorſūꝫ bibo. ꝛ cū sub. ꝛ dicitur subbibo.i.parū bibo vl' post alios vl' subtus bibo. vl' que sunt subtus bibo. Et nota ꝙ bibo ꝛ oia ab eo ꝯposita sunt neutra. ꝛ faciūt pteritū in bibi. ꝛ supinū in bitū. ꝛ oia corripiūt bi tam in psenti q̄ in pterito ꝛ supino. Uirgi. Claudite iaꝫ riuos pueri.sat prata biberūt. Itē oia ꝯposita a bibo videtur significare intētionē excepto subbibo qđ significat remissionē. Itē nota ꝙ bibere nature est.potare luxurie.

Bibo onis cōis gene.qui multū bibit.a bibo bis dicitur.

Bibulus.a bibo bis dicitur bibulus la lū penult.corre.qui multum bibit. vel qui multū attrahit humorem vt arena.

Bicellū neu.ge. quod ꝛ bicliniuꝫ dicitur ſꝫ domus sub ſe habens duas cellas ſicut domus mercatorum in vrbe. ꝛ componitur a bis ꝛ cella.

Biceps tis.in caput vide.

Biclinium nij.in bicellum exponitur.

Bicolus penul.cor.a bis ꝛ colon. vide in colon.

Bicornis.a bis ꝛ cornu componitur bic ꝛ bec bicornis ꝛ boc bicorne.duo babens cornua.

Bidens.a bis ꝛ dens componitur bidēs tis quoddā instrumentū rusticoꝝ bifurcatū genus rastri pp̄ter duos dentes ꝛ bec bidens tis fe.ge.ouis a duobus dentibus q̄ preminent dicta. ꝛ cum q̄bus fertur nasci. fm antē Seruium dicuntur oues bidētes q̄si biennes.i.duoꝝ annoꝝ. q2 talis etatis eligebātur ad sacrificiū. ꝛ cor.pmā. vñ in Aurora legi. Ad latus altaris esse cremata bidens. ꝛ est ge.incerti. vl' fm quosdam cōis.sed p instrumento masch.

Bidētal lis.ge.neu.locus in quo fulmen cadit ſic dictus.a bidentibus ibi sacrificatis.vel aliquid fulmine percussum. Persius. Triste tacens lucis euitandūq; bidental.

Biens.a bis ꝛ annus cōponitur h ꝛ h biēns ꝛ h ne.i.duorū annorū. vñ hoc bieniū nij.spacium duorum annorum.

Bifarius.for cōpōitur cū bis ꝛ dicitur bifari⁹ ria riū: ꝛ cū trio. dicit̄ trifarius ria riū. ꝛ quadrifarius ria riuꝫ.multifarius

ria riū. ꝛ dr̄ bifari⁹ dupliciter loq̄ns: vir bilinguis. q̄ duas nouit liguas vl̄ duplex ꝛ fallax. q̄ aliud hꝫ in corde q̄ȝ fat̄ i ore: vl̄ q̄ nūc dicit h̄ ꝛ nūc aliud ꝛ silr̄ expone alia. vñ bifarie mltrifarie ꝛ q̄drifarie. Bifarie. i. in duob⁹ mōis vl̄ i duabus ptib⁹. ꝛ sic de aliis: ꝛ p istis aduerbiis, īueniunt̄ q̄nq₃ accusatiui p̄dictoꝝ nominuꝫ positi aduerbialiter. vnde ad hebreos. Multifariam multisq₃ modis ꝛc̄.

Bifax cis. q̄ duos hꝫ obtuit⁹ cōis ge. ꝛ dicit̄ a bis ꝛ facies ciei.

Bifidus da dū. i. in duas ptes fissuꝫ: ꝛ ē ɔpositū a bis ꝛ fidus da dū: q̄ nō ē in vsu: ꝛ deriuat̄ a findo dis: de h̄ īfra dicā ī fid⁹. ꝛ scribit̄ p vnū f. bifid⁹ trifid⁹: bifari⁹ trifari⁹ ꝛ hmōi: q̄ corripiūt p̄mā. nā regula ē. i ante f. siue ph pducitur vt ciphus. p̄ter cōposita a numeri. vt bifidus trifidus bifari⁹ ꝛ hmōi. cor. penul. bifidus sicut fidus vel fidi primā.

Bifiniū nij. a bis finis ɔponitur: locus vl̄ diuisio inter duos fines sicut trifiniū dicimus vel q̄drifiniū. ꝛ diuersifiniū. i. diuisio inter diuersas terras. vl̄ locus inter diuersos fines scꝫ vbi diuersi fines conueniunt.

Bifores. a bis ꝛ fores cōponitur p̄laliter hec bifores biforium i. duplices value. q̄ bina foramina faciāt. vñ h̄ ꝛ hec biforis ꝛ hoc re. i. duplex. vñ Oui. metamor. ij. Argenti bifores radiabant lumine value.

Biformis a bis. ꝛ forma componitur hic ꝛ hec biformis ꝛ h̄ me. i. duarum formarum sicut triformis trium formarum. vnde biformiter aduerbium.

Bifrons tis. mas. ge. dicitur Janus. ꝛ cōponitur a bis ꝛ frōs. q̄ duas habet frontes hoīs scꝫ ante ꝛ retro.

Biga. a bis ꝛ iugū ɔponit̄ biga ge. q̄ etiā bijuga ge dicit̄. sicut curr⁹ trāi a duob⁹ eq̄s tract⁹. ꝛ est biga p̄prie lune pp̄ duas p̄petates scꝫ q̄ crescit ꝛ decrescit. triga plutōis q̄ capit hoīes ō trib⁹ etatib⁹ scꝫ pueritia iuuētute. ꝛ senectute. q̄driga solis pp̄ q̄ttuor t̄pa anni q̄ fit vicinitate ꝛ remotiōe sua scꝫ ver. estatē autūnū. hyemē. vl̄ pp̄ q̄ttuor p̄petates q̄s hꝫ ī die. Rubet. n. i mane splēdet i tertia. calet ī meridie. tepescit in nona. Seiuga curr⁹ Jouis a sex ꝛ iugo. q̄ a sex eq̄s trahit̄ ꝛ attribuit̄ Joui vtpote sūmo deo ſm poetas. ꝛ ita biga triga quadriga dicuntur a numero equorum ꝛ iugo.

Bigam⁹ a bis ꝛ gamos q̄d ē nuptie vl̄ vxor vl̄ mulier ꝛ ɔponit̄ bigam⁹ ma mū. q̄ vl̄ que duob⁹ vl̄ duab⁹ nupsit scꝫ viris vl̄ mulierib⁹ vñ h̄ bigamia mie. penl̄. acuta. i. due vxores vel p̄prietas qua aliq̄s fit bigam⁹. ¶ Pōt igit̄ q̄ri an bigamie sit irregularitas adiūcta. Dico q̄ aliq̄s p sacrm̄ ordinis minister sacroꝝ ɔstituit̄. ꝛ ille q̄ aliis sacra ministrare dꝫ. nullū defectū in sacris pati dꝫ. Defect⁹ āt in sacris ē q̄n sacri significatio nō īuenit̄ itegra. Sacrm̄ āt mr̄imonij significat ɔiūctionē xp̄i ad ecc̄liaꝫ q̄ est vn⁹ ad vnā. sicut dicā in matrimoniū. ꝛ iō req̄rit̄ ad p̄fectā significatiōeꝫ sacri vt vir sit tm̄ vni⁹ vir. ꝛ vxor tm̄ vni⁹ vxor sit. ꝛ iō bigamina q̄ h̄ tollit irregularitatē īducit. Et sunt q̄ttuor mōi bigamie. Pam⁹ ē q̄n q̄s plures hꝫ vxores d̄ iure successiue. Secūdus est q̄n sil̄ hꝫ plres. vnā de iure. aliā de facto. Tertius q̄n hꝫ plres successiue. vnā de iure aliā de facto. Quart⁹ q̄n viduā duxit vl̄ corruptā. ꝛ i his oībus ē irregularitas adiūcta. Sꝫ nō videt̄ q̄ ɔtrahatur irregularitas ex h̄ q̄ aliq̄s v̄ginē nō duxit vxorē q̄ plus impedit̄ aliq̄s defectu p̄p̄o q̄ȝ alieno. Sꝫ si ip̄e ɔtrahēs nō sit v̄go nō fit irregularitas. ergo mltō forti⁹ si vxor ei⁹ nō sit v̄go. Ad h̄ dico q̄ in ɔiūctione xp̄i ꝛ ecclesie vnitas ex vtraq₃ p̄te inuenit̄. ꝛ iō siue diuisio carnis īuenit̄ ex p̄te viri siue ex p̄te vxoris. ē defectus sacri. sꝫ tn̄ diuersimode. ex p̄te viri req̄rit̄ q̄ ip̄e sit virgo. Cui⁹ rō assignatur. q̄ defect⁹ in ip̄o sacramēto causat irregularitatē. Corruptio āt carnis extra matrimoniū cōtingēs que p̄cessit matrimoniū nullū defectū facit in sacramēto ex p̄te illi⁹ in quo ē corruptio. sꝫ facit defectū ex p̄te alterius. q̄ actus ɔtrahētis matrimoniū nō cadit supra se ip̄m sꝫ supra alterū. ꝛ iō ex termio specificat̄ q̄ est ēt respectu illi⁹ actus q̄si materia illius sacramēti. vñ si mulier eēt ordinis susceptiua sicut vir. efficit̄ irregularis ex h̄ q̄ duxit in vxorē corruptā, nō aūt ex h̄ q̄ corruptus ɔtrahit. ita fieret mulier irregularis si ɔtraheret cū corrupto. nō si cōtraheret corrupta nisi in alio matrimonio p̄us corrupta fuisset. ¶ Sꝫ dicis. esto q̄ aliquis deflorauit aliquā quā duxit postea in vxorē. Talis nō videtur irregularis. q̄ nō diuidit carnē suam in plures. nec etiā vxor eius. ꝛ tn̄ duxit corruptā in vxorē. Rn̄sio. in tali casu sunt diuerse opiniones. tn̄ p̄babilius ē q̄ nō sit irregularis. q̄ carnē suā nō diuisit i plures. ¶ Querit̄ ēt an cū bigamo possit dispēsari: Dico q̄ bigamie nō ē adiūcta irregularitas de iure nāli sꝫ de iure positiuo. nec iteꝝ q̄d ē ēncialib⁹ ordīs. q̄. s. aliq̄s nō sit bigamus q̄d pꝫ ex h̄. q̄ si aliq̄s bigam⁹ ad ordies accedat characterē recipit. ꝛ iō papa dispēsare pōt i tali irregularitate totaliter. sꝫ ep̄s quātū ad minores ordines. Et quidā dicūt q̄ etiā quātū ad maiores ordines in illis qui volunt deo in religione seruire propter vitandum religiosorum discursuꝫ. ¶ Et si obijcias. ɔ̄ ius diuinū nō lꝫ dispēsare. sꝫ oīa q̄ in canone dicūtur ad ius diuinū p̄tinēt. Quum igitur Apostol⁹ in scriptura canonica dicat. Oportet ep̄m vni⁹ vxoris viꝝ eē. videt̄ q̄ nō possit i h̄ dispēsari. Rn̄sio hoc verū est quātū ad ea q̄ sunt de iure nāli. ꝛ quātum ad ea q̄ sunt de necessitate sacroꝝ ꝛ fidei. sed in aliis que sunt de institutiōe apostoloꝝ. q̄n ecclesia mō hēt eādē p̄tātē statuēdi quā tūc habuit pōt per euꝫ qui p̄matuꝫ tenet in ecclesia dispensari. vide infra in prescriptio. ꝛ casus.

Bigenis tis ois ge. q̄ ex duab⁹ gētib⁹ est natus sicut ex patre tusco ꝛ matre frāca. ꝛ cōponitur a bis. ꝛ gens tis.

Bigenus na nū. penul. cor. cōponitur a bis ꝛ genus. ꝛ dicūtur bigena aīalia que ex diuersis generibus nascuntur vt mulus ex equa ꝛ asino. burdo ex equo ꝛ asina. muscino ex capra ꝛ ariete. est enim dux gregis secundum Hu.

Bigermen nis neu. ge. i. seges vel legumen ex duobus germinibus cōmixtum. ꝛ cōponitur a bis ꝛ germen.

Bijuga ge. idem est quod biga.

Bijugis. a biga vel bijuga dicit̄ bijug⁹ ga gū. ꝛ h̄ ꝛ h̄ bijugis ꝛ h̄ ge. in eodē sensu. ꝛ substātiue declinata inueniūtur h̄ bijug⁹ gi. ꝛ h̄ ꝛ h̄ bijugis gis. ꝛ dicūtur bijugi vel bijuges equi q̄ trahūt bigā. vel q̄ duo sunt ad iugū. ꝛ ſm h̄ cōponitur bijugus vel bijugis a bis ꝛ iugum. ꝛ cor. penul.

Bilāx cis. fe. ge. i. libra statera a bis ꝛ lāx q̄si hn̄s duas lāces.

Bilbio bis. in bilbo bis vide.

Bilbo. a bibo bis deriuatur bilbo vel bilbio bis verbuꝫ neu. i. sonitum facere.

Bilibris. a bis ꝛ libra cōponitur h̄ ꝛ hec bilibris ꝛ hoc bre. i. duarū librarū pondus vel mensura ſm Hu. ꝛ produ. li. sicut libra. Uersus differentialis. Pro centū libris nolo carere libris. Apoca. vi. Bilibris tritici denario vno. Papi. vero dicit q̄ bilibris est sextarius bis assumptus.

Bilinguis. a bis ꝛ lingua cōponitur hic ꝛ hec bilinguis ꝛ h̄ bilingue. sicut a tris ꝛ ligua dicitur trilinguis gue. q̄ duas vel tres linguas nouerunt. vel q̄ duabus vel tribus liguis loquūtur: ꝛ p similitudinē biligues ꝛ triligues dr̄ fallaces ꝛ duplices. q̄ aliud hn̄t in corde. ꝛ aliud i lingua. vel istabiles: q̄ nūc hoc hn̄t in lingua nūc illō. ꝛ cor. p̄mā. vñ in Grecismo dicitur. Duplicis ac cordis hō dicitur eē bilinguis.

Biliosus sa sum. qui frequenter irascitur. ꝛ semper est tristis ꝛ deriuatur a bilis.

Bilis a bis dicitur h̄ bilis. i. fillis ꝛ ire sedes vel ex fellis cōmotiōe p̄cedens amaricatio. ꝛ ponitur q̄nq₃ p ip̄o felle. ꝛ p quolibet nigro ꝛ malo humore. q̄nq₃ p ira. vñ Persius Turgescit vitrea bilis.

Bilix cis. liciū ɔponitur cū bis vel tris. ꝛ dicitur h̄ bilix cis. ꝛ h̄ trilix cis. i. lorica q̄ ɔtexit̄ duobus vel tribus liciis accumulatis. texit̄. n. ponēdo liciū sup liciū. ꝛ h̄ bilix cis. ꝛ hec trilix cis. i. pānus tribus filis aggregatim cōtextus. vñ hic ꝛ hec bilicis ꝛ hoc ce. ꝛ h̄ ꝛ hec trilicis ꝛ hoc ce.

Bimaritus ti. mas. ge. i. bigamus q̄ bis fuit maritus. ꝛ ɔponitur a bis ꝛ maritus: q̄ bis marcuit. luxuria eni facit marcere hominē. vñ bimartia tie. talis proprietas.

Bimaris. a bis ꝛ mare cōponitur hic ꝛ hec bimaris ꝛ hoc re.

i.duo maria: vel inter duo maria existens. et cor.penul.

B imat⁹ tus tui.i.spaciū duoꝝ annoꝝ: et dr̄ a bimus. Matth. v ꝙ Herodes occidit oēs pueros q̄ erāt ī bethleē. et in finibus ei⁹a. bimatu et īfra.occidit.i.occidi iussit: qꝛ q̄ p aliū facit p seipm̄ facere videt̄ iō gl.lingua vtit̄ p gladio. Sꝫ q̄re a bimatu occidi pueros Herodes fecit: quū tp̄s nondū fm̄ cōem opinionē eēt duoꝝ annoꝝ: hoc fecit fm̄ Rabanū: qꝛ timebat ne puer cui famulabātur sidera paulo supra etatē vel infra speciem sibi conformaretur. et produ. penul.

B imensis. mensis cōponitur cū bis: et dr̄ h̄ et h̄ bimēsis et h̄ se i.duorum mensiū: qd̄ aliter bimestris stris dicitur.

B imeter tra trum. vbi sunt duo metra. et componitur a bis et metrum. et cor.penul.naturaliter.

B imo mas. avi.re.i.duplicare. vide in bino nas.

B imulus la lū.dimi.de bimus sꝫ Hu. Pap.v̄o dic̄ Bimulus bimatū agens: sicut trimulus trimatuꝫ agens. et cor penul.

B imus ma mū.i.duoꝝ annoꝝ: a bis et annus q̄si bis annus. et vt dr̄ ī Greci s. Est gemin⁹ bin⁹ anni gemini quoqꝫ bimus.

Bino.a binus dr̄ bino nas: et bimo mas v̄ba actiua: et differūt nā binare ē duo et duo insil̄ 9iūgē: et cōponitur vt cōbino nas ī eodē sensu: sꝫ bimare est duplicare: et pducit bi.

B inoctium ctii.gene.neu.i.spacium duarum noctium: et componitur a bis et noctium: quod antiqui olim dicebant hoc noctium: vel a gtō singulari de nox noctis.

B inomen a bis et nomen cōponit̄ h̄ binomen nis.i.duo noia vn̄ h̄ et h̄ binomis et h̄ me.q̄ duo hꝫ noia. et pdu.no.

B inus na nū.nomē distributiuū qd̄ ī singulari tm̄ valet quātū duo. vt bina lectio.i.due lectiōes. sꝫ in plurali tenetur distributiue ppe. vt isti comedūt ibi. et q̄nqꝫ tm̄ valet ī plurali quātū ī singulari. vt vidi binos boies.i.duos. et ē cōpositū binus a bis et vnus.ide binus.i.bis vn⁹. et a binus h̄ binarius talis numer⁹. et binari⁹ ria riū.adiectiue. et pdu.bi.

B ios.i.via.

B iothanatus ti maſ.ge.ille qui bis extitit mortuus vt Lazarus. a bis et thanatos qd̄ est mors vl̄ mortuus. et mobiliter pōt declinari biothanatus ta tum. fm̄ Hug. et Pap. dicit. Biothanatus bis mortuus. dupliciter damnatus.

Bipēnis nis.fe.ge.securis q̄ duas penas hꝫ. h̄ ēt dolabra dicit̄ sꝫ Pap. et cor.pmā. Virg.i.iiii.Georgi. Ure sata et validaꝫ ī vires molire bipēnē. Hug.āt dicit. et bis cōponit̄ cū pēna et dicit̄ h̄ et h̄ bipēnis. qꝛ duas hꝫ pēnas. s. an̄ et retro et adiectiue declinat̄ h̄ et h̄ bipēnis et h̄ ne. vel cōponitur a bis et pennū qd̄ antiq̄ dicebāt acutū. qꝛ duas hꝫ pennas.i.acutas partes. vn̄ et auiū dicunt̄ penne qꝛ sūt acute. hec et dolabra dicit̄. qꝛ duo latera hꝫ. nā securis simplex est.

B ipartior tiris. et biptio tis. in duas ptes diuidē. a bis, et partior vel partio tis vide in partior tiris.

B ipes dis ge.cōis. a bis et pes duos habens pedes. tamen cōstructione potest esse omnis ge.

B iplex cis. plica ce. cōponit̄ cū bis et dicit̄ hic et h̄ et h̄. biplex cis. Itē plica 9ponit̄ cū alter et dr̄ h̄ et h̄ et h̄ altriplex cis. in eodē sensu. s. duplex aio. fraudulēt⁹. et vtrunqꝫ cōparat̄. vn̄ h̄ biplicitas. et altriplicitas.i.duplicitas fraudulētia. Et scias ꝙ p̄dicta a bis cōposita a bicellū vsqꝫ huc abijciunt s.

B irriatus ta tū. birro indutus ab birrum dicitur.

B irria rie. ppriū nomē viri. et dicit̄ a birrū qd̄ ē grossum vestimētū. qꝛ birro et viliter indutus fuerat. vel birria q̄si viria. h in u 9uersa qꝛ viriliter consulebat dn̄o suo.

B irrosus sa sum. birrat⁹ ta tū. birro īdutus a birrum dicitur.

B irrum ri. grossum vestimentum. et dicitur a greco. nam birrum dicunt greci libꝛum.

B irsa. cloacla vl̄ coriū bouiſ. vn̄ et carthago oli dcā ē birsa. qꝛ fuit circūdata corio bouis et a birsa sus sa sum. rufus vl̄ niger

B is aduer. est numeri sumptum anomale a duobus.

Bisamnis nis. q̄dā fluui⁹ currēs ppe Januā. a bis et amnis qꝛ duo amni vl̄ amnes itrāt illū fluuiū et desinit ablt̄ns in e.

B islongus ga gum. q̄si tantum bis longus. a bis et longus.

B ispilus li. vbi mortuus portatur.

B isse. a bes.i.octo vncie, vn̄ bisse idē. vl̄ dr̄ bisse. qꝛ bis ē trians. et a bisse dr̄ bissext⁹ qꝛ ex bisse.i.minutiſ colligit̄. vl̄ dr̄ a bis et sext⁹ qꝛ sext⁹ dies an̄ kalēdas martij bis cōputat̄ eo anno vt dicit Hug. et in sequenti die celebrat̄ festū Matthie et eius vigilia in die precedenti. nam versus. Bissextus sexte martis tenuere kalende. Posteriori die celebrantur festa matthie. vide de hoc supra in annus.

B issextus. in bisse vide.

B issyllab⁹ ba bū. cōponit̄ ex bis et syllaba.i.dictio 9stans ex duab⁹ syllabis. vt sino. et pdu. pmā positōe sic̄ et dissyllab⁹ vn̄ i doctriali dr̄. Nō sine 9positis debēt dissyllaba demi.

B issinus na nū. possessiuū a bissus deriuat̄. vt bissina vestis i.cādita facta ex bysso. declinatur aliquādo substantiue h̄ byssinū ni. Apoca. xix. Byssinū enim iustificatiōes sanctorum sūt. Et scias ꝙ q̄n est possessiuū produ.penulti. q̄n v̄o est substantiuū eam cor. sicut supra ostēdi in scda parte de accentu. vbi egi de possessiuis desinentibus in inus.

B issus si fe.gen̄.genus lini candidissimi et mollissimi. et nascitur in egypto. Luce. xvi. Homo quidā erat diues. et induebatur purpura et bysso.

B italassū. vestigiū ī luto p̄ssuꝫ. vl̄ 9cursus duoꝝ mariū. s. loc⁹ vbi duo maria 9currūt. a bis et talassuꝫ. qd̄ ē mare. Actuū xxvii. Et quū īcidissem⁹ in locū bitalassum. īpegerūt nauē.

B itidus da dū.i.biformis vel quātū ad corpus vel quātū ad aiam. et cōponitur a bis et idea quod est forma.

B ito tas v̄bū neu.i pgere. a bitumē dicit̄. vn̄ Plau. ī Gurgulione. Quis mihi ī terra eq̄ fortunatus si illa ad me bitet.

B ituligo a bitumen dicitur hec bituligo ginis.i. vimen munitum quod in bitumine crescit.

B itumen. a bibo bis dicit̄ h̄ bitumē minis. qd̄daꝫ gen⁹ terre vtile ad 9pages nauiū qd̄ et glutē dicit̄ et abūdat ī asphalto lacu Judee. et bitumineus nea neū.i.ex̄ris de bitumine. et bitumīatus ta tū.i.litus de bitumie fm̄ Hug. Vel vt dicit glo. Geñ. vi. Bitumē est gluten feruētissimū quo lita ligna nulla violētia dissolui pōt et pducit tu. vnde in Aurora dicitur. Arcam liniuit ponendo forte bitumen.

B iuira re. que duos habet vel habuit viros.i.maritos. a bis et vir. et corripit vi sicut vir viri.

B iuium uij. gene.neu. locus vbi due vie conueniunt vel concurrūt. et componitur a bis et via vnde hic et hec biuialis et hoc le et biuiatim.i.per biuia.

B izantiū h̄ bizante vel bizantiū olim dicta est Cōstantinopolis. vn̄ bizanteus tea teū. et bizātius tia tium. et hic adhuc moneta illius ciuitatis dicit̄ bizāteus. vel h̄ bizantus.

B ante L

B landicellus la lum. in blandulus vide.

B landior diris ditus. sum verbū deponētale 9struit̄ cū dtō. vt blādior tibi.i.adulor. Jnuenitur ēt cū actō in eodē sensu. et ide blādus da dū. et inde blanditia tie. et hec blandities ei.i adulatio. Blandior cōponitur vt deblādior.i.valde blandior. vel sit depriuatiuum. eblandior.i.valde blandior. reblandior.i.iterum blandior.

B lādulus. a blādus da dū. dicit̄ blādulus la lū.i.blandus aliquātulum. qd̄ et blandicellus dicit̄. vn̄ et blandicella dicātur verba diminutiua. et blanditiosus sa sum.

B las blatis.i.stultus uel insipiens. a blatero ras dicitur.

B lasphemo mas. a blas et femia cōponitur blasphemo mas i.detrahere. uel rep̄hēdere. vituperare. nā femina rū est rem stulte blasphemare. vn̄ blasphemia mie. et pluraliter blasphemie arū.i.detractio vl̄ vituperatio. vn̄ Prudētius ī sicomachia. Nō vult vlterius capti blasphemia mōstri. virtutum regina fides. Et ē blasphemia irreligiosa rep̄hēsio uel detractio vituperatio. Blasphem⁹ v̄o ē maledicus detractor vituperator. et ē adiectiuū. et pdu.phe. Et scias ꝙ pprie et stricte loquendo blasphemare est deo iniuriā irrogare. qd̄ fit aut quū ei attribuitur qd̄ nō cōuenit ei. qd̄ est 9 misericordiā. aut quū ab eo remouet̄ qd̄ ei 9uenit qd̄ est 9 iusticiaꝫ aut quū creature attribuitur qd̄ est ppriū dei. qd̄ est 9 maiestateꝫ. et sic Matth. ix. scribe iudicabant quū xp̄s paralis

tico dixit. Tibi dimittunt peccata. vn̄ dixerūt. hic blasphemat.

B lasto tonis. mas. ge. i. cubicularius siue hospitalarius. ꝛ dicitur a blatero ras.

B lata. a blatero ras dicitur hec blata te. quoddā aīal de nocte tm̄ ambulās. vn̄ ꝛ lucifuga dicit᷑ q̄ cōprehēsa manū tīgit. Alij dicūt ꝙ sit vespilio: q̄dā dicūt ꝙ sit genus muris i subterraneis habitās cauernis. ꝛ inde hec blata te. i. purpura eiusdem aīalis colorē imitās. vn̄ blateus tea teū. ꝛ hic ꝛ hec blatealis ꝛ hoc le. purpureus vel talis color. s. blauius. Item a blata te p aīali dicit᷑ hec blatea tee. i. illō de quo calciamētoꝝ soleis eradi᷑ vel lutum ex itinere in calciamentis collectum.

B latea tee. in blata exponitur.

B latero. hec blatera re. i. sonus ranarū: inde blatero ras. i. stulte vel sine cā loq̄: detrahere: declamare: vl̄ strepite aliq̄d loq̄ ꝛ pferre. i. metu trepidantia v̄ba dicere: qd̄ ꝛ balbutire ē. et pprie cameloꝝ. vn̄ blatero ronis: qui ita blaterat.

B latio tis. tire. verbū neu. i. pplexe ꝛ ipedite loq̄. vn̄ Plautus in amphitrione. Qd̄ intelligere q̄sq̄ potis ē ita nugas blatis. ꝛ blatire. i. precipue loqui: ꝛ dicitur a blata te.

B latus ti. i. stultus ꝛ insipiens idē ꝛ blas a blatero ras.

B lennus. a blatero ras. dicit᷑ hic blennus ni. ꝛ hic blenno onis. in eodē sensu. i. stultus: vel hircosus ꝛ impudicus.

B lesus. a balo las dicit᷑ blesus sa sum. ꝛ dr̄ blesus q̄si fresus q: verba frangit nō bene ea pferens. ꝙ āt dicit᷑ blesus q̄si bucca lesus: etymologia est: non compositio.

B ante O

B oa. a bos dicit᷑ hec boas vl̄ boa q̄dā serpē q̄ valde psequitur boues. nā plurimo lacte riguis vberib᷒ se inectit ꝛ sugēs iterimit. ꝛ inde a boū depopulatōe boas dicit᷑. Boa ēt dicit᷑ tumor cruriū i vnū collect᷒ ꝛ rubor: ꝛ ēt luni dicitur boa.

Boanerges īterp̄tat᷑ filii tonitrui. vn̄ Marci. iij. dr̄ ꝙ xp̄s vocauit ad se Jacobū zebedei ꝛ Joānē frēm Jacobi: ꝛ iposuit eis noīa boanerges: qd̄ ē filij tonitrui. vbi dicit Beda i gl. Quoꝝ vn᷒ itonās vocē theologā q̄ p̄us nemo edē nouerat emisit. In p̄ncipio erat v̄bū. q̄ tāto pōdē q̄uidā reliq̄t. vt si aliquāto plus itonare voluisset: nec ipe mūdus cape posset.

B oariū rij. locus vbi vēduntur boues. vide in bouarium.

B oatus tus. mugitus boum. vel vox plena a boo as dicitur.

B obino bobinas verbum neutri ge. dicitur a boo as. est bobinare. conuicionari. damnare clamare. vnde hic bobicinator. conuiciator. vel tricosus ꝛ inconstans.

B oema boematis. gene. neu. i. boatus sonus. strepitus. ꝛ deriuatur a boo boas.

B oetes. a bos deriuatur hec boetes etis vel boete: pro quadam stella vel potius pro signo: continet enim plures stellas: vt dicunt duodecim. ꝛ produ. e.

B oeti᷒ etij. pprīū nomē cuiusdā magni theologi ꝛ phī: ꝛ dr̄ a boetes: ꝛ scribit᷑ p t. ꝛ sit vocatiuus boeti. penul. pro.

B oglossa se. sm̄ Pap. in buglossa vide: quia cōmuniter medici dicunt buglossa per u.

B oia boie. feminini generis torques damnatorum quasi iugum in boue: a bos dicitur.

B ois grece: latine dicitur boa sm̄ Pap.

B ola. i. sententia.

Boletus ti mas. gene. genus fungi: ꝛ producit penul. vnde quidam. Boleti leti. causa fuere tui.

B olis dis mas. ge. bolidem āt pe. cor. appellāt naute massam plūbi quā submittere solēt in mare: vt experiant᷑ pfunditatē maris. Actuū. xxviij. Et submittētes bolidē iuenerūt passus. xx. vn̄ v̄sus. Per bolidē plūbi massā dic petre notari.

B olus a hn̄ vel bonus dicit᷑ hic bolus boli. i. morsellus vel bolus iactus. sm̄ ꝙ dicitur pro morsello dicit᷑ bolus quasi hn̄ olidus: ꝛ est ethymo. non cōpositio: ꝛ corripit bo. vn̄ in Aurora. Hic fidei articulus cōpetit esse bolus.

B ombicino nas penul. cor. vide in bombicinus.

B ombicin᷒ a bōbix cis. dicit᷑ hoc bombicinū ni. quo noīe vocatur ipsa lana anteq̄ tingat᷑: ꝛ textura q̄ fit inde ꝛ bombicinus na nū pe. p. ꝙ āt Juue. corripuit eā ibi. Quaꝝ delicias pānus bombicinus vrit licētia fuit poetica. Et bōbicino nas. i. bombicinū ꝛ purpurā facere. vn̄ bombicinator ris. q̄ eam facit sz Hug. ꝛ cor. pe. bombicinū q̄si est substantiuum.

B ombix bombicis mas. ge. dicit᷑ a bombus. Sūt aūt bombices vermes ex quoꝝ egestione ipsa efficit᷑ lana serici: vl̄ vt dicit bombaciū ꝯficitur. generant eni ex se lōgissima fila vn̄ purpura ꝛ hmōi texuntur. ꝛ pdu. penul. in genitiuo. q: descēdit a ntō hn̄te i nālr lōgā an̄ x. vt dicit magister hn̄.

B ombizo zas. penul. produ. vide in bombus.

B ombus. a boo as. dicit᷑ hic bombus bi. i. sonus a quo bombizo zas. i. bombos facere vel clamare. ꝛ pprie est apū quando clamant suo mō. vn̄ hec bombizatio onis. ipsa vox apū in inuenitur etiam bombus pro sono culi.

B onus na nū. ē p̄mitiuū: vel pōt deriuari a ven᷒. ꝛ dr̄ bon᷒ q̄si ven᷒ a venustate corpis. Et postea ad aīum ē hoc nomē bonus trāslatū. hūc. n. bonū dicun᷒ cui non p̄ualet malū: eūq̄ optimū q̄ peccat minimuz. Et a bon᷒ boni addita tas. fit hec bonitas tis. ꝛ cōparat᷑ irregularit᷑: bonus melior optimus: ꝛ i aduerbio hn̄ meli᷒ optie. Et scias ꝙ oīa appetūt bonum nāliter. vn̄ dicit Boetius i. iij. de cōsola. phie. Est mentib᷒ hoīuz veri boni nāliter i serta cupiditas: sz ad falsa dein᷒ error abducit. Et ē triplex bonū. s. honestū: vtile: ꝛ d̄lectabile.

B oo as aui. are. verbū neu. i. sonare: clamare. mugire: vel vocare. ꝛ componitur vt reboo as. i. resonare.

B oos iterp̄tat᷑ i quo fortitudo vel robur ē. vide in pphet.

B oreas ree. quidā ventus est: ꝛ cor. primā. vnde Ouid. epist. Illic me teneas boreas: vbi dulce morari est.

B orith. herba fullōis ē de q̄ panes faciūt: quos herbaticos vocāt: ꝛ siccāt illos: hn̄tq̄ p sapone sm̄ Pap. sm̄ āt Hieronymū in Hieremia hebraicū ē. ꝛ est quedā herba quā. lxx. iterpretes dicunt herbā fullonū que in palestina in humidis ꝛ in virentibus locis iuenitur: ꝛ eādē vim hz quā ꝛ nitrum ad lauandas vestes ꝛ accētuatur in fine. Hiere. ca. ij. dicitur. Si laueris te nitro ꝛ multiplicaueris tibi herbam borith. maculata es enim iniquitate tua coram me.

B os bouis cōis ge. dr̄ q̄si bon᷒ opator soli ꝛ ē ethymo. nō cōpositio: ꝛ deberet face gtūs bois: sz iterponit᷑ u. ꝛ dr̄ bouis cā euphonie: gtūs pluralis facit boū dtūs ꝛ abltūs bobus vn̄ dic̄ Pris. i. vj. lib. A boue quoq̄ bouū d̄beret fieri: e in um: sz hoc nomē notādū i quo u ꝯsonantē assumūt obliq̄ casus singulares hiatus cā: abijciūt āt eā u. q̄n sunt plurales. Virg. i. iij. Leta boū passim cāpis armēta videm᷒: dtūs āt ꝛ abltūs eiusdē nois p syncopā sp medie pfert᷑ syllabe bobus p bouibus. ntūs eni pluralis ꝛ actūs ꝛ vtūs q̄ siles sūt raro abijciūt u cōsonātis loco positā. Et scias ꝙ bobus qd̄ amisit i syllabis recupauit i tpibus vn̄ lz bouis ꝛ boue cor. p̄mā. vt Oui. Nō boue mactato celestia numīa gaudēt: tn̄ bobus eā pdu. vn̄ idē. Nō pfecturus littora bobus aras. ꝛ dic̄ Hug. ꝙ greci dicūt bus inde dr̄ bos: sz nō credo ꝙ sit pprie loquēdo deriuatio. ꝛ ita in ꝯsimilibus dico: sicut i tertia pte oridi in ca. de speciebus noium q̄si in p̄ncipio. Itez dicit Hug. ꝙ nihil est qd̄ q̄dā i sulsi dicūt bubus. nihilominus ꝙ dicūt bouū. ꝛ vt dicit basilius i hexameron homelia ix. Boues quum diutius inclusi fuerint hyberno tpe perturbationē aeris nālis p̄sentientes intellectu de stabulo foris oēs ꝯspiciunt mutantes. vide in asinus.

B osforus. bos cōponitur cū foros ꝙ ē ferre. ꝛ dr̄ hic bosforus fori pe. cor. i. illud mare p qd̄ trāsijt Hio i specie bouis. vel per qd̄ iuppiter in spē tauri detulit europam. Idem ꝛ alio noīe ppontides a transitu ponti. Inuenitur etiā bosforus ppontides. pro noīe eiusdē stelle.

B osequus penul. cor. i. bubulcus quasi sequens boues in custodia. vel in quouis alio modo.

B ostar bos cōponitur cū sto stas. ꝛ dr̄ hoc bostar aris pe. pdu. locus vbi boues stāt. s. stabulū. dr̄ ēt bostar locus vbi corpora boū cōburūtur. ꝛ inenitur hic bostar ris pe. cor. pprīū nomē viri ꝛ p̄mitiuū. ita dicit Hug. Pap. d. Bostar locus vbi ꝯburūtur corpa boū vel statio boū. Magister aūt hn̄bis in parte ꝯdicit. dicit enim. Nota ꝙ dicimus hoc bostar

p quodam barbaro: t nihil est hoc hostar. vñ cor. pe. gti: t nunq̃ pdu. Errauit aũt Hu. q̃ dicit hoc hostar in deriuationibus suis: ita dicit magister hũ: s3 dcm̃ suũ nõ pbat. nobis aũt magis placent priua p Hug. t Pap. dicta.

Botrio: a botros dicitur hic botrio onis: qd̃ exit de sarmento quando turgescit: t quod pendet de cingulo.

Botrus tri. id qd̃ est in acino: s3 ponit̃ qñq3 p acino qñq3 pro vua: qñq3 p racemo. t est fe. ge. Inuenitur tñ aliqñ i mas. ge. vñ Deutro. xxxii. Botrus amarissimus. fm vnã litterã.

Bouarium. a bos dicitur hoc bouarium rij: vel boarium. i. locus vbi venduntur boues.

Bouicida de pe. produ. ge. cõis. qui vel quę cędit boues. i. macellarius a bos bouis: t cedo dis. componitur.

Bouilla. a bos dr̃ hec bouilla le: locus vbi vẽdunt̃ boues. vñ Persi⁹. Accedo bouillas. vl̃ bouille larũ: q̃dã locus iuxta Romã vbi boues vẽdebãt̃: vl̃ vbi boues tñ sacrificabãt̃ iuxͣ pceptũ. Minerue. t iõ sic dr̃ q̃si boum villa: t s3 hanc figatõe3 ponit̃ a Persio h̃ nomẽ: vt dixi. Accedo bouillas.

Bouinus na nũ: res bouis: vel ad bouem pertinens. a bos dicitur t pdu. penul sicut hmõi possessiua in inus. Bouinus etiam vt vult Pap. dicitur boui similis.

Bouiscida de cõis gene. i. qui scindit boues. s. macellarius a bos t scindo dis componitur. t cor. penul.

B ante R

Bracale lis ge. neu. i. lumbare: a brace carum dicitur.

Bracarium rij ge. neu. i. lumbare. t dicitur a brace carum.

Bracatus. a brace dicitur bracatus ta tũ. qui indutus est braca. vnde t bracata dicitur quędã regio gallie. s. que adiacet rheno: quia hoies ibi vtuntur laxis bracis.

Brace carũ. pluralis numeri dicit̃ a bracos qd̃ est breue: quia breues solent esse: nõ enĩ solent hẽre tibialia: sed extẽduntur solũmõ vsq3 ad gena. his verẽda corpis velant̃ t tegũtur.

Braceum ei. i. vadũ. t dicitur a bracos quod est breue.

Bracile a brace carũ. dicitur hoc bracile lis. i. lumbare. Bracile etiam dicitur cingulus renum.

Braciologia gie. q̃dã figura locutõis: de q̃ supra dixi in q̃rta parte: vbi egi de coloribus rhetoricis. t acuit penul.

Bracis cis fe. ge dicitur inferior pars circuli: t dicitur a bracos quod est breue.

Brachiale lis. ge. neu. torques in brachio: siue brachij qd̃da3 ornamentum: quod t dextrocherium siue dextrochirium dicitur t deriuatur a brachium.

Brachiũ. a bari qd̃ ẽ forte vl̃ graue dr̃ brachiũ chit: q2 cęteris mẽbris forti⁹ sit. vñ h̃ brachiolũ li dimi. t brachiatus ta tũ. hñs brachia. Scias q̃ multe sũt ptes i brachio. nã ibi est torus siue musculus cubit⁹ t vlna t ala siue ascella siue subhircus t lacert⁹. t lacert⁹ est pprie superior ps: vel ẽt ip3 totũ s. brachiũ. t dicit̃ a lacero ras q2 lacerti videt̃ lacerati a toto corpe. vñ lacertosus sa sum. i. fortis q̃ magnos t fortes h3 lacertos. Tor⁹ siue musculus ẽ illa pulposa caro q̃ i lacerto ẽ: cubit⁹ ẽ vsq3 ad manũ t dr̃ a cubo bas. q2 hoies solẽt cubare sup cubitũ i cena vl̃ dr̃ a cubon qd̃ ẽ firmũ: q2 firmũ mẽbrũ sit. Ulna s3 quosdã est cubitalis mẽsura idẽ. s. qd̃ cubit⁹. s3 alios ẽ extẽsio vtriusq3 brachij. Ala ẽ illa pilosa ps sub brachijs. t dr̃ sic q2 pilosa sit vt ala: vl̃ q2 instar alarũ ide brachia emergãt vt moueant̃. t eadẽ ascella le: dicitur: q2 ab h̃ loco brachia cillẽtur. i. mouẽtur. t ide3 locus dicitur ẽt subhircus: q2 sit fetidus. habet eni3 subtus hircũ i. fętorem hirci. t componitur a sub t hircus.

Braco cas. i. aliquem brachas induere: t dicitur a brace carũ t componitur vt imbraco cas. i. eodẽ sensu. t debraco cas i. bracas extrahere: t sunt actiua.

Bracos gręcę. i. breue latine.

Bragmane nã3 ppl̃i sũt Indie t declinat̃ h̃ t h̃ bragmana. gtõ hui⁹ bragmane. cõis ge. pe cor. sicut h̃ t h̃ salmana ne. Hierony. in epi. ad Paulinũ. c. j. Peruenit ad bragmanas.

Brancia. a brancus ci. qd̃ ẽ guttur dicit̃ h̃ brãcia cie. q̃da3 loca iuxͣ guttur. t vt dicitur brãcie sũt fauces. vñ legitur in historia Thobie. q̃ Thobiã iuniorẽ piscẽ metuẽtẽ pndere iussit angelus dicens. Apprehende brancias eius.

Branciola le dimi. parua brancia.

Brãc⁹ci. i. guttur. a bracos qd̃ ẽ breue dr̃: q2 breue sit q̃stũ ad alia mẽbra. Itẽ inuenit̃ h̃ brãc⁹ci. q̃dã passio siue q̃dã morbus. s. pfocatio fauciũ frigido hũore. t tũc dr̃ a brãcia cie.

Bratea. a bracos qd̃ ẽ breue dr̃ h̃ bratea oꝝ. t in plãli nũero tñ inuenit̃. t neu. ge. vl̃ dr̃ a bratẽ gręco qd̃ lamina auri ẽ. t ide bratea teoꝝ: tenuissima auri lamĩa. vñ h̃ brateola teole dimi. pua brata. Bratea ẽt vl̃ brateola dicit̃ cãpanula aurea. vñ brateatus ta tũ. i. brateis ornatus s3 Hug. Pap. vo dicit. Bratea tenuis auri lamina vel alicuius metalli. 77

Brateola teole. in bratea vide.

Braueta te. cõis ge. penul. produ. tam victor qui accipit brauium q3 qui dat. t dicitur a braulum.

Brauiũ uij. laurea palma. munus. pmiũ. cursus q̃si pauiu3. i. paratũ ad q̃stũ vi t virtute: vel q̃si hita uiu3. i. hitũ v̄tute.

Bresith. i. liber geneseos fm hębreos.

Breuiarium rij. in breuis vide.

Breuigerulus li pe. cor. i. baiulus. t portator breuium a breue t gero geris componitur.

Breuilogia gie. breuis dictio. s. quando aliquis breuiter dicit a breuis t logos sermo.

Breuiloquus qua. quum. penul. cor. q̃ breuiter loquit̃. a breuis t loquor. vñ hoc breuiloquiũ. breuis locutio.

Breuis. a bracos qd̃ ẽ breue dicit̃ h̃ t h̃ breuis t h̃ breue. et cõparatur breuior uissimus. vñ breuiter breuius uissime aduer. t hec breuitas tatis. t hoc breue uis pro litteris: qd̃ t hic breuis uis inuenit̃. vñ h̃ breuiariu3 rij locus vbi reponũtur vel reportãtur breuia vel vbi aliq̃d ɔtinet̃ abbreuiatũ. vñ q̃dã liber in quo est totũ officiũ diurnũ t nocturnũ dicit̃ breuiariũ. Itẽ a breuis dicit̃ breuio as. qd̃ cõponitur vt abbreuio as. t sunt actiua. Uide in narratio.

Bria. i. mensura. a bracos qd̃ est breue. vbi eni nimietas ẽ mẽsura nõ est. t bria dicitur q̃dã terra vbi fiunt boni casei.

Brisca ce. i. fauus vnde mel elicitur. a brisin dicitur.

Briseus sei mas. ge. i. bachus. t dicit̃ a brisin qd̃ est exprimere vel elicere q2 ille primus docuit exprimi t elici vinu3 de vua. lac de mãma. mel de fauo vt dicit Hug.

Brisin. i. exprimere vel elicere.

Briso sas. i. frangere. exprimere. elicere. t dicitur a brisin.

Britannus ni in brito exponitur.

Brito. a brutus dr̃ h̃ t h̃ brito onis. sũt enĩ britones q̃si bruti. q̃ q̃dẽ brut⁹ fuit pmus rex britonũ. t q̃ primo vna cũ eis hitauit illã isulã q̃ mõ vocat̃ anglia. Idẽ dicũt̃ britãni ex eadẽ cã. vñ h̃ britonia t britãnia a quo mõ sumit̃ gentile brito t britãn⁹ ni. Et nota q̃ britãni qñq3 dicũt̃ anglici. s3 cũ adiũcto. vt flaui britãni. t raro sine adiũcto. t qñq3 dr̃ insula vltra britãnos. t ppe illi britãni q̃ eadẽ hitãt. s3 q̃ nobis sũt ɔtigui ppe sũt britões. t cor. pe. gti brito tonis. Iuuena. li. iiij. saty. iij. q̃ terribiles cimbri nec britones vnq3.

Bromin interpretatur comedere vel consumere.

Bromius mij. i. bachus. vide in bruma.

Brucus ci mas. ge. q̃dã vermis. a brachos qd̃ est breue dicit̃ q̃a breuis sit: vel q2 durat breuiter fm Hug. Pap. vo dicit Brucus locuste silũs. vel q̃nondũ euolat. vñ maior. t pdu. bru. De hoc plenius supra dixi in atacus.

Bruma. bracos qd̃ ẽ breue cõponitur cũ emeras qd̃ ẽ dies. t dicit̃ h̃ bruma me q̃si bracos emeras. i. breues dies pp breuitatẽ dierum q̃ tũc sũt. dr̃ bruma matutinale frigus pprie. q̃a breuiter durat. t totũ hyemale tp̃s dicit̃ bruma a breuitate dierũ. Uel bromin interpretatur comedẽ vel ɔsumere. ide bromius. i. bach⁹. q̃a dat appetitũ comedẽdi. vñ h̃ bruma me q̃si edacitas. q̃a comedit t corrodit folia arboꝝ. vel q̃a q̃ in estate acq̃rũtur i bruma comedũtur. vl̃ q̃a dat appetitũ comedẽdi. vñ brumani dicunt̃ q̃ hñt fastidiũ ciboꝝ. t inde brumarij in eodẽ sensu. Itẽ a bruma h̃ et h̃ brumal̃ t h̃ le. vt brumale tp̃s. et brumosus sa sum. i. hmũdus vel frigorosus fm Hug. Pap. vo sic breuit̃ dicit. Bru

ma gelu tēpus hyemis. ꝛ pdu. bru. sicut brumeo brumes.

B rumeo: a bruma dicitur brumeo mes verbuȝ excepte actionis vt deus brumet. i. facit brumā. Uel brumere. i. stultum ꝛ brutum fieri. vnde brumesco scis inchoa. Item brumet ꝛ brumescit ponuntur impersonaliter.

B runda grece latine cornu vel caput cerui dr. vñ hꝰ brundusiū sic a situ loci: videtur eni cornua cerui ꝛ caput ꝛ figura i dispōne eiusdē loci. ꝛ est in Papia tertia littera u.

B rūdusiū sij locꝰ qdā vbi optimꝰ portus ē. Uide in brūda de.

B ruteo tes tui verbū neu. ꝛ caret sup. i. eē vel fieri brutū. vnde brutesco cis despicere inchoa. Bruteo cōponitur: vt debruteo tes: vt teneatur de intensiue vel priuatiue: ꝛ obruteo tes. vnde brutesco scis inchoa.

B rutus ta tū. i. stolidus. isulsus. stultus. imūdus: deriuatur a bruteo tes. Vel dr dicit brutus qsi obrutus. s. a sensu qr caret sensu: est eni sine rōne. ethymo. est non compositio.

B ante U

B ubalus li pe. cor. bos siluestris ꝛ ferinus a bos dr: qr sit silis boui: ide bubala le p femīa: ꝛ bubalinꝰ na nū: ꝛ bubalus la lū in eadē sigatiōe. s. ad bubalū ptinens vel de bubalo existens. Inuenit ēt bubulus la lū. Regū. ij. c. vj. Uide i assus

B ubastis stis dea bubulcoꝝ fe. ge. a bos dicitur.

B ubo onis incerti ge. a sono vocis cōpositū nomen hȝ. ꝛ est auis feda ꝛ feralis: onusta qdē plumis: sȝ graui sp detenta pigritia in sepulchris die noctuqȝ versat ꝛ sp cōmorās in cauernis. De q Oui. in. v. Metha. Fedaqȝ fit volucris venturi nūcia lucꝰ. Ignauus bubo diꝝ mortalibꝰ omen. Deinqȝ apd augures malū ptēdere fert. nā cū i vrbe visa fuerit solitudinē significare dicūt. sicut dicit Isi. xij. ethymo.

B ubulcus ci custos boum: ꝛ componitur a bos ꝛ custos: sicut subulcus dicitur custos suum.

B ubulus la lum. in bubalus est.

B ucca. a boo as dicitur bucca ce. i. os vel oris folliculus ꝛ inflatio: vel bucca est nomen ficticiū sumptū ex ppietate vocis ipsius rei. Vel aūt dicit bucca qsi bolos. i. cibos capiēs ethymo. est: non cōpositio ꝛ scribitur per duo c.

B uccatus ta tum in bucco cas vide.

B ucco cas caui care. i. buccā facere vel inflare: qd cōponit. vt ībucco cas caui care. i. iducere: ꝛ i tali sensu ē actiuū simr et bucco cas p buccatū facē ē actiuū. vñ buccatꝰ ta tū pticipiū ꝛ buccatus dicitur q hȝ buccā vltra modū magnam.

B ucco: a bucco dicitur hꝰ bucco onis verbosator q multū loquitur ꝛ q multū comedit: ppie qdē bucco dicitur garrulus: q cunctos loquacitate oris nō sensu exuperat.

B uccula: a bucca dicit hec buccula le: ꝛ hec buccella le tā p morsello qꝫ p parua bucca. Buccula ēt dicit vmbo ꝛ qdaȝ pars galee. s. crista vel conus. Vñ Iuuenalis. Et fracta de cassi de buccula pēdēs. ꝛ scribit p duo c. Itē bucula. i. iuuēca. ꝛ tūc deriuat a bos. ꝛ scribit per vnum c. Uirg. in. i. Georgi. Aerie fugere grues aut bucula celum: fm Hug. Pap. vero dicit sic. Bucula vaccula a boue diminutiuum.

B ucella. a bucca dicitur hec bucella le tam pro morsello panis qꝫ pro parua bucca: ꝛ scribitur per vnum c. Unde psalmista. Mittit crystalluȝ suam sicut bucellas.

B ucellarius rij. i. gluto. a bucella dicitur.

B ucetum ti locus vbi boues ciūtur. i. vocātur: sicut est stabulum vel pascua vel forum: ꝛ componitur a bos ꝛ cio cis:

B ucina. a bucca dicit bucina ne: vel dr a boo as qr sonat: vel dr buccina qsi vocina a voce: ꝛ ē bucina q signū dat in hostē. Sȝ olim pagani agrestes ad oēȝ vsum bucina ad cōpita vocabātur. ppie igit agrestibꝰ hꝰ signuȝ fuit. Et differt a tuba in vsu: qr bucina i sonās sollicitudinē ad bellū denūciabat: sȝ tuba plū idicebat: ꝛ ide bucino nas naui. i. bucina sonare. Vñ propheta. Bucinate in neomenia tuba ꝛ bucinetis nea neum: ꝛ hic bucinus ni. i. clangor bucine. ꝛ cor. penul. bucina. Uirg. in. xj. Enei. Bucina cum muros varia cingere corona. Uide in fasc.

B ucinator cinis mas. gene. penul. cor. cum bucina canens: ꝛ dicitur a bucino ꝛ cano nis.

B ucolicus. a bos deriuatur bucolicus ca cum pe. cor. i. bouinus liber de bobus factus vel tractās. vñ ꝛ pluraliter bucolica coꝝ ille liber vbi tractatur fȝ Hug. de bobus. Pap. vero dicit. Bucolicum carmen. i. pastorale.

B ucula le p vnū c. i. iuuēca. a bos vt dixi in buccula p duo c.

B ufo fonis mas. ge. i. rana siluestris.

B uglossa. bos cōponit cū glosa qd ē ligua: ꝛ dr hec buglossa se qdā herba qsi bouis ligua: qr folia asprima ad modū lingue bouis hēat fȝ Hug. Et scias qꝫ Pap. scribit p o boglossa: ita qꝫ scda littera ē o. vñ dic. Boglossa herba lingua bouina a grecis dcā qr folia asprima ad moduȝ lingue bouis hēat. Sȝ Macer ꝛ medici dicunt vsualiter buglossa per u. Vñ talem versum ponit Macer. Lingua bouis greco sermone buglossa vocatur: ꝛ ita vsus emulandus tenet.

B ulla le p duo l tumor q fit in aq ex pluuia cadēte: ꝛ dicitur a bullo lis. Inuenit ēt bulla p stella. Aliqn inuenit p gemma. Aliqn ēt dicitur bulla ornamētū equoꝝ ꝛ nobiliū puerorū. Solent eni pueri nobiles in signū nobilitatis deferre qsdā bullas aureas a collo pendentes p qsdā corrigiolas. vñ tales pueri dicunt bullati. vñ ꝛ qdā vestis ꝛ etiam balteus dicit bulla: qr bullis ornetur: ꝛ vt gnaliter dicatur oīa ornamēta aurea vel argētea que fiūt qsi iflata bulle dicūtur. Et bulla dicit ēt qnqȝ sigillū qd cere ipmit. vnde bullo las. i. sigillo. ꝛ a bulla fm quālibet sui sigatiōeȝ dicit bullatus ta tū. i. bullis plenus vel ornatꝰ vel sigillatus.

B ulliculus li dimi. paruus bullio.

B ullio lis liui litum verbū neu. vñ verbalia. ꝛ hic bullor loris: ꝛ bullio lionis. i. tumor aque bullientis.

B ullio lis cōponitur cū e: ꝛ fit ebullio lis. i. valde bullire: ꝛ rebullio. i. iterū bullio ꝛ semibullio. i. in media parte vel parum vel nō perfecte bullio. Cōbullio. i. simr cū alio bullio: ꝛ debullio. i. valde bullio: vel bullire cesso. bullio cum oībus suis cōpositis est neu. ge. ꝛ per geminū l scribitur.

B ullio onis tumor aque bullientis. ꝛ dicitur a bullio lis. ꝛ inde bulliunculus li dimi.

B ulliunculus li dimi. paruus bullio penul. cor.

B ullor oris tumor aque bullientis. ꝛ dicitur a bullio lis.

B umasta. a bos dicitur hec bumasta ste: ꝛ hoc bumaste stes vitis vel vua magna in similitudinē māme bouis. vnde ꝛ dicitur bumasta quasi bouis māma.

B uo is bui ere burū vbū actiuū. i. pfūdē: ꝛ nō ē i vsu. ꝛ driuat a bibo bis. Buo ꝯpōit cū i: vt ibuo is. i. pfūdē ꝛ cōbuo is. simr pfundē. Et nota qꝫ ibuo ꝛ ꝯbuo magꝭ ppe accipiūt i malo qꝫ i bono: sepe tñ ēt i bono. Itē nota qꝫ ibuē iuēit p initiare. Prope. n. ibui dr ara noua pmo sacrificio dedicata et pfusa. Itē delibuo is ꝯpōit a de ꝛ oleo vel liquore ꝛ buo vel ibuo fȝ quosdā. Quidā tñ dicūt qꝫ buo is nihil ē. nec inde ꝯponūt pdcā vba: sȝ ibuo ꝛ cōbuo cōponūt ab i ꝛ cō ꝛ vo vis qd nō ē in vsu. ꝛ itercipitur b: ꝛ de delibuo dicet ifra.

B urdigallis. a burdus ꝛ gallus dicitur hec burdigallis quedam ciuitas: qr hunc burdum galli habuerunt primo. vnde hic ꝛ hec burdigallensis ꝛ hoc se.

B urdo onis aial qd ex equo nascit ꝛ asina fm Pap. vt mulus ex eq ꝛ asino. ꝛ dicūt hmōi aialia bigena. Reg. iiij. c. v. Cōcede mihi seruo tuo vt tollā onus duoꝝ burdonum de terra. Vñ dicit magister i historijs. Est āt burdo ex equo ꝛ asina: sȝ quosdā tulit terrā vt sterneret eā i tēplis idoloꝝ vt stās sup eā adoraret deū terre israel. ne offenderet dñm suū sȝ pariter nō adoraret. Sȝ verꝰ videt qꝫ ex ea fecit altare dño ad imolāduȝ. vñ subditur. Nō faciet seruus tuus vltra holocaustū vel victimā dijs alienis nisi dño.

B urgūdio. a burgus gi dr hic ꝛ hec burgūdio onis p noie cuiusdā gētis. nā olim deuicti a romanis hoies illius gentis ab ipsis romanis p burgos sunt diuisi. ꝛ ob hꝰ burgundiones dicti sunt. vñ hec burgundia die terra illa. vñ mō sumitur hꝰ ꝛ hec burgundio onis gentile: qui est de terra.

B urgus gi mas. ge. i. castrū. ꝛ castra crebra qdē p limites habitacula cōstituta burgos vulgo vocant. ꝛ inde burgarius

ria rium. ꝛ hic ꝛ hec burgensis ꝛ hoc se in eodem sensu.
Buris. a bos dicit᷑ h̄ buris huiꝰ buris lōgū ꝛ curuatū lignum in aratro: vł potius curuatura illiꝰ ligni q̄si bouis vros: q2 curua sit ad similitudinē caude bouis. ꝛ desinit actūs singularis in im tm̄: ꝛ ablt̄us in i. vñ versus. Jm tm̄ faciūt h̄ q̄rtū nomina casuz. Uim burim tussim maguderimq₃ sitimq₃. Pap̄. vero dicit. Buris curuatura aratri.
Bursa se. idest marsupium dicitur a birsa se quod est corium bouis: quia de corio fiat.
Bursella le dimi. parua bursa.
Burso sas. i. bursas facē vł i bursa₃ reponē: ꝛ d̄riuat᷑ a bursa burse. Et cōponit᷑ cū in: ꝛ fit iburso sas. i. i bursa₃ reponē.
Bursula le dimi. parua bursa. ꝛ cor. penul.
Bustarius rij dicitur ille qui corpora cremat vel sepelit: a bustum busti dicitur.
Busticeta. a bustum dicitur hic ꝛ hec busticeta te. scilicet qui vel que sepulchra struit.
Bustifragus gi penul. cor. qui frangit bustum. i. sepulchrum vt spoliet mortuum ꝛ cōponitur a bustū ꝛ frango gis.
Busto stas. i. sepelire vel cremare mortuos: ꝛ dicit᷑ a bustū.
Bustulum li dimi. paruum bustum.
Bustū sti df̄ ignis vel lignoꝝ strues vbi corpa mortuoꝝ cremant᷑. ꝛ dicit᷑ bustū q̄si vstū ab vrendo bustū. i. sepulchrū.
Bustura re. i. sepultura. a bustū dicitur qd̄ ē sepulchrum.
Butonicū ci. a buo buis vł buto df̄ h̄ butonicū q̄dā liber medicine vł physice: q̄ ꝛ herbariꝰ dicit᷑: q2 ibi herbe notātur.
Butirū. Bos cōponit᷑ cū vterꝰ vł tirus qd̄ ē caseus: ꝛ dicitur h̄ butirū ri q̄dā qd̄ fit ex lacte. Et dicit᷑ q̄si bouis vterꝰ vł tirus: ꝛ s₃ vtrāq₃ cōpositiōe₃ cor. penl᷑. Pōt ēt butirū deriuari a buto onis qd̄ ē aīal lacte mltū abūdās ꝛ sic ꝓdu. pe. S₃ meliꝰ est vt eā corripiat: ꝛ teneat᷑ vt p̄mo dc̄m̄ ē: ita dicit Hug. Magister āt Bñ. dicit. De butiro dubitat᷑ qd̄ dicit᷑ a boue ꝛ tiros qd̄ ē caseus siue angustia. ē eni butirū pigue do lactis. S₃ a tiros grꝫco veniūt q̄dā cōꝝ ipiētia i: vt artotira. ꝛ h̄ tiros ri ꝑ q̄dā ꝓuincia siue terra: ꝛ q̄dā ꝓducētia i: vt tiro nis. ꝛ tirocinium. Dicimus ꝙ vsus h₃ ꝙ ꝓducatur Uirg. tm̄ in quodā opusculo cor. penul. de butirū ita dicēs Lac niueum butirumq₃ nouū cū melle comedi. Jta dicit magister Bene. Uides ergo ꝙ s̄m diuersas cōpositiones pōt pe. corripi ꝛ produci. vsus tm̄ cōis h₃ ꝙ penul. producatur. qd̄ etiam doctrinale vult dicens. J sup r breuies tamē excipis inde butirum. Jn aurora dicitur. Quod nō est mirum stillat pro lacte butirū. super ecclesiasten hoc dicit.
Buto tonis maſ. ge. quodda₃ genus aīalis quod valde in lacte abundat. ꝛ dicitur a buo is. vnde butirum.
Butro nis maſ. ge. i. iuuenis. a buto dicitur.
Butus ta tum. i. ꝓfusus. a buo is dicitur.
Buxus. Pixos grꝫce latinꝫ dicitur buxus. ꝛ inde nos dicimꝰ corrupte buxus xi. q̄dā arbor. vñ h̄ buxū xi lignū ꝛ fructus illius arboris. vtrūq₃ tm̄ idifferenter inuenitur tā ꝑ arbore q̄₃ ꝑ ligno. Jtē a buxus dicitur buxeus xea xeū. de buxo existens. ꝛ hoc buxetū ti. locus vbi buxi crescunt.

Cath penitentia

vel patientia dicitur.
Caballus a cabo dicitur hic caballus li dimi. i. vilis ꝫquus. vñ caballinus na nū pe. ꝓdu. Uel caballus dicitur q̄si cauallus. q2 pede cauat terrā. vel q2 pedē habet cauum vt dextrarius. Uide in ꝫquus. Pap̄. etia₃ dicit. Caballus dictus quia vngula terra₃ cauat. vel a cauis pedibus. hinc ꝛ sonipes dicitur.
Cabio as verbum actiuum. i. perforare. a cabo dicitur.
Cabo nis. i. ꝫquus. a cauo as dicitur quasi cauo.
Cabro. a cabo dicit᷑ h̄ cabro onis. ꝛ h̄ scabreus brei. ꝛ sūt diuersoꝝ generū aīalia. ꝛ dicūt᷑ tā cabrones q̄₃ scabrei a cabo. q2 de putridis carnibꝰ ꝫquoꝝ sꝫpe nascūt᷑. Jta dicit Hu. Pap̄. v̄o dicit Cabro v̄mis dictꝰ a cabone. i. ꝫquo eo ꝙ ex ꝫquo creet᷑. ꝛ sic cabro sine r scribit᷑ i p̄ma syllaba. Ponit ēt Pap̄. crabro. ita ꝙ r est in p̄ma ꝛ sc̄da syllaba. vñ dicit. Crabro vermis dictus a cabone ex quo nascit᷑. i. ꝫquo. ꝛ h̄ littera īuenit᷑ i multis biblijs. Deu. vij. Jnsup ꝛ crabrones mittet dñs deus tuus in eos. Quedā āt biblie habēt ibi a. ꝛ dr̄ scrabrones. ita ꝙ r ē in p̄ma ꝛ sc̄da syllaba. S₃ Pap̄. vult ꝙ scabrones scribatur sine r in p̄ma syllaba. vñ dicit᷑ scabrones. i. vespe longiora crura habētes. Si vis scd̄ Papiam dic ꝙ īuenitur cabro sine r in p̄ma syllaba. ꝛ hoc etiā Hug. videt᷑ velle in cauo uas. Jte₃ īuenitur crabro. ita ꝙ r sit in p̄ma ꝛ secūda syllaba. ꝛ hoc pro eode₃ aīali. Jnuenit᷑ etiam scabro ꝑ s in prima syllaba ꝛ sine r. sed cū r in secunda syllaba. ꝛ hec videtur verior littera. 78
Cabul in lingua phꫝnicū sonat displicere. Uñ in. iij. Reg. ix. dicit᷑ ꝙ hyrā appellauit opida q̄ dedit ei Salomon terra₃ cabul. quia displicuerunt ei. ꝛ accentuatur in fine.
Cabus hi nomē ē mēsure. de q̄ Re. li. iiij. c. vij. Quarta ps cabi. s. stercoris colūbaꝝ. Et vt dicit Josephus hoc ꝯdiebāt cibos ꝑ sale. Jtē i historijs dicit᷑. Tradūt q̄dā noīe stercoris dici vesiculā colūbe in q̄ recipiebant᷑ grana deforis allata.
Cacabus bi maſ. ge. pe. cor. i. lebes a sono feruoris dictus ē. feruēdo eni exp̄mit hūc sonū ca ca ca s̄m Hug. Pap̄. dicit. Cacabus vas de terra ꝛ etiam de eramento.
Cacephaton sicut dicit Hug. cacephatus ti. i. turpis sonus. a catus ꝛ phone qd̄ est sonus vel turpis fatus. inde cacephatus. i. turpis sonus vel turpis fatus. qd̄ ꝛ alio noīe dicitur cacophonia. i. cacephaton. ꝛ pōt scribi ꝑ ph, vel ꝑ f. De hoc vide supra in q̄rta parte in ca. de vitijs annexis ꝛc̄.
Cacethes tis. i. malus mos maſ. ge. ꝛ componitur a cacos et ethis quod est mos. Juuenalis in. vij. satyra. Jnsanabile multos scribendi cacethes.
Cacexia xie vel cacosia dicit᷑ grꝫcꝫ mala vexatio. q̄dā passio ē. ꝛ dicitur a cacos ꝛ oxi qd̄ ē acutu₃. vel ēt qd̄ est mos. q̄si acutū malū. vel malus mos s₃ Hu. Pap̄. v̄o dicit. Cacexia nomē sumpsit a corporis habitu. Nā grꝫcꝫ malū vel vexatio dicitur. Fit eni intēperantia egrotātis vel medicantis.
Cachinnor naris deponētale. qd̄ antiqui dicebant cachinno nas. i. rideo. vñ hic cachinnus ni. i. risus iutilis. Uł cachinnus componitur cum con ꝛ cignus qui est albus vt nix ꝓpter dentes qui videntur albere in risu. vnde verbū predictum. ꝛ hic ꝛ hec cachinno nonis. qui ridet.
Caco cas caui care a cacos qd̄ ē malu₃ dicit᷑. ꝛ ē cacare egerē malū humorē. malā substātiā. malā possessionē deponere.
Cacodemon monis. i. malus angelus. quasi malum sciens. a cacos ꝛ demon. Uide in demon.
Cacophonia nie penul. acuta. de hoc require in quarta parte in ca. de vitijs annexis.
Cacos grꝫcꝫ interpretatur malum latine.
Cacosyntheton est vitiosa compositio dictionum. Uide in quarta parte in ca. de vitijs annexis.
Cacumē minis neu. ge. i. summitas. vnde cacumino nas naui nare. i. acuere. in sūmo sublimare. ꝛ cor. mi. Ouidi. Summasq₃ cacuminat aures.
Cacus ci a cacus malum. quia fuit malus. fuit enim seruus euandri ꝛ malus ꝛ fur.
Cadauer a cado dis dicit᷑ h̄ cadauer ueris. q2 stare non pōt. Dis mortuꝰ aut funus ē aut cadauer. funꝰ si sepelit᷑. a funibus accēsis. i. cādelis sic dc̄m̄. q̄s an̄ feretrum papyris cera circūdatas ferebāt. Cadauer v̄o si isepultū iacet. Jtē funus dicitur i domo cadauer dū portatur vł sepelit᷑ vel crematur. Exeq̄as vł funus dicimꝰ crematū. reliq̄as cōditū. id sepultū corpꝰ ꝯsuetudine dicitur. ꝛ a cadauer cadauerosus sa sum. Q₃ aūt dicitur cadauer q̄si caro data vermibꝰ ethymo. est ꝛ ꝓdu. penul. nti cadauer. Job. xxxix. dicitur de aquila. Ubicunq₃ fuerit cadauer. statim adest.
Cadax dacis communis gene. idest claudus. qui sꝫpe cadit. ꝛ dicitur a cado dis.
Cades. a cado dis dicitur h̄ cades dis. vel h̄ cades indecli. i. locus vel fons vbi erit iudicium. ꝛ acuitur in fine. ꝛ interp̄tatur sanctū vel sanctificans vel sanctificatio.

Cadesa se.i.scortum.Gene.iii.de iacob dicitur.Quā cum vidisset suspicatus est cadesam.i.scortum.

Codex cis mas.ge.i.truncus:a cado dis dicitur quasi casurus ꝯans quod ⁊ caudex dicitur ⁊ codex.

Cadiolus li dimi.paruus cadus.

Cado dis cedi cadere verbū neutrū cōponit̄ cū ad:⁊ mutata d in c ⁊ a in i dicit̄ accido dis ꝑ euenire.Itē cū cō:⁊ dicitur ꝯcido dis.i.sil̄ cadere.Itē cū de:⁊ dicitur decido dis.i.deorsum cadere.Itē cū ex:⁊ dicit̄ excido dis.i.ex cadere:vel ex aliquo cadere.Itē cū in:⁊ dicit̄ icido dis.i.in aliq̄ cadere.vn̄ in Luca.Incidit in latrones.Itē cū inter ⁊ dicitur intercido dis.i.inter aliq̄ cadere.Itē cū pre:⁊ d̄r ꝑcido dis.i.an̄ cadere vel in anteriorē partē.Itē cum ꝓ.⁊ d̄r procido dis.i.ꝓcul cado vel an̄.Itē cum ob ⁊ d̄r occido dis.i.ꝯ̄ vel circū cadere.Itē cū re:⁊ dicit̄ recido dis.i.iterū vl̄ retro cadere.Itē cū sub:⁊ dicit̄ succido dis.i.subtus cadere.Et nota ꝙ cado ⁊ oīa eius cōposita sūt neu.⁊ oīa dicunt̄ ꝑ cadē nisi ꝙ q̄dā ꝑpōnes addite designāt q̄sdā circūstātias sicut dictū ē.Itē oīa cōposita a cado carent sup.excepto occido qd̄ facit occasuꝫ:⁊ oīa mutāt a in i:⁊ oīa faciūt p̄ns i cido:⁊ ꝑteritū in cidi pe.cor.tā i p̄nti q̄ȝ in ꝑterito.Et scias ꝙ cado facit cecidi nō cadi:ne si cadi dicamus nomē eē videat̄ fm̄ Pris.Itē nota v̄sus de supinis cōpositoꝝ a cado.Occidit excepto caruerūt cuncta supino.Que sūt a v̄bo simplici nata cado.Et scias ꝙ cecidi cor.penl̄.a cado dis:ſȝ cecīdi a cedo dis cā ꝓdu.Tertio regū.xii.Pr̄ me⁹ cecidit vos flagellis:ego āt cedā vos scorpiōib⁹.vn̄ v̄sus.De cado dic cecidi casū de cedo cecīdi cesuꝫ.De cedo cessi cessumq̄ȝ supino

Caducarius rii in caducus exponitur.

Caduceator toris in caduceum est.

Caduceū cei virga mercurii cū q̄ discordiam faciebat cadere in pacē ⁊ somniū:⁊ dicitur a cado dis:⁊ a caduceū h̄ caduceator toris:ꝓprie caduceatores dicitur legati pacis.s.qui gratia pacis ferunt legationem inter aliquos.

Caducifer ra rū.i.ferens caducē talē.s.virgā.⁊ cor.penul.

Caduc⁹ a cado dis.⁊ d̄r caduc⁹ ca cū pe.ꝓ.Et cadibundus da dū.i.crebro cadēs.Caduc⁹ d̄r ēt id qd̄ cadere fac̄:vt caduc⁹ morb⁹:q̄ ēt comitialis dicit̄.⁊ h̄ caducū ci.i.illa hēditas q̄ ꝯtingit alicui ex morte alicui⁹ carētis hēde.vn̄ h̄ caducari⁹ rii:⁊ h̄ caducaria rie ille vel illa cui h̄ ꝯtingit.q̄ accipit caducum.Caduca ēt dicunt̄ folia maloꝝ vel flores:qd̄ greci ꝗntinas vocāt fm̄ Hug.Pap.v̄o dicit.Caducū dicitur qd̄ ab vno cadit in alterū ꝑ hereditatē.Uide in legatum.

Cadula lorum.i.gutte que cadunt ex pingui carne cum assatur:vel etiam ex cereo.⁊ cor.du.

Cadurcū:a cado is dicit̄ h̄ cadurcū ci.i.tentoriū:qꝛ facile cadat qd̄ ⁊ cadurcus inuenit̄.Itē cadurcū est mēbrū virile vl̄ potius feminenā ꝓprie cadurca sunt vl̄ dicitur sūmitates nature femine:sicut virorū preputia.Alii spondam lectule esse dicunt:⁊ deriuatur etiam a cado dis.

Cadus.i.vas.qd̄ vulgo dicitur barille:vt dicūt vas est vinarium ꝯtinens tres vrnas:⁊ alio noīe dicitur situla.⁊ inde dicitur cadulus li ⁊ cadiolus li ambo dimi.

Caelū li fȝ Pap.scribit̄ ꝑ ae diphthōgū.vn̄ scd̄a l̄ra ē a:⁊ tertia e:ſȝ qꝛ fȝ modernos i hmōi diphthōgis tacitis.s.ae:vt caelū:⁊ oe vt foenū tacet̄ ꝑma vocalis quo ad sonū:⁊ etiā quo ad itegrā scripturā.id̄ sequēs cōeꝫ vsuꝫ determinabo de cęlū vbi e seq̄t̄ c:⁊ ita de silibus itelligas.Tn̄ scias ꝙ in scd̄a vocali q̄ ꝓfert̄ sit infra in medio qd̄dā signū ad notādū ꝙ ē ibi diphthōgus tacita.Un̄ caelū sic mō scribit̄ cęlū:⁊ foenū sic fęnū.Un̄ i Papia ⁊ in antiq̄s libris scribuntur ambe vocales diphthongi:sicut caelū foenū.Scribit ēt nihilominus Pap.cęlū vbi e sequitur post c:⁊ sic sine a.

Cafarnarū interpretatur ager ꝯsolatiōis vel villa pinguedinis ⁊ scribitur per f in Pap.potest etiā per ph scribi.

Caifas se pe.cor.vn̄ accētus ꝺȝ poni sup primā syllabā ⁊ interpretatur iuestigator vel sagax vel vomens ore.inique eni ore suo iustū dānauit:q̄uis h̄ mysterio ꝓphetali annūciasset.Aurora.Ad caiphā ꝓperant ꝯsiliūq̄ȝ tenēt:⁊ potest scribi ꝑ f vel ꝑ ph.Et scias ꝙ predicta h̄n̄ ꝯueniunt caiphe nā fuit iuestigator fiue inuestigās.s.ꝑ malitiā.sagax ꝑ astutiā.ore vomēs ꝑ detractionē.i.ꝯsilii ipietatē.cū dixit.Expedit vobis vt vnus moriat̄ hō ꝓ ꝓplo.⁊ nō tota gēs pereat vt habet̄.Jo.xi.ca.Et p̄nt itelligi ꝑdicta verba duob⁹ modis.Uno mō fm̄ prauā intentionē caiphe.q̄si dicat.Expedit vobis vt vnus moriatur hō.i.vnius hoīs vitaꝫ ꝓcuremus ad mortē ꝓ ꝓplo.s.liberādo.⁊ nō tota gens pereat romanoꝝ crudelitate.Nā vt dicit Aug.iudei tpalia ꝑdere timuerunt ⁊ vitā eternā nō cogitauerūt.at sic vtrunq̄ȝ amiserunt.Nā ēt romani post dn̄i passionē ⁊ glorificatiōeꝫ.s.post q̄draginta duos annos tulerunt eis gentē ⁊ locū expugnādo ⁊ trāsferendo.Et in ꝑdicto sensu intellexit predicta v̄ba caiphas ⁊ fuerunt mala.⁊ a caiphe libero arbitrio.vn̄ quātū ad itentionē caiphe peccauit caiphas ⁊ nō fuerunt ꝓphetica.Alio mō p̄nt exponi ꝑdicta v̄ba fm̄ ꝙ fuerunt a spū scō ⁊ ꝓphetica.Expedit vobis ⁊c̄.q̄si dicat.Expedit vobis quantū ad liberationem a culpa.⁊ quātū ad ianue cęli aptionē vt vnus moriat̄ hō.s.xp̄s dei filius fm̄.s.ꝙ hō qꝛ verbū iquantū verbū nō est passum fȝ Aug.Et h̄ figuratū est in Gen̄.xxii.ꝑ hoc ꝙ aries imolatus.⁊ Isaac.i.xp̄s fili⁹ abrae.i.dei patris liberatus est.ꝓ ꝓplo.i.ꝓ salute ꝓpli.Et nō tota gens pereat.s.ad ifernū vel limbū descendēdo ⁊ celestē requiē nō ingrediēdo.⁊ sic ꝑdicta verba fuerūt ꝓphetice ꝓlata ꝑ caiphā pontificē non ea intelligentem.

Calabria brie prouincia iuxta apuliam.

Calabri⁹ brii auis q̄dā ē.⁊ d̄r ēt caradrion.Leuiti.xi.Sȝ Deu.xiiii.d̄r.Caladriū ne comedatꝭ.Aurora.Garrula caradrion auis ē illosq̄ȝ figurat.⁊ vt dicūt caladri⁹ ⁊ caradriō ꝑ eadē aue accipiūt̄.ſȝ ꝯstat ꝙ scriptura differūt.vide i caradriō.

Clamatus.a calamus mi d̄r h̄ clamat⁹ ti quoddā genus stricte mitre.⁊ dicit̄ clamatus q̄si calorē machinans eo ꝙ stricta sit ⁊ capiti ipressa.⁊ est etymo.Un̄ Josephus in.v.Super capud gestas pilleū in modū parui calamati.

Calamariū rii cornu vbi tenet̄ icaustū.⁊ dicit̄ a calamus.

Calamistratulus in calamistratus vide.

Calamistratus ta tū.i.calamistro ornatus.⁊ d̄r a calamistrū.Et a calamistratus descēdit calamistratulus la lū dimi.pe.cor.vn̄ Hiero.in q̄dā epi.Pueros cincinnaculos ⁊ calamistratulos ⁊ peregrina vnguenta olentes deuita.

Calamistrū.a calamus dicit̄ h̄ calamistruꝫ stri.i.acus ferrea vel alterius metalli in silitudinē calami fcā qua crines obtorquētur vt crispi fiāt.quā in cinere vel in igne calefacere solent qui capillos crispant vt calamistrati sint.

Calamitas tatis.i.miseria.⁊ dicit̄ a calam⁹ ꝓ cāna.qꝛ ē ianis ⁊ vacua ad istar calami.Ꝓpt̄ q̄dē calamitas ē qn̄ aliq̄s nec hȝ i spe nec i re.nec exteri⁹ nec iteri⁹ sic cāna vacua ⁊ vana ē iterius ⁊ exterius.Ul̄ dicit̄ calamitas a calamis stipulis.Cū.n.calami segetū frāgūt̄.inde oriūt̄ fames ⁊ miseria tūc ē calamitas.vn̄ ⁊ q̄dā dicūt ꝙ calamitas dicit̄ q̄si cadamitas a cado d mutata i l.qn̄ ita calami cadūt ⁊ frāgūt̄.ſȝ potius v̄r eē etymologia q̄ȝ cōpositio.⁊ corripit mi.

Calamitas tatis mas.ge.genus rane dictum a calamus quia moratur in calamis.

Calamito.a calamitas tatis d̄r calamito calamitas v̄bū actiuū.i.mestificare.ifelicitare.calamitosuꝫ facē.⁊ corripit mi.

Calamitosus sa sum.idest miser ⁊ calamitate plenus.⁊ dicitur a calamitas tatis.

Calamizo zas.i.lena cantare.a calamus dicitur.

Calam⁹ mi ē cāna vl̄ stipula segetis q̄ sustinet spicā.⁊ d̄r a caleo les.qꝛ ex īmisso flatu calescit fȝ Hug.Itē fȝ Papiā calam⁹ d̄r pēna scriptoris a calo las qd̄ ē velū ponē.qꝛ calat i.iponat icaustū sup chartā.Itē calamus ē ꝓpriū nomē arboris a canēdo.i.fūdēdo voces dcīs.Itē calam⁹ in Ezech.xl.ē mēsura sex cubitoꝝ ⁊ palmi.Item calamus ē fluuius amnis cāpanie.Itē calamus spēs ē aromatica.Itē calami sūt haste cādelabroꝝ fcē in modū calamorū.⁊ cor.la.

Calaria rie nauis que ligna portat.a calo lonis dicitur.vel a salon grecę quod est lignum latine.

Calatus ti: a calon qd est lignū dicitur hic calatus ti:q2 fit ex ligno. vel dicitur a calo las qd est pono:q2 ibi ponatur pē sa vel aliud. Et est calatus canistrū vel quoddā genus po/culorum fm Hug. Pap. vero dicit. Calati ciati canistre de virgis:angusti in fundo:lati in ore:z cor. la.

Calcaneus: a calx vel callus dicitur h calaneus nei:idē ē qd calx:z ē aliud q̄ talus. Ná talus est sub cruribus:idē z ta/lanus:z sub talo est calcaneus vel calx fm Hug.

Calcar aris ge. neu. ꝺf a calcane°:q2 i calce vel calcaneo reli/gaf. z pdu. ca fine penul. i oblīqs:z dicitur calcaria stimu/li aīaliū Ouid. Nil nocet admisso subdere calcar equo.

Calcedonius pallidā ignis h3 effigiē:subrutilat i publico ful gorē dat in nubilo:virtutē fert fidelib9:occulte famulantiū gēma ē f3 Pap. gl. āt sup Apo. xxi. dic. Calcedoni° q̄si pal lēs ignis lucerne nitet z fulget sub diuo nō i domo:figt fla mā charitatis iterne q̄ in abscōdito bona agit:f3 cū aliis p/desse iubet mox apparet qd fulgoris hēat intus:sculpēti/bus resistit:ictu solis vel digitoꝝ attritu excādēs ad se pa/leas trahit. a nullo queūt vici imo ad se fragilioꝛa trahūt.

Calcio a calx calcis ꝺf calcio as:qd exigit h calciamētū ti. vl̄ calceo ceas qd exigit h calceus cei. Calcio cōponitur. vt dif calcio cias:excalcio as:recalcio cias:z sunt actiua.

Calcitro tras traui trare ꝺf a calx cis:z ē calcitrare calce pcu/tere:z ē actiuū: vl̄ resistē:z tūc est neu. vñ h calcitro tronis i. rusticus q̄ intēperate calcat vel calcitrat f3 Hug. Et Pap. dicit. Calcitrare q̄si calce retro ferire z corripit ci nāliter.

Calcitro onis in calcitro est.

Calco cas verbū actiuū:calco cas cōponif cū cō:z dicif ꝯcul-co cas. itē cū de:z dicif decalco cas:qd z decalco cas inue nitur. i. opus tectoꝝ dealbare. itē cū ex:z dicif exculco cas: itē cū in:z dicif īculco cas. itē cum p:z dicif pculco cas. item cum re:z dicitur reculco cas:z sunt actiua.

Calcos grece latine es vel fex dicitur.

Calcula le. l. lira vel seruus militum vel nuncius cursatilis. vnde Plautus. Uideo calculam militarem.

Calculatim. i. numeratim aduerbium. Uide in calculus.

Calculus. a calco h calculus li. lapis breuis paru° rotūdus z durissim° dict° sic q2 breuitate sui sine molestia calcet:cui 3trius ē scrup° lapillus minut° z asper: q̄ si iciderit i calcia-mētū nocet:z ē molestus aio. vñ aī molestiā scrupulū dici mus. Dic z scrupea vl̄ scrupulosa saxa. i. aspera:z a calcu-lus pp similitudinē calculi dicif scacci q2 leues sūt z rotūdi: vl̄ dicif a callis q2 p vias ordinales cant. i. p calles:f3 cal-culoꝝ ꝓtim ordine mouet. vñ z ordinarij dicif:ꝓtim va-ge. vñ z vagi dicif:ac q̄ moueri oīno nō pñt sicuti dicitur vñ z egēres hoies iciri vocanf:qb° vltra pcedēdi vis nul-la restat. Itē a calculo lapide dicif h calculus rō:numer°: cōputatio:q2 antiqui hmōi lapillos in manu tenentes so-lebāt numerū cōputare. vñ calculo las verbū actiuū. i. nu-merare. z cor. cu īde verbalia:z calculatim. i. numeratī ad. uerbiū. Itē a calculus pp sui paruitatē h calculus li lapis q̄ in vesica fit. vñ calculosus sa sum q̄ talē patif infirmita/tē fm Hug. Itē calculus lapis ignitus siue carbūculus. vñ dicit glo. Esa. vj. Et in manu eius zc. Calculus inquit est la pis ignitus vel carbūculus:qui pp flāmeū colorē ignitus dicitur. vñ versus. Calculus ē ratio:numerus finis carbo. Calculus est pondus:minimus lapis:ensis acutus.

Calcus a calculus pp sui paruitatē dicif h calcus ci. i. quarta pars oboli:z ē minima ps pōderis. Itē calcos dicūt greci z o mutata i u ꝯuertif i latinū. z dicitur calcus. i. fex vl̄ es.

Caldaria rie vas quoddā. q̄si calidaria. a calidus dicitur.

Caldus. calidus syncopaf. z dicitur caldus da dū. i. calidus.

Calefacio cis. Calere modi īfinitiui cōponitur cū facio z cū fio. z dicitur calefacio cis z calefio fis. z actif pe. in scōa z tertia psona. h3 sint breues. vt calefacis cit. vide i facio cis.

Caleo les lui verbū neu. z caret sup. i. eē vl̄ fieri calidū. Et cō ponif cū re. z dicif recaleo les. z cū in. vt incaleo les. Cōca leo les. i. simul calere. Psal. Cōcaluit cor meū intra me. Et tā ab ipsis q̄ a suo pmitiuo fiūt incboa. ab eis formata. vt calesco scis. recalesco. īcalesco. ꝯcalesco scis. z cor. pmā ca/leo. vñ Ouid. epis. Qui calet in cupido pectore pflat amor

Caleptra in capullulum exponitur.

Calerari° arij. i. minister ferēs ligna. a calon qd ē lignū dicif.

Calero ras verbum neu. properare vel ligna portare. z dici/tur a calon lonis. vel a calon greco.

Calibs libis ge. cōis. qdā ppīe a caleo les dictus eo q2 sp ca/leat fodiendo illud genus ferri qd vulgo dicitur acier vel asal. eo q2 multū abūdat apud eos. vñ h calibs bis dicitur illud genus ferri. z cor. penul. Lucanus in. iiij. Non calibē gentes penitus fugiente metallo. Eruerant zc. 79

Calico cas. i. bibere. z dicitur a calix licis.

Calicula le vide in caliga ge.

Caliculus li dimi. paruus calix.

Calidus da dū dicif a caleo les. z cōparaf calidus dior dissi mus. vnde calide dius dissime aduer. z hec caliditas tis. z syncopaf calidus z dicif caldus da dū. Et vt dicit Pap. ca lid° calore affect° scribif p vnū. l. cor. eni pmā. sic caleo les.

Caliendrū dri. i. mitra. vel generaliter quicqd caput inuoluit vt maiorē calorē contrahat. z dicitur a caleo les. Hora. in sermo. Altū sagane caliendrum.

Caliga. A calcio cias dicitur h caliga ge calciamentū cruriū siue sit de pāno siue sit de ferro vl̄ dicitur a colligo gas q2 calige ligantur. vl̄ dicitur a callopedū. Inuenitur etiā cal licula pro eodē sz a callo. z cor. penul. Unde in Aurora. Sume tibi caligas z vestem stringe sequēdo.

Caligat° a caliga dicitur caligat° ta tū q̄ caligas h3. vñ z mi lites caligati dicūtur a qbusdā caligis ferreis q̄s solēt hēre vñ qdā neronū dictus ē caligula. q2 a pueritia īter milites fit versatus. Saligula pōt dici parua caliga dimi.

Caligo gas vbū actiuū. i. caligis īduere. a caliga ge. z cor. pe. sicut caliga. Itē caligo gas dicitur a caligo ginis. z ē caliga re. obscurari. obcecari. obtenebrari. z pdu. li. vide in caligo ginis. Itē caligo gas qn significat caliginem produ. pmā sed qn pertinet ad caligas eandem cor.

Caligo ginis fe. ge. dicitur a caleo les. z ē caligo obscuritas z vmbra spissitudine aeris facta. Et caligo dicitur fulio. et di citur sic q2 maxie calore aeris vel ignis gignatur. Psal. Ca ligo sub pedibus eius. vñ caliginosus sa sum. i. obscurus. caligine plenus. z caligo gas verbū neu. z produ. li penul. tam nomen q̄ verbum pro obscuritate.

Caligula le dimi. parua caliga. vide in caligatus.

Calimac° ci pe. cor. ppriū nomē cuiusdā viri de quo Ouid. i de remedio amor. Calimaci nūerus nō ē dicēdus achilles.

Caliope pes accentuatur in fine. z est de nouem musis quasi calophone. i. bona sonoritas. z dicitur a calo quod est bo num. z potest scribi per k kaliope pes.

Calix cis maf. ge. quoddā genus poculoꝝ qd olim ex ligno fiebat. vñ calon qd ē lignū deriuatur vl̄ pōt deriuari a ca/leo les. Solebāt eni calidā z frigidā potionē miscere i cali ce. vñ sciās q2 calix dici° ē a calida potiōe. z miscere dcm ē p ministrare z propinare vinū. z etiā adhuc miscemus ca lida frigidis. z ecōuerso. vt vinum z aquā. z cor. li. Uñ Ho ratius. Fecundi calices quē non fecere disertum. z desinit in ix cor. naturaliter fm Pap. z Pris.

Calleo a callus dicif calleo les lui vbū neu. z caret. sup. i. du/rere vel callide scire. Uñ quidā. Callet durere denotat et sapere. vñ z callesco scis incboa. Calleo cōponitur cū con. vt cōcalleo les. i. sil̄ callere. Occalleo les. i. circū vel vndiq3 callere. Recalleo les. i. iterum callere. vel remollescere z a callo cessare. z scribitur calleo per duplex l.

Callesco cis incboa. i. incipio callere.

Callidus. a calleo les dicitur callidus da dū. i. subdolus vl̄ p exercitatiōes actus istructus. z sic callidus nō pro astuto tā tum. h3 pro astuto etiā z docto dicitur. Hic ēt vfutus dicif q2 aīus cito vertat z facile ad quālibet fraudē. Job. xxxvj. Simulatores z callidi prouocāt iram dei. Et comparatur callidus dior dissimus. vnde callide dius dissime adue. et h calliditas tatis. Inuenif ēt calidus pro calore affectus.

sed tūc scribitur per vnū l. sed callidus. i. astutus per duo l scribitur. vnde ꝛ primā positione produ. Aurora. Callidus ergo dolos ꝛ fraudes in pectore voluit.

Callis. a call⁹ dr̄ h callis lis. i. semita callopedū pdurata stricta ꝛ angusta iter mōtes: ꝛ ē callis iter pecudū ,ppe: semita boium: vel callis est limes callide iacēs. ꝛ ſʒ h̄ dicit̃ a calleo les ,p callide scio. Inuenit̃ ēt hic callis. h̄ datiuus pluralis callis. vn̄ versus. Calles duricies dicat̃ semita callis.

Callosus a callus dicitur callosus sa sum. i. durus: fortis: pinguis: carnulentus. callis plenus. Et hinc hec callositas tatis. i. durities. fortitudo. pinguedo.

Callus. a calco cas dr̄ h callus li. i. durities pedū q̄ terrā calcamus: ꝛ ēt manuū durities iterioꝛ dr̄ callus ꝛ cutis lardi.

Calo. a calon qđ ē lignū dr̄ h calo onis ille q̄ fert ligna. calones ēt dicūt̃ galee militū: ꝛ ,pdu. pmā: ſʒ calo as ebū eādē corripit. vn̄ versus. Ponē dico calo ſʒ refert pōdera calo.

Calo las laui. i. laxare deponere: ,pponere: ꝛ dicit̃ a calon greco qđ latine dicit̃ laxa. Et cōponit̃ itercalo las. i. iterponē vn̄ verbalia. ꝛ coꝛ. pmā fine ca. vt ,pbaui in calo lonis.

Calobalsamū mi lignū balsami vel liquoꝛ emanās de ligno eius trito: ꝛ componit̃ a calon qđ est lignū. ꝛ balsamū.

Calon grece lignum latine.

Calopodiū: calon ɔponitur cū podiū qđ est baculus quo terre innitimur: vel cum pos qđ est pes: ꝛ dicit̃ hoc calopodium dii. i. baculus ligneus vel pes ligneus.

Caloꝛ loꝛis dicitur a caleo les.

Caluaria. a caluus dicit̃ h caluaria rie. i. loc⁹ patens sup duo supcilia. vn̄ vt in euāgelio habet̃: locus in quo decapitabantur latrones. locus caluarie appellabatur s. ,ppter ossa calua existentia ibi. ꝛ dicitur hebꝛaice golgotha.

Caluaster stri maſ. ge. dicitur a caluus ui.

Caluicies. a caluus dicitur hec caluicies ei. ꝛ hoc caluiciū cii locus patens super duo supercilia.

Caluicium cii in caluicies est.

Calūnia nie. accusatio falsa. crimen falso obiectū. iurgiū alienę litis. ꝛ dr̄ a caluo uis. Et a calūnia driuat̃ calūnioꝛ aris. i. repꝛehēdere. crimē falso accusare. vel ɔsumē terrere. exigere. detinē. causari. frustrari. ludificare. Sʒ antiq̄ dicebāt calūnio as. ꝛ calūnia dr̄ calūniosus sa sum plenus calūnia.

Calūniatoꝛ toꝛis falsi criminis accusatoꝛ. ꝛ pōt hēre easdem significationes sicut ꝛ calūnioꝛ. ꝛ dicitur a caluo uis.

Caluo uas uaui uare. i. facere aliquē caluū ſʒ non est in vsu ꝛ inde dicitur hic caluus ui. ꝛ adiectiue inuenit̃ caluus ua uum. Caluo vas cōponitur cum de. vt decaluo uas uaui. i. caluum facere vel decapitare. ꝛ caluaria auferre.

Caluo uis ui uere. i. decipere verbū actiuū. ꝛ caret sup. deberet eni facere calutū ſʒ nō inuenit̃. ꝛ est tractū a caluo. qui quodāmō decipit vidētes pp galerū suū vel aliquo coopertorio. ꝛ dicit̃ a caluus ui. ꝛ inuenit̃ calui p̄teritū ꝛ gtūs a caluus vn̄ versus. Si non vis calui fugias consoꝛtia calui. ꝛ a caluo is dicitur catillo las p̄o caluillo.

Calus li vas vimineum vel de salice per quod musta colantur ꝛ dicitur a calo las.

Caluulus li parum caluus.

Caluus ui. ꝛ caluus ua uum. in caluo uas vide.

Calx. a callus li dicit̃ h calx cis pma pars plāte vel poti⁹ postrema. q̄ ꝛ calcaneus dicit̃. ſʒ h̄ calx cio. i. cemētū. ꝛ dr̄ tūc a calidus q̄si calix. q2 ex lapide calefacto ꝛ adusto fit. Calx ēt ponitur ,p fine cuiuslibet rei. sicut dicit̃. In calce libri. ,p in fine libri. ꝛ est calx ,p pede siue calcaneo maſ. ge. ſʒ Uirgilius posuit auctoꝛitate sua in feminino. Pꝛo cemēto ḡe fe. ge. vn̄ v̄sus. Pars pedis h calx. cōbustus calculus h calx. Et vt dicit Pap. calx lapis coctus. aq̄ accēdit oleo extinguit̃.

Cama a cami qđ ē breue dicit̃ h cama me gen⁹ lecti breuis ꝛ circa terrā. qđ ꝛ h̄ cama matis inuenit̃ in Ambꝛo. de officiis. Pap. etiam dicit cama lectus breuis.

Cambio bis bire captum. aliqđ cōmutādo p̄o aliq̄ re dare. vn̄ campsoꝛ oꝛis. ꝛ cāpso sas fre. a campsū u in o.

Cambises sis produ. penul. Unde in Auroꝛa. Rex nabuchodonosoꝛ cambises dictus in anno.

Cameleon tis maſ. ge. quoddā aīal. dictū a camelus. ꝛ dicit̃ sic q2 ſʒ sit aspersus albis maculis. pedib⁹ bubalis. capite tñ camelo est siſis lacerte q̄drupes. ſʒ sub aspectu mutat colorem. ꝛ viuit de aere. Uide in salmandra.

Camelopardus dictus ep camelo ꝛ pardo siſis sit, fm̄ Pap.

Camelus. a cami qđ est breue vel humile dicit̃ h camelus li. q2 cū cameli onerāt̃ vt bꝛeuioꝛes ꝛ humiles fiāt accubāt. Uel a camur qđ ē curuū dicit̃ camelus q̄si curu⁹. q2 curu⁹ ē doꝛso. Itē camelus ē funis nautic⁹ ꝛ ,pdu. me. Et sciās q camelus nō coit cū matre. sic̃ dixi i equ⁹. Itē dic̃ Basili⁹ in octaua homel. herame. Camelus hʒ sp̄ memoꝛiā maloꝝ. ꝛ ad iracūdiam grauis ꝛ pseuerās ē. Deniqꝫ si fuerit pcussus diu dissimulat odire. cū accepit opoꝛtunū ipe illatā p̄imus repēdit iniuriā. ſʒ hūc nulla de marinis beluis imitat̃. Audite itaqꝫ iracūdi hoies q̄ recoꝛdatōeꝫ diudū lesiōis accepte ,p virtute maxima affectatis. cui belue siles habeamini.

Camena. a cano nis dicitur h camena ne. i. cātilena vel musa q̄si canēs amene. vel q̄si canēs meloꝫ. ꝛ ,pdu. penul. Hoꝛa. Surge ꝛ inhumane senium depone camene.

Camera. a camur qđ ē curuū dr̄ camer⁹ ra rū. i. curuus. vn̄ h camera re. i. curuatura. vn̄ ꝛ camera dr̄ locus secretus vbi cubamus eo q quādā curuaturā solet hēre in supioꝛi pte q̄si ad modū cęli. q̄ ꝛ testudo dr̄ ꝛ lacunar. vel pōt dici camera a camur. Et a camera dr̄ h camerari⁹ rii. vn̄ hec camararia rie. Itē a camera camerat⁹ ta tū. i. curuat⁹ vel camerio oꝛnatus. Et cōponit̃ bicamerat⁹ ta tū tricamerat⁹ ta tū.

Camero ras raui verbum actiuum. i. curuare vel cameras facere vel cameras preparare vel distinguere.

Camillus a camera dr̄ h camillus li. i. puer igenu⁹ q̄ cameras solet frequētare. hic quoqꝫ h camilla le dr̄ puella igenua. Inueniūtur ēt he due p̄es i alio sensu. s. ,p pueris sacerdotū. vn̄ Macrobi⁹ de saturnalibus. Camillos indt ꝛ camillas appellabāt flaminū. flaminarūqꝫ ministros. ꝛ fm̄ h tñ valet camillus quātū minister. ꝛ camilla quātū ministra. vn̄ ꝛ mercuri⁹ iuenitur appellari camilla. q2 mi̅ster ē deoꝝ.

Caminus ni maſ. ge. penul. produ. ignis vel foꝛnax. ꝛ dicit̃ a campso sas quod est flectere. q2 flāmas in se reflectat fm̄ Hug. vel fm̄ Pap. dicitur a caumate.

Camisia sie dr̄ a cama me. q2 in ea doꝛmimus in camis. i. lectis nostris vl̄ stratis. Ul̄ dicitur sic q2 olim fiebat de canabe. vn̄ camisiatus ta tū qui hʒ vel indutus est camisia.

Camisiola le dimi. parua camisia.

Campana ne dicitur a cāpania ,puincia. q2 ei⁹ vsus pmū ibi. repertus. ē. vn̄ h cāpanula le. ꝛ h cāpanella le ambo dimi. ꝛ h cāpanarius rii qui facit cāpanas vn̄ hec cāpanaria rie ei⁹ vxoꝛ. vel que campanas facit. ꝛ hoc cāpanile lis turris in qua moꝛantur campane. ꝛ produ. pa campana.

Campania. a cāpis siue cāpoꝝ planicie in qbus sita ē dicitur hec cāpania nie ,puincia cuius caput est capua. Ul̄ dicitur capua a capi eius fundatoꝛe. de cuius noie ciuitas illa vocāest capua. vel a capacitate. quia eius terra omnem fructū vite capiat. vnde campanie. vel a campoꝛum planicie dicitur ꝛ inde campanus na num.

Campanile lis penul. produ. locus vbi stant campane. Uide in campana ne.

Campester. a cāpus dr̄ h ꝛ h cāpester vl̄ pestris. ꝛ h stre adiectiuū. ꝛ h cāpestre hui⁹ cāpestri substātiuū vestis gladiatoꝝ q̄ tñ genitalia tegūt. vocā sic q2 iuuenes dū nudi i cāpo martis gladiatura exercebāt. illa veste pudēda coopiebāt Dicitur ēt cāpestria subaria. succinctoꝛia. perizomata fm̄ Hug. Pap. vo sequēs Prisc. dic̃. Cāpester i cāpo se habēs. h cāpester vel cāpestris. hoc campestre. Iteꝫ cāpestria succinctoꝛia. vocā q hi qui in cāpo ɔtendunt. his genitalia tñ operiūt. Hec ꝛ perizomata dicitur. Scias tñ q nūc fm̄ cōem vsum dicitur hic cāpester hec cāpestris hoc cāpestre. Et sunt hmōi noia que faciūt masculinū in er. femininū in is. ꝛ neutrū in e vocē. vt dixi supra in tertia parte in ca. de casu siue declinatione nois quasi in principio.

Campio onis

Campio onis mas.ge.gladiator vel in cāpo duellū exercēs scʒ pugnator: ꝛ dicitur a campus pi.

Cāpso sas vbū actiuū.i.flectere vl plectere. Itē īuenit cāpso in alia significatiōe. Cābio.n.facit cāpsi psuʒ sup.u in o fit cāpso sas frequen.i.freqnter cābire: ꝛ inde campsor soris.

Cāpus a cami qd ē breue ꝛ humile dicit h cāpus pi ꝓpe planicies terrarū: sic dict⁹ quia sit humilis ꝛ breuis pedib⁹: nō erectus vt mons sed iacēs. vñ ꝛ grece podion dicitur. ꝛ in de campulus li: ꝛ hic campellus li ambo diminutiua.

Camur grece latine dicitur curuū: vñ camurus ra rū.i.curu⁹ ꝛ hi camures camarū boues sl'i ꝛ decuruati. Uel deriuatur a cami qd est breue: qꝛ habēt cornua breuia.

Camures.in camur vide.

Chana vicus ē galilee.vñ Symō dict⁹ est chananeꝰ qd interptat possessio vl possidēs: vñ chananeani dicti sunt qdā heretici: ijdē ꝛ anomiani latine sine nomine dicuntur.

Canabū bi ge.neu.a cāna dicitur ꝓpter silitudinē cāne: vel a greco cannabim qd dicunt greci: vnde ꝛ canabis bis pro eodem: ꝛ pro corda inde facta: ꝛ cor.penul. Persius: Tunc mare transiliens vt chorda canabe fultum.

Canalis lis fe.ge. ꝛ hoc canale lis dicitur. ꝛ deriuat a cāna: qꝛ cana fit ad modum canne. ꝛ produ.penul.

Cancellarius a cācellus dicitur hic cācellarius rij ille q facit cācellas: ꝛ cācellari⁹ dicit curia impatoris ab illa significatiōe: scʒ quā cancellari⁹ dicit aula palatij qꝛ ibi habitat in cācello.i.in aula palatij. Cū eni thesaur⁹ impatoris eēt i custodia ipius: ipe iuxta thesaurū manebat q erat reposit⁹ in cancello. Uel dicit cācellari⁹ a cācello scʒ illā significatiōez sm quā cancellū dicit interstitiū muraliū ꝛ fuit h tractū a palestina regiōe vbi tecta desup cacuminata nō erāt sʒ iacebāt in planū ꝓstrata. Eleuabant vo parietes circūquaqʒ ad modū muraliū. Illa vero interstitia q sunt inter ꝓpugnacula dicunt ꝓprie cācelli. Qui vo eplas missas recitare volebāt ꝓplo in regione palestina antiqtus ascēdebant sup tectū: ꝛ de cancellis recitabāt ꝛ inde inoleuit vsus vt q lr̄as pncipib⁹ missas hīt exponere cancellarij vsitato noīe dicant: vñ hec cancellaria rie tam pro illa que habet illud officium qꝫ pro vxore cancellarij ꝛ eius dignitate.

Cancellus li dimi.de cācer cri: ꝛ est cācell⁹ ꝓ aula palatij par tuʒ foramē parietis interstitiū iter ꝓpugnacula muratorū parietes siue tectura sicut q claudūt chorū. Et a cācell⁹ cācello las.i.cācellos ꝯstruere sʒ Hug. Pap. vo dicit. Cācell⁹ cā to ꝑ excellēs locus. vñ cācellarius q in cancellis pmus est. Hec Pap. dicit ēt cancell⁹ fenestra reticulata; Prouerbi. vij. De fenestra eni dom⁹ mee per cancellos prospexi.

Cācer a cōca dicit h cācer cri qꝛ sit tota cōca. Et scias ꝙ cācri viuūt de carnib⁹ ostreorū miro igenio. Nā qꝛ validā testā eorū apire nō pñt. explorāt quoad ostrea claustra testarum apiant. ꝛ tūc cācer latēter lapillū inijcit ꝛ impedita ꝯclusione ostreorū carnes corrodit. Et vt dicit Ambrosius in hexamerō. sunt hoīes qui cācri nisu in alio vsu circūscriptiōes irrepunt. ꝛ in infirmitatē ꝓprie virtutis astu quodā suffulciūt. fratri dolū nectūt vt alteri⁹ pascant erūne. Tu ēt pro prijs esto ꝯtētus. ꝛ aliena te dāna nō pascāt. Brā est si bona sua nouerit cū veritate paupertas. ꝛ omnib⁹ pferenda thesauris. Utamur ergo ingenio ad querēdā grām ꝛ salutē tuendā. nō ad alienā circūscribendā innocētiaʒ. lʒ nobis vti exemplis maritimis ad profectuʒ nostre salutis nō ad aliene periculum. Item vt dicit Papias cancer cancri animal dictus. quia intestina in modum concaui habet. Cancer etiam est quartum signum in celo: dictus qꝛ cū ad eū sol venerit retro graditur in modū cancri. Dicitur etiā cancer pro morbo. ꝛ sm antiquos fuit neu.ge. ꝛ fecit gtūs canceris. vnde vsus. Est cācer animal signū viriūqʒ malignū. Canceris est morbus cancri stellaqʒ pisciqʒ.

Candacis fe.ge. qdaʒ regina fuit. ꝛ cor.penul. Unñ in Aurora dicitur. Candacis regina virū direxerat istū. Et vt dicitur in historijs. oēs regine ethiopū dicebātur regine cādaces. sicut romani impatores dicebātur cesares. nec habebat regimē regio illa nisi a feminis.

Candela le dicitur a candeo des. qꝛ accensa cadeat.

Candeo des dui vbū neu. ꝛ caret supinis.i. albere vel calere vñ vsus. Candida res candet. ꝛ ferri lamina candet. ꝛ est tractū a ferro ꝙ cādere ponat ꝓ calere. qꝛ ferrū qnto cādidius tāto calidi⁹. ꝛ a cādeo cādesco scis inchoat. Cādeo cōponit. vt excādeo des.i. valde cādeo. īde excādesco. Incādeo des.i. intus vel valde cādeo. inde incādesco. Recādeo des.i. iterū cādere. inde recādesco inchoa. Et est neutrū candeo cū suis cōpositis qui nō mutant cōiugationē. Itē componitur cum ad. ꝛ dicitur accendo dis: ꝛ cū cō. ꝛ dicit concendo dis. ꝛ cū pre. ꝛ dicit precēdo dis.i. ante vel valde accēdere. ꝛ cū sub. ꝛ dicitur succendo dis: ꝛ sunt omnia composita a candeo que mutant coniugationē actiua ꝛ habet significationem actiuam. Uide in studeo des.

Cādelabrū bri pēnl. naliter cor. a cādela dr qsi cādelaferū. q ferat candelā. Uel dicit cādelabrū qsi candele latorium.

Candico cas caui care verbū neu.i. cādere vel aliqntulū candere. vt sit dimi a candeo des. ꝛ cor. di candico.

Candidarius rij.i. pellipari⁹ q coria facit alba. a candeo des dicitur. Candidarius etiā vocatur q lauat pannos. vñ hec candidaria rie lotrix que lauat pannos.

Candidatus ta tū.i. dealbatus a candidus dicitur.

Cādibalus la lū dimi. pa cādid⁹. Inuenit ēt cādicol⁹ la lū.i. cādidus vel cādicul⁹. vñ marbat⁹ vel merbot⁹ i libello de lapidibus. Tertia cādicalis tribus est inscripta lituris.

Candidus da dū a cādeo des dicit. Et cōparat cādidus dior cādissimus. vñ cādide dius dissime aduer. ꝛ differt candidū ab albo. Albū eni est de nā. cādidū de artificio ꝛ studio vnde ꝛ dicitur candidum quasi candori dat' studio. Itē albū quodam pallore commixtum. sed candidum quadam luce respersum est. A candidus dicitur candido das verbum actiuum.i. facere candidum: ꝛ cor. penul.

Candor doris mas.ge.i. albedo a candidus dicitur.

Candulus a cādidus dicitur cādidulus la lū. vnde candulus la lū p syncopā. Unñ Iuuenalis. Prebenda est gladio pulchra hec ꝛ candula ceruix.

Candus di mas ge. vestis regia a candeo des dicitur.

Caneo. a cādeo des dicit caneo nes nui verbū neutrū. ꝛ caret supino. vñ canesco scis inchoa. qd ꝛ canisco scis inuenit qsi a verbo tertie cōiugationis. Caneo ꝯponit. vt ꝯcaneo nes.i. simul canere. incaneo nes.i. valde canere. precaneo nes.i. tēpestiue canere. recaneo nes.i. iterū canere. vel retro vl simpliciter canere. ꝛ ꝓdu. ca. sed canes nomē ca corripit. Unñ quidam. Desine velle canes postqʒ per tempora canes.

Canicies ei. ꝛ hec canitudo dinis in eodeʒ sensu. a caneo nes. sm Hug. Pap. vero dicit. Canicies senectus quasi candicies a candore dicta.

Canicula a canis dicit h canicula le. ꝛ h canicul⁹ li ambo dimi. Canicula ēt dicit quedā stella in quā sm poetas mutata fuit canicula hycari. vñ h ꝛ h canicularis ꝛ h re. vt Dies caniculares in quib⁹ canicula regnat sm Hug. Pap. vero dicit. Canicula vel canis nomē stelle que est vicina thauro. que ꝛ syrus dicit. estiuis mēsibus in medio centro celi est. ꝛ cū sol ad eaʒ ascēderit duplicatur calor. ꝛ dissoluunt corpora. vñ canis dicitur quia corpora morbo afficiat. Et scias ꝙ caniculares dies sunt quinquagintatres. quibus moleste sunt purgatiōes. a pridie idus iulij vsqʒ ad pridie nonas septēbris. vñ vsus. Incipiunt pridie in lij idus caniculares. ꝛ pridie nonas septembris fine resultant.

Canicularis in canicula exponitur.

Canis. a cano nis vel conor naris dicit hic ꝛ hec canis. vñ caninus na nū. ꝛ caninus na nū. Quidā etiā dētes dicunt caninī. vide in dens. Uel canis dicit a cinos greco qd canis dicitur latine. ꝛ facit genitiuus pluralis canū. ꝛ accusatiu⁹ pluralis i es tm canes. sicut iuuenes ꝛ panes. Et scias ꝙ canis nomē nō mutauit accētū ad differentiā hui⁹ verbi canis. quia scʒ vtraqʒ pars est pncipalis. ꝛ certā habet differētiam ꝓpter accidētia sua. ꝛ neutrū depēdet ab altero. Sed

vbi differentia habet locū debet vnū ab altero p originez dependere. Idē pōt in cōsimilibus dici. Itez canis animal latrabile: marinus piscis: sidus celeste eq̄uoce dicitur. vnde versus. Nat canis in pōto: latrat extra: fulget in alto. Itez cano nis verbū z canis nomen nominatiui casus corripit pmā: sed canis datiuus z ablatiuꝰ pluralis de canus na nū pducit primā sicut caneo nes. Unde quidā. Cū latrat ille canis: canis z tu cātica canis Et scias q Isidorus. xij. ety/ molo. dicit. Nihil sagacius canibꝰ: plus eni sensus ceteris animalibus habent: nā soli sua nomina recognoscunt: do minos suos diligūt: dominorū tecta defendunt: pro dn̄is suis se morti subijciūt: volūtarie cū dn̄o ad predā currunt: corpus dn̄i sui etiā mortui custodiūt z nō relinquūt. Quorū postrema nā est extra homines eē nō posse. Hec Isido rus. Quis ergo vt dicit Ambrosius in hexameron. nō eru bescat gratiā bene de se merentibus non referre. cum vi deat etiā bestias refugere crimen ingrati. z ille impartite alimonie fuāt memoriaz. tu tu nō suas salutis accepte.

Canisco scis verbū inchoa. i. incipio canere. z canesco etiā di citur. Unde in caneo nes.

Canistrū stri a cāna dicit. qz de cānis fissis texit. vel dicit a canus na nū. qz cana. i. poma q̄ sunt cana. i. lanuginosa ibi ponuntur. vn̄ hoc canistrellū li dimi. fm Hug. z dicitur ca nistrum sportula q̄si cannis textum.

Canitudo dinis fe. ge. i. canicies: a caneo nes dicitur.

Cāna ne dr̄ a cano nis. q̄a ea canit. Et significat plura. nā cāna ponitur pro arūdine. pro cāna gule. z pro quodam flumio

Cannella le dimi. parua canna.

Cānetū cāneti ge. neu. locus vbi cāne crescunt dicitur a cāna.

Cannula le dimi. parua cāna. Itē cānulla le. i. fistula.

Cano nis cecini cātū vbū ē polisonū. multa eni signat. Nā ca no aliqn̄ simplr̄ signat cātare qn̄qz diuinare. aliqn̄ dicere: qn̄qz laudare: qn̄qz metrice describere. z est poetaz sic de scribere. sicut dicere est psaicoz. z in duabus primis signi ficatiōibus est neu. in alijs actiuū. Cano cōponitur. vt acci no nis nui tū. i. iuxta vel iterū vel cōcorditer canere. vnde hic accētus tus. Itē pcino nis. vn̄ pcētus z pcentor. Itē oc cino nis. vn̄ occēto tas frequētatiuū. Dicitur quoqz occa nio nis nui. Un̄ Salustius. Occanere tubis. Itē cōponit cū re. vt recino nis: z succino nis: vn̄ succentor toris. Et nota: q oīa verba cōposita a cano mutāt in preteritis a in i: sed in sup. in e. excepto occano nis: z oīa faciūt pñs in cino pe nul. cor. z pteritū in cinui: z supinū in cētū: excepto occanō z oīa sunt neu. tn̄ pōt esse actiuū p recitare. Si tn̄ cōposita a cano redoleāt aliquā vl̄ vtrāqz illaz significationū sz q̄s cēsuimus cano eē actiuū. sine dubio erūt actiua. Itē cano geminat pteritū z facit cecini cum deberet facere canui. qd̄ nō facit ad differētiā huiꝰ vbi caneo nes nui. Cōposita vo faciūt in ui diuisas. vt ocinui. z habēt in supino e ante tū. vt pcentū fm Pās. Itē nota q cōponit cū cornu: z dicit hic cornicē cinis q̄ canit cū cornu: vn̄ hec cornicina ne q̄ canit cū cornu. Itē cū tuba. z dicit hic tubicen cinis q̄ canit cū tuba. vn̄ hec tubicina p femina. Itē cū fidis. z dicit hic fidicen q̄ ca nit cū fide i. cū corda. vn̄ hec fidicina ne. itē cū lyra. z dicit hic lyricen cinis qui canit cū lyra. vn̄ hec lyricina ne. itē cū cicuta. z dicit hic cicuticē cinis qui canit cū cicuta. vn̄ hec ci cuticina ne p femina: itē cū tibia. z dicit hic tibicen penul. pdu. Oīa eni cōposita ab hoc verbo cano nis z nominibus instrumētoz sunt mas. ge. z oīa cor. penul. excepto vno so lo qd̄ pdu. penul. scz tibicē cinis q̄ canit cū tibia. quia due vocales breues ibi cōglutinant in i longa: vnde hec tibice na femina q̄ canit cū tibia. Cōponit etiā cano cū os oris z dicitur hic oscen cinis qui canit ore vel folijs vl̄ alijs rebꝰ vel alio modo vt aues decipiat. z cor. primā cano is. sz ca neo nes cā pducit. Un̄ quidā. Dum barbis canes verbula pauca canes. Histrio vult canere. senior canere videtur. Item regem succura canit z cithanista canit. Carmia naso canis annosaqz tpa canis. Laudo cano modulor describo vaticinorqz. Laudo describo dico modulorqz vaticinorqz.

Canon canonis mascu. gē. grece latine regula. consuetudo approbata siue institutio secundum Papiam. Et scias q canon in recto non debet in fine accentuari cum corripiat penultimam obliquorum.

Canonicus: a canon dicit canonicꝰ ca cū. i. regularis. qd̄ sub stātiue dicit hic canonicꝰ z hec canonica tā p femina regula ri q̄z p ecclia vbi regulares morant. Quedā tn̄ ecclia inue nit dici canonica. qz in qualibet regulariter viuere debēt. Et scias q impropie dicit canonicꝰ regularis. quia idē est quod canonicus: canonicus regularis. Silr̄ impropie di cit canonicꝰ secularis: qz idē est quod regularis secularis. Quidā tn̄ his improprietatibus vocabuloz vtunt causa differētie ad canonicos regulares z minus regulares: vel quasi cōuersatione sint seculares. Unde dicunt Tales sūt canonici regulares. z tales sunt canonici. seculares. z satis potest tolerari z dici. Sepe enim per dictiones incongrue iunctas intellectum cōpetentē generamus.

Canopeū. Canobus hi fuit gubernator menelai. z mutata b in p dicit quedā ciuitas egypti canopꝰ pi. z hec canopia pie vn̄ hoc canopeū pei. i. cortina subtilissima instar rhetiū plexa texta z fenestrata. vn̄ lecti nobiliū ornant ad arcēdos culi ces z muscas. z dicit sic qz i egypto hmōi rhete pcipue ha beat. Un̄ Iuuenalis. Ut testudineo tibi lectulo canopeo. In eodē sensu inuenit Iudith. xiij. Abstulit canopeū eius a colūnis. Ul̄ canopeū vt alij dicūt deriuat a conus qd̄ est summitas galee. z tūc canopeū dicit quasi conū petēs. q̄a ad similitudinē coni a lato tēdit in acutū ad modū rhetia culoz que causa arcendi pulueris sup altaria collocant. z tūc scribit conopeū p o in pma syllaba. z pdu. penul canopus sicut canopeū. Theodolus. Barbara famoso nō cedit turba canopo. Et in aurora dicit. Rheticulū sericum scri ptura vocat cāopeū. Pap. sic dic. Cāopeū rhete subtilissi mū quo repellūt culices z musce circa lectulos dormiētiū.

Canopus pi in canopeum exponitur.

Canor noris mas. ge. i. sonꝰ a cano nis. z pdu. no penul. obli quorum. vt canor noris.

Canorꝰ ra rū. i. suauis dulcis cātu. gratꝰ a cano. dicit addita rus. Nā vt dicit Pris. in quarto libro. In rus denominati ua siue vbalia pauca inueniunt que penul. pdu. honor ho norus. odor odorꝰ. canor canorꝰ. sonor sonorꝰ. quoz regu la in pprio est Nā nomina us. verba rus assumunt.

Cantaber bra brū. z hic cantaber pplūs est hispanie. a noie vr bis z hiberi amnis cui insidet sic dictus.

Cantabrū bri ge. neu. i. purgamentū frumēti vel farine. vel ci bus caninus quo canes pascuntur.

Cantarus ri. mas. ge. quoddā vas vinariū scz crater. z dicitur a cano nis. qz cantando potatur.

Canterius rij equus castratus mas. ge.

Canteo. a cano nis hec cantes cantiuz. i. fistula organorum in quibus cantus tēperat. vel vt Marciano placet cātes di cuntur dee ornamentorum.

Cantito tas verbū frequē. i. frequenter cantare.

Canticū. a cano nis dicit hoc canticum vox cantantiū in leti cia laus. Itē canticū psalterij est cū id organū modulatur: postea cantus loquit. Quidā etiaz liber Salomonis intitu lat. Cantica canticoz p excellentiā eo q oībus canticis pferatur. z dicitur hebraice sirasirim.

Cantilena ne fe. ge. penul. pdu. dicit esse cōpositum a cantus z lenis. non eni dicit esse cantilena nisi sit cantus dulcis z lenis z suauis. z nō asper fm Hug. Pap. etiā dicit. Cantilena cātus lenis. cantici compositio.

Cāto tas vl̄ ū frequē. z format a cātu sup. de cano nis u in o z ē cātare frequēter canere. Et cōpōit cū ad. z fit accāto tas i. itez vl̄ iuxta cātare. itē cōponit cū cō. z fit cōcāto tas. i. sil̄ vl̄ cū alio vl̄ sil̄ plura cātare. decāto tas. i. valde cātare. di scāto tas. i. diuersis mōis cātare. excāto tas. i. discātare. in canto tas. recāto tas. i. iterum vel retro cantare.

Cantus a cano nis dicit hic cantus tus tui. Itē dicitur hic cā tus ti p cātu vel p meditullio rote. vel qd̄ melius est Cāth

tus ti est curuatura vel circūferētia rote.s.lignū qȯ calcat terrā: cui radiꝰ infigit. Persius. Uertentē sese frustra secta bere cātū: ꝛ i ista significatiōe ē scđe declinatiōis: ſʒ ꝑ me lodia cātoꝝ ē ꝗrte. Et nota ꝙ Aug. loquēs de cantu ecclia stico in.x.li.ꝯfessionū dič. Cū mihi accidit: vt me amplius cantꝰ ꝙ̄ res q̄ canit moueat penaliter me peccare ꝯfiteor: ꝛ tūc mallē me nō audire cātantē. Uide in psalmodia. Et Bern. sup Cātica in.xlvij. sermōe. Uos inq̄t moneo dilectissimi pure sp ac strenue diuinis interesse laudibꝰ. Strenue q̄dem vt sicut reuerēter. Ita ꝛ alacriter dn̄o assistatis. Pure ẏo vt nil aliud dū psallitis ꝙ̄ qȯ psallitis cogitetis: nec solas dico vitādas cogitatiōes vanas ꝛ ociosas. vitāde sunt ꝛ ille illa dūtaxat hora ꝛ illo loco q̄s officiales fratres ꝓ cōmuni necessitate q̄si necessario frequēter admittere cōpellunt: ſʒ ne illa q̄dē ꝑfecto accipere tūc ꝯsuleriʒ. q̄ forte pauloante in claustro sedētes in codicibꝰ legeratis: q̄lia ꝛ nūc me viua voce disserēte ex h̄ aditorio spiritussancti recētia reportetis salubria sūt: ſʒ minime illa salubriter inter psallēdū reuoluitis. Spūs eniʒ sctūs illa hora gratuʒ non recipit quicquid aliud ꝙ̄ debes: neglecto eo quod debes obtuleris. Hec ille.

Canꝰ: a caneo nes dr̄ canꝰ na nū. Et ꝯparat canꝰ nior nissimꝰ vn̄ cane nius nissime aduerbiū: ꝛ canicꝰ ca cū: ꝛ h̄ canꝰ nitā ꝓ illo q̄ canet ꝙ̄ ꝓ illo q̄ in capite canet. Canꝰ ꝯponit: vt incanꝰ na nū.i.nō canꝰ vl̄ valde canꝰ: ꝛ ꝑcanꝰ na nū.i. ante tp̄s ꝯgruū canꝰ Sap. iiij. Cani sūt āt sēsus hoīs ꝛ etas senectutis vita imaculata: ꝛ ꝓducit p̄mā canus: ſʒ canis eā corripit: vn̄ v̄sus. Notꝰ voce canis dictā ina nō hōa canis

Capa pe dr̄ a caput: q̄r sit ornamētū capitis. vl̄ dr̄ a capio pis q̄si capiat totū hominē. ꝛ ꝓducit p̄mā: ꝛ inde capatꝰ ta tū: q̄ habet vl̄ indutus ē capa. ꝛ hoc capuciuʒ cij idem qȯ capa.

Capaculus la lū dimi.i.aliquantulū capax.

Capadoces. capadocia ē q̄dā ciuitas. vn̄ regio in q̄ ē illa ciuitas dicta ē capidocia vn̄ h̄ ꝛ h̄ capadox cis tā gētile ꝙ̄ pri mū: ꝛ cor. penl. Juue. Quāꝙ̄ ꝛ capadoces faciāt eq̄tesq̄ bitini. Et ſʒ Pap. capadoces orti sūt a masorh filio iapheth

Capana ne: vilis casa vl̄ domꝰ palea coopta: ꝛ dicit a capio pis: q̄r capiat tm̄ vnum: vt vineis custodiendis. lʒ alie dicant capane: sed improprie ſm̄ Hu. Pap. etiam dicit. Capana a rusticis dicta: q̄r vnū tm̄ capiat.i.tugurium.

Capapellis: huiꝰ capapellis ꝯponit ex ablatiuo ꝛ nrō sic̄ legimꝰ qȯ in rhetoricis iuenit q̄r dr̄ capapellis q̄si pellis cū capa: ꝛ iō merito declinat in fine sine ex parte recti tantum.

Capax: a capio pis dicit h̄ ꝛ h̄ ꝛ h̄ capax cis q̄ aliq̄ in se pōt cape ꝛ ꝯtinere. ꝛ cōparat capax cior cissimꝰ. vn̄ capaciter cius cissime aduer. ꝛ h̄ capacitas tatis.i. domus vel alterius rei amplitudo vel continentia.

Capedo dinis fe.ge.i.igeniū studiū vl̄ spaciū. ꝛ dr̄ a capio pis vn̄ ꝑ ꝯpositionē h̄ intercapedo dinis.i. distātia localis vt inter duos parietes ſʒ Hu. vel vt dicit Pris.i.iiii.li. de denoiatiuis. hmōi nomina denominatiua in do: si a verbis veniūt secūdaꝝ terminatiōes ꝑsonaꝝ in e ꝓdu. vertūt. ꝛ accepta do faciūt deriuatiuū. vt intercapio pis intercapedo. torpeo pes torpedo. ꝛ sic intercapedo est figure decōposite. vn̄ versus. Jngeniū studium spaciū reputato capedo.

Capedulum in capululum vide.

Capella le dimi. tā ꝓ parua capra ꝙ̄ ꝓ parua ecclia q̄ nec hʒ baptismū nec cimiteriū. ꝛ dicit sic q̄r oliʒ tabernaculū de pellibus caprarū erat coopertū. vn̄ ꝛ h̄ capellanus tā ꝓ sacerdote illius ecclesie ꝙ̄ ꝓ parrochiano. vn̄ h̄ capellana ne. Jnuenitur etiā capellanus na nū adiectiue ſm̄ Hug. Pap. sic dicit. Capella dimi. est a capra. Capella vero ꝓ ecclesia dicta quasi capiens laos.i. populū ꝛ laudem.

Capellanus in capella vide.

Capellula le dimi. parua capella.

Capellꝰ qȯ ꝛ h̄ capellū inuenit a capillꝰ dr̄. q̄a capillos tegat ꝛ caput. vn̄ capellatꝰ ta tū ꝛ capello las.i. capello tegere. ꝙ āt dr̄ capellus q̄si capitis pellis ethymolo. est nō cōpositio.

Caper pri mas.ge.i. hircus. dicit a carpo pis q̄r carpat virgulta. vel a capio. q̄r capiat ardua vel aspera. vel dicit sic ſm̄ quosdam a crepitu crurium suoꝝ. vn̄ hec capra pre.

Capesso sis verbū desideratiuū a capio pis. ꝛ inuenit ēt ꝓ capere cū desiderio. ꝛ ꝓ capere. ꝛ facit p̄teritū capessi a capesso o in i. lʒ capessiui iueniat. ꝛ supinū facit capessitū penl. ꝓdu. Sʒ q̄daʒ solēt ꝓferre h̄ verbū in sco capesco scis qȯ sine dubio nihil ē ſʒ capisco scis dicēdū est. ꝛ ē inchoatiuū. Ex hoc patet ꝙ dicēdū est capessens ꝛ capessendus ꝑ gemi nū s. ꝛ capessēdus format a capessens entis tis iij dus. vn̄ q̄n sacerdos ponit partē hostie in calicē debet dicere. Hec sacrosancta cōmixtio corꝑis ꝛ sanguinis dn̄i nr̄i iesu xp̄i fiat mihi ꝛ oībus sumentibus salus mētis ꝛ corꝑis ad vitaʒ eternaʒ ꝓmerendaʒ ꝛ capessendaʒ preparatio salutaris. Quidā tn̄ ibi scribunt ꝛ ꝓnunciant capescendaʒ per sc. sed per duo ss scribi debet ſm̄ veritatem. De capesso etiam supra dixi in tertia parte vbi egi de preteritis verboꝝ tertie coniugationis desinentium in so. ꝛ formatur a capio scđa persona de capio pis is mutata in es. ꝛ addita so.

Capi ge.neu. ꝛ indecli. quedam mensura a capio pis.

Capiciū cij os tunice vel alterius vestis vnde caput emittit: ꝛ dicit a caput. Job.xxx. Quasi capitio tunice succinxerūt me. ꝛ a capitiū deriuatur capitio tias.i. capitiū facere.

Capidula le dimi. parua capis. vn̄ Pris. in.vi.lib. vbi agit de desinentibus in is dicitur. hec capis pidis. cuius dimi. est capidula penul. cor.

Capillamētū ti.i. capillatura. vl̄ coma arboꝝ ꝛ dr̄ a capillo las

Capilliciū cij.i. capillatura. ꝛ dicitur a capillus.

Capillo las a capillus dicit. ꝛ est capillare capillatū facere verbum actiuuʒ. ꝛ cōponitur vt decapillo las.i. valde capillare vel capillos auferre.

Capillus li dr̄ a caput q̄si capitis pilus. vn̄ h̄ capillus li dimi. ꝛ capillosus sa sū. ꝛ capillatus ta tū q̄ mltos vl̄ lōgos hʒ capillos. Et ē capillus tā viri ꝙ̄ mulieris vn̄ v̄sus. Est coma q̄drupedis. colubri iuba siue leonis. cesaries hoīs crinis ꝓ parte mulieris: Huius ꝛ illius bene dicitur esse capillus.

Capio pis cepi cape captū verbū actiuū.i. obtinere inuadere circūuenire. Et ꝯponit cū ad ꝛ dicit accipio pis. Jtē cū an ꝛ dicit antecapio pis. ꝛ anticipo pas i eodē sensu.i. ꝑoccupare ꝑuenire. Jtē cū cō ꝛ fit ꝯcipio. Jtē cū circū ꝛ fit circūcapio. Jtē cū de ꝛ fit decipio. Jtē cū ex ꝛ fit excipio. Jtē cū in ꝛ fit incipio. Jtē cū inter ꝛ fit itercipio ꝛ intercapio pis ista duo in eodē sensu.i. inter aliq̄ vl̄ i medio cape. Jtē cuʒ ob ꝛ dicit occipio pis.i. incipe. Jtē occupo pas ex ob ꝛ capio. Jtē cū pre ꝛ dicit p̄cipio. Jtē cū ꝑ ꝛ dr̄ ꝑcipio.i. ꝑfecte capere ꝛ intelligere. Jteʒ p̄capio.i. antecapio in quo sensu inuenitur ēt p̄cipio. vn̄ Horatius. Quicq̄d p̄cipies esto breuis. Jtē cū re ꝛ dr̄ recipio. Jtē cū susuʒ vl̄ sursuʒ ꝛ dicitur suscipio. Et scias ꝙ capio ꝛ ab eo ꝯposita oīa sunt actiua. ꝛ oīa que sunt tertie coniugationis faciunt preteritum in cepi. ꝛ supinuʒ in ceptum. ꝛ oīa mutant in presenti a in i. preter antecapio circūcapio intercapio ꝛ precapio. Jtem nomina cōposita a capio faciunt genitiuū in pis. vt princeps pis. particeps pis. Sed cōposita a caput faciūt gtīn in tis. vt biceps cipitis. triceps cipitis: vn̄ versus. Cōponēdo caput gtīn tis faciemus. A capio natis pis gtīs erit.

Capis pidis fe.ge. a capio pis dr̄ quoddā vas qȯ vulgo dr̄ casa. ꝛ dr̄ capis q̄si capiēs hydron.i. aquā ethymo. est. nō cōpositio. ꝛ facit accusatiuus pluralis in es vel in as capides vel capidas. vnde magis grecū esse ostenditur quam in as faciat accusatiuum pluralem sicut vult Pris. in. vi. libro

Capisco scis.i. incipio cape verbū inchoa. ꝛ formatur a capio pis scđa ꝑsona. ꝛ addita co fit capisco. vn̄ de leone dicit q̄daʒ. Tunc q̄si viuiscit cuʒ sensus quinqʒ capiscit.

Capisteriū rij ge.neu. vas q̄ddaʒ cū quo frumētū purgatur. ꝛ dr̄ a capio pis. qȯ fractuʒ beatus Benedictus nutrici flenti integrū restituit vt hētur in dialogo beati Gregorij.

Capistrū stri dicitur a caput q̄r caput iumentoꝝ stringat. vn̄ capistro stras verbū actiuū.i. capistro ligare. ꝛ ē capistrum in singulari numero tm̄ neu.ge. sed in plurali est mas.ge. ꝛ

neu. scʒ capistri ⁊ capistra.
Capital lis gen̄.neu. vel capitale lis tam pro pecunia vel pena capitali: q̄ȝ et ꝑ snia de capite puniēdo: ⁊ dicit̄ a caput.
Capitale a caput dicit̄ h ⁊ h capitalis ⁊ h le.res capitis vl' ptinens ad caput: ⁊ h capital. vl' capitale substātiue tā ꝑ pecunia vl' pena capitali q̄ȝ etiaȝ ꝑ sententia de capite puniendo vt dicit Hug. Papi. vero dicit. Capitalis astutus versutus superbus. Capitale caput pecunia vel sors.
Capitati q̄si p capita adu̇.remissiuū vl' q̄litatiuū: ⁊ d' a caput.
Capitatus ta tū pōt esse nomē a capite qui hȝ caput. ⁊ potest esse participiuȝ verbi passiui huius verbi actiui capito tas quod est alicui caput facere.
Capitecēsus caput vl' capite ꝯponit̄ cū cēsus ⁊ dicit̄ h capite cēsus sus sui.i.corona q̄ in capite gerit̄ vl' taxatio possessionū ⁊ adiectiue capitecēsus sa suȝ q̄ de suo capite annuatiȝ reddit censum.i.tributum vel in capite gerit coronam.
Capitellū li est dimi.de capitulū in q̄libet sui significatione. vn̄ ⁊ capitella dicūtur que supponūtur colūnis: q: colūnarū sunt capita q̄si sup collū caput q̄ grece dicitur epistilia.
Capito onis mas.gen̄. quidam piscis a quantitate capitis sic dictus. vnde a caput deriuatur.
Capito tas taui alicui caput facere. sed nō est in vsu: ⁊ deriuatur a caput. ⁊ cōponitur cuȝ de ⁊ dicitur decapito tas: ⁊ ab vtroq̄ verbalia. ⁊ vtrunq̄ est actiuum.
Capitolinus na nū penul. ꝑdu. de capitolio existens vel capitolio seruiens ⁊ deriuatur a capitolium.
Capitoliū lij dicitur a capitulū. q: ibi ꝯueniebāt senatores. sicut in capitulo claustrales. vel dicitur a caput. q: fit q̄si caput romane ciuitatis. vl' q: ibi ꝯueniebāt capita ciuitatis vel q: Tarquinius priscus quȝ capitolij fundamenta aperiret. in loco fundamēti caput hōis litteris tuscis notatū inuenit ⁊ inde capitoliū appellatū a caput ⁊ laos q̄d ē pp̄ls.
Capitularis. a capitulū dicitur h ⁊ hec capitularis ⁊ h re q̄d conuenit capiti vel capitulo.
Capitulū li puū caput dimi. de caput. Capitulū ēt d' q̄nq̄ ille paruꝰ locꝰ in quē ꝯueniūt claustrales. Q̄nq̄ illa ꝯgregatio claustraliū. Q̄nq̄ aliq̄ distinctio breuis in. quolibet libro, vn̄ v'sus. Distinguit. minuit. loca ⁊ collectio fert. ⁊ īde capitulo las. i. capitulis aliq̄d distiguere: vn̄ capitulatiȝ aduer. i. distincte p capitula. ⁊ ꝑ ꝯpositiōeȝ recapitulo las.i. ꝑdicta ad memoriā reducere. Itē a capitulū h capitellū li. dimi. in q̄libet sui significatiōe sm Hug. Pap. ēt dicit. Capitulū dictū q̄si alterꝰ snie caput. Capitula librox dicta q̄ breuiter capiāt ⁊ ꝯtineāt aliquā sniaȝ siue q̄si caput ⁊ titulꝰ maioris scripti. vn̄ capitulaȝ clericox dictū. q̄ capitula ibi expo(nant.
Capo onis in caupo vide.
Capparis. a cephas d' h capparis ris: q̄dā herba vl' virgultū est simile lētisco. q: habeat i sūmitatibꝰ rotūda seminū capitula. sicut dicit Hug. Diascorides vō dicit q̄ ē frutex spinosus expāsus sup terrā vncione plenꝰ. ⁊ dicit̄ q̄ duritiē splenis sup oia medicamia iuuat. ⁊ hȝ mltas radices ⁊ magnas. nascit̄ in locis aridis ⁊ duris ⁊ maxie ī muris. semē eius si cū sale ꝯponit̄ escis aptū ē. ventrē mollit comestū ⁊ vrinā ꝑuocat. radix eiꝰ bibita paralyticis mirifice ꝑdest. mēstruis impat. semē eiꝰ cū aceto coctū ⁊ ore retētū dolorē dētiū mitigat. filr ⁊ cortū radicis oia ista facere pōt. radix si masticet̄ dolorē dētiū mitigat. succus eius auri infusus vermes occidit. Capparis cor. penl'. ⁊ pmā positiōe ꝑ duc. vn̄ Marcialis. Capparis vt putri cepas allece natantes. Et scribit̄ p c vl' per k sm q̄ eius origo greca est. vnde Ecclesiastes. xij. Dissipabit̄ capparis. oȝ etiam in penl'. cor.
Capra p̄ domestica a cap dicit̄. Capra vero siluatica dicta q̄si capiēs ardua. vn̄ dicit Pris. in. iij. lib. Capolꝰ videt̄ a nominatiuo capus eē cuius femininū in vsu ē caprea. nā capra a capto sit. ex quibꝰ capellus ⁊ capella fiunt dimi.
Caprarius rij. q̄ custodit capras. a caper vel capra dicitur.
Caprea pree capra siluestris dicta quasi capiēs ardua. Capre vt dicit Pap. sunt ibices q̄si auices eo q̄ instar auium alta petant. q̄ si q̄n aduersitatē ferarū vel hominū presenserint de altis cacuminibꝰ sese ꝑcipitantes suis se cornibus in ramis arboruȝ recipiūt illesas. vide etiaȝ in dorcas
Capreolus li dimi. taȝ capri q̄ caprei. vn̄ h capreola siliter dimi. tam capre q̄ capree. ⁊ cor. o vide in capriolus.
Capreus. a caper vel capra dicit̄ h capreꝰ prei. i. siluestris caper. q: sit silis capro. vn̄ h caprea pree siluestris capra ⁊ sicut capri ⁊ capree dicūtur dorcades ⁊ etiā ibices.
Capcornꝰ ni ꝯponit̄ a caper ⁊ cornu. q̄dā aial ē q̄d rinoceros ⁊ egloceros d'. ⁊ dicit̄ capcornꝰ q̄si capra hñs cornua. Capcornꝰ ēt dicit̄ quoddā sidꝰ celeste: cuiꝰ cauda i effigie piscis formaẗ. vt in extrema sui parte pluuias designet.
Caprificus ci fe. ge. a capro is. q̄dā herba sic dicta. q: parietes quibꝰ inascit̄ carpit ⁊ fodit ⁊ erūpit extra ⁊ latebris q̄bus cōcepta ē. vl' dicit̄ a fico. q: ficus arbor eiꝰ remedio fecundet̄. vn̄ Persius. Et q̄ semel intus inata ē rupto iecore exierit caprificus sm Hu. Pap. vero sic dicit. Caprificus infructuosa arbor in sacris monumēti nascitur. Caprificus arbor appellata. eo q̄ parietes quibus innascitur carpit. ⁊ cor. fi.
Caprigenus na nū penul. cor. q̄d melius dicit̄ h ⁊ h caprigena gene. scʒ pecus genituȝ a capra.
Caprilis in caprinus exponitur.
Caprinus. a capra vel caper dicit̄ caprinꝰ na nū. ⁊ h ⁊ h caprilis ⁊ h le in eodem sensu penl'. ꝑdu. ⁊ substātiue hoc caprile lis stabulum caprarum.
Capriolus li a capio pis dicitur. ⁊ sunt capoli cincinni siue vinculi. quibus se innectere vel suspendere arboribus solēt vites sic dicti: q: capiant arbores sm Hug. ⁊ Pap. dicit. Capriōli sic dicti. q: capiāt arbores. sunt enim cicinni siue vnciculi quibus se innectere ⁊ suspendere arboribus solent vites vt sine lapsu sustineant fructus suos sed capreoli sunt sm Pap. filij capre q̄ acutū visuȝ habēt herbas eligunt vt comedant ad alta nitūtur. sed sm Hug. capreolus est dimi. tam capri q̄ caprei. vt in suo loco dixi.
Caprona ne fe. gene. anterior iuba equi quasi capiti prona ⁊ deriuatur a caput.
Capsa se. i. cista vbi aliquid reponitur. q̄d etiaȝ ꝑ q̄licet pua domo dicitur. ⁊ dicitur a capio pis sʒ Hug. ⁊ d' capsa. q: capiat in se atq̄ seruet aliq̄d. vn̄ Pap. Capsa dicta. q: capiat in se atq̄ seruet aliquid.
Capsella le dimi. parua capsa.
Capsula le dimi. parua capsa. ⁊ cor. penul.
Capsus si mas. ge. a capio pis. i. carruca vndiq̄ contecta quasi capsa. q: multa capiat.
Captēcula le fe. ge. i. subtilis verbox deceptio. sicut sunt sophisimata. ⁊ dicit̄ a capio pis. vn̄ Marcianus capella. Captenculis ludis illigantibus.
Captiuus ua uū. a capio pis dicitur q̄si captꝰ vel q̄si capite diminutus. vn̄ ⁊ sic dicitur apō legistas. Ingenuitatis enim fortūa excidit ab eo. vn̄ hec captiuitas tatis: ⁊ captiuo uas verbum actiuum. i. captiuum facere.
Capto captas taui tare verbum actiuū frequētatiuū. q̄d ⁊ ꝑ freq̄nter capere ⁊ rape dicit̄. ⁊ formatur a capio captū tu u in o sit capto tas. vn̄ captatio onis: rumor. cura pplaris. Psal. Captabant in animam iusti.
Captura re. i. captio a capio pis d' Lu. v. Stupor circūdederat eū ⁊ oēs q̄ cū eo erāt in captura piscū quā ceperāt.
Capua pue. quedā ciuitas. vide in campania.
Capula le penul. cor. i. parua capa.
Capularis. in capulis vide.
Capululū. a caput d' h capululū capululi. ⁊ capedulū capeduli. ⁊ h calepṫra tre in codē sensu scʒ mitra tegēs caput. q̄ ⁊ alio noīe dicit̄ pillenus. galerus. calamarus caliēdrū. comanū. caticulus. Calepṫra tamen ꝑprie dicit̄ cusia equi.
Capulꝰ a caput d' h capulꝰ li. q: caput ē gladij vl' a capio da ibi capitur gladius vt teneatur. vn̄ capulo las verbuȝ actiuum. i. scindere vel secare. vnde in decretis pontificuȝ. lingua delatoris capuletur. Capulus etiā dicitur lectꝰ in quo mortui deferunt̄ q: sup capita hominum deferatur. vnde versus. Est gladij capulus capulusq̄ cadauera portat.

Captus pi.i.falco auis a capiendo fm Papi.

Caput pitis dicit a capio pis: qr oēs sēsus z ēt nerui ab eo ini tiū capiūt: z ex eo oīs viuēdi causa oritur. ibi eni oēs sen sus apparēt: vñ ipsius anime q̄ corpori cōsulit psonā quo dāmodo gerit fm Hug. z Pap. dicit. Est caput dictū qr ca piat cunctos sensus. Caput ēt mentē significat: que caput est aie fm Hug. Et ponitur qñq3 p principio. vñ pphēta. In capite libri scriptū est de me. Qñq3 ēt ponit p fine. Ec cl.xxxij. Habeat caput risuz tuū. Ponit ēt qñq3 p ornatu: vñ versus. Principiū caput est: pars corporis z ornatus. z est finalis littera t: qd patet ad gtm. Caput cōponitur cum bis z cū tris: z dicit biceps pitis triceps tis ge.ois q̄ habet duo vl' tria capita. Inuenit ēt bicipud h̄ tricipud ge.neu.ge minū vl' trinū caput. cōponit ēt caput cū occiduū: z dicit h̄ occiput pitis.i.occidua vl' postrema pars capitis. vl' occi put cōponit cū ob z caput: z videt sic q̄si ctra caput: qr fit capiti retrorsuz. z idē dicit occipitiū. Itē cōponit cū synce rus: z dicit sinciput pitis.i.prior z anterior pars capitis q̄ si syncera z pura z patēs pp capillorz absentiā. Itē cōponit cū pre z dicit pceps: z cū an z dicit anceps. Et nota q̄ cō posita a capio faciūt gtm in pis. vt pnceps pis. sed cōposi ta a caput faciunt genitiuum in tis. sicut dixi in capio.

Carabrio onis genus auis mustelle similis.

Carabus parua schapha ex vimie facta z crudo corio conte xta vt est nauicula discurrens in pado.

Character ris grece imago nouus vult' effigies forma vl' sti lus figura littera ferri quo note pecorib' inurunt. vñ z ipsa nota vl' signū character dicit. z ē mas.ge. z cor.penl. gti. s3 pōt queri qd sit character: z in q̄bus ordinib' character im primat? Ad h̄ dico. Character fm theologos ē distinctiuū signū quo q̄s ab aliis distinguit ad aliqd spūale deputat' S3 ad spūale pōt aliqs tripliciē deputari. vno mō vt aliqs in se spūalia participet. z ad h̄ quis deputat in baptismo q̄si iaz deputat' pōt eē particeps ois spūalis receptiōis. vñ character baptismalis ē q̄si quedā spūalis potētia passiua. Alio mō vt spūalia quis in noticiā ducat p xpi fortē cōfes sionē. Et ad h̄ deputat quis in cōfirmatiōe. vñ ēt in tpe pse cutionis eligebant aliqui qui debebāt in loco psecutiōis remanere. ad publice nomē xpi cōfitendū: aliis occulte pce dentib': sicut patet in legēda sci Sebastiani. Tertio mō vt etiā spūalia credētib' tradat. z ad h̄ deputat aliqs p sacrm ordinis: z iō sicut in baptismo cōfert character z in ordine ita z in cōfirmatiōe Et h̄ tria sacra sc3 baptism': cōfirmatio. z ordo in quibus cōferatur character nō possunt iterari qz habeant effectū semp manentē sine iniuria sacramenti. Et scias q̄ distinctio hui' characteris in veteri lege figurata est. In distinctione eniz filiorz israel ab egyptiis figuraba tur character baptismalis. In distinctione timidorz a for tibus in bellis. character confirmationis. In distinctione leuitarū a fratribus suis. character ordinis. De degradato an potestatez consecrandi amittat: dicemus infra quum de missa dicetur. z cor. pmā character. vñ quidā. Exurit signi ficat res distinguendo character.

Characterism' mi descriptio forme alicui'. z dicit a charact.

Caracto tas.i.scribere: z a character dicitur.

Caradrion auis quedā alba tota cuius interiora oculos cali ginosos curāt. si viuere debet infirmus appropinquabit si bi. si vō mori fugit ab eo. Per medias noctes i sublime ce li dicit volare. sig3 z xpm ita dicit Pap. In li. āt de pprie tatib' z naturis rez dicit sic. Caladrius fm philosophū ē albi coloris nullā habēs partē nigredinis. cui' ps inferior ipsius femoris purgat caliginē oculorz cuius nā talis ē q̄ qū aliqs graui detinetur infirmitate: si egritudo fuerit ad mortē caladri' auertit faciē suā a sic egrotāte z sine dubio tūc morit hō. si āt infirm' dz cōualescere figit visuz in ipm z intēdit in eū q̄si applaudēs ei: z pōt scribi p c vl' p k kala drius. Differt aūt caladrius ab auicula q̄ dicitur calādra q̄ est auis sonora z canora sicut merula: sicut dic glo. Deutr. xiiij. vbi dicitur. Differunt zc. vide in caladrius.

Caragma matis ge.neu.i.impressio imago vel littera. vñ Aui anus. Si cut num' habet caragma cesaris sic homo habet caragma dei. z derinatur a character.

Charaxis xis fe.ge.i.notatio z dicitur a character.

Charaxo xas.i.scribere: a character s3 Hug. Papi. dicit. Cha raxare extrinaure scribere.

Carbasus si a careo z basis: z dicit carbasus si: s3 in plali car basa sorz neu.ge.i. velū q̄si carens base.i. sustētamento ab inferiori. Carbasus ēt dicitur quoddā gen' vestis subtilis sime. inde carbaseus ea eū fm Hu. z vt dicitur h̄ carbasus in singulari vestis sinuosa q̄ tā viro q̄3 mulieri cōuenire pōt sed carbasa sorz ad vela nauiū ptinet. z cor. penul. vñ Oui dius epi. Vidi precipiti carbasa tensa notho. 82

Carbo onis a carpo pis dicitur. qr ab igne carpat vel poti' dicitur a careo es qr flāma careat qū accēsus ē dicitur pru na. quz pruna extincta fuerit. carbo vocat. z inde h̄ carbo narius rij qui facit carbones.

Carbūculus a carbo dicitur h̄ carbūculus li tā p paruo car bone q̄3 p lapide pcioso ignito vt carbo cuius fulgor nec nocte vincitur. z p morbo quodā inuenitur. qr in ortu suo rubeus si vt ignis. postea niger vt carbo extinct'. vñ vsus. Est lapis est morbus. carbo carbunculus extat.

Carcanus nomen ciuitatis vel loci. z cor. penul.

Carcon calcamo ar phat emath ciuitates in oriente.

Carcer a coerceo es dicitur h̄ carcer ris eo q̄ reos coerceat in singulari ppe vbi rei clauduntur. s3 i plurali vñ q̄drige emit tūtur. vel repagula antepoita. z dr carcer q̄si capiēs reos z est ethy. nō cōpositio. vñ h̄ carcerarius rij q̄ carcerē facit vel custodit. z h̄ z h̄ carceralis z hoc le.

Carchesia pocula a loco carchesi vel spelunca vel summitas arboris nauis fm Pap. vnde Grecismus. Ast instrumen tum dicas carchesia nauis Hug. vō dicit. Carchesia sunt in cacumine arboris nauis troche q̄si f lra p q̄ funes trahū tur. vñ z q̄dā vasa ad silitudinē illorz facta carchesia dicūt trochee ēt sūt vocate. qr rotulas hēant. trochos eni grece rota dr latine. Itē carchesia sūmitas mali in q̄ corde ocur rūt. vñ Lucan'. Ac vtinā sūmi curuet carchesia mali.

Cardia die quidam morbus sc3 cordis pulsus. z dicitur a car dian quod est cor.

Cardiac' ca cū penl. cor.i. cordis pulsuz patiēs q̄si cor ardēs hñs pp sitiz. z dr ab ardeo z cor p cōpositiōez. vel dr a greco cardiō qd est cor. vñ Iuuena. Cardiaco ciatū nūq3 missu rus amicū. vel sit cōpositū a cor. z hio as q̄si cor hiās habēs pp sitim. z tūc dicitur cordiacus non cardiacus.

Cardian grece: latine dicitur cor. z accētuatur in fine.

Cardinalis. a cardine dicitur h̄ z h̄ cardinalis z h̄ le. z cardi nari' ria riū in eodē sensu sc3 qd ad cardinē ptinet. z h̄ car dinalis lis: ablrō ab h̄ cardinali. qr p eos mūdus debet re gi z gubernari z moueri sicut ostiū p cardinē. Quedā etiā vtutes dicūtur cardinales ad similitudinē cardinis i quo mot' ostiū firmat. q̄s nimirū vtutes. vt dicit Grego. in ter tia omelia. Ezechi. tūc veraciter accipim' qz earz ordinem custodimus. Prima quidē prudētia. secūda fortitudo. ter tia iusticia. quarta temperantia est. Quid eniz prodest pru dentia si fortitudo desit. Scire eni cuiq3 quod nō potest fa cere pena magis q̄3 vtus est. s3 q̄ prudēter itelligit qd agit. z fortiter agit qd intellexerit. iam pculdubio iustus est. sed iusticiā tpantia sequi dz qr plerūq3 iusticia si modū nō ha bet in crudelitatē cedit. Ipa ergo iusticia vera iusticia est. que se temperātie freno moderat. vt in zelo suo quisq3 fer uet. sit etiā temperās. ne si plus ferueat pdat iusticiā cuius seruare moderamina ignorat. Et vt dicit Aug. in. xiiij. li. de trinitate. Iusticia est in subueniendo miseris. prudentia in precauendis insidiis. fortitudo in perferendis molestiis temperantia in coercendis delectationibus prauis. De his dicitur in li. Sapie. Sobrietatē z prudentiam docet iusti ciā z virtutē. sobrietatē vocat temperantiā. z virtutē vo cat fortitudinē. vide etiam in dos dotis. z in virtus.

Cardo dinis incerti gene. dicitur a carpo pis. quia vertendo

carpaẗ. vel dicitˀ a cardian: ꝛ est cardo partia ꝑs ostij scȝ cu nens q̃ in foramie vertitˀ. vñ ꝛ cardo dicitˀ ipȝ foramẽ aliqñ: ꝛ dicitˀ cardo a cardiõ qꝺ ẽ cor. q2 sicˀ cor hoieȝ regit ꝛ mouet: ita ille cune⁹iannã regit ꝛ mouet. Cardo ẽt dicitˀ extremitas rei. vñ ꝛ cardies celi dicuntˀ extreme ptes axis sic dicti: q2 ꝑ eos vertitˀ celũ. Cardo ẽt ponitˀ ꝓ oportũitate vlˀ articulo. vñ ꝓuerbialiˀ solet dici Res ẽ in cardie. i. in articulo vlˀ oportũitate. Qui eni ĩ cardie ẽ: leuiter põt ĩtrare vlˀ exire. vñ Uirgilius: Haut tanto cessabit cardine rerũ.

Cardomomũ momi: herba quedã est: granuȝ quoddã spẽs aromatis: ꝛ ꝓdu. mo sicut amomũ cinamomuȝ.

Carduelis lis fe. ge. quedaȝ auis dicta a carduis: q2 scripis ꝛ carduis pascatur.

Carduus dui dicitˀ a carpo pis: q̃si carpus. Re. iiij. li. xiiij. cap. Carduus libani misit ad cedrũ. Et est carduus gen⁹ herbe spinose: cuius natura mordax ꝛ austera est: ꝛ ideo succus eius allopicias. i. capillor̃ fluxus curat.

Carectũ ti: locus vbi crescit carex vlˀ reponitˀ: ꝛ deriuatˀ a carex. Uirg. in bucolicis. Titire coge pecus tu post carecta latebas. Job. viij. Aut põt crescere carectũ sine aqua.

Careo res ptm̃ hȝ ꝛ suppletionẽ p̃teriti: ꝛ duo supia scȝ carui carit⁹ vlˀ cassus sũ cassũ su ꝛ caritũ tu. Caritũ tu qꝺ ꝓbat caritur⁹: ꝛ cassũ su qꝺ ꝓbat cassus sa sũ carẽs carit⁹ vlˀ cassus: caritur⁹ vlˀ cassur⁹ qꝺ ꝓbat cassus. ꝛ ẽ idẽ carere qꝺ nõ hr̃e. ꝛ ẽ neu. cũ oib⁹ suis ꝯpositis si aliq̃ ab eo v̄ba ꝯposita ĩueniãtˀ fȝ Hu. ꝛ cor. ca. Oui. epi. Qꝺ caret altña reqe durabile nõ ẽ: ſȝ car⁹ ra rũ ꝓdu. ca. vñ v̄sus. Sp amare care ne te careas mihi care. Pap. dicˀ. Careo res rui cassũ: q̃uis caritur⁹ ra rũ faciat ꝑticipiũ. ꝛ fȝ h̄ caritur⁹ irregulariˀ formatˀ

Carex cis fe. ge. q̃dã herba. ꝛ vt dicũt cãna palustri: ꝛ dicitur a careo es. q2 robore careat fm̃ Hu. Pap. v̄o sic dicˀ. Carex herba acuta. vulgo lista. ꝛ cor. ri in obliq̃s: vt caricis.

Caria rie i. caries vide in caries.

Cariatharbe. q̃ ꝛ hebron dicitur. ꝛ interp̃tatur ciuitas q̃ttuor arbe enim q̃ttuor crioth ciuitas. q2 ibi sepultus est Adam maximus Abraam. Isaac: ꝛ Jacob. cum vxoribus suis.

Cariathsepher ĩterp̃tatˀ villa pulchritudis. vlˀ ciuitas litterar̃

Caribdis. a carina dicitˀ h̄ caribdis qꝺdaȝ ꝑiculũ marinũ sic dictũ. q2 carinas abdet. i. absorbeat. aq̃s eni accipit vt vomat. vomit vt accipiat. vñ Oui. Euomit ꝛ potat dira caribdis aq̃s. vlˀ caribdis q̃dã vetula voracissima fuit. q̃ q2 boues herculis furata ẽ. a Joue fulmiata ẽ. ꝛ in mare p̃cipitata. antiq̃s ibi exercet rapinas. vñ ille loc⁹ dicitˀ caribdis ꝛ ẽ h ciusdẽ syllabe cũ d. vlˀ caribdis vt dicˀ. Pap. mare ẽ v̄tiginosuȝ in Sicilia. dicta grece. ꝙ gurgitib⁹ occultis naues absorbeat. ter in die stringit fluct⁹ ꝛ ter vomit. ꝛ dicitˀ caribdis q̃si carinas abdẽs. q2 eas ĩ mare submergit. vide ĩ scilla. ꝛ desinit acũs singularis in im abltũs in i: vt caribdi.

Carica. a copia dicitˀ h̄ carica ce. i. fruct⁹ palme. ꝛ fic⁹ ficce vlˀ poti⁹ massa illar̃. vñ ꝛ a copiositate sunt noiate. q2 mlte sũt ĩ massa. vlˀ dr̃ a chari qꝺ ẽ gr̃a. q2 tales fruct⁹ gratiosi sũt. ꝛ cor. penlˀ. Oui. Quid vult palma sibi. vulgosaq3 carica dici

Charicia cie. in charitas est.

Carientismos. vide in q̃rta parte in ca. de tropis.

Caries. a careo res dicitur h̄ caries riei. i. putredo q2 careat soliditate. sed caries est ꝓprie lignor̃. putredo v̄o aliar̃ reruȝ ꝛ dicitˀ sic. q2 eueniat lignis soliditate ꝛ virtute carentibus ꝛ hec caria rie in eodem sensu.

Carina ne. a cario ris dicitˀ h̄ carina ne. media ps nauis: q2 cũ remis currẽs diuidit aq̃s. vlˀ poti⁹ dicitˀ a curro ris caria q̃si currina. ꝛ ẽ carina ꝓpe media pars nauis scȝ v̄eter. ſȝ ponitˀ q̃nq3 ꝓ ipa naui. ꝙ at̃ dicitˀ carina q̃si carẽs rima ethymo. est. nõ ꝯpositiõis ostẽsio. ꝛ ꝓdu. penlˀ. vñ quidã. Dic latus esse ratem. ventrem dic esse carinam.

Carinator toris. i. ꝯuiciator ꝛ maledict⁹ ꝛ deriuatˀ a cario nas

Carino nas verbuȝ neu. i. arguere vel conuiciari. vel illudere: ꝛ dicitur a careo res.

Carinus ni. quidã vir a Terentio inductus. dictus sic quasi carens noy. i. mente ꝛ sensu. a careo ꝛ noy. vel sit hec ethymologia. ꝛ deriuatur a careo res.

Cario as. i. putrescere. ꝛ est lignor̃. ꝛ deriuatˀ a caria rie.

Cario is. i. diuidere verbum actiuum.

Cariosus a caria vel caries dicitur cariosus sa sum. i. vetust⁹ putridus. ꝛ comparatur cariosus sior sissimus. vnde cariose sius sissime aduer.

Caris grecum ꝛ interpretatur gratia. ꝛ accentuatur in fine. ꝛ potest scribi per k siue per c.

Carisa sie. i. lena vetus ꝛ litigiosa. ꝛ dicitur a careo res. vñ ꝛ fallaces ancille carisie dicuntur. q2 veritate carent.

Carisma matis ge. neu. i. gratia vel donũ gratie. ꝛ dicitˀ a charis qꝺ ẽ gratia. ꝛ cor. pen̄. gñ. vñ q̃dã. Uult crux lucia cinis ꝛ carismata dia. Q3 det vota pia q̃rta sequens feria.

Cariſteũ ſtei ge. neu. genus marmoris viridis. a charis quod est gratia sic dictum q2 sit gratum sculptoribus. eius eniȝ viriditas reficit oculos.

Caristia stie. in charitas vide.

Caristo a cariſteũ dicitˀ caristo stas. i. fulgere vel caristare. i. gratias referre vel letari ꝛ fm̃ hoc deriuatˀ a charis.

Charitas a charis qꝺ ẽ gr̃a dr̃ h̄ charitas tis. i. dilectio vlˀ rex emptio difficilis qꝺ magis ꝓpe dr̃ h̄ charitudo dinis. ꝛ h̄ charistia stie. qꝺ ẽt dicitˀ fest⁹ ꝛ gratiosus dies. ꝛ ẽt suauitas ꝛ dulcedo ꝛ gr̃a: ꝛ h̄ charitia in eodẽ sensu fȝ Hu. Papi. ẽt dicit. Charitia dies fest⁹ ĩter cognatos. Dicitˀ at̃ charitas q̃si cara vnitas q2 nos vnit caro. vñ apl̃s dicit ꝙ charitas ẽ vinculũ ꝑfectiõis. i. ꝑfecte vnionis. Signũ at̃ charitatis ẽ gaudere cũ gaudẽtib⁹. ꝛ flere cũ flẽtibus: Itẽ excusatio ꝛ opimẽtũ delicti ꝓximi. q2 vt dicit Petrus. Charitas opit mltitudinẽ pctõr̃. vñ qñ frater diuulgat delictũ ꝓximi: maxie vbi nõ põt esse correctio. signũ ẽ nullius vlˀ parue charitatis ad ꝓximũ. Quãdo at̃ libẽter opit ꝛ excusat fm̃ scȝ deũ signũ charitatis ẽ. Sȝ põt q̃ri an mali siue pctõres sint diligẽdi ex charitate: Dico ꝙ in malis ẽ duo ꝯsiderare scȝ nãȝ q̃ hoies sũt. ꝛ maliciã q̃ mali sunt. q2 ergo fm̃ nãȝ suã sunt ad imaginẽ dei ꝛ vite eterne sũt capaces. iõ fȝ nãȝ suã sunt ex charitate diligẽdi. Malicia at̃ ipor̃ ꝯria ẽ diuie vite ꝛ iõ ipa in eis odiẽda est. vñ Aug. dicit. Sic diligẽdi sunt hoies vt eor̃ nõ diligãtˀ errores. Sciẽdũ tñ ꝙ in pctõrib⁹ q̃diu in hac vita sunt: adhuc rõe nature humane manet possibilitas ad gr̃am. nõ aũt in dãnatis ꝛ demonib⁹ ꝛ iõ nõ ẽ similis ratio de peccatoribus ꝛ dãnatis. vñ patet ꝙ dãnati nõ sunt diligẽdi ex charitate. ſȝ pctõres in hac vita ex charitate diligi debeãt. nec etiã ꝓ dãnatis est orãduȝ. Et ꝙ dicitur. Diligite inimicos vestros. ꝛ bñfacite his qui oderũt vos. ꝛ orate ꝓ ꝑsequentibus ꝛ calũniantibus vos intelligitur donec sunt in vita ista in qua orationes nostre eis ꝓdesse possunt. vñ dicit Gregorius moraliũ xxxiiij. Orãt sancti ꝓ inimicis suis. eo tpe quo possunt ad fructuosaȝ pniam⁹ eor̃ corda ꝯuertere. atq3 ipsa ꝯuersione saluare. vide in dilectio. ꝛ in zelus. ꝛ in scandaluȝ. ꝛ in perfectio. ꝛ in inimicus. Item ad quid valeant bona opera extra charitatem facta. habes in opus. vide etiã in p̃ceptũ. Itẽ ꝙ charitas est porta paradisi. habes in romphea. Itẽ vide in vita. Nota hic ꝙ bona opera in charitate facta etiam si transeant actu. manent tñ q̃tum ad meritum in dei acceptatione. Et fm̃ hoc ꝙ sic manet habent efficaciã quãtum in ipsis est inducendi facientẽ ad vitam eternam ꝛ sic dicuntur viua remanere. sed ꝙ effectũ in pctõrem nõ hñt est ꝑ accidens ꝓpter pctm̃ qꝺ facit pctõrem indispositum ad percipiendum effectuȝ precedentiũ meritorũ. nõ auteȝ ꝙ ab ipsis operibus aliquid dematur. quum in suo fieri efficaciam predictaȝ obtinuerint: hoc ipso ꝙ ex charitate sunt elicita. quod eis sequens peccatum auferre non potest. ꝛ ideo remota indispositione a peccatore ꝑ pniaȝ opera illa precedentia effectũ suũ in ipso iterũ habere incipiũt ꝛ fm̃ hoc viuificari dicuntur. nõ ergo opa prius viua moriũtˀ in se. sed moriũtur ꝑ accidẽs quo ad ipsuȝ effectũ. ꝛ iõ remoto illo accidente viuificari dicitur. si aũt p̃dictus pctõr moriatur in pctõ mortali. tũc bona p̃cedẽtia nõ ꝓsunt sibi ad

meritū vite eterne: psūt tñ iustis ꝛ pseuerātib⁹ i pnia: ꝛ ēt btis. vñ i Apoc.ca.iij. Tene qđ habes: vt nemo accipiat coronā tuā. qđ duob⁹ mōis pōt itelligi. si eni intelligat de corona pñtis iusticie: dr coronā ei⁹ ali⁹ accipe dū opa ipius in charitate facta q̄ sibi in alijs pderāt fm q̄ spūs charitatis fac cōia merita sctōꝝ ipo peccāte sibi pdesse desinūt ad meritū vite eterne: coꝝ tñ fruct⁹ i illis manet q̄ in grā pseuerāt: nō tñ ita q̄ eadē numero grā q̄ ē in vno. ipo peccāte in altero fiat. Silr ēt ponit si itelligatur de corona future glorie. qꝛ scti in pñia existētes gaudēt de oib⁹ meritis sctōrū q̄ in mūdo sunt: vñ aliquo peccāte cui⁹ mlta merita precesserūt. gaudiū illoꝝ meritoꝝ in etnū manebit in btis qđ ipse peccādo amisit ꝛ nō ita q̄ glia q̄ pdestinata ē vni alteri detᷣ. Opa vō q̄ fiūt in mortali mortua sunt: ꝛ iō aduenientē pnia illa bona nō reuiuiscūt. vñ versus. Illa reuiuiscūt q̄ mortificata fuerūt. Uiuere nō pñt: q̄ mortua nata fuerūt An pnia possit iterari habes in pnia. Utrum inuidens fratri ꝛ inde dolens possit esse in charitate. require in inuideo.

Charitudo dinis. in charitas exponitur.

Carmelus q̄ hebraice chermel dr mons est in ꝯfinio palestine atq̄ fenicie: sed non ille de quo nabal carmel⁹. Ille eni mons est galilee in terra promissionis.

Carmē nis dr a carmētis dea carminū. vl̄ dicit carmē q̄si carēs mēte. qꝛ illi q̄ illō canebāt mēte carere credebātur. vel dicit a carpo pis: qꝛ carptim pnūciet: ꝛ dr carmē q̄cq̄d pedib⁹ ꝯtinet. Carmē ēt dicit scriptū de aliquo delectabili cū metro: vt i Boetio. Carmia q̄ quōdā studio florēte pegi. Carmē ēt dr q̄libet cant⁹ cū metro. vñ liber odarū intitulat liber carminū. i. cātuū: qꝛ q̄libet eius distinctio cantabilis est. vñ carmineus nea neū. ad carmen pertinens.

Carmentis tis fe. geñ. dea carminum fuit: mater Euandri: ꝛ dicitur a carpo pis.

Carmino nas vel carminor naris. i. carmina facere. ꝛ dicitur a carmen minis: ꝛ etiā ad lanā ptinet: vt carminare lanam quasi carpere vel purgare.

Carnalis: in caro est.

Carnariū rij: locus vbi carnes reponunt. ꝛ dicit a carne.

Carneus nea neū: in caro vide.

Carnicula le dimi. parua caro.

Carnifex cis cōis ge. i. homicida vel macellator. ꝛ dicit a carnifico cas. ꝛ cor. fi fm Hug. Pap. vō dicit. Carnifex dicit qꝛ carnem facit.

Carnificina ne pdu. penul. fe. ge. i. macellū. ꝛ dicit a carnifex. vñ Aug. in quodā sermone Stephani. Carnificinā itaq̄ sui furoris iudeus exercuit. sed ouem suā Dauid noster de ore frementis excussit.

Carnificiū ficij officiū vel actus carnificis. ꝛ dicit a carnifex.

Carnifico cas penul. cor. i. facere carnes vel interficere: vel lacerare. ꝛ cōponit a caro ꝛ facio. ꝛ cōponit carnifico cum ex ꝛ dicitur excarnifico cas. i. dilacerare vel cruciare.

Carnulētus ta tū cōponitur a caro ꝛ lentos qđ est plenū. ꝛ ē carnulent⁹ plen⁹ carnibus scꝫ pinguis ꝛ crassus. ꝛ cōpatur carnulentus tior tissimus vñ carnulēte tius tissime aduer. vñ hec carnulentia tie. i. crassitudo.

Caro nis fe. ge. dr a creos vel a creo as vel dr caro. qꝛ cara ē. Et est caro ex q̄tuor elemētis ꝯposita ꝛ ꝯpacta nā terra in carne ē: aer in halitu. humor i sanguie: ignis in calore vitali. ꝛ dr pp̄e caro q̄ viuit. idē ꝛ corp⁹. corp⁹ qđ nō viuit. idē nō caro. sꝫ iā lati⁹ vtimur isto vocabulo caro. itē pp̄e caro i singlari hūana carnes i plrali q̄libꝫ alie: vt porcie: pecorine: vl̄ alie vñ carne⁹ nea neū: qđ ē ex carne vl̄ piguis. ꝛ carnosus sa sū. i. crassus. ꝛ ꝯparat carnosus sior sissim⁹ vñ carnose si⁹ sissime aduer. vñ h̄ carnositas tis. i. crassitudo. Itē a caro hic ꝛ hec carnalis ꝛ hoc le. i. carneū vel qui sequitur fragilitatē carnis q̄si fragile vel qđ ptinet ad carnē. vñ carnaliter aduer. ꝛ h̄ carnalitas tatis. Et hꝫ primā breuē caro: sꝫ carus ra rū primā pdu. vñ q̄dā. Uilis sepe caro mea fit p numere charo. Et sciās q̄ Apls qū dic. Caro ꝛ sanguis regnū dei nō possidebūt: q̄ carnis ꝛ sanguis noie nō substātiā veri corporis: sed corruptionē mortalitatis significat sicut ipse ꝯsequent exposuit dicēs. Nec corruptio icorruptelā possidebit. qđ eni dixerat. Caro ꝛ sanguis: dic corruptionē. ꝛ q̄ dixerat regnū dei. nūc dicit icorruptelā. aliter nāq̄ fm Grego. caro in scriptura sacra iuxta nāꝫ. aliter iuxta culpā aliter iuxta corruptionē mortalitatis q̄ ex culpa ꝯtingit appellat. Iuxta nāꝫ q̄dē quꝫ dicit in Gene. Hoc nūc os ex ossib⁹ meis. ꝛ caro de carne mea. Et vbū caro factū ē ꝛ habitabit in no. Iuxta vō culpā qđ dr. Caro ꝯcupiscit aduersus spm̄. ꝛ spūs aduersus carnē. Iuxta corruptibilitatē āt quꝫ dr p pp̄hām. Et remēorat⁹ ē. qꝛ caro sunt. i. fragiles ꝛ moribūdi. vñ recte subdit. Spūs vadēs ꝛ nō rediēs. Regnūꝫ itaq̄ dei caro nō possidebit. i. caro iuxta culpā ꝛ mortalitatē: ꝛ tñ caro iuxta nāꝫ regnū dei possidebit. vide in homo. 83

Carolus li penul. cor. rex Francie fuit.

Carpentarius rij. q̄ facit ꝛ q̄ ducit carpentū. dicitur tñ generalit oīs artifex lignarius carpētarius. ꝛ dicit a carpētū ti. ꝛ a carpentarius hic carpentariolus li dimi.

Carpentum ti. a carpo pis. dicitur h̄ carpentum ti quoddaꝫ genus curruum. q̄ autēꝫ dicitur carpentū quasi carrus pōpaticus. qꝛ in pōpis solet haberi. potius videtur ethymo. q̄ꝫ compositionis ostensio.

Carpo pis psi ptū carpe verbū actiuū. i. reprehendere. diminuere. incidere. dissipare. preparare. purgare. auferre. vñ q̄dā. Carpit diminuit carpit aufert. ꝛ reprehendit. Et carpo cōponit ꝛ dicit discerpo pis. decerpo pis. excerpo pis. ꝛ ab istis oibus verbalia ꝛ sunt actiua sicut ꝛ primitiuum.

Carpobalsamū balsamū cōponit cū carpos vel xiros. quorū vtrunq̄ interpretat fruct⁹. ꝛ dicit h̄ carpobalsamū mi. vl̄ h̄ xirobalsamū mi. i. fructus siue semē balsami. vel liquor qui fit ex eius fructu siue semine.

Carpoforus. a carpos qđ est fructus vel semen ꝛ foros qđ ē ferre componit h̄ carpoforus ri quidā deus paganorum qui latine interpretatur fructifer vel vberrimus.

Carpozo ras. i. sauciare. ferire. ꝛ dicit a carpos qđ magis videtur deriuari e carpo pis.

Carpos grece: latine fructus vel semen.

Carptim aduer. i. sparsim. distinctim diuisim. carpendo eligēter. ꝛ dicitur a carpo pis.

Carrena. ꝛ publica pnia. ꝛ quadragena idem sunt. Qui igitur istā pniam facit quadraginta diebus nō intrat ecclesiaꝫ: ꝛ lanea veste indutus. ab escis ꝛ potibus q̄ interdicti sunt a thoro gladio ꝛ eq̄tatu illos supradictos dies abstinet. In tertia āt ꝛ q̄nta feria ꝛ sabbato aliquo genere leguminuꝫ ac oleribus pomis vel piris vel pisciculis cuꝫ modica ceruisia vtatur tpate. Hec oīa probantur extra de homicidis.

Carruca. a carrio is qđ est diuido dicit h̄ carruca ce. qꝛ currēdo diuidit terrā Esa. lxvj. Et adducēt oēs fratres vros ꝛc̄. ꝛ in lacticis ꝛ in mulis ꝛ in carrucis. Itē a carrio is dicit h̄ carrus ri eadē rōe. Quidā tñ dicūt q̄ carr⁹ dicit a cardine rotarū fm Hug. Pap. vō dicit. Carrū ri a cardine rotaruꝫ quattuor vel q̄ currēdo sonat vel quasi currus.

Carrus ri fm Hug. masc. ge. fm Pap. h̄ carrū ri. vide in carruca. genus est vehiculi.

Carta te. a careo cares. quia caret pilis ꝛ carnibus. vnde hec cartule le pen. cor. dimi. ꝛ h̄ cartulari⁹ q̄ cartas fac ꝛ ꝯparat

Carthago ginis. a cartha ꝛ ago agis cōponit h̄ carthago ginis q̄dā ciuitas qꝛ fuit circumdata corio bouis. vñ h̄ ꝛ hec carthaginēsis ꝛ h̄ se. ꝛ adiectiue etiā declinatur h̄ ꝛ h̄ carthaginensis ꝛ h̄ se. ꝛ pdu. tha. ꝛ pōt scribi per k. Et sciās q̄ carthaginēsis format ab h̄ gtō carthaginis remota s ꝛ addita ensis. vñ pꝫ q̄ hꝫ i antepenulti. syllabā. vt pistorie pistoriensis. sicut ondi in tertia parte. vbi egi de desinentib⁹ in ensis. multi tñ subtrahunt i in pnunciatione causa euphonie. ꝛ dicunt carthaginensis. vide in feniceon.

Cartallū li. cāistrū cophin⁹ vl̄ vas quo mortui efferūt Hiere. vj. Cōuerte manum tuā q̄si vindemiator ad cartallū sꝫ h̄ meli⁹ scribit p q sic i loco suo dicet sꝫ Hu. sꝫ Pap. dr h̄ cartallus mas. ge. vñ sic dicit. Cartall⁹. i. cophinus vl̄ canistrum.

Cartallus grece. ficella latine.

Cartilago. a careo dicit cartilago ginis. i. naris vel auris vel alterius rei ossea teneritudo ⁊ sine medulla: qđ genus auricule ⁊ nariū discrimina ⁊ castroꝝ extremitates hñt: ⁊ dicit sic qꝛ leui attritu caret dolore dū plectitur. ⁊ vt dicit Pap. Cartilago o sis spēȝ hȝ: fortitudinē nō hȝ sic discrimen nariū ⁊ auricule. Job. xl. Cartilago illius ⁊c. ⁊ pdu. penl. vñ Alexander: Cartilago riget eadē magne carne rigescit.

Caruncula le dimi. parua caro sm Hug. ⁊ Pap.

Charus. a charis qđ est gra dicit charus ra rū in duab⁹ significationibus. charū dilectū: charū cuius emptio est difficilis: ⁊ cōparatur charus rior rissimus. vñ chare rius rissime aduer. ⁊ pdu. cha. sed caro nis primam cor.

Casa se fe. ge. parua dom⁹: ⁊ dicit a cad⁹ di sm Hu. Sap. xi. Et in locis desertis fixerūt casas vel sm Pap. Casa est agreste habitaculuȝ palis: vgultis. arūdinibusqꝫ cōtextū qbus pñt tueri a vi frigoris vel caloris.

Casdei: in chaldei vide.

Caseolus li. dimi. paruus caseus.

Case⁹ sei dr a cado dis: qꝛ facile cadat ⁊ cedat. vł dr a careo. qꝛ sepe caret q̄si carēs: ⁊ pdu. ca. vñ qdā. case⁹ āguilla mortis cib⁹ ille vł illa. Ni bibas ⁊ rebibas ⁊ rebibēdo bibas.

Casia a cado dis dicit hec casia casie: qdā herba cui⁹ flos cito cadit. vñ casia flos illi⁹ vel liquor inde factus: ⁊ scribi dȝ p vnū s. vñ in Psal. Myrrha gutta ⁊ casia. ⁊ in Job vltio p eius scđa filia. cor. enī ca. vñ Persi⁹ in vltia satyra. Hec sibi corrupto casiaȝ dissoluit olino. Item Oui. in. xv. Metha. Qui simulas casias ⁊ nardi lenis aristas Itē in Aurora de scđa filia Job dicit. Que redolet casia germana scđa vocatur. ⁊ ponitur inter spēs aromaticas ab Ysido.

Caslen nouember mensis q est nonus ⁊ accentuat in fine.

Casma matis ge. neu. i. porticus aeris vel fulgur ethere. ⁊ est grecū. latine dicit furgetra. vñ casmatisso tissis tissere vbū excepte actionis soli deo cōueniens sm Hu. Pap. vero dicit. Casma hiatus terre dum rūpitur terra.

Casmatisso tissis. in casma est.

Casoma me acus mulieris qua mulier caput scalpit. a cado dis dicta eo qꝫ cadere facit immunda.

Cassabūd⁹ da dū. i. cassus frustrat⁹. ⁊ dicit a cassus qđ ē van⁹

Cassarius rij. i. retiarius. a cassis dicit qui rhetia facit.

Cassicula le a cassis dr hec cassicula le paruū rhete qđ ⁊ cassilis dr. vł dr cassilis a careo. qa careat soliditate i foraminib⁹.

Cassida in cassis vide.

Cassidilis dilis fe. ge. ⁊ hoc cassidile lis neu. ge. dicit saccul⁹ pera sarcipiū sicaciū marsupiū nocul⁹ locul⁹ crumēa sm Hu. Pap. ēt dic. Cassidilis pera pastoralis. ⁊ pdu. pe. Tobias Cassidili pfert ancillare iecur. ⁊ cor. peñ. h: sed hoc accidit cā metri. Quidā legūt ibi cassiduli p u in Thobia. viij. ca. vbi dicit. Protulit de assiduli suo ptē iecoris. ⁊ ita inenit i anticqs biblijs. ⁊ hoc vult Hu. ⁊ Pap. Quedā tñ biblie noue habēt de cassidili suo. ⁊ cor. peñ. ⁊ declinat cassidilis lis Quidā legūt ibi cassilide suo declinantes cassilide cassilidis. ⁊ cor. peñ. siue li. Quidā ēt dicūt qꝫ cassidile dicit pera aucupis in modū reticli facta in q̄ ponit aues q̄s i casse. i. in reti capit. Et dicit cassidile. qꝛ quicqd capit in casse sedet iclusuȝ i cassidilib⁹. vł dicit q̄si cassis sedile. qꝛ breue est vt sedile. i. fundus cassis ⁊ simili modo reticulatum.

Cassilis lis. in cassicula vide.

Cassis a caput dicit hec cassis dis. i. galea qꝛ caput tegat ⁊ ē de ferro ⁊ ē ppe militū galea vō de corio ē. dicta a galeō qđ ē coriū. ⁊ ē peditū. ⁊ facit cassis actm cassidē vł cassida. vñ ⁊ sumit hec cassida de. idē qđ cassis. vł dr cassis a careo qꝛ it⁹ sit ianis ⁊ cassa. Regū. i. li. ca. xvij Cassis erea sup caput ei⁹

Cassis sis mas. ge. i. rete. ⁊ vt dic Ysid. ppe ē gen⁹ venatorie retis. ⁊ dr a capio. qꝛ capiat. vł dr a careo. qꝛ careat soliditate in foraminib⁹. dicit ⁊ hec cassis dis p helmo vñ vsus. Fallis aues cassis munit caput erea cassis. Si cassis: cassis dicas sigt tibi rete. Sȝ galeam signo quum cassis cassidis aio.

Casso sas saui sare. i. frāgere destruere annihilare vanū facere ⁊ est actiuum. ⁊ deriuatur a cassus nomine.

Cassus sa suȝ dicit a careo res qꝛ hȝ p̄teritū carui. ⁊ p suppletionē cassus sa suȝ. Et nota qꝫ cassus. i. puatus pticipiū est cassus vō. i. vanus nomen est. inde cassabundus da dum.

Castanea nee fe. ge. tā p arbore q̄ȝ p fructu. ⁊ dicitur a castro stras. qꝛ eius fructus in modum testiculoꝝ geminus intra folliculum reconditus eijcitur quasi castratus.

Castellanus a castrū dicitur castellanus na num q inhabitat castruȝ ⁊ hic castellarius rij dñs castri vel q pēest castris.

Castellū li a castrū dicit hoc castellū li. ⁊ hoc castellulū ābo dimi. Castellū ēt dicit ɔduct⁹ vł receptaculū aq̄ vł vas ad aquā recipiēdā. ⁊ videtur sic dici. qꝛ ad modū castri sit dispositū

Casteriū sterij loc⁹ vbi remi collocat. ⁊ dr a castro vł a castris

Castifer ra rum penl. cor. qui flagella portat. vt castiget. a castus ⁊ fero fers dicitur.

Castigo gas a castus ⁊ est verbū actiuū. ⁊ castigare castū facere vel corrigere vel cōmouere. vñ in psalmo. Castigans castigauit me dñs. qꝫ aūt dicitur castigare q̄si castū facere vel agere. potius videtur ethy. q̄ȝ cōpositio. ⁊ pdu. sti.

Castimonia a castus dicitur hec castimonia. i. castitas.

Castor storis mas. ge. qđdā aial ē sic dictū a castro stras qꝛ qū sentit venatores se sequēs seipm castrat vt euadere possit sciēs se fugari pp testiculos. Testiculi eni ei⁹ apti sunt medicaminib⁹. Idē ⁊ fiber fibri ⁊ beuer ⁊ canis pōtic⁹ dicitur sm Hu. Ysido. ēt in. xij. li. ethy. ca. de bestijs dic qꝫ qū psenserit venatorē se castrat ⁊ morsibus virilia sua amputat. ⁊ physiologus hoc ēt dicit. Quidā tñ opinant hoc falsuȝ eē dicētes. qꝫ castor nō ē tāte discretiōis. qꝫ sciret se liberare talit. ⁊ hoc quotidie patet in castorib⁹. q in diuersis locis ineniūt vñ qđ dictū est de castratiōe castoris. nō de castorib⁹ q fibri dicunt. sȝ de qbusdā alijs aialibus castoribus assimilātibus i testiculis ē forsitan itelligēdū. Est āt castor aial mirabile ⁊ mōstruosum. Uiuit in terra ⁊ in aq̄ natat in aqua vt piscis. in terra ambulat sicut alia aialia. cauda eius in oībus nāȝ piscis hȝ ⁊ sapit. hȝ eni squamas ⁊ spinas queadmodū piscis. reliquū corpus carneū est. nāȝ habēs q̄drupedis aialis. ⁊ nō comeditur in ieiunijs. cauda vō eius comeditur in ieiuniis. Est āt castor i magnitudie ad modū parui canis hñs pedes q̄si caninos a parte posteriori cū q̄bus pncipaliter ambulat. a parte vō anteriori habet pedes quasi anserinos cū quibus principaliter in aquis natat. dentes habet acutissimos pellē p̄ciosam. Iteȝ inuenitur castor dris pro quodaȝ signo celesti. vnde dicit Pap. Castor ⁊ pollux apud paganos dij sunt habiti. quos etiā inter sidera fixerunt. qđ signum dicitur gemini. Item Ysido. in tertio lib. ethymo. vbi agit de noibus stellarū sic ait. Castorē ⁊ pollucem post mortem inter sidera notissima constituerunt. quod signum gemini dicunt. ⁊ cor. penul genitiui castoris in vtraqꝫ significatione.

Castoreū a castor dicit hoc castoreū rei. i. medicamēū qđ fit de testiculis castoris. ⁊ adiectiue declinātur castoreus rea reū vt castorea caro. i. caro castoris. vel de castore existens.

Castra sunt vbi milites steterit dicta sunt q̄si casta. vł qꝛ ibi castretur libido. Castrū vō singlarit opidū sm Pap. Hu. vō dic. Castrū tri dicit a castro ras. qꝛ castret licētia ibi inhabitātiū ne passim vagari liceat ⁊ pateāt hostib⁹. Eadeȝ rōe dicūtur ⁊ castra in expeditiōe tñ in plali nūero. vel qꝛ ibi tāq̄ȝ casti debēt esse. luxuria eni vires eneruat. vł dicit castrū. qꝛ in alto loco est sitū. quasi casa alta.

Castrametor taris. i. diuidere vel ponere vł mutare castra vt castrametati sunt filij israel. i. posuerunt castra vel mutauerūt. ⁊ est ɔpositū a castra ⁊ metor tarj. qđ dicit a metior vel muto tas sm Hug. qñqꝫ aūt inuenitur. Castra sunt metari ita qꝫ sunt due dictiōes. Deutr. j. Metabūtur auteȝ castra filij israel. ⁊ produ. me castrametor taris. vñ Luca. in primo. Audax hesperios veniā metator in agros.

Castrēsis. a castro vel castris dicit h ⁊ hoc castrēsis ⁊ hoc trense ⁊ est sm Pap. castrensis dignitas vel honor castrorum.

Castrimargia gie. i. concupiscentia gule. ventris ingluuies a.

castus per contrarium dicitur: qꝛ non facit castos.

Castro tras traui verbum actiuũ: ꝛ dicitur gallus castratus: quando ei amputati sunt testiculi. ꝛ inde verbalia.

Castrum tri: in castra exponitur.

Castitas ta tis: dꝛ a castro tras. vñ dicit Pap. ꝛ Hug. Castus oliz p̃mo a castratõe dictus: postea placuit veteribus ẽt eos sic noiari q̃ ꝑpetuã libidinis abstinẽtiã pollicẽt. ꝛ cõparatur castus tior tissimus. vñ caste cius tissime aduer. ꝛ h̃ casti-tas. Et ẽ castitas ꝑpetua corpis icorruptio: s; ↄtinẽtia ẽ post corruptõez luxui ab renũciatio. dicit̃ tñ ↄtinẽs nõ soluz in castitate: s; etiã i cibo ꝛ potu ꝛ ira ꝛ coitu ꝛ in alijs. Quidã castitatẽ in ↄiugijs spiritualibus ↄtinentiaz in virginibus intelligunt. Jlla aũt est vera castitas que nec mente polluitur. Cõsueuit etiã a quibusdam distingui triplex castitas. Est nãq; castitas virginalis: matrimonialis: ꝛ vidualis. ꝛ in qualibet istarum homo fidelis saluari potest.

Casula le parua casa. casula ẽt dicit̃ vulgo planeta presbyteri: quia instar parue case totum hominem tegit.

Casus sus sui dꝛ a cado dis. ꝛ a casus h̃ ꝛ h̃ casualis ꝛ h̃ le: ꝛ inde casualr̃ aduer. s; Hug. Pap. v̉o sic dicit. Casus a cadẽdo dict⁹ ꝑ eos eni iflexa noia variãt: ꝛ cadũt iã sensu q̃; lr̃a De casu accidẽte noĩs supra redre i tertia pte vbi egi de casu noĩs. Casus diuersa sigt. nã casus est lapsus: ruina fortuna: euẽtus: omen periculũ. Casus aũt vel fortuna sũt cause ꝑ accidẽs rarius euenitiũ in his rebus que ꝑꝑ aliq̃d aliud fiant: vt q̃ cã videndi amicũ exiuit: lapide sua grauitate cadenti est ꝑcussus. vel vt dicit Boe. in. v. de consola. Casus est inopinatus euẽtus ex ↄfluentibus causis in his q̃ ob aliquid aliud gerunt: sicut quom vnus abscõdit auruz: ꝛ alter effodiens terrã ob aliud idẽ inuenit. hoc igit̃ fortuitu credit̃ accidisse sed nõ de nihilo: nam ꝑprias h; causas q̃ posuit prius ꝛ post effodit. Dicit eniz Boetius in. iiij. de consolatione notabile verbũ. Quãuis cãm tante dispositionis ignores: tñ qm̃ bonus munduz rector temperat: recte fieri cuncta ne dubites. nã vt dicit̃ in Job. Nihil i terra sine cã. Arist. aũt scõo ph̃. coꝝ dicit. Casus est cã agens ꝑter intentionẽ. ꝛ iõ qui casualia sunt: simplr̃ loquẽdo nõ sunt intenta nec volũtaria. Et qꝛ oẽ pctm̃ est volũtariũ s̃m Aug. conueniens est ꝙ casualia inquãtũ hmõi: nõ sunt pctã. contingit aũt id qõ nõ est actu ꝑ se volitũ vel intentũ: ꝑ accidens sit volitũ vel intentuz s̃m ꝙ cã ꝑ accidens dicit̃ remouens ꝓhibẽs. vñ ille q̃ nõ remouet ea ex quibus sequit̃ homicidium si debeat remouere: erit quodãmodo homicidiũ voluntariũ. Hoc aũt ↄtingit duplr̃. vno mõ qñ dans operã rebus illicitis quas vitare debebat homicidium icurrit. alio mõ qñ nõ adhibet debitã solicitudinẽ. ꝛ iõ s; iura si aliq̃s det operã rei licite debitã diligẽtiã adhibẽs: ꝛ ex h̃ homicidiũ sequit̃: nõ incurrit homicidij reatũ. Si v̉o det operam rei illicite vel ẽt dans operã rei licite: nõ adhibẽs diligẽtiã debitã nõ euadit homicidij reatũ: si ex opere ei⁹ mors hoĩs sequat̃. vñ i. iiij. ca. Gen. ꝛ in historijs legit̃ ꝙ Lamech credens iterficere bestiã iterfecit hoiez. s. Cayn: ꝛ reputatũ est ei ad homicidiũ: qꝛ v; Lamech nõ adhibuit sufficiẽtẽ diligentiã ad homicidiũ vitandũ: ꝛ iõ reatũ homicidij nõ euasit. Nota ꝙ sicut h̃ dicit̃ i historijs Lamech s; Josephum res diuinas sciẽs sapiẽter: videns cõi pena subiacere sibi v̉o debere maiorez penã ꝓdixit h̃ mulieribus suis sic. Qm̃ occidi virũ in vulnus meũ: ꝛ adolescentẽ in liuorẽ meum: septuplũ dabit̃ vltio de Cayn: de Lamech vero septuagesiesseptics. Lamech vir sagittarius diu viuẽdo caliginem oculoꝝ incurrit: q̃ habẽs adolescentẽ ducẽ dũ exerceret venationẽ ꝓ delectatione tñ ꝛ vsu pelliũ: qꝛ nõ erat vsus carniũ añ diluuiũ casu interfecit Cayn inter frutecta: estimans ferã: quẽ qꝛ ad iudiciũ iuuenis ductoris sui dirigens sagittam iterfecit: iratus illi cũ arcu verberauit eũ vsq; ad mortẽ iclusiue. Occidit ergo Cayn i vulnere adolescẽtẽ ductorẽ suũ in liuore vulneris: vl̃ vtrũq; occiderat in vulnus. et in liuorẽ suũ. i. in dãnatõez suã. Et iõ cũ pctm̃ Cayn eẽt punitũ septuplũ: suũ punitũ ẽ septuagesiesseptics. i. septuaginta septem aĩe que egresse sũt de Lamech in diluuio pierũt. Uel hoc numero maioritatẽ tñ pene notat. Hebreus vero dicit. Mulieres sue male sepe tractabãt eũ. vñ ipse iratus dicebat eis se pati h̃ ꝑ duplici homicidio qõ fecerat: tñ terrebat eas subdẽdo penas q̃si dicat. Cur vultis me occidẽ: graui⁹ puniet̃ q̃ me interficiet q̃; q̃ Cayn. Jtẽ scias ꝙ dñs dixit ad Cayn. Maledictus eris sup terrã: vagus ꝛ ꝓfug⁹ merito iste maledicit̃ nõ Adã: qꝛ sciẽs iste penã p̃me ꝑuaricatiõis fratricidiũ addidit. Timẽs q̃; Cayn ne vel bestie eũ 84
deuorarẽt si egrederet̃ ab hoib⁹: vel si manẽt cũ eis ꝑ pctõ suo occiderẽt eũ: dãnans se ꝛ desperãs ait. Maior est iniq̃tas mea q̃; vt veniã merear. i. q̃; id quo veniã merear. q̃si dicat. Maior ẽ iniq̃tas mea dĩ merito meo. vl̃ m̃isericordia dei: qꝛ ois q̃ iuenerit me occidet me. Ex timore h̃ dixit vel optãdo h̃ dixit. q̃si dicẽt. Utinã occidat me. Dixitq; ei dñs Neq̃q̃ fiet ita. nõ cito. s. morieris: s; ois q̃ occidit Cayn ipse liberabit eũ a miseria ꝛ labore. Et tũc addit̃ ipersonalr̃. Septuplũ puniet̃. i. punitio fiet de Cayn. dũ viuet i pena vsq; ad Lamech septimũ. Cui ↄsonat trãslatio septuaginta iterptũ. Ois q̃ occidit Cayn septẽ gñatões exsoluet: q̃si diceret. Punitio fiet de te ꝑ septẽ gñatões Lamech eniz q̃ septim⁹ fuit ab Adã. s. in septia gñatiõe iterfecit eũ. Tradũt q̃dã penã eius durasse vsq; ad septimã gñatiõez. qꝛ septẽ pctã cõmisit. Nõ recte diuisit. fratri inuidit. dolose egit vocans in agrũ occidit ꝓcacit̃ negauit. desperauit. nec dãnatus pniaz egit. vel sic. Qui occidit Cayn septuplũ punietur. i. plus q̃; ipse Cayn ꝑ ꝓhibitione homicidij q̃ nõdũ facta fuerat ipsi Cayn. Jtẽ scias ꝙ Lamech primo induxit bigamiã.

Cata ꝑpositio greca ẽ. ꝛ qñq; tñ valet q̃tũ trãs. vt catagrapho. i. trãscribo. qñq; quãtũ ꝑ. vt Cata antifrasim. i. ꝑ antifrasim. Qñq; tñ quãtũ supra vl̃ iux̃ vt Cata mattheum. i. iux̃ vel supra mattheũ. Et ponit̃ ꝓ breui ẽt vt catalogus.

Catacarisa se. i. ancilla super alias dolosa ꝛ fallax. ꝛ componitur a cata quod est supra ꝛ carisa.

Cataclismus mi. mas. ge. i. diluuiũ. a cata qõ est ꝑ ꝛ clima q̃si diluuium per diuersa climata. i. mundi partes dispersum. Eccle. xxxix. Et qm̃ cataclismus aridam inebriauit.

Catacresis vel catacrisis s; quosdã est spẽs tropi. de q̃ supra dixi in q̃rta parte in ca. de tropo.

Catafronicus. i. contumax. contemptor. superbus.

Catagrapho catagraphas pe. cor. i. trãscribo. vide in graphos

Cataleticus ca cũ pe. cor. cui nihil superabũdat. vñ ille versus dicit̃ cataleticus. i quo nihil de metro supest. ꝛ cõponitur cũ a vel hyper qõ ẽ sup. ꝛ dicit̃ a cataleticus ca cũ. ꝛ hypercataletic⁹ ca cũ. Jlle ãt versus ẽ a cataleticus ad cui⁹ ꝑfectionẽ deest vna syllaba. idem dꝛ ꝛ claudus. Hypercataleticus vero est ille versus cui supabũdat vna syllaba.

Catalogus gi. i. enumeratio. ordo. series. vel breuis interpretatio seu descriptio seu istoꝝ numerus. ꝛ dicit̃ a cata qõ ẽ breue. ꝛ logos qõ ẽ s̃mo vl̃ rõ. q̃si s̃mo m̃lta breuiter cõꝓhẽdẽs. vt Oẽs sci orate ꝓ nobis. Catalog⁹ ẽt dñr duodecim libri veteris testamenti Hiero. in ꝓlogo Thobie. Quã hebrei de catalogo diuinaꝝ scripturarũ secantes.

Catamane. i. iuxta mane. s. diluculo. vel ipso mane. ꝛ dꝛ a cata qõ est iuxta ꝛ mane ꝛ ꝓdu. ma. sicut mane aduerbiũ. vñ quidam. Quolibet a mane fieri dicas catamane.

Cataplasma. Plasma componitur cum cata quod est supra ꝛ dꝛ h̃ cataplasma atis. inductio. medicamẽ. quia supra formã morbi inducitur. Jtem dicitur hoc implastrum emplastrum ab en qõ est in. ꝛ plates quod est forma.

Cataplectatio iterptat̃ ↄuiciũ vñ s; vnã trãslatõez dicit̃ obiurgatio. Eccl. xxj. Et põt dici cataplectio. a cata qõ ẽ iux̃ ꝛ plecto tis. q̃si. s. tãta ẽ rixa. ꝙ fere plectũt se. i. puniũt ꝛ verberãt. Nostra littera dic̃. obiurgatio ꝛ iniurie annulabunt substantiã. S; alia trãslatio h; cataplectatio. vt dicit glo.

Catapuera. docta puella.

Catapulta est vas vt dicunt. vel potius sagitta cum ferro bipenni. quã sagittam barbatam vocant.

Cataracta te. via subterranea q̃ aqua sub terra discurrit vñ

per translatōeȝ in celo dicunť cataracte nubes vel discursus ⁊ meatus pluuiaꝝ vel tonitrua fm̄ Hug. Pap. ēt dicit. Cataracte celi fenestre. i. nubes vel tonitrua. ⁊ cor. primaȝ. vñ in pantheon. Et cataractarū fundit in orbe faron.

Catascopus. Scopin qđ est intēdere vel speculari cōponitur cū cata qđ est p: ⁊ dicit͛ hic catascop⁹ pi: q̄ ⁊ scapha filr dicit͛ q̄si scopa a scopin. s. nauigiū qđ latie speculatoriū dicit͛: q2 mittat͛ cā idagādi ⁊ speculandi. vñ sepe catascopus dicit͛ explorator. indagator circulator. inuestigator. ⁊ cor. sco.

Catasta ste est pene genus eculeo sile vel lectus ferreus.

Catatiposis ponitur sub scemate a Grecismo: de quo supra in quarta parte dixi in ca. de coloribus rhetoricis.

Categoreuma atis gen̄. neu. i. predicatiuum vel significatiuū ⁊ dicitur a categoro ras. ⁊ produ. re.

Cathegoria rie dicitur a categoro ras. ⁊ acuit penul. ⁊ est categoria predicamentum vel predicatio vel significatio. vñ ⁊ predicamenta Aristotelis dicuntur cathegorie. Cathegorie etiam dicuntur accusationes.

Categoro ras. vbū actiuū. i. signare vel p̄dicare: ⁊ dr̄ cōpositū a cata ⁊ gore qđ ē dicere. vñ categorizo zas: in eodē sensu.

Cateia telū dicit͛ ligua psaꝝ vl̄ galloꝝ. ⁊ vt dicūt lācea vl̄ hasta. Uel vt q̄dā volūt. Cateia ligua psaꝝ est sagitta barbulata: siue hasta q̄ vtebat͛ hercules. Erāt āt cū ligulis catenarū: ⁊ q̄n eum p̄iciebat: iterū cū catenula retrahebat. Uirg. Soliti torq̄re cateias. Quidā libri ī donato in ca. de barbarismo hñt catela. i. iaculū longū qđ cū catena p̄icitur: ⁊ dr̄ a catena ⁊ telon qđ ē lōguȝ. Si āt dicat͛ cateia penl͛. cor. qū pducatur fit barbarolexis ex subtractiōe temporis.

Catella le dimi. parua catena. vñ ⁊ catella dicūť catenule ⁊ circuli colli īuicē se cōprehēdētes ī modū catene. Itē catella le dimi parua cata: ⁊ descēdit a catellus. Inuenitur ēt catela le p vnū l. i. iaculū lōgū: vt dixi in cateia supra īmediate.

Catellus a catulus dicitur hic catellus li. vñ hic catellulus li diminu. Matth. xv. Nam ⁊ catelli edunt de micis. ⁊ a catellus hec catella le. ⁊ a catellulus hec catellula le.

Catena ne dicitur a capio pis: q2 capiendo teneat: vel quia capiendo teneatur pluribus modis. ⁊ est ethymo. nō cōpositio. sicut ⁊ illud. Catena quasi captiuos tenens.

Cateno nas i. catenis ligare a catena dr̄. ⁊ cōponit͛ vt concateno nas: icateno nas: ⁊ sūt actiua. ⁊ carēt a spiratōe. ⁊ pducūt te

Catenula le dimi. parua catena.

Caterua ue: hoīuȝ multitudo: ⁊ deriuari videt͛ a cata qđ ē iux.

Caterua⁹ria riū qđ ē caterue: vl̄ qđ spectat ad caterua. caterarius ēt dicitur qui sp in caterua ē. i. in multitudine ppl̄i.

Cateruatim aduer. i. multipliciter vel gregatim: vel per cateruas vel de caterua in cateruam. ⁊ dicitur a caterua.

Catecuminus ni penul. cor. interpretatur instructus vel audiens q2 doctrinā fidei audiat: necdum tamen baptismū percepit ⁊ dicitur a catezizo zas: in catesis est.

Cathedra dre grecū ē. i. excelsa sedes iudicis vl̄ p̄sidētis. ⁊ cōponit͛ a cathos qđ ē sedes: ⁊ edra spōsa q̄si spōdata sedes: a quo hic ⁊ hec cathedral͛ ⁊ hoc le. vñ cathedralr̄ cathedralitas tatis. Itē a cathedra cathedrat⁹ ta tū: cathedrate: cathedraticus ca cū: cathedratice s3 Hug. fm̄ āt quosdā cathedra est doctoris. vñ in Grecis. Rex soliū doctor cathedrā. iudexq3 tribunal possidet: ac sedē presul: pretorq3 curulem.

Catheristica ce. i. determinatiua. ⁊ cor. penul.

Cathesis vl̄ cathetesis grece. doctrina vl̄ loc⁹ doctrine dr̄ latine. vñ cathetezizo zas: vel cathezizo zas. i. cōfirmare: instruē edocere. imbuere. redarguere. obiurgare. refutare. Aplˢ ad Galath. v. Cōmunicet āt is q̄ cathezizatur vbo ei q̄ cathezizat. i. instruit ī oīb⁹ bonis; q2 vt dr̄ ī pma ad Cor. Si spūalia vobis seminauim⁹: nō magnū ē si carnalia vestra metam⁹ Et a cathezizo vel catecizo deriuat͛ hic cathecizeta te: q2 a cathezizeta te. i. doctor. instructor: p̄ceptor. ⁊ hic cathecism⁹ mi. i. instructio doctrina ⁊ maxie ī fide. S3 pōt q̄ri an cathecism⁹ dirimat matrimoniū cōtrā. Ad hoc dico q̄ p cathecismū baptismi ⁊ cōfirmatōeȝ epi cōtrahitur cōpaternitas. Differunt tñ in hoc: q2 l3 per baptismū ⁊ cōfirmationē cōtra cōpaternitas impediat ⁊ dirimat matrimoniū: illa tñ qui cōtrahitur per baptismi cathecismū adeo est exilis ⁊ inualida. q̄ vix īpediat matrimoniū cōtrahendum nunq3 aūt dirimit iam contractuȝ. Cum enim baptismus sit ianua ⁊ fundamentū oīuȝ sacramētoꝝ. p3 q̄ cathecism⁹ nō est sacramentū. p̄cedit nāq3 baptismū. Item an̄ baptismū q̄s non est filius eccl̄ie: q2 si sic moreretur ī eternū piret quo ad penā dāni: igitur nec spūalis filius. ergo per cathecismū vel nulla vel q̄si nulla cōtra ē cōpaternitas. Uide etiā in cōmater. ⁊ in frater.

Cathecismus mi. in cathesis exponitur supra īmediate.

Cathezizo zas. in cathesis vide.

Catholicon interpretatur vniuersale vel cōe. vñ catholicus ca cum. i. vniuersalis. vt fides catholica s3 Hug. fm̄ vero Pap. catholicus rectus. Catholicon etiaȝ dicitur iste liber sicut dixi in principio prime partis.

Catholicus in catholicon exponitur.

Catilio. a catulus dicit͛ hic catilio onis. i. gluto degulator: qui quadā gulositate ad modū catuli per domos discurrit. vnde catiliosus sa sum. i. auidus gulosus sicut catulus est ad escam fm̄ Hug. Et fm̄ Pap. Catilo as aui verbum actiuū idest deglutire vel sonare vt catulus.

Catillum li dimi. paruum catinum. fm̄ Hug.

Catinū ni: vas fictile s3 Hu. vō fm̄ Isi. ethy. xx. Catinū ē vas vinariū fictile. qđ meli⁹ in neu. ge. dicit͛ q̄3 mas. sicut ⁊ salinū dicit͛ vas aptū sali. vñ q̄dā. Qđ capiēs vinū teneat vas dico catinū. Fictile vl̄ luteū faciēs frigē licū. Et ī Aurora dr̄ Qui mecū vescit an tāgēdo catinū. Et scias q̄ l3 q̄dā noīa īueniāt͛ auctoritate veteꝝ q̄nq3 ī mas. ge. q̄nq3 in neu. vt hic punct⁹ hoc punctū. ⁊ hic catinus hoc catinū. nō tñ debēt dici īcerti ge. q2 masculinū taliū noīum iam cessauit. q2 nō vtimur nisi in neu. ge. istoꝝ noīuȝ. Esto tñ q̄ vteremur his noībus in vtroq3 ge. nō tñ eēnt dicēda īcerti ge. q2 varias terminationes hñt fm̄ diuersa gn̄a. qđ in noībus dubijs nō cōtingit ⁊ ita de stadius ⁊ stadiū ⁊ consimilibus dicas.

Cato. a cat⁹ dr̄ hic cato tonis. q2 astutus fuit ad modū illi⁹ aīalis. vñ catonic⁹ ca cū. ⁊ hic ⁊ hec catonista ste q̄ vl̄ q̄ seq̄t͛ catonē ⁊ sectā illi⁹. Duo āt catōes dicūt͛ fuisse ambo amatores vtutis. Maior censorin⁹ auūculus minoris pħoꝝ peritissimus. Minor nepos ei⁹ rigidus dict⁹ ē ⁊ vticēsis q̄ se vtice interfecit. Uel cato dicitur a catus ta tum fm̄ quosdam.

Cattus ti qđdā aīal igeniosuȝ. s. murilegus. qđ alii dicūt gattos p g s3 corrupte. vñ hec catta te. ⁊ dr̄ catt⁹ a cat⁹ q̄si caut⁹ p syncopā eo q̄ sit caut⁹ in murib⁹ capiēdis. ⁊ scribit͛ catt⁹ p aīali p geminuȝ t. Baruch. v. dic̄. Supra corp⁹ coꝝ ⁊ supra caput coꝝ volāt noctue ⁊ hirūdines ⁊ aues ēt: silr ⁊ catte.

Catulaster stri dimi. paruus catulus. vñ hec catulastra stre.

Catullus li per geminū l fuit q̄dā poeta veronēsis. de quo dicit Ouidius. Mantua Uirgilio gaudet. ⁊ Uerona catullo Pelgine gentis gloria dicar ego. De hoc etiam facit mētionem Hiero in ep̄la ad paulinum ca. vij. ⁊ viij.

Catulus li penul. corre. est dimi. de canis. Et sunt catuli proprie filij canum. abusiue tamen filij quarūlibet bestiarū dicuntur catuli. ⁊ inde hec catula le.

Catus. caut⁹ syncopat͛ ⁊ dicit͛ cat⁹ ta tū. i. cattus s3 Hug. pap. vō dicit. Catus denoiat͛ siue denoiatiōeȝ assumit. i. doctus sapiēs. acutus. ingeniosus. Inde cato catonis.

Caucasus mons scythie ab india vsq3 ad taurū porrectus. p gētiū varietate ⁊ linguarū varie dictus. nā cū in oriente in excelsuȝ cōsurgit caucasus dicitur s3 q̄ ipsoꝝ lingua p niue cādidus dicitur s3 Pap. ⁊ cor. penul. Uñ q̄daȝ. Carbasus abbreuies. ⁊ caucasus est comes illi. Et scias q̄ vt narrat Alber. hic mons est maior oīb⁹ mōtibus oriētalib⁹ tendentibus ad aquilonē. Significatio super magnitudine mōtis huius est. q̄ illi q̄ habitant sub ipso loco inferiori vidēt radios solis in mōte isto. i. in cacumine donec trāseat tertia pars noctis in sero in occidente. ⁊ in mane ante tres horas ortus diei vident iterū in oriente in ipso radios solis. vnde ipsi⁹ solis radij nō occultātur nisi p tertiā parteȝ noctis hoc ē q̄ttuor horas eq̄les fm̄ q̄ tota nox diuiditur in duodecim

boris. Aliud signū ei⁹ magnitudinis ē magnitudo fundamēti ei⁹. Nā latissimū ꝛ mltas terras occupās hꝫ fūdamētū: ꝛ testes hui⁹ sūt hoīes q̄ hitant sub eo: ꝛ pcedunt ab eo: qꝛ ibi mltaꝝ nationū ꝛ mltaꝝ sūt liguaꝝ. Et sub isto monte caucaso oriūꝰ flumina magna mltaꝝ aq̄rū. vide ī mons.

Cauda de dicitꝰ a cado dis: qꝛ videtur cadere: vñ caudatus ta tū qui hꝫ caudā. ꝛ est cauda extrema pars aīalis.

Caudex. A cauda dꝛ hꝰ caudex cis. i. trūcus: qꝛ ē q̄si cauda arboris: qd̄ ꝛ cadex dꝛ: ꝛ tūc derinatꝰ a cado: q̄si casum dans.

Caudice nauicule dicte qꝛ a q̄ttuoꝛ vsqꝫ ad decē capiant homines sm Pap̄. Uide in trabaria.

Caudix cis fe. ge. radix q̄ iheret terre. ꝛ dicitur a caudex.

Cauea. A cauo uas dicitur hec cauea uee locus cōcauus vbi aues vel alia aīalia includuntur. Cauea etiam dicitur theatrum vel sessio hominum in circuitu consedentium.

Caueo ues ui cautū. i. obseruare. vidē. pſpicere. vitare. cā vitādi aliq̄d ad cautelā adhibē. Uñ q̄dā. Uitat ꝛ obseruat cautelā atqꝫ cauere. Caueo ꝯponitꝰ cū pre: ꝛ fit hcaueo ues: añ vel pre aliis cauere. ꝛ ē actiuū caueo cū oīb⁹ suis cōpositis: ꝛ coꝛ. ca. vñ Prudēti⁹ de sicomachia. Disce supcilium deponere disce cauere. Añ pedes foueā q̄sq̄s sublime minaris: ꝛ deberet facē sup. catū sine u. Nā vt vult Pris. in. ix. lib. caueo eo l i mutato facē ptm caueo caui: ꝛ ui l tū catū debēt eē: sꝫ facē cautū addita u ad dr̄iam huius noīs catus ta tū: sicut faueo ues facit faui fautū ad dr̄iam huius noīs fatum.

Caueola le dimi. parua cauea. ꝛ coꝛ. penul.

Cauerna ne. i. spelunca. ꝛ dꝛ a cauea. Et a cauerna dicitur cauernatus ta tum: ꝛ cauernosus sa sum in eodem sensu. s. dicitur perforatus. perfossus. perscrobatus.

Cauernicula le dimi. parua cauerna. ꝛ coꝛ. penul.

Cauernula le dimi. parua cauerna. ꝛ coꝛ. penul.

Cauilla le. a caueo ues dicitꝰ hꝰ cauilla le. q̄ de ligno īseritꝰ foraminib⁹ ad modū claui. vñ cauillo las. i. clauis īfigere vel ꝯfirmare cauillis. Inuenitꝰ etiā cauilla pro rixa cauillatiōe contentione: sed a caluo uis tunc descendit.

Cauillo a caluo uas dꝛ cauillo las. qd̄ ꝛ caluioꝛ laris iuenitꝰ. ꝛ ē dimi. ꝛ deberet dici caluillo: sꝫ subtrahitꝰ l ꝛ dꝛ cauillo las qd̄ ē aliq̄ntulū decipe. ꝛ ppē ptiet istō ṽbū maxie ad sophistas q̄ ṽbū veꝝ sciēter ipugnāt. ꝛ falsū sciēter affirmāt Itē cauillare iuenitꝰ p deridere vꝰ ꝯtēnere. vꝰ ꝯuitiose iocari vꝰ calūniari. argumētis tergiuersari. caute pscrutari.

Caula le. i. ouile a greco aula. greci eni vocant aulas recepta cula aīalium. ꝛ inde caula addita c. Caula etiā dicitur cancellus ante iudicem vbi sunt aduocati. vel ingressus. Caule etiam dicuntur munimenta ouiuꝫ.

Caulis. a coalesco inchoa. ṽbo dꝛ hꝰ caulis lis. ꝛ ē caulis gñaliter herbaꝝ vel olerū medius frutex q̄ vulgo tirsus dꝛ. qꝛ a terra sursum ꝯscēdat. Ex quo tractū ē vt spāliter qd̄dā genus oleruꝫ caulis diceretꝰ. qꝛ tirsus ipsius amplius ceteris oleribus coalescit. i. crescit. Inuenitur hec caula le p ouili. Uñ q̄dā. Dic caules olera. dicuntur ouilia caule.

Cauma matꝭ ge. neu. i. icēdiū. ꝛ dꝛ a camin⁹. ꝛ coꝛ. pe. genitiui

Cauo uas uaui. i. fodere. ꝛ cōponitꝰ. vt ꝯcauo uas. i. valde deorsum cauere. vel exhere. Excauo uas Iob. xiiij. Lapides excauant aque. Intercauo uas inter aliqua cauare. Precauo uas. i. ante vel pre aliis cauare. Recauo uas. i. iterū vꝰ retro cauare vꝰ exhere. Succauo uas. i. subtus cauare. Cauo ꝛ cōposita ab eo oīa sunt actiua. ꝛ coꝛ. ca. Unde quidam. Et durum lapidem gutta cadendo cauat.

Caupo caupōis dꝛ a capio pis. qꝛ capiat vinū vꝰ aquā. Eccꝰ. xxvi Et nō iustificabitꝰ caupo a petis labioꝝ. O. āt dꝛ caupo q̄si capiēs potū ethymo. ē nō cōpositio. q̄ ꝛ alio noīe dꝛ tabernari⁹. ꝛ tabernio ꝛ ganeo. A caupo dicitꝰ hꝰ cauponarius rij in eodē sensu. s. tabernarius. Inuenitur ēt hic capo ponis sine u. i. gallus castratus. vnde dicit Papias. Capo vel capus ex gallogallinatio fit castratus. ꝛ coꝛ. ca. vñ versus. Cantat nocte capo vinū vult vēdere caupo.

Caupona ne penulti. produ. tam pro muliere tabernaria q̄ꝫ p taberna. ꝛ dicitur a caupo.

Cauponatim aduer. i. fraudatim. admixtim. vel adulteratim vel alternatim. ꝛ dicitur a caupo. solent eniꝫ caupones admiscere aquā vino ꝛ pro puro vendere.

Cauponoꝛ naris verbū deponētale. i. vēdere. ꝛ dicitꝰ a caupo vñ in decretis Romani cōcilij. Sit ergo nobis anathema eo ꝙ verbū veritatis studet cauponari. vnde verbalia.

Causa se dicitꝰ a cāu quo euenit. ē eni origo ꝛ mā negocij. qd̄ dū pponitꝰ cā ē. dū discutitꝰ iudiciū. dū finitꝰ iusticia. Cā sine rōne pōt esse. Ratio ṽo nō sine cā vt dicit Pap̄. Et scias ꝙ cā sm logicū est ad cuius eē sequitꝰ aliud. Et diuiditur ī cām mālem ꝛ formalē. ꝛ iste sūt cause intrinsece. Efficiēteꝫ ꝛ finalem. ꝛ iste dicūtꝰ cause extrinsece. Causa materialis est illa ex q̄ aliq̄d fit. vt ex ferro fit cultellus ferreus. Uel ī q̄ aliq̄d fit. vt in coꝛpoꝛe fit albedo. ꝛ ita coꝛpus est mā albedinis ꝛ coloꝛis oīs. Causa aūt mālis ex qua aliq̄d fit diuiditur. Nā alia pmanet in māto vt ferrū permanet in cultello. Alia trāsit. vt aqua ꝛ farina trāseunt in panē. ꝛ feruꝫ ꝛ filix in vitrū. Mālis aūt est que est in potētia tm̄. Cā āt formalis q̄ dat eē rei. ꝛ cōseruat eā in eē. vt albedo ē cā formalis albi. ꝛ humanitas hoīs. Cā vero efficiens est a q̄ est pncipiū motus. vꝰ que mouet ꝛ operatur ad hꝰ vt res fit vt faber ē cā efficiēs cultelli. ꝛ domificatoꝛ ē pncipiū mouēs. ꝛ operans vt domus fit. Cā finalis est id pp quod aliquid fit. vt beatitudo est causa finalis iusticie. Et scias ꝙ vt dicit plato. Nihil fit cuius oꝛtum legitima causa nō precesserit. Itē in Iob. v. dicitur. Nihil in terra sine causa fit.

Causarius sarij maſ. ge. litis amatoꝛ vel reus qui ex aliquo crimine ad causam ducitur.

Causatiuus. a cā dicitur cātiuus ua uum qd̄ ex cā sequitur. vnde causatiua dicuntur effectus causarum.

Causidicus ci q̄ dicit ꝛ tractat causas sm Hug. Pap̄. vero dicit. Causidic⁹ oꝛatoꝛ. defensoꝛ patron⁹. Et ꝯponitꝰ a cā ꝛ dico cis. siue ab hꝰ pterito dixi ꝙ nāliter coꝛ. primā lꝫ positiōe eā pducat. Et iō causidicus. veridicus. maledicus. ꝛ cōsilia coꝛ. penul. Uñ q̄daꝫ. Causidicus lites medicus prenostica vite. Uulnus amat medicus presbyter interitus.

Causoꝛ saris satus sum verbū depo. a cā dicitꝰ. ꝛ est cāri causas agere. vel repꝛehendere. calūniari. vel inculpare. exigere vel in cām ducere. conqueri. Roma. iij. Causati sumus iudeos ꝛ grecos omnes sub peccato esse.

Caustos grece latine incensum dicitur ꝛ accētuatur in fine.

Causula le dimi. parua causa.

Cauteriat⁹ ta tū. pōt eē pticipiū de cauterio rias. ꝛ tunc tm̄ valet quātū vstus cauterio vel diffamatus. Uꝰ pōt eē nomē. ꝛ tūc tm̄ valet q̄ntū durus malus vel coꝛrupt⁹. Uñ apſo. Thi. j. c. iiij. Cauteriatā hntes ꝯsciam. i. coꝛruptā vel lesaꝫ.

Cauterio as. i. cauterio inurere. dānare. ꝛ deriuatur a cauterium. Et componitur. vt incauterio as. per translationem dicitur incauteriare diffamare.

Cauteriū. a caut⁹ dicitur hꝰ cauteriū rij ferrū quo vrūtꝰ infirmi q̄si cauturiū. qꝛ caute vrat. ꝛ quo ēt inurūtur dānati p signo. vt dū caro vritur uolūtas refrenetur. vñ hꝰ cauteriolū li dimi. sꝫ Hug. pap̄. vero dicit. Cauteriū dcm̄ q̄si cauturiū qꝛ vrat. ꝛ putida fit in eo seueraqꝫ cautio. ut dū videtur cuius fit auaritia refrenetur. qd̄ iterdū p signo. iterdū p cura adhibetur. ut ēt vis moꝛbi ignis ardoꝛe siccetur. Inde cauterizo zas zaui. i. uro cauterio.

Cautes tis fe. ge. petra durissima ꝛ asprima dcā a cautus q̄si cauta. qꝛ cauetur. Theodolus. Lābūt aīalia cautē sꝫ Hug. papi. vero dicit. Cautes saxa asperrima videlicꝫ maris. dicte a cauendo nauigantibus. s. quasi caute.

Cautic⁹ ca cum. i. asper ꝛ durus. ꝛ dicitur a cauteriū. Macer de viribus herbarū. A medicis rute vis cautica dicitur eē.

Cautio. a caueo ues dicitꝰ hꝰ cautio onis. i. cautela. iuratio obseruatio. ꝛ ponitur p scripto. qꝛ scriptis nobis cauem⁹. vñ ī euāgelio Luce. Accipe cautionē tuā. Et ut dicit papi. cautio est breue recoꝛdationis chirographum. Item secundū iuristas cautio est nuda promissio sine solemnitate iuramenti aut interpositione pignoꝛis aut fideiussoꝛis. Cum

enī iuenit̄ ī iure sine adiecto: itelligēdū ē de nuda pmissione. Cū vō addit̄ 𝔯 dr̄ Idōea cautio vl̄ idonee caueat̄: itelligēdū ē ō cautōe iuratoria: vl̄ pignoratoria: siue fideiussoria

Cautus. a caueo ues venit caut⁹ ta tū. 𝔯 ē ei⁹ pricipiū. Sʒ pōt eē nomē ī tali sensu cautus q̄ sibi cauet: astut⁹ callidus: gnarus. vn̄ caute vel cautū: 𝔯 hec cautela le. Cautus cōponit̄: vt īcaut⁹ fʒ Hug. Pap̄. vō dic̄ Caut⁹ a cauē solicit⁹ pcauēs. In Brel. sic dr̄. Cautū puisuʒ. cautū signat quoqꝫ firmū.

Cauuo. a cauo uas dicit̄ cauus ua uū. 𝔯 ē cauū nā: cauarū manu 𝔯 h̄ cau⁹ui substātiue p cauerna vl̄ foramie. vn̄ ciuitas tatis: 𝔯 p cōpositionē cōcauus ua uū: 𝔯 cor. ca sic cauo uas.

Caxillum li dimi. paruus callus.

C ante E

Cecidi dʒ dici 𝔯 nō cecidi. Si eni diceret̄ cecidi: aut pma produceret̄ aut corripet̄: ſʒ nō possʒ corripi pp regulā q̄ docet q nūqꝫ ae diphthōgus pōt mutari in i cor. Sʒ nec possʒ pduci pp regulaʒ q̄ docet: qm̄ por syllaba corripit̄ quotiens aliq̄ syllaba gemiat̄ in talib⁹. Subtracta igitur a vocali ab hac diphthōgo ae dici dʒ cecidi pma cor. 𝔯 pe. p. 𝔯 est pteritū de caedo dis. i. icido: 𝔯 sic sumit̄ Reg. iij. c. xij. Pater meus cecidit vos flagellis: ego āt cedā vos scorpionib⁹. Inuenit̄ ēt cecidi a cado dis. 𝔯 tūc cor. pe. qd̄ facere debuit cadi: qd̄ nō facit ad dr̄iam cadi nois. Uide in cado dis. Et sic sumitur Luce. viij. Et aliud cecidit inter spinas.

Ceco cas caui catū. i. cecū facē. Et cōponit̄: vt exceco cas. obceco cas. 𝔯 ē actiuū cū oib⁹ cōpositis. 𝔯 pdu. ce. vn̄ Uindocinēsis. Diuitie mītis excecāt corda cupide. Et vt vult Alexāder nequā obceco cas scribit̄ p b: nō enī mutat b in c fʒ cū 𝔯 sic cōiter scribit̄. Sʒ h̄ videt̄ ꝯ regulaʒ Pris. q̄ dicit q b in cōpositiōe mutat̄ in c sequēte c: vt occido: occūbo. Sed dico q illa regula Pris. hʒ exceptionem sicut vult ipsemet Pris. vn̄ ipse dicit in. ij. li. maio. Que tn̄ sonās. i. b sequēte c. solet plerūqꝫ ī eadē mutari: vt occido 𝔯c̄. Nō est ergo regula ista gn̄alis: q𝔯 Pris. dicit plerunqꝫ notāter. Et iō quedam excipiuntur: vt subcinericius 𝔯 obceco.

Cecula. a cecus dicitur hec cecula le genus serpētis: sic dicte quia parua sit: 𝔯 non habet oculos.

Ceculco: a ceco cas dicit̄ ceculco cas verbum actiuū. i. cecare Et qn̄qꝫ ponit̄ absolute. 𝔯 signat tunc passionē intrinsecus natam. vn̄ Plautus. Nā mihi oculi mei ceculcant.

Ceconia nie. i. noctua a cecus dicitur.

Cecus ceco cas dicit̄ cecus ca cū: q̄ neutro oculo videt: vel dicit̄ cecus a careo: q𝔯 caret visu: 𝔯 tūc a cecus ceco cas: 𝔯 h̄ cecitas tatis. Cecus cōponitur. vt semicec⁹ ca cū. Itē a cecus deriuatur h̄ cecū ci qddā itestinū. 𝔯 dicit̄ a cecus: q𝔯 sit sine foramine 𝔯 exitu: qd̄ greci tiloneutron dicunt.

Cecutio tis tiui tire verbū neu. i. cecū eē vel fieri: 𝔯 tūc deriuatur a cecus. Uel cecutio. i. īsanio. 𝔯 tūc deriuat̄ a cicuta te: cuius succus haustus vel facit insanire vel mortificat fm̄ Hug. vel fm̄ Pap̄. cecutio. i. lippio: parū video. Inde cecutiens tis ois ge. vn̄ cecutiētes dicitur lippientes. i. parū videntes fm̄ Pap̄. vn̄ Hiero. dicit. De epistolis canonicis: q rarus est qui non in earum lectione cecutiat.

Cedar nomē est loci: 𝔯 nomē fuit viri: 𝔯 est hebreū: 𝔯 iterpretatur tenebre fm̄ Hug. 𝔯 accētuatur in fine. Pap̄. vō sic dicit. Cedar. regio saracenoꝝ trans arabiam sita. Propheta. Hitaui cū habitātibus cedar. Itē cedar fuit filius Ismael 𝔯 interpretatur tenebre vel meror. vide in saracenus.

Cedecula le penul. cor. dimi. parua cedes fe. ge.

Cedis dis fe. ge. verberatio vel incisio a cedo cecidi. Actu. ix. Paulus adhuc spirās minarum 𝔯 cedis. Et vt dicit Pap̄. caedis. i. incisio a cedendo per ae scribendum est.

Cedo dis cecidi 𝔯 nūqꝫ cecidi cesuʒ. i. verberare ferire vel incidere. Et ꝯponit̄ cū am qd̄ ē circū: 𝔯 dicit̄ ancido dis m mutata in n. i circūcirca cedē. Et cū abs: 𝔯 dicitur abscido dis. Itē cū ad: 𝔯 dicit̄ accido dis. i. iux̄ vel valde cedo. Itē cum cō 𝔯 dicit̄ ꝯcido dis. Itē cū circū. 𝔯 dicit̄ circūcido dis. Itē cū i 𝔯 dicit̄ icido dis. Itē cū iter: 𝔯 dicit̄ itercido. Itē cū de: 𝔯 dicit̄ decido. Itē cū ex: 𝔯 dicit̄ excido. Itē cū pre: 𝔯 dicit̄ pcido. Itē cū ob. 𝔯 dicit̄ occido. Itē cū re: 𝔯 dr̄ recido. Iteʒ cū sub 𝔯 dicit̄ succido. Cedo actiuū ē. 𝔯 oia sua ꝯposita sūt actiua sūt: 𝔯 oia mutāt e i i in pn̄ti 𝔯 in pterito 𝔯 in supino 𝔯 oia faciūt pmā psonā pn̄tis īdicatiui modi in cido: 𝔯 pteritū ī cidi: 𝔯 supinū in cisum: 𝔯 oia pducunt penul. in pn̄ti 𝔯 in pterito 𝔯 in supino: 𝔯 vt gn̄alius dicatur vbiqꝫ pducunt hāc syllabā ci. 𝔯 scribitur caedo p ae diphthongū: lʒ fʒ vsuʒ vna vocalis teneatur tam in sono q̄ꝫ in scripto.

Cedo dis cessi cessum cedere in qnqꝫ sigationibus iuenitur. Nā cedo. i. do locū 𝔯 fm̄ hoc ꝯstruit̄ cū dtō solo qnqꝫ cū dtō 𝔯 actō in eodē sensu. idē eniʒ est. Cedo tibi. i. do locū tibi 𝔯 ecōuerso. Itē cedo. i. icedo vt cedo ad ecclesiā. i. icedo vl̄ vado. Et cedo. i. recedo vt cedo domū. i. recedo. Et cedo i. ꝯtingo. vt mihi bn̄ cedit tibi nūc male. 𝔯 fʒ h̄ ponitur qn̄ q iꝑsonalr̄. vt cedo. i. euenio. Cedo cōponitur cū an̄. 𝔯 dr̄ an̄cedo is. i. an̄cedē. itē cū abs. 𝔯 dr̄ abscedo. iteʒ cū ad. 𝔯 dr̄ accedo. itē cū con. 𝔯 dicitur ꝯcedo. itē cū de 𝔯 dicitur decedo. itē cū dis. 𝔯 dicitur discedo. iteʒ cū ex 𝔯 dicitur excedo. itē cū i. 𝔯 dicitur icedo. 𝔯 ē nobiliū. itē cū iter. 𝔯 dicitur itercedo. itē cū pre 𝔯 dicitur pcedo. itē cū p 𝔯 dicitur pcedo. itē cū re 𝔯 dicitur recedo. i. retrocedo. 𝔯 cū sub 𝔯 dicitur succedo. 𝔯 cū se ppōne 𝔯 dicitur secedo. Cedo cessi ē neutrum. 𝔯 oia cōposita ab eo similiter sunt neutra preter antecedo et ꝯcedo 𝔯 excedo p separare et pcedo que sūt actiua. Itē oia retinent litteraturā sui simplicis vbiqꝫ. Itē cedo simplex 𝔯 sua cōposita faciūt pteritū in cessi. 𝔯 in cessum supinū 𝔯 pducūt ce vbiqꝫ. Et scias q discedimus p diuortiū. abscedimus p absentatōeʒ. secedim⁹ p singularitatē. decedimus p mortē. Un̄ quidā. Decedit moriens discedit ab vrbe recedens. 𝔯 scribitur per ae diphthongū caedo fm̄ papiam.

Cede cedite verbū defectiuū anomalū. i. dic dicite. 𝔯 deriuatur a cedo dis. 𝔯 est īperatiui modi 𝔯 secūde psone singularis numeri. Cede. i. dic. sed cedite pluralis numeri. i. dicite. Teren. in Enucho. Quid te ergo aliū sollicitat cede. i. dic. 𝔯 cor. ce. Un̄ scribitur p e solaʒ. Inuenitur ergo vt patuit cedo cecidi. itē cedo cessi. 𝔯 in duobus istis locis cedo diphthongatur. vn̄ pducūt pmā. Inuenitur et cede cedite. i. dic dicite modi imperatiui et cor. primā. et est defectiuū. vnde quidā. Cedo caedo cede. tria sunt que pro tribo edo.

Cedria. a cedrus h̄ cedria cedrie vnguētū fcm̄ quo asseres liniti nō putrescūt vel tpe vel vermib⁹. vide ēt in cedrus.

Cedrin⁹ na nū pe. p. i. de cedro exn̄s. et dicitur a cedr⁹ cedri.

Cedron nomē fluuij vl̄ loci. Ioā. xviij. Trās torrētē cedron. et iterptatur tenebre. Itē cedron grece cedrus latie fʒ Hu. Uide ī cedrus. et accētuatur ī fine. Et scias q cedron ī Ioanne ē gt̄us pluralis grecus. et ē sensus. Trans torrentē q̄ dicitur cedron. i. cedroꝝ. Et noiatur sic pp cedroꝝ multitudinē. 𝔯 est ꝯsus oriētē ppe hierusalē. Un̄ dicit Raban⁹ sup illud Mach. i. lib. c. xvi. Rex antiochus mādauit edificare cedronē. Cedron inqt ē vallis vel torrēs iuxta hierusalem ad orientalē plagā. Ibidē ēt est villa q̄ dicitur gethsemani trans torrentē cedron ad radicem mōtis oliueti.

Cedrus dri fe. ge. i. arbor quā greci vocāt cedron. qd̄ ē arbor ardētis humoris. et est cedrus iputribilis. Itē vt vult Isi. Cedrus est lignū iocundi odoris et diu durans. et nunqꝫ a tinea aut teredine. i. lignoꝝ verme exterminatur. vn̄ pter eius durabileʒ perpetuitatē ex cedris fiunt lacunaria in regum palacijs et in tēplis. Huius arboris gūmi siue lachryma dicitur cedria. q̄ ad ꝯseruationē libroꝝ sūme est necessaria. Nā libri ex lachryma liniti nec a tineis corrodūtur. nec tpe senescūt. Nascitur ī terris aphrica et syria et maxie in mōte libani. Et vt dicit Raban⁹ sup psalteriū cedrus est arbor altissima oium arboꝝ dn̄a et regina. Est etiā aspectu pulchra semper retinens virorem suū. et insuper odorifera cuius odor fugat serpentes et oia venenosa.

Cedula le. i. charta penul. cor.

Ceduus a um venit a cedo qd̄ est īcidere seu venire. et dicit̄ silua cedua et q̄ est apta ad succidendū et cuius arbusta re

crescunt. ⁊ ita sumitur in iure ciuili.

Ceila le pe.cor.q̃daȝ locus est de quo habet̃ p̃mo. Reg.xxiij.

Celamen minis neu.gene.idem quod celatura: a celo las di citur: ⁊ producit penul.

Celatura. A celo las p sculpere vel pingere dicit̃ h̃ celatura celature p sculptura vel pictura ⁊ h̃ celamẽ minis p codeȝ.

Celeber. a celũ dicit̃ h̃ celeber h̃ celebris h̃ bre.i.festiu⁹ solẽnis deuotus: sciis freq̃ns: freq̃ntatus. Proprie dicit̃ ille loc⁹ celeber q̃ ẽ a m̃ltis freq̃ntatus: vl' vbi celebria agũt̃: vt foꝝ eccl'ia. Et cõparat̃ celeber brior berrim⁹. vñ celebriter bri⁹ berrime. ⁊ h̃ celebritas tatis.i.solẽnitas freq̃ntia: dict⁹. Et celebro bras.i.freq̃ntare. venerari. colere. ⁊ cor.nãlr le. Vñ Ouid.i li.i.de arte amã. Ut redit atq3 frequẽs lõgũ formica p agmẽ. Sic ruit ad celebres cultissima femia ludos.

Celebro bras in celeber est.

Celebs bis ge.cõis.i.celestẽ vitã ducẽs. ⁊ descẽdit a celestis p cõpositõeȝ de media dictiõe: ⁊ ẽ ibi b loco u ⁊ õ vltia ẽ ibi s ⁊ dicit̃ celebs v̾go vl' castus sine solicitudie seculari: vl' vir sine vxore: q̃si celestẽ vitã ducẽs: ⁊ format̃ gñis a ntõ mutato e in i ⁊ iterposita i inter b ⁊ s vt celebs bis. ⁊ cor.li.

Celer. a celũ dicit̃ h̃ celer h̃ ris ⁊ h̃ re: gtõ hui⁹ celeris.i.velox Et cõparat̃ celer rior rimus. vñ celeriter rius rime. ⁊ h̃ celeritas tatis.i.velocitas. Celer cõponit̃: vt p̃celer ⁊ pceler.i. valde celer. ⁊ cor.hãc syllabã ce celer qñ ẽ adiectiuũ. Sȝ celer substantiuũ pro seruo romuli pdu.ce vt dicit magister bene. Et fm Pap. celer dicit̃ a cilleo les lere.i.mouere. Sȝ fm Hug. dicitur a celũ li. Uide in celo las.

Celeriusculus. a celer siue celeri⁹ dicit̃ celeriusculus la lũ pe. cor.i.aliq̃ntulũ celer. ⁊ ẽ dimi. vñ celeriuscule aduer.i.cito vñ Cic. Strẽue qõ volum⁹ ostdẽ: celeriuscule scñ dicem⁹. Et format̃ a neutro cõpatiui addita cul⁹ vt celeri⁹ celeriusculus: sic melius meliusculus: grãdius grãdiusculus: ⁊ similia.

Celero. a celer dicit̃ celero ras raui verbũ neu.i.maturare: festinare: ⁊ cõponitur vt accelero ras: cõcelero ras: precelero ras. Et sunt oĩa neu.cõposita ab eo. ⁊ cor.le.

Celestis a celum dicitur hic ⁊ hec celestis ⁊ hoc ste: ⁊ celicus ca cum in eodem sensu.

Celeuma. a celũ dicit̃ h̃ celeuma matis.i.clamor nautic⁹: q2 ad celũ õferat̃. Dr̃ quoq3 gñalit̃ p quolibȝ clamore Hiere. xlviij. Neq̃q̃ calcator vue solitũ celeuma cãtabit. vñ celeumatic⁹ ca cũ qõ cõponit̃: vt pceleumatic⁹ ci.s.pes metricus cõstãs ex q̃ttuor breuib⁹ syllabis: q2 ad talẽ clamorẽ describẽdũ fuit iuẽt⁹. vñ v̾sus. Quatuor ipe breues pceleumatice fertues. Os ãt dicit̃ celeuma q̃si calcãtiũ oma.i.cãt⁹ ebrimo. ẽ s3 Hug. Pap. võ dicit. Celeuma clamor nautaꝝ: siue carmẽ sup mortuos vel sup lacuȝ. vñ v̾sus. Dicas celeuma quẽ dat videmia casũ. Edit⁹ a nautis clamor celeuma vocat̃

Celibalis est denoĩatiuũ a celebs: ⁊ formatur a celibis gtõ is mutata in a longã ⁊ assumpta lis vt celebs bis celibalis: iuuenis iuuenalis. Inuenitur etiaȝ iuuenilis vt dicit Pris. in tractatu de denominatiuis.

Celibatus tus tui mas. ge. dicitur a celebs: ⁊ dicitur celibatus virginitas. castitas. dictum q2 celo dignius sit quis.

Celicola le ge.cõis pe.cor.q̃ colit deos vel celũ: vel q̃ inhabitat celũ vt deus. ⁊ componitur a celuȝ ⁊ colo lis fm Hug. Pap. vero dicit. Celicola dictus ẽ q2 celũ colat. est eniȝ angelicus. Celicole larũ facit per cõcisionẽ celicolũ: qõ maxime fit in cõpositis ⁊ patronomicis. vt graiugenũ. capzigenum. omnigenum. eneadum. dardanidum.

Celicus ca cum penul.cor: i.celestis a celuȝ dicitur Thobias. Celica sunt anime pabula corpus alunt.

Celido dinis fe.ge.i.hirundo: quia in celo.i.in aere cibuȝ capiat. ⁊ dicitur a celum.

Celidonia. a celido dicitur h̃ celidonia q̃daȝ herba q̃ erũpit i aduẽtu hirũdinũ. vel q2 pulli hirũdinũ si patiũtur i oculis mr̃ ex hac herba mederi dicatur. ⁊ statim visũ recipiũt. Et celidonia ẽ q̃dã gẽma ex hirũdinũ colore vocata: q̃ ⁊ celonites dr̃. vñ h̃ celidoniacus ci gladi⁹ lati ferri: cui⁹ mucro duplex ⁊ bifurcatus in modũ caude hirũdinis formatur.

Celidoniacus in celidonia exponitur.

Celidrus quidam serpẽs. vide in cersidrus.

Celigena ge penul.cor.cõis ge.i.genitus a dijs.

Celites celitum pluraliter: vitam celestem agentes.s.dij ⁊ dicitur a celum. ⁊ est cõmunis generis.

Celitus aduerbiuȝ loci penul.cor.a celites dicitur. vt Gabriel missus est celitus.i.a celo vel deo.

Celium lii neu.ge.ideȝ est quod celites: quod vulgo celioneȝ vel scalpellum vocant.

Cella le dicitur a celo las: q2 celet i ea hitãtes. vñ dic̃ Bern. Cella nequaq̃ dȝ cẽ necessitatis: sȝ domiciliuȝ pacis. Celle 86
⁊ celi hitatio cognate sũt. q2 sic̃ celũ ⁊ cella adinuicẽ videntur hẽre aliquã cognatõeȝ nois sic pietatis. A celãdo eniȝ ⁊ celũ ⁊ cella nomẽ hẽre videtur. Et qõ celatur i celis h̃ ⁊ in cellis. qõ ⁊ geritur i celis h̃ ⁊ i cellis. Quidnã hoc ẽ. vacare deo frui deo. spũi orãti vel ẽt a corpe exeũti a cella i celũ lõga vel difficilis via nõ iuenitur. A cella eni sepe i celũ ascẽditur. vix ãt aut nũq̃ a cella in ifernũ descẽditur. nisi sicut dicit Psalmista. Descẽdũt ad ifernũ viuẽtes ne descẽdant moriẽtes. Hoc mõ cellarũ icole sepe descẽdũt in ifernum. Sicut eni assidue cõtẽplãdo reuisere amãt gaudia celestia vt ardẽti⁹ appetãt. sic dolores iferni vt horreãt refugiũt. Et h̃ ẽ qõ iprecatur inimicis suis orans vt descẽdãt in ifernũ viuẽtes. Moriẽtes ãt vix vnq̃ aliq̃ a cella i ifernũ descendũt. q2 vix vnq̃ nisi celo p̃destinatus in ea vsq3 ad morẽ psistit. Filiũ eni gratie fructũ vẽtris sui cella fouet: nutrit. amplectitur. ⁊ ad plenitudinẽ pfectõis pducit. ⁊ colloquio dei dignũ efficit. Cella terra scã ⁊ locus sanctus ẽ in q̃ dñs ⁊ seruus eius sepe colloquũtur. sicut vir ad amicũ suũ. In q̃ crebro fidelis aĩa verbo dei cõiũgitur. spõsa spõso sociatur: terrenis celestia: hũanis diuina vniuntur. Si q̃dẽ sicut sanctũ tẽplũ dei. sic cella serui dei. In tẽplo eni ⁊ i cella diuina tractãtur. sȝ crebrius in cella. Uide in ociũ. A cella dicitur h̃ ⁊ h̃ cellita te studẽs vel stans in cella.

Cellariũ. a cella dicitur h̃ cellarium rij. Cantic.i. Introduxit me rex i cellaria sua. exultabimus ⁊ letabimur i te. lac vberũ tuoꝝ sup vinũ. Uel dicitur a colligo gis. q2 i eo colligũtur misteria mẽsaꝝ vel necessaria q̃ victui supsũt. ⁊ est cellariũ paucoꝝ dieꝝ. sȝ pmptuariũ longi tpis. Et a cellariuȝ hic cellarius. ⁊ hic cellarius.i.custos cellarij.

Celleo les in cello lis vide.

Cello lis cecul i vel cellui cellere culsuȝ vel celsuȝ v̾bũ actiuuȝ i.supare. sȝ nõ ẽ i vsu. A quo deriuatur celleo les lui.i.p̃esse neutrũ ⁊ absolutũ. Et cõponitur celleo vel cello cũ ex. et dr̃ excelleo les vel excello lis. Itẽ cello lis cõponitur cũ pre ⁊ dr̃ p̃cello lis. Iteȝ cũ p. ⁊ dr̃ pcello lis. Et cũ p. ⁊ dr̃ pcello pculsi culsuȝ.i.pcutẽ. Cõposita a celleo les neutra sũt sic̃ et suũ simplex. ⁊ faciũt ptiñ in lui tñ. Cõposita võ a cello lis oĩa sũt actiua. nisi q2 excello sȝ q2 cõstruitur cũ dtõ ẽ neu. et oĩa faciũt p̃teritũ i culi tñ ⁊ supinũ i culsuȝ tñ nisi q2 excello ⁊ p̃cello iueniũtur facere exculi excellui. pculi p̃cellui. exculsum excelsum. preculsum precelsum. Uide in p̃cello.

Cellula le dimi. parua cella penul.cor.

Celo las laui.i.sculpe pigẽ. ⁊ ẽ i alia sigatõe cõtriũ ad reuelare ⁊ s3 h̃ cõstruitur cũ duob⁹ diuersis accusatiuis. vt celo te cõsiliũ meũ. Celo cõponitur cũ cõ. vt cõcelo las.i.sil' celare. Recelo las.i.reuelare. ⁊ ẽ actiuũ cũ oib⁹ suis cõpositis. ⁊ oĩa pdu. hãc syllabã ce. sȝ celer adiectiuũ cor.ce. vñ q̃dã. Hostia claude celer. it clausa p hostia celer. Itẽ Hora. i epi. Stultoꝝ incurnata pudor malus vlcera celat. Iteȝ Grecis. Caelo cum sculpo lapides celo coopata. Et vt dic̃ Pap. caelare p sculpere p ae. p abscõdere p e solã scribitur. ⁊ vbiq3 hr̃ vnuȝ l.

Celonis in celox vide.

Celox. a celer dr̃ h̃ celox cis. vel h̃ celonis huius celonis.i.velox nauis. ⁊ ad misteriũ classis apta. Enni⁹. Labitur vncta carina per equora alta celonis. Item Plautus in asinaria. Quo hãc celocẽ cõferas. vñ hic ⁊ h̃ ⁊ h̃ celox cis dicitur velox s3 Hug. Pap. ẽt dicit. Celox genus nauis fe.ge.

Celsus. a cello lis dr̃ celsus sa sum. vel celsus dr̃ a celo quia

sublimis fit ꝛ altus: ꝛ q̄si celestis. Et cōparatur celsus sior sissimus. vñ celse sius sissime adûer. ꝛ hec celsitudo dinis ꝛ componitur celsus cum ex: ꝛ dicitur excelsus.

Celtes tis mas. ge. i. instrm̄ ferreū aptū ad sculpēdū: ꝛ dr̄ a celo las p pingere vel sculpere. Job. xix. Uel celte sculpāt̄ i silice. Quidā tñ legūt ibi certe vl̄ dr̄ celtes a celleo vl̄ celo li

Celtiber exponit̄ i tertia pte i scda declinatōe in hiberus.

Celticus ca cum. i. nobilis ꝛ dicitur a celsus.

Cęlū. a cęlo las dr̄ h̄ cęlū li q̄z celat nos: vel a cęlo las p sculpere: q̄z sculptū ē ꝛ isignitū variis stellis. Uel cōponit̄ a casa ꝛ elios qḋ ē sol: q̄z fit casa solis. Et ē cęlū etroclitū gn̄e: q̄z in singulari est neu. ge. ꝛ in plurali mas. ge. ꝛ scribitur p ae diphthōgū vt dicit Pap̄. S; dubitare ꝯsueuit an sit dicēdū. Unus cęloꝝ: vel vnum cęloꝝ. Magister bñ dicit q̄ adiectiuū d; respicē genus qḋ ibi ē: ꝛ ita dici d; vnus cęlorū: sicut vna epulaꝝ. De h̄ plenius dixi. s. in. iij. pte i tractatu de gn̄e noīum vbi egi de noībus etroclitis. Et scias q̄ sm̄ Rabanū septē sūt cęli. s. empireū cristallinū. sydereū. igneū. olimpiū. ethereū ꝛ aereū. ꝛ insup ē aliud cęlū scē trinitatis. Ipsa eni celsitudo diuine maiestatis noīatur metaphorice cęlū. Itē cęlū p motū suū causat gn̄ationē ꝛ corruptionē in iferioribus. Uñ dicit rabbi moyses q̄ cęlū i vniuerso ē sicut cor i aīali: cuius motus si ad horā desceret corporis vita finiretur. Uide i spera. Quare cęlū rubeū in mane significet pluuiā: ꝛ i sero serenū: dicam in nubes.

Cementū. a cedo dis cedi dicit̄ h̄ cemētū ti. i. calx ꝛ minutoꝝ lapidū ꝯgregatio: ꝛ cesura lapidū: ꝛ fundamētū domus: q̄z ceso lapide surgat. vñ h̄ cemētarius rij q̄ disponit lapides in muro. Cementum etiā dicitur mendacium.

Cena: a cenō qḋ ē cōe dr̄ h̄ cena: q̄si a cōione vescēdi. Antiq̄ eni plublicę ꝛ i patulo comedebāt. non solitarij ꝛ p̄uate sic mō: ne singularitas i delicijs luxuriā gn̄aret. Uel dicit̄ cena q̄si scena. a scenon qḋ ē vmbra. Et dicitur cena p̄prie in sero. sicut iā iantaculū in mane. prandiū in tertia. merenda vel antecenia p nona. absoniū post cenā. A cena dicitur h̄ cenula le dimi. ꝛ cenaticus ca cum ad cenam ptinēs. Cena cōponit̄. vt h̄ ꝛ h̄ incenis ꝛ hoc ne. i. ieiunus. q̄si sine cena.

Cenaculū. a cena dr̄ h̄ cenaculū li. ꝛ h̄ cenatoriū rij idē. s. loc⁹ cenādi f; Hug. Pap̄. v̄o dicit. Cenaculū dom⁹ supior pe. dcā a cōione vescētiū. vñ ꝛ cenobiū bij ꝯgregatio mltoꝝ.

Cētari⁹ rij mas. ge. dr̄ ille q̄ victū manib⁹ q̄ritat. a cena dicit̄.

Cenatorium in cenaculum exponitur.

Cenito tas v̄bū frequē. i. frequēter cenare penl. cor. ꝛ formatur a cenatu vltio supino de ceno cenas a in i mutata ꝛ u in o.

Ceno nas naui. i. cenā sumere. a cena dr̄. ꝛ cōponit̄ cū con. et dicitur cōceno nas. i. sil̄ cenare. Receno nas. i. iterū cenare. ꝛ est neutrū ceno cū oībus suis cōpositis. ꝛ pducit ce.

Cenobates tis mas. ge. qui pp̄ cenā sup funē ambulat. s; potius per s debet scribi. sicut in suo loco dicetur.

Cenobita in cenobium est. ꝛ produ. bi.

Cenobiū. a cenon qḋ ē cōe ꝛ bito tas cōponit̄ h̄ cenobiū bij. i. monasteriū. s. cōis bitatio plurimoꝝ vbi sūt plures ꝯgregati isimul ad cōiter habitādū. ꝛ comedendū. vñ h̄ ꝛ h̄ cenobita te q̄ vel q̄ illū locū inhabitat. Quidā tñ solēt scribere illud nomē p sc. vt dicat̄ scenobiū a scenon qḋ est vmbra. q̄z talis locus solet fieri i vmbrosis locis ꝛ nemorosis ꝛ idē h̄ ꝛ hec scenobita te sm̄ Hug. In Pap̄. scribit̄ p c cenobiū ꝛ cenobita. Uñ dicit. Cenobite genus monachorū. quos nos in cōi viuentes possumus appellare.

Cenodochiū. a ceno nas dr̄ h̄ cenodochiū cij i. domus i q̄ cenādi refugiū ē pauperib⁹. s. hospitale. vñ h̄ cenodochiari⁹ i. elemosynarius. ꝛ h̄ cenodociaria eius vxor vel elemosynaria. Sed hec melius scribuntur p x vt dicantur a xenos vt dicetur infra in x littera.

Cenodox⁹. cenū cōponit̄ cū doxa qḋ ē glīa ꝛ dr̄ h̄ cenodox⁹ xi. ꝛ h̄ cenodoxa xe. q̄ vl̄ q̄ ē cupidus vl̄ cupida cenose ꝛ vane glīe. s. mūdane. h̄ cenodoxia xie. i. cenosa ꝛ vana glīa. sicut ē glīa mūdana f; Hug. Pap̄. v̄o dicit. Cenodoxia. i. iactantia seu vana glīa. Cenodoxus i anis glīe cupidus.

Cenofactoria ars est illoꝝ q̄ opant̄ de ceno. i. de luto. In actibus āt aplōꝝ. c. xviij. d; dici scenofactoria per sc.

Cenomia mie. i. cōis musca. a cenon quod est cōe sm̄ Hug. Et scribitur per oe sm̄ Pap̄. qui dicit. Coenomia canina musca. sed oino mordax per oe scribitur non per i. S; dic q̄ etiā per i scribitur s; in alia significatione.

Cenon vel cenos grecę latinę nouum vel cōe vel mixtum.

Cenositas tatis in cenosus vide.

Cenosus. a cenū dicit̄ cenosus sa sum. i. fetidus. spurcus. lutulētus hircosus. Et cōparatur. vñ hec cenositas tatis.

Cenouectoriū. Ceno cōponit̄ cū veho his ꝛ dr̄ cenouectoriū rij istrumētū cū quo ꝯportat̄ cenū. vñ ēt h̄ cenouehū hi idē.

Censeo ses sui censū. i. iudicare. iubere. statuere. suadere. deliberare. noiare. estimare. nūerare. sniam pferre. Et nota q̄ censeo scdē ꝯiugationis. ꝛ censeo sis sere tertie cōiugatōis ꝛ censio sis sire q̄rte ꝯiugatiōis in significatione non differunt vel in simplicitate vel in cōpositiōe. s; i litteratura differūt. Nā cēseo facit p̄teritū cēsui. ꝛ supinū cēsū. vñ participiū cēsus sa sum. Cēso sis facit cēsiui cēsitū pe. cor. vnde pticipiū cēsitus ta tū pe. cor. Cēsio v̄o cēsis facit cēsiui cēsitū pe. p. vñ cēsitus ta tū participiū penul. sil̄r pdu. ergo p volūtate legētis dicit̄ in p sa cēsitus recēsitus penl̄. cor. in q̄ntū venit a tertia ꝯiugatiōe. vel cēsitus recēsitus pe. p. in q̄ntū. s. venit a q̄rta. Quodlibet p̄dictoꝝ verboꝝ cōponit̄ cū p. ꝛ dr̄ pcenseo ses sui sū. pcēso sis siui sitū. ꝛ pcēsio sis siui sitū. i. pfecte vl̄ valde cēsere. vel pquirere. circuire p errare. vñ Oui. meth. ij. Et laniata sinus totū pcēsuit orbē Itē cōponūtur p̄dicta tria verba cū re. vt recēseo sui sum. recēso sis siui sitū. recēsio sis siui sitū. i. numerare. iterū numerare. recitare. recolere. rememorare. reuenerari. Itē componit̄ cū sub. ꝛ dr̄ succēseo sui sum. succēso siui sitū. succēsio siui sitū. i. irasci. Cēsio cēseo cēso sunt actiua. ꝛ cōposita ab eis sūt actiua sil̄r p̄ter succēseo qḋ est neutrū p irasci. si forte inueniatur q̄ sui simplicis redoleat sīgationē actiuū erit. Ita dicit Hug. Quidā vero dicunt q̄ cēso sis tertie cōiugatōis ē verbū desideratiuū. ꝛ q̄ hēat preterita ꝛ supina ad modū q̄rte cēsiui sitū. vñ sp̄ cēsitus recēsitus pe. pdu. f; eos. vñ in libro numeroꝝ sp̄ legēdū est Recēsiti sūt penul. pdu. Istius opinionis fuit magister bene. ꝛ hoc verū credo etiā sm̄ doctrinā Pris. De h̄ req̄re supra ēt i tertia pte vbi agit̄ de p̄teritis ꝛ supinis verboꝝ desinētiū in so.

Censio sis sire in censeo exponitur.

Censitus ta tum vide in censeo.

Censo sis sere in censeo vide.

Censor soris mas. ge. i. index. ꝛ pprie qui iudicat de moribus ꝛ eos corrigit. ꝛ dicitur a censeo ses.

Censorinus in censorius vide. ꝛ produ. penul.

Censori⁹. a cēsor dicit̄ h̄ cēsori⁹ rij. ꝛ h̄ cēsorin⁹ ni p codē. s. cēsor. vñ cato dictus ē cēsorinus. q̄z moꝝ erat correctoꝛ. Et pōt eē adiectiua ꝛ possessiua. vt censoria res. i. res censoris. Itē pōt eē deriuatiua. vt hic censorius. ꝛ hic cēsorinus i. ille qui censum seruat vel pecuniam.

Censualis a cēsus dicitur hic ꝛ hec censualis ꝛ hoc le. i. officialis qui censum exigit puincialē. ꝛ qui dat illum.

Censura a cēseo ses dicit̄ hec cēsura re. i. iudiciū. vigor. seueritas. mēsura. vindicta. potestas. snia. decus ꝛ produ. pe.

Census. a censeo dicit̄ hic census sus sui. i. pecunia. facultas descripta publicę vel estimata. Dr̄ ēt h̄ cēsus si quoꝝ patrimonia publicę annotata sūt descripta vl̄ estimata. Itē inuenit̄ cēsus sa sū p̄ticipiū. ꝛ formatur cēseo sui sū addita s.

Centaurus. Signo vl̄ genit⁹ ꝯponitur cū aura. ꝛ dicitur h̄ cētaurus ri q̄si gentaur⁹. i. genit⁹ ex aura. Si quidē sm̄ fabulas poetaꝝ Xion secretari⁹ Iunonis cā interpellauit de cōcubitu. que ꝯsilio Iouis formauit quādā nubē in sui spēz ꝛ cā obtulit Xion. quā putans ille Iunonē esse effudit semen in nubem. ꝛ inde nata sunt quędā monstra in media parte hoīs. ꝛ in media parte. s. inferiori ęqui. Et dicti sunt centauri q̄si gentauri. i. geniti ex aura. vnde cētaureus rea reū. ꝛ h̄ cētaurea ree q̄dā herba sm̄ Hug. Pap̄. vero dicit

Centauri a latinis dcī bacuitatenā hypocentauri dicere debemus ab hypos.i.subtus: ⁊ centaurus equus: qꝛ cū superi⁹cēnt doies iferi⁹erāt eq̄. Dr āt h̄ nomē fuc monstrū ꝯfictū fuisse ad exp̄mēdā hūanę vitę velocitatē: qꝛ equ⁹ſit velox. Scdʒ āt historiā Xiō p̄m⁹i grecia cētū milites armatos adunauit: q̄ eq̄tes cū ab idocti p̄mū viderēt sup equos vnū aīal reputati ex hoie ⁊ equo dcī sūt cētauri q̄ſi cētū armati: vl̄ qꝛ cētū erāt q̄ſi aura cito volātes terrā ꝯsumebāt.

Centenarius.a centū vl̄ cētenus dr cētenarius ria riū ꝯtinēs centū: vel hñs cētū annos: ⁊ hic cētenarius rij p tali numero: ⁊ h̄ cētenariū rij p quodā pōdere cētū librarū.qd̄ pondus romani instituerūt p perfectione cētenarij numeri:

Centenus.a centū deriuaẗ centenus na nū. ⁊ in singulari tm̄ valet quātū suū p̄mitiuū: ſʒ in plurali teneẗ distributiue: ⁊ distribuit p parē numerū sicut bini ⁊ trini ve isti īcedūt cēteni. Itē h̄ centenū ni qd̄dā genus annone.s.milium: qꝛ in plerisq; locis semen eius incrementū frugis centesimū renascatur. vñ ⁊ miliū a multitudine fructus dicitur.

Centesimus ma mū nomen est ordinale ⁊ dicitur a centum.

Centies aduer.i.centum vicibus a centum dicitur.

Cētiman⁹a cētū ⁊ man⁹cōpōiẗ h̄ cētiman⁹nus nui ſʒ Pris. in.vij.lib.s.pōt tn̄ declinari h̄ cētiman⁹ni: vl̄ adiectiue cētiman⁹na nū q̄ cētū hʒ man⁹. ⁊ cor.pe. Pap.āt seq̄ns Pris. diẗ. Cētimanus a manu cōpositū ei⁹seruauit declinatōēʒ h̄ cētimanus nus. Nota igiẗ nullū aliud propriū participiū vel adiectiuū vel mobile q̄rte declinationis esse.

Cento.a cētū deriuaẗ h̄ cēto onis: ⁊ dicebāẗ oliʒ centones q̄ de carminib⁹Homeri vl̄ Uirgilij ad p̄pria opa more cētenario ex mltis hincide cōpositis vnū sarciebāt opus ad facultatē cuiuscūq; materię: ſʒ de cuiuscūq; carminib⁹ q̄cūq; hoc mō faciūt cētones dicunẗ: ⁊ cēto onis dr sartor pulminario vel veliū de mltis pānis: vl̄ q̄ facit filtra: vel ipʒ filtrū Iuuena. Intrauit callide veteri cētone lupanar. Quidā tn̄ dicūt q̄ h̄ cēto dr fetor veniens ex assiduitate libidinis.

Centrix.a cētū vel cēto diciẗ h̄ cētrix cis: ⁊ diciẗ cētrices meretrices lupe: multiuire: diabolares: nouarie: ⁊ diciẗ a cētū pp multitudinē: vel a centonibus.i.filtris: qꝛ ex eis desiccabanẗ: vel qꝛ sternāẗ in lupanari vt locus reddaẗ callidior.

Cētrū tri.i.pūctū i medio circuli vl̄ alteri⁹rei a quo equalr distat q̄libʒ pō p̄iferie vl̄ circūferētie qd̄ ⁊ h̄ cētrū inueniẗ inde di. ⁊ h̄ cētro onis inueniẗ ⁊ dr cētrū a cēseo ses: qꝛ ſʒ ipʒ sumiẗ iudiciū p̄iferie ꝯtinēdo sup se alterū pedeʒ circuli. Uel dicitur quasi cunctum: quia cuncta ad ipsum vertuntur.

Centua tue est mensura terre vel vinee habens per singulas partes pedes centum. vnde ⁊ a centum dicitur.

Centū ols ge. indecli. tn̄ pluralis numeri: ⁊ est p̄mitiuūʒ vt dicūt vel potius deriuaẗ a cantus ti qd̄ est circulus ⁊ circūferentia rote: qꝛ ibi circuletur ⁊ curuetur numerus ad p̄imū: vel quia ille numerus est perfectus.

Centupeda de.fe.ge.genus aīalis a multitudine pedūʒ dicitū ⁊ componitur a.centum ⁊ pes.

Centuplico as aui.i.cētuplo⁊a cētū ⁊ plica. vide in cētuplus.

Centuplus pla plū pe.cor.i.centies tantū: ⁊ est cōpositū a centū ⁊ plica vñ cētuplo plas idē est qd̄ cētuplico cas.ij. Reg. xxiiij. Adaugeat dñs deus tuus p̄plm tuū quātus nunc est: iterūq; centuplicet: vel ſm aliā litterā centuplex.

Centuria rie fe.ge.i.centū hoies in re militari: ⁊ diciẗ a centū vel a cēturio. Unñ Horatius in poetria. Cēturio senior agitāt expertia frugis. Et cēturia dr ducēta iugera in agris sicut ager ducētoꝝ iugeꝝ: q̄ antiq̄t⁹a centū iugerib⁹ cēturia vocabaẗ: ſʒ post duplicata ē mēsura ⁊ nomē p̄stinū retinuit. In nūero enī cēturię mltiplicate sūt: ſʒ nomē mutare n̄ potuerūt ſʒ Hug. Pap. āt h̄ vult. vñ diẗ Cēturias diciū⁹p̄tes exercitus i cētenos milites diuisas. vñ ⁊ q̄ his p̄sūt cēturiōēs diciẗ. Itē cēturia ager ducentoꝝ iugeꝝ q̄ apud antiquos cētū iugerib⁹existebat post duplicatus nomen retinuit.

Centurio.onis mas.ge.q̄ centū p̄eest viris a centaʒ dr. vel q̄ p̄eest centū militibus dicitur cēturio ſm Pap.

Cēturio.i.ordinare: p cēturias distribuere. ⁊ dr a cēturia vl̄ a cēturio onis. Et cōpōniẗ: vt ꝯcenturio as.i.coordinare vl̄ adiuuare. Et succēturio as.i.succurrere: vl̄ poti⁹ i succursuʒ p̄moꝝ post illos ordinare. Prope enī succētuari dicunẗ q̄ post primā aciē sūt ordiati vt ei succurrāt si necesse fuerit.

Centussis.as assis p obolo poniẗ: ⁊ ꝯponiẗ cū cētū: ⁊ dr h̄ cētussis.i.cētū asses: vl̄ p̄ciū cētū assiū. vñ Persi⁹. Et cētū grecos curto centusse liceẗ. Sʒ h̄ poniẗ p cētesima p̄te assis.

Cenula le dimi. parua cena.

Cenulentus ta tū plenus ceno cōponitur a cenū ⁊ lentos greco qd̄ significat plenitudinem. Et comparatur cenulentus tior tissimus. ⁊ hec cenulentia tie.i.fetor. 87

Cenū a ceno nas dr h̄ cenū ni p ꝯtrariū: qꝛ nō cenetur. Et est cenū sordidū. vorago p̄fūda. Inde cenosus sa sum.i.fetidus spurcus. hircosus. Et cōparatur cenosus sior sissimus. vnde cenose sius sissime aduer. ⁊ hec cenositas.

Cepa.a cephas dr h̄ cepe idecli. i singulari: ⁊ scribiẗ p ae diphthōgū caepe: qꝛ nō ē nisi caput. In p̄rali enī hę cepe paꝝ dicim⁹. Inuenitur ēt h̄ cepa pe i singulari. vñ Oui. Radēdā ē hortis eruta cepa meis. ⁊ h̄ cepe i singulari inuenitur.

Ceparius.a cepa dicitur h̄ ceparius rij hortulanus q̄ custodit vel vēdit cepas. vñ hec ceparia rie.i.hortulana. ⁊ ceparius ria rium possessiuū. vt foliuʒ ceparium.i.cepe vel designat materiam: vt bolus ceparium.i.de cepis.

Cephalargia. in cephalea vide.

Cephalea lee penul.produ.capitis passio. cephalim enim greci caput dicunt ſm Pap. Hug. vō dicit. Cephalea vel cephalargia vena vel dolor capitis a cephas dicitur. Sʒ ſm Pap. cephalargia est humor capitis.

Cephas vel cephalim greci diciẗ caput. vñ cephas dictus ē petrus: qꝛ i capite ⁊ p̄ncipatu fit ꝯstitutus aplōꝝ. Item cephas hebraice petrus grecę: latine agnoscēs: syriace caput. Qꝫ āt in capite sit constitutus aplōꝝ. vide in petrus.

Cepi defectiuum. ⁊ per oe scribitur. vide in cepio pis.

Cepicium cij. ⁊ hic cepicius cij.i.cepe.

Cepedices.a cepi p̄terito de capio. hę cepedices cepedinū.i.saxa s.i mari. vel que p̄eminēt i p̄ruptis locis: ⁊ corripit di.

Cepio pis pi pere ceptū.icipere. ⁊ deriuatur a cepi p̄terito de capio pis. vñ Terē. Sex totis mēsibus offecisseʒ q̄ ille qui dē cepetipsi hullus vbi ⁊ q̄ formanẗ a p̄nti abolruerūt. Preteriti vō ⁊ q̄ formātur a p̄terito adhuc retinētur. Et hmōi p̄teritū q̄q; accipitur p p̄nti q̄q; in vi p̄teriti. Et scribitur coepi defectiuū per oe. similr coeptus per oe. ⁊ ab eo descendēs. ſʒ iceptus ab incipio pis per e solam scribitur. Et sunt quattuor verba defectiua quę habent sensum presentis ⁊ preteriti. vñ v̄sus. Bis duo sunt odi. noui. cępi. memini q̄. Quę retinent sensum presentis preteritiq;.

Coeptus p oe scribitur sic coeptū defectiuuʒ. vide i cępio is.

Cera re ab aue quę dicitur apes fit. Et vt diẗ Pap. cera a gręco ceros dicitur qd̄ idē ē. Itē cera materies fuit luterniʒ illarum quę paruulorum nutrices fuerunt.

Ceramius mij.i.figulus. qui sicut fingit ceram ita argillam. ⁊ componitur a cera ⁊ ago agis. vel a cera ⁊ limus.

Cerarius rij.a cera dicitur hic cerarius rij qui facit vel vēdit ceram. vel qui in ea operatur.

Cerastes vl̄ sta mas.ge. sp̄es cornutus Gen. xlix. Cerastes in semita. Et dr a ceros qd̄ ē cornu. eo q̄ i capite cornua hēat arterū. vñ Luc. i. vj. Aut viuēt adhuc libye mēsura ceraste.

Cerasus si.fe.ge.ciuitas fuit ponti. quā ciuitatē cū Lucullus deleuisset qd̄dā genus pomi ide aduexit. ⁊ dicta est arbor hęc cerasus. vel fructus eius hoc cerasum. Et dicitur cerasus a cerite opido vbi abundant. ⁊ cor. ra.

Ceratim indecli. qd̄dā pondus. s.media pars oboli habēs siliquā vnā ⁊ semis. Hūc latini semiobolū vocant. Ceratim gręcę latinę siliqua cornuum interp̄tatur.

Ceratus.a cera dr ceratus ta tū. ⁊ differt a cereus rea reū. q̄a cereū ē qd̄ totū ex cera ꝯstat. ceratū qd̄ vl̄ linitū vl̄ icrustatū ē cera. vñ ⁊ cerate dicūtur tabule in q̄bus scribitur.

Ceraunia. Ceros cōponitur cū amnis. ⁊ diciẗ p̄raliẗ ceraunia orū.i.acutiones vl̄ exaltatiōēs siderum in tempestate. q̄n

ornnes cornuti. Unde Luca. in. v. Nouitqȝ ceraunia nautis. vñ ceraunia dicit̃ saxa pminētia in mari istar cornuū Itē a cera hec ceraunie arū. i. vites vel vue: qꝛ subrubee vt cera. Uel ceraunos grece latine dr̃ fulmen: ꝛ inde ceraunie arū vites vel vue: qꝛ rubeāt ut ignis: ꝛ hec ceraunia q̃dā gēma sic vocā qꝛ albi nō inuenit̃ nisi i loco fulmine icto. ꝛ hoc ceraunium nij nota sic fcā. ꝛ ponit̃ qñ multi v̄sus iprobant̃ nec p singulos obelit̃: ꝛ hec ceraunia orū prupte sūmitates mōtiū dicunt̃ a crebra fulminatione: qđ cōponit̃ cū agros qđ est mons: ꝛ dr̃ acroceraunia niorū illud idē. q̃si montes fulminati. vñ ꝛ ceraunij ꝛ acroceraunii anotomatice dicūt̃ mōtes epyri pp̄ter altitudinē ꝛ assiduos ictus fulminū.

Ceraunos grece. latine fulmen.

Cerberus ri mas. ge. canis isernalis q̃si creos baros. i. carnes vorās. Et cōponit̃ a creos ꝛ baros qđ ē tract⁹: dicit̃ eni carnes vorare: ſȝ ossa reseruare ꝛ eis icubare: qđ nihil ē aliud nisi q̄ cerberus ē terra q̃ carnes mortuoꝝ ↄsumit: ſȝ ossa cōsumere non pōt. vñ ꝛ sarcofagus dicit̃ sepulchꝝ hoīs q̃si comedēs carnes ſȝ Hug. Pap. vo dicit. Cerberus isernorū canis: tria capita hēre dicitur pp tres etates. s. infantiā: iuuentutē: ꝛ senectutē ꝛ cor. penul. Uirg. Enei. vj. dicit. Cerberus hec ingens latratu regna trifauci. Item Grecismus. Cerberus omne vorans tria possidet ora canina.

Cercopa pe cōis ge. i. certator: ꝛ componitur a certo tas ꝛ copia vnde cercopa quasi certās copiose.

Cerdo. cerdō interp̄tat̃ coriū: inde cerdo donis q̃ pparat coria sicut calcifex. vñ Persi⁹. Tollat sua munera cerdo. Cerdo ēt dictus ē q̃dā hereticꝰ. vñ cerdoniani dicti sūt q̃dā heretici: vel cerdo deriuat̃ a certus ta tū ſȝ quosdā. Item cerdo dicit̃ sutor. vñ dicit Pap. Cerdones sutores: ꝛ pducit do.

Cerdon interpretatur corium.

Cerdoniani quidam heretici. vide in cerdo.

Cereagius gij pistor qui ad modum cere deducit pastam: et componitur a cera ꝛ ago gis.

Cerealis. vide in ceres.

Cerealium neu. gene. locus vbi panis ꝛ cibus paratur. ꝛ dicitur a ceres cereris.

Cerebellum li diminutiuum paruum cerebrum.

Cerebrosus sa sum. i. iracundus: vel qui vitium habet in cerebro: vel in eo patitur: ꝛ dicitur a cerebrum.

Cerebrū bri pars capitis penul. cor. ꝛ pprie medulla capitis appellat̃ cerebrū ſm Pap. Et inde excerebro bras. i. interficere: ex cerebrū ponere Esa. lxvi. Quasi q̃ excerebrat canē

Cereolus li dimi. paruus cereus penul. cor.

Ceres: a creo creas dr̃ hec ceres cereris dea frumēti: ꝛ sepe ponit̃ p ipso frumēto: ꝛ dr̃ sic qꝛ creat fruges: ipsa ē ꝛ terra: ꝛ ops opis: qꝛ melior fit terra ope: ꝛ p serpina qꝛ ex ea serpāt fruges: ꝛ vesta ēt dr̃. vñ hic ꝛ hec cerealis ꝛ hoc le. Qñ āt p cererē itelligat̃ frumētū siue panis. vt illo exēplo Terētij qđ īducit Donat⁹ i. c. de tropo. Sine indꝫ cerē ꝛ libero ven⁹ friget. i. sine pāe ꝛ vīo ↄficit voluptas. ꝛ cor re. viō ēt i cerete

Cerete: a chere dicit̃ hec cerete ceretis q̃dā ciuitas: dū eniꝫ Romani olī militarēt iuxta Aquilinā ciuitatē quesierūt a ciuibus qđ esset nomē ciuitatis: illi v̄o iexpertes lingue latine: vtpote greci se a romanis eē salutatos credētes responderūt chere qđ est salue: tūc romani chere nomē ciuitatis eē credētes subtraxerūt h: ꝛ addiderūt hāc syllabā te: ꝛ dixerunt hec cerete ceretis p noīe ciuitatis pe. pdu. vñ antiqui sumpserūt nomē patriū hic ꝛ hec ceretis ꝛ hoc cerete pe. pdu. ſȝ postea romani antiq̃ cā differentie ad primitiuum corruperunt deriuatiuū mutantes e penul. in i: ꝛ dixerunt hic ꝛ hec ceritis ꝛ hoc cerite silr penul. pdu. Postea moderni nomē amplius corruperunt patrium in noīatiuo mas. ꝛ feminini. ge. s. ceretis subtrahentes ti syllabā dixerunt per syncopam hic ꝛ hec ceres ꝛ hoc cerete: genitiuo ceretis vel ceritis penul. produ. sed cā differentie ad pmitiuū tam in. e q̄ȝ in i inuenit̃ in isto noīe penul. cor. apud auctores cum. ergo in pmitiuo inuenit̃ i penul. cor. nimis improprie ponitur: sola poetica licentia. Uide etiam in ceritis.

Cerethi ꝛ phelethi noīa sūt indeclinabilia: ꝛ accentuant̃ i fine. Erant āt cohortes siue legiones pugnatoꝝ. ꝛ sonat cerethi exterminatores. phelethi admirabiles. Hi erāt pugnatores doctissimi. ij. Regū capitulo. viij. Banaias filius Iolade super cerethi ꝛ phelethi. Hi erāt custodes capitis dauid. vt dicitur in historijs. Uide in phelethi.

Cereus. a cera dicitur cereus rea reum quod fit de cera. ꝛ hic cereus cerei idest candela.

Cerimonie. a cera vel cereus he. cerimonie cerimoniaꝝ: festa facta cū cereis. vel cerimonie dicunt̃ q̃si carimonie a carēdo q̃busdā escis q̃bus olim iudei in festis abstinebāt. vel quia hoīes carent vsu illaꝝ rerū que in sacrificijs diuinis offerunt̃. ꝛ inde hec cerimonia cerimonioꝝ ipsa sacrificia. ꝛ hic ꝛ hec cerimonialis ꝛ hoc le. i. festiuus. religiosus. diuinus. sanctus vel sacrificatiuus ſm Hug. Pap. vero dicit: Cerimonia ꝛ cerimonie pluraliter dicte q̄ nos vitijs carere faciant. In historijs sic dicit̃. Nota solēnitates dictas cerimonias a cereis. i. luminaribus. vel a carie ꝛ mene qđ ē defectus. qꝛ tūc debēt in nobis sordes deficere. ꝛ ita dicuntur cerimonie q̃si carimonie a carēdo munijs. i. officijs seruilibus. nā hoc muniū idē est qđ offm vel obsequiū. Itē pñt dici cerimonie a charis qđ est gratia ꝛ mene qđ ē defectus q̃si defectus gratie. qꝛ hmōi obseruationes de se gratiā nō ↄferebant. Et nota q̄ in lege ꝛ pphetis quinqȝ erant quoꝝ noticia valde necessaria ē. s. moralia. iudicialia. cerimonialia. promissa ꝛ sacramentalia. Moralia erant pcepta decalogi. de quibus habetur Exo. xx. Judicialia erant illa de quibus habetur Exo. xxi. Si emeris seruum hebreum ꝛc. ꝛ hmōi pertinent ad pacē inter hoīes ↄseruandam. Alia erāt cerimonialia. ꝛ hec erāt in differētijs sacrificioꝝ. in discretiōe ciboꝝ. in expiatione imundiciarū. in obseruatiōe solēnitatū. de q̃bus habet̃ in Leuitico fere p totū. Promissa āt erāt ad alliciēdū sic pmissio terre manātis lacte ꝛ melle. Exo. iij. Etiā pmissio euāgelice custodie. Exo. xxxiiij. Ecce ego mittā angelū meū q̃ pcedat te ꝛ custodiat te in via. ꝛ iducat ad locū quē paraui. Et pmissio de oīum bonoꝝ multiplicatiōe Leuit. xxvi. Si in pceptis meis ambulaueritis ꝛ mandata mea custodieritis ꝛ feceritis ea. dabo vobis pluuiā in tēporibus suis. ꝛ terra gignet germē suum. ꝛ pomis arbores replebūt̃ ꝛc. Sacramētalia āt erant figure sacramētoꝝ noue legis sicut est sacrm̃ phase. Exo. xij. Tollat vnusq̄sqȝ agnū p familias ꝛ domos suas. Et sacramētū vitule rufe. Numeri. xix. Precipe filijs israel vt adducāt ad te vitulā rufam etatis itegre i q̃ nulla sit macula ꝛc.

Cerintiani quidā heretici a cerinto quodā dicti. hi inter cetera circumcisionē obseruāt mille annos post resurrectionē in voluptate carnis pdicāt futuros. vñ ꝛ grece ciliasti. latine millenarij sunt appellati.

Ceritis exponitur in cerete. ꝛ etiam in tertia parte vbi agitur de denominatiuis in tis.

Cernida. a cerno nis dicitur hec cernida de lignū supra qđ ducitur taratantara. ꝛ cernida dicitur taratantara. quia discernit pollinem a furfure.

Cerno nis creui cretū cernere. i. videre. ↄsiderare. pponere iudicare. statuere. Cerno ↄponit̃ vt ↄcerno. i. sil̃ cerno. discerno nis. i. diuidere. separe. discutere. decerno nis. i. iudicare. ppōere. deliberare. statuere. ↄfligere. secerno. i. separo. Cerno ꝛ ↄposita ab eodē sunt actiua. decerno tñ p ↄfligere est neu. Itē cerno differt a video qꝛ cernim⁹ lōginq̃. videm⁹ pxima. Itē cerno ꝛ ↄposita ab eo faciūt pteritū i creui. ꝛ supinū in cretū. sicut cresco ꝛ ↄposita ab eo ſm Hu. vñ v̄sus. Cerno solet facere creui cretūqȝ supinū. sic creui cretū vult sibi cresco dare. Cōsueuit tñ dici q̄ cerno caret pterito ꝛ supino. ſȝ ea sumit a cresco scis sicut ꝛ q̃dā alia v̄ba q̃ ↄtinētur i his v̄sib⁹. Sido sisto tollo ferio furoqȝ cerno. Gaudēt non pprijs sed pteritis alienis. ꝛ est differentia inter cerno ꝛ considero. qꝛ vt dicit Grecis. corporeis oclis cerno. considero mente. vide in secerno.

Cernul⁹ nula nulū. i. iclinat⁹ vl ingeniosus. a cerno cernis dr̃.

Cernuus: a cerno nis dicitur cernuus ua um. i. accliuis: humilis pronus in capite ruens. Cernui etiā dicuntur socci siue solea: cernuus etiā dicitur magnus infinitus.

Cero. a cera dicit cero ras. i. cera implere vel linire. Et cōponitur: vt incero ras pro eodē: ꝛ produ. ce.

Ceroferarius: a cereus ꝛ fero fers cōponitur hic ceroferarius rii: qui cereū portat: vt acholitus: vel q̄ portat ad vēdēdū.

Ceroma: a cera dr̄ hꝰ ceroma matis qōdā vnguētū q̄dā cōfectio ex melle herbis ꝛ cera q̄ palestrite capillos suos iungebāt vt eēnt labiliores: vñ ceromaticꝰ ca cū. i. cerōate vnctꝰ.

Ceromaticus in ceroma exponitur.

Ceros grece cornu latine.

Cerotū ti ge. neu. idē est qō ceroma vel cōmixtio herbarum ꝛ vnguentorum: ꝛ dicitur a cera.

Cerritꝰ: a ceres reris dr̄ cerritꝰ ta tū interposita r ne si diceret ceritꝰ p vnū r putaret a cera dici: ꝛ dr̄ cerritꝰ q̄ hꝫ frumētū: vel insanꝰ: qꝛ q̄ñ sacerdotes cereris ei sacrificabāt solebāt insanire. Ul' dr̄ a cerebrū scꝫ furiosus q̄ cerebrū hꝫ cōmotū ꝛ pdu. ri. Uñ Grecis. Cerritꝰ dicet quē vesania torq̄t. De hꝰ supra vide in tertia pte vbi agit' de denominatiuis in tus.

Cersydrꝰ: a cerson qō ē terra: ꝛ hydor qō ē aq̄ dr̄ hꝰ cersydrꝰ dri q̄dā serpēs q̄ alternatiꝫ mō in aq̄ mō in terra morat': ꝛ idē dicit' chelydrꝰ: ꝛ ab eisdē ꝯponit' scꝫ a chelū qō ē curuū q̄si cersydrꝰ. Lucanꝰ tñ videt' velle q̄ aliud genꝰ serpētis sit chelydrꝰ q̄ꝫ cersydrꝰ: ꝛ ꝯponit' fm hꝰ a chelon qō ē curuū ꝛ hydor aq̄: qꝛ semꝑ curuat' ꝛ morat' in aq̄. vñ hꝰ chelydrū dicit' lignū vl' lapis teres ꝛ lōgus ꝛ volubilis ad modū serpētis illiꝰ quo area adeq̄tur. Uide q̄ quidā solēt proferre has dictiōes corrupte dicētes celsydrus: sꝫ barbarismꝰ ē in oībus: chelydrus tñ inuenit' sꝫ in alia significatiōe scꝫ q̄dā figura q̄drata sic dicit' in geometria habēs supius semicirculū: ꝛ dicit' sic a pdicto lapide vel serpente pp eq̄litatē: vñ hic chilyndroidos dicit' vmbra eq̄liter crescēs in lōgū fm Hug. Pap. ēt dicit Chilyndrus in geometria figura q̄drata habens superius semicirculum in solido.

Cerson dicunt greci terram.

Certifico cas. i. facere certū verbum actiuum: ꝛ componitur a certus ꝛ facio cis: ꝛ corripit fi.

Certioro: a certior tioris ꝯparatiuo dr̄ certioro ras vbū actiuū. i. certificare: lꝫ ꝯparatiue possit teneri ex vi pmitiui sui: vt si dicat'. Ille me certificauit: sꝫ ille me certiorauit. i. magis me certū reddidit fꝫ Hu. ꝛ pdu. o ante r sic peioro ras.

Certo tas taui deriuatur a certꝰ ta tū: ꝛ est certare litigare: pugnare: certi eni solemꝰ litigare. vñ dicitur certare q̄si certū se dicēs habere. vñ verbalia: ꝛ hoc certamē minis: ꝛ certatim aduer. Certo cōponitur: vt ꝯcerto tas. i. sil' cū alio certare decerto tas. i. valde certare recerto ta. i. iterum certare. Certo tas ꝛ composita ab eo sunt neutra.

Certus a cerno nis dicit' certꝰ ta tū. ꝓpe eni certꝰ dr̄ ille q̄ cernit rē de q̄ certificat': lꝫ q̄nq̄ ad aīam referat'. Et ꝯparat' certus tior tissimꝰ. vñ certe tius tissime aduer. ꝛ hꝰ certitudo dinis. Certꝰ ꝯponit': vt q̄ꝫ certꝰ. i. valde certꝰ. incertus ta tū. i. nō certus: ꝛ ꝯparatur: vñ hec incertitudo dinis fm Hug. Papi. vō dicit. Certa clara māifesta. Et scias q̄ certitudo nihil aliud est q̄ꝫ determinatio intellectus ad vnū. Itēꝫ certa discussione non egent. Uide in consilium.

Ceruica ce fe. ge. i. alapa vel potius colaphus: ꝛ dicitur a ceruix: ꝛ producit ui.

Ceruical lis ge. neu. i. puluinar aureale: qō ꝛ ceruicariūꝫ dicitur: ꝛ dicitur a ceruix: ꝛ produ. penul. fm Hug. Et vt dicit Papi. ceruical dicitur eo q̄ sub ceruice ponatur.

Ceruicatꝰ ta tū. i. superbus: furiosus: cōtumax: a ceruix dicit'.

Ceruicosus sa sum. i. supbus: arrogās: ꝛ deriuatur a ceruix.

Ceruinus na nū penl'. produ. res cerui vel de ceruo: a ceruus cerui dicitur.

Ceruisia sie genus potionis: a cerere dicitur fm Hug.

Ceruix: a cedo dis dicit' hꝰ ceruix cis: posterior pars colli. sicut anterior gula: qꝛ ibi cedunt' capilli. Ul' aūt ceruix dicitur q̄si cerebri via: qꝛ ꝑ eādē partē cerebrū ad medullā spine dirigit' etymo. ē nō ꝯpositio vl' deriuatio. Ceruix ēt accipitur ꝓ supbia ꝛ maxie i plali: ꝛ q̄nq̄ ēt i singlari Job xv. cucurrit aduersꝰ eū erecto collo: ꝛ pigui ceruice armatꝰ ē: ꝛ pd. ui.

Ceruleus. in cerulus exponitur

Cerulus. a cera dicitur cerulus la penl'. cor. fluidus instar cere viridis. niger: glaucus. Prope q̄dē ceruleū ē viride cū nigro vt est mare: vñ ceruleus lea leū penl'. cor. Et vt dicit Pap. cerulus dicitur ipe color: ceruleus vō qō ex cerulo constat. Itē cerulus nature: ceruleus figmenti est.

Cerusa q̄dā materies ad pingēdū q̄ ex plūbo stagnoq̄ ꝯficit' 88
scdm Papiā. Hug. vero dicit. A ceroma dicitur hec cerusa se quoddam genus coloris.

Ceruulus li paruus ceruus: vnde hec ceruula le penul. cor.

Ceruus: a ceros qō ē cornu dicit' hꝰ ceruus ui. vñ hꝰ cerua ue. Et vt vult Ambro. ceruus eger olee ramūculos mādit ꝛ sanat'. Et vt dic' Pap. ceruus fugiēs spineta penetrat illesus oculis caligātibꝰ serpētē deuorat ꝛ i eo estu ꝛ veneni ardore ad fontē vadit: mersusq̄ i eo caliginē ꝛ q̄q̄ superflua exuit. Et adhuc cū amoris incēdio detinet' pore subseq̄ntis. caput sup renea sustētāte flumē trāseūt natādo sicq̄ ꝑ deuia siluaꝝ ad extremas regiōes deueniūt fideles signāt. Et fm Isi. xiii. etymo. cerui erectis auribꝰ acute audiūt: submissis aūt audiūt nihil Greg. ēt dic'. Moral'. xxx. li. exponēs illud Job. Ul' pturiētes ceruas obseruasti. Ceruaꝝ inq̄t moris ē inuētos serpētes extiguere: corūq̄ mēbra morsibꝰ dilaniare. Fert' āt qꝛ si q̄ñ flumina trāseūt capitū suoꝝ onera dorsis pcedētiū supponūt sibiq̄ inuicē succedētes laborē pcedentis oīno nō sentiūt magistri in spūalibꝰ cerue vocati sunt. Ipi eni more ceruaꝝ increptis vitiis. q̄si extinctis serpētibus viuūt. ꝛ de ipsa extinctiōe vitioꝝ ad fontē vite acrius inardescūt. Ipsi ēt dū labētia huius tēporalitatis momēta q̄si quedā flumina trāscunt. eē patiētes charitate onera sua sibi inuicē supponunt. quia summa obseruatione custodiunt id quod scriptuꝫ est. Inuicē onera vestra portate. ꝛ sic adimplebitis legem Christi.

Cesar saris dicit' a cedo dis cecidi. ꝛ q̄a abstractus fuit de ceso vtero matris. vel qꝛ fortiter cedebat alios in ꝑlio. vl' q̄a pmo secuit cesariē sibi. vl' q̄a cū cesarie sit natꝰ. vel a cesus dicit' qō est elephas. q̄a i singulari certamie deuicit elephātē. Et fuit cesar scꝫ Julius pmus impator romanꝰ a quo q̄libet romanꝰ impator dictus est cesar. sicut ꝛ augustus ab augusto. ꝛ a cesar cesareus rea reum possessiuū. ꝛ cesarius ria riū. vnde cesarianus na nū. ꝛ hic ꝛ hec cesariensis ꝛ hoc cesariense. Inuenitur aūt cesar aliquādo in plurali. Unde Ouidius. Cesaribus virtus contigit ante diem.

Cesaraugusta ste se. ge. i. terraconēsis hispani opidū a cesare augusto factum ꝛ nominatum.

Cesarea ree. vel cesaria rie dicitur. in cesaria vide.

Cesaria rie quedam ciuitas. ꝛ sunt plures cesarie vel cesaree omnes a cesare nominate secundum Hug.

Cesaries a cedo dis cecidi dicit' hꝰ cesaries ei coma capitis: ꝛ ē ꝓpe viroꝝ. decet eni viꝝ eē tōsuꝫ. nō mulierē. vñ sua Grecis. Est coma q̄drupedis colubri iubasie leōis. Cesaries hois: crines ꝓpe mulieris. Huius ꝛ illius hñ dicitur eē capillus.

Cesia: a cedo dis cidi dicitur hꝰ cesia cesie. i. lēticula. vñ cesiꝰ cesia cesiū. i. lenticulosus. Qui eni lēticulosus est coloreꝫ non integrū sed intercisum habet fm Hugu. Pap. etiam dicit. Cesia lēticulosa. cesius lenticulosus. quasi lesus facie.

Cesim aduer. i. diuisim. artuatim. ꝛ dicitur a cedo dis cecidi secūduꝫ Hug. Pap. vō dicit. Cesim ꝑ cedes quō vicissim per vices. quasi limate vel dolate vel gradatim.

Cesi sonomatō quoddā scema est qō melius scribitur per sc in prima syllaba. vnde in s de eo dicam. ꝛ supra in quarta parte dixi in capitulo de scemate.

Ceso onis mascu. gene. qui de ventre matris cesō scinditur. ꝛ dicitur a cedo dis cecidi.

Cesonia: a cedo dis cecidi hec cesonia nie quedā caruncula in fronte equini pulli cū primuꝫ pdit ex aluo. vnde mulieres faciunt quandam potionem mortiferaꝫ. Item cesonia fuit

propium nomen cuiusdam mulieris.
Cesor sorie masc.gen.i.incisor a cedo dis cecidi. Paral.ij.ca. xxiiij. At illi cöducebant ex ea cesores lapidum.
Cespes pitis masc.ge.terra cũ herbis auulsa vl' frutex vl' ygul tur: et dr sic q̃si circa pedes. vñ cespito tas.i.fodere vl' cadere vl' offendere. vñ et equi qui sepe cadunt cespitare dicitur.
Cespito tas taui tare. in cespes exponitur: et cor. spi.
Cessim aduer.i.cedendo vel gradatim.
Cesso.a cedo dis cessum su u in o fit cesso sas.i.frequẽter cedere: et inuenitur p peccare. vnde verbalia: et cessabundus da dum.i.similis cessanti: vel ille qui sepe cessat.
Cesso sis siui verbum desideratiuum quod non est in vsu in simplicitate: et descendit a cedo cessi cessum.
Cesticulus in cestus exponitur.
Ceston in cestus sti vide.
Cest' cesti. A cast' dicit' h cestus cesti vel ceston: et h' cestõ indeclinabile.i.cingulũ veneris quo ac cingũtur et vtũtur in legitimis nuptijs: et dicitur ceston quasi caston: quia in feminis maritalis castitatis signum sit: vnde ponitur quandoqz pro legitima copula et maritali cõcordia vel castitate scõm Hugui. Papias vero dicit. Ceston zona veneris.
Cest'.a cedo dis cecidi dr h cest' stus stui.i.coriũ cũ plũbo in fuso quo man' suas pugiles muniũt et se inuicẽ cedũt: cest' etiã dr baculus pugilũ qui corio et corrigiis solet eẽ circũdat'. Etiã generaliter arma pugilũ dicit' cest'. vñ videt' dici cesticulus li: circulus in capite. quum aliquid portatur.
Cesura est finalitas dictiõis in pncipio pedis: ita q' sequens dictio a longa possit incipe vel a breui: non aũt sit in pmo pede q̃nis possit incipe a monasyllaba dictione qz monasyllaba dictio non bz aliqd añ se a quo cedat: lz illa cedat' i.sepetur a sequẽti: vt si dicas. Nõ minor ẽ virtus q̃re q̃s parta tueri. De hoc etiam require in memeris.
Cesus sa sum.i.percussus incisus maculatus: a cedo dis cidi.
Cetaria viuaria in quib' cete et alii pisces sunt vl' officina in qua liquamen ex piscibus conficitur: a cete dicitur.
Cetari' a cetus ti dr h cetarius rij q̃ cetũ piscẽ capit vl' vẽdit. et inde h' cetariũ rij loc' vbi vẽdunt' cete vl' vbi capiunt' et abũdãt: qõ et pro ipsis et pro quibuslibet piscibus ponitur.
Cete indecli.pluralis numeri ge.neu. vide in cetus.
Ceteri.i.reliqui ex eodem numero sm Papi.
Cęterũ cõiunctio aduersatiua tãtũ valet quantũ sed vñ Prosper. Ceterum iniquus ignorat se puniri etc. vel.i.nam.
Cethens penul.produ. interpretatur abscisus.
Cethei quidam sapientes inuentores verborum sm Papi.
Cethura interptat' timiama vxor fuit Abrae post Sarã et sm hãc regulã oz penul. pduci sic lectura bethsura armatura. Gene.xxv. Abraã vero aliã vxorẽ duxit nomine Cethurã.
Coetus a cedo dis cessi dr h cetus tus tui.i.ogregatio hominũ p ɔriũ: qz nõ cedat: vl' meli' dr a coeũdo q̃si coet'. vñ p oe dipthõgũ oz scribi: ide deriuat' h cetus ti p e solã masc. gen.in singlari numero. in plali do ẽ neu. et indecli. plaliter h cete horũ cete. vñ in Gen. pmo. Creauit deus cete grãdia p quodã magno pisce marino: qz copiosus sit instar coet' vñ versus. Est hominum coetus viuit in equore cetus.
Ceu aduer.similitudinis sicut quasi quemadmodum tanq̃.
Ceueo ues ui verbuz neu. et caret supino.i.culuz mouere: vel clunẽ agitare sicut faciũt in concubẽdo: et pprie ceuere est qõ faciunt homines superius. sicut crissari qõ faciunt mulieres inferius. vñ versus. Est ceuere virũ: sed crissari mulierũ. vel ceuere est virorũ inter se. crissari mulierũ inter se Iuuenalis. Ego te ceuentem sistere verebor sm Hug.

C ante H

Chaldei Caleph filius fuit Nachor fratris Abrae. vñ chasdei dicti sunt qui nunc chaldei dicũtur: s mutata in l et interpretatur chaldei feroces vel captiuãtes vel quasi de mẽtes. Et scias q' chaldei potentissimi fuerunt: et multas terras destruxerunt. Tria enim fuerunt potentissima regna scz regnum chaldeorum. grecorum. et romanorum. vnde di cit glosa super illud Esa.xxiij. Ecce terra chaldeorum talis populus non fuit etc. vsqz ad mortem Nabuchodonosor fuerunt fortissimi chaldei et assyrii. populus grecorum et romanorum fortior fuit. Predicta autem tria regna propter sua peccata subiugata sunt. vt dicam in pena.
Caleph iterptatur canis. vel q̃si viride siue cor. aut q̃si oẽ cor.
Chã calid' vl' callid' siue calor aut caliditas. et vt dicit Hug. chã interptat' calid' ex psagio futuri sic dict'. Posteritas eni eius eã partẽ terre possedit que vicino sole caletior est. vñ et egyptij vsqz hodie lingua egyptiorũ chaz dicuntur.
Chami greci dicunt breue et humile. et accentuatur in fine.
Chamos idoluz moabitaruz sm Pap. et accentuatur in fine.
Chamul interpretatur surgẽs dolor vel necessario parturiens seu calens dolore aut caliditas parturientis.
Chamus mi a chami qõ est breue et humile dicit' h chamus mi quoddã gen' freni vl' pо scz qõ vulgo dicit' molmet. vl' chamus capistrũ.est. vl' dicit' a cãpso sas qõ est flectere. qz reflectat equũ huc et illuc. Regum.iiij.ca.xix. Ponam itaqz circulum in naribus tuis. et chamum in labijs tuis.
Chana vicus est galilee vñ symon dict' est chananeus. Io.ij. Nuptie facte sunt in chana galilee. et interpretat' zelus vel emulatio seu possidet eos aut possessio eorum.
Chanaan interpretatur possidens dñi vel emulator gratie.
Chananeus interpretatur emulator vel zelotes siue preparatus aut negociator.
Chaos neu.ge.indecli. vel chaõ etiã dicit' et h' chaus chai vel h chaos chaoi.i. pfunditas. fossa vel cõfusa caligo. vel confusio rerũ vel initiũ rerũ scz yle. in q̃ oia fuerũt confusa et cõmixta et a quo oia fz Hug. Papi. vero dicit Chaos grece dicunt naturam celi et terre confusam.
Charrã iterptat' ira vl' iracũdia siue furor aut foramia. Thob. xi.dr. Peruenerit ad charrã q̃ ẽ in medio itinere circa Niniuen. et accentuatur in fine. et scribitur per geminum r.
Chasdei. in chaldei exponitur.
Chasleu interpretatur spes eius vel sperans in eum.
Chele dicuntur brachia scorpionis pter curuitatẽ. Itez chele larũ inuenitur p signo librae. qz ex pedib' virginis et brachijs scorpionis efficit'. et dicit' a chelon sm Hu. Pap. etiaz dicit. Chele brachia scorpij que faciunt libram.
Chelidrus quidã serpens. in cersidrus exponitur.
Chelis a chele dicitur h chelis lis.i.cithara. qz in moduz brachiorum curuata est.
Chelon grece latine dicit' curuũ. vel chelon grece latine dicit' brachium siue crus propter curuitatem.
Chere interptat' aue salue vl' gaude: et pdu.che. vñ Persius Quis docuit psitacõ suũ dicere chere.i.suã salutationem: et inde cõponitur syncherus rarum sm magistrum Benedi.
Chermel hebraice dr q̃ et carmel' mõs ẽ in ɔfinio palestine et fenicis: et iterptat' molle vl' tenerũ siue agn' tener: aut agnitio seu scia circũcisionis. Esa.xxix. Cõuertet' liban' in chermel: et chermel in saltũ reputabit'. Alia lra est in chermel: h est pdicatiõe aplorũ lybanus.i.gẽtes cãdide et mũde p baptismũ ɔuertent' in chermel.i.sciam circũcisionis. Et chermel vel chermel.i.iudei interius circũcisi ɔuertent' in gẽtes siluestres et ifructuosas lybanus eni cãdidatio. chermel vero scia circũcisionis interpretatur vt ibidẽ dicit glosa.
Cherub bis cherubim cherubẽ cherub cherube. et plaliter cherubis p oẽs casus masc.ge.p m scriptũ. Itẽ cherub indecli. in singlali et in plali p eodẽ. Itẽ h cherubiz indecli. masc.ge. et scriptũ p m tñ in singulari nume. et sigt vnũquẽqz angelorũ de illo ordine. et tũc oz dici. Sãcte cherubiz ora p nobis Itẽ plaliter h cherubin: et indec. et neu.ge. et tñ i plurali scribit' p n: et sigt illũ ordinẽ angelorũ: et tũc oz dici. Sancta cherubin ora pro nobis. et fz pmã declinationẽ põt dici. Sãcti cherubim. orate p nobis. et interpretatur plenitudo seu multitudo scie: qz illi angeli vicinius positi deo: diuina scientia amplius ceteris inferiorum ordinum pleni sunt.
Cheruchus ci.i.summitas mali scz illud qõ instar vexilli malo supponitur: et sm ventuz mouet'. Luca. Instabat summis

minor vrsa chertucis. Quidā tñ dicūt q̄ cheruci sunt capita ꝛ cornua antennarum: vel funes in malo.

Cherubi signati vel metuentes seu formidantes aut insanientes interpretatur.

Chidon interpretatur scutum vel clipeus.

Chilidroidos dr̄ vmbra eq̄liter crescēs ī lōgū. vide ī cersidrꝰ.

Chilindrus: in cersidrus exponitur.

Chile cum aspiratione est labrum.

Chilones cū aspiratiōe homines breuiorib' labijs vocantur.

Chimera re est quoddā mōstrū ſm fabulas: hñs caput leoninū: pectus ꝛ vētrē caprinū: ꝛ caudā anguinā. vñ ꝛ p̄ sīlitudinē meretrix dr̄ chimera. vñ v̄sus. Ois reuera meretrix est dicta chimera. Parte leo p̄ma: media cap̄ anguis in ima. vñ Virg. in. vi. Enei. Horrendū stridens flāmisq̄ armata chimera. Chimera etiā est quedā nauis Enee. vñ Virg. in v. Enei. Ingentemq̄ gyas: ingentiq̄ mole chimeram.

Chyos insula syra lingua dicit': q2 ibi mastix gignit': syri eniꝫ masticē chyon vocant. ꝛ inde chius a um penul. pdu. q̄ in primitiuo cor. Itē chius dicit' filius. Itē chius chij q̄dā locus de quo dicitur Actu. xx. Seqnenti die venimus circa chiū. ſꝫ v̄o Pap. Chius insula ē in q̄ bonū vinū nascit' qd̄ chiū dicitur in qua fons est hebetes faciens.

Chius chij vel chiū chij. fe. ge. vel neu. ge. pōt eē. ni chios est.

Chon ecclia vel cōgregatio interpretatur: ꝛ accentuat' in fine.

Chobal condēnatus vel condēnatio interpretatur.

Chodorlaomor interpretatur quasi generatio manipuli: vel quasi habens decorem manipulum.

Choeleth hebraice: grece ecclesiastes: latine concionator.

Chomor interpretatur lacescens vel prouocans siue lacessiones aut prouocationes.

Chonenias interpretatur pcussus dño vel percussio domini.

Choraula. chorꝰ cōponitur cū aule qd̄ grece dicit' cānula: ꝛ dicit' hic ꝛ h̄ choraula le: q̄ chorꝫ ducit vl' q̄ in choro cū cānulis cantat: q̄ aliter dicit' choraules: ꝛ ex eisdē cōponitur. vel choraules cōponitur a chorea ꝛ ago agis: q̄ scꝫ agit chorea ſm Hug. Pap. etiā dicit. Choraules princeps chori vl' qui cum canulis. i. fistulis canit in choro.

Chore interpretatur caluaria vel caluicium vel caluus.

Chorea ree fe. ge. ludicris cantilena: vel saltatio: ꝛ dicit' a chorus ri: ꝛ acuitur penl' Pap. vero dicit. Chorea sonus ludorum cantus vel carmina.

Choreb interpretatur mensa vel massa: siue tētans aut tētatio.

Chorens interpretatur iracundus vel liber: aut de foramine.

Choricanus ni mas. ge. a chorus dicit' q̄ canit in choro vel cū choro. ꝛ cor. penul. ꝛ componitur a chorus ꝛ cano nis.

Choricista ste. mas. ge. a chorꝰ dicit' q̄ cāit ī choro vl' cū choro.

Chorulus li mas. ge. dimi. paruus chorus. ꝛ cor. penul.

Chorus ri mas. ge. ē m̄ltitudo ī sacris collecta. Dicit' tñ ꝛ chorus locꝰ vbi canūt q̄ in choro sūt: ꝛ dr̄ a ꝯcordia. Alij dicūt q̄ chorꝰ deriuat' a corona: q2 oliꝫ ī modū corone circa aras starēt ꝛ canerēt: ſꝫ meliꝰ videt' q̄ corona deriuet' a chorꝰ vl' chorꝰ dr̄ a coetu q̄si coetuꝫ cātꝰ vl' societas vl' locꝰ. A chorꝰ deriuat' h̄ chorꝰ ri: q̄dā vētꝰ collateralis zephiro: q2 vētoꝫ circulū claudat: ꝛ q̄si chorꝫ faciat. Itē dr̄ chorꝰ q̄dā mēsura decē modioꝫ: ſꝫ h̄ ex hebreo ōscēdit q̄ vocat' chora ad silitudinē collis chorea ei hebraice colles appellāt'. Choaceruati ei trigīta modij istar collis videt': ꝛ onꝰ cameli efficiūt ſꝫ Hu. ꝛ vt dicit magr̄ Bñ. Chorꝰ p̄ vēto nō aspirat': ī alijs significatiōibꝰ aspirat': ꝛ p̄mā cor. ſꝫ p̄ vēto p̄mā pducit vñ versus. Consona turba chorus quatiens est aera chorus.

Chous choi mas. ge. ps celi scꝫ q̄ celū ꝯtinetur vl' ip̄m celuꝫ: ꝛ dicit' a chaos: q2 ex chaos putauerūt quidā celū esse formatū. Itē inuenitur chous choi pro quodam loco de quo dicitur Actuum. xxi. A recto cursu venimus coum.

Chremes a cremo mas deriuat' h̄ chremes tis vl' chremis p̄p̄ uꝫ nomē cuiusdā p̄sone ītroducte ī comedia q2 crēabat Symonē denegādo filiā suā filio illiꝰ: ꝛ ſꝫ h̄ caret aspiratiōe: q̄ v̄o hēat aspiratiōeꝫ chremes: nō ē tūc nomē latinū: nec deriuat' a crēo mas ſꝫ Hu. q̄ v̄o Pal. in. ī. maio. dicit q̄ aspiratio ponit' post c ī chremes: dicas q̄ ibi chremes nō ē latinū.

Chreticꝰ. a chrisis qd̄ ē iudiciū dr̄ h̄ chreticꝰ ci. i. iudex. vl' medicꝰ q̄ ſꝫ chrisiꝫ iudicat de īfirmo: an ōbeat euadere nec ne. ꝛ chreticꝰ ca cū: vt chreticꝰ dies ī quo sumit' īfirmitatis iudiciū: q̄ q̄si iudicat ꝛ indicat hoī an debeat liberari nec ne.

Chryseus. a chrysis qd̄ ē aurū dicit' chryseus sea seū. i. aureus ꝛ chryso sas. i. deaurare. vñ chrysatus ta tum. i. deauratus.

Chrysis grece latine dicit' secretū: vl' iudiciū: vl' aurū. vñ v̄sus Aurū iudiciū secretū dat tibi chrysis. ꝛ acuitur in fine. 89

Chrisma est grecū: ꝛ scribit' aliqñ p̄ x sic xrisma: q2 h̄ figura x rep̄sentat apud grecos ch ꝛ scribit' etiā p̄ ch chrisma vide in Christus: ꝛ dicitur chrisma vnctio latine ꝛ deriuatur a chrysis qd̄ est aurum. Chrisma iubente dño in exo. Moyses composuit quo primo Aaron ꝛ filij eius in sacerdotuꝫ puncti sunt. sed postq̄ xp̄s verus rex ꝛ sacerdos celesti ac mystico vnguento est delibutus: iā nō solū reges ꝛ pōtifices sed ois ecclia p̄ vnctione chrismatis cōsecrat' p̄ eo qd̄ est membruꝫ eterni regis ꝛ sacerdotis. vide in vngo.

Chrysolitus ti mas. ge. scd̄e declinatiōis. lapis p̄ciosus sīlis auro cū marini coloris sīlitudine: ꝛ dr̄ a chrysis qd̄ ē auꝝ. ꝛ vt dicit Remigiꝰ in Apoca. Chrysolitus q̄si auꝝ fulget: ꝛ videt' emittere ex se quasdā ardētes scintillas: cuiꝰ specie significant hi q̄ in luce supne patrie resplēdēt: suasq̄ v̄tutes atq̄ s̄nias cū verbo exortationis velut scintillas in proximos effundunt: quibus ad amorē dei ꝛ proximi alios accendant.

Chrysopassus: q̄dā lapis preciosus: a chrysis qd̄ est aurum ꝛ passus qd̄ est color: q2 sit aurei coloris. Remigi. v̄o dicit q̄ est aurei coloris ꝛ viridis. ꝛ siḡat electos sapīa resplēdentes: ꝛ in viriditate fidei semp̄ ad celestia tendentes.

Chrisopatasius lapis preciosus ethiopicus quem lux celat. p̄dit obscuritas. nocte enim igneus est: die aureus ſm Hug. ꝛ dicitur a chrysis quod est aurum.

Chrysostomus. a chrisis quod est auruꝫ: ꝛ omos quod est os dictus est Ioānes chrysostomus. i. aureū os. vel cōponit' a thomos quod est diuisio. os enim nihil aliud esse videtur q̄ꝫ diuisio labiorum ab inuicem.

Christeeleyson. ab ely qd̄ est deus dr̄ quoddā v̄bū grecuꝫ scꝫ eleyson. i. miserere. vñ dicit' xp̄eeleyson. i. christe miserere.

Christianismus mi: cultus ꝛ ritus christianorum. ꝛ componitur a christianus ꝛ mos moris.

Christianus ni. xp̄iani a xp̄o dicti sunt: sicut a Iuda iudei sꝫ ab vnctione ductū est h̄ nomen: qd̄ nomē p̄mū in Anthiochia per Petri p̄dicationeꝫ exortū est. vt habetur Actu. xi.

Christicola le penul. cor. christum colens cōmunis ge.

Christus a chrismate dictꝰ q̄si chrismate vnctus. chrisma enī grece latine dr̄ vnctio: qd̄ nomē xp̄s oliꝫ erat cōe ꝛ sacerdotibꝰ ꝛ regibꝰ: q2 hi q̄ vocant' ad regnū. ꝛ q̄ ad sacerdotiū inungebant'. de regibꝰ hētur in Esa. Dicite xp̄o meo cyro. de sacerdotibus dr̄ in psal. Nolite tāgere xp̄os meos. vñ dñs noster antonomasice p̄prio noie dictꝰ est xp̄s: q2 verus rex ꝛ sacerdos fuit: ꝛ chrismate vnctus. i. septē donis sp̄us sancti plenarie delibutus. Et nota q̄ h̄ figura x rep̄sentat apud grecos ch. vñ xrisma ꝛ xp̄s p̄ x scribūtur: q2 dictiones grece sunt. Quare nō dicatur. Christe ora pro nobis: sed Exaudi nos: dicā in oratio. Item in xp̄o fuerunt omnes virtutes. ꝛ v̄sus virtutū. sicut dicā in virtus. Item de formatione corporis xp̄i. ꝛ de infusione aīe. dicā in extraduce. Item quō xp̄i corpus accepit aliquid de dī statu hoīs dicā ī liber rarū. Itē de scia aīe xp̄i ꝛ potentia dictum est in antixp̄s. Item vide in verbum. Iteꝫ in propheta dicam quō xp̄s ex p̄plo iudeo ꝛ gentili natus est. Item de imagine faciei xp̄i quam xp̄s misit Abagaro regi dicam in iudas.

Chus interpretatur ethiops vel tenebrosus.

Chusans interpretatur tenebrans donum vel nigredo gratificationis.

Chusatra sathaim tenebrosa iniquitas. vel nigredo impietatis interpretatur.

Chusi interpretatur secretum. vel silentium vel archanuꝫ. aut profunditas. ꝛ acuitur in fine.

Ciatus ti maſ.ge.quoddā vas eſt ad bibendum: ꝛ duodecim ciati vnum ſextarium faciunt. Item ciatus paruus ciphus: craterculus poꝛrectoꝛius: ꝛ coꝛ.penul.

Cibarium.a cibo bas dicitur hoc cibarium rij.i.cibus: ꝛ adiectiue cibarius ria rium qui vel que vel qd pertinet ad cibuꝫ.

Cibatus tus maſ.ge.i.comeſtio a cibo bas: ꝛ adiectiue poteſt declinari cibatus ta tum.

Cibe barum plalis numeri.i.teſſere q̄drate ſcꝫ taxille a cibo.

Cibeles.a cibo bas dr̄ hec cibeles lis: vl' hec cibele lis.i.mater deoꝛū ſcꝫ terra q̄ cibaria ꝯfert. vl' potiꝰ deriuat᷑ a cubō qd īterp̄tat᷑ ſolidū vl' firmū q̄ſi cubele: q2 īter elemēta nulluꝫ ſit firmiꝰ ꝛ ſolidiꝰ illo: vl' dr̄ ſic a cibelo mōte ī quo colit᷑: ꝛ a cibele vl' cibelo dr̄ cibelꝰ la lū poſſeſſiuū: ꝛ cibeleus lea leū ideꝫ.

Cibo bas baui.i.cibos dare: ꝛ dr̄ a cibꝰ bi: vn̄ cibalis: ꝛ cibatorius ria riū. Cibo ꝯponit᷑ vt cōcibo bas.i.ſil' cibare: decibo bas.i.valde cibare vl' cibū auferre excibo bas.i.pfecte cibare. p̄cibo bas: in eodē ſenſu. recibo bas.i.iterū cibare: ſuccibo bas i.latentē vl' parū vl' ſubtꝰ cibare. Cibo ꝛ oīa eiꝰ ꝯpoſita ſūt actiua. ꝛ coꝛ.hāc ſyllabā ci: vn̄ q̄dā: Caſeꝰ anguilla mortis cibꝰ ille vl' illa. ni bibas ꝛ rebibas ꝛ rebibēdo bibas

Ciboꝛiū rij quoddā vas ad cibos deferendos: ꝛ dicit᷑ a cibus.

Ciboſus.a cibus dicit᷑ ciboſus ſa ſuꝫ.i.cibo plenus. ꝛ cōparatur vnde hec ciboſitas tatis plenitudo ciboꝛum.

Cibꝰ bi a capio pis dr̄.ꝙ āt dr̄ cibꝰ q̄ſi captꝰ oꝛe: q2 capit᷑ oꝛe: ethy.ē: nō ꝯpoſitio ſꝫ Hug. Itē ſꝫ Pap. cibꝰ grecū ē. Et aūt figura in geometria: q̄ lōgitudīe ꝛ latitudīe ꝛ altitudīe ꝯtinet᷑ ſic: q2 coꝛpꝰ ſolidū. hec ēt texera dr̄ vl' numerꝰ ſolidꝰ hn̄s in ſui denoiatiōe q̄tuoꝛ voces: vt bis duo bis.i.octo. Hu. ēt dicit ꝙ a cubō qd īterp̄tat᷑ ſolidū ſiue firmū dr̄ hic cubꝰ bi figura ſolida. De hoc plenius dicam in cubus bi.

Cibus grece latine dicitur cubus. vide in cubus bi.

Ciburum ci.i.arca cibaria: ꝛ dicitur a cibus.

Cicada de dr̄ a cuculꝰ: q2 ex cuculoꝝ naſcit᷑ ſputo vl' dicit᷑ ſic a ſono quē facit. ꝛ ſꝫ Seruiū nō durat vita eoꝝ niſi p diē. dicē eni ꝙ eodē die quo cicada oꝛit᷑: moꝛit᷑ vn̄ q̄dā. Mors ꝛ vita dies vna cicada tibi. ſꝫ aut falſuꝫ dicē apte: aut alia aīalia vocauit cicadas q̄ꝫ nos vocemꝰ ꝙ āt dicit᷑ cicada q̄ſi canēdo cadēs vl' cito cadēs: ethy.ē: nō ꝯpoſitio: ꝛ p̄du.penl'. vn̄ Oui. in p̄mo de arte: vere pus taceāt volucres eſtate cicade. Femina q̄ꝫ iuueni blanda temptata repugnet.

Cicatricoſus ſa ſum plenus cicatricibus: a cicatrix dicitur.

Cicatricula le dimi.parua cicatrix: ꝛ coꝛ.cu.

Cicatrix.a ceco cas dicitur hec cicatrix cis.i.veſtigium obductio vulneris ſic dicta: q2 cecet ꝛ obducat vulnera quaſi cecatrix ꝙ autem dicitur cicatrix quaſi ceſe carnis tritio ethymo.eſt non compoſitio: ꝛ producit tri.

Cicendela a candeo des dicitur hec cicendela.i.inſula genus ſcabꝛonum: q2 volans candeat.i.luceat.

Cicendulum li ge.neu.i.thuribulum vel licinus: ꝛ ponitur p candela: ꝛ dicitur a candeo des.

Cicer ris ge.neu.genus leguminis: ꝛ coꝛ.ce.

Ciclas a ciclus dicit᷑ hec cicla cle: ꝛ hec ciclas dis: qd dā genꝰ palij circūtextū ꝛ cōtinēs mltos īterte xtos ciclos ꝛ hec ciclas dis dr̄ īſula q̄ cū q̄buſdā alijs ī ciclo diſpoſita ē. Ciclades.n. fuerūt.xuj. īſule circa delū ī oꝛbe ſite ꝛ iō dicte ſūt: nō q2 ī oꝛbe ſūt digeſte: ſꝫ pp ſcopulos q̄ ꝯtra eaſdē ſūt ſꝫ Hu. Pap. etiā dicē. Ciclades īſule ſūt in Egeo mari dicte ꝙ ī ciclo.i.in oꝛbe ſūt poſite. ciclas dis genꝰ veſtis a rotūditate dicta ſurſuꝫ ſtricta deoꝛſuꝫ ampla vn̄ inuenit᷑ ī legēda btē Agnetis. Induit me dn̄s ciclade auro texta: ꝛ coꝛ.penul.gti.ſiue cla. Staciꝰ achilleidos pupis ꝛ ī mari mutabāt ciclades auras. vn̄ Greciſ. Eſt ciclas pannꝰ circūdat ciclada ponꝰ: ꝛ ita teneas ꝙ a mediante d coꝛ. Foꝛtunatus tn̄ eam producit dicens. Bractea gemmata cicladem filo catenant.

Ciclopea ſaxa in quibus ciclopes habitauerūt in Sicilia ſm Pap. vide etiā in ciclops: q2 declinatur ciclopeus pea peū.

Ciclops pis maſ ge.dr̄ a ciclꝰ cli. ciclopes naſcūt᷑ ī Idia ꝛ ī Scithia oliꝫ ſic dicti erāt: q2 vnū oꝛbē.i.vnū oculū hēre ī media frōte ꝓhibent᷑.hi ꝛ agrioſagite dicūt᷑ q2 ſolas feraꝝ carnes edūt. Ciclopes iſti dicti ſūt eē fabri Iouis: ꝛ fabricare fulmina eiꝰ in Ethna mōte Sicilie. vn̄ ciclopeꝰ pea peū. vn̄ hec ciclopea ſaxa dicūt᷑ in q̄bꝰ ciclopes hitauerūt in Sicilia ꝛ p̄du.peū ciclopes vn̄ Virg.vij.Enei. Ferrū exercebāt vaſto ciclopes in antro. Et Theo. Fulmia ciclopedes Iouis īperio fabricātes. Et vt dicūt q̄dā ciclopes ſi ē nomē cōe gētile p̄duc.peū. Si vō ſit ꝓpꝛiū eā coꝛ. ꝛ ſatis hꝰ ꝓbabilit᷑ dicit᷑. Itē inuenit᷑ cicrops pis p r: ꝛ tūc coꝛ penul. in obliquis. vn̄ Theodolus. Egregio cicropi debetur cauſa litandi.

Ciclus cli dicit᷑ a circulꝰ p ſyncopā vel a greco ciclon qd greci rotūdū vel oꝛbē vocāt. Ciclus cōponit᷑ vt epiclus ſemiclus hemiclus ab hemis ꝛ ciclus.i.medius circulus. vnde hemiciclꝰ q̄nq̄ dicit᷑ ſedes dimidiū circulū hn̄s.i.arcū: ꝛ p̄du.ci ꝛ ſm cōputiſtas ciclus ē ſpaciū aliquoꝝ annoꝝ in ſe redīēs ſꝫ aliquos numeros. Et dicit᷑ ciclus q̄ſi circulꝰ p duplicē ſyncopā. ꝛ ē ſemiciclꝰ dimidius ciclꝰ a ſemis ꝛ ciclꝰ.

Ciconia nie dicit᷑ a ſono quo crepitat q̄ſi cicōia: q2 ſonus potiꝰ ē oꝛis q̄ꝫ vocis: q2 eū quatiēte roſtro faciūt. vn̄ ꝛ ciconiā qd ꝛ cicōniū dicit᷑ vocāt hiſpāi lignū lōgū quo ī hoꝛtis hauriūt aquā: q2 imitat᷑ nāꝫ illiꝰ auis eleuātis ꝛ deponētis roſtra dū clāgit. eādē hoꝛtulani telonā vocāt: tale lignū īuenitur mō ſup quoſdā puteos cū catena ferrea. Et ſcias ꝙ hec auis a q̄buſdā appellat᷑ pia auis pp pietatē quā erga parētes oſtēdit. vn̄ dicit Ambꝛo. in examerō.v. Depoſiti patris artus per lōgeuā ſenectutis plumarū regimine alarūq̄ remigio nudatos circūſtans ſoboles ciconia pennis pꝛopꝛiis fouet: ꝛ qd dicā collato cibo paſcit. q̄nq̄ etiam ipſa reparat nature diſpendia: vt hinc atq̄ inde ſubleuātes ſenē fulcro alarū ſuarū ad volandum exerceant: ꝛ in pꝛiſtinos vſus deſueta iam reuocēt patris mēbꝛa. Quis noſtrū leuare egruꝫ nō faſtidiat patrē: q̄s feſſuꝫ ſenē ſuis humeris nō imponat qd in ipſa hiſtoꝛia vix credibile habet᷑ q̄s vt pius ſit non hoc ſeruulis māderet obſequiū. At vero auibus non eſt graue ꝙ pietatis eſt planū: nō eſt oneroſuꝫ qd ſoluitur nature debito aues nō erubeſcūt reuerendi ſenis mēbꝛa poꝛtare. Eſt eniꝫ vectura pietatis ꝙ conſeq̄ frequenti teſtificatione p̄crebauit vt cōgrue mercedē remunerationis inuenerint. nā romanoꝝ vſu pia auis vocat᷑: ꝛ ꝙ vix vni impatoꝛi cōſulto ſenatus delatū dicit᷑. hꝰ iſte aues in cōi meruerūt. Habēt ergo aues iſta decreta patrū ac ꝓpꝛie inſignia clemētie. Pios eni filius patrū pꝛius opoꝛtuit iudicio pꝛedicari.

Cicur placidus: manſuetus pꝛudens. pluraliter cicures placidi quieti ſecundum Papi.

Cicurius rij maſ.gene. pꝛudens: grauis: cautus: aſtutus vafer placidus: māſuetus. vn̄ cicuro ras verbū actiuū.i.pꝛudēter vel manſuete ſe contingere: militare. manſuete facere.

Cicuro ras: in cicurius eſt: ꝛ pꝛodu.cu.

Cicurris ris maſ.gen. eſt poꝛcus natus ex apro ſilueſtri ꝛ domeſtica poꝛca ꝛ dicitur a cicurius ſm Hug. Pap. vero dicit. Cicurris domeſtica ſus.

Cicuta te penl'. p̄du. q̄dā herba eſt a cecus dicta q̄ſi cecuta q2 eius ſuccus nocet oculis: vel q2 in tirſo geniculato nodos habet occultos vt cāna: ſicut dicit᷑ foſſa ceca q̄ occulta eſt.

Cicuticē a cicuta ꝛ a cano nis ꝯponit᷑ hic cicuticē cinis q̄ canit cū cicuta. vn̄ hec cicuticina ne penul.coꝛ. femia q̄ canit cū cicuta: ꝛ coꝛ.peū. cicuticē cinis tā in nominatiuo q̄ꝫ in obliquis

Cidaris ris fe.ge. pilleus pontificalis. ꝛ vt dicunt mitra cidaris ꝛ ciara idem eſt. ꝛ coꝛ.da.

Cidon donis maſ.ge. pueroꝝ amatoꝛ ſm Hug. ꝛ dicit etiam Papi. Cidones pueroꝛum amatoꝛes.

Cidonia ciuitas cretēſis. cidonia genus pomi. Item cidonia mala ab opido quod ē in creta dicta. ex quo pꝛimo pomū cidonicū conficitur. Fit quoq̄ ex eo vinū quo languentia deſideria falluntur. nam vinum repꝛeſentat.

Cieo cies ꝛ cio cis idē hn̄t p̄teritū ſcꝫ ciui ꝛ idē ſupinū ſcꝫ citum niſi ſꝫ hꝰ ꝙ deſcēdit a cio q̄rte ꝯiugatiōis p̄du.peū. Scōm vō qd deſcēdit a cieo cies ſcōe ꝯiugatiōis coꝛ. eādē. vn̄ verſus. A cio citū nō venit imo citū. Itē cio ꝛ cieo eādē hn̄t ſignificationē ſcꝫ vocare, mouere, cōmouere, ꝯgregare. Cieo

cies tũ accipit in illa significatiõe scȝ p festinare. pperare. in q̃ nõ accipit cio cis. Cieo ⁊ cio cõponit cũ ad ⁊ dr̃ accieo cies ⁊ accio cis. i. appellare: aduocare. Itẽ cũ con ⁊ dr̃ concieo ⁊ cõcio. Itẽ cũ in ⁊ dr̃ incieo ⁊ incio. Itẽ cũ ex ⁊ dr̃ excieo. ⁊ excio. Cieo cio ⁊ oĩa cõposita ab eis sũt actiua: nisi q̃ cieo p festinare ẽ neutrũ. Cieo ⁊ cio faciũt p̃teritũ in ciui: ⁊ sup. in citũ. Itẽ cieo ⁊ cõposita ab eo cor. penl. in supinis: ⁊ i participio preteriti tp̃is Cio vero ⁊ eius cõposita eam produ.

Cigneus gnea gneũ. i. candidus vel ad cignuȝ pertinens. vel de cigno existens: ⁊ dicitur a cignus.

Cignitus tus mas ge. vox cigni a cignus dicitur ⁊ pdu. gni.

Cignus. ab h̃ preterito cecini dicit h̃ cign⁹ gni: q̃ bene cãtat vñ h̃ cignulus li dimi. paruus cignus: ⁊ cigninus na nuȝ. ⁊ cigneus nea neum. Itẽ a cignus dictus est amnis q̃dam cilicie h̃ cignus: nũ q̃ mirã hȝ aquarũ suauitatẽ. q̃ autũno ⁊ estate qñ niues soluũtur tumescit: q̃dã enĩ lingua q̃cquid est cãdidũ dicitur cignus. reliq̃s vo anni tp̃ibus tenuis ẽ ⁊ q̃etus fm̃ Hu. Pap. dt sic dicit. Cignus auis gen⁹ q̃ ⁊ olor dicit q̃ totus sit albus plumis a canẽdo dict⁹: eo q̃ carmina modulatis vocibus fundat. Iteȝ cignus cilicie fluuius.

Cile est quedam figura que apud grecos rep̃sentat mille.

Cilia venter interpretatur.

Ciliacus q̃ in ventre hȝ passionẽ: ⁊ dicit a cilia q̃d est venter.

Ciliarcha. a cile figura greca ⁊ archos quod est princeps componitur hic ciliarcha che qui mille preest militibus: quem nos millenarium vocamus.

Ciliaste quidam heretici sunt. vide in cerinthiani.

Cilices quidam populi quos vicit pompeius: pirate erant. ⁊ ponuntur cilices pro piratis ⁊ pirate pro cilicibus

Cilicia prouincia asie minoris iuxta taurum montem a cilice quodam nomen traxit.

Cilicin⁹ na nũ: a ciliũ dicit: vt cilicina vestis q̃ fit de cilicio: ⁊ p du. peñ. vñ i Aurora dicit. Pũgẽs ⁊ vestis te cilicina tegit.

Ciliciũ cii neu. ge. dicitur velamentũ factũ de pilis caprarum vel taxorum vnde tentoria fiunt ⁊ mortui operiuntur.

Cilicus ca cum. i. de cilicia existens penul. cor.

Ciliũ. a ciluȝ dicit h̃ ciliũȝ lij. i. ordo pilorum q̃ in foliculo quo oculus tegitur sine in cilio crescit. q̃d cõponitur cum sup ⁊ inter ⁊ dicitur supercilium ⁊ intercilium.

Cilleo les lui verbum actiuum. i. mouere. ⁊ caret supino.

Cilliba be mẽsa cibatoria q̃ finita comestiõe remouet ⁊ dicit a cilleo les ⁊ cibo bas. h̃ ⁊ assidela dicit. ⁊ cor. peñ. cilliba.

Cilones sine aspiratione dicuntur homines angusti capitis quorum capita oblonga sunt.

Cilium. a celo las dicitur hoc cilium lij. i. folliculus quo oculus tegitur q̃ oculos celat. vel fm̃ Isido. dicitur a cilleo les q̃d est mouere. q̃ sepe mouetur.

Cima me quasi coma scilicet summitas holerum vel arborũ. ⁊ dicitur a coma come.

Cimba be. in cumba exponitur.

Cimbala accitabula q̃dã sunt q̃ pcussa se inuicẽ tãgũt ⁊ faciũt sonũ sic dicta. q̃ cũ bellat in acie sil ⁊ pcutiũt. ⁊ ẽ cimbalũ penl. cor. instrumẽtũ musicũ pprie quo accit. i. aduocatur.

Cimbia omnium. exponitur in cumba.

Cimex h̃ cimia vl̃ cimicia dicit q̃dã herba q̃ valde fetet. vñ h̃ cimex is aĩal valde fetidũ. ⁊ pp̃e iste vermis scȝ cimex nascitur in carne putrida. tinea in vestimẽtis. eruca in holere teredo in ligno. tarmus in lardo. ⁊ corri. mi in obliquis.

Cimicosus sa suȝ. i. plenus cimicibus. a cimex dicit. ⁊ cor. mi.

Ciminile lis ge. neu. dicitur vas aquaricum ad abluẽdas manus. vt dicunt bacinum. ⁊ produ. ni.

Ciminum ni ge. neu. genus herbe vel seminis quod vulgo dicitur cuminum. ⁊ est calidum ⁊ siccum ⁊ produ. penul. vñ Macer. Esse putant calidum medici siccumq̃ ciminum.

Cimis grece. interpretatur dulcis latine.

Cimiteriũ. a cimis q̃d ẽ dulcis ⁊ steriõ q̃d ẽ statio cõponit h̃ cimiteriũ rij q̃si cimisteriũ. i. dulcis statio aĩaȝ vl̃ poti⁹ corporũ. vl̃ dr̃ cimitũ q̃si cinitiũ. q̃ ibi cinis mortuoȝ terit. vl̃ dr̃ a cio. q̃ cis. i. aũ ecclĩaȝ soleat fieri. vñ cimiteriolũ li dimi.

Cinara re penul. cor. instr̃m musicuȝ est. Et dicit a cieo q̃d est mouere q̃si cieo. i. cõmouẽs aereȝ sono suo. vel q̃ cietur. i. mouet ad sonãdũ. vñ dicit Pap. Cinare accitabulũ q̃ percussa in modulo concitant. Mach. li. j. ca. iiij. dicit. In ipso renouatum est in canticis ⁊ citharis ⁊ cinaris ⁊ cimbalis.

Cincinaculus la lum. in cincinnus est.

Cincinosus sa sum. in cincinnus vide.

Cincinnus. a cedo dis cecidi dr̃ h̃ cincin⁹ni crinis q̃ plixe dependet. Cãtico. v. Cincini mei guttis noctiũ pleni sunt. ⁊ inde cincinnacul⁹ la lũ. i. capillat⁹. q̃ magnos hȝ capillos cincinnos. vñ Hiero. in q̃dã ep̃la. Cincinactos pueros ⁊ calamistratulos ⁊ pegrina vnguẽta olẽtes sp̃ deuita. Itẽ cincin⁹ dr̃ pãnicul⁹ vel⁹ pãnosus ⁊ detrit⁹. ⁊ tũc inde dr̃ cicinosus sa suȝ. i. pãnosus laciniosus tũicosus fȝ Hug. vl̃ fȝ Pap. cincini dicũt capilli depẽdẽtes. vñ cincinosus sa suȝ cui capilli crispi depẽdẽt. vl̃ crinit⁹ sic mulier. ⁊ pdu. peñ. positiõe. vñ in Aurora dicitur. Cincinni populi sunt. naȝ diminitus isti. 90

Cinctim aduer. i. strictim a cingo gis dicitur.

Cinctorium rij ge. neu. quo cingimur. a cingo gis.

Cinctura re penul. produc. i. actus cingendi ad id quo cingimur. ⁊ dicitur a cingo gis.

Cinctus ti mas. geñ. i. lata cinctura vel zona a cingo gis. Item mobiliter cinctus ta tum participium.

Cinctutus idem est quod cinctus. vnde Horatius in poetria. Fingere cinctutis non exaudita cetegis.

Cine grece latine eniti vel cingere dicitur.

Cinedus. a cinos dr̃ cinic⁹ ca cũ: ⁊ cined⁹ da dũ in eodẽ sensu. i. canin⁹. Dicũt ẽt cinici vl̃ cinedi molles ⁊ effeminati ⁊ imũdi sicut canes. q̃ ⁊ publice coeũt ⁊ ad vomitũ redeũt. vl̃ dicũt sic satyrici. i. rep̃hensores. q̃ rep̃hensione ledunt sicut canis morsu Iuuenalis. Castigas turpia quȝ sis inter socraticos notissima fossa cinedos. vnde ⁊ per excellentiam immundicie. quidã p̃hi heretici dicti sunt cinici. qui publice ⁊ i patulo cũ vxoribus cõcubebant predicantes publice esse concubendũ cũ vxoribus in vicis ⁊ plateis ad modũ canuȝ. q̃ cõiugiuȝ iustũ est. ⁊ pdu. penul. cinedus. sȝ cinicus eã cor.

Cierica ce auis cineri h̃ns colorẽ fe. ge. ⁊ dr̃ a cinis. ⁊ cor. peñ.

Cinerulentus ta tũ plenus cinere. a cinis ⁊ lentos cõponitur.

Cineus nea neum nomẽ gentis penul. produ. ⁊ vt dicit Pap. Cinei orti sunt a Ietro genero Moysi.

Cingo gis xi cũ cingere. i. circuire circũdare. cingulo se stringere. vñ vbalia. Et cõponit cingo cũ ad ⁊ dicit accingo gis i. valde cingere pparare adornare. Itẽ cõponit vt circũcingo gis. discingo gis. icingo gis. i. valde cingere. pcingo gis. i. aũ vl̃ ab anteriori pte vl̃ sursuȝ cingere. recigo gis. i. iterũ cingere succingo gis. i. subt⁹ cingere. Et nota q̃ accigimur bellaturi. pcingimur ituri. succigimur ministraturi. vñ quidam. Accingor gladio. precingor gausape sumpto.

Cingulatus a cingulũ dicitur h̃ cingulatus ti quoddã genus calciamenti ⁊ vocantur cingulati a quibusdam foliati.

Cingulũ a cinctus ti p diminutionẽ dicit h̃ cingulũ li q̃d ⁊ h̃ cingulus inuenitur. vñ h̃ cingula le fe. ge. Et est cingulum neutri gene. hoĩum. cingula fe. ge. alioȝ aĩaliũ. vñ versus. Cingula sunt hominum. cingula stringit equum.

Cinic⁹ ca cũ. i. canin⁹ a cinos q̃d ẽ canis. ⁊ cor. peñ. Persi⁹. Si cinico barbã petulãs nonaria vellet. vide etiaȝ in cinedus.

Cinifex fis fe. ge. vl̃ cinifex idecli. p eodẽ vl̃ p alio genere paruaȝ muscaȝ scȝ p zinzala cemicula. ⁊ dicit a cinos q̃d ẽ canis. ⁊ sic videt p c scribẽdũ i p̃ma syllaba. sȝ mlt̃i addũt s. ⁊ dicũt scinifex p sc in p̃ma syllaba. ⁊ ita cõiter scribit in Exo do. viij. Facti sũt scinifex i houib⁹ ⁊ iumẽtis. Itẽ Pap. ponit p p̃ma littera s. ⁊ dic. Scinifes culicũ gen⁹ ẽ aculeis p̃molestũ. vñ in s de eo vide. Cinifis ãt p fluuio p c scribit in p̃ncipio. Et scias q̃ i psalmõ dicit cinifes p s in p̃ma littera ⁊ vltima. dixit inq̃t ⁊ vẽit cicomia ⁊ scinifes. ⁊ põt scribi p ph vl̃ p f. in vltia syllaba. ⁊ cor. ni. In historijs ãt dicit q̃ cinifes musce sũt ⁊ adeo subtiles vt visum nisi acute cernẽtis effugiãt. et corpus cui insidẽt acerbo terunt stimulo.

Cinislo slonis mas. ge. dicit ille q̃ cũ flolliculo ignis flãmã ex

citat. vl q calamistrū calefacit scꝫ ferrū quo capilli crispantur. hic vulgo ciniferus dicit. et ꝯponitur a cinis et flo flas.

Cinipheus in cinipbis vide.

Cinipbis fluui⁹ ē Libye iuxta quē magni habundāt hirci vñ cinipbei dicūt maiores hirci ꝫ adiectiuū fit qñqꝫ generalit̄ hircoꝝ ⁊ capraꝝ cinipbe⁹ pbea pbeū ſꝫ Hu. Pap. ēt dic. Cinipbei hirci maiores a flumie aphrice vbi plimi sunt ⁊ magni. Itē dicit cinipbe⁹ fluui⁹ in Libya vbi grādes hirci nascuntur: ⁊ coꝛ. ni. ⁊ scribitur p pb vel p f in vltima syllaba.

Cinis a cādeo des dicit̄ ꝫ ciner vl̄ cinis hui⁹ cineris: qꝛ ex cādore ⁊ incēdio fiat. vñ cinereus rea reū. ⁊ cineus nea neū: ⁊ vt dicit̄ in Grecis. Bis duo noīa sunt q̄ substātiua vocant̄ Que in is vel in er rectū posuerūt freqnt̄: vt pulner vel pulnis: vomer vel vomis: ciner vl̄ cinis: cucumer vl̄ cucumis

Cinisculus li mas. ge. penul. coꝛ. dimi. paruus cinis.

Cinnamologus gi. penl̄. coꝛ. qui legit cinnama ⁊ quedā auis Arabie qꝛ legat ⁊ texat nidum ex fructibus cinnami. ⁊ componitur a cinnamum ⁊ lego legis.

Cinnamomum mi produ. penul. vide in cinnamum.

Cinnamum vel cinnamomū ge. neu. est breuis arbustula: sed mire virtutis ⁊ odoris cuius fructus dicitur stacte. ⁊ dicit̄ cinamomū vel cinnamū a canna: qꝛ cortex eius in modum cannaꝝ fit rotūd⁹ ⁊ tenuis: ⁊ tā cortex q̄ arboꝛ ipa dicit̄ sic ⁊ coꝛ. penul. cinnamum mi: ⁊ cinnamomum eam producit.

Cinnus ni mas. ge. i. toꝛsio oris ⁊ cinnus commixtio quarūlibet rerum ꝓpoꝛtionalis. ⁊ componitur vt concinnus ni.

Cinocephalus a cinos canis ⁊ cephas caput cōponitur hic cinocephalus li penult. coꝛ. genus habens caput ad modum canini capitis. ⁊ etiā quoddā gen⁹ simiarū sic dicitur Aug. in. xvi. li. de ciui. dei sic dicit. Quid dicam de cinocephalis quoꝝ ⁊ capita atqꝫ ipse latrat⁹ magis bestias q̄ homines confitetur. hi in india nascuntur. vide in anubis.

Cinoglossa se q̄dā herba a cinos canis ⁊ glossa quod est lingua de similitudine canis sic dicta. vel qꝛ ad moꝛsum caninum trita cum sale ⁊ imposita succurrat.

Cinomia mie. i. musca cāina ⁊ venenosa. ⁊ dr̄ a cinos. i. canis. Psal. Dixit ⁊ venit cinōia ⁊ scinifes: ⁊ coꝛ. mi. ſꝫ vsuꝫ. Inuenit̄ ⁊ cenomia p e vt supra habes in suo loco ſꝫ aliud signt̄.

Cinos grece latine canis vt dicit Hug. in cano nis.

Cinoth hebraice dicitur latine lamentatio Hieremie. vnde dicit Hiero. in prologo Regum: Hieremias cum cinoth. i. cū lamentationibus. ⁊ accentuatur in fine.

Cinus ni genus arboris: vt dicunt lentiscus se. gene. Danielis xiij. Sub cino.

Cintia cintie feminini generis. i. Iuno a cingo gis. ⁊ dicit̄ sic quia in eius honore ⁊ nomine puelle maritate cinguntur: quum illis preest nubentibus.

Cio cis ciui cire: exponitur in cieo cies.

Cyparissus si se. ge. q̄dā arboꝛ q̄ ⁊ cupressus ⁊ cypressus vocat̄. ⁊ dr̄ a cephas qd̄ ē caput: qꝛ caput ei⁹ a rotūditate i cacumē erigit̄. vl̄ dicta ē cyparissus a quodā ei⁹ noīs puero in illā arboꝛē ſm poetas mutato. vñ ꝫ cyparissa se nocturna imago: ⁊ habet cyparissus siue cypressus lignum imputribile.

Cippus a cepi p̄terito de capio dicit̄ hic cippus pi p geminū p: ⁊ pro trūco ⁊ pro cumulo terre: ⁊ ꝓ lapide moꝛtuo superposito: ⁊ pro cimiterio: ⁊ pro instrumento quo reoꝛum pedes restringuntur: quasi capiens pedes.

Cypressus si in cyparissus exponitur.

Cipriacus ca cum penul coꝛ. a ciprius dicitur: vide in cyprus.

Cipricus ca cum penul. coꝛ. in cyprus est.

Cyprinum vnguentum a floꝛe cipro vocatum: cuius odoꝛem ꝓpꝛie fert ſm Papi. ⁊ producit penul.

Cypris pridis: in cyprus est.

Cyprus pria priū: de cypro vbi nobiles vites sunt affluētes q̄ dr̄ a cypr⁹. ⁊ a cypr⁹ dr̄ cypacus ca cū: nā cypr⁹ facit cyprius ⁊ cypricus Mach. libro. ij. ca. iiij. Prelatus est cyprijs.

Cyprus pri ge. fe. q̄dā ciuitas vl̄ insula in q̄ ē illa dicta cypr⁹. vl̄ cypꝛos interp̄tat̄ mixtura. vñ ⁊ illa īsula dicta ē cypr⁹: qꝛ multe ⁊ varie herbe ad cōfectiones faciēdas in ea reperiuntur. vñ cyprius ria riū: ⁊ cypricus ca cū pen. coꝛ. Itēꝫ a cypr⁹ ꝫ cypria prie genus holeris: qꝛ ibi valde abūdet. ⁊ hic cipris pridis. i. venus: qꝛ in ea colit̄. eadēꝫ insula dr̄ paphos. ⁊ vt dicit Pris. i tractatu possessiuoꝝ. Cyprus facit cypric⁹. Cyprius vero cypriacus ca cuꝫ ⁊ cyprus acuit primam ſꝫ cy.

Ciragra gre ge. fe. penl̄. acuta. i. manuū infirmitas: sicut podagra dicitur infirmitas pedū a ciros qd̄ est man⁹ dicit̄ ciragra. ⁊ podagra dicit̄ a pos qd̄ est pes ⁊ agros qd̄ est tract⁹ quum manus vel pedes contrahuntur. vel componitur ab agrios qd̄ est ferum vel agreste. ⁊ inde podagra. ⁊ ciragra q̄si a fero doloꝛe qꝛ qd̄ imitte est: abusiue agreste vocam⁹.

Circus. a circa dicit̄ ⁊ circū: circa refert̄ ad locum ⁊ ad tēpus. vñ tp̄aliter inuenit̄: vt circa viginti annos. ⁊ localiter: vt circa ecclesiaꝫ. Circū vō est tm̄ locale q̄si vndiqꝫ: vt circū montē. circa p cōpositionē vel potius p quādā irregularitatem iungitur cū isti in quocirca pro ꝯiunctione causali vel illatiua: circūcirca aduer. loci. ⁊ similiter circumquaqꝫ.

Circin⁹. a circ⁹ dr̄ ꝫ circin⁹ ni mas. ge. i. machinula q̄ apud carpētarios circulū efficit. Esa. xliiij. Et in circino toꝛnauit illū. Itē a circ⁹ circino nas. i. circūire. ⁊ coꝛ. ci. vñ Tobie. Circinat egressus scrutat̄. ꝯputa q̄rit. ⁊ dr̄ circin⁹ q̄si circū nans.

Circiter dr̄ a circ⁹ ⁊ refert̄ ad numerū ⁊ ad tp̄s ⁊ ē tm̄ tp̄ale respectu numeri: vt circiter. xx. ānos: circit̄ nonas decēbris. ſꝫ qñqꝫ inueniat̄ ⁊ locale ſꝫ ip̄ꝛopꝛie. vt in Salustio. Depressus humi circiter viginti pedes. ⁊ ꝫ nō fit nisi ꝓpter numeruꝫ.

Circius cij mas. ge. i. ventus qui diuerse acriter circūitum faciendo volat. ⁊ dicitur a circus ci.

Circulatoꝛ toris mas. ge. p̄pc q̄ famā poꝛtat. ⁊ dr̄ a circulo las

Circulo las. i. circūdare vel toꝛnare. ⁊ pro decipere inuenitur. vnde verbalia. ⁊ deriuatur a circulus. ⁊ coꝛ. cu.

Circulus li. idē ē qꝫ circus q̄si dimi. ⁊ dicitur a circus ſꝫ Hu. Pap. vō dicit. Circulus dictus eo qꝫ in circūductiōe currit. Itē circulus est figura plana q̄ sub vna linea cōtinetur ad quā ex vno puncto quod inter ipaꝫ est oēs q̄ recte ducunt̄ linee eque sibi sunt. Itē circulus armila vel frenum.

Circū aduer. est ⁊ qñqꝫ p̄positio ſm Donatum. ⁊ seruit actō casui. ⁊ est tm̄ locale. vide supra in circa. Et scias qꝫ circum qñ cōponitur cum dictione incipiente a vocali. m dꝫ scribi sed nō ꝓferri. vt circūago. circūamictus. circūeo. circūitus. vñ versus. Circū cōposita vocalis si cōmitetur. m nō ꝓferatur sed sola figura tenetur. vide in circūeo.

Circūago gis egi circūactum. i. circūducere a circū ⁊ ago agis ⁊ debet scribi m ⁊ non proferri. ⁊ coꝛ. penul. in p̄senti sed in preterito produ. eandem.

Circūamict⁹. a circūamicio is dicit̄ ꝫ circūamict⁹ ctus ⁊ adiectiue circūamictus cta ctū. ⁊ dꝫ scribi p m. ⁊ non ꝓferri qñ ē vna ps. Si āt sint due p̄tes tūc m scribitur ⁊ ꝓfertur. ⁊ ita dicas de similib⁹. Psalmista. Circūamicta varietatib⁹ ⁊c̄.

Cieo cies ⁊ cio cis idē hñt p̄teritū scꝫ ciui. ⁊ idē supinum

Circūegi egisti est p̄teritum de circūago gis. et produ. e.

Circūeo is iui ire itū ex circū et eo is ꝯponit̄. et dꝫ m scribi. ſꝫ taceri. nā vt dicit Hug. Quotiēs circū vl̄ aliud aduerbiū vl̄ ꝓpositio desinēs in m. ꝯponit̄ cū dictiōe incipiēti a vocali dꝫ m scribi. ad ostendendū qꝫ fit de integritate illi⁹ dictiōis. ſꝫ dꝫ taceri. Dicet̄ ḡ circūeo in circūamicta qñ ē vna pars tacito m. Cōtra ꝫ nō ē ꝓpositio de ambio. qꝛ b iterponit̄. nec de comedo. qꝛ m nō ē ibi essentialit̄ sed accidētaliter ꝓ n. Ita dicit Hu. in eo is. de hoc etiam habes supra in circum.

Circūite qñ est verbū modi imperatiui ꝓdu. penul. Hiere. v. Circūite vias. Sed qñ est mobile circūitus ta tum. circūiti circūite in vtō coꝛ. penul. qꝛ itū supinum coꝛ. primam. Numeri ca. xiij. Omni regione circūita.

Circūit⁹ qñ ē verbū ꝓdu. pen̄. Math. xxiij. Qui circūitis mare et aridā vt faciatis vnū ꝓselitū. Sꝫ qñ ē casus abl̄ti numeri p̄lalis de circūit⁹ ta tū coꝛ. pen̄. vt ēt tetigi in circūite.

Circūitus tus tui substātiuū. et circūitus ta tum mobile semꝑ et vbiqꝫ coꝛ. i. penul. qꝛ itū supi. coꝛ. primaꝫ. vñ in psal. In circūitu impij ambulāt. et Nūeri. xiij. Oi regione circūita et dꝫ m scribi ſꝫ nō ꝓferri. vt supra ondi in circū et circūeo.

Circũpes pedis maſ.ge.a circũ ⁊ pes cõponitur: ⁊ cor.penul. gti. Et ſunt circũpedes obſequia ſeruorum vel ſerui obſequentes vel ſandalia ſecundum Hugu.

Circũcellio: circũ cõponit̃ cũ cella: ⁊ m ↄuerſa in n dicit̃ h̃ circũcellio onis .i. monachus q̃ p̱ diuerſas ſp̱ vagat̃ cellas de uaſtãdo ⁊ deuorãdo q̃cq̃d inuenit ibi: q̃ ⁊ circellio dicitur.

Circũcillio onis maſ.ge. Circũcilliones aũt ſunt quidam heretici ſic dicti: q̃ꝛ agreſtes ſunt quos ſcocopicos vocãt qui xp̃m filiũ dei adoptiuũ nõ ꝓpriũ aſſerũt. ⁊ videt̃ nomẽ compoſitum a circum ⁊ cella ſicut ⁊ circũcellio.

Circũciſio onis a circũcido dis df. ⁊ ẽ circũciſio ĩ carne ꝓputij abſciſio: qõ ſolis iudeis fit. Hic nota q̃ ĩ ſacro ẽ duo ↄſiderare ſcʒ vſuʒ ſacri ⁊ ipʒ ſacrʒ. Ipʒ ãt ſacrm̃ df a q̃buſdã opꝰ opatũ. Uſus ãt ſacri ẽ ipa opatio: q̃a q̃buſdã opus opans df. Et dicunt q̃dã ꝓbabiliter q̃ nullo mõ ipa ſacra veteris legis .i. opus opatũ: in eis grãʒ ↄferebãt: excepta circũciſiõe que dabat grãm quãtũ ad effectus ꝓmitiuos culpe ⁊ reatꝰ ⁊ quãtũ ad quoſdã effectꝰ poſitiuos: ſicut ordinare aiam ⁊ facere dignã vita eterna nõ tñ q̃tũ ad oẽs effectꝰ quos hʒ grã baptiſmalis: q̃ꝛ illa ſufficit ad totalit̃ ↄcupiſcẽtiã reprimẽdã ⁊ meritorie agẽdã: ad qõ grã in circũciſiõe data ſufficere nõ valebat. Et ſic intellige qõ dicit Beda. Idẽ inq̃t ſalutifere curatiõis auxiliũ circũciſio in lege ꝯ originalis pcti vulnꝰ agebat qõ batiſmꝰ agere reuelate grẽ ↄſueuit in tpe: excepto q̃ regni celeſtis ianuã necdũ intrare poterãt: tñ in ſinu. Abrae poſt mortẽ beati requie ↄſolati ſupne pacis ingreſſuʒ ſpe felici expectabãt. Grego. ẽt dicit in .iiij. li. moral. q̃ſi in principio. Qõ apud nos valet aq̃ baptiſmalis: h̃ egit apud veteres vl̃ ꝓ paruulis ſola fides. vl̃ ꝓ maiorib' vĩtus ſcʒ ſacrificij: vl̃ ꝓ his qui ex abrae ſtirpe ꝓdierũt myſteriũ circũciſiõis. Itẽ ſcias q̃ q̃uis oẽs tenerẽt̃ ad habẽdũ fidẽ quã habuit abraã: nõ tñ oẽs tenebant̃ imitari Abraã in fide: q̃ꝛ nec ad oẽs noticia abrae venerat: nec oibus datꝰ ẽ in exẽplũ imitabile niſi mediãte ſemĩe ĩ quo oẽs gẽtes bñdictiõeʒ ↄſecuture erãt ⁊ iõ circũciſio q̃ erat ſignũ fidei abrae nõ oibꝰ pplis ↄpetebat. vñ ſolis iudeis data ẽ: ex quo xp̃s naſciturꝰ erat. Apud ãt alios pplos remanebãt alia remedia q̃ ante circũciſionẽ fuerũt data: q̃ remedia dicta ſunt p̱ verba Grego. Nolo ẽt te ignorare: q̃ pctm̃ originale q̃tũ ad culpã ⁊ reatũ deſcẽdit a patre in filios. q̃tũ ãt ad penalitates deſcẽdit a femia: q̃ꝛ pr̃ eſt efficiẽs in generatiõe ⁊ mater materiã miniſtrat. Circũciſio aũt data ẽ ↄtra originale pctm̃ ad tollẽdã culpã: nõ ãt ad tollẽdã carnis corruptionẽ ⁊ iõ viris ⁊ nõ mulieribꝰ data ẽ: ⁊ pp̱ h̃ ẽt oñdit̃ ſacrm̃ impfectũ ⁊ ſua impfectio in expectationẽ impfectiõis ducit. Aiaduerte ẽt q̃ circũciſio data fuit pluribꝰ de cauſis: vt p̱ obediẽtiã mãdati Abraã placeret deo cui p̱ ꝑuaricationem Adã diſplicuerat. Data ẽt fuit in ſignũ magne fidei abrae q̃ credidit ſe habiturũ filiũ in quo fieret bñdictio oiũ. Deinde vt h̃ ſignũ diſcerneret̃ pplus ille a ceteris natiõibus. In carne vo ꝓputij iõ iuſſa ẽ fieri: q̃ꝛ ĩ remediũ ĩſtituta ẽ originalis pcti qõ a parẽtibꝰ trahimꝰ p̱ ↄcupiſcẽtiã q̃ in parte illa magis dominat̃ ⁊ q̃ꝛ in pte illa culpã inobediẽtie ꝓmus hõ ſenſit decuit vt ibi ſignũ obediẽtie acciperet. Fiebat ãt octaua die ĩ petrino cultro q̃ꝛ ⁊ ĩ reſurrectiõe cõi etate octaua futura p̱ petrã xp̃ʒ oĩs ab electis abſcidet̃ corruptio. ⁊ p̱ xp̃i reſurrectiõeʒ octaua die factã circũcidet̃ a pctis aĩa cuiuſcũq; ĩ eũ credẽtis. ⁊ ẽ h̃ rõ myſtica. Alia ẽ lr̃alis q̃ tãgit̃ a rabi moyſe: q̃ꝛ puer an̄ octauũ diẽ ẽ ita tener q̃ſi in vẽtre matris. ⁊ iõ ſic alia aĩalia nõ offerebãt̃ pp̱ dictã cãʒ an̄ octauũ diẽ: ita nec puer circũcidebat̃. Sʒ põt queri: an octauus dies eẽt de neceſſitate circũciſiõis. ⁊ videt̃ q̃ nõ: q̃ꝛ ſicut eſt ꝑtermittere determinatũ tp̃s ſi ꝑueniat̃ ita ⁊ ſi tardet̃: ſʒ ꝓſeliti circũcidebãt̃ poſt octauũ diẽ ⁊ eis valebat. g̃ ⁊ pueri poterãt an̄ octauũ diẽ circũcidi: ⁊ eis valere. Reſpõſio. Circũciſio erat ĩ ꝑcepto: ⁊ erat ſacrm̃: octauꝰ ergo dies erat de neceſſitate circũciſiõis q̃tũ ad obligationẽ ꝑcepti: ita q̃ reꝰ erat q̃ illud tp̃s nõ obſeruabat: ſʒ nõ erat de neceſſitate ciꝰ q̃tũ ad efficaciã ſacri: q̃ꝛ ẽt in alio tp̱e circũciſio facta ſuũ effectũ ſacramẽtale habebat. Sicut ẽt accidit de miniſtrantibꝰ noſtra ſacramẽta: q̃ ſeruãt mãʒ ⁊ formã debitã: ⁊ omittũt aliq̃d de ritu ad ſolẽnitatẽ ſacramẽti ab eccl̃ia iſtitutũ ꝑtinẽs. Ad illud ãt qõ obiectũ ẽ dico q̃ ſic Magiſter ſniarũ videt̃ ſentire: licebat ĩmitẽtẽ mortis articulo diẽ ꝑuenire octauũ. Alij dicũt q̃ nõ erat neceſſitatis diẽ ꝑuenire: q̃ꝛ illis q̃ ante octauũ diẽ moriebãt̃ valebat ad ſalutẽ remediũ qõ an̄ circũciſionẽ fuerat qõ ad h̃ efficaciã habebat. ⁊ h̃ ↄfirmãt p̱ iudeos q̃ nũc ſunt: q̃ nunq̃ʒ an̄ diẽ octauũ circũcidant. ⁊ etiã p̱ ſiſe: q̃ꝛ nullũ aĩal offerebat̃ dño an̄ octauũ diẽ. ſm̃ hanc ergo opinionẽ dicẽduʒ q̃ nõ eſt ſiſe de preueniendo ⁊ differendo: q̃ꝛ nullo mõ preceptum q̃s tranſgredi dʒ vt preueniat: ſed ſi tranſgreſſus fuerit differẽdo dʒ q̃tũ poteſt illud implere in quocunq; tempore.

Circũdo das dedi dare datũ ex circũ ⁊ do das. ⁊ cor. hanc ſyllabã da vbi ĩ v̄bo ſupino ⁊ pticipio. vñ dʒ dici circũdabat dare datus penul.cor. Ouidiꝰ. Iuſſit ⁊ ambire circũdare litora terre. Item de corripitur in preterito: vt circumdedi.

Circũforanus ni maſ.ge.a circũ ⁊ forũ ↄponitur. ille q̃ circuit forũ cauſarũ cã aduocationuʒ: vl̃ foruʒ venaliuʒ cauſa decipiendi ⁊ auferendi aliquid: qui ⁊ luſtro dicitur ⁊ produ.penul. ⁊ mutatur m in n ſequente f.

Circũluuiuʒ uij: locus quẽ aq̃ circũluit: ⁊ dicitur a circũluo is.

Circũquaq;.i. ex omni parte: vndiq;.

Circũſcribo bis pſi ptum circũſcribere .i. concludere: circũire: damnare: reprehendere: includere: vel ſtringere: vel remouere: bonis proprijs priuare: delere. vnde hic ⁊ h̃ circũſcriptibilis ⁊ hoc le: ⁊ circũſcriptibiliter.

Circũſcriptorie aduer. id eſt callide: verſute: ſurreptiue: a circũſcribo bis.

Circũſcriptus a circũſcribo bis dicit̃ circũſcriptus ta tũ pticipiũ in eadẽ ſignificatiõe qua ⁊ ſuũ verbũ. Iteʒ circũſcriptꝰ ta tũ .i. cautꝰ. vel calidus: vel argutus: vel ſtrictꝰ. ⁊ inde circũſcripte aduer .i. argute caute: circũſpecte vel ſtricte. ⁊ ↄparatur tior tiſſime. ⁊ componitur vt incircũſcriptus ta tum.

Circũſeptus ta tuʒ idẽ eſt qõ circũdatꝰ. vndiq; cinctꝰ vl̃ ſepe ambitus. ⁊ ↄponit̃ a circũ ⁊ ſeptꝰ. vel circũſeptus ẽ participium figure decõpoſite. ⁊ tunc deſcendit a circũſepio pis.

Circũſpicio cis xi ctũ a circũ et ſpecio ↄponit̃. et ẽ circũſpicere vndiq; aſpicere puidere cauere. vñ circũſpecto as freq̃n. ⁊ circũſpectꝰ ta tũ .i. cautꝰ calidus prouidus ⁊ comparatur.

Circũuenio nis ueni uentum circundare. ſtringere: vel inculpare. decipere. ij. Corinth. ca. xiij. Nunquid titus circũuenit .i. decepit. ⁊ cor. ue in preſenti ⁊ in preterito produc. ue. ⁊ in his que ab eo formantur.

Circus ci maſ.ge.i. circularis linea ad ideʒ punctum rediens. vñ ⁊ h̃ circus ci dictus eſt locus rome in quo equi currebant in circuitu circa metã .i. theatrum ⁊ quilibet locus in quo equi ita currunt poteſt dici circus.

Cirene regina fuit libye que ex ſuo nomine ciuitatem condidit quam cirenon nominauit ſm̃. Papi.

Cirenus penul. acuta interpretatur heres.

Cirocopꝰ a copos labor et mirõ qõ ẽ vnguẽtũ. vl̃ chiros qõ eſt manꝰ. ⁊ dicit̃ mirocopꝰ pi et chirocopꝰ pi in eodẽ ſenſu vnguẽtarius qui vẽdit vel operatur vnguentuʒ. et cce. co.

Chirographo phas .i. mãu ſcribẽ. a chiros et grapho phas qõ ẽ ſcribo. vl̃ de chirographo phas .i. chirographũ facẽ vl̃ ſcribere characteres. ⁊ tũc d̄riuat̃ a chirographũ phi. ⁊ cor. gra

Chirographus. a chiros quod eſt manus. et graphus vel graphia cõponit̃ h̃ chirographus. et h̃ chirographũ phi. Iteʒ ab eiſdẽ et ſyn qõ eſt con vel ſiĺis cõponit̃ ſyngraphꝰ phi et h̃ ſyngraphũ phi. et h̃ ſyngraphia indecli. Et nota q̃ chirographus et ſyngraphus ſepe accipiunt̃ indifferent̃. Differũt tñ ſm̃ ꝓprietatem. q̃ꝛ chirographus circũſcriptio manuũ ſcʒ cautio q̃ fit ꝓpria manu debitoris et cõmittit̃ creditori. Syngraphꝰ dicit̃ ↄſcriptio .i. duoꝝ ĩſimul ſcriptio. Antiq̃tus enim debitor et creditor ſiĺ in ligno vl̃ in charta ſcribebant et nomẽ creditoris et nomẽ debitoris et teſtes et ſũmaʒ pecunie. et in medio h̃ nomẽ ſyngraphus capitali

bus lrīs. ꝛ p mediū ꝺcuidebāt. Postea ſi creditoꝛ plus exigeret ꝙ̄ debitoꝛ deberet: vl' ſi debitoꝛ denegaret depoſituꝫ: vterqꝫ afferebat ꝑtē quā hēbat: vtrū due ꝑtes ꝯueīrēt: ꝛ illud ꝓꝑe ē ſyngraphū vl' ſyngraph⁹. Syngraph⁹ ēt dr̄ nota aliq̄ vl' ſcriptura i re aliq̄ ꝯfirmāda facta ſicut i chartis publicis vbi nō vnus ſcribit tm̄ ſed plures ad ꝯfirmationem charte: ꝛ hinc ſyngrapho phas. i. ſyngraphum facere.

Chirogillus. i. erinacius: ſpinoſus: maioꝛ ericio.

Chiromancia cie fe. ge. diuinatio que fit in manu: a chiros ꝛ manus ꝛ mancio diuinatio.

Chironomāta. a chiros man⁹: ꝛ nomos qḋ ē motēs dr̄ hec chironomāta te: ꝛ hic chironomās tis. i. ioculatoꝛ q̄libꝫ q̄ māib⁹ ſuis ludit mouēdo eas cū cultellis ꝛ hic ēt hic chironomō in decli. īuenit ꝛ in eodē ſenſu: ꝛ hic chironomō dict⁹ ē ioculatoꝛ ꝓprio noīe q̄ſi ꝑ excellentiaꝫ leccacitatis ꝛ ioculatiōis.

Chiros grece: manus latine.

Chirotheca ce. i. manuū tectura vel repoſitoꝛiuꝫ: a chiros ꝛ tego gis: vel theca qḋ eſt repoſitio ſcꝫ ſcriniuꝫ vel aliud vbi aliqd reponitur. ꝛ eſt fe. ge. ſicut apotheca: vt vult magiſter Bri. lꝫ q̄daꝫ dicāt ꝙ ē maſ. ge. ꝛ vide ꝙ theca pōt eē grecū ꝛ ſic aſpiratur cū ſuis cōpoſitis. Uel pōt eſſe latinuꝫ a tego gis: ꝛ ſic teca non aſpiratur nec chiroteca. in penul. ſyllaba.

Cirothecari⁹. a chirotheca dr̄ hic chirothecari⁹ rij. q̄ eas chirothecas fac̄ vl' vēdit. ꝛ chirothecari⁹ ria riū ſꝫ Hug. ꝛ videt̄ velle ꝙ chirotheca ſit fe. ge. q̄ꝛ dicit q̄ eas facit vel vendit.

Cirrus ri in crinis eſt.

Chirurgia gie penul. acuta. vide in chirurgicus.

Chirurgic⁹. a chiros qḋ ē man⁹. ꝛ ago agis ꝯponit̄ hic chirurgic⁹ ci pen̄. coꝛ. i. medic⁹ manu ꝛ ferro ꝑciſiōeꝫ opans. ꝛ chirurgic⁹ ca cū. vn̄ hec chirurgia gie. ipa manuū ei⁹ opatio. chirurgia etiā dicitur liber docens ſanare plagas vel vulnera.

Cis aduer. loci. i. ex iſta pte. vn̄ cis ꝛ citra ſunt eiuſdē ſignificatiōis niſi ꝙ ſcis ē tm̄ locale. ſꝫ citra q̄nqꝫ tpale. q̄nqꝫ locale vt citra deſinitū tp̄s. Itē cis ꝓꝑe ꝑponit̄ ꝓpꝛis noīb⁹ mōtiū ꝛ fluuioꝝ. vt cis rhenuꝫ. cis alpes. ſꝫ citra ꝓꝑe appellatiuis noīb⁹ locoꝝ. vt citra foꝝ. Sꝫ q̄nqꝫ ꝑ iꝓpꝛietatē cis ꝑponit̄ appellatiuis. citra ꝓpꝛiis. Et citra ꝯparat̄. vt citerioꝛ citerrimus vl' citim⁹. ꝛ ē citerioꝛ idē qḋ iterioꝛ ꝓꝑe ex iſta pte. ſꝫ citimus. i. ꝓximus. Itē a citra dicit̄ citer tra trū. i. vicinus. ꝓximus ex hac pte quod poteſt eſſe poſitiuus iſtoꝛum ſcꝫ citerioꝛ ꝛ citerrimus. Item cis nomen patris Saul.

Ciſon interꝑtatur letificās eos vl' duricia eoꝝ. ꝛ acuitur in fi.

Ciſta: a coſta ſte dicit̄ hec ciſta ſte. dicta ſic a coſtis. i. cānis vel lignis quibus texitur. Et ſm Pap̄ ciſta eſt grādis corbus.

Ciſtella le dimi. parua ciſta.

Ciſterna locus aquā colligens ſm Pap̄. Pōt etiā dici ciſterna locus profundus vbi colliguntur aque pluuiales. ꝛ dicitur ciſterna quaſi cis. i. inferius ſtricta.

Citatus. a cito tas dicitur citatus ta tum. i. velox. ꝛ cōparatur citatus tioꝛ tiſſimus. ꝛ inde citate cius tiſſime aduer. ꝛ citatim. i. cito. mobiliter. agiliter. ſimiliter aduer.

Citerioꝛ in cis exponitur.

Cithara re dorica lingua pect⁹ dicit̄. vn̄ hec cithara re dicta ſic q̄ꝛ in initio credit̄ fuiſſe ſimilis humano pectori. vt ſicut a pectore. ita ex ipa cant⁹ ederētur. ſꝫ poſtea paulatim fuerūt plꝛes ſpēs eius. Et a cithara citharīſtes grecū. vn̄ citharīſta ſte. q̄ cū ea canit: ꝛ citharīſtes ſtis maſ. ge. mons q̄dam eſt. Et ſcias ꝙ vt dicit glo. ſuper illud Eſa. xxiij. Bri cane. ꝛc̄. admonet. Tyrū cāticū miſeriarū ſuaꝝ ſꝑ cātare. ne iterū eadē patiatur. dicit̄ eni hāc eē muſice nām. ſi letū iueniret letioꝛem facit. ſi triſtem triſtioꝛem reddit. vide in ſpaltes.

Citared⁹ di. q̄ cū cithara canit penl'. ꝓdu. ꝛ dicit̄ a cithara re.

Citariſta ſte. in cithara vide.

Citherea ree. hic cither⁹ ri mōs ē. vn̄ hec citherea ree. i. ven⁹ q̄ i illo mōte colit̄. vl' q̄ꝛ iuxta illū mōtē fuit nata de ſpuma maris. vn̄ citherēus rea reū. i. venere⁹. vl' a monte illo exiſtēs.

Cithiſus gen⁹ arboꝛis pīguis. a cithiſo īſula vbi abūdat. itē cithiſus gen⁹ fructicis herba odoꝛifera ſꝫ Pap̄. ꝛ coꝛ. pen̄. vn̄ Theodolus. Uel ſꝑ oues cithiſo capras depellit ab humo.

Citimus. in cis vide.

Cito as. a cit⁹ deriuat̄ cito as. i. feſtiare vl' ſit freq̄n. huius vbi cieo ſꝫ ꝑdictā ſigationē. Et nota ꝙ cito as pōt eē freq̄n. de cio ꝛ cieo ſꝫ ꝙ idē ſignificāt. ꝛ tūc ꝯpoſita varie ꝓferūt̄. nā ſi deſcēdāt a cio ꝓdu. pen̄. ſi a cieo coꝛ. eādē. Cōponit̄ ḡ vt ꝯcito as. icito as. ꝛ ex cito as. vl' hec magis ſint d'riuata a cio vl' cieo neſcit̄. Itē ꝯponit̄ incito as. i. ꝯmouere. ꝓuocare. inſtigare. pen̄. coꝛ. q̄n venit a cieo ſcḋe ꝯiugatiōis. vl' pen̄. ꝓdu. q̄n venit a cio cis q̄rte. Itē ꝯponit̄ vt recito tas. ſuſcito tas a ſurſū vl' ſuſuꝫ ꝛ cito as. a quo ꝯponit̄ reſuſcito tas. in iſtis tribus ſolemus tantū coꝛ. penl'. nō ꝓducere ſicut dicit Hu. Alij vero dicūt cū quibus ego ꝙ cio as frequē. de cieo vel cio ciui citū cuꝫ oībus ſuis cōpoſitis coꝛ. penl'. ꝛ ꝓdu. vt excito vel excito. preter ſolicito. recito. oſcito ſuſcito. ꝛ ab eo compoſitum reſuſcito. ꝛ hoc vult magiſter Bene. Inuenitur cito aduer. id eſt ſtatim penul. coꝛ.

Citra in cis exponitur.

Citropedes dicunt quidam. ſed s eſſe debet initialis littera ſitropedes vel ſcitropedes. vnde in s vide.

Cit⁹ a cio cis ꝑ feſtiare dr̄ cit⁹ ta tū. i. velox vl' agilis viuax. vn̄ Terēti⁹. Cit⁹ puer nat⁹ ē ex pāphilo. ꝛ ꝯparat̄ cit⁹ tioꝛ tiſſimus. vn̄ cite ti⁹ tiſſime aduer. ꝛ ꝯponit̄ vt ꝑcit⁹ ta tū. i. valde cit⁹. Et ſcias ꝙ citū ē ſupinū de cieo cies. ꝛ ſꝫ hoc coꝛ. ꝑmā ꝛ ē ſupinū de cio cis q̄rte ꝯiugatiōis ꝛ ſꝫ hoc ꝓdu. ci. vn̄ q̄dā. A cieo citū nō venit imo citū. ꝛ idē de cit⁹ ta tū. vn̄ dic̄ Papi. Citus ta tū. i. velox a cio ꝑmā ꝓdu. a cieo vo eā coꝛripit.

Ciuito as aui penl'. coꝛ. a ciuis. ꝛ eſt ciuitare ciuitatem colere vel ciuem facere vel moꝛe ciuis ſe habere.

Ciuicus ca cū penl'. coꝛ. dicit̄ a ciuis. ꝛ ſilr hic ꝛ hec ciuilis ꝛ hoc le dicitur a ciuis. i. ad ciuem pertinens vel res ciuis.

Ciuilis lis le a ciuis dr̄ res ciuis vl' ad ciuē ꝑtinēs ꝛ ꝓdu. pen̄.

Ciuilitas tatis fe. ge. māſio ciuiū vl' ꝓuilegio ciuiū vti poſſe ꝛ gaudere. Actu. xxij. Ego mlta ſūma ciuilitatē hāc ꝯſecut⁹ ſū ꝛ pōt foꝛmari ab hoc dīō ciuili addita tas. ꝛ coꝛ. pen̄. ciuilitas

Ciuis. a coeo is dicit̄ hic ꝛ hec ciuis cōis ge. q̄ꝛ ciues coeāt vt in ſimul viuāt. vl' ciuis dicit̄ a cio cis. q̄ꝛ ciant̄ ad ſil' habitādū ꝛ inde ꝑ ꝯpoſitionē hic ꝛ hec cōciuis. ꝛ dicunt̄ ꝯciues qui habitant in eadē ciuitate. ꝛ ꝓdu. ci. vn̄ quidaꝫ. Nō bonus eſt ciuis q̄ ꝑfert ciuibus hoſtē ſm Hug. Pap̄. vero dicit. Ciues vocati q̄ꝛ in vnū cetū coeūt ſocietatis vinculo adunati ad cuſtodiendum legem. a cieo es dicitur.

Ciuitacula le dimi. parua ciuitas.

Ciuitas tatis dicitur a ciuis. ꝛ eſt ciuitas hominum multitudo ſocietatis vinculo adunata ab eodem iure viuendi. Et ciuitas non ſaxa. ſed habitatoꝛes vocātur. ſed vrbs ipa menia ſunt. ꝛ dicitur ciuitas quaſi ciuium vnitas.

C ante L

Cladecula le dimi. parua clades. ꝛ coꝛ. penul.

Clades dis fe. ge. dr̄ a cladeo des. q̄ꝛ tūc res ineqūliē ꝯtingat. vl' clades meli⁹ deriuat̄ a gladius q̄ſi glades. ꝓꝑe. n. clades d̄ꝫ eē peſtilētia q̄ fit ꝑ gladiū ſiue ꝑ iterfectiōeꝫ factā a gladio ſꝫ Hu. Pap̄. vo dicit. clades dicta ꝙ currēdo facta ledat. vl' clam data clades. moꝛbus. tabes: calamitas. periculum.

Clam aduer. qualitatis. i. occulte latēter. ꝛ dicitur a chlamys.

Chalamys dis fe. ge. i. palliū qḋ ex vna pte iduit̄ neqꝫ ꝯſuitur ſꝫ fibula īfrenat̄. Hoc a greco nomē accipit. ꝛ coꝛ. penl'. gri.

Clamo mas maui vbū neu. i. clamoꝛē facere. ſonare. ꝛ d̄ꝫ clamare a calam⁹ q̄ſi calamare vn̄ clamoſus ſa ſū q̄ſi calamoſus a calamo ſcꝫ q̄ꝛ ſonet ꝛ ponit̄ clamo q̄nqꝫ trāſitiue ſꝫ iꝓꝑe. vt clamo illū. i. clamoꝛe voco ſꝫ Hu. ꝛ ꝓdu. cla. Iuue. li. iij. Et plures vna ꝯclamāt ſophiſte voce. ꝛ vt dic̄ Pap̄. Clamo ſimplicis oꝛis ē. Cōclamo cū aliis Acclamo icluſo Reclamo poſt aliquē iterum clamo. Inclamo ꝛ ſucclamo murmurantis eſt. Proclamo laudādi vel deprecandi exultatio. Exclamo eleuo vocem. Exclamare ſignat valida intentione preces effundere. ꝛ clamare voce inſonare.

Clamoꝛ oꝛis maſ. ge. a clamo as dicitur. Et eſt clamoꝛ rationabilium. Clangoꝛ vero irrationabilium.

Clamosus in clamo as vide.

Clanculū a clam dr clanculū aduer. dimi. ⁊ clanculus la lum. i. dubius occultus: vñ clanculo las. i. abscondere: occultare: palliare: celare. ⁊ cor. cu clanculum ⁊ clanculo.

Clandestinus na num. i. latēs ⁊ occultus. vñ clandestino nas idē est qđ clanculare. Et nota ꝙ clandestinus pe. cor. non est enī cōpositū a clam ⁊ tenendo vel stando vt qdā dixerunt: sed deriuat̃ tñ a clam vt dicit Pris. in tractatu ꝑpositionis. vñ qũ non habeat a primitiuo cor. penul.

Clango gis: go i xi. ⁊ xi i cui clancū verbū neu. i. sonare: ⁊ ē alarū siue tubarū. vñ h̃ clangor goris. i. sonus ⁊ ē irrōnabiliū: vt anseris: tubarū: alarū: sȝ clamor ē rōnabiliū vt hoīuȝ. Inuenit̃ ēt clangui in ꝑterito. vñ Nume. x. Si semel clanxgueris venient principes ad te. Sȝ pōt dici ꝙ lr̃a corrupta est ibi vitio scriptoꝝ. ⁊ dȝ ibi legi clanxeris quare fȝ Pris. facit preteritum clanxi. ⁊ ita in similibus dicas.

Claredo dinis femi. ge. i. claritas: a clarus dicitur ⁊ hec claritudo in eodem sensu. ⁊ vt dicit Pap. Claretudo est splendoris claritudo nobilitatis.

Clareo res rui rere. verbum neu. i. esse vel fieri clarum: manifestum. ⁊ dicitur a claro ras. ⁊ produ. primaȝ. Prosper. Ex operum specie clarebunt intima cordis.

Claresco scis: incipio clarere verbum inchoatiuum.

Clarifico cas caui facere clarum verbuȝ actiuum a clarus ra rum ⁊ facio componitur. ⁊ cor. penul.

Clarigatio a clarus ⁊ actio cōponit̃ h̃ clarigatio onis. i. clara actio. s. que exponit̃ clara ⁊ aperta voce. ⁊ pōt eē verbale a clarigo gas. i. clarigatōeȝ facere. i. causas belli exponere. et est sumptū a romana ↄsuetudine. Quum enī romani hostibus bellū indicere volebāt: pater patratus ad fines hostiū proficiscebat̃ ⁊ clara voce eis exponebat quibus de causis bellū indiceret. Que causarū expositio clarigatio dicebat̃: q² clara voce fiebat. Expositis aūt causis hasta emissa in fines hostiū indicabat pugne principium.

Clarigo as aui are. i. clarere. florere: fm Pap. vel fm Hug. Clarigare. i. clarigationeȝ facere. i. casus belli exponere. vide in clarigatio onis.

Clarius rij. i. sol: ⁊ dicitur a clarus q² sit clarus. vel dr̃ a claro insula in qua colitur.

Claro ras. i. clarū facere ⁊ manifestū: sȝ nō est i vsu. ⁊ deriuat̃ a clarus ⁊ ↄponit̃ vt declaro ras. i. notificare. ⁊ ꝓducit cla.

Clarus a celū dr̃ clarus ra rū: q² splēdeat. ⁊ cōparat̃ rior rissimus: vñ clare rius rissime aduer. ⁊ hec claritas tatis ⁊ hec claritudo dinis: ⁊ h̃ claredo dinis in eodem sensu. Clarus cōponit̃ vt ꝑclar⁹: q̃ꜭ clarus: ambo ꝓ valde clarus. ⁊ ꝓdu. cla. vñ qdā: Quid tibi nobilitas q̃d virtus clara parentū.

Clarius rij masc. ge. i. tubicē: ⁊ ꝓprie militū. ⁊ dicit̃ a classicū.

Classitarius. i. ꝓreta q̃ nautis imperat: ⁊ dicitur a classis.

Classicū. a kalo las. qđ est vocare dicit̃ h̃ classicū ci. i. cornu vel tuba vel aliud instrumentū cā cōuocādi factū. Classicū ēt dicitur signū bellicū vel sonus tube vel alterius instrumenti bellici. ꝓprie tñ classicū est cōcentus ⁊ cōcordia oīuȝ instrumentoruȝ insimul sonātiū siue sint tube ⁊ cornua in bello: siue sint cāpane siue ēt hoīes ⁊ cor. penul.

Classis a kalon qđ est lignū dicitur h̃ classis sis: q² de ligno fit ⁊ est classis multitudo nauiū. Dicit̃ tñ ⁊ classis vna nauis ⁊ q² alia hēbant signa bellica tā romani milites q̃ꜭ pedites. ideoq; ⁊ milites dr̃r q̃noꜭ classes. Q̃noꜭ etiā tā milites q̃ꜭ plebei dr̃r classes. Qū enī romulus rēpublicaȝ instituisset: romanos i duas partes diuisit. s. nobiles: ⁊ ignobiles: ⁊ vtrāꜭ partē classem appellauit: a q̃busdā classitis: q² tam isti q̃ꜭ illi suū classidē. i. suū signū habebant. sed illi. s. nobiles dicebant̃ prima classis: ignobiles scđa classis.

Clatrus. a clauis vel claudo dis dicit hic clatrus tri: repagulū qđ opponit̃ ostio vl̃ ipsuȝ hostiū: ꝓcipue hortorū: vinearū ⁊ viridarioꝝ vel trūcus. Horatius: obiectos valent cōfringere clatros fm Hu. vel fm Pap. Clatri ligna volubilia in caueis: validissimi fustes q̄b⁹ ostia obserant̃ valli.

Claua ue baculus habēs massaȝ ferri i fine: ⁊ ēt aliqñ i ꝓncipio q̃ vulgariter dr̃ massa: ⁊ dr̃ a clau⁹ ui: q² sit clauis ferreis religata: q̃ ⁊ cateia dicit̃: ⁊ ꝓducit cla. vide in clauis.

Clauat⁹. a clauus dicit̃ clauat⁹ ta tū: clauis cōfixus vel clauo veste vel istrumēto ornatus ⁊ ꝑparat⁹. ⁊ h̃ clauat⁹ ti: quod dā genus calciamenti pedū. ⁊ dicunt̃ clauati q̃si clauī lati: q² minutis clauis. i. acutis solea caligis vinciatur.

Claudeo des. i. claudicare. ⁊ dicitur a claudo dis.

Claudicarius ria riū: q̃ cito claudicat vl̃ sepe. ⁊ dr̃ a claudico cas. Inueīt̃ ēt h̃ claudicaria rie. i. nauis oneraria vl̃ sonora

Claudico cas. verbū neu. i. inequalit̃ icedere. ⁊ dicitur a claudus: ⁊ cor. penul.

Claudo dis clausi sum. vñ hec clausura re. Et nota ꝙ antiq̃ dicebāt cludo dis clusi in eodē sensu: a quo dicim⁹ claudo dis: cuius litteraturā oīa cōposita a claudo vel cludo redolēt. Cōponit̃ ēt claudo vel cludo vt cōcludo is clusi sum. Itē discludo is. i. aperire: clausurā auferre. Itē decludo is .i. valde vel deorsum claudere vel discludere. Item excludo dis. i. extra claudere. i. extra clausurā emittere. Item includo dis. i. intus claudo. Itē intercludo dis id ē aliq̃ claudere vel auferre. Itē ꝑcludo dis. i. oñi claudere vl̃ auferre. Itē occludo dis. i. ↄ̄ claudere. Itē recludo dis. i. iterū claudere vl̃ retro claudere: vl̃ apire. Itē secludo dis. i. seorsū claudere: ⁊ segregati separe. Itē trāscludo dis. i. vltra claudere vl̃ fugare vel mittere Claudo ⁊ ↄposita ab eo oīa sūt actiua: ⁊ oīa faciūt ꝑteritū i si ⁊ sup. i sū. Itē oīa ab eo ↄposita vbiꜭ mutant au i u longā: vñ oīa desinūt in p̄nti in cludo. ⁊ ꝑteritū in clusi. ⁊ sup. in clusuȝ. Et scias ꝙ antiq̃ ponebāt claudo is ēt pro claudicare. vnde claudus da dū.

Claudulus la lum dimi. de claudus.

Clauicularius. in clauis exponitur.

Clauiger ra rū penul. cor. q̃ claues gerit. Inuenit̃ etiā substātiue declinatuȝ in quolibet genere. ⁊ cōponitur a clauis ⁊ gero ris. vel pōt componi a claua ⁊ gero ris. ⁊ tūc clauiger idem est quod clauam gerens.

Clauis. A claudo dis dicitur h̃ clauis uis. q² claudat. vñ hec clauicula le dimi. a quo h̃ clauicularius q̃ claues portat vl̃ facit vñ h̃ clauicularia rie i eodē sensu. ⁊ facit acc̃m singularē in em vel in im. vel clauē vel clauim. et abl̃m in e vel i i. vt claue vel claui. et acc̃m pluralē i es vel in is. vt claues vel clauis. Et scias ꝙ clauis ꝓut sumitur in theologia ē potestas ligādi. Et scđa clauis q̃ dicit̃ potestas ligandi et soluendi: q̃ ecclasticus iudex dignos recipe et indignos excludere debet a regno. Et ponit̃ in ꝑdicta diffinitione genus. s. potestas: et subiectum ptāstis. s. iudex ecclīasticus. et actus. s. excludere et recipe. fm duos actus materialis clauis. apire. s. et claudere. cuius obiectū tāgit in h̃ ꝙ dicit A regno. Modus āt in h̃ ꝙ dicit Dignos vel indignos. in illis in quos actus exercet̃ pēsatur. Claues āt sūt due. s. scīa discernēdi. et potētia ligandi et soluendi est que imediate serā aperit peccati. sȝ prima clauis que dr̃ scīa discernendi ondit cui aperiēda est sera illa. Et si obijcias. Claues in collatione ordinis cōferūtur. sȝ scīa nō est in infusione sꝑ sed q̃nꜭ ex acq̃sitione. nec ab oībus ordinatis habetur. et a q̃busdā nō ordinatis habetur. ergo scīa nō est clauis. et sic ē tñ vna clauis. s. potestas ligandi et soluēdi. R̃ndeo ꝙ non solū vna clauis. sȝ due dātur in ordine vñ dico ꝙ scīa q̃ habitus est nō est clauis sed auctoritas actū scīe exercendi q̃ q̃nꜭ sine scīa est. q̃nꜭ scīa sine ipsa ē. sicut etiā pȝ in iudicib⁹ secularib⁹. Aliq̃s. n. ē iudex hn̄s auc̃tatē iudicādi q̃ nō hȝ iuri sciaȝ. et aliq̃s ecōuerso hȝ sciaȝ iuri q̃ ñ hȝ auc̃tatē iudicādi. et q² act⁹ iudicij ad quos q̃s ex auc̃tate suscepta obligat̃ ñ āt ex scīa hita. sine vtroꜭ fieri ñ p̄nt. tō auc̃tas iudicādi q̃ clauis ē sine scīa ñ pōt sine pctō accipi. sȝ scīa sine auc̃tate absꜭ pctō hēri pōt. A clauis cōponit̃ cōclauis. et ꝓdu. cla. Hic pōt q̃ri an sacerdos ex vi clauiū remittat peccatū quo ad penā tñ. R̃ndeo idē ē iudiciū de effectu queȝ ptās clauiū actualiter exercitata cōplet in eo in quo contritio tpe ꝓcessit. et de effectu baptismi qui iā habenti gratiaȝ dat̃ aliq̃s enī ꝑ fidē et cōtritionē ꝑcedentē baptismū grām

remissionis peccatoꝝ quãtũ ad culpã ↄsecutus est: sed qñ actualr postea baptismũ suscipit grã augetᷣ ꝛ a reatu pene totalr absoluitᷣ: eo ꝙ fit ꝑticeps passiõis xp̄i. Et silr ille qui ꝑ ↄtritõe3 ↄsecut⁹ ẽ remissionẽ peccatoꝝ q̃tũ ad culpã: ꝛ ꝑ ↄsequẽs q̃tũ ad reatũ pene eterne: q̄ sil' cũ culpa dimittitᷣ: ex vi clauiũ ex passiõe xp̄i efficaciã habẽtiũ augetᷣ gratia ꝛ pena remittitᷣ tp̄alis: cui⁹ reatus adhuc remanet post culpe remissionẽ: nõ tñ tot' sic i baptismo. s3 ꝑs ei⁹ eo i baptismo hõ regñatur: ꝛ ↄfiguratᷣ passiõi xp̄i: totalẽ efficaciã passionis xp̄i q̄ sufficit ad oẽ3 penã delẽdã i se suscipiẽs vt nihil de ꝑoris pc̄ti actualis pena remaneat: q2 nõ d3 alicui iputari ad penã nisi ꝙ ipsemet fec̄. In basptismo ãt hõ nouã vitã accipiẽs fit ꝑ gratiã baptismalẽ nouus: ꝛ iõ nullus reat⁹ pene i eo remanet ꝓcedẽti pc̄tõ. S3 i pnĩa hõ nõ mutatᷣ in aliã vitã: q2 pnĩa nõ ẽ regñatio sed sanatio q̄dã. ꝛ iõ ex vi clauiũ q̄ opatᷣ in sacramẽto pnĩe non tota pena remittitᷣ: s3 aliq̄d de pena tp̄ali: de cuius reatu post absolutiõe3 a pena eterna remanere potuit vt dc̄m est: nec solũ a pena illa quã h3 penitẽs in ↄfitẽdo vt q̄dã dicũt: q2 sic ↄfessio ꝛ sacerdotalis absolutio nõ eẽnt nisi i onus: qd nõ cõpetit sacris noue legis: s3 ẽt illa pena q̄ i purgatorio debetᷣ aliq̄d remittitᷣ vt min⁹ in purgatorio puniatᷣ absolut⁹ añ satisfactiõe3 q̄3 si añ absolutõe3 decederet. Ex dictis collige ꝙ deus ꝑ seipu3 in cõtritiõe delet culpã: dimittit pene eterne reatũ: isundit in aĩa gratiã. Sacerdos ãt ex vi clauiũ in ↄfessiõe aliq̄d dimittit de pena tp̄ali. Uide de h̄ infra in penitentia.

Clauo uas uaui uare. i. clauis configere: verbum actiuum: et dicitur a clauus ui: ꝛ producit cla.

Claustralis in claustrum vide.

Claustrensis in claustrum exponitur.

Claustrellum li dimi. paruum claustrum.

Claustrũ. a claudo dis dr̄ hoc claustru3 stri: quia claudatᷣ vel claudat inhabitãtes. vñ hoc claustrellu3 li dimi. ꝛ hic ꝛ hec claustrensis ꝛ h̄ se: ꝛ h̄ ꝛ h̄ claustralis ꝛ h̄ le in eodẽ sensu: res claustri vel ꝑtinẽs ad claustrũ: ꝛ hoc põt eẽ substãtiuũ ꝛ hic ꝛ hec claustrensis vel claustralis. i. monachus vl' monacha stans in claustro vel in cenobio.

Clausula le pe. cor. ẽ distinctio: ↄstructiõis ꝛ dr̄ a claudo dis. Et vt dicit. Pap̄. clausula est in oratione breuis sententia.

Clauus ui maſ. ge. i. acut⁹. dict⁹ a calibs q̄si calibe⁹. i. ferre⁹ q2 fit de ferro. Et clau⁹ dr̄ vestis purpurea q̄ vtebãtᷣ senatores q2 q̄busdã clauis aureis vl' de alia mã erat ornata ꝛ variata: ꝛ i tali veste sepe denotatᷣ dignitas. Clau⁹ ẽt dr̄ gubernaculũ nauis. s. temo vl' mãica temõis. Prouer. xxiij. Quasi sopit⁹ gubernator amisso clauo vñ v̄sus. Claua ferit clauus agit: clau⁹ duo iũgit. Indue te claue: rege clauo ꝑcute claua

Clemens tis ois ge. i. misericors: nobilis: pius ꝛ sc̄us. Et dr̄ a cluo is. i. defendo: q2 cluat. i. defendat ꝛ ꝓtegat ꝛ tueatᷣ sic solet patronus clientẽ. Et cõparatᷣ clemẽs tior tissim⁹ inde h̄ clemẽtia tie: a dtõ clemẽti addita a fit clemẽtia. Clemẽs cõponitᷣ. vt iclemẽs. i. nõ clemẽs: inde h̄ inclemẽtia tie. i. ipietas: crudelitas: ꝛ ꝓdu. cle. Uñ in Aurora dr̄. Hinc pius hinc dulcis: hinc clemens: hincq3 benignus. Itẽ ibidẽ. Donec honoret eos sũmi clementia regis. Et dicitur clemens quasi cluentem mentẽ habens: ꝛ est ethymo.

Cleo. a cleos q̄d est gloria dicitur cleo cles cleui cletum. i. glorior aris. Item cleo cles. idest abscondere vel sorbere. Itẽ cleo cles idest inclinare.

Cleopatra: regia ꝛ soror Ptolemei regis Alexã. ꝛ corripit penultimã nãliter. vñ i Aurora dr̄. Nubit Alexãdro Cleopatra: regia ridẽt. Itẽ idẽ. Quẽ iã cleopatre leserat itus amor

Cleophas frater fuit Joseph spõsi v̄ginis Marie: pater Symeonis: qui Symeon Jacob ep̄o successit.

Cleos. i. gloria inde inclytus. i. gloriosus s̄m Pap̄.

Clepo pis psi ꝑe clepsũ. i. furari. ꝛ est actiuũ cũ oĩbus suis cõpositis si qua sũt s̄m Hug. Pap̄. etiã sic dicit. Clepere clam rapere. furari. surripere. celari. ꝛ cor. cle.

Clepo. a clepo pis dicitur hic ꝛ hec cleps vel cleptes tis communis generis idest fur.

Clepsedra: a clepo pis dr̄ h̄ clepsedra dre. i. ducillus q̄ obdit foramẽ dolij: q2 ꝑ illũ q̄s furatᷣ liquorẽ. ꝛ videtᷣ eẽ cõpositũ a clepo pis: ꝛ hydor qd ẽ aq̄ siue liquor. vñ q̄dã dicũt clepsydra pe. ꝓ. ꝑ y q̄si clepẽs hydor: s3 poti⁹ videtᷣ mihi ethymo. q̄3 cõpositio: s3 siue sit ethymo. siue ↄpositio dicẽdũ est clepsedra pe. cor. ꝛ ꝑ e s3 Hug. Itẽ clepsedra dr̄ qdã istru3 qd imittitᷣ i doliũ ꝑ foramẽ superi⁹ cã furãdi vinũ. Itẽ clepsedra dr̄ illud instrumẽtũ ꝑ qd hore colligũtᷣ. s. horologiũ. vñ clepsedrarij dicũtᷣ illi qui ꝑ illud instrumentũ horas colligunt. Clepsedre etiã dicũtᷣ vasa ꝑforata que habebant philosophi ad dimetiẽdã quantitatẽ. vñ Martialis in sua astrologia. Monstratu3 est oĩa signa paria spacia ↄtinere multiplici appositione clepsedrarum.

Cleptes tis cõmunis gene. in cleps est.

Cleptus ta tum. i. furatus passiue: quod ꝛ pro guloso dicitur ꝛ deriuatur a clepo pis s̄m Hug.

Clericalis in clericus vide.

Clericus. a cleros vel clerus dr̄ h̄ cleric⁹ ci. Et dicũtᷣ gñalr clerici oẽs q̄ i ecc̄lia xp̄i deseruiũt dũ tñ ordinẽ habeant: ꝛ ab illo tp̄e sic dcã sũt ex quo Mathias sorte elect⁹ ẽ: quẽ primũ ꝑ ap̄los legim⁹ ordinatũ. vñ h̄ clericat⁹ tus tui: ꝛ h̄ ꝛ h̄ clericalis ꝛ h̄ le. vñ clericalr aduer. ꝛ h̄ clericalitas tatis s3 Hug. Pap̄. võ dicit. Cleric⁹ dictus ẽ q2 est de sorte dñi: vel q2 dñs sors ꝛ pars clericoꝝ ẽ. Et scias ꝙ clericis q̄ ad diuina ministeria applicantᷣ cõpetit rasura ꝛ tonsura in modũ corone rõne figure. q2 corona ẽ signũ regni ꝛ ꝑfectiõis. cũ sit circulus illi ãt q̄ diuinis misterijs applicantᷣ adipiscũtur regiã dignitatẽ. ꝛ ꝑfecti i v̄tute eẽ debẽt. Corona eñi regale decus sig̃t. ꝛ seruire deo regnare est. vñ ministri ecclesie reges eẽ debẽt vt se ꝛ alios regant. q̄bus petr⁹ ait. Uos estis genus electũ regale sacerdotiũ. Cõpetit eñi eis rõne subtractionis capilloꝝ ꝛ ex ꝑte supiori ꝑ rasura3. ne mens eoꝝ in tp̄alib⁹ occupatiõib⁹ a ↄtẽplatiõe diuinoꝝ redardetᷣ. s3 reuelata facie gloriã dei expedite ꝛ libere cõtẽpletᷣ. Sũmitas. n. capitis ẽ eminẽtia mẽtis. Denudatio capitis est reuelatio mẽtis. Cleric⁹ eñi secretoꝝ dei nõ ignar⁹ eẽ d3. ꝛ ex ꝑte inferiori ꝑ tonsurã. tondẽtur eñi capilli vsq3 ad reuelatõe3 sensuũ. s. oculoꝝ. ꝛ auriũ. vt vitia in corde ꝛ oꝑe pullulãtia doceãtur ꝑcidẽda. ne ad audiẽdũ ꝛ itelligẽdũ verbũ dei ĩpediant ꝑ quo seruato reddetᷣ in excelsis corona. Ite3 figura rotũda nullũ angulum h3. et signat ꝙ clerici nõ debẽt hẽre sordes in vita. qm̄ vbi angulus ibi sordes. et debent hẽre veritatẽ i doctrina. qm̄ veritas angulum nõ h3 sicut dicit Hiero. Itẽ h̄ figura ẽ oĩu3 figuraꝝ pulcherrima. vñ i hac de⁹ celestes creaturas fecit. ꝑ qd signatᷣ ꝙ clerici debẽt hẽre pulchritudinẽ iterius in mẽte. et exteri⁹ in ↄuersatõe. Tales sane vt dic̄. Clemẽs papa ad ministeriũ sp̄uale eligẽdi sũt clerici q̄ digne possint dñica sacr̄a tractare. Melius est eñi dño sacerdotũ paucos hẽre ministros q̄ possint digne opus dei exercere q̄3 multos inutiles q̄ ordinatori onus graue iducãt. Hiero. aũt ad Nepocianũ de vita clericoꝝ sic dicit. Nec rusticus et tñ simplex frater iõ se scm̄ putet si nihil nouerit. nec perit⁹ et eloquẽs in lingua estimet sanctitate3: multoq3 meli⁹ est de duob⁹ iperfectis rusticitatẽ hẽre scã3 q̄3 eloquentiã peccatricẽ. Itẽ q̄dã glo. dicit sup illud. Esa. xxix. ca. Dabitur liber nescienti litteras dicituroq3 ei. Lege. et rñdebit. Nescio litteras et cetera. Mlto meli⁹ ẽ iperitiã legis ↄfiteri q̄3 iactare ꝓudẽtiam nec posse scire qd dicit. Uide in nubilis. et in ordo. et in sacerdos. et in lux.

Cleronomus. a clerus cleronomus mi. i. heres. et inde hec cleronomia. i. hereditas.

Cleros grece latine sors vel hereditas.

Clerus. a cleros dr̄ h̄ clerus ri. i. mltitudo clericoꝝ. q̄si hẽditarius vl' sortit⁹ q2 sit sortit⁹ deo. i. de sorte dñi. vl' q2 ꝑte dñi h3. vel s̄m quosdã clerus dr̄ a clarus. q2 sit clarus.

Clibanarius in clibanus est.

Clibanicius cij masſ. geñ. i. panis in testa vel furno coctus. et dicitur a clibanus.

Clibanus. a clinus dicitur h̄ clibanus ni pe. cor. i. furnus vel

fornax. q̄si clinaturus. q2 i erectione fit collectus. Clitus eni ascēsus dr̄. Itē alio noīe dr̄ cliuacius eiꝰ filr̄ a cliuo: ⁊ a clibanus dicit̄ h̄ clibanarius riiꝰ custodit clibanū: vl' q̄ facit. Et hec clibanaria rie vroꝛ clibanarii: vel q̄ facit vel custodit clibanū: ⁊ adiectiue clibanarius ria rium.

Cliens: a colo lis dicit̄ hic ⁊ h̄ cliens tis cōis ge. a colendis patribus. Uel dr̄ a cluo q̄ cluat ⁊ defendat eum suū fm Hu. Pap. vo dicit Cliens a colēdo patronū dictus. i. amicus domesticus: qui p̄us colētes dicebāt. Itē cliētes discipuli: quasi colentes magistrum.

Clientela le fe. ge. i. seruitiū vel multitudo seruorū. ⁊ dicit̄ a colo lis. Uel fm Pap. cliētela officiū domesticū: ⁊ pdu. te ⁊ format̄ a dtō clienti i in e lōgā: ⁊ addita la fm Pris.

Clientulus li dimi. paruus cliens siue seruiens.

Clima. a clco cleo p̄ iclinari deriuat̄ h̄ clima matis. i. tāta portio terre s̄ꝫ quā mutat̄ meridies. ⁊ s̄ꝫ h̄ i astrologia assignāt̄ septē climata i n̄ra bitabili regiōe fm quosdā. vel fm alios octo. Itē clima dr̄ plaga vl' pars cęli siue mūdi sicut p̄sueuit dici. Quattuoꝛ sūt climata mūdi. i. ptes. s. orientalis. occidētalis. septētrionalis. ⁊ australis. Itē clima grece dr̄ latine gradatio. ⁊ ide h̄ climax cis q̄dā coloꝛ rhetoricus

Climateriū. clima grece latine dr̄ gradatio. Inde hoc climaterium ii. ⁊ sunt climateria que gradatim descendunt. vel incerte rei diuinationes. vel incerta presagia.

Climax. Clima grece dicitur gradatio latine. vnde h̄ climax cis quidam coloꝛ rhetoricus fm Hug. Uide etiā supra in quarta parte in ca. de coloribus rhetoricis.

Cline grece latine dicitur lectus. ⁊ vertitur in latinum ⁊ dicitur hic clinus ni. i. lectus. a quo clino nas.

Clinicus a cline vel clinus dr̄ h̄ clinicus ci pe. coꝛ. q̄ de lecto nō desurgit. ⁊ p̄cipue paralyticus ⁊ h̄ clinica ce in eodem sensu. Et etiā cinicus ca cū mobiliter pōt declinari.

Clino. a clinus. i. lect'. a quo dr̄ clino nas. i. flectere. curuare. ⁊ p̄prie ad lectulū. s̄ꝫ nō est in vsu. Et cōponit̄ clino cū ad. et dr̄ acclino nas. Itē cōponit̄ cū cō. ⁊ dr̄ cclino nas. Itē cum de. ⁊ dr̄ declino nas. Itē cum in. ⁊ dr̄ inclino nas. Itē componit̄ cū inter. ⁊ dr̄ interclino nas. Itē cum re. ⁊ dr̄ reclino nas. Clino ⁊ eius cōposita oīa sunt actiua. s̄ꝫ quādoq̄ inueniant̄ in absoluta ⁊ passiua significatōe. vt in Lucano. Inclinant facta ducum. ⁊ omnia producūt cli. Facetus. Maioꝛi cedat. caput inclinet senioꝛi.

Clinus ni. a quo dicitur clino nas. quod componitur cum ad. ⁊ dicitur acclino nas. ⁊ simile cum de. ⁊ dicitur dclino nas. vide in cline ⁊ in clino nas. ⁊ producit cli.

Clipeola le penul. coꝛ. vide in clipeus.

Clipeolus li dimi. paruus clipeus.

Clipeus. a cluo is i. defendo dr̄ h̄ clipeus pei. s. scutū. Sꝫ scutū est militū. clipeus vo peditū. ⁊ dr̄ clipe'q̄si clupeus. q2 defendat ab ictib'. Uel dr̄ a clepo pis q̄d ē furari. q̄si clepeus q2 furat̄ coꝛpoꝛa n̄ra ictib'. Vn̄ dr̄ clipeus q̄si clepens fo ra. i. subtrahēs ⁊ furās coꝛp' ictib'. ethymologia est. nō cōpositiōis oꝛdīo. vn̄ hoc clipeum pel neutri gn̄e. pictura vel imago vel figura rotūda vbi nīi caput impingit̄. vel dicit̄ sic locus vbi imagines reponunt̄. ⁊ inde hic clipeolus li diminutiuū. ⁊ hec clepeola le filr̄ diminutiuū pe. coꝛ. amulus. q2 fit rotūdus istar clipei. vel est monile rotundum ad modū clipei. ⁊ clipeatus ta tū. i. clipeo ptectus vel armatus. et clipeo as. i. ptegere vel armare clipeo. ⁊ est actiuū. ⁊ coꝛ. cli sicut clipeus. vn̄ p3 q̄ scribit̄ p simplex p. Hoꝛa. in. iij. epis. Quā manibus clipeos ⁊ acute cuspidis hastam.

Clistere. a clepo et stercus cōponit̄ h̄ clistere ris. q̄d ⁊ h̄ clisteriū inuenit̄. s. instrm medicoꝝ quo stercus infirmi in ventre p̄duratū faciūt exire. sic dcm̄ q̄si clepens stercus. vel dr̄ q̄si colus stercoꝛis. vel q̄si colatio stercoꝛis. q2 per ipsm colatur stercus extrinsecus. Uel dr̄ sic a cleo cles q̄d est inclinare. ⁊ stercus q2 stercus facit inclinari. i. deponi. ⁊ coꝛ. penul. clistere. vn̄ dicit Macer de puluere aneti. Appositis digitis aut iniuo clistere fuso. Et declinat̄ hic clister eris a Macro. ⁊ sic ablatiuus desinit in e vt clistere. ⁊ sic fm regulas dcī/nentiū in er crescentiū in genitiuo coꝛ. penul. vt pulster teris. clister ris. ⁊ inde dr̄ clisterizo zas. ⁊ est clisterizare p foramen aliqd in anū immittere. disiungere fm Pap. Medici āt cōiter dicunt clistere ris pe. pdu. ⁊ tunc declinat̄ h̄ clistere huius ris. ⁊ desinit ablt̄us singularis in i clisteri.

Clito a cluo cluis p̄ splēdeo dicit̄ hic clito clitonis. i. filius regis vel iperatoꝛis. vel qui multa resplendet nobilitate.

Clitus ta tū. i. gloriosus. nobilis. s̄ꝫ nō est in vsu. ⁊ deriuat̄ a cleos q̄d est glīa. vel a cleo cles q̄d est glorioꝛ. Et cōponit̄ clitus cū in. ⁊ dr̄ inclitus ta tū. i. valde gloriosus. nobilis. Uel pōt cōponi iclitus ab in ⁊ clito clitonis. vnde inclitus idest nobilis ⁊ gloriosus fm Hug. Uel inclitus s̄ꝫ Papiā componitur ab in ⁊ cleos quod est gloria. inde inclitus. i. intus gloriosus siue intus cleos. ⁊ coꝛ. cli.

Cliuosus sa sum vide in cliuus.

Cliuus. a cleo cles q̄d est inclinare dr̄ hic cliuus cliui. i. collis fm q̄ p̄sideratur in descēsu. s. ascensus. vel potius descensus mōtis vel flexuositas. vn̄ cliuosus sa sum. i. mōticulosus vel flexuosus. Cliuis cōponitur cū ad. et dicitur hic et hec acclinis et hoc accline vel acclinus acclius acclinū. Itē componitur cum de. et dicitur declinus ui. Item cum pro. et dicitur proclinus. et quodlibet istoꝝ cōparatur s̄ꝫ Hug. Pap. vero dicit. Cliuus ascensus: mons non altus.

Cliuosus. idest inclinatus. Pro ascensu ftamitur primi Regum cap. ix. Cumq̄ ascenderent cliuum ciuitatis inuenerūt puellas ⁊c̄. et producit cli.

Cloaca. a colo las dicitur hec cloaca ce. q2 ibi colantur que emittūt̄. Et dr̄ cloaca quelibet fossa ad quā soꝛdes defluūt Uel fm quosdā dicit̄ a cleo cles q̄d est abscōdere vel soꝛbere. quia stercora et immunda absoꝛbeat vel abscondat. et produ. penul. Uel fm Pap. cloace dicte sunt quia per eas colantur aque. vt quotiens pluuie inundatio extiterit. per eas aque extra ciuitatem emittantur.

Cloacarius rii qui cloacam facit vel purgat. a cloaca dicitur et hec cloacaria rie in eodem sensu. Et cloacarius ria rium quod pertinet ad cloacam. vel res cloace.

Cloro. vna ex tribus parcis. et interpretatur conuocatio.

Cludo dis antiq̄ dicerūt. s̄ꝫ moderni claudo dis dicūt. vnde pōt cōponi s̄ꝫ antiq̄tatē cū con. et dr̄ cōcludo et silr̄ cū ex. et. dr̄ excludo dis. et cū de. et dr̄ decludo ⁊c̄. vide i. claudo dis

Clunicul̄ li ge. neu. pe. coꝛ. i. spata: splēdona. Et dr̄ a clunis. q2 splēdeat a clune. Uel dr̄ a cluo is. q2 defendat. Clunicutum et dr̄ foꝛamen q̄d fit in camisiis mulierū circa iguina. vel gn̄alr̄ q̄d fit in pānis eaꝝ circa latus ipsaꝝ fm Hug.

Clunis. a culus dr̄ hic aut hec clunis gn̄is incerti. i. nates. qa sunt iuxta culum. vel potius deriuatur a cluo cluis p̄ ferere do. q2 illa massa carnis defendit ossa sedentis fm Hug. Pap. vero dicit. Clunes dicte q̄ sint iuxta culum.

Cluo cluis clui caret supinis. ⁊ signat duo. s. defendē et resplēdere. Cluo cōponit̄ cū pre et dr̄ pcluo is. i. valde defendere vel valde resplendere. vn̄ hic et hec pclinis. Et cluo p̄ defendo cum suis cōpositis si qua habet actiuū est. pro resplendere vo neutrū. et oīa carent supinis fm Hug. Papias vero dicit. Cluere idest pollere. excellere. ptegere.

C ante O

Coacerno nas nauī. ex con et a cerno nas. et abijcitur n. et est coaceruare simul aceruare. cumulare. congregare.

Coactum aduerbium. i. vrgenter.

Coactoꝛ toꝛis qui cogit. a cogo gis. Coactoꝛ etiā dicitur asellus agitatoꝛ fm Papiam.

Coactrix cis femi. ge. mulier que cogit. et foꝛmatur a coactoꝛ toꝛ conuersa in trix. vel oꝛ in rix.

Coact'cta ctū. i. ꝯstrictus. in vnū collect' a cogo gis dicit̄.

Coactuo coactuis coacui cōponit̄ ex cō et actuo is. i. sil' actuere. Hierony. in p̄logo libroꝝ Salemonis. Sciat magis scripta n̄ra intelligi. q̄ nō in tertiū vas trāsfusa coacuerit. s̄ꝫ statim de p̄lo purissime cōmēdata teste suū sapoꝛē suauerit.

Coadiuuo uas. idest simul adiuuo. et componitur ex con et

adiuuo tas: ꝛ abijcitur n.

Coaduno coadunas ex cõ ꝛ aduno adunas ɔponit.i.sil' adunare: cũ alio in vnũ colligere: ꝛ abijcitur n in cõpositione.

Coagito tas ex con ꝛ agito tas componitur: ꝛ est coagitare simul agitare: vel cumulare: cõmouere vel repellere.

Coagulatus ta tũ.i.ɔstrictus vel sil' strictus: a coagulo dicit.

Coagulũ.a cogo gis dicit hoc coagulũ li.i.illud qd ponitur in lacte vt coaguletur: vnde coagulo las.i.simul stringere.

Coalbeo coalbes bui bere idest simul albere: a con et albeo: ꝛ abijcitur n.

Coaleo les in coalo vide.

Coalesco scis inchoatiuum a coaleo les.

Coalo lis lui.i.crescere: ex con ꝛ coalo lis cõponitur. Qd etiã secũde coniugatõis iuenitur coaleo coales coalere.i.simul crescere. Inde coalesco coalescis inchoatiuum.

Coaltercor tercaris tercatus sum tercari: vel coaltercor caris idest simul certare: litigare: ex cõ ꝛ altercor vel altercor caris cõponit.

Coamicio cis ciui citum: id est simul amicire: ex con et amicio cis: ꝛ corripit mi.

Coango coangis coanxi coactum.i.simul angere: ex con ꝛ ango gis componitur.

Coarguo coarguis coargui coarguere: idest simul arguere ex con ꝛ arguo.

Coarto tas taui tare.i.simul artare: constringere: condensare: ex con ꝛ arto tas componitur.

Coax vox est ranarum.

Coaxo coaxas coaxare verbũ ppriũ ranarũ: ꝛ dr a coax cis.

Coccinus vide in coccus.

Coccitus ti fluuius infernalis: ꝛ interpretat luctus: ꝛ pdu.penul. ꝛ etiã primã: quia duplicat c: qa vt habet in doctrinali Iotaq; vocalis coccitus c duplicabit Iob. xxi. Dulcis fuit glarice cocciti. Quod verbũ tractãs Gregori9 Moraliũ. xv. distinctione. Greca lingua coccitus luctus qui tñ dicit Luctus feminarũ vel quorũlibet infirmitantiũ solet intelligi. Sapiẽtes do huius seculi a luce veritatis exclusi quasi vmbras quasdã de veritatis inqsitõe tenere conati sũt: vñ coccitũ fluuiũ currere apud iferos putauerũt: videlicet designãtes qp hi qui digna dolorib9 opera faciũt i infernũ ad luctũ decurrũt. Sed nos despiciemus vmbrã carnalis sapiẽtie qui iã de veritate lucẽ tenemus ꝛ cognoscam9 vo ce beati viri coccitõ vel coccitũ luctũ infirmantiũ dici. Et scias qp Papias ponit quoccitus in q ꝛ etiã in c. vñ in c dicit. Coccitus inferni palus vel fluuius secundũ Hug. ponit coccitus in c: ꝛ sic prima littera secundũ eũ est c: ꝛ sic scribitur cõiter. De coccito dicit. Nõ nisi lamẽta tua dãt coccita fluẽta. Quidã tamen cocitus scribunt per vnũ c tantum.

Coccineus nea neum in coccus est.

Cocciteus tea teũ deriuatur a coccitus. Uirgili. in. vij. Enei. Hic subitam rabiem cocciteam virgo obijt ꝛc.

Coccus ci mas.ge.est. genus tincture scz mediũ inter rubeũ a croceũ. Coccũ dicũt greci: nos rubeũ seu vermiculũ dicimus. Est.n. vermicul9 ex siluestrib9 frondib9. vñ coccinus na nũ. ꝛ coccine9 nea neũ illo colore tinctus.i.rube9. Inuenitur etiam hoc coccinũ ni in Isa.j.ca. Si fuerint peccata vestra vt coccinũ: vbi dicit glo. Idẽ est coccus ꝛ coccinũ ꝛ vermiculus. Et scias qp coccinũ substantiuũ corripit medium: ꝛ coccin9 na nũ adiectiuũ pdu.penult. sicut bissin9 na nũ pducit mediã. Sed h bissinũ ni substãtiuũ eã corripit: ꝛ vt dicit Pap. coccineũ sanguineum a cocco dicitur.

Cochlea: a concha conche dicitur hec cochlea cochlee diminutiuum: quasi conchula. Item cochlee cochlearum dicuntur alte ꝛ rotũde turres.s. a ciclo qsi ciclee: qr p circulũ ascẽdũt ad orbẽ. vñ sz Papiã coclea dr per circulum ascensus Grecis. vero dicit. Hic coclea turris: sctã testãq; limacis.

Cochlear. a cochlea cochlee dr hoc cochlear cochlearis: vl h cochleare hui9 cochlearis. a cõcauitate vel ab vsu prius cochlearũ dictũ. Cochlear cochlearis ẽt dicit quedã mensura.s. dimidia pars dragme appendens siliquas nouem: qd triplicatũ conchulã facit sm Hug. In grecismo aũt sic dicitur. Est cochlear proprie quo pultes ponis in ore.

Cochlearius rij est lapis marinus cochleis ꝛ harenis ꝛ lapillis concretus ꝛ asperrimus: ꝛ dicitur a cochlea.

Coctilis a coquo quis quere dr hic ꝛ hec coctilis ꝛ hoc le penul. cor. qd coctũ est vel aptum ad coquendum.

Coctus ta tũ a coquo quis quere dr. Qd aũt coctũ quasi coactũ ab igne ꝛ aqua dr ethymo. est: nõ cõpositionis declaratio. A quo etiã componitur semicoctus ta tum.

Cocula dicuntur vasa oĩa que sunt coquẽdi causa parata.

Codex. Caudex dicis idẽ ẽ qd trũcus. ꝛ mutata au diphthongo in o dr hic codex codicis. Uel a caudex dr hic codex codicis liber quidã legalis in quo ɔtinent diuersa pcepta in sticie sicut ꝛ in codice trunco cõtinent diuersi rami. Et appellatio ista mõ ampliata est vt ẽt qlibet liber dicat codex. Differunt tñ inter se codex est liber qr codex est pprie multorum librorũ: qr tanq; ramos cõtinet in se multos partiales libros. Sz liber generaliter est vnius voluminis tñ.

Codicill9 li dimi puus codex. Codicillus ẽt dicebat illa charta in q̃ scriptũ erat testm̃ alicui9 mortui extra ciuitatẽ: vl in peregrinatõe que postea mittebat ad romanos sm Hug. Pap. vero dicit. Codicillus puus codex vl scriptura nlla idigens solẽnitate: sz solũmodo testatoris vltimã voluntatem significans: ꝛ sic loco testamenti habetur.

Codiculus li diminutiuũ paruus codex: idem quod codicillus. ꝛ corripit cu codiculus.

Coegi coegisti pteritũ est de hoc verbo cogo gis gere.

Coeo: eo is cõponit cũ con: ꝛ dr coeo cois coire subtracta n in cõpõne. Et est coire sil' ire. Et coire ẽt sigt cõiungi: ɔgregari: adunari. Uñ qr vir ꝛ femina ɔiungunt in opere venereo dicitur tũc coire. vñ hic coitus tus tui.i. ɔcubitus. Item coire qñq; ponit trãsitiue.s. pro ɔiungere. siue p colligere ꝛ cõgregare. Et sm hoc iuenit etiã eius passiuũ in tertia persona psentis indicatiui modi videlicet coitur. vnde Luca. Multũq; coitur humani generis.i. colligitur ꝛ congregatur. Coeo tamen est verbum neutrũ ꝛ absolutum.

Coepiscopus pi.i. vicarius epi. a con ꝛ eps cõponitur. Uel sm Papiam coepiscopus sic dictus qsi cõiunctus ꝛ vicinus epo.

Coepulor laris lari latus sum.i. simul cum alijs epulari. a con epulor laris componitur.

Coequo quas quaui quare.i. sil' cũ alijs equare. ex cõ ꝛ equo equas cõponit. vñ hic ꝛ hec ꝛ hoc coequans tis. ꝛ scribit per oe diphthongum. vnde patet qp pdu. penul. Regũ. ij. li. ca. viij. Et mensus eos funiculo coequans terre.

Coerceo ces cui citum verbũ actiuum.i. simul cũ alijs arcere seu cõstringere. Et cõponit coerceo ex con ꝛ arceo ces cere. vnde h ꝛ hec coercibilis ꝛ hoc le. vnde coercibiliter aduerbiũ. Et inde etiam hec coercibilitas tatis.

Coesus coesa coesum.i. corrosus. a cõ ꝛ esus cõponit ꝛ p. pe.

Coetaneus nea neũ.i. vni9 ꝛ eiusdẽ etatis vñ ad Gal. j. Proficiebam in iudaismo supra multos coetaneos meos.

Coeternus na nũ.i. sil' cũ alijs etern9. ꝛ cõponit coeternus ex con ꝛ eternus na nũ, ꝛ abijcitur n in cõpositione cã euphonie. vñ de filio in diuinis dicit. Filius est deo patri coeternus. Inde etiã deriuatur coeternitas tatis. Uide in psona

Cophinarius rij mas. ge. q̃ cophinos facit vel vendit vel portat ꝛ dr a cophinus ni. Et a cophinarius ẽt dr cophinaria rie mulier q̃ vẽdit vel facit cophinos: seu vxor cophinarij.

Cophinulus li dimi.i. paruus cophinus.

Cophin9 ni pe. cor. dr a cauo uas qsi cauus: qr sit cauus sz rabanũ. Et vt dicit Pap. cophinos grece corbis latine. Cophinus vas ex virgultis aptũ aliqd mũdare. Ul vt dicit qdaz gl. in Ioan. cophini sũt vasa ad fimũ portãdum apta. Uel dic qp cophin9 ẽ gestatoriũ fimi vl ſceni qd qsi idẽ est. Uel sm quosdã cophini sunt vasa viminea ad opera seruilia deputata aut vilia deputata: vt ad fimũ portãdum aut alia silia. Iuxta illud psal. Manus eius in cophino seruierũt.

Cogitatiuncula le dimi. parua cogitatio.

Cogito tas taui tare.i. puto putas: ꝛ deriuatur a scda psona hui9 verbi cogo gis gere abstracta s ꝛ addita to: vnde etiã

verbalia: vt cogitator cogitatrix et cogitatio. et hec cogitatus tus tui quarte declinationis. et hoc cogitamen minis tertie declinationis. Cogito componitur cum ex: et dicitur excogito tas taui tare. Item componitur cum pre: et dicitur precogito tas taui tare. Item componitur cum re: et dicitur recogito tas taui. Et ab istis verbalia. s. excogitator excogitatrix excogitatio: recogitator recogitatrix recogitatio. et dicitur cogitatio quia cogat frequenter animum reminisci.

Cognatus natus. i. filius componitur cum con: et abiecta n dicitur hic cognatus ti. i. frater: quasi simul natus: et hec cognata. i. soror quasi simul nata. i. filia: et tunc ponitur g in natus et nata per prothesim. Item natus ta tum componitur cum co. et dicitur cognatus ta tum: et hic cognatus: et hec cognata: et hoc cognatum. Item componitur cum ad: et dicitur agnatus ta tum: et hic agnatus: et hec agnata: et hoc agnatum: quod vel quasi vel quod est de eodem genere natus vel nata vel natum: tamen ibi est differentia: quia agnati dicuntur qui per virilem sexum descendunt: sed cognati dicuntur qui per femineum descendunt sexum. Et dicuntur agnati: quia accedunt pro natis et succedunt loco natorum dum desunt filii. Sed cognati dicuntur quia sunt de eodem genere nati: vel quia sunt propinquitate cognationis coniuncti. Qui ideo post agnatos habentur quia per feminini sexus personas veniunt. Et a cognatus dicitur hec agnatio onis. i. parentela consanguinitas: sed distingue vt supra inter agnatus et cognatus distinxi. Et ab agnatus dicitur hec agnatio onis. i. parentela consanguinitas: sed similiter distingue vt supra fecimus.

Cognomen minis est cognomen toti cognationis. vnde hic et hec cognominis et hoc ne quae sunt eiusdem cognationis vel nominis: et tunc componitur a con et nomen: et inde cognomino cognominas nare. i. cognomine appellare. vel cognomen iponere.

Cognosco scis cognoui cognitum cognoscere. i. simul noscere. vnde cognitor dicitur a cognoscendo rones vtrinsque partis. Cognoscere etiam dicitur in alio sensu: vt ibi Adam cognouit vxorem suam Cognosco componitur ex con et nosco et mutatur n in g. Cognosco componitur cum pre: et dicitur precognosco scis precognoui precognitum precognoscere. Item componitur cum re: et dicitur recognosco scis recognoui recognitum recognoscere. De cognitione sanctorum dicam in littera a. s. in dictione oratio: et itaque de cognitione scientiarum in litteris in dictione sanctus. De cognitione vero nostre vtilitatis dicam in littera c in dictione curiosus. Item de cognitione mortuorum dicam in littera d in dictione defunctus Item de cognitione beatorum angelorum dicam in littera e qua declarabo dictionem intellectus.

Cogo cogis coegi coactum cogere. Ago componitur cum co: et dicitur cogo cogis coegi coactum cogere. vnde verbalia. s. coactor coactrix coactio. Et est cogere idem quod constringere vel coadunare. vnde de hoc talis datur versus. Cogo constringo dico cogo coaduno.

Cohereo res hesi hesum simul hereo. et componitur ex con et hereo res si sum herere abiecta n: et producitur be.

Coheres redis com. ge. i. simul cum alio heres: et componitur ex con et heres abiecta n et dicitur coheres: et producitur penultima tamen in nominatiuo casu quam in obliquis casibus. Ro. viii. ca. Si autem filii et heredes heredes quidem dei coheredes autem christi.

Cohibeo. bes bui bitum bere. i. coercere vel refrenare vel constringere vel vetare. Et componitur ex con et habeo bes bitum bere et abijcitur n littera: et mutatur littera a in i litteram. Aliquando tamen retinetur n littera et dicitur conhibeo bes bui bitum bere conhibentia: sed tunc aliud significat vt patebit. Et nota quod venialia cohibentur et peccata mortalia prohibentur.

Cohors: a cohortor taris dicitur hec cohors hortis a frequentia cohortationis: et est cohors multitudo rusticorum castrum de multitudo militum. Cohors maior continet quingentos homines: cohors minor trecentos. Item cohors est quedam gens munitionis a coartando vel coercendo: quia coerceat cuncta interiora. i. includat: vel quia coerceat obiectu suo externos et adire prohibeat. Et sed hec i ta li sensu melius scribitur per vnum o et sine h. s. cors cortis.

Cohortor taris tatus sum tari. i. simul cohortari. et componitur a con et hortor taris tatus sum.

Cohostio stis stiui stire. i. simul hostire sive equare: et componitur a con et hostio stis stire.

Cohum cohi ge. neu. secunde declinationis. i. corrigia qua iugum ad temonem religatur: et dicitur a cohibeo bes.

Coicio cis cere tertie coniugationis: et componitur ex con et iacio cis cere: et abijcitur aliquando n littera. et aliquando retinetur. et melius. Uide in conijcio cis.

Coimo mis mi coemptum. i. simul emere: et componitur ex con et emo mis: et abijcitur n: et mutatur e in i correptam.

Coinquino nas i. commaculare: fedare simul peccare. et componitur ex con et inquino nas. et cetera quod Matth. vij. c. Sed que de ore procedunt illa sunt que coinquinant hominem.

Coire infinitiuus de coeo cois coiui coitum. vide etiam in coeo cois 94

Coitus tus tui. i. concubitus: deriuatur a coeo is iui itum: et corripitur penultima sicut coitum supinum.

Colar lacis fuit quidam leccator: a quo et quilibet parasitus potest dici colar.

Colema. a colo lis dicitur hoc colema matis. i. commixtio herbe et olei ex qua luctatores in palestra vngebantur.

Cholera. a cholus vel cholon dicitur hec cholera re penultima corripitur quasi folliculi. s. fellis effusio. et est vnus de quattuor humoribus corporis. Dicitur etiam cholera ipse folliculus de quo fel effunditur. Et nota quod quattuor sunt humores corporis humani. i. sanguis: cholera: melancholia. et phlegma. Et vnusquisque predictorum humorum elementum suum imitatur sanguis namque imitatur aerem. cholera ignem melancholia terram. phlegma aquam. Uide de hoc in estas.

Colericus ca cum penultima corripitur. dicitur ille in quo magis dominatur cholera. et dicitur a cholera re.

Cholicus ca cum in cholus est. et corripitur penultima fine li.

Colifium. a colo lis dicitur hoc colifium fij. i. panis quod post prandium vel meridiem laborantibus datur. vel panis azimus in modum viri/lis membri factus quo solebant vti agoniste vt essent fortiores. vnde dicit Iuue. Comedunt colifia pauca sm Hug. Pap. vero dicit. Colifia dicuntur panes azimi et genus carnium carnes assae et semicocte. quod est victus athletarum et producitur o ante li colifia.

Colimbus bi masculini generis est herba crescens in aqua vel tirsus virens vel aqueductus. s. locus per quem discurrit aqua. In passione beati Thome inuenitur. Fecit colimbum et lacus aquarum influentes sed Hug. Pap. vero dicit. Colimbus vbi mundantur vestimenta vel aquarum influens locus. et producitur primam.

Collactaneus nea neum. i. eodem lacte nutritus. vel eodem tempore lactatus. et dicitur a collacto tas tare. Act. xiij. c. Et Manahen qui erat Herodis tetrarche collactaneus et cetera.

Collacteus tea teum. i. eiusdem lactis. collactei sunt qui idem lac sugerunt vel in eodem tempore. quasi coetanei. et componitur ex con et lacteus collacteus.

Collacto tas taui tare. i. simul lactare. et componitur ex con et lacto tas taui mutata n in l.

Collapbizo as zaui zare. i. collaphis cedere. a collaphus phi dicitur. Uel sm Pap. collapbizare est collum cedere. vnde collapbizatus ta tum. i. collaphis cesus vel verberatus. Prima Petri ca. ij. Que est enim gratia si peccantes et collapbizati suffertis quasi dicat. si peccatis et punimini. non est in hoc gratia.

Collaphus phi est colli percussio. a collum dicitur et est masculini generis.

Collarium rij id quod est in collo canis. et a collum dicitur.

Collateralis. a con et lateralis componitur hic et hec collateralis et hoc le. quod est a latere vel ventus collateralis quasi contiguus et vicinus et a latere existens.

Collatero ras raui rare. i. simul laterare penultima corripitur. Et componitur ex con et latero ras raui rare. quod est coniungere vel aliquid alicuius lateri apponere. et est actiuum.

Collatio onis in collatiuus vide.

Collatiuus a confero fers fert dicitur hec collatio onis. et collatiuus ua uum. i. largus amplius sumptuosus. capax vbi multa conferuntur. vnde collatiuum aduerbium conferendi. vnde Prisc. dicitur agere de littera collatiue. vbi ostenditur que littera cui littere conferatur ad constitutionem syllabe.

Collato tas taui tare tatum. i. simul latare. ex con et lato tas taui tare componitur. Uide in lato tas taui tare. et producitur hic syl. la.

Collaudo das. i. simul laudare. Uide in laudo das.

Collectio nis. a colligo gis dicitur. vnde collectiuum nomen dicitur quod in singulari numero multitudinem significat vt ppls. Plures enim

boies in ppso colligũt. vide de h in tertia pte vbi agit de spẽbus noiuz l ca. de noie collectiuo vbi plenissime dixi.

Collega ge mas. ge. nomẽ officii virorũ ẽ: et dr a collego gas gaui gare: et pdu. pe. Propterea dicũtur collegae qui in officio simul legantur ad aliqd offim agendũ: vt ad pacẽ inter aliquos cõponẽdã. vñ Vsus. Cõsortes diungit amor: socius labor vnus. Missio collegas ad eundẽ copulat actũ. Ast eadem comites vnit via: mẽsa sodales. Itẽ lego legis legi cõpo/nitur cũ con et dicit colligo colligis collegi: et inde hic et hec collega ge cõis gene. penul. cor. i. simul colligẽs vel legẽs sicut enim conuenit dicunt simul venientes: sic college di/cuntur simul legentes. Vide in lego.

Collegium: a colligo gis. i. simul lego dicitur hoc collegiũ gii i. societas. vnde collegio as. i. collegium facere congregare sm Hug. Pap vero dicit. Collegiuz idem est quod socie/tas collegarum in vno honore positorum.

Collactor collactaris collactatus sum collactari. i. simul letari: a con et letor letaris: et producit le: q: ibi est diphthongus ae

Collenio as. i. simul leuio. Vide in lenio as.

Collibentia tie. i. obedientia vel consensus. et idem est colli/besc entia. et dicitur a collibeo bes.

Collibeo bes libeo cõponitur cũ con. et dr collibeo bes. i. simul libere vel cõplacere. Itẽ collibere. i. obedire vel cõsentire. vnde collibesco collibescis inchoatiuũ: et corripit li.

Collibertus. idest cum alio libertus. vide in libertus.

Collibescentia in collibentia vide.

Collibista ste in collibium vide.

Collibiũ bij dr a collibeo bes: et dr collibiũ paruũ munuscu/lũ vel fruct' vt pomũ: nuces: cicer: fricũ. vuapassa. qd et bel/lariũ dr et aũpometũ. et dicitur a collibet q: fit cũ alijs placz post enĩ carniũ fercula fruct' solẽt diligi p se nõ tñ. vñ col/libista ste dicit q recipit collibia et hmõi munuscula p vsu/ra vel aliquo seruitio dicit et collibista q vendit collibia.

Collibzum bzi penul produ. est genus pecunie vel tota pecu/nia simul collibzata. et dicitur a collibzo bzas. quod compo/nitur a con et libzo bzas.

Colliculus li dimi. paruus collis.

Collido dis lisi sum dere. i. simul ledere. a con et ledo dis. vn/de collisus sa sum. et cor. li.

Colligo gis legi lectuz gere. idest simul legẽ. a con et lego gis. et cor. li. sed produ. in preterito le.

Collyrida de pe. cor. dicit a collũ. et est collyrida panis tenuis et qsi subcinericius. vl collyrida ẽ panis modic' et triangu/lus coctus et frictus deterius. ij. Reg. c. vj. Collyrida panis vñ Alexã. Collyridã panis quoddã genus ẽẽ memento.

Collyriũ a collũ dr h collyriũ rij. i. qlibet sugunctio: ppie tñ ad tergẽdas feces oculoz sm Hug. Pap. vero dicit. Colly/riũ medicamentũ. collyria sonat q: vitia oculorũ tergant. Apo. iij. Et collyrio inunge oculos tuos vt videas.

Collis a collũ dicit hic collis. et sunt colles pzeminentioza iuga montiũ qsi colla. vel ipsius ascensus circa sũmitates montiũ. et facit gtĩs pluralis in ium vt colliũ. et actus plu/ralis in es vel in is. vt colles vel collis.

Collisio onis fe. ge. qñ sit lesio. a collido dis. vel p formatões a collisus sa sum. et dr collisio. Itẽ collisio ẽ quedaz spẽs metbaplasmi. q alio noie dicit sinalimpha. de q dixi i qr/ta parte in ca. metbaplasmi. Itẽ collisiones sũt cum aspere ɔsonantes in ɔstructione occurrunt sibi. vt est illud. Si tu res auriga. per lora. per flagella. per frena. vt dicit Pap. et sic collisio est vitium contentum sub barbarismo.

Collisus sa sum qñ sit lesus. a collido dis dicit. et pdu. li.

Collito tas tani tare. idest simul litare. et componitur a con et lito tas. et corripit li.

Collinuo ues liui uere. i. simul linere. ex cõ et lineo ues. vnde colliuesco inchoatiuum. et produ. li.

Colloco cas caui care. i. sit locare. ex cõ et loco cas cõponit.

Colloquiũ quij. i. consilium vel concio qd vulgo dicit par/lamentũ. et dicit a colloquoz qris. Uel põt dici colloquiũ quasi simul loquiũ. i. simul habere locutionem.

Colloquoz queris cutus sum collo qui. i. simul loqui. a con et loquoz loqueris. et cor. lo.

Colluco cas caui care. i. obscurare et est tractus a ramis arbo/rum. qui cadentes nemus obscurius faciunt. et componi/tur a con et lucus. et produ. lu.

Collulum li dimi. paruum collum.

Collum. a colũna dicit h collũ li. q: sit lõgũ et rotũdũ. vt cor lũna hasilis caput. cuius anterior pars gula. posterior cer/uix dicitur sm Hug. Pap. etiã dicit. Collũ dictum q: sit r/gidum et rotundum caput sustentans sicut colũna.

Colluo is. i. simul luo vel simul delauare vel destruẽ vel sor/des congregare. et cõponitur ex con et luo luis luere.

Collustro stras straui strare. i. sit lustrare. ex cõ et lustro as.

Colluuiũ a colluo is dicit h colluuiuz uij. et h colluuies ei. et h colluuio onis i eodẽ sensu. i. aquaz inundatio vel sordiũ collectio et ɔgregatio ex mixta fluxiõe et inundatiõe aquarũ.

Colo las laui dr a colus. et ẽ colare. purgare. foras emittẽ liq facere. eliqre. Colo ɔponit cũ cõ. et dicit ɔcolo las. Et ɔpo/nit cũ de. et dr decolo las. Et cõponit cũ ex. et dicit excolo las. Et cõponit cũ pre. et dicit pcolo las. Et cõponit cũ p et dicit pcolo las. et ɔponit cũ re. et dr recolo las. Et cum sub mutata b in c. et dicitur succolo. i. parũ colare. vel q subtus sũt colare. vel post colare. Et colo las ẽ actiuuz cũ oib' suis cõpositis. et oia pducũt hãc syllabã co. h colo lis eam corri/pit. Vñ in Grecis. dicitur. Prima dico colo tertia dico colo Idẽ. Nũc ego rura colo lego calco gurgite colo.

Colo lis lui lere qncq hz sigñatiões. Colo ciuitatẽ. i. hito colo terrã. i. aro colo formã. i. orno. colo deũ. i. veneror. colo pa/rentes. i. diligo. De sigñatiõe ɔtinẽtur i his versib'. Agros rus formã superos colit atqz parẽtes. Hos arat. h bitat. or nat. honorat. amat. A colo vel colẽs descẽdit p cõpositiõez h et h celicola le. et rpicola le. et h et h rusticola le et h et h hec agricola le. Et scias q hmõi noia composita a colo lis sunt cõis ge. sic a gigno cõposita. Vñ in doctrinali dicitur. Qd colo cõponit cõe locare decebit. Qdqz facit gigno. Itẽ co/lo cõponitur cũ ad. et dicitur accolo mutata d i c. Itẽ cõpo/nitur cũ ex. et dicitur excolo. i. diligẽter colere. Item a colo cõponitur incolo lis. i. hitare. Itẽ cõponitur cũ p. et dicitur pcolo lis. i. pfecte colere. Itẽ cũ pre. et dicitur pcolo. i. p alijs colere. Itẽ cõponitur cũ ob mutata b in c et dicitur occulo lis. i. abscõdẽ. Itẽ cõponitur cũ re. et dicitur recolo. i. reme/morari. recordari ad memoriã reducẽ. vel iterũ colere. Co/lo actiuũ ẽ i oi sua sigñatiõe nisi p hitare et arare tũc enĩ est neutrũ. cõposita vero ab eo si redoleãt alterutrã pdictaruz significationũ. s. arare vl habitare neutra sũt. in alijs signi/ficatiõibus oia sunt actiua. Itẽ oia cõposita ab eo retinent litteraturã sui simplicis vbiqz pter occulo lis qd mutat o in u. Itẽ oia faciũt preteritũ in lui. et sup. in cultuz. et hec syl/laba co vbiqz corripitur in eis.

Colobiũ a collũ dicitur h colobiũ bij. i. palliũ virginale vsqz ad talos depẽsum et sine manicis. et dicitur colobiũ qsi col/lobiũ a collo depẽsuz. vel q: sit longũ. Et nota q nõ solum vgines h ẽt diaconi vtebantur colobio. loco cuius postea vñ sũt dalmatica. q: s. nuditas brachioz culpabatur.

Coloma me. i. calamus cũ spica sua. et dicitur a culmus mi.

Colõ greci dicit. et iterpratur mẽbũ. Itẽ colon vel colos di cũtgreci fel vel aliõ itestinũ. A colõ dr p cõpositiões mono colos dicolos vel tricolos et tetracolos. a monos qd ẽ vnũ vel dis sive bis qd ẽ duo. vel tria qd ẽ tres vel tria. vel te tras qd ẽ qttuoz. et colõ qd ẽ mẽbũ. s. qd hz vnũ vel duas vel tres vel qttuoz metri varietates. vñ inuenit i odis Hora. Hec oda ẽ monocolos. h dicolos h tricolos. i. hz i se vnã vl duas vl tres metri varietates. pap. dic. colõ lare itestinũ

Colonia. a colon' dicitur h colonia nie. i. ciuitas vel castruz vel villa qlibet s nouis instituta colonis. Hiero. in plogo Hier. Iam terras eoz colonie gẽtiũ possidebant. Colonia etiã dicebatur olim ciuitas vel regio capta a romanis in q veterib' expulsis supinducebãtur noui colonia romanus Colonia ẽt dicebatur ciuitas vel castrũ vel villa in ɔfinio

duarum regionum a colonis ibi frequēter mutati a roma nis ne liceret eis esse infideles sm Hug. vel sm Pap. colo nia est que pro defectu indigenarum nouis cultoribus ad impletur dicta q fit agriculture edita.

Colonus ni.i. terre cultor: z ꝓprie aduena que aliūde veniēs agrū locatū sibi colit: z dicit a colo lis sm Hug. Pap. etiaꝫ dicit. Coloni ab incolendo terram dicti aduene sunt.

Coloqntida de: vel hec coloqntis tidis cucurbita agrestis z ve hemēter amara: q̄ silr vt cucurbita ꝑ terrā flagella extēdit fructu rotūdo: z folliis silib' cucumeri vsuali. vn̄ i. iiij. Reg. c. iiij. Et collegit ex ea coloqntidas agri. vl' vt dr i historiis coloqntide sūt agrestes cucurbite amarissime: miores his q̄ i hortis nascūt. vl' vt qdā dicūt herba ē q̄si vitis se diffū dēs i sepib' fructu modico purpureo z rotūdo cū matur' ē vn̄ Alex. sic dic agrestis tibi sit coloqntida cucurbita lector.

Color dr a caleo: q2 calore ignis z solis colores ɔficiūt. vl' dr a colo las. q2 olim colores colabāt vt eēnt nimie subtilita tis. vn̄ coloro ras vbū actiuū. Alij vo dicunt q a coloro fit color ꝑ apocopā. Color cōponit: vt hic z hec bicolor loris: q̄si duoꝝ coloꝝ. vn̄ bicolorat' ta tū. z hic z hec tricolor ris. i. triuꝫ coloꝝ. vn̄ tricolorat' ta tū: z hic z hec mlticolor. i. multoꝝ colo rū: hic z hec diuersicolor. i. diuersoꝝ coloꝝ: vel alteri' coloris. vn̄ discoloratus ta tū: z hic z hec vnicolor. i. vni' coloris: z hic z hec rubicolor. i. rubei coloris: z hic z hec albicolor. i. albi colo ris. Et cū eisdē ɔponit coloro ras: z sūt oia cōposita ei' acti ua. z cor. ꝑdicta co. Et scias q oia cōposita a color vt bico lor a decor vt dedecor: a corp' vt bicorpor sūt cōis ge. lꝫ ir regulariter aliqn̄ īueniātur in neu. ge. qd auctoritate attri buimus. Ezech. xvj. Et sumpsisti vestimēta tua multicolo ria. Et cor pmā color Auianus. Ingenio moruꝫ subsistit forma color. Itē sm Papiā colores rhetorici sūt q̄litates vel spēs dicēdi. De q̄bus habes in fine quarte partis. Iteꝫ de colore nubium vide in nubes.

Coloro ras raui rare vbū actiuū a color dr. Alij vo dicunt q a coloro fit color ꝑ apocopā. Coloro cōponit cum con: et dicitur ɔcoloro ras. i. silr colorare: vel cū alijs colorare: ꝑpa rare. Itē cū de z dr decoloro ras. i. valde colorare vel co lorē auferre: z vt breuiter dicamus cōponitur cū oībus ꝑ dictis cum q̄bus color: z oia sunt actiua. z produ. lo.

Colios vel colon dicunt greci fel vel aliud intestinū: sicut di xi in colon.

Coloseum: a colosus dr hoc coloseū sei quidā locus rome vbi olim erāt imagines oīuꝫ ꝓuinciaꝝ: z in medio erat imago rome tenēs pomum aureū in manu vtpote oīa z regina oīuꝫ Et erāt ita disposite arte nigromātie: q qn̄ aliq̄ ꝓuin cia volebat īsurgere ꝫ romanos. stati imago rome obuer tebat dorsuꝫ illius ꝓuīcie imagini. Vl' vt dicūt imago illi' ꝓuincie īsurgebat ꝫ imaginē rome z tūc romani ex īꝓroui so mittebāt illuc exercitū z ꝓuinciam illā sibi subiugabāt. Et tali arte romani quasi totū mundū sibi subiugauerunt: z dicitur in vulgari coliste. Vide in pantheon.

Colosus. a colo lis dr hic colosus si. i. aliqua res in memoria alicuius mortui fcā. vt tumuli z imagines apud antiquos z dicit colosus q̄si colens ossa: z ꝓdu. penul. Iuuena. Et de marmoreo citharā suspēde coloso. sm Hug. Pap. vero di cit Colosus vocatur statua marmorea z alta.

Colostꝝ. a colo lis dr hoc colostrū stri: qd z colostra dr. i. lac cō tentū i mām̄is: vl' poti' nouū lac qd stati pmo mlget post fetū qd cito coagulat Pap dic. Colostrū lac nouuꝫ ꝑ o: ꝑt ēt i fe. ge. declinari hec colostra stre. vn̄ dic. Auicēna i. ij. li. in c. de lacte. Et colostra est tarde digestiōis: mel vo ipꝫ rectu ficat. z acq̄rit ex ipso corp' nutrimētū plurimū. Hec ille.

Colubella in colūna vide.

Coluber. a colo lis dicit hic coluber bri pe. nāliter cor. z hec co lubra bre: q2 colat vmbrā. genus est serpentis. vn̄ colubri nus na num. Coluber ceruum fugit: leonē interfecit.

Coluberculus li dimi. paruus coluber.

Colū a colo las colū li instrꝫ ꝑ qd mustū fluit. vn̄ Virg. Tūc spissos vimīe q̄los colaq ꝑelo. Fumosis de rispe tectis

Itē colū accipit pro quodā colore rhetorico. Sūt eni colū z coma duo colores rhetorici. vide in fine q̄rte ꝑtis Pap. sic dic. Cola dicunt ꝑ q̄ mustū fluit: a colādo dcā hec colū li.

Columba: a color sm Rabanū dicimr hic colūbus. z hec colum ba ꝑꝑ diuersos colores quos hꝫ in collo: z est fe. ge columba. z dicitur colūba q̄si colēs lūbos. z hꝫ septeꝫ ꝓprietates. Caret felle nullū ledit. alienos pullos nutrit: gemitū ꝑ can tu emittit: iuxta fluuiū moratur: granum eligit quod come dat in foraminibus petre nidificat. que oia in significatōe ɔueniūt fideli aie. sigt etiā spiritūsanctū.

Colūbar. a colūbus dicit hoc colūbar baris latibuluꝫ vel fora men vbi nidificāt colūbe. Colūbar etiā dicitur quoddam genus vinculi a collo. q2 fit aptum collo. Dicuntur etiā co lumbaria loca concaua in naui per que remi emittuntur. q2 sint silia latibulis columbarum vbi nidificant. 95

Colūbinus na nū pe. ꝓdu possessiuū a colūbus dicitur. Iteꝫ hic colūbinus ni qdā lapis a colore illius auis sic dictus.

Columbulus li dimi. paruus columbus. z hec columbula le parua columba.

Columbus bi in columba vide.

Columella vide in columna.

Columen a colo lis dicitur hoc columen minis. i. alacritas vel fortitudo. z cor. lu. vn̄ Homerus. Hinc patrie columen pugnat mauortius hector.

Columis. a colūna dicit hic z hec columis z hoc me. i. sanus z ala cer: q2 erect' z firmissim' fit vt colūna. A quo cōponitur hic z hec icolumis z hoc icolume. i. ifirmus. z corripit lu.

Colūna ne dr a columē minis. q2 in sūmo sit lōga. q2 culmē sustineat. vn̄ hec colūnula le diml. z hec colūnella le dimi. et ꝑ abiectōēꝫ n īuenitur hec columella le. vn̄ Iosephus i. viij. Quattuor columelle q̄drāgule stātes. Et a columella ꝑ mu tationē m in b īuenit hec colubella le silr dimi. z cor. co ꝑdi cta. Hora. in epi. Nempe inter varias nutrit silua colūnas Et in Aurora dicit. Petra colūna viā sol redeūdo i oram.

Columnella le dimi. parua columna.

Columelli. a colūna hi colūnelli lorū dētes q̄ canini dicūt. a lōgitudine z rotūditate sic dicti. q2 sunt lōgi z rotundi ad modū colūne sm Hug Pap. vero dicit colomelli.

Columnula le vide in columna.

Colurus. a colon z vrus cōponit hic colurus ri. q̄si colō vri. i. mēbrū. s. cauda bouis siluestris. nā vrus bos siluestris dr. i de colurus cauda illi'. vn̄ z q̄dā silitud'e dicūt coluri duo circuli iperfecti i celo. q̄ q̄dā ideali prudētia fingūt i firma mēto. Sicut eni cauda bouis facit circulū iperfectū. ita qui dā circuli fingunt eē in celo iperfecti quātū ad visum no strū sm Hug. Pap. aūt sic dicit. Coluri iperfecti circuli iter ꝑtātur. Sūt aūt duo diuidētes celū. vn' ꝑ mediū cancruꝫ z capricornū. z alter ꝑ mediū arietē z libram nec ꝑueniunt nisi ad australē circulum. vnde iperfecti dicuntur.

Colus. colos vel colon dicūt greci fel vel aliō itestinū. z ver tit i latinā formā. z dr hic colus li apud nos. vn̄ colic' ca cū vt colica passio q̄ fit i illo mēbro. z colic' hō q̄ infirmitatē coli patit. vn̄ Macer de virib' herbarū. Illi' semē colicis cū melle medetur. Itē īuenitur hec colus li. vl' colus lus lui ꝑ rota feminaꝝ. sꝫ tūc deriuatur a colis lis. z ē fe. ge. z scōe vel q̄rte declinatōis sꝫ Hug. Pap. āt dicit Colū ē grecū. z ē neu ge. Et i physica dr intestinū culare. Inde colica pas sio. colū colaterū a colādo mustū. Colus istrumētū vn̄ fe mine nent. generis fe. scōe vel q̄rte declinationis. z cor. pā mā. Ouid. epi. Aptior est digitis lana colusq meis.

Coma a como mis dicitur hec coma me proprie capilli mulie rū a comando. sicut cesaries virorum a cadendo. Vel dici tur coma ꝓprie nō cesi capilli. z est nomen grecum. Item a cumulo las per ɔtīū dicitur hec cuma me. vl' potius hec co ma me q̄si cuma. i breuis dictio. z hec coma matis. i. cesu ra. iudicium. Et a coma me hic comaticus ci. i. versificator. vnde comatice aduerbiū. i. breuiter. compendiose. Itē co ma z colum sunt duo colores in rhetorica. Vide supra in quarta parte i fine. Quidā tn̄ dicūt q coma est q̄drupedis

vnde Grecis. Est coma quadrupedis: colubri iuba siue leonis. Cesaries hominis: crinis proprie mulieris. Huius ꝛ illius bene dicitur esse capillus.

Coma matis produ. co. vide in coma.

Comarchus chi. i. pnceps super comites: a chomos ꝛ archos quod est princeps componitur.

Comaticus. a coma me dicit̃ hic comaticus ca cũ ci. i. versificator. vñ comatice aduerbiũ. i. breuiter. cõpẽdiose. Comaticus ẽt dicit̃ abbreuiator: compẽdiosus. diuisus. vñ dicit Hierony. in plogo Osee. Comaticus est ꝛ q̃si per sniam loquens. vbi dicit glosa. Abbreuiator diuisus eo q in singulis clausulis diuersas ꝛ plenas snias dicit. ꝛ cor. ti.

Comatulus la lũ dimi. a coma me dr̃. Hierony. in q̃dã epla. Comatulus: cõptus: lasciuus domus tue tecta nõ videãt.

Comatus: a coma dicit̃ comatus ta tũ. i. comas hñs. ꝛ hec comata te quedã gallia. s. lõbardia: qꝛ comas solet nutrire. ꝛ produ penul. comatus ta tum adiectiuũ ꝫ coma matis comata substantiuũ pluralis numeri cor. penul. siue ma.

Combuo is in buo is vide.

Comedia. oda qd̃ est cantus vel laus cõponit̃ cũ comos qd̃ est villa: ꝛ dr̃ hec comedia die penul. pdu. põt tñ in metro eẽ breuis. i. villanus cant⁹: vel rusticana laus: qꝛ tractat de rebus rusticanis. ꝛ est affinis quotidiane locutioni: qꝛ circa villas fiebat: ꝛ recitabat̃: vel dr̃ comedia a comesatiõe. Solebãt eni post cibũ hoĩes ad audiẽdũ eam cõuenire. Et differt a tragedia: sicut in tragedia dicet̃. Pap̃. ãt sic dicit. Comedia. est q̃ res puatarũ ꝛ humiliũ psonaꝝ cõprehẽdit non tã alto stilo: vt tragedia: ꝫ mediocri ꝛ dulci. que etiã sepe de historica fide ꝛ de grauibus psonis tractat. Itez dicit Pap̃. Comedi dicti sũt qꝛ prius post comesationes ad eos audiẽdos solebãt venire hoĩes. ꝫ post agressi gesta vniuersoꝝ ꝛ delicta corripiẽtes iuste pferebant. Et comedi est pteritũ. de comedo. ꝛ gtĩs de comedus da dũ. ꝛ vtrũq pducit me. sed comedi infinitiuus cor. penul.

Comedicus ca cum ad comediam vel ad comedenum pertinens. vel delectabilis. vnde comedice. i. delectabiliter. ꝛ dicitur comedicus a comedus.

Comedo dis di cõponit̃ ex cõ ꝛ edo dis. ꝛ qꝛ turpis esset platio si diceret̃ conedo mutata ẽ n in m. ꝛ ita ẽ ibi m accidentaliter. vñ nõ est ꝯ regulã si ibi m pferat̃. Est eni regula q ꝯpositio dꝫ syllabicari p se. qd̃ nõ fit hic ꝫ vt dixi m est ibi accidentalr. ꝛ a comedo dis hic ꝛ hec comedonis. i. gluto vorax. ꝛ cor. penul. sicut in verbo. vñ siue dicat̃ comedo dis siue comedo donis sp e cor. dꝫ. sicut vult Hug. ꝛ ẽt magister bene. ꝛ habet comedo comedis duplex supinũ. s. comesum ꝛ comestum. Inde comesatio per vnum s.

Comedo donis pe. cor. i noĩatiuo. ꝫ in obliq̃s eã pducit. De hoc vide in comedo dis. ꝛ est cõis generis comedo donis.

Comedus da dum qui comediaꝫ describit. ꝛ dicitur a comedia. ꝛ produ. me. Uide in comedia.

Comes mitis deriuatur a como mas. ꝛ ẽ mas. ge. ꝛ cor. co tñ vicecomes ab eo cõpositũ acuit co lꝫ sit breuis. ꝛ a comes hec comitissa se. Itẽ inuenit̃ hic ꝛ hec comes ge. cõis p socio. ꝛ tũc deriuat̃ a comeo as. ꝛ est comes pprie in itinere a comeãdo. socius in periculo. collega i officio. ꝯsors in p̃mio sodalis in mensa. vide versus i collega. Et scias q comes est cõis ge. in declinatiõe. ꝫ oĩs in cõstructione. Unde Luca. Imperiiq; comes. De hoc vide in tertia pte vbi agitur de oĩ gñe. ꝛ cor. co comes substãtiuũ. sed comes actĩs de comis. ꝛ comes futurũ de como mis pducit co. vnde versus Illis esto comes quoꝝ te dogmate comes. Est cõmune comes comes mas nomẽ honoris. Est moris comes dignos habere comes. Uide etiam in como mis.

Comesatio onis. fe. ge. per vnũ s vide etiam in comeso.

Comeso. ab vltio sup. hui⁹ vbi comedo. s. comesu u i o fit comeso sas pe. pdu. verbũ frequẽ. i. frequẽter edere. pprie q̃dem est comesare sepe ꝛ supflue ꝛ luxuriose comedere. vñ hec comesatio onis. Et sũt proprie comesationes supflua ꝛ luxuriosa conuiuia. ꝛ dꝫ scribi p vnũ m ꝛ vnũ s sicut ꝛ suũ verbũ. ꝛ hoc vult Hug. ꝛ magister brĩ. vñ pꝫ p ad Ro. ca. xiii. vbi dicitur. In comesationibus ꝛ ebrietatibus. dꝫ comesationibus per vnum m ꝛ per simplex s scribi vel pferri.

Cometa te fe. ge. dicit̃ ordinatrix comarũ. ꝛ deriuat̃ a coma me. Iuuena. tñ gr̃a metri iterposuit s ibi. Ponũt cosmete crinitas. Itẽ inuenit̃ hic cometa te mas. ge. vel hic cometes tis vel comete. Et est cometa quedam stella crinita. ꝛ emittens de se radios flãmarũ ad modũ crinium. ꝛ sꝫ q̃n appa ret sig̃t morte vel imutatiõe alicuius pncipis. vel alicuius patrie destructionez. ꝛ sꝫ dirigit radios suos ad illam partẽ cui minat̃. Quidã dicunt q nõ est stella. ꝫ est quedã nubes ignea claritate accensa. qd̃ magis credimus ꝫ Hu. ꝛ pdu. me. Papias vo sic dicit. Cometes stella est dictus. qꝛ comas luminis ex se fundat. qd̃ genus syderis q̃n apparet pestilentiã famẽ aut bellũ vel regni mutationẽ sig̃t. qd̃ latini crinitẽ vocãt eo q in modũ crinium flãmas spargit. Alii dicunt cũ q̃b⁹ ego q cometes nihil aliud est q̃ȝ vapor terreus grossus cui⁹ ptes sibi multũ coniacẽt. paulati ascẽdẽs ab iferiori pte estus ad superiorẽ ptem eiusdẽ vbi ꝯcauitatẽ ignis ꝯtingit. ꝛ ibi diffusus est ꝛ inflãmatus. ꝛ iõ vr̃ lõgus frequẽter ꝛ diffusus. Itẽ scias q stelle habẽtes comas efficiunt̃ ꝛ ꝫm locũ gñationis sunt pp aerẽ inflamatũ. ꝛ ex vicinitate ignis qui ꝯtinet materiã comete. ꝛ ipsũ cometẽ aerem dico ppinquũ igni. qui in se ꝯtinet calorem ignis. qꝛ q̃n in ipso vapor siccus inflãmat̃. tunc cõtinuatio fit cum lumine flãme comete ab inferiori aere vbi stat vapor eiusdẽ nature. ꝛ ita diffuso illo qd̃ ꝯtinuatur ei fit oblongũ. ꝛ hoc est cometes. Et si q̃ras cũ cometes dicatur se hẽre ad bellũ vel ad mortẽ alicuius. an sit huius signũ vel cã vel effectus. Dico q pprie est signũ predictoruꝫ. qꝛ sicut dicit Arist. in lib. de somno ꝛ vigilia. talia sunt sicut ꝯsiliarius. cuius consiliũ melioribus iuentis mutari põt. ita dominiũ Martis bella ad mortẽ ꝯtinẽtiũ ꝛ regentiũ turbas sig̃t sicut iclinans primũ ad hoc p irã ꝛ calorẽ ꝛ siccitatẽ ex q̃bus pueniũt aĩositas ꝛ ꝯcitatio pploꝝ ad inuicẽ. ꝛ iõ significatũ comete prius est supra Martẽ qui est cã belli ꝛ destructionis pploꝝ. cã dico inclinans. ꝫ non necessaria. ꝛ iõ dr̃ illa significare cometes cum tñ eius significatio prima non sit sup illa. Et scias q vt dicit Ptolemeus. hõ sapiẽs dñabitur astris qꝛ p sapiẽtiaȝ suã põt vitare ea ad q̃ astra disponũt. Uide hoc supra in astrũ. ꝛ etiã infra in iuppiter.

Cometes tis mas. ge. pe. produ. vide in cometa.

Comicus. a comedia dr̃ comic⁹ ca cũ. i. comedus. vl̃ ad comediã ptinẽs. vel facet⁹. ꝛ cor. penul. Duo sũt gña comicoꝝ. s. comedia scribentiũ. s. veteres qui ioculatores extiterũt. vt Terẽtius. Noui q̃ ꝛ satyrici a q̃bus gñaliter vitia carpũt̃. vt Persius ꝛ Iuuena. ꝛ nudi pingunt̃. qꝛ vitia denudent.

Comis. a como mis dr̃ hic ꝛ hec comis ꝛ hoc me. i. suauis vel curialis ꝛ facetus. ꝫ facetus de doctrina. comis de nã vel facetus in factis. comis in dictis. Et comparatur comis comior comissimus. vñ comiter comitus comissime. Uel comis vt dicit Papias cõpositus. hilaris benignus. Et nota q como mis. ꝛ hic ꝛ hec comis ꝛ hoc me ꝛ hoc coma matis pducũt p̃mã. ꝫ hec coma me eam cor. vñ ṽsus. Cane color comis me fallit femina comis. i. suauis vel curialis.

Comitas tatis. i. curialitas vl̃ suauitas. ꝛ format̃ a comi dtõ ꝯ comis addita tas vl̃ ꝫ Pap̃. comitas. i. bẽignitas. hũanitas

Comitatus tus tui. i. comitis dignitas vel terra. siue tantum spaciũ quantũ vnus comes tenet. ꝛ deriuat̃ a comes. Itez inuenit̃ hic comitatus tus tui. i. societas vel comitatio. et tũc deriuatur a comitor taris. Itẽ inuenit̃ adiectiue comitatus ta tum. Uide in comitor taris. ꝛ cor. co.

Comitellus li vide in comitulus.

Comitiũ tii. a cometes dr̃ hoc comitiũ tii. i. tp̃s in quo ꝯsules eliguntur vel intronizant̃. ꝛ ẽt ipa electio vel intronizatio dicitur comitiũ vel solẽnitas que ibi tunc fiebat. ꝛ conuentus totius populi. ꝛ locus in quo fiebat. ꝛ dicitur comitiũ quasi coitiũ. qꝛ totus populus ad electionẽ ꝛ intronizatõeq; consulum conueniebat. ꝛ est ethymo. potius q̃ȝ deriuatio vel cõpositio

vel cōpositio: vñ comitius vel comitialis morb⁹ dr̄.i.cadu
cus vl̄ passiu⁹: quia in comitijs illi qui patiebant̄ repulsas
pre pudore morbū caducū icurrebāt. Quidā etiā pre timo
re repulse scꝫ timētes repelli. Et inde comitio as.i.comitiū
celebrare: vel eligere: vel intronizare: vel in comitio ꝛ cōuē
tu loqui. Et p cōpositionē dicit̄ incomitio as ī eodē sensu.
Itē scias q̄ a comes mitis p habēte comitatū pōt deriua
ri h̄ comitiū tij.i.placitū: qḋ mīti comites faciūt. Vñ Plau
tus. Ibo intro vt de capite meo faciāt comitia. Et inde co
mitio as.i.comitium celebrare: vel in comitio loqui: ꝛ per
cōpositionē dicitur incomitio tias.i.in comitiū adducere.
Itē incomitare.i.comitiū celebrare vel in comitio loqui.

Comitor a comes dicit̄ comito taris tatus sū.i.sequi cū alio
ire. ꝛ inde comitans tantis ge.ois ꝛ comitatus ta tū.i.secu
tus: ꝛ cor.o ꝛ mi. Oui. de arte. Ipse lꝫ venias musis comita
tus homerus. Si nihil attuleris ibis homere foras ꝛ fuit
olim cōmune: nunc est verbum deponens.

Comitul⁹ li.mas.ge.pen̄.cor. ꝛ h̄ comitell⁹ li dimi.i.pu⁹ comes
ꝛ sūt ambo dimi. de comes s̄m vtrāq̄ eius significationē.

Commanipularis.a con ꝛ manipularis cōponitur h̄ ꝛ h̄ com
manipularis ꝛ hoc lare: conscius simul cum alio manipula
ris ꝛ mutatur n in m sequente m.

Cōmater tris: q̄si sil' mater: ex cō ꝛ mater ꝯponit̄: ꝛ pduc. ma.
Et scias q̄ due sunt spēs ꝯpaternitatis seu cōmaternitatis.
vna directa scꝫ cū ego suscipio de sacro fonte filiū berte: vl̄
ipsa meū: vl̄ ad ꝯfirmationē corā episcopo teneo filiū Ber
te. ꝛ si eā accepero spē separandū cōnubiū q2 q̄ filiū alioꝝ su
scipit efficiunt̄ in h̄ casu ābo parētes infantis. Alia est indi
recta: qū vn⁹ ꝯiugū postq̄ȝ vna caro sunt effecti ꝯpatres ef
ficiunt̄. etiā alter ꝯiugū q̄ nō suscipit: qr̄ cōicant sibi ꝯiu
ges actiōes. Et sit tā directa cōpaternitas q̄ȝ indirecta ma
trimoniū impedit cōtrahendū ꝛ dirimit iam contractum.

Cōmeat⁹. a cōmeo meas dicit̄ cōmeat⁹ tus tui.i.sil' meat⁹. Cō
meat⁹ ēt dicit̄ expēsa q̄ ē necessaria i itinere sil' cōmeātib⁹.

Cōmemoratio onis fe.ge.i.recordatio: vl̄ simul recordatio a
cōmemoro ras deriuat̄. vñ cōmemoratio fideliū defūctoꝝ
ꝛ format̄ ab h̄ gtō cōmemorati addita o fit cōmemoratio.

Commemoro ras: ex con ꝛ memoro penulti.cor. vide in me
moro memoras.

Cōmēdatitius. a cōmēdo das dr̄ cōmendaticius cia ciū: aliq̄s
qui de suo nobis aliq̄d dat vt res ei⁹ in n̄ra habeam⁹ tute
la. Est ēt cōmēdaticia res que nobis ꝛ nostre tutele cōmen
dat̄. Inuenit̄ etiā cōmendaticius qui cōmēdat nos vl̄ lau
dat. vñ in.ij.ad Corinth̄.ca.iij. Aut indigemus cōmendati
cijs ep̄lis. ꝛ formatur a genitiuo commendati addita cius.

Commēdo das ex con ꝛ mādo das: ꝛ mutatur n in m ꝛ a in e
ꝛ est cōmendare: tradere: cōmittere: vel laudare: magnifica
re: extollere. vñ commendatorius ria riū. ꝛ h̄ ꝛ h̄ commen
dabilis ꝛ hoc le: ꝛ commendatiuus ua uum.

Commentarius. a cōmētū deriuatur commentarius ria riū.i.
expositorius ria riū. ꝛ h̄ cōmentarius rij: q̄ cōmentat̄ ꝛ con
mētor ꝛ cōmentarius q̄ cōmentū cōponit vel scribit. ꝛ hoc
cōmentariū.i.armariū vbi reponunt̄ cōmenta. ꝛ h̄ cōmen
tariolus: ꝛ hoc commentariolum dimi.

Cōmenticius. a cōmentū dicit̄ cōmenticius cia ciū.i cōfictus
falsus: vel expositorius: vel ad commentum pertinens.

Commentor. a cōmentuꝫ deriuat̄ cōmentor taris cōmētat⁹
suꝫ tari.i.cōmentū facere: vel inuenire filia: vel exponere: cō
fingere: mētiri: ꝛ pōt esse frequen. huius verbi cōminisci: lꝫ
deficiat in supino s̄m vsum. redolebit tn̄ eius significatio
nes omnes. Item commentari.i.augurari.

Cōmētū. a cōminiscor dr̄ cōmēt⁹ ta tū: ꝛ h̄ cōmētū ti.i.fraus:
mēdaciū machinamētū: inuētū: cōfictū: cōpositū: vl̄ cōmen
tū est pluriū studio vl̄ doctrina in mēte habitoꝝ in vnū col
lectio. ꝛ s̄m h̄ quilibet liber: qḋlibet opus de qualibet arte
cōpositū dr̄ cōmentū. sed in n̄ro vsu cōmētū dr̄ liber expo
sitorius scꝫ q̄ deseruit expositioni sn̄ie alicui⁹ libri ꝛ nō cō
structiōe littere: ꝛ sꝫ h̄ sic diffinit̄. Cōmētū ē expositio vbo
rum iuncturam non considerans sed sensum. In quo au
tem glo. differat a commento: require in glo.

Commeo as.i.simul meo: ex con ꝛ meo as.

Cōmerciū ex cō ꝛ merx cis cōponit̄ h̄ cōmerciū cij.i.ex pluri
bus rebus vna vēditio vl̄ diuersarū reꝝ ꝯmutatio: vt siq̄s
daret vl̄ cōmutaret mātellū p capa vl̄ ecōuerso: vñ ꝛ dicit̄
cōmerciū quasi cōmutatio merciū. Illa vō mirabilis incar
natio iesu xp̄i fuit cōmerciū q̄si cōmutatio merciū scꝫ diui
nitatis ꝛ humanitatis. nā hō deo quodāmō cōcessit hūani
tatē. de⁹ hoī largitus ē diuinitatē. descēdit diuitas ascēdit
hūanitas: ꝛ exaltata ē sup choros angeloꝝ. vñ cātat̄ ī ecclīa
O admirabile cōmerciū creator generis hūani aiatum ꝛc̄.

Commilito tonis sil' cum alio miles mas.ge. ex con ꝛ milito. 96

Cōminiscor: memini cōponit̄ cū cō ꝛ dicit̄ cōminiscor sceris
i.cōmemorare. ad memoriā reducere: excogitare adinueni
re: silia fingere: mētiri vel cōponere. cōminisci est ēt plura
studio vel doctrina in mēte habita in vnū colligere: ꝛ facit
supinum cōmentum. inde commentus ta tum participiū.

Cōminor naris natus sū.i.sil' minor. inde cōminās nātis ge.
ois ꝛ cor.mi. Iob.xvj. Cōminās mihi infremuit ꝯ me dēti
bus suis. Descēdit ēt cōminās a ꝯmino nas: ꝛ tūc pdu.mi
sic mino nas. vñ v̄sus. Dū grex minat̄: lup⁹ ille dēte minat̄

Cōmin⁹ aduer.i.iuxta: sine itermissiōe: statiꝫ: fere: in p̄senti: sil'
ppe: de pximo: cui ꝯtrariū est eminus cōminus cuꝫ duab⁹
m scribit̄ s̄m Pap̄. ꝛ cōponit̄ ex cō ꝛ manus. ꝛ sic dicit̄ in
Grecis. Eminus ad longe: sed comminus ad prope spectat.

Cōmissura re.fe.ge.i.scastratura: ꝯiūctura: ligatura. ꝛ dr̄ a cō
mitto tis qḋ ē ꝯiūgere: res.n. q̄ ꝯiūgunt̄ sil' in vnū mittūt̄.

Commissum si.i.in fide traditū: creditum: coniunctum. pecca
tum. forefactum. ꝛ dicitur a committo tis.

Committo tis ex cō ꝛ mitto tis cōponitur. ꝛ est cōmittere sil'
mittere. vel cōiūgere aliq̄ vnū imittēdo alij scꝫ incastrare.
ꝛ cōmittere ē forefacere. peccare. inde h̄ cōmissum. ꝛ cōmit
tere.i.credere. in tutelā vel in fideꝫ dare alicuius s̄m Hug.
In Grecis. aūt sic dicit̄. Cōmitto sensum portat cuiuslibet
horum. Coniungo. pecco. credo. facio. reprehendo.

Commixtus ta tum a commisceo sces dicitur. inde h̄ cōmix
tio onis.i.simul mixtio. vide in misceo sces.

Commodo das. in commodus vide.

Cōmod⁹. modus cōponit̄ cū cō ꝛ dicit̄ cōmodus da dū.i. vti
lis. bon⁹. māsuetus. q̄si cū modo. vñ ꝯmodū dr̄ illud qḋ cō
modat̄ scꝫ id qḋ n̄ri iuris est. ꝛ ad aliū tpaliē trāslatū est cū
mō tpis q̄ȝdiu apud eū sit. vñ ꝛ cōmodū dictū ē q̄si cū mō
datū vl̄ ad vtilitatē: nō ad pprietatē datū. vñ cōmodo das
i.p̄stare cōmodū facere. Et cōponit̄. vt accōmodo das.i.ad
cōmodū ꝛ similē vsuꝫ dare. p̄stare vel aptare. apte colloca
re. ꝛ est actiuū cū oībus suis cōpositis. Cōmodus compara
tur dior dissimus. vnde cōmode dius dissime aduer. vnde
hec cōmoditas tatis. ꝛ cōponitur vt incōmodus da duꝫ. ꝛ
cōparat̄ vñ hec icōmoditas tatis. ꝛ incōmodo das.i.offen
dere. incōmoditatē alicuius facere. ꝛ cōstruit̄ cuꝫ datiuo. ꝛ
est neutrū. Item in eodē sensu cōstruitur cū actō. ꝛ est acti
uū s̄m Hu. Pap̄. vō dic̄. Cōmodare pecuniā ē idē qḋ p̄sta
re q̄ sibi reddat̄ pecunia. cuꝫ cōmodo aliq̄d dare.i.p̄stare.
naꝫ cōmodū.i.pficuū. emolimentuꝫ merces lucrum.

Cōmolo lis molui lere.i.sil' molere. vl̄ cōterere. Esa.ca.iij. Fa
cies paupū cōmolitis. ꝛ vꝫ ibi cor.pen̄. siue li. sic in legitis cū
sit tertie ꝯiugatiōis. Et ꝯponit̄ ex cō ꝛ molo lis. ꝛ cor. mo.

Commonefacio cis.i.admoneo instruo. ꝛ acuit fa commone
facis cit. sicut benefacio cit. licet sit breuis.

Cōmoratio onis.i.hitatio māsio tardatio a ꝯmoror aris ꝛ for
mat̄ a cōmorati gtō de cōmorat⁹ addita o fit ꝯmoratio. Ac
tu.j.ca. Fiat cōmoratio ei⁹ deserta ꝛ nō sit q̄ inhabitet in ea.

Cōmoror raris ex cō ꝛ moror pen̄.cor. cōponit̄. ꝛ ē cōmorari
cū alio morā facere vel aliquē retinere. ꝛ morari facere. In
uenitur etiam commoro pro commoror secundum Pap̄.

Cōmunico a cōmunis deriuatur cōico cas.i.pticipare cōionē
dare. cōem facere. imundū facere. siue inq̄nare. Marci. vij.
ca. Nō itelligitis q̄ oē extrinsec⁹ itroiēs in hoiem nō pōt
eū cōicare.i.imūdū facere inq̄nare. Et cōponit̄ cōico cū ex

⁊ dicit̄ excōico cas.i.extra cōionē facere:cōione ꝓuare.Et ē
actiuū cū oib⁹ suis cōpositis:⁊ cor.ni.Utrū aūt q̄libet xp̄ia
nus teneatur cōicare semel in anno: dicam in communio.

Cōmunio a cōmunis dicit̄ cōmunio nis ni.i.cōe facere.⁊ hec
cōio onis:q2 a plurib⁹ participat̄ vt corp⁹ dn̄i:vide in mis
sa.Hic pōt queri vtrū sumēs corpus xp̄i cū cōsciētia pcti
mortalis peccet mortaliter: Et videt̄ ꝙ nō: q2 null⁹ peccat
faciēdo id ad qḋ tenet̄:s3 iste peccator tenet̄ ex p̄cepto eccle
sie semel in anno corpus xp̄i sumere:g̃ q̄uis sit in ꝓposito
peccādi nō peccat corpus xp̄i mādu cādo siue sumēdo.Ad
hoc dictū est ꝙ hn̄s cōsciam pcti mortalis qḋ dimittere nō
ꝓponit peccat mortaliter accedēs ad sumēdū corpus xp̄i:
q2 indigne accedit.peccat etia3 nō accedendo tp̄e ab eccl'ia
cōstituto sc3 in pascha:q2 inobediēs est.nō tn̄ est pplexus
q2 pōt se ab h' omnino eripere ꝓpositū peccādi dimittēdo.
nihilomin⁹ tn̄ manente tali ꝓposito min⁹ peccat nō sumē
do q̄3 sumēdo:q2 illud qḋ est malū sm̄ se ē maius malū q̄3
id qḋ est malū q2 ꝓhibitū.vn̄ se p̄us d3 dimittere excōica-
re q̄3 ꝙ cū ꝓposito pcti mortalis corpus xp̄i sumat.Notā
dū ꝙ multiplex est cōio ⁊ sm̄ h' multiplex erit cōionis p̄ua
tio.Est eni cōio sp̄ūalis sc3 q̄ est in cōsensu vero vel interp̄
tatiuo:⁊ h' mō cū hereticis cōicādū nō est.sic intelligit̄ h'.ij.
Cor.vj.Exite de medio eor.Glo.sp̄ūalit̄ sc3 vt eor opa in-
crepetis.Scḋa est cōio in sacris ⁊ h' mō etiā nō est cōican-
dū cū hereticis notissime nomiatis q̄ etiā l3 nō sint notati si
ue noiati:quātū tn̄ de se est.p̄uant̄ effectu cōionis sacror:
q2 ip̄o iure sunt excōicati siue sint occulti siue māifesti.Ter
tia est cōio in cibo ⁊ potu ⁊ hmōi.⁊ h' etiā mō nō est cōican
dū cū istis hereticis q̄ p̄cise sunt ab eccl'ia noiati.Quarta ē
cōio corporalis vt cohabitatio in eadē ciuitate:⁊ talis cōio
nō vitabat̄ in p̄ncipio pp̄ multitudinē hereticor:⁊ etiā ali
cubi adhuc nō vitat̄.Si āt ab aliq̄bus timeret̄ de lapsu tu
tius esset nō habitare cū eis.Et sm̄ hanc distinctionē solui
possunt siq̄ obiciant̄.S3 obijcit̄ illud Mat.xiij.Ne forte
colligētes zizania eradicetis sil' ⁊ triticū:sinite vtraq3 cresce
re vsq3 ad messe3.zizania sunt heretici triticū fideles messis
finis scl'i:g̃ heretici sunt tolerādi inter fideles:⁊ nō sunt ab
eis sepandi vel vitādi vsq3 ad finē seculi.Dico illud dictū
intelligi pōt de hereticis occultis quor heresis dep̄hēdi
nō pōt.tales eni etsi excōicent̄ excōicatione generali:nō tn̄
excōicatiōe psonali.nec exterminant̄ gladio materiali nisi
cū multitudine infideliū manifestor inueniant̄.vel intelligi
h' pōt de catholicis malis:q2 habetis discretionis exemplū
eq̄nimiter tolerare d3 malos ꝓpter bonos.Scḋm aute3 ꝙ
messis dr̄ illud tp̄s quo heretici manifeste corruptiui alior
sunt absciēdi ⁊ euāgelica falce:sm̄ h' intelligit̄ pmissio pro
tp̄e illo quo nō discernit̄ plene an sit h'ticus.quū.aūt ple-
ne innotuerit ecclesie corruptio sua:est psonaliter p̄cidēdus.
nā Aug.in libro de vera religione dicit sn̄ialiter:ꝙ in eccle
sia tādiu sustinet̄ error alicui⁹ donec accusationē inueniat
aut opinionē prauā ptinaciter defendat qū aūt dicit.j.Co.
xij.Necesse est hereses esse ibi dicit̄:necesse est illud qḋ est
vtile p accidēs siue p̄ter intētionē hereticor sc3 ad h' vt ab
his q̄ se exercēt in diuina scriptura: pigricia eā discuciendi
excutiat̄:⁊ magis fidei veritas declaret̄:⁊ h' habet̄ ex glosa
ibidē vn̄ ⁊ sm̄ ꝙ habet̄ ex glosa sup illud Esa.vij Hec dic̄
dn̄s deus ⁊c̄.sp sc3 vsq3 ad finē seculi erūt aliq̄ hereses ⁊
malicie hominū ad exercēdū fideliū patientiā ⁊ sapia3.Et
scias ꝙ error dep̄hendit̄ aliqn̄ p facti euidentiā:aliqn̄ p
cōfessionē in iure factā:aliqn̄ per ꝓbatione3 testiū vl' instru
mētor.Sciendū etiā ꝙ cōio cū aliqua psona fidelib⁹ inter
dicit̄ dupl'r vno mō in penā eius cui cōio subtrahitur.alio
mō ad cautelā ei⁹ cui interdicit̄ ne cōicet.Et vtraq3 cā elici
pōt ex v̄bis apl'i.j.Cor.v.Primo mō nō interdicit eccl'ia fi
delib⁹ cōionē infideliū q̄ nullo mō fidē receperūt sc3 paga
nor vel iudeor q2 nō h3 de ei⁹ iudicare iudicio sp̄ūali:sed
tp̄ali in casu:vt qū inter xp̄ianos morātes aliquā culpā cō
mittūt:⁊ p fideles tp̄aliter puniunt̄.s3 hn̄ h' mō sc3 in penā
interdicit eccl'ia cōione3 illor infideliū:q̄ deuiauerūt a fide
recepta sc3 eos excōicando.Quātū v̄o ad cautelā distinguē
dū est ꝙ firmi in fide nō sunt ꝓhibēdi cōicare cū infideli-
bus q̄ fidē nō receperūt:⁊ maxie si necessitas cogat.simpli-
ces v̄o ⁊ infirmi in fide quor subuersio posset ꝓbabiliter ti
meri sunt a cōione infideliū ꝓhibēdi:⁊ maxie ne magnā fa
miliaritatē hēant cū eis neq3 sine necessitate cōicent cū ip̄is

Cōmunis.munū cōponit̄ cū con: ⁊ dr̄ h' ⁊ h' cōis ⁊ h' ne: q̄si
muniū pluriū vel q̄si cū munio q2 nō est segregat⁹ ab aliis
in officio:vn̄ h' cōitas tatis:⁊ cor.ni. Inuenit̄ et cōitas actiūs
pluralis de cōitus ta tū in se.ge.qḋ venit a cōio ini.vt litte
ras accipe sigillo cōitas:⁊ tūc ꝓdu pen̄.sic cōitus ta tū.Itē
cōe aliqn̄ ponit̄ ꝓ imūdo:⁊ ē tractū a gētib⁹ q̄s iudei repu
tabāt imūdas: q2 cōiter cibarijs vescebāt̄:nec discernebāt
sic iudei:vn̄ ⁊ aialia q̄bus gētes cōiter vescebant̄ cōia ⁊ im
mūda dicebant̄.vn̄ Actuū.xj. Cōe ⁊ imūdū nūq̄3 introiuit
in os meū.⁊ ampliata vocabuli sig̃atiōe qḋlibet imūdū di
cebat̄ cōe.Itē q̄dā v̄ba dicebātur cōia.q2 l'ratura passiui
accipi possunt in actiua ⁊ passiua sig̃atione de q̄b⁹ dixi su
pra in tertia parte vbi egi de v̄bis in ca.de genere v̄borum.
⁊ in tractatu de participijs.De communitate vel commu-
ni vita dicam in Thomas.

Communitas in communis vide.

Como mas.i ornare dicitur a coma me.⁊ ē v̄bū actiuū:.vn̄ co
matores dicuntur argenti cesores.q2 de sordida massa luci
dū comant argentū.Comare etiā inuenitur ꝓ frondere.⁊
cor.primā.sed como mes ꝓdu.sicut in como mis ondam.

Como mis psi tū.i.ornare vel planare vel pectinare.⁊ cponi
tur vt accomo mis.i.valde cōere.cōcomo mis.discomo mis
i.deornare.excomo mis.icomo mis.i.valde comet̄.Como
mis ⁊ ab eo cposita sūt actiua:⁊ ꝓdu.co.s3 como mas cor.
co.vn̄ i Grescis.dr̄.Como dū crines orno.como splēdeo di
cas Tertia dat como.dat quoq3 p̄ma como.Et comis nom̄
etiā ꝓdu.co.vide i comis.Itē inuenit̄ comes mas.ge.vl' co
mis substātiuū.⁊ cor.co.s3 comes actiūs de h' ⁊ h' comis ⁊
h' me.⁊ comes v̄bū futur de como mis ꝓdu.co.vn̄ versus
Si vis esse comes mihi mores accipe comes.Si mihi fida
comes sic eam charissime comes.vide etiam in comes.

Compactus.a cōpingo gis cōpegi pactū deriuatur cōpactus
cta tū.i.impulsus vel cōiunctus.⁊ cōformatus.⁊ cglutina-
tus.Et compactum aduer.i.coniunctim.consertim.

Compages.a cōpingo gis dicitur h' cōpages gis.i.cōiūctio.⁊
h' cōpago ginis.sil'r cōiūctio.Cōpagines etiā vel cōpages
dicuntur capita ossiū.q2 cōpacta neruis velut quodā gluti
no sibi adhereant.Et hinc cōpagineus nea neum.⁊ cōpagi
no nas naui.i.cōiungere.⁊ produ.penul.compages.

Compagino nas penul.cor.vide in compages.

Compago ginis penul.ꝓdu.in ntō.vide in compages.

Cōparatiu⁹.a cōparo ras dr̄ cōparatiu⁹ua uū.⁊ h' cōparatiu⁹
ui.⁊ h' cōparatiuū ui.p qḋ fit cōparatio.i.collatio rei ad rē.
vel qḋ ptinet ad cōparatiōe3.Cōparatiuū āt nom̄ q̄d sit ⁊
quō formet̄ ⁊ cū quo casu cōstruat̄ dixi i tertia pte vbi de
terminaui de speciebus nominū in ca.de comparatiuo.

Compareo res parui sil' parere.ex con ⁊ pareo res.⁊ ꝓduc.pa
Gen̄.xxxvij.Puer non comparet ⁊ ego quo ibo.Oui.Que
nimis apparent rhetia vitat auis.

Cōparo ras raui ex cō ⁊ paro ras.⁊ ē cōparare simil' parare.itē
cōparare.i.cōferre.assimulare.Itē cōparare.i.cōtra parare
Itē cōparare.i.emere.⁊ ex hac sig̃atione sumpta ē scḋa.nā
q̄ aliq̄d emit p̄ciū suū cparas.i.cōfert rei emēde.⁊ cor.pa.
vn̄ Oui.de remedijs.Bella mihi video bella parant̄ ait.

Compascuus cua cuū ex cō ⁊ pascua.i.cōis ad pascua vel ad
pascendum.vnde pascuus aer dictus est.q2 cōiter ad pascē
dum vicinis relictus est.

Cōpater tris.q̄si simul eiusdē filij pater.q̄ filiū alicui⁹ baptizat
vel xp̄ianū fac̄.vel ad baptismū.vel ad cōfirmatiōe3 eū te-
net.⁊ cor.p̄mā pater.vn̄ Uidocinēsis.Doctrie pater ē v̄sus
doctrīa scholaris.Intercisa parit cōtinuata viget.Et scias
ꝙ due sunt sp̄ēs cōpaternitatis.vt dixi supra in cōmater.

Compatior eris passus sum ex cō ⁊ patior.⁊ ē cpati simul pa-

ti: q̄si illi q̄ patitur cōdolere. vñ h̄ ↄpassio onis: ⁊ cōpassiu⁹ na uū. ⁊ est verbuȝ deponentale compatior: ⁊ cor. pa.

Compatriote cōis ge. penul. produ. i. vnius ⁊ eiusdem patrie: ⁊ componitur ex con ⁊ patria.

Cōpeciscor eris ex cō ⁊ paciscor: ⁊ mutaṫ a i e in p̄nti sȝ ī supino seruat a: vñ facit compactū: ⁊ ē compesci simul pacisci.

Compedio: pedica cōponitur cū con ⁊ dicit̄ cōpedio dis diui dire. i. incatenare: illaqueare: pedes retinere. inde cōpeditus ta tū q̄si cū pede vel pedica astrictus: incatenatus: ⁊ cor. pe.

Compeditus ta tū penul. produ. in cōpendio est.

Compegi gisti git: ⁊ est preteritu ȝ de compingo.

Cōpello lis cōpulli pulsū ex con ⁊ pello pellis: ⁊ cor. peñ. in p̄terito: ⁊ ē cōpellere sil' pellere. vl' impellere: vt iste. cōpulit me ad h̄. i. impulit. Itē cōpellere. i. coadunare: Virg. in buco. Cōpulerantq̄ȝ greges corydon ⁊ tyrsis in vnū. i. coadunauerat. Et vt dicit Pap̄. cōpello lis: cōpello las ad ꝓuocationeȝ ptinet. illud cōpuli h̄ cōpellaui facit: ambo sunt actiua. Cōpellor inuenitur deponens. Cōpellare. i. alloqui.

Compendino nas naui nere. i. differre. vnde hec compēdinatio onis. i. dilatio. ⁊ cor. di. fm̄ Pap̄.

Compendiū. a cōpendo dis dicitur h̄ cōpendium dii: q̄c q̄d est breue ⁊ vtile. ⁊ inde cōpendiosus sa suȝ breuis ⁊ vtilis. vñ cōpendiose aduer. vt iste loquitur cōpendiose. i. breuiter ⁊ vtiliter. ⁊ hec compendiositas tatis.

Compendo dis. ex con ⁊ pendo dis cōponitur: ⁊ est cōpendē sil' pendere: reddere: vel psoluere vel trutinare. equare.

Cōpēso sas saui sare. i. remūerare vl' reddere: donare trutinare: ⁊ est verbū frequen. a cōpēdo dis cōpensuȝ su: u in o.

Cōpēsor soris: ille q̄ libēter reddit q̄d dȝ: ⁊ d' a cōpendo dis.

Compensus sa sum. i. redditus vel equatus vel remuneratus: ⁊ dicitur a compendo dis:

Comperi penul. cor. preteritum est de comperio peris.

Comperio ris peri ꝑtū rire. i. inuenire: ⁊ cōponit' ex con ⁊ pario: mutata a in e cor. Inuenit' etiā cōperior in actiua significatione. vnde Salustius. Et ego comperior bacho.

Compertum est supinum de comperio.

Cōpes pedis fe. ge. i. catena circa pedes. ⁊ d' a cōpedio dis fȝ Hu. Pap̄. do dicit. Cōpedes dicte q̄ ↄtinent pedes. Cōpes dis fe. ge. ⁊ cor. peñ. Inueīt' āt in mas. ge. Trenoꝝ. iij. ca. Aggrauauit cōpedē meū. Q̄d auctoritati ascribimus. vel forte vitio scriptoꝝ lr̄a corrupta ē: ⁊ dictū ē meū ꝓ meā.

Cōpesco scis sciui scitū cere. i. refrenare ↄponit' ex cō ⁊ pesco scis q̄d nō ē in vsu. Quidā tñ dicūt q̄ ↄpesco ē ↄpositū ex cō ⁊ pede ⁊ capio vl' a cō ⁊ paciscor: vl' a cō ⁊ paco as. vñ ↄpesco scis q̄si facio pacē. alij a cō ⁊ pasco scis ⁊ ē tractū ab eq̄s: q̄ qū pascunt': cogunt' ligant' ⁊ coercent' pedib⁹. Sȝ illud supinū cōpescitū nō est in frequenti vsu fm̄ quosdam.

Cōpeto tis ex con ⁊ peto ⁊ hȝ p̄teritū ⁊ supinū ad modū q̄rte ↄiugatiōis. Et ē ↄpetere sil' petere vel cōuenire: cōgruere. A cōpeto āt ꝓ cōuenire deriuat' cōpetēs nom̄ oīs ge. i. cōueniens ⁊ ↄparat' cōpetēs tior sim⁹. vñ cōpetēter tius sime aduer. ⁊ h̄ cōpetētia tie: ⁊ cōponit' vt excōpetēs ⁊ ē neu. ge. cōpeto pro conuenire: ⁊ fm̄ hoc facit ex se impersonale competit. Sed in alijs significationibus est actiuum.

Cōpilo. a pilus ꝓ capillo d' pilo las. i. pilos auferre. q̄d cōponit' cū con ⁊ d' ↄpilo las. i. sil' pilare: ⁊ cor. pi. in ista significatione: sicut ⁊ pilus. Itē a pila ꝓ instrumēto terēdi deriuat' pilo las. q̄d ↄponit' cū con ⁊ d' cōpilo las. i. ↄtūdere vel rapere: furare: expoliare. Horati⁹ in s̄mone. Ne te cōpilent fugientes: q̄d iuuat hoꝝ: Ꝓpe quidē cōpilare ē aliena dicta suis intermiscere. ⁊ hinc h̄ cōpilator toris: q̄ aliena dicta suis ꝑmiscet sicut solēt pigmētarij in pila diuersa mixta ↄtūdere. vñ Horatius in s̄mone. Ne me crispini scrinia cōpilasse putes. ⁊ in hac significatione ꝓdu. pi. fm̄ Hu. vel cōponit' cōpilo a cō ⁊ pilū vñ dicit magr̄ Bñ. Cōpilo. i. cū pilo frāgo seu fodio ꝓdu. peñ. ⁊ ↄponit' ab eo q̄d ē pilū vñ Hora. Ne te cōpilēt fugiētes q̄d iuuat hoꝝ. i. ne te ↄfodiāt Pap̄. dicit etiā: Cōpilator q̄ aliena dictis suis ꝑmiscet. vide ī pilo las. Cōpilo ergo a pilus cor. penl'. cōpilo las a pila vel a pilū eā ꝓdu. vñ v̄sus. Cōpillo tollo pilas. cōpilo scripta librorum.

Compingo. Pango. i. iungo vel impello cōponitur cuȝ con ⁊ mutata a in i dicit' ↄpingo gis cōpegi pactū. i. impellere vl' ↄiūgere. cōclauinare. cōfortare: vñ in Iob. x. Ossibus ⁊ neruis cōpegisti me. Itē cōpingo pōt componi a con ⁊ pingo gis. ⁊ dicitur compingo gis pinxi ctuȝ ere. i. simul pingere.

Compitū. a competo tis d' hoc cōpitū ti collectio pluriū viarū scȝ loc⁹ vbi plures vie se competūt ⁊ conueniūt: sicut ē biuiū triuiū ⁊ quadriuiū. vel componit' a con ⁊ pital q̄d est via. vñ hic ⁊ hec compitalis ⁊ h̄ le: ⁊ cor. penul. compitum:

Cōplector. plecto ↄponit' cū con ⁊ d' ↄplector eris v̄bū cōe olī nūc deponēs. ⁊ ē ↄplecti simul vtrisq̄ȝ brachijs cingere. vñ hic ↄplex⁹ xus xui. Et ↄplexim aduer. ⁊ hec ↄplexio act⁹ cōplectendi. vel quedā argumētatio que vndiq̄ȝ ↄplectit' aduersariū: ⁊ hec a latinis dicit' complexio vel cornutus syllogism⁹: a grecis dilemma. ⁊ complexio dicitur natura vel dispositio. vñ hic ⁊ hec complexionalis ⁊ hoc le: ⁊ ↄplexionaliter aduer. ⁊ h̄ complexionalitas tatis. ⁊ complexionatus ta tū: complectione participās vel dispositus. Itē complexus accipit' in passiua significatione. i. ↄiunctus vel compositus vt sermo ↄplexus dicit' constās ex dictionibus scȝ oratio ⁊ compositio: ⁊ componitur vt incomplexus xa xum. Item a complector dicitur complexor aris frequē. De noib⁹ cōplexiuis dixi in tertia parte in ca. de speciebus nominum.

Complex. a complico as d' h̄ ⁊ h̄ ⁊ h̄ complex cis. i. in malo consentiēs: alterius dolor sil' consentiēs. Ꝓpe q̄dē ↄplex est q̄ aliquo pctō vel crimie est alteri implicitus. Ad malū semper: ad bonum nunq̄ȝ dicimus complex.

Complexio onis: actus complectēdi. vide in complector eris. Itē complexio est quidā color rhetoricus de quo supra dixi in quarta parte in ca. de coloribus rhetoricis.

Complexus xa xum: in complector teris vide.

Complicitas tatis fe. ge. i. concors inter duos vel plures positas: in malo consensus. Et formatur a complex cis ci: addita tas fit complicitas.

Complico cas plicui citū. Inuenitur ēt complicaui ⁊ complicatū maxie apud antiquos: ⁊ ē complicare sil' plicare. ⁊ cōponitur ex con ⁊ plico as. verbale tñ retinet a vt complicatio. De hoc vide in plico cas. ⁊ cor. pli penul. complico.

Complodo dis plosi sum. ex con ⁊ plodo dis: ⁊ est complodere simul plodere: vel insimul repercutere: claudere manus. et ponitur simpliciter pro coniungere vel concutere. Iudi. vij. Ceperunt buccinis clangere et complodere. inter se lagenas. et produ. plo. vide in plaudo dis.

Complosus sa sum. i. concussus vel coniunctus a complodo is et produ. plo. et scribitur per vnum s.

Cōpluo pluis pluui vl' plui ꝑ syncopā. i. pluuia irrigo et ē verbū actiuū. et cōponit' a cō et pluo. vñ cōplutio onis: et cōpluor eris ī passiuo. vñ cōplut⁹ ta tū: peñ. ꝓdu. Amos. iiij. ca. Pars vna cōpluta est: et ps super quā non pluit aruit.

Complutus ta tum: in compluo vide.

Compluuium uij locus ad quem multe pluuie confluunt vel compluunt. et dicitur a compluo pluis.

Compono nis posui positum ex con et pono nis: et ē componere sil' ponere vel sepelire vel constituere vl' ornare. vñ et dicit' vox composita. i. ornata: et elementarij sonis distincta fm̄ Hug. Inuenit' etiā compono in alijs significationibus sicut continet' in his versibus. Componit sepelit coniungit fingit et ornat. Instruit informat pacificare solet.

Cōpos potis. i. cōpetēs assecutor sui voti cui oīa succedūt ad votū. ⁊ ē cōis ge. declinatiōe. et ↄstructiōe ē oīs ge. vñ Boeti⁹. Cōstat eternū bonū eē sui cōpos. de h̄ dixi supra ī tertia p̄te in ca. de oī genere: et cor. peñ. compos in obliquis.

Compotio tis tiui tire. i. inuestire. vt Mando vobis vt compotiatis eum prebenda sua. et deriuatur a compos.

Compotista ste. vide in compotus.

Compoto tas taui tare. i. simul potare. et est potare luxurie. bibere vero nature. et ꝓdu. po. inde h̄ cōpotor toris: et h̄ cōpotrix cis. vñ dicit Pap̄. Compotator vl' cōpotatrix sil' po

tās. vl̄ compotator a compoto tas. i. sil̄ bibere vltra modū
Compotrix vl̄ cōpotatrix. vide in cōpoto. ⁊ pdu. penl̄. nāliter.
Compotus a computo tas vel a computator toris dicit̄ compotus ti. i. numeratio vel numeri assignatio: vel doctrina/liter. Antiqui tñ dicebant compotus sicut exigit derivatio qd̄ nos abhorremus ppter vocis absonantiam. vnde h̄ ⁊ hec compotista ste qui docet compotum: vel qui vacat compoto. ⁊ cor. po compotus vbiq̄.
Comprehendo dis di sum comprehendere i. sil̄ prehēdere sil̄ capere: ⁊ componitur ex con ⁊ prehēdo dis. qd̄ est idē qd̄ prendo dis. vide in prehendo dis.
Comprendo dis di comprensum idem est qd̄ comprehendere ⁊ componitur a con ⁊ prendo dis. vide in prendo dis.
Comptus ta tum. i. ornatus planatus: a como mis: Ouid. epi. Sint pcula nobis iuuenes vt femina compti. ⁊ comparat̄ vt comptus tior tissimus. vnde compte tius tissime aduer.
Compunctus a compungo gis dicitur compunctus ta tum: ⁊ a grō compūcti addita o fit compūctio onis: ⁊ est compunctio pctōꝝ suorum cum merore recordatio.
Compungo gis gere. i. sil̄ commouere. pctōꝝ suorum reminisci: contristari. vide etiam in pungo gis.
Cōputo tas taui tare pen. cor. i. ānumerare: siml̄ putare. vn̄ h̄ āputator toris: ⁊ āputatorius ria rium vide etiā in puto tas.
Con ppositio scribit̄ p o ⁊ n: ⁊ nunq̄ inuenit̄ in appositiōe ꝫ in āpositiōe tñ: sicut di dis re se am: ⁊ mutat n̄ in m̄: marie seq̄nte b: vt āburo: m: vt āmitto: p: vt āpono. Itē con in āpositiōe q̄nq̄ pdit n seq̄nte vocali. vt coeo is cū eu phonie. sicut dixi supra in p̄ma pte vbi egi de syllaba. in ca. de n. Inuenit̄ aūt cū scriptū p u. ⁊ m ⁊ venit solū p appositionem. ⁊ hoc intelligo per se. vt dicam in suo loco.
Conamen inis ge. neu. lisus. tentatio. a conor aris. ⁊ produ. pe nulti. in nominatiuo. sed in obliquis cam cor.
Conatus tus tui mas. ge. ⁊ adiectiue conatus ta tum. i. nisus. tentatus. a conor aris quod est amitti attentari.
Concha. a cauo uas dr̄ h̄ cōcha che. q2 sit caua. vl̄ q2 deficiēte luna cauat̄. i. euacuat̄. ⁊ inuenit̄ cōcha p quodā terreo vase. ⁊ p teste cuiusdā piscis. ⁊ p ipo pisce q̄nq̄ inuenit̄. Itē nota esse mlta genera cōcharū inter quas margaritifere britur. que ⁊ coclee dicit̄. in quaꝝ carne pciosus calcul⁹ solidat̄ ⁊ dicit̄ q nocturno tpe littora appetūt: ⁊ ex celesti rore margaritas ācipiūt. vn̄ ⁊ coclee vocant̄. Item concha generaliter appellatur ois piscis testā habens. vide in margarita.
Concaleo les lui. i. simul calere. ex con ⁊ caleo. Psal. Concaluit cor meum intra me.
Concendo dis di dere. i. sil̄ candere. ex con ⁊ candeo des.
Concenturio rias. vide in centurio rias.
Concēt⁹ tus tui. i. āueniētia ⁊ cōcordātia ⁊ p̄pe in cātu. ⁊ dr̄ a ācino nis fm̄ Hu. Pap. vo dicit. Cōcētus cātus mixt⁹. i. symphonia. a ācino. Concētus etiā celi dr̄ a q̄busdā esse. i. āsonātia planetaꝝ. Cōtentus etiā dr̄ cātus ātinuus ⁊ laus bonoꝝ vn̄ Job. xxviii. Concentus celi quis dormire facit.
Conceptaculū li. locus conceptionis. a concepto tas.
Conceptio q̄si sil̄ captio. ⁊ ē āceptio q̄dā sp̄es allothece q̄ alio noīe dr̄ syllēsis de q̄ dixi in q̄rta pte vbi egi de allotheca ꝫ Prif. in ca. de syllēsi. Pap. vo sic dicit. Cōcept⁹ suscept⁹ āceptiones cū aliquid certū mente cōcipim⁹. vt si pares iūgantur numero pari par quoq̄ fit numerus productus.
Concepto tas frequen. cōcipere a concipio cōceptū tu. u in o.
Concessio est apud rhetores. qū reus non id qd̄ factū est defendit. sed vt ignoscatur postulat.
Concidētia tie. q̄si simul cidētia. vt concidētia generū est quū diuersa genera sil̄ cadunt in eadē voce. ⁊ dr̄ a concido dis.
Cōcido dis cidi cidere. i. sil̄ cadere. a con ⁊ cado dis ⁊ caret su pi. ⁊ cor. ci Reg. iiii. Cōcidit vult⁹ ei⁹. Itē cōcido dis di cōcidere. i. sil̄ cedere. ⁊ tūc cōponit̄ a con ⁊ cedo dis di. ⁊ pdu. ci. vbiq̄ Job. xvi. Concidit me vulnere super vulnus.
Concieo. cieo vel cio cōponit̄ cū con ⁊ dicit̄ cōcieo es iui itū. ⁊ cōcio is iui itū. i. cōmouere. vel conuocare. ⁊ pdu. penl̄. concitū q̄si venit a concio is. sed q̄si venit a concieo es cor.

vide in cieo cies iui itum.
Concile a cōcha dr̄ h̄ cōcile lis. vl̄ āciliū. i. piscis q latitat i cōcha. de cuius sanguine tingit̄ lana. ⁊ fit purpura. vn̄ ⁊ q̄nq̄ ponit̄ p tali tictura. q̄nq̄ p vitiis q coinquināt ⁊ tingūt ⁊ inficiūt ad modū illi⁹ tincture. q̄nq̄ p inq̄natis ⁊ sordidis ⁊ tinctis tinctura vitioꝝ. vn̄ Iuuena. p vitiis vel vitiosis illud ponēs ait. Horū ego non fugiā concilia. ⁊ produ. ci.
Concilegus gi mas. qui concilia legit. i. colligit. ⁊ componitur a concile ⁊ lego gis. ⁊ cor. le.
Cōciliabulū li dr̄ a cōciliū q̄si āciliabulū. vel loc⁹ in quo accipim⁹ cōcilia vl̄ loc⁹ in quo multi homines sunt sui iuris.
Concilio. a conciliū dr̄ concilio as aui. amicū ⁊ concordē facere ad integritatē reuocare coniungere. sociat ⁊ transsatiue. q̄si cilia coniūgere. Et nota q maiores minorib⁹ conciliāt̄ ⁊ non econuerso. ⁊ componit̄ reconcilio as. Conciliantur noui amici. reconciliant̄ veteres. Itē conciliamur deo q̄si p̄mo a gētilitate conuertimur. reconciliamur q̄n post petīs penitēdo regredimur. ⁊ ē concilio actiuū cū suis cōpositis.
Conciliū lii componit̄ ex con ⁊ ciliū quadā silitudine ciliorū. q2 sicut cilii iungunt̄ qū oculi quiescere cupiūt. ita quoq̄ concorditer iungunt̄ hoies in concilio. ⁊ ē tractū a romāo more tpe enī quo cause agebant̄ conuenīebāt oēs in vnū. ⁊ cōi intentione tractabāt. vn̄ ⁊ conciliū a cōi intentione ⁊ a cōi conuentione dictū est q̄si consiliū vel q̄si concilium.
Concinno as aui are. i. commiscere. componere. ordinare. pparare. vn̄ pphēta. Lingua tua concinabat dolos. i. commiscebat. componebat. Itē puer. xii. Qui āt testis ē repentin⁹ concinat linguā mendacij. ⁊ deriuatur a concinnus ni.
Cōcinn⁹ ni. a con ⁊ cinn⁹ cōponit̄ cōcinn⁹ na nū concors. affabilis. benign⁹. i quo mores concordāt̄ cōmiti ⁊ pōliti sūt ⁊ cōparat̄. vt concinior nissim⁹. vn̄ concinenī⁹ nissime ad uer. ⁊ h̄ concīnitas tatis. concordia. congruitas. ⁊ p cōpositionē i concin⁹ vel fm̄ quosdā concin⁹ componit̄ a con ⁊ cign⁹. ⁊ concors ⁊ consonās. sicut cantus cignorum.
Concinno is concinui concentum. i. sil̄ vel concorditer canere cum alio conuenire. ex con ⁊ cano is. ⁊ cor. ci.
Concio cis ciui citum. i. commouere. vel conuocare. vnde hec concio onis. i. conuocatio. U de in concieo.
Concionabulum a concionor naris dicit̄ h̄ concionabulū li. i. conciliū vel locus concilioꝝ. Ūn in o. xretis Innocentij pa pe. Si statim cederes de tuo pessimo concionabulo.
Concionor naris natus nari q̄si populū alloqui. conuentū facere. ⁊ dicitur a concio onis quod est conuocatio.
Cōcipio pis cepi ceptū. ex cō ⁊ capio. et ē cōcipe sil̄ cape. vn̄ et mulier dr̄ cōcipe q̄n sp̄ma viri cū suo cōcapit̄ ⁊ concrescit. Cōcipe ēt inuenit̄ p mēte vel i mēte cōcipe vel intelligere vn̄ versus. Cōcipit hoc mēte mulier sed concipit aluo.
Concipiones. a concipio pis dicit̄ hec concipio onis. et sunt concipiones q̄dā stelle q̄ concipientibus aptant̄ ⁊ fauent.
Concisio onis fe. ge. penul. pdu. q̄si simul cesio. a concido dis Philip. iij. Uidete concisionem.
Concitariū rii. i. donū imperatoris. a concito tas. q2 excitat. animos militum ad obediendum ei.
Coclasso sas verbū neutrū. i. conclamare. comboare. vel na ues coniungere. congregare. Et componit̄ a con ⁊ classiū.
Conclauis. a con ⁊ clauis cōponit̄ h̄ cōclauis uis. ablō ab h̄ cōclaue. ⁊ h̄ cōclaue uis. ablō ab h̄ cōclaui dr̄. i. cella vl̄ thalam⁹. camera secreta sub claue dom⁹ alteri⁹ clausa. vl̄ q̄ sub mltis clauib⁹ cōtinet̄. ⁊ ad quā p mltas claues venit̄. Ūn. in. iiii. li. Regū ca. vi. dicit̄. Helize⁹ pphēta q̄ ē in israel indicat regi israel ois vba q̄ locut⁹ fueris i conclaui tuo. Itē. ii. reg. ca. iiij. Ille dormiebat sup lectū suū i cōclaui ⁊ pdu. pe.
Conclino. a cō ⁊ clino nas cōponit̄ conclino nas. i. sil̄ clinare penul. pdu. vn̄ hic ⁊ hec cōcliuis ⁊ hoc ne. ⁊ cōclin⁹ na nū
Concordia die. a concors. i. cōuenientia cum alia pacificatio. Itē cōcordia est color rhetoric⁹ de quo dixi in q̄rta parte in ca. de colorib⁹ rhetoricis. Uide etiā in pax pacis.
Concordo das daui dare vbū neutrū absolutū. ⁊ dicit̄ a con cors cordis fm̄ Hu. Pap. vero dicit. Cōcordare conuenire

vnius ordinis fieri:concordo ꝛ concordor inuenitur.

Concors. Cor componit̃ cū con: ꝛ dicit̃ hic ꝛ hec ꝛ hoc cōcors dis ois ge.q̄ſi vnius ꝛ eiuſdē cordis. vñ concorditer aduer. ꝛ hec concordia:a quo concordioſus ſa ſum.

Concremo mas maui: a con ꝛ cremo as: ꝛ eſt concremare ſimul cremare:ꝛ cor.cre.

Cōcret⁹:a ɔcreſco ſcis dr̃ cōcret⁹ ta tū participiū coagulat⁹ vl̃ ɔmixt⁹ creſcēdo vel ſil' cret⁹. vñ ɔcretim aduer.i.coagulatim.cōglobatim ſʒ Hu.vl̃ pōt dici cōcret⁹ a ɔcerno. vñ dicit Pap̄. Cōcretus a concerno.i.coniunctus conglobatus.

Concuba be ge.cōis penul.cor.qui vel q̄ cuʒ alio cumbit vel cubat a concubo bas.vel a concumbo bis.

Concubina.concubo bas: vel a ɔcumbo bis dicit̃ hec concubina ne q̄ ad vſum veneris nō legitime tenet̃: vñ hec concubinula le dimi. ꝛ hic ꝛ hec cōcubinalis ꝛ hoc le:ꝛ cōcubinarius ria rium in eodem ſenſu:qḋ ad concubinam pertinet. ꝛ hic cōcubinatus tus tui:talis proprietas.

Conchula.a cōcha dr̃ hec cōchula le dimi.parua concha: ꝛ conchula dicitur quedā menſura que dragma ꝛ dimidia eſt.

Concalco as aui are.i.ſil' calcare: ſuperare: ex con ꝛ calco as.

Concupiſcentia tie. vide in concupiſco ſcis.

Cōcupiſco ſcis v̄bū incho.a cōcupio pis:a quo hic ꝛ hec ꝛ hoc ɔcupiſcēs tis. ꝛ cōparat̃. ꝛ inde ɔcupiſcēter ꝛ hec ɔcupiſcētia tie. Et ſcias q̄ v̄ba ichoatiua carēt p̄teritis vt ſerueſco:niſi forte aſciſco ꝛ cōcupiſco q̄ mō nō ſig̃ant inchoationē vñ hn̄t p̄terita ſuoꝝ p̄mitiuoꝝ ſcʒ aſciuij ꝛ ɔcupiui. ꝛ valet tñ nūc ɔcupiſco q̄ſi cupio. vñ concupiſcētia non concupicentia.

Cōcurrēs ſm q̄ ſumit̃ a ɔputiſtis eſt ſupercreſcētia vni⁹ diei vl̃ pluriū ſupra quinq̄gintaduas ſeptimanas vl̃ pluriū iō dixi q: in anno biſextili ſupercreſcūt duo dies:in reliq̄s v̄o annis vnus tm̄. vñ v̄ſus. Hebdomade decies quine numerāt̃ in anno. Atq̄ʒ due poſt q̄s lux vna dueue ſupſunt. Et ab illo incremēto originē hn̄t concurrētes alii poſtea formant̃ vno addito ſic tñ q̄ ſeptenariū numerū nō excedāt. vñ ſcias q̄ p̄mus annus cicli ſolaris hʒ vnū ꝑ cōcurrēte: ſcḋs hʒ duos tertius hʒ tres: q̄rtus hʒ q̄ttuor: q̄ntus ſex ꝓp biſextilē ſext⁹ hʒ ſeptē ſeptim⁹ hʒ vnū: ꝛ ſic ꝓcedēdo. vſq̄ʒ ad.xxviij. annos inuenit̃ q̄ poſtea reuertit̃ ad caput ꝓcedēdo p ordinē ſic p̄us vñ ꝛ appellat̃ cicl⁹ ſolaris ſiue ɔcurrētiū. Si aūt vis ſcire quott⁹ ſit ann⁹ ɔcurrētiū adde āniis dn̄i nouē annos ꝛ a totali ſumma ſubtrahe.xxviij. quotiens poteris ꝛ quott⁹ ſit ann⁹ cicli ſolaris:qḋ reſiduū fuerit demōſtrabit. ꝛ ſi nihil remāſerit vltim⁹ ann⁹ erit. Pōt etiā ſcire ɔcurrēs p hos verſus. A ſex.b.v.c.iiij.e.ij.d.iij. Prim⁹ ɔcurrēs ſ ſe primus ē g. Hoc eſt dicere:qñ a ē lr̄a dn̄icalis tunc eſt ſextus concurrēs: ꝛ qñ b ē dn̄icalis lr̄a tunc eſt quintus cōcurrēs: ꝛ ſic de ceteris. Que aūt ſit lr̄a dn̄icalis oī anno patebit in paſca ſiue in opere paſcali quod feci.

Conchus chi maſ.ge.quidam lapis qui in concha reperitur ꝛ dicitur a concha che.

Cōditio onis fe.ge.cōponit̃ a con ꝛ dicio onis qḋ ē ptās. ꝛ eſt cōditio lex vel pactū. ꝛ tūc ſcribit̃ ɔditio p ſolū c.ſic̄ ꝛ dicio Inuenit̃ etiā ɔditio p t ſolā.i.cōſtitutio: ꝛ tūc eſt v̄bale huius verbi cōdo dis didi ditū. Itē a cōdico is xi ctū deriuat̃ hec cōditio onis ꝛ ſubtrahit̃ t: ꝛ ſcribit̃ p ſolā c: ꝛ ſunt cōditiones ꝓprie teſtiū a cōdicēdo q̄ſi cōditiones q: ibi nō tm̄ vnus teſtis iurat ſʒ plures. Nā in ore duoꝝ vl̃ triū ſtat oē verbū. vel cōditiones q: inter ſe cōueniat ſermo teſtiuʒ q̄ſi conditiones ſm Hu Pap̄. dicit. Conditio:conuentio:poteſtas fortuna:caſus.exitus. ꝛ cor.di conditio. vnde in Aurora dicitur: Diſſipat conditio diſſimuliſq̄ʒ modus.

Cōditionalis:a cōditio dicit̃ hic ꝛ hec cōditionalis ꝛ hoc le: ꝛ inde cōditionaliter aduer. vide ne decipiaris ī orthographia huius dictionis cōditionalis:q: pōt ſcribi per c:vel per t:ſic̄ ꝛ conditio a quo venit. ſicut in conditio patet.

Condico is ſimul dicere:ſtatuere:decernere: ſpōdere. vbi nō vnus ſed plures dicunt: vbi vnus plura dicit: ꝛ componit̃ ex con ꝛ dico is: ꝛ produ.ci.

Condilomata te fe.ge.quoddam genus glandium: inſtar nodorum minutorum: ꝛ dicitur a condilus dili.

Condilomaticus. a cōdilus li dicit̃ cōdilomaticus ca cū.i.nodoſus:puſtuloſus. vñ cōdilomatica paſſio dicit̃ manuū nodoſitas vel etiam alioꝝ membroꝝ q̄ plena ſunt puſtulis.

Condilus. a condo is dicit̃ hic cōdilus li ī nodus ꝛ p̄cipue q̄ apparet in articulis digitorum pugno clauſe: quo ſolemus q̄nq̄ʒ capita pueroꝝ p̄cutere ludendo. ꝛ maximaʒ leſionem inferre. vñ Martia.capella. Ictibus crebris verticē cōplicatiſq̄ʒ in condilos digitis vulnerabat.

Condio dis diui ditū dire: q̄rte cōiugationis ꝛ ſimplex.i.ſaporare: dulcorare: ꝛ ē verbum actiuū. inde hoc cōdimentuʒ ti vel pōt deriuari condio a condus di: qḋ eſt genus ciphi et p ſimilitudinē corpora mortuoꝝ cōdiri dicuntur qñ ſpeciebus aromaticis inūgunt̃. Gen̄ l. Precepitq̄ʒ ſuis ſuis medicis vt aromatibus condirent patrem. 98

Conditio onis a condo dis itū. vide in conditio onis.

Conditor toris maſ.ge. deriuat̃ a cōdio diui dire ditum. ꝛ ſic ꝓdu.penul. vel pōt deriuari a cōdo dis dere ditū: ꝛ ſic penul.cor. vñ cōditor alme ſideruʒ.i.actor:factor. vñ verſus.
Conditor abſcondit:conditorq̄ʒ fercula condit.

Conditur quarte cōiugationis a cōdio dis iui penul. ꝓdu. ſed conditur tertie cōiugationis a condio dis.i.facere:cōſtruere. ꝛ etiam ꝓ abſcōdere ponitur cor.penl'. vñ quidam. Conditur vrbs:conditur olus: ſed conditur aurum.

Conditus ta tū. a condio dis cōdidi conditū cor. penul. ꝛ ſic ſumitur Gen̄.xlix.ibi. Et lia cōdita iacet. Itē cōditus ta tū a cōdio dis diui itū ꝓdu.penul. ꝛ ſic ſumit̃ Gene.l. Et cōditus aromatibus repoſitus eſt in loculo. Et coll'.iij. Sermo noſter ſemper ſit ſale conditus.

Condo dis didi ditum.i.facere:edificare:cōſtruere. cōſtituere. ꝛ ponitur q̄nq̄ʒ ꝓ ſuo cōpoſito ſcʒ ꝓ abſcōdere. Cōdo cōponitur vt abſcōdo is: recōdo is. Et eſt cōpoſitum condo dis: a cō ꝛ do das: ꝛ cor. ī ſupino pen̄ ſiue di. vide ī do das.

Cōdolium lij neu.gene.id eſt anulus:a cōdo dis.

Cōdo onis maſ.gene.id eſt gladiator a cando dis.

Cōdono as aui.i.ſimul donare:ignoſcere: remittere cōcedere ꝛ componitur ex con ꝛ dono ꝛ produ.do.

Cōduco cis xi ctum ɔducere: ex cō ꝛ duco cis: ꝛ eſt cōducere ſimul ducere:aliquibus ducatum prebere mercēde ɔſtituta aliq̄d ducere. vñ verſus. Cōducit p̄ciuʒ tradēs p̄benſq̄ʒ ducatum. Qui capit ille locat cōducit qui precium dat.

Cōduplicatio eſt q̄daʒ color rhetoricus de quo dixi ſupra in quarta parte. in ca. de coloribus rhetoricis.

Cōdus di maſ.ge. quoddam genus ciphi a cōdo dis. vel ſm Pap̄. cōdus ciphus patera poculum.

Coneſtabularius. ſtabularius cōponitur cuʒ cō ꝛ dicit̃ hic cōeſtabularius rij: quod frequētius inuenit̃ cōeſtabularius rij. ꝛ deſignat dignitatem ſiue officium. vnde hec cōeſtabularia rie eius vxor vel dignitas.

Cōfectus ta tū a ɔficio cis feci fectū qḋ inuenit̃ in ſex ſignificationib⁹ vide in cōficio. Pap̄. ſic dic̄. Cōfecta debilitata. imunita. exinanita ſed pōt ſignificare ſex. ſic̄ ꝛ ſuū verbuʒ.

Cōfeduſtus ta tū. a cōfedero ras.i. in eodem ſedere cum alio cōiunctus ſcʒ ſocius. cōſors. cōmanipulari⁹. cōſodalis. collateralis. cōcomes. collega. cōſocius. cōtubernio. cōcubinarius. cōuictuarius. collaterenſis.

Cōfertio tis ti tū. ex cō ꝛ fartio tis. ꝛ ē cōfertire. ɔſpiſſare. cōſtipare. replere. cōflare. ī vnū colligere cōmouere. ſiml' fartire.

Cōfero fers tuli ferre collatū. ex cō ꝛ fero. ꝛ eſt cōferre ſimul ferre vel cōmiſcere. vñ ꝛ cōferre dicitur pugnare. diſputare Nā ꝛ q̄ pugnāt brachia cōferūt. ſicut q̄ diſputāt v̄ba. ꝛ eſt cōferre ſil' erogare. ꝛ eſt cōferre q̄ſi compare. cōgregare. ſed bona conferuntur. mala vero inferuntur.

Confertus ta tū.i. ſpiſſus. conſtipatus. replet⁹. a confertio tis. Et cōparatur tior tiſſimus. Itē a cōfertio conferto tas v̄bū frequē. Pap̄. v̄o dicit. Conferta in vnū collecta. plena. cōperta. cōſociata. Luce. vi. Menſuā bonā ꝛ confertam coagitatā ꝛ ſupereffluentē dabunt in ſynum veſtrum.

Confeſtim aduer. q̄ſi cū feſto. a con ꝛ feſtuʒ qḋ eſt lignum ad

qȯ tigna festināt: sic eni tigna festināt vt sint cū festo sit ꝛ nos festinam⁹ vt qȯ facere volum⁹ sine iteruallo fit ↄfesti: q̄si statiȝ cū pītia p̄tereūtis rei vł tp̄is vł ↄfestiȝ cōponit a cō ꝛ festino as. vł a cō ꝛ statiȝ sed prius dictum verius est.

Conficio cis cōfeci ctū ficere. ex con ꝛ facio cis: ꝛ est conficere idē qȯ sil̄ facere. Itē ↄficere finire: pficere. Etiaȝ ↄficere i. destituere deficere. vbi eni est cōfectio multaruȝ rerū ibi multarum reꝝ est defectio: ꝛ cōficere. i. cōponere siue cōmiscere: ꝛ fm̄ h̄ ptinet ad medicos q̄ multa cōmiscent ad faciendas suas cōfectiones. ꝛ cōficere. i. vincere: vt vulgo dicit̄ Iste confecit hostes in prelio: ꝛ hec significatio est tracta a p̄cedēte. vbi eni est hostiū confectio ibi multoꝝ cōmixtio. Itē cōficere. i. tingere: sic ḡ conficere in sex inueni̇t̄ significationibus. Item conficere. i. consecrare corpus christi.

Cōfidēs. a ↄfido. dis dr̄ cōfidēs tis ois ge. ꝛ cōparat̄. vn̄ ↄfidēter tius tissime aduer. ꝛ h̄ cōfidētia tie: ꝛ accipit̄ i bono ꝛ i malo. vt cōfidēter vł cū ↄfidētia iste loquit̄. i. audacter p̄sumptiue: vł cū audacia vł p̄sumptione. ꝛ producit fi.

Configo gis xi ctum gere sil̄ figere: ex con ꝛ figo gis. ꝛ produ. fi Psal. Confige timore tuo carnes meas.

Confinis. a con ꝛ finis cōponitur h̄ ꝛ h̄ cōfinis ꝛ h̄ ne penul. pdu. i. vicinus eundē finē h̄ns. vnde confiniter aduer. ꝛ h̄ confinitas tatis: ꝛ confinium ambo p vicinitate: vel locus vbi fines duarum terrarum conueniunt.

Cōfio is iui ire itum. i. efficere. ex con ꝛ fio ꝛ transit ad actiuā significationē. Accipitur ēt cōfire in passiua significatione scȝ pro effici ꝛ produ. i ante o fio. vide in fio is.

Confirmatio est vnuȝ de septē sacris: de quo req̄re in vngo.

Confitens tis ge. ois a confiteor teris: ꝛ cor. fi.

Cōfiteor teris fessus sum ex con ꝛ fateor cōponit̄. vn̄ h̄ cōfessor ori ꝛ h̄ cōfessio onis h̄ ꝛ h̄ ꝛ h̄ cōfitēs pticipiū. ꝛ cor. p̄dicta fi. vn̄ q̄daȝ. Cōfiteor spōte: fateor mea facta coacte: Et sic scias q̄ cōfessio ē legitima corā sacerdote pctōꝝ declaratio. ꝛ dr̄ cōfessio q̄si sil̄ vel ex toto vł vndiq̄ȝ fassio. nā ille vere cōfitet̄ q̄ totuȝ fatet̄. Hic nota q̄ septē circūstātie assignāt̄ a Tullio ꝛ a Boetio. scȝ q̄s quid vbi quib⁹ auxilijs: cur quō q̄n. Sȝ nūquid ois circūstātia ē cōfitēda. Ad h̄ dicūt q̄dā q̄ oēs circūstātias q̄ aliquā notabilē quātitatē pctō addūt cōfiteri necessitatis ē si memorie occurrāt. Alij v̇o dicūt q̄ nō sunt cōfitēde de necessitate nisi circūstātie q̄ ad aliud gen⁹ pctī trahūt. ꝛ h̄ pbabili⁹ ē: sȝ attendēdū est q̄ ad aliā spēm mortalis trahūt. Cuius rō ē: q̄ȝ venialia non sunt de necessitate cōfessionis sȝ solū mortalia q̄ quātitatē infinitā quodāmō h̄nt: ꝛ q̄ȝ circūstātie aggrauātes q̄ aliaȝ spēm pctō nō tribuūt; vel q̄ tribuūt q̄dem: sȝ non mortalis pctī: nō sunt de necessitate cōfessionis: tn̄ ea cōfiteri pfectionis est: sic̄ ꝛ venialia. Itē scias q̄ sacerdos dȝ pscrutari cōsciam pctōris in cōfessione q̄si medic⁹ vuln⁹ ꝛ iudex cām: q̄ȝ frequēter q̄ pre cōfusione cōfitēs taceret interrogat⁹ reuelat. Sȝ tn̄ in interrogationib⁹ faciēdis tria sunt attēdēda Primo vt q̄libet pctōr īterroget̄ de pctīs q̄ cōsueuerūt in hoībus illius cōditionis abūdare. Nō eni dȝ q̄ a milite de pctō clericoꝝ queratur aut religiosoꝝ aut ecōuerso. Scdō q̄ nō fiat explicita īterrogatio de pctīs nisi de illis que oībus manifesta sunt. de alijs v̇o ad inuentiōibus pctōꝝ ita dȝ a lōgiuquo fieri interrogatio: vt si cōmisit dicat: ꝛ si nō cōmisit nō addiscat. Tertio vt de pctīs p̄cipue carnalibus nō descendat nimis ad particulares circumstantias q̄ȝ hmōi delectabilia q̄nto magis in speciali cōsiderantur tāto magis cōcupiscētiaȝ nata sunt mouere: vt dr̄ in. iij. Ethi. ꝛ iō pōt cōtingere vt cōfessor talia querēs ꝛ sibi ꝛ cōfitenti noceat. ꝛ sic q̄nq̄ȝ deficiūt in suo scrutinio iniq̄tates scrutātes fm̄ illud Dauidicū. Defecerunt scrutantes scrutinio. Uolo ēt te scire q̄ hō in cōfessiōe debet famaȝ alteri⁹ custodire quantūcūq̄ȝ pōt sȝ suaȝ cōsciam magis debet purgare: ꝛ iō si circūstātia q̄ ducit ad cognitiōeȝ psone sit de necessitate cōfessiōis fm̄ regulam dataȝ: tūc dȝ cōfiteri occultando psonam q̄ntum pōt. Si autem nō sit de necessitate cōfessiōis debet dimittere ne pctīn alterius pdat. Debet aūt quisq̄ȝ saltem semel in anno pprio cōfiteri sacerdoti. Sȝ q̄d si pctōr sciat sacerdotē suū hereticū aut solicitatorē ad malū: aut fragilē qui ad pctīn qȯ q̄s ei cōfitetur sit pnus: vł si reuelator esse cōfessiōis pbabiliter estimatur: vł si pctīn cōtra ipm̄ sit de quo q̄s cōfiteri dȝ: Dico q̄ in casib⁹ illis in q̄bus pbabilit̄ timet penitēs pculū sibi vł sacerdoti ex cōfessiōe ei facta: dȝ recurrere ad supiorē vł petere ab eo licētiā alteri cōfitēdi. q̄ si silētiā h̄re nō possit idē est iudiciū de illo q̄ nō hȝ copiā sacerdotis. vn̄ magis dȝ eligere laico cōfiteri: nec in h̄ trāsgredit̄ p̄ceptū ecclesie: q̄ȝ p̄ceptū iuris positiui nō se extendit vltra intētionē p̄cipiētis q̄ est finis p̄cepti. hoc autē est charitas fm̄ aplm̄: nec iterū fit aliqua iniuria sacerdoti q̄ȝ priuilegiū meretur amittere: q̄ cōcessa sibi abutit̄ ptāte. Itē scias q̄ quinq̄ȝ casus ponunt̄ q̄bus lȝ alteri cōfiteri q̄ȝ pprio sacerdoti sine eius licentia. Primus est si sit vagabundus. Scdȯ si mutauit domiciliū. Tertius si offendit in aliena prochia. Quartus pp̄ter maliciam sacerdotis q̄ reuelat cōfessiones vel incitat ad malum. Quintus in articulo necessitatis. Sed hic q̄ri pōt. Illud per qȯ impeditur diuinum mandatū. nō pōt per mandatum vel priuilegiū alicuius hoīs cōcedi: sȝ mandatū diuinū est ad rectores ecclīarū vt diligēter vultū pecoris sui agnoscant puer. xxvij ca. qȯ impedit̄ si alius q̄ȝ ipse cōfessionē ei⁹ audiat. ḡ h̄ nō pōt p alicui⁹ hoīs p̄uilegiū vł mādatū ordinarij tolli. Ad h̄ rn̄deo q̄ rector ecclīe dȝ vultū sui pecoris agnoscere dupliciter. Uno mō p solitā exterioris cōuersatiōis cōsiderationē q̄ȝ iuigilare dȝ sup gregē sibi cōmissuȝ: ꝛ in hac cognitione nō oportet q̄ credat subdito. sȝ certitudinē facti inq̄rtū pōt inquirat. Alio mō p cōfessionis maīfestationē: ꝛ quātū ad hanc cognitionē nō pōt maiorē certitudinē accipe vt subdito credat: q̄ȝ h̄ est ad subueniēdū cōscie ipsius. vn̄ i foro confessionis credit̄ ꝛ p se ꝛ contra se. nō aūt in foro exterioris iudicij: ꝛ ideo ad hāc confessionē sufficit. q̄ credat subdito dicēti se alteri absoluere calēti cōfessuȝ fuisse. ꝛ sic patet q̄ talis cognitio pecoris p p̄uilegiū alicui idultū de ↄfessione audiēda nō impedit̄. vide in pnīa ꝛ i sigillū ꝛ i rapt⁹.

Cōflages. a cōflo as h̄ conflages i. loca montuosa ad que multa confluūt flamina siue venti. ꝛ facit gtm̄ ium. vt conflagium. sicut manes manium. ꝛ produ. fla.

Conflatoriū rij ge. neu. loc⁹ vbi fit conflatio. ꝛ dr̄ a conflo as fm̄ Hu. vel conflatoriū dr̄ vbi ferrū vel argentū conflatur.

Conflictus. a confligo gis dr̄ hic conflictus tus tui. bellū. pugna. ꝛ conflicto as verbū frequen. Inuenit̄ etiam in depo. ge. conflictor aris. ꝛ inde hec conflictatio onis: cātatio contentio pugna verborum. i. Thimo. ca. vj. Conflictationes hominum mente corruptorum.

Confligo gis xi ctū ere. ex con ꝛ fligo gis. ꝛ ē ↄfligere sil̄ fligere vel pugnare: ꝛ p eodē sumit̄ cōfligo gas: ꝛ pdu. fli.

Conflo as. ex con ꝛ flo as. vide in flo as.

Confodio dis di sum ere. i. sil̄ fodere ex con ꝛ fodio: ꝛ cor. fo in pn̄ti: sed in preterito eā pdu. vide in fodio.

Cōformis. a cō ꝛ forma cōpōit̄ h̄ ꝛ h̄ cōformis ꝛ h̄ me. i. vni⁹ ꝛ eiusdē forme: ꝛ ide ↄformit̄ aduer. ꝛ h̄ ↄformitas tatis.

Confossus sa sum p geminū s: q̄si simul fossus: iaculatus: vulneratus: a confodio dis di sum.

Confotus ta tū. i. sil̄ fotus: a cōfoueo ues ui tum. ꝛ pducit fo. Esa. lix. Et qȯ confotū est erumpet in regulum.

Confragus ga gū. i. tenebrosus tumulosus. vel potius asper ꝛ spissus. cōdensat⁹ cōfractiōe ramoruȝ aridorum. ꝛ dr̄ a cōfringo gis fm̄ Hu. vel fm̄ Pap. Confraga dicunt̄ loca vbi vndiq̄ȝ venti currūt ac frangūt se. ꝛ cor. fra.

Confrater. ex con ꝛ frater cōponit̄ h̄ ↄfrater tris. ꝛ producit fra naturaliter. ꝛ dicūtur cōfratres q̄si simul fratres: siue in ecclesia siue in alio loco vel cōsortio. siue etiam fm̄ carnem De hoc vide in frater.

Confratrissa se. ex con ꝛ fratrissa cōponit̄ h̄ cōfratrissa se. i. cōsoror vel congregatio confratrū vel consororum.

Confresus sa suȝ. i. confractus: contritus: concussus. ꝛ dicit̄ a confrendo dis. ꝛ produ. fre.

Confringo gis fregi ctum confringere.i.simul frangere: ꝛ cōponitur ex con ꝛ frango.

Confuga ge cōmunis gene.simul cum alio fugiens: ꝛ dicitur a con ꝛ fugio gis: ꝛ cor.fu.

Confugela le penul.pdu.vide in confugium.

Cōfugiū.a ꝯfugio gis dicit̄ h̄ ꝯfugiū gij: ꝛ h̄ ꝯfugela le:securitas ꝛ tutela vel adiutoriū vel loc⁹ refugij: ꝛ cor.penulti.

Cōfundo ex cō ꝛ fūdo dis ꝯponit̄ ꝯfundo dis fudi fusū.i.ꝯmiscere vl' ꝯfutare:ꝯuincere:arguere:ponit̄ ēt p decipe vl' frustrari.Ad roma.v.Spes āt nō ꝯfundit.i.nō decipit vl' frustrat̄ sperātē: ꝛ iō nō facit erubescere:qꝛ dat qd̄ pmittit:qꝛ ē de deo ꝛ ī deo q̄ nō pōt decipe nec decipi.qn̄.n.alicui aliq̄d pmittit̄ ꝛ ei nō dat̄ quodāmodo confunditur ꝛ erubescit.

Cōfuto as aui are.ex con ꝛ futo as cōponitur ꝛ pdu.fu. ꝛ est verbū actiuū: ꝛ est cōfutare:arguere:cōuincere: cōfundere.

Conger vel ꝯgrus gri:quidā piscis silis anguille: sed grādis ꝛ morat̄ in cauernis petraꝝ sub aqua.Et dicit̄ a ꝯgero ris.

Congeries ei fe.ge i.cumulus:a congero ris.

Congerminalis in germino as vide.

Congero ris ꝯgessi stum.ex con ꝛ gero ris cōponitur.i.sil' gerere:congregare:accumulare: ꝛ cor.ge.vide in gero ris.

Congestus.a ꝯgero ris ꝯgestus ta tum.i.sil' gestus:congregatus:accumulatus ꝛ h̄ cōgestus tus tui.i.ꝯgeries accumulatio: ꝛ congestim.i.accumulatim aduerbium.

Congiariū rij.i.beneficiū donatio imperatoris:qꝛ q̄libet imperator fauorē ppl'i captās adijciebat vt largior videretur in donis. ꝛ etiā ꝯgiariū dicit̄ frustū carnis vndiq; equatū ꝛ hic ꝛ hec congialis ꝛ hoc le.i.rotundum.

Cōgio gis iui itū ire i.p augustū crescere vl' eq̄re vl' ꝯgregare

Congius gij mas.ge.genus mensure scꝫ sex sextariorum ꝛ dicitur a congio gis.

Conglobo.a con ꝛ globo bas cōponitur ꝯglobo bas.i.simul globare:coaceruare:in modum globi rotundare.vn̄ cōglobatim aduer.i.spissim vel cumulatim. ꝛ cor.glo.

Cōgredior eris gressus suꝫ.ex cō ꝛ gradior ꝛ mutat̄ a in e: ꝛ ē ꝯgredi.cōcurrere:sil' gradi:vl' cōfligere:pugnare:disputare. Illi aūt ꝓprie cōgrediunt̄ qui sil' cōtra se gradiunt̄ ad pugnam verborum vel manuum vel armorum. ꝛ cor.gre.

Congruo is.ex con ꝛ gruo: ꝛ est congruere:conuenire:concordare.vide in gruo.

Congrus gri.vide in conger.

Congruus.a ꝯgruo is dicit̄ cōgruus a um.i.cōueniens. ꝛ cōparatur p suppletionē ꝯgruus magis cōgru⁹ simus.vn̄ cōgrue ꝯgruenter aduer.Et h̄ ꝯgruitas tatis.idē qd̄ conuenientia.Congruus cōponitur vt incōgruus.i.incōueniens. ꝛ comparatur.vn̄ incongrue: ꝛ hec incongruitas tatis.

Cohibentia.a cohibeo bes dicit̄ h̄ cohibentia tie.i.assensus: idē ꝛ conuenientia ꝛ collibentia:vt ille sine cohibentia vel conuenientia vel collibentia fratrum recessit.i.sine assensu. de hoc vide etiam in cohibeo.

Conhibeo.habeo componitur cū con: ꝛ retinet n q̄ aufert̄ in cohibeo. ꝛ dicit̄ cōhibeo bes.i.oculos claudere. ꝛ qꝛ clausio oculorū signat assensuꝫ: iō conhibeo ponit̄ p assentire:obdire: ꝛ tunc inde dicitur conhibentia tie.

Coniecto ctas ctaui ctare est frequen.de conijcio cis:in omni sua significatione.

Cōiector toris mas.ge.pen̄.pdu.tā in ntō q̄ȝ in obliq̄s dicit̄ interpres vl' ꝯiecturis perit⁹:sacrileg⁹:diuin⁹. ꝛ deriuat̄ a ꝯijcio cis ieci iectū.Gen̄.xl.vt coniecturis veritas probaretur.

Cōiectura.a ꝯijcio is h̄ ꝯiectura re iudiciū suspicio:opinio:suspiciosa cogitatio:vl' existimatio: ꝛ hic h̄ ꝛ h̄ ꝯiecturalis ꝛ h̄ le:qd̄ ꝯiectura aliqua ppendit̄ vel habet̄:vel qd̄ ꝯiectura sumitur:vn̄ coniecturaliter aduerbiū quasi opinatiue.

Conifer ra rum penulti.cor.ferens conos: ꝛ componitur a conus ꝛ ferens vel fero.

Cōijcio cis ieci iectū ijcere.i.sil' iacere.Itē cōijcere.i.existimare:opinare:cogitare:ppēdere q̄busdā cōiecturis: ꝛ cōponit̄ a cō ꝛ iacio cis.Gen̄.xli.Que audiui te prudētissime cōijcere: ꝛ scribitur cōijcio p duo i:qꝛ cōponit̄ a con ꝛ iacio cis: ꝛ mutat̄ a in.i.Inuenit̄ etiā cōijcio cis abiecta n.

Cōniuētia tie:q̄ ꝛ alio noīe dr̄ cohib̄ētia vide in cōniueo ues.

Cōniueo ues. ꝛ cōniuo uis niui xū:vl' cōnixi in p̄terito facit supinū cōnixū.sꝫ nō est ī vsu.i.oculos claudere vl' palpebras iūgere: ꝛ ponit̄ sepe p assentire.qꝛ clausio oculoꝝ assensūꝫ signat. ꝛ cōponit̄ a cō ꝛ nix niuis.qꝛ nix aciē oculoꝝ pstringit.Albedo eni disgregat visuꝫ ꝛ pdu.ni.Itē dicit Hug.in cōniueo:vl' s̄m quosdā cōniuo cōponit̄ a con ꝛ nitor teris.Pap̄.vō dicit.Cōniuere.consentire oculos claudere.interdū dissimulare.parū dormire.Inde conniuēs. consentiens.qd̄ pdu.primā ꝛ secundā s̄m Pap̄. vn̄ hec conuenientia tie assensus vnde cōuenientia capituli factuꝫ est.i.assensu.Et in.iij.sn̄iarū distin.iij.Sane dici potest ꝙ credi oportet iuxta sctōꝝum attestationū conuenientiā ꝛc̄.Grego.dicit.Qui mihi conniuet oculis signum mihi prebet.

Coniugalis penul.produ.in coniunx est.

Cōiugatio onis fe.ge.i.verboꝝ cōsequēs declinatio. ꝛ dr̄ a cōiugo as.qꝛ p cōsonātes cōiugatas.i.affines ꝛ ꝯsimiles apd̄ grecos discernit̄ cōiugatio. ꝛ h̄ oratio ad grecos spectat.vl' dr̄ declinatio v̄bi sic.qꝛ plurima v̄ba cōiūgāt̄ in ea.i.sub eadē declinatione ponuntur ꝛ h̄ oratio pertinet ad latinos.

Cōiugiū.a cōiunx dr̄ h̄ cōiugiū gij scꝫ legitimarū psonarū inter se coeūdi ꝛ copulādi ꝯctus.vel legitima viri ꝛ mulieris coniunctio indiuiduā consuetudinē vite continens.

Coniug⁹.Iugū cōponit̄ cū cō vl' syn qd̄ est cō ꝛ dr̄ cōiug⁹ ga gū. ꝛ syniug⁹ ga gū īuenit̄ oīa ī eodē sensu.i.eiusdē iugi vl' sub eodē iugo posit⁹.vn̄ q̄dā ꝓnoīa ab aristarco dicūt̄ ꝯiuga vl' syniuga.i.eidē iugo certitudinis vl' diffinitionis psonaꝝ subiacētia. ꝛ cōponit̄ incōiug⁹ ga gū.dissilis.nō eiusdē ꝯiugij.vn̄ idē aristarc⁹ dicit v̄ba nō esse cōiuga scꝫ nō eodē iugo certitudinis ꝛ diffinitionis psonarum subiacentia.

Coniūctio.a coniūgo gis dr̄ h̄ coniūctio onis quedā pars orationis indeclinabilis coniūctiua aliaꝝ partiū orōnis quib⁹ consignificat.Propriū aūt coniunctionis est diuersa noīa vel q̄scūq; dictiones causales vel diuersa verba vel aduerbia coniungere.Et scias ꝙ nulla coniūctio vel p̄positio aspiratur.Et vt dicit Pap̄.Coniūctio ē dicta ꝙ sensus sn̄iaꝝ ꝯiūgit.Coniūctio ēt dr̄ q̄dā color in rhetorica.de quo dixi in q̄rta pte in ca.de colorib⁹ rhetoricis.Et scias ꝙ nulla coniūctio componitur cū v̄bo.vn̄ sisto ē v̄bū simplex nec etiā cū noīe cōponitur coniūctio p̄ter si ꝛ ne.vt siq̄s ꝛ neq̄s

Coniūx gis cōis ge.sꝫ quosdā cōponit̄ a cō ꝛ iugū ꝛ dicūt̄ cōiuges q̄si eiusdē iugi a iugo qd̄ īponitur m̄rimonio cōiungēdis. ꝛ quo copulātur ne separentur. vl' dicūtur cōiuges penul.cor.a coniūgo gis vl' a coniūgēdo.qꝛ sunt coniūcti qd̄ ntūs pori⁹exigere videtur.Isido.vō dic̄.ꝙ coniuges appellātur pp iugū m̄rimonij cui se subiūgūt ne p discordiam separent̄.sꝫ vō Prisc.quē sequor coniūx deriuat̄ a cōiūgo gis: ꝛ h̄ꝫ n in ntō:sꝫ nō in obliq̄s.vn̄ in.vj.li.sic dicit. In x desinētia si a verbis sint in go desinētib⁹:ablata x ꝛ addita gis faciūt gtm̄.vt regis a rego rex regis.coniūgo gis.coniunx gis qd̄ etiā in gtō differentie causa n amittit.ne si coniūgis dicamus verbū esse putetur.Idem etiam in.iiij.lib.dicit.ꝙ coniunx desinit in nx.sed in obliquis amittit n.

Conniuo uis.in conniueo ues exponitur.

Connixi preteritum de conniueo ues.

Connubo bis.i.sil' nubere ex con ꝛ nubo.vide in nubo.

Connuo nuis nui tū.i simul nuere vel annuere. ꝛ est verbum neutrum ꝛ componitur ex con ꝛ nuo.

Cono in conus exponitur.

Conopeum in canopeum exponitur supra.

Conor aris atus sū conari v̄bū deponēs.niti attētari. ꝛ dr̄ a con⁹ni. ꝛ pd.co.vn̄ Oui.Quicq̄d conabar dicere v̄sus erat

Conquerens tis participium de conqueror eris ꝛ est gen̄.oīs. ꝛ cor.que.vide in queror ris.

Conquexi est preteritum de conquinisco.

Cōquinisco scis cōquexi.i.oc'los claudere vel caput īclinare.

Conquirens tis ge.oīs penul.pdu.vide in quero ris.

Conquiro ris quisiui situm quirere.i.simul querere.et produ.

qui. ⁊ componitur a con ⁊ quero.

Cōsanguinitas ē vinculū ꝑsonaꝝ ab eodē stipite descēdētiū carnali ꝓpagatiōe ꝯtractū. ⁊ dr̄ ꝯsanguinitas a cō ⁊ sāguis q̄si cōem sanguinē hñtes: vel de vno sanguine ꝓcedentes. Et scias ꝙ ſm canones duo fratres sunt in p̄mo gradu: filij duoꝝ fratrū in scdo: nepotes in tertio: pronepotes in q̄rto. Gradus āt est habitudo ꝑsonaꝝ distantiū quo cognoscit̄ quota generatiōis distātia due ꝑsone inter se differāt. Sꝫ q̄d si aliq̄ ꝑsone attinent sibi ex vna p̄te in scdo gradu vel tertio: ex alia v̄o in quinto: nunq̄d p̄nt ꝯtrahere? Dico ꝙ sic qꝛ sp̄ stādū est remotiori ꝑsone in ꝯsanguinitate. In h̄ eniꝫ casu remotior ꝑsona extra metā ꝯsanguinitatis existit. vñ nō attinet illi ex quo de ei⁹ ꝯsanguinitate nō est: q̄m sicut olim oīs ꝯsanguinitas in septīo gradu terminabat̄: ita ho die in q̄rto saltē quo ad ꝓhibitionē copule ꝯiugalis. Et vt dic̄ Pap̄. Cōsanguinitas q̄si sāguis ꝓpinq̄tas: ꝯsanguinei sunt dicti q̄ ex vno sanguine .i. ex vno p̄ris semine nati sūt.

Conscidi dr̄ i preteritū de conscando dis: ⁊ coꝛ. sci. Esdre. ij. lib. ca. xxiiij. Conscidi vestimenta mea.

Conscientia. a cōscio scis deriuat̄ h̄ ꝯscia tie cognitio sui ipi us cordis. Et scias ꝙ ꝯscia errās ⁊ recta obligat diuersimo de tñ. Nā conscia recta obligat simplicit̄ ⁊ ꝑ se: Hoc eni est dictatū ꝑ ipam q̄d in se bonū ē: ⁊ ex iudicio rōis bonū ap paret. vñ si nō fiat malū est: ⁊ si fiat bonū ē. Sꝫ conscia erro nea nō obligat nisi ꝑ accidēs ⁊ ſm q̄d. Si eni dicat aliq̄d fa ciēdū illud in se fieri ꝯsideratū nō est bonū necessariū ad sa lutē: sꝫ appꝛehēdit̄ vt bonū: ⁊ iō q̄ū non liget nisi ſm ꝙ est bonū: nō obligat̄ volūtas ꝑ se ad h̄: sed ꝑ accidēs scꝫ rōne appꝛehēsionis q̄ iudicat̄ bonū: ⁊ iō si fiat aliq̄d q̄d ē ſꝫ se ma lū q̄d errās: rō tñ iudicat bonū peccm̄ nō euitat̄. Si āt non fi at: pecc̄m incurrit̄. Et si obijcias: videt̄ ꝙ ꝯscia erronea nos nō obliget. p̄ceptū eni inferioris nō pōt obligare ꝯ̄ p̄ceptū supioris: sꝫ de⁹ supius est nr̄a ꝯscia: ḡ ꝯscia nr̄a nō pōt nos obligare ad pecc̄m faciēdū suo p̄cepto. Dico ꝙ conscia obli gat nō v̄tute ꝓpria sꝫ v̄tute p̄cepti diuini. nō eni conscia di ctat aliq̄d faciēdū hac rōne ꝙ sibi videtur: sꝫ hac rōne qꝛ a deo p̄ceptū ē. vñ ꝑ accidēs ⁊ v̄tute diui p̄cepti obligat inq̄ tū dictat h̄ p̄ceptū a deo. ⁊ iō dictamē ꝯsciē plus obligat q̄ꝫ p̄ceptū p̄lati. sic̄ ⁊ p̄ceptū diuinū in cui⁹ v̄tute ligat. sic̄ pꝫ si p̄ ceptū reg̃s nō ꝑuenerit ad pp̄lm nisi mediāte aliquo p̄nci pe si p̄nceps diceret. h̄ ē p̄ceptū a rege q̄uis nō eēt verū di ctū suū obligaret vt p̄ceptū regis ita ꝙ contēptores penaꝫ mererent̄. Et scias ꝙ conscia est quoddā dictamē rōnis. ⁊ vt dictū est obligat v̄tute p̄cepti diuini sub cui⁹ rōe appꝛehē dit illud q̄d rō dictat. ⁊ iō si illud appꝛehēdat̄ vt directe sub p̄cepto cadēs peccat q̄s mortalit̄ omittēdo q̄d conscia di ctat. ⁊ si sit veniale vl̄ indifferēs. Si āt non appꝛehēdatur vt directe cadens sub p̄cepto vel ꝓhibitione. tūc non fit dire cte contra consciam sꝫ p̄ter eā. ⁊ ita non peccaret mortalit̄ sꝫ venialit̄ vl̄ ēt nullo mō. sic q̄n cōscia dictat alicui ꝙ bo nū ē facere aliq̄d opus ꝯsilij si nō facit nō peccat. qꝛ nō ap p̄hēdit illū vt bonū debitū ⁊ necessariū ad salutē ⁊ p̄cepto subiacēs. vide in ignoro ⁊ in affect⁹. Hic ēt sciēdū est ꝙ ſꝫ Diony. in. vij. ca. de diui. no. Diuina sapia cōiūgit p̄ncipia secūdoꝝ vltimis primoꝝ. qꝛ vt in li. de causis ondit̄ur i or dine causatoꝝ oportet ꝙ cōseq̄ns p̄cedēti similet̄. nec h̄ pōt eē nisi ſm ꝙ aliq̄d participat de ꝑfectione ei⁹ q̄d quidē in feriori mō ē in scdo ordine creaturaꝝ q̄ꝫ in p̄mo. vñ h̄ ꝙ in ferior creatura de similitudine supioris ordine participat ē su premū in inferiori. ⁊ vltimū in supiori. qꝛ deficiētius parti cipat q̄d in supiori sit. Inter creaturas aūt talis est ordo vt primo sit angelus ⁊ scdo rōnalis aīa. ⁊ qꝛ rōnalis aīa cor pori cōiūcta ē. iō cognitio debita sibi ſm suū ꝓpriū ordinē est cognitio q̄ a sensibilib⁹ ad intelligibilia ꝓcedit. vñ non ꝑuenit in cognitionē veritatis nisi inquisitiōe p̄cedente. ⁊ ideo cognitio illa rōnalis dr̄. qꝛ v̄o angelus simpliciter in corporeus est nec corpori vnit̄ cognitio nature sue debita est vt simpliciter sine inquisitione veritatē appꝛehendat. ꝓ pter q̄d intellectualis nā noiat̄. oportet ergo ꝙ in aīa rōna li q̄ angelo in ordine creaturarū contiguat̄ sit participatio intellectualis virtutis ſm quā aliquā veritatē sine aliqua inq̄sitione appꝛehendat. sicut appꝛehēdunt̄ prima p̄ncipia nāliter cognita tā in speculatiuis q̄ꝫ in opatiuis. vñ ⁊ talis virtus intellectus vocat̄ ſm ꝙ est in speculatiuis. Que eti am ſm ꝙ in opatiuis est synderesis dr̄. ⁊ h̄ virtus conueni enter scintilla dr̄. qꝛ sicut scintilla ē modicū q̄d ex igne euo lans ita h̄ virtus ē q̄dā modica ꝑticipatio itellectualitatis respectu eius quod de intellectualitate in angelo est. Et ꝓ pter hoc etiā superior rationis pars scintilla dicit̄. qꝛ in na tura rationali supmū est. Vñ Hiero. dicit ꝙ ꝑ aquilā sig̃a tur q̄ cetera aīalia in volādo trāscēdit. ita ⁊ hec virtus tran scēdit rationabilē. q̄ ꝑ hominē sig̃atur. concupiscibilē q̄ ꝑ vitulū. irascibilē q̄ ꝑ leonē. Sicut āt non contingit i specu latiuis intellectū errare circa cognitionē p̄moꝝ principio rū. q̄m sp̄ repugnet omni ei q̄d cōtra p̄ncipiū dicit̄. Ita eti am non contingit errare in practicis p̄ncipijs p̄mis. ⁊ pp̄ h̄ dr̄ supior rationis scintilla q̄ synderesis ē extingui non pōt sed semꝑ repugnat oī ei q̄d ꝯtra p̄ncipia nāliter sibi tradita sit. Itē scias ꝙ sicut dicit Aristo. in. vij. eth̄. ratio in eligen dis ⁊ fugiēdis q̄busdā syllogismis vtitur. In syllogismo autem est triplex consideratio ſm tres ꝓpositiones ex qua rū duab⁹ tertia concludit̄. Ita ēt contingit in ꝓposito quia ratio i operādis ex vniuersalib⁹ p̄ncipijs circa particularia iudiciū assumit. ⁊ quia vniuersalia p̄ncipia iuris ad synde resim ꝑtinent. rationes autē magis appꝛopꝛiate ad opus ꝑ tinent ad habit⁹. quib⁹ ratio supior ⁊ inferior distinguit̄. synderesis in hoc syllogismo quasi maiorē ministrat. Cui⁹ consideratio ē actus synderesis. Sꝫ minorē ministrat ratio supior vl̄ inferior. Et ei⁹ consideratio ē ipsius actus. sꝫ con sideratio conclusionis elicite ē consideratio consciētie. Ver bi gr̄a. Synderesis hāc ꝓponit. Oē malū vitādū. Ratio su perior hāc assumit. Adulteriū ē malū. qꝛ lege dei ꝓhibitū. Siue ratio inferior assumit istā. Ideo ē malū qꝛ iniustū si ue inhonestū. Cōclusio āt q̄ est. Adulteriū pp̄ h̄ eē vitandū ad consciētiā ꝑtinet. ⁊ indifferēter siue sit de p̄terito siue d̄ p̄senti siue de futuro. qꝛ consciētia ⁊ factis remurmurat ⁊ faciēdis ꝯ̄dicit. Et inde dr̄ consciētia q̄si cū alio sciētia. Di cit̄ vniuersalis. qꝛ ad actū particularē applicat̄. vl̄ ēt qꝛ ꝑ eā aliq̄s sibi conscius eē pōt eoꝝ q̄ fecit vl̄ facere itēdit. ⁊ ꝓ pter h̄ ēt dicit dictamē vl̄ sciētia rōnis. ⁊ pp̄ h̄ ēt contingit consciētiā errare nō ꝑ synderesis errorē sꝫ ꝑ errorē ratiōis. sicut patet i heretico cui dictat conscia vt p̄us ꝑmittat se cō buri q̄ꝫ iuret. qꝛ ratio supior ꝑuersa ē in h̄ ꝙ credit iuramē tū simplr̄ eē ꝓhibitū. ⁊ ſm hūc modū pꝫ q̄liter differat syn deresis. lex nālis. ⁊ conscia. qꝛ lex nālis noiat ipa p̄ma p̄nci pia iuris: synderesis v̄o noiat habitū eoꝝ siue potētiā cū ha bitu. cōscia v̄o noiat applicationē quādā legis nālis ad fa ciēdū ꝑ modū cuiusdā conclusionis. Et nota ꝙ cōscia a di uersis diuersimode diffinit̄ siue describit̄. Nā ſꝫ Origenē conscia ē sp̄us correctoꝛ ⁊ pedagog⁹ aīe sibi sociat⁹ quo se pat̄ a malis ⁊ adhereret bonis. Sꝫ h̄ attēdēdū ꝙ sp̄us q̄nq̄ sumit̄ ꝓ sp̄uali quadā opatione vel ꝓ quodā dono sp̄ua li. ⁊ h̄ mō sumit̄ h̄ sp̄us. ⁊ non ꝓ nā aīe. Vel conscia ſm ꝙ a quibusdā describit̄ ē dictamen rationis quo iudicat ⁊ li gat ad faciendū vel non faciēdū. Vel ſm Damasce. conscia est lex intellectus nr̄i. Bern. Multi multa sciunt ⁊ seipsos nesciunt Dicit Finxi me esse quod non eram. dixi me vel le quod nolebam. aliud in corde volebam. ⁊ aliud ore dice bam. et ita sua ouina pelle vulpinam conscientiam abscon debam. Vulpina plane consciētia est tepida conuersatio ⁊ aīalis cogitatio. ⁊ facta confessio breuis ⁊ rara compūctio. obediētia sine deuotione. lectio sine edificatione. ſmo sine circūspectione. O q̄ꝫ dura sunt mihi ista q̄ loquor q̄m loq̄n do meip̄m ferio. veruntñ qꝛ me non nego peccatorē sꝫ pecc̄m meū cognosco erit forte apud deum iudiciū piū ipa cogni tio culpe impetratio venie. Vide in ociū. Itē dic̄ glo. super illud Isa. xxxviij. Obsecro dn̄e memento q̄so q̄n ambularē corā te in v̄itate etiā. Iturus Ezech. ad dn̄ū narrat opa sua.

Felix oscientia que in tpe malorum pot recordari bonorum.
Conscio.scio componitur cum con et dicitur cóscio is.i.sil scire: et ppe dicitur de malo:tunc eni aliqis coscit cu in malo et scelere osci^e. vnde hec oscia:et osciue a um. et ppe i malo vnde qda. Cosci^ipse sibi de se putat oia dici. Pap.et dicit.cōscius osentit:intus lit. Cōscius particeps scientie aliqd hns testis. Job.xvi. Ecce eni in celo est testis meus et cōscius meus in excelsis.
Consciue a um in conscio vide.
Consecro cras craui crare:deo dare:simul sacrare:ex con et sacro cras et cor.se.
Consectane^a cōsector taris qd cōponitur ex cō et sector taris. et a sector taris derivatur osectaneus nea neu q sil sectatur vel osectaneus eiusde secte:et tunc cōponitur ex cō et secta secte.
Consedi est preteritū de cōsideo des qd cōponitur ex con et sedeo des. Jtē idē preteritū hs cōsido dis:sz infinitiuus pdictorum facit osidere. Unde dicit Pap. Cōsedi a cōsideo et consido preteritū. Unde Ecc.xl.dicēdū est. Jn medio magnatorū cōsidere illū faciet. et si est ifinitiuus a sedeo pdu.pe.sicut sedere. Si do sit ifinitiuus a sido dis pe.cor.sicut sidere. Sicut in ep^a ad Ephe.c.ij legi or.Et conresuscitauit et osidere fecit in celestib^in xpo iesu Et vt gñalr dicamus cōsedere nunquam q̄ in ifinitiuo inuenitur hs osidere:qz qui venit a sedeo et mutatur in i.Et sciasque cōsidere a sedeo deo nō pōt poni in dsu heroico qz breuis.s.si:inter duas lōgas.s.con et de:non ponitur in versu heroico.vnde qui cōsidere inuenitur in versu est infinitiuus de sido dis qd produ.si sicut in illo versu. Considere duces in nos considere prompti.
Consentaneus.a consentio tis deriuatur consentaneus nea neum qui facile consentit:vel conueniens:congruus.
Consentes:a cōsentio tis hi cōsentes cōsentiū di:sibi vel bonis osentiētes:vel cōsentes q̄si coessentes:qz diuina eēntia cui sp assistunt semp reficiunt hi et cōsentanei dicuntur.
Consentio tis si sum ex con et sentio tis:et est consentire consensum prebere:quasi simul sentire.
Conseptū ti neu.ge.i.ambitus locus circūcirca clausus:a cōsepio sepis psi ptū deriuatur.iiij. Regum.c.xi. Ducite eum extra cōsepta templi.i.ex ambitū vel clausurā templi.
Consero ris penul.cor.vide in sero ris.
Consesco scis in sedeo est.
Considio des cōsedi cōsidere sessum.i.sil sedere ex con et sedeo des:et mutatur e in i:et cor.si.vide i sedeo et in osidere.
Considere e ifinitiuus duorum dborum.s.de cōsideo des scde coniugatiōis:qd cōponitur ex cō et sedeo:et tunc pdu.pe. Uel pōt eē ifinitiuus de cōsido dis tertie cōiugationis qd cōponitur ex cō et sido dis.et sic cor.pe. Uide etiā in consedi supra.
Considero ras raui rare.i.pspicere:et pprie celestia:et cōponitur ex con et sidero ras qd non est in dsu.Et vide que sidero deriuatur a sidus.vnde dicit Pris.in.vi.li. A sidus sideris sidero ras qd nō est in dsu.i.pōdero as.et cōsidero cōponitur ex con et sideroras vnde ps que considero scribitur in scda syllaba sine c:sicut sidus et sidero caret c in prima syllaba.
Confido dis ex con et fido dis.et produ.si.vnde Naum.iij. Que confidunt in sepibus in die frigoris:et debet pduci penul. de confidunt. Uide etiam in fido dis.
Consiliū.a cōsulo lis dicitur hoc cōsiliū lij qd ex al^pudentia alicui tribuitur.vnde hoc osiliolū li dimi.et cōsiliarius ria riū:et cōsilior aris:osiliū bēre:secū voluere:iudicare.ex qrere.vnde cōsiliatoriū locus cōsiliorū. Jtē cōsiliarius q cōsulit:vel secretarius:sicut dei filius dicitur cōsiliarius pris.i.secretarius.quia oia secreta eius ab eterno nouit.Et scribuntur predicta sine c in scda syllaba.vt cōsiliū.cōsiliarius.consilior.et silia sicut et cōsulo caret c i scda syllaba. Et sciasque diuturna deliberatio et multorum cōsilia requiruntur i magnis et dubijs vt phs dicit in.iii.Eth. Jn his at q sūt certa et determinata nō requiritur cōsiliū. Nā vt dicit gl.sup illud.i.ad Thes.in epla ca.v. Oia pbata certa discussione non egent.ita deus mutat sententiam sed non consilium Uide in mozo.
Consisto stis constiti constitum.inuenitur etiam constatum ex con et sisto componitur. Uide in sisto.
Consistoriū.a consisto stis dicitur hoc cōsistoriū rij.i.vestibulū.porticus.locus ad cōsistendū Hester.v. At ille sedebit sup solium suū in cōsistorio palatij cōtra ostium domus.
Consobrini q̄si consorini vide in cōsobrin^.et in patruelis.
Consolator.a cō et solor laris cōponitur cōsolor laris lat^sum deponēs nunc antiqr^do cōe.pro quo osulo apō latinos antiquos inuenitur.et e cōsolari cōfortare.solatiū pbere.sil solari.qsi cōsolidare.vnde cōsolabilr le cōsolās tis ge.ois cōsolator^ a um.osolabilr aduer.et e cōsolator q se soli applicat.et solitudinē allōqo suo leuat.et pducit pdcā hac syllabā so.vnde Oui.met.xiij.osolor socios vt lōgi tedia belli.mēte ferant placita.vnde osueuit dici.Dicito osolor pstulor sp adulor.
Consors.sors cōponitur cu con et dicitur hic et hec cōsors tis.i.soci^ eiusdē sortis.vnde hoc cōsortiū societas per t scribitur.
Conspergo gis si sum cōponitur ex con et spargo gis.et mutatur a simplicis in e. Jnuenitur et cōspargo gis.sed potius hoc accidit ex vitio scriptorum.require in conspersus.
Conspsio.a cōspgo gis deriuatur hec cōspsio onis. Jnuenitur etiā cōsparsio.sz hec magis vr ex vitio scriptorum.et e cōspersio farina p aquā oglutinata sine fermēto.Idē est et azima. Pri ma Corinth.v. Ut sitis noua conspersio sicut estis azimi.
Conspersus sa sum a conspergo si sum.et est conspersus infusus.repletus sicut conspergo infundo.repleo.
Conspicar cacis in conspicio vide.
Conspicillū.a cōspicio cis dicitur hoc cōspicillū li locus ad ospiciēdum aptus. Plautus in cassina. Cōspicillo cōsperi vginē.
Conspicio cis speri spectū.ex cō et specio cis.et e cōspicē sil spicere.vnde cōspicuus cua cuū aptus et habilis ad cōspiciēdū vel speciosus.pclar^altus et hec et cōspicar cis i eodē sensu.vel subst^ad ospiciēdū.Et cōpat.vnde hec cōspicacia cie.et hec cōspicacitas taris spēs vel subtilitas vel aptitudo videndi.
Conspico.a cō et spico cas cōponitur cōspico cas.spicas colligere.i quo sensu inuenitur cōspicor caris depo.et pdu.pe. Jtē cōspicor pōt cōponi a con et specio cis.vel deriuatur a cōspicio cis.et tunc cor.penul.et e idē qd aspicio.vnde Grecis. Conspicor aspicio.cōspico colligo spicas. Pap.dicit. Cōspicari rimari.intēdere.credere.Et a cōspicor hic et hec cōspicabilis et hoc le.cōspicabilr.cōspicabundus da dum.i.habilis ad conspiciendum.vel filis conspicanti.vel decorus.
Conspicuus cua cuum in conspicio vide.
Constātinopolis.polis p ciuitate cōponitur cu cōstantin^et dicitur hec cōstātinopol ciuitas cōstātini.qdā ciuitas iperialis e in grecia.vnde cōstātinopolitan^na nū dicitur illa ciuitate et ror.po cōstātinopol.et e toti^oriētis caput.sicut roma occidētis.
Constellatio.a cōstello qd cōponitur a cō et stello las dicitur hec cōstellatio onis.qd sepe ponitur p ipso signo stellarum sz Aug. Et vt dicit Pap.cōstellatiōes latini vocāt supstitiones mathematicorum.i.notationes siderū quo hēat se vnusquisqz.
Consterno nis straui stratū.et osternor naris natus deponē. dicitur pme cōiugatiōis.et est cōsterno aialis vel corporis vel manipuli vel lectuli vel asellū vel maris.sz cōsternari mētis ē.Cōsternari eni est mēte deficere.terreri.stupefieri.turbari.cadere.exanimē eē.vel aliquo timore vel aliquo casu.vnde cōsternatus ta tū.territus.coturbat^. Cōsternat^ pprie mēte.stratus do corpe.et vtrūqz tā cōsterno q̄ consternor cōponitur a cō et sterno nis.Or. ar cōsternor cōponat a sterno vult Pris.in.viij.li.in tractatu de figura dbi vbl dicit. Jnueniunt qdā q sepe nō solū cōiugationē.sz genus vel significationē dbi pmutāt in cōpositione.vt spernor nis actiuum aspnor naris depo sterno nis actiuū sternor naris depo.
Consternor naris in consterno nis est.
Constipo constipas paui pare.i.simul stipare.ex con et stipo stipas.et producit sti. Lucanus in.vii. Pompeie dēsis acies stipata cateruis.
Constiti penul.cor.est pteritū de cōsisto et cōsto constiti.
Constituo ex con et statuo componitur cōstituo is stitui tutū verbū actiuū.i.sil statuere.Cū aūt ponitur absolute.i.sine actō tantū valet quātū ponere terminum.vnde Salustius. Jn diem tertiū constituūt.i.terminum ponunt.

Constitutio vel edictū ponitur pro eo qđ rex ꝯstituit vel edicit vel facit ſm Pap̄. Constitutiones etiā poſſunt dici qđ facit eccleſia vel congregatio aliqua religioſorum.

Consto ſtas ſtiti ſtitū. Itē iuenit̄ ēt conſtatū qđ ex con ⁊ ſto componit̄: ⁊ ē cōſtare ſil' ſtare. Itē cōſtare.i.cōſtitui: vt domus cōſtat ex tecto pariete ⁊ fundamēto.i.cōſtituit̄. Item cōſtare.i.pſeuerare: vt iſte cōſtat i ꝓpoſito.i.pſeuerat. Itē cōſtare.i.certū ⁊ aptū eē. Itē cōſtare ptinet ad pciū vt h̄ capa cōſtat trib⁹ denarijs. vñ conſtās ſtātis ōis ge. ⁊ comparat̄. vñ conſtāter tius tiſſime aduerbiū ⁊ h̄ conſtātia tie. ⁊ conſtās đr: q2 vndiq3 ſtat: nec in aliquā partē pōt declinari. Et cōponit̄: vt inconſtās. vñ hec inconſtantia.

Constructio.a conſtruo.is. đr h̄ conſtructio onis. ⁊ conſtructiuus ua uum. ⁊ h̄ ⁊ h̄ conſtructibilis ⁊ h̄ le. Scđm vero Pap̄. ꝯſtructio a multitudine lapidū ⁊ lignoꝝ dcā: ⁊ ſtrue qđ ē compoſitio. Itē conſtructio ē q̄dā dictionū cōgregatio. vt ſortes legit Uirgiliū: qđ ēt đr ōro: ⁊ ēt locutio ſicut conſueuit dici ſortes legit Uirgiliū: h̄ eſt vna oratio: vna conſtructio. ⁊ vna locutio. Oratio eſt idicatiua cōſtructio tranſitiua. locutio de preſenti affirmatiua.

Constupror aris.i.ſil' ſtuprari. a con ⁊ ſtupror. vide in ſtuprū ⁊ cor. ſtu nāliter. Et vt dicit Hug. ꝙ ſtupror eſt depo. cū ſuis cōpoſitis: ſ3 inuenitur in actiua ſignificatione conſtupro as. Hier. ij. Conſtuprauerunt te vſq3 ad verticem.

Consubſtātialis. a cō ⁊ ſubſtātialis cōponit̄ h̄ et h̄ cōſubſtātialis ⁊ h̄ le.i.eiuſdē ſubſtātie. vñ fili⁹ dei đr cōſubſtātialis patri. q2 ē vni⁹ ⁊ eiuſdē ſubſtātie et nature ſecū.i.cū patre.

Consueo ſues ſueui vel ſuetus ſum. vnde conſuetim ⁊ conſuetudo. ⁊ hinc cōſuetudinarius ria rium. ⁊ componit̄ cōſueo a con ⁊ ſueo ſues quod non eſt in vſu.

Consueſco ſcis ſueui vl' ſuet⁹ ſū vl' ꝯſueſcē cōſuetudinē facē ſ3 Pap̄. Et ſm Hug. cōſueſco ē ichoatiuū de ſueo ſues.

Consuetudo. a conſueo ſues h̄ cōſuetudo dinis. ⁊ ē cōſuetudo ius q̄đdā morib⁹ cōſtitutū qđ ꝑ lege ſuſcipit̄ cū deficit lex nec diſtat ſcriptura an rōne cōſtet. ſic dicit Iſi. ethymo. v. Nec mirū tāta ē vis cōſuetudinis ꝙ ſ3 eccl'ie cuiuſlibet cōſuetudinē vl' trina vel vnica i baptiſmo d3 fieri imerſio. Cōſuetudo tñ non pōt tollere ius nāle ſiue diuinū.i.precepta vt ꝓhibitiōis dñi. imo talis cōſuetudo abrogat̄ a lege. Ius vō poſitiuū ſiue humanū tollit conſuetudo vl' i toto ſi ē gn̄alis. vel in parte ſi ē particularis ita tñ ꝙ non ſit ꝯ̄ ius nāle ipſa conſuetudo. q2 tūc nec ius poſitiuū poteſt tollē. Ex h̄ pōt concludi l3 ꝑ hypoteſim. ꝙ ſi pſonales decime nō dei ſ3 hoīum ꝓcepto debent̄. videtur ꝙ conſuetudo ꝯ̄ria a culpa liberet non ſoluētes. videtur inquā ⁊ verum eſt vbi eccl'ia non conſueuit huiuſmodi decimas exigere.

Consula a conſulo lis đr h̄ conſul lis maſ. ge. vñ cōſulat⁹ tus tui ma. ge. ⁊ h̄ ⁊ h̄ conſularis ⁊ h̄ re dign⁹ cōſulatu. Et ꝑ cōpoſitōes ꝓcōſul lis loco cōſulis poſit⁹ excōſul lis ex̄ cōſulatū poſit⁹ cū eū ꝓus hūerit ſic dic̄ Hug. Iſi. vō dicit ꝙ cōſules appellati ſūt vl' a cōſulēdo ciuib⁹ vl' a regēdo cūcta cōſilia. Excōſules āt dicūt̄ q2 iā a cōſulatu exierit ſiue diſceſſerit pacto vicis ſue āno. ꝓcōſul đr q̄ vice cōſulis fungit̄.

Consularis inconſul eſt.

Cōſulo. a con ⁊ ſileo les cōponit̄ cōſulo lis.i. dare cōſiliū. ⁊ ſm h̄ cōſtruit̄ cū dtō. vt Cōſulo tibi. Itē cōſul.i. iterrogo cōſiliū accipio. ⁊ ſm h̄ cōſtruit̄ cū actō. vt Cōſulo te. Et eſt actiuū. Uñ dicit Pap̄. Cōſulo tibi. conſiliū do Nā conſulo te interrogatiuū eſt. ⁊ tūc eſt paſſiuū.i. conſiliū peto a te. vñ verſus. Conſulo te querens. tibi conſulo conſiliū dās.

Cōſulto tas frequētatiuū ꝺ ꝯſulo lis ꝯſultū. u i o ſit ꝯſulto.

Conſultus. a conſulo lis đr h̄ conſult⁹ ta tū q̄ ꝯſulit. vl' diſert⁹. ⁊ cū ꝯſilio. Et ꝯparat̄ Et cōponit̄. vt iconſult⁹ ta tū ſm Hug. Pap̄. vō dicit. Cōſult⁹ interrogat⁹. cōſultur⁹ interrogatur⁹. Cōſultū ꝓuidētia. cōſiliū placitū. inde cōſultare deliberare. Conſult⁹ đr cauſidic⁹. Conſultus ēt q̄ cōſiliū a cōſulto accipit. Inſultus đr ab eo ꝙ non accipit conſiliū. In Grecismo. āt tales verſus ponūtur. Conſultor poſcit qđ cōſultus bene noſcit. Cōſultor rogitat cōſult⁹ cōſiliū dat

Conſummo mas maui mare.i. finire. perficere. ad effectū ducere. cōplere. ⁊ cōponit̄ ex cō ⁊ ſummo mas qđ deriuat̄ a ſūma me. ⁊ ſic patet ꝙ debet ſcribi ꝑ geminū m. Ille cōſūmat q̄ i bono expēdit. Ille cōſumit q̄ i malo deuaſtat ⁊ diſſipat. Uñ q̄dā. Conſūmare mea volo ſ3 conſumē nolo. Et eſt actiuū cū ſuis compoſitis. Et ide conſumat⁹ ta tū. Lu. ii. Poſtq̄3 cōſumati ſūt dies octo.i. finiti. pfecti. completi. Et ide h̄ ꝯſumatio onis.i. cōpletio. vñ pſal. Oīs conſumationis.i. opis vidi finē. Ponit̄ aūt conſumare aliq̄ñ ꝑ conſumere ⁊ econuerſo. iꝓprie tñ. et d3 ſcribi ſūmo conſūmo mas conſūmatio conſūmatus ꝑ geminū m. Unde verſus. M ſūmare duplex ſibi vult ſed ſumere ſimplex.

Conſumo mis pſi ptū mere.i. deſtruere. in malo expēdere. abſumere. qđ componit̄ ex con et ſumo mis. qđ ſcribit̄ per vnū m. qđ p3 i ptō ſumpſi q2 format̄ a pñti ſ3 Priſ. o mutata i pſi. vñ et conſumo mis ꝑ ſimplex m ſcribēdū ē. et ꝓdu. ſu. et iuenit̄ poni ꝑ conſumo mas et econuerſo impꝓprie tñ a conſumo mis conſumpt⁹ ta tū. Et ſcias ꝙ ꝓpē loquēdo conſūmo as ponit̄ in pte bona. ſ3 conſumo mis tertie coniugationis in mala. ſicut dixi in conſūmo mas.

Conſumpſi eſt preteritum de conſumo.

Conſumptum eſt ſupinum de conſumo mis.

Conſutilis: a conſuo is qđ ꝯponit̄ a cō ⁊ ſuo is dr̄ h̄ ⁊ h̄ conſutil' ⁊ h̄ le penul. cor. Et ꝯponit̄: vt inconſutilis le. Ioh. xix. Erat āt tunica inconſutil'. De quo dicā in ſuo loco.

Contagiū: a contigo gis dicit̄ h̄ contagiū gij: ⁊ h̄ ꝯtagio nis in eodē ſenſu.i. labes putredo lues vel morb⁹ pecoꝝ ſiue ouiū: q2 contactu vnius totus grex corrūpit̄. vñ contagiū dicitur morbus: q2 q̄cq̄đ tetigerit polluit: vnde contagioſus ſa ſum ſordidus. Uide in peſtis.

Contamino nas naui nare.i. polluere: deturpare: corrūpere verbū actiuū ⁊ componit̄ ex con ⁊ tamino nas qđ eſt aduerſari: ⁊ corripit mi.

Contēno nis pſi ptū: ex con ⁊ tēno nis: ⁊ eſt ꝯtēnere vilipēdere: aſpnari: non curare: depꝛeciari: ⁊ caret p in pñti: ſ3 h3 m añ n: ſ3 in ꝑterito h3 p: q2 format̄ a ꝓma perſona pñtis no mutata in pſi: ⁊ in ſupi. q2 format̄ a ꝑterito pſi in ptū. vñ contēptus contēpſi habent p.

Contēplor: tēplū ꝯponit̄ cū cō ⁊ đr ꝯtēplor aris videre: ꝑſpicere. rimari: ⁊ ꝓpe refert̄ ad iuiſibilia l3 q̄nq3 ad viſibilia trāſferat̄: vñ ꝯtēplatiu⁹ ua uū q̄ morat̄ i ꝯtēplatōe vl' ad ꝯtēplatōe3 ptinēs. Et vt dic̄ Gre. ſup Ezech. ꝯtēplatiua vita ē caritatē dei ⁊ ꝓximi tota mēte retinē: ab exteriori actione q̄ſcē. ita vt iā nec libeat agē ſ3 calcatis curis oīb⁹ ad vidēdū faciē ſui conditoris aīus inardeſcere. vide in vita.

Contemporaneus. a con ⁊ temporaneus componitur contēporaneus nea neum cum tempore veniens vel inſimul in tempore exiſtens vel veniens vel eiuſdem temporis.

Contemptibilis contemptui abilis. a contemno.

Contēpt⁹ ta tū ſpret⁹ repulſus. a contēno nis ſ3 Pap̄. ⁊ ſubſtātiue h̄ contēpt⁹ tus. vide i contēno. ⁊ i temno: ⁊ in tēptus.

Contēdo dis di tentū vel tenſum litigare vel ſil' ire vel ſil' tēdere: extēdere: pugnare: ⁊ componit̄ ex con ⁊ tendo.

Contētio. a contēdo dis hec contētio onis pugna: diſceptatō litigiū: ⁊ deſcribit̄ ſic. Contētio eſt īpugnatio veritatis ex confidentia clamoris. Itē contentio eſt q̄dā color rhetoricus: de quo dixi in q̄rta parte in ca. de colo. rheto.

Contētioſus ſa ſū q̄ nō rōne aliq̄ ſ3 ſola ꝑtinacia ꝯtēdit vñ ⁊ đr a contētione ſ3 Pap̄. Dr̄ etiam contētioſus litigioſus.

Contēto ꝯtētas frequēter contēdē a contēdo dis contētū tu.

Contētus ta tū a contineo nes nui tētū.i. patiēs ſufficiēs parco ſ3 Pap̄. Itē contēt⁹ pt deriuari a contēdo: ⁊ tūc contēt⁹ đr q̄ſi ſil' tentus vel tēſus. Itē inuenit̄ contemptus ꝑ p pro ſpretus. vnde verſus. Contemptus ſpretus contētus ſufficiens ē. Primū contēnor dat contineoq3 ſecundum:

Contermino nas naui ex con ⁊ termino: ⁊ eſt conterminare ſimul terminare: vel coniungere. vnde hic ⁊ hec conterminalis ⁊ hoc le.i. confinalis. ⁊ cor. mi.

Contermin⁹ na nū.i. vicin⁹ ꝯiūctus. ex cō ⁊ terminus ꝯponit̄

Conternano dr ille qui est in cõpletiõe tertii anni. vñ dr conternano q̃si cõpleus tertiũ annũ: q̃si triens: vel q̃si triũ annoꝝ existẽs. Un̄ Isa. xv. dr Uectes eius vsq ad segor vitulã ↄternantẽ. i. vitulã triũ annoꝝ: vel segor ciuitatem parium dicit vitulã ↄternantẽ. i. robustã: qꝛ fm gl. asalia sunt robusta tertio anno: sicut in trigesimo anno. Hier. xlviii. dr Ʒ segor vsqꝫ ad oronaim vitulam ↄternantẽ. vbi q̃dã libri falsi habent conternantem. Et fm Pap. cternans est vitula tertiũ agens annũ: ⁊ est g̃ñs ois ↄternans.

Cõtestor aris: fit testari. ex cõ ⁊ testor aris. Et vt dic̃ Pap. cõtesta ad iudices obtestari vel ad aduersarios ptinet. Dr etiã contestari adiuuare: firmiter asserere: sicut firmũ est testiũ.

Conticeo ces cui ciui ex con ⁊ taceo: ⁊ est conticere simul vel statim tacere: nihil pferre: ⁊ est neu. ⁊ cor. ti. ⁊ a secunda persona conticeo addita co fit conticesco scis incboa. Psal. Impii in tenebris conticescent.

Conticiniũ nij neu. ge. tps noctis dr q̃si cũcta silẽt. a ↄticeo ces. Qualr partes noctis distinguant dicemus in crepusculũ.

Contigi gisti est preteritũ de ↄtingo gis. ⁊ cor. ti.

Contignatio onis fe. ge. i. tignoꝝ ↄiunctio: vl̃ coaptatio i edificio: ⁊ dr a ↄtingo gas q̃d est tigna componere: ↄiungere: coaptare in structura edificij. Tectũ tigna ferunt que contignatio iungit. Ecle. x. In pigritijs humiliabit ↄtignatio.

Contiguus: a ↄtingo gis dr contiguus gua guũ. i. vicinus proximus: qꝛ ↄtingit domũ alterius. vñ ↄtiguo is gui. i. cõtingere vel fieri ↄtiguũ. vñ cõtiguitas vicinitas. Sꝫ ↄtinuus est vicinus sine iterpositiõe: qꝛ sil teneat. vñ aq̃ in vase est vasi cõtigua: sꝫ nõ est ↄtinua ei: sꝫ aq̃ aq̃ est in se ↄtinua. qꝛ aq̃ aq̃ cõtinua est: qꝛ termin᷒ idẽ. Nã sicut dicit Arist. in li. v. phy̆si. contigua sũt quoꝝ vltima sũt simul. Cõtinua dr quoꝝ terminus est idẽ vnus ⁊ vtrisq̃ q̃ tãgunt: ⁊ h̃ signat nomẽ. Nã cõtinuũ a cõtinẽdo dr. qñ ergo multe ptes continent in toto ⁊ q̃si sil se tenẽt: tũc ẽ ↄtinuũ: sꝫ h̃ nõ põt eẽ cũ sint duo vltima: sꝫ solũ cũ est vnũ. Itẽ in pncipio sexti dicit Aristo. Continua q̃dẽ quoꝝ vltima vnũ. Et scias q̃ oẽ cõtinuũ est diuisibile in infinitũ: intellige inq̃ntũ ↄtinuum.

Contineo nes nui tentũ ex cõ ⁊ teneo. vñ ↄtinẽs. Et cõparat̃ vñ hec ↄtinentia tie. i. abstinẽtia. castitas. ⁊ ẽ ↄtinere sil tenere: hẽre: gerere: abstinere: in castitate manere. Et fꝫ Pap. cõtinens non solũ in castitate manere dr post corruptionẽ sed ab oi vitio. Sap. viij. Et vt sciui quoniã aliter non possum esse continens nisi deus det.

Contingo gis cõtigi tactũ tingẽ: sil tãgẽ. vl̃ accidẽ: attrectare: ex cõ ⁊ tango gis. vñ cõtactus tus ⁊ adiectiue cõtact᷒ ta tũ. Et scias q̃ accidit malũ: euenit casu: obtigit sorte: ↄtigit fcõ. Põt ẽt cõponi cõtingo ex cõ ⁊ tingo gis: ⁊ tũc fac̃ pteritũ ↄtinxi cõtinctũ cõtingẽ. i. sil tingere: inficere contaminare.

Continuus. a cõtineo nes dr cõtinuus nua nuũ. i. vicinus vl̃ sine iterpolatiõe qꝛ sil teneat. vñ hec cõtinuitas tatis: ⁊ cõtinuo as aui cõtinuũ facẽ: vel cõtinue hẽre. vñ cõtinuati. i. cõiuncti: iugiter. Et ẽ actiuũ ↄtinuo as cũ suis cõpositis fꝫ Hug. Pap. vo sic dic̃. Cõtinuare cõiũgẽ. dilatare. plõgare. Itẽ a cõtinu᷒ deriuat̃ ↄtinue aduerbiũ: p quo sepe ponit̃ cõtinuo. i. cõtinuatim vel statiz. Uide in contiguus supra.

Contiquia: imbrium collectio: quasi continens aquã: ex quibus videtur componi.

Contor. a cõtus p instrũ piscatoris dr cõtor taris verbũ depo. ⁊ est contari conto sꝫ pquirere vel scrutari ⁊ ponit̃ p iterrogare: iuestigare. Et cõponit̃: vt pcontor aris. i. inq̃ro vel pquiro iterrogo. ⁊ scribit̃ p o. Inuenit̃ et cunctor taris p u. p morari: vl̃ dubitare. vñ q̃dã. Cõtor pquiro: cũctor dubitoq̃ moroq̃. Et i Grecis. dr percontor notat id q̃d pferuntor p o scriptũ. Percunctorq̃ p u dr esse moror.

Contractio: a ↄbo bis dr h̃ ↄtio onis. i. collectio. cõstructio. abbreuiatio: vel decurtatio. vnde Ezech. vij. Ecce venit cõtractio. Inuenitur etiam ibi fm aliam litteram contritio. Hiero. Contritio que dicit̃ hebraice scissura. i. contextus: ⁊ perplexio vel collectio omniũ malorum.

Contracto. ex cõ ⁊ tracto as cõponit̃ ↄcto tas. ⁊ cõtrecto tas inuenit̃. i. simul tractare. vel iter manus palpare ⁊ tractare

Contract᷒. vẽditio locatio. ⁊ cetere spẽs cõductiõis fꝫ Pap.

Contraho his xi ↄhere. i. simul trahere: abbreuiare cõmorari colligere. cõstringere. decurtare. ex cõ ⁊ traho his cõponit̃

Contrarius ria rium adiectiuum. i. aduersarius. Contrarium etiam est quidã color in rhetorica. de quo supra dixi in q̃rta parte in ca. de coloribus rhetoricis.

Contrecto tas in contracto vide.

Contremisco scis verbum incboa. a contremo mis.

Contremo mis mui mere. idest simul tremere. ex con et tremo. et corripit tre.

Contribulis. a con et tribulis cõponit̃ h̃ ⁊ h̃ contribulis et h̃ le. sil eiusdẽ trib᷒. ⁊ pdu. bu. sꝫ tribulo las cor. bu. vñ v̄sus Dat tribula les generat tribus vna tribules. 101

Contritio onis fe. ge. formaẗ a ↄtrit᷒ ta tũ cõtriti addita o. vñ pꝫ q̃ nõ ẽ ibi c sꝫ t sola i penul. syllaba. sicut nec i cõtrit᷒ vel cõtritũ q̃d formaẗ a cõtriui pterito decõtero ris ui in tũ. ⁊ dr cõtricio q̃si sil tritio vl̃ ex toto tritio. qꝛ de oib᷒ pctis pentẽs ↄs dolere. Cõtritio sic diffinit̃. Cõtritio est dolor de pctis assũpt᷒ cũ pposito cõfitẽdi ⁊ satisfaciendi. Iste dolor ↄs eẽ acer. qꝛ offendim᷒ deũ creatorẽ oiuꝫ. Acrior. qꝛ offendim᷒ deũ patrẽ nr̃m q̃ nos pascit multipl̃r. Acerrim᷒. qꝛ offendimus redẽptorẽ nr̃m q̃ nos liberauit pprio sanguine a vinculo pctõꝝ crudelitate demonũ. ⁊ acerbitate gehẽne Et scias q̃ cõtritio ẽ a deo solo q̃tũ ad formã q̃ isormat̃. sꝫ quãtũ ad substãtiã actus est ex libero arbitrio ⁊ a deo q̃ opat̃ in oib᷒ opib᷒ nature ⁊ volũtatis. Et cõtritio põt dici dolor assũptus a nobis cũ dei gr̃a. Sꝫ põt q̃ri an post hanc vitã aie de pctis cõterant̃. Ad h̃ dico q̃ i cõtritiõe tria cõsiderãda sũt. Primũ ẽ cõtritiõis genus q̃d ẽ dolor. Scd̃ꝫ est cõtritionis forma. qꝛ est actus ṽtutis gr̃a isormatus. Tertius est efficacia cõtritionis. qꝛ est meritorius ⁊ sacralis ⁊ quodãmõ satisfactori᷒ doloꝝ cõtritiõis. Aie ergo post hãc vitã q̃ i pria sũt hãc cõtritiõeꝫ hẽre nõ pñt. qꝛ carẽt dolore pp gaudij plenitudinẽ. Ille ãt q̃ sũt i iferno carẽt cõtritiõe qꝛ si dolorẽ hẽant. deficit tñ i eis gr̃a dolorẽ informãs. Sꝫ ille q̃ i purgatorio sũt hñt dolorẽ de pctis gr̃a isormatũ: sꝫ nõ meritoriũ. qꝛ nõ sũt de statu merẽdi. In hac ãt vita pdicta tria iueniri pñt. Et scias q̃ ↄtritio differt ab attritiõe sic isormatũ ab isormi. qꝛ attritiõ ẽ dolor sine charitate. Cõtritio vo ẽ dolor gr̃a ⁊ charitate format᷒. Itẽ nota q̃ quoꝝ pncipia sũt diuersa oino vnũ eoꝝ nõ põt fieri id q̃d alteꝝ ẽ sꝫ attritiõis pncipiũ ẽ timor suilis. cõtritiõis ãt timor initialis. g̃ attritio ñ pt̃ fieri cõtritio. Preterea nãlia nõ sũt g̃tuita vt cõiter dr. sꝫ nãle dr q̃d ẽ añ graꝫ. ⁊ sic attritio iter nãlia cõputabit̃. igit̃ nõ põt fieri cõtritio. cũ sit g̃tuitũ bonũ. Itẽ aduerte q̃ cõtritio ⁊ attritio nõ dicũt hitũ sꝫ actũ tñ. ⁊ act᷒ ille attritiõis isormis trãsit et ñ mãet adueniẽte charitate. ⁊ qꝛ dolor ille attritiõis q̃ erat isormis ñ mãet adueniẽte charitate formari nõ põt. pinde attritio ñ pt̃ fieri cõtritio.

Controuersor. a cõtra ⁊ verso sas componit̃ cõtrouersor saris litigare. decertare. ↄdicere. vñ hec controuersia sie quasi ↄtia versio. ⁊ dr controuersia negociũ. certamen. questio. contentio. disceptatio. collatio. comparatio.

Contuberniũ. a cõ et taberna dr h̃ cõtuberniũ nij q̃si cõtaberniũ. et dr cõtuberniũ tabernaculũ vl̃ societas vl̃ ad tps coeundi cõuẽt᷒. et dr a taberna. qꝛ sic illi q̃ i taberna cõueniũt ad tps cõmanẽt et cito dissoluũt̃. ita et cõtuberniũ ppe cito dissoluit̃ pacto. s. negocio p quo ad cõtuberniũ cõuenit̃ Sap. viii. Cõtuberniũ hñs dei. Itẽ ma̅r. vi. Et pcepit illis vt accũbẽ facerẽt oẽs fꝫ ↄtubernia sup viride fenũ. Ʒ cõtuberniũ ãt oriuat̃ h̃ cõtubernio onis. i. soci᷒ cõmilito. q̃ est in eodẽ cõtubernio cũ alio. ⁊ h̃ et h̃ cõtubernalis ⁊ h̃ le.

Contudi penul. cor. est preteritum de contundo dis.

Contumax. a cõtumeo mes dr q̃d cõponitur a con et tumeo mes. et inde dr h̃ et h̃ et h̃ cõtumax cis. i. superbus vl̃ iniuriosus. vel repugnatiuus. et dr sic quia tumet in ṽbis iniurie. vel dr contumax qꝛ contẽnat ei negligat. Et cõparatur vñ contumaciter cius cissime aduer. ⁊ hec contumacia cie

vel contumacitas tatis.idest superbia:iniuria:repugnãtia: contemptus.Et componitur vt percontumax.i.valde con tumax:⁊ cor.tu fm Hug.Pap.vero dicit.Cõtumax dicit̃ q᷑ cõtemnat:superbus vel a timendo.

Contumelia.a cõtumeo mes dr̃ h̄ cõtumelia.i.iniuria vitu periũ:graue cõuitiũ:⁊ h̄ cõtumia mie idẽ ⁊ a ɔtumelia dr̃ ɔtumeliosus sa sum qui audax est ⁊ tumet verbis iniurie ⁊ sup̄bie:vel ɔtumelias ⁊ ɔuitia inijcit.Et cõparatur.Et no ta q᷑ ɔtumea vel ɔtumelia est proprie in verbis.

Contumeo mes mui.i.simul tumere:ex cõ ⁊ tumeo mes.vñ de ɔtumesco scis inchoa.⁊ cor.tu.

Cõtumia mie idem est qđ ɔtumelia.vide in cõtumelia.

Contundo.ex cõ ⁊ tundo dis cõponitur cõtundo dis tudi tu sum cõterere.ɔfringere.percutere.domare.ɔcidere.fit tun dere:vnde cõtusus sa sum.

Contus:a.conus dr̃ h̄ cõtus ti qđdam genus teli:⁊ p̄prie qđ ferrũ nõ h̄z:ſʒ est acuta cuspide lõgũ sicut ptica pacuta quã portãt rustici loco baste.vñ Boe.in.ij.de ɔsola.Tu q̃ nũc cõtum gladiũq᷑ ptimescis solicitus:si vite hui⁹ callẽ vacu⁹ viator intrasses corã latrone cãtares.Cõtus etiã dr̃ instrm̃ cum quo piscator piscatur vel scisscitatur aquã inquirẽdo pisces.Uide in cõtor taris.

Contusus sa sum penul.pdu.vide in cõtundo.

Contutus ta tum in cõtutor vide.

Contutor aris atus sum ari.i.abscõdere defendere Macha. ij.li.ca.j.Et in eo ɔtutati sunt.⁊ pdu.tu.

Conuallis lis fe.ge.ex cõ ⁊ vallis ⁊ dr̃ ɔuallis magna vallis vel loca terrarum depressa inter mõtes.

Connubiũ.ex cõ ⁊ nubo bis cõponit̃ h̄ connubiũ bij ɔiugiũ nuptie:vel ɔiũctio viri ⁊ femine.vñ hic ⁊ h̄ cõnubialis et h̄ le.⁊ hinc cõnubialiter aduer.Uirg.Cõnubio iungam sta bili propriamq᷑ dicabo.

Cõuena.a ɔuenio nis hic ⁊ hec ɔuena ne:simul cum alio ve niens vel qui cum alio cõuenit.Uel cõuene dicuntur adue ne de diuersis locis:⁊ corripit ue.

Conuenio.ex cõ ⁊ venio ɔuenio nis.i.congruere vel decere. vñ hoc palliũ cõuenit mihi.i.decet me.Et cõuenire.i.alloq̃ vt cõuenio vos o iudei.i.alloquor.Et cõueniri.i.adunari: vt isti cõueniunt.i.adunantur.Et cõuenire.i.simul venire. Et cõuenire.i.pacisci.vñ in Matth.Nõne ex denario ɔue nisti mecũ.Uel cõuenio tibi vnũ denariũ.i.pacisco.⁊ cõ uenire.i.exigere aliq̃d de aliquo.Et cõuenire.i.cõpellere.i. ad cãm vocare vel ad placitũ.Et cõuenire.i.inesse.vt albe do cõuenit mihi.i.inest.Et cõuenire.i.assimilari.vt iste con uenit cũ illo in albedine.i.est silis illi vñ cõuenit ipersona le.⁊ cõueniẽs.⁊ h̄ cõueniẽtia tie.Et cõponit̃:vt icõueniẽs. Et cõparatur.vñ hec incõueniẽtia tie.vñ v̄sus.Cõuenit al loquit̃.decet id sit assimilat̃.Exigit ad cãs vocat ⁊ cõpellit inestq᷑.Pangit adunat̃ ⁊ adunat cõueniens est.

Conuenticulus.a cõuentus dicitur hic cõuenticulus:⁊ h̄ cõ uenticulum li ambo dimi.⁊ cor.cu.

Conuento tas frequenter cõuenire:a cõuenio nis cõuentum tu.u in o.sed cõuentor deponens aliud est.

Conuentor.a cõuentus dicitur cõuentor taris cõuentum fa cere.vel celebrare fm Hug.

Conuentus tus cõgregatio cetus.

Conuersio q̃si sit versio a cõuerto vel conuersus si addita o. Jtẽ cõuersio est quidã color rhetoricus de quo supra dixi in quarta parte in ca.de coloribus rhetoricis.

Conuersor a cõ ⁊ verso sas cõponit̃ cõuersor saris.i.sit ver sare ⁊ esse cũ aliquo.vñ hic ⁊ hec cõuersabilis.⁊ hoc le.

Conuerto.ex cõ ⁊ vto cõponit̃ cõuerto tis ti cõuersum.insit vtere:vt ad aliq̃ vitã vt sectã vtere.vñ h̄ ⁊ h̄ cõuertibilis ⁊ h̄ le.Et cõparat̃.Et cõponit̃:vt incõuertibilis ⁊ h̄ cõuer tibile.Jtẽ a cõuerto cõuerso sas frequẽ.⁊ est actiuũ cõuer tor:tñ fm Hug.cõuertor ⁊ p̄uertor passiua sũt et depo.

Conuescor sceris ex cõ et vescor verbũ deponẽ.et caret p̄te rito et sup.deberet tamen facere cõuescitum.et est cõuesci simul vesci.pariter vesci.cum alio comedere.

Conuexus.a cõuebo bis dr̃ cõuexus xa xum vndiq᷑ iclinat⁹ et curuat⁹ q̃si cõuersus.Uel dr̃ a cõuebo bis q꞉ vndiq᷑ ve hebat̃ i circuitu ad visũ.Et cõparat̃.vñ h̄ cõuexitas tatis curuitas rotũditas:sic ẽ celũ.Ut fʒ Pap.cõuexa dr̃ extre ma celi flexa.⁊ pdu.ue positiõe.⁊ eni ẽ duplex cõsonans.

Conuicaneus nea neum.i.cõuicinus.a con et vicaneus.

Conuicanus na nũ.i.cõuicinus.a cõ et vicinus componitur.

Conuictor toris masc.ge.qui simul cum alio viuit.et tunc de riuatur a conuiuo uis.vel conuictor q̃si cum alio victor.et tunc deriuatur a conuinco uici uictum.

Conuitiolũ li pe.cor.paruũ conuitiũ dimi.de conuitium.

Conuitior.a cõ et vitio as cõponit̃ cõuitior aris.cõuitia iser re.vituperari.et cõstruit̃ cũ dtõ.vñ h̄ cõuitiũ tij contumelia. vituperiũ.vñ cõuitiosus sa sum plen⁹ cõuitijs.Et cõparat̃ ita dicit Hug.Pap.ẽt dicit.Cõuitior aris atus sum.i.expro bro.ide cõuitiũ.i.opprobriũ.iniuria.et sic vr̃ q᷑ pdcã debe ant p c scribi.sic vitiũ qđ deriuat̃ de vinco cis fʒ Hug.Alij dicũt q᷑ vitiũ deriuat̃ a veto tas:et cor.i.añ t:et cõuitiũ cõ ponit̃ ex cõ et vito.et pdu.i.añ t et sic pdcã scribũt̃ p te.sic veto et vita.et h̄ vr̃ veri⁹ cũ vitiũ cor.ui.vñ Dora.Olb⁹ h̄ vitiũ ẽ cãtorib⁹ iter amicos.et cõuitiũ pdu.ui.et istius opi niõis fuit mgr̃ Bñ.vñ dicit.Uitiũ qđ dr̃ a vetãdo cor.i.añ t cũ suis driuatiuis.vt vitio as.cõuitiũ tñ pdu.i.añ t.ſʒ me li⁹ cõponit̃ ex cõ et vita.q꞉ cõuitiũ ẽ iproperiũ ɔ vitam.

Conuitium in conuitio vide.

Conuiua.a conuiuo uis dr̃ hic et hec conuiua ue cõis ge.qui simul cum alio viuit et comedit.et produ.ui.Dora.in epi. Tres mihi conuiue prope dissentire videntur.

Conuiuariũ rij neu.gen.locus in quo quis conuiuatur:qđ et conuiuatorium dicitur.et dicitur a conuiuor uaris.

Conuiuatorium in conuiuiarium vide.

Conuiuiũ.a conuiua dicitur hoc conuiuiũ uij.i.lata comestio et magna.et hinc hoc conuiuiolum li dimi.

Conuiuo uis.i.simul viuere penul.pdu.a con et viuo.

Conuiuor.a cõuiuiũ dr̃ cõuiuor uari cõuiuiũ facẽ vt celebra re.vel insit comedere.Catho.Raro cõuiuare.et pducit ui.

Cõuox⁹.a cõ et vox⁹ta tũ cõponit̃ cõuoxus ta tũ.i.eodẽ voto astrictus.vel cõponitur ex cõ et votũ voti.et pducit uo.

Conus ni masc.ge.i.sũmitas galee.vel curuatura q̃ sup galeã ponitur super quã sunt criste:a conon grece qđ dr̃ latine: acuta vel alta rotũditas.vñ et conon dicitur figura que ab amplo incipit et in acutum finitur:sicut ortogonium.

Cooperio ris rui coopertum cooperire.i.simul operire.con tegere.vnde coopertorium amictus ex con et operio com ponitur abiecta n et cor.pe.

Cooperor raris ratus sum verbum deponẽ.i.simul operari coauxiliari.Et componitur ex con et operor raris:et abiici tur n causa euphonie.et cor.pe.

Coopto tas taui tare.i.sit optare.et componit̃ a con et opto.

Copia pie.i.multitudo.abũdãtia.dicta q̃si cũ opibus:et deri uatur a copos.i.labor:q꞉ oĩs substantia ex labore constat. Nõ eni sine labore copia hẽri põt vnde copiosus sa sum. i.locupler abũdans plenus copia.Et comparat̃.vt copiosi or copiosissimus.vñ copiose sius sissime.et h̄ copiositas ta tis.Quidã vero dicunt q᷑ copia descendit a copos copis.

Copiola le dimi.parua copia.

Copiosus sa sum in copia vide.

Copos grece labor latine et accentuatur in fine.

Cops copis ois ge.ex cõ et opis dr̃ cops dives opulẽt⁹ q̃si cũ opib⁹.vñ q̃dã.Secũdus cops ẽ dea terre.fertilis ops ẽ.Scr bomũ scopos ẽ mũdat fossaq᷑ scrops ẽ.vñ potest deriua ri hec copia.Jtẽ inuenit̃ hec cops ideclinabile fe.ge.et tũc deriuatur a copia pie.et est tunc idẽ cops quod copia.

Copula le.i.cõiũctio vel id qđ cõiũgit.vt vinculũ i collo ca nis et i singulari et i plurali ẽ fe.ge.Jn plurali tñ inuenit̃ neu. ge.copula lor.et vt dicit i singulari.p cõiũctiõe canũ i plu rali copula neu.ge.p q̃libet alia coniũctione sine boium si ue rex aliar.Et scias q᷑ ẽ copula verbalis iplicita et expli cita.i.non coartata.vide in h̄ vbo sum es est.vide in cedo.

Copularius rij mas.gene.i.vinculũ in collo canis.⁊ dicitur a copula copule.

Copulatim.i.coniunctim aduerbium:a copulo las.vnde copulatiuus ua uum.

Copulatiuus ua uum qđ copulare habet:a copulo las.

Copulo:a pula le đr copulo las.i.iungẽ:sociare. Copulo cō ponit.vt discopulo las.i.disiungere recopulo copulas.i.re iungere. Copulo ⁊ eius cōposita sunt actiua ⁊ corripit pu.

Coquina ne dicitur a coquus.⁊ pdu.qui.

Coquo qs xi ctũ:⁊ scribit p c i pma syllaba coquo:⁊ in scđa p q:lꝫ qn̄tũ ad sonũ vr̄ desinere in co:sꝫ h̓ accidit qꝛ u amittit vim lr̄e.Et ɔponit coquo cũ de:⁊ đr decoquo qs.i.valde coquere. Itē cũ ex:⁊ đr excoquo qs in eodē sensu.⁊ siłr cōponit incoquo qs:pcoquo qs.i.pre alijs coquere.vl̓ supra vel plus.recoquo qs iterum vel valde coquere.succoquo quis.i.parũ vel subtus coquere.Coquo ⁊ eius cōposita actiua sunt.⁊ cor.hāc syllabā co in presenti.

Coquulus li dimi.paruus coquus.⁊ cor.qu.

Coquus coqui qui cibos coquit.vnde hic coquulus li dimi.⁊ hec coquina ne.vide in precocia.

Cor cordis ne.ge.đr a cardian.Qđ dt đr cor q̄si custodia oīuꝫ rez ethymo.ē.Et vt dicit Isi.cor.iđ ē vicinũ pulmōi vt cũ ira accēdit pulmōis hūore tēperet.Et scias qꝫ in Grecis.ta les v̄sus ponūt.Cor sapit ⁊ pulmo loqt:fel cōmouet iras. Splen ridē fac cogit amare iecur.Uide i splen.Et cōponit cor cũ cō.⁊ đr cōcors dis.⁊ est oīs ge.discors dis.⁊ cũ ex et đr excors dis.Et cũ miserās.⁊ đr misericors dis.Itē cũ re ⁊ đr recordor daris.Itē cũ se p̄pōne ⁊ đr secors dis.Et cũ ve.⁊ đr vecors dis.Et cũ vnus ⁊ đr vnicors dis.Et nota qꝫ antiq̄ dicebāt h̓ ⁊ h̓ vnicordis ⁊ h̓ de.⁊ alia hmōi ɔpos ta filia a cor qđ i auctorib⁹ sepe iuenit.Et scias qꝫ rabi moyses dic̄ qꝫ cęlũ ē i vniuerso sic cor i aiali cui⁹ mot⁹ si ad horā desceret corpis vita finiret.⁊ ex h̓ pꝫ qꝫ cęlũ syderiũ p motũ suũ gn̄ationē causat.⁊ in īferioribus corruptionem.

Coragios grece latine villa dicitur.

Coragiũ a coragios đr h̓ coragiũ gij i.suffragiũ.Coragiũ est ēt ps ludi.s.qđ pūerbia dicit.vl̓ coragiũ ē virginale signũ vel virginalis pōpa quā solēt virgines facere in q̄busdaꝫ locis circa mortuũ.s.corea.⁊ q̄libet corea sic pōt dici.⁊ tūc cōponit a corea ⁊ ago gis.sꝫ h̓ corrariũ p duo r aliud est.s. qđ ex toto ⁊ intimo corde petit.⁊ cōponit a cor ⁊ ago.

Corallus li naturā hꝫ viminis sub aqua.sꝫ detracta sup aquā statim durescit ⁊ rubescit et lapidescit. Itaqꝫ occupari et euelli rhetibus solet.aut acri ferramento precidi.

Coram prepositio seruit ablrō.vt Coram deo placet humilitas. Item est aduer.q̄litatis.vt Nobis in theatro morantibus quidam coram surrexit ⁊ locutus est.i.patenter.euidēter aperte.Et componitur a cor ⁊ am per apostropham.qđ eni fit corā.ante cor.fit.et pdu.primā.Unde in Aurora dicitur.Coram languoris ppulit omne genus.

Corax cis.i.coruus.et tam illud q̄ istud nomen habet a sono pectoris.quia grunnit pectore.

Corban oblatio siue donum sonat.Unde Matthe.vij.Corban qđ est donum.Uide in corbonam.

Corbio onis mas.ge.ille qui facit vel vendit vel portat corbes et deriuatur a corbis.

Corbis a curuo uas đr h̓ corbis bis vas vimineũ quo mēsuratur vinũ vl̓ ēt annona.vel p qđ fluuit mustũ.qꝛ đr a curuo.qꝛ ex curuatis virgis cōtexitur.vel đr a colando.

Corbita te penul.pdu.femi.gene.idest nauis oneraria.et dicitur a corbis.

Corbitus a cor et binũ cōponit hic corbitus bij.qđ et hic corbinus đr.s.ille qui duplex habet cor.quasi binum cor hns vel renera qui est versipellis ⁊ incōstans.

Corbonan.sic dic̄ Hug.corban iterp̄tat oblatio.vñ h̓ corbona ne vl̓ corbonan ideclí.vltia acuta.i.gazophilaciũ vbi diuine oblatiōes reponūt Pap.vo dic̄.Corbonan gazophilaciũ vbi pecūia sacerdotũ erat.et iterp̄tatur oblatio.Et vt đr i histories sup act⁹ aplōꝝ.corbonā erat arca in q̄ reponebātur donaria sacerdotũ.Musach erat arca i q̄ reponebātur dōaria regũ vl̓ p̄cipũ ad reficiēda sartatecta tēpli.Gazophilaciũ erat arca i q̄ reponebātur donaria transeuntiũ.

Corbulus li mas.ge.penul.cor.paruus corbis.et đr a corbis.

Corcula iocularix.

Corculum li dimi.paruum cor.et cor.cu.

Corculus.i.tadeus a corde dictus. Ipse et tadeus.ipse ē et iudas iacobi quē eccl̄iastica trahit historia missum edissam ad abagarũ regē fm Pap. Hug.dicit.Tadeus interpretatur corculus.i.cordis cultor.et cor.cu Uide in iuda.

Corda a cor đr hec corda de.qꝛ sicut pulsus cordis est in pectore ita pulsus corde est in cithara.Unde propheta.Laudate eum in cordis et organo.

Cordatista ste ge.cōis q̄ vl̓ q̄ canit cũ corda.et đr a corda de.

Cordatus.a cor đr cordat⁹ta tũ.i.sapiens grau⁹audax cōueniens. In Job.xxxiiij.đr.Uiri cordati.i.sapientes audite me.vnde cordate.i.sapienter.cōuenienter.honeste.

Cordex cis mas.ge.qui facit cordam.vel q̄ canit cum cordis et dicitur a corda corde.

Cordaicus ca cum vide in cardiacus.

Cordicitus aduer.pe.cor.i.cordetenus.a cor đr.vnde Sidonius.Prudentibus inquit cordicitus insitum est.

Cordula le dimi.parua corda penul.cor.

Cordus da dum.i.serotinus.dicitur a cor.vñ et vue que tarde veniũt ad maturitatē corde dicuntur fm Hug.et Pap. dicit.Cordũ serotinum qđ tarde nascitur.

Coredulus.cor cōponitur cũ edo.et đr h̓ coredulus li q̄dam auis que stati et citius q̄ cętera mēbra cor auis capte edit

Choriābus.a chor⁹ đr h̓ choriāb⁹hi q̄dā pes cōstās ex pma lōga et duab⁹medijs breuib⁹.et vltia lōga vt audierant.et đr sic qꝛ carmē h̓ pede cōpositũ aptũ fit choro canētiuꝫ.vel cōponitur a chor⁹et iāb⁹qꝛ i choro et i circuitu hēat duos iambos.sꝫ ordie cōuerso.vñ choriambic⁹ca cũ.Pōt etiam choriābic⁹ i pma syllaba sꝫ quosdā aspirari sic̄ in chorus.

Choriandrũ dri gen̄.neu.genus herbe a gręco qđ illi corion dicunt.⁊ vt dicit Pap.coriandrum qđ gręci corion dicunt cuius semen dulci vino datum proniores reddit in venerem si supra modum dederis amentiā facit.In cibo sumptum calefacit et stringit et somnum facit.

Corari⁹rarij q̄ parat coria.vel q̄ opatur de corijs a corio đr.

Corimb⁹.a corona đr h̓ corimbus bi.i.fruct⁹hedere.qꝛ inde coronabātur antiq̄.et p̄cipue poete.vñ Ouid.iiij.Metha. Et grauidus distiguit vela corimbis.Corimbi ēt dnr̄ anuli vitis que prima queqꝫ ligant et cōprehendunt.ne lōgius laxati palmites ventorum flatibus dissipentur.

Chorinth⁹.a choriũ đr h̓ chorinthus thi.i.tectura arcuũ.vñ Stati⁹thebaidos i.vij.Qua sup a tergo velox chorinthos et arch⁹.Et h̓ corinth⁹thi.i.repositoriũ sagittaꝝ.s.pharetra vñ Oui.tris.In q̄b⁹ē nemo q̄ nō corinthō ⁊ arcũ.Corithō actũm gręcũ ptulit p corinthũ.Inuenit ēt h̓ corinthus nomē ciuitatis.vñ corinthi⁹ thia thiũ.Ad corinthios scribit Paulus duas eplās et scribitur corith⁹p h in vltia syllaba vñ t remanēte in sono suo sñ h.et cor.pma ab Horatio in eplis.Nō cuius holum cōtingit ad ire corinthum.

Coriolum li dimi.paruum corium.

Coriosus sa sum.i.corio vestitus.et dicitur a corium.

Coriuꝫ a carne đr h̓ coriũ rij.q̄si carniuꝫ.qꝛ carnem tegat.vel q̄a a carne ex̄hatur.A coriuꝫ per cōpositiōeꝫ ex corio as.decorio as.discorio as.in eodeꝫ sensu.i.corium auferre.incorio as.i.corium imittere.vel corium aptare.

Cornetum ti pe.pdu.locus vbi corni crescūt.et dicitur a cornus ni.p quadam arbore dura in fructu vel ligno.

Corneus nea neum pertinens ad cornu vel de cornu existēs ⁊ tunc dicitur a cornus ni p arbore.

Cornicen cinis mas.ge.qui canit cum cornu.quod etiam đr hic et hec cornicen tis.⁊ vtrunqꝫ cōponitur a cornu et cano nis.et cor.penul.cornicen in noīatiuo et genitiuo.

Cornicena.ne penul.cor.femi.gen̄.femina que canit cum cornu et deriuatur a cornicen.

Cornicor caris a cornix dr ⁊ pdu.ni. Unde Persius. Nescio qui tecum graue cornicaris inepte. Uide ī cornicular laris.

Cornicula le diminutiuum parua cornix.

Cornicular.a cornix dr cornicular laris.i.vocē cornicis imitari vel inutiliter loqui ⁊ garrire:qđ ēt cornicor caris dr.

Corniculum li diminutiuum paruum cornu.

Corniger ra rum pe.cor.gerens cornu.a cornu ⁊ gero ris.

Cornipes pedis ois gene.corneos habens pedes:quod pro equo inuenit̃:⁊ tūc est maſ.ge.hic cornipes pedis:⁊ cor.penul.tā in nō ꝙ in obliqs:⁊ cōponitur a cornu ⁊ pes.

Cornix cis fe.ge.dr a cornu:qꝛ auis clamosa sit vt cornu vel qꝛ diu viuit in cornu etiam durat:⁊ habet cornix ī naturaliter longam ante x. vnde penul.produ.in genitiuo.

Cornu dr a carne ꝗſi carniū:qꝛ ex carne procedit̃.⁊ in singulari est indeclinabile.in plurali vo hec cornua nuū. Inuenit̃ ēt hic cornus nus nui in codē sensu.Et nota ꝙ cornua vocant̃ extreme ptes antēnarū p tropuꝫ ab aiali. Itē cornua vocant̃ extremitates exercitus:qꝛ intorte sūt ad modū cornuū aialis:ſꝫ ī hac sigatōe pprie īuenit̃ h cornꝰ nus nui:⁊ p cornu militis sılr:ſꝫ cornu ī singulari ⁊ cornua in plurali pprie ptinēt ad aialia. A cornu driuat̃ cornutꝰ ta tū:⁊ corno nas.i.cornu resonare:⁊ h cornꝰ ni p q̄dā arbore dura ī fructu vel ligno.vñ h cornū ni fructus illius arboris. vñ vſus Corna gerit cornus pecudū sūt cornua cornu. Militis est qñ properat sua bella gerendo. Cornu cōponitur:vt hic et hec bicornis et hoc ne:⁊ hic ⁊ hec vnicornis ⁊ hoc ne.

Cornupeta pete hos penul.cor.Exo.xxi. O si bos cornupeta fuerit et cetera.

Cornus vide in cornu.

Cornustibij tertia filia. Iob nomen accepit:qꝛ enī per cornu ⁊ tibiā vnū verbū ex vtroqꝫ cōposuit vtrunqꝫ verbuꝫ per vnam orationis partē in latina lingua transfusuꝫ est quo voluit genere licite demonstrauit ſm Grego.

Cornutus.a cornu dr cornutus ta tū.Et scias ꝙ facies moysi dicebat̃ cornuta sicut dicit glo.Exo.xxxiiij.pp quosdam radios splēdoris quos humanus visus ferre non potuit.

Corolla le diml.parua corona.

Corollariū rij dr a corollo:⁊ ē corollariū pmiuꝫ alicuiꝰ certaminis.s.corona vel aliud.vñ corollariū ē vñ aliqs meret̃ adipisci coronā.vñ Boe.ī de ꝯso.philo. Ita ego quoqꝫ tibi velut corollariū dabo vł hr ibi collorariū a collo:qꝛ ferat̃ ī collo.vt torqs aureꝰ ſꝫ Hug. Pap.ēt dicit. Corollariū ꝗſi corone.i.pmij illariuū:sić collariū qđ ē in collo. Itē corollariū dr.vñ corona meret̃.dcm ꝙ coronā ferat:vel circulo cutiua ostio ab ambitu corone quoddā ornamēti premiū.

Corona.a corus h corona ne:qꝛ rotūda ad moduꝫ cori solet fieri:⁊ est insignūꝰ victorie vel regij honoris signum.q̄ idō in capite regū ponit̃ ad significādū circūfusos in orbe pplos qbus accinctus ꝗſi caput suuꝫ coronat̃. A corona deriuat̃ corono nas vbū actiuuꝫ ſm Hug. Pap.vo dicit ꝙ corona gñaliter dr:diadema vero spāliter.nam est gestamen regij capitis:corona vero quorūcūqꝫ. Itē corona dicitur circulus. De corona dixi in clericus.vide etiam in charitas.

Coronula le dimi.parua corona.

Corpalis.a corpꝰ dr h ⁊ h corpalis ⁊ h le ad corpꝰ ptinēs.vñ corporalr ⁊ corpalitas.Et cōponit̃.vt īcorpalis le:īcorporalr:īcorpalitas tatis.Et vt dic̄ Priſ.corpale nomē ē illud qđ corporeā rē sigt:⁊ h in pprijs ⁊ appellatiuis.in pprijs: vt sortes:ī appellatiuis vt hō. Incorporale vo nomē ē illđ qđ incorporeā rem sigt in pprijs ⁊ appellatiuis:in pprijs: vt pudicitia penelopes:in appellatiuis:vt virtus.

Corporeus in corpus est.

Corporo.a corpus dr corporo ras corporeū facere:vel ipinguare:vel in corpus imittere:vel ad sustētamētū ⁊ augmētū corporis sumere. Et componitur:vt incorporo ras:⁊ est actiuum cum oibus suis cōpositis.⁊ cor.po.

Corpulētꝰ ta tū.i.pinguis:crassus.Et cōparat̃.vñ corpulenter tius tissime aduer.⁊ h corpulētia tie.i.crassitudo:⁊ componitur a corpus ⁊ lētos qđ ē plenū:ꝗſi plenꝰ corpe vł carne

Corpꝰ.a corrūpo pis dr h corpꝰ cōponit̃ a cor ⁊ pus puris:inde corpꝰ ꝗſi cordis pus.i.custodia:ſꝫ potiꝰ vł ethymo.ꝙ cōpositio:vel corpꝰ ꝗſi corā positꝰ.vñ corporeꝰ rea reū.vñ h corporeitas tatis. A corpus componitur bicorpor tricorpor.quadricorpor:⁊ sunt cōis gene.qꝛ noia composita a corpore colore decore sunt cōmunis ge.

Corpusculum li dimi.paruum corpus.

Correctio onis femi.ge.i.emēdatio:castigatio.a corrigo gis. Item correctio est quidam color rhetoricus:de quo dixi supra in q̄rta parte in ca.de coloribus rhetoricis.

Corregionalis.ex vna regione.

Correptio in corripio est.

Corrideo des risi.i.simul cū alio ridere:ex cō ⁊ rideo des.et mutat̃ n in r.⁊ pdu.ri.Gene.xx. Corridebit mihi.

Corrigia.a corium dr hec corrigia gie:vel a colligo gas quasi colligia.vñ corrigiola le dimi.⁊ corrigiatꝰ ta tū:cū corrigijs ligatꝰ.⁊ corrigio as.i.corrigias facere.vł corrigijs ligare.Et cōponit̃.vt decorrigio as.discorrigio as excorrigio as ī eodē sensu.i.dissoluere.in corrigio as.corrigijs ligare vel ornare vel aptare.⁊ ē actiuū cū oibꝰ suis compositis.

Corrigibilis.ad corrigendum abilis ſm Papiam.

Corrigo gis rexi rectū.i.castigare vł emēdare.⁊ ꝯponit̃ ex cō ⁊ rego.gis.⁊ cor.ri.⁊ differt a corripio:qꝛ corrigo.i.emendo:vt corrigo librū. Pertinet etiā ad mores qꝫqꝫ.vt corrigo istū.i.castigo.⁊ nulla correctio speratur de isto.i.nulla emēdatio. Unđ ppha. In quo corrigit adolescētior viā suā ſꝫ corripio.i.rephēdo.vt corripiat me iustus in misericordia. Sic ⁊ correctio a corrigo pprie ptinet ad libruꝫ vt iste liber nō est bñ correctus. ſꝫ correptio vel correptor vł correptus a corripio corripis pertinet ad mores.vt iste nō est bene correptus de tali dicto vel facto.

Corrigo gas gaui gare.i.simul rigare.ex cō et rigo gas.⁊ cor.ri.⁊ retinet n ſm quosdam.

Corripio pis pui reptū ripere.i.sił rape.vel cape.vel castigare.rephēdē.⁊ cōponit̃ ex con ⁊ rapio rapis.⁊ cor.pi.⁊ inde correptꝰ ta tū ⁊ h correptio onis.Et scias ꝙ fraterna correptio sic dscribit̃. Correptio fr̃na ē admōitio fr̃is de emēdatiōe delictoꝝ ex fr̃na charitate pcedēs. Queri h pōt an peccatū primi pꝰs debeat dici plato ꝙ eccl̃ie vł ecōuerso. Ad h dico ꝙ platꝰ pōt dupl̃r cōsiderari. Aut ſꝫ ꝙ iudicio presidet.⁊ sic dicere plato ē dicere eccl̃ie.⁊ sic pꝰs debēt adhiberi testes ꝙ plato dicat̃. Aut pōt cōsiderari ſꝫ ꝙ est ex̃ iudiciū.⁊ sic dicere plato nō est dicē eccl̃ie ſꝫ psone q̄ pōt pdesse magis ꝙ platus.⁊ ſꝫ h prius dꝫ dici prelato ꝙ testibus ondi.⁊ q̄ato minus pōt fieri publicet̃.⁊ tūc platus adhibet̃ ꝗſi vnꝰ de testibꝰ. Talis eni dꝫ eē correptiōis ordo fraterne quē Aug.in speculo clericoꝝ tradit.vt cū qs oculi petulātiā vel aliud pctm̄ qđcūqꝫ in fr̃e suo aduertit.statim dꝫ eum admonere ne cepta pgrediant̃ ſꝫ de primo corrigat̃ ꝙ si post admonitionē iterū vel tertio illud facere videat̃. tūc dꝫ ꝗſi vulneratus sanādus manifestari.ſꝫ anteꝙ in publicū probat̃ qđ fit cū eccl̃ie dr pꝰs dꝫ alteri vel tertio demōstrari.qđ ē adhiberi vnū vel duos testes.⁊ inter eos q̄bus ostendi dꝫ anteꝙ alijs ondat̃ p quos cōuincendus est ⁊ si negauerit prius dꝫ pposito ostēdi post admonitiōeꝫ.vt secretius correptus nō inotescat ceteris.⁊ ita primo dꝫ admoneri.secūdo prelato ostendi.tertio testes adhiberi.q̄rto in publicū adduci cōuincēdus si negauerit. Uide in fama. Itē nota ꝙ vt dicit Greg.in.xxx. Mora.nō vna eademqꝫ cunctis exhortatio cōuenit.qꝛ nec cunctos par moꝝ q̄litas cōstringit. Sepe tñ alijs officiūt que alijs psunt. Nā ⁊ plerunqꝫ herbe que hec aialia reficiūt.alia occidūt.⁊ lenis sibulus equos mitigat.catulos istigat.et medicamentuꝫ qđ hūc morbū iminuit alteri vires iungit.et panis q̄ vitā fortiū roborat.paruuloꝝ necat. Nā sicut idē Grego.dicit ī.ix. homel̃.Ezechie. Uerecunde eteniꝫ mentes si quas fortasse culpas admiserint leuiter arguende sunt.quia si asperius increpantur franguntur potius ꝙ emendant̃. At cōtra mentes aspere atqꝫ impudentes si increpate leuiter fuerint ad

maiores culpas ipsa leuitate puocant. Et in .ix. homel. se-
cūde partis. Ezechie. dicit Greg. Tāta ꝺ ee discretio vt nec disciplina nimia nec misericordia sit remissa: ne si iordinate culpa dimittat: is q̄ est culpabilis i reatu grauius astringat. Et rursum si culpa imoderate resecet: tāto q̄ corrigit deterior fiat. quāto erga se nihil ex benignitatis gr̄a agi cōsiderat. Uides ḡ ꝙ disciplina vl' misericordia multū destituit: si vna sine altera teneat. Correpta nāq; mens in odiū repēte prouit: si hāc imoderata increpatio plus q̄ debuit addicit: q2 idociles veritas imoderata facit. Itē Grego. dicit in pasto. Quos cruciamēta nō corrigūt: nōnunq̄ ab iniqs actibus leuia blādimēta cōpescūt: q2 ⁊ plerūq; egros quos fortis pigmētoꝝ potio curare nō valuit. ad salutē pristinā tepens aq̄ reuocauit. Et nōnulla vulnera q̄ curari incisione nequeūt. fomētis olei sanātur. ⁊ durus adamas incisionē ferri minime recipit s3 leui hircoꝝ sanguine mollescit. Itez in eodē. Iratos melius corrigimus si in ipsa ire sue cōmotione declinamus. Perturbati q̄ppe q̄d audiant ignorant: s3 ad se reducti tāto libētius exhortatiōis v̄ba recipiūt: quāto se tranq̄llius toleratos erubescūt. Mēti .n. furore ebrie omne rectū qd̄ ꝺ puersum videtur. vn̄ ⁊ Nabal ebrio culpam suā. Abigail laudabiliter tacuit quā digesto vino laudabiliter dixit. Uide in curiosus ⁊ in rector. ⁊ in obedio.

Corriualis. a con ⁊ riualis ɔponit hic ⁊ hec corriualis ⁊ hoc le cū alio potans eundē riuū. vn̄ ⁊ ꝑ silitudinez corriuales dicuntur qui eandem amicā habent. vide in riualis.

Corrodo dis si sum corrodere: simul rodere. ex cō ⁊ rodo dis ⁊ producit ro.

Corrūpo pis rupi ruptū ex cō ⁊ rūpo pis: ⁊ est corrūpere frāgere deuirginare: vitiare: inficere morbo vel malis morib⁹ vn̄ hic ⁊ hec corruptibilis ⁊ h' le: ⁊ inde corruptibiliter corruptibilitas. Itē a corrūpo corruptus ta tum. ⁊ cōparatur. Et componitur: vt incorruptus ta tum: qd̄ silr̄ cōparatur.

Cors in cohors vide.

Cortex. a coriū ꝺ h aut h' cortex tici: q2 corio lignū tegat. vn̄ videt cōponi: s3 potius est ethymo. q̄ cōpositio. Corticem aliq̄ vocant corticē: liber est pars iterior corticis dictus a liberato cortice. i. ablato. Est eni mediū quoddā inter lignū ⁊ corticē. Pōt ēt ibi poni tertiū. s. suber. vn̄ versus. Pars prior ē cortex: liber altera: tertia suber. vn̄ Theo. Mutat flebiliter rigidum pro corpore suber.

Corticillus li dimi. paruus cortex.

Cortico cas dicitur a cortex: ⁊ est corticare corticez dare vel auferre. Et componitur: vt decortico cas: discortico cas: excortico in eodem sensu. i. cortices auferre: incortico cas in corticem mittere vel aptare corticem.

Corticulus li dimi. paruus cortex.

Cortina a coriū h' cortina ne q2 p̄us ex corijs ⁊ pellib⁹ fuerūt fcē: vt i tabernaculo moysi. Cortina ēt dicebat loc⁹ olim in tēplo vn̄ dabāt r̄n̄sa: vl' poti⁹ mēsa in tēplo appollinis sup quā stabat phcb⁹ q̄ dicebat oracl̄a: ⁊ dicebat cortina q2 corio phitōis erat tecta: vel cortina q̄si certina quia ibi certa dabantur respōsa: vel cortina quasi cordicina q2 ibi boiuz tenebāt corda. A cortia ꝺ cortinat⁹ ta tū. i. cortina ꝑparat⁹

Cortinarius. a cortina dicit hic cortinarius rij q̄ cortinas extendit seruat vel facit. ⁊ hec cortinaria rie in eodem sensu: ⁊ cortinarius ria rium quod ad cortinam pertinet.

Cortinula le dimi. parua cortina.

Corus ri pro vento producit primā. ⁊ caret aspiratione. vide in chorus aspirato.

Corusco cas caui care catū v̄bū neutrū. ⁊ ē coruscare resplendere vel vibrare: vl' iocculari: fulgere. Iuuena. in .iiii. Carpeio seruata ⁊ ioui frōteq; coruscat. vn̄ p3 ꝙ scribit ꝑ vnū r: ⁊ corripit primā. vn̄ coruscus ca cū splendens: crispus. tremulus. vibrās. ⁊ substātiue h' coruscus sci splēdor: lux itolerabilis. Et hec coruscatio. i. splēdor: coruscādi actio Et s3 Grecismū. Sol radiat: mucroq; micat: fulgorq; coruscat. Cum fulgor supra nos paret tunc fulgurat ether.

Cos cotis: cote grece latine dicitur icisio. vnde hec cos cotis q2 ferrum ad incidēdū acuat. proprie vero duri lapides cotes appellātur quasi cautes vt dicit Pap. ⁊ produ. co. Uirgilius. Subiguntq; in cote secures.

Cosmarcha che dn̄s vel princeps mundi. a cosmus mundus ⁊ archos p̄nceps. vnde hec cosmarchia chie eius potestas penultima acuta.

Cosmarius rij mas. ge. dn̄s mūdi. ⁊ ꝺ a cosmus vel cosmos.

Cosmicus ca cum pe. cor. i. mundanus: a cosmus dicitur.

Cosmographia in cosmographus vide.

Cosmographus: cosmos cōponitur cum graphos qd̄ est scribere: ⁊ ꝺ cosmographus phi q̄ mūdū describit. ⁊ cor. pen. vn̄ in Auroza ꝺ. Cosmographo moysi mihi ꝑduce carmine huius. vnde hec cosmographia phie mūdi descriptio: ⁊ cosmographo phas. i. mundum describere.

Cosmopeia. i. mundi factura.

Cosmos dicunt greci: ⁊ conuertitur in latinam formā ⁊ dicitur hic cosmus. i. mundus.

Cosmus mi. i. mūdus. a cosmos. Item cosmus dicitur ornamentum pontificis.

Costa ste ꝺ a custodio dis: q2 coste custodiūt iteriora. vn̄ h' costula le: ⁊ hec costella le dimi. ⁊ hoc costariū rij locus costarū. et costatus ta tum qui h3 costas vel habens magnas costas. Quare eua sit facta de costa dicam in mulier.

Coste decas gentos vnum ⁊ idem significant. i. decem et accentuatur p̄dicta tria in fine.

Costo costas quod non est in vsu. i. costas vel costatum facere ⁊ dicitur a costa ste. Et componitur: vt decosto as: discosto as excosto as in eodem sensu. i. costas extrahere. Item incosto as imittere costas. i. excostare: vel iteruz costare. et sunt actiua omnia composita a costo stas.

Costus sti fe. ge. radix herbe cuiusdam.

Cotona. i. mala cotonia genus maloꝝ. et corri. penultia et declinat. vt hoc cotanū cotani. et scribit sine c in Pap. vn̄ dicit. Cotana genus fructuū nucum. et corripit primaz. vt p3 in hoc versu. Cū cotano morbus moriq; soror sicomorus.

Cote incisio grece dicitur penul. acuta.

Cotula. a cotos h' cotula le queđam mensura vini continens ciatos sex. i. eminā. que iō cotula dicitur q2 cū incisio et diuisio sextarij fit in duo equa. ita fit cotula.

Coturnix cis fe. ge. a sono vocis dicitur. quā greci ortigō vocant. et produ. penul. vnde i Auroza. Mane coturnices vespere vulgus habet.

Counio nis niui nire. i. simul cōiungere. a con et vnio. et abijcitur n: et producit u.

Couno nas naui nare. idest congregare: et componitur a con et vno vnas. et producit u.

Couterinus na num. ex eodem vtero cum alio progenitus. et componitur a con et vterinus na num.

Coutor teris. i. simul vtor. ex con et vtor teris. et ꝑducit u.

Coxa coxe fe. ge. coxe dcē sūt q̄si ɔiuncte axes. in ipsis eni capita femorū iungunt. vn̄ hec coxula coxule diminutiuum.

C ante R

Cra vox est coruorum.

Crapula. a crudus ꝺ hec crapula le. i. sup̄abundans edacitas imoderata et noxia voracitas. et sic q̄si cruda epula. vnde crapulo crapulas. i. superflue comedere. vel imoderate ingurgitare. et s̄m hoc pōt eē transitiuū et actiuū s̄m Hug. et s̄m cōem vsum Papias do dicit. Crapula imoderata voracitas dicta quasi cruda epula. cuius cruditate grauat cor et stomachus turbatur est autem vini cibiq;.

Crapulor laris depo. i. sup̄flue manducare. bibere inebriare. Hec Papias. Pro excessu autem in potu ponitur in psalmo. Tanq̄ potens crapulatus a vino. et corripit pu.

Cras aduerbiū tēporis. et ꝑtinet ad futurum tempus.

Crassator toris depredator latro.

Crasso. a crassus ꝺ crasso sas. et crassor saris inuenit. i. crassum facere. vn̄ crassco scs sui. i crassum esse vel fieri et habet inchoa. vt crassesco scis. Unde illud. Sermo crassescit

qȯ fit duobus modis: vel cũ supabũdat: vel cũ igrassatur: et deficit a subtilitate vel cũ inflat ad altũ stilũ. Crasso cõponitur: vt cõcrasso as.i.sil crassare: decrasso as.i. valde ipinguare vel macrũ facere: qȯ ꝛ discrasso as dꝛ.icrasso as. ꝛ est actiuũ cũ oĩbus suis cõpositis. Inuenitur etiam grassor aris depo. sed aliud est de quo dicam in suo loco.

Crassus sa sum.i piguis. ſꝫ obesus plus q̃ꝫ piguis ē ꝛ dꝛ a cresco is. vl dꝛ crassus a creos vl a creãdo: q̃si apt⁹ad creãdas carnes. ꝛ cõparat. vñ h crassitas tatis: ꝛ h crassitudo dinis. ꝛ h crassities tiei: ꝛ cõpõnē crassilēt⁹ta tũ plenus crassitie ſꝫ Hu. Pap. vȯ dicit. Crassa fecunda pinguis spissa. Crassari corporis est ꝛ sanguinis grassari ai ꝛ crudelitatis.

Crastinus. a cras dꝛ crastinus na nũ. a quo crastino nas qȯ nõ ē in vsu. ſꝫ cõponit vt ꝑcrastino nas.i.icrastinũ differre. Itē recrastino nas.i.iteꝝ crastinare. vl ꝓlõgare. ponitur q̃noꝗ tñ simplr ꝓ differre. Simplex si iueniat: in eodē sensu iuenitur. ꝛ cor. penul. crastinus qꝛ nõ hꝫ a primitiuo.

Crater eris mas.ge. vas vinariũ. ꝛ dꝛ a crati. ꝛ facit actũs singularis hũc craterē vl cratera. ꝛ ē cratera actũs grec⁹ et tũc ē mas.ge. ꝛ desinit i a cor. ꝛ in plurali silr geminũ hꝫ actm crateres vel crateras. ꝛ ꝓdu. te ꝛ cor. as. ꝛ ē terminatio greca. vñ Uirg. Enei. viij. Indulgēt vino ꝛ vertũt crateras aenos. Itē idē i.j. Enei. Crateras magnos statuũt ꝛ vino coronãt. Et ponit Donat⁹ tractãs de metonomia h exēplũ. et põt sumi ab h actȯ greco cratera qȯ ē mas.ge. ꝛ desinit i a cor. iste ntũs latin⁹ h cratera re fe.ge. Et silr dicēdũ ē etherē vl ethera. aerē vl aera. pãther eris pãtherē vel pãthera. lãpas padis actȯ lãpadē vl lãpada ꝛ actũs plalis lãpades vl lãpadas. pixides vl pixidas. Ouid. Pixidas iuenias et reꝝ mille figuras. Et ē talis actũs grecus i a i singulari. ꝛ i as i actȯ plali eiusdē ge sic ē ntũs singularis. vñ pixidas ē ge. fe. sic pixis. silr aera ē mas.ge. sic aer. ſꝫ efficit ntũs latin⁹ ꝛ tũc aera re ē fe.ge. ꝛ ethera re ꝛ ita de silib⁹ intelligas. vt cassidē vel cassida. ꝛ ſꝫ Hu. crater eris duas hꝫ ansas. ꝛ ē ꝓprie genus calicũ.i. poculoꝝ. fiebat enĩ ꝑus de cõnexiõe virgultoꝝ vñ ꝛ dꝛ crater a cratim eo qꝫ se inicē teneat. vñ hic craterculus li dimi. ꝛ vt vult Pap. crater. vas vinariũ est. In Grecis. sic dꝛ. Est crater patera cõnexio virgea crates.

Cratera re penul. ꝓdu. põt esse actũs grecus ꝛ tunc est mas.ge. sicut crater. vel põt esse ntũs latinus. ꝛ sic est prime declinationis ꝛ fe.ge. sicut dixi in crater eris.

Crates. a crater vel cratim greco dr h crater crateris q̃ fit de viminib⁹ vel de ferro ad assandas carnes vel pisces desup vñ h craticula le dimi. ꝑua crates ſꝫ Hug. Et scias qꝫ istud dimi. craticula req̄rit qꝫ dicat cratis ꝑ i in ntȯ in multis ēt libris iuenit crates ꝑ e in ntȯ. vñ i Aurora dꝛ. Altaris medio crates ꝑdicta resedit. Itē i Grecis. Est crater patera cõnexio virgea crates. Hug. ēt videt ponere crates ꝑ e i ntȯ. ꝛ dꝛ crates a cratim eo qꝫ virgule ibi cõtexte se cõtineant.

Craticula dimi. parua crates vel cratis.

Creagra gre dꝛ a greos qȯ ē caro. ꝛ agro qȯ est tract⁹ ꝛ sunt creagre tridētes fuscinule ad carnes de caldarijs ꝓferēdas vel exhibēdas. ꝛ ꝓdu. pe. Hiere. lij. Et lebetes ꝛ creagas.

Creber ra rũ.i. densus. ſꝫ creber dꝛ de multitudine. vt creber paries circuit hãc domũ.i. multi parietes. Densuꝫ siue densatũ est qȯ visu penetrabile nõ ē vt ebur ſꝫ tenue. Spissuꝫ vero qȯ nõ est tenue. ꝛ cõparatur crebrior berrimus: ꝛ formatur a ntȯ addita rimus. vñ crebre bius berrime aduer. ꝛ ꝓdu. cre. qꝛ e añ b ꝓducitur in bissyllabis. vt rebus. vnde q̃dã. Lectio crebra valet quã nõ obliuio tollit.

Creberrimus in creber est.

Crebreo bres. a creber bra brũ dꝛ crebreo bres brui. ꝛ caret supi.i. esse vel fieri crebrum. vnde crebresco scis inchoa. ꝛ est neutrũ crebreo cum suis cõpositis ſꝫ Hu. Et vt dicit Pap. Crebresco.i. innotesco. spissor. multiplicor.

Crebrifurus ri mas.ge. loc⁹ crebro. hñs fures. s. q̃ sepe frequētat a furib⁹. ꝛ cõponit a crebro ꝛ fur furis qȯ ꝓducit fu.

Crebro.i. frequēter aduer. ꝑt ēt eē nomē. ꝛ tũc ē ablrũs huius nois creber ra rũ. Et scias qꝫ ñ mutat accētũ crebro aduer. ad differentiam nois qꝛ sufficit dria tpis in vltia syllaba. qꝛ qñ est aduer. hꝫ vltimã cõem. sed qñ est nomen ꝓdu. eam.

Crebro onis mas.ge. alio noie dicitur proca. est autem porca illa terra que continetur inter duos sulcos. ꝛ dicitur a crebro qꝛ aqua crebro per ipsam discurrit.

Credibilis. a credo hic ꝛ hec credibilis ꝛ hoc le. qȯ credi põt ꝛ comparatur. ꝛ componitur hic ꝛ hec incredibilis ꝛ hoc le. quod similiter comparatur ꝛ cor. bi.

Creditari⁹ a credo dis dꝛ h creditari⁹ rij.i. cõsiliari⁹ vel camerarius cui secreta cõmittuntur vñ h creditaria.i. cameraria.

Credo a supino hui⁹ vbi cremo. s. certuꝫ ꝛ do das cõponitur credo dis credidi ditũ. ē enĩ credē dare certũ.i. cõsideratiõeꝫ supra rē aliq̃ꝫ vel dare cretũ.i. iclinare aĩuꝫ ad cernendũ qꝫ ita sit vt dꝛ. vñ vbalia. et cõponit credo vt cõcredo.i. sil credo. et discredo.i. rē nõ credere. et ē actiuũ credo cũ oĩb⁹ suis cõpositis. et ꝓdu. cre. Ouid. de arte. Munera crede nihil capiũt hoiesꝗ deosꝗ. Et scias qꝫ aliud ē credere in deũ. et aliud credere deũ et aliud credere deo. Credere deo est credere esse vera que loquit qȯ et mali faciunt. sed nos credimus hoiem ſꝫ nõ in hoiem. Credere deũ est credere qꝫ ipse sit deus qȯ ēt mali faciũt. Credere in deũ est credēdo amare. credēdo in eũ ire. credēdo ei adherere et eius mēbris incorporari. ꝑ hãc fidē iustificat impius. vide etiam in fides.

Credulus. a credo dꝛ credulus la lũ. q̃ sꝑ vel facile credit. vñ hec credulitas taris. et cõponitur vt incredulus qui nunq̃ꝫ vl vix credit ſꝫ Hu. Grecis. dicit. Rumor credibilis res credula q̃ cito credit. Sic icredibilis et res icredula distat.

Cremētũ. a creo as dꝛ h cremētũ ti.i. semē virile q̃si creamentũ. vñ Josephus i ꝓmo. Cremētũ ab libidinē suo potius nutriunt ex corpore. Item crementũ dicitur a cresco scis. et tunc tantum valet quantum incrementum. vnde cremento tas.i. crescere. puberare vel spermatisare.

Cremes qñ est latinum deriuatur a cremo as. et caret aspiratione. quãdo vero aspiratur in prima syllaba. chremes nõ est latinum. vide supra in chremes.

Cremiũ. a cremo as dꝛ h cremiũ mij.i. siccamentuꝫ lignorum vel frixoꝝ in patella et etiam qȯ remanet in patellaariduꝫ de carnibus post pinguedinē liquefacta dicitur cremiũ. vñ ꝓpha Ossa mea sicut cremium aruerunt.

Cremo as aui atũ are.i. cõburere. cruciare. et cõponitur vt cõcremo as. et est actiuũ cũ oĩbus suis compositis. et cor. cre. vñ in Aurora dꝛ. Nos in nube lauat h deus igne cremat.

Cremium mij.i. sacrificium quod et holocaustum dicebatur et dicitur a cremo mas cremium.

Creo as aui are dꝛ a creos. et est ꝓprie creare aliq̃d ex nihilo facere. et sic solus deus creare põt qum sit potētie infinite. et dicit hec ꝑpositio ex cũ dico ex nihilo ordinē nõ materiã ſꝫ facere est ex preiacenti materia. Ponitur tñ creare ꝓ facere et ecõuerso. et ꝓ gñare et ecõuerso. vñ creatores dicũt parētes. Creo cõponitur vt cõcreo as.i. simul creare. Procreo as. Recreo as.i. iterũ creare. reficere. et est actiuum cũ oĩbus suis cõpositis. Et sciendũ qꝫ verba hec. s. facere. creare. agere. et alia hmõi de deo non posse dici sm eã rationē qua dicuntur de creaturis. quippe quum dicimus eum aliq̃d facere non aliquē in operãdo motum illi inesse itelligimus vel aliquã in laborando passionē sicut solet nobis accidere. Sꝫ eius sempiterne voluntatis nouũ aliquē significamus effectũ.i. eterna eius voluntate aliq̃d nouiter existere. Sicut ergo ex calore solis aliqua fieri contigit. nulla tñ in ipo vel eius calore fcã motiõe vel mutatõe. ita ex dei voluntate noua habēt esse sine mutatiõe actoris q̃ est vnũ et solum ꝑncipiũ oĩum. Credamus igit oĩum reꝝ creataꝝ celestiũ et terrestriũ visibiliũ et inuisibiliũ cãm nõ esse nisi bonitatē creatoris q̃ est deus verus et vnus. cui⁹ tãta est bonitas vt sũme bonus btĩtudinis sue q̃ eternaliter btũs est. alios velit eē ꝑticipes. quã videt et cõicari posse et minui oĩno nõ posse. Illud igitur bonũ qȯ ipse erat et quo btũs erat. sola bonitate nõ necessitate alijs cõicare voluit. qꝛ sũmi boni erat ꝓdesse velle. et oĩpotētissimi nocere nõ posse.

Quare aũt

Quare aūt sit creata rōnalis creatura dicā in dos dotis.

Creos grece latine dicitur caro. ꝛ accentuatur in fine.

Creperon dubium dicitur. vnde creperus ra rum.i.dubius.

Crepido dinis est ripaꝝ obruptio saxi vel rupi vel mōtis extremitas.altitudo sūmitas. Ponit̄ tñ qꝫqꝫ ꝓ cauerna vbi vie ɔueniūt.in q̄ solēt paupes latitare vel mēdicare vñ Juue. Nulla crepido vacat. ꝛ pōit̄ h̄ ꝓ sūmitate ripaꝝ ꝛ ōꝛ crepido pe.ꝓdu.a crepo as. Quidā tñ volūt deriuari crepido a crepon qd̄ ē dubiū vł icertū.qꝛ dubiū ē in tali loco ponē pedē. ſꝫ ɔgrue ōꝛ a crepo pas qꝛ ibi ē freq̄ntius sonitus vētoꝝ ꝛ ruptio lapidū. Itē sūmitas vel extremitas altaris in circuitu altaris dicebat̄ crepido ꝛ idꝫ ꝓpiciatoriū. vñ Ezech.xliiii. De sinu terre vsqꝫ ad crepidinē.i.ꝓpiciatorium.

Crepito tas frequen.frequenter crepare. ꝛ coꝛ.pi.

Crepitus.a crepo pas dicitur hic crepitus tus tui. ꝛ hoc crepitaculum li.i.sonitus. ꝛ coꝛ.pi.

Crepo pas crepui pitū:qd̄ ꝛ crepo pis pui fm tertiā ɔiugationē ōꝛ:ſꝫ crepare est sonare. Crepere vō est cremare dirūpi: ſꝫ sepe vtrūqꝫ inuenit̄ in vtraqꝫ significatiōe vñ h̄ crepoꝛ poris.i.sonit⁹ vel crematio. Itē ab h̄ supino vltio crepitū u mutata in o fit crepito tas frequē. Crepo cōponit̄ vt cōcrepo pas.i.ɔsonare:discrepo pas.i.dissonare:discordare: distare:icrepo pas.i.redarguere:rephēdere: vituperare: ꝛ ab his oib⁹ frequētatiua ɔcrepito tas:discrepito tas.icrepito as. Eedē ɔpositiōes luciūt̄ i crepo pis. Crepo pas ꝛ crepo pis ꝛ ɔposita ab his oia sūt neutra:ꝑter icrepo qd̄ ē actiuū. Itē oia faciūt ꝑteritū i pui ꝛ supinū i pitū nisi qꝛ i simplici pꝛie ɔiugatōis ꝛ ɔpositi ab eo qꝫqꝫ luciūt̄ ꝑteritū i aui ꝛ supinū in atū.put pꝛia ɔiugatio exigit. vñ icrepasti supbos ꝛ icrepuerūt me renes mei. ꝛ oia coꝛ.hāc syllabā cre. Prudētius: Magna cadūt: inflata crepūt: tumefacta ꝑmunt̄.

Crepoꝛ oris maſ.ge.i. sonitus vł eleuatio. ꝛ ōꝛ a crepos pas crepūdiū dii.i.cunabulū:qꝛ i ea puer crepat.i.sonat vagiēdo. ꝛ ōꝛ a crepo pas fm Hug. Itē fm Pap. Crepūdia puerilia oꝛnamēta ide dicta ꝙ expositi ifantib⁹ adhibēt̄ vt cunabulū. vñ Hier. Inter crepūdia noui ꝑtus. vide i fescēnine.

Crepusculū.a crepon qd̄ ē dubiū ōꝛ h̄ crepusculū li.i.dubia lux s.hoꝛa q̄ inter diē ꝛ noctē ē. vel inter diē ꝛ noctē dubia an sit diei vel noctis. Pꝛia enī ps noctis ōꝛ crepusculū vł vespeꝝ a stella occidētali. Scōa ɔticiniū a ɔticēdo. Tertia galliciniū a gallicātu. Quarta itēpestū.i.nō opoꝛtunū ꝛ nō aptū tꝑs alicui rei faciēde qꝛ nihil agi pōt.q̄si sine tpe.i.actu ꝑ quē cog̃scit̄ tꝑs. Quita iteꝝ galliciniū pp gallos lucis ꝑnūcios. Sexta matutinū inter abscessuꝫ tenebraꝝ ꝛ auroꝛe aduētū. Septima diluculū.nūcia diei q̄ icipit q̄si diei parua lux. Idē ē ꝛ auroꝛa ōꝛ postea iteꝝ ꝛ crepusculuꝫ.ita dicit Hu. Isi. Xpo in.v.ethy.sic dic̄. Septē sunt ptes noctis.s.vespeꝝ.crepusculū.cōticiniū.itēpestū.galliciniū.matutinū.diluculū. Vesperū aūt ab occidētali stella ē vocatū q̄ solē occiduū seq̄t̄. ꝛ tenebras seq̄ntes ꝑcedit. Crepusculū ē dubia lux nā crepon dubiū dicimus. h̄ est inter luceꝫ ꝛ tenebras. Cōticiū est q̄n cūcta silent. ɔticere.n.silere est. Intēpestū est mediū ꝛ inactuosuꝫ noctis tꝑs q̄n nihil agi pōt. ꝛ oia sopoꝛe q̄eta sūt. Nā tꝑs ꝑ se nō itelligit̄ nisi ꝑ actus hūanos. mediū aūt noctis actu caret ḡ intēpesta dr̄ inactuosa q̄si sine tpe.i.sine actu ꝑ quē dinoscit̄ tꝑs. Galliciniū pp gallos lucis ꝑnūcios dictū. Matutinū aūt ē inter abscessuꝫ tenebraꝝ ꝛ auroꝛe aduētū. ꝛ ōꝛ matutinū qꝛ h̄ tpe inchoāte mane fit diluculū q̄si diei pua lux iā incipiēs. h̄ ꝛ auroꝛa q̄ solē ꝑcedit. Est aūt auroꝛa diei clarescētis exoꝛdiū ꝛ ꝑmus splendoꝛ aeris q̄ ḡce eos ōꝛ quē nos ꝑ deriuationē auroꝛā dicimus q̄si eoꝛoꝛā. Et scias ꝙ sic dicit mḡr i histoꝛiis tractās illud Math.xiiii. Quarta aūt vigilia noctis venit ad eos q̄tuoꝛ vigilias faciūt excubātes in castris. Pꝛima ōꝛ cōticiniū in q̄ oēs sił vigilāt. Scōa Xpo intēpestum in q̄ adolescētes. Tertia galliciniū in qua viri. Quarta añ lucanū in qua senes. Has oñs aliis noibus noiauit scꝫ sero an media nocte.an gallicantu.an mane. Marci.xiii.

Cresco scis creui tū.idē hꝫ ꝑtm ꝛ sup.q̄tū ad vocē qd̄ hꝫ cerno nis. vñ Xpo sus. Cerno solet facere creui cretūqꝫ supinuꝫ. Sic creui cretū vult sibi cresco dare. Cresco ɔpōit̄ vt accresco scis accreui.ex ad ꝛ cresco. ꝛ mutat̄ d in c. ꝛ ē accrescē ad aliq̄d vel alicui crescē. Itē ɔcresco is.i.coalescē.coagulari:ɔmisceri:cōgelari crescēdo. Itē decreui.i.minui qd̄ ꝛ discresco inuenit̄. Itē excresco is:q̄si ex crescere vel valde crescere. Itē incresco is.i.valde vel intus crescē.vel icrescē.i.tediū ingerere. Itē recresco scis.i. decrescere vel iteꝝ crescere qd̄ decreuerat. Iteꝫ succresco is.i.paꝝ crescere vel post crescere. vel a posterioꝛi pte crescere. vel subtus vel latēter vel a sursum. Cresco ꝛ oia eius composita neutra sūt. ꝛ oia faciūt ptm i creui ꝛ sup.i cretū sic ꝛ cerno ꝛ eius cōposita. ꝛ oia hnt ꝑticipia pñi tpis.sicut dem est. 104

Cresus ſi.rex lidoꝝ fm Pap. Et Hiero.in epłā ad paulinum. viii.ca. Pꝛefertur vidua diuitiis cresi.

Creta.a cresco is ōꝛ h̄ creta te.q̄dā insula est in q̄ fuit nutrit⁹ iuppiter vñ cretus ta tū. ꝛ cresius sa sū. ꝛ h̄ ꝛ hec cretēsis ꝛ hoc se.in eodē sensu: ꝛ hec creta te.genus terre albe.s.argilla.qꝛ in illa insula melioꝛ abūdat creta. vñ cretosus sa suꝫ: abundans creta: ꝛ creteus tea teū id qd̄ fit de creta.

Creticus.a cerno nis ōꝛ creticus ca cū.i.iudicial' vel determinatiuus. vel creticus dies i quo sumit̄ iudiciū īfirmitatis. ꝛ h̄ creticus ci substātiue.i.iudex. ꝛ fm h̄ creticus caret aspiratiōe. vł pt deriuari a chrisis qd̄ ē iudiciū. ꝛ sic aspirat̄ cretic⁹

Cretio.a cerno nis ōꝛ hec cretio onis.i.iudicatio vł certus numerus dierum in quo est institutus heres vel adit hereditatem. vel finito tpe cretionis excluditur. ꝛ ōꝛ cretio quasi decretio.qꝛ ibi decernitur vel constituitur.

Cretū ē supinū ð cerno nis. ꝛ ð cresco scis. ꝛ creui ē eoꝝ pꝛtꝫ.

Creui est ptm de cresco ꝛ de cerno. ꝛ cretū est eoꝝ supinum.

Cribꝛo sicut dicit Pap. Cribꝛo a currendo dem qꝛ ibi currat frumētū. ꝛ est instrumentū aptū ad purgādū fruges ꝛ inde ōꝛ cribꝛo bꝛas.i.frumētū purgare.secernere.examinare:ventilare. ꝛ cōponit̄ cribꝛo bꝛas. vt decribꝛo bꝛas pcribꝛo bꝛas recribꝛo bꝛas: ꝛ est actiuū cū suis cōpositis acceptū trāsitiue.sed ꝓpꝛie acceptū est neutrū. ꝛ a cribꝛū hoc cribelluꝫ li dimi. vel fꝫ quosdā cribꝛū a creber bꝛa bꝛū.i.densus:qꝛ fit crebꝛo pfoꝛatuꝫ. ꝛ a crebꝛo bꝛas descēdit cribꝛās tis ois ge. vñ in.ii. Reg. Cribꝛās de nubibus aquā. ꝛ de clerico dixit q̄dā. Haurit aquā cribꝛo clericus absqꝫ li.

Crimen.a careo ces ōꝛ h̄ crimen nis. vt furtū.falsitas. ꝛ silia q̄ nō occidūt sed infamant. vñ criminoꝛ aris verbū cōe. ꝛ criminosus sa sum.qd̄ cōparat̄ criminosus sioꝛ sissimus vñ criminose sius sissime aduer. ꝛ hec criminositas tatis. ꝛ hic ꝛ hec criminalis ꝛ hoc le. ꝛ ꝓducunt cri pꝛedicta.

Crinalis.a crinis ōꝛ hic ꝛ hec crinalis ꝛ hoc le. ꝛ hec crinalis .i.acus qua crines aptantur. ꝛ ꝓdu.na.

Crineo nes nui verbū neutrū.i.hēre crines. ꝛ ōꝛ a crinis.

Crinesco scis inchoa.i.incipio habere crines. ꝛ foꝛmatur a crineo nes.addita co.

Criniculus li dimi.maſ.ge.paruus crinis.

Criniōꝛ:a crinis ōꝛ hic ꝛ hec crinioꝛ oꝛis.i.crine ꝓlixioꝛ.

Crinis.a cerno nis ōꝛ h̄ crinis huius crinis. ꝛ sunt ꝓpe crines mulieꝝ sic dicti.qꝛ crinibus a viris discernāt̄. ꝛ ita q̄tū ad vocē descēdit crinis a cerno. sed q̄tū ad sigat̄onē potius a discerno nis. Etiā ōꝛ alio mō h̄ cirr⁹ ri qd̄ ꝛ ꝓ plicatura ōꝛ capilloꝝ.a cirriꝫ qd̄ ē tōdere. ꝛ inde cirritus ta tū.i crinitus

Crinitus ta tū pe.ꝓdu.magnos hñs crines. ꝛ ōꝛ a crinis.

Cripta.i.spelunca:cauerna. vel turba boium. ꝛ ōꝛ a crepo as.

Crispo pas paui pare patū.i.crispū facere. vel cōcutere.vibrari.ioculari. vñ crispus pa pū. ꝛ cōpat̄ crispus pioꝛ pissim⁹. vñ crispe pius pissime aduer. vñ hec crispitudo dinis. ꝛ cōponit̄ vt crispo pas. ꝛ est actiuū cū oibus suis cōpositis.

Crissoꝛ aris atus sū.i.fricare:ceuere. Sed crissari id qd̄ mulier subtus facit.ceuere qd̄ facit vir desup vel crissari est mulier inter se.sicut ceuere est viroꝝ inter se. vñ quidā. Est ceuere virum. sed crissari mulierum fm Hug.

Crista a crinis vel cirrus ōꝛ h̄ crista ste.qd̄ eminet sup galeā ꝛ sup capita q̄rūdā auiū. vñ cristatus ta tū.i.crista oꝛnatus

vel q̃ magnã hꝫ cristã. Inueniť ẽt cristatus.i.galeatus.

Crystallus li fe.ge.genus est cãdidi lapidis q̃ſi nix ⁊ ſic glacie durata ꝑ ãnos. vñ ⁊ greci ei nomẽ dederũt. Pſal Mittit crystallũ ſuã ſicut buccellas. Et nota ꝙ antiq̃ dicebãt h̃ cry ſtallũ.li. vñ in Aurora dr. Crystallina fuit facta feneſtra de celis. Et ſcias ꝙ crystallus appoſita radijs ſolis adeo parit flãmaꝫ. vt aridis fungis vel folijs prebeat igneꝫ. fulgidum autem nihil aliud q̃ꝫ frigidum pati poteſt.

Croceus: a crocus ci dr croceus cea ceuꝫ ⁊ h̃ crocea cee.i.cuna infantium. vñ in trenis Iiere. dr. Qui nutriebantur in croceis amplexati ſunt ſtercora. ⁊ cor.pe.

Crocito as. a cra qḋ ẽ vox coruoꝝ dr crocito tas.i.clamare ad modũ coruoꝝ. vñ h̃ crociat⁹ t⁹ tui.qḋ ⁊ crocit⁹ iuẽiť.i.vox corui. ⁊ ẽ ẽtiã lr̃a o i Pap. ⁊ ẽ crocitare ꝓpꝛiũ coruoꝝ. ⁊ cor.ci

Croco as a cra dicitur. ⁊ eſt idem quod crocito tas.

Crocodilus li quoddã aĩal q̃drupes a crocus dr.q2 croceũ hꝫ colorẽ. ⁊ ẽ plerũq3 in lõgitudine viginti cubitoꝝ.dentiũ ⁊ vnguiũ imanitate armatus tãta duricie ꝙ fortiũ ictus lapidũ tergo ꝑcuſſus nõ ſentiat.nocte in aq̃s ⁊ die humi requieſcit. ſolus ex aĩalibus ſupiorẽ maxillã mouere dr.ita dicit Hu. Pap. võ ſic diť. Crocodilus a croceo colore dictus aĩal q̃drupes in nilo. in terra ⁊ in aq̃s viuẽs lõgitudĩe plerũq3 viginti cubitoꝝ. h̃ ſolũ ex aĩalib⁹ ſupiorẽ maxillã mouere dr. ſimis eſt lacerte ſed maior. ita vt hoĩes manducet. Huic dormienti ore aperto quoddã aĩal fauces ingrediẽs viſcera dilaniat exitq3 viuẽs ꝺ inferno qḋ fecit ⁊ xp̃s. hec Pap. quidaꝫ aũt dicunt ꝙ crocodilus cõponiť a crocus ⁊ dilus qḋ eſt metus. vñ verſus. Herba crocus diluſq3 metus venit hinc crocodilus. Nã croceis maculis variatur ⁊ eſt me tuẽdus. R poſt c ꝑmũ ſibi dans l ſcripto ſolo.

Crocus ci q̃dã puer verſus in florẽ fꝫ poetas. vñ h̃ crocus ci dictus ẽ flos. Sꝫ ꝓpꝛie h̃ crocũ ci ꝑ flore neu.ge. Sꝫ ꝑ puero h̃ crocus ci.lꝫ ꝑ flore iueniať h̃ crocus ci.ſꝫ h̃ fit gr̃a pueri. vel crocũ dr a coricio opido cilicie vbi meli⁹ ⁊ plus abũdat q̃ꝫ alibi. vñ croceus cea ceuꝫ. ⁊ h̃ crocea cee ſubſtãtiue.

Croma grece latine dr color. vñ cromaticus ca cum: q̃ colore nõ confundiť nec colorem mutat ſm Hug. Pap. vero dicit. Croma grece diciť color vel humor latine.

Cromaticus ca cum pe.cor.i. plixus in croma eſt.

Cronia nie. plixus corporis morbus qui multo tp̃e moratur vt podagra vel ptiſis. ⁊ dicitur a cronon.

Cronica. cronon g̃ce latine dr tp̃s. vñ cronicus ca cũ.i.tp̃alis. terren⁹ ⁊ plal'r h̃ cronica coꝝ.i.tp̃a vľ tpoꝝ ſeries vľ ordo vľ liber vbi deſcripta tp̃a ↄtineť vľ ſcđ diuerſoꝝ tpoꝝ ⁊ cor.ni

Cronographus a cronon qḋ eſt tp̃s ⁊ graphus qḋ ẽ ſcriptor cõponiť h̃ cronographus phi pe.cor.qui deſcribit tp̃a. vñ hec cronographia phie.i.breuis ſcriptura vel tempoꝝ deſcriptio. ⁊ acuitur penul.

Cronon grece latine dicitur tempus.

Cruciabilis. a crucio as dicitur hic ⁊ hec cruciabilis ⁊ hoc le. quod eſt dignum vel aptum cruciari.

Cruciamẽ nis. a crucio as dr h̃ cruciamẽ nis. vñ h̃ cruciamẽtũ ti. ⁊ h̃ cruciũ cij.idẽ qḋ cruciamẽtũ vel tormẽtũ q̃libꝫ. vñ Lucil. Uinũ inſuaue cruciũ dixit. ⁊ ꝑdu.pe. cruciamen.

Cruciarius. a crux dr h̃ cruciarius rij.q̃ ẽ cruce digni⁹ vel q̃ fert crucẽ ad ſuũ diſpẽdiũ. vel ad offm̃ ſuſpẽdij. vel ad ſignũ ꝓfeſſionis ⁊ religionis ſue. ⁊ inde cruciari⁹ ria riũ adiectiue.

Crucibulꝫ. a crucio as. ⁊ bolus qḋ ẽ morſellus. ⁊ cõponiť h̃ crucibulũ li.i. lucerna. q2 bolus.i. morſellus ſepe ibi cruciatur. ⁊ diminuiť Cruciblũ ẽt diciť mortarium: ⁊ cor.bo.

Crucicula le dimi. parua crux pe.cor.

Crucifer fera ferũ. qui fert crucem pe.acuta. a crux ⁊ fero fers componitur.

Crucifigo gis xi xũ ꝟbũ actiuũ.pe.ꝑdu. a crux ⁊ figo gis. vñ ꝟbalia. vel componiť a cruci dtõ ⁊ figo gis.

Crucio as aui are.i. torquere. tormentare. vñ cruciator toris ⁊ cruciarius ria riũ. qḋ cruciat vel qḋ ẽ dignũ cruciari vel aptũ cruciari. Crucio cõponiť vt cõcrucio as. Itẽ decrucio as.i. valde cruciare vel a cruciamine mouere. Itẽ excrucio as. Crucio cũ oĩbus ſui cõpoſitis ẽ actiuũ ⁊ cor.cru. Byrria. Ad mala natus ego crucior dũ cũcta quieſcunt.

Cruciũ cij.i. tormentũ quodlibet. vide in cruciamen.

Crudelis. a crudus dr h̃ ⁊ h̃ crudelis ⁊ h̃ le. adiectiuũ.i. crud⁹ ⁊ ẽ crudelis in ſanguine. ſeuus in ira ⁊ crudelis lior liſſim⁹ ⁊ crudeľr li⁹ liſſime aduer. ⁊ h̃ crudelitas tis. talis ꝑpetas.

Crudus. a cruor dr crudus da dũ. qḋ nõ eſt coctũ. q̃ſi nõ ſine ſanguine. ⁊ inde ꝑ trãſlationẽ dr hõ crudus q̃ſi nõ coctus: nec eſui habilis eſt eni aſper ⁊ durus. ⁊ cõpať crudus dior diſſimus. vñ crude dius diſſime aduer. ⁊ h̃ cruditas tatis ⁊ crudeo des dui.i. eſſe vel fieri crudꝫ vel inualeſcere. vñ crudeſco inchoa. ⁊ ꝑdu. primã. Prudentius in ſicho. Inſolitis dapibus crudeſcit guttur ⁊ oſſa. Iteꝫ in Greciſ. ſic dr. Crudus nõ coctus eſt crudelis quoq3 crudus.

Cruentatus. a cruor dr cruẽtus ta tũ.i. ſanguine inq̃natus vel q̃ amat effuſionẽ ſanguis. vñ cruẽto tas.i. ſanguine inq̃nare. ⁊ cruẽtatus ta tũ. ⁊ differt a cruẽtus. q2 cruẽtat⁹ dr ꝓpꝛie ſanguie inq̃natus: ſꝫ cruentus q̃ amat effuſionẽ ſanguinis.

Cruentus ta tum: in cruentatus exponitur.

Cruma in crumena vide.

Crumena ne pe.ꝑdu. ſaccus marſupiũ. qḋ ⁊ cruma me diciť

Cruor. a curro is dr h̃ cruor oris: q2 currendo corruat. ⁊ ẽ cruor effuſus. ſanguis ꝟo in corpe. vñ ꝟſus. Sãguis alit corpus cruor ẽ a corpe fuſus: vel ſanguis ẽ boiꝫ cruor victimax: vel cruor eſt corruptus ſanguis qui emittitur. ⁊ dicitur ſanguis quia ſit ſuauis.

Cruratus ta tum qui magna habet crura a crus dicitur.

Crus. a curro ris dr h̃ crus cruris: q2 crurib⁹ currimus ⁊ greſſum facimus. ⁊ ſunt crura ſub genubus vſq3 ad ſuras vel crus eſt os tibie anterius. ⁊ facit gtĩs plalis crurũ formať enim ab h̃ abltõ ſingulari crure. e conuerſa in um.

Cruſculũ cruſculi dimi. paruum crus. ⁊ formatur a crus addita culum. pe.cor.

Cruſculus la lum. qui parua habet crura. ⁊ dicitur a crus.

Cruſcumulus muli tumor crurum. ⁊ diciť a crus.

Cruſta h̃ cruſtũ vľ cruſtulũ ꝑ fragmẽto panis ⁊ ꝑ quolibꝫ edulio h̃ cruſta ſte. vel cruſtula le. dimi. pe.cor. ẽ lamina q̃libet vel fragmẽtũ auri vel argẽti vel alterius metalli. vel ligni vel lapidis. vñ marmorati lapides cruſtati dir. Itẽ cruſta vel cruſtula ſupficies vel cortex panis vel alterius rei. vñ Exo. xix. dꝫ legi. Tolle panes azimos ⁊ cruſtula. ⁊ eſt ibi caſus acti cruſtula numeri plalis. Inueniť ẽt ibi cruſtulam.

Cruſtaria rie.i. taberna a vaſis cruſtatis ſic dicta.

Cruſto as.i. cruſtã facẽ vel addẽ vľ apponẽ. cruſtis aliq̃d linire. ⁊ dr a cruſtũ ſti. ⁊ cõponiť vt cõcruſto ſtas. Itẽ decruſto ſtas.i. valde cruſtare vľ cruſtas auferre. qḋ ⁊ diſcrutare dr ⁊ excruſto as in eodẽ ſenſu. Itẽ incruſto as.i. cruſtis linire cruſtas apponẽ. Itẽ recruſto ſtas.i. cruſtas auferre vel reponere. Itẽ ſubcruſto as.i. latẽter cruſtas auferre vel ſubtus vel poſt cruſtare. ⁊ eſt actiuuꝫ cũ oĩbus ſuis cõpoſitis.

Cruſtoſus: a cruſto diciť cruſtoſus ſa ſum plenus cruſta. ⁊ cõparať cruſtoſus ſior ſiſſimus ⁊ cruſtoſe ſius ſiſſime aduer. ⁊ hec cruſtoſitas tatis.

Cruſtula le dimi. in cruſtula vide.

Cruſtulum li in cruſta exponitur

Cruſtum ſti in cruſta vide.

Cruſtumiuꝫ. a cruſta dr h̃ cruſtumiũ mij qḋdã genus piri: q2 durã hꝫ corticis cruſtã vel dr a cruſtumia regione. ⁊ in eadẽ ſignificatione poteſt declinari mobiliter.

Crux. a crucio as dr h̃ crux cis. q2 cruciat ⁊ facẽ gtĩs plaľ crucũ: q2 formať ab h̃ abltõ cruce: e mutata in um ⁊ cor.u. aũ e vñ Hora. in epl. Nõ hoĩeꝫ occidit. nõ paſces i cruce coruos ⁊ in Aurora dr. Extat imago crucis q̃ domat oẽ malignũ. Et nota ꝙ crux in eo ꝙ lata eſt ſignat charitatẽ vľ opa charitatis. In eo ꝙ lõga eſt vſq3 ad terrã ſignat pſeuerãtiam vſq3 ad finẽ. In h̃ aũt ꝙ eſt ſublimis ſignat ſupnũ finẽ: ad quẽ cũcta referũť. ꝙ aũt ꝓfunda ẽ in terrã occultata ſignat ꝓfunditatẽ gr̃e dei vel ſignat carnis mortificationẽ cũ vicijs. Et nota ꝙ crux xp̃i ex q̃tuor lignoꝝ gñib⁹ fuiſſe ꝓhibeť

scȝ palme cupressi:oliue: ⁊ cedri. vñ q̄dā. Ligna crucis palma cedrus cupressus oliua. Hac ēt rñam lignoꝝ videt̃ aplis innuere cū dicit. Ut possitis ↄp̄hēdere cū oībus scīs q̄ sit lati tudo.longitudo.sublimitas.⁊ profundum. ⁊ vt dicit Aug. Crux q̄ erat suppliciū latronū:nūc transit ad frontes imperatorum. Si tantum honorem deus contulit supplicio suo quātū confert seruo suo. vide etiam in latria.

C ante U

Cubatorium torij tam pro lecto q̄ pro alia re cui innitimur: ⁊ dicitur a cubo bas.

Cubicularius.a cubiculū dr̄ hic cubicularius rij.i.lecti custos vel fabricator vel p̄parator: ⁊ inde h̄ cubicularia rie in eodē sensu. Pōt ēt adiectiue declinari cubicularius ria riū.i. qḋ ptinet ad cubiculum vel ad cubicularium.

Cubiculum li.i.lectus a cubo bas.

Cubile.a cūbo bis vel cubo bas dr̄ h̄ cubile lis. ⁊ est p̄pe ↄcu binaꝝ. sicut genialis sponsaꝝ. Fit eni ad lectū concubinaꝝ potius descensus ⁊ inclinamētū q̄ ascensus. ⁊ pdu.bi.

Cubio onis ma.ge.i.mascul⁹. ⁊ dr̄ a cūbo bis vel a cubo bas.

Cubitalis in cubitus vide

Cubitus.a cubon dr̄ h̄ cubitus ti.q̄ firmū ⁊ solidū mēbrū sit vel cubitus ti deriuat̃ a cubo bas. q̄ sup cubitū solent cubare in comestione ⁊ durat vsq̄ ad manū. vñ h̄ ⁊ h̄ cubitalis ⁊ h̄ le. ⁊ sūt cubitalia sup q̄ cubitū vel ceruices reclinamus vt auricalia ⁊ puluinaria. ⁊ alia. Cubitalis ↄponit̃ vt bicubitalis le.tricubitalis le. Item a cubitus p ↄpōnē bicubitus ta tū. ⁊ tricubitus ta tū in eodē sensu cū p̄dictis. ⁊ vt dicit Pap. Cubitus dupl̄r sumit̃. Unus q̄ nāl̄r ad digitorum summitatem a cubito vsq̄ protendit̃.qualiter moyses arcam mensurauit. Alias cubitus est qui ⁊ maior dr̄ q̄ brachio extenso toto cubito capiti prelato se esse demonstrat. quo arca noe demetita est.

Cubo bas cum suis compositis in cumbo bis vide.

Cubon interpretatur solidum siue firmum.

Cubus.a cubon dr̄ h̄ cubus bi:figura scdi q̄ lōgitudine altitudine.latitudine ↄtinet̃. sic facta. vñ cubitus dr̄ numerus solidus scȝ bis in sti denolatione q̄tuor voces. vt bis duo bis ter:tria ter vñ cubitus ta tū: ⁊ h̄ cubicus d p illo solido numero scȝ idē qḋ cubus fm Hug. ⁊ vt dicit Pap. Cubus grecum est.latinū cubus. vide in cubus.

Cucula le.in culla est.

Cucullus.a culla vel cuculla dr̄ h̄ cucullus.i. vestis caputiata ⁊ lata humeros ⁊ capita tegens instar caputij. vñ Iuue. Sumere nocturnos meretrix angusta cucullos: ⁊ hinc cucullus li quoddam genus poculorum. vnde Hora. Reges dicuntur multis vrgere cucullis.

Cucullus li.a sono vocis noīat̃. vide in curuca. ⁊ cor.pe.

Cucuma me fe.ge.a sono feruoris dr̄. sicut cacab⁹.i. vas eneū desup coopū in quo calescit aqua vel coquit̃ cibus. Item cucuma vel cucurma dr̄ quoddam genus clauie.

Cucumer.ab amarus dr̄ h̄ cucumer vel cucumis huius cucumeris. q̄ interdū sit amarus:qui dulcis nasci p̄hibet̃ si lacte mellico eorum semen infundatur.

Cucumerariū.a cucumer dr̄ h̄ cucumerarium rij:locus vbi cucumeres abundant ⁊ seruant̃. ⁊ h̄ cucumerarius rij. ⁊ h̄ cucumeraria rarie.qui vel que eos custodit vel vendit. Esa.i. Sicut tugurium in cucumerario.

Cucurbita te pe.cor. dr̄ q̄ sit fructu rotundo ⁊ folijs vt cucumer vsualis.sed p̄cipue agrestis cucurbita q̄ ⁊ colo quintida dr̄ fm Hu. Pap. vero dicit. Cucurbita.i.zuccara q̄si spēs cucumeris h̄ȝ. Est autem etiā frigida ⁊ humida Cucurbita etiam est ventosa vnde trahit̃ sanguis.

Cudis in incus dis vide.

Cudo dis di sū.i.fabricare:polire:sculpe:celat̃. Procudo dis i. p aliq̄ re cudere:vel q̄ḋ ē retro cudere. Cudo ⁊ ei⁹ cōposita sūt actiua:sicut ⁊ ↄposita ab ei⁹ frequētatiuo cuso as. Itē cudo ⁊ oia ei⁹ ↄposita faciūt p̄teritū i cudi h̄ȝ q̄dā dixerint cusi ⁊ supinū cusū p vnū s. Itē oia p̄ducūt hāc sylla

bā cu in ol tpe. Itē cudis dr̄ malle⁹ vide i incus. Itē sciās q̄ fm Pris.cudere.i.ferie. vñ incus dr̄ q̄ illic aliqḋ cudamus.i.feriam⁹. vñ Pris.introducēs in.x.li.illud Uirg.i pmo Enei.sic dicit:ad pmuȝ silicis scintillā excudit archates. Succepit ignē folijs ⁊c. Excudit eni tā pmo q̄ p̄teritū pōt itelligi:sȝ q̄ succepit:subiūxit:meli⁹ p̄teritū intelligimus.

Cui ⁊ huic p monasyllabis accipiūt metrici: q̄ grūs i ius desinens vna vult supare syllaba suum dtūi: vt dicit Pris. Agens de voce scḋe declinationis.

Cuias.a cui⁹ ia:iū:deriuat̃ hic ⁊ h̄ cuias atis:interrogatiuū: possessiuū:ifinitū:relatiuū:gētile ⁊ patriū. ⁊ h̄ȝ querere de gēte vel ḋ p̄ria:tñ sil̄ ⁊ semel nō pōt querere ḋ vtroq̄. Ad qḋ pnt rñderi illa duo pronoia nr̄as ⁊ vestras: vt cuias ē iste:rñdet̃ nr̄as.i.de nr̄a gēte vel p̄ria. vl̄ pnt rñderi noīa gētilia seu p̄rie:vt roman⁹ italic⁹: vel specificātia gētē vl̄ p̄riaȝ posita i ablō casu cū hac p̄posit̄ōe:ḋ vt cuias ē iste:rñdere pōt ḋ tuscia:ḋ bononia. ⁊ circūflectit̃ in fine cuias:q̄ olīȝ dicebat̃. h̄ ⁊ h̄ cuiatis ⁊ h̄ te:qḋ penul.circūflectebat. 105

Cuias ia iū deriuat̃ ab hoc grō cui⁹:si d̄ȝ hic i sonare ↄsonantē:sȝ in grō primitiui vocaliter cā differētie fm Hug. sȝ h̄ nō tenet̃ cōiter. Nō eni est necesse q̄ i pferat̃ vocaliter in grō cui⁹.ad differētiā hui⁹ noīs cui⁹ ia iū:q̄ alia est differētia iter cui⁹ grūi ⁊ cui⁹ nrūi: q̄ cui⁹ ntūs possessiuū ē: ⁊ acuit̃ i fine: ⁊ tenet̃ ↄcordare cū substātiuo i trib⁹. vñ Uirgi.in bucol. Dic mihi dameta cuiū pecus an melibei: Sȝ iste grūs cui⁹ nō acuit̃ i fine: ⁊ est primitiuū ⁊ nō reqrit p̄dictā ↄformitatē accentuū. Nota q̄ cui⁹ taȝ primitiuū q̄ deriuatiuū est duaꝝ syllabaꝝ: ⁊ sic est ibi i duplex ↄsonans sed cui est monasyllabū:q̄ grūs eius.s.cuius supat cū vna syllaba. ⁊ est ibi i ↄsonās sic̄ in cuius. Itē fm vsū declinat̃ ntō cui⁹ ia iū actō cuiū iā iū.ablō a cuia. ⁊ nō h̄ȝ i vsu plus ⁊ est ifinitū.iterrogatiuū.possessiuū.relatiuū. Itē ad interrogationē factaȝ p cuius ia iū.dēnt rñderi noia vel pnoia possessiua vel grūs specificāus possessores vt cuiū est istud mancipiū:rñdet̃.petrinū meū.mei martini. Itē sciās q̄ cuias fe.ge. ⁊ cuiū neu.ge.acuunt̃ in fine propter consortium mas.scȝ cuius quod acuitur in fine.

Culcitra.a calco cas dr̄ culcitra tre pe.nāl̄r cor.quasi calcitra q̄ calcetur.i.fartiatur plumis.vel dicitur a colo lis quia colat diligenti cultura.

Culex cis aial paruū volatile.dictus ab aculeo quo sanguinē surgit. Culices non tangūt holem si absynthio cū oleo corpo se pungant. vt dicit Pap. ⁊ cor.li ⁊ dr̄ culex vulgo simsala. q̄ aūt cor.li:patet in Aurora vbi dr̄. Discurrunt culices holem turbando quiet m.

Culina ne dr̄ a coquina p diminutionē. vel vt dicit Pris.in iiij.li.ḋ denolatiuis.a coquus dr̄ h̄ coquina ⁊ culina. ⁊ pdu. pe. vñ Iuue. Centū conuiue sequit̃ sua quoq̄ culina. Pap. vero sic dicit. Culina vel coquina locus coquēdi a coquo dicta qui est artifex coquendi.

Culla le dr̄ h̄ culla le:genus vestis monachoꝝ q̄ ille q̄ hāc vestē gerit oīa d̄ȝ postponere secularia. vñ h̄ cuculla le.dimi. ⁊ cucullus ta tū. ⁊ h̄ cucūla le idē qḋ colla. vñ cucullatus ta tū.alij dicūt q̄ cucula est dimi.a cella q̄si minor cella vel ca sa.alij vero dicūt q̄ cuculla ē dimi.a culla q̄si minor culla

Culleus lei.dr̄ a claudo dis. ⁊ ē culleus q̄dā saccus ḋ corio in quo dānati intrebant̃.s.q̄ patrē vel matrē vel fratrē occiderāt:vel patria pdiderāt.vel aliḋ magnū scelus ↄmiserat ⁊ cū dānato icludebāt̃ simia serpēs ⁊ gallus gallinacius: ⁊ canis. ⁊ sic i mare vel ēt i flumē vicinū fm q̄litatē illius regionis piiciebat̃. ⁊ tūc canis simiā simia gallū:gallus serpētē p̄seqbat̃ donec serpēs p os vel p codicē dānati itrare cogebat̃. ⁊ sic magnis panis affligebat̃ vñ Iuue. Cui⁹ supplicio nō debuit vne parari. Simia nec serpēs.canis nec culleus vnus. vel dr̄ culleus q̄si occulleus ab occulo lis A culle⁹ deriuat̃ culleat⁹ ta tū.i.culleū missus. ⁊ h̄ culleolus li dimi. puta culleus. De p̄dicta pena dr̄ i istitutis ⁊ i codice leguȝ.

Cullula le dimi.parua culla.

Culmē mis.i.sūmitas tecti q̄ tecta domoꝝ apud quosdā cul

mo coopiunt. vñ culmineus nea neū. ꝛ cor.i ante n.

Culmino nas penul.cor.i.exaltare: fastigiare: sublimare: a culmen dicitur.

Culmites.a culmino as: ꝛ pluralit̃ hi ꝛ he culmite: penul.cor. i.diuites. qui sibi diuitias accumulant.

Culmus mi mas.ge.est ipse calamꝰ spice q̃ a radicibꝰ nascit̃ ꝫ ꝛ culmus q̃nq̧ inueniat̃ pro ipso folliculo vñ spica exit vel q̃nq̧ ipsa spica. ꝛ d̃r culmus a calamo q̃si calamus. vñ hec colama me.i.calamus cum spica sua.

Culpa pe.i.noxa: crimẽ: mala fama: reprehensio: vl̃ deriuari a cello lis: qd̃ nõ est in vsu: q2 pcellat ꝛ pcutiat hoiem.

Culpito tas frequen. ꝛ formatur ab vltimo supino de culpo pas culpatu u mutata in o ꝛ a in i.

Culpo pas d̃r a culpa pe: ꝛ est culpare: criminari: reprehendere. Culpo cõponit̃ vt disculpo pas. exculpo as in eodẽ sensu. i. defendere culpã: culpã impositã alicui ab eo remouere. inculpo pas.i.culpam imponere. Culpo as actiuũ est ꝛ oĩa eius composita sil̃r actiua sunt.

Culponeus nei.calciamentũ rusticoꝝ amplum ꝛ latũ qd̃ alio noĩe d̃r pero onis: vt vult Hu. Pap̃. etiam dicit: Culponei rustica calciamenta.

Culpula le dimi.parua culpa.

Cultellus li dimi.paruus culter.

Culter.a.colo lis d̃r hic cult̃ tri: q2 an̄q̧ falces eẽnt repte. vites ꝛ arbores cũ cultellis antiquitus putabant ꝛ colebant.

Cultrũ tri neu.ge.i.patella qd̃ a colo lis d̃r.

Cultura re penul.produ.d̃r a colo lis.

Cultus.a colo lis d̃r cultus ta tũ: ꝛ cõparat̃ cultus tior simus vñ culte tius sime aduer. ꝛ cõponit̃ vt incultus ta tũ. ꝛ sil̃r cõparat̃. ꝛ h̃ cultus tus tui. ꝛ ſm Pap̃. cultus ta tũ ornatꝰ: aptatus. Cultus religio: quã credẽtes exhibemus. Et scias ꝙ incultus.i.nõ cultus nomẽ est: sed incultus.i.inhabitatus participiũ est ab incolo: incoleris.

Culus li dictus q̃si currus: q2 per cũ interiora discurrant ſm Pap̃. ꝛ est idẽ culus qd̃ anus ni scd̃e declinationis.

Cum prepositio ablatiui casui deseruit: ꝛ scribit̃ per u ꝛ m. ꝛ venit solũ per appositionẽ. aliq̃n est aduer. tp̃is vt cũ ꝓ q̃n. Inuenit̃ cõ ꝑ o ꝛ n: ꝛ venit tñ ꝑ cõpositionẽ. Sed obiicit̃ de quicũq̧ ꝛ cuiuscũq̧: vbi cũ ꝑ u venit ꝑ cõpositionẽ. Ad h̃ dico ꝙ cũ põt ꝑ verã cõpositionẽ venire non tñ ꝑ se sed virtute huius ꝯiunctiõis q̧: sicut dixi supra in tertia parte in ca. de figura cõposita. Et scias ꝙ huic ꝯiunctiõi cũ non ẽ alia reddẽda ꝯiunctio. vñ male d̃r. Cũ de vr̃a misericordia ꝯfidã: id̃ vel ꝓpterea vel iccirco ad vos recurrere non formido vñ quidã. Sermo dãnat̃ ideo si cum comitat̃.

Cumba.a cubo bas: vel a cumbo bis d̃r hec cumba be: ꝛ hec cimba be.i.ima pars nauis ꝛ vicinior aquis sic dicta: quia aquis incumbat. vñ ꝛ ipsa nauis ꝛ precipue parua q̃nq̧ d̃r cumba siue cimba. vñ pluraliter cimbia dñꝰ dicuntur pocula facta ad similitudinẽ cimbe nauis.

Cumbo bis bui bitũ nõ est in vsu in p̃nti: ꝛ ide cubo as p̃me ꝯiugatiõis. ꝛ h̃z idẽ ꝑteritũ ꝛ supinũ cũ eo scꝫ cubui ꝛ cubitũ in eodẽ sensu cũ eo.i.iacere ĩclinari. ſꝫ cubare potius spectat ad lãguidos ꝛ ad insidiatores ꝛ vigilatores. vñ cubare inuenit̃ ꝓ insidiari: vl̃ vigilare vel infirmari. Itẽ ſm antiq̃tatẽ inuenit̃ ꝙ cubo bas fac̃ ꝑteritũ in aui ꝛ supinũ in atũ: vt cubaui atũ: ꝛ ſm h̃ ꝓprie ptinet ad languidos vel insidiatores vel vigilatores. vñ ꝟsus. Sanus eo cubitũ: male sanus vado cubatũ. Cũbo bis ꝛ cubo bas cõponunt̃ vt accũbo bis ꝛ accubo bas: ꝛ est accubare toto corpe accũbere cubito: ꝛ ꝓprie in cõestione. Itẽ cõcumbo bis ꝛ ẽt cõcubo bas.i.coire vel pariter vel insil̃ iacere. vñ h̃ cõcubitus tus. Itẽ occũbo bis ꝛ decubo bas.i.vigilare vel iacere in ꝑtu vel in ĩfirmitate. Itẽ discũbo bis ꝛ discubo bas.i.iacere ad cõedẽdũ in triclinio vel ẽt in alio loco: solebãt enĩ iacẽtes supra cubitũ comedere. Itẽ excũbo bis ꝛ excubo bas.i.vigilare cã custodie: q̃i extra cubare qd̃ faciunt qui ciuitates vel castra vel castella custodiũt de nocte. Itẽ in cũbo bis ꝛ incubo bas.i.iminere: instare: vel alienã rẽ inuadere ꝛ vi possidẽre. ſꝫ incũbere ꝓprie accipit̃ in p̃ma significatione. ſꝫ incubere ꝓprie in scd̃a. Itẽ intercũbo bis ꝛ intercubo bas.i.inter aliq̃ cũbere vl̃ cubare. Itẽ ꝓcũbo bis ꝛ ꝓcubo bas.i.ꝓcul cubare vel inclinare vl̃ añ vel in anteriori pte. Itẽ incũbo bis ꝛ occubo bas.i.contra aliquid cũbere vel cubare. Item recumbo bis ꝛ recubo bas proprie in cubiculo. sicut recubat lãguidus. ſꝫ accũbit in triclinio cõuiua. Itẽ recũbere vel recubare.i.sedere vl̃ iacere ad cõestiõem. Itẽ succũbo bis ꝛ succubo bas.i.cessare vel superari vel subtus cũbere vel cubare. Cũbo bis ꝛ cubo bas ꝛ oĩa cõposita ab eis sunt neutra ꝛ oĩa faciũt ꝑteritũ in cubui ꝛ supinũ in cubitũ: nisi ꝙ ſm antiq̃tatẽ a cubo bas ꝛ eiꝰ cõpositis inuenit̃ q̃nq̧ preteritũ in aui ꝛ supinũ in atũ ſm Hug. Itẽ oĩa corripiũt hãc syllabã cu vbiq̧ nisi positione defendat̃. Itẽ ab oĩbus inueniunt̃ frequẽtatiua: vt accubito tas ꝛc̃. Itẽ cõposita a cũbo ꝛ cubo fere in eodẽ sensu inueniunt̃: ꝛ si in sensu differũt patet ex premissis ſm Hug. Hic nota ꝟsus differẽtiales ꝛ magistrales. Accũbens dormit discumbẽs fercula sumit. Concũbens violat: ꝓcũbens numẽ adorat. Occũbens morit̃ victus succũbere fertur. Qui cubat ille iacet vigil excubat: incubat ales.

Cumi iterp̃tat̃ surge ꝛ accentuat̃ in fine. Marci. v. Thabita cumi.i.puella surge. Tibi dico nõ est de interpretatione.

Cuminũ ni neu ge.penul. ꝓdu. ꝛ vt dicit Pap̃. Cuminũ latine ciminũ grece herba est. vide supra.

Cumulatim aduer.i.cõgestim a cumulo las d̃r in ciminũ.

Cumulo las penul.cor.in cumulus exponitur.

Cumulus.a culmus d̃r cumulꝰ li.i.summitas ꝛ aliquoꝝ coaceruatio. vñ h̃ cumulatio onis. vñ cumulꝰ la lũ plenꝰ cumulo: ꝛ cumulo las penul.cor.i.ꝯgregare: augẽ multiplicar̃: cõgerere. ad sũmuꝫ ĩplere. vñ vbalia. Cumulo ꝯponit̃ vt accumulo las.i.aggregare. decumulo as.i.valde cumulare vl̃ cumulũ auferre. ꝛ ẽ actiuũ cũ oĩbꝰ suis ꝯpositis. ꝛ cor.mu. vñ q̃dã. Gandia stultoꝝ cumulãt augmẽta doloꝝ vl̃ maloꝝ.

Cuna a cine greco d̃r h̃ cuna ne. q̃si cina.i.lectulꝰ vbi pueri iacere ꝯsueuerũt. Idẽ ꝛ alio noĩe d̃r crepũdiũ. ꝛ d̃r sic q2 partui solet adhibere. vel q2 puer in ea iacet cinctꝰ. Cuna ẽt d̃r dea paganoꝝ q̃ cunã d̃r ĩfanti administrare. vñ h̃ cunabulũ. illõ idẽ q̃si cinabulũ. ꝛ cunabulũ d̃r tp̃s in quo puer iacet in cũabulo. ꝛ ꝯponit̃ vt h̃ incũabulũ idẽ qd̃ cunabulũ.

Cunabulũ li penul.cor.in cuna exponitur.

Cuncta te.i.mora ꝛ d̃r a cũctus cta ctũ. vñ Cato. Prospicito cũcta tacitus qd̃ quisq̧ loquat̃. Nõ eñi põt hic li cũcta eẽ pluralis numeri ꝛ acti casus q2 sic eẽt ꝯstrictio incõgrua. Est g̃ ablatiuꝰ singularis ꝛ talis est ꝯstructio ꝛ sensus. Tu tacitus ꝓspicito id qd̃ q̃sq̧ loquat̃: ꝓspicito dico cũcta.i. ꝑcũctã.i.per morã añq̧ des responsuꝫ vt intelligas qd̃ d̃r. q2 qui prius rñdet q̃ audiat stultũ se esse demonstrat ꝛ cõfusione dignum.

Cunctatim aduer.i.dubitanter vel morãter vel oĩno siue oĩmodo. ꝛ d̃r a cuncta cte vel a cunctus.

Cunctipotẽs.i.deus cũcta potens penl̃.cor. ꝛ põt esse ge.oĩs.

Cunctitenens tis.i.cuncta tenens penul.cor.ge.oĩs.

Cũctor.a cũcta cte siue cũctus d̃r a cũctor taris tatus suꝫ.i.morari vel dubitari. q̃ eñi vniuersuꝫ vult videre vel numerare. opꝫ euꝫ morare ꝛ dubitare. ꝛ scribitur cunctor taris pro morari vel dubitare cuꝫ oĩbꝰ suis cõpositis ꝑ u. Contor ãt cõtrarius pro inquirere cum oĩbus suis cõpositis dꝫ scribi per o. vide in contor ꝑ o in prima syllaba.

Cũctus.a cuncus vel coeo is d̃r cunctus cta ctũ.i.vniuersus vel collecta in vnũ vniuersa multitudo q̃si cuneus. q2 oẽs in vnũ cocãt. Cuncti eñi dicuntur. oẽs qũ ꝯiũcti sunt ꝛ sil̃ faciũt. aliter dicunt̃ oẽs ꝛ nõ cũcti ꝛ scribit̃ ꝑ u in p̃ma syllaba. Inuenit̃ cõctus ꝑ o in prima syllaba. sed aliud est de quo supra dixi in suo loco. Itẽ declinat̃ h̃ cũcta cte. vñ q̃dam. Prospicito cũcto si vis bñ dicere. cuncta.

Cuneus.a coeo is d̃r h̃ cuneus nei.i.collecta in vnũ militum vel peditũ multitudo. vñ q̃ in vnum coeũt dicunt̃ cuneus q̃si conneus. q2 in vnũ cocãt ꝛ cogant̃ oẽs. Cuneus etiam

dr quoddā instrumētū ligneū ad findēdū ligna z ad firmā dū stilū in ferramēto aliquo vel alia re: filr a coeo is qz coeat i sūmitate: vl' qz sui iterpositione diuersa faciat coire vl' coartari. Ad cui⁹ silitudinē dicūt cuneū i expeditiōe dici.

Caniculinus na nū penul. pdu. vide in cuniculus.

Cuniculus. a cuneus dr hic cuniculus li: idē qd cuneus scz via occulta z subterranea. vñ hic cunicul⁹ li penul cor. qdam aial in subterraneis habitans cauernis: vel dr cuniculus q̄si caniculus. qz canū indagine capiat: z hic cuniculin⁹ na nū possessiuū. vt cuniculine pelles. Item a caniculus dr h caniculus li: qdda gen⁹ machinor cautę ad vrbes capiendas inuētū: vel est castrū sub terra factū istar cuneor. vñ z volūt ipsuz inde deriuari. vñ Ambro. sup egesippū. Johes ̄nceps sacerdotū cuniculū suffodit: z pōt intelligi cuniculus tā via illa subterrena q̄ machina in ea facta naz hmōi fossee subterranee sepe fiūt ad capiendū opida.

Cunio is iui ire verbū neu. i. putrescere vel stercus facere. vñ hic cunnus ni. z inde hic cinnulus li dimi. vas mulierum.

Cunnus ni in cunio exponitur.

Cunne ni mas. ge. i. foramen occulta via z subterranea. inde hic cuniculus li dimi.

Cupedia. a cupidus dr hec cupedia die. i. cupiditas edendi z bibendi. vñ Aug. in li. de doctrina xpiana. Fieri potest vt sine aliquo vitio cupedie vel voracitatis preciosissimo cibo sapiens vtatur.

Cupediosus sa sum. i. cupidius vel supbus: z dr a cupedia.

Cupere est infinitiuus de cupio is: z cor. penul.

Cupes. a cupio pis pluraliter he cupes piū. i. cibi lauciores vñ pōt diri cupido fz Hu. Pap. vo dicit: Cupes: fastidiosus. superbus. cupidus.

Cupidenarius. a cupidus vel cupido dinis z denarius cōponit h cupidinarius narij: denarior cupidus sicut mercator vel adiectiue pōt declinari cupidenarius ria riū: a cupio z denarius rij. i. cupiens denarios. vñ Terētius in eunucho. Concurrunt leti obuiā mihi cupidenarij.

Cupidineus nea neū. i. voluptarius a cupido nis.

Cupido. a cupes vel cupido dis dr h cupido nis. fe. ge. p cupiditate: sz p filio veneris ē mas. ge. Et hic cupidine⁹ nea neū. Et scias q cupido tā p volūtate q̄ p filio veneris pdu. pi. Pro cupiditate sumit Parali. ij. ca. xix. Nō est inqt apud dnm nrm iniqtas nec psonar acceptio: nec cupido munerū. z in Oui. de arte. Qd latet ignotū est: ignoti nulla cupido. qz fz Aug. z Grego. Dino incognitū nō pt diligi. Pro filio aūt veneris sumit in Ouidio de reme. Parce tuū vatē sceleris dānare cupido. Itē inuenit cupidus da dū dtō cupido de do. z tunc cor. pi. z sumit sic in Oui. epi. A iuuene z cupido credat reddita virgo. vñ pz q cupido inuenit in tribus significationib⁹ que continent in hoc vsu. Ipse cupido nocet multis cupidoqz cupido.

Cupidulus la lū dimi. aliquantulū cupidus.

Cupidus. a cupio pis dr cupidus da dū z est cupidus i acquirendo. auarus in retinendo. z cōparatur cupidus dior dissimus. vñ cupide dius dissime aduer. z h cupiditas tatis: z cor. pi. z dr cupidus q̄si multū cupiēs vel capiens. differt cupiditas a voluptate vt dicam in voluptas.

Cupio pis iui itū ere tertie ↄiugatiōis. z distingue sic. Ambimus honores z dignitates: cupim⁹ alias res mūdanas desideramus celestia. Itē cupim⁹ z pñtia z absentia. desideramus tñ absentia. petimus cupitū. desideriū mulieris querimus. Itē scias q inqrimus de qbus dubitamus in difficili qōne que solui volum⁹. Sz interrogam⁹ qd riideri volumus. a cupio deriuat cupisco scis inchoa. z per cōpositionē cōcupio pis. vñ concupisco scis inchoa. tñ concupio mō non est in vsu. Cupio z cōposita ab eo sunt actiua z faciunt preteritū z supinū ad modū quarte coniugationis. z oia cor. hanc syllabam cu vbiqz.

Cupitis qñ est verbū: cor. penul. qñ vo est casus datiui vel ablatiui decupitus ta tū. pdu. peñ. sic cupitū supinū de cupio. vñ qdā. Multa viri cupitis multa perire cupitis.

Cupla ple deriuat a cupulo las. z sūt culpe ptes edificior sic dicte. qz copulā inter se luctātes. Luctātes silr sūt edificiorū sic dcti. qz erecti inuicē se teneant more luctantium.

Cuppa pe idē est qd dolium. vñ Lucanus in. iiij. Nāqz ratē vacue sustentant vndiqz cuppe.

Cur aduer. i. q̄obrē: q̄re est z interrogatiuū z relatiuum.

Cura. a cor dr h cura re. i. sollicitudo: anxietas. q aūt dr cura q̄si cor edēs vel q̄si cor vrēs vl' q̄si a corde ruēs. vel q̄si cor agitās ethy. ē nō ↄpositiōis dñsio: fm quosdā tñ deriuat a corruo uis. Differt tñ cura a sollicitudine qz sollicitudo moderata ē z tpalis sz cura sine moderatione ē. Itē cura ē medicia. vñ vsus. Cura fugat morbos z anar pecc⁹ adurit.

Curator toris dr a curo ras. qz curā ferat de pueris qui eius etatis sunt vt sua negocia administrare non possint. 106

Curculia lie fe. ge. curculias vocāt naute funes qb⁹ in tēpestate vtunt fm Hug. Pap. ēt dic. Curculias naute z suo more vocāt funes qb⁹ in tēpestatib⁹ vtunt.

Curculio. a gutture dr h curculio onis. qdā vmis q comedit legumina. qz pene nihil aliud est q̄ guttur q̄si enim cōstat totus in gutture. Sz h nomē viciose inuenit scriptū per g qū certū sit eē scribendū p c. scz curculio. sz h error accessit ppter deriuationē factā a gutture. dr eni curculio q̄si gurgulio a gutture: z hic facta trāslatiōe curculio dr priapus. Qū eni papus est inflatus est silis illi vermi. h enim totus vr ↄstare in gutture: z fere nihil aliō esse videt nisi gutt fz Hu. Pap. vo dic. Curculio vermis frumēti vel fabe.

Curculiūculus li dimi. paruus curculio.

Curia rie dr a cura: qz ibi freques ē cura z sollicitudo de reb⁹ administrādis. De curia dic qdā. Curia curar genitrix nutrixqz malor. Inuictis victos inhonestis eqt honestos. Et est ibi qdā color rhetoricus q dr agnominatio. Itē curia. i. meretrix. vñ curia tue curat meretrix est curia dicta.

Curialis. a curia dr h z h curialis z h le: q est de curia vl' ptinēs ad curiā vl' res curie. z cōparat curialis lior lissimus. vñ curialit lius lissime aduer. z h curialitas tatis. Itez curiales dicūt q accipiūt curā de plebe z ciuilia officia pcurāt z exequūt z deriuat a cura. Hi idē dicūt z decuriōes.

Curiatim aduer. i. de curia in curiā: vel curiatim. i. curialiter z deriuatur a curia vel curialis.

Curio. a curia deriuat h curio onis. q est de curia. z inde cōponit decurio. Curiōes ēt dicunt qui accipiūt curā de plebe z ciuilia officia procurāt z exequūtur. Idē z curiones z curiales dicti sunt: z tunc deriuatur a cura re.

Curiola le dimi. parua curia.

Curiosus sa suz dr a curia. z cōpat curiosus sior sim⁹. vñ curiose sius sime aduer. z h curiositas tatis. z ē curiosus facetus. dicat vrbanus. Itē curiosus dr q vitā alior iuestigat z sua iteriora ignorat. vñ dic Grego. in hume. Homo qdaz fecit cenā magnā. Graue inqt nāqz ē curiositatis viciū q dū cuiusl; mētē ad inuestigādā vitā primi exteri⁹ ducit sp ei sua intima abscōdit. vt aliena sciēs se nesciat z curiosi animus quāto pit⁹ fuerit alieni meriti. tāto fiet ignar⁹ sui. Jō dicit Bern. in meditatiōib⁹. Multi multa sciūt z seipsos nesciūt. stude cognoscere teipsuz: qz multo melior z laudabilior es si teipsum cognoscis q̄ si te neglecto cognosceres cursus siderū. vires herbar cōplexiōes hoiuz. nās aialiū: z haberes omniū celestium z terrestriū sciaz. vide in oculus z in preceptum: z in homo.

Curo as aui are atū. vbū actiuū. i. sanare vel purgare vel curā alicui adhibere: z deriuat a cura re Inuenit ēt neu. z absolutū curare. i. studiū z curā habere. Curo cōponit cū ad z dr accuro as. Itē cū p z dr pcuro ras. i. p aliquo curā de aliq re suscipe z pcurare diligēt pascere: z sūt actiua oia cōposita a curo as: z pdu. cu. sz hi cures curiū qdā ppli iux roma. z cor. cu. vñ vsus. Qd statuē cures nō illud rūpē cures.

Curraculus la lū. i. aliquātulū currax vel velox. z dr a currax.

Currax a curro is dr hic z hec z hoc currax cis. i. velox z cursus potens.

Curriculū. a cursu dr h curriculū li. i. puus cursus vl' tpis cur

sus siue spaciū. vel ēt ipz tps: qꝛ nō stat sʒ currit vel locus siue spaciū in quo fit cursus vel offiñ currēdi: ꝛ ablatiuꝰ sin gularis huiꝰ noīs scʒ curriculo ponit aduerbialr̄ p cito vl' ce leriṫ. vñ Plautꝰ. Licʒ nos abiṙ curriculo. Et Terētiꝰ. Pꝛe curre curriculo: sʒ sʒ Hu. meliꝰ ē vt h ꝛ ibi teneat in vi ab latiui. ꝛ pōat p cursu vt sit sensus. Curriculo. i. cito cursu.
Curriculus li paruus cursus.
Curritis tis. i. iuno ꝛ ōꝛ a cura qꝛ credebat curam gerere pro pplo. vel potius ōꝛ a currus: qꝛ iuno vtitur curru ꝛ armis. Est eni dea belli pregendo pplm. ꝛ pdu. penl. vñ Martia. Curritim debent memorare bellantes.
Curro ris cucurri ere cursuʒ verbū neu. ꝛ cōponit cuʒ ad ꝛ ōꝛ accurro ris. i. ad aliquē currere ꝛ pcipue cā auxiliādi. vñ h accursus sus sui. Itē cōcurro ris. i. sil' currere: inde ꝯcursus sus sui. Itē circūcurro ris. i. circūqꝫ currē ide circūcursus sus sui. Itē discurro ris. i. diuersis modis currere: vl' ad di uersa loca currere: vñ discursus sus sui. Iteʒ decurro is. i. deorsuʒ currē vl' ptrāsire vñ dcursus sus sui. Itē excurro is . i. ex currē vñ excursus sus sui. Itē icurro ris. i. currē ꝫ vl' in tro currē. vñ icursus sus sui. Itē itercurro ris. i. interuenire. currē iter aliq. vñ itercursus sus sui. Itē pcurro ris. i. pcul currē. vl' i añrioꝛē ptē currē. Itē pcurro is. i. pfecte vsqꝫ ad finē currē. vñ pcursus sus sui. Itē pcurro ris. i. añ currē. vñ pcursus sus sui. Itē occurro ris. i. ꝯ currē. vñ occursus sus sui. Itē recurro ris. i. retro currē vl' iterū currē. redire. vñ re cursus sus sui. Itē succurro ris. i. paꝝ currē. i. remissū aliqꝫ taliū vl' post currē. vel subtus currē vl' subuenire vel auxilia ri. vñ succursus sus sui. Itē trāscurro ris. i. vltra currē vel velociṫ ptrāsire. ide trāscursus sus sui. Curro ꝛ oia eius cō posita faciūt pteritū i curri ꝛ supinū in cursū. Itē curro ge miat pmā syllabā i pterito vt cucurri. sʒ ꝯposita ab eo qñqꝫ gemināt qñqꝫ nō. sʒ sepius nō gemināt pter pcurro qd se pe geminat. vñ in euāgelio Io. Pꝛecucurrit citiꝰ petro. Itē curro ꝛ ab eo cōposita sūt neu. Pꝛecurro tñ p pueníre. ꝛ p curro p ptrāsire pñt eē actiua sm Hu. Pris. ēt in. x. li. dicit. A curro cōposita vtroqꝫ mō pfata iueniūt ab auctoribꝰ. vt decurro decurri decucurri. Ex h pꝫ ꝙ qñ ꝯposita a curro i ueniūt gemiare pteritū i biblia vl' dcis sctōꝝ nō ē corrigē dū. Tñ scias ꝙ apō modernos curro gemiat pteritū i ꝯpo sitiōe ñt tñ cū p. vt pcurro ris sic ꝛ pūgo cis re. vide supra in tertia parte in tractatu de preteritis in regulis generalibꝰ.
Currꝰ. a curro ris ōꝛ h currus rus rui: quoddā genꝰ vehiculi.
Cursilis. a curro ris ōꝛ h ꝛ h cursilis ꝛ h le. ad currendū faci lis. ꝛ coꝛ penul.
Cursim aduer. i. cursibilr: cito velociter. ꝛ ōꝛ a curro ris.
Cursito tas. in curso as exponitur.
Cursio onis feminini generis a curro ris dicitur ꝛ est ipse ac tus currendi.
Curso ab vltimo supino de curro ris scʒ cursu. u in o fit curso sas ꝟbū frequē. a cuius supino scʒ cursatu. a mutata in i ꝛ silr u in o fit cursito tas verbū frequē. similiter.
Cursoꝛ oꝛis mas. ge. a curro ris ōꝛ: vt Cursoꝛ Dñi pape.
Cursus. a curro ris ōꝛ h cursus sus sui: vel ōꝛ a crure est eniʒ cursus velocitas pedum.
Curuca. a cuculus ōꝛ hec curuca ce qdā auis que alienos pul los educat vel nutrit. ꝛ ōꝛ sic: qꝛ dū cuculus eius oua sor beat suaqꝫ relinquens. curuca tādiu ea fouet ꝛ pullos na tos educat. donec filij inde nati ꝛ excreti eaʒ curucā come dant. Unñ ꝛ curuca ōꝛ ille qui qū credat nutrire filios suos nutrit alienos. h eadē auis linosa ōꝛ sm quosdam.
Curuco as aui verbū actiuū ōꝛ a curuca ce. ꝛ est curucare ali quē curucā facere. qd fit eius coꝛrumpendo vxoꝛē. ꝛ pdu. penul. curuca. ꝛ curuco.
Curulis. a currus ōꝛ h curulis sedes ꝯsulū vl' ptoꝝ ꝛ edilium ꝛ ōꝛ curulis qsi currulis: qꝛ in curru ferebant vñ h ꝛ h cu rulis ꝛ h le. adiectiuū. ꝛ h ꝛ hec curulis qui ex dignitate se det in tali sede. ꝛ coꝛ. pmā. sed pdu. penul. vñ Grecismus Possidet hanc sedē presul ptoꝛqꝫ curulē.
Curuo uas aui. vñ verbalia ꝛ h curuatura re: ꝛ curuus ua uū. qd cōparat curuus uioꝛ uissimus vñ curue uius sime ad uer. ꝛ h curuitas tatis. ꝛ cōponit vt incuruus ua uū. i. val de curuus. Curuo as cōponit vt accuruo as. i. ad se vel ad aliqd curuare. acuruo as a curuatura remouere. ꝯcuruo as . i. sil' curuare: ōcuruo as. i. valde curuare vl' a curuatura ali quid remouere. incuruo as. pcuruo as. recuruo as: vñ re curuus ua uū. Curuo actiuū est cū oibus suis cōpositis.
Cuso. a cusu supino de cudo dis: u mutata i o fit cuso sas ver bū frequē. qd nō est in vsu: a quo componit accuso sas. de cuso sas. i. oꝛnare. vetustare q eni oꝛnat valde ꝛ frequēter cudit. Excuso sas. incuso icusas. Recuso sas. Cuso actiuuʒ ē cū oibus suis cōpositis. ꝛ pdu. cu.
Cuspis. a cespes ōꝛ h cuspis dis fe. ge. pprie posterioꝛ ps ha ste. Dicit tñ qñqꝫ cuspis ipa hasta qñqꝫ sūmitas haste. qñ qꝫ hastile amētatū. Sʒ pprie vt dcm̄ est ōꝛ posterioꝛ ps ha ste a cespite qsi a virgulto: ꝛ cōponit inde tricuspis.
Cussum est supinū de cutio tis.
Custodia die. in custodio vide.
Custodiarius vide in custodio.
Custodio dis diui dire ditū vñ h ꝛ h custos dis cōis ge. ser uatoꝛ. pastoꝛ. pcuratoꝛ. ꝛ hinc h custodia die. ꝛ hec custo dela le penl. pdu. in eodē sensu: ꝛ h custodiarius. ꝛ hec cu stodiaria idem quod custos.
Custos in custodio vide.
Cussum per vnum s. supinum de cudo dis.
Cutere. i. ferire infinitiuus de cutio tis.
Cuticula le dimi. pua cutis. Et scias ꝙ i añ culus la vel lum in diminutiuis oibus breuiat. vt ventriculus: iuuenticula fenículū. Tñ in cuticula ꝛ in nutricula iuenit longa apud quosdam auctores licentia poetica ꝛ metri necessitate.
Cutio a cutis ōꝛ cutio tis si sū. i. pcutere. sed nō est in vsu. ꝛ cō ponit vt cōcutio tis. i. quatere. discutio tis. i. subtiliter ida gare vel quatere decutio tis. i. auferre vel quatere excutio tis. i. quatere vl' subtiliṫ inqrere. incutio tis. i. iniicere: infer re imittere vl' quatere. pcutio tis. i. ferire recutio tis. i. iterū qtere vel cutere. succutio tis subtus cutere. Et nota ꝙ oia ista pñt esse cōposita a qtio tis. qd magis videt qtū ad si gnificationē: sʒ qtū ad vocē potius a cutio. Cutio tis ꝛ oia eius cōposita sūt actiua ꝛ faciūt pteritū in cussi ꝛ supinuʒ in cussū. ꝛ coꝛ. cu. vñ Uirg. in. vj. Enei. Cōcutit ꝛ stimulos sub pectore vertit appollo. vide etiam in quatio tis.
Cutis. cote grece: latine ōꝛ incisio. vñ h cutis. i. pellis. Sʒ pel lis ōꝛ qꝛ extraneas iniuries coꝛpis tegēdo pellat Pellis do detracta iam ōꝛ coꝛiū a carne quā tegit. sed h brutis aīali bus est ppriū: cutis ꝟo ōꝛ: qꝛ pmā incisionē patit sm Hu. Pap. ꝟo dicit. Cutis que in coꝛpore prima est sic dicta ꝙ coꝛpi supposita incisionē pmā patiat. cotis eni grece lati ne incisi ōꝛ. Eadē ꝛ pellis ōꝛ: ꝛ coꝛ. cu. Byrra. Pena tenet stimulos innouat ille cutē.
Cuticus. a cutis ōꝛ cuticus ca cū. i. stupratꝰ: coꝛruptꝰ. qd ꝯpo nit vt recuticus ca cū: in eodē sensu: vl' q retrouersā hʒ pel lē mēbri virilis. vñ recutici ppe dicūt iudei qsi retro hñtes cutē. i. circūcisi. carent eni añrioꝛi pelle virilis mēbri. vnde Martia. ad vxoꝛē suā ait. Nec recuticoꝝ fugis inguina iu deoꝝ. ꝛ Persiꝰ. Recuticaqꝫ sabbata pellis. Et vocauit sab bata recutica pp recuticos qꝛ ad eos ptinēt ꝛ ea celebzant.

DAbir siue dauir

oꝛaculū dei: sed in libro Regnū inter pretatur loquela.
Dabꝛeiamin. liber qui dicit sermo die rum. i. paralipomenon.
Dacia die: in dacus est.
Dactilicus ca cū. in dactilus est.
Dactilon grece latine dicitur digitus.
Dactilus. a dactilon qd est digitus. ōꝛ hic dactilus li. fructus. palmarū. qꝛ digitoꝝ silitudinē imitari videt. ꝛ hic dactilꝰ li quidam pes metricus. qui ad modū digiti a longioꝛi mō incboans in duas definit breues. vt Carmina menalus. vñ

dactilicus ca cū. vt dactilicū metrū qđ cōstat ex dactilis. vł in quo dactilus magis dnāť. Dactilus eni inuenitur pro digito vel pro anulo qđ etiam apud nos fm Hu. ꝛ vt dicit Pap. dactilica metra pncipalia sunt. Recipiūt tn̄ spondeū in locis oībus excepto quinto sed in fine tn̄ trocheū. Dactilicū metrū heroicū đr eo qđ hoc metro maxime heroꝫ: hoc est virorum fortiuꝫ facta canerenť ꝛ prelia. Et scias ꝙ dactilus vbiqꝫ constat in heroico carmine: nisi in sexto pede. vn̄ versus. Sextā spne sedē. si sumis dactili pedē. Quintum spondeus fugiat: stet fine trocheus. Spondeus tamē qñqꝫ inuenit̄ in dactilico in q̄nto pede vt apđ Lucanū. Altus cesoꝝ pauit cruor armētoꝝ. Et sic fm Pap. ꝛ plures alios trocheus hꝫ locū in heroico carmine siue dactilico in sexto pede. Alij dicūt ꝙ tn̄ duo sūt pedes q̄b⁹ vtimur ī dactilico vel heroico carmīe scꝫ dactil⁹ ꝛ spōdeus. vn̄ finalis syllaba sexti pedis siue sit lōga siue sit breuis semp accipiť ꝑ lōga. vt apđ Lucanū. Jusqꝫ datū sceleri canimus populūqꝫ potētē. sič ꝛ in pncipio tertij pedis breuis accipiť ꝑ lōga. Un̄ Tho. Hostis si reprobat hostē: ne crede furorē. Exercere suū te mediāte sitit. ꝛ hui⁹ opiniōis fuit magr̄ Bene

Dacus ci quidā populus. ꝛ đr dacus q̄si dagus: qꝛ de getoꝝ genere dicunť fuisse creati daci. ꝛ declinať: vt hic dacus ci ꝓ pplo illius terre: ꝛ hec daca ce ꝓ femina. ꝛ dac⁹ca cū. vn̄ ꝛ hec dacia cie terra coꝝ. ꝛ hinc dacus ca cū nomē gentile: ꝛ hic dacus ci. ꝛ hec daca ce: sicut iā dcm̄ est: vel qđ meli⁹ est dicam⁹ ꝙ hmōi noīa gētilia ꝛ patria: vt grecus: dacus: regin⁹: ꝛ q̄ designāt ꝓfessionē: vt grāmaticus dialeticus: ꝛ q̄dā alia: vt nobilis: siue sint mobilia ꝑ tria genera in trib⁹ vocib⁹. vt dacus ca cū: siue in duabus: vt parisiensis. parisiense: lꝫ inueniantur posita substātiue. in maſ. ꝛ fe. ꝛ neu. ge. tn̄ declināť semꝑ fm suā declinationē mobiliť. Sic dicimus de oībus adiectiuis in neu. ge. substātiue positis: vt Albuꝫ currit. Certe puer dꝫ declinare h̄ nomē sic positū mobiliter sič alb⁹ba bū: ꝛ q̄ tūc declinat h̄ albū bi errat fm Hug.

Dagon indecli. maſ. ge. in fine accētuať. ꝛ vt habeť in. j. Regū. Dagon idolū fuit in azoto vbi arca dei capta est.

Dalila interptať paupcula vel situla ↄiunx sansonis. ꝛ coꝛ. penl̄. vn̄ in Auroꝛa: ꝙ caput illius spoliauit dalila sacro.

Dalmanuta locus quidā de quo habeť Mar. viij.

Dalmatica. dalmatica regio est. vn̄ dalmaticus ca cū: ꝛ h̄ dalmatica ce quedā vestis sacerdotalis: pmum in dalmatica regione contexta. ꝛ coꝛ. penul.

Dalū li minimū velū ad nauis ꝓrā dēfixū fm Pap.

Dama me est quoddā aīal quadrupes: vt dicunt caprea: ꝛ videť cōponi a de ꝛ manu: inde dama q̄si dema: qꝛ de manu fugiat. vn̄ damo mas maui. i. capere fꝫ Hug. Papi. vo dicit. Dama aīal dubij ge. dama aīaliū genus timidū ꝛ imbelle. canes nimium fugiens.

Damaris nomen cuiusdā mulieris. ꝛ coꝛ. penul. vn̄ in Auroꝛa đr. Credis ꝛ o damaris quā morū gr̄a ditat.

Damascenus. h̄ damascus ci nomē ciuitatis ē: a damasco cōditoꝛ đr. Glosa aūt sup illud Esa. xvij. Onus damasci Ecce damascus desinit esse ciuitas ꝛč. Damascus metropolis syrie quā ↄdidit eleazar seruus abraā cuius rex rasin semꝑ p̄bebat decē tribubus auxiliū cōtra iudā. Jō spūſſctus minaſ ei captiuitatē ꝑ Esaiā. Per eā aūt totā puinciā intelligimus. Jtē alia glosa. Damascus bibēs vel fundēs sanguinē iterpretať. qꝛ ibi chain occidit abel. vn̄ damascenus na nū. Paral. i. ca. xviij. Supuenit aūt ꝛ syrus ꝛ Damascenus ꝛ h̄ damascena ne: q̄dā arboꝛ scꝫ qđdā gen⁹ prunoꝝ: qꝛ ibi multū abūdat ꝛ melioꝛ. vł qꝛ p̄mo īde aduecta est. vn̄ h̄ damascenū fructus eius fꝫ Hug. Pap. vo sic dič. Damascus vrbs syrie cōdita ꝛ denoiata a damasco vł ab eleazaro dispēsatoꝛe abrae ꝑhibeť. h̄ antea ī oī syria tenuit p̄ncipatuꝫ. Damasc⁹ iterptať sanguinē bibēs: qꝛ iterfect⁹ fuit ibi abel a chain absconsusqꝫ in sabulo ꝛ ꝓdu. penl̄. damascenus.

Damascus ci. in damascenus vide.

Damno nas in damnum est.

Damnosus sa sum. in damnū est.

Damnulū li dimi. paruū damnū.

Damnū subito ꝛ nobis nescientibus fit. ſꝫ iacturā sciētes ꝛ vltro patimur. Detrimentū vo leue dānū ē. ꝛ đr dānū a diminutiōe rei. vn̄ dānosus sa suꝫ q̄ īfert dānuꝫ. ꝛ cōpať vt dānosus sioꝛ sissimus. vn̄ dānose si⁹ sissime aduer. ꝛ hec dānositas tatis. Jtē a dānū dāno nas naui. ꝛ ↄponiť vt cōdemno nas: indēno nas. Dāno ꝛ cōposita ab eo sūt actiua. ꝛ currēt p. ꝛ ↄstruiť cū actō designāte rē in quā trāsit coꝝ actus ꝛ cū gtō ꝛ ablrō īdifferēter designā te rē respectu cui⁹ exerceť act⁹ eoꝝ: sič oīa vbalia ptinētia ad dānatōēꝫ vł ad accusatiōēꝫ. vł ad rephēſiōnē: vł ad vitupatōēꝫ: vł admonitōēꝫ. vt Dāno te furti vł furto Moneo te furti vł furto. Et vt dič Pa. dānať. i. punire: aīaduertē. Et vt vult pħs i. v. Ethi. dānū đr ex eo ꝙ aliq̄s min⁹ hꝫ q̄ dꝫ hēre. Uide ī satisfactio.

Damula le dimi. parua dama fm Hugui. Papias vero dicit Damula genus fere capreoli similis. vel vt quidam dicunt mustela. ꝛ coꝛripit mu.

Dan interptať iudiciū aut iudicās: fuit vo filius iacob ex ancilla rachel. Bala eni dū cū pepisset dixit rachel dn̄a eius Judicauit me dn̄s ꝛ exaudiēs dedit mihi filiū. ꝛ ita causā noīs exp̄ssit. vt qꝛ iudicasset dn̄s filio ancille iudicium nomen imponeret. De cuius genē vel tribu nascitur⁹ ē antixp̄s. ꝛ in hui⁹ figura tribus dan nō ↄnumerať inter. cxliiij. milia signatos Apocal̄. xviij. De antixp̄o dixi in suo loco.

Danay dicunť greci: a Dano rege.

Daniel iterptať iudiciū dei a dan qđ ē iudiciū: ꝛ el qđ ē de⁹. vł qꝛ ī p̄sbyteroꝝ iudicio sīilaꝫ diuine examinatiōis exhibuit dū repta eoꝝ falsitate Susannā innocētē ab iteritu liberauit: vł qꝛ dei visiōēs vel somnia sagaci mēte discernēs apuit. h̄ ꝛ desiderioꝝ vir dictus ē: qꝛ panē desiderij nō mā ducauit: ꝛ vinū cōcupiscētie nō bibit. Et declinať. vt h̄ daniel elis: ꝛ indeclinabilr̄ inuenit̄ hic daniel el. ꝛ acuiť el.

Danista ste. maſ. ge. i. feneratoꝛ a danus ni diciť.

Danubius bij maſ. ge. fluuius est a copia niuiū sic dictus q̄b⁹ magis augeť q̄si dans niuē fm Hug. Pap. vo sic dič. Danubius germanie fluuius đr a vi ꝛ copia niuiū q̄b⁹ magis augeť. iste ē q̄ ꝛ in europa plus oībus hꝫ famā. Jdē hister. qꝛ dū in innumeras vadit gētes mutat nomē ꝛ maiores vires acq̄rit Oriť aūt in germanicis iugis in occidentalibus partibus barbaroꝝ pergēs ↄtra orientē: sexaginta fluuios in se recipit: septē hostijs in ponticū mare intrat.

Danus ni maſ. ge. i. feneratoꝛ: a do das.

Dapaticus in dapax est.

Dapax a dapes đr h̄ ꝛ h̄ ꝛ h̄ dapax cis. i. loquax ꝛ facūdus ex cibo. ꝛ dapaticus ca cū penl̄. coꝛ qđ ꝛ dapatic⁹ īueniť. i. manifestus ꝛ aptus ꝛ largus dapsilis mūificus magnific⁹. vn̄ dapatice aduer. i. magnifice vel large dapsilr̄ munificēter.

Dapes: a do das đr h̄ dapes vł dapes. gtō dapis. ſꝫ ntīūs singularis nō ē in vsu. i. epulū: ſꝫ dapes nobiliū sūt. epule pauperū. vł dapes deoꝝ. epule hoīuꝫ. dapes q̄si dans opes. ꝛ coꝛ. da. Un̄ quidā. Nobilitat viles frons generosa dapes.

Dapifer ra rū penul. coꝛ. qui fert dapem.

Dapino nas naui nare. i. largiri. ꝛ p̄cipue victū: vbū actiuuꝫ. ꝛ diciť a dapes. ꝛ coꝛ. pi.

Dapsilis. a dapes đr h̄ ꝛ h̄ dapsilis ꝛ h̄ le. i. largus. ꝛ p̄cipue ī cibis: ꝛ cōparať vt dapsilis lioꝛ lissimus. vn̄ dapsilr̄ lius lissime aduerbium: ꝛ hec dapsilitas tatis. i. largitas. ꝛ coꝛ. psi. Un̄ greciſ. Dapsilis est dapibus. alijs rebus quoqꝫ largus Pap. vo dič. Dapsilis grece larg⁹ vł q̄ satis erogat dapes.

Dapicus ca cum in dapax est.

Dardanus filius iouis ꝛ electre q̄ ꝑꝑ fratricidiū ↄcessit de italia ꝛ tenuit illa loca vbi postea fuit troia. q̄ ↄgregatis hinc inde rusticis illoꝝ locoꝝ insiť p̄mus auctoꝛ troie extitit. vn̄ troia đr dardāia. ꝛ troiani dardāij ꝛ dardāides: a cui⁹ ntō singlari subtracta de syllaba fit h̄ dardāis dis. i. femia troiana.: coꝛ. penl̄. dardanus fꝫ Hug. Et vt dič Pris. i tractatu possessiuoꝝ: abusiue poete ꝓ dardanio ponūt dardanū.

Darius rex caldeoꝝ: ꝛ formatur vocatiuus a nominatiuo remota us. ꝛ facit dari.

Datici⁹.a do das dr datici⁹cia ciū: facilis ad dādū. ⁊ datici di cūẗ diticij scʒ q̄ victi vł vincēdi tradūt se hostib⁹ victorib⁹.

Datim aduer. i. de dato in datū. ⁊ datus ta tum.

Datiuus ui pro tertio casu. a do das dicitur.

Dauid iterp̄taẗ manu fortis. q2 vtiqʒ fortissimus in p̄liis fuit ipse ⁊ desiderabilis i stirpe. s. sua. de quo dixerat ,pp̄ha. Ueniat desideratus cūctis gētibus. ⁊ ē idecli Inuenit ēt declinabile dauid idis penul. gtī cor. vñ dauidicus ca cū vt psalmus dauidicus. Inuenit tñ ⁊ penl. ,pdu. dauidis ibi. Israel es tu rex dauidis ⁊ inclyta ,ples. Melius ḡ dicit ille qui corripuit dicēs. Cur ego dauidicis assuetus cātibus odas. Nā vt dicit mgr̄ Bñ. Dauid ,ppzie dʒ cor. penul. obliquorūʒ si declinaẗ. qm̄ ntūs desinit in d cor. nec est de exceptis. Uide in filiusfaltus: ⁊ in vermiculus.

Dauus ui dr a greco daos mutata o l u ⁊ iterposita u ɔsonāte: ⁊ fuit dauus seruus simonis. sʒ malus ⁊ fraudulētus. Et iterp̄taẗ dauus q̄si deuius. q2 faciebat simonē deuiare. vel q̄si dans viā. Nā eius ɔsilio oia agebat Pāphilus. vel q̄si dans vana sicut faciebat simoni. Modo aūt pro quolibet seruo fraudulento ⁊ callido ponitur dauus.

D ante E

De ꝑpositio regit siue exigit ablm̄ casū. ⁊ dicit q̄nqʒ nām. vt Iste pānus ē de lana. aliq̄n originē. vt petrus de ianua. aliq̄n ordinē. vt de māe fit meridies. i. post mane Et creare ē de nihilo. i. post nihilū aliq̄d facē. Hic aiaduertēdū ē q̄ nō oia q̄ dicūẗ ex deo ēt de ipo eē dici dēt. q2 vt ait. Aug. i li. ō nā bōi. nō h̄ sigt pcit⁹ ex ipo q̄ de ipo. qō eni de ipo ē pt dici ⁊ ex ipo. sʒ nō dē qō ex ipo ē pt dici de ipso. qō nō ē de sua substātia. Ex ipo eni sūt celū ⁊ terra. q2 ipse fecit ea. nō tn̄ de ipo sūt. q2 nō sūt de sua substātia. sic si aliq̄s hō generat filiū ⁊ facit domū ex ipso ē filius. ex ipso ē domus sʒ filius de ipo. domus vō de terra ⁊ de ligno nō de ipo hoie.

Deambulacrū cri penul. cor. vbi deambulari bene pōt.

Deambulatoriū. a deambulo dr h̄ deambulatoriuʒ rij. quod ,ppzie dr lobiū qō fit iuxta domos ad spaciandū.

Deartuo as ex de ⁊ artuo as. ⁊ est deartuare separe artus a se inuicē. vt fit de gallinis ⁊ similibus. vide in artuo as.

Debello las laui. i. expugno. Vbū actiuū a de ⁊ bello las. vñ debellatorius ria riū. inde etiam verbalia debellator debellatrix debellatio.

Debeo bes bui bitū ex de ⁊ habeo bes ɔpōiẗ. ⁊ ē dēre debitū hēre. q̄si ō alieno h ēre. vñ dbit⁹ta tū. ⁊ h̄ dbitū ti penl. cor.

Debilis. a dbello las dr h̄ ⁊ h̄ debilis ⁊ h̄ le. qō facile dbellaẗ vł debilis dr a de ⁊ bilis qō ē humor corp⁹ afficiēs. q̄si p bilē fact⁹ fragilis. ⁊ decorsū a virib⁹. Et ɔparaẗ debilis lior lissim⁹. vñ debilr lius lissime aduer. vñ hec debilitas tatis.

Deblatero ras. i. valde blaterare vel diuulgare a de ⁊ blatero blateras.

Debrio as ex de ⁊ ebrio as. ⁊ pōt ibi de esse intentiuū vel priuatiuū. ⁊ est actiuum.

Deca. i. decē. sʒ deca dicūt greci. nos decē. Decas coste gētos vnū ⁊ idē sigant. ⁊ a deca h̄ decas cadis. i. decē. vñ q̄dam. Per decades centū. per centū mille redundant.

Decacordus da dū. i. decē cordaꝝ. a dca qō ē decē ⁊ corda de.

Decalogus gi masc. ge. penul. cor. i. decem ꝑcepta legis. naʒ deca decem ⁊ logos sermo diciẗ.

Decania. a decanus diciẗ hec decania nie societas decē viroꝝ vel dignitas decani.

Decanissa. a decanus diciẗ hec decanissa s. vxor decani vel q̄ decē viros habet sub se.

Decanus. a decē dr h̄ decanus ni q̄ decē viros hʒ sub se siue i ecclia siue extra fm̄ Hug. ⁊ ,pdu penl. Pap̄. vō dicit. Decani dicti q̄ decē militibus p.eferunẗ vel clericis.

Decapolis: a deca qō ē decē: ⁊ polis qō ē ciuitas ɔponiẗ hoc nomē decapolis lis. i. ciuitas vel regio q̄ decē hʒ ciuitates sub se ⁊ facit gtīs singularis decapolis vel decapoleos. ⁊ ē gtūs grecus Mar. vij. Inter medios fines dcapoleos: vñ decapolitanus: dn̄s illius ciuitatis. vel ep̄s vel archiep̄s illius ciuitatis: ⁊ cor. po. decapolis.

Decas cadis vide in deca. ⁊ cor. ca.

Decedo dis cessi cessuʒ: ex de ⁊ cedo dis cessi: est decedere deorsum vel de vno loco ad aliū cedere: vñ ⁊ poniẗ ,p migrare vel mori. vñ decessus sus sui. Et scias q̄ discedimus ꝑ diuortiū: abscedimus ꝑ absentatiōnē: secedimus p singularitatē: decedimus ꝑ mortē. discedimus ab vrbe. Uñ q̄daʒ. Decedit moriens. discedit ab vrbe recedens.

Decem a deca qō est decē: sʒ fm̄ grecā etymologiā dicūẗ decem q̄si decimos. q2 ligant ⁊ coniungant infra iacētes numeros. nā decimos ɔiungere vel ligare apud eos diciẗ: ⁊ ē decē nomē indecli. ⁊ ois ge. ⁊ cor. de.

December bris: a decē ⁊ imber cōponiẗ decēber. q2 decimus est a p̄mo mēse. i. a martio q̄ pluuiosus ē ⁊ imbribus abundare solet. ⁊ facit ablm̄ in i. ab h̄ decēbri pōt etiā declinari adiectiue vt h̄ ⁊ hec decēbris ⁊ h̄ bre. ⁊ h̄ ⁊ hec septēbris ⁊ h̄ bre. vñ ⁊ calēdas septēbris dicimus. ⁊ facit actm̄ pluralis in es vel in is. vt decēbres vel bris.

Decēocto cōponiẗ a decē ⁊ octo: ⁊ est ois ge. ⁊ indecli. ⁊ pluralis numeri. A quo deriuaẗ decimusoctauus ua uū.

Decempeda de penul. cor. i. ꝑtica decē pedū. ⁊ componitur a decē ⁊ pes pedis. Uñ Horatius in odis. Nulla decempedas metata porticus.

Decēseptē ois ge. numeri pluralis idecli. ɔpōiẗ a decē ⁊ septē

Decēnalis. bellū decē annis gestū fm̄ Pap̄. ⁊ declinaẗ: vt hic ⁊ hec decēnalis ⁊ hoc le. ⁊ ,pdu. penul.

Decēnis. a deceʒ ⁊ annus cōponiẗ hic ⁊ hec decēnis ⁊ h̄ ne. i. decē annoꝝ. vñ hoc decēniū nij spaciū decē annoꝝ.

Decēnouē ois ge. pluralis numeri ⁊ indecli. ⁊ cōponiẗ a decē ⁊ nouē. vnde decimusnouus na nū.

Decens. a deceo ces dr h̄ ⁊ hec ⁊ h̄ decēs cētis pticipiū. ⁊ decēs aliq̄n ē nomē: ⁊ dr decēs motu corporis. speciosus specie. formosus nā vł forma. Itē decēs cōpositus pfect⁹ egregie forme. ⁊ pfecte. ⁊ tūc videẗ dici a numero decē. Et cōparaẗ vt decēs tior tissim⁹. ⁊ ide decēter ti⁹ tissime aduer. ⁊ h̄ decētia tie. Et cōponiẗ vt indecēs tis. i. nō decēs. incōueniens. ⁊ hinc indecēter tius tissime aduer. ⁊ hec idecētia tie.

Decentarius rij. i. ingeniosus. promptus. paratus. vel copiosus. ⁊ dicitur a decem.

Decentrix se. ge. nauis compta. a decem dicitur.

Deceo ces cui cere. i. ɔuenire. ad ornatuʒ ptinere. vt Te decet hymnus deus i syon. Itē palliū decet istū. Et scias q̄ ntūs hui⁹ vbi dcet dʒ sigare ornatūtū actūs vō id cui⁹ ē ornamētū. si aliẗ fiat nō erit latie dcm̄. vt Palliū dcet istū. Si vō dicaẗ Iste dcet palliū. vł Iste dcet illō palliū. nō dr latie. ⁊ sic habeẗ ibi. Talis ptus dcet deū. Si vō dicaẗ Talē ptū dcet deus. vł Talis ptus decet deo. nō ē latinū. Iteʒ a deceo dr decet ipsōale. qō magis ē i vsu q̄ʒ suū psonale. ⁊ ɔstruiẗ cū actō sic ⁊ suū psonale. sʒ dissimilr: q2 itrāsitiue cū suū psōale exigat eūdē trāsitiue. Decet cōponiẗ. vt ɔdecet ⁊ dedecet. i. discōuenit. Deceo cū oībus suis ɔpositis neu. ē: ⁊ cor. primā syllabam. Uñ Oui. Te decet ingenuos tedia ferre sui.

Decerno nis ex de ⁊ cerno nis componitur: vide in cerno.

Decerpo pis psi psū a de ⁊ carpo pis cōponiẗ. ⁊ est decerpere de alijs carpere id est eligere.

Decesso. a decedo dis cessum. u in o fit decesso sis siui situm verbum desideratiuum. i. desidero decedere vel declinare.

Decessus sus sui. i. mors. vide in decedo.

Decetero. i. denuo. deinde. iterū. Et scias q̄ nō est hic ɔpositio sʒ q̄dā irregularis vocū ɔgeries sicut in tertia parte dixi in ca. de figura composita q̄si in fine.

Decibilis. a decē deriuatur hic ⁊ hec decibilis ⁊ hoc le. quem decet aliq̄d: vel potest decere. vel quod decet.

Decido dis di dere. i. deorsum cadere: ⁊ caret sup. ⁊ cōponitur ex de ⁊ cado. ⁊ cor. ci. Itē inueniẗ decido dis si sum. i. deorsum cedere vel valde cedere. ⁊ tūc componiẗ a cedo dis cecidi. ⁊ ,pdu. ci vbiqʒ.

Deciduus dua duū. i. ad cadendū facilis: a decido dicitur.

Decies aduerbiū numeri. i. decē vicibus: a decem dicitur.

Decies septies aduerbium numeri.
Decimo mas in decimus est.
Decimula le dimi. parua decima. et cor. penul.
Decimus .a. decē dr̄ decimus me. vnde decimo mas maui .i. decimā partem dare vel auferre. Et est notandū q̄ antiq̄ dicebāt decimus p decimo. vn̄ hec de/cuma pro decima: et decumare pro decimare. qd̄ ꝯponit̄ cū e et dicit̄ edecumo mas .i. decimas excerpe. Itē inuenitur decimo mas .i. decimas auferre: et tūc cōponit̄ a de et cima me. Uide in quadragesima: et in consuetudo.
Decimusseptimus ma mū dictio cōposita vel potest deriuari a decem et septem.
Decipio pis cepi ceptum cipere .i. fallere: et cōponit̄ ex de et capio pis. vnde deceptorius ria rium. hic deceptor. hec deceptrix. et hec deceptio.
Decipula le penul. cor. a decipio pis cepi: et dr̄ instrumētū qd̄ ad aliqd decipiēdū efficit̄ sicut muscipula ad mures capiendos. vn̄ dcipula pt̄ eē dceptio. muscipula laqueꝰ pedica. Dicit̄ āt a decipiēdo: q2 sic ponit̄ vt dū esca ponit̄ neq̄q̄ ipsa trāseūte videat̄: q̄ videlꝫ nō facile decipet si videri potuisset Job xix. Abscōdita ē in terra pedica eiꝰ et decipula eiꝰ sup semitā. Un̄ qdā Decipula capiunt̄ aues q̄ fossa dicat̄.
Declino nas naui nare et de et clino nas cōpōit̄ qd̄ nō ē i vsu: et est declinare de vno loco ad aliū vel deorsū clinare vel variare. vn̄ hic et hec declinis et hoc ne. et declinus na nū. et hec declinatio onis et declinatus ta tū quod declinat̄ vel declinari pōt. et est actiuū declino. et pdu. penulti. De declinatione nominū dixi in tertia parte.
Decliuis .a. de et cliuis cōponit̄ hic et hec decliuis et hoc ue. et decliuus ua uū in eodē sensu .i. deorsum inclinatus vel pleniꝰ. q̄si deorsum a clino. vn̄ hec decliuitas. et pdu. pdicta cli.
Decliuus ua uum in decliuis est.
Decollo las laui lare .i. collū amputare verbū actiuū. ex de et collum li: et scribitur per duo l.
Decolor loris cōis ge. ex de et color cōponit̄ .i. sine colore. Inde decolorare .i. fuscare: verbum actiuū. et dicit̄ decolor q̄ non sit ei color. et cor. co.
Decor a decet deriuat̄ hic decor coris .i. honor: et cor. o in gtō et sic sumit̄ Dan. xi. Et stabit i loco eius vilissimus et indignꝰ decore regio: et infra et. Nō tribuet ei honor regius. Itē a decet deriuat̄ decor coris pdu. o in gtō .i. venustas. et pulchritudo Inuenit̄ tn̄ s3 quosdā ātiquos p honore ra rū adiectiue positū: et tūc ē cōis ge. et cor. o in gtō. et sm̄ hoc cōponit̄ cū in vl' de. et dr̄ hic et hec et hoc dedecor coris cor. o in gtō: in eodē sensu .s. i honorꝰ. dedecoris Uirgiliꝰ. x. Nō tn̄ indecorē tua te regina reliqt. Hoc exēplū adducit Pris. in. vi. li. et sm̄ hoc ab eo pt̄ deriuari decorus ra rū .i. honorus decorus media cor. vel decorus .i. honorus deriuat̄ a decus coris. vn̄ Statius theba. Terrarū decora alta viri. decorisq; iugales. Itē a decus dr̄ decoro ras media cor. i. honorare. vn̄ Horati. in epi. Et genus et formā regia pecunia donat. Ac bñ numatū decorat suadela venusq;. Itē a decor coris dr̄ decorus ra rū .i. pulcher egregius vl' ꝑfecte forme venustus vel pōt deriuari a numero decē. et pdu. o. vnde Theodolus. Uirgo decora nimis dauid de semine regis. Itē qdā dixit. Ad celi decora nos erige virgo decora. Itē a decor dr̄ decoro as media pdu. i. venustare. Uel potius dic sm̄ Pris. q̄ decor deriuat̄ a decoro ras abiecta o. Et cōponit̄ decoro: vt cōdecoro ras. Itē sciās q̄ a dedecet .i. nō cōuenit deriuat̄ hoc dedecus coris .i. vituperatio q̄ fit cōtra decus. Un̄ Aug. Nūq̄ est dedecus culpe sine decore iusticie et cor. hic co dedecoris. Uel cōponit̄ ex de et decus. vn̄ decorosus sa sum. Et cōparat̄: vt decorosius flos sissimus: vn̄ decorose sius sissime aduer. et dedecoro ras penul. cor. .i. inhonestare. vituperare. Et nota q̄ decoro ras sine corripit mediā syllabā siue pducat actiuū est cū oībus suis cōpositis. De pdictis nota Xsus. Quē veneror decoro. quē pulchrū reddo decoro Hūc homines decorant quē vestimenta decorant. Te vestis pulchrū reddit natura decorum.

Decorus ra rum in decor exponit̄.
Decrepitus .a. de et crepo pas cōponit̄ decrepitus ta tū: valde senex: q̄si deorsum a crepore: q2 iam desierit crepare .i. sonare scꝫ aperte loqui: vel plationem exprimere.
Decretalis in decretum exponitur.
Decretista ste cōis ge. q̄ studet in decretis: a decretum dicit̄.
Decretū .a. decerno nis dr̄ decretus ta tū. et hoc decretū ti .i. statutū patrū desinitū iudiciū: vn̄ hic et hec decretalis et hoc le. vt Ista dicta sūt decretalia .i. q̄ in decretis ꝯtinēt̄: et pluralr̄ hec decreta .p libro in quo ꝯtinēt̄ decreta. Inuenit̄ ēt hec decretalis lis substātiue. vt In tali decretali sic dr̄. Itē decretꝰ et hoc decretū inuenit̄ in decresco scis creui cretū et pōt ibi de eē augmētatiuū vl' puatiuū. vn̄ sciās q̄ decretū ē supinū duoꝝ vboꝝ scꝫ decresco scis: et decerno nis. et decreui ē coꝝ preteritum.
Decreui preteritū de decerno et de decresco.
Decubie arū .i. vigilie. vel qd̄ vulgo dr̄ palee mulieris. vn̄ dr̄ Hec iacet in decubiis: et dr̄ a decūbo bis. vl' a decubo decubas qd̄ est vigilare vel iacere in ptu vel in infirmitate.
Decumanus .a. decē dr̄ hic decumanus ni .i. maximus limes inter agros q̄ ab oriēte in occidētē per trāsuersum dirigit̄: qui q2 formā decē efficit decumanus est appellatus. Ager enim bñ diuisus figurā denarij numeri efficit. Nā cardo dicit̄ alius limes in agris q̄ a septētrione directus est: et dicitur a cardine celi: q2 ibi celū voluitur.
Decures ris in decurio est: et pducit cu.
Decurio .a. de et curio cōponit̄ hic decurio onis .i. de curia electus: vel potius de curia existēs. In eodē sensu inuenit̄ hic decures ris: et hic decudes dis. Inueniuntur ēt hec noīa in alia significatiōe scꝫ p eo q̄ pceest decē viris: et tūc deriuat̄ a decē: vel pōt cōponi a decē et cura. vel curo ras .i. decem curās: vel decē bn̄s in cura sua. Itē decuriōes dicūtur qui accipiūt curā de plebe et ciuilia officia pcurant et exequuntur: et cōponitur tunc a de et cura re.
Decursim aduer. i. fugaciter vel defluēter: a decurro ris dr̄.
Decursio sas verbū frequē. et formatur ab hoc vltimo supino decursu u mutata in o.
Decus sm̄ Pap. hoc decus decoris est glīe. s3 hic decor coris est forme. Uide in decor vbi plenius exponitur.
Decuso .a. decus decoris dr̄ decuso sas .i. venustare: adornare. vnde decusatus ta tū: et decusatim aduer. .i. adornate et venustatim. Uel potius decuso cōponit̄ a de et cuso sas sicut dixi in cuso sas.
Dedalus. dedalon interpretat̄ doctus. et inde fuit qdā dictus dedalus q̄ fuit valde doctus et ingeniosus artifex. vn̄ et q̄libet ingeniosus artifex pōt dici dedalus. et cor. da.
Dedecus in dedecor vide.
Dedere est infinitiuus de dedo dis: et cor. penul. vel est pteritū pfectū de do das dedi. et pluraliter dedimus dedistis dederunt vel dedere. et pdu. penul.
Dedico cas caui care .i. ꝯsecrare deo copulare vel dare perficere a deo et dico cas. et cor. di. vide in encenia.
Dedidi penul. cor. preteritum de dedo dis.
Dedisco scis ex de et disco cōponit̄: et est dediscere obliuioni tradere: siue qd̄ didicerā pdere. Uide etiam in disco.
Deditio onis fe. ge. in dedo dis est.
Deditius in dedo dis est.
Dedo: ex de et do das cōponit̄ dedo dis didi ditū .i. reddere se victū vel vincēdū hostibꝰ victoribꝰ se tradere: vn̄ hec deditio onis talis traditio aut redditio. et deditiꝰ tia tiū q̄ sic se tradit. et deditiꝰ ēt dr̄ q̄ de sua puincia ad aliā se tradidit. Inuenit̄ ēt dedere p dare sine amare: et p tradere sm̄ Hug. Pap. vo dicit. Deditio qn̄ victi hostibꝰ se tradūt: spōtanea traditio. Dediti a deditiōe dicti. quōdā dū aduersus pplm romanū serui arma sumpsissent. cōpbēsi stigmatibus affecti sunt ex his post manumissionē propter suppliciorꝰ notas ad dignitatē ciuiū romanoꝝ non prouenirent.
Deduco cis xi ctū ex de et duco cis ꝯpōit̄: et pdu. du. et ē deducere de vno loco ad aliū ducē. vl' valde ducē. vl' deducere ē amicū abeūtē pseq̄ et cōitari. qd̄ vulgare quotidiē redolet.

Deerunt est futurū de sum es est: p u non i. vñ dicēdum est deerūt. ꝑerūt. inerūt. nō deerint. ꝑerint. inerint.

Defamo mas maui ex de ꝛ famo mas. ꝛ est defamare cōuitia ri. criminari. famā auferre. ꝛ ꝓdu. fa. Uñ q̄dā. Fama volat trāsitqꝫ modū quocūqꝫ feratur.

Defatigo gas est ꝟbū actiuū ex de ꝛ fatigo gas: ꝛ est defatigare valde vel deorsum fatigare. vel a defatigatiōe alleuiare. ꝛ ꝓdu. ti. vnde defatigatus ta tū.

Defecatus ta tū in defeco cas est.

Defeco cas ex de ꝛ fecocas. ꝛ est defecare purgare: quasi deorsum a fece ponere. inde defecatus ta tuꝫ. i. sine fece. vel sine sordibus. vel purus penul. ꝓdu.

Defectio onis in deficio est.

Defectus in deficio est.

Defendo dis di ex de ꝛ fendo. i. protegere. inde hic defensor soris. actor ꝑson⁹. ꝛ defensori⁹ria riū. ꝛ h̄ defensio onis.

Defensaculū li. i. defēsio: vel id qđ defēdit. ꝛ đr a ꝓdefenso sas.

Defenso sas ꝟbū freqn̄. ꝛ formaṯ ab vltimo sup. defendo. s. defensu. u in o. ꝛ est defensare frequēter defendere.

Defertio tis defertū. i. valde vel deorsum implere. euacuare a de ꝛ fartio tis. ꝛ inde deferto tas freque̅.

Defero fers tuli latū. ex de ꝛ fero fers. ꝛ ē deferre de vno loco ad aliū ferre. vl' deorsuꝫ ferre. ꝛ deferre. i. accusare. l q̄ sigatiōe sepe inuenit' in Boe. de ꝯso. Et deferre. i. honorē īpendere. ꝛ ſm h̄ ꝯstruit' cū datō. vt ego defero tibi. i. honorē īpēdo. vñ ꝟsus. Defero fert accusat honorat fertqꝫ deorsum.

Deferreṯ est subiūctiui modi de feror ferris. vñ dicendū est cū deferrer reris vel rere ret': silr ꝯferreṯ. auferretur. Judi. xxi. Quare dñe deus israel factū est hoc maluꝫ in ꝑplo tuo vt hodie vna tribus auferreṯ ex nobis.

Deferro ras. ex de ꝛ ferro ras cōponit'. vide in ferro ras.

Deferto tas ꝟbū freque̅. a defertio tis defertū tu u in o.

Defessus sa sum est participium de defetiscor sceris. Uide in defetiscor sceris

Defetiscor. antiq̄ dicebāt fatiscor sceris fessus suꝫ. qđ nos nō dicimus. sed ꝯponit' defetiscor sceris defessus suꝫ. ꝛ h̄ vtimur: defetisci aūt est deficere. vel fatigari. vind. ꝛ ꝙ defetiscor faciat defessus testat' Pris. i. x. li. dicēs. Defetiscor defessuꝫ fac supinū. ꝛ pticipiū ꝑteriti tp̄is defessus. nā ab eo ꝙ deficio defectus fit pticipiū ꝑterid tp̄is. ꝛ vt dicit Pap. defessus exhaustus lassus. fatigatus. lassatus a defetiscor.

Deficio cis feci fectū. a de ꝛ facio: ꝛ inuenit' in duab⁹ sig. atiōnib⁹. s. ꝑabsoluta ꝛ trāsitiua. Nā ꝺficere. i. defectū pati: deesse. vt Jste lassus deficit. Jtē deficere. i. destituere. derelinquere. īde defectus: ꝛ inde h̄ defectio onis. ꝛ vt diꝯ Pap. defect⁹ q̄rte declinatiōis solis ꝛ lune varij labores. Solis. cū īter nos ꝛ ip̄ꝫ lūa obijcit'. qđ nūqꝫ fit nisi finita lūa. Lune eni ꝺfect⁹ ē cū inter solē ꝛ ip̄aꝫ lunā vmbra terre obijcit'

Definio nis niui nitū ex de ꝛ finio nis. ꝛ est definire valde finire. ꝛ idem etiam qđ diffinire: vñ diffinitus ta tum. Ac. ij. Hūc definitio ꝯsilio ꝛ ꝑsciētia dei traditū. et ꝓdu. fi.

Defio fis ex de et fio fis. vide in fio fis.

Defiteor fiteris ex ꝺ et fateor. Et ſꝫ Pap. defiteṯ negat abnuit

Deflagro gras ex de ꝛ flagro gras. ꝛ est deflagrare exardere diuulgare. furorem deponere.

Defluo is ex de ꝛ fluo is. vide in fluo is.

Defluus. a defluo is dicit' defluus a um id qđ cito discurrit. Et hoc defluū flui. i. decursio.

Deformis. a de ꝛ forma ꝯponit' h̄ ꝛ h̄ deformis ꝛ h̄ me. i. turpis. q̄si deorsuꝫ a forma scꝫ pulchra. Jtem deformis. i. vltra modū magn⁹. q̄si deorsū a forma scꝫ iusta. vñ deformit' adu̇er. ꝛ h̄ deformitas tatis. ꝛ ſꝫ Pap. deformis cui deest forma ꝛ spectat ad corp⁹. turpe āt ad crimē vl' ad aliuꝫ refert'.

Defresus sa sum. i. detritus: decussus: ꝛ dicitur a defrendeo des ꝛ producit fre.

Defringo gis fregi fractuꝫ. i. valde ꝛ deorsum frāgere: a de ꝛ frango gis componitur.

Defraudo das. ex de ꝛ fraudo das ſꝫ theologos đr defraudo das: tn̄ ſꝫ Hug. dꝫ dici defrudo au mutata in u lōgā. ꝛ ē defraudaṯ vl' ꝺfrudaṯ valde fraudaṯ. Uide i fraudo das Pap. ēt diꝯ. defrudo a fraudo ꝯpōit' au i u: sic claudo in cludo.

Defunctorie. i. transitorie. leuiter.

Defunctus: a defungor geris. i. deorsū a functōe eē. vñ q2 qui morit' deorsū fit a functiōe vite. iđ đr defūgi. i. mori. vñ defunctus ta tū. i. mortuus: q2 deorsuꝫ est a functiōe vite. Jteꝫ quondā functi dicebant' quoddā gen⁹ ciuiuꝫ q̄ fungebant' officio ꝛ honore aliquo. vñ defunctos mortuos dicimus q̄ cōpleuerūt vite officia: nihil eni iā faciūt: ꝛ inde h̄ defunctio onis. i. mors. Queri h̄ pōt an mortui maxie dānati sciant vel recordent' ea q̄ h̄ sciuerūt: Ad h̄ dico ꝙ sicꝫ ꝑpter ꝑfectā scōꝝ btitudinē nil erit in eis qđ nō sit gaudij mā: ita nihil erit in dānatis qđ nō sit eis mā ꝛ cā tristitie: neqꝫ aliq̄d qđ ad tristiciā ptinere possit eis deerit. vt sit eoꝝ miserie cōsideratio ꝯsūmata. Erit ergo in dānatis actualis ꝯsideratio eoꝝ scꝫ q̄ sciuerūt ꝑus vt mā tristitie: nō aūt vt delectatōis cā. Cōsiderabūt āt ꝛ mala q̄ gesserūt ex q̄b⁹ dānati sūt: ꝛ bona neglecta q̄ omiserūt ꝛ ex vtroqꝫ torq̄bunt'. Silr ꝛ torq̄būt' de h̄ ꝙ ꝯsiderabūt notitiā quā de reb⁹ speculabilib⁹ habuerūt imꝑfectā eē: ꝛ amisisse sūmā ei⁹ ꝑfectionē quā potuerūt adipisci. Jtē q̄rit' an dānati videāt gloriā btōꝝ: Ad h̄ rn̄det Grego. in omel'. de diuite epulōe sic dicēs. Credēdū est ꝙ an̄ retributionē extremi iudicij iniusti in reqe quosdā iustos ꝯspiciūt vt eos vidētes in gaudio nō soluꝫ de suo supplicio ſꝫ ēt de illoꝝ bono crucieṯ. Justi ꝟo i tormētis sp̄ intuent' iniustos vt hic eoꝝ gaudiū crescat: q2 malū qđ ꝯspiciūt misericorditer euaserūt. Tātoqꝫ maiores ereptori suo grās referūt q̄nto vidēt in alijs qđ ipsi ꝑpeti si essent relicti poterāt. De h̄ vide in sapiētia. Uidebūt aūt dānati bonos an̄ diē iudicij: nō h̄ mō ꝙ gl̄iaꝫ eoꝝ q̄lis sit cognoscāt: ſꝫ solūmō cognoscēt eos eē in gl̄ia q̄dā inestimabili: ꝛ ex h̄ cruciabunt' tū ꝑpter inuidiā dolētes de felicitate btōꝝ: tū ꝑpter h̄ ꝙ ipsi talē gl̄iaꝫ amiserūt. ſꝫ post diē iudicij oīno visione btōꝝ ꝑuabunt': nec tn̄ ex h̄ pena eoꝝ minueṯ ſꝫ augebit': q2 memoriā habebūt gl̄ie btōꝝ quā in iudic io vel an̄ iudiciū viderūt. ꝛ h̄ erit eis in tormētū. Sꝫ vlterī⁹ affligent' in h̄ ꝙ videbūt se īdignos reputari ēt videre gl̄iā quaꝫ se i merēt' habē. Jtē pōt q̄ri an dānati videāt ea q̄ i h̄ mūdo agūt'. Ad h̄ rn̄det Greg. xij. Moral'. tractās illō Job. xiiij. Siue nobiles fuerit filij ei⁹ siue ignobiles nō intelligūt. Sicꝫ hi inq̄t q̄ adhuc viuētes sūt: mortuoꝝ aīe quo loco habeāt' ignorāt. ita mortui vita i carne viuētium post eos q̄lr disponat' nesciūt: q2 vita sp̄us lōge ē a vita carnis qđ tn̄ de aīab⁹ scīs sentiēdū nō ē. q2 q̄ intus oīpotētis claritatē vidēt: nullo mō credēdū ē ꝙ sit foris aliq̄d qđ ignorēt. De h̄ dicā in scīs. Dico g̊ ꝙ boī vidēt q̄ fiūt circa suos: mali aūt nō. Et si dicas. Magis distat a dānatis gl̄ia btōꝝ q̄ꝫ ea q̄ in h̄ mūdo agūt': ſꝫ ipsi nō vidēt ea q̄ circa nos agunt': g̊ multo min⁹ pñt vidē gl̄iaꝫ btōꝝ. Dico. ea q̄ h̄ agunt' non ita affligerēt dānatos in īferno si viderent' sicꝫ gl̄ia scōꝝ inspecta: vñ nō ita ostēdūt' dānatis ea q̄ h̄ agunt' sicꝫ gl̄ia scōꝝ q̄uis ēt eoꝝ q̄ h̄ agunt' q̄dā ostēdant' eis scꝫ ea q̄ in eis tristiciā augere pñt: ſꝫ ꝑ se nō videāt. Quđ aūt aīe i purgatorio existētes pñt scire q̄n ꝑ eis suffragia fiāt dicā in purgatoriū. Jtē quō itelligat' ꝙ diues epulo dānat⁹ rogauit ꝓ fratribus suis cū in inferno sit ꝑfectū odiū: ꝛ desiderant dānati oēs dānari: dicā in infernus. Jtē ꝯsueuit q̄ri an boni bonos in regno vel mali malos in supplicio agnoscāt. Hui⁹ rei sentētia in ꝟbis ꝺoñicis in euāgelio luce est luce clarius demōstrata. vbi dicit' ꝙ lazarū abraam cognouit: ꝛ diues fratrū suoꝝ in tormētis īferni meminit. Ex q̄b⁹ ꝟbis vt dicit Greg. iiij. dialo. apte declaratur ꝙ ꝛ boni bonos ꝛ mali malos cognoscunt. Si eni abraā lazarū minime cognouisset nequaqꝫ ad diuitē in tormētis positū de transacta eius ꝯtritione loq̄reṯ dicēs ꝙ mala recepit in vita sua. Et si mali malos nō cognoscerēt nequaqꝫ diues in tormentis positus fratrū suoꝝ etiā absentiū meminisset: quō enim pñtes nō potuisset agnoscere q̄ etiā ꝓ absentiū memoria curauit exorare: Quia in re etiam ostendit' ꝙ ꝛ boni malos. Nam

diues ab abraā cognoscif: ꝛ mali cognoscent bonos. q: ēt electus lazarus a reprobo est diuite cognitus. Jtē vt dicit Greg. fit sic in electis quoddā mirabilius. q: eos non solū agnoscūt quos in h mūdo nouerūt sed velut vicinos ac co gnatos cognoscunt bonos quos nunq̄ nouerunt. Quō sci orationes nr̄as cognoscāt. dicā in oratio.
Deguadio as in guadia die exponitur.
Degener ris apō āntiquos fuit ge. ois: apō nos ē cōis. vł poti⁹ ē cōis ge. declinatiōe ꝫ ois ↄstructiōe. ꝛ dr̄ degener q̄ deor sū ē a genē ꝛ nobilitate. i. decor: ꝛ dṙinaf a degenero ras. ꝛ coꝛ. penl. gti Lucan⁹. i. vi. Degeneres trepidāt ai peioꝛaq; vṡāt Pap. vo diē Degener ē ex nobili genē nascif ꝛ ibone sleuitit. Degener ignobilis impar gn̄ri. suo gn̄ri dissimilis
Degenero ras ex de ꝛ genero ras in genero ras est.
Degina grece moꝛsus latine fm Hug. ꝛ papiam.
Deglutio tis tiui vide in glutio tis. ꝛ pdu glu.
Dego gis gi. i. viuo. ꝛ caret supino fm vsum. ꝛ est cōpositū a de ꝛ ago gis. ꝛ pdu. de. Un̄ in auroꝛa dicif. Qui coꝛ brūt bu mile vel casto coꝛpoꝛe degunt.
Degulatoꝛ dictus q gule sit deditus.
Debisco scis. i. deoꝛsū vł valde biscē. vn̄ deiscēs ois ge. i. aptū biatū ꝛ diffusum bils: valde biscens. a de ꝛ bisco ↄponif.
Deboꝛtoꝛ taris in boꝛtoꝛ taris vide.
Deicida. deus cōponif cū cedo dis: ꝛ dr̄ bic ꝛ bec deicida de penul. produ. qui deum occidit.
Deicola. deus cōponif cū colo. ꝛ dicif bic ꝛ bec deicola le pe nul. coꝛ. qui vel que colit deum.
Deiecto tas verbū frequē. a deijcio cis lectū.
Deiero ras. in iuro ras vide.
Deifico: deus cōponif cū facio cis ꝛ dicif deifico cas. i. deū facere. vn̄ deificus ca cū penul. coꝛ. i. diuinus.
Deijcio cis ieci iectū ex de ꝛ iacio cis ↄponif: ꝛ ē deijcere de oꝛsum vel de vno loco ad aliū iacere. vnde deiectus ta tū: ꝛ deiecto tas frequē.
Deinceps. i. ab bodie in anteā: aduer. tp̄is vł oꝛdinis: ꝛ desinit in ps: ꝛ vt dicit Hug. cōponif a de ꝛ incepto ꝛ dicit q pe nul. acuif. sicut delonge: abintus: ꝛ bunc sequoꝛ.
Deinde antepenul. acuit. vide in inde.
Deintegro. i. iteꝝ vel rursus fm Pap. vide in integer fm Hug.
Deiuro ras penul. pdu. ex de ꝛ iuro ras: vide in iuro.
Delaboꝛ beris lapsus sum. i. de vno loco ad aliū vel deoꝛsū labi ex de ꝛ laboꝛ beris componitur: ꝛ pducit la.
Delapido das verbum actiuū penul. coꝛ. ꝛ est delapidare fm Pap. euertere. ↄsumere: erogare. vel vastare.
Delatoꝛ toꝛis. i. accusatoꝛ: a defero fers deriuaf: qō est accu sare: ꝛ sic sumif. li. Mach. iiij. Simō āt pdict⁹ pecuniaꝝ ꝛ patrie delatoꝛ. i. accusatoꝛ. ꝛ vt diē Pap. delatoꝛ accusatoꝛ eo q detegit q latebat. aut facultates pdit alienas. Pōt ēt delatoꝛ poni in illis sigātionibus in q̄bus defero ponitur.
Delatura re dr̄ accusatio vł pditio detractio vel depoꝛtatio.
Delatus a defero dicitur. i. de vno loco ad aliū latus: vel deoꝛ sum latus: accusatus.
Delboꝛa interpretaf apis ꝛ loquax. apis enim fuit: q: fuit ad bellū pmptissima: dimicās aduersus sisarā quo pempto ce cinit canticū: ꝛ inde loquax. ꝛ coꝛ. penul. Un̄ in auroꝛa dici tur. Dic subijcit moꝛtē rebecce delboꝛa nutrix.
Delecto: ex de ꝛ lacto as cōponif delecto tas. ꝛ mutaf a in e Jnuenif ēt depo. I codē sensu. Un̄ pp̄ha. Delectēt I leticia ꝛ exultatōe. Et ē delectare gaudere: iocūdari placere: ꝛ sigt h v̄bū delecto magis passionē intrinsecus natā q̄ actionē trāseūtē. ꝫ illā sigt ad modū actiōis. Et inde delectat impso nale. ꝛ bec delectatio onis. ꝛ bec delitie aruꝫ q: delectant.
Delect⁹ tus tui. i. delecti. ꝛ adiectiue delect⁹ ta tū a diligo gis. Et vt diē Pap. Delecta de multis electa psōa a diligo gis.
Delego gas gaui ex de ꝛ lego gas. inde delegās tis participiū ꝛ est delegare de vno loco ad aliū vel deoꝛsum legare. Jn de delegatus ti. ꝛ pdu. le.
Deleo les leui lere letū. i. destruere: extīguere. interficere ex de ꝛ leo les qō non est in vsu. inde deletus ta tū. i. destructus penl. pdu. Un̄ dīcit Pāf. in. ix. li. Deletū a deleo. vn̄ ꝛ le tū ipsa res q̄ delet vitā q̄si a leo simplici qō nō ē in vsu. Et formaf deletū a deleui: ui mutata in tū: ꝛ pdu. de. Birria. Oia moꝛs delet oia moꝛte cadunt.
Deletus ta tum in deleo est.
Delibatio in delibo est.
Delibo bas baui bare. vn̄ delibās tis pticipiū: delibat⁹ ta tū. vn̄ delibatio onis fe. ge. ꝛ cōponif delibo ex de ꝛ libo bas. ꝛ est delibare sacrificare. imolari: extinguere ↄsūmare. ↄtin gere. vel paꝝ degustare. ꝛ fm bāc sigatiōnē dicit ad Ro. xi. Q. si delibatio est scā ꝛ massa. Delibatio enī accipif ibi p particula vel poꝛtione ad similitudinē eius q̄ paꝝ ↄtingit vel degustat de re vt bēat expiētiā totius. Q. imolari ēt dr̄ deliboꝛ. ps in secūda epl̄a ad Thimo. ca. iiij. Ego eni iā deli boꝛ. i. imoloꝛ: q: paratus erat′ ōnio imolari in moꝛte sua. ꝛ pdu. li. vn̄ quidā. Uinū delibo de quo temtans ego gusto.
Delibuo is bui butū buere. i. inungere: ꝛ est cōpositum a de ꝛ oleo vł liquoꝛe ꝛ buo. vn̄ delibuē q̄si de oleo vł liquoꝛe psū dere. vn̄ delibutus. Quidā tn̄ dicūt q delibuo ↄponif a de ꝛ oleo vł liquoꝛ ꝛ imbuo: ꝛ nō a buo q: buo ꝫ eos nibil ē.
Delibutus. a delibuo is dicif delibutus ta tū: q̄si de olco vł li quoꝛe inunctus fm Hug. Pap. vo dicit. Delibutus psu sus. bene vnctus. ↄtractus: delicatus: oleo vnctus.
Delicatus. a delitie deriuaf delicatus ta tū. i. delitijs assuet⁹. insolens angustiaꝝ ꝛ doloꝛū.
Delitie. a dilecto tas be delitie aruꝫ: q: delectāt: vel dicuntur delitie q: inde delectanf boīes. vn̄ delitiosus sa sum: ple nus delitie: Et cōparaf: vt delitiosus sioꝛ sissimus. vn̄ deli tiose sius sissime. vnde bec delitiositas tatis.
Delictū. a delinquo qtus liqui lictū dr̄ h delictū cti q̄si derelictū qz derelinq̄t offm̄ suū. ꝛ ē delictū in omissiōe qn̄ scꝫ nō implef od mādatū. Peccatū vo in cōmissiōe fit qn̄ scꝫ pbi bitū fit. ſ; aliqn̄ vnū ponitur pro altero. Uide in peccatum.
Deligo gis legi deligere quasi de alijs legere. i. eligere. a de et lego gis componitur. ꝛ coꝛ. li.
Delimino nas naui verbū neu. a de ꝛ limino nas. ꝛ est delimi nare valde liminare. vel deoꝛsum limen auferre.
Delimo mas: valde limare. vel limen auferre. Uide in limo mas. Jn alia ēt sigātiōe h v̄bo vtimur: vt iste vult delima revicinos suos. i. destruere: q̄si olo de limo I mūdo auferre
Dilinificus ca cum in delinio est.
Delinio nis i. placare: dulcē facere ꝛ lenē. vn̄ delinitus ta tū. ꝛ bec delinitio onis. ꝛ boc delinimentū ti. i. placatio: dulce do: plandimentū. ꝛ per cōpositionē delinificus ca cū. i. cal lidus cōsultatoꝛ vel blandiloquus.
Delino nis leui linire letū ex de ꝛ lino: ꝛ est delinire valde vł deoꝛsum linire. vel planare. vel delere. vel occidere: ꝛ coꝛ ripit li vbiq.
Delinquo q̄s qui ex de ꝛ linquo q̄s. ꝛ amittit n in pterito: ꝛ ē delinquere peccare omittēdo bonū. ꝛ derelinquendo dei mandatum. Propheta. Priusq̄ bumiliarer ego deliqui.
Deliqui ēt pteritū de delinquo quis: ꝛ pducit penultimam.
Deliquiū quij deliquatio. i. decursio. distillamen. defectus. ꝛ deriuatur a deliqueo ques. vide in liqueo ques.
Deliquus qua quum idest defluus: purus vel liquidus. ꝛ di citur a deliqueo ques.
Deliramentū ti est fatuitas. demētia: discoꝛdia: vel deuiatio a rectitudine: ꝛ dicitur a deliro ras.
Deliro ras penulti. produ. in lira exponitur.
Delito tes tui ex de ꝛ lateo tes componitur. ꝛ mutatur la in li coꝛ. ꝛ est delitere deoꝛsum latere.
Delidus in delos est.
Delos interpretaf manifestatio. vn̄ q̄dā insula dicta est delos ꝛ o conuersa in u dr̄ h delus li. q: appollinis nisa q̄ alibi da banf obscura ibi dabanf manifesta. vel q: post diluuium qō ognigij tpe fuit aū oēs terras radijs solis illūinata est ꝛ pma manifestata ē visibus. ꝛ inde dicta est delos ꝛ ciuitas ꝛ insula: ꝛ boc fuit rei veritas: ꝫ fm fabulas aliter dicaf ꝛ a delos deriuaf delius lia liū. ꝛ bic delius lij. i. appollo. ꝛ h

delia idest diana.vel qz ibi colunt'.vel quia ibi nati sunt.
Delphin pbinis vel phinos:z ẽt h delpbin⁹ ni:z põt formari a grõ greco.s.delphinos:o mutata in u fit h delpbin⁹ ntũs latin⁹.z dicunt' delphines qdã pisces marini.qz voces hominũ sequunt'.vel qz simphoniã gregatim faciũt a phone qõ est sonus.z pdu.phi Uñ Ouidi.in epi.Jam nr̃os curui norunt delphinos amores.
Delubzũ bzi pe.näliter coz.ðz tẽplũ a delẽdo:q̃si delens vmbzã qz in sacris tẽplis delet' vmbze pctõz.Jtẽ delubza dicunt' tẽpla sacros fontes babẽtia in q̃b⁹ pctõres diluunt' s ue abluũt'.z regenerãt' p baptbismũ.a delẽdo vel diluẽdo.
Delumbis componit' a de z lumbus:z dicit' bic z bec delumbis z boc be quasi deozsũ a lumbo.i.foztitudine.
Demarchus chi.i.pnceps super decem: z componitur a decẽ z archos quod est princeps.
Demas idest oznans:in diadema vide.
Demens:a de z mens componit' demẽs tis ge.ols:q̃si deozsũ a mẽte.Et cõparat':vt demẽs tioz tissimus.vnde demẽter tius tissime aduer.z bec demẽtia tie ẽm Bugui.Pap.Ꝯo dicit.Demens q̃si diminutionẽ mentis babeat.Est Ꝯo demens tẽpozalis amens Ꝯo perpetuus.
Demensum incisum sectũ:defectuz:vel mensuratũ ẽm Pap.
Demento tas.a demẽs dicit' demẽto tas.i.furere.vel furiosũ facere:z demẽtoz taris depõnẽ.in eodẽ sensu.vel dicitur dementare quasi dementẽ facere.extra mentẽ.i.rationẽ ponere.Act.cap.viij.Magicis suis dementasset eos.
Demeo as aui ex de z meo as.z est demeare deozsum vel alde vel de vno loco ad alium meare vel transire.
Demergo gis si sum ex de z mergo gis:z est demergere deozsum mergere: vel a mersione: quasi a deozsum sublevare Psal. Non me demergat tempestas aque.
Demeto:ex de z meto tis cõponit' demeto tis.i.destruere. ab scindere.z desiccare.z corripit me.
Demiroz raris ratus sum ex de z miroz cõponit' z est demirari valde mirari:vel deozsum:vñ etiã ponit' p despicere qõ enim despicimus q̃si sub nobis aspicimus.z produ.mi.
Demitigo gas gaui ex de z mitigo as : z est demittigare demulcere: vel percutere.z corripit ti.
Demo mis dẽpsi ptũ mere.i.extrahere:minuere:z produ.de. Hora.epi.Deme supercilio nubem plerumq3 molestus.
Demolioz:a de z molioz cõponit' demolioz liris litus sum liri.i.valde moliri vel deozsum.vel demoliri.i.destruẽ.z dissipare:z vetustatẽ vult'q̃si ad nibilum redigere.Uñ in Math.vj.vbi nec erugo nec tinea demolit'.z pducit li.
Demollio lis liui ex de z mollio lis ꝯpõit'.z ẽ demollire valde vel deozsoz mollire:vel idurare:z scribit' per geminũ l.
Demon monis iterptat' pit⁹vel sciens:vñ h demoniũ nii illõ idẽ sc3 mal⁹ spũs:z demonic⁹ca cũ penl.coz.s3 a demoniuz demoniac⁹ca cũ.Demõ cõponit' cũ cacos qõ est malũ z calo qõ ẽ bonũ.z ðz cacodemõ z calodemõ.z sũt cacodemones mali angeli:q̃si mali sciẽtes vl' malũ sciẽtes:calodemones bõi angeli q̃si boni vel bonũ sciẽtes:z scribit' p ae diae mon.z coz.penl.i obliq̃s.De corpib⁹demonũ bẽs in succuba.Jtẽ q̃r impmãt fantasiã bẽs i volũtas.Jtẽ de obstinatiõe demonũ bẽs in ifern⁹ z i pena.Jtẽ an demones corpa trãsmutẽt dicã i diomedes.Jtẽ vide i antixps:z i diabol⁹. z in miraculũ.Et s3 Jsi.demones triplici acumie scievigẽt .s.subtilitate näe.i.ingenij:experiẽtia tpoz:reuelatõe supnoz spirituũ aliq̃ ijdẽ nefandi spũs ẽt q̃ ipsi acturi sũt velut diuinãdo pdicũt.Rõ aũt pdictoz est Lũ eni petrũ non tollat nãz s3 tñ dominuat babilitatẽ ad bonũ ẽm q magis faciat a graidistare ops in demonib⁹lumẽ itellectuale psciciũ re manere:qz nã coz itellectualis ẽ.Cognitio aũt coz ẽ de re b⁹ duplr.Quedã eni sũt quoz cognitio p causas näles vl' signa baberi nõ põt:z talia nõ nisi reuelatiõe supnoz spirituũ demões cognoscũt.Quedã Ꝯo sũt quoz cognitio per nãz baberi põt:z boc duplr.Uel per causas determinatas ad effect⁹näles:z talia demones cognoscũt subtilitate näe sue inq̃tũ in eis resplẽdẽt si̇̃titudines toti⁹ozdinis vniuer si.vel p aliq̃ signa ex q̃bus vt in plurib⁹ põt aliq̃ cognitio rei baberi:sicut medici pnosticãt de sanitate vel de moꝛte:z talia cognoscũt demones p experientiã tpoz ẽm q z ex talibus signis plures tales effectus concurrunt.
Demonicus in demon est.
Demonstro as aui ex de z mõstro as ꝯponit':z ẽ demõstrare rẽ subiectã vel q̃si subiectã oculis vel itellectui pstare.vñ h demõstratio onis.z h z h demõstrabilis z h le.z demõstratozius ria rium:z demonstratiuus ua uũ.quod demonstrat vel quod demonstratur.
Dempsi preteritum in demo est:
Demuloz laris in emuloz vide.z coz.mu.
Demulus la lũ penul.coz i.emulus.z demuloz laris dicitur.z pprie demulus est eiusdem artis emulatoz.
Demũ.i.postmodũ nouissime maxime Ꝯo iterum.
Demusso sas.i.dubito dissimilo.
Denariolus li dimi.paruus denarius.
Denarius.a denus dicit' denarius ria riũ:z bic denarius rij p tali numero.z pro nũmi quodã genere.qz p decem nũmis olim reputabat'.z pensat siliq̃s decem z octo.
Denigro gras ex de z nigro componit'.z coz.ni naturaliter. Uide in nigro gras.
Deniq3.i.postmodũ.postremo.nouissime.z componit' ex de z nuo z q3.Et scias q q3 ꝯiunctio encletica non inclinat h accentũ syllabe pcedẽtis ad se:q3 precedens vocalis cozrupta est.ita a simili dic de vndiq3.
Denominatiuũ nomẽ est illud qõ a noie deriuat' vt iusticia ab boc noie iustus.De boc require in tertia parte in tractatu de speciebus noiuz in ca.de denoiatiuis.
Dens.a demo mis ðz h dens dẽtis.qz demãt z auferant oia dẽtes.vel dicũt' q̃si decẽtes.qz pulcbzi decent sic deformes dedecẽt.vl' dẽtes dicũt' q̃si diuidẽtes cibos.vl' greci dicũt odẽtes:z inde nos dicim⁹ dẽtes quoq3 pmi icisiui vl' pcisores dicũt'.qz oẽ qõ accipit' ipi pus icidũt. Sequẽtes canini vocãt'.quoz duo i dextra maxilla.z duo i sinistra sũt.sic dicti qz sic canis ipis ossa sfrigit.sic z bõ:z qõ nõ pñt pores pscidere illis tradũt vt sfrigãt.Hi z p lõgitudine z rotũditate colũnelli vocãt'.Ultimi dicũt' molares q̃ ꝯtrita z cõcisa a pozib⁹:z cõfracta a sequẽtibus suscipiũt vt molãt et masticẽt. Et plures sũt dentes in viris q̃z in mulieribus.
Denseo ses in denso sas est.
Densetus.a denseo ses dicit' densetus ta tũ.i.densus sc3 p se l3 q̃nq3 inueniat' p densato.sed densatũ ab aliquo.
Denso sas saui.i.spissare:vñ dẽseo ses sui.i.spissũ ẽẽ vl' fieri. Jnuenit' tñ q̃nq3 dẽsere positũ trãsitiue p dẽsare:et a dẽso ses dẽsus.i.spissus.Dẽso ꝯpõit':vt ꝯdẽso sas.Dẽso cũ oib⁹ suis ꝯpositis est actiuũ.s3 dẽseo e neutruz.et caret supino.
Dentana ne se.ge.ferrũ cũ quo medici dentes tollunt.
Dentale lis neu.ge.illud in quod inducitur vomer.q̃si dens et deriuatur a dens dentis.
Dentatus ta tũ qui dentes babet.vel q̃ magnos dentes babz. et dicitur a dens dentis.
Denticulus li dimi.paruus dens.
Dento tas.i.dentatũ facere:et ðz a dens.et ꝯponit' vt edento tas.i.dentẽ extrahere vel excludere.
Dentosus sa sum dentibus plenus.et dicit' a dens dentis.
Denus na nũ i singulari tñ valet q̃ntũ suũ pmitiuũ.Jn plurali accipit' distributiue p pares nũeros.vt Jsti icedũt deni. i.decẽ z decẽ.et tñ in plurali q̃nq3 valet q̃ntũ suũ pmitiuũ.Et vt gnälr faciamus doctrinã qõ diximus supius de binus.mõ de denus dðz ẽ.et gnälr de oib⁹ noibus genera libus numeralibus distributiuis.vt sunt bini trini q̃terni.
Denusseptenus na nũ deriuat' a decẽ septẽ.et denusseptenari⁹ ria rium.et bic decemseptenarius rij.
Deozsum.i.desursum.a de et ozsu3 cõponit' aduer.est loci et acuit' penulti. Uide de boc supza in secunda parte vbi agitur de impedimento distinctionis.
Depactus in depiciscoz vide.
Depanno nas naui nare.i.dilacerare vel pãnos auferre:expo

liare: denudare: ⁊ cōponit᷑ a de ⁊ pannus ni.

Depaui est preteritum de depasco pascis: vide in pasco scis. Sap. xix. Tanq̄ȝ equi depauerunt escam.

Depeciscor sceris depact⁹ suȝ depecisci. i. valde pacisci: vel pa ctū facē. Et depecisci. i. discordare: pactū rūpere vl' diffidar᷑: ⁊ fac̄ supi. depactū: ⁊ cōponit᷑ a de ⁊ paciscor a mutata i e.

Depecto ctis in pecto ctis vide.

Depellicor caris licat⁹. i. decipe: ⁊ ꝯponit᷑ a de ⁊ pellicio cis.

Depelliculo las. i. decipare: a de ⁊ pellis.

Depello lis puli pulsuȝ pellere. i. deorsum vel de vno loco ad alium pellere: vel componitur ex de ⁊ pello.

Depesco scis sciui scitū ex de ⁊ pesco qd̄ nō ē in vsu ꝯponit᷑. Et vt dic̄ Prisc. in. x. li. cōpesco scui ⁊ ꝺpesco scui a pn̄ti tp̄e faciūt supinū mutato o in i cor. ⁊ addita tū vt cōpesco sci tū: ⁊ depesco scitū: sicut posco ⁊ disco. p̄dicta tn̄ supina mō nō sunt in frequēti vsu: ȝ fm̄ artem vti eis possumus.

Depigis. a de ⁊ pigia qd̄ est sūmitas nariū d̄r hic ⁊ hec depi gis: ⁊ hoc ge: sine naribus: ⁊ ꝑdu. penulti. vide in piga.

Depilo las. i. pilos auferre: ⁊ cōponit᷑ a de ⁊ pilo qd̄ deriua tur a pilus li: ⁊ in ista significatiōe cor. pi sicut ⁊ pilus. ueȝ depilo las pōt cōponi a de ⁊ pilo las qd̄ deriuat᷑ a pila ꝑ instrumento terendi: ⁊ est tūc depilare rape: furari: expolia re: ⁊ in hac significatiōe depilo las ꝑdu. pi sicut pila.

Depingo gis pegi pactū depingē. i. valde pingē: vl' de vno lo co ad aliū ipellere vl' deorsuȝ: ⁊ cōponit᷑ a de ⁊ pāgo gis qd̄ est iniūgo vl' ipello: vl' p̄t eē cōpositū a de ⁊ pingo gis pin xi: ⁊ tūc facit depinxi: ⁊ aliud sig̃at scȝ valde pingere.

Depleo ples pleui pletū. i. valde replere vel euacuare exina nire quasi de pleno deducere. ⁊ cōponitur a de ⁊ pleo ples qd̄ non est in vsu.

Depono nis penul. ꝑdu. in pono nis exponitur.

Depōtanus ni masc. ge. q̄ ad tā granē deuenit etatē ⁊ vitaȝ vt magis ꝑsit ei de pōte se ꝑijcere q̄ȝ viuere qd̄ ēt faciebāt i aliq̄b⁹ prīncijs: ⁊ cōponit᷑ a de ⁊ pons pōtis: ita dic̄ Hug.

Depopulor laris in populor est.

Deporto tas in porto tas vide.

Depositum ti est pignus ad tp̄s cōmendatū. inde depositum traditū vel cōmendatum. causa custodie cōmissuȝ: a depo no nis deriuatur.

Deprauo uas uaui. i. valde prauare: praue facere: ⁊ cōponit᷑ a a de ⁊ prauo uas: ⁊ produ. pra.

Deprecior aris atus sum ex de ⁊ p̄cior: ⁊ est depreciari valde p̄ciari: vel de p̄cio auferre: deprimere: vilipēdere: vilifica re. ⁊ est deponē. antiqui tn̄ dicebāt deprecio as.

Deprecor caris catus sum ex de ⁊ precor cōponit᷑: ⁊ est dep cari valde precari: vel de pōt ibi esse ꝑuatiuū. i. nō precari refutare: qd̄ vulgo dicitur dispreccari: vel excusare. vel ex purgare: ⁊ est deponē. ⁊ cor. pe.

Depredor daris datus sum ꝟbū deponē. i. valde predari. p̄ das facere: dissipare: ex de ⁊ predor daris cōponitur: ⁊ pro du. pre ⁊ cōstruit᷑ cū actō. Vn̄ in Tren. Oculus meus de predatus est animā meam.

Deprehendo dis di ex de ⁊ ꝓhendo cōponit᷑: ⁊ est deprehen dere perfecte cognoscere: valde tenere.

Deprendo dis di prensum dere. i. deprehendere. ꝟbū actiuū ⁊ cōponitur a de ⁊ prendo dis di.

Depubis. pubes cōponit᷑ cū de. ⁊ d̄r hic ⁊ hec depubis ⁊ hoc be. i. deorsum a pube. i. a barba. vn̄ ⁊ depubis d̄r porcus sugens q̄si deorsuȝ a setis. ⁊ h̄ ⁊ h̄ impubis ⁊ h̄ be. i. imber bis sine pube: q̄ nōdū h̄ȝ pubē: ⁊ ꝓbo. pu. vide in pubis.

Depudeo des cor. pu. vide in pudeo des.

Depuro ras ꝑdu. pu. vide in puro ras.

Deretro corri. re. Baruch. v. Visa itaq̄ȝ turba deretro. i. ab añ. ⁊ ꝯponit᷑ a de ⁊ retro. Vide in fili in desup. ⁊ ēt i retro.

Derideo des risum ex de ⁊ rideo cōponit᷑. ⁊ ꝑdu. ri. ⁊ est de ridere deludere. subsannar᷑. de aliquo risuȝ remouē. vn̄ de risus sa suȝ. i. delusus. ⁊ h̄ derisus sus. i. derisio. vide in ri deo des. Et scias q̄ꝑ derisio tāto grauī⁹ ē pctū q̄̄to maior reuerētia debet᷑ ꝑsone q̄ illudit᷑. vn̄ grauissimuȝ ē irridere deū ⁊ ea q̄ dei sūt. s̄ȝ illō esa. xxvij. Cui exprobrasti ⁊ quē blasphemasti ⁊ sup quē exaltasti vocē tuā. ⁊ postea subdi tur Ad scm̄ isrl'. Deīn scōȝ locū tȝ irrisio parētū. Vn̄ d̄r ꝓ uer. xxx. Oculū q̄ subsānat prm̄ ⁊ despicit ptū m̄ris sue. ef fodiēt eū corui de torrētib⁹ ⁊ cōedēt eū filij aq̄le. Deīn ma ioꝝ derisio g̃ue pctm̄ ē. q2 bonor ē ꝟtutis p̄miū. Et ꝯ h̄ d̄r Job. xij. Deridet᷑ iusti simplicitas. lampas ꝯtēta apd̄ cogi tatiōes diuitū parata ad tp̄s statutū. q̄si dicat. Non pote stis me deridere nec rōne minoris scientie. q2 lampas ⁊c̄. Nec rōne minoris glorie. q2 pata ē a deo ista lāpas remu nerari in tp̄e statuto. q̄si diceret. Nō suȝ minoris vite nec mi noris scie. nec ero minoris glie q̄ȝ vos q̄ me deridetis. im mo maioris sum. vn̄ minus d̄r ⁊ plus sig̃t. q2 vos nec bo nam vitam nec bonum intellectum nec bonā gloriam ha betis nec habebitis nisi penitcamini. 110

Derisus in derideo exponitur.

Deriuo uas. a riuus ꝑ ꝯpositōeȝ d̄r diriuo uas ⁊ deriuo uas. ⁊ differūt. nā deriuare ē q̄si riū de fonte ducere. s̄ȝ diriuare est fontē in diuersos fontes vl' riuulos deducere. Diriuat᷑ g̃ Grecis. i latinitatē. i. q̄si fons i riuulos ducit᷑. s̄ȝ latinitas driuat᷑ a Grecis. i. q̄si de fōte ducit᷑. Silr' dictio p̄mitiua di riuat᷑. q2 q̄si fōs i diuersos riuulos ducit᷑. Sȝ dictio deriua tiua. i. q̄si riuus de fonte ducit᷑. Et ꝑdu. ri deriuo. De deri uatione nominū dictū est supra in tertia parte quasi in p̄n cipio in ca. de speciebus nominum.

Derogo gas penul. cor. in rogo gas est.

Descendo dis in scando dis est.

Descio scis id ē nescire obliuiōi tradē. ex de ⁊ scio scis ꝯpōit᷑

Desero ris in sero ris est. ⁊ cor. se.

Desero ras in sera vide. ⁊ ꝑdu. se.

Desertū. desero ris rui sertū. i. derelinq̄re. vn̄ h̄ desertum ti. i. derelictū. dictū sic q2 nō serit᷑. ⁊ iō deserta sūt. vel pōt dici desertū. q2 deserit᷑. i. ab hoīb⁹ non habitat᷑. Et hinc deserto tas. i. desertū facere. Pōt ēt eē freq̄n. hui⁹ ꝟbi deserere ⁊ de clinat᷑ ēt desertus ta tū. desolatus. egens auxilij.

Desideo des cōponit᷑ ex de ⁊ sedeo. ⁊ est desidere deorsum se dere. a ꝓposito desistere. pigrere. vn̄ desidesco scis incho. ⁊ hic ⁊ h̄ deses sidis. i. piger. remissus. vn̄ hec desidia die. i. pigritia. ⁊ hinc desidiosus sa sum.

Desideratiuū ꝟbū q̄d sit habes supra in tertia parte in tractatu de speciebus verboꝝ. in ca. de ꝟbo desideratiuo.

Desideri⁹ rij. vtō o desideri. ꝓpꝛiū nomē viri de quo dic̄ Hiero. in ꝓlogo pētateuci. Desiderij mei ꝺsideratas accepi episto las. Et īfra. Nūc te ꝺp̄cor ꝺsideri charissime ⁊c̄. ⁊ acuit᷑ de.

Desidero deras ex de ⁊ sidero ras. ⁊ est desiderare cupere. ⁊ ꝑ p̄ue celestia. ⁊ hinc hoc desideriū rij. vnde desiderosus sa sum. ⁊ est verbum actiuum desidero.

Designo nas in signo nas vide.

Desilio lis in salio is vide.

Desino nis in sino nis est. ⁊ cor. si.

Desipio pis. i. deorsum sapere. de sapientia exire. ex de ⁊ sa pio componitur. ⁊ corripit si.

Desisto stis in sisto est.

Desiui preteritū de desino nis est. Sap. v. Desiuimus esse.

Desolatus. sicut dicit Pap. desolari solū derelinq̄re. destrue re. Desolatus de sole eiectus. inops. deiectus.

Desolor laris ex de ⁊ solor. i. deuastare. derelinquere. ⁊ soluȝ facere. vn̄ desolatorius ria riū. Psal. Cū carbonibus deso latorijs vel desolatorijs. ⁊ ꝑdu. penul. desolor.

Despectus in despicio est.

Despero ras ex de ⁊ spero ras ꝯponit᷑. i. a spe cessare. sine spe fieri. ⁊ produ. penul. vn̄ desperans tis oīs ge.

Despicabilis in despicio cis est.

Despicio cis spexi spectū ex de ⁊ specio cis cōponit᷑. ⁊ ē de spicere deorsum aspicere. ꝯtēnere vel vilipēdere. Quē enī ꝯtēnimus q̄si deorsuȝ aspicere volumus. vn̄ despecto tas frequē. ⁊ h̄ despectus. ⁊ despectus ta tū. Et cōparat᷑ despe ctus tior tissimus. vn̄ despecte tius tissime aduer. vn̄ de spectiu⁹ ua uū. ⁊ hic ⁊ hec despicabilis ⁊ hoc le.

Despicor.ex de ⁊ spico cas cōponit̃ despico cas: ⁊ despicor caris depo.i.grana de spica excutere vł extrahē. vñ ⁊ sepe ponit̃ ꝓ auferre ⁊ ꝓ apire: ⁊ pdu.spi. Itē despicor pōt deriuari a despicio cis. ⁊ est idē qđ despicer̃: vł ꝑ se cōponit̃ a đ ⁊ specio cis: ⁊ sic cor.spi. Uñ Grecis. Tūc ego despicor cum spicis extraho grana. Despicor ac proprie dico cum specto deorsum.

Despondi est preteritum de spondeo des.

Desponso sas frequē.đ despondeo des di sponsum su.u mutata in o. Uide in spondeo

Despuo is.in spuo is est.

Desterno nis ex đ ⁊ sterno nis ꝯponit̃. vt desterno nis straui .i.valde vel deorsū sternere. vel đ est ibi ꝑuatiuū.q̃si a pace vel pactu remouere vel sellā auferre. qđ ⁊ desellare đr. Et ĩ hac vltia sigatione sumit̃ Gen.xxiiij. vbi đr. Introduxit eū ĩ hospiciū ac đstrauit camelos.i.sellas ⁊ sarcinas đposuit.

Destino.teneo componit̃ cū đ ⁊ interposita s đr destino nas .i.legare mittere: deputare: ascribere. sigare. Et ĩde ꝯponit̃ ꝑdestino nas. Quidā tñ dicūt ꝙ destino ꝯponit̃ a đ ⁊ stino nas qđ nō ē in vsu. sȝ ꝑus dcm̃ ꝑualet. ⁊ cor.sti destino. vñ Ouid. Meta. Destinat imperio clax ꝑnūcia veri Fama.

Destiti est ꝑtm̃ đ desto destas: ⁊ đ desisto desistis. ⁊ cor.sti.

Desto destas destiti in sto stas est.

Destraui est ꝑteritum đ desterno nis qđ ꝯponit̃ a đ ⁊ sterno nis. ⁊ tunc scribit̃ per s. Est etiā preteritū de dextro tras: ⁊ tunc scribitur per x dextraui.

Desueo sues in sueo sues est.

Desultor in salio lis est.

Desum es est erunt. in sum es est vide.

Desuo suis in suo is vide.

Desuper si sequit̃ casus. vt desup terrā. due ptes sūt. sicut supra dixi in secunda parte in cap. de sup.

Detēto tētas freqn̄.đ detineo nes nui tētū tu: u mutato in o.

Deterior.a detero ris đr hĩ ⁊ hĩ deterior ⁊ hĩ deterius .i.peior. ⁊ deterrim⁹ ma'mū.i.pessimus. ⁊ hic aduer. deteri⁹ rime. ⁊ a deterior deterioro ras.i.peiorare Et nota ꝙ detero ponit̃ ĩ ꝯpatōe ꝓ positiuo ꝑdictor̄ noium. vt detero rior rimus.

Determino nas a de ⁊ termino nas ꝯponit̃. verbū actiuū. Et est determinare definire. terminos auferre.

Detero ris triui tritū deterere.i. valde terere. Item detero ris triui deterere.i.peiorare vel peiorari.

Deterrimus in deterior vide.

Detestor aris a de ⁊ testor cōponit̃. ⁊ est detestari valde testari. detestare vel execrari. maledicere. abbominari. vnde hic ⁊ hec detestabilis ⁊ hoc le.

Detineo nes nui tentū a de ⁊ teneo nes componitur. ⁊ est detinere remorari: impedire: vel deorsum vel de suo proposito tenere. ⁊ corripit ti.

Detonsus sa sum a tondeo des qđ componitur a de ⁊ tondeo detonsus.i.non tonsus.

Detractio.a detraho his traxi tractū dicitur hec detractio onis Nota ꝙ detractio ꝯsistit in annihilando vel diminuēdo bonū alterius. Uñ Daymo dicit. Detrahere est alior̄ bona inuertere vel negare. Uel sic. Detractio est reuelatio defectus absentis ꝓximi. facta alicui vt ipsum in bono minorē esti- met. Et sm̃ has duas notificatōes distinguunt̃ sex spēs detractiōis: tres sm̃ ꝑmā. ⁊ tres sm̃ scđā. Tres ꝑme sumūt̃ respcū boni. scđe tres respcū mali. Respectu boni cū q̄s negat bonū alterius aut tacet vbi nō dȝ aut inuertit. Respcū mali cū reuelat vbi nō dȝ alterius pctm̄ siue malū. aut aggrauat. aut fingit qđ nō ē. Uñ q̄dā. Cū nego id factū taceo puerto reuelo. Aggrauo đlicūi noua cudere cū mala conor Cōtra detractores dicit Hier. ad rusticū monachū. Si vis me corrigi delinquētē. apte icrepa tm̄ ne occulte mordeas. Quid enī mihi ꝓdest si alijs mala mea referas si me nesciēte peccatis meis: imo detractōibus tuis aliū vulneres ⁊ certatim oib⁹ narres. Sic singulis loq̄ris q̄si nulli alteri dixeris. hĩ enī nō est emēdare me sed vitio tuo satisfacere. Itē Bern. in.ij.li. đ ꝯsideratiōe ait Porro detrahere aut detrahentē audire qđ hor̄ dānabilius sit nō facile dixerim. Et hĩ tnet: sȝ ge si eū inducat ad detrahēdū. vel saltē placeat ei detractio ꝓꝑ odiū eius cui detrahit̃: q̃m deus odit eos dicēs in cāticis. Recti inq̄t diligūt nos: bona ꝓfecto ꝯsolatio cū blasphemamur a malis bñfaciētes: si recti diligūt nos oio sufficit aduersus os loquētiū iniqua. Opio bonor̄ cū testimonio ꝯscie: nō veniat aīa mea in ꝯsilia detrahentiū: q̃m odit eos de⁹ dicēte Aplo. Detractores deo odibiles. Quā sniam deus loquēs in psal. ꝯfirmat. Detrahentē inq̄t ꝓximo suo hūc persequbar. Nec mirū. cū id ꝑcipue vitiū charitatē q̄ deus est: ⁊ q̄dē ceteris acrius impugnare ⁊ ꝑsequi cognoscat: queadmodū vos quoq̧ potestis aduertere. Ois q̄ detrahit ꝑmū q̄dē seipsum ꝓdit vacuū charitate: deinde q̄d aliud detrahendo intēdit nisi vt his cui detrahit veniat in odiū vel ꝯtēptū ipsis apud quos detrahit. Fecit ḡ charitatē in oibus q̄ se audiūt lingua malidica: ⁊ quātū in se ē necat funditus ⁊ extinguit. Nō solū aūt in ꝑsentibus sed ēt ĩ absentibus vniuersis ad quos volans verbū forte ꝑ eos q̄ ꝑsentes sūt ꝑuenire cōtingit. Cor siq̄dē fel'e liuoris amarꝫ ꝑ lingue instrumētū spargere nisi amara nō pt dicēte dño. Ex abūdantia cordis os loq̄t̃: ⁊ sūt spēs pestis h⁹: dū alij q̄dā nude atq̧ irreuerēter vti in buccā venerit. virtus euomat detractiōis. alij aūt quoddā filia te verecūdie fuco cōceptā malitiā quā retinere nō pñt obūbrare conāt̃: videas alta ꝑmitti suspiria: sicq̧ q̄dā cū grauitate ⁊ tarditate vultu mesto: dimissis supcilijs ⁊ voce plāgenti egredi maledictionē: ⁊ q̄dē tāto ꝑsuasibiliorē quāto credit̃ ab his q̄ audiunt corde inuito ⁊ magis ꝯdolente affectu q̧ maliciose ꝓferri. Doleo inq̄t vehemēter ꝓ eo ꝙ diligo eū satis ⁊ nūq̧ potui đ hac re corrigere eū: dū alius q̄dē mihi ait. bñ ꝯpertū fuerat đ illo istud. sed ꝑ me nūq̧ innotuisset. at q̃m ꝑ alterꝫ patefacta res est. ṽitatē negare nō possum. Dolēs dico reuera ita est. ⁊ addit grāde dānū. Nā alias q̄dē in plurib⁹ valet. ceterꝫ in hac ꝑte vt verū fateamur excusari minime pōt. Uide etiam in vilis. ⁊ in derideo. ⁊ in preceptū.

Detraho his in traho his vide.

Detrecto tas quod etiam detracto dicitur ex de ⁊ tracto tas: vide in tracto tas.

Detrimentum ti gene. neu. damnum iactura diminutio. ⁊ deriuatur a detero ris.

Detrusus sa sum a detrudo dis. ⁊ est detrusus inclusus: expulsus. ⁊ produ. penul.

Detudi penul. cor. est preteritum de detundo dis.

Deueho his in veho his est.

Deuexus.a deuerto tis đr deuexus xa xum.i.inclinatus incuruatus: in rotūdū versus: quasi deuersus. Uel đr a deueho q: vndiq̧ deorsum vehat̃. Et comparatur. vnde hec deuexitas tatis. Et nota ꝙ celum proprie dicitur conuexū vel deuexum vel si quid aliud ita factum sit.

Deuio as ex de ⁊ vio as cōponit̃.i.exorbitare. extra viaꝫ ire. vnde deuius a um: ⁊ est idē deuia ꝙ auia. quasi loca secreta extra viam a via remota.

Deuns.a decem ⁊ vns vel vncia componitur hic deuns deuntis.i.decē vncie: vel quod melius est vndecim vncie. q̄si vncia dempta de asse. ⁊ tūc componitur a de: quia ei deest vncia ad librā. Persius. Pergāt auidos sudare deūces

Deuoto tas taui tare.i.per furorē maledicere: exprobrare. deuotionem sanctis auferre. Unde prouer.xx. Ruina est hominis deuotare sanctos. sm̃ vnam litteram. Item deuotare.i.emissum votum infringere. frequenter vouere. ⁊ tunc est frequē. huius verbi deuoueo ues uotum tu. u in o mutata. ⁊ fit deuoto tas: ⁊ produ. penul.

Deus đr a greco theos qđ signat metū ⁊ inde mutato o in u: ⁊ d posita ꝓ th đr deus: q: timor sit omnibus rebus colētibus eū. Uel đr a do das. q: dat oia cōmoda omnib⁹. Uel a diligo quia omnia diligit. ⁊ nihil odit eorum que fecit. Uel dicit̃ a desū dees per cōtrariū. quia nihil ei deest. Nota ꝙ deus đr essentialiter. vt vnus deus. Abusiue. Psal. Dij eorum demonia. Partitiue Psal. Dij estis. Et alibi.

Dij fortes rc̃. Et hͦ tripl'r. Pro ſilitudinis repñſentatiõe: vt Exo. vij Ecce ↄſtitui te deũ Pharaonis. Poteſtatiue. Nõ detrahes dijs. i. ꝑlatis. Et meritorie. vt Dij fortes rc̃. Et ſcias ꝙ largo mõ ſumit̃ deriuatio: ꝛ nõ ꝓpe. qñ õr ꝙ deus deriuat̃ a theos. Itẽ ſcias ꝙ deus facit vnũ in e. ſ. dee. ꝛ nũꝗ dees. Tñ aliqñ ntũs ponitur ꝑ vtõ: ſicut agnus ꝑ agne. vt Agnus dei ꝗ tollis peccata mũdi. Itẽ nota ꝙ in ntõ dtõ ꝛ ablrõ ꝑl'alibus iſtius nois deus. duo i cõglutinant̃ in vnũ longũ i. vñ dẽret ſcribi ꝛ ꝓnunciari tñ ꝑ vnũ l. ſꝫ ſcribunt̃ ibi duo. ſꝫ tñ ꝓnũciat̃ vnũ. Scribunt̃ ibi duo i duabus de cauſis. Uel cã dñe: ſi eni ſcriberet̃ di dis ꝑ vnũ i. viderent̃ eſſe ꝓpõnes inſepabiles. vel ꝓpõ ꝛ nõ nomen. vt ḡ ex ipſa ſcriptura ꝑpendat̃ ꝙ nõ ſint ꝓpõnes. inſtitutũ eſt vt duo i ſcribant̃ ibi. ſed tñ ꝓnũciet̃ vnũ: vel de cõſuetudine antiquoꝝ. Solebant eni veteres geminare vocalẽ lõgã ꝗ̃tum ad ſcripturã. lꝫ tñ vnũ ꝓnũciarent. nec fiebat illa geminatio ſcripture. niſi vt ſcriptura vocalis ꝓducta eſſe oñderet̃ In hͦ ḡ ſequẽdo veteres ſeruamus antiquã cõſuetudinẽ ꝛ ſcribimus dij ꝛ dijs ꝑ duas vocales. ꝛ ꝓnũciamus vnã tñ ꝛ ſil'r in ntõ dtõ ꝛ ablrõ ꝑl'alibus iſtius ꝓnois is ea fit ſyneresis. i. conglutinatio ei in i. ꝛ tñ ſcribunt̃ ibi duo i: lꝫ tñ vnũ ꝓnunciet̃. ꝛ fit talis ſcriptura ꝓdictis duabus de cauſis ſcꝫ vel de conſuetudine antiquoꝝ ꝓdicta vel cã dñe ad is ꝛ i verbũ ipatiui modi ſm Hu. vide i tertia pte vbi agit̃ de dtõ ſcdẽ declina. Magiſter aũt Bñ. dicit ꝙ dieresis eſt diuiſio vnius ſylla. in duas. Per hãc figurã ſumit̃ biſſyllabe hͦ nomẽ dij. qȯ eſt monaſſyllabũ in hͦ ꝟſu viſuali. Scribe dij jege di ſi vis vrbanus hẽri. Et ſigt̃ multa deus. ſic pꝫ in his ꝟſibus. Dat nã deuꝫ: dat grã dat dñatus. Eſſe deos error eſt ſymulachꝛa reatus. Iuſtus hõ fert̃ deus: angelus ꝛ pr' almus. Spũs ille malus. deus eſt qñqꝫ vocatus. Scire ẽt te volo ꝙ Damaſcenus. xij. ca. ꝑmi lib. dicit. Theos. i. deus õr. vel ab eo ꝙ eſt theim. i. currere vel fouere vniuerſa: qꝛ. ſ. ꝑ oĩa vadit oĩa ſaluãs ꝛ cõtinẽs. vel ab ethein qȯ ẽ ardere. qꝛ deus noſter ignis eſt ↄſumẽs oẽm maliciã. Deu te. iiij. vel õr a theaſte qȯ eſt ↄſiderare vel videre. qꝛ oĩa videt. Nulla eũ latent qꝛ oĩuꝫ eſt cõtẽplatoꝛ. vide in genu. ꝛ himen. ꝛ in iuppiter. ꝛ in creo. ꝛ in credo. Et ſcias ꝙ qñ õr deus deus. eſt ibi geminatio: ſed nõ cõpoſitio. qꝛ tantũ valet geminatio iſta ſi eſt cõpoſitio quãtũ ſi nõ eſt cõpoſitio: ꝛ iõ qñ nihil mutet talis cõpoſitio inutilis eſt ꝛ recuſanda. Itẽ ſcias ꝙ deus incõmutabil'r ſꝑ in ſe exiſtẽs pñtial'r. potential'r. eſſential'r eſt in oĩ nã ſiue eſſentia. ſine ſui diminutiõe: ꝛ in loco oĩ ſine circũſcriptiõe ꝛ in oĩ tpe ſine mutabilitate: ꝛ iõ in ſctĩs ſpiritibus ꝛ aĩabus eſt excellentius ſcꝫ ꝑ grãm habitãs ꝛ in hoĩe xp̃o excellẽtiſſime. in quo plenitudo diuinitatis habitat total'r. vt ait apl's. Itẽ ſic dic̃ Augu. Deus eſt oĩbus rebus cã eſſendi: ordo viuẽdi. rõ intelligẽdi. Itẽ ſicut dicit Greg. in. xvij. moraliũ. Sũt pluriqꝫ ita hebetes ꝙ formidare neſciãt. niſi ꝙ copoꝛal'r vident. vñ fit vt deũ nõ metuãt quẽ videre nõ pñt. Sed ꝗs de deo iſta vel deſipiens ſuſpicet̃. ꝗ nimiꝝ qũ ſit ſꝑ oĩpotẽs ſic intẽdit oĩbus. vt aſſit ſꝑ ſingulis: ſic adeſt ſingulis vt ſit' oĩbus vnꝗ̃ deſit. nã ſi quoſdã peccãtes deſerit iiſdẽ tñ ipſis adeſt ꝑ iudiciũ ꝗbus deeſſe cernit̃ ꝑ adiumẽtũ. ſic itaqꝫ exterioꝛa circũdat. vt interioꝛa impleat ſic interioꝛa implet. vt exterioꝛa circũdet. ſic ſũma regit vt ima nõ deſerat. ſic imis pñs eſt: vt a ſupioꝛibus nõ recedat. ſic latet in ſua ſpẽ vt tñ cognoſcat̃ in opatiõe: ſic cognoſcit̃ in ſuo ope: vt tñ comꝓhendi nõ valeat a cognoſcentis eſtimatione. vide in preſcio ꝛ in ꝑſona. Itẽ qual'r deus ſit in oĩbus creaturis eſſentialiter ꝛ ob eoꝛum ſoꝛdibus nõ contaminet̃. dicam in ſol.

Deuterogamia. Deuteron cõponit̃ cũ gamos qȯ eſt vxoꝛ vel nuptie. ꝛ õr hec deuterogamia mie. i. ſcḋa gamos. ſ. ſecunde nuptie. Eedem dicunt̃ digamia ꝛ bigamia.

Deutron ḡce latie õr ſcḋꝫ ꝛ nomia vl' noma lex. vñ ꝗdã liber dict᷒ ẽ deuteronomiuꝫ mij. i. ſcḋa lex: qꝛ replicat ea ꝗ dicta ſũt. ita tñ ꝙ videt̃ noua lex. ꝛ eſt ꝓfiguratio euangelij.

Deuteronomiũ mij. in deuterõ ẽ. Inuenit̃ ẽt deuteronomius. vñ in Aurora õr. Hoc nomen deuteronomius lex eẽ ſcḋa.

Deuteroſis ſis ſe. ge. i. nouitas. ꝛ dicitur a deuteron.

Dextera. a do das õr hec dextera re. qȯ ꝑ ſyncopaꝫ õr dextra tre: quia ipſa pignus pacis ꝛ teſtis fidei ſolet dari. vel qꝛ ea damus. ꝛ a dextera õr dexter tra trum. i. ex dextra pte exiſtens. vel bonus propicius. proſper. ꝛ cõpatur dexter terioꝛ timus. quod regulariter deberet facere dexterrimus: ſed irregulariter formatur: ſicut ſiniſtimus.

Dextimus in dextera eſt.

Dextralia oꝛnamẽta ꝗdã ꝗ ſũt cõia viris ꝛ femis larga ꝛ ampla ꝛ añ mãicas poꝛtãt̃: ꝛ iũgũt̃ vno clauo ꝛ dñr a dextera

Dextralis. a dextra õr hic ꝛ hec deſtralis ꝛ hoc le. vñ dextralis dicitur ſecuris dextre habilis.

Dextrarius rij. i. equus ꝛ dextera: qꝛ ꝑ dexteram ducitur.

Dextro as aui õr a dextra. ꝛ cõponit̃ vt addextero as aui. i. ꝑ dexterã ducere: ꝛ ſcribit̃ dextraui eius preteritũ per x. ſed qñ eſt ꝓteritũ de deſterno nis: quod cõponit̃ a de ꝛ ſterno tunc deſtraui ſcribitur per s.

Dextroceriũ rij: oꝛnamẽtũ dextre ꝗ̃ſi dextrocirium. a dextra. ꝛ cyros qȯ eſt manus: ꝛ eſt toꝛques aureus. vt dicunt.

Dextroꝛſum. i. in dexterã ptẽ vel verſus dexteram ptẽ a dextra ꝛ oꝛſum ꝛ verſum cõponitur ꝛ eſt aduer.

Dextrouerſum. i. in dexteram partem vel verſus dexterã partem: a dextra ꝛ verſus componitur.

D ante I

Di ꝛ dis ſunt ꝓpõnes ꝗ nõ inueniunt̃ ꝑ appoſitionẽ ſed in cõpoſitione tñ. Cũ quibus aũt dictionibus cõponat̃ di: ꝛ cũ quibus dis dictum eſt ſupꝛa in pꝛima parte de oꝛthographia in ca. de ſyllaba vbi egi de e.

Dia apud grecos plẽs ſignationes hꝫ ſm eni ꝙ ſcribit̃ ꝑ y ḡcũ nomẽ eſt eiuſdẽ ſignationis cuius eſt hͦ nomen duo: ſed qȯ ſcribit̃ ꝗ iothã põt eẽ cãlis cõiũctio. vñ ſepe ponit̃ vbi nos ponimus cãꝫ. ꝛ põt eſſe ꝓpõ greca eiuſdẽ ſignationis cuius eſt de apud latinos. nã ſm Hug. dya grece. i. duo ꝛ ſcribit̃ etiã ꝑ y grecũ: ſed dia. i. deſcribit̃ per i latinũ

Diabolaris. cũ dia qȯ eſt duo cõponit̃ obulus qȯ eſt medalia. ꝛ õr hec diabolaris ris. i. meretrix quaſi duobus obulis empta. ꝛ põt ſepe emi pꝛo duobus obulis.

Diabolatoꝛius rij ꝗ pꝛo opere ſuo duos obulos promeretur. ꝛ componitur a dia quod eſt duo ꝛ obulus.

Diabolus. Bolus cõponit̃ cũ dia qȯ eſt duo. ꝛ õr hͦ diabolus ꝗ̃ſi duplex moꝛſellus. moꝛdet eni aĩaꝫ ꝛ coꝛpus. vel diabolus hebꝛaice õr deoꝛſum fluẽs. qꝛ ſupbie pondere deoꝛſuꝫ coꝛruens cecidit. ſꝫ grece õr criminatoꝛ. qꝛ crimina in ꝗ ipſe illicit ad deũ referat. vel qꝛ electoꝝ innocentiã criminibus fictis accuſat vñ diabolicus ca cum Et ſcias ꝙ Chryſo. dicit in homel'. Erat Ieſus eijciens demoniũ. nec eni inꝗt põt ꝗs foꝛtis vaſa diripere. niſi alligauerit foꝛtẽ pꝛius rc̃. foꝛtẽ dicit aduerſariũ noſtrũ ꝗ̃tũ ad noſtrã infirmitatẽ nõ ꝗ̃tũ ad ſuã virtutẽ. Deinde foꝛtẽ dixit nõ vt terreat nos. ſed vt ſollicitos magis eſſe faciat nos. nec eni oꝫ hoſtẽ timere foꝛtẽ ꝗ hꝫ ꝓncipem foꝛtioꝛẽ. ſed ꝙ vigilemus ꝛ laboꝛemus: vt in fiducia pꝛincipis maioꝛis cõtemnamus aduerſariũ foꝛtẽ. Nã ſi contẽnimus eũ manifeſtũ eſt ꝙ foꝛtioꝛes illo ſumus. ſi aũt negligimus ille foꝛtioꝛ inuenit̃. nã ꝗ̃tuis ſit infirmus. foꝛtioꝛ tñ eſt hoĩe negligẽte. Foꝛtẽ eni diabolũ noſtra negligẽtia facit: nõ illius potentia. vide deinde ꝗ̃ ſapienter eũ quẽ pꝛius dixit foꝛteꝫ: poſtea oñdit ligatuꝫ. vt ſi te audita foꝛtitudo terruit ligatio ei᷒ nũciata cõfoꝛtet. Iã ꝗ̃li oppꝛobꝛio dignus eſt: imo magis toꝛmẽto ꝗ aduerſarium ſuũ ligatuꝫ nõ vicerit. Uis ſcire ꝙ ligatus eſt aduerſarius tuus cõſidera nãm carnis ꝛ ſpũs ꝛ intelliges ꝙ nõ poterat hõ carnalis ſpũ vincere niſi eũ dñs alligaſſet. Itẽ Aug. in xx. li. ḋ ciui. dei. loquẽs de fidelibus ꝗ repient̃ in fine mundi ſic dicit. In eoꝝ ſane ꝗ tũc futuri ſũt ſctõꝝ atqꝫ fideliũ cõpatiõe ꝗd nos ſumus qñ ꝗdẽ ad illos ꝓbandos ſoluet̃ tãtus inimicus: cũ quo nos ligato ꝑiculis tãtis dimicamus. vide in demon ꝛ in miraculũ. ꝛ in myrmicoleon.

Diacon: diacones gre. latine ministri dicitur. q2 sicut i sacerdote osecratio. ita i diacono misterij dispensatio habet. z declinatur et hic diacon9 ni. z hic diacon vel diacones nis. vnde hic diaconat9 tus tui. i officiu vel ordo diaconi. z componitur cu sub vel hypos vel archos. z dicitur subdiaconus. hypodiaconus. archidiaconus. Et scias q composita inueniuntur declinata tot modis: sicut z simplex. Ad diaconu ptinet assistere sacerdotib9 z ministrare in oibus q aguntur i sacris xpi. s. in baptismate. in crismate. i patena z i calice. oblatiões quoq inferre z disponere in altare coponere et mensam dei z vestire. cruces ferre z predicare euangeliu. z epl'am. Nam sicut lectoribus vetus testamentu. ita z diaconibus nouum predicare preceptum est.

Diadema a dia qd e duo z demo mis componitur hoc diadema tis .i. regia corona. q2 duo demat. s. pncipiu z fine. z differt a serto z corona. q2 sertu e qd sit d floribus insertis. Corona de quibus circulus capitis d quocuq metallo. Diadema v° tm d auro z lapidibus pciosis. Uel diadema componitur a dia qd e duo z demas qd e ornās. q2 vtraq pte capitis ornat. vel diadema coponitur a dia qd e de z demos qd est cingere vel ligare. q2 tale ornamentu in circuitu extremitatibus retro astringitur z postea ligatur. z est regnu z matronarum ornamentu. vnde v° sus Uirgis est sertu clericis corona. poete Laurea rex gestat diadema vel induperator. Macha. li. j. ca. xi. Et imposuit duo diademata capiti suo.

Diasorosis vide i qrta pte in cap. de coloribus rhetoricis.

Dialectica. a dia qd est duo z logos qd est sermo dicitur hec dialectica ce. qsi dualis smo. q2 dialectica disputatio tota versatur z finitur inter duos. s. inter opponentem z respondente nec eni est ibi necessarius iudex tertius vt in causis agedis vel dicitur dialectica a dia qd est de z lectos qd est dictio: q2 in ea disputatur de dictis. z hoc os scribi dz p latinu. vel dicitur dialectica a greco v°bo dialegiste qd est disputare inde dialectica quasi ars disputatoria. vnde dialecticus ca cum.

Dialis. a dies dicis dicitur hic z hec dialis z hoc le. vt dialis cibus .i. quotidianus. vnde dictus est dialis sacerdos iouis.

Dialitō qdda scema est. vide in qrta pte i tractatu d scemate.

Dialogus gi pe. cor. i. dualis sermo. s. q versatur iter duos z dicitur a dia quod est duo z logos sermo.

Diamas antis mas. ge. lapis est preciosus. z hz n in obliquis. sed nō in ntō. vnde dicitur in Doctrinali: Et as est atis: elephas gigas q dat atis: Et diamas adamas. z cor. pen. diamas.

Diametru tri ge. neu. vel hic diametrus tri: vel diametros: z in mas. gen. inuenitur hic diameter tri. i. recta linea p centru ducta i duas eqles partes circulu diuidēs: z dicitur a dia qd e duo z metros quod est mēsura. z cor. me nāliter vide in terra.

Dian grece latine dicitur lux vel claritas.

Diameron ge. neu. est gen9 liquoris medicinalis a succo mori dictu ex quo conficitur. z copo. a dia quod est de z moros.

Diana. a dian z neos qd e nouu coponitur hec diana ne qsi noua lux vel claritas. Est. n. luna q singulis mēsibus facta be... bes: singulis mēsibus a sole lumē accipit: z sic q videtur e9 lux z claritas noua. Silr hoc nomē cōgruit ei hz q preest be stijs. Clarescit. n. magna claritate: q2 flore virginitatis. vel q2 ipsa e luminare min9: q pceest nocti: in qua discursum suu habēt bruta aialia sicut hō in die. vnde dicit Propheta: Posuit tenebras z facta e nox: ort9 e sol: z i cubiculis suis collocabūtur. Uel diana dicitur a dianeon qd e diuisio tenebrarū: q2 radijs lunarib9 tenebre siluaru seperantur. vel dicitur diana qsi duana: q2 ipa e luna: z lūa die ac nocte apparet. Ipa e z lucina q2 luceat: vel q2 lucē pbeat nascētib9. Eadē z triuia: q2 tres hz vias. i. ptātes. vnde z trib9 fingitur figuris. Est. n. diana i siluis: luna in celo: z pserpina in inferno sm poetas.

Diapente. i. de quinq2 a dia qd est de z penta quinq.

Diaphonia. dia quod est de componitur cu phone: quod est sonus. z dicitur diaphonia dissonantia vocum.

Diapsalma. ex dia qd e duo z psalm9 cōpo. hec diapsalma me. i. diuisio psalmi. z volūt quida hoc eē hebaicu: z signat q illa q9 interponitur sempiterna eē confirmat. Alij volūt eē grecu: z signat interuallu psallēdi: vt psalma sit qd psallitur: diapsalma v° interpositu i psallēdo silētiu z sic simpsalma dr vocis copulatio i catādo. ita diapsalma disiūctio eius vbi qda redes distincte otinuatiōis ondit. s. pausatio. vnde dicit Cassiodo. Est diapsalma sermonu rupta cōtinuatio. doces. vbicuq repertu fuerit psonaru fieri mutationem. Hiero. tm ofirmat diapsalma cōtinuationem esse spūssancti.

Diaptotus a dia qd e duo z ptotos qd est casus cōponitur diaptotus a tu. vel. diaptotus ta tu. s. nomē qd in vno numero z in vno genere hz tm duas diuersas terminationes in diuersis casibus. vt tabi tabo.

Diaria rie. iugis ventris cursus sine vomitu. z dr a dies. Itez a dies dr hoc diariu rij. cibus diei vel preciu. vnde Hora. Cu seruis vrbana diaria rodere mauis. Et Grecis. Sūt qui suf ficiunt in luce diaria sumptus.

Dias diadis fe. ge. i. binarius. z dicitur a dia quod est duo.

Diasyntastica. synthesis qd est ostructio coponitur cu dia qd e de. z dr diasyntastic9 ca cu. i. d ostructiōe tractās vnde z diasyntastica illa ps Pris. dr vbi tractat d ostructiōe. z cor. sti

Diasirtos. vide supra in qrta pte in tractatu de colo. rheto.

Diastasis. dia qd e duo oponitur cu stasis qd e status. z dr diastasis. i. dissensio aio2: qd qda seditione vocant.

Diastole quedam spēs methaplasmi que alio noie dr extasis vide in quarta parte in ca. de methaplasmo.

Diatim aduer. vide in dietim.

Dibellum li. i. secundum bellum.

Dica ce fe. ge. tabula vel cautio vel chartha ppaie vbi otinetur sūma debiti. z nota debitor vel debentium. z ponitur pro qualibet parte charitate. z dicitur a dico cis.

Dicacitas tatis fe. ge. breuis z acuta dictio ad holm risus vel imoderata vel multa locutio. z dr a dicax cacis. qd e loqx.

Dicacula la lu. i. aliquātulu dicax. vnde Plautus Dicacula in quit est meretrix z deriuatur a dicax cis. z cor. cu.

Dicax. a dico cis dr hic z hec z hoc dicax. i. facet9. vrban9. vel q verbis bn loqtur. s. facūdus loqx. vel q imoderate vel mltu loqtur z cōpatur dicax cior cissim9. vnde dicaciter cius cissime aduer. z hec dicacitas tatis. z cor. l ante c. sicut veridicus. maledicus

Diceriu rij. est verbum iocose dictum z dicitur a dictum.

Dicio onis. vide in dictio per ct.

Dico cas caui care. i. copulare. z dico cas. i. cōsecrare. z est hec signatio tracta ex pmissa. sic eni cōsecrata est ecclesia. qsi copulata est deo. Itē dico cas. i. voueo cs. z cōponitur vt abdico cas. dedico cas. indico cas. pdico cas. Et est actiui dico cu oibus suis cōpositis. z deriuatur a dico cis. qd pdu. pma sed dico cas ei cor. vnde v° sus. Qui diis templa dicant. q sūt hi dij mihi dicant. In Grecis. aūt dr. Illa dico signat cōfirmo copulo sacro. Itē qda. Primo dico logo tertia dico lego. q versus vtrorūq verbo2. s. tam lego gis q lego gas q dico dicis z dico cas. differentiam ostendit.

Dico cis xi ctu dicere semel est memorari pluries. Itē dicere accipitur p signare vel itelligere. vt dictio dr q2 dicat aliqd .i. significet vel intelligi faciat. vnde dictionare. i. dictiones cōiungere ad cōstructionē orationis faciendam. Dico componitur vt addico cis i. deputare. destinare. ascribere. z constringere. vnde addictus ta tu. i. deputatus. astrictus. Horati. Nullius addictus iurare in verba magistri. Itē odico cis. i. simul dicere quasi condere vel statuere. vel decernere vbi nō vnus s plures dicūt. vel vbi vnus plura dicit. Itez cōtradico cis. i. dicere otra. Item dedico cis. i. rem dictam denegare. Itē edico cis. i. pcipere. z est regum vel imperatoz. Item indico cis. i. precipere vel annūciare. z est sacerdotu qui festa indicant populis. z ieiunia. vnde v° sus. Edicūt reges. indicit festa sacerdos. Itē interdico cis. i. pphibere quasi interim dicere. Item predico cis. i. ante dicere. Itē obdico cis. i. contradicere. Item redico cis. i. iteru dicere.

Itē dico cis cōponitur cu bene z male. z dr benedico cis. maledico cis. q in codē sensu cōstruūtur cu otō z actō. Idē enim est benedico vel maledico te. z benedico vel maledico tibi Et nota q dico cis z dia eius cōposita sunt actiua. bndico tamē z maledico sm q construūtur cum datis neutra sunt. z sm q cōstruūtur

ſm ꝙ cõſtruunť cũ accuſatiuis actiua ſunt: ꝛ oĩa faciũt ꝑte ritũ in xi ꝛ ſupinũ in ctũ: ꝛ oĩs ꝓducũt hãc ſyllabã di vbiqꝫ. Tñ ſcias ꝙ dixi ꝑteritũ cor. di nãliter. vñ dicax cis: ꝛ mobilia q̃ ↄponunť a dico cis: vt maledic⁹: veridic⁹: falſidic⁹ cauſidic⁹: cor. i añ c: qꝛ hec nãm tenẽt magis huius ꝑteriti dixi: cuius prima naturaliter breuis eſt. De h̉ a ſimili require in ſcđa pte vbi agitur de accentu verboꝝ quaſi in fine.

Dicolos in colon vide.

Dictator. a dicto ctas dr̃ h̉ dictator oris: q̃ dictat vñ ꝛ dictatores dicebãtur olim q̃dã honorati valde i romana ciuitate: q̃ſi ꝑncipes ꝛ ꝑceptores vñ h̉ dictatura re: eorum honor.

Dictio. a dico cis dicič h̉ dictio onis. ꝛ dr̃ dictio qꝛ dictat aliq̃d. i. ſignificet vł intelligi faciat. vñ dictionare. i. dictiões cõiũgere ad cõſtructionẽ orationis. Itẽ a dico cis h̉ dicio onis i. poteſtas imperiũ: ꝛ tũc dꝫ ſcribi peñ. ꝑ c ſolã: ꝛ eſt ei⁹ nñis in raro vſu. vñ in Judith. In dicione tua dñe ſunt cuncta poſita ſm Hu. Pap. ẽt dicit. Dicio onis ꝑ c ſolã ptãs cõdictio imperiũ. Dictio võ ꝑ ct: eſt ps quelibet orõnis: ſꝫ nñis q̃ñ ſcribič per c ſolã nõ eſt in vſu ꝛ tũc cor. pˀmam. vñ in Aurora dicitur. Celſus aut opibus aut dicione vehi.

Dictito tas vbũ frequen. i. frequẽter dictare: ꝛ formať ab vltimo ſupi. de dicto ctas ſcꝫ dictatu a mutata in i ꝛ u in o.

Dicto ab vltĩo ſupino dictu: u in o ↄuerſa fit dicto ctas vbuꝫ frequen. i. frequẽter dicere: ꝛ eſt dictare animi ↄceptionẽ recta orõne ꝓferre ꝛ componere: q̃ h̉ mõ facit frequẽter dič. Dicto cõponitur vt edicto ctas. i. palam vel valde dictare.

Dictũ. a dico cis dicitur h̉ dictũ ti: ꝛ h̉ dictus tus tui. Dictũ eſt quod dicitur. Dictus eſt actio vel paſſio dicendi.

Dicturio. ab vltimo ſupi. de dico cis ſcꝫ dictu: addita rio fit dicturio verbũ meditatiuũ: ꝛ cor. u añ r: ꝛ caret ſupino.

Didaſcal⁹ grece latine magr̃ vel doctor: inde h̉ didaſcalatus tus tui. i. magr̃atus. ꝛ didaſcalo las. i. magr̃are docere: ꝛ didaſcalicus ca cũ. i. magr̃alis ſiue doctrinalis. vñ gen⁹ quod dã legẽdi diſcipuli ad magr̃m dr̃ didaſcalicuꝫ quo Boeci⁹ vtič in li. de cõſola. vbi philoſophia magiſtra boecio diſcipulo loquitur: ꝛ cor. ſca vide hoc in hermeneuticis.

Didimus grece latine dubius: ꝛ cor. penł. Thomas aplŝs dictus eſt didimus: qꝛ diu heſitauit in fide.

Didracma me due dracme vel menſure. Math. xvij. Magiſter veſter non ſoluit didracmam. Item Mach. li. i. ca. iiij. Portantes argenti didracmas trecentas in ſacrificium hercules: ꝛ ſcribitur per c non per g: in penul.

Diduco cis xi cere: ex di ꝛ duco cis: ꝛ ẽ diducere ĩ diuiſas ptes ducere. i. diuidere vł ſepare extẽdere vł ſubtiliare. ꝛ pd. du.

Diecula le. a dies dicitur hec diecula le parua dies ꝛ ponič ꝓ qualibet parua mora temporis: ꝛ cor. cu.

Diemeron: meras quod eſt dies componitur cum dia quod eſt duo. ꝛ dicitur hic diemeron vel diemerum latinum. i. biduum. ꝛ eſt e tertia littera in Papi.

Diennium nij. a dia quod eſt duo ꝛ annus componitur.

Dieo, es et. i. diẽ facere a dies dr̃: ꝛ ẽ vbũ excepte actiõis qꝛ ſoli deo conuenit. vñ dieſco ſcis icho. ꝛ hic diet ꝛ dieſcit ipſo nalis. vñ nunc diet. i. dies fit. Dieſcit. i. dies incipit eſſe.

Directus cti. i. malus dies dictus ſic per contrarium. ꝛ componitur a dies ꝛ rectus.

Dieresis ſpecies eſt metaplaſmi vide in quarta parte in capi. de metaplaſmo.

Dies a dian dr̃ dies qꝛ clar⁹ fit: vł dies dr̃ a diis: qꝛ eoꝝ noĩb⁹ dies appellãť: qꝛ noĩb⁹ planetaꝝ quos q̃dã deos reputauerũt. Semꝑ eñi dies ſumit nomẽ ab illo planeta q̃ i illo die hꝫ ꝑmã horã. vñ qꝛ ſol hꝫ ꝑmã horã in die dñico dic⁹ ẽ dies ſolis vel dies dñicus: qꝛ ſol maior ẽ ꝛ q̃ſi dñs ĩter planetas: ꝛ ea die hꝫ ꝑmã horã: ꝛ ſic de alijs. vide infra in ſabbatũ. vł dr̃ a diis: qꝛ diuini ſit opis: ꝛ ẽ incerti ge. i ſinglari dies: ſꝫ i plurali ẽ maſ. ge. Itẽ ſcias ꝙ q̃dã dies dr̃ artificialis q̃dã nãlis. Dies artificialis eſt claritas ſolis ĩ aere. vł ẽ ſpaciũ tpis in quo ſol vertič ab oriẽte in occidẽtẽ. Dies nãlis eſt ſpaciũ diei ꝛ noctis. i. ſpaciũ in quo ſol ꝓcedit ab oriẽte in occidentẽ: ꝛ iterũ ab occidente reuertič in oriẽtẽ. Diuinus diei principiũ diuerſo mõ aſſignatur. Chaldei ꝛ perſe a ſolis ortu faciunt initiuꝫ diei nãlis. Egyptij ab initio noctis. Romani a media nocte. Athenienſes a ſexta hora diei.

Dieſco ſcis: in dieo vide.

Dieſpiter. Dies cõponitur cũ pr̃: ꝛ dr̃ h̉ dieſpiter tris vel piteris. i. iupiter. ꝛ dr̃ ſic q̃ſi diei pr̃. vñ Macro. de ſatur. Ipſi quoqꝫ romani dieſpitrem iouem appellabãt: ꝛ cor. penul.

Dieta te penł. ꝓdu. dr̃ a dies. ꝛ eſt dieta diei itineratio. vñ dieta tas. i. ꝑ dietas ire: vel pendinare. Item dieta dr̃ obſeruatio legis ꝛ vite vel corꝑis diſpẽſatio vel cibus infirmorũ. vnde dieto tas. i. cuſtodire: conſeruare dietas.

Dieticus. a dies dicitur dieticus ca cũ. i. reglaris ſcꝫ ſe de die in diem cuſtodiens ſicut faciunt clauſtrales.

Dietim aduer. i. de die in diem vel per ſingulos dies quod ꝛ diatim inuenitur ꝛ deriuatur a dies.

Diezenſis diſiunctio dicitur ſm Pap.

Diffaſcio cias in faſcia vide.

Differtio tis ſi fertũ. i. diuerſis modis fartire. implere: a dis ꝛ fartio tis. vñ differtus ta tum: inde differto tas frequen.

Differo fers diſtuli latũ ferre: ex dis ꝛ fero cõponič. ꝛ ẽ differre ꝓlõgare: extendere: vel diuerſis modis ferre. vel diſſipare: diſpergere. Item differre. i. diſtare: differẽtiaꝫ habere: vt hõ differt ab aſino. ꝛ in hac ſignificatione ſepe inuenitur imꝑſonaliter poſitũ. vñ differẽs tis: oĩs ge. i. de differẽter tius tiſſime aduer. ꝛ hec differentia tie. vide etiam in is ea id.

Differto tas in differtio tis eſt.

Diffeſſus in diffiteor vide.

Difficax cis ge. oĩs inuenitur ꝓ difficilis: ꝛ cõparať cacior ciſſimus. vñ difficaciter cius ſime aduer. ꝛ hec difficacia cie: ꝛ hec difficacitas tatis in eodem ſenſu.

Difficilis. a dis ꝛ facilis ↄponič h̉ ꝛ h̉ difficilis ꝛ h̉ le. ꝛ ↄparatur difficilior limus: ꝛ formať ſuꝑlatiu⁹ a gtõ difficilis: remota is ꝛ addita lim⁹ vt difficillim⁹ vide i facillim⁹. vñ difficilič vł difficulč lius lime aduer. ꝛ h̉ difficultas tatis. ꝛ h̉ difficilitas. Itẽ ſcias ꝙ ꝓ facilič vtimur facile ꝛ ꝓ difficilič vtimur difficile vł difficulť ꝓ difficilitas vtimur difficltas.

Difficillimus in difficile vide.

Difficulter in difficilis exponitur.

Diffidi preteritum de diffindo dis: ꝛ cor. ſi.

Diffido dis ſiſus ſum: ex dis ꝛ fido dis componitur. i. non fidere: ꝛ produ. ſi. vide in fido dis.

Diffigo gis fixi. vide in figo.

Diffindo dis fidi fiſſum findere. i. diuerſis modis vel in diuerſas ptes findere: ꝛ cõponič a dis ꝛ findo dis fidi: ꝛ cor. ſi in preterito. ſed diffido dis ex di ꝛ fido dis produ. ſi. vñ verſus. Diffidit ille falce. diffidit non bene fidens.

Diffinio nis ex dis ꝛ finio nis cõpo. ꝛ ꝓdu. peñ. vide in finio

Diffinitio. a diffinio nis h̉ dicič diffinitio nis. i. terminus demonſtrans q̃d eſt eſſe rei. vel diffinitio eſt orõ exprimens eẽ rei per ſubſtãtialia: vt aĩal rõnale mortale exprimit eſſe hoĩs per gen⁹ ꝛ dr̃ias: q̃ ſunt ibi ſubſtãtialia: ꝛ argumẽtať a diffinitione affirmando ꝛ negãdo. Diffinitio etiã eſt q̃dã color rhetoricus vide in q̃rta pte in ca. de colorib⁹ rheto.

Diffiſus ſa ſuꝫ penł. ꝓdu. a diffido dis dr̃: qd̃ eſt non fidere.

Diffiteor. a dis ꝛ fateor componitur diffiteor teris feſſus ſum quaſi diuerſa ꝛ alia fateri. inde diffiſus ſa ſum.

Diffodio dis fodi in fodio dis exponitur.

Diffringo gis fregi fractũ. i. diuerſis modis frangere ex dis ꝛ frango gis: a in i conuerſa. ꝛ ſ in f.

Diffugium. a diffugio gis dr̃ h̉ diffugiũ gij. ꝛ diffugus ga guꝫ i. in diuerſis fugiens vel vndiqꝫ fugiens.

Diffugus penul. cor. in diffugium vide.

Diffuſo ſas ſaui: in fuſo diſſoluere ꝛ componitur a dis ꝛ fuſus ſi: ꝛ produ. ſu.

Digamus ma mũ peñ. cor. a dia qd̃ eſt duo ꝛ gamos ↄponič. ꝛ dr̃ digam⁹ q̃ duab⁹ nupſit ſcꝫ vxorib⁹. vñ h̉ digamia mie i. due nuptie vł ꝓprietas qua aliq̃s dr̃ digam⁹. ꝛ acuič mi in digamia. vide ſupra in bigam⁹. Hic põt q̃ri q̃re ſcđe nuptie nõ bñdicanť. Ad h̉ dico ꝙ ſcđm mr̃imoniũ. q̃uis in ſe

cōſideratū ſit pfectū ſacrm:tñ in ordine ad p̄mū ꝯſideratū
bȝ aliq̄d de defectu ſacri q2 nō bȝ plenā ſignificatiōēȝ quum
nō ſit vna vni⁹:ſicut ē in ſacro xp̄i ꝛ eccleſie.ꝛ rōne hui⁹ de
fect⁹ benedictio a ſecūdis nuptiis ſubtrahitur: ſȝ hoc eſt in
telligēdū:qñ ſecūde nuptie ſunt ſecūde ex pte viri ꝛ ex par
te mulieris ſil' vl' ex pte mulieris tm̄:ꝛ nō ex pte viri tm̄.Si
enī virgo ꝯtrahit cū illo q̄ aliā habuit vxorē: nihilominus
nuptie bñdicunt̄.Saluat̄ enī aliquo mō ſigñatio etiā in or
dine ad p̄mas nuptias:q2 xp̄s etſi vnā eccleſiā hēat ſpon
ſam:hȝ tñ plures deſpōſatas pſonas in vna eccleſia ſȝ aiar
non pōt eſſe ſpōſa alterius q̄ȝ xp̄i:q2 cū demone fornicatur
nec eſt ibi matrimonium ſpūale: ꝛ propter h' qñ mulier ſe
cundo nubit:nuptie non bñdicuntur ꝑpter defectuȝ ſacri
De ſignificatione matrimonii:vide in matrimonium.

Digeries.a digero ris dicitur h' digeries ei.i.digeſtio.exacua
tio.ꝛ componitur vt h' indigeries ei.i.indigeſtio.

Digero a di ꝛ gero ris ꝯponit̄ digero ris geſſi geſtū.i.explica
re vl' ordinare vl' ordinē deſcribere.integrū ordiare.vl' ex
ponere:vl' diuidere ordinatī:vl' exacuere: vl' ebrietatē de
ponere.qd̄ vulgarit' d2 ſmaltire:qd̄ ſit qñ cibaria ꝛ pot⁹ in
ſtomacho diuidūt̄:ꝛ quedā pars purior trāſmittit̄ ad mē
bra ad alimēta vite:q̄dā groſſior mittit̄ ad ſeceſſuȝ:vñ in
p̄mo Regū d2 anne.Digerere paululū vinū quo mades.

Digeſtibilis.a digero ris hic ꝛ h' digeſtibilis ꝛ h' le:qd̄ facile
digeri pōt.ꝛ cōponit̄ vt h' ꝛ h' indigeſtibilis ꝛ h' le.i.nō di
geſtibilis.ꝛ cōparat̄ digeſtibilis lior ſſimus. indigeſtibi
lis lior ſſimus.vñ digeſtibiliter lius ſſime aduer.ꝛ per cōpo
ſitionē indigeſtibiliter lius liſſime.ꝛ h' digeſtibilitas tatis
ꝛ per compoſitionem indigeſtibilitas tatis.

Digeſtiſta ſte cōis ge.qui vel que docet digeſtum vel qui do
cetur:ꝛ deriuatur a digeſtum ſti.

Digeſtū ſti.a digero ris vel a digeſtus ta tū:d2 h' digeſtuȝ ſti.
q̄dā liber legalis ſic dictus ꝑpter legalia p̄cepta ibi excellē
ter digeſta.vñ h' ꝛ h' digeſtalis ꝛ h' le:qd̄ ptinet ad digeſtū

Digeſtus.a digero ris d2 digeſt⁹ ta tū:ꝛ cōponit̄ vt indigeſt⁹
ꝛ a digeſtus d2 digeſtim aduer.i.ordinatim: ꝛ hec digeſtio
nis.ꝛ cōpo.vt indigeſtio:ꝛ hic digeſtus tus tui.i.dignitas.

Digitabulū.a digitus d2 h' digitabulum li inſtrumentū in qd̄
digitus intromittitur:quod ꝛ digitale dicitur.

Digitale vide in digitabulum.

Digitellus li dimi.paruus digitus.

Digito tas in digitus vide.

Digitulus li dimi.paruus digitus.

Digit⁹.a decē d2 h' digit⁹ ti q2 decē ſūt digiti in vtraq; manu
vl' in vtroq; pede.vel digiti dicunt̄:q2 decent' iūcti exiſtūt
Nā hȝ in ſe numerū pfectū ꝛ ordinē decētiſſimū.Primus
d2 pollex:q2 inter ceteros pollet virtute ꝛ poteſtate ꝛ groſ
ſitudine.Scd̄s ſalutatorius vel demōſtratori⁹ vl' index d2
q2 eo fere ſalutam⁹ vl' aliq̄d indicam⁹ vel demōſtramus.
Tertius d2 medi⁹ vel impudic⁹:q2 p eū plerūq; probri inſe
ctatio exprimit̄. Idē ꝛ verp⁹ a verrēdo podicē ꝑcuſſit enī
deus iudeos in poſteriora: ꝛ opprobriū ſempiternuȝ dedit
illis.Nā ſingulis annis in crucifixione dñi emittūt ſangui
nē p poſteriora quē cū medio digito ibi reponēdo ꝛ abſter
gēdo verrūt podicē:ꝛ inde dict⁹ ē verpus:q̄ſi ſerrēs podi
cē.vñ adhuc iſte digitus in opprobriū oſtēdit̄ iudeis:quē
ſi alicui iudeo oſtēderis.minus vt fertur te diliget. hinc Iu
ue.Mediūq; oſtēderet vnguē.Hoc faciebat Demetrius for
tune ſcȝ q̄ ꝑtendebat ei mediū digitū in opprobriū:ſicut ſit
iudeis.p h' eū ꝯtēptibilē eſſe oſtēdens.Et hinc eſt q̄ verpus
inuenitur p iudeo.Iuue.Queſitū ad fontē ſolos deducere
verpos:gloſandū.i.iudeos.Quartus digitus d2 annularis:
q2 in eo ſolet ferri annulus ꝛ ideȝ medicinalis d2: q2 in eo
trita colyria a medicis colligūtur. Quintus auricularis:q2
eo aurē ſcalpimus:vel q2 eo ſolemus aurē purgare.Et a di
gitus deriuatur digitulus li:ꝛ h' digitellus li ambo dimi. ꝛ
digito tas.i.digitos facē vel mōſtrare digit|:ꝛ p ꝯpoſitiōem
indigito tas.i.digitos induere: vel demōſtrare vl' notare.

Digma.i.dignitas vel nomē dec⁹:laus:glīa: vide i pa̲digma.

Dignitas eſt alicui honeſta auctoritas cultu honore ꝛ vere
cundia digna. Itē dignitas:decus:laus nomen gloria ſum
mus honor:ſecundum Papi.

Dignitoſus a dignor aris dicitur dignitoſus ſa ſuȝ.i.dignus
vnde Chryſo.ſup Matth.Quȝ in illo ſeculo caro infirma
dignitoſe anime fuerit ſubiecta.

Dignor aris nat⁹ ſuȝ.i.dignū indicare:dignū hr̄e.vñ dignus
gna gnū.ꝛ ꝯparat̄.vñ h' dignitas tatis: ꝛ dignoſus ſa ſū.i.
dign⁹.Dign⁹ ꝯponit̄ vt idign⁹ gna gnū.ꝛ ꝯpat̄ vñ h' idigni
tas.Dignor v̓o ꝯpōit̄:vt dedignor naris: ꝛ idignor naris.i.
iraſci:ꝛ ē deponētale.cū oīb⁹ ſuis ꝯpoſitis.ꝛ ꝯſtruit̄ dedi
gnor vl' dignor cū actō ꝛ ablō vl' gtō.Sȝ dign⁹ tm̄ cū abla
tiuo ꝛ gtō.Et vt dicit Pap̄.Dignū.eq̄uū.ꝯgruū.cōpetens.

Digredior deris greſſus ſuȝ ex di ꝛ gradior.ꝛ ē digredi in di
uerſas ptes gradi.ꝛ ſepatim vel diuerſis mōis gradi.nūc
huc.nūc illuc.nūc ſurſuȝ.nūc deorſuȝ. ſiniſtrorſum aū ꝛ re
tro ſm Hug. Pap̄.v̓o dicit. Digredi ab inuicem ſeparari.

Digredi.i.diuidi.ꝛ cor.gre.

Diiudico cas ex di ꝛ iudico cas. ꝛ ē diiudicare diuerſis mōis
iudicare.vl' deliberare.diſcernē.diuidere.ſepare ꝛ ē actiuū

Dilabor beris ex di ꝛ labor cōponitur ꝛ ē dilabi diuerſis mo
dis vel in diuerſas partes labi.ꝛ produ.la.

Dilambo bis in lambo bis vide.

Dilato tas penul.produ.vide in lato latas.

Dilator toris maſ.ge.qui differt.a differo fers dicitur.

Dilatus ta tum produ.penul.in fero fers dicitur.

Dilectio.a diligo gis.vel a dilectus cti.addita o d2 h' dilectio
onis.vl' d2 dilectio a dia qd̄ ē duo ꝛ ligo gas. q2 in ſe duo
ligat.vl' q2 a duob⁹ icipit qd̄ ē amor dei ꝛ ꝑximi.vl' ē ethy
mologia dilectio.q̄ſi duos ligās.vl' a duob⁹ icipiēs.ꝛ deri
uat̄ a diligo gis vt dictū ē. Et ſcias q̄ diligere.i.diſcrete a
laudib⁹ humanis actus ſuos ſubtrahere.Diligere.i.diſcre
te actus ſuos ad deū colligere ꝛ reducere.Diligere.i.in de
bita diſtributiōe actus ſuos trāſire.vt carni debet̄ pabuluȝ
neceſſitatis ꝛ ꝟga directiōis. Nō at vt ei⁹ vires aie oñent
tur.ꝛ oē qd̄ eſt in corpe ſit rōnale ſaltē p ꝑticipationē. Dili
gere.i.diſcreta ꝛ diſticta legis meditatio: vt i pncipio Pſal.
Btūs vir ꝛc.ꝛ ſic legēs hȝ dilectionē.i.duoꝝ ligationē.Di
ligere aūt debem⁹ deū ſup oīa ꝛ ꝑximū ſicut noſipſos. val
de enī errat q̄ nō diligit deū creatorē ſuū.recreatorē.remu
neratorē.vñ dicit Aug.Ualde enī errarē ſi deū nō amarē.q̄
dedit mihi aiam vt viuā.gratiā vt bene viuā.ſapientiam
vt ordinare vitam.ꝛ tandē daturus eſt gloriā vt beate vi
uam.Et ſcias q̄ dilectio dei ꝛ ꝑximi ꝑpria virtus eſt.ꝛ ſpe
cialis pioꝝ atq; ſanctoꝝ.qū cetere virtutes bonis ꝛ malis
poſſunt eē cōes ſm Aug.vñ q̄ iſtis geminis virtutib⁹ caret
alas ad regnū celoꝝ nō hȝ vñ volet.vide in charitas.Et ſci
as q̄ vt q̄dā ꝓbabiliter dicūt q̄libet ſcās in p̄ria plus dili
git ſe q̄ȝ ꝑximū etiā ſe meliorē.ſȝ de ꝯparatiōe ꝓpinquoꝝ
ad extraneos.credo q̄ ſimplr̄ loquēdo vnuſq̄ſq; plus dili
git extraneū meliorē q̄ȝ ꝯſanguineū min⁹ bonū.q2 plus at
tēdit̄ ordo dilectiōis q̄tū ad ꝑximitatē ad deū.q̄ȝ q̄tū ad
ꝑximitatē ad ſeipm q̄uis vtrūq; ꝓpoꝛteat q̄ attēdat̄.vñ
de eq̄liter bonis plus diligit ꝑximiorē.ſȝ de ineq̄lib⁹ plus
diliget meliorē. Itē vt dicit Aug.quattuor diligēda ſunt.
vnū qd̄ ſupra nos eſt ſcȝ de⁹.alterū qd̄ nos ſum⁹.tertiū qd̄
iuxta nos eſt ſcȝ ꝑxim⁹.quartū qd̄ infra nos eſt ſcȝ corpus
De ſcd̄o ꝛ quarto nulla p̄cepta danda erāt ſcȝ vt diligere
mus nos vel corpus nr̄m.Precipit̄ aūt deus diligi ꝛ ꝑxi
m⁹ vt at quicūq; ſe diligat.p̄cepto nō eſt opus.quantūli
bet enī hō excidat a charitate remanet illa dilectio ſui ꝛ cor
poris ſui.q2 nemo vnq̄ȝ carnē ſuā odio habuit.Nā viri iu
ſti q̄ corpus ſuū cruciāt nō corpus ſȝ corruptiones ei⁹ ꝛ pō
dus oderūt.Qd̄ aūt dictū eſt in ſcd̄o ꝛ q̄rto.i.de dilectiōe
noſtri ꝛ corporis noſtri nulla p̄cepta danda eē.intellige ſcȝ
ſpāla ꝛ diuiſa.q2 cū illo vno ſcȝ in dilectiōe ꝑximi iuxta
nos exiſtētis totū ꝯtinet̄.ꝛ q2 id qd̄ nos ſumus:ꝛ qd̄ infra
nos eſt.ad nos tm̄ ptinēs nature lege diligim⁹.q̄ in beſtiis
etiā eſt.Ideo ꝛ de illo qd̄ ſupra nos eſt.ꝛ de illo qd̄ iuxta

nos diuersa precepta sumpsim⁹. In quorum altero huius quod sumus et illius quod infra nos est dilectio continetur. et ut generaliter dicam nomine primi quilibet viator et quilibet homo vel angelus comprehensor continetur vide in primus: et in zelus: et in amor: et in scandalum. Item de perfectione charitatis vel dilectionis dicas in perfectio et in inimicus. Et quia quod dicitur. Diliges primum tuum sicut teipsum. traditur et diligendi ratio et dilectionis modus. Ratio quidem diligendi tangitur ex eo quod primus nominatur. propter hoc enim debemus aliquos ex charitate diligere. quia sunt nobis primi. et secundum naturalem imaginem. et secundum capacitatem glorie. Nec refert utrum dicatur prim⁹ vel frater ut habetur in .i. Ioh. iiii. vel amicus ut habetur Leuit. xix. Quia per omnia hoc eadem affinitas designatur. Modus autem dilectionis tangitur cum dicitur sicut teipsum: quod non est intelligendum quantum ad hoc quod aliquis primum equaliter sibi diligat: sed similiter sibi. et hoc tripliciter. Primo quidem ex parte finis: ut aliquis diligat primum propter deum sicut et seipsum propter deum debet diligere: ut sic sit dilectio primi sancta. Secundo ex parte regule dilectionis ut scilicet aliquis non condescendat primo in aliquo malo: sed solum in bonis: sicut et sue voluntati satisfacere debet homo in bonis: ut sic sit dilectio primi iusta. Tertio ex parte rationis dilectionis: ut scilicet aliquis non diligat per propriam vtilitatem vel delectationem: sed ea ratione quod velit primo bonum: sicut vult bonum sibiipsi ut sic dilectio primi sit vera. Nam cum quis diligit primum propter suam vtilitatem vel delectationem non vere diligit primum sed seipsum. Volo etiam te scire quod deum debem⁹ diligere ex tota mente. ex tota memoria ut absit obliuio. et ex toto corde .i. intellectu ut desit error. ex tota aia .i. voluntate ut tollatur omnis contraria affectio secundum Aug. Vel ex toto corde .i. sapienter. ex tota aia .i. dulciter. ex tota mente .i. fortiter diligi debet deus. Item quia immensus est de⁹: sine mensura diligendus est deus: ut cum eum multum diligimus parum nos diligere fateamur. Nullusque loc⁹ in nobis remaneat vacu⁹: quod dei dilectione non repleatur: sed mens: lingua: man⁹ ei⁹ dilectionem resonet. Scias et quod quelibet pars est imperfecta in seipsa: perfectionem autem habet in suo toto: ideo etiam naturali amore pars plus tendit ad conseruationem sui toti⁹ quam suiipsius. unde naturaliter hoc opponit brachium ad defensionem capitis: ex quo pendet salus toti⁹. et inde est etiam quod particulares homines seipsos morti exponunt pro conseruatione communitatis cui⁹ ipsi sunt pars. Quia ergo bonum nostrum in deo perfectum est: sicut in causa vniuersali prima et perfecta bonorum. ideo bonum in ipso esse magis naturaliter complacet quam in nobis et inde est amore amicicie naturaliter de⁹ plus ab homine seipso diligitur et quia charitas naturam perficit: inde est secundum charitatem deum supra seipsum homo diligit: et supra omnia alia particularia bona.

Dilema. a dia quod est duo et lema votago componitur: ut hoc dilema matris quedam argumentatio: que a quibusdam vocatur complexio quia vndique complectitur aduersarium a quibusdam eo communiter syllogism⁹. et dicitur dilema quasi duplex votago: quia dupliciter .i. vtrinque vorat aduersarium. Quamcumque partem enim concedat: vo raginem .i. inconueniens incurrit. et produ. le.

Dilibuit. i. vnguento vnxit: per di scribitur. Dilibuntur: oleo vnguntur. vide in dilibuo buis.

Diligo gis lexi lectum .i. amare: et componitur a di et lego gis. et est amare proprie in malo: diligere in bono. unde dilectus ctus tum: et dilectus ta tum: et hec dilectio onis: et hic et hec diligens tis .i. studiosus sedulus. et comparatur diligens tior simus. unde diligenter tius tissime aduer. et hec diligentia tie. vide in dilectio.

Dilituit. i. latuit: inde dilitescere .i. latere secundum Pap. et componitur a di et lateo tes: et declinatur diliteo tes: et cor. li.

Diluceo ces ex di et luceo ces: et produ. hanc syllabam lu. vide in luceo ces.

Dilucide aduer. i. discrete: plano sermone: euidenter.

Dilucido das ex di et lucido das. in lucido vide.

Dilucidus da dum .i. clarus et aptus comparatur ut dilucid⁹ dior dissimus. unde dilucide dius dissime aduer. et deriuatur a di lucido das. quod componitur a di et lucido das.

Dilucescit. i. dilucescere incipit.

Diluculum li pen. cor. tempus illud quo incipit parua lux esse et a nocte diuidi. et dicitur a diluceo ces secundum Hu. Pap. vero sic dicit diluculum aurora

Diludium dii locus ubi diuersi ludi exercentur: vel ludus diuisus et diuersus ab alio. unde Hora. in epi. Displicet iste loc⁹ clamo et diludia posco. et componitur a di et ludus.

Dilutus ta tum. a diluo is dicitur et dilut⁹ distemperat⁹ liquidus: vel propter liquiditatem diuisus: et comparatur secundum quod est nomen. Ita dilutus in omni significatione sui ubi inuenitur et pdu. lu. unde Persius. Dilutas querit geminet quia fistula guttas.

Diluuium uii: cathaclism⁹: nimia aque inundatia: vel destructio: et proprie ex nimia inundatia aque sic dictum quia aque clade omnia quem inundauerit diluat .i. commisceat et destruat. et deriuatur a diluo is.

Dimensus sa sum. vide in dimetior tiris.

Dimetior tiris dimetitus vel dimensus sum: ex di et metior tiris componitur. et est dimetiri diuersis modis meteri unde dimensus: dimensio onis. unde hic et hec dimensionalis et hoc le: ad dimensionem pertinens: et facit futurum indicatiui in ar: licet simplex suum inueniatur in bor ut metibor. unde Propheta. Exultabo et diuidam sichimam et conuallem tabernaculorum dimetiar. Et in euangelio dicitur. Eadem quippe mensura qua mensi fueritis remetietur vobis. 113

Dimico cas caui in mico cas vide. et cor. mi.

Dimidio as ex di et medio as. vide in medio as.

Dimidius a di et medius componitur dimidius dia dium. unde hec dimidietas tatis.

Diminuo nuis nui nutum per vnum m. a di et minuo componitur et tunc ipossat diminutionem. Item diminuo is per duo m. et tunc componitur a dis et minuo .i. in diuersas ptes minuo. Nam sicut dicit Pris. in primo maiori. S transit in m: ut diminuo per dismi nuo. Terentius in adelphis. Diminuetur tibi cerebrum vide in minuo is.

Diminutiuus. a diminuo is dicitur diminutiu⁹ ua uum. vnde quod dam gen⁹ verborum est dictum diminutiuum: quia diminutionem actus sui ubi signat. De quo dictum est in tertia parte in tractatu de speciebus verborum. et quoddam genus nominum est diminutiuum. de quo dixi in tertia parte in tractatu de speciebus nominum.

Dimitto tis misi missum componitur ex di et mitto tis: et est dimittere diuersis modis mittere: vel in diuersas partes: et dimittere .i. parcere in dulgere: donare: et est etiam dimittere: differre: derelinquere.

Dina ne est proprium nomen filie iacob.

Dinascia ut habetur in historiis super Gen. ca. de ortu regnorum dinasciam egyptii summam potestatem vocant.

Dinodo nas penul. produ. componitur. ex di et nodo das. vide in nodo das.

Dinosco scis noui notum dinoscere .i. discernere: diuersis modis noscere. ex di et nosco scis componitur. et non hic gai n. unde Ecclesie. iiii. In lingua enim sapientia dinoscitur.

Diocesis sis fe. ge. interpretatur gubernatio. et hoc non secundum proprietatem verbi vel ptatem sed secundum effectum. et est diocesis proprie baptismalis ecclesie territorium et gubernatio et dicitur a dia quod est de vel a dia quod est duo et cesio. quasi decisio. quia semper decidi tur et separatur ab alia diocesi: et cor. ce.

Diogenes nis proprium nomen viri. et cor. pen. sicut et hermogenes gis

Diomedes dis pen. pdu. proprium nomen est cuiusdam viri. et ut enarrat Papi Diomedem pagani deum asserunt. cui⁹ socios in aues conuersos ita se ludificari dicunt ut suis .i. grecis colludant. alienos vero abhorreant. et ad templum diomedis rostro aquam portant. sed hoc vel fingitur vel si aquam portet. vel tale aliquid ludificationib⁹ fit demonum quos eos a veri dei cultu abstrahunt. Hu. etiam dicit. Diomedes aues dicti sunt a sociis diomedis. quos ferunt fabule in illas aues fuisse conuersos. Aug. etiam in .xviii. li. de ci. dei ca. xvi. sic dicit. Greci diomedem fecerunt deum. quem diuinitus irrogata pena prohibent ad suos non reuertisse. eiusque socios in volucres fuisse conuersos. Quinetiam templum ei⁹ aiunt esse in insula diomedia: non longe a monte gargano quod est in apulia. et hoc templum circumuolare et incolere has alites tam mirabili obsequio. ut aqua impleant et aspergant. et eo si greci venerint non solum quietas esse verum et adulari. Si aut alienos viderint subuolare ad capita tamque grauibus ictibus ut etiam perimant vulnerare. Nam grandibus et duris rostris satis ad hoc prelia prohibentur armate. Et rndet Aug. in eodem li. ca. xviii. Hec vel falsa sunt vel tam insufitata. ut merito non credantur. Firmissime tamen

tenendū est oipotentē deū oia posse facere q̄ voluerit nec demones opari.nisi ꝙ ille pmiserit cuiꝰ iudicia occulta sūt multa iniusta nulla. Nec sane demones nās creāt:nec aliq̄d tale faciūt:ſꝫ specietenꝰ q̄ a deo vero sunt creata ꝯmutāt vt videant eē q̄ nō sunt. Et subdit ibidē Aug. Socij vō dio medis q2 nusq̄ꝫ subito ꝯparuerūt ꝛ postea in illo loco aues apparuerūt pdētibꝰ eos vltoribꝰ angelis malis in eas aues p illis sūt occulte ex alijs locis vbi est h̄ genꝰ auiū:ad ea loca pducte ac repēte supposite credūt eē ꝯuersi.ꝙ āt diomedis tēplo aquā rostris afferūt ꝛ aspgūt:ꝛ ꝙ blādiunt grecigenis atq̄ꝫ alienigenas psequant mirādū nō est fieri demonū instinctu. Quoꝝ interest psuadē deū factū eē diomedē ad recipiēdos hoīes: vt falsos deos qū veri dei iniuria multos colāt ꝛ homibꝰ mortuis:tēplis altaribꝰ ꝛ sacrificijs q̄ non nisi vni deo viuo ꝛ vō debent inseruiāt. vide in miraculū.

Dione.a dian dr̄ dione.i.venꝰ:q2 pulchra sit.vel dicta est dione a matre sua:q̄ filr dicta est dione quasi duos nectens in amore. Non enim amor pōt expleri sine duobus. Vl' dicit dione quasi ex duobus nata:inde dioneus nea neū.i.venereus. vnde Virgi. Ecce dionei processit cesaris astrum.

Dionimum in noma est.

Dionysius sij dicꝰ ē bachꝰ. Et hinc pluralit h̄ dionysia dicūt festa bachi vn̄ dionysiꝰ dr̄ q̄dā lapis fuscus ꝛ rubētibꝰ notis spsus sic dicꝰ:q2 ꝛ si aque admixtꝰ sit: tn̄ ꝯtritꝰ nimiuꝫ fragrat ſꝫ Hu. Pap̄ vō sic dicit. Dionysia gēma nigra:mixtis notis rubeis. Itē dionysiꝰ sn̄ ppriuꝫ nomē cuiusdā doctoris sci q̄ ariopagita vico ciuitatꝭ in q̄ habitabat dicꝰ ē:ꝛ interptat dionysiꝰ vehemēter fugiēs vl' eleuatꝰ vl' dr̄ dionysius a dione q̄ ē venus ſcꝫ dea pulchritudinis ꝛ sios q̄ est deus:q̄si pulcer deo. vl' dr̄ a dionysia q̄ est q̄dā gēma nigra valēs ꝯtra ebrietatē: vt dicit Isido. Fuit igitur vehemēter fugiens de mūdo p pfectā abrenūciationē. Eleuatus per internorū ꝯtemplationē. Pulcer deo per decorē virtutū. Valens peccatoribus contra ebrietatem vitiorum.

Dioscorus ri mas.ge.penul.cor.i.iunius.

Diota dr̄ vas viariū duas aures i.duas ansas hn̄s a dia q̄ est duo ꝛ ota q̄ est auris. h̄ alio noie dr̄ amphora: ꝛ pdu. o diota. vn̄ Grecis. Auris otis tibi sit:inde diota venit.

Diotrepes pis penul.cor.quidaꝫ heresiarcha: ꝛ interpretatur speciosus:insulsus: vel decor insaniens.

Diouolares sunt vilissime meretrices parui stipendij vel diouole ſm Pap̄. vel hec alio nomine dicuntur diuolrres: vt videtur velle Hug. vt patebit infra.

Diouole in diouolares vide.

Diplo.a dia q̄ est duo ꝛ plico cas cōponit diplo as.i.duplicare. vn̄ hec dipla ple.i.nota in testamentis signandis.

Diplois.a diplo as deriuatur h̄ diplois diploidis fe.gen̄.duplex vestis:q2 sit duplex amictꝰ:ꝛ ē vestis militaris. Psal. Sicut diploide confusione sua. ꝛ cor.i ante d.

Diplōia.a diplo plas drriuat h̄ diplōia nie.i.duplex locutio:ꝛ diplōiꝰ nia niū.i.duplicatū. ꝛ h̄ diplōata tiūs.i.duplicator.

Dipondius dij mas.gen̄.duo pondera ſcꝫ genus ponderis ex duobus assibus cōpositū. vn̄ in euāgelio. Nōne duo passeres veneūt dipōdio. Et sciēdū ꝙ pondꝰ vna libra vel vnꝰ as est. vn̄ ꝛ dipondiꝰ dicꝰ est duo pōdera duo libre vl' duo asses. ꝛ componitur a dia quod est duo ꝛ pondus.

Dispa se fe.ge ꝛ h̄ dipsas sadis: ꝛ h̄ dipsas hūꝰ sis vl' sidis genus ē serpētis: ꝛ interptat sitibūda. vn̄ ꝛ latine dr̄ situla.q2 quē mordet siti facit perire. Deutero. viij. In q̄ erat serpēs flatu adurens ꝛ scorpio ac dipsas. vbi dicit glo. Dipsas genus aspidis q̄ latine dr̄ situla quēcūq̄ꝫ momorderit siti perimit vl' perit:adeo pua vt qū calcat nō videat. cuiꝰ venenū añ extinguit q̄ꝫ sentiatur:nec tristiciam sentit moriturus.

Diptica ce fe.ge.tabula manualis q̄ ꝛ pugillaris dr̄ ꝛ ephimeris. vn̄ q̄dā. Clerice dipticas lateri ne depseris vnq̄ꝫ ꝛ deriuat a dico cis. vl' diptica dr̄ a dia q̄ ē duo: ꝛ theca q̄ ē positio:q̄si duoꝝ theca ſcꝫ tabule duc. Si enī plures ibi sint nō pprie dr̄ diptica ſm Hug. Pap̄. vō dicit. Diptice tabule q̄bus corruptores amorē suū inscribūt puellis ꝛ pdu.pi. vn̄ in decretis.xxiiij.q.ij.ca.nōne sane pferꝛ: circa principiuꝫ dicit. Et in sacris dipticis scripserūt q̄ glo.ibidē exponit dicēs. Diptice a dico cis. vn̄ Martial. Clerice dipticas ꝛc. Et dicit eadē glosa postea ꝙ diptici sunt colūne in quibus imagines patrum in suo catalogo ponuntur.

Diphthōgus fe.ge.a dia q̄ est duo. ꝛ phthōgos sonꝰ inde diphthongus dr̄ qū due vocales iungunt in eadem syllaba: naꝫ singule vocales suas voces hn̄t. Quid aūt ꝛ quot sunt diphthōgi dixi supra in pma pte in ca. de diphthongis.

Ditotus ta tum penul.cor.alio nomine dicitur diaptatus. vn̄ diaptatus vide supra vbi exponitur.

Dira re.i.furia: ꝛ dr̄ a durus:q2 sit dura. ꝛ dicuntur pprie eumenides vel eridines in inferno: furie in terra: dire in celo q̄si deoꝝ ire:q2 ex ira deoꝝ pueniūt. ꝛ ē ethy. nō ꝯpositiōis vel derinationis ostēsio ſm Hug. Pap̄. vō dicit. Dire de penarum dicuntur malorum vltrices a dira tractum est.

Dirꝰ ra rū.i.crudelis:reus:īmisericors:asp:atrox detestabilis. ꝙ aūt dr̄ dirꝰ q̄si diuina ira inūdatꝰ ethy. ē. Prope āt dr̄ dirū q̄ diuina infert ira. Dicit etiā dirus.i.magnus. ꝛ pdu. di. vn̄ quidam. Blandicie plusq̄ꝫ dira venena nocent.

Dirigo gis rexi verbum actiuuꝫ cōponitur ex di ꝛ rego gis. ꝛ dicitur dirigo gis quasi in diuersam partem rego. ꝛ cor.ri. Psal. Dirige gressus meos ꝛc.

Dirimo mis remi reptū.i.diuidere separe: ex di ꝛ emolis cōponit interposita r cā euphonie: ꝛ mutat e in i in pn̄ti: ꝛ cor. di. Luca.in.v. Et nō admisse dirimit suffragia plebis Quare di cor.in dirimo ꝛ disertus dictū est supra in quarta pte in ca. de metaplasmo ꝛ fistole vide etiam in disertus.

Diripio pis pui reptū ex di ꝛ rapio pis ꝯponit ꝛ cor.ri. ꝛ ē diripe diuersis mōis vl' i diuersas ptes rape vastare: diuellē.

Dirūpo pis pi ptū:ex di ꝛ rūpo pis ꝯponit. ꝛ ē dirūpere in diuersas ptes rūpe:scindere: diuidē. vn̄ diruptꝰ pta ptū.i.scissus: diuisus. Dan̄.xiiij. Et diruptus est draco penul.produ.

Diruo ruis rui ex di ꝛ ruo is cōponitur: ꝛ est verbum actiuū: ꝛ cor.ru.in supinis: ꝛ est diruere destruere: in diuersas partes ruere: euertere: deijcere.

Diruptus in dirumpo pis vide.

Dirus ra rum. in dira dire vide.

Dirutum est supinum de diruo ris ꝛ cor.penul. sed diruptum per pt est supinum de dirumpo pis.

Dis ditis a dito tas dr̄ h̄ ꝛ h̄ dis ꝛ h̄ dite: grō ditis.i.diues ſꝫ neutrū in singlari nō est i vsu: vt Pris. asserit. ꝛ ꝯparat vt dis tior ssimꝰ. vn̄ dr̄ tius tissime: aduer. Itēꝫ h̄ dis ditis.i. pluto a ditādo.q2 n̄ris moribꝰ orbē suū ditat ſm Hu. Papi. vō dicit. Dis.i.diues opulentus: h̄ ꝛ h̄ dis huiꝰ ditis: ꝛ h̄ dite debuit facere q̄ singlare neutrū ē nō ē in vsu: ſꝫ pluraliter ditia. ꝛ Pris. in. vj. li. dicit. In is desinētia lōgā cuiuscūq̄ꝫ sint generꝭ latina: ablata s ꝛ addita tis faciūt gtīn: vt h̄ lis litꝭ: ꝛ h̄ ꝛ h̄ dis ditis vn̄ hi ꝛ he dites ꝛ h̄ ditia: cuiꝰ tn̄ singlarē neutrū i vsu nō inueni: deberet tn̄ ſꝫ analogiā h̄ dite eē. Nā in is finire neutrū nō pōt: supple si sit declinabile q̄ dico pp semis q̄ ē ois ge. ſꝫ indeclinabile. Statiꝰ. Optataq̄ꝫ templa licet tot ditia dona dabit sacratis postibus.

Dis grece: latine dr̄ bis. Itē dis ꝛ di semp inueniūt i ꝯpositiōe Cū q̄bus aūt dictiōibꝰ cōponat dis: ꝛ cū q̄bus di dictū est supra in prima pte in ca. de syllaba: vbi agit de s.

Discalcio as aui are.i.calciamēta extrahere. ꝛ componitur a dis ꝛ calcio cias.

Discedo dis cessi cedere.i.in diuersam partem cedere. ꝛ componitur a dis ꝛ cedo dis.

Discepto ptas ptaui ptare.i.disputare ꝯtēdere vsurpare iudicare. ꝛ vt dic Isiō. Iudex dicꝰ q̄si ius dictās vl' dicēs pplo siue ꝙ iure disceptat. Iure aūt disceptare est iuste iudicare.

Discerniculū li penul.cor.ornamētū virginale: vt acus cum q̄ virgo discernit ꝛ diuidit capillos. ꝛ dicitur a discerno nis.

Discerno nis in cerno nis est.

Discerpo pis psi ptū discerpe verbū actiuuꝫ.i.diuersis modis carpere.i.scindere laniare euellere ex dis ꝛ carpo pis componitur. a in e mutata.

Discerpsi preteritum de discerpo pis.

Discidium dij a discindo dis. h discidium dij.i.separatio: diuortium dictum qꝫ quis a pacto discedat. vnde discidiosus sa sum qui frequens est in discidijs ꝛ qui discidia amat. Potest etiam dici dissidium a dissido dis.

Discinctus cta ctū.i.desligat⁹ remissus incomposit⁹ a discingo gis qð est dilígare: qð cōponitur a dis ꝛ cingo gis. Reg.li. iij.ca.xxij. Non glorietur accinctus eque ꝛ discinctus.

Disciplina a disco vel discipulus ðꝫ h disciplina ne: qꝛ discit plena: ꝛ est disciplina in discipulo: doctrina in magistro facultas vel professio vł scia in vtroqꝫ: ꝛ h sint idem disciplina doctrina ꝛ facultas vel professio vel scia. Scia tñ ex diuersitate subiectoꝝ accipit diuersitatē vocabuloꝝ vł ſm quosdā ðꝛ disciplina a displiceo ces q̄ſi displicina: qꝛ discētibus aliq̄n displicear. ꝛ inde disciplino nas.i.docere: vel verberare: admonere: vel castigare. ꝛ inde disciplinatus ta tū ꝛ cōponiᷤ: vt indisciplinatus ta tū.i.non disciplinatus.

Discipularis in discipulus est.

Discipul⁹ a disco scis ðꝛ h discipł li: q̄ addiscit ꝛ hinc h discipula le: ꝛ h discipulat⁹ tus tui. ꝛ h discipłaris ꝛ h re: ꝛ discipulo las.i.discipulū docere erudire: vide i responsum.

Disco scis didici discitū scere.i.cognoscere: vł sciaꝫ accipe. Disco ꝯponiᷤ: vt addisco scis addidici.i. valde discere. ꝯdisco scis.i.sił discere. dedisco scis.i.obliuioni tradere. edisco scis.i. euidēter tradē discere. redisco redisco scis.i.iterū discere. Et nota qꝫ disco ꝛ ꝯposita ab eo hñt supinū: ꝫ nō infreq̄nti vsu. vñ dicit Pris. q̄nqꝫ disco carere supino q̄nqꝫ dicit hre. Itē scias qꝫ disco ꝛ dia ab eo ꝯposita faciūt preritū i didici: ꝛ supinū in discitū. Itē disco ꝓ cognoscere actiuū ē ꝛ sił ab eo ꝯposita ꝫ qꝫ redolēt illā ſignationē. Itē disco ꝓ cape sciam neutrū est ꝛ sił ab eo composita ſm illaꝫ significationem.

Discoforus ra rū penul.coꝛ.i.discum ferens. vñ Hiero. in prologo Danie. Qui vero ad abacuc venerat ꝛ de iudea ad cbaldeam raptum discoforum lectitabat.

Discolor oꝛis cōis ge.cōponiᷤ ex dis ꝛ color: ꝛ coꝛ.co. vide in color. Hiere.xxij. Nunquid auis discolor hereditas mea mihi. ꝛ vt dicit Pap. Discolor alium colorem hñs mutatus a primo colore: non hñs colorem quem debet habere.

Discolus la lū peñ.coꝛ.i.discors a schola indoctus idiota illiteratus: a schola diuisus ꝛ diuersus. ꝛ pōt componi a dis ꝛ schola. ꝫ. Petri.ij. Nō tñ bonis ꝛ modestis ꝫ ēt dischołis.

Discooperio is ex dis ꝛ cooperio componitur.

Discordo das: vide in discors.

Discors coꝛ.cōponiᷤ cū dis ꝛ ðꝛ h ꝛ h discors dis q̄ſi diuersū cordis: vł q̄ſi decessū a corde alteri⁹. vñ h discordia die. ꝛ inde h discordiosus sa sū. itē a discors discordo das dari da re vbū neutrū ꝛ absolutū.i. diuersuꝫ coꝛ habere. dissentire.

Discretio a discerno nis h discretio onis.i.diuisio. scia discussio. quarūlibet rerūꝫ consideratio ad qð tendant. ꝛ vt dicit quidā poeta. Oībus in rebus sūma res est discretio. Item discretio est attributio actus vel passionis aliquib⁹ cū exclusione alicuius vel aliquoꝝ: vide in narratio ꝛ in zelus.

Discrimē a discerno nis ðꝛ h discrimē minis.i.piculum vite aliq̄n discrimen est capitis. aliq̄n ðꝛ differentia. separatio in duo vel ſm Pap. Discrimen est piculum. distantia laboꝛ a discernendo. qꝛ aliq̄n duarū rerū separatio ostēdit q̄ ꝯiūcte esse pñt. ꝛ in ornamentis mulierū. vñ discriminalia dicūtur qui diuidant capillos per mediam frontem.

Discriminalis a discrimen ðꝛ h ꝛ h discriminalis ꝛ h le. qð diuidit. ꝛ h discriminale lis. ꝛ sunt ꝓprie discriminalia qui bus crines diuidiᷤ reliquas? qꝛ caput mulieris a viro discernāt vt capillos inter se ſm Hug. vł vt dicit Pap. Discriminalia mulierū capitis ornamenta dictā qꝫ caput mulieris a viro discernunt vel crines diuidunt.

Discrimino nas naui nare.i.diuidere separare. ꝛ dicitur a discrimen. ꝛ coꝛ.mi.

Discumbens tis ge.oīa.i.ad discū sedens ꝛ fercula sumens. a discumbo bis dicitur. vide in cumbo.

Discursim aduer.i.passim vel sparsim a discurro ris dicitur.

Discuso sas vbū freq̄n.i.freq̄nter currere. ꝛ formaᷤ a discursu vltio sup. de discurro ris discurri discursū su.u in o ꝯuersa.

Discus a scus qð ē rotūdū ðꝛ h d'scus disci.i.scutella.q̄ olim ꝛ scus dicebaᷤ. sic ꝛ discus a rotūditate. ꝫ nūc discus ðꝛ qꝛ ꝛ escas ꝛ fercula apponat. vł poti⁹ est ethy. discus q̄ſi dans escas vñ h discul⁹ li dimi. ꝛ discūbēs ad discū sedēs Et nota qꝫ discus ꝓprie ē scutella ꝛ nō mēsa. h ꝑ ea ponaᷤ q̄nqꝫ ꝑ metonomiā. ꝛ a discus dicit⁹ ē discus lud⁹ plūbee scutelle ꝛ ipa plūbea scutella. qꝛ facta erat ad silitudinē scutelle ꝛ in aerē ꝓijciebaᷤ. q̄ lud⁹ nūc ðꝛ lud⁹ ꝓijciēdi lapidē. vñ Hora. in poetria. Indoctusqꝫ pile discoe trochiue q̄escit. Disc⁹ etiā ðꝛ mappa vel mēsale. vñ ꝛ aliā dicunᷤ apparuisse petro in disco qð alibi liber actuū aplo linteū vocat. De ꝑ dictis vsus. Discus scutellā mēsaꝫ notat atqꝫ mappellā. vł sic ꝛ planius. Est discus ludus. discus quoqꝫ regia mensa. Discus scutella tibi fit discus quoqꝫ mappa. 114

Discutio tis cussi suꝫ vbū. actiuū componiᷤ ex dis ꝛ cutio tis. ꝛ coꝛ.cu. ꝛ est discutere subtiliter indagare. vel q̄tere. distūgere. Pōt etiam cōponi ex dis ꝛ quatio tis vñ discussus sa sum. ꝛ h discussio onis.i.subtilis inq̄sitio vel examinatio.

Disertus ta tū a dissero ris ꝯponiᷤ ex dis ꝛ sero ris. ꝛ ē differere tractare. dicere. sapiēter loqui. ꝯfirmare. exponere declarare. eloq̄ lucide. vñ disert⁹ ta tū nomē.i. sapiens eloquēs. ꝛ facūd⁹. vł vt dic̄ Hu. subtrabiᷤ vnū s q̄uis sint duo i verbo pricipio ꝛ vbali. vt dissero dissertoꝛ dissert⁹. vñ ꝛ pma coꝛ. in disertus noīe. Hora. Fecūdi calic⁹ quē nō fecere disertū. ꝛ Sap.x. Linguas īfantiū facit disertas. ꝛ ꝯparaᷤ disertior tioꝛ tissim⁹. vñ ꝛ diserti ꝫ tius tissime aduer. ꝛ ē diserte lucide. sapiēter distincte. ꝛ h disertitudo dinis. diserta locutio. Itē a dissero ðꝛ disserto tas freq̄n. q̄ſi freq̄nter disserere. disserte loqui: Inueniᷤ ēt diserto tas ꝑ vnū s. i.disertū facere. ꝛ tūc deriuaᷤ a disert⁹ ta tū. Itē dissero ris ꝯponiᷤ ex edissero ris. ꝛ ita vult Hu. qꝫ ꝫ disertus nomen deriueᷤ a dissero ris. ꝛ subtrabiᷤ inde vnū s. Alii dicunt cū quibus ego. qꝫ disertus cōponiᷤ a di ꝛ aro iterposita s. vñ dicit magr̄ Bene. qꝫ disert⁹ nomē.i.facūdus. ꝑ vnū s scribiᷤ. ꝛ ꝯponiᷤ a di ꝛ aro iterposita s. qū vo ēt ꝑticipiū scribiᷤ ꝑ geminū s. Itē scias qꝫ ꝫ di ꝓducaᷤ vbiqꝫ. di tñ in dirimo māsit breuis atqꝫ in disert⁹. Vñ h nota qꝫ sistole q̄n qꝫ fit ꝑ liquescētiā seq̄ntis lr̄e. vt apō Hora. Regis opus sterilisqꝫ diu palus aptaqꝫ remis. Liquescit vo s vltia huius noīs palus in scāsiōe metri. qð etiā fit apud Catonē. Qð nosti factū nō recte nolito silere. q̄ſi diceret nolito ilere ꝛ iō dirimo ꝛ disert⁹ coꝛ.pmas q̄ sunt naliter lōge. qꝛ dirimo ꝯponiᷤ ex di ꝛ emo. ꝛ disertus ex di ꝛ aro. ꝛ īterponiᷤ s in disert⁹ ꝛ r in dirimo. Itē Pris. in tractatu ꝓpositionū dic̄ qꝫ di ꝓpositio vbiqꝫ ꝓduciᷤ. excepto dirimo ꝛ disertus.

Disgruo gruis grui gruitum cōponitur ex dis ꝛ gruo. ꝛ est disgruere discōuenire. discordare.

Disijcio cis ieci iectū ꝯponiᷤ ex dis et iacio cis. et ē disijcere diuersis mōis iacere. separe. dispgere. diuellē. dirmē. et scribiᷤ ꝑ dupler ij in scda syllaba. pmū cosonans. secūdū vocale.

Disinteria rie. interia qð est intestina cōponitur cū dis qð est diuisio. vł diciᷤ h disinteria rie penul. acuta.i. diuisio cōtinuationis. vel vlceratio intestinoꝝ. et fit antecedente fluore quē greci diariā vocant. et enteria ꝑ e. vel enteria ꝑ i pōt scribi in prima syllaba. et ſm hoc pōt dici disinteria vel disenteria. et ita i vel e pōt esse q̄rta lr̄a. Pap. vo dicit qꝫ disinteria est sanguineus fluxus vētris cū excoriatiōe itestinoꝝ.

Disligo gas gaui. ꝛ deberet dici diligo gas a di ꝛ ligo gas. ꝫ interponiᷤ s cā differētie ad diligo gis. Inueniᷤ ēt i eodē sē ꝫu disligo gis tertie coniugationis sicut dicit Hug. ꝛ coꝛ.li.

Disnoic⁹.i.suspiriosus q̄ plus ð aere recipit q̄ʒ emittit. ꝛ videtur eē ꝯpositū a dis qð ē diuisio vł diuersū ꝛ noic⁹ qð ē ifirmus ide disnoicus q̄ nō equo mō recipit ꝛ emittit aerem.

Dispectus cta ctum. in dispicio cis vide.

Dispello lis puli pulsuꝫ lere.i.diuersis modis vel in diuersas partēs pellere. ꝛ componitur a dis ꝛ pello pellis.

Dispendiū a dispendo dis ðꝛ h dispensa se. ꝛ h dispendiū m

dij.i.nimia largitas vel nimia dispensa. ⁊ dispendiū dr qd est contrariū cōpendio.i.longū ⁊ inutile. vñ dispendiosus sa sum.i.long⁹ ⁊ inutilis. ⁊ cōparat̃ vt dispēdiosus sior sissim⁹ vñ dispēdiose sius sime aduer. ⁊ h dispendiositas tatis sm Hug. Pap. vo dicit. Dispendiū damnum vel detrimentum.

Dispendo dis di: ex dis ⁊ pēdo dis cōponit̃. ⁊ est dispendere largiter donare expendere: vl' ordinare: diuidere. vñ hic dispensor soris: ⁊ dispensorius ria riū: ⁊ hec dispensa se.

Dispēso sas saui sare vbum frequē. de dispēdo dis pēsum su: u in o cōuersa. ⁊ est dispēsare q̄si largiter donare: diuidere disponere vl' deliberare: inde h dispēsator toris. ⁊ dispēsator dr sm Pap. cui credit̃ administratio pecuniaꝝ: qr ꝑus qui dabant pecunias non numerabant sed appendebant eam.

Disperdo dis didi ditū: ex dis ⁊ perdo dis. vñ in Psal. Non disperdiderunt gētes q̄s dedit dñs illis.i. non destruxerūt deleuerunt: diuersis modis perdiderunt.

Dispesco scis scui: dispescitū deberet facere supinū: ⁊ ē dispescere distare: separi. Inuenit̃ et trāsitiuū ꝓ separe vel diuidere: ⁊ cōponit̃ a dis ⁊ pesco scis: qd nō est i vsu. Quidā tñ dicūt q cōponatur a dis ⁊ paco cas vel paciscor vel pasco.

Dispicabilis in dispicio cis vide.

Dispicio cis xi ctū: ex dis ⁊ specio cis ꝯponit̃. ⁊ ē dispicere diuersis mōis aspicē: vl' in diuersas ptes: inde dispect⁹ cta ctū: dispicor caris: ⁊ inde h ⁊ h displicabilis ⁊ h le: ⁊ vt dic̄ Papi. Dispectus contēptus: dispectio fastidium: superbia.

Displico cas penul. cor. ex dis ⁊ plico cas cōponitur. ⁊ est displicare deorsum a plica ponere.

Displosus vel diplosus sa sum.i. dissutus: apertus: diruptus. vide in plaudo dis.

Dispolio as componitur a dis ⁊ spolio: ⁊ abijcitur vnum s: ⁊ est dispoliare diuersis modis spoliare.

Dispūctor: dispūgo gis ꝯponit̃ a dis ⁊ pūgo gis: ⁊ ē dispūgere diuersis mōis pūgere: vel dispēsare: vl' donare: vl' deorsum a pūcto facere ⁊ expllere. Itē a pūgo ꝯpōit̃ expūgo gis extra pellere: extra punctum scriptiōis ponere: ⁊ delere. Et hinc dicim⁹ expūctores ⁊ dispūctores eos q̄ expellūt alios ab hereditate ⁊ delēt noīa eoꝝ de tabula testamēti. vel eos sic dicimus qui in signandis preerant testamētis. ⁊ eoꝝ inferebant punctos qui erant inhereditandi. vel eorū quorū eis expediebat auferebant qui erant exhereditandi.

Dispūgo gis: ex dis ⁊ pungo gis cōponit̃. vide in pungo gis.

Disputo tas taui tare: ex dis ⁊ puto tas ꝯponit̃. ⁊ ē disputare diuersa putare in loquēdo: vl' loquēdo dissentire vl' disputare ē diuersa rōne mētis ꝑerere: vt ad rei v̄itatē possit ꝑuenire. vñ h disputator toris: ⁊ hinc disputatori⁹ ria rium.

Disquiro ris siui situm.i. diuersis modis q̄rere ⁊ inuestigare: ⁊ produ. qui. ⁊ componitur ex dis ⁊ quero ris: mutato e in i.

Disseco cas: ex dis ⁊ seco cas cōponitur. ⁊ est dissecare diuersis modis secare: dirūpere: cruciare: ⁊ cor. se. Actu. vij. Audientes autem hec dissecabantur cordibus suis.

Dissensio onis fe. gene. a dissentio tis: ⁊ est dissentio diuisio. discordantia.

Dissentio tis ⁊ dissentior tiris in eodē sensu.i. discordare discrepare. q̄si diuersa sentire. vñ h dissentio onis ⁊ hic dissensus sus: ⁊ dissensim aduer.i. discordāter ⁊ dissentaneus nea neū. q̄ facile dissentit: ⁊ componitur a dis ⁊ sentio tis.

Dissepio pis piui: ex dis ⁊ sepio pis cōponitur: ⁊ est dissepire diuersis mōis sepire. vel sepē remouere: discludē: ⁊ ꝓdu. se.

Dissero ris. in disertus est.

Dissero ras. ex dis ⁊ sero ras cōponitur dissero as.i. diuersis modis serare: vel serā remouere. vel aperire: ⁊ cor. se.

Dissicio cis cui sectū cōponitur ex dis ⁊ seco cas: ⁊ est dissicere remouere: separare. ⁊ cor. si. Ambro. Ille veteris milicie more dissicere hostium cuneos ⁊c̄.

Dissicui est preteritum de dissicio cis.

Dissideo des.i. discordare: discōuenire: ⁊ i diuersa pte sedere. vñ dissidēter aduer. ⁊ h dissidētia tie. ⁊ ꝯponit̃ dissideo ex dis ⁊ sedeo des. ⁊ cor. si. Oui. epi. A vbis facies dissidet ista tuis. ⁊ a dissideo vel dissido deriuatur hoc dissidium dij.

Dissido dis.i. discordare. disconuenire. in parte diuersa sedere quasi idem sigt cum dissideo des. ⁊ componitur a dis ⁊ sido dis ⁊ ꝓdu. si. vñ in. iiij. li. moral. quasi in principio dic̄ Grego. Sed dum a semetipsis ꝑ contrarietatem dissidunt. lectorem ad intelligentiam veritatis mittunt.

Dissilio lis. ex dis ⁊ salio cōponitur. ⁊ cor. li. vide in salio lis.

Dissyllaba ex dis ⁊ syllaba cōponitur dissyllab⁹ ba bū.i. duarum syllabarum. ⁊ ꝓdu. primā positione. vñ in Doctrinali Non sine compositis debent dissyllaba demi.

Dissino nis siui situm.i. diuidere separare. ⁊ componitur a dis ⁊ sino nis. ⁊ cor. si in presenti ⁊ in supino.

Dissipo pas paui pare patū cōponitur a dis ⁊ sipo pas. ⁊ cor. si. ⁊ est dissipare dispergere. diminuere. destruere.

Dissitus ta tū penul. cor.i. separatus. ⁊ dicitur a dissino nis.

Dissiui est preteritum de dissino nis. ⁊ produ. si.

Dissoleo les in soleo les est.

Dissono nas ex dis ⁊ sono. vide in sono nas.

Dissopio pis ꝓdu. so. sicut ⁊ sopio pis vide in sopio pis.

Dissulto tas in salio lis est.

Dissurida est arida vrine digestio. vel difficultas mingendi.

Dissut⁹a dissuo suis qd ꝯpōit̃ a dis ⁊ suo suis sui sutū dr dissut⁹ta tū pen. ꝓdu. ⁊ ē dissuere disiūgere. suturā frangere.

Distendo dis di cōponitur a dis et tēdo dis. vide in tēdo dis

Disticon. dia qd est duo ꝯponitur cū sticon qd est versus et dicitur h disticū vl' disticio. et h disticiū inuenit̃.i. carmē vl' opus duoꝝ v̄suū. vñ Theodolus. Quos in distici carmen cōplecteris enni. Itē disticon dicitur quoddā gen⁹ dicendi. cū scz autor totū loquit̃ ꝑ se sine persona introducta.

Disticum in disticon est.

Distineo. teneo cōponit̃ cū dis. et dr distineo nes nui.i. detinere. vel separare. vel in diuersam partē et oppositā tenere.

Distingo gis xi ctum gere.i. tincturā auferre. a dis et tingo gis componitur. et scribitur sine u.

Distinguo. a dis et stinguo guis cōponit̃ distinguo xi ctum. et abijcit̃ vnū s. et est distinguere determinare. designare. diuidere. separe. pūctare. discernere. et inde distinctus ta tū. ⁊ h distinctio onis. Distinctionis aūt tres sūt spēs.s. colū. coma. periodus. De q̄bus dictū est supra in q̄rta parte in fine.

Distiti penul. cor. preteritum de disto stas.

Disto stas stiti stitū distare. et distatū inuenit̃. remotum esse. et cōponitur a dis et sto sta s. et ē distare differre. remotum eē in diuersa parte stare. cessare. vñ distāter. distantia. et cōponitur. vt indistanter indistantia.

Distribuo is ex dis et tribuo is cōponitur et ē distribuere diuidere. diuersis diuersa tribuere. Uide in tribuo is.

Districtus. a distringo dicitur districtus ta tū. seuerus. asper. austerus. Et comparatur. vt districtus tior tissimus. vñ districte tius tissime aduerbium.

Distringo gis xi ctū. et abijcit̃ n in sup. cā euphonie. et est distringere diuersis modis stringē. Itē distringere.i. ampliare stricturas remouere. vel leuiter tāgere. Et in hac vltima significatiōe pōt sumi Ezech. xvij. vbi dr. Tenerū distringā. Et in ꝓlogo Amos vbi dr. Rubor more distringens.

Distrophos dicitur oda illa q̄ in secūdo v̄su repetit varietatē versus. Uide in strophos.

Diteo tes.i. esse vel fieri diuitem. vnde ditesco scis inchoati. et deriuatur diteo a dito tas.

Ditior est cōparatiu⁹ de dis ditis. h ⁊ h dis et h dite idem est q diues. de quo supra dixi in suo loco. Et cōparat̃. vt dis tior tissimus. vñ dititer tius tissime aduerbium.

Ditissimus ma mū.i. valde diues. superlatiuū de dis ditis.

Dito tas taui tare.i. diuitē facere. ⁊ ē actiuū cū oībus suis cōpositis si q̄ hz. ⁊ inde ditatus ta tū.i. diues fact⁹ Hiere. v. idō magnificati sunt ⁊ ditati. ⁊ ꝓdu. di. Vñ in Aurora. Qd replet angelic⁹ ditat ⁊ ornat honor. Inuenit̃ etiā dicto tas ꝑ ct. ⁊ est frequē. a dico cis dictum tu u in o conuersa.

Diu aduer. tpis dr a dies. ⁊ accipit̃ pro determinato spacio tpis. ⁊ ꝓ indeterminato sic dies. vñ ⁊ ꝑ cōparationē h ⁊ h diutior. ⁊ hoc diutius. ⁊ diutissim⁹ ma mū. ⁊ inde diutius ⁊

diuitissime aduer. q magis sunt in vsu quam predicta noia. Et p cōpositionē interdiu: τ aliquādiu: τ quādiu. Pōt etiā quādiu esse due voces Pap. sic dicit. Diu multo tpe: tarde. Sz autē est vna pars quādiu debet scribi per n: τ non per m.

Diualis: a diuin⁹ dr h τ h diual τ h le. i. diuin⁹ vn̄ diual dicitur pnceps vl imꝑator: q̄si de⁹ habebat. τ pdu. na diual.

Diuendo dis didi ditū dere. i. diuise vendere: τ componitur a di τ vendo dis.

Diuentilo las ex di τ ventilo las componitur. i. diuersis modis ventilare: τ corripit ti.

Diuerticlinium: a diuersus sa sū a clino nas ꝯponit h diuerticlinū nij. i. loc⁹ vbi diuerse vie disiūgunt: q: illuc diuerse vie acclinant: vl q: illic via inclinat ad diuersa: qd aliter grece dicit h etheroclitū ti. Itē ethroclita sue diuerticlinia dicuntur qdā noia in arte grāmatica q̄si ad diuersa se iclinātia. s. q inclināt se ad diuersas dictiōes in diuersis casib⁹: vt iuppiter iouis: vl ad diuersas sigatiōes vl ad diuersa genera in diuersis nūeris: vt vesga vel ge: vas vasa celū celi. vn̄ Pris. i ii. cōstructionū dicit. Itaqz ethroclita. i. diuerticlinia necessario ꝯsequit aliqū ntūs aptus grōs: ex quo reliq figuratiōes tā casuū q̄ numerorū reddant. Et nota q i eodē sensu inuenit h τ h diuerticlinis τ h ne. De nomine etiam ethroclito dictum est in tertia parte in tractatu de genere nominum.

Diuersifico cas caui. i. diuersa facere. τ compōitur a diuersus τ facio: τ corripit si.

Diuersifinium nij in bifinium exponitur.

Diuerso sas freque. de diuerto tis. i. freqnter diuertere. Itē inuenit diuerso sas. i. variare τ componitur a di τ verso sas.

Diuersoriū: a diuerto tis dr h diuersoriū rij. i. diuersitas viaꝝ s. vbi viator ad callē diuertit. vl loc⁹ remot⁹ ab alio: vl receptaculū s. hospiciū vl hospitale: τ dr diuersoriū vl q: illuc diuertim⁹ vl q: ex diuersis vijs ibi ꝯueniat. vn̄ i Luca. Nō erat ei loc⁹ i diuersorio. τ Diere. ir. Quis dabit me i solitudinē diuersoriū viatoꝝ. Et vt dic glo. sup Lu. Diuersoriū ē dom⁹ iter duos muros duas bils iānas: vt scz ex diuersis vijs recipiat aduēiētes: τ figt ecclīā iter padisū τ mūdū.

Diuersus: a diuerto tis dr diuersus sa sum. i. diuisus separatus non cōcors: malus: τ cōparatur. vn̄ hec diuersitas tatis. varietas. Et per compositionem diuersifico cas.

Diuerticulū: a diuerto t dr h diuerticulū li. i. flex⁹ viaꝝ vbi vna via diuertit ab alia: vl ipe callis p quē diuertim⁹ ab alia via q̄si diuersa via. Idē τ diuortiū q̄si diuersū. i. via vl semita i diuersū tēdēs. Et pōit generalit diuerticulū vl diuortiū p separatōe τ diuisiōe τ subterfugitōe. vn̄ diuortiū dr iter virū τ mliere quotiē scūqz dissoluto mrimonio alit eoꝝ aliās nuptias sequit: sic dictū a flexu viaꝝ. i. vie i diuersa tēdentes.

Diuerto tis in verto tis est.

Diues: a dito tas h τ h diues bui⁹ diuit. i. pecūiosus sue vna tur siue nō: locuples fundis: q̄si locülis plen⁹ fortunat⁹ subito fact⁹ btūs: honest⁹ morib⁹ τ honore vsus: felix: q hz τ vti tur. vn̄ Pas. dic q diues ptinet ad q̄titatē extrinsec⁹ accidētiū: s felix ad q̄litatē. Itē sepe inuenit diues potēta τ vītib⁹ potēs q̄si deo ꝓxim⁹: s ety. ēnō deriuatio vl ꝯpositio. Et ꝯpat: vt diues diuitior tissim⁹: q ꝯpatiu⁹ τ suplatiu⁹ nūc in vsu nō sūt: Quis i autorib⁹ iueniat. vn̄ Oui. i epi. Opida sūt regni diuitiora mei. Et a diues he diuitie arū. Et nota q vt dic Beda: aliud ē pecūias bre: aliud amare. Multi hñt τ nō amāt: multi nō hñt τ amāt. Item alij hñt τ amāt: alij nec hre nec amare se gaudēt: q tutiores sūt: q cū aplo dicer pūt Mihi mūd⁹ crucifix⁹ ē τ ego mūdo. Un̄ τ Salomon ait. Nō q hēt sed q amat diuitias fruct⁹ nō capiat ex eis. Item Uidocinēsis dic. Nō reꝝ cumul⁹ s sufficiētia mētis ditat. Sufficiūt paucula diues eris. Uide i volūtas. Itē sciās q diues ē cōis ge. in declinatiōe: s ols i ꝯstructiōe: τ pōt adiūci mas. τ fe. τ neu. ge. satis ꝓpe: s nō i q̄libz sui terminatiōe: q: q̄litas acti desinētis i em. τ forma pſalie i es nullo pūt mō neu. ge. adaptari. vn̄ nibil ē habeo diuitē regnū: vl diuites regna: s alie terminatiōes ei⁹ pūt neu. ge. adaptari: vt diues

regnū: diuitis regni. vn̄ Oui. Addit extrino marmore diues opus. vn̄ qdā dixit. Lē vl tes neutra fugiūt. s ceta sumūt.

Diuitiosus: a diuitie dr diuitiosus sa sum. i. copiosus: plenus diuitijs. Et cōparat vt diuitiosus sior simus. vn̄ diuitiose sius sime aduer. τ hec diuitiositas tatis. i. copiositas.

Diuidēs. duo cōponit cū dens: τ dr diuidens tis. i. ouis vl agnus duos tm̄ habēs dētes. Itē diuidens tis ois ge. p ꝯt esse participium de diuido dis si sum.

Diuidia. a diuido dis hoc diuidia die. i. discordia vel bellona vn̄ diuidiosus sa sum. i. discordiosus: qui p suaꝫ discordiā alios diuidit τ discordare facit. qui τ diuidiosus dicitur.

Diuidiculum. a diuido dicitur hoc diuidiculum li. i. castellū in diuisione terrarum positum. 115

Diuido. a di τ vido dis tertie ꝯiugatiōis s antiquos ꝯponit diuido dis si suz. i. ptiri: vl q̄si diuersis mōis videre. Quidā tm̄ dicūt q ē ꝯpositū a di τ vla τ do: ide diuido. i. diuersas vias do: s ety. est: vn̄ diuisus sa sū τ diuisi⁹ na uū. i. diuisiuo vl diuidēs. Et p ꝯpositionē idiuisus sa sū: τ indiuisi⁹ ua uū. Itē a diuido hic τ hec diuisibilis hoc le. vn̄ diuisibiliter aduer. τ h diuisibilitas tis τ per cōpositionē indiuisibilis le: indiuisibiliter: τ h indiuisibilitas tatis. Diuido cōponit: vt ꝯdiuido dis. τ cor. ui. q aūt antiqtus vido dis fuerit tertie coniugationis pz per illum v̄sum Catonis. Hoc vide ne rursus leuitatis crimine damnes. q: de cor. ibi in vide. cuꝫ impatiuus secūde ꝯiugationis desinat in e productam.

Diuiduus. a diuido dicitur diuidu⁹ dua duū. qd diuidit vel diuiditur. vn̄ hec diuiduitas tatis. τ per cōpositionēꝫ indiuiduus dua duum. τ hec indiuiduitas tatis.

Diuin⁹. a diu⁹ dr diuin⁹ na nū qd est deoꝝ. vl ptinēs ad deos τ diuini celestes. deificati. τ diuini q tractant de deo. q magis ꝓpe dicitur theologi. Et diuini q diuināt q̄si deo pleni diuinitate. n. se eē plenos simulāt. τ astutia qdā fraudulēta hoibus futura ꝯiectuāt. Et a diuin⁹ na addita tas fit h diuinitas tatis τ diuinitr⁹ aduer. i. ex dijs vl a deis factū. τ diuinas vbū neu. cū oib⁹ suis cōpo. τ pd. ui. Et vt dic Uarro. qttuor sūt genera diuinatiōis. vide i aeromācia τ geomācia.

Diuisiosus sa sum. i. diuidiosus. in diuidia vide.

Diuisoriū rij dr cella ab alijs diuisa. τ dicitur a diuido dis.

Diuolitres vilissime meretrices q se suaqz gra numoꝝ pbent Et dicuntur diuolitres q̄si desideriūꝫ volentes. vel q̄si p nummo volente. Uide in diouolares.

Diuortium in diuerticulum exponitur.

Diurnus. a diu sm q accipitur p determinato spacio tpis dr diurnus na nuꝫ. i. vnius diei. vel durans per vnuꝫ diem.

Diua dia dium. i. diuinus τ scūs. τ dicitur a deus.

Diutinus na nū penul. cor. in diuturnus est.

Diuturn⁹. a diu s q accipitur p ideterminato spacio tpis dr diuturn⁹ na nū. qd hz ideterminatā sigatiōē tpis. sicut diutin⁹ hz determiatā. τ diutin⁹ na nū i eodē sensu. i. lōg⁹ plixus diu durās. ꝯtinuās. τ dr diutin⁹ na nū a diu. sicut diurnus s Du. Pap. vo dicit. Diutina dicta ab eo q diu durauerint. Diuturna a perpetuitate dicta quasi eterna.

Diuulgo. a di τ vulgo gas dr diuulgo gas gaui gat. i. diuersis mōis vulgare. publicare: oibus notum facere τ significare.

Diu⁹: a de⁹ dr diu⁹ ua uū. i. deificat⁹. s de⁹ sp est: diu⁹ do fit q̄si q ex mortali fit imortal. vn̄ s Pap. diu⁹ dr de⁹ vl ipator q post mortē vult de⁹ hēri. Et sciās q diuū a diuo q̄nqz ponitur aduerbialit. Sub diuo. i. sub celo. vel ex tecti. sub solo aere τ nudo. Et cōponitur cū ꝓpositione. τ dr subdiuus.

D ante O

Do das dedi datū dare. i. dono. trado. ꝯcedo. partior. vn̄ h dator toris. τ dat⁹ ta tū. vn̄ hec datio onis. τ h datū ti. Do cōponitur cū ad. τ dr addo dis. τ cū ab. τ dr abdo dis. i. abscōdere remouere. τ cū cō. τ dr condo dis. qd ꝯponitur. vt abscōdo dis. τ recōdo dis. Itē do ꝯpōitur cū circū. τ dr circūdo das dedi datū. Itē cū cretū. τ dr credo dis. τ cuꝫ de. τ dr dedo dis. τ cū e. τ dr edo edis. τ cū in. τ dr indo dis: τ cū ꝓ τ dr ꝓdo dis. τ cū p τ dr pdo dis. τ cuꝫ pre τ dr ꝓdo dis. Et

cũ pessum. ⁊ ẟ pessundo das: ⁊ cũ ob: ⁊ ẟ obdo dis: ⁊ cũ re: ⁊ ẟ reddo dis ⁊ cũ sub ⁊ ẟ subdo dis: ⁊ cũ trãs ⁊ ẟ trado dis: ⁊ abijcif ns. ⁊ cũ venũ ⁊ ẟ venũdo das: ⁊ ex eisdē cõpo nit vẽdo dis: qð ɔpõif: vt diuẽdo dis. Et nota q̃ do ⁊ oĩa ɔposita trãseũt ad tertiã ɔiugatiões: exceptis trib⁹. s. pessun do circũdo venũdo: q̃ remanẽt in pma. Itẽ oĩa vba ɔposita a do q̃ sũt tertie ɔiugatiõis faciũt p̃teritũ i didi ⁊ supinũ in ditũ. Cõposita tñ a cõdo: vt abscõdo ⁊ recõdo hñt duo p̃te rita. s. in didi ⁊ in di sine geminatiõe: ⁊ duo supina sc̃z in di tũ ⁊ sũ. Itẽ h̃ syllaba da cor. in h̃ vbo do das vbiq̃: ⁊ i ver bo ⁊ participio ⁊ in supino. vñ dicendũ est circũdabã dare datus ⁊c̃. vt semp da corripiaf vbicũq̃ inueniaf ante finẽ in h̃ vbo. Et h̃ p̃z q̃ verecũdor daris ⁊ iocũdor daris non sunt ɔposita a do das: cũ pducũt a peñ. in vbo participio ⁊ supino. Itẽ sciás q̃ do dedi facit supinũ datũ: ⁊ steti statũ a correpta ⁊ eadẽ corripif in ɔpositiõe: vt circũdatũ ⁊ p̃sta tũ: vł mutaf in i breuẽ: vt redditũ ⁊ p̃stitũ. Itẽ do cor. pmã in p̃terito: vt dedi cũ ɔpositis oĩbus: vt circũdedi: s̃z in aliis polisyllabis de pdu. peñ. vt venũdef. vnde vsus. In vbis do das si sint polisyllaba dicas. Do: de lõgaf s̃z da semp bre uiaf. P̃teritũ def breuib⁹ nĩ ⁊ breuief. Hic tñ attẽde q̃ sa tisdare acuit peñ. fm vsu: cũ deberet eã grauare cũ sit bre uis sicut circũdare. Itẽ ɔposita a do ⁊ monasyllabis p̃põni bus tertie sunt ɔiugatiõis vt trado dis. Circũdo ãt p̃me cõ iugatiõis ẽ: q: circũ dissyllabũ ẽ ⁊ magis aduerbiũ q̃ p̃po sitio. vñ vsus. Ad terciã transit do si monasyllaba denf. S̃z redit ad pmã dissyllaba si socienf. Itẽ vt dixi dedi p̃teritũ cor. pmã: s̃z dedi infinitiuus de dedo dis pdu. cãdem. Uñ quidã. Multis multa dedi: q̃ nũc cupere mihi dedi. Et scias q̃ do est v̄bũ actiuũ tñ passiuũ i pma psona p̃sentis in dicatiui sc̃z dor nõ est in vsu sicut nec for. Uide supra in ter tia parte vbi agitur de verbo. Et sciás q̃ aliquid dicitur da ri multipliciter sicut dicam in liberalis.

Doceo ces cui cũ: ⁊ hinc verbalia. Doceo ɔpõif: vt addoceo ces. i. valde vel abundãter docere. Cõdoceo ces. i. sil docere Dedoceo ces. i. nõ docere. Edoceo ces. i. valde docere: vł ex tra ⁊ supra docere. Prodoceo ces. i. ali docẽ. Doceo ⁊ ab eo ɔposita sunt actiua: ⁊ faciũt p̃teritũ in cui ⁊ supinũ in ctũ: ⁊ oĩa cor. hãc syllabã do vbiq̃: ⁊ ɔstruũf cũ duob⁹ diuersis ac cusatiuis: vno designãte rẽ in quã trãsit eor actus: ⁊ altero designãte rẽ cui⁹ respectu ille actus trãsit in rẽ alteri⁹ accu satiui: vt Doceo te grãmaticã: fm Hug. Quidã tñ dicũt q̃ p̃mus regif ex nã trãsitiõis: ⁊ alius ex vi cause materialis. Uerba ãt q̃ regũt duos diuersos actõs in his vsib⁹ ɔtinenf Flagito posco peto doceo rogo celo celo. Induo succin go moneo sil exuo iũgo. Accusatiuos varios copulant sibi binos. Instruo iungaf: sine quo res falsificaf. Et oĩa q̃ sũia sũt illis ⁊ q̃ ptinẽt ad doctrinã: ad depcatiões: ⁊ ad obsecra tionẽ: vt Instruo te bonos mores. Obsecro te mlta. Oro te hoc. Ex quo aũt nã p̃dicta vba regãt duos actõs duplex est opinio posita: ⁊ põt addi tertia q̃ videlicet p̃dicta verba re gãt duos diuersos actõs ex nã trãsitiõis hac rõne q: perti nẽt ad duos actus. Nã q̃cũq̃ docet agit duo. agit. n. in di scipulũ quẽ docet: ⁊ agit in artẽ quã ondit: ⁊ iõ duos actõs regũt. S̃z q: ille due trãsitiões sũt diuersaꝶ nãrũ: nõ debẽt copulari: q: vna trãsitio ẽ depẽdẽs altera p̃ficiente: ⁊ h̃ opi nio magis mihi placet. Passiua ãt p̃dictoꝶ verboꝶ regunt vnũ accusatiuũ. vt Tu doceris a me grammaticam.

Docibilis. A doceo ces ẟ h̃ ⁊ h̃ docibilis ⁊ h̃ le: ⁊ p syncopã ẟ h̃ ⁊ h̃ docilis ⁊ h̃ le. Differũt tñ. Nã docilis ẽ discipulus q̃ facile docef. Nõ. n. ẟ docilis q: sit doct⁹ s̃z q: doceri põt Est enĩ ingeniosus ⁊ ad discẽdũ parat⁹. Docibilis õo est li ber qui facile discif vł disci põt. Ponif tñ q̃nq̃ vnũ p al tero Uñ Joã. vj. Erunt oẽs docibiles. i. dociles. Et nota q̃ verbalia in bilis a verbis absolutis veniẽtia signt actionẽ ⁊ aptitudinẽ agẽdi: vt risibilis. i. aptus ridere. Gressibilis. i. aptus gradi. Inueniũf ⁊ q̃dã alia q̃ signt passionẽ ⁊ aptitu dinẽ faciẽdi: vt h̃ via ẽ gradibilis. i. apta p quã alique gra diaf. Ueniẽtia etiã a verbis trãsitiuis signt passionẽ ⁊ apti tudinẽ patiẽdi vt amabilis. i. aptus amari: discibilis. i. ap tus disci: docilis. i. apt⁹ doceri. Inueniũf tñ q̃dã alia q̃ signt actionẽ ⁊ aptitudinẽ agendi nõ semp s̃z q̃nq̃ in q̃busdã lo cis. vt cũ penetrabile ppꝛie sit qð facile penetraf. vel qð est aptũ penetrare. Inuenif tñ penetrabile frigus. i. aptũ pene trare: vel qð facile penetrat. Penetralis vel penetrale inte rioꝛ ⁊ secretioꝛ pars dom⁹ appellaf. Docilis vel docibilis cõponitur cũ in ⁊ ẟ indocilis vel indocibilis. i. non docilis vel nõ docibilis. Et sciás q̃ noĩa in bilis significant aptitu dinẽ vt patuit. Noĩa vero in osus significant plenitudinẽ Noĩa aũt desinẽtia i bũdus denotãt siĩtudinẽ. vñ versus Osus plenum notat: bundus similat: bilis aptat.

Docilis penul. cor. in docibilis exponitur.

Docimen. a doceo dicitur hoc docimen minis. qð ⁊ documen inuenitur: ⁊ cor. penul. tã docimen q̃ documen.

Dociloquus qua quũ q̃ docte loquitur: a doctus ⁊ loquoꝛ cõponitur. vñ hec dociloquiũ quij. i. doctũ eloquiũ vł do cta ⁊ sapiens locutio. ⁊ cor. lo.

Doctrina: a doceo ces dicitur hec doctrina ne vnde doctrino nas nauí nare. id est docere.

Doct⁹ a doceo ces ẟ doct⁹ ta tũ. Et ɔparaf: vt doct⁹ ioꝛ tissi m⁹. vñ docte tius tissime aduer. Doct⁹ ɔponif: vt idoct⁹ ta tũ: ⁊ ɔparaf: ⁊ semidoct⁹ ta tuꝫ: ⁊ dociloquus qua quum.

Documẽ penul cor. in docimẽ est inde documentũ. i. doctrina

Dodona. a do das dicitur hec dodona ne. i. dea gladiũ. ⁊ do dona etiã dicta est q̃dã silua epiri a dãdo dona. i. glandes hominibus. vnde dodoneus nea neum possessiuum.

Dogma a doceo ẟ hoc dogma tis. i. doctrina: vel iteratio do ctrine vel decretum placitũ ɔsensio cõsolatio: inde dogma ticus ca cũ. i. doctus sagax prudẽs sophistic⁹ instruẽs vł in struct⁹ vel cõsolat⁹. Et dogmatizo zas. i. docere: instruere. Inuenitur etiam hoc doma matis sine g pro domo.

Dolabra bre fe. ge. ⁊ h̃ dolabrũ bri p eodẽ sc̃z istrumẽto dolã di. s. p bipẽni: vñ dolabella le: ⁊ h̃ dolabellũ li ambo dimi. Uł dolabra ẟ q̃si dolabra: q: duo hẽat labra ⁊ cor. la naliĩ

Dolatilis penul. cor. in dolatura vide.

Dolatura. a dolo as dicitur h̃ dolatura re. i. dolatio. vel id qð dolãdo auferf de ligno. vel id cũ quo dolaf. Itẽ a dolo as dicitur hic ⁊ hec dolatilis ⁊ hoc le. i. aptũ ad dolãdũ. ⁊ hoc dolatoꝛium rij locus in quo dolatur.

Doleo les lui litũ. i. pati doloꝛẽ. vñ h̃ doloꝛ loris. ⁊ h̃ doloꝛo sus sa suꝫ. Doleo ɔponif. vt cõdoleo les. i. sil dolere cõpati: vñ ɔdolesco scis inchoa. Dedoleo les. i. nõ dolere a doloꝛe cessare. Oui. de reme. Uincula q̃ rupit dedoluitq̃ semel. p̃ doleo les. i. pfecte vł valde dolere. Doleo ⁊ oĩa ɔposita ab eo sunt neu. ⁊ faciũt p̃teritũ in lui ⁊ supinũ in litũ. ⁊ cor. do. Esop⁹. Sepe dolet pietas criminis arte capi. Et sciás q̃ do leo v̄bũ neu. ⁊ absolu. regit p synodochẽ acciñ. vt vẽtrẽ vł caput doleo. Itẽ nota q̃ doloꝛ nõ ẽ lesio s̃z lesionis sensus.

Dolium lij vas terre rotundum.

Dolo las laui lare. i. leuigaf. planare. p̃paraf. pcutef. ⁊ ẽ actiuũ cũ oĩbus suis ɔpositis siq̃ bz. ⁊ cor. vbiq̃ hãc syllabam do.

Dolõ. a dol⁹ ẟ h̃ dolo vł dolõ onis. ⁊ sũt dolones tela abscõ dita in ligneis vaginis pp dolũ. ⁊ ipẽ ẽt lignee vagine dicũ tur dolones. inter q̃s latet pugio sub specie baculi. ⁊ dicũf sic q: fallãt ⁊ decipiãt ferro cũ p̃ferãt speciẽ ligni. hos etiã vulgus greco noĩe oras vocãt. i. acutos. vñ ⁊ apud medi cos acutus morbus orea vocatur ab ori quod est acutum.

Doloꝛo ras. i. doloꝛem habere vel pati. ⁊ dicitur a doloꝛe.

Doloꝛosus. a doloꝛ loris dicitur doloꝛosus sa sum plenus do loꝛe. Et comparatur. Uide in doleo.

Dolosus. a dol⁹ ẟ dolosus sa suꝫ peñ. cor. i. insidiosus vł ma lign⁹. q: deludat. Ut ãt decipiat occultã maliciã blãdis ser monib⁹ adoꝛnat. Et ɔparaf. vt dolosus oꝛ sissim⁹. vñ dolo se sius sissime aduer. ⁊ hec dolositas tis. i. occulta malitia.

Dolumen. a dolo las dicif hoc dolumen minis. idẽ est qð do labra. ⁊ pdu. lu. cum veniat a pꝛima coniugatione.

Dol⁹ li. i. fraus mas. ge. malitia occulta blãdis smonib⁹ adoꝛ nata. calliditas mẽtis. ⁊ ẟ a doloꝛe q: doloꝛẽ iferat. Uł ẟ

dolus a deludo: quasi delus: qꝛ deludat ꝛ decipiat: ꝛ fit do lus alio insidie loco vel telo: fraus circa fidē mutuatā: ꝛ est dolus cū aliud agitur aliud simulatꝰ. ꝛ corripit do. Et inde cōponitur subdolus la lum: ꝛ subdolus li substantiue.

Doma tis ge. neu. greci tectū dicūt: pt ēt dici doma tectū vl' ēt agriū qd' n̄ tegitꝰ. Physiologꝰ. decꝫ pil' eiꝰ sit sub domate fu mꝰ. Re. ij. li. c. v. dꝛ. Domatū fistulas ꝛc̄. Et appellat domatū fistulas cānales qb' stillicidia defluebāt. vide in fistula.

Domesticus ca cum. i. notus ꝛ familiaris: quasi in domo eadem stans: ꝛ deriuatur a domus.

Domicellus li. ꝛ dominellus li dr̄ a dn̄o p diminutōez. Itez a dn̄a hec dn̄a ne: ꝛ inde hec domicella ꝛ h' dominella ambo dimi. Domicellus ꝛ domicella ēt dicūtur qn̄qꝫ pulchri iuuenes magnatū seu liberorū: siue sint seruiētes siue non.

Domiciliū. a domꝰ ꝛ ciliū cōponitꝰ h' domiciliū lij. i. domꝰ fastigiū ꝛ altitudo: ꝛ dꝛ sic q̄si ciliū domus: dꝛ tn̄ qn̄qꝫ domiciliū domus ipa vl' bitatio: vl' māsio: vl' ius ꝛ ptās sꝫ Hug. In psalmo aūt vbi sic dꝛ. Sicut nocticorax i domicilio. dicit glo. vel in parietinis que vulgo dr̄ ruine: vbi parietes stant sine tecto. Dicitur aūt parietina q̄si parietum ruina.

Domicula le dimi. parua domus.

Domiduca ce pe. cor. imo dꝛ: qꝛ vsqꝫ in domū puellas maritatas introducere credebatꝰ. Uide in interduca ce.

Domifico cas penul. cor. i. domum facio: a domus ꝛ facio cōponitur: a conuersa in i.

Dominationes: a dominor naris dꝛ h' dn̄atio onis idem qd' dn̄atus. Dn̄ationes etiā dicunꝰ quidam angeli. Et vt dicit Greg. ea angelorꝫ agmina q̄ mira potētia p̄eminēt: p eo qꝫ eis cetera ad obediendū subiecta sūt dn̄ationes vocantur.

Dominellus in domicellus est.

Dominicꝰ. a dn̄s vl' dn̄a dꝛ dn̄icus ca cū. vn̄ h' dn̄ica ce p prima feria: ꝛ h' ꝛ h' dn̄icalꝰ ꝛ h' le. qd' sumitꝰ tm̄ a dn̄ica p illa die qꝫ a dn̄icus ca cū. Et vt dicit Pap. dn̄icus dies p inde dꝛ qꝛ in eo resurrectiōis dn̄i nr̄i a xp̄ianis gaudiū celebratꝰ. Itē hic dn̄icus ci dictus est qdā egregius ↄfessor pater et institutor ordinis fratrū p̄dicatorꝫ ꝛ dictus est dn̄icus q̄si a dn̄o custoditus. s. a corruptiōe pctī. Uel dictus est dn̄icus q̄si dn̄i sui custos. ꝛ iō glorificādus. Custos q̄ppe domini fuit iste: qꝛ volūtatez domini custodiuit custos domini qꝛ vinee domini sabaoth custos a dn̄o deputatus.

Dominiū a dn̄s dꝛ hoc dominiū nij. i. ius: tutela potestas: inde dominosus sa sum: iperiosus dominus ꝛ hō qui hꝫ ardua p̄cipere. s. homo magne auctoritatis.

Dominor. a dominus dꝛ dominor naris: qd' cōstruitur cum genitiuo vel cum datiuo: verbum deponen. vnde hec dominatio onis: ꝛ hic dominatus tus tui. i. dominatio.

Dominus dꝛ a domꝰ qꝛ domui p̄st. Dn̄s aūt dn̄s dꝛ q̄si dans minas vel q̄si dans munus. s. seruitiū vel domus munus: vel dans minas. s. pene: vel domās manꝰ ethymo. ē: nō cōpositio. Et cōponitꝰ cū h' grō legū: ꝛ dꝛ dn̄slegū. i. iurisperitus. Sꝫ q̄n sunt due partes tūc dꝛ dn̄s legū solus iperator: qꝛ ipse solus hꝫ ptātem ↄdendi ꝛ destituendi iura.

Domnus. a dn̄s vel dn̄a dꝛ hic domnus mni: ꝛ hoc domne damne p syncopā: qd' p̄prie cōuenit claustralibus: sed dn̄s vel dn̄a mūdanis. vn̄ in ecclīa cantatꝰ. Iube domne benedicere: ꝛ domnus abbas ꝛ domnus prior.

Domo. a doma matis dꝛ domo mas mui mitū. i. vincē. subiugare. māsuefacē. frangē. colere. ꝛ hinc v'balia domitor tris: domitio ꝛ domitus tus tūi: qd' cōponitꝰ: vt idomitus ta tū. i. nō domitꝰ: ꝛ effrenis: ꝛ isatiabilis. Domo cōponitꝰ: vt edomo mas. i. valde domare. p̄domo mas. i. pfecte domare. redomo mas. i. iterꝫ domatꝰ. et a supīo domitu fit domito tas freq̄n. Domo ꝛ eiꝰ ↄposita sūt actiua ꝛ faciūt ptīn in mui: ꝛ sup. i mitū. ꝛ cor. hāc syl. do. Esopꝰ. Cui deꝰ ipse nota tegꝫ gulose doma. Itē v'bū pone doma p lōgo culmīe doma.

Domuncula le dimi. parua domus.

Domus. a doma matis dꝛ h' domꝰ grō huiꝰ domꝰ vl' mi. ꝛ declinatꝰ h' nomē sm̄ q̄rtā ꝛ scdam declinatōez per oēs casus absqꝫ dtō ꝛ abltō pluralibꝰ. in qbꝰ declinatꝰ tm̄ sm̄ q̄rtā: dꝛ enī domibꝰ ꝛ nunq̄ domis vt dicit Pris. s. vij. lib. vbi agit de dtō ꝛ abltō pluralibꝰ scdē declinatōis. Nūs tn̄ p'ralis ꝛ vtrūs tā singularis q̄ꝫ pluralis. s. domi vel dome nō sunt in frequēti vsu sm̄ scdaz declinatōez: sicꝰ nec abltūs singulari sm̄ q̄rtā. s. domu ē in vsu. Et scias qꝫ domꝰ est vniꝰ familie hitaculū: sicut vrbs vniꝰ pp̄li. ꝛ sic orbis domiciliū ē totiꝰ humani gn̄is. Itē domus dꝛ cōmixtio viri ꝛ vxoris. et ēt familia. s' icipit a duobus. Nam p̄prie familia est liberi ex liberis legibus suscepti a femore dicta. ꝛ dꝛ domus q̄si domans manꝰ ꝛ ē ethymo. Itē aiaduerte qꝫ domꝰ sꝫ qꝫ ē scdē declinatōis ponitꝰ ad modū p̄priorꝫ noium. nō aūt sm̄ qꝫ ē q̄rte. qꝛ p̄pria nola in q̄rta declinatione nō reperiuntꝰ. et iō bn̄ dꝛ. Fui domi. s' incongrue. Fui domus. Itē in p̄sa pōt dici. Uado domū. ꝛ cū p̄positiōe. Uado ad domū. diuersis tn̄ respectibus. Itē volo te scire qꝫ domus nō ē nomē collectiuū vt dici possit p̄prie. Domus sūt. ita qꝫ domus sit singularis numeri. sicut nec ciuitas sūt vl' militāt. qm̄ vnitas domus ↄsistit in p̄fectōe partiū cōtiguarum. Et scias qꝫ domussaltus libani de q̄ hr̄ in. iij. Reg. ca. vij. dicebatꝰ. qꝛ edificata erat de lignis libani. Ul' vt dicit glo. sup illud Isa. xxij. Armentariū domussaltus. Iuxta tēplū erat domꝰ quā edificauit Salomon ad reponēda arma. i cuiꝰ circūitu arbores mlte erāt. vn̄ domussaltus dꝛ ipsa quoqꝫ domus nō lapidea s' lignea. et subditꝰ cū q̄re lignea. Et humore enī cementi ꝛ lapidis vt aiunt eruginat ferrū. Ex dictis collige qꝫ dicebatꝰ domussaltus libani. qꝛ de lignis libani erat. Saltus vero. qꝛ multis arboribus erat circūdata domus ista.

Donariū. a donū dꝛ hoc donariū rij idē qd' donū. et donariū est locus vbi dona q̄ offeruntꝰ in tēplo reponuntꝰ. et donarius ria riū illud qd' donatꝰ. vel qd' facile donari potest.

Donatica. a dono nas dꝛ hec donatica ce. i. corona q̄ auctor donatur. et donaticus ca est qd' donatur vel accipitur.

Donatio onis in dono nas est.

Donatiuū ui. i. donū stipendiū satelliciū. stola. Unde in vita bt̄i Martini legitꝰ qꝫ iperator cepit donatiuū erogare militibus. vl' h' donus ni dꝛ miles a dono. hinc hoc donatiuū qd' militibus stipendarijs pro stipendijs datur.

Donatus. a dono nas dꝛ h' donatus ti qdā auctor. hinc liber ab eo cōpositus dꝛ donatus. vn̄ hic ꝛ hec donatista ste qui sequitꝰ donatū vel q̄ studet in libro eius. Donatiste etiā dicuntꝰ qdā heretici a donato quodā afro dicti q̄ asserebant filiū esse minorē patre. et minorē filio spiritū sanctū.

Donec aduer. i. quādiu. quousqꝫ.

Donifer ra rum vel doniferus ri penul. cor. qui defert dona. ex donum et fero fers componitur.

Dono nas nare. i. dona tribuē vl' remunerare. vl' honorare. ꝛ differt a dare. qꝛ dare ē cū spe remuneratiōis. donare v'o sine spe remuneratōis. Nā donare est q̄libet rē trāsfigere vn̄ et donū cuiuslibet rei trāsactio dꝛ vn̄ dꝛ donare q̄si donum agere. et donatio quasi doni actio. Un̄ dicit Arist. in iij. topic. qꝫ donatio est genus doni. Donū eniꝫ est datio irreddibilis. Ecce dicit qꝫ donū est datio et non econuerso. Et differt donū a munere. qꝛ donū deo debetur. munus v'o hoi. Itē donū honorariū est. munus v'o debitū vt patrono Nam p̄prie munera dicuntꝰ obsequia q̄ paupes diuitibus loco munerū soluūt. sic dcā qꝛ manibus accipiuntꝰ vl' dantꝰ Itē donum dantis est a dando vel a donādo. Munus accipientis a manibus vel muniendo vel monendo. et p̄du. do. Oui. de ar. Placatꝰ donis iuppiter ipse datis. Dono nas cōponitꝰ. vt cōdono nas. i. sil' donare vel remittere. redono nas. i. iterū donare. Dono et cōposita eius actiua sunt. et p̄du. do. vide in liberalis.

Donum ni vide in dono nas. ꝛ in sp̄us. Item quare vni non dantur oīa dona dicetur in virtus. itē vide in pius.

Dorcas grece interp̄taꝰ latine videre. vnde hec dorcas. vel dorco verbū grecū. i. video inde hec dorcas cadis. i. caprea eo qꝫ acute videat et de longinquo. De etiā ibices dicūtur quasi auices. qꝛ istar auiū ardua et excelsa teneāt. ꝛ in sublimis habitēt. ita vt de sublimitate vix hūanis obtutibus

pateant. Uide etiam in capra. Item dorcas propriũ nomen est mulieris de qua habetur actuum.ix. et cor.penulti.in genitiuo dorcas cadis.

Dorciũ cij q̃dã mulier sic dicta cũ adulatiõis et blandimẽti q̃si iuuẽcula: et dr a dorcas: et iterpretat dorciũ pulchra visu.

Dorco conis mas.gene.i.auidus vorator: dictus sic a dorcas qđ est videre: q2 solo visu accenditur ad leccacitatem.

Dores: dorus fuit filius neptuni. vnde dori vel dores quidã greci dicti sunt: quia ab eo originem duxerunt. vnde dorcas ca cum sm Hug.penul.cor.

Dorica ce est vna ex linguis grecorum quã habent egyptij et syri: et corripit penultimã.

Dormio mis miui mitum mitu: u in o fit dormito tas verbũ frequen.penul.produ. et est dormitare sub pigritia dormire: sed dormire naturaliter.

Dorsiculum li dimi.paruum dorsum.

Dorsum. a durus dr dorsũ si. et est dorsum a ceruice vsq ad renes q̃si dursum: q2 illa pars corporis sit durior ad modũ saxi fortis ad portandũ et pperiendũ. ide dorso dorsas qđ cõponitur: vt edorso sas: indorso sas redorso redorsas.

Dorus ri in dores vide.

Dos dotis fe.ge.dr a do das: et dr dos qđ dat vxori a marito cũ nubit. Donatio qđ dat eidẽ ab eodẽ pp deuirginationẽ. Parafernũ qđ datur ei ab amicis post nuptias per aliquot dies s3 ɔsuetudinẽ diuersa2 terra2. Et dr parafernũ a para qđ est iuxta: et fernos qđ est dos: q2 iuxta et post dotẽ detur. Et nota q antiq̃tus ritus erat vt maritus et vxor inuicẽ se emerẽt et dotarẽt ne vxor videret ancilla. Et iđ dicunt dici dotẽ q̃si doitẽ: q2 pcedẽte i nuptijs viri donatiõe seq̃tur dos vxoris. Et nota q dos quoq dr pprietas et virtus alicuius. vñ Boe.in lib.i.de ɔso.dicit. Ut breuiter oẽs ei dotes includã patri filis ẽ. et pdu.o ante t dos dotis. Oui.de reme. Quã potes in peius dotes deflecte puelle. Hic nota q sm theologos btis q̃ñ in gloriã transferunt aliq̃ dona diuinitus dant ad co2 ornatũ: et hi ornatus a magistris dotes sunt noiati. vñ talis descriptio dat de illa dote. Dos est ppetuus ornatus aie et corporis vite sufficiẽs in eterna btitudine iugiter pseuerãs. Et sũt tres dotes aie.s. visio: delectatio: cõprehensio: et has tãgit magister in li.ij. sniarum dicens. Quia nõ valet dei btitudinis particeps existere aliq̃s nisi per intelligentiã q̃ quãto magis intelligit tãto plenius habet. Fecit deus rõnalẽ creaturã quę summũ intelligeret: et intelligẽdo amaret: et amãdo possideret: ac possidẽdo frueret: et hñt ista q̃ttuor se sm ordinẽ. Intellectus eni3 sm apphensionẽ boni gignit amorẽ. Amor aũt amantem vnit amato: et quodãmõ illud suũ esse facit possidẽdo et ex hac ɔiunctiõe sequit delectatio q̃ pficit rõnẽ fruitiõis. Dotes ãt corporis sũt q̃ttuor.s. claritas: ipassibilitas: agilitas: subtilitas. Et adaptãt q̃dã istas q̃ttuor dotes corpis q̃ttuor virtutibus cardinalibus. eo q q̃ttuor v̓tutũ cardinaliũ mã sũt bona corpalia: vt.s. prudẽtię rñdeat claritas pp cognitionẽ iustitię q̃ ẽ ppetua et imortalis ipassibilitas. Fortitudini vo agilitas ex q̃ cõtingit q nihil possit corpi resistere. vñ agilitas notat i. Corinth.xv.p hoc q dr. Surget in virtute. Tẽperãtię vo q̃ corp9 attenuat subtilitas: vt sic q̃ttuor dotes corpis rñdeãt q̃ttuor v̓tutib9 cardinalib9: sic tres dotes aie rñdẽt trib9 theologicis.s. visio fidei: cõprehẽsio spei vl fruitio s3 vnã acceptiõe3: delectatio vero caritati: vl fruitio s3 aliã sigatiõe3. Fruitio eni pfecta q̃lis i pria hẽbit includit in se delectatiõe3 et cõprehẽsionẽ: et iđ a q̃busdã accipit p vno: a q̃busdã vo p alio cõprehẽsio eni nihil aliud ẽ q̃3 in pñtia dei hẽre: et in seipso tenere. Et nota q corp9 dr agile tũc: q2 ad oẽs aie actus ẽ expeditũ et paratũ. Itẽ agilitas nõ solũ ptinet ad motũ s3 et ad sensũ et ad oẽs alas partes aie: vt sm h dicat corpus gl'iosũ eẽ agile: qđ est pfecte habilitatũ ad oẽs operationes quę ad corpus exercentur.

Dotalitium in dotalis est.

Dotalis. a dos dr h et h dotalis et h le.i. doti.ascriptus: vel in dote htus: et ide dotaliter aduerbiũ: et dotalicius cia cium idem qđ dotalis. vñ dotalicium cij.i. dos vel dotis preciũ.

Dotatus. a dos dicitur dotatus ta tum qui dotẽ habet. Et cõparat vt dotatus tior tissimus. vñ dotate tius sime aduer. et dotatim sili aduer.i. abundãter. Et p cõpositionẽ indotatus ta tum.i. sine dote. non dotatu.

Doto. a dos dr doto tas taui tare.i. dotem dare. et produ.do et est actiuum cum oibus suis compositis.

Doxa grece latine dicitur gloria.

Doxula le dimi.parua doxula siue gloria.

D ante R

Dracena ne vxor vel filia draconis. et dr a dracone.

Dracma me p c scriptũ pme declinatiõis quoddã põdus est.s. octaua ps vncie. et denarij põdus trib9 ɔstans argẽti scrupulis.i. decẽocto siliquis sm Hug. Pap. vo dicit. Dracma octaua pars vncie ɔstat ex tribus scrupulis. Dracma denarij genus vel certũ põdus argenti. Lu.xv. Aut quę mulier habẽs dracmas decẽ 7c. et est c quarta littera in Pap.

Draco conis dr a greco dracon. Greci eni draconẽ dracõtem vocãt. et dr serpens. et est draco tẽplo2. anguis aqua2. serpens terre. Dũ eni ẽ in tẽplo pprie draco dr. Dum eni est in aq̃ pprie anguis dr. Dũ eni ẽ in terra pprie serpẽs dr. Glosa ãt dicit Esa.xxvij. q draco vt serpẽs in terra serpit. natat in aq̃s. volat in aere. Et vt dicit Isi. ethymo.xij. Draco maior cũcto2 serpẽtiũ. siue oiu3 aiantiũ sup terrã. q̃ sępe a speluncis abstract9 fert in aerẽ cõcitaturq pp ipm aer. Est aũt cristatus ore paruo et artis fistulis p q̃s abstrahit spũm et linguã exerit. Uim aũt nõ in dẽtibus s3 in cauda h3. et verbere potius q̃3 ictu nocet. innoxius est a venenis. S3 ideo huic ad morẽ faciẽdã venena nõ erat necessaria. q2 si quẽ ligauerit occidit. a quo nec elephas tutus est sui corporis magnitudine. Nã circa semitas delitescẽs p q̃s elephãtes soliti gradiũt crura eo2 nodis illigata suffocatos perimit. Gignit ãt i Ethiopia. et i India. et i ipso icẽdio iugis estus. Et vt dicit Amb. i hexame. Dracones sili mõ vt pisces plerique sine pedib9 sũt. Et a draco p cõpositiõe3 dr dracomarinus q̃dã piscis q̃ h3 aculeos i brachijs ad caudã spectãtes.

Draconarius. a draco dr hic draconari9 narij.i. vexillifer. vexillarius. signifer. q̃ fert vexillũ vbi est depict9 draco.

Dracontea. a draco dr h dracõtea tee q̃da3 herba q̃ vulgo dr herba draconis. q2 hasta ei9 varia sit i modũ colubri. et similitudinẽ draconis imitet. vel q2 eã herbã vipera timeat. ite3 a draco h draconia nie. vl draconta te. q̃dã gẽma ex capite draconis eruta s3 Hug. Pap. vo dicit. Draconteа herba dicta sic. q2 a sanguine draconis fert nata et eẽ draconis coloris. et flos ei9 vt lingua draconis. si q̃s radicẽ huius herbe sanis cõfricet manibus serpẽtes sine periculo prendet.

Dracunculus li dimi.paruus draco. et format a draco o mutata in un et addita culus. et cor.cu.

Dragma tis ge.neu.tertię declinatiõis p g scriptũ ẽ q̃stio siue iterrogatio. hic dragmatic9 ca cũ.i. iterrogatiu9. vñ q̃da3 gen9 loquẽdi dr dragmaticũ.s. qđ fit iter iterrogantẽ et rñdentẽ. et pprie psonas itroducens vt in Terẽtio sm Hug. Et Pap. dicit q dragmaticon ẽ genus dicẽdi i quo poeta nusq̃3 loquit. s3 psone itroducte tñ. vide i hermeneutic9.

Dragmaticus in dragma est.

Driades. dee arborũ. a drindos quod est arbor latine.

Drindides didis mascu.gene. dicitur quidam lapis. a drindos quod est arbor.

Drindos grece.i. arbor latine.

Drindus di.i. arbor. a drindos dicitur.

Dromedari9 rij mas.ge. camelarius. q̃.s. ducit dromedos. Uñ in Esa. Dromedarij Madian et Epha. et dr a dromedus.

Dromos grece latie dr cursus et velocitas. vñ h dromedus di. et h dromeda de qđdã gen9 camelo2 minoris q̃dã statura s3 velociores. vñ a velocitate currẽdi nomẽ hñerũt. centũ eni3 et amplius vno die miliaria pgẽ solẽt. et pducit me.

Dromo onis mas.ge. longa nauis et velox cursu. et dr a dromos grece qđ est cursus velocitas vel celeritas.

Dualis.a duo diriuat hic et hec dual. et hoc le. et inde hec dualitas tatis.i.duplicitas:at triplicitas.Et fm pap.dual.i.gemin⁹diuisus

Dubitatio quidā color rhetoricus de quo dictum est supra in quarta parte in cap.de colo.rheto.

Dubitat⁹a dubito tas dr dubitat⁹ta tū:qd i actiua sigatiōe īuenit.Et cōponit:vt idubitat⁹ta tū:et vtrūq3 cōparat.vñ hi dubitāter et idubitatiue aduer.et idubito sllr iuenit aduer. positū.vt indubito loquit iste.n.idubitatiue vl idubitāter

Dubito tas taui tare:qsi duab⁹viis bitare:qd ē pgere.i.eē in certū:vl dubitare qsi diuitare.i.duaz viaz eē icertū.vñ du bius qsi diuius.i.icertus:qsi duaz viaz vel qsi duas tenēs vias.Et cōparat vt dubi⁹magis dubi⁹dubiissimus.vñ du bie magis dubie sime aduer.et hec dubietas tatis.Itez edu bito dr dubitans tis ois ge.Et cōparat fm q est nomē.vñ dubitāter tius tissime aduer.et hec dubitātia tie.Dubitās cō ponit:vt idubitans.i.nō dubitans.et sllr cōparat.Dubito cōponit vt addubito tas.i.valde dubitare.et ē neu.cū oib⁹ suis cōpositis:inenit tñ dubitare p dubitādo timere:et fm h sepe iuenit passiuū i qlibet psona:sz tñ indicat neu.Q3 ei⁹passiuū iueniat i pma psona ascribit auctoritati.et cor. bi.Cato.Ne dubites cū magna petis ipendere parua.

Dubo bas baui inuenitur pro dubito tas.

Ducatus.a dux dr hic ducatus tus tui.i.dignitas ducis vel eius terra:et ducatus.i.ductus vel guida:et cor.primā duca tus sicut dux ducis lz Anticlaudianus eam producat.Dicit enim.Ducatum summi regis conscendit in arcem.Ad hoc dicit magister Bene.q errauit ibi sicut et in pupillus.

Ducenti ducēte ducēta a duo et centū dr.vñ ducēties aduer. numerale.et ducētesimus ma mū:et ducentenus na num fm Hug. Pap.vo dicit.Ducenti dicti qsi bis centum.

Ducentuplus pla plum.i.ducenties tantum:a ducenti et plico componitur et corripit penultimam.

Ducilla le dimi.parua dux.

Ducillus li dimi.paruus dux.

Duco cas caui diriuat a dux ducis:et ē ducat guidat vl nutrit. Et cōpoit:vt educo cas.i.enutrire:et ē duco cas cū oib⁹suis cōposit actiuū.et cor.hāc syl.du sic dux ducis sz duco cis eā pdu.vñ vsus.Tu nisi lacte duces pueros ad funera duces

Duco cis xi ctū.inde hic ductor ctoris:et hec ductrix cis:et hic duct⁹ tus tui:et ductim aduer.i.tractatim:et ducto tas vbū freqn. a quo aliud freqnē.ductito tas.Duco cōponit:vt adduco cis.i.ad se ducere vel ad aliū.abduco cis.i.separe:absenta re ab aliquo abducit qs ad rē inhonestā.pducit ad studiū deducit ad honorē.Itē duco cōponit vt cōduco cis:dedu co cis:diduco cis.Itē educo cis.i.extra ducē.itē introduco cis:iduco cis illud idē q introducere.Itē pduco cis.i.pfe cte ducere:vel miungē.Produco cis.i. pcul ducē.et absen tare.vel extēdere.vel plongare.vel in cōspectū ducere.vl in apertū vl extra ducē.Itē obduco cis.i.tegere.vñ hec ductio onis.i.tectio vel opertimentū.Ecc.ij.cap.Et ne festines in tē pus obductionis etc.Itē reduco cis.i.retro vel iterū ducē. Itē seduco cis.itē subduco cis idē qd seducere vel subtus ducere:vel subtrahere.et est pprie subducē naues de aqs ad terrā trahere vel ducere.Sic ecōtrario deducē ē naues de terra in aquā ducere vel trahē.Itē traduco cis.Duco cis et ei⁹cōposita sūt actiua:et faciūt ptm in xi:et supi.in ctū.et p du.hāc syl du.sz duco cas eā cor.Vñ qdā.Educo prima fa cit educo tertia dicit.Item duco cis cū dēc ad duce ablm de dux cis syncopat scdāz psonā singularē iperatiui modi: et facit duc quā correptiōez retinēt oīa eius cōposita:et ide duco cis pmā nāliter pdu.sz duxi ptm pdu.pmā positione sz nāliter eā cor.vñ dicit Pris.in.x.lib.Duco duxi qd ondi tur eē correptū ex noie qd ab eo deriuat.et corripitur dux ducis sicut rexi pduci approbat ex noie qd ab eo nascitur sicut rex regis.vñ duci iñnitiuus pdu.du.sz duci nomē eā cor.vñ quidā.Docto crede duci si vis ab eo bene duci.Sic igit dux cis naturaliter cor.primā ex hoc pz q hoc nomen tradux cis cor.du.Vide etiam infra in duxi.

Ductilis.a duco cis dr hic et hec ductilis et hoc le.vnde ductili ter aduer.et ductileus lea leum.et ducillus la lum.et docil lus la lum.i.clepsedra.Vide in fusilis.

Ductito tas verbum frequen.de ducto tas taui tatum tatu a conuersa in i breuem et u in o fit ductito.

Ducto tas freqnē.i.frequenter ducere.a duco cis ductu.u cō uersa in o fit ducto ctas.

Ductor toris mas.ge.in duco cis est.supra.

Ductrix cis fe.ge.in duco cis vide.

Duellio onis mas.ge.in duellum vide.

Duellū:a duo et bellū cōponit hoc duellū li:et hoc duelliū lij.qsi dubellū vl dubelliū.i.duoz bellū.vñ hic duellator toris ille q duellū pegit.et hic duellio onis.i.pugil.q ēt duellus dr.et i de duellis lis p cōpositōez.i ille pugil q pseuerāter durat in duello.Et vt dr Militis est bellū fortis pugilisq3 duellū. 117

Dulcis.i.suauis:iocūdus:amabilis:mitis:misericors.īde dul ciculus la lum dimi.aliquantulum dulcis.

Dulcoratus ta tum.i.dulcedine repletus seu dulcore.

Dulensis.a du deriuat hec dulēsis sis.i.charitatiua seruit⁹quę fit iter duos.vel deriuatur a dulia qd est seruitus.

Dulia lie.i.seruit⁹q exhibēda ē hoi:sicut latria ē fuit⁹q debe tur deo.et dr a doliis.Et cōponitur dulia cū hip qd ē supra et dr hipdulia lie:qsi supra duliā:et hec xpi hūanitati debet Nā honor alicui debet rōne excellētie quā hz.Nō eni idē honor debet pri et regi et mgro et sic de alijs vt dic phs i ix.ethi.Inter oēs āt alias rōes excellētie ē illa pcipua q crea tura honorat rōne vnionis ad creatorē:sic hūanitas xpi et q ad ipz ptinent.et iō spāli noie hipdulia noiat qsi sup du liā ad latriā accedēs.vñ hypdulia xpi hūanitas p se cōside rata adorat.Sz pōt qri an pctōres debēt honorari vl ado rari dulia.Duco q dulia reuerentiā et honorē iportat.quę creature exhiberi pt.Cū āt honor vt dic Philo.nō dbeat nisi reb⁹diuinis non debet ppe et directe nisi hnti grām et vtutē q diuinos fac.Sz hz aliqs vtutē multiplr.Vel sicut actus virtuosus et huic directe et ppe debet et fm se honor. Vel sic hns aptitudinē nālē ad virtutē.et sic cuilibet hnti imaginē dei ē ex nā exhibēdus honor nisi sit cōfirmatus in malo.vt demon et dānati.qz ligat⁹ē i illis ordo ad virtutē Vel sic ordinat⁹ad iducēdū vl cōseruādū virtutē.et sic de betur oib⁹platis q ad hoc ordinati sūt vt alios istituāt et di rigāt in virtutē.Dulia ergo hoi debetur.vñ quidē.Mor talis duliā:latriam dic oipotentis.Vide etiā in latria.

Dulos grece dicitur seruitus latine.

Dumeo.a dumus dr dumo mas.i.spinare.vnde dumeo mes mui eē vel fieri spinosum.a quo dumesco scis inchoa.vt ager dumescit.i.incipit esse dumosus vel spinosus.

Dumetū ti penul.pdu.dr a dumus.et est dumetū locus du mo plenus:qd et hoc dumicetū ti dicitur.i.spinetum.

Dumus mi mas.ge.ē spina vel potius spinaz collectio.vnde dumosus sa sum.i.spinosus sa sū.vl spinis plenus.Et cō paratur dumosus sior sim⁹.vñ dumose sius sime aduer.et hec dumositas tatis.et hic et hec dumalis et hoc le.i.spinosus.

Dūtaxat taxo as cōponit cū dū aduerbio et dr dūtaxat aduer. quātitatis.i.tñmō.et cōponit a taxat p licitari:qz licitores rē i foro cōsiderātes dicūt.Tm valet.et ide dūtaxat ponitur p tñmō.Vel cōponitur a taxare p dicē:qz illud qd dr tunc tm ē dum dr.Vel vt dicūt cōponitur a taxo p arbore succi amarissimi:ex cui⁹succo si qs semel gustauerit suffic ei tm semel gustasse:sz hoc nō placet Pris.dicenti q dūtaxat.i.tan tūmodo ab aduerbio dum et verbo taxo taxas cōponitur.

Duo.a dia qd ē duo dr plrali hi duo he due:et hec duo grō ho rū duoz haz duaz hoz duoz vl duū.dtō his duob⁹duab⁹ duobus etc.fm Hug.Pris.āt dicit in.vj.li.vbi agit de dtō et ablrō scdē declinatiōis.q duo et ambo grōs qdē et actōs fm scdāz declinatōez pferūt.s.duoz et amboz.duos et am bos qauis in neutro differētie cā ad masculinū duū soleat dici.dtōs vero et ablrōs in bus faciūt in oi gñe:vt duob⁹ duabus duobus.et ēt ambobus ambabus ambobus.

Duo is isti ere.i.tribuere:dare:soluere:a quo componitur in duo is.et est actiuū duo cum oibus suis compositis.

Duodecennis: a duodecim ꝛ annus componit᷑ hic ꝛ hec duodecennis ꝛ hoc ne. i. duodecim annorum. vnde hoc duodecennium nij spacium duodecim annorum.

Duodecennium nij in duodecennis est.

Duodeci. a duo ꝛ decē cōponit᷑ duodeci ois ge. numeri pluralis ꝛ idecli. Sꝫ cū cōponat᷑ ex duob⁹ rectis vr̄ ꝙ ex vtraqꝫ parte declinet᷑. Sꝫ dico ꝙ non opꝫ: qꝛ regula intelligenda ē tm̄ de itegris. duodecim āt cōponit᷑ ex itegro ꝛ corrupto: qꝛ videlicet decem corrupte venit ad cōpositionē.

Duodenarius: a duodecim dicitur duodenarius ria rium: et h̄ duodenarius rij: ꝛ duodecimus ma mū: ꝛ duodecies aduerbium. i. duodecim vicibus.

Duodenis. i. duodecim annoꝝ. ꝛ vr̄ cōponi a duodecim ꝛ annus sicut septēnis a septē ꝛ annus. Raban⁹. Pulchre duodenis dn̄s sacerdotes interrogas ꝛc̄.

Duoden⁹na nū pe. p. ſꝫ vr̄ ꝙ debeat vtraqꝫ pte declinari: qa qn̄ fit ɔpositio ex duob⁹ rectis ex vtraqꝫ pte declinat᷑: ꝛ sic duo d̄clinat᷑ sic̄ ꝛ den⁹. Ad h̄ dico ꝙ duoden⁹ n̄ ɔponit᷑ ex duo ꝛ den⁹ ſꝫ deriuat᷑ ex duodeciꝫ ꝛ sic ē figure d̄cōposite.

Duodeuiginti. i. duo minus de viginti.

Duonus. i. bonus qui libenter tribuit: a duo is dicitur.

Duplex plicis in duplico vide.

Duplicarius. a duplex dicitur hic duplicarius rij qui duab⁹ fauet partibus. s. fraudulentus.

Duplico cas caui atū a duo ꝛ plico cas. vnde duplex cis. ge. ois. ꝛ cor. du n̄aliter. Et cōparat᷑ duplex cior cissimus. vnde dupliciter cius cissime aduer. ꝛ h̄ duplicitas tatis: ꝛ cor. pli duplico: ꝛ etiam primā naturaliter.

Duplus pla plum componitur a duo ꝛ plica ce. vnde duplo plas aui. idest duplum facere. ꝛ cor. du naturaliter.

Durā idecli. ꝛ i fine accētuat᷑: q̄dā fluui⁹ iux̄ quē gigātes edificauerūt turri: vide i sennar. Itē sic̄ d̄r. Dan̄. iij. Duran est campus in quo Nabuchodonosor posuit statuā auream.

Dureo. a duro ras d̄r dureo res rui esse vel fieri durū: ꝛ componit᷑: vt indureo res: addureo res: a q̄bus ichoa. duresco scis: induresco scis: adduresco scis. Dureo ꝛ eius composita neu. sunt. ꝛ producunt du. Uide in duro ras.

Duribuccus dicitur ille qui nunq̄ꝫ vult aperire os: ꝛ a durus ra rum ꝛ bucca componitur. (uat᷑.

Duricies. ciei fe. ge. idē qd̄ duricia: a dur⁹ vl̄ a dureo res deriuat᷑.

Duro ras raui rare. i. durū facē: ꝛ durare. i. pmanere pseuerare: sufficē: vt iste diu durauit: ꝛ durare. i. patiēter ferre. vn̄ h̄ ꝛ h̄ duralis ꝛ h̄ le. Duro cōponit᷑: vt adduro adduras. i. valde durare. Cōduro cōduras. i. sil̄ durare. ꝛ deduro deduras. i. valde durare. vel duricie remouere. i. mollificare. Eduro eduras. i. valde durare. Induro iduras. i. in iteriora durare. vn̄ in Exo. Induratum ē cor Pharaonis. prēduro preduras. idest valde durare vel ante perduro pduras. i. pfecte durare vel fortit᷑. Obduro obduras. i. ɔ̄ durare: vel quodā velamine durare reduro reduras. i. iteꝝ durare vl̄ retro durare. s. de durare. Duro duras p durū facē ē actiuū ꝛ ɔposita ab eo sꝫ ꝙ redolēt hāc sig̃atōeꝫ actiua sūt: alr̄ duro ꝛ ɔposita ab eo neutra sūt sic̄ dureo ꝛ ab eo ɔposita. Itē duro ꝛ dureo ꝛ ab eis ɔposita pducūt hāc syl. du. vn̄ Oui. de ar. Certi⁹ ꝛ lōgo tpe duret amor. Itē a duro ras dur⁹ ra rū. Et ɔparat᷑. vt dur⁹rior sim⁹. vn̄ durerius sime aduer. ꝛ ēt durit᷑ aduer. inenit᷑: ꝛ h̄ duritas tatꝭ: ꝛ h̄ duricia duricie Durus cōponit᷑: vt pdurus pdura pdurū: pdurus ra rum: q̄ꝫdurus ra rum: edurus ra rum. i. valde durus: ꝛ pdu. du.

Durus ra rum in duro ras exponitur.

Dusius sij mas. ge. demon q̄ hoies ducit a sensu: vel qꝛ ducit eos vsqꝫ ad mortē: ꝛ d̄r a duco cis sm̄ Hug. Pap. vero dicit. Dusios nolant: quos romani faunos vicarios dicunt.

Dux a duco cis duxi deriuat᷑ h̄ ꝛ h̄ dux ducis cōis ge. qd̄ designat dignitatē ꝛ officiū: d̄r eni dux qꝛ sit ductor exercitus ſꝫ non statim q̄cunqꝫ principes vel duces sūt etiā reges dici pn̄t. In bello vō melius est duceꝫ noiare q̄ꝫ regem: nā h̄ nomen exprimit in preliū ducentē. Dux cōponit᷑ vt hic et hec redux reducis. ꝛ hic ꝛ hec tradux traducis: ꝛ deriuatur a reduco cis. ꝛ a traduco duxi. ꝛ tenent tūc nām pteritoꝝ pdictoꝝ verboꝝ. s. deduxi traduxi reduxi: que n̄aliter corripiunt du. tradux cis ꝛ redux cis dux ducis: ſꝫ duco cis pducat du. Uide in duco cis. ꝛ que desinunt in ux naturaliter cor. sm̄ Pris. Uide etiam in tradux.

Duxi est pteritū de duco cis. ꝛ cor. du n̄aliter: sic̄ pbatū in duco cis. Hic nota ꝙ qn̄ h̄ v̄bū duxi vel aliqd̄ sile ɔstruit᷑ cū noie pticipiali desinēte in dus ɔsidera vtrū descēdat a verbo hābēte ɔstructōeꝫ ad accusatiuū. qꝛ tūc ɔgrue ponit᷑ h̄ v̄bū duxi cū illo noie i accusatiuo casu: vt Duxi tuā amiciciā rogitādā. Duxi vos attētius deprecādos. Si āt v̄bū nō ɔstruit᷑ cū actō. tale v̄bale descendens ab eo cū h̄ v̄bo duxi ɔstrui nō valebit. vn̄ icongrue d̄r. Amicitiā tuā duxi attentius supplicādā. imo dꝫ poni gerundiū loco eius cū sui v̄bi ɔstructione. vt Duxi vestre gr̄e attentius supplicandum.

E Prepositio est et

in cōpositione est puatiuū: vt eneruis: vel intentiuum. vt enarro. vel p extra ponit᷑. vt educo. Quibus aūt l̄ris pponit᷑ e. et q̄bus ex in compositione. dixi supra in prima parte in tractatu de syllaba. in ca. de x littera.

Eacides. pe cor. i. eaci nepos. i. achilles. Unde quidam: Aio te eacida romanos vincere posse.

Eatenus sunt due partes. et sub duobus accentibus proferuntur. vide in secunda parte de accentu in ca. de tenus.

E ante B

Ebasis huius ebasis est euagatio preter materiam. vide in q̄rta parte in cap̄. de coloribus rhetoricis.

Ebdoas ebdoadis pe. cor. ē spaciū septē dierū. ꝛ d̄r ab hepta qd̄ est septem ꝛ bdoas qd̄ est dies. et silr̄ d̄r ogdoas huius ogdoadis spaciū octo dierū. et d̄r ab octo et doas dies.

Ebdomades cōceptōes sūt q̄ fiunt in mēte q̄ partim note sūt oib⁹. vt si de eq̄lib⁹ eq̄lia demas q̄ relinquunt᷑ sūt equalia. ptim nota sapiētib⁹ tm̄. vt incorporea in loco nō esse et debet scribi p b. Nā ebdo grece. i. cōcipio latine. declinat᷑ vō hec ebdomadas huius ebdomadis. ꝛ pluralr̄ he ebdomades harū ebdomadū. Itē hec ebdomas adis p septimana ponit᷑. Dan̄. ix. Ebdomas vna. ꝛ cor. penul. fine do. Ebdomada ēt pro septimana prime declinationis ē. ꝛ scribi deberet pprie per p. Nam dicitur ab hepta grece. i. septē latine. h in e mutata. sed qꝛ apud latinos p ante d nō reperitur transit p in b. ꝛ dicitur per b ebdomada. et cor. penul. ebdomades et ebdomada. sed infra in b melius ponitur.

Ebdomas madis in ebdomades vide.

Ebriolus la lum dimi. aliquantulum ebrius. Unde Plautus Tristes ac ebrioli incedunt. et cor. o.

Ebrius. ab e ꝛ bria qd̄ est mēsura ɔponit᷑ ebrius ebria ebriū i. extra mensurā bibens. vn̄ ebriosus sa sum q̄ sepe et multū bibit. ꝛ h̄ ebrietas tatis. ꝛ hec ebriositas tatis. ebrius qn̄qꝫ ebriosus q̄ sepe et multū bibit. vn̄ ebrietas aliqn̄ ebriositas. frequēs vini temulētia. Item ab ebrius ebrio as are v̄bū qd̄ nō est in vsu Arist. tn̄ posuit simplex dicens. Mulieres q̄ raro ebriantur cito senescūt. Hic nota in ebrietate duo attēdi pn̄t. s. defectus ɔsequēs ꝛ actus p̄cedēs. Ex parte aūt defectus cōsequentis in quo ligat᷑ vsus rōnis ebrietas hꝫ excusare peccatū inquātū causat inuolontarium per ignorantiā. ſꝫ ex parte actus p̄cedentis vr̄ esse distinguendum. qꝛ si ex actu illo p̄cedente subsecuta est ebrietas sine peccato. tūc peccatū sequens excusatur totalr̄ a culpa. sicut forte accidit de Loth. Si aūt actus p̄cedēs fuit culpabilis sic nō totalr̄ excusatur aliq̄s a peccato sequenti. quo. s. redditur voluntariū ex volūtate p̄cedentis actus inquantuꝫ. s. aliq̄s dans operā rei illicite incidit in sequēs peccatuꝫ. Diminuitur tamen sequens peccatum sicut diminuitur ratio voluntarij. vn̄ Aug. ɔ̄ Faustū dicit ꝙ Loth culpādus est. non inquantū ille incestus sed quantū ebrietas meruit.

Ebullio ebullis ebulliui ebullire.i.valde bullire: verbuz neutrum per geminum l: z componitur ab e z bullio bullis.

Ebur eboris os elephātis: z deriuatur ab eo eburne⁹nea neum illud qđ est de ebore: vel qđ est candidū sicut ebur. Unde in canticis canticoꝝ. Collū tuum sicut turris eburnea. Inuenitur ēt eburnus eburna eburnum in eadeȝ significatione Uirg.in.vi Enei. Prosequitur dictis portaqȝ emit eburna.

E ante C

Ecclesia ꝯuocatio interpretatur: qꝛ oēs ad se ꝯuocat: z est fideliū: ſȝ synagoga qđ interpretatur ꝯgregatio ꝓprie est iudeoꝝ: quis ēt eccl'ia dicta sit: ſȝ nr̄am apl'i nunqȝ synagogā dixerunt. ſȝ sꝑ ecclesiā siue discernēdi cā: siue ideo qꝛ inter congregationē z synagogā z ꝯuocationē vn̄ ecclesia nomē accepit distat aliquid: qꝛ.ſ.congregari pecora solent quoꝝ greges ꝓprie dicimus: cōuocari aūt est magis vtentiuȝ ratione sicut sūt hoies. Ut aūt notaretur iudeoꝝ infidelitas dicta est hoꝝ synagoga.i.ꝯgregatio: q̄ſi pecoꝝ indiscretoꝝ. Et vt fidelitas nr̄a ipso vocabulo notaretur dicta est nostra eccl'ia.i.ꝯuocatio q̄ſi rōnabiliū z discretoꝝ: que ecclesia dr̄ catholica.i.vniuersalis: nō eniȝ sicut ꝯuenticula hereticoꝝ in aliqbus regionū partibus coartatur: ſȝ ꝑ totū orbē terrarū dilatata diffundit. Et hic ecclesiola le dimi. z eccl'iastic⁹ ca cū. Ecclesio as.i.cōuocare vel cōcionari: qđ ecclesiarizare inuenitur. Sed vr̄ q̄ eccl'ia sit nomen collectiuū: qꝛ ecclesia dr̄ ꝯuocatio fideliuȝ: z sic signat in singulari numero multitudinē. ergo poterit dici. Eccl'ia dei sunt in celo. Ad hoc dico q̄ eccl'ia nō est nomē collectiuū: qꝛ collectiuū sapit diuersitatē: ſȝ ecclesia tantūmō vnitatē: sūt eni oēs fideles quedā membra charitatis vinculo counita in vno corpore: cuius caput est xp̄s: z sic nō est dicendū eccl'ia sunt: vel eccl'ia militant vel triumphant: ne videatur in eccl'ia dei esse diuisio que vnitate spūali firmiter est vnita. Uide in pax: z i charitas. Et scias q̄ Salomon dicit. Uestigiū nauis nō inuenit in mari. vbi dicit Remi. i Mattheo. Uestigiū nauis i mari nō inuenitur: qꝛ ꝯuersatio scē eccl'ie nō est terrena ſȝ celestis vn̄ vnus remex ei⁹ dicebat. Nr̄a aūt ꝯuersatio in celis est. Et q̄uis scā eccl'ia terrena officia exercere videatur: verūtn̄ eius intētio sꝑ spūalis est in celis. In Job ēt dr̄. Nō inuenitur in terra suauiter viuētiū. Abyssus dicit. nō est in me: et mare loquitur.i.ꝑ opera loq̄ se ostēdit: nō est in me. Supb⁹ dicit nō est in me: qꝛ.ſ.nec carnales inmundi: nec auari: nec superbi sūt de ecclesia dei merito: ſȝ in eccl'ia sint numero. Uide in bigamus: z etiā in prescriptio. et in virtus.

Ecclesiastes grece. hebraice coeleth. latine cōcionator dicitur.i. Salomon. Unde dicit Hiero trib⁹ noibus vocatū fuisse Salomonē scriptura manifestissime docȝ: pacificū.i.Salomonē z ididā h̄ ē dilectū dn̄i. z q̄ nūc dr̄ coeleth eccl'iastes āt greco sermone appellat⁹ qꝛ cetū.i.eccl'iaȝ ꝯgreget. quē nos nūcupare possum⁹ cōcionatorē eo q̄ loquatur ad ppl'ȝ. z sermo eius nō spāliter ad vnū. ſȝ ad vniuersos gnāl'r dirigitur. Porro pacificus z dilectus dn̄i. ab eo q̄ in regno eius pax fuerit z eū dn̄s dilexerit salomon appellatus ē. Uide in salomon. Itaqȝ iux̄ numeꝝ vocabuloꝝ tria volumina edidit .ſ. ꝓuerbia. ecclesiasten. et canticū canticoꝝ. In ꝓuerbiis paruulū docens q̄ſi de officiis per sn̄ias erudiēs. vn̄ z ad filiū crebro sermo repetitur. In ecclesiaste vō mature virū etatis instituēs. ne quicq̄ȝ in mūdi rebus putet eē perpetuū. ſȝ caduca z breuia vniuersa que cernimus. Ad extremū iā consūmatū virū z calcato seculo p̄paratū in cantico canticorū sponse iungit amplexibus. nisi eniȝ prius reliquerimus vitia. z pōpis seculi renunciātes expeditos nos ad aduentū ꝑparauerimus. nō possumus cātare canticū canticoꝝ. Et scias q̄ pōt declinari h̄ ecclesiastes stis: z sic nō accētuatur i fine vt voluīt qdā. Aliis vō vr̄ q̄ ꝑ hoie nō accentuatur in fine. vt Uanitates vanitatū dixit ecclesiastes. ſȝ ꝑ libro accentuatur in fine. vt i ecclesiaste ita legitur. z hoc magis mihi placet. Tn̄ vide qꝛ pōt declinari hoc ecclesiaste huius ecclesiastes. z tūc cū declinatio sit greca accentuatur sꝑ in fine. vt verba ecclesiastes sicut penthecoste costes costen.

Ecclesiasticū librū Jesus fili⁹ syrach nepos Jesu sacerdotis magni hierosolymitani cōposuit. q̄ liber apud latinos ꝑꝑ eloquii similitudinē titulo. Salomonis ꝑnotatur. Dictus autē ecclesiasticus. qꝛ de totius ecclesie disciplina religiose conuersationis magna sit edictus cura z ratione. hic apud hebreos reperitur. sed inter apocrifos habetur ab eis.

Eccū cōponitur ab ecce z eū. z ita ſȝ vsuȝ declinatur actō eccū eccā eccū. z pl'al'r actō eccos eccas. q̄ſi ecce eos vel eas z ē ꝓnomen. simil'r ellum componitur ab ecce z illum. quasi ecce illū et ita declinatur actō ellū ellā. et pluraliter actō ellos ellas ecce illum vel illā. vel ecce illos vel illas.

Echinus in hechinus vide. 118

Eclipsis sis se.i.defect⁹ solis vel lune vel alteri⁹ rei. In dictamine vō si fiat dfect⁹ dictōis vel orōnis dr̄ eclipsis. ſȝ defectus lr̄e vel syllabe nō dr̄ eclipsis ſȝ aferesis vel syncopa vel apocopa vn̄ eclipticus ca cū.i.defectiu⁹. vn̄ linea zodiaci ꝑ quā sol discurrit dr̄ ecliptica. Ad h̄ eniȝ q̄ sol vel luna patiatur eclipsim. opȝ vt i illa linea sit sol et luna. et hic ecliptico cas.i.eclipsiȝ facē. obscurarē. de h̄ ēt dixi i.iiii. pte i.c.d vitiis iūctis barbarismo z solocismo. z differt eclipsis ab aposiopesi. sicut i.iiii. pte dixi i tractatu de colorib⁹ rheto. vbi egi de aposiopesi.

Eclipticus in eclipsis est. et cor. penul.

Eco īdecli. ge. neu. dr̄ ab icō. et dr̄ eco q̄ſi ico son⁹ aeris vel valliū vel rupiū vel mōtiū. q̄ſi son⁹ redditiu⁹ qꝛ est imago et representatio vocis. Dicūt tn̄ qdā q̄ eco sarū ē qđ hūane vocis sonū captās vba loq̄ntiū imitatur. z dr̄ sic qꝛ ad vocē r̄ndēs alicui efficitur imago smōis. ſȝ poti⁹ et veri⁹ vr̄ h̄ euēire a nā locoꝝ sicut ꝯualliū z hmōi ſȝ Hug. Quidā tn̄ scribūt echo cum aspiratōe Pap. vō dicit. Est vox aeris. son⁹ in silua vel i cauernis resonās. Sap. xvii. Aut resonās de altissimis mōtibus eco. et accētuatur in fine. et pdu. ꝑmā. scribitur tn̄ ꝑ vnū c.

Economicus. ab ecomus dicitur economicus ca cum penul. cor.i.dispensatiuus. vnde hec economica ce.i.scientia qua instruimur in dispensatione proprie familie.

Econom⁹ mi pe. cor.i.dispēsator ꝓpe familie. vn̄ h̄ economia mie.i.dispēsatio talis. z dr̄ econom⁹ ab eco qđ ē son⁹ redditiu⁹ qꝛ ad ei⁹ sonū et vocē tota familia dȝ ordiari. Uel poti⁹ dr̄ economus ab icon qđ ē imago vel signū. z noma qđ est lex vel norma qđ ē regula. ide iconomus.i. signatilis lex vel regula. qꝛ ad eius signū vel regulā tota familia dȝ dispensare. Et inde hec iconomia mie dr̄ ſȝ Hug. Pap. vero dicit. Economus grece latine dispensator. domus minister. qui mō aduocatus dicitur. Uide etiam in iconomus.

Econtra aduerbiū ordinandi acuit penul. sicut decontra.

Ecor ecordis ois ge. q̄ſi sine corde. ab e et cor. et est idē qđ excors. Uide i excors. Inuenitur ēt h̄ et h̄ ecordis et h̄ ecorde.

Ecquis cōponitur ex en aduerbio et qs mutata n i c. vt ecquis q̄ſi ecce quis. De hoc etiā vide in tertia parte in tractatu de figura cōposita nois in ca. de syllabicis adiectionibus.

Ecubi cōponitur ab en et vbi mutata n in c. quasi ecce vbi.

E ante D

Edaculus la lū aliquātulū edax. vorax. ab edax dr̄. et cor. ca.

Edax. ab edo es ē dr̄ edax cis ois ge. q̄ multū z assidue comedit. et ꝯparatur edax cior simus. vn̄ edaciter cius sime aduer. z h̄ edacitas tatis. z ꝓducit penul in gtō edacis. ſȝ cor. ꝑmā vbiqȝ tam in recto q̄ȝ in obliquis. Oui. de remedio amoris Rumpere liuor edax iam magnū nomen habemus.

Edecumo as aui are.i.excerpere. ab e et decumo as componitur. vn̄ et Macrobius de saturnalibus. Inuenis inquit locus veterū viroꝝ decumatos ex multis libris.

Eden hebraice dr̄ padisus terrestris. et iterꝑtatur dlitie vel edē dr̄ ꝑ eidē qđ ē vidē. et ſȝ h̄ pōt ēt illi loco ꝯuenire. ē eni ibi visus diuinus quodāmō et delitiosus. et accētuatur in fine.

Edētat⁹ ta tū.i.ex̄ dētes q̄ dētib⁹ caret. ab e z dētatus ꝯponitur.

Edento tas taui tare in dento tas est.

Edētulus la lum. idest extra dentes qui dentibus caret. ab e z dens. et vt dicit Grecismus dente carens edētulus est. ſȝ

natus hēre: qui dentes habuit nec hʒ dentes nec habebit: est edentatus prior est infans vetus alter.

E depol. i. p edē pollucis aduer. adiurandi: ꝛ acuit in fine.

E dera ab ed'di. dr̄ hec edera re pe. cor. qꝛ edis supra lactis abū dātiā in escā a veterib' phebaꝫ. vel dr̄ sic ab hereo: qꝛ arbo ribus repēdo adhereat. vn̄ ederinus na nū penul. pdu. qꝛ dr̄ et edera q̄si edita petens vel editis herens: ethymo. est.

E des edis fe. ge. i. dom'. ꝛ dr̄ ab edo es ē: qꝛ p̄mo fuit fcā ad edendū. Jn euāge. aūt dr̄ de zacharia: qꝛ perijt iter altare ꝛ edē. ꝛ dr̄ h edē. i. tēplū ꝛ scribiꝫ aedes p ae diphthongum.

E dico cis ri cum produ. di. vide in dico.

E dictum cti ge. neu. i. preceptū: ꝛ ꝑprie regum vel imperato rum. vnde in Luca. Exijt edictum a cesare Augusto.

E diculus li dimi. paruus edus. ꝛ cor. cu. vn̄ Aug. in. ii. li. de ci ui. dei. Ne animi malis quę ꝑcipue cauēda sūt mores cor rumpanꝫ humani: nulla sacra edicula dignū putauerūt ꝛc̄.

E difico cas. edes cōponiꝫ cū facio: ꝛ dr̄ edifico cas. i. edem fa cio. ꝛ hic edificans tis. ꝛ h edificiū cij. i. ediū effectio vl' ipa edes. Et cōponiꝫ vt coedifico cas. reedifico cas. Et ē edifi co neutrū cū suis cōpositis: ꝛ cor. fi. ꝛ est edificās figure de cōposite. Hic nota dr̄iaꝫ inter participiū ꝛ alias dictiōes ca suales: qꝛ nomē ꝛ pnomē cōponūꝫ ēt p obliquos: vt alius modi ꝛ istiusmodi ꝛ hmōi: ſʒ participia nō pnt cōponi te ste Prisc. nisi p ntīr: ꝛ hoc hn̄t a suis verbis: qm̄ verba vim habent nominatiuoꝝ ꝛ non obliquoꝝ: ergo si aliqđ parti cipium videaꝫ in obliquo casu ad cōpositionē venire di cendum est qꝛ amittit naturā participij ꝛ cōpositione tran sit in nomen: vt doctificus. i. doctū faciens. Sed si obijcia tur de edificans. Dico qꝛ faciens non habet hanc composi tionē a se: imo a verbo: qꝛ est figure decomposite.

E diliciū. ab edilis dr̄ h ediliciū cij honor vel offm̄ edilis ꝛ h edilitas tatis: illđ idē. ꝛ edilici' cia ciū. i. res ptinēs ad edilē

E dilis. ab edes dr̄ h edilis: huius edilis penul. pdu. i. custos edis: q̄ custodiebat de dignitate ꝛ officio erarium ꝛ capito liū vl' curā regis vl' iperatoris: ne morbosa aīalia vt capre ꝛ porci ꝛ hmōi intrarent ꝛ aerem ibi corrumperent.

E dilitas tatis in ediliciū est.

E dillus li dimi. paruus edus.

E dissa se. vrbs Mesopotamie quā condidit Nemroth: quę antea dicta est Areth.

E dissero ris edisserui edissertū cōponiꝫ ab e ꝛ dissero ris: et est disserere: valde disserere: vel aperire: narrare: exponere vnde in euangelio. Edissere nobis parabolam hanc. ꝛ hic edisserto tas frequentatiuum verbum.

E ditio onis femi. gene. i. expositio: ab edo is itum. ꝛ dicit edi tio quasi extra datio sm̄ Pap.

E ditus ta tum penulti. cor. i. altus vel manifestus vel natus vel emissus: compositus: expositꝰ: ꝛ deriuatur ab edo dis. ꝛ comparatur editus tior tissimus.

E dituus tui m̄c idē ē qđ edil. s. custos edis. ꝛ cōpo. ab ede ꝛ tueor: ide edituꝰ q̄si: edē tenēs ꝛ custodiens vn̄ boni poete dr̄r aditui qꝛ p carmia sua fortia fcā viroꝝ custodiunt.

E do es i. comedē. Antiq̄ dicebāt: edo edis edit regulariter. ſʒ postea dr̄te cā correpta ē scđa psona. ꝛ p edis dcīt ēs. Et vt in sūma dicaꝫ: quęcūqꝫ voces hui' vbi sequunꝫ scđa p sona p formatōeꝫ corrupte sūt: ſʒ que formanꝫ a prima pso na non sūt corrupte. vn̄ dicit Pris. in. ix. lib. Edo es est: est anomalū: tn̄ in plurali nūero seruat regulā tertie cōiuga tionis: edimus editis edūt. Silr in pterito iperfecto edebā ꝛ futuro edā ꝛ in oībus quę solent in hac cōiugatiōe a pri ma nasci psona: hoc est i tertia psona iperatiui modi edat: ꝛ in futuro optatiui: qui est ēt subiunctiui p̄sens: edā edas edat. Jn oībus vō quę solent in hac cōiugatione a secūda nasci p sona: corruptā inuenies regulā tertie cōiugationis: es tn̄ pducta quā a secūda acceperūt psone seruant vbiqꝫ: vt es est: este estote: esto eēnt esse. vn̄ quidā. Sanus vis eē noli de fructibus esse. Ne mireris si nō vbiqꝫ dr̄iaꝫ faciat vel defectionē anceps significatio. nō solū eni est i verbis sed etiā in noībus ꝛ alijs partibus orōnis. qꝛ faciūt dif ferentiam vel accentū vel litterarū mutatione auctores: qꝛ qꝛ nō faciūt. hęc Prisc. Edo componitur vt adedo is it. vel adeo adest. i. iūxta vel valde corrodere vel edere. Jtem co medo is: exedo dis dit. i. corrodere vel extra vel valde ede re. Jnde exesus sa sum. peredo dis. i. pfecte edere: corrodere: cōsumere. Edo neutrū est ꝛ silr cōposita eius oia p cor rodere tn̄ inueniunꝫ actiua. Jtē edo corrumpit secundam psonā ꝛ quę ab eo descendūt. composita vō oia regulari ter declinanꝫ. quędā tn̄ ex illis sequunꝫ qnqꝫ corruptionē ꝛ irregularitatē sui simplicis: vt adedo ades. facit ēt adedo dis. Jtē oia cōposita et simplicia faciunt ptm̄ in edi tn̄ sm̄ regularitatē sui simplicis et supi. in esum vel estum: et par ticipia passiui in esus vel in estus. et oia corripiūt hanc syl labam e in p̄senti et quę retinent litteraturā p̄sentis preteri to vō ꝛ ab eo formatis candā syllabā. s. e pducūt. Sed edo dis edidi. i. manifesto pducit e. vn̄ versus. Dū dape vescor edo. sermonē dum loquor edo. Sepe bibes et edes si dapsi lium colis edes. Jtē scias qꝛ edo es est verbū anomalū fa cit ptm̄ edi edidisti edit. et īfinitiuū esse: et supinū esum vl' estum. vt actum est. qnqꝫ tn̄ regulariter inuenitur sm̄ anti quos. vt edo edis edit. i. comedo. et tūc similr facit preteri tum edi et supinū silr esum vel estum infinitiuus tn̄ facit edere. sed edo edis. idest manifesto. facit edidi geminatꝫ: quia componitur ab e et do das. vide in edo edis.

E do edis edidi editū cōponiꝫ ab e et do das. et ē edere dicere. manifestare. emittere. cōponere. exponere. parere. p ferre. pducere. dare. vn̄ q̄daꝫ. Edo cōpono pario loquor et manifesto. Anomalū fit edo. tertia seruat edo. Jnueniꝫ ēt apud antiquos edo edis regulare p comedo: ſʒ tūc est sim plex et facit preteritū edi. vide in edo es est supra.

E dorso sas. i. dorsum scindere. et pcipue ab anteriori parte vn̄ edorsatus ti dr̄ equus ab anteriori parte p dorsum scis sus et componiꝫ edorso ex ab e et dorsum si.

E duco cas caui care. i. enutrir. ꝛ cōpoiꝫ ab e et duco cas. et cor ripit du. vide i duco cas. vel ſʒ Pap. Educare. i. enutrire. i. instituere. legere. educere vō est ꝑtrahere. eruere. subuertere.

E dulis. ab edo es est deriuatur hic et hęc edulis. et hoc le. i. abilis ad edendum. et cor. du.

E duliū lij. i. cibus ab edo es est deriuatur. vnde dicit Pap. Eduliū ab edendo dcīm quasi pgustatiua cōmestio vl' esca edulis cibi alimenta aptum ad manducandum.

E dulus li dimi. paruus edus. edulus etiā dicitur estor vl' vo rator qui multum comedit ab edo es est.

E dus edi mas. ge. dicitur ab edo es est. qꝛ tener sit et cōmesti bilis. et produ. pnumā. vide in fascino.

E ante F

E ffabilis. ab effor faris deriuaꝫ h et h effabilis et hoc le. qđ aptū est vt quis loquatur illud. et cōponitur cum in et dr̄ h et h ineffabilis et hoc le. et ambo comparantur.

E ffamen minis. vide in effamino nas.

E ffamino nas cōponiꝫ ab ex et famino et mutaꝫ x in f et est effaminare idē qđ loqui. vn̄ h effamen minis. i. loquela lo cutio. et produ. penul. in ntō. sed in gtō eam cor.

E ffectiuus ua uum. in efficio cis vide.

E ffeminatoriū rij domus meretricū. et dr̄ ab effemino nas.

E ffemino nas in femino nas vide.

E fferatus ta tum dicitur mente ferina affectus sine ratiōe. ab efferor aris sm̄ Pap.

E ffero ras raui ratū rare. i. crudelr agere. vl' ferū facere. et de riuaꝫ ab efferus ra rū. ſʒ Hug. dr̄ etiā efferor aris. vn̄ dicit Pap. Efferor aris ratus sum. efferatꝰ mēte ferina affectus sine rōne. ſʒ effero ras magis est in vsu. et cor. fe.

E ffero effers extuli elatum. ab ex et fero fers. et est efferre ex tra ferre et ꝑprie cadauerum. et efferre. idest extollere. ele uare. superbire. vnde hęc elatio onis.

E fferus. ab ex et ferus componitur efferus ra rum. i. valde ferus crudelis. ꝛ imansuetus. et cor. fe.

E ffeta. i. adaperio vel adapire. sicut Marcus euāgelista ex

ponit: ⁊ accentuat in fine. Dicit etiã effetus ta tum: ſʒ aliud ſignat: ⁊ tunc pdu. penul. ſed effeta eam coꝛ. vñ in Auroꝛa dicitur. Effeta ſic audit ſic homo verba ſonat.

Effet⁹. Fet⁹ta tũ cõponit cũ ex ⁊ dꝛ effet⁹ta tũ. i. debilis q̃ſi ſine fetu. i. ſine foꝛtitudine viriũ. ſʒ ppe dꝛ de muliere effeta q̃ſi ex fetũ poſita q̃ iã parere nõ põt ⁊ hic fcã ẽ trãſlatio vt ille dicat effetus q̃ iã euacuatus a viribus. ⁊ pdu. fe.

Efficacia ab efficax dicitur hec efficacia cie. idest potentia pfectio vigoꝛ, agilitas.

Efficax cacis ge. ois dꝛ ab efficio cis: ⁊ ẽ efficax potẽs. q̃ nullã difficultatẽ hʒ i q̃lib; re faciẽda: ſʒ eã ad effectũ ducit. vñ ⁊ eã medicinã dicim⁹ efficacẽ q̃ efficit illõ pp qõ data ẽ. et ꝯparat efficax cioꝛ ſim⁹. vñ efficaciter ci⁹ ſime aduer. ⁊ cõponit vt iefficax. i. nõ efficax. ſ. q̃ nõ põt deducere ad effectũ qõ intẽdit. ⁊ ſilr cõparat ⁊ coꝛ. fi. ſm Hug. Pap. vo dicit. Efficax effectus capax qui facile põt iplere qõ vult.

Efficio. ab ex ⁊ facio cis cõponit efficio cis feci ctũ. ⁊ ẽ efficẽ pfecte facẽ. q̃ſi pficere leuiter adiplere. ⁊ inde effectus tus tui i. finis rei qõ a cã efficit: vt dies ẽ effect⁹ ſolis. vñ effectiu⁹ ua uum qõ hʒ vel põt hẽre effectum ⁊ dꝛ effictiuus ab efficio cis qꝛ efficit: vt medicina eſt effectiua ſanitatis.

Effigies. ab effingo gis: qõ cõponit ab ex ⁊ fingo gis dꝛ effigies giei. i. imago: ⁊ hinc effigio gias giaui. i. effigiem facere vel effigiem repꝛeſentare: ⁊ eſt actiuum.

Effontio tis tiui tire. i. venenoſe loqui vel foꝛas emittere: et componitur ab ex ⁊ fons tis.

Effoꝛ aris fatus ſum fari. i. eloqui. ⁊ componit ab ex ⁊ foꝛ faris ⁊ produ. fa. vel effoꝛ. i. extra vel aperte loquoꝛ.

Effratʒ filius Joſeph dictus eſt qꝛ auxerit eum deus. ⁊ ex eo vocabulo in linguam noſtram transfert augmentum.

Effrateus tea teum penul. pdu. ab effraiʒ: ſcribitur per geminum f. Ephꝛateus ab ephꝛata per ph euphꝛate⁹ ab euphꝛates per eu. ita dꝛ in hiſtoꝛijs in. j. Regum q̃ſi in pꝛincipio. ⁊ dʒ grauari effrata in penultima ⁊ vltima.

Effregi penul. pꝛodu. pꝛeteritũ de effringo gis.

Effrenat⁹ta tũ dꝛ ab effreno nas. ⁊ ꝯponit ab ex ⁊ freno nas. ſʒ Pap. effrenat⁹ dꝛ: qꝛ pceps ⁊ pnus ⁊ ſine freno rõnis ſit.

Effrenis. Frenũ componit cũ ex ⁊ dꝛ h̃ ⁊ h̃ effrenis ⁊ h̃ ne: ⁊ effrenus na num. i. ſine freno: ⁊ pꝛodu. fre.

Effringo gis gi ctum grece. i. valde vel extra frangere: ⁊ componitur ab ex ⁊ frango gis.

Effrons tis cõmunis ge. i. inuerecundus: ſine fronte ⁊ ſine verecundia. ⁊ dicitur ab ex ⁊ frons tis.

Effugium gij. i. fuga: effectus fuge ab effugio gis dicitur. Job xj. Et effugium peribit ab eis.

Effugus ga gũ: ab effugio gis. ⁊ dꝛ effugus pe. coꝛ. i. fugitiu⁹ vel extra fugiens qui. ſ. continue ⁊ ſepe fugit.

E ante G

Ega grece latine dicitur capꝛa. ⁊ eſt tertia littera a.

Egeatoꝛ. in egens vide.

Egens tis ois ge. i. neceſſaria non habens: vel opus habens ab egeo ges deriuatur. ꝙ autẽ dicitur egens quaſi ſine gente vel genere etymologia eſt.

Egenus na num penul. pꝛodu. deriuatur ab egeo es. ⁊ dicitur egenus. i. egens: inops: pauper. ꝙ autem dicitur egenus q̃ſi ſine gente vel extra gentem. ethymo. eſt.

Egeo ges gui eo mutata in ui diuiſas. i. nõ hẽre vel opus hẽre. ⁊ ita differt a carere: qꝛ carere eſt nõ hẽre: ſʒ multotiens egemus rei quã hẽmus. Egeo ꝯponit cũ in: ⁊ dꝛ idigeo es iterpoſita d: ⁊ e in i mutata. Egeo cũ oib⁹ ſuis cõpoſitis eſt neutrũ: ⁊ facit ptm̃ in gui ⁊ caret ſup. ⁊ coꝛ. ge. vñ Pꝛoſper Paucoꝝ exigui tpis vſus eget. Et ſʒ Pap. Egeo illius rei vel illa re vl illã rẽ dicimus. Et vt dicit Pap. egere ⁊ indigere. i. paupertatẽ pati. neceſſaria non habere.

Eger ra rũ dꝛ ab egeo ges: qꝛ egeat virib⁹ vel leticia. i. triſtis vel ifirmus. ⁊ cõparat vt eger egrioꝛ rimus. vñ egre egri⁹ rime aduer. vñ h̃ egritudo dinis. i. triſticia vel ifirmitas. ⁊ h̃ egrimonia nie: illud idẽ. ⁊ egrotus ta tũ. i. eger: ſʒ eger ppꝛie aĩe: egrot⁹ coꝛpe. Itẽ eger. i. triſtis ⁊ ifirmus ad tps: ſʒ egrotus tm̃ ifirmus et diu et ſepe: ſicut iratus et iracũdus differũt et pꝛodu. e. vñ q̃dã. Ingemit egrotus: qꝛ languet coꝛpoꝛe totus. Eger langueſcit mentis vitium qꝛ creſcit.

Egere pt eẽ ifinitiu⁹ de egeo ges gui. Itẽ põt eẽ ptm̃ pfectũ ꝺ ago agis egi egerũt vl egere: ⁊ i vtraqʒ ſignatione pdu. ge.

Egero ab e ⁊ gero ris ꝯponit egero ris egeſſi ſtũ. ⁊ ẽ egerẽ digerẽ: foꝛas emittẽ: ⁊ ppꝛe malã ſubſtãtiã vẽtris p ſeceſſuʒ vel anũ. ⁊ hic trãſſũtiue dꝛ p euacuare: Ponit ẽt p vomere. ⁊ coꝛ. ge. vñ q̃dã. Qui bñ digerit: egerit: ingerit: ẽ hõ ſanus. 119

Egeſco ſcis incboatiuũ. i. incipio egere: ⁊ foꝛmatur ab egeo eges addita co.

Egeſtas ab egeo es dꝛ. et ẽ egeſtas peioꝛ q̃ʒ paupꝛtas. paupꝛtas eni honeſta põt eẽ: ſʒ egeſtas ſp ẽ turpis. vñ egeſtuoſus ſa ſum. i. egeſtate ⁊ miſeria plen⁹. Itẽ egeſtas pt eẽ actũs pluralis ſe. ge. hui⁹ noĩs adiectiui egeſtus ſta ſtũ. et tũc deriuat ab egero ris. et ẽ egeſtas euacuatas vl foꝛas p anũ miſſas vl vomit⁹ vñ q̃dã. Poſt res egeſtas m̃ltos afflixit egeſtas.

Egeſtuoſus ſa ſum. in egeſtas vide.

Egeus egei penulti. acuta pr fuit. Theſei: poſtea deus maris fact⁹ qñ in illud ſe pcipitauit vñ egeũ dictũ eſt mare illud in quo ſe pꝛecipitauit et hinc egeus gea geum. ⁊ hic egeatoꝛ toꝛis. i. hoꝛtatoꝛ nauis in mari: ab egeo mari.

Egilopa in egilopium eſt. ⁊ coꝛ. lo.

Egilopicus in egilopium vide.

Egilopiũ pij ge. neu. et h̃ egilopa pe. i. vlcus vel caro q̃ naſcit in angulis oculoꝝ. vñ et Macer de virtutibus herbarum. Egilopam curat ſi quis commaſticat illã. vñ egilopicus ca cum penul. coꝛ. qui talẽ infirmitatẽ patitur vel curat.

Egyptiacus dies. in egyptus vide.

Egyptius in egyptus eſt.

Egyptus ti ẽ q̃dã regio fe. ge. vñ egypti⁹ tia tiũ. et iterpꝛtantur egyptij ligua hebꝛaica affligẽtes. qꝛ afflixerũt ppl'ʒ dei p⁹uſq̃ʒ diuino auxilio liberaret. et egyptiac⁹ ca cum pe. coꝛ. vñ in quolibʒ mẽſe dñr duo mali dies egyptiaci. qꝛ ab egyptijs fuerũt itroducti ſʒ quoſdã. Et vt diẽ gl. ſup illud. Eſa. xix. c. Tradã egyptũ i manu dñoꝝ crudeliũ. Multis inq̃t glo. dñis egyptus ẽ tradita. Pꝛio aſſyrijs. ⁊ poſtea nabuchodonoſoꝛ: tertio Alexandro. ad vltimũ romanis. Anthonio et Cleopatra ſub auguſto ſepatis. Caldei crudelioꝛes. romani potẽtioꝛes. vide i pena. Hic nota ꝙ i quolibʒ mẽſe ſunt duo dies egyptiaci. h̃ ẽ ab egyptijs depꝛhẽſi. In egypto do erãt peritiſſimi aſtronomici. et iuenerũt q̃ſdã cõſtellatões eẽ nociuas actibus hoĩum in his diebus. i. aliq̃ hoꝛa hoꝛũ dierũ. ⁊ iõ notauerũt hos dies ſʒ nõ debẽt obſeruari. qꝛ ſcã mr eccl'ia phibet fidẽ talib⁹ adhiberi ſm quoſdã. Uel dñr pdicti dies egyptiaci. qꝛ dñs in illis diebus miſit plagas in egyptios. ⁊ ſcribũt i calẽdario. nõ ꝙ aliqõ ſit icipiendũ vl deſinẽdũ his dieb⁹ poti⁹ q̃ʒ i alijs. ſʒ vt dei miracula in memoꝛia teneant. et h̃ magis placet. Quottus ãt dies ſit egyptiacus a pꝛincipio vl a mẽſis fine quolibet mẽſe iſtis v̄ſib⁹ explanat. Augurioꝛ decies audito lumine clãgor. Linquit olus abies coluit colus. exeunte gallũ. In his duob⁹ v̄ſibus ſũt duodeci dictiões duodeci mẽſib⁹ ſeruiẽtes. pma pmo. et ſcda ſcdo. et ſic de alijs p oꝛdinẽ ſũpto initio a ianuario ita ꝙ quotta ẽ pma lr̃a pme ſyllabe alicui⁹ iſtaꝝ dictionuʒ totus dies ẽ egyptiac⁹ ifra mẽſeʒ cui deſeruit illa dictio cõputãdo a mẽſis pꝛincipio v̄ſus finẽ. ⁊ quotta ẽ pma lr̃a ſcde ſyllabe dictiõis. tot⁹ dies ẽ egyptiac⁹ a fine menſis v̄ſus pꝛincipiũ ꝯputãdo verbi gr̃a. Augurioꝛ q̃ eſt pma dictio deſeruit ianuario. q̃ eſt pmus mẽſis. et a q̃ eſt pma lr̃a pme ſyllabe hui⁹ dictiõis augurioꝛ ẽ pma lr̃a in alphabeto. ergo pꝛimus dies ianuarij eſt egyptiacus. Iteʒ g eſt pꝛima lr̃a ſcde ſyllabe eiuſdẽ dictiõis. vij. i alphabeto. et g̃ ſeptimus dies ianuarij eſt egyptiatic⁹. cõputãdo a fine verſus pꝛincipiuʒ et ſic de alijs. Et deinde accipe ſcdam dictioneʒ p ſcdo menſe faciendo ſilr vt dictum eſt. et ſic deinceps ⁊c.

Egloga ge dꝛ q̃ſi egaloga. ega eni grece. capꝛa latine. logos ſermo. Inde egloga. i. ſermo de capꝛis. vel quaſi. de ruſticis

vel viliozibus reb⁹. Ul' oñ ęgloga.i.capzin⁹ fermo vel pp fe cūditatē τ turpitudinē materiei vt apō fatyricos vl' q: ibi fmo bēatur oe capris pcipue. vt apō Uirg.i buc.τ coz.pe. Uirg. ęgloga.ix. Uerbēa fq adole pigues τ mafcla tbura
E go onis τ egona ne.i.feculum. vel vt oicit Pap. Egones pe nul.produ. funt facerdotes ruftici.
E goceron ega qō eft capra cōponif cū ceron qō eft coznu et ōz egoceron ontis: qōdā aīal qō alio noīe ōz capzicoznus: τ pōt oici p eodē aiali egoceron vel egoceros: τ acuif i fi ne. vñ qdā. Eft tibi faturne oomus egocerontis τ vane.
E gomet.i.ego τ nō ali⁹. vñ oic̄ Prif.i.xiii.li.oe cafib⁹ pnois oicēdo ego oico vl' poffū τ folus. τ cū alio itelligi: folet tñ met addita plerūq fignificātiā vl' oifcretōēs oñdē: egomet i.ego nō ali⁹. Necnō egoipe vl' egometipe. Et fciās q fylla bica adiectio imutat fpēz: fz ñ figurā. vñ egomet ē fpēi oe riuatiue ab ego: fed figure fimplicis. De fyllabicis adiectio nib⁹ āt q adiūguf pnoib⁹ oc̄h ē fupza i tertia pte vbi agif oe figura noīs in ca. oe fyllabicis adiectiōi bus in fine.
E gona ne in ego onis exponitur.
E gre aduer.i.oifficulter: acerbe fm Pap.
E gredioz eris egreffus fū.i.exire: eẽ gradi. τ ɔponitur ab e: τ gradioz eris. vl' egredioz ōz oe vno loco ad aliū locū exeo.
E gregius.ab e τ grex cōponif egregius a um.i.nobilis maxi mus: pzecipuus: qfi extra gregē aliozū. τ p fupplectionem comparaf egregius magis egregius egregiffimus: τ hinc egregie magis egregie egregiffime aduer. τ hec egregie tas tatis talis pzopzietas. f. nobilitas.
E greo es grui ere.i.eē vl' fieri egrū: τ ōz ab ager. τ ē vbū neu.
E grefco fcis inchoa. ideft icipio egrere. τ formatur ab egreo es addita co fit agrefco.
E grimōia ab eger ōz ẞegrimonia nie.i.triftícia vl' ifirmitas
E groto tas taui tare.i.infirmare vel frequenter egrere. Licet enim egreo es egrui fm vfum caret fupi. fit tñ ab eo egro to tas frequen. qfi ab egrotu fupi. τ pzodu. o. Hoza. in epif. Quod mihi oabis egrotare volenti.
E grotus ta tum penul.pzodu.in eger eft.
E gui triffyllabum preteritum oe egeo es.

E ante I

E i interiectio oolentis vnius fyllabe eft: τ ei oatiuus eum oe beret minui vna fyllaba a grō ficͣ oia facientia grm in ius p oierefim pferf cā oifferentie ei interiectiōis. fic igitur ei ei dem eifdem per oierefim proferuntur fm Pap.
E ia. Lage pzopzie aduer. hoztandi.
E iecto tas. verbum frequen.i.frequenter eiicere. τ formatur ab eicio cis eieci eiectum cu: u' in o conuerfa.
E iicio cis ieci ctū eiicere.i.extra iacere. euellere. euidēter tace re: τ cōponif ab e τ iaceo ces: τ mutaf a i i: τ fit eiicio cis τ fcribif p ouo i: τ eft pzimū i cōfonāte: fcōz vocalis vñ oi cit Prif.in.xiii.li. q' e pzepofitio in compofitione inenitur añ n τ i loco cōfonantiū pofitas: vt eneibo τ eiicio is.
E inlatb indie regio fic oicta eo q poffeffa fit ab einlath filio iectan poft oiluuium fm Pap.
E iuloz. Julus mītū fleuit i morte pfis: iō a iulo τ e p cōpofi tionē ōz eiuloz laris lat⁹ fū.i.flere: voce oolozē manifeftaf voce ɔfufa p oolozē clamare. vñ qdā oixerūt eē ɔpofitū ab e τ iubilus qō ē vox ɔfufa p gaudio: qfi eē iubilū eē: τ ē eiu lare ppē feminaz. Inuenif et eiulo las. vñ oic̄ Pap. Eiula re plozare alta voce vñ h eiulat⁹ tus tui.i.plozat⁹ vl' clamoz pze oolozē cōfufus. τ hec eiulatio onis idem qō eiulatus.

E ante L

E loy et eloe noīa oei fūt apud hebzeos: et iterptaf el oeus vl' chiros qō eft foztis fm Hug. Pap. vō oicit. El oeus vl' foz tis ōz q nulla infirmitate oppzimaf. eft aūt fm hebzeos el pzimū oei nomen. fcōm eloy: tertium eloe.
E laboz beri lapfus fū: ab e τ laboz beris ɔponif. τ ē elabi val de vel eẽ labi: euadere: oecurrere: effugere: τ producit la.
E lamite penul pzodu. oicuntur per fe ab elam filio fem.
E late fūt palmaz folia q furfū eleuāf: nec pēdēt oeozfū fic aliaz arboz elate τ palmaz funt pductiozes rami τ excellē tiozes iterdū aurei colozis crifpātes vl' circūftātes. τ fp ad excelfa tēdētes: nūq viroze amittūt. Quidā elatas abietes oicūt. ita oic̄ Pap. τ fz h ōz elata: qfi eleuata ab effero fers: τ pdu.la. vñ qdā cāticoz. v. vbi ōz. Lome ei⁹ ficut elate pal maꝝ. pdu. ibi mediā oe elate. Sz h nō vr: q: ibi oicit glo. Alia tráflatio crines ei⁹ abietes. abies grece elates vocaf. vñ ibi elate vl' elates nō ē latinū: fz grecū vr τ iō multi coz ripiūt hāc fyllabā la: ad oīam oe elate. p rame palme: et p ipfa palma adiectiue elatus ta tū. et vt oicunt elate eft no men arbozis filis palme altitudine vel folijs.
E latus ta tum.i.extra latus quafi eleuatus fuperbus: ab effe ro fero. vnde hec elatio.i.iactantia confidentia.
E lbidus da dum penul.coz. in elbus exponitur.
E lboz in elbus vide.
E lb⁹ ba bū fine elbidus da dū ē coloz medi⁹ iter nigrū τ albū ab alb⁹ oic̄. vñ elboz: qfi alboz oñr vites vl' vue neq pur puree neq nigre. neq albe: qs qdā varias appellant.
E leadaberim hebzaice. oeutronomiū grece qdā liber eft.
E leazar iterptaf oei adiutoziū: τ pdu. penul pofitione.
E lecto ctas.i.frequēter elicere: fozas emittē. τ ē frequētatiuū hui⁹ vbi elicio cis elicui electū electu: u i o: fit electo electas
E lectrū. ab elios qō ē fol oic̄ electros. vñ oñ h electrū tri: q: ad radiū folis clari⁹ auro argentoq relucear. Et fūt tria gña electri: vnū genus ē gumi qō fluit ab arbozibus et oū refcit in lapidē. qō et fucinū ōz. Scōz genus electri ē qō ex auro et argento fit: auri. f. trib⁹ ptibus: et argenti vna. Ter tiū ē metallū qō nāliter iuenif. τ pcio bz. Et fciās q Greg. in.ii. homel. Ezech. expōnēs illō. De medio ei⁹ qfi fpēs ele ctri. oicit. In electrū oū aurū argētūq mifcenf. argentū ad claritatē crefcit. aurū vō a fuo fulgoze pallefcit. q: ergo in vnigenito oei filio nature ocitatis vnita eft nā humanita tis in q adunatione hūanitatis in maieftatis gloziā excre uit. Diuinitas vō a fui fulgozis potētia humanis fe oculis tēperauit et fic pz illa expofitione qualiter nos oeus exalta uit per hoc q humana natura clarioz facta eft quafi p anz crenit argentū. et q: oiuinitas a fulgoze fuo nrīs eft afpectī bus tēperata. qfi aurū nobis palluit argentū excreuit quaſi electrū. ergo in igne eft oeus hō factus in perfecutiōe.
E lectuarium rii. ab electione rerum quibus conficitur oictuz vnde ab eligo eligis oicitur.
E lect⁹ electa electū.i.fplēdidus: excelfus: clar⁹. et alijs electus. ab eligoz ris ōz. vñ h electio onis. qū qs oe multis eligif.
E lefrons grece oicitur mons. et accentuatur in fine.
E legās tis oīs ge. ōz valēs. excellēs. nobilis egregius. oecēs. pulcer. bonus. et ōz ab eligo gis. Bona eni et pulchza funt eligēda. et ɔparaf elegās tioz fimus. vñ elegāter tius fime aduer. et h elegātia tie pftātia. excellētia. pulchzitudo. vali tudo. et ōz eleganter vzbane nobiliter. et coz. le. pdicta.
E legia gie in elegus eft.
E legus a um.i.mifer ra rū. et ōz ab eleyfon qō ē mifereri. vñ viri fcti oe mifería oñr elegi. vñ h elegia gie.i.miferia. et hic elegiac⁹ ca cū.i.mifer vl' oe mifería cōpofit⁹ τ coz. le. vñ Boeti⁹. Et veris elegi fletib⁹ oza rigāt. Elegi eft et pteritū oe eligo gis: et tūc pdu. penul. et vt oicit Pap. elegiacū car men ocīi q modulatio eiufdē carminis miferie cōueniat qō metrū cōftat pmo verfu heroico fcōo pētimemeri: pzi ma heroica. fcōa oactilica. vt Larmina qui quōdā ftudio florenti peregi. Flebilis heu meftos cogoz inire modos.
E lementarius in elementum vide.
E lementū. ab ile ōz h elementū ti qfi elimentū. q: oeus pmo loco oe nihilo creauit ile: et ex ile fecit elemēta. et ex elemē tis oīa alia. vel ōz elementū qfi elicitamentū: q: oīa ex ele mentis elicita fūt et extracta. vel ōz elementū. quafi eleua mentum. q: vnū fuper aliud eft eleuatū. f. aqua fuper ter ram. aer fuper aquā. ignis fup aerē. vel elementū quafi ali mētū: q: oīa aīalia alunf in elementis. quedā in terra. que dam in aqua quedam in aere. quedaz etiā viuētia in igne.
Et nota q

Et nota ꝙ elemētū quīqȝ dr̄ ipm̄ elemētatū: vt terra quā vidēmus ⁊ calcamus: ⁊ aqua quā videmus ⁊ potam⁹: ⁊ sic de ceteris. Quīqȝ est etiā ipm̄ verū elemētū: cuius quelibet p̄s est eiusdē generis cū ip̄o toto: vt elemētū terre dr̄ illud corpus cui⁹ quelibet pars dr̄ terra: ⁊ sic de alijs. ſȝ h̄ potius ad ph'iam ꝑtinet. Et ab elemētū dr̄ h̄ ⁊ h̄ elementaris ⁊ h̄ re. i. res elemēti vl' qd̄ ꝑtinet ad elemētū. ⁊ qꝛ elemētū est p̄ma pars corporis in ꝯpositione: ⁊ vltima in resolutione: inde ē ꝙ quodāmodo loquendi: quicq̄d est p̄ma pars alicuius in cōpositiōe: ⁊ vltima in resolutiōe dr̄ elemētū. vt lr̄a est elementū vocis litterate: ⁊ dictio est elementū vocis siḡatiue. Et vt dicit Damascen⁹ in. ij. li. ca. xij. Oportet scire qm̄ q̄ttuor elemēta sunt: terra sicca ⁊ frigida: aqua frigida ⁊ humida. aer humidus ⁊ calidus: ignis calidus ⁊ siccus. Et silr̄ q̄ttuor humores ꝓportiōem habētes cū q̄ttuor elemētis. Nigra cholera. i. melācholia q̄ hȝ ꝓportionē cū terra: est eniȝ sicca ⁊ frigida. Phlegma ꝓportionē cū aqua hȝ: frigidū est eni ⁊ humidū. Sāguis ꝓportionē hȝ cū aere: humidus eni est sanguis ⁊ calidus. Rubea cholera ꝓportionē hȝ cū igne calida eni est ⁊ sicca. Uide etiā in terra s̄m Ambrosium de q̄ttuor elemētis. Itē vide in estas de q̄ttuor t̄pibus anni. ⁊ in etas. Itē vide in mare. Et nota ꝙ superiora elemēta sūt mas. ge. vt ignis ⁊ aer. inferiora vero fe. ge. vt terra ⁊ aqua. nam sup̄iora elemēta sunt q̄si mares ⁊ inferiora q̄si femine qꝛ illa agunt in inferiora: ⁊ hec patiuntur ab illis.

Elemon grece: misericors latine. s̄m Pap.

Elemosyna ab elemōia qd̄ est misericordia: ⁊ syna qd̄ est mādatū ꝯponit̄ h̄ elemosyna ne. i. mādatū misericordie: ⁊ hȝ h̄ scribit̄ ꝑ e in scd̄a syllaba. ſȝ melius scribit̄ ꝑ y: ⁊ tūc dr̄ elimosyna ab ely qd̄ est de⁹. ⁊ syna mādatū. inde elemosyna q̄si mādatū dei. ipse eni mādauit eā fieri. vn̄ Lucas. Date elemosynā. ⁊ oīa mūda sunt vobis. Preterea qd̄ paup̄i dat̄ deo dat̄. Uel dr̄ elemosyna ab ely qd̄ est deus. ⁊ moys qd̄ est aqua. inde elemosyna q̄si aqua diuina. sicut eni aq̄ extinguit ignē. ita elemosyna extinguit pcc̄m. Et scias ꝙ septem sunt elemosyne corporales. q̄ ꝯtinent̄ in h̄ versu. Uisito: poto. cibo. redimo. tego. colligo. cōdo. Uisito sc̄ȝ īfirmū. Poto sc̄ȝ sitiētē. Cibo sc̄ȝ esuriētē. Redimo sc̄ȝ incarceratū. Tego i. vestio nudū. Colligo. i. recolligo hospitē. Cōdo. i. sepelio mortuū. Itē septē sunt elemosyne sp̄ūales q̄ in h̄ v̄su ꝯtinētur. Consule. castiga. solare. remitte. fer. ora. Cōsule. i. doce ignorātē. ⁊ dirige dubitātē. Intelligit̄ eni ī h̄ duplex sp̄ūalis elemosyna sc̄ȝ doctrina ⁊ ꝯsiliū. Castiga delinq̄ntē. Solare. i. ꝯsolare tristē. Remitte delinq̄ētib⁹ in te. Fer. i. porta īfirmitates alioꝝ ⁊ grauamina. Ora ꝑ oīb⁹. Et ab elemosyna hic elemosynari⁹ narij. ⁊ h̄ elemosynaria rie. ⁊ mobiliter declinatū inuenit̄ elemosynarius ria riū. Ul' elemosyna dr̄ ab elimon grece qd̄ est misericors latine ide elemosyna qd̄ est misericordia. vide in fors. Hic pōt queri. An de illicite acquisitis possit fieri elemosyna. Ad h̄ dicēdū ꝙ aliq̄d pōt esse tripliciī acquisitū illicite. Uno mō q̄n id qd̄ illicite acquirit̄ ab aliquo debetur ei a quo ē acquisitū. nec pōt ab illo retineri q̄ acq̄siuit illicite. sicut cōtingit in rapina. in furto. in vsuris. ⁊ de talib⁹ qū hō teneat̄ ad restitutiōeȝ elemosyna fieri nō pōt. Alio v̄o mō est aliq̄d illicite acquisitū. qd̄ quidē ille q̄ acquisiuit retinere nō pōt. nec t̄n debet̄ ei a quo acquisiuit qꝛ sc̄ȝ vtrius ꝯtra iusticiā accepit. ⁊ aliter cōtra iusticiā dedit. sicut cōtingit in symonia. in q̄ dans ⁊ accipiēs ꝯtra iusticiā legis diuine agūt. vn̄ nō dȝ fieri restitutio ei q̄ dedit: sed debet in elemosynas erogari. ⁊ eadē rō est in silibus in quib⁹ sc̄ȝ datio ⁊ acceptio est ꝯtra legē. Tertio mō est aliq̄d illicite acq̄sitū. nō qꝛ ip̄a acquisitio sit illicita. ſȝ qꝛ id ex quo acq̄rit̄ ē illicitū. sicut patet de eo qd̄ mulier ꝑ meretriciū acq̄rit. ⁊ h̄ ꝓp̄e vocat̄ turpe lucrū. ꝙ eni mulier meretriciū exerceat. turpit̄ agit ⁊ ꝯ legē dei. ſȝ ī eo ꝙ accipit nō iniuste agit nec ꝯ legē. vn̄ qd̄ sic illicite acq̄situ est retineri pōt. ⁊ de eo elemosyna fieri. Circa illa v̄o q̄ ꝑ aleas acq̄rūt̄. videt̄ eē aliq̄d illicitū ex iure diuio sc̄ȝ ꝙ aliquis lucret̄ ex his q̄ rē suā alienar̄ nō p̄nt. sicut sūt minores. serui. furiosi ⁊ hmōi. ⁊ ꝙ aliq̄s trahat alīū ex cupiditate lucrādi ad ludū ⁊ ꝙ fraudulent̄ lucret̄ ab eo. ⁊ in his casib⁹ tenet̄ ad restitutionē. ⁊ sic de eo nō pōt elemosynā facere. Aliq̄d āt videtur eē vlteri⁹ illicitū ex iure positiuo ciuili qd̄ ꝓhibet vniuersalit̄ tale lucrū. ſȝ qꝛ ius ciuile nō obligat oēs. ſȝ eos solos q̄ sunt his legib⁹ subiecti ⁊ iteꝝ ꝑ dissuetudinē abrogari pōt. iō apud illos q̄ sūt hmōi legib⁹ astricti. tenent̄ vniuersaliter ad restitutionē qui lucrant̄. nisi forte ꝯtraria cōsuetudo p̄ualeat. aut nisi aliq̄s lucrat' sit ab eo qui traxit eū ad ludū in quo casu nō tenet̄ restituere. qꝛ ille q̄ amisit non est dignus recip̄e. ⁊ ille qui lucrat⁹ est nō potest licite retinere tali iure positiuo durāte. vn̄ dȝ de hoc elemosynā facere in hoc casu. Itē nota ꝙ ille ludus est turpis ⁊ rep̄robat⁹. vt puta qꝛ est ꝯtra deū ⁊ oīa iura. vn̄ ꝓpter ludū nullus potest aliquid acquirere nec titulū nec bonā fidē habere. Iniustus enim titulus pro non titulo est habendus. ⁊ male fidei possessor dicitur qui cōtra legum interdicta mercatur.

Elencus ci mas. ge. i. titulus libri. qꝛ totū opus illuminet. Un̄ in euāgelio Luce sic intitulat̄. Elenc⁹ Luce. j. titul⁹ hinc ēt elencos vocam⁹ p̄ciosos lapides in sup̄ficie ornamēti. qꝛ illumināt illud. ⁊ quicūqȝ p̄ciosi lapides in loco notabili ponūtur dicūtur elenci. vn̄ Iuuenalis. Auribus extensis magnos cōmisit elencos. Elencus ēt dr̄ in dialectica quoddaȝ genus argumētatiōis sc̄ȝ syllogismus ꝯtradictiōis. ⁊ tūc cōponit̄ ab en qd̄ est in. i. ꝯtra. ⁊ lexis qd̄ est sermo vel dictio inde elencus. i. cōtradictio. ⁊ diffinit̄ sic. Elencus est syllogismus contradictionis vnius ⁊ eiusdem non nominis solum sed rei ⁊ nois. non synonymi sed eiusdem. ⁊ ex his que data sunt de necessitate accidere. non cōnumerato qd̄ erat in principio s̄m idem. ⁊ ad idem silr̄. ⁊ in eodem t̄pe. h̄ autem diffinitio magis ad logicam pertinet.

Elephātus. elephon grece dr̄ mons latine. vn̄ h̄ elephātus ti. ⁊ elephas qd̄ hȝ n in obliq̄s elephātis ph'āti. ſȝ nō in n̄ro. ⁊ dr̄ a magnitudie corp̄is sui. qꝛ formā mōtis p̄ferat. vn̄ h̄ elephātia tie q̄dā sp̄ēs lep̄re. qꝛ sicut elephas est maior oībus alijs aīalibus. ita passiōibus ceteris h̄ maior est. Et scias ꝙ dr̄ elephātus ti. vel elephātos. ⁊ o mutata in u dr̄ elephāt⁹ ti. Elephas mire castitatis credit̄. ita vt si ꝑdat ꝯiugē nulli copulet̄. inter siluas cōmorat̄ solus. biēnio āt portat fetus nec amplius q̄ȝ semel gignit. sed nec plures. sed tātum vnū viuit autem trecentis annis ⁊ cor. penul. elephas.

Elephas in elephantus exponitur.

Elesmot. liber qui dicitur exodus. ⁊ accentuatur in fine.

Eliachim interpretatur resurrectio domini.

Eliades. ab elios qd̄ est sol dr̄ h̄ eliades de. fili⁹ vl' nepos sol' ⁊ subtracta de syllaba dr̄ h̄ elias dis. filia vel neptis solis.

Elias dis in eliades vide.

Elicio cis cui citū ab ex ⁊ licio cis cōponit̄. ⁊ est elicere extrahere extra vocare ⁊ deducere. vide in licio cis.

Elicon onis mas. ge. est vnū de duobus cacuminibus parnasi in quo solebat eē olim studiuȝ. ⁊ dr̄ ab elicio cis. qꝛ olim eliciebat̄ inde sap̄ia. vn̄ ⁊ elicio dr̄ q̄si eliciēs circa. ⁊ est ethymo. ⁊ inde eliconius nia nium deriuatur.

Eliconis nidis fe. ge. dicitur musa q̄ in parnaso habitabat vl' femina illius loci. ⁊ dicitur ab elicon.

Elido dis si sum penul. ꝓdu. ab e ⁊ ledo dis cōponit̄. ⁊ est elidere valde vel extra ledere. ⁊ inuenitur pro tentare.

Eligo gis gi ctū ab e ⁊ lego gis cōponit̄. ⁊ ē eligere excip̄e q̄si ex aliq̄d legere. vn̄ dr̄ aliq̄s elect⁹ in ep̄m q̄ nōdū ꝯsecratus ex alijs iā except⁹ ē. ⁊ inde h̄ electio onis ⁊ ē eligē ꝓp̄e de duob⁹ ꝓpositis vnū accip̄e ⁊ alteꝝ dimittē. nō. n. eligit q̄ nil accipit vl' q̄ oīa accipit. vn̄ q̄dā sp̄ēs ꝯiūctiōis dr̄ electiua q̄ de duob⁹ ꝓpositis vnū eligē: ⁊ alteꝝ refutare ostendit. Eligo cōponitur vt p̄religo gis. i. p̄e alijs eligere. ⁊ cor. li.

Elimas īterp̄retat̄ magus et sic ē nomē maleficioꝝ. et appropriatū est elime mago in actibus ap̄loruȝ. et cor. pen̄l. vn̄ in Aurora dr̄. Obstat eis elimas magus vterus arte recenti.

Elimino nas naui nare ab e et limino nas cōponitur. et cor. li. vide in limino liminas.

Elimo mas maui ab e ⁊ limo mas ꝯponit̃: ⁊ ē climat̃ purgare vñ elimatᵒ ta tũ.i.clarᵒ vl̃ purgatᵒ. ⁊ elematiꝫ aduer.i.clare purgate: ⁊ hoc climamētũ ti.i.purgamētũ. ⁊ ꝓducit̃. h oĩa li.

Elinguis ab e ⁊ lingua componitur hic ⁊ hec elinguis ⁊ hoc elingue.i.fine lingua vel mutus.

Elinguo guas guaui componitur ab e ⁊ lingua: ⁊ est elinguare linguam extrahere vel auferre.

Elion apud hebreos nomen dei ðr: ⁊ interpretatur excelsus.

Eliotropium herba nomen accepit: eo ꝙ estiuo solsticio floreat. ⁊ ꝙ solis motibus folia circũacta cõuertat. vñ ⁊ a latinis solsequiũ dicitur: q2 solē sequatur apiendo florē suuꝫ.

Eliotropᵒ lapis ē viridis coloris sanguineas hñs venas missus in argēteã pelui aq̃ plenã: radios solis in sanguineũ ⁊ obscurũ vertit colorē. ⁊ ē splēdidus cũ ortu ⁊ occasu solis colorem mutans. in Aphrica inuenit̃. vide in solsequium.

Elipsis est quedam methaplasmiᵒ figura de qua supra dixi in quarta parte in ca. de methaplasmo.

Eliquo quas penul.cor.in liquo quas est.

Eliquus qua quũ.i.purus liquidus vel liquore plenus. ⁊ dicitur ab eliqueo eliques.

Elyzabeth interp̃tat̃ dei mei saturitas vl̃ dei mei iuramētuꝫ.

Elisius lisis cõponit̃ cũ e: ⁊ ðr elisius sia siũ.i. valde solutᵒ vel extra solutionē positᵒ. vñ ⁊ elisij in īferno dicunt̃ cāpi vbi requiescũt aīe btõꝝ fm̃ fabulas poetaꝝ. ⁊ dicunt̃ illi cāpi elisij q̃si solutoꝝ: vl̃ q̃si extra solutionē positoꝝ. sũt eñ ibi cõmorãtes bti: ⁊ nũq̃ patiũt̃ dissolutionē: vl̃ dicũt̃ elisij q̃si extra lesionē positi: ab e ⁊ lesio. s3 eñ ṽitatē sci q̃ sũt in vita eterna sũt elisij.i.extra oēꝫ penã ⁊ lesionē positi: Absterget eñ deᵒ oēm lachrymã ab oculis sanctoꝝ: ⁊ iam nõ erit amplius illis neq3 luctus neq3 clamor: sed nec vllus dolor.

Elisus sa sum penul. ꝓdu. ab elido dis elisus suꝫ: ⁊ est elisus valde vel extra vel euidenter lesus.

Elixum xi vocatur qd̃ in aqua solũ decoquitur. Lixa eñ aq̃ dicitur eo ꝙ sit soluta. vñ mēbra loco mota lixa dicuntur.

Elleborus fluuius est: ⁊ hic elleborus ⁊ hoc elleboꝝ ⁊ est quedaꝫ herba q̃ circa illũ fluuiũ plurimũ nascitur. hanc romani veratrũ vocant: q2 sumptũ in potu mentē in insaniã deducit. Est aũt elleborus pabulũ nocens: esca tñ est coturnicum: ⁊ plerũq3 ꝑpatur ad salutē hoīs: ⁊ cor. penul. Macer de viribus herbarum. Qualiter elleborus sit nobis accipiendus.

Ellum in eccum est.

Elluo onis ꝑ geminũ l mas.ge. ðr gluto vel leccator q̃ oĩa bona sua eluit dissipat ⁊ dispergit. ⁊ deriuatur ab eluo.

Elogiũ. logiũ vel logos cõponit̃ cũ e: ⁊ ðr hoc elogiũ.i. prouerbiũ ⁊ risum diuinum ⁊ ignominia ⁊ ordo ⁊ textus carminum: ⁊ ꝓprie malorum vel criminum: vel textus maloruꝫ gestoruꝫ: vel deorum mysteriũ: vñ hic elogius versiculus.

Eloy vel eloe in oly exponitur.

Eloquor ab e ⁊ loquor cõponit̃ eloquor queris elocutus sũ: ⁊ cor.lo. ⁊ est eloq̃ valde vel ornate vel apte ⁊ expedite loq̃ ⁊ manifeste enũciare ⁊ est oratoris. vñ eloquēs tis oīs gen̄.i. disertus facundus expedite ⁊ euidenter loquens.

Eluceo ces xi valde vel extra vel euidenter vel pre alijs lucere: ab e ⁊ luceo luces: ⁊ produ.lu.

Eludiãi q̃dã heretici ab eludio dicti q̃ dicũt post natiuitateꝫ xpi Mariã alios filios de viro Joseph pepisse. ⁊ ꝓd.pen̄.

Elul nõ ebul vt q̃dã legũt fm̃ Bedam ðr september. vel fm̃ alios elul october: ⁊ accentuatur in fine. nullus enim mensis ebul vocatur ita ꝙ b sit secunda littera.

Elumbis lumbus cõponit̃ cũ e ⁊ ðr h ⁊ h elumbis ⁊ hoc be.i. debilis q̃si extra lumbos.i.extra fortitudinem.

Eluo is elui tuꝫ cõponitur ab e ⁊ luo luis. ⁊ est eluere lauare purgare vel lauando destruere corrodere vel effundere ⁊ dissipare. In luo luis vide infra in littera l in suo loco.

Elutus ta tũ nomē est: ⁊ deriuatur ab eluo is. ⁊ ꝓdu.penul. ⁊ dicitur elutus mũdus madidus insipidus. ⁊ cõparat̃ elutᵒ tior simus. vñ elute tius sime aduer. Hora. in sermonibus Irriguo nihil est elutius horto.

Eluuies ab eluo is dicitur hec eluuies ei ⁊ hoc eluuium uij: ⁊ hec eluuio onis.i. nimia aquarũ inundantia: vel destructio ex aquarum abundantia sc3 diluuium.

Eluuio onis in eluuies vide.

E ante M

Emac vel emas vel emath grece. latine sanguis. ⁊ accentuantur hec tria in fine.

Emacitas tis fe. ge.i. emendi auiditas. ⁊ ðr ab emax cis.

Emaculus la lũ aliquantulum emax: ⁊ cor.penul.

Emãceps. mãceps ꝯponit̃ cũ e ⁊ ðr h emãceps pis q̃ qũ primo fuisset mãceps: iã ab illa seruitute ⁊ ptãte est liberatus. vñ emãcipo pas pare.i. a seruitute liberare s3 iã inoleuit cõsuetudo vt filius de ptãte p̃ris liberatᵒ dicat̃ emãcipatᵒ. s3 suus a seruitute liberatus dicat̃ manumissus. l3 ꝓprie predicta vocabula ꝯueniant captis in ꝑlio: ⁊ in seruitutē redactis fm̃ Hu. Pap̃. vero dicit. Emancipare iuris proprij dominum statuere. q̃si extra manum.i. ptãtem suam facere.

Emancipo pas in emanceps exponitur: ⁊ cor.ci.

Emano ab e ⁊ mano nas cõponit̃ emano nas naui natum. ⁊ est emanare extra manare ebullire ꝓcedere: ⁊ ꝓdu.ma.

Emanuel hebraice qd̃ in latino s̃mone sig̃t nobiscũ deus sc3 q2 ꝑ ṽginē deᵒ natᵒ hoīhᵒ in carne appuit: ⁊ acuit̃ in fine.

Emarceo ces emarcui ab e ⁊ marceo ces cõponit̃ ṽbuꝫ neu. ⁊ caret sup̃. ⁊ est emarcere euidenter marcere elanguere.

Emasculo. ab e ⁊ masculᵒ ꝯponit̃ emasculo las. ⁊ est emasculare: eneruare: debilitare: vel castrare: ⁊ cor.penul.

Emath sanguis grece inde emathia.i. sanguinolenta propter multa bella: ⁊ acuitur in fine.

Emaus proprium nomen castelli quod post nicopolis dictũ est: ⁊ acuitur in fine.

Emax. ab emo emis ðr h ⁊ h emax cis.i. emptor auidᵒ vl̃ qd̃ facile emit̃ ⁊ ꝯparat̃. vñ emacit tius aduer. ⁊ ꝓd.pen̄.gti.

Emblema matis ge.neu.i. eminēs sculptura. vl̃ ornamētũ vasoꝝ: vl̃ varietas pauimēti siue diuersitas coloꝝ ĩ pauimēto q̃ ðr lichostratos. vl̃ frustũ auri vl̃ argēti. vñ Prudētiᵒ ĩ sicomachia. Sordēt argēti emblemata: ⁊ ꝓdu.ble. ⁊ cor.ma.

Embolismᵒ mi mas.ge.i. supaugmētũ. vñ h ⁊ h embolismalis ⁊ h le.i. supercrescēs: vt annus embolismalis ðr q̃si supercrescēs: q2 supat duos ãnos ꝑcedētes vna lunatiõe. h3.n. annus embolismalis. xiij. lunationes sc3. xij. sicut ⁊ alij anni cõmunes. ⁊ illam tertiamdecimam superadditam que nullo mensi tribuitur. vide de hoc in epacta.

Emēbris. ab e ⁊ mēbrũ cõponitur h ⁊ h emēbris ⁊ h bre: sine mēbro: q̃si extra membra.i. extra fortitudinem.

Ememor.i. oblitus: ⁊ cor.me: ⁊ est cõis ge. ab e ⁊ memor memoris componitur.

Emensus sa sum.i. participium de emetior tiris. ⁊ est emensus quasi extra mensus. vel euidenter mensus.

Emeras interpretatur dies: ⁊ accentuatur in fine.

Emergo gis si sum. ab e ⁊ mergo gis componitur. ⁊ est emergere extra venire. exurgere.

Emerito. in emeritus vide.

Emeritᵒ. meritus ꝯponit̃ cũ e ⁊ ðr emeritᵒ ta tũ.i. iã extra meritũ positᵒ: q̃ nõ pōt iã mereri ⁊ exercere officiũ suũ: imo liberatᵒ ⁊ solutᵒ ē a labore officij sui: sicut miles oliꝫ post. lx. ãnos nõ cogebat̃ militare: s3 soluebat̃ a labore solito: ⁊ dabat̃ ei ager vel villa vel aliud. vñ viueret. ⁊ tũc erat emeritus q̃si extra meritũ positᵒ: q2 nihil postea labore solito merebat̃ vñ h emeritio onis talis ꝓprietas. vl̃ talis liberatio fm̃ Hu. Pap̃. etiã dicit. Emeritus valde meritᵒ. Itē emeriti milites veterani. q2 iã soluti a militia sunt. Emerita ciuitas quã postq̃ cesar edificauit. veteranos ibi constituit.

Emetior tiris titus vel emēsus sum. ab e ⁊ metior. ⁊ est emetiri q̃si extra metior. vel euidenter vel aperte metior.

Emicatim aduer.i. splendenter. ab emico cas.

Emico cas ab e ⁊ mico cas ꝯponit̃ ⁊ cor.mi. vide ĩ mico cas.

Emigrãeᵒ ṽmis capit̃. vñ ⁊ dicimᵒ dolorē capit̃ emigrãcũ eē

Emina ab emo emis deriuatur h emina q̃dã mēsura mediuꝫ sextariũ continens ad emendũ vinũ vel annonaꝫ. vel ðr ab

emetior tiris: vel ab bemis quod est dimidium.

Emineo nes nui.i.extra manere: apparere: supincūbere: superstare. vñ eminens tis ōis ge. ꝛ cōparaſ eminens tior fim⁹ vñ eminenter tius sime aduer. ꝛ hec eminētia tie. Et cōponiſ emineo cū sup: ꝛ dr supemineo nes: ꝛ cum pre ꝛ dr preemineo nes: qḋ p syncopā inueniſ premineo nes. Emineo autē cōponitur ex e ꝛ maneo nes a in i mutata: ꝛ cor. mi.

Eminul⁹ la lū.i.aliq̄ntulū eminēs pen. cor. ꝛ diciſ ab eminēs.

Eminus cōponitur ab e ꝛ manus.i. pen. cor. q̄ſi extra manū sed cōminus.i. prope a con ꝛ manus: ꝛ sunt aduerbia loci. vñ Pris. in. xv. Eminus ꝛ comminus localia sunt. vñ quidam Eminus a longe: sed comminus ad prope spectat.

Emissarius. ab emitto dr emissus sa sum: vñ emissarius ria riū.i. valde ad emittendū aptus: sicut sunt cursores regum vl' alioꝝ diuitū q̄ freq̄nē emittunſ ad nūcia ferēda. Itē hircus apopei⁹ dicebaſ emissari⁹: q: emittebaſ i desertū. apopei⁹ grece emissari⁹ latine. Itē hic emissari⁹ sarii: diciſ equ⁹ fortis ꝛ velox: q: extra alios eligitur: ꝛ ad equas mittitur ad coitum. idem ꝛ admissarius dicitur. de capro admissario habetur Leui. xvi. Itē emissarius dicitur percussor: gladiator: vel flagitiorum ꝛ luxurie satelles.

Emissicius cia cium: qḋ sepe ꝛ cito in diuersa loca emittitur: vt oculus: ꝛ deriuatur ab emitto tis.

Emo emis emi emptū. ꝛ ē emere ex alieno meū facere.i. dare suū ꝛ alienū accipere. Emo ꝯponitur vt adimo mis ademi adēptū.i. auferre coemo mis coemi coēptū q̄ſi ſil' emo: vel cū alio emo: ex cō ꝛ emo mis. Itē dirimo mis.i. diuidere separare. eximo mis.i. auferre: vl' extrahere. ꝑimo mis ꝑemi.i. occidere redimo mis redemi redēptum.i. liberare. Emo emis cū oib⁹ suis ꝯpositis ē actiuū: ꝛ cor. e in p̄nti. sed in p̄terito pdu. Ouí. epi. Turpiter igenuū munera corpus emūt. cōposita tñ e in p̄nti mutāt in i cor. Itē oīa faciūt p̄teritū in emi ꝛ supinū in emptū: ꝛ hñt p in supino cā euphonie: deberet enī formari a p̄terito emi: i mutata i tū. vñ dicit Pris. in. x. li. emi emptū facit iō qḋ assumpsit p: q: nō pōt m ante tū sine p inueniri cā euphonie vt sumptus prōptus cōptus. Hic nota ꝙ circa rē que emitur ꝛ vendiſ triplex defectus cōsiderari pōt. vnus siquidē ſm speciē rei. ꝛ hūc quidē defectū: si vēditor cognoscat in re quā vēdit fraudē cōmittit in venditiōe. vñ vēditio illicita reddiſ. Et hoc est qḋ dr ꝯtra quosdā Esa. j. Argētū tuū v̄sum est in scoriā: vinū tuū mixtū est aqua. qḋ enī ꝑmixtū est patiſ defectū q̄ntū ad spēm. Alius aūt defectus ē ſm quātitatē: que p mensurā cognoscitur: ꝛ iō siquis scienter vtaſ deficiēti mēsura in vēdēdo fraudē cōmittit: ꝛ est illicita vēditio. vñ dr Deute. xxv. Nō habebis in sacculo diuersa pōdera maius ꝛ min⁹. nō erit in domo tua: nec modius maior ꝛ minor. Et postea subditur Abhominabiſ enī dñs eū qui facit hec ꝛ aduersaſ oēm iusticiā. Tertius defectus est ex pte q̄litatis puta si aliqḋ aīal infirmū vēdaſ q̄ſi sanū vel p sano: qḋ siquis scienter fecerit fraudē cōmittit in venditiōe. vñ est illicita venditio. Et in his oībus nō solū aliquis peccat iniustā vēditionē faciēdo sed ēt ad restitutiōeȝ faciēdā teneſ. Si vō vēditore ignorāte aliq̄s p̄dictoꝝ defectuū i re vēdita fuerit. vēditor q̄dē nō peccat: q: iniustū facit mālīter: nō tñ ei⁹ opatio ē iniusta: vt ex p̄dictis pȝ teneſ tñ qū ad ei⁹ noticiā ꝑuenerit dānū recōpensare emptori. Et qḋ dictū est de vēditore: intelligēdū ē etiā ex parte emptoris. Cōtingit enī q̄nq; vēditorē credere suā rē eē min⁹ p̄ciosaȝ quātū ad speciē. sicut siq̄s vēdat auruȝ loco auricalci: emptor si id cognoscat iniuste emit. ꝛ ad restitutionē teneſ. Et eadem ratio est de defectu quantitatis ꝛ qualitatis: sicut de defectu speciei substantialis.

Emola le vas coquinariū sicut caldaria vel coculum. Cocula aūt dicūtur vasa coquine a coquēdo dicta. oia nanq; vasa cā coquēdi pata cocula dicunſ ſȝ Isi. vñ in. ij. Hesdre vbi nos dicimus. Hostias coxerunt in emolis ꝛ ollis. greci habent. Hostias coxerūt in encis ollis. Et dr emola q̄ſi imola ab imolando: q: ibi hostie imolabantur.i. coquebantur. vl' dicitur emola q̄ſi enea olla ꝛ tunc ponitur ibi m p n: ꝛ ab olla subtrahatur vitium l: q: emola cor. penul.

Emolior liris tus sum valde vel extra moliri acquirere niti ab e ꝛ molor liris componitur.

Emolimentū ab emolo lis dr hoc emolimentū ti ꝓp̄ie lucrum molēdini scȝ qḋ habetur ex molēdino ꝓpter moliturā. sed ponitur p quolibet lucro vl' p q̄libet cōmoditate. ij. Mac. iij. Et qḋ emolimentū: q: custodiuimus precepta eius.

Emorogius gia gium: in emorrois vide.

Emorrois emac vel emas vl' emat grece: latine diciſ sanguis vñ hec emorrois roidis q̄dā infirmitas q̄ñ aliq̄s patitur fluxū sanguinis. vñ emorroissus sa suȝ q̄ talē infirmitatē patiſ. vñ in euāgelio dr. Quia dñs mulierē emorroissaȝ sanauit.i. fluxū sanguinis patiētē: qḋ ēt emorogius dr. vl' dr sic q: sanguinē mingit p vrinā. Itē emorrois dr q̄dā serpēs q̄ si sanguinolēt⁹: q: quē mordet totū sanguinē effluere facit.

Emphasis est expositio loquendi. vide in quarta parte in tractatu de coloribus rhetoricis.

Emphiteosis osis fe. ge.i. melioratio siue ꝯtract⁹ meliorationis vñ qū q̄s dat agrū alicui vt excolat ꝛ melioret illū iste dat agrū i emphitheosiȝ: ꝛ ille accipit i emphitheosiȝ. ꝛ videtur cōpositū ab en qḋ ē in ꝛ phitos qḋ ē fides ꝛ thesis qḋ ē positio q̄ſi in fide positio. ꝛ inde hic ꝛ hec emphiteota vl' emphiteoteca: q̄ rē accipit in emphiteosiȝ: ꝛ emphiteotic⁹ ca cū qḋ ꝑtinet ad emphiteosiȝ ꝛ hic emphiteoticari⁹ rij vel emphiteoticarius ria riū idē qḋ emphiteoteca vel emphiteoticus.

Emphiteoticarius in emphiteosis est.

Empic⁹ sicut dicit Pap. Empici dicunſ illi q̄bus collectio facta ē in pulmōe vl' torace ꝛ crepuerit ꝛ sanuerit iidē sūt saniosi. Empicus ēt dr spuēs sanguinē ꝛ pdu. penſ. vñ Macer de betonica. Empicos tussimq; iuuat: suspiria sedat.

Empireū celū factū fuit p̄ma die cū angelis. vñ dicit Strabo. In principio creauit deus celū ꝛ terrā. Celū inquit nō visibile firmamētū hic scriptura appellat. Sed empireū.i. igneū: vl' intellectuale qḋ nō ab ardore: ſȝ a splēdore dr: qḋ statiȝ factū repletū ē angelis. Celū inq̄t in quo posita sunt luminaria: nō in principio: sed scḋa die factū ē. Sȝ queri pōt an celū empireū sit imobile ꝛ incorruptibile. Rñsio qū oīs res determineſ a fine: oportet cōditiōes celi empirei accipe ſȝ ꝙ conuenit statui beatorū ꝑꝑ quos factū est: q: illi sunt in plena ꝑticipatione eterne lucis ꝛ quietis ꝛ eternitatis. ideo decet celū empireū esse lucidū: imobile ꝛ incorruptibile. Est autē celū empireū quoddā corpus principaliter ordinatuȝ vt sit habitatio beatoꝝ: hoc magis ꝓpter hoies: quoꝝ corpora etiā glorificabunſ. quibus locus etiā debeſ q̄ꝫ ꝓpter angelos qui loco nō indigent. ꝛ q: illa gloria excedit inuestigationē humanā: iō etiā ꝛ celū empireū. dr aūt celū empireuȝ locus contēplatiōis nō q̄ntū ad necessitatē: sed q̄ntū ad ꝯgruitatē. sicut ꝛ eccl'ia dr locus orōnis. Phi autē hoc celum non cognouerunt q: nec motui nec visui subiacet. vñ celū empireū rōne inuestigari nō pōt. q: q̄cq̄d de celis cognoscimus: hoc est aut p visuȝ aut p motū. Et scias ꝙ celū empireū dr lucidū: nō q: radios emittat sensui nr̄o visibiles sed q: in natura sua lucem hȝ. eo ꝙ maxime formale est.

Empirici pen. cor. sunt medici q̄ solā experientiam siue practicam sectantur vel sequuntur.

Emplastrū stri dr ab en qḋ ē in ꝛ plastes forma eo ꝙ sup formā morbi iducit. pōt ēt dici iplastrū sicut dicā in energia.

Emporicus in emptorium est.

Empos. empo grece latīe forū: vel mercatū. ꝛ hinc hic ꝛ hec empos ti.i. patiēs emptor. Itē empos pōt eē ꝯpositū ab en qḋ ē i ꝛ ptotis: ꝛ dr ide empos q̄ſi ipos.i. nō potēs: cui adimiſ ptās q̄ſi adēpta ptāte imunit⁹: ꝛ mutaſ n in m sequente p.

Emptici⁹ cia ciū.i. empt⁹: vl' facilis ad emēdū. vñ hui emptici dicebantur illi q̄ in seruitutē emebātur. ꝛ dr ab emo emis.

Emptirium in emptorium exponitur.

Emptoriū ab emo emis dr hoc emptoriuȝ rij.i. locus vbi emiſ qḋ ꝛ hoc emptiriū rij dr. vñ Josephus in. ix. Ad portam nauigare ad emptiria nequaq̄ꝫ preualuit. Et dr emptorium vbi cuiq; negociationes exercentur. Itē inueniſ hoc emptoriū rij

qd deriuatur ab empto grece qd latine dr fozu vl mercatu. et dr emporiu ppie locus iuxta mare vbi negociationes vl mercationes exercetur. vn emporic ca cu qd ptinet ad emporiu: hinc emporica charta dr quedam genus charte: qz in ea merces inuoluuntur qu fit in scripturis minus idonea.

E mulor. moles coponit cu e et dr emulor laris lat fu lari. i. diligere. ii. Cor. xi. Emulor eni vos dei emulatione. vl emulari i inuidere Ro. xiii. No in otetione et emulatione. et coponit ab e et malo lis. Ite emulari. i. psequi p inuidia vl amore. Pro uer. iii. No emuleris boies malu. et tuc coponit ab e et molis or liris. vn qda. Emulor inflat amat inuidet ac imitat. Ite Ezech. viii. videt poni p idignatione vbi dr. Erat statuti ido lu ad puocada emulationes. ab emulor deriuat emul la lu. i. diligens vl inuid vl sequx vl eiusde rei studios et i eode sen su: et i eisde oposit inuenit deulor laris. vn deul la lu. i. emul

E mictoriu. ab emungo gis dr h emuctoriu rii. i. purgatorii scz ferru cu quo candela emugimus. et emunctus cta ctum: vl emixus xa xum. i. purgatus. Exo. xxv. Emunctoria quoqz vbi ea que emuncta sunt extinguntur.

E munxus xa xum. i. purgatus: et deriuatur ab emungo gis.

E ante N

E n. i. in. vide in energia.

E na. i. vnitas.

E narro ras raui rare coponit ab e et narro ras. et e enarraf eui deter vl apte narrare. vn h et h enarrabilis et h enarrabile.

E ncaustu. caustos coponitur cu in vel cu en qd est in: et dr hoc encaustum vel incaustu qsi inustum scz tinctura scribendi.

E ncenia nior dicunt initiationes vl initia siue noua festa si cut dedicationes ecclesiaz: ab en qd e in: et cenon qd est nouu. vn encenio nias. i. initiare: vl aliqd pmo exercere vl induere. vn veste noua enceniat q pmo ea induit vl portat. et similiter eps ecclia; enceniat qu ea dedicat. Encenia g sicut dic btus Hiero. dedicationis tepli festiuitas dicebat: qd ter legit dedicatu. Prima dedicatio fuit in autuno qn rex Salomon dedicauit teplu decimo die septebris. Ite qn reedificatu fuit teplu a redeutib de Babylone: dedicatuz est in vere duodecima die mertii. i. duodecima luna. qu aut Antiochus epiphanes polluisset teplu sozdib idoloz: et ppha nasset vtensilia ei. Judas machabe mudauit teplu: et resti tuit vtensilia ei in locis suis: et qsi dedicauit illd. xxv. die decebris. Ista dedicatio obseruabat tpe Christi. vn dr Joa. x. Facta sunt encenia in hierosolymis: et hyems erat.

E nchiridion. i. liber manualis: et dr a ciros qd est manus: et en qd est in. Ite enchiridion dr instrumentum medicoz: sic dictu: qz manu astringatur oim plura cotineat ferramenta.

E nclesis. cleo qd e inclinare coponit cu en qd est in: et dr hec enclesis sis. i. inclinatio. vn encleticus ca cu. i. inclinatiu vt enclectica iunctio dr illa inclinatio q se sub accetu pcedetis dictionis remittedo suu accetu in illa et iclinat accetu illi sup pza se: vt qsi sub accetu illi pferatur. vn enclectico cas. i. sic inclinare sm Hu. et fit enclesis in pncipio et in fine: sicut dixi supra in secuda pte vbi egi de impedimento enclesis.

E ncleticus ca cum penul. cor. in enclesis exponitur.

E ndecas. deca vel decas coponit cu ena quod e vnitas: et dr h endecas dis. i. vndecim: et cor. penl. in nto et in obliquis.

E ndecasyllab ba bu. i. vndeciz syllabaz: ab endecas et syllaba

E ndelicia cie fe. ge. fuit mater Achos. i. asie: et interpretatur intima etas: vel absoluta pfectio vel delicia sm calcidium pfecta etas qsi endos lecbia i. intima etas sm Aristo. absoluta perfectio. sm Platonem anima mundi.

E ndiadis dis fe. ge. penul. cor. qda figura de qua dixi in quarta parte in ca. de coloribus rhetoricis.

E ndogenia. i. natura endogenicus ca cum. i. nalis. et hinc endogenice aduer. i. naturaliter.

E ndor grece. aries latine.

E ndromides dis. ab endor quod e aries dr h endromis vel endromides. i. vestis villosa de arietinis pellibus facta q induebantur romani cotra frigus. vel endronis dr duplex vestis. duplex palliu: forte et villosum et hyemale.

E ndromis in endromides est.

E neades. ab enea dr h eneades de: filius vl nepos Enee: et eti am quicunqz descenderunt ab Enea dicunt eneades: vt romani: et inde subtracta de syllaba dr h eneas eneadis filia vel neptis enee. Itez inuenitur h eneus enei et inde h eneides de et subtracta de syllaba ab eo quod deberet dici eneides fit h eneis dis. i. filia vel neptis enee. sed iam hoc noie magis vtimur p historia facta de enea. et cor. penul. eneades. vnde liber Uirgilii sic intitulat. Incipit eneis virgilii et cor. pe. eneidis gtus de eneis: h eneidis vel eneidos.

E neator. ab eneu vel es dicit hic eneator toris. i. cornicen cornicrepa: lyricen: lyricinator: scz ere canens. vel in eneis instrument is canens.

E neis eneidis in eneades vide. et cor. penul.

E nergia ab energuminus dr. et est energia vis et efficacia effectus. vn Hiero. in epla ad Pau. ca. ii. Habet nescio qd latetis energie viue vocis actus et i aures discipuli de autoris ore trasfusa fortius sonat. Energia et dr agilitas et reru gestaru aut qsi gestaz sub oculis inductio. Dr etia animi anxietas. vn Fulgetius. Demones p energia non credim illabi aie. Et nota q inuenit inergumin et inergia scriptu p in et ide valet: qz un valet en apud grecos quantu in apud nos. vn h oi noia greca siue notha q predictam ppositione habet in sui copositione pnt scribi et scribut indifferenter mo p en. mo p in vt encaustu et incaustu. entimema vel intimema: emplastru vel implastruz: energuminus vel inerguminus: energia vl inergia: et sic in osilibus. sicut dicit Hug. tractas de erge. Uel dr energia interior labor: vel interior operatio ab en quod est in et erge quod est operatio vel labor.

E nerguminus dr ab en qd e in: et erge qd est opus vl labor et mene qd e defect vl luna. inde energumin. i. demoniac a demone possessus et vexatus. et dr sic qsi inefficax: no laborans: no operas. sz in opere deficies. vel en sit augmetatiuu qz singulis lunationib valde mete laborat. vl energia dr vis fortitudo mene luna inde energumin. fortis i lunavt sunt luatici: vl en. i. in: erge. i. labor: mene. i. defect: noys i. mens. inde energumin qsi laborans in corpore: deficiens in mente. vide in energia. et cor. mi energuminus.

E neruis. neruus coponitur cu e: et dr h et h eneruis et h ne. i. sine neruis: solutus: debilis: effeminatus. et dr eneruis quasi sine neruo. id est sine virtute.

E neruitus. ab eneruis dicit eneruitus et eneruiter aduer. i. soluite debiliter: vel eneruitus. i. vsqz ad eneruos.

E neruo uas uaui coponit ab e et neruo uas. et est eneruare dis soluere: demolire: debilitare: qsi extra neruos ponere. Oui. de reme. Eneruant animos citharecqz iociqz lyreqz.

E neus nea neum penul. cor. in es eus vide.

E ngadi indeclinabile accetuatur in fine: locus vbi finitur mare mortuum: et interpretatur hebraice fons. i. baptismus vl oculus celi aut vitulorum.

E nigma est quida tropus. quere in qrta pte in cap. de tropis. Hug. sic dicit Enigma matis ge. neu. e smo figurat: vl obscura locutio siue silitudo vl questio occulta vl obscura q difficile intelligit nisi apiat: vt illud Judicu. De comedete exiuit cibus: et de forti egressa e dulcedo signans ex ore leonis fauu ee extractu. inde hic et h enigmatista stes: vl que obscure et figuraliter loquitur. et enigmaticus ca cum i. obscurus ad exponendum vel qui per enigma loquitur. et enigmatico cas: et enigmatiso sas. i. per enigma loqui.

E nigmatista ste in enigma vide.

E nigmatiso sas in enigma est.

E nimuero coponit ex enim et vero: et acuit in penul. vt dicit Pap. et Hug. Uide etiam in verus ra rum. et est enimuero idem quod certe coniunctio affirmatiua.

E niteo tes tui vbu neutru e et caret supino. et est enitere valde nitere. fulgere: splēdere. micare. vn enites tis participium. et cor. ni. vide etiam inites. et componitur ab e et niteo nites.

E nitor teris enisus vel enixus sum eniti. i. valde niti: vel so

tus mittere vel parere. et cōponit ab e et nitor toris. et pdu. ni. vñ enitens tis participiū ois ge. et tunc produ. ni. sed qñ descendit ab eniteo cor. ni.

E nixa. i. conata ad sufficiendū aliquid: vel partu liberata fm Papi. vide in enitor.

E nnoymaticus in ennoyan exponitur.

E nnoyan cōponit ab en qđ ē in et noys qđ ē mēs: inde ennoyan. i. in mēte. i. accidēs qđ dr eē in mēte: qr nullo corporeo sensu cōprehendit: sed solo intellectu mētis vel nōs: qr p accidētia et formas rerū noticia fit rerū q̄ a sensu transfert ad mētē: et iō accidēs dr eē in mēte. et ide ennoymatic⁹ ca cū. i. accidētalis. vñ Ys. accidētales diffinitiōes vocat ennoyan vl ennoymaticas: qr nō substātiala ß accidētalia declarāt

E nnos interpretatur habitator vel pfundum: et acuit in fine.

E nnosigeus: ennos interpretatur habitator a quo et figeū qđ est quidā mōs iuxta. Troiam vñ dictus est Neptunus en nosigeus. i. habitator figei illius promontorij in quo habebat tēplū iuxta Troiā. vl ennosigeus interpretat pfundū silētiū. Ennos eni pfunde dr. sige silētiū vl latibulum et vocatur neptun⁹ sic a pfunditate maris: et a silētio qđ ē in pfundo maris. vl ennosigeus dr ab ennos qđ ē habitator et sicbe qđ est pfundū: q̄si ennosicbeus. i. habitator pfundi:

E no nas navi natū nare. i. euidenter natare vl extra natare. et componitur ab e et no nas: et cor. enatū supinū: pen. sic enato tas eius frequentatiuum.

E noth interpretatur edificatio: ipsius enim nomine ciuitatē edificauit Cain filius Adam.

E nodis. nodus componitur cū e. et dicitur hic et hec enodis et hoc de penul. pducta. i. sine nodo: vel extra nodum.

E nodo das datū dare cōponit cū e et nodo das. et ē enodare. i. exoluere de nodo tollere: et declarare. planū soluē. et pd. no.

E normis. norma me. i. regula cōponitur cū e. et dr hic et hec enormis. et hoc me scz desormis turpis: inanis: grandis: irregularis illiteratus. crassus. sine mensura vel forma.

E nos leticie locus interpretatur.

E ns tis ge. ois pōt esse nomen vel participiū de sum es est.

E nsatus ta tū. i. ense armatus. ab ensis dr. et pdu. penul.

E nsiciū cij ge. neu. occisio facta cū ense. ab ensis dicitur.

E nsiculus li maſ. ge. paruus ensis penul. cor.

E nsifer ra rū penul. cor. qui fert ensem.

E nsis sis maſ. ge. i. spata. a secando dicitur.

E nteria enteriorum. i. intestina penul. acuit.

E ntheca. theca cōponit cū en et dr hec entheca ce. i. repositē rei copia substātia q̄si in theca reposita vl entheca ce. i. peculiū vl ppū. vñ enthecari⁹ ria riū. et hic enthecari⁹ rij. i. negociator: et pd. peñ. entheca sic apotheca. Inuenit etiā hec theca: de quo dicaz in b. qr prima syllaba et scda aspiratur.

E ntimema. timo qđ est mens cōponit cū en qđ est in vel enta qđ ē vnitas. et dr hec entimema matis. quoddā gen⁹ argumētatiōis. s. festina cōclusio. et dr sic q̄si in mēte vnicū. qr in entimemate vnū ex vno infert. vel cōponit ab en et timos vel time qđ est mens. et monos vnū q̄si in mēte vnū. qr vna ppositio in mēte retinet vl tacet. Entimema dr ē syllogism⁹ imperfectus. i. oratio in q̄ nō oibus ppositionib⁹ antepositis festinata infert cōclusio vt dē aial currit. ḡ ois hō currit. in hac eni dicta argumētatione subintelligit ß ppositio. ois hō est aial. et nō apponitur ibi. qr si apponeretur perfectus esset syllogismus. et produ. penul. entimema.

E nucleo. ab e et nucleo as aui cōponitur enucleo. et est enucleare extra testam nucis nucleū deponere. et ponitur p apire enodare. experire manifestare. declarare. vñ enucleatus ta tum. i. apertus. manifestus. enodatus. expeditus. declarat⁹. et comparatur enucleatus tior tissimus. vnde enucleatiū aduer. vel enucleate tius sime aduer. et cor. nu.

E nulum vide in enum.

E num. Ab es dicitur hoc enum eni. vnde hoc enulū li dimi. i. paruum enum. scz caldarium.

E nūcio as cōponitur ab e et nūcio as. et est enūciare valde nūciare. vel de aliquo nūciare. vel euidēter nūciare. vñ ß enūciatio onis. et enūciatiuus ua uū. Unde dr in dialectica. Oro enūciatiua ē vox significatiua de eo qđ aliqđ ē vl non est.

E ante O

E o is iui itū. vñ ß itio onis. et hic itus tus tui. et ß iter neris. Eo is cōponit cū ab. et dr abeo is iui ire. i. ambulare. Itē cū ad. et dr adeo is. i. ad aliqđ ire. Itē cōponit cū am et interponit b. et dr ambio is. i. circūdare et cupe. et pprie honorē. itē cū ante. et dr anteo is. Itē cū circū. et dr circūeo is. Et m scribi ß nō pferri. Itē cū cō et dr coeo is subtracta n. Itē cū ex. et dr exeo is iui itū. Itē cum inter. et dr intereo is. i. mori. Itē cū intro. et dr introeo is. vñ ß introitus tus tui. Itē cū in. et dr ineo is iui itū. vñ ß initiū tij. i. pncipiū. Itē cū p. et interposita d dr pdeo dis diui dire ditū. Itē cū pre. et dr preo is iui ire. i. ante ire. Itē cū pter. et dr ptereo is iui ire. i. iuxta vel trās ire. Itē cū p. et dr peo is. Itē cū ob. et dr obeo is. Itē cū re et dr redeo is. et interponit d. Itē cū trās. et dr trāseo is Itē cū sub. et dr subeo is. Itē cū venū. et dr veneo nis. i. vendor. Nota q eo is et oia cōposita ab eo sunt neutra. exceptis illis decē. s. adeo. ambio. anteo. circūeo. ineo. preeo. ptereo obeo p psicē et frequēter circuire. subeo. trāseo. q̄ oia sunt actiua. Itē oia cōposita ab eo retinēt ſaturā sui simplicis. excepto ambio. qđ trāsit ad ſaturā alioꝝ vboꝝ q̄rte cōiugationis mutādo e sui simplicis vbiqꝫ in i. vñ dluꝰ. Ambio seruat io retinet vestigia q̄rte. Cetera sunt in eo q̄ veniunt ab eo. Itē eo et ei⁹ cōposita oia faciūt pteritū i iui vl ij. p sincopā. et supinū in itū cor. penul. vt ineo iniui vl inij initū. peo piui vl perij pitū. et sic de alijs. Excepto veneo. qđ deberet facē venitū. ß facit venū. vt venij uij. Itē excipitur ambio. qđ qr nō seruat ſaturā sui simplicis. iō pdu. peñ. ad modū alioꝝ vboꝝ q̄rte cōiugatiōis desinētiū in io et i supi. et in pricipio. Un Oui. Iussit et ambite circundare littora terre. In noie tñ vbali q̄rte declinatiōis cā differentie ad pticipium cor. peñ. vt ß ambit⁹ tus. Et attēde q ambio facit futuꝝ indicatiui nō in bo ß in am. sic audiā ambiā ambies. Si ergo inuenit in bo. fit ꝫ antiq̄tatē. Oia eni vba q̄rte cōiugatiōis olim faciebāt futuꝝ indicatiui in bo et in bor. vñ adhuc in theologia et in psalmis inuenit partibor. metibor. ß ß antiq̄tas absoluit. et solū duo vba q̄rte cōiugatiōis faciūt illud futurū in bo. s. eo et queo. et cōposita ab eis. excepto ambio. In cōpositis tñ ab eo inuenit ēt illud futurū qnqꝫ in am. vt in Lu. euāgel. Celū et terra trāsibūt. vba aūt mea nō trāsient. et peribit et periet. Itē sciās q pricipiū pñtis et pteriti impfecti ei tpis nascit a pma psona pteriti impfecti indicatiui mōi in oi cōiugatiōe bā mutata in ns. vt amabā amās. exceptis in eo desinētib⁹ q̄rte cōiugatiōis vbis. q̄ mutāt bā in ens. vt ibā iens. quibā quiēs. ptcribā ptcriēs. hec eni pticipia hnt p obliquos casus pro e eu. vt iens euntis. quiens queūtis ptcriēs ptcreūtis. trāsiēs trāseūtis. ambiēs ambeūt. rediēs redeūt. De ß ifinitiuo ire dixi i tertia pte i ca. de gerundio.

E os eoy grece dicitur sol oriens vel primus splendor aeris clarescentis. qui aurora dicitur.

E ous. Ab eos eoy dicit eous eoi primus equus solis. et adiectiue declinatur eous eoa eoum. i. orientalis.

E ousqꝫ idest intantum secundum Papiam.

E ante P

E pacta est numerus inuariabil dat⁹ āno ad sciēdū quotta sit luna in kalēdis cuiuslibet mēsis. et dicit epacta ab epi qđ est supra. et aucta qđ est augmētum. i. excessus anni solaris supra lunarē. Cōputistē eni notauerūt q prim⁹ ann⁹ seculi nullā habuit epactā. qr nō pcesserat aliqs annus a quo accepisset vndeciꝫ. Secūd⁹ vo habuit illos vndeciꝫ p epacta q̄ sunt excessus anni solaris supra lunarē. vñ sp addendo vndecim format epacta. vbi gra. Epacta pmi ani est nulla epacta vo secūdi est vndeciꝫ Addam⁹ ḡ vndeci et erunt vigintiduo. q̄ sunt epacte tertij anni. Quib⁹ addam⁹ vndeciꝫ et erunt trigintatria. quoꝝ triginta faciūt vnū embolismū et tria remanēt p epacta q̄rti āni. Est aūt embolismus luna

122

tio triginta dieꝝ collecta de excessu anni solaris ad annū lunarē. vñ addē. xi. epactis pcedētis ãni: ⁊ hēbis epactā anni sequētis: nisi sūma illa excedat. xxx. qꝛ tūc abiice. xxx. qꝛ triginta sūt embolism⁹: ⁊ qd remanet ē epacta illi⁹ ãni: ⁊ h̃ vsqꝫ ad. x. ⁊. ix. annos. in vicesimo ãno revertit̃ ad caput: ⁊ est epacta nulla. ⁊ postea p ordinē pcedit̃ sic dictū est vsqꝫ ad. xix. annos inclusiue. vñ appellat̃ cyclus decēnouēnalis. Si aūt vultis scire quot⁹ sit ann⁹ cycli epactaꝝ: accipite annos xpi: ⁊ ipsis adiūgite vnū annū: qꝛ tūc tot⁹ pcesserat iste cycl⁹: ⁊ a tali sūma subtrahite. xix. quotiēs potestis: ⁊ quota remāserit: tot⁹ est ann⁹ cycli epactal̃. ⁊ si nihil remāserit decimusnon⁹ ann⁹ erit. Hoc tñ est verū si a kalēdis ianuarij vsqꝫ ad kal̃as septēbris feceritis hāc cōputationē. Sꝫ si post kal̃as septēbris vsqꝫ ad kal̃as ianuarij pdictā cōputationē feceritis debetis addē duos ãnos: qꝛ in kalēdis septēbris mutat̃ ann⁹ epactalis. Anni aūt xpi nō mutāt̃ vsqꝫ ad natiuitatē dñi: vel poti⁹ ad kal̃as ianuarij. vñ a kalēdis septēbris vsqꝫ ad natiuitatē dñi ad sūmā annoꝝ xpi debemus addē duos ãnos. Hug. aūt sic dicit. Epacta. i. adiectio. Cōputiste qdā ad cognoscēdū quota sit luna i qlibet feria cōposuerūt duo gña numeroꝝ. quoꝝ vnū regulares lunares: aliud vo epactas vocauerunt. i. adiectiões. ⁊ dꝛ ab epi qd ē supra: ⁊ thesis qd ē positio: qꝛ reglares adijciūt̃ lunaribus ad inueniēdū etatē lune. ⁊ h̃ et pōt dici: alio tñ respectu.

E panalensis est species scematis: de qua dixi supra in quarta parte in capitulo de schemate.

E par epatis ge. neu. i. ficatū. ⁊ dicitur ab epi qd est supra: qꝛ suprapositū sit. ⁊ hinc epaticus ca cū penul. cor. q patitur in epate. ⁊ facit genitiuus epatis p t penulti. cor. sm vsum. tñ sm Hug. facit eparis vel epatis.

E patiarius ria riū qd ptinet ad epar. Plautus. Cum te morbus agitat epatiarius ⁊c̃. Et dicitur ab epar.

E paticus ca cum in epar vide.

E penthesis est quedā spēs methaplasmi: de qua dixi in qrta parte in capitulo de methaplasmo.

E phebia est pma pars adolescētie sm Papi. Ephebia etiam dicitur iuuenū eminēs pulchritudo: vel collectio ephebоꝝ ⁊ deriuatur ab epheb⁹. Uel vt dicit Alexander. Quo pstāt pueri loc⁹ est ephebia dict⁹. ⁊ sic cōponitur pro ephebian.

E phebian se. ge. ⁊ idecli. accētuatur i fi. ⁊ deriuat̃ ab epheb⁹. ⁊ ē ephebian loc⁹ pstitutiōis vbi iuuenes meretricabātur ⁊ pstituebātur. Mach. li. ij. ca. iiij. Sup h̃ pmittebat ⁊ alia cl. si ptāti ei⁹ cōcederetur gymnasiū ⁊ ephebiā sibi cōstituē.

E phebiolus li dimi. in ephebus est.

E phebus. Ab e ⁊ pheb⁹ cōponitur h̃ epheb⁹. i. valde lucid⁹. s. iuuenis: pulcher: ⁊ imberbis. vnde h̃ ephebiolus li dimi. ⁊ mobiliter pōt declinari ephebus ba bū: ⁊ ephebiolus la lū penul. cor. sed ephebus pducit penul. Unñ Lucan⁹ in tertio Grandeuosqꝫ senes mixtis armauit ephebis. Item in Aurora dicitur. Ecce fugit dicere senex hic pulcher ephebus.

E phi quedā mensura est. s. triū modioꝝ: ⁊ acuitur in fine.

E phimera re qdā piscis q vno die orit̃ ⁊ i eodē morit̃. inde dicit̃ ephimera re penul. cor. febris simplex ⁊ nō molesta: q i vno die affligit hoiēꝫ ⁊ eodē die pit. qsi supra diē nō excedēs: qꝛ vltra vnū diē nō solet durare. ⁊ inde h̃ ephimeris idis gen⁹ ē historie. s. vni⁹ diei digestio: vl̃ vni⁹ diei regularis abbreuiatio: cōputatio: calculatio. Ephimeris et dꝛ tabula manualis vl̃ liber i quo quotidiani actus scribi solēt. Et sonat ephimeris apd nos diurnū vl̃ quotidiãuꝫ. Nā qd latini dicūt diurnū: greci ephimerida dicūt. Ul̃ dꝛ ephimeris ab epi. i. supra ⁊ mereo res qd ē dolere. ide ephimeris ridis dꝛ tabula vl̃ liber i qb⁹ vsurarij scribūt denarios quos mutuo dāt ad pignoꝛa q recipiūt: p qd cognoscāt si lucrant̃ vl̃ nō. ⁊ si dāmnificantur: dolent sup damno quod ipsis crescit.

E phot. Ab epi qd ē supra dicit̃ ephot idecli. vestꝭ sacerdotal̃: qd latine interptat̃ supindumētū. Erat enī pallium suphumerale quo tota sacerdotal̃ ambitio tegebatur. ⁊ erāt duo gnā. Unū lineū ⁊ simplex: qd sacerdotes hēbant. Aliud ex diuersis coloribus auro gēmisqꝫ cōtextū: hñs in vtroqꝫ humero lapides duos. s. smaragdinos auro cōclusos: in qbus sculpta erant noīa pñarcharū: quo olim pōtifices vtebāt̃.

E phrata te penul. cor. ciuitas est q dicta est bethleem. ⁊ non dꝫ vltima accētuari in ephrata. Inde ephrate⁹ tea teū peñ. pdu. Inuenitur etiā effrate⁹ tea teū p f ab effraim. Uide supra in effrateus in suo loco in ca. de ef.

E pi grece latine dicitur supra.

E pialtes dꝛ ab epi qd ē supra: ⁊ altes qd ē pmēs. ide epialtes qsi supra pmēs: qꝛ suo pōdē videt̃ suffocare ⁊ grauare dormiētē. ⁊ est qdaꝫ spēs fantasmatis q contingit in somnijs.

E pibata. Epi componitur cū baton qd est nauis: ⁊ dꝛ h̃ ⁊ hec epibata te grece qd latine dicitur laicus vl̃ superueniēs. h̃ nihil habet negocij in naui: sed naulo dato in alias terras transire disponit. ⁊ corripit ba.

E picaustoriū. Epi cōponit̃ cū caustos qd est incensuꝫ: ⁊ dicit̃ h̃ epicaustoriū rij instrumētū qd fit sup ignē cā emittendi fumū. Itē epicaustoriū dꝛ locus vnguētoꝝ vbi se vngebāt ad ignē: vel vbi vnguēta fiebāt ad ignē. Epicaustoriū etiā dicitur locus discernēdi causas. ⁊ in qlibet istarū significationū accipitur cōpetenter in passione sancti Thome.

E picen⁹ na nū penul. pdu. i. supra cōe. vñ qdā noīa dicuntur epicena: vt aquila: de quib⁹ dixi in tertia pte in tractatu de genere nominum: in ca. de epiceno genere siue promiscuo.

E picyclus. Ab epi ⁊ cyclus qd est circulus cōponit̃ h̃ epicyclus cli penul. pdu. i. paru⁹ circulus positus sup maiorē circulū: ita vt epicycli centrū sit in linea maioris circuli.

E pictasis. Stasis qd stās vl̃ stat⁹ dꝛ cōponit̃ cū epi qd ē supra ⁊ dꝛ h̃ epictasis sis vel epistasis. nam c repītat zima grecorū. ⁊ est epictasis adiectio lrē vel syllabe sup statū dictiōis.

E picureus penul. pdu. vide in epicurus.

E picurus. Epi cōponit̃ cū cura vel cutis. ⁊ dꝛ hic epicurus ri quoddā gen⁹ phoꝝ: qꝛ curā sup cutē corpis hēbant. dicebant enī voluptatē eē sūmū bonū. igrātes ergo aliā eē voluptatē pter carnalē: dimissa aīa: tñ corpi curā ipēdebāt. ⁊ idō dicti sunt epicuri. ⁊ inde epicure⁹ rea reū: vt dic̃ Hu. Ul̃ sꝫ alios epicurei dicti sunt ab epicuro quodā pho amatore voluptatis ⁊ vanitatis: nō sapiētie: quē ipsi phi porcum noiauerunt pter voluptatē. qꝛ vanitatis ⁊ voluptatꝭ amatoꝛ. non sapiētie: sūmū bonū voluptatem corpis asserebat: cui⁹ traditiões epicurei seqbant̃. vñ dicebāt deū ex pridētia nihil agē: in mūdo oīa cōstare ex corpib⁹. aīam nihil aliō eē q̃ corp⁹. vñ ⁊ dixisse fert̃. nō ero postq̃ mortuus fuero.

E picus. Ab epos qd est laus dꝛ epicus ca cuꝫ. i. laudabil̃. Unñ Martial̃. Epica vulgo lyricaqꝫ pagina cōsonaret. videt̃ tñ h̃ epica poni p dactilico. Dactilus enī iuēt⁹ ē ad cōscribēda gesta heroū. ex qb⁹ cōsecuti sunt laudē. Uel epic⁹ cōponit̃ ab e ⁊ pede. i. psaicus. potest ergo ibi legi epica. i. prosaica.

E pidiocesis est quedam figura de qua supra dixi in quarta parte in ca. de coloribus rhetoricis.

E pidrom⁹. Epi cōponit̃ cū dromos qd ē nauis. ⁊ ē quoddaꝫ gen⁹ nauis. ⁊ dꝛ epidromos vl̃ epidrom⁹ velū secūde amplitudinis. s. ad puppim. ⁊ cor. penul. siue dro.

E pifora. Epi cōponit̃ cū foras qd ē ferre. ⁊ dꝛ h̃ epifora. i. lippitudo ocl̃oꝝ: qñ. s. pellicula supducitur ocl̃o. ⁊ produ. fo.

E pigrāma. Grāma qd est linea vel lrā cōponit̃ cū epi qd ē sa: ⁊ dꝛ h̃ epigrāma matis. i. superscriptio. s. titulus vel breuis annotatio coꝝ q diffusius dicunt̃ i sequēti ope. Et epigrāma dꝛ etiā illa supra scriptio q supponitur tumulo. s. epitaphiū. vel q supponitur imagini alicui⁹ ad signādū cui⁹ imago sit. vel ad signādū aliquā pprietatē illi⁹ cui⁹ imago ē. ⁊ pdu. penul. epigrāma. Unñ Theodolus: Grecoꝝ pmus vestigat grāmata cadmus. ⁊ scribitur p duo m vt qdā dicūt.

E pigrus. Epi cōponit̃ cū agros qd est tract⁹. ⁊ dꝛ hic epigrus gri. i. clauus quo lignū adheret quia supertrahatur.

E pilema. Lemos vel lema grece latine dicitur vorago. Et cōponit̃ cū epi qd est supra. ⁊ dicitur epilema matis. i. emplastrū. qꝛ sup lema. i. vulneris vel vlceris voragine ponatur.

E pilēsia sie ē qdā passio sic dicta qꝛ mētē apphendēs pariter ⁊ corpus possideat. Greci enī apphēsionē epilēsiā vocāt. h̃

passio dr caduca: ⁊ alis lunatio: ⁊ morb⁹ comitial: qꝛ apud gētiles cū comitioꝝ die cuidā accidisset: comitia dicebant. Ul qꝛ ex timore vel vecūdie vl repulse in comiciis sepe il lū morbū incurrebāt: cui tāta vis est: vt hō valēs cōcidat ⁊ spumet. Hos vulg⁹ lunaticos vocat: qꝛ p lune cursū ꝯtin gat eis. Et hinc epileūtic⁹ ca cū: q̄ talē infirmitatē patit. ⁊ epilenticus ca cum penul. cor. in eodem sensu.

Epilenticus ca cū penul. cor. in epilensia est.

Epilogus ga gum idem est qḋ reuolutio. vide supra in quar ta parte. in ca. de coloribus rhetoricis.

Epilemas dicit gēma cū in candida gēma supnigrescit color vñ ⁊ nomē habet ab epi ⁊ melan quod est nigrum.

Epimenia. Epi cōpo. cū mene qḋ ē defect⁹: vel luna mēsis: ⁊ dr pluraliter hec epimenia oꝝ. i. expēse vel xenia vel tributa q̄ dant p singl'os mēses post defectū lune. i. post nouiluniū

Epimane in q̄rta pte vide in ca. de colo. rheto. ⁊ acuitur in fi.

Epinicia oꝝ dr festiuitas ⁊ grāꝝactio p victoria p̄habita. vñ mach. ii. ca. viii. dr. Et cū epinicia agerent hierosolymis ⁊ cor. penul. fm vsū epinicia. ⁊ dr ab epi quod ē s̄: ⁊ nicos qḋ ē victoria. vñ dicit ibi in glo. Pro epiniciis legit ī alia editiōe dies victorie: supatis ḡ hostib⁹ iudas festū celebrat.

Epinitiō: sic dic glo. iterlinearis Paral. i. c. xv. In cythari pro octaua canebāt epinitiō ⁊c. ⁊ iterptat victori deo triūph⁹ ⁊ palma. p octaua. n. i. p mysterio resurrectiōis qḋ celebra tur die. viii. canebāt epinitiō. Alia lra dic epinichiō: qḋ (vt dicūt) iterptat victori deo palma: vel victoris dei triūph⁹.

Epiphanes pdu. penulti. Uñ in Aurora dicitur. Antiochus cornu significatur hoc epiphanes.

Epiphania ꝯponit ab epi qḋ ē s̄: ⁊ phania qḋ ē apparitio: q̄si epiphania. i. supna appitio. Ul' dr ab epi ⁊ phone son⁹: inde epiphania. i. supn⁹ son⁹: vl diuin⁹ son⁹ qꝛ eo die vox pris sonuit de celo. Hic ē fili⁹ me⁹ dilect⁹. Ul pleni⁹ ⁊ clari⁹ sic pōt dici. Epiphania q̄druplici vocabulo nūcupat: fm q̄ q̄ druplici miraculo ista dies decorat. Hoc enī die magi xp̄m adorāt. Cū enī xp̄s eēt tredeci dieꝝ: magi ad eū stella duce venerūt. ⁊ inde p̄pē dr epiphania ab epi qḋ ē s̄: ⁊ phanos qḋ ē apparitio. ⁊ qꝛ tūc desursū stella appuit: siue ipe xp̄s per stellā q̄ desursū visa ē magis ver⁹ de⁹ demōstrat. Eadē ēt die reuoluti. xxix. ānis cū iā. xxx. ānū attigissꝫ qꝛ vt dic Lu. Erat iesus icipiēs q̄si ānoꝝ. xxx. hēbat enī. xxix. ānos ⁊ dies xiii. ⁊ tūc i aquā i iordane baptizat⁹ ē. ⁊ ob hoc vocat theopho nia a theos qḋ ē de⁹ ⁊ phanos appitio vl phonos son⁹: qꝛ de⁹ trinitas tūc appuit: pr i voce: fili⁹ i carne: spūssctūs i co lūbe specie. ipō iteꝝ die āno reuoluto. cū eēt xp̄s ānoꝝ. xxx. ⁊. xiii. dieꝝ: aquā in vinū mutauit i nuptiis. ⁊ iō vocat beth phania a beth qḋ est dom⁹: ⁊ phanos appitio: qꝛ miracl'o facto i domo ver⁹ de⁹ appuit. Predicta tria miracl'a tāgūt in q̄dā antiphona q̄ cantat ad Bñdict⁹. Hodie inq̄t celesti sposo iūcta ē eccl'ia: qm̄ i iordane lauit xp̄s ei⁹ crimia cur rūt cū munerib⁹ magi ad regales nuptias: ⁊ ex aq̄ facto vi no letāt ꝯuiue. Ipa isup die reuoluto āno cū eēt annorum xxxi. ⁊. xiii. dieꝝ: satiauit q̄nq̄ milia hoīū de q̄nq̄ panibus sicut dicit Beda. ⁊ ob hoc vocatur phagiphania a phage vel phagin quod est bucca vel manducare: ⁊ phanos appa ritio. Et acuit penul. epiphania siue ni.

Epiphia oꝝ numeri plural. ge. neu. sunt ornamēta equoꝝ: vt frena vel pectoralia. Horati⁹. Optat epiphia bos piger op tat arare caballus. inde epiphiare. i. equū totaliter ornare.

Epirediū. Epi componit cū reda: ⁊ dr hoc epirediū dii. ⁊ dicūt epiredia proprie parua ⁊ minora vehicula.

Episcop⁹. Scopin qḋ ē intēdē vl speculari ꝯponit cū epi qḋ est s̄: ⁊ dr hic ep̄s pi q̄si supspeculator ⁊ supintēdēs: curā sub ditoꝝ gerēs. Ul' dr ab epi ⁊ copos qḋ ē labor: q̄si suplabo rās. s. sup gregē suū. ⁊ ē nomē opis ⁊ oneris vt vult Pap. fm illud Apl'i. Qui ep̄atū desiderat bonū opus desiderat. ſꝫ nūc magis videt eē honoris q̄ꝫ oneris. Et ē q̄dripti⁹ ordo ep̄oꝝ. s. i p̄riarchas: archiep̄os: metropolitanos: ⁊ in ep̄os. P̄riarcha sūm⁹ ⁊ p̄nceps patrū iterptat: qꝛ p̄mū. i. aplicū re tinet locū: sic p̄riarcha roman⁹: antiochen⁹: alexandrin⁹. vn de etiā de hoc i p̄riarcha. Archiep̄s dr qꝛ sūm⁹ ⁊ p̄nceps ep̄oꝝ ē. Tenet. n. vicē aplicā: ⁊ p̄sidet tā metropolitanis q̄ ceteris ep̄is. Metropolitani a mēsura ciuitatū vocāt singul. n. p uinciis p̄sidēt. quoꝝ auctoritati ⁊ doctrie ceti sacerdotes su biecti sūt sine q̄b⁹ reliq̄ ep̄is nil agē ſꝫ sollicitudo. n. totius puīcie ipis ꝯmissa ē: Oēs āt supi⁹ affigti ordi es vno ⁊ eo dē vocabulo ep̄i noīant. ſꝫ iō p̄uato noīe q̄dā vtunt pp di stinctionē ptātis quā singl'i acceperūt. Ab ep̄o āt driuat hic ⁊ hoc ep̄al ⁊ hec le. vñ ep̄alit aduerbiū. Itē ab ep̄o hic ep̄at⁹ tus: ⁊ hoc episcopiū pii dignitas vl officiū ep̄i. ⁊ episcopoꝛ pa ris. i. ep̄atū habē vl regere: ⁊ cor. sco. vide ēt i metropolis. 123

¶ Hic pōt q̄ri: an religiosi q̄ pmouēt i ep̄os teneāt ad ob seruātias regulares: Ad hoc dico q̄ stat⁹ religiōis ad pfectio nē ptinet q̄si q̄dā via i pfectionē tēdēdi: stat⁹ āt ep̄al ad pfe ctionē ptinet tanq̄ꝫ quoddā pfectiōis magisteriū. vñ stat⁹ religiōis cōpat ad statū sic disciplia ad magisteriū: ⁊ dispo sitio ad pfectionē. dispositio āt nō tollit pfectiōe adueniēte nisi forte q̄ntū ad id in quo pfectiōi repugēt. nā q̄ntū ad id qḋ pfectiōi ꝯgruit magis ꝯfirmat sic discipl'o cū ad magi steriū puenerit: nō ꝯgruit q̄ sit auditor: ꝯgruit tñ sibi q̄ le gat ⁊ meditet ēt magis q̄ꝫ añ. Sic igit dicēdū ē: q̄ siq̄ sunt in regl'arib⁹ obsuātiis q̄ nō īpediāt pōtificale officiū: ſꝫ ma gis valēt ad pfectiōis custodiā: sic ē ꝯtinētia: paupertas: ⁊ alia hmōi: ad hoc remanet religiosus ēt fact⁹ ep̄s obligat⁹: ⁊ p ꝯns ad portādū habitū sue religiōis: q̄ ē hmōi obligatio nis signū. Si q̄ vō sūt i obsuātiis regl'arib⁹ q̄ officio pōtifi cali repugnēt: sic ē solitudo: silētiū: ⁊ aliq̄ abstinētie: vel vi gilie gues: ex q̄b⁹ ipotēs corpe redderet ad exequēdū pōti ficale officiū: ad hmōi suāda nō obligat. In aliis tñ pōt di spēsatiōe vti fm q̄ req̄rit necessitas psone vl officii: vl ꝯdi tio hoīū cū q̄b⁹ morat: p modū quo ēt p̄lati religionū i ta lib⁹ secū dispēsant. Testamētū āt nullo mō facere pōt: qꝛ so la dispēsatio eni ꝯmittit reꝝ ecclīasticaꝝ. q̄ morte finit ex q̄ icipit testamētū valere. vt dic Apl's ad Hebre. ix. Si tñ ex ꝯcessiōe dñi pape faciat testam̄tū. nō itelligit ex p̄po face re testm̄. sed aplica auctoritate itelligit esse ampliata ptās sue dispēsatiōis. vt ei⁹ dispēsatio possit valere post mortē sic dicit frater Thomas Uide etiam in honoro. ⁊ acceptio.

Episinalimpha. Sinalimpha ꝯponit cū epi qḋ ē s̄. ⁊ dr hec epi sinalipha. i. ꝯcursus duaꝝ vocaliū i eadē syllaba ⁊ i eadē di ctiōe positaꝝ cū collisiōe vtriusq̄. ⁊ dr episinalipha q̄si s̄ si nalipha. qꝛ plus ē q̄ꝫ sinalipha. plus enī ē ita duas vocales subtiliare vt pferāt ſꝫ vnū ipulsū q̄si i vno sono. ita tñ q̄ vtraq̄ aliq̄d soni retineat. q̄ꝫ ita duas ꝯiūgere vt altera to tū sonū amittat fm Hu. Hec alio noīe dr synerēsis ſꝫ quos dam. vñ dicit Pap. Episinalimpha vl synerēsis est conglu tinatio duarum syllabarū in vnaꝫ. vt neri p nerei. De syne resi aūt dixi supra in quarta parte in ca. de methaplasmo.

Epitasis penul. cor alio noīe dicitur epictasis p ct. vide supra in epictasis in suo loco.

Epistiliū cōponitur ab epi ⁊ stilus. ⁊ ē capitelliū qḋ supponit colūne. qꝛ supponat stilo colūne. vñ epistilia dicunt quasi sup stilos. i. sup colūnas. Et scias q̄ tres sunt ptes columne. s. basis. i. fundamētū. stilus. s. illud tectū qḋ sup basim eri gitur Epistiliū vō dicitur illud quod stilo superponitur.

Epistola dr ab epi qḋ est supra. ⁊ stolon qḋ est missio q̄si su pra missio: qꝛ supra intētionē mittētis gerit officiū nuncii. vel qꝛ ep̄la i dignitate p̄emlet simplici missiōi Et describit sic. Ep̄la ē ligatio lral' absenti psone vl absētib⁹ mittētis ple ne sigans volūtatē. Legatio lral' dr ad differētiā nūcii. q̄a si p solū nūciū sine lris aliq̄d itimam⁹. nō ep̄la ſꝫ q̄dā stola. i. simplex missio noīat. Absēti psone ponit ad differētiā ser mōis. q̄ ptinet ad p̄ntes. nā etsi cā pudoris q̄nq̄ꝫ p̄nti ep̄laꝫ destinam⁹. tñ ei nō scribim⁹ vt p̄nti. Mittētis plene sigans volūtatē iō subiūgit. qꝛ pōt q̄nq̄ꝫ p alicui⁹ ptis subtractio nē ep̄la decurtari. qḋ tollerādū ē dūmodo plene mittētis af fect⁹ exp̄mat ⁊ declarat. Partes vō ep̄le a plurib⁹ ponūt q̄n q̄ꝫ. s. salutatio: exordiū. narratio. petitio ⁊ ꝯclusio. ⁊ hꝫ ptes sic nālit ordinēt. tñ exordiū narratio ⁊ petitio p̄nt nālē ordinē.

pmutare: sȝ nō salutatio nec ɔclusio: qꝛ illa poꝛ sp ē: ꝛ ħ vltima dꝫ eē. Nā petitio pponi pōt exordio: vt si dicā: Amicitiā tuā rogo: qͣten⁹ equū mibi accōmodes vsqꝫ romā: cum oia q̄ habeo sint exposita sp ad tuū bñplacitū ꝛ mādatum. Silr narratio pōt pmitti exordio. vt si dicā. Sciatis me sine vro auxilio nō posse i studio pmanerꝫ: qꝛ mihi estis spāl dñs ꝛ bñfactoꝛ pijssim⁹. Petitio ēt qñqꝫ narrationē anticipat: vt si dicā. Rogo dñationē vestrā q̄ten⁹ mihi pecuniaꝫ trāsmittatis: qꝛ illā totā quā mecū detuli iā expēdi carioꝛe bononie tpe pñstēti. Quis ēt epl'a ex q̄nqꝫ ptib⁹ itegretur. pōt tñ ex paucioꝛib⁹ qñqꝫ ɔstare: sic ex salutatione ꝛ narratiōe. Pōt ēt i sola narratiōe vl' petitiōe ɔstare: oib⁹ alijs ptib⁹ relegatis. vñ narratiōe subtracta nō dꝫ petitio remoueri vl' ecōuerso. subtrahit' tñ qñqꝫ salutatio cā indignatiōis: ꝛ tūc tñ sufficiunt noia psonaꝝ. Qñqꝫ tacet' exordiū qꝛ rei dignitas p se pꝫ. Qñqꝫ narratio: vt i lr'is pceptiuis. Interdū petitio: vt freq̄nt' in epl'is remissiuis. Qñqꝫ ɔclusio: qꝛ commoditas vl' incōmoditas p se pꝫ: vl' qꝛ epl'a est nimis lōga. Uerūm iuenit' q̄ i salutatiōe sola q̄dā abbas epl'am destinauit i hūc modū. B. tal' eccl'ie dict⁹ abbas dilecto i xp̄o filio. B. bñfactoꝛi bñ icipe meli⁹ psequ: ꝛ optie termiare. Qđ bñ fieri potuit qꝛ p talē epl'aꝫ volūtati mittētis plenarie satisfecit. Hoc eni dꝛ epl'aris dictamis vltimū ɔplemētū. vñ ꝟsus: Hic satis ē pꝰ vna due tres q̄ttuoꝛ oēs. vide i exordiū

Epistolaris. Ab epl'a dꝛ ħ ꝛ ħ epl'aris ꝛ ħ re: qđ ē epl'e: vel qđ ptinet ad epl'am. ꝛ ħ epl'are ris: ꝛ ħ epl'ariuꝫ liber epl'arum.

Epitaphiū. Taphos qđ ē tumulū vl' sepulchꝛū cōponit' cum epi. ꝛ dꝛ ħ epitaphiū phij qđ supscribitur tumulo moꝛtui.

Epithalamiū. epi cōpo. cū thalam⁹: ꝛ dꝛ ħ epithalamiū mij. i. cant⁹ q̄ fit sup thalamū i. spōsuꝫ vl' spōsaꝫ. vñ epithalami⁹ mia miū fm Hug. Pap. ꝟo sic dicit. Epithalamia sunt carmina nuptiarꝫ: q̄ decātantur a scolasticis i honoꝛē spōsi ꝛ spōse. ħ pmū Salomō edidit in laudē xp̄i ꝛ eccl'ie: ex quo gētiles epithalamiū sibi vēdicauerūt. Dictū est aūt eo q̄ in thalamis decātetur. Hiero. i epl'a ad Paulinū. c. vij. Salamon pacific⁹ ꝛ amabil' dñi moꝛes corrigit: nām docet: ecclesiaꝫ iungit ꝛ xp̄m scāꝝ nuptiarū dulce canit epithalamiuꝫ.

Epithematic⁹. Epi ɔponit' cū thesis ꝛ dꝛ epithematic⁹ ca cū. i. supposit⁹ vl' apposit⁹. vñ ipe ipa ipꝫ dꝛ epithematicō. i. appositū: qꝛ apponit'. i. iūgit' cū pma ꝛ scđa psona ꝛ tertia: vt ipe lego: ipe legis: ipe legit: ipi legim⁹: ipsi legitis: ipi legūt

Epithetū. epi ɔpōit' cū thesis: ꝛ dꝛ ħ epithetū ti adiectiuū qđlibet: qꝛ supponat'. sȝ pp̄e epithetū dꝛ illđ adiectiuū qđ ɔuenit oi rei alicui⁹ maneriei: sȝ nō soli: vt cigni ē epithetū alb⁹ coꝛui niger. Itē epithetū dꝛ accidēs qđ ē pprīū: sȝ differūt Epithetū ē qđ ɔuenit oi rei alicui⁹ maneriei sȝ nō soli vt cē nigrū ɔuēit oi coꝛuo sȝ nō soli. Pꝛopꝛiū ꝟo oibus vni⁹ maneriei reb⁹ ꝛ solis ɔuenit: vñ epitheton dꝛ q̄dā figura: cū tale accidēs vel adiectiuūꝫ addit' tali rei imediate fm Hug. De hoc etiam dixi supꝛa in quarta parte in capi. de tropis.

Epithoma matis ge. neu. vl' epithome mes acuta vl'ria. i. abbreuiatio fmonis: dꝛ ab epi ꝛ thom⁹ vl' thomos diuisio: pcisio: q̄si pfectio fmōis. Uñ Hiero. dicit in epl'a ad Paulinū ca. vij. Paralipomenō liber istrumēti veteris epithome tātus ac talis ē ꝛc. Dicit' āt epithoma abbꝛeuiatio veteris testamēti: qđ dꝛ istrumētū qꝛ istruit i doctria fidei ꝛ moꝝ. Et pōit' ħ absolute p abbꝛeuiatiōe: qꝛ breuit' tāgit pꝛetermissa. Ab epithoma āt dꝛ epithomatic⁹ ca cū. i. breuit' dicēs vl' dict⁹. ꝛ epithomar maris breuit' loq̄. Uide i paralipomenō

Epithimū. Epi cōponit' cū thimuꝫ qđ grece est flos: ꝛ dꝛ hoc epithimū. i. flos thimi. ꝛ est timbꝛe filis. ꝛ dicitur sic qꝛ soleat supponi a medicis alijs adiutoꝛijs pcedētibus. vñ epithimicus ca cū. i. ɔcupiscibile. Et epithimū etiā dicit' thuribulū: qđ alio noīe dicitur thimismateriū a suppositiōe thimiamathū: qđ alio nomine dicit' thuricremulū. vñ dꝛ Pone thimiama in thuricremulo. ꝛ coꝛ. penul. epithimum.

Epilensis est quedam figura scematis: de qua dixi supꝛa in quarta parte in ca. de scemate.

Epos grece latine laus.

Eptimemeris. [illegible] memeris qđ ē diuisio vl' pars ɔponit' cū hepta [illegible] ptē. ꝛ dꝛ ħ eptimemeris: q̄si diuisio sup septimā sylla[illegible] ē q̄dā spēs cesure q̄ septima syllaba naliter coꝛrepta pducit'. Septima dico respectu triū spōdaicoꝝ pedū: vt ħ: Tātal⁹ ꝛ feue perit iniuria mēse. ꝛ fit i pncipio q̄rti pedis siue sup septimā syllabā vt dixi. Et cōponit' cuꝫ post i ꝛ dicit' hic posteptimemeris. Uide in pen: himemeris ꝛ coꝛ. penul. sed melius scribitur per h pꝛima syllaba.

Epto onis. i. memoꝛia.

Epudoꝛatus ta tū extra pudoꝛē positus. Uide in pudoꝛatus

Epudoꝛus ab e ꝛ pudoꝛus qđ est pudoꝛe plen⁹: ꝛ cōponit': vt epudoꝛus ra rū. i. extra pudoꝛē. i. verecūdiā: impudens.

Epule: Epulū li i singl'ari numero: ꝛ he epule larū i pl'ali: ꝛ sic ē etheroclitū genere ꝛ declinatiōe. ꝛ dꝛ epulū q̄si opulū ab opulētia rep. ꝛ dꝛ fm quosdā epulū p coꝛpali sȝ epule larū p spūali. i. p refectiōe sciētie vl' ꝟtutis. vñ Plato i Thi. venistis ad epulas hesternas. Ab epulum dicitur epuloꝛ laris latus sum. i. epulis vti. Hinc verbalia ꝛ hoc epulatoꝛiuꝫ i. locus epulationis. ꝛ coꝛ. penul.

Epulo lonis in epulonus est.

Epulon⁹. Ab epuloꝛ laris dꝛ ħ epulon⁹ ni. i. gluto epulis deditus: q̄ aliter dꝛ ħ epulo lonis. vñ Aug. de ci. dei. Epulōes ēt deos iouis parasitos esse dixerunt. ꝛ producit etiam lo.

Epulus id est lux.

E ante Q

Equabilis. Ab equas dꝛ ħ ꝛ ħ eq̄bilis ꝛ ħ le: ꝛ p sincopā ħ ꝛ ħ eq̄lis ꝛ ħ le. ꝛ inde eq̄liter: ꝛ ħ equalitas tatis. ꝛ p cōpositionē inequabilis vel inequalis: inequale: inequalitas: inequaliter: inequabilitas: inequabiliter.

Eq̄nimis. Equ⁹ eq̄ equū ɔponit' cū anim⁹: ꝛ dꝛ ħ ꝛ ħ eq̄nim⁹ ꝛ ħ me: ꝛ eq̄nim⁹ ma mū. i. eq̄ ꝛ patiētis animi. ꝛ hinc equanimitas tatis. i. animi equitas ꝛ patientia. ꝛ coꝛ. mi.

Equarius. Ab equus equi hic equarius rij custos equoꝝum. ꝛ hec equaria rie similiter.

Eques. Ab equus dꝛ ħ ꝛ ħ eques eq̄tis. i. miles. vñ ħ ꝛ ħ eq̄tissa femina equitās. ꝛ coꝛ. e sicut equus substātiuum. Uñ quidam. Et modo vadit eques qui solet ire pedes.

Eq̄ster. ab equ⁹ dꝛ ħ ꝛ ħ eq̄ster vl' eq̄stris ꝛ ħ stre. Ul' poti⁹ fꝫ modernos ħ eq̄ster ħ eq̄stri ꝛ ħ stre: q̄ vadit i equo Mach. ij. li. c. xi. Apparuit pcedēs eos eq̄ster. eq̄ster ēt fꝫ Pap. sūit' p illo q̄ certaminibus medijs iteruenit: p quē vtraqꝫ pars equā fidē sectat': ꝛ tunc videt' dici ab equus equa equum.

Eq̄dē. i. certe: ɔiūctio appꝛobatiua vl' expletiua. lꝫ ꝛ alia possit eē. ꝛ coꝛ. pen. vñ i Auroꝛa dꝛ. Nō eq̄dē scōs vt me saluēt p coꝛ illi. ꝛ ē figure simplicis. vñ dic' Pris. i. xvj. li. Quidē eq̄dē. ɔiūctionē ɔpositā eē estimāt ab ego ꝛ q̄dē. sȝ errāt. simplex. n. ē. Hier. xxxiij Eq̄dē semē iacob ꝛ dauid fui mei ꝛc.

Equidiū dij. Equus equa equū siue eq̄tas cōponitur cū dies ꝛ fit hoc eq̄diū dij. idē qđ eq̄noctiū. q̄si eq̄tas dieꝝ cū noctibus. vnde ħ ꝛ hec equidialis ꝛ hoc le. i. equinoctialis.

Equiferus ri mas'. gene. i. ferus equus ꝛ siluestris. ab equus ꝛ ferus ri. ꝛ coꝛ. fe.

Eq̄manus na nū q̄ eq̄liter vtraqꝫ mānu ad gladiū vl' ad aliud tenēdū vtit'. ꝛ ɔpōit' ab equus eq̄ equū ꝛ mānus. ꝛ coꝛ. ma.

Eq̄noctiū. Equus adiectiuū siue eq̄tas ɔpōitur cū nox noctis ꝛ dꝛ ħ eq̄noctiū ctij. i. eq̄litas noctiū cū diebus. ꝛ fit bis i anno. s. i festo scē crucis. ꝛ idibus martij. vñ ꝟsus. Eq̄ crucis festū dat tpa martis ꝛ idus. Hoc ē. festū crucis qđ ē. xviij. kalē. octobꝛis. dat eq̄ tpa. i. eq̄noctiū. q̄a illa die ɔtigit eq̄noctiuꝫ autūnale. ꝛ idus martis. i. martij. dat equa tpa. ħ ē eq̄noctiū. qꝛ tūc est eq̄noctiū ꝟnale. Et est eq̄noctiū matia diei artificialis ꝛ noctis adequatio. Ab equinoctiū dꝛ hic ꝛ hec equinoctialis ꝛ ħ le. ꝛ ħ equinoctialis lis tā pꝛo paralello q̄ꝫ pꝛo coluro in quo fit equinoctiū. Uide in solsticium.

Equinus na nū penul. pdu. in equus equi est.

Equipenso sas saui satū ab equus adiectiuū ꝛ pēso sas ɔponitur. ꝛ est equipēsare eque cogitare vel eque iudicare.

Equiparo ras cōponitur ab equus substātiuo ꝛ paro ras. ꝛ s

meritur in mebus figatiōibus. Nam equiparare.i.imitari. Un Uirg. in buc. Nec calamis solū equparas: ſꝫ voce magiſtrū Jtē equiparare.i.eqre vl' cōparare. vt eqparo h' illi.i.equo vl' cōparo: qſi oñdo eē equū illi. Jtē eqparare.i.pare; fieri: vt iſte in bzeui tpe doctores ſuos eqparauit.i.par fact' ē illis.
E quipolleo. Equus adiectiuū cōponit cū polleo les: ⁊ dr eq̄polleo les: ⁊ cū valeo: ⁊ dr equaleo les i eodē ſenſu.i.pacificari: ꝯferri: aſſimilari. vñ eqpollēs: equalens ge ois. ⁊ inde eqpollentia: equiualentia.i.filium rerum equalitas.
E quicia cie armētū equozū vel vaccarū: ⁊ dr ab equus equi.
E quiſtatium tii ge.neu. ſtabulum vbi equi ſtant. ⁊ componitur ab equus equi ⁊ ſto ſtas.
E quitania nie dr ab eq̄tate aque cuiuſdā fluuii: qꝛ fere vndiqꝫ eā cingit: vel ꝑ ꝯtrū qꝛ oblique eā cingit. vel dr ab aqua vñ equitanicus ca cū aliquis de terra illa penul.coz.
E quitatus in equito tas vide.
E quito tas.i.equū facē: vt eq̄to illi.i.rectū facio illi. Et cōponit': vt iq̄to tas: nō recte: nō eque agē. Et deriuat' eq̄to ab equus equa equū. Jtē eq̄to tas pōt eē freq̄n. hui' ybi equo equas: ⁊ tūc tñ valet quātū frequēter equare. ⁊ tūc eſt actiuum: ⁊ ꝯſtruit' cū actō in ꝑdictis ſignificatiōibus. Eq̄to ꝑdu.e.cū ſit ibi ae diphthongus. Jtē equito tas pōt dnuari ab equus equi: ⁊ tūc eq̄tare.i.militare: ⁊ ſic coz.e. vnde hic eq̄tatus tus.i.actus equitandi: vel multitudo equitū. Un in Canti. Equitatui in curribus pharaonis aſſimilaui te.
E quivalco les coz.ua.et exponitur in equipolleo.
E quiuoc'. voꝫ ꝯponit' cū equus adiectiuo: ⁊ dr equuoc' ca cū qō vna voce plra ſigt. Et deſcribit' ſic equocū. Equoca ſūt quoꝫ ſolū nomē ē cōe: ⁊ ſꝫ illō nomē rō ſubſtātie ē diuerſa: vt cū aial ſignificet aial veꝫ ⁊ aial pictū: nomē ē eis cōe ſolū: ⁊ rō ſubſtātie vtriuſqꝫ ſꝫ illō nomē ē diuerſa. Dicim' eni de leone picto i pariete. Ecce terribile aial. ⁊ de aiali vo qō ē leo idē dicim': equocādo h' nomē aial ad vtrūqꝫ. Eq̄uocatio vo ſic deſcribit'. Equocatio ē eiuſdē dictiōis diuerſa iſtētio ſiue ſigatio. Uel ſm alios equocatio ē cū diuerſe rerū rōnes in eodē noīe ſimplr' vtuntur. Jn hac āt deſcriptione res ſumit' cōiter ad rē ⁊ modū ſignificandi.
E quo q̄s q̄ui q̄re equū facē: ⁊ dr ab equ' adiectiuo. Et cōponit' cū ad: ⁊ dr adequo q̄s. Jtē cū con ⁊ dr coequo q̄s abiecta n. Jtē cū ex ⁊ dr exequo q̄s. itē cū ob ⁊ dr obliquo q̄s. Equo q̄s actiuū ē cū oib' ſuis cōpoſitis: ⁊ pd.pmā. Nā ſcribit' ꝑ ae diphthōgū: ſꝫ eques nomē ꝑ e ſolā. ⁊ coz.primā. vñ v'ſus. Ne ſis ſolus eques tibi me ꝑ equū ꝑcoz eques.
E quoz oris ge.neu.i.mare tranquillū: ⁊ dr ad eq̄litatē. vnde v'ſus. Cū fremit eē fretū: mare dicas cū ſit amarū. Pontus ponte caret: ſed ab equo dicitur equoz.
E quleus ab eque eq̄ ⁊ h' equle' lei, ꝑ quodā tozmēto fcō ad modū eq̄ ſm Hug. Pap. vo dicit: ab equs equi h' equlus vel equleus dimi. paruus equs. vel genus tormenti.
E quus ab equs eq̄ equū deriuat' h' equs eq̄.i.caballus: qꝛ eq̄ currat: vl' dr ab equo eq̄s: qꝛ oli qñ eq̄ q̄drigis iūgebāt' eq̄ bāt' pares forma ⁊ ſiles curſu copulabāt'. Et īde h' eq̄ eque ⁊ eq̄nus na nū pe. ꝑ.res eq̄ vl' ad equū ꝑtinēs: ⁊ ſcribit' ꝑ e ſolā. ⁊ coz.pmā. ſꝫ eque q̄ ſcribit' ꝑ ae diphthōgū: et ſic.pd.pmā. vñ v'ſus. Nō ē dignus eq̄no cui carioꝛ ē equs equo. Miles pūgit equū. ſꝫ iudex indicat equū. Et ſcribit' eq̄nus eq̄ ⁊ equus adiectiuū ꝑ geminū u ⁊ amittit u poſt q vim lr'e tam vocalis q̄ ꝯſonātis. Et ſciās q̄ nois equoꝫ ⁊ ḡna ſūt diuerſa. ⁊ diuerſe de cauſis īpoſita. Equus nāqꝫ ē ḡnale nomē oium equoꝫ. ⁊ dr ab eq̄ndo vt dcm̄ ē. Caballus dr q̄ſi cauallus. qꝛ pede cauat terrā. vel qꝛ pedē hꝫ cauū vt dextrarius. vel cabo dr equs caſtratus q̄ſi cauo. ⁊ īde caballus q̄ſi diminutiuū.i.vilis equus. Dextrarius dr qꝛ per dextrā ducit'. Palefredus dr a paſſu ⁊ leni ⁊ freno ⁊ ducēdo. qꝛ leni paſſu ꝑ frenū ducit'. ⁊ idē dr gdarius a gdu. ⁊ deſcribit' ſic. Gradarius equs mollis inceſſus ſiue ſucceſſura i cedēs. Jtē pōt dici manus q̄ ad manū nitat' ⁊ ducat'. vl' qꝛ māſuetudie manū ſeq̄t'. Ueredus dr equus q̄ vehit redaꝫ. Badius dr equus q̄ſi vadius a vado dis. qꝛ fortius vadat:

ſter cetera aialia. Jpſe ē ēt ſpadix quē freneticū vocāt. et dr ſpadix a coloꝛe palme. quā ſicli ſpadicā vocāt. ⁊ ē glaucus q̄ q̄ſi pictos hꝫ oculos ⁊ quodā ſplēdoꝛe ꝑfuſos. Nā glaucion albū greci dicūt. Et ſcias q̄ eq̄ nō coeunt cū matribus ſic nec cameli. vñ Ariſt. i. viij. li. de aialibus. Cameli nō cognoſcūt mr̄es. Q̄dā ciuitate opiebāt' camele caput. vt eius pullus ſup eā ſaltaret. q̄ coopto mr̄is capite ſup eā ſaltauit q̄ poſt q̄ de ipa deſcēdebat añq̄ cōplebat' coitus momoꝛdit in genitorē ⁊ iterfecit eū. Et dr q̄ rex ſeptētriōis hēbat equā pulchrā. ⁊ pepit equū pulchrū. et rex ille voluit eſſbere ab illo et matre aliquē pullū. et īgeniebat' equū ſaltare ſup matrē ſuā coopiēdo faciē mr̄is. et ſaltauit ſup ipſaꝫ. et tūc diſcooperiebatur facies matris et cognouit ipſaꝫ fugit equus et cecidit ſe ab alto et moztuus ē. Hec Ariſt. De nā ēt equoꝫ loq̄ns Jſi. xij. li. ethymo. ſic dic. Uiuacitas equozuꝫ m̄lta. Exultāt eni in cāpis. odozāt bellū. excitant' ſono tube ad ꝑliū. voce accēſi ad curſuꝫ ꝑuocātur. dolēt cū dci fuerit. exultāt cū vicerint. Q̄uidā in bello ſentiūt hoſtes. adeo vt aduerſarios moꝛſu petāt. aliq̄ ēt ꝑpzios dn̄s recognoſcūt obliti māſuetudinis ſi mutētur. aliq̄ pter dn̄ꝫ in doꝛſo nulliū recipiūt. Jterfectis vel moziētibus dn̄is m̄lti lachꝛymas fundūt. ſolū eni equū poſt holem lachꝛymari et doloꝛis aſfectū ſentire dicūt. vñ ēt in cētauris equoꝫ et holum nā ꝑmixta eſt. Solent eni ex equoꝫ vel meſticia vel alacritate euentū futurū dimicaturi colligere. vide in muſculus.
E quus eq̄ equuꝫ.i.rectus. iuſtus. et differt a iuſto. q̄ iuſtus ex lege ē. q̄ſi ius cuſtodiēs. Equus eq̄ equū ex nā. et ē ſcribēdū ꝑ ae diphthōgū. ſꝫ equus ꝑ aiali ꝑ e ſolā. Et cōparat' equus quioꝛ q̄ſſimus. vñ eque q̄us ſime aduer. et h' eq̄tas tatis et equo eq̄s v'bū actiuū. et ꝑdu. primā equus adiectiuum. cū ſcribat' ꝑ ae diphthōgū. ſꝫ equus equi coz.e. vnde q̄dā. Miles pungit equū. ſꝫ iudex iudicat equum.

E ante R

E ra re fe.ge.i. pecunia ſiue moneta. et dicitur ab es eris.
E radico cas.i. euellē. dſtruē. ab e et radico cas ꝯpōit'. vñ eradicās pncipiū ge. ois Job. xxxj. ois eradicās gēimia ⁊ p.di.
E ramentum. ab es dicitur hoc eramentum ti inſtrumentum de ere ſicut ferramentum de ferro.
E rarium rij in es exponitur.
E rarius. ab era ere dr h' erarius rij.i. monetarius. et h' eraria.i. monetaria. Uel erarius ſiue eraria dicitur quicunqꝫ vel quecūqꝫ operatur in ere. et dicitur ab ere. et erarius ria riū quod ad es. vel ad eram pertinet.
E regiōe.i. ex oppoſito. ſic vna regio opponit' alij vt ꝯ eam diſtinguit'. ⁊ ē q̄dā irregularis vocū ꝯgeries poit' q̄ ꝯpoſitō.
E reus. ab es dr ereus erea ereū. et eneus enea eneum. ⁊ in eodem ſenſu.i. quod conſtat ex ere per ae ſcribuntur.
E rgaſteriuꝫ dr ab erge qō eſt opus et ſterion qō eſt ſtatio et dr h' ergaſterium locus vbi aliq̄ opus ſit. q̄ſi operaria ſtatio. et ergaſteriū dr magiſteriū quod ſit in tali loco. Chꝛyſo. ꝑ hoc ipſuꝫ ergaſteriū huius artis apparuit.
E rgaſtulū. ab erge et ſtolon qō ē miſſio dr hoc ergaſtulū li.i. carcer ruſticus et locus danatoꝛꝫ. ſ. ad quē rei ligati mittebant' ⁊ ibi opabant' opa ſibi iniūcta Exo. vij. c. ō ergaſtulo egyptioꝫ. Jnuenit' ēt q̄lqꝫ ꝑ carcere coꝛpis in quo aia in hac vita tenet'. q̄ſi incarcerata. Jtē ergaſtula dicūt' vincula ⁊ cōpedes. q̄bus illi q̄ erāt in ergaſtulis ligabant'. Lucanus in. v. li. Ut primū fortuna redit ſeruilia ſoluit. Agmina. ꝯfecto ſeuas ergaſtulo ferro Exacuere. ſm Hug. Pap. vo ſic dic. Ergaſtulū carcer vel loc' vbi dānati marmoꝛa ſecāt aut aliq̄d opant'. Jtē ergaſtulū durū opus aliq̄d dicit'.
E rgata te cōis ge. opatoꝛ vl' vicin'. et dicit' ab erge qō ē op'.
E rge latine dicitur opus. et accentuatur in fine.
E rica. ab vro dicit' h' erica ce quaſi vrica. qꝛ ignee ſit v'tutis.
E ricanus na nū penul. coz. cōponitur ab es eris et cano nis. ſ. qui canit cū ere. idem dicitur eriſonus.
E ricius vel irici' dicit' ab erigo gis. ſ. aial ſpinis ſuis cooꝑtū īnde dictū qꝛ erigit ſe q̄ñ ſpinis claudit' quibus vndiqꝫ.

protectus est ɔtra īſidias: Nā ſtatī vt aliq̄d ꝑſenſerit ꝑus ſe ſurrigit: ⁊ in globū ɔuerſus ſe l ſua recolligit arma: hui⁹ prudētia q̄dā eſt: q͛ vitē aſcēdit ⁊ vuā exacinat vt acini cadāt ſup terrā: tūc ſupin⁹ volutat ſe ſup illos ita vt acini figāt ī ſpinis ſuis: ⁊ ſic portat eſcā filijs ſuis: idē aīal ē erinaceus ⁊ irinacius. Quidā dicūt ꝙ ſūt diuerſa aīalia: dicūt.n. ꝙ erinacij ſunt aīalia de cauernis petrarū aggregatiꝫ ꝓcedētia vt dicit Pap. Iricius figuraꝫ ꝓcelli lactentis hꝫ: ſed deforis ſpinoſus eſt. De hoc require in hechinis in h.

E ridanus. i. padus: vide in padus.

E rigo gis rexi rectum erigere. i. ex imo ſurſum regere: ⁊ componitur ab e ⁊ rego gis: ⁊ corripit ri.

E rinacius in ericius eſt.

E rinis nis: eris grece latine dicit̄ lis. vñ hec erinis nis vel nidis. i. furia īfernalis: quaſi ad litē ⁊ diſcordiā nata: ⁊ ꝓdu. ri. Unde quidam. Erge notat litem ſignat erinis idem.

E ripes dis ge. oīs q̄ hꝫ pedes ereos: ⁊ componit̄ ab es ⁊ pes.

E ris grece latine dicit̄ lis: ⁊ ſic accētuat̄ in fine. Itē eris ē verbū futurū īdicatiui modi de ſuꝫ es ē: ⁊ cor. primā. Itē eris eſt genitiu⁹ hui⁹ noīs es eris: ⁊ ſic ꝓdu. p̄mā q͛ ſcribit̄ ꝑ ae diphtōgū: vñ q̄dam. Uerbū fiet eris: genitiuus dꝛ eris.

E riſonus na nū penul. cor. qð ſonat cū ere: ⁊ cōponitur cum es ⁊ ſono nas: idem ⁊ ericanus.

E ro eras eraui erare dꝛ ab es eris: ⁊ eſt erare linire: ꝑparare. Et cōponit̄ vt deero ras. i. auferre: vel valde erare Inero ras: obero. i. ꝑcio ſcꝫ ere ɔducere. vñ oberat⁹ tatū. i. ere ɔduct⁹. vñ ī vita ſcī Martini. Oberatos hꝫ meos ſcriptores ꝑ quos tibi mee īeptie publicant̄. Et oberare ē vndiq; ere circūdare. Itē ɔpōit̄: vt ſubero ras. i. latēter ꝑcio. ſ. ere ɔducere. Et ſuberare ē ſub auro vl̄ argēto vl̄ alio metallo vl̄ alia re es ponē. vñ ⁊ ſup dꝛ ſuberatū. q͛ ſub ſe es hēt: q̄ſi deauratū es. vñ Perſi⁹. Neq; ſuberato mēdoſū termiat auro.

E rodo dis ſi ſum ab e ⁊ rodo dis: ⁊ eſt erodere extra vel valde rodere: ⁊ producit ro.

E rogo as gaui gare. i. dare: tribuere: ⁊ ꝓprie in elemoſynas ⁊ componitur ab e ⁊ rogo gas: ⁊ cor. ro.

E rpica ce fe. ge. inſtrm̄ ruſticoꝝ ad terēdas glebas: ⁊ trahit̄ a bobus. vñ dꝛ erpica quaſi arpica ab arpe qð ē rapere: vel quaſi arapeta. i. arata petens: prius eni terra arat̄: ⁊ poſtea erpicat̄: ⁊ hinc erpicarius q̄ erpicaꝫ facit vel trahit. Et adiectiue poteſt declinari erpicarius ria rium: ⁊ erpico cas.

E rraticus ca cū penul. cor. in erro ras eſt.

E rro ras rare. i. exorbitare: quaſi extra rem ire. ⁊ hinc ꝯbalia. ⁊ h̄ errat⁹ tus: ⁊ h̄ erratū ti ambo ꝓ delicto. ⁊ h̄ error roris vñ erroneus nea neū. i. errore plenus. Itē ab erro errabundus da dū. ⁊ erratic⁹ ca cū. ⁊ hic ⁊ h̄ erratilis ⁊ h̄ le oīa in eodē ſenſu. Erro cōponit̄ vt aberro ras lōge a via errare deerro ras de alijs errare. vel de vno loco ad alium errare, vel deorſum. ⁊ inerro ras valde errare. ⁊ pererro ras. i. perfecte errare. vl̄ ꝑ alia loca errare. ſuberro ras ſubtus vel parū errare. Erro ⁊ oīa compoſita ab eo ſunt neu. Et ſcias ꝙ eſt duplex error ſcꝫ cognitionis ⁊ electionis. ⁊ ſic errāt oēs qui operantur malum etiam ex induſtria vel certa ſciētia.

E rro onis maſ. gene. i. q̄libet vag⁹ ⁊ īſtabilis. ab erro ras. Uñ Horatius in ſermonib⁹. Leq; ipſuꝫ vitas fugitiu⁹ ⁊ erro.

E ruca ce: ab erodo dis deriuat̄ hec eruca ce modicus vermis frondiū. quaſi eroda Itē eruca eſt quadā herba. ⁊ tūc deriuatur ab vro ris. quaſi vrica. q͛ ignee ſit virtutis. ⁊ in cibo ſepe ſumpta veneris incendiū commoueat. ⁊ ꝓdu. penul. Ouid. Non te minus erucas iubeo vitare ſolaces.

E ructo tas in ructus eſt.

E ructuo as in ructus eſt.

E rudero ras raui rare. i. purgare. rudera eijcere. ⁊ componit̄ ab e ⁊ rudero vel ruderris.

E rudio dis diui ditū ab e ⁊ rudio dis. ⁊ eſt erudire inſtruere. quaſi extra rudem vel ruditatem ponere. ⁊ cor. ru.

E rugino nas. ab erugo ginis deriuat̄ erugino nas pe. cor. ſic a rubigo rubigino nas. erugine vel rubigine corrūpere. deuaſtare. Et cōponit̄. vt erubigino as ꝯrubigino nas: erugino as ꝯrugino nas. i. rubiginē vl̄ eruginē auferre. ⁊ ſūt actiua.

E rugo. ab erodo dis dr̄ hec erugo ginis. i. ſanguiſuga. Item erugo vitiū rodēs ferrū ⁊ ſegetes: ⁊ naſcit̄ h̄ corruptio ex minutiſſima pluuia circa feſtū ſcī Ioānis. ⁊ ponit̄ ſepe ꝓ amore pecunie. ⁊ dr̄ erugo q̄ſi erodo. q͛ erodat. vel erugo dr̄ ab es eris. ⁊ ſꝫ hoc ꝓprie ē eris. vñ dr̄ erugo quaſi eris rubigo. ſicut ferrugo ferri rubigo. vnde erugineus nea neū de erugine exiſtēs. ⁊ eruginoſus ſa ſuꝫ erugine plen⁹. ⁊ ꝓdu. ru. Math. vi. Ubi nec erugo nec tinea demolit̄. Aurora. In terris vbi ſūt erugo tinea fures. ꝙ aūt erugo ſit corruptio ſegetū dr̄ ī gl. ſup illud Amos. iiij. Percuſſi vos in vēto vrēte. ⁊ in arugine multitudinē hortoꝝ vroꝝ ⁊c̄. Arugo inq̄t. i. rubigo vl̄ erugo q̄ apud ioel eruca dr̄. q̄ ita ſit cū nocte ros vel imber ſup teneras ſpicas cadit inualeſcente ſole vertunt̄ in rubeū colorē ⁊ caneſcunt grana adhuc tenera. Aurugo ē dicitur morbus qui in hoīe naſcitur ex abundantia fellis corrupti. qui corrumpit ſanguineꝫ ⁊ vertit in pallorem. ⁊ queq; dulcia vertit in amaritudinem.

E rumna. Rumen cōponit̄ cū e. ⁊ dicit̄ hec erumna ne miſeria. inopia. calamitas. quaſi extra rumen. i. cibuꝫ. vñ erūnoſus ſa ſuꝫ. i. miſer. paup. inops. ſic dictus q͛ ꝑ inopiā miſer factus eſuriat ⁊ ſitiat. ⁊ erūno nas. i. inopē ⁊ miſerū facere.

E runt dicēdum eſt non erint futurum de ſum es eſt.

E ruo is rui rutum. i. euertere ab e ⁊ eruo is.

E ruſco cas dicitur quaſi eruco cas. i. era in vnum colligere: ſicut numerarij faciunt. ⁊ dicitur ab es eris.

E rutus ta tū penul. cor. i. extra raptus vel ereptus. aut euerſus zach. iii. Torris erutus de igne.

E ante S

E s eris ge. neu. dr̄ ab aer. q͛ ſit eiuſdē coloris cū aere. vñ hoc erariū rij locus vbi pecunia publica reponit̄. ⁊ dr̄ ab es eris q͛ olim prius ibi es reponebat̄. Es eni ꝑus oliꝫ fuit in vſu auro ⁊ argēto ⁊ ferro nondū inuētis. ex q̄bus metallis q̄uis poſtea fcā fuiſſet pecunia. nomē tñ erarij ꝑmāſit ab eo metallo. vñ pecunia initiū ſūpſit. ⁊ q͛ es vtpote prius īuētū habebat̄ in vſu cuiuſlibet metalli. inde eſt ꝙ inuenit̄ ꝑ quolibet metallo generaliter. ⁊ ſcribur per ae. ſed tacet̄ a.

E ſca eſce dr̄ ab edo es eſt. ⁊ dicitur eſca q͛ eā os capiat. ⁊ eſt ety. Et inde eſcoſus ſa ſū. i. eſcis plenus pinguis craſſus.

E ſcale. ab eſca dicitur hoc eſcale lis quodlibet vas ad eſcas deferendas vel accipiendas aptum.

E ſcaria rie fe. ge. i. menſa eſcis plena. ⁊ dicitur ab eſca eſce.

E ſcarius. ab eſca dr̄ eſcarius rij quidā piſcis dictus ſic q͛ ſolus eſcaꝫ ruminare ꝓhibet̄: nam alij piſces nō ruminant.

E ſchines ⁊ Demoſthenes fuerūt duo oratores. Eſchines impugnauit cauſam theſifontis. ⁊ Demoſthenes defendit ⁊ ꝑualuit. Inuenit̄ ē echinus chini. ⁊ corripit pe. taꝫ Echines q̄ꝫ Demoſthenes. De his facit mētionē Hiero. in epiſtola ad Paulinū. c. ij. Uñ ⁊ eſchies cū rhodi exularet. ⁊ legeret̄ demoſthenis illa oratio quā aduerſus eum habuerat mirātur cunctis atq; laudantibus ſuſpirans ait. Quid ſi ipſam audiſſetis beſtiam ſua verba reſonantem.

E ſco. ab eſca dicit̄ eſco cas. i. eſcā tribuere. vel eſcis paſcere. Et cōponit̄. vt adeſco cas. i. ad eſcā vocare vel valde eſcare Ineſco cas. i. eſca impinguare. vel decipere eſcis.

E ſculentus ta tū. i. pinguis componitur ab eſca ⁊ lentos greco qð ſignificat plenitudinem. Et comparatur eſculentior tiſſimus. vnde eſculente tius tiſſime aduerbiuꝫ. et hec eſculentia tie ideſt pinguedo craſſitudo.

E ſculentum ti penulti. produ. locus vbi multe creſcunt eſcule. et dicitur ab eſculis.

E ſculus li fe. ge. ab eſca dicitur. Eſt eni q̄dā arbos cuius fructus eſca eſt. et vt dicunt quidam eſt ſorbus vel neſpilus ſm̄ Hug. et ſm̄ Pap. eſt arbor glādifera. et cor. ſcu.

E ſebon accentuatur in fine. et interpretatur cingulum triſticie. vel cogitatio meroris.

E ſquilie ab eſca ⁊ ales cōponit̄: vt he eſquilie arū q̄dā vic⁹ rome vbi erat vſtrina publica. vñ Iuue. Eſquilias dictuꝫ

que petit a vimine colle. Qui locus dr hebraice carnariū: et dr ille locus esquilie q̄si aliuū esce: qr aues ibi comedebāt hoīz cadauera. vñ q̄dā mons vicinus dictus ē esquilinᵘˢ.

E squilinus ni in esquilie vide.

E ssedū di genᵘˢ ē vehiculi. Hora. Esseda festināt et cor. pe.

E ssentia: ab esse īfinitiuo deriuat᷑ hec eēntia tie. i. substantia vel ꝓprietas essendi. vñ hic et hec essentialis et hoc le. vnde essentialr eēntialitas fm Hug. Pap. vo dicit. Essentia substantia: nā vel eternitas: eo q̄ sp est. Et differt eēntia ab eē qr eē est actus essentie. Essentia aūt dr cuius actus est esse. Subsistētia cuius actus ē subsistere. Substātia cuiᵘˢ actus est substare. Hoc aūt duplr dr sicut in singulis patere pōt. Esse enī est actus alicuius vt qd est vt calefacere est actus calefacientis: et est actus alicuius vt quo est. s. quo denoiat᷑ esse: sicut calefacere est actus caloris. Utrū aūt dānati velint non esse dicam in infernus. Uide etiam in entus.

E stas. Ab estus dr hec estas estatis: et ē calida et sicca. Et scias q̄ q̄ttuor sūt tpa anni: hyems: ver: estas: autūnus. Hyems ē frigida et humida: et ꝯuenit cū elemento aq̄: et cū humore flegmatico. Uer aūt humidū et calidū est: et ꝯuenit cum elemēto aeris: et cū humore sanguinis. Estas vo ē calida et sicca: et ꝯuenit cū elemēto ignis: et cū humore cholere. Autumnus āt frigidus et siccus: et hz ꝯueniētiā cū elemēto terre: et cū humore melancolie. Hyems aūt fm quosdā incipit. ix. calē. decēbris. s. in festo clementis. Uer. incipit. viii. calen. martij. s. in festo sci petri. Estas icipit. viij. calē. iunij. s. in festo vrbani. Autūnus āt initiū sumit. ix. calē. septēbris. s. i festo sancti bartolomei: vel fm alios. viij. calē. septēbris. vñ ṽsus. Dat clemēs hyemē: dat petrᵘˢ ver cathedratus. Estuat vrbanus: autūnat bartolomeus. De conuenientia elementorū et humorum corporis dixi in elementum.

E stacula le dimi. parua estas.

E stifer ra rum penul. cor. i. ferens estatem vel estum: ex estas vel estus et fero fers componitur.

E stiuus. Ab estas dr estiuus ua uū: ad estatē ptinens. vñ pluraliter hec estiua uoꝝ. dicūr loca in nemorib' vbi i estate bestie sub vmbra morant᷑ vt vitent calorē. vñ estiuo uas ad vmbrā in estate q̄escere. Itē ab estas vl' estiuus dr hic et hec estiualis et hoc le: ad estatē vel ad estiuū pertinens.

E stor estoris. i. vorator epulo: māducus: mandax: ardelio: ab edo es est dicitur: et produ. penul. in genitiuo.

E strix estricis fe. ge. femina gulosa. et produ. stri in genitiuo: et formatur ab estor tor in trix.

E stuo estuas in estus vide.

E stus. Ab vro vris dr hic estus estus estui q̄si vstus. i. calor. feruor. Unī estuosus sa sum estu plenus. Et cōparat᷑ estuosus sior sissimus vnde estuose sius sissime aduer. et estuo as feruere: bullire: calere. Et cōponitur: vt exestuo as et iestuo as. et est neu. cum suis compositis.

E surio ris format᷑ ab esu supino de edo es est addita rio. et ē esurire meditari edere: verbū meditatiuū. Ille esurit cuius situs ē i patinis. Et īde hic esuries ei. et cor. u an̄ r. Et scias q̄ esurio ris facit ptm̄ esuriui: vt pz. Math. xxv. Esuriui enīz et nō dedistis mihi māducare. qd est ꝯ nām ṽbi meditatiui. Uerba. n. meditatiua carēt ptis. Sz dic q̄ esuriui ponit᷑ ꝓ famiui siue famē habui. De hoc tn̄ pleniᵘˢ dixi i tertia parte in tractatu de spēbus verboꝝ. in ca. de ṽbo meditatiuo.

E sus. A passiuo huius ṽbi edo: qd inuenit᷑ in tertia ꝑsona dr esus sa sum. i. comestus. corrosus. Et componitur. vt ꝓmesus. coesus. abesus. obesus. et produ. e.

E ante T

E tatula le penul. cor. est dimi. de etas. i. parua etas. et scribitur per ae diphthongum in prima.

E tas. ab euo dr hec etas etatis q̄si euitas. Etas plerūq; dr pro vno anno. et ꝓ septē. et ꝓ centū. et ꝓ quouis tpe: sic dicta q̄si euitas. s. silitudo eui. Nā euū est etas ꝑpetua: cuiᵘˢ nec initiū nec finis extremᵘˢ noscit᷑. qd greci vocant eonas: qd aliq̄n apud eos ꝓ seculo. q̄nq; ꝓ eterno ponitur. vñ apud latinos etas ē deriuatiuū ab euū vel ab eē ꝓp eius durabilitatem. Et dr etas duobᵘˢ modis. aut mūdi. aut hoīs. Mūdo āt assignant᷑ etates quātū ad substantiā. qr sic in perpetuū durabit. sz quātū ad statū. sic eni trāsibit mūdus. qr ꝑterijt figura mūdi fm Aplm. Figura in q̄t nō est substātia. et sic mūdus antiquat᷑ et senescit. Et fm hoc distinguunt᷑ mūdi etates metaphorice ad silitudinē etatis vnius hoīs. Uariant᷑ enī in hoīe etates fm diuersas notabiles varietates in statu ipsius. Unī prima etas hoīs dr infantia vsq; ad septem annos. Exinde vsq; ad q̄ttuordecim annos est etas secūda. s. pueritia necdū ad generandū apta. vñ puer dr a puritate qr purus est. necdū lanuginē et florē genaꝝ hz. Tertia etas est adolescētia ad gignendū apta et adulta. q̄ ꝓrogat᷑ vsq; ad vigintiocto annos. Que tres etates cōputant᷑ q̄nq; pro vna. Quarta est iuuentus. firmissima oium aliaꝝ etatuz. finiens in q̄nquagesimo anno. Quinta est senioris. i. grauitas. q̄ est declinatio a iuuētute in senectutē nōdū senectus sz iam nō iuuētus. qr senioris etas est quā greci presbyten vocāt. Nā senex apud grecos nō presbyten sz geron dicit᷑ q̄ etas a q̄nquagesimo anno incipiens. in septuagesimo anno terminat᷑. Sexta etas est senectus. q̄ nullo annoꝝ termino finit᷑. sz post illas q̄nq; etates quātūcunq; vite est senectuti deputat᷑. Seniū aūt est vltima ps senectutis. durans vsq; in finē. dicta sic qr terminus ē sexte etatis sz Hug. et Isi. Etates āt mūdi sic distinguūt᷑. Nā pma etas mūdi fuit ab Adā vsq; ad Noe. in q̄ fuit gn̄is humani īstitutio et lapsus. Scda a Noe vsq; ad Abraā. in qua fuit gn̄is humani destructiō ꝑ diluuiū. et renouatio. Tertia ab Abraā vsq; ad Dauid. in q̄ fuit circūcisionis et legis institutio. Quarta a Dauid vsq; ad trāsmigrationē Babylonis. s. iudei in babyloniaz. in q̄ lex floruit sub legibus et ꝓphetis. Quinta a trāsmigratiōe babylonis vsq; ad xp̄m. in qua fuit ppl'i captiuatio et liberatio. Sexta a xp̄o vsq; ad finez mūdi. in q̄ est gn̄is humani redēptio. In septima ergo etate et vltima venit xp̄s. vñ et Johes dicit. Nouissima hora est. Et Paulus in prima ad Corin. Scriptū est in quos fines seculorū deuenerunt. Nō tn̄ opz q̄ equali numero annorū etas humani generis compleat᷑. sicut nec etas vnius hoīs. qr vltima etas hoīs q̄nq; habet tantū quantū oēs prime. Nescitur enim finis vltime etatis hoīs siue finis mundi. vt dixi in antichristus. Et scias q̄ a principio mūdi vsq; ad incarnationē xp̄i fluxerunt anni q̄nq; milia ducenti vigintiocto sicut dicit Prosper et Eusebius cesariensis. et Hierony. in chronicis suis. Orosius aūt ꝑsbyter scribēs ad Augu. dicit sic. Sunt ab Adā primo hoīe vsq; ad Ninū magnū. vt dicunt. regē q̄n natus est Abraā anni tria milia centuz octogintaq̄ttuor. qr ab oībus historiographis vel omissi vel ignorati sūt. Anni aūt ab Abraā vsq; ad Cesarē augustuz. i. vsq; ad natiuitatē xp̄i. que fuit anno imperij cesaris quadragesimosecūdo. facta pace cū parthis. iam porte nō clause sūt et bella toto orbe cessauerūt. colligunt᷑ anni duo milia. xv. et sic colligunt᷑ anni q̄nq; milia centū et nonagintanouē a pncipio mūdi vsq; ad xp̄m fm Orosiuz. Et vt dr in Aurora. Incipiens ab Adā fuit ad Noe labilis etas. Prima ꝑ annoꝝ milia pene duo. Et vt dicit frater Thomas. triplex est ꝑfectio. s. nature gr̄e. et glie. Perfectio nāe est que fuit in pncipio seculoꝝ. de q̄ dr in Gene. ij. q̄ die septimo cōpleuit deus opus suū. Perfectio vo glie erit i fine seculoꝝ Et qr ꝑfectio gr̄e est mediū inter vtrāq; iō christus. ꝑ quez gr̄a facta est. circa mediū seculoꝝ venit. Unī dr in Abacuch iij. In medio annoꝝ notū facies. Quidā autez distinguunt tn̄ q̄ttuor etates. fm q̄ aptant᷑ q̄ttuor tēporibᵘˢ anni. Sūt enī q̄ttuor tēpora. s. ver. estas. autūnus. et hyems. Et sūt q̄ttuor hoīs etates. s. pueritia. q̄ est calida et humida sicut et ver. Scda etas. s. iuuentus. q̄ ē calida et sicca vt estas. Tertia est senectus. q̄ est frigida et sicca sicut autūnus. Quarta est senium. qd est frigidū et humiduz sicut hyems ex collectione flegmatici humoris qui abundat in senio. et aptatur hyemi frigide et humide. De hoc etiaz vide in estas.

Eternus. Euiternus syncopatur et dicitur eternus na num. Uel dicitur ab etas. s. quod caret principio et carebit fine. s. quod non habuit principium sue essentie: nec habebit finem: qualis est solus deus. Unde eterne aduerbium. Et (vt dicit Boe. in. v. lib. de consolatione) eternitas est interminabilis vite tota simul et perfecta possessio. Et nota quod eternum est (vt dixi) quod caret principio et fine. Perpetuum enim quod in tempore incipit esse et caret fine. Sempiternum est quod cum tempore incipit esse et cum tempore desinit esse. Temporale est quod in tempore incipit esse: et in tempore desinit esse. Solus ergo deus eternus est: angeli et anime perpetue sunt. Mundus et tempus sempiterna sunt. Temporalia sunt homines et hominum facta. Item ab eternus hic et hec eternalis et hoc eternale. vnde eternaliter aduerbium. vnde hec eternalitas eternalitatis. De coeternitate et equalitate personarum diuinarum dicam in persona. Item vide in anima.

Etesticulo las. i. testiculos auferre: vel valde testiculare: verbum actiuum. et componitur ab e et testiculo las. et cor. cu.

Ether etheris est superius elementum. s. ignis. et est nomen grecum mas. ge. vnde ethereus rea reum: et hec ethra ethre. i. splendor etheris. Unde illud in hymno. Quem terra pontus ethra colunt adorant predicant. Quidam tamen legunt ibi ethera: ita quod sit nominatiui casus. Dicimus enim etherem vel ethera. vnde hec ethera ethere: sed ethra secundum Hug. vt dixi. Communis tamen ecclesie vsus dicit ethera. Item ether dicitur superior pars aeris.

Etheroclitus ta tum. Quid sit nomen etheroclitum: dictum est supra in diuersiclinium. et cor. penul. etheroclitus.

Etherogeneus ab etheros vel etheron quod est diuersum et genos quod est natura componitur: vt etherogeneus nea neum penul. cor. i. diuersarum naturarum: vt patet in homine qui est totus etherogeneus. i. diuersarum naturarum. Hoc etiam patet in partibus organicis: vt in manu et in pede: quia manus et pes constant ex rebus diuersarum naturarum: puta ex pelle: ex carne: neruis ossibus et venis. Sed aliter est in homogeneis: quia in homogeneis totum et partes sunt vnius nature: sicut frumentum piper: vinum: argentum: caro: et ossa: quia quelibet pars frumenti frumentum est: et quelibet pars piperis: vini: argenti: carnis: et ossis piper. vinum argentum. caro et os est. Et componitur homogeneum ab homos quod est vnum. et genus natura. inde homogeneus nea neum peni. cor. i. vnius nature. De hoc vide in tertia parte in tractatu de numero nominum. in ca. de nominibus complexiuis.

Ethicus. Ethis grece latine dicitur mos. vnde ethicus ca cum pe. cor. i. moralis. et hec ethica ethice. i. moralitas. vel scientia que tractat de moribus. et ethicus ca cum. i. proprium secundum Hug. Item vt dicit Pap. Ethica genus febris: cuius tres sunt species. prima secunda et tertia. et habet esse in membris. De prima leuiter liberatur aliquis. de secunda vix. de tertia raro vel nunquam.

Etymologia. etymos vel etymon grece latine dicitur verum. et logos sermo vel ratio inde hec etymologia gie quasi veriloquium. quia etymologisando vocabulum veram ipsius originem eloquimur. Et diffinitur sic. Etymologia est expositio vnius vocabuli per aliud vocabulum. siue vnum siue plura magis notum vel magis nota in eadem lingua vel diuersis secundum rerum proprietatem vel litterarum similitudinem. vt lapis quasi ledens pedem. piger quasi pedibus eger. Et inde etymologicus ca cum. i. figuratiuus. vel quod pertinet ad etymologiam. vel qui etymologisat. Et etymologiso sas. i. sic exponere secundum Hug. An etymologia faciat deriuationem. dixi in tertia parte quasi in principio in tractatu de speciebus nominum. Item nota quod etymologia aliter sumitur quando est vna pars grammatice. Grammatica siquidem diuiditur in quattuor partes. s. orthographiam. etymologiam. diasyntasticam et prosodiam. et tunc etymologia dicitur ab etymon quod est verum. et logos sermo. inde etymologia. i. tractatus de veritate omnium partium orationis absolute. et sic sumpta est tertia pars istius libri.

Ethiopeia. Ab ethis quod est mos. et poio pois. i. fingo fingis dicitur hec ethiopeia ethiopeie. i. confirmatio morum. in qua hominis personam fingimus pro exprimendis effectibus etatis. studij. fortitudinis. leticie. sensus. meroris. audacie secundum Hu. Pap. dicit. Ethiopeia est cum sermonem ex aliena persona inducimus. vt cum fingimus personam mulieris vel vocem.

Ethiops per ps scribitur. quod cognosci potest ad genitiuum. qui formatur a nominatiuo interposita i. et cor. penul. tam in nominatiuo quam in genitiuo. Et sicut dicit Hug. ethiopes dicti sunt a cham qui vocatus est chus. a quo originem traxerunt. Chus enim hebraica lingua ethiops interpretatur. Et hinc ethiopia pie fe. ge. quod interpretatur tenebre. vnde ethiopicus ca cum. et ethiopius pia pium. ambo gentilia.

Ethis grece latine dicitur mos. et accentuatur in fine.

Ethna ne mons sicilie ex igne et sulphure dictus. inde et gehenna secundum Papiam.

Ethnicus ca cum penul. cor. i. gentilis. et dicitur ab ethnos.

Ethnos grece latine dicitur gens. et accentuatur in fine.

Ethra ethre in ether exponitur.

Ethronius na num qui nullum habet thronum. s. qui nullam regni partem habet. et componitur ab e et thronus ni. quasi extra thronum. et corripit tro.

Etiam est coniunctio causalis vel copulatiua. vel secundum diuersa adiuncta alterius speciei esse potest. et est secunda litterarum in Papia.

E ante U

Eu vox respondentis aduerbium est.

Eus vox vocantis aduerbium est secundum Hugu. Et Pap. dicit. Eu vox respondentis. eus vero aduerbium est vocantis. Eu grece latine dicitur bonum. Inuenitur etiam heu aspiratum. et tunc est interiectio dolentis.

Eua interpretatur vita. siue calamitas. siue ve. Uita quia origo fuit nascendi. Calamitas et ve. quia propter preuaricationem causa extitit moriendi. A cadendo enim nomen assumpsit calamitas. quasi cadamitas. Uel ideo vita et calamitas est dicta. quia mulier sepe est viro causa salutis et sepe calamitatis et mortis origo. quod est ve. Quare eua fuit facta de costa ade. dicam in mulier in m littera.

Euagino nas in vagina vide.

Euantius mas. ge. i. bachus. dictus sic a voce sacrificantium proclamantium euoe. Uel dicitur ab eu quod est bonum. Item euantius quasi bonus deus.

Euangelium bona annunciatio interpretatur. Grece enim eu bonum. latine angelus nuncius interpretatur secundum Pap. Hug. autem dicit. quod angelus dicitur ab agios. i. sanctus. inde dicitur hoc euangelium. i. annunciatio. quod componitur cum eu quod est bonum. u vocali conuersa in consonantem. et fit euangelium. i. bonum nuncium. vnde hic euangelista ste qui euangelium composuit. et euangelizo zas. i. euangelium annunciare. vnde patet quod euangelium scribitur per simplex u. Et vt dicit Hieronymus in epistola ad Gal. Non debemus putare in verbis scripturarum esse euangelium. sed in sensu. non in superficie. sed in medulla non in sermonum foliis. sed in radice rationis. Item in originali sup. xiiij. Martij. In euangelicis inquit sermonibus spiritus litere iunctus est spiritus. et quicquid primo frigere videtur aspectu si tetigeris calet. Uide in theologus. Item de quattuor euangelistis figuratis per quattuor facies in Ezech. dicam in marcus.

Euanidus in vanidus est.

Eubasis vel ebasis sine u secundum quosdam. vide in ebasis. et in quarta parte in cap. de colo. rhetoro.

Eucaris. Eu quod est bonum componitur cum caris quod est gratia. et dicitur hic et hec eucaris huius eucaridis. i. bo. hominis gratiosus. et cor. ca. Ecc. vi. Et lingua eucaris in bono homine abundabit.

Eucaristia. Caris quod est gratia componitur cum eu quod est bonum et dicitur nominatiuo hec eucaristia genitiuo huius eucaristie. i. bona gratia. vel gratiarum actio. Unde etiam eucaristia dicitur sacramentum panis et calicis. s. sacrificium corporis et sanguinis christi. quasi bona gratia. Quid est enim melius. quid gratiosius corpore et sanguine christi. Certe nihil. Unde eucaristo stas. i. gratulari. Uide in missa. et in communio.

Euchius ab eu quod est bonum et chios filius componitur. vt hic euchius chii. s. bachus. i. bonus filius. quo nomine eum iuppiter nominauit quando gigantem interfecit. vel potius componitur vt euchius ab eu et ious quod est filius interponitur ch.

Eudoxie xie fe. ge. i. bona gloria. claritas et componitur ab eu quod est bonum et doxo quod est gloria. quasi bona gloria.

Edulia lie fe. ge. componitur ab eu quod est bonum et dulia quod est seruitus. inde hec edulia lie. quasi bonum seruitium.

Euentus ab euenio nis dr hic euentus tus.i.casus finis.pncipiu. vn Oui.epi. Exit' acta pbat:careat successib' opto. Quisqs ab euetu fcā notāda putat. De pdcis trib' sigtioīb' dicit quidam. Euentus dic principium finem quoqz casum.

Euestigio.i.cito z cotinuo:stati. z cpōit ab e z vestigiu sz Du. Sz dic q i vitate nō e hic cōpositio:sz irregularis vocu cge ries. z hic id:qz casus cu sua ppōne fungit loco aduerbij:vl aduerbialis determinatiōis. vn pssut casualia cu suis ppōni bus ad iterrogatiōes aduerbiou rnderi:vt quo vadis.ad vrbē qn facies hoc:euestigio.i.cito:vl statim:vel mox.

Eueus filius chanaā:a quo dicti sunt eui. Ipsi sunt et gaba/onite de ciuitate gabaon:qui supplices venerunt ad iosue acuit penul.eueus.

Eufemia mie.i.bona fortuna ab eu quod est bonu. vnde quedam virgo dicta est eufemia:quasi bene fortunata.

Eufonia in psa acuit penul.in colorib' rhetoricis e in.iiij.pte.

Eufortuniu nij.i.bonu fortuniu ab eu qd e bonu et fortuniu

Eufrates hui' eufratis vel eufrate mas.ge. z hic eufrate fluuius e mesopotanie de paradiso exiens copiosissim' gēmis:q p mediā babyloniā ifluit.h ab vbertate nomē accepit. Nā hebraice eufrata fertilitas iterptat.mesopotamiā i qbusdā locis ita irrigat:sicut nilus alexādriā. pdu.penul. Luc. Tigris z eufrates vno se fonte resoluut. Itē Aurora. Frugifer eufrates natat h q plurima pfert. De vltia at syllaba pōt dubitari qūo accentuet.ad h dico q eufrates tis z casus ab eo descēdētes nō debent in fine accentuari sed hic eufrate tes z casus ab eo venientes debent accētuari in fine: sicut in penthecoste stes. Eufratē qn scribit per m descendit ab eufrates tis: z sic nō accentuat in fine:sed qn scribitur per n descendit ab eufrate tes: z tunc acuitur in fine:sicut penthecosten: z sic de similibus dicas.

Eufrate' tea teu dr ab eufrates fluuius:sz euffrateus p duo f ab eufrata venit. vide supra in euffrateus: z acuitur peni.

Euge.aduerbiu e.pōt et qnqz ee interiectio. z est euge aliqn exultatoriu vel exultātis. Math.xv. Euge serue bone z fidelis:qz sup pauca fuisti fidelis:supra multa te cōstituam: intra in gaudiu dni tui.euge.i.bn tibi sit sz chry. vel sm Rabanu:euge dr qsi ad bonu genitus ab eu qd e bonu z genitus: z vl ee cōpositio:sz potius e ethymo. z sic est exultatoriu:vt dixi vel applausoriu. Glo.at dicit. Gaudens dns in gaudiu intrare iubet: z sic est cgaudentis. Itez euge aliqn est erisoriu. psal. Dilatauerunt super me os suu:et dixerunt mihi:euge euge viderut oculi nri zc. z sic est euge irrisoriu vt dixi:vel exprobratoriu siue exprobrātis. Itē euge est exhortatoriu. Propheta.nō dicant in cordibus suis euge euge aie nostre:ne dicant zc. Item euge aliqn est adulatoriu. psal. Ferant confestim confusionem suā qui dicunt mihi euge euge. Inuenitur etiam euge aduerbiu positum noiali ter pro adulatiōe vel adulatoria laude. vnde Persius. Euge tuum et velle:nam velle hic excute tuum.q.d.excute.i. remoue tuu euge.i.tuā adulationem z tuum velle.

Eugenes penul.cor.greci dicunt quod nos ingenuos vel nobiles.i.boni generis dicimus.

Euidēs ab e z vidēs cponit vt hic z hic z hic euidēs tis ge.ois.i. clar' vl apt'. z cpat. vn hec euidētia tie.i.aptio vl claritas. z cponit cu i z dr ieuidēs ge.ois.i.obscur' vl iapert' z silr cōparat. unde ineuidētia tie i.obscuritas. z cor.vi

Euilat filius chus:a quo getuli.i.mauri. Item euilat dicitur proprium terre sm Papiam.

Euiro ab e et viros cōponitur vt euiro ras penul.produ.debilitare:eneruare. Itē euiro ras potest componi ab e z vir: z tunc cor.penul.et est euirare.i.castrare debilitare

Euiraneus nea neum:in euum exponitur.

Euiternus in euum vide.

Euito tas taui tare.i.valde vitare vl euidēter vitare. vn hic z hec euitabilis z hoc le. vn euitat' ta tu.i.valde vitat' vl euidēter vitat'. Itē euitat' pt cōponi ab e z vita. z tuc euitat'.i.vita puat' vitat'. vn dicit Pap. Euitat' vita puat'.i.pteritus.

Eulogiu gij.ab eu bonu z logiu:et e eulogiu sapiētia vel bona fama. vel testimoniu:vel cātus. Itē eulogia dicu laudes electe: z sumatim collecte vt si qs in imagine alicuius laudes scribat eulogia dicu. Item ab eu qd est bonu et logos cōponitur vt hec eulogia gie:et sunt eulogie benedictiōes salutationes.et bone donationes. vnde in decreto.xvi.dis. de eulogijs ad sacra concilia constitutis. z hinc eulogicus eulogica eulogicu.et eulogius gia gium.i.bndictus.

Eumenis dis fe.ge.furia ifernalis.qsi in bono deficiēs ab eu qd est bonum z mene defectus. z corripit penul. vnde Grecismus. Eumenides qz deficiunt bonitate vocantur.

Eunucia cie in eunuchus exponitur.

Eunucizo zas in eunuchus est.

Eunuchus chi mas.ge.grecu est.i.spado.et hinc eunucizo zas: z eunucho cas.i.eunucu facere: z hec eunucia cie.i.facies: sz pluralr eunucie eunuciaru sunt delicie.et vl esse cōpositum eunucus ab eu qd est bonu et nice victoria.

Euo euas.i.insanio.et euare inuenitur pro euacuare et fugere.et dicitur ab euantis.

Euocatio e qdā figura allothece:q cōtinet sub synthesi de q dixi in qrta parte in ca.de allotheca. vbi egi de synthesi.

Euphemismos.vide in coloribus rhetoricis.

Eupolis.eupoleos grece latine eupolis facit.i.bona ciuitas sic et similia sm Pap.et componitur ab eu quod est bonu et polis ciuitas.et est fe.ge.et cor.po.

Euprepia pie pulchritudo.decor.sm Pap.

Europis.ripa cōponit cu eu qd e bonu.et dr hic euripus pi. i.maris estuatio. vel locus in mari picalosus. vn sic dr.qsi bona ripa p ztriu Boe. Estuātis more fert euripi.sm Du. Pap.do dicit.euripus est reductio maris vel aquaru.qd fit sm crementu vel decrementu lune.et produ.ri.

Euroauster stri mas.ge.vētus collateralis ab austro.sic dict' qz fit inter euru et austru.et cōponitur ab euro et auster. inuenitur etiam euroaquilo. vide in triphonicus.

Europa fuit filia Agēnoris regis libie quā iuppiter ab aphrica raptā Cretā adduxit.et ab ea tertiā partē mūdi europa vocauit. vn europius pia piu.et europicus ca cum. Et nota q tres partes mundi.s.europa lybia.et asia.de quibus Lucanus in.vj. Europam miseri.libyā asiamqz timere.

Eurus.ab eos eoi dicitur hic eurus euri. ventus.flans ab oriēte.quasi ab eoo ruens. vide in triphonicus.

Eus vocantis aduerbium est. vide supra in eu.

Eusebia bie.i.pietas. vn eusebius.i.pius.et est cōpositu eusebia ab eu qd est bonu et sebe quod est pietas. vn sm cōpositionē eusebia.i.bona pietas.hinc etiaz grece ciconia dicit eusebes.i.bone pietatis auis. Fert eniz q sicut alitur a parentibus dum parua est.ita post modu senes parētes alat z cor.bi.sm vsum. vide de hoc in ciconia.

Eustochiu. Tuchis qd interptat fortuna componit cu eu qd est bonu et cōponitur vt hoc eustochiu.i.bn fortunata.et est fe.ge.qz qualitas vocis essentiam rei non mutat.

Eutichiani.qdā hērici dicti ab eutice cōstātinopolitano abbate.q xpz post hūanā assumptōez negauit extitisse i duab' naturis.sz solā diuinā asseruit in eo ee nām.et produ.a.

Euum ab hoc infinitiuo ee hoc euu dr.i.seculu vel tps.vel spaciu.qd cu mūdo cepit esse. Euum etiam est presentiarius status oium que sut et fuerunt et futura sunt.i.in cuius psentia sut oia preterita et futura tanqz presentia. vn euiternus na num z euitaneus nea neum.i. perdurabilia.

E ante X

Ex.mō p ex accipit. vt excludo.exlex.mō puatiuu e.vt explico.exoro.mō intētiuu vel pfectiuu e.vt exoro.explico.efficio.extēdo. Itē ex ppō iterdu p valde accipit.sic excelsus. iterdu p ex. vt exul sz Pap. Cu qb' at lris in cpōne ponat ex. z cu qbus e.dixi supra in prima pte de syllaba. vbi egi de hac lra x. Que at sit dria inter de z ex.habes in de.

Exacerbo bas cōponitur ab ex z acerbo bas.qd nō e in vsu z est exacerbare vuas acerbas colligere.exasperare.

Exacero ras.i.ab acer purgat.ab ex z acero cponit z cor.ce

Exactio onis.fe.ge.ñ.iniusta petitio.⁊ deriuatur ab exigo gis actum tu.u in i.⁊ addita o fit exactio.
Exactor.ab exigo.gis ⁊ h̄ exactor toris.i.iniustus petitor.
Exactus cta ctum.vide in exigo gis.
Exaggero ras raui cõponit̄ ab ex ⁊ aggero ras:⁊ ē exaggero valde aggerare:attollē:mai⁹facē:sic ē illud euangelij.Et tu capharnaū q̄ vsq ad celū exaltata es.Nō q̄de vsq ad celū capharnaū exaltata erat:s͛ ei⁹nimiā supbiā exaggerat.
Exalage continetur ab synthesi.vide in quarta parte in capl. de coloribus rhetoricis.
Exalto tas.i.in altum tollere:ab ex ⁊ alto tas.
Examen nis.i.filū mediū quo trutina ⁊ statera regit̄:⁊ lãces equant̄.vñ ⁊ in lãceis amētū ő.vl̄ examen ő lingua:que in foramine trutine vertit̄ huc ⁊ illuc:sm quā cõsideraē eq̄litas ponderatorꝝ.vñ ⁊ examen ő iudiciū discretio:probatio inqsitio.Examen ēt ő apum cõgregatio ⁊ p translatione boium.vñ examino nas naui nare.i.pbare.equaliter iudicare:vel discutere.⁊ diligenter inquirere:inuestigare.
Examussis aduerbiū cõponit̄ ab ex ⁊ amussis qő ē plūbatū cementariorū.⁊ fde examussis aduer.i.valde sine dubitatõe.⁊ oino sine dubitatõe.Nā ꝑpő i hac cõpone auget.vñ Pris. Uidēs ĝ p seipsam syllabā deficere pdictorū rõne:nec aliter posse examussim tractari:nisi posita sit in dictione.
Exanclo clas.i.haurio.vide in anclo clas.
Exancoro ras.i.ancoram euellere.nauē dissoluē:⁊ cõponitur ab ex et ancoro ras:⁊ est verbum actiuum.vel potest cõponi ab ex ⁊ ancora ancore.
Exanguis ab ex ⁊ sanguis cõponitur vt h̄ ⁊ h̄ exãguis ⁊ h̄ exangue huius exanguis.i.extra sanguinem vel pallidus:⁊ ē trium syllabarum:tam in nõ q̄ in gtõ.
Exanimis et exanimus ő:⁊ cõponit̄ ab ex ⁊ aius vide in aius
Exanimo maui are.i.debilitare.perterrefacē.ab ex ⁊ aio mas. vnde exanimatus ta tum.i.debilitatus.perterrefactus.cõsternatus.Dester.xv.Et pene exanimata est.
Exaplois ő ab exa qő ē sex ⁊ plois qő ē plica:q̄si sex hñs plicas.i.sex colūnellas.⁊ s͛quod das oꝫ.pferri exaploie:qő est triū syllaba. O i.n.ē diphthōg⁹ greca q̄ sonat i.tā apd nos q̄ apd grecos.Dier.i.plogo iosue:vt p grecoꝝ exploie:q̄ ⁊ sūptu ⁊ labore maxio idigēt.editõeꝫ nr̄aꝫ hēant.⁊ ponit̄ exaploie hic p sex exēplaribus vel interpretationibus.
Exaro ras.i.describere.vel valde arare ab ex ⁊ aro aras com ponitur ⁊ cor.a.
Exartuo exartuas.i.diuido ab ex ⁊ artuo artuas cõponitur.
Exascio as.i.dolare.ab ex ⁊ ascio as.
Exaspero peras peraui ab ex ⁊ aspero ras cõponitur.⁊ est exasperare:exacerbare:vel cõmouere:vel facere asperum.
Exauctoro ras.vñ exauctoratus ta tū:i auctoro ras vide.
Excandesco cis incohoati.i.incipio candere:ab ex ⁊ cãdeo des addita co fit excandesco scis.
Exscaturiso sas:in scaturio exponitur.
Excauo nas penul.cor.ab ex et cauo uas verbum actiuū.Job xiiij.Lapides excauant aque.
Excedo dis cessum excedere:exire:extra cedere.⁊ excedo.i.excello:vel transcendo.vel supero.⁊ produ.ce.
Excedra dre.ab idos vel idros qő ē aq̄ ő h̄ idrus:vl̄ h̄ idra: serpēs aq̄ticus.De idra legit̄ q fuit draco multorꝫ capitum q̄lis fuit in lecrna palude,puicie archadie.Hec latine excedra ő:q2 vno ceso tria capita excrescebãt s͛ h̄ fabulosū ē Nā cõstat idrā locū fuisse vomētē aq̄s vastãtē ciuitateꝫ vicinã:i quo vno meatu clauso mlti erumpebãt.qb͛ cernēs vidēs loca illa cõbussit:⁊ sic aq̄ meat⁹clausit.vñ ⁊ idrā ő iterfecisse.Et sciās q i aliqb͛ libris scribit̄ excedra p d: ⁊ tūc ē etymo.excedra q̄si excelsa idra:i aliqb⁹ p t exectra q̄ si excelsa tria et ista lr̄a cõior ē.⁊ hꝫ mediã nālr̄ pdu.Excedere ḋr cõpat Dierony.emulū suū p detractõis sibilū:vel forte q2 q̄ auferē vna via detrahēdi iuenit detractor aliã viã vl̄ pl̄es vñ i plogo.Esdre dicit Diero.Itaq̄ ꝫ excetra sibi le victoriꝫ si nõ incēdia iactet.Simon aūt fuit q̄das p ditor cuius isidijs capta fuit Troia.⁊ iō ő victor.cui cõparat Dierony.emulū suū detractionis incēdia iacientem.
Excelleo les:in excello lis vide.
Excello.cello lis vel celleo les cõponitur cū ex.⁊ ő excelleo les lui.vel excello lis culi vel lui culsum vel celsum.
Excelleo neutrū est ⁊ absolutū.⁊ cõstruit̄ tñ cū abltõ vt iste excellet sapiētia.Excello lis trãsitiuū est.⁊ cõstruit̄ cū actõ ⁊ datiuo in eodē sensu.vt iste excellit illū.⁊ sm h̄ ē actiuū ⁊ iste excellit illi.et est idem sensus.⁊ sm h̄ est neutrū.vñ de excellens ge oīs:⁊ hec excellentia tie.
Excelsus.celsus cõponitur cū ex.et ő excelsus sa sum.⁊ cõparatur vt excelsus sior sissimus.vñ excelse sius sissime.⁊ hec excelsitudo dinis.i.altitudo:sublimitas.
Excēdo dis.i.valde accendo.ab ex et candeo des.
Exceptorium ria rium dicitur ab excipio pis.Exceptoria sunt que excipiunt vel debent excipi.
Excerpo pis psi excerptū.i.extra carpere.eligere.extrahere et componitur ab ex ⁊ carpo pis.
Excessus sus.ab excedo dis.
Excetra tre.vide in excedra.
Excidiosus sa sum.i.plen⁹excidio.⁊ ő ab excidium dij.
Excidiū dij.i.destructio.vel euersio.vel casus.et põt deriuari ab excedo dis.i.destruere.vel cedē.et dicitur ab excido dis pro cadere.et sm hoc antepenul.cor.sius ci.
Excido dis si sum.i.ex̄ vl̄ valde cedē.vel destruē.vel euertere. ⁊ cõponitur ab ex et cedo dis cecidi.et pdu.ci vbiq.itē excido dis excidi põt cõponi ab ex et cado dis.⁊ tūc caret supino.et cor.ci vbiq.et ē excidē ex̄ cadē.vel ex aliquo cadere.
Excidus dua duū.qő facile cadit.ab excido dis dicitur.
Excieo es ciui citū.i.puocare.cõmouere.et cõponitur ab ex et cieo es ciui citū.⁊ cor.penul.istud supinū exercitū.et tūc ab eo descendit h̄ frequētatiuū excito tas penul.cor.Itē ő ex cio cis ciui citū et tūc excitū tu penul.pdu.q2 Acieo citum nõ venit imo citū.et tūc ab eo deriuat̄ excito tas penul.p. vnde pꝫ q in illo responsorio congrue põt dici.
Excita diē potētiā mã.ita q penul.ő excita sit lõga vl̄ breuis.
Excilliare.i.cum vroxe esse.
Excindo ab ex ⁊ scindo dis cõponit̄.et abijcit̄ s ꝑcedente.
Excio cis ab ex et cio cis.vide in excieo es.
Excipio ab ex ⁊ capio cõponitur excipio pis excepi.et est excipere eligere extrahere extra capere.sup alia capere.recipere.latēter cape.inuadere.et ptinet ad insidiatores.
Excipulū li.i.vẽabulū ab excipio pis.q2 excipiat aprū veniētē
Excipuus pua puū.i.pcipuus.et melior ab excipio pis.q̄a meliora solent excipi et eligi.quasi extra alia.
Excito tas taui in excieo es exponitur.
Exclamatio exponitur in q̄rta pte in ca.de colorib⁹rhetori.
Exclusor soris mas.gene.q̄ et exclusarius ő.i.ianitor q̄ foras excludit hoies.et ő ab excludo dis.et pdu.clu.
Excodico ab ex et codex.p trūco cõpőit̄ excodico as.⁊ ē excodicare circa codicē.i.trūcū apire terrā et velut lacū efficere
Excolens ab excolo ő h̄ ⁊ h̄ ⁊ h̄ excolens tis q̄ excolit vl̄ pu⁹ rus et delitiose et diligēter paratus.et tūc cõparatur vt excolēs tior simus.vñ Johēs cassianus dicit.Excolētiores ci bi aie nõ adimūt puritatē si cū moderamine sumantur.
Excolit⁹a tū.i.bñ cult⁹et diligēter.et ő ab excolo l̄.et cor.li.
Excolo las laui.vñ excolãs tis oie ge.i.purgãs.vl̄ emittēs.ō scutiēs.Math.xxiij.Excolãtes culicē.i.minima discutientes camelū āt glutiētes.i.ő maiorib⁹pcept̄ nõ curãtes.et cõponit̄ excolo las ab ex et colo las.vide i colo las.inenit̄ ēt excolo lis tertię cõiugatõis ab ex colo lis.vide i colo las. et pdu.co.excolo q̄n ē pme cõiugatõis.s͛ q̄n ē tertie cor.
Excõicatio onis.vide in excõico.
Excõico cas caui care.i.extra cõionē facio.cõione pⁱuare.et ē actiuū.et cõponitur ab ex et cõio cas.vñ excõicat⁹ ta tū.et hec excõicatio onis.Et sciās q duplex est excõmunicatio. Una est minor.q̄ separat tñ a participatione sacrorū.sed nõ a cõione fideliū.et iō taliter excõicato lꝫ cõicare.sed non licet ei sacra cõferre.Alia est maior excõicatio et h̄ separat hoies a sacris ecclesie et a cõione fideliū.et iō tali excõica

tione excõicato cõicare non lʒ. Sʒ qꝛ ecclesia excõicationeʒ ad medelã nõ ad iudiciũ inducit: excipiunt ab hac gñalitate quędã in q̃bus cõicare lʒ. s. in his quę ptinẽt ad saluteʒ: qꝛ de talibus licite hõ cũ excõicato loq̃ põt ⁊ etiã alia verba iterserere vt facilius salutis v̓ba et familiaritate recipiatur. Excipiunt ãt q̃dã psone ad q̃s spãliter ptinet prouisio de excõicatis. s. vxor: seruus fili⁹ rusticus et seruiens. Sʒ h̓ itelligẽdũ ẽ de filijs nõ emãcipatis: al̓s tenẽt euitare pr̄eʒ excõicatũ. De alijs ãt intelligit q̓ lʒ excõicato cõicare: si añ excõicationẽ ei se subdiderũt: nõ ãt si post. Quidã v̓o itelligũt ecõuerso. s. q̓ supiores possint licite cõicare iferiorib⁹ excõicatis. Alij vero ɔ̃rium dicũt: sed ad minus in his eis cõicare debẽt in q̃bus sũt eis obligati: qꝛ sicut iferiores obligant ad obsequiũ superiorꝝ: ita supiores ad pūidẽtiã iferiorꝝ. Sũt ẽt q̃dã casus excepti sic q̃n ignorat excõicatio: ⁊ q̃n aliq̃ sũt pegrini: ⁊ viatores in terra excõicatorꝝ q̃ licite pñt ab eis emere vel ẽt accipe elemosynã. ⁊ silr si aliq̃s videat excõicatũ in necessitate: qꝛ tũc ex p̄cepto charitatis tenet ei pūidere. vñ versus. Utile: lex: humile: res ignorat necesse. vt vtilitas referat ad v̓ba salutis lex ad matrimoniũ: humile ad subiectionẽ cętera patent. In q̃bus ãt vitãdus sit excõicatus: pʒ in his versibus. Si p delictis anathema q̃s efficiat. Os orare: vale: cõmunio: mensa negatur.

E xconsul in consul est.

E xcors. ab ex ⁊ cor cõponit hic ⁊ h̓ ⁊ h̓ excors dis. i. iners: fatuus: insipiẽs. ⁊ d̓r excors dis oĩs ge. q̃si ex̄ cor. ⁊ in eodem sensu cũ e: et d̓r excors dis oĩs ge. q̃si sine corde. vñ Hora. in epi. Sub dña meretrice fuisset turpis ⁊ excors.

E xcremẽtũ ẽ qd̓ superexcrescit vt in arborib⁹ qd̓ putat: seu qd̓ expuimus fm̄ Pap̄. ⁊ d̓r ab excresco scis: vel ab excreo.

E xcreo as aui are. i. expuere: et proijcere: ⁊ componitur ab ex et screo as: et abijcitur s pręcedente x.

E xcretus ta tum penul. produ. dicitur ab excresco scis.

Excubie arũ. i. vigilie: custodie: isidie: et d̓riuat ab excubo bas

E xcubo bas. i. vigilare cũ custodie: quasi extra cubare: qd̓ faciũt q̃ ciuitates vel castella vel castra custodiũt de nocte. et cõponit ab ex et cubo bas. Põt ẽt dici excũbo bis ab ex ⁊ cũbo bis in eodẽ sensu. et cor. cu. excubo bas. vide in cũbo bis. Excubare ẽt fm̄ Pap̄. d̓r pre foribus inuigilare.

E xcudo dis di cusum cudere. i. feriendo eijcere. i. extra cudere et componitur ab ex et cudo dis. et produ. cu.

E xcurso sas verbum frequen. et formatur ab excursu supino de excurro ris u mutata in o.

E xcuso sas saui sare q̃si extra cusionẽ ponere q̃si non cedere vel excutere d̓r q̃si frequẽter cudere. vt ille q̃ excusat sit ex̄ malã famã. et cõponit ab ex et cuso sas qd̓ ẽ freq̃n. de cudo dis cusu. Et scias q̓ hõ multiplr̄ et libẽter se excusat. vñ dicit Bernar. de g̃dib⁹ hũilitatis. Mltis modis sũt excusatiões i peccatis. Aut eni dicit q̃ se excusat nõ feci: aut si feci bñ feci: aut si male nõ mltũ male: aut si multũ male: nõ mala itentiõe. Si ãt et de illa sicut Adã et Eua ɔuincit: aliena se nitit excusare psuasiõe. Sʒ si p̄caciter ẽt aperta nõ defenderet: q̃si occultas et malas cogitatiões cordi suo aduenientes humilr̄ reuelaret abbati. vide in vbi. Et addit Bernar. Lʒ eniʒ gña hec excusatiõis catenus male iudicent q̃tenus ore pphetico v̓ba malitie appellant multo tñ piculosior ẽ fallax atq̃ supba cõfessio q̃ꝫ pucax et obstinata defensio. Nõnulli eni q̃ũ de aptiorib⁹ arguunt sciẽtes q̓ si defenderent nõ crederet. subtilius iueniũt argm̄ defensionis v̓ba ridentes dolose cõfessiõis. Est q̃ppe vt scriptũ est. Qui nequiter humiliat se: et iteriora eius plena sunt dolo. vultus demittit pstemit corpus aliq̃s sibi lachrymas extorquent si pñt vocẽ suspirijs verba gemitibus interrũpunt. Gloriosa res est hũilitas qua ipsa quoq̃ꝫ supbia palliare se appetit ne vilescat. sʒ h̓ cito tergiuersatio a p̄lato dep̄hendit: si ad hãc superbã culpã nõ differat penã. vasa figuli pbat fornax. et tribulatio vere penitẽtes discernit. Qui eni veraciter penitet laborẽ penitẽtie nõ abhorret. sʒ q̃cq̃d sibi pro culpa quã odit iniungit. tacita ɔsciẽtia pariter amplectit.

E xecro. ab ex et sacro cras cõponit execro cras. sʒ frequẽtius inuenitur execror craris i deponẽti. et ẽ execrari maledicere excõicare. extra sacrũ facere. et cor. e. sine penul.

E xedra dre. i. cathedra: thronus sedes. sella. suggestus. vl̓ exedra est camera secreta. vel locus thesauri. vel locus subselliorꝝ. i. absida. vel camera. vl̓ locus q̃dã sepatus modicuʒ a p̄torio vel palatio. Uel exedra genus ẽ fenestre q̃ exterius dilatatur. sʒ interius coartat. Itẽ inuenitur exegra p gazophilacio. et etiã pro thalamo. et cor. penul.

E xẽplũ. ab ex et ampli⁹ pla plũ d̓r h̓ exẽplũ qd̓ fit ad instar alteri⁹. vñ h̓ exẽplar aris. ad cui⁹ silitudinẽ fit. vñ exẽplo plas v̓bũ actiuũ. vñ q̃dã. Exẽplar gen⁹ ẽ exẽplũ qd̓ trahis inde. vl̓ exẽplar liber ẽ. exẽplũ qd̓ trahis ide. Et ẽ exẽplũ alicui⁹ dcĩ vl̓ fci pñ ppõ cũ certi auctorꝫ noĩe. vt oẽs p supna pña laborare debem⁹ sic fecit Apl̓s q̃ tot v̓bera passus ẽ. Itẽ exẽplũ ẽ q̃dã spẽs argumẽtatõis. et fʒ h̓ exẽplũ ẽ q̃n fit pcessus ab vno pticulari ad aliud. vt athenienses pugnare ɔ̃ thebanos ẽ malũ. ergo thebanos pugnare ɔ̃ focẽses est malum. 127

E xemptus ta tũ d̓r ab eximo mis. et d̓r exemptus subtractus sublatus. extractus. q̃si ex aliquo emptus in tractus.

E xeniũ. ab exenos qd̓ ẽ pegrinũ d̓r h̓ exeniũ nij. mun⁹. puũ. ⁊ qd̓cũq̃ꝫ mun⁹ mittit alicui. qd̓ vulgo d̓r ⁊ gallice p̄sẽ. ⁊ ɔponit h̓ exeniũ p eodẽ fʒ Hu. Pa. dic̃. Exenia p̄mia. dona munera bñficia. Ecc̃. xx. Exenia ⁊ dona excecãt oculos iudicũ.

E xensis. sensus componitur cum ex. et dicitur hic et hęc exensis et hoc se. i. extra sensum.

E xentero ras raui rare quasi extrintrare d̓r. i. quę intra sunt extrahere. Enteria enim dicuntur intestina quę sic dicuntur quasi ex intra et cor. penul. exentero.

E xequie. ab exequor q̃ris d̓r he exequie q̃arũ. offiñ mortuorꝫ et obseq̃a q̃ sũt circa sepulturã. vñ h̓ et hęc exequialis et h̓ le. ad exequias pertinens. vel res exequiarum.

E xequo quas quaui quare. ab ex et ęquo equas. ⁊ scribitur p ae diphthongum exaequo.

E xequor. ab ex et sequor q̃ris ɔponit exequor q̃ris. i. ex̄ alia seq̃. aliq̃d pficẽ. ad effectũ ducẽ. istar ad aliq̃d faciendũ. vñ execucio d̓r effect⁹. et abijcit s p̄cedẽte x. et cor. e. exequor.

E xerceo ces cui citũ. ab ex et arceo ces. et est verbum actiuũ. et est exercere operari. experiri. extra arcere.

E xercito ab vltĩo supino. de exerceo ces exercitu. u i o mutato sit exercito tas freq̃n. vñ exercitat⁹ ta tũ. Et nota q̓ exercit⁹ d̓r p̄pe d̓fatigat⁹ sʒ exercitat⁹ artib⁹ assuetus ⁊ istructus

E xercitus ab exerceo ces d̓r exercitus tus. i. collectio hoĩuʒ in expeditione. vnde d̓r h̓ exercitium tij. et adiectiue exercitus ta tum. et dicitur exercitus proprie defatigatus. ⁊ scribitur per t in penul. exercitium. sed t habet sonum de c.

E xermis. ab ex et arma componitur hic ⁊ hęc exermis et hoc me. i. extra arma. et exermus ma mũ idem.

E xero ab ex et sero ris componitur exero ris rui tum. i. foras emittere. vel nudare. manifestare. vnde exerto tas frequẽ. et exertus ta tum. et cor. penul. exero ris.

E xesus ab exedo dis. quod cõponitur ab ex et edo dis dicit exesus sa sum. i. corrosus. extra vel valde esus. cõsumptus. euacuatus. et produ. penul. exesus.

E xhalo las. ab ex halo las componitur exhalo las laui re. i. foras emittere. redolere. vel de vita recedere. et est neu. sicut et suum simplex. et produ. ha.

E xhaurio ris. ab ex et haurio. in haurio vide.

E xhaust⁹ sta stũ. i. ɔsũpt⁹. euacuat⁹. extenuat⁹ ab ex et haurio ris. et cõponitur cũ in. et d̓r inexhaustus. i. nõ exhaustus.

E xhebenus ni fe. ge. q̃dã gẽma p̄ciosa et candida qua aurifices aurum poliunt. et cõponitur ab ex et hebenus.

E xheredo das. ab ex et heredo das componitur. et produ. re. vide in heredo das.

E xhibeo bes bui bitũ cõponitur ab ex et habeo. et cor. bi. et ẽ exhibere ostendere. vel pręsentare. vel dare.

E xhortor taris ab ex et hortor componitur. in hortor vide.

E xitialis in exitium est. et produ. a.

E xitiolum li dimi. paruum exitium.

Exitiũ.ab exitus dr̃ h exitiũ tij.i.tormẽtũ.vl̃ mors clades calamitas:casus:aduersus:exit⁹:malus.vñ exiciosus sa sum ꝫ h ꝫ h exitiabilis ꝫ h le:piculosum vl̃ qđ ĩfert exitium.

Exigo.ago cõponit̃ cũ ex ꝫ dr̃ exigo gis egi actũ:qđ hꝫ quinqꝫ sigatões.nã exigẽ.i.expellẽ:ꝫ exigẽ.i.pficẽ.ꝫ exigẽ.i.iniuste petẽ.ꝫ exigẽ qñqꝫ simplr̃ ponit̃ p reqrere vl̃ petere.ꝫ exigere.i.extra vl̃ vltra agere.ꝫ exigere.i.diuidere.vnde exactus cta ctum.ij.Macha.vlti.Sicut enim vinum semp bibere: aut semp aquã contrarium est:alternatim aũt vti delectabile:ita legẽtibus si semp exactus sit sermo nõ erit gratus. Exactus.i.pfectus.exquisitus.delectabilis.

Exiguus ab exigo gis qđ est diuido dis deriuatur exiguus gua guum.i.paruus.quod enim est exiguum alterius eget suffragio sm̃ Hug. Pap.vero dicit.Exiguus imbecillis:infirmus multum egens:paruus.

Exilio lis liui vl̃ lui exultũ exilire.i.ex vl̃ valde salire.vñ exulto tas.ꝫ cõponit̃ exilio ab ex ꝫ salio salis.vide in salio lis.

Exilis.ab ex ꝫ bilus vl̃ bilũ cõponit̃ h ꝫ h exilis ꝫ h le.i.tenuis.ꝫ macer.vl̃ exilis q̃si sine ilibus:nõ eni exilis vr̃ hẽre ilia.vel exilis dr̃ ab exeo:qꝛ possit q̃si sup angustũ exire.et cõparat̃:vt exilior simus.vñ exiliter exilius lissime aduer. ꝫ h exilitas tatis.i.tenuitas.ꝫ pdu.exilis penul.ꝫ vr̃ eẽ aspirandũ qñ componit̃ ab bilus:ſꝫ aliis non.vñ Hora.i epi. Exilis domus est vbi nõ multa supersunt.

Eximius.ab ex ꝫ imus cõponit̃ eximius mia mium.ꝫ dr̃ eximius q̃si extra imã positus.s.maxim⁹:pclarus:nobilis sublimis:ꝫ hꝫ vim suplatiui.vñ cõstruit̃ cũ gtõ plurali:vt Dauit eximius pphetarꝫ:vl̃ cõponit̃ ab ex qđ est valde ꝫ eminẽs:ide exími⁹.i.valde eminẽs.ꝫ h iunctura eq̃pollet superlatiuo:ꝫ ita sigationẽ superlatiui cõtrahit a suis cõponentibus:ꝫ cõparat̃ p suppletionẽ qñ nõ hẽat vim superlatiui: vt eximius magis eximius eximiissimus.vñ hec eximietas tatis.i.sublimitas:magnitudo:nobilitas:claritas.

Eximmutilo as aui are cõponit̃ ab ex ꝫ imutilo as.ꝫ eximutilare:depauperare:pauperem facere.

Eximo mis mi emptum eximere.i.auferre:vl̃ extrahere.ꝫ dicitur eximo quasi extra emo.i.traho et componitur ab ex ꝫ emo mis.ꝫ cor.penul.eximo.

Eximprouiso nõ est dictio cõposita:ſꝫ quedã irregularis vocum cõgeries fungẽs loco vnius dictionis:sicut dixi in tertia parte vbi determinaui de figura composita nois.

Exinanio nis niui cõponit̃ ab ex ꝫ inanio nis.ꝫ est exinanire adnihilare deprimere:euacuare:diminuere:ꝫ pdu.a vnde Apl̃s ad philip.Exinaniuit semetipm formã serui accipiẽs i.ex misericordia sua qđdã inane sumpsit.s.formã serui.i. nãm humanã que est qđdã inane respectu diuinitatis.

Exintegro.in integer vide.

Existimo.ex componitur cũ estimo:ꝫ dr̃ existimo mas.i.putare.vñ hec existimatio.i.putatio.vel illese dignitatis status fama et moribus acquisitus.

Existo stis extiti re:ab ex et sisto stis et est existere permanere extra stare.vide etiam in sisto.

Exit⁹.ab exeo is dr̃ h exit⁹ tus:ꝫ sigt multa.Nã exitus.i.finis vñ Ouid.epi.Exit⁹ acta pbat careat successibus opto.quisqꝫ ab euẽtu fata notãda putat. Itẽ exitus.i.mors. Iteꝫ exit⁹.i. egressus.vñ pph̃a. In exitu israel de egypto ꝛc̃.

Exlex gis ge.ois.i.sine lege:extra legeꝫ:ab ex et lex gis cõponitur et vt dicit Pris.l.sequente x inuenit̃ in hoc noie exlex:et pdu.le.et desinit in ex nãliter productam.

Exoccupo pas.i.expedire:ab ex et occupo.ꝫ cor.cu.

Exodiarius in exodium vide.

Exodiũ ab ex ꝫ oda qđ est cantus cõponit̃ h exodiũ dij.i.primus cantus.i.initiũ cantilene.ꝫ hinc h exodiarius rij.i.precentor qui cantũ incipit añ alios:ꝫ exodiarius ria rium ad exodium vel ad exodiarium pertinens.

Exodus odo qđ ẽ via cõpõit̃ cũ ex et dr̃ h exodus di.i.exit⁹ q̃si itus vl̃ viatio ex:ꝫ hic qđã liber dr̃ exodus q̃ cõtinet exitũ vel egressum ppl̃i israel de egypto.et cor.penul.exodus.

Exoleo les leui vl̃ lui exoletũ vl̃ litum.i.crescere ab ex et oleo les cõponit̃:i oleo les vide Pap.vo dicit.Exoleuit.i.in oblinionẽ venit:deficit corruptus est:ꝫ cor.o ante l.

Exoletus ab exoleo les dr̃ exoletus ta tũ.i.exercitus nutritus: vel adultus.Plautus in empidico.Domi reliq̃ virginẽ exoletã.i.grãdẽ. Itẽ dr̃ exoletus ta tũ.i.valde fetidus.ꝫ tunc cõponit̃ ab ex et oletus.i.fetidus:et est nomen.

Exomnis.ab ex et somnus componitur hic et hec exomnis ꝫ hoc ne.i.extra somnum.

Exomologesis se.ge.grece:latine iterptat̃ cõfessio:vel pces siue sit laudis.vt qñ dr̃ Math.xi.Cõfiteor tibi pr̃ celi ꝫ terre ꝛc̃.siue sit pctõꝝ.et differt a letanijs q̃ iterptãt̃ rogatões qꝛ exomologesis p sola cõfessiõe pctõꝝ agit̃:letanie aũt pp rogãdũ deũ ꝫ ipetrãdo i aliquo malo misericordiã ei⁹ fiũt.

Exorabilis.ab exoro dr̃ h ꝫ h exorabilis et h le qđ facile põt exorari.s.cõcedẽ rogata.et hinc exorabilr̃ aduer.et cõponit̃ vt iexorabilis.i.nõ exorabilis.vñ inexorabilr̃.et cõparat̃.

Exorcismus mi.i.increpatio vel cõiuratio aduersus diabolũ: vt recedat.inde h et h exorcista ste.i.cõiurator vel increpator.iuocat eni sup cathecuminos.et sup eos q̃ hñt spirituꝫ imundũ nomẽ dñi nr̃i iesu xp̃i adiurans per eũ vt egrediatur ab eis.et exercizo zas.i.adiurare increpare sm̃ Hugu: Pap.ẽt dicit.exorcismus grece coniuratio vel sermo increpationis est aduersus diabolum vt discedat sicut est illud zacha.iij.increpet in te dñs sathan.vide in ordo.

Exorcista ste.in exorcismus est.

Exordiari⁹.ab exordiũ dr̃ exordiarius ria riũ.i.ad exordiũ ptinens:et hic exordinarius rij q̃ incipit vl̃ exordiũ facit.

Exordior diris exordit⁹ sum vl̃ exorsus suꝫ:ab ex et ordior.et ẽ exordiri icipe.vl̃ loq̃.vñ exorsus sa sum.i.locut⁹ iceptus.

Exordiũ.ab exordior diris dr̃ h exordiũ dij.i.iceptio. Itẽ exordiũ dr̃ pma ps orõnis i rhetorica. Nã sꝫ Isi.i li.ethymo. Partes orõnis i rhetorica arte sũt q̃ttuor.s.exordiũ narratio.argumẽtatio.et cõclusio. Harꝫ pma auditoris aĩuꝫ puocat.scđa res gestas explicat:tertia fideꝫ assertõib⁹ fac.q̃rta finẽ toti⁹ orõnis cõplectit̃.et vt dic̃ Pa.Exordiũ dr̃ pncipiũ orõnis qđ orator i sua cã fac̃ i quo reddit auditores beniuolos dociles et attẽtos.De exordio ẽt dixi supra in epl̃a.

Exoria rie fe.ge.i.nascentia.ab exorior iris dicitur.

Exors sors cõponit̃ cũ ex et dr̃ h et h exors tis.i.extra sorteꝫ et abijcitur s pcedente x.Sap.ij.Nemo nostrum sit exors luxurie nostre.i.alienus vel extra sortem.

Exorsus in exordior vide.

Exosso sas saui ab ex et osso sas componit̃.et est exossare laniare.discindere.ossa extrahere.et est actiuum.Ponitur ẽt pro debilitare.vel infirmare.Quũ enim ossa sint corporis robur qui ea aufert corpus debilitat.

Exosus sa sum.i.valde vl̃ pfecte odiẽs.et cõstruit̃ cũ actõ.vt exosus bella.i.odiẽs valde.et cõponit̃ ab ex et osus.vide in osus.et sꝫ Pap.exosus ẽ q̃ aliquẽ odit.odiosus vo q̃ odit̃.

Expando dis di expassum.vñ illud.Expassus in cruce manibus.i.extẽsis. Inuenit̃ ẽt expãsis qđ sustinẽdum est.ſꝫ sm̃ Pris.pãdeo pateo patior faciũt supinũ passum.et cõponit̃ expando ab ex et pando dis.vide in pando dis.

Expapillo ab ex et papilla componit̃ expapillo las laui lare.i. exoluere.denudare.et proprie papillas.

Expassus sa sum.vide in expando dis.

Expatulor laris latus lari.verbum deponẽ.ab ex et spatulor laris quod deriuatur a spatula et est expatulari spatulã auferre vel frangere.et cor.tu.

Expecto ctas ctaui ctare.i.demorari.sustinẽ.pstolari expectatur q̃ vẽturus ẽ.spectatur q̃ vr̃ vel appropriat sm̃ Pap.

Expectoro ras raui expectorare.ab ex et pect⁹ cõponit̃.et est expectorare exoluere firmaculũ a pectore remouere.

Expedio.ab ex et pedica cõponit̃ expedio dis diui ditũ.et est expedire liberare explicare exoluere.q̃si extra pedicã ponere et inde expeditus ta tũ.i.exolutus.liber.pmptus et cõparat̃ vt expedit⁹ tior simus.vñ expedite tius sime aduer.ꝫ h expeditio onis.sicut dicimus aliquẽ esse in expeditiõe vbi hoĩes liberi et pmpti efficiunt̃.Expedit⁹ cõponit̃ vt iexpeditus ta tũ.

ditus ta tū. Itē expedit.i.ↄuenire vl̄ pdesse. vl̄ vtile eē. ⁊ sꝫ h̄ sepe iuenit ip̄sonale expedit vt ibi. Expedit vobis vt vn⁹ moriat̄ hō ꝑ pplo: ne tota gens peat. ⁊ coꝛ. pe. expedio dis.

Expeditus in expedio est.

Expendo dis pensum pēdere.i. expēsas facere. ab ex ⁊ pendo dis. vnde hec expensa se.

Expergefacio cis feci factū.i. excitare. vel facere euigilare. ⁊ cōponit̄ ab expgiscoꝛ sceris ⁊ facio cis: ⁊ acuit̄ fa.

Expgiscoꝛ sceris exprectus expgisci.i.a somno euigilo ⁊ ↄponit̄ ab ex ⁊ pgo gis: qd̄ ↄpōit̄ a p ⁊ rego gis. vn̄ dic̄ Pris. x.li. Expgiscoꝛ: q2 a pgo ē exprectū facit. qd̄.s. cōponit̄ ex p ⁊ rego qd̄ facit rectū ꝗuis vetustissimi ēt expgit⁹ dicebāt.

Expioꝛ ab ex ⁊ pario cōpōit̄ expioꝛ riris expt⁹ sū: expiri vbū cōe.i. pbare vl̄ pbari: cognoscere tētare: cognosci vl̄ tētari vn̄ h̄ expimētū ti. ⁊ h̄ expiētia tie. ⁊ expt⁹ ta tū qꝫ āt expioꝛ ↄponat̄ a pario pꝫ p Pris. in. x. dicētē. Sūt ēt alia ex h̄ ipo .i. pario ↄposita deponētia expioꝛ opioꝛ. quoꝝ pticipia exptus optus a pario ostēdūt eē ↄposita cuius pticipiū ptus ē et vt vult Pris. vt pꝫ qꝫ expioꝛ sit vbū deponens. sꝫ dic qꝫ oliꝫ expioꝛ fuit deponēs sed nunc est cōmune.

Experrectus cta ctū est participiū de expgiscoꝛ: vt in expergiscoꝛ dixi. Isa. xxix. Et sicut sōniat esuriens et comedit. cum aūt fuerit exprectus vacua est anima eius.

Expes ps ↄponit̄ cū ex et dr̄ h̄ et h̄ expes tis.i. immunis sine pte. vn̄ expti⁹ tia tiū.i. expes sꝫ Hug. Pap. vo dic̄. expes.i. ex̄ pte vel patriā. alienus extraneus: inde expria.i. extraneitas.

Expes. ex ↄponit̄ cū spes et dr̄ h̄ et h̄ et h̄ expes. et dficit i obliq̄s.i. ex̄ spē. vl̄ sine spe: despat⁹. Persius. Donec dceptus ēt expes et est ꝗnte declinatiōis. Et scias qꝫ expes nō potuit obliquos hēre. q2 oporteret qꝫ ablatiuus suus desineret in c et in i. cū sit ois ge. qd̄ in ꝗnta declinatiōe eē nō potuit Silr̄ oporteret qꝫ ablatiuus desineret in e coꝛ. vt cōtingit i oibus his que sunt ois ge. vt felice audace. sed ablatiuus ꝗnte declinationis nō pōt desinere in e coꝛ.

Expicoꝛ caris et expico cas dr̄ ab ex et spico cas. et ꝑdu. pi. vide in spico cas.

Expilo las. idem est qd̄ depilo. et ex eisdē vbis pōt ↄponi de ꝗbus depilo. vnde potest corripere pi et ꝑducere sꝫ diuersas compositiones. vide in pilo las.

Expingo gis pegi pactū.i. expellere. et cōponitur ab ex et pāgo gis quod est impello vel iungo.

Expinis spina cōponit̄ cuꝫ ex et dr̄ h̄ et hec expinis et h̄ ne.i. extra spinas. vel sine spinis. et produ. pi.

Expino nas naui nare.i. spinas auferre vel extrahere. et cōponitur ab ex et spino nas. et produ. penul.

Expio ab ex et pio as ↄpōit̄ expio as.i. expurgat̄. ex toto vl̄ pfecte piare. vn̄ h̄ expiamē penl̄. ꝑdu. et h̄ expiatio.i. purgatio. pia actio. mūdatio. et expiabilis expiabile qd̄ expiari pt.

Expiro ras raui rare.i. moꝛi. extra spm̄ mittere. ab ex et spiro ras cōponitur. et producit pi.

Expiscoꝛ scaris.i. ex toto a piscibus euacuare. vel acq̄rere. et componitur ab ex et piscoꝛ scaris.

Expletus ta tū.i. finitus. ab expleo ples dr̄. qd̄ cōponit̄ ab ex et pleo ples. Expletus cōponit̄ cū in et dr̄ iexpletus ta tū.i. nō finitus. Iteꝫ ab expleo dr̄ expletiuus ua uū.

Explicit. ab explico cas deriuat̄ explicit ⁊ expliciunt verbum defectiuū.i. terminatur ⁊ finitur: vel finiuntur ⁊ terminantur: nec inuenitur de eo plus.

Explicitus. ab explico cas: vel ab explicit verbo defectiuo deriuatur explicitus ta tuꝫ.i. extensus: finitus. vel terminatus et componitur vt inexplicitus ta tum.

Explico cas cui citū. Inuenitur ēt plicaui catum antiq̄tus ab ex et plico cas cōponitur. et est explicare ordinare digerere distentare: extra plicam ponere soluere: aperire.

Explodo dis si sum: in plaudo exponitur. et produ. plo.

Exploꝛo ras raui rare.i. exquirere. inuestigare. et ꝑdu. plo. et cōponit̄ ab ex et ploꝛo ras. Auroꝛa. Per quos exploꝛet plebis et vꝛbis opus.

Explosus sa sū penl̄. ꝑd. ab explodo dis sū. vid i plaudo dis

Expolia: ab expolio as: qd̄ cōponit̄ ab ex et spolio as dr̄ hec expolia lie. preda sic dicta. ab expoliando.

Expompo pas paui pare.i. vituperare. detestari. et cōponitur ab ex et pompo pas.

Exp̄mo p̄ssi p̄ssū exp̄mere.i. ex̄ p̄mere effūdere: manifestare: repsentare et cōponit̄ ab ex ⁊ premo mis. et coꝛ pri.

Exprobꝛo bꝛas cōponitur ab ex et pbꝛo bꝛas: et coꝛ. p nālr̄ ⁊ est exprobꝛare diffamare. increpare. conuitiari preteritā culpam opprobꝛiose enarrare.

Expultrix tricis. mulier expellēs: ⁊ formatur ab expulsoꝛ oꝛ in rix. et sic deberet dici expulsrix: sed mutat̄ s in t: sicut vult. Pris. vt ēt dixi in tertia pte i ca. de vbo: q̄si in principio. 128

Expumo mas maui mare.i. valde vel extra spumare. vel spumas auferre: ab ex ⁊ spumo.

Expunctoꝛ ctoꝛis: in pungo gis est.

Exputo puis pui putū puere.i. ex̄ spuere. ⁊ ↄpo. ab ex ⁊ spuo.

Exquiro ris siui sitū ab ex ⁊ quero ris ↄponit̄. ⁊ produ. q. ⁊ ē exquirere inuestigare: extra querere.

Exta sunt medie pecoꝛū ptes. itestina: fibre sm̄ Pap. sm̄ aūt Hug. dr̄ h̄ extū ti itestinū ab ex eo is vl̄ ab exto tas. Ezech. xxi. iterrogauit idola: extra ↄsuluit ⁊c̄. de extra dr̄ ēt in sto.

Extales ⁊ ani idē sūt.i. vie alui purgādi. vn̄ in. j. Regū. Computrescebant ꝑmittētes extales eoꝝ. qd̄ dicit iosephus fuisse ex violēta passiōe dysinterie ⁊ vt putrefacta intestina egererēt. vn̄ mures ebulliētes de agris comedebāt extales eorum. ⁊ declinat̄ hec extales lis: ⁊ produ. ta.

Extasis sis. se. ge. penl̄. coꝛ.i. excessus mēti.s. qn̄ hō pōit̄ extra statum sue mētis: sic̄ i articulo moꝛtis. ⁊ ↄpōit̄ ab ex ⁊ stasis qd̄ ē status. vl̄ sm̄ Pap. extasis excessus mētis dr̄. q̄ fit pauoꝛe mētis vl̄ aliq̄ reuelatōe. Itē extasis ē q̄dā spēs metaplasmi de q̄ dcm̄ ē i q̄rta pte in ca. de metaplasmo.

Extēplo dōꝫ ē nō extimplo. Tractū ē. n. ab āiquoꝝ ↄsuetudine q̄ audire solebāt missa i tēpl̄ ⁊ ↄpleto offō dicebat sacerdos claro voce. Extēplo. ac si diceret: exite de tēplo. Qm̄ h̄ igr̄ stati audito exibāt ita īoleuit vsus vt poneret̄ extēplo aduerbialr̄ ꝑ stati vel cōfestim: ita dicit Alexā. Hu. āt in libello de accētu dicit. qꝫ extēplo dicēdū ē p e. nō extimplo p i. Pap. ēt dic̄. Extēplo: repētie. Extēplo. subito.i. extra tpis amplitudinē. Magr̄ ēt bn̄ dicit qꝫ extēplo nō est vā ↄpositio sꝫ potius q̄dā irregularis vocū cōgeries sicut decetero: defacili. vn̄ p̄positio h̄ nō venit p ↄpositionē sꝫ p appositionē: sicut dixi in tertia pte in ca. de figuris nois in fine. Ex dictis pꝫ qꝫ in vi. ca. ꝓuerbi. vbi dr̄. Hinc extimplo veniet ꝑditio sua. dꝫ dici extēplo p e in penul. syllaba: lꝫ vitio scriptoruꝫ inueniatur ibi extimplo per i scriptum ⁊ male.

Extēdo dis di tentū vel extensum extendere.i. extra tēdere explicare. ab e x ⁊ tendo cōponitur.

Exter tera terū.i. vltimus vl̄ extrane⁹. externus. ⁊ dr̄ ab extra.

Extermino nas naui nare.i. terminū auferre: vl̄ exulē facē q̄si extra t̄minū ponē ⁊ eijcere. ⁊ ꝓprie dr̄ de exulibus: ⁊ ponit̄ ꝑ demoliri. Math. vj. Extermināt facies suas.i. d̄moliūt̄: dissoluūt. deuenustāt. dissipāt. q̄si extra t̄minos hūane ↄditiōis abducūt vn̄ h̄ ⁊ h̄ exterminabilis ⁊ h̄ le. ⁊ ↄpōit̄: vt iext̄minabilis ⁊ h̄ le. Itē ab extermio dr̄ h̄ exterminiū nij.i. d̄solatio: extra t̄minos eiectio: exiliū. Moꝛs ēt q̄nq3 dr̄ exterminiū: q2 extra t̄minos vite ponit ⁊ coꝛ. mi. extimino nas

Externus. ab extra dr̄ externus na nuꝫ.i. alienus. vn̄ externo nas naui nare.i. alienare.

Exterus ra rū: idem est quod externus.

Extesis in extasis est in ca. de metaplasmo in quarta parte.

Extimo. timo qd̄ est mēs cōponit̄ cuꝫ ex ⁊ dr̄ extimo mas.i. appꝛeciari. vel putare. quasi ex mente sic habere.

Extinguo guis xi ctū guere.i. moꝛtificare: ⁊ ptinet ad igneꝫ ⁊ cōponit̄ ab ex ⁊ stinguo guis: ⁊ abijcit̄ s: x p̄cedēte.

Extipex. extū cōponitur cū specio cis vel inspicio cis: ⁊ dr̄ h̄ ⁊ h̄ ⁊ h̄ extipex vl̄ extispex cis.i. augur qui inspicit exta.

Extipo pas paui pare.i. emittere euacuare: ab ex ⁊ stipo pas cōponitur. ⁊ ꝑdu. sti.

Extirpo. ab ex ⁊ stirpo pas componit̄ extirpo pas.i. a radice

subuertere. a stirpe extrahere. destruere. ex toto vel euidenter siue castra stirpare.

Extispex in extipex exponitur.

Extollēs. ab extollo lis dr̃ extollens tis ge. oīs: inde extollenter aduer. ⁊ hec extollētia tie. i. superbia.

Extorris. ab ex ⁊ terra ꝯponit̃ h̃ ⁊ hec extorris ris. i. expˢ vel extra terrā positus: exul. ⁊ proprie expulsus de terra sua vi. vel pōt cōponi ab ex ⁊ torris. inde extorris. i. exul proprie cui interdicebatur ignis patrie.

Extra. ex ꝑpositio est idē extra aduer. loci. ⁊ cōponit̃ vt extra exterior extimus: vl̃ extremus. i. nouissimus. vñ h̃ extremitas tatis: ⁊ extremo mas. i. extremū facere vel vltimū: vel purgare: auferre extrinsecus: de foris fm̃ Hug.

Extraduce sūt due ptes: ⁊ ex ꝑpositio ⁊ traduce qḋ ē casus ab latiui de tradux cis. Vñ q̃rit̃ an aīe sint ex traduce. i. ex aliero ducte vel ꝓpagate: vt sit aīa vl̃ de aīa. ⁊ ē dōm ꝙ nō immeo s deo creat̃: qꝛ deus aīas creādo infūdit: ⁊ īfūdēdo creat vide intradux. Hic ṗt q̃ri qñ aīa īfundat̃ corpi. Ad h̃ dicō ꝙ q̄dragesima die aīa masculi infundit̃ suo corpi. Aīa ꝟo mulieris post ꝯceptionē sui corpis infundit̃ in octuagesimo die. In xp̄o aūt alr̃ fuit. vñ sciās ꝙ ꝯceptio xp̄i subito fcā fuit ita ꝙ hec q̄tuor ī īstāti eodē fuerūt. s. cōuersio sanguis illius mālis ī carnē ⁊ alias ptes corpis xp̄i. ⁊ formatio mēbroꝝ organicoꝝ: ⁊ aīatio corpis organici: ⁊ assūptio corpis aīati in vnitate diuine pſōe. In aliis aūt h̃ successiue ꝯtigit: ita ꝙ maris ꝯceptˢ nō ꝑficit̃ vsq₃ ad q̄dragesimū diē. vt dicit̃ Ari. i. ix. li. de aīalibˢ. Femīe āt vsq₃ ad nonagesimū vl̃ fm̃ alios vsq₃ ad octuagesimū. ⁊ iñ ē fm̃ istos sicut in historiis hēt̃ sup. Leuiticꝰ. ꝙ mulier pariēs masculū arcebat̃ ab introitu tēpli q̄dragita diebꝰ. pariēs ꝟo feminā octuagita. In pariēte ſi q̄dē feminā duplicabāt̃ dies quo ad tēpli ingressionē: sicut ⁊ duplicabātur quo ad corporis formationē. Nā sicut q̄draginta diebꝰ corpꝰ masculi organizat̃ ⁊ ꝑficit̃. ⁊ in ipso die q̄dragesimo aīa īfunditur: sic corpꝰ femīe in octuagita diebꝰ ꝑficit̃: ⁊ in octuagesimo die aīa rōnal̃ inspirat̃. sʒ in cōpletiōe corpis masculi vr̃ Aug. supaddere sex dies: q̄ sic distinguūt̃ fm̃ eū in epi. ad Hiero. Semē p̄ris sex diebꝰ p̄mis q̄si lactis hʒ similitudinē. nouē diebus ꝯuertit̃ ī sāguinē. deiñ duodecī diebꝰ solidat̃. decēocto diebꝰ format̃ vsq₃ ad ꝑfecta mēbroꝝ lineamēta. ⁊ hic iā relinquo tp̄e vsq₃ ad tp̄s ptꝰ auget̃ magnitudine: vñ ꝟs. Sex in lacte dies: ter sūt in sanguine trini. Bisseni carnē: ter seni mēbra figurāt. ⁊ h̃ vr̃ eē figuratū in euāgelio Jo. vbi dr̃ in. ii. ca. Quadragintasex ānis edificatū ē tēplū h̃ in xp̄i āt ꝯceptōe mā quā ꝟgo mīstrauit stati formā ⁊ figurā corpis hūani accepit: ⁊ aīa ī ꝟitate diuine pſone ē assūpta. Sʒ vide diligēter ꝙ Aug. dicit̃ ꝙ numerꝰ tēpli ꝯuenit corpi xp̄i. Vñ nota ꝙ sicut dicit̃ glo. Aug. Sicut tēplū. xxxxvi. annis edificatū ē sic corpꝰ xp̄i ī vtero ꝟginis. xxxxvi. diebus fuit formatū. Sʒ h̃ itellige lʒ. n. ab istāti ꝯceptiōis xp̄i corpꝰ fuerit forātū ⁊ oīa mēbra ⁊ lineamēta habuerit: tñ corpꝰ ita paruū erat ꝙ hm̄ōi lineamēta nō apparebāt ī ipo vsq₃ ad quadragitasex dies: ⁊ iō quātū ad augmētum dr̃ formatū in xxxxvi. diebus. ⁊ ideo qñ sit duplex ꝑfectio. s. exīstētie ⁊ apparētia. p̄mā ꝑfectionē habuit corpus xp̄i ī istāti ꝯceptōis scḋaʒ āt nō habuit nisi post q̄dragitasex dies. ⁊ iō bñ dicit Aug. ꝙ numerus tēpli ꝯuenit corpi xp̄i isto mō itelligēdū. Itē sciās ꝙ iudei loquūt̃ de edificatōe tēpli sub zorobabel fcā qñ dicit. Quadragitasex ānis edificatū ē tēplū h̃: nō de illa q̄ fcā ē sub Salomōe. nā illa ī vigīti ānis cōpleta fuit.

Extraneus nea neū q̄si exneus. i. ex̄ terrā suā positꝰ ab ex dr̃.

Extremisco scis. i. īcipio extremere ꝟbuʒ inchoa. ⁊ formatur a scḋa persona extremis addita co.

Extremo mas penul. ꝓdu. in extra exponitur.

Extremo is ui ere quasi extra tremē ab ex ⁊ trēo is. ⁊ cor. tre.

Extremꝰ ab extra aduer. dr̃ exterior extimꝰ vl̃ extremꝰ. i. ꝑclarus: ꝑcellēs. nouissimꝰ. fʒ Pa. vide ī extra. tñ extremꝰ magis ē ī vsu q̄s extimus. De sacro extreme vnctiōis req̄re ī vngo.

Extricabilis in extrico cas est.

Extrico cas ab ex ⁊ trico cas ꝯponit̃ extrico cas: ⁊ ē extricare expedire. exoluere. ⁊ ꝓdu. tri. Virg. in. vi. Enei. Hic labor ille domus ⁊ iextricabilis error. Itē. vi. Fumus eiꝰ extricat odē demoniū. Ab extrico deriuat̃ h̃ ⁊ h̃ extricabilis ⁊ h̃ le. ⁊ cōponitur in extricabilis. i. insolubilis.

Extrigo gis xi ctū ab ex ⁊ stringo gis cōponitur. ⁊ ē extringere extra vel valde stringere vel a strictura remouere.

Extrinsecus ab extra deriuatur extrinsecus ca cū: ⁊ est extrinsecus de foris aduer. loci vel potius aduerbialiter positum inuenitur: ⁊ cor penul.

Extrudo dis trusi trusum extrudere. i. valde vel extra trudere depellere longe abire: longe facere: ⁊ componitur ab ex ⁊ trudo. dis ⁊ produ. tru.

Extruo is xi ctum ab ex ⁊ struo is componitur. ⁊ est extruere valde vel extra struere.

Extum ti: in exta extorum exponitur.

Extupeo pes pui verbum neutrum est ⁊ caret supino. ⁊ componitur ab ex ⁊ stupeo pes: ⁊ est extupere valde stupere vel a stupore cessare: liberare: ⁊ cor. stu.

Exuberis vber pro māma cōponit̃ cū ex ⁊ dr̃ h̃ ⁊ h̃ exuberis ⁊ h̃ re. ⁊ dicuntur exuberes infantes q̄ extracti sunt ab vbere. ⁊ produ. u. sed penul. cor.

Exubero ras ab ex ⁊ vbero ras: vide etiam in vbero ras.

Exuco cas in sucus est.

Exudo das daui ab ex ⁊ sudo das cōponitur verbū neutrum ⁊ est exudare sudorem emittere vel extra sudorem ire. ⁊ ꝓducit penul. exudo das.

Exul lis cōis ge. ⁊ descēdit ab exulo remota o sicut a vigilo vigil. ⁊ a cōsulo ꝯsul. ⁊ est exul extra solū ꝓpriū positus. ⁊ hinc h̃ exiliū lii quasi extra solū ꝓpriū positio: exterminiuʒ ⁊ exularius ria riū q̄ exulat: ⁊ cor. penul. exul. in gtō.

Exularius ria riū. in exul vide.

Exulcero ras raui ꝯponit̃ ab ex ⁊ vlcero ras: ⁊ exulcerare. i. extra vel deorsuʒ vlcerare vel vlcera auferre: ⁊ aceruare. eneruare. ⁊ est actiuum ⁊ cor. ce.

Exulo solū cōponit̃ cū ex ⁊ dr̃ exulo las. i. extra solū sue terre poni ⁊ exterminari. ⁊ ē neutrūpassiuū. ⁊ sic dʒ cōstrui. ego exulo a rege ⁊ nō dʒ dici. Ego exulo illū fʒ Hu. Pap. et dicit. Exulare extra solū habitare. Exulo a te. Que autem sint verba neutropassiua ⁊ que neutrapassiua dcm̄ est supra in tertia pte in tractatu verboꝝ in ca. de genere verborum.

Exulto exulio lis liui vl̃ lui vltū vltu. i. valde vel extra salire. vñ exulto tas. i. frequēter exilit̃ qḋ ꝓp̄e fit qñ letamur. ⁊ iō ponit̃ exultare p letari: sʒ ꝓp̄e saliēdo fʒ Hu. Pap. ꝟo dicit̃. Exultare gaudere gloriari. ꝯpōit̃ ab ex ⁊ saltare. Exultatio ꝟboꝝ atq₃ mēbroꝝ est. leticia ꝟo mētis gaudium.

Exundo. ab ex ⁊ vndo das componitur exundo das. i. valde abundare. vel excrescere.

Exuo. ab ex ⁊ suo is ꝯpōit̃ exuo is exui utū exuē. i. extrahē. exspoliare. ide exutus ta tū. i. expoliatus. extractus. expulsus.

Exupo. ab ex ⁊ supo as cōpo. exupo as aui. i. valde supare.

Exuro ris exussi vstū ꝯpo. cū ex ⁊ vro ris. ⁊ ē exuē valde vrere ⁊ ꝓdu. u. vñ exustꝰ tā tū. i. ꝯbustꝰ de quo nihil supest.

Exuuie. ab exuo is he exuuie arū. i. spolia: vestes. indumenta qꝛ exuūt̃. Exuuie ⁊ induuie dicunt̃ tunice serpētū. qꝛ induunt̃ ⁊ exuūtur fm̃ Hu. Pap. ꝟo dicit. Exuuie spolia occisorum hostiū. vel tunice serpentum.

Ezechias interpretatur fortis dn̄s vel fortitudo dn̄i.

Ezechiel interpretatur fortitudo dei vel imperium domini.

F

In latinis dictionibus ponimus. vt fama filius i grecis ꝟo dictionibus ph. vt orpheus pheton. Hic tñ scire debemus ꝙ nō tā fixis labris est ꝓnunciāda f quō ph. atq₃ hoc solū inter est. sicut dicit Pris. in primo libro maio.

Faba he dicitur quasi faga. a fagin qḋ est comedere. vñ fabarius ria riū. qḋ fit de fabis. vel qḋ ptinet ad faba. ⁊ h̃ fabarius. i. cātor. et dicebātur apḋ gētiles cātatores fabrii. qꝛ il

lo legumie marie vtebātur i cibo ꝛ ꝑ ↄpositionē h̄ faba fresa se qꝛ boies eā frēdeāt.i.frāgāt.qñ molēdo eā cōminuūt vel sūt oue ptes·ꝛ ðꝛ fresus sa sum.i.fractus a frēdeo deo.

Fabafrera se.in faba est.

Fabella le dimi.parua fabula.ꝛ hinc fabello las.i.loqui.

Faber bꝛi deriuaē a facio cis:q̄si facer a faciendo ferrū q̄si faciens ferrū hic ēt postea h̄ xbū traductū ē ad aliaꝝ reꝝ artifices.ſꝫ cū adiectiōe:vt faber lignarius:faber carpētari⁹: vñ h̄ faberculus li di.ꝛ h̄ fabrissa se vxor fabꝛi.vñ h̄ fabrilla ꝛ fabercula le di.vñ h̄ fabrica ce locus fabricādi. Faber cōpo.vt h̄ aurifaber bꝛi. Itē a faber bꝛi ðꝛ faber bꝛa bꝛū.i.igeniosus:cautus:pulcer cōpositus.vñ fabꝛe aduer.qð cōpo.vt fabꝛefactus cta ctū.i.artificiose ꝛ ingeniose factus.ꝛ ↄpo.faber:vt affaber bꝛa bꝛū.i.valde faber:ꝛ etiā infaber bꝛa bꝛū.i.non faber:non pulcer nec compositus.

Faboe grece:latine ðꝛ timor siue metus.

Fabꝛateria.a faber bꝛi ðꝛ h̄ fabꝛiteria rie.i.ornatus fabꝛoꝝ vł locus vel domus vbi fabrice sunt.vel fabꝛiteria rie est ciuitas cāpanie.vñ fabꝛiternus nam na. Noīa enim desinētia in teria faciunt possessiuū in nus r precedente.

Fabꝛefactus cta ctū:in faber bꝛi exponitur.

Fabꝛico a faber bꝛi ðꝛ fabꝛico cas.i.instruo.ↄpono.munio ꝛ ē neu.cū oībus suis ↄpositis.vł tñ poni aliqñ i deponenti gñe.vñ illð ꝓphericū. Fabꝛicat⁹ē auroꝛā ꝛ solē. Sꝫ multa xba iueniūē actiua ꝛ deponētia i eadē voce.vñ poti⁹ dðꝫ ē ꝙ fabꝛicat⁹ ſꝫ ꝙ ↄstruiē cū actō sigt actionē.ꝛ descēdit a xbo neu.s.fabꝛico:sicut a ceno naui natus.ꝛ coꝛ.bꝛi.

Fabꝛilis.a faber bꝛi ðꝛ hic ꝛ hec fabꝛilis ꝛ hoc le penul.produ.ad fabꝛū ꝑtinens:vel a fabꝛo ꝑfectum.

Fabula.a for faris ðꝛ h̄ fabula le:res q̄ nec xa ē nec verisimilis.ꝛ fabula ē illa xba:q̄ nihil hꝫ xitatis i se.ꝛ illa falsa ē q̄ aliq̄d xitatis i se ↄtinet admixtū.Sicut.n.ē in amore modus nō habuisse moꝫ.sic ē i fabula xitatis nō habuisse xitatē.ꝛ ðꝛ fabula a fando:qꝛ in solo fatu ↄsistat. Itē fabula q̄ſꝫ dꝛ historia siłr a fando:qꝛ eā famur.q̄ſꝫ locutio:vñ fabulosus sa sū:ꝛ h̄ ꝛ h̄ fabulari ꝛ h̄ re.ꝛ h̄ fabulo onis.fcītatoꝛ fabulaꝝ vł iuētoꝛ ꝛ fabuloꝛ laris.i.fabulas dicē vł ſfa

Face impatiuū de facio cis.ꝛ nunc vtimur per apocopam fac est enim face ablatiuus de fax cis.

Facesso.a facio cis ðꝛ facesso si sitū xbū desideratiuū.i.desidero facere. Itē facessere.i.desinere.cessare.recedere.vt dicaē facesso q̄si facere cesso.vñ prudētius in li.hymnoꝝ facessite inq̄t ne nostrā ꝗuet obsequela morē id ē discedite ſm Hu.ꝛ formaē ꝑteritū a ꝑma ꝑsona ꝑñtis:o in i mutata vt facesso si.ſꝫ supinū facit facessitū penł.ꝓdu.ad modum q̄rte q̄si descēderet ab h̄ ꝑterito facessiui.Quidā dicūt capessiꝫ.facessū ſꝫ ego dico ꝙ facessū ꝛ capessū nō sūt voces sigatiue.vñ in tertia ꝑte vide vbi egi de ꝑteritis ꝛ supinis xboꝝ tertie ↄiugatiōis desinētiū in so.ꝛ formaē facesso a facio cis.i mutata in es ꝛ addita so fit facesso.

Facetia tie.s.curialitas.vrbanitas.elegātia. suauitas.ꝛ ꝓpꝛie in factis.ꝛ dicitur a facetus ti:addita a.

Facetus.a facio ðꝛ facetus ta tū.i.curialis.vrbanus ꝓpꝛie de doctrina.ꝛ ꝓpꝛie in factis.s.qui iocos ꝛ lusus gestis ꝛ factis cōmodat.ꝛ comparatur.ꝙ aūt ðꝛ facetus quasi faciens cetui etymo.est ꝛ produ.ce.

Faciecula le dimi.parua facies.

Facies ciei ðꝛ a facio.qꝛ facit noticiā hoīs:vel qꝛ fit fcā a nā. Est.n.facies nālis ꝛ cert⁹ ꝛ imutabilis oris habitus. Vult⁹ ꝗ artificialis ꝛ varius ē.ꝛ ſꝫ affectionē aī mō tristis mō letus.vñ solet dici ꝙ facies fcā est vultus xo fit.vñ xsus. Cōsistit facies.ſꝫ vultus sepe mutatur.vide in vultus.

Facillimus a facio cis deriuaē h̄ ꝛ h̄ facił ꝛ h̄ le.qð ↄpaē vt facilis lior lissimus.ꝛ īde aduer.facilr lius lime.ꝛ sūt q̄nq̄ superlatiua q̄ finiūt i limus.vñ xsus. In limus q̄nq̄ dat fagus cetera linq̄.ꝛ scribiē facił ꝑ vnū l·ſꝫ facillimus ꝑ duo:qꝛ formaē a suo positiuo facił remota is ꝛ addita limus. Facił ↄpo.vt difficił.vñ difficilr:ꝛ difficilē aduer.ꝛ vide ꝙ ꝓ facilr vtimur facile:ꝛ ꝓ difficilr vtimur difficile vel difficulter:ꝛ ꝓ difficilitas vtimur difficultas.ꝛ vt dicit Pap.facile.i.sine difficultate.leue.ꝛ vt dicit.Grecis.ðꝛ id facile qð nō grauat ad faciendū.cui nō pond.inest ðꝛ.eē leue.Oppositum facili graue dico leui quoq̄ pondus.

Facinus.a facio cis ðꝛ h̄ facin⁹ facinioris.ꝛ differt a flagitio. Quicq̄d.n.agit idomita cupiditas ad corrūpēdū aīuꝫ flagitiū vocaē.ſꝫ q̄cq̄d agit vt alteri noceat:facinus ðꝛ:ꝛ h̄ sunt duo gñā oīuꝫ pctōꝝ:ſꝫ flagitia peiora sī.q̄ cū corrupit aīuꝫ ad facinora ꝓsiliē.Sūt.n.flagitia in dctis vel cogitatiōib⁹: ſꝫ facinioꝛa in fctis.vñ ꝛ illa dicūē flagitia a flagitādo facē qð sibi noceat:vel a flagitādo corruptelā libidinis. Sꝫ hec dicūē facinora a fcī cōmissiōe.qꝛ facē qð alteri nocꝫ. Et hic facinorosus sa sū.ꝛ cōpaē.vt facinorosus sioꝛ sim⁹.Et nota ꝙ facinus aliqñ accipiē i bona sigatiōe.s.pro fcō qð fere discerniē ex adiūcto.vt pulchꝛū facinus.pclarū facinus. 129

Facio cis feci fctū.ꝛ ē facere ex ꝑiacēti mā aliq̄d opari.ſꝫ creare ē ex nihilo aliq̄d ꝓducē.vt ō in creo as plenius dcm̄ est. Facio cōponiē cū ꝑpositiōibus ꝛ aduerbijs:ꝛ cū īfinitiuis ꝛ noibus.qð sigillatim ostēdemus:ſꝫ accipe ꝑpōnes large sic Donatus.Scio ꝗ ꝙ facio cōponiē cū ad.ꝛ ðꝛ afficio cis.i.tormētare vł iformare.et ꝑtinet ꝓpe ad ꝓꝑetates īrinsecas.Et cōponiē cū cō.et ðꝛ ↄficio cis. Itē cū de:et ðꝛ deficio cis. Itē cū ex:et ðꝛ efficio cis. Itē cū in.et ðꝛ īficio cis.i.deturpo.et ꝑtinet ad ꝓꝑetates intrisecas.itē cū in:et ðꝛ inficioꝛ aris deponētale.i.negare xitatē q̄si nō facē fctū. itē cū īter:et ðꝛ īterficio cis.i.occido.itē cū ꝑ ꝛ ðꝛ ꝑficio cis.i.ꝑpono.itē cū ꝑ et ðꝛ ꝑficio cis.itē cū ꝓ et ðꝛ ꝓficio cis:et ex eisdē cōpōiē ꝓficiscoꝛ ceris ꝓfcisci.i.ire itē cū re et ðꝛ reficio cis.i.restituere.recreare.itē cūꝫ ob.et ðꝛ officio cis mutata b i f.i.nocco.itē cū sub et ðꝛ sufficio cis b mutata ī f. Itē cōponiē facio cū aduerbijs et ðꝛ bñfacio cis:malefacio cis.satisfacio cis.forisfacio cis cere foꝛi fctū.i.oñdo.et ↄstruūē oīa ista cū dcis. Itē facio cōpōiē cū īfinitiuis xboꝝ hñtib⁹ actiuā vocē vel passiuā qð pꝫ ꝑ expositionē.vt calefacio cis.i.facio calere.tepefacio cis.i.facio tepeē.terrefacio cis.i.facio terrere.madefacio cis.i.facio madere. Cōponiē ēt cū multis alijs īfinitiuis.ſꝫ oīa talia cōpesita cōstruūē cū actis. itē cōponiē facio cū noibus.ꝛ ðꝛ nihilofacio cis.et floccifacio cis.i.ꝑuipēdē vilipēdere q̄si nihil appciari vel pax:qꝛ floccus lane fere nullius ē ꝑcij.lucrifacio cis.i.lucrari.acq̄rere. vñ Paulus oīa arbitroꝛ vt stercora vt xp̄m lucrifaciā.itēꝫ cōponiē vt deifico cas.magnifico cas.i.deū vł magnuꝫ facere.itē edifico cas.i.edē facē.domifico cas.i.domū facere. itē sacrifico cas.i.sacrificiū facio.itē xificoꝛ caris.i.xsus facio.itē gratificoꝛ caris.i.gaudere vel gr̄as agere.vł ꝗtuꝫ facere:vel eq̄pare.itē ludificoꝛ aris.i.deludere qð antiq̄ ludifico cas dicebāt.Et scias ꝙ facio in ipatiuo deberet facē fece.ſꝫ ad dꝛiaꝫ istius ablti face facē fac ꝑ apocopā quā corruptionē q̄dā cōposita ab eo retinēt:q̄dā nō. Itē aīaduerte ꝙ facio est neutrū sola voce:nā sigatiōe actiuū est.ſꝫ qꝛ vox eius deficit in passiuo:lꝫ ſm antiquos inueniaē faciē ꝛ faciaē.iō adiudicatū ē neu.ge. Nota ꝗ diligēē has regulas. Facio neutrū est et oīa ab eo cōposita. Cū ꝑpositōibus xo put donatus accepit ꝑpositōes si desināt i o actiua sūt ꝑter ista q̄tuoꝛ.deficio.ꝓficio.sufficio.et officio:q̄ sūt neu. Deficio tñ ꝓ relinquo:et deficio ꝓ submistro et ꝓ substituo sūt actiua.Si xo desināt in oꝛ sūt passiua ꝑter proficiscoꝛ et inficioꝛ q̄ sūt deponē.Oīa talia cōposita redeunt ad regularitatē in iperatiuis.vt ↄfice infice:et oīa in ꝑñti mutāt a simplicis in i:vt ↄficio:et supinū in e.vt ↄfectū: ſꝫ preteritū sui simplicis retinēt immutatū.vt ↄfeci ↄfectū. Item oīa cōposita a facio et aduerbijs vel infinitiuis sūt neutra. et oīa retinēt litteraturā sui simplicis vbiq̄ et accētū siłr.et sup eadē syllaba.et oīa retinēt corruptionē iperatiui vt bñfacio.calefacio.benefac.calefac.benefacere.calefacere. bñfactū.calefactū. Itē oīa cōposita a facio et noibus.et nō ex toto facile ꝑñt distingui.circa genus.ſꝫ q̄dam sūt actiua.vt deifico.magnifico.q̄dā neutra vt edifico.domifico.nihilifacio.q̄dā deponētia.vt xsificoꝛ.gratificoꝛ.ludificoꝛ caris.

Hoc tñ regulariter pōt dici φ oīa cōposita a facio ⁊ noīb⁹ q̄ ex toto retinēt lr̃aturā ⁊ accētū sui simplicis: vt sup eadē syllaba sē neutra: vt nihilifacio. floccifacio: lucrifacio ⁊ filia De istis ⁊ de cōpositis ab īfinitiuis sciēdū ē. φ ⁊ sig̃ationē ⁊ ↄstructionē hn̄t actiuā: sȝ adiudicata sūt neutro generi ea dē rōne q̄ ⁊ eoꝝ simplicia. s. φ eoꝝ vox deficit in passiuo: lȝ inueniaᷣ apud theologos ēt in pᷓma ⁊ scd̄a psona. Item oīa cōposita a facio ⁊ noīb⁹ trāseūt ad pᷓmā ↄiugationē: vt deifico cas: exceptis illis q̄ retinēt litteraturā sui simplicis ex toto vt nihilifacio: q̄ sūt tertie ↄiuga. cū suo simplici: sicut ⁊ oīa alia cōposita a facio. De accētu hui⁹ v̄bi facio ⁊ ab eo compositoꝝ dictū est ēt in secūda pte in ca. de impedimētis accētus: vbi agiᷣ de impedimēto ↄsortij.

Facitergiū gij. i. togilla siue paruulū gausape ad tergendū faciem. ⁊ componiᷣ a facies ⁊ tergo gis.

Facito tas penul. cor. vide in facto tas.

Facticius. A factus deriuaᷣ facticius cia ciū: ⁊ dr̄ nomē facticiū qd̄ factū est ad silitudinē soni illius rei q̄ noiaᷣ. Vel facticiū nomē est illud qd̄ a ꝓprietate sonoꝝ inuentū est per imitationē. vt turtur. taratantara. tintinabulum.

Factio. A facio cis dr̄ h̄ factio onis. i. actus faciēdi vel fiendi. ⁊ factio dr̄ ficta actio. cū. n. aliq̄s fingit se aliq̄d facē cā commodi alicuius: ⁊ facit vt incōmodet illi. factio ꝓprie dr̄. vn̄ ⁊ factio dr̄ ꝓditio. vn̄ factiosus sa sum. i. ficticiosos q̄ fingit se facē vt ꝓsit. facit tñ vt noceat. vn̄ ⁊ factiosus dr̄ proditor. Fautio ⁊ fautiosus a faueo fam fautū aliud sig̃t.

Factiosus sa sum in facio onis exponitur.

Facto factas. i. frequēter facere. ⁊ formaᷣ a factu vltimo supino de facio cis u murata in o. Et ab hoc frequētatiuo facto ctas descēdit aliud frequētatiuū. s. factito tas.

Factus. A facio cis dr̄ h̄ factus ctus ctui: ⁊ hoc factum cti: vel potius a fio. Et est factus actus faciēdi. vel passio fiēdi. factū qd̄ fit. Declinaᷣ etiā adiectiue factus cta ctum.

Facula le dimi. parua fax. Et inde faculo las penulti. cor. i. fingere faces vel facere.

Faculētus ta tū. i. lucidus clarus. ⁊ cōponiᷣ a fax ⁊ lētus: inde faculētus. i. plenus luce lucidus ⁊ ornatus. Et cōparaᷣ: vt faculentus tior tissimus. vn̄ faculēter tius tissime aduer. et hec faculentia tie splendor. decusatio.

Facultas. A facilis dr̄ h̄ facultas tatis. i. facilitas vel possibilitas. vn̄ ⁊ facultas alicuius dr̄ scia illius in q̄ pre ceteris ē facilis ⁊ potēs ad rn̄dēdū: ⁊ qd̄ q̄riᷣ soluēdū. Facultas ēt dr̄ q̄libet scia: q̄ reddat eū facilē et potentē ad p̄dicta faciēda. Itē facultas diciᷣ copia opum.

Facūdus. A for faris dr̄ facūdus da dū. i. disertus q̄ facile fari pōt qd̄ intelligit Et cōparaᷣ. vn̄ h̄ facūdia die: ⁊ facūditas tatis. ⁊ est facūdia magnū dei donū: dū q̄s cōmode pōt eloq̄ q̄ cōmode itelligit. Et hinc facūdiosus sa sū: ⁊ facūdatus ta tū plenus facūdia. ⁊ facūdo das. i. facere facundum.

Fage vel fagios grece comedere dr̄ latine ſm Papiam.

Fagin grece latine diciᷣ comedere ſm Hug.

Faginus. A fagus dr̄ faginus na nū: ⁊ fagineus nea neū i eodē sensu: qd̄ ē de fago: vel qd̄ ꝑtinet ad fagū. ⁊ h̄ faginetū ti locus vbi abundāt fagi. ⁊ cor. penul. faginus.

Fagolidoros grece mādūcātes maledictū latine. Fage. n. comedere: lidoros maledictū. ⁊ acuiᷣ vlti. vn̄ Hiero. i. ꝓlogo sup Ezech. dic. Sȝ vereor ne illd̄ eis eueniat qd̄ grece sig̃antius dr̄: vt vocēᷣ fagolidoros. h̄ ē mādūcantes senecias. q. di. Vereor ne ipsis sponte legētibus ⁊ detrahētibus eueniat: qd̄ grece signātius dr̄ l detestatōēȝ taliū q̄ȝ latine q̄ apd̄ grecos v̄bū vsitatū ē: ⁊ maxie detractiōis expꝛ̃siuū: vt vocētur fagolidoros. i. maledicta cōedētes: icorporātes sibi eadē q̄ pus maledixerūt detrahēdo. Quidā v̄o exponunt sic Fagin grece cōedē. lidoros maledictū iñ fagolidoros. i. comedētes maledictū vel maledictionē. Tales sūt detractores: q̄ nihil vidēᷣ hr̄e in ore nisi maledictiōes vl̄ detractiones maledictas: h̄ ē apud nos mādūcantes senecias. p̄dicti apd̄ grecos emphatice vocāᷣ fagilodoros alios. vl̄ ſȝ alios senecia grecū ē. ⁊ latine dr̄ belua imūdū aial. Hāc phisiologus dic̄ aliq̄n marē: aliq̄n feminā. ⁊ q̄ ē aial imūdū poniᷣ hic ꝓ imūditia. ⁊ ē sensus. Mādūcātes senecias. i. qd̄ vn⁹ detrahendo euomit: alius audiēdo deglutit: ⁊ ita in hm̄oi imūditijs delectanᷣ: sicut famelici in cibo: vn̄ mādūcantes senecias. i. detractionū imūdicias: ⁊ delectabiliter mādūcātes. i. incorporātes sibi scȝ in occulto ea de quibus in publico maledicūt. vide in senecia.

Fagus: a fagin qd̄ est cōedere dr̄ h̄ fagus gi q̄dā arbor glādifera. sic dcā q̄ ei⁹ fructus oliȝ hoies cōederūt ⁊ escā habuerūt. vn̄ sepe ꝓ agro poniᷣ: q̄ oliȝ pauit hoies sic mō ager: ⁊ ꝓdu. fa. vn̄ Virgi. Tytire tu patule recubās sub tegmie fagi

Fala. a falon dr̄ hec fala le. i. lignea turris. Unde Iuuenalis. Consulit ante falas delphinorūq̧ columnas.

Falāga: falāx gis. h̄ falāga ge lingua macedonū dr̄ legio siue caterua. vn̄ falāgari⁹ ria riū. i. legionari⁹ scȝ de falāga exn̄s vel ad falangā ꝑtinēs: ⁊ falāgo gas. i. falangā facere.

Falanx gis in falanga vide.

Falarica: a fala dr̄ h̄ falarica ce qd̄dā telū igēs torno ſcm̄ hn̄s ferrū cubitale: ⁊ rotūditatē d̄ plūbo ad mōȝ spere: ⁊ i ipa sūmitate dr̄ ignē hr̄e affixū. h̄ telo pugnaᷣ de turrib⁹: q̄s greci falas vocāt ⁊ mittiᷣ tormēto nō māibus: ⁊ q̄ h̄ telū tormēto mittiᷣ. inde ē φ q̄nq̧ poniᷣ ꝓ tormēto qd̄ vulgo dr̄ petraria vel māganū: ⁊ hinc falaricus ca cū q̄ fert tale telū: vl̄ qd̄ ꝑtinet ad falaricā. ⁊ cor. fa sicut ⁊ fala Lucan⁹ in. vj. Hunc aūt tortilib⁹ vibrata falarica neruis Obruat ⁊c̄.

Falcari⁹ rij q̄ falces facit: vel q̄ falce secat. ⁊ dr̄ a falx cis.

Falcastrū stri a falce diciᷣ. q̄ recurruū est ad silitudinē falcis. Idē ⁊ runco onis a runcādo vepres dicitur.

Falcicula le dimi. parua falx.

Falcidia lex dr̄ a falcidio tribunoplebis. q̄ sub Octauiano legē fecit ne q̄s plus in extraneos legaret q̄ȝ vt q̄rta ps superēēt heredib⁹ ſȝ Pap̄. Et nota φ si heredes sūt filij. ⁊ sūt q̄tuor vel pauciores: legitima diuȝ ē tertia ps hēditatis. Si v̄o sūt q̄nq̧ vl̄ plures legitima diuȝ erit medietas hereditatis. Si aūt sūt extranei siue pauci siue multi q̄rta ps hēditatis erit legitiā. ⁊ i quolibȝ istoꝝ casuū ista legitima ē inter ipsos hēdes vbi plēs sūt eq̄lr diuidēda. vn̄ q̄dā. Quatuor aut infra dāt natis iura triētē. Semissē v̄o dāt natis q̄nq̧ vel vltra. Arbitriū seq̄ᷣ substātia cetera patris.

Falcito. a falco cas diciᷣ falcito tas frequē. i. frequēter falcare. Et pōt esse nō frequē. ⁊ tunc deriuaᷣ a falx cis. ⁊ est idē q̄ falcare vel falcē facere.

Falco cas caui care. i. curuare vel falce secare. ⁊ diciᷣ a falx.

Falco onis mas. ge. diciᷣ a falce. q̄ vngues hȝ recuruos ad silitudinē falcis. quedā auis est.

Falera re penul. cor. est ornamētū equoꝝ. ſȝ poniᷣ q̄nq̧ ꝓ ornatōe aliaꝝ rex vt v̄boꝝ. vn̄ falero ras. i. ornare. vt iste vtiᷣ v̄bis faleratis. i. ornatis. Et q̄ falere nihil ꝓsūt eq̄s. ſȝ sūt eis cā supbie. reddūt eni eos pulchriores ⁊ supbos ⁊ arrogātes q̄dā elatiōe. inde ē φ falera inueniᷣ ꝓ supbia ⁊ inani iactatiōe. ⁊ falerare pro supbire. inaniter se iactare. ⁊ cor. fa. vn̄ Oui. Blanda faleratos elegia cātat amores. itē in Aurora dr̄. Plurie sūt falere ciceronis picta poete Inueniᷣ & fallere infinitiu⁹ de fallo lis. ⁊ ꝓdu. pᷓmā positiōe Oui. epl. Fallere credētē nō est opōsa puellā Gloria ⁊c̄.

Falernicus ca cū in falernum est.

Falernū. falernus ni mons est in cāpania vbi optimū abūdat vinū: ideo falernū diciᷣ bonū vinū. ⁊ hinc falernus na nū. ⁊ falernicus ca cū penul. cor. ⁊ prima quia oīa illa scribunᷣ per vnū l. Vide in spuma.

Fallacia in fallax vide. ⁊ in falsifico cas.

Fallax cis ois ge. i. deceptor. a fallo lis dr̄. q̄ fando decipiat ⁊ ↄpaᷣ fallax cior cissim⁹. vn̄ fallaciē cius sime aduer. ⁊ h̄ fallacia cie. Et nota φ fallax differt ab eo q̄ mētiᷣ. q̄ oīs hō fallax id agit vel dicit vn̄ aliq̄s fallaᷣ. ſȝ nō oīs hō vult fallere q̄ mētiᷣ. vt ioculatores q̄ sepe mentiunᷣ magis studio delectādi q̄ȝ volūtate fallēdi. vn̄ ⁊ fallacis dr̄ apd̄ dialecticos i argumētatiōe vel voce aliq̄. vt cū q̄s vl̄ aliud fari. i. dicere vel sig̃are q̄ȝ sig̃at. vn̄ ⁊ hō decipiaᷣ. Vide in mēdax.

Fallo lis fefelli falsū. ꝛ ðꝛ a for faris. Est .n. fallere fando ꝑbis decipe. ꝛ a fallo ðꝛ falso sas fre. a quo falsito tas aliud fre. Fallo cōponit: vt refello lis li lere. ꝛ caret supi. Fallo lis actiuū est. ꝛ ab eo cōposita ſi q̄ h̄ʒ actiua sunt: ꝛ mutāt a in e ꝛ carēt supinis: ꝛ non geminant preteritū.

Falon grece latine lignū dicit. ꝛ pōt scribi per ph vel f. ꝛ ſīr dicas de venientibus ab eo ꝛ de ſimilibus.

Falsidicus ca cū. i. falsa dicens: ꝛ cōponit a falso ꝛ dico cis: ꝛ cor. di. ſicut veridicus. quia tenet naturā huius preteriti di/ ri qð naturaliter corripit di.

Falsifico. falsus ſa ſum cōponit cū facio cis: ꝛ ðꝛ falsifico cas. vñ hec falsificatio onis: pro quo qdam abutunt̄ h̄ nomine fallacia: ſʒ male: q: fallacia est deceptio q̄ est in argumenta tione. sed falsificatio est instātia ɔtra argumentationē in q̄ magis apparet falsitas q̄ꝫ in argumentatione. aliter nō erit falsificatio. Est enī falsificare argumentū inducere ad aliqð in quo magis appeat falsitas. vñ nec verū argumentū nec falsissimū pōt falsificari. ꝛ cor. ſi falsifico.

Falsito tas est freqnē. de falso sas. ꝛ est falsito frequēter falsa re. ꝛ corripit penulti.

Falso sas. i. freqnt̄ fallē. a fallo fefelli falsū fu: tu in o fit falso.

Falsus. a fallo lis fefelli falsuʒ ðꝛ falsus ſa ſū ſʒ q̄ est partici/ piū falsus. i. deceptus ſm q̄ est nomē: falsus ē q̄ fallit vel q̄ negat qð vez ē. vñ h̄ falsū ſi: ꝛ falsus ſa ſū ðꝛ qð verū nō ē: q: fallat. Et cōparat̄: vt falsus ſior ſissim⁹. vñ falſe ſius ſiſſime aduer. ꝛ hec falsitas tatis. Et differt a mēdacio: q: falsi tas ē negare qð verū ē. mēdaciū est fingere qð verū nō ē. Un̄ qdā. Si ꝑa ſuppꝛimas falsus agnosceris ei. Si falsa ɔſtringas ſic mēdax eē videris. Et ðꝛ falsitas a falsus. q: fan do aliud q̄ ſit verū decipiat. Itē falsuʒ differt a ficto: q: fal ſuʒ adoratores ptinet: vbi veritas ita ſepe videt̄ vt q̄ facta ſint negent̄. ſed fictū ad poetas ptinet vbi q̄ facta nō ſūt ſcā dicunt̄: falsū q̄ ē qð verū nō ē. fictū qð veriſile ē. Itē falsus ſa ſuʒ. i. iniustus: vt falso q̄rit̄ de ſua nā humanū gen⁹. i. in iuſte: ſʒ ꝛ vez ðꝛ iuſtū. Et hic denarius ðꝛ falsus q: nō h̄ʒ in ſticiā ſuā. deeſt .n. ei vel in pōdere: vel in forma vl̄ i ſupſcri ptiōe. vñ ꝛ moneta ðꝛ q: monet ne q̄ fraus ꝛ iniuſticia ſub ſit. ꝛ vt dič chryſ. ſīm dicē bonuʒ ē malignoꝝ q: ſīa res ſi bñ ɔtinuata fuerit. ꝑa ꝛ credibil' ē. i. appet. Rē aūt impoſſibileʒ dicer̄ inſenſatoꝝ bonuʒ ꝛ nō maloꝝ ē: q: qð impoſſibile eſt defenſione nō indiget: q: impoſſibilitas rei ipſam deſtruit.

Falx cis a ſilice q: hac pmū milites herbā ſilicē abſcidere ſo lebāt. ꝛ eſt inſtrumētū aptuʒ ſegetibus vineis ꝛ patris. vñ ꝑſus. Falce puto vineā. meto ſata. tondeo prata. Itē ſre cif. Falx metit ꝛ ſcindit. ſarrit. faux quoqꝫ mandat.

Fama me ðꝛ a famuloꝛ laris q̄ſi famula. q: famulat̄ nobis dū ad modū famule diſcurrēdo rumores de nobis portat p di uerſas terras. ꝛ nobis ignorātib⁹: vl' ðꝛ fama a fādo q: fan do pfagat̄. ꝛ eſt nomē bonaꝝ ꝛ malaꝝ rerū: ſʒ ſine adiūcto ſepius accipit̄ in bono. Et deſcribit̄ ſic fama. Fama ē ſine certo autore inuētus rumor. cui malignitas dedit initiū: ſʒ deo aūt incremētū: ꝛ inde famoſus ſa ſū de quo fama loqt̄ ſiue bñ ſiue male. vñ qñqꝫ accipit̄ in bono. ſʒ ſepius in ma lo ſʒ p iſami. Et cōpat̄. vt famoſus ſior ſimus. A fama ðꝛ famo mas qð nō eſt in vſu: ꝛ pdu. pmā fama ꝛ famo mas. Un̄ qdā Fama volat trāſiēs modū quocūqꝫ ferat̄. Itē fa mo cōponit̄ cū dis ꝛ ðꝛ diffamo mas. Itē cū de ꝛ ðꝛ defa mo mas. Itē cū i. ꝛ ðꝛ iſamo mas. oia in eodē ſēſu. Famo mas actiuū ē cū oibus ſuis ɔpoſitis. Hic nota q̄ ſʒ theolo gos aliqs pt alicui famā tripliciť auferre. Uno mō vez di cēdo ꝛ iuſte. puta cū aliqs crimē alicui⁹ pdit ordine debito ſuato. ꝛ tč nō tenet̄ ad reſtitutōeʒ fame. Alio mō ſīm dicē do ꝛ iuſte. ꝛ tč tenet̄ reſtituere famā oſtēdo ſe ſīm dixiſſe Tertio ꝑo mō vez dicēdo ſʒ iniuſte puta cū aliqs pdit cri mē alterius extra ordinē debitū. ꝛ tūc et tenet̄ ad reſtitutio nē fame q̄ntū pōt: ſine mēdacio tñ. vtpote q̄ dicat ſe male dixiſſe: vel q̄ eū iniuſte diffamauerit. ſine h̄ tñ q̄ ſe vez di xiſſe dicat. Itē vt dixi ſine mendacio. q: nō debet alterius famam cū mendacio reſtituere. Uide in preceptum.

Famelicus ca cū. i. eſuriens ieiunus. a fames ðꝛ. ꝛ cor. penul. i. Reg. ij. Et famelici ſaturati ſunt.

Famen. a for faris ðꝛ h̄ famen minis. i. locutio. ꝛ cor. pe. gti.

Fames mis fe. ge. qð ātiq̄ fames famei dixerūt. vñ adhuc ab/ latiū deſinit in e pdu. q̄ſi q̄nte declinatiōis. ꝛ ē fames appe titus cōcedēdi: oſtio faucis q̄ſi foo meās. ꝛ ē etymologia. Inde famelicus ca cū. ꝛ fameteus tea teū i eodē ſenſu. i. eſu riēs. famete⁹ ēt ðꝛ mortifer: ꝛ fameo meo mui. i. eſurire. ha ber famē. vñ fameſco ſcis iehoa. ꝛ cor. pmā fames. ſʒ fama eā pdu. vñ ꝑſus. Nil mage triſte fame. nil clare ɔparo fame

Fameteus tea teū in fames eſt.

Famicus ci locus tabernarum in vrbe quē freq̄ntāt pp famē pellendā. ꝛ ðꝛ a fames. ꝛ eſt maſ. ge. ꝛ cor. penulti. 130

Familia. a femur ðꝛ h̄ familia lie. ꝛ ē familia liberi et liberis legib⁹ ſuſcepti a femore dcā. Nā familia p ſuis abuſiue nō ppe ðꝛ. Et cōponit̄ cū mater pr̄ filius. vt pr̄familias. mater familias. filiuſfamilias. ꝛ ē familias gtūs grecus. ꝛ incipit familia a pře. ꝛ ēminat̄ in tritauo. ſʒ ſtirpe ex lōga gñeris ſi gnificatiōe vocat̄ vt vult Du. Et Pap. dicit. Familia famis lias greco more facit p familie. vñ h̄ familia lie vl̄ familias.

Familiaris. a familia ðꝛ h̄ ꝛ h̄ familiaris ꝛ h̄ re. i. domeſticus amicus. de ppa familia. aſſuetus. viſitatus. Inuenit̄ ēt ſub ſtātiue poſitū. vt Iſte eſt nimis familiaris. Et cōparatur. vt familiaris rior riſſimus. vnde familiariter rius riſſime ad/ uer. ꝛ hec familiaritas tatis.

Famino nas naui nare. i. loq̄. a famen minis dicit̄. Et cōponi/ tur: vt affamino nas penul. cor.

Famo mas pdu. pmā. vide in fama me.

Famulamen minis. i. famulatus. ſeruitiū vel ſeruitus. ꝛ dici/ tur a famulor laris. ꝛ pdu. la.

Famularis. a famulus ðꝛ h̄ ꝛ hec famularis ꝛ h̄ re. Et cōpara tur vt familiaris. rior riſſimus. vñ famulariť rius ſime ad uer. ꝛ h̄ familiaritas tatis. i. famuloꝝ ſeruitiū vel ſeruitus.

Famulitiū tij. i. ſeruitiū vel obediētia. a famulus dicitur.

Famululus li dimi. paruus famulus. vñ hec famulula le. par/ ua famula ſimiliter diminutiuū.

Famulor laris lat⁹ ſū lari. i. obſeq̄. obedire: ſʒ famulari debil eſt. obſeq̄ volūtatis. obedire ad vtrūqꝫ refert̄. Famulor cō ponitur. vt ɔfamulor laris. i. ſīr famulari. ꝛ eſt depo. famu/ lor cū oibus ſuis ɔpoſitis. ꝛ cor. pmā ꝛ penl. inde h̄ famul⁹ li. ꝛ ſūt famuli ppe q̄ ex ppa ſuoꝝ familia ſunt orti. ꝛ ðꝛ fa/ mulus q̄ vnus de familia. ſʒ ſeruus ex cōditiōe ſuitutis. vñ hec famula le. ꝛ famulus la lū adiectiue pōt declinari.

Fanaticus. a fanū ðꝛ fanaticus ca cū. i. lunatic⁹. iſanus pp fa/ nū violatū. vl' q: ad fanū ducebat̄ vt liberaret̄. ꝛ fanaticuʒ ðꝛ q̄ ptinet ad fanū: ꝛ hinc fanaticus ci. i. cuſtos fani. ſ. ſa/ cerdos: ꝛ fanatici ēt dicitur qui futura canūt ꝛ cor. ti.

Fandus da dū qð de debet fari. ꝛ dicitur a for faris. Et cōpo/ nitur. vt infandus ꝛ nefandus.

Fans tis. i. loquens ge. ois. ꝛ pōt eſſe nomē et participium.

Fantaſia ſic penul. acuta in fantaſma exponitur.

Fātaſma. a faſmos qð ē appitio ðꝛ h̄ fātaſma tis. ꝛ h̄ fātaſia ſic idē qð faſma: ſʒ faſma ſp eſt dubia. fantaſma vl̄ fātaſia qñqꝫ. Itē fātaſia ē de cognitis ſpēs in aio figurata. Sʒ fan taſma ē de incognitis. Et hinc tractū eſt vt fallacia in argu mētatiōibus ðꝛ fantaſia cū apparet aliō q̄ꝫ ſit. vñ fātaſtic⁹ ca cū q̄ ſic apparet. vel qð ptinet ad fātaſma vel qð ɔtinet in ſe fantaſiā. vñ et cellula q̄ eſt in anteriori pte capitis in q̄ eſt vis intelligēdi ðꝛ fantaſtica. q: ea hō fātaſtice et imagi natoꝛie cōſpētā p intellectū pcipit ſm Hug. Pap. ꝑo dič. Fātaſia imago alicuius corpis viſa et cogitādo in aio po/ ſtea figurata vtputa pſis ſpēs quā vidimus. Fātaſia poeti ca ē rei inaiate ſenſuʒ dare. vt Mirant̄ arbores. De h̄ dixi in q̄rta pte i. ca. de colo. retbori. Fantaſma ꝑo ē quā nūqꝫ vidim⁹ ſpēs aio figurata: vtputa ſpēs auis quā nūqꝫ vidi/ mus. Fātaſma viſionaria. Uide ēt in ſomniū: et i volūtas.

Fanū a fonos vel fonte qð eſt fonus ðꝛ h̄ fanū ni. i. tēplū q̄ſi fonū. q: ibi dij reſpōſa dabāt in voce hūana. Uel ðꝛ a fan/ nis quibus antiqui templa edificabāt. Inuenitur ēt aliqñ

fanū in bona pte pro ecclesia: ⁊ tūc pōt dici a fando per cōtrarium: qꝛ fanum nō est locus cōfabulationis: sed deuote orationis: ⁊ produ. primā fanum.

Far farris neu. ge. a frango gis dr: quoddā genus annone generaliter tñ oīa semina frugū farra dicunt a frangendo: qꝛ olim frangebant in pila anteq̄ʒ vsus molarū esset. vñ farreus rea reuʒ de farre existens vel factus. Et vt dicit Pris. ⁊ farris solūʒ in r desinēs geminauit r. ne si faris dicamus aliud monstrat scʒ for faris verbuʒ.

Farao nomē est honoris apud egyptios sicut cesar apud nos In latinū aūt exprimit: denegans eum vtiqʒ deū siue dissipator: ppl'i enim dei fuit afflictor fm Pap. Hug. vero dicit q̄ faros ciuitas vel turris. q̄nqʒ ponit p egypto. vñ inuenitur farius ria riū. i. egyptiacus ⁊ hinc oēs reges egypti dicti sūt faraōes. Pōt etiā pharao p ph scribi. ⁊ sic de consilibus dictas. De decē plagis pharaonis habes etiam in plaga.

Farcimē minis ge. neu. ⁊ h̄ farcimētū ti a fartio tis dr. ⁊ pdu. penl'. farcimē sicut audimen: ⁊ est idē farcimē qd̄ fartum.

Farcino nas naui a farcio cis dr: ⁊ ē farcinare replere. Et componitur: vt refarcino nas. i. iterū farcinare: ⁊ suffarcino nas . i. succigere: q̄si sub inferiori sursuʒ vestes attrahere ⁊ subtus cingere: qd̄ faciūt q̄ sub veste aliquid latēter portāt: vt sit suffarcinare q̄si sub veste q̄ndā farcinationē faciēdo aliquid latēter deferre: ⁊ cor. penul. farcino.

Farcio cis farsi tū: ⁊ q̄nqʒ inuenit farciui citū qd̄ probat farcimentū. Itē inuenit farsiui situ: sʒ h̄ poti⁹ tractū est a vulgari quorūdā q̄ vtūt ꝟbo istius l'rature p totā ꝯiugatiōeʒ farsio sis siui situ. ⁊ ē farcire saginare: iplere. vnde ꝟbalia fartor fartrix fartio onis. Fartio cōponit: vt ꝯfertio tis. defertio tis. infertio tis inferti tum. defertio tis. refertio tis. suffertio tis: ⁊ ab oībus istis descēdūt fre. vt ꝯferto tas. differto tas: deferto tas. inferto tas. referto tas. sufferto tas. Fartio ⁊ oīa eius ꝯposita sūt actiua. ⁊ oīa faciūt pteritū in si ⁊ sup. in tū. formatur eni a ptō si ꝯuersa in tū lʒ q̄nqʒ inueniat pñcipiū in ciui. ⁊ sup. in citū. Itē oīa ab eo composita mutāt a simplicis vbiqʒ in e. Et ē fartio q̄rte ꝯiugatōis fares interptatur diuisio: vñ dictus est phares qui diuisio interpretatur: qꝛ tūc natus est qñ per linguas terra diuisa est. faretra a fertio qd̄ est mors dr h̄ faretra tre vbi portant sagitte q̄si fereteca. i. mortis repositoriū. Quot eniʒ fert sagittas tot fert ⁊ mortes. Quidā tñ dicūt q̄ faretra deriuat a fero fers: qꝛ mortes. i. sagittas ferat: sed primo dictū videt verius: ⁊ hic faretratus ta tū: armatus ⁊ instructus faretra: vel qui hʒ faretrā fm Hug. Pap. ꝟo dicit. Faretra ē teca sagittaꝝ a ferēdo iacula dicta: sicut feretrū a ferēdo funus: faretra dicta q̄ ferat tetrū. i. mortē: ⁊ cor. penul. naturaliter.

Farina. a. farre dicitur hec farina ne: qꝛ ex eo fiat: vñ hec farinula le dimi. ⁊ farinaceus cea ceū. i. de farina factus. ⁊ farinosus sa sum. i. plenus farina.

Farinula le dimi. parua farina: ⁊ cor. penul.

Fariseus. a fares qd̄ est diuisio dr fariseus sea seū. i. diuisus ⁊ hinc quidā heretici dicti sunt farisei. q̄ diuisi interptātur: qꝛ traditiōes ⁊ obseruatiōes legis q̄s illi deuterosas vocāt. iusticie ptulerūt: vñ ⁊ diuisi vocant a pplo q̄si p iusticiā dei: vel qꝛ decalogū legis in mēbranulis scribentes ⁊ cōplicantes eas ⁊ ligātes in frōte gestabāt vt religiosi iudicarētur. Et inde farisei. i. diuisi a pplo dicti sunt. Et vt dr in historijs super euāgelia: tres erāt secte iudeoꝝ a cōi reliquoruʒ vita ⁊ opinione distātes: farisei. saducei. ⁊ essei. Farisei cultu austero ⁊ victu pauco vtebant. traditiōes suas statuentes: quibus traditiōes moysi determinabāt: pictacia chartharū in fronte gerebāt. ⁊ in sinistro brachio circūligata q̄bus decalogus inscript⁹ erat. qꝛ dixerat dñs. Hec habebis q̄si q̄d ad pēsuʒ ⁊ in manu tua ⁊c̄. ⁊ h̄ dicebāt philateria a philaxe qd̄ ē suare: ⁊ thorat qd̄ sonat legē Isti ēt maiores fimbrias alijs differētes spinas eis alligabāt q̄bus pūcti i deambulatiōe memores mādatoꝝ dei fierēt. ⁊ pōt scribi fariseus per ph grecū vel per f latinū. Uide in saducei.

Farma vl' farmatio lingua syroꝝ dr vnguētū vel medicamētū

Farmacenticus ca cū dr a farmacia. Et scias q̄ tria sunt genera curationis. Unū est formacenticū a farmacia que est medicamētoꝝ curatio. Scdm̄ est dieticū a dieta qd̄ est obseruatio legis ⁊ vite. Tertiū est chirurgicū a chirurgia que est ferramentoruʒ incisio.

Farmacia cie est medicamētoꝝ medicina: vel domus vnguētaria: ⁊ dr a farma fʒ Hug. ⁊ Pap. Uel dic q̄ largo modo dr oīs medicina maxime cōposita: sʒ stricto modo ⁊ pprie farmacia sumitur pro medicina laxatiua.

Farmacopola: farmacon cōponit cū pole qd̄ est vendere: ⁊ dr hic ⁊ hec farmacopola le. i. vnguentoꝝ siue medicamētorum venditor vel venditrix. Uel cōponit a farma ⁊ copos qd̄ est labor. vñ farmacopola le. i. vnguentarius qui laborat circa vnguenta: ⁊ corripit po.

Farmacus: a farma vel farmatio dicit hic farmacus ci. i. maleficus ⁊ hec farmaca ce: vel fm grecā declinationē farmace ces. i. mulier malefica scʒ maleficia faciens.

Faros. a fos qd̄ est lux vel ignis dr h̄ farū ri. vl' h̄ faros. ⁊ vertit in latinū ⁊ dr h̄ farus turris maxia iuxta alexādriā i mari dicta sic qꝛ flāmaꝝ indicio lōge videat q̄si fosforos vel q̄si forosfos. oros visio dr. ⁊ inde faros q̄si foros. i. visio ignis Uisus ei⁹ luminis ē ad pnūciādū nauigātib⁹ vada ⁊ port⁹ introitus vl' portū ibi esse. Hinc ēt quēlibʒ mōtē iuxta portū positū ⁊ quālibʒ turrim sitr iuxta portū positā: sup queʒ vel supra quaʒ igne accenso posito designabāt nauigātib⁹ ibi eē portū ⁊ introitū ad portū faron vocabāt. vñ ⁊ q̄daʒ turris in italia dicta est faros pp vtilitatē talē. ⁊ hinc ēt in porticibus machina ad plucēdū fabricata faros dcā ē. Iteʒ a faros turri alexādrie q̄dā ciuitas i egypto dcā est faros: ⁊ faros ciuitas vl' turris q̄nqʒ pōit p egypto. vñ inuenit farius ria riū. i. egyptiac⁹. ⁊ hic oēs reges egypti dcī sūt faraōes

Farracū ci plus ex farre facta. vel pinguis cibus generaliter. et dicitur a far farris.

Farrago. a far ris dr h̄ farrago ginis. i. stramē vel q̄libet vilis annona. vel q̄libet mixtura pabuloꝝ. vñ Persius. Intenui farragine mēdax. ⁊ hinc facta trāslatiōe farrago dr multitudo scholariū. q̄si despectiue. qꝛ ex diuersis ⁊ varijs gentibus sit collecta. Ppē tñ farrago ē herba ordeacea adhuc viridis ⁊ granis ad maturitatē adhuc nō turgescentibus.

Fartū: a farcio cis dr fartū ti: qd̄ ⁊ fertuʒ ti inuenit. i. repletio extoꝝ vel ventris. i. caro concisa ⁊ minutata. qꝛ ea intestina farciant. i. repleant cū aliarū rerū cōmixtione. Iteʒ ⁊ farcimē dr. Itē fartū est supinū de farcio cis.

Farus ri in faros exponit.

Fas. a facio cis dr h̄ fas. actō h̄ fas. vtō o fas. i. licitū. Et differt a iure: qꝛ fas est lex diuina. ius est lex humana. fas ē p alienū agrū trāsire. nō aūt est ius. Et vt dic̄. Pris. in tractatu ꝟboꝝ. differentie cā multa solēt vl' taceri vel ꝯtra regulā pferri: vt fas gtīn nō hʒ. Nā siue facis siue faris vel fasis vl' fassis dicamus aliud pōt significare. Uide etiā in faux.

Fascenia. a fascis dr hec fascenia nie. i. clausibilis vallatio circa castra ⁊ ciuitates que solet fieri quibusdam farcibus vl' pularum ⁊ lignorum.

Fasces in fascis exponitur.

Fascia. a fascis dr h̄ fascia cie q̄ tegit pect⁹. ⁊ papille cōpmūt vel q̄ puer inuoluit. qꝛ in modū fasciculi corpus ligat. vñ fascio as. i. fascis inuoluere. Et cōponit. vt diffascio scias fascijs dissoluere. refascio scias iterū fasciare vel diffasciare.

Fasciale. a fascia dr h̄ fasciale lis. i. fascia. ⁊ ppē dr fasciale latū cinguluʒ quo puer circūligat in farcijs ⁊ pdu. penulti.

Fasciculus li dimi. paruus fascis penul. cor.

Fascino nas. a fascis vel fascia dr h̄ fascinus ni. i. incantatio qꝛ in quibusdā fasciculis vel fascijs herbaruʒ soleat fieri. ⁊ hoc farcinū ni p codē. Fascinus ēt dr priapus. qꝛ q̄busdā fascijs solebat olim inuolui. cū carerēt bracis. ⁊ a fascinus dr fascino nas. i. incātare. q̄si adulādo ipetere laudādo decipe. Uñ ad Gala. Quis vos fascinauit veritati nō obedire vbi dicit glo. Quis vos fascinauit. i. decepit ꝟitati nō obedire. Ueritas eni se ingerit vobis ⁊ vos ei nō creditis. Et

q̄s vos ita fascinat: ꝑ sile hoc dicit. q̄si dicat. vt qḋ an̄ oculos est nō videatis sicut magicis ludificatōibus aliter que dā̄ oculis hominū ostēdūt q̄ȝ sint ꝛ dicunt illa fascinatiōnes. Dicit̄ ēt fascinus siue fascinatio vulgo q̄ nocet infantibus. Dicunt̄ enī̄ quoꝝdā̄ oculi visu vrētes: ꝛ hic coꝝ act⁹ fascinatio dr̄. ꝛ pōt fieri vt huic pctō̄ inseruiant demones. Silr̄ inuidia tā̄q̄ȝ fascinus vrit. Inuidus enī̄ nō̄ mō̄ sibi nocet cū̄ aliena felicitate tabescit: sed ēt his q̄bus aliq̄ bona eē̄ incipiūt. Vn̄ in li. q̄ sapiētie salomonis inscribit̄ dicit̄. Fascinatio malignātis obscurat bona. Sic factū̄ est vt inuidi tanq̄ȝ fascinātes nocuerint galathis nuꝑ in xp̄o renatis. vt ijdem galathe fidei stomacho nauseāte: cibū̄ sp̄ūs euomuerint ꝛ coꝛ. penul. fascino. Vn̄ Virgi. in buc. Nescio q̄ teneros oculo mihi fascinat hedos.

Fasciola le dimi. parua fascia qua vulnera ligantur.

Fascis. a fascio scis dr̄ h̄ fascis scis. i. onus: ꝛ pluralr̄ hi fasces fasciū̄. i. insignia honoꝝ: ꝛ q̄nq̄ȝ ipsi honores dicunt̄ fasces q̄si a fascib⁹ lignoꝝ: q2 graues sūt pōdere dignitatis ꝛ auctoritatis s̄ȝ Hu. Pap̄. ēt dicit. Fasces fasciū̄ dignitates ꝯsulares. fascis colligatio lignoꝝ ad deportādū̄ colligatoꝝ. vnde versus. Pondera sunt fasces: fasces dicuntur honores.

Fase. i. trāsitus dn̄i. Nota q̄ .xiiij. die p̄mi mēsis ad vesperaȝ cōcedebāt iudei agnū̄ pascalē: ꝛ nox illa dicebat̄ fase. i. trāsitus dn̄i. sicut dr̄ i historijs sup. Exo. xij. c. q2 in ea trāsiuit angelus p egyptū̄ pcutiēs p̄mogenita ab hoīe vsq̄ȝ ad pecus. ꝛ trāsiuit sup tecta hebreoꝝ linita sanguine. ꝛ aggressus est iter trāseūdi israel ab egypto. Itē̄ q2 ait dn̄s. Diē hūc habebitis solēnē ꝛ in monimētū̄ in gn̄ratiōib⁹ vr̄is cultu sempiterno septē̄ dieb⁹ azima comedetis. Prima dies erit scā̄ ꝛ venerabilis: silr̄ septima nil opis facietis in eis: exceptis his q̄ ad vescēdū̄ ꝑtinēt. Pap̄. ēt dicit. Fase trāsit⁹ vel trāscensus dr̄: q2 eadē̄ nocte dn̄s ꝑ egyptū̄ trāsiuit: ꝛ cūcta primogenita egyptioꝝ ꝑcussit. Vide in pascа: ꝛ acuit pen. fase: ꝛ pōt ēt scribi ꝑ ph phase. Hic nota q̄ in veteri testō̄ erant decē̄ festa. s. sabbatū̄. neomenia: fase. pēthecoste. festū̄ clangoris. festū̄ ꝓpiciatiōis. scenophegia. encenia. iubile⁹. ꝛ furim. Sabbatū̄ īterp̄tat̄ q̄es. ꝛ pōt dici festū̄ dn̄i. q2 deus q̄euit in eo. De h̄ pleni⁹ dicā̄ i suo loco. Neomenia sonat īnouatio lune. De h̄ req̄re i suo loco. Fase. i. trāsit⁹ dn̄i. de h̄ dc̄ȝ ē. Pēthecoste sonat q̄nq̄gesim⁹. vl̄ pēthecostē̄ ipa q̄nq̄gena dieꝝ q̄b⁹ cōpletis vltim⁹ dies dicebat̄ festū̄ pēthecostes: fiebat aūt in memoriā̄ date legis q̄ i q̄nq̄gesimo die ab exitu de egypto ē data. Eadē̄ ēt solēnitas dicebat̄ festū̄ hebdōadaruȝ: q2 supputatis septē̄ hebdomadis ab altera die azimoꝝ fiebat. Dicebat̄ .n. festū̄ primitiarū̄. q2 tūc offerebant̄ de nouis frugib⁹ duo panes. De h̄ ētvide in pēthecostē. Festum clāgoris vl̄ tubaꝝ erat p̄ma die mēsis septimi sil̄ cū̄ neomenia. ꝛ ita duplex solēnitas erat i p̄ma die mēsis septimi. s. festū̄ clāgoris vel tubaꝝ. ꝛ neomēia. Vn̄ illō̄. Bucciate i neomenia tuba: in quo buccinabat̄ cornib⁹ pecoris. q2 ea die liberatus erat isaac ne īmolaret̄: pecore ꝑ eo substituto. Dicebat̄ ēt festū̄ septimanaꝝ vel sabbatū̄ mēsiū̄. q2 mēsis septimus fere erat totus solēnis. Festū̄ ꝓpitiatiōis erat decimo die mēsis septimi. i. septēbris: q2 redijt ea die moyses ad iudeos referens eis deū̄ placatū̄ sup offensa vituli ꝯflatilis. Eadē̄ die ieiunabāt hoīes. ꝛ iumēta et pueri septēnes a vespera vsq̄ȝ ad vesperaȝ ꝑ memoria mortuoꝝ. vn̄ ēt dicebat̄ dies afflictiōis. dicebat̄ necnō dies expiatiōis. q2 eo die sanguine vitule rufe expiabat̄ tabernaculū̄ ꝛ altare. ꝛ fiebat cinis ex ea ad expiationē̄ immūdoꝝ: ꝛ ipsi expiabāt̄ a pctis ipsius āni ꝑ emissionē̄ hirci apōpei. Scenophegia erat q̄ntadecima die septēbris: qḋ sonat fictio tabernaculoꝝ. in q̄ ꝑ septē̄ dies habitabāt sub vmbraculis in memoria q̄dragīta ānoꝝ. in q̄bus in deserto sub vmbraculis fuerūt seu tabernaculis: vn̄ ꝛ festū̄ tabernaculoꝝ solet dici. ꝛ ꝓtelabatur septē̄ dieb⁹ q̄rū̄ p̄mus ꝛ vltim⁹ solēnes erāt. Octau⁹ ēt dies erat solēnis. nō q2 de scenophegia eēt s̄ȝ ea die ꝯueniebāt ad faciēdā̄ collectā̄ forte in vsus pauperū̄ vel in alios vsus cōes. vn̄ ꝛ scenophegia legit̄ q̄nq̄ȝ eē festū̄ octo dieruȝ. De h̄ ēt vide in scenophegia de a lr̄a. Encenia sonat noua festa. s̄c dedicatōes ecclesiaꝝ. Vide supra in encenia. Iubileus erat ānus remissiōis ꝛ gaudij. de quo dicā̄ in suo loco. Phurim. i. sortiū̄ erat festū̄ ꝑ victoria hester. quā̄ habuit de aman. de q̄bus dr̄. Hester. ix. Isti sunt dies quos nunq̄ȝ delebit obliuio ꝛc̄. vt habetur plenius Hester. ix.

Faselus li. se. ge. dr̄ a fase qḋ interp̄tat̄ trāsit⁹: ꝛ ē faselus parua nauis habilis ad trāseūdū̄ huc ꝛ illuc fasel⁹ ēt dr̄ q̄dā̄ insula grecie. vn̄ h̄ faselus li quoddā̄ genus leguminis quod plurimū̄ abūdat in illa insula: vl̄ q2 p̄mū̄ inde allatū̄ ē. ꝛ inde faseolus li dimi. ꝛ h̄ faselarium rij herba faseli. vel locus vbi abundat. ꝛ ꝓdu. penl̄. faselus. vn̄ in doctrina. dr̄. E sup l longā̄ dabimus ꝓbat ecce faselus. ꝛ scribitur tn̄ ꝑ vnū̄ l.

Faseolus li dimi. in faselus est.

Fasianus. hec fasis sis vel sidis q̄dā̄ isula grecie. vn̄ hic fasianus ni q̄dā̄ auis: q2 inde p̄mū̄ asportatus est. vel dr̄ fasian⁹ quasi fagianus a fagin qḋ ē comedere. q2 eius caro suauis est ad comedendū̄. ꝛ ꝓdu. penul. fasianus.

Fasma: a fasmos dr̄ h̄ fasma me: ꝛ h̄ fasma matis. i. appitio ꝓprie vana ꝛ incerta: vt in nocte: ꝛ hinc q̄dā̄ fabula menādri dicta est fasma a quadā̄ apparitiōe. vide etiā̄ in fantasma.

Fasmos grece apparitio intrep̄tat̄ latine.

Fassio onis fe. ge. i. cōfessio: a fateor teris fassus sum Oui. in epi. Da veniā̄ fassi mihi nō̄ munera tanti.

Fastidio dis diui dire. i. horrere. spernere. ꝯtēnere. tēdere. vn̄ Xbalia. ꝛ h̄ fastidiū̄ dij. i. sup̄bia vl̄ tediū̄. vn̄ fastidiosus sa sū̄. i. sup̄bus. vel tediosus. vn̄ h̄ fastidiosus si. vn̄ hec fastidiositas tis. Fastidio actiuū̄ ē cū̄ oib⁹ suis ꝯpositis si quibȝ: ꝛ deriuat̄ fastidio a fastus stus qḋ est sup̄bia. Quidam tn̄ dicūt fastidiū̄ esse p̄me impositionis. ꝛ inde fastus.

Fastigatus pro fastigatus in fastigiū̄ vide.

Fastigiū̄. i. sūmitas. altitudo. honor. ꝛ inde fastigiolū̄ li dimi. ꝛ fastigio as. i. exaltare. sublimare. vn̄ fastigiat⁹ tus ꝛ fastigiatus ta tū̄. i. eleuatus. ꝛ altus. ꝛ deriuat̄ a fastus qḋ ē superbia: ꝛ inuenitur ꝑ syncopā̄ fastigatus pro fastigiatus. Et vt dr̄ in Grecis. Sunt fastidia tedia. sed fastigia celsa.

Fastuosus. a fastus stus qḋ est sup̄bia dr̄ fastuosus sa sū̄. i. sup̄bus. Et cōpat̄. vt fastuosus sior sissimus. vn̄ fastuose sius sissime aduer. ꝛ h̄ fastuositas tatis. i. sup̄bia. elegātia. elatio

Fastus. a fas dr̄ fastus sta stū̄. ꝛ fastus dies dr̄ licit⁹ in quo licebat romanis negocia agere. causas exercere. vel aliquid tale. Nefastus Xo dies dr̄ quasi illicitus. q2 illicitū̄ aut q̄si nefas erat in illo die p̄dicta agere. q2 in illa die male cōtigerat romanis: ꝛ dr̄ nefastus a nephas fuit fiq̄dē̄ vetus ꝯsuetudo apud romanos vt quascūq̄ȝ aduersitates siue ꝓsperitates sustinerēt. eas in fastis annotare facerēt Illos q̄ȝ dies in q̄bus sibi male ꝯtigerat celebrabāt. nō cā̄ solēnitatis. sed timore infortunij. ꝛ vocabant̄ nefasti. Sed illi in quibus sibi bn̄ ꝯtigerat vocabant̄ fasti. quasi liciti. q2 in eis licebat eis causas agere ꝛ hm̄ōi. vel q2 in eis fabatur ius ꝛ hinc q̄dā̄ liber. Ouidij in quo tractatur de fastis ꝛ nefastis dieb⁹ a digniori intitulatur liber fastoꝝ. Hinc ēt annales libri in q̄bus scribebātur facta romanoꝝ totius anni. silr̄ a digniori ꝑte dicti sunt fasti. Inuenitur ēt h̄ fastus tus quarte declinationis pro annali libro. Vn̄ Lucanus in. x. Nec meus edoxi vincet̄ fastibus annus. S̄ȝ magis ꝓprie pro libro annali est secūde declinationis fastus sti. nā̄ pro sup̄bia ē q̄rte declinationis hic fastus stus.

Fatatus ta tū̄. i. fato destinatus. ꝛ dr̄ a fato tas.

Fateor teris fassus sum fateri. i. manifestari quasi teneor fari Fateri coactiōis est ꝛ necessitatis. fatemur enī̄ coacti. Sed ꝯfitemur ꝛ manifestamus volūtarij. ꝓdim⁹ p̄cio vel aliqua vtilitate sperata ducti Itē̄ fatemur mala: manifestam⁹ bona ꝓdimus q̄sita. s̄ȝ h̄ distinctio q̄nq̄ȝ ꝯfunditur. ꝛ vtimur istis Xbis indifferēter. Fateor cōponit̄ cū̄ cō. ꝛ dr̄ cōfiteor Itē̄ cū̄ dis ꝛ dr̄ diffiteor. Iteȝ cū̄ in ꝛ dr̄ infiteor ambo pro negare. Itē̄ cū̄ pro ꝛ dr̄ ꝓfiteor. Itē̄ cū̄ re ꝛ dr̄ refiteor. Fateor ꝛ oīa ab eo cōposita sunt depo. ꝛ faciūt sup. in suȝ. Itē̄ oīa ab eo cōposita mutāt a sui simplicis in i in verbo sed i

ſupino ⁊ participio in e. ⁊ coꝛ.ſa fateoꝛ. Uñ Oui. de fine titulo. Confiteoꝛ ſiquid prodeſt delicta fateri.

F atidicus ca cũ.i.fata dicens. ⁊ cõponitur a fatũ ⁊ dico cis: ⁊ coꝛ.di ſicut ⁊ maledicus.

F atigo gas gaui gare.i.fatim agere ⁊ abũdãter.a fatim qđ ẽ abũdãter. ⁊ ago gis.ſed magis videtur etymo. ꝙ ꝯpoſitio. ⁊ eſt actiuũ cũ oĩbus ſuis cõpoſitis: ⁊ ꝓdu.ti. A fatigo deriuatur fatigatus ta tũ.i.itinere affatus.feſſus.

F atim aduer.i.multũ vel abundanter. Uide in affatim.

F atiſco ſcis cõponiť a fatim qđ ẽ abũdãter ⁊ hiſco ſcis: ⁊ eſt fatiſcere abundãter hiſcere ⁊ ſcindi: vt Iſte pãnus fatiſcit rimis.i.ſcinditur: ⁊ fatiſcere eſt laſſari: marceſcere. abundãter aperire deficere eſſe deficere. Uñ de ſancto Martino đr. Artus febre fatiſcentes. Et nota ꝙ nos dicimus fatiſco ſcis: ſed antiqui dicebãt fatiſcoꝛ ſceris feſſus ſum. qđ nos non dicimus: ſed ꝯponitur. vt defetiſcoꝛ ſceris defeſſus ſũ ⁊ hoc vtimur vt dixi in defetiſcoꝛ.

F atũ: a foꝛ faris đr hoc fatũ ti: ⁊ dicũt fatũ eſſe q̄cq̄d deus fatur. vel fatũ eſt tꝑalis ſucceſſio vel euẽtus rex a deo prouiſax. Et fingũt tria fata: in colo ⁊ fuſo: ⁊ digitis fila ex lana trahẽtibus ꝓꝑ trinã variationẽ rerũ. Quedã đo definũt eẽ: q̄dã incipiũt eẽ: q̄dã ꝑſeuerãt. vľ ꝓꝑ tria tꝑa.ſ.p̄teritũ qđ in fuſo iam netũ ⁊ inuolutũ eſt. Pñs qđ inter digitos nẽtis trahitur. Futur qđ eſt in lana q̄ in colo implicita ẽ ⁊ qđ adhuc ꝑ digitos nentis ad fuſuꝫ tanq̄ pñs ad p̄teritũ traijciẽdũ ẽ. Et eſt idẽ fatũ ⁊ foꝛtuna: ſꝫ in hoc differũt q2 foꝛtuna ẽ in his q̄ foꝛtuitu veniũt nulla palã cã. fatũ đo eſt appoſitũ ſingulis ⁊ ſtatutũ: ſꝫ hoc alterius ꝯſideratiõis eſt. Scđꝫ đo Quintilianũ de cauſis fatũ đr a facio vel fio vñ ⁊ ait. Quid ẽ fatũ niſi qđ fit ⁊ nõ hꝫ cauſas Boetius đo in.iiij.li. de ꝯſol. dicit. Prouidẽtia eſt diuina rõ in ſũmo oĩuꝫ p̄ncipe ꝯſtituta q̄ cũcta diſponit. Fatũ ẽ inherẽs rebus mobilib⁹ diſpoſitio ꝑ quã ꝓuidentia ſuis queq̄ nectit oꝛdinibus. A fatõ đr fato tas taui.i.deſtinare deſignare. ⁊ hic ⁊ hec fatalis ⁊ hoc le quod fato debetur. vnde fataliter aduerbium.

F atuo as aui.i.fatuũ facere: ⁊ đr a fatuus. Et cõponiť vt diffatuo as.i.diuerſis modis fatuare. vľ a fatuitate remouere Infatuo as.i.valde fatuare: ⁊ ẽ actiuũ cũ oĩb⁹ ſuis cõpoſitis.

F atus ta tũ.i.locutus. vide etiã in foꝛ faris.

F atuus tua tuũ đr a foꝛ faris. ⁊ đr fatuus q2 impitiã ſuã oſtẽdit fando q̄cq̄d latet in aĩo: vel reſpondẽdo ad interrogata vel iđ fatuus đr a fando: q2 nec qđ ipſe fať nec qđ alij dicũt intelligit. Et differt fatuus a ſtulto: q2 ſtultus eſt q̄ per ſtuporẽ nõ moueť: iniuriã ⁊ ſeuiciã ꝑfert: nec vltus eſt: nec vllo ignominie cõmoueť doloꝛe. q2 ſtultus ẽ hebetioꝛ coꝛde. Uñ q̄dã. Ego ſtultũ me eſtimo. fatuũ eẽ non opinoꝛ.i. obtuſuꝫ ſiquidẽ ſenſibus. nõ tñ vt ille. Et cõparať. vt fatuus magis fatuus tuiſſimus: vñ fatue magis fatue tuiſſime aduer. ⁊ hec fatuitas tatis ſm Hug. vel ſm quoſdã fatu⁹ đr q̄ fando oſtẽdit imperitiã ſuã. ſtultus đo eſt qui ſemꝑ per ſtuporẽ moueť in nimiã ſeuitiã in coꝛde nec ꝓfert.

F autio onis in fautoꝛ exponitur.

F audicus ca cũ penul.coꝛ. eſt ille qui vera dicit cui cũcti fauent: ⁊ videtur cõponi a faueo ues. vel dico vel dictũ. quia eius dictis fauetur.

F aueo ues ui fautũ fauere.i.ſuffragari. auxiliari. aſſentire. fauoꝛẽ dare. ⁊ ꝓꝓe in malo. Faueo neutrũ eſt cuꝫ oĩbus ſuis cõpoſitis. Itẽ faueo in pñti coꝛ. hãc ſyl. fa. ſꝫ in ptõ eã ꝓdu. Tobias. Ut legi faueas tibi. ſic amaris ameť primus ⁊c. ⁊ deberet ſupinũ facere fatũ ui p̄teriti cõuerſa i tũ. ſꝫ addiť u ad differẽtiã de fatũ ti. ſicut ⁊ caueo caui catũ deberet facere. ſꝫ facit cautũ ad differẽtiã huius noĩs catus cata catũ

F aui eſt p̄teritũ de faueo ues. ⁊ ꝓdu. p̄mã. Item faui eſt gtĩus hui⁹ noĩs fauus ui ꝓ hriſca mellis: ⁊ tũc coꝛ. p̄mã. vñ v̄ſus Haſia plena faui mihi das ideo tibi faui.

F auilla. a fos qđ eſt ignis đr hec fauilla le.i.ſcintilla. ſed ſcintilla ꝓꝓꝛie đr accẽſa. fauilla đo extincta ⁊ igne deſerta: q2 fauilla eſt extinctus ſcintille ignis vel cinis: ⁊ đr ſic q2 per ignẽ effecta ſit. vñ et đr fauilla quaſi fos vulſa. vel dicitur fauilla quaſi fagilla a fagin qđ eſt comedere. quia eſt cibus ignis. vel potius reliquie cibi ignis.

F auillus li dimi. paruus fauus. Ideꝫ etiã faunlus li dicitur.

F auiſſoꝛ ſoꝛis eſt piſcatoꝛ q̄ ſemper rogat ⁊ fauet deo vt ſibi bene eueniat. ⁊ dicitur a faueo ues.

F auius uia uiũ.i.leuis ⁊ imponderoſus: ⁊ dicitur a fauoneus nij. qui dicitur ventus leuis.

F auni a fando vel fanos dicti ſũt q̄dã dij ſiluax fauni. q2 voce nõ ſignis oſtẽdebãt futura in lucis cõſulti a paganis. Di vulgo icubi vel icubões. a romanis đo fauni ficarij dicũť.

F auonius. a faueo ues đr hic fauoni⁹ nij lenis vẽtus: q̄ ⁊ ſephirus đr. ⁊ vocať ſic fauonius. q2 eius fauoꝛe floꝛes ꝓducũť ⁊ terra germinat. Uñ Oui. Uſq̄ ſub aduẽtu ſpirantis lene fauoni. vñ fauonius nia niũ. ⁊ hoc fauoniũ nij leue odiuꝫ qđ cito trãſit ⁊ cadit ad modũ illius venti. Fauonij ẽt olim dicebãtur ſpurij q̄ ex p̄re incerto ⁊ m̄re vidua ſunt geniti: ⁊ hoc ideo q2 q̄dã aĩalia fauonio ſpũ hauſto cõcipere eſtimatur.

F auoꝛ. a faueo ues đr hic fauoꝛ oꝛis.i.auxiliũ. laus aſſenſus. vñ fauoꝛoſus ſa ſuꝫ.i.fauoꝛe plenus. Idem ⁊ fautoꝛius ria riũ a fautoꝛe: ⁊ hic ⁊ hec fauoꝛabilis ⁊ hoc le. Et comparať; vt fauoꝛabilis lioꝛ liſſimus: vñ fauoꝛabiliter lius liſſime aduer. ⁊ hec fauoꝛabilitas tatis.

F auſtitudo dinis in fauſtus vide.

F auſtus. a faueo dicitur fauſtus ſta ſtũ.i.felix: cui foꝛtuna fauet. Et cõparať. vt fauſtus ſtioꝛ ſtiſſimus. vñ fauſte ſtius ſſime aduer. ⁊ hec fauſtitudo dinis.i.felicitas. Fauſtus ꝯponitur. vt infauſtus ſta ſtũ.i.infelix: cui foꝛtuna non fauet ſed ſemper eſt aduerſa: ⁊ ei nõ ꝯtingit niſi male. A fauſtus dicitur fauſte aduer. ꝓſpere: feliciter pie.

F autoꝛ. a faueo ues đr hic fautoꝛ toꝛis.i.laudatoꝛ: ꝯſenſoꝛ in malo: ⁊ hec fautio onis laus vel ꝯſenſus in malo: ſicut amicitia ꝯſenſus in bono. Qđ eñ eſt amicitia inter bonos hoc idẽ eſt fautio inter malos. vñ fautioſus ſa ſum in malo cõſentiens. ⁊ ſcribitur ꝑ t fautio ⁊ fautioſum: non per c.

F autoꝛius in fauoꝛ exponitur.

F autum eſt ſupinum de faueo ues.

F auus ui mel eſt in cera ſcꝫ hriſca: ⁊ diciť a fagin grece quod eſt comedere latine q̄ſi fagus. q2 magis comeditur q̄ȝ bibitur. ⁊ coꝛ. fa: ſicut dixi in faui p̄terito.

F aux. a fos qđ eſt vox đr faux cis: fauces ſunt anguſte fiſtule gutturis q̄ſi foces.i.voces ꝑ q̄s vocalis ſpũs ab intimo pectoꝛe exiliens ſonũ vocis emittit. ⁊ dicunť ſic vel a fundendis vocib⁹. vľ q2 ꝑ eas famur voces. vel fauces dicũť a fos qđ eſt aer: q̄ſi fos capiẽtes.i.aerẽ. Uel fauces dicũť a fagin qđ eſt comedere. ⁊ ſm hoc fauces dicunť maxille q̄b⁹ cõedimus. ⁊ ad ſiſtudinẽ fauciũ dicunť fauces loca aſtricta ⁊ anguſta. ſicut eſt aditus viax inter altos montes. Silr ad ſimilitudinẽ fauciũ dñr fauces oſtia fluuiox ⁊ exitus in mari. q2 locus ille ſolet eẽ ſtrictus ⁊ anguſtus ad moduꝫ fauciũ: vel q2 per locũ illũ aq̄ ⁊ naues exeũt. ſicut ꝑ fauces voces. Et a faux cõponiť ſuffoco cas. Et ſcias ꝙ inueniť faux ꝑ u ⁊ ꝑ x. ⁊ fas ſine u ⁊ ꝑ s.i.licitũ. ⁊ fax ſine u ⁊ ꝑ x. ⁊ falx ꝑ l ⁊ ꝑ x. ſic pꝫ in hoc đſu. Faux ẽ. falſq̄ licꝫ. reſecat falx fax quoq̄ lucet. Expone. faux eſt.i.comedit. Cetera patent.

F axo. a facio cis đr faxo xis faxit.i.facere. đbũ defectiuuꝫ ⁊ comicũ. ⁊ nõ hꝫ amplius niſi p̄dictas voces. ⁊ faxim. Et ſcias ꝙ faxo xis xit q̄nq̄ accipitur in vi futuri. q̄nq̄ in vi pñtis tam ſubiunctiui q̄ȝ indicatiui. Faxim eſt preſentis tempoꝛis ſubiũctiui modi: accipiť tamen pꝛo futuro.

F ax cis fe. ge.i.teda. ⁊ đr a fos qđ eſt ignis. q2 faciat ignẽ q̄ſi fos capiẽs vľ focos faciẽs. Inde facula le dimi.i.ꝑua fax.

F ante E

F ebe. Febes.i.luna đr a fos qđ eſt lux vel clarũ. ⁊ acuiť vltima ſyllaba. Itẽ hic febus bi.i.appollo vľ ſol a fos đr. Uñ dicit Pap. febus ⁊ febe ſol ⁊ luna dicũť a fos.i.claritate. Febus.i.clar⁹ ab eo qđ ẽ fos.i.lux Hug. đo dič A fos qđ eſt lux dictus eſt ſol febus.i.lucidus. ⁊ ẽ q̄ſi adiectiuũ. vñ feb⁹ appollo q̄ſi lucidus da dũ. vel febus grece latine interp̄tať

xōis.qꝛ cōiter tēperat ⁊ frigidos ⁊ calidos planetas.vñ febeus bea beum. ⁊ pōt scribi febus per f vel per ph.

Febricito tas penl.coꝛ.qḋ ⁊ fabricitoꝛ taris inuenit in depo- nē.genere.i.febrē habere: ⁊ deriuatur a febris.

Febricula le dimi.parua febris.

Febrio bris.i.febrem habere:dicitur a febris. ⁊ a febrio febrisco scis inchoatiuum.

Febris bris.fe.ge.dꝛ a feruco ues.qꝛ facit hominem feruere. vel dicitur a frigeo ges qꝛ faciat hominez frigere: ⁊ desinit actūs singularis in em vel in im: vt febrez vel febrim: ⁊ ablatiuus in e vel in i.vt febre vel febri:etiā actūs pluralis in es vel in is:vt febres vel febris.

Februa orū ge.neu.pluralis numeri.i.sacrificia ⁊ purgatiōes que olim solebant fieri ꝑ aiabus defunctoꝝ.vñ februatus ta tū.i.purgat⁹. ⁊ februo as.i.sacrificare vel purgare. ⁊ hic februus brui.i.pluto.Februi etiā dicūt manes.qꝛ eis fiebāt hmōi purgationes: ⁊ a februus vel febrius dꝛ hic febꝛuari⁹ rij q̄dā mēsis dictus sic q̄si sacrificatorius vel purgatorius siue purgatiu⁹.qꝛ in illo mēse olim ṗcipue fiebāt februa ꝑ aiabus defunctoꝝ ipsi plutoni.vñ februarius ria rium.

Februarius in februa est.

Febus bi maſ.ge.in febe est expositum.

Fecialis:a fedus deris dꝛ hic ⁊ hec fecialis q̄si fedial.i. sacerdos ꝑ quē federa fiebāt: vł q̄ bella anūciabat.q̄ pot⁹ dicebat secularis.vñ oliz feciales dicebant̄ fediales.qꝛ ꝑ eos federa fiebāt:sic ꝑ seculares bella.Fecialis ḡ.ṗpe dicebat̄ ille q̄ legatiōe vtebat̄ ꝑ federe ⁊ pace ſꝫ Hu. Pap.ēt dicit. Feciales dicūt̄ ꝑ quos federa ⁊ bella indicebāt̄.i. sacerdotes.

Fecinīū nij dꝛ a fex. ⁊ dicūt̄ fecinia minuti acini ⁊ dure cutis qꝛ plus fecis faciant q̄ꝫ alij acini.

Feco.a fex dꝛ feco cas caui care.i.fecē facere vel fece inficere. Et cōponit̄: vt defeco cas.i.purgare.q̄si deorsū a fece ponere.Vñ ꝑpħa.Uindemie defecate ⁊c̄.Itē effeco cas.i.purgare:quasi extra fecē ponere:ab ex ⁊ feco cas . Feco cas ꝑ fecē facere neutrum est:pro deturpare est actiuū.Cōposita ꝟbo ab eo oīa sunt actiua. ⁊ ꝓdu.hanc syllabam fe.

Fecula le dimi.ꝑua fex.fecula ēt dꝛ vua decocta vł pinguis.

Feculentus ta tū.i.fetidus: ⁊ dꝛ a fece vel fecula.vel cōponit̄ a fece ⁊ lentos qḋ ē plenū: vñ feculētus ta tū.i.fece plenus vel fetidus.Et cōparat̄.vñ hec feculētia tie.i.fetiditas.

Fecundus:a fetus dꝛ fecūdus da dū.i.fertilis:abūdans q̄si fetūdus.i.fetu vndans:vel q̄si fetū dans.Et cōparat̄ vt fecūdus dioꝛ dissimus.vñ fecūde dius dissime aduer. ⁊ hec fecūditas tatis.Fecūdus cōponit̄.vt infecūdus da dū.i.non fecūdus.sterilis.Et a fecūdus fecūdo das.i.fecūdū facere.

Fedeo des.i.fedum esse:a fedo dis dicitur.

Federo.a fedus deris dꝛ federo ras.i.pacificare.fedus firmare: ⁊ cōfedero ras.i. cōiungere:colligare:vñ ꝟbalia confederatoꝛ confederatrix cōfederatio.

Fedo das daui dare.i.deturpare.Et cōponit̄: vt confedo das defedo das.i.mundare.vel valde fedare:diffedo das.i.diuersis modis fedare.vel mundare.Effedo das.i.valde fedare.vel extra feditatē ponere:refedo das.i.iteꝝ fedare.Fedo ⁊ ꝯposita ab eo actiua sūt. ⁊ ꝓdu.hāc sylla.fe.ij.Re.xvi.c. dꝛ Ut cū āudierit israel q̄ꝛ fedaueris prēꝫ tuū roboreñt tecū ⁊c̄.Uirgi.l.iij.Enei.Semesaꝫ ṗdā ⁊ vestigia feda relinquūt.

Fedosus sa sum.i.fedus da dū.Et cōparat̄: vt fedosus sioꝛ sissimus; ⁊ deriuatur a fedus da dū.

Fedus deris.i.pactū,vł pax q̄ fit inī dimicantes. ⁊ dꝛ a fedus da dū.Fuit ṽo oliz ꝯsuetudo q̄ꝛ cū aliq̄s vellet inire fedus q̄dā porca sacrificaret̄ i hūc mōꝫ.maioꝛ ex ista ꝑte ⁊ minoꝛ ex alia siue eēt īpatoꝛ:siue eēt rex:siue ali⁹ ṗnceps tenebāt illā porcā ⁊ ipaꝫ ꝑcutiebāt: ⁊ turpit̄ occidebāt:q̄si dicerēt.sic occidat̄ ille q̄ a pace resilierit: ⁊ ide dcm̄ ē fedus a porca feda ⁊ turpit̄ occisa:cui⁹ mors optabat̄ ei q̄ a pace r̄silirēt.Uł dꝛ fedus a fide.vł dꝛ ab hirco ⁊ edo f lr̄a addita.vł potius posita ꝑ h q̄ hētur i h̄ noīe hirc⁹. ⁊ dꝛ fedus sic qꝛ hirc⁹ ⁊ hedus cū porca imolabāt̄ i federe faciēdo. ⁊ fedus ṗuenit pacē.ſꝫ federis ꝑtes s̄t īducie dcē q̄si dies ocij.vel iducta ocia.

Et scribit̄ foed⁹ deris ꝑ oe diphthōgō:siłr foedero ras Iuuenit̄ fedus da dū adiectiuū.i.turpis: dꝭformis.sordidus. ⁊ deriuat̄ a fedo das.Et ꝯpat̄: vt fed⁹ dioꝛ sim⁹.vñ fede dius sime aduer. ⁊ hec feditas tis. ⁊ scribit̄ ꝑ e solā ꝓdu.tm̄ ṗmaꝫ. ṽsus.Soꝛdid⁹ ē fedus. ꝑ pacto dicito foedus. Iudith.xxij. c.dꝛ.Fedū ē eni apud assyrios si femina irrideat virum.

Fedus da dū in fedus deris exponitur.

Fel.a follis dꝛ fel fellis.qꝛ fit folliculus gestās humorē q̄ vocat̄ bilis. ⁊ dꝛ fel tā folliculus q̄ꝫ ille humoꝛ. ⁊ scribit̄ ꝑ duo l i gtō.Nā gtūs formaṫ a ntō addita lis sicut ⁊ mel mellis. A fel deriuat̄ felleus lea leū.i.de felle existēs.vel amarum.

Felena ne q̄dā bestia valde timida scꝫ ceruа. ⁊ ꝑ eodē inuenitur hec feles indeclina. Ouidius.in.v.Meta. Feles soroꝛ. phebi niuea saturnia iacta.

Felicito tas freq̄n.est de felico cas caui catū catu. ⁊ format̄ ab h̄ supino felicitatu a mutata in i breuem. ⁊ u in o.sicut ⁊ ab impero ras impatu a in i breuē ⁊ u in o fit imperito tas.

Felico.a felix deriuat̄ felico cas catū care.i.felicē facē.A quo felicito tas frequen.Uide in felix.

Felix cis ge.oīs.i.btūs:fortunat⁹.diues. ⁊ dꝛ felix ⁊ q̄ dat felicitatē: ⁊ q̄ accipit. ⁊ ꝑ qḋ dat̄ felicitas.vt felix tp̄s.felix loc⁹ Et cōparat̄.vt felix cioꝛ cissimus.vñ feliciter cius sime aduer. ⁊ hec felicitas tis.De felicitate ph̄oꝝ siue ꝯtēplatōe dicā in vita.Et a felix deriuat̄ felico cas.i.felicē facere. A quo felicito tas freq̄n.Felix cōponit̄.vt infelix.i.nō felix.infortunatus.Et siłr cōparat̄.vñ infelicit̄ cius cissime aduer. ⁊ hec infelicitas. ⁊ infelico cas.i.infligere.infelicē facere.A quo infelicito tas freq̄n. ⁊ format̄ ab h̄ supino infelicitatu a mutata in i breuē ⁊ u in o fit infelicito tas:sicut volo las volatu volitio tas.rogo gas rogatu rogito as: vt supra ostendi in iiij.ꝑte in.c.de ꝟbo frequētatiuo.Et scias q̄ꝛ felix dꝛ quasi facie letus. ⁊ est ety. ⁊ ꝓdu.fe.Vñ Luca.in q̄rto.Felix q̄ potuit mūdi vitare ruinā:quo lateat iā scire loco ⁊c̄.

Femella le dimi.parua femina.

Femellarius.a femina dꝛ femellarius rij.i.mulierarius feminevs vł feminco opi deditus:vł femineos hn̄s mores vł voluptati femīe dedit⁹: ⁊ obnoxius.q̄ alio noīe dꝛ vxorius.

Femen.a femur dꝛ hoc femē minis. ⁊ sūt ille ꝑtes femoꝝ: q̄bus in equitando tergis equoꝝ adheremus.vñ ⁊ ṗliatores oliꝫ sub feminibus amisisse equos dicebant̄.Uel femen minis est coxa femine.Cāti.vj.ca.Et iūctura feminū tuoꝝ sic monilia.vñ h̄ feminale lis brace feminarū: qꝛ tegant femina. ⁊ hinc femē dꝛ q̄nq̄ꝫ pinguedo illa q̄ ē in pube mulieris: ⁊ femur dꝛ q̄ est in pube viroꝝ hec tm̄ ꝓprietas sepe corrūpit̄ apud autores vtētes ṗdictis vocabulis indifferēter.

Femina dꝛ a fos qḋ est ignis.q̄si ignita: qꝛ vehemētius viro ardet ⁊ ꝯcupiscit.vel femina dꝛ a fetiditate q̄si fetida:qꝛ generat fetuꝫ: ⁊ hinc hec femella le: ⁊ feminella le. ⁊ feminula le oīa dimi. ⁊ femineus nea neū: ⁊ femineus na nū res feminevel ptinēs ad feminā.Item femina pōt esse pluralis numeri pro coxis mulierū.Uide in femen minis.

Feminale lis ꝓdu.penul.Uide in femen minis.

Feminella le dimi.parua femina.

Femininus na nuꝫ a femina dꝛ. ⁊ scribitur ꝑ i in antepenul. ⁊ penul.syllaba.vt Cuius generis:feminini Vñ Gen.vj.ca. dꝛ.Et ex cūctis aiantibus vniuerse carnis bina induces in arcam masculini sexus ⁊ feminini.

Femino nas naui nare dꝛ a femina: ⁊ est feminare more feminaꝝ se habē. ⁊ ſꝫ h̄ ē neu. ⁊ absolutū: vel femino nas.i.mollē vel femineū facere.debilitare:eneruare.euirare.Et ꝯponitur.vt effemino nas.i.valde feminare.Femino ⁊ eius ꝯposita i hac sigatōe sūt actiua. ⁊ ꝓdu.fe.sicut ⁊ femina.Ouidi⁹ de arte.Sic ruit ad celebres cultissima femina ludos.

Feminula le dimi.parua femina penul.coꝛ.

Femorale lis penul.ꝓdu. ⁊ exponitur in femur.

Femur ris ge.neu.coꝛ.penul gtī: ⁊ sunt femora ab inguine vſq̄ꝫ ad genua:dicta sic a femina:qꝛ ibi fit distinctio eius ⁊ viri.vel femur ē coxa virilis ꝓpꝛie.vñ hoc femorale lis braccę viroꝝ:qꝛ femora tegāt:ſꝫ femē ē coxa ꝓpꝛie femine.vñ ⁊

femur dr qñqz pinguedo q̄ est in pube viroz. sic femē pin
guedo q̄ ē in pube mulierū. Hec tñ ꝓprietas apud autores
sepe corrūpitur. Et scias ꝙ femur ꝛ genus ꝛ stirps dicitur.

Fendo nō est in vsu. sed cōponit: vt defendo dis di sum su i
de defendo sas freqñ. Itē cōponitur. vt indefendo dis si sū
ꝛ inde defenso sas frequē. Itē offendo dis si sum su: inde
offenso sas frequentatiuum.

Feneror: a fenus dr feneror raris: ꝛ in eodē sensu inuenit fene
ro ras. i. mutare vl' mutuari scz dare ad vsurā vl' accipe: est
eni dātis ꝛ accipiētis. ꝛ q̄ dat mutuo ꝛ q̄ accipit feneratur.
vñ hic fenerator toris qui dat ꝛ q̄ accipit fenus: q̄si fenoris
actor: ꝛ feneratorius ria riū. Fenero vl' feneror raris cōpo
nit: vt ꝯfenero ras vel ꝯfeneror raris. i. sil' fenerari. defene
ro ras. vl' defeneror raris. i. ditare vl' ditari vl' valde feneri
ri. vel deseruire vel a fenore remouere. refenero ras vl' refe
neror raris. i. iter fenerari. Et nota ꝙ fenero vl' feneror iue
nit ēt ꝓ ꝯiūgere. vl' ligare. Fenero ras cū oib⁹ suis ꝯpositis
ē neu. sz feneror raris ē depo. cū suis ꝯpositis: tñ fenero ras
q̄ñ stat ꝓ ꝯiūgere vl' ligare: ꝛ defenero ꝓ ditare sūt actiua.

Fenestra stre dr a fos qđ ē lux: qꝛ lucē ferat. vel qꝛ ꝑ eam vi
deamus foris lucē. vñ ꝛ fenestra dr q̄si ferēs nos extra. vel
fenestra cōponit a fos ꝛ mistro: qꝛ mistrat lucē domui. Et
sūt ꝓp̄e fenestre qb⁹ exterior ps angusta est. sz interior diffu
sa: ꝛ hinc fenestrella le dimi. parua fenestra. ꝛ fenestrat⁹ ta
tū: ꝛ fenestro stras. i. fenestras facere. vel fenestras ꝑparare

Feniceon grece latine dr rubeū. vñ feniceus cea ceū. i. rubeus.
vñ fenicea vestē dicūt greci quā nos coccineā dicim⁹. vñ
puniceus cea ceū. i. rubeus. q̄si feniceus. ꝛ hic ꝛ hec fenix cis. i.
hō rube⁹. qꝛ g̊ illi ex vicinitate solis sūt punicei seu fenicei
dicti sūt fenices. vñ ēt qꝛ ipsi p̄mi inuētores lr̃arū fuerunt
adhuc capitales lr̃as rubeo colore. i. minio vel vermilione
scribim⁹: vt colore rep̄sentemus illos fuisse inuētores lr̃a
rū: ꝛ ab eis terra quā coluerūt dicta est fenicia cie. vñ hic ꝛ hec
fenix cis gentile. s. q̄cūq3 est de terra siue sit rubeus siue nō.
ꝛ feniceus cea ceū in eodē sensu. Itē a fenicea dr pen⁹na nū
subtracta aspiratiōe si phenicea scribat ꝑ ph: vel mutata f
in p si scribat ꝑ f. Et a penus mutata e in u fit punus na nū.
vñ punicus ca cū. Et hinc puniceus cea ceū oia in eodē sen
su. Et nota diligēter ꝙ peni puni ꝛ punici ꝛ punicei dicunt
tā illi q̄ de punicea q̄3 chartaginēses ꝛ aphricani. Dido q̄dā
fuit de tyro ꝛ sidone ciuitatibus fenicie: fugiēs fratrē suuz
pigmalionē venit in aphricā cū magna mītitudine suoꝝ cū
q̄bus chartaginē edificauit. Et hic chartaginēses dicti sūt
peni vel puni vel punici vel punicei. ꝛ terra chartagini ad
iacēs dicta est generaliter aphrica terra punica ꝛ aphricani
dicti sunt punicei peni vel puni: vñ ꝛ quoddā genus malo
rū dr malūpunicū. qꝛ de illa regiōe fuit allatū. vl' qꝛ ibi plu
rimū abundat: vel qꝛ grana habeat rubea. Itē a feniceō hic
fenix cis q̄dā auis arabie. de qua dicā in suo loco. vñ feni
ceus cea ceū qđ ꝑtinet ad fenicē vel res fenicis.

Feniceus cea ceū in tribus significatiōibus inuenit. Nā feni
ceus. i. rubeus a feniceon: ꝛ feniceus. i. de fenicia: ꝛ fenice⁹
cea ceū qđ ꝑtinet ad fenicē auē: sicut plenius dixi in fenice
on: ꝛ pōt scribi per ph. vel per f indifferenter.

Feniciū cij est herba fullonū q̄ nigraz facit tincturā. vñ Esa. j.
Si fuerint peccā vestra q̄si feniciū.

Feniculū. a fenū dr hoc feniculū li penl'. cor. vel hoc feniculum: qꝛ
tirsus hui⁹ herbe ꝛ radices acuūt visū. vñ ꝛ feniculū dr q̄si
oculoꝝ fenū. Uel dr sic. qꝛ hec herba est calida ꝛ sicca.

Fenix cis cōis ge. i. hō rubeus. a funiceus dr. Itē fenix dr a fe
nicia. ꝛ tūc ē gētile. i. hō de fenicia. ꝛ in istis duabus sig̃atio
nibus est cōis ge. vt dixi in feniceon. Itē a feniceon qđ est
rubeū dr hic fenix cis mas. ge. penul. ꝓdu. q̄dā auis arabie. d̄
q̄ dicit Ambro. in hexameron. Fenix q̄dē auis in locis ara
bie ꝑhibet degere. atq3 ea vsq3 ad annos q̄ngētos longeua
etate ꝓcedere. q̄ cū sibi finē vite adesse aduerterit facit sibi
thecā de thure ꝛ mirrha ꝛ ceteris odoribus. in quā imple
to vite sue tp̄e intrat ꝛ morit. de cuius humore carnis ver
mis exurgit. paulatimq3 adolescit. ac ꝓcessu statuti tp̄is in
duit alarū tegmina: atq3 in superioris auis speciē formāq3
reparatur. Doceat nos igit hec auis vl' exēplo sui resurrectio
nē credere. q̄ ēt sine exēplo ꝛ sine rōnis ꝑceptione ipsa sibi
insignia resurrectiōis instaurat ꝛ vtiq3 aues ꝓpter hoiem
sūt nō hō ꝓpter aues. Sic igit exēplo docet nos ꝙ auctor
ꝛ creator oīuz scōs suos perire i perpetuū nō patiat. q̄ auē
vnicā perire nō est passus: sz resurgentē sine semine voluit
eā ꝓpagari. Isi. ēt. xij. etymol'. dicit. Fenix arabie auis dcā
qꝛ colorē feniceū hz. vel qꝛ sit in toto orbe singularis ꝛ vni
ca. Nā arabes singularē fenicē vocāt. hec q̄ngentos ꝛ vltra
ānos viuēs dū se videt senuisse collectos aromatū virgul
tis rogū sibi instruit: ꝛ ecōuerso ad radiū solis alarū plau
su voluntariū sibi incendiū facit. sicq3 iterū de cinerib⁹ suis
resurgit: ꝛ pōt scribi per ph siue per f fenix.

Fenū ni. a fos qđ est ignis qꝛ facile igne accēdat. vl' eo ꝙ flā
ma facile nutriat. ꝛ scribit ꝑ oe diphthōgū. tñ f̄m vsum p̄
ma vocalis tacet. ꝛ nō ex toto scribitur.

Fenus noris ge. neu. i. vsura: sz vsura ē lucrū de capitali acce
ptū. fenus x̄o lucrū de vsura acceptū. vel vsura est sine de
terminato tp̄e. sic q̄ accōmodat duodecim denarios ꝓ vno
denario quotquot mēsibus acceptor voluerit. Fenus x̄o
est cū tp̄e determinato. sic q̄ accōmodat viginti pro trigin
ta vsq3 ad mēsez. vñ fenus vocat auidū: qꝛ q̄ sic accōmodat
semꝑ auet vt illud tp̄s veniat cito. Unde Lucanus. Hinc vsu
ra vorax auide: qđ in tp̄e fen⁹. Indifferēter tñ q̄nq3 vtunt
autores p̄dictis vocabulis: ꝛ inde fenereus rea reum.

Fera re dr a fero fers. ꝛ dr fera ois bestia: qꝛ to⁹o corpe ferat.
vel qꝛ vtat nālī libertate ꝛ desiderio suo: ꝛ voluntate pro
pria feratur. Fere sunt etiā si nō seuiūt: bestie x̄o a vastan
do dicte sunt: qꝛ morsu vel vnguibus seuiunt quasi vastia.
Ex his pz ꝙ oīa bestia est fera: ꝛ nō ecōuerso. sz hoc distinctū
est supra diligenter satis in bestia.

Feraculus la lū aliquantulū ferax. ꝛ dr a ferax cis.

Feralis a feron qđ est mors dr hic ꝛ hec feralis ꝛ hoc le. i. mor
talis: lugubris. funebris. ꝛ ꝓdu. ra.

Feratrū tri dr a fera re ꝛ sunt feratra tecta siluarū spissa.

Ferax. a fero fers dr hic ꝛ hec ꝛ hoc ferax cis. i. fecūdus abū
dans. Et cōparat. vt ferax cior cissimus. vñ feraciter cius
cissime aduer. ꝛ hec feracitas tatis.

Ferbeo bes in ferueo ues exponitur.

Ferculuz. a fero fers dicitur hoc ferculū li. i. missoriū. Fercu
lū ēt dicitur mensa super quā ponūtur fercula. Itē ferculū
ēt dicitur vasculum in quo portabatur ferculū. Unde Salo
mon in Can. Ferculū fecit Salomon rex de lignis libani
f̄m Hu. Pap. x̄o dicit. Ferculū discus mēsa edentiū. aut
vasculū missoriū in quo epule ferebantur.

Fere aduer. i. ꝓpe vel iuxta. ꝛ dicitur a fera. Cū enim toto cor
pore fere ferantur sunt magne celeritatis. quattuor quip
pe pedibus vtuntur. sed celeribus omnia iuxta sunt. ꝛ ideo
fere cōpetēter ponitur pro iuxta vel prope. Item fere. i. pe
ne ferme. Uide in ferme.

Ferentarius. a fero fers dicitur hic ferentarius rij. i. vexillifer
vel fundibularius vel sagittarius. qꝛ ferat arcuz. Unde Am
bro. sup Egisippū. Sz vt solet in ferentarioꝝ p̄lijs plura vul
nera q̄3 neces inferebantur.

Feretrum. a feron qđ est mors dicitur hoc feretrū tri. qꝛ ferat
mortuuz. Op aūt dicitur feretrū q̄si ferēs atruz etymol'. est.
Quidā tñ volunt deriuari feretrū a fero fers. qꝛ ferat mor
tuos. Alij dicūt feretrū dici qꝛ ferat tetrū. i. mortuū. sed po
tius est etymolo. q̄3 cōpositio.

Feria. a ferior ris dr hec feria rie cessatio ab ope seruili. vñ ꝛ fe
ria dr festiuus dies in quo cessare debemus ab opib⁹ serui
libus in qua sola res diuina debet geri. ꝛ dr feria a feriēdis
victimis. ꝛ f̄m hoc soli festiui dies dicuntur ferie ꝓprie in q̄
bus sacrificia p̄cipue solent fieri. sz qꝛ q̄libet die debemus
cessare a vitijs. inde est ꝙ quilibet dies pōt dici feria. Uel
feria dicitur q̄si faria a fando. qꝛ in creatiōe mundi ꝑ singu
los dies fabat deus. In p̄ma eni die dixit de⁹. Fiat lux. In
secunda die dixit. Fiat firmamentū. ꝛ sic in alijs. Uel dr a

sando feria qr in feriis est nobis tps vacadi in diuino vl' humano officio: z fm hoc qlz dies pot dici feria. Fm g consuetudinez xpianoz sic appelladi sut dies. Dies solis pma feria vl' dies dnica. z dies lune secuda feria: z dies martis tertia feria: z dies mercurij qrta feria: z dies iouis qnta feria: z dies veneris sexta feria: z dies saturni septima feria: z e sensus duplex: qr vo dies ab initio habit' e ferialis. io dies dnica nucupat pma feria: qr pmus dies e a feria. i. a sabbato qd feriale solet ee. Dies lune dr secuda feria: qr scds e a feria. i. a sabbato: z sic de ceteris. Uel dies dnicus dr pma feria: qr e pmus dies septimane q est feria: z sic de ceteris. Qualr dies fm hebreos z gentiles appellant dica in sabbatum.

Feriatus. a feria dr feriatus ta tu. i. festiuus. Prope qde dies feriati vocant qbus res diuina fit: z abstinere etia oportet hoiem a litibus z operibus seruilibus.

Ferinus: a fera dr ferinus na nu possessiuu: z hec ferina ne. i. venatio. vn Uirgili'. Implet veteris bachi pinguisqz ferine.

Ferio ris caret pterito z sup. sz mutuat ea a percutio tis qd est eiusde significationis secu. z facit pcussi pcussu. Et coponit ferio: vt referio ris. i. iteru ferire vel retro ferire. Ferio cum oibus suis copositis est actiuu: z cor. pma: z est qrte coniugationis. Un Ouidi. Ipsaqz ceruleis carta ferit aquis. Hora. Nō semp feriet quodcuqz minabatur arcus.

Ferio as qd potius ferior aris dr. i. cessare ab opibus. vel sollenizare. Et est ferio neu. sed ferior depo. cu suis copositis si qua hz: z dr ferio vel ferior a feria.

Fermetu ti. i. azima: a ferueo ues dicit: qr excrescat: vn fermetatus ta tu. vn qda panis dr fermetatus. i. fermto corrupt'. z fermeto tas. i. fermeto corrupe z qr pax fermeti tota massaz paste corrupit. io qnqz ponit p pctō: qr et paruz mortale magna massa virtutu mortificat: qr q in vno offendit factus est omnium reus teste. Apostolo.

Fero fers tuli latu vbu anormalu cor. pma ta in pnti q in pterito. z inuenit in qttuor sigatioibus. Nam fero. i. cupio. Oui. In noua fert anim' mutatas dicere formas. Fero. i. dico. fero. i. sustineo vel patior: vl' tolero. z fero. i. porto: qs sigatioes iste vs sus indicat. Fert patit: dicit: fert. cupit atqz gerit: vn vbalia lator latrix latio. Fero copoit cu ad z mutata d in f dr affero fers attuli allatu. i. ferre ad aliqd. Item coponit cu an z dr antefero antefers antetuli antelatu. Ite cu ab z mutata b in u tm in pnti dr aufero aufers abstuli ablatu. i. eripere. vn vbalia ablator ablatrix ablatio. Ite cu co z dr confero confers contuli collatu. Et scias q mala irrogant sz bona conferunt. Ite cu circu. z dr circufero fers tuli latuz. Ite cu dis: z dr differo distuli dilatu. Ite cu de. z dr defero fers detuli latu. Ite cu ex z dr effero effers extuli elatu. Ite cu in z dr infero infers intuli illatu. Ite cu p z dr pfero fers tuli latu. i. anteferre vl' ppone: vn platus tatu. Ite cu p z dr pfero tuli latu. i. loq vl' generare. Ite cu p z dr pfero tuli latu. i. pati sustinere vel pfecte ferre. Ite cu ob z dr offero offers obtuli oblatu. i. vltro pbere: vel obuia recipieti ferre: z mutat b in f in pnti. vn hec oblatio onis. ite cu re z dicit refero fers tuli latu: qd multa sigat. Ite cu sub: z mutata b in f in pnti: z b in s in ptō. z dr suffero sustuli sublatu. i. pati vel sursum ferre: vel eleuare. ite cu tras z dr trāsfero tuli latu ferre. i. vltra ferre: vel de vno loco ad aliu ferre. Et nota q fero z oia sua coposita faciunt freqn. a supino. vt, lato tas. collato tas. dilato tas. Ite nota q fero accipit pteritu mutuo a tollo tuli: vel de tulo qd antiqtus erat i vsu. z silr accipit supinu mutuo a lato tas qd mō est freqntatiuu ei': sz accipit illud nō integru scz latatu: sz syncopatu scz latum. Coposita vo a fero silr accipiut pteritu z supinu a copositis eoz. Ite nota q fero z oia ab eo coposita sut actiua. excepto defero p honore impedere: z differo p distare: z refero p distare vl' pdesse: q sut neutra in istis sigationibus. sz i alijs sut actiua. z oia faciut pteritu in tuli: z supinu in latu. z oia sunt anormala. i. nullius coniugatiois regularis.

Ferocia cie f e. ge. ide est qd ferocitas. z dicitur a ferox cis. vn Martia. Pitagorici edocuerut ferociam animi cum tibijs mollire. Et in hymno martyrum legunt qdam Hi pro te furias atqz ferocias calcarunt hominu.

Ferocio cis ciui cire. i. seuire vel despicare vel fastidiri: z deriuatur a ferox cis.

Feron grece latine dicitur mora.

Feronia qda fons vel palus. z dr a fero fers qr conferat vtilitate bibeti. z hec ferocinis nie. dr dea illius aque vel fontis.

Ferox cis in ferus exponitur.

Ferrarius rij qui in ferro operat: vel qui ferru eq facit: z deriuatur a ferrum.

Ferret e pteritu ipfectu subiūctiui deferrer ris. vn dōz e pterito impfecto cu ferrer reris vel rere retur. z ita in copositis vt auferret. deferret. inferret. offerret. z sic de alijs silibus 133

Ferro. a ferro pro metallo fit ferro ras raui: qd silr pōt fieri a ferro equi. z e ferrare ferro aliqd pparare. ornare. z coponitur cu ad z dr affero ferras raui rare. i. iuxta vel valde ferrare. Ite cu ab. b mutata in u: z fit auferro ras raui. i. ferruz auferre vel amouere. Ite conferro ras. i. sil' ferrare. deferro ras. i. valde vel deorsu ferrare. vel ferru remouere z extrahere. Ite efferro ras. i. deferrare. Ite inferro ras. i. ferruz intromittere. z pprie vsqz ad imu. Ite preferro ras. i. ante ferrare. Ite referro ras. i. iteru ferrare. vel retro ferru remouere. i. deferrare. Ite sufferro ras. i. subtus vel post vel paruz vel insupficie ferrare. Ite trāsferro ras. i. vltra vsqz ad alia pte immittere ferru. Ferro cu oibus suis copositis est actiuu. z scribit per geminu r.

Ferrugo. a ferru dr hec ferrugo ginis. i. ferri rubigo. Et hec ferrugo dr qda color silis ferro. z est purpure subnigre. z fit in hispania. vn ferrugineus nea neu. de ferrugine exns. z ferruginosus sa sum: plenus ferrugine. z pōt coparari.

Ferru. a far ris dr hoc ferru ri. qr farra i. semina frugu terre codat: vn ferreus rea reu. i. de ferro existens. Ite a ferru dicit hoc ferrametu meti. i. instrumetu ferreu. z accipit collectiue. z hoc ferru ri. p ferro equi. qr ex puro fiat ferro. z in tali significatioe ferru hz pluralitate. Et scias q purgamenta ferri sunt rubigo z scoria. Ite inuenit hic ferru ri mas. ge. p pprio noie viri. qr qualitas vocis essentia rei nō mutat Pōt et declinari hic ferrus ri. z ita de cosimilibus dicas.

Fertilis. a ferro fers dr hic z hec fertilis z hoc le. i. abūdās. multa ferens. fertilis ager est fructuosus vo est qaiqz copēdio e. z comparatur fertilis lior lissimus. vn fertiliter lius lissime aduerbium. z hec fertilitas tatis. z cor. penul. fertilis.

Fertu. a ferro fers deriuat hoc fertu ti. i. oblatio q altari offertur z postea a pontificibus sacrificat. Ite fertu qnqz ponit pro fartu vt dixi in fartu.

Ferueo. a formus qd e feruens dr feruo uis z ferueo ues qsi fermeo. i. bullire scatere. calefieri. estuari. z ponit sepe p freqntare: sicut ecōtrario frigere p cessare. qr cu locus aliqs freqntat calcādo videt calefieri sic et frigere cu nō freqntat. Oz aut dr ferueo qsi vos habeo etymo. est z hnt ide pteritu feruo z ferueo. s. feruiui. sz freqntius pfert p sincopā feruui vt dicit Hug. Pris. tn dicit q ferueo z feruo hnt ide preritu. s. ferui. vn hic feruor oris. Ite a ferueo mutata u in b, dr ferbeo bes bui in eode sensu. Et quodlz istoz coponit z dr conferueo ues z conferuo uis. z conferbeo bes. i. sil' feruere. Item deferueo ues. z deferuo uis. z deferbeo bes. i. valde feruere: vel deorsuz a feruore ee vel cessare. Ite efferueo ues. efferuo uis. z efferbeo bes p geminu f. qr mutat x in f. Ite inferueo ues inferuo uis z inferbeo bes. i. valde z intus feruere. Et ab oibus istis sut inchoa. scz feruesco. feruisco: ferbesco. et sic de alijs. Ferueo et feruo uis. et ferbeo et eorum coposita oia sunt neutra. et carent supinis.

Feruidus. a ferueo ues dr feruidus da du. i. calidus et iracundus. et conparat feruidus dior dissimus. vn feruide dius dissime aduer. et hec feruiditas tatis.

Ferula. a ferio ris dicit hec ferula le penul. cor. quodda genus herbe. et palmatoriu inde factu dicit ferula. Dicit eni cornutus q ferula est genus feniculi qd crescit in mōte gargano. z inde affert a peregrinis in modu retorti baculi qd est

tū cale nature ꝙ cū auster flat q̄ sīlr ē calidus fit q̄dā ꝯsli/
ctus ⁊ ꝯfractio inter herbas illas: ⁊ inde ꝓcreat̃ ignis adeo
magnus ꝙ q̄nq3 cōburit̃ tota regio. a q̄ cōbustiōe btā aga/
tha siculos ⁊ romanos liberasse legitur. De hoc gn̄e herba/
rū faciunt doctores palmatoria: ⁊ levā manū discipulorū
ꝟberāt q2 cor hois a leua pte est. Cū aūt circa illud sāguis
cōgelatur ⁊ obstat aīo ne possit vez decernere: calor illa p/
cussiōe excitatus vsq3 ad cor p arterias descēdens calefacit
sanguinē cōgelatū: ⁊ ita ex aīo cecitatē expellit.

Ferulariū rij locus vbi ferule abundant: a ferula dicitur. ⁊ ꝑ
eodem inuenitur hoc feruletū ti.

Feruletū ti vide in ferulariū. ⁊ ꝑdu. penul.

Feruo uis in ferueo ues vide.

Feruoriū rij. i. caldarium: a ferueo ues dicitur.

Ferus. a fero fers dr̄ hic ferus ri. Un̄ Psal. Singularis ferus
depastus est eā: ⁊ h̄ fera re de q̄ dixi ī in suo loco. Et a fera
deriuat̃ ferus ra rū. i. crudelis durus: asper. Et cōparat̃ fer⁹
rior rissim⁹. vn̄ h̄ feritas tatis. i. crudelitas. ⁊ h̄ ⁊ h̄ ⁊ h̄ fe/
rox cis. i. crudelis: imāsuetus. Et cōpat̃ ferox cior cissimus.
vn̄ ferociter cius cissime aduer. Itez a ferox dr̄ h̄ ferocitas
tatis.: ⁊ h̄ ferocia ferocie in eodē sensu. Et nota ꝙ ferox est
anim⁹: ferus est leo. Itē ferocitas sepe laudi habet̃. Est eni
ferocitas militū: ⁊ ferox inuictus dr̄: s3 feritas diri animi ē.
Ferox cōponit̃ vt h̄ ⁊ hec ⁊ h̄ ꝑferox cis. ⁊ cor. fe. Luca. in
iiij. Nō sonipes in bella ferox nō iret in equor.

Fescenia a fascinus dr̄ h̄ fescenia nie. mlier q̄ expellit fascina.

Fescēnine a fescinea nie dicūt̃ hi fescenini hor fescenninor. i.
carmia q̄ dicit mulier q̄si expellit fascinū. ⁊ he fescenine na
rū. i. carmia q̄ mulier dicit mouēdo cunas. vt sopiat puerū:
⁊ q̄nq3 fescenine dicūtur laudes. vn̄ habet̃ i quodā sermo/
ne ꝙ angeli astātes dn̄o nato in ꝑsepio canebāt. Gloria in
excelsis deo. ⁊ in terra pax hoībus bōe volūtatis. ꝓ fesceni/
nis. q̄si loco fesceninar. i. tales fesceninas dicebāt circa eū.
vt q̄si dormiret sez. Glīa in excelsis deo ⁊c̄. ⁊ sic laudabant
eū. Itē inuenit̃ fescenin⁹ na nū: a fescenino oppido. vn̄ Do
ra. Fescenina ꝑ hūc inuēta licētiā mor. s3 Hu. Paꝑ. et dicit
Fescenina cātica nuptialia. q̄ in nuptijs cātāt̃. Hiero. in ser
mone de assūptione btē marie q̄ incipit. Cogitis me o pau
la ⁊ eustochiū ⁊c̄ sic dic̄. Inē crepundia noui ptus ⁊ q̄relas
nescij plorat⁹ ꝓ fescenninis. porro quoq3 glīa in excelsis deo
⁊ in terra pax hoībus bone volūtatis angelos cātātes au/
distis ⁊ ꝑdu. penul. fescenine. Itē dicit Paꝑ. Fescenin⁹ na
nū. i. nuptialis a fescenino oppido quodā campanie.

Fessus a findo dis dr̄ fessus sa sū q̄si fissus. i. diuisus a sanita
te: nec iā integer salute. ⁊ est generale nomē: ad oīa eniz re/
fertur. Dicimus ꝟo fessus aīo. fessus corpe qd̄ magis ē ꝓ/
priū: ⁊ fessus rerū ad casū venientiū: q̄si inops copiarū. ⁊ s3
h̄ est nomē. sm̄ ꝟo ꝙ est ꝑticipiū dr̄ a fatiscor ceris.

Festialis a festus dr̄ h̄ ⁊ hec festialis huius festialis. i. sacer/
dos vel orator ꝑ quē bellū indicit̃ ⁊ pax cōponit̃ q̄ ⁊ fecia
lis dicitur. vide supra in fecialis.

Festino a festū qd̄ est lignū qdā dr̄ festino nas naui nare. i.
accelerare. vident̃ eni tigna ad festū celerare: ⁊ iō tractū est
inde festinare q̄si ad festū nare. vn̄ festinus na nū. Festine
neutrū ē ⁊ absolutū. Tn̄ vr̄ ꝯstrui cū actō. sed vel hēbit ille
actūs viz ablti: ⁊ designabit cāz. vt festino viā. i. ꝑ viaz. vel
ꝟbū hēbit in se viz alterius ꝟbi vt festino cibuz festinant̃
paro vel coquo cibū vel festino te. i. facio te festinare. vn̄ ⁊
q̄nq3 inuenit̃ passiuū eius in tertia ꝑsona vt aīo cupiēti ni
hil satis festinat̃. vn̄ festinat⁹ ta tū ꝑticipiū. Festino differt
a ꝓpero. Propat. n. q̄ qd̄ icipit mature trāsigit. Festinat q̄
multa simul incipit nec ꝑficit. ⁊ ꝑdu. penul. festino nas.

Festiuitacula le dimi. parua festiuitas.

Festiuus ua uū a festus dr̄: ⁊ ē festiuus idē qd̄ fest⁹. vn̄ ꝑ trā/
slatōez dr̄ hō festiu⁹. i. let⁹ cōpt⁹: suauis. vn̄ festiue aduer. ⁊
festiuo uas. i. festare: ⁊ h̄ ⁊ h̄ festiual̃ ⁊ h̄ le. vn̄ festiualit̃ ad
uer. ⁊ h̄ festiualitas tatꝫ. i. solēnitas vl̃ suauitas dulcedo or/
nat⁹ leticia. ⁊ dr̄ festiuitas q̄i festiditas a festis dieb⁹ ⁊ ē ety.

Festra a fenestra ꝑ sincopā dr̄ h̄ festra tre ꝑua fenestra. vn̄ ma
cro. de saturna. Festra q̄dē ē minusculū hostiū i sacrario.

Festuca ce. i. stipes sez minimū ponderis vel puluis vel arbom⁹
vn̄ effestucare ꝟbū iuris. i. abrenunciare.

Festulū li dimi. paruū festū: ⁊ cor. penul.

Festū sti ē illud lignū i sūmitate domus: ad qd̄ oīa dirigunt̃
tigna ⁊ i quo ꝯueniūt. vn̄ h̄ festū sti ꝑ solēnitate. Sic̄ n. ad
festū lignū tigna dom⁹ ꝯueniūt sic ad festū. i. ad solēnitatez
ꝯueniūt. Uel festū dr̄ a feria q̄i feriatū. ⁊ hic festus sta stū vt
festus dies. ⁊ sūt festi dies tn̄ ocij ⁊ religiōis. q2 in eis sola
res diuina fit. Et nota ꝙ festi dies dicūt̃ ex ꝯsuetudine. sed
solēnes q̄ ad hoīes ꝑtinēt: vt parētela. vt cū q̄s defūcti offi
cia expleuerit. dr̄ solēnia ꝑstitisse. Et a festus dr̄ festo stas. i.
festū celebrare solēnizare. Et nota ꝙ sic̄ dic̄ Pris. tractās ō
dtō ⁊ abltō scōe declinatiōis. Festor noīa dicez in a defi/
nētia s3 pluralia. gtīn q̄dē tm̄ s3 formā scōe q3 tertie ꝑferūt:
dtīn ꝟo ⁊ abltīn s3 tertiā: vt h̄ vulcanalia hor vulcanalior
vel vulcanaliū. his ⁊ ab his vulcanalibus. Silr̄ saturnalia
floralia ⁊c̄. vn̄ q̄dā. Noīa festor dicas in iū vel i or. Et sci/
as ꝙ grego. dicit i homel̃. de octauis pasce. Ecce solēnia pa
scalia agimus. s3 ita nobis viuēdū est. vt ꝑuenire ad eterna
festa mereamur. Trāseūt cuncta q̄ tpalr̄ festiua celebrātur.
curate q̄ his solēnitatibus interestis. ne ab eterna solēnita/
te sepemini. Quid ꝓdest itēresse festis hoīuz si deesse ꝯtin/
git festis angelor? Umbra venture solēnitatis ē solēnitas
p̄ns. iccirco hanc annuatim agimus: vt ad illā q̄ nō est annua:
sed cōtinua ꝑducamur. De festiuitatibus veteris testamēti
q̄s iudei celebrant dixi in fase ⁊ in encenia.

Fetans tis in feto tas exponitur.

Feteo a fedeo des mutata d in t dr̄ feteo tes tui tere. i. ee vl̃ fie
ri fetidū. ꝙ at dr̄ feret q̄si fos s3. i. ignē vl̃ aerē. ety. ē. ⁊ hic fe
tor toris. vn̄ fetid⁹ da dū. i. putrid⁹: ⁊ fetosus sa sū. i. fetidus.
Feteo cū oīb⁹ suis cōpositis siquabz neutrū est: ⁊ ꝑdu. fe.

Feto. a fetus ta tū dr̄ feto tas taui tare. i. ꝑere vel gn̄erare ⁊ in
de fetatus ta tū. i gn̄eratus vel ptus. ⁊ fetās tis oīs ge. ꝑtici
piū. i. gn̄rās vel pariēs. ⁊ h̄ fetās tis. i. pec⁹ cudis. vn̄ Psal.
Et sustulit eū de gregib⁹ ouiū ⁊ de post fetātes accepit euz.

Fetulētus. fetos ꝯpōit̃ cū lētos qd̄ ē plenū. ⁊ fetulētus ta tuz
. i. plenus fetore: ⁊ cōparat̃. vn̄ hec fetulētia tie. i. fetiditas.

Fetura re. i. vetus ptus. ⁊ deriuat̃ a fetus ta tū. ⁊ ꝑdu. penul.

Fetus a foueo ues dr̄ h̄ fetus tus tui. i. ptus filius mulieris vl̃
pecoris: ⁊ ꝓprie adhuc exīs in vtero sic dictus: q2 adhuc i
vtero foueat̃: l3 ꝓ iā pto inueniat̃. vn̄ fetus ta tū. i. plenus: ⁊
q̄nq3 liberatus. vt ista mlier ē feta. i. ptu vl̃ filio pleno vl̃ iā
liberata. ⁊ silr̄ si inueniat̃ feta partu. i. liberata vel plena.

Fetutina res. i. fetida ⁊ inquinatissima: ac muliebris sordida
actio q̄ ꝑ mulierē fetū facere pōt sm̄ Paꝑ.

Feudū di ē bn̄ficiū ⁊ beniuola actio tribuēs gaudiū capiēti:
capiēsq3 tribuēdo in id qd̄ facit. ⁊ sua spōte pata vl̃ feudū
ē illud bn̄ficiū qd̄ ex beniuolētia alicuius ita tradit̃ alicui
vt ꝓprietate rei q̄ in feudū dat̃ penes dantē remanēte vsu
fructu eiusdē rei. ita accipiētē trāsferat vt ad eū hēdes suos
masculos ⁊ feminas si de eis noīatiz dictū fuerit: ⁊ iꝑpetuū
ꝑtineat ad h̄. vt ipse ⁊ eius heredes fideliť suiāt dn̄o siue il
lū suitiū noīatim dcm̄ fuit a dn̄o q̄le eē debeat: siue idetēr/
minate sit ꝓmissū. Itē feudū dr̄ a fidelitate vel a fide. Nec
eni oz aliq̄ inuestitura fieri ei qui fidelitatē facere recusat.

Fex cis fe. ge. dr̄ a figo gis: q2 se mergēdo in fundo vasis affi
git. vel sm̄ quosdam dicitur a fedo das.

F ante I

Fiala le penul. cor. vas patulū ad potādū vel ad oleū retinē/
dū. ⁊ dr̄ ab hializ qd̄ est vitrū. vn̄ fiala. q̄si hiala. q2 olim ex
vitro fiebat: vl̃ fiala a filo. qd̄ solet fieri. Et vt dic̄ Paꝑ. Fia
le vasa amplitudine diffusa. corda caritatis significant.

Fiber. a fiindo dis dr̄ h̄ fiber bri. qdā aīal qd̄ quum venato
res sequunt̃ se castrat ⁊ sibi mētulā findit. vn̄ ⁊ alio noīe
dr̄ castor. q2 ipse se castrat sm̄ quosdam ⁊ hinc fibrinus na
nū. ⁊ h̄ fibrinū ni: lana illius aīalis. vn̄ hec fibrina ne dicit̃
vestis q̄ tramā de fibri lana hz. vide in castor.

Fibra hec dr a febus: et est fibria idem quod vena: sed differunt: quia fibria est ipsa corda scilicet ipse folliculus per quem sanguis discurrit vena ipse sanguis cursus. vel fibre sunt iecoris extremitates. sic dicte quia apud gentiles in sacrificiis ad febi aras ferebant ab ariolis: ut ibi risa acciperent. Fibre etiam dicuntur vene iteriores et vene iecoris. vel viscera vel membrorum iuncture: et inde fibrosus sa sum. i. plenus fibris. unde in hymno beati Joannis baptiste dicitur. Ut queant laxis resonare fibris.

Fibrinus na num penul. pdu. in fiber vide.

Fibula. fibulim dicunt greci: hinc nos fibula le dicimus: quod pectus feminarum ornat. vel firmatorium quo pallium tenetur in humeris vel cingulum in lumbis. unde hic fibularius rii: illo quod apponitur mantello vel per quod imitantur fibule ne dissipent mantellum.

Fibulo las. i. fibulis ligare a fibula dr. et componitur cum ad et dr affibulo las. i. alligare. et proprie mantellum. Item cum con et dr confibulo las. i. sic fibulare. Item cum dis et dr diffibulo las. Item cum de et dr defibulo as. i. dissoluere. disligare Item cum ex et dr effibulo as. x mutata in f. i. exoluere. Item cum in. et dr in fibulo las. i. illigare: vel fibulas imitter. Item cum pre et dr prefibulo las. i. ante vel ab anteriori pte fibulare. Item cum re et dr refibulo las. i. iterum fibulare vel diffibulare. Item cum sub et dr suffibulo las. i. subligare: et mutatur b in f. Fibulo actiuum est cum omnibus suis compositis: et potest ptinere ad mantellum: et ad bolem.

Ficarius rii. quod colligit ficus. Item ficarius rii dr quidam deus silvestris scilicet pan. vel faunus: vel satyrus. vide in pilosus. et dr a ficus secundum Hu. Hiere. l. ca. Habitabunt dracones cum fatuis ficariis. ubi dicit iterlinealis glo. i. cum boibus siluanis. Alii dicunt quod ficarii dicuntur fauni et satyri quod inter ficus et alias arbores morantur quod in Esa. xxxiiii. onocentauri et pilosi appellantur.

Ficatum ti. i. iecur siue epar: et dr a ficus.

Ficedula le. penul. cor. quedam auis a fico dicta: quia ficus magis edat. Hec eadem et ficedulensis dr Quidam tamen dicunt quod ficedulenses sunt parui pisces.

Ficedulensis in ficedula vide.

Ficetum ti locus ubi crescunt arbores fici. et dr a fico cas: et produ. penul.

Ficosus. a ficus pro morbo derivatur ficosus sa sum: tali infirmitate plenus. ficosus sa sum et potest dici a fico arbore quasi plenus illis arboribus. et a fico fructu: quasi plenus tali fructu scilicet ficuum

Ficticius a fingo gis dr ficticius cia cium: et ficticiosus sa sum. i. quod fingit vel quod fingitur. Ficticii vel victiciosi proprie sunt falsi amici et simulatorii scilicet qui fingunt facere aliquid ad fruitum amici: et faciunt ut ei incommodum prestent unde et fictio dr falsa et ficta amicicia quasi ficta actio: et ficticii dicuntur ficte agentes.

Fictilis a fingo gis dr hic et hec fictilis et hoc le: penul. cor. quod facile potest fingi: vel quod iam fictum est. unde et vasa terrea fictilia vocantur quasi ficta et composita ut aliquam formam habeat.

Fictim aduer. i. ficte.

Fictio onis in ficticius vide.

Fictor a fingo gis dr fictor ctoris qui componit vel ornat aliquid sicut quod capillos mulierum linit et pertractat: vngit et mitigat: unde fictorius ria rium qui fingit vel quod fingitur.

Ficulnea nee est parua ficus: et dr a fico arbore: ide hec ficulnetum ti locus ubi crescunt ficulnee: quod et hec ficetum dr a fico. et ficulneus nea neum de ficulnea existens: vel ad ficulneam pertinens quod et ficeus cea ceum: et ficulnus na num dr. Ficeus vero potest deriuari a ficu fructu.

Ficulnus na num idem quod ficulneus vide in ficulnea.

Ficus a fecundus da dum derivatur hec ficus ci pro arbore. unde Luce ca. xiii. Arborem fici habebat quidam. et dr a fecundus. quia sit fecundior et feracior omnibus aliis arboribus. quia bis vel ter gignat fructum in anno: et vno maturescente alter oritur. Hinc et carica dr fructus eius vel massa fructuum eius a copia: unde hec ficus cus cui pro fructu illius arboris: quarte declinationis. et desinit ablatiuo in ubus ut ficubus Inuenitur et pro quadam infirmitate siue ficus cus quarte declinationis. Sed differunt quia ficus pro morbo est mas. ge. hec ficus pro fructu est fe. ge. Cecilianus tamen voluit quod ficus pro morbo esset secunde declina. unde Martia. coquus. Cum dixi ficus rides quasi barbara verba. Et dici ficos ceciliane iubes. Dicemus ficus quas scimus in arbore nasci. Dicemus ficos ceciliane tuos Item versus. Arbore de fico maturas collige ficus. Sed tamen idem ficos nullus mihi mittat amicus. Inuenitur et hec ficus ci secunde declinationis pro fructu. Hiere. xxiiii. Et ecce duo calati pleni ficis. Item marci. xi. Non enim erat tempus ficorum. In Grecismo. sic dr. Est ficus morbus. est ficus fructus et arbor. Dicitur hic ficus pro morbo: sed pro reliquis hec.

Fidecula le. dimi. parua fides. et cor. penul.

Fideiubeo a fides et iubeo hec componitur ut fideiubeo hes iussi iussum verbum actiuum. i. fidem pro aliquo dare iurare permittere. unde hic fideiussor oris quod pro alio se obligat vel fidem dat vel pmittit Eccl. xxviii. Fideiussoris ne obliuiscaris. dedit. n. aiam suam pro te: et scribuntur per geminum ss fideiussi fideiussum et fideiussor Et scias quod secunda et tertia persona pritis de fideiubeo acuunt penul. propter contractionem prime persone: quia hec syllaba iu sit breuis unde dicimus fideiubeo hes bet acuendo hanc syllaba iu. 134

Fideiussor sorís in fideiubeo vide.

Fidelia lie. i. olla dicta a fidelis: quia fidelis sit in seruando. Persius. Udum et molle lutum es nunc nunc properandus et acri Fingendus sine fine rota. Sed rure paterno Est tibi far modicum purum et sine labe salinum. Respondet viridi non cocta fidelia limo. Fidelia etiam potest esse pluralis numeri. Psal. Fidelia oia mandata eius. et tunc declinatur hic et hec fidelis et hoc le.

Fideliola le. dimi. parua fidelia siue olla.

Fidelis a fides dr hic et hec fidelis et hoc le. et dr fidelis ab eo quod dicit vel pmittit bonum. unde quidam. Est vir in obsequiis fidus sermone fidelis. et compar. fidelis lior simus. unde fideliter lius sime aduer. et hec fidelitas tatis. et componitur hic et hec infidelis et hoc le. et compar. infidelior simus. unde infideliter lius sime aduer. et hec infidelitas tatis.

Fides a fio fis dr hec fides dei. et est fides qua Apostolus ait credimus quod neque videre valemus. Nam credere non possumus quod videmus. et est fides si oia fiat quod dicitur et vel pmissum vel placitum iter utrosque quasi iter deum et homines. unde et Aug. dicit quod fides dr ex hoc quod fiunt dicta. Et scias quod dr hec fides dis. i. corda. et cor. pma. Item inuenitur hec fides dis. pro quadam virgine. et cor. etiam pma. et hec fides dei cor. pma. Sed fido dis verbum pdu. pma. unde versus. Orpheus nulla fidis tangi quam tangere fidis. Item virgo fides fidis et resonet fidis in citharando. Iungit amicorum corda fides fidei. Ponitur et fides fidei pro crudelitate et articulo fidei. unde Credulitasque fides articulusque fides. Et nota quod sic dicit paulus. Fides est substantia sperandarum rerum argumentum non apparentium: et appellatur hic fides sub statia non quia substantia sit in genere substantie sed quia quandam pprietatem habet substantie. Sicut. n. substantia est fundamentum et basis omnium aliorum entium. ita fidea est fundamentum totius spualis edificii. et per hunc modum dr et quod lux est hypostasis coloris. quia in natura lucis omnes colores fundantur Hugo autem de sancto Victore diffinit fidem per accidens quoddam eius scilicet per certitudinem dicens quod fides est certitudo quedam ai de absentibus supra opinionem et infra sciam constituta. vide in opinio et in psona. et hoc est accens fidei ut haberi ex diffinitione apostoli: ex hoc quod fides est argumentum non apparentium Argumentum enim importat creditudinem unde ponit sciam supra opinionem. Non apparentium vero importat absentiam cognoscibilis. per quod ponitur fides sub scia. Item scias quod aliud est credere deum. aliud credere deo. aliud est credere in deum. sicut dixi supra in credo dis. Item volo te scire quod secundum Richardum de sancto victore. Articulus est indiuisibilis veritas de deo artans nos ad credendum. et est articulus nomen grecum ut dicit quidam. et importat indiuisionem. unde membra que diuiduntur in alia membra dicitur articuli. et secundum istum modum sententiones que incidunt in aliqua scia. vel in aliquo tractatu dicuntur articuli. quia ex eis sic ex quibusdam pncipiis in diuisibilibus consurgit collectio que tractatu pficit. et sic et iudicio ea quod per testes pbata sunt vel pbanda dicuntur articuli. Fides autem non indiget. sed supponit ea que fidei sunt ex testimonio dei ea dantis. unde illud quod habet spale difficultatem in fide. et eius suppositum non dependet ab aliquo alio supposito ppe dicitur articulus fidei. et ideo in diffinitione pdicta Richardus secutus est. ppriectates nominis dicens. quod est indiuisibilis veritas. et etiam etymologiam secundum quod sonat in lingua latina dicens quod artat nos ad credendum. et dicitur articulus artare ad credendum non necessitate coactionis. sed necessitate finis. quia sine

fide articuloꝝ non pōt eſſe ſaluꝰ. Articuli autē fidei diſtin
guūt dupl̄r. Uno mō q̄tū ad credibilia: ꝛ ſic ſūt q̄ttuorde
ciȝ. Alio mō q̄tū ad ipoſ q̄ articulos diſtinxerūt: ꝛ ſic ſunt
duodecī articuli ſꝫ numeꝝ duodeci apoſtoloꝝ. Qꝫ aūt arti
culus eſt v̄itas de deo h̄ cōtingit eē dupl̄r. qꝛ aut ē de ipo
deo tm̄: aut de deo rōne nāe aſſumpte. Si p̄mo mō h̄ ɔtin
git eē tripl̄r: qꝛ aut ē de deo rōne nāe: aut rōne pſonaꝝ: aut
rōne effectꝰ ꝓprij. Si rōne nāe ſic habemus p̄mū articulū.
Credo i vnū deū. ſi rōne pſone aut rōne patris. ꝛ ſic habe
mus ſcd̄ȝ ſcȝ Patrē oīpotētē: aut rōe filij: ꝛ ſic h̄emus ter
tiū. Et i ieſū xp̄ȝ filiū eiꝰ. aut rōe ſpūſſancti: ꝛ ſic h̄emus q̄r
tū. Credo i ſpiritūſctm̄. Si rōe effectus. aut ptinet ad cōdi
tiōeȝ nāe ꝛ ſic h̄emus q̄ntū Creatorē celi ꝛ terre. aut ad do
nū gr̄e: ꝛ ſic h̄emus ſextū. Sctāȝ ecclīā catholicā: ſcōꝝ cōio
nē: remiſſiōeȝ pctōꝝ: aut ad pfectōeȝ gl̄ie: ꝛ ſic h̄emus ſepti
mū. Carnis reſurrectionē ꝛ vitā eternā amē. Et ponit̄ opus
ſiue effectus gr̄e in ɔſecutōe boni: cū d̄r. Sctāȝ ecclīā catho
licā ſcōꝝ cōionē: ꝛ in remotionē mali cū ſubdit̄ Remiſſio
nē pcōꝝ qꝛ iſte ſūt due ptes iuſtificatiōis ꝛ boni ſcȝ decli
nare a malo: ꝛ facere bonū. Quidā tñ alit̄ diſtinguunt hos
tres articulos: qꝛ opus creatoris icludūt i p̄mo articulo: q̄
ptinet ad vnitatē eēntie. ꝛ vltimū opus diuidūt i duos arti
culos ſcȝ carnis reſurrectionē vnū articulū dicētes: ꝛ vitaȝ
eternā aliū. Sꝫ p̄ma diſtinctio melior videt̄: qꝛ apl̄s expſſe
ponit vnū articulū de creatiōe ad Hebreo. xj. Fide credimꝰ
aptata eē ſcl̄a ꝛc̄. Et iteꝝ Cōpletio vite eterne ꝛ gl̄ie icludit
cōiūctionē aīe ꝛ corpis. Articuli aūt ptinētes ad nāȝ aſſū
ptā ſūt ēt ſeptē. Primꝰ ptinet ad ɔceptionē: q̄ cōceptus eſt
de ſpūſctō. Scd̄s ad natiuitatē. Natus ex marie v̄gie. Ter
tius ad paſſionē. Paſſus ſub pontio pilato crucifixꝰ mor
tuus ꝛ ſepultus. Quartus ad deſcēſuȝ ad inferos. Deſcēdit
ad iferna. Quītus ad reſurrectioneȝ. Tertia die reſurrexit a
mortuis Sextus ad aſcēſū ad celos. Aſcēdit ad celos. ſedet
ad dexterā patris oīpotētis. Septimus ad aduētū ad iudi
ciū. Inde vēturus eſt iudicare viuos ꝛ mortuos. ꝛ vide pꝰ
nō eſt miſſus ſic̄ ꝛ alie pſone: ꝛ iō eis pp effectus miſſiōis
plures articuli appropiant̄ q̄ȝ patri. Itē fides de corpe xp̄i
ꝛ de oībus ſacris ꝛ clauibus ꝛ de oībus hmōi icludit̄ i arti
culo q̄ ē de effectu gr̄e: q̄ ē. Sctāȝ ecclīaȝ catholicā ꝛc̄. Et iō
in niceno ſymbolo additū ē. Cōfiteor vnū baptiſma. Qui
dā v̄o dicūt q̄ reducit̄ ad articulū de paſſiōe: ſꝫ p̄mū ꝓba
bilius eſt. Hoꝝ aūt articuloꝝ tres in vnū petrus cōplexus ē
ſcȝ articulū de vnitate eēntie: ꝛ de oīpotētia pr̄is: ꝛ de opa
tiōe creatiōis: iō qꝛ opus creatiōis pp potētiā quā indicat:
patri appropriat̄. q̄ eſt fons totius diuinitatis. ꝛ iō cōpetit
ſcō petro q̄ eſt caput apl̄oꝝ: ſic̄ pater ſctē trinitatis. vñ iſtuȝ
articulū poſuit ſcūs petrus. Credo in deū patrē creatorē ce
li ꝛ terre. Sāctus ioānes āt poſuit aliū articulū de pſōa fi
lij. articulū aūt de cōceptiōe ꝛ natiuitate ɔiunxit in vnū Ja
cobus zebedei. vñ poſuit hūc articuluȝ. Qui cōceptus ē de
ſpūſctō: natus ex maria v̄gine. Articulū aūt de paſſiōe po
ſuit Andreas ſcȝ Paſſus ſub pōtio pilato crucifixus mor
tuus ꝛ ſepultus. Deſcēſū ad iferos poſuit ſcūs philippus.
Reſurrectōeȝ poſuit ſctūs. Thomas q̄ p̄mo de reſurrectio
ne xp̄i dubitauit: deinde p̄ tactū ꝛ viſuȝ certificatus credi
dit. Aſcēſionē poſuit ſctūs Bartholomeus. Aduētū ad iu
diciū ſctūs Mattheus. vñ dicit Inde vēturus eſt iudica
re viuos ꝛ mortuos. Articulū de ſpūſcti pſona poſuit ſcūs
Jacobus alphei. vñ poſuit iſtū articulū. Credo in ſpm̄ ſcm̄
Opus aūt gr̄e diuiſerūt duo apl̄i. Nā Simon poſuit effe
ctū gratie in ɔſecutiōe boni ſcȝ. Sāctā ecclīaȝ catholicā ſan
ctoꝝ cōionē. Sctūs Judas iacobi q̄tū ad remotionē mali
poſuit. ſ. Pctōꝝ remiſſionē. Effectū aūt gl̄ie poſuit ſanctus
Matthias: vel iterū Thomas vt q̄dā dicūt ſcȝ Carnis re
ſurrectionē: vitā eternā. Quidā aūt alit̄ p̄dictos articulos
attribuūt apl̄is. ſꝫ in h̄ nō ē magna vis. Itē ſcias q̄ hn̄s fi
dē informē dicēs ſymbolū nō peccat: qꝛ h̄ dicit in pſona ec
cleſie q̄ credit nō ſolū deū: ſꝫ ēt credit in deū. Eſt. n. duplex
fides ſcȝ iformis ꝛ fides formata. Fides formata ē fides q̄
ꝑ dilectiōeȝ opat̄: ꝛ h̄ ē v̄tus theologica ꝛ fūdamētū edifi
cij ſpiritualis: ꝛ ē a ſpūſctō ꝛ cū ſpūſctō. Fides āt iformis
ē fides ſiñ opibꝰ q̄ occioſa vl̄ mortua ē: ſic̄ dic̄ Jacobꝰ. Hec
ē āt a ſpūſctō. ſꝫ nō cū ſpūſcō: vt dicā i timor. De tribꝰ āt ſi
dei ſymbolis reqre in ſymboluȝ. Iteȝ ea que ſunt fidei ſūt
ſupra intellectū āgelicū: vt dicā i itellectꝰ. Itē nō pt hr̄i vi
tē ſiñ fide xp̄i. vt dicā i vita Et ſcias q̄ fides d̄r magna q̄t
tuor mōis ſcȝ cognitōe. ɔſtātia articuloꝝ q̄titate. ꝛ deuotōe

F idicen cinis maſ. ge. q̄ canit cū fide: ſiue cū corda: ꝛ cōponit̄
a fidis corda: ꝛ cano nis: ꝛ cor. penul.

Fidicia ne fe. ge. citharista q̄ cū fide cātat. ꝛ d̄r a fidicē ꝛ cor. ci

F idicula. a fidis corda d̄r h̄ fidicula le di. ꝛ fidicula le d̄r q̄d
dā genus tormēti ſcȝ ꝑua cordula vñ ligabāt̄ manus mar
tyrū. vñ Prudētius in hymnis. Ignes ꝛ fidicule ſeuiāt: ꝛ
tūc d̄r a fides: qꝛ h̄ genere tormēti rei i eculeo torquebant̄
vt fides inuenirēt̄. idē etiā vngula d̄r.

F idifragus ga gū. i. fideȝ frangens. ꝛ cōponit̄ a fides ꝛ fran
go gis: ꝛ cor. fra.

F idis dis fe. ge. i. corda cithare. ꝛ d̄r a findo dis ſm̄ Hu. vel
ſm̄ Pap. Fidis. i. corda dicta: qꝛ ſibi fideȝ ſuet ne alterius
ſonos imitet̄: ꝛ cor. fi ſed fido dis ꝓdu. fi. vt dixi in fides.

F ido dis dit fiſus ſū v̄bū neutropaſſiuū vñ h̄ ꝛ h̄ ꝛ h̄ fidēs
tis: tā nomē q̄ȝ ꝑticipiū. ꝛ ſꝫ q̄ ē nomē cōpat̄. vñ fidēt̄ tiꝰ
ſime aduer. ꝛ h̄ fidētia tie. Fido ɔponit̄ ɔfido dis fiſus ſū.
vñ ɔfidēs: ꝛ ɔpat̄. vñ ɔfidēt̄ tius ſime aduer. ꝛ h̄ ɔfidētia
tie. ꝛ cōponit̄ cū dis: ꝛ d̄r diffido dis fiſus ſū. i. nō fidere. Fi
do cū oībꝰ ſuis ɔpoſitis ē neutrū. nec h̄ q̄d ē neutropaſſiuū
īpedit. qꝛ oē neutropaſſiuū ē neutrū. ē. n. neutropaſſiuū neu
tri ſpēs. Itē fido ꝛ oīa eiꝰ cōpoſita ꝓducūt hāc ſyllabam fi.
Oui de arte. Diffidet miſere ꝓtinꝰ illa ſibi. Inuenit̄ fidit ꝑ
teritū de findo dis diddiſti dit: ꝛ tūc cor. fi. vñ v̄ ſus. Fido pit
fidit: dat quoq̄ȝ findo fidit. Itē fidis ē ēt gt̄iūs de fidis dis
. i. corda: ꝛ gt̄iūs de fides dis ꝑ v̄gine q̄dā. Itē fidis ē dt̄iūs
ꝛ ablatiuus pluralis de fidus da dū: ꝛ ꝓdu. fi. vide ēt in fi
des. ꝛ h̄ȝ fido tria ꝑticipia ſcȝ fidens fiſus ꝛ fiſurus.

F iducia. a fidus d̄r h̄ fiducia cie. ꝛ ē fiducia i bonis rebꝰ ꝛ in
malis. ſꝫ ſepiꝰ in bonis rebus. ꝛ inde h̄ ꝛ h̄ fiducialis ꝛ h̄ le
ꝛ inde fiducialit̄ aduer. ꝛ h̄ fiducialitas tatis. Itē a fiducia
d̄r fiduciarius ria riū. i. fidus. Itē fiducia eſt cum res reliq̄
ſumēde pecunie mutue gr̄a vel mācipat̄ vel in iure credit̄:
ꝛ hinc fiduciarius d̄r poſſeſſor vel q̄ rem aliquē fiducialit̄
accipit. i. in fiducia et tutela.

F iducio. a fiducia d̄r fiducio as. verbū actiuū. i. fiduciā p̄ſta
re: vel ad ſecuritatē: q̄d vulgarit̄ ſolet dici affidare. ꝛ ɔponi
tur affiducio as: ad aliquā fiduciā vel ſecuritatē dare. Iteȝ
cōfiducio as. i. ſil̄ fiduciā dare. diffiducio as. defiducio as:
effiducio as. infiducio as. i. impignorare: publicare: diffida
re. Fiducio actiuū eſt cū oībus ſuis cōpoſitis.

F idus. a findo dis di d̄r fidus da dū. i. fidelis. q̄d ꝛ fiſtus d̄r ſꝫ
nō ē i vſo. ꝛ cōponit̄ vt bifidus da dū: trifidus da dū. q̄dri
fidus da dū. ꝛ multifidus da dū. i. q̄d ē fiſſū i duas vl̄ tres
vel q̄ttuor vl̄ multas ptes. ꝛ cor. oēs tres ſyllabas ſcȝ bifi
dus ꝛ trifidus. Itē fidus pt deriuari a fido dis. et tūc d̄r fi
dus q̄ fidit et i quo q̄s fidit. et d̄r fidus amicꝰ. fidelis famu
lus. et ɔpat̄ fidus dior ſimus. vñ fide dius ſime aduer. Fi
dus ɔpōit̄ vt ifidus da dū. i. nō fidus. et pfidus. et ꝓdu. fi.
vñ. Lucanus. Infidus p̄mis ducibꝰ dubiuſq̄ȝ pori. Itē ifi
dus pt ɔpōi ab i et fides. et tūc cor. fi. vñ. Uirgi. in quodaȝ
libello. Infida me celeri facta tuliſſe mora. Silr̄ dic de pfi
dus et de ɔſilibꝰ. q̄ ſi cōponit̄ a fidus ꝓdu. p̄mā vt pfidus
. i. valde fidus. ſic̄ ꝑpulcer. i. valde pulcer. Si āt ɔpōat̄ a fi
des cor. fi. vñ q̄dā. Perfidꝰ ē nec̄ȝ. pfidiꝰ corde fidelis. Iteȝ
Nō caret ille fide cui mētis gr̄a fidi. gt̄iūs de fidus di ē h̄.

Figmen a fingo gis d̄r h̄ figmen nis. i. figmētū. et hinc hoc fi
gmētū ti. i. cōpoſitio inuentio. vñ figmētatus ta tū. i. fictꝰ.
et figmento tas. i. fingere ſimulare.

F igmentū in figmen vide.

F igo gis xi fixum. i. imittere inferire. fortiter et ſtabiliter im
ponere. et cōponit̄ cuȝ ad et dicit̄ affigo gis xi xuȝ. i. figere

ad aliqd. ⁊ mutat̃ d in f. Itẽ cũ con ⁊ dr̃ cõfigo gis xi xum. Itẽ cũ crux ⁊ dr̃ crucifigo gis xi xũ.i.figere cruci. Itẽ cum dis ⁊ dr̃ diffigo gis xi xũ.i.diuersis modis figere vel a fixura remouere.itẽ cũ de ⁊ dr̃ defigo gis xi xũ.i.deorsũ.vl̃ val de figere: vel a fixura remouere. itẽ cũ ex ⁊ dr̃ effigo gis xi xũ.itẽ cũ i ⁊ dr̃ infigo gis.itẽ cũ p ⁊ dr̃ pfigo gis.i.añ vel ab anterioꝛi pte figere.itẽ cũ p ⁊ dr̃ pfigo gis.i.pfecte figere.itẽ cũ re ⁊ dr̃ refigo gis.i.iteꝝ figere vel retro vl̃ q̃ſi a fixura remouere.itẽ cũ ſub ⁊ dr̃ ſuffigo gis.i.ab iferioꝛi pte figere: ⁊ mutat̃ b in f.itẽ cũ trans ⁊ dr̃ trãſfigo gis.i. vltra ad aliam ptẽ figere ⁊ pfoꝛare. Figo ⁊ oĩa eius cõpoſita ſunt actiua. ⁊ faciũt pteritũ in xi: ⁊ ſupinũ in xũ: ⁊ pducunt hãc ſyllabã fi. Oui.in epl̃. Figit in iuſſo nr̃a ſagitta loco. Itẽ auroꝛa. Figo coꝛ in celis vt nõ elatio regnet. ⁊ facit figo fixũ ad differẽtiã de fingo gis xi qð facit fictũ.

Figulus li.i.ollarius:luti cõpoſitoꝛ.q̃ lutũ confingit ⁊ redigit in aliquã foꝛmã: ⁊ dr̃ a fingo gis. ⁊ dr̃ figulus quaſi fingẽs lutũ vel fictoꝛ luti. ⁊ coꝛ.penul.

Figulina ne penul. pdu.eſt foꝛnax in quo coquunt figuli.vaſa terrea ſc; ollas.

Figura re dr̃ a fingo gis: ⁊ ẽ figura hoĩs foꝛma nãe.vñ figuratiuus ua uũ. ⁊ figuro ras. ⁊ hinc Xbalia. Figuro cõponit̃ vt ↄfiguro ras.i.ſil̃ figurare.diffigro ras.i.diuerſis modis figurare vl̃ diffigurar̃.i.figurã auferre.diffiguro ras.i.valde figurare. vl̃ diffigurare. vl̃ figurã auferre:pfiguro ras.i. añ figurare:pfigurare.trãſfiguro ras.i.trãſ foꝛmare ſc; vltra i aliã figurã mutare. Figuro actiuũ ẽ cũ oib⁹ ſuis ↄpoſitis: ⁊ pdu.gu. Et ſciãs ꝙ figura ẽ in grãmatica ex codẽ vl̃ diuerſo ↄuenire qðdã diſpõ dictiõis. Tres ſũt aũt figure ſc; ſimplex.ↄpoſita vl̃ decõpoſita De h̃ dcm̃ ẽ ſ.i terria pte in ca.ð figura nois. Itẽ ð figuris allotheca dc̃z ẽ i q̃rta pte.itẽ ſciaſ figuratie loq̃ ẽ aliũ dicim⁹ ⁊ aliõ itelligim⁹ vlð i leo

Filatiſta a filũ dr̃ h̃ ⁊ hec filatiſta ſte.cõis ge.qui vel que pro mercede filat.

Filadephia phie ciuitas arabie.

Filantropos genus herbe.De hoc vide in ph in ſuo loco.

Filaterii filare qð ẽ ſeruare cõponit̃ cũ thoꝛath: qð ẽ lex vñ h̃ filaterũ rij ſc; mẽbranula vl̃ breuicellus in quo erat ſcripta: lex ⁊ ſeruabat̃:quã deferebãt añ frontẽ vel pectus vt ſic viderent̃ religioſi.Sʒ h̃ nõ fiebat niſi cã iactantie ⁊ vanitatis. vñ ⁊ ſepe inuenit̃ p vanitate: Hinc illud euãgelicũ Matth.xxiij.iuxta pncipiũ.Dilatãt filateria ſua ⁊ magnificant fimbrias Alij dicũt ꝙ cõponit̃ a filũ.q: filũ pendẽs a fronte vel pectoꝛe agitatur.

Filare grece latine dr̃ ſeruare.vñ h̃ filara re: vas vbi aliqd recõdit̃ ⁊ ſeruat̃.h̃ fuit a pncipio:ſed poſtea filare in vſuȝ vini trãſierũt: ⁊ a filare trahit̃ filaꝛo ras.i.ſeruare.

File grece latine dicitur mulier.

Filatio onis in filialis eſt.

Filialis a filius vel filia dr̃ h̃ ⁊ h̃ filialis ⁊ h̃ le.penul.produ. res filij vel filia vel ptinẽs ad filiũ vl̃ filiã. vñ filialr̃ aduer. ⁊ hec filialitas tatis. ⁊ hec filiatio onis in codẽ ſenſu ſc; pprietas qua quis dr̃ filius vel filia.

Filiaſter a filius deriuat̃ h̃ filiaſter ſtri q̃ filiũ h; vxoꝛẽ vl̃ poſtinus pꝛiuignus.vñ h̃ filiaſtra.i.pꝛiuigna.

Filiat⁹ta tũ.i.curuat⁹a filũ dr̃.q: filũ cito curuat̃: ⁊ pdu.pen.

Filica ce.i.curialis: ⁊ dr̃ a file qð eſt mulier.

Filicarũ rij locus vbi filix abũdat. ⁊ dr̃ a filix cis.

Filicetũ ti locus vbi filix abũdat.a filix dr̃. ⁊ pdu.ce.

Filice⁹cea ceũ de filice exiñs vl̃ ad filicẽ ptinẽs. ⁊ dr̃ a filix.

Filiolus li dr̃ a filius. ⁊ ẽ filiolus puus filius: vl̃ quẽ de ſacro fonte leuamus. Itẽ a filia dr̃ h̃ filiola.i.pua filia vl̃ ẽt quã de ſacro fonte extrahimus: ⁊ coꝛ.o.de h̃ ẽt inferius vide.

Filipenſis.i.philippus eſt.

Filippis vrbs macedonie.ſm̃ Pap.

Filippus pi iterptat̃ amatoꝛ equoꝝ. Filos eni grece latine dr̃ amoꝛ. ⁊ cõponit̃ cũ hypos qð eſt equus.inde filippus amatoꝛ equoꝝ vl̃ philippus iterptat̃ os lãpadis:q: lumẽ inuẽtũ pdicauit nathanaeli: vl̃ iterptat̃ os lãpadis.pp ſuã lucũlẽtã pdicatiõeȝ.Dr̃ ẽt os manuũ pp aſſiduã opatiõnẽ. Philippus ẽt dictus ẽ pf alexãdri putatiuus. vñ ⁊ philippi pcerũ dicti ſũt cãpi theſſalici in qb⁹ regnauit. vñ Luca. Et mutina lentos pratos facere philippos: ⁊ bizãrij i qb⁹ erat ſcripta illius imago. vñ Boꝛa. Retulit acceptos regale numiſma philippos. vñ philippẽſis. Ad philippẽſes ſcribit paulus: ⁊ ſcribit̃ p vnũ l: ⁊ coꝛ.fi. ⁊ p⁹geminũ p: ⁊ põt ſcribi in pma ſyllaba p f latinũ vel per ph grecũ.

Filius dr̃ q̃ſi famulus a familia. vñ h̃ filia lie. ⁊ definiũt otũs ⁊ abtũs i abus: vt filia filiab⁹:ad dr̃ã maſculini. ẽt dicunt̃ filij ⁊ filie a familia: q: pmi exiſtũt i oꝛdine naſcẽtiũ. Familia.n.icipit a pꝛe: ⁊ finiat̃ i tritauo: ſʒ ſtirps ex lõgiquo generis ſãguis vocat̃. Quidã tñ dicũt ꝙ filius dr̃ a filos qð ẽ amoꝛ.q: fit amoꝛ pr̃is vel mr̃is vl̃ dr̃ a filo gnãtõis. Eſt.n. filius filũ gnãtiõis.pcedẽdi i poſterũ.ſʒ vbi deeſt fili⁹frãgit̃ filũ gnãtiõis:nec vltra pcedere pt̃ ſʒ vð Aug.filius dr̃ q: fit vt ille.i. vt pr̃ ſʒ potius ẽ ety.ꝙ ↄpoſitio ⁊ ↄuenit ppe filio dei: q: p oĩa ẽ ſilis pr̃i. Et nota ꝙ q̃dripitus ẽ oꝛdo filioꝝ ſc; vnigenitus:pmogenitus:medius nouiſſimus. Primogenit⁹dr̃ añ quẽ vl̃ poſt quẽ nullus ẽ nat⁹. Medi⁹int̃ oẽs. Nouiſſimus poſt oẽs idẽ ẽ ⁊ minimus a monade: nouiſſimus ãt notus.nã ceteros pcedẽdo ãtiquoꝛes exiſtũt. Itẽ q̃tuoꝛ mõis dicit̃ filij ſc; nã.vt filij nãles Imitatõe vt iudei cũ dicũt̃ filij abrae ⁊ alij ipi⁹ fidẽ imitãtes ex gẽtib⁹. Adoptiõe ⁊ pt̃ adoptari d̃ʒ tã maſ.ꝙ fe.dũmõ fit minoꝛis etatis pꝛe adoptiuo.ita ꝙ fili⁹nãlis ei⁹ẽe poſſit. Doctrina ſic apl̃s appellat eos filios q̃ʒ⁹euãgeliũ pdicauit. Itẽ dicũt̃ filij liberi q: ſic ſu⁹ẽ i ptãte dñi ſic fili⁹ẽ i ptãte pr̃is: ⁊ idẽ ẽt filio fit emãcipatio: vt fit liber a pꝛe:ſic ſuo manumiſſio. vl̃ dicũt̃ liberi q: ex libero mr̃imõio ſint orti. Nã filij ex libero ⁊ ancilla orti ſuilis ↄditõis ſũt. Sʒ q naſcit̃ oterioꝛ ſtatũ parẽtis ſumit. Ali⁹ãt dr̃ filio as.i.filiũ facẽ ⁊ parẽ: ⁊ ↄpõit̃ filius. ⁊ dr̃ filiuſfamilie vl̃ familias vl̃ familiaꝝ. ⁊ ſũt filij familiaꝝ vl̃ familias filij nobiliũ: q: oliʒ n numerabãt niſi familie nobiliũ. vl̃ filij familiaꝝ dicũt̃ liberi. ⁊ ẽ familias genitiũ grecus quũ dr̃ filiuſfamilias. ⁊ acuit̃ i fine familias.

Filiuſfamilias in filius exponitur.

Filiuſſaltus dr̃ dauid i.ij. Regũ.xxj.ca.f.vbi ſic dr̃. Tertium quoq fuit bellũ i iob ↄ philiſteos in quo pcuſſit adeodatus filiuſſaltus.polimitari⁹.bethleemites. galiath.gethcũ. vbi dic̃ mgr̃ i hyſtoꝛijs. His q̃tuoꝛ noĩbus exp̃mit̃ dauid. ⁊ dr̃ adeodatus.q: ad liberatõeȝ iſrl̃ datus ẽ a deo in regẽ. Filiuſſaltus:q: de paſcuis ⁊ ſaltu aſſũptus ẽ. Polimitari⁹ q: de gñe beleſel polimitarij fuit mat̃ eiuovl̃ q: multis modis ãpliauit cultũ dñi. Bethleemites dr̃ a patria.

Filix.a filũ dr̃ h̃ filix cis qðdã herba.q: folia eius q̃ſi fila ſunt vl̃ dr̃ a findo: vel a ſinglaritate folioꝝ.q̃ſi fenix. Arabes.n. ſingularẽ fenicẽ vocant. ⁊ coꝛ.penul.in gtõ filicis. vñ Uirgi.in.ij.Beoꝛg. Et filicẽ curuis inuiſaȝ paſcit aratris.

Filocalus li.i.amatoꝛ boni coꝛ.penul. ⁊ ↄponit̃ a filos qð eſt amoꝛ: ⁊ calon bonũ: ⁊ eſt cõis ge.ficut ⁊ phus.

Filocopus.filos ↄponit̃ cũ copos qð ẽ laboꝛ. vel opos qð ẽ viſio ⁊ dr̃ h̃ ⁊ h̃ philocopus pi.i.amatoꝛ iactãtie q̃ vult vt laboꝛ ſuus appeat ppter vanã gloꝛiã ⁊ coꝛ.penul.ſc;.co.

Filogeus filos ↄponit̃ cũ ge qð ẽ tr̃a: ⁊ dr̃ h̃ filogeus gei q̃ri⁹ equus folia q̃ amãs terrã videt̃ ei ſol amare terrã.cũ poſt nonã declinat ad eã. tũc eni ad occaſum tẽdit: ⁊ pdu.peñ.

Filomena auis lucinia interptat̃ canens dulciter eo ꝙ dulciter cantat. ⁊ pdu.penul.

Filon grece latine dicitur folium.

Filo grece latine dr̃ amoꝛ. ⁊ accentuat̃ in fine.

Filoſophus.filos cõponitur cũ ſophia qð eſt ſapia. ⁊ dr̃ h̃ ẽt hec filoſophus phi.i.amatoꝛ ſapie. vñ hec filoſophia phie amatoꝛ ſapie. ⁊ hinc philoſophicus ca cum. ⁊ philoſophoꝛ pharis.i.ſtudere philoſophie. vel docere philoſophiaȝ vel tractare eã. vel moꝛẽ philoſophi ſeq̃. ⁊ põt dici Xbũ moꝛale vel imitatiuũ. ⁊ foꝛmat ab h̃ abltõ philoſopho.o mutata in oꝛ. vel addita r. Et nota ꝙ phs pprie dr̃ q̃ diuinarũ 135

ꝛ hūanaꝝ reꝝ sciaꝫ hꝫ ꝛ ordīm bñ viuēdi tramitē tenet. ꝛ ferť h̄ nomē p̄mū eē excoꝛtū a pitagoꝛa. Nā greci veteres cū añ sophos vel sophistas i. sapientes vel doctores sapīe semet ipsos iactāti noīarēt. iste interrogatᵘ q̄d pfiteref verecūdo noīe philosophū.i. amatoꝛē sapīe se eē r̄ndit: qꝛ sapiētē pfiteri arrogātissimū videbaf: ita deīceps postea posteris placuit: vt quū talibus de rebᵘ ad sapiaꝫ ptinētibᵘ doctrine q̄s q̄s vť sibi vť alijs videref excellere nō nisi phꝰus vocaref. Et nota q̄ phꝰus idē ē qđ sapiēs ꝛ phia idē est qđ sophia vel sapia: vel phice loq̄: q̄uis interp̄tatio aliud videaf sonare: qđ fuit scīn a pitagoꝛa: vt diximus. Et sciaꝫ q̄ phie tres sūt spēs scꝫ physica: logica: ethica. ꝛ ē phia meditatō moꝛtꝭ: qđ magis ꝯuenit xp̄ianis: q̄ seculi ambitiōe calcata: filitudine future patrie viuūt. vť vt dič Arist. i li. de regimine regum. Phia nil aliō ē q̄ꝫ abstinētia ꝛ victoꝛia cōcupiscibiliū. In Job aūt ca. xxviij. dr. Ecce timoꝛ dñi: ip̄a ē sapia: ꝛ recedere a malo ē itelligētia. vide in terra ꝛ noctua ꝛ i alijs. Et sciaꝫ q̄ Aristo. i iij. Topi. dič. Aliq̄ñ q̄t meliora nec ēt magis eligēda sūt neq̄ꝫ meliora necio ꝛ magis eligēda: phari ei melius q̄ꝫ ditari: sꝫ nō magis eligendū indigēti necessario.

Filtrū. a filū dr h̄ filtrū tri: qꝛ ex filis. i. pilis aīalium fiat. vñ filtratus ta tū. Filtrū etiā dr q̄dā herba venenosa. vñ ꝛ sepe inuenitur pro veneno acutissimo positum.

Filū. a filon dr. vel dr filum q̄ṡi pilū qꝛ ex pilis aīalium fiat a filū dr filo las. i. filū a colo p quādā tenuationeꝫ deducere ꝛ p̄odu. hanc syllabam fi.

Fimarius rij hō vel equus qui poꝛtat fimū: ꝛ dr a fimus.

Fimbꝛia bꝛie. a findo dis dr h̄ fimbꝛia bꝛie. i. extremitas vestis. Supstitiosi ei magři i fimbꝛijs q̄ i q̄ttuoꝛ angulis palliox pēdebāt acutissimas spiās ligabāt: vt eax aculeis pūgeref: ꝛ ex hac ꝯmotōe traheref ad officia dei. vñ fimbꝛiatus ta tū. i. fimbꝛijs oꝛnatus: ꝛ fimbꝛio as: fimbꝛijs aptare.

Fimus mi maſ. ge. dr a fio fis: ꝛ est fimᵘ stercus. qđ p agros iacif: qđ vulgo letamē dr qꝛ suo nutrimēto leta faciat arua: ꝛ reddit pinguia. ꝛ dr a fimus: qꝛ fiat humᵘ. i. terra vel stercus. vť dr fimᵘ qꝛ fit imus. qñ eni spargif in agro occultaf sub terra: ꝛ est etymo. ꝛ coꝛ. p̄mā. sꝫ fimᵘ v̄bū cā p̄du. vñ q̄dā. Fetet vbiq̄ꝫ fimus: vitiosi coꝛpoꝛe fimus.

Findo dis di fissū. i. scidere. vñ v̄balia. Findo cōponif vt affindo dis: mutata d in f. i. valde vť iuxta findere. Itē ꝯfindo dis di fū. i. fil' vť cū alio findere. Itē diffindo dis di fissū .i. diuersis mōis vť i diuersas ptes findere: vť findēdo imittere. Itē pfindo dis di fissū. i. valde vel pfecte findere. Itē p̄findo dis di fū. i. pcul findē. Itē p̄findo dis di fū. i. añ findere. Itē refindo dis di fū. i. iterū findere. Itē suffindo dis di fū. i. latēť vť subtᵘ vť doꝛſ: vť pax findere. Itē trāffindo dis di fū. i. vltra findē. Finde ꝛ oīa ab eo ꝯposita sūt actiua ꝛ faciūt p̄tītū fidi fiñ n: ꝛ supinū fissū gemīato s ꝛ oīa coꝛ. hāc syllabā fi i p̄terito: vt diffidi: ꝯfidi p̄fidi ꝛč. Sꝫ fido dis dit p̄du. fi vñ q̄daꝫ. Fido parit fidit: dat quoq̄ꝫ findo fidit Virg. i. viij. Diffidit ac multa poꝛrectū extendit harena.

Finees interp̄taf oꝛi pariens: trāsfixit eni pugione zambꝛicū scoꝛto madianite: ꝛ dñi furoꝛē placauit vt parceret. finees frater ophni os mutū interp̄taf: quo figuraf veteris sacerdotij ꝛ doctrine silentiū. ꝛ acuitur vltimo.

Fingo gis xi ctū fingere. i. oꝛnare. componere. facere: foꝛmaf: plasmare: excogitare: ꝛ cōponere qđ verū non est. i simulare. Itē inuenif fingo gis. i. nitidare. extergere. Fingo componif vt ꝯfingo gis xi ctū. i. fil' fingē vel dissimulare. Diffingo gis i. diuersis modis fingere vť dissilare. Itē defingo gis i. valde fingere vť diffingere. Itē effingo gis. i. exp̄sse fingere: mutato x in f. Fingo ꝛ oīa eius cōposita sunt actiua: ꝛ oīa faciunt p̄teritū in xi ꝛ supinū in ctū. Itē oīa abijciūt n in supino qđ hꝫ in p̄ñti ꝛ in p̄terito pfecto.

Finio nis niui nitū nire. i. terminare: ꝯsūmare pficere: ꝛ dr a finis. ꝛ ꝯpōif vt diffinio nis: ꝛ trāsit s i f. i. diuersis mōis finire. determinaf: ondere q̄s sit vť q̄le vť q̄tū. vñ h̄ diffinitio onis terminᵘ demōstrās q̄d ē eē rei. Itē ꝯponif definio nis nit valde finire. vñ diffinitᵒ ta tū. Actuū. ij. Hūc definitio ꝯsilio. Itē p̄finio nis. i. añ finire. p̄figere: p̄statuere. p̄destinare. Finio ꝛ eius ꝯposita actiua sūt: ꝛ p̄du. hāc syllabam fi.

Finis a funis dr h̄ aut hec finis ge. incerti: qꝛ agri funiculis sint diuisi. vñ pp̄heta. Funes ceciderūt mihi in p̄clarꝭ: Mensurarū enim linee in terrarū ptitione tendunf: vt diuensiōis eq̄tas teneaf. Et sciaꝫ q̄ finis dr terminus: ꝯsummatio: moꝛs. p̄ria. vñ h̄ ꝛ h̄ finalis ꝛ h̄ le. vñ finalr aduer. Finis cōponif vt affinis ꝯfinis. ꝛ p̄du. fi. Et nota. Et finis ꝯsūmās: ꝛ est finis ꝯsūmēs. vñ v̄sus. Finis ꝯsumēs: ꝛ cōsūmatio finis. In eo q̄ cōsūmat siue pficit hꝫ nām maris: seu hꝫ se ad modū maris. In eo q̄ ꝯsumit hꝫ se ad moduꝫ femine. vñ ꝯuenieter est incerti ge. i. maſ. vel fe. Itē ab hoc dtō fini addita tas: hec finitas: penť. nt coꝛ.

Finitimᵘ ma, mū. i. ppinquus: vicinus: ꝛ dr a finis.

Finitiuus ua uū penul. p̄du. in finitus vide.

Finitus a finio nis dr finitus ta tū. vñ finitiuus ua uuꝫ qđ finit vel finif. ꝛ cōponif vt infinitus ta tū. i. nō finitᵘ scꝫ cuius mēsura nō hꝫ finē: ꝛ infinitiuus ua uū. i. nō finitiuus. ꝛ hinc q̄dā modus v̄bi dr h̄ infinitiuus ui: ꝛ hoc infinitiuū ui. ꝛ hic infinitus ti: ꝛ hoc infinitum ti. vide in tertia parte vbi egi de verbis impersonalibus.

Fio fis factus sꝫ. i. icipe eē de nō eē trāsire ad eē. Qđ eniꝫ fit nō est. ꝛ qđ nō ē nō fit. ꝛ est neutropassiuū q̄tū ad vocem neutrūpassiuuꝫ q̄tū ad sigͣtionē. ꝛ deberet hēre tria pricipia scꝫ fiens factus ꝛ facturᵘ. sꝫ fiens nō ē in vsu hac rōne. Nā h̄ v̄bū fio est q̄ṡi passiuū huiᵘ v̄bi facio. sꝫ oē passiuū caret pricipio p̄ñtis tp̄is. ꝛ iō fiēs nō ē in vsu lꝫ fuerit in antiquoꝝ vsu. Itē fio deberet hēre facturᵘ pricipiū futuri tp̄is sꝫ qꝛ eēt ꝯcidētia iter pricipiū hmōi. ꝛ pricipiū huius v̄bi facio qđ ē facturᵘ. iō fio hꝫ futurᵘ pricipiū futuri tp̄is. ꝛ nūq̄ꝫ facturus. ꝛ cōponif fio cū oībus eisdē dictionibᵘ cū q̄bᵘ cōponif facio. ita vt lr̄aturā suā nō mutet. vt bñfacio. ꝛ bñfio. malefacio ꝛ malefio. satisfacio ꝛ satisfio. calefacio ꝛ calefio. tepefacio. ꝛ tepefio expgefacio expgefio. nihilifacio ꝛ nihilifio ꝛ sūt loca passiuoꝝ ad illa. Itē fio cōponif cū con ꝛ trāsit ad actiuā sigͣtionē. ꝛ dr ꝯfio fis fiui irū cōfire. i. efficere. accipif tñ cōfire in actiua sigͣtiōe scꝫ p effici. Itē defio fis fiui fire. i deliquere vel deesse. defectū pati. Itē cōponif cū sub ꝛ dr suffio fis iui fitū fire. i. subfumigare vť administrare. Fio ē neutrū ꝛ cōposita ab eo q̄ nō mutāt lr̄aturā illiᵘ oīa sūt neutra ꝛ hñt accētus sup eādē syllabā super quā ꝛ simplex iuxta regulā illā. Quotiēs facio vť fio cōponif ita vt nō muteť lr̄atura simplicis sup eādē syllabā ē accentᵘ in cōposito sup quā est in simplici. Que v̄o ꝯponūť a fio. ita vt mutēt lr̄aturā sui simplicis ēt accētᵘ mutāt. ꝛ actiua sūt p̄ter i defio p deficē qđ ē neutrū. Et nota q̄ fio fiebā p̄du. puꝝ vbicūq̄ꝫ nō hꝫ r. cū oībᵘ suis ꝯpositis qñ sigͣt passionē: nā si r seq̄ť e breuiaf i añ e. vt fierē. ꝛ fieri. ꝛ vt dič Uarro. iō fio fis p̄du. fi. qꝛ ē passiuū de facio. vñ qꝛ passiuū parificaf actiuo. iō fio p̄du. p̄mā. vt tp̄e salťē parificeť. vt scꝫ qđ amisit in syllabis recupet in tp̄ibᵘ. Facerᵘ. Nūq̄ꝫ spina nocēs fiet odoꝛa rosa. Et vt dicit Pap. Fio fis factᵘ suꝫ q̄rte ꝯiugatiōis. ꝛ p̄du. penu. in oī syllaba. lꝫ sit vocalis añ vocalē. vt fio fiam. inde cōponitur suffio.

Firmaculū li penulť. coꝛ. quo aliq̄d foꝛmatur a firmo as dr.

Firmamētū ti dr a firmo mas. qꝛ firmū sit nec casui subiacēs Et sciaꝫ q̄ celū firmamētum factum est secunda die. ꝛ sm̄ quosdam est de quinta essentia.

Firmus. a foꝛmon qđ est caloꝛ dr firmus ma mū q̄ṡi cū caloꝛe. ꝛ ꝯparatur firmus mioꝛ fimus. vñ firme mius sime aduer. ꝛ firmiť ēt dr. ꝛ hec firmitas tatis. ꝛ h̄ firmitudo dinis q̄ aliq̄d firmatur. ꝛ a firmus dr firmo as aui. vñ h̄ firmatoriū rij quo aliq̄d firmatur. ꝛ hoc firmaculū li p eodē. Firmo cōponitur vt ꝯfirmo mas. affirmo mas. īfirmo as. i. debilitare. falsificare. eneruare. Offirmo mas mutato b in f. Prouer. xxi. Uir impius p̄caciter offirmat vultum suum. Firmo as actiuū est cū oībus suis cōpositis. Et sciaꝫ q̄ firmus ex nā dr. valēs v̄o ex p̄cipuis viribus: vt athleta.

Fiscalis in fiscus exponitur.

Fiscella a fiscina dr hec fiscella le dimi. parua fiscina. et hic fiscellus li dimi. i. mollis casei appetitor.

Fiscina a findo dis dr hec fiscina ne. i. vas vel corbulus ex iuncis vel vimine factus: in quo fit caseus: et cor. penl. vn Virgi. Nunc facilis rubea cōtexitur fiscina virga.

Fiscinula le dimi. parua fiscina: et cor. penul.

Fiscus sci mas. ge. i. saccus vl bursa regis vbi publicus cēsus reponit. Ponit tn̄ qñqz p quolibet sacco: et inde hic et hec fiscalis et hec le: et hoc fiscale lis. i. redditus regalis. Oīa enim publica bona dicūtr fiscalia. Et nota q fiscus dr a fisco arbore pp vbertatē q ē ibi maior q̄ȝ in alijs saccis sic illa arbor ē vberior q̄ȝ alie. Et dicit Aug. ꝯ auaros. Qd nō accipit xp̄s accipit fiscus. A fiscus dr fisco scas caui scare. i. publicare: ad fiscum reducere: in fisco reponere. et cōponit ꝯfisco scas. i. sil fiscare ifisco scas. Fisco actiuū est cum oībus suis cōpositis.

Fisiculatus a fisis qd est nā dr fisicus ca cum. i. nālis. dn fisiculo las. i. diuinare vel pnūciare. vn̄ fisiculatus ta tum diuinatus vel pronunciatus.

Fisicus a fisis qd est nā dr fisicus ca cū. i. nālis et hec fisica ce p quadā arte que de rerū naturis tractat q̄si scia de naturis et hinc fisicus ca cū q de arte illa tractat vel qd ad artē illam ptinet: vt fisicus liber: et hic fisicus ci: et hec fisica ce qui vel que tractat artē illā vel sm artē illam.

Fisiologus fisis grece latine dr nā. et cōponit cū logos qd est sermo vel ratio: et dr hic fisiologus gi qui loquitur vel tractat de naturis rerū: et cor. lo.

Fisis grece latine natura dr.

Fissilis a findo dis dr hic et hec fissilis et hoc le: qd facile findi vel frangi pōt: et cor. penul.

Fissus sa sum deriuatur a findo dis di fissum. vn̄ hec fissura re. i. scissura: et scribitur p geminū ss: sed fisus sa sum a fido dis fisus sa sū fisu scribitur p vnū s. pducit tn̄ primā. vn̄ versus. A fido fisū sed findo dat tibi fissum.

Fistula a fos qd est vox et stolon qd est missio cōponit hec fistula le instrumētū ad canēdū ex cannulis cōpactum: et dr sic: q vocē vl aerē emittit. vn̄ qdā. Fistula dulce canit volucrē dū decipit auceps. vn̄ et fistula dr aqductus et meatus: q aquā fūdat et emittat: sic fistula istrumētū vocis. et a fistula dr fistulor laris. i. sibilare vl cū fistula canere. fistula etiā dr qdā ifirmitas. vn̄ fistulatus ta tū et fistulosus sa sum: q fistulā illā patit ifirmitatē. vn̄ versus. Fistula dulce canit est morbus fistula dicitur. Fistula ēt dr aroma siue arbor aromatica. Cātico. iiij. Fistula et cināomū cū vniuersis lignis libāi.

Fisus sa sum a fido dis: vide in fissus.

Fitius in fiton vide.

Fitō nis mas. ge. fuit qdā serpens creatus a terra quē appollo in pnaso monte interfecit et interpretatur fiton cōsulere vl dubitatio. et dr a verbo greco. s. fito. qd est q̄ro. Hinc fiton dubitatio dr quē appollo interfecit: q sapia dubitationem absoluit et hinc ipse appollo dictus ē fiton vel fitius et hic fitia tiorum dicti sunt ludi. vel festa fcā in honore appollinis pp victoriā quā habuit de fitone. et a fiton fitius tia tium: vel fiteus tea teū. i. appollineus. vl a fitōe serpente possunt hec deriuari. Itē fiton. i. diuinator. vide in fitonicus.

Fitonicus a fitōe appolline dr fitonicus ca cū: et hic fiton onis et hec fitonissa se. i. diuinator vel incantator plenus fitonico spū et diuinatrix vel incantatrix: fitonico spū plena: q apollo auctor fuit diuinationis: et cor. penul. fitonicus.

Fitonissa in fitonicus vide.

Fixula. a figo gis dr hec fixula le. i. fibula que ad firmandum pallium infigitur.

Fixus. a figo gis xi xum: vel a figor geris dr fixus xa xū per x. Inuenitur ēt fissus sa sū: a findor deris. et scribitur p geminū s. vn̄ versus. A figor fixus a fingor fit tibi fissus.

F ante L

Flabellū li. i. muscariū scz cū quo muscas abigimus: et flatum facimus. et dr a flabrum.

Flabrū bri. i. ventus vel flatus venti a flo flas dr.

Flacceo cces cui. i. marcēre. vn̄ hic flator toris. i. marcor. et hic et hec et hoc flaccens tis pricipiū. i. marcens. vn̄ p trāslationē flaccentes dicūtr q in pctis et in iniq̄tatibus marcēt et pseuerāt. et q qd marcet exiccat et arescit: iō ēt qñqz ponitur flaccere p arere. vn̄ Esa. xix. Erunt irrigua eius flaccētia. i. arentia.

Flaccor toris in flacceo est.

Flaccus cca ccū. i. marcidus a flacceo cces.

Flagellū in flagrū vide.

Flagitiū. a flagito tas dr hoc flagitiū tij. i. dedecus: pctm̄. et flagitiosus sa sū. i. vitiosus. libidinosus. turpis nō dicendus criminosus sic dictus: q freq̄nter flagitet et appetat libidinem vel noceat sibi. et cōparat flagitiosus sior simus. vn̄ flagitiose sius sime aduer. et hec flagitiositas tatis. Que differentia sit inter flagitiū et facinus dictū est in facinus. 136

Flagito tas taui a flo flas dr. et ē flagitare expostulare. q̄rere. rogare. petere. cū clamore poscere. vn̄ et flagito tas dr quasi flatū gero vel ago: et ē etymo. Flagito cōponit vt eflagito. i. valde flagitare. et ē actiuū cū oībus suis cōpositis. et exigit duos diuersos actōs post se: et cor. gi. Que āt verba regunt duos diuersos actōs dictū ē in docco ces.

Flagro gras in flagrū exponitur.

Flagrū. a flo flas dr hoc flagrū gri: et inde hoc flagellū li dimi. et sūt flagra vel flagella virgule vel potius sūme ptes virgarū: q cū flatu et crepitu in corpore sonāt: vel sūme ptes arborum dicūtr flagella: q crebros ventorum flatus sustinent. Eadē rōne dicūtr et flagra. Itē q flagrū pcutit et vrit: dr flagrū qñqz verberatio: qñqz ardor. vn̄ flagro gras. i. estuare. feruere. ardere. Sed fragro. i. redolere p r in vtraqz syllaba. vn̄ versus. Fla facit ardorē. sed fra largitur odorem.

Flama me dr a flo flas: q flatu excitet. vl dr a fos qd ē ignis q āt dr flama q̄si fons late means. etymo. ē non cōpositio.

Flamasco scis in flamesco exponitur.

Flamen. a filū dr hic flamen minis. i. sacerdos iouis q̄si filamē: q reliqās a collo p fila pendētes portet. vel iō dr a filo q a q̄cūqz erat sacerdos in signū sacerdotij deferebat almuciū: sed ingruēte calore cū ex caloris nimietate nō posset id deferre ligabat sibi capillos quodā filo. vel floccuū lane filo in vertice ligatū deferebat in signū sacerdotij: et tūc ē mas. ge. Itē a flo flas pōt deriuari hoc flamen minis. i. flatus et hic flamineus nea neū a diectiuum.

Flammeo. a flamo mas dr flammeo mes flamui. i. flamā emittere: vel calere. vel etiā ardere.

Flameolū li dimi. paruū flameū. Prudētius de sichomachia: flameolū strophiū diadema monile.

Flamesco scis incho. et format a flameo mes addita. co. vn̄ i hymno. Flamescat igne charitas. Quidā tn̄ pnunciāt flamascat qd est inchoa. huius verbi flamo mas. vt sit sensus. Flamascat. i. incipiat flamare. i. incēdere: sz vt dicit Hu. flamescat ibi debet dici inchoa. a flameo mes.

Flameū. a flama dr hoc flameū mei: vitta siue infula nuptiarum tenuis et rubea qua vtebant nubentes ad designandū pudoris lesionem: operientes vultū cum ea. vn̄. Luca. in. ij. Lutea dimissos velarunt flamea vultus.

Flameus mei mas. ge. i. pminister sacrorum: et dr a flamen.

Flamita te. i. sacerdotissa: et dr a flamen.

Flamiger ra rū. i. gerens flamā penul. cor. et cōponit a flama et gero ris.

Flamineū nei neu. ge. i. sacerdotiū vel officium flaminis. et dr a flamen.

Flamo mas. i. incendere a flama dicitur: et cōponitur vt inflamo mas. i. incendere inanimare: et est neu. cū oībus suis cōpositis. lz qñqz inueniatur absolute positū: sed p flamare vl resplendere est actiuum.

Flamula le dimi. parua flama: et cor. penul.

Flādria drie penul. cor. qdā puincia vel comitatus. vn̄ hic et hec flādrēsis: natus vel nata de illa puincia vel illo comitatu.

Flatilis. a flo flas dr hic et hec flatilis et hoc le: facilis ad flandū. vn̄ flatilit aduer. et hec flatilitas tatis et cor. penul. flatilis.

Flaueo ues ui. i. eē vl fieri flauū. vn̄ flauesco cis incho. et pro

du.fla.vñ Uirg.i buc. Molle palati flauescit tpis arista.

Flauus.a flaueo ues dr flauus ua uũ.i.albus vel rubeus. ß pprie flauus e q̃ vulgo dr blũdus. Flaui et dicti sũt aglici teutõici z fladrẽses. Jtẽ flaua ẽ arena. Flaua ẽ spica q̃ ẽ matura. Flau⁹ cõpat flauior fissim⁹. vñ flaue uius fime aduer. z ß flauedo dinis. z dr i Grecis. Flauus e crinis: ß fuluum metallũ. vñ dicit. Dic apte flauũ crinẽ fuluũq̃ metallũ.

Flebilis penul.cor.in fleo es est.

Flebotoniũ fm Jsi.etymo.iiij.ca.x).ab incisione vocatum est nam incisio grece toniũ dr.

Flecto tis xi xũ.i.curuare:cessare:mutare. vñ ß flextura re z ß flexus xui. Flecto cõponit vt offlecto tis:circũflecto is deflecto ctis.i.valde vel de vno loco ad aliũ flectere vel deorsũ flectere. Jnflecto ctis.i.valde intro vel intus flectẽ. Reflecto ctis.i.iterũ flectere. Flecto actiuũ est. z oĩa cõposita ab eo sũt actiua. z faciũt pteritũ in xi z supi.in xum.

Flagiton tõris mas.ge.fluuii infernalis tot⁹ ardẽs:a fos qd ẽ ignis. vl flegi qd ẽ iflãmãs. z tot⁹. vñ flegitonteus tea teũ.

Flegi grece latine dr inflãmans.

Flegma me fe.ge. z ß flegma matis ge.neu.ẽ vnus de q̃ttuor pncipalibus humoribus hũani corporis.sic dicti: q: sit frigidũ.greci eni frigorẽ phlegmonẽ dicunt. vñ flegmaticus ca cũ:i quo dñat flegma: z qd offert z efficit z generat flegma z qd ptinet ad flegma: z qd pcedit z puenit ex flegmate. z flegmatiso sas.i.flegmate abũdare: vel flegma eiicere:mul tũ saliuare z spuere. vide in elementũ.

Flegmen minis neu.ge.dr a flegi qd est inflãmãs. z ẽ flegmẽ tumor sanguinis:sicut vbi abũdãt crura sanguine. Jtẽ flegmina sunt q̃ in manibus z pedibus callosi sulci sunt.

Fleo fles ui tũ dr a fluo is:q̃ eni flet lachrymis fluit. Flere.n. est vberti lachrymas fũdere.q̃si fluere. ß plorare ẽ cũ voce flere. Plãgere est cũ lachrymis pectus aut faciẽ tũdere. Lugere ẽ cũ aliq̃b⁹ dictis miserabilibus z habitus mutatõe flere. Merere ẽ cũ silẽtio dolere. vñ z merere dr q̃si mẽte carere: z lugẽ q̃si luce egere. Et a fleo fles dr ß flet⁹ tus tui: z ß z ß flebilis z ß le. z flebilr aduer. z ß flebilitas tatis. Oui. Flebile pncipiũ melior fortũa secuta ẽ. Pñt tñ ß puerbiũ ad futurũ pferri: z tũc dic. Melior fortũa sequet. Fleo opponit vt defleo es. effleo es.i.valde flere. pfleo es.i.pfecte fleo refleo fles.i.iteꝝ flere. Fleo z oĩa ab eo oposita faciũt pteritũ i eui z supinũ i etũ: z oĩa sũt neutra: ß inueniũt trãsitiue ostructa cũ actis.s.cãz designãtibus vel tũc hñt illa ỽba i se vim ỽboꝝ transitiuoꝝ. vñ inueniunt passiua ab eis.

Fletus.a fleo fles dr ß fletus tus tui: z fletus ta tũ pticipium passiue sigr̃tõis. Et opõit cũ I vt iflet⁹.i.nõ flet⁹. z pdu.fle.

Fleumon est morbus inquietus cũ rubore z dolore z tensiõe z duricia: z dr a flegi quod est inflãmans.

Flexus ua uũ.i.vanus.

Flexibilis.a flecto ctis dr ß z ß flexibilis z ß le:qd facile flectitur vl flecti põt. vñ flexibilr aduer. z ß flexibilitas tatis z p cõpositionẽ ß z hec inflexibilis z ß le.i.nõ flexibilis. z hinc inflexibiliter aduer. z ß inflexibilitas tatis.

Flexuosus.a flecto ctis dr flexuosus sa sũ.i.plen⁹ flexu nõ rectus: vl q̃ nõ icedit recta via. z opat. vñ flexuositas tatis

Fligo gas in fligo gis exponitur.

Fligo gis xi ctũ: z figo gas in eodẽ sensu.i.cruciare dissipare: destruere:deuastare: ß nõ est in vsu. z vtrũq̃ cõponit vt affligo gis z affligo gas.i.valde fligere. z ofligo gis: z ofligo gas.i.sit fligere vel pugnare. defligo gis z defligo gas: valde vel deorsũ fligere vel pugnare. infligo gis z infligo gas: pfligo gis z pfligo gas. Fligo actiuũ est. z oposita ab eo q̃ desinũt in o:sit actiua sunt oĩa. pter cõfligo z defligo sunt neutra p pugnare: z oĩa faciũt pteritũ in xi z supinũ in ctũ: z pducũt fli. vñ. Uindocinẽsis. Hanc affligere fauit huic famulare vetat.

Flo flas aui are atũ.i.flatũ emittere. vñ ß flat⁹ tus tui. Flo cõponit vt afflo as.i.flare ad aliqd vl flatu venerare vl iterficere vl tãgere. oflo as.i.flare vl fundere aurũ z aliõ metallũ ad aliqd faciẽdũ. z ẽ ỽbũ fusoꝝ: q: fusores multa insil' sunt dũt de vna forma ad aliã:iõ hinc tracta ẽ metaphora ad illos q̃ res alienas mutuo accipiũt z luxuriose cõsumũt. vñ i uenit cõflare p mutuare z p cõsumere:nã q̃ ofumit z qui mutuat: de vna forma q̃si fũdit i aliã. Jtẽ cõpõit vt efflo as.i.extra flare vel flãdo emittere. z inflo as.i.intus flare: flatũ ipellere. Jtẽ pflo as.i.flare pfecte vel valde. itẽ sufflo as flare. Flo neutrũ est: z oĩa oposita ab eo sunt actiua.

Floccifacio cis.i.pap estimare.cõtẽnere:puipẽdẽ. z oponit a floccus z facio:q: floccus lane pap valz: z fere nulli⁹ ẽ pcij.

Floccipendo dis a floccus z pendo dis cõponit: z idẽ est qd floccifacio. vide in floccifacio.

Floccus.a flo flas dr ß floccus ci pua massa lane vel niuis:q: leuiter flatu ipleat huc z illuc. vñ ß flocculus dimi. z flocco cas verbũ soli deo oueniens. tunc enl deus floccat quũ floccando ningit.

Flora fe.ge.est dea florum.

Floralis.a flo flas dr ß flora re:dea floꝝ. vñ ß z ß floralis z ß le:qd ptinet ad florã. z pluraliter floralia liũ vl floralioꝝ: festa flore q̃ ab antiq̃s celebrabãt. Jtẽ ß z ß floralis z ß le. qd ptinet ad flores: z tũc deriuat a flos. vñ z floralia dñr tpa floꝝ. Et sciã q̃ hmõi noĩa festoꝝ i a desinẽtia tñ plu ralr declinata faciũt gnĩi in orũ z in iũ: vt dicti ẽ in festum.

Florariũ rij.locus vbi flores crescunt vel vbi imponuntur. z deriuatur a flos floris.

Floreo res rui dr a floro ras. z ẽ florere virere:resplẽdere flo ridũ eẽ vl fieri. Et cõponit vt ofloreo res.i.sil' florere effloreo res. refloreo res.i.iterũ florere:resplẽdere reuirere. z ab his incho.floresco cis:effloresco cis:ofloresco scis. refloresco scis. Floreo flores cũ oĩbus suis cõpositis est neutrũ. z facit pteritũ in rui z caret supino. Jnchoatiua autẽ istorum verborũ carẽt preteritis z supinis: z sũt neutra sicut et alia inchoatiua. Jtem floro ras et floreo res.et floresco scis et eoꝝ cõposita pdu.hanc syllabã flo.vñ Uindocinẽsis. Floreat illesus pmitatis amor. zc.

Floretũ ti:loc⁹ vbi flores abũdãt:et dr a flos floris et pd.pe.

Floro ras raui dr a flos.et est florare flores creare vel florib⁹ spargere.implere. Et cõponit vt defloro ras. Et est actiuũ floro cũ suis cõpositis:et producunt flo.

Florulentus ta tũ.i.plenus floribus:et cõponitur a flos et lentos qd significat plenitudinẽ.

Florulenti sũt cãpi et prata: sed floride sũt arbores et berbe.

Flos ris mas.ge.dr a fluo is.et dr flos q̃si fluos:et flores q̃si fluores:q: cito fluant. vñ floreus rea reũ.de floribus totus existens:vel floribus plenus. vel pcreãdis floribus apt⁹ et pdu.primã flores tam nomẽ q̃ verbum.

Flosculus li dimi.paruus flos:et cor.penul.

Flucticulus li dimi.paruus fluctus.et cor.penul.

Fluctiuagus ga gũ penul.cor.i.vagus vel fluctus.et cõponitur a fluctus et vagus gi.

Fluctuo.a fluctus deriuat fluctuo as aui are.i.cõmouere vacillare:et fluctibus inundare.et ponit p dubitare. vñ fluctuat⁹ ta tũ.i.fluctuãs vl qd fluctuauit.et ß fluctuatio onis

Fluidus.a fluo is dr fluidus da dũ.i.madidus vel currẽs.et cõparat fluidus dior:fimus. vñ fluide dius fime aduer.et hec fluiditas tatis.i.madiditas:decursio.

Fluito tas taui tare.i.dissolui:fatiscere:freq̃nter luere: vacillare.et ponit p dubitare et ẽ frequẽ. de fluo is.et format a scda psona pñtis idicatiui mõi.s.fluis abstracta s et additto to: vt vult Hug. Quidã tñ dicũt pbabiliter q̃ antiq̃ dixerunt:fluo is fluxi flũtũ vel fluctuz: et etiã fluitũ tu:et Ide u in o fit fluito tas:et est fluctus ipse motus aquarum.

Flumẽ mis ge.neu.a fluctus dr.et ẽ flumẽ ipsa aq̃ decurrẽs. ß fluuius ipe aq̃ decursus dr. Et flumẽ dr flumine⁹ nea neũ.

Fluo is xi xũ: vel fluctũ fluere.i.decurrere.q̃ faciat supinũ fluxũ pbat p ß pticipiũ fluxurus ra ruz qd fit ab eo qd faciat fluctũ pbat p ß nomẽ ỽbale q̃rte declinatõis.s.fluct⁹ ctus ctui qd fit ab eo. Fluo cõponit:vt affluo is.itez ofluo is.i. sil' fluere. vñ oflu⁹ flua fluũ.itez circũfluo is. vñ circũfluus flua fluũ.itẽ defluo is.i.deorsũ vl cito fluere vl decurrere.

Et nota ꝙ defluit qḋ etate vel vetustate dissoluit᷑: vt etas hoīs: folia arboꝝ. Fluit qḋ nālit᷑ decurrit vt humor aque. Fluere āt tribus modis ḋr: humore reꝝ: fame vinoꝝ: tabe mortuoꝝ. Itē diffluo is. i. diuersis mōis vel ī diuersas ptes fluere. itē effluo is. i. ex fluere: exercere ab ex ⁊ fluo qḋ ꝯponit᷑ cū ꝑ ⁊ ḋr ꝑfluo is. i. ꝑfecte fluere. Hebreo. ij. Ne forte ꝑfluamus. Itē influo is. i. in aliq̄ fluere vel itrofluere. vñ interfluꝰ a ū. Itē iterfluo is. i. int᷑ aliq̄ fluere vl̄ itrofluere. vñ iterfluus a ū. itē ꝓfluo is. i. ꝓcul fluere. vñ ꝓfluus a ū. itē ꝓfluo is. i. añ fluere ꝓcurrer̄. itē ꝑterfluo is. i. iuxta fluere. itē ꝑfluo is. i. ꝑfecte fluere. itē refluo is. i. retro fluere. vñ refluꝰ a ū. itē sup̄fluo is. i. sup̄abūdare vñ sup̄fluus a ū: ⁊ sup̄flue aduer. ⁊ hec sup̄fluitas tatis. Fluo ⁊ eius ꝯposita sc̄ neu. ⁊ faciūt p̄teritū ī xi ⁊ sup̄i. ī xū ⁊ ī ctū. s; freq̄ntius ⁊ vsitatiꝰ ī xū q̄s ī ctū s; Hu. Alij dicūt ꝙ fluo s; āt iquos ēt faciebat fluitū vñ fluito tas: ab illo āt iquo sup̄i. fluitū. tñ s; Hug. fluito formaꝰ a scḋa ꝑsona fluis remota s ⁊ addita to fit fluito.

F luor oris maſ. ge. i. decursio vel madiditas: a fluo is ḋr.

F lustrū stri. i. aq̄ vel vnda crispās: ⁊ ḋr a fluo is ꝓprie flustra sūt maris motus sine tēpestate fluctuātis. vñ q̄dā. Vastabant in flustris. ac si diceret. In salo ⁊ in crispantibus aq̄s.

F luuidus da dū. ḋr ⁊ fluo is ⁊ est idē qḋ fluidus. vñ Lucanꝰ Traxit iners telū fluuidū cōtagia pestis.

F luuiolus li dimi. paruus fluuius. ⁊ cor. penul.

F luuius uij a fluo is. ⁊ est fluuius ip̄se aq̄ decursus. vñ fluuiosus sa sū. ⁊ hic ⁊ hec fluuialis ⁊ hoc le: ⁊ fluuio as: qḋ ēt fluuioꝛ aris ḋr. i. abūdare. vide in riuus: ⁊ sunt noīa fluuioꝝ maſ. ge. eo ꝙ fortiꝰ ⁊ cū ip̄etu ruāt. ⁊ in hoc q̄dā nām maritatis gerunt. Sed crustiniū fuit neu. ge. ꝓpter q̄litatē vocis maxime cū significaret rem infexatam.

F luxus xa xū deriuaꝰ a fluo is fluxi fluxū: ⁊ ḋr fluxus decurrens: labilis ⁊ instabilis. ⁊ hinc hic fluxus xus xui alicuius rei decursio.

F ante O

F ocacius cia ciū. a focus ḋr panis focatius in cinere coctus. Idem ⁊ subcinericius ḋr.

F ocaria ḋr coquinaria a foco. vñ in p̄mo regū. Filias quoq̄ vr̄as faciet sibi vnguentarias: ⁊ focarias. L̄ra iosephi est. Coq̄strias a coquēdo ⁊ coquestrius vel coquestria q̄ vel q̄ panē vel aliud coquit. Itē vocaria rie ḋr cōcubina.

F ocaris. a focus ḋr hic ⁊ hec focaris ⁊ hoc focare. vñ focarem petram. vulgus vocat que ferro percussa scintillam emittit.

F ocarius rij: locus in quo fit ignis ⁊ ḋr a focus ci.

F ocillo. a focus ḋr focillo las laui lare. i. nutrire ve reficere fouere. ⁊ cōponitur vt refocillo las. i. reficere. iterum focillare vñ verbalia. ⁊ geminat l.

F oculus li dimi. paruus focus: & inde focula las. i. nutrire vel ignem facere: ⁊ cor. cu.

F ocus ci cōponiꝰ a fos qḋ ē ignis ⁊ colo lis. vel deriuaꝰ a foueo ues: q2 fouet ignē. Ignis ēt ē ip̄a flāma. ⁊ q̄cq̄d ignē fouet focus vocaꝰ siue sit ara siue sit illḋ ī quo ignis fouet᷑ sc̄ locus in quo fit ignis ī domibus. Poniꝰ tñ q̄nq̄ ꝑ igne.

F odico cas ḋr a fodio dis. ⁊ est fodicare leuit᷑: paꝝ: summatim fodere. ⁊ poniꝰ q̄nq̄ ꝑ leuit᷑ tāgere s̄m Hu. vñ Hora. Qui fodicet latus ⁊ cogat trāspendere dextrū ⁊ ē fodico v̄bū appariciuū. ⁊ formaꝰ a fodis scḋa ꝑsona ḋ fodio: remota s ⁊ addita co. ⁊ cor. di. De hoc dixi supra in tertia parte vbi egi de speciebus verboꝝ in ca. de verbo apparitiuo.

F odio dis di fossū a foueo ḋr. Fodere eni est foueā facere q̄ si fouere. Fodio cōponiꝰ vt ꝯfodio is di sū. i. sil' fodere. itē circūfodio dis. itē diffodio dis. i. diuersis modis fodere. itē defodio dis. i. valde vel deorsū fodere vel a fossa extrahere itē effodio dis. i. extrahere de terra. itē ꝑfodio dis. i. ꝑfecte fodere. itē p̄fodio dis. i. añ fodere. itē refodio dis. i. iteꝝ fodere: vel retro fodere: q̄si defodere. itē suffodio dis. i. latenē vel parū vel subtus vel post fodere. itemtransfodio dis. i. vltra vsq̄ ad aliā ptē fodere ⁊ cauare. Fodio s; ꝙ simplr̄ accipiꝰ in sua sig̃atione neutrū ē: sed s̄m ꝙ fodio transferꝰ ad cauare vel ad forare vel tangere sed ꝑcutere: ⁊ tūc fodio ⁊ oīa eius cōposita actiua sūt: ⁊ faciunt p̄teritū in di: ⁊ supinū in sū: geminata s: ⁊ oīa corripiūt hāc syllabā fo ī p̄ñti sed in p̄terito eā ꝓducūt ⁊ est tertie cōiugationis.

F oliobalsamū mi ge. neu. i. foliū balsami: vel liquor manans de certis folijs illius: ⁊ cōpositū est a foliū ⁊ balsamus. vñ in Grecis. ḋr. Balsamus est arbor: foliū folibalsama reddit ⁊ s̄m hoc dicēdū est folibalsamū: ita ꝙ nō est o tertia sylla ba: sed bal. Sed pōt dici ꝙ est ibi syncopa.

F oliolū li dimi. paruū foliū.

F oliū li deriuaꝰ a foueo ues: q2 fouet florē q̄si prius ꝓrumpit vel ḋr a fluo is q2 facile fluat. ⁊ inde filiū ḋr q̄dā herba: q2 sine radice vlla innatat huc ⁊ illuc. ⁊ dicūt ꝙ ꝓcedit de fōti bus paradisi: ⁊ colligiꝰ ī littorib' indie: ⁊ inde efficiꝰ p̄ciosū vnguētū qḋ vocaꝰ foliatū. Itē folia dr̄r libroꝝ pp̄ silitudi nē folioꝝ arboꝝ: vel q2 ex vollibus. i. ex pellibus fiūt quoꝝ ptes pagine dr̄r: q2 sibi inuicē cōpaginaꝰ. i. ꝯiūgant᷑. Itē a foliū ḋr foliatus ta tū. i. hñs folia vel abūdās folijs vel curuatus sic dic̄. Hu. in file. Foliū ꝯponiꝰ vt trifoliū: q̄nq̄ foliū: ⁊ cor. fo. Alexā. Pāpinus ē foliū vit̄: trāsmusculus hꝰ. 137

F oleo les lui. i. inflare: ⁊ ḋr a follis.

F ollesco. a folleo les ḋr follesco scis. i. esse vel fieri follē: stultū: vel vanū. vel pōt deriuari a follis lis.

F ollicia cie vel follētia tie. i. vanitas: sup̄bia: stulticia. ⁊ diciꝰ a folleo les: vel a follis lis.

F olliculus li dimi. paruus follis.

F olliculus etiā est theca frumēti in q̄ granū seruaꝰ iterius hec sup̄ spicā vallo instructo munimē p̄tēdit ne auiū minoꝝ morsibus spica suis fructibus exuaꝰ. vel vestigijs ꝓteraꝰ. ⁊ vbicūq̄ aliq̄d ita ꝯtineꝰ pōt ēt dici folliculus.

F ollis. a foueo ues ḋr hic follis lis mantibꝰ fabri. ⁊ ḋr follis q̄si fouis a fouendo: q2 fouet ignē flando. ⁊ q2 folles inflātur q̄si q̄dā re inani: inde est ꝙ follus ḋr stultus: superbus vanus: inflatus. ⁊ hinc folleo les. i. inflari.

F omon minus neu. ge. i. nutrimētū: esca que fouet. ⁊ ḋr a foueo ues: ⁊ cor. penul. gr̄i.

F omentū ti. i. nutrimētū esca que fouet. ⁊ ḋr a fomen minis.

F omes itis maſ. a foueo ues ḋr ⁊ ē idē qḋ fomē vel fomētū sc; nutrimentē. esca q̄ fouet. Fomites ēt dr̄r scintille q̄ ꝓsiliūt ex ferro cādēte sicut astule q̄ cadūt ex afferibus q̄ñ dolaꝰ. Itē fomes ḋr radix s; pap. vñ pctm̄ origiale ḋr fomes.

F onasgū vel fonasgo īdecli. ḋr q̄dā potio. ⁊ cōponiꝰ a fonos qḋ ē sonus: ⁊ ge qḋ est terra. ⁊ ḋr sic q2 creat vocē: nā terra creat oīa. Qua potiōe vtebanꝰ poete cum recitare hēbant.

F onicus ca cū in fonos vide.

F onos grece latine ḋr sonus: ⁊ v̄tiꝰ ī latinū: ⁊ ḋr fonꝰ. i. sonꝰ. Inde fonicꝰ ca cū cōsonās: musicus: q̄ docet fonos. ⁊ cor. nī

F ons. A fundo ḋr hic fons tis q̄si fundens aquā: q2 aquā ex se effundat. est eni origo nascētis aque.

F ontana ne idē est qḋ fons.

F ontanus na nū. i. iuxta fontē habitans: vel ad fontē ꝑtinēs. et dicitur a fons.

F onticulus li dimi. paruus fons.

F ontosus sa sū plenus ⁊ abundans fontibus: ⁊ ḋr a fons.

F or faris fatus sū. i. loq̄: ⁊ deficit in p̄ma ꝑsona s̄m vsū. For ꝯponiꝰ cū ad: ⁊ ḋr affor faris. i. alloq̄. Itē cū cō: ⁊ ḋr ꝯfor. i. sil' fari. Iteꝫ cū ex: ⁊ ḋr effor faris. i. elloq̄. Itē cū pre: ⁊ ḋr p̄for faris. i. p̄loq̄. Itē cū ꝓ: ⁊ ḋr ꝓfor faris. For faris cū cōpo sitis ē depo. et ꝓd. fa et oīa volūt hr̄e actīn vocis cū dtō rei: vt Iste faꝰ. effaꝰ. p̄faꝰ v̄bū tibi: p̄ter affari: qḋ vult trāsire ī actīn solū rei ꝯiate: vt iste affaꝰ illū. Oꝫ ꝓdu. fa: ꝓ; ꝑ Prosperū dicētē. Nā fari recte miserū et viuere recte praue.

F orago a foris ḋr hec forago illud filū alterius coloris qḋ mulier ponit in capite vel in fine vel in latere tele ad distinctio nem vel ornatum faciendum.

F orceps. Ferrū cōpo. cū capio. et ḋr hec forceps cipis pe forcipū maſ. ge. l; antiq̄ posuerūt hoc nomen in fe. ge. vñ Ennius. Sig̃re oꝫ frontē calida forcipe. Et ē forceps fabroꝝ nūmularioꝝ: q̄si ferriceps: q2 ferrū cādens capiat et teneat. vel ḋr

forceps q̄ſi formiceps: qꝛ cū eo aliq̄d formū capimus ⁊ te-nemus: nā formū ē calidū. Itē ferrū ↄpo. cū filū: ⁊ dꝛ h̄ forfex ficis q̄ icidit filū q̄ſi ferrū filoꝝ. i. aptatū ad fila icidēda Uel ↄpo. a foros qḋ ē ferre: ⁊ filū: q̄ſi ferat. i. auferat vl̄ inci-dat fila. Uel ↄpo. a foris ⁊ capio: qꝛ capiat qḋ foris ē i ve-ſte vl̄ i pāno. ⁊ ſꝫ h̄ ppꝛe ē fullonū. Itē ↄponiꝛ ferrū cū pilo: ⁊ dꝛ h̄ forpex p̄cis q̄ icidit pilus. s. ferrū piloꝝ. s. aptū ad pi-los icidēdos. Uel cōponiꝛ a foros qḋ ē ferre qꝛ ferat. i. au-ferat ⁊ incidat pilos. Ab iſtis tribus nōibus deſcēdūt tria dimi. s. h̄ forcicula: h̄ forficula: ⁊ h̄ forpicla. vn̄ v̄ſus. For-fice fila pilū cape forpice: forcipe ferrū. Itē fex ē filoꝝ. ceps ferri: perq; piloꝛum F cedit filum: c ferrū: p quoq; pilum. Uel ſic. F reſecat filū: p pilū: ceps quoq; ferrū.

F orculus li. deus qui pꝛeeſt foribus vt eas cuſtodiat. ⁊ diciꝛ a fores foriū: ⁊ coꝛ. cu.

F orenſis. A foꝛ vl̄ foris aduer. dꝛ hic ⁊ hec forēſis ⁊ hoc ſe. i. in foro vel in foris manēs ⁊ habitās. Hora. Ac velut inari trinijs peneq; forenſes ⁊c̄.

F ores. A foris vl̄ foras dꝛ pluralr̄ he fores riū. i. poꝛte. In ſin-gulari tn̄ iueniꝛ gt̄us foris: actūs forē: ablt̄us foꝛe. ⁊ dicun-tur fores qꝛ foris ponūꝛ ⁊ foris apiunꝛ ⁊ voluūꝛ. iuenitur ēt fores rē re v̄bū. ⁊ tā nomē q̄ꝫ v̄bū coꝛ. fo.

F orfex fe. ge. in forceps eſt.

F orica. a forio ris dꝛ hec forira ce. i. cloaca ad quā publica ci-uitatis ſtercoꝛa ↄfluūt ⁊ ꝓiciūꝛ. nā latrine dicūꝛ a latendo . s. cloace p̄uate q̄ in domib᷒ latēt. Forica ēt dꝛ foſſa extra poꝛtā ad quā ↄfluūt imūdicie. ⁊ dꝛ ſic qꝛ foris ē. Si v̄o eſt itra poꝛtā: dꝛ latria. Itē forica dꝛ q̄cq̄d imūdū foras iaciꝛ. ⁊ tūc cōponiꝛ a foras et iacio cis.

F orifacio cis. i. offendere: nocere: q̄ſi facere foris. i. extra rōnē Et cōponiꝛ a foris ⁊ facio abiecta s.

F orinſecus. A foris dꝛ forinſecus ca cū. i. extraneus: de foris veniens vel exiſtens. et poniꝛ forinſecus q̄nq; aduer. ſicut ⁊ intrinſecus et extrinſecus. ⁊ coꝛ. ſe.

F oris: vn̄ foras: et vtrūq; ē aduer. loci. ſed differūt: qꝛ foras ſigt̄ ad locū: vt lazare veni foras. foris v̄o in loco ſigt̄. vt fo-ris ſū. et de loco: vt foris venio. Foris cōponiꝛ: vt afforis: deforis: efforis: p̄foris: ꝓforis. ⁊ oīa ſignāt in loco vel de lo-co: ſicut intro ſigt̄ ad locū: intus de loco et in loco. vn̄ v̄ſus Intro foras ad ſignificat: intus foris in et de.

F orma a formō qḋ eſt caloꝛ dꝛ h̄ forma me. i. pulchꝛitudo: pulchꝛa diſpō. ꝓp̄e. n. caloꝛ ſanguinē mouet: ⁊ ſāguis pul-chꝛitudinē. ide formoſus ſa ſum. i. pulcher: cui caloꝛ ſāgui-nis et ruboꝛe pulchꝛitudinē creat. ⁊ ↄpaꝛ formoſus ſioꝛ ſſi-mus. vn̄ formoſe ſi᷒ ſſime aduer. ⁊ h̄ formoſitas tis ⁊ a for-ma p cōpōnē biformis: ↄformis: deformis: difformis: iformis: vniformis: multiformis: triformis. a q̄bus aduer. q̄li-tatis. ⁊ nōīa ꝓp̄etatis i tas vt biformitꝫ tas: ↄformitꝫ tas: de-formitꝫ tas ⁊c̄. ⁊ dꝛ q̄ſi foris manēs. vide i multiformis.

F ormella le dimi. parua forma.

F ormica ce dꝛ a foros qḋ ē ferre et mica. inde formica q̄ſi fo-romica: qꝛ ferat micas ānone. vn̄ formicinus na nū: ⁊ for-mice᷒ cea ceū: ⁊ h̄ formicariū rij loc᷒ formicaꝝ. qḋ ⁊ formice-tū dꝛ. Et diꝛ q̄dā ſapiēs Exēplū p̄bet nobis formica labo-ris. vn̄ Baſil. diꝛ i. ix. omel. Tu hō nō laboꝛabis i h̄ mūdo vt poſſis tibi ſubſidia q̄etis future reponē: cū videas formi-cā añ hiemis meroꝛē victū ſibi ſtudioſe tp̄e eſtatis attrahē: q̄ nō iō min᷒ diligēs ē qꝛ nōdū ꝓicla expiꝛ hiberni: ꝗn poti᷒ oī niſu curaq; ꝓuigili laboꝛat ⁊ opaꝛ: cūctaq; diſcurrendo ꝑſcꝛutaꝛ. quo ſufficiētia poſſꝫ ſibimet alimēta recōdē: mirabi-liq; prudētia ꝑſpicit: ne ſpēs q̄ collecte ſūt coꝛrūpāꝛ. Secat . n. dētib᷒ g̃nūꝫ: ne icipiēs germiare paſtū ſibi p̄bēt intilē. ſe-mē quoq; ſi ſuēit hūectatū vapoꝛe tellurꝭ ſiccat i ſole. nec tn̄ ſemꝑ h̄ faꝛ: ſꝫ cū ſerenitatē ſtabilē foꝛe p̄ſenſerit. Deniq; nō videbis himbꝛes emitti de nubib᷒ quoadu ſq; formica toꝛ-rendū ſub ſole ſemen exponit.

F ormicales: A formus pluralr̄ hi formicales liū. i. forcipes fa-bꝛoꝝ: qꝛ phoꝛma. i. calida de fornace extrahant.

F ormicoleon tis maſ. ge. facit etiā gt̄us formicoleonis. ſꝫ tūc potius ē gt̄us de formicoleo ſine n: qḋ cōponiꝛ a formica et leo. Sꝫ formicoleon cōponiꝛ a formica ⁊ leon qḋ eſt leo ⁊ eſt idē qḋ myrmicoleon. vide infra in myrmicoleon.

F ormicula le dimi. parua formica.

F ormido das deriuaꝛ a formon qḋ ē ignis vel caloꝛ. ⁊ ē for-midare trepidare: formidinē habē. qḋ fit cū formō. i. ſāguis ad p̄coꝛdia fugiēs a cute ſe ↄ̄hit. nā timoꝛ ſāguinē gelat: q̄ coact᷒ gignit formidinē. qꝛ vt diꝛ Boe. i cōmēto. ſup cathe-goꝛias Ariſ. Cū hō peniter ex aliquo delicto: ſāguis amic᷒ nāe q̄ſi coopꝫur᷒ dlictū tēdit ad exterioꝛa: ⁊ ita fit hō rube᷒ Ecōtra cū ꝓ aliquo timet hō: fugit ad iterioꝛa ſāguis: ⁊ ita fit hō pallid᷒. ⁊ h̄ ē cā q̃re fit hō rubens cū v̄ecūdaꝛ: ⁊ q̃re pallid᷒ cū timet. Formido ↄpōiꝛ: vt reformido q̄ſi q̄dā for-midie retrahi. Formido cū ↄpoſitꝭ ē neu. ⁊ abſolutū: ⁊ ſigt̄ paſſionē itrinſec᷒ natā. Cōſtruiꝛ tn̄ q̄nq; cū actō trāſitiue: vt formido illū. i. timeo. vn̄ iueniꝛ paſſiuū i tertia ꝑſona: ⁊ ꝑticipiū p̄teriti tp̄is. Stati᷒ i Achil. Magnanimū ⁊ eacidē: formida tāq; tonāti ꝓgeniē. Et ſcias ꝙ iohānes ep̄s i quo-dā ſermone ſic diꝛ: tractās illud Mat. xiiij. Et volēs hero-des illū. s. iohēm occidere: tenuit ppl̄m. facile deuiat a iuſti-cia q̄ in cauſis nō deū ſed hoīem formidat. ⁊ coꝛ. mi.

F ormido dinis fe. ge. dꝛ a formido das. Et nota ꝙ formido obijciꝛ ocul᷒ vl̄ aīo ſine habita rōne. ⁊ maxie puul. ſꝫ pauoꝛ cū timiditate al ſubita ē ↄturbās oculos. q̄ñ tn̄ ſoluiꝛ rō-ne vl̄ tp̄e nō ↄſtat. Metus eſt interioꝛ motus aī ſubitus ſi-ne coꝛdis. factus ex aliqua triſti recoꝛdatiōe. ſꝫ timoꝛ ē acci-dēs doloꝛ mētis extrīſecus ex aliqua occaſiōe accītī. Item ſcias ꝙ formidines dr̄ pēne ſagitte alligate: quibus vena-toꝛes ceruos capiūt. ⁊ ꝓdu. mi formido dinis.

F ormidoloſus in formidolus eſt.

F ormidolus. A formidine dꝛ formidolus la lū q̄ hꝫ formidi-nē. ⁊ coꝛ. penl̄. ⁊ hinc formidoloſus ſa ſū in eodē ſenſu. i. q̄ patiꝛ formidinē. Poniꝛ tn̄ i ꝓp̄e ꝓ eo q̄ infert formidinē. Un̄ Saluſt. Nō aliena virtus ſꝑ ē formidoloſus his. i. in-ferēs formidinē. Formidoloſus cōparaꝛ ſioꝛ ſſimus. vn̄ formidoloſe ſius ſſime aduer. ⁊ hec formidoloſitas.

F ormidus da dū. i. calidus penul. coꝛ a formus dicitur.

F ormo. a forma dꝛ formo mas maui mare. i. iſtituere. alicui᷒ formā facere. Et cōponiꝛ: vt cōformo mas. i. ſil̄ formare: vl̄ vnius forme facē. vel iſtituē. Itē deformo. i. valde formare vl̄ deoꝛſū a forma facē. Itē iformo mas. i. valde vel intus formare. vl̄ formādo itromittē. itē p̄formo mas. i. p̄ alijs vl̄ añ formare. Reformo mas. i. iterū vel denuo formare ⁊ ꝓ-p̄ie poſt lapſū a forma. Itē trāſformo mas. i. vltra in aliā formā mutare. Formo acti. ē cū oībus ſuis cōpoſitis.

F ormon. i. caloꝛ vl̄ ignis. vn̄ form᷒ ma mū dixerūt ātiq̄ calus ⁊ feruēs. ⁊ h̄ formū. i. calida mā ferri ſicut extrahiꝛ ab igne.

F ormula. A forma dꝛ h̄ formula le. ⁊ h̄ formella le dimi. ⁊ ꝑ-tinēt pꝛopꝛie iſta nōia ad illa inſtrumēta alutarioꝝ quibus formant ſubtalares.

F ormus in formon eſt.

F ornaculū in fornax exponitur.

F ornacio. a fornax dꝛ fornacio cis ciui cire. i. fornacē facere: vel in fornace coq̄re. vn̄ fornacitus ta tū. i. in fornace coct᷒.

F ornax. A fos qḋ ē ignis dꝛ h̄ fornax cis q̄ſi fos vana: vel q̄ſi fos vrgēs. Itē fornax cis dicebaꝛ q̄dā dea apud gētiles. vn̄ h̄ fornacula le dimi. ⁊ h̄ fornacaliū lij: vel fornacale lis. ⁊ di-cūꝛ fornacalia feſta illius dee apud antiquos. Fornacalia etiā dicūꝛ q̄dā inſtrā ad opus fornacis aptata.

F ornicoꝛ. a fornix dꝛ fornicoꝛ caris. i. meretricari in fornice. vn̄ fornicās tis ge oīs: ⁊ h̄ fornicatio q̄ſi fos vel forme. i. aie necatio. Fornicoꝛ cōponiꝛ. vt ↄfornicoꝛ caris. ⁊ ē deponēs cū oīb᷒ ſuis cōpoſitis. ⁊ coꝛ. hāc ſyl. ni vide i rapt᷒. Poniꝛ ēt fornicari ꝓ negociari. qꝛ multotiens negociatoꝛes ſpūalr̄ fornicāꝛ. qꝛ ex cupiditate lucrādi fraudē ⁊ v̄ſurā cōmittūt. ⁊ ſic aīa a ſuo v̄o ſpōſo ieſu xp̄o ſepaꝛ ꝑ moꝛtale pc̄tm̄. ⁊ ſic ſumiꝛ. xxiij. Eſa. Poſt. lxx. ānos viſitabit dn̄s tyrū ⁊ redu-cet eū ad mercedes ſuas. Et rurſū. Erit cū fornicabiꝛ cū vni-uerſis regnis terre. Glo. Fornicabiꝛ. i. negociabiꝛ ſicut antꝫ.

Fornix. A fornax dr̄ h fornix cis arc⁹ lapide⁹. sic dict⁹ qꝛ de cocura fornacis extruit: vl' qꝛ curuatus vl' arcuatus sit vt fornax. Et qꝛ meretrices solēt meretricari i hmōi fornicib⁹. iō ēt fornix dr̄ lupanar. s. dom⁹ meretricū. vn̄ dr̄ fornix q̄si fos necās ignē. s. aīe. vl' fornix q̄si formā necās. i. aīaȝ q̄ ē forma nr̄a. ꝛ cor. penl'. Iuue. Lenonū pueri q̄cūq; i fornice nati. itē grecis. Fornix lenōis loc⁹ ē parit meretricis. Ast arcus muri dr̄ exterior. Iteȝ Est arcus fornix. ſȝ fornax saxa perurit.

Foro ras raui rare dr̄ a foris: qꝛ qȯ foris ē foraꝛ. ꝛ īde h foratio onis: ꝛ h foramē nis. Foro ras ꝯponiꝛ. vt afforo ras. i. valde vl' iuxta forare. Conforo ras. i. sil' forare. circūforo. i. vndiq; ꝛ circūquaq; forare. deforo ras. i. valde forare: vel deorsū: vel de foramie extrahē. Inforo ras. i. intro vl' intra forare: vl' in foramie īmitteꝛ. Perforo ras. i. pfecte vsq; ad aliā ptē forare. Perforo ras. i. an̄ forare. Reforo ras. i. iteȝ forare: vl' de foramie exbē: retrahē. Sufforo ras. i. latenter: vl' pap: vel post: vel subtus forare. Trāsforo ras. i. vltra vl' q; ad aliā ptē forare. Foro ꝛ ei⁹ cōposita sūt acti. ꝛ cor. hāc sylla. fo. Vn̄ in aurora. Inguine secreto sepe libido forat.

Foros grece latine dr̄ ferre.

Forpex cis in forceps est expositum.

Forpicula le dimi. parua forpex.

Fors. A foros dr̄ fors: ablrō ab h forte. i. euentus rerū. vn̄ ꝛ sepe inueniꝛ positū aduerbialr̄ pro aduerbio euentus: nec hȝ h nomē nisi istas duas voces.

Forsan. A foris deriuaꝛ forsis fortuitu forsā ꝛ forsitā ꝛ fortassis ꝛ fortasse: q̄ dubitatiue pferūꝛ: sicē ꝛ fors dubitabil' ē. Sȝ h distigue. fortuitu ē aduer. euēt⁹: ſȝ fortassis ꝛ fortasse sūt aduer. temeritatis. forsis forsā ꝛ forsitā sē aduerbia dubitādi. Hāc distictionē facit Pris. Sȝ qꝛ oīa ista pferūꝛ dubitatiue: iō Pris. ꝯnumerat ista inter aduerbia dubitandi.

Fortassis forsitan fortuitu fortasse ꝛ forsis i forsā exponitur.

Fortefortuna ē aduer. euētus: ꝛ ꝯponiꝛ a forte ꝛ fortuna. ꝛ designat psperū euentū. i. bono omine: bona fortuna.

Fortis. fm̄ Rabanū h ꝛ h fortis ꝛ h te dr̄ a fero fers: qꝛ fortiꝛ ferat aduersa ꝛ q̄cūq; accidit. ſȝ ſo Isi. fortis dr̄ a ferro: qꝛ sit dur⁹ ad flectēdū: nec molliaꝛ. ꝛ ē fortis ad picla inuict⁹ ad labores. O, āt dr̄ fortis q̄si fos vl' formē tenēs ety. ē. Et ꝯpaꝛ fortis tior sim⁹. vn̄ fortiꝛ ti⁹sime aduer. ꝛ h fortitudo dinis vna de q̄tuor ꝟtutibus cardinalibus. ꝛ ē fortitudo mētis q̄ aduersa eq̄nimiꝛ tolerat: lȝ q̄nq; dicaꝛ corpis. Et dscribiꝛ sic. Fortitudo ē piculoꝝ ꝯsiderata susceptio ꝛ laboꝝ diutur na ppessio: vt sic nō timeamus. ꝛ sic ē fortitudo ꝯ timorem. Fortis ꝯponiꝛ vt q̄sfortis. tāfortis. i. valde fortis.

Fortuitus. A fors dr̄ fortuitus ta tū id qȯ forte ꝯtigit: vt bona fortune ꝛ tpalia. vn̄ fortuitu aduerbiū euētus. p quo ēt q̄n q; iueniꝛ fortuito ablrūs positus aduerbialiter.

Fortuna. A fors dr̄ h fortuna nequā fingūt quādā deā hūanas res varijs casib⁹ ꝛ fortuitis alludētē. vn̄ ꝛ eā cecā eē dixerūt: qꝛ sine vllo examie meritoꝝ ꝛ ad bonos ꝛ ad malos venit: nō ꝯsiderās cui se applicz: vn̄ eā cecū solemus vocare q̄ idiscrete agit. Vl' fortūa deā ē ceca: qꝛ excecat ꝛ reddit cecos q̄b⁹ adiūgiꝛ. ſȝ h dea aut nihil ē: aut ē tpal' euēt⁹ rerū a deo puisaꝝ: ꝛ ppe ꝯsideraꝛ i his reb⁹ q̄ fortuitu eueniūt nulla palā cā: sicē ꝯ i fatū dixi. Et lȝ fortūa se hēat ad pspitatē ꝛ aduersitatē: tn̄ sine adiūcto sepi⁹ ꝛ fere sp accipiꝛ i bono. A fortūa deriuaꝛ fortūo nas naui. i. secūdare: pspuȝ facē. Hora. Tu q̄cūq; de⁹ tibi fortūauerit horā. Grata sume manu ꝯ. Et ꝯpōiꝛ vt ifortūo nas. i. ifortūatū facē. ꝛ oīa sē actiua.

Fortunatus. A fortuna dr̄ fortunatus ta tuȝ cui fortuna fauet ꝛ semp ē pspera. Et ꝯponiꝛ: vt infortunatus ta tū. i. cui fortuna semp est aduersa. Et vtrūq; cōparaꝛ.

Fortuniū nij psper euētus: ꝛ dr̄ a fortuna.

Forulū li dimi. paruū forum.

Forulus. a forus pro foramine dr̄ h forulus li penul. cor. i. bursa vel scriptoriū: qꝛ crebro sit pforatū ad pēnas ꝛ cornua iponēda: vel theca vel cista libroꝝ. Iuuenal. Hic libros dabit: sed ꝛ forulus mediāq; mineruam.

Forū ri ge. neu. a foris dr̄: qꝛ sp sit foris. s. loc⁹ vbi res vēdūꝛ. Foꝝ ēt dr̄ locus vbi tractanꝛ cause. ꝛ tūc deriuaꝛ a fando: inde h forulū li dimi. dr̄ ēt h forus ri. Vide in forus.

Forum apij quod Apius senator cōdidit.

Forus ri mas. ge. deriuaꝛ a foro ras raui. ꝛ equocaꝛ forus ad multa. Forus. n. ē locus vbi vua calcaꝛ: sic dict⁹: qꝛ pede calcātis feriaꝛ. For⁹ ēt dr̄ vbi res vēdūꝛ: a fādo. vl' qꝛ foris ē. Forus ēt ē vbi tractāꝛ cause: a fando dr̄: vel a Foronio q̄ pm⁹ ꝯdit legē grecis. Forus ēt ē tabularū nauis a ferēdo: qꝛ ferat incessū boiȝ. Forus ēt dr̄ foramē illȯ in naui p qȯ remus mittiꝛ: a forādo. Vn̄ q̄dā dicit Causaꝛ vēduq; foꝝ signatq; foramē. Inueniesq; foros datq; carina foros.

Forosfos. i. visio ignis. in foris est expositum.

Fos grecuȝ est: ꝛ ad multa equiuocū: qꝛ fos. i. lux vel ignis. et fos. i. vox: ꝛ fos. i aer.

Fosforus. Foros qȯ ē ferre ꝯponiꝛ cū fos qȯ ē lux: ꝛ dr̄ h fosforus vl' fossforos grece. i. lucifer: q̄si ferēs lucē: ꝛ corripit fo.

Fossor. A fodio dis dr̄ h fossor foris ille qui fodit.

Fossoriū rij. i. ligo cū quo fodiꝛ: a fodio dis dr̄.

Fotilis. A foueo ues dr̄ h ꝛ hec fotil' ꝛ hoc le. i. nutribilis vel aptus ad fouendū. ꝛ cor. penul.

Fotiniani quidaȝ heretici a Fotinlo gallo grecie sinirme epo dicti: qui hebionitarū heresim suscitans asseruit christuȝ a maria per ioseph nuptiali coitu fuisse ꝯceptū. ꝛ pdu. penl'.

Fotio onis fe. ge. i. nutritio: a foueo ues dicitur.

Fotus tus tui mas. ge. ꝛ fotus ta tum. i. nutritus. refocillatus. refectus: ꝛ dr̄ a foueo ues ui tū.

Foueo ues ui tū uere. i. nutrire: calefacē: reficē vel p cibū vl' p calorē. vel p redeȝ: vl' p amplexū. vl' p tecturā: vl' p defectionē. vl' alijs rebus. vn̄ ad mlt̄a vr̄ eē equocū. ſȝ tn̄ eius sigātionē exp̄mē n̄ possumus ppo vulgari: vel p aliqȯ ꝟbū. ſȝ dicatur fouere. i. reficere. focillare vel p cibū: vel p caloreȝ. vl' alia re. vt diximus. Foueo ꝯponiꝛ: vt ꝯfoueo ues ui tū. i. sil' fouere. Itē refoueo ues ui tū. i. recreare. iteruȝ fouere. Foueo ꝛ ei⁹ ꝯposita actiua sūt: ꝛ faciūt p̄teritū in ui ꝛ sup. in tū. ꝛ cor hāc syl. fo i pn̄ti: ſȝ in p̄terito eā pducūt. vn̄ i aurora sup Iob. Est etas fragilis q̄ nō nisi lacte fouetur.

F ante R

Fracticius. A frāgo gis d'riuaꝛ fracticius cia ciū qȯ facile frāgi p̄t

Fractilis in frangibilis est.

Fractillus. A frango gis dr̄ h fractillus li cauda vel fragmē pāni fissi. eā ornatus pēdēs ex inferiori pte. Fractillus etiā dr̄ villus in tapeto vel alia veste villosa.

Fractus. A frāgo gis dr̄ fractus ta tū. ꝛ hec fractio onis. ꝛ hec fractura re. ꝛ fractim aduerbiū.

Fragidica ce. i. stillus: a frango gis.

Fragilis. A frango gis dr̄ h ꝛ hec fragilis ꝛ h le. i. debilis. Et comparatur fragilis lior lissimus. vn̄ fragiliter lius lissime aduer. ꝛ hec fragilitas tatis.

Fragmē minis. vn̄ h fragmētū ti. ꝛ dr̄ fragmē a frāgo gis.

Fragor garis gatus sū: qȯ nō ē in vsu. dr̄ a fragus gi. ꝛ a fragor cōponiꝛ refragor garis. i. resistere. Itē cōponiꝛ. vt suffragor garis. i. auxiliari. ꝛ pprie in ꝟbis. s. p̄cibus. Fragor cū suis cōpositis est deponē. ꝛ pducit fra.

Fragor goris mas. ge. a frāgo gis dr̄. ꝛ est fragor tonitruū vel alius sonus. qꝛ q̄q; sicca ꝛ arida facile frangiꝛ. vn̄ fragosus sa suȝ plenus fragore: vel asper. vel spissus densitate rerum fractarū. vt sunt loca in siluis vbi frequēter fiunt fragores fractione ramoꝝ aridoruȝ.

Fragro gras graui. i. redolere. ꝛ diciꝛ a frango gis: qꝛ fracte spēs maiorē odorē emittūt. ꝛ scribitur fragro p r i p̄ma syllaba ꝛ in secūda. sed aliud est flagro p l in p̄ma: ꝛ p r in secūda. vn̄ dicit Pap̄. Fragra p r ad odorē refertur: q̄ fit fracta specie flagrat ꝟo p l ad flāmā. q̄ flatu fit. Vn̄ ꝟsus. Fla facit ardorē. sed fra largitur odorem.

Fragus gi mas. ge. i. curuatio genuū: vel ip̄m genu. a frango gis: qꝛ videtur ibi os fractum.

Framea A ferrū dr̄ hec framea mee quasi ferrea. s. gladius ex vtraq; pte acutus. idē est spata ꝛ romphea. ſȝ machera est

gladius longus et vtraq3 pte acutus. Uel fm quosdaz framea dr q̄si fremea a fremo mis. q2 meticulosos fremere faciat. Uñ pphā: Erue a framea deus aiam meā. Alexander sic dicit. Id qd dat gladius frameā signare memēto.

Frācigena ne cōis ge. aliq̄s vel aliq̄ genitus vl genita a frāco vl in frācia. ꝛ cōponit a frācus ꝛ genero ras vel genitus.

Francista. A frācus dr h̄ frācista. ꝛ sūt frāciste insignia q̄ ante ꝯsules ferebāt vt secures. sic dicte a ꝯsuetudine francorū.

Franciso sas. i. more francoꝝ se habere. vel lingua eoꝝ loqui. ꝛ dr a francus. ꝛ pdu. penul. positione.

Frācus ci fuit qdā dux frācoꝝ. vñ hec frācia cie: ꝛ inde frācus ca cū. vel frāci dicunt a feritate moꝝ. vñ dicta est frācia terra eoꝝ. ꝛ hinc francus ca cū gentile.

Frangibilis. A frāgo gis dr hic ꝛ hec frangibilis ꝛ h̄ le. ꝛ h̄ ꝛ hec fractibilis ꝛ h̄ le. vñ frāgibiliter ꝛ fractibiliter aduer. ꝛ hec frangibilitas tatis. ꝛ hec fractibilitas tatis.

Frango gis fregi fractum. inde fract9 ta tū. ꝛ hec fractio onis ꝛ hec fractura re. ꝛ h̄ fragmē minis. ꝛ h̄ fragmētū ti. Frāgo cōponit cū am qd ē circū. ꝛ mutat m in n: ꝛ dr anfrāgo gis fregi fractū. Itē ꝯfringo gis. i. sil frāgere. Item defringo. i. valde vel deorsuz frāgere. Diffringo gis. i. diuersis modis frāgere. infringo gis. i. intus frāgere. vel infringēdo illidē. Effringo gis. i. valde vel ex frāgē. Perfringo gis. i. pfecte frāgē. Refringo gis. i. iteꝝ frāgē vel retro. Frāgo ꝛ eius cōposita sūt acti. Itē cōposita ab eo mutāt a sui simplicis in i in pñti: vt anfringo. ꝯfringo. infringo. Preteritū vero ꝛ supinū sui simplicis retinēt immutata. vt ꝯfregi confractū. Itē simplex ꝛ cōposita abijciūt n in pterito ꝛ supino.

Frasis. i. locutio vel interpretatio vel sermo fm Pap. ꝛ dr a frazo vbo greco: qd idē est qd loquor. ꝛ inde h̄ frasis huius frasis locutio vel modus loquēdi. ꝛ h̄ frastes. i. locutor.

Fratellū li. A frāgo gis dr h̄ fratellū li. i. stillicidiū stercoris vl sterq̄liniū. vñ frateo tes tui. i. sordere: displicere vel tergere.

Frater tris a fractu dr. Q: āt dr frat q̄si fere alt ery. ē. Proprie āt frēs sūt nati ex eodē pre sz diuersis mrib9. vñ ꝛ frēs dnr q2 sūt de eodē fructu. i. semine nati. Sed germani sūt q̄ sūt ex eadē mre. sz diuersis prib9 sūt pcreati. vñ germani dnr q̄si ab eadē genitrice manātes. nō (vt aliq̄ dicut) ex eodē germie. q̄ tn̄ frēs dnr. Itē germani dnr vterini. q2 sūt ex diuersis patrib9 ꝛ vno vtero editi. Germane ēt intelligūt vt germani: ꝛ soror ꝛ frat. Et ē soror ex eodē semie dicta. q2 sola cū fratrib9 in sorte cognatōis habeat. Si vero habeāt eūdē patrē ꝛ eādē matrē: dnr frēs: q2 hnt eūdē prem. ꝛ dnr germani q2 hnt eādē matrē. ꝛ dicit frēs germani q2 hnt eūdē prez ꝛ eādē mrez. ꝛ silr itellige de feminco genē. Et scias q2 q̄ttuor modis frēs dicūt. s. nā: cognatōe: gēte ꝛ affectu. Nā vt esau ꝛ iacob: petr9 ꝛ andreas. Cognatōe q̄ sūt de eadē familia siue parētela: siue ꝯsanguinitate: vt abraā ꝛ loth. vñ in li. Gen. dixit abraā ad nepotē suū. Nō sit rixa iter me ꝛ te: ꝛ iter pastores meos ꝛ pastores tuos: frēs. n. sum9. Gēte vt oēs iudei iter se frēs dnr. Uñ apls ad Ro. Optabā. n. ego ipse anathema eē a xp̄o p frib9 meis: q̄ sūt cognati mei fm carnē. q̄ sūt israelite. Affectu ēt frēs dnr. ꝛ h̄ duplr. s. cōiter ꝛ spālr. Cōiter. s. cōi affectu: sic oēs hoies q̄ de eodez patre nati sūt frēs vocāt ꝛ pari germanitate ad inuicē ꝯiūgūt. vñ scriptura. Dicite his q̄ oderūt vos: frēs nr̄i vos estis. Spāli affectu oēs xp̄iani frēs vocāt. vñ ps. Ecce q̄3 bonū ꝛ q̄3 iocūdū hitare frēs in vnū. Et no. q2 fz iura iuenit fraternitas spūal: q̄ attēdit inē illū q̄ suscipit de sacro fōte ꝛ filios ꝛ filias carnales pris sui spūal siue patrini. De pdictoꝝ mrimonio sine aliq̄ dubitatiōe ita teneas q2 oēs filij duoꝝ cōpatrū siue an̄ ꝯpatnitatē geniti sint siue postea: pūt legittime mrimonialr copulari: excepta illa psona qua mediāte cōpaternitas est ꝯtracta. nā illa psona nunq̄3 pōt copulari alicui filioꝝ pris sui spūal. De hac mā vide ī cōmater. ꝛ in cathecismo ꝛ ī patrin9. Itē q̄rit si filius sacerdotis vl alterius viri qui baptizauit puellā possit ꝯtrahē cū ea quā pr ei9 baptizauit: Dic de iure nouo q2 nō. imo ēt si cōtractū fuerit matrimoniuz: est separandū. Et pdu. primā supernāliter. Luca. in. j.

Fraterno primi maduerunt sanguine muri.

Fraterculus li dimi. paruus frater.

Fratern9 na nū res fris vl ad frēs ptinens. vñ hec fraternitas tis: ꝛ h̄ ꝛ h̄ fraternalis ꝛ h̄ le. vñ hec fraternalitas tatis.

Fratrissa se fe. ge. vxor fris. ꝛ dicitur a frater.

Fratria trie. i. filia vel vxor fris: vel ꝯgregatio: ꝛ dr a frater.

Fratruelis penul. pdu. in fratruus vide.

Fratruus. A frater dr hic fratruus trui. i. filius fris. vñ h̄ fratrua true. i. filia vl vxor fris. ꝛ h̄ ꝛ h̄ fratruelis ꝛ h̄ le. qd ptinet ad fratrē: vel res fris. Uel fratruelis. i. filius fris vl filia fris vl fratrui. ꝛ dr fratruus vl fratruelis q̄si frater alius: ꝛ est etymol. Fratrueles ēt dicitur duoꝝ fratrū filij.

Fraudo das daui dare. i. decipe: surripe. vñ h̄ fraus dis. Fraudo ꝯponit cū de: ꝛ mutata au dipthongo in u lōgā dr defrudo das. i. valde defraudare. Fraudo acti. ē silr cōposita ab eo oia sūt actiua: ꝛ mutāt au in u: lz q̄nq̄3 iueniant nō mutare fz Hu. fz tn̄ vsuz cōmunē nō mutat au dipthongus.

Fraudulētus. A fraus ꝛ lētos qd ē plenū dr fraudulēt9 ta tuz. i. plen9 fraude. ꝛ h̄ ꝛ h̄ ꝛ h̄ fraudulēs tis ī eodē sēsu. Et cōparat. vñ fraudulēter tius sime aduer. ꝛ h̄ fraudulētia tie.

Fraxinetū ti penl. pd. loc9 vbi fraxini crescūt. ꝛ dr a fraxinus

Fraxineus in fraxinus vide.

Fraxinus. A frag9 dr h̄ fraxin9 ni penul. cor. q̄dā arbor: q2 magis in aspis ꝛ mōtanis locis solet nasci sic et fragus. et hic p deriuationē fraxin9: sic a mōte mōtan9. Uel fraxin9 a frāgo gis: q2 facile frāgat. vnde fraxineus nea neum.

Frea free. i. potestas vel mūdia ꝛ a parēte suo relicta: dr a fremo mis. Hoc mundiū dr dominiū.

Fremebundus da dū filis fremēti: vel qui cito fremit. ꝛ dicitur a fremo mis.

Fremisco scis in fremo mis vide.

Fremo mis mui mitū mere. i. murmurare: tumultuari. fauorē mētis vsq3 ad vocis tumultū excitare. vñ h̄ fremor moris: ꝛ h̄ fremit9 tus tui. Sz fremor ē murmur hoiuz fremit9 feraꝝ. Fremo cōpo. vt ꝯfremo mis. i. sil fremē. ōfremo mis. i. valde fremē. vl a fremitu cessare. Infremo mis. i. valdē vl intus fremē. refremo mis. i. iterū fremē. Et ab istis inchoa. fremisco scis. cōfremisco: defremisco. infremisco: refremisco. Fremo ꝛ ei9 cōposita sūt neu. ꝛ faciūt pteritū in ui diuisas: ꝛ sup. ī itū. ꝛ oia cor. hāc syllabā fre. Uñ q̄dā. Luz fremit eēfretū. mare dicas cū sit amarū. Itez Iuuenalis li. iiij. saty. ij. Uox dnī fremet instantis virgāq3 tenentis.

Fren ge. neu. ꝛ indecli. q̄dā exagitatio furoris a cerebro descēdens. ꝛ dr a frendeo des.

Frendeo des dui dere. i. dētes ꝯprimē vl ꝯcutē ꝛ collidere. vñ frēdesco scis incho. Frēdeo cōponit. vt ꝯfrendeo des. i. sil frēdere. Itē frēdeo des. i. a frēdore cessare. vl valde frendere. vel ab actu frēdēdi desistere. itē infrēdeo des. i. valde vl intus frēdere. itē pfrēdeo des. i. pfecte frēdere. itē refrēdeo des. i. iterū frendere. vel retro vel a tali actu desistere. Frendeo ꝛ ei9 cōposita oia sūt actiua. ꝛ faciunt pteritū in dui. et carent sup. Inuenit ēt frēdo dis tertie ꝯiuga. de quo dicit Pris. in. x. li. Frendo dis caret pteritis ꝛ supinis. Quidam tn̄ dicunt fredi: qd nondum inueni.

Frendo dis in frendeo des vide.

Frenesis. A fren dr h̄ frenesis sis ipsa rabies. vñ freneticus ca cū q̄ frenesim hz: q2 dentes cōcutiat. Uel frenesis dr ab impedimēto mētis: q2 greci frenas mentē dicūt. Et vt dic magister. Bene frenesis inuenitur mediā corripere ꝛ pducere.

Freno nas vide in frenū.

Frenulū li dimi. paruū frenū. ꝛ cor. penul.

Frenū. A frēdeo des dr h̄ frenū ni. sz in plurali inuenit ī mas. ge. et neu. s. hi freni et h̄ frena ꝛ dr frenū a frēdeo. q2 dētib9 eq̄ sp ꝯcutit ꝛ iprimit: nā eq̄ h̄ sp frēdet. i. iprimūt dētib9 et ꝯcutiūt et mordēt. Uel dr a fremo mis. q2 facit equū fremē Frenū cōponit. vt effrenis et effren9: ifrenis et infren9. A frenū deriuat freno nas. i. frenū ori iponere. Et cōponit. vt ꝯfreno nas: i. sil frenare. Itē defreno nas. i. frenū remouere: vel valde frenare. itē effreno nas. i. valde frenare vel defre-

nare. itē infreno nas. itē refreno nas. Freno ⁊ ei⁹ cōposita sūt actiua: ⁊ ꝓdu. hāc syl. fre. vñ in aurora dr̄. Adueniūt lacrymę lingua refrenat iter. Itē Ouidius de reme. amoris. Prepositis frenis sepe repugnat equus. Et quadā translatione a brutis aīalibus trāsfertur ad hoīes.

Frenusculus. a frenū dr̄ hic frenusculus li dimi. penl'. cor. ⁊ sūt frenusculi vlcera circa rictū oris filiis his que fiunt in mentis asperitate frenorum.

Frequēs. A fruor dr̄ hic ⁊ hec ⁊ hoc freqñs tis. i. mult⁹ vel assidu⁹ vel creber: qꝛ sepe fruat' curia. Ꝓpꝛe q̄dē freqñs dr̄ q̄ assiduus est in curia: ⁊ sepe fruit' ea. vñ ⁊ frequēs dr̄ q̄si fruēs curia sepe ⁊ ē ety. Frequēs cōparat' tior tissim⁹. vñ freqñter tius tissime aduer. ⁊ hec freqñtia tie: ⁊ frequēto tas v̄bū actiuū: ⁊ cor. fre. Vñ in doctrina rudiū dr̄: Pandit ⁊ ignaris q̄stio certa frequēs. Et Oui. Ut redit atqꝫ frequēs lōgū formica p agmē. Et cōponitur: vt infrequēs. i. nō frequens. raris: nō assiduus. vñ hec infrequētia tie.

Frequētatiuū verbū desinit in to vel in xo vel in so. vt pleni⁹ dixi in tertia parte vbi egi de speciebus verborū in ca. de verbo frequentatiuo.

Frequētidic⁹ ca cū q̄ frequēter dicit vel frequēs est in dicendo: sicut est incātator. ⁊ cōponit' a frequēs ⁊ dico cis: ⁊ cor. di sicut maledicus.

Fresus sa sum. i. fractus. cōtritus: cōcussus. vñ ⁊ fabā fresam dicimus. qꝛ hꝫ thecā molitā. i. fractā: cōcussam: ⁊ ꝯtritam. ⁊ dicitur a frendeo des.

Fretū ti dr̄ a ferueo ues qꝛ ferueat: vel a fremēdo. ⁊ est ꝓprie fretū ipse feruor maris: ſꝫ ponit' p mari. Itē fretū est angustū ⁊ q̄si fluēs mare: ab vndarū feruore dcm̄. vt gaditanū et siculū. Vñ Uarro ait: Freta dicta q̄si feruida. i. feruentia et motū feruoris hñtia. ⁊ nūcupat' mare diuersis noib⁹ sicut pꝫ in his versibus. Cū fremit ē ē fretū: mare dicas cū sit amarū. Pontus ponte caret: ſꝫ ab equo dicitur equor.

Fretus. A fretū dr̄ fret⁹ ta tū. i. fultus: tutus: impauid⁹ p ꝯtriuꝫ qꝛ fretū reddit hoīeꝫ pauidū. Uel poti⁹ deriuat' a fruor eris fruitio eni nā solet rerū ꝯferre tutelā. Ille eni ē fret⁹ q̄ auxilio alicui⁹ fruit'. nō aūt fretus est ꝑticipiū: ſꝫ nomē: ⁊ ꝓdu. fre. ſꝫ fretū ti cor ꝑmā. vñ v̄sus. Pascit nauta fretū: tu debilis repete fretū. Ul' sic. Intrat nauta fretū vētorū turbie fretū

Frico cas caui ctū est vnā rē supaddēdo exasꝑare cū alia: sicut fit cū sal q̄dā vi supadducit' carni. Et ꝯponit': vt ꝯfrico cas. i. sil' fricare. Itē defrico cas. i. valde fricare. itē ꝑfrico cas. i. ꝑfecte fricare. itē refrico cas. i. iterū vl' reuerse fricar'. ⁊ ponit' p resistē vl' ꝯdicē. Frico ⁊ eius ꝯposita oīa sūt actiua: ⁊ faciūt ꝑteritū in cui ⁊ supinū in ctū. ⁊ cor. hāc syl. fri. vñ Uirgi. in Geor. Et pede ꝓsubigit terrā fricat arbore costas.

Frictū est supinū de frigeo ges: ⁊ defrico cas: ⁊ etiam defrigo gis s̄m quosdam.

Frigdeo des in frigdo exponitur.

Frigdo. A frigdor doris dr̄ frigdo das. i. frigē vl' frigdore iplere. vñ frigdeo des dui. i. frigē. ⁊ hic frigdesco scis inchoatiuū: i. frigescere. Frigdo cōponit': vt infrigdo das. ⁊ ē frigdo actiuū cū oīb⁹ suis cōpositis pro frigdore implere.

Frigdor doris mas' ge. i. frigus: a frigus dicitur.

Frigeo ges gui vel frixi frigere frictuꝫ ctu. i. algere vel torpe. vñ dr̄ frigeo q̄si fos egeo. ⁊ est etymo. ⁊ sepe ponit' p cessare: sic ē ecōtrario seruē p freqñtare. vñ Terē. i eunu. Sine cerere ⁊ bacho ven⁹ friget. Et hinc hoc frigus goris. Frigeo cōponit': vt ꝑfrigeo ges xi vl' gui ctū. i. ꝑfecte frigere. itē refrigo ges xi vl' gui ctū. vñ in euāge. Refrigescit charitas multorū. Et ab istis inchoa. frigesco. ꝑfrigesco: refrigesco scis. Frigeo ⁊ oīa ei⁹ ꝯposita sūt neu. ⁊ ꝓdu. hāc syl. fri. Oui. epi. Frigid⁹ gallicie pect⁹ amātis erat. Et faciūt ꝑteritū in xi vel in gui s̄m Hug. Pris'. tñ dicit q̄ facit frixi frictū. mutāt. n. geo in xi Magr' aūt Bri. respiciens vsum cōem dicit q̄ frigeo ges secūde ꝯiuga. facit frigui. Vñ in euāge. Refrigescit charitas multorū. ⁊ caret supino s̄m vsuꝫ. Frigo aūt frigis facit frixi ctū s̄m analogiā: ⁊ etiam frixum s̄m vsum.

Frigero ras raui. i. recreare: ⁊ dr̄ a frigeo ges. Et cōponitur cū re: ⁊ dr̄ refrigero ras. ⁊ inde hoc refrigeriū rij. ⁊ est actiuū frigero cū oībus suis cōpositis: ⁊ cor. penul.

Frigia gie fuit filia europe. vñ hec frigia dicta est q̄dā ꝓuincia. Hec ⁊ dardania a dardano iouis filio. Hmōi regio troia ē quā ex suo noie appellauit tros rex troianorū pr̄ ganimedis. Et sunt due frigie: maior ⁊ minor. maior frigia sirmiā hꝫ. minor v̄o iliā. ⁊ hinc frigius a um: ⁊ hic ⁊ hec fris gis: quo noie sepe vocant' troiani cū volumus eos appellare timidos. Pro q̄litate etiā negocij auctores dant troianis diuersa noia. si volūt eos appellare timidos: appellant eos friges vel frigeos: si generosos dardanides: si ꝑfidos laomedontiades: si fortes troios: si audaces hectores. Item frigia gie dr̄ q̄dā vestis que alio noie dr̄ acupicta.

Frigidariū rij locus vbi aliquid ponitur ne calore corrūpatur ⁊ dr̄ a frigido das. 139

Frigido das dari in frigidus est.

Frigidus. A frigeo ges dr̄ frigidus da dū. ⁊ cōparat' dior dissimus. vñ frigide dius dissime aduer. ⁊ hec frigiditas tatis. ⁊ frigido das. i. frigidum facere. ⁊ ꝓdu. fri. ⁊ est actiuū frigido cum oībus suis compositis.

Frigilla le auis que frigore cātat. ⁊ dr̄ a frigeo ges.

Frigio as in frigiū vide.

Frigio onis mas'. ge. dr̄ a frigia. ⁊ est frigia q̄dā vestis que fit in frigia. que acupicta ⁊ vocat'. huius vestis artifices frigiones dicuntur: qꝛ in frigia est reperta: vel qꝛ illi parti sūt in tali veste facienda.

Frigiū. A frigia dr̄ hoc frigiū gij. i. frisellū: vel q̄dā mitra pōtifical'. qꝛ in frigia melius fiat. vñ frigio as. i. frigiū apponere. vel frigiū ornare. ⁊ est actiuū. Itē a frigia dr̄ hic frigius gij quidam lapis qui nascitur in frigia.

Frigo gis xi xū vl' ctū. i. coq̄re in patella sine aq̄ vl' vino cum oleo vel sagimine Et ꝯponit': vt ꝯfrigo gis xi xū. itē cū de ⁊ dr̄ defrigo gis. i. valde frigere. itē cū ꝑ: ⁊ dr̄ ꝑfrigo gis. i. ꝑfecte frigere. itē cū re: ⁊ dr̄ refrigo gis. i. iterū frigē. Frigo ⁊ ei⁹ ꝯposita sūt actiua: ⁊ cor. fri. ⁊ faciūt ꝑteritū in xi. ⁊ supinū i xū. Inuenit' tñ q̄nqꝫ in ctū: ſꝫ raro s̄m vsum Uide i frigeo.

Frigores orū numeri plural' mas'. ge. i. febres que faciunt homines frigere. ⁊ deriuat' a frigeo:

Frigorosus sa sū plenus frigore: a frigus dr̄. Et cōparatur.

Frigutio. A frigeo ges dr̄ frigutio tis tiui tire. i. subtiliter aggarrire. vel frigide se ducere huc ⁊ illuc ꝓpter frigus. sicut catulus facit quādo habet frigus.

Frigus goris neu. ge. in frigeo est.

Fritillū. A frango gis dr̄ hoc fritillū li. i. molinellū in quo pip teritur. qꝛ grana pipis alia frāgit. ⁊ est perforatū ab inferiori: ⁊ inde pip tritū recolligit'. Ponit' etiā p quodā vase ꝑforato: p q̄d solent ꝓijci taxilli ne fiat ibi fraus. Iuue. Paruoqꝫ cadere monet arma fritillo.

Fritinio nis ꝓprie ē hirūdinū. et (vt dicūt) oīum auiū: et ꝑcipue paruarū. Unde inuenit' Aues fritiniūt. i. cantant.

Friuolus la lū penul. cor. i. vanus. inutil'. mēdax: caduc⁹. incertus. dubius. simulat⁹ p̄ui ꝑcij. vñ friuolū q̄si fere valēs obulū. Inuenit' quādoqꝫ scriptū p b fribolus la lū. ſꝫ antiq̄tas ē. ꝓprie aūt friuola dicunt' fictilia vasa ⁊ inutilia.

Frix frigis cōis ge. in frigia vide.

Frixa. A frigo gis dr̄ hec frixa xe. i. carbonella. s. parum carnis q̄ sup carbones cito solēt decoq̄. ⁊ hoc frixū xi genus cibi dictū a sono quē facit quādo ardet in oleo vel sagimine.

Frixatura. A frigo gis. dr̄ hec frixatura re: ⁊ hec frixatura re in eodē sensu. s. coctura illa: tal' actio: vel q̄d frigit'. Frixura descēdit a frigo gis ſꝫ frixatura a frixo xas freq̄uē.

Frixit est preteritū de frigo gis: ⁊ etiā de frigeo friges. Uide in frigeo ges.

Frixoriū rij ge. neu. dr̄ a frigo gis. et ē frixoriū patella vl' ferrū sup q̄d coq̄t'. Propha: Cōfrixa sūt ossa mea tāq̄ i frixorio. Frixoriū ꝯpōit': vt ꝯfrixoriū. i. patella: sartago. q̄d idē est.

Frixura re in frixatura exponitur.

Frondator. A frons dis dr̄ hic frōdator toris q̄ frōdes colligit ad pastū aīaliū: vl' q̄ auellit frōdes a vitibus vt citius matu

rescat: vl ꝙ canit frode. vel auis qdā ꝙ ex frōdib⁹ nidū fac. vñ Uir. Hinc alta sub rupe canet frondator ad auras.

Frondatus. A frōs dis dr frōdat⁹ ta tū: ⁊ frōde⁹ dea deū: ⁊ frōdosus sa sū. ſʒ frondeū est qd̄ de frondib⁹ totū ē. frondatū vel frondosū est qd̄ frōdes hʒ ⁊ eis abūdat: vt locus arborum: sicut gramineū ⁊ graminosum.

Frondeo des dui dere. i. frondes habere vl emitte vel pdere. ⁊ deriuat a frōdo das. Et cōponit: vt affrōdeo des. i. fil frōdere. defrōdeo des. i. frōdes amittere vel pdere. itē refrondeo des. i. iterū frōdere. Et hinc incboa. frōdesco scis: afrondesco scis: refrondesco scis: defrondesco scis.

Frondeus in frondatus exponitur.

Frondicula le penul. cor. parua frōs. ⁊ ē dimi. de frons dis.

Frondo das daui dr a frons dis. ⁊ est frōdare frōdatū facere: frōdes pbere. Et cōponitur: vt defrondo das. i. frondes euellere. ⁊ sunt neutra.

Frondosus sa sum in frondatur vide: ⁊ in frons.

Fronesis sis fe. ge. i. prudētia vel sapientia: ⁊ dicitur a fronos qd̄ est prudens.

Fronitus. A fronos vel fronis dr fronitus ta tū. i. prudēs vl sapiens. Et cōponit. vt infronitus ta tū. insipiens. insulsus. vñ Ecc. xiiij. Aio irreuerēti ⁊ infronito ne tradas me. Sʒ ibi cōiter legitur infrunito. ⁊ pdu. penul.

Fronos grece latine dr prudens vel sapiens. Et vertit in latinū et dr fronus na nū. Et cōparat fronus nior nissimus. vñ frone nius nissime aduerbium.

Frons dis fe. ge. dr a foros: ⁊ dr frōs qſi forās: qꝛ ferat virgulta vel vmbrā. Uel dr a fluo is: qꝛ cito fluat. ⁊ hinc frondosus sa sū. i. frōdibus plenus. Et cōparat frōdosus sior sissimus. vñ hʒ frōdositas tatis abūdantia frondiū. ⁊ est frons dis arboris: ſʒ frōs tis capitis ē. ⁊ vtrūqꝫ ē fe. ge. vñ Versus. Frōs solū frondis frons est in vertice frontis.

Frons tis fe. ge. est capitis: sed frons dis arboris. vide in frōs dis. Et cōponit. vt bifrons. effrons tis.

Frontispiciū. A frōs tis ⁊ specio cis cōponit hʒ frōtispicium cij. i. specio frōtis. vñ ⁊ anterior ps ecclie frōtispiciū dr.

Fronus na nū in fronos vide.

Fructifico cas caui care. i. multiplicare. ⁊ est actiuū. ⁊ cōponit a fructus ⁊ facio. ⁊ corripit hāc syllabā fi fructifico.

Fructuarius ria riū. i. vtilis vel fructu abundans: vel ad fructū ptinens. et dr a fructus.

Fructus. A fruor dr hʒ fructus tus tui. vñ fructuosus sa sū. ⁊ cōparat fructuosus sior simus. vñ fructuose sius sime aduer. ⁊ hʒ fructuositas tatis. ⁊ p cōpositionē infructuosus sa sū. ⁊ sl̄r cōparat. vñ hʒ infructuositas tatis. Itē fructus tatū est pncipiū de fruor eris. Quid sit fruct⁹ tricesimus: sexagesimus. cētesimus. habes in numerus.

Frugalis. A fruge dr hʒ ⁊ hʒ frugal ⁊ hʒ le. i. vtilis. sobrius: moderatus: ptinens. vñ frugaliter aduer. ⁊ hec frugalitas tatis. i. vtilitas. parsimonia. modestia. ptinētia. tēperantia. parcitas. sobrietas. Est vero frugalitas virtus inter auaritiā ⁊ pdigalitatē. ⁊ producit ga.

Frugeria rie dea frugū: ⁊ dicitur a fruge.

Fruges in frux exponitur.

Frugi. A fruge dr hʒ ⁊ hʒ ⁊ hʒ frugi indecli. p oēs casus. i. bonus: vtilis. valens. tēperat⁹. modest⁹. Uel dic fm Pris. ꝙ frugi est datiū hui⁹ nois fruges: ⁊ figurate ⁊ intrāsitiue piūgit cū oī casu: ⁊ vtroqꝫ numero: cū quolʒ gnē. Ecc. xxxj. Dō frugi. Idē dicas fm Pris. de nihil. cordi. mancipi. nemancipi.

Frugifer. Fruges cōponit cū fero fers: ⁊ dr frugifer ra rū penul. cor. i. ferēs frugē. i. vtilitatē vel fructū. ⁊ hec frugifera re. i. terra. ⁊ hʒ frugifer. i. ager. De fruge dicā in frux.

Frumen. A fruor eris dr hʒ frumē minis. i. sūma ⁊ eminēs ps gule vel gutturis pxima ps gurgulioni qꝫ cib⁹ et potus deuorat. qꝫ sapor cibi et potus discernit: et qꝫ fruimur cibis et vescimur. ⁊ eadē ructa et rumē. ſʒ rumē in bestia: ructa vel frumē in hoie: ita vult Hug. sed in Grecis. dr. Gutturis est imū rumen. frumen quoqꝫ summū.

Frumentū. A fruor vel frumē dr hʒ frumētū ti: qꝛ pcipuū est ad fruēdū. vñ frumētosus sa sum plenus et abūdans frumēto et frumētor taris. i. frumentū colligere.

Fruor eris itū itu. vel fructū ctu. fruitū tu pbat fruitur⁹ ra rū fructū ctu pbat fructus ctus ctui. Fruor. i. vtor. differūt tñ qꝛ fruimur rebus qbus vtimur pp illas: ſʒ vtimur illis qb⁹ vtimur pp nos. Est enī re aliq frui el inherē pp se et eā diligere. Fruimur ḡ deo: vtimur mūdo ⁊ creatis i eo vñ Aug. Utēdū ē hʒ mūdo. nō fruēdū: vt inuisibilia dei p ea qꝫ facta sūt itellecta ɔspiciāt. i. ꝯ tpalib⁹ eterna capiāt. Itē fruimur quodāmō celestib⁹ virtutib⁹ ⁊ scia. vtimur mūdanis diuitiis cibis vestib⁹ ⁊ filib⁹: fugimur aūt officio. Et no. ꝙ frui aliquo dr tripliciē. Aut sic obiecto: ⁊ hʒ mō solo deo fruēdū ē. qꝛ ad bonitatē soli⁹ dei ordinat bonitas totius vniuersi sic bonū toti⁹ exercit⁹ ad bonū ducis. vt dr i. xj. meth. Alio mō sic habitu elicite actū fruitiōis: et hʒ mō btitudine creata ⁊ charitate fruēdū est. Tertio mō fruimur aliquo sic instro fruitiōis. ⁊ hʒ mō fruimur potētia: cui⁹ fruitio ē actus. Fruor cōponit. vt cōfruor eris. i. sil frui. itē defruor eris. i. valde frui. vl a fruitōe cessare. itē pfruor eris. i. pfecte frui. Fruor ⁊ el⁹ ɔposita oia depon. sūt: ⁊ faciūt supinū in fruitū vl in fructū ſʒ frequēti⁹ i fruitū. vñ ampli⁹ inueniūt ista pticipia i vsu. s. fruit⁹ ⁊ fruitur⁹: qꝫ ista. s. fruct⁹ ⁊ fructur⁹. N. B. in vsu deficiūt sic supina a quib⁹ descendūt: A fruitū gtō de fruit⁹ addita o sit hʒ fruitio. De qꝫ vide supra in dos dotis.

Frustra aduer. qlitatis. i. incassum: sine cā: sine effectu. vñ frustror straris depone. olim tñ fuit cōe. i. fallere. decipe. vnde frustrat⁹ dr laboris fructu euacuatus. illusus. Et scribit frustra ⁊ frustror p r in pma ⁊ scūda syll. ſʒ frustra nomē pluralie numeri nō hʒ r in vltima syllaba: ſʒ tñ in pma.

Frustulū li penul. cor. dimi. de frustū. i. paruū frustū.

Frustū sti sine r in vltima syllaba dicitur a frumē. ⁊ est frustū pticula carnis vel panis: qꝛ capiat a frumine. vñ frusto as aui are. i. frusta diuidere. vel frusta facere. vnde frustatiʒ. i. diuisim vel particulatim.

Frutex. A fruor eris vel a fruge dr hʒ frutex cis. i. dēsitas virgulaꝝ vel paruaꝝ arboꝝ vl spinaꝝ. Q. aūt dr frutex qſi frōde terrā tegēs etymo. est. vñ hʒ frutectū cti p ct in vltia syl. locus vbi frutices cresciit. Hier. xj. Et cōbusta sunt frutecta eius. Et scribit frutex p t solā. cozi. enī fru. Uñ Ouidius d̄ arte. li. iij. Turpe pecus mutilū turpis sine gramine camp⁹ Et sine frōde frutex: ⁊ sine crine caput. Item in libro epistolarū. Mons fuit apparens. frutices in vertice rari.

Fruticor. A frutex deriuat fruticosus sa sū. i. spinosus. plen⁹ fructibus. ⁊ fruticor caris. i. frutices emittere. multiplicare: abundare: pullulare. crescere ad modū fruticū. ⁊ cor. ti. Iuue. Sed fruticāte pilo neglecta ⁊ squalida crura.

Frux vel fruges gis fe. ge. est: ſʒ ntūs deficit in vsu. Et scias ꝙ segetes dicunt dū seminant a sero ris: messes dū colliguntur a meto tis. fruges dū fruuntur a fruēdo. i. vescendo. Itē fruges liqde sūt: frumēta arida ⁊ sicca. ⁊ sūt frumenta oia qꝫ hnt aristas: fruges vero reliqua.

F ante U

Fuco cas caui care. i. colorare: fucū supponere: verbū actiuū. ⁊ dicitur a fucus fm Hug. ⁊ inde fucat⁹ ta tū. Et vt dic Pap. fucata depicta: tincta: adulterio ɔtaminata. ficta non vera. diuersi coloris. Fucare depingere. mendacijs subornare. et produ. fu. Uide in fucus.

Fucosus sa sum. i. suptinctus fuco. ⁊ dicit a fucus.

Fucus. A fagin qd̄ ē comedere dr hʒ fuc⁹ ci maior ape: minor scabrone: qꝫ fagus: qꝛ alienos labores edat. nō enī mellificat. ſʒ aliarū mel comedit. De quo Uirgi lib. Ignauū fucos pecus a psepib⁹ arcēt. ⁊ hʒ fucus ci genus herbe. vñ fit qdāʒ tinctura qꝫ sl̄r dr fucus. ⁊ p quolibʒ colore nāli supposito dr fucus. qꝛ alienū mentit colorē. Sap. xiiij. Rubicundū faciēs fuco colorēʒ. Itē fucus ponit qdā silitudine pro deceptione qꝫ supponit veritati celāde. vnde Boe. de ɔsol. Intelligo inquit multiplices fucos illius prodigij.

Fudi sti dit pteritū de fundo dis: ⁊ produ. fu.

Fugat. A fugio gis dr hec fugax cis assiduus. frequens in fuga. Et compara fugax cior cissimus. vn fugaciter cius cissime aduer. et hec fugacitas tatis.

Fugere penul. pdu. est preteritū pfectū indicatiui modi de fugio gis. vt fugio gisti git. et pluralr fugimus gistis gerūt vl gere. Itē potest esse modi infinitiui verbi pdicti: vt infinitiuo fugere. et cor. penul. et ita de similibus dicas.

Fugillator in fugillus est.

Fugillus li ferrū quo extrahit ignis de petra. et videt deriuari a fos qd ē ignis et gero ris. qsi fos gerēs. vn fugillo las. i. ignē de petra fugillo extrahere. vn h fugillator toris. Et hinc p figurā fugillatores dicūt vmbre demonū qui ignē ferunt.

Fugio gis gi tū cōponit cum ab: et mutato b in u dr aufugio gis. i. lōge fugere. itē circūfugio gis. itē ɔfugio gis. i. sil fugere: vel ad aliquē fugē cā securitatis et auxiliū habēdi. itē defugio gis. i. valde vel deorsū vl de vno loco ad aliū fugē cā habēdi auxiliū. Itē diffugio gis. i. diuersis modis vl in diuersas ptes fugē. itē pfugio gis. i. pre alijs fugē. itē pfugio gis. i. pcul fugē. itē pfugio gis. i. pfecte fugē. itē refugio gis .i. iterū vel retro fugere vel ad aliquē fugere cā euadēdi et habēdi auxiliū. itē subterfugio gis. i. subtus fugere. recusare remere. itē trāffugio gis. i. vltra aliū fugere. Fugio gis actiuū est. et hʒ sigtionē ɔriā sue voci in actiua eni voce sigt passionē: et in passiua actionē. Idē eni ē fugio te qd fugior a te. et idē est fugior a te qd fugio te. Jtē oia eius cōposita sunt actiua: iō nullus miret si dicimus fugio esse actiuū: nā sic est pculdubio: qr auctoritas Prif. et eius sigtatio et ɔstructio id pstat. Jtē fugio et oia eius cōposita faciunt preteritū in gi et supinū in gitū penl. cor. vt fugi gitū. ɔfugi gitū. et formatur pteritū a prima psona pñtis tpis indicatiui modi deponendo o. vt fugio gi. et supinū a pma psona preteriti addita tū: vt fugio fugi fugitū. Jtē oia corripiūt hāc syllabas fu in pñti. vn Facetus. Non facias solus quod fugi at ois hō. sed in preterito eam producit. Unde quidā. Dic modo iure fugit: sed heri cur dic mihi fugit.

Fugitiuus ua uū dr a fuga ge. Et scias q fugitiuus recte nemo dr nisi q ɔsiū fugit. nā si paruulus puer a nutrice aut a schola discesserit: fugitiuus non est.

Fugito tas frequentatiuū pōt esse huius verbi fugio gis. et huius verbi fugo gas: vt effugito. i. frequēter fugio: vel frequēter fugo. et cor. gi.

Fugo gas gaui gare. i. expellere: in fugā ɔuertere. Fugo cōponit: vt aufugo gas. i. a se lōge fugare: ex ab et fugo. et mutat b in u. itē ɔfugo gas. i. sil fugare. itē diffugo gas. i. diuersis modis vl in diuersas ptes fugare. itē defugo gas. i. de vno loco ad aliū fugare. itē effugo gas. i. extra fugare: ab ex et fugo. et mutat x in f. itē pfugo gas. i. pfecte fugare. itē pfugo gas. i. pre alijs fugare. itē refugo gas. i. repellere. Fugo et oia ei cōposita sūt actiua: et cor. hāc syl. fu. Sic fuga ge a quo deriuat. Fuga aūt a fugio dr. Burria. Nil poterit timido tutius eē fuga. Uictor quippe fugat: victus ab hoste fugit.

Fulcimen minis neu. ge. sustentamētū: firmamētū. auxiliū et pdu. penul. in nō: sed in gtō eā corripit.

Fulcimētū ti et h fulcimē dr. vn exponit sic fulcimē: et p h p hat q fulcio facit fulciui. nā noia in mētū desinētia a verbis veniētia solēt formari a pterito pfecto ui mutata i mētū: vt fulciui fulcimētū: nutriui nutrimētū. Uide in fulcio cis.

Fulcio cis ciui cire. i. sustētare. supportare. subleuare. submunire. firmare. adiuuare. et facit pteritū fulci vl fulciui. vn fulsi vel fulcitū q fulciui faciat phat p h nomē fulcimētū. nā noia desinētia in mentū veniētia a verbis solēt formari a pterito pfecto ui mutata in mentū: vt fulciui fulcimētū. et inde fulc'ta tū: et fulci ta tū: et h fulcimē: et h fulcimētū. Fulcio cōponit: vt affulcio cis. effulcio cis pfulcio cis. pfulcio cis: refulcio cis: suffulcio cis. Fulcio et ei9pposita sūt actiua. et faciūt pteritū in si vl in ciui vt fulciui fulsi. et supi. i tū vel in citū: vt fultū vl fulcitū. affulcio si vl ciui citū hʒ Hu. sʒ hʒ Prif. fulcio facit pteritū in si cio mutata in si: et sup. in tū si mutato i tū: vt fulcio si tū. suffulcio si tū. et ita tenēdū ē sm modernos: hʒ aliqñ inueniat fulciui citū. sʒ potiꝰ antiqtas ē. Quidā tñ vt dic Prif. fulci pculerūt dīc cā: qr. f. fulgeo et fac fulsi. Sʒ dic fulgeo et fulcio hñt pteritū. f. fulsi: sʒ i sup. differūt qr fulcio fac fultū: sʒ fulgeo fulsū. vn9us. Fulcio dat fulsi fultū dat fulgeo fulsi. Fulsū dissili voce supio gerunt.

Fulcitus in fulcio vide.

Fulcrū. A fulcio cis dr h fulcrū cri pꝓe spōda siue pes lecti qr fulcit lectū. Jnuenit tñ qñqꝫ p lecto: qñqꝫ p ornamēto lecti. vn fulcratus ta tū fulcrū hñs: et fulcro cras. i. fulcra lectū lo facere. lectū fulcris pparare.

Fulgeo ges fsi in um fulsū: et hʒ idē pteritū cū fulcio: sʒ i sup. differūt vt dixi in fulcio cis. et ē fulgere idē qd resplēdere. et qr splēdor ferit et pcutit oculos intuētiū: iō ponit fulgere pferire et pcutē. Fulgeo cō ponit. vt pfulgeo ges. i. pre alijs fulgere. refulgeo ges. i. resplēdere. suffulgeo ges. i. parū fulgere. Et ab his oibus inchoa. vt fulgesco. pfulgesco: refulgesco. Fulgeo et eius cōposita sūt neu. et faciūt pteritū in si: et supinū in sum. Antiqui etiā dixerūt fulgo gis. 140

Fulgetra. A fulgeo vel fulgēs et etra ɔponit h fulgetra tre. i. fulgēs etra: vel qsi fulgor etre. Hoc grece dr calma: vulgo aeris pticus: et h pꝓe ēt dr splēdor ignis. Uide in fulmen.

Fulgetū ti. i. fulgor. a fulgeo ges: et pducit ge.

Fulgidus. A fulgeo ges dicitur fulgidus da dū. i. splēdid9. Et cōparat fulgidus dior dissimus. vn fulgide dius dissime aduer. et h fulgiditas tatis. et fulgido das. i. fulgidū facere. Fulgidus componit: vt pfulgidus. qsfulgidus ambo p valde fulgidus. et cor. gi.

Fulgor goris mas. ge. i. splēdor. et deriuat a fulgeo ges. Unde in euange. Sicut lucerna fulgoris illuminabit te. et pducit penul. in gtō. Uide etiā in fulmen.

Fulgorus. A fulgor goris dicit fulgorus ra rū. i. splēdidus. et hinc fulgoro ras. i. splēdere. et p cōpositionē pfulgorus ra rū. i. splendidus. et producit go syllabam.

Fulgoratus ta tū in fulguro ras vide.

Fulguro ras. A fulgur dr fulguro ras. i. fulgere. vl fulgure pcutē. et fm h ē trāsitiuū. et hinc fulgurat9 ta tū. i. fulgidus vl fulgure pcussus. Et no. q fulguro ras et fulmino nas fm q sūt verba excepte actiōis neu. sūt: et pꝓe nō hñt nisi tertias psonas. et sʒ h fulminare et fulgurare ē fulmia vl fulgura emittere. trāslatiue tñ accepta ad hoies actiua sūt. i. fulgure vel fulmie vl aliquo qsi fulmie aliquē ferire. et sʒ hāc sigtiōeʒ cuicūqꝫ attribuant sūt actiua: et eoꝝ cōposita siir. Fulgurare p splēdere ē neu. et cor. gu. Et inde i psal. vbi dr. Fulgura chorūscatiōes. dic glo. Fulgura vel fulgora vel chorusca. i. clarifica chorusca tiones. i. miracula fac crebrescere:

Fulgus. A fulgeo ges et dr h fulgus vel h fulgur ris. vn fulgureus rea reū. sʒ pꝓe fulgus qr tāgit: fulgur qr incēdit et vrit: fulmen qr findit. Uide in fulmen.

Fulica. A fuligo ginis deriuat h fulica ce: vel h fulex cis que dā auis. vel fulica dr qsi fuliga. qr caro eius qsi lepozina sapiat. lagos enī grece lepus dr latine. vn et apud grecos logos vocat. et est auis stagnēsis. i. i stagnis et paludibus morans. h hʒ nidū i medio aqꝫ: vel in petris qs aqua circūdat: maritimoqꝫ sp delectat pfundo. q dū psenserit maris cōmotionē. fugiēs in vado ludit fm Jsi. et cor. li. Alexander. Cū fulicis pupisqꝫ petūt excelsa volando.

Fuligino nas penul. cor. in fuligo est.

Fuligo. A fumus dr h fuligo ginis. i. nigredo illa q dependet de trabibus: et fit ab igne. Q. aūt dr fuligo qsi fumo ligata ety. ē. et i de fuligine9 nea neū. i. niger: vl de fuligine extās. vl ad fuliginē ptinēs. Jtē a fuligine fuliginat9 ta tū. i. fuligine denigratus: qd pōt eē pticipiū. et fuliginosus sa suʒ plenus fuligine. Et cōparat. et fuligine nas. i. denigrare: et ppzie fuligine. et pdu. fuligo penul. nti: sʒ penul. gti cor. Un Juue. Jl le supcilio madida fuligine tinctus. Obliquo pdu. acu. et c.

Fulina. A fumus dr hec fulina ne. i. coqna. vn h fulinarius rij .i. cocus. et fulinarius ria riū: et fulino nas. i. coqnare: in fulina coquere: et pdu. li.

Fullo. A fulgeo ges dr h fullo lonis q pānos parat et excādi

dat ꝛ eos ful gere.facit.inde fullo las latii lare idest pulchra
re.decorare.detergē: vl' lenit' tingē: ꝛ cōponit': vt affullo las
.i.iuxta fullare. valde fullare: lenit' tigē fm Hu. Pap.et dic
Fullo lauādarius decorator. ꝛ pdu.penl'.gti fullo lonis.

F ulmē. A fulgeo ges dr h' fulmē minis. vñ fulmine⁹ nea neū.
Et scias q fm opinionē Hug. qñ duo vl' tres vl' plures vē
ti in aere itercipiūt nubē aliquā eā cōfringūt ꝛ collidūt: ꝛ ex
collisione illa fit son⁹ in aere ꝛ pcreat' ignis: ꝛ son⁹ ille ppe
dr tronitruū: q̄si ton⁹.i.sonus terrēs: qꝛ terreat. Splēdor il
lius ppe fulgetra vel fulgor: ignis ille siue iaculū ex eo factū
vl' ictus ipsius iaculi ppe dr fulgur vel fulgus: vel fulmē a
fulgēdo: vl' fulgus feriēdo vel pcutiēdo. ſ ppe dr fulgur qꝛ
incēdit ꝛ vrit: fulg⁹ qꝛ tāgit: fulmē qꝛ findit. Sūt.n.tria ge
nera fulminis. vnū qd afflat ꝛ tāgit ita q nō vrit. scdm qd
vrit. tertiū qd findit. ꝛ iō cū trib⁹ radijs depigit' fulmē. hic
et trifidā flāmā dr hre. qñqꝫ tñ pdicta noia cōfūdūt'. ꝛ dicūt
eē noia vni⁹ ꝛ eiusdē rei. ſ tonitruū dr qꝛ suo sono terreat.
fulgetra vl' fulgor vl' fulgur qꝛ fulgeat. fulg⁹ qꝛ tāgat: fulgur
qꝛ vrat. fulmē qꝛ findat. Ex pdictis pꝫ q añ fit son⁹ q̄ ignis:
ꝛ tñ citius ꝛ añ videm⁹ ignē q̄ audiam⁹ sonū. Sꝫ q̄rit' q̄re
h' cōtigat: Ad h' dōm ē vt dicūt q̄dā q h' iō cōtingit qꝛ velo
cior ē oculus ad vidēdū q̄ auris ad audiēdū. Radius eniꝫ
ab oculo exiēs in ictu ipsius oculi repcutit' in re remotissi
ma. vñ oculus excitat' ꝛ visu illā rē statiꝫ pcipit. ſ son⁹ nisi
pmo pueniat ad aurē ꝛ eā pcutiat: auditu nō pcipit'. qꝛ g̃ so
nus ille valde remot⁹ sensui ad aurē accris ꝛ eā repcutiens
tarde auditu pcipit': frat' eni. Alber. dic q h' iō cōtingit: qꝛ vi
sus est formalior q̄ sit audit⁹: ꝛ iō nobilior est visus q̄ sit
auditus. sil'r aūt obiectū visus est in aere nō sic in mā tñ ꝛ
deferēte siue via: ſ ē in eo sicut i spū aliqd est pspicuū. ꝛ ſꝫ
eē spūale h' ē intētionale ipsa forma ē visibil'. ſ nō ē ita de
obiectis alioꝝ sensuū. id eni qd est in aere ſꝫ actionē lucis:
h' est visibile. ſ id qd lux abstrahit ꝛ ponit in aere: h' nō est
forma rei. ſ intētio forme rei: ꝛ ideo aer nō ē alb⁹ vel niger
vel alia forma iformat⁹ qñ in eo ē visibile: qꝛ nō ē in eo ni
si fm intētionē forme: ꝛ nō ſꝫ eē forme qd hꝫ in mā: iō mo
tus eius p aerē ē vel subito ꝛ nō in tpe. ſ son⁹ ſꝫ suū eē ē in
aere: ꝛ aer ē in mā eius. qꝛ verū eē soni nō est nisi in aere: lꝫ
intētio ꝛ nō eē soni recipiat' in aure: ꝛ iō mot⁹ soni p aereꝫ
nō est subito ſ successiue ꝛ in tpe. ꝛ iō pceptio visus in to
nitru est ante pceptionē audit⁹: ꝛ iō citius videt' fulmen q̄
audiat' tonitrus. ꝛ lꝫ fm eē tonitrus fit añ fulgur: qꝛ tonitr⁹
est in ipsa scissiōe vel ruptura nubis: ꝛ fulgur est illumina
tio ignis q̄ appet nube iā scissa vel rupta. vētus.n.dirūpit
nubē cū impetu ꝛ velocitate: ꝛ inflāmat ignē ex agitatiōe
ei⁹ in nube: ꝛ tūc micat ignis. Huius aūt aptū dant exēpluꝫ
Auicēna ꝛ Algazel de muliere lauāte pānos eminus vltra
fluuiū latū. pcussura.n. quā dat supra pānos vr: ꝛ nō audit'
sonus quē dedit nisi post tps iterpositū. pterea si aliquātu
lū remotus cū securi pcutiat arborē vel aliō: lꝫ post pcussio
nē subleuet securim: tñ pus videmus securim eleuatam q̄
audiam⁹ sonū pcedentis pcussiōis. Uide etiā in tonitrus.

F ulmino. A fulmē dr fulmino nas penul.cor. ꝛ est vbū neu.
ꝛ aliqñ actiuū. Uide in fulguro.

F ulsi est preteritū de fulcio cis et de fulgeo ges.

F ultus ta tū in fulcio cis vide.

F ulueo ues in fuluus est.

F uluus. A fulgeo dr fuluus ua uū.i.rubeus aliquātulū. vel cū
nigro rubeus Et comparat' fuluus uior uissimus. vñ fulue
uius uissime aduer. ꝛ hec fuluedo dinis: ꝛ fulueo ues esse
vel fieri fuluū. vnde fuluesco scis inchoatiuū.

F umariū rij est camin⁹ p quē exit fum⁹. ꝛ deriuat' a fumus.

F umeo. A fumo mas dr fumeo mes mui.i.esse vel fieri famo
sum: vel fumum emittere. ꝛ hinc fumesco scis inchoatiuū.
ꝛ producit fu.

F umidus. A fumus dicitur fumidus da dū. Et cōparat'. vnde
hec fumiditas tatis: ꝛ fumido das.i.fumidū facere: infuma
re. vbum actiuum: ꝛ cor.mi.

F umigo. A fumus dr fumigo gas.i.infumare. Et cōponitur
vt affumigo gas: infumigo gas: prefumigo gas: refumigo
gas. suffumigo gas.i.parum vel ab inferiori parte fumiga
re. Fumigo. ꝛ eius cōposita actiua sunt: ꝛ cor.mi. Et ide fu
migabundus da dum filis fumigāti.

F umo mas maui mare.i.fumo implere. vel fumū emittere ꝛ
deriuat' a fumus. Fumo cōponit': vt infumo mas.i.intus
fumare. Itē refumo mas.i.iteꝝ fumare. Itē suffumo mas
.i.parū vl' subtus fumare: ex sub et fumo mutato b in f. Fu
mo mas p fumū emittere neutrū ē et cōposita ab eo ſꝫ hāc
significationē neu. sunt. sil'r fumo mas pro fumo implere ꝛ
eius cōposita fm hāc significationē actiua sūt: ꝛ pdu. hanc
sylla. fu. Phisiolog⁹ Deqꝫ pilis eius fiat sub domate fum⁹

F umulus li dimi. paruus fumus.

F umus mi dr quasi fos means. et est etymo. ꝛ hinc fumosus
sa sum plenus fumo. Et cōparat' fumosus sior sissimus. vn
de hec fumositas tatis.

F unalis. A funus dicit' h' ꝛ hec funalis ꝛ hoc le pertinens ad
funem. ꝛ hoc funale lis idem quod funis: ꝛ funale licinus
ad candelā faciendā. vnde ꝛ sepe ponitur pro candela. ꝛ di
cunt' funalia licinij a funibus inter cerā quos ante vsuꝫ pa
pyri cera circūdatos habuere maiores Uide ēt in funis.

F unambulus li penul.cor. est ille qui sup funē ambulat: ꝛ cō
ponitur a funis ꝛ ambulo.

F unctoriū rij.i.trāsitoriū fm Papiam.

F unctus. A fungor geris dr functus cta ctū idē qd vsus. hinc
functi dicebat' quoddā genus ciuiū: q̄ fungebantur officio
et honore aliquo. Item a fungor dr hec functio onis.

F unda funde dr a fundendis lapidibus. qꝛ ex ea lāpides fun
dant'.i.mittant': vnde a fundo dr. Item inuenitur hec fun
da funde genus piscatorij rhetis qꝛ in fundū mittat'. ideꝫ ꝛ
inculū ꝛ iacio: et tūc deriuatur funda a fundus di.

F undamētū ti dr a fundo das: dcñ sic qꝛ sit fundus domus:
ꝛ ē etymo. Idem et cemētū: qꝛ ceso crasso lapide furgat:

F undanus ni rustic⁹ q̄ fūdos colit: ꝛ dr a fūdus di ꝛ pdu.da.

F udibalarius in fundibalum vide.

F undibalista in fundibalum est.

F undibalū li neu.ge. machina bellica. vñ pñt dici fūdibalarij
q̄ talib⁹ machinis psūt. ꝛ vr cōponi a fūda ꝛ balim qd ē ia
cere vel emittē. Uñ dr in.j.li. Mach.c.vj. Et statuit illic ba
listas et machinas. et ignis iacula. et tormēta ad lapides ia
ctādos. et spicula. et scorpios ad mittēdas sagittas. ꝛ fūdi
bala. Itē fm Hug. a funda et balim cōponit' h' fundibalus
li et h' fūdibalari⁹ rij: et h' et h' fūdibalista ste in eodē sensu
.i.cū funda iaciens et emittens et cor. hāc syllabā ba.

F undibula le penul.cor.i.funda. et deriuat' a funda.

F undito. A fundatu vltio supi. de fūdo das daui datū a mu
tata in i breuē et u i o fit fūdito tas frequē.i.freq̄nter funda
re. sil'r sic format' rogito tas a rogatu: sic et fūdito tas.i.frēq̄n
ter fūdo: vbū freq̄n. a fūdo das. Itē pōt fundito freq̄n. esse
a fundo dis. ꝛ format' tūc a fundis secūda psona remota s
ꝛ addita to. ꝛ hinc fundito tas.i.freq̄nter fūdere. Uñ Plau
tus in amphitrione. Cuꝫ cruciatu tuo ista verba funditas.

F unditor toris q̄ cū fūda iacit: ꝛ dr a fūda fūde. et corripit di.

F undo das daui dare datū.i.cū fūda iacere: vel in funda lapi
dē mittere cā pijciēdi. et tūc deriuat' a funda de. Itē fundo
das daui dare.i.fundamētū facere. ꝛ dr tūc a fundus di. tūc
eni fundat' domus cū eius fundamentū fit: qd domui ē fū
dus. vnde hoc fundamen minis qd producit da.

F undo dis fudi fusum spgere. emittere. fugare. Fundo cōpo
nit'. vt cōfūdo dis.i.cōmiscere vel cōfutare: cōuincere. argue
re. Itē circūfūdo dis. itē diffūdo dis.i.diuersis modis fun
dere: vel extēdere: dilatare. itē effundo dis.i.extra fundere
vel ex toto fūdere. itē infūdo dis.i.introfundere vel imitte
re. itē pfundo dis.i.pfecte fundere. itē pfundo dis.i.procul
fundere vel dispergere. dissipare. Item offundo dis.i.circa
fundere vel circuferre. itē refūdo dis.i.iterū fūdere. retribue
re. itē suffūdo dis.i.parū vel subtus fundere. itē trāsfundo
dis.i.vltra fūdere. Fūdo ꝛ eius cōposita sūt actiua. ꝛ facit'
pteritū in fudi ꝛ supinū in fusuꝫ. ꝛ abijciūt n in pterito ꝛ su

pino. Nã (vt dicit Pris.in.x.li. vbi agit de supinis verboꝝ tertie ꝯiugatiõis desinẽtiũ in do) illud sciendũ est ꝙ verba ñ ante do habẽtia: que amittũt n in pterito amittũt eandẽ in supino. ꝛ geminãt s si sit penl. breuis in pterito: vt findo dis di fissum: scindo scidi scissũ. si verbo pducat penul. pteriti: vnã s hñt in supino: vt fundo dis fudi fusum. Composita verbo simplicium terminationes sequuntur.

F undula le dimi. parua funda.

F undulus. A fũdus dr fundulus li dimi. paruus fundus. Itẽ fundulus dr quidã piscis paruus qui fundo adheret.

F undus. A fundo dis dr hic fundus di pro fundo aq̃: ꝛ p agro: ꝛ pprie p allodio qꝛ fundat aq̃s vel opes siue diuitias. ꝛ dr fundus tã in ciuitate q̃ȝ extra. vñ fundus dr vrbanũ edificiũ ꝛ rusticanũ ꝫm Hug. Multi dicũt pfundo aque dr hoc fundũ: sed pro agro hic fundus. vñ dicit Pap. Fũdi sũt possessiones agri campi predia vici: fundũ ima pars aque. Itẽ in Grecis. dr. Allodiũ fundus: dicas fundũ maris imũ. Itẽ versus. Fundus fundit opes: diffundit funda lapillos. Fũdũ cũ tenui murmure fundit aquas. Et dicit Ysi. Fũdus dictus ẽ qꝛ in eo fũdet ꝛ stabiliat patrimoniũ. Mihi aũt videtur ꝙ fundus pro agro sit mas. ge. sed pro fundo aque dr hoc fundũ neutri generis. Etiã hic fundus potest dici: sed in neu. ge. magis est in vsu.

F unebris in funus exponitur.

F unero ras raui rare. i. sepelire: officiare: vt iste funerat corp⁹. i. officiat corpus. s. fac̃ exequias funeris: ꝛ funerosa officia pagit. ꝛ driuat a funus: ꝛ cor. ne. Itẽ a fun⁹ dr funerosus sa sum plenus funere: vel luctuosus: vel pertinens ad funus.

F unesto stas in funus est.

F ungor geris functus sũ. i. vti. Et cõponit. vt defungor geris. i. decursũ a functiõe eẽ. vñ qꝛ q̃ morit decursũ sit a functiõe vite: iõ dr defungi. i. mori. Itẽ cõponitur: vt pfungor geris. i. vti. vel destruere: vel destrui. vñ pfunctus cta ctũ: ꝛ hec pfunctio. Fungor ꝛ eius cõposita sunt deponẽ. ꝛ faciũt supinũ in functum. Nam vt dicit Pris. in gor deponẽtia mutant ea in ctum ꝛ faciunt supinũ: vt fungor functũ. Que differẽtia sit inter fungor ꝛ vtor. dixi in fruor.

F ungus. A fos qđ est ignis dr hic fungus gi qꝛ fũgi aridi ignẽ acceptũ ꝯcipiãt ꝛ retineãt. Et dr fungus esca vulgo qꝛ sit fomes ignis ꝛ nutrimẽtũ. Uel dicitr fũgi a fungor geris ꝫ vocẽ: a defũgor geris ꝫm sigationẽ: qꝛ ex eoꝝ genere q̃dã sunt interemptorij. vñ ꝛ defuncti dicitr mortui. vñ quidã. Boleti leti cã fuere tui. Inuenit etiã fungus p veteri panno.

F uniculus li dimi. paruus funis.

F unis. a fos qđ ẽ lux dr hic funis nis: qꝛ funes añ vsũ papyri olim in vsu luminis fuerũt circũdati cera: ꝛ pdu. fu.

F unus. a funis dr hoc funus neris. i. cadauer: sic dictũ a funib⁹ accẽsis. i. cãdelis: quos funes añ feretrũ. añ papyri vsũ cera circũdatos ferebat. vñ funere⁹ rea reũ: ꝛ funest⁹ sta stũ. ꝛ hic ꝛ hec funebris ꝛ hoc bre oia i eodẽ sẽsu. s. luctuosus. mortalis. tñ differũt ꝫ pprietatẽ: qꝛ funebre ẽ luctuosũ. ꝛ funereũ ẽ qđ ex funere ꝯstat. vl qđ ad fun⁹ ptinet. Funestrũ verbo qđ funẽ ẽ inq̃natũ. vñ funesto stas. i. funẽ inq̃nare: ꝛ ponit simplr p inq̃nare. Que aũt sit dria iter funus ꝛ cadauer: ꝛ q̃dã alia dixi i cadauer. Et scias ꝙ funebris cor. penl. nãlr. vñ Hora. i epi. Iratruces inimicitias ꝛ funebre bellũ: supple gerunt.

F unusculũ li dimi. paruũ funus.

F uo is ui fuisti fuerat fuere fuisse fuẽdi fuẽdo fuendũ futũ futu fuens ꝛ futurus. i. esse: ꝛ ẽ mõ defectiuũ. Tñ eni preteritũ tpe ꝛ q̃ formãt a pterito sũt mõ in vsu. Inuenitur tñ qñ ꝙ hoc verbũ in alijs tpib⁹ ꝫm antiquos. ꝛ qꝛ fuo ꝛ sũ sunt eiusdẽ sigationis. ꝛ sũ caret pterito. ꝛ cũ pteritũ huius verbi fuo mõ habeat pñs in vsu: iõ sũ es est accipit illud pteritũ mutuo: ꝛ ita ex sũ es est. ꝛ ex hoc pterito fui factũ ẽ q̃si vnũ vbũ. ꝛ cũ sũ es est habeat duo pricipia. s. ens ꝛ futurus ens formãt a sũ es est: futurus a fui ꝫ p mediũ ꝫm ꝙ fui erat vbũ itegrũ fiebat supinũ futũ tu: hinc addita rus fit futurus.

F ur a furuus dr hic ꝛ hec fur furis ge. cõis: qꝛ noctis vtit tpe. p pprie q̃dẽ ẽ fur ille q̃ de nocte vadit. ꝛ pfodit domos: latro q̃ latet in siluis: ꝛ expoliat transeũtes. vñ illõ. Fur latet in furno: latro se fert obuius vltro. ꝛ pdu. fu in gtõ. Hora. in epi. Et dñm fallunt: ꝛ psunt furibus ergo.

F urabula loꝝ numeri pluralis ge. neu. i. tenebre: qꝛ furantur nobis visũ ꝛ discreationẽ reꝝ. ꝛ dr a fur: ꝛ cor. penul.

F urca ce cõponit a fur ꝛ cilleo les. inde furca. qꝛ ibi fures cillent. i. mouent: ꝛ hꝫ minus pene q̃ȝ crux: qꝛ statĩ strãgulat ꝛ iterficit. Itẽ furca est qđdã instrm rusticoꝝ: ꝛ ꝫ hoc cõponit a frumẽtũ ꝛ cilleo: qꝛ cũ eo mouet frumẽtũ in area. vel furca cõponit a fero fers ꝛ caput. inde dr furca q̃si ferẽs caput: qꝛ antiq̃ solebãt deferre capita occisoꝝ holũ in ea. Inuenitur ẽt furca trãslatiue p q̃dã violẽtia. vñ Hora. in epi. Nãm expellens furca tñ vsq̃ȝ recurret. A furca dr furcatus ta tũ: qđ cõponitur vt bifurcatus ta tũ: trifurcatus ta tum. 141

F urcatus vide in furca.

F urcella le dimi. parua furca.

F urcelles. fur cõponitur cũ cilleo. ꝛ dr he furcelles liũ pprie furce ille vbi suspenduntur fures ꝛ latrones. qꝛ ibi cillent.

F urcifer ra rũ penul. cor. i. ferẽs furcã. ꝛ ꝯponit a furca ꝛ fero. Furcifer ẽt dicebat oliꝫ: q̃ ob leue delictũ cogebat a dñis ignominie magis q̃ȝ supplicij cã furcã circa viã ferre pdicãs pctm suũ: ꝛ monere ceteros ne q̃d sile peccarẽt. Furcifer ẽt dicebatur homicida dãnatus ad furcã vel q̃ dign⁹ erat furca. qꝛ ꝯsuetudo erat oli dãnatos sua patibula portare ad locũ suspẽsionis: sicut legitur xpm Iesũ dñm nrm fecisse.

F urcillo. a furcelles deriuatur furcillo las. i. suspẽdere: vel cõcutere. Et cõponitur cũ ad. ꝛ dr affurcillo las. i. iuxta vl valde vel aliquid suspendere vel cõcutere.

F urcula le dimi. parua furca.

F urfur. a farina vel farre dr hic furfur ris. i. brẽno: qꝛ coꝝ purgamẽtũ ẽ. vl dr a furor raris. qꝛ ab eo minutioꝝ farina subtrahatur ꝛ furet. ꝛ ẽ mas. ge. ꝛ hic hoc furfur ris: q̃dã auis q̃ nõ pascit nisi furfure. ꝛ hoc eadẽ dr furfurio nis. Itẽ a furfur dr furfureus rea reũ. i. de furfure factus. ꝛ vide fur simplex ẽ latro. ꝫ fur geminatũ. i. furfur. ẽ cib⁹ porci. vñ q̃dam. Fur simplex ẽ latro geminatũ fit cib⁹ apro. Itẽ furfur est mas. ge. licet quidã dixerunt ꝙ est neu. ꝯ quos dr. Furfura qui dixit semper de furfure vixit.

F urio a fero dr hec furia rie: qꝛ ferit corda hoiũ ꝛ reddit ea cõmota. vñ hic ꝛ hec furialis ꝛ hoc le. vñ furialr aduer. ꝛ hec furialitas tatis: ꝛ furiosus sa sũ: ꝛ furiatus ta tũ. sed furiosus est q̃ ritu furiarũ fertur. ꝛ ab eo furor nunq̃ȝ recedit: furiatus q̃ furit ex cã. Et furiosus ꝯparatur sioꝛ simus. vñ furiose sius sime aduer. ꝛ hec furiositas tatis.

F uribundus da dũ. i. filis furenti: ꝛ dr a furio ris.

F urio. a furia dr furio ris verbũ neu. ꝛ absolutũ pmo Reg. ca. xxi. Introduxistis istũ vt fureret me pñte. ꝛ vt vult Pris. prima psona. s. furo vl furio. nõ ẽ multũ i vsu. ꝛ caret pterito ꝛ supino: ꝫ mutuat tã pteritũ q̃ȝ supinũ ab insanio nis qđ ẽ eiusdẽ sigatiõis cũ illo: ꝛ facit pteritũ insaniui ꝛ supinũ insanitũ. Seduli⁹ tñ finxit pteritũ furiui a furio: sed nõ sequimur cũ in hoc. vide in cerno. ꝛ hinc hic furor roris. Furo vel furio ꝫm quosdã cõponit vt defuro ris vel defurio ris. i. valde furire vel a furore cessare. diffuro ris. ꝛ diffurio ris. i. diuersis modis furire. pfuro vel pfurio. i. añ furire vel pre alijs furire: pfuro ris. vl pfurio ris. i. pfecte vl valde furit. Furo cũ oibus suis ꝯpositis est neu. ꝛ cor. fu. ꝙ aũt dr furo q̃si fos vro ety. ẽ: ꝛ cor. primã furis verbũ: sed furis nomẽ eam pdu. vñ versus. Cur in sane furis: nõ ledor crimine furis.

F uriosus in furia vide.

F urno nas in furnus exponitur.

F urnulus li dimi. paruus furnus.

F urnus ni mas. ge. dr a furfure qꝛ panis ex eo factus ibi coq̃t. vel dr a fos qđ est ignis. vñ furn⁹ q̃si fos vrna. vñ furnari⁹ ria riũ ad furnũ ptinẽs: ꝛ hic furnarius rij. ꝛ hec furnaria rie q̃ vel q̃ custodit furnũ ꝛ furno as. i. i furnũ mittere vel in furno coq̃re. ꝛ cõponit cũ de: ꝛ dr defurno as. i. a furno extrahere. Itẽ cum in. ꝛ dr infurno nas. i. in furnũ mittere vel in eo coq̃re. Et est furno actiuũ cũ oibus suis cõpositis.

F uro ris vel furio ris ðr. vide in furio ris.

F uro ronis mas.ge.quoddã aial. ⁊ ðr a furuus tenebrosos.n. ⁊ occultos cuniculos effudit ⁊ eijcit ꝓdã quã inuenit.

F uror raris ratus sũ ꝟbũ depone. ⁊ ðr a fur ⁊ ꝓd.fu.ſʒ furor nomẽ eã cor. vñ ꝟ ſus. Eſt ĩ corde furor ſocioꝝ tegmina fu‑ror. Hic põt q̃ri an liceat alicui furari pp nec̃itatẽ: Ad h̃ di co ꝙ lʒ ea q̃ ſũt iuris humani nõ pñt derogari iure nãli vl̃ diuino. ſʒ aũt nãlẽ ordinẽ ex diuina ꝓuidẽtia iſtitutũ res in‑feriores ſũt ordinate ad h̃ ꝙ ex eis ſubueniaƭ hoĩuʒ nec̃ita‑ti. ⁊ iõ ꝑ rerũ diuiſiões: ⁊ appropriatões ex iure hũano ꝓce‑dẽtẽ nõ ĩpedit q̃n hoiuʒ nec̃itati ſit ſubueniẽdũ ex hmõi re‑bus. ⁊ iõ res q̃s aliq̃ ſupabũdãt hñt ex nãli iure debẽƭ pau‑pez ſuſtẽtatiõi. vñ Ambroſius dicit: ⁊ hẽtur in decre. diſ. xlvij.ca.ſicut hi. Eſuriẽtiũ panis eſt quẽ tu detines: ⁊ nudo‑rũ indumẽtoꝝ eſt qd̃ tu recludis: miſeroꝝ redẽptio. ⁊ abſo‑lutio pecunia eſt quã tu ĩ terra ſuffodis. Sʒ q꞉ multi ſunt nec̃itatẽ patiẽtes ⁊ nõ põt ex eadeʒ re oĩbus ſubuenire: cõ‑mittitur arbitrio vniuſcuiuſqꝫ diſpenſatio ꝓpriaꝝ rerũ vt eis ſubueniat nec̃itatẽ patiẽtibus. ſi tñ adeo ſit vrgẽs ⁊ eui‑dens nec̃itas: vt mãifeſtũ ſit inſtãti neceſſitati de rebus oc‑currẽtibus eẽ ſubueniẽdũ: puta cũ iminet ꝑſone ꝑiculũ: ⁊ aliƭ ſubuenire nõ põt: tũc licite põt aliq̃s ex reb⁹ alienis ſue nec̃itati ſubuenire. ſiue manifeſte ſiue occulte ſublatis: nec hʒ h̃ ꝓprie rõne furti vel rapine: q꞉ ꝑ talẽ extremã neceſſita‑tẽ efficiƭ ꝓpriũ illud qd̃ q̃s accipit ad ſuſtentandũ ꝓpriam vitã. Siliƭ in caſu cõſilis neceſſitatis etiã poteſt aliquis oc‑culte reʒ alienã accipe: vt ſubueniat ꝓximo ſic indigẽti: nec credo aliena ſic recipiẽtẽ teneri ad reſtitutionẽ ſi eum con‑tingat ad fortunã pinguiorẽ deuenire.

F urtulũ li dimi. paruũ furtũ: penul.cor.

F urtũ a fur ðr h̃ furtũ ti.i. aliene rei inuito dño ꝯtrectatio. vñ furtiʒ aduerbiũ. ⁊ furtiuus ua uũ: ⁊ furtuoſus ſa ſũ.i. plen⁹ furto: qui ſepe cõmittit furtũ: vel qd̃ pertinet ad furtũ. Fur tuoſus ẽt ðr q̃ pugnat vbi merces certa paraƭ.

F uruco ues furuus ua uuʒ.i. niger obſcurus fuſcus. inde fur‑uco ues ui tiſti.i. nigrere: fuſcũ vel obſcuruʒ eſſe vel fieri ⁊ hinc furueſco inchoatiuum.

F urunculus li dimi paruus fur.

F uſarius a fuſus ſi ðr h̃ fuſarius rij q̃ facit fuſos. ⁊ adiectiue fuſarius ria riũ qd̃ ad fuſũ ꝑtinet.

F uſcina ne ẽ qd̃dã iſtrũ ferreũ ⁊ tridẽs quo vtuƭ gladiatores ad ſe capiẽdũ: piſcatores. ad piſces capiendos coci ad car‑nes extrahẽdas de caldario vl̃ de lebete vl̃ de olla. ⁊ cor.penl̃: vñ in Aurora ðr carbones carnes forceps vl̃ fuſcina tollit.

F uſcinula le dimi. parua fuſcina.

F uſco ſcas ſcaui ſcare.i. obũbrare. denigrare obfuſcare. vñ h̃ fuſcator toris. ⁊ hinc fuſcarius ria riũ: qd̃ fuſcat vel quod aptũ eſt ad fuſcãdũ. ⁊ fuſcus ſca ſcũ.i. niger. Fuſco compo nitur vt cõfuſco ſcas. infuſco ſcas. obfuſco ſcas. Fuſco acti uũ eſt cũ oĩbus ſuis cõpoſitis.

F uſellus li dimi. paruus fuſus.

F uſilis a fundo dis ðr h̃ ⁊ h̃ fuſilis ⁊ h̃ le. qd̃ tñ fundiƭ ſicut ductile qd̃ tñ malleo ꝓduciƭ ſm Pap. ⁊ cor.ſi.

F uſoriũ rij neu.ge. vas in quo aliq̃d ĩfundiƭ. ⁊ ðr a fũdo dis.

F uſtigo a fuſtis ðr fuſtigo gas ꝟbũ actiuũ.i. verberare qua‑ſi fuſte agere: ex q̃bus videƭ eſſe cõpoſitũ vel ſit etymo.

F uſtis a figo ðr h̃ fuſtis h⁹ fuſtis.i. palus vl̃ bacul⁹ ad ꝟberã‑dũ. ⁊ dñr pali fuſtes q̃ſi fixi ſtãtes q꞉ fixi in foſſis ſtent.

F uſus a fundo dis di fuſũ ðr fuſus ſa ſũ.i. fugatus vel ꝓſtra‑tus: ſparſus. vñ hec fuſio onis: ⁊ fuſim aduer. Iteʒ a fundo dis h̃ fuſus ſi.i. inſtrumentũ filandi. q꞉ ꝑ eũ fundaƭ qd̃ ne‑tũ eſt. ⁊ cõponiƭ fuſus ſi cuʒ dis: ⁊ in. ⁊ ꝓ: ⁊ ðr diffuſus ſi ⁊ infuſus ſi: ⁊ ꝓfuſus ſi ⁊ ꝓdu.fu.

F utilis a futis ðr h̃ ⁊ h̃ futilis ⁊ h̃ le. qd̃ cito ⁊ facile decurrit: vel decurrere põt. vñ futilis ðr qd̃ nihil põt retinere: quẽ‑admodũ nec illud vas qd̃ ðr futis. vñ ꝓpe futilia dñr vaſa illa fictilia q̃ caſſa ⁊ rimoſa nõ tenẽt ea q̃ imittũƭ ⁊ hinc ſcdã trãſlatiõe futilis ðr hõ van⁹: ſupflu⁹ loquaƭ q̃ nihil ſcit vel a re: nec audita põt retinere: nec abſcõdẽ. ⁊ ſic ſʒ Hu. futiƭ de‑riuaƭ a futis ꝑ vaſe. ſʒ cũ futiƭ cor.penl̃. ⁊ oĩa nomina ĩ ilis deſinẽtia a noĩbus deriuata ꝓducãt penl̃. vt a ſenex ſenil̃. a puer pueril̃. deriuata ꝟo a ꝟbis eã cor. vt a volo volatil̃: a lego legibilis. vl̃ mihi ꝙ futil̃ deriuaƭ a ꝟbo. ⁊ h̃ diẽ Priſ. in. iiij. li. vñ diẽ ꝙ a futio tis deriuaƭ futil̃. ⁊ ab vtor vtil̃. ⁊ cor.penl̃. Hoc ẽt pʒ ĩ his ꝟſib⁹ greciſmi. Futile vas illõ qd̃ nulla receptio claudit. Sic hõ futil̃. ẽ diuulgãs oẽ qd̃ audit

F utio a futis ðr futio tis tiui tire.i. vana loqui: vel fundere: ⁊ cõponiƭ vt effutio tis tiui tire.i. valde vana loqui. vel ex to to fundere. ⁊ ꝓdu.fu. vñ Hora. in poetria. Effutire leues in‑digna tragedia verſus.

F utis a fundo dis deriuãƭ h̃ ⁊ h̃ futis qd̃dã vas ĩ tẽplo vbi reponebaƭ qd̃ de ſacrificio reſtabat. nõ.n. licebat cuiqꝫ ma‑nu tãgere vel effundere. vas aũt illud os habebat amplum ⁊ latũ. fundũ ꝟo acutiſſimũ: adeo ꝙ ſtare nõ poſſet. vñ ſta tiʒ ĩclinabaƭ: ita ꝙ illud ſacrificij qd̃ intus erat effũdebaƭ: q꞉ nõ licebat illud reſeruari. vñ a fundẽdo futis dicebaƭ: ⁊ hic h̃ ⁊ hec futilis ⁊ h̃ le. ſm Hu. vel ſm Priſ. a futio tis ðr futilis le. ⁊ hoc rectius videƭ quũ corripiat penul.

F uto a futis deriuaƭ futuo tas taui tare.i. arguere: ꝯuincere, ꝯfundere. reꝑhẽdere. ⁊ ꝯponiƭ vt ꝯfuto tas.i. arguere. con‑uincere. ꝯfundere. Itẽ refuto tas taui tare.i. renuere. recuſa re. Et deſcendit futo a futis: q꞉ q̃ futat ꝟbuʒ vel ꝟba fũdit. ſicut illud fundebaƭ qd̃ in fute.i. in illo vaſe reponebatur. Futo ⁊ eius cõpoſita ſunt actiua: ⁊ ꝓdu.fu.

F utuo a futis ðr futuo is tui tutũ penul. in ſup. produ. qd̃ eſt ꝟbũ ſatis cõe: ꝑ qd̃ iactura humani generis reſtauraƭ. ſ. co ire. ⁊ ðr a futis tis. Qui enim talem actũ exercet aliq̃d fũdit. ⁊ cor.fu. ſm Hu.

F uturus põt eẽ ꝑticipiũ de ſũ es eſt. ⁊ formaƭ a futu: addita rus qd̃ olim fuit ſupinũ de fuo fuis fui futuʒ: u. vide in fuo is. Itẽ põt eẽ ꝑticipiũ de fio fis: vt dixi in fio fis. Et ſi que‑ras. quõ dinoſciƭ qñ ẽ ꝑticipiũ de ſũ es eſt: ⁊ qñ de fio fis? Ad qd̃ dico ꝙ qñ futurus exponiƭ ꝑ futurũ de ſũ es ẽ: tũc eſt ei⁹ ꝑticipiũ. vt ſũ futur⁹ ep̃s.i. ero ep̃s. Si ãt exponaƭ ꝑ fu turũ de fio fis: ẽ ꝑticipiũ de fio fis. vt ego ſũ futur⁹ miles.i. ego fiã miles. Hic nota ꝙ gñalis regula eſt tradita a Priſ. Quẽcũqꝫ caſũ regit indicatiuus ⁊ q̃libet modus eius gerũ‑diũ ſupi. ⁊ ꝑticipiũ qd̃ ab eo deſcẽdit. ſʒ Priſ. nõ ponit exẽ‑plũ niſi de obliq̃s: ⁊ iõ dubitaƭ de ntõ vtrũ regaƭ ab infini tiuo: a gerũdio: ſupino vel ꝑticipio. ⁊ videƭ ꝙ ſic. q꞉ ſic ðr bñ. ego ſũ miles vel ep̃s: ita bñ ðr: volo eſſe miles vel ep̃s. venio cã fiendi miles. ſũ futurus miles: vado factũ miles. ⁊ hmõi. Ad p̃dicta dico ꝙ regula Priſ. intelligiƭ de obliq̃s tñ. ⁊ nõ de ntõ. vñ ĩpoſſibile ẽ ꝙ ĩfinitiu⁹. gerũdiũ. ſupinũ. ⁊ ꝑticipiũ regãt ntm̃. vñ cũ ðr. Tu es futur⁹ ep̃s. futur⁹ con‑ſtruiƭ cũ ep̃s ꝑ determinationẽ ſʒ nõ ꝑ regimẽ. q꞉ q̃lis ca‑ſus p̃cedit talis dʒ ſeq̃. vt ſũ futurus ep̃us. Miſereor hoĩs futuri ep̃i. ꝑco hoĩ futuro ep̃o: video hoĩeʒ futurũ ep̃m. gau deo de hoĩe futuro ep̃o. Sʒ de vtõ dubitaƭ an ſit dicendũ. O hõ future ep̃e vel ep̃s? Dico ꝙ dʒ ſeq̃ vtũs. vñ dõm ẽ O hõ future ep̃e. nõ ep̃s. ſʒ q̃dã ꝯriũ dicãt. ſiliƭ cũ dico. volo eẽ bonus vel miles. Bonus ꝯſtruiƭ cũ eẽ ꝑ determinationeʒ cũ volo ꝑ regimẽ: ⁊ euocaƭ ab hoc ꝟbo volo mediãte hoc infinitiuo eſſe. ſi ǧ dico. volo bonus: nihil ẽ. q꞉ h̃ ꝟbũ volo hʒ iſtã vim mediãte infinitiuo quã nõ hʒ ꝑ ſe. vñ cũ dico. volo eſſe bonus. hoc totũ eẽ bonus poniƭ loco vnius accu ſatiui. de h̃ ẽt dixi ſupra ĩ q̃rta ꝑte vbi egi de allotheca ſm Priſ. in ca. de euocatiõe. ⁊ ſcias ꝙ futuꝝ tribus modis ꝓ‑nũciaƭ. vt dicã in ſõniũ. vide ẽt in gallus. i. aſtrũ. ⁊ ĩ demõ.

F ututũ penul.cor. eſt ſupinũ de futuo tuis.

Apud latinos nul‑lius ſyllabe ẽ terminalis niſi cũ loco d vl̃ b poniƭ. vt in ad vel ſub vel ob ꝑpõne vt agger. aggredior. ſuggero. oggano. Gabaon fuit q̃dã ciuitas. vñ h̃ ⁊ hec ga‑baonita te nomẽ patriũ. ⁊ eadẽ ciuitas ga baa ðr. ⁊ acuitur in fine gabaon. vide in eueus.

Gabellus li pprium nomē cuiusdā viri. pdu.penul. vñ in Aurora dr. Aggelus implet opus iāq₃ gabelus adest.

Gabriel hebraice: in nr̃a lingua iterp̃tatᷓ fortitudo dei. vbi.n. potētia diuina vel fortitudo māifestatᷓ. Gabriel mittitᷓ. vñ qñ dñs erat nascitur⁹ ꝛ triūphatur⁹ de mūdo ꝛ diabolo: ad mariā gabriel missus ē vt illū ānūciaret. q̄ ad debellādas aereas ptātes hūilis venire dignat⁹ ē. ꝛ scias ꝙ iste archāgel⁹ Gabriel sūm⁹ int̄ archāgelos q̄ appuit marie. appuit ioseph Zacharie: ꝛ pastorib⁹. vñ Origenes tractās illō Math.ij. Angel⁹ dñi appuit ī sōnis ioseph dic. Qualis āgelus: ꝛ nūdet illeipē: q̄d ad Mariā destinat⁹ fuerat. Gabriel venit annūciare ei: q̄ ad Zachariā ī tēplo locut⁹ ē. q̄ ꝛ Joseph paulo supius visus ē: ipē nūc p sōniū oñdit se ioseph scūs angel⁹ gabriel. Ipi.n. iniūctū fuerat ꝛ cōmēdatū gñatōis dñice sacrm. ppea ꝛ digne Gabriel appellatus ē: q̄ iterp̃tatᷓ fortitudo dei Illi⁹ nāq₃ icarnatōis sacr₃ cōmēdatū hebat: q̄ veniebat ad debellādas aereas ptātes. Iste ēt āgel⁹ ad illos hūi vigilantes pastores venit. et dñi gñationē eisdē nūciauit angel⁹ inq̄t stetit iuxta illos ꝛc̄. ꝛ pdu.penl. gtī gabrielis.

Gaddir ris ge.neu. ciuitas est in hispania. ꝛ cor.penulti. gtī ꝛ desinit in ir cor. ꝛ scribitᷓ p geminū d.

Gades dis fe.ge. ciuitas est. ꝛ gades dis insula ē ī fine Hispanie q̄ dirimit Europā ab aphrica. ī q̄ Herculis colūne iserūtur q̄ de noīe īsule gades dicte sūt. ꝛ ide tyrrheni maris faucib⁹ oceani estus imittitᷓ: ꝛ ē a ɔtinēti terra cētūviginti passib⁹ diuisa: quā tirij a rubro mari pfecti occupātes ī lingua sua gadem. i. viā septā vocauerūt. q₂ circūsepta sit mari. Et nota ꝙ colūne q̄cūq₃ sūt posite a viris fortib⁹ ī eo loco vltra quē subiugare pplos nō potuerūt gñalr dñr gades a gadibus Herculis vel q₂ q̄si p sepe ꝛ termino posite sunt.

Gaius gai gaio pprium nomē cuiusdā viri: bissyllabū ē. q₂ ibi est duplex ɔsonās q̄ ponitᷓ inter duas vocales: sed ī vtō ē monasyllabū. s. gai: ꝛ est ibi ī ɔsonās. de h̄ pleni⁹ dixi in tertia pte: vbi egi de formatiōe vti scd̄e declinationis.

Gala grece: latine dicitur lac.

Galatha te ge.cōis nomē ppl̄i ad quē scripsit btūs paulus ꝛ dr̄ a gallus. Itē galatha est nomē gentile. vide in gallo grecus: ꝛ cor.penul. galatha. vñ in Aurora dr̄. Inde petit galathas: frigiā lustrans regionē.

Galathia thie puincia galatharū: ꝛ dr̄ a galatha.

Galaticie. a gala he galaticie arū: leticie: lauticie. s. cibi dlicati. ppē ex lacte ꝛ itestinis fci. vñ galaticiosus sa sū. i. dliciosus

Galaxia xie penl. acuto dr̄ a gala qd̄ ē lac: ꝛ xios qd̄ ē circul⁹. ide hec galaxias vel galaxia xie. i. lacteus circulus q̄ vulgo dr̄ via scī Jacobi. Et scias ꝙ galaxia q̄ idē est qd̄ via lactea siue alba: vel lacteus circulus nihil aliud ē nisi multe stelle parue quasi ɔtigue in loco orbis: in q̄bus diffunditᷓ lumen solis: ꝛ iō videtur circulus albescens quasi fumus.

Galbanū. a galo greco dr̄ h̄ galbanū ni gen⁹ pigmēti. vl̄ suc⁹ vel lac ferule. vñ h̄ galbanū q̄dā color ide fact⁹. ꝛ h̄ galbaneꝰ nea neū. ꝛ h̄ galbanū ni qddā gen⁹ vestiū dcm̄ a galbaneo colore: q̄ est sublucid⁹ ꝛ subalb⁹ sub pallore. ꝛ ē ge.neu. vñ Luca. in.ix. Hic ebulū strídet pegrinaq₃ galbana sudāt. Inenitᷓ tñ ī mas.ge. Eccl̄. xxiiii. Quasi galbanus nō incisus. ꝛ vt dicit Pap. Galbanū ē spēs multis apta medicamībus

Galea. a galeron dr̄ h̄ galea lee. i. cassis ꝫ cassis ē de ferro ꝛ militū: galea ex corio: ꝛ ē peditū. vñ h̄ galear ris. ī galea. ꝛ galeatus ta tū qui galeā hȝ. ꝛ cor.penul. Inuenitur etiam hec galea lee genus nauigij. ꝛ tunc produ.penul. vñ Xp̄sus. Armo caput galea pelagus pcurro galea.

Galeo as dr̄ a galea pro casside: ꝛ est galeare galea armare ꝛ cōponitᷓ vt degaleo as. i. galea spoliare ꝛ deornare. Et ē galeo actiuū cū oībus suis cōpositis.

Galeron grece: latine dicitur corium.

Galerus. a galeron h̄ galer⁹ ri: ꝛ h̄ galerꝫ ri: ꝛ h̄ galeriū rij: ī eodē sensu. s. pileū ex corio: ꝛ ppē ex pelle cese bestie fcm̄. vñ galeat⁹ ta tū. i. galerū hñs: vl̄ galero ornat⁹: ꝛ pdu.penl̄. vñ Stati⁹ thebaidos: Obnubitq₃ comas ꝛ tēpat astra galero. ꝛ in doctrinali. Ex h̄ austerus pducitᷓ atq₃ galerus.

Gallicea a gala qd̄ ē lac dr̄ h̄ gallicea cee: q₂ gignat hoīes cādidiores reliq̄s hispāie pplis. vñ gallicāus na nū gētile. hi gallicani grecā originē sibi asserūt. vñ ꝛ nāli igenio callent.

Galilea a gala dr̄ h̄ galilea lee regio palestine sic dicta: q₂ gignat cādidiores hoīes q̄₃ alia regio palestine. ꝛ hic galile⁹ lea leū. Galileus interp̃tatᷓ volubilis. vñ sepe inuenitᷓ Galilei sūt. i. volubiles. ꝛ ē duplex galilea. s. supior ꝛ inferior terra optima ꝛ ferax. ꝛ cor. p̄mā galilea. vñ in Aurora dr̄. Hic tanta terrā galilea pace beauit.

Galla a gala lac dr̄ h̄ galla le instrumētū cerdonū quo coria purganᷓ: ꝛ dealbanᷓ. Galla ēt dr̄ q̄dā herba ꝛ fructus quercuū. vñ fit q̄si puluis ad aptāda coria: qui sĩr galla vocatᷓ. Galla ēt fuit nomē cuiusdā mulieris. ꝛ a galla hic gallari⁹ rij. ꝛ gallicarius rij. i. cerdo qui cum gallo opatᷓ. ꝛ adiectiue declinatᷓ gallarius ria riū: vel gallicarius ria rium qd̄ pertinet ad gallā: ꝛ scribitur per geminū l. 142

Gallus li fluuius ē frigie de quo hoīes potātes reddūtᷓ insani ꝛ ebrij. vñ sacerdotes cibeles dicti sunt galli ab illo fluuio vbi colitᷓ Cibele: de quo potātes in sacrificio nimietate furoris agitabātᷓ q̄si vini nimietate. vl̄ dicti sūt galli q̄si gallinacij: q₂ castrati sūt. ꝛ p cōpositionē archigallus li. i. archipresbyter: ꝛ quasi princeps galloꝝ. vide in gallus.

Gallia in gallus exponitur.

Galliacus ca cū. i. gallicus penul.cor. a gallia dr̄.

Gallicantus in gallicíniū exponitur.

Gallicantus na nū penul.cor. in gallus exponitur.

Gallicíniū: gallus cōponitur cū cano vel cantus. ꝛ dr̄ h̄ gallicíniū nij. ꝛ h̄ gallicantus tus tui in eodem sensu. s. cantus. vñ ꝛ quedā pars noctis dr̄ gallicíniū vel gallicantus a cantu galli. vide in crepusculū.

Gallina a gallus dicitur hec gallina ne tā₃ pro vxore galli q̄₃ pro quodā signo celesti.

Gallinaci⁹ a gallia dr̄ gallinaci⁹ cia ciū qd̄ ad gallinā pertinet. Gallinacius ēt dr̄ gall⁹: q₂ vocē ꝛ formā gallie exp̄mit. Gallinaci⁹ ēt cap⁹ vel capo dr̄ q₂ q̄si gallina ē. vñ gallinacios dicim⁹ imbelles ꝛ molles siue vxorarios hoīes. Et scias ꝙ gallus gallinacius dr̄: q₂ q̄si gallina nutrit pullos: q₂ mulieres solēt ei deplumare vētrē: ꝛ fricatᷓ cū vrtica: q̄ talr vrticat⁹ libētissime cubat sup pullos: ꝛ nutrit eos sic mr̄: ꝛ ḡcillat sic gallia. Itē gall⁹ gallinaci⁹ repto cibo dat vocis signū vt gallia.

Gallinella le dimi. parua gallina.

Gallinula le dimi parua gallina.

Gallio onis pprium nomē viri. de quo habetᷓ Actuū. xviij. ꝛ pdu.penul. in obliquis.

Gallogrecus ca cū a gallo ꝛ grec⁹ ɔpōitᷓ. Gallogreci idē sūt q̄ ꝛ galathe. ꝛ hic h̄ gallogrecia cie: eadē regio q̄ ꝛ galathia. Si q̄dē oli₃ galli ī auxiliū a rege Bitinie euocati. regnū cū eo pacta victoria diuiserūt: sicq₃ eisdē grecis admixti p̄mū gallogreci dicti sūt: ꝛ eoꝝ regio gallogrecia nūc ex ātiquo noie galloꝝ ꝛ galathe dñr: ꝛ eoꝝ regio galathia. ꝛ hinc gallogrecus ca cū. ꝛ h̄. ꝛ h̄ galatha the. ꝛ pdu.penul. gallogrecus.

Gallulus li dimi. paruus gallus.

Gallus li dr̄ q̄si castus vl̄ castratus a castro stras: q₂ int̄ aues h̄ sola castratᷓ. ꝛ vt dicit Gre. gallus cū iā se ad cātū parat p̄us alas suas excutit ꝛ semetip̄₃ feriēs cātū vigilātiorem reddit. q₂ nimirū nec̄e ē vt hi q̄ v̄ba scē p̄dicatōis mouent p̄us studio hōe actōis euigilēt. ne ī semetip̄is torpētes ope: alios excitēt voce p̄us se quā sublimia scā excutiāt: ꝛ tc̄ ad hn̄ viuēdū alios sollicitos reddāt: ꝛ añq̄₃ v̄ba exhortatōis īsonēt: oē qd̄ locuturi sūt opib⁹ clamēt. itē gala grece dr̄ gallus la lū tā p gēte q̄₃ p hoīe illi⁹ gētis ꝛ dci sūt galli a cādore corpis. sȝ.n. diuersitatē celi. ꝛ facies hoiēꝫ ꝛ colores ꝛ corporū q̄litates ꝛ aioꝝ diuersitatē existūt. ꝛ hic romāos ḡues. grecos leues: afros v̄sipelles gallos nā feroces ꝛ acriores ingenio videm⁹. qd̄ nā climatū facit nō ī quā nec̄itate. ꝫ q̄dā iclinatiōe vl̄ dispōne. vñ inenitᷓ apd̄ auctores: ꝙ p̄dicta gētiū noīa designāt ppetates p̄dictas vt iste ē afer: q̄ malign⁹ vel v̄sipellis fm̄ Hu. Hiero. aūt super ep̄lam ad Gala. sic dicit Vnaq̄₃ puincia suas ppetates. cretēses semp mēdaces

malas bestias. ventres vo pigros ab Epimenide poeta dictos. Apls cōprobat vanos mauros: ꝛ feroces dalmatas latinos pulsat historicus timidos. Frigas oēs poete lacerāt. Athenis expediciora nasci īgenia phi gliant grecos leues e apō cesarē sagillat. Tulli9. Ipz isrl' gui corde: ꝛ dura ceruice oēs scripture arguūt. in hūc modū arbitror ꝛ aplm galatas regiōis sue ꝓprietatē attribuisse O insensati galathe inqt ꝛc̄. In originali ēt dic̄ Hiero. sup esaiā ꝙ oēs historie referūt romanoꝝ ꝛ iudeoꝝ gēte nihil fuisse auari9. Ad ꝑdictoꝝ declaratōēz nota: ꝙ electio aīe multū iclinat ex ꝯplōne corpis. vñ ēt medici iudicāt aliquē eē inuidū. vel tristē: vel lasciuū: vel aliqd hmōi. iudicia aūt h̄ freqnt va sūt eo ꝙ i plurib9 rō passiōib9 succūbit ꝛ ab eis deducit: ꝗuis nō de necītate: eo ꝙ rō iperiū sup passiones hz. De h̄ dixi s̄ in astrū. A gallus deriuat h̄ gallia lie regio eoꝝ. Et sc̄ tres gallie. s. comata: togata: bracata: gallia comata ē lōbardia. s. ab alpib9 vsqz ad rubiconē. Gallia togata ē ab alpib9 vsqz ad mare britanicū. Gallia: bracata ē q̄ rheno adiacet: vt ps burgūdie: lotarīgia: flādria: colonia: ꝛ terra ligonēsiū. ꝛ ēt q̄dā alie regiōes ꝯtinēt̄ i gallia bracata: ꝛ hic gallus la lū gētile ꝛ gallicanus na nū ꝓpe tñ gallus q̄ in gallia nat9 ē dr: gallic9 ex gallia nat9 gallican9 q̄ ex gallia aliqd affert. Et scias ꝙ galli germāi sūt teutōici: sz galli senones sūt frāci. Pap. āt sic dicit. Gallie sūt tres togata. i. lōbardi ad morē romanoꝝ: comata. i. burgūdia: bracata. i. teutōica. a lōgis bracis vid ēt s̄ i galli. Nota vsus. Sūt ppli galli: tenebris dāt cātica galli. Gall9 auis. ppls: fluui9: bacchiqz sacerdos. vid i pe(tr9.
G amaliel interꝑtat retributio: ꝛ acuit in fine.
G amma me est littera apud grecos: q̄ apud nos valet g.
G amo grece nubo dr latine. ꝛ ide gamos. i. nuptie vl' vxor. vl' mulier: ꝛ cōponit monogamus: vnigamus: bigamus: trigamus: q̄drigamus: pentagamus: sexagamus. s. q̄ vel q̄ vni vl' duob9 vel trib9 vel q̄ttuor vl' q̄nqz vl' sex nupsit. īde h̄ monogamia. vnigāia: bigāia: trigāia: pētagāia: sexagāia: ꝓpetas q̄ q̄s dr monogam9. vnigamus: ꝛ sic de singulis. ꝛ cor. ga.
G anea in ganeū est.
G anearia a ganea qd est leccacitas: ꝛ dr h̄ genearia rie. i. taberna: q2 ibi multa inutilia ganiūt. ꝛ hic genearius. i. tabernarius. ꝛ hec genearia. i. tabernaria.
G aneo onis maſ. ge. i. leccator in ganea ꝛ deriuat a ganeum.
G aneū a ganio nis dr h̄ ganeū nei. s. locus in t̄ra defossus ad quē ad ludēdū ꝛ scortandū ꝯfluebāt. Sz vbicūqz ē leccacitas ille loc9 pt dici ganeū: q2 ibi multa inutilia ganiūt ꝛ hic hec ganea nec leccacitas q̄ in ganea fit. Inuenit q̄nqz ganea pro putana: sz h̄ fit ꝓpter expressionē leccacitatis A ganea deriuat h̄ ganeus nei. i. luxuriosus: leccator.
G anges gis maſ. ge. q̄dā fluuius q̄ exiēs de paradiso ꝑgit ad regiōes indie. h̄ ꝛ physon dr. i. caterua: q2 decē magnis fluminibus sibi aduēctis impletur: ꝛ efficitur vnus. ꝛ dr ganges a gangarus q̄ fuit rex īdie.
G anio nis niui nire. i. intēdere vel tuttrire. latrare: irridere vulpiū ē hoc. n. ꝓpria agūt vulpes. vna vulpes ganit: alia oganit. ꝛ trāslatiue transfert ad hoīes leccatores ꝛ laccatrices q̄ inutilia multa ganiūt: maxime qū se ꝓuocāt ad luxuriā. Ganio cōponit cū ob ꝛ b mutata in g dr oggano onis. i. ganiētē ganire vel garrire. ꝛ ponit q̄nqz ꝓ ridere. q̄nqz ꝓ stulte loq: q̄nqz ꝓ inculcare. Ganio neu. est cū oībus suis cōpositis. In grecis. dr. Hinnit equus. grunit porcus pipat quoqz nisus. Frēdit aper: vulpesqz ganit. rudit ꝛ asellus: sed video qd ganio ꝑmaz cor. lz h̄ ꝑdu.
G aramas mātis maſ. ge. q̄dā rex fuit Appollinis filius. vñ h̄ garama me. q̄dā opidū qd ille in aphrica condidit ex suo noie garamā appellauit. ꝛ hic h̄ ꝛ h̄ garamas mātis q̄dam ppls aphrice locū illū ibitās. vñ lu. nudi garamātes arant.
G arganus ni. mōs apulie penl'. ꝑdu. sz ꝓ hoīe cor. vñ vsus Mons est garganus. sed Garganus incola montis.
G arrio ris riui. ꝛ ē garrire vbosari: gaudē: blādire. iocari. ꝓpe tñ ē mlta vba dicē. sordide loq. Ille. n. garrit q̄ mlta vba dicit. aut q̄ sordide loquit. sz ille loqt̄ q̄ recte ꝛ ꝑte dic̄. Garrio ꝯponit vt aggarrio ris. i valde vel iuxta garrire. vel cū garriēte garrire. ꝯgarrio ris. i. sil' garrire. degarrio ris. i. valde garrire. vel a garritu cessare. ꝑgarrio ris. i. pre aliis garrire. oggarrio ris. i. ꝯ garrire. regarrio ris. i. iteꝝ garrit. suggarrio ris. i. post vel paꝝ vel subt9 garrire. Garrio ꝛ ei9 ꝯposita sūt neutra ꝛ gemināt r. ꝛ a garrio h̄ garrit9 tus tui penl'. s. ri ꝑdu. ꝛ a garrio. io mutato in vlo. dr garrulo las vbū dimi.
G arrulus la lū dr q̄si graculus. ꝛ dr ꝓprie garrulus. q̄ vulgo vbosus appellat. accedēte leticia. nec volēs. nec valēs tacere. ꝛ ē sūptū nomē a graculis auibus. q2 importuna loq̄citate semꝑ strepūt. nec vnq̄ desciūt. vñ hec garrulitas tatis. i. verbositas. vel talis leticia.
G arrulo las in garrio est.
G auata a gauo uas dr h̄ gauata te vas escariuz. q̄si cauata: g posita ꝓ c. ꝛ differt a ꝯca. q2 h̄ cauata. illa ꝯcaua. ꝛ ꝑd. ua.
G audeo des gauisus sū vbū neutropassiuū. Et sūt q̄nqz q̄ cōtinēt in his vsib9. Quinqz puer nūero neutropassiua tibi do. Gaudeo cū fio soleo sil' audeo fido. ꝛ fac̄ supinū gauisū debēt tñ facē gauisū. sic audeo ausū. q2 format supinū a ꝑma ꝑsona p̄ntis idica. modi deo mutata i sū vt audeo ausū. video visū. ardeo arsū gaudeo ēt i post u assūpsit euphonie cā. ꝛ sic fac̄ gauisū vt dic̄ Pris. vñ ēt in doctrinali dr. Gaudeo gauisū ꝑbet. vult regula gausū. ꝛ ꝯstruit gaudeo cū ablatō sīn ꝑpositōe. vt gaudeo societate tua. gaudeo bono tuo lz aliqn iueniat cū ꝑpōne. a gaudeo h̄ ꝛ hec ꝛ h̄ gaudēs. ꝛ gauisus sa sū. ꝛ gauisurus ra rū. ꝛ oia ei9 pticipia. itē a gaudeo h̄ gaudiū dij. ꝛ ē fz Pap. gaudiū leticia ai. exultatio vo vboꝝ atqz mēbroꝝ. vide de hoc in letus ꝛ in spes.
G ausape pis neu. ge. i. mātile. ꝛ inuenit ꝓ quodā gnē pallij. ꝛ qū debēt regl'r facere ablm̄ i. i. freq̄ns vsus hz vt faciat in e tm̄. ꝛ ab isto ablō fit plurale gausapa. nā a gausapi gausapia debēt eē ꝛ nō gausapa fz hu. Pris. āt i. iiij. li. sic dic̄ antiq̄ssimi ꝛ h̄ gausapes ꝛ hec gausapia. ꝛ h̄ gausape ꝛ plurale neu. hec gausapa q̄si a ntō gausapū ꝓtulisse inuenit. Idē i eodē. Gausape facit ablm̄ in e. Hora. l. ij. ser. gausape purpurco mēsā ꝑtersit ꝛ alē: vñ ꝑsius q̄si in e tm̄ ꝯfinēte suprascripti nois ablō gausapa dic̄ plr̄ n̄ gausapia. Iā chlamides regū iā lutea gausapa captis. Seneca ouidiū seq̄ns gausapa n̄ sūpsit gausapa sūpta ꝓbat. gtūs āt plis fac̄ gausapuz. format. n. ab h̄ ablō gausape e mutata in uz sicut nuce nucū furfure furfuꝝ. dtūs plis facit gausapibus.
G aza ze fe. ge. lingua ꝑsaꝝ dr̄ diuitie. thesaur9. vñ h̄ gazetuz ti penul. ꝑdu. i. gazarū repositoriū. qd ꝛ ꝓ ipa gasa ponit. ꝛ h̄ gaza ze q̄dā ciuitas palestine. q2 ibi cābises rex ꝑsarū thesauros suos posuit. qū bellū egyptijs itulisset. vñ h̄ gazetum ti vinū ide latū. Et scias ꝙ gaza ꝑdu. ꝑmā positōe q2 z ē duplex cōsonās. vñ vitiosū est illud. Cōdite gaza polo saccos vacuare gazarū. qū vocalis añ z in fine ꝑcedētis dictōis inuenit breuiari. vñ Iuuena. Si tibi zelotipe reserent scrinia meche. sed Pris. hoc nō recipit nec cōmēdat.
G azetū in gaza exponitur.
G azophilaciū Gaza cōponit cū philare qd ē suare. ꝛ dr hoc gazophilaciū lacij archa vel loc9 vbi cōis cēsus reponebat vel vbi i tēplo colligūt ea q̄ i vsus idigētiū pauꝑū reseruant fm hu. In historijs āt sup euāgeliū dr. ꝙ gazophilaciū erat archa desuꝑ foramē hñs posita ad dexterā ingrediētibus ꝯ altare in q̄ mittebat pecūia offerētiū ad sartatecta tēpli istaurāda. ꝛ seruabat. In ezechiele aūt gazophilacia dicuntur cellule parue vbi thesauri recōdant.
G azophilax cis vl' lagis. vtrūqz. n. inuenit maſ. ge. ē et dr gazophilaciū. vñ ioseph9. Nō ꝑmisit vt q̄s op9 eēt a gazophilace peteret eisdē pōtificē ismaelē ꝛ ezechiā gazophilacē et dr gazopilax q̄ ꝑest gazophilatio. vl' q̄ custodit vl' suat illō. ꝛ cor. gazophilax penl'. i ntō. sz i gtō eā ꝑdu. s. gazophilacis.
G azula le dimi. parua gaza.

G ante E

G e grece latine dr terra. vñ h̄ geon fluui9 de ꝑadiso exiens et vniuersā ethiopiā: cingens. dictus sic. q2 incremēto sue man

dat diis terrā egypti irriget. Hic apd egyptios nil⁹ vocat pp limū quē trahit q̄ efficit fecūditatē. vñ ꝛ nilus q̄si nilon.i.limū trahēs. Nā antea nilus latine melo dicebat: ꝛ scribitur geō p e uō p i ſm Hug. ꝛ Pap. ꝛ ēt ſm Iſi.xiij.li.ethy. vbi ait de flumib⁹. vñ pꝫ q Gen.ij. ꝛ Eccl.xxiiij. dicēdū ē geon ꝛ nō giō. Gion eni ē q̄dā loc⁹ i quo iunct⁹ ē salomō i regez de quo hr̄ i.iij.li. Reg.ca.i. Et posuerūt inq̄t salomonē sup mulā regis dauid: ꝛ adduxerūt eū in gion sūpsitq̄ sadoch cornu olei de tabernaculo ꝛ vnxit salomonē.

Gedeon interp̄tat̄ expimētū iniq̄tatis coꝝ. frequētib⁹ eni documētis īformat⁹ ē q̄si p̄sagio ꝯ hostes victoriā futurā experiret. ex quo futuro expimēto ety. nois sūpsit. ꝛ declinat̄ h gedeon h⁹ gedeonis. ꝛ pdu. penl. gti. vñ i Auro. dr. Angel⁹ accedit cū gedeone loquēs. ꝛ acuit̄ vltima in fine in ntō.

Gebēna: vide in gebennon.

Gebēnō. ge cōpo. cū hēnō qd̄ fuit nomē p̄pꝛ cuiuſdā hois ꝛ dr gebēnō.i. vall q̄dā iuxta hirlꝫ q̄ fuit filioꝝ bēnō: ꝛ īde dcā ē gebēnō q̄si t̄ra bēnō vl filioꝝ ei⁹. ꝛ fuit h vall olim ꝯsecrata idolis: ꝛ scelē idolatrie plena repleta cadaueribus mortuoꝝ. ibi eni hebrei filios suos imolabāt demonibus. vñ dicta est gehēna.i. locus ignis ꝛ sulfuris: infern⁹: vl pena inferni. futuri eni supplicij locus vbi pctōres sūt cruciādi: p̄dicti loci vocabulo designat̄ ſm Du. hiero. ēt dic. Nomen gehēne a valle idolis ꝯsecrata iuxta hierusalē traxisse putāt: q̄ repleta est olim cadauerib⁹ mortuoꝝ quā iosias cōtaminasse legit̄. iiij. Reg.ca.xxiij.b. ꝛ hac siītudine trahit̄ ad infernū i quo sūt mortui sēpiterni. vide in racha.

Gela. a gelu dr hec gela fluuius sicilie: q2 frigidus est. vñ quedā ciuitas dicta est gela: ꝛ hic gelaus a um.

Geliciduū dij.i. gelu cadēs. ꝛ cōponit̄ a gelu ꝛ cado dis.

Gelima. a gelu ꝛ ligo gas ꝛ manu cōponit̄ hec gelima me.i. barba vel coma segetis: q2 cū manu ligatur sup genu.

Gello onis in gillo est.

Gelo las laui.i. stringere terrā gelu p̄prie: ꝛ dr a gelu. Et componit̄ vt aggelo las.i. valde vl iuxta gelare. itē cōgelo las .i. sil gelare. Itē degelo las.i. valde gelare vel a gelu remouere. Itēꝫ regelo las.i. iterum gelare vel a gelu remouere. Et ab istis inchoa. ꝯgelasco: degelasco ꝛc̄. Gelo ꝛ eius composita sūt actiua: lꝫ iueniant̄ q̄nq3 i absoluta ꝛ passiua significatiōe: vt gelat terra.i. gelat̄: ꝛ coꝛ. hāc sylla. ge. vñ Oui.i xi. metamoꝛ. Cōgelat ꝛ patulos vt erāt idurat hiat⁹. Item Luca. in. iiij. Nec pallas spectare pōt: vultusq3 gelassent.

Gelanus ni: q̄dā ppls q2 sit frigide zone p̄piqu⁹: ꝛ dr a gelu.

Gelos grece latine dicitur risus.

Gelu. Ge.i. terra ꝯponit̄ cū ligo gas: ꝛ dr h gelu īdecli. in singulari: ſꝫ gelua geluū i plurali: q2 oē nomē q̄rte declinationis desinēs in u ē indecli. in singulari numero: vt velu gelu ꝛ cornu. ꝛ dr sic: q2 liget.i. strigat terrā. vñ gelidus da dū. ꝛ cōparat̄ gelidius dioꝛ simus. vñ gelide dius sime aduer. ꝛ hec geliditas tatis. ꝛ coꝛ. ge. Oui. in epi. Queq3 micat gelido parasis vrsa polo.

Gemebundus da dū.i. filis gementi vel qui facile gemit: ꝛ deriuatur a gemo mis.

Gemelipera re penul. coꝛ. q̄ geminos parit: ꝛ componit̄ a gemellus ꝛ pario vel pariens.

Gemellus vide in geminus.

Gemineus nea neū. vide in geminus.

Gemino a geminus dr gemino nas aui.i. duplicare. ꝛ cōponitur vt cōgemio nas. itē ingemio. ꝛ ē actiuū gemino cū oib⁹ suis cōpositis: ꝛ coꝛ. mi.

Geminus. a gigno nis dr geminus na nū.i. duplex vel duo. vñ gemi dr̄ duo sil nati. ꝛ nō tm̄ duo sil nati dr̄ gemi ſꝫ ēt plures. De gemis vno obortiuo alī q̄ legitie fuerit nat⁹ vulpicus appellat̄. Gemi ēt dr̄ pares siles eq̄les. vñ gemellus la lū dimi. Itē beniamin: q2 vtraq3 manu eq̄ vtebat̄ p dextra geminus ē dictūs: ꝛ eius filij geminei. vñ .ij. Reg.ca. xx. Uir gemineus: ꝛ vr̄ q deberet dici vir gemini⁹: ita q i eēt i penl. sylla. si vsus nō obsisteret: q2 cōit̄ dr gemineus p e. vide in beniamin. Hic nota q in p̄mo. Reg.ca.ix. Saul. dicit. Nūq̄d nō filius gemi ego sūꝫ de minima tribu isrl ꝛ cognatio mea nouissima iter oēs familias de tribu beniamin. Itē iudicū ca.vj. sic̄r r̄ndit gedeon āgelo dicēti ei. Uade in hac fortitudine tua ꝛ liberabis isrl de manu madian. Ecce inq̄t gedeō ad angelū. Familia mea infima est in manasse: ꝛ ego minimus in domo p̄ris mei: vbi in.i. Reg.ca. ix. dicit mgr̄ hugo in postillis. Nota h duplicez opinionē. q̄dā dicūt q geminus fuit q̄dā vilissimus in tribu beniamin q̄ sepe legit̄ ip̄ropatus fuisse a posteris suis: ꝛ de illo fuit saul vt dicūt: ſꝫ iosephus dicit ꝯtriū dicit eni q cis nobilis fuit ꝛ potēs: ꝛ saul strenu⁹: ꝛ h magis credim⁹. vñ dicimus sicut hebrei dicūt q ben in hebreo idē ē qd̄ filius. iamin idē ē q gemi: ꝛ iterp̄tat̄ dextera. idē ē ḡ beniamī qd̄ ē fili⁹ gemi ꝛ ꝯuerso. Est ḡ sēsus hui⁹ qd̄ dr h. Nūq̄d nō filius gemi ego sūꝫ.i. de tribu beniam in q̄ minia erat: q2 fere destructa fuit pp vxorē leuite vt legit̄. Iudicū. xx. vñ subiūgit: de minia tribu isrl. vl forte h dic̄ ex hūilitate: vt.i. cor. xv. pau. dic̄: ego sū minim⁹ aploꝫ q̄ n̄ sū dign⁹ vocari apls. 143

Gemisco scis in gemo mis vide.

Gemma. a gūmi dr gēma me q̄si gūma q2 instar gūmi translucet. ꝛ scribit̄ p duplex m. vñ pꝫ q p̄du. p̄mam. vñ Oui. epi. Nec p̄ciū stupri gēmas aurūq3 poposci. ꝛ inde gemmatus ta tū: gemmis abundans. ꝛ cōparatur.

Gemmo mas. a gēma dr gēmo mas maui mare.i. resplēdet. Itē gēmare.i. gēmis ornare. ꝛ cōponit̄ vt cōgēmo as.i. sil gēmare. degēmo. as.i. valde vel deorsum gēmare. vl gemmas auferre. egēmo as.i. degēmare. ingēmo as. regemmo mas. Gēmare p gemmis ornare actiuū ē. ꝛ sic̄r ꝯposita ab eo ſm hanc significationē actiua sūt. sed gēmare p resplendere neutrū est: ꝛ scribit̄ per duo m.

Gēmosus. a gēma dr gēmosus sa sū.i. plenus gēmis: vel pulcer. ꝛ cōpat̄. vñ gēmose si⁹ sime aduer. ꝛ h gēmositas tis.

Gemmula le dimi. parua gēma.

Gemo mis mui mitū. vñ h gemit⁹ tus tui: ꝛ gemēdus da dūꝫ .i. dignus gemi. vñ btūs Gre. Quisq̄s talis gemēdus ē: q2 n̄ gemit. ꝛ gemebūdus da dū. Gemo cōponit̄ vt ꝯgemo mis .i. sil gemo. ingemo is.i. valde vel intus gemo. ꝛ p̄gemo is .i. p̄cul gemo vel palā gemo. itē regemo is.i. iteꝝ gemo. Et ab oibus istis icboatiua: gemisco: ꝯgemisco: p̄gemisco regemisco. Gemo ꝛ eius cōposita sūt neu. ꝛ faciunt p̄teritū in mui ꝛ supinū in mitū. ꝛ coꝛ. hāc sylla. ge. vñ in Auroꝛa dr i leuitico. Suspirādo gemat ꝛ coꝛ ad alta leuet. Itē vindocinēsis. Sub dūo deo carcere pressa gemit.

Gena. a genos dr h gena ne locus lachrymaꝝ vel inferioꝛ ps oculoꝝ: illa ps vultus q̄ ē iter malas ꝛ auriculas. vñ barba īnchoat: sic dicta: q2 ibi barba gigni incipiat. Gena ēt dr palpebra. vñ Terētius. Hodie nō cōp̄ssi genā. ꝛ coꝛ. ge. Oui. epi. v. Et sequi madidas vngue rigēte genas. Itē i Auroꝛa dicitur. Et steriles habuit ꝛ sine floꝛe genas.

Genealogia gie acuit penul. vide in genealogus.

Genealogus. Genesis.i. generatio cōponit̄ cū logos: ꝛ dr genealogus ga gū.i. de genesi loquēs: sicut btūs matheus. vñ hec genealogia gie.i. generatio vl sermo de genere vl linea generationis. ꝛ acuit ge. ꝛ coꝛ. etiā lo.

Genearcha. genes qd̄ ē gn̄atio cōpōit̄ cū archos qd̄ ē p̄nceps ꝛ dr h. ꝛ h genearcha.i. p̄nceps vel caput totius generis.

Gener neris nero.i. marit⁹ filie. ꝛ dr a genet qd̄ ē mulier q2 pp mulierē hr̄. vel dr gen⁹: q2 pp augmētādū genus asciscit̄.

Generalis. a genus dr h ꝛ hec gn̄alis ꝛ h le.i. vl̄is ꝛ cōpat̄ generalis lioꝛ simus. vñ generaliter lius sime aduer. ꝛ hec generalitas tatis.i. vl̄itas. Nomē ēt gn̄ale dr qd̄ in diuersas spēs pōt diuidi: vt aīal et arboꝛ.

Gnātim.i. p singula gn̄a aduer. di scretiuū: et deriuat̄ a gen⁹.

Genero a gen⁹ dr genero ras. et ꝯponit̄ vt ꝯgenero ras.i. sil gn̄are. degenero ras.i. deorsū eē vel fieri a gn̄e: eē vel fieri degenerē. vel degn̄are est denobilitare.i. facere degenerez: vel degn̄are est de gn̄e exire peccādo vel malis moribus. Itē regenero ras.i. iterū gn̄are: qd̄ fit per baptismum. et est actiuū genero as cū oib⁹ suis cōpositis p̄ter degn̄o ras qd̄

ē neutrū ꝑ eē vł fieri degenerē. ⁊ cor. ge. Luc. i. vj. degeneres trepidāt al. peioracꝫ Xp̄ sant. Et differt gnāre ⁊ gignere: vt pꝫ i h̄ v̄su. Fēia sola pit: gnāt vir. gignit vterq̄. Et nota q̄ gnāre potiꝰ tractū ē a gñe q̄̄ genus a gnāndo: q2 ꝑus oꝫ gen' eē i aiali q̄̄ ipꝫ gnēt. ꝫ. Priſ. cāꝫ voluit ꝑ effcīn ꝓbare qū dic: gen' dr̄ a gnāndo. qđ nō itelligit tāq̄ a ſua cā. ſꝫ tāq̄ ab effectu. a gñe. n. ꝓuenit effectus gñatōis causatiue ⁊ recte. Gen' āt dr̄ a genos qđ ē nā: ⁊ ide geneſis. Et ſcias q̄ gñatio ē exitꝰ a nō eē i eē. Corruptio v̄o ē ꝓgressus ab eſſe ad nō eē. ⁊ formaī gñatio a grō gñati addita o. Et iuenit q̄druplex gñatio q2 vt dic Anſel. deus q̄ttuor modis boiem fec. f. ſiñ viro ⁊ fēia. ſic pꝫ i gñatōe Ade. Señ. ij. itē de viro ſiñe fēia. ſic gñatio Eue q̄ fcā ē de coſta viri dormiētis. ſic di cā i mulier. itē de viro ⁊ fēia. ſic pꝫ i gñatōe. Seth ⁊ cōiter oiuꝫ alioꝝ hoiuꝫ. itē de fēia ſine viro. ſic fuit in gñatiōe xp̄i q̄ ſingulariṫ natus ē de v̄gine maria. Hec gñatio figurata fuit Señ. xv. vbi dr̄ gñatiōe q̄rta reuertent̄ huc q2. ſ. in xp̄i gñatiōe exules ad p̄riam celeſtē reuertētur ꝑ xp̄i mortem.

Generoſus ſa ſū dr̄ a genus. ⁊ appellatur generoſus nobilis boni generis: ꝫ tñ ruſtici genus habeāt: non tñ dicitur generoſi. ſoli eni nobiles ſolent ſuas deſcribere genealogias. vñ ipſi ſoli dicūtur habere genus nō ruſtici. ꝫ genus habeant. vñ ⁊ aborigines dicitur q̄ſi ſine origine. ⁊ comparatur vt generoſus ſior ſimus. vñ generoſe ſius ſime aduer. ⁊ hec generoſitas tatis. i. nobilitas. pulcritudo.

Geneſar in fine acuit. ⁊ ē ſtagnū ſiue lacus in iudea ampliſſimus: longitudine centū q̄draginta ſtadijs extenditur. latitudine q̄draginta diffunditur aurā nō ventis. ſed ꝑ ſemetipꝫ ſibi exercēs. vñ ⁊ geneſar q̄ſi exercēs ſibi aurā dr̄. q̄ videlꝫ ex vndis criſpantibus generat auras. ⁊ hoc accidit vt ferṫ: q2 ex reflexu iordanis gñatur in hoc ſtagno ventus vel aura. Lacus ēt predictus dicitur ſtagnū genezareth.

Geneſis ſe. ge. i. nā vel gñatio: ⁊ dr̄ a gigno nis ſm̄ Hu. vł potius dr̄ ſm̄ alios a genos qđ ē nā. Jnuenit ⁊ h̄ geneſis huius geneſis vel geneſeos. qđā liber veteris teſtamēti. ſic dictus. q2 exordiū mūdi vel generatio in eo ꝯtinetur.

Geneſta ſte. parua arbor ⁊ vtilis mulieribus ꝓpter laniſiciū qđ inde habetur ſm̄ Hu. Uel vt dicit Pap. Geneſta gen' virgulti amariſſimi.

Genet grece. latine dr̄ mulier.

Genetaliacus. A geneſis nā dr̄ genetaliacꝰ ca cū. i. mathematicus. Genetaliaci q̄dā magi dicti ſūt ꝓpter ꝯſiderationem nāliū dierū: q2 geneſim ꝑ duodecim ſigna celi deſcribūt ſiderūq̄ curſu naſcentiū mores ⁊ actus ⁊ euentus ꝓdicare conātur. i. d̄s quo ſigno fuerit natus. aut quē effectū habeat vite q̄ naſcitur. Hi ſunt q̄ vulgo mathematici vocantur vñ hoc genetaliacū ci. i. natiuitas. ⁊ cor. penul.

Genetearius in geneteū eſt.

Geneteū. a gener dr̄ h̄ geneteū tei penul. acuta. ſ. lupanar vel textrinū. q2 ibi cōuētus feminarū ad meretriciū vł opus laniſicij exercēdū cōueniūt. dr̄ ḡ geneteū locus vbi mulieres ꝯueniunt ad texendū ſicut ex textrinū vel ad ꝓſtituendū ſicut eſt lupanar. vñ genetearius ria riū. qui vtitur vel preeſt geneteo vel textor in geneteo.

Genialis penul. ꝓdu. in genius vide.

Geniatus ta tū: i. gratus. delectabilis. ⁊ dr̄ a genius nij.

Genicularis penul. ꝓdu. in geniculū eſt.

Geniculoꝛ. a genu dr̄ geniculoꝛ laris. i. genua inclinare. flexis genibus adorare. vñ geniculatim aduer. Jnuenitur ēt geniculo las. vñ aug. in quodā sermōe dicit. Qualis eñ iſte magnitudinis ſupne glīe ad cuius pānos angeli excubant reges trepidant. vel trupudiāt. ſidera obſecūdant. ⁊ ſectatores ſapientie geniculant. ⁊ cor. cu.

Geniculū li dimi. paruū genu. vñ ⁊ hic genicularis ⁊ hec re. qđ ptinet ad genu. ⁊ hic genicularis q̄dā herba q̄ ob repellendā vim ſcorpio nū ſub ſternitur.

Genimen nis neu. ge. i. generatio vel germē. ⁊ cor. penul. tam in ntō q̄̄ in grō. ⁊ dr̄ a gigno is. Math. xxiij. Genimina viperarū quis oſtendit vobis fugere a ventura ira.

Genioſus. a genius dr̄ genioſus ſa ſum. i. plenus genio. ſ. geniodeo. vel genio. i. ingenio.

Geniſta. a genus dr̄ h̄ ⁊ h̄ geniſta ſte. geniſte q̄dā heretici dicti ſūt: q2 de gñe abrae ſe eſſe gl̄iant. Nā in babylonia qū veniſſet ppl̄s dei pleriq̄ relinquētes vxores ſuas babylonijs mulieribus adheſerūt. q̄dā aūt iſrl̄iticis ꝯiugijs tñ cōtēti vel ex eis geniti dū reuerſi ſūt de babylonia diuiſerūt ſe ab oī ppl̄o. ⁊ aſſūpſerūt ſibi h̄ nomē geniſte iactātie cā.

Genitale lis ge. neu. genitalia dicūt q̄dā corpis ptes. ſ. ſexus virilis ⁊ feminei. vł a geniodeo: vel a gignendo. Hec ⁊ pudēda ⁊ verēda a verecūdia dr̄r vñ ⁊ opiunṫ. Dicūt etiā in honeſta. q2 nō hn̄t ſpēm decoris. ſicut mēbra q̄ in promptu ſūt. idē q̄ veretrū. vñ h̄ ⁊ h̄ genitalis ⁊ h̄ le. qđ ſpectat vel ptinet ad genitale vel ad genitură ſm̄ Hu. Pap. etiā dicit. Genitalia vñ vir generat aut mulier parit.

Genitiꝰ. a gigno gnis dr̄ gtūs ua uū: qđ ptinet ad genituraꝫ. ſ. nālis vt genitiua forma vel imago. i. in q̄ genitus eſt ⁊ h̄ gtūs gti ꝑ quodā caſu. q2 alios caſus ex ſe gignat vel q2 ꝑ ipm genus ſignificamꝰ: vt qū dr̄. Hoc eſt genus priami.

Genitoꝛ. a gigno is dr̄ h̄ genitoꝛ toris. ⁊ ē genitoꝛ nomē nāe vł originis. pꝛ dignitatis ⁊ honoris. vñ ſenes pr̄es dicimꝰ.

Genitura re. i. gñatio vel ſeculi poſteritas. ⁊ dr̄ a gigno gnis.

Genitus. a gigno dr̄ genitꝰ ta tū: ⁊ h̄ genitus ti. ꝑ ſilio. ⁊ h̄ genita te ꝑ ſilia. Genitus ꝯponit̄ vt ingenitus ta tū. i. nō genitus ꝓmogenitus ta tū: ⁊ vnigenitus ta tū. Pꝛogenitus. añ quē nullus ē genitus Unigēitus añ quē ⁊ poſt quē nullꝰ ē genitus. Et ſic oīs n̄r ieſus xp̄s dcūs fuit vnigēitus ⁊ ꝓmogenitus tā ſm̄ patrē q̄̄ ſm̄ matrē. vide in primogenitus.

Genius nij. maſ. ge. deus q̄ p̄eſt nuptijs. vł deus nāe. ⁊ dr̄ a gigno is. q2 q̄ſi vi ꝫ habeat oiuꝫ reꝫ gignēdaꝝ. vł dr̄ a gignendis liberis. vñ h̄ genialis huius genialis dr̄ lectus q̄ i nuptijs ſternit̄. ſ. i quo ſpōſus ⁊ ſpōſa cubāt. Sꝫ cubile ē deſtinat' lectꝰ a cubādo ñ a gignēdo dcūs. Ad genialē ſit eſcēſus cā gignēdi liberos. ad cubile ſit dſcēſus cā dormiēdi. ⁊ h̄ ⁊ h̄ gēialis ⁊ h̄ le. i. nālis vł nuptialꝰ vł voluptuoſus. ⁊ hic gñalr aduer. i. nālr vel nuptialr. vł voluptuoſe. vnde Oui. xi. metha. Hoſpitis aduētū feſtū gñalr gerit. Jtē a genius h̄ geniū nij. i. ingeniū. Et ſcias q̄ genus ⁊ geniū iueniūtur i aliſs ſigatiōibus. Geniū honor ꝑuatus. genius honor publicus ſꝫ Hug. Pap. v̄o dicit. Geniū honor aut dignitas vigor. ordinatio. genialis. gratus. ꝓpinquus. affinis.

Genozbadū. a genos dr̄ h̄ genozbadū. di. qđ vulgo dr̄ gerinonus. vñ q̄dā. Murilegus hn̄ ſcit cuius genozbada lambit.

Genos grece latine dr̄ barba vel natura.

Gens. a gigno gnis dr̄ h̄ gens tis. Eſt aūt gens ab vno principio orta multitudo vel ab alia natione ſm̄ ꝓpriā collectionē diſtincta. vt grecie. aſie. Dicta gens ꝓpter generatōes familiarū a gignēdo. ſic natio a naſcendo. Gens genus eſt natiōis vel familie: vt iulie. claudie. genus ad q̄litateꝫ refert̄: vt pomi pecoris. Et ſcias q̄ gens iuenit̄ i eodē ſenſu i quo gentilitas. vñ in actibus aplo̅ꝝ. Ecce ꝯuertimur ad gentes. ⁊ in euāge. Jn viā gentiū ne abieritis.

Gentilicus ca cū penul. cor. i. de gentilibus exiſtēs vel ad gentiles ptinens: ⁊ deriuatur a gentilis.

Gentilis. a gēs dr̄ h̄ ⁊ h̄ gētilis ⁊ h̄ le. ⁊ ſūt gētiles ꝓpe q̄ nec circūcidunt̄ vt iudei: nec baptizant̄: vt xp̄iani. vñ ⁊ gētiles dr̄r q2 tales exiſtūt ⁊ ſūt geniti: ſꝫ xp̄iāi nō ita ſūt vt fuerūt genitī. q2 ſūt baptizati. Silr̄ ⁊ iudei mutāt. q2 circūcidunt̄ ⁊ hic gētilr̄ aduer. ⁊ h̄ gētilitas tatis. i. collectio gētiliū vel ꝓprietas q̄ aliq̄s dr̄ gētilis. ⁊ gētilicus ca cū. Gentiles nati ſūt ex iaphet ſilio noe. Nā ſic dicit Chryſo. ſup math. Xp̄s duxit pplm̄ i tēplū. vt gētes iudeis ꝯiūgat: vt impleat qđ iacob hn̄dicēs ſiliū ſuū iudā ꝓphetauit. Alligās indr ad viteē pullū ſuū. Que ē iſta vitis: iudea q̄ ex egypto trāſlata ē ⁊ in oriēte plātata. ⁊ ſic ꝓphauit noe d̄ ſilijs ſuis dicēs. hn̄dicūs ſilꝰ meus ſem: dilatet deus iaphet ⁊ inhabitet i tabernaculꝭ ſem. Geñ. ca. ix. Sem eni erat pꝛ iudeoꝝ: iaphet pꝛ gētiū q̄ ꝑ xp̄m igreſſe ſūt in tabernacula iudeoꝝ. vide in iaphet.

Gentos. i. decē. ⁊ componit̄ cum bis ⁊ dr̄ vigīti quaſi biginti ⁊ cū tris

⁊ cum tris ⁊ dicitur triginta ⁊c. similis.

Genu. a gena dr̃ hoc genu in singulari indecli. sed in plurali genua genuū genibus. Genua sunt cōmissiões femoꝝ ⁊ cruriū dicta sic: qꝛ in vtero sint genis opposita. Ibi enim cohe rent sibi qꝛ infans in vtero caput tenet inclinatū int̃ genua ⁊ hinc est q̃ hoies dū ad genua se ꝓsternūt: statim lachry mantur voluit eniꝫ nā eos vterū maternū rememorare vbi q̄si in tenebris ↄsidebant an̄q̄ venirēt ad lucem. Et nota q̃ genua cōsecrata sunt misericordie. dicūt eni philosophi singulas corpis partes numinibus cōsecrates. aurē memorie frontē genio vñ venerantes deū tangimus frontem signo scē crucis dexterā fide genua mie. vñ h̃ tangunt rogantes.

Genuinus. a genus dr̃ genuinus na num. i. naturalis ⁊ hic genuinus ni dens maxillaris. ⁊ etiam q̄libet dens potest dici genuinus a genio vel a gigno: qꝛ nāliter gigni habeat. vnde Persius. Et genuinum fregit in illis.

Genus generis a gigno is dr̃ sm̃ Hu. ⁊ Pris. dicit q̃ genus dr̃ a gn̄ando. Alij dicunt q̃ genus dr̃ a genos qd̃ ē nā. ⁊ h̃ verū: ⁊ recte: ⁊ causatiue loquēdo: sicut dixi in genero ras. Sumitur m̃ltipli͛r gen⁹. Dr̃ eni gen⁹ m̃ltitudo aliquoꝝ siue collectio ab vno ꝑncipio descēdentiū. ⁊ dr̃ genus ꝑncipiuꝫ illius collectiōis. Et gen⁹ dr̃ ꝑdicabile qddaꝫ in dialectica: ⁊ tūc genus sic describit̃. Gen⁹ est qd̃ ꝑdicat̃ de plurib⁹ dif ferētibus spē in eo q̃ q̄d ē. Itē genus. i. sanguis vl̃ origo: ⁊ genus. i. maneries. ⁊ gen⁹. i. q̄litas substantialis ⁊ gen⁹. i. accidēs ptiū orōnis: Et forte alijs modis dr̃ gen⁹. vide supra in tertia pte in ca. de genere noīum. m̃lta eni vtilia inuenies ibi ⁊ etiā vbi agit̃ de scd̃a declinatione ⁊ tertia nominum.

Geographus phi mas. ge. terre descriptor a geos qd̃ est terra ⁊ graphos qd̃ est scriptor. vñ h̃ geog̃phia phie. i. terre descriptio: ⁊ geographo phas. i. terram describere: ⁊ cor. gra.

Geomācia cie fe. ge. diuinatio q̄ fit in terra: a geos terra ⁊ mācia diuinatio. Et sūt q̄tuor gn̄a diuinatiōis sꝫ q̄tuor elemēta: sic dixi i aeromācia: q̄ ē dīnatio i aere. Et scias q̃ demones expˀsse inocati aliq̄n futura ꝑnūciāt p hoies viuos: sic i arrepticijs pꝫ: ⁊ h̃ diuinatio fit p phitōes. q̄nq̃ vō futura ꝑnūciāt p aliq̄s figuras vl̃ signa q̄ i reb⁹ iaiat̃ appēt i aliquo corpe terrestri: puta vngue: vl̃ ferro: aut lapide polito. ⁊ vocat̃ geomācia. Si āt i aq̄ hydromācia. Si āt i aere: aeromācia. Si āt in igne: pyromācia. Si āt i viscerib⁹ aialiū imolatoꝝ i aris demonū vocat̃ aruspiciū. vide in aeromancia.

Geometer vel geometra: terre mensor: ⁊ produ. penul.

Geometria trie. i. mensuratio terre. Ge. eniꝫ terra: metron grece mensura dicitur sm̃ Pap.

Geon vnus de fluuijs paradisi. vide supra in ge.

Georgicus. Orge qd̃ est cultura cōponitur cū ge qd̃ est terra ⁊ dr̃ georgicus ca cū penul. cor. agricultor. vl̃ de cultura terre tractans. vñ liber Uirgilij intitulat̃ liber georgicoꝝ. i. de cultura terre sm̃ Hu. Pap. vō dicit. Georgia terre opa: vel cultura. Inde ⁊ georgicū: carmē de terre cultura factuꝫ Georgicus: rusticus: operarius terre: rusticanus.

Gepte aperiens vel apertus interpretatur.

Gera grece latine interpretatur sacrū vel sanctum.

Gerapigra. Gera cōponitur cū pigra qd̃ est medicina. ⁊ dr̃ h̃ gerapigra vel gerapitagra: quasi sacra vel sctā pigra ꝓpter eius vtilitatē: est enim optima medicina: ⁊ ꝓdu. pi.

Gerara re ⁊ geraris in plurali dr̃. Gen̄. xx. Et ē gerara penul. cor. ꝓuincia vbi bersabee opidū ↄstat sm̃ Pa. In Aurora dicitur. Saphaciā gerarā quos liber iste notat.

Gerarcha. Gera cōponitur cū archos qd̃ est ꝑnceps ⁊ dr̃ h̃ ⁊ h̃ gerarcha che. i. sacer ꝑnceps: sic ep̄s. vñ h̃ gerarchia chie ei⁹ ptās vel sacer ꝑncipat⁹. ⁊ sunt tres gerarchie: ⁊ i q̄libet sunt tres ordies angeloꝝ: vt dixi i angel⁹. A gerarcha dr̃ gerarchic⁹ ca cū: vt actus gerarchici. i. ad gerarchiā ptinētes.

Gerarchicus ca cū. i. sacer vel sacratus: ⁊ dicitur a gera.

Gergeseus: filius chanaan: a quo gergesei penul. ꝓdu.

Gereon onis fuit rex hispanie tricorpor: qd̃ nihil aliud fuit nisi q̃ fuerūt tres fratres tante concordie vt in tribus corpibus q̄si vna aia esset. vel qꝛ ille habuit tria regna. ꝑfuit eni balerice maiori: ⁊ balerice minori: ⁊ ebuso. s. his tribus insulis: ⁊ id̃ fict⁹ ē eē tricorpor. Et hoc vtiliter potes notare ad intelligētiā q̄ in h̃ libro dicūtur q̃ si grāmatici vl̃ poete aliq̄ fabulosa videtur dicere: nō tñ sine cā h̃ fuerunt: nā vt dicit Oui. in epi. Si fuit errādum cās hꝫ error honestas.

Germāia a gigno is ⁊ imāia dicta ē germāia. fra diues pplis imanib⁹. vñ pp fecūditatē gignēdoꝝ pploꝝ imaniū dicta ē germāia. Et sūt due germāie. s. supior iuxta septētrionalē oceanū: iferior. circa rhenū. Ul dr̃ germāia q̄si gerēs imāia qꝛ plurimū abūdāt ibi corpa imania hoīum: ⁊ imanes natiōes seuissimis durate frigorib⁹ que mores ex ipo celi rigore traxerūt. Feroces aie sūt ibi hoīes ⁊ sp idomiti: raptu venatuq̃ viuētes hoꝝ plurime gētes: varie armis. discolores hitu: linguis dissone ⁊ origie vocabuloꝝ incerte. vñ germanus na nū quidā cesar qui germaniā deuicit. vel qꝛ eo anno natus est quo pater eius germaniam deuicit. 144

Germanicus penul. cor. in germania vide.

Germanus. Genitrix cōponit̃ cū mano as. ⁊ dr̃ germanus na nū. Proprie quidē germani vel germane dicūt̃ q̄ vl̃ q̄ hñt eādē matrē. sed diuersos patres. i. ab eadē genitrice manātes. ⁊ hinc qddā gen⁹ anatū dicunt̃ germane. qꝛ plus ceteris diligāt ⁊ nutriāt fratres. germāi ēt dicūt̃ qui hñt eūdē patrē ⁊ eādē matrē. vt dixi i frater. Itē a germāia pōt deriuari germanus na nū. i. de terra illa existens vel natus.

Germen. a gigno is dr̃ h̃ germē nis. i. surcul⁹ ꝑgnās. vel botrus qui exit a ramo vl̃ radice turgescēdo. i. initiū floris. ⁊ germē dr̃ semē vel dr̃ a gero ris. vñ germineus nea neū. de germine exīs vel ad germē ptinēs: ⁊ germino as aui are. i. emittere germē vel ꝓducē. gignere. generare. creare. ⁊ cōponit̃ cū cō ⁊ dr̃ ↄgermino as. i. sil̃ germiare. vñ h̃ ⁊ h̃ congerminalis ⁊ h̃ le. vñ Augu. de ci. dei. Spicas coeuas congerminales rubigo interemit. Itē cū ꝓ ⁊ dr̃ ꝓgermino as Et est actiuū germino cū omnibus suis ↄpositis. ⁊ cor. mi.

Germineus nea neū penul. cor. in germen est.

Gero ris gessi gestū. i. facere. vl̃ ferre vl̃ admiastrare. Gero cōponit̃ cū plurib⁹ noīb⁹: vt armiger. scutiger. clauiger ⁊ similia Et: scias q̃ oīa ꝑdicta noīa inueniūt̃ posita substātiue i quolibet gn̄e Et differt gerē a ferre: qꝛ gerim⁹ nr̃a velut nālia ali q̄ q̄ a nā in nobis sūt. sꝫ ferim⁹ iposita nobis. Itē gero ↄponit̃ cū ꝑpositiōib⁹. nā ↄponit̃ cū ad ⁊ dr̃ aggero ris. itē cū cō ⁊ dr̃ ↄgero ris. i. ↄgregare. accumulare. sil̃ gerē. itē cū di ⁊ dr̃ digero ris. itē cū e ⁊ dr̃ egero ris i. extra gerē. itē cū di ⁊ dr̃ igero ris. i. imittere. inferre. itē cū re ⁊ dr̃ regero ris ric. i. iterꝫ gerit. vl̃ destruit gestū. vel reportat. itē cū sub ⁊ mutata b in g dr̃ suggero ris. Gero ⁊ eius ↄposita oīa sunt actiua. ⁊ faciūt pteritū in gessi ⁊ supinū in gestū. ⁊ cor. ge. vñ quidā. Designat facio gero designat quoq̃ porto.

Geron. Gera interpretatur sacrū vel sctū. vñ h̃ geron tis ⁊ h̃ gerōta te. i. senex vel sacerdos. vñ gerontē⁹ tea teū. ⁊ geronticus ca cū penul. vtrobiq̃ cor. i. senilis vel sacerdotalis.

Geronta in geron vide.

Gerontcomiū mij ge. neu. i. hospitale. locus venerabil̃ i quo paupes ⁊ ꝓpter senectutē solā infirmi hoies curantur ⁊ pascuntur. Et videt̃ cōpositū a geron ⁊ comos qd̃ est villa vl̃ comedo. qꝛ talis locus in locis siluosis ⁊ in villis solet esse vt ibi gerontes comedant ⁊ reficiantur.

Gerra. a gero ris dr̃ h̃ gerra re. nuga vel ineptia. ⁊ gerra est piscis insipidus ⁊ nulli⁹ saporis. In plurali vō adhuc aliud signat. nam gerre rarū dicuntur sepes ferree circa altaria ⁊ choros. vnde gerratus ta tū gerris circūdatus ⁊ septus.

Gerro. a gerra dr̃ h̃ gerro onis i. nugator. inept⁹. ⁊ insipiens stultus. idiscretus. isipidus ad mōꝫ illius piscis. vl̃ gargul⁹ ⁊ tūc dr̃ gerro. q̄si garro a garrio ris. ⁊ hinc gerroneus nea neū. ad gerrōes ptinēs. ⁊ cōponit̃ gerro cū cō ⁊ dr̃ cōgerro onis. i. sil̃ cū alio. vel ↄgerrōes dicūt̃ q̄ aliēa ad se ↄgregāt.

Gersa. a gero ris dr̃ h̃ gerse se. i. blatea. vñ gerso sas. et cōponit̃ vt ingreso sas. i. infuscare faciē vel alia gersa.

Gerulus la lū dr̃ a gero ris. et ē gerulus q̄ gerit. i. baiulus portator. somarius. iumentū. Gerula. nutrix. et inuenit̃ h̃ nomē

substantiue positum in quolibet genere: ⁊ cor.penul.

Gerūdiū.a gero ris dr hoc gerend⁹ da dū: ⁊ sm antiquos gerū/d⁹ da dū ꝑ gerend⁹. vñ gerūdiu⁹ua uū: ⁊ ꝑ syncopā gerūdi us dia diū. Gerūdia vł gerūdiua dicūt̃ q̄dā noīa q̄ gerūt oī modā significationē suoꝝ v̄boꝝ: ⁊ isup si veniūt a v̄bis acti uis vł cōib⁹: vtrāq3 gerūt significationē.s.actiuā ⁊ passiuā sm. Hu. Alij dicūt cū q̄bus ego ꝙ gerūdiū descendit a v̄bo actiuo: passiuo: impsonali: neutro: cōi: ⁊ deponenti: Et si de scendit a verbo actiuo exponitur per verbum actiuum: vt magistrum legendum est virgilium.i.magister legit virgi liū. Si vero descendit a verbo passiuo dz exponi ꝑ passiuū vt magistrū honorandū est a discipulis.i.magistrū dignū est honorari a discipulis. De hoc pleni⁹ habes in tertia parte vbi tractatur de speciebus verboꝝ in ca.de gerundio.

Gesa.a gero ris dr hec gesa se genus armoꝝ qd gallice dr gi/sarma vel cesa se a cedendo. Et sunt gese vel cese galloꝝ: pila romanorum: sarisse macedon.

Gessemani interpretatur villa pinguissima: ⁊ acuitur in fine.

Gessen locus egypti in quo habitauit iacob: ⁊ acuit̃ in fine.

Gestorium.rij: illud in quo aliquid portatur: vt ferretum ⁊ di/citur a gesto stas.

Gesticulor laris latus sum: ⁊ in neu.ge.gesticulo las: idem qd gestio stis: ⁊ deriuatur a gestus ⁊ cor.cu.

Gestio stis stiui tire.i.cupe. ⁊ gestire.i.gestus facere.s.diuer/sis modis agitare: gaudere: luxuriari: lasciuire: diffluere. sed gestire ꝓprie maloꝝ ē: gaudē bonoꝝ: ⁊ deriuat̃ gestus tus stui. Itē inuenit̃ hec gestio onis: ⁊ tunc deriuatur a gero ris.

Gestito tas.i.frequēter gestare. Et ē frequenta. de gesto tas. ⁊ cor.sti. format̃ enim de gesto stas statū statu: a mutata in i breuem: ⁊ u in o: fit gestito gestitas.

Gestiuncula le dimi.parua gestio: vel res aliqua minuta.

Gesto stas staui.i.frequēter gerere: v̄bū frequē. ⁊ formatur a gestu sup.de gero ris: u in o. Et a gesto dr hoc gestamē nis.

Gestoriū rij.i.ferculum. ⁊ dicitur.a gero ris.

Gestuosus.a gestus stus dr gestuosus sa sum.i.flexibilis: ⁊ di uersis modis agitabilis. vñ gestuose aduer.i.agiliter flexi/biliter: ⁊ hec gestuositas tatis.

Gestus a gero ris dicitur gestus sta stū.i.factus portatus: ad ministratus. ⁊ hic gestus gestui.i.actus vel corporis agitatio. Inuenitur ⁊ hoc gestum sti pro actu.

Gete.i.gothi: post getuli.dicti.

Getulia lie: q̄dā terra: hinc getul⁹ la lū nomen gentile: a quo getulicus ca cū. ⁊ vt fertur getulia piscatores non habet.

G ante I

Gibberus ra rū qui sarcine minus incūbit sed succūbit: ⁊ dr a gibber: ⁊ scribitur per duplex g.

Gibbus bi mas.ge.idē qd struma. sed struma est tumor in pe ctore: gibbus in posteriori.s.in dorso. qd notat Iuuenalis. vbi dicit. Strumosum atq3 vtero piter gibboq3 tumentem. Et hinc gibbosus sa sum: qui hz gibbum sicut strumosus q̄ hz strumā. ⁊ cōparat̃ vt gibbosus sior sim⁹. vñ gibbose si⁹ sime aduer. ⁊ hec gibbositas atis. Itē a gibb⁹ dr hic gibber.hu ius gibberi: q̄ hz gibbū: vel potius ipse tumor.s.idē qd gib b⁹ vñ gibberosus sa sum q̄ hz gibberū q̄ plurib⁹ tumoribus onerat̃. ⁊ cōpat̃ sz Hu. Quidā tñ faciūt differētiā iter gib/ber ⁊ gibb⁹: vt pz i hoc v̄su. In dorso gibb⁹ i pector̃ gibber hr̃.

Giganteus tea teū a gigas dr. Numeri.iij.ca. De genere gigā teo. ⁊ ꝓdu.penul. vñ Oui. Iāq3 gigantes iniectam faucib⁹ ethnam Transtulerunt ⁊c̃.

Gigantimachia chie fe.ge.i.pugna gigantium aduersus deos ⁊ componitur a gigas ⁊ machia.i.pugna.

Gigas gigno gnis vel genitus cōponit̃ cum ge qd est terra. ⁊ dr hic ⁊ hec gigas gigātis. ⁊ dicūtur gigātes q̄si gegantes.i.de terra geniti. vł dicūtur gigātes q̄si gegites.i.trigenes: q2 filij terre fabulose dicūtur fuisse. ge enī tra gines gen⁹ dr. Et hz gigas n i obliq̄s. sz i ntō nō. vide i diamas. ⁊ facit gtūs plꝛa lis gigātiū. Format̃ n.ab ablō singlari: e mutata in i ⁊ ad dita u: vt gigāte gigātiū: ciuitate ciuitatiū. tñ sz v̄sū huius/modi gti plꝛales ꝓferuntur ꝑ syncopā: vt ciuitatū gigantum.

Gigno a ge qd est terra deriuatur gigno gnis genui genitum q2 ex terra oīa gignunt̃. sed antiqui dicebāt geno genis q̄ lrāturā adhuc seruam⁹ in p̄terito ⁊ in oīb⁹ ab eo formatis. Gigno componitur vt ꝓgigno is nui. Gigno cū omnibus suis compositis est actiuum.

Gillo vel gello lonis dicitur rusticus ineptus: qui aliter baca lis vel bacalaris vel lucalis dicitur.

Gymnas.a gymnos qd ē nud⁹ dr gymnas dis: pugna: lucta: cursus: q2 solēt nudi exerceri i talib⁹ ludis. vñ hoc gymnasiū sij.i.gymnas vł loc⁹ i quo fiebat. añ enī in loco aliq̄o certā/tes cincti erāt ne nudarent̃: postea relaxato cingulo: repēte ꝓstrat⁹ ⁊ exanimat⁹ ē q̄dā cursor: q̄re ex ꝯcilij decreto ar/chōipomenes vt nudi deincep̄s exercitarēt̃ pmisit: ⁊ ex illo deincep̄s gymnas ⁊ gymnasiū dcm̄ ē a nuditate: q2 iuuenes nudi exercēt̃ ibi: vbi sola tm̄ verēda coopiebāt̃. Et hinc fa cta trāslatiōe studiū scholariū ⁊ mgroꝝ dr gymnas. ⁊ loc⁹ studij dr gymnasiū. ⁊ q̄nq3 ip̄m studiū: q2 sic i palestra corp⁹ sic i studio anim⁹ exercet̃. ⁊ hinc accidit vt oium ꝓpe artium exercitiū vł loc⁹ exercitij gymnasiū dr vt schola: ⁊ vt dicūt q̄dā: gymnasiū grece exercitiū vocat̃ latine. ⁊ hinc gymnasi um dr gñalis locus exercitioꝝ. Nā ⁊ balnea ⁊ loca scholari um ⁊ cursorum ⁊ athletarum gymnasia sunt: q2 ibi homi/nes in sue artis studio exercentur.

Gymnasiarches chis princeps in gymnasio. ⁊ componitur a gymnasium ⁊ archos quod est princeps.

Gymnasiolum li dimi.paruū gymnasiū: vel paruus locus stu/dij vel paruum studium: ⁊ cor.penul.

Gymnasista ste: cōis ge.i.luctator: vel palestrisator. ⁊ deriua/tur a gymnas gymnadis.

Gymnasium sij in gymnas exponitur.

Gymnia nie fe.ge.exercitiū qd fiebat in gymnasio. ⁊ dicitur a gymnas. ⁊ hec gymnicia cie idem quod gymnia.

Gymnicia in gymnia vide.

Gymnicus ca cū dicit̃ a gymnas. vt gymnicus lud⁹. ⁊ ē gym nicus ludus velocitatis ⁊ viriū glīa. Cui⁹ q̄nq3 sūt genera s.saltus.cursus.iact⁹ v̄rus. ⁊ luctatio. ⁊ cor.penul.gymnic⁹.

Gymnologizo gisas gisi gisisti.i.nude loq̄ vł nude rōcinari ⁊ cōponitur a gymnos qd est nudus ⁊ logos sermo vł ratio

Gymnos grece latine dicitur nudus: ⁊ vertitur in latinum ⁊ dicitur gymnus gymna gymnum.

Gymnosophista ste cōis ge.i. doctor vel magr̃ in gymnasio ⁊ cōponit̃ a gymnos vel gymnasiū ⁊ sophista. ⁊ hinc gym nosophiste dicti sunt q̄dam philosophi: q̄ nudi ꝑ opacas in/die solitudines solebant philosophari adhibētes tm̄ geni/talibus tegmina ad modū iuuenum qui nudi exercebant̃ in campo. vñ btūs Hiero.in epi.ad paulinum ca.v. Ut gym nosophistas ⁊ famosissimam solis mensam videret.

Gingina ne dr a gigno nis. q2 ibi dentes gignantur. gingina enim est caro vbi dentes gignuntur. vñ ginginarius ria riū quod ad ginginam pertinet.

Gion locus est vbi Salomon fuit inunctus. vide in geon.

Gipsum psi neu.ge.cognatū est calci. ⁊ est nomen grecum. inde gipseus psea pseū de gipso existens vel ad gipsum ꝑtinēs ⁊ gipso psas.i.gipso linire. vñ gipsatus ta tū gipso linitus.

Gyraculū li est illud cū quo pueri ludunt qd in sūmitate can/ne vł baculi voluitur. ⁊ ꝯtra ventū cū impetu fert̃. ⁊ cor.cu.

Gyrgillus.a gyrus ri dr hic gyrgill⁹: instrumētū femineum qd alio noīe dr volutoriū.a v̄tendo in gyrū inde fila deuoluū tur. Filū enī de colo ducit̃ in fusum.a fuso in alabrum vel traductoriū.ab alabro.in gyrgillū vł deuolutoriū.a gyrgil lo in glomicellū.a glomicello in pannū a pāno in telā. Item gyrgillus ē lignū mobile.ex quo funis i puteū cū situla de/mittĩt ad hauriēdū aquā ⁊ dr a gyrgillus q2 in gyrū v̄tat̃.

Gyro ras raui a gyrus dr. ⁊ est gyrare in gyrū voluere vł cir cūdare. Et cōponit̃ vt cōgyro ras. regyro ras. ⁊ est actiuum. cū oībus suis cōpositis. ⁊ ꝓdu.gi. vñ physiologus. Natus non vigilat dum sol se tertio gyrat.

Gyrouagor.a gyrus ⁊ vagor aris cōponit̃ gyrouagor aris.i.

circũcirca vagari. vñ gyrouagus ga gũ. i. erroneus: instabilis: circumcirca vagans. ⁊ cor. ua.

Gyrus ri mas. ge. ⁊ hoc gyrũ ri inuenitur. s. circuitus curuus.

Git ẽ gen⁹ leguminis sil'e cimino in quãtitate: s3 nigri coloris ⁊ in pane dulcorãdo spargit'. vt dicit glo. esa. xxvii. Ul' vt dicũt medici. git calidũ ⁊ siccũ ẽ in scdo gradu. ⁊ ẽ git herba q̃ int' frumẽtũ orit'. ⁊ semẽ nigrũ ⁊ quasi triangulũ facit aliquãtulũ habẽs amaritudinẽ. virtutẽ habet dissoluendi ⁊ consumendi: ⁊ est indeclinabile git: ⁊ acuitur in fine.

G ante L

Glabellus. A glaber dicitur glabellus la lum. i. nudus: sine pilis. vñ hec glabella le grana capitis: q2 nuda est sine pilis.

Glaber bra brũ. i. lenis facie: imberbis: sine pilis: curialis vel timorosus. Unde Augu. de ciuita. dei. Glabros inquit aut male barbatos videmus.

Glabrio onis mas. ge. i. caluus: vel imberbis: vel timorosus: ⁊ dicitur a glaber.

Glaciecula le dimi. parua glacies.

Glacies. Gelu cõponitur cũ aq̃: ⁊ dr̃ hec glacies ciei: quasi gelaquies. i. gelata aqua. vñ gelatio as. i. glacie stringere. ⁊ est actiuũ cũ oibus sui cõpositis. ⁊ h̃ ⁊ hec glacialis ⁊ h̃ le. i. frigidus: glacie plenus. De glacie dicit Donatus. Mater me genuit: eadẽ mox gignitur ex me. Et signat' p h̃ enigmatice aquam in glaciem concrescere: ⁊ eadem rursus effluere.

Gladiator toris in gladio as est.

Gladiatorius in gladio as est.

Gladiatura re in gladio as est.

Gladio as dr̃ a gladi⁹: ⁊ ẽ gladiare gladijs dimicare. vñ h̃ gladiator ris q̃ gladio dimicat. ⁊ ẽ nomẽ cuiusdã officij qd̃ olim rome exercebat' i arẽa. vñ h̃ gladiatura re ars illa vl' lud⁹ illé ⁊ gladiatori⁹ ria riũ qd̃ ptinet ad gladiatores: vl' qd̃ exercet' a gladiatore. vñ gladiatori⁹ ẽsis. i. ẽsis gladiatoris. ⁊ gladiatori⁹ lud⁹ q̃ exercet' a gladiator'. itẽ gladio cõponit': vt cõgladio as. i. sil' gladiare. digladio as. i. diuersis mõis gladiat'. itẽ gladio i hac sigãtiõe cũ suis cõpositis ẽ neu. S3 gladio as. i. gladio ĩficẽ: in hac significatiõe cũ oib⁹ suis cõpositis ẽ acti.

Gladiol⁹ li dimi. puus gladi⁹. Gladiol⁹ ẽt dr̃ q̃dã herba q2 sit folijs gladio similis: tirso cubitali: floribus purpureis.

Gladi⁹. A gula dr̃ h̃ gladi⁹ dij. Gladi⁹ gñalit' dr̃ ensis i p̃lio. s3 ensis ferrũ tm̃ ẽ: gladi⁹ v̊o totus. S3 p̃pe dr̃ gladi⁹ q̃si guladi⁹: q2 gulã diuidit. nã cetera mẽbra securi magis solẽt trũcari s3 gladio collũ tm̃: ⁊ ad h̃ p̃mũ fact⁹ ẽ. ⁊ est etymo. Et scias q mucro ensis gladius spata sunt noia synonyma.

Glãdeo. a glãs dis dr̃ glãdeo des dui. i. glãdes hr̃e vl' emittẽ vñ glãdesco scis inchoatiuũ. Itẽ a glãs dis deriuat' glãde⁹ dea deum: de glande existens: vel ad glandem pertinens.

Glandicula le dimi. parua glans. ⁊ cor. penul.

Glandiosus sa sũ3 glãdibus abundãs. ⁊ dicitur a glans dis.

Glandula. A glans dicitur hec glandula le: ⁊ hoc glandulum li idem. s. pars intestinorum: vel nodus qui sub cute nascitur ex humorum abundantia. ⁊ cor. penul.

Glãs dis fe. ge. est fruct⁹ quercuũ. Glãdes etiã dicunt' masse plumbee facte ad modũ glãdium q̃ p̃iciuntur cũ fundis.

Glarea ree. i. argilla. sc3 terra humida: vel lapilli parui quos fluuius trahit. Job. xxx. Aut super glaream.

Glaucoma. A glauc⁹ dr̃ h̃ glaucoma matis: qd̃ antiq̃ dicebãt hec glaucoma me. i. macula in oculo. vl' nebula vel caligo oculoz ⁊ obscuritas. Unũ Plautus. Glaucomã oculis obijciemus: eumq3 ita faciemus vt quod videt ne videat

Glaucus. Greci glaucũ dicũt albũ. vñ h̃ glauc⁹ q̃dã piscis: q2 sit alb⁹. Et glauc⁹ ca cũ. i. splẽdid⁹: vt oculi glauci. i. splẽdidi. habẽt eni cãdorẽ admixtũ virori. ⁊ glaucus ca cũ. i. subniger. Est eni glaucus color ferrugine⁹: subniger. ⁊ glauc⁹ viridis ⁊ flauus. Glaucus g albus: splẽdid⁹: subniger: rubeus flau⁹: viridis dr̃. Q2 glaucus dr̃ albus: vel splẽdidus: vl' flauus. tractũ est a greco. Q2 v̊o glaucus dicitur viridis vl' subniger. tractu3 est a glauco: qui dicitur deus maris. Na3 color maris viridis ⁊ subniger est. Et comparatur. A glaucus dicitur hec glaucitas tatis: ⁊ hec glaucedo dinis.

Gleba be fe. ge. i. durus cespes cũ herba. ⁊ dicit' a globus: q2 sit quasi globus. vñ hec glebula le: ⁊ hec glebella le dimi. ⁊ glebosus sa sum. ⁊ inde hec glebositas tatis. Item a gleba hic glebo honis. i. rusticus: arator.

Gliceriũ. a glicin dicitur hec gliceriũ fe. ge. p̃priũ nomen mulieris cã adulatiõis ⁊ blãdimẽti quadã diminutiõe impositũ. vt mea gliceriu3 quasi mea dulcicula. ⁊ est tale nomen voce neu. ge. significatione vero fe. ⁊ indecli. assumit articulum fe. q2 qualitas vocis essentiam rei non mutat.

Glicin vel glicon grece. latine dicitur dulce.

Glirius. A glis dr̃ glirius ria riũ. ⁊ gliricus ca cũ. i. stupidus. torpẽs. somnolentus. qui multũ dormit. Glitius tia tiũ etiã dicitur de glite factus: vel ad glitẽ pertinens. 145

Glis a glisco scis deriuat' h̃ glis gliris qd̃dã gen⁹ muriũ qd̃ multũ dormit: ⁊ sic somn⁹ facit glires pingues ⁊ crescẽ. tota eni hieme dormiũt ⁊ q̃si mortui existũt. estate reuiuiscũt. ⁊ a glisco dr̃ glis glissis. i. card⁹. q̃ alit' dr̃ lapa. Itẽ a glisco h̃ glis glitis terra argillosa. De his trib⁹ dr̃ Glis aial glis terra tenax. glis lapa vocat'. Ris p̃mũ glitis tenet altera. tertia glissis. Ris aial. tis t'ra tenax. sis lapa vocat'. Hic aial. h̃ terra tenax. h̃ lapa vocat'. Sic gen⁹ ⁊ nomẽ cog̃scit' ⁊ gtũs. itẽ a glisco dicitur hec glis glidis. i. mussa panis vel vini.

Glisco. a glicin qd̃ ẽ dulce. dr̃ glisco scis. q̃ eni dulcia sũt desiderare solem⁹. Gliscẽ eni ẽ cupe vl' desiderare. resplẽdẽ. crescere. ardescẽ. pinguescere. tumescere. supbire. vl' indignari Glisco cũ suis cõpositis siq̃ h3 ẽ neu. p desiderare v̊o ẽ actiuũ: ⁊ caret p̃terito ⁊ supino s3 vsu3. d3 tñ sm analogiã facere gliui glitũ. Et format' a p̃nti sco in ui p̃teriti conuersa. ⁊ supinum a p̃terito ui in tu3 sicut ⁊ nosco noui notum.

Glissosus sa sum. i. laposus. vel lapa seu glisse plenus. ⁊ dicitur a glis glissis.

Gliteus tea teum. i. terreus. ⁊ dicitur a glis glitis.

Glitosus sa sum. i. argillosus. ⁊ dicitur a glis glitis.

Globo bas baui dr̃ a glob⁹. ⁊ ẽ globat' aceruare: cumulare. rotũdare. solidare. cõspicare. globosũ facẽ. vñ globati aduer. i. cumulati3. spissi3. Globo cõponit'. vt agglobo bas. cõglobo bas. vñ cõglobati3 aduerbiũ. i. spissi3. cumulatim. Globo ⁊ oia eius cõposita sunt actiua. ⁊ cor. glo. quod patet in hoc versu. Hinc globata pila fertur. glomerataq3 fila.

Glob⁹ bi mas. ge. ⁊ hinc glom⁹ mi. ⁊ h̃ glom⁹ meris dr̃. Glom⁹ meris ẽ coadunatio ⁊ glomeratio filoz. Glom⁹ mi ad idẽ. vl' circul⁹. Glob⁹ vero ẽ aliaz rez coadunatio ⁊ cumul⁹ Tñ p̃pe dr̃ glob⁹ qd̃libet solidũ ⁊ rotũdũ. s. solida rotũditas. habẽs tres eq̃les dimẽsiões vt mũd⁹. vñ mũd⁹ p̃pe dr̃ glob⁹ vl' globatus. vñ Martial'. Mũdus gẽitus ex q̃tuor elemẽtis. ideoq3 totus in modũ sphere globatus. Itẽ a globus globosus sa su3. ⁊ cõparat': vnde hec globositas tatis.

Glomero ras raui rare. i. cumulare. adunare. aceruare. vñ glomerati3 aduer. i. cumulati3. adunati3. Et cõpõit'. vt agglomero ras. cõglomero ras. deglomero ras. i. deuoluere. glomos destruere. eglomero ras i eodẽ sensu. itẽ iglomero ras. intus vl' valde glomerare. Glomero ⁊ oia eius cõposita sũt actiua ⁊ cor. peñ. siue me. ⁊ deriuat' glomero ras a glomus meris s3 Hug. ⁊ ponũt' tales versus i Grecismo. Cõgeries lapidũ sit tibi glomeratio fili. Lignoz p̃prie dicitur esse strues.

Glomus mi vel meris in globus exponitur.

Glia. a clarus dr̃ h̃ glĩa rie. i. freq̃uẽs fama cũ laude dr̃ glĩa q̃si claria a frequẽtia claritatis. g p c ⁊ o p a. Ul' dr̃ glĩa q̃si glaurea. i. gerẽs laureã. ⁊ ẽ etymo. Inde glĩosus sa sum. Et cõparat'. vñ h̃ glĩositas tatis. Et cõponit': vt inglorios⁹ sa su3 q2 sit sine glĩa. i. triũphis. ⁊ inglorious. i. imemor glĩe. Itẽ a gloria glorior aris. ⁊ cõponitur. vt cõglorior aris.

Glorifico cas caui care verbũ actiuũ. gloriosum facere. ⁊ cõponitur a gloria ⁊ facio.

Gloriola le dimi. parua gloria.

Glos glori fe. ge. i. cognata. s3 glos gloris. i. flos. s3 glos glossis ẽ lignũ putridũ. vñ v'sus. Glos gloris flos ẽ. glos gloris femina fratris. Glos glossis lignũ vetus est de nocte serenu3.

Glosa se. dr a glosa qd e ligua. z distat int comentu glosa tras lationem z textu. Comentu expositio e vbor: iūcturā nō osiderās: s; tm sensu. deseruit eni expositioni snie alicui libri: z nō ostructioni lre. Accipit tn qnqz cōmētū largi. s. p quo libet libro: z tūc sic diffinit. Cōmētū e plurimoz studio vel doctrina i mēte habitoz i vnū collectio: vt dixi in cōmētū. Glosa e expositio lre z ipsi snie: q nō solū sniaz sed etiam verba attendit. Uel glosa e expositio snie lrarū otinuans z exponēs. vn dr glosa quasi glossa. i. lingua: qz tanqz lingua doctoris adesset z exponeret: sic littere exponēde insistit z sensuz enucleat. Trāslatio est expositio snie p aliā linguaz. Textus e liber ipsius doctoris otinēs tractatuz sine ire vel snie expōne. Uel text e ipe tractatus vl liber sine expōne littere vl snie. A glosa dr h glosula le dimi. i. parua glosa. z gloso sas: z glosulo las: ambo actiua cū suis compositis. z glosarius ria rium: qui glosat: vel qui glosatur.

Glossa se. i. lingua. Et cōponit cū bos z cinos z agnus: z dr h buglossa se: z hec cinoglossa se: z hec agniglossa se: herbe sunt quasi bouis lingua z canis lingua z agni lingua: vl in forma: qz sunt formate vt ille lingue: vl in tactu: vl in aspe ritate. z pdu. pmaz buglossa geminat enim s. Un quidam: Osse caret glossa per quam franguntur ossa.

Glossula le partia glossa.

Glinio nis nui nire: vn h glinit tus porcoz clamor e: z pd. gli. Un qdā. Hinit equ: glinit porc: pipiat quoqz nisus.

Gluten. a gluteo tes dr h gluten nis terra tenax vtilis ad cōpages nauium z alioz vasoz. qd z bitumē nis dr. vn gluti neus nea neum de glutine ex[n]s: vel ad gluten pertinens. z glutinosus sa sum. i. plenus glutine: vel tenax.

Glutinū. a glutē dr h glutinū ni. vn h glutinariū rij idē qd glu tinū dcād oiūgit. s. vinculū ppe tn glutinū e illud tenax qd fit de glutie ad aliqd liniēdū. z a glutino remouere. deriuat. glutino nas. i. oiūgē: glutio colligare. vn oglutināt z oglutinati aduer. i. oiūctiz Et oponit: vt agglutino nas. i. adiūgere: alligare. Itē oglutio nas. i. oiūgere glutio. Itē reglutio nas. i. ite rū oiūgere. Et e glutio actiuū cū oib suis opositis. z co. ti. vn i Aurora dr. Junxit lim sic z er glutio quodā. Hiero. in epla ad Paulinuz ca. j. dicit. Et ex xpi glutino copulata.

Glutio. a gula dr glutio tis tiui vl tij p syncopā: z e glutire absorbere: vorare: comedere. Et oponit cū co: z dr oglutio tis i. sil gutire. Itē deglutio tis. i. valde vl deorsuz glutire: vl a gula id iugulatū emittere. z i eodē sensu eglutio tis. itē iglu tio tis: itroglutio tis. i. itus vl itro glutire. itē pglutio tis. i. ante glutire. itē reglutio tis. i. itez glutire: vl retro a gula ei cere. itē trāsglutio tis. i. vltra glutire. Glutio neu. e cū oib suis opositis: z pdu. glu. Un qdā. Que qsi deglutit quē secū ad tartara ducit. Et scribitur p z glutio: quod pz per secū dā psonam. z facit pteritum glutiui vel glutij p syncopam.

Gluto onis mas. ge. i. leccator vel deuorator. z dicitur a glu tio tis. Uel gluto quasi gulato a gula.

G ante N

Gnarus ra rum. i. sciens: peritus: doctus. s. q ex arte scit qliter aliqd fiat vel sit faciēdū: vel qliter fieri debeat: siue illud faciat sine nō. z dicit gnarus pro narus: z apponit g p ptbesim. Uide etiam in ignarus.

Gnatus ti. i. filius quasi generatus. z hec gnata. i. filia: qsi generata. z apponitur ibi g per pthesim. vide etiam in natus.

Gnauus gnaua gnauum pro nauus. z apponitur ibi g per p thesim. Uide etiam in nauus.

Gnidus di. Gnido insula est: de qua in actibus. xxvij. Et vix deuenissemus circa gnidum.

G ante O

Golgata syrū nomē e: z interptat caluaria: nō ob caput vel calnicū ade: qd mētiunt ibi sepultū: sed ob decollationē dānatorum. Job. xix. Hebraice golgata. z acuitur in fine.

Golias lie ppuz nomē cuiusdā philistei: quē iterfec dauid: de quo in Aurora dr. Exigu magnū vicit puer ille goliaz. Ab legorice dauid interfecit goliā: idest christus diabolum.

Gomor mēsura e antiq otinēs qnqz sextarios: z acuit in fine

G ante R

Grabatū. Gra grece latine dr caput. vn h grabatū ti: reclinati capitis susceptio. z videt oponi a gra z batis qd e grad. s. ad qd gradimur vt ibi caput reclinem. gen e lecti: z pdu. pen. Inuenit et h grabatū p gremio z cor. pen. vnde versus. Pro gremio grabatum: pro lecto pone grabatum.

Graculus li a garrio ris: nō (sic qdā dicūt) qz gregatiz volēt: cū sit māifestū eos ex voce garrulitatis nūcupari. Est eni loqcissimus genus alaris: z vocibus īportunum. z corripit cu.

Gradale lis dicitur a gradus: qz gradatim canitur post rissorium sm Hug. Quidam tn dicunt gradnale lis.

Gradarius rij. i. palefred. z dr a gradus. z describit sic. Gradarius est equus mollis incessus sine succussatura innitēs z incedens. Et gradarius ria rium quod fit gradatim.

Gradatio est quidam color rhetoricus: de quo dixi in quarta parte in ca. de colo. rhet.

Gradior deris gressus sū gdi. i. vado. z oponit cū ppōnibus z dr aggredior deris: antegradior deris: congredior deris: egredior deris: igredior. pgredior. qd z pgradior inuenit. ptergredior. regredior. trāsgredior. Gradior cū oibus suis opositis e depo. z mutat a simplicis i e. pter antegradior z pgradior. z oia faciūt supinū in gressus sic z simplex. Item gradior z eius cōposita cor. hanc syllabam gra vel gre.

Gradiuus. a gradus dr h gradiu ui. i. mars. qz gradatim incederetur ad bellū. vel gradiuus a gradin qd e vibratio haste. vel gradiuus dicitur quasi cratio diuus. i. deus potens.

Grado das daui dare. i. gradib ornare. vl p grad ducere. z dr a grad. Et opoit cū de. z dr degdo das. i. gdus destrue re. vl a gradu remouere. deponere a gdu dignitat. itē cū re z dr regdo das. i. regradare. vl degdatū in gradū restituere Itē cū retro. z dr retrogrador daris dare. i. retro ire vl gdi retro. Grado das cū oib suis opositis est actiuū. pter retro grador daris qd est deponē. z absolutū. z omnia cor. gra.

Gradus. a gradior deris dr h gradus dus dui. s. id per quod ascēdit ad altare: vel ad pulpitū. vl ad aliud locū Gradus etiā est status. z pprie dignitatis. z grad est inter ordinatū. vn gradatim. i. p gradus. z cor. gra. Un quidam. Mutat nupta genus. sed generata gradū. Quo gradus sm decreti stos computentur. dixi in consanguinitas.

Grāma me grece. latine dr linea. vn greci dicunt h grāmatō i. littera. z h grāma matis p eodē. z dicit a linea qz lineatiz fiūt littere. i. quibusdā lineis z ptractiōib. Grāmaton vertit in latinū z dicit h grāmatum ti. i. lra. Un Theodolus. Grecorū primus vestigat grāmata cadmus. z hinc grāmaticus qui sumit initium legendi. vel qui paginas legere potest.

Grāmatica. a grāmaton vl a grāma qd e lra dr h grāmatica ce qsi lral sciētia. nō a pma pte sui. qz pmo tractat de lris. s; p effectū. qz efficit lratū. vn z sic describit. grāmatica e scia recte scribēdi. recte pnūciādi: recte ostruēdi gnara. Docet eni h ars recte scribere. sine quo nō e habere pfectionē isti us artis. Nec tn ob h iniūgo scribēdi officiū artifici hui artis. s; poti scribēda sciētia. Oportet eni vt sciās cognscere figuras: z qlit debeāt fieri. z q cui sit vl q nō sit pponēda vel supponēda. z oino figuras elegāter z artificiose coaptare. z h quidē necessariū e. s; nō sufficiēs. sicut nec alia duo q restant. q ad huius artis quoqz pfectionē exigunt. scz recte scire pnunciare. z recte ostruere. ex quib oibus qsi integra liter hec ars ofistit. Qz dt dr grāmatica qsi grāmaticoz theca. i. litteraz repositoriū. etymo. e. Et hinc grāmatic ca cū. i. pricēs ad grāmaticā. vel grāmatica instructus. Et cōparatur grāmaticus cior cissimus. vn grammatice cius cissime aduer. z grāmatizo zas. i. grāmatice loqui. Uel sm quosdā grāmatica est scia recte scribēdi. recte loquēdi. origo z fundamentuz oium liberaliū artiū. Cōsistit aūt hec ars princi paliter in oīderatione qttuor rerū. s. littere z syllabe dictio nis z orationis pfecte. Et scribunt pdicta oia per duo m:

Gramē minis neu.ge.a germino nas ḋr.ꝛ pōt gramē ḋici q̄libꝫ herba q2 germinet:ſic robur oīs ligni cutis ꝛ ſpēs q2 ſit fir miſſima. Spālit̄ tñ eſt q̄dā herba q̄ naſcit̄ ex humano ſan/ guie:ꝛ etiā q̄dā alia herba q̄ etiā mortua recēti herba rena ſcit̄.ꝛ vulgo ita vocat̄.ꝛ ḋr ſic q2 multū germinādo multi/ plicet̄.vl̄ ḋr a ſitu.ſ.ab agro:q2 plurimoꝝ agroꝝ ſit.vñ ꝛ ip ſaꝫ greci agreſte nūcupauerūt.Quiqꝫ etiā inuenit̄ p radice ta lis herbe. Jtē a gramē ḋr gramine⁹ nea neū qḋ totū eſt ex gramine:vl̄ qḋ ad gramē ptinet:ꝛ gramioſus ſa ſuꝫ qḋ gra mine abūdat:vt locus.Et ꝯparat̄. Jtē a gramē ḋr gramino nas naui nare q̄ſi gramia colligē:vl̄ gramie iplere.Et ꝯpo/ nit̄:vt cōgramino nas ꝛ degramino nas.i.gramia euellere Jtē ingramino nas.i.gramine iplere.ꝛ ſūt neu.oīa.Et a gra mino nas ḋr gramineo nes nui.i.eſſe vel fieri gramino ſuꝫ ꝛ hinc graminesco inchoatiuū. Et cor.predicta omnia mi.

Gramino nas in gramen exponitur.

Grandeo.a grandis dicitur grandeo des dui.i.eſſe vel fieri grandem.Unde grandeſco ſcis inchoatiuum.

Grandeuus ua uū penul.pdn.i.grādis eui.ſ.ſenex.ꝛ compo/ nitur a grāde ꝛ euū.Uñ Jnnocētius.lxxvij.diſ.Quicūqꝫ in verbo grandeuus ꝛc̄.

Grandiloquus qua quum.i.grādia loquens:a grandis ꝛ lo/ quor componitur.ꝛ cor.penul.ſiue lo.

Grandino nas penul.cor.in grando eſt.

Grandis.i.magnus.ſꝫ grādis ad corp⁹:magn⁹ad aīuꝫ refert̄. Et declinat̄ h̄ ꝛ h̄ grādis ꝛ h̄ de.ꝛ fac̄ actūs plural̄ grādes vl̄ grādis:Et ꝯparat̄ grādis dior diſſim⁹.vñ grāditer dius diſſime aduer.ꝛ h̄ grāditudo dinis:ꝛ h̄ grāditas tatis.Grā dis ꝯponit̄.vt pgrādis:tāgrādis: ꝙgrādis.i.valde grādis grādeu⁹ua uū:grādiloqu⁹q̄ quū.grādiſon⁹na nū.i.grādia ſonās.ꝛ ꝯponit̄ a grādis ꝛ ſono nas.ꝛ cor.ſo.grādiſonus.

Grandiſonus na num in grandis vide.

Granditudo dinis in grandis eſt.

Grandiuſculus la lū penul.cor.i.aliq̄ntulū grandis.ꝛ forma/ tur ab hoc comparatiuo grandius addita culus la lum:ſi/ cut maiuſculus ꝛ ſimilia.

Grādo.a grādis ḋr grādo dinis q̄ſi grat̄ data.vl̄ grādo deri uat̄ a granū ni pp ſilitudinē.Et īde grādine⁹nea neū:ꝛ grā dinoſus ſa ſū: ꝛ grādino nas.i.grādinē emittē vl̄ grādine pcutere:deuaſtare:ꝛ cor.di.vñ in Aurora ḋr. Carnis luxuri aꝫ grādinat ira dei.Et ſcias ꝙ grādo freq̄nti⁹ ſit in tpe cali/ do ꝙ̄ i tpe frigido:q2 tpe calidū ſiſt̄ ē loco calido:ꝛ tpe fri gidū ſiſt̄ ē loco frigido i cauſando māꝫ nubis calidiſſime. cui⁹ q̄dē cā ē:q2 calor frigori ꝯriꝰ ē.ꝛ ideo ſic̄ frig⁹ ſpiſſat nubē:ita calidū diſtrahit ꝛ ſegregat eā ꝛ pbet eā vndiqꝫ ap tā frigori ad ingrediēdū ſic̄ ꝛ corpa rare ſubſtātie ꝛ poroſe facili⁹mltō frigore ledunt̄ ꝙ̄ corpa ſpiſſa ꝛ craſſa q̄ paucos ꝛ ſtrictos hñt poros.vñ corpa mulierū min⁹ ledunt̄ frigo re ꝙ̄ viroꝝ:ꝛ flegmaticoꝝ min⁹ꝙ̄ colericoꝝ vl̄ ſanguineoꝝ ex caliditate ḡ nubis aperit̄ nubes:ꝛ recipit̄ frig⁹ad interio ra nubis. Jn hora aūt caliditat̄ calor ē vndiqꝫ expreſſus in aere:ꝛ ideo totū frigus ab aere expellitur ad vnū locū:ꝛ vē hemēter multiplicat̄:qḋ multiplicatū totū in nubē ingredi tur:ꝛ cōgelat aquā eius in grādinē.ſꝫ i tpib⁹frigidis frigus diſpſuꝫ ē in aere toto:ꝛ iḋ nuſquā mltiplicat̄.vñ loc⁹ ppri us nubibus nō hꝫ tūc frig⁹niſi cōi aeri: niſi ꝯtingat forte p h̄ accidēs.ſ.ꝙ calidis vaporib⁹replētib⁹ vndiqꝫ aerē frig⁹ ad locū nubiū expelleret̄.tūc eñi pōt generari i hieme grā do. Sꝫ pōt eē dubiū q̄re nō generat̄ tūc grādo frequētius in eſtate:cū h̄ tpe ſit calidiſſimū:ꝛ q̄re nō freq̄nti⁹ generat̄ ī autūno:cū autūn⁹ ſm ſol̄ motū eq̄lis ſit ppinq̄tati ſolis: ſic̄ eſt tpe vernū.cui⁹ cā eſt:q2 in eſtate calor ſol̄ tūc fortis exiñs plus ſꝫ nāꝫ ꝯſumit de humore ꝙ̄ eleuet:ꝛ iḋ tūc exic/ cat terrā ꝛ aerē:ꝛ īducit maturitatē fructib⁹:ꝛ iḋ ꝑſcindit̄ ſꝫ plurimū mā grādinis ꝛ aliaꝝ reꝝ humidaꝝ impſſionū. Jn autūno aūt ꝑcedēs eſtas exiccauit locū aeris ꝛ terrā ita ꝙ tēperauit frig⁹ autūni ſic ꝙ nō pōt inducere paulatiꝫ humo rē humidū ad mitigādū ſiccū qḋ eſtas induxit.ſꝫ in vere ca lor veris inuenit in ſupficie terre natās humidū qḋ frig⁹hie mis induxit:tū ex pluuijs:tū ex ꝯuerſione aeris in aquā:tū etiā exp̄mēdo ex terra:ꝛ iḋ tūc agit i humidū:ꝛ facit multā māꝫ vapoꝝ humidoꝝ. Jtē nota ꝙ grādo cadēs nō ſolū de/ ſtruit fructus quos inuenit:ſꝫ etiā impedit fertilitatē terre in ſequēti āno:ꝛ ea q̄ pcutit reddit inutilia intantū ꝙ etiā iu/ mēta nō delectabiliter accipiūt ea in cibū:qḋ nō facit gut/ ta magna:ꝛ h̄ iḋ q2 frigus multū ē in grādine. Frigus aūt ē q̄litas mortificatiua:ꝛ h̄ valde manet i aq̄:q̄ liq̄facta in grā dine humefacit terrā ꝛ impedit fertilitatē ei⁹:ꝛ īfuſa fructi bus extinguit in eis calidū nāle:digerēs hūidū nutrimēta/ le fructuū:ꝛ iḋ crudū remanēs generat iuītiſ abominatio nē.ꝛ illa ꝯtus bene durat p totū annū:ergo ꝛc̄.Gutta aūt ma gna cū ſit calida totū facit oppoſitū quādo ſola venit:ita ꝙ 146 grādo eā nō ſeq̄tur:eſt eñi ipa bone cōmixtiōis cū aereo ꝛ ſubtili terreſtri.ꝛ hꝫ mltum in ſe de calore vaporis ex quo ſit.ꝛ ideo optime infundit terraꝫ:ꝛ ſi ledit aliquos fructus teneros:hoc non facit niſi ex vi percuſſionis.

Graneo.a grano nas dicit̄ graneo nes nui.i. habere vl̄ emit tere grana.vnde granesco ſcis inchoatiuum.

Grano nas in granum exponitur.

Granū.a granis ḋr h̄ granū ni:q2 creſcēdo grāde efficit̄.ꝛ ē gñale cuiuſlibet legumis:p excellētiā tñ frumētū ḋr granū vñ h̄ granulū li:ꝛ h̄ granellū li dimi.ꝛ h̄ granariū rij locus vbi granū reponit̄. Jtē a granū ḋr grano nas naui nare.i. granis implere.Et ꝯponit̄ cū ꝑpōnibus cō de e in ꝛ dicit̄ ꝯgrano nas.degrano nas.i.grana excutere vel auferre.egra no nas idem quod degrano nas.ingrano nas.i.intus gra/ nare.vel grana in horrea imittere ꝛ reponere. Grano ꝛ ei⁹ compoſita ſunt actiua:ꝛ pducunt hanc ſyllabam gra.

Graphia.a grāma vel grāmatō apud grecos ḋr graphos.i. ſcriptor. vñ graphia.i.ſcriptura : ꝛ grapho phas.i. ſcribo bis pſi.Et componitur apud grecos:vt catagrapho phas.i. tranſcribo pſi.ꝛ ſunt diuerſe prepōnes cate ꝛ cata: ꝛ ita eſt alia compoſitio in preterito:alia in pñti.aliē eñi iūctura cō poſitionis nō maneret imobil̄:qḋ Priſ.aſſerit aperte.Et a grapho h̄ graphos.i.ſcriptor.ꝛ acuit penul.graphia.

Graphius.a graphia ḋr h̄ graphius phij:ꝛ h̄ graphium phij ſtilus cum quo ſcribitur in cera.

Graphus phi in graphia vide.

Graſſor ſaris ſatus ſuꝫ a gradior deris:ꝛ eſt graſſari inuadere: ppetrare:latrocinari: predari: impugnare. proprie graſſari eſt crudeliter gradi.ꝛ dicitur ſic ab impetu gradiendi.vt di catur graſſari q̄ſi cū impetu gradi ad crudeliter agēdū. vn/ de graſſator q̄ crudeliter agit latro.predator.ſeuiēs.crude lis.ꝛ homicida.Et ponit̄ graſſari q̄ꝫ pro niti vel conari. vide ergo ne ponas graſſari pro craſſari.ꝛ ecōuerſo. Jn.ij. Regum ca.viij.dicitur.Ut ceſſet indignatio que graſſatur in populo.i.que deuaſtat vel crudeliter graditur.

Grates gratiū ſe.ge.i.grē.ſꝫ grates deo agunt̄.grē vō hoībus ſꝫ h̄ ſepe corrumpitur apud auctores.grē eñi ſepe referunt̄ deo.grates hoībus.ꝛ dicitur grates a gratia.

Gratia tie ḋr a gratis.ꝛ ē grā donū vl̄ donatio:amor.ꝛ ḋr grā q̄ſi gratis data.vñ h̄ gratiola le dimi.pua grā. ꝛ gratioſus ſa ſū.i.grā plen⁹.Et ꝯparat̄ gratioſus ſior ſim⁹.ꝛ īde gratio ſe ſius ſime aduer.ꝛ h̄ gratioſitas tatis. Et ꝯponit̄.vt igra/ tioſus ſa ſū.i.nō gratioſus.ꝛ ſilr ꝯparat̄.Et ḋr ppē gratio/ ſus q̄ plus vnicuiqꝫ ꝙ̄ mereat̄ tribuit.Quare vni nō dent̄ oēs grē hēs i ꝟtus. Hic nota ꝙ ē grā gratis data.vt bñ le/ gere.cātare.ꝑdicare.ꝛ ſilia.ꝛ hmōi grē nō dat̄ oēs vni.imo (vt dic̄ Aplo) diuiſiōes graꝝ ſūt.alii dat̄ ſmo ſapie.alij ſer/ mo ſcie.alij genera līguaꝝ ꝛc̄.Et ē grā gratū faciēs.Et circa hāc pōt q̄ri.an det̄ ſm capacitatē viriū nāliū:Ad h̄ dico ꝙ mēſura ſꝫ quā dat̄ grā gratū faciēs vl̄ charitas.ē capacitas ipſi⁹ aīe.q̄ ē ex nā ſil̄ ꝛ diſpōne.q̄ ē p conatū operū.ꝛ q2 ſꝫ eūdē conatū opꝫ magis diſponit̄ nā melior.ideo q̄ hꝫ me liora nālia:dū ſit par conat⁹ magꝭ recipit de pfectiōib⁹ ifu/ ſis.ꝛ q̄ hꝫ peiora nālia q̄qꝫ magꝭ recipit ſi aſſit maior cu/ nat⁹. Jtē ſcias ꝙ ē gratia opans ꝛ cooperās.ſiue ꝑueniens ꝛ ſubſequēs.Gratia vō cooperās adiuuat ne fruſtra velis

Utrāq3 gratiā: vt dicit Aug. s. pueniētē ⁊ subsequētē. i. operātē ⁊ coopantē: apl's omēdās dixit. Nō ē volētis nec currētis: s3 dei miserētis. nō eni iō de⁹ miseret alicui⁹ q2 voluit ⁊ cucurrit: s3 iō voluit ⁊ cucurrit q2 misert⁹ ē ei deus. Paratur eni volūtas hois a deo: ⁊ a dño gressus hois dirigūtur. Jdq3 ogrue ait apl's. Nō ē volētis nec currētis: s3 dei miserētis: nō q2 h' sine volūtate nr̄a agat: s3 q2 nr̄a volūtas nil boni agit nisi diuinit⁹ adiuuet. vñ Apl's alibi di ē. Nō ego s3 gr̄a dei mecū: nō ideo dic ē q2 nil boni agebat: s3 q2 nil boni ageret si illa nō adiuuaret. Et videt quibusdā nō irrōnabilit q2 vna ⁊ eadē sit gr̄a ⁊ donū: eadē vtus q̄ opat ⁊ coopat s3 pp ei⁹ diuersos effect⁹ dr̄ opans ⁊ cooperās. operās eni dr̄ inq̄ntū pxpat ⁊ liberat volūtatē hois vt bonū velit. coopans inq̄ntū eādē adiuuat ne frustra velit. s. vt opus faciat bonū. ipa eni gratia nō est ociosa. s3 meret augeri: vt aucta mereat ⁊ pfici. Et scias q gratia sanat formalit: vt dicā i sacrm. Itē volo te scire q grarū actio ē iuitatio ad plus dādū. Utrū hō sine gr̄a possit nō peccare dicā i pecco cas.

Gratificor caris catus sū ex grat⁹ ta tu3 ⁊ facio cōponit. ⁊ est gratificari gaudē: vl' gratias agere: vl' gratū facere: vl' cōpare. vñ gratificus ca cū. i. gratus vl' gratū faciēs. pprie āt dr̄ gratificus q̄ facit bonum gratis. gratiosus q̄ plus vnicuiq3 q̄3 mereatur tribuit. gratus tm̄modo aio. gratificus ⁊ aio ⁊ corpore dicitur penul. gratificor cor. s. fi.

Gratis aduerbium qualitatis. sc3 spōte: sine causa: sine spe remunerationis: sine precio.

Grator taris in gratulor vide.

Gratuite ⁊ gratuito in gratuitus vide.

Gratuit⁹. a grat⁹ dr̄ gratuit⁹ ta tū. i. gratis datus ⁊ bitus. vñ gratuite aduerbiū. i. gratis: spōte: sine causa: p quo inuenitur q̄q3 gratuito ablatiu⁹ vl' datiu⁹ posit⁹ aduerbialiter.

Gratulor A gratus ta tū dr̄ gratulor laris latus sū: ⁊ grator taris in eodē sensu. i. gaudere vl' gratias agere. vñ h' gratulamē minis: ⁊ gratulabūdus da dū. i. letus vl' letabūd⁹. ⁊ gratulanter. i. letanter. ⁊ cor. predicta tu.

Gratus. a gratia dr̄ gratus ta tū: ⁊ sig̃t tria. nā gratus. i. gratiā seruās: gratiosus: acceptabil': placit⁹. ⁊ grat⁹. i. memor bñficij. ⁊ grat⁹. i. remunerat⁹. ⁊ cparat grat⁹tior tissim⁹. vñ grate tius tissime aduer. ⁊ h' gratitudo dinis. Et cponit: vt ingrat⁹. i. nō grat⁹. ⁊ dr̄ grat⁹ q̄si gr̄e dat⁹. ⁊ ē etymo. ⁊ pdu. pmā. Unde Horati⁹: Grata supueniet que non sperabit hora.

Grauascellus li mas. ge. aliquātulū grauis: ⁊ dicit a grauis.

Graueo ues in grauis vide.

Grauidus da dum in grauis est.

Grauis. a grādis deriuat h' ⁊ h' grauis ⁊ h' ue: q2 q̄ grādia sūt g̃uia solēt eē. ⁊ est g̃ue de nā: s3 grauidū de accñti. i. fecūditate: vt arbor grauida pomis: mulier g̃uida fetu. Itē graues dicim⁹ autēticos venerabiles. vñ ⁊ ɔtēptibiles leues dicimus. ⁊ dr̄ g̃uis p cōsilio ⁊ ɔstātia: q2 nō leui motu dissilit: s3 fixa ɔstātie grauitate ɔsistit. Et cōparatur g̃uis uior uissim⁹. vñ grauit pōderose: vehemēter: moleste. graue uius uissime aduer. ⁊ h' grauitudo: ⁊ h' g̃uitas. i. firmitas: venerabilitas: maiestas. ⁊ h' grauedo dinis. Grauitas ex pōdē animi ⁊ snia ɔstat. s3 g̃uedo vl' grauitudo corpis ē. Itē q̄nta hois etas dr̄ g̃uitas: q̄ ē declinatio a iuuētute i senectutē. necdū senect⁹: s3 iā nō iuuēt⁹. Itē a g̃uis dr̄ g̃uo uas. vñ g̃ueo. i. eē vl' fieri g̃uē. ⁊ hinc g̃uesco scis inchoa. Grauo cōponit: vt aggrauo uas: ɔgrauo uas: degrauo uas. i. valde g̃uare de-orsu3 vl' exonerare. alleuiare. ingrauo uas. ingrauat aliq̄s pōdē alieno. s3 g̃uat suo. pgrauo uas. i. pre aliis g̃uare. Grauo ⁊ ei⁹ ɔposita actiua sūt. ⁊ cor. hāc syl. gra. Unde Prosper Nulla aīa est q̄ nō mortali a carne g̃uet. Itē a g̃uis grauidus da dū. grauida ē q̄ ē pxia ptui: q2 iā g̃uet. pgnās vō q̄ ɔcepit. Grauidus cōparat. vñ h' g̃uiditas tatis. ⁊ grauido das vbū acti. ⁊ cor. penul. Grauis mlta sig̃t. vt p3 i his v'sib⁹ Pōd⁹: psona. vir lectio. femia pgnās. Quoq3 molestat dr̄ eē g̃ue. Et cōponit grauis. vt ɔ̄grauis. i. valde g̃uis. ⁊ grauisonus na nū. ⁊ g̃uidicus. ⁊ grauiloquus qua quū. i. g̃uia sonans. dicens. loquens. i. ponderosa. molesta. vehementia.

Grecus ci fuit rex grecie. vñ h' grecia cie. ⁊ hinc grecus ca cu3 ⁊ grecul⁹ la lū. ⁊ grecor caris. i. loq̄ vl' habē se more grecor. qd aliter dr̄ grecisso sas siue grecissor saris depo. Greci diuisi sunt in q̄nq3 ptes. Quidā dicunt attici. quidā boetes. quidā coles. quidā dores. quidā iades: vñ ⁊ lingue grecorum dicuntur q̄nq3. s. attica. boetica. colica. dorica. iadica. ⁊ proda. gre. De regno grecorum dixi in chaldei.

Gregarius in grego gas est.

Grego gas. i. vnare. s3 nō est in vsu. ⁊ cōponit cū ad. ⁊ mutato d in g dr̄ aggrego gas. itē cū ab. ⁊ dicitur abgrego gas. i. dissociare. itē cū cō. ⁊ dr̄ cōgrego gas. itē cum dis. ⁊ dr̄ disgrego gas. i. dispgē. itē cū se. ⁊ dr̄ segrego gas. i. separare. ⁊ ab oibus istis vbalia. ⁊ aggregatim. i. adunati3 cōmuniter abgregatim. dispersim. congregatim. segregatim. Grego ⁊ eius composita sunt actiua: ⁊ cor. gre.

Gremiū mij. i. sinus. vñ h' gremiolu3 li dimi. ⁊ gremiosus sa su3. ⁊ gremiat⁹ ta tū. qd h3 gremiū. Itē a gremiū gremio as aui. ⁊ ē gremiare gremiū accipe vl' locare. Et ɔponit vt aggremio as. i. i gremio accipe. ɔgremio as. degremio as gremiū destruē. vl' a gremio pijcē. igremio as. i. i gremio accipe. vl' i gremiū mittē. subgremio as. sursū gremiū faciēdo pānos eleuare ⁊ succīget. ⁊ ē acti. gremio cū oib⁹ suis ɔpo.

Gressus. a gradior deris dicitur hic gressus sus sui. i. passus. pes. vel vestigium pedis. ⁊ gressus sa sum participium.

Gressutus. a gressus dr̄ gressutus ta tum penul. pdu. qui magnos habet pedes. vel magnos facit gressus.

Grex. a grego gas dicitur h' grex gregis. ⁊ differt ab armēto quia armentum maiorum est. vt equorum. boum. grex minorum. vt caprarum. ouium.

Grillus li nomē h3 a sono vocis. h' retro ambulat. terrā terebrat. stridet vocibus. venatur enim formicam. vñ h' grilletum ti locus vbi abundant grilli.

Griphes phis mas. ge. vel griphen phes aial q̄drupes ⁊ pennatū. sunt enim griphes alites fere. ⁊ sunt in oibus leonib⁹ siles. preter alas ⁊ facies. quibus aq̄lis cōueniūt: ⁊ multu3 equos infestant. ⁊ eis inimicantur adeo q eq̄tē armatū cū equo in sublime raptāt: vt dic Hug. Ul' dic fm Remigiu3 q griphes sunt aialia terribilia ⁊ fortia. q̄ corp⁹ hñt leoninū. pedes aūt ⁊ alas ⁊ rostrū vt aq̄la. ideoq3 p terram currunt vt leones p aera volant vt aues. Uide in armaspi.

Grippus pi. i. supbus. ceruicosus. vñ canes supbos ⁊ ignobiles gripos vocamus quia pre ceteris superbi sunt.

Grosseo in grossus est.

Grossulus in grossus vide.

Grossus. a grauis dr̄ grossus sa su3. Et cōparat. vñ hec grossitas: ⁊ h' grossitudo dinis. ⁊ h' grossicies ei. ⁊ h' grossus si. et sunt grossi ficus imature. inhabiles ad comedendū. et p̃pe p̃mitine q̄ ad pulsu3 vēti facile cadūt. Unde Apoc. vi. Sicut ficus mittit grossos suos. cū a vēto magno mouet. Ite3 a grossus grossulus la lū dimi. et grosso sas. i. facere grossū. ⁊ cōponitur. vt ɔ̄grosso sas. degrosso sas. i. subtiliare. igrosso sas. Et est actiuū cū oibus suis cōpositis. Ite3 grosso sas grosseo ses. eē vel fieri grossu3. et hinc grossesco scis ichoa.

Grucula le dimi. parua grus penul. cor.

Gruinus na nū qd pertinet ad gruem. et dicitur a grus.

Grumo mas maui mare. i. dirigere vl' eq̄tare vel tumere. vñ grum⁹ mi. i. cumul⁹. aceru⁹. ɔgeries. et hinc h' grumul⁹li in eodē sensu. vñ grum⁹ vl' grumulus dr̄ ager a tumore. et h' gruma me. i. crusta q̄ fit in lateribus dolij ppter vinum. vñ grumosus sa sum. Et cōparatur. vñ hec grumositas tatis.

Grumulus in grumo est.

Grunda de fe. ge. inferior pars tecti cāpane a q̄ stillat aq̄. vñ hec grundula le dimi. et grundo das. i. grundū facere. vel a grūda guttas aq̄ fundere. vel a grunda cadere guttatim. et inde h' grundatoriū rij idē qd grundat. vl' quod distillat a grunda. Et p cōpositionem hec suggrunda de quod est inter tectum et parietem. vel ipsa grunda.

Grunio nis niui nire nitū ppe suis est. vñ h' grunitus tus tui ipsa vox suis: et pdu. penul. grunitus. et etiā gru. Unde q̄da3

dinnit equ⁹: grũnit porcus: pipiat quoqꝫ nisus. Et scias q Sidoni⁹ in li. de natur reꝝ ponit ꝓpa ṽba aialiũ ſm vocẽ q̃ h̄ i pte ponem⁹: baiulare latrare ẽ: ꝛ ꝓpe canũ: leonũ ẽ rugire: tigridũ recanare: pardoꝝ felire: pãtheraꝝ caulire: vrsoꝝ vacare vel seuire: apꝝ frẽdere: lincũ lincare: lupoꝝ vlulare: spẽtũ sibilare: onagroꝝ mugilare: ceruoꝝ rugire: boũ mugire: equoꝝ hinire: asinoꝝ rudẽ: porcoꝝ grũnire verris crucia re: arietũ lorectare: ouiũ balare: hircoꝝ micire: hedorũ bebare: vlpiũ gãnire: catuloꝝ glatilare: leporũ ꝛ pueroꝝ vagire: mustelaꝝ drinolare: muriũ pipicare: soricum deisticare: elephãtũ barrire ranaꝝ coaxare: coruoꝝ crocitare: aq̃laꝝ clãgere: accipitrũ pipiare: vulturũ pulpare: miluoꝝ lipire: olorũ drẽsare: gruũ gruere: ciconiaꝝ crocolare: anserũ sclingere: anatũ restrissicare: pauonũ paupulare: galloꝝ cucurrire: crãbanoꝝ frigulire: noctuaꝝ cucubire: cuculoꝝ cuculare: merulaꝝ zinziare: turdoꝝ trucilare vl̃ sturcitare: sturnoꝝ pallicare hirũdinũ fritinire vl̃ minurrire. Dicũt tñ q̃dã. Minurrire ẽ oiũ minutissimaꝝ auiculaꝝ. Gallinaꝝ ẽ crispare: passerũ cinciare: apiũ bombicare vel bombilare: cicadaꝝ frinicare.

Gruo is ui gruitũ. ꝯuenire: ꝯcordare: ſ; nõ ẽ i vsu. ꝛ ẽ tractũ a gruib⁹: vñ a grus dr̃ q: maxie i volatu ꝯcordiã ſuãt. vñ dicũt dedicati ꝯcordie. Ul' iõ tractũ ẽ a gruib⁹: q: ẽ tibijs gruũ solẽt fieri fistule q̃ maxiaꝫ reddũt ꝯueniẽtiã: ꝯsonãtiã ꝛ ꝯcordiã. vñ ponit gruere p ꝯuenire. Et ꝯpõit cũ cõ. ꝛ dr̃ cõgruo is. i. ꝯuenire ꝛ ꝯcordare. Itẽ cũ dis. ꝛ dr̃ disgruo is dis cõuenire ꝛ discordare. Itẽ cũ in: ꝛ dr̃ ingruo is. i. maturare iminere: ipẽdere: istare ꝛ ꝓpe dr̃ de malo. Malũ igruit: q̃si ꝯ ꝯgruũ. ꝛ bonũ ẽ qd̃ ipẽdet. i. cũ ꝯgruitate vẽit. Gruo neu. ẽ cũ oib⁹ suis ꝯpositis. ꝛ faciũt pteritũ i grui: ꝛ sup. i gruitũ.

Grus gruis tertie declin. ge. cõis. a sono vocis dr̃. Et scias q grues maximã ſuãt in volatu ꝯcordiã. vñ dicũt dedicate ꝯcordie. vñ Ambro. i Hexa. Grues initussi ꝛ volũtario vsu in nocte sollicitã exercẽt custodiã: dispositos vigiles ſuãt: ꝛ ceteris ꝯsortib⁹ generis q̃escẽtib⁹ alie circũeũt ꝛ explorãt neq̃ ex pte isidie tẽtent: atqꝫ differũt i pigro suo vigore tutelã postubi vigiliaꝝ fuerit tps ipletũ. pfuncta munere i somnũ se pmisso clãgore ꝯponit. vt excitet dormiẽtẽ cui vicez muneris traditura ẽ. at illa volẽs suscipit sortẽ. nec vsu nostro iuita ꝛ pigrior somno renũciat. sed impigre suis excutit e stratis. vicẽ exequitur. ꝛ quã accepit gratiã pari custodia atqꝫ officio repñtat. ideo nulla discretio. q: deuotio naturalis. iõ tuta custodia. q: volũtas libera. Hũc etiã volantes ordinẽ ſuãt. ꝛ hac moderatiõe oẽm laborẽ alleuiãt. vt p vices fungant̃ duct⁹ sui munere. pcedit eni vna ꝛ pcurrit ceteris. deinde conuertit̃. ꝛ sequẽti sortẽ ducendi agminis cedit. Quid h̄ pulchri⁹: ꝛ ad laborẽ oib⁹ ꝛ honorẽ cõez. nec paucis arrogari potẽtiã. ſ; q̃dã in oẽs volũtaria sorte trãscribi antiq̃ hui⁹ reipublice mun⁹ ꝛ istar libere ciuitatis est. sic a pncipio acceptã a natura exẽplo auiũ policiã hoies exercere ceperũt: vt cõis eẽt labor cõis dignitatis p vices singuli ptire curua discerẽt obseq̃a: impiaqꝫ diuidẽ nemo eẽt honoris exors: null⁹ immunis laboris. h̄ erat pulcherrim⁹ reꝝ stat⁹: nec isolescebat q̃sq̃ã ppetua ptãte. nec diuturno suitio frãgebat̃. q: ꝛ sine iuidia erat ordie muneri: ꝛ tpis moderatiõe delata pmotio: ꝛ tollerabilior videbat̃ que cõi cadebat sorte custodia. nemo audebat aliũ suitio pmere. cui⁹ sibi successuri in honorẽ mutua forẽt subeũda fastigia. nemini labor grauis quẽ dignitas secutura releuaret. ſ; nec quẽ iuenies hoiez q̃ spõte deponat impiũ. ꝛ ducat⁹ sui cedat insignia. fiatqꝫ volẽs i nũero postrem⁹ ex pmo: Nos aũt nõ solũ de pmo. ſ; etiã de medio sepe ꝯtẽdimus. ꝛ pmos discubitus i ꝯuiuio vẽdicam⁹. ꝛ si semel delatũ fuerit. volum⁹ ppetuũ3. ꝛ ideo etiaꝫ ipsa laboris functio diutius sustinetur.

G ante U

Guadia debita ꝯstitutio. vñ guadiare guadia ꝯstituere. vel guadiã firmare. Et cõponitur: vt deguadio as guadiã frangere. inguadio as valde guadiare.

Gubernio onis. i. gubernator. ꝛ dicitur a guberno nas nare.

Guberno nas naui cõponitur a cohibeo ꝛ hiberna. ꝛ dicitur gubernare regere: custodire. ꝛ ꝓprie ptinet ad nautas. vnde dr̃ gubernare. i. cohibernare. i. cohibere hiberna. i. tẽpestates maris. vñ h̄ gubernator toris. i. q̃si cohibernator. q: cohibeat prudẽtia sua hiberna. i. tempestates marinas. ꝛ hoc gubernaculum li cũ quo aliq̃d gubernat̃: vel temo nauis. Act. xxvij. Iuncturas gubernaculorum.

Gula. a gala grece dr̃ hec gula le. i. anterior pars colli. posterior dicitur ceruix. ꝛ dicitur gula a gala. q: illa pars colli solet eẽ cãdida. Uel dicitur gula a gutture. ꝛ inde gulosus sa sum. i. leccator. Et ꝯparat̃ sior sissimus. vñ gulose sius sime aduer. ꝛ hec gulositas tatis. ꝛ cor. gu. vñ in Aurora dicitur Cepas post manna turba gulosa petit. 147

Gulo las laui lare dr̃ a gula. ſ; nõ ẽ in vsu. ꝛ ꝯponit̃: vt degulo las. i. deuorar̃ vl̃ gulã a mãtello vl̃ alia re auferre. vl̃ valde gulã aptare. ⱺ; aũt dr̃ gulare q̃si gule dedere ꝛ degulatos q̃si gule dedit⁹. ethymo. ẽ. Itẽ ingulo las. i. i gulã mittere vl̃ deuorare. vl̃ igulare ẽ mãtellũ vl̃ aliud gule aptare. itẽ trãsgulo las vltra gulã deorsũ imittere. s. trãsglutire. Itẽ cõponit̃ cũ stringo ꝛ dr̃ strãgulo las stringere gulã ꝛ iterficere. Gulo las ẽ actiuũ cũ oib⁹ suis cõpositis. ꝛ cor. hãc syl. gu. sicut ꝛ gula. Uñ q̃dã. Indulgere gule noli. q̃ vẽtris amica ẽ. Itẽ a gula gulo lonis. ꝛ hic gulonus ni ambo pro leccatore.

Gulonus ni vel gulo lonis in gulo las est.

Gulus. a guttur dicitur hic gulus li genus nauigij pene rotundum ad modum. gutturis.

Gummi. a gutta dicitur h̄ gũmi indecli. lachryma. arboꝝ q̃ ẽ quasi gutta. ꝛ pmo gutta exit a ligno. ꝛ inde duresciit ꝛ fit gummi. Et hinc gummosus sa sum.

Guna vel guina vas vitreũ vl̃ cucurbita. qd̃ vẽtosa dr̃. ꝛ videtur dici a gula q̃si gulosa i sanguie accipiẽdo. vl̃ a cucurbita ꝓpter silitudinẽ. vl̃ q: de ea fit ſm Hug. Pap. ṽo dic Guna vas vitreũ. q̃ a latinis a silitudine cucurbite ventosa vocatur. q̃ aiata spũ p igniculũ in supficiẽ trahit sanguinẽ.

Gurdus. a guttur dicitur gurdus da dũ ineptus. stult⁹. inutil. importunus. ꝛ pcipue in comesationibus recipiendis.

Gurges gitis mas. ge. ꝓprie locus altus ꝛ pfundus in flumine. p tapinosim tñ ponitur sepe p mari vel p loco pfũdo i mari. quã tapinosim solẽt etiam auctores eleuare p adiunctionẽ epitheti istius. s. magnus ꝛ altus. vl̃ vastus vl̃ ꝯsimiliũ. ꝛ dr̃ gurges a guttur. q: est q̃si glutor fluminis. A gurges deriuatur gurgito tas vorare. iplere. vel deuorare. ꝛ est acti. cũ oibus suis ꝯpositis. ꝛ cor. pe. sic ꝛ gurges in obliq̃s. Uñ Ouid. de arte. Q̃ro minime credis gurgite piscis erit.

Gurgito tas in gurges est.

Gurgulio onis. a guttur dr̃ h̄ gurgulio onis q̃dã pars in ore cui primũ ẽ rumẽ. cuius meat⁹ ad os ꝛ nares ptẽdit̃. hñs viã q̃ vox ad linguã trãsmittit̃ vt ṽba possint collidere. itẽ gurgulio inuenitur p quodã ṽme q̃ comedit legumina. sed in hac significatiõe dꝫ potius scribi p c. vñ i c dixi de curculio.

Gurgustiuꝫ. a guttur vel gurgulio (qd̃ potius curculio dr̃) dr̃ gurgustiũ stij cella modica vel domus pauperũ angusta secreta ꝛ tenebrosa. vl̃ locus tabernaꝝ tenebrosus vbi turpia cõuiuia fiũt. vl̃ vbi pisces mittunt̃. vl̃ rhete piscatoriũ. q: i aq̃s curculiões dephẽdere solẽt. vñ i Iob. xl. Nunq̃d implebis sagenas pelle eius. ꝛ gurgustium piscium capite eius.

Gurgutinus na num ad gurgitem pertinens. ꝛ dicitur a gurges gitis. ꝛ producit ti.

Gustito tas penul. cor. verbum frequen. i. frequenter gustare.

Gusto stas in gustus vide.

Gustus. a guttur dr̃ h̄ gust⁹ stus stui vn⁹ de q̃nqꝫ sensib⁹ corpis. ꝛ inde gusto stas staui stare. i. libare. qd̃ vulgo dr̃ assaꝫ stare. Et ꝯponit̃: vt aggusto stas. i. valde vl̃ iuxta gustare. Itẽ degusto stas. i. valde vl̃ deorsuꝫ gustare. vl̃ de aliquo gustare. Itẽ pgusto stas plibare: ante gustare. Itẽ regusto stas iterum gustare. Gusto ꝛ eius composita sunt neutra.

Gutta te est aqua q̃ stat ꝛ parũ fluit. stilla ṽo q̃ cadit. hinc stillicidiũ stilla cadens. stiria eni greci ẽ. i. gutta. ꝛ inde dimi. dr̃ stilla. dũ aũt stat aut pẽdet de tectis vl̃ arborib⁹ q̃si glus

tinosa gutta e. vñ gutto qsi gluta. i. glutinosa a glutie: vñ ce cidere stilla. Gutta et dr qdã infirmitas. τ scribit p duo t ꝫ Pris. Et a gutta dr gutto tas. i. guttati cadẽ: vl guttati fũ dere: vl gutti pfudẽ. vñ h guttamẽ minis. Gutto 9ponit: vt 9gutto tas. degutto tas. igutto tas. pgutto tas. regutto tas. suggutto tas. i. subtus vl pap guttare. Gutto p guttatiꝫ ca dere neu. e: al'a cũ suis 9positis e actiuũ. Itẽ a gutta dr gut tosus sa sũ. i. plenus guttis. Uide in grando: τ in ventus.

Gutto tas in gutta exponitur.

Guttim. i. guttatim aduer. a gutta dicitur.

Guttula le dimi. parua gutta.

Guttulus li quidã minutus piscis dicitur a gutta.

Guttur turis neu. ge. dr a garrio ris. τ dr guttur qsi garrur: qꝛ inde garritus procedat. τ produ. p.mã positione. vñ in Au rora. Quod guttur transit non comperitur ibi.

Gutturna. a guttur dicitur hec gutturna ne infirmitas guttu ris: que solet cum inflatione gutturis euenire. vnde guttur nosus sa sum illam habens infirmitatem.

Gutturnium nij quoddã vas aqtile in inferiori parte gforatũ quod inferius deguttat aquam. τ dicitur a gutta.

Guttus ti mas. ge. genus vasis vnguẽtarij p breuitate a gut ta dictus. vñ h guttũ ti vnguẽtũ in eodẽ repositũ. vñ Juue nalis. Non opposito pauidus tegit inguina gutto.

Abel interpretatur iustus vel luctus quo noie pfigura baf occidẽdus. idẽ τ vanitas: qꝛ cito so lutus vel sublatus est τ subtractus.

Habena. ab habeo dr hec habena ne. i. lorũ vel retinaculũ freni: qꝛ ea hẽmus τ retinemus equos. vñ habenatus ta tũ habenã hñs vl ha bena ornatus. τ habeno nas. i. habenam regere: vel habe nam preparare τ ornare τ produ. be.

Habenula le dimi. parua habena.

Habeo bes huius bitũ 9ponit cũ ad: τ dr adhibeo. itẽ cũ cõ: τ dr cohibeo hes abiecta n aliqñ tñ retinet n: τ dr cõhibeo hes. itẽ cũ de: τ dr dehibeo hes. itẽ cũ ex: τ dr exhibeo hes. itẽ cũ in: τ dr inhibeo hes. i. veto. itẽ cũ p: τ dr phibeo hes. itẽ cũ pre: τ dr pꝛhibeo hes. itẽ cũ p: τ dr phibeo hes. itẽ cũ re: τ dr rehibeo hes. Habeo τ eius composita sunt actiua: preter co hibeo vel conhibeo: quod est neu. Item omnia faciunt pre teritum in hui: τ supinum in bitum: τ omnia cor. ba vel bi.

Habilis ab habeo hes dr h τ hec habil' τ h le ad habendum cõmodus: aptus: τ opoꝛtunus: cõgruus. Et cõparat. vñ ha biliter liꝰ lissime aduer. τ hec habilitas tatis. Et cõponit: vt inhabil' i. non habilis. vñ hec inhabilitas tatis. τ cor. bi.

Habito. ab habeo hes hui bitum bitu u in o fit habito tas. τ cõponit cũ cõ: τ dicitur cohabito tas. i. sl habitare. itẽ cũ in τ dr inhabito tas. i. colere: intus habitare. Hebeo τ eius cõ posita sunt oĩa neu. ꝫ eni habito fit frequẽ. tñ qꝛ significa tionẽ mutauit sui simplicis: mutauit τ genus cuꝫ significa tione: quã tñ oino nõ mutauit: qꝛ qui habitat locũ aliquem frequẽter illũ hꝫ. vñ cũ hõ ẽ in expeditione: nõ dr habere lo ca in quibus manet ad tps: qꝛ nõ frequẽter illa habet.

Habitudo dinis in habitus est.

Habitꝰ. ab habeo dr habituꝰ tus tui. i. qlitas corpis p applica tionẽ aduenies difficile mobil. habitꝰ ille nil aliud ẽ q̃ ha bilitas ad actũ. Itẽ habitꝰ ẽ vestimẽtũ: vt iste monachꝰ ge rit habitũ monachalẽ. Itẽ bitus. i. statꝰ vl volitas: vl appe titꝰ: vl actꝰ siue passio hẽdi. Itẽ ab habeo bitus ta tũ ptici piũ. itẽ bitus ta tũ ponit p pingui. τ 9parat tioꝛ tissimꝰ. Et ab bitus deriuat h bitudo dinis. i. dispositio corpis. vl mo les: vl pinguedo. Uel bitudo dr aptitudo vel ppꝛietas ha bẽdi vl cõueniẽtia. vñ habitudinarius ria riũ q aliq̃ habi tudine se hꝫ ad aliquid vel quod pertinet ad habitudinem.

Hac tenus cũ scribit p h sunt due ptes hac τ tenus: τ duobꝰ accẽtibus debet pferri. ꝫ qñ nõ aspirat est vna pars: τ pe nul. grauatur. Uide in actenus in a littera.

Haeriani qdaꝫ heretici ab haerio dicti. hi offerre officium vl sacrificium pro defunctis spernunt.

Halo. ab alo lis vl alitus: vt dic Pris. venit halo las. i. spira re: halitũ mittere: vl redolere. vñ halitus tus. i. odor. Et cõ ponit halo cũ ex: τ dr exhalo las. i. foras emittere: vl de vi ta recedere. τ est neu. sic τ suũ simplex. Ab halo las dicit ha litus tus. i. spiratio. τ pdu. ha. sic halo las. vñ versus. Hali tus est flatus: alitus nutritus habetur.

Hamatus ta tum in hamus vide.

Hamis miris mas. ge. i. fuscina: aucupabil. s. virgula que fusti net rhete in quo capiuntur fere: vel q̃ leuat rhete in quo ca piuntur aues. τ dicitur ab hamus. τ cor. mi.

Hamꝰ mi mas. ge. ẽ ferrũ recuruũ cũ quo capiũt pisces: τ pd. pmã. ꝫ amo mas cũ cor. vñ vsus. Unã spamo cuiꝰ nõ sol uor ab amo. Hamꝰ ẽt ẽ squamula loice. τ tũc ẽ pdu. pmã Dicit ẽt hamꝰ asser cũ clauis q̃ subtegit terra i vineis sub arboꝛibꝰ defendẽdis: vl in domo circa scrinia τ thesauros vt si aliqñ fur ingrediat: eiꝰ pedibꝰ ifigat: τ ita fur dephẽ dat: τ tũc cor. pmã. Et ab hamꝰ pisciũ vl loice dr hamat ta tũ. i. curuatꝰ ad modũ hami vel vncinis circũdatꝰ: vel sq̃ mis cõtextus. Uñ Reg. i. c. xvij. Et loꝛica hamata.

Hara re qñ ponit p stabulo porcoꝝ aspirat: τ cor. pmã. ꝫ p altari pdu. pmã: τ nõ aspiratur. Uide in ara de littera a.

Hasta. ab astu p callido h hasta ste: qꝛ astutũ q̃rit oĩꝫ i ea vtẽ da. vñ hastatꝰ ta tũ. τ asp'at hasta ad differẽtiã huiꝰ vbi astꝰ modi impatiui: vl mltũ incrassescit ibi aspiratio ꝫ Hug.

Hastifer ra rum. i. qui fert hastaꝫ. τ cõponitur ab hasta τ fero fers τ cor. penul. vbiqꝫ.

Hastiger ra rum. i. hastã gerens. τ cõponitur ab hasta τ gero ris τ cor. sti. τ ge. penul. sylla.

Hastile. ab hasta dr h hastile lis pen. pdu. τ ẽ dimi. τ ponit p ligno lãcee: τ p parte cãdelabꝛi a stipite directe pcedẽte.

Hastiludiũ dij qdã ludꝰ militũ cũ hastꝰ. s. qñ eqtes currũt τ frã gũt hastas. τ 9poit ab hasta ste τ ludo. ide hastiludioꝛ aris deponẽtale. i. talẽ ludũ exercere: qd vulgarit dr hohourder

Haud p nõ: est aduerbiũ negãdi: τ scribit p d: τ aspirat. Itẽ ꝫ Pap. haud secꝰ: nõ aliter: nõ pcul: nõ lõge. Itẽ inenitur aut coniũctio p t τ sine aspiratione. sicut dixi in a littera.

Haurio ris si stũ rire attrahere: τ ppꝛe aquã de puteo: τ ponit qñqꝫ p euacuare. qñqꝫ p extẽuare τ 9sumẽ. qñqꝫ p bibere qñqꝫ p peutere vl ferire. ide haustꝰ sta stũ pticipiũ τ h hau stꝰ tus tui. i. attractio euacuatio vl bibitio. inde haustiꝫ ad uer. Inuenit etiã austus sine aspiratione: ꝫ aliud significat sic dixi in a lrã in suo loco. Haurio cõponit cũ con τ dr co haurio ris abiecta n. i. sl haurio. dehaurio. i. valde haurire: euacuare. exhaurio ris in eodẽ sensu. Haurio τ eius cõpo sita actiua sunt: τ faciunt pteritũ in hausi: τ supinũ in hau stũ. Et nota q cũ vocalis parũ debeat aspirari: tñ in hac se cũda psona hauris multũ aspirat ad dñaꝫ huiꝰ nois auris τ gra cõsoñtii in oĩbus aliis psonis τ modis illiꝰ vbi: τ et cõ positis illiꝰ vbi multũ aspirat vocal. Et vt dicit Pris. in. x. li. Haurio ris si stũ differẽtie cã assumpsit t: quis in aspira tione differat. Hic dicit Pris. q audeo des deo mutata in sum etiã facit supinũ in ausum ad differentiam istius hau rio facit haustum interposita t: qꝛ deberet facere hausum: quia formatur a preterito hausi si mutata in sum.

Hauritoꝛiũ ab haurio ris dr h τ h haustibil τ h le. vl h τ hec hauribil τ h le: vl h hausoꝛiũ. qd etiã hauritoꝛiũ dr. s. locꝰ de quo vl vbi haurit. vl instrumẽtũ hauriẽdi. Itẽ ab hau rio hauritoꝛius ria rium quod pertinet ad hauriendum.

Haustibilis in hauritoꝛium vide.

Haustra. ab haurio dr hec haustra stre. qd τ haustrum in uenitur. i. rota hauritoꝛia ab hauriendo aquas. quod etiam hic girgillus dicitur. quia in girum vertatur.

Haustus in haurio ris exponitur.

H ante E

Hebdomada. hepta grece latine septẽ dicitur. vñ hec hebdo mas dis. τ h hebdomada de quasi heptoma da. a numero septẽ dictã. quoꝝ repetitiõe τ mẽses τ anni τ secula pagi

tur. Dan. xi. Hebdomas vna. et cor. do. vñ hebdomadarius ria riū qđ ptinet ad hebdomadā. et h hebdomadari⁹ rij q̄ p hebdomadā curā gerit p socijs sup cibarijs vl' i choro offi ciū fac. et facit vūm i e hebdomadarie. et vt dic̄ Pap. Heb domada dꝫ scribi p p:nā deriuat ab hepta grēco. i. septem latine: sꝫ qꝛ apđ latinos p aī d nō repit: trāsit p i b sꝫ quos dā: et dꝛ hec hebdomada: et h veriū ē. Uide ēt in e littera.

Hebdomas dis penul. cor. tam in ntō q̄ȝ in gtō: exponitur in hebdomada. et inueniť in Dan. cap. ix. dicit̄ eniȝ ibi. Cōfir mabit autēȝ pactum multis hebdomas vna: et in dimidio hebdomadis deficiet hostia et sacrificium.

Heber fuit pnepos Sem. et interptat̄ trāsit⁹. et h iterptatio ē mystica: qꝛ ab ei⁹ stirpe trāsiret de⁹ nec pseueraret i eis trāsf lata ad gētes grā. ex ipso enī orti sūt hebrei et dicti. Ab he ber deriuat̄ hebre⁹a um. qđ iterptat̄ trāsiēs vl' trāsitus vl' trāsitor: pp dictā cām: qꝛ deus ab illa gēte trāsiret et recede ret. vel h noīe iudei vocati sūt ex quo mare rubꝛū trāsierūt vñ hebrei dcī sūt q̄dā heretici q̄si transitores: quo noīe ad monent̄: vt de priorib⁹ ad meliora transeāt: et pristinos er rores relinquāt. Et ab hebreus dꝛ hebraicus ca cum.

Hebenus ni penul. produ. fe. ge. arbor que cesa durescit in la pidem cuius lignum nigrum est: et dicitur hebenum. vnde hebeninus na nū de hebeno existens. et producit ni.

Hebeo bes bui ber. i. stupe: tardare: pigrere: obtūdi: obscurari. vñ hebesco scis icboa. ppe tñ hebescit q̄ nāe vsu tepescit. Hebeo cū oīb⁹ suis cōpositis si qua hꝫ neu. ē. et caret supi. et oīa cor. he siue noīa siue vba ab eo venientia. Ab hebeo dꝛ hebes betis. i. piger. tardus. obtusus. stupidus. amēs. Et cō parat̄ hebetior tissim⁹. vñ hebetiter tius sime aduer. Cui⁹ āt gñis sit hebes: dictū est in tertia parte de genere noīum: vbi agitur de oī gñe. et desinit ablatiuus in e vel in i.

Hebetesco scis in hebeto est.

Hebeto tas taui suffocare: obtusare: obscurare: hebetē facere et hinc hebeteo tes idē qđ hebere. s. eē vel fieri hebetē. vñ hebetesco scis icboa. in eodē sensu. ppie tñ hebetescit qui amittit aciem. hebescit vero qui nature vsu tepescit. Dia p dicta cor. he. et est actiuum hebeto.

Hebeo onis vl' hebeon onis. i. paup. vñ hebeonei vel hebeo nite dicti sūt q̄dā heretici q̄si a paupertate intelligētie. Chri stū enī per puentū solū virū iustū putāt effectū. hi semi iu dei sūt: et ita tenēt euangeliū vt legē carnalr seruent. Hinc hebeoneus nea neū: et hebeonic⁹ ca cū. vt hebeonica secta.

Hebeonite in hebeo exponitur.

Hebitudo. Ab hebes dꝛ h hebitudo dis. i. pigritia: fatuitas. obtusio. tarditas. et inueniť scriptū in Papia: et i moralibus Gregorij p hi. quidā volūt q scribat̄ p he. et producit tu.

Hebreus in heber exponitur.

Heccine sūt due ptes hec et ne: et grauat̄ penul. vñ h nō incli nat ꝯiūctio encletica accētū pcedētis syllabe ad se. i. iux̄ se. qđ accidit pp corruptōēȝ pcedētis vocalis. dꝛ eniȝ heccine cū deberet dici hecene: corrupta ē ibi syllabica adiectio ce qꝛ nō erat de substātia adiectōis: nec hēbat aliquē accētuȝ p se: cū careat sigatione: et nō sit dictio. et h fcm̄ est cā maio ris elegātie: vel cā necessitatis: qꝛ nō est ponēdus principa lis accentus sup aliquā syllabicā adiectionē: cū penitus ca reat sensu. et sic necessitas cogit eū corripi: nec diceremus heccine posito accētu acuto sup penul. et idē dicas de sicci ne. Itē cine adiungit̄ aliqū huic pnomini hic p syllabica adiectione. et tūc deberet legi nō iterrogatiue: sꝫ remissiue. vñ in. ij. ca. Tren. Plauserūt sup te manibus oēs trāseun tes p viā. sibilauerūt et mouerūt caput suū sup filiā hierl'm heccine ē vrbs dicētes pfecti decoris: gaudiū vniuerse ter re. Heccine. i. hec. Item. xx. c. Esa. Heccine erat spes nr̄a ad quos ꝯfugimus in auxiliū vt liberarent nos a facie regis assyriorū. et quō effugere poterimus nos. et ita aliqū in sic cine cine est syllabica adiectio: et tunc siccine idest sic.

Hecinus ni dꝛ ab hereo res. et est hechin⁹. i. paruus piscicu lus semipedal: sic dict⁹ qꝛ herēdo nauē retineat: lꝫ enī rudāt vēti. lꝫ seuiāt pcelle: nauis tñ q̄si radicata in mari stare vl' nec moueri: nō retinēdo. sed tñmō adherēdo. Ut enī dicit Aug. nō cōtingit h ex ppria fortitudine. sꝫ ex nā ei⁹. huc la tini morā appellāt. qꝛ cogat morari nauigiū. Et hinc dꝛ h echinus ad siītudinē illi⁹ piscis fcā. Et h dicit Amb. in. v. berame. Echinus aial exiguū vile ac despicabile. marinuȝ loquor plerūq̄ idex future tēpestatis. aut tranquillitatis an nuncius solet eē nauigātib⁹. deniq̄ pcellā vētoꝝ psenserit calculū validū arripit. eūq̄ velut saburrā vehit. et tanq̄ an corā trahit ne excutiat̄ fluctib⁹. itaq̄ nō suis se liberat viri bus. sꝫ alieno stabilit et regit pōdere. quo viso naute velut signū future ptrubatōis capescūt. et sibi pcauēt. ne eos ipe ratos turbo et improuisos inueniat. Et post subdit Ambro. Quis negat diuinitus illis īfusum īgeniū eē hmōi atq̄ vir tutē cū videat istos i aq̄lonē iā solēne obeūde fecūditatis pegrinationē viuaci igenio cōponere. alios exiguo corpe tñ validitatis assumere. vt maxias nauiū plenis currētes velis i medijs fluctib⁹ sistā. sic breuis pisciculus echin⁹ tāta facilitate memorat̄ nauē igentē statuere. vt q̄si radicatam mari videas herere nec moueri. aliq̄diu enim imobilē ser uat. et i ista sigatiōe. s. p pisciculo pducit pmā. vñ Luca. vj In medijs echin⁹ aq̄s oculisq̄ draconū. Itē inueniť echin⁹ p iricio. vñ dicit Amb. i berame. vj. Echinus iste terrenus. quē vulgo iriciū vocāt. si q̄d insidiarū psenserit. spinis su is claudit̄. atq̄ in sua arma se colligit. vt q̄cūq̄ eū ꝯtinge re putauerit vulneret̄. Ideq̄. Hic echin⁹ futuri puidēs ge minas sibi respirādi vias munit. et qn̄ boreā flaturā colle gerit. septētrionalē obstruit. qn̄ notho cognouerit detergi aeris nubila. ad septētriōalē se ꝯfert. vt flat⁹ declinet obui os. et e regiōe noxios. et pdu. pe. in q̄libet significatione.

Hectheca ce dꝛ solariū. vñ dicit gl. sup illō Ezech. xli. Hecthe cas ex vtraq̄ pte rē. Hecthecas q̄s rome vocāt solaria de cenaculoꝝ parietib⁹ eminētia vl' menialia ab eo q̄ ea pmo i uenit. h ēt vult Pap. dꝛ ēt pibolus hecthecā. et pdu. penul.

Hector ctoris pe. gtī cor. sic grēca ppa i or. vt actor ctoris he ctor ctoris. Oui. Hectora domauit pamo pce mor⁹ achilles.

Hedera pōt deriuari ab hereo. et sic vī q debeat aspirari. vel deriuat̄ ab edus. et sic nō aspirat̄. vñ de ea dixi in e lr̄a.

Helchana interpretat̄ dei zelus. vel dei possessio. et cor. pen. vñ in Aurora. Helchana q̄ dn̄i possessio dicitur illos.

Heleyson. Ab hely qđ est deus dꝛ qđdā verbū grēcū. s. heley son. i. miserere. vñ dꝛ Christe eleyson. i. christe miserere.

Helena ne penul. cor. pꝛopriū nomē cuiusdā mulieris.

Hely vl' heloy vl' heloe noīa dei sūt apđ hebreos. et qđlibꝫ eo rū iterptat̄ de⁹ apud latinos vl' poti⁹ iterptat̄ de⁹ me⁹. sicut euāgeliste i passiōe dn̄i apte demōstrāt. et videť eē ꝯposita ab el et aliquo pnoīe grēco. qđ tñ valet q̄ntū me⁹ apđ lati nos. et hic eleazar. qđ iterptat̄ dei adiutoriū. Et ē el apđ he breos pmū nomē dei. scdm heloy. tertiū heloe. vt dixi i el.

Helyas iterptat̄ dn̄s de⁹. et h fuit ex futuri psagio. qꝛ dū al tercaret̄ cū q̄dringētis sacerdotib⁹. baalem inuocato noīe dn̄i descendit de celo ignis sup holocaustū. qđ dū vidisset oīs pplūs cecidit i faciē suā et ait. Dn̄s ipse est deus. Et hac cā tale nomē prius accepit. qꝛ p cū postea cognouit pplūs dn̄m deū. Idē et fortis dn̄s iterpretat̄. vel qꝛ eosdē interfe cit sacerdotes. vel qꝛ achab aduersitatē tollerauit.

Helylamazabatani. ideȝ quod deus meus deus meus vt q̄d dereliquisti me.

Heliodorus ppriū nomē cuiusdā viri et inueniť penul. pdu. vñ Hora. in sermo. Hospitio modico recto comes helyo dorus. Inueniť etiā et cor. vñ Pāthceon. Corpus helyodo ri fodiūt abeūtq̄ latēter. et h mihi placet. Sicut eniȝ theo dorus cor. penul. fm̄ cōem vsuȝ. ita et helyodorus. lꝫ aliqū inueniat̄ penul. pdu. vñ Iuuena. Lautoꝝ pueros artēȝ di cens theodorus. quod auctoritati ascribimus.

Helyos. Ab hely quod est deus dictus est sol helyos. quia p deo olim reputabatur.

Helyotropia in helyotropium vide.

Helyotropiū. Ab helyos qđ est sol et tropos qđ est ꝯuersio dꝛ h helyotropiū pij q̄dā herba. qꝛ solis motib⁹ folia circū

acta ꝯuertat. vñ ⁊ a latinis solsequiũ dicit᷑. nã ⁊ sole oriẽte flores suos aperit: sero claudit cũ sol occubuerit. ipsa ẽ quã latini incubũ fluuiaticũ vocant. H ⁊ verrucaria: q̃ extinguit verrucas. Jteʒ ab helyos ⁊ tropos cõponit᷑ H helyotropia pie q̃dã gẽma valde clara ⁊ pspicua: q̃ colores mutat fm variatiões colo͛ i sole. vñ rubea appet i mane ⁊ i vespe. vl᷑ sic ð q̃ posita in labris eneis radios sol᷑ mutat sanguineo colore repcussos: ꝭ eẋ aquã i modũ speculi solẽ accipit. Jn uenit᷑ ẽt p eodẽ lapide pcioso H helyotropius pii.

H elyseus interptat᷑ dñi salus: q̃ multas virtutes fecit: et famẽ pellens pplm a morte liberauit ⁊ saluauit.

H elyn interpretatur dominus deus: vel dñs dominator. siue deus meus iste: aut deus meus ipse.

H eloy in hely exponitur.

H eloe in hely vide.

Hemicyclus. Ab hemis ⁊ cyclus componitur H hemicyclus cli. i. medius circulus. vnde hemicyclus quandoq̃ dicitur sedes dimidium circulum habens. i. arcum.

H emma me q̃dã mẽsura mediũ sextariũ ꝯtinens. ⁊ ð ab hemis qð est dimidiũ: vel põt deriuari ab emendo.

H emiolius. Ab hemis ⁊ olon qð est totũ cõponit᷑ hemiolius liũ. i. ꝯtinẽs totũ ⁊ sup medietatẽ. vñ hemiolic⁹ ca cum.

H emis dicit᷑ greci dimidiũ. ⁊ acuit᷑ in fine.

H emisperiũ. Ab hemis ⁊ sphera cõponit᷑ H hemisperium rii i. dimidiũ sphere. Et sũt duo hemispheria. s. superius ⁊ inferius. Superius colim⁹ nos ⁊ antei nři iferius colũt antipedes nostri ⁊ eo͛ anteiꝭ tñ verũ ẽ istos pplos esse.

H emisticiũ. Hemis qð est dimidiũ cõponit᷑ cũ sticos qð est versus: ⁊ ð H hemistiũ quasi dimidius versus.

H emithe⁹. ab hemis ⁊ theos ꝯponit᷑ H hemithe⁹ thei. i. dimidius deus. s. q̃ ex pte pris vel mřis ẽt tñ deus fm poetas.

H emitogiũ gij ge. neu. i. dimidia toga. ⁊ componit᷑ ab hemis quod est dimidiũ. ⁊ toga quod est vestis.

H emitriceus. Hemis componitur cum trice quod est tertiũ: ⁊ dicitur hic hemitriceus cei. i. febris acuta. ⁊ sunt tres hemitricei: minor: medius: ⁊ maior.

H enatuni gigantes siue robusti siue potẽtes. aut hũiles ꝯsurgẽtes.

H ennon vallis tristitie: vl᷑ vallis interfectionis.

H epta grece latine dicitur septem.

H eptimemeris in e littera exponitur.

H er grece latine dicitur terra.

H erba he ð ab aruo. Jacto eni semine in aruũ non lõgo tpe post ip̃s pullulat i herbã. vel q̃ terre fixis radicib⁹ adheret vñ hoc herbariũ rij locus vbi herbe abũdãt. ⁊ ab herba ð herbo has. ⁊ ẽ herbare herbã pascere: vel herba ornari: induere. Herbo componit᷑: vt abherbo bas: coherbo bas: deherbo bas: ab herba remouere. Iherbo bas. Et est actiuum herbo cũ oib⁹ suis cõpositis. Jtẽ ab herba ð herbeus bea beũ de herba factus vel ad herbã ptinens: vel viridis. Jtẽ ab herba herbosus sa sum plenus ⁊ abũdans herba. Et cõparatur. vñ hec herbositas tatis. Jtem ab herba herbidus da dum penul. cor. i. herba plenus. herbosus: vel qui habʒ herbam. Et cõparatur. vnde hec herbiditas tatis.

H erbeo. Ab herbo bas ð herbeo bes bui. i. eẽ vl᷑ fieri herbosum vel viridem. ⁊ hinc herbesco scis inchoa. vñ Aug. de ciui. dei in. v. Silr herbescũt: flauescunt: pubescunt.

H erbilis. Ab herba ð H ⁊ H herbilis ⁊ H le penul. cor. i. herba abundãs. Herbilis ẽt vocatur anser herba pastus.

H erbo bas in herba exponitur.

H erbula le penul. cor. dimi. parua herba.

H ercisco hercis cis ni tũ cõponit᷑ ab hẽditate et scindo vel cedo. ⁊ ẽ hercis cere diuidere: ⁊ pprie hereditateʒ inter hẽdes vñ H ⁊ H herciscens. i. diuidens. ⁊ herciscendus. i. diuidendus. ⁊ fm antiquos e mutata in u dicitur herciscũdus herciscunda herciscundum. i. diuidendus. ⁊ hinc hec herciscunda herciscunde: ⁊ herciscunde indeclinabile inuenit᷑ in legibus. i. diuisio hereditatis inter heredes.

H erciscundus da dum in hercisco vide.

H ercules lis q̃si heris cleos. i. lite gloriosus. ab heris qð ẽ lis ⁊ cleos glia. Uel q̃si heros gloriosus: ab heros ⁊ cleos. vel q̃si here. i. dñe. s. Junonis gloria. ab hera ⁊ cleos. vnde herculeus lea leũ: ⁊ herculinus herculina herculinum.

H erebus. ab hereo res ð herebus bi. i. infernus: q̃ nimis adhereat illi quẽ capit: ⁊ ẽ herebus pprie tartarus. s. pfundissimus locus infero͛ de quo ð. Quia in inferno nulla est redẽptio. Ad illũ locũ non descẽdit in morte xp̃s: nec i de dãnatos eẋtit. vñ i Osee ð. Ero mors tua o mors: ero morsus tuus iferne. momordit eni infernũ: q̃ inde ptẽʒ. s. electos extraxit: ⁊ ptẽ. s. dãnatos ibi reliq̃t. ⁊ cor. pe. hereb⁹ vñ Luca. in scđo. O vtinã celiq̃ deis herebiq̃ liceret.

H eredicapa pe. ge. oĩs. q̃ hereditatẽ alterius capit. ⁊ componitur ab heredium vel hereditas ⁊ capio. ⁊ cor. ca.

H eredipeta te. cõis ge. q̃ alteri⁹ hẽditatẽ petit: vel cupit. ⁊ cõponit᷑ ab hereditas vel herediũ. ⁊ peto petis. ⁊ cor. penul.

H erediscinda de. cõis ge. qui alterius hereditatem scindit: aufert. ⁊ cõponit᷑ ab hereditas vel herediũ. ⁊ scindo scindis.

H ereditacula le dimi. parua hereditas dicitur.

H ereditalis. ab hẽditas tatis. vel heres ð H et H hẽditalis et hoc le. ⁊ hereditarius ria riũ in codẽ sensu. s. ad hereditatẽ pertinens. vel qui hereditatẽ accipit vel accipere debet.

H ereditarius ria rium in hereditalis exponitur.

H ereditas tatis in heres est.

H ereditatus tus mas. ge. i. hereditas. ⁊ dicitur ab hereditas.

H eredito tas in heredo des vide.

H erediũ dij. i. pðiũ: hereditas: ⁊ ð ab heres dis.

H eredo. ab hẽs vel hẽdiũ ð hẽdo das. heredẽ facẽ vel hereditatẽ dare. ⁊ hinc heredito tas frequẽ. vel põt deriuari ab hereditas tatis. Et vtrũq̃ ꝯponit᷑ vt coheredo das et coheredito tas. exheredo das vl᷑ exhẽdito tas. i. eẋ hẽditatẽ ponere: hereditatẽ auferre. Et sũt actiua heredo ⁊ heredito cũ oĩbus suis cõpositis. ⁊ pdu. pe. heredo. ꝭ heredito cor.

H eremicola le cõmunis gene. i. heremũ colens. ⁊ componit᷑ ab heremus ⁊ colo vel colens: et cor. co.

H eremipeta te cõis ge. qui heremũ petit. ⁊ cor. penul. ab heremus ⁊ peto vel petens componitur.

H eremita. ab heremus ð heremita cõis gene. q̃si ab aspectu hoĩum remotus. morat᷑ eni in heremo solitarius. Jdem ⁊ anachorita. vnde heremiticus ca cum. ⁊ produ. mi.

H eremiũ mii. i. heremus. ⁊ ð ab heremus mi.

H erem⁹. ab hereo res ð H herem⁹ mi he. g. p ꝯtiũ. q̃ nũq̃ vl᷑ raro fiat ibi mãsio. vel herem⁹ mi. ẽ inuia solitudo vbi nun q̃ habitatũ ẽ. sed desertũ vbi aliq̃ñ habitatũ est. ⁊ nũc derelictũ est. vel herem⁹ ð a remoueo. q̃si remota ab aspectu hoĩum. vñ heremicus ca cũ. ⁊ cor. heremus. ꝭ heremus verbũ pʼme psone pluralis nũmeri de hereo pdu. re.

H ereo res hesi sũ tria sigñ. s. initi. dubitare. et morari siue manere. Hereo cõponit᷑ vt adhereo res. i. anniti. cohereo res. Ihereo res. i. inniti. subhereo res. i. subniti. Hereo et ei⁹ cõposita sũt neutra. ⁊ faciũt ptiũ i si. et supinũ i sũ. et pdu. se.

H eres. ab hereus ð H et H heres dis. pprie filius heri. q̃ herro succedere oʒ in hereditate. ꝭ et heredes dicant᷑ alii qui in hereditate succedunt. vel heres ð a rebus additis siue ab ere. q̃ possidet agrũ. et censum soluit. vel ð heres ab hereo. q̃ magis adhereat. et ab heres H hereditas tatis. et componitur cum cõis et dicitur coheres. et produ. re.

H eresiarcha che ge. cõis. i. heresis princeps. et componitur ab heresis ⁊ archos. i. princeps.

H eresis. ab hereo p initi vl᷑ dubitare ð H hẽsis. i. diuisio ab vnitate fidei. q̃ nimis adheret illis. vl᷑ q̃ fac᷑ illos dubitare i fide. quos inuadit. vl᷑ hẽsis iterptat᷑ diuisio. et ẽ grecũ. vl᷑ hẽsis ð q̃si elisis ab eligẽdo. q̃ id sibi vnusq̃sq̃ eligat qð melius sibi eẽ vř. vt peripathetici. epicuri. stoici. vel sic alij dicũt. q̃ puersum dogma cogitãtes arbitrio suo de ecclia recesserũt. inde ergo heresis dicta est ab electiõe qua q̃sq̃ arbitrio suo ad instituenda vel suscipienda quelibet ipse sibi eligit. nobis võ nihil ex arbitrio nřo inducere lʒ. ꝭ nec eligere. hui⁹ rei apostolos dei habemus auctores qui nec ipsi quicq̃ ex suo arbitrio quod inducerent elegerunt. sed

acceptā a xp̄o disciplinā feliciꝰ nationibꝰ assignauerūt. vñ dic̄ apl̄s ad galathas: ꝙ si angelus de cęlo al'r euāgelizaue rit anathemā sit. sꝫ ꝙ driuat̄ ab eligo nō dꝫ aspirari eresis et facit gtūs heresis vl' seos: ꝛ corri. re. vide i scisma scimatis

Hereticus. ab heres dr̄ hereticus ca cū. i. diuisus ab vnitate fi dei: eligendo qd̄ sibi melius videtur: sꝫ scismatici sunt: q2 ab alijs scissi sunt. solo eni cōgregationis discidio gaudēt q2 eodē cultu ꝛ eodē ritu incedūt: vt cęteri ꝛ fere eadē opi nantur. heretici vō penitus alia opinantur.

Heri aduer. temporis. ꝛ cor. primam. vnde Eposus. Fallere vult hodie: si qua fefellit heri.

Herilis. ab herus dicitur hic ꝛ hec herilis ꝛ hoc le:res heri vel pertinens ad herum. vnde heriliter aduer. ꝛ hec herili tas tatis. ꝛ produ. penul. herilis.

Heritudo ab herꝰ dr̄ hec heritudo dinis femi. ge. i. dominatio.

Herma me: in hermes exponitur.

Hermafroditus. herma apud grecos dr̄ masculus: ꝛ frodi fe mina nūcupat̄. vñ hic hermafroditꝰ ꝛ hec hermafrodita dr̄ q̄ vel q̄ vtrūqꝫ sexū hꝫ. hic alio noīe dr̄ androgenꝰ. hi dextram māmillā virilē: sinistrā muliebrē hn̄tes vicissim coeundo ꝛ gignūt ꝛ pariūt. ꝛ q2 talis hō nec vir nec mulier videt̄: sꝫ vtrūqꝫ: iō q̄dam silitudine hermafroditus dr̄ castratus: q2 nec vir nec mulier vr̄ vel hermes qd̄ est mercuriꝰ cōponit̄ cū frodita: qd̄ ē venus: ꝛ dr̄ hermafroditus. i. filiꝰ Veneris ꝛ Mercurij q̄ q2 cōmixtꝰ ex illis vtrūqꝫ sexū hūit. iō ab il lo dr̄ hermafroditꝰ ꝛ hermafrodita: in quo vterqꝫ sexus ap paret sꝫ Hug. ꝛ pdu. pe. vñ in doctrinali dr̄. Et pducunt̄ le chitus ꝛ hermafroditus. De h̄ ēt dicit Aug. l. xvj. li. de ciui. dei. Androgeni quos ēt hermafroditos nūcupāt: q̄uis ad matrimoniū rari sint: difficile tn̄ ē vt tpibus desinit: in qbꝰ quū sic vterqꝫ sexus appareat nāe: ex quo potius debeāt ac cipere nomē incertū ē. A meliore tn̄ h̄ est a masculo vt ap pellarent̄ loquēdi ꝯsuetudo p̄ualuit. nā nemo vnq̄ȝ andre gonas aut hermafroditas nūcupauit. Et querit Aug. Vtrꝫ hmōi mōstruosa hoīum gn̄a traxerint originē ex Adā. Sꝫ ad hoc respondebitur infra in monstro stras.

Hermagedo: consurrectio in priora: siue mons globosus in terpretatur. ꝛ acuitur in fine.

Hermene grece: latine dr̄ interpretatio. vnde hermenia nie. i. interpretatio. ꝛ fm̄ grecam declinationeꝫ hermenias facit gtīū qd̄ cōponit̄ cū peri: ꝛ dicitur perihermenias.

Hermeneuma. ab hermene dr̄ h̄ hermeneuma matis. i. inter pretatio. vnde hermeneumatizo zas. i. interpretor.

Hermeneuticus ca cū. i. iterp̄tatiuus. ꝛ dr̄ ab hermene vel her menia nie: qd̄ ē iterpretatio. vñ qddā genꝰ loquēdi dr̄ her maneuticū. i. iterpretatiuū quo. s. aliq̄ȝ rē iterpretamur. i. ex ponimus vel enarramus vt i rhetorica oꝛone: vl' in vulga ri sermone. Sūt eniꝫ tria p̄ncipalia gn̄a loquēdi. s. dragma ticū. didascalicū. hermeneuticū siue enarratiuū. Dragmati cū ē qd̄ īter interrogātē ꝛ r̄ndētē fit siue versat̄: qd̄. s. deci sum ē frequēti iterrogatōe ꝛ r̄nsiōe: vt i dialectico tumul tu. ꝛ dr̄ dragmaticū q̄si iterrogatiuū a dragma matis: qd̄ ē interrogatio. Didascalicū ē qd̄ cōsistit iter doctorē ꝛ disci pulū. ꝛ dr̄ didascalicū q̄si doctrinale: a didascalo qd̄ est do ctor vel magister. Hermeneuticū vl' enarratiuū ē qd̄ ꝯsistit iter ꝯtinuā oꝛonē decurrētē iter loquētem ꝛ audientē vbi vnus ꝯtinue loq̄t̄: al'r vel alteri tacēt ꝛ audiūt. Et differt a didascalico i h̄: q2 illud fit cū doctrina: illud vō minime est doctrinale sꝫ Hug. vel sꝫ alios dic ꝙ tria sūt gn̄a loquēdi s. didascalicū: dragmaticū: ꝛ hermeneuticū. Didascalicū est doctrinale a didascalo doctore. ꝛ h̄ vtit̄ iter mgr̄ꝫ ꝛ discipu lū vt pꝫ i Donato. ꝛ iste modus tractādi dr̄ socraticꝰ q2 So crates p̄us fuit vsus dialogo. i. duali sermone itroducēdo vnū q̄rētē ꝛ aliū r̄ndētē. hūc āt modū tꝫ Greg. i dialogo. et ego tenui in q̄ōnibus aīe ad sp̄m i quodā libro quē cōpila ui in theologia vbi aīa tāq̄ȝ discipuli formā sumēs iterro gat. ꝛ sp̄us tāq̄ȝ doctor r̄ndet. Dragmaticū. i. iterrogatiuuꝫ īter disputātes versat̄: vt i dialectica: ꝛ dr̄ a dragma matis qd̄ ē q̄stio quā idicat q̄ r̄ndet. Hermeneuticū. i. iterp̄tatiuū locum habens in causis vbi est sermo ꝯtinuus: ꝛ iudex or dinarius quę cām deducere dꝫ: ꝛ dicitur ab hermes.

Hermes ab hermene h̄ hermes me: vl' h̄ hermes mis. vl' her metis. i. iterp̄tatiuꝰ vñ Mercuriꝰ dicꝰ ē hermes. q2 ē iterp̄s dei ꝛ hoīuꝫ. ꝛ hic h̄ herma me. ꝛ h̄ hermula le dimi. dr̄ ima go Mercurij ꝛ statua. ꝛ hic ēt tractū ē vt q̄libꝫ statua. et p̄ cipue sine manibꝰ dicat̄ herma vel hermula le. sil'r dr̄ capi tellū colūne superiꝰ ꝛ iferius. s. qd̄ supponit̄ ꝛ supponit̄ co lūne. ꝛ dr̄ herma. Herma ēt apud grecos masculus dr̄.

Hermogenes nis penul. cor. proprium nomen viri.

Hermon monis. mons est et acuitur vltima.

Hermula le penul. cor. in hermes exponitur.

Herne lingua sabina saxa vocantur.

Hernia ab herne vel hernicus dicitur h̄ hernia nie. s. tumor vel defluxio intestinorum in mentulam. vnde herniosus sa sum. talem tumorem intestinorum patiens.

Hernicus ca cum pe cor. i. saxosus. vl' monticulosus vel qui habitat in locis saxosis vel monticulosis. et dicitur ab her ne. Virg. Et rescida riuis hernica saxa colunt.

Herodes iterp̄tat̄ pelliceꝰ. vel gl'iosus. clarus ethymo. est. Et scias ꝙ tres fuerūt Herodes. p̄mus fuit herodes ascaloni ta. filiꝰ Antipatris. q̄ p̄mꝰ alienigena regnauit i iudea post Hircanū. iste totū regnū obtinuit dolo. iste Herodes pue ros iterfecit bethleemitas a bimatu et infra. Fuit aliꝰ hero des antipas. q̄ fuit filiꝰ istiꝰ sub quo passus ē dn̄s. vt hr̄ Lu ce. xxiij. q̄ ēt dcapitauit Joānē baptistā. vt habet̄ Math. xiiij. Iste ēt idē Herodes adiudicāte Cęsare iperatore suc cessit patri i galilea. et frater eiꝰ archelaꝰ i iudea. Fuit ꝛ ter tius herodes q̄ dicꝰ ē agrippa. nepos fuit magni herodis. a quo iacobꝰ frater iohānis occisus ē gladio. vt hēt̄ actuū xxij. c. Primus ḡ herodes dicꝰ ē ascalonita. scd̄s antipas. tertius agrippa. vñ v̄sus. Ascalonita necat pueros antipas ioannē. Agrippa iacobū claudēs in carcere petrum.

Herodias diadis. et hic herodius dij inuenit̄ p eodē et i gt̄ mutata in a. et assūpta des fit h̄ herodiades diade nomen patronomicuꝫ. i. filiꝰ vel nepos herodis. et hinc subtracta de syllaba fit h̄ herodias dis. i. filia vel neptis herodis. et acuit penul. in nt̄ō herodias. sed in gt̄ō eam grauat.

Herodius dij. idē qd̄ herodes. Itē herodiꝰ ē rapacissima auis auium. et oīum volatilium maior qui et aquilā vincit. ita dicit glosa sup illud Psal. herodij domus dux est eorum. Alia littera hꝫ. Fulice domus. Itēꝫ deut. xiiij. super illud. Hec āt ne comedatis. accipitrē iux̄ genus suū: herodiū ꝛc. dicit glo. interlinearis. Vulgo grifalco qui aquilam rapit. herodion onis idem est qd̄ herodius. Pap. vero dicit. he rodius grece fulica. in psalmo ardea putatur.

Heroicus ca cum. ab heros dr̄. vñ dr̄ hoc est heroicū carmē. Heroica gesta quę sūt de magnis viris ꝛ heroicis. ꝛ heroi cus inuenit̄ p dactilicus. q2 gesta heroum dactilico metro solent describi. vñ Pris. in primo mino. dicit de quodam versu. est enim dimetrū iambicū cōiunctū penthimemeri heroice. i. dactilice. et cor. penul. heroicus.

Herois. ab heros dr̄ h̄ herois. i. baronissa. s. vxor herois. ꝛ hic īitulatꝰ ē liber Ouid. ep̄lar̄. Incipit liber heroiduꝫ. q2 fere oēs ep̄le i eo ꝯtente sūt misse ab heroidibꝰ ad viros. ꝛ si ali q̄ ibi ē missa a viro ad mulierē nō fuit de pposito auctoris

Heronicus ca cū. i. heroicꝰ vl' antiquꝰ. ꝛ dr̄ ab heros. ꝛ cor. ni.

Heros. ab her vel heros dicit̄ h̄ heros herois. i. baro. vel vir fortis. sapiens. et potens. q̄si vir herus et q̄si dn̄s terre. vel dr̄ herus q̄si ethereus. q2 p sapiā et fortitudine cęlo dignꝰ est. Proprie quidē heroes dicunt̄ q̄ olim post morteꝫ cre debant̄ deificari ob sua merita. vt Hercules Eneas ꝛ cōsi miles. ē eni h̄ nomē tractū a Junone grece eni Juno dicta est hera. vñ quidā eius filius heros dictus est. Sed hec fa bula mystice signat hic. ꝙ aer Junoni deputatur vbi vo lunt heroas habitare quo nomie appellant alicuius meriti aīas defunctor̄. q̄si viros ętherios vel aereos. vel cęlo di gnos ppter sapiaꝫ et fortitudinē. Ab her ergo vel herꝰ vel hera deriuatur heros herois. ꝛ ꝙ dicitur herus quasi ethe

retus vel aerenus: ethymo. est.
Herus ab her dicitur hic herus ri. i. dñs terre: vel ab hereo res: qz alij innitantur ei. vñ hec hera. i. dña. ꝛ cor. he. vnde Esopus. Utiliter seruit nemo duobus heris.
Hesdras dre interpretatur adiutor.
Hesito. ab heso sas dr hesito tas taui vbum frequẽ. qd sepius ꝓ dubitare inuenit. vñ hec hesitatio onis: ꝛ hinc hec hesitatiuncula le dimi. ꝛ hinc h ꝛ h hesitabilis ꝛ hoc le. i. dubitabilis. ꝛ h hesitatiuus ua uũ. i. dubitatiuus. ꝛ hesitabũdus da dum similis hesitanti vel dubitanti.
Heso sas ab hereo res hesi sum su: u in o: fit heso sas verbũ frequen. sed non est in vsu.
Hesperia. ab hesperus dr hec hesperia rie. i. hispania: ab hespero stella q̃ i ea pte lucet: ꝛ h ẽ hesperia respectu italie q̃ dr fiir hesperia. Si qdẽ hesperus fuit frater athlãtis qui pulsus a germano italiã tenuit eãqz de suo noie vel noie pstine regiõis quã reliqrat hesperiã appellauit. Si g dicas hesperiã sine additamẽto italiã signat. Si addis aliqd: sz diuersa addita põt significare nũc hispaniã. vt si dicas: vltimã vel aliqd tale. Nũc italiã: vt si dicas magnã vel cõsimile. ꝛ hic hesperius ria riũ. i. hispanus: vl italicus. ꝛ h hesperes ridis: italia vel hispania. ꝛ hinc filie athlantis dicte sũt hesperides: vel ab hispania: vel a patruo hesperon.
Hesperides in hesperia vide.
Hesperus. hespera re dicunt greci. i. hora que est inter diem vel noctẽ: vel ecõuerso inter noctẽ ꝛ diem. vñ h hesperus ri stella occidentalis qui in vespere post solem apparet. h etiam dicitur vesperus ꝛ vesper. ꝛ cor. spe.
Hester quedam mulier fuit: ꝛ est indecli. ꝛ acuitur in fine:
Hesternus. ab heri dicitur hesternus na num: pro herinus cã alternitatis vitande hesternus dies. s. heri: ꝛ hesternus cibus. i. heri coctus. s. ab heri seruatus.
Hethus a um produ. penul.
Heu ẽ iteriectio dolẽtis. Inuenit ẽt cu fine h. vide i suo loco
Hex dicunt greci sex.
Hexa grece. i. sex. ꝛ inde apud nos hexas dis. i. sex.
Hexas dis in hexa vide.
Hexameron componitur ab hexa quod ẽ sex: ꝛ meros quod est dies inde hexameron. i. liber sex dierum.
Hexameter cõponit ab hexa qd est sex: ꝛ metrũ. ĩde hexameter tra trum: versus constans ex sex metris vel pedibus: ꝛ cor. penul. naturaliter hexametrum. vnde quidam. Fungitur hexametrum pedibus sex mobile metrum.
Hexaptotus ta tũ cõponit ab hexa qd ẽ sex: ꝛ ptotos casus ꝛ dr hexaptotus ta tum: nomen sex casus hñs. ꝛ cor. penl. vñ illa noia dñr hexaptota q̃ i numero. ꝛ gñe sex diuersas terminatiões hñt in diuersis casibus vt vnus.

H ante I

Hiacus ci mas. ge. i. bachus. ꝛ dr ab hio as: qz facit venas hiare. Uig. Populus alcide gratissima: vitis hiaco.
Hiades. hiados grece latine dicit pluuia. vnde hec hias dis quoddã signum celeste. ꝛ quelibet stella illius signi põt dici hias. ꝛ hoc signum est in fronte tauri. ꝛ dicuntur hiades ab hiados: qz ortu suo efficiunt pluuias: vnde ꝛ latini succulas illas appellant. vel dicuntur hiades ab hydor qd est aqua. ꝛ cor. penul. hyades. vnde in Aurora. Grece dicũtur hiades gutte pluuiarum.
Hialin grece latine dr vitrũ. vñ h hialũ li: qddã genus purissimi vitri. hic hialinus na nũ. i. vitre9. ꝛ acuit i fine hialin.
Hias dis in hiades vide.
Hiatus tus in hio as vide.
Hiberasnenias in nenia vide.
Hibernus. ab hyems dr h hibernus na nũ. Hibernũ tps ẽ inter hyemẽ ꝛ ver. qd tps plerũqz a pte totã hyemẽ signat. Hesdre. ij. c. xxv. dr. Multitudo magna ẽ ꝛ tps hibernũ. vñ h hibernũ ni: ꝛ h hibernaculũ li: ꝓ eodẽ. s. domus in q̃ hyemamus in expeditiõe. ꝛ hiberno nas idẽ qd hyemare: vel in hybernis morari. ꝛ h hybernia nie ꝓuincia quedã: qz ibi sit hyems ꝓcipue dura. vñ hybernus na nũ: et hibernicus ca cũ. ꝛ h ꝛ h hiberniensis ꝛ hoc se gentilia.
Hiberus ri mas. ge. fluui9 hispanie. vñ h hiberia rie dcã ẽ hispania. ꝛ hic hiber9 ra rũ. gẽtile. Et nota ꝙ hiber9 gẽtile dsignat gẽtẽ hispanie ꝛ quelibet de illa gẽte. Et cã dñic ad nomen fluuij apocopat ab auctorib9 hiber9 ra rũ ꝛ dr hiber ra rũ ꝛ hiber hri: ꝛ hic hiber eris: nomẽ alteri9 gẽtis ab hiberis ꝓfecte q̃ ẽ vltra armeniã. Ita dic Hug. ꝛ ꝓducit penl. hibernus de h ẽt dicit Pris. tractãs de noib9 scdẽ declinatiõis. In er inqt tñ masculinoꝝ latinoꝝ q̃ꝫ grecoꝝ inueniant: vt caper pri hiber hri: qd ꝑ apocopã extreme syllabe ꝓlatum solũ i hac declinatiõe ꝓdu. er. ꝛ ab eo cõpositũ: vt celtiber beri. Celte. n. dñr galli. ꝛ hiberi hispani. Inde dñr celtiberi mixti ex vtraqz gẽte ppli. vñ Luca. Et celte miscẽtis nomen hiberis. Dr tñ h hiber beri ꝓ hispania: ꝛ hiber heris qñ de illa gẽte loqmur q̃ ẽ iux armenios. ꝛ hiber9 ri: fluui9 vñ Luca. in. iiij. Qui pstat terris tibi nomẽ aufer hiberus.
Hic hec hoc huius huic ꝓnomen ẽ scdi modi: ꝛ est huic monasyllabũ. vñ dicit Pris. tractãs de vtõ scdẽ declinatiõis Ait eni. Illud quoqz possum9 scire ꝙ hñ quoqz cui ꝓ monasyllabis accipiũt metrici ꝛ huic. Dis. n. gñis i us dfinẽs vna syllaba vult supare dtiñ vt ille illi9 illi. itẽ hi ꝛ his plurales de h debẽt scribi ꝑ vnũ i. Itẽ he plrale ꝑ vnũ e scribi dz ꝛ aspirari. Sz ij ꝛ ijs plales hui9 ꝓnois is ea id ꝑ duo i scribũt. ad dñiam de eo is ij et i vbis. sicut dicã in is ea id. itẽ vt dicit Pris. in. xij. Hec syllabica adiectio ce addebat huic ꝓnoi h h h ꝑ oẽs casus apud latinos. ꝛ dicebat hicce hecce hocce. Nunc vo addit huic ꝓnoi in his casib9 q̃ in s desinunt euphonie cã vt huiusce. hisce. hosce. hasce.
Hiebusei in hierusalem est.
Hyemicula le dimi. parua hyems.
Hyems. ab hemis qd ẽ dimidiũ dr h hyems mis: qz tũc breuiori ꝛ diminuto vsqz ad medietatẽ vl vltra sol vtit circulo. Et nota ꝙ in noie hyems nõ ẽ p nec i dsonãs sz vocalis q̃ repñtat ꝑ y. ꝛ format gñis s ntõ iterposita i. vt hyẽs mis ꝛ ẽ hyẽs frigida ꝛ hũida. vide i estas ꝛ i elemẽtũ. ꝛ ẽ duaꝝ sylla. hyems. ꝛ hinc h ꝛ h hyemalis ꝛ h le. ꝛ hyemo mas. i. in hyeme demorari. vel in tẽpestate more hyemis seuire.
Hierapolis quedam ciuitas penul. cor.
Heramis interpretatur excelsus dñi. qz dictũ est ei. Ecce cõstitui te super gentes et regna. et acuit penul.
Hieronymus iterptat sacra lex. fuit eni sctũs. i. firmus vel mũdus. vel sanguine tinct9. vel sacro vsui deputat9 sic vasa tẽpli dicebãt sacra. qz sacro vsui deputata. Fuit enim sctũs. i. firm9 i bono ope. ꝑseuerãtia. lõganimitate. mũdus in mẽte ꝑ puritatẽ. sanguine tinctus ꝑ dñice passiõis meditatiões. sacro vsui deputat9 ꝑ scripture sacre expositiões ꝛ interpretatiões. Dr et lex ꝑꝑ regularẽ disciplinã quã monachos suos docuit. vel qz sacrã legẽ exposuit et iterptatus fuit. sic dicã i iterps. Et scias ꝙ qũ olim i ecclia vnusqsqz caneret qd volebat. theodosi9 ipator damasũ papã rogauit vt alicui viro docto ecclasticũ offiñ dmitteret ordinãdũ. ipe igr sciẽs hierony. i ligua latia. greca. ꝛ hebraica ꝑfectũ ꝛ i oi scia sũmũ eidẽ ꝑdcm offiñ dmisit. Hiero. g psalteriũ ꝑ ferias distixit. et vnicuiqz ferie ꝓpriũ nocturnũ assignauit. ac glia pri ꝛc. i fine cuiuslibz psalmi dcẽ istituit. Deide eplas ad euãgelia ꝑ ãni circulũ dcãtãdas. ceteraqz ad officiũ ꝑtinẽtia ꝑ cãtũ rõnabilr ordiauit. misitqz idẽ de hetleẽ ad sũmũ põtificẽ et tã a papa q̃ꝫ a cardialib9 fuit valde approbatũ et ꝑpetuo autẽticatũ. Tãdẽ dt i ore speũce vbi dominus iacuit monumentũ sibi construxit. vbi expletis. xcviij. annis et mensibus sex sepultus fuit.
Hierosolyma in hierusalem vide.
Hierosolymipeta te penul. cor. cõis ge. peregrinus qui petit hierusalem. et cõponitur cũ hierosolyma ꝛ peto tis.
Hierusalẽ. Hiebus ꝓpriũ nomẽ fuit cuiusdã viri. vñ hiebuseus sea seũ. Hiebusei edificauerũt hiericho. vnde et dicta est hierico q̃si hiebico. quia hiebus hierlm ampliauit. ideo hierusalẽ dicta est hiebus. Si quidẽ hierusalez primo di-

eta est salē a cōditore qui dicebat̄ Salē.ad hebre.vii.cap. Postea dcā est hieb⁹ ab ampliatore q̄ vocat̄ ē hieb⁹ vel a hiebuseis hitatorib⁹. Postea illis duob⁹ noib⁹ piunctis p cōpositōez.f.hieb⁹ 7 salē: dcā ē hierl3 q̄si hiebusalē. 7 sic vr h nomē cē pferēdū p geminū s. S3 dic q̄ i cōpositōe abiicitur s vnū. Hec postea a Salomone dcā ē hierosolyma: q̄si hierosalomonia. Et nota q̄ inuenit̄ h hierosolyma me: et hierosolyme marū 7 hierosolymis īdeclinabile i eodē sensu.f.p illa ciuitate. Et h ēt corrupte a poetis Solyma dcā ē: 7 post ea a helio hadriano vocata ē helia. In ipsa ē syon q̄ hebraice speculatio interptat̄: q2 in sublimi ɔstructa 7 de lōge venientia ɔteplat̄. Dicit̄ āt grece.latine pacifica vl visio pacis interpretat̄. Et sciās q̄ hierl̄m historice ē nomē ciuitatis cuiusdā.tropologice est tipus aie fidelis.allegorice figura ē ecclie militātis.anagogice typū gerit ecclie triūphātis: vt pleni⁹ dcm̄ ē i allegoria. Et sciās q̄ ciuitas hierl3 euersa ē a Nabuchodonosor.restituta āt ē a Neemia 7 iesu summo sacerdote. Euersa v̄o a romanis.restituta ē ab helio hadriano: s3 nō i eodē loco: nec i pstinū statū: vt dicit gl. sup illud.Ier.xxv.Posui ciuitatē i tumulū: vt hē forte i ruinā q̄ āt i alio loco sit mō hierl3 q̄ eēt qū fuit dñs crucifixus: p3 ex h q2 locus in quo crucifixus ē dñs: 7 hort⁹ in quo sepultus ē fuit in medio ciuitatis: 7 tūc erāt extra. vñ apls ad hebreos cap.xiii. Propter qd iesus vt sanctificaret pplm per suū sanguinē extra portā passus ē. vide ēt in ariel.

Hieu proprium nomen viri est: 7 interpretatur patiēs vel faciens fine cōmotus aut cōmotio.

Hiesechiel proprium nomen est cuiusdam prophete.

Hilaramen minis ge.neu.leticia vel gaudium: 7 dicitur ab hilaro ras: 7 produ.penul.nominatiui.

Hilareo ras dicitur hilareo res rui.i.esse vel fieri hilarem.et hinc de hilaresco scis icboa. Et componit̄ vt exhilareo res 7 exinde exhilaresco scis inchoa. 7 cor.la.

Hilarius rii: qdā sctūs dict⁹ ab hilaro ras: q2 sp fuit hilaris in seruitio dei. 7 hinc hilario onis: p alio scō. Uel dr hilarius q̄si alari⁹: ab alus: 7 ares virtus: q2 fuit altus in scia. 7 virtuosus in vita: sed potius est etymo. q̄ cōpositio.

Hilaro ras.i.letificare.vñ Macrobi⁹.verba nō minuo q̄ vinū hilarēt ɔuiuiū. Et cōponit̄ cū ex 7 dr exhilaro ras.i.valde hilarare.vñ h 7 h hilaris 7 h re.i letus: iocūdus. 7 cōparat̄ rior rimus. vñ hilarit̄: rit⁹ rime adue. 7 h hilaritas tatis. Hilaro cū oīb⁹ suis cōpositis ē actiuū: 7 cor hāc syllabā la. vñ Hora.in epi. Oderunt hilarē tristes tristēq3 iocosi 7c.

Hilus li mas.ge. 7 hilū li granū: putamē qd adhēt fabe vl medulla pēne.f.illud tenue qd ē in medio pēne. vide in nihil.

Himen nis mas.ge.est mēbranula illa in q̄ puer inoluit i vtero mris: q̄ alio noie matrix dr: in q̄ sunt septē cellule forma humana ipressē: nec plures. vñ nō cōtingut plures q̄ septē pueros sit̄ cōcipi a muliere. vñ h himine⁹ nei deus nuptiarum: q2 ptinet ad hmōi offim.f.ad creationē. Et sm h himineus dr vis illa retētiua seminis ex q̄ hūt percari puerpia. 7 dr vis illa deus s3 ɔsuetudinē antiquoz q̄ quelibet eētiā in q̄ aliqd diuinitatis aliquā.f.emulatōez diuinitatis reperiebāt deū vocabāt. vñ nāliter vim terre pducēdi vinū: vocabāt deū.f.bachū nāliter vim terre segetes pducēdi vocabāt cererē. Qualitates eni elemētoz nāles vocabant deos: q2 sic̄ viderent̄ hēre vim in cōpositiōe corpoz: sic ad stellas. De eni vident̄ hēre rōnalē effectū in his īferiorib⁹. Idē quoq3 de scientijs 7 v̄tutib⁹ que sūt bona gratuita: qū ēt in vitijs sit quedā emulatio deitatis.i.domare vitia ide dij dicebant̄ vl himeneus dictus ē a quodā atheniensi himeneo noie q̄ feliciter vsus ē nuptijs. s.qdē himene⁹ atheniensis iuuenis amore cuiusdā forma paris s3 nobilitatis supioris inarserat: s3 ob sue īparalitatez repulsam passus iter v̄gines virginali habitu conuersatus 7 a pirratis inter virgines captiuatus: 7 tandem vir esse deprehensus ad suorem issus ē vt parētibus v̄ginū earū facile nūciet vel dicat reditū.ea tn lege vt ei⁹ quā peteret vti ɔiugio concederet. Cōcedit̄ reddunt̄ v̄gines. fit ille vori sui cōpos. salua lege sua ɔditiōis. vñ inoleuit ɔsuetudo. vt q̄cūq3 nuberet.eum tāq̄ deū nuptiaz inuocaret: q2 feliciter amore suo vsus sit. Himene⁹ āt qñq3 ponit̄ p nuptiis qñq3 p coitu. 7 interpretat̄ dormiēs s3 Hug. 7 vt dicit Pap. dij vel dei quos pagani deos asserūt. olī3 hoies fuisse p̄duc̄ 7 p vniuscuiusq3 vita a suis post morte coli ceperūt. in quoz ēt laudes poete carmina cōposuerūt. 7 in celos eos sustulerūt. Nā q̄rundā inuētōes artiū 7 cultū pepisse dixir vt esculapio medicina fuerūt ēt viri fortes aut vrbiū cōditores. qb⁹ mortuis. hoies q̄ eos dilexerūt simulacra finxerūt vt hērēt aliqd ex imaginū ɔteplatōe solatiū. s3 paulatī3 h honor psuadētib⁹ demonijs ita in posteros irrepsit. vt quos illi p sola nois memoria honorauerāt successores deos existimarēt atq3 colerēt. Hoc ēt inuenit̄ i li. sapiētie ca.xiiij. de h vide in iuppiter. 150

Himineus nei penul.produ. Ouid. Maior himeneus adest illi grata lector. Item Ouid. Ecce vacant himeneo 7 ignibus atria fumant. vide in hymen.

Hymnicanus ni. qui canit hymnos. 7 componitur ab hymnus 7 cano. 7 cor.ca.

Hymnidicus ca cū. q̄ dicit hymnos. vñ in quadā home. Ibi chori angeloz hymnidici.i.laudes dei dicentes. 7 cor.di. 3 cōponat̄ ab hymnus 7 dico cis. t3 v̄o nām huius pteriti dixi qd nāliter cor.primā. vt ostendi in dico cis.

Hymnigraphus pha phum.hymnoz scriptor. vñ hec hymnigraphia phie.hymnorū descriptio. 7 cor.gra.

Hymniloquus q̄ quū.q̄ loqt̄ de hymno ab hymn⁹ 7 loquor ɔponit̄. 7 cor.lo. Itē p eodē hymnilogus ga gū ab hymn⁹ 7 logos. vñ h hymnologia gie.sermo vel laus de hymno.

Hymnio.ab hymnus dicit̄ hymniso sas. 7 hymnio nis.ambo pro laudare vel hymnos cantore.

Hymnista ste.cōmunis ge.est qui facit vel cantat hymnos. 7 dicitur ab hymnus ni.

Hymniso sas in hymnio nis vide.

Hymnulus li dimi. paruus hymnus.

Hymnus ni mas.ge.i. laus dei cū cātico. Proprie enim hymnus canticū ē ɔtinēs laudē dei. Si ergo sit laus 7 nō sit dei nō est hymnus. si sit laus 7 sit dei et nō cantet̄.nō hymnus est. Si ergo in laude dei dr 7 cantat̄ et tūc est hymnus cui ɔtrarium est trena que sūt carmina lamenti 7 funeris.

Hin quedam mensura est.f.sextarius. 7 est indecli.

Hinnio nis niui nire nitū p geminū n equoz est. Hiere.v. Unusq3 ad vxorē pximi sui hinniebat. et cōponitur cū ad et con.et fit adhinnio nis.i.valde hinnire.et cohinnio nis.i.simul hinnire.et est neu.cū oibus suis compositis.

Hinnit⁹ tus tui p geminū n clamor equoz.et pdu.ni.et deriuat̄ a hinio nis. Iob.xl. Aut circūdabit collo ei⁹ hinnitū.

Hio as aui are.i.os apire. 7 ē tractū a feris. q̄rū auiditas oris apertiōe mōstrat̄. vñ 7 ponit̄ qñq3 p desiderare.et qñq3 p deficē.et ē tractū a canib⁹.q̄ q̄n deficiūt hiant. 7 p fatigari ēt ponit̄. qd sūr tractū ē a camb⁹ 7 p rūpi ēt ponit̄ vl p scindi vl apire q̄cūq3 res sit. Et ɔponit̄ cū i.et dr ia. et est neu. cū oib⁹ suis cōpositis. Et ab hio deriuat̄ hiat⁹ tus tui. i.fissura. aptio terre. pauptio terre pfunda q̄si iame.s3 pprie hiat⁹ ē oris hois aptio. Itē sciās q̄ hiatus est qdā vitiū qd continet̄ sub barbarismo. vñ dicit Donatus. Fiūt autē barbarismi p hiat⁹ quoties due vel plures vocales pnunciant̄ sit. vt musa amabit. vel muse aonidee.

Hir vigil interpretatur.

Hircania nie dr quedā silua que subiacet scythie. vnde hec hircania nie dr quedā regio illi silue adiacens. et hinc hircanus na num penul.produ. et hircanius nia nium. Aurora. Post annos plures hircanus surripit vinum.

Hircinus. Ab hircus dr hircin⁹ na nū pe.p. Et hircosus sa sū in eodē sensu. q̄ est fetidus instar hirci. q̄si q̄ sudore corporis fetido fetet. et pdu.ci. Hircin⁹ ēt est possessiuū de hircus.

Hircus ci in hirquus est.

Hirculus li dimi.mas.ge.puer libidinosus et lasciuus vt hircus et qui oculos semper retorqnet ad angulos ex nimia lasciuia. et deriuatur ab hircus vel hirquus.

Hirquus qui mas.g.fm Suetoniū est oculoꝝ angulus vbi putredo colligit. Et q: ex nimia lasciuia ⁊ luxuria solent q̄dā retorq̄re oculos ad hircos: ide dr̄ h hircus ci.i. caper.s. aīal lasciuū ⁊ petulcū ⁊ feruēs sp̄ ad coitū. Cuius oculi ad libidinē i trāsuersū aspiciūt ⁊ ad hirquos retorquent ⁊ inde dictus ē hircus. Dicit enī in nāli historia hircos ita eē libidinosos: vt idignent si videāt aliquos coeūtes: vt i eos impetum faciant. Et inde hirculus li vel hirciolus li dimi.

Hirsutus ta tū.i.asp̄ pilis: vel pilosus vt hircus: vn̄ hirt⁹ ta tū p̄ sincopā p̄ hirsut⁹ ta tū. vn̄ de scō Johāne dr̄. p̄buit hirtū tegimē camel⁹ artub⁹ sacris. p̄p̄e q̄dē ē hirsutus cui⁹ pili erecti extāt. ⁊ p̄du.pe. hirsutus ⁊ deriuat ab hircus ci.

Hirtus in hirsutus vide.

Hirudo dinis.i. sanguisuga. ⁊ dr̄ ab hereo res. q: carni adhereat. ⁊ p̄du.ru. Unde Hora. Nō missura cutem nisi plena cruoris hirudo. vn̄ hirudine⁹ nea neū: ⁊ hirudin⁹ na nū in eodē sensu. Inuenit h hirūdo dinis p̄ n p̄ quadā aue. vn̄ v̄sus. Ales hirūdo volat: nat hirudo: agitat arūdo. Uel sic Cantat hirundo: fugit hirudo: crescit arundo.

Hisco scis ichō. qḋ ōberet facere hiasco ab hio as addita co. s; cā vitādi hiatū facit hisco. Et cōponit cū de: ⁊ dr̄ dehisco scis.i. valde vel deorsū hiscere. Inde dehiscens tis.

Hispanensis in hospanus vide.

Hispan⁹ fuit q̄dā rex ꝯditor hispanie: vn̄ dicta ē h hispania nie. ⁊ hinc hispan⁹ na nū gētile ⁊ possessiuū. ⁊ h ⁊ h hispanēsis. ⁊ h se. gētile. Et h; sex p̄uincias.s. terraconēsē: carthaginēsē: lusitaniā: galliciā: beticā ⁊ trāsfretū i regiōe affrice tigitaneā. Et sūt due hispanie.s. citerior q̄ i septētriōali plaga a pirenio vsq; ad carthaginē porrigit. vlterior q̄ i medio a celtebris vsq; ad gadicanū fretū extēdit. Citerior aūt ⁊ vlterior dicta ē q̄si citra vel vltra: s; citra q̄si citra terras. ⁊ vltra vl' q̄ vltra sit. vl' q: n̄ sit post has vlla alia t̄ra.

Hispidus. Ab hircus dr̄ hispidus da dū.i. asper: setosus: pilosus: hirsutus: squalidus. ⁊ cor. penul. hispidus.

Hister stri mas.ge. fluui⁹ est q̄ ⁊ danubius dr̄: vn̄ histri dicti sunt. Siquidē de colcho insula q̄dā missi ad p̄sequendos argonautas in ponto intrauerunt histrum fluuium. ⁊ inde a vocabulo amnis quo a mari recesserūt histri dicti sunt. Inde h histria strie dicta est terra quā incoluerunt. vn̄ hister stra strū gētile. ⁊ h histrix cis quoddam aīal q̄drupes spinosum: q: in terra illa abundat. ⁊ produ. stri.

Histerion.i. gesticulari.

Historia. Historia interp̄tat videre. vel cognoscere. vn̄ hec historia. antiq̄tus enī nullus scribebat historiā: nisi q̄ interfuisset. ⁊ ea q̄ scribēda eēnt vidisset. vl' ideo dr̄ historia ab historiō. q: diu p̄terita ad n̄raz memoriā ⁊ noticiā reducit. Est aūt historia res gesta a memoria hoīum p̄pter vetustatē remota. In n̄ro tn̄ vsu etsi nup̄ vel aliquātulū retro res gesta sit: tn̄ dr̄ historia. ide historiola le dimi. ⁊ p̄ ꝯpositiōē historiographus phi: descriptor historiarū. vn̄ h historiographia phie historie descriptio. ⁊ historiographo as.i. historiā describere. vel depingere: designare. ⁊ in eodē sensu historio as: ⁊ sunt actiua ⁊ cor. penul. historia.

Historicus ci: qui historiā describit vel narrat. ⁊ cor. ri. ⁊ pōt adiectiue declinari.

Historiographus penul. cor. in hostoria est.

Histrio. ab histerion qḋ est gesticulari dr̄ hic histrio onis q̄si historio.i. gesticulator: ioculator. q̄ diuersos gestus ⁊ habitus hoīum scit rep̄sitare. vn̄ histriones dicebant representatores comediarū q̄ in recitatōe laruas sue faciei apponētes representabant habitus ⁊ gestus diuersorum.

Histrix cis in hister vide.

Hiucul⁹ ca cū.i. hiās. fissus. rimosus. ⁊ dr̄ ad hio hias. in estate terra ē hiucula. qū ē fissa ⁊ rimosa calore solis. ⁊ cōponitur vt semihiulcus ca cū aliquantulū hiās aptus ex parte.

H ante O

Hoc est ⁊ id est sūt due p̄tes. Et ad h itelligēdū nota q̄ noīa cōponūt cū v̄bis p̄ oēs casus excepto n̄tō ⁊ v̄tō vt dixi in tertia p̄te in ca. de figura composita noīs. vn̄ patet q̄ qū dr̄ Marcus.i. tuli⁹ vel marcus. h ē tuli⁹: id est vel h est: non pōt eē dictio cōposita. q: ꝯstat ex n̄tō ⁊ v̄bo. ⁊ iō non sunt ꝯiunctiones expositiue: vt q̄dā putauerūt q: nec etiā talis spēs ꝯiunctionū inuēta est. ⁊ sic dicēdū est q̄ sunt orōnes expositiue siue cōposite. ⁊ illud p̄nomē h venit demōstratiue. ⁊ h p̄nomē id relatiue. ⁊ recipit itellectū p̄cedētis termini ⁊ nō suppositū ⁊ iō sumit i neu.ge. ⁊ in sing. numero.

Hodie aduer. t̄pis.i. h die: ⁊ p̄ semp̄ ponit: ⁊ cōponit ex hoc ⁊ die. Inde hodiernus na nū: ⁊ p̄du. e die cū oībus suis cōpositis vt hodie: pridie: quottidie.

Homerocētonas. Hiero. in epi. ad paulinū dicit: q̄si nō legerimus homerocētonas ⁊ v̄giliocētonas.i. opuscula de v̄sib⁹ homeri ⁊ v̄gilij cōposita. ⁊ p̄du to. Et scias q̄ homerocentonas ⁊ v̄giliocētonas excerptiōes q̄dā sūt de libris homeri ⁊ virgilij in duob⁹ libris redacte in q̄bus multi versus p̄ter dictoꝝ autoꝝ intētionē adaptant. xp̄o. q̄dā sane excerptores libroꝝ homeri ⁊ virgilij trāscurrētes vbicūq; inuenerūt aliq̄d qḋ sue materie possent adaptare: pūcto signauerūt vt qū cōpilarēt p̄mptius iuenirēt ⁊ ab hmōi pūctatōe cētones dicunt scripta ex v̄sibus ꝯpilata hincinde collectis ⁊ s; mā; ꝯtinuatis. Cēto enī vt dixi ē v̄bū grecū idē qḋ pūgo. Inde dr̄ h cēto onis idē qḋ pūctus. ⁊ declinat h v̄giliocēto onis. et h homerocento onis. vn̄ virgiliocentonas homerocētonas sunt acti plurales greci. ⁊ acuunt in fine.

Homicida de pe. p̄du.i. hoīem cedēs.i. occidēs. ⁊ compo. ab hoīe et cedo dis. De homicidio casuali habes in casus.

Homicidium dij dicitur ab homicida.i. hominis occisio.

Hominium nij ge. neu.i. hoīs seruiciū ab hō hominis dicit.

Homo. ab humus dr̄ h ⁊ h hō hoīs q̄si humo: q: ex humo ē effect⁹. Inde q̄tuor diminutiua. vn̄ dicit Pris. in. iij. li. Ab hō homūculus dr̄. et homūcio. homull⁹ et homullul⁹. Nā vt idē in eodē dicit q̄ gemināt l añ us vel a vel u;. in ulus ula ulū faciūt iterū diminutiua. vt homullus homullulus. paucillus paucillulus. Et pōt dici q̄ hō q̄tuor diminutiua habuit p̄p̄ ei⁹ q̄tuor trāsgressiōēs. p̄ma fuit in p̄adiso. scd̄a legis nālis. tertia legis mosaice. quarta legis euāgelice: diminutus ē ēt hō in t̄pibus. q: antiq̄ssimi vt dicit Pris. in. vi. li. declinabāt hō homōis s; mutata ē o p̄du. in i cor. et dicimus hō hoīs. vn̄ Enni⁹. Uultures in siluis miserum mādebāt homonē. Itē vt dicit Grego. in. iiij. morali. Scriptura sacra tribus modis appellat hoīem.s. p̄ nām sic scriptū ē Gen. Faciamus hoīe; ad imaginē et silitudinē nr̄a;. Itē hoīe; p̄ culpā sic dictū est. Ego dixi dij estis ⁊ filij excelsi oēs. vos aūt sic hoīes moriemini ac si apte dicat. Sicut h linquētes obibitis. vn̄ Paulus dicit. Cū sit inter vos zelus et ꝯtētio nōne carnales estis et fm hoīem ābulatis ac si dicat. q̄ discordes mētes ducitis nōne adhuc ex rep̄hensibili humanitate p̄ctis. Itē hoīe; p̄ ifirmitatē sicut in hieremia scriptū est. Maledictus q̄ spem suā ponit in hoīe. ac si apte diceret. i infirmitate. Itē dicit Grego. in omel. ascēsiōis. Oīs creature aliq̄d hō h;. Hēt nāq; cōe eē cū lapidib⁹ viuē cū arboribus. sentire cū aīalibus. itelligere cū angelis. Si igit cōe h; aliquid cū oī creatura hō. iuxta aliq̄d oīs creatura hō. Hic nota q̄ de ꝯditiōe et vilitate hoīs loquēs Bernardus in Multi multa sciūt. h est in quadā meditatione sua q̄ sic incipit. Multi multa sciunt sic dicit. Attende hō q̄d fuisti añ ortū. et q̄d es ab ortu vsq; occasum. ⁊ q̄d eris post hanc vitam. Profecto fuisti q̄ non eras. ex vili materia postea factus es. et in vilissimo panno inuolutus menstruali sanguine in vtero materno fuisti nutritus tunica fuit pellis secundina. sic indutus et ornatus ad nos venisti. nec memores q̄; sit vilis origo tui. Forma: fauor populi feruor iuuenilis: opesq; Surripuere tibi noscere quid sit homo. Nihil aliud est hō nisi sperma fetidū. saccus stercoꝝ et cibus vermiū. post hoīe; vermis post vermē fetor et horror. Sic in nō hominem.i. in cinere; vertitur omnis homo. Cur ergo superbis homo. attende q̄ fuisti vile semen et sanguis cōgulatus in vtero. deinde miserie huius

vite expositus ꝛ petō.postea vermis ꝛ cinis:cui⁹ ɔcept⁹ cul pa:nasci miseria viuere pena:mori angustia. Cur carnē tuā rebus p̄ciosis sic ipinguas ꝛ adornas:quā post paucos di es vmes deuoraturi sunt in sepulchro. Aiam ergo tuā cur nō adornas bonis opibus:q̄ deo ꝛ angelis p̄ntāda ē in ce lis.Quare aiaȝ tuā vilipēdis ꝛ carnē ei p̄ponis dn̄aȝ ancil lari:ꝛ ancillā dn̄ari magna abusio est. Totus iste mūd⁹ ad vnius aie preciū estimari nō pōt.nō eni p toto mūdo isto deus aiaȝ suā daret:quā p vna aia dedit vide in curiosus. Et nota ꝙ iste dtūs frugi figuratiue ꝛ intransitiue adiūgi tur cū oi casu:cū vtroqȝ nūero:ꝛ cū quolibet gn̄e cū h̄ noie hō.Eccl.xxxi. Hō frugi.i.hō bonus ꝛ vtilis. Quare de⁹ ho minē fecit dixi in deus.itē vide in creo.itē de quattuor sta tibus hoium dicam in liber ra rū item vide in infernus.

Honestas.ab honor ꝺr hōest⁹ sta stū q̄ nihil hȝ turpitudinis q̄si honoris statū ɔseruās. ꝛ ɔpaꝛ honest⁹ stior sim⁹. vn̄ ho neste stius sime aduer. ꝛ h̄ hōestas tatis.i. ppetuu⁹ honor: q̄si honoris stat⁹. ꝛ cōpōiꝛ vt ihonest⁹ sta stū.i.nō hōest⁹ ꝛ cōpaꝛ.itē ab honest⁹ honesto stas.i.honestū facē vꝉ reddē ꝛ cōponiꝛ vt dehonesto stas ihonesto stas.i. valde hōesta re.vel potius diffamare vituparare:ab honestate remouere. ꝛ sūt actiua s̄ȝ Hu. Pris.aūt dicit ꝙ honestas formaꝛ ab honor:r mutata i es. ꝛ assūpta tas:sicut a maior maiestas.

Honor vel honos in honoro ras vide.

Honoscius li penul.cor.i.paruus honor.

Honorifico.honor cōponiꝛ cū facio:ꝛ dꝛ honorifico cas.i. honorare:honorē ipēdē. vn̄ honorific⁹ ca cū:ꝛ cōpaꝛ: s̄ȝ ei⁹ cōparatiua nō sūt in vsu. ꝛ hic ꝛ hec ꝛ hoc honorificens cen tis.sed nō est in vsu.tn̄ eius cōparatiua sunt in vsu. Fit ergo q̄dā mixta compatio ex comparatiuis istius ꝛ ex hoc positi uo honorificus. ꝛ ꝺr honorificus cētior simus:vn̄ honori fice cētius sime aduer. ꝛ h̄ honorificētia tie ab honorificēs i.honorabilitas. Itē ab honorifico h̄ ꝛ h̄ honorificabilis ꝛ h̄ le:ꝛ cōparaꝛ honorificabilior simus. vn̄ honorificabilr lius sime aduer. ꝛ h̄ honorificabilitas tatis: ꝛ h̄ honorifica bilitudo dinis. vn̄ hec honorificabilitudinitas. ꝛ h̄ est lon gissima dictio vt patet in h̄ versu:fulget honorificabilitu dinitatibus iste: ꝛ cor.pe.honorifico cas.

Honoro ras raui.i.honorē ipēdē. vn̄ honorat⁹ ta tū q̄ recipit ꝛ ipēdit honorē. Et cōparaꝛ honorat⁹ tior simus vn̄ hono rate tius sime aduer. ꝛ honoratorius ria riū q̄ ipēdit hono rē:vꝉ qd̄ ē honori ꝛ h̄ ꝛ h̄ honorabilꝛ ꝛ h̄ le.dign⁹ honorari vꝉ apt⁹ honorare. ꝛ dꝛ honorabilꝛ q̄si honori habilis.i.apt⁹ vt recipiat vel tribuat honorē. Et ɔpaꝛ honorabilis lior lis simus vn̄ honorabilr lius sime aduer. ꝛ h̄ honorabilitas ta tis. Et ɔponiꝛ. vt ihonorabilis.i.nō honorabilis. ꝛ silr cō paꝛ. Itē ab honore h̄ honos vel honor ꝛ ē honor i honorā te. ꝛ attēdiꝛ honor nō solū i reuerētia. s̄ȝ ēt in administratiōe eoꝝ q̄ sūt corpi necessaria. ꝛ vt diē pho.iiij.eth. virtutis p̄mi uȝ honor ē ꝛ attribuiꝛ bonis. Et Aug.in de ci. dei loquēs de vo honore p̄rie celestis diē: Honor illi nulli denegabiꝛ digno nulli ɔcediꝛ idigno. Itē de honore siue p̄matu dicit Chriso primatus fugiētē se desiderat:desiderantē se odit. Et scias ꝙ Hiero.diē sup isto vbo Honora p̄rē tuū ꝛ ma trē tuā. Sȝ si vo p̄re te nō sepat tādiu carnis copula q̄diu ille suū nouerit auctorē. Idē. Ecce aduersarius xp̄ȝ i pecto re tuo conaꝛ occidē:si paruul⁹ ex collo pēdeat nepos. s̄ȝ spso crine scissisqȝ vestib⁹ vbera q̄b⁹ te enutrierat mr̄ ondat s̄ȝ i limine pater iaceat p calcatū pge patrē.p calcatā pge matrē siccis occulis ad vexillū xp̄i euola. solū pietatis gen⁹ ē i hac re eē crudelē. Honoro ɔpōiꝛ:vt abhonoro ras. cohonoro ras.i.silꝛ honorare. dehonoro ras:exhonoro ras.i. vituparare. ex honorē facē vel ponē. ꝛ ihonoro ras.i.n̄ honorare. s̄ ho rē facē vituparare. Honoro actiuū ē cū oib⁹ suis ɔpositis.hic nota ꝙ Ambr.sup Lucā diē. s̄ȝ nec maria mior(quā mr̄ez xp̄i decebat)fugiētib⁹ ap̄lis ant crucē stabat ꝛ piis spectabat oculis filij vulnera q̄spectabat nō pignoris mortē: s̄ȝ mūdi salutē aut fortasse q2 cognouerat p filij mortē mūdi redēptio nē:aule regalis putabat se ꝛ sua morte publica nūeꝝ addi turā s̄ȝ iesus nō egebat adiutorio ad hoiuȝ redēptiōeȝ q2 di xit.factus sū sine adiutorio iter mortuos liber. Suscepit q̄ dē mr̄is affectū. s̄ȝ nō q̄siuit hois auxiliū. Hēm⁹ igiꝛ pieta tis magr̄ȝ.docet lectio q̄d matem⁹ dēat affect⁹ imitari. q̄d seq̄ reuerētia filioꝝ vt ille se offerāt i filioꝝ pīculis illis am pli⁹ solitudo mr̄is q̄ȝ sue mortis mesticia sit dolori. My sticū tn̄ ē ꝙ cōmēdaꝛ iohāni itercteros iuniori:qd̄ n̄ ocio sis aurib⁹ oḃem⁹ accipe. pīculosa eni ē mulieribus copula adolescētis ꝛ spēs iuuētutis. vide i maria. Nō ē āt h̄ obli uioni tradēdū ꝙ sic dicit frater Thomas. aliō ē de eo q̄ ē adhuc i seculo ɔstitut⁹: ꝛ aliō ō eo q̄ ē iā i religiōe pfessus. Ille eni q̄ ē in seculo ɔstitut⁹. si hȝ pentes q̄ sine ipso sustē tari nō p̄nt nō dȝ eis relictis religiōeȝ itrare q2 trāsgrederet p̄ceptū dn̄i de honoratōe pentū:q̄uis dicat q̄dā oppositū s.ꝙ in h̄ casu licite posset eos deserere.eoꝝ curā deo cōmi tēs. s̄ȝ si q̄s recte ɔsideret. h̄ eēt tētare deū.cū hēis ex huma no ɔsilio q̄d ageret pīculo pentes exponeret sub spe diuini auxilij. Si vo sine eo pentes vitā trāsigere possēt licitū eēt ei desertis pentib⁹ religionē itrare q2 filij nō teneꝛ ad su stētationē pentuȝ sine cā necessitatis. vn̄ Lu.ix. ꝺr ꝙ dn̄s dicēti sibi. Permitte mihi p̄mū ire ꝛ sepelire patrē meū rn̄ dit. Sine vt mortui sepeliāt mortuos suos. tu aūt vade ꝛ annūcia regnū dei. Qd̄ vbū tractās Cyrillus dicit ꝙ disci pulus ille nō petit ꝙ patrē suū iā defunctū sepeliret. s̄ȝ ad huc viuentē in senectute sustētaret quousqȝ euȝ sepeliret. qd̄ dn̄s nō cōcessit. q2 erāt alij q̄ eius curā habre poterāt li nea parētele ad h̄ faciēdū astricti. Ille vo q̄ est iā i religiōe pfessus:reputaꝛ iā q̄si mortuus mūdo. vn̄ nō dȝ occasiōe sustentatōis pentū exire claustrū in quo xp̄s sepelitur. ꝛ se iterū secularibus negocijs implicare. teneꝛ tn̄ salua sui pre lati obedientia. et sue religiōis statutis pium studium ad hibere q̄liter eius parentibus subueniat. Vide in dulia.

Hora re cū h ē dicꝫ. et ē hora re spaciū in quo medietas alicu ius signi oriꝛ i oriēte. et medietas alterius occidit i occidē te. itē hec ora ore sine h. ꝛ ē regionū. vel finiū. vel vestiū. cū eni regionē vel finē vel extremitatē vestimētorū designa re volum⁹ p h̄ nomē. scribēdū ē sine h. Itē q̄qȝ ē pluralis numeri ō os oris ora. Vn̄ versus Oras mūdus hȝ nox ho ras. ꝛ clamis oras. Aspiras horas vbi tēpus significabis.

Horisper spicis in horusper vide.

Horison sontis media sphera apparens sup terram.

Horno aduerbiū tpis.i.h̄ āno ɔponiꝛ ab hoc ꝛ annus. vnde hornus na nū. ꝛ hornotinus na nū penul.cor. in eodē sen su.i.huius Anni. Designat tn̄ q̄qȝ tēpus indeterminate.

Hornotinus na nū in horno exponitur.

Hornus ni in horno exponitur.

Horologic⁹ ca cū penul.cor. q̄ i horologijs colligit horas vel qd̄ pertinet ad horogium. et deriuatur ab horologiuȝ gij.

Horologiū. hora p tpe ɔpōiꝛ cū lego gis et ꝺr horologiū gij vbi hore legūꝛ.i colligūꝛ vꝉ itelligūꝛ vꝉ ɔpōiꝛ a logos qd̄ ē sermo vꝉ rō q2 ibi sermo habeꝛ vꝉ rō ō horis colligēdis

Horoscop⁹ pi mas.ge.i.horaꝝ ispector. et ɔpōiꝛ ab hora et co pos qd̄ ē labor vel itētio q̄si cognitiōe horarū intēdēs vel laborās vel ɔpōiꝛ ab hora vꝉ scopiȝ qd̄ ē speculari. q2 p ho ras natiuitatis hoiuȝ speculāꝛ dissimili et diuerso fato vn̄ h̄ horoscopiū pij.i.horaꝝ speculator et cor.pe. horoscop⁹.

Horreo res rui.i.horrorē hēre timere vel tremere. Propt̄ q̄dē ille horret q̄ tremit. ꝛ cui⁹ pili rigescūt.i.surrigūꝛ pp frigus vel pp timorē. sicut in nocte cū hō vadit sol⁹ et hinc h̄ hor ror roris rori. et h̄ et h̄ horribilis et h̄ le.i.abominabilis. et cōpaꝛ horribilis lior lissimus. vn̄ horribiliter lius lissime aduer. et h̄ horribilitas tatis. Itē ab horreo horrid⁹ da dū i.terribilis. abhominabilis frigorosus tremēs. Et cōparaꝛ horridus dior dissimus. vn̄ horride dius dissime aduer. et h̄ horriditas tatis. Horreo ɔpōiꝛ cū facio et ꝺr horrefacio cis.i.terrefacere. Itē horreo ɔponiꝛ. vt abhorreo res rui.i. timere. abhominari. Itē exhorreo res. inhorreo res. phor reo res. et hinc inchoa. horresco. abhorresco exhorresco. in horresco. et phorresco. Horreo et ei⁹ cōposita sunt neutra

⁊ signāt passiōes extrīsece natā: ⁊ ↄstruit͛ quisq; cū actis: quā q; sine actis cū ponit͛ p timere. Et sciās q horreo fac͛ p̄teritū i rui: eo mutata i ui diuisas: ⁊ caret sup. s; vsū. ōberet tñ fac͛ horritū: eo mutata in i breuē ⁊ addita tū: vt vlt. Prisc.

Horridulus la lū dimi. aliquātulū horridus. ⁊ cor. du.

Horridus da dū penul. cor. in horreo res est.

Horrifico. Horreo componit͛ cū facio: ⁊ dr̄ horrifacio cis: ⁊ horrifico cas. i. terrefacere vñ horrificus ca cū penul. cor.

Horripilatio est quando pili capitis pre horrore eriguntur.

Hortor taris tatus sū. i. suadere: ↄfortare: īstigare vel instigari. vñ h hortator toris. ⁊ h hortatori⁹ ria riū. ⁊ h hortatio onis: ⁊ h hortatus tus tui. ⁊ h hortamē minis: ⁊ hoc hortatoriū. i. palmatoriū: vel locus vbi fiunt hortamina. Hortor cōponit͛: vt adhortor taris: abhortor taris: cohortor taris. i. sil͛ hortari dehortor taris. i. dissuadē: vl͛ valde hortari. vñ dehortatorius ria riū: ⁊ h dehortamē minis. exhortor taris. i. valde hortari. vñ h exhortator: ⁊ hec exhortatio: ⁊ exhortatorius ria riū. Hortor cum suis compositis est cōe.

Horula le dimi. parua temporis hora. ⁊ cor. ru.

Horus ri ab hora p tpe dr̄ h hor⁹ ri q̄ p̄mus horas adinuenit.

Horuspex cis. hora ↄponitur cū specio vel īspicio et dr̄ h horuspex spicis vel horuspecis ille qui īspicit horas. et h horuspicus ci. i. horarū īspector qui ēt horospicus dicitur.

Horispicus in horuspex vide ⁊ cor. spi.

Hospes. Ostiū ↄponit͛ cū peto: ⁊ dr̄ hic ⁊ hec hospes pitis: q̄ recipit: ⁊ q̄ recipit͛: q̄si hospites. i. hostiū petēs: q̄si ostio pedē īferat: Antiq̄⁹. n. hospites q̄ recipiebāt ⁊ q̄ recipiebāt͛ veniebāt ad ostiū. ⁊ ponebāt pedē ī eo pactū firmabāt q vn⁹ nō dciperet aliū. vñ q̄ recipit ⁊ q̄ recipit͛ hospes dr̄. Uterq; enī ponēdo pedē ī ostio amicitie pactū firmabat vñ quidā ē q̄ suscipit͛ q̄ me suscipit hospes. q aūt dr̄ hospes q̄si ostiū petēs ety. ē vñ facil͛ benign⁹ apt⁹ ⁊ q̄ aduētū amicoꝝ nō subterfugit s; eis ad ostiū se libēter expōit hospital͛ hō dr̄ ⁊ ē cōis ge. hospes tā in singulari q̄ i plurali: s; h hospita huī⁹ hospite i singl͛ari ē fe. ge. in plurali neu. sicut ⁊ sospita.

Hospitarius. ab hospitium dr̄ hospitarius rij. ⁊ hec hospitaria rie custos hospitij.

Hospitiolum li dimi. paruum hospitium.

Hospitiū. ab hospes dr̄ hoc hospitiū tij: vbi quis ad tp̄s hospitali iure inhabitat: ⁊ inde transiens migrat. Hospitium vero scolariū est: sed domus est burgensis qui eam locat.

Hospita: ab hospes dr̄ h hospita te: ⁊ hospitat⁹ ta tū: qd̄ componit͛ vt ihospita: ⁊ ihospitatus ta tū. i. nō hospitatus. s; de istis duobus noībus nō īuenit͛ nisi illa terminatio q̄ est in a i quocūq; caso sit. ⁊ ī vtroq; numero. Inuenit͛ g̃ ntūs vtūs ⁊ ablatiūs singularis fe. ge. ⁊ ntūs ⁊ actūs ⁊ vtūs plurales in neu. s. hospita ⁊ inhospita fm̄ Hug. alij vero dicūt cū quib⁹ ego q hospita te ē fe. ge. in singl͛ari numero: s; in plurali ē neu. hn̄s tñ ntm̄ actm̄ ⁊ vtm̄: ⁊ sic ē etheroclitum. vñ plr̄ ntō h hospita actō hec hospita vtō o hospita.

Hospitabilis. ab hospitor taris dr̄ h ⁊ h hospitabilis ⁊ h le pe. cor. qui libēter hospitat͛. vel qui ē dignus vt recipiat͛ ī hospitium: ⁊ cōponit͛ vt inhospitalis. i. non hospitabilis.

Hospitalari⁹ in hospitalis vide.

Hospitalis. ab hospes dr̄ h ⁊ h hospitalis ⁊ h le: pe. pdu. qui benignus ⁊ pnus ē ad hospitandū: ⁊ cōponit͛ vt h ⁊ h inhospitalis ⁊ h le. De h ēt vide in hospes. Itē ab hospes dr̄ h hospitale lis vbi peregrini recipiunt͛ in hospitio. vñ hic hospitalarius rij. custos hospitalis: vel qui est de hospitali: ⁊ hec hospitalaria rie: pro femina in eodem sensu.

Hospitor. ab hospes dr̄ hospitor taris tat⁹ sū. Hospitor āt si attribuat recipiēti: sensus ē. ego hospitor te. i. i hospitiū te recipio. si āt attribuat͛ ei q̄ recipit͛ sensus ē hospitor tecū. i. ī hospitio tuo tecū maneo vl͛ i alio. si āt attribuat͛ ei qui recipit͛: ⁊ ↄstruat͛ cū actō: sensus ē hospitor te. i. ī hospitiū te recipio. vñ olī; erat cōe. ⁊ ↄstruebat͛ sic. Ego hospitor te ⁊ ego hospitor a te. qd̄ ↄpetēti⁹ ē. s. vt dicat͛ eē cōe ⁊ ↄstruat͛ ad modū cōis vbi s; Hug. Cōiter tñ dicūt q est deponēs

Hostia. ab hostis dr̄ hec hostia stie. hostia aūt erāt sacrificia que fiebāt anteq̄ pgerēt ad hostes. q̄si p hostibus deuincēdis sca. S; victime erāt sacrificia que post victoriam victis hostib⁹ imolabant͛. ⁊ erāt victime maiora sacrificia q̄ hostie vñ v̄sus. Uictima p victis dat͛. hostia p supandis.

Hostiari⁹. ab hostia dr̄ h hostiator. i. ianitor. qui ⁊ hostiarius dr̄ q; custodit hostiū. ⁊ hostiari⁹ dr̄ in ecclesia ab offō. q; p̄sit hostijs tēpli. ip se. n. tenēs clauē. oīa itus ⁊ exteri⁹ custodit. inter bonos ⁊ malos hn̄s iudiciū. fideles recipit. ⁊ infideles respuit ⁊ hec ostiaria rie. que custodit ostiū; ⁊ ostiarius ria riū. quod pertinet ad ostium. vide in ordo.

Hostiati aduer. ab ostio dictū. i. p ostia. q̄si d ostio ad ostium.

Hosticapa hostis cōponit͛ cū capio vel cedo vel scido. ⁊ dr̄ h ⁊ hec hosticapa pe. vel hostiscinda de. vel hosticida d. qui vel que capit vel cedit vel scidit hostē. ⁊ cor. pe. hosticapa.

Hosticida de pe. pdu. cōis ge. qui vel que cedit hostē. ⁊ componitur ab hostis ⁊ cedo dis cecidi.

Hosticus ca cū. i. hostis ab hostis deriuatur. ⁊ cor. sti, vñ in aurora dicitur. Hostica sunt cius colla subacta manu.

Hostil͛. ab hostis dicitur hic ⁊ hec hostilis ⁊ hoc le. quod pertinet ad hostē. ⁊ pdu. penul. ⁊ inde hostiliter aduer. ⁊ hec hostilitas tatis. i. inimicitia.

Hostilo las exponitur in vstilo las.

Hostimentū ti. ab hostio is dr̄ h hostimētū ti. i. equamētū. equalitas. vel illud ↄtra quod pondus equatur in libra.

Hostio stis stire tiuū. i. equare. ⁊ ↄponit͛ cū ab. ⁊ dr̄ ab hostio stis. itē cū con ⁊ dr̄ cōhostio stis abiecta. n. Itē cū p ⁊ dicit͛ perhostio stis. ⁊ est actiuum cum oībus suis compositis.

Hostiolū li dimi. paruum hostium penul. cor.

Hostis. ab hostio stis dr̄ h ⁊ hec hostis. q; eq̄ frōte eat ad bellū. Prop̄e quidē hostes dr̄ qui ineq̄les sūt nec equal͛r sibi iuicē debēt q̄si qui nihil sibi debēt. nec vn⁹ magis tenet͛ alteri q̄ ecōtrario. vñ hostes p̄prie nō pn̄t eē xp̄iani inter se nec hostile p̄liū iter eos: q; xp̄iani sp debēt sibi iuicem aliquid saltē cā xp̄ianitatis s; xp̄iani ⁊ saraceni p̄p̄e dr̄ hostes. q; nihil sibi iuicē dēbēt. si. n. villissim⁹ saracen⁹ capet regē frācie. tñ deberet illi quātū rex frācie dēberet illi si cū capet. vel hostes dr̄ ab hostiādo. i. equādo moenia victorū. Solent. n. hostes victores moenia victoꝝ hostiū adeq̄re. i. cū terra equa facere. i. destruere ⁊ deijcere per terra;.

Hostiū ab hostis dr̄ h hostiū stij. q; hostē arceat. ibi. n. aduersarijs nos abijcim⁹. Hinc ēt ostia fluuioꝝ dr̄ exit⁹ ī mare. s. loca vbi itrāt mare. q; hostib⁹ illuc solem⁹ occurrere. ⁊ nos eis opponē. vel dr̄ loca illa ostia q; p loca illa tāq̄ p ostia i domū itrāt flumina mare vl͛ res exportant͛ vel important͛ p loca illa tāq̄ p ostia vl͛ q; hoies p loca illa tāq̄ p ostia egrediunt͛. ⁊ ingrediunt͛ fluuiū. vel terrā suā quasi domū q aūt dr̄ ostiū. quasi ondēs aliquid iterius. vl͛ quasi obstans intrantibus intrare volentibus ethymo. est.

Hostioriū. ab hostio stis dr̄ h hostioriū rij. lignū cū quo modius vel sextarius adequatur. v; lignū qd̄ ducit͛ sup mēsurā. vt siquid ibi sup̄fluū ē amoueat͛. ⁊ siqd̄ dēst suppleat͛.

H ante U

Huiuscemodi est cōis ge. indecli. ab huius ⁊ modi. ⁊ interponitur ce syllabica adiectio. ⁊ designat iste gtūs modi qualitatem. vt huiuscemodi. i. talis.

Humano nas et in humanus exponitur.

Humanus. ab hō dr̄ human⁹ na nū qd̄ h; humanitatē. vl͛ qd̄ pertinet ad humanitatē. Itē humanus benignus mansuetus misericors. q; circa hoies habeat amorē. et miseratōis affectū. et fm̄ hāc significationē cōpatur humanus nior sissimus. vñ humane vl͛ humaniter ni⁹ sime aduer. et humanitas tatis et humanitus aduer. et differūt hūane et hūanit⁹ sic diuine et diuinit⁹ nā diuinit⁹ et hūanit⁹ signāt a dijs et hoibus. s; diuine et hūane ad silitudinē deoꝝ vel hoiū. si. n. dicas Gabriel missus ē diuinitus. i. ac si dicatur. Gabriel missus ē a deo. et istud fcm̄ ē hūanitus. i. ab hoibus. Si vō dicas. Gabriel locutus ē diuine vel hūane. i. ad similitudinē deoꝝ vel hoiū siue diuino more vel humano. et hu-

mane

mane.i.mãsuete.⁊ hũaniter idẽ est qð hũane. Hũan⁹ cõponitur cũ in ⁊ dr̃ inhuman⁹ na nũ.i.nõ hũan⁹.s.effrenis effer⁹ ⁊ crudelis: ⁊ imisericors. ⁊ cõparaƭ. vñ hec ĩhumanitas tatĩ. i.feritas: crudelitas: ipietas. Itẽ inhũan⁹ pt dici studẽs tot⁹ dedit⁹ studio: q̃ raro cõuersaƭ cũ hoĩb⁹ ⁊ cõparaƭ: vt inhũanus nior ssimus. vñ Hora. Surge inhũane seniũ depone camene. Itẽ ab human⁹ h̃ hũanitas tatis a gtõ hũani addita tas. ⁊ dr̃ hũanitas ꝓprietas q̃ ħs dr̃ hõ: ⁊ hũanitas.i.mãsuetudo: misericordia: q̃dã affectio q̃ nos inuicẽ intuemur. itẽ ab hũanũ dicitur hũano nas: ⁊ ẽ hũanare hũanitatẽ induere. vñ humanat⁹ ta tũ. vñ Iesus xp̃s est hũanatus.i.humanitate indutus: humana natura vestitus: ⁊ hinc hec humanatio onis: humanitatis susceptio: indutio. ⁊ produ.primã humanas cum suis deriuatiuis: vt humano nas: ⁊ humanitus: humaniter. vnde Hora. humano capiti pictor ceruicez equinam. Iungere si velit ⁊ varias inducere plumas.

H umatus in humo mas vide.

H umectatus in humectus vide.

H umectus. ab humor moris. vel ab humeo mes dicitur hũectus ta tũ.i.humidus ⁊ cõparaƭ humectior ssimus. vnde humecte ctius ssime aduer. ⁊ humecto ctas.i.madefacere. vnde h̃ humectatio onis: ⁊ h̃ humectamen minis: ⁊ humectatus ta tum. vnde humectatim aduer. sicut ab humectus humectim. ⁊ est actiuum humecto ctas.

H umeo. ab humus dr̃ hũeo mes mui.i.madefieri. vñ hũesco scis inchoa. ⁊ ꝓdu.p̃mã hũeo: sed hũo mas eam cor. vnde versus. Corpa nullus humet vbi terra liquoribus humet.

H umeral. ab humerus dr̃ h̃ ⁊ h̃ hũeral ⁊ h̃ le: quod pertinet ad humerũ: ⁊ h̃ hũerale lis dr̃ quoddã pallium quod ⁊ superhumerale dr̃. Eccl̃ie. xlv. Et humerale posuit eum ephod.

H umerill⁹. ab hũerus dr̃ hũerill⁹ li: q̃ extremitati arcis isigiƭ.

H umerus. ab armus dicitur h̃ humer⁹ ri: quasi armer⁹ vt cẽt distinctio hoĩum quorũ sunt humeri ad animalia quadrupedia quorum sunt armi. vnde humerosus sa sum.i.fortis ⁊ magnos habens humeros.

H umidus ab humeo vel humor dr̃ hũidus da dum quo exterius hʒ humorẽ: sed hũidũ qð interius hʒ humorẽ. ⁊ cõparaƭ humid⁹ dior ssimus vnde hũide dius ssime aduer. ⁊ h̃ humiditas tatis. ⁊ humido das.i.humidum facere. madefacere. Et est actiuum. ⁊ produ. etiam hu.

H umilis ab humus dr̃ h̃ ⁊ h̃ hũil ⁊ h̃ le.q̃si hũo acclinis ⁊ est etymo. ⁊ cõpaƭ hũilis lior limus. Dañ. iiij. Hũillimũ hoĩuz. ⁊ scribiƭ p duo l suplatiu⁹. lʒ humilis scribaƭ p vnũ l. Formaƭ. n. ab hũilis remota is ⁊ addita lim⁹ vt humilis hũillim⁹. Et sũt q̃nq; suplatiua q̃ desinũt in limus cũ suis cõpositis. ⁊ cõtinenƭ simplicia in h̃ v̓su. In limus q̃nq; dat facilis cetera linq̃. ⁊ a dtõ hũili addita tas fit hec hũilitas. Itẽ ab hũilis dr̃ hũilio lias aui are verbũ actiuũ ⁊ cor.pen.hũilis ⁊ hũilio lias. Et scias ꝙ vt dicit glo. sup Math. ca. iij. Uera est hũilitas quã sequiƭ comes obediẽtia. Et Greg. dicit in moraƭ. xxvj. Ille vere est humilis.q̃ nõ defensor est quz arguiƭ in maƭ. Et sunt tres gradus humilitatis. Prim⁹ gradus est se subdere maiori ⁊ se nõ p̃ferre equali. ⁊ hec humilitas dr̃ sufficiẽs. ⁊ ẽ necessaria cuilibet iusto. Scd̃us grad⁹ est subdere se equali nec se p̃ferre minori. ⁊ hec hũilitas dr̃ abundans. Tertius gradus ẽ subdere se minori in quo gradu est oĩs iusticia ⁊ h̃ hũilitas diciƭ supabũdãs. Inueniƭ aũt humilitas bona ⁊ mala. bona exaltat. mala deiicit. Qð dñs in euangelio Luce. xviij. patenter ⁊ cõpẽdiose design a dicens. Oĩs q̃ se exaltat humiliabiƭ. ⁊ q̃ se hũiliat exaltabiƭ qð exponẽs Beda dicit. ꝙ q̃ simplr̃ nõ ait. q̃ se exaltat humiliabiƭ ⁊ q̃ se hũiliat exaltabiƭ. sed cũ additamento. oĩs q̃ se exaltat hũiliabiƭ dicẽdũ est. q̃ varijs modis hoĩes in h̃ seculo ⁊ in futuro exaltanƭ ⁊ hũiliãtur. Alij h̃ ⁊ in futuro exaltanƭ. sicut rex Dauid. ⁊ Iob. ⁊ Ezechias. ⁊ Iosias ⁊ ceteri tales q̃ gloriosi i h̃ seculo fuerũt. ⁊ gloriosiores sũt i futuro Alij h̃ ⁊ in futuro hũilianƭ. sicut supbi paupes. vƚ certe illi qui in h̃ seculo de pctĩs vindictã recipiũt. ⁊ in futuro ad penã ppetuã trãsceũt. qualƚ fuit herodes. antioch⁹. nabuchodonosor. ⁊ pilat⁹. ⁊ multi tales. de q̃b⁹ scriptũ ẽ. Duplici cõtritiõe cõtere eos dñe. Nõnulli h̃ exaltanƭ. sʒ i futuro humilianƭ. sicut sunt supbi diuites q̃ iuxta scripture vocẽ ducũt in bõis dies suos ⁊ in pũcto ad inferna descẽdũt. Alij aũt h̃ humilianƭ ⁊ in futuro exaltãƭ: sicut sũt scti paupes. ⁊ illi p̃ci pue q̃ pp deũ omnia sua relinquẽtes semetipsos spõtanea paupertate hũiliant. vt in futuro a dñõ exaltari mereanƭ. ⁊ Bernardus diƈ i. xxxiiij. s̃mone. Quãti humilianƭ qui humiles nõ sũt. alij eniʒ rãcose humilianƭ. alij patientẽ. alij ⁊ libẽter. primi rei sũt. sequẽtes innoxij. vltimi iusti. Qui aũt potest dicere. bonũ mihi q̃ humiliasti me. is vere humilis ẽ. Non põt hoc dicere q̃ inuitus tolerat. minus q̃ murmurat. Est aũt hũil q̃ humiliationẽ cõuertit in hũilitatẽ. ⁊ ipse est qui dicit deo. Bonũ mihi. q̃ hũiliasti me. dicit Grego. in. iiij. dominica de aduentu. Mirãda actio qũ elatio nõ ele- 152
uat sed grauat. Qui eniʒ sine humilitate v̓tutes cõgregat q̃si q̃ in vẽtũ puluerẽ portat. ⁊ vnde aliq̃d ferre cerniƭ inde deterius cecaƭ. In cũctis ğ q̃ agitis frẽs mei radicẽ boni opis hũilitatẽ tenete. nec q̃b⁹ iaʒ supiores. sed q̃bus adhuc inferiores estis aspicite. vt dũ meliorũ vobis exẽpla pponitis ad maiora semper ascendere ex humilitate valeatis.

H umo as aui are dicitur ab humus ⁊ ẽ hũare in terra põere humo tegere.i.sepelire. vñ humat⁹ ta tũ. terra tect⁹ ⁊ sepult⁹ ⁊ cõponitur vt inhumatus ta tum.i.sepultus. ⁊ humatiʒ aduer. id est sepultim vel viliter ⁊ abiecte. ⁊ cor. hu humo as. sed humeo eam producit.

H umor ab humeo es dr̃ humor oris. vñ humorosus sa suʒ.i. humore plenus. ⁊ cõparaƭ humorosus sior ssimus. vñ humorose sius ssime aduer. ⁊ hec humorositas tatis. ⁊ pdu. p̃mam humor nomẽ. sʒ humor maris passiuũ de humo as eã cor. vñ quidã. Me terret ꝙ humor. nõ terret ꝙ sonat humor.

H umus mi fe. ge.i. terra. ⁊ ꝓpe hũida ⁊ iferior. Et nota ꝙ humus est quasi ꝓprium nomẽ terre. vñ ⁊ caret pluralitate ⁊ respondetur ad aduerbia interrogatiua ad modũ ꝓprior nominũ sine prepositione. sicut domus domi. ⁊ milicia milicie ⁊ deriuatur a mus greco. quod diciƭ terra. ⁊ deriuatio sumatur ab vltima syllaba. ⁊ cor. hu. vñ Oui. eplarũ. Luxuriat frigido sanguine pinguis humus. vide in tellus.

H us terra ẽ i finib⁹ Idumee. ⁊ iterp̃taƭ festinãs vƚ cõsiliator.

I Est imperatiuus

de eo is. facit eni imperatiuus i eat. itẽ sicut dicit Hugu. hec figura latina i. ⁊ hec figura greca y. idem elementũ repsentãt. ⁊ i repñtat illud i substãtiali sono. sʒ y i accidẽtali. h̃ aũt elemẽtũ i nãliƈ ⁊ exiliter sonat. ğ hec figura i repñtat illud elemẽtũ. qð sonat exilius. sed qũ sonat spissius ⁊ vberius. repñtaƭ hac figura y. ⁊ ad istos diuersos modos repñtãdi p̃dictũ elemẽtũ greci p̃dictis duabus. figuris vtunƭ appellãtes i iotaʒ. y gui nos aũt non vtimur hac figura y. nisi in grecis dictiõib⁹ vel barbaricis. ⁊ nõ vbiq;. vñ in multis dictiõibus grecis vel barbaris ẽ dubiũ an debeat scribi p i. an p y apud nos qũ nesciamus illas linguas ex toto. q̃ apud illos. s. grecos ⁊ barbaros in quibusdã locis scribiƭ i. in alijs y. s. gui. Itẽ hec figura i apud nos repñtat duo elemẽta. s. i vocalem. ⁊ i cõsonãtẽ. Quia ergo i duo elemẽta repñtat. ⁊ q̃ i ⁊ y idem repñtant elemẽtũ. iõ mixtiʒ nobis placuit tractare de dictionibus que incipiunt ab i vocali. ⁊ de illis q̃ incipiant ab i consonante. ⁊ etiam ab his que incipiant a y.

I a est nomen dñi s̃m ꝙ est inuisibilis. ex quo ⁊ allelu. qð est laus vel laudare cõponitur allĩa. id est laus inuisibilis vel laudare inuisibilem.

I abel interpretatur ascensio.

I abin interpretatur sapiens vel sensus siue etiam prudentia.

I aceo ces cui v̓bũ neutrũ. ⁊ caret supinis. ⁊ diciƭ a iacio cis ⁊ cõpo. cũ ad ⁊ dicitur adiaceo ces.i. iuxta iacere. ⁊ cũ inter. ⁊ dicitur interiaceo ces. ⁊ cũ pre ⁊ diciƭ p̃iaceo ces. ⁊ cũ sub ⁊ dicitur subiaceo ces. ⁊ cor. ia. Luca. in. iiij. Felix qui potuit

mundi minante ruina. Quo iacet iam scire loco.

Iacere qñ est infinitiuus de iacio ces pdu. penul. qñ vo e infinitiuus de iacio cis cor. penul. vnde versus. Si nescis iacere: lapidem tu mitte iacere.

Iacyntinus in iacyntus vide.

Iacyntus ti fuit qdã puer vsus in florẽ sz poetas. vñ z illa flos filr dict est iacynt: z ẽ purpure: z hinc qdã lapis dict ẽ iacyntin. hñs purpureũ. z ceruleũ colorẽ ad modũ illi floris. vñ vsus. Flos iacynt. lapis ẽ iacyntus hõqz. vñ iacyntus ta tũ penl. pdu. qũuis poetica licẽtia qñqz corripiat in metro sz Hug. z hinc iacyntinus na nũ qd est de colore iacynti. z scribitur sine c in vltima syllaba iacyntus.

Iacio cis ieci iactũ iacere. vñ hic iactus ctu ctui. Jacio cõponitur: vt adijcio cis: abijcio cis: cõijcio cis. Itẽ p detractiõem n coijcio cis p cõijcio: deijcio cis: disijcio cis eijcio cis: inijcio cis: pijcio cis: pzeijcio cis: obijcio cis: reijcio cis: subijcio cis: traijcio cis. Jacio z oia eius cõposita sunt actiua. Item oia eius cõposita retinent pteritũ sui simplicis imutatũ: vt pijcio pieci: sed a pñtis mutat in i: z a supini in e mutat. Itẽ nota q adijcio abijcio z cetera cõposita a iacio p duo i scribi debẽt z pnũciari regulariter: z est pmũ i ɔsonãs: z alterũ vocale: sm h ergo si cõponat iacio cũ dictiõe desinẽte in ɔsonantẽ: debet pma syllaba pduci positiõe. Inuenit tñ qñqz corripi. z h iõ fit qz in oib hmõi vbis solent qdã tacere qñqz i cõsonantẽ in metro: imo q magis est cã euphonie semp solẽt tacere i ɔsonantẽ in qlibet platione in pdictis vbis cõpositis: z tñ est de integritate dictionis: z debet scribi: lz taceat apud quosdã causa euphonie: sic in hac dictione circũco m nõ pfert: z tñ est pars dictiõis hui: z ibi scribit: cũ ergo ɔtingit q i ɔsonãs in pdictis vbis taceat z liquescat a potestate cõsonantis: tũc pma nõ cogit pduci positione: z inde est q põt corripi si nãliter correpta est. si vo i ɔsonãs nec taceat nec liquescat: tũc pma pducit si desinat in ɔsonantẽ: z hinc est q subijcio qñqz pducit pmam qñqz corripit: z in cõsimilibus idẽ est iudiciũ. Si querat aliqs vtrũ asserã i ɔsonãtẽ semp debere taceri i pdictis vbis in qlibet platione sic distinguo. Cũ metrũ cogit taceat: alã aperte pferat: nõ eni video magnã eẽ cacophoniã si dicat abijcio deiicio: lz quidã velint hoc semp z vbiqz vitare: ita dicit Hugu. Magister aũt Bene. dicit. Ob in cõpositione breuiat: vt obeo: nisi positio supueniat vt obieci: tñ in pñti z in oibus q tenẽt cognationẽ pñtis obijcio pmã cor. z produ. corripit eni subtracta i ɔsonãte. Vñ Stati. Frõtib intẽtas obijcit mõstratqz timorẽ: z pdu. vñ idẽ Statius. Dectora q inuisis obijcit fumãtia muris: z corripit retẽta i ɔsonãte. Vñ Hora. Cũ mihi liuor edat ignauo obijcis annos: in frequẽtiori tñ vsu est q pducat: ita etiã ɔtingit in h verbo abijcio: corripit eni. vñ Stati. Frõtibus intẽtas abijcit mõstratqz timorẽ: z pducit: vñ idẽ Statius. Abijcit attonite tector culmine summo. Idẽ accidit in hoc vbo subijcio: nã a Statio corripit dicẽte. Fata videre prior subijcit gauisus vlixes pducit aũt a Virgilio. Quantũ vere nouo viridis se subijcit alnus. Sz in reijcio aliter est: qz tã in pñti q in ptõ pmã corripe z pducere inuenit. qz sm quosdã ibi i ẽ simplex ɔsonãs: z sic pmã corripit. vñ Virgi. Tytire pascentes a flumine reijce capellas: qntus eni pes ẽ pceleumaticus cõstans ex qtuor breuib sm quosdã aũt est ibi i duplex consonans: z sic pdu. positione. vñ Virgi. Reijce nõ maculis obfuscent vellera pullis. Alie vero prepositiones composite cum h verbo iacio penitus producuntur. vt inijcio. eijcio. in quibus oib i duplex cõsonãs est ante vocalẽ.

Iacito tas penul. cor. in iacto tas exponitur.

Iacob interpretat supplãtator. qz in ortu suo plantã nascẽtis fratris apphẽdit. vl qz postea fratrẽ arte decepit. itẽ iacob angelũ z ẽt esau vicit nõ manib sz orõnibus. vñ sup illud Isa. xlix. Redẽptor tuus fortis iacob zc. dicit glo. Fortis redẽptor iacob q dedit valitudinẽ iacob luctãdi cũ angelo orõne vt aiũt nõ manib. volebat eni angel q eũ custodiebat in peregrinatiõe ad deũ recedere. euicit ãt orõne vt eũ bñdiceret. z audiuit. Si cũ deo fortis in oratione est qnto magis ɔtra hoies. qsi diceret. z orõne cõtra esau quẽ metuis pualebis. Hic nota Greg. tractãs illud Gen. xxxij. Cũ iacob ad ppria rediret vir luctabat cũ eo vsqz mane. q cũ videret q eũ supare nõ posset tetigit neruũ femoris ei z statim emarcuit ita dicit in scda homel. scde partis Ezech. In qui certat in luctamine aliqñ supiorẽ se. aliqñ vo eũ cum quo ɔtẽdit inferiorẽ inuenit. designat ergo angelus deũ. z iacob q cũ angelo ɔtẽdit vniuscuiusqz pfecti viri. z in cõtẽplatiõe positi animã. qz videlicet aia q ɔtemplari deũ nitit velut in quodã certamine posita mõ exuperat. quia intelligendo z sentiẽdo de incircũscripto lumine aliqd degustat. mõ vero succũbit. qz etiã degustãdo iterum deficit. quasi ergo vincitur angelus qñ intellectu intimo apphẽditur deus. Sed notandũ q idem victus angelus neruũ femoris iacob tetigit. eũqz marcescere statim fecit atqz ab eo iacob tpe claudicauit vno pede. qz scz omps deus cũ iaz p desiderũ z intellectũ cognoscit: oẽm in nobis voluptatẽ carnis arefacit z q prius qsi duobus pedibus innitẽtes z deũ videbamur qrere z sclm tenere. post agnitionẽ suauitatis intime vnus in nobis pes sanus remanet. atqz alius claudicat. qz necesse est vt debilitato amore seculi solus in nobis amor conualescat dei. si ergo tenemus angelum vno claudicamus pede. qz dum crescit in nobis fortitudo amoris dei infirmatur proculdubio fortitudo carnis.

Iacobipeta te cõis ge. penul. cor. qui vel q petit ecclesiã sancti iacobi. z componitur a iacobus z peto tis.

Iacobus zebedei a patre cognominat est. quẽ cũ ioãne relinquẽs verũ patrẽ secuti sunt hi sunt filij tonitrui qui ẽt boanerges ex infirmitate z magnitudine fidei nominati sunt. Hic est iacob filius zebedei frater ioãnis qui post ascẽsionẽ dñi ab herode occisus est. z interptat supplãtator: quia curã carnis supplãtauit dño vocãte. z ipsaz carnẽ Herode cruciãte cõtempsit. vñ iacobitan na nũ. z hic z h iacobẽsis z h se. Hic dict ẽ iacob maior. sicut alter minor. Primo rõne vocatiõis. qñ pm vocatus ẽ a xpo. Scdo rõne familiaritatis. qñ maiorẽ familiaritatẽ videt xps habuisse cũ isto q cũ alio qz videlicet ipsuz ad secreta sua admittebat. sicut fuit ad puelle resuscitationẽ. z ad gloriosaz trãsfigurationẽ. Tertio rõne passiõis q pmus inter ceteros aplos passus est. sicut ergo dicit maior altero ex eo q primus vocatus ad apostolatus gratiã. ita posset dici maior ex eo q primus vocatus est ad eternitatis gloriã iacobus zebedei ob distinctionẽ poris iacobi cognominat est qui dr filius zebedei sicut iste filius alphei. cognomẽ igit ambo a patre sũpserũt. Iste ẽ iacob minor q in euãgelio frater dñi dr. ambo pdicti iacobi apli fuerũt. z cõsobrini xpi. Hic iacob vt tactũ est dictus ẽ minor ad differẽtiã iacobi zebedei. lz eniz iacobus zebedei por natus sit. fuit tñ vocatione posterior. vnde z h ɔsuetudo in plerisqz religionib obseruat. vt ille q por ingredit maior vocet. z illẽ q posterior minor. lz sit por. s. aut etate maior. aut sanctitate dignior. Dict ẽ etiã frater dñi ex eo q sibi simillim fuisse phibet. adeo vt pleriqz in eor specie fallerẽt. Appellat ẽ etiã iacob iust pp meritũ excellẽtissime scitatis. vñ Egysipp aplor vicin. Hic iñ qt ex vtero mris sue scũs fuit. vinũ z sycerã non bibit. carnes nũqz mãducauit. ferrũ in caput ei nõ ascẽdit. oleo non est vnctus. balneis nõ est vsus. syndone. i. veste linea semp indutus. totiens in orõne genua flecterat. vt callos in genibus sicut in calcaneis videretur habere. Hic sol int aplos pter nimiã. i. magnã scitatẽ suã pmittebatur in scã scõrũ intrare. Propter etiã eius sanctitatẽ p ceteris aplis hierosolymis est eps ordinatus. Dicit etiã q primus inter aplos missam celebrauit. Vide in ioannes.

Iactantia tie. i. arrogantia. superbia vanitas: z scribitur p c in penul. sed accipit sonũ de c. sit enim a datiuo iactanti addita a fit hec iactantia.

Iactarius rij in iactura vide.

Iacto. a iacio cis ieci iactũ ctu. u in o fit iacto tas vbum fre. a

quas dr iactito tas aliud frequẽ. Jtẽ iactare vl' iactitare ponit p gl'iari: laudare gl'iando: ɀ vanitate arrogare: vl' inaniter p'ferre. Jde iactãs siue arrogãs dr q̃ se vanitat: ɀ maiorẽ institutis nõ acq̃escit: ꝫ ppe q̃ndã viã iusticie ɀ scitatis inq̃rit. Et ɔparat iactãs tior tissimus: vñ iactãter tius sime adver. vñ v̾sus. Qui iacet hic iactat q̃ laudat se quoqꝫ iactat.

I actuarius in iactura vide.

I actura: a iacio cis dicitur h̾ iactura re. i. iactus. Jactura etiaꝫ dicitur damnũ: ɀ pprie qd naute patiũtur cũ iminẽte ɀ ingrauescẽte tẽpestate res suas in mare iaciũt. s. panem vinũ pannos ɀ gn̄aliter q̃cq̃d hñt q̃nqꝫ ne ipa nauis nimio pondere rerũ submergat'. vñ hic iactari⁹ rij q̃ frequẽter dãnuꝫ patit': ɀ proprie q̃ ita res suas iactat: ɀ iactuarius ria riuꝫ. i. dãnosus: patiẽs: vel inferẽs damnũ. Jnter damnũ aũt ɀ iacturã est differẽtia: qꝛ iacturã sciẽtes ɀ vltro patimur. Dãnum vero ɀ insolito ɀ nobis nesciẽtibus fit ſm Papiam.

I aculator toris in iaculum vide.

I aculũ li: a iacio cis dr h̾ iaculũ li. i. missile: eo q iacit' ɀ mittit' impetuose. vñ iaculor laris. i. iaculũ mittere ɀ iaculo torq̃re. vñ hic iaculator toris: ɀ hinc iaculatorius ria riuꝫ: al' qd iaculatoris: vel quod est aptuꝫ ad torquẽduꝫ: vl' qd ptinet ad iaculanduꝫ. Jaculor cõponitur: vt coniaculor laris: ɀ est deponẽ. cũ oĩbus suis cõpositis. Jtẽ iaculũ dicitur quoddã rhete piscatoriũ similiter a iaciendo. vñ hic iaculator toris qui iaculuꝫ iacit vel facit: ɀ corripit cu iaculum.

I aculus li mas. ge. q̃dã serpẽs volatilis a iaciendo dictus qꝛ de arboribus se iacit sup aĩalia: ɀ ea pimit. Vñ Luca. in. ix. Et natrix violator aque iaculiqꝫ volucres.

I air interpretatur vigilans siue illuminans: ɀ acuitur vltima.

I airus ri ppriũ nomẽ cuiusdã viri cuius filiã dñs suscitauit vt habetur Mar. v. ɀ interptat' illuminãs siue illuminatio seu vigilie: aut vigilantius: ɀ pdu. penl'. Vñ in Aurora dicitur. Mensa leui splendet curatur nati Jairi.

I am aduerbium est temporis.

I ambeus in iambus est.

I ambus bi est quidã pes metric⁹ ɔstãs ex breui ɀ lõga: ɀ dr a iambos qd est ascẽdere vel ascẽsio: qꝛ cito trãsimus ɀ ascẽdimus a breui ad longã: vel dicitur a iambusim qd est reꝓhendere: vl' detrahere venenũ: qꝛ inuẽtus fuit ad scribendũ venenũ ire: ɀ reꝓhensiones ɀ detractiões. vñ Hora. Archilocum pprio rabies armauit iambo. vnde iambeus bea beũ: ɀ iambicus ca cũ: ɀ est bissyllabuꝫ iambus. lꝫ in p̾dicto versu sit trissyllabum per dieresim iambo.

I amin. i. dextra: ɀ componitur cum ben ɀ dicitur beniamin.

I amnes acuitur in fine: ɀ interp̄tatur marinus: siue vbi est signuꝫ eius: cessit eni ɀ defecit signuꝫ eius corã signis moysi: vnde dixerunt magi. Hic digitus est dei.

I aniculuꝫ li tẽpluꝫ Jani: ɀ dicitur a ianus. Janiculũ etiã dicit' opidum quoddaꝫ italie: ɀ hic ianiculus mons apud romã: qꝛ ibi olim colebatur Janus.

I anitor: a ianua dicitur hic ianitor toris: qui ɀ ianuator dicitur scilicet qui obseruat ianuam.

I anitrix cis illa q̃ obseruat ianuã: ɀ ianitrices dicuntur vxores duoꝝ fratrũ. q̃si eandẽ ianuã terẽtes: vl' per eãdẽ ianuã iter habẽtes: ɀ dicitur a ianua vel ianitor p formationẽ mutato or in rix: vt a ianitor ianitrix: ɀ cor. penul. in nominatiuo: in genitiuo autem produ. penul. siue tri.

I antaculũ. a ianto as dicitur hoc iantaculũ li cibus quo soluitur ieiunium ante prãdiũ. vñ iantaculo las: ɀ in deponẽ. genere iantaculor laris idẽ quod iãto tas. Et scias q q̃dã corrupte solẽt pferre hec vocabula per e in prima syllaba scꝫ gento tas: ɀ gentaculo las. ɀ gentaculum li.

I anto. a iano deo principioꝝ dicitur ianto tas taui: ɀ in deponẽti genere iantor taris. i. comedere ante prãdium: soluere ieiunũ ſm Hug. Pap̄. etiã dicit. Jantare. i. deshare dicitur vulgo. Janto etiam gusto ante prãdium. Vñ q̃dã. Jantamus mane: cenamus vespere facto.

I anua a ianus dr h̾ ianua nue pprie p̾mus ingressus p̾mus introitus: qꝛ ian⁹ ẽ de⁹ p̾ncipioꝝ: cui antiq̃ oẽm introitũ ɀ exitũ sacrificauerũt. Vl' ianitor dr ostiũ p̾forãtũ: q̃le videmus in cellarijs: p qd videri põt intus ɀ extra. sicut ianus videt ante ɀ retro. Fores sũt que extra voluñt' ɀ apiunt': value q̃ intus apiunt' ɀ voluñt' ɀ sunt duplices ɀ replicabiles: qꝛ in se replicãtur cũ apiũtur ɀ dicũtur sic a velãdo qꝛ se velent q̃si volue: qꝛ dũ aperiũtur cũ difficultate voluunt': vl' qꝛ in se reuoluũtur. Porta ppe ẽ ciuitatis. Cũ eni antiq̃ ciuitatẽ aliquã volebãt edificare: in circuitu ducebãt aratrũ. ɀ locũ muroꝝ sulco designabãt: cũ eni veniebãt ad locũ vbi porta debebat eẽ suspẽdebãt aratrũ ne tangeret terrã: ɀ portabãt ɀ ab illa portatiõe aratri locus ille dictus est porta. ɀ ſꝫ hoc pprie est ciuitatis. Põt etiã in alijs dici porta ab exportatione ɀ iportatiõe reꝝ p eã facta. Posticũ vl' posticiũ vel postis vl' postica est latẽs ingressus in pte posteriori. vl' qꝛ respicit occidẽtẽ. Antica ostiũ ab ãteriori: vl' qꝛ respicit oriẽtẽ. Ostiũ dr generaliter vbicũqꝫ sit: siue sint value siue fores: siue aliud: sil'r ɀ aditus dr generaliter ostiũ. differũt tñ: qꝛ aditus est quo admittimur: ostiũ quo excludimur: vsus tñ hanc pprietatẽ corrupit. Jtẽ a ianua porta dicta ẽ ianua q̃dã ciuitas potens nobilis pulchra ɀ diues iuxta mare sita ɀ est q̃si introit⁹ ɀ porta. Lõbardie. Tuscie. Prouincie: hui⁹ ciuitatis oriũdus fuit cõpilator p̾sentis libelli. q̃ dicit' psodia vel catholicõ. Cõpilator siq̃dẽ hui⁹ opis dict⁹ est frater ioãnes ianuẽsis de balbis. de ordine fratrũ p̾dicatoꝝ modicus q̃ etiã ɔpilauit aliũ libellũ in theologia q̃ dr dialogus de q̃stionib⁹ aie ad spm̄. q̃ etiã ɔposuit quoddã opus pãscale vbi. s. de facili repit' pasca. ꝫ hoc opus pascale cõposuit anteq̃ꝫ ordinẽ intraret. Et a ianua p ciuitate dr hic ɀ hec ianuensis ɀ hoc se patriuꝫ. ɀ ianuinus na num possessiuum.

I anuarius. a ianua dicitur hic ianuarius rij. qꝛ ianua est ɀ introitus anni. vel dicitur a iano. qꝛ ianuarius ẽ principiũ anni. sicut ianus dicebatur p̾ncipiũ oĩuꝫ operũ ɀ inde ianuarius ria riũ. h̾ alio noĩe iouoni⁹ dicitur. qꝛ oĩuꝫ mẽsiũ sic p'.

I anuator vide in ianitor.

I anuensis in ianua vide.

I anus. qꝛ iam designat tpꝰ pñs. ɀ qd statim ɀ cũ q̃d am velocitate sequitur. iõ inde deriuatur hic ianus ni pp̄ter velocitatẽ videndi ante ɀ retro cũ sit bifrons. ɀ ẽ ianus de⁹ oĩum principioꝝ. ɀ dr bifrons. i. habẽ duas frõtes scꝫ ante ɀ retro Et ſm h̾ dr ianus mũdus vl' celũ qd hꝫ duas facies. i. duas portas scꝫ oriẽtẽꝫ ɀ occidẽtẽ. vel cãcrũ ɀ capricornum. Sed cũ ianus dr q̃drifrons. h̾ refertur ad q̃ttuor mũdi ptes. vel ad quattuor elementa. vel ad quattuor anni tempora.

I aphet interp̄tatur latitudo. ex eo eni pp'ls gentiuꝫ natus est. ɀ qꝛ lata est ex gẽtibus multitudo credentium. ab illa latitudine iaphet dictus est. Vide in gentilis.

I as viride dicitur.

I aspis dis fe. ge. q̃dã gẽma p̾ciosa est ɀ viridis. ias eni viride pinasim gẽma dicitur. ɀ ex eis componitur iaspis. ɀ cor. penulti. genitiui iaspidis.

I ante B

I bex cis fe. ge. gen⁹ ẽ q̃drupedis aĩalis. s. caprea. q̃ alio noĩe dr dorcas. ɀ dicit' ibices q̃si auices. qꝛ instar auiũ ardua ɀ celsa teneãt. ɀ i sublimi ihabitãt. ita vt de sublimitate vix humanis obtutib⁹ cerni pñt. ne si q̃ndo aduersitatẽ aĩaliũ vel hoĩuꝫ p̾senserit. de culminib⁹ saxoꝝ altissimis sese p̾cipitãtes suisqꝫ se cornib⁹ illesas suscipiũt ſꝫ Pap̄. ɀ declinat' h̾ ibex hui⁹ ibicis ɀc̃. ɀ p'ralit' he ibices haꝝ ibiciũ ɀc̃. ɀ cor. bipen. obliquoꝝ Job. xxxix. Numq̃d nſi tpꝰ part⁹ ibiciũ i petris. vñ v̾sus. Cornua fert ibex. iob testi. ɀ ibicis idẽ. De h̾ supra dixi in scd̃a pte vbi egi de accẽtu noĩuꝫ desinẽtiũ in ex.

I bi aduer. loci ɀ cõponitur cũ in ɀ dicit' inibi. i. in eodẽ loco ɀ cũ idẽ. ɀ dicitur ibidẽ. i. in eodẽ loco. ɀ acuit penul. Duo eni i cõglutinantur in vnã lõgaꝫ. Jtẽ componitur cũ alius ɀ dicit' alibi. i. in alio loco. ɀ cũ inter ɀ dicit' interibi. i. interim interea in illo loco. ɀ cor. primam ibi.

I bidem in ibi vide.

I bis fe. ge. grõ ibis vel ibidis est ciconia. s. auis immunda. qꝛ

nanq pisit se ad volādū nisi prius potet aquā: qr rostro posteriora purgat: r qr auis est immunda: iō Oui. vocauit ibim aduersarium suū r corriualē q cū vrore sua mecabat r librū quē in eū scripsit sic intitulauit. Ouidius in ibin. i. ɔtra ibin: vñ sic dicit. Ibidis iterea tu quoq nomen babe.

I bir bicis fe. ge. auis ē aqtica: serpētib' inimica: vt dic glo. sup illud Esa. Possidebūt eū onocrocul' r erici' r ibir. itē Isi. rij. ety. Ibices aues meridiana plaga vocat: q nili fluēta iba bitāt: vñ vsus. Ibir ibicis auis ē niliqs fluētis: r sic pdu. pe nul genitiui: sed iber cis vt dixi per er. coz. penul. genitiui.

I bo ibis futurum de eo is produ. primam.

I ante C

I carus ri fuit filius Dedali: vnde icarius ria riū: r hinc mare dictum est icariū: in quo submersus est: r hec icaria rie in sula iuxta quam submersus est.

I cio cis vide in ico cis.

I ciofagus: ab icius r fagin qd est comedere cōponitur iciofa gus ga gum. i. pisces comedens: vñ iciofagi sunt qdā ppli qr venando in mari valeant: r piscibus tantum alantur.

I cius cij quidam piscis est.

I cio icis ici icere ictū. i. pcutere: vñ ictus icta ictū. i. pcussus. vñ Homer'. Icta petit cęlū terris citharea relictū. nume. rrrv. Ictus occubuit. Et h ictio onis. i. pcussio: r hic ictus ictus ictui idē: r icto ictas vbū frequē. qd frequēti' inuenit ictuo ne i eodē sensu. i. freqnter pcutere: r hinc s3 quosdā ɔponit abiicio cis: deiicio cis: subiicio cis: r hmōi cū pferūt p vnū i qd ē nō pōt: qr pterita r supia istoz nō pnt ɔpositiões re cipe ab ico icis: deberet. n. eē pteritū abici: deici: subici: r nō abieci. deieci: subieci: l3 s3 quosdā ico coz. peñ. in pñti: r in pterito eā pducat: tñ s3 alios in pñti eā pducit: s3 pducta cō posita sp coz. eā in pñti. Uñ Lucreti'. Ex incorpeis ppellit r icit: ita dicit Hug. Alij do dicūt cū dbus. r ego: q ico icis ici tā peñ. lōga q3 breui facit sup. ictū: sed nō est in vsu nisi participiū pteriti tpis ictus. Et icias q inuenit ico icis: r icio icis. Uñ Pas. in. ir. li. dicit. Inuenitur simpler ico icis.

I con onis. exponitur in quarta parte in ca. de tropis.

I cona ne. i. imago vel signum s3m q dicit Hug. vide in icon in quarta parte supra in ca. de tropis.

I conia nie in icon est: vide supra in qrta parte de tropis.

I conom' vl' econom' peñ. coz. ē tā pecūie q3 frugū r oium q pos sidentur dispēsator: vñ iconomic' ca cū: renofōtis pulcher li ber ē q nō gubernatiões ville s3 dispēsatiōes vniuerse do mus Tullio iterptāte designat vide et i econom' i e littera

I ctibas in ico icis est.

I ctus icta ictū: r ictus ictus ictui in ico icis est.

I daliū lij qdā silua in cypro insula in q colit ven' vnde r ipa venus r qdam terra ei adiacēs dicta est idalia lie: vel ida lis huius idalis vel idalidis: r hinc idalus lia lium.

I ante D

I circo. i. ideo: propterea r videtur esse simpler.

I dea idee penul. acuta: exēplar vel forma: r dr ab idos qd est forma: inde h r hec idealis r h le. i. formalis imaginarius.

I dē cōponit cū is r demū qsi is demū h est uer io: r ei' femi ninū ē eadē: r neutrū idē i coz. q in maſ. pducitur. vñ vsus. Neutrū curtat idē: s3 mas pducit r ɔpositio in neutro. Dicim' eni idemidē. i. idē r idē: cui' aliq deficiūt casus: r ntūs tā maſ. q3 neu. et duob' ē corruptis necnon actūs tā maſ. q3 feminini: mutat eni m in n ante d cā eupho nie. vt eūdē eādē: qd i alijs quoq ɔposit fieri solet pp ean dē ɔsonātē: vt quēdā: quādā: quozūdā: quarūdā: q tñ pnt r p adiectionē hre extremā syllabā. Ceteri do casus supra dictorū pnominū: h ē eadē. eiusdē. eidē. eodē: eedez: eisdē: easdē. eosdē et integro r corrupto inueniunt: itaq regula exigit p duo i: vl' p e r i tā ntūi plurale maſ. q3 dtōs r abl'i uos oiuz generū plurales scribi. vt idē: vel eidē: isdē vel eisdē. Solent aūt autores etiā p synerefim vnā i ponere p duabus: vt patauī pro patauij. Iuuenalis in. iiij. Antoni gla dios potuit contēnere si sic: antoni posuit pro antonij sicut dicit Pris. in. rij. li. vbi agit de figura pronominis. vide eti am in ie ea id. r in tertia parte vbi egi de genitiuo singula ri secunde declinationis.

I dentidem in idem exponitur.

I d est supra exponitur in hoc est.

I dida penul. coz. nomen est Salomonis: r interpretatur dile ctus domini propter deum. vel amabilis domini propter dominum. Uide etiam in ecclesiastes.

I din interpretatur videre.

I dioma tis ge. neu. dr ab idios qd est pprium: r omū qd est sermo vel modulatio. inde hoc idioma proprietas loquēdi in qualibet lingua. Quot eni sunt lingue tot sunt r idioma ta. vnusquisq eni suo idiomate loquitur. r produ penul. in ntō sed in gtō eam coz. idioma matis.

I diopate. ab idios qd est ppriū r patos qd ē passio ɔponit h idiopate hui' idiopates grçca declinatione. r h idiopa tia tie. i. ppria passio q aliūde nō infertur. s3 itrinsec' nascit.

I dios grece latine dicitur proprium.

I diota. ab idus qd ē diuisio r iota qd ē lra ɔponit idiota te cōis ge. i. illiterat' qsi diuisus a lris. i. indoct' r insipiēs. vl' ɔpōit ab idus r ote qd ē auris. ide idiota qsi diuisus ab au re. qr qd audit nō itelligit. Ul' idiota dr ab idios qd est p priū r ethis qd est mos quis propriū moze sue terre igno rat. r pdu. penul idiota. vñ vsus. Uir bene vestitus i vesti bus esse peritus. Creditur a mille qūis idiota sit ille.

I ditū interptatur trāsiliens eos vel saltās. qr quosdā humo inhęrētes. r ea qui in imo sunt cogitantes: r in reb' trāseū tibus spem ponentes transiliuit canendo iste qui vocatur transiliens r acuitur in fine.

I dolatra. idolū cōponitur cū latria r dr h r h idolatra tre. i. cultoz idoloz sc3 qui culturā quā debet in. pēdere suo crea tori impendit idolo. vñ hec idolatria trie. i. cultura idolozū sc3 quā idolo impendit. r coz. idolatra penul. naturaliter.

I dolū lij dr locus vbi idolatre venerantur r colūt idolū s3m Pap. Uñ pme ad Coꝛ. viij. ca. In idollo recumbentiū rc.

I dolotbicū cōponitur ab idolū r theos qd ē de' qsi idolo deificatū. i. sacrificatū. i. illud qd idolo cōsecrat r offert. r s3m cōpositionē penul. debet corripi. quā quidā ɔsueuerūt pducere s3m Hug. Et pōt dici q est simpler r deriuatur ab idolū. r sic pdu. penul. sicut hmōi noia a nominib' deriua ta. vñ quidā. Est loc' idoliū qd ibi datur idolotbictū. Coꝛ. j. ca. viij. Idolotbicum manducant.

I dolū. ab idos qd est forma dr hoc idolum li. i. simulachruз quod humana effigie factum r consecratum est.

I doneus. ab idos qd ē forma dr idone' nea neū. i. irreprehen sibilis. aptus. r vtilis. ɔueniēs. quasi ɔformis cuiuslibet. q aūt dr idoneus qsi in se duplū habens donū etymol. est. Et cōparat p suppletionē idoneus magis idone' idoneissim' vnde hec idoneitas tatis aptitudo. vtilitas conuenientia.

I dor vel hydro grçce latine dicitur aqua.

I dos grçce latine dicitur forma. vnde idea idee. i. formalis.

I dra idre vel idrus idri in exedra exponitur.

I dria drie est quoddā vas aqtile. r dr ab idoz vel idro grçce quod est aqua latine. r coz. penul. idria.

I drius drij. i. aquarius. r dicitur ab idro aqua.

I dro in idoz exponitur.

I drofaba be. idro componitur cū fabos qd grçci tumozes vel meatu dicunt. r dicitur hec idrofaba be. i. aq meatus hunc morbū latini ab aq meatu limphaticum vocant. r fit ex ca nis rabidi morsu, vel ex eius spuma. quam si hō vel bestia tetigerit aut dementia repletur. aut in rabiem vertetur.

I dromalū li penul. pdu. vnguentuз quod fit ex aqua r malis macianis. r componitur ab idro r malum.

I dromancia. idro cōponitur cū mante vel mātia qd est diui natio. r dicitur h idromantia tie diuinatio q fit in aqua. Est eni proprie idromantia in aq inspectione vmbras demo nū euocare. r imagines r ludificatiões eoz videre. r ab eis aliq ibi audire vbi adhibito sanguine et isans phibet suscita

ri qd gen⁹ diuinatiõis a pñs ferf illatũ. vñ idromãtius tia tiũ: vl idromanticus ca cũ qui talẽ artẽ exercet diuinandi.

Idromanticus ca cum: ⁊ idromantius tia tium penulti. cor. et ponitur in idromantia.

Idromellum li est aqua mellita que constat ex aqua cocta ⁊ melle: ⁊ cõponitur ab idos aqua ⁊ mel: idem ⁊ medo dicit sed mulsum est quod fit ex aqua cruda ⁊ melle.

Idropicus in idropis est.

Idropis: idro cõponitur cũ peste qd grece humor dicit: ⁊ dicitur hec idropis hui⁹ idropisis: vel idrops pis. i. aquosus humor est enim humor succutane⁹ cum inflatiõe ⁊ anhelitu fetido inde idropicus ca cũ penl. cor. qui talẽ ifirmitatẽ patitur ⁊ hec idropisis idẽ qd idropis: ⁊ cor. penul. idropisis.

Idumea mee qdã regio idic: vñ idume⁹ mea meũ peñ. acuta: ⁊ iterptaf idumea rufa vl rubea: seu terrena: aut sanguinea.

Idus iduũ idib⁹ fe. ge. p̃lalis numeri. i. diuisio: q̃rte declinationis. vñ qdã dies mẽsis dicit⁹ ẽ idus: q̃si diuisio: q2 tũc diui debãt a nũdinis q̃ durabãt a nonis vsq3 ad idus. vl q2 tũc diuidit mẽsis: nõ q2 ĩ idib⁹ fit medietas cuiuslibz mẽsis: s3 q2 ĩ idib⁹ ẽ diuisio mẽsis q̃tũ ad appellatiões dier. Ab idibus eni mẽsis nõ 9putaf nisi p kalẽdas seq̃ntis mẽsis: vl dr ille dies idus quasi edus ab edendo: q2 h dies apud veteres epulaz esset. ab idus deriuat iduo as aui. i. diuidere.

I ante E

Iecerunt vel iecere peteritum est de iacio cis ieci: ⁊ producit penulti. vtrobiq3.

Ieconias interpretatur preparatio domini: ⁊ acuit penul.

Iecur coris. i. epar siue ficatũ: ⁊ dr iecur q̃si iapir: q2 ignis ibi iaceat. ⁊ ibi habeat sedẽ. q̃ i cerebzũ subuolat. ⁊ ide ad oculos ⁊ ad alia mẽbza diffũdit. ⁊ caloze suo succũ ex cibo tractũ vtit ĩ sanguinẽ. Et nota q antiq̃ dicebãt h iecoz oris iec⁹ coris. p quo nos dicim⁹ h iecur coris. ⁊ 9sistit ĩ iecoze 9cupiscẽtia. s̃n. n. corde sapim⁹ ita iecoze amam⁹. ⁊ coz. peñ. ĩ gtõ. ⁊ ẽt ĩ ntõ. vñ v̾sus. Splẽ ridẽ fac. cogit amaf iecur. vide i coz

Ieiuniũ nij dr qdãdã intestinũ tenue semp vacuũ. vñ dr ieiuni us q2 sui media viscera vacua ⁊ extenanita existũt. ⁊ ẽ ieiuni us p̃imonia vict⁹ ⁊ abstinẽtia ciboz. A ieiuniũ deriuaf ieiunus nas naui nare. i. a cibis abstinẽ. ⁊ ẽ neu. cũ oib⁹ suis 9positis. ⁊ vt dicit Diero. sup Marcũ. Medicia cuiuslibz vulneris adhibẽtia ẽ ei. nõ eni sanat oculũ qd calcaneũ. ieiunio passiões corpis orõne sanant pestes mẽtis. Et Ambzo. dicit in bexamerõ. Jeiuni hois sputũ si serpẽs gustauerit moriĩ videm q̃nta sit vis ieiunij vt ex sputo suo hõ terrenũ serpẽtẽ interficiat. ⁊ merito sp̃ualẽ. Qñ ãt ieiunia q̃tuoz tpib⁹ anni agant his v̾sib⁹ habet. Uult crux. lucia cinis. charisma ta dia. Qð det vota pia q̃rta seq̃ns feria. Dic nota q q̃dragesimale ieiuniũ arti⁹ obs̾uaf q̃ alia ieiunia. q2 in eo xp̃m s̃m modũ nr̃ imitamur. ⁊ iõ q̃cuis efus casei ⁊ ouoz sit in q̃dragesima g̃naliter interdict⁹. tñ in alijs ieiunijs apud diuersos est diuersus mod⁹ abstinẽtie. ⁊ 9suetudo quã q̃sq3 obseruare dz s̃m moze eoz inter quos 9uersaf. vñ dic Dieron. de ieiunijs loq̃ns. Unaq̃q3 puĩcia abũdat in suo sensu. vñ ĩ hmõi ieiunijs oua ⁊ lacticinia prĩt comedi s3 moze ⁊ 9suetudinẽ generalẽ patrie. Jtẽ vigilie oiuz aplоz debẽt ieiunari. exceptis trib⁹. s. Philippi ⁊ Jacobi ⁊ Joãnis euãgeliste. q2 illoz festiuitas est infra solẽnitatẽ pascalẽ. istius aũt infra natale dñi celebrat sicut dr ĩ quodã decretali. vñ p3 q vigilia btĩ Mathie dz ieiunari. Jtẽ scias q ieiuniũ exaltatiõis ex instinctu sp̃uſcti pcedit. q̃ est sp̃us libertati ⁊ iõ h ieiuniũ sub pcepto cadere nõ dz. ieiunia g̃ q̃ sub pcepto eccl̃ie instituũf sunt magis ieiunia afflictionis q̃ nõ cõueniũt dieb⁹ leticie ppter qd nõ est ieiuniũ ab ecclesia institutũ in toto pascali tpe. siue in q̃nq̃gesima. nec etiã in dieb⁹ d̾ñicis. in q̃bus si q̃s ieiunaret 9tra 9suetudinẽ ppl̃i xp̃iani. q̃ vt Aug. dicit p lege est habẽda. vl etiã ex aliquo errore sicut manichei ieiunãt. q̃si necessariũ tale ieiuniũ arbitrãtes nõ eẽt a pctõ immunis. q̃uis ieiuniũ s̃m se 9sideratũ omni tpe sit laudabile. s̃m q Diero. dicit ad Luciliũ. Utinaz omni tẽpoꝛe ieiunare possemus. Uide in quadragesima.

Iepte interpetatur aperiens vel apertus.

Ieroboam interp̃tatur sup⁹ diiudicans. vel cã ppl̃i. aut diuisio ppl̃i. siue discernẽs populũ. q2 in regno eius diuisus fuit pp̃ls israel. ⁊ p̃cisus a regno stirpis Dauid.

Iesse interp̃tatur in sole sacrificiũ. vel incensum. vel incẽdẽs siue incendium. ⁊ fuit pater Dauid.

Iesus hebzaice. grece sother. latinẽ aũt salutaris siue saluatoꝛ interp̃taf. q2 cũctis gẽtib⁹ salutifer venit. Et scribit h nomẽ trib⁹ l̃ris cũ titello ad designãdũ mysteriũ scẽ trinitatis sic Jesus. Errãt aũt scriptores q̃ p ista figura h q̃ ex vtraq3 parte eq̃liter eleuaf scribũt ibi b q̃ est nota latinẽ aspiratio nis. nõ eni ẽ ibi aspiratio ⁊ istud nomẽ iesus ĩpositũ est ab angelo. ⁊ hẽt tres terminatiões. s. in sus ĩ ntõ. ĩ su3 ĩ actõ. ⁊ ĩ su in reliq̃s casib⁹. s. in gtõ. dtõ vtõ ⁊ abltõ. s. iesu. qd nõ inuenies ĩ aliquo noie q̃rte decliatiõis. ⁊ forte habuit tñ tres terminatiões ad denotãdũ q ĩ xp̃o tres sũt substãtie. s. diuinitas. aĩa. ⁊ caro est eni verus deus ⁊ homo. Uide in inda.

I ante G

Ignarus ra rũ 9ponif ab in ⁊ narus. vl 9ponif ab in ⁊ naris inde ignar⁹ inscius. rudis. ⁊ q̃ ignoꝛat. ⁊ q̃ ignoꝛatur sic appellatur: ⁊ dicif ignar⁹ ppꝛie q̃ oblit⁹ ẽ ⁊ pdidit memoꝛiaz q̃si sine naribus. Olfecisse eni veteres scisse dicebãt. ⁊ hinc ignoꝛo ras rat. Et nota q g apponif huic noi nar⁹ p ptbesim. ⁊ oib⁹ ab eo deriuatis. Quidã tñ dicũt q sit ibi naturaliter. ⁊ in cõpositione n nõ trãsit in g: sed subtrahif. ⁊ pdu. penul. Uñ qdã. Pãdit ignaris questio certa frequens.

Ignauus ua ũ in ⁊ nauus ua uũ penulti. pdu. cõponif ignauus ua uũ. i. inefficax. piger insipiẽs. stultus. Et cõparatur. vnde ignaue vel ignauiter uius uissime aduer. ⁊ h ignauia uie. i. pigritia tarditas. stulticia. ⁊ est cozpis. Q: aũt dr ignauus quasi igne animi vacuus etymo. est. Et nota q huic noi nauus q̃q3 apponif g per ptbesim. vt gnauus. ⁊ oibus suis deriuatiuis. qd tñ g dicũt qdã esse de integritate dictionis. ⁊ s̃m hoc in cõpositiõe n nõ mutaf in g. s3 subtrabitur.

Ignearius ab igne dicitur ignearius ria rium. i. ignem continens. vnde hoc ignearium rij. i. focarium.

Igneolus in igneus exponitur.

Ignesco scis inchoa. ab igneo nes dicif. potest etiam dici ignisco scis ab igneo nis.

Igneus ab igne dr igneus nea neũ ad ignẽ ptinẽs. vl de igne existẽs. vel resplẽdẽs. vl ardẽs. ⁊ igneolus la lũ penul. coz. Prudẽtius in libzo hymnoz. Uigoꝛ igneolus nõ vzitur.

Ignibulũ li thuribulũ. ⁊ dicitur ab igne.

Ignicremus crema cremum penul. coz. idest igne crematus. vel igne cremans.

Igniculus li dimi. paruus ignis. ⁊ coz. penul.

Ignio ignis igniui ignitũ dicitur ab igne. ⁊ ẽ ignire inflãmare. calefacere. vñ ignitus ta tũ. i. inflammatus vel ardens. ⁊ tunc est nomẽ. Ab igne dicitur igneo ignes. i. inflãmari. calere. vñ ignesco scis inchoa. Ignio cõponitur. vt adignio nis. i. inflãmare. Ignio actiuũ est cuz oibus suis cõpositis. ab ignio nis ignisco scis inchoatiuum.

Ignis. a gigno ⁊ in cõponitur h ignis q̃si nõ gignẽs q2 nihil ab eo gigni possit. sed 9sumit cũcta q̃ rapit. ⁊ ẽ ppꝛie ignis ipsa flãma. Qð aũt fouet ignẽ focus ẽ. ⁊ facit abltĩu singularis igni vel igne. ⁊ actũs pluralis ignis vel ignes. ⁊ sunt tres sp̃es ignis. s. lux. flãma. carbo. Et scias q ignis in sua sp̃a nõ lucet q2 sic tegeret cozpa celestia. vide ẽt ĩ elemẽtũ.

Ignisco scis in ignio ignis vide.

Ignivomus ma mum penul. coz. i. ignem vomens. ab ignis ⁊ vomo mis componitur.

Ignobilis nobilis cõponitur cũ in ⁊ mutaf n in g ⁊ dr h ⁊ h ignobilis ⁊ h le: q̃si nõ nobilis. q̃ fere nõ cognoscitur. cui⁹ ⁊ nomẽ ⁊ gen⁹ ignoꝛaf. Et 9paratur. vt ignobilis lioꝛ lissim⁹ vñ ignobiliter lius lissime aduer. ⁊ hec ignobilitas tatis.

Ignominia. nomẽ cõponitur cũ in ⁊ dicitur h ignominia nie i. infamia. q̃si cõtra nomen. sed ignominia imponitur post 154

ſtate alicuius: ſed infamia ſit multorum cõſentiente ſermone. vñ ignominioſus ſa ſũ.i.infamis: vituperatus. vñ ignominioſe aduer. ⁊ hec ignominioſitas tatis ſm Hug. Inuenitur etiã ignominiũ nij. vñ dicit Pap. Ignominiũ dictũ eo ꝙ deſinat habere nomẽ is qui in aliquo crimine deprehenditur quaſi ſine nomine.

Ignoro. ab ignarus dꝛ ignoro ras raui. Et ſcias ꝙ ignoramus ea quoꝝ notitiã habuim⁹: ſꝫ obliti ſum⁹ q̃.ſ. ſcire debem⁹: ſꝫ quodã vitio pigritie neſcim⁹: ea vͦo neſcim⁹ q̃ nunq̃ſciuimus. vñ ignorãter aduer. ⁊ hec ignorãtia tie ſꝫ Hu. Job. xix. dꝛ. Si ignoraui mecũ erit ignorãtia mea. Uide in erro ras. Hic nota ꝙ ignorãtia differt a neſciẽtia: qꝛ neſcientia dicit ſimplicẽ ſcie negationẽ. vñ cuicũq; deeſt aliq̃rũ reꝝ ſcia põt dici neſcire illa ſꝫ quẽ moꝫ btũs Dyoni. in angelis neſciẽtiã ponit. vi. ca. eccl'iaſtice hierarchie. Ignorãtia vͦo ĩportat ſcie ꝓuatiõez dũ ſcꝫ alicui deeſt ſcia eoꝝ q̃ aptus natus ẽ ſcire. Horũ aũt q̃dã aliq̃s ſcire tenet̃: illa.ſ. ſine quoꝝ ſcia non põt debitũ actũ exercere vñ oẽs tenent̃ ſcire cõiter ea q̃ ſũt fidei ⁊ vniuerſalia iuris ꝓcepta. Singuli aũt ea q̃ ad eoꝝ ſtatũ vel officiũ ſpectãt ſcire tenent̃. vnuſquiſq; eñi tenet̃ ſcire ea que ad ſuũ officiũ ſpectãt. Quedã vͦo ſunt q̃ ⁊ ſi aliq̃s aptus nat⁹ eſt ſcire: nõ tñ ea ſcire tenet̃: ſic theoreumata geometrie: ↄtingẽtia particularia ⁊ hmõi niſi in caſu. Manifeſtũ eſt aũt ꝙ quicũq; negligit habere vl' facẽ id qð tenetur habere vl' facere de iure: peccat pctõ omiſſionis. vñ ꝓp negligẽtiã ignorãtia eoꝝ q̃ q̃s ſcire tenet̃ eſt pctm̃. Nõ aũt imputat̃ hoĩ ad negligẽtiã ſi neſciat ea q̃ ſcire non põt. vñ eoꝝ ignorãtia inuincibilis dꝛ: qꝛ ſcꝫ ſtudio ſupari nõ põt ⁊ ꝓpter hoc talis ignorãtia cũ nõ ſit volũtaria eo ꝙ nõ eſt in poteſtate nr̃a: eã nõ repellere nõ eſt pctm̃. Ex quo patet ꝙ nulla ignorãtia inuincibilis eſt pctm̃. Ignorãtia aũt vincibilis eſt pctm̃ ſi ſit eoꝝ q̃ q̃s ſcire tenet̃. Uide in ſcia: ⁊ in infernus. Et ſcias ꝙ btũs Aug. ad Ualẽtinũ dicit. Licꝫ grauius ſit peccare ſciẽter q̃ʒ neſciẽter: nõ tñ iõ fugiẽdũ ad ignorãtie tenebras vt in eis q̃ſq; excuſationẽ reqrat. Aliud eñi ẽ neſcire: aliud ſcire noluiſſe: qꝛ ĩ eis q̃ ſcire noluerint: ipſa ignorãtia pctm̃ eſt. Hoc aũt verũ ẽ ſi ſit eoꝝ q̃ q̃s ſcire tenet̃: alꝫ nõ: qꝛ etiã habere volũtatẽ nõ ſciẽdi geometriã pctm̃ nõ ẽ ei q̃ illã nõ ꝓfitet̃ ꝑ officiũ mgr̃i: ⁊ ſubdit btũs Aug. In eis vͦo q̃ nõ potuerũt pena pctĩ. Ignorãtia vͦo q̃ nõ eſt eoꝝ qui ſcire nolũt ſꝫ q̃ tñ ſimpliciter neſciũt: ſꝫ nõ renuẽtes vel ꝓponẽtes ſcire: nullũ ſic excuſat: vt eterno igne nõ ardeat ſꝫ fortaſſe min⁹ ardeat. Nã vt dic̃ aplꝯ. i. ad Cor. xiiij. Ignorãs ignorabit̃. i. a deo reprobabitur: ⁊ itellige de ignorãtia eoꝝ q̃ q̃s ſcire tenet̃ ſicut eoꝝ q̃ ꝑtinẽt ad fidẽ: v̾tutem: ⁊ ad bonos mores. Uide in ↄſcientia: ⁊ ꝓdu. penl̃. ignoro ras.

Ignoſco ſcis noui notũ. i. remittere: indulgere: ⁊ eſt in priuatiuũ: nã illud ignoſcimus qð amplius noſcere nolumus: ⁊ põt cõponi ex in ⁊ noſco: ⁊ ſic mutat̃ n in g: ⁊ facit participium ignoturus. Inuenitur tñ etiam ignoſciturus.

I ante L

Ilas eſt fluuius Aſie: ⁊ Ilas ⁊ Ila fuit quidam armiger vel amaſius Herculis: qui fuit raptus a nymphis cum exhauriret aquã a quodã fonte ſm fabulas poetarum.

Ile ilis fe. ge. interꝑtatur ſilua ⁊ eſt dicta ſic primordialis mãquã q̃dã vocauerunt ſiluã: q̃dã poſſibilitatẽ: q̃dã inter aliquid ⁊ nihil: q̃dã inter aliquã ⁊ nullã ſubſtantiã: q̃dã receptaculũ oĩuꝫ formaꝝ: q̃dã corp⁹ ĩcorporeũ: ⁊ aliis adhuc nominib⁹ pl'ri eã vocauerũt. Si q̃res vtrũ ile ſit aliq̃d vl' nihil nõ h̓ ↄcedim⁹: ſꝫ ẽ inter aliq̃d ⁊ nihil. De h̓ dicit Calcidius ſuꝑ Platonẽ: ſicut nihil videndo videm⁹ tenebras ⁊ nihil audiẽdo audim⁹ ſilẽtiũ ſic nihil intelligẽdo intelligim⁹ ilem. Unñ btũs Aug. Cũ aliq̃d ĩforme ↄcipio: ꝓus nihil intelligo q̃ʒ intelligã. Et ab ile dict⁹ eſt ileus quidã gigas propter cõfuſionẽ ⁊ magnitudinẽ elementoꝝ: ⁊ acuitur in fine ile ilis.

Ilie. ab ilios qð eſt obuoluere dicitur h̓ ile ilis tertie declinationis. ⁊ in ſingulari ⁊ in plurali: vel tñ pluralis numeri. Unñ Alexander. Ilia declinat tibi tertia ſed non niſi plura. Et ſunt inteſtina parua ⁊ rotunda circa renes aĩaliũ: ⁊ dicũtur ilia ab ilios. qꝛ ibi nos obuoluimus. vñ ſm quoſdã cõponitur. vt exilis: q̃ſi extra ilia Lucanus in quarto. Alligat ⁊ mediũ cõpreſſis ilibus artat: ⁊ ſcribitur per vnum l. Ilex cis fe. ge. eſt quedã arbor glãdifera: ⁊ dꝛ ilex quaſi elex ab eligendo ſiue eligo gis: qꝛ huius arboris fructũ ꝓmũ hoĩes elegerũt ſibi: ⁊ ſcribitur ꝑ vnũ l. ꝓdu. tñ ꝓmã. vñ in Aurora dicitur. Tres iuuenes vidit ſtantes inde ſub ilice mambre.

Ilia ilium ilibus vide in ile ilis.

Iliacus penul. cor. vide in ilios: ⁊ in ilius.

Iliades in ilius vide.

Ilicet penul. cor. i. ire licet. expleto eñi officio ſuo ſacerdos dicebat ilicet: quaſi diceret ire licet. magis aũt corruptum eſt poſtmodũ ⁊ dictum ilico. i. ↄtinuo aduer. tꝑis. vt dicit Alexãder nequã. ⁊ ſic ſcribitur per vnũ l. ꝓdu. tñ ꝓmã. vnde in Greciſ. dicitur. Cõcito. ↄfeſtim. mox. protinus ilico ſtatim.

Iliceus cea ceum. i. de ilice exiſtens. vel ad ilicem pertinens. ⁊ dicitur ab ilex cis. ⁊ corripit ce.

Ilico aduer. temporis. ⁊ ſm Pap. ilico. i. continuo. ſubito ſtatim iterato. Uide etiam in ilicet.

Ilion in ilios vide.

Ilios grece latine obuoluere dꝛ. vñ ilios vel ilion obuolutio ⁊ dicitur a doloꝛ inteſtinorum. qꝛ inteſtina ſepe pre dolere obuoluuntur. ⁊ hinc iliacus ca cũ qui talẽ infirmitatẽ patit̃ hi ⁊ torminoſi dicuntur ob inteſtinoꝝ tormẽta. Et inde dicitur hoc ile ilis ilia ilium pro inteſtino ſm Hug.

Ilium in ilius vide.

Ilius. ilus fuit q̃dã rex troian⁹. vñ troia dicta eſt iliũ. Et nota ꝙ troia dicta eſt regio Aſie. Iliũ vͦo eſt ciuitas troie. Quãq; tñ troia accipit̃ ꝓ illa ciuitate. ⁊ tũc iliũ accipit̃ ꝓ q̃dã eminẽtiſſima turri illius ciuitatis. ⁊ inde inuenit̃ h̓ ilion indeclinabile. ⁊ h̓ iliũ ilij. ⁊ ilios ilioꝝ. ⁊ hinc põt dici h̓ ilius ilij. vnde h̓ ⁊ h̓ilienſis ⁊ h̓ ſe. ⁊ iliacus ca cum. i. troianus. ⁊ hic iliades dis troianus vnde ſubtracta de ſyllaba dicitur ilias dis femina troiana. ⁊ penul. genitiui cor. iliades.

Illachrymor. ex in ⁊ lachrymo ↄponit̃ illachrymor maris. ⁊ ẽ illachrymari ĩtus lachrymari. vl' ↄdolere. ⁊ ẽ deponẽ. ſꝫ antiq̃tus iueniat̃ in neu. ge. vñ Boe. in ſcdõ de cõſola. Alius prole letatus filij filiue derelictus meſtus illachrymat.

Illaudabilis in laudibus vide.

Illaudatus in laudatus exponitur.

Illecebra. ab illicio cis dꝛ h̓ illecebra bre. i. carnal' delectatio q̃ hominẽ illicit. ſꝫ ⁊ ꝓ alia delectatiõe inueniat̃. Inde illecebroſus ſa ſũ. i. delectabil'. illecebris plenus. Et cõparat̃ vñ hec illecebroſitas tatis. Itẽ ab illecebra dicit̃ illecebro bras. i. illecebris attrahere. ſeducere. illicere. ⁊ cor. ce naturaliter.

Illecto tas. ideſt frequenter illicere. ab illicio lexi lectum lectu u mutata in o.

Illectus. ab illicio cis lexi lectũ lectu dicitur illectus cta ctum ideſt illaqueatus ſeductus. in licio poſitus. Jaco. i. ca. dicit̃ Abſtractus ⁊ illectus ⁊c̃.

Illepid⁹ da dũ. i. inſuauis. inſipidus. ab in ⁊ lepid⁹ componit̃.

Illex. ab illicio cis dicitur hic ⁊ hec ⁊ hoc illex cis. qui aliquẽ ducit in fraudẽ. qð etiã abſolute pro fraudulento dicitur ⁊ deceptore. Unñ Plautus. Eſca eſt meretrix ⁊ pecus illex.

Illibatus ta tũ. i. intactus. ab in ⁊ libatus componitur.

Illiberalis. ab in ⁊ liberalis componitur hic ⁊ hec illiberalis ⁊ hoc le. ideſt non liberalis.

Illicio cis illexi ctum. ab in ⁊ licio. ⁊ eſt illicere illaqueare. in fraudem ducere. ⁊ cor. li.

Illicitus ta tum. i. nõ licitus. ab in ⁊ licitus componitur.

Illido dis liſi liſum lidere. i. intus vel valde ledere. ab in ⁊ ledo dis componitur. e conuerſa in i. vnde illiſus ſa ſum. i. intus vel valde leſus. ⁊ produ. li vbiq;.

Illiria rie fe. ge. regio eſt iuxta mare adriaticum. vnde illiris dis. ⁊ illiricus ca cum penul. cor vñ ad Roma ca. xv. Uſq; ad illiricũ ⁊c̃. ⁊ illiris dicitur idẽ quod illiria. ⁊ hec illirica ce herba quedam que in illiria abundat.

Illiricus in illiria exponitur.

I llisus sa sum in illido dis vide.
I llitteratus ta tum in litteratus exponitur.
I llo adverbium loci est: ꝛ acuitur in fine Math. ij. Timuit il lo ire. idest ad illum locum.
I llotus ta tum penulti. produ. idest non lotus immundus: ꝛ componitur ab in ꝛ lotus.
I llumino nas naui nare in lumino nas exponitur.
I llunis: ab in ꝛ luna componitur hic ꝛ hec illunis ꝛ hoc ne id est sine luna vel obscurus: ꝛ produ. penul.
I llustris. ab illustro stras qḋ componitur ab in ꝛ lustro stras dicitur hic ꝛ hec illustris ꝛ hoc stre. i. ꝑclarus: nobilis qui valde illustratur. Et comparatur.
I lluuies uiei fe. ge. dr squalor: vel immundicia morbus vel sor des: ꝛ dr ab illuo is qḋ est maculare: qꝛ deturpat ꝛ macu lat rem in qua est. Deu. xxviij. Sup illuuie secũdarũ. i. sup il luuiosis ꝛ putridis secundis vt fiat endiadis.
I luo in ilius vide.

J ante M

I maginor naris ab imagine dr ꝛ ē imaginari absentē rē ꝑci pere: vł imaginē rei absentis. vñ hec imaginatio onis vis aie q̃ de ꝯprehēdit formas cũ mã re absente: sꝫ hec aut ē recorda tiõis: aut imitatiõis: aut ꝯfictiõis. Recordationis cũ eandē rē imaginamur q̃ ꝑus fuit subiecta nr̄o sensui. Imitationis cũ rē similē nõ eandē. Cõfictiõis qñ ꝯfirmamus aliq̃d in mēte quod in rerũ nã nõ patiť inueniri: vt chimerã ex ca pite leonis: pectore bois: ventre asini: cauda serpētis. ꝑma imaginatio nobis cõis est cũ beluis: scḋa ꝛ tertia est ꝓpria bois. Itez ab imaginor hic ꝛ hec imaginabilis ꝛ hoc le qḋ aptũ est imaginatione ꝑcipi: ꝛ imaginatiuus ua uum quod imaginatiõe ꝑcipit vel ꝑcipitur: vel qḋ ꝑtinet ad imagina tionem: ꝛ imaginatorius ria rium: vide in malus.
I mago ginis fe. ge. rep̄sentatio alicuius rei: ꝛ dr imago ab imi tor taris q̃si imitago: qꝛ imitatť rē cuius ē in corporalibus linea mētis ꝛ dispositiõe partiũ: aliter nõ dr imago ꝓpe. vñ ima ginarius ria riũ qḋ ꝑtinet ad imaginē vł qḋ ꝑcipiť vmbrati liter ꝛ q̃dã imaginatiõe. Et scias ꝙ triplex ē imago. s. crea tionis: recreatiõis: ꝛ silitudinis sicut diť glo. sup illud psal. Signatũ est sup nos lumē vultus tui dñe ꝛc̄. Ex hoc pꝫ ꝙ eē imaginis bois nõ solũ ē nature sꝫ grē ꝛ glie. qꝛ imago crea tiõis est nature: imago recreatiõis ē grē: imago silitudinis est glie. Itē nota ꝙ hõ factus est ad imaginē ꝛ silitudinē dei: ad imaginē q̃tũ ad nãlia: ad silitudinē q̃tum ad gratuita. Sed aiaduerte ꝙ imago q̃tũ ad eē ꝯsistit in solis nãlibus q̃tũ aũt ad bñ eē vel ꝑfecte eē vł ꝑfectũ eē ꝯsistit in gratui tis. Itē scire te volo ꝙ triplex fuit rõ institutiõis imaginũ in ecclia. Prima ad instructionē rudiũ: qui eis q̃si q̃busdã libris edoceri videntť. Secũda vt incarnatiõis mysteriũ ꝛ scõꝝ exēpla magis i memoria nr̄a eēnt dũ quotidie oculis nr̄is repꝛesentantť. Tertia ad excitandum deuotionis affe ctũ: qui ex visis efficacius excitatur q̃ ex auditis. Uide etiã in latria. Item de imagine faciei christi dicam in inda.
I mbecillis: ex in ꝛ baculus cõponiť imbecillus la lum: ꝛ hic ꝛ hec imbecillis ꝛ hoc le in eodē sensu. i. sine baculo. i. susten tamento virium. i. debilis: fragilis: vnde imbecillo las lare idest debilitare: verbum actiuum. ꝛ inde verbalia.
I mbellia lie. i. debilitas: ab imbellis deriuatur.
I mbellis: ab in ꝛ bellũ cõponiť hic ꝛ hec imbellis ꝛ hoc le. i. eneruis. debilis: fragilis: ꝛ mutatur n in m sequente b.
I mber ab iebrio as deriuatť hic imber bris pluuie vis repētina ad nubes vł pluuiã ꝑtinēs: sic dictus qꝛ terrã iebriet ad germi nãdũ: ꝛ desinit ablatiuus i i: vt imbri: inueniť ēt i e ibre: vt diri i ablatõ tertie declinatiõis. ꝯposita aũt faciũt in i: vt septēbri.
I mbrex cis in imbricium exponitur.
I mbriciũ: ab imber dr hoc imbricium cij ꝑ qḋ aq̃ eliciť. s. lauari um: fluuium. vel canalis qḋ aliter dr hec imbrex cis: ꝛ cor. pe nul gñ vñ Prudētius. Imbricibus ruptis vndãtis desup au ri. Imbrices etiã dicunť tegule: qꝛ capiũt imbres: ꝛ est ety.
I mbriculus li diminutiuum paruus imber.

I mbricus ca cum penulti. cor. ꝛ imbricosus sa sum. i. pluuio sus: ab imber dicitur.
I mbulus: ab ambulo las dicitur hic imbulus. li mas. gene. pe nul. cor. porticus lata ꝛ spaciosa: ꝛ dicitur imbulus quasi in ambulus: locus ad ambulandum spaciosus sꝫ Hug. Pap. vero dicit. Imbuli dicti vel qꝛ sub velamine sunt: vel quia sub his ambulamus: sunt enim platearum porticus.
I mbuo is in buo is exponitur.
I meon vel imon grece ceruix latinę.
I mitans in imitor exponitur.
I mitator ꝛ imitatrix in imitor taris exponitur.
I mitatorius ria rium. i. dignus imitatione: vel qui aliquem imitatur: ꝛ dicitur ab imitator taris. 455
I mitor aris atus sum tari. i. sequi. vñ hic imitator toris: imita trix cis: ꝛ hic ꝛ hec ꝛ hoc imitans tis participiũ. Ezech. xxi. Sabbatoꝝ ociũ imitãs: ꝛ cor. mi. sine penul. ꝛ etiam ꝑmaꝫ: vñ patet ꝙ scribitur per vnuꝫ m. Uñ Lucanus in ꝑmo. Et qui te laxis imitantur sarmata bracis.: ꝛ in Aurora dicitur Quas imitãs ꝑsul. bis sex fert pectore gemmas.
I mmanis: manũ qḋ est bonũ ꝯponiť cũ in ꝛ dr hic ꝛ hec imanis ꝛ hoc ne q̃si sine mano. i. sine bono. s. efferus: crudelis: imãsue tus: terribilis. Et ꝯparať imanis nior nissimus. vñ imaniter nius nissime aduer. ꝛ hec imanitas tatis. i. crudelitas tatis: ꝛ qꝛ magna solēt eē crudelia ꝛ effera ꝛ terribilia: iõ imanis i ueniť ꝓ magnus: grãdis: ꝓ crudeli vł imãsueto sine supbo inueniť Job. xxvi. Immanibus lux abscõdiť ꝛc̄. qḋ exponēs Greg. in mora. Immanibus lux ascõdiť: qꝛ nimirũ supbiēti bus veritatis cognitio denegať. possunt ēt sm̄ Grego. ibi. Inmanibus esse due partes. sꝫ tunc prima scribitur per n:
I mmaturus. ab in ꝛ maturus cõponitur imaturus ra rũ. i. non maturus. acerbus. ꝛ cõparatur. vñ Esa. xviij. Ante messem enim totus effloruit: ꝛ imatura ꝑfectio germinauit. vñ hec imaturitas tatis. i. nõ matura acerba. Immaturitas etiam dicitur nocturnũ tp̄s qḋ nõ ē maturũ. i. oportunũ: vt aliq̃d agatur vigilãdo qḋ etiã vulgo solet dici hora importuna.
I mmemor in memor vide.
I mmemoratio onis fe. ge. i. obliuio. ingratitudo nõ recognitio ab imemoro ras. Sapie. xiiij. ca. Bonoꝝ dñi imemoratio.
I mmineo nes nui ex in ꝛ maneo nes cõponitur. ꝛ mutatur a in i ꝛ n in m. ꝛ est iminere impendere. ingruere. superstare. instare. ꝑsens esse. vñ iminens nentis ge. ois. Et cõparatur vt iminens tior tissimus. vñ imminēter tius tissime aduer. ꝛ hec imminentia tie. ꝛ corripit mi.
I mmitis ex in ꝛ mitis. ꝛ ꝓdu. mi. immitis.
I mmolo las laui cõponitur ab in ꝛ mola le qḋ est puls ex fa rina ꝛ aq̃ ꝛ sale q̃ olim victime inter cornua ꝑfundebantur ꝛ mutatur n in m. qꝛ n nõ põt stare ante m in eadē dictione latina. ꝛ sic imolo scribitur per duo m. ꝛ est imolare sacrifi care. q̃si moletĩ ifũdere. vł mola ꝑfũdē. vł imolať ꝯpõiť ab i ꝛ moles q̃si i mole altaris victimã põere vñ imolatio dicta ē ab antiq̃s eo ꝙ i mole altaris posita victia cedereť. vñ ma ctatio post immolationem erat. sed nunc immolatio panis ꝛ vini calici conuenit. vnde immolaticius cia cium. idest sa crificatiuus scꝫ qui immolatur. ꝛ cor. mo immolo.
I mmotus ta tũ participium de imoueor vel potest esse nomē compositum ab in ꝛ motus quasi non motus.
I mmundus da dum. i. impurus. ab in ꝛ mundus. ꝛ cõparatur vt immũdus dior dissimus. vñ imũde dius dissime aduer. ꝛ hec immunditia cie. i. impuritas.
I mmunis ab in ꝛ muniũ ꝯponiť hic ꝛ hec imunis ꝛ hoc ne. i. sine munio. i. tributo. s. liber. q̃ nulli ē tributarius. vñ ꝛ sepe imu nis dr expe. alienus sine pte. Itē imunis. i. nõ mũificus q̃si sine munio. i. munere. Uñ i ꝓuerbio veteri dr. Immunes ciues odore sui. Itē imunis dr q̃ nõ facit munia. i. officio nõ fun giť. ē eni oĩ ꝑuilegio vacuus ꝛ dono. s. vitiosus piger vētri i dulgēs. ꝛ ꝯstruiť hoc nomē cũ gtõ ꝛ ablrõ. vt imunis ꝑiculi ꝛ ꝑiculo. ꝛ hinc hec imunitas tatis. ꝛ ꝓdu. penul. immunis.
I mo dr ab imus ma mũ. ꝛ ē aduer. eligēdi. ꝛ tũ valet q̃ntũ po tius. aliq̃n ē aduer. affirmãdi. ꝛ tũc tũ valet q̃ntũ certe. ali

qui est coniunctio illatiua et tantum valet quantum igitur: et est scribendum imo per vnum m: et est differentie ad ablatiuum predicti nominis scilicet imus ima imum vnde debet esse accentus in fine: et debet in aliquantulum copresse so nare cum l: sed sit de sequenti syllaba: sed est differentie hoc fiat: ita vult Hug. Quidam tamen dicunt quod non oportet quod imo aduer. accen tuetur in fine ad differentiam huius ablatiui imo: quia satis patet dif ferentia inter ea cum sint diuerse partes orationis: vt in secunda parte tetigi per simile vbi egi de impedimentis accentus in ca. de im pedimento differentie. et produ. primam imo. vnde Uindocinen sis. Sponsam non cupias quam durit proximus imo. Flo reat illesus proximitatis amor. Quidem autem dicunt quod imo scribitur per duo m quos ego non sequor.

I mpar ris. i. sine pare non par: infimus: et componitur ab in et par et mutatur n in m: et est ois ge. et cor. penul. gti imparis.

I mpatiens in patiens exponitur.

I mpedatura re dicitur pedis mensura vel impressio vel inuesti gatio. Peda autem dicitur vestigium hominis: vnde potest dici pedo das: et per compositionem impedo das: et inde hec impedatura re.

I mpedio dis diui ditum dire. i. retinere. quasi impedicam trabe re: vel impedicam ponere: componitur ab in et pedica: et ab im pedio dicitur hoc impedimentum ti.

I mpegi preteritum de impingo gis: et produ. pe.

I mpello pellis puli sum ab in et pello lis deriuatur: et mutatur n in m: et est impellere quasi intus vel valde pellere vnde impulsus sa sum. et impulsiuus ua uum.

I mpendeo des di dere sum. i. iminere. ingruere. instare: suspen dere. et componitur ab in et pendo des. Hester. xiij. Eo quod eis certa mors impenderet. i. immineret vel instaret.

I mpendium ab impendo dis dicitur hec impensa se: et hoc impen dium dij ambo pro expensa vel dispensa: et impendio aduer. i. se dule: intente. Inuenitur etiam impendium pro studio et sedulitate. vnde impendiosus sa sum. i. sedulus: intentus. vnde impendio se aduer. et hec impendiositas tatis.

I mpendo dis di sum dere. i. dare: et tribuere: et componitur ab in et pendo dis

I mpenetrabile. i. inaccessibile secundum Papiam.

I mpenitens tentis gene. omnis. i. non penitens: ex in et peni tens componitur.

I mpenso sas frequen. impendere: et formatur ab impendo dis di sum su n in o conuersa.

I mperator ab impero ras dicitur hic imperator toris quod dicitur aliquando induperator du syllaba interposita causa metri. et tunc oportet m mutari in n ante d: et hec imparatrix cis. et imparatiuus a um et hoc imperium rij. vnde hic et hoc imperialis et hoc le: et imperiosus sa sum. i. altus. nobilis. et autenticus. impio et potestate et dignita te plenus. Et comparatur. vnde imperiose siue sime aduer. et hec imperiositas tatis. idest maiestas.

I mperegre penul. cor. aduer. est: et est idem quod instabiliter vel sine certa mansione. et componitur ab in et pegre. n conuersa in m.

I mperiosus in imperator exponitur.

I mperito tas. i. frequenter impero. et formatur ab hoc supi. impe ratu a mutata in i cor. et u in o sit imperito tas taui tare.

I mperitus ta tum. i. non peritus. non instructus. non doctus. et componi tur ab in et peritus. Et comparatur imperitus tior tissimus. vnde imperite tius tissime aduer. et hec imperitia tie. et produ. ri.

I mpero ras raui ratum. i. precipio. ex in et paro ras componitur: et mutatur m in n et a in e: et cor. penul.

I mpera. pars componitur cum in et dicitur impera tis. i. extra sine parte. Ambro. super Egisippum. Uestro prelio omnes implica buntur. nec erit nostra vlla regio. vestri impera decoris.

I mpersonale verbum e quo nascatur habes supra in tertia parte in tractatu de verbo. cap. de verbo impersonali.

I mpertior tiris et impertio tis. i. tribuere donare. partem da re. et componitur ab in et partior tiris vel partio tis secundum anti quos et facit supinum impartitum: et producit penultimam.

I mpes tis in impetus exponitur.

I mpetigo. Ab impeto tis deriuatur hec impetigo ginis. sicca scabies prominens cum asperitate et rotunditate forme. vnde impetiginosus sa sum. i. scabiosus. Et comparatur. vnde hec impetiginositas tis. i. scabiositas. et produ. impetigo penul

ti. in nominatiuo sed in obliquis eam corripit.

I mpetro tras traui componitur ab in et patro tras mutato a in e. et est verbum actiuum. et cor. penul. naturaliter. et est impetra re. exorare. quod petitur obtinere. in petitione effectum habere.

I mpetus ab impeto tis dicitur hic impes dis et hic impetus tus tui in eodem sensu. vnde impetuosus sa sum. i. furibun dus cum impetu omnia faciens. Et comparatur. vnde impetuo se siue sissime aduer. et hec impetuositas tatis.

I mpiger gra grum corripit pi naturaliter. et componitur ab in et piger et est impiger non piger.

I mpingo gis pegi pactum. et componitur ab in et pago gis quod est ligo vel impello. Et scias quod impingere inuenitur pro cespi tare. et in hac significatione est neu. Unde puer. iiij. Et pes tuus non impinget. Inuenitur etiam pro impellere. et sic est actiuum. vnde Ecc. xiij. Non improbus sis ne impingaris. In uenitur etiam impinguo guas guaui. et scribitur p u in vlti. sylla.

I mpius ex in et pius componitur impius pia pium. quasi sine pietate est. et ponitur pro infideli. iniquo. quia non est equus sed ineglis. et prauis opi bus maculatus: et omnis impius est iniquus. sed non econuerso. Et comparatur per suppletionem impius magis impius impiissimus. vnde impie ma gis impie impiissime. et hec impietas tatis. et impio as. i. impia agere. vel impium facere. Unde prudentius in libro hymnorum. Et q indignatum virtus cor impiauit. Et scias quod ista propositio est reci pienda. Iste lapis est non pius. non tamen est impius. quia cum dico non pi us. non venit per appositionem. et priuat tantum. sed impius priuat et ponit. Ut dixi in tertia parte in cap. de figura nominis.

I mplano nas naui nare. i. decipere. vel in errorem ducere. Unde Ecc. xv. Non dicas. ille me implanauit. et componitur implana re vt dicunt quidam ab in et planos quod est error vel vagatio.

I mploro ras raui et implorator ras componitur. et imploraf rogat ore re. vel impetrare. et est verbum actiuum. et produ. plo secundum Hug. Pap. vo dicit. Implorat cum fletu innocat vel rogat. inquirit.

I mplumis. pluma componitur cum in et dicitur hic et hec implu mis et hoc me. i. sine pluma. sine barba: et produ. plu. Unde Ouidius. Implumes calue puer cetusque fuerunt.

I mpluuium nij. i. lanarium guttatorium per quod decidit pluuia in domum: et dicitur ab impluuio is.

I mpolitus ta tum dicitur inornatus. non coplanatus. non sculptus et componitur secundum quosdam ab in et polio lis. et produ. li.

I mponentum imponenti ge. neu. est id quod extremius in cena po nitur sicut sunt nuces et poma. et dicitur ab impono nis.

I mpono nis ex in et pono nis componitur. et est iponere iniungere. vel inculpare. vel imputare. vel ponere. et tunc facit preteritum in sui et supinum in situ. Item imponere. i. decipere. et tunc construitur cum datiuo. vt impono tibi. i. decipio te. Gen. xxxi. Quare imposui sti mihi. et tunc facit supi. in stum scilicet impono sui stum.

I mportitor toris mas. ge. qui portas facit. ab in et portitor com ponitur. et corripit ti.

I mporto tas in porto tas exponitur.

I mportunus na num componitur ab in et portum. et dicitur importunus scilicet pterus. ineptus. quasi non habeat portum. i. quietem. quasi sine por tuno. vnde importuni dicuntur qui in naufragium cito feruntur. Et comparatur. vnde hec importunitas tatis. i. infestatio. inde tudo. et importuno nas idest infestare. inquietare.

I mportuosus sa sum locus vacuus portibus. ab in et portuo sus. Et comparatur importuosior sissimus. vnde hec importuositas tatis.

I mpos potis communis ge. i. impotens qui votum suum ad effectum deducere non potest. et componitur ab in et pos potis.

I mpostor ab impono sui impostum pro decipio deriuatur hic impostor storis. i. deceptor qui male agit. Et inde impostorius ria rium. i. dece ptorius ria rium. et impostrix tricis in eodem sensu. i. deceptrix. ma lus puer clus. Statius thebaidos. Mens cunctis imposta ma net. et hec impostura re. i. deceptio. et produ. penul. impostura.

I mpostus in impostor vide.

I mpotio tis tiui tire. i. deuestire. vt impotiatis eis prebenda sua. i. deuestiatis. et deriuatur ab impos potis. et corripit po.

I mprecor ab in et precor componitur imprecor caris cari. ca tus verbum deponens. i. execrari. maledicere. Ponitur etiam aliquando in bona significatione. vt iste imprecatur illi bona

ideſt valde rogat vel adoptat. vnde imprecans cantis ge-
neris ois. Gene. xxiiii. Imprecantes pſpera. et cor. pre. Dic
nota φ imprecationes ſiue maledictiones que in ſacra ſcri
ptura inueniunt. puta Exurgat deus ⁊ diſſipentur inimici
eius. et ꝯſimiles tripliciter pñt intelligi. Uno mõ per mo-
dum pnunciationis. et p modum optationis. vt ſit ſenſus.
Diſſipent inimici tui. i. diſſipabuntur. Alio mõ per modū
optationis. vt. ſ. deſideriū optantis non referat ad penam
boium. ſ; ad iuſticiā punientis ſicut illud. Letabit iuſtus
cū viderit vindictā. qꝛ nec ipſe deus puniens letat in per-
ditione ipſoꝝ impiorū. vt dicit Sap. i. ſed in ſua iuſticia.
qꝛ iuſtus dñs. et iuſticias dilexit. Tertio modo vt deſide-
rium referat ad remotionē culpe. nõ ad ipſam penā. vt. ſ.
peccata deſtruant. et boies remaneant. Sciendū etiā eſt φ
vt dicit Greg. in. iiii. Moral. tractans illud Job. Et male-
dixit diei ſuo. Scriptura ſacra duobus modis maledictū
memorat aliud videlicet qð approbat. et aliud qð damnat
Aliter enī maledictū profert iudicio iuſticie. aliter liuore.
vindicte. Maledictū quippe iudicio iuſticie ipſi pmo homi
ni peccanti prolatū eſt. cū audiuit. Maledicta terra in ope
ribus tuis. Itē cum ad Abraā dr maledicam maledicenti-
bus tibi. rurſum de maledicto qð non iudicio iuſticie ſed
liuore vindicte promit. voce pauli pdicantis admonemur
cū dit Bñdicite. et nolite maledicere. et rurſum. Neqꝫ eniꝫ
maledici regnū dei poſſidebunt. Deus ergo maledicere dr
⁊ tamen maledicere hõ prohibetur. quia quod homo agit
malicia vindicte. deus non facit niſi examine et virtute iu-
ſticie. Cum ergo ſcti viri maledictionis ſniam proferunt.
non ad hanc ex voto vltionis. ſ; ex iuſticie examine erum
punt. Intus enī ſubtile dei iudiciū aſpiciūt. ⁊ mala foris ex
urgentia. qꝛ maledicto debeāt. ferire cognoſcūt. et eo i ma-
ledicendo nõ peccāt. quo ab interno iudicio nõ diſcordāt.
Hinc eſt φ Petrus in offerētē ſibi pecuniā Simonē ſniaꝫ
maledictionis intorſit dicens pecunia tua tecum ſit in per-
ditionē: q enī non ait eſt: ſ; ſit: nõ in indicatiuo ſ; in optati
uo mõ ſe hoc dixiſſe ſigñauit. Hinc Helias duobus qnqua
genarijs ad ſe veniētibus dixit. Si hõ dei ſum: deſcendat
ignis de celo ⁊ ꝯſumat vos. Quoꝝ vtroruꝫ ſnia quanta
ſeueritatis rõne conualuit: terminus cauſe monſtrauit. nā
⁊ ſimon eterna pditione interijt: ⁊ duos quinquagenarios
deſup veniens flāma ꝯſumpſit: virtus ergo ſubſequens te
ſtificat qua mente maledictionis ſnia pmittitur. Cū eniꝫ ⁊
maledicentis innocentia pmanet: ⁊ tñ eū q maledicit vſqꝫ
ad interitū maledictio abſorbet: ex vtriuſqꝫ ptis fine colli-
git qꝛ a bono ⁊ intimo iudice i reū ſnia ſumpta iaculatur.
I mpreſentiarum. i. in pſenti modo: ⁊ poteſt eſſe pars compo-
ſita: ⁊ erit aduer. temporis Hei. l. Sicut impreſentiarū cer
nitis poteſt etiam eſſe aduer. loci ſm quoſdam: ⁊ tunc ipre
ſentiarum idem eſt quod in preſenti.
I mprimo mis ſi ſum: ex i ⁊ pmo mis cõponit: ⁊ ē iprimē val
de pmere: vel iprimere. i. infigere: ⁊ ē actiuū: ⁊ corripit pri.
I mprobulus la lum penul. cor. i. aliquantulum improbus: et
deriuatur ab improbus.
I mprobus: probus componitur cum in: ⁊ dicitur improbus
ba bum. i. non probus: vel inſatiabilis: importunus: perſe
uerans. vnde Labor improbus oia vincit: ⁊ dicitur ipro-
bus quaſi iſtans prohibenti: ⁊ eſt ethymo. Et comparatur.
vñ iprobe bius ſime aduer. ⁊ hec iprobitas tatis. Et vt dr
in Grecis. Improbus ē aliqñs verbis factiſqꝫ proteruus.
I mpromptu. ideſt in manifeſto: ſed magis ſunt due partes:
vide in promptus.
I mproperiū. ab impropero ras qð cõponit ex in ⁊ propero
deriuatur hoc improperiū rij. i. conuitiū. dedecus. iniuria.
vel deriſio. vñ in pſal. Improperia iproperantiū tibi ceci-
derunt ſuper me Jac. i. Qui dat oibus abūdāter ⁊ nõ ipro
perat qð deus dat ē bonitatis: φ oib' cõitatis: φ abūdan-
ter largitatis: φ nõ improperat eſt ſūme curialitatis.
I mprouiſus ſa ſum ex in ⁊ puiſus cõponit. ⁊ eſt improuiſuꝫ
qð non prouidet. ſed ſubito accidit qð ſit. ⁊ produ. ui.

I mprudens penul. produ. in prudens vide.
I mpubeo bes in pubeo bis vide.
I mpuber beris produ. penul. exponitur in puber.
I mpubes bis in puber vide. ⁊ in pubis.
I mpudens ex in ⁊ pudēs cõponit. ⁊ eſt ipudens nõ pudens
nõ verecūdus. cui pudor et pudicitia pcul ē. Dañ. viii. Cõ-
ſurget rex impudens facie. ⁊ cor. pu. vnde Ouid. de arte:
Si doctus videare rudi petulanſue pudenti.
I mpudicus. pudic' cõponit cū in ⁊ dr ipudicus ca cū. i. adul-
ter obſcenus. Quidaꝫ tñ dicit φ ipudicus cõponit ab in
⁊ podice. qꝛ podicē. i. fetorē dicit q turpitudinē īfert. Et cõ
parat. vñ ipudice cius ſime aduer. ⁊ h ipudicitia tie. ⁊ ipu
dico cas. i. ipudicū facere. inceſtare. ⁊ eſt actiuū ⁊ pdu. di.
vñ Ouid. epi. Ille cū pietate mea pcibuſqꝫ pudicis. Et ſci- 156
as φ duplex eſt ipudicitia. ſ. ſpūalis ⁊ carnalis. Spūalis ē
q per delectationē cogitationū intus tñ agit. Carnalis eſt
que corporaliter agit ſeu complet. Fit aūt multis modis:
nā mõ p viſum. mõ p auditū. mõ p tactū. mõ p cogitatõeꝫ
mõ p locutionē. mõ p operationē. Talibus fomentis nu-
tritur ⁊ exercetur libido. ⁊ poteſt anima ſeparari a deo.
I mpulſus ipulſa ſum. i. valde pulſus vel intus pulſus. ab im
pello impellis dicitur. ⁊ hic impulſus ſus ſubſtantiue.
I mpunis ab in ⁊ punio vel pena cõponit impunus na num
⁊ hic et hec impunis ⁊ hoc ne in eodē ſenſu. i. non punitus
ſine pena. Et qñqꝫ impunis dicitur imunis. ⁊ inde impu-
ne et impuniter aduer. et hec impunitas tatis. et eſt impu-
ne ſine pena. liber. ſine vindicta. vt impune non cedit. i. nõ
habet ſucceſſum. vel non accidit ſine pena.
I mpunit' ta tū. i. nõ punitus. ⁊ cõponitur ab in et punio nis.
I mpurus ra rū. i. nõ purus. ⁊ comparat impurus rior ſimus.
vñ impure rius ſime aduer. ⁊ h impuritas tatis. et cõpo.
ab in et purus. Uel pōt cõponi ab in et puro ras. Et ab im
purus deriuat impuro ras. i. impurū facere. ⁊ pdu. pu.
I mus ma mū. i. depreſſus infimus.

I ante N

I n prepoſitio qñqꝫ ꝯſtruit cū actõ caſu. aliqñ cum ablatiuo
aliqñ cū vtroqꝫ ſimul. Septē aūt modis cõſtruit cū actõ
tñ. ſex cum ablõ tñ. tribus cum vtroqꝫ indifferēter. et ſic
in vniuerſo. xvi. modis cõſtruitur cū caſibus. Quotiēs āt
in ſignificat motū de loco ad locū ꝯſtruitur cū actõ tñ. vt
vado in vrbem. vado in eccleſiam. ſi ſum extra. Item quo
tiens in ponitur p ꝯ conſtruitur cū actõ tñ. vt vado in ho-
ſtem. i. contra hoſtem. Item in adulterū dico. i. ꝯ adulteꝝ.
Item quotiens ſignificat indeterminatam infinitatem cõ-
ſtruitur cū actõ tñ. vt in pſal. dñs regnauit in eternū. ⁊ iu-
ſti in perpetuum viuent. Item quotienſcūqꝫ in conſignifi
cat diuturnitatem cõſtruitur cum actõ tñ. vt viſio quā hic
vides in longos dies eſt. et iſte prophetiȝat in magna tpa.
et ibi. Ut inhabitem in longitudine dierum. Itē quotienſ-
cunqꝫ ad in ſubintelligitur vſqꝫ conſtruitur cū actõ tñ. vt
qui odit aiam ſuam in hoc mundo in vitā eternā cuſtodit
eam. i. vſqꝫ ad vitam eternā. ⁊ ibi. Scio cui credidi et cer-
tus ſum. qꝛ potens eſt depoſitum meum ſeruare in illum
diem. i. vſqꝫ ad illum diem. Uado in montem. i. vſqꝫ ad
montem. Itē quotienſcunqꝫ in ponitur p iuxta ꝯſtruitur
cum actõ tñ. vt iſte contendebat iuxta regem in hunc mo
dum. i. iuxta hunc moduꝫ. ⁊ ibi. Miſit ad ezechiam in hec
verba. i. iuxta hec verba. Itē quotienſcunqꝫ in ponitur p
ſuper cõſtruitur cū actõ tñ. qð vr eſſe tantūmodo cum li
ber oſtenditur ab aliquo exponi. vt Beda in Mattheū. i.
ſuper Mattheuꝫ. ⁊ ſic ſeptem modis cõſtruitur in cū actõ
tñ. Sex aūt modis cõſtruitur cum ablõ tantū. nam quo-
tienſcunqꝫ in ſignificat motionem fieri in eodem loco. con
ſtruitur cum ablõ tantū. vt milites currūt in ciuitate. ego
curro in campo. Item quotienſcunqꝫ in conſignificat per
manentiam in eodē loco vel in re aliqua conſtruitur cum
ablõ tantum. vt Sū in domo: ſum in labore. ſum in cogi-
tatione. dormio in lecto. Item quotienſcūqꝫ in ponitur p

inter construit cum abltō tm̄: vt Benedicta tu in mulieribus.i.inter mulieres.⁊ ibi: accepisti bona in boībus.i.iter boīes.⁊ ibi. In ingbus vocati estis vos.i.iter quos. Item quotienscūq₃ in ponit pro intra construit cum abltō tm̄. vt Oratio mea in sinu meo cōuertet.i.intra sinū meū.⁊ ibi Nec cōclusisti me in manibus inimici.i.intra manus. Item quotienscūq₃ in ponit ꝑ cū construit cum abltō tm̄: vt in baculo meo trāsiui iordanē.i.cū baculo meo. Itē quotienscunq₃ in ponitur ꝑ ante: cōstruit cum abltō tm̄: vt Dirigatur dn̄e oratio meo sicut incensuꝫ in cōspectu tuo.i.ante cōspectum tuum.⁊ ibi. Hoc est miraculū in oculis nostris.i. ante oculos nostros. Cum vtroq₃ casu construit indifferēter. Quotienscūq₃ in ponit ꝑ super: construit cū actō: vt loquet pacē in plebē suā.i.super plebem suam. Cum abltō: vt Misit deus filiū suū i terris.i.super terras.⁊ ibi. Iacta cogitatū tuū in dn̄o.i.sup dn̄m. Itē quotienscūq₃ in ponitur ꝑ per: qn̄q₃ cōstruit cum abltō: qn̄q₃ cū actō. Cū actō qn̄ sigt localem transitiōe₃: vt aperite mihi portas iusticie ⁊ igressus i eas.i.per eas. Cum abltō qn̄ notat administrationem: vt Multifarie multisq₃ modis olim deus loquēs patribus in ꝓphetis.i.p ꝓphetas. Item quotiēscūq₃ in ponitur ꝑ ad: cōstruit qn̄q₃ cum abltō: qn̄q₃ cum actō. Cum actō qn̄ localem motionē designat: vt ipulit in latus tuuꝫ: i.ad latus tuū.⁊ Vado in hostes.i.ad hostes. Cum abltō: vt dn̄s erit in latere tuo.i.ad latus tuū. ita dicit Hugu. Sm̄ aūt Arist. sic distinguūt modi de in. Nā primo mō dicit aliquid esse in aliquo sicut pars integralis in suo toto: vt digitus in manu: paries in domo. Scd̄o mō sicut totū integrale in suis partibus: vt domus est in pariete tecto ⁊ fundamēto. Tertio aūt mō sicut species in gn̄e: vt hō in aīali: ⁊ vniuersalr̄ quodlibet iferius in suo superiori. Quartus modus essendi in d̄r sicut genus in specie: vt aīal in hoīe: et vnūquodq₃ diffiniēs in suo diffinito. Quintus modus essendi in aliquo est sicut forma in mā. Et iste quintus modus subdiuidit: q₂ quedā est forma substātialis: vt aīa est forma substantialis hoīs. Alia aūt est accidentalis: vt albedo est forma accidentalis hoīs. ⁊ prima earū d̄r ꝓprie esse in sicut est forma in mā. ⁊ aīa in corpore. Alia d̄r esse sicut accidens in subiecto: vt albedo in pariete: ⁊ color in corpore. Sextus modus essendi in est sicut aliq̄d in prima cā efficiente vt regnuꝫ in regente. Septimus modus essendi in est sicut aliq̄d in fine: sicut virtus in beatitudine. Octauus modus essendi in est sicut aliq̄d in vase: ⁊ vniuersalr̄ sicut locatum in loco. Hos aūt octo modos eēndi in distinguit Arist. in physica sua. Boetius autē assignat.ix. q₂ subdiuidit quintū modū in duos: vt dictum est.

Inaffabilis. affabilis cōponit cum in et d̄r hic et hec inaffabilis ⁊ hoc le: insuauis ⁊ austerus ad loquendum.

Inalto tas taui tare.i.i altū extollē: ⁊ cōponit ab i ⁊ alto altas.

Inanimo mas maui mare.i. valde animare: ⁊ componitur ab in ⁊ animo mas.

Inanis. ab in ⁊ vanus cōponit h̄ ⁊ h̄ inanis. ⁊ h̄ ne: q̄si innanus.i. valde anus. ⁊ cōparat. vn̄ h̄ ianitas tatis. Et inanio nis iui ire.i.inanē facere: anihilare: euacuare: deprimere: diminuere: ⁊ ē actiuū cū oībus suis cōpositis ⁊ ꝑducit a. vn̄ Cato. Hoc faciūt stulti quos gl'ia vexat inanis. Et vt dicit Maximus differūt iane ⁊ vanū: q₂ vanū est q̄cq̄d nullius pōderis aut virtutis firmitate cōsistit. Inane est q̄cq̄d cū seculo p̄sente deficiēs ad vitā nō trāsit eternā. Quicq̄d eniꝫ ꝑ carnali honore laborat: corruptibili cum carne labitur.

Inarro ras raui rare. idest in arram pro aliquo dare. ⁊ componitur ab in ⁊ arro.

Inauris. ab in ⁊ auris componit inauris ris.i.anulus qui in aure perforata gestatur. Item inaures dicunt filateria idolorum sicut dicit glo. super Gene.xxv.a.

Incarcero ras raui rare.i.incarcereꝫ ponere. ⁊ componitur ab in ⁊ carcer carceris.

Incarno nas naui nare verbū actiuum.i.induere carnem. vnde incarnatus ta tum: a quo hec incarnatio onis. ⁊ componitur vt incarno nas ab in ⁊ caro carnis.

Incassum ab in ⁊ cassis sis cōponit incassum aduer.i.frustra sine cā. q̄si sine cassibus sine q̄bus venatio inanis est. vl' cōponit ab in ⁊ cassuꝫ aduerbio q̄litatis sm̄ Hug. Pap. etiā dicit. Incassum irritū. frustra. infructuose. sine causa.

Incastratura re d̄r icauatura lignoꝝ p quā mutuo sibi copulant. sicut p₃ in extremitatibus asserū cōtinuatoꝝ. ⁊ d̄r incastratura. q₂ in eo q̄si in castro vniunt ligna ⁊ muniuntur.

Incaustum sti in encaustum exponitur.

Incedo. ab i ⁊ cedo dis cōponit icedo dis si sum dere.i.ire. et ē nobiliū. ⁊ regit pꝰ se ntm̄. vt icedo supremꝰ. Vide pleniꝰ de h̄ i tertia pte vbi agit de regimie in cap. de ntō casu.

Incenatus ta tū.i.nō cenatus. Dan̄.vj. Et abijt rex in domuꝫ suam. ⁊ dormiuit incenatus.

Incēdo dis si sum.i. valde accēdē. v̄bū actiuū ē. et cōponit ab in et candeo des. sicut et accendo dis. ⁊ succendo dis.

Incenis. ab in et cena componitur hic et hec incenis et h̄ ne. quasi sine cena.i.ieiunus. ⁊ produ. penul.

Incensum si.i.thus. ab incendo dis dicitur.

Incentiuus. ab incendo dis d̄r h̄ incentiuus ua uum. ⁊ h̄ icentiuū ui. qd̄ incēdit. vel estus libidinis. ⁊ producit penul.

Incētor. ab icēdo dis d̄r h̄ icētor toris. vn̄ dic̄ Isido. Incētor d̄r ab eo qd̄ icēdat atq₃ iflāmet. ⁊ addit. Incētor ē q̄ praua suggestiōe cor aliorū succēdit. ⁊ ꝑsuadendo inflāmat.

Incenso sis siui situ v̄bū actiuū.i.ꝓuocare. ab icedo dis. d̄r vn̄ Boe. Tu solebas incessire pre sentem fortunam.

Incessus sus sui.i.itio ab incedo dis incessum dicitur.

Incestus. castus vl' cestō cōpo. cū i ⁊ d̄r icestus sta stū q̄si icastus q̄ cū moniali. cōsanguinea. vl' v̄gine cōcūbit. vn̄ h̄ incestū sti. ⁊ icestus stus stui. talis coitus illicitus ⁊ icesto stas verbū actiuū.i.taliter ipudicare sꝫ Hug. vide in raptus.

Inchoatiuū verbū desinit in sco. ⁊ significat initiū actus vel passionis sui primatiui. vt plenius dixi in tractatu in speciebus verborum in cap. de verbo inchoa.

Inchoo as aui are atum.i.incipere. vnde ichoatus ta tum.i. inceptus. vnde inchoatio onis.i.inceptio. Item ab inchoo inchoatiuus ua uum.i.inceptiuus.

Incido dis di dere supi. caret.i.i aliq̄ pte cadere. vn̄ i Luca.x. c.f. Incidit i latrones. ⁊ cōponit ab i ⁊ cado dis. ⁊ cor. ci. itē inuenit icido dis di cisuꝫ dere. qd̄ cōpōit ab i ⁊ cedo dis. ⁊ ꝓdu. ci vbiq₃. vn̄ v'sus. Qui putat icidit. icidit ille cadens.

Incieo cies ciui citū.i. vocare cōmouere. ꝓuocare. ab i ⁊ cieo cies cōpo. Itē d̄r incio cis ciui citū. ab in ⁊ cio cis.

Incincta cte fe. ge.i.pregnās q̄si sine cinctu. q₂ precingi fortiter vterus nō permittit. ⁊ cōponit ab in et cingo gis.

Incio cis exponitur in cieo cies.

Incipio pis cepi ceptū. ab i ⁊ capio pis cōponit. ⁊ cor. ci. Inuenit ēt icipit verbū ipersonale. Nota q̄ sūt q̄dā v̄ba ipersonalia nō simplr̄. sꝫ ex adiūcto q̄ sequūt cōstructiōes illoꝝ verboꝝ ipersonaliū q̄bꝰ adiūgunt. s. icipit solet. dꝫ. desinit. pōt. vt Socratis icipit iteresse legere. Sicut plenius dixi i tertia pte vbi egi de verbis in ca. de verbis ipersonalibus.

Incircūscriptus pta ptū.i.termino carēs q̄ circūcludi neq̄t et deriuat ab icircūscribo bis. Et sciasq̄ ꝓpe corpꝰ i loco circūscribit. aīa v̄o vl' angelus nō circūscribūt ꝓpe ⁊ absolute loquēdo. tn̄ respectu dei ⁊ angelꝰ corpꝰ d̄r ⁊ circūscribit vn̄ dic̄ Greg. Et mittūt igit angeli ⁊ assistunt. q₂ etsi circūscriptus ē angelicꝰ spūs sumꝰ tn̄ spūs ipse q̄ deꝰ ē circūscriptus nō ē. Angeli itaq₃ missi an̄ ipꝫ sūt. q₂ quolibꝫ missi veniāt itra ipꝫ currūt. Prope tn̄ angelus i loco nō d̄r eē diffinitiue. q₂ ita ē i vno loco q̄ ē vbiq₃. vel i pluribꝰ locis. Sꝫ deus vbiq₃ est essentialiter. ⁊ p̄sentialiter potentialiter.

Incisiuus ua uum.i.nō i tpe sectꝰ. vl' imaturꝰ vl' supfluꝰ. ⁊ deriuat ab icido dis. Hora. in odis. Ut gaudet icisiua decerpens pira. ⁊ h̄ icisiuū ui pōt dici substantiue supfluū illud qd̄ incidit de aliq̄ materia. vide etiam in proficuus.

Incito tas cōponit ab in et cito tas. vide in cito tas.

Inclemens. ab in ⁊ clemens compo. inclemens tis ge. oīs. vn̄ h̄ inclementia tie. ⁊ d̄r inclemēs inexorabilis. crudelis im-

misericors.impius: ⁊ produ.cle.vnde in Aurora dicit. Do nec honorat eas summi clementia regis.

Inclino ex in ⁊ clino nas compo.inclino nas aui are:quasi intus clinare.i.reflectere.vnde hic ⁊ hec īclinis ⁊ hoc ne: ⁊ īclinus na nū idē. ⁊ hoc inclinatorium rij: ⁊ pdu.cli inclino. vnde in Aurora dr. Tūc caput inclinat emissus spūs erit.

Inclitus ta tum penul.cor.in clitus exponitur.

Includo dis in claudo dis exponitur.

Inclunior aris atū.i.ↄcubitū pati. ⁊ ↄpōit ab ī ⁊ clunis. Inuenit et īclunio as vbū actiuū p clunes īcuruare:vel eleuare.

Inclusor soris mas.ge. ⁊ hoc īclusorius rij dr ille q vicinor claudit pecora p ferefacto: ⁊ dr ab includo dis fm Hug. Inclusor et pōt dici q aliqd includit:sicut aurifaber q īcludit gēmā in annulo. ⁊ pdu.pe.inclusor tā in ntō q in gtō.

Incola le.ab incolo lis dicitur hic ⁊ hec incola le cōis gene ⁊ cor.penul.i.aduenticius. Incola enim non indigenam:sed aduenam designat. vide in inquilinus.

Incolatus.ab incola dicit incolatus tus tui.i.īhabitatio vel mansio. vñ propheta. Heu mihi qr īcolatus meus prolongatus est.i.inhabitatio:peregrinatio:mansio.

Incola lis in colo lis exponitur.

Incolumis.ab ī ⁊ columis. vl colūna cōpo. hic ⁊ hec īcolumis ⁊ hoc me.idē qd columis. ⁊ est ibi in nō priuatiuū: sz augmentatiuū ⁊ īctētiuū:q̄si valde erectus fortis stabilis:alacer. ⁊ cōparat:inde hec īcolumitas tatis.i.sanitas alacritudo.

Incomicio cias in comicium cij exponitur.

Incomodo das:in comodus exponitur.

Incompetēs.cōptens cōponit cū in ⁊ dr incōpetens tis ge.ois.i.inconueniens. ⁊ cōparatur incompetens tior simus. vñ hec incōpetentia tie.i.incōuenientia. ⁊ cor.pe.

Incōplexus.ab in ⁊ cōplexus cōponitur incōplexus xa xū.i.non cōplexus. Unū a dialecticis terminus cōplexus dr qui ↄstat ex pluribus dictionibus: vt hō albus. Terminus vero īcōplexus dr ille q vnica dictione ↄtentus est. vt homo.

Incōcinnus.ab in ⁊ cōcinnus cōponit inconcinnus na nū.i.incōgruus:nulli concors in quo discordāt mores inter se: ⁊ ab alijs. ⁊ cōparat vt incōcinnus nior simus. vñ inconcinne nius sime aduer. ⁊ hec inconcinnitas tatis.

Incōditus.i.incōpositus:inordinatus:impolitus. rudis:fm Pap. ⁊ pdu.penul. Itē pōt eā corripe:sicut ↄditus pōt corripi. ⁊ pduci.in penul. vide in conditus ⁊ in interiectio.

Inconiugus exponitur in coniugus.

Inconsultus ta tum:exponitur in consultus.

Incōsutilis.a ↄsulo is deriuat hic ⁊ hec ↄsutilis ⁊ hoc le:qd cōponit cū in ⁊ dr hic ⁊ hec icōsutilis ⁊ hoc le.pe.cor. Jo.xix. Erat āt tunica icōsutilis.i.cū paucis suturis: vt eēt minoris sumptus. Pauperes eñi solēt quāto minus pñt pānos diuidere: ⁊ paucas ptes facere. vt fortiora sint īdumenta ⁊ minoris sumptus. Quidā vero sic exponūt. Incōsutilis.i.sine satura acus: sz reticulato ope fcā. ⁊ iō apte scindi nō poterat. sz nō est verisile q ista tunica tāte eēt artis. cū xps paup eēt ⁊ sūme humilis. Erat āt cōtexta desup.i.p totā ptē superiorē hēbat pannū ex trāuerso desuper positū ad modū corrigie in pellicijs. vt fortior esset. Chryso. sic dicit. Duplex erat ista tunica p totū.i.duplicato panno fm morē palestine regionis vbi paupes hñt vestes cū fortitudinis. Quidā aiūt allegoriā p istud ostēdi.qm nō simplr hō erat q crucifixus erat. sz desup deitatē hēbat. Quidā ipsaz spēz tunice aiunt euāgelistā historice designare.qr eñi in palestina duos pānos cōmittētes ita subtexerūt īdumēta:ostēdit Joānes qm talis erat tunica ex his.qr desup subtexta. Ista tunica fert a btā virgine ipsi xpo in īfantia fcā ⁊ aptata fuisse. ⁊ creuit cū ipso crescēte. Qd nō dz eē īcredibile. cū sile miraculū cōtigerit filijs israel in solitudine. vt habet Deu.cap.viii.

Incōtaminatus ta tū. ⁊ dr ipollutus.icorruptus nō deturbatus.nō cōtaminatus. ⁊ cōponit ab in ⁊ contaminatus.

Incōtinens tis ge ois.i.nō ↄtinēs.ab in et cōtinens. vñ hec incōtinentia tie.i.nō cōtinentia. vide in cōtineo nes.

Increpo pas pui ⁊ increpaui inuenitur. ⁊ cor.cre. vide supra in crepo crepas.

Incuba be cōis ge.penul.cor.qui vel que sp incumbit vel incubat. ⁊ dr ab incubo bas vel incumbo bis.

Incubi vel incubo nes idē qd pilosi qdā demones sūt. vide in pilosus. ⁊ cor.penul.incubi.sed incubones eam pdu.

Incudineus nea neum.quod pertinet ad incudem. ⁊ deriuatur ab incus incudis.

Inculco.ab in ⁊ calco cas compo.inculco cas caui care. valde calcare.intus calcare.verba iterādo multiplicare.iactare.et conuertitur a simplicis in u.

Incunctanter aduer.i.indubitanter fm Pap.

Incuria.i.negligentia ab eo q cure non sit fm Pap.

Incurso sas verbum frequen. ⁊ formatur ab incursu supra.de incurro ris u mutata in o.

Incus.ab incudo dis deriuat hec incus cudis.i.instrm illud sup qd fabricat.qr in ea cudit aliqd.i.feriēdo pducit. Ueteres eñi nō incudem. sz intudē vocabāt.qr in ea metallum tundat.i.tendat. vñ intudis dr malleus a tundendo.i.tendendo. ⁊ produ.tu.sicut cudo dis. vide in cudo dis. 157

Incuso sas exponitur in accuso sas.

Indago gas gaui gare.i.inqrere.inuestigare. vñ hec idago ginis inuestigatio.inqsitio.et pd.ga. vñ theodolus. Nec cuiqz hominum dedit idagare sepulcrū. ⁊ vr in hoc vsu h vim hēre lre.

Inde aduer.deriuat ab ī ⁊ cōponit vt deide.exide.pinde.pinde.subide. Et differūt qr exinde et deide et subinde aduer.sūt loci vl ordinis. Perinde aduer.silitudis vel qlitatis i.taliter. pinde ē ↄiūctio illatiua.i.igit. Inuenit tñ qñqz aduer.loci vl ordis. ⁊ ista qñqz apocopant vt exin pin subin pin dein. p exide deide ⁊c. Et scias q ois ↄposita ab ide deberēt acuere pe.iux regulā illā. Si aliq ppositio cōponit cū aduerbio hñte pen.lōgā.tūc ipsa penul.dz acui. vt alonge delōge abintus excepto vno solo aduerbio.s.inde.qd si ↄponat cū ppōne.tūc ipsa anpenul.acuēda est. vt exide deide pinde ⁊c. ita dicit Hug. de hoc vide ī scda pte in īpedimentis accētus in ca. de īpedimēto distinctionis.

Indecor coris in decor coris vide.

Indefessus sa sum.i.īfatigabilis. vl īdeficiēs fm Pap.

Indemno nas naui nare natū cōponit ab in ⁊ damno nas. ⁊ mutat a in e. ⁊ ē indēnare nō dānare indēnū facē. vl ostendere. vñ indēnatus ta tū ⁊ hic ⁊ hec idēnis ⁊ hoc ne.i.sine dāno vl dānatōe.s.nō dānatus. vñ idēniter aduer. ⁊ hic hec idēnitas tatis. Prosper. Indēnis ppriū fruat sapia sensum.

Indeptus ta tum.i.acquisitus.in indipiscor est.

Indetonsus sa sum.i.non detonsus.ab in ⁊ detonsus.

Index.ab indico cas dr hic ⁊ hec ⁊ hoc index cis qr indicat vñ hoc indiciū cij. Index et dr penultimus digitus.s.collateralis pollici.qr in eo indicamus. ⁊ tunc est tm mas.ge. ⁊ cor.di.

India die qdā regio.inde indus da dū. ⁊ īdicus ca cū.gentile vñ ⁊ qddā genus coloris dcm ē īdicū.qr in īdicis calamis inenit spuma adherēte limo. ⁊ ē coloris cianei mixturam purpurei ceruleiqz mirabilē reddens. ⁊ indicus et quidaz lapis albus. Job.xxviii.dr. Nō ↄferet tinctis indie coloribus. Et scias q indie tres eē ab historiographis asserunt pma est q ad ethiopiā mittit. scda q ad medos. tertia que orbi finē facit. In hāc ingressus est Bartholomeus apls.

Indicens in dico cis vide.

Indico cas penul.cor.in dico cas est.

Indico cis penul.pdu.in dico cis est.

Indictio.ab īdico cis deriuat hec idictio onis.i.edictio. vel annunciatio.siue edictū. Hic pōt qri qd sit indictio ⁊ ad qd sit inuēta et vñ inoleuit ↄsuetudo vt indictiōes vocarent. ⁊ vbi sumāt exordiū ⁊ qlit idictio possit inueniri. Indictio solet appellari idictionū ciclus.i.qndecim annor tps. Qñqz et īdictio appellat qlibet annus illius tpis. vt pmus annus dicat pma īdictio. scds scda. tertius tertia. ⁊ sic p singulos annos vsqz ad qntūdecimū annū īdictōes vēiētes rursus ad pmū anni pncipiū reuoluunt. Qñqz et dicebat olim īdictio illud tps in quo silia tributa psoluebantur romanis.s.spacium annor quinqz. Indictiones inuente sūt ad notandum

quo tpe aliqd fit actū. τ īoleuit talis cōsuetudo a romanis τ talis appellatōis rō ab eis sūpsit exordiū. Romani enim debellato orbe τ sibi tributario fcō triplicē ordinē tporum ad triplex genus tributoꝝ psoluēdū pscripserūt. Erat eniȝ edictū ī vniuersos ditiōi eoꝝ subditos: vt sp īfra qndeciȝ annos auro: vel argēto: ere: ferro soluerent tributa. τ h̄ tali ordine. Cōstituerāt sic romani: vt pmo qnquēnio soluerēt aurū τ argētū ad sustētādā rēpub. τ ita qnqȝ anni dicebāt pma idictio. Deide in alio quinquēnio. i. ī alijs qnqȝ annis soluerēt es: τ hmōi metallū ad faciēdas imagines illustribus viris q̄ pmeruerēt τ ad depingēda fortia fcā eoruȝ vt eēnt in memoria. vn̄ finitis pmis annis in pncipio sexti anni fiebat edictū vt deiceps soluerēt es. τ isti qnqȝ anni dicebant scda idictio. In tertia indictiōe soluebat ferruȝ ex quo fiebāt arma ad debellādos hostes. vn̄ finita scda indictiōe in pncipio vndecim anni fiebat edictū vt ī illis qnqȝ annis soluerēt ferrū. Ultra āt numerū qndecim annoꝝ nō pcedebāt τ appellatum est hoc tēpus qndecim annoꝝ indictio vna: vel idictionū vnus ciclus. ī quo plenarie mundus expleuit. qd a romanis idictū erat. Sicut autē romani actiōes suas notabiles p indictiōes annotauerāt: sic eccl'ia romana adhuc spālia psoluēs tributa: notabilia fcā p indictiōes ɔsueuit annotare. vn̄ adhuc singulis annis pascali festo cū anno dn̄ice icarnatiōis in cereo annotat annus psentis idictōis. Anni si qdē ab icarnatiōe dn̄i: idictio quoqȝ τ epacte τ ɔcurrētes nomē quoqȝ τ tps pncipis ī paschali cereo annotat. Cere⁹ āt renouat⁹ τ illuminat⁹ figt xp̄ȝ resurgētē a mortuis ī carne gl'iosa: splēdore diuinitatis illustratū. cera eni carnē xp̄i designat τ lumē deitateȝ. Anni ḡ dn̄i τc̄. pdcō ī cereo ɔscribūt: qm̄ actōes hoīuȝ τ successiōes tēpoꝝ ex xp̄i dispōne ordināt. Sumit āt ciclus idictionū exordiū ab. viij. kl'as octob. supple s̄ȝ antiquos. Indictōeȝ āt sic īuenire poteris. Sume annos dn̄i. τ quotquot fuerit in pn̄ti anno. his adde tres annos q̄ pcesserāt de idictiōe illa ī q̄ nat⁹ ē dn̄s. Nat⁹ eni ē dn̄s ī. iij. idictiōe siue ī tertio anno cicli idictionū: τ totā illā sūmā ptire p. xv. τ quot remanserint ipa ē idictio pn̄tis āni: τ si nihil remāserit: ē idictio qntadecima: τ postea redit ad caput: qr idictio nō excedit qndecim annos. De h̄ tales dant v̄sus. Si trib⁹ adiunctis dn̄i diuiseris annos. Per ter qnqȝ: dat idictō certificata. Si nihil excrescit: qndena idictio currit. Sȝ h̄ nota q̄ anni dn̄i renouāt ī kl'is ianua. siue ī natiuitate dn̄i. sȝ idictio renouat ī. viij. kl'as octob. τ sic anni dn̄i pcedūt nouē mēsib⁹. vn̄ v̄sus. Mēsib⁹ hāc nouē dn̄i pcursitat ann⁹. Et iō si cōputas vl' q̄ris idictōeȝ a natiuitate vsqȝ ad. viij. kl'as octob. iūgas tm̄ duos ānos ānis dn̄i. Et si q̄ris de ea ab. viij. kl'as octo. vsqȝ ad natiuitatē dn̄i: iūgas annos tres. Nota īsup q̄ idictio ī alijs sigatōib⁹ īuenit ad pdcis: sic ī. iij. Re. c. v. vbi dr̄. Et erat idictio trigita milia viroꝝ. i. sūma eoꝝ q̄ idicebant. vl' dic sic exponit ī historijs. q̄ forte idictio ē ibi determinata hoīuȝ collectō sic ē cohors τ legio. Itē idictio p exactōe vel pcepto ḡui vl' ītolerabili ponit ī. ij. li. hesdre. c. xx. vbi dr̄. Nec vlla alia idictio irrogēt τc̄. Itē īuenit indicio casus ablatiui huius nōis idiciū cij: sȝ tūc scribit sine t: τ cor. dn̄ penul. vn̄ Ouid. epi. Eminet indicio pdita flāma suo.

Indictus. ab indico cis deriuatur indictus cta ctum. i. pceptum vel annunciatum. vnde hesdre. ij. lib. cap. iiij. a. Sed nec indicto. i. nondū imperato vel annunciato.

Indicus ca cum penul. cor. in india exponitur.

Indifferēs. ab ī τ differēs: ɔponit h̄ τ h̄ τ h̄ idifferēs. i. nō differēs. sine dr̄ia. idē vl' silis. τ ɔparat. vn̄ idifferēter tius sime aduer. τ h̄ indr̄ia tie. i. idētitas vel expressa silitudo.

Indigena ne cōis ge. penul. cor. vide in inquilinus.

Indigeo. ab in et egeo cōponit indigeo ges gui: d interposita τ e mutata in ī cor. τ dr̄ indigere: q̄si valde egere vel intus egere. vnde indigens tis: τ a dtō indigenti addita a sit hec indigentia tie. i. paupertas egestas.

Indiges ab idigeo ges deriuat h̄ τ h̄ idiges tis. i. deificatus pprie qdē idigetes dn̄r de hoīb⁹ fci dij τ imortales. τ dn̄r idigētes p ɔtriū ab idigeo ges: qr nullius rei idigeāt. vn̄ et q̄libet dij dn̄r qnqȝ idigetes: sȝ ipropie et abusiue. Uel indigetes dn̄r quasi iter deos agētes. i. ɔuersantes. vel q̄si de die in diē agētes i. pficiētes: vel q̄si numerū dierū augentes vel q̄si inde geniti. i. ex terra geniti: ge enim terra dicit: sed omnes iste sunt ethymologie. τ deriuatur ab indigeo ges vt dictum est. Uel indiges secundū quosdā dicitur ab indigito tas. τ dicebant idigetes dei apud antiquos quos nomina non audebant.

Indigetes in indiges getis exponitur.

Indigestus sta stum exponitur in digestus.

Indigito tas in digitus exponitur.

Indignus gna gnum in dignus vide.

Indignus a um. penul. cor. i. indigens ab idigeo ges deriuat

Indipiscor sceris indeptus sum. idest acquirere. τ componitur ab in et adipiscor.

Indiscretus ta tū. i. incipiens: nō facundus: nō eloquens.

Indiuiduus a um ab ī τ diuiduus cōponit idiuiduus a um: vn̄ h̄ idiuiduitas tatis. Et scias q̄ idiuiduū dr̄ trib⁹ modis vl' carētia ptiū vt athomus: vl' duritia vt adamas vl' qr p īferiora sue nature phice diuidi nō pōt. vt socrates.

Indo. ab in τ do cōponit indo dis didi ditū indere. i. īponere īmittere. inserere. inferre. indicere. inducere. siue foras emittere. τ dicitur indere: quasi intus dare.

Indocilis. ab in τ docilis cōponit h̄ et h̄ indocilis τ h̄ le penul. cor. i. non docilis: qui nihil dicere potest. Sed idoctus cta ctum: dr̄ qui nondū discit. sed tamen discere potest.

Indoctus in docilis exponitur.

Indoles. ab ī τ dolus dr̄ h̄ idoles lis penl'. cor. q̄si sine dolo. i. etas iuuenilis: īgeniū. origo. pgenies pprie tn̄ idoles est signū vl' initiū future pbitatis: qd sepe ppēdit ī q̄busdā pueris. q̄ āt dr̄ indoles q̄si intus vel iterius olens ethymo. est.

Indorso. ab in et dorsuȝ componit indorso sas saui sare. i. supra dorsum ponere. quod vulgo solet dici intersellare.

Indubitatio in dubitatus exponitur.

Inducie. ab iduco cis. qd ē itroducere deriuat hec iducie arū. τ dn̄r inducie: q̄si inducta ocia. vel cōponit ab in et dies et ociū. vn̄ inducie q̄si in dies ocia. τ sūt iducie ptes federis. vn̄ iducarius ria riū. et h̄ et h̄ iducialis et h̄ le. vt h̄ est tps induciale. i. in quo habent vt debēt haberi inducie. τ iducio cias. i. differre p inducias. vel iducias facere et ɔstruē.

Inductio onis fe. ge. est quedaȝ spēs argumentationis apud loicū τ s̄m h̄ sic describit. Inductio est oratio p quā fit pgressio a particularibus ad vniuersale. vt h̄. Sortes currit plato currit. τ sic de singulis. ergo oīs homo currit.

Inducula le penul. cor. i. indumentum ab induo is dicitur.

Indulgeo. algeo ges cōponit cū ide. vel in iterposita d. dr̄ indulgeo ges si sum. vl' idultū. τ hȝ diuersas sigationes. Indulgere eni accipit p gratis ɔcedere. vt Papa idulsit mihi hāc ptātē. Itē idulgere. i. operaȝ dare. vt indulgere gule noli q̄ vētris amica ē. i. noli operā dare vel ɔsentire. Item indulgere. i. remittere. vt idulge nobis dn̄e peccata nr̄a. et tūc dr̄ idulgere q̄si inde algere. i. postea cessare a noticia et memoria forefacti. τ in prima sigatione est actiuū. in alijs v̄o neutrū. De indulgētijs eccl'ie dicam in purgatorium.

Indumen minis. ab induo is. dr̄ h̄ indumē minis q̄cq̄d induimus. Josephus in. xvij. Qn̄ ciuitatē intrabat priuatis idu minibus vtebatur. vnde hoc indumentum ti. τ produ. penul. indumen. in ntō. sed in gtō eam cor.

Induo. ab ī τ duo is. qd ē soluo cōponit iduo is. Postq̄ eni idutus ē aliqs. q̄si solutus et expeditus ē. vel ad aliqd operādū. vel vt se totū vidēdū pbeat. qd nō ē quū sit nudus.

Induperator aliqn̄ dr̄ imperator iterposita du cā metri quia in heroico carmine imperator stare nō pōt. Et est ibi epenthesis quedam figura metaplasmi.

Indusio. ab induo is dicit indusio as. i. induere. vnde h̄ indusiamen minis. i. indumentum.

Industrius stria striū. τ h̄ et h̄ industris τ h̄ stre p eodē dicit i. studiosus: agilis: vigilans efficax. perseuerans. impiger.

solers. vñ idustrie aduer. ꝛ h̃ idustria strie. i. assiduitas studiũ: cupiditas: ardor: auiditas: pseuerātia: solertia vigilātia

I nduuie. ab induo is pluraliter hec induuie arum: indumenta: ꝛ proprie tunice serpentum. Eedem exuuie: quia exuuntur: sicut induuie quia induuntur.

I nebrio as aui are verbum actiuum ab in ꝛ ebrio as componitur. ꝛ potest esse intentiuum ibi in.

I nedia. edes cōponit̄ cū in ꝛ d̄r h̃ inedia die. i. paupertas que est in ede. i. in re familiari. ꝛ d̄r inedia quasi sine esu. Job. xviij. Inedia inuadit costas eius.

I neffabilis. ab in ꝛ effabilis cōponit̄ h̃ ꝛ h̃ ineffabilis ꝛ h̃ le: qd̄ ꝗs nō potest loqui: vel quod ꝗs pōt loqui cū difficultate. vñ ꝛ deus est ineffabilis: nō q̄r dici non pōt: sꝫ q̄r finiri sensu ꝛ intellectu humano nullatenus potest: q̄r de eo nihil digne dici pōt iō ineffabilis d̄r. Silr̄ ꝛ eadem rōne qd̄dam nomen dei dicitur ineffabile: ꝛ cor. hi.

I nenarrabilis. ab i ꝛ enarrabilis ꝯponit̄ h̃ ꝛ h̃ ienarrabil' ꝛ h̃ le pe. cor. qd̄ enarrari nō pōt: vl' qd̄ cū difficultate narrat̄.

I nenodabilis. ab in ꝛ enodabilis: qd̄ d̄r ab enodo das cōponit̄ h̃ ꝛ h̃ ienodabilis ꝛ h̃ le pe. cor. qd̄ solui non pōt.

I neo inis iui itum ab in ꝛ eo is componitur. ꝛ est inire intrare: incipere: inuenire: concumbere.

I neptio tis tiui. vide in ineptus pta ptum.

I neptiola le penul. cor. dimi. parua ineptia.

I nept⁹ pta ptū cōponit̄ ex in ꝛ apt⁹ pta ptū. i. apto ꝯri⁹ q̄si non apt⁹. i. stultus s̄ꝫ Pap. Hug. vō dic̄. Inept⁹ pta ptū. i. idiscretus q̄ acq̄rit: sꝫ nō hꝫ modū i expendēdo. ꝛ cōparat̄ ieptus tior simus: ꝛ ab ieptus venit h̃ ieptia tie: ꝛ iepto ptas ptaui vbū actiuū. i. isaniari: ineptū facere: vel fieri. ꝛ tūc est neutrū. Inuenit̄ ēt ineptio ptis ptiui ptire. in eodem sensu.

I nergia in energia exponitur. idem quod energia.

I nerguminus. idē quod energuminus. vide in energia et in energuminus.

I nermis. ab in ꝛ arma cōponit̄ h̃ ꝛ h̃ inermis ꝛ h̃ me ꝛ inermus ma mū in eodē sensu. i. sine armis sine viribus. vnde Uirg. Tunc studio effuse matres: ꝛ vulgus inermum.

I ners. ars componitur cum in: ꝛ dicitur hic ꝛ hec ꝛ hoc iners tis oīs ge. q̄si sine arte: qui ad nihilum faciendū vel patiendum est aptus. vnde hec inertia iertie.

I nerticula. ab iners d̄r hec inerticula cule: vitis nigra quam greci amaranon vocant boni vini ꝛ leuis. vnde et sic dicit̄ quia iners interpellandis neruis habeatur.

I nerticus ca cum. i. grauis ignarus: remissus: ab iners tis dicitur ꝛ cor. penul.

I nexorabilis. ab in ꝛ exorabilis cōponit̄ h̃ ꝛ h̃ inexorabilis ꝛ h̃ le. i. nō exorabilis: inflexibilis: iplacabilis ꝛ imisericors q̄ nulli⁹ pcib⁹ flectit̄. hinc ēt d̄r. Inexorabile odiū inter eos est. i. tale qd̄ pacificari vel exorari ad pacem non pōt: ꝛ hic inexorabiliter aduer. ꝛ hec inexorabilitas tatis.

I nexpiabilis. ab in ꝛ expiabilis cōponit̄ h̃ et h̃ inexpiabilis ꝛ h̃ le: qd̄ nō purgat̄: vel qd̄ expiari non potest.

I nfaber bra brū. ab in et faber bra brū cōpo. ꝛ est infaber i artificiosus iornatus. vñ infabre aduer. i. iornate. Hora. i sermo. Quid sculptū infabre: qd̄ fusum durius eēt: et cor. fa. vñ quidā. Nil runcina fabro cōfert: sꝫ runcina multum.

I nfamo mas maui: ex in ꝛ famo mas componitur. ꝛ hinc h̃ ꝛ hec infamis: ꝛ hoc me. sine bono nomine vel male fame. vnde hec infamia mie. ꝛ produ. fa.

I nfādus. ex i ꝛ fandus ꝯponit̄ ꝛ d̄r ifandus da dū. i. execrād⁹ scelest⁹: nec nō noiandus q̄si qd̄ nō dꝫ noiari nec aliq̄s de eo fari. et i eodē sensu d̄r nefandus da dū. ꝛ vtrūq̄ ꝯparat̄

I nfans. a fors faris d̄r ifans tis oīs ge. i. nō loquēs. ꝛ ꝯparat̄ ifans tior simus. vñ Prudētius in li. hymnoꝝ. Largite mihi carmē ifantissimo. Dr̄ ēt ifans p puero: et tūc ē cōis generis. et ē ifans vsq̄ ad septēniū. et d̄r ifans q̄r fari nesciat. i. loq̄ nō possit quī nō hēat adhuc bñ ordinatos dētes. Nec iō d̄r ifans: q̄r loq̄ nō possit vsq̄ ad septēniū. sꝫ q̄r non pōt loq̄ expedite et distincte vsq̄ ad illud tp̄s vel q̄r in ipsa prima pte illi⁹ tpis loq̄ nō pōt. vñ h̃ ifantia tie etas infantis.

I nfantilis. ab infans d̄r h̃ et h̃ ifantilis et h̃ le. res infantis vl' ptinens ad infantē. et pdu. penul. vñ infantiliter aduer.

I nfantiosus sa sum. plen⁹ ifantia. i. ifatilis. et d̄r ab ifans tis.

I nfantulus et fanticulus li. et ifantiolus li. et fantilus li. p geminū l. oīa p paruo infante. et cor. tria prima penul.

I nfaustus sta stum exponitur in faustus sta stum.

I nfectus cta ctū. i. nō fact⁹. vñ d̄r. Qd̄ est p infecto hēri nō potest. et cōponit̄ ab in et fact⁹. Uirg. Et pariter fcā atq̄ infecta canebat. Pōt ēt esse participiū de inficior ceris.

I nfelicito tas in felix exponitur.

I nfelico cas exponitur in felix supra in f littera.

I nfendo dis. o in i ifendi sum dere. i. valde offendere. facere irasci. et cōponit̄ ab i et fendo dis. vñ ifensus sa sū. i. offensus vl' irat⁹ et ē pl⁹ eē ifensuꝫ q̄ offensuꝫ vl' iratū. et ab ifensu supi. u i o. fit offenso sas frequē. Paulus in eplā ad hebre. c. iij. Quibus āt ifensus ē quadraginta annis. 158

I nfensus sa sum exponitur in fendo dis.

I nfercio. ab in et farcio componitur infercio cis si infertuꝫ. i. implere. vnde infertus ta tum. et inferto tas frequen.

I nferie arum in grō plurali sunt sacrificia facta inferis p mortuis. et dicitur ab inferus ri.

I nfernas ab infernus dicitur hic et hec ifernas natis ge. cōis de inferno existens. vel qui infernuꝫ colit. sicut supernas natis dicitur qui est supernus. vel qui colit superna.

I nfernus ni masc. ge. in singulari. sꝫ in plurali neutri tm̄ hec iferna noꝝ. et d̄r ifernus ab ifra. q̄r sub terra d̄r eē sicut ēnꝫ cor ē in medio hoīs ita et ifernus in medio terre credit̄ eē. Uel ifernus d̄r ab infero infers. q̄r aīe reoꝝ illuc inferant̄. vñ h̃ et h̃ ifernalis et h̃ le. et infernus na nū. i. ifernalis vel imus vel iferno supposit⁹. Et scias q̄ q̄druplex est ifernus. Unus est ifernus dānatoꝝ. in quo sūt tenebre. et quātū ad carentiā visiōis diuine. et quātū ad carētiā grē. et ē ibi pena sensibilis. et h̃ locus est ifernus dānatoꝝ. Alius ifernus est supra istū. in quo sūt tenebre pp carentiā diuine visiōis et pp carentiā grē. sed non est ibi pena sensibilis et d̄r limbus pueroꝝ. Alius supra hūc est. in quo sūt tenebre quātū ad carentiā diuine visiōis. et est ibi pena sensibilis. sed nō quātū ad carentiā grē. et d̄r purgatoriū. Alius locus q̄rtus magis est supra in quo sūt tenebre quātū ad carentiā diuine visiōis. sꝫ nō quo ad carentiā grē. nec est ibi siue erat pena sensibilis. et h̃ est ifernus siue limbus scōꝝ patrū. et in hūc tm̄ xp̄s descēdit quātū ad locū. sꝫ nō quātū ad tenebrarū experientiā. et inde scōs extraxit. Et scire te volo q̄ post tp̄s illud nullus ad limbū illū vel infernū descendit. De pena iferni hēs in pena. Itē de ea dixi in defunctus. Itē vide in sapia. Itē vide in sctūs. Item de sinu Abrahe hēs in sinus. Hic pōt q̄ri an dānati in inferno vellent oēs alios eē dānatos. Ad h̃ dico q̄ sicut in beatis in pr̄ia erit pfectissima charitas. ita in dānatis erit pfectissimū odiuꝫ. vñ sicut sci gaudebūt de oībus bonis. ita mali de oībus bonis dolebūt. vñ et felicitas scōꝝ cōsiderata eos maxie affligit vñ d̄r Esa. xxi. c. Uideāt et ꝯfundant̄ zelantes ppli. et ignis hostes suos deuoret. vñ vellēt oēs hōs esse dānatos. Tanta enim inuidia erit in dānatis. q̄ et ppinquoꝝ glorie iuidebunt quū ipsi sint in sūma miseria. Et quū etiā in hac vita hoc accidit crescēte inuidia. sꝫ tñ minus inuidēt ppinquis q̄ alijs. q̄r maior esset eorū pena. si oēs propinqui dānarētur et alij saluarentur. q̄ si aliqui de suis ppinquis saluarentur. et exinde fuit q̄ diues petijt fratres suos a dānatione eripi. Sciebat eniꝫ q̄ aliqui eriperent̄ maluisset tñ fratres suos cū oībus alijs dānari. Et scias q̄ q̄uis ex dānatorū mltitudine pena singuloꝝ augeat̄. tñ tm̄ superexcrescit odiū et inuidia q̄ magis eligunt torqueri cū multis q̄ minus soli. Pōt etiā hic q̄ri natura intellectualis ordinata est ad beatitudinē cuius est capax. sꝫ in demonibus manet natura intellectualis post peccatum. ergo nō sunt adeo obstinati quin possint bonū velle et beatitudinē consequi. Ad hoc respondeo q̄ in demonibus remanet naturalis potentia ad bonū sꝫ remota ꝛ indisposita per ꝯriū habitū

depꝛauata qua bñ pñt facere ſi vellent. ſ; velle non pñt: qꝛ habitus malicie ab eoꝝ volũtate remoueri non põt: qui iã in ſtatu vie nõ eſt. De h̃ ẽt in pena vide. Jtẽ põt q̃ri an melius ſit nõ eſſe q̃ȝ male eẽ. Ad hoc dico ꝙ melius eſt nõ eẽ q̃ȝ male eẽ. vñ dicit Hiero. tractãs illud Hiere. ca. xx. Maledicta dies in q̃ natus ſum. melius inq̃t eſt nõ eſſe q̃ȝ male eſſe. vñ dicit btũs Bernar. in. xxxviij. ſermone tractans illud Cant. Si ignoꝛas te o pulchꝛa iter mulieres: egredere ꝛ abi poſt greges ſodaliũ tuoꝝ. dicit. Hoies q̃dẽ merito ignorãtie ignoꝛati. i. repꝛobati: ꝛ ad tremẽdũ illud iudiciũ ſtare: ꝛ igni ꝑpetuo tradi hñt non aũt vt pecudes: nec dubiũ foꝛe deterius his q̃ ſic erũt: q̃ȝ his q̃ oĩno nõ erũt. Melius fuerat ei inq̃t xp̃s ſi natus nõ fuiſſet ille hõ ná. vtiq; ſi natus nõ fuiſſet: oĩno dãnatus nõ fuiſſet ille hõ. S; verbi gr̃a: aut pecus: aut alia queꝑiã creatura q̃ q̃m iudiciũ non hẽret: ad iudiciũ non veniret: ac ꝑ h̃ nec poſterioꝛẽ ad ſupplicium puto: qꝛ ꝛ in pñti vita ſi bñ aduertas poſterioꝛeȝ ire pecoꝛibꝰ hoieȝ iudicabis an nõ. Si q̃dẽ ipſis beſtijs tibi vr̃ quodãmõ beſtialr̃ eſſe hõ rõne vigens: ꝛ rõne nõ viuens. ná pecus q̃dẽ ſi ſe rõne nõ regat: excuſatiõnẽ h; a nã a q̃ h̃ ei penitus munus negatũ ẽ. hãc nõ h; hõ cui ab ipſa ſpãli ꝓrogatiua donatũ eſt. Merito ꝑinde eo ipſo cẽſeṯ hõ egredi: ꝛ poſt ire gregalibus aĩantibus ꝙ ſolũ hoc aĩal ꝯuerſatione degeneri iura nãe tranſgrediẽs rõnis cõpoꝛtatione expꝛtus moꝛibus ꝛ affectu imitaṯ. ꝯuinciṯ ergo ire poſt greges hõ. ꝛ tũc quidẽ depꝛauatiõe nature poſtmodũ autẽ ẽt extremitate pene: hęc Bernar. Boe. ẽt dicit. Ceteris aĩantibus ſeſe ignoꝛare nã eſt hoibus vitio venit. Hic nota ꝙ nõ eſſe põt dupliciter ꝯſiderari. Uno mõ ſm ſe: ꝛ ſic nullo mõ põt eſſe appetibile: qñ nõ hẽat aliquã rõnem boni: ſed ſit boni pura priuatio. Alio mõ põt ꝯſiderari inquantũ eſt ablatiuum penalis vel miſere vite: ꝛ ſic nõ eſſe accipit rõnem boni. Carere eñi malo eſt quoddã bonũ: vt dicit pħs in. v. ethi. ꝛ ꝑ hunc modũ melius eſt damnatis non eſſe q̃ȝ miſeros eſſe. ꝛ ſm hoc dãnati poſſunt eligere non eſſe ſm liberam rõnem. Et ſcias ꝙ vſq; ad iferniũ ſũt miliaria tria milia ducenta: ꝛ quadragintaquinq; ſm illos qui ponunt infernum in centro terre: vide etiam in terra.

Infero infers intuli illatũ cõponiṯ ab in ꝛ fero fers. ꝛ d̃r iferre introferre: vel imittere. vñ dñs ad Thomã ait. Jnfer digitũ tuũ huc. ꝛ inferre eſt ꝯferre irrogare: ꝛ ꝑtinet ad malũ. mala eniȝ inferunṯ. i. ꝯ ferunṯ ꝛ ſm hanc ſignificationẽ inuenitur in dialectica: inferre. i. concludere. illatio. i. concluſio quum enim aliquid concludiṯ infertur. i. contra oppoſitionẽ vel opinionẽ alicuius fertur. vnde cõiunctio quę eſt ſignũ cõcluſionis dicitur illatiua: quaſi cõtrapoꝛtatiua.

Infertũ ti ge. neu. vinũ qd̃ altari offerṯ vl̃ libaṯ. ꝛ ꝯponiṯ ab i ꝛ fertũ qd̃ ẽ oblatio q̃dã. vl̃ deriuaṯ tñ ab infero infers.

Inferus ri maſ. ge. ꝑ inferno vel ꝑ deo infernali. ſ. ꝑ deo moꝛtuoꝝ: vel pꝛo manibus: ſicut ſuperus pꝛo deo cęleſti: vel ꝑ deo viuoꝛum. ꝛ deriuaṯ inferus ab infernus: ꝛ coꝛ. fi.

Infeſſus ab ifiteoꝛ teris d̃r ifeſſus ſa ſum. i. nõ faſſus: negãs.

Infeſtus ex in ꝛ feſtus: idẽ qd̃ iratꝰ: ifanſus: ꝯ͂riꝰ: moleſtus: iniq̃rꝰ. ꝛ d̃r ifeſtꝰ q̃ſi nõ feſtꝰ: nõ feſtiuꝰ. ꝛ ꝯpaṯ vt ifeſtꝰ ſtioꝛ ſimꝰ. vñ ifeſte ſtius ſime aduer. ꝛ ifeſto ſtas ſtaui. i. moleſtari. aduerſari. ifeſtũ eẽ alicui ꝛ ẽ actiuũ. ꝛ ꝯſtruiṯ cũ actõ.

Inficie arum in inficioꝛ vide.

Inficio cis feci fectum ex in ꝛ facio componitur. ꝛ dicitur inficere. deturpare. tingere. repellere. ifoꝛmare. et pertinet ad pꝛopietates intrinſecas. ꝛ coꝛ. fi.

Inficioꝛ aris. ciatus ſum cõponiṯ ab in ꝛ facio. ꝛ d̃r ificiari q̃ſi nõ facere. nõ eſſe ſcm̃. ꝯtendere. i. negare. ꝛ ꝑꝓꝛie qd̃ verũ ẽ q̃ſi nõ fateri ſcm̃: ſ; ꝯ͂ veritatẽ mẽdacio niti. ꝛ eſt ꝓꝓꝛie ificiari rẽ debitã denegare. cũ a creditoꝛe depoſciṯ. idẽ ꝛ abiuratio. i. rei credite abnegatio. vñ q̃dã. Jnficit intingens: q̃ denegat inficiaṯ. ꝛ ab ificioꝛ hę ificie arũ. i. negationes.

Infidus da dum in fidus eſt.

Infimas ab infimus d̃r hic ꝛ h̃ infimas matis. ꝛ dicunṯ infimates infimi ꝛ minoꝛes in ꝑp̃lo. ꝙ autẽ infimi vel infimates dicuntur quaſi in fine poſiti: ethymo. eſt.

Infimo ab infimus d̃r infimo mas penul. coꝛ. ꝛ eſt infimare. depꝛimere. ſubtus ponere. vnde infimatus ta tum.

Infimus. infra eſt aduer. loci. ꝛ cõparaṯ ifra rioꝛ fimus. vñ inferius iſime aduer. ꝛ eſt dr̃ia inter iſimũ ꝛ imũ. vñ in Grecis. Jnfimus oꝛdine ſit. imus at ille loco. ꝛ poniṯ infimus ꝑ deiecto. vel infra poſito. Poteſt ẽt infimus eſſe verbũ. ꝛ ꝓdu. fi. vide in fio infis infit infimus.

Infinitiuus ua uum in finitus exponitur.

Infinitus ta tum in finitus exponitur.

Infio ex in ꝛ fio cõponiṯ infio fis: ſ; mõ non eſt in vſu vnde Ariſt. in ꝑmo de gñatione. Jnfimus triſtantẽ aliquãdo tãgere nos. ſ; nõ nos eũ. Plato etiã hoc verbo vtitur. Jnfimus ergo. i. dicimus. ꝛ ꝓdu. fi. Pap̃. vo dicit. Jnfit ceteris deficit antiqui tñ infit dicebant. i. incipit fari.

Infirmus ab in ꝛ firmus cõponiṯ infirmus ma mũ. i. non firmus q̃ſi ſine foꝛmo. i. ſine caloꝛe. ꝛ cõparaṯ mioꝛ ſimus. vñ iſirme mius ſime aduer. Jnueniṯ ẽt iſirmiẽ apd̃ antiquos vñ i li. Sap̃. c. iiii. Jnfirmiẽ poſita a vẽto cõmouebũṯ et h̃ iſirmitas taṯ. ꝛ iſirmoꝛ maris. i. eẽ vl̃ fieri iſirmũ. vñ btũs Paulus in. ij. Ad coꝛ. ca. xj. Quis infirmaṯ ꝛ ego non infirmoꝛ. Jnueniṯ ẽt infirmo mas v̄bũ actiuũ. i. debilitare: falſificare eneruare. ꝛ cõponiṯ ab in ꝛ firmo mas.

Infiſco ſcas ſcaui componitur ab in ꝛ fiſco ſcas. ꝛ eſt infiſcare in fiſcum mittere. vnde illud. Et res eius infiſcentur. i. in publicum deueniant. ꝛ eſt actiuum.

Infligo gis xi ctum ꝛ infligo as in eodem ſenſu. i. inferre. irrogare. introfligere. et eſt actiuum. ꝛ ꝓdu. fli infligo.

Infoꝛmis ab i ꝛ foꝛma ꝯpõiṯ h̃ ꝛ h̃ ifoꝛmis et h̃ me. i. turpis q̃ſi ſine foꝛmitate. nõ qꝛ careat oĩno foꝛma. ſ; qꝛ careat pulchꝛa ꝛ ꝑcipua foꝛma. vñ ifoꝛmiẽ aduer. ꝛ h̃ ifoꝛmitas tatis.

Inflo flas in flo flas exponitur.

Infoꝛtunium nij. i. aduerſitas. mala foꝛtuna. et componitur ab in et foꝛtunium.

Infra d̃r ab in et eſt aduer. loci. et cõparaṯ ifra rioꝛ fimus. vñ inferius ſime aduer. ꝛ ſigñt infra localẽ depꝛęſſionẽ vel ſuppoſitionẽ. cui ꝯ͂riũ ẽ ſupꝛa. vñ male d̃r ſum infra muros ciuitatis. niſi eſſet defoſſus in muris. vide in intra.

Infrenis ab i et frenũ componiṯ hic et hęc infrenis et hoc ne ꝛ infrenus na num. i. ſine freno. et ꝓdu. fre.

Infrequens coꝛ. penul. vide in frequens.

Infringo gis exponitur in frango gis.

Infronitus ta tum exponitur in infrunitus.

Infrunitꝰ ta tũ pe. ꝓ. idẽ ẽ qd̃ ifronitus. i. nõ frunitꝰ. Eccl̃. xiij Aĩo infrunito ꝛ irreuerẽti ne tradas me. Jnueniṯ ẽt inibi infronito. et cõponiṯ ab in et frumen qd̃ eſt pars gutturis. vbi cibus ſapit. vñ ifrunitus q̃ſi ſine frumine. i. ſine ſapoꝛe ſapientie. i. inſipiens. ſtultus. idiſcretus. ſine freno rõnis.

Infucatus ta tum. i. ſyncerus. ſine fuco. ab in et fucatus componitur quod exponitur in fuco cas.

Infula le eſt faſciola ſacerdotalis capitis alba in modũ diadematis. a qua vitte ab vtraq; ꝑte dependent. quę infulaȝ vinciant. vnde et vitte dicte ſũt qꝛ vinciant. ſed infula pleruncq; lata erat. plerunq; toꝛtilis de albo et cocco.

Infurno nas in furnus exponitur.

Infuſo ſas ſaui ſare. i. fuſo inuoluere. ꝛ componitur ab in et fuſus ſi. ꝛ ꝓdu. fu.

Infuſoꝛium rij in fuſoꝛium exponitur.

Ingeniculans lantis omnis ge. i. genu vel genua flectens vel inclinans. ꝛ coꝛ. cu.

Ingeniũ nij cõponiṯ ab ĩ et geniũ in eodẽ ſenſu. illa vo ꝑpoſitio i addita nihil opaṯ niſi ꝙ notat igeniũ eẽ itrinſecã vim aĩe et nãlem. vñ ẽt d̃r igeniũ q̃ſi intus genitũ. ſ. a nã. et eſt ethymo. vñ h̃ igeniolũ li dimi. et igenioſus ſa ſũ et cõpaṯ igenioſus ſioꝛ ſimꝰ. vñ igenioſe ſius ſime aduer. et h̃ ingenioſitas tatis. et igenioꝛ aris. i. igeniũ exercere. et igenioſe ſe hẽre. et poniṯ ꝑ decipe et tũc ẽ trãſitiuũ. Jtẽ ab igeniũ h̃ igenioſitas tatis. i. aſtutia calliditas. pꝛudẽtia. ſubtilitas.

Ingenuus ab in et genus cõponiṯ igenuus nua nuũ. et diciṯ

ingenuus nobilis qui in genere habet libertatem cū facto sicut libertus. vñ greci ingenuos eugenes vocāt: q2 sūt boni gñis. vñ hec igenuitas tatis. i. nobilitas. ⁊ cor. ge. vñ Oui. de arte. Dedecet ingenuos tedia ferre fui.

I ngerso sas in gerso exponitur.

I ngloriosus in gloria exponitur.

I nglorius ab in ⁊ gloria componit̃ inglorius ria rium. i. sine gloria: absq3 honore: idē qd̄ ingloriosus vñ quidam. Ne queras gloriā: ⁊ non dolebis quū inglorius eris.

I ngluuies ab inglutio tis deriuat̃ hec ingluuies uiei. i. vora/citas. vñ ingluuiosus sa sum. i. vorax. vel ingluuies cōpo/nitur ab in ⁊ gula: quasi in gulam veniens.

I ngratus ab in ⁊ gratus cōponit̃ igratus ta tū: ⁊ sigt tria nā igratus. i. nō gratus: nō acceptabilis. ⁊ ingratus. i. imemor bñficij. ⁊ igratus. i. irremuneratus. ⁊ cōparat̃. vñ hec ingratitudo dinis. ⁊ dr igratus q̄si sine gr̄a. vñ v̄sus. Dr̄ ingratus acceptor imemor ois. Et cui⁹ merita sequit̃ retributio nulla. Et cui dicēdi deerit gr̄a vl̃ faciēdi. Et nota q̄ ille q̄ beneficiū dat nō stati debz se exhibere punitorē ingratitudinis: sz ꝑus piū medicū: vt. s. iteratis bñficijs ingratitudinē sanet. Et scias q̄ sicut dicit Bernardus in cāticis sermone. v. Ingratitudo inimica ē aie exinanitio meritoꝝ: virtutū dispersio: bñficioꝝ pditio. Ingratitudo vētus vrens exiccās fontē pietatis: rorē misericordie fluēta gr̄e. Et Aug. i s̄mo. sci Stephani dicit: q̄ peius ē aliquotiēs q̄ nō solū inimicos nō diligim⁹: sz nec amicis q̄dē fidē integrā custodim⁹. Sz e diuerso gr̄aꝝ actio ē initatio ad plus dādū. vide in canis.

I ngredior deris ingressus sum. i. intrare: ab in ⁊ gradior deris componitur: ⁊ cor. gre.

I ngruo gruis gruit in gruo is exponitur.

I ngaudio dis in gaudio exponitur.

I nguen guinis neu. ge. pars corporis circa pudenda sic dicta ab vnguo guis siue ab vnctione. ⁊ cor. penul. genitiui.

I nhabilis exponitur in habilis.

I nhereo. ab in ⁊ hereo res componit̃ inhereo res si sum. i. inniti intus herere. vñ hic ⁊ hec ⁊ hoc inherens tis. vñ inherenter aduer. ⁊ hec inherentia tie: ⁊ produ. he.

I nhibeo bes bui bitū cōponit̃ ex i ⁊ hēo hes. ⁊ ē ihibere: prohibere: cohibere: vitare: remouere: separare. ⁊ ē i ꝓuatiuū. Est enī ihibere: nō hēre. vñ hic ihibitor toris. ⁊ cor. hi inhibeo.

I nhibitor toris. ab inhibeo hes dr̄ hic ihibitor toris. i. pedellus q̄ ⁊ angarius ⁊ exactor dr̄: q2 in nimis petēdo ⁊ iniuste ferēdo ihibet hoies: vl̃ q2 inhibet lites inter eos. ⁊ cor. hi.

I nhumanus na num vide in humanus.

I nhibi aduer. loci exponitur in ibi supra.

I nitior. ab initiū dr̄ initior aris. i. incohoare. cōsecrare. sanctificare: introducere: sacrificare. vñ pph̄eta. Initiati sunt beelphegor. i. sacrificauerūt: vel ɔsecrauerūt. Et nota q̄ quidā vtuntur hoc verbo in actiuo genere: vt initio as.

I nitium. ab ineo inis dr̄ hoc initiū tij. ⁊ est initium rei a qua aliquid incipit: sed principiū verboꝝ est exordium.

I nigo gis inegi inactum cōponit̃ ab in ⁊ ago agis. ⁊ ē inigere pecus a pastu in tectum agere. Abigere. vero est pecus a tecto in pascua agere. ⁊ cor. penul. inigo gis.

I nimicalis. ab inimicus dr̄ hic ⁊ hec inimicalis ⁊ hoc le: et hic ⁊ hec inimicabilis ⁊ hoc le: vl̃ ab inimicor caris pōt venire. vñ inimicabiliter aduer. ⁊ hec inimicabilitas tatis.

I nimicus. ab in ⁊ amicus cōponit̃ inimicus ca cū. ⁊ cōparat̃ inimicus cior simus. vñ hec inimicitia cie. ⁊ inimico cas v̄bū actiuū: ⁊ inimicor caris v̄bū depo. i diuersis significatiōib⁹ vt inimico illū tibi. i. facio illū inimicū tibi: ⁊ inimicor tibi i. sum inimicus tibi. Hic nota q̄ dilectio inimicoꝝ pōt tripliciť ɔsiderari. Uno q̄dē mō vt inimici diligant̃ inquātū sūt inimici ⁊ hoc ē pꝰuersū ⁊ charitati repugnās: q2 hoc est diligere malū alteri⁹. Alio mō pt̄ accipi dilectō inimicoꝝ quātū ad nāꝫ. s. i vniuersali. ⁊ sic dilectio inimicoꝝ ē de necessitate charitatis. vt. s. aliq̄s diligēs deū ⁊ primū: ab illa gñalitate dilectōis primi inimicos suos non excludat. Tertio mō pōt ɔsiderari dilectio inimicoꝝ i spāli: vt. s. aliq̄s i spāli moueat̃ motu dilectiōis ad inimicū. ⁊ istud nō est de necessitate charitatis absolute: q2 nec etiā moueri motu dilectiōis i spāli ad quoslibet hoies singulariter ē de necessitate charitatis: q2 eēt ipossibile. Est tñ de necessitate charitatis sz ꝑparatiōez ai: vt. s. hō habeat aīum p̄paratū ad hoc q̄ in singulari inimicum diligeret si necessitas occurreret. Sz q̄ absq3 articulo necessitatis hō hunc actū ipleat vt diligat inimicū pp deū hoc ptinet ad pfectōēz charitatis. cū enī ex charitate diligat̃ primus pp deū quāto aliq̄s magis diligit deū tāto ēt magis ad primi dilectionē ascendit nulla inimicitia ipediente: sicut si aliq̄s multū diligeret aliquem amore ipsius: filios ipsi⁹ amaret ēt sibi inimicos. ⁊ totā ei⁹ familiā. vide in dilectio. ⁊ in charitas. ⁊ in amor.

I ninterpretabilis. ab in ⁊ interpretabilis cōponit̃ hic ⁊ hec ininterpretabilis ⁊ hoc le. qd̄ interpretari nō pōt. vel non habile ad interpretandū. Hebre. v. Ininterpretabilis ad dicendum. 159

I niquus equus adiectiuū componit̃ cū in. ⁊ dr̄ iniquus qua quū. i. nō equus. et cōparat̃. vñ hec iniq̄tas tatis. ⁊ cor. pri mā vñ Pāphilus. Semp iniquoꝝ scelus ipedit acta bonorū et scribit̃ iniquus p geminū u in vltima syllaba.

I nitus ta tum penul. cor. i. inceptus. ab ineo inis initum.

I niūgo gis xi ctū ex i et iūgo gis cōponit̃. et ē iniungē ꝑcipere. sicut vult Hu. Multū tñ pbabili⁹ vl̃ q̄ iniunctio minus iportat q̄ p̄ceptū. q2 q̄n ꝑlatus vult aliq̄d inquirere vel inuenire prius iniungit. et postmodum facit p̄ceptum.

I niuria rie in iniurius est.

I niurius. ab in et ius cōponit̃ iniurius ria riū. i. tortuosus nō seruans ius. q̄si sine iure. et inde hec iniuria rie. i. iniusticia q̄si sine iure. vel ꝯ ius q̄i. s. fit aliq̄d ꝯ ordinē iuris. vñ iniuriosus sa sum. i. iniurius vl̃ potius ille q̄ patit̃ iniuriam ab aliquo. et cōpat̃. vñ iniuriose sius sime aduer. et hec iniuriositas tatis. Itē ab iniuria iniurior aris atus sū iniuriari. i. iniuriā facere. cōstruit̃ cū dtō. vt iniurior tibi.

I niunx. iugū cōponit̃ cū in et dr̄ hic et hec iniunx gis. Itē componit̃ cū se et dr̄ hic et hec seiunx gis i eodē sensu. Iniuges dicūt boues nōdū iugo ɔiuncti. Idem dicuntur seiuges. q̄si seorsum a iugo s̄m Hug. Et in Grecismo dicitur. Bos nōdum domitus a mulctis dicitur iniunx.

I nnocens. i. nulli nocens. vide in noceo ces.

I nnocuus. ex in et nocuus componitur innocuus cua cuum. i. innocens. et cui non nocetur s̄m Hug.

I nnoxius. ab i et noxius ria riū. q̄si sine noxa. Innoxius proprie dr̄ cui quisq3 nocere nō nouit. nec ipse alij.

I nnuba. ex in et nubo componitur hec innuba be. i. innupta que nulli nupsit. et que adhuc vultum suum non velat. ⁊ cor. nu. sicut pronuba. lz nubo bis eam producat.

I nnuitio nis fe. ge. et interponitur i causa euphonie. deberet enim dici innuitio. ab in et nutus ti addita o.

I nnulus. ab inuo is deriuat̃ hic inulus li. ⁊ sūt inuli filij ceruorū. ab innuendo dci. q2 ad nutū mr̄is absconduntur. vñ inulinus na nū. et inuleus lea leū in eodē sensu. et hic inuleus lei idē qd̄ innulus. Canti. ij. Silis ē capree inuloq3 ceruorū.

I nnuo is nui tum ex in et nuo is componit̃. et est innuere nutum facere. vel signum dare intelligendi. et est neutrum.

I nno grece vinum dicitur latine.

I nolitus. ab in et oleo lex deriuatur inolitus ta tū. i. isuet⁹ innatus. nālis. vñ inolita bonitate. i. ɔsueta et inata. et cor. li.

I nomeliū. ab ino qd̄ est vinū et mel cōponit̃ hoc inomeliū lii. s. vini vel mulsi et mellis confectio.

I nopinabilis. vide in opinor.

I nope. ops opis cōponit̃ cū in et dr̄ hic et hec inope pis. Uel dic s̄m q̄ dicebat̃ antiq̄tus hic ⁊ hec et hoc ops. i. diues fecundus. opulētus. et inde cōponit̃ inops pis. i. paup. sed differunt. inops pprie dr̄ q̄ nihil hz q̄ nec sibi sufficere pōt. nec alijs largiri. sed pauper dr̄ que lz alijs largiri nō possit sibi ipsi tñ sufficit. vñ et copulationē recipiunt. vt ibi. Ego sum paup et inops. et alibi. Paupi et inopi tu eris adiutor. Ul inops cōpo ab in ops opis p terra. idē dr̄ inops quasi sine terra. i. sepultura qui. s. caret sepultura. vñ hec iopia pie sz

Hug. in Grecis. dr. Nullius possessor inops hō dicit̄ esse.

Inquilinus. ab incolo lis dr inquilinus ni. i. aduena. q̄si incolens aliena. nō eni3 ppriā sedē: s3 in terra aliena inhabitat. S3 dr̄ia est iter inq̄linū 7 aduenā vel incolā. nā inq̄lini sūt q̄ emigrāt. nā inchola nō indigenā s3 aduenā designat h̄ ē ergo inter illa dr̄ia. Inq̄lini sūt q̄ emigrāt: 7 non ppetuo pmanent. Aduene vel icole aduēticij sūt: s3 pmanentes: ijde3 7 accole. Peregrini vero dicuntur: q2 parentes eo2 ignorātur: sūt eni de longinqua regiōe. Indigene vō sūt inde geniti 7 in eodē loco nati vbi habitant: vel inq̄linus cōponit̄ ab in 7 culina. s. vilis sciuis. 7 aduenticius fm quosdā.

Inquino nas naui. i. maculo: deturpo: 7 componit̄ ab in 7 cunio nis: vel ab in 7 coquina: 7 co2. qui. vnde in Aurora dr. Petrā qua gradit̄ virtus non inquinat anguis.

Inquio q̄s fm Hug. defectiuū est: 7 est tertie 9iugationis. vñ versus. Tertia vult inq̄t: q̄rtaq3 sumit ait. Ex h̄ colligit̄ q inq̄mus co2. penul. sicut legimus: s3 a ius pdu. i. sicut audimus scribit̄ inq̄t p t: 7 nō p d: q2 nullū v̄bū i d desinit i tertia psona pn̄tis indicatiui modi. fm aūt analogiā fere tota eius declinatio inuenit̄. vt supra ondi in tertia parte in tractatu de p̄teritis tertie 9iugationis in principio.

Inq̄ro ris ab in 7 q̄ro cōponit̄ e cōuersa in i. vide in q̄ro ris.

Insanus. sanus cōponit̄ cū in 7 dr isanus na nū. i. non sanus 7 9parat̄. vñ isane nius sime aduer. 7 h̄ isania nie: 7 isanio nis niui ire. i. furere. 7 ē neu. 7 ponit̄ qn̄q3 p scribē v̄sus et facē vel cātare: q2 oli3 poete credebāt̄ isanire cū v̄sus faciebāt. 7 studio vacabāt. vñ Uirg. Insanire libet qm̄ tibi.

Inscitia ab inscitus ta tum dr h̄ inscitia tie. i. ignorantia. vñ Hora. in epi. S3 turpem putat inscitie metuitq3 litura3 fm Hug. Itē Sap. xix. Aliā assumpserūt sibi cogitatōe3 iscitie Item Sap. xiiij. Sed in magno viuentes inscitie bello. Et scias q inscitia format̄ ab insciti gtō de iscitus ta tum addita a: q2 regula est. I ante cia breuiatur in denoiatiuis q̄ formaf addita cia: vt iustus iusti iusticia: s3 inscitia non formaf addita cia: sed addita a vt inscitus ti: addita a fit inscitia: 7 iō producit i ante tia: 7 ita teneas. vnde inscitia scribitur per t in penul. sicut inscitus insciti in vltima.

Insci9scia sciū q̄si sine scia ab i 7 scius qd ē sciēs componit̄.

Insensis sensus componitur cum in 7 dicitur hic 7 hec insensis 7 hoc se. i. sine sensu.

Inseto tas taui tare. i. filo setā adaptare. 7 9pōit̄ ex i 7 seta te

Insidie ab insideo des dr̄r he insidie insidiarū: 7 hinc insidio sus sa sum: 7 insidio2 aris. i. insidias tendere 7 p̄parare.

Insignis. signū cōponit̄ cū in 7 dr h̄ 7 h̄ insignis 7 h̄ ne. i. p̄clarus: ornatus: nobilis: gloriosus: magne fame: q̄si habēs eminēs signū p2e alijs. vñ h̄ insigne gnis substātiue. i. ornamentū. 7 insignio onis niui nire. i. nobilitare. ornare. exaltare. insignem facere. 7 est actiuum insignio.

Insilio lis in salio lis exponitur. 7 co2. si.

Insimulo ab in 7 simulo cōponit̄ isimulo las laui lare. i. accusare: q2 accusatoris est simulare in aduersariū quicq̄d pōt. 7 insimulo2 laris inuenit̄ in eodē sensu in genere deponenti fm Hug. Itē insimulo. i. nō simulo non fingo. vñ isimulatus ta tum. i. non fictus. Sapi. xviij. Insimulatum iperiū tuum portans. i. non fictū. vel cōponit̄ ab in 7 simulatus.

Insinuatio onis fe. ge. exponitur in sinuo as.

Insipidus da dum. i. nō sapidus penul. co2. 7 componitur ab in 7 sapidus. 7 cōparat̄ vt insipidus dio2 simus. 7 ab hoc gtō insipidi addita tas fit hec insipiditas tatis.

Insipiens ex in 7 sapiēs cōponit̄ h̄ 7 h̄ 7 h̄ isipiēs tis. i. nō sapiēs. q̄si sine sapore 7 sapia. 7 cōpara. vñ h̄ isipiētia tie.

Insisto stis in sisto stis exponitur.

Insitio onis ab isero ris: vl̄ ab isitus ta tū isiti: addita o fit h̄ insitio onis. Et scias q isero ris ui tū: ide3 est qd plātare: 7 ē pprie iserere plātare p imissionē ramo2ū ad inuicē. vnde Ouid. de remedi. Uenerat isitio fac ramū ramos adaptet.

Insolens ab isoleo les dr isolens tis ge. ois. i. supbus: fatuus: moribus nō 9ueniēs. 7 cōparat̄. vñ insolēter tius sime aduer. 7 h̄ insolentia tie. i. superbia: fatuitas. vel pōt componi insolens ab in 7 solens quasi non solens: 7 co2. so.

Insolesco scis. i. incipio solere: 7 est inchoa. huius verbi insoleo les: quod componitur ab insoleo les.

Insomnis somnos cōponit̄ cū in 7 dr h̄ 7 h̄ isomnis 7 h̄ insomne. i. sine somno. puigil. q̄ dormire nō pōt. vñ h̄ insomnia nie. i. vigila vel vigilantia. 7 h̄ insomniū. qd videt̄ per somniū. 7 est q̄dā spes somni. vide in somniū.

Insons ab in 7 sons cōponit̄ isons tis ge. ois. i. innocēs inoxius. vñ i Esopo. Insontis aios florida ligua polit. 7 cōparat̄. vñ isonē tius sime aduer. 7 h̄ insontia tie. i. innocentia.

Insontia tie in insons est.

Inspicio cis xi ctum inspicere: quasi intus cōsiderare. 7 componitur ab in 7 spacio scis 7 co2. spi.

Instans tis exponitur in insto stas

Instar ab insto stas dr h̄ instar indeclina. i. silitudo potius ad silitudinē h3 eni in se vim huius p̄positionis ad. vñ nō d3 recipe p̄positionē ad nisi in expositione. vnde dōm est. hoc est instar illius. i. ad silitudinē illius. Aliq̄n tamen inuenit̄ adinstar. sed tunc p̄positio abundat.

Instauro ras raui dr ab istar. 7 ē istaurare. facē sile pori. restituere. reficere. ad porē silitudinē aliq̄d facere. reparare. qd cōponit̄ vt restauro ras. et ē restaurare pprie tertio reparare 7 dr istaurare q̄si in statū pristinū reducere. 7 est ethymo.

Instigo gas ab in 7 stigo gas qd est stimulare cōponit̄ istigo gas gaui et ē istigare valde stigare qd aūt dr instigare q̄si in stinctū agere. ethymo. est. et pdu. sti. vnde in Aurora dr. Instigans proceres voce minante suos.

Instinctus ab instinguo guis dr instinctus cta ctum. et h̄ instinctus ctus. i. instigatio. psuasio. stimulatio. incitatio.

Instinguo guis xi ctum instinguere. i. istigare. persuadere vl̄ mortificare et componitur ab in et stinguo guis.

Instita ab isto stas dr h̄ istita ste. q̄dā vestis talaris q̄ et stola dr instita ēt latū cingulū dr cū quo puer ligat̄ i cuna. Instite ēt vt dicit Pap. sūt pue linthcole q̄ mortuū inuoluūt Joan. xi. Ligatus manus et pedes institis. et co2. sti. istita.

Instito2 ab insto tas dr institor toris. i. mercator. q2 istat mercibus emendis. Job. xviij. Filij institorū 7c. versus Grecismi. Qui vendit merces mercator dr ille. Institor est qui p p̄cio minuendo: Mercator vendit. institor ille emit.

Instituo. ex in et statuo cōponit̄ instituo is. i. decernere ordinare. vñ h̄ istitutū ti. et h̄ institutio onis. i. morū informatio. sed ponit̄ ēt pro quodā libro legali tn̄ in plurali he institutiones institutionū. et h̄ instituta ho2 instituto2ū.

Insto. ab in et sto stas cōponit̄ insto stas stiti stitū penul. co2: et ēt instatū penul. co2. inuenit̄. i. 9 stare. inuigilare insistere insudare. vñ instās participiū et nomē. et tūc comparatur vnde instāter tius sime aduer. et h̄ instātia tie. et h̄ instans tis dr tp̄s simplex. et sic describit̄ q cū sit finis p̄teriti est principiū futuri. vel cū incipit statim esse desinit. vel istans est breuissima pars tpis q̄ nō expectat successionem.

Insubulus. ab insubulo las qd componit̄ ab in et subulo las dr insubulus li quoddam instrm̄ in texendo telam. i. circa qd pannus vel stamē inuoluitur. q2 insubulatur. i. pforat̄ vt possit inuolui et retineri pro voluntate texentis. vel cōponitur ab infra et supra. q2 infra et supra fit. et co2. gu.

Insula le dicitur terra mari vndiq3 circūsepta. vnde isula dicitur. quia in sale sit sita. i. in mari.

Insulsus sa sum. i. nō salsus q̄si sine sapore salis vl̄ sapie. et cōparat̄. et cōponit̄ ab i et salsus sa sū iquātū ē nomē. Job. vj. Aut poterit comedi isulsū. qd nō ē sale cōditū.

Insulto. ab isilio li lini lij vl̄ lui isultū tu. a in o 9uersa fit isulto tas v̄bū freq̄n. Proprie q̄dē ē isultare q̄dā cauillatiōe 7 derisiōe hostē repellē. vñ de btō Laurētio dr. Et subijciētibus prunas isultat leuita xp̄i cū dicebat. Gyrate et v̄sate ad aliā ptē. Quidā idiote legūt ibi. Exultat. ita dīt Du. Pap. vō dicit. Insultare. i. insilire. et de alterius iniuria gaudere.

Insultus tus mas. gene. inuasio aggressio. quasi saltus in aliū impetuose factus.

Insumo. ab in et sumo componitur insumo mis psi mere. i. intus vel

intus vel valde sumere vel contra sumere.

Integer gra grū.i.incorrupt⁹.ⁱ ꝛ cōparaꝉ integer grior gerrim⁹. vñ integre grius gerrime aduer. ꝛ hec integritas tatis. ꝛ hec integritudo dinis. ꝛ iste ablt̄us īntegro ponitꝉ aduerbialiꝉ p integre. ꝛ cōponitꝉ vt deintegro. exintegro.i.dehinc vl̄ exhinc: vl̄ a principio: vl̄ de toto siue ex toto. Itē ab integer deriuatur integro gras graui grare.i.integrū facere: nouare. ꝛ cōponitur vt reintegro gras: ꝛ interposita d frequēti⁹ dr̄ redintegro gras. ꝛ hinc inchoatiua integrasco scis: redintegrasco scis. Et scias q aliter ē in isto inchoatiuo q̄ȝ in alijs. alia .n. inchoatiua habēt sigationē eandē quā habēt ꝛ sua pmitiua: vt si sua primitiua significāt actū ꝛ eorū inchoatiua. in hoc tñ aliter est. nā integro gras significat actū: sed eius inchoatiuū significat passionē. Integrasco eni ē incipio integrari. Slr contingit in augesco: lȝ de hoc nō faciat mentionē Pris. Integro actiuū est cū oībus suis compositis: ꝛ cor.te. vñ in Auroza dr̄. Integrat imponens omnibus ille manus.

Integrasco scis in integer exponitur.

Intellectibilitas in intelligo gis exponitur.

Intellectio onis. vide i quarta parte in tractatu de tropis vbi agitur de synodoche.

Intellect⁹ in intelligo gis exponitꝉ. Hic nota q sic dicit Phūs in .iij. de aīa. In hoc differt intelligibile a sensibili: qꝛ sensibile excellēs destruit sensuȝ. intelligibile aūt maximū nō destruit intellectū: sed cōfortat intellectū. Sȝ cōtra hꝫ: quū deus sit maxie intelligibilis quātū in se ē. qꝛ est pmū intelligibile: videtꝉ q a nr̄o intellectu possit etiā nūc maxie itelligi. nō eni impediret nisi pter excellētiā suā. Ad hoc dico q quodāmodo est siľe in intellectu ꝛ sensu: ꝛ quodāmodo est dissimile. In hoc eni siľe est: qꝛ sicut ꝛ sensus non pōt in id qd̄ nō est pportionatū sibi: ita nec itellectus: cū oīs cognitio p modū cognoscētis fit fm Boe. In hoc aūt dissimile est: qꝛ intelligibile excellens nō corrūpit sicut excellens sensibile. vnde intellectus nō deficit cognitione excellentis intelligibilis qꝛ corrumpatur sed qꝛ p se attingit: ꝛ iō nō pfecte deū videre pōt intellectus creatus. Item scias q boni angeli qꝛ sunt boni: oportet q habeant plenam visionē siue intellectū eorū oium de q̄bus est fides q̄ātū ad visionē gl'iosam q̄ fidei succedit: ꝛ iō sic fides credit corpus xp̄i eē sub sacro ita visiōe btī vidēt. Credo aūt q oīa q̄ sunt fidei sunt super nālē cognitionē ꝛ intellectū angelorū: sicut supra rōnē nālē hoīuȝ. ꝛ iō mysteria fidei dicuntur eē abscondita a sclīs in deo. Ephe. iij. ca. vñ nāli cognitiōe nō vidēt angeli corpus xp̄i sub sacro: sȝ solū btā cognitiōe. Demōes v̄o nullo mō vidēt plenarie: sed credūt ꝛ cōtremiscūt. Itē scias q vt dicit Aris. in .i. eth. sicut in corpe visus fit: ita in aīa intellectus. Itē ab opinione differt intellectus: sicut dicam in opinio.

Intelligo gis lexi lectū ligere q̄si intus legere: ꝛ cōponitꝉ ab iter ꝛ lego gis: ꝛ mutatꝉ r in l. vñ intelligēs tis ge. oīs. vñ itelligēter aduer. ꝛ hec intelligētia tie: ꝛ ab intelligo. hic intellect⁹ tus tui. vñ hic ꝛ hec itellectualis ꝛ hoc le. vñ itellectualiter aduer. ꝛ hec itellectualitas tatis: ꝛ hic ꝛ hec itellectibilis ꝛ hoc le.i. itellectu cōprehēsibilis. vñ itellectibiliter aduer. ꝛ hec itellectibilitas tatis. Itē ab intelligo hic ꝛ hec intelligibilis ꝛ hoc le qd̄ intelligi pōt: ꝛ hec itelligibilitas tatis: ꝛ itelligibiliter aduer. Differunt tñ intellect⁹ ꝛ intelligētia ꝛ intelligibilitas. Quātū eni intellect⁹ supior est rōne: tātū intelligētia est supior intellectu: ꝛ intantū intellectibilitas supior est intelligētia. Et rō est vis aīe discretiua formarū ad se inuicē. Intellect⁹ etiā est vis aīe qua forme extra nāȝ corporalē cōprehēdunꝉ vl̄ q̄ incorporea pcipiunꝉ cū certa rōne q̄re ita sint. Sȝ incorporeorū tria sūt gn̄a. s. aīa angelus: ꝛ deus: sȝ circa diuinā substātiā non pcipit intellect⁹. Prope q̄dē intellect⁹ est vis aīe cōprehēsiua icorporearū substātiarū formis subtractarū vl̄ formarū circa eas. Intelligentia v̄o est vis aīe q̄ aspirat vt aliq̄d circa diuinā substātiā cōprehēdat. Intellectibilitas v̄o ē q̄dā vis aīe omniū formarū in quadā simplicitate cōplicatiua absq̄ ordine nāli vl̄ tpali: ꝛ tali modo de⁹ cōprehēdit res q̄ eas oēs vno intuitu absq̄ oī successiōe dr̄ comprehēdere. Hoc modo cognoscēdi vtunꝉ tres ordines angelorū q̄ deo ppinquiores sunt: ꝛ qꝛ forte sunt aliq̄ hoīes q̄ q̄ntū bonitas dei pmittit ad hanc aliquo modo accedunt cognitionē: iō dicit Plato. Intellectus solius dei est ꝛ admodū paucorū hominum. Et ponitur hic intellectus pro intellectibilitate: quia sepe hdicta vocabula pro seinuicē ponuntur. Sȝ certe q̄licūq̄ȝ intellect⁹ accipiatur scȝ siue pprie siue improprie p intelligētia: siue p intellectibilitate: pōt dici verus intellectus solius dei esse ꝛ admodū paucorū hoīum fm q dicit Hug. Hec aūt ad aliā scientiam pertinere videntꝉ. Uide in sapientia: ꝛ in voluntas: ꝛ in ratio: ꝛ in opinio.

Intemperies: ab in ꝛ tēperies cōponitꝉ hec intēperies riei: ꝛ hoc intēperiū rij vbi nulla securitas ꝛ nullū tēperamentū est. 160

Intempestiuus in tempestiuus exponitur.

Intēpestat⁹ sta stū exponitꝉ in tēpest⁹. Et scias q q̄dā ps noctis dicitꝉ intēpestiuū: sicut habes in crepusculū: ꝛ in tempestas.

Intēdo dis di sū vl̄ intētū cōponitꝉ ab in ꝛ tēdo dis. ꝛ ē intēdere augere vl̄ adiūgere: vt dū intēdit albedinē circa istū. ꝛ fȝ hoc facit intēsuȝ tēsu. vñ hec intēsio onis.i. adauctio. Intēdere etiā est operā dare: dirigere: intentū facere: itelligere: cōsiderare: vt iste intēdit animū suū: ꝛ fm hoc pprie facit intentū tu. vñ hec intentio onis.i. abstractio: consideratio. Itē intētio quandoq̄ȝ pro voluntate interdum pro fine accipitur. vñ intentiuus ua uū: ꝛ hic ꝛ hec intētionalis ꝛ hoc le. Et intēto tas verbum frequen. Uide de hoc in affectus.

Intentio onis exponitur in intendo dis.

Intensio onis in intendo dis vide.

Intento tas ex in ꝛ tento tas componitur: ꝛ vt dicit Pap. intētat.i. intēdit: multū minatur: obijcit: impugnat: imponit: infert. Itē intēto tas pōt esse frequē. ꝛ tūc formatꝉ ab intēto sup. de intēdo dis si sum vel tū: u in o conuersa.

Inter ab in deriuatꝉ iter aduer. loci. sp eni sigt locū: vl̄ q̄si locū sȝ dissimiliter: q̄si sex mōis sigt eni q̄nq̄ȝ localē positionē i medio: vt interrūpo: q̄nq̄ȝ trāsitionē vni⁹ ad aliū: vt internūci⁹. q̄nq̄ȝ localē distātiā: vt itercapedo: q̄nq̄ȝ distātiā tpalē: vt internallū: q̄nq̄ȝ vicissitudinē cū trāsitiōe. vt Cōuersi oculos iter se atq̄ȝ ora tenebāt. q̄nq̄ȝ sigt pmanentiā in medio vt iter amicos ꝛ hoc cū q̄dā cōtinuatiōis significatione.

Interasile dr̄ interpolatū celatura ꝛ planicie. planum enim inter celaturas q̄si rasuȝ videtꝉ. ꝛ declinatꝉ hic ꝛ hec interasilis ꝛ hoc le penul. cor. Uel fm Papi. iterasilis est anaglipha sculptura. Alexāder v̄o sic dicit. Q nūc sculpturis nunc planicie variatur. Hoc ꝛ nō aliud opus interasile dicas.

Intercalaris. ab itercalo las deriuatꝉ hic ꝛ hec itercalaris ꝛ hoc re.i. iterpositiuū vl̄ iterpositū. s. qd̄ iterponitꝉ vt v̄sus itercalaris dr̄ q̄ sepe iterponitꝉ. vñ hec itercalar tas tatis.i. interpositio.

Intercalo las penul. cor. vide in calo las.

Intercapedo dinis pdu. penul. nti; sed penul. gti cor. vide in capedo vbi exponitur.

Intercedo dis cessi cōponitꝉ ab iter ꝛ cedo dis cessi. ꝛ ē itercedē p aliquo ad aliquos p̄ces facere. ꝛ ē itercedere iter aliquos cedere ꝛ esse mediatorē. ꝛ pprie inter minorē ꝛ maiorē. vt maior cōdescēdat p̄cibus mediatoris. vñ scī dicunꝉ nr̄i intercessores apud deū. Sunt eni mediatores inter nos ꝛ deum singulis dieb⁹ deū p nobis orātes. quorū intercessione q̄ renes scrutatꝉ ꝛ corda nobis auxilietꝉ. vt opus inceptū ad finē laudabilē pducamus: ꝛ produ. penul. intercedo.

Intercido dis di sup. caret. ꝛ cor. ci vbiq̄ȝ. ꝛ cōpōitꝉ ab iter ꝛ cado dis cecidi. ꝛ ē itercedē i aliq̄ cadere. Itē iuenitꝉ itercido dis cidi cisū.i. interpolati cedere vel int̄ aliq̄ cedere. vñ btūs Jacob⁹ maior dict⁹ ē intercisus. qꝛ p singula mēbra fuit cesus ꝛ pdu. ci vbiq̄ȝ. cōponitꝉ enim ab inter ꝛ cedo dis cecidi.

Intercilium lij spacium quod est inter duo supercilia. et componitur ab inter et cilium.

Intercipio pis et intercapio pis in eodē sensu.i. inter aliq̄ et in medio capere. ab in vel inter et capio pis componuntur.

Interclino nas naui nare.i. inter aliq̄ clinare. ꝛ cōponitur ab inter ꝛ clino nas. ꝛ produ. cli. ꝛ inde hic ꝛ hec interclinis ꝛ hoc ne. ꝛ interclinus na num.

Intercludo:ab inter ꝛ claudo cõponitur intercludo dis si sum dere.i.inter aliqua claudere:vel auferre:ꝛ inde hec interclu do dinis idem quod inclusio:ꝛ produ.clu.

Intercolũniũ nij ↄponiꝭ ab iter ꝛ colũna:q̃si inter colũnas exi stẽs.s.illud qđ poniꝭ inter colũnas:vł spaciũ diuidẽs eas. In.iij.tij li.Re.ca.vij.vbi đr.Media inter colũnia q̃drata nõ rotũda:diċ glo.Media itercolũnia diċ tabulã supiorẽ q̃ sic alia q̃drata erat:similiꝗ sculptura ꝛ i sũmitate sui hẽat ro tũditatẽ vnius ꝛ dimidij cubiti in qua lucerna ponebatur.

Interconfiniũ:ab inter ꝛ cõfiniũ cõponitur hoc intercõfiniũ nij.i.terminus vel locus inter duos fines existens.

Intercuso sas verbuꝫ frequen. ꝛ formatur ab vltimo supi.de intercurro ris scꝫ cursu:u mutata in o.

Intercus:ab inter ꝛ cutis cõponitur hic ꝛ hec ꝛ hꝰ intercus cu tis.i.illa res quaꝫ patimur inter carnẽ ꝛ cutẽ sicut est infir mitas scꝫ malus humor:vel aliud hmõi.vñ intercuticus ca cum:ꝛ intercutaneus nea neuꝫ. ꝛ intercutanus na num oĩa pro eo quod est inter cutem ꝛ carnem ꝛ cor.cutis primam.

Interdictũ:ab interdico cis đr hꝰ interdictũ cti q̃si interi dictũ s.qđ interiꝫ annũciaꝭ a iudice:nõ ꝙ ꝑpetuo maneat:sꝫ q̃ diu dictũ ẽ ꝛ statutũ a iudice. Hic nota ꝙ in gñali interdi cto debẽt ista ↄferri ab ecclia.s.baptismꝰ paruuloꝝ:penitẽ tia morietiũ.Põt ẽt epĩs paruulos baptizatos ↄfirmare.itẽ semel in mẽse vł septimana populũ interdictũ ꝛ ẽt excõica tũ ad ecclesiã aliquã ↄuocare:ꝛ ei ꝑdicare. Itẽ põt euchari stia in morte vere penitẽtibꝰ dari. vñ decretalis noua. Per mittimꝰ eccliarũ ministris semel in hebdomada tpe inter dicti nõ pulsatis cãpanis:voce submissa:ianuis clausis:ex cõicatis ꝛ interdictis exclusis:missaꝝ solẽnia celebrare cau sa cõficiẽdi corpus dñi:qđ decedẽtibꝰ in penitẽtia nõ dene gatur. Itẽ ꝑmittiꝭ ꝙ clerici decedẽtes q̃ pene seruauerũt in terdictũ in cimiterio ecclie sine cãpanaꝝ pulsatiõe:cessanti bus solẽnitatibꝰ oĩbus cũ silẽtio tumulenꝭ. Itẽ ↄcediꝭ ꝙ i ↄuẽtualibꝰ ecclijs bini ꝛ bini vł siłtres horas canonicas va leãt legere poti q̃ cãtare ianuis clausis:interdictis ꝛ excõi catis exclusis:voce ita dimissa ꝙ exterꝰ nõ possint audiri. Per qđ patet ꝙ interdicti ꝛ mitoforti excõicati nõ debẽt auscultare horas canonicas. Itẽ peregrinis accipiẽtibus si gnũ crucis ob reuerẽtiã crucifixi nõ ẽ penitẽtia denegãda: qđ etiã alijs ꝑegrinis põt misericorditer indulgeri. Itẽ no ta ꝙ extrema vnctio nõ dꝫ dari alicui ꝑsone laico vel cleri co vel etiam religioso in loco generali interdicto supposi to:nisi suꝑ hoc habeant priuilegiũ speciale. Uide in vngo.

Interdiu componitur ab inter ꝛ diu.i.interim dũ dies est. Uñ interdius dia diũ.i.iugis ꝛ ↄtinuus. Inuẽitur etiã perdius dia dium in eodem sensu:ꝛ est compositum a per ꝛ diu.

Interduca:ab iter ꝛ duco ducis đr hꝰ iterduca ce.i. Iuno:q̃ iđ sic đr ꝙ iteresat q̃n puelle maritabãꝭ vł q̃ eas itroducebat vel q̃ interim duꝫ erant in itinere eas ducebat. Est enim ꝓ nuba q̃ etiam domiduca dicebatur q̃ vsꝗ in domuꝫ puel las maritatas.introducere credebatur ꝛ produ.penulti.

Interdum.i.nõnunq̃:aliquãdo aliquotiens sm Pap.

Interea:ab iter ꝛ ea ↄponiꝭ iterea aduerbiũ tpis.Quidã vo di cũt ꝙ ab iter deriuaꝭ interiꝫ ꝛ interea.de hꝰ plenꝰ dixi i ter tia parte vbi egi de figura cõposita nominis.Et cõponitur vt interea aduerbium loci id est interim vel in eo loco.

Intereo ab iter ꝛ eo is ↄponiꝭ:intereo is iui vł interij interire verbũ absolutũ.i.mori:ꝛ ꝓprie in itinere.vñ hꝰ iteritus tus id est mors:ꝛ interitus interita interitum id est mortuus.

Interest:ab inter ꝛ sũ ↄponiꝭ intersuꝫ interes interest intersui interesse:ꝛ ↄstruiꝭ cũ dtõ;vt intersui tali negocio.tñ eiꝰ imp sonale interest ↄstruiꝭ cũ gtõ. Ista eñi impsonalia interest ꝛ refert ↄstruunꝭ cũ gtis diuꝫ dictionũ casualiũ: vt interest socratis legerẽ:ꝛ refert platõis disputare. Preter istos q̃nq; genitiuos ꝓnominũ primitiuoꝝ scꝫ mei tui sui nostri ve stri:loco quoꝝ cõstruunꝭ cũ ablĩs ꝓnominũ possessiuoꝝ in singulari numero.ꝛ in fe.ge.tñ scꝫ mea tua sua nr̃a ve stra:vt mea iterest legere:ꝛ tua refert disputare. Si aũt sũt genitiui possessiuoꝝ:tũc bene ↄstruunꝭ interest ꝛ refert cũ illis gtĩs.vt mei fratris interest legere:ꝛ tui patris refert di sputare. Itẽ ↄstruunꝭ ꝑdicta vba cũ isto gtõ cuiꝰ vt cuiꝰ in terest facere hꝰ:ꝛ hoc habemꝰ a Pris.in minori ↄstructionũ Eodẽ mõ ↄstruunꝭ cũ isto ablĩõ cuia vt cuia interest facere hꝰ:ꝛ hoc habemꝰ a Pris.in maiori. Itẽ possunt regere noĩa tiuos q̃n sigñt ꝑtinẽtiã. vt iste equus iterest socratis.i.ad vtilitatẽ suã ꝑtinet.Sꝫ hꝰ opponiꝭ sic.Talis regula tradiꝭ. Omne vbũ impsonale actiue vocis siue passiue dꝫ habere illũ casuꝫ ꝑ naꝫ suppositiõis quẽ habẽt sua vba ꝑsonalia a quibꝰ descẽdũt a parte post ꝑ naꝫ regiminis: vt ego amor a te:ꝛ impsonale passiue vocis scꝫ amaꝭ.añ se req̃rit abla tiuũ:vt a me amaꝭ. Silr in vbis impsonalibꝰ actiue vocis: vt hoc placet mihi:ꝛ suũ impsonale ante req̃rit datiuũ vt mihi placet:ꝛ sic de alijs. Igiꝭ videꝭ ꝙ interest ꝛ refert imp sonalia ↄstruanꝭ cũ dtis:q̃ eoꝝ ꝑsonalia cũ dtĩs a ꝑte post ↄstruunꝭ:vt itersui huic negocio. Ad hꝰ dico ꝙ ꝑdicta ver ba impsonalia nõ seruãt cõstructionẽ suoꝝ verboꝝ ꝑsona liũ:q̃ nõ ritinẽt eoꝝ sigñationẽ. q̃ dũ dico. Intersui huic ne gocio.i.pñs fui;cum aũt đr. Imparatoris interest hr̃e bonos milites:mutaꝭ significatio:q̃ sensus est. Ad vtilitatẽ impa toris ꝑtinet habere bonos milites: ꝛ variatio significatio nis facit variationem constructionis.

Interficio.ab inter ꝛ facio cõponitur:interficio cis feci fectuꝫ ficere id est occidere:ꝛ cor.fi.

Interia qđ enteria ẽt đr.i.intestina. vñ iterici dicunꝭ q̃ dissolutionẽ patiuntur ventris sm Papiam ꝛ produ.ri enteria.

Interibi in ibi exponitur.

Interiectio quedã pars oratiõis indeclinabilis apud latinos ab interiaceo ces dicta:ꝛ nõ cõponiꝭ interiectio: sꝫ simplex est:causa rõ est:q̃ ꝓpriũ est passiõis destruere. vñ cũ interie ctio affectũ passionis designet.naturã habet cõpositioni cõ trariã:ꝛ ꝓpter hꝰ ↄsueuit abscõdita voce ꝓferri:ergo ꝓ do lor ꝛ ꝓ pudor nõ pñt esse vna pars. Item heu de sunt due interiectiões absꝗ cõpositiõe sic o vtinã sũt duo aduerbia optãdi sine cõpositiõe veniẽtia. De accẽtu ãt interiectionũ dixi in secũda parte vbi egi de accẽtu iteriectionũ. Et scias ꝙ sicut dicit Pris. interiectio ↄsueuit abscõdita voce ꝓfer ri:vt vah.Et Donatus dicit ꝙ interiectio est vox incondi ta.i.intus condita siue absconsa. Uñ in Grecismo dicitur. Ut Donatus ait vox est incõdita vox hec. Hec quoꝗ que plena est vox interiectio non est. Uide in racha.

Interitio onis fe.ge.i.mors:ꝛ formaꝭ ab iteriti gtõ de iteritꝰ ta tũ addita o. Propheta. Eripuit eos de interitionibꝰ eoruꝫ:

Interlido dis in ledo dis exponitur.

Interlinearis:linearis đr a linea:qđ ↄponitur cũ inter: ꝛ diciꝭ hic ꝛ hec interlinearis ꝛ hoc re qđ est inter lineas. vñ q̃daꝫ glose dicuntur interlineares q̃ sunt inter lineas:vel interli nearis potest deriuari ab interlinium nij.

Interminꝰ:ab in ꝛ terminꝰ ↄponiꝭ iterminꝰ na nũ.i.sine termi no existens.Uñ in hymno sancte trinitatis đr. In simplici substãtia virtus manens intermina. Papias vo dicit. In termina itermũcia.mediatrix: inseparabili termino carens.

Intermitto tis cõponitur ab inter ꝛ mitto tis:ꝛ est intermitte re inter aliqua mittere.vel interpolare. Uel intermitto q̃si interim dimitto.Est enim intermittere dimittere vel relin quere.vel cessare sm Hu. Pap.vero dicit. Intermittere ad tempus dimittere.ꝛ iterum ad idem reuerti.

Internecio onis fe.ge.q̃si q̃dã hoĩs magna nectio mors vł pe na. Interneciũ đr bellũ in quo oẽs pierũt nullo remanẽte sm Pa.ꝛ formaꝭ ab iternecti gtõ de iternectꝰ addita o ꝛ re mota t. Uñ diċ Pris.in.iiij.li.de denoĩatiuis. In io termi nãtia plerũꝗ a ꝑticipijs fiũt ꝑteriti tpis:quoꝝ gtũs assũpta o.ꝛ cor.i facit hmõi noĩa. vt oratꝰ orati oratio.lectꝰ lecti le ctio. Internectꝰ ãt internecti iternecio facit cã euphõie abie cta t.Quidã vero fingũt etiã internitio. quos non sequor.

Internecium cij in internecio vide.

Interneco.ab inter ꝛ neco cas componitur interneco cas cati care.i.inter aliqua necare.vel interpolatim necare.vel inte rim dũ aliquis est in itinere necare. vnde hec internecatio

uuis.i.mors q̄ cōtingit alicui oūs est in itinere. Itē inter po nit sepe p e: vt Uenimus mare interbibere.i.ebibere. Et sʒ hoc dicitur interneco cas.i.enecare: ⁊ coꝛ.ne interneco.

Internicida: ab interneco cas q̄ ē idē q̄ enecare deriuatur h̄ ⁊ hec internicida de idem quod homicida: quasi enicida scʒ qui falsum testimoniū fecit ⁊ cōmisit ⁊ ob id hominem occidit: vnde hec internicies internicie mors ab illo facta.

Interniciū. ab internicida deriuatur hoc intercidiū dii: vel internicium.i.mors: occisio quam internicida cōmittit: ⁊ interficidium vel interniciū q̄si q̄dā hoīs enecatio: ⁊ q̄n iudiciū internicidij dabatur in internicidam: accusatorem eius possessio bonorum sequebatur. Internicium etiam dicitur bellum in quo omnes perierunt nullo remanente.

Internodium dii spaciū inter nodos: vel illud grossum os q̄d est in genu: ⁊ dicitur internodium q2 innodat sibi crus ⁊ coxā inter se. vñ Oui. in. v. metha. Mollia nodosus facit internodia poples: ⁊ componitur ab inter ⁊ nodus.

Internūcius cii dicitur: ⁊ hec internuncia cie q̄ vel q̄ inter duas ptes aliq̄d nūciat vel nunciū portat: vñ hoc internūcium, cii id q̄d internūcius nūciat vel portat: ⁊ cōponunt̄ p̄dicta ab inter ⁊ nuncius cia cium substantiue.

Internus na num.i.interior: ab intus dicitur.

Intero: ab in ⁊ tero ris cōponitur intero ris triui tritū terere. i.intus terere: mutare: vel valde terere. Uñ in Dan. viii. de de abacuc: q̄ intriuerat panes in alueolo: ⁊ coꝛ.te intero.

Interpello: ab inter ⁊ pello las cōponitur interpello las laui lare.i.interrogare: inter aliqua vocare ⁊ aliq̄: ⁊ pro aliquo preces fundere. Uñ ad Roma. viij. ca. Qui etiā interpellat pro nobis: ⁊ scribitur per duo l.

Interpolo: ab inter ⁊ polus cōponitur interpolo las laui lare i.obscurare: inq̄nare: īpedire: vel interrūpe corrūpe variare nō cōtinuare. Uñ in hymno. Q̄ō nulla nox interpolet fideq̄ʒ igni luceat. vñ interpolus la lū.i. interrupt⁹ variatus: nō cōtinuus: ⁊ h̄ interpola le q̄dā vestis q̄ dū fit vetus ad nouaʒ speciem reducitur: ⁊ fit quasi noua: ⁊ coꝛ. hec oīa p̄dicta po.

Interpres. ptes ſm q̄ accipit̄ p̄ diuers cōponit̄ cū inter ⁊ dr̄ h̄ ⁊ h̄ interpres tis: ⁊ dr̄ interpres q̄ diuersa gn̄a linguaꝝ nouit. s. qui vnā linguā exponit p aliā: vl̄ vnā linguā trāsfert in aliā: ⁊ dr̄ sic q2 mediator fit inter vnā loq̄lā ⁊ aliā. Ul̄ cōponit̄ a ptes q̄d est diues: q2 interp̄tes ditāt loq̄lā trāsferētes vocabula de vna loq̄la i aliā. Ul̄ cōponit̄ a pars ptis q2 interpres fit medi⁹ duaꝝ linguaꝝ: cū trāsfert vl̄ expōit vnā p aliā. Sʒ ⁊ q̄ inter deū interp̄tat̄ ⁊ hoīes: q̄ diuina indicat mysteria īterpres vocat̄. vñ interp̄tor taris verbū cōe. i. exponere vl̄ exponi vnā linguā p aliā. vñ h̄ ⁊ h̄ interp̄tabilis ⁊ hoc le aptū ad interp̄tandū. Pri. tñ videt̄ velle q̄ p̄dicta cōpositio p̄cedit in v̄bo: ⁊ inde deriuet̄ interpres tis: ita dicit Hug. Et sciās q̄ interp̄tatio fit in diuersis linguis: vt cinos grece canis latine. Etymologia āt fit in eadē lingua vt cas de lapis q̄si ledēs pedē. glo. āt sup illud Esa. xliij. Interpretes tui. i. moyses ⁊ aaron p̄uaricati sunt in me: sic dicit. Interptes q̄si iter ptes. s. pacē ferētes. Itē nota q̄ p̄mū scripturas veteris testamēti de hebreo in grecū septuaginta interp̄tes trāstulerūt: scd̄aʒ editionē Aq̄la. tertiā ⁊ q̄rtā Theodoceon ⁊ Symmach⁹ ediderūt ambo iudei p̄seliti. Quīta do ⁊ vulgaris illa interp̄tatio cui⁹ autor nō apparet: ⁊ ob h̄ sine noīe interp̄tis q̄nta editio nūcupat̄. Preterea sextā ⁊ septimam editionē Origenes miro labore repit: ⁊ cū ceteris editionibus supra dictis cōparauit. Hi sunt itaq̄ q̄ scripturas sacras de hebreo in grecū verterūt quiq̄ ēt numerant̄: nā latinoꝝ interp̄tū qui de greco in nostrū eloquiū trāstulerūt: vt meminit sctūs Augu. q̄si infinit⁹ est nūerus: sic eni inq̄t. p̄mis si dei tp̄ib⁹ ad cui⁹ man⁹ venit codex grec⁹: quiq̄ aliq̄ntulū si bi vtriusq̄ lingue peritiā sensit: ausus ē statiʒ interp̄tari: at q2 inde accidit innumerabiles apud latinos extitisse interp̄tes. De hebreo aūt in latinū eloquiū triūmō Hieronym⁹ presbyter triū linguaꝝ perit⁹ easdē scripturas cōuertit eloquenterq̄ trāstudit. cui⁹ interp̄tatio merito ceteris antefert̄. nā ⁊ est v̄boꝝ tenacior: ⁊ in sentētijs veracior: ⁊ in v̄bis clarior atq̄ vtpote xp̄iano interprete verior. Ita scribit̄ in Pap. Hiero. ēt dicit in p̄logo de libris Salomonis. Si cui sane septuaginta interp̄tū magis editio placet. hēt a nobis olim eā emēdatā. neq̄ eni noua sic cudimus vt vetera destruamus. ⁊ cū diligētissime legerit. sciās magis nostra scripta intelligi. que non in tertium vas transfusa coacuerint. sed statim de prelo purissime cōmendata teste suū saporem seruauerint. Uide etiam in hieronymus in h littera.

Intercalaris in scala vide.

Interscapulū. scapula cōponitur cū inter ⁊ dicit̄ hoc interscapulum li spacium quod est inter scapulas ⁊ corripit pu.

Intersignū. ab iter ⁊ signū cōponit̄ h̄ itersignū ni. vl̄ itersigniū nii q̄d ē inter duo signa. vl̄ signū q̄d ē inter aliquos. sic aliquid solet mitti de vno loco ad aliū causa signi ⁊ notitie. 161

Interstitium tii.i. interuallum. spacium inter aliqua. ⁊ componitur ab inter ⁊ sto stas.

Interstiti est p̄teritū de intersto stas. vide in sto stas.

Interuallū. vallū cōponitur cū inter ⁊ dr̄ h̄ interuallum li spaciū inter capita valloꝝ. i. stipitū quibus vallū fit. vñ ⁊ cetera spacia q̄q̄ dicūt̄ interualla. Sʒ magis p̄pe īteruallū dr̄ spaciū tp̄m. Intercapedo do localis distātia p̄prie appellatur. vñ hoc interuallū li dimi. ⁊ iteruallo las. i. p interualla dicere vel facere aliq̄d vel interponē. ⁊ scribit̄ p geminū l.

Interuentus. i. intercessio. ab interuenio nis dicitur.

Intercula ab itus dr̄ h̄ iterula le. i. camisia. q2 itus iuxta carnēʒ induit̄. vñ iterulat⁹ ta tū. i. iterula siue camisia idut⁹. Item ab interula dr̄ iterul⁹ la lū. i. iterior. ⁊ coꝛ. pen. Uñ Martia lis capella. Quinetiā interulos gaudens dissoluere nexus.

Intestabilis exponitur in testabilis.

Intestat⁹ ta tū q̄ nō facit testamētū. ab in ⁊ testat⁹ cōponitur.

Intestin⁹. ab int⁹ deriuat̄ intestin⁹ na nū. i. intrinsec⁹ ca cū. vñ h̄ intestinū ni. ⁊ dicūt̄ itestina iteriora. q2 in iteriori pte coꝛporis cohibent̄. Que iō lōgis nexib⁹ ad mōʒ circuloꝝ ordinata sunt. vt susceptas escas paulatiʒ egerāt. ⁊ supadditis cibis nō īpediunt̄. Ul̄ intestin⁹ cōponit̄ ab in ⁊ testa. ⁊ hinc bellū dicit̄ intestinū q̄d est inter testas. i. muros ciuitatis. Et intestina interiora: quia quasi in testa recondita sunt.

Inthronizo ab in ⁊ thronus componitur inthronizo zas. i. in throno vel in sede ponere seu collocare.

Intimus. ab intimus dicitur hic ⁊ hec intimas tis. i. interi⁹ habitans vel secretarius. vel consiliarius. creditarius noster qui scit secreta ⁊ intima cordis vel domus.

Intimo. intra cōparatur intra interior intim⁹. ⁊ ab intim⁹ deriuatur intimo mas maui mare. i. demōstrare. indicare. nūciare. notificare. vl̄ cōponitur ab in ⁊ timos q̄d ē mens. q̄si in mentē inculcare ⁊ imittere ſm Hug. vel cōponitur ab in ⁊ time quod est anima vel mens ſm Papiam.

Intolerabilis. ab in ⁊ tolerabil̄ cōponit̄ h̄ ⁊ h̄ itolerabil̄ ⁊ h̄ le q̄d non valet nec oʒ tolerari. Et cōparat̄ intolerabilis lior lissimus. ⁊ scribit̄ per vnū l. ⁊ corripit to intolerabilis.

Intōsus. ab in ⁊ tōsus cōponit̄ intōsus sa sum. i. nō tōsus.

Intra dicitur ab in. ⁊ differt ab infra. q2 infra signat localem depressionē vel suppositionē. cui ꝯtrariū est supra. quod significat localē supapositionē: vt sol currit supra lunā vel luna infra solē. Intra do signat localē inclusionē. cui contrariū est extra q̄d signat localē exclusionē. vt ciues habitant intra muros ciuitatis. rustici extra. nullus ergo dicat. Ego sum infra muros ciuitatis. nisi esset defossus sub ipsis muris. Intra cōparat̄ interior intim⁹. vñ interi⁹ intime aduer.

Intriuerat in intero ris exponitur.

Intro aduerbiū loci signat ad lociū. ⁊ acuitur in fine. ⁊ inde deriuatur intro tras traui verbum neutrum.

Introeo. ab intro ⁊ eo is componitur introeo is iui ire. i. ire intus. intrare. vnde hic introitus tus tui penulti. coꝛ. quia itū supi. corripit p̄imam.

Intromitto. ab intro ⁊ mitto tis componitur intromitto tis si sum. ⁊ est intromittere idem quod imittere. Itē intromittere est idem quod vulgo dicitur intra meare. quasi in rem se mittere: vt de ea curet ⁊ tractet.

I ntroneus: ab intro dicitur introneus nea neū. i. interior: ꝛ ppie qui quadā importunitate se ingerit intro vt comedat.

I ntrorsus: ab intro dicitur introrsus sa sum. i. intrinsecus. Sȝ frequentius introrsum inuenitur in vi aduerbij.

I ntꝰ ꝛ itro dicit̃ ab itra: ꝛ differūt: qꝛ intro signat ad locū: intus signat i loco vl' de loco: vt intro vado: intus sū: intꝰ exeo: vñ v̄sus. Intro foras ad signat foris itus ꝛ de. Et ɔponitur: vt deintꝰ ꝛ abintꝰ. Et scias ꝙ ɔposita ab intꝰ acuūt penul. qñ sit lōga: sicut ꝓbaui in secūda parte vbi egi de impedimētis accētuū: caplo de impedimēto distinctionis.

I nuado dis uasi exponitur in vado dis vasi.

I nualeo les ab in ꝛ valeo les cōponitur: ꝛ est inualere valde valere: crescere: abundare. Unde de iacob dicitur in Geñ. xxxij. Inualuit cōtra angeluȝ. vnde inualesco scis inchoa.

I nualitudinarius. i. languens: sine valitudine ſm Papi. ex in ꝛ valitudinarius componitur.

I nualitudo dinis fe. ge. i. debilitas: imbecillitas: infirmitas ꝛ dicitur ab inualidus: ꝛ produ. tu.

I nubero ras exponitur in vbero ras.

I nuectiua: ab inueho his vel ab inuehor ris in deponenti genere dicitur inuectiuus ua uuȝ. i. detractorius. malignus: ꝛ hoc inuectiuum ui: ꝛ hec inuectiua ue ipsa inuectio: detractio: vituperatio: vñ quidam liber Ciceronis dictus est inuectiue aruȝ propter inuectiuas factas ibi in catelinam.

I nueho his in veho his exponitur.

I nuenio: ex in ꝛ venio nis cōponitur inuenio nis. i. venire in id qđ cupimꝰ vl' q̄rimus. Inuenimꝰ q̄sita: repimꝰ vltro occurrētia. Et cōponitur cū ad ꝛ dicit̃ adinuenio nis. i. valde vel iuxta vel ad vtilitatē: vel ad dampnū alicuius venire: ꝛ cor. ue in presenti: sed in preterito producit.

I nuestigo gas produ. sti. ꝛ exponitur in vestigo gas ex quo ꝛ in componitur.

I nuicē debet ꝓferri sub vno accentu vt designetur poni pro vna parte: vel pro vno aduerbio q̄litatis. Scđm eni v̄itatē inuicē sunt due partes posite pro vna sine compositione ꝛ pōt dici q̄dā irregularis vocū ɔgeries: ꝛ cor. ni. De h' dixi supra in secūda parte vbi egi de composita figura nominis.

I nuidentia. i. inuidia: ab inuidēs tis inuidenti addita a. Et dicit Aug. Non esset inuidētia si esset cōcors differentia.

I nuideo: ab in ꝛ video des ɔponit̃: iuideo des: vt iuideo tibi i. nō video tibi. i. nō fero videre te bene agentē: ꝛ ē neutrū. Sȝ iueniunt̃ in passiuo in p̄ma ꝑsona ꝛ ēt ipse Pris. dicit illud eē actiuū: sed h' iō fit qꝛ qñqȝ exigit actm̄ qꝛ v̄bū qđ exigit actm̄ in eo intelligit̃: vt Inuideo te facere hoc. i. per inuidiā ꝓhibeo: vt Inuideo tibi amiciciā regis. i. p inuidiā subtraho tibi amiciciā regis: ꝛ qñqȝ exigit accusatiuū sigantez cām rei v̄bi: vt Inuideo tibi sapiētiam. i. pp sapientiā. Hic pōt queri an ille qui iuidet ꝓximo suo: ꝛ ide dolet sit in statu salutis. Hanc q̄stionē tāgit Bern. in. xlix. ſmone cāticoꝝ ꝛ determinat eā sic qñ ait. Quō agis: ego ꝓficere possum q̄ fratri ꝓficiēti inuideo? Et respōdet. Si doles qđ iuides sentis: ſȝ nō ɔsentis: passio qñqȝ est sanāda nō actio cōdēnāda tñ: nec illud resilias iniq̄tatē meditās i cubili tuo q̄liter videlicet foueas morbū: satisfacias pesti: ꝑseq̄ris in sontē hñ ab illo gesto calūniādo: deprimēdo: ꝑuertēdo: atqȝ impediendo gerēda. Alioq̄n nō nocet ambulāti ꝛ extendenti se ad meliora: qđ iā ipse nō operat̃: ſȝ q̄ habitat in eo peccatū. Nō est igit̃ dānatio illi ꝙ nō dat mēbra sua iniquitati: nō linguam ad detrahendū: nō cuiqȝ reliqui corporis ad ledēdū nocendū vl' aliquo modo: magis autē cōfundit̃ sic se esse male affectū: ꝛ inolitā ex lōginquo vitium confitēdo: flendo: orando conatur expellere. ꝛ cum non preualet mitior inde ad oēs atqȝ apud se inuenitur humilior. Uide in liuor.

I nuidia in inuidus est: ꝛ etiam in liuor

I nuidus: ab iuideo d̄r iuidus da dū q̄ iuidet. ꝛ h' iuidia die: ꝛ est iuidia odiū aliene felicitatis. Ul' iuidia ē ex aliena felicitate in aio cuiuscūqȝ inata tristicia. vñ iuidiosus sa sū cui inudet̃: ꝛ raro q̄ iuidet. vñ v̄sus. Inuidiosus ego nō iuidꝰ eē laboro. Et vt dicit Hora. Inuidia siculi nō iuenere tyrāni. Tormētū maius ꝛc̄. Pris. dicit. Inuidus qui inuidiā habet

I nuiolatus. i. intactus: integer ſm Papiam.

I nuiso: ex in ꝛ viso sis ɔponit̃ iuiso sis si suȝ iuisere id est intus visere: visitare. Judicū. xv. Inuisere volens vxorem suam.

I nuitus: ab in ꝛ vita componitur inuitus ta tum. i. non volens quasi contra vitam. i. voluntatem.

I nuius uia uium. i. non patens vie: vbi non est via: extrā viam: ꝛ componitur ab in ꝛ via.

I nūdo das daui datū dare. i. abūdare. replere. stagnare. Si inueniat̃ cū accusatiuo. sensus est. Inūdare. i. facere abūdare ꝛ ɔponit̃ ex in ꝛ vndo das: vnde inundatꝰ ta tū penl. ꝓdu. Uñ in. ij. epla Pe. ca. ij. Mūdus aqua inundatus perit.

I nuolo. a vola qđ ē media ps manꝰ vl' pedis ꝛ in ɔponit̃ inuolo las laui lare. i. furari: vl' in vola aliq̄d ɔtinere: vl' ponere: vl' i volā imittere. Itē pōt ɔponi ex in ꝛ volo las. ſȝ in alio sensu. i. intus vel valde volare. ꝛ corripit vo volo las.

I nuolutrū. ab in ꝛ voluo uis dicitur hoc inuolutrū tri inuolatio cuiuslibet rei. qđ fit cum in nr̄is dictis aliud inuoluitur q̄ȝ dici videatur ſm Hug. Pap. vo dicit. Inuolutrū abscōsum. occultū. dictū sic ꝙ in se habeat aliud inuolutum. In. xxvij. Ezech. dicitur. Inuolutris. i. hiacynthinis.

I nuolulus li mas. ge. penul. cor. quedam bestia. que vt homines facilius decipiat inuoluit se aliqua re. ꝛ dicitur ab inuoluo uis.

J ante O

I oab indecli. acuit̃ in fine. ꝛ interꝑtat̃ spirans vel dñi robur.

I oas interpretatur vbi est incensum domini. proprie etymo: est nominis. Iste est qui simulachra combussit.

I oathan interꝑtat̃ ꝑfectus pulcher. ꝛ etymo. ē nois fecit. n. rectū in conspectu dñi. ꝛ portam domini edificauit excelsam.

I ob interꝑtat̃ dolēs pp percussionem carnis ꝛ passionē dolorū. calamitates eni suas nominis etymologia ꝑdesignauit.

I ocista ste cōis ge. q̄ vl' que iocis semꝑ intēdit q̄si i iocis stās.

I ocor. a iocꝰ d̄r iocor caris catus sū. vñ v̄balia h' iocator toris hec iocatrix. h' iocatio onis: ꝛ iocatoriꝰ ria riū. Et ɔponit̃. vt adiocor caris. coniocor caris. exiocor caris. ꝛ corripit io.

I ocosus. a iocus dicitur iocosus sa sum. i. frequēs vel plenus iocis. Et cōparatur iocosus sior sissimus. vñ iocose sius sime aduer. ꝛ hec iocositas tatis fe ge.

I oculus li dimi. paruus iocus. a quo iocular laris. ꝛ iocularorius ria rium: ꝛ hic ꝛ hec iocularis ꝛ h' re ꝛ corripiunt cu.

I ocūdus. a iocus d̄r h' iocūdꝰ da dū. i. letus hilaris. qꝛ sp iocis sit aptus ꝛ hilaritati frequētior. Et ɔparat̃ iocūdꝰ dior dissimus. vñ iocūde dius dissime aduer. ꝛ h' iocūditas tatis.

I ocus ioci mas. ge. sed in plurali mas. ꝛ neu. hi ioci ꝛ hec ioca ꝛ est iocus proprie in verbis.

I ohānes interꝑtat̃ gr̄a dñi. Io dñs. hāna gr̄a. vñ iohānes q̄si iohāna. qꝛ sit limes ꝓphetie. ꝑnūcius gr̄e. sine initiū baptismi ꝑ qđ gr̄a ministra. Et scias ꝙ iohānes baptista m̄ltipliciter noiat̃. Dr̄ eni ꝓpħa. amicꝰ spōsi. lucerna. angelꝰ. vox. helias baptista saluatoris. ꝑco iudicis. ꝑcursor regis. In ꝓpħa designat̃ ꝑrogatiua cognitiōis. i amico spōsi ꝑrogatiua dilectiōis. i lucerna ardēti ꝑrogatiua scitatis. i angelo ꝑrogatiua v̄ginitatis. i voce ꝑrogatiua hūilitatis. in helia ꝑrogatiua feruoris. i baptista ꝑrogatiua mirabilis honoris. in ꝑcone ꝑrogatiua ꝑdicatiōis. in ꝑcursore ꝑrogatiua ꝑparationis. Silr̄ iohānes euāgelista quodā vaticinio ex merito nomē accepit interpretat̃ eni gr̄a dñi. vl' in quo est gr̄a. vl' cui donatū est. vel cui donatio a deo facta est. ꝛ per hoc intelligūtur quattuor priuilegia que fuerunt in Johāne euāgelista Primū fuit ꝑcipua xp̄i dilectio. xp̄s eni ꝑ ceteris aplis magis eū dilexit. ꝛ maiora signa dilectiōis ꝛ familiaritatis ei ostēdit. vñ ob ꝑcipui amoris gr̄az sup pectꝰ dñi recubuit. ꝛ ide d̄r gr̄a dñi q̄si dño gr̄osus. Scđz ē carnis corruptio. qꝛ virgo a dño ē electꝰ. ꝛ ide d̄r. In quo ē gr̄a. in ipo aut fuit gr̄a pudicitie virginal. Tertiū ē reuelatio secretoꝝ. ꝛ iō d̄r. cui donatū est. Eidē sane donatū est m̄lta secreta ꝛ ꝓfunda nosse. sicut de diuinitate x̄bi. ꝛ de ɔsumatiōe sclī. ꝛ de subst̄ās

tiali vnitate: ⁊ de scā trinitate psonali. vñ ipse dic. Tres sūt
qui testimoniū dant in celo: pater: verbum: ⁊ spūsscūs: ⁊ hi
tres vnū sunt. Quartū est matris dei cōmēdatio: ⁊ inde dr
Cui donatio a deo facta ē. maxima eni a deo dño donatio
tūc eidē facta est qñ mater dei in eius custodiā tradita est.
Uide i honoro. Itē in marc⁹ hēs de ioāne: ⁊ de alijs euā-
gelistis. Hic nota q Joachim ex galilea ⁊ ciuitate nazareth
sanctā Annā ex bethleē duxit vxorē: ambo eni iusti erāt: ⁊
sine rephēsione in oibus mādatis dñi incedebant: omnēq
substātiā suā trifarie diuidebant. Unā partē tēplo ⁊ tēpli
seruitorib⁹ impēdebāt. Aliā paupib⁹ ⁊ pegrinis erogabant.
Tertiā sibi ⁊ familie sue vsibus reseruabāt Anna eni habu
it sororē noie Ysmeriā: q Ysmeria genuit elizabet ⁊ eliud.
Elizabet aūt genuit Joānē baptistā pcursorē dñi ex zacha
ria. De Eliud natus est Eminen. De Eminen natus est scūs
Seruasius. Anna aūt tres. viros habuisse ferl. s. Joachim
vt dixi: cleophā: ⁊ Salome De pmo autē viro. s. Joachim
vnā filiā scz Mariā matrē dñi genuit: quā Joseph de do
mo Dauid nuptui tradidit q Christū dñz genuit Mortuo
Joachiz accepit anna Cleophā fratrē Joseph: ⁊ genuit ex
eo aliā filiā quā silr mariā noiauit: ⁊ Alpheo postmodū in
piugē sociauit. Hec āt Maria ex Alpheo viro suo qttuor
filios gēuit. s. Jacobū minorē: minorē dico vocatiōe: sic di
ci i Jacob⁹: Joseph iustū: q ⁊ Barsabas dict⁹ ē: ⁊ Simonē
⁊ Judā. Mortuo scdo viro Anne tertiū accepit anna. s. Sa
lome: ex quo aliā filiā genuit quā rursus Mariā vocauit:
⁊ zebedeo i piugē tradidit. Hec āt Maria ex zebedeo viro
suo duos filios genuit. s. Jacobū maiorē ⁊ Joānē euāgeli
stā. Predicta patēt in vsib⁹. Anna solet dici tres concepisse
marias. Quas genuere viri Joachiz Cleophas Salomeq.
Has duxere viri Joseph. Alphe⁹ zebede⁹. Prima parit xpz
Jacobū scda minorē. Et Joseph iustū pepit cū Simone iu
dā. Tertia maiorē Jacobū: volucrēq Joānē. Ex pdictis li
qt q Xps ⁊ Joānes baptista fuerūt filij duap psobrinap:
sz Xps ⁊ Joā. euāgelista fuerūt filij duap sorop. Quare aūt
Petrus preferatur ecclesie: ⁊ non Joannes dixi in apsus.

Ionas vl iona iterptat columba vl dolēs. colūba p gemitū qñ
in vētre ceti triduo fuit. Dolēs pp iustitiā quā de salute ha
buit niniuitap: vl pp hederā subito arescētē cui⁹ vmbra te
gebat ptra solis ardorē. Ipse est amathi sareptane vidue fi
lius quē suscitauit Helias matre ad eū postea dicēte. Nūc
cognoui qz vir dei es tu: ⁊ vbū dñi in ore tuo est vitas: ⁊ iō
ipm pueruz amathi dictū putāt. Amathiq ex hebreo: ⁊ la-
tina lingua veritas dicitur: ⁊ qz helias verum locutus est:
iō ille qui resuscitatus est dictus est filius veritatis.

Ionathan interpretatur columba domini.

Ionic⁹ dr qdā pes metric⁹ ab inuētore: vl pp numerop vl syl
labap ineqlē sonū. Jonas eni grece ineqle dr. Hz eni qtuor
sylla bas: duas breues ⁊ duas lōgas. Et ē ionic⁹ duplex. s.
maior vl minor: vl a maiori: vl a minori. Jonic⁹ maior vl
a maiori pstat ex duab⁹ lōgis pcedētib⁹ ⁊ duab⁹ breuibus
sequētib⁹: vt acerrim⁹: ionic⁹ minor. vl a minori constat ex
duab⁹ pmis breuib⁹. ⁊ duab⁹ seqntib⁹ lōgis. vt pamabas.
vñ vsus. Lōgat pmores ⁊ curtat posteriores. Pes ionic⁹
maior. obui⁹ huicq mior. itē ionica ē vna ex liguis grecop.

Ioppe. ioppes ioppen ioppe opidū palestine maritimū. ⁊ acui
tur in fine. vnde ioppita te.

Iordanis nis mas. ge. iudee fluui⁹ a duobus fontib⁹ nomina
tus quop: vnus ior. alter dan dicitur. hi copulati iordanem
faciunt. Nasciturq sub libano monte. ⁊ diuidit iudeam ⁊
arabiam. qui post multos circuitus iuxta hiericho in mare
mortuum fluit. Et interpretatur iordanis riuus iudicij.

Ios id est fluuius.

Iosaphat interpretatur domini iudicium.

Ioseph. qz mater aliū sibi addi optauerat vocauit augmentū
hunc pharao saphanet appellauit. qd hebraice absconditō
rum repertor sonat. qz obscura somnia reuelauit ⁊ pdixit
sterilitatē. Interptatur eni saphanet egyptio sermōe salua
tor mūdi. qz orbē terre ab iminēte famis liberauit excidio.

Iosue interpretatur saluator. ipse enim in figura xpi pplm a
deserto liberauit. ⁊ in terrā pmissiōis induxit. Et dictus ē
iosue hennū. vel henthelcon. i. filius nun. Itez dict⁹ ē iesus
filius naue. vñ dicit Hiero. i plogo regū. Et incipiūt a iesu
filio naue. qui apud eos iosue hennum dicitur.

Iota pprie dicitur hec littera i apud grecos. ⁊ est minor cete-
ris litteris. qz vno ductu fit sz Aug. Sz qñq ponit simpli-
citer pro qualibet littera. Uide in matheo. Jota vnum aut
vnus apex non preteribit a lege.

Iotacism⁹. a iota ⁊ cismos qd ē corruptela pponit iotacism⁹
mi. ⁊ ē iotacism⁹ vbi i plimū sonat. vt si dicas. Juno iouis
iure irascit. Ul iotacism⁹ ē cū vbop piūctio i hui⁹ i lre assi
duitate collidit. vt i exēplo pdicto pz. vl sz Hu. iotacism⁹ a
iota. ⁊ ē iotacism⁹ sz cū vocaliū lrarū exilis pnūciatio. vl
qñ in iota littera ē duplicatus sonus scz qñ p vno iota p
nūciant duo vel econuerso. vl qñ vnū exilius. duo spissi⁹
sonant. naz vnū spissius duo exilius proferri debent.

Iouensiles. i. dij ad nūcia pferēda deputati quasi ioui. i. crea-
tori saltatoris. ⁊ cōponitur a ioue ⁊ salio. ⁊ cor. si ⁊ declina-
tur hi ⁊ he iouensiles. Marc. capella Limphe diuq iouem
siles. Uel sm aliam litteram nouensiles.

Iouis. iupiter dr qsi iuuās pater. ⁊ pponit a iuuo vl iuuās ⁊
pf. ⁊ pdu. pmā positiōe. vñ Oui. epi. Jupiter eē piū statuit
qdcūq iuuaret. ⁊ inuenit in ntō iupit vl iouis vt dic Pris.
Tñ moderni vtunt tm h ntō iupiter. Hug. āt sic dic. A iu-
uo uas dr h iouis hui⁹ iouis ⁊ h iupiter iupiteris vl iupi-
tris. Antiqtus. n. ita dclinabant noia. sz postea obliq istius
nois iupiter. ⁊ iste ntūs iouis aboliti sūt. vñ postea ex obli-
qs istius nti iouis ⁊ ex isto noie iupiter facta ē qdā pmix-
tio ⁊ redacta sūt qsi i vnū nom. s. h iupiter huius iouis huic
ioui ⁊ ē ppositū a iuuās ⁊ pater. vl a iuris ⁊ pf. qsi iuris pa
ter. qz tā legē positiuā q nālez oibus hoibus dedit vt ferl.
Et a iouis hic ⁊ hec iouialis ⁊ hoc le. Uide in iupiter.

Iouonius in ianuarius exponitur.

I ante P

Ipalage est cōuersio casuū vel cōstructionis. vel qñq totius
sententie. ⁊ cōponitur ab ipos qd est trans. ⁊ a lage quod ē
mutatio inde ipalage. i. transmutatio. De hoc dixi supra in
quarta parte vbi egi de antiptosi.

Ipapanti. ipa grece latine dr ire. anti cōtra. inde dr ipapāti. i n
decli. i. obuiatio vel occursus. vñ pntatio dñi in tēplo. i. fe-
stum purificationis btē virginis dr ipapāti. qz tūc symeon
xpo occurrit ⁊ obuiauit vt i vlnis suis accepit eū ⁊ i tēplo
pntauit sm Hug. Pap. āt dicit. ipapanti grece obuiatio dr
symeonis. s. anne ⁊ ceterop. ⁊ scribit p a in anpenl. syllaba.

Ipaton dicunt greci iecur. vñ ipaticus ca cū qui patitur in ie-
core. vel pertinens ad iecur. ⁊ cor. ti ipaticus.

Ipaticus in ipaton est.

Iper grece. i. super latine.

Iperaspistes grece idez qd ptector latine. vñ Hiero. in plogo
Gen. Cū Aristeus eiusdē Ptolemei ipera spistes ⁊c.

Iperbaton quidam tropus est. de quo dictū est in qrta parte
in cap. de tropis. ⁊ acuitur in fine.

Iperbule est quidam tropus de quo dixi in quarta parte in
capitulo de tropis.

Iperbolicus ca cuz. i. excedens veritatem. elatus. ⁊ dicitur ab
hyperbole ⁊ cor. penulti.

Iperboreus. hyper cōponitur cū boreas ⁊ dicit hyperboreus
rea reū. super qd boreas flat vñ ⁊ qdā montes dñr hypbo-
rei sup quos ⁊ a qbus boreas flat. qui hyperbita te dicit.

Ipercatalecticus in catalecticus exponitur.

Iperdulia exponitur in dulia.

Iperfanus. hyper cōponit cū fanos vel fasma qd est appari-
tio ⁊ dicitur hyperfanus na nū. i. supbus. vñ hec hyperfa-
nia nie. i. supbia scz cū aliqs vult apparere sup illud qd est.

Iperion. hyp cōponit cū on qd est totū vel oē. ⁊ dicitur hype
rion onis. i. sup ois qd qñq dicitur de ioue q super oia est
qñq de sole q super faciē totius terre i circuitu ferl. qñq

de quod3 gigante qui super omnes alios fuit.

I plidius:hyp 9ponit cū lidi⁹q̄ dr acut⁹sonus in musica: ⁊ dr hiperlidius idem quod lidius sc3 acutus sonus in musica.

I persyntelicon. Syntelicon qd est pfectū cōponitur cū hyper ⁊ dicitur hypsyntelicō.i.plusq̄ pfectū pteritū apud grecos: quod designat rem multo ante preteritam.

I persophia:hyper cōponitur cū sophia qd est sapiētia: ⁊ dicitur hec hypersophia phie.i.supergrediens sapientia.

I phen vel ypben cōponitur ab hypos ⁊ ens: ⁊ interptat copulatio. Est enim ipben vel ypben modus pnūciādi qui cōsistit in 9tinua platiōe dictionū sine ulla distinctiōe: vt hic ppls gentiū ⁊c. ⁊ dicitur sic qz vna dictio sub.i.post aliā sc3 sine distinctione copulatim profertur.

I pocentaurus:ipos qd est equus cōponitur cū cētauro ⁊ dicitur hic ipocētaurus idē qd cētaurus sc3 mōstrū ex pte hō ⁊ ex pte equ⁹:sicut onocētaurus mōstrū ex pte asinus: ⁊ ex parte homo:nam onos asinus dicitur. Uide in centaurus.

I pocrita cōis ge. dicitur fictor.simulator: ⁊ reputator alterius psone:simulat eni se esse qd nō est: ⁊ dicit ipocrita qsi yper crita:ab hyp qd est sup: ⁊ chrysos qd est aurū:qsi superauratus:qz in supficie ⁊ exterius videtur bonus cū interi⁹ sit malus. Uel dicitur sic ipocrita ab hypos qd est sub: ⁊ chrysos qd est aurū qsi hñs aliud sub auro:h3 eni aurū in supficie:qz subtus h3 aliud.s.lutū. Uel ocrisis qd est iudiciū:qz dū int⁹ malus sit bonū se palā ondit: ⁊ iō de eo habetur falsū iudiciū: dum falso vultu incedit: ⁊ simulat qd nō est:nā ipocrita dici non pōt ex eo qd foras ondit. Jnde hec hypocrisis huius hypocrisis:simulatio. ⁊ cor.cri. Uide in sacerdos: ⁊ in strutio.

I podiaconus vel hypodiacon in subdiaconus exponitur.

I podromus:ab hypos qd ē equ⁹ ⁊ dromos qd ē curuitas cōponitur hypodrom⁹ mi.i.stabulū equorū: vel tormentū factū ad modū vel ad silitudinē eq: vel hypodrom⁹ mi dr locus obscurus: ⁊ dom⁹ declinādi ad necessitatē: vl loca sa pra vel citra q̄ sunt arcus dealbatorii sup quos homines ambulāt: ⁊ sm h̄ hypodrom⁹ cōponitur ab hypos quod ē sub: ⁊ dromos qd est curuitas vel ab hyp quod est supra: ⁊ dromos qd est cursus.qz desuper hoīes currūt ⁊ ambulāt vñ in legēda btī Sebastiani dicitur. Tūc iussit eū in hypodromo palatij tādiu fustigari qdiu spm exalaret: ⁊ cor.dro sicut patet in hoc versu. Hydromiq3 decus parsit locus his duodenus.vide in dromos vel in epidromos.

I pofora exponitur in quarta parte in ca.de colo.rheto.

I pogabus bi mas.ge.i.nauis qua equi vehuntur: ⁊ dicitur ab hypos quod est equus.

I pogeū.ab hypos qd est sub ⁊ ge qd est terra cōponitur hoc hypogeū.i.sub terris 9structū edificium qd nos antrū vel speluncā dicimus.s3 hic hypoge⁹ mas.ge.dicitur sol.qz sub terris vadat in nocte: vel hypogeus cōponitur ab hyper qd est sup ⁊ ge qd est terra qz in die sup terrā feratur. Jn au/rora dicitur. Uulpibus hypogeis associandus abio.

I polidius:grauis sonus in musica qui ⁊ sublidius dicitur ab hypos ⁊ lidius componitur.

I pomanes nis mas.ge.qsi velox ad modū equi:vñ pp suā velocitatē dr supasse athalātē cursu. S3 h̄ hypomāes indecli. neu.ge.ē qdā herba q̄ se comedētes facit furere: vel potius hypomanes ē virus qd distillat ab inguine eque ex nimia luxuria dū amoris rabies fert: ⁊ dr ab hypos qd ē equus: ⁊ mano nas:qz ab inguine eque distillet:hoc nouerce ⁊ malefice solent colligere: ⁊ potionem mortiferam inde facere: quod venenum filr dicitur hypomaneo ⁊ producit ma.

I popirgiū gij 9ponit a pir qd ē ignis. ⁊ hypos qd ē sub. ⁊ gero. ⁊ dr h̄ hypopirgiū.i.illō ferreū instrumētū qd retinet ⁊ sustinet ligna in igne sic dictū quasi subtus ignem gerens.

I pos.i.sub. Jtem ipos.i.equus.

I postasis 9ponit ab ipos qd ē sub ⁊ stasis qd ē stat⁹ vl stās: ⁊ dr h̄ ipostasis sis.i.substātia intellecta sine forma.i.pmordialis mā. ⁊ dr sic qsi substās.qz h3 substare oib⁹ accidētib⁹. ⁊ in se oia accidētia recipit.nullo tñ informat s3 Du. vñ ipostaticus ca cū. Et scias q̄ greci vtunt eodē mō h̄ nōie ipostasis:sic nos vtimur eodē mō h̄ nōie psona. vñ pōt dici q̄ tres psone sūt i diuinis vl tres ipostases.i.tres subsistētes. ⁊ facit gtūs pluralis i posta sis. Uide in ppetas. ⁊ in psona.

I potam⁹.ab ipos qd ē equus dr h̄ ipotam⁹ mi.i.equ⁹ fluuiatilis.quidā piscis sic dict⁹ qz sit equo silis dorso iuba hinitu rostro resupinato a pmis dentibus. cauda tortuosa. vngulis binis.die in aquis cōmoratur.nocte segetes depascit.

I potheca.ab ipos qd est sub ⁊ theca qd ē repositoriū9ponit h̄ ipotheca ce.cū res 9modat sine dispositiōe pignoris.pacto vl cautiōe sola interueniēte. Et differt a pignore.qz pignus est qd pp rē creditā obligat. Jtē fiducia differt ab vtroq3. Est aūt fiducia cū res aliq̄ sumēde mutuo pecunie grā vel mācipat vl in iure credit. Jtē ipotheca dr idē qd apotheca vñ ipothecarius ria riū qd ad ipothecā ptinet. ⁊ h̄ ipothecarius.i.apothecarius. vel qui rem noīe apothece accipit.

I pothesis dicitur causa vbi cū certa psona controuersia est. ⁊ ipothesis est substātia vel disputatio. ⁊ odulo. vel suppositio. vel 9sensus. vñ ipoteticus tica cū.i.conditionalius. vel suppositiuus. ⁊ dicitur ab hypos qd est sub. ⁊ thesis qd est positio.inde ipothesis.i.suppositio.

I posensis exponitur in quarta parte in ca.de scemate.

I pra ipre qdam villa bona in flandria. ⁊ ibi fiunt boni panni vnde hic ⁊ hec iprensis ⁊ hoc se.natus ex illa terra. ⁊ de illa fuit petrus dictus hulpen.

I pse ipsa ipm pōt iūgi cū pma ⁊ secūda ⁊ tertia psona. vt ipse lego. ipse legis. ipse legit. sed cū pma ⁊ scda figuratiue. cū tertia sine figura. ⁊ est p de secūda syllaba. Et vt dicit Pris. in xij. li. de pnominibus. illud attendendū q̄ cū ille illud iste istud is id faciunt neutra ipse solū quod ⁊ ipsus inuenitur a vetustissimis plorātum neutrū in um desinens fecit. Terentius in andria. Jpsus mihi dauus qui intimus est eorū consiliis. Jpsa eni3 que quibusdā visa est ratio nō adeo firma videtur. iō in um facit neutra. qz in us definit masculinū. nam alius cū in us terminetur. aliud tñ neutrū facit.

I ante R

I rge.neu. indecli. i. palma manus. vñ 9sus. Si vis mnam vir na dabitur tibi nantis in ir mna.

I ra.ab vr qd est ignis dr h̄ ira ire qsi vra. quia accēdit ⁊ inflamat. vñ irascor sceris iratus sū. ⁊ hinc iracūdus da dū facile irascēs. qz accēso sanguine in furorē cōpellit. Et 9parat. vñ h̄ iracūdia die. ⁊ est ira psens cōmotio animi. ⁊ ex cā nascit. Jracūdia est vitiū nāle ⁊ ppetuū. ⁊ sic irat⁹ est p tpe citatus.iracūdus. frequēter iratus ⁊ leuiter. Jtē ab irascor h̄ ⁊ h̄ irascibilis ⁊ h̄ le. ⁊ vt dicit Hieronym⁹. Jrasci hoīs ē. ⁊ irā nō pficere xpiani. Et scias q̄ est ira p vitiū ⁊ ira p zelū. ⁊ vt dicit Gre.in.v. moraliū. Jra p vitiū oclos mētis excecat. ira āt p zelū turbat. vñ Psal. Turbatus ē p ira oculus meus. Nūq̄ vō turbationi 9teplatio iungit nec pualet mens 9turbata 9spicere ad qd vix trāquilla valet inhiare. qz nec solis radius cernit cū cōmote nubes celi faciē obducunt. Nec turbatus fons respiciētis imaginē reddit quam trāquillus ppie ostendit. qz quo eius vnda palpitat eo in se spēm silitudinis obscurat. ⁊ cū p zelū animus mouet eu rādū sumope est ne hec eadē que instrumento virtutis assumit menti ira dñetur. nec qsi dña precat. sed velut ancilla obsequiū pparata a rōnis tergo nuq̄ recedat. Tūc eni3 robustius 9tra vitia erigit cū subdita rōni famulat. Nam quātūlibet ira ex zelo rectitudinis surgat. si inmoderata mēte vtitur rōni pttinus seruire 9tēnit. ⁊ tanto se impudenti⁹ dilatat quanto impatientie vitium virtutem putat.

I racundia in ira exponitur.

I ricius exponitur in ericius.

I rinacius in iricius vide.

I ris.ab ere dr h̄ iris iris vl iridis. arc⁹ celestis qsi aeris eo q̄ ab ere descēdat ad terrā. Ul eris grece latine dr lis. inde h̄ iris iris. vl iridis.i.arc⁹ celestis: s3 arc⁹ ppe ē via ipsius dee ⁊ iris ipsa dea. ⁊ dr iris qsi eris. qz raro mittit nisi ad litem

⁊ discordiã cõcitãdaʒ. ⁊ est nũcia ⁊ pedissequa iunonis. Et nota ꝙ iris nihil aliud ẽ q̃ȝ nubes soli opposita radijs solis multipliciter informata ea eni est nã luminosi corporis vt semꝑ in oppositã partẽ radios dirigat. Sol eni cũ sit luminosuȝ corpus radios suos mittit in partẽ oppositaȝ in qua qñqȝ nubẽ inuenit: que in vna pte sui est densa: in alia densior: in alia dẽsissima. Itẽ in alia sui pte est rara: ⁊ in alia rarior: ⁊ in alia rarissima. In illa que ẽ dẽsa: solares radii q̃s in vitro inclusi rubeũ colorẽ faciunt: in densiori ceruleũ: in dẽsissima nigrũ. Itẽ in rara pte faciũt viridẽ: in rariori croceũ: in rarissima albũ. Et ita sʒ maiorẽ dẽsitatẽ illius nubis magis accedit ad colorẽ nigredini affines sm maiorẽ raritatẽ magis accedit ad colores albedini affines. Preterea nubes illa quoddã corpus est ɔpositũ ex quattuor elemẽtis ⁊ aquosuȝ: que solis radio accẽso a quattuor elemẽtis quadripartitũ cõtrahit colorẽ. ɔtrahit ab igne rubeũ: ab aere ceruleũ siue lucidũ vł purpureũ: ab aque viridem: a terra nigrũ. Hinc est ꝙ si videat̃ iris in mane videt̃ in occidẽte. sʒ in vespere videt̃ in oriẽte. Si in meridie videt̃ i septẽtrione. In meridie nunq̃ȝ videri potest. quia sol in opposita parte nunq̃ȝ possit esse. ⁊ hinc pꝑ varietatẽ colorꝫ iris dr̃ q̃dam gẽma ⁊ etiã quedã herba: q: eius flos colorꝫ varietate celestẽ arcũ imitat̃: ita dicit Hug. Et scias ꝙ iris est signũ federis itra deũ ⁊ hoiem: sicut dixit dñs ipsi noe Gen. ix. ca. Ponã inquit arcũ meũ in nubibus celi: ⁊ erit signũ federis inter me ⁊ inter terrã. Quia eni maxie timebat noe ne dñs iteruȝ aquas diluuij inũdaret sup terrã: ⁊ noe quotidie orabat ne hoc fieret: vt iosephus refert: pepegit dñs cũ eo ꝙ vltra nõ fieret diluuiũ: ⁊ in signũ federis huius posuit arcum suum in nubibus. ⁊ est signũ duorꝫ indiciorꝫ arcus scʒ iudicij per aquam preteriti siue facti: sed ⁊ iam vlterius nõ faciendi ne timeatur: ⁊ futuri per ignem vt expectat̃ q: mundus quidẽ igne iudicij cremabit̃ sed aqua iam diluuij nõ delebit̃. inde est ꝙ duos colores pncipaliter habet scʒ ceruleũ: qui aqueus est: ⁊ est exterior: q: preterijt. ⁊ rubeũ qui est igneus qui est interior: q: futur⁹ est ignis: sicut dicit magister in historijs. ⁊ Grego. tangit in. viij. homl̃. Itẽ vt dicit̃ in historijs: tradũt sancti ꝙ quadraginta annis ante iudiciũ nõ videbitur arcus. qd̃ etiã nãliter ostẽdit desiccationẽ aeris iaȝ inceptã. Et vt in Aurora dicit̃. Ut sancti tradũt annis decies q̃ter ante iudiciũ fugiet arcus ⁊ exul erit. vide in antichristus ⁊ in etas. Et videt̃ quidẽ iris ꝑ diẽ ex radio solis: ⁊ ꝑ noctẽ ex radio lune. Itẽ animaduerte ꝙ ex sole ⁊ nube formatur iris: q: ex vnione diuinitatis ⁊ humanitatis fit reconciliatio humani generis. Cornua huius arcus modo sunt declinata ad nos q: apparuit benignitas ⁊ humanitas saluatoris dei nostri: ⁊ ideo nõ timemus: sed in die iudicij vertẽtur contra nos: qñ veniet in nubibus cum potestate ⁊ maiestate magna: ⁊ ideo valde timendum est: q: horrẽdum est incidere in manus dei viuentis. Item vt dicit Gregor. in ezech. In arcu aqua ⁊ ignis apparet: q: virtus spiritussancti post mediatoris aduentum electos suos aqua baptismatis lauit: ⁊ igni diuini amoris accendit.

Irinos exponitur in quarta parte in ca. de scemate.

Ironia exponit̃ in q̃rta pte in ca. de tropis. ⁊ ab irõia deriuat̃ ironicus ca cum penl̃. cor. ⁊ hinc ironice aduer.

Irrefragibilis. ex in ⁊ refragabil̃ ɔponit̃ hic ⁊ hec irrefragabil̃ ⁊ hoc irrefragabile. i. inuincibilis: cui resisti ⁊ instari nõ potest

Irretio. ab in ⁊ retio cõponitur irretio tis tiui tire titum. i. illaqueare. impendere: reti inuoluere: verbum actiuum. vnde irretitus ta tum penul. producta.

Irreuerens exponitur in reuerens.

Irrigo gas penul. cor. in rigo gas exponitur.

Irriguus. ab irrigo gas dr̃ irriguus gua guuȝ. i. madidus vel fertilis: vel fecundus: vel stercoratus. vñ Hora. in sermonibus. Irriguo nihil est elutius horto. ⁊ hoc irriguuȝ gui Iudi. i. Irriguum superius ⁊c̃.

Irrito. a ritus dr̃ irrito tas media pdu. i. puocare q̃si ɔtra ritũ alicuius facere. vñ in Psal. Irritat aduersari⁹ nomen tuũ in finẽ. Itẽ irrito põt cõponi a ratus: ⁊ tũc est irritare enacuare: vanũ facere: debilitare: destruere: ⁊ tũc corripit mediam. vñ versus. Irritet hũc dñs qui nos irritat in irã. vñ hoc irritamẽ minis. ⁊ hoc irritamẽtũ ti: ⁊ irritans tantis generis dis: ⁊ irritus ta tũ. i. vanus: cassus: nõ firmus. ⁊ irritus ꝑ irritatus ꝑ syncopã sm Hug. Pris. aũt in. x. libro vult ꝙ irritus componatur ex in ⁊ ratus. vñ dicit: Reor facit ratus participium ⁊ puto differentie causa eo ꝙ ritus aliud signat: sed in compositione a in i correptam mutatur: vt ratus irritus. Et nota magister Bene. loquens de irritus dicit. Mihi tñ videtur ꝙ penul. sic tñ longa: q: sic apud dẽs autores veteres inuenitur. vñ Hora. in smonib⁹. Segnius irritãt animum demisso ꝑ aurẽ. Cõmuniter tñ tenet̃ ꝙ irrito põt mediam corripere ⁊ producere sm diuersas significationes. 163

Irrogo gas in rogo gas est.

Irrugio gis in rugio gis exponitur.

Irrũdo. ab aer dr̃ hec irũdo dinis. q: nõ residẽs: sed aere capiens cibos edat: quasi in aere viuẽs: ⁊ hinc irrundininus na num ⁊ irrundineus nea neũ in eodẽ sensu. irrũdininus etiam dr̃ paruus fili⁹ irũdinis. ⁊ cor. peñ. vide etiaȝ in hirudo in h.

I ante S

Is ea id scribit̃ sine h. vñ in plr̃ali ij ⁊ ee ⁊ ijs sine h debẽt scribi: ⁊ ꝑ geminũ i ⁊ e. sʒ hi he his debẽt aspirari: ⁊ ꝑ vnũ i ⁊ ꝑ vnũ e debẽt scribi. De hoc dixi in deus: ⁊ in hic ⁊ hec ⁊ hoc. Et scias ꝙ id est sunt due ptes: sicut ostẽdi in hoc ẽ. Et ɔponit̃ is ea id cũ demũ ⁊ dr̃ idẽ eadẽ idẽ. Et scias ꝙ idẽ sicut ⁊ differens dr̃ tripliciter scʒ idem genere: idem specie: ⁊ idem numero. Eadem genere sunt quecũqȝ sub eodem genere continentur: vt homo ⁊ asinus ⁊ similia sub aiali. Eadem specie sunt quecunqȝ sub eadem specie ɔtinent̃ vt sortes ⁊ plato sub hoie. Idem aũt numero dr̃ tripliciter. vno modo dicitur idem noie vel diffinitione: alio modo idem proprio tertio autẽ mõ dr̃ idem accidente. Eadẽ noie sunt quorꝫ res vna est noia vo plura: vt marcus tulius cicero. Eadẽ diffinitiõe dicunt̃ quorꝫ vnũ est diffinitio alteri⁹ vt aial ratiõale mortale ⁊ homo. Eadẽ ꝓprio sunt quorꝫ vnũ dr̃ esse proprium alterius: vt risibile ⁊ homo. Eadẽ accidente quorum vnũ est accidẽs alteri⁹: vt sortes ⁊ albedo q̃ i ipo ẽ. Silr̃ dr̃ differẽs triplicit̃. s. differẽs genere: differẽs specie: differens numero. Differẽtia genere sũt quecũqȝ sub diuersis generibus ɔtinent̃. vt hõ ɔtinet̃ sub hoc genere aial: ⁊ arbor sub hoc genere plãta. Differẽtia specie sunt quecunqȝ sub diuersis specieb⁹ ɔtinent̃. s. quecũqȝ sũt diuersarꝫ specierꝫ: vt hõ ⁊ asinus. Differẽtia numero sunt quecũqȝ faciũt numerũ. vt sortes ⁊ plato. Itẽ inuenit̃ is qd̃ interpretat̃ est: ⁊ est hebreũ.

Isaac ex risu nomẽ accepit. riserat eni pater qñ ꝓmissus est ei admirãs in gaudio. riserat etiã mater qñ promissus est ei: dubitãs in gaudio. vñ isaac interptat̃ risus sm Pap.

Isachar iterptat̃ ẽ merces. is q̃ppe dr̃ ẽ achar merces. ⁊ hoc idõ q: mandragoris filij rubẽ introitũ viri q̃ rachel debebatur ad se emerat Lya. vñ ⁊ dũ natus ẽ dixit Lya. Dedit dominus mercedẽ meã: ⁊ cor. peñ. vñ in Aurora dr̃. Est asin⁹ fortis Isachar recubans ꝓpe metas. ⁊ acuitur in fine.

Isagoga ge. i. instructio siue introductio. vñ ⁊ apud dialecticos introductiones ad artẽ dialecticã isagoge dicuntur. ⁊ etiã liber Porphirij dr̃ isagoga. q: itroductorius est ad librũ pdicamentorꝫ. hinc hic isagogus gi. introductor librarum ⁊ isagogo gas. introducere. produ. penul. siue go.

Isboseth vir confusionis interpretatur.

Iscalidus. ab excolo lis dicitur iscalidus da dum vt ager iscalidus quasi excolidus. q: iã a cultura exierit. sicut exconsul q: a consulatu discesserit.

Ischyros grece latine dicitur fortis.

Ismael interptat̃ auditio dñi. sic eni scriptũ ẽ. Et vocabis nomẽ ei⁹ ismael. q: audiuit eũ de⁹. ⁊ Fuit ismael fili⁹ Abrae a quo ismaelite dicti sũt q̃dã q̃ nũc corrupto noie saraceni dicunt̃ q̃si a sara. ⁊ agareni ab agar. ⁊ inuenit̃ indecli. ⁊ etiã declina. vt hic ismael huius ismaelis. vide in saracenus.

I sopus pi. herba est pulmōibus apta purgādis. Jsopus etiā dr sparsoriū aque: qz in qbusdā locis fit ex illa herba vl dr sic pp silitudinē purgatiōis: τ est fe.ge. fm Hu. Inuenit̄ ēt aliqn̄ isopū siccū calidū quoqz tertius illi. Est in vtroqz gradu τc̄. τ cor. peni. Pectoris humores isopi decoctio mūdat. Jtē alius dicit: Jsopus ē herba purgās de pectore flegma. Alij dicūt q isopus ē grecū: τ pdu. peni. τ istius opinionis fuit magr̄ Bene. vn̄ dicit. Jsopus inuenit̄ corripe τ pduce re penl̄. vn̄ videt̄ mihi q magis debeat penl̄. pduci: qz nobiliores autores vtunt̄ ita. vn̄ Bernar. ait: Pectoris herba cauas rupes insedit isopus. Jtē alius. Ad pulmonis opus confert medicamē isopus. Jtē: Jus synapis cerebrū: s; purgat pectus isopus. τ hec opinio magis mihi placet.

I spalis est quedā ciuitas. ispalim siquidē ciuitatē hispanie Julius cesar edificauit: quā ex suo τ Rome noie Juliam Romulā appellauit. ispalis aūt a situ dicta est: qz in solo palustri suffixis in profundū palis locata sit: ne lubrico τ instabili fundamento cederet. dr ergo ispalis quasi sita in palis. vnde hic τ hec ispaliensis τ hoc se: τ cor. spa.

I srael mas. ge. indecli. τ ēt declina. inuenit̄ h israel hui9 israelis. Jacob dict9 fuit israel. τ interp̄tat̄ vir vidēs deū. is enī dr vir. ra vidēs. el deus. tūc enī h nomē accepit qn̄ tota nocte luctat9 vicit angelū in certamine. τ oriēte lucifero bn̄dictus est. τ inde pp visionē dei israel appellat9 ē sicut τ ipse ait. Uidi dn̄m facie ad faciē τ salua facta est aīa mea. Et ex hinc duodeci; trib9 filioꝝ isrl̄ vocabulū sortite sūt. Exodi. xiiii. Fugiam9 israelē τ hinc h τ h israelita te peni. pd. israelitic9 ca cū peni. cor. τ solēt qdā in h noie israel s tacere qz s ante r in eadē syllaba sonare nō pōt in latinis dictiōib9. s; errant nō enī isrl̄ ē latina dictio vel greca. sed barbara. τ in barbaris dictionib9 multis li; barbarizare. nō enī barbaries vel lingua hebrea artat̄ sub regulis artis grammatice.

I sterologia exponitur in quarta parte in ca. de tropis.

I steronproteron exponitur in quarta parte in ca. de tropis.

I strorsum. i. versus istā partē. ab isto τ versum componitur.

I ante T

I talia lie dicta ab Jtalo rege. Et scias q italia olim a grecis occupata. magna grecia dicta ē. vn̄ italic9 ca cū. τ ital9 la lū. s; h magis dr ab italico rege. τ cor. p̄mā italiā. li; aliqn̄ inueniat̄ lōga p extasi;. vt italiā pfug9 τc̄. vt dicit Donatus.

I talus la lū penul. cor. τ exponitur etiam in italia.

I taqz dictio cōposita antepenl̄. acuit̄. vn̄ ɔiunctio encletica. h non inclinat accentum precedentis syllabe ad se sicut dixi in secunda parte in ca. de impedimentis enclesis.

I te imperatiuus est de eo is it. τ produ. [illegible] vnde abite. circuite. redite. τ huiusmodi produ. penul.

I tem est aduer. similitudinis vel ordinis.

I ter ab eo is deriuatur h itio onis. τ h itus itus itui. τ h itiner neris. τ h iter iteris. τ differūt. qz itus ē q̄ iri ab hoie quaqz versu; pōt. s; iter τ itiner diuersa; hn̄t significatiōe; iter enī est locus trāsitu facilis. vn̄ τ eū appellam9 aditū itiner aūt est iter lōge vie. τ ipe labor ambulādi. vt quo velis pueniās. Accipiunt̄ tn̄ qn̄ in eadē significatione: τ fm h ex istis duobus noib9 sc; iter τ itiner effectū ē vnū h mō. iste ntūs iter est in vsu. sed eius obliq nō sunt in vsu. item isti obliq itineris itineri itinere sunt in vsu. sed coīt ntūs aboleuit. τ sic factū ē. vt ex istis obliqs. τ ex illo ntō iter efficeret̄ vnu; nomen. τ declinat̄ h iter hui9 itineris. τ ab isto gtō iteris q nō est in vsu descendit itero ras. i. ire vl̄ repetere. τ fm hoc est actiuū. vn̄ vbalia iterator iteratrix iteratio. τ iter aduer. ordinis vel tpis. τ iteratim sir̄ aduer. ordinis vl̄ q̄litatis. τ in hac significatione inuenitur iste ablatiuus iterato positus aduerbialiter. Jtero cōponitur vt reitero ras. i. iterum repetere. vn̄ reiteratim τ reiterato positum aduerbialiter.

I tero ras in iter exponitur.

I terū. i. altera vice. q̄si iter alterū fm Pap. vide etiam in iter.

I tidē itē aduerbiū silitudinis est vl̄ ordinis. τ ɔponit̄ p geminationē. τ dr itidē vl̄ idētidē. i. itē τ itē τ iterū τ iter vl̄ sir̄ τ inter vtraqz iterponit̄ t: τ deberet dici itētitē p t. s; cā euphonie mutat̄ t in d. τ m in n ante τ dr itētidē. Possunt ēt ibi idētidē τ itidem eē pnoia neu. ge. τ tn̄ in ntō τ actō. τ vtrūqz est ɔpositū ab idē geminato. τ in vltimo iterponit̄ d τ tn̄ valet itidē vel idētidem quantū ide; τ idē. vel simile.

I tiner neris in iter exponitur.

I tio onis in iter exponitur.

I tum supinū de eo is it cor. primā siue i an̄ t cū suis cōpositis vt aditum. initū. peritum. p̄ter ambitū supinum τ ambitus participiū q̄ pducūt i. sed h ambit9 tus tui nomē cor. peni.

I tus itus in iter exponitur.

I ante U

I uba be fe. ge. dr a iubeo bes τ ē iuba crinis equoꝝ τ ēt alioꝝ aialiū irratiōabiliū. τ iuba ēt dr crista q̄ galee supponit̄. vl̄ pp noticiā vl̄ pp frustrationē ictuū τ inde iubatus ta tū. i. crinitus vl̄ cristatus. τ iubosus sa sum. i. iubis abundans.

I ubar a iuba be dr iubar baris. i. splendor vel initium ortus solis. vel sol. vel lucifer. qz pp̄ter radios quolibet istorum videt̄ iubatū. qz dirigit radios ad modu; iubaris. Et scias q ablatiuus desinit in e. τ cor. penul. gtī. vt vult Prls. in li. de accentu. Jtē cor. p̄mā syllabā. vn̄ Uindocinensis. Exēplum quasi sol collaterale iubar. τ de hoc dixi in secunda parte vbi egi de accentu nominum desinentium in ar.

I ubeo bes iussi iussu; iubere. i. imperare. sed iubere vbi est voluntatis obsequium. iperare ē debiti. idē ē τ p̄cipere τ componitur vt fideiubeo bes. iubeo ē actiuū cū oib9 suis cōpositis. τ cor. hāc syllabā iu. vn̄ Thobias. Hoc precor. hoc iubeo. toto conamine tota. Et aia. toto dilige corde deum τc̄.

I ubileus a iubilo las dr hic iubileus lei. i. annus redēptionis. gaudij τ leticie τ remissiōis: quo hui liberati donabant̄: debita relaxabāt̄: captiui obsoluebāt̄: possessiōes gratis restituebāt̄. ita dicit Hug. Jn historijs āt sup Gen. xiiii. dr. Ab hac victoria abrae tradūt iubileū habuisse initiū p hac remissiōe captiuoꝝ. Jobel enī remissio vl̄ initiū dr. vn̄ iubile9 i. remissiuus: vl̄ initiās. Ob h aūt ɔstitutus ē quinquagesimus: qz tūc erat Loth vt dicūt quidā quinquaginta annorū. vl̄ tūc erat quinq̄gesim9 annus ex quo dn̄s de9 locutus erat Abrae in via: vl̄ ex quo egressus ē de Tayram. Et scias q iubileus vt dixi potest deriuari ab iubilo las. τ sic dicendum est iubileus per i in antepenul. syllaba. Uel potest deriuari a iobel τ sic dicendū est iubile9 p e in antepenul. syllaba τ penul. syllaba. Jn prima aūt syllaba cā euphonie scribitur p u nō per o. vide in penthecoste: τ quinquagesima.

I ubilus. i. argutus sonorus: τ letabūdus cātus. pp̄e qdē iubilus ē vox ɔfusa pre gaudio: vn̄ iubilo las. i. cātare: gaudere q̄dā voce ɔfusa: pre gaudio cātare τ exultari fm Hug. Uel fm quosdā iubilus ē gaudiū qd vbis explicari nō pōt: nec tn̄ penitus reticeri. vl̄ iubilus est cū tanta leticia corde cōcipitur q̄nta sermonis efficacia nō explet̄: vt dicit Pap. vn̄ τ in Grecis. dr Fert inexpleta iubilus leticia mentis. q autē dicitur iubilare quasi iuuāter laudare: vel letari etymo. est.

I uda filius Jacob confessio interpretatur qn̄ eni; eū peperit Lya: laudē dn̄o retulit dicens. Nunc sup h dn̄o confitebor Et nota q pro filio iacob inuenitur iudas: vl̄ iuda iude: τ iuda indeclinabile. τ hinc iuda de: vel iuda indeclinabile tā p pplo q̄ p terra iudeoꝝ. τ qn̄ est indeclinabile dz accētuari in fine iuda cā differētie fm Hu. Et Alexander dic̄. Quam declinatur demittit̄ vltima iuda. Quū manet imota tpiis postrema leuatur. Et a iuda vel iudea dr iudaicus ca cum.

I udas iacobi qui appellat̄ alibi lebeus: figuratū nomen h; a corde qd nos diminutiue corculū possumus appellare ipe in alio euāgelista taddeus dr: quē eccl̄iastica historia tradit missu; Edissa; ad Abagar regē. nā vt ibidē dr p̄dictus rex Abagarus dn̄o nr̄o Jesu xp̄o in hūc modū eplā; misit vl̄ destinauit. Abagarus Euchanie filius Jesu saluatori bono qui apparuit in locis hierosolymoꝝ salutē. Auditū est mihi de te: τ de sanitatibus q̄s facis: q sine medicamentis aut herbis fiāt ista p te: τ q vbo cecos facis videre: claudos

ambulare leprosos mundari: ⁊ mortuos resurgere: quibus omnibus auditis de te: statui in animo meo vnum esse e duobus: aut quia tu sis deus ⁊ descenderis de celo: vt hec facias: aut quia filius dei sis qui hec facis. Preterea ego scribens rogauerim te: vt digneris fatigari vsque ad me: ⁊ egritudinem meam qua diu laboro curare. nam ⁊ illud comperi ꝙ iudei murmurauerunt aduersum te: ⁊ volunt insidiari tibi. veni igitur ad me: quia est mihi parua ciuitas sed honesta: que vtrisque sufficit. Dominus autem in hec verba sibi rndit. Beatus es quia credidisti in me quum ipse non videris me. scriptum est enim de me: quia hi qui non me vident credent. De eo autem quod scripsisti ad me: vt veniam ad te oportet me omnia hec adimplere propter que missus sum: ⁊ postea recipi me ab eo a quo missus sum. Quum ergo assumptus fuero aliquem de discipulis meis mittam ad te: vt curet te: ⁊ viuificet te. hec in historia ecclesiastica. Uidens autem Abagarus ꝙ presentialiter christum videre non posset: secundum ꝙ in quadam historia antiqua inuenitur: sicut Joannes damascenus in lib. iiij. testatur: pictorem quendam ad iesum misit vt domini imaginem figuraret: vt sic ipsum saltem per imaginem conspiceret: quem in facie videre non poterat. sed quum ad dominum pictor venisset: propter nimium fulgorem qui ab eius facie procedebat: in eius faciem clare nequibat intendere nec ipsam vt sibi iussum fuerat figurare. quod cernens dominus vestimentum lineum ipsius pictoris accipiens ⁊ sue faciei superimponens sui ipsius imaginem eidem impressit. ac desideranti regi Abagaro destinauit. Illa autem epistola domini nostri iesu ipsi tante virtutis fuisse dicitur ꝙ in illa ciuitate edissa nullus hereticus vel paganus viuere valeret. nec tyrannus aliquis noceret eidem presumere. nam si aliquando gens aliqua manu armata contra illam ciuitatem insurgeret: infans aliquis super portam stans epistolam illam legebat ⁊ illa die hostes aut fugiebant aut pacati cum eis componebant. sic fertur olim fuisse adimpletum. sed postmodum illa ciuitas a saracenis capta fuit: ⁊ prophanata: sublato beneficio propter abundantiam peccatorum in orbem te vndique patefactam: postquam vero dominus assumptus est: vt in ecclesiastica historia legitur. misit apostolus Thomas Tadeum ad Abagarum regem secundum domini promissionem: qui cum ad eum venisset: ⁊ se discipulum iesu christi sibi promissum dixisset: vidit Abaragus in vultu Tadei quendam mirum ⁊ diuinum splendorem: quo viso stupefactus ⁊ territus dominum adorauit dicens. Uere discipulus es iesu filij dei. qui dixerat mihi. Mittam ad te aliquem de discipulis meis qui te curet. ⁊ vitam tibi prestet. Cui Tadeus. Si in dei filium credideris. omnia tui cordis desideria obtinebis. Cui Abagarus. Credo vere ⁊ iudeos qui eum crucifixerunt libentius trucidarem si mihi possibilitas adesset. neque etiam romanorum auctoritas impediret. Cum igitur Abagarus. vt in quibusdam libris antiquis legitur leprosus esset. Tadeus epistolam saluatoris accepit ⁊ de ea eius faciem confricauit. ⁊ statim plenam sanitatem accepit. Et nota ꝙ iudas interpretatur confitens. vel gloriosus vel iudas dicitur quasi iubilum dans ipse enim habuit confessionem fidei. gloriam regni. ⁊ iubilum eterni gaudij. Hic multiplex habuit cognomen. vt tactum est. dictus est enim iudas iacobi supple frater. fuit enim frater iacobi minoris. secundo dictus est Tadeus. quod interpretatur apprehendens principem. ipse enim apprehendit christum principem per fidem formatam tenuit nec dimisit. tertio dictus est in ecclesiastica historia lebeus. quod sonat quasi cor. vel corculus. i. cordis cultor.

Iudas scarioth vel scariothis. vel a vico in quo natus est vel a tribu Isachar vocabulum sumpsit. quodam futuri presagio in condenationem sui. Isachar enim interpretatur merces vt signaretur precium proditionis quo vendidit dominum. scarioth interpretatur memoria mortis. quia non repente persuasus sed diutius meditatus. peregit scelus.

Iudeiso sas saui dicitur a iuda vel iudea. ⁊ est iudeisare iudeum facere. vel iudeorum more se habere. ⁊ hinc iudeismus iudeismi. i. consuetudo ⁊ ritus iudeorum vel gens iudeorum.

Iudeus. a iuda filio Jacob dicitur iudeus iudea iudeum. quod nomen scissura decem tribuum hebreis imposuit nam ante hebrei vel israel dicti sunt. sed ex quo in duo regna populus dei diuisus est. tunc due tribus que de stirpe iuda regis habebant iudeorum nomen sortite sunt. reliqua pars decem tribuum que in Samaria regem sibi constituit. ob populi magnitudinem pristinum nomen obtinuit israel. ⁊ interpretatur iudeus confessor siue confitens. nomen vero modo nudum eis conuenit. interpretatio autem eius ab eis longe absentatur. non enim vero nomine nunc dicuntur confessores sed diffessores potius ⁊ a iudeus dicitur hec iudea dee. terra eodem quam incoluerunt. ⁊ hinc potest modo sumi iudeus iudea iudeum gentile. s. qui est de terra illa.

Iudex. a ius dicitur hic iudex cis iudices iudicum. vel hic ⁊ hec iudex cis communis ge. vt quidam dicunt. ⁊ dicitur iudex quasi ius dicens populo. vel iure disceptans. ⁊ est ethymo. Jure autem disceptare est iuste iudicare. non enim est iudex si non est in eo iusticia. vnde ⁊ iudicium prius inquisitio vocabatur. vnde ⁊ auctores iudiciorum. ⁊ prepositos. questores vel quesitores vocamus.

Iudiciarius rij in iudicium est.

Iudicium. a ius dicitur hoc iudicium cij. quasi iurisdictio ⁊ diffinitio. ⁊ est iudicium dum discernitur. causa quum proponitur. iusticia autem quum finitur. ⁊ hic hoc iudiciolum li. dimi. ⁊ iudiciarius ria rium quod pertinet ad iudicium ⁊ hic ⁊ hec iudicialis ⁊ hoc le in eodem sensu. vide in suspicio. 164

Iudico cas caui a iudex dicitur. ⁊ est iudicare. iure disceptare. ius dicere. determinare causam. vel iudicio damnare. ⁊ inde iudicatorius ria rium. ⁊ hoc iudicatorium rij locus vbi iudicatur ⁊ hic ⁊ hec iudicialis ⁊ hoc le. Judico componitur vt adiudico cas. i. scribere. destinare. coniudico cas. i. simul iudicare. diiudico cas. preiudico cas. vnde hoc preiudicium cij. Judico est actiuum cum omnibus suis compositis. ⁊ cor. di. syllabam.

Iudith vidua laudanda que interfecit Olophernem. ⁊ liberauit israel de manu hostis. ⁊ interpretatur laudans vel iudea ⁊ confitens.

Iugabilis a iugo gas dicitur hic ⁊ hec iugabilis ⁊ hoc le. ⁊ etiam hic et hec iugalis ⁊ hoc le inuenitur per syncopam. i. iungibilis. vel iugo habilis.

Iugalis a iugum dicitur hic ⁊ hec iugalis ⁊ hoc le. i. iugo assuetus. sub iugo positus. quasi domitus. Item inuenitur iugalis. i. iungibilis et dicitur tunc a iugabilis per syncopam. Jn. ij. Re. ca. viij. habetur. Subneruauit omnes iugales curruum. et produ. ga.

Iugerum ri secundum ꝙ communiter accipitur est spacium terre quod vnum aratrum potest arare in die. ⁊ inuenitur hoc iuger geris in eadem significatione. Isido. sic dicit in lib. ethy. Jugerum constat longitudine pedum ducentorum quadraginta latitudine centum viginti. et cor. penul.

Iugis a iugum dicitur hic et hec iugis et hoc ge. i. assiduus continuus. perseuerans. et produ. primam. sed iugum eam cor. vnde versus. Experto esse iugi. veneris nequeo parcere iugi.

Iugitas tatis fe. ge. i. assiduitas. perseuerantia. et formatur a datiuo iugi addita tas fit iugitas. et cor. penul.

Iugiter aduer. i. assidue continue. perseueranter. et dicitur a iugis.

Iuglans dis fe. ge componitur a ioue et glans. et dicuntur iuglandes castanee quasi iouis glandes. quia sunt consecrate ei. vel quia sunt cibus Joue dignus.

Iugo gas gaui gare dicitur a iugum. et est iugare. copulare. iungere. sub iugo ponere. Et componitur cum con et dicitur coniugo gas. i. coniungere. sub eodem iugo ponere. Item cum dis et dicitur disiugo gas. i. disiungere. separare. remouere a iugo. Item cum sub et dicitur subiugo gas. i. debellare. sub iugo ponere iugo gas actiuum est cum omnibus suis compositis. et cor. hanc syllabam iu.

Iugulo a iugum dicitur hic iugulus li guttur vel gutturis incisio. Luca. in ij. His dabit hic pacem iugulus finemque malorum. Et a iugulus dicitur iugulo las. i. iugulo incidere. et hinc verbalia vt iugulator. iugulatrix. iugulatio. et iugulatorius ria rium. et hoc iugulamen minis. et hoc iugulamentum ti. et cor. iu. Hora. in epi. Ut iugulent homines. surgunt de nocte latrones. Luca. in iiij. Uincitur haud gratis iugulo qui prouocat hostem.

Iugulum li dimi. paruum iugum.

Iugum a iungo gis dicitur hoc iugum gi cacumen montis. quia propinquitate iugorum colles iunguntur. ⁊ inde iugosus sa sum. i. cacuminosus vel montuosus. Dicitur etiam iugum illud ligneum instrumentum cum quo boues iunguntur. vnde quadam similitudine iugum dicitur seruitus. et inde hic iugulus. et cor. primam iugum. Prosper. Non seruile grauat libera corda iugum.

Iulianus na num. nomen est possessiuum de iulius cesar. et hinc iulianus ni dicitur proprium nomen cuiusdam viri.

Iulius Julus li fuit filius Enee. et est bissyllabum. sed quandoque causa metri ponatur trissyllabum. et hinc cesar dictus est iulius quia

de eiusdem pgenie pcessit. vnde illud. Julus a magno di-missum nomen iulo. ⁊ hinc iulius lia liū nomen possessiuū ⁊ h iulia lie: qdā colūna rome in cuius sūmitate est vrna i q posita fuerūt ossa ⁊ cinis corpis Cesaris. ⁊ hinc dicta est iulia. Itē a iulio iperatore dictus est h iulius lij qdā mēsis q pmo vocabat qntilis: sz postea in honorē Julij cesaris q eo mēse natus ē: vel qꝛ i eo aliqš victoriā obtinuit dictus est iulius. ⁊ hic iulius lia liū. de h ēt vide in quintilis.

Iulos proprie prima barba. s. lanugo dicitur.

Iulus li in iulius lij vide.

Iumentū ti: a iuuo uas vel a iuuamentū p syncopā dr h iumamentum ti: equus vel bos vel asinus. ⁊ dnr hmōi aialia iumentū: qꝛ nostrū laborē. vel onus suo adiutorio subuectādo ⁊ arando iuuent. nā carpenta trahit bos. ⁊ durissimas terre glebas vomere euertit: equus ⁊ asinus portāt onera: ⁊ hoīum in gradiēdo laborē tēperant. vn̄ ⁊ iumenta appellant qꝛ iuuant hoīes. Eadē quoqz dnr armēta. ⁊ a iumētū dr iumentarius ria riū qd ptinet ad iumentū. ⁊ h iumentarius rij: ⁊ h iumentaria rie custos iumenti.

Iuncata te ē lac cōcretū ⁊ in iuncis iuolutū. ⁊ dr a iuncus ci.

Iunceus cea ceum in iunctus vide.

Iuncus ci dr a iungo gis: qꝛ eo aliqd iungit ⁊ ligat: vl qꝛ iunctis radicib⁹ hereat. vn̄ h iūculus li dimi. ⁊ h iuncetū ti locus vbi iunci abundāt. ⁊ iunceus cea ceū. i. de iuncis existēs: vl ad iuncos ptinēs: vel macer: vel subtilis ad modū iunci

Iungibilis a iungo gis deriuat h ⁊ h iungibilis ⁊ h le apt⁹ ad iungēdū. vn̄ iungibilr aduer. ⁊ h iungibilitas tatis.

Iungo gis xi ctū cōponit cū ab ⁊ dr abiūgo gis xi ctū. i. separare. ⁊ cū ad ⁊ dr adiūgo gis. i. aliqd iungē. ⁊ cū cō ⁊ dr cōiungo gis. i. siml iungo. Itē cū dis ⁊ dr disiūgo gis. i. separe: diuidē. Itē cū in ⁊ dr iniungo gis. i. pcipe. itē cū re ⁊ dr reiungo gis. i. disiungē vl iterz iungē. itē cū sub ⁊ dr subiūgo gis. i. subtus vl post latēter iungē. itē cū se ⁊ dr seiūgo gis. i. deorsuz iungē: vl seorsuz a iunctura facē. i. distinguē. Jungo ⁊ ei⁹ ꝯposita sūt actiua: ⁊ faciūt ptm̄ in xi ⁊ supi. in ctuz.

Iunipirus pir qd ē ignis cōponit cū gigno ⁊ dr h iunipir⁹ ri: qdā arbor cuius cineres pleno anno seruāt ignē. ⁊ dr iunipirus qsi gignipirus. i. gignens pir. i. ignē: qꝛ ꝯtectū diu teneat ignē: adeo vt si prune ei⁹ cinē fuerit coopte vsqz ad annū puenīūt vl dr sic qꝛ ab āplo vsqz ad acutū finit vt ignis

Iunius in maius exponitur: ⁊ etiam in iuuenis.

Iunix cis fe. ge. a iuuādo dr: ⁊ ē idē qd iuuēcula. i. pua bos sz Hug. Pap. vo dicit. Junices: boues iuuenes ⁊ pdu. penulti. vn̄ Persius. Tot tibi i flāmis iunicū omēta liquescūt.

Iuno nonis fe. ge. dr a iuuo uas qsi iuuās nouos: est enī iuno diuina bonitas q nouos iuuat: qꝛ cuncta gr̄a sua nutrit. est ēt aer q silr iuuat nouos: qꝛ isantes a calido ⁊ humido vtero veniētes: ⁊ silium qlitatū bn̄ficia poscētes recipit fouēs humore ⁊ calore: qꝛ ipse solus iter elemēta calidus est ⁊ humidus. hinc ēt esse dr lucina. i. dea partus: vel iuno dr qsi iano a ianus. i. ianua ppagationis feminaruz: qꝛ qsi portas matronarū pandit: ⁊ naturas nubentiū maritis. est enī dea parturientiū ⁊ nubētiū ⁊ a iuno dr iunonius nia niū. i. res ptinens ad iunonē: vel res iunonis sicut pauo q dr auis iunonia. vn̄ Oui. de ar. Laudat⁹ ondit auis iunonia pēnas.

Iunonius nia nium exponitur in iuno.

Iuppiter exponit in iouis. Nota tn̄ h q sapientes phi ioui q est vna septē stellaz erraticarū tonare attribuūt. cui⁹ nulla alia cā est nisi qꝛ iuppiter hz in pprietate eleuare ventoz fortiū: ⁊ siccoz māxz pcipue qn fuerit ꝯiunctus i vtute aliq cū marte tpe estiuo i signis aqlonaribus: qꝛ tūc certe pōt pdici: q multe scintillatōes ⁊ tonitrua fient in aere: ita etiā periculū sit futurū hoībus pp aeris pestilētiā ex nimia corruptionē futura pp vapores incensos ⁊ pestiferos īmixtos aeri: qꝛ iuppiter cū sole eleuat eos: ⁊ mars incendendo corrumpit eosdē: ⁊ ita aer fit venenosus. Quecūqz aūt ab auguribus vel a fabulosis inuēta legunt. q iuppiter sit deus vel hmōi friuola sunt. ⁊ absqz consideratione phica dicta. nec dignū est vt disputetur ꝯtra ea que qsi nulli rōni inniituntur. ⁊ sic tanqz fidelis theologus ꝯsimilia itelligo a me in h opere refutanda vide in hymē. ⁊ ēt in comera.

Iuratus ta tū dr a iuro ras raui. qd iuratus facit. ⁊ ponit actiue vl passiue. vn̄ Oui. tu mihi iurat⁹ p numina mr̄is aquose. actiue dixi. Et aliter iurata numina nō te reducunt. passiue dixi. De h vide supra i tertia pte in tractatu de pris scōe ꝯiugatiōis in ca. de vbis desinentibus in deo ⁊ in pransus

Iurgiū gij. ⁊ h iurgamē minis i eodē sensu. ⁊ dr a iurgo gas. ⁊ ē iurgiū litigatio vl vberatio. qsi iuris garriū vl qsi iuris actio sz Hug. vl sz Pap. Jurgiū dr ꝯuitiū: cālis contētio:

Iurgo gas cōponit a ius ⁊ garrio vel ago. ⁊ dr iurgare. i. iure agere vel iure garrire: qꝛ ibi q cām dicunt iure disceptant. Et accipit iurgare in duabus sigr̄ationibus. Jurgare enī est rixari. litigare. ⁊ proprie in causis agendis. Et iurgare est repchēdere. castigare. corripere. corrigere. culpare. ⁊ impugnare. verbis. vel litigādo verberare. ⁊ sz h cōstruitur cum actō. Et cōponit vt obiurgo gas. i. ꝯ aliquē vl fortiē iurgare ⁊ sūt neu. ⁊ absoluta p litigare. In alia vo sigr̄atione sūt actiua. Et nota q i eodē sensu īueniunt deponētia iurgor iurgari gat⁹ sum. ⁊ obiurgor garis iurgat⁹ sum. Itē nota q iurgamus ⁊ obiurgam⁹ vbis. sz castigamus dum cedimus

Iuridicialis a ius ⁊ dico cis cōponit h ⁊ h iuridicialis ⁊ h le: qui de iure tractat. vn̄ ⁊ quedā constitutio in arte rhetorica dicitur iuridicialis. quia de iure tractat.

Iuridicus ca cum. i. rectus qui dicit ius. ⁊ componitur a ius ⁊ dico cis xi. ⁊ cor. di. sicut dixi cor. di naturaliter.

Iurisconsultus. i. iurisperitus sm̄ Pap.

Iurisdicio onis ꝯpōit a ius ⁊ dicio onis qd ē ptās. ⁊ dr iurisdicio. i. iuris ptās sup aliquē. ⁊ scribit p c solā sicut dicio.

Iuro ras raui ratū a iure dr. Et cōponit vt adiuro ras coniuro ras in eodē sensu. s. exorcizare. ⁊ ꝯiurare. i. siml iurare. conspicere. ꝯiuratōez facere. deiero ras. i. valde iurare. vel peierare. Reg. j. c. xx. dr. Addidit Jonathas deierare Dauid. i. valde vel firmiter iurare peiero ras. i. piuriū cōmittere. Et nota q in istis duobus vbis. s. deiuro ⁊ piuro qbus vtebātur antiq nos mutamus u in e correptā subtracta r a secūdo verbo. ⁊ dicimus deiero ras. ⁊ peiero ras p periuro ras ⁊ deiuro ras. Luca. in. vi. Uos estis o superi stigias q peierant vndas. Juro ras neu. ē cū oib⁹ suis cōpositis pter adiuro. ⁊ coniuro ras p exorcizare que sunt actiua. vide etiaz in iuratus. ⁊ in mentior. Et scias q iurare sm̄ Aug. est ius veritatis deo reddere. Juramentū aūt a iuristis sic diffinitur. Juramentū est affirmatio vel negatio de aliquo facere rei affirmatione firmata. Tria aūt requirant ad hoc q iuramentū sit rectū. vnū ex parte ipsius rei de qua iurat. ⁊ sic requiritur veritas p quā vox siue dictum rei adequat. alr dictū non esset ꝯfirmatione dignū. ⁊ h sumit veritas sm̄ q est adequatio vocis ad rem. vn̄ veritas dz esse in ꝯscia. vt firmiter sciat ita esse. alias si tn̄ credat non dz de conscientia. sed tn̄ de credulitate iurare. Aliud requirit ex parte cause p qua iurat. ⁊ sic reqrit iusticia. alias non est debita necessitas. dz eniz id qd iurat esse licitū ⁊ honestuz. Tertiū requirit ex parte iurantis. ⁊ sic requirit vt cū discretiōe iuret. alias nō adhibet debita cautela. ⁊ sic est iudiciū ⁊ continet in iudicio q sit discretio iurātis. debita forma ⁊ euentus. ⁊ tps. ⁊ oia que ex pte iurantis ꝯsideranda occurrunt. De his dr Hiere. iiij. Jurabūt dicit dn̄s in veritate ⁊ iusticia ⁊ iudicio. Uel dic q veritas requirit qtū ad iurantez. q. s. dicat qd hz in ꝯscia. Justicia quo ad rē iuratam. q id qd iurat sit licitū ⁊ honestū. Judiciū requirit quo ad cām que inducit ad iurandū. vt nō iuret ēt sine necessitate ⁊ vtilitate primi. Itē nota q qn iuramentū vergit in deteriorem exitum non dz seruari. Pōt aūt iuramentū in deteriorem exitū vgere dupl'r. Uno mō qꝛ ab ipso principio hz peiorē exitum. vel qꝛ sm̄ se est malū. sicut qn aliquis iurat se adulteriū patraturū. siue qꝛ est maioris bonitatis impedimentū. puta qum aliquis iurat se nō intraturū religionē vel q nō fiet clericus. aut q nō accipiet prelationē in casu in quo expedit eum accipere. vl si qd aliud est huiusmodi.

Tale enī iuramentū est a p̄ncipio illicitū: differēter tn̄: q2 si q̄s iuret se facturū aliqđ pctī: ⁊ peccat iurādo: ⁊ peccat iuramentū seruando. Si q̄s aūt iurat se nō facturū aliqđ melius bonū: qđ tn̄ facere nō tenet̄ peccat q̄dē iurando inquātū ponit obicem sp̄ūi scō q̄ est boni ꝓpositi ispirator: tn̄ nō peccat iuramentū seruando: s3 multo melius facit si nō seruet. Alio mō vergit ad deteriorē exitum pp̄ aliquid qđ de nouo emergit qđ nō fuit p̄meditatū: sicut p3 in iuramento herodis qui iurauit puelle saltāti se daturū qđ petisset. hoc enī iuramentū poterat a p̄ncipio esse licitū itellecta debita ꝯditione. s. si peteret qđ dare deceret: s3 ipletio iuramēti fuit illicita. vñ Ambro. dicit in lib. de officiis. Est contra officiū nōnunq̄ ꝓmissum soluere sacrm̄: sicut Herodes qui necem scī Joannis baptiste p̄ęstauit ne ꝓmissum negaret. Uolo ēt te scire q̄ q̄n nō est eadem iurantis intētio ⁊ eius cui iurat̄: si h̄ ꝓuenit ex dolo iurantis: d3 iuramentū seruari fm̄ sanū intellectū eius cui iuramentū p̄ęstat̄. vñ Isido. dicit. Quacūq3 arte verbo2 q̄s iuret: deus tn̄ q̄ ꝯscientie testis est ita h̄ accipit: sicut ille cui iurat̄ intelligit: ⁊ qđ id intelligat̄ de doloso iuramēto p3 p id qđ subdit̄. Duplr̄ reus fit: ⁊ q̄ nomē dei inuanū assumit: ⁊ p̄ximū dolo capit. Si aūt iurans dolū nō adhibeat: obligat̄ fm̄ itentionē iurantis. vñ Greg xxvij. mora. Humane aures talia v̄ba nr̄a iudicant q̄lia foris sonant. diuina v̄o iudicia talia foris audiunt qualia ex intimis ꝓferuntur: vide in periurus.

Ius iuris d2 a iubeo bes q2 iubet: ⁊ est ius lex humana phas lex diuina. trāsire enī p agrū alienū phas est ius v̄o nō est. Itē ius d2 esse lex scripta. Item leges humane sūt. iura diuina sunt. Item ius gn̄ale est. lex eius species. ⁊ caret h̄ nomen ius genitiuo datiuo ⁊ abltō pluralib⁹ quantū ad vsu3 fm̄ Hug. ⁊ differt ius a iusticia: vt dicam in iusticia. Et scias q̄ ius inuenit̄ in alijs significatiōibus. vñ versus. Jus aqua: ius rectū: ius dicitur esse potestas. Item ius propbanum dicitur brodiū vel aqua in qua coquunt̄ carnes porcine: quę propbane sunt iudeis. Et dicunt quidam ius iuris pro lege: vel potestate: vel ratione per ris. sed ius iutis per t p aqua vel brodio. sed Pris. non facit istam differentiā. vñ in sexto lib. dicit. Jus ablata s ⁊ addita ris fit genitiuus vt ius iuris. vt neutra monasyllaba in us desinentia. Mihi autem videtur q̄ pro brodio facit genitiuum in tis vt ius iutis. sicut ex vulgari aliquo2 sonat. vnde versus. Jus iutis mando: ius iuris in agmine pando.

Iusiurandum di neutri. ge. i. iurisiuratio.

Iusta a iustum deriuatur pluraliter hęc iusta iustorum. i. exequie mortuorum. quia iustum est vt homo hominē. cinis cinerem sepeliat. vñ Ouid. iniusta iuste peregi.

Iusticia a iustus iusti addita cia fit hęc iusticia cie. Et est iusticia ꝯstans ⁊ ꝑpetua voluntas reddens vnicuiq3 qđ suū est ⁊ differt ius a iusticia. q2 ius est ars equi ⁊ boni. s3 iusticia est ꝯstans ⁊ ꝑpetua voluntas. vel est virtus tribuens vnicuiq3 qđ suū est. Itē oē ius est iusticia. s3 non ecōuerso. Itē ius d2 in re. s3 iusticia in actu ⁊ exercitio vel operatōe. vñ ⁊ d2 iusticia q̄si iuris status vel statio. q2 p iusticiā stat ius. i. exercet̄. ⁊ est ethymo. Et sicut dixi in formido facile deuiat a iusticia qui in causis nō deū sed hoīes formidat.

Iustifico cas caui care verbum actiuum. i. iustu3 facio. ⁊ componitur a iustus ⁊ facio cis. ⁊ cor. fi.

Iusticiū a ius ⁊ taceo componit̄ hoc iusticium cij. i. taciturnitas iuris. ⁊ cessatio. vnde iusticium componitur a ius ⁊ statio. inde iusticiū q̄si iuris statio. i. iuris cessatio. tūc eni3 ius stat. i. cessat cū non exercet̄. vel iusticiū q̄si iuris statio. i. iusticia quę est iuris statio. q2 per iusticiā ius stat. i. non exercetur. Luca. in. ij. Ferale per vrbem iusticium.

Iustus a ius d2 iustus sta stū. ⁊ d2 iustus q̄si ius tuens vel tenens. s. q̄ ius custodit. ⁊ fm̄ legē viuit. ⁊ est ethymo. ⁊ cōparat̄ iustus tior simus. vñ iuste stius sime aduer. Justus cōponit̄ vt iniustus. i. nō iustus. vñ h̄ iniusticia cie. ⁊ differt iustus ab ęquo. q2 iustus ex lege est. quasi ius custodiens. ęquus ex nā est. Et scias q̄ qui negligit damnū pp̄ amicū. i. xp̄m iustus est. Prouer. xi. vide in seuerus.

Iusum est aduer. loci. idest deorsum. ⁊ contrarium est ei qđ est sensum vel sursum.

Iutus ta tum. i. adiutus participium de iuuo2 uaris.

Iuuamen minis d2 a iuuo uas. ⁊ h̄ exigit vt in ptō dicat̄ iuuaui. ⁊ in sup. iuuatū regulariter: qđ apud antiquos īuenit̄. ⁊ h̄ ēt exigit h̄ iuuamentū ti ⁊ ꝓdu. pe. iuuamen minis.

Iuuenalis. a iuuenis d2 h̄ ⁊ h̄ iuuenalis ⁊ hoc le. qđ pertinet ad iuuenē. vel lasciuus siue stultus ⁊ fatuus ad modū iuuenis: Inuenit̄ ēt hic ⁊ hęc iuuenilis ⁊ hoc le. in eodē sensu. vñ iuueniliter aduer. ⁊ h̄ iuuenilitas tatis. vñ Hora. i epis. Alta iuuenalis tardat harena pedes. Inuenit̄ ēt hic iuuenalis huius iuuenalis ꝓpriū nomē cuiusda3 viri. ⁊ desinit ablatiuus in e tm̄. vt iuuenalis ab hoc iuuenale.

Iuuenculus li dimi. paruus iuuencus. vnde hęc iuuencula le quę alio nomine dicitur iunix. 165

Iuuencus a iuuo uas d2 hic iuuencus ci. i. bos nouellus cum a vitulo discedit. ⁊ iuuare incipit hoīs vsus terrā excolendo. ⁊ hinc h̄ iuuenca ce. ⁊ cor. primā. Ouid. i epis. Quā male inequales veniunt ad aratra iuuenci. vide in vitulus.

Iuueneo a iuuenis deriuat̄ iuueneo nes nui. i. eē vl̄ fieri iuuenē. vl̄ virere. florere. siue splēdere. q̄ sūt ꝓprietates iuuenis. vñ ensis d2 iuuenē qñ purgat⁹ resplēdet ⁊ cōponit̄ vt reiuueneo nes. ⁊ hic īchoa. iuuenesco scis. ⁊ reiuuenesco scis.

Iuuenesco scis in iuueneo est.

Iuuenilis a iuuenis d2. ⁊ ꝓdu. penul. vide in iuuenalis.

Iuuenis a iuuo uas d2 hic ⁊ hęc iuuenis. q2 iuuare posse incipit. ⁊ est iuuenis in ipso etatis incremēto positus. ⁊ ad auxiliandū ꝑparatus. Et nota q̄ antiq̄ dicebant h̄ ⁊ h̄ iuuenis ⁊ hoc ne. ⁊ cōparat̄ iuuenis nior simus. s3 mō iuuenis declinatur tm̄ per duo gn̄a. ⁊ caret superlatiuo. ⁊ h3 cōparatiuū irregularē. s. hic ⁊ hęc iunior. ⁊ h̄ iunius. ⁊ hic d2 h̄ iunius nij. a iunioribus quidā mēsis. sicut maius a maioribus. vñ iunius nia niū. vt iunie calēde. ⁊ facit gtūs pluralis in um ⁊ actūs in es tm̄ vt iuuenū iuuenes. vide in panis.

Iuuenor naris natus sum d2 a iuuenis. ⁊ ē iuuenari more iuuenū se hēre. vñ in dialectica argumētatōe ille d2 iuuenari q̄ bis vel ter vel q̄ter sepius idē repetit nesciens ꝓcedere.

Iuuenta te in iuuentus exponitur.

Iuuentus a iuuenis d2 hęc iuuentus tutis. ⁊ hęc iuuenta te. Juuentus est collectio iuuenum. ⁊ ętas plurimorū iuuenū sed iuuenta te ętas vnius iuuenis. ⁊ est iuuentus vel iuuēta a vicesimooctauo anno vsq3 ad quinquagesimum. Juuentus etiam dicitur dea iuuentutis.

Iuuo uas iuui tū. i. auxiliari. delectari. vñ hoc iuramē minis. ⁊ h̄ iuramentū. ⁊ h̄ exigunt vt in ptō dicat̄ regulariter iuuaui. ⁊ supinū iuuatu3. Juuo cōponit̄ vt adiuuo uas ui tū qđ cōpo. cū cō. ⁊ d2 coadiuuo uas. Juuo ē actiuū cū oībus suis cōpositis ⁊ ptm̄ facit in ui ⁊ supinum in tum ⁊ in p̄nti cor. hāc syllabā iu. s3 i p̄terito ⁊ supino eam ꝓdu. Prosper. Quid iuuat in longū causas ꝓducere morbi. ⁊ facit ex se h̄ ipersonale iuuat qđ cōstruit̄ cū actō. vt me iuuat. Et scias q̄ apud antiquos inuenit̄ iuuaui ⁊ iuuatus.

Iuxta aduer. loci ⁊ sigt̄ localē ꝓpinquitatē. vt iste sedet iuxta eū. Itē ē aduer. silitudinis. ⁊ tūc sigt̄ accōmodationē ⁊ silitudinē. vt h̄ est dictū iuxta illū magistrū. Item iuxta est aduer. q̄litatis ⁊ tūc sigt̄ ęqualitatē. vt iuxta. i. ęqualiter. in q̄ significatione videt̄ esse aduerbium silitudinis.

Iuxto xtas xtaui xtare. idest approximare. adesse iuxta esse. et dicitur a iuxta aduerbio.

Ixion ixionis mas. ge. pr̄ fuit centauro2 q̄ iunonē de ꝯcubitu iterpellauit. ⁊ interp̄ętat̄ dignitas. vñ ⁊ d2 ixion. q̄si anxion qđ est gręce. dignitas. vel q̄si anxion ab ango gis. q2 dignitas reddit hoīe3 anxiū. vñ ixioneus nea neū. ⁊ hinc hic ixionides de. filius vel nepos ixionis. ⁊ subtracta de syllaba d2 ixionis hui⁹ ixionidis. filia vel neptis ixionis. Et est ixion ixionis. auis de genere vulturis. alba ⁊ minor q̄3 vultur. Deutero. xxiiij. d2. Ixion p aue in quibusdā libris.

Ixionides. ixionide. ⁊ ixionis ixionidis. in ixion exponitur.

K

Et quamuis figura ꝛ noie videantur aliquã habere differentiã cum c:tñ eandem tam in sono vocũ q̃ȝ in metro continent potestatẽ. ꝛ k quidẽ penitus superuacua est.nulla enim videt rõ cur sequẽte a debeat scribi k.carthago eniȝ ꝛ caput siue p c siue p k scribant nullam faciũt nec in sono nec in ptãte eiusdẽ cõsonantis differentiã sicut dicit Pris.i pmo maio.ꝛ vt dicit Papi.Dia greca qualiacũq̃ȝ vocali sequẽte p k scribenda sũt:sed h a scriptoribus nõ seruat.Hug.vo dicit q h figura k superflua it apud nos:ȝ nequaq̃ȝ apud grecos.vbi eni nos scribimus c greci scribũt k:ꝛ vocat apud eos kappa.I nullis ergo latinis dictionibus dȝ scribi k:ȝ tñ in grecis.In nothis vo indifferenter põt scribi tam c q̃ȝ k:qꝛ eni reducte sũt ad latinitatẽ possunt scribi per c:sed qꝛ a grecis habent principium ꝛ originẽ possunt scribi per k:qd considerantes superius tractauimus in tertia littera de multis dictiõibus grecis siue nothis.ꝛ in hoc secuti sumus Hug.

Kala grece latine laxa dicitur.

Kalendarium rij:liber est vbi calende distincte sunt:ꝛ dicit a calende calendarum.

Kalende.a calo qd est voco he calẽde darũ.i.pmus dies mensis:qꝛ eo die solebat põtifex ascendere turrim de ↄsuetudine romanoꝝ:ꝛ volẽs nunciare quotus eẽt lune dies vl pncipiũ mensis:dicebat pluries calo calo q̃si voco vos:venite audite etatẽ lune vel pncipiũ mensis:ꝛ iõ ille dies mensis dictus est calende q̃si vocationes.Uel aliter de cõsuetudine romanoꝝ:erat q in pncipio cuiuslibet mẽsis celebrabant nundinas ꝛ eas incipiebant in nonis:qꝛ ergo venturi nesciebãt principiũ mensis:iõ sp in prima die preco turrim ascendebat:ꝛ totiẽs vocabat calo:q̃si voco vos ad nũdinas:quot dies restabãt vsq̃ȝ ad diẽ in quo volebant incipere foꝝ:vt si q̃rto die q̃ter dicebat calo.si in sexto sexies.vñ ꝛ ille mensis hȝ quattuor nonas:iste vo sex nonas:qd iõ sic diuiserunt:vt latrones nescirent qñ deberet esse foꝝ:qꝛ abscondebant in siluis:ꝛ venientes ad foꝝ occidebant ꝛ predabantur.ꝛ iõ dicte sunt calende quasi vocatiões ad foꝝ.ꝛ qꝛ pluries dicebat calo:iõ ab illa pluralitate dictum est tñ pluraliter calende calendarũ:ꝛ potest scribi calende tam per c sm latinos q̃ȝ per k sm grecos:competentius tamen per k:qꝛ magis est grecũ.vel calende dicuntur quasi colende:qꝛ solebant coli apud veteres.

Kalo.a calon quod est lignũ dr h calo lonis.i.ille qui fert ligna.calones etiam dicuntur galee militum.

Kalodemones in demon exponitur.

Kahos grece dicunt materiam celi ꝛ terre que primo facta ẽ confusa ꝛ informis:ꝛ acuitur in fine.

Katherina catherine.ppriũ nomẽ cuiusdã scẽ virginis:ꝛ dr a cata qd est vniuersum ꝛ ruina q̃si vniuersalis ruina.Dẽ enim edificium diaboli in ea vniuersaliter corruit.nam in ea ruit edificium superbie per humilitatem quam habuit:carnalis concupiscentie per virginitatem quã seruauit:cupiditatis mundane:qꝛ oĩa mundana despexit.

Kiri per vnũ r.i.dñe chirri per duo r.i.porcus siue sus.

Kiri eleyson.i.dñe miserere.ꝛ sunt due partes ꝛ nõ dictio cõposita.nam chiri.i.dñe eleyson.i.miserere.

L

Labarum .a labor laberis dr hoc labarũ.i.signũ bellicum qd ex auro.s.a lapidibus pciosis in vexillum scẽ crucis trãsformatũ iter alia signa bellica pciosius erat:quod imperator ꝛ consules adorabant.hoc signuȝ ꝛ adorationem eius.Constantinus fieri iussit.

Labdacismus est vbi l plurimuȝ sic sonat.vt sol ꝛ luna luce lucẽt.Labdacismus ẽt est vel si pro vno l duo pronunciãtur.vel quotiens ymmo l exilius duo largius sonant.nam vnum largius duo exilius proferri debent.

Labecula le dimi.parua labes.ꝛ corripit penul.

Labefacio.Labare vel labi componitur cum facio cis:ꝛ dicitur labefacio cis.i.conuellere.conterere.ferire.facere labare vel labi.Itẽ labefacio cis idem quod maculare:ꝛ tunc componitur a labes ꝛ facio.

Labefacto ctas est frequentatiuũ istius vbi labefacio cis.Et labefacto põt esse frequentatiuũ a labefio fis.

Labefio.Labare vel labi componit cũ fio fis.ꝛ dicit labefio fis.i.labi vel labare.Item labefio fis idem est quod maculari ꝛ tunc componitur a labes ꝛ fio fis.

Labellum.a labrum dicitur hoc labellum diminutiuũ.ꝛ hinc hoc labellum li aliud diminutiuum.

Labeo onis mas.gene.i.tabernarius vel leccator.ꝛ dr a labor eris.Et Labeo fuit q̃dã legisperitus.ꝛ quidã vilis poeta.

Laberintus ti.i.pplexũ edificiũ q̃le erat apud cretã factũ a dedalo.ꝛ dr h laberintus.qꝛ nemo inde posset labi.vel qꝛ erratilis ẽ.ꝛ ad labẽdũ facilis.ꝛ sic dr a labor beris vel dr laborintus p o a labor oris ꝛ intus.qꝛ hȝ intus laborẽ.

Labes bis fe.ge.dr a labor beris.ꝛ est labes putredo.pnicies ruina.miseria.ꝛ cõponit cũ facio.ꝛ dr labefacio cis i.maculare.q̃ prit esse cõposita a labi vel a labare.ꝛ pducit primaȝ labes nomẽ.ȝ qñ est verbũ eam corripit.

Labilis.a labor beris dr hic ꝛ hec labilis ꝛ hoc le.ꝛ dicitur labile quod cito labitur.vel in quo quis facile labitur.

Labiolum li paruum labium.

Labina ne fe.ge.terra aquosa ꝛ mobilis ꝛ labilis.in qua q̃s facile labitur.ꝛ dicitur a labor beris.

Labiosus sa sum qui grossa habet labia.ꝛ dr a labium.

Labium bij exponitur in labrum.

Labo as aui are.i.titubare.vacillare.ꝛ tremere vel labi.vñ labasco scis inchoa.Labo bas cũ oibus suis compositis sic̃ hȝ neutrũ ẽ.ꝛ est primitiuũ labo bas vt vult Hug.ꝛ ab eo deriuat labor beris.ȝ mgr Bri.dicit q labo bas deriuat a labor beris.ꝛ cor.pmã labo bas.vñ Ouid.li epis.Et satis in dubio pectora nr̃a labãt.Sȝ labes nomẽ pdu.pmaȝ.vñ versus.Si p vina labes non vini sed tua labes.

Labor beris lapsus sum.vñ lapsus sus sui.ꝛ h lapsio.Labor cõponit cũ ad.ꝛ dr allabor beris.i.iuxta labi vel ad.Item collabor beris.i.sil labi.Dillabor beris.i.diuersis modis vl in diuersas ptes labi.Delabor beris.i.de vno loco ad aliuȝ vel deorsum labi.Itẽ elabor beris.i.valde vel ex labi cadere.Itẽ illabor beris.i.intus labi.Itẽ plabor beris.i.procul siue ab anteriori parte vel in anteriorẽ partẽ labi.Iteȝ plabor beris.i.pfecte labi.Itẽ prelabor beris.i.iuxta labi.al's vltra.Itẽ preter labor beris.i.iuxta labi.Itẽ sublabor beris.i.subtus labi.Labor beris cũ oibus suis cõpositis ẽ deponens.ꝛ facit supinũ i sum.ꝛ pdu.hãc syl.la.vñ carbo.Labit exiguo qd partũ est tpe longo.sed labor boris cor.primaȝ.ꝛ deriuat labor beris a labo bas sm Hug.sed sm magistrũ Bri.labo bas deriuat a labor beris

Labor vel labos huius laboris deriuat a laboro ras.Et a labor dr laboriosus.ꝛ laboriosus sa suȝ.i.plenus labore qui patitur laborẽ.ꝛ q̃ exigit laborẽ vt fiat.ꝛ vtrunq̃ȝ cõparat vñ laboriose sius sime aduerbium.ꝛ hec laboriositas tatis Item a laboro dicitur laboramen minis.Et scias q labor boris nomen sicut ꝛ laboro ras a quo descẽdit corripit primã.sed labor beris producit la.vnde versus.Me grauat ille labor sub cuius pondere labor.

Laboro ras raui re.i.laboreȝ ferre.et laborare labore aliq̃d facere.ꝛ sȝ h iuenit ei9 passiuũ in tertia psona.vt vestis laborat.ꝛ hic laborat9 ta tũ pricipiũ.Laboro cõponit.vt collaboro ras.i.sil laborare.Itẽ elaboro ras.i.valde laborare.et ab oib9 istis descẽdũt passiua i tertia psona sȝ q ponuntur trãsitiue.Et ide participia pteriti tpis collaboratus elaboratus.Laboro et omnia eius cõposita sunt neutra.et producunt bo.vnde Ouidius in epis.Arte laborate merguntur equore puppes.

Labrosus sa sum.grossa habens labia.et dicitur a labrum.

Labrucetum ti: locus vbi labrusce abundant. Et dicit a labru
sca. z producit ce.

Labrū. a lābo bis dr̄ h labꝝ z h labiū bij. Et differūt qꝛ labiū
dr̄ superi⁹: labrū iferi⁹: vel labiū mulieꝝ labrū viroꝝ pp pi
los: quā asperitatē figit h lrā r posita in h noīe labrū vel la
brū ē vasis: labiū vo ozis. vn̄ z labrū iuenit p ipso vase in
quo pedes lauant: z tūc dr̄ labrū a lauādo q̄si lauū: qꝛ laua
tio siue lotio lsanctiū in eo fieri solet: idē dr̄ z alueus.

Labrusca a labrū dr̄ hec labrusca sce vitis silvestris: sic dicta
qꝛ in labris. i. extremitatibus terre vel agroꝝ finib⁹ z mar
ginibus nascitur: z ponitur qñqꝫ p fructu illius vitis. Esa.
v. Et expectauit vt faceret vuas z fecit labruscas.

Labruscetum ti. i. locus vbi labrusce abundant: z dicitur a la
brusca: z produ. ce.

Labruscosus sa sum plen⁹ labruscis: z dr̄ a labrusca z pd. pe.

Lac lactis dr̄ a leucos qḋ ē albū: qꝛ albū ē: z lac dr̄ h lact̄ bu
ius lactis ḋdā pe iſtestinoꝝ: z lactia ē id quo lac coagulat:
z vt dicūt illḋ iſtestinū ē ḋdā pellicula i q̄ lac i ḋbusdā locis
coagulat. vn̄ Persi⁹. Pulmone z lactib⁹ iūctis. lactis ēt est
genitiuus huius noīs lac.

Lacer ra rum. i. laceratus. vide in lacero ras.

Lacerna ne fe. ge. dr̄ a lacero ras: z ē lacerna palliū fimbriatū
quo olisoli milites vtebāt. Et dr̄ lacerna qꝛ fit laceratis. i.
amputatis capitib⁹ fimbriaꝝ neqꝫ ita laxis vt sūt penulaꝝ.
i. pallioꝝ: vl̄ dr̄ lacerna a latē z a cerno nis. vn̄ Iuue. Crisē
pin⁹ tyrias hūoꝫ reuocāte lacernas. vn̄ lacernat⁹ ta tū. i. il
lo pallio idutus. Iuue. Ipse lacernate cū se iactaret amice.

Lacero ras raui rare. i. scindere. frangere. vn̄ h laceramen mi
nis: z hoc laceramētū ti z lacer ra rum. i. laceratus. vn̄ lace
rosus sa sum in eodē sensu. Lacer cōponit semilacer ra rū
i. ex parte laceratus. z cōparat lacerosioꝛ sim⁹. vn̄ lacerose
sius sime aduer. z h lacerositas tatis. z coꝛ. penul. lacero.

Lacerosus su sum in lacero est.

Lacerta in lacertus exponitur.

Lacertellus in lacertulus vide.

Lacertosus. i. fortis q̄ magnos hꝫ lacertos. vn̄ Oui. i. ri. met.
Dura lacertosi fodiebāt arua coloni. z dr̄ a lacert⁹ ti. itē la
certosus. i. plen⁹ lacerti. z dr̄ a lacert⁹ vl̄ a lacerta reptili.

Lacertulus. a lacertus. vel lacerta dicitur hic lacertulus: z h
lacertula: z hic lacertellus: z hec lacertella dimi. Lacertu
lus etiam dicitur quedam auis.

Lacertus ti maſ. ge. dr̄ brachiū: z dr̄ a lacero qꝛ fit ad laceran
dū habilis: vel qꝛ a corpore vl̄ laceratus. z est ppzie lacert⁹
superioꝛ ps brachij vel musculus. Et hinc derinat lacerta
te: z h lacertus ti qḋdā reptile sic dcm̄ qꝛ brachia hꝫ vl̄ qꝛ
lacerta in horto solet morari iō qñqꝫ ponit p hortulo: z la
certus siue lacerta est cōplexus brachioꝝ. f. tm̄ spaciū quā
tū aliq̄s brachijs pōt cōplecti: z coꝛ. primā lacertus. Ouid.
in epl̄a. Est aliud collū solitis tetigisse lacertis.

Lacesseno. Nota qꝫ lacesso o mutata in e addita bā fit ptm̄ i
perfectū lacessebā: sicut a lego legebam. z bā mutata in ns
fit lacessens participiū pñtis z pterin iperfecti tpis. z a gtō
lacessentis tis in dus fit lacessendus. vnde dicendum est la
cessens z non lacessiens. est enim trium syllabarum.

Lacesso sis siui sitū verbū desideratiuū: q̄si cū desiderio lace
rare. vel puocare. irritare. z hꝫ ptm̄ z supinū ad modū q̄rte
diuga. Ista eni vba tertie dīugatiōis peto q̄ro cupio sapio
tero z oīa vba tertie cōiugationis in so desinētia hñt ptm̄
z supinū ad modū q̄rte cōiugationis. vt lacesso siui sitū. ex
ceptis dnqꝫ. f. facesso si capesso si. q̄so si. viso si. pinso sui hꝫ
Hug. De hoc etiā supra dixi in tractatu de preteritis tertie
dīugationis desinētibus in so in tertia parte huius operis.

Lachesis hꝫ poetas vna ē de trib⁹ parcis q̄ trahit filiū. i. pdu
cit vitā. z iterptat sors vl̄ alteratio quā recipim⁹ i hac vita
z dr̄ lachesis q̄si lactis chesis. i. pductio vite. z coꝛ. penul.

Lacinia nie fe. ge. dr̄ a lacero ras: z est lacinia vestis lacerata
vel oza siue extremitas vestimēti. Et ide lasciniosus sa sū
i. laceratus vel pannosus. z lacinio as quod et lacino nas
inuenitur. i. conuellere. lacerare. bellicare.

Lachryma me fe. ge. dr̄ a lacero ras. qꝛ lacerat mentē. vn̄ et la
chryma q̄si lacerās mentē. z est ethymo. vn̄ lachrymosus
sa sum plenus lachrymis. vl̄ lachrymas dferēs. vn̄ lachry
mose aduer. Itē a lachryma lachrymoꝛ maris matū. Anti
q̄ tñ dicebant lachrymo mas. z ide vbalia z h lachrymato
riū rij loc⁹ lachrymaꝝ. et lachrymatori⁹ ria riū q̄si tristis la
chrymas cōmouēs. Et dponit vt illachrymoꝛ maris. i. val
de lachrymari vl̄ iuꝫ. vel cū lachrymāte lachrymari. Colla
chrymoꝛ maris. i. sil̄ lachrymari. Illachrymoꝛ maris. i. itus
lachrymari vl̄ cōdolere. et ē depo. lachrymoꝛ cū oīb⁹ suis
cōpositis hꝫ ꝫ antiquos in neutro gñe inuenit. vn̄ Boe. in
ij. de dsola. Mestus illachrymat zč. et coꝛ. lachrymoꝛ pe.

Lachrymoꝛ maris in lachryma vide.

Lachrymula le dimi. partua lachryma. et coꝛ. penul.

Lactatū ti cib⁹ q̄ fit ex lacte vl̄ ex lacte amigdalaꝝ. et dr̄ a lacte

Lacteo ctes in lacto tas exponitur.

Lacteolus la lū pe. coꝛ. idē qḋ lacteus. et dr̄ a lacteus.

Lactesco scis inchoa. et formatur a lacteo ctes addita co. in
de lactesco. i. incipio lactere.

Lacteus. a lac dicitur lacteus ctea cteum. de lacte existēs vel
ad lac pertinens. vel album vt lac. vnde hic lacteus. vl̄ hec
lactea quidam circulus in celo. f. galaxias.

Lactis huius lactis in lac exponitur.

Lacto ctas ctaui dr̄ a lac. et ē lactare lac pbere. vn̄ lacteo ctes
i. lac sugere. vn̄ vsus. Lacteo lac sugo lacto lac pbeo nato.
Infans dū lactet hūc nutrix sedula lactat. Et a lacto venit
lactās tāris. i. lac pbēs. Et a lacteo venit lactēs tis. i. cui pꝫ
bet lac. Itē lactare. i. lac iplere. vt de⁹ lactat istā vl̄ vbera
ei⁹. i. lacte iplet. et ide lacteo ctes. i. hēre vel emittē vel inci
pere hēre lac. vn̄ lactesco scis. Tūc seges lactescit cū grane
scit. Lacto cōponit vt oblacto ctas. i. a lacte exbere. remo
uere. vel segregare. Collacto ctas. i. sil̄ lactare. vn̄ collacta
neus nea neū. Delecto ctas. et inenit deponē. delectoꝛ aris
Elacto ctas. i. valde lactare. vel a lacte segregare. Oblecto
ctas. i. delectari lacto ctas cū oīb⁹ suis cōpositis ē actiuū p
ter delecto ctas qḋ ē neutrū. et delectoꝛ aris qḋ ē deponēs
Et oia dposita retinēt ifuraꝫ sui simplicis pter delecto et
oblecto q̄ mutāt a i e. Itē nota qꝫ lactare ponit qñqꝫ p de
cipere. et ē tractū ab ifantib⁹ qꝛ miltotiēs p lac solēt decipi.

Lactuca. a lac dr̄ h lactuca ce. qꝛ et abundantia lactis exube
rat. vel feminas lacte nutriētes ipleat. h ēt i veneris. vene
ris vsuꝫ coercet. vn̄ h lactucetū ti. et h lactuariū rij. loc⁹ vbi
lactuce crescūt et abūdāt. et lactuarius ris rium. Et vt dicit
Macer. Frigida lactuce vis cōstet et humida valde.

Lactucetum ti penul. produ. in lactuca exponitur.

Lacturnus ni deus qui preest segeti lactenti. et a lac dicitur.

Lacula le fe. ge. quedā vestis que quosdaꝫ lacus q̄dratos cū
pictura habet intextos. et dicitur a lacus. Item a lacus dici
tur hic laculus li dimi. paruus lacus.

Lacuna ne alio noīe dr̄ lacus. z dr̄ lacuna a lacu. et ē fossa vbi
remanēt aque post effusionē imbriū. vel ad quā confluunt
inmundicie. et est ppzie inter foueas. sicut fossica extra et qua
dā similitudine lacuna dr̄ venter vel fossa vētris. et inde h la
cunar naris quod qñqꝫ idem est quod lacuna.

Lacunar naris ge. neu. i. testudo que solet esse in cameria et i
domib⁹ arcuata et cōcaua ad modū lacune. Antiq̄tus enī
fiebāt testudines curue et cōcaue in domib⁹. et iō lacunar
dicit a lacuna vel a lacu. qꝛ testudo quosdam lacus rotun
dos vel q̄dratos gipso vel aliis coloꝛib⁹ depictos cum si
gnis intermicantibus. vn̄ etiā ipsa testudo sepe dicit lacus
vn̄ Lucillus. Resultant edesqꝫ lacusqꝫ. et inde lacunar na
ris illud idē est. et hoc lacunariū p eodē. Et idē ēt laqūar
vel laquearū dicit pro eodē. f. per antisticon. vel laquar
vel laquearium dicit a laqueo. Itē lacunar dr̄ cōiunctio tra
bium a lacu. qꝛ sicut plures riuuli i vno lacu. ita trabiū ca
pita et lignoꝛ in vno loco cōueniūt. Itē lacunar idē ē qḋ
lacuna. et lacuna dicit suppellex domus vel locus vbi to
ta suppellex domus reponitur. Itē lacunar dicit lampas
ardens in aere: z tūc cōponit a luce z aer: qꝛ lucē pbeat aeri

Itē a lacus vel a lacuna ðr lacuno nas.i.ad modū lacune curuare.⁊ pdu.cu lacunar lacuna ⁊ lacuno nas.

Lacus cus cui maſ.ge.⁊ ēt hic lacus ci ſcd̄e declinationis inuenit.vn̄ in eccl̄ia cantat. Abſolue dn̄e alas oīum fideliū defunctoꝝ de manu īferni ⁊ de pfundo lacu:⁊ ðr a liqueo ques:⁊ eſt lacus cupa i q̄ vinū decurrit:⁊ foſſa q̄ alio noīe ðr lacuna:⁊ eſt receptaculū aquaꝝ.Et differt a ſtagno ⁊ piſcina.Stagnū eni eſt aq̄ ſtās artificio ⁊ hn̄s piſces.Piſcina eſt aq̄ ſtans artificio carens piſcibus.vn̄ ⁊ ðr a piſce p ɔ̄trariū.Lacus eſt aq̄ ſtans nāliter vel parū fluēs ſiue hēat piſces ſiue nō.Qd̄ aūt ðr lacus q̄ſi locus aque ethymo.eſt:et deſinit datiuus pluralis de lacus cus in ubus.

Laganū ni q̄dā genus cibi qd̄ p̄us i aq̄ coquit poſtea ī oleo frigit:⁊ fiūt lagana de paſta q̄ſi q̄dā mēbranule q̄ qn̄q̃ ſtatim i oleo frigūt:⁊ poſtea melle ɔdiūt.qn̄q̃ p̄us i aqua coquūt.poſtea vō i oleo frigūt.illa vō i vulgo dn̄r cruſtella:iſta laſania.Et ðr lagana a lagos qd̄ grece ðr lepus:qꝛ ſuauia ſūt ad comedendū vt caro leporina:⁊ coꝛ.ga.Vn̄ in auroꝛa ðr. Lagana lata notāt ⁊ fratris ⁊ hoſtibus amoꝛē.

Lagena.laginos grece ide nos dicimus lagena ne:⁊ eſt lagena vas vinariū pprie ſꝫ etiā aquatile inueniat.Vn̄ in euāgelio dicitur. Ite in ciuitatem ⁊ occurret vobis hō lagenam aque baiulans:⁊ pdu.penul.lagena. Unde in auroꝛa dicitur.Coꝛpoꝛa ſubdentes moꝛti fregere lagenas.

Lagoys a lagos qd̄ eſt lepus ðr hec lagoys quedā auis hn̄s leporinā carnē:⁊ q̄dā piſcis eadē rōne ðr lagoys.

Lagos grece latine ðr curſus vl̄ velocitas.vn̄ apd̄ grecos lepus vocat lagos vl̄ lageos:qꝛ velocit currat:⁊ hic q̄dā vitis ðr lageos grece leporina latine:qꝛ veloci⁹ currat ad maturitatē vt lepus:vl̄ qꝛ vinū ei⁹ venas hoīum cito tranſit.

Laguncula le dimi.parua lagena. Eſa.v.Decem enim iugera vinearum faciunt lagunculam vnam.

Laicalitas tatis in laicus exponitur.

Laicus ca cum.i.ppl̄aris.⁊ ðr a laos qd̄ eſt ppl̄s:vel potius a laos qd̄ eſt lapis:inde laicus.i.lapideus:qꝛ durus ⁊ extraneus a ſcīa lr̄arū:⁊ inde hic ⁊ hec laicalis:⁊ hoc le.vn̄ laicaliter aduer.⁊ h̄ laicalitas tatis proprietas qua quis dicitur laicus vel laicoꝛum congregatio.vide in oꝛdo.

Lallo las.i.doꝛmire vl̄ lac ſugere.lactare.⁊ ē v̄bū ficticiū.i.a ſono tractū.Cū eni nutrices pueris ploꝛātib⁹ p̄cipiūt doꝛmire vl̄ lac b̄bere dicūt la la la la.i.doꝛmi vl̄ lacte ⁊ eſt tractū a ſono q̄ fit in oꝛe pueri lactātis.ſ.la la la.Et ide tractuꝫ eſt lallare.i.lactere Perſius. Iratus māme lallare recuſes.

Lama me ē locus voꝛaginoſus vl̄ lapis ī via abꝛutus vl̄ obrutus.⁊ ðr a lamētoꝛ taris:qꝛ viatoꝛes lamētari fac̄ vl̄ potius deriuat a lema vel lemos.Lemos eni vel lema ðr voꝛago.vn̄ hec lama me locus vel via aſpera vl̄ voꝛaginoſa. vn̄ lamoſus ſa ſum.i.voꝛaginoſus ſa ſum plen⁹ lamis.itē lama.i.fruſtrū latū auri vl̄ argēti vl̄ alteri⁹ metalli.⁊ tūc deriuat a lat⁹ ta tū:qꝛ lata ⁊ ſpacioſa fit ſꝫ Hu. Pap.āt dic̄.lame dn̄r ɔfractiōes viarū q̄ fieri ſolēt pluuia īteruenīēte:lame fracture ſūt cuiuſlibet metalli.⁊ ē ſꝫ eū ſecūda lr̄a a.

Lamazabathani. Mat.xxvj. Hely hely lamazabathani:h̄ eſt deus deus meus vt quid dereliquiſti me.

Lambo bis bi bitū.i.lābē.i.ligere.ligua ɔtingē.Et pōit cū cō ⁊ mutata n i l ðr collābo bis.i.ſl̄ lambē.itē cū di:⁊ ðr dilābo.i.diuerſis modis lambē. Lābo ⁊ ei⁹ cōpoſita ſūt actiua ⁊ faciūt ptīm in bi:⁊ ſupi.i bitū coꝛripiēdo penl̄.qꝛ ſꝫ Priſ. in.x.lib.formaf ptīm a p̄ſn̄ti o in i ɔuerſa vt lābo lābi bibo bibi:⁊ ſupi.a p̄terito addita tū:vt lābo bitū ſicut ⁊ bibo bitum. Inuenit tn̄ Iudi.vi.c. Lambuerint:qd̄ antq̄tati vl̄ auctoꝛitati attribuimus.vel foꝛte lr̄a coꝛrupta ē vitio ſcriptorum:qꝛ lr̄a vera ſꝫ artē dꝫ eſſe lamberint. Lucilius.xxiiij. Iocundaſq̃ puer q̄ lamberat oꝛe placentas.

Lamech iterp̄tat pcutiens:qꝛ pcuſſit ⁊ iterfecit Cain qd̄ et ipſe poſtea ppetraſſe vxoꝛib⁹ ɔfitebat vt diri i cāus ſupra

Lamētoꝛ taris.i.flere:dolere:vel voce triſti doloꝛē exp̄mere vel conqueri.vn̄ v̄balia lamētatoꝛ tatrix tatio:⁊ hoc lamētatoꝛium:⁊ pencopā lamentū. Lamentoꝛ componit cū cō ⁊ dicitur collamentoꝛ taris.⁊ inde verbalia.

Lamia beſtia ðr q̄ſi lania laniādo pueros:qꝛ fabulant vetule lamias ianuis clauſis domos intrare.īfantes coꝛrūpere ac laniare.⁊ poſtea viuos reſtituere.⁊ hn̄t facies hoīs.ſed coꝛpus beſtiaꝝ.Super ſūt illud Trenoꝝ.iiii.Sed et lamie nudauerunt mām̄as.dicit glo.lamia crudelioꝛ ſuis fetib⁹ q̄ꝫ cetere beſtie ðr vnde lamiā q̄ſi lania ðr.qꝛ catulos ſuos laniare fertur. Item Eſa.xxxiiij.dicit glo. Lamia pedes hꝫ equinos.cetera mēbꝛa vt femina.Et Greg.in.xxxiiij.moꝛa.dicit lamiam humanaꝫ hēre ſpēm.ſꝫ coꝛpus beſtiale.ſic oēs hypocrite in p̄ma facie qd̄ oſ̄dūt q̄ſi ex rōne ſanctitatis ē.ſꝫ beſtiale eſt coꝛpus qd̄ ſequit.qꝛ valde iniq̄ ſūt que ſub ſpecie boni moliunt.vn̄ bene per pph̄etā Iſaiam dicitur. Ibi cubauit lamia ⁊ inuenit ſibi requiem.

Lamina ne ðr pua lama Iob.xix. Quis mihi det vt exarēt i libꝛo ſtilo ferreo ⁊ plūbi lamina vl̄ celte ſculpāt in ſilice.

Lamoſus ſa ſum in lama eſt.

Lampas.a lābo bis ðr h̄ lampas padis.qd̄ et h̄ lāpada de ðr vas quoddā quod eccleſiam illuminat.⁊ pprie lampas eſt vas vel flāma in vertice lucens.⁊ ðr ſic qꝛ lambentis modum oſtendere videat.vnde fax ⁊ candela dicitur lampas ⁊ facit actīm ſingularis lampadem vel lampada.

Lana ne ðr a lanio nias.qꝛ laniat cū carpit.vel qꝛ olim lane prius laniarent.i.euellerentur.nō tonderent.vn̄ et vellus dcm̄ eſt a vellando.vn̄ lanoſus ſa ſum.⁊ lanutus ta tū.i.lanā hn̄s vl̄ lana abundās.⁊ lane⁹ nea neū de lana exiſtens.

Lancea cee ðr a lāce.p libꝛa.⁊ ē p̄p̄e lācea haſta hn̄s i medio amētū ſic dicta qꝛ eq̄ lāce.i.eq̄li amēto pōderata vibꝛetur.

Lanceola le dimi.parua lancea vel herba eſt.

Lancino nas naui ðr a lancea.⁊ eſt lācinare cū lanceis ludere vl̄ ɔfligē.vl̄ lācea pcutere.vel lāceare.Et cōponit vt dilancino nas.i.diuerſis modis lancinare.⁊ coꝛ.ci ſyllabam.

Landula le.i.lauda genus auis.

Langoꝛ goꝛis maſ.ge.ðr a lāgueo gues.⁊ ē lāgoꝛ doloꝛ.infirmitas.laboꝛ.ſtupoꝛ.pigritia vl̄ defect⁹.⁊ hic lāgoꝛoſus ſa ſum.i.plenus langoꝛe.⁊ ſcribit ſine u tā in ntō q̄ꝫ in gtō.

Langueo gues gui guere.i.īfirmari.egere.vl̄ deficē.vel ſtupere.vel pigrere.vn̄ lāguidus da dū.i.īfirm⁹ vel excoꝛs.ſtupidus.vel deficiēs.⁊ cōparat.vn̄ h̄ languiditas tatis.Iteꝫ a lāgueo gues ðr lāgueſco ſcis īchoa.Et cōponit lāgueo.vt collāgueo gues.i.ſl̄ lāguere.elāgueo gues.i.valde vel euidēter languere.Oblangueo gues.i.vndiq̃ languere.Relāgueo gues.iterū languere.⁊ eſt neutrū lāgueo cū oīb⁹ ſuis cōpoſitis.⁊ facit ptīm in gui.et caret ſupinis ſꝫ vſum.⁊ ſcribit per u poſt g lāgueo gues.⁊ eſt triſſyllabuꝫ in p̄ſn̄ti et in p̄terito.vn̄ dicit Priſ.in octauo. Langueo langui.liqueo licui pares habent in ptō ⁊ in p̄ſenti ſyllabas.

Languidus in langueo eſt.Uide etiam in timidus.

Laniarius rij.i.retiarius.a lana dicitur.

Laniatoꝛiū rij.i.macellū vbi laniat carnes.⁊ ðr a lanio nias.

Lanicus ca cum penul.coꝛ.i.laneus.a lana dicitur.

Laniena ne fe.ge.domus medicoꝛum vbi laniantur infirmi. vnde Prudentius in libꝛo hymnoꝛum. Laniena quando ſeuit hypocrita.et dicitur a lanio as.

Lanifex cis cōis gene.qui vel que lanam facit.vel qui in vel ex lana operatur.et deriuatur a lanifico cas.

Lanifico.a lana et facio cōponit lanifico cas.i.lanam facio. vn̄ h̄ lanificiū cij.i.lane operatio.⁊ coꝛ.pe.lanifico cas.

Laniger gera gerum.i.gerens lanaꝫ vt ouis.⁊ componitur a lana et gero ris.⁊ coꝛripit penul.

Lanio as aui are.i.ſcindere vel lacerare.Et cōponit vt collanio as.dilanio as.relanio as.et ē actiuū cū oīb⁹ ſuis cōpoſitis.Et a lanio as deriuat lanio onis maſ.ge.⁊ eſt lanio qui laniat.q̄ ēt h̄ laniſta ſte ðr.⁊ h̄ lanius nij dn̄r carnifices et homicide et macellatoꝛes a laniando.ſ.carnes.

Lanio onis in lanio as exponitur.

Laniſcus ci faſciola ex lana facta.et dicitur a lana.

Laniſta ſte in lanio exponitur.

Lanoculus la lum pe.coꝛ.componit a lana et oculus.qui fre

quêter lanam adhibet ad infirmos oculos tergendos.
L anuginosus sa sum.i.plenus lanugine:a lanugo dicitur.
L anugo ginis fe.ge.i.lana sup poma vel flos tribuli q̃ postq̃ bñ siccatus est leui flatu effert in aerẽ:⁊ dr a lana:q2 colorem lane hz:⁊ leuis ad siltitudinẽ lane. vñ Sap.v.c.Spes impij tanq̃ lanugo est que a vento tollit. Itez lanugo est pma barba ad siltitudinẽ lane.⁊ pdu.hanc syllabam nu.
L anus ni mas.ge.quidam fluuius est vltra danubium.
L anutus ta tum in lana est.
L anx cis fe.ge.dr a latus ta tum:⁊ est lanx latus discus:ß pprie lances sunt scutelle de libra pendẽtes:⁊ hinc lanx ponitur q̃nq̃ p libra.vñ Homerus.Sustinet auratas equali pondere lances.Et fm hoc componit hic bilanx cis : libra vel statera duas quasi habens lances.
L aodicia ciuitas Asie.⁊ interpretatur amabilis tribus.
L aos grece latine dr lapis.Inde apud grecos laos dicit populus quasi lapideus:quia non sequitur rationem.
L apa pe fe.ge.q2 habeat ingentẽ caulẽ per terrã dispositũ:ß herba a grecis philantropos dicit.Et ẽ lapa genus tribuli herba spinosa.⁊ produ.primã. Quidam tamen dicunt q2 geminetur ibi p:⁊ sic est ibi positio.
L apas patis fm magistrũ in historijs est cibus ex oleribus confectus ita dicitur in libro Judith.
L apatica ce fe.ge quędam herba quę in cibo sumpto stomachum confortat:venerem exprimit:vrinam prouocat:ructum excitat:⁊ dicitur a lapa:⁊ corripit ti.
L apene:stelle fulgentes.
L apes grece ignorantia vel turpitudo latine dicitur.
L apetum ti penul.producta locus vbi lape abundãt vel crescunt a lapa dicitur.
L apicedina ne penul.produ.fe.gene.locus vel domus vbi lapides ceduntur:quod ⁊ lapicidina dicitur.Et componitur a lapis ⁊ cedo cedis cedi.
L apiceda de penulti.produ.i.lapis cesor:⁊ componitur a lapis ⁊ cedo dis:⁊ producit ci.
L apideus dea deum.i.de lapide existens.a lapis dicitur.
L apidicedi⁹ cedij.i.cesor lapidis:cõponit a lapis ⁊ cedo dis.
L apidicina componitur a lapis ⁊ cedo dis: ⁊ produ.penul.⁊ est idem quod lapicedina.
L apido.a lapis dicitur lapido das dati dare.i.lapidibus percutere ⁊ obruere.Et componitur:vt dilapido das.i.dispergere.dissipare vel destruere.Et est actiuum lapido das cũ omnibus suis compositis.⁊ cor.pi.
L apidiosus sa sum plenus lapidibus a lapis dicitur.
L apillus li dimi.paruus lapis.
L apis dis dr fz Hug.a laos qḋ ẽ lapis.vl̃ dr a ledo dis.q2 ledat pedẽ.Qḋ aũt dr lapis q̃si ledẽs pedẽ ethymo.est.⁊ est lapis mollis.petra vo dura ⁊ aspera. saxa autẽ herẽt ⁊ de mõtibus exciduñt.Petra grecũ est.⁊ dr pprie de duris:a petros qḋ est durũ vel firmũ.Silex lapis durus:q̃ ex focaris dr.Et dicit silex q2 ab eo ignis exilit.Et scias q2 lapis ⁊ petra in suis gñibus aliqḋ nãle repñtant.nã lapis q̃si ledens pedẽ dr.⁊ in ß imitat marẽ qui est fortior q̃ femina in ledendo.⁊iõ fuit mas.gene.Petra aũt quasi pedib⁹ trita dr.⁊ sic ostenditur pati:⁊ ob hoc est fe.ge.
L apista piste fe.ge.ẽ genus vasis lapidei ⁊ aq̃rij.⁊ dr a lapis.
L aposus sa sum plenus lapis a lapa dicitur.
L appates fm glo. Judi.x.c.dr cibus ex oleribus confectus. vñ quidam.Lappates cibus est ⁊ olus componit eundem Hug.vero dicit.Lappates carice ficus sicce.
L apso lapsas.i.frequenter labor.⁊ formatur a lapsu supino de labor beris u mutata in o.⁊ quandoq3 licet raro inueniatur in deponen.ge.lapsor lapsaris.
L aquear:a laqueus dr ß laquear aris.i.diunctio trabiũ i summitate dom⁹:vl̃ laquearia sũt q̃ sup tigna ponũt ⁊ ipsis tignis allaqẽnt.Itẽ laq̃aria sũt q̃ camerã subtegũt ⁊ ornãt: ß laq̃ar ipsa testudo camere dr istar laquei curuati scd q̃ alio noie dr testudo ⁊ lacunar.Et ide hoc laqueariũ rij idẽ qḋ laquear.vñ Josephus in octauo de lignis celatis opere laqueario auroq3 vestitis.
L aquearium rij in laquear exponitur.
L aqueatus ta tum dr laquearibus ornatum vel testudinatũ ad modũ laquei curuatum.vnde Aggei primo.vbi nos dicimus.In domibus laqueatis.septuaginta interpretes dicunt.In domibus concauis.Itẽ laqueatus dicit laqueis captus vel ligatus.⁊ tunc dicitur a laqueo queas.
L aqueo as aui are.i.laq̃o cape vl̃ ligare.⁊ deriuat a laque⁹. Et cõponit cũ ad.⁊ dr allaq̃o as i eodẽ sensu.Itẽ cõponit vt delaq̃o as.i.valde laq̃are vel soluere.Elaqueo as in eodẽ sensu.Illaqueo as intus laq̃are.Itẽ oblaqueo as.i.vndiq3 laqueare.vl̃ oblaqueare ẽ circa corticẽ terrã aperire.⁊ velut lacũ efficere.ß q̃dã excorticare dicũt.Laq̃o as actiuũ est cũ oibus suis cõpositis.Et a laq̃o as deriuat ß laq̃ator toris.⁊ designat offiñ ĩudẽdi fz Hug.⁊ vt dicit Pap.Oblaq̃atio.i.putatio ppaginatio vl̃ fossio.vitib⁹ ista ɔuenũt. 167
L aqueolus li dimi.paruus laqueus.
L aquetismus mi mas.ge.i.tendicula.Et dicitur laquetismus quasi laqueus tensus.
L aqueus quei dicitur a licium.quia de filo solet fieri.
L ar ris mas.ge.i.dom⁹.⁊ dr a largior giris.vl̃ a larg⁹ dr lar. q2 ide.pcedit largitas.⁊ ß lar ris dr ignis.Un̄ i antiquor p uerbio dr.Uidi larem l larib⁹.i.ignẽ i domib⁹.Itẽ lar ris dr q̃dã nympha q̃pmo pp garrulitatẽ suã dcã ẽ lar q̃si lar trans.ß pp turpẽ sonũ abscisa est vna syllaba.⁊ dcã ẽ lar. ⁊ pdu.primã lares.vnde Luca.in.v.O vite tuta facultas. Pauperis angustiq3 lares munera nondũ intellecta deum. Itẽ lar fuit q̃dã rex.ß tũc fecit genitiuũ lartis ĩterposita t causa dĩre.Ponitur etiam lar pro loco vbi fit ignis.
L ar lartis exponitur in lar laris.
L ardarium lardarij locus vbi lardum seruatur ⁊ tenetur. et dicitur a lardum lardi.
L ardũ lardi ge.neu.dr a lar qḋ est ignis vel domus.q2 i igne cõsumat.vel q2 in lare.i.in domo repositum conseruatur. vel dr lardũ q̃si large aridũ.vl̃ poti⁹ sit ethymo.Et inde ß lardulũ li dimi.Lardosus sa sum plen⁹ lardo ⁊ lardo das. i.lardo ĩpinguare.vl̃ guttatiz lardo assare.vl̃ lardatũ facẽ.
L argiflu⁹ flua fluũ.i.larg⁹.ide largiflue aduerbiũ.i.affluẽter.
L argior giris gitũ giri.i.donare vl̃ donari.pbere vel pberi. vñ largit⁹ta tũ.⁊ ß largitor toris.i.donator.Et cõponit largior cũ co.⁊ dr collargior giris.i.fil̃ largiri.Itẽ cũ di.et dr dilargior giris.i.diuersis modis largiri.Itẽ cũ e.⁊ dr elargior giris.i.valde vl̃ ex largiri.Et est largior cõe cũ oibus suis cõpositis.⁊ est q̃rte cõiugationis.Et hz q̃ttuor participia.s.largiens.largiturus.largitus largiendus.
L argitio onis fe.ge.in largitudo est.
L argitrix tricis fe.ge.i.donatrix.penul.pdu.tam in nõ q̃ in gtõ.⁊ formatur a largitor mutata tor in trix.
L argitudo dinis fe.ge.formaẽ a largi gtõ ĩ larg⁹gi addita tudo.⁊ ẽ largitudo vl̃ largitas hũanitas.ß largitio ãbitiõis.
L arguiscului la lum aliquantulum largior.⁊ formatur a larguis addita culus.⁊ cor.etiam cu.
L argus.a largior giris dr largus ga gũ.i.abundãs.affluens. ⁊ q̃ libẽter dat.⁊ cõparat larg⁹ gior simus.vñ large vel largiter gius sime aduer.⁊ ß largitas tatis.Et cõponit.⁊ dr p largus.q̃ largus.dilargus.oĩa pro valde largus.Hic nota q2 pħs dicit in li.de regimine regũ.Reges sũt q̃ttuor.s.rex largus sibi ⁊ largus subditis suis.⁊ rex auarus sibi ⁊ auarus subditis suis.⁊ rex auarus sibi ⁊ largus subditis suis. ⁊ rex larg⁹sibi ⁊ auar⁹subditis.Traces itaq3 dixerũt.Nõ ẽ vitiũ in rege si ẽ auar⁹sibi et largus subditis.Indi vo dixerũt.Qui ẽ auarus sibi ⁊ subditi bonus ẽ.Persi vo asserẽtes tracibus et ɔdicẽtes indis dixerũt.Nihil valet rex q̃ nõ est largus sibi et subditis.Sz iter oẽs meo iudicio peior est et reprobãdus q̃ ẽ largus sibi et subditis auarus.q2 regnũ illi⁹cito destruet.Si vis acq̃rere virtutẽ largitatis ɔsidera posse tuũ.tẽpora necessitatis.et merita hoim.Debes igiẽ largiri in domo iuxta posse tuũ cũ mẽsura hoib⁹ indigẽtib⁹atq3 dignis.Qui ergo dat aliter peccat et regnu

lam transgreditur largitatis: q2 q largit dona sua nō indigētibus nullā acqrit laudē: z qcqd datur idignis pdit. Et qui sic fundat vltra modū suū diuitias: veniet cito ad amara littora paupratis: z assimilat illi q supra se dat suia victoriā inimicis. Qui g dat de bonis suis tpe necītatis holbus idigētib talis ē rex z larg sibi z subditis: ei regnū psperabit: z ei mādatū obseruabit: talē regem laudauerūt antiq: talis ē vtuosus larg z moderat. Qui vo fūdit bona sua iordinate regni sui idignis z nō idigētib talis ē depopulatoz reipublice: dstructoz regni: z icōpetēs regimini.

Larua ue ē simulachzū qd terret: qd vulgo solet dici mascara: q2 opponit faciei ad terrēdū pueros. Itē larua dr male fictus icantatoz: z vmbra demonū: vel demon. Dicūt.n. laruos esse demones factos ex hoībus q meriti mali fuerūt: quoz nā dr esse terrere paruulos: z in angulis garrire tenebrosis. Vñ in hymno aploz Petri z Pauli. Laruas repellunt demonū vltra mundi limites. Et inde tractū est illud qd apponit faciei ne qs cognoscat. Vel ad terroze dr larua: q2 vr esse imago demonis. Et hinc laruam induere: z hinc laruatus ta tū. i. larua idutus: vel a demone possessus fm Hug. Pap. ēt sic di. Larue nocie vmbre: dānatoz aie. Larua imago quā qs poztat ante vultum.

Larus ri vt dicit glo. Leui. xi. aial est tam i terra qz in aquis habitās: volat eni z natat. Itez Deutro. xiiij. dicit glo. Ut auis volat: vt aquatile natat. parua auis est vt fertur nigra z pinguis: semp habitans iuxta aquas: nec pōt longe volare. vñ z agiles boles frequenter eam capiunt.

Laruula le dimi. parua larua.

Lasciuio uis in lasciuus exponitur.

Lasciuus: a luxus lura lurū dr lasciuus ua uum qsi latiuus: q2 sit latus. i. solut z vanus. Pzoprie lasciuus ē q pp luxuriā ē solut z vanus: qd vulgarit vētosus vel petulās dr. Et cōparat lasciu uioz simus. vñ lasciue uius sime aduer. z h lasciuia uie. i. luxuria. vñ lasciuiosus sa sum. i. luxuriosus plen lasciuia q mltū z petulāt ludit. Et cōparat. vñ lasciuiose sius sime aduer. z hec lasciuiositas tatis. Item a lasciuus vel lasciuia dicitur lasciuio uiui uire. i. luxuriari. ludere. veterari. vel lasciuiose se gerere.

Lassasco scis. i. incipio lassari infirmoz. ver bum incboatiuūz z formatur a lasso sas addita co.

Lasso sas. i. fatigari. vnde lassus sa sum. i. fatigatus vel grauatus. Et comparatur. vnde lassitudo inis. i. fatigatio. Lasso actiuum est cum omnibus suis compositis.

Latatus tatum in lato tas vide.

Latebza: a lateo tes dicitur hec latebza bze. idest obscuritas: z inde latebzosus sa sum. i. plenus latebza vel obscuritas: z corripit te naturaliter.

Lateo tes tui tere. i. abscōdi: vel esse in abscondito: hz adhuc z aliā significationē fm quā dstruit cū actō: z ppzie rei aia te: vt hoc cōsiliū latet me. i. ignorat a me. Si vo dicat ego lateo h cōsiliū: aut nihil est dictū aut falsum ē qd dr nec latine dr. z cōstruit cū tali actō trāsitiue. Lateo tes cōponit vt delliteo tes tui. i. deozsuz latere. z eliteo tes tui. i. iterū vel retro latere. Lateo neutrū estqz oībus suis cōpositis z caret supino fm vsum: deberet tñ fm analogiā facere latitūz penul. coz. z coz. hanc syllabā la quā cōposita mutant in li coz. vnde Ouid. de arte. Nocte latent mente vitiocp ignoscitur omni: fm quosdā. Alij dicūt q supinū facit latitū ēt fm vsum. z hos sequoz. Et inde latito tas.

Lateralis. a latus dicitur hic z hec lateralis. et hoc laterale a latere existens.

Laterculus li dimi. z sunt laterculi parui lateres.

Lateres. h later teris est gleba cocta vñ fit murus. z dnr lateres a latus ta tū. q2 lati z spaciosi formāt. Et nota q P2if. dicit h nomē deficē inolb suis casib singularib z pluralibus pter actm singularē. nos tñ vimur h noie in vtroqz numero in quolibet casu sicut dicit Hug. tñ ntūs nō est in frequēti vsu. f. later. z coz. penul. lateres. Et nota hanc esse nām lateris q quāto plus abluitur tāto plus exaspera scit z deterioz fit. vñ quidā volens signare seruire se inutiliter cuidā a quo nunqz remunerationē cōsequi deberet. interrogatus a quodā qd ageret. pūerbialr dixit Lauo laterē: quasi inutiliter sicut inutiliter laboza qui laterē lauat.

Latericius cia cium. i. de latere existens. a later teris dicitur.

Laterna. a lateo tes dr h laterna ne. q2 ibi intus lateat candela. vnde dicit Pap. Laterna eo dr q ignis in ea luceat z lateat. vas lucerne est. z coz. primam. vnde in Grecis. dicitur. Quo candela latet tibi sit locus ille laterna.

Laternula le dimi. parua laterna.

Latero ras raui a latus lateris dr. z est laterare iungē aliqd alicui alteri apponere. Et cōponit vt allatero ras. i. iux̄ laterare. Collatero ras. i. sil laterare. Dilatero ras. i. a latē remouere. Et ē actiuū latero cū oib suis cōpositis. z coz. te.

Latesco scis incboa. i. incipio latere.

Later teris masc. ge. dr a latebza vel a lateo tes. z est later ppzie aq subterranea. q2 latet in venis terre. quilibet tamē liquoz dr later. sed deriuat per adiunctum. vt bachicus later vel aquaticus later. z filia. z coz. penul. genitiui. f. i ante c z ntūs desinit in er cozreptam naturaliter.

Lathomia mie fe. ge. est lapis cesio. z dr a lathomus.

Lathomus. a laos qd est lapis. z thomos qd ē diuisio sectio vel incisio componit hic lathomus mi. i. cesoz lapidum. q2 incidit lapides z diuidit. z cozripit to.

Latibulū li pe. coz. i. latebza vl obscuritas. z driuat a latebza.

Laticosus sa sum. idest aquaticus vel aquosus. vel liquozosus. z dicitur a latice.

Latinus na nū pe. pdu. z ppzie latini dicti sūt italici a latio vl latino pze lauinie. Sz postea ēt latini dicti sūt z alij et ita/liam. fz non nisi litterati ppzie qui lras hnt latinas. Et ide h latinitas tatis multitudo latinozuz z ppzietas qua qs dr latinus vel lingua latina. Et a latinus dr latinoz naris verbū depo. z latinizo zas. i. moze latinozuz se hēre vel loqui. vñ excellēter ppzie dr latinari q ɔgrue loquit latinis lris. Nā laici ēt italici qsi barbari sunt respectu litteratoz.

Latitudo tas taui tare frequentatiuum de lateo tes latitum tu. u in o. z cozripit ti.

Latiū tij ponit pzo roma. z vt dicūt histoziē saturnus e grecia ioue filiū fugiēs circa fines vbi nūc roma est latuit. et ab ei latebza latiū ē appellata. vñ Luca. in pmo. Scrib insuis latiū pbere cruozē. z pōt ibi poni adiectiue. latiū cruorem. i. romanū cruozē. Et scribit p t latiū. lz sonat c pp vocalem sequentē. Et a latiū dr hic z hec latialis. z hoc le. vn de idem in codē. Pertransit latiale caput.

Lato tas. latus ta tū. i. amplus vel spaciosus. z deriuat a lateo tes q2 q lata sūt ex magna parte abscondunt. vel q2 sūt apta ad abscōdēdū. z ptegēdū aliqd. Et cōparat latus tioz simus. vñ late tius sime aduer. z hec latitudo dinis. z pdu. primā. fz latus teris cū cozripit. Vñ versus. Seruat ab hoste latus leuū clypeus mihi latus. Itē latū tu est supinū ac cōmodatū a fero fers. Et inde lato tas frequentatiuū. vide in fero fers. Itē lato tas taui tatū. i. in latū extendere z ampliare. z tunc deriuat a latus ta tū. Lato componit cū con: z fit collato tas. i. sil latare. Itē cū di. z dr dilato tas tatū. i. extendere vel differre. vñ dilatatus ta tum. i. extensus vel dilates factus. Et pñt esse frequentatiua istoz verboz confero contuli collatum et differo distuli dilatum. Et est lato tas actiuū cū oībus suis cōpositis z produ. la.

Latria trie est seruitus q soli deo dz exhiberi et exhibet. z est latria qdā virtus cardinalis. z reducit ad iusticiā. Cōsistit eni latria in eo q reddit deo qd sibi debet. z pp hoc ad iusticiā reducit. nō qsi spēs ad genus. fz sicut virtus annexa ad pncipale que pticipat modū pncipalis. Pzicnota q glo. dicit sup illud psalmi. Adozate scabellū zc. Caro xpi nō est adozāda illa adozatiōe que soli deo debet. Ad cuius intelligentiā scire te volo q humanitas xpi pōt dupliciter cōsiderari. vel put intelligit nō diuncta vbo. z sic nō debet ei latria. fz hec dsideratio est intellectu tm. vel put intelligit vnita vbo. z sic pōt z dz honozari vno honoze cum vbo. z sic debet

ſic debet͛ ei latria: vł alio mō: ⁊ ſic debet͛ ei dulia vł hyꝑdulia: ⁊ ita loquit͛ ꝑdicta glo. vñ dicit Aug. ſup illo Joannis. Nō turbet͛ coꝛ veſtrū. Ego inq̄t dñicā carnē imo ꝑfectā in xp̄o humanitatē iō adoꝛo quia a diuinitate ſuſcepta ⁊ deitate vnita eſt: vt nō aliū ⁊ aliū ſ; vnū ⁊ eundē deū ⁊ hominē dei filiū eſſe cōfiteoꝛ. Denicꝫ ſi hominē ſeparaueris a deo illi nunq̄ꝫ credo necꝫ ſeruio: velut ſiq̄s purpurā vł diadema regale iacēs inueniat nunq̄d ea conabit͛ adoꝛare. Cū vō ea rex fuerit indut⁹ ꝑiculū moꝛtis incurrit ſi ea cū rege q̄s adorare ꝯtēpſerit: ita ēt in xp̄o dñō humanitatē nō ſolā vł nudā ſ; deitati vnitā. ſ. vnū filiū deū verū ⁊ hominē verū ſiq̄s adoꝛare ꝯtēpſerit eternaliter moꝛiet͛: vide ēt in dulia. Itē pōt ēt q̄ri an imaginib⁹ xp̄i exhibēd⁹ ſit cultus latrie. Ad hoc dico ꝙ imago pōt dupliciter cōſiderari: vel ſm ꝙ eſt res quedā: ⁊ ſic nullus honoꝛ ei debet͛ ſic̄ nec alij lapidi vł ligno: vel ſm ꝙ eſt imago: ⁊ quia idem motus eſt in imaginē inq̄ntū imago ⁊ ī imaginatū: ideo vnus honoꝛ debetur imagini ⁊ ei cuius eſt imago: ⁊ ideo cum xp̄s adoꝛat͛ latria ſilr ⁊ eius imago adoꝛanda eſt latria. Quare ſit ad orientē adoꝛandum: vide in tabernaculum: ⁊ etiam in imago.

Latrienſis: a latria dicitur hic ⁊ hec latrienſis: ⁊ hoc latrienſe qui latriam impendit.

Latrina ne penł. ꝓdu. dꝛ a lateo tes: ⁊ ē latrina ꝑuat⁹ receſſus ſcꝫ cloaca q̄ latet in domo in loco ꝑuato: vñ ⁊ ꝑuata dꝛ. Q̄s aūt dꝛ latrina q̄ſi latrat⁹ ani: qꝛ ibi anus latrat etymologia eſt ſm Hugu. Sup illud aūt. iiij. Re. ca. x. Deſtruxerūt edē baal: ⁊ fecerūt pro ea latrinas dicit magiſter in hiſtoꝛijs. i. ſubterraneos cuniculos ad mundandas vias vrbis.

Latro tras traui trare ꝓprie canū ē: ⁊ ꝑ trāſlationē latrare dꝛ foꝛtiter garrire: vel ꝯtra rōnē aliquā dicere: ⁊ ꝯponit͛: vt allatro tras. i. iuxta vł ad aliq̄d vł valde latrar͛. collatro tras i. ſil latrare: vł cū latrāte latrare. Delatro tras. i. valde vel foꝛtiter latrare. Illatro tras. i. int⁹ vł ꝯtra latrare. Relatro tras. i. iterū vł retro latrare: vł reſiſtere: vel ꝯtradicere. Sublatro tras. i. paruꝫ vel poſt vel ſubtus latrare. Et eſt latro neutrū cū oībus ſuis cōpoſitis: ⁊ coꝛ. la naturaliter: vt patet in illo v̄ſu. Nat canis in ponto: latrat extra: fulget in alto.

Latro: a lat⁹ dꝛ latro tronis cōis ge. ⁊ dicunt͛ latrōes ſatellites magnatū qui circūdāt latera eoꝝ q̄ſi laterōes. Itē latro dꝛ viſpilio q̄ in ſiluis latet vt expoliat trāſeuntes: ⁊ tūc dꝛ a lateo tes: ⁊ inde hꝰ latrociniū nij: ⁊ inde latrocinoꝛ naris verbū deponen. i. pꝛedari: vel latrociniū exercere: ⁊ coꝛ. ci.

Latrocinioꝛ naris in latro expoſitum eſt.

Latrunculus li dimi. paruus latro.

Latumia mie vinculum: cathena: carcer vł cuſtodia carceris.

Latus teris neu. ge. dicitur a lateo lates: qꝛ nobis iacentibus latet: ⁊ coꝛripit la.

Latus ta tum in lato tas eſt.

Latuſculū li dimi. paruū latus: ⁊ formar͛ a latus addita culū.

Lauacrū: a lauo uas dicitur hꝰ lauacrū cri. i. lotio vł ablutio: ⁊ coꝛ. penul. naturaliter: lꝫ in vſu poſſit poſitione eā ꝓducere. Vñ in auroꝛa ponitur penul. coꝛ. vbi agit͛ de oblatione magoꝛum. Illud de lauacro gallica lingua tenet.

Lauatio onis. i. baptiſm⁹: ablutio: a lauat⁹ ta tū lauati addita o. vñ. Eccle. xxxiiij. Qui baptiſat͛ a moꝛtuo ⁊ iterꝫ tāgit moꝛtuū q̄d ꝓficit lauatio ei⁹: ⁊ ē ſꝫ antiquos q̄ regulariter declinabāt lauo uas uaui uare uatū. Silr ſꝫ illā antiq̄tatē inuenit͛ hic lauatoꝛ toꝛis: ⁊ hec lauatrix cis: ⁊ hoc lauatoꝛiū rij.

Lauatoꝛ toꝛis in lauatio onis expoſitum eſt.

Laudabilis. a laudo das dicitur hic ⁊ hec laudabilis: ⁊ hꝰ laudabile q̄ eſt dignus vt laudetur. Et ꝯpōitur cū in ⁊ dicit͛ hꝰ ⁊ hec illaudabilis: ⁊ hoc le: qui nō eſt dignus vt laudetur.

Laudo das daui dare datū. vñ hic laudatoꝛ toꝛis: ⁊ hec laudatrix cis: ⁊ hꝰ laudatio onis: ⁊ hic laudatus ta tū: q̄ꝺ cōponitur cū in. ⁊ dicit͛ illaudat⁹ ta tū. i. nō laudat⁹: ⁊ q̄ncꝫ inuenitur nō laudabilis ꝑ illaudabilis. licꝫ ſit laudatus. Laudo cōponitur cū cō: ⁊ dicitur collaudo das. i. ſil laudare. Et eſt actiuum cum omnibus ſuis compoſitis.

Lauerna ne: dea latronum ⁊ furum: ⁊ dicitur a lateo tes. vel a latro latronis.

Lauo uas laui lautū vel lotū: inuenitur tñ uaui uatū ſm antiquos q̄ꝺ eſt regularius. Lauare. i. mundare: purificare: vel abluere: ⁊ inde lauo uis ui uere. i. humectare. aſpergere vel madefacē. Lauo uas ⁊ lauo uis cū oībus ſuis ꝯpoſitis ſiq̄ hēt actiua ſunt: ⁊ hñt idē ꝑtm ⁊ ſupi. ⁊ coꝛ. hāc ſyl. la in preſenti: ſ; in ꝑtō eā ꝓducūt. vñ q̄dā. Ulcera culpaꝝ lauet aut lauat victoꝛ eaꝝ. itē Qui rigat ille lauit q̄ mūdauit hñ lauit.

Lauo uis ui uere in lauo uas eſt.

Laureolum li: in laurus vide.

Laureus rea reum: in laurus vide.

Laurus ri fe. ge. ⁊ hic laurus rus rui: ⁊ hec laurea ree q̄dam arboꝛ que nunq̄ꝫ viriditatem deponit. q̄ſi laudus vel laudea. vñ ⁊ laus dꝛ. qꝛ olim cū laudibus ea victoꝝ capita coꝛonabantur. vñ laudea dicebat͛. ſ; poſtea mutata eſt d in r. ⁊ dꝛ laurea. ⁊ inde laureus rea reū. i. de lauro exiſtēs. vł ad lauꝝ ꝑtinens ⁊ hec laurea ree. i. victoꝛia. vel coꝛona de lauro. vñ laureat⁹ ta tū. i. laurea coꝛonat⁹. itē a laurea hꝰ laureū laurei vñ hꝰ laureolū laureoli. Laureū etiā dꝛ remūeratio q̄ ꝯſeq̄bat͛ ex ludo ꝑ quo laurea coꝛona victoꝛes remunerabantur. Laureolū vō dꝛ ludus ille ⁊ dicunt quidā ꝙ ludus ille eſt diſcus vel virga q̄ ſupponit͛ virge ⁊ ibi voluitur. Vñ Iuuenalis. Laureolū velox etiam bene lentulus exit. 168

Laus. a laudo das dicitur hec laus dis. ⁊ eſt laus ipſa virtus innitens. laudatio vō ipſa laudātis oꝛatio. nam laus etiam ſine celebratione conſtat. ⁊ eſt vnius ſyllabe laus.

Lauſantes in lauſo ſas vide.

Lauſo. a laudo das dicitur lauſo ſas. i. laudare. inde lauſans tis. i. laudans. ⁊ lauſantes. i. laudantes.

Lautia tie in lauticia vide.

Lauticia. a laut⁹ ta tū dꝛ hꝰ lauticia cie: ⁊ hꝰ laucia cie. i. epulaꝝ magnificētia. Pꝛop̄e laucie vł lauticie dñr delicioſi ⁊ delicati cibi vł mūdicie. ⁊ ide lauticioſus ſa ſū. ⁊ laucioſus ſa ſuꝫ i. delicioſus. ⁊ ꝯparantur. ⁊ inde hec lauticioſitas tatis.

Lautioꝛ oꝛis in lautus exponitur.

Laucioſus ſa ſum in lauticia eſt.

Lautus. a lauo vł lauoꝛ dꝛ laut⁹ ta tū. i. lauat⁹ ta tū ſiue lotus. Itē laut⁹ accipit͛ actiue. ſm ꝙ ē nomē. ⁊ tūc tñ valet laut⁹ quātū ſe bene ꝓcurans. quaſi munde ⁊ delicioſe ſe ꝓcurās Quidam tamen dicunt ꝙ lautus eſt ſyncopatum pro lauatus. quod nō credimus eē verū. Et comparatur lautus tioꝛ ſimus ſm Hug. Unde Grego. Lautioꝛes cibos quandocꝫ ſine culpa ſumimus. i. pꝛecioſioꝛes vel delicacioꝛes.

Laxare. i. āpliare vł ſoluē ſꝫ Hu. vñ lax⁹ laxa laxū. vñ in hymno beati Ioānis baptiſte. Ut queant laxis reſonare fibris.

Lazarus interpꝛetatur adiutus. eo ꝙ a moꝛte a domino fuerit reſuſcitatus.

L ante E

Lea lee. vł hec leena ne dicitur vxoꝛ leonis. ⁊ dicit͛ a leo Job iiij. Uox leene ⁊ dentes catuloꝝ leonum contriti ſunt.

Lebes tis maſ. ge. paru⁹ cacab⁹. coq̄nalis. ſ. cacab⁹. ⁊ fac͛ actīu ſinglaris lebetē vł lebeta. ⁊ hinc ſumit͛ hꝰ lebeta te ꝑ eodē. vñ lebetes inuenit͛ in plurali numero in veteri teſtamēto. vt patet Exo. xvij. ⁊ ꝓdu. penul. genitiui ſiue e ante t. Vñ ī auroꝛa. Dignos ꝑſbyteros credo ſignat͛ lebetas. Et ſcias ꝙ ꝓprie in nominatiuo vulgari cacabus appellat͛ vas eneuꝫ ſcꝫ paroliū. Lebes vō eſt vas lapideū quod dicitur lauezo.

Lebeus dict⁹ eſt iudas iacobi. Uide in iuda. ⁊ acuit penulti.

Lecca ce eſt pꝛopꝛietas lingendi vel leccacitas. a lingo dicitur

Leccacitas. a lingo gis dicitur hec leccacitas tatis. ⁊ hic leccatoꝛ toꝛis. ⁊ hec leccatrix cis. nā talium eſt lingere.

Lechi. i. maxilla. ſicut habetur Iudi. xv.

Lechit⁹ ti maſ. ge. vas eſt. ſ. ampulla. vt dicunt de auricalco ſm Hug. Papias vō dicit. Lechitus in regnoꝝ libro ampulla olearia. Et ꝓdu. penul. Vñ in doctrinali dicitur. Et ꝓducantur lechitus ⁊ hermaphꝛoditus.

Lectica. a lectus dicitur hec lectica ce. i. curr⁹ in quo defert͛ lectus. vel eſt coꝛtina circa lectū. vł etiā ipſe lectus. ⁊ dꝛ tūc le

etica ſʒ quoſdā a lectis herbis: ⁊ eſt idē qđ thorus ſʒ Hug. Pap. vo dič. Lectica đ lect⁹ imꝑatoꝝ ⁊ ꝓdu. peñ. vñ Ouid. Lecticā oñe diſſimulāter abi. Eſai. lxvi. In lecticis ⁊ in mulis ⁊ in carrucis. Et a lectica đ lecticarius rij q̄ ducit currū: vł q̄ facit lectulos: vł q̄ in lectulo iacēs portaꝛ: ⁊ lecticarius ria riū mobiliter declinaꝛ in eodē ſenſu: vł q̄ pertinet ad lecticam. ⁊ hic ⁊ hec lecticalis: ⁊ hoc le in eodem ſenſu.

Lectio onis fe. ge. formaꝛ ab hoc genitiuo lecti de lectus cta ctum addita o.

Lectiſterniū: lectus cti ꝯponitur cū ſterno nis: ⁊ đ hoc lectiſterniū nij. i. lectus ſtratus ⁊ ꝑparatus: vel locus in quo lectuli ſternunꝛ. i. ꝑparantur: vel pāni vel ſtramēta lectoꝝ: vel locus in quo homines ſedere vel iacere conſueuerunt.

Lectito tas frequē. eſt de lecto ctas: ⁊ formatur ab vltimo ſupino ſcʒ lectatu a mutata in i cor. ⁊ u in o: vt a lectatu lectito: ſicut etiam arogatu fit rogito.

Lectiuncula le dimi. parua lectio.

Lecto ctas. i. frequenter legere: ⁊ formatur a lectu vltimo ſupino de lego gis: conuerſa u in o fit lecto.

Lector ctoris đ a lego gis: ⁊ đ lector a legēdo. i. ꝑcurrendo. vñ ⁊ nauis đ legere q̄cq̄d ꝑtrāſit: vł a legendo. i. colligēdo oīa q̄ legit q̄ſi collector: vel a legēdo: i. figuraꝝ ſonos ꝓnūciādo: ⁊ differt a ꝑticipio: q2 nō ꝯueniunt alicui ex eadē cā. ꝑticipiū. n. ꝯuenit alicui ex actu vł paſſiōe: ſʒ nomē v̄bale cōuenit alicui nō ex actu vł paſſiōe ſʒ ex frequētia vł aſſiduitate vł induſtria. Dr̄ eni aliq̄s lector vł q2 ſciam vel ēt peritiā habet legēdi: vel q2 aſſidue vel frequēter legit. vñ ⁊ ab officio dicunꝛ in eccleſia lectores a legēdo freq̄nter: ſic pſalmiſte dicūtur a pſalmis canēdis. Uide in ordo ⁊ in ſcribo.

Lectorius ria riū qđ pertinet ad legendum vel ad lectorem: ⁊ deriuatur a lector ctoris.

Lectrum ctri: a lego gis dicitur hoc legium gij pro eodem ſcʒ pro pulpito: ⁊ dicitur ſimiliter a lego gis.

Lecturio ris. i. legere volo: a lectu formatur addita rio: ⁊ meditationem ſignificat: ⁊ cor. u ante rio.

Lectus cti đ a lego gis: q2 antiq̄ ſolebāt legere in lectis ſuis q̄ ⁊ circa lectulos habebāt parietes illitos cera: vt ſi aliqđ dignū memorie occurreret animis coꝝ ſtatim graphio in illa cera illud deſignarēt ne poſſent tradere obliuioni. Et inde hec lectulus li dimi. Et nota ꝙ exterior pars lecti đ ſpōda interior pluteū. Et vt dicit Priſ. hoc lect⁹ cti qđ antiq̄ etiam huius lect⁹ q̄rte decli. ꝓtulerūt. Et vt dicit Iſi. Genialꝛ lecti proprie ſunt q̄ ſternunꝛ puellis nubentibus: ſic dicti a generandis liberis. De hoc vide in genius. Item lectus cta ctum mobiliter declinatur: ⁊ tunc eſt participiū de legor geris:

Ledo dis ſi ſum ledere. i. frāgere: terere: vulnerare: vel necare: ⁊ đ ledo q̄ſi late edo: ⁊ eſt etymo. vñ hic ⁊ hec ledibilis: ⁊ hoc le: ⁊ hic ⁊ hec leſibilis: ⁊ hoc le. Ledo ꝯponiꝛ: vt allido dis ſi ſum. i. ledere ad aliq̄d. Collido dis ſi ſuʒ. i. ſil' ledē. Elido dis ſi ſuʒ i. valde vł extra ledere. Illido dis. i. int⁹ vel valde ledē. Interlido dis ſi ſuʒ. i. interpolatiʒ ledē. Perlido dis. i. ꝑfecte ledere. Prelido dis. i. ꝑ alijs vł añ ledē vł retro ledē. Ledo ⁊ ei⁹ ꝯpoſita ſūt actiua: ⁊ faciūꝛ ꝑteritū in ſi ⁊ ſupi. in ſuʒ. Itē ledo vbiq; ꝓdu. hāc ſylla. le: quā ꝯpoſita vbiq; mutāt in li: ſiłr ꝓducūt ſʒ Hug. ⁊ Priſ. in ꝑmo maio. dicit. Ae diphtōgus trāſit in i ꝓductā: vt quero inq̄ro: ledo illido. Et ꝑ hoc pʒ ꝙ ledo ſcribiꝛ ꝑ ae diphtōgū: ſed taceꝛ a in ꝓnunciatione.

Ledo donis fe. ge. i. maris exundatio: ſicut mala eſt eiuſdem retractio: ⁊ dicitur a ledo dis.

Lena in lea exponitur.

Legalis: a lex deriuatur hic ⁊ hec legalis: ⁊ hoc le: qui legē ſeruat ⁊ fidem. vnde legaliter aduerbium: ⁊ hec legalitas tatis ⁊ legalis lis le: quod pertinet ad leges.

Legatarius rij in legatum eſt.

Legatio onis. i. miſſio fe. gene. ⁊ formatur a legati genitiuo de legatus ta tum: addita o fit legatio.

Legatiuncula le dimi. parua legatio.

Legatū ti a lego gas đ: ⁊ eſt legatum qđ in teſtamento dimittitur: ⁊ differt a caduco: qđ ſcʒ cū filius deeſt cadit ſuper nepotē vel aliū de cognatione: ſʒ legatū extraneo dimittitur. vñ Iuue. Legatū oē capis necnō ⁊ dulce caducū: ⁊ hinc legatarius ria riū qđ ꝑtinet ad legatū. ⁊ hic legatarius ⁊ hec legataria cui legatū dimittiꝛ. Itē a lego gas ꝓ mittere đ hic legatus: ⁊ hec legata. i. miſſus ſiue miſſa: vel nuncius ſiue nūcia. vnde v̄ſus. Legatus miſſus legatum morte relictum.

Legere in ꝑterito ꝓdu. ꝑmas duas ſyl. ſed in infinitiuo eas cor. Unde quidā. Non audes legere q̄ non legere priores.

Legia gie fe. gene. eſt parua nauis: ⁊ dicitur a lego gis quia legat. i. percurrat ⁊ tranſeat aquas.

Legibilis: a lego gis đ hic ⁊ hec legibilꝛ: ⁊ hoc le aptus ad legēdū.

Legio onis fe. ge. đ a lego gis q2 legebanꝛ. i. eligebanꝛ qui deberēt eſſe de legione: vel legio đ a lex gis q2 lege in caſtris ſe habebāt: vel lege in legiōe diſpoſiti erāt. Proprie q̄dem lingua macedonū đ falanx vel falanga: galloꝝ caterua noſtra legio. Et ſunt in legione ſex milia ſexcēti ſexaginta ſex homines: in cohorte quingēti. in manipulo ducenti: in centuria centū: in turma vel ala triginta hoīes. ſed turma eſt peditum: ala militū: in decania decem ſm Hug.

Legionarius ria rium de legione exiſtens: vel ad legionem pertinens: ⁊ dicitur a legione.

Legiſta ſte cōmunis ge. dicitur a lex: ⁊ eſt legiſta qui docet legem vel qui vacat legibus.

Legitimus. a lex dicitur legitimus ma muʒ. i. bonus ſm legē habitus vel factus. ⁊ ſcribiꝛ ꝑ vnū t. cor. enim antepenulti. Oui. de arte. Legitimū finem flāma virilis habet.

Legito tas penul. cor. i. frequēter legere ⁊ formatur a ſecunda perſona p̄ntis indicatiui modi hui⁹ verbi lego legis remota s ⁊ addita to: vt lego legito.

Legium gij exponitur in lectrum tri.

Lego gas. a legi ꝑterito mutata o in i fit lego legas. i. mittē vt rex legauit ioānē in tuſciā. Et legare ē in teſtō aliq̄d alicui dimittē. ⁊ ꝓꝑe ꝑ manū hēdis. Et ꝯponiꝛ. vt allego gas. ablego gas. i. alioꝛſum legare. Collego gas. i. ſil' legare. Delego gas. i. de vno loco ad aliū vł deorſuʒ legare. Oblego gas. relego gas. Lego gas cū oībus ſuis ꝯpoſitis ē actiuū. ⁊ ꝓdu. le. ſʒ lego gis cor. le. Uñ v̄ſus. Si tua ſcripta lego ſcriptū lege qđ tibi lego. Et Priſ. dicit in. viij. li. Lego gas ⁊ lego gis ⁊ dico cas ⁊ dico cis ēt in ꝑma pſona hñt differētiā tēpoꝝ. nā lego gas ⁊ dico cis peñ. ꝓdu. ſʒ lego gis ⁊ dico cas cor. Unde verſus. Prima dico lego. tertia dico lego.

Lego gis eq̄uocū eſt. Legere eni ē furari vł colligē Eſa. xvij. Spicas leget. Itē legere. i. trāſire ſiue nauigare. Act. xxvij. ca. Legebāt cretā. Itē legere ē ſcriptaꝝ figuraꝝ ſonos ꝓferre. vł ex ſcriptis figuris ꝓnūciabilia colligere ⁊ ita legere ē furū ⁊ v̄ginū ⁊ nautaꝝ ⁊ viatoꝝ ⁊ clericoꝝ. Uñ v̄ſus. Fur aurū virgo flores. mare nauta. libroſq; cleric⁹. eq̄uoce ſingula quiſq; legit Redde ſingula ſingulis ⁊ diſtingue ſignificationes. Lego ꝯponiꝛ. vt colligo gis gi lectū. i. ſimul legere. Diligo gis lexi lectū. i. amare. Deligo gis. i. de alijs legē. Eligo gis gi ctū. i. excerpere q̄ſi ex alia aliq̄d legere. Itē intelligo gis lexi ab inter ⁊ lego. ⁊ mutaꝛ r in l. Perlego gis. i. ꝑfecte legere. Prelego gis. i. añ legē. Religo gis. i. retro vel iterū legere. ſeligo gis. i. eligere ſeorſū q̄ſi ab alijs legere. ſubligo gis. i. furari q̄ſi ſubt⁹ vł latēter legere. Cōponiꝛ etiā cū nec ⁊ diciꝛ negligo gis c abiecta ⁊ aſſumpta g ꝑ adiectionē lego gis ⁊ oīa ei⁹ ꝯpoſita ſunt actiua. Item oīa ꝯpoſita a lego mutāt e in p̄ſti ſimplicis in i. vt colligo diligo intelligo ꝑligo ꝑligo. ſeligo ꝑter relego qđ nō mutauit le in li cā differētie ad religo gas. ſʒ ꝑteritū ⁊ ſupinū ſui ſimplicis ſeruāt īmutata vt collegi collectū. elegi electū. preter intelligo diligo ⁊ negligo q̄ mutāt ꝑteritū ſui ſimplicis. vt dilexi neglexi intellexi ſm Hu. De hoc etiā dicit Priſ. in. x. li. Lego inq̄t legis in ꝯpoſitiōe in gi facit ſeruās ſimplicis ꝑteritū. vt colligo gi. relego gi. qđ cā differētie nō mutauit le in li. Excipiunꝛ a lego tria ꝯpoſita mutātia ſimplicis ſignificationē q̄ nō faciūt in gi ſʒ in xi. ⁊ ſic nō retinēt ſimplicis ꝑtm̄. ſ. negligo glexi. intelligo lexi. qđ antiqui interlego lexi ꝓferebāt diligo dilexi. Hec Priſ. De ꝑdictoꝝ ꝑteritis talis datur ver

fus. Si lego non mutat nisi oi nec iunreris inter.

Legumé.a lego gis dicit ħ legumé minis q2 legitur.i.colligitur manu: vñ z legumé q̄si lectū manu dicitur: z ē etymol. vel legumé a legendo.i.eligendo. Ueteres enim quecꝫ meliora erāt.f.fabā pisam z lenticulā legebāt.i.eligebant.vel q2 meliora eliguntur pro semine: z pdu penulti.legumen.

Leguminarius.a legumé ħ leguminarius rii: z leguminaria rie q̄ vel q̄ custodit vel vendit legumina.z adiectiue legu/minari9 ria riū qd̄ fit de legumine: vl' qd̄ ptinet ad legumé.

Lelex gis sicut dicit Hug.hic z ħ lelex gis q̄dā pplē est q̄ primo dicebat lex gis: sed postea cā differentie geminata est syllaba. Et inde legius gia giū Pap. do dicit lelex propri/um gentis penul.cor. Pris.etiā vbi determinat de septua/ginta octo terminationibus tertie declinationis sic dicit. In ex cor. vt lelex lelegis: z hic ilex ilicis.

Lema vel lemos grece latine dicitur vorago.

Lemanus ni quidam fluuius in alemania.

Lemb9 bi maſ.gene. parua nauicula a lego gis dicitur vnde lembulus li dimi. alio nomine linter.i.carabus qua naues influuiis z paludibus vtuntur.

Leminas in lybia tradunt truncos sine capite nasci:os z oculos habere in pectore:ita dicit Isi.in.r.li.etymolo.

Lemos in lema vide.

Lemur muris maſ.gene. Nota ħ q̄ lemur fuit frater Romuli. vñ hic lemur muris quasi remur. Lemures proprie dicte sunt fantastice apparitiones z nocturne q̄ apparebant Romulo post mortem Remi quē interfecerat vel interfici fecerat: z iō dicti sunt lemures quasi remures. vnde Hora.in epi. Nocturnos lemures portentaqꝫ thessala rides.

Lena.a leno nis dicitur hec lena ne.i.leccatrix vel consiliatrix stupri. Lena etiā inuenit̄ p quodā genere pallii. Unde Persius. Cui circa humeros hyacintina lena.

Lender cis fe.ge.i.tarinus vermis in largo.

Lendiculus li paruus lens.

Lendosus sa sum lendibus plenus: a lens dis dicitur.

Leneus nei maſ.ge.i.bachus z dō a lenio nis q2 leniat curas: vel q2 fit lenis ad potādū: vl' leneus dō a lenos qd̄ ē lacus vel cupa i quā vl' in quē vinū decurrit expssuꝫ: z ē lacū dō bachus pducere. Et inde leneus nea neum.i.bachicus.

Lemen minis.i.lenimentum: z dicit̄ a lenio nis: z pducit ni.

Lenio nis niui nitū.i placare: humiliare: lené facē. vñ ħ lenitio onis: z ħ lenimē minis: z ħ leniméñ ti: z ħ z ħ lenis: z ħ ne. Et cpaſ lenis nior nissimus: vñ lenié nius nissime aduer. z ħ lenitas tatis: z ħ lenitudo dinis. Lenio cponit̄: delinio nis. Oblinio nis.i.placare: lené z dulcé facē: ob aliqd̄ lenire. Lenio z ei9 cposita actiua sūt z pdu. lenio vbiqꝫ hac syl.le: quā ei9 cposita mutāt i li z eā pducūt. vñ fit q̄dā co incidētia inter ħ cposita z cposita a lino nis. O. lenio pducat pmā ps p Ouidiū ō arte dicēté. Leniet icipiēs oia fenitamor. Et hora.in epi. Lenior z melior fis accedēte senecta.

Lenipes pedis ge.ois.i.lenes habens pedes. z cor. penulti.tā nominatiui q̄ genitiui.

Leno nonis maſ.ge.i. leccator vel consiliator stupri z deriuatur a leno nis. q2 mentes miserorum blandiendo z delinié do seducit vt nundinet eorum corpora.

Lenocinor.a leno nonis deriuatur lenocinor naris a tus sum nari.i.leccaciter viuere. vl' meretricari. vl' illud officiū exercere.f. stupri adulatiōe famulari. vñ ħ lenociniū nii.i.leccacitas vl' lētudo. vl' act9 vl' offm lenonis. z cor. ci lenocinor.

Lens lēdis fe.ge.dō a lētus ta tū. z ē lens dis fet9 sextupedis. Uñ q̄dā. Lens lēdis capiti lens lētis cōuenit ori. itē ali9. lēs mordet p d. mordet si capiat t. itē lēs alal lēdis lens p legumine lētis. Itē a lētus deriuat̄ hec lens lentis quoddā genus leguminis. q2 humida z lenta est. vel quia lente surgat.

Lens tis in lenis dis exponitur.

Lenteo.a lento tas dicitur lenteo tes tui esse vel fieri lentum inde lentesco scis inchoatiuum.

Lenticula le dimi: quoddā legumen idem quod lens tis. Itē lenticula parua z rotūda macula in carne ad silitudinem lētis. vnde lenticulosus sa sum.i. plenus lenticulis. Et in his significationib9 dicit̄ lenticula a lens tis. Itē lenticula dicitur vas oleariū ex auro z argēto ppie: z tūc dicit̄ a lenē do. q2 reges z sacerdotes inde liniebant̄ z inungebantur.

Lentigo.a lens tis dicitur ħ lentigo ginis i. vestigiū pnulaꝫ macularū in corpe scꝫ lenticula. z pdu.ti. Uñ q̄dā. Est bona lens comedi nō lentigo faciei. Et a lentigo di citur lentiginosus sa sum.i.plenus lentigine.

Lentiscus sci fe.ge. quedam arbor dicta a lentus. q2 cuspis ei9 lenta fit.i.mollis z flexibilis.

Lenitudo dinis in lentus exponitur.

Lentos grece plen9 vl' plēitudo latine. Et hinc cponūt̄ desiné tia l lēt9. vt vinolēt9 fōnolēt9. Est.n. regula. Oia noia cposita apud latinos in lent9 desinētia sunt cposita ex pcedētibus dictiōib9: z lētos greco. vt fōnolēt9 a fōno z lētos greco. vinolētus a vino z lētos greco zc. z oia significāt ré plenā rei appellate p dictionē pcedētē in cōpositione. vt vinolentus.i.plenus vino. somnolētus idest plenus somno. 169

Lentus.a len9 deriuat̄ lētus ta tū.i.flexibilis. vt lēta salix z lētus.i.ociosus. z lēt9.i.piger z tard9. z lētus.i.mollis. nō fortis. vl' arcus lētus. z lētus.i.nō bñ fixus. vt frumētū ē lētuꝫ cū nō est bñ siccū. O. aūt q̄dā dicūt lētus.i.plen9 pp ħ cpo sita vinolēt9 fōnolent9 z silia friuolū ē. nūq̄ eni lēt9 inuenitur in tali sigūtiōe. nec pdicta noia cponūt̄ a lēt9 sꝫ a lētos greco qd̄ sigt plenitudiné sic dixi in lētos. Lēt9 cparat̄ lētior tissim9. vñ lēte tius tissime aduer. z ħ lētitudo dinis. z formaſ ab ħ grō lenti addita tudo. Itē a lēto dō lento tas taui tare.i.curuare vl' flectere. vl' tardare. lētū facē z ꝫ Hu. Pap. vero dicit. Lente.i.paulatim gradatim tarde leniter. Lent9.i.tard9. segnis. inefficax. lāguid9. ociosus. Ex pdictis pꝫ q̄ ille vsus nō ē recipiēd9. Plenū. flexibilē. tardū. lentus tibi mōstrat. Quia sm Hug. lētus nō inuenitur p plenus.

Lenulus li dimi. paruus leno.

Lenunculus li dimi. paruus leno.

Leo les leui letuꝫ lere.i. destruere delere. sed non est in vsu. Et componitur deleo les leui letuꝫ lere idest destruere. Leo z eius composita sunt actiua.

Leo.a leon abiecta n dicim9 nos latini hic leo leonis. z vt dicit Isido.rii.etymo. leo grece latine rex iterptaſ eo q̄ pnceps sit oiū bestiaꝫ. Uirt9 eoꝫ in pectore ē. firmitas in capite. cū dormiūt vigilāt oculi. cū ambulāt cauda sua cooperiūt vestigia sua ne eos venator inueniat. cū genuerint catulos tribus dieb9 z trib9 noctibus catulus dormire fert. tūc deinde patris rugitu vel fremitu veluti tremefactus cubilis locus suscitare dō catulū dormiētē. Circa hominē eoꝫ nā vt nisi lesi neqūt irasci. Patet eni eoꝫ misericordia exēplis assiduis. pstratis eni parcūt. captiuos obuios repatriare p mittūt. Hoiem nō nisi in magna fame interimūt. De leone etiā dič Ambro.in Hexamerō. vi. Leo nā supb9. ferox alia rū feraꝫ generib9 misceere se nescit. sed q̄si rex q̄dā plurimorū dedignare cōsortiū. Qui et cibū fastidit hesternū. et sue esce ipas reliqas auersat̄. Que aūt se ei sociare vera audeat cui9 voci tātus nāliter inest terror vt mlta animātiū q̄ p celeritatē impetū ei9 possent euadere rugientis eius sonitu velut q̄dā vi attonita atqꝫ icta deficiūt. Leo gallū z maxime albū veret̄. Leo eger simiam q̄rit vt eā deuoret q̄ possit sanari. Ois fera egra canis haustu curatur sanguine. Et scias q̄ leo aliqñ signat xpm. aliqñ diabolum. Unde dicit Gre.in.v.mora. Quia natura vniuscuiusqꝫ rei ex diuersitate componitur vt sacro eloquio per rem qualibet licite diuersa figurantur. Habet quippe leo virtutē. hēt z seuitiam virtute ergo dñm. seuitia diabolum signat. Uñ dicit̄ i apocalip. Uicit leo de tribu iuda. De diabolo vero dicit petrus apostolorum. Sicut leo rugiens circuit querens quem deuoret. De leone autē inquantum signat christum dicit Salomon in.xxx. capitulo prouerbiorum. Tria inquit sunt que bene gradiuntur. z quartuꝫ quod incedit feliciter. Leo fortissimus bestiarum ad nullius pauebit occursum. Balhus succintus lumbos. Et aries. nec est rex qui resistit ei. Et

qui stultus apparuerit postq̄ eleuat⁹ est in sublime: sicut ex ponit Greg. in .xxx. li. moral. Ipse quippe h̄ loco leo ponit de quo in Apoca. scriptū est. Uicit leo de tribu iuda: q̄ for tissim⁹ bestiaꝝ dr̄: q: in illo qd̄ infirmū ē vł forti⁹ ē hoib⁹: q: ad nulli⁹ pauet occursū; Dicit eni. Uenit p̄nceps mūdi hui⁹ ⁊ in me nō h̄z quicq̄. Gall⁹ succinctus lūbos .i. p̄dicato res sancti: ⁊ inter hui⁹ noctis tenebras veꝝ mane nūciātes q̄ succincti sunt lūbos: q: a mēbris suis restringūt fluxū lu xurie: in lūbis q̄ppe luxuria ē. vn̄ ⁊ eis a dn̄o dr̄. Sint lūbi vr̄i p̄cincti. Et aries nec rex ē q̄ resistat ei. quē arietē in h̄ lo co accipim⁹ nisi p̄mū īter eccl̄iaꝝ ordinē sacerdotū. De q̄b⁹ scriptū ē. Afferte dn̄o filios arietū: q̄ p exēpla sua gradiētes ꝓp̄lm q̄ nō subsequētē ouiuꝫ gregē trahūt q̄bus sp̄ualit̄ re cte viuētib⁹ null⁹ rex sufficit oīno resistere: q: quātūlibꝫ ꝑ secutor obuiet: intētionē eoꝝ nō valet ꝑpedire. Sic iūt eniꝫ ad eū quē desiderāt ⁊ antic currere ⁊ moriēdo ꝑuenire. po suit ḡ leo p̄mus: gallus secūdus: tertius aries. Apparuit ēt xp̄s primo deinde scī p̄dicatores apl̄i: ⁊ tūc demū sp̄uales p̄res eccl̄iarū ꝓpositi vꝫ ⁊ duces gregē q̄ sunt doctores se quētiū populoꝝ verū q: post h̄ antixp̄s appebit: ḡ illud q̄r tū subdidit dicēs. Et q̄ stultus apparuerit postq̄ eleuat⁹ est in sublime: ipse quippe in sublime eleuabit quū deū se esse mētiet: ſꝫ eleuatus in sublime stultus apparebit: q: in ipsa eleuatiōe sua ꝑ aduētū veri iudicis deficiet. De quo neq̄ moueat quenq̄ qd̄ supius dictū est ꝙ incedit feliciť. Tria quippe incedere bene dicit ⁊ quartū feliciť. Nō eni oē qd̄ feliciť bene neq; in hac vita omne qd̄ bn̄ feliciter. nā leo ⁊ gallus ⁊ aries bene incedūt ſꝫ nō h̄ feliciť: q: ꝑsecutionē ⁊ bella patiūť. quartū vō feliciter ⁊ nō bene incedit: q: in fal lacia sua antixp̄s gradieť: sed iuxta breue tp̄s vite p̄sentis ī sua fallacia ꝓsperabiť sicut de eo sub antiochi specie ꝑ da nielē dictū est. Robur datū ē ei ꝯtra iuge sacrificiū ꝑp pec catū: ⁊ ꝓsterneť v̄itas in terra ⁊ faciet ⁊ ꝓsperabiť. Qd̄ Sa lomō ait. Incedit feliciť: h̄ Daniel diť: ꝓsperabiť. Quō aūt ꝑ leonē Marcus euangelista figurať. dicā in Marcus.

Leocrisis: leucos qd̄ est albū cōponitur cū chrysos qd̄ est au rū: ⁊ dr̄ h̄ leochrysis gēma aureo colore interueniēte candi da vena ſꝫ Hugui. Papi. vero dicit Leochrysis gemma ē colore aureo vena candida interueniente.

Leon ontis: in leos vide.

Leoninus na nū: penul. produ. i. res leonis vel ad leonem per tinens: ⁊ dicitur a leo onis.

Leontophonus phoni fe. ge. dr̄ a leon qd̄ est leo: ⁊ dr̄ leonto phonus quedā bestia modica sic dicta: q: si capiatur ⁊ exu ratur ⁊ eius cinere carnes aspse ponantur ꝑ vias leones ne cant: si quantulūcūq; ex illis sumpserint.

Leopard⁹ pardi maſ. ge. ꝯponiť a leo ⁊ pard⁹: ⁊ dr̄ h̄ leopard⁹ di. qd̄ regulari⁹ diceret leonispardi: vt ex vtraq; p̄te declina reť: ⁊ nasciť leopard⁹ ex adulterio leene ⁊ pardi: vł parde ⁊ leonis: ⁊ hinc h̄ leoparda de ſꝫ Hu. Pap. vō dicit. Leopar dus ex adulterio leene ⁊ pardi nasciť: ⁊ tertiā originē efficit vn̄ dr̄. ⁊ sic vult Hug. ꝙ ꝯponať leopard⁹ ex duob⁹ rectis: ⁊ lō ex vtraq; p̄te regulari⁹ declineť. Alij vō dicūt cū q̄b⁹ ego q: leopard⁹ ꝯponať ex corrupto ⁊ itegro. s. ex lea vł leena ⁊ pard⁹. ⁊ sic regularit̄ rtūs declinať: ⁊ obliqu⁹ manet īdecli nabilis. nō eni dr̄ leopard⁹ eo ꝙ sit partiꝫ leo ⁊ partiꝫ pard⁹ sed q: natus ex leena ⁊ pardo: ⁊ hoc sentit magister bene.

Leos apud grecos equiuocum est. Leos. i. ꝑplus: leos. i. prin ceps vel rex. vn̄ greci dicūt: leon quoddam aīal: q: p̄nceps sit oiuꝫ bestiarū: ⁊ hinc abiecta n dicim⁹ nos hic leo onis.

Lepidulus: in lepidus exponitur

Lepidus da dū dr̄ a lepus: ⁊ ē lepid⁹ sale sapie ꝯdit⁹ suauis cu rialis mollis ⁊ dulcis: ⁊ ꝯparať lepid⁹ dior dissim⁹. vn̄ lepi de dius dissime aduer. ⁊ h̄ lepiditas tatis. ⁊ lepidul⁹ la lū. i. aliq̄ntulū lepid⁹: ⁊ h̄ lepida de. i. antiquoꝝ patrū imago. Et ꝯponiť lepid⁹ cū in ⁊ dr̄ illepidus da dū. i. isuauis īsipidus ſm Hugui. Greciſ. facit differētiā inter lepidus ⁊ facetus. vn̄ dicit. Sꝫ verbis lepidus aliquis factisq; facetus.

Leporinus na num. in lepus vide.

Leporitis ris rium. in lepus vide.

Lepos oris maſ. gene. dr̄ a lepus ⁊ est lepos dulcedo ⁊ suaui tas in verbis: q: leporina caro suauis est: ⁊ ꝓdu. penult. ge nitiui lepos poris: sed lepus oris cū cor. vnde versus. Sil na tenet leporē sapiētis lingua leporē. vide etiam de lepos in quarta parte in capitulo de coloribus rethoricis.

Lepra prurigo ginis ꝯponiť cū leo lees: ⁊ dr̄ h̄ lepra pre. s. aspi tas cutis cū pruritu ⁊ squamosa q: lex. i. delet pruriginē. i. scabiē ꝑ hoc qd̄ foras emittiť vł q: ꝑ pruriginē delet carnē hois. vel dr̄ a lepida herba cui ē similis in aspitate ⁊ in sq̄ mositate. vn̄ leprosus sa sū. ⁊ ꝯparať leprosus sior sissimus vn̄ leprose sius sissime. ⁊ hec leprositas tatis. An leprosus debeat celebrare missam. dicam in dictione missa.

Lepus. a leuis dr̄ h̄ lepus oris q̄si leuis pes q: leues h̄eat pe des ⁊ velociť currat. ⁊ est ethymo. ⁊ cor. po. vn̄ leporinus na nū penť. ꝓdu. ⁊ leporitis ria riū pen̄. cor. vn̄ hec leporis rie dr̄ q̄dā vitis q̄ cito tendit ad maturitatē ⁊ est lepus pro miscui ge. ⁊ inde addita culus fit diminutiuum h̄ lepuscu lus li ꝑuus lepus. Prouer. xxx. ca. Lepusculus plebs inua lida. vnde di. Priſ. in. iij. li. Lepus qd̄ solū in us masculinū siue epizenum dissyllabū latinum tertie declinationis assu mit ntō culus. ⁊ facit diminutiuum: vt lepus lepusculus.

Lepusculus penul. cor. in lepus vide.

Lesibilis. a ledo dr̄ h̄ ⁊ h̄ lesibiť ⁊ h̄ lesibile ideꝫ qd̄ ledibilis.

Lesio onis fe. gen. est lesura a ledo dis. vel a lesus sa sum lesi addita o per formationem.

Lesura re fe. ge. idest lesio a ledo dis.

Lesus sa sum a ledor deris participium.

Letalis. a letuꝫ ti dr̄ hic ⁊ hec letalis ⁊ hoc le. i. morta lis. inde letaliter aduer. i. mortaliter ⁊ produ. ta.

Letamen minis neu. i. fimus sic dictus eo ꝙ suo nutrimento leta reddit gramina.

Letania nie. i. rogatio vel inuocatio. ⁊ ꝓprie ꝑ mortuis facta ⁊ dicitur a letū ti ſm Hug. ⁊ acuit penul. Papi. vero dicit. Letanie grece latine dicūtur rogationes q̄ īdicūtur ꝓpter rogandum deum ⁊ īmp̄trandū. vide in exomologesis.

Letargia gie penul. acuta. vide in dictione letargus.

Letargus. a lethe qd̄ interpretatur obliuio dr̄ hic letargus gi morbus obliuionē afferēs ⁊ somnū. vn̄ in Boec. Ph̄ia in quit letargū patitur. s. cōem morbū illusarū mētiuꝫ vn̄ letar gicus ca cū pen̄. cor. i. obliuiosus. vel qui letargū patiť. ⁊ h̄ letargia gie penul. acuta. ipsa obliuionis infirmitas ſcꝫ op pressio cerebri cum obliuione ⁊ somno iugi.

Letatus ta tū i. mortuus vel mortificatus. ⁊ dr̄ a letū ti. vnde Oui. methamor. Quo siť intrauit letata quoq; corpa vidit ⁊ scribitur per oe diphthongū sic loetū. Inueniť ēt letatus ta tū a letor taris ꝑticipiū. vn̄ in psal. Letatus sum in his q̄ dicta sunt mihi: ⁊ tūc scribitur ꝑ ae diphthongū sicut letor.

Lethe a leo les dr̄ lethe hui⁹ lethes: palus infernalis: q: delet memoriaꝫ: vn̄ ⁊ interpretať obliuio. q: ex quo aīe bibunt de aqua illa patiuntur obliuionē preteritoꝝ ſm poetas. vel futuroꝝ ſm ph̄os. vn̄ letheus thea theū. i. infernalis vel ꝑ tinens ad lethē vel obliuiosus. vn̄ ⁊ lethea papauera dici mus. q: obliuionem mandentibus ꝯferunt ⁊ acuit penulti mā. Luca. in. iij. Me non. lethe diunt obliuio ripe.

Lethes fe. ge. quedā arbor cuius succus gustatus ꝯfert obli uionem. ⁊ dr̄ a lethe. Lethes cōponiť cū fagin. qd̄ est come dere. ⁊ dr̄ hic lethofagus gi. fructus illius arboris que va let ad irritandum amorem. vn̄ Ouidi. de remedijs. Illo le thofagos illo serenos in antro. Esse puta ⁊c̄. vel legitur ibi secundum quosdam loetofagos per oe diphthongum in prima syllaba ⁊ sine h in scd̄a syllaba. Est aūt letofagus fa gi vermis corpora mortuoꝝ comedens. ⁊ cōponitur a loe tum ti quod est mors ⁊ fagin quod est comedere.

Letheus thea theum penul. acuta in lethe exponitur.

Letofagus. in lethes vide.

Leticia in letus exponitur.

Letifer ra rū penť. cor. i. ferēs mortem. a letū ⁊ fero fers. cōpo nitur ꝑ oe diphthōgū. vł laetifer ra rū. i. ferens leticiā a fero

et letus vel leticia: et tunc scribitur per ae diphthongum.

Letifico cas caui care catum verbum activum .i. letum facere. et componitur a letus ta tum et facio et cor. fi.

Letum ti .i. mors p oe scribit fm Papi. et dr a leo les: vn dicit Pris. in. ix. li. a deleo deles: cui simplex leo i vsu no e dele tum fit. vn et letum ipa res q olet vitam qsi a leo simplici qd i vsu no pfert e. vn qda. Linq metu leti ne stultu est tpe omni.

Letus ta tum p ae scribit q a latitudine dr: qz gaudeo mentis dilatetur fm Papi. Hugu. vero dicit a latus ta tum deriuatur letus ta tum .i. hilaris qsi latus: qz latam et extensam habeat faciem solent enim leti facie distedere: ecotra tristes cotrogare et cotrahere. pat letus tior simus. vn lete tius sime aduer. Ite a letus ti addita cia fit laticia cie qsi leticia: et est leticia vultus: gaudium mentis: exultatio vero verborum et membrorum. Ite a letus dr letor taris tatus sum. et oponit colletor taris: et e deponetale letor cum suis copositis: et etiam scribit p ae diphthongum. Letus coponitur vt platus qualetus tamletus .i. valde letus.

Leua ue fe. ge. i. sinistra: et dr a leuo uas. qz aptior fit ad leuandum et portandum aliqd: ipsa eni portat clypeum: et ensem tz. vt dextra expeditior fit ad agendum. vn leus leua leuu .i. sinister vel malus vel puersus: et produ. le: sed leuo uas cor. le.

Leuatorium rij in leuo uas vide.

Leucos grece dicitur album.

Leucothoe leucothoes fe. ge. i. alba dea .s. aurora vl hymo mspostum: et oponit a leucos qd e album et theos de fm Hu. Papi. et dic lacothoe vl leucothoa .i. alba dea que est aurora.

Leuga finitur passibus mille quingentis. leugas galli vocant greci stadia: nos milliaria fm Papiam.

Leui iterptat addit vl assupt. dicit .n. Lya qsi pepit eum. No ambigeo de amore ei: nunc mecum erit vere: qz pepi ei tres filios: et tunc acuit in fine. Ite leui e pteritu de lino nis leui letum: et de leo les leui qd no e in vsu. Ite leui est nome dtiss huius nois hic et hec leuis: et hoc leue: et tunc pma acuitur.

Leuia uie quedam mensura terre que quingentis passibus finitur. et dicitur a leuo uas.

Leuiathan e serpes tortuosus i aqs .s. diabol i mudo q in huius scli mari volubili esat astutia: et acuit i fine. et iterptat addimentum eorum quorum .s. nisi hoim qb i paradiso semel culpa puaricatois intulit: et hic vsq ad eterna morte quotidie pestifera suggestioib extedit qbusda reatu fenore pcti mltiplicat penas pculdubio sine cessatioe coacerutat. Pot quoq le uiathan p antiphrasis siue p irrisiones vocari. Prio qppe hoi psuasione callida diuinitate additur se phibuit: s; imortalitate tulit. Additamentu boim g p irrisiones dici potuit qb du h qd erat se adde spodet et h qd erat falledo subtraxit. sed leuiathan iste hamo captus e: qz i redeptioe du p satellites suos escam corpis momordit diuinitatem illu acule pforauit qsi hamus qppe fauces deglutietes tenuit: du in illo esca carnis patuit qua deuorator appeteret: et diuinitas passiois tpe latuit qua enecaret. sic dicit Greg. in. xxxiij. lib. mora. exponens illud Job. xl. capit. An extrahere poteris leuiathan hamo.

Leuidensis a leuis p no ponderoso dr h leuidensis huius leuidensis quedam vestis dicta qz raro filo leuiter densata fit. et videtur componi a leui et densus.

Leuigo a leuis qd est planus deriuatur leuigo uigas penul. cor. et est leuigare planare limpidiare leue vel planum facere. Et videtur coponi a leuis et ago agis. sed poti est ethymologia leuigo .i. leue ago q copositionis ordo. vnde leuigatus ta tum .i. planatus vel politus. Gene. vi. cap. Fecit arcam de lignis leuigatis. Item a leuigo hec leuiga leuige instrumentum leuigandi. qd etia complanatorium vocatur.

Leuio uias uiaui deriuatur a leui pro non ponderoso et est leuiare leuem facere vel exonerare pondus auferre vel dimi nuere quod vulgo dr allebigare. Et componitur vt alleuio uias colleuio uias. et est actiuum cum oibus suis compositis.

Leuipes a leuis et pes coponitur leuipes pedis ge. omnis et penul corri. vbiqz .i. leues hns pedes s; planos vel agiles.

Leuir leuiri mas. ge. a leu dr. Et e leuir cognat .s. frac mariti vl vxoris: qsi leuis vir a qb videt oponi et cor. penul. gti.

Leuis in leuo leuas exponitur.

Leuiscor a leo les qd e doleo les dr leuiscor ris vbu depone. sed nd est in vsu: et inde componit obliuiscor obliuisceris.

Leuita a leui filio iacob dr hic leuita te pen. pdu. i. diaconus. De leui eni leuite exorti sunt a quibus in templo dei mystici sacrameti mysteria explebant. Di grece diacones: latine ministri dicunt. Qui sicut iu sacerdote consecratio. ita in diacono ministerij dispensatio habet: vide in diaconus. A leuita deriuatur leuiticus tica ticum penult. cor. res leuite vel ptinens ad leuita. vnde quida liber appellat leuiticus leuitici eo q leuitaru ministeria et diuersitates victimarum: totusq in eo ordo leuiticus annotetur. vnde et a leuita dicit q aut dicit leuita qz vitam aliorum d; leuare ethymo. est

Leuiticus in leuita exponitur.

Leuitissa tisse .i. vxor leuite: vl q hz illu officium: et dr a leuita te.

Leuitonarium narij .i. collobium vl lineum sine manicis .i. dalmatica quasi egiptij monachi vtunt: h leuite olim vtebantur. 170

Leunculus culi dimi. paruus leo.

Leuo uas uaui uare equiuocu e. Leuare naq .i. subleuare vl leue facere: qsi exonerare et leuare .i. planare: s; differut i tpe: qz in prima significatioe leuo cor. primam: sed in scda sc; p planare pdu. pma. vn dsus. Alleuat extollit: allenat corpora planat. Ite leuo qn ptinet ad leuitatem corripit prima: vt dixit: sed leuis ua uu .i. sinister pdu. le. vn quidam. No ego sponte leuo pond qd sit graue leuo .i. brachio sinistro. Et a leuo uas fm vtraq significatione verbalia sc; leuator leuatrix: leuatio leuamen: et hoc leuatoriu torij: locus in quo leuat vel planat aliqd. Leuo uas fm vtraq significatioes componit vt alleuo uas: eleuo uas: deleuo uas releuo uas: subleuo uas. Et e actiuu cu oibus suis opositis. Ite a leuo uas fm vtraq ipsius significatione deriuat hic et hec leuis et h leue: et ponitur p agili et no podoroso et pro plano sc; qd pilis et asperitate caret: sed est ibi differetia in tpe. vnde qda. Pro plano leuis: p leuitate leuis. Ite Pro supposito leuo: p plano dicito leuo. Et fm vtranq significatione oparatur leuis uior uissimus. vn leuiter uius uissime aduer. et hec leuitas tatis. et assignatur in Grecis. differentia inter facile. et leue. vn versus: Dicitur id facile quod non grauat ad faciedu. Cui pondus inest dicitur esse leue.

Leuus ua uum in leuo uas exponitur.

Lex legis dr a lego gis qz legit. et e lex ius scriptu asciscens honestu phibes dru. vl lex e scriptu pplo pmulgatu magistratu qrete et pplo respodete. Solebat eni magister ciuitatis qui lege aliqua vellet constituere ascedere pulpitu in medio Itione et qrere a pplo si vellet illud ratu ee. et accepta responsione a pplo deinceps p lege habebat fm Hug. Inde legifer ra ru .i. lege dans vl feres. Et scias q lego gis cor. le in psti: sed in pterito pdu. vn lex legis tenet natura huius pteriti legi qui pmu pducat. vn vsus. No decet illa legi que sunt contraria legi. De lege naturali vide in consciencia.

Lexis interpretatur pausatio vel sermo: et inde barbarolexis fm Hug. Papias vero dicit. Lexis grece latine locutio .i. quelibet syllaba vel vox que scribi debet vel potest.

L ante Y

Lya interptat laboriosa vtriq fuit laboriosa i generado. Plures .n. dolores q rachel fecuditate pariedi ppessa vl expta e vt vult Greg. in. ij. omel. Ezech. Lya q interptat laboriosa figt actiua vita q laboriosa e qz desudat i ope. Lya lippa et fecuda describit: qz actiua vita du occupat in ope min vi det: s; dumo p verbu mo p exeplu ad imitatione suas primos accendit. multos etiam bono tpe filios generat.

Libame minis ge. neu. sacrificiu vl cib: et dr a libo bas: et p du. ba. Et scias q sic dr in historijs i pncipio leuitici: triplex cop q offerebant: occurrit discretio. Aut .n. erat oblatio de aialib et sacrificiu dicebat: nec ant. viij. die natiuitati poterat offerri: nec eade die et mater et fetus ei. Aut de ficca materia: vt de simila pane thure et pp dicebat oblatio. Aut de liqdis: vt de vino et oleo qd pp libame vl libatio dice

bat: sz his nolb⁹ scriptura qñq3 idifferēter vtat. Itē alibi dr Libamē 7 libamētū erat simila oleo glutinata 7 vinū q cū hostia adolebant: vt q̄si vinū 7 panis 7 caro dño offerant.

Liban⁹. a libo bas dr h liban⁹ni mōs fenicū altissim⁹ dict⁹ sic pp thus qd ibi colligit. vñ fit libatio fm Hug. vl vt dicit Pap. Liban⁹ ē fenicū mōs in quo cedri sunt altissime. Alter liban⁹ ē mōs arabie vbi colligit thus. Sz h libanus arbor ē arabie imēsa atq3 ramosa succū aromaticū fundēs. 7 dr ppe h liban⁹ p mōte: h liban⁹ p arbore: h libanū p thure. q at dr Eccli. xxiiij. Quasi liban⁹ nō incisus in mas. ge. auctoritati ascribimus. Itē liban⁹ ponit p tēplo Esai. xxxiij. Cōfusus ē libanus 7 obsurduit. vbi dicit glo. Cōfusus est libanus. i. templum 7 obsurduit ne ibi audiantur preces a dño sic ante. Itē alia glo. Libanus. i. templū. vñ zacha. xi. Aperi libane portas tuas 7 deuoret vel cōmedat ignis cedros tuos. Itē Ezechiel xvij. Aqla grādis magnar3 alarum venit ad libanū 7 tulit medullā3 cedri 7c. vide in chermel.

Libasius sij mas. ge. i. bachus: a libo bas dicitur.

Libatoriū rij: locus vbi sacrificatur: 7 dr a libo bas.

Libatus: a libo liba dr 7 libat⁹ bata batū. i. sacrificat⁹ vl parū per degustatus. Et cōponitur vt illibatus ta tū. i. nō tactus.

Libella belle dimi. parua libra.

Libellulus luli dimi. paruus libellus.

Libellus belli paruus liber vel codex.

Libens. a libeo bes dr libēs bētis ois ge. tū pticipium q3 nomē. 7 cōparatur put est nomē: libens libētior libētissimus vñ libēter bentius bētissime aduer. 7 h libentia bentie fm Hug. 7 Pap. dicit. Libens plena voluntate volens.

Libenter aduerbiū. i. cum magna voluntate 7 animo.

Libeo bes bui bitū oli3 erat in vsu: sed mō nō ē in vsu nisi libet impsonale ab eo deriuatū vñ libesco scis ichoa. Et notādū q antiq dicebāt lubet 7 lubesco p libet 7 libesco. vñ nos vtimur cōposito allubet 7 allubesco. i. obedire vl cōsentire. Itē libeo 7 libet cōponit vt collibo vl collibet. i. sil libere vl obedire vl cōsentire. Itē cōponit vt plibeo bes vl plibet. i. pfecte libere. Libeo cū oibus suis cōpositis est neutrū: 7 libet impsonale similit. Omē eni impsonale generis neutri ē speciei deriuatiue 7 nullius numeri 7 nullius psone: 7 eiusdē cōiugationis cuius est vbū a quo descendit. Itē libet 7 libeo cū oibus suis cōpositis cor. hāc syllabā li. vnde Facetus. Nemo placet stulto nisi dicat qd libet illi.

Liber ra rū dr a libero ras: 7 dr liber q nō subiacet iugo fuitutis: 7 cōparat liber rior berrim⁹. vñ libere rius rime aduer. 7 libertas tatis. Itē a libero ras h liber qd i q̄ttuor sigatōibus inuenit: nā liber. i. cortex vl codex. bachus vl igenu⁹ sz est differentia in genitiuo nā p bacho vl ingenuo facit gtm liber liberi: sz p codice vel cortice liber bri. Liber beri dr fili⁹ ingenu⁹ q2 ex libero mr̄imonio sit natus vl ortus nā filij ex libero 7 ancilla orti seruilis sunt cōditionis. sp enī3 q nascit sequit deteriorē statū pentū. liber eni dr bach⁹: q2 liberat hoīe3 a curis: vel q2 mares in coeūdo p eius beneficium emissis seminibus liberant. itē liber muliebri 7 delicata carne depingit: q2 dicūt mulieres ei attribuisse vinū pter excitandā luxuriā vel libidinē. vñ 7 frōs eius pāpino cingitur. sed iō coronā vitreā 7 cornu h3: q2 quū grate 7 moderate vinū bibit: leticiā pstat: cū vltra modū excitat lites 7 q̄si cornua addit. vñ illud. Cū venere 7 bacho lis ē sed iūcta voluptas. vñ Oui. Uina parāt aīu3 veneri arma sum⁹.

Liber bri est interior tunica vel pars corticis qui ligno adhebet: 7 dr a libero ras: q2 liberat 7 defendit iterius lignū: vel q2 ille iterior cortex defendit ab exteriori. vl dr liber a liberato cortice. i. ablato. est eni mediū quoddā iter lignū 7 corticē: inde liber dicim⁹ in quo legimus q2 añ vsu3 charte vl mēbrane de libris arbor fiebāt volumina 7 cōpaginabant vñ 7 scriptores a libris arbor librarij vocant: 7 iidē3 dicti sunt bibliopole 7 antiquarij: sz librarij sunt q noua scribūt 7 vetera antiquarij: qui tm vetera vñ 7 dicti sunt vel dr liber a libertate legentiū: q2 olim solis liberis studiū legendi dabat. q aūt dr liber q̄si lirar vber. i. abūdās vl abūdantia cibymo. est. Et scias q liber qñ facit gtm liberi pduc. pmā vñ liber libera liberū adiectiuū: 7 h libertas libertatis ab eo descēdēs. 7 h liber liberi p bacho 7 p ingenuo pdu. li. Unde qdā. Nō bñ p toto libertas vēdit auro. sz liber qñ facit gtm libri. s. p codice vl cortice cor. li. vñ Ouid. Legerat hui⁹ amor titulū nomēq3 libelli. Itē qdā: Haurit aquā cribro q discere vult sine libro. Predicta patēt etiā in his vsibus. Liber id est bachus vl vir sine cōpede natus. Ac liber est codex vl rapt⁹ ab arbore cortex. Prima beri faciūt genitiuū: bri q3 secūda. Itē quidā. Pars prior est cortex liber altera: tertia suber. Itē de liber libera liberū 7 liber libri dicit quidā. Nō docet illa liber scripsitq3 vir bñ liber. De libro vite habes in dictiōe scribo bis. Itē de libero arbitrio 7 de triplici libertate dixi in dictiōe arbitriū: sed ibi nō dixi de q̄ttuor statibus liberi arbitrij. Unde hic nota: pñt notari in hoīe q̄ttuor status liberi arbitrij. Ante pctm eni ad bonū nihil impediebat: ad malū nihil impellebat: nō habuit infirmitatē ad malū: 7 habuit adiutoriū ad bonū tūc sine errore rō iudicare: voluntas sine difficultate bonū appetere poterat. Post pctm vo ante reparationē gratie siue penitētie premit a cōcupiscētia 7 vincit: 7 h3 infirmitatē in malo: sed nō h3 gratiā in bono: 7 ideo nō pōt peccare: 7 nō pōt nō peccare etiā dānabiliter. Post reparationē vo ante cōfirmationē premit a cōcupiscētia 7 nō vincit. 7 h3 quidē infirmitatē in malo sed gratiā in bono vt possit peccare pp libertatē 7 infirmitatē: 7 possit nō peccare ad mortē pp libertatē 7 gratiā adiuuantē: nondū tñ habet posse oino non peccare: vel nō posse peccare pp infirmitatē nondū pfecte absorptā: 7 pp gratiā nondū pfecte cōsūmatā. Post cōfirmatiōē3 vo, infirmitate penit⁹ cōsumpta 7 gratia consūmata nec vinci poterit nec premi: 7 tūc habebit nō posse peccare: vt dicit magister in scdo sentē. di. xxv. vide i pecco peccas. Et scias q de oi statu hoīs aliquid accepit xps qui oēs venit saluare. Sūt eni3 vt dictū est q̄ttuor status hominis: pmus ante peccatū: secūdus post peccatū mortale 7 ante grām: tertius sub gratia 7 penitētia. quartus in gloria. De primo statu accepit Christus imunitatē peccati. vnde. Aug. illud iohānis euangeliste exponēs. Qui desursum venit super oēs est: dicit xpm venisse desursum. i. de altitudine humane nature ante peccatū q2 de illa altitudine assūpsit verbū dei humanā naturā dū nō assumpsit culpam. Sed penam assumpsit de statu secundo 7 alios defectus. De tertio vero plenitudinem gratie. De quarto non posse peccare 7 dei perfectam contemplationem. habuit enim simul bona quedam vie 7 bona patrie: sicut 7 quedam mala vie. i. penalitates. vnde 7 propheta. Simul in vnum diues 7 pauper.

Liber liberi vel libri substantiuū in liber bra brū exponitur.

Liberalis: a liber ra rū dr h 7 h liberal 7 h le. i. largus humanus vel benign⁹. s. q libēter donat 7 nō murmurat 7 cōparatur lior simus vñ liberalit lius sime aduerbiū. 7 h liberalitas tatis. i. largitas humanitas vel benignitas: 7 p libertate inuenit. sz ppe libertas ē cōditiōis. liberalitas vero beneficentie 7 largitatis. Item liberalitas dicitur quod pertinet ad liberū. vñ qdā artes dicunt liberales q2 nō nisi liberis: licebat eas addiscere: vl q2 volūt liberū ab oi cura 7 sollicitudine vñ paupes studere nō pñt: q2 nō sūt liberi ab oi cura pp defectū rer tpaliū. Ul dñr liberales: q2 liberāt aīam cū a curis tpalib⁹ 7 vitij. Liberal cōponit cū in: 7 dr illiberal. i. nō liberalis: 7 cōpat. 7 pdu. pmā illiberalis 7 libertus sicut liber a quo deriuat. Et nota q aliquid dr dari mltipliciter qñq3 ex ipsa ppetate nature fm q dicim⁹ q ignis dat calorē suū 7 sol splēdorē: 7 huius datiōis nō ē pncipiū volūtas qñq3 ex volūtate: 7 ē pncipiū datiōis: 7 h cōtingit dupliciter qñq3 eni p dationē intēdit aliq vtilitas ipsius dātis vl q̄tū ad remotionē ipius mali sicut qñ aliqd dat ex timore: 7 tal datio dr redēptio: vl q̄tū ad acquisitionē alicuius boni: 7 talis datio est ppe q̄stus vl vēditio: qñq3 aūt nō intendit vtilitas aliq in ipo dāte: 7 h datio dr liberalis: 7 ppe dr donatio. donare eni addit supra dare. Donū eni vt dicit phus

est datio irredibilis: nõ q̃ recõpensari nõ valet: sed illa q̃ recõpensationẽ nõ querit vñ donum impoztat libertatem in dante. Constat aũt q͡ illa datio in qua intẽdit̃ vtilitas dantis nunq̃ꝫ competit deo. vñ ipse singulariter ḋꝛ liberalis: qꝛ in oĩbus alijs dantibus intenditur aliq̃ vtilitas i dante vł boni tꝑalis vel spũalis. vñ nulla datio est pure liberalis: vt dicit Auicenna: nisi dei ⁊ operatio eius.

Libero beras berauí. vñ liberatoꝛ liberatrix Libero componitur cũ con ⁊ mutata n in l ḋꝛ collibero beras beraui. i. sił liberare. Itẽ cõponitur cũ de ⁊ ḋꝛ delibero deliberas. Libero actiuum est cũ oĩbus suis cõpositis: ⁊ produ. li.

Liberrimus in liber bera berum vide.

Libertas libertatis a liber formatur addita tas: de hoc in liberalis vide. Inuenitur triplex libertas: vt dixi in arbitriũ vide etiam in seruitus ⁊ in rectoꝛ.

Libertinus penul. produ. in libertus exponitur.

Libert⁹ a liber bri ꝑ codice ḋꝛ liber bera berũ: a quo ḋꝛ h̃ libertus berti q̃ ex seruo factus est liber q̃ſi liberat⁹ a iugo ſuitutis. vñ liberta berte: q̃ de ancilla facta ẽ libera. ⁊ hic libertinus tini: filius liberti. ⁊ h̃ libertina tine filia liberti q̃ſi de liberto natus vel nata. ⁊ libertin⁹ tina tinũ ad libertũ ptinẽs Libertus vł liberta ꝯponit̃ cũ con ⁊ ḋꝛ collibertus vel colliberta q̃ vł q̃ est cũ alio libertus vł liberta vł fit. Est ḡ ordo. Seruus libertus qui de seruo fit liber. itẽ collibert⁹ vł manumissus libertinus filius liberti. ſꝫ fili⁹ libertini ſimpliciter iã liber. vñ ṽſus. Libert⁹ ꝑmus. libertin⁹ secũdus. Tertius est liber posteritasq̃ꝫ sua. In legib⁹ ãt vt dicit Hug. ꝑ eodẽ habet̃ manumissus libert⁹ collibert⁹ ⁊ libertin⁹ Magister ãt i historijs sup illõ actuũ. Surrexerũt ãt q̃dã de synagoga libertinoꝝ sic dicit. Libertini a regiõe sic dicti. vł libertini. i. manumissi q̃ cũ p̃us fuissẽt ſui postea fuerũt libertate donati ⁊ sic fuerãt de ſuili ꝯditiõe q̃ p̃mo fidei restiterũt.

Libet impersonale in libeo bes est.

Lybia bye vxoꝛ fuit epaphi q̃ regnũ libye possedit. ex cuius noĩe terra illa dicta est libya. ⁊ hinc libye⁹ ca cũ: ⁊ h̃ ⁊ h̃ libes vel lybis. i. libycus: ⁊ hic libycus vẽtus flans a lybia q̃ aliter ḋꝛ aphrycus ⁊ lybius bya bium. i. libycus. ⁊ hi ⁊ he libyes indeclina. quidam populi libye. Ezech. xxvij. Perse ⁊ libyes. ⁊ ḋꝛ libya tertia pars oꝛbis. vñ Lucanus in. vj. Europam miseri libyam asiamq̃ꝫ timere.

Libyana a libya ḋꝛ hec libyana ane quoddã genus charte sic dicta ad honoꝛem libye. ⁊ libyanus na num. i. libycus.

Libycus in libya est: ⁊ coꝛ. penul.

Libydo a libet ḋꝛ hec libido dinis. i. voluptas vel luxuriosa volũtas. vł ḋꝛ sic a libeo q̃ a puellaꝝ coꝛpoꝛe depingit̃. vñ libidinosus sa suꝫ: voluptari⁹ vł luxuriosus qꝛ facit qđlibꝫ ⁊ libidineus nea neũ. Et scias q͡ ſꝫ Pap. Libido cupiditas animi ẽ. Sũt ãt multe varieq̃ꝫ libidines: sicut vlciscendi q̃ ira vocatur. vel habẽdi pecuniã q̃ auaricia noĩatur ⁊ cetere Quum igitur non additur cuius libido nõ solet aĩo occurrere nisi illa que in carne ista coꝛruptibili plus oĩbus seuit. Hec aũt non solũmodo coꝛpus: verũetiã intrinsecus totũ cõmouet ⁊ vendicat hoĩem: ⁊ ꝑdu. bi. vide in pudicus.

Libyes in libya vide.

Libitina. a libet vel libido dicitur hec libitina tine: dea libidinis quod etiam pro feretro a moꝛte accipitur quod non libet: ⁊ coꝛ. ti sicut patet in antiphrasis.

Libit⁹ ta tũ peñ coꝛ. ḋꝛ a libet. ⁊ ꝯponit̃ cũ in: ⁊ mutata n in l ḋꝛ illibit⁹ ta tũ. i. nõ libit⁹. ⁊ h̃ libitus tus tui ⁊ hoc libitũ ti.

Libo. a liber beri ꝑ bacho ḋꝛ libo bas: ⁊ est libare sacrificare vł fundere: ⁊ ꝑp̃e calicis ẽ. Libare ꝑp̃e erat qñ pateras mero plenas haris ĩfundebãt. Nã libare ꝑp̃e ẽ fundere. vñ panẽ imolamus: calicẽ libamus. ⁊ ẽ sumptũ a libero qui vſũ vitis inuenit. ⁊ libare ponit̃ pro parũper degustare vel cõtingere: ⁊ etiã ꝑ imoloꝛ liboꝛ inuenit̃. Libo ẽt cõponit̃ vt collibo libas. i. sił libare: delibo bas: ꝑlibo bas: relibo bas: iterũ sacrificare. Libo bas actiuũ est cũ oĩbus suis compositis ⁊ ꝑducit hanc syllabã li: sed libeo bes ⁊ libens eã coꝛ. vide quidam. Sic gaudere libet vt amans mea gaudia libet. Libya liberis libõ libando libentius ibõ.

Libra. a liber bera berũ ḋꝛ h̃ libra: bꝛe ⁊ ꝑficit̃. xij. vncijs. ⁊ inde habet̃ ꝑfecti põderis genus: qꝛ tot ꝯstat vncijs quot mẽsibus ãnus. ⁊ ḋꝛ libra qꝛ sit libera ⁊ cũcta in se põdera ꝑcedẽtia vel minoꝛa ꝯcludat. Et scias q͡ libra ꝯtĩr. xx. solidi: qꝛ tñ solẽt põderare. Itẽ libra ḋꝛ quoddã signũ i celo qđ sol intrat in septẽbꝛi: ⁊ ḋꝛ libra: qꝛ tũc dies ⁊ noctes equantur. Libra ꝯponit̃ vt hic ⁊ h̃ bilibꝛis ⁊ hoc bꝛe. i. duaꝝ librarũ pondus vel mensura ⁊ sic trilibꝛis ⁊ quadrilibꝛis: ⁊ produ. li: sicut ⁊ libra naturaliter ꝑducit li: vt vult magister ⁊ hñ sed liber libri coꝛ. li. vñ in doctrinali ḋꝛ. Pro centum libris nolo carere libris. A libra deriuatur libꝛo libꝛas: ⁊ est librare põderare vibꝛare vel equare. Et componitur vt collibꝛo bꝛas simul librare. Relibꝛo as: iterum librare. Libꝛo actiuũ est cum omnibus suis compositis: ⁊ producit li naturaliter

Libramentum menti. i. equamentum: a libꝛo bꝛas dicitur.

Librarius. a libra ḋꝛ librarius ria rium: ⁊ est librarius qđ pertinet ad libram. ⁊ hic librarius hec ria dicit̃ tenens libꝛam. Item librarius vel libraria dicit̃ seruus vel ancilla: qꝛ ad libꝛam. i. ad mensuram cibum accipiant. itẽ librarius vel libraria scriptoꝛ vel scriptrix qui vel q̃ scribit librũ: ⁊ ꝑdu. li. Hester. viij. Librarijs ⁊ scribis. Que sit differentia inter librarios ⁊ antiquarios dictum est in liber libꝛa libꝛum. 171

Libꝛellium li quidam flos. ⁊ dicitur a libꝛo bꝛas: qꝛ crescendo cito sursum libꝛetur.

Libꝛilla: a libꝛa bꝛe ḋꝛ hec libꝛilla le: baculus cũ corrigia plũbata ad libꝛandũ carnes. ⁊ libꝛilla ḋꝛ instrumentũ libꝛandi i. percutiendi lapides in castra scꝫ mãganus. vñ libꝛillo las cum tali instrumento proijcere vel percutere vel inuestare.

Libꝛipẽs pẽdis ḋꝛ tenẽs libꝛã: qꝛ de manu ei⁹ pẽdeat libꝛa: vł qꝛ librã pendentẽ sustineat. Et ꝯponit̃ a libra ⁊ pẽdeo vel pendo. vñ Ennius. Qui libꝛã tenet appellatur libꝛipens.

Libꝛo bꝛas in libꝛa bꝛe exponitur.

Libum bi ḋꝛ a libo bas ⁊ est libũ panis imolaceus. qui. s. sacrificatur vel offertur. alio noĩe dicitur placenta. Nume. xxviij. g. Preter holocaustum ⁊ liba eius.

Liburnia. a libꝛo bꝛas ḋꝛ h̃ liburnia nie q̃dã regio cui⁹ hoĩes sunt agiles et ad currendũ habiles et veloces. vñ liburnus na nũ gentile. et qꝛ liburni veloces sũt. iđ parua nauis ⁊ habilis ad currẽdũ ḋꝛ ide h̃ liburna ne. et qꝛ sił illi liburni sũt adeo agiles et veloces. iđ ab illis ḋꝛ h̃ liburn⁹ qđdã genus currus velocissimi. vñ Iuuena. Diues et igenti curret sup ora liburno. Et ex eadẽ rõne ḋꝛ ab illis h̃ liburnus ni. ꝑco vel discursoꝛ. Iuuena. Primus clamante liburno.

Licentia. a liceo ces vel a lꝫ qđ est licitũ deriuat̃ licens tis ti: addita a fit h̃ licẽtia. Pꝛopꝛie ãt licẽtia ẽ abusio et impꝛoprietas cũ aliq̃s de cõcessione cõi vel alias facit qđ non ꝺꝫ vel ꝯ artẽ. vñ licẽtia auctoꝛis dicimus cũ coꝛripiũt pꝛoductas et ꝑducũt coꝛreptas. Itẽ licentia ḋꝛ cõmeatus qđ vulgariter ḋꝛ cõmeatio. vñ licẽtio as actiuũ: i. vulgo cõmeatare. Itẽ a licentia licentiosus sa sum. i. lasciuus uel cui oĩa licent. Licens ſm q͡ est nomen comparatur.

Liceo ces cui cere ẽ equocũ. nã licere. i. eẽ licitũ i hac ſiḡatiõe raro ĩuenit̃ mõ ꝑsonale nĩ Pau. ad Coꝛint. exponit illud Oĩa mihi licẽt ſꝫ nõ oĩa expediunt ⁊ Lucan⁹. Oĩa dũ licedt nobis nil esse recuso. Sꝫ ĩpersonale ab eo deriuatũ. s. lꝫ ẽ in frequẽ. vſu. Liceo ces cui. i. exterminari: appꝛeciari sic mõ appꝛecio cias actiuũ ut licẽti⁹ possum⁹ loq̃. Itẽ ĩuenit̃ liceoꝛ ceris deponẽ. lices ḡ ⁊ liceoꝛ ceris deponẽ. hñt significatiões ꝯrias suis uocib⁹. qꝛ liceo i actiua uoce ſiḡt passionem ab alio illatam. i. appꝛeciari. vñ ⁊ ꝯstruit̃ cũ ablĩõ ĩterposita a vł ab ꝑpõne ad modũ passiuoꝝ. Itẽ liceoꝛ ceris ſp̃ significat actionem trãseuntẽ. i. appꝛeciare vñ ꝯstruitur cũ accusatiuo ad modũ actiuoꝝ. Itẽ vtrũq̃ꝫ ꝯstruitur cũ ablatiuo vel gtõ designãte ꝑciũ: vt liceo a te tribus obulis vel triũ obulorũ: ⁊ liceoꝛ te tribus obulis vel triũ obuloꝝ. Cũ gtõ vł cũ ablĩõ ꝑciũ designãte ꝯstruuntur ꝑdicta ṽba iuxta illã regulã Verba apud ꝑciũ ptinentia indifferenter ⁊ in eodẽ sensu ꝯstruunt̃ cũ gtĩs ⁊ ablĩis ꝑciũ designãtib⁹ vt emi istũ equũ

duob⁹ denarijs vl' duoꝝ denarioꝝ. Vñ ad īterrogationē fa
ctā p gtīū pōt rñderi ablt̄ūs vl' ecōuerso: vt q̄nti ɔstat h̄ cap
pa: vno denario. vl' quāti emisti istū equū: centū solidoꝝ.
Sȝ q gtīūs cōpetent̄ rñdeat ad gtīū: ⁊ ablt̄ūs ad ablatiuū
nō est q̄d. Liceo in oī significatione cū suis compositis est
neu. liceor v° deponētale: ⁊ cor. hanc syllabā li. vñ Birria.
Multa licet sapias re fine nullus eris: ⁊ inde licet ⁊ licebit
q̄nq̄ ponunt̄ p ɔiunctione aduersatiua scȝ q̄uis: nō tñ est
dicendū q licet vel licebit sit ɔiunctio: sed tñ verbum.
L icia licie q̄dā regio est. vñ lici⁹ licia liciū: penul. cor. vñ Oui
dius in ep̄la. Sanguine tricolom⁹ liceaȝ tepefecerat bastam
Auctores q̄nq̄ poetica licentia penl'. istius nois pducunt.
L iciatoriū torij lignū in quo liciuȝ inuoluit̄: ⁊ dr̄ a licio licis.
L ichinium: lichnos grece latine dr̄ lux vel lumen vel lucerna
vñ h̄ lichinius nij: ⁊ h̄ lichiniū nij in eodem sensu scȝ funis
candele qui ardet in candela vel cincēdula lucerne. ⁊ dicū
tur sic q̄z dant lumē. ⁊ q̄nq̄ ponunt̄ p ipsis candelis vel lu
cernis. Virgilius in primo enei. fit strepitus tectis voce sq̄
per ampla volutant. Atria dependent lichni.
L iciniū nij genus vestis dictū a ligo gas: q̄z textura eius liga
ta sit in corum quasi lignum: ⁊ est c pro g posita. Item lichi
nius aliud significat. vide in lichinium.
L icio cis cui vel lexi licitū vel lectū nō est in vsu. i. trahere. Et
ɔponit̄ cū ad ⁊ dr̄ allicio cis ellexi vel allicui. i. attrahere q̄
dā delectatiōe puocare ad se. vñ allecto ctas frequē. i. freq̄n
ter allicere. Itē ɔponit̄ vt elicio cis elexi vl' elicui electū vl'
elicitū: extrahere extra vocare ⁊ educere. vñ electo ctas fre
quēta. i. frequēter eligere: foras emittere. Illicio cis xi vel
cui illaquearē: i fraudē ducere vñ elicto ctas frequē. ⁊ pelli
cio cis cui vel lexi pellicitū vel pellectū. i. decipe Prolicio
cis. i. pcul elicere. Liceo ⁊ eius cōposita sunt actiua ⁊ corri
piūt hanc syllabā. li: ⁊ faciūt pteritū in xi vel in cui. sȝ elicio
⁊ pellicio frequēti⁹ i cui: alia frequēti⁹ i xi: ⁊ sm q pteritū
faciūt in xi faciūt supinū in ctū: sm v° q faciūt pteritum in
cui faciunt supinū in citū. ita dicit Hug. Pris. aūt in. x. li. de
terminans de verbis tertie ɔiugationis desinētibus in cio
sic dicit. Alia i ante cio habentia candē in e ɔuertunt ⁊ cio
in xi: vt aspicio asperi illicio lexi pellicio lexi Inuenit̄ etiaȝ
sm antiquos pellicui ⁊ allicui. Excipitur tñ elicio cui. ⁊ pu
ta iō ne si ellexi diceremus participiū necessario electus fie
ret ⁊ esset dubitatio significationis: q̄z supra eligor geris fa
cit electus. His visis dico sequēs Priscianū q ɔposita a li
cio cis lexi lectū qd̄ nō est in vsu in simplicitate faciunt pre
teritū in xi ⁊ supinū in ctū sm modernos excepto elicio qd̄
facit elicui elicitū cā differentie vt dictum est. non tñ infi ci
or quin preterita pdictorum verborū inueniantur ēt in cui
vt pellicui: ⁊ supinū in cituȝ vt allicituȝ: sed h̄ sȝ antiquos.
L icisc⁹ Licos qd̄ ē lup⁹ ɔponit̄ cū cinos qd̄ ē canis ⁊ dr̄ h̄ li
cisc⁹ cisci: ⁊ h̄ licisca ciscе. ⁊ vt ait Pli. licisci vl' licisce dr̄r
canes nati ex lupis ⁊ canibus quū forte inter se ɔmiscent̄.
L icitatio a licitor taris dr̄ h̄ licitatio onis: ⁊ ē ppe q̄n aliq̄d
vēdit̄ ⁊ emptores sup se augmētū vl' diminutiōeȝ faciūt vl'
spōsionē vl' pmissionē: vñ ⁊ sepe licitatio dr̄ spōsio vel pro
missio: sȝ ppe pdicto mō facta. Licitor taris. i. appciari vel
addere siue diminuere pciū rei q̄ vēdit̄: vt si q̄s dicat se vel
le p re aliq̄ decē solidos: ⁊ ali⁹ supueniēs dicat: ego dabo
vndecim solidos. vl' si vnus dicat: iste equus valet decem
solidos: ⁊ alius vno plus valet vndecim. ⁊ ponit̄ aliq̄n li
citari simpliciter p vendere vt hic licitator toris: ⁊ cor. ci.
L icitus a liceo vel licet dr̄ licitus ta tum quod componitur
cum in ⁊ dicitur illicitus ta tum i. non licitus.
L iciū licij filū innodatū tele per qd̄ stamen trahit̄ ⁊ licitur: ⁊
dicitur a licio licis: ⁊ scribit̄ per c ad cuius differentiaȝ iste
genitiuus pluralis de lis litis scȝ litium retinet sonū t.
L icius cia cium in licia exponitur.
L icon. i. dulce.
L icos grece latine dicitur lupus ab auiditate vel rapacitate:
q̄z rabie capacitatis que inuenit trucidat.
L ictor a lito tas dr̄ h̄ lictor toris qui de officio portat gladiū
⁊ securim ante regē vel impatorem vt ad puniendos reos
psto sit. ⁊ dr̄ lictor q̄si litor a litando c interposita: q̄z litat ⁊
interficit reos. vñ ⁊ q̄cūq̄ regi vel iudici vel alicui presidi
obsequuntur ad puniendos reos lictores dicuntur. Itē li
ctor dr̄ portator cadauerū scȝ q portat cadauera ad bustum
vel sepulturam sic a litando vel ferēdo q̄si lator. Itē lictor
pōt dici leccator vel qui lingit a lingo gis sm Hugu. q aūt
dr̄ lictor q̄si legis ictor. i. pcussor: vel lictor quasi legis actor
etymo. est: nō cōpositio. Lictū est supi. de lingo gis. Item
linquo dȝ facere lictuȝ: sed non est in vsu. vide in lingo gis.
L icui q̄n est pteritū de liceo lices scribit̄ p c. sed q̄n est prete
ritū de liquo scribitur liquui per q: ⁊ geminum u.
L ydia die regio est. vñ lydus da dū. ⁊ lydi⁹ dia dium. Ezech.
xxx. Ethiopia ⁊ lydia lydij. In lydia erant duos frēs scȝ ly
dus ⁊ Tyrrhenus: quib⁹ cū illud regnū nō sufficeret proie
cerunt sortes q̄s eoꝝ cū pte populi exiret ⁊ ceciderunt sup
Tyrrhenū: qui cū pte lydoꝝ venit in tusciā. ⁊ a suo noie di
cta est tuscia tyrrhenia ⁊ tusci tyrreni. Silr ab illis qui cuȝ
eo venerunt. Tuscia dicta est Lydia ⁊ etiaȝ tusci lidij: vl' a
noie fr̄is: q̄z sepe nomen vnius fr̄is ponit̄ p noie alterius.
L ien lienis mas. ge. per i: id est splen. sed lyen per y. i. venus.
L ienon. i. leue.
L ienosus in linosus vide.
L yēteria enteria qd̄ ē itestina ɔponit̄ cū lyenō qd̄ ē leue: ⁊ dr̄
h̄ lyēteria rie: q̄si molle itestinū: q̄z cibū tāq̄ p aliēa itestina
nullis obstātib⁹ facit plabi: qualēcūq̄ eni cibū accepit inco
ctū egerit. vñ lientericus ca cū qui talē infirmitatē patitur.
L ieus liei mas. ge. i. bach⁹ ⁊ dr̄ a liē qd̄ ē splē: q̄z a splene risus
pcedit: ⁊ ebrij q̄si sp ridēt: vl' dr̄ a ligo gas: q̄z ligat liguā ⁊
impedit. vl' a lianō qd̄ ē leue: q̄z mlto vino mēbra soluunt̄
⁊ leuant̄. ⁊ inde lieus ea eū. i. bachicus. ⁊ pd. peñ. vñ Oui
dius de arte. Turpe iacens mulier multo madefacta lieo.
L ignarius in lignum est.
L ignis grece latine dicitur lux lumen vel lucerna.
L ignū a lichnis greco dr̄ h̄ lignū gni: q̄z icēsū ɔuertat̄ i lumē
vl' q̄z ɔuersū i ignē lumē faciat: vl' q̄z aptū ē flāmis ⁊ lumi
nib⁹. ⁊ inde ligne⁹ nea neū de ligno existēs vel ad lignū pti
nens. ⁊ h̄ lignariū rij loc⁹ lignoꝝ: vel lignoꝝ aceruus. Item
hic lignarius generaliter opifex lignorum appellatur.
L iga gas gaui vñ h̄ ligamē: ⁊ h̄ ligatura. ⁊ h̄ ligula. Ligo ɔpo
nit̄ vt alligo gas colligo gas. deligo gas. i. valde vl' deorsū
ligare vel dissoluere. Disligo gas. i. dissoluere qd̄ deberet di
ci diligo gas. sȝ cā differētie ad diligo gis: iterponit̄ s ⁊ in
eodē sensu īuenit̄ disligo gis tertie ɔiugatiōis. Illigo gas:
interligo gas: pligo gas: pligo gas: pligo gas: obligo gas. i.
impignorare. Religo gas. i. dissoluere vel iterū vel valde li
gare. Subligo gas q̄si subtus ligare. Ligo ⁊ composita ab
eo oīa sunt actiua ⁊ corripiunt hanc syllabā li. vñ Birria.
Quēlibet īmodicus alligat eris amor vide in vinctus.
L igo gonis mas. ge. i. sarpa quoddā instrumētū rusticanum
ad fodiēdū aptū. ⁊ dr̄ a leuo leuas: q̄z leuat terram. vñ ligo
q̄si leuo: ⁊ ligones quasi leuones ⁊ pducit penultimaȝ geni
tiui: sed ligo ligonis nes nomē gentile eā corripit.
L igonizo zas zaui zare. i. sarpere: ligone terram vertere.
L igula le a ligo gas dr̄ hec ligula le. i. parua fascia vel corri
gia cū qua aliq̄d ligat̄. vnde ligulatus ta tū. i. ligulis ligat⁹
vel plenus. ⁊ hic ligulatus ti. i. coquus cui multe ligule sūt
necessarie ppter veteres pannos quos induit. ⁊ ligulo las
ligulis ligare: ⁊ corripit gu. vide in ligo.
L igur vel ligus guris: in liguria exponitur.
L iguria rie q̄dā pūicia i q̄ sūt ꝯ celle nouaria mediolanū. pa
pias: dicta sic ab abūdantia liguminis vñ a ligumē dr̄. Et a li
guria dr̄ h̄ ⁊ hec ligur vel ligus guris gentile penul. gtī cor.
L igurio ris riui ritū. i. parū p cibū attingē: latēter ⁊ cito deuora
re ⁊ degluttire: ⁊ ē glotonū: ⁊ ponit̄ q̄nq̄ simplr̄ p deuorare vl'
lingē. Et ɔpōit̄ ab ligurio ris. i. absumē deuastar̄. Deligurio
ris. i. valde vel deorsū ligurire pligurio ris. i. ante ligurire.
Ligurio ⁊ eius cōposita sunt neu. ⁊ pdu. hanc syllabā gu.
Hora. in sermo. Tractaui calicē manibus duȝ furta ligurit.

Ligurius rij mas.ge. quidā lapis p̄ciosus dictus a lint lincis q2 fit ex vrina lincis tpe indurata. Exo. xxviij. ca. Liguri⁹ achates. Pap. dī. ligurius lapis dictus q2 fit ex vrina lin/cis tpe durata. Sȝ Exo. xxxix. ⁊ xxviij. ca. legit ligure si/ne u. ⁊ ita teneas. ⁊ hoc ēt vult Vguitio.

Ligustic⁹.a liguria dī ligustic⁹ca cū pe.cor. vn̄ Juue. Nam si pcubuit q̄ fata ligustica portat. Itē a liguria h ligusticum ci. q̄dā herba a liguria dicta: q2 abundat in liguria.

Ligustrum stri: quidam flos dictus a liqueo liques: quia ci/to liquet ⁊ marcescit. Unde Uirgilius. Alba ligustra ca/dunt vacinia nigra leguntur.

Lilium lilij dicitur flos lacteus ⁊ quedam herba lactei floris similiter dicitur lilium a lacte quasi lacteu; ⁊ lilia quasi la/ctea quoq₃ candorum est in folijs. vide in par.

Lima me.a limus mi dī hec lima me: q̄dā instrumentū fa/brile: q2 limū aufert de ferro: vel q2 limū.i. leue faciat. ⁊ in/de limo mas mani mare.i. purgare.polire.vel diminuere. nā lima ferrū diminuit. vl̄ limare deritaī a limus. ⁊ tūc li/mare.i. limo iplere vl̄ ipiguare. Et cōpōif vt collimo mas.i. sil limare. Delimo mas.i. valde limare. vl̄ limū auferre. Eli/mo mas.i. purgare. Oblimo mas.i. lipidare.polire.vl̄ dete/rere.demolire.corrodere. vl̄ limo cooperire. ⁊ pdu.li. limo mas cum suis compositis. vnde Uindocinēsis. Quod for/nat auro quod ferro luna flagellum.

Limaca ce.a limus dī hec limaca ce: ⁊ limat cia p eodē ver/me. q2 in limo morātur: vel de limo nascitur: vel quia totus est immundus ⁊ limosus. ⁊ produ.ma.

Limarius rij.i. retiarius. ⁊ dicitur a limus.

Limas matis fe.ge. vestis que ptendit ab vmbiculo vsq₃ ad pedes. ⁊ dī a limus q2 inferius ab extremo sui habȝ limbū limū.i. obliquū. ⁊ eadem vestis dicitur limus. hac publice vtebantur serui ⁊ coqui. ⁊ produ. penul. genitiui.

Limbellus li dimi. paruus limbus.

Limbulus li dimi. paruus limbus. ⁊ cor. bu.

Limb⁹ bi. quā nos borā dicim⁹ fasciola est q̄ ambit extremita/tē vestiū: aut aer filo vt ex auro xerta: assutaq₃ extrisec⁹ i extrema pte vestimēti vl̄ chlamydis. Dr̄ tñ limb⁹ vbicūq₃ fiat tal' ornatura. Dr̄ ēt limb⁹ q̄cq₃ circuit⁹ cuiuslibȝ rei vl̄ ora maris vl̄ vestis vl̄ chlamydis. vn̄ limosus fa sum. libo ornat⁹ vel plen⁹. ⁊ libo libas libo ornare. Itē limb⁹ ponif p q̄dā pte iferni q̄ttuor eni sūt loca iferni. s. ifern⁹ dānatoꝝ limb⁹ pueroꝝ. purgatoriū. ⁊ limb⁹ patrū vide i ifernus ⁊ in finus. Dic p̄t q̄rl an pueri nō baptizati i limbo existes sp̄a/lē i aīa sentiāt afflictōē;. ad h dō; q2 cognitōē; pfectā habe/būt pueri l limbo existes eoꝝ q̄ nāli cognitōi subiacēt. ⁊ co gnoscēt se puatos esse vita eterna. ⁊ cām q̄re ab ea exclusi sūt. nō tñ ex h aliquo mō affligēt: qd̄ q̄liter eē possit vidē/dū ē. Sciendū ē g ex h q2 caret aliq̄s qd̄ suā pportionē ex cedit nō affligit si sit recte rōnis. sȝ nñ ex eo q2 caret eo ad qd̄ aliquo mō pportionatus fuit ficut nullus sapiēs hō af/fligit de h q2 nō pōt volare sicut auis. vl̄ q2 nō sit rex vl̄ ipe/rator cū sibi nō sit debitū. Affligeret āt si puaret eo qd̄ ha/bēdū aliquo mō aptitudinē habuit. Dico g q2 ois hō vsus liberi arbitrij hñs pportionat⁹ ē ad vitā eternā ⁊sequēdā. q2 pōt se ad gr̄aȝ pparare p quā vitā eternā merebit. ⁊ iō si ab h defierit maxim⁹ erit dolor ei. q2 amittit id qd̄ fore si bi possibile fuit. ⁊ iō i dānatis in inferno p culpa actuali qui vsum liberi arbitrij habuerūt ⁊ i q̄bus fuit aptitudo ad vi/tā eternā ⁊sequēdā gratior pena erit q2 dei visiōe carebūt q̄ q2 igne inferni cruciabunt. sicut dicā in pena. Pueri āt nū/q̄ fuerūt pportionati ad h q2 vitā eternā hērēt. q2 nec eis debebat ex pncipijs nature quū oēm facultatē nature exce/dat. nec actus pprios hr̄ potuerūt q̄bus tālī bonū ⁊sequerē/tur. ⁊ iō oīno nihil dolebunt de carentia visionis diuine. i/mo magis gaudebūt de h q2 pticipabunt multū de diuina bonitate in pfectionibus nālibus. Nec pōt dici q2 pportio/nati fuerūt ad vitā eternā ⁊sequēdā q̄uis nō p actionem suā tñ p actionē alioꝝ circa eos: q2 potuerūt ab alijs bapti/zari sicut ⁊ multi pueri eiusdē ⁊ditōis baptizati vitā eternā cō

secuti sūt. h enī ē supere edētia gr̄e. vl̄ aliq̄s sine actu p̄po p̄miet. vn̄ defectus talis gr̄e nō magis tristiciā causat i pue/ris decedētibus nō baptizatis q̄ in sapiētibus hoc qd̄ de multe gr̄e non fiunt que alijs sibi sil'ibus facte sunt.

Limen.a limes dī h limē minis. limina ostiorū dicūt a limes q2 trāsuersa vt limites sunt. ⁊ p ea sicut p limites in agros in domū introeatur vel exeatur. vn̄ dicunt a limes. q2 per transuersum posita sūt. vn̄ h ⁊ h liminaris ⁊ hoc nare. ad limen ptinens. ⁊ hoc liminare naris. idem qd̄ limen.

Limes mitis mas.ge.i. callis. ⁊ dī a limus q2 p transuersum ducit ⁊ extra viā. ⁊ sūt pprie limites transuersa in agris itinera vel fines q̄ agros diuidūt ⁊ terminant. ⁊ cor. penul. genitiui. Prosper. Angusto virtus limite celsa petit.

Liminare in limen vide.

Liminiscus ci. ⁊gula iter duos pūctos iacēs. ⁊ dī a limo. i. ob/liquo. q2 ex trāsuerso iacȝ. ⁊ pōif i his locī q̄ sacre scriptur iterptes eodē sensu sȝ diuersis sermonib⁹ transtulerunt.

Liminiū.a limes h liminiū nij. i. captiuitas. exiliū. expulsio eē liminiū vel ex domū. Et cōponif cū post: ⁊ dī h postlimi/niū nij. i. reuersio de exilio ad iura q̄ amiserat: vl̄ ius qd̄ q̄s vēdicat sibi sup rebus sui post reuersionē de exilio. vnde postliminius nia niū: q̄ post captiuitatē reuersus iura sua q̄ amiserat recepit vn̄ Pandētius. Hūc postliminio redeu/tē suscipit alto. vn̄ Hiero. i plogo Josue. Et amissum iam diu opus q̄t quodā postliminio repetere: q2 Hierony. ali/quos pphetas explanauerat aliquoꝝ explanatōēs diu iteri/miserat: loquit methaphorice q2 vult exponēdo laborē ac cipere vl̄ sumere: sicut postlimini⁹ iua resumit postq̄ reuerti tur de captiuitate. q̄si diceret. Diu fui detētus q̄si essem in captiuitate: mō ab alijs occupationibus expeditus volo re assumere opus. exponendi quod incipi.

Limino.a limē dī limino nas naui nare. i. limina pparare. Et cōponitur vt collimino nas. i. sil' liminare. Delimino nas. i. valde liminare vel deorsum limen auferre. Elimino nas. i. extra liminare vel extra limē foras piicere vel portare vl̄ publicare. Illumino nas. i. limē imittē vel itra limē imittē. Sublimio nas. i. subtus liminare vel sub limē ponere vel infodere. Limino nas cū oībus suis cōpositis est neu. pze/ter illumino nas ⁊ elimino ⁊ sublimino: que in quibusdā suis significationibus sunt actiua. ⁊ cor. mi.

Limis sȝ Hug. h ⁊ h limis ⁊ h lime: ⁊ limus lima limū. i. ob/liquus vel distorquēs oculo. s. strabo. vn̄ h limes mitis. i. callis: ⁊ inde cōponif h ⁊ h sublimis ⁊ hoc sublime.

Limitanus ni: deus qui p̄eēst limiti: qui etiam terminus di/citur ⁊ dicitur a limes tis.

Limito.a limes dī limito limitas. Et est limitare terminare. Et cōponif cū cō ⁊ dī collimito mitas. Delimito mitas. i. disterminare vel valde limitare. Elimito elimitas in eodē sensu. Et ē actiuū limito cū oīb⁹ suis cōpositis. ⁊ cor. mi.

Limo mas: in limo exponitur.

Limosus mosa mosū. plen⁹ limo. ⁊ cōparaī. ⁊ dī a limus.

Limpha a nimpha qd̄ ē aq̄ fit h limpha limphe mutata n i l. i. aq̄ ⁊ lipha ēt dī q̄dā humor vl̄ spuma i frōte canū q̄ dissi/sa p caput isaniūt ⁊ i rabiē vertunt. ⁊ dī a limpha liquore: q2 ad modū illi⁹ discurrit: vl̄ q2 patiētes h vitiū vitāt ⁊ ti/mēt aquā. vn̄ lipho; phario. i. aquā imisce vl̄ isanif. vn̄ li/phat⁹ta tū pticipiū. ⁊ p̄t eē deriuatiuū a lipha sȝ vtrāq₃ ei⁹ sig/nificatōē;. Inuenif ēt lipho phas i eadē significatiōe. Stati⁹ se/primo. Liphat⁹. i. aq̄ mixt⁹ ⁊ limphat⁹. i. isanus. vn̄ lipha/ticus ca cū. i. isanus: ⁊ ppe dī liphatic⁹ qui aquā timeat quā greci. hydrofabi dicunt. ⁊ dī ppe limphatic⁹ q̄ vitiū ex aq̄ ⁊hīt cui⁹ vitiū ē huc ⁊ illuc cursu ire sumpto vitio a fluore aq̄ sȝ poete id vsurpāt nomē h gñalr p furiosus. vn̄ limpha/ticus ppie dī canis a limpha quā hȝ: ⁊ hinc translatū ē ad alia: ⁊ possunt p̄dicta scribi per ph vel per f.

Limpho; phario: in limpha est.

Limpidus.a limpha dī limpidus da dū: paruus lucidus cla/rus vel manifestus q̄si limphidus. ⁊ cōparaī dior simus. Ezechi. xxxiiij. Sup limpidissimam petraȝ effudit illud. vn̄

limpide diua sime aduerbiū. ꝛ h̄ limpiditas tatꝭ. ꝛ limpido das: limpidū facere purificare vel clarificare. ꝛ est actiuū.

Limula le dimi. parua lima.

Limus mi fe. ge terra humida ꝛ cenosa sic q̄ē i pfūdo aq̄. ꝛ dꝛ a lenis qꝛ lenis sit. Itē adiectiue dclinaꝛ limus ma mū. i. obliquus vel distorquēs oculos s. strabo sicut dixi in limus.

Linarius narij. a linū dꝛ h̄ linarius narij. i. retiarius. ꝛ linarius ria riū: ꝛ hoc linariū. i. locus vbi abundat linū vel semen lini.

Linceus in linx cis est.

Linea nee ē corda cū q̄ aliqd dirigiꝛ. ꝛ dꝛ a linū: qꝛ de lino fiat. ꝛ si n̄ fiat ēt de lino tn̄ linea dī ēt signū qd̄ p lineaꝫ fit dꝛ linea vt i scriptura. ꝛ linea ēt lōgitudo dꝛ sine latitudie. vn̄ lineo as aui. i. ptrahē vl̄ lineas facē. vn̄ lineatiꝫ aduerbiuꝫ. i. p lineas ptractim. Et scias q̄ in veteri testō appellatur linea stricta camisea totū corpus operiēs q̄ ita strictis manicis adherebat corpori vt nulla inesset ruga: ꝛ descendebat vsqꝫ ad pedes. vnde grece poderis. i. talare dicebatur.

Linearis. a linea dꝛ h̄ ꝛ hec linearis ꝛ hoc are: quod pertinet ad lineam. Et inde componitur interlinearis re.

Lineus. a linum dicitur lineus nea neum: de lino existens: vl̄ ad linum pertinens.

Lingua. a linguo gis dꝛ hec lingua gue: qꝛ ea lingimus: vel lingua dꝛ a ligo gas: qꝛ ligat v̄ba ꝛ voces p articulatos sonos. vn̄ ligua dꝛ a ledo dis: qꝛ dētib⁹ illidiꝛ. Sicut eni plectrū cordis. ita ligua illidiꝛ dētibus ꝛ vocalē efficit sonuꝫ. vn̄ liguosus sa sum. i. loq̄la plen⁹ ꝛ abūdās. s. loquax. ꝛ cōparaꝛ. vn̄ liguositas tatis. Iteꝫ a lingua linguatus ta tū: q̄ magnā hꝫ linguā vel i lingua potēs. Et cōponiꝛ vt eliguatus ta tū: facūdus vel eloquēs: ꝛ vtrūqꝫ comparaꝛ. Itē lingua poniꝛ p linguagio. Corin. xiiij. Siue lingue cessabunt. Et scias q̄ ligue sacre sūt tres: hebraica greca: ꝛ latina que toto orbe maxie coluntꝛ. nā priusq̄ supbia turris illas diuideret vna oium nationū ligua fuit hebrea. Crediꝛ ēt pbabilr q̄ i pria tn̄ erit vna ligua vn̄ dic. Remigi⁹ sup illud ad corin. Siue lingue cessabūt. Sicut inqt an̄ turriꝫ babel vna erat ligua hebrea sic q̄dā doctores putāt expleto iudicio ipsa remanebit vna. Reuera i mltis liguis varietas est ꝛ vbi varietas ibi dissensio: sꝫ in scōꝝ regno nō erit dissensio: igiꝛ nec liguaꝝ varietas. Item Bernardus di. Multi mlta sciūt vna erit oiuꝫ ligua: iubilatō idesessa: vn⁹ affect⁹ amor eternus. ꝛ erit cōe oiuꝫ oipotētia sapientia pax: iusticia: ꝛ intelligentia: ꝛ nō erit in illa pace diuersitas linguaꝝ.

Linguax. a lingua dicitur linguax cis gene. cōmunis. i. multū loquax: assidue loquens: vel copiosus lingue. ꝛ comparatur vnde hec linguacitas tatis.

Linguilata late fe. ge. piscis qui formā hꝫ lingue vel auguratrix siue incantatrix mulier. ꝛ dicitur a lingua.

Lingula le. parua lingua. ꝛ per concisionē diciꝛ lingula sicut dicit priscianus i tractatu diminutorum.

Linguo gis xi. lictū. i. lambere vel linguā alicui rei superducere. Et cōponiꝛ vt collinguo gis. plinguo gis. religuo gis Linguo est actiuū cū oibus suis cōpositis: ꝛ faciūt ptm̄ in xi antecedente n: ꝛ supinū in ctū ꝛ sine n. Linquo etiā dꝛ facere lictū: sed non est in vsu ad differentiam huius supini lictum qd̄ venit a linguo gis. sꝫ in cōpositione bene est in vsu: vt delictū relictū. Et scias q̄ linguo hꝫ u post g in prima persona tn̄: sicut ꝛ hoc nomē lingua: sed in alijs personis vt lingis lingerem lingere. ꝛ ceteris non habet u.

Linguosus sa sum. in lingua exponitur.

Liniamentum menti. i. dispositio similitudo vel figura similitudinis. ꝛ dicitur a linea nee.

Linifex cis penul. cor. tā in ntō q̄ꝫ in gtō q̄ vl̄ q̄ facit vl̄ opaꝛ linū. ꝛ ē cōis ge. ꝛ deriuaꝛ a linifico ficas. ꝛ cor. fi.

Linificiū cij. est ipsa lini operatio. a linifex dicitur.

Linifico linificas. linū facē. a linū ꝛ facio cōponiꝛ ꝛ cor. fi.

Linio nis niui nire nitū. i. inungere. Et est actiuū cū oib⁹ suis cōpositis. ꝛ pducit hanc syllabā li. ꝛ deriuaꝛ a lino nis. Et scias q̄ lino nis tertie ꝯiugationis. ꝛ lino nis q̄rte diuersa significant sm̄ gramaticos. tn̄ in sacra pagina vt di. Pap. linio fere idē siḡt qd̄ lino. ꝛ h̄ pꝫ in Ezech. xiij. c. ꝛ in Amos vi. cap. ꝛ in moralibus Greg. ꝛ in multis alijs diuine pagine locis. quidā tn̄ putant hoc scriptoꝝ vitio accidisse.

Linipediū. a lino ꝛ pes cōponiꝛ h̄ linipes linipedis ꝛ hoc linipediū pedij in eodē sensu. s. lineum calciamentum.

Linipes dis in linipediū vide. ꝛ cor. vbiqꝫ penul.

Linistema. linum componiꝛ cū stamen ꝛ dꝛ h̄ linistema stematis. vestis ex lino ꝛ lana contexta. ꝛ dicitur sic. qꝛ in stamine linum ꝛ in trama lanam habet. ꝛ produ. ste.

Linna. a linū dꝛ h̄ linna ne. i. sagū q̄drū ꝛ molle. ꝛ est galloꝝ. Quibusdā eni nationibus sua cuiqꝫ pprie vestis ē vt Parthis sarabere. Gallis linne. Germanis renones. Hispanis striges. Sardis mastruce. Et ide linat⁹ ta tū lina idutus.

Lino nis ni. vl̄ magis cū orie ad nomē linū lini leui qd̄ a leo quoqꝫ simplici nasciꝛ qd̄ i vsu nō est. ex quo deleo deleui vetustissimi tn̄ ēt lini in ptō ptulisse inueniunꝛ. Inueniꝛ ēt litū in supino sicut vult Pris. in. x. lib. Liui. aūt quoqꝫ est vsus huius nois linius. sm̄ anteꝫ modernos dicimus lino nis leui litū. Est aūt linere sm̄ Hug. ori dolij operculū oponere. coopire. ē obturare doliuꝫ. ꝛ linere. i. īficere. deturpare. vel glutinare. ꝛ pprie in hac sig̃atione dꝛ linere cum vna res q̄si inficiēdo superponiꝛ alij. Tunc paries liniꝛ cū calx supducitꝛ ꝛ lutū. Itē linere. i. destruere vl̄ delere. vn̄ h̄ litura re. Lino cōponiꝛ vt allino nis leui allitū. i. valde vl̄ iux̄ linere. Collino nis. sil̄ linere. Delino nis. i. valde vl̄ deorsum linere vl̄ planare. vl̄ delere. vel occidē. Illino nis. i. intus vl̄ valde linere. Interlino nis. i. īterpolatim linere vl̄ īterficē. Perlino. i. pfecte linere vel occidere. vn̄ perlitor. i. occisor. Oblino nis. i. īficere vel deturpare. qd̄ vulgo diciꝛ empegezare. Relino nis. i. iteruꝫ linere. Lino ꝛ ei⁹ cōposita oia sūt actiua. ꝛ hāc syl. li vbiqꝫ cor. ꝛ faciunt ptm̄ in leui. ꝛ supinū in litū penul. cor. Est eni regula gn̄alis. Oē supinuꝫ veniēs a ptō termināte in ui syl. pdu. penul. Excipiunꝛ h̄ lutū itū quitū citū situm satū cognitū agnitū que oia cor. penul. Ex pdictis pꝫ q̄ lini infinitiuus cor. li. sꝫ h̄ linū ni pd. li. vn̄ versus. Prīt multa lini calido de semine lini.

Lynosis. a lyen qd̄ ē splen dꝛ lynosis sis morb⁹ splenis ꝛ hic lynosus sa sum. ꝛ lyenosus sa sum. i. spleneticus q̄ patiꝛ in splene. vn̄ Plau. in Cassia. Cor vt opinor lyenosum hꝫ.

Linquo quis q̄ q̄re. i. peccare vl̄ dimittere. Et cōponiꝛ vt delinquo q̄s q̄. i. pecco vl̄ cōmitto. vn̄ h̄ delictuꝫ. i. pctm̄. Relinquo q̄s qd̄ ꝯponiꝛ vt derelinquo q̄s. Linquo ꝛ oia ei⁹ cōposita sūt actiua. ꝛ faciūt ptm̄ in liq̄. ꝛ supinū in lictū abiecta u. In simplicitate tn̄ nō est in vsu supinū hui⁹ verbi liquo ad differentiam huius verbi linguo gis. qd̄ facit lictum.

Linteamen in linteum est.

Linteolum in linteum vide.

Linter teris fe. ge. parua nauicula: dcā a linio. qꝛ vadit ꝛ currit sup aquā q̄si liniendo. ꝛ cor. penul. genitiui linteris.

Linteū. a linū ni dꝛ h̄ linteū tei. i. velū qd̄ in lectulo sterniꝛ vel mantile. Itē a linū h̄ linteamen minis. quod in lectulo sterniꝛ. ꝛ pdu. penul. noīatiui. Et a linteū dꝛ hoc linteoluꝫ li diminutiuū. Ezech. xxx. Fastiretur linteolis.

Linum ni dꝛ a lenis qꝛ fit molle ꝛ lene. vel greci dicunt linatim. ꝛ inde nos dicimus linum. ꝛ produ. li. sed lini infinitiui modi cor. li. sicut dixi in lino nis.

Linx licos grece dꝛ lupus latine. ꝛ ide linx lincis ge. incerti. ꝛ h̄ linca ce p eodē aīali. qd̄ vulgo dꝛ lupus ceruarius. Et dꝛ a licos qꝛ in lupoꝝ gn̄e numeraꝛ. ꝛ ē cis filis. Et diciꝛ linx oculos hēre tā acutos vt etiā visu parietes penetret. Et inde linceus cea ceū. ꝛ hinc lince⁹ cei dictus fuit q̄dā oculos hns tam claros ꝛ tam acutos q̄ existens in sicilia. vidit naues exeuntes in aphrica vt diciꝛ. Item linceus cei quidaꝫ mons archadie dictus sic ex abundantia luporum.

Linxa. a linx dꝛ h̄ linxa xe dea bestiaꝝ. Hec dea splēdor vl̄ viuacitas visus itelligiꝛ. Dr̄ aūt h̄ dea magis dea bestiaruꝫ q̄ꝫ hoium. qꝛ acutius vidēt bruta aialia q̄ꝫ hoies. vn̄ nocte habent sui visus ꝯtemperamentū. qꝛ tunc aliqua inueniunt obstacula. de die aūt qꝛ nulla inueniunt fere nihil vident.

Lipperus ra rū.i.tener mollis vel delicatus: ⁊ dr a lippus.

Lippio pis pui pitū.i.eē vel fieri lippū.vñ lippiens tis ptici/piū ois gñis. Et est a lippio lipisco scis inchoatiuum.

Lippitudo dinis lachrymatio vel putredo oculi. ⁊ dicitur a lippus pi addita tudo.

Lippus pa pū per geminū p vt vult Pris.i.orthographia: q̄ hȝ oculos lachrymātes quodā marcore plenos. Et dicitur a pus.i.aputredo.i.a putredine oculoꝝ. vt derinatio sumaƭ ab vltima syllaba. Et cōparaƭ pior simus. vñ lippe pius si/me aduerbiū. ꝙ aūt dr lippus q̄si liquorē putridū p oculos emittens potius ethymologia est q̄ȝ cōpositio.

Lipsanū ni grecū est. ⁊ est neu.ge. Proprie lipsana dnr reli/quie q̄ remanēt sȝ Hug. Inuenit etiā lipsanū vt quidā di/cunt pro vase in quo ponunƭ ossa sanctoꝝ: ⁊ vt dicit ma/gister bene. pdu.pe. Pap. etiā dicit Lipsana reliquie Jon nes eps in quodam sermone de annunciatiōe dnica dicit Palestina lipsanū abrae habet. ioseph ossa vnū amplecti/tur sepulchrū moysi: nec inuenitur sepulchrum.

Liq̄mē.a liquo q̄s dr h̄ liq̄mē nis: ⁊ h̄ liq̄mētū ti. Liquamen ppe dr pisciū: qꝛ soluti in salamētū pisciculi eūdē humorē liquāt: cuiusmōi liquor dr salsugo vel muria: sȝ muria p/prie dr aq̄ sale cōmixta ⁊ effecta gustu in modū maris.

Liqueo.a liquo q̄s dr liqueo ques idē qd liquor q̄ris.i.flue/re decurrere vl dissolui. Itē liq̄re poniƭ p apparere vl ma/nifestū eē. nā cū massa liq̄scit qd prius erat occultū fit mani/festū. Itē liq̄re poniƭ p deficere: qꝛ cū nix liq̄t d̄ficit. Et a li/q̄o dr liq̄t ipersonale.i. appet. certū ē vl manifestū. ⁊ liq̄sco scis ichoa. ⁊ accipiƭ i eodē sensu i quo ⁊ liq̄o. ⁊ ide liq̄scit i/psonale ⁊ liq̄scēs. Liq̄o cōponiƭ vt colliq̄o ques.i. sil liq̄re. Itē deliq̄o ques.i. decurrere q̄si deorsū vel valde liq̄re. itē eliq̄o ques.i. valde vl ex̄ liq̄re. Itē pliq̄o ques.i. an liqueo. Perliq̄o valde vl pfecte liq̄o. Reliqueo ques iteꝝ liqueo. Et ab oīb⁹ his ichoa. colliquesco. deliquesco. eliquesco. pli/quesco. pliquesco. reliquesco. Liqueo ques cū oīb⁹ suis cō/positis ē neu. ⁊ facit ptitū in quui p q ⁊ geminū u: ⁊ caret su/pi. ⁊ cor. vbiq̄ȝ hanc syllabaȝ li: sicut ⁊ liquesco. vñ Ouidi. mera. deliq̄r stagnisq̄ȝ suo de noīe facit. vñ Ouid. de ponte. Nō mihi fata liquent ceptos seruantia cursus. Liceo ces Et facit licui: ⁊ tunc scribitur per c ⁊ vnum u.

Liquescentia. a liquescenti datiuo de liquescens addita a fit h̄ liquescētia tie.i. apparētia vl defectus: vl liq̄ditas. ⁊ cor. li. De liquescētia ⁊ liq̄dis dixi in prima parte supra in tra/ctatu de lr̄a in capitulo de a fine de liquescentia.

Liquidus. a liqueo ques dr liquidus da dū.i. fluidus vel ma/nifestus. ⁊ comparatur dior simus. vñ liquide dius sime aduerbiū. ⁊ hec liq̄ditas tatis. ⁊ liquido das verbū actiuū i. liquidum facere: ⁊ cor. qui.

Liquo q̄s q̄ui quare.i. liquidū facere. decurrere. defluē. liquo/rē emittere. vel purgare. vñ h̄ liquator toris tori: ⁊ h̄ liqua/tio onis. Et cōponiƭ cū con: ⁊ dr colliquo quas. Itē cū de: ⁊ dr deliquo quas. Itē cū e: ⁊ dr eliquo q̄s.i. valde vel ex̄ liquare vel purgare. vnde ⁊ ponitur pro excolare vl foras emittere. manifestare. vel cū quodā vocis lenocinio pnun/ciare. vñ eliquatus ta tum. Liquo quas actiuum est cū oī/bus suis cōpositis. ⁊ cor. hanc syllabam li. vnde Persius. Et liquat ⁊ tenor supplantat verba palato.

Liquor ris vbū depo. caret suppletiōe pteriti ⁊ vltimi supini: i. fluere. decurrere. vl dissolui. ⁊ produ. primā. ⁊ dr a liquo q̄s. Itē inueniƭ h̄ liquor quoris nomē. ⁊ cor. primā. ⁊ dr a liqueo ques. nam i ante q abbreuiaƭ. ⁊ liquor nomen: pter liquor q̄ris tertie ꝯiugationis: ⁊ liq̄ preteritū. vñ q̄daȝ. Sic distingue liquor pro fluxu profluo liquor.

Liquui preteritum de liqueo per geminum u post q scribiƭ vide in liqueo ques.

Lyra.a lyrin dr h̄ lyra re qōdā instrumētū canendi q̄si a va/rietate vocum: qꝛ diuersos sonos efficiat. Itē lyra grece dr latine sulcus. ⁊ pprie arati. vñ hec lyra apd nos dr sulcus ⁊ inde lyro ras.i. arare. vel sulcare. ⁊ inde cōponiƭ delyro ras.i. desulcare a sulco deuiare vel exorbitare: sicut boues discordantes faciunt. vñ ⁊ sepe poniƭ pro discordare. Vñ Hora. in epi. Quicq̄d delyrāt reges pl. ctunƭ achiui. Et hic delyrus ra rū stultus fatuus ⁊ discordiosus. Et nota ꝙ de/lyrare pprie senū ē. ⁊ senes pprie dnr delyri: qꝛ propter se/nectutē insaniunt: ⁊ rectū tramitem tenere nō pñt. Et scias ꝙ delyro ⁊ delyrus nō pñt esse cōposita a lyra pro instru/mento canendi: qꝛ tunc lyra habet primā breueȝ sed lyra p sulco producit primā: sicut pȝ in illo vsitato versu. Pollice tāgo lyrā: facio cū vomere lyram. Delyro ergo cōponitur a lyra pro sulco. vnde lyro ⁊ delyrus produ. penul. sicut lyra pro sulco primaȝ vt patuit p Horatium ⁊ hoc vult Hug. ⁊ mgr bn̄. Quidaȝ tñ dicunt ꝙ delyro.i. discordo. ⁊ cōponiƭ a lyra p instrumēto canēdi: ⁊ sic sm eos cor. penul. sȝ dely/ro p deuio cōponiƭ a lyra p sulco ⁊ sic pdu. li. vnde versus sm eos. Delyro discordo delyro deuio dico. 173

Lyricen cinis mas.ge.i. cū lyra canens: ⁊ cōponiƭ a lyra ⁊ ca/no canis: ⁊ cor. penul. tam in ntō q̄ȝ in gtō.

Lyricina ne mulier q̄ cū lyra canit ⁊ dr a lyricen. ⁊ cor. penul.

Lyricus. a lyra dr lyricus ca cū: ad lyrā ptinens.i. dulcis ⁊ sua/uis. vñ carmina Horatij dnr lyrica. qꝛ cū lyra cātabāƭ: vel a lyrin dr lyricus ca cū.i. vari⁹ vl diuersus ⁊ hinc carmina Horatij dnr lyrica a varietate carminū q̄ in eis ꝯtinēƭ: ⁊ ly/rici poete: qꝛ lyrica scribūt. Lyricus cōponiƭ vt plyric⁹ ca cū.i. dulcis ⁊ delectabil sup alios vl sup cātū lyre: ⁊ cor. ri.

Lyrin grece: latine dicitur diuersitas vel varietas.

Lis tis fe.ge. ⁊ formaƭ gtūs a ntō remota s ⁊ addita tis ⁊ dr a limes mitis: qꝛ cōmittiƭ lis inter duos ⁊ mora finiƭ rixa i/ter multos ⁊ iniuria ꝯstat. Et dr lis a ꝯtentione limitis qꝛ agros diuidit: ⁊ pdu. i ante t. vñ q̄dā. Absentis partē stude as in lite tueri. ⁊ scribiƭ litiū gtūs pluralis per t. ⁊ etiaȝ reti/net sonū t. lȝ ponaƭ inter duas vocales. ⁊ h̄ ad dr̄iam de li/ciū licij. ⁊ facit actūs pluralis in es ⁊ in is vt lites vel litis. Cicero in frumentaria. Sedasti indē ēt litis illoꝝ.

Lise vel lisan hebraice dr. apl's grece sm Hug. Pap. do dicit Lisa hebraice. apl's grece missus latine dr.

Lisciuiū uij dr a lixen qd est aq̄: qꝛ fit ex aq̄ mixta cineri.

Lisis interpretatur solutio.

Listrimos ē cū plures sensus i vnū locuȝ breuiter expeditos coaceruaƭ ⁊ cū q̄dā festinatiōe decurrit: vt Cicero rēpubli/cā querītans. vitāq̄ȝ boluȝ ꝯiuges liberū ⁊c̄. sm papi.

Litargyriū. a lithos qd ē lapis ⁊ argyros qd ē argētū dr h̄ li/thargiriū gyrij. purgamtū argenti qd spuma argēti vocaƭ ⁊ fit ex argēto ⁊ plūbo. idē ⁊ h̄ lithargyrꝰ ri dr. ⁊ ide lithar/gyric⁹ ca cū. qd fit de lithargyro vl qd ptinet ad lithargyrꝰ.

Litera. a lego ⁊ iter vel itero cōponiƭ litera re q̄si legitera. qꝛ legēti iter pbet. vel qꝛ legēdo iteraƭ. Vel dr litera q̄si litura a lino nis sȝ ꝯsuetudinē antiquoꝝ q̄ in ceratis tabulis sole/bant scribē. ⁊ postea linire vel linere. ⁊ sȝ h̄ lr̄a dr tñ de fi/gura. Sȝ q̄cūq̄ȝ sit deriuatio vl cōpositio istꝰ noīs lr̄a debȝ scribi p t tm̄. sic di. Hug. Sȝ lr̄a deriuaƭ a lego gis vel a li/no nis. ⁊ qꝛ tā lego q̄ȝ lino cor. primā vꝛ ꝙ litera pmā corri/piat. sȝ ꝯstat ꝙ pmā pdu. vt pȝ in illis v̄sibus. Discere q̄ q̄/ris vt recte v̄sificeris. Sunt tibi nota tetra pes litera syllaba metra. Et ita videƭ ꝙ ibi sit positio. ⁊ sic ꝙ scribaƭ p gemi/nū t. sic multi scribūt. Ad h̄ pōt dici ꝙ litera scribaƭ p vnū t. nec obstat ꝙ pmū pdu. ⁊ lego vel lino pmā corripiat. qꝛ lr̄a tȝ nām hui⁹ pteriti legi vl leui q̄ pmā pducūt. Et regula ita tradēda ē. Quanta fuerit pma naliter in pmitiuo. tanta remanet in suo directe deriuatiuo. vt sedes sedi. rex regi. li/tera legi. A litera deriuaƭ h̄ ⁊ h̄ literalis ⁊ h̄ le. vt sciētia li/teralis q̄ de literis tractat. vl q̄ efficit literatū. itē a litera dr litero ras.i. literas istruē vl literas ꝯiūgē vl cōbinare. Sic syllabicare syllabas ꝯiūgere. ⁊ dictionare dictiōes ꝯiungē. Et cōponiƭ vt collitero ras sil literare. Oblitero ras.i. de/lere vel obliuionis tradere. ⁊ inde obliteratus ta tum.

Literalis in litera vide.

Literarius. a literat⁹ vl a litera dr literari⁹ ria riū. idē qd lite/ratorius vel literis plenus. vnde Augu. in lib. de ciui. dei. Cum quidem literarius Varronis opera pdicaret.

L iteratorius ria rium in literatus vide.

L iteratus.a lr̄a đr hic lr̄atus ti: ꝛ hic lr̄ator toris: ꝛ lr̄atus ta tū
Literator vel lr̄atus nō đr ille q̄ hꝫ multos libros ꝛ ispicit
ꝛ reuoluit: vt monachus q̄ ꝓprie pōt dici antiq̄rius q2 anti
quas historias hꝫ ad manū: sꝫ ille đr literator vel literatus
q̄ ex arte de rudi voce scit formare lr̄as ꝛ ꝯiungē in sylla-
bas: ꝛ syllabas in dictōibus: ꝛ dictiōes in orōnibus: ꝛ orō
nes sic ꝯgrue ꝓferre ꝛ accētuare. vn̄ Hiero. sup math. Lite
rator inḋ erat q̄ grāmatos grece đr. Literatus cōponit̄ cū
in ꝛ mutata n in l đr illr̄atus ta tū. i. sine lr̄is: nō lr̄atus vel
idiota. Et cōparat̄ lr̄atus ꝛ illr̄atus. Itē lr̄at⁹ ꝛ illr̄at⁹ aliter
accipiūt̄. Itē illa vox ꝯ̄lr̄ata q̄ figuris visibilib⁹ antea inē
tis ꝛ vſitatis pōt repr̄ſtari. Illr̄ata aūt đr illa q̄ sic repr̄ſtari
nō pōt: vt sibulus vł gemit⁹ īfirmoꝝ. Et a lr̄ator vel lr̄atus
đr lr̄atorius ria riū. qđ ꝑtinet ad lr̄as vł ad lr̄atorē: vel qđ
tractat de literis: vel qđ efficit literatorē vel literatum.

L iterula le dimi. parua litera.

L ithimos: a lithos dicitur lithimos. idest impatientia calca-
ta vel crudelitate irrisa.

L ithos grece latine dicitur lapis.

L ithostratos in litostratum exponitur.

L ithostratū. Lithos qđ ē lapis cōponit̄ cū stratos qđ est va
riatio: ꝛ đr hec lithostra stre ꝛ hoc lithostratū ti. i. pictura arte
elaborata. Fit āt paruis crustis ac taxillis. i. q̄dratis lapil-
lis tinctis ī varios colores. Itē đr lithostratos ꝛ hic litho-
strat⁹. Ioh. xix. c. In loco q̄ đr lithostratos. Est ḡ lithostra
tos variatio colorū in pauimento ꝛ ꝯgeries diuersoꝝ lapi
dū diuersoꝝ coloꝝ vel pauimētū vel opus mirifice fcm̄: vł
ēt aliud opus qđ sałtē fit lapidū varioꝝ coloꝝ. Et scias ꝙ
īterlinearis gl. dicit Ioh. xix. Lithostratos grece. i. indiciū
vel iudiciale latine cor. penul. genitiui siue stra syllabam.

L iticen. a lituus tui ꝛ cano nis componit̄ hic liticen cinis. i.
canēs cū lituo ꝛ hinc hec liticina ne penul. cor. mulier que
cū cornu cātat. ꝛ cor. penul. liticen tam in ntō q̄ȝ in gtō.

L iticina ne penul. cor. in liticen vide.

L itigo. a lis tis deriuat̄ litigo gas: ꝛ ē litigare ꝯtendē vł litē
agere. ex q̄bus vł cōpositū vel potius fit ethy. Litigo. i. li-
tē ago: ꝛ inde hic litigator toris ꝛ hec litigatrix cis. ꝛ hec litiga-
tio onis. ꝛ hoc litigiū gii. i. lis vel litigatio: vel litis actio. i. al-
tercatio: ꝛ inde litigiosus sa sum q̄ litigat. vł potius de quo
litigat̄ vt ager. Et ꝓducit primā litigo. sꝫ penul. cor.

L ito tas taui tatū. i. sacrificare. Differūt tn̄: nā sacrificat q̄ sa-
crificiū facit litat q̄ sacrificiū facit: ꝛ qđ sacrificio cōpetit
īpetrat. vn̄ vbalia litamē litatio litator litatrix. Lito ꝯpōit̄
vt collito tas. i. sił litare. Delito tas. i. valde litare. Perlito
tas. i. ꝑfecte litare. Pluto tas. i. oñ litare. Relito tas. i. iterū li-
tare. Lito cū oīb⁹ suis cōpositis ē actiuū. ꝛ cor. hāc sylla. li.
vn̄ Theodolus. Egregio cicropi debet̄ cā litādi: sꝫ lis litis
ꝓdu. li. vn̄ q̄dā. Ut rōne lites ai primis excute lites.

L itoralis in litus vide.

L itote in quarta parte exponit̄ in ca. de coloribus rheto.

L itū supinū de lino nis cor. primā. ꝛ inde litus ta tum.

L itura. a lino nis dicitur hec litura re. i. deletio vel feditas:
non qualicunqꝫ sed maxime literarum.

L itus toris ge. neu. đr a ledo dis. Et ē litus terre aq̄ vel mari
vicina. Et đr sic a ledo q2 fluctu elidat̄ vel illidat̄. Uel de-
riuat̄ a lito tas qđ ē sacrificare: q2 marinarij ꝑiculis mari-
nis liberati in litore solēt diis marinis litare. vn̄ litus dcm̄
ē a litādo. vn̄ Donat⁹ dicit ī cōmēto sup Uirgiliū. ꝙ litus
đr locus iux̄ altare vbi fiebat litatio ꝛ mactatio bestiarū.
Seruius āt ꝯdicit ei dicēs hoc nō valere: q2 prima hui⁹ noīs
litus ꝓducit̄. vn̄ Ouid. ī epi. Nō ꝑfecturis litora bob⁹ arat
Sꝫ pma huius vbi lito corripit̄: hoc tn̄ magis ē friuolū: q2 se
pe syllaba q̄ ꝓducit̄ in pmitiuo corripit̄ in deriuatiuo vel
ecōuerso. Uel đr litus a ligo q2 terrā ligat. vn̄ ꝛ đr litus q̄-
si ligās ton. i. terrā. ꝛ ē ethymo. ꝛ inde litoreus rea reū: ꝛ hic ꝛ
hec litoralis ꝛ hoc le. Et scribit̄ litus per vnū t: vt vult mgr̄ be
ne. Itē inuenit̄ litus ta tum. ꝛ cor. li. a lino nis leui leuū.

L ituus. a lito tas đr hic lituus tui. i. cornu gracile: q2 eo cornu
cabant ad litandum. Lituus ēt đr baculus curuus quo au-
gures vtebantur vel pastores. ꝛ tunc est ge. feminini.

L iueus in liueo ues exponitur.

L iueo ues liui liuere. i. nigrere. eē vel fieri liuidū. ꝛ ponit̄ ꝓ i-
uidere. vn̄ liuesco scis incho. ꝛ liuidus da dū. q̄ ē talis co
loris vel inuidus. Et cōparat̄ liuidus dior simus. vn̄ liui-
de dius sime aduer. ꝛ hec liuiditas tatis. Itē a liueo ues liue-
bam. bā cōuersa in ns fit hic ꝛ hec ꝛ hoc liuens vētis. i. niger li-
uidus vel inuidus. Liueo cōponit̄ vt colliueo liui. i. simul
liuere. vn̄ colliuesco uescis incho. Liueo cū oībus suis cō
positis est neutrū. ꝛ caret supino. ꝛ facit ptm̄ in ui syllabaꝫ
mutat eni eo in i. ꝛ producit hanc syllabā li vbiqꝫ.

L iuidus da dum in liueo ues vide.

L iuor. a liueo ues đr hic liuor uoris. i. liuiditas vel inuidia vel
dolor vel vulnus fm̄ Hug. Pap. vo dicit. Liuor ē macu-
la nigra nigredo vel inuidia. Proprie aūt liuor ē plaga vir-
garū vł inflatio vulneris cū pallore. ꝛ ꝓducit primā. vnde
Ouid. Pascit̄ in imis liuor post fcā liquescit. Hic nota ꝙ
sicut dicit Greg. in. v. li. mora. exponēs illō. Iob. Paruulū
occidit inuidia. Inuidere nō possumus nisi eis quos nobis
in aliquo meliores putamus. Paruulus ē q̄ inuidia occidit̄
q2 ipse nisi inferior existeret de bono alterius non doleret.
Inuidia cū mentē tabefecerit cuncta q̄ inuenerit bn̄ gesta
ꝯsumit. vnde bn̄ per Salomonē đr. Putredo ossiū inuidia
q2 ꝑ liuoris vitiū an̄ dei oculos pereunt ēt fortia fcā virtu
tum. Ossa q̄ppe ꝑ inuidiā putrescere est. q̄dā etiā robusta
deperire. Sed cur hec de inuidia dicimus si nō etiā q̄liter
eruat̄ intimemus. Difficile nāqꝫ est vt hō alteri nō inuideat
qđ adipisci alter exoptat. q2 q̄cq̄d tpale ꝑcipitur tanto mi
nus fit singulis. quāto diuidit̄ in multis. Et idcirco deside-
rantis mētē liuor excruciat. q2 hoc alter appetit. aut funditus
alter accipiens adimit. aut a quātitate restringit. Qui ergo
liuoris peste plene carere desiderat. illā hereditatē diligat
q̄ȝ coheredū numerus nō angustat. que ꝛ in oībus vna est
ꝛ singulis tota. que tāto largior ondit̄ quāto ad hāc perci
piētiū multitudo dilatat̄. Imminutio ergo liuoris est affe
ctus surgens eterne dulcedinis. ꝛ plena mors eius est perfe
ctus amor eternitatis. Nā cū mens ab eius rei appetitu re
trahit̄ que accipientiū numero ꝑtit̄. tāto magis ꝓximū di
ligit quāto minus ex ꝑfecto illius sua dāna ꝑtimescit. que
si ꝑfecte in amore patrie celestis rapit̄ plene ēt ꝛ in ꝓximi
dilectione solidat̄. q2 cū nulla terrena desiderat nihil ē qđ
eius erga ꝓximū charitatē ꝯdicat. Que nimirū charitas qd
est aliud q̄ȝ mentis oculus. q̄ si terreni amor puluere tan-
gitur. ab eterne lucis mox intuitu lesus reuerberatur. ꝙ au
tem paruulus est qui terrena diligit. magnus q̄ eterna con
cupiscit. potest etiā sic non incōuenienter itelligi. Paruulū
occidit inuidia. q2m̄ huius pestis languore non morit̄ nisi
qui adhuc in terrenis desiderijs infirmatur.

L ixa. a lixen quod est aqua dicitur hic lixa lixe mas. ge. i. mer
cenarius. puta qui sequitur exercitium in expeditione. et
portat aquā ad opus exercitus in castris.

L ixabundus. a lixa dicitur lixabundus da dum. qui latis in-
cedit passibus ad modum lixe. vel lixabundus similis lixā
ti. ꝛ tunc deriuatur a lixo lixas.

L ixatura ture. in lixo xas vide.

L ixen. a luxos apud grecos dicitur lixen. idest aqua quasi lu-
xen quia sit soluta.

L ixeo. a lixo deriuat̄. lixeo xes xui. ꝛ ē lixere lixare vel poti⁹
lixari. Et cōponit̄ vt collixeo xes. elixeo xes. relixeo xes. Et
est neutrū lixeo cū oībus suis cōpositis. ꝛ caret supi.

L ixiuium. quere supra in lixiuium per s.

L ixo. a lixen deriuat̄ lixo xas xaui lixare. i. in aqua sola coq̄-
re. vn̄ hec lixatura ture. coctio in aq̄. ꝛ hoc lixamen minis et
hoc lixamentū mēti. ꝛ lixus xa xum. in aq̄ coctus. Lixo cō-
ponit̄ vt collixo xas. i. sił lixare. Elixo xas. i. valde lixare. re
lixo xas. i. iterū lixare. Lixo actiuū ē cū oīb⁹ suis cōpositis.

L ixor xoris đr portitor aque. ꝛ dicitur a lixen.

L ixus lixa lixum. in lixo xas vide.

Locellus li dimi. vide in loculus.

Locito tas. i. frequēter loco: vbū frequētatiuū a loco locas.

Loco cas caui care. i. statuē stabilire vel collocare. Locare ēt dr i respectu ad əducē. Conducit hospiciū q̄ p eo p̄ciū dat. Locat q̄ p eo p̄ciū accipit. vn̄ q̄dā. Qui capit ille locat əducit q̄ p̄ciū dat. Locare tn̄ q̄nq3 ponit̄ p əducere. vn̄ h locator τ h locatrix cis: τ h locatio. τ h τ h locabil̄ τ h le. Loco əpōit̄ vt colloco cas deloco cas. i. valde vl̄ dorsū locar̄ vl̄ ō loco remouē. Eloco cas. i. valde vl̄ ex̄ locare: vl̄ ex̄ locū remouē. Illoco cas. itus vl̄ valde locare. Preloco cas. i. an̄ vl̄ p̄ alio locar̄. Perloco cas. i. pfecte locar̄. reloco cas. i. iterū locar̄. loco actiuū ē cū oīb⁹ suis cōpo. τ cor. lo vbiq3.

Loculus li est dimi. a locus. vn̄ τ locellus alid dimi. Est aūt loculus penul. cor. paruus locus. Itē loculus ē bursa Ioā. xij. Fur erat τ loculos hn̄s: ea q̄ mittebant̄ portabat. Item est feretrū Luce. vij. Et tetigit loculum. i. feretrum.

Locuples. loc⁹ əpōit̄ cū plen⁹ τ dr h τ h τ h locuples. i. diues q̄si locis plen⁹ τ plimaꝝ possessionū possessor. vl̄ locuples əpōit̄ a loculus τ plen⁹ q̄si loculos hn̄s plenos: τ əpar̄ locuples tior sim⁹. vn̄ locuples tius sime aduer. τ locupleto tas taui tare. i. ditare. vbū actiuū: τ h syllaba ple pducit̄ tā i noie q̄3 i vbo: τ formar̄ gt̄is a ntō remota τ addita tis.

Loc⁹ ci dr a loco cas: τ ē nomē etherocliti. Nā i singulari est mas. ge. h loc⁹ s3 i pl'ali ē mas. τ neu. hi loci τ h loca: τ dr locus tā substātia q̄3 q̄titas q̄ aliq̄d locale circūscribit̄. itē loc⁹ dr maxia ppō vl̄ hitudo. vn̄ trahit̄ argm̄ tā i dialectica q̄3 i rhetorica. ide h τ h localis τ h le. qd̄ loco ətiet̄ vl̄ circūscribit̄. vn̄ localr̄ aduerbiū. τ h localitas tat̄. Et scias q̄ locus p̄pe ē q̄titas circūscribēs corp⁹: s3 h loca locoꝝ p̄pe dēbīs dr̄r i q̄b⁹ passiōes habēt̄: loci āt ad logicos ptinēt: τ sic talis fit diuisio locoꝝ: alij itrinseci: alij extrīseci: alij medij. Itē loc⁹ ē sedes argm̄ vel id ex quo ad ppositā q̄ōnē cōueniēs trahit̄ argm̄. Itē locus dr facultas copia ptās əditio tp̄s occasio opoꝛtunitas dignitas auctoritas honor magnitudo maiestas fastidiū splēdor g̃dus τ glīa. Et vt dic̄ Grecis̄. Argm̄a locos hoies loca dicēs hēre. Et nota q̄ s3 nāles q̄nq3 sūt eēntialia loco. Primū ē q̄ loc⁹ ətinet locatū: τ nō ē aliq̄d de locato: τ i h differt a forma τ a vacuo. forma. n. nō ē aliō a locato: vacuū vō n̄ ətiet. Scd̄z ē q̄m loc⁹ ē eq̄lis locato. Tertiū vō ē q̄m loc⁹ separ̄ a locato τ i h differt a mā τ forma. Quartū vō ē q̄ dr̄e loci eēntiales sūt supi⁹ τ iferi⁹ τ in h differt a vacuo i quo nō ē superi⁹ τ iferi⁹. Quintū vō est: q̄m locus est illud ad qd̄ transfertur locatū nāliter.

Locusta. Lōgus cōponit̄ cū hasta τ dr h locusta ste: q2 pedibus sit lōgis sicut hasta. vn̄ τ eā greci tā maritimā q̄3 terrestrē astaton appellāt. Et dicūt q̄ grillus sit vl̄ aliqd̄ aial sile illi: s3 q̄ vulgariter dr māmalona. Est āt aial paruū de te noxiū: τ plusq3 cetera aialia frugib⁹ nocet. De hac dicit Greg. i. xxxi moꝛa. Matutinis horis. i. tpib⁹ vix a terra locuste se subleuāt. cum vō estus exarserit tāto altius quāto alacrius volāt. Sanctus āt q̄cunq3 p̄dicatoꝝ cū quieta fidei tpa əspicit: humilis ac despectus ə spicit̄: τ locuste more q̄si vix a terra subleuar̄. Si aūt psecutionis ardor incandeat corde celestibus inherēs mox quante sit sublimitatis ostēdit: τ pulsatis alis in altū rapit̄. q̄ dectus in imis torpuisse credebat̄. Raban⁹ āt sup. iij. c. math. di. In dictis armulphi galleaꝝ ep̄i reperimus minimū locustaꝝ genus fuisse in deserto iudee quo pastus est baptista: τ vsq3 hodie apparēt q̄ corpusculis in modū digiti manus exilibus τ breuibus in herbis facile capiunt̄: coctaq3 in oleo pauperū p̄bēt victū. Chrysostomus vō dicit. Iste locuste sunt volatilia q̄dā imūda s3 parua τ nō satis in altū volātia. Locusta ēt inuenit̄ p quodā genere herbaꝝ. vide in atacus.

Locutus ta tū pticipiū de loquor. τ scribit̄ p c: s3 scribatur loquor p q. dicit eni Pris. Deponētia desinentia in quor mutāt eā in cu: τ sumētia tū faciūt supinū. vt loquor locutū sequor secutū: τ a gtō locuti addita o fit locutio.

Lodix. a lacio tas dr h lodix cis: q̄cq̄d in lectulo supponit̄ τ pprie pānus villosus: τ pdu. pe. genitiui. vn̄ Iuuena. i lib. iij. satyra p̄ma. Magne mētis opus nec de lodice parata.

Logica. Logos grece. i. sermo vel rō. vn̄ logic⁹ ca cū. i. sermotionalis vl̄ rōnalis. vn̄ logica dr triuiū q̄si smocionalis: q2 əsistit i sermonibus. τ excellēter dialectica dr triuiū. q2 pre alijs artibus triuiū əsistit i smonibus: τ iuenit̄ grece declinari p eodē h logice hui⁹ logices. vn̄ logici dr̄r triuiales vl̄ dialectici. Itē logica dr q̄dā spēs medicine. i. rōnalis. vn̄ logici dr̄r q̄dā medici: q̄ discussis etatū regionū vel egritudinū q̄litatibus artis curaꝝ rōnabilr̄ scrutant̄: τ a logica sm̄ q̄libet eius significationē hic τ hec logicalis τ hoc logicale. vn̄ logicaliter aduer. τ hec logicalitas tatis.

Logisma me femi. gene. i. cogitatio sermo vel ratio sm̄ Hug. Pap. vero dicit logismus. i. cogitatio.

Logistricus ca cum penul. cor. i. sermocina lis rationalis vel 174
cogitabilis: τ dicitur a logos.

Logiū. a logos qd̄ ē rō dr h logiū gij: rōnabile rīsuꝫ. i. fine inuolutro. Itē hoc logiū dr manuale. s. exiguus pānus τ duplex: auro τ gēmis τ q̄ttuor ətextus coloribus. hn̄s magnitudinē palmi per quadrum: cui intexti erāt duodeci3 p̄ciosi lapides. hic pannus etiā rationale dicitur τ suphumerali circa pectus pontificis annectebatur.

Logos. i. sermo vl̄ rō s3 Hug. vel sm̄ Hiero. in ep̄la ad Paulinū. In p̄ncipio indēt erat vbū τ vbū erat apud deū. τ deus erat vbū. Logos grece multa sigt. nā τ verbū ē τ rō τ supputatio τ cā vniuscuiusq3 rei p quā sūt singula q̄ subsistūt q̄ vniuersa recte intelligimus in xp̄o. q2 videlicz xp̄s dr verbum quātū ad patris dicētis manifestationē. cā quātū ad rerū creationē. rō quātū ad creaturarū ordinationē. supputatio quātū ad ordinatoꝝ distinctionē. vide in verbum.

Logotheca. Logos cōponit̄ cū theca qd̄ ē positio. τ dr h τ h logotheca ce. q̄ vel que sermonē facit in pp'o vel q̄ edictū iperatoris vel alicuius principis pp'o nunciat. τ pdu. the.

Loligo ginis. a loliū dr hec loligo ginis. q̄dā piscis vt dicunt sepia. q̄ h3 strumā nigerrimi coloris. τ amarissimi sapozis plenā. vn̄ q̄nq3 ponit̄ p nimia amaritudine. ponit̄ etiā loligo p herba amara. τ a loligo dr loligineus nea neum. ad loliginē ptinens vl̄ de loligine existēs. τ loliginosus sa sum plenus τ abundans loliginibus.

Loliū lij ge. neu. illa mala herba q̄ crescit inter segetes malū semē facit qd̄ alr̄ dr loliū. vn̄ loliosus sa sum. plenus lolio.

Longanimus. a lōgus τ aius cōponit̄ h τ h longanimis τ h nimie qd̄ ēt dr longanimus nimus nimiū. s. qui nullis passionibus pturbar̄. s3 ad vniuersa sustinenda patiens ē idē τ magnanimus. cui ətrium est pusillanimus.

Longe aduerbiū. a lōgos dr. Et cōponit̄ vt a lōge delōge elōge oia q̄si in eodē sensu. τ acuit penultimā cū sit positione lōga. sic dixi in scd̄a pte vbi egi de sex ipedimētis accētus in cap'lo de ipedimēto distinctiōis. τ hoc ēt dicit Hug.

Longeuus. a lōgus ga gū τ euū cōponit̄ lōgeuus ua uū. i. lōgi eui. s. senex. vn̄ h lōgeuitas tat̄. i. lōgi eui vita vl̄ etas τ a gtō lōgeui addita tas fit longeuitas. τ produ. ge.

Longinquus. a longus dicitur longinquus qua quū. i. remotus τ componitur quior quissimus. τ a genitiuo lōginqui addita tas fit hec longinquitas tatis.

Longo gas in longus vide.

Longiturnus. a lōgus dr lōgiturnus na nū. i. diuturnus longe durans. τ cōparar̄. τ a gtō lōgiturni addita tas fit hec longiturnitas. i. diuturnitas Baruch. iiij. ca. In longiturnis diebus: τ in. iij. ca. Ut scias simul vbi sit longiturnitas vite. vel sm̄ aliā litteram vbi sit longiturna vita.

Longus. a lyen dr lōgus ga gum. q2 sit porrectū ad modum lyenis. τ compara r̄ longus gior simus. vnde longe gius sime aduer. τ hec longitudo dinis. Longus componit̄ vt hic longus. oblongus. semilongus. Item tam lōgus q̄3 lōgus i. valde longus. Et scias q̄ longus τ longum habēt u simplex post g. sed in alijs terminationibus huius nominis lōgus non est u post g. vt longa longe longo longam longis longos longas longorum longarum. Itē a longos derivatur longo gas gaui. τ est longare longū facere vel differre.

Et 3ponit vt delógo gas.i. valde lógare vl curtare. Dilon go gas diuersis modis vel in diuersas ptes lógare. Elógo gas: eft vel valde lógare. Pzelógo gas.i. pcul lógare. Lon go actiuú é cú oíbus suis cópositis. z nó bz u post g.

L opbos.i.ceruns. z inde ponitur tragelopbus.

L oquaculus la lum penul.cor.i. aliquantulum loquar.

L oquar.a loquor qris dz loquax cis ge.ois.i.assiduus vl ab undans in locutióe: z comparat loquax quacior quacissimus. vñ loquaciter eius fime aduer. z bec loquacitas tatis.i.abundans locutio: z loquaculus cula culum.

L oquela le p vnú l pducit pe. z dz a loquor. Et scias q Greg. in.viij.moral.tractás illud Job. Usquequo loqris talia: sic dicit. Uis z súma loquétiú qdrifaria qlitate distinguit. Súnt eni nónulli quos sentiédi ac dicédi amplitudo dilatat: z súnt nónulli quos sentiédi sit z dicédi lopia angustat z sút nónulli q efficacia dicendi bñt. s acumen sentiendi non bñt: z sunt nónulli q acumine sentiendi subniri sút: s ex inopia locutionis obmutescunt. In qbus nimir qtuor dicendi qlitatibus sola crimini tertia subiacet: q boc sibi p locutione arripit ad qd p ingeniú non assurgit. Ná pma laudanda est que vtroq valéter pollet. scda miseranda q vtroq humiliter caret. tertia vo despiciéda atq repzimenda que dú sermone se erigit sensu iacet: qrta adiuuanda: q explere qd sentit nó valet q mébris inflatione tumescenti bus simul ad aures audiétiú vasta s vacua pcedit.

L oquendus da dum: in loquor queris vide.

L oquor qris locutú. vñ b locutor toris: z b locutio onis. Et cóponit loquor cú noíbus z dz docriloquus q quú: z turpiloquus q quú: z antiloquus q quú: q pmo loqt: z multiloquus q quú: z stultiloquus q quú. vñ boc doctriloquiú dulciloquiú turpiloquiú multiloquiú stultiloquiú antiloquiú quij.i. prima locutio. Ité cóponit vt diuersiloquus q quú. vñ boc diuersiloquiú z scribunt pdicta p q z nó p c. Ité loquor cóponit cú ppositionibus: z dz alloquor queris.i.loq ad vnú. vñ ex vi ppositionis cóstruit cú actó rei rónalis: vt alloquor te.i. loquor ad te. Et est alloq orantis z iubentis: eloq vo oratoris est: obloq obtrectántis: z colloquor queris.i.sil loqui. vñ boc colloquiú: Aliú vel cócio vl qd vulgo dz parlaméntú. Eloquor queris.i. valde vl ornate vel aperte loqui vel manifeste enunciare. z est oratoris ve dcm est. vñ boc eloquiú. Pzeloquor queris prelocutus sum.i. añ loquor. vñ b pzeloquiú. Pzoloquor qris.i. p alio loq vl i ospectu z palá loq. vel pcul loq. vñ b ploquiú. Obloquor qris.i.c vel male vel detractiue loqui z é obtrectátis vt dcm é. Reloquor qris.i. iter vel retro lo q. Loquor z eius cóposita sút deponétia: z corripiút banc syllabá lo vbiq. vñ Facetus. Pauca loq o q vult vrbanus béri. Et in supino z in oíbus vbalibus z in participijs pteriti tpis mutant q in c fm Dug. Et a loquor inuenit loquédus da dú. cú tñ loquor non béat pticipiú in dus: sicut nec et alia vba deponétia. z ió loquédus o exponi in actiua sigatione. sicut vult Pzis. in. iiij. lib. Jn dus inquit qda forma est participialis.i. que terminatioñé bz pticipioz futuri tpis passiuoz z signat dignú esse aliquê eo q demonstrat. vt laudádus.i. laude dignus. loquendus dignus loq de quo loquunt boies. Uel pót dici q loquor olim fuit verbú cóe. z sic loquédus est eius participiú. q multa fue runt olim cóia q mó sút deponétia vt vult Pzis. in. xj. lib. Ité scias q b aduerbiú nó cóponit trñ cú tribus vbis. s. ne queo nescio nolo. vñ nó loquor non pót esse cópositú. vñ in Actib aploz vbi dz. Nó possumus q audiuimus z vi dimus nó loq sút due partes nó loqui. Ité nota q osueuit dubitari de illa latinitate scripta in euágelio Luce. Sicut locutus est ad pres nras abraa z semini eius in secula. vñ eni incógrua q datiuus copulat actó. Ad b dico q abraá est datiui casus sicut z semini. s tunc vñ ibi abusio. q isti duo datiui apponunt buic determinatioñi ad patres. z boc bñ pót fieri. q ponit loco datiui ad patres.i. patribus. sic dz loquor ad te.i. tibi. Animaduerte et q vt dicit Pzis. De ponentis desinentia in quoz mutant eam in cu. z sumentia tum faciunt supinú. vt loquor locutum sequor secutum.

L ozamentum.a lorum ri dicitur boc lozamentum menti. z dicuntur lozamenta plura lora vel laquearia. vel in parietibus tabule vel aliqua ligna que nectuntur.

L ozarius.a lorum dz lozarius ria riú. qd ad lorum ptinet. vel tortus vel solutus vel ligatus. z bic lozarius.i.tortor.

L ozeus rea reum.i. tortus vel solutus vel ligatus vel ad lorum pertinens z deriuatur a lorum.

L ozica.a lor deriuat b lozica ce pe. pd. q lozis caret. Solis eni circulis ferreis oterit. vñ d lozica qsi lozis carés. z est etby. z ide lozicat cata catú. q bz lozicá vl lozica idutus. et lozico cas caui.i. lozicá iduere. z cóponit vt collozico cas. i.sil lozicare. Delozico cas.i. valde lozicare. vl diuersis modis lozicare. vel potius lozica exuere vel vberare. Elozico cas.i. lozicá exuere. Illozico cas.i. lozicá iduere. Pzelozico cas.i. añ lozicare. Relozico cas.i. iterú lozicare vel lozica expoliare. Et est actiuú cú oíbus suis cópositis. z pdu. ri.

L ozico cas. in lozica vide.

L oripes. Loz cóponit cú pes. z dz lozipes pedis ge. cóis.i. claudus q bz pedes tortos ad silitudiné lozi vel qui bz pedem ligneú qbusdá lozis religatú z cor. penul. tá in nó q in gtó. Juue. Lozipedé rectus derideat ethiopé albus.

L ozum.a licio cis dicitur boc lozum ri.i. corrigia vel cozium vel babena freni. z produ. lo. Donatius in epi. Sertus babens pzecium lozis non vteris aio.

L otb interpzetatur declinans vel inuictus. quia factis zodomozú non consensit. sed eozum illicita carnis incendia declinauit. vide etiam in ebzius.

L otio.a loti genitiuo de lotus ta tum. addita o fit bec lotio onis. idest ablutio vel lauatio.

L otium tij dicitur a lauo uas laui lotum. z est lotium liriniú cum quo vestes abluuntur. vel lotium dicitur vrina. et vt dicunt. Urinas boium. sed lotia dic asinozum.

L otus.a lotu vltimo supi. de lauo vas addita s fit lot' ta tú. i. ablutus. Et cóponit vt illotus ta tú.i. nó lot' vel imúdus Et scias q supinú de lauo uas fac lotú s vsu modernoz. Inuenit et lautú z lauatú. vñ lauat' ta tú z b lauatio s antiquos. et vt dic Grecis. Lotú vl lautú triplicat siue lauatú

L ante U

L ubric'.a labor beri deriuat lubric' ca cú.i. labilis. Pzopzie lubzicú é illud qd quáto magis tenet táto magis labit. vt anguilla. Et ét illud dz lubzicú i quo q labit. vt via lutosa z aquosa z glacies. vñ i psal. Fiat via illoz tenebze z lubzicum. Et bic lubzico cas.i. labi vel vacillare. z cor. bri. vñ Pzudétius Lubzicat icertus dubia sub imagine visus: s Dug. Et vt dicit Pap. Lubzicus differt a labili. q labile é qd labit sic fluui. lubzicú nó dz ppzie q labit. s i quo q labit. Ité lubzic' dz qcqd labit vl nó tenet. vt piscis serpens vñ vsus. Labilis é fluui' dicat lubzic' anguis. ité lubzicus aliqñ dz leuis vitiosus van' friuol' lept' lasciu' luxuriosus

L uca luce qdá ciuitas dcá a luce desluéns. q olim multu eluxit. vñ bic z bec lucéssis. z lucanus cana canú patrium.

L ucanar.a lucus dicitur lucanar naris. fouea in luco z pdu. penul. tam nominatiui q genitiui.

L ucanica.a lucana dz b lucanica ce: quoddá genus cibi. z vt dicit salsutia. q pmo in lucania est facta. z cor. penul.

L ucanista.a lucanus dicitur bic z bec lucanista niste. qui legit lucanum vel imitatur.

L ucanus. A lux dz b lucanus cani. qda poeta. q inter alios poetas eluxit. z vt dilucide tractaret longu cóstructionis byperbaton sp euitauit. vñ lucanus na nú adiectiue. pót eé patriú vel gentile: z b lucania puincia vel vltra romá. iteza inuenit bec luca ce. qdá ciuitas. vñ lucanus na nú. patrius z bic z bec lucéssis z b se. Ité inuenit b lucanus ni.i. splendor matutinus. z túc cóponit vt antelucanus ni.i. eruptio auroze ante lucé canens.i. albens. z adiectiue antelucanus na num.i. ante lucé surgens. z pdu. ca syllabam.

Lucar. a lucus dr hoc lucar caris: pecunia vel preciū ex luco collectū: qd vulgo dr siluaticum: et forastage gallice: et produ. penul. gti. Itē inuenit hoc lucar caris mas. ge. p quadaz aue que pulchre et dulciter canit primo mane qn lux emanat: et tunc lucar dicit a luce. et cor. penul. genitiui.

Lucas interptat ipse ɔsurgēs vl ipse eleuans: et dr lucas a luce: ipse eni fuit ɔsurgēs a mūdanoꝝ amore: eleuās se i amorē dei p ɔtēplatōez: fuit et lux mūdi eo q mundū illuminauerit vniuersuz: math. v. Uos estis lux mūdi. Lux at mūdi dr ipse sol: q qdē lux hz i situ sublimitatē i aspectu delectabilitē. Eccl. xj. Dulce lumē et delectabile ē oculis videre solez: i motu velocitatē Hesdre. iij. c. iiij. Magna ē tra et excelsū celū: et velox cursus solis. In effectu vtilitatem: qr sic dicit Arist. Hō gnat hoiem et sol: sic lucas. habuit sublimitatē p celestiū ɔtēplatōez. delectabilitatē p dulcē ɔuersationē: velocitatē p feruētē pdicatōez: vtilitatē p doctrine sue ɔscriptionē: et dicit Hiero. Lucas fuit natiōe antiochenus: arte medic⁹: aploꝝ discipulus: postea paulū secut⁹ ē vsq ad ɔfessionē ei⁹ seruiēs fuit dño sine crimine. Nā neq vxorē vnq neq filios carnis ppaginis hns octogesimoqrto anno vite sue spūscō plenus i bithinia obiit ibiq sepult⁹ fuit. Cui⁹ qdē ossa regnāte Cōstātino ɔstātinopoliz sūt postea trāslata atq a ɔstantinopolitanis miro fauore suscepta.

Lucellum li dimi. paruum lucrum.

Lucensis: in lucanus exponitur.

Luceo ces xi. Et cōponit vt alluceo ces xi: valde vl ad aliqd lucere. colluceo ces xi. sil lucē. diluceo ces xi: diuersis modis lucere vel diuersiz lucē: ide hoc diluculū. Eluceo ces xi illuceo ces xi. i. intro vel valde lucere. iterluceo ces xi. i. iter aliq lucē: vel luci eē puiū. pluceo ces. i. pfecte lucē. pluceo ces xi i. an lucē. Itē luceo cōponit cū post vel parl vl porro: et dr post luceo ces: vl porri⁹ polluceo ces. itē cōponit vt reluceo ces iterz lucē. Subluceo ces. i. subt⁹ vel parū lucere. Trāsluceo ces. i. vltra vsq ad aliā ptē lucere. Et ab oibus istis inchoatiua. Lucesco scis: elucesco scis: collucesco scis. Et ab oibus istis descendūt ipersonalia actiue terminationis: vt lucet lucescit. Et qr qd lucidū ē apertuz est: iō lucere ponit qnq p certū esse vel apparere. tā personalr q ipersonalr. Itē lucere ponit pro eē peruiū luci vl visui. vt sepe ista solet. i. puia luci et visui est. Luceo cū oibus suis cōpositis est neutrū. et caret supi. et facit ptm in xi. et vbiq producit hanc syllabam lu. vn in aurora dr. Angelico lucet sepe colore sathan. Et scias q luceo deberet facere luctū in supi. sicut dicit Pris. vide in tertia parte in tractatu de pteritis scde cōiugationis in fine. Itē vt vult Priscianus luceo deriuat a lux vt habes in secunda parte. vbi agitur de accētu verborum in fine. Sed fm Hug. a luceo ces deriuatur lux cis.

Lucerna. a luciniū vel a luce dr hec lucerna ne. qsi iter se lucem ardens. est tn breuis hec syllaba lu. vn Persius. Disponite pinguē nebulā dormire lucernā. vn hec lucernula le dimi. parua lucerna. et hoc lucernariū narij. i. cādelabrū. qr sustinet lucernā. et lucernosus sa sū. plen⁹ lucernis et lucernarius ria riū. qd ptinet ad lucernā. et hic lucernarius rij. q fac lucernas. et hec lucernaria rie vxor eius. vel et mulier faciēs lucernas. Et scias q fz Greg. lucerna dr qsi lux in testa. et ē ethymolo. et fm hoc pōt ɔuenire xpo q luce sue deitatis cōiunxit teste nre fragilis humanitatis in vnitate persone.

Lucernula le dimi. parua lucerna. et cor. penul.

Lucibilis. a luceo ces dr hic et hec lucibilis et hoc le qd est aptū vt luceat. et differt a lucidus. vide in lucidus.

Lucidarium cidarij. quidam liber in quo multa elucidantur et dicitur a lucidus.

Lucidus. a lucid⁹ deriuat lucido das. et ē lucidare lucidū facē aperire exponē declarare vl manifestare. Et cōponit vt allucido das. i. valde vl iux vel ad aliqd lucidare. Ablucido das. i. obscurare. tegere. vel coopire. Dilucido das. i. diuersis modis lucidare. Elucido das. i. valde vel ex vel apte lucidare. Illucido das. plucido das. relucido das. Lucido cū oib⁹ suis cōpositis ē actiuū. et cor. ci. q aūt dr lucido qsi lucem do. ethymo. est nō cōpositiōis vel deriuationis ostēsio.

Lucidulus la lum penul. cor. aliquantulum lucidus.

Lucidus da dū dr a luceo ces. et differt a lucibili. qr lucidū est qd aliunde illuminat. lucibile vo ē qd p se lucet. et ɔparat lucidus dior sim⁹. vn lucide dius sime aduer. et hec luciditas tatis. q at lucidus dr qsi luci datus ethymolo. est.

Lucifer. a lux et fero ɔponit lucifer ra rū pe. cor. i. lucē ferēs. et hic lucifer feri. i. venus vl sol. et hec lucifera fere. i. luna. qr pre alijs stellis iste ferunt lucē. Lucifer at solē pcedēs et mane nunciās tenebras noctis lumine sui fulgoris aspergit. Lucifer et metaphorice dr qdā angelus malus. vide in vesp.

Lucifluus a um a fluo is et lux componitur.

Lucifuga ge cōis ge. lucē fugiēs. a lux et fugio gis ɔpōit vn hec lucifuga ge. dr qdā auis q sp fugit aspectū diei. et cor. fu. 175

Lucigena gene pe. cor. ge. cōis. i. luce genitus vel genita.

Lucina. a lux dr hec lucina ne dea partus. s. Iuno vel pallas vl diana vel lucana. Et dr lucina. qr nascentibus pbeat lucez. vel qr psit in luce nascentibus et eos recipit et fouet vt fingunt poete. et dempta media syllaba dr hec luna. et pducit lucina penl. sic et alia denoīatiua desinētia i na. sic vult Pris. et i grecista dr. Ipsaq castrēsis sit et lucina ruralis.

Lucinia nie dr a luce auis qdaz est q mane canere incipit sic dicta. qr cantu suo sigt ortum diei qsi lucida. hec eadem dr a credula. hec vulgo dr rosinolus. i. philomena. Hora. in sermo. Lucinias soliti ipensa prandere coemptas.

Luciniū cinij. cincēdula lucerne. qr dat lumē. et dr a luce.

Lucino. a luce dr lucino nas. i. suadē vel qsi luci vicinare. Et cōponit vt allucino nas. i. iux lucinare. Ablucino nas. i. a luce absentare. aliēare. Et ē actiuū cū oib⁹ suis ɔpo. et cor. ci.

Lucratiuus ua uum. i. acquisitus quod aliquis lucratur. vel per quod quis lucratur. et dicitur a lucrum cri.

Lucrifacio. lucruz cōponit cū facio. et dr lucrifacio cis. i. acqrere. et acuit fa in prima scda et tertia psona pntis tpis.

Lucrifio fis. ex lucrum et fio componitur. i. acquiri.

Lucrin⁹ ni mas. ge. qdā lac⁹ dict⁹ a lucrū. qr olī p copiā pisciū vectigalia magna pstabat. et hic lucrin⁹ na num penul. pdu.

Lucror craris cratus. i. acqrere. vn hoc lucrū cri. i. acqsitio. et hic lucrosus sa sum. i. plenus lucro. et comparat. Lucror componit vt collucror craris. i. sil lucrari. et est deponēs cū oibus suis cōpositis. et cor. lu. nāliter. vide in opinio.

Lucta cte. in luctor vide.

Luctificus ca cum penul. cor. q facit vel designat luctum. vel de quo habet luctus. et cōponit a luctū et facio facis.

Luctor a lucta deriuat luctor taris tatus sum. et cōponit vt colluctor ctaris. i. sil luctari. obluctor et reluctor ctaris i eodē sensu. s. ɔluctari et resistere. Lucta aūt cte. i. pugna dr a latus teris. et dr sic a cōplexu laterū. qbus cōminus certantes innituntur. q greca appellatiōe athlethe vocantur.

Luctum est supinum de lugeo ges. et etiam fm regulam de luceo ces sed deficit in frequenti vsu.

Luctuo ctuas. i. flere. a luctus dicitur.

Luctuosus sa sum. plenus luctu a luctus dr. et cōparatur.

Luctus ctus tui. i. ploratus. a lugeo ges dicitur.

Lucublādus da dū. i. lucēs blāde. et cōponit a luceo et blandus et cōparat lucublādus dior simus. vn lucublāde dius sime aduer. i. blande dius vel dissime lucens.

Lucubratio. a lucubro bras dr hec lucubratio onis. et inde hec lucubratiūcula le dimi. i. vana modica vigilia. s. studiū vl vigilātia vni⁹ noctis vl minimū o luce. vide i lucubro bras.

Lucubratiuncula. in lucubratio vide.

Lucubro bras. a luceo ces dr hoc lucubrū bri. modicū lumē vel modic⁹ ignis q solet ex stuppa et cera fieri. sz vncunq fiat sic dr et sit i vmbra. Idē et lucubra dr vn lucubro bras: i. vigilare. et pprie lucubrare ē ad lucubrū. i. ad lucernā i nocte vigilare. itē lucubrat ē parū lucē. vn hec lucubratio onis. et hec lucubraciūcla dimi. itē a lucubro bras lucubrat⁹ ta tū. i. parū lucēs et ɔpat lucubrat⁹ bratior sim⁹. vn lucubrate bratissime aduer. itē a lucubrat lucubre. i. māe vl vigilāt. et cor. cu.

Lucubrum bri. in lucubro bras vide.

L uculentus.a luce ꝛ lentos qͦ est plenū cōponit̄ luculentus ta tū.i.plenus luce.i.clarus aptus splēdidus.vn̄ ꝛ hō dr̄ luculentus q̄ est lingua clarus: ꝛ sermone splēdidus.Et comparat̄ luculentus tior simus.vn̄ luculēter tius sime aduer. ꝛ h̓ luculentia tie.claritas ꝛ lucis plenitudo: ꝛ h̓ luculentitas tatis.inde ꝛ luculento tas.i.luculentū facere.

L uculeū.genus albi marmoris: ꝛ nascit̄ in Lboo isula cui lucullus nomē dedit: q̄ delectat̄ i illo pͥmū id romā vexit vl̄ aduexit: solūq3 pene h̓ marmor ab amatore nomē accepit.

L uculus li dimi.paruus lucus.

L ucus ci mas.ge.i.dēsitas arbor̄ soli lucē detrahēs.i nemus adeo dēsum ꝙ sol ibi lucere nō pōt.vn̄ p ɔ̄riuz dr̄ lucus a lucēdo fm̄ Hug.Pap.dicit.Lucus dictus catha antiphrasim.i.p antiphrasim q2 caret luce pręnimia arbor̄ vmbra.

L udibilis a ludo dis dicitur h̓ ꝛ hęc ludibilis ꝛ hoc le aptus ludo vel ad ludendum.

L udibriū brij.i.derisio ꝛ qͦ illudit̄.Et dr̄ a ludo dis vel ludibriū est aliq̄ res q̄ ludo ꝛ cōtemptui hr̄e digna ē.Macha.li.ij.ca.viij.Ludibrio habite ciuitatis iniuriam.

L udibūdus da dū.i.ludo plen̄ ꝛ silis ludēti: ꝛ dr̄ a ludo dis.

L udicrū.a ludo dis dr̄ h̓ ludicrū cri.i.ludus.ꝛ ludicr̄ cra crū ꝛ h̓ ꝛ h̓ ludicris ꝛ h̓ cre.ꝛ in plurali ludicres ludicra nō ludicria vt vult Pris.ꝛ sūt i eodē sensu.s ludo plen̄: vel qͦ ludis gerit̄.vn̄ ludicrosus sa suz plen̄ ludicris vl̄ ludibilis s3 Hug.Pap.vo dicit.Ludicra sūt ludor̄ carmia: vel turpia ꝛ ihonesta: vel certamia q̄ in ludis gerunt̄.ꝛ cor.di naliter.vn̄ in aurora dr̄ Ludicra dicturus ocia nr̄a voces.

L udificor ludus cōponit̄ cū facio ꝛ dr̄ ludificor caris.i.ludēdo deridere ꝛ modeste: ꝛ est deponentale.vn̄ Terentius. Postq̄3 ludificatus est virginem: sed antiq̄ dicebant ludifico cas in actiuo genere: ꝛ cor.fi.

L udius a ludo dis dicitur hic ludius dij.i.ioculator.vn̄ hęc ludia die idest ioculatrix.

L udix cis fe.ge.q̄daz vestis est.ꝛ dr̄ a ludo dis: ꝛ dr̄ ludices vestes a ludis theatri.Cū eni egrediebant̄ de ludi p stibulo iuuenes hac velamēto tegebant caput ꝛ faciē ne cognoscerent̄: q2 solebat erubescere q̄ lupanar intrauit.

L udo dis lusi ludere lusum.vn̄ h̓ lusor soris: ꝛ h̓ ludus di: et ludēs tis.Prouer.xxvi.c.Sicut noxius ē q̄ mittit lanceas ꝛ sagittas in mortē.sic vir q̄ fraudulēter nocet amico suo: ꝛ cū fuerit dep̄hensus dicit ludens feci.Ludo cōponit̄ vt alludo dis.i.illidere: vel ɔsonare cōgruere.ɔcordare.vt h̓ alludit ad historiā: abludo dis.i.discrepare.dissonare.discordare.cessare.colludo dis.i.sil̄ ludo. deludo dis.i deridere. diludo dis.i.diuersis modis ludere vel in diuersis p̄tibus ludere.eludo dis.i.deridere.decipere.illudo tibi ꝛ illudo te.i.derideo in eodē sensu cū dtō ꝛ actō ɔstruit̄ p̄ludo dis.i.añ ludo perludo dis.i.pfecte ludo.pludo dis.i.p cul vel pro alio vel ante ludo.obludo.i.male ꝛ ɔ̄rie ludo: vel ɔ̄ ludentē ludo: reludo dis.i.retro vel iterum ludo.Et scias ꝙ ludo ꝛ eius cōposita faciunt p̄tm̄ in si.ꝛ supinum in sum.et produ.vbiq3 hāc syllabā lu.Hora.in poetria.Ludere qui nescit cāpestribus abstinet armis: ꝛ sunt neutra pręter deludo eludo ꝛ illudo fm̄ ꝙ construuntur cū actō quę actiua sunt.De ludo alee habes in elemosyna.

L udulus li penul.cor.dimi.paruus ludus.

L uecula le dimi.parua lues.

L ues a luo luis p deturpare dr̄ hęc lues luis.i.macula sordes vel pestilētia: morbus repētinus.vel dr̄ a labe vl̄ a luctu q2 luctū faciat.Est eni repētinus lāguor sil̄ cū morte veniens.

L ugeo ges xi ctū gere.i.flere.s3 vt dixi in fleo fles: lugere est cū aliq̄bus dictis miserabilibus ꝛ habitus mutatiōe flere. Lugeo cōponit̄: vt collugeo ges.i.sil̄ lugere.elugeo ges.i. valde lugere.ꝛ hic ichoatiua lugesco collugesco scis.elugesco ꝙ aūt dr̄ lugeo q̄si luce egeo ꝛ lucēs q̄si luce egēs ethymo.ē.Lugeo cū oibus suis cōpositis ē neutrū: ꝛ facit p̄tm̄ in xi: ꝛ supi.in ctū: ꝛ pducit hāc syllabā lu vbiq3.vn̄ Ouid. in epi.Infelix quę prima virum lugebat ademptum.

L ugubris a lugeo ges dicitur hic ꝛ hęc lugubris ꝛ hoc bre.i. flebilis.vn̄ lugubriter aduer.ꝛ cor.gu naturaliter.

L uridus da dum.i.maculosus.vel luc.i.tabe fluens: ꝛ dicitur a lues ꝛ liuidus etiam inuenitur pro eodem.

L umbago: a lumbos dicitur hęc lumbago ginis.i.lumbor̄ debilitas: ꝛ produ.ba.

L umbare a lumbos dr̄ hoc lumbare ris qͦ ꝛ lumbar baris dr̄ per apocopā.i.cingulū circa lumbos: q2 eo lumbi religētur: vel q2 lumbis inhereat.Idē dr̄ ꝛ corale ꝛ bracarium ꝛ renale: sed pprie renale est qͦ renibus alligatur.sicut ventrale circa ventrē cingulū.ꝛ produ.ba lumbare.

L umbratorium rij idem quod lumbare.ꝛ dicitur a lumbus.

L umbifragiū gij.i.fractio lūbor̄.ꝛ ɔponit̄ a lūb̄ ꝛ frāgo gis

L umbricosus in lumbricus vide.

L umbricus a lumbricus vel lumbus dr̄ h̓ lubricus ci pe.produ.vermis intestinor̄ ꝛ terre q̄si lubricus: q2 labit̄.vel q2 in lumbis sit.vn̄ lumbricosus sa sum plenus lumbricis.

L umbulus li dimi.paruus lumbus.ꝛ cor.penul.

L umbus bi a libidine dr̄ h̓ lūb̄ bi.q2 i viri corpe voluptatis cā i lumbis ē: sicut i vmbilico i feminis.vide i vmbilicus.

L umen a luo luis dr̄ h̓ lumē minis.q2 luit.i.purgat ꝛ delet tenebras.ꝛ ide lumineus nea neū de lumine existens.vel ad lumen p̄tinens.vel clarus.ꝛ luminosus sa sum.i.clarus q2 ex se h3 lumē.s3 luminatū ē qͦ aliūde lumē accepit et cōparat̄ luminosus sior simus.Silr̄ ꝛ luminatus comparatur.

L uminare a lumen dr̄ hoc luminare ris.i.lumē: vel qͦ lumē facit.ꝛ hic ꝛ hęc luminaris ꝛ hoc nare adiectiuum.

L umino a lumē dr̄ lumino nas naui nare.i.clarificare.lumine illustrare.ꝛ ide luminatus ta tū.Et ē dr̄ia iter luminosū ꝛ luminatū sicut dixi in lumē.Et cōponit̄ lumino cū ad.et dr̄ allumino nas.Itē cū cō ꝛ dr̄ collumino nas.Itē cū de ꝛ dr̄ delumino nas.i.valde vel deorsuz luminare vl̄ lumē remouere.obscurare.Itē cū in ꝛ dr̄ illumino nas.ꝛ ē actiuū cū oib̄ suis ɔpositis.ꝛ corripiūt oia hāc syllabā mi vbiq3.

L una a lux dr̄ h̓ lucina penul.pdu.a q̄ dēpta media syllaba dr̄ h̓ luna ne q̄si lucina.q2 luce lucet aliena.Lumē eni a sole accipit ꝛ acceptū reddit.Et est eadē luna diana ꝛ pserpina.s3 luna in celo dr̄.diana in siluis.pserpina in infernis.ꝛ a luna dr̄ lunatus ta tū.i.curuatus ad modū lune id dimidie.ꝛ luno nas.i.curuare.vn̄ Oui.meta.Lunauit gēms sinuosum fortiter arcū.Itez a luna dr̄ h̓ lunatio onis.i.tp̄s a quo luna recedit a sole.ꝛ postea ɔsequit̄ eundē.Itē lunatio.i.curuatio.ꝛ tūc dr̄ a luno nas.Luna cōponit̄ vt h̓ ꝛ h̓ illunis ꝛ h̓ ne.i.sine luna vel obscurus.ꝛ hoc semiluniū nij.media luna vel tēpus qn̄ luna vr̄ dimidia.ꝛ h̓ interluniū nij spaciū tp̄is qͦ vr̄ inter defectum lune ꝛ crementū eiusdem.ꝛ h̓ pleniluniū nij.tp̄s qn̄ luna est plena.et hoc nouiluniū nij: tp̄s qn̄ luna est noua.i.cū incipit illuminari a sole. Et nota ꝙ lune corpus ē obscurū.ꝛ p se nō luc3.s3 lumē accipit a sole.Itē nota ꝙ luna minor est q̄libet alia stella.et vicinior terris.Itē luna ē sexta ps terre.Terra vo octaua pars solis.vn̄ colligit̄ ꝙ luna est q̄dragesimaoctaua pars solis.Est ergo sol octies maior q̄3 terra.terra sexies maior q̄3 luna.vn̄ colligit̄ ꝙ sol est q̄dragesiesocties maior q̄3 luna.vide in terra.Itē inuenit̄ hęc luna ne.p quadā ciuitate olim edificata ad modū lune id dimidie.sed mō destructa est.vn̄ hic ꝛ hęc lunensis ꝛ hoc se.vide etiam in diana.

L unaticus.a luna dr̄ lunaticus ca cum.qui singulis lunationibus vexat̄ ꝛ mente laborat.vel quia singulis lunationibus ɔtingit cū luna plena est.hos ēt lunaticos vulgus vocat.q2 p lune cursuz cōcomitēt̄ eos isidie demonū.Et scias ꝙ ex vitio lune nō patiant̄ lunatici s3 demones eos his vexāt tp̄ibus.vt p lunā ifament lune creatorē.et cor.penul.

L unula.a luna dr̄ h̓ lunula le dimi.i.parua luna.vel quoddaz genus moniliū.Proprie lunule sunt aureę bullule dependentes in silitudinē lune facte.Esa.iij.c.In die illo auferet dn̄s ornamentū calciamētor̄ ꝛ lunulas ꝛ torques.vnde lunulatus ta tū.i.moniliatus.lunulis ornatus.

L uo luis.o in i fit lui.ꝛ i in tū fit lutum.Et est luo equocū ad duo.Nā luere.i.deturpare vl̄ maculare.ꝛ luere.i.purgare vel delere.

vel delere: vel luere.i.punire: ⁊ luere.i.ꝑsolue͂ vl̓ sustine͂ vt iste luit penā.i.ꝑsoluit: ⁊ luere spectat vl̓ ptinet ad actū vene rū: cū sūt in amore coeūdi: vnde eᵗ luūt qn̄ coeūt: vel amore coeūdi feruēt: vn̄ vulgo solet dici. Arietes mō sūt luti. Luo ↄponit̓ vt alluo is lui.i.abluo vl̓ delauo: vl̓ potius paulatī abluēdo augmēto. Inuenit̓ qn̄qꝫ ēt abluere ꝑ ↄsumptiōe aqꝫ. Itē abluo is.i.lauare purgare sordes: ⁊ luces remoue͂: vl̓ ↄsumere abluēdo: vn̄ ablut⁹ ta tū. Itē luo ↄponit̓ cū cō: ⁊ d̓r colluo luis.i.sil̓ luo. Itē ↄponit̓ cū circū: ⁊ d̓r circūluo is.i.circūcurre͂ vl̓ fluere: vl̓ circūdelauare ⁊ corrodere. Itē ↄponit̓ cū di: ⁊ d̓r diluo is.i.delauare vel delauādo destruere delere vel purgare vel ↄmiscere vel distempare: liq̄re. vn̄ delutus ta tū. Itē ↄponit̓ cūꝫ e: ⁊ d̓r eluo is.i. lauare purgare: vel d̓lauādo destruere corrode͂: vel effunde͂: ⁊ dissipare. Itē ↄponit̓ cū inter: ⁊ d̓r iterluo is.i.delauādo itercurrere. Itē cū pre: ⁊ d̓r ꝓluo is.i.ꝓ alijs luere vel delauare. Itē cūꝫ per: ⁊ d̓r perluo is.i.perfecte luere vel delauare. Itē cū ꝓ: ⁊ dicitur ꝓluo is.i.procul delauare: vel destruere delauando vel dispergere ⁊ effundere. Itē cū porro: ⁊ d̓r polluo is lui lutū. Et illud ↄponit̓ cū vngo: ⁊ d̓r pollingo.īde pollinctor Itē luo ↄponit̓ cū re: ⁊ d̓r reluo is.i.retro vel iterū luere vl̓ delauare. Luo ⁊ eius ↄposita actiua sunt: ⁊ faciunt preteritum in lui ⁊ supinum in lutum. ⁊ ꝓdu.lu in supino. Inuenitur ēt in luitū supinū apud antiquos. Luo v̓o s̄m q̄ ptinet ad actū venereū ē neutrū. Itē oīa ↄposita a luo redolēt hāc significationē scꝫ lauare vel delauare. Itē quisqꝫ ꝑ se consideret an aliquod cōpositorꝫ a luo redoleat hāc significationem sui simplicis quā mō assignauim⁹. De ꝑdictis significationibus de luo dantur tales v̓sus. Ere luo pignus cruce penas: luce tenebras: dicitur etiam luere quando solit̓ ouis

L upa: a lupus dicitur lupa pe. vxor lupi: ⁊ etiam meretrix dicitur lupa propter similitudinem rapacitatis.

L upanar: a lupa pro meretrice dicitur hoc lupanar naris.i.ꝓstibulum: domus meretricum.

L uparius.a lupa dicitur hic luparius rij. ⁊ hec luparia scꝫ canis qui lupos ꝑsequitur. ⁊ ad hoc officiū est p̄cipuus.

L upatū.a lupus dicitur lupatū quoddā genus asporꝫ frenorꝫ factum ad modū dentiū luporꝫ qui ineq̄les sunt. Sil̓r ⁊ lupatū ineq̄le est ⁊ grauius mordet. Alij dicunt q̄ lupatū est molinellum ipsius freni. ⁊ produ.pa.

L upercal.in lupercus est.

L upcus a lupus ⁊ arceo ces ↄponit̓ h̄ lupcus ci.i.pan vl̓ sacerdos panis. ⁊ d̓r lupcus q̄si lupos arcēs a pecorib⁹. q̓ꝛ pan.i. deus pastorꝫ lupos arcet. vn̄ h̄ lupcal calis pen̄. ꝓdu. festuꝫ vl̓ tēplū panis vel fossa pastoraliū ludorꝫ i luco quasi theatrū facta. q̄ aūt dicit̓ lupcus q̄si lucū colens. etymol̓. est.

L upullus li dimi. paruus lupus.

L upinarium a lupinus dicitur hoc lupinariū rij. locus vbi lupini abundant vel crescunt.

L upinetum. a lupinus dicitur hoc lupinetuꝫ ti. locus vbi crescunt vel abundant lupini.

L upinus. a lupus dicitur hic lupinus ni penul. ꝓdu. quoddā genus leguminis. q̓ꝛ sonitu suo terreat lupos. cū enim lupus lupinos intrat. ipsi folliculi sonant. ⁊ ita ille terretur. Item lupinus na nū adiectiuū. res ptinens ad lupū vel de lupo existens ⁊ cor primā ⁊ ꝓdu. penul lupinus.

L upus. licos grece lup⁹ latine. vn̄ h̄ lup⁹ pi. vl̓ d̓r lup⁹ q̄si leo pus. q̓ꝛ q̄si leoni ita sit illi v̓tus in pedib⁹. vn̄ q̄cq̄d pede ꝑcusserit nō viuit. Accipit̓ ēt lup⁹ ꝓ lupato. vn̄ Oui. tristiū. Et placide duros accipit ore lupos. i. frenos. Itē a lup⁹ d̓r h̄ lupus pi. q̄dā piscis ad silitudinē lupi. q̓ꝛ ēt iproba voracitate pisces alios ꝑsequit̓. Lup⁹ ēt d̓r fer⁹ rapax. q̄ ⁊ canicula dicit̓. ⁊ d̓r sic q̓ꝛ siq̄d in puteū ceciderit rapit ⁊ extrahit. Ambro. in. vj. hexame. dicit. Lupus si p̓or hoīem viderit vocē eripit ⁊ despicit eū tanq̄ꝫ victor vocis ablate. Ipe si se ꝑuisum senserit deponit ferociā nec pōt currere si in te insurrexerit lupus petrā cape ⁊ fugit. petra tua xp̄s est. si ad xp̄m cōfugias. fugit lupus. i. diabolus nec terrere te poterit.

L ura. a luces vel luo is dicit̓ h̄ lura re. i. os ventris vel cullei.

L urco onis mas̓. ge. i. auidus ⁊ īmundus deuorator qui multum ⁊ turpiter comedit. ⁊ d̓r sic. vel a luces vel a lura. vnde lurcor aris. i. multū ⁊ turpiter vorare. Et lurconius na nuꝫ. vnde q̄dā cū vellet aliū redarguere inq̄t. Tu habes lurconinā buccā ⁊ ambronina labia. volens significare q̄ multum ⁊ turpiter comedebat. ⁊ libenter de bene saporatis.

L urconius na nū penul. ꝓdu. in lurco onis exponitur.

L urid⁹. a lura d̓r lurid⁹ da dū. i. pallid⁹. obscur⁹. tenebrosus. sordid⁹. sꝫ ꝓp̄e lurid⁹ color d̓r color mortui vel d̓r luridus a loro. q̓ꝛ huiusmodi habeat cutē scꝫ pallidam. ⁊ cor. penul.

L uscicio onis ipsum oculorum vitium.

L uscilliosus. a luscus vel luce dicitur luscilliosus sa sum. q̄ ⁊ lusticiosus sa sum dicitur. i. q̄ vespere nil videt. ⁊ inde hoc luscicio onis. ipsum oculorum vitium.

L usc⁹ sca scū. q̄ tm̄ hēt vnū oculū ⁊ altero caret. ⁊ ↄponit̓ a luce ⁊ carēs. q̓ꝛ lusc⁹ parꝫ lucē hēt. vl̓ q̓ꝛ careat luce ⁊ nō lucib⁹. vl̓ ↄponit̓ a luce ⁊ custos. īde d̓r lusc⁹ q̄si lucis custos. s. oculi nō oculorꝫ. vl̓ ↄpo. a luce ⁊ sciēs. q̓ꝛ lucē sciat ⁊ nō lucet

L usi est preteritum de ludo dis.

L uso. a ludo dis si sū su. u in o fit luso sas v̓bū freq̄n. a quo lusito tas aliud freq̄n. i. breuiter vel sepe vel freq̄nter ludere.

L usor. a ludo dicitur hic lusor soris. ⁊ lusorius ria riuꝫ. ⁊ hoc lusorium rij. locus vbi luditur.

L usticiosus in luscilliosus est.

L ustrabilis in lustralis vide.

L ustralis a lustro stras d̓r hic ⁊ hec lustralis ⁊ h̄ le. idemqꝫ lustrabilis le. i. qd̓ facile pōt lustrari. Itē lustralis le quod lustrat vel quod aptū est ad lustrandū. i. purgandū circumdandum vel luminandum. ⁊ cor. stra.

L ustramen a lustro stras dicitur hoc lustramen minis. i. purgatio. vel circuitio. vel luminatio.

L ustricus a lustro stras d̓r h̄ lustricus ci penulti. cor. i. nonus dies nascētiū ⁊ forte in tali die puer purgabat̓ apd̓ gētiles.

L ustro stras straui stratū. i. purgare piare. ⁊ lustrare. i. circuire circūdare. ⁊ lustrare. i. luminare serenare. vn̄ v̓sus. Lustro circūdo designat siue sereno. Purgo circūeo lumino siue pio. Lustro ↄpōit̓ vt collustro stras. i. sil̓ lustrare. illustro stras. i. valde lustrare. illuminare. circūdare. purgare. vn̄ h̄ ⁊ h̄ illustris ⁊ h̄ stre. ꝓlustro stras. i. ꝓ alijs lustrare. vn̄ ꝓlustris. ꝑlustro stras. i. ꝑfecte lustrare. sublustro stras. i. subt⁹ vl̓ parꝫ lustrare. vn̄ h̄ ⁊ h̄ sublustris ⁊ h̄ stre. i. parꝫ lucens. ⁊ q̄si obscurus. Lustro stras cū oīb⁹ suis ↄpositis est actiuū. ⁊ ꝓdu. lu.

L ustro onis mas̓. gene. d̓r a lustro stras. ⁊ d̓r lustro ille qui vagus est ⁊ nil aliud agit nisi quod foras lustrat.

L ustrū stri d̓r a lustro stras. ⁊ d̓r lustrū spatiū q̄nqꝫ annorū q̓ꝛ olim sp̄ in fine q̄nquēnij solebāt lustrare ciuitatē ⁊ purgare faciēdo in circuitu eius amburbale. Sil̓r faciebāt circa agros. vn̄ i hymno. Lustra sex q̄ iā pacta ⁊c̄. Itē lustrū d̓r obscurū latibulū ferarū. i. cubile ferarū. Et lustrū d̓r lupanar meretricū. ⁊ in vtraqꝫ siḡatione d̓r a lustro stras ꝑ ↄtrariū. q̓ꝛ parū illustrat̓. i. illuminat̓. q̓ꝛ. s. sūt abdita ⁊ obscura sūt q̄ lustra ferarū. ⁊ sūt lustra meretricū. lustra ferarū sunt earū obscura latibula. vel habicula in siluis. Lustra meretricū sūt lupanaria in ciuitatibus vel suburbijs. vn̄ v̓sus. Lustra cubile fere quinquennis lustra fuere. vel sic. Lustrū circuit⁹ spatiū purgatio silua. Et nota q̄ in hymno de passiōe xp̄i dicēdū est. Lustra sex q̄ iā pacta. q̓ꝛ est metrū trochaicū ⁊ d̓r trochaicū a trocheo quē recipit in quolibet loco impari. s. in primo tertio quinto septimo. sed in loco pari recipit tā spōdeū q̄ꝫ trocheū. vn̄ patet q̄ nō hꝫ dici lustris sex qui iam pactis tp̄s implens corporis. q̓ꝛ p̄mus pes non dꝫ esse spōdeus imo trocheꝰ cū sit locus impar. Cōstat autem trocheus ex p̄ma longa syllaba ⁊ vltima breui. Est ergo dicendum. Lustra sex qui iaꝫ peracta tempus implens corporis ⁊ tunc tempus venit appositiue ad lustra.

L usus sus sui. i. iocus a ludendo dictus s̄m Papi.

L utatus a lutū pro ceno d̓r lutatus ta tum. ⁊ est lutatus inunctus ⁊ luto inuolutus. ⁊ ponitur simplicit̓ ꝓ inunctus ⁊ luto obuolutus. ⁊ est tractum a porcis qui se luto obuoluūt

z potest esse participium de luto: taris passiuo.

Luter a lutū dicitur hic luter teris.i.côcha vel cantarus aqua rius fm Hug. Luter etiā dicitur lauatoriū z qđcūqȝ vas purgandis sordibus deputatum a luo luis qđ est purgare vñ quidam. Dic luteres vasa purgandis sordibus apta.

Luteus a lutus p calore dicitur luteus tea teū.i.croceus vel quasi rubeus vel roseus. vñ luteol⁹ la lū. Jtē a lutū p ceno dicitur luteus tea teū.i.sordidus vel luto plenus. Jteȝ lute us dicitur de luto existens: vel ad lutum pertinens.

Lutū a luto p ceno dicitur luto tas.i.inquinare obuoluere. Et componitur: vt alluto tas: colluto tas: z est actiuuȝ cum om nibus suis compositis: z cor. hanc syllabam lu.

Lutosus a lutum z cena dicitur lutosus sa sum.i.luto plenus vel sordidus: inuenitur etiam lutuosus sa sum.

Lutulentus a lutū z lentos qđ est plenus cōponitur lutulen tus ta tū: z dr lutulētus sordidus fetidus luto plenus. Et cō paratur lutulētus tior: tissimus. vñ lutulente tius tissime ad uer. z hec lutulentia tie.i.feculētia: fetida s: sorditatio.

Lutū a luo is p turpare vł maculare dr h lutū ti sordes terre cenū: vł lutū dr qsi lotū p cōtrariū qȝ nō sit lotū.i. mūdū. Et sciās q luenit h lut⁹ ti p quodā colore croceo z qsi rubeo z differūt in tpe: qȝ lut⁹ p colore pmā pdu. sȝ lutuȝ p ceno eā corripit. lȝ qñqȝ grā metri hec distinctio cōfundat. Jtē lu tū est supinū de luo is: z tūc pdu. pmā. vñ vsus. Tellus vn da lutū facit: z a luo lutū. Jtē Lenū dico lutū croceus co lor est tibi lutus. Uas luteū fragile toga lutea tegmē berile

Lutus ti in lutum exponitur.

Lutuosus a lutū dicitur lutuosus sa sum plenus luto.

Luuio a luces luis dicit hec luuio onis.i. tabes fluxus: fetidi tas fordes: vel turpis voracitas: vñ in hymno. Mentibus pulsa luuione.i. tabe vitiorum vel fetiditate.

Lux cis pprie est ipsa substātia: sed lumē qđ a luce manat.i. candor z splēdor lucis: z dicit a luceo ces lux fm Hug. sed Pris. vł velle q luceo deriuat a lux. vñ dicit in. ix. li. Que rit an luceo ces xi debeat nā pductū accipi cū lux pducat. In quo etiā illud qrit an nomē a verbo: an magis ex noie verbū natū sit: qđ eē mihi rectius videt: qm ab igne ignio ignes z ignesco. z a flāma flāmo flāmas z flāmesco: z sic patet q luci pteritū pducit pmā nāliter cū lux lucis a quo nascit pducat. vñ in aurora dr. Lucē p pomo perdidit ois hō. Et sciās q lux quātū est de se sp est effectiua caloris: ēt lux lune. vñ Arist. dicit in li. de aīalibus: q noctes plenilu nii sunt calidiores: sȝ pter nām lucis q cōis ē oibus corpo ribus celestib⁹: qlibet stella hȝ virtutē cōsequētē determinā tē suā spēȝ rōne cuius lux ei⁹ z mot⁹ sūt vel ifrigidare vel hūectare: z sic de alijs sicut z pter motū cōem q ē mot⁹ diur nus qlibȝ orbis hȝ motū ppriū. Aui. ēt dicit in. vj. li. de nāli bus: q sol nō facit calorē in iferiorib⁹ nisi mediāte splēdo re: z sic calor ex splēdore pcedit: vide in nouiluniū z in sol. Hic nota q glosa dicit sup illō Math. v. ca. Uos estis sal terre: pus sal q lux: qȝ pus vita q doctrīa. vita ducit ad sciē tiā vitatis. Qui deū timet scia nō caret. Et Bernardus di cit. Ardere tm pa z est: lucere tm est vanū: ardere sil z luce re pfectū est. Jtē Bernardus. Lingua magniloq : manus ociosa: doctrina lucida vita tenebrosa est res mōstruosa: vi de in scia. Sciās etiā q lux est illuminās: nō illuminata: si cut lux diuina: de q dicit in Joan. j. Erat lux vera q illumi nat oēm hoīem. Jtem est lux illuminās z illuminata sicut aplo lux de q dicit oñs. Uos estis lux mūdi a deo illūina ti: z hoīes vbo z exēplo illuminātes: Jtē est lux illūinata z nō illuminās: sicut lux z vita simpliciū. Prie luci filis ē lux solis. Scde luci filis ē lux lune. Tertie luci filis ē lux terre.

Luxi ē pteritū ō luceo ces: z pdu. pmā nālr vt oñdi i lux: z sic sumit Baruth. iij. Luxerūt ei cū iocūditate. Jtē luxi ē ptiū de lugeo ges. vñ i Thren. ca. iij. Luxit antmurale.i. fleuit.

Luxos grece latinę dicitur solutio.

Luxuria: a luxos dicit h luxus xus.i. solutio libidinis. lȝ po nat p qlibet supfluitate z magnificētia: z luxus xa xū.i. libi dine solutus. vñ z mēbra loco mota luxa dicunt.i. soluta: z hic hec luxuria rie idē qđ luxus.i. solutio libidinis pprie sed mō ampliata est appellatio: vt luxuria dicat supfluitas in coitu z in cibo z in vestitu: z ēt in alijs rebus z inde luxu riosus sa sum.i. solutus in voluptatibus z in libidine pdi tus: sed pdigus est sūptuosus q oia porro agit z qsi pijcit. Jtē luxuriosus ē victus nō necessarijs: sed sumptuosi z one rosi apparatus delitijs afflués z i qūqȝ re dicit luxuria: di cit z luxuriosus: z cōparat. Jtem a luxus dicit h luxuries riei: idē qđ luxuria: sȝ luxuria pprie est in coitu. Luxuries in alijs attēdit: z luxurior aris: qđ antiqui dixerūt luxurio rias.i. meretricari luxuriā exercere: z ponit p supfluere: vł supabūdare: vel pinguescere: vñ vindocinensis. Nō cupi dū satiat aliena pecunia nullū Dānis alterius luxuriare de cet. Et Oui. in epi. Luxuriat frigido sanguine pinguis hu mus. Uide in raptus de speciebus luxurie.

Luxus xas xui: z luxus xa xum: in luxuria vide.

Littera obscurius in extremitate dictionū sonū hȝ vt tē plū: apertū: fortem in principio vt ma gnus: mediocrē in medio vt vmbra: Jtē sola h semiuocalis post s ponit qđ mutarū est vt smaragdus z ante li quidā vt rānus z ante s posita in finali syllaba nois more mute: iterposita i facit gtiū: vt hyems hyemis: velut inops inopis. celebs celebis. Jtē m transit in n: z maxime o c q t seqntibus. vocali quoqȝ sequēte itercipit h vt cōbustus cōburo. Finalis dictionis subtrahit m in metro. Plerūqȝ si a vocali icipiat sequēs dictio vt illū expirantē transfixo pectore flāmas vetustissimi tñ nō eā sp subtrahebāt. Enni us in. x. annaliū. In signita fere cū milia octo. Anceps etiaȝ vel liquida dicit q post mutā posita sicut l n r. in eadem syllaba cōem facit syllabam fm Pris.

Macedo donis fuit qdā rex: vñ quedā terra dicta est macedo nia. z hinc macedonius nia niū. z hic z hec macedo donis. z hic z hec macetes tis gētilis: z cor. ce. vñ Luca. In mace dū terras miscēs aduersa secūdis. Jtem in aurora dicitur. Paulo vir macedo post hoc introiade paret.

Macellio. in macellum exponitur.

Macellū li dr a macto ctas: qȝ ibi mactent pecora. vñ macel lulū li dimi. z h macellio onis. z h macellarius rij q peco ra mactat z carnes vendit. z macello las.i. mactare trucida re. vel macellū dr a macero ras. qȝ ibi carnes macerant.

Maceo ces cui. dicit a macero ras. z est macrum esse vel fieri macrū. z hinc marcesco scis incboa.

Macer a macero ras dicit macer cra crū.i. tenuis z subtilis z cōparat macer crior cerrimus. vnde macre crius cerrime aduer. z hec macritudo dinis. z hec macies ciei.i. exilitas corporis. Quidā dicūt q a macer qđ cor. pmā deriuatur macero ras. macer enim ppriū pmā producit.

Macera. a macto ctas dicit hec macera re.i. macellū. vnde hic macerarius.i. macellarius vel macellū. z macera dicuntur a macero ras. qȝ ibi carnes macerantur.

Macerarius. in macera vide.

Maceria. a macero dicit h maceria rie Macerie dicunt lōgi parietes qbus vinee vel aliud claudunt. Jtē maceria dicit mēbrana secundinaȝ vel secūdariū. q inuoluūtur pueri in vtero q diuidit in partu z sequitur puer. vnde super Gen. xxxviij. Quare diuisa est propter te maceria. dicit vna glo. Secūdinarū mēbranula quā rupit cū manū emisit.

Macerio. a maceria dr h macerio nis.i. maceriariū cōstructor

Macero ras raui ratū.i. côterere. dilaniare. frāgere. debilitare mollificare. Et cōponit. vt cōmacero ras. dimacero ras. re macero ras. z ē actiuū cū oib⁹ suis cōpo. z pd. pmā macero z maceries qūis veniāt a macer sive macies corripiētibus pmā. Uñ Ouid. i epi. Maceror iterdū qȝ sum tibi cā dolo ri. Et prudē. maior. Quāuis maceries florētes obiat agros.

Machera. a machos qđ est lignū dicit hec machera penul. pdu.i. gladius longus ex vna parte acutus.

Machia grece latine dicit pugna: et acuit penul.

Machil est tunica talaris tota hyacintina: habens ad pedes lxxii. tintinabula: totidemque immixta ac dependentia mala punica: et acuitur in fine.

Machina: a machia dicitur hec machina ne: dicitur quod ingenio paratur: ut manualis balista et similia: et proprie illa que ad pugnam parantur: sed etiam quilibet artificiosa compositio vel constructio dicatur machina: et invenitur etiam machina pro insidiis: et cor penul.

Machinis: a machina ne dicitur hec machinis nis: et sunt machines instrumenta edificiorum dicta sic a machinis quibus insistunt propter altitudinem parietum.

Machinor a machina dicitur machinor naris natus sum nari. i. machinas facere: vel parare: construere vel cogitare malum: vel aliquid alio cogitare. et proprie malum. vel astute insidiari. Et hic verbalia. Et componitur cum con et dicitur commachinor nari. n in m. conversa: et cor. chi.

Machinosus. a machina dicitur machinosus sa sum. i. plenus machinis: vel argumentosus et ingeniosus ad machinas faciendas. vel insidiosus quia machina sepe invenitur pro insidiis.

Machinula le dimi. parva machina.

Macia. a macies ciei dicitur pluraliter hec macia ciorum: intestina. s. que sordes ciciunt. Invenitur etiam hec macia cie pro quadam specie valde clara.

Maciecula le dimi. parva macies: cor. cu.

Macilentus. macies componitur cum lentos: et dicitur macilentus ta tum. i. macer macie plenus. Et comparatur macilentus tior tissimus. unde macilenter tius sime adver. et hec macilentia cie. i. macies.

Macor. a macies vel maceo ces dicitur macor coris. i. macies.

Macredo dinis. i. macies. Unde in Aurora: Mortalis macule nulla macredine fusca.

Macrobius. macros quod est longum componitur cum bios quod est via et inde dicitur est macrobius quasi longa via: utpote de celo ad terram: quia tractatus eius a summa spera que dicitur applanos describendo circulos planetarum et motus eorundem usque ad terram deducitur. Macrobii etiam dicti sunt quidam in india duodecim pedum staturam habentes.

Macrocosmus mi. i. maior mundus. Et componitur a macro longum et cosmus mundus. Grecis. Sed significat mundum maiorem per macrocosmum. hec alio nomine dicitur megacosmus.

Macrologia gie acuit penul. et exponitur in quarta parte in ca. de vitiis annexis barbarismo et solecismo.

Macros vel macron grece latine dicitur longum.

Macto tas tavi tare dicitur immolare: trucidare: interficere. unde versus: Mactat significat necat imolat atque trucidat.

Mactus. a magis adver. comparandi et auctus componitur mactus ta tum .i. magis auctus. i. plenus gloria. s. bonus valens. Invenitur etiam mactus pro mactatus. et tunc derivatur a mactor taris. Et no. quod nulla terminatio istius nominis mactus ta tum est in usu nisi terminatio vocativi. s. macte qua terminatione utimur tam pro nominativo quam vocativo.

Maculo. a macies dicitur maculo las lavi lare. i. deturpare inquinare: corrumpere. unde maculatus ta tum. Et componitur imaculatus ta tum. Item a maculo dicitur hec macula le. i. nota vitium: turpitudo. Macula etiam dicitur squama lorice: et filum rhetis: et a maculo dicitur maculosus sa sum. Maculo componitur ut commaculo las. et est activum cum omnibus suis compositis. et cor. hanc sylla. cu.

Madeo des dui dere est vel fieri madidum. unde madidus da dum. i. humidus. et madesco scis ichoa. i. incipio madere. Madeo componitur cum facio. et dicitur madefacio cis. i. humefacere. Item cum fio. et dicitur madefio. i. humefieri. Item componitur cum con: et dicitur commadeo des. Item cum de: et dicitur demadeo des. i. valde vel deorsum madere. Item cum di: et dicitur dimadeo des. i. diversis modis madere. Item componitur: ut emadeo des. i. valde madere. Item imadeo des. i. valde vel intus madere. Permadeo des. i. perfecte madere. Remadeo des. i. iterum madere. Madeo neu. est cum omnibus suis compositis et caret sup. et facit preteritum in dui. et cor. hanc syllabam ma ubique. Unde Ovi. tristium. Et deflente suos dimaduisse sinus. Item Lu ca. primo: Fraterno primi maduerunt sanguine muri.

Maditas. a madeo des dicitur maditas tatis idem quod mador madoris.

Madido. a madeo des dicitur madido das davi. et est madidare madidum facere. et est verbum activum. et cor. di.

Madidulus la lum aliquantulum madidus. et dicitur a madidus.

Madidus da dum in madeo des vide.

Madius dii vide in maius.

Mador. a madeo des dicitur hic mador doris. i. pluvia. humiditas. et cor. penul. gti.

Madula. a madeo des dicitur hec madula le vas ad urinam recipiendum: quod etiam hoc madellum dicitur.

Magalia. a magar dicitur hoc magale lis quasi magare l posita pro r. et sunt magalia case pastorales vel case pauperum viles. eadem et mapalia. sed in magalia prima produ. in mapalia vero corri.

Magal lingua punica nova villa dicitur.

Magdalenus: Magdalum quoddam oppidum. unde magdalenus na num: hinc dicta est maria magdalena. Et hec magdalene huius nea grece: et acuitur in fine. et interpretatur turris secundum Hu. et est g eiusdem syllabe cum d. Et scias quod cum additur maria debet dici maria magdalena sed hoc nomen magdalena per quandam noticiam sumatur pro maria peccatrice. Potest etiam dici maria magdalene si magdalene ponatur expositorie. Pris. tamen dicit ubi agit de formatione generis in. vi. li. quod greca in e: vel que grece declinantur: ut lybe byes mutata e in a ad formam latinam reducuntur. unde secundum hoc bene dicitur hec magdalena ne: et tunc mutatur accentus: sicut et declinandi modus. et produ. le. magdalenus na num.

Mage ponitur pro magis: sed hoc poetica licentia secundum Pap. utimur.

Magis adver. comparandi: Utrum multomagis et quantomagis sint due partes habes in secunda parte ubi agitur de adverbiorum accentu. Invenitur in Mat. vi. ca. magisplurus. i. multo pluris precii vel estimationis. vel magisplurus. i. magis magni precii quam illa.

Maiister a maior et sterio quod est status componitur. Et dicitur maiister quasi maior in statione sicut minister minor in statione et debet scribi media per duo ii. unum consonans. et aliud vocale. ut dicatur maiister sed quia i consonans affinitate g sonat: ideo ex vitio quorundam iam consuetudo inolevit ut etiam apud perfectos scribatur per g: sed sepe in omni compositione et derivatione una littera ponitur pro alia. et sic potest ibi scribi per g sicut communiter scribitur. Or. dicit dicitur maiister quasi magis dos ctus et ethymo. est. A maiister derivatur hec maiistra stre: et hic maiisterculus li. i. parvus maiister in persona vel potius in scientia. unde hec maiistercula le. Item a maiister tri dicitur maiister stra strum adiective. et hoc maiisterium rii honor vel dignitas vel officium maiistri. et hic et hoc maiistralis. et hoc le. Item maiistri dicuntur maiores civitatis. vel senatores: consules: iudices. unde hic maiistratus tus eorum dignitas et sepe maiistratus invenitur collective pro ipsis. s. qui maiistratus habent. et maiistratus est verbale huius verbi maiistro stras. Item a maiister dicitur maiistro stras stravi strare. i. docere et est activum cum omnibus suis compositis. et cor. primam. Unde et Cato: Invenies aliquid quod te vita re maiistro. Sed hoc opponitur contra hoc quod dicit Hu. quod maiister debet scribi per duo ii: quia regula est. I posita inter duas vocales accipitur pro duplici consonante et sic debet quod maiister producat primam positione. sed constat quod eam cor. Ad hoc si volumus sustinere. Hu. possumus dicere quod cum dicitur quod i posita inter duas vocales accipitur pro duplici consonante. hoc verum est in simplici dictione. sed maiister est compositum sicut plenius dixi supra in prima parte in tractatu de littera ubi egi de i consonante. Maiister componitur cum genitivo militum. et dicitur hic maiistermilitum huius maiistermilitum. et tunc notat dignitatem magnam quam quis habebat in urbe romana. et isto modo dicitur marescalcus. sed quando sic due partes possunt fieri suppositio pro quocunque aliquos milites maiistrante. Et precedit maiister in tali compositione. quia maiister est dignior militibus quibus preesidet. talis autem mutatio non perveniret si diceretur maiister platonis. quia non sumeretur pro alio in compone: quam extra compone. omnis enim compositio imutat et commoditatem habet. alioquin est inutilis. et non tenenda. et ideo talis compositio maiister platonis. potestas similiter non est recipienda.

Maiistratus in maiister est.

Magmas locus quidam est de quo habetur in. i. Regum. ca. xiii. et accentuatur in fine.

Magmentum. a magmen dicitur hoc magmentum ti. i. divinamentum: et per syncopam hoc magmentum ti quoddam pinguissimum extum. vel secundum perfectum. Comutus. Quicquid mactatur vel quicquid distrahitur dicitur magmentum. ita narrat Hugo. Papi. etiam dicit Magmentum alii pinguissimum intestinum. alii secunda prosecta Comutus vero Quicquid mactatur vel distrahitur.

Magnalis.a magnus deriuatur hic et hoc magnalis et hoc le.i.magnus: vel que magna facit. Unde illud. Loquebatur varijs linguis apostoli magnalia dei.

Magnamentum in magmentum exponitur.

Magnanimus a magnus et animus componitur magnanimus ma mum penul.cor. hic et hoc magnaminis et hoc me in eodem sensu.i. audax: fortis: magni animi ad difficilia incipienda et patienda Judi.v. Magnaminorum reperta est contentio. unde magnanimiter aduer. et hec magnanimitas tatis.i.sponsa rerum difficilium aggressio. et est pusillanimis contrarium a magnanimis.

Magnas.a magnus dicitur hic et hec magnas natis qui magnus est in populo et potens. et pro eodem dicitur hic magnatus tus penul. pdu. Eccle.xx.ca. Uir prudens placebit magnatis. et acuitur in fine magnas ad differentiam istius accusatiui pluralis magnas quod est adiectiuum.

Magnatus ta tum in magnas est.

Magnes.a magnus dicitur hic magnes netis quidam lapis preciosus in dicitur ferrum ad se trahens. et dicitur sic quia magnas habet vires: et pdu.penul.gti.

Magnifico.a magnus et facio componitur magnifico cas caui ca re.i.magnum facere: exaltare: collaudare. unde magnificus ca cum .i.sublimis: generosus: gloriosus: qui magna facit. Et compara tur. sed eius comparatiuus et superlatiuus non sunt in vsu. unde magnifice aduerbium. Dicitur quoque hic et hec et hoc magnificens tis pro magnificus: sed non est in vsu. Et comparatur magnificentior tissimus. unde magnificenter tius sime aduer. et hec magnificentia tie spontanea rerum difficilium consumatio sed rerum preclararum vaste consumatione. et ita differt a magnanimitate: quia illa consistit in aggressione. hec in consumatione. Cum ergo magnificus deficiat in compatiuo et superlatiuo. et magnificens positiuus non sit in vsu subit magnificus locum huius positiui magnificens et fit quedam mixta comparatio .s.magnificus centior tissimus. et cor. omnia predicta hanc syllabam fi.

Magnificus in magnifico cas vide.

Magniloquus.a magnus et loquor componitur magniloquus qui quis qui magna loquitur. vnde hoc magniloquium quij.i.magna locutio. et cor.lo.syllabam.

Magnope.i.secundum magnum opus. vel valde: et est aduerbium. sed quando habet duo oo sunt due partes magno opere.

Magnus na num comparatur irregulariter maior maximus. Et componitur prima gnus pmagnus: tamagnus: quamagnus oia pro valde magnus.

Maguder. hec maguderis vel maguder pa pocapa. Magude ris est secundus caulis qui nascitur in tirso absciso: vel ipse tirsus abscisus. Unde Prisc. dicit quod figit frugem.i.genus caulis qui nascitur ex ea pte cuius radix stripiauellitur. vel alij dicunt saliginem. et facit accusatiuum in im tum: et ablatiuum in i tum. unde versus. Jm tum facciunt hoc quartum nota casum. Uis buris tussis maguderisque sitimque.

Magus.sic dicitur in historijs magi dicuntur a magnitudine scie quos .n.greci phos per se magos appellant indei scribas latini maistros sed Hu. Pap. do sic dicit. Magi olim stellarum interpretes dicebantur.s.qui preuiuinabant quis se brefisque cum nascerentur: sic de his legitur in euangelio qui natum xpm annunciauerunt: eius artis scia vsque ad euangelium fuit concessa: vt edito xpo nemo extinde natiuitatem alicuius de cetero interpretaretur. Postea magi et dicti sunt qui vulgo incantatores et malefici ob facinorum magnitudine nuncupantur. Hi elementa concutiunt: mentes turbant hominum: et sine vllo veneni haustu violentia tum carminis interimunt. Et ide magicus ca cum. Et sciendum quod orientales solent plurimum in arte magica vnde quasi omnes orientales dicuntur magi. Et dicitur ars magica in prestigium et maleficium. Prestigium est sensuum hominum illusio sed hoc incredibiles rerum mutationes videntur fieri vt.s.terre cumulus videatur castrum: lapillus talentum: seges corporis milium galeata. Maleficium autem cum generaliter posset dici quodlibet maleficium: sed hoc specialiter illud sed quo nobis ita demones subijcimus vt nobis pareant missa dicta nostra deferentes. unde quidam. Uir magus est magnus magnus est cum sit lupus agnus.

Maialis.a maior dicitur hic maialis huius lis porcus do mesticus et pinguis carens testiculis.

Maiestas.a maior dicitur hec maiestas tatis.i.honor dignitas splendor sic dicta quasi maior ptas. et formatur a maior or mutata in es et assumpta tas. sic honor honestas. Et ide maiestatiuus maiestatiua uum.i.potestatiuus.

Maiorica et minorica insule sunt hispanie maior et minor: que et baleares dicuntur: et cor.ri.

Maioro ras raui.i.maiorem facere verbum actiuum. et dicitur a maior. et pdu.io sue penul.

Maius maij quidam mensis dictus a maioribus: sicut iunius dictus a iunioribus. Cum enim Romulus instituisset rempublicam diuisit populum in senes et iuuenes.i.in maiores et minores. et ad honorem eius ab illis partibus duos menses nolauit.s.maius a maioribus: maium: a minoribus iunium. sic habetur in Ouid. fastorum. Maius dicitur a maiestate: vel a maia matre mercurij: et iunius a iunione vel iuuentute: vel a diuisione romanorum et sabiorum. Et scias quod quidam solent proferre hoc nomen p d.s.madius: sed male: quia enim ex toto esse in eadem voce cum neu.isti nois maior.s.maius. sed differe ca in nomine mensis in quo proferri vocalis quam in compatiuo proferre consonanter et congrue proferatur sed Hu. Pap.tamen vult vt vtrumque dicatur. vnde dicit. Madius mensis dictus quia tunc terra madeat: qui et maius dicitur.

Maiusculus la lum penul.cor.i.aliquantulum maior et secundum Prisc.a maius addita culus fit maiusculus la lum dimi.

Mala le.i.maxilla. et dicitur a malo quod est rotundum quia rotunda est: vel quia mala quasi mola a malo lis: vel a mando dis: et est mala superior mandibula vo inferior. Prope autem male sunt eminentes partes sub oculis: sic dicte pro rotunditate. Item a malo hoc malus li quedam arbor: quia fructus eius ouium pomorum fit rotundissimus. vnde illa sunt hec mala que vehementer rotunda sunt vnde hoc malum li fructus illius arboris. et hic malus li arbor nauis dicitur: quia rotundus est ad modum mali. et quia in summitate habet istar mali. vel dicitur malus quasi malle: quia quasi ex quibusdam ligneis malleolis fit quoque volubilitate vela facilius eleuantur Esa.xxx. Donec relinquimini quasi malus nauis. et pdu.prima mala pro maxilla. et malus pro arbore: et malus pro fructu. et malus pro arbore nauis. et bi mali lo pro oetib: et malo verbum.i.magis volo oia pdu.ma. Sed malus la lum: et hoc malum li.i.peccatum cor. prima. vnde versus. Mala mali mala contulit ois mundo: Jn rate tristi malum cum frangit nauita malis: Malo carere malo quam mala mandere malis. Mala etiam dicitur ouis alba. Et ide componitur malonomus.

Malach hebraice latine rex interpretatur.

Malachias interpretatur angelus domini.i.nuncius quicquid enim loquebatur quasi a domino esset mandatum ita credebatur. et ide ita nomine eius septuaginta transtulerunt dicentes. Assumptio verbi domini super israel in manu angeli eius.

Malachim.li. Re.s. tertio et quarto regnorum volumine continentur Melius quam est nostro malachi li.regum quam malachodi. regnorum dicitur: n.n.multarum gentium regna describit: sed vnius israelitici populi qui tribubus duodecim continetur: sic dicit Hiero.in plogo regum.

Malagma.a malus la lum dicitur hoc malagma tis quedam medicamentum. vel malagma dicitur quia sine igne maceretur.i.conteratur sine igne dicitur: quia herbe vel species ex quibus fit non decoquitur sed macerantur.i.conterunt. Et dicitur malagma sic quasi molagma quia molendo.i. terendo agitur. vel potest dici malagma quasi malum agens.i.educens curando. Sap.xvi.ca. Eteni neque herba neque malagma sanauit illos.

Maledicus ca cum maledicens. et cor.penul. vide in dico cis. Qualiter autem intelligatur interpretatiões siue maledictione que inueniuntur in sacra scriptura: dictum est in peccoz.

Malefacio cis feci factum componitur a male et facio. et acuitur penul. siue sit secunde et tertie psone presentis indicatiui modi scilicet malefacis et malefacit: cum conforti prime psone. Uide in secunda parte vbi agitur de impedimentis accentus: in cap. de ipedimento confortij.

Maleficus a malefacio cis dicitur maleficus ca cum penul.cor.i.malefaciens incantator. Et hinc hoc maleficium cij.

Malefidus da dum quasi est vna dictio composita ex male et fides significat illum qui leuitatem habet: et non seruat fidem. sed quando sunt due partes significat illum cui non fuerit fides: vt iste est fidus male iter hostes.

Malicia cie in malus est.

Maliciosus a malicia dicitur maliciosus sa sum.i.deterior malo: quia frequenter malus: callidus: astutus: versutus: subdolus: insidiosus. Et comparatur maliciosus sior simus. vnde maliciose sius sime aduerbium. unde hec maliciositas tatis.

Malignus.a malus dicitur malignus na num.i.rixosus. Et comparatur

vnde maligne nius nissime aduer. ⁊ h̄ malignitas tatis. Oꝛ ẜt dꝛ malignꝰ q̄ſi male ignitꝰ vł q̄ſi malo igne ignitꝰ ety- mo. ē ⁊ a malignꝰ deriuaẜ maligno nas naui nare. i. mali- gne facē: vł potiꝰ malignū facē ⁊ molestare ⁊ ī eodē sensu īuēiẜ malignoꝛ naris depoṅ. ⁊ dꝛ ꝓprie malignꝰ q̄ malicie votū vł opus pagit. Malicia dꝛ cogitatio praue mentis.

Maliuolus. a malꝰ ⁊ volo vis cōpōiẜ maliuolus la lū: ⁊ h̄ ⁊ h̄. ⁊ h̄ maliuolēs tis. Et cōpaẜ maliuolēs tioꝛ ſſimus. vñ mali uolēter tius ſſime aduer. ⁊ h̄ maliuolētia tie. ⁊ coꝛ. uo.

Malle. i. magis velle. Mallem. i. magis vellem.

Malleolus li dimi. paruus malleus. Itē malleolus penẜ coꝛ. dꝛ nouellus palmes inatus prioꝛis anni flagello: ⁊ est dictus sic ob ſſītudinē rei: qꝛ in eā partē q̄ decidiẜ ex veteri sar- mēto ꝓminēs vtriusq̄ mallei ſpēm ħbet. In glo. aūt Dan. iii. ca. dicūr malleoli vimina vel sarmēta arentia. ⁊ coꝛ. o vñ quidā. Malleoli sarmēta notāt aut vimina sicca.

Malleus. a mallio lis dꝛ h̄ malleus lei q̄ſi molleus: qꝛ mollit ferrū. vel qꝛ dū calet ⁊ molle est cedit: ⁊ producit illud vñ malleolus li dimi. ⁊ malleo as aui are. i. malleo percutere. vnde malleatoꝛ dicitur faber ferrarius.

Malluuianus in malluuiū est. ⁊ ꝓdu. penul.

Malluuiū. lucs cōpōiẜ cū manꝰ ⁊ dꝛ h̄ malluuium uij vas ad abluēdas manꝰ: ⁊ ad sordes manuū recolligēdas aptū. vñ malluuianꝰ na nū: vt malluuiane sordes. i. sordes manuū ī malluuio collecta. vel cōponiẜ malluuiū a manu ⁊ abluo.

Malo onis maſ. ge. diciẜ a malon qd̄ est rotūdū. Malonem greca comā capitis dicūt: quē nos cirrū vocamus.

Malo mauis mauult malui malle. i. magꝭ ville. Et ꝯpōiẜ a ma gꝭ aduer. ⁊ volo vis vlt. Et scias q̄ h̄ vbū malo maius ī ali qb̄ꝰ tpibꝰ scribiẜ p vnū l. vt malo malebā malui malueraꝫ. In aliq̄bꝰ vō p gēinū l: vt mallē malle: sic ⁊ volo vis vult.

Malobatꝫ. a mala le dꝛ h̄ malobatrū tri quoddā vnguentū: a malis lauandis sic dictum.

Malogranatū. malo cōpōiẜ cū granū vł ḡnatū: ⁊ dꝛ h̄ malo- granatꝰ ti q̄dā arboꝛ cꝰ fructꝰ dꝛ h̄ malogranatū ti qꝛ hēat grana īteriꝰ. Idē ⁊ malūpunicū. Et scias q̄ sepe īuēiẜ malū granatū p malogranatū: ⁊ malūgranata ꝓ malogranata.

Malomellū. malo cōponiẜ cū mel. ⁊ dꝛ h̄ malomellū li genus pomi millifui ⁊ dulcis: qꝛ fructus eius habeat saporē mel- lis: vel qꝛ in melle seruetur.

Malon grece latine dicitur rotundū.

Malomus mi pastoꝛ ouiū a mala ⁊ nomos cōponiẜ: mala eī dicitur ouis alba: nomos pastoꝛ. ⁊ coꝛ. penul.

Malua ue dꝛ q̄dā herba a mollio lis q̄ſi mollia: qꝛ vētrē mol liat. hꝫ. n. nāꝫ molliēdi ⁊ soluēdi aluū. vñ dꝛ malua q̄ſi mol liēs aluū. ⁊ ē etymo. vñ maluaceꝰ cea ceū res malue: vł pti- nēs ad maluā. Maluaceꝰ ēt dꝛ vilis nō bonus vt malua.

Maluicia cie q̄dā vestis dicta a malua: qꝛ ex maluaꝫ stamine cōficiẜ quā alij maluacinā alij maluellū vocant.

Malūpunicū vide in malogranatū.

Malū li. i. pomū. ⁊ ꝓdu. ṗmā vt dixi in mala le. Et dꝛ malum multis modis. ē. n. malū armenicū vel armeniacū: qꝛ ab ar mēia ṗus fit aduectū. ē ⁊ malū cidoniū dcm̄ ab oppido cre te: ex cuiꝰ pomo cidoniacū ꝯficiẜ. ⁊ ē malū macianū a loco dictū vñ ṗus aduectū ē. ⁊ ē malū amerinū. qꝛ amari sit sa- poris. ⁊ ē malū ꝑsicū: qꝛ eā arborē in egypto īseruit Persiꝰ h̄ arboꝛ in ꝑsida fructū siccū ḡnat interfectoꝛiū: apd̄ nos vō rotūdū ⁊ suauē. Est ⁊ malū punicū dictū sic qꝛ ex punica re giōe sit: a pnectū: vł qꝛ grana hēat rubea q̄ſi punicea. Idē ⁊ malūgranatū: qꝛ īter coꝛticis rotūditatē granoꝫ ꝯtieat mł titudinē. Itē vt dicit Pap. mala dulcia vix digeriẜ: phleg mā nutriūt: fellis ardorē mouēt: īflationes faciunt. qꝛ sunt frigida ⁊ humida. Mala vō acida ⁊ matura oibus cōmo da sunt: ⁊ bñ digeruntẜ. Sunt ⁊ agrestia mala: q̄ cruda stri dūt cocta bñ digerūtur. Uide in nux nucis.

Malus la lū dꝛ a melan qd̄ est nigrū: qꝛ niger sit ⁊ ꝑuersus: ⁊ compaẜ malus peioꝛ pessimus. vñ male peius pessime ad- uer. ⁊ hec malicia cie. ⁊ h̄ malū li substātiue. ⁊ ē duplex ma lū scꝫ culpe ⁊ pene. malū culpe nō ē a deo: qꝛ oia bōa p ipm facta sunt: ⁊ sine ipo factū ē nihil. i. pctm̄: qꝛ pctm̄ inq̄ſitum pctm̄ nihil ē. Sꝫ malū pene a deo ē. ⁊ coꝛ. ṗmā malus la lū adiectiuū: ⁊ malū substātiuū. Inueniẜ ēt malus li substātiuū. ⁊ h̄ malū a malō qd̄ est rotūdū. ſꝫ tūc aliud signat. ⁊ ꝓdu. ṗmā sic dixi in mala le. Uide in pena. ⁊ in pecco cas.

Mambres acuiẜ in fine: ⁊ interꝑtaẜ mare pelliceum vel mare in capite. ⁊ fuit propriū nomen cuiusdā. vñ quedaꝫ ciuitas dicta fuit mambre a noie illius.

Māmilla. a māma me diciẜ h̄ māmilla le dimi. Et sūt māme mulieꝫ: māmille viroꝫ: vbera pecoꝫ. papille vō sunt capita māmaꝫ q̄ sugētes ꝯphēdūt. ⁊ coꝛ. ṗmā māmilla. vñ Iuue. Et nusq̄ visa trigita clara māmillis. ſꝫ ī illo vsu ṗma pōaẜ lōga: Māmillas vir hꝫ: pecus vbera femina mammas.

Māma: a mala dꝛ hec māma me ꝑ geminū m: qꝛ rotunda est vt mala: ⁊ sunt māme mulierum.

Māmana interꝑtaẜ diuitie: ⁊ est nomē demonis qui ꝑest di- uitijs. ⁊ dr̄ māmon nō qꝛ in eius ditione sint diuitie: ſꝫ qꝛ eis vtiẜ ad decipiendū irretinendo laqueis diuitiaꝫ.

Māmotrepus pi puer qui lac diu sugit. ⁊ est cōpositum a mā ma ⁊ trepidus.

Man. i. videre. vel vt dicit Papi. man qd̄ est māna īterpꝛeta- tur quid est h̄. Cū enī deus ṗus plueret manna filijs israel q̄ſi mirātes dixerūt Man: h̄ est: quid est hoc.

Manaa īterꝑtaẜ munus vł sacrificiū vel holocaustū vł ꝯsola tio Baruth. j. ca. De q̄bus emitte holocaustomata ⁊ thus ⁊ facite manaa. vł aliq̄ libꝛi hñt misericoꝛdias vł māna ſꝫ ma naa ē ṽa lr̄a ēt ſꝫ hebꝛaicā ṽitatē: sicut colligiẜ ex glo. Dic ro. sup illō Ihere. xvij. i fine. Poꝛtātes holocaustū ⁊ victi mā ⁊ sacrificiū ⁊ thus ⁊c̄. Sacrificiū iquit ꝓ quo. lxx. itꝑ ꝑtes ipꝫ hebꝛaicū posuerūt manaa qd̄ i nr̄is codicibus scri ptoꝫ negligētia māna legiẜ qꝛ. ſ. Baruth. j. inueniẜ vt dixi Facite māna: ſꝫ ibi vt dicit mgr̄ Hugo. dꝫ esse manaa.

Manasses hebꝛaice dꝛ obliuio latine. vnde dictus est manaſ ses q̄ſi obliuiosus: qꝛ pr̄ eius iacob fit oblitus laboꝫ suoꝫ vel qꝛ p multa scelera ⁊ sacrilegia deliq̄rat ⁊ oblitus fuerat dñi. vel qꝛ deus fit oblitus peccatoꝫ illius.

Mācepe. manus cōpōiẜ cū capio: ⁊ dꝛ h̄ mācepe cipitis. i. ser- uus. ⁊ dr̄ mācepe q̄ſi māu captus: qꝛ marie illi h̄ noie cēse- bantẜ q̄ ī bello capiebantẜ. ⁊ ī seruitutē redigebantẜ. Et inde h̄ mācipiū pij in eodē sensu. ſꝫ mō ăpliata ē appellatio hu- ius noīs mācepe vł mācipiū vt dicaẜ filius vel filia nōdū emācipata a pr̄e. Et ide q̄dq̄d manu capi ⁊ subdi pōt diciẜ mācipiū: vt bō: equus: ouis. h̄ enī aīalia statiꝫ vt nata sunt mācipia eē putantẜ. nā ⁊ ea que de numero bestiaꝫ sūt tūc videntẜ mācipia esse q̄ñ capi vel domari ceperint.

Mācepe cōponiẜ cū e. ⁊ dr̄ emancepe. ⁊ cum ne: ⁊ dꝛ nemancepe. ⁊ vt dicit Paꝑ. mācipiū ñ seruū ſꝫ ꝯditionē significat.

Mācinus. a mācus dꝛ mācinus na nū q̄ vtiẜ sinistra ꝓ dextra manu vel ecōuerso. ⁊ ꝓdu. penul.

Mancipi indecli. quod manu capi pōt.

Mancipiolū li dimi. paruū mancipium.

Mancipiū exponiẜ in mancepe cipis.

Mācipo. a mācepe dꝛ mācipio pas paui pare. i. seruire vel in seruitutē redigere vel mācipiū facere: ⁊ mācipare. i. manu trahere vel dare vel ducē: ⁊ pōitur simplr̄ ꝓ dare vel ꝓ du cere. ⁊ sic ē actiuū. ſꝫ pro seruire est neutrū ⁊ coꝛ. penul.

Mācus. a manus dꝛ mācus ca cū ꝑ ꝯtrūꝫ: qꝛ manū nō hꝫ vł mā cus cōpōiẜ a manu ⁊ careo q̄ſi māu carere: ſꝫ vł etymo. po- tius q̄ꝫ cōpō. mancus ēt dꝛ cui aliquid deest ad ꝑfectionem. vnde mancatus ta tū. i. manu truncatus.

Mandatela le. i. mādatū a mando das. ⁊ ꝓdu. te.

Mādatū. a mādo das dꝛ h̄ mādatū ti qd̄ mittitur. vel mādatū. i. ꝓceptū. Uñ dñs in euāgelio Io. Mandatū nouū do vobis: vt diligatis inuicē ⁊c̄.

Mādibula le īferioꝛ maxilla. ⁊ dꝛ a mādo dis: Iudi. xv. ca. In uētaq̄ maxillā. i. mādibulā asini. ⁊ īfra In maxilla asini: ⁊ in mādibula pulli asinoꝫ deleui eos. ⁊ coꝛ. bu.

Mādo das daui tū are. i. ꝑcipe. vel mādare. i. mittē. vñ vsus: Qui mittit mādat q̄ ꝑcipit h̄ quoq̄ mādat. Et scias q̄ qui

supioꝛ mittit vel scribit iferiori vł subdito: Tibi tenoꝛe pńsentiū mādo vł mādamus nō itelligiť eē pceptū. ſȝ qñ addiť pcipiēdo tūc eſt pceptū: vt ſi ðꝛ: Tibi tenoꝛe pńtiū pcipiēdo mādam⁹. Et ſȝ ety. ðꝛ mādo. i. manū do: qꝛ oliȝ in cōmiſſo negocio alter alteri manū dabat. Mādo cōpōiť cū a ⁊ ðꝛ amādo das. i. eē vel lōge mādare ⁊ abſentare. ⁊ i eodē ſenſu iueniť amēdo das. Jtē cōpōiť cōmēdo das. Jtē pmādo das. i. añ mādare. Jtē remādo das. i. iteꝝ vel retro mādare. Mādo das cū oīb⁹ ſuis cōpoſitis ē actiuū. ⁊ i cōpōne aliqñ mutat a in e: vt amādo das: ⁊ cōmendo das aliqñ retiet a vt remādo mādas Eſa. xxviij. Māda remāda ⁊c.

Mādo dis di ſuȝ mādere. i. comedē Job. xxx. Mādebāt herbas ⁊ arboꝝ coꝛtices. vñ h̄ ⁊ h̄ mādibilis: ⁊ h̄ le. Et cōpōiť cū cō. ⁊ ðꝛ cōmādo dis. ⁊ cū re: ⁊ ðꝛ remādo dis. Et ē mādo neu. cū oīb⁹ ſuis cōpoſitis. ⁊ facit ptm̄ ſȝ quoſdā mādui vł mādi vł mādidi. ⁊ ſupinū māſuȝ: lȝ nō ſit in frequē. vſu. ſȝ vł ſȝ regulas Priſ. ꝙ ptm̄ facit mādi: ⁊ ſupi. māſuȝ ⁊ foꝛmaľ a ptō pńti o in i mutato. ⁊ ſupi. ēt a pńti do mutato in ſuȝ. Dicit ēt Priſ. ꝙ v̄ba tertie ꝯiugatiōis deſinētia i do n añ do hńtia o in i mutāt in ptō pfecto. ⁊ in ſup. do in ſum: vt deſendo dis di ſuȝ: ſcādo dis di ſum: ita a ſiľi mādo dis di ſum. ⁊ h̄ magis videť eſſe tenendū ſm modernos.

Mando donis maſ. ge. a mādo dis ðꝛ. ⁊ eſt mādo q̄ multum mādit. ſ. leccatoꝛ ardelio gulo comedo auidus eluo ⁊ epulo. Et in codeȝ ſenſu h̄ ⁊ h̄ ⁊ h̄ mādoꝛ cis. ⁊ pdu. penľ. genitiui mando nis ⁊ mando cis.

Mandoꝛ docis in mando donis exponitur.

Mandra dre maſ. ge. bulbucus: a bobus ſibi cōmēdatis. vel qꝛ nota boum mandat memoꝛie. vel mandros diciť ouis vnde mandra paſtoꝛ ouium.

Mādragoꝛa re penľ. coꝛ. ē genus pomi ſiľis puo peponi odoꝛe ⁊ ſapoꝛe vel ſpē. vel qꝛ hēat mala ſuaue redolētia in magnitudīe mali maciani. vñ ⁊ eā ēt latini vocāt malū terre. hāc poete antropoꝛcos appellāt qꝛ hēat radicē formā hoīs ſimilātē. Antropos eni grece latine ðꝛ hō. cuius coꝛtex vino mixto ad bibēdū daľ illis quoꝝ coꝛp⁹ pp curā ſecādū ē: vt ſopoꝛati doloꝛē nō ſentiāt Hui⁹ ſpēs duo ſunt. Femia folijs lactuce ſiľib⁹: mala generās in ſiľitudinē prunoꝝ. Maſculus folijs bete ſiľib⁹. De h̄ aūt pomi gn̄e q̄daȝ opinanť ꝙ acceptū i eſcā feminis ſterilibus fecūditatē pariat Gen. xxx. ca. ðꝛ: Egreſſus ruben tpe meſſis tritice i agro repperit mādragoꝛas q̄s matri lie detulit ⁊ infra Doꝛmiat tecū hac nocte pro mādragoꝛis filij tui vir tuus.

Māduco. a mānducis deriuaľ māduco cas caui care. i. comedere. ⁊ pdu. penľ ſȝ vſuȝ. Vñ q̄dā. Māducare potes foꝛmicā ſi caput aufers. Oȝ aūt ðꝛ māducare q̄ſi manu ducare: vel q̄ſi manū ad os ducē etymo. ē. Magr̄ tñ hñ. dicit ꝙ vł cōponi a manu ⁊ duco cas: cui⁹ pma breuis eſt. qð ſi veꝝ eſt māduco cas dȝ peñ. coꝛ. vſus tñ eā pdu. Dicim⁹ ꝙ magis vł eē breuis q̄ȝ lōga: cōſiderata. ſ. ipſi⁹ ſignificatōe ⁊ cōpōne: nec vllus nobiľ auctoꝛ auſus fuit eā ſic ponē: qꝛ credo ꝙ dubitabāt oēs. Et iō tutius eſt vt ſeq̄mur vſuȝ q̄ penul. pdu. qñ pes arbitriū eſt ⁊ ius ⁊ noꝛma loquendi.

Manducus. a mando dis ðꝛ h̄ manducus ci penul. pdu. i. ioculatoꝛ: oꝛe hians: vel turpiter mandens.

Mane accētuaľ in fine. ⁊ inueniť. Dañ. v. Diciť eniȝ ibi Mane techel fares: ⁊ h̄ interpꝛatio ſermonis mane numerauit deus regnū tuū ⁊ cōpleuit illud. Techel appēſus es in ſtatera ⁊ inuētus es minus hñs. Phares diuiſuȝ eſt regnuȝ ⁊ datū eſt medis ⁊ pſis. Jtē inueniť h̄ mane indecli. vel mane aduerbiū tpis. ⁊ tūc nō acuiť in fine: ⁊ deriuaľ a manuȝ qð eſt bonū. Et q̄d melius ē mane: qñ de tenebris deueniť ad lucē. vel mane ðꝛ a mano nas: qꝛ tūc dies manare incipit. ⁊ pdu. pmā. ſȝ mane verbū impatiui modi pmā coꝛ. Vñ verſus: Caro dico mane cū debeo ſurgere mane.

Maneo nes māſi ſuȝ. i. moꝛari. ⁊ manere. i. expectare. ⁊ ſȝ h̄ cōſtruiť cū actō. Vñ Actu. xx. ca. Vincula ⁊ tribulatiōes me manēt. Vñ v̄ſus: Qui mane expectat: ⁊ q̄ māet ille moꝛaľ. Maneo cōponiť vt cōmaneo nes: pmaneo nes: remaneo nes. Jtē maneo cōponiť: vt emineo nes nui. ⁊ cōponiť: vt ſupemineo nes nui. Jtē maneo cōpōiť: vt emineo nes. Jtē pmineo nes: pmineo nes. Māeo cū oīb⁹ ſuis cōpoſitis ē neu. ⁊ illa ei⁹ cōpoſita q̄ retinēt liāturā ſui ſimplicis faciūt ptm̄ i ſi: ⁊ ſupi. in ſuȝ. Jlla v̄o cōpoſita q̄ mutāt a ſimplicis i i faciūt ptm̄ in ui diuiſas: ⁊ carēt ſup. Et no. ꝙ ſȝ Priſ. maneo debēt facē ptm̄ pfectū irreglr̄ manui ſicͭ teneo tenui eo mutato in ui diuiſas ſȝ facit māſi ad dr̄ſiaȝ huius dicti manui. itē maneo nes hȝ pmā breuē. ſȝ hi māes niū pmā pdu. vñ verſus. Jllic pluto manes: vbi terrent triſtia manes.

Manes niū nibus actō manes: vel manis maſ. ge. i. dij īfernales ⁊ dic infernales. ⁊ dr̄r a manū qð eſt bonū per ꝯtrariū: qꝛ nō ſunt boni ſȝ efferi ⁊ crudeles. Vel manes dr̄r a mano nas qꝛ late manant p auras. ⁊ pdu. primā. Vñ Hoꝛa. in epi. Carmine dij ſupi placanť carmine manes. Sȝ maneo nes coꝛ. pmā. vñ manibus qñ eſt dictus de manes niū pdu. pmā. qñ vero ē dictus ⁊ ablt̄us de manus nus nui coꝛ. pmā. Vñ q̄dā. Cū māibus mādo ſine manibus oīa tango.

Māgo Mānus cōpōiť cū ago: ⁊ ðꝛ māgo gonis. i. mercatoꝛ ⁊ ppꝛe vēditoꝛ equoꝝ: qꝛ mānu agat equos. ⁊ ēt q̄libet mercatoꝛ pōt dici māgo qꝛ res ſuas mānu agat ⁊ pdu. penul. gñ.

Mania nie eſt ſane mētis aliēatio vł furoꝛ: dicta ſic ab īſania quā greci maniā vocāt. Vel ðꝛ a manin qð ē diuinare. qꝛ h̄ amētes ⁊ īſanos facit: quoꝝ alij efficiunť leti: alij triſtes: alij furioſi. Mania etiā dicitur q̄daȝ furia infernalis.

Manica. a manus ðꝛ h̄ manica ce penľ. coꝛ. cathena vel vinculū quo captiuoꝝ manus liganť. Et ðꝛ manica q̄ſi manū capiens etymo. eſt. vñ pph̄a. Et nobiles coꝝ in manicis ferreis. Jtē manica eſt illa pars tunice q̄ eſt ab humero vſq̄ ad manū. Vñ dicit Papi. Manice ſunt vincula q̄bus manus vinculanť: lȝ etiaȝ tunicaꝝ ſint. vñ manicatus ta tum.

Manico cas caui care. i. feſtinare: mane ire: mane ꝯſurgē. vel mane cōuenire. ⁊ ðꝛ a mane. Quedā glo. dicunt ſuper illud Lu. xxj. Oīs ppľs manicabit ad eū. i. mane venire accelerabat. ⁊ pdu. primaȝ ſyllabam manico cas: ſed manica ce caȝ coꝛ. ſed penul. vbiq̄ coꝛripitur.

Manifeſtus. man⁹ cōpōiť cū feſtus: ⁊ ðꝛ māifeſtus ta tū. i. aptus clar⁹ vł certus: q̄ſi ad manū poſit⁹ ⁊ pꝛōptus. Nā māifeſtus expōi ſolet ⁊ nō abſcōdi vñ ēt ðꝛ māifeſtus q̄ſi manēs feſtus. ⁊ ē ety. Jte i feſto oīa debēt extrahi pulchꝛioꝛa: ⁊ in apto pōi. vñ ⁊ ðꝛ māifeſtus. i. pꝛōptus aptus ⁊ palam poſit⁹. Et cōpaľ māifeſtus ſtioꝛ ſtiſſim⁹. vñ māifeſte ſtius ſtiſſime aduer. ⁊ māifeſto ſtas. vnde māifeſtari⁹ ria riū q̄ manifeſtat vel māifeſtaľ: vł māifeſte ⁊ apte aliq̄d faciēs. Quid ſit manifeſtū vel notariū in iure: dicā in notoꝛium.

Manin. i. diuinare.

Maniplus in manipulus vide.

Manipularis. a manipulus ðꝛ h̄ ⁊ hec manipularis ⁊ h̄ re: ⁊ manipularius ria riū: ad manipulū ptinēs: vel de manipulo exiſtens vt manipulares milites qui ſunt de manipulo. Manipulares etiam dicimus eos qui ſigna ante regē poꝛtant. Et cōponiť: vt cōmanipularis ris.

Manipulus. a man⁹ deriuaľ h̄ māipulus li: ⁊ ē manipulus tm̄ ſegetis q̄tū man⁹ cape pōt. vñ ⁊ ðꝛ ſic q̄ſi manū iplēs: ⁊ ē ety. Et h⁹c manipulus ðꝛ ſocietas ducētoꝝ militū: qꝛ añq̄ ſigna eēnt māipulos. i. faſciculos ſtipule vel alicui⁹ herbe ſibi p ſignis faciebāt. Vel ðꝛ manipulus a manu: qꝛ olim bellū manib⁹ icipiebant. Jnueniť ēt maniplus p ſyncopā. Vñ. Luca. Cōuocat armatos extēplo ad ſigna maniplos. Jtē manipulus ðꝛ oꝛnamētū ſiniſtre manus ſacerdotis.

Māna idecli. ⁊ h̄ māna tis penľ. gñ coꝛ. ðꝛ q̄daȝ cibus q̄lis de celo cecidit filijs iſrael. ⁊ ðꝛ a manū qð eſt bonū: qꝛ bonuȝ erat. cuiuſcūq̄ eni rei ſapoꝛē exigebat q̄ māna comedebat talē hēbat. Sap. xvj. Paratū panē de celo pſtitiſti illis ſine laboꝛe oē delectamētū in ſe habētē ⁊ oīs ſapoꝛis ſuauitatē. Subſtātiaȝ eni tuaȝ ⁊ dulcedinē tuā quaȝ in filios habes. oſtēdebas: ⁊ deſeruiēs vniuſcuiuſq̄ volūtati: ad quod q̄ſq̄ volebat ꝯuertebať. Vel manna dcm̄ ē a manu aduerbio admirātis apud grecos vł hebreos: q̄ ſi qð ſignū eſt h̄:

vel qd ē h̃. Et idē a manu. i. ab admiratiōe quā ī mane habuerūt cū p̄mū māna repierūt dictū ē māna. Cū eni in mane p̄mo vidissent māna admirātes ceperūt dic̄ manu q̄si dicerēt qd ē h̃: q̄z bonū: q̄z dulce. Inueīt ēt h̃ māna ne neu. ge. sic̄ ꝛ pasce sce. Sz h̃ vr̄ eē cōtra regulas Pris. q̄z nullum nomē neutrū in p̄ma declinatiōe vl̄ in q̄nta inueniꝰ. Sz pōt dici q̄ Pris. itelligit de noībus latinis. vide ēt in mel.

Mannus. a māsuetus dr̄ h̃ mānus ni. i. palephredus: q̄z mansuetudinē manuū sequaꝰ: vel q̄z māsuetus sit. Uel diciꝰ a manus: q̄z manu nitaꝰ ꝛ ducatur.

Mano nas naui natū nare. i. fluere vl̄ decurrere. Et cōpōiꝰ vt cōmano nas. demano nas. emano nas: p̄māo nas. Et ē neutrū cū oīb' suis cōpositis. ꝛ p̄du. hāc syllabā ma. Hora. in poet. Oē supuacuū pleno de corpe manat. h̃ māeo nes cor. ma. Uñ v̄sus. Si vitiū remanet lachryme tibi gutta remanet. Fac bene qd̄ manet: que tibi plaga manet.

Mansionarius ria riū. i. manēs vel ad mansionem ptinens: ꝛ dicitur a maneo manes.

Mansito tas frequē. de manso sas. ꝛ cor. si fm̄ Hu. Pap. vo dicit: Mansitat frequenter manet.

Mansiuncula le dimi. parua mansio.

Manso sas frequen. de maneo nes in sum sa. ꝛ est māso frequenter maneo.

Māsucius ci. i. edax vl̄ ad mādēdū parat': ꝛ dr̄ a mando dis.

Mansuefacio cis feci cere. i. placare mulcere ꝛc̄.

Mansue. manus cōponiꝰ cū sueo sues sueui. ꝛ dr̄ mansueo sues sueui suere. i. esse vel fieri māsuetū siue mitem vel domari. Unde mansuesco scis incho.

Māsuetus. a māsueo sues. dr̄ māsuetus ta tū. i. mitis nulli iniuriā faciēs vel domitus: q̄si manu vl̄ manui assuetus. vñ māsueto tas. i. mitigo q̄si manu suesco. i. ꝯsuesco: Sap. xvi. Mansuetabatur ignis. Uide in mitis.

Mansus. a mādo dis di sum dr̄ mansus sa sum. i. comestus. Itē mansus sa sum. i. māsuetus. ꝛ tūc deriuaꝰ a mansueo sues fm̄ Hug. Itē pōt deriuari māsus a maneo nes si sus. vnde dicit Pap. Māsa comesta mansueta. māsus dictus a manendo q̄ integrū sit. xij. ingeribus.

Mante mantes in mantos exponitur. ꝛ acuitur in fine.

Mātele telis plr̄ h̃ mātelia dr̄. i. mātile in mātile exponitur.

Mantia. a mantos dr̄ hec mācia cie. i. diuinatio. ꝛ ab eo componiꝰ nicromācia: piromācia: eromācia: idromancia: geomancia: ciromancia. ompiomancia: de quibus in suis locis. vide in nicromancia.

Mātica. a manus dr̄ h̃ mātica ce. i. sarcina scz mola. ꝛ ide māticatus ta tū. i. mantica ornatus. ꝛ cor. ti.

Manticula le diminutiuū parua mātica. manticula etiam dicitur pera pastoralis.

Māticulus li dimi. parus mātellus. ꝛ hic māticulo las. i. fraudare vel furari. ꝛ cor. penul.

Mātile. a mādo dis dr̄ h̃ mātile lis penul. p̄du. ꝛ h̃ mantele lis in eodē sensu scz velamē mēse. vl̄ mapa. ꝛ dr̄ sic q̄si mādele vl̄ mādile. vel mantile siue mātele q̄si manu tergile. ꝛ fm̄ h̃ p̄pe sic dr̄ gausape. q̄z in tergēdis manibus p̄beꝰ. vñ ꝛ dr̄ mantile vel mantele quasi manus tela. ꝛ est ethymo.

Mantos. a man qd̄ est videre: ꝛ thesis qd̄ est positio cōponiꝰ mātos. i. diuinatio. vñ h̃ māte tes illud idez scz diuinatio. s. visio positoꝝ. i. p̄uisoꝝ a deo. Et hinc filia thiresie dicta ē mantes q̄si diuinatrix. vel mantos dicta est tam diuinatio q̄z filia thiresie a manes ꝛ theoꝛ: q̄z manes tueatur.

Māua tue q̄dā ciuitas lōbardie de q̄ oriūdus fuit Uirgiꝰ. vñ dic̄ Oui. Mātua Uirg. gaudet verōa catullo Peligne gētis glīa dicor ego. Uñ mātuan' na nū gētile vel patrium.

Mantus. a manus dr̄ h̃ mantus ti q̄z manus tegat tantum: est eniz breuis amictus. vñ ꝛ diciꝰ mantus ti quasi manuz tegens ꝛ est ethymo. non cōpositio.

Manu aduerbiū admirātis apud grecos vel hebreos q̄si qd̄ signū est: vel quid est h̃: Exo. xvi. ca. Dixerūt ad inuicē manu qd̄ significat quid est h̃: Et acuiꝰ in fine.

Manualis. a man' dr̄ h̃ ꝛ h̃ manual: ꝛ h̃ le ad manū ptinēs. ꝛ h̃ manuale lis p qodā libro q̄ q̄si sp̄ hr̄ ad manū.

Manubie. a man' dr̄ he manubie arū. i. excubie q̄ p spacia noctis vigilāt. ꝛ dr̄ sic q̄z p man'. i. cateruas fiūt. Manubie ēt dr̄ spolia exuuie q̄ victis ex̄hunꝰ sic dicte: q̄z manibus victoꝝ extrahunꝰ fm̄ Hug. Papi. vero sic dicit. Manubie spolia rapina res de preda manu collecte. Manubie dicte sunt q̄z māibus detrahunꝰ. i. vestes mortuoꝝ Ezech. xxxviij. Et diripies manubias infinitas.

Manubriū. a manus dr̄ h̃ manubriū brij. s. manica vel manicū cuiuslibꝫ ferri: q̄z māu teneaꝰ. vñ manubriatus ta tum. Et videꝰ esse cōpositū a manu ꝛ bria qd̄ est mēsura q̄z ita cōmēsuraꝰ q̄ possit teneri manu: sic̄ pꝫ in cultello ꝛ securi vnde manubrio as. i. manubria alicui rei facere.

Manulea. a manus dicitur manulea lee. i. manica. vñ manuleatus ta tū. i. manicatus. 179

Manū grece latine dicitur bonū.

Manumitto a manus ꝛ mitto cōponiꝰ manumitto tis si sum mittere. i. manu emittere vel liberare. vnde h̃ manumissio onis: ꝛ manumissus sa sū: q̄si manu emissus. Antiquitus eniz quoscūq̄ manumittebāt eos alapa p̄cussos circuagebant admodū monachoꝝ ꝛ liberos cōfirmabant. vñ ꝛ sic manumissi dicti sunt q̄si manu emissi: q̄z māu emitterenꝰ.

Manupiariū rij. i. gausape q̄si manus piane.

Manus. a man' dr̄ h̃ man' nus nui: q̄z toti' corpis ipa sit munus. ipa eni ori cibū ministrat ꝛ facit ꝛ dispensat oīa dat ꝛ accipit. Unde ꝛ ab Arist. man' appellaꝰ organū organoꝝ. Unde manut' ta tū magnas hn̄s man'. ꝛ cor. p̄mā Prouer. xi. Manus in manu nō erit innocens malus. quasi di. manus si fuerit in manu. i. ad bonā cessat a mala operatiōe nō erit innocens malus nisi cesset a mala voluntate.

Manutergiū. a manus ꝛ tergo gis cōponiꝰ h̃ manutergium gij. ꝛ est togilla cum qua tergitur manus.

Māzer zeris maſ. ge. ꝛ dr̄r māzeres filij scorti vl̄ adulterini vl̄ scelerati. Deutero. xxiij. Nō igredieꝰ māzer h̃ ē de scorto, nat' in ecclesiā dn̄i vsq̄ ad decimā ḡnationē. ꝛ corripit penul. gri Et a māzer dr̄ māzerinus na nū. i. adulterinus.

Mapa. a manus diciꝰ h̃ mapa pe. i. togilla: quasi mane pia. i. manu piane. vnde h̃ mapella le vel mapulla le vel mapellula dimi. Mapa etiam dicitur pictura vel forma ludoꝝ: vnde dicitur mapa mundi.

Mapalia in magalia exponitur.

Maranatha acuiꝰ ī fine. Et sic̄ dicit q̄dā glo. sup illō Apl̄i ad Cori. xvj. ca. Sit anathema maranatha. Sit anathema. i. sepat' a deo vl̄ ꝯdēnat'. maranatha. i. dōec veniat dn̄s: vl̄ ī aduētu dn̄i. Maranatha eni īterp̄taꝰ dn̄s venit. Anathema grecū ē: ꝛ iterp̄taꝰ ꝯdēnat' vl̄ sepat' Hug. vo dic̄. Hoc maranatha idest. ē ꝛ hebreū: ꝛ iterp̄taꝰ aduētus dn̄i. Uñ illō Apl̄i. Anathema maranatha. i. pditio ī aduētu domini.

Marceo ces cui cere. i. putrere vel arescere. ꝛ est floꝝ. Et cōponiꝰ: vt cōmarceo ces: dimarceo dimarces: emarceo emarces: pmarceo ces: remarceo ces. A quibus oībus incho. Marceo cū oībus suis cōpositis est neutrū: ꝛ facit p̄teritū in cui. ꝛ caret supi. Et a marceo ces marcesco scis incho.

Marcescibilis. a marcesco qd̄ est v̄bū inchoatiuū de marceo ces deriuaꝰ h̃ ꝛ h̃ marcescibil: ꝛ h̃ le. i. putrescibil. vñ marcescibilr̄ aduer. ꝛ h̃ marcescibilitas tatis. ꝛ p cōpositionem īmarcescibilis le: īmarcescibilr̄: īmarcescibilitas tatis.

Marcha dr̄ comitatus terre alicuius. vnde ipse marchio diciꝰ princeps vel dn̄s marche. marcha est etiaz qdāz pōdus. s. media libra: vt dr̄ marcha argenti.

Marciaton ge. neu. genus vnguētī. ꝛ dr̄ a mare.

Marcidulus la lū aliquātulū marcidus a marcidus diciꝰ.

Marcidus. a marceo ces dr̄ marcid' da dū. i. putrid' arescens vl̄ lāguēs. Et cōpaꝰ marcidus dioꝛ sim'. vñ h̃ marciditas tatis. ꝛ marcido das. i. marcidū facere. ꝛ est actiuū. ꝛ cor. ci.

Marcoꝛ. a marceo ces dr̄ h̃ marcoꝛ coris. i. marciditas vl̄ defectus q̄daz. vnde marcorosus sa sum plenus marcore.

Marculus li. i. pusillus vel malleus. ꝛ est dimi. de marcus: qd̄ ꝛ marcellus dicitur.

Marcus ci dicit malleus. vnde marcellus dimi.

Marcus ē maior q̄z melleus. ⁊ dr marcꝰ a mollio lis fic ⁊ mal
leus. vl' qz maior ē ⁊ fortior ad cedēdū. Marcꝰ ēt dr q̄daz
euāgelista: ⁊ iterptat excelsus mādato. Excelsus vtiq̧ pp
euāgeliū altissimi qd pdicauit. vel sublimis mādato dr rō
ne pfectiōis in vita: qz nō solū seruauit mādata cōia sz ēt
sublimia: sicut sunt ꝯsilia. Et vt dr in q̄dā chronica claudiꝰ
impat: marcꝰ euāgelista scribit. apli p orbē diuidūt. marcꝰ
alexādrie martyriū cōpleuit. Et scribit marcꝰ sine aspira
tiōe. Et scias q̧ marcꝰ in figura leonis ōnsus est ezechieli.
Narrat. n. ezechiel se vidisse aialia q̄ttuor: q̄ttuor facies vni
⁊ q̄ttuor pēne vni ⁊ pedes eoꝝ pedes recti. ⁊ facies ⁊ pēnas
p q̄ttuor pedes hēbāt: iūcteq̧ erāt pēne eoꝝ alteriꝰ ad alte
rū. Silitudo āt vultꝰ eoꝝ erat facies hois: ⁊ facies leonis a
dextris eoꝝ q̄ttuor: facies āt bouis a sinistris ipoꝝ q̄ttuor:
⁊ facies aq̄le desup ipoꝝ q̄ttuor. Ista visio expōit a Greg.
de euāgelistis. de xpo: ⁊ de quolibꝫ viro iusto. De euāgeli
stis sic i q̄rta homel. Ezech. Quia inq̄t Greg. ab hūana gña
tiōe cepit iure p hoiez matheus: qz a clamore i deserto. Re
te p leonē marcus: qz a sacrificio: Recte p vitulū lucas: qz
a diuinitate vbi cepit. Digne p aq̄lā signat iohānes. Sicut
eniz aq̄la cūctis auibus altius volat ⁊ irreuerberatis oclis
radios solis ituet: sic iste altius ceteris ascēdit ꝗ dicēs. In
pncipio erat verbū. ⁊ verbū erat apud deū: ⁊ deus erat ver
bū: dū in ipsam deitatis substātiaz itēdit q̄si more aquile i
solē oculos fixit. De xpo ēt exponit. Vñ dicit Greg. i. xxxi.
mora. Quāuis singula ad vnūquēq̧ euāgelistā recte cōue
niant possunt tñ hec q̄ttuor aialia ipm sūi caput cuiꝰ sunt
mēbra figre. Ipse nāq̧ ⁊ hō est qz nāz nostrā veraciter su
scepit: ⁊ vitulus qz pro nobis occubuit patiēter: ⁊ leo qz p
fortitudinē deitatis suscepte mortis vinculuz rupit. Et ad
extremū aq̄la est qz ad celū de quo venerat redijt. Homo
ergo nascēdo: vitulus moriēdo: leo resurgendo: ⁊ aq̄la ad
celos ascēdēdo vocatus est. De quolibet ēt viro iusto pōt
expōi. Nā vnusq̄sq̧ vir bonus xpianus hō ē rōnabilr vi
uēdo: vitulus est semetipsum mortificādo. leo ē fortiter cō
tra diabolū dimicādo. Vñ Salomon. Iustus tāq̧ leo cō
fidēs absq̧ terrore erit. Aq̄la est terrena despiciēdo ⁊ cele
stia appetēdo. Vñ dicit ibidē Gre. i q̄rta omel. Ezech. Quo
niā iustus q̄sq̧ p rōnē hō: p sacrificiū mortificationis sue
vitulus: p fortitudinē securitatis leo: p cōtēplationē vo ef
ficit aq̄la. Recte p hec sancta aialia figri vnusquisq̧ pfectꝰ
pōt. Itē dicit q̧ facies leonis ⁊ hois erant in dextris aiali
uꝫ. ⁊ facies bouis a sinistris. Naz sꝫ Greg. p hoiez xpi nati
uitas: p leonē xpi resurrectio figurat: p bouē vo xpi passio
designat: p dextraz vero psperitas: p sinistram aūt tristicia
designat. vnde ⁊ sinistrū aduersuz dicimus. Quia ergo na
tiuitas ⁊ resurrectio xpi leticiā discipulis pbuit quos pas
sio contristauit qz tristes erant apostoli de nece sui dñi. A
dextris hō ⁊ leo iure dr: vitulus vo a sinistris recte dr. Iu
re aūt locus aquile nō iuxta sz desup esse describit. qz p h
q̧ eius ascēsionē desig̃t seu qz verbū patris apud patrē eē
denūciat: sup ceteros virtute ꝯtēplationis excreuit. Itē dr
quattuor facies vni: ⁊ q̄ttuor penne vni: sicut exponit Gre
go. in tertia omel. Ezech. Per facies intelligit fides huma
nitatis xpi: p pennas vero ꝯtēplatio deitatis. Merito er
go vnūquodq̧ istoꝝ aialiū dr habuisse q̄ttuor facies. ⁊ q̄t
tuor pennas: qz vna est fides humanitatis xpi ⁊ incarna
tionis in oibus ⁊ par cōtemplatio diuinitatis eius in sin
gulis. Item dicit q̧ facies ⁊ pennas per q̄ttuor ptes mun
di habebat. qz in cūctis mundi regionibus predicantes de
monstrat quicquid de deitate: ⁊ quicquid de humanitate
nostri redemptoris sentiunt. Item dicitur Iuncteq̧ erant
penne eorum alterius ad alterum: quia vꝫ omnis euange
listarum virtus omnis sapientia qua ceteros transcen
dunt vicissim ibi in charitatis atq̧ concordie pace sociat.
Et qz nulla virtus esset si fidem incarnationis ⁊ contēpla
tionem diuinitatis habuissent ⁊ recta opera non haberēt:
apte illis dr. Et pedes eoꝝ pedes recti.

Mare. a meo as dr hoc mare maris q̄si meare: qz sp est in mo
tu ⁊ fm hoc mare pōt dici aquaꝝ gñalis collectio. Ois eni
aquaꝝ collectio siue salsa sit siue dulcis sit abusiue dr ma
re. Vñ in Gen. ꝯgregationes aquaꝝ appellauit maria. Sz
pprie mare dr cuius aque amare sunt. ⁊ dr sic quasi amare
ab amaritudie vel a meo as: qz pcipue sup oēs alias aq̄s
est in motu. Idē dr equor pelagus fretum pōtus oceanus
abyssus. De his significationibus habes versus in fretum.
A mari deriuat marinus na nū: ⁊ marinariꝰ ria riuꝫ quasi
iuxta mare exīs. Et scias q̧ sunt multa maria q̄ nō permi
scent sibiipsis ad inicē nisi in radice qz oia ꝯtinuantur ad
oceanū. Et sꝫ descriptionē factā sub iulio cesare maria me
diterranea i toto orbe hitabili sunt triginta. Itē nota q̧ oia
elemēta in loco vbi ꝯtingūt se alterant a sua nā: vt fit q̄dā
motus ꝯtinuatiōis iter ea. Et exinde in mari causat salse
do ex admixtiōe vaporis terrestris fit cū adustione radij
solaris. ⁊ h pcipue ppe terraz: ⁊ in supficie maris. In p
fundo eni pelagi inuenit aqua dulcis vt pꝫ ex verbis phi
dicētis in libro de aialibus q̧ q̄dā piscis q̄ dr maleficie in
uenit valde magnus in locis pelagosis in q̄bus abundant
aque dulces. Vñ q̄dā voluūt ⁊ veꝝ est forte q̧ mare nō est
salsum nisi iuxta littus. sꝫ vbi ē in medio littoꝝ p aque. di
stātiaz ibi oceanū dīt eē aquā simplicē sꝫ isipidā. Et vt dr
in primo capitulo Ecclesiastes: oia flumina itrāt in mare: ⁊
mare nō redūdat. Cuius cā est fm quosdā q̧ additio ad re
dūdantiaz nō appet cū sit receptaculū oium aquaꝝ ⁊ locus
quietis eoꝝ. Receptaculū eniꝫ naturale qd est locus rei sꝫ
naturaz nō redūdant ex ingressu rei que fm naturaz debet
esse in ipso: qz locus adequat ei qd includit fm naturaz. ⁊
isti dixerūt veritatē. Est tñ alia cā vt dicit frater Albertus
q̧ scꝫ de aque introeuntibus multū cōsumit per vapores
eleuatos in aerē ⁊ continue tandē inde effluit ab ipso ma
ri ad ostia fluminum quantū influit ex ipsis fluminibus. ⁊
iō nō potuit redūdare. Est aūt h videre p sile. Si eniꝫ acci
piat vas aq̄ puꝛi ⁊ aspgat ex eo locꝰ amplus diffusus val
de: aspgat āt successiue ps post pte ⁊ nō effundat illa aq̄ i
eū sil sꝫ successiue ps post ptē donec tota ꝯsumat nō appe
bit vnq̧ aliq̄d nisi forte madefactio i illo loco. qz pma asp
sio exsiccata ē anteq̧ scda adueniat ⁊ ita pua ē aq̄ respectu
loci q̧ nō sufficit ad ifundēdū locū: sꝫ vix ad madefactio
nē. eodē āt mō est de aq̄s fluctibꝰ in locū amphitricis. Illa
eni fluūt sup loca amplissima q̄ vix ipe sufficiēt humefacē
in supficie si nō eēnt ibi aq̄ i vētre maris oceani. Insup ⁊
resoluunt successiue. ⁊ egrediunt ad ostia fluminū. Et ideo
nō appet vꝫ aliq̄d additū sit ex influxu aq̄ꝝ. ⁊ iō nō redūdat
oceanus. Aiaduerte q̧ Ambrosius dicit in. iii. Hexamerō.
Cōgreget inq̄t aq̄ in terra die dcm̄ ē: ⁊ cōgregata ē. ⁊ fre
quēter dr: Cōgreget ppls ⁊ nō ꝯgregat. Nō mediocris pu
dor ē impio dei isensibilia elemēta parere: ⁊ hoies nō obe
dire q̄bus sensus ab ipo tributus auctor ē. Itē Remigius
dicit tractās illō Mat. Imparauit vētis ⁊ mari: ⁊ facta ē trā
q̄litas magna. Ea iq̄t q̄ nobis isensibilia. Et sic dic Greg.
in. v. mora. Mare viua corpa in semetipo retinet. nā mor
tua ex se pcinus expellit. Quidā tñ dñi subditos viuos a se
expellūt: ⁊ retinēt iuxta se mortuos in pctis. Itē iuenit ma
re tyberiadis: ⁊ ē idē qd lacus tyberiadis. de quo dicā i ty
berias. Itē iuenit mare rubꝝ. ⁊ vt dr in historijs sup Exo.
mare rubꝝ nō est aq̄ rubea: sꝫ ois terra circūstās rubea est:
ex q̄ vitiat gurges ⁊ ificit. vñ miniū acutissimū excerpit.
q̄cq̄d ēt ad esuꝫ i fructibus ē i hūc colorē cadit: ob h ibidē
gēme rubee iueniūt q̄ humo iuolute ⁊ iter harenas attrite
terre colorē ⁊ maris hñt. De h ēt vide i rubeo hes. vbi nos
dicimus rubeū: hebreꝰ hꝫ caucasiꝫ eo q̧ cāne in littoribꝰ
abūdāt. Itē iuenit mare mortuū: ⁊ dr mortuū vt dicit Isi
do. pp h q̧ nihil gignit viuū: nihil recipit ex gñe viuētiū.
Nā neq̧ pisces hꝫ neq̧ assuetas aq̄s ⁊ latas mergēdi vsu
patit aues: sꝫ q̄cūq̧ viuētia mergēda tētauerit: q̄cūq̧ arte
demersa statiꝫ resiliēt. ⁊ q̄uis vehemēter illisa statiꝫ excu
tiuntur h ⁊ mare salinaꝝ vocat qd est in iudea.

Margarita est gēma pciosa candida a mari dicta. vnde dicit
Is. xvi. ethy. Margarita pma cādidarū gēmarū quā inde
margaritā aiunt vocatam φ in cōchilis maris h̄ gemas lapi
dis iueniat. Inest eni i carne coclee calculus nat⁹ sicut in ce
rebro piscis lapillus. Signif āt de celesti rore quē certo an
ni tpe coclee hauriūt. τ declinat h̄ margarita te. Et h̄ mar-
garitū iuenit puer. xxv. c. In auris aurea τ margaritū ful
gēs q̄ arguit sapiētē. Inuenit ēt h̄ margareta te p q̄dā vir
gine gloriosa a margarita gēma dcā: q̄ gēma ē cādida par
ua τ virtuosa: sic btā margareta fuit cādida p virginitatē:
parua p humilitatē: virtuosa p miraculoꝝ operationem.

Marginalis in margo vide.

Margo, mare cōponit cū giro ras: τ dr h̄ aut h̄ margo ginis
secūi ge. lz q̄dā dixerit φ est cōis. Et dr margo q̄si mare gi
rās. i. litus maris. vl dr margo q̄si mare regēs vl agēs vl
gerēs. Trāsfert ēt h̄ nomē vt margo dicat q̄libet litus
vel limbus: τ gnāliter extremitas vel extrema pars cuiusli
bet rei. Unī margineus nea neū τ h̄ τ h̄ marginalis: τ h̄ le
qd ptinet ad marginē vel qd est in margine. vnī glose dicūt
marginales quē sūt in marginibus libri ad dr̄iam inter li-
nearum glosarū quē sunt inter lineas textus.

Maria, a mare deriuat hec maria rie mater dnī pp claritatē.
vnī τ maria illuminatrix siue stella maris interptat: q: ge-
nuit lumē mūdi. Sermone āt syro maria dn̄a nuncupat:
τ h̄ pulchre: q: dnīz dnīm genuit: τ fuit vgo maria añ scā q̄3
nata ex vtero. Et scias φ scificatio btē marie vginis excel-
lentior fuit scificationibus alioꝝ. Qd sic pz. In scificatiōe
enī quē fit p legē cōem in sacris tollit culpa: sz remanet fo
mes fm φ est inclinans ad peccatū mortale τ veniale. sed
in scificatis ex vtero nō manet fomes fm φ est inclinans
ad mortale sz tñ remanet inclinatio fomitis ad veniale: vt
pz in Hieremia τ Joāne baptista q̄ pctā actuale habuerūt
nō aūt mortale sz veniale. sz in btā virgine iclinatio fomi-
tis ōino fuit ablata τ quātū ad veniale τ quātū ad morta-
le. τ qd plus ē gra scificationis vt dr nō tñ repssit motus
illicitos in ipsa sz ēt in alijs efficaciā habuit: ita vt quāuis
eēt pulchra corpe a nullo vnq̄3 vitiose ɔcupisci potuit. Ui-
de in obumbro: τ in virtus: τ in honoro. De varijs τ filijs dua
rum mariarū sororꝝ btē marie matris dei hēs in Joānes: τ
acuit penul. in psā. sz qn̄ maria ē plurale de mare grauat.
vnde q̄dā. Transfuit maria cū fratre btā maria. Pōt tñ in
vsu h̄ nomē maria corripe penl. vnī Prudētius. Nec mea
post maria potis ea pstringere iura. Sz in psa sp hmōi no-
mina habēt accentū acutū vel circūflexū sup penul. p grecis-
mū: qd causa maioris hoatus videtur contingere: quia di-
ctiones grece prolate magis ore rotundo sonant.

Maris est genitiuus de mas τ de mare.

Marisan octauus mensis est: τ acuitur in fine.

Marisca. a mas dr h̄ marisca sce pprie vesica q̄ circa podicē
mariū ex nimio fricatu τ vsu agēdi opus sodomiticum so
let eructuare. vnde Juue. Si podice leui. Scindunt tumi-
de medico ridente marisce. Dicit tamē qnq̄3 marisca quē-
libet vesica quē ex assiduo carnis fricatu nascitur.

Maritellus li dimi. paruus maritus: τ hec maritella le parua
vxor siue marita.

Maritimus. a mari dr maritimus ma mū q̄si iuxta mare exi-
stens. vnde hec maritima me dr terra quē iuxta mare est.
Uel dic φ maritima dicuntur loca mari vicina sic dicta q̄-
si maris intima. τ est ethymo. τ cor. penul.

Maritus. a mas ris dr h̄ marit⁹ ti. vnī h̄ marita te. i. vxor τ ma
rit⁹ ta tū ptinēs ad maritū vl maritā. vl marit⁹ ta tū. In eli
gēdo āt marito q̄tuor expectari solēt. s. virtus genus pul-
chritudo τ sapiētia. Ex his sapiētia potior ē ad amoris af-
fectū. Silr in eligēda vxore q̄tuor ipellūt hoiez ad amorez
s. pulchritudo genus mores τ diuitie meli⁹ tamē si i ea mo
res q̄3 pulchritudo q̄rant. Nūc āt ille q̄rūt q̄s diuitie aut
forma nō q̄s pbitas vel mos cōmēdat. Itez trib⁹ de causis
ducit vxor: cā plis: cā adiutorij: τ cā icontinētie. De prima
cā dr in Gene. Crescite τ multiplicamini. De scda in eodē.
Nō est bonū hoiem esse solū: faciam⁹ ei adiutoriū sile sibi.
De tertia dicit Pau. ad Corinth. φ si se non ɔtinet nubat.
Idō aūt femine sub viri ptāte ɔsistūt: q: leuitate aī plerūq̄3
decipiunt. vnde τ equū erat eas viri auctoritate reprimi.
Proinde veteres voluerūt feminas innuptas q̄uis pfecte
eēnt etatis pp ipsaz aī leuitatē in tutela ɔsistere. Qualr aūt
marita siue vxor se hēre debeat erga virū τ familiā habet
Thob. x. c. vbi raguel τ anna parētes sare vxoris thobie iu
nioris bñdicētes ei monuerunt eā honorare socros. diligē
maritū regē familiā: gubernare domū τ seipaz irreph̄ēsibi-
lē exhibē. A marit⁹ diriuat h̄ τ h̄ marital. τ h̄ le. Et marito
tas vbū actiuū cū oib⁹ suis cōpo. τ pdu. ri. Uide in vxor.

Mars. a mas ris dr h̄ mars tis deus belli: τ pro ipso bello in
uenitur τ dr sic q: mariū sit mars. Ab h̄ enim φ sit mars. i.
bellum per viros pugnatur maxime apud nos vbi soli ma 180
res pugnant. Uide in amazones. τ in cometa.

Marsia sic q̄dā terra ē. vnī marsus sa sum vl marsi sūt dci q̄si
martē sciētes vel sitientes: q: bellicosi sūt. Et q: marsi mul
tū valent in icantatiōe serpentiuz. idō qnq̄3 inuenit marsus
p incantatore serpentiū. quādoq̄3 gnāliter p incantatore.

Marsilia lie quēdam prouincia est siue regnum.

Marsupium pij sacculus pecunie siue bursa. τ dicitur a mar
supo greco quod greci sic vocant.

Martellus li dimi. mediocris malleus.

Martyr ris cōis ge. grece latine dr testis. vnde τ testimonia
grece martyria dicūr ide martyr testis dr: q: pp testimoniū
xpi passiōes sustinuit: τ vsq̄3 ad mortē p veritate certauit.
Et ide h̄ martyriū rij cruciatus martyris vl locus vl tēplū
martyris: q: in memoria martyris sit ɔstructū: vel q: sepul
chra ibi sunt scōꝝ martyꝝ. Et hic martyrio as: τ martyrizo
zas. τ sūt actiua. Et vt dicit Aug. pena nō facit martyrez: sz
cā. Et scias φ fm Greg. duo sunt gnā martyrij: vnū in mē-
te. τ aliud in mēte sil τ actiōe. Itaq̄3 martyres eē possum⁹
ēt si nullo ferro persecutoꝝ trucidemur. Mori q̄ppe a perse-
quēte manibus martyriū in aperto est. Ferre vo contume
lias. τ odientē diligere martyriū est in occulta cogitatiōe.
zebedei fili⁹. i. Jacobus τ Joannes. nō vterq̄3 p martyriuz
occubuit. τ tñ φ vterq̄3 calicē biberet audierūt. Joānes nā
q: nequaq̄3 p martyriū vitā finiuit: sz tamē martyr extitit.
q: passionē quā nō suscepit in corpore seruauit in mente.
Et nos ergo h̄ exēplo sine ferro martyres eē possum⁹ si pa-
tientiā veraciter in aīo custodim⁹. Itē Bernar. distinguit
tria gnā martyꝝ. s. volūtate nō nece vt Joānes. volūtate
τ nece vt stephanus. nece τ nō volūtate vt innocentes. De
aureola martyrū require in virgo.

Martius. a mars dr marti⁹ tia tiū. i. ad martē ptinēs. vl belli
cosus. τ h̄ marti⁹ tij q̄dā mensis sic dictus pp martē roma
ne gentis auctorē. Fuit enī pater romuli. τ idō romulus in
honorē prīs pmū mēsez ab ei⁹ noie martiū vocauit. Ul idō
marti⁹ dr a marte q: in eo ē festū martis. τ ei ɔsecratus est
mēsis ille q: eo tpe cūcta aīantia ad martē agant ɔcubēdi
voluntate. τ idē dr mensis nouoꝝ: quia martius olim erat
initiū anni. Et inde martius tia tium.

Mas ris mas. ge. i. masculus vl martius. s. cum ponitur sine
adiectione. Numeri. xxv. Mares filios. τ cor. ma. Uindo
cinensis. Illibata timet fossorem gleba timescit. Ad maris
accessum virginitatis honor.

Masculus. a mas dr masculus la lum. i. masculini sexus: vel
fortis. vel baro. vel vir. Et hinc masculinus na num. Et cō-
ponitur cū con. τ dicit cōmasculus la lum fm Hug. Et fm
Pap. masculus est diminutiuum a mas.

Masloth liber est qui dicitur prouerbia salomonis.

Maspiter. mars cōponitur cū pater. τ dr h̄ maspiter teris: vl
maspitris. i. martis pater. vel maspiter dicitur maris pater
τ tunc componitur a mas τ pater. τ cor. penul.

Massa villa vl casula. vel massa apud hebreos graue pōdus
dr. τ pprie metalli aliciu⁹. vnī h̄ massarius rij cui cōmissa
est cura totius familie. τ h̄ massaria rie fm Hug. Itē mas-
sa palatarū inuenit. τ dr massa palatarū pondus sicuū. si-

cas enim inter palas compresse dicunt palate. vñ mgr̃ in historijs in. ij. Reg. c. xvi. Onerati massis palatarũ. i. ficuũ qꝛ inter tabulas quas palas dicimus p̃esse cõpinguntur.

Massagete. a massa qđ est põdus graue: ꝛ geta qđ ẽ gothus cõponit massageta vl̃ massagetes. ꝛ dr̃r massagete q̃si graues. i. fortes gete. ꝛ sũt massagete vt dr̃ gẽtes hitantes iter scythas ꝛ albanos. ꝛ coꝛ. penul Luca. i scđo. Agmina massageteẽ scythicis nõ alliget iste. Hiero. in epl̃a ad Pau. c. j. Pertransiuit caucasum albanos scytas massageta.

Massarius in massa est.

Massicus ci mons ẽ vbi optimũ vinũ abũdat. ꝛ ponit̃ qñq; p vino. vñ massicus ca cũ: ꝛ massicũ ci. p optimo vino.

Mastico cas in mastix cis exponitur.

Mastigia. a mano nas dr̃ h̃ ꝛ h̃ mastigia gie masculus ꝛ nequã seruus vl̃ ancilla q̃si a stige manãs. Itẽ mastigia põt deriuari a mastico cas. ꝛ tũc mastigia ẽ fe. ge. ꝛ ẽ corrigia balthei: vel q̃ mãtellus ꝯglutinat̃ an̄. sed ponit̃ qñq; p flagello. vñ mastigo gas. i. magistris ligare: vel verberare.

Mastix cis maſ. ge. genus coloris ẽ. ꝛ vt dr̃ lẽtici arboris gutta est. vñ h̃ masticina ne q̃dã vestis: qꝛ colorẽ masticis habeat. Hug. Et vt fert̃ mastix ẽ genus gũmi ꝯsolidãs dẽtes. itẽ a mastix deriuat̃ mastico cas. i. comedẽ vl̃ potiꝰ iter dẽtes ducẽ ꝛ ꝯterere Et ponit̃ qñq; p deliberare vel excutẽ. Et ꝯponit̃ qñq; cũ cõ ꝛ cũ de: ꝛ dr̃ cõmastico cas: demastico cas. i. sil̃ vl̃ valde masticat̃. Et ẽ actiuũ cũ oĩbꝰ suis ꝯpo. Sꝫ dubitat̃ de h̃ noĩe mastix an pdu. pe. i obliq̃s. Dicũt q̃dã q̃ sic. ꝛ istos opꝫ dicẽ mastico cas pe. pdu. Alij dicũt cũ q̃bꝰ ego q̃ h̃ nomẽ mastix coꝛ. penul. in obliq̃s sicut fornix cis ꝛ ĩde mastico cas penul coꝛ. Et hoc sentit magister hñ.

Mastruca ce vestis sardoꝝ ex pellibus feraꝝ. ꝛ dr̃ a monstrũ q̃si mõstruosa: qꝛ q̃ ea vtitur q̃si in ferarum habitũ trãsfoꝛmatur. vnde mastrucatus ta tũ. i. mastruca indutus.

Matematicus in matesis sine aspiratione vide.

Mater matros grece: latine aũt dicũt hec mater tris. Qđ aũt dr̃ mater q̃si mãmas tritas habens ethymo. est. ꝛ inde hec matercula le dimi. parua mater vel in statura vel diuitijs. ꝛ maternus na nũ. ꝛ h̃ ꝛ h̃ maternalis: ꝛ h̃ le. vñ hec maternalitas tatis. ꝛ pdu. pmã mater nãliter. vñ Ouid. i epi. Mater eris fauro fectioꝛ ipse truci. vñ materfamilias lie; vel materfamiliaꝝ fe. ge. i. mater sup familiã. vel q̃ p q̃dã iuris solẽnitatẽ in familiã trãsit mariti. Tabule eniꝫ matrimonialis instrumẽta sũt sue emptõis. Uel materfamilias ẽ illa q̃ pluries enixa ẽ: qꝛ familia ex duobꝰ eẽ icipit. ꝛ accusãt vltimã pr̃familias ꝛ mr̃familias fꝫ Hug. qꝛ familias est genitiuus grecus. Et Pris. dicit in. vj. li. q̃si i pncipio. Prime declinatiõis femininoꝝ genitiuũ in as greco moꝛe solebant antiq̃ssimi terminare. vñ ꝛ adhuc pr̃familias ꝛ mr̃familias p familie solemꝰ dicẽ: ꝛ frequẽs h̃ hꝫ vsus. Dr̃ tñ pr̃familie ꝛ paterfamiliarũ ꝛ paterfamilijs. Uide in honoꝛo.

Matercula le in mater vide.

Materia. a mater dr̃ h̃ mã rie q̃si mater rei. Et inde hec materiola le dimi. ꝛ est mã in vocibus ꝛ sciẽtijs: ſꝫ materies in alijs rebus. Itẽ a mã materiatus ta tũ qđ ex mã constat. ꝛ materio as. i. materiã ꝯstruere. ꝛ h̃ ꝛ h̃ mãlis ꝛ h̃ le ad materiã ptinẽs vel ex mã ꝯstans vel in sua mã designãda positus. vñ ꝛ illud vocabulũ dr̃ mãliter positũ qđ ponit̃ ad designandũ materiã suã. i. seipsũ vel qualitatẽ sui ipsius. Itẽ a mã dr̃ hec materies riei. i. mã. ꝛ declinat̃ in singulari ꝛ in plurali numero p oẽs casus. Et scias q̃ duplex est mã. s. in qua ꝛ ex qua. ꝛ ẽt addunt q̃dã circa quã. Ul̃ cã mãlis sic describit̃. Cã mãlis est illa ex qua aliq̃d fit: vt ex ferro fit cultellus: ꝛ ex elementis corpora vel in q̃ aliq̃d fit vt in corpore fit vel est coloꝛ. Cã aũt ex qua aliq̃d fit alia pmanet in materiato: vt ferrũ in cultello. alia trãsit: vt aqua ꝛ farina transeũt in panẽ ꝛ in vitrũ fenũ ꝛ filix. Materia autem sic diffinitur. Materia est que est in potentia tantum.

Matertera. a mr̃ dr̃ h̃ matertera re soroꝛ matris. q̃si mater altera sic amita dr̃ soroꝛ patris. ꝛ coꝛ te. siue. penl̃. matertera.

Matesis. mato grece latine dr̃ disco vl̃ doceo. vñ h̃ mathesis penul. pdu. ꝛ sine aspiratiõe. i. diuinatio. vñ matematicus ca cũ. i. diuinatoꝛ. Iuue. Nemo matematicus geninum indẽnatus hẽbit. Itẽ a matho deriuat̃ h̃ mathesis pe. coꝛ. ꝛ aspirata. i. doctrina. s. q̃druuiũ. Unde vsus. Scire facit mathesis ſꝫ diuinare mathesis. Et inde mathematicus ca cum cũ aspiratiõe. i. doctrinalis vel q̃druuialis: ꝛ h̃ mathematica ce scĩa q̃druuialis siue q̃druuiũ: quasi doctrinalis sciẽ: vel qꝛ p illã venit̃ ad theologiã. q̃ est doctrina doctrinarũ ꝛ scĩa sciaruꝫ vl̃ qꝛ maioꝛ doctrina sit i mathematica q̃ꝫ in alijs: ꝛ cũ in alijs artibꝰ solo sermone sit doctrina. In hac ẽ visu fit: qꝛ qđ ṽbo dr̃ ꝛ rõne sub figuris oculis ondit̃. Uel dr̃ doctrinalis qꝛ circa posterioꝛa ꝯsistit: qꝛ ibi fit doctrina de corpoꝛibus per ea q̃ circa corpoꝛa sũt. vñ mathematica dat initiũ. physica pũectũ. theologia cõsumat imperfectuꝫ.

Mathematicus ca cum. idest doctrinalis aspiratur. Uide in matesis sine aspiratione.

Mathesicentrũ. matho vel mathesis cõponit̃ cũ centrũ qđ ẽ punctus quo circulus voluitur. ꝛ dr̃ h̃ mathesicentrũ tri. i. disciplinalis vel doctrinalis punctus circuli.

Mathesis penul. coꝛ. ꝛ aspirata. idest doctrina: vt dixi in mathesis sine aspiratione.

Matho grece. i. disco vel doceo latine.

Matricida. a mater ꝛ cedo dis cidi ꝯpõit̃ h̃ ꝛ h̃ matricida de penl̃. pdu. q̃ vl̃ q̃ occidit matrẽ. vñ h̃ ꝛ h̃ matricidalis ꝛ h̃ le res matricide: vl̃ ptinẽs ad matricidã: ꝛ h̃ matricidiũ dij.

Matricula le penul. coꝛ. est dimi. de matrix cis. qđ ẽt p cartula inueni. ꝛ ppꝛie p cartula pmissiõis. Unde in vita bti Siluestri legit̃. q̃ habebat noĩa viduarũ ꝛ orphanoꝝ in matricula sua scripta. hoc est in pmissionis chartula.

Matrimes. A mater dicitur hic ꝛ hec matrimes mis qui vel que viuit superstes defuncta matre. Uel matrimes dicit̃ puer similis matri. vnde ꝛ dr̃ tunc matrimes quasi matrem imitans. Et componitur a mater ꝛ imitoꝛ taris.

Matrimoniũ. A mr̃ dr̃ h̃ mr̃imoniũ nij. Et diffinit̃ sic. matrimoniũ ẽ viri ꝛ mulieris legitia ꝯiũctio. idiuiduã vite ꝯsuetudinẽ retinẽs. Cõiũctio. s. aioꝝ ꝛ mr̃imonialis. vñ nõ dicẽ viroꝝ ꝛ mulieris. nec viri ꝛ mulierũ: qꝛ nec vnꝰ vir plures vxores: nec vna mulier plẽs viros sil̃ hẽre põt. Indiuiduã vite ꝯsuetudinẽ retinẽs. h̃ ẽ q̃ neuter absq; ꝯsensu alteriꝰ põt ꝯtinẽtiã pfiteri vl̃ orõni vacare. ꝛ q̃ iter eos dũ viuũt vinculũ pmanet ꝯiugale. vt neutri liceat se alteri copulare. ꝛ vt iuicẽ alter alteri exhibeat qđ q̃sq; sibi exhiberi õsiderat. Et scias q̃ q̃uis pr̃ sit dignioꝛ mr̃e: tñ circa plẽ magis officiosa ẽ mr̃ q̃ꝫ pr̃. vñ mr̃imoniũ dr̃ q̃si mr̃is muniũ. i. offm. qꝛ femis matris icũbit offm educãde plis. Uel iõ denoiat̃ mr̃imoniũ a mr̃e potiꝰ q̃ꝫ a pr̃e. qꝛ mulier ad h̃ pncipalr̃ facta ẽ vt hoĩ sit i adiutoriũ. nõ ãt pp h̃ vir factus ẽ. vnde magis ptinet ad rõnẽ matrimonij mr̃ q̃ꝫ pr̃. Et nota q̃ de matrimonio possũ mꝰ loq̃ duplr̃. Uno mõ quãtũ ad forũ ꝯsciẽ ꝛ sic i rei ṽitate carnalis copula nõ hꝫ q̃ pficiat matrimoniũ cũꝰ spõsalia pcesserũt p ṽba de futuro si ꝯsensus interioꝛ dẽsit. qꝛ ṽba ẽt de p̃senti exp̃mẽtia ꝯsensuꝫ si ꝯsensus mẽtis deessꝫ nõ facerẽt matrimoniũ. Cõtrahit̃ eñ mr̃imoniũ solo ꝯsensu. q̃ solus si defuerit. cetera ẽt cũ ipso coitu celebrat a frustrãt̃. Alio mõ possumꝰ loq̃ de matrimonio q̃ntũ ad iudiciũ ecclĩe. ꝛ qꝛ i exteriori iudicio fm ea q̃ foris patẽt iudicat̃ cũ nihil possit expssiꝰ signare ꝯsensuꝫ q̃ꝫ carnalis copula. ſꝫ iudiciũ ecclĩe carnalis copula ꝯsequẽs spõsalia mr̃imoniũ facẽ iudicat̃. nisi aliq̃ signa expssa doli aut fraudis appeãt. Ille tñ q̃ carnalr̃ cõmiscet̃. scđo i carnalẽ copulã ꝯsentit ſꝫ rei ṽitatẽ. ſꝫ i mr̃imoniũ nõ ꝯsentit ex h̃ ipso nisi ſꝫ iterp̃tatõeꝫ iuris. si tamẽ spõsa spõsuꝫ admittit. credens eũ velle mr̃imoniũ ꝯsumare. excusat̃ a pctõ. nisi alia signa expssa fraudis appareãt vel doli. Nõ ẽt aũt p̃tereundũ. q̃ matrimoniũ ẽ signũ ꝯiũctiõis xp̃i ꝛ ecclĩe. vnde dicẽ apl̃s i epl̃a ad Ephe. v. c. Relinquet hõ patrẽ ꝛ matrẽ ꝛ adherebit vxori sue: ꝛ erunt duo in carne vna. Sacramẽtũ h̃ magnũ ẽ. ego ãt dico i xp̃o ꝛ ecclĩa. Et ad hoc itelligenduꝫ scias q̃ matrimoniũ est sacrũ sacre rei. i. ꝯiunctionis xp̃i ꝛ ecclesie

signũ. Nõ inter coniuges est coniunctio aiox ꝛ corpox: sic ecclia xpo copulat voluntate ꝛ nãa: qꝛ idẽ vult cũ eo: ꝛ ipse nãm hoĩs assũpsit. vñ copulata ẽ spõsa spõso spũalr ꝛ corpalr. s. charitate ꝛ nãe cõformitate. Uñ i matrimonio attẽdit du plex sacrũ pp duplicẽ coniunctõẽ q̄ in eo est: salt ẽ in matri monio p carnalẽ copulã cõsumato. Prima est coniunctio aĩorum: q̄ sigt coniunctõẽ fidelis aĩe ad deũ. Hec dissoluit per cõsequẽs peccatũ sicut coniunctio corpox añ carnalẽ copulã p religionis igressum. Scda est coniunctio corpox: q̄ sigt coniunctionẽ xpi ꝛ ecclie. Itẽ vnionẽ diuinitatis ꝛ humani tatis factã in vtero virginali: ꝛ hec nunq̄ dissoluit. Et qꝛ postq̄ xpo humanã nãm sibi vniuit in vnitate psone nun q̄ relinquet: sic ꝛ matrimoniũ post carnalẽ copulã nunq̄ põt separari quãtũ ad vinculũ matrimonii: si verũ fuit: nisi aliquo accedẽte supueniẽte. Et sciẽs q̄ matrimoniũ ẽ re latio ẽqperantie ꝛ talis relatio in vtroq̄ est equalr: ergo si sit ipedimentũ ex parte vnius: q̄ . s. non ɔsentiat vel timo / re mortis coactus ɔsentiat: nõ erit matrimoniũ ex parte al terius. s. ex parte cogẽtis lꝫ ipse ɔsentiat: ꝛ certũ est q̄ non ex parte coacti vel nõ ɔsentientis. Matrimoniũ siqdẽ est q̄dã relatio: vt diri: ꝛ nõ põt innasci in vno extremox sine h̄ q̄ fiat in altero. ꝛ iõ quicq̄d ipedit matrimoniũ in vno: ipedit ipsũ in altero qꝛ nõ põt esse q̄ aliqs sit vir nõ vro ris: vel q̄ aliq̄ sit vxor nõ habẽs vir: sicut nec mr non hñs filiũ. Et iõ ɔsensus viri ꝛ vxoris õs sit eẽ. qꝛ matrimoniũ nõ claudicat. Quare nõ bñdicant secũde nuptie. vide in bi gamus. Qñ sit separandũ matrimoniũ rõne ɔsanguinita / tis: dixi in ɔsanguinitas. Itẽ q̄uo cõputent gradus in ma / trimonio: dixi in ɔsanguinitas. Qualr aũt vxor se hẽre de beat erga virũ: dr in maritus. Qualiter votũ impedit ma / trimoniũ. vide in votũ. De matrimonio etiã reqre in vxor An cathecismus ipediat matrimoniũ: hẽs in cathesis. Itẽ de coniugibus respectu clericox status vide in ordo.

Matrina. A mater dicitur hec matrina ne quęc aliquem de sa cro fonte leuat: vel in ecclesiam introducit. Item matrina. idest nouerca: ꝛ produ. penul. sue tri.

Matrisso. A mater dicitur matrisso sas. i. matrẽ in dictis vel factis imitari: vel matri assimilari. vnde quidam. Si bene matrissas luxuriosus eris. Et formatur a matre e mutata in is ꝛ addita so. ꝛ est verbum morale siue imitatiuum.

Matrix. A mr dr h̄ matrix cis loc9 ɔceptionis: vel pellicula q̄ puer inuoluit in vtero matris. ꝛ dr sic qꝛ fetus in ea gñet. Semen eni receptũ matrix ɔfouet: confotum corporat: cor porati in mẽbra distinguit. ꝛ producit penul. genitiui.

Matrona. A mr dr h̄ matrona ne q̄ iã nupsit ꝛ genuit: q̄si mr nati: vel põt fieri mater. vñ hic ꝛ hec matronalis ꝛ hoc le.

Matros grece latine dicitur mater.

Matruelis. A matertera dr h̄ matruelis lis idẽ qđ matertera ꝛ h̄ ꝛ h̄ matruelis ꝛ h̄ le ptinẽs ad materterã. Matrueles etiã dicunt filij materteres vel filie. ꝛ produ. penul.

Mattheus i hebreo donat9 exprimit. Idẽ ẽ appellat leui ex tribu ex q̄ ortus est. in latino dr ex ope publicani nomẽ ac / cepit: qꝛ ex publicanis fuit electus. ꝛ i aplatũ translatus. Et vt vult Pap. matthe9 scribit p duo t: sicut ꝛ matthias. Et sciẽs q̄ vt tãgit Beda matthe9 fuit binomi9. Nã dict9 ẽt matthe9 ꝛ leui. Matthe9 eni iterptat donũ festinatiõis: vl donator ɔsilij. Uel dr matthe9 q̄si magn9 deo: vel q̄si ma nus dei. fuit eni donũ festinatiõis per festinã ɔuersionẽ: do nator ɔsilij p salubrẽ pdicatõẽ. magnus deo p vite pfectio nẽ manus dei p euãgelij ɔscriptõẽ. Leui do iterptat assũ ptus vl applicatus siue additus aut appositꝰ. Fuit enim af sumptus a dño p electõẽ ab exctione vectigaliũ. applicat9 numero aplox. addit9 ɔsortio euãgelistax. ꝛ apposit9 catha logo martyrũ vt habet in quadã chronica de morte mat / thei. Mattheus in ethiopia in altari lancea perforatur.

Matthias q̄ iter aplos sine cognominamẽto solus hr iterpre tat donat9. vt subaudiat p iuda. Iste eni in loco iude ele / ctus ẽ ab aplis. cũ p duobus sors mitteret. vñ ꝛ matthias põt dici a manũ qđ ẽ bonũ. ꝛ thesis qđ ẽ positio: ide mat / thias q̄si bonũ positũ p malo. s. p iuda. ꝛ vt dr i q̄dã chro / nica. matthias i iudea p xpo patit. qꝛ vt dr crucifixus fuit. Et vt dicit Greg. in mora. li. xxxiij. dẽ petrũ vndenariũ est. qꝛ dũ puersa agit. pcepta decalogi trãsit. Hinc petrus i vn denario numero remanere aplos metuens. matthiã duo / decimũ sorte missa redsiuit. Nisi eni sigari culpã p vnde / nariũ cerneret. ipleri aplox numerũ tã festino duodenario nõ curaret. Et sciẽs q̄ duodenari9 numer9 est supercrescẽs qꝛ ei9 ptes aliquote excedũt totũ. qꝛ surgũt in sedecim. vñ dat intelligi q̄ nõ solũ duodeciꝫ apli. sꝫ ꝛ oẽs q̄ eox vitã sequunt iudicabũt duodecĩ trib9 israel. Uide i numerus. Itẽ in vigilia bti matthie ds ieiunari. sicut dixi in ieiuniũ.

Matureo res in maturesco exponitur.

Maturus. a mãdo dis dr maturus ra rũ: q̄si mãdur9. i. ad mã dendũ aptus. Et cõparat. Itẽ matur9 ra rũ. i. festinus Ma turus cõponit. vt cõmatur9 ꝛ imatur9. i. nõ matur9 vl acer bus. ꝛ vtrũq̄ cõparat. vñ h̄ cõmaturitas tatis. ꝛ facit sup / latiuũ de matur9 maturrim9. vñ dicit Pris. i. iij. li. Matur rimus eni9 cũ positiu9 matur9 sit. tamẽ q̄si a nto. s. matur. q̄ nũc i vsu nõ est nascat. i. er desinẽtiũ regulã seruauit. i. in rimus terminat. Inuenit tñ ẽt maturissim9 sꝫ analogiã in us terminantiũ. A maturus derinatur maturo ras. i. matu rũ facẽ. ꝛ ẽ actiuũ cũ oib9 suis cõpositis. ꝛ inde matureo res rui. i. eẽ vl fieri maturũ. Joel. iij. c. Maturuit messis. Que dã tñ biblie habẽt ibi Maturauit messis. Ouid. meta. xi. Cepit ꝛ vt pmũ pleno maturuit anno. Et cõponit. vt per matureo res. i. pfecte maturare. ꝛ hic inde. maturesco scis. pmaturesco scis. Et nota q̄ sm pdictã sigatione maturare ponit p discedere cũ tranquillitate ꝛ q̄ete. vt ille maturat h̄. q̄si cũ maturitate. tranquillitate ꝛ lenitate facit h̄. vnde Uirg. Maturate fugam vestroq̄ hoc dicite regi. q̄si dicat Cũ tranquillitate recedite. Itẽ a maturus dr maturo ras. i. festino. ꝛ tunc est neu. Inuenitur etiaꝫ maturo ris riui pro maturare sm vtranq̄ significationem.

Matusalẽ iterptat mortuus ẽ. euidẽs ethy. ẽ nois. Quidã tñ cũ cũ pre translatũ fuisse ꝛ diluuiũ pterisse putauerũt. ꝛ ob h̄ signãter trãsfert mortuus ẽ. vt oñderetur eũ non vixisse post diluuiũ. sꝫ in codẽ cathaclismo fuisse defunctus. Soli eniꝫ octo hoĩes in arca post diluuiũ euaserũt. s. q̄ttuor viri ꝛ q̄ttuor femine. Uixit eni matusalẽ filius enoch nongen tis sexagintanouem annis. vt dicitur Genesis. c. v.

Matuta. a mane dr matuta te penul. produ. i. aurora vel dea quę pęest illi hore. s. q̄ est inter noctẽ ꝛ diem. vnde matu tinus na nũ. ꝛ h̄ matutini ni tã pro ipso officio q̄ pro ipa hora in q̄ canitur vel pulsat. sꝫ pluraliter hi matutini noĩa ipsa officia. vnde hic ꝛ hec matutinalis ꝛ hoc le.

Matutinus in matuta vide.

Mauors. A mars dr h̄ mauors tis. i. mars. vñ mauortius tia tiũ ptinẽs ad mauortẽ. vl bellicosus. Dr ẽt mauors matro nale operimẽtũ. q̄si mas vl q̄si mars. signũ eni maritalis di gnitatis ꝛ potestat9 est caput in quo ẽ. Caput eni mulieris vir est. vñ ꝛ sup caput mulieris ẽ. Idẽ ꝛ stola dicitur.

Mauricius cij dr a mauron qđ ẽ nigrũ. fuit eniꝫ niger pp sui despectõẽ ꝛ mũdi ɔtẽptũ. Maurici9 martyr vir iclyt9 ẽ. in scĩssima legiõe q̄ Thebea dr que ex tiritisse phibet. Et õs scri bi p c. ꝛ sonat vocatiu9 a nõ remota us. vñ pꝫ q̄ ds scri / bi per c ꝛ nõ p t mauricij. vnde ɔsus. Dicere maurici multi voluere periti. Sꝫ puto maurici iubet ars ꝛ regula dici.

Maurisia. A mauron vel maurus dr hec maurisia sie eadeꝫ terra que ꝛ mauritania. vñ maurisius sia sium adiectiue.

Maurianus in maurus vide.

Mauron grece latine dicitur nigrum.

Maurus ra rũ dr q̄dã pplo a mauron qđ ẽ nigrũ. qꝛ hoĩes illi us ppłi nigri sũt. Estu sicro quippe calore afflati spẽm atri coloris trahunt. Et inde h̄ mauritania nĩe terra quã possi debant. ꝛ hinc mauritanus na nũ. ꝛ maur9 ra rũ q̄dq̄ ẽ de terra illa. siue sit niger siue nõ. Uel maurus dict9 ẽ a media. q̄si medus. Medi eni i aphrica trãsfretauerũt. ꝛ mixti sũt cũ libijs. quox nomẽ lybies paulatim corrũpere ceperunt.

barbara lingua mauros pro medos appellantes.

Mausoleũ lei dr sumptuosũ monumẽtũ a mausolo rege sic vocatũ. vñ dicit Ysi. ethy. xv. Mausolea sũt sepulchra regũ siue monumẽta: dcã sic a mausolo rege egyptioꝝ. Nã eo defuncto vxor eius mire magnitudinis extruxit ei sepulchrũ intantũ vt vsq; hodie oĩa monumẽta pciosa ex noĩe eius mausolea nũcupent. ꝛ pdu. penl. vñ Luca. Pyramides claudũt idignãq; mausolea. Itẽ qdã. Qui mausoleũ pnunciat aut canopeũ. Aut theoloneũ haud reor esse reũ.

Mauult. i. magis vult. ꝛ ẽ tertia psona de malo mauis.

Maxilla. A mala dr hͣ maxilla le dimi. vñ hͥ ꝛ hͣ maxillaris ꝛ hoc re: ꝛ hͥ maxillaris huius ris dens molaris.

Maximus est superlatiuus de magnus. ꝛ componitur. vt q̃ maximus: pmaximus: tãmaximus. i. valde maximus.

M ante E

Meandrus. A meo as dr hͥ meandrus dri vl meander dri. i. flexuositas cuiuslibꝫ amnis: qd ẽt gñalr p q̃libꝫ tortuositate ꝛ deceptiõe inueniẽ. vñ Prudẽti⁹ i li. hymnoꝝ. Tortuose serpẽs q̃ mille p meãdros fraudesq; flexuosas agitas quieta corda. Et ĩde ẽt dr hͥ meander vl meãdrus qdã amnis asie flexuosus: sic dictus qr sit fluxuosus: ꝛ nunq̃ currat rect⁹.

Meapte pnomẽ ẽ. i. mea cã. ꝛ ẽ spẽi dirĩatiue a mea. ꝛ ẽ figure simplicis ꝛ ẽ pte syllabica adiectio. Nã vt dic Prisc. i. xii. li. hͣ syllabica adiectõ pte addiẽ qñq; ablĩis femininis possessiuoꝝ pnoĩum: vt meapte: tuapte: suapte: nr̃apte: vr̃apte Et exponit Pap. meapte. tuapte. suapte. i. mea tua sua ppe mea cã. Vel meapte. i. meo vsu. vel more. Vide in meatiꝫ.

Meati ẽ aduerbiũ psonale: nõ tñ ei accidit psona. Aduerbijs enĩ nec accidit numer⁹ nec psona: licꝫ qdã aduerbia sint numeralia: vt bis ter. ꝛ qdã psonalia: vt meatim: tuati: qr nõ hñt numeꝝ ꝛ psonã p accñte seu p sigatiõe: vt dixi i tertia pte i. c. de numero noĩuꝫ. Et ponũẽ tales dĩus i Grecis. Dic ideoma meũ sigare meatim. Vsum vl mores dic ĩsinuare meapte. Vel expones sicut exponiẽ tuatim. Vide in tuati.

Meatus. A meo as dr hͥ meatus tus. i. trãsitus vel decursus. Item conductus per quẽ aliqd transit dicitur meatus.

Mechanic⁹ A mech⁹ dr mechanic⁹ ca cũ. i. adulterin⁹ vñ artes dñr mechãice q̃si adulterie respectu liberaliũ q̃cũq; remouẽt defectũ: ꝛ ɔferũt vtilitatẽ vl cõmoditatẽ. vñ hͣ mechania nie. i. scĩa hũanoꝝ opeꝝ necessitati corpoꝝ obsequẽtiũ.

Mechia chie. i. adulteriũ. a mechus dr. ꝛ accentuaẽ penul.

Mechor aris atus sũ ari. i. adulterari: ꝛ largi⁹ intelligiẽ. vñ ẽt carnalis cogitatõ q̃ subtrahit mẽtẽ a deo: ꝛ oĩs libidinosa ɔcupiscentia: ꝛ oĩs adulterina actio: ꝛ oĩs illicita cupiditas põt dici mechatõ. vñ hͥ mech⁹. i. adulter. ꝛ hͣ mecha. i. adultera. ꝛ moechus ca cũ. i. adulter ra rum. ꝛ scribiẽ p oe moechus: sicut dicit Pap. Mechor cõponiẽ. vt cõmechor aris ꝛ est deponen. cũ oĩbus suis cõpositis ꝛ producit me.

Medela. A medeor deris dicitur hec medela le. i. medicatio siue medicamentum. ꝛ producit penul.

Medeor deris caret sup. ꝛ suppletõe pti. i. medicari. ꝛ diciẽ a mõ. i. tẽperamẽto: qr cũ mõ qs dꝫ mederi sm Hug. Et magister Bñ. dicit. Medeor caret suppletiõe pti: p quo dicimus medicat⁹ sum. Medeor cõponiẽ: vt remedeor deris vñ hͥ remediũ dij. ꝛ vt dr i grecista. Accusatiuũ medico: medeorq; datiuũ. Exigit ac medicor hũc casũ poscit ꝛ illum.

Medianus na num. i. medius. ꝛ dicitur a medius.

Mearcitus ta tum. i. in medio statutus ꝛ artatus. ꝛ componitur a medius ꝛ arceo ces.

Mediator. A medio as dr hͥ mediator toris q̃ ɔiũgit: ꝛ inter aliquos ẽ medi⁹ vt eos ɔiũgat ꝛ pacificet. vñ iesus xp̃s dr mediator dei ꝛ hoĩuꝫ: qr iter deũ ꝛ hoĩeꝫ ɔstitut⁹ ẽ medius vt hoĩes ad deũ pduceret. Et scias q mediator dꝫ ɔuenientiã hẽre cũ illis quos ɔiũgit ꝛ pacificat: ꝛ xp̃s cũ hoĩe habuit passibilitatẽ. cũ deo beatitudinẽ et ĩmortalitatem.

Medica ce. A media pũicia deriuaẽ medicus ca cũ: ꝛ hͣ medica ce qddã gen⁹ leguminis. sic dcã qr a medis ẽ trãslata i greciã tpe quo eã Xerxes rex psaꝝ inuasit. Hoc semẽ leguminis semel seriẽ ꝛ decẽ annis pmanet vl trib⁹ ꝛ q̃ter vl sexies p ãnũ põt rescidi. Et hͣ herba abũdat i Venetia. ꝛ ẽ triũ foliorũ. ꝛ sp virescit. Quidã tñ dicũt q sit illd legumẽ qd vulgo dr trisicũ. Itẽ medica ẽ qdã arbor pmũ asportata a medis. vñ ꝛ dcã ẽ. Hãc greci hydromellã. latini citrũ vl citriã vocãt. qr ei⁹ poma ꝛ folia citri odorẽ referãt. malũ ẽ inimicũ venenis. Hec arbor pene oĩ tpe plẽa ẽ pomis pti maturis. pti acerbis. pti adhuc i flore positis. qd i alijs arborib⁹ rarũ ẽ. Et dicũt q reuera hͣ arbor ẽ citrus. sꝫ Apuleg⁹ hͦ negat. Itẽ inueniẽ hͥ medicus ci. i. phisicus. ꝛ hec medica ce. ꝛ adiectiue medicus ca cũ. ꝛ tũc deriuaẽ a medeor deris.

Medicina. A medicus dr hec medicina ne q̃si modicina. qr cũ mõ dꝫ exhiberi. vñ hͥ ꝛ hec medicinalis ꝛ hͦ le. vñ medicinalr aduerbiũ. Et componiẽ. vt ĩmedicinalis le.

Medicor. a medic⁹ deriuaẽ medicor caris catus sũ cari. ꝛ i eodẽ sensu dr medico cas actiuũ. vñ hͥ medicator toris. ꝛ hͣ medicatio onis. ꝛ hͥ ꝛ hͣ medicabilis ꝛ hͦ le. ꝛ hͦ medicamẽ minis. ꝛ hͦ medicamẽtũ ti. Et ɔstruiẽ cũ actõ medico. sꝫ medicor põt ɔstrui cũ datiuo ꝛ actõ. vt dixi in medicor.

Medistinus na nũ. i. i medio stãs. vel mediũ tenẽs. ꝛ ɔponiẽ a sto stas. ꝛ teneo nes. ꝛ medius. Itẽ mediestinus na nũ. i. i medio ciuitatis extĩs. ꝛ tũc cõponiẽ a medius ꝛ a stin qd ẽ ciuitas. vñ Hora. i epi. Tu mediestinus tacita pce rura petebas. Itẽ mediestinus dr balneator. Idem ꝛ medistinus.

Medimin⁹. medius ɔpõiẽ cũ mina vl emina. ꝛ dr hͥ medimnus ni q̃si media mina. vl mẽsura qnq; modioꝝ sic dcã qr mediẽ qnq; modijs. q̃ sũt pfecti nũeri medietas. Et inueniẽ mediminũ p medimioꝝ p syncopã. vñ dic prisc. i. vij. li. vbi agiẽ de gtõ plali scõe dclinatõis. Inueniẽ inqt mediminũ p mediminoꝝ p syncopã. Cicero in frumẽtaria. Sꝫ tritici septies mediminũ ex nimphonis oronibus tollit. mediminũ p mediminoꝝ p syncopã posuit. sicut iugeꝝ p iugeroꝝ.

Medio. A medius dr medio as aui are. i. i medio locare. vl p mediũ diuidẽ. vl medietatẽ auferre. vl ɔiũgẽ. vl pacificare i aliquõ. Et ɔpõiẽ. vt dimidio as. i. diuidẽ p mediũ. vel medietatẽ auferre. ꝛ ẽ actiuũ cũ oĩbus suis cõpositis. ꝛ cor. di.

Mediocris. A medius deriuaẽ hͥ ꝛ hec mediocris ꝛ hͦ cre cuius mediũ qd sufficit quasi qui accedere non vult vltra vel citra. sꝫ i medio. i. i virtute ɔsistere. vnde mediocriter aduerbium. ꝛ hec mediocritas tatis. ꝛ cor. o naturaliter.

Mediocriculus la lũ i. aliquãtulũ mediocris. ꝛ cor. penul.

Mediolanũ ni ciuitas in lombardia. ꝛ ɔponiẽ a medi⁹ ꝛ lana qr sus media lanea fuit inuenta in eius sigatione. ꝛ fuit factum mediolanũ a gallis illuc olim venientibus expulsis indigenis. vnde hͥ ꝛ hec mediolanensis ꝛ hoc se.

Medioxim⁹. a medi⁹ dr medioxim⁹ ma mũ qd ẽ iter mediũ ꝛ extremũ. vt due hitabiles zone q̃ sũt iter extremas et torridã q̃ media ẽ medioxime sũt. et dij q̃ sẽ iter aereos et terrestres. vl iter aereos et celestes medioximi sẽ. vñ Plau. i cistellaria. Atq; ita medij dij supi iferi et medioximi. et martiaẽ. capella quos greci demões. latini medioximos vocãt

Meditatiuncula le dimi. parua meditatio.

Meditatiuum in meditor vide.

Mediterraneus nea neũ. Mach. lib. ij. c. viij. Per mediterraneũ fugiẽs. Et vt dicit Pap. mediterraneus diuersis ex casibus cõponiẽ. sicut multa alia. i. a medio et terre. Et scias q maria mediterranea in toto orbe habitabili sunt triginta. vt dixi in mare. Quidã tñ dicũt. q etiã a teneo cõponiẽ qr mediterraneus dr quasi medium terre tenens.

Meditor. A melos dr meditor taris tatus sum. et ẽ meditari q̃si melodirari. i. modulari. dulciter et qbusdã melodijs decãtare. vñ Virg. Siluestrẽ musã tenui meditaris auena. Itẽ meditari. i. putare. excogitare delirare. vñ hͣ meditatio onis. i. excogitatio. et meditatiu⁹ ua uũ. vñ vba dñr meditatiua q̃ designãt meditatõeꝫ. De qb⁹ dixi in tertia pte vbi egi de spẽb⁹ vboꝝ i. c. de vbo meditatiuo. Meditor cõponiẽ. vt cõmeditor. pmeditor. vñ pmeditat⁹ ta tũ. et cõponiẽ im premeditatus. et est depo. meditor cũ oĩbus suis cõpositis et cor. di. vñ quidã. Peruigili cura sp meditare futura.

Meditullius. A medius dia dium ꝛ tollo lis cōponitur hoc meditullium lii. i. medietas. s. id qđ in medio est: vt in ouo vitellus. ꝛ quicquid eminet in medio rote dicitur meditullium ꝛ eminens locus in medio campo.

Medius dia diū. ide hec medietas tatis: a medio us. ꝛ cor. penultimā. Inuenit et hec media die. p qđdā puīcia vel regiōe a medo rege sic dcā. a quo medus da dū. ꝛ pdu. pmā p media regione: sicut medus a quo descēdit. Itē medi⁹ dr q̄ diuidit ꝛ sequestrat: mediator do q̄ iūgit ꝛ pacificat. Medi⁹ cōponit cū fidus: ꝛ dr mediusfidi⁹ aduerbiū iurādi. i. p mercuriū: q mediator ē ꝛ fidus interpꝛes deoꝛ ꝛ boiuꝫ. vñ mediusfidius cōponit a medius ꝛ fides: q̄si mediante fide.

Mediustinus. idest balneator: quasi in media vstione positus idem dicitur mediestinus.

Medo. A mel dr hoc medo onis potio melle mixta: q̄si melo. Idē ꝛ med⁹ q̄si melus: q ex melle fit. sic calamitas p cadamitas dr. idē ꝛ mulsū q̄si melsū: vł a mulceo. Sꝫ mulsū ex aqua cruda vel vino: sꝫ medo vel medus ex aq̄ decocta fit.

Medulla. A medi⁹ dr hec medulla le. q in medio fit. Qđ aūt dr medulla q̄si i medio latēs: vel medulla q̄si madefaciens ossa: ethymologie sūt sꝫ Hug. Et scias q medulla pprie et stricte dr illud molle qđ est in ocauitate ossis iteri⁹. Sꝫ fumit q̄nqꝫ medulla large p intimis lignoꝝ. pꝛo adipe frumenti ꝛ hmōi. vnde dr medulla cedri. ꝛ medulla tritici.

Medullinus. A medulla dicitur medullinus na num pe. pd. ad medullā pertinens: vł de medulla existens: sed hec medullina ne pꝛopꝛie nomen est cuiusdam femine.

Medullitus aduerbiū loci a medulla dr. ꝛ cor. penul.

Medus di q̄dā rex: a quo dcā ē media regio vł puīcia a q̄ dr medus da dū gētile. ꝛ pdu. pmā medus ꝛ medea ab eo descendens. Dan. v. c. in fine. Dari⁹ medus successit in regnū. Item hic medus di est quedā potio. Uide in medo donis

Mega vel megalon grece dicitur longum.

Megacosmus. A mego vel megalon ꝛ cosmus quod est mūdus componitur hic megacosmus mi. i. maioꝛ mundus. Item alio nomine dicitur macrocosmus.

Megalon dicitur longum: ꝛ acuitur in fine.

Megera re quedam furia infernalis: ꝛ interpꝛetatur magna contentio: ꝛ hec est parua operatio.

Megistus. i. maximus.

Meio. A mingo gis dicitur meio is iere. i. mingere. ꝛ est defectiuum. De hoc dixit in tertia parte vbi egi de preteritis tertie coniugationis quasi in principio. ꝛ deficit omnino in preterito imperfecto indicatiui modi.

Mel mellis p geminū ll i gtō. Nā vt dicit Pris. i. vi. li. i el desinētia correptā latina sūt ꝛ neu. ꝛ addita lis faciūt gtīr: vt mel mellis. fel fellis. vñ melle⁹ lea leū. mellin⁹ na nū. ꝛ melli cus ca cū. Et dr a mel mellesse: qđ ē apes. Et dicit Auic. vbi loqt de simplicib⁹ medicinis sic dicēs: q mel ē occult⁹ ros cadēs sup flores ꝛ als plātas: ꝛ sup lapides: quē apes recolligūt. ꝛ aliqñ ē ros māifest⁹ quē pñt colligē boīes. i. idē. n. redit gñatio mānatis: q mānna sꝫ Auic. est ros: ꝛ ē de gñe mellis i terris calidis cadēs spissi⁹ melle cōi. vñ ꝛ excicat: ꝛ multam virtutem contrahit ab eo supꝫa quod cadit.

Melsiluestre dr mel i silua repertū sꝫ Hiero. Quidā āt exposi toꝛ Arnolph⁹ sic dič. In deserto iudee sūt arboꝛes folia lata ꝛ rotūda hñtes: lactei coloꝛis ꝛ mellei sapoꝛis: q̄ nā fragilia manib⁹ ofricāt ꝛ edūt. Hui⁹ dt sic dič. melsiluestre inueniebat i truncis sine arūdinib⁹. Sūt eni q̄dā arundines plene melle nālr: de quo fit zuccarū. Uide in ros roꝛis.

Mela le quedam vestis a melan dicta q fit nigro coloꝛe.

Melan grece latine dicitur nigrum.

Melancolia. a melan ꝛ colera qđ est fel cōponit hec melācolia lie: q fit ex nigra sanguis fece admixta abūdātia fellis. vñ melācolic⁹ ca cū i quo melācolia dnat. Melācolici et conuersationē humanā refugiūt: ꝛ amicoꝝ caroꝝ suspecti sūt Et est melancolia frigida ꝛ sicca. Uide in estas.

Melanurus ri q̄dā piscis dictus a melan qđ ē nigrū: q nigrā hēat caudā: ꝛ nigras pennas. ꝛ in coꝛpoꝛe lineas nigras.

Melchisedech interpꝛetat rex iustus: rex q̄ ipꝛauit salē: iustus q discernēs sacra legis ꝛ euāgelii: nō pecudū victimas. sꝫ oblationē panis ꝛ calicis in sacrificium obtulit.

Melchisedechiani dici sunt quidaꝫ heretici: a melchisedech quia melchisedech sacerdotem dei non hominem fuisse. sed virtutem dei arbitrantur esse.

Melculum li dimi. paruum mel. ꝛ coꝛ penul.

Melesse grece dicitur apes: ꝛ scribitur per vnū l ꝛ p duo ss.

Melicus ca cum in melos vide.

Melioꝛ. A mollis vł melioꝛ liris dr hic ꝛ hec melioꝛ. ꝛ hoc melius q̄si mollioꝛ ꝛ nō durus. Et inde hec melioꝛitas tatis.

Melioꝛo ras raui rare verbum actiuum. i. melioꝛem facere. a melioꝛ dicitur. ꝛ pꝛoducit o.

Melipepo. A melo ꝛ pepo cōponit hic melipepo onis qđdam genus peponis. ꝛ pdu. penul. tam in nčō q̄ in gtō.

Melinsculus. A melius addita culus fit melinsculus la lū. i. paꝝ vł aliquātulū melius. ꝛ ē dimi. vñ dicit Pris. l. iii. lib. Sciēdū q apud latinos dimīutōeꝫ accipiūt q̄dā cōparatiuoꝝ qđ apud grecos nō inenit. vt grādiusculus. meliusculus. Dia āt hec a neutro cōparatiui adiectōe culus inenio fieri. vt meliusculus. sicut ꝛ cetera que sunt filia. 182

Mella. A mel dr hec mella le. quā greci latō vocāt. q vulgo pp formā ꝛ coloꝛē fabā syriaca dr. Arboꝛ eni ē magna fructū ferēs ꝛ comestibilē ꝛ gustu dulceꝫ. vñ ꝛ mella dcā ē. de q̄ i laudē sapiētie dr. Et sup mellā dulcis ē. Itē iuenit hec mella le p quodā fluuio. Et cōponit cū a. ꝛ dr hec amella le.

Mellantes. a mello dicitur hic mellantes tis quidam lapis melleum ꝛ dulcem succum emittens.

Mellarium. A melle dicitur hoc mellariū rii vas in quo mel conseruatur. vel in quo vinum ponitur vel que calcantur.

Mellifico cas caui care. i. mel facere. verbum neu. a mel ꝛ facio componi tur. ꝛ coꝛ. fi.

Mellifluus a um. i. fluens ꝛ abundans melle vel dulcedine. a mel ꝛ fluo is componitur.

Mello idest. li. ꝛ accētuat i fine. Et (vt hētur in histoꝛiis) mello erat pcipuū ꝛ q̄si pfūda voꝛago vallis. ꝛ postea ipa ciuitas vocata ē mello. Andreas do sup illō Reg. iii. c. x. Salomon edificauit mello ꝛ coeqūit voꝛaginē ciuitatis Dauid pris sui sic dicit. Idē ē voꝛaginē coeqre ꝛ mello edificare Pcedētis eni expositio ē. q āt supponit ꝛ p. i. accipi dꝫ. monsenī syon in quo arcerat. q̄ ciuitas dauid dicebat. iter montē ꝛ ciuitatē erat q̄dā vasta pfunditas ꝛ voꝛa go mello noīe. hāc repleri ꝛ reliquo solo coeq̄ri ōstituit salomon.

Melodia in melos vide.

Meloflos. a malū ꝛ flos cōponit meloflos fe. ge. arboꝛ q̄dā i aphaca. q hēat floꝛē i silitudinē maloꝝ. vł dr sic punica lingua. ex hac pfluit lētus succus. q̄ a loco armoniacus dr.

Melon grece rotundum dicitur latine.

Melopeus. A melos ꝛ poio quod est fingo componitur hic melopeus pei. i. dulcis cantus. vel cantus fictoꝛ.

Melos. A melon rotūdū dr hec melos q̄dā isula ex numero cicladū olim rotūdissima vñ hec melinū ni gen⁹ coloꝛis. q eius dē metalli ferat fit melos. Itē melos pōt deriuari a mel. ꝛ declinat hec melos odis. vel hoc melos idest. li. i. dulcis cātus. dulcis modulatio. neu. ge. ꝛ inde hec melodia die. ꝛ hec melodiama matis i eodē sensu. ꝛ dr melos vel melodia quasi mellea oda. i. dulcis cantus. vñ videt esse ethymologia. non cōpositio. ꝛ pdu. penul. melodia vel melodia.

Melosonus na num penul. coꝛ. qui dulciter sonat. ꝛ componitur a melos ꝛ sono nas.

Melota. A mel dr hic melus li. vł melo lonis. vł melota te qđdā aial. s. taxus. Et dr sic q fauos petat: ꝛ assidue mella captet. ꝛ dr sic a melō qđ ē rotūdū. q rotūdissimo mēbꝛo fit. Melo et olim dicit⁹ est nilus. ꝛ a melo dr hec melotes tis. ꝛ hec melotia te q̄dā vestis de pilis vł pellib⁹ illi⁹ aialis fcā a collo pēdēs vsq ad lūbos. q̄ monachi vtūt. Et iste hitus ē necessari⁹ pꝑe ad opis exercitium eadē ꝛ pera vt dicit. vñ Hebꝛe. xii. Circuierūt i melotis ꝛ i pellib⁹ caprinis. Quidā dicūt q melo ē vestis aspera de pilis cameloꝝ fcā. ꝛ pdu.

penul. vñ in Grecis. 6r. Dic ſi pcedat. ⁊ idē melota vocat.

Melus. A melos ðr melus la lū. i. dulcis: vel dulciter ſonās: vł ptinēs ad melodias: vel qđ ꝯſiſtit i melodijs: vł qđ tractat de melodijs. ⁊ inde melic9ca cū in eodē ſenſu. melus li ēt ponit p quodā aīali: de quo dcm̄ eſt in melota.

Membrana. a mēbrū deriuat hec mēbrana ne illa pellis tenuiſſima q̄ eſt in alis veſpertiliōis. Dr ēt mēbrana charta vel pergamenum: q2 ex mēbris aīaliū excoriceantur. ⁊ ſic ſumitur in epła. ij. ad Thimo. Maxime mēbranas affer. Glo. vt ibi ſcribam. ⁊ producit penul.

Membranula le dimi. parua membrana.

Membro bras in membrum eſt.

Membrulum li dimi. paruum membrum.

Membrū. A metior tiris ðr h mēbrū bri ps corpis. ⁊ inde mēbrat9ta tū magna hñs mēbra. ⁊ mēbroſus ſa ſū idē vł mēbris plen9. vñ hec mēbroſitas tis mēbroꝝ magnitudo vel plenitudo ⁊ abūdātia. Mēbrū cōponit. vt h ⁊ h vnimembris ⁊ h bre: ſilr bimēbris bre: trimēbris bre: q̄drimēbris bre. ſeximēbris bre: emēbris bre. Itē a mēbro dicit mēbro bras braui brare. i. mēbris ꝯformare. ⁊ cōponit: vt dimēbro bras; ⁊ demēbro bras. i. mēbra diuidere: ſeparare. emēbro bras in eodē ſenſu. ⁊ ē actiuū cū oībus ſuis cōpoſitis.

Merere. i. triſtis eſſe.

Memeris idē ē qđ meris. i. diuiſio vł ps. ⁊ cor. penl. Et ꝯponit cū pēta qđ ē q̄nq3: ⁊ ðr h pētbimemeris ris. vł cōpōit a meris diuiſio: ⁊ hemis dimidiū: ⁊ pēta. q̄nq3. ⁊ inde h pentbimemeris. i. media ps v̄ſus pētbametri. Itē pētbimemeris ē q̄dā ps ceſure: qñ in pncipio tertij pedis ſyllaba nālr correpta pducit. Itē cōponit memeres cū anti ⁊ ðr h antbimemeres q̄dā alia ps ceſure p quā vocalis nālr correpta pducit i pncipio ſecūdi pedis. Item memeris cōponit cū bepta qđ ē ſeptē: ⁊ ðr h beptimemeris alia ſpēs ceſure q̄ ſeptia ſyl. nālr cor. pducit. Et cōponit cū poſt: ⁊ ðr hec poſtbeptimemeris alia ſpēs ceſure q̄ pducit ſyl. nālr breuis poſt beptimemerim. i. in pncipio q̄nti pedis: ſicut p beptimemerim in pncipio q̄rti. De q̄bus in ſuis locis reqre.

Memini miſti nit. i. recordari. recolere. memorare. ⁊ eſt defectiuū in pñti ⁊ formatis a pñti: niſi ꝙ in futuro iperatiui iuenit memēto ⁊ memētote. ſ3 ptm̄ ⁊ q̄ formant a ptō h3. Formationē aūt ⁊ ſiḡaturā pñtis ſequunt oia pñtia ⁊ oia pterita iperfecta ⁊ pluſq̄ pfecta: ⁊ oia futura pter futurum ſubiūctiui. Formationē vō ⁊ ſiḡaturā pti ſequūt oia pterita pfecta ⁊ pluſq̄ pfecta: ⁊ futuꝝ ſubiunctiui. ſ3 ptm̄ pfectū iſtius verbi accipitur q̄nq3 in vi ptí: q̄nq3 in vi pñtis. ſilr ptm̄ pluſq̄ pfectu3 accipit q̄nq3 in ſenſu ptí pluſq̄ pfecti: q̄nq3 in ſenſu ptí iperfecti. vñ memini inuenit q̄nq3 copulatū cū pñti: ⁊ memineram cum ptō iperfecto. ⁊ ſilr ꝯtingit in tribus alijs v̄bis defectiuis. vñ verſus. Bis duo ſūt odi noui cepi meminiq3. Que retinēt ſenſu3 pñtis preteritiq3. Que formant ab his pariter ſenſum duplicabunt.

Memnon grece latine dicitur memoria vel monimentum.

Memor. A memoro ras ðr hic ⁊ h memor moris. ⁊ eſt memor q̄ memoriā h3. ⁊ q̄ memoria tenet. vñ memoriter aduer. Memor cōponit: vt cōmemor: imemor q̄ oblitus eſt ⁊ cor. me cū ſuis cōpoſitis memor. vñ q̄dā. Immemor accepti nō timet eē boni. ⁊ facit ablt̄ïs memore vel memori. vñ recte. vt q̄dā dicūt. eſt oīs ge. ꝯſtructiōe ⁊ etiā declinatione: tñ neutrū plurale in a ſm̄ vſum non inuenitur.

Memoria. A memor ðr h memoria rie. ⁊ eſt memoria firma cōpꝛ3bēſoꝝ mora i mēte. vñ ⁊ q̄dā volunt ꝙ memoria deriuet a mora. Qđ ât ðr memoria q̄ſi i mēte mora ethymo. ē. ⁊ hic memorioſus ſa ſum q̄ bone ē memorie. Et ſcias ꝙ memoria pterita retinet. mēs futura puidet. cogitatio pñtia cōplectit. Itē a memoria deriuat h ⁊ h memorial ⁊ h le qđ ē dignū memoria. vł qđ reducit aliq̄d ad memoria3. vñ h memoriale lis qđ dat vł ðr vł fit vt aliq̄d hēat i memoria: ⁊ nō obliuioni tradat. Et ſcias ꝙ duplex ē vis imaginatiua. ſ. itelligibil ⁊ ſenſibil. Intelligibil ē i aīa ſepata a corporib9: ⁊ actū h3 ēē op9 ſenſibil vō nō. ſic ⁊ memoria ē i pte ſenſitiua: ⁊ ēt in pte itellectiua ſm̄ Aug. Et h memoria non eſt cōis nobis ⁊ brutis: quia ſola itellectiua anima in ſe retinet qđ accipit. ſ3 ſenſitiua i organo corpali. vide i voluntas. Et nota ꝙ ſic dic Ariſt. i. ij. et h. ñ paꝝ ꝯfert ex iuuene ꝯſeſti aſſueſieri ſ3 mltū. ⁊ Plato i thimeo dic i. ſ. l. certū illō expt9ſū tenaciorē fore memoriā eoꝝ q̄ i pma etate diſcūt.

Memoro a memini ðr memoro ras. i. recordor. Et ꝯpōit vt cōmemoro ras. imemoro ras. ⁊ ſūt actiua. Inueniūt tñ et deponētia i eodē ſenſu. ſ. memoror raris. cōmemoror raris rememoror raris. imemoror raris. vñ i ps. Rememorati ſūt q̄ꝛe9 adiutor eoꝝ ē. Et nota ꝙ memorāt pauca: cōmemorātur mlta. ⁊ cor. memoro mo cū oīb9 ſuis cōpoſitis.

Memphis. i. egyptus. ⁊ ðr egyptus mēphis a mēphi ciuitate egypti quā edificauit mēph9 fili9 iouis. vt dic Iſi. ⁊ declinatur h mēph9 hui9 mēphis vł mēpheos. vñ Hier. ij. c. Filij thaneos ⁊ mēpheos. vñ mēphiticus ca cū. vnde Hiero. in epła ad Paulinū. Sic pythagoras adijt mēphiticos vates i. pħos egyptios. ⁊ cor. penul. memphiticus.

Mena. A mene qđ eſt luna vel defectus dicitur hec mena ne quidam piſcis qui cum luna creſcit ⁊ decreſcit.

Menandriani quidam heretici. qui mundum non a deo. ſed ab angelis factum aſſerunt. ⁊ dicuntur a menandro.

Menas nadis fe. ge. i. ſacerdotiſſa bachi. dicta a mene quod eſt defectus. quia deficiat in ſenſu.

Menceps. capio vł capt9 ꝯpōitur cū mēte ⁊ ðr h ⁊ h ⁊ h mēceps cipitis. i. mēte capt9. iſan9. Quotiēs eni capt9 ꝯpōitur vł iungit cū dictōe ōſignāte mēbrū. ſp ōſignat carētiā illi9 mēbri. vt mēceps mēte captus. oculiceps capt9 oculis ⁊c̄.

Menda. A mēdax deriuat h mēdū di: ⁊ h menda de. i. macula. macle illa q̄ ſolet eē i libris nōdū emēdatis. ſ3 mēdū in alijs reb9 ſ3 ponit q̄nq3 p mēdacio vł culpa corpis. ⁊ a mēda ðr mēdus da dū. i. ſordidus maculoſus. Et ꝯparatur. Vñ Ouid. de reme. Tūc aīo ſigna qđcūq3 in corpe mendū eſt.

Mendaciolum li dimi. paruum mendacium.

Mendaciū. A mēdax cis ðr h mēdaciū cij. Et vt dicit Augu. mēdaciū ē falſa ſignatio vocis cū itētiōe3 fallēdi. vt g̃ mendaciū ſit. neceſſe ē vt falſu3 pferatur. ⁊ cū itentiōe fallēdi. h eni malū ē ppriū mētiētꝪ aliud hēre clauſu3 i pectore. aliud pmptū i lingua. Mētiri vō ē loq̄ ꝯ h qđ i aīo ſentit q̄s. ſiue illud ſit veꝝ ſiue nō. Oīs g̃ q̄ mēdaciū loq̄tur mētit. q2 loq̄tur ꝯ h qđ aīo ſentit. i. volūtate fallēdi. ſ3 nō oīs q̄ mētitur mēdaciū dicit. q2 qđ veꝝ ē aliqñ loq̄tur mētiendo. ſicut ecōuerſo falſu3 dicēdo aliqñ verax eſt. vñ ſi iude9 dicit xp̄3 eſſe deū cū nō ita ſentiat aīo. nō eſt mēdaciū qđ dicit q2 l3 alr teneat aīo. veꝝ ē tñ qđ dicit. ⁊ iō nō eſt mendaciū. Mētitur tñ illō qđ veꝝ ē dicēs. Et ſcias ꝙ vt dicit btūs Aug. i li. de mēdacio. octo ſūt gn̄a mēdacioꝝ. Primū ē qđ fit i doctrina religiōis. vt xp̄3 nō eſſe natū de v̄gine. vel nō eſſe paſſu3. vel ſile ꝯ articulos fidei. Scōm vt aliquē ledat iniuſte. qđ tale eſt vt nulli pſit ⁊ obſit alicui. vt eſt mendacium detractionis. ⁊ falſus teſtis in cā criminali. Tertium qđ alicui pdeſt ita vt obſit alicui. Quis nō ad imundicia3 corporalē. vt mendaciū teſtis in cā pecuniaria. Quartū qđ fit ſola mentiendi fallendiq3 libidine ſine cā ⁊ vtilitate. qđ veꝝ mendaciū eſt. Quintū qđ fit ſola placendi cupiditate. vt mendaciū adulatoris. Sextū qđ nulli obeſt. ⁊ pdeſt alicui ad vitandū periculū pecunie. vt ſi q̄s pecuniā alicui9 iniuſte tollendā ad fure vł pꝛedone vbi ſit neſcire ſe mentiatur. Septimū qđ nulli obeſt. ⁊ pdeſt alicui ad vitandū periculū pſone. vt ſi q̄s mentiatur nolens pdē hoīe3 q̄ſitū ad mortē. Octauū eſt qđ nulli obeſt. ⁊ ad h pdeſt. vt ab immundicia corpali aliquē3 tueatur. vt volenti corrūpere virginē mentiatur eā eſſe ꝯiugatā. In his ât q̄ſq3 minus peccat cū mentitur q̄to magis a pmo recedit. Et ſcias ꝙ ille q̄ diſputādo loq̄tur falſum. Quis ſcienter nō mentitur. niſi offerēdo dicat. q2 nō ex ſua pſona falſu3 enūciat. ſ3 gerens pſonā veritate3 negātis. Itē nota ꝙ Grego. in. x. omel. Ezech. ſic dicit. Quiſq3 expoſitor in explanatiōe ſacri eloquij vt fortaſſe auditoribus placeat aliq̄d mentiendo cōponit. ſua ⁊

non dei verba loquit: si nō bene placendi nō seducendi stu dio mentiat. Nā si in his officiis veritatē requirens ipe aliter ꝙ is p quē plata sūt senserit: et si sub intellectu alio edifica tionē charitatis indagat: odit sūt vba q narrat: qꝛ ad h solum offo p totā nobis sacrā scripturā loquit: vt nos ad suuꝫ et primi amorē trahat. Et vt dicit Aug. oē mendacium id ꝺi cendū est peruꝫ: qꝛ h ꝺꝫ hō loq qd alio gerit: siue illud ve rum sit: siue putet ꝛ nō sit. Uerba enī ideo sunt instituta: nō vt p ea hoīes iuicē fallāt: ſꝫ p ea in alterius noticiā suas co gitatōes ferāt. Uis ergo vti ad fallaciā: nō ad qd instituta sūt: pctm est. Nec ideo ē illud mēdaciū nō esse pctm pu tandū ē. qꝛ possum⁹ aliqn alicui pdesse mētiendo. Possu mus enī ꝛ furādo diuiti pdesse pauperi. nō enī faciēda sūt mala vt eueniant bona. Uide in mētior tiris: ꝛ in loquela.

Mendaculus la lum dimi. aliquātulum mendax.

Mendax. a mētior tiris dr h ꝛ h ꝛ h mēdax cis: qꝛ mētē alte ri⁹ fallat. Et dīa ē iter mēdacē ꝛ vanū: qꝛ mēdax dr q gra ꝛ spe lucri vl volūtate decipiēdi mētit. ſꝫ van⁹ q fine cā vl vtilitate mētit. Et cōparat mēdax cior simus. vn mēdacit cius fime aduer. ꝛ h mēdacitas tatis. Itē mēdax. i. fragilis ꝛ mutabil. vn ppha. Oīs hō mēdax. Qd vbū tractās Ber. in li. de gdib⁹ humilitatis dic. Quid est oīs hō mēdax: oīs hō īfirm⁹: oīs hō miser ꝛ īpotens: q nec se nec aliū saluare possit. sicut dr fallax equus ad salutē: nō ꝙ equus aliqueꝫ fallat: ſꝫ qꝛ ip̄e seipsuꝫ fallit q i fortitudine ei⁹ ofendit. sic oīs hō dr mēdax. i. fragilis ꝛ mutabilis: a quo salus nō possit nec sua vel aliena sperari: qn potius maledictiōes incurrat q spem suā in hoīem ponit. neminē excipit ppha ne quem decipiat: sciens ꝙ oēs peccauerūt: ꝛ egent gra dei. nō se ex cipit ppha a cōi miseria ne excipiatur a misericordia.

Mendiculus la lū. i. paup: tenuis: a mēdicus deriuatur.

Mendicus. Manus ꝯponit cū dico vl duco: ꝛ dr mēdic⁹ ca cū ex toto paup: qsi mādic⁹: qꝛ mos erat antiq⁹ egenuꝫ os claudē: ꝛ manū extēdē qsi manū dicē: vel qsi manu ducere. Ps āt dr mēdic⁹ qsi mēte diuitis cupidus: vl mēdicus qsi min⁹ degēs. qꝛ minus hꝫ vn degat ethymologie sūt. ꝛ hic hec mēdacitas tatis vel mēdicus dr a mene qd ē defectus ꝛ dico cis. qsi defectū suū voce vel signis dicēs. ſꝫ prius ethymo. ē. Itē a mēdic⁹ dr mēdico cas caui care. i. hostiati cibū q̄rere. vel quocūq alio mō. ſꝫ ponit simplr p acq̄rere. vn h ꝛ h mēdicabilis ꝛ h le: ꝛ mēdicabilr aduerbiū. ꝛ hoc mēdicabulū li locus mēdicatiū. Mēdico in pma sigatio ne est neu ſꝫ trāslatiue acceptū est actiuū. ꝛ producit di.

Mendosus. A mēda deriuat mēdosus sa sum. i. maculosus. sordidus. spurc⁹. turpis i factis. vl mēdax i vbis. vn mēdo se aduer. i. maculose. turpit. mēdacit. Hora. in epi. Falsus honos iuuat. ꝛ mēdax ifamia terret. Quē mēdosum ꝛc.

Mene. i. defectus. vn apud hebreos luna dr mene. qꝛ singu lis mēsibus deficiat. ꝛ sic mene. i. luna vel defectus.

Menia. a munio nis dr pluraliter hec menia niū nibus. qua si munia. qꝛ muniant ciuitatē. ꝛ sunt menia pprie muri ciui tatis. a muniendo. sed abusiue dicuntur menia oia edificia ciuitatis. ꝛ scribitur per oe diphthongon moenia.

Menianū. a menia deriuat h menianū ni. i. solariū. qꝛ menib⁹ solet addi. vel menianus collega crassi in foro piecit mace rias. vt eēnt loca in qbus spectātes insisterēt. q ex noie ei⁹ menia appellata sūt. hec ꝛ solaria dicūt. qꝛ patēt soli. ꝛ inde inoleuit postea ꝯsuetudo vt meniana domibus adiacerēt. vn meniatus ta tum. i. menianis ornatus ꝛ pparatus.

Meniatus. A menia dicitur meniatus ta tum. i. menibus cir cūdatus vel constructus. vel abundans.

Menio nis niui. i. menia construere. vel menibus circundare ꝛ pparare. ꝛ dicitur a menia nium nibus.

Mennonides. Mēnō fuit fili⁹ aurore rex orientalis. vn mē noni⁹ nia niū h i troiano bello perit. cui⁹ ꝛ famille rogi mu tate sūt i aues. q ab eo dcē sūt mēnonides. he cateruatiꝫ ex egypto ad iliū volare dicūt iuxꝫ mēnonis sepulchruꝫ. ꝛ inde eas ilienses mēnonides vocāt. Quito āt anno ad iliū veni unt. ꝛ cū biduo circūuolauerint. tertia die ieūtes pugnā vi cissim se vnguib⁹ ꝛ rostris dilacerāt ꝛ cor. ni memnonides.

Mene. a memini deriuat h mens tis. Et cōponit cū a. ꝛ dicit amēs tis. itē cū de. ꝛ dr demēs tis. Et preuidet mens futu ra sm Hug. Uide in memoria. Pap. vō dicit. Mens vo catur. qꝛ emineat in aia. vel quia meminit.

Mensa se ppie pauperū est. ꝛ dr a mene qd est defect⁹ mlta enī solēt ibi defice. vn a defectu rex dr. ſꝫ tabula diuitū est qsi tenabula. qꝛ ꝫ multa vel mensa dr qꝛ mēsurata qꝛ mē suratim ibi res ministrant. vel mēsa qsi comensa a come do dis. Et a mensa deriuat h ꝛ h mensalis ꝛ h le ad mēsaꝫ ptinens. ꝛ hoc mensale lis. i. mantile. ꝛ producit sa.

Mensalis in mensa vide.

Mensiculus li dimi. paruus mensis.

Mensis. A mene qd ē luna dr h mēsis sis. qꝛ ꝫ lunatōes mē ses olī fuerūt distīcti. sic dicet i dict. Qd āt dr a mensis. i. me ne sait⁹ ethy. ē. Quot āt dies qlibꝫ mēsis hēat his vsibus de clarat. Juni⁹ aplis septēq nouēq tricenos. Plus vnū reli q. ſꝫ hꝫ februus octo vicenos. Cui si bisext⁹ fuerit supaddit vnus. Si āt vis scire qt sit pma lra cuiuslibet mēsis. ꝛ ēt in q feria sp qlibꝫ mēsis īrret. disce hūc vsum. A dā de ge bat g ei flos a dri fes. In h vsu sūt. xij. syllabe. ꝛ qlibet syllaba deseruit suo mēsi. ita ꝙ pima pmo. scda scdo ꝛc. sumpto initio a ianuario. vbi gra. A est pma syllaba istius versus. ꝛ deseruit ianuario. vn pma lra ianuarij est a. ꝛ sic de aliis Et sciās ꝙ mēsis nouus dr martius. qꝛ anni initiū h mēsis ē apud hebreos q ꝛ olim erat apud romanos.

Mensor. A metior tiris mēsus sum dr h mēsor soris q men surat. zacha. ij. ca. In manu eius funiculus mensorum.

Mensorium. A mensa dicitur hoc mensoriū rij quod est in mensa. vt mantile ꝛ vas escarium.

Menstruū. A mēse dr h mēstruū strui qd solet euenire ꝫ mē sem vl ꝫ circuitū lune. sicut dolor capitis. ꝛ pflu⁹ sanguis mulieris. ppe mēstrua sūt supflue sanguis mulieris dcā a circuitu mēsis vl lune quo solet h puenire pfluuiū. hec ꝛ muliebria dicūt. qꝛ sola mulier aial mēstruale ē. cui⁹ cruoris ꝯtactu fruges nō germināt. acrescūt musta. moriūt herbe amittūt arbores fetus. ferrū rubigine corrūpit. nigrescunt era. sicq canes ide ederint. in rabiē efferunt. glutinū asphal ti qd nec ferro nec alio dissoluit. cruore ipso pollutū spon te dispgit. vn h ꝛ hec mēstrualis ꝛ h le qd patit mēstruū. vel ptinens ad mēstruū. ꝛ mēstruosus sa sum. ꝛ menstrua tus ta tū. i. mēstruis pollutus. vl mēstrua patiēs. Itē a mē sis dr mē sur mus na nū. ꝛ est mēstruus a um in eodē sensu. Uide in tertia pte i tractatu possessiuorū desinentiū in uus Greg. in omel. qnqgesime. Luna inqt in sacro eloquio pro defectu ponit carnis. qꝛ dum menstruis momentis decre scit. defectum nature mortalitatis designat.

Mensula le dimi penul cor. parua mensa.

Mensura. A metior tiris dr h mēsura re. i. res aliq suo mō vl tpe circūscripta. vl mēsura ē qcqd pōdē. capacitate lōgitu die. latitudie. aioq finit. h āt ē pe corpis aut tpis. Corpis vt boluꝫ lignorꝫ. columnarꝫ ꝛ filiuꝫ lōgitudo vl breuitas. tpis vt horarꝫ. dierꝫ. ānorꝫ Prope āt mēsura dr qꝛ ea metiamur aliqd. vt vna vl amphora. A mēsura deriuat mēsuro ras raui. vn mēsurat⁹ ta tū. ꝛ mēsurati aduer. Et ē actiuū mēsu ro cū oib⁹ suis cōposi. ꝫ Hug. Isi. ēt dic. Prope āt mēsura vocata ē. qꝛ ea fruges mēsurāt atq frumtū. i. hūida ꝛ sicca

Mensuus exponitur in menstruum.

Mensus sa sum in metior tiris exponitur.

Menta te herba odorifera ē. De qua macer. Trita canis mor sum superaddita cum sale curat.

Mentatus ta tum in mentum est.

Mentior. A mene dr mentior tiris titus sum tiri. i. ꝯ mētē ire ꝛ dicē. Salr dicere ꝙ i mēte existimare. siue verū dicat. siue falsuꝫ. vn ꝛ dicēdo verꝫ pōt aliqs mentiri. ꝛ dicēdo falsum pōt nō mētiri. Itē inter mēdaciū dicē ꝛ mētiri ē dīa. sicut diri in mēdaciū. Et sciās ꝙ mētiri ꝛ falsuꝫ dicere hīt se vt excedentia ꝛ excessa. qꝛ nō oīs q mentit dicit falsuꝫ. imo ꝛ aliqn dicit verū. ꝫ ipse intēdat dicē falsuꝫ. ꝛ ecōuerso non 183

omnis qui dicit falsum mentit̃. imo aliqñ credit se dicere verū: lʒ dicat falsuʒ. ergo q̃ mētit̃: sꝑ fallit volūtate: lʒ qñqʒ fallat̃ in facti veritate. ⁊ iõ sꝑ peccat. Qui vo dicit falsuʒ nõ sꝑ peccat. aliqñ enĩ dicit falsuʒ cū intẽtione fallendi: ⁊ tūc ē peccatū ⁊ mēdatiū. aliqñ etiā dicit falsum ⁊ credit se dicere veꝝ: ⁊ tūc si adhibuerit diligentiā debitā nõ peccat. sin aūt peccat saltē venialr̃. Qui āt dicit mēdaciū sꝑ peccat. Et scias ꝙ dicere falsum ē dicē aliq̃d ita esse qd nõ est ita: nõ distincto vtrū intẽdat dicere veꝝ vel falsum. Et nota ꝙ ille q̃ iurat aut simplr̃ aut dolose iurat: si dolose: ex duabus partibꝰ pōt culpa seq̃. s. ex fractione iuramēti: ⁊ ex dolo q̃ꝫ tūs ḡ ex ipsa rōne iuramēti inquātū iuramētū nõ obliget ad seruādū ipsuʒ nisi ſm suā intētionē. tñ ex necessitate iuramēti inquantū fuit dolosum obligat̃ ad ↄ̄seruandū taliter: vt ex dolo alius nõ ledat̃. ⁊ h̃ est qñ ſm intentionē recipiētis ipler iuramentū. ⁊ sic itelligit̃ illud Isi. Quacunqʒ arte verboꝝ q̃s iuret: deus tñ: q̃ ↄ̄scientie testis ē: ita h̃ accipit sicut ille cui iurat̃ itelligit. Si aūt simplr̃ iuret absqʒ dolo: tūc in foro ↄ̄scientie nõ obligat̃ nisi ſm intentionē suaʒ sʒ in foro ↄ̄tentioso vbi intētio ignorat̃: obligat̃ ſm ꝙ verba cōiter accipi solent: vt dicit frater Thomas.

Mentū: A moneo dr̃ h̃ mētū ti q̃si mouētū: q꞉ sꝑ ē i motu. vl̃ dr̃ mētū q꞉ inde mandibule oriunt̃: vel q꞉ ibi iungant̃. vñ mentosus sa sum. ⁊ mentatus ta tū. i. hñs magnū mentū.

Meo as aui are. i. manare. decurrere. vñ h̃ meatus tus: ⁊ h̃ et hec meabilis et h̃ le. Meo cōponit̃ cū con: ⁊ dr̃ cōmeo as. i. sil̃ meare. itē cū circū: ⁊ dr̃ circūmeo as. itē cū de: ⁊ dr̃ demeo as. itē cū per: ⁊ dr̃ permeo as. Itē cū re: ⁊ dicit̃ remeo as. Item cū trans: ⁊ dicit̃ transmeo as. i. vltra meare. Meo as neutrum est cum omnibus suis compositis.

Meraca. a merax dr̃ h̃ meraca ce. q̃dā potio de vino ad vitiatū cerebrū purgādū fcā. vñ meracus ca cū. i. purgatoriꝰ ⁊ ꝓdu. penul. Persius. Anticbiras melius sorbere meracus.

Meraculus. A merax dr̃ meraculus la lū aliquātulū merax. ⁊ h̃ meraculū li q̃dā potio de vino fcā: idē qd meraca ce.

Merax. A merus qd ē purus dr̃ merax cis. ge. oīs. i. purus clarus. defecatus. Et cōparat̃ merax cior simus. vñ meraciter cius sime aduer. ⁊ h̃ meracitas tatis. i. puritas. Unde Deu. xxxij. Et sanguinem vue biberent meracissimum.

Mercator toris in mercor caris est.

Mercatus. A mercor caris dr̃ mercatus tus cetus multoꝝ vēdentiū vel ementiū: vel locꝰ vbi vēdit̃ ⁊ emit̃. Ezech. xxvi. Et auro qd ꝓposuerūt in mercatu tuo. ⁊ h̃ mercatū ti res q̃ vendit̃ ⁊ emitur: ⁊ ponitur qñqʒ pro mercatu.

Mercedarius A merces ⁊ do das ↄ̄ponit̃ h̃ mercedarius rij seruus vel alius qui distribuit pecuniam sub dño suo.

Mercedonius. A merces ⁊ dono nas componitur mercedonius nij dñs qui soluit mercedem operarijs suis.

Mercedula le dimi. parua merces. ⁊ cor. du. Quomodo autē formetur mercedula dici in apicula.

Mercenariꝰ rij p̃cio ↄ̄ductꝰ. s. q̃ accipit mercedē. Idē ⁊ baro: q꞉ fortis ē i laboribꝰ: a bari qd ē ḡuis. i. fortis. cui ↄ̄riꝰ ē leuis. i. ifirmꝰ. Et ē scribēdū ꝑ vnū n: q꞉ deriuat̃ a merces cedis: ⁊ d mutat̃ in n. Quidā tñ dicūt ꝙ d mutat̃ in duo n: ⁊ dr̃ mercēnarius sʒ cos. q̃lis mutatio fit sepe: vt a sedeo dr̃ sella. vbi d in duo l mutat̃: vt cedo cessi: vbi d in duo s mutat̃. sʒ prius dcm̃ magis mihi placet. Uide ēt in questor.

Merces. A mercor vl̃ merx cis dr̃ h̃ merces dis p̃miū vel precū. sʒ p̃ciū cū par ꝓ pari dat̃: merces cū minus. Et scias ꝙ btūs Aug. i sermōe de ↄ̄uersiōe sci Pauli de mercede eterna dicit. Opus cū fine: merces sine fine. Nā opeꝛarius deficeret i via: nisi attēderet quid accepturus eēt. Iõ Jacobus dicit. Oē gaudiū existimate frēs mei cū in tentationes varias incideritis. Omne. i. plenū ⁊ perfectū intellige: q꞉ vt dicit Greg. ↄ̄sideratio premij minuit vim flagelli.

Mercicula le dimi. parua merx.

Mercidius. A merx ⁊ dico cis componitur hic mercidius dij propter mercedem dicens vel loquens.

Mercimoniū. A merx cis dr̃ h̃ mercimoniū nij idē qd merx: vl̃ res q̃ de vna p̃ṽa portat̃ ad aliā vt charius vendat̃.

Mercor. a merx dicitur mercor caris catus sum cari. i. vendere vl̃ emere nundinari. vnde hic mercator toris: ⁊ hec mercatio onis. ⁊ hic ⁊ hec mercabilis ⁊ hoc le.

Mercurialis. A mercurius dr̃ hic ⁊ hec mercurialis ⁊ h̃ le. i. res mercurij. vel res pertinens ad mercuriuʒ. Inuenitur ēt h̃ mercurialis pro proprio nomine cuiusdam viri.

Mercuriꝰ mercatū cōpo. cū kyrios qd ē dñs. ⁊ dr̃ h̃ mercuriꝰ rij dñs mercatoꝝ. vñ mercurius dr̃ q̃si mercatoꝝ kyrios. i. dñs. Et iterp̃tat̃ sermo vel eloquētia. nā mercatoribꝰ maxime necessaria ē affabilitas. Uel dr̃ mercuriꝰ q̃si mercator chere. i. aue. illi enĩ ad reꝝ venaliū coemptōeʒ pace saluatōnis alliciūt. Uel mercuriꝰ dr̃ q̃si medius currus. q꞉ sermo medius currat iter auditorē ⁊ loquētē. vñ ⁊ hermes grece dr̃. i. iterp̃res. Et ſm h̃ bñ dr̃ deus mercatoꝝ. q꞉ iter ementes ⁊ vēdētes sermo est medius. iõ fingit̃ hēre pennas. q꞉ cito discurrit q̃ꝫ cito exit ab ore loquētis. ⁊ replet aures audiētis. Nuncius dr̃ q꞉ ꝑ sermonē oīa cogitata enunciant̃.

Merda de. ⁊ h̃ merdū di dr̃ a merꝰ ra rū ꝑ ↄ̄triū. q꞉ nõ fit mera. vl̃ dr̃ a meris qd ē diuisio vl̃ ꝑs. q꞉ stercꝰ i digestiōe diuidit̃ ab eo qd icorporat̃ ⁊ ꝑ secessuʒ emittit̃. ⁊ īde turpia deriuata. s. h̃ merdula le dimi. ⁊ merdosus sa sum. ⁊ h̃ merdositas tatis. ⁊ merdo das daui dare. i. merda inquinare. stercorare. Et est actiuum cū oībus suis cōpositis. Et cōponitur. vt merdifer ra rum penul. cor. i. merdam ferens. ⁊ cōponitur a merdo ⁊ fero fers vel ferens.

Merdifer ra rum penul cor. exponitur in merda.

Merēda. Merus ra rū cōponit̃ cū edēdus da dū. ⁊ dr̃ h̃ merēda cibꝰ q̃ i nona sumit̃. Idem ⁊ añcenia. ⁊ dr̃ sic q̃si mere edēda. q꞉ tūc purꝰ panis dat̃ de ↄ̄suetudīe. vl̃ cōpōit̃ a meridies ⁊ edēda. itē merēda q̃si pꝰ meridiē edēda ⁊ īde h̃ merēdula le dimi. a merēdo das. i. merēdā sumē. q̃si post meridiē edē. ⁊ ē tractū a nõa. quo ipe romāi vocabāt̃ ad cibos

Mereo res. i. dolere. flere. sʒ p̃ꝑe merere ē cū silētio dolere. et caret ptõ ⁊ suppletōe pti ⁊ supini. Oē enĩ vbū qd caret ptõ caret ēt supino ⁊ ꝑticipio pti tpis. ⁊ futuri i rus. sʒ nõ ↄ̄uertit̃. Itē iuenit̃ mereo res rui ritū ⁊ mereor reris depo. in eadem sigatiōe. s. merito acq̃rere lucrari. Nota ḡ ꝙ antiq̃ dicebāt mereo res rui vbi nos dicimꝰ mõ mereor reris ⁊ ita mereo res rui. ⁊ mereo ꝓ dolere ↄ̄cidebāt i eādē vocē i pti. q̃uis dr̃ia eēt ibi i tpe. q꞉ merere ꝓ dolere p̃mā ꝓducit. sʒ aliud merere p̃mā corripit. vñ vsus. Me mea merentē faciunt mala plura merētē Tū q꞉ illa dr̃ia non erat nota oibus. iõ grāmatici moderniores cā dr̃ie ad mereo ꝓ dolere tacuerūt mereo ꝓ acq̃rere in pñti ⁊ in oibꝰ tpibꝰ q̃ sequunt̃ lr̃aturā pñtis. ⁊ mutauerūt illud in vbū deponē. ⁊ dederūt illi suppletōeʒ pti. ⁊ dixerūt mereor reris ritus sum. Preteritū vo p̃dicti vbi retinuerūt. s. merui ruisti. q꞉ in ptõ nulla erit ↄ̄cidētia. nā mereo ꝓ dolere caret ptõ ⁊ suppletiōe pti nõ enĩ dicimꝰ mestus sum. vt q̃dā voluerūt. q꞉ mestus tm̃ nomē est ⁊ nõ ꝑticipiū. Lʒ ḡ merui nõ sit ptm̃ huiꝰ vbi depo mereor. tñ ad designandū ꝙ fuerit ptm̃ illiꝰ vbi mereo, qd fuit mutatū i mereor. sic faciēda ē declinatio. Mereor reris ritꝰ suʒ. vl̃ merui meritꝰ es vl̃ meruisti. meritꝰ ē vl̃ meruit ⁊c̃. Si ḡ iuenīat̃ mereo res i pñti ⁊ i eiꝰ sequacibꝰ. attribuēdū est antiq̃tati. Silr̃ si iueniat̃ mereor sʒ ꝙ olim fuit passiuū eiꝰ. silr̃ attribuēdū ē antiq̃tati. Itē scias ꝙ merui ⁊ mereor deponē. significant passionē. sʒ ad modū actionis. q꞉ ergo significant passionē. hñt cōstructionē passiuoꝝ. cū ablrō enĩ cōstruunt̃ mediāte a vel ab ꝑpōne. sʒ q꞉ illam significāt ad modū actiōis. iõ hñt ↄ̄structionē actiuoꝝ. construunt̃ enĩ cū actō. vt merui vel mereor premiū a te.

Mereor reris ritꝰ sū vbū depo. iuenit̃ ēt mereo res rui ritū in eadē sigatione. s. merito acq̃rere. lucrari. Et ↄ̄ponit̃ cū cō. ⁊ dr̃ cōmereor reris. i. sil̃ mereri. Demereor reris. i. valde mereri. vl̃ nõ mereri. q̃si deorsuʒ a merito eē vl̃ fieri ꝓmereor reris q̃si ꝓ aliquo mereri. ⁊ est depo. cum oībus suis cōpositis. ⁊ est secūde ↄ̄iugationis. vide etiam in mereo res.

Mereticula le dimi. parua meretrix.

Meretrix. Merces cōponit cum trico cas: ꝛ dicit h meretrix cis.f.scortū: quasi ꝑ mercede hoiem tricās.i.ipediens ꝛ decipiens. Uel simpliciter deriuat a mereor caris: q: mercat pciū libidinis. vñ meretricius cia ciū: ꝛ h meretriciū cii do mus meretriciū: vel turpia actus eaꝝ: vel officiū. ꝛ meretricor caris catus sum verbū depoñ. ꝛ ꝑducit tri.

Merga. A merges tis dicitur hec merga ge.i.furca cū qua cona segetis portatur.

Merges. A mergo gis dicit h merges tis.i. garba segetis.f. gonoꝰus sitie coña vel manipulus. ꝛ dicitur sic q: ligatus mergit in terra. ꝛ coꝛ.penul.genitiui.

Mergo gis si sū. ꝛ pōit ꝯmergo gis: ēmergo gis: emergo gis .i.ex mergē.imergo gis: remergo gis: submergo gis. Mergo ꝛ ei⁹ cōposita sūt actiua: ꝫ sepe inueniant in absoluta ꝛ passiua significatiōe. Et oia faciūt ꝑtn i si: ꝛ sup.in sum.

Mergulus li maſ.ge.penul.coꝛ.est dimi.de mergus. ꝛ est eq̄nocū ad ferrum quod mergit in lampade: ꝛ ad tenendum papirum: ꝛ ad auem mergendum.

Mergus gi.maſ.ge.q̄dā auis dicta ab assiduitate mergēdi. vñ a mergo gis dicit. frequēter eni se mergēs q̄rit cibum.

Mergus gozis neu.ge.ficula cū qua aqua de puteo trahitur: ꝛ dicitur a mergo gis.

Meridies.a medi⁹ ꝛ dies cōponit h meridies diei.i. medius dies. Uñ dicit Prisc.i pmo libro maioꝝ: q d mutat in r in meridies. O aūt dr meridies q̄si merus dies q: tūc merus dies est.i purioꝛ.etymo.est. Et ide meridianus na nū. Et ꝫ Prisc. meridie pro aduerbio accipit cum sit nomen.

Meridioꝛ aris atus sum ari verbū depo.dr a meridies. ꝛ tantū valet quantū in meridie quiescere. Unde Job.xxiiij. Inter aceruos eoꝝ meridiati sunt.

Meris.i.diuisio vel pars.

Merisce dci sūt q̄dā heretici: q: sepant scripturas ꝛ ptiunt: nō credētes in oib⁹ pphetis dicētes aliis ꝛ aliis spiritibus ꝓphetasse. ꝛ dicuntur a meris quod est diuisio vel pars.

Meritoriū. A mereoꝛ reris dr h meritoriū tij domūcula vbi ciues res suas faciūt vel vēdūt: ꝛ vbicūq₃ mercimōia tenēt: vel taberna. vł loc⁹ tenebrosus vbi patrant adulteria ꝛ fornicatiōes dr meritoriū. Et hinc h meritoria dr meretrix: sic ꝛ caupona tā pro loco q̄ pro femina. Eadē dr ꝛ meraria: vł a merēdo. vel a mero.i.vino. Itē meritorius ria riū qd merce: vel dignū est vel remuneratione.

Meritus. A meroꝛ dr meritus ta tū. Et cōponit: vt emeritus ta tū: ꝛ imeritus ta tū. Itē a mereoꝛ h meritū ti. Et sciās q est meritū cōdigni: ꝛ meritū cōgrui. ꝛ sic extra charitatem etiā aliquid mereri pōt: vt dicam in opus.

Merops ropis dr q̄dā auis viridis coloris: q̄ etiā apiaster dr: q: libēter apes comedit. ꝛ etiā gallus dr merops pis. Merope etiam fuit ppriū nomen cuiusdā hominis.

Merosus. A merus dr merosus sa sum. Merosum dicimus vinum meracam potionē. pōt ēt dici merosus sa suꝫ vino sus a merum meri.

Merotheca. A meꝝ qd est vinum: ꝛ theca qd est positio: componitur h merotheca ce penul.ꝑdu.f.meri.i.vini custodia vel repositoriū. vñ h merothecarius rij.i.vini custos vel etiam repositoꝛ. vñ hec merothecaria rie.

Merſito tas vbū frequē.a merſo ſas. ꝛ coꝛri.penul.

Merſo sas frequē.i.frequēter mergere. ꝛ formaſ a merſu vltimo supino de mergo gis u mutato in o.

Merula. A mer⁹ra rū deriuat h merul li: ꝛ h merula le: q: solus vł sola volet: q̄si mera volās. Ul mer⁹ q: mere cātat. Uel merula dicit quasi modula: q: moduleſ. vnde ꝛ olim medula dicebatur. Et hinc merulinus na nū penſ. ꝑdu. ꝫ merulus ꝛ merula penul.coꝛ.

Meꝝ. A meris qd ē diuisio vł ps dr h meꝝ ri.i.vinū: ꝛ ꝑpe bonū ꝛ clap: ꝛ a fece segregatū. Et ide mer⁹ra rū.i.pur⁹: clar⁹: māifestus. Et cōpat mer⁹ rioꝛ rissim⁹. vñ mere rius sime aduer. ꝛ h meritas tatis.i.puritas: claritas ꝫ Hu. Pap. do dicit. Meꝝ vinū puꝝ significat.nā meꝝ dicim⁹ q̄cq̄d puꝝ ē sic aq̄ mera: nulli vtiq₃ rei infecta vł admixta. ꝛ coꝛ. me.

Uñ ī aurora dr. Nācq₃ meꝝ reddit coꝛ letū: sphera q₃ figurat. Et Oui.ō reme. Nō stupeāt mlto corda sepulta mero.

Merx cis dr a mereoꝛ reris. ꝛ ē merx ipa res q̄ vēdit: ꝫ nr̄is nō ē ī vſu. Apo.xviij. Mercē argēti nemo emet amplius.

Meſpila. Malū cōponit cū pila: ꝛ dr meſpila le arboꝛ ſpinoſa fructū in ſilitudinē pomi faciēs: ſed paulo bꝛeuioꝛē. vnde est dicta. q: pillule formā habeant eius poma.

Messias hebꝛaice: grece chꝛistus: latine vnctus dicit.

Messicula le dimi.parua messis. ꝛ coꝛ.penul.

Messio onis fe.ge.a meto tis dr. Job.xxix. Et ros moꝛabit in messione mea. ꝛ coꝛ.penul.messio.

Messis sis.fe.ge.i.seges. seges a serēdo dū seminat messis a metēdo dū matura colligit. Messis ēt dr tps vł act⁹ metēdi.

Messoꝛ. A meto tis dicit h messoꝛ toris qui metit.

Messoriū rij.i. vas escariū: a mēsa dictū est q̄si mensoriū.

Messorius ria riū aptus ad metendū: a meto tis dicitur. 184

Messulus. A messis dicitur messulus la lū.i.maturus ad messem. ꝛ corripit penul.

Mestifico.a mestus ꝛ facio cōponit mestifico cas penul.coꝛ. i.mestū facere. Et inde mestificus ca cū.

Mestus.a mereo res ōritur mestus sta stū: ꝛ ē tm̄ nomē ꝛ pticipiū: vt q̄dā volūt. ꝛ ē mestus nālr: tristis ꝯ casu.idem ꝛ merēs. Itē mest⁹ vł merēs aīo: tristis aspectu. Et cōparat mest⁹ stioꝛ sim⁹. vñ h mestitudo dinis. ꝛ h mesticia cie ꝛ ē mesticia cordis tristicia do vult⁹. itē tristicia ipi⁹ spūs ē ꝛ fit q̄nq₃ ex aliquo accīti doloꝛ. ꝫ mesticia vitiū nāle ꝑpetuū ē

Meta. A metioꝛ tiris dr h meta te.i.circuit⁹. vł alicui⁹ rei finis vel termin⁹. Meta ēt dr ꝑmissio vel conosigio.i. obligatio in die nuptiaꝝ. Itē meta ꝓpositio ē greca est: ꝛ tm̄ valet quantū trans vel de vel iuxta. U ide in meto tis.

Metocism⁹ est m lr̄e ꝑ scāsionē collisio ꝫ Hu. ꝛ est scda lra oꝛ sic velle vt Hug. Itē Pap. in mo dicit: Motacism⁹ est m lr̄e cōgeminata collisio. Itē motacism⁹ ē quotiēs m lra vocalis sequit. Sꝫ in me dicit idē Pap. Metacism⁹ est quotiēs vocal sequit m: vt bonū auꝝ. ꝛ ita vult q scda lra fit o in vno loco: in alio do loco q sit e. Sꝫ cōiter in donato in ca.de barbarismo i fine scribit ꝑ e in scda syllaba: vbi dr: Sūt etiā male cōpositiones.i.cacosinteton. quas nōnulli barbarismos putant: in quibus sunt metacismi: labdacismi: iotacismi. ꝛ h magis mihi placet. Et cōponit a meta qd est m: ꝛ scisma quod est discordia: vel scismos qd est coꝛruptela: diuisio: scissio. vel vitium.

Metalensis exponit in quarta parte in ca.de tropis.

Metallū. A metallō qd ītepꝛat spes deriuat h metallum li: q: nā ei⁹ ea est: vt vbi vna vena apparuerit: ibi sit spes inueniēdi aliā. ꝛ iō dr a spe inueniēdi. Septē aūt sūt gnā metalloꝝ. auꝝ: argētū. es: electrū plūbū. ꝛ qd domat oia ferrū. spealr tm̄ h noie dr q̄dā metallū. Et ide metallic⁹ ca cū. Et sciās q q̄nq₃ hmōi noia cōplexiua. vt es ꝛ metallum: sunt noia gnalia: q̄nq₃ specialia. Prout sunt gnalia in vtroq₃ numero declinant: q: multe sūt spēs metalloꝝ. ꝑut sunt specialia declinant in singulari numero tm̄: vt auꝝ ꝛ ferrum.

Metamoꝛphosis. A meta qd ē trās. ꝛ moꝛphosis qd ē mutatio. ꝛ ppe substātie: cōponit h metamoꝛphosis hui⁹ metamoꝛphosis vł metamoꝛphoseos.i.trāsmutatio. vñ i titulo ouidiano. Incipit liber metamoꝛphoseos. Pōit tn̄ ibi esse due ptes ꝑ appositionē. vt Incipit liber metamoꝛphoseos .i.de mutatiōe substātie. Greci.n.carētes ablīō gtm̄ ponūt pro eo cōstructū cū ꝑpositione admodum ablatiui.

Metaphoꝛa exponit in quarta parte in ca.de tropis.

Metaplasmus ē trāsmutatio vel littere in litterā: vel syllabe in syllabā. Et(vt bꝛeuiter ei⁹ significatio aperiat) metaplasmus dr barbarismus figura.f.aliqua rōnali de cā in metro vel ꝑsa factus. Huiu⁹ q̄ttuoꝛdecim sunt spēs: de q̄bus dictū est in quarta parte in ca.de metaplasmo.

Metarpus. A meroꝛ taris dicitur hic metarpus metarpi idest castrorum metatoꝛ.

Metathesis exponit in quarta parte in ca.de metaplasmo.

Metatoꝛ. A metoꝛ taris dicitur h metatoꝛ toris q̄ castra desi

gnat. et producit penul. tā in ntō quam in gtō.

Metatus ta tū in metoz taris exponitur.

Metatari⁹. Meto cōpōit cū taro. et dz h metatari⁹rii.i.q i fo ro ipōit reb⁹q vēdūt metā pcij. idē ēt licitatoz et taxatoz dz

Metellus. A meto tis dz h metellus li mercenarius q metit.

Meticulosus in meticulus est.

Meticulus. A metus dicit meticulus la lū penul. coz. et meti/ culosus sa sum formidolosus.

Metioz tiris titus suz vl' metius suz mētiri.i.mēsurare. vn̄ mē sus sa sū qd aliqn̄ accipit in passiua significatiōe. s. p mē surat⁹. Metioz cōponit vt cōmetioz tiris: dimetioz tiris: emetioz tiris: vn̄ emēsus sa sū: remetioz tiris. Metioz et ei⁹ cōposita sunt deponētia et faciūt ptm̄ in titus. h frequētius in sus. vn̄ Mēsus est terrā et supi. in tinū. sed frequentius in suz. et hz qnq3 pricipia. vn̄ pñtis et pti impfecti. s. metiēs: et duo pti pfecti et plusquāpfecti. s. metitus et mēsus. et duo futuri. s. metiturus et menitum tu. et mēsurus a mensum su addita rus et h ēt in cōpositis accidit. et pdu. primā metioz. vn̄ Hora. in epi. Metiri se quemq3 suo modulo ac pede verū est.i. ouenies. sed meto tis eā coz. vn̄ metit qn̄ venit a metoz teris vel metere metit coz. pmā et mediaz. vnde ver sus. Hic metoz et metit: metit metioz affert. Et scias q fu tuz indicatiui de metioz inuenit in boz. vn̄ psal. Letaboz et partiboz sichimā et conuallē tabernaculoz metiboz sicut dixi in tertia pte vbi egi de pteritis qrte coniugationis.

Metis titis fe. ge. dz a mitto tis. et dz metis qlibz loc⁹ de se fe torē emittēs. vl' vt dicit Serui⁹. Metis est ppē fetoz terre q ex aqs sulfureis nascit: et in fluuis plimū abūdat. p oēfita te arboz. vn̄ persi⁹. Gutture sulfureas lēte exalēte metites

Metitur a metoz teris coz. penul. sed metioz tiris cam produ cit vide in metioz.

Metitus ta tū exponitur in metioz.

Meto: tis messui messuz dz a remedij tis. et ē metē secare et p prie segetes collige. vn̄ mesus sa sū. et h messio onis. Me to cōpōit vt demeto tis: vt ois p pphetā. Demetaz p po steriora tua. Emeto tis in eodē sensu. i. destruere: abscinde re. Meto cū oibus suis cōpositis est actiuū et facit ptm̄ in sui. et supinū in suz. et coz. me. vn̄ Prosper. Qd serimus me timus: qd damus accipimus. sed meta te. pdu. pmā. vn̄ ver sus. Quū tua rura metis: vicinis parcito metis.

Metodica a metodus qd est remediū dz h metodica ce qdam spēs medicine q remedia sectatur et carmina. vn̄ metodici dicūtur hi q nec clementoz rōnē obseruāt: nec tpa nec eta tes: nec causas. sed solas morboz substantias.

Metodus a meta qd est circuit⁹ vl' alicui⁹ rei finis vl' termin⁹ dz h metodus di.i. remediū vl' via vl' poti⁹ final' terminus a meta et oda qd ē finis cōpōit. vn̄ Aristo. in pncipio topi coz dic. Ppositū qdē negocij ē metodū iuenire a q pote rim⁹ syllogisare de oi pbleumate ex pbabilibus. vel meto dus cōpōit a meta qd est trās et oda via: ide metod⁹.i. trā sitiuū.i. breuis via. ide dialectica trāsūptiue dz metod⁹. qz ad oia metodoz pncipia viā hz. sola. n. dialectica pbabilr disputat ō pncipijs oiuz artiū: et ē fe. g. metod⁹. et coz. penl'.

Metonomia est quedam trāsnominatio de qua dixi in quar ta parte in capi. de tropis.

Metoz metaris metatus suz dz a meta. et est metari terminari terminū ponere. et metā ostituere vel locare. Itē metari idē est qd metiri. h metare terre ouenit: metiri alijs rebus. et p prie metari est diuidere castra et assignare loca militib⁹ in castris vel ponere castra vel mutare: et tūc deriuat a meti oz vel moueo. q aūt dz metioz qsi metā ago: etymo. est. et ē verbū deponēs cū oibus suis cōpositis metoz. et pdu. me. vn̄ Lucanus in primo. Audax hespereos veniam metat in agros. et inde cōponitur castrametoz. taris.

Metreta a metioz dz h metreta te qdā mēsura. vl' metrō gre ce latine dz mēsura. ide h metreta te qdā mēsura. et ē liqdo rū. et h vrna et apbora et qcqd plr vl' min⁹ capit sic bn̄ possz dici metreta. tn̄ iō h spēalr sibi h nomē assūpsit: qz sit mē sura pfecti nūeri.i. dnariij. vn̄ et illō Joā. Capiētes singule metretas bīas vl' tnas. eadē dz metrō et pdu. penl'. metreta.

Metricus a metrū dz metricus ca cū. vn̄ ars metrica dz q vl' tractat de metris: vel prinēs ad metra. et cōponit vt bime tricus ca cum. trimetricus ca cum. quadrimetricus ca cuz. iambimetricus ca cum. et coz. tri.

Metron vel metros grece: latine dz mensura.

Metropolis a metros qd ē mēsura et polis ciuitas cōponit h metropolis lis ciuitas ad cuius mēsurā alie ciuitates di sponunt. s. vbi est archiepis. vn̄ metropolitanus na nū. et h metropolitan⁹ archiepis illi⁹ ciuitatis sic dictus. Singulis eni puicijs metropolitani pemināt: quoz auctoritati et do ctrine ceteri epi subiecti sunt et sine qb⁹ nil alijs epis agere h. sollicitudo eni toti⁹ puincie eis cōmissa est: sic dic Hug. Uel a metropolites formal' metropolitan⁹ na nū. sicut di cit Pris. in. ij. maio. in tractatu de possessiuis. Gentilia apō grecos in tes desinētia mutata es syllaba in a accipiūt nus quū in hāc formā veniūt vt metropolites tanus: neapoli tes tanus. vel metropolis dz qsi metropolis: a matros qd ē mr: et polis ciuitas qsi mr aliaz ciuitatuz vel sit etymo. et coz. penul. siue po. Nota h q metropolitani et archiepi idē sunt. isti tn̄ nō hnt iurisditionē in subditos suffraganeoz suoz: nisi in casib⁹ in iure exp̄ssis. vn̄ sic Primas pōt iudi care et punire metropolitanū: nō tn̄ suffraganeos eius: nisi in casib⁹. ita metropolitan⁹ pōt iudicare ac punire suffra ganeos suos nō tn̄ subditos eoz nisi in casib⁹. Epi subsunt metropolitanis. et nihil pnt statuere vel disponere de his q spectāt ad cōez statū puincie absq3 metropolitano. sicut nec econuerso metropolitan⁹ absq3 ōsilio epoz. h spēalia q prinēt ad suu eoatus sic archiepis in sua dioceli sine ōsilio epoz: ita et ipi epi licite pnt facē singulis epatib⁹ sine ōsen su metropolitāi. Sūt aūt ista ōsecrare ecclesias et virgines: ordiare clericos: erigere altaria in ecclesia ōsecrata: signare baptizatos cū crismate in frōte: ōficere crisma: reconciliare solēniter penitētes: lr̄as dimissorias dare. itē iter subditos iudicare. itē anathematizare cū solēnitate. itē vnā diuidere ecclia3 in duas. duas venire in vnā: vnā alij subijcere: et no uas ecclias erigere. Ex cā tn̄ pōt hoc facere: nō aliter: et ni hilomin⁹ reqsito ōsensu illoz quoz interest. etsi forte non obtento. Itē epalē synodū celebrare: reuertentes ab heresi recōciliare. Itē canones late siue cōdere quo ad suos sub ditos. Hec oia nō debēt presumi ab iferioribus epo. Et ita in apto est differentia inter epm et inferiores prelatos.

Metropolitanus in metropolis exponit.

Metrū a metrō dz h metrū tri qd cōstat ex vno pede. vn̄ ille vl' sus exameter dz vbi sunt sex pedes. Itē metrū dz legitima pedū oiūctio. Et h3 h metrum qnq3 dz versus quādo ōstat ex duobus iābis. Itē metrū dz qcqd mensura syllabaz pfi cit vt in richmis. Et h3 quālibet ei⁹ significationē cōpeten ter dz a metros. qz mēsuris pedū vel syllabaz fit.i. mēsurā do syllabas lōgas et breues vel numero syllabaz in ōstitu tiōe eius. Metrū cōponit vbi bimeter tra trū vt sunt duo metra. trimeter tra trū: tetrameter tra trum: pētameter tra trū: idbmeter tra trū. exameter tra trū. id est vbi sunt duo: tria. qttuoz. qnq3: vel sex metra. et coz. metruz primam nāir. vt p3 in his versibus: Ambulat in tenebris errando cleri cus ois. Qui sine metroū lege legēda legit.

Metuo tuis tui tuere.i. timere et caret supino h3 vsuz. Deberet tn̄ facē metutū vl' metuitū. vn̄ h met⁹ tus et ē actiuū metuo et cozri. pmā. Prosper. Pauperē xpo diuite nō metuam. Et diffinit sic met⁹ a iuristis. Met⁹ ē istātis vel futuri picli mētis trepidatio. et h3 Pris. in. viij. li. Actiua spēs qdem sp actū significat. et facit ex se passiuū absq3 etiā duob⁹ verbis metuo et metuoz: timeo et timeoz. h eni ōrias vocib⁹ vidēt hre significatiōes: q3uis ēt ad sensus qnq3 corpis princtia vba siquis alteri⁹ ōsideret in actiuis vocib⁹ passionē. et pas siue actionem fieri ineniet vt audeo te: video te: tango te: ostendo tibi me pati aliquid in ipso actu. Quum enim di co audeo te: ostendo q vocis tue actū patiant aures mee et econtrario. audeoz a te. dico q vox mea agit aliquid in

nares tuas. Et subdit Pris. Videor a te: passiuū est: videor esse bonus deponens.

M ante I

Mica a minutus ta tū dr̄ hec mica ce. ⁊ est mica reliquie panis vel qd̄ cadit de pane dū frangit̄ ⁊ comedit̄: ⁊ dicit̄ sic q̄si minutatim cadens. ⁊ est etymo. vn̄ micatus ta tū. i. contritus ⁊ in micas diminutus ⁊ confractus.

Mica ēt ponitur ꝑ pane modico q̄ fit in curijs magnatoꝝ vel in monasterijs. ⁊ ꝓdu. primā mica nomē: sed mica verbū impatiui modi coꝛ. primā. vn̄ versus. Chare phebe mica dabitur tibi cum sale mica.

Michael michaelis vl̄ michael īdecli. īterp̄tat̄ q̄s vt deus: ⁊ quotiēs mire virtutis aliq̄d agit̄: michael mitti ꝓhibet̄: vt ex ip̄o actu ⁊ noīe det̄ ītelligi: ꝙ nullꝰ pōt facē qd̄ facē p̄ualet deꝰ. vt dicit btūs Greg. Et iccirco eidē Michaeli misteria q̄ sūt mire v̄tutis attribuunt̄. Ip̄e enī vt Daniel testat̄ in tp̄e antixp̄i ꝯsurget ꝓ electis ⁊ tāq̄ defensoꝛ ⁊ ꝓtectoꝛ astabit. Ip̄e cū dracone ⁊ angelis eiꝰ pugnauit. ⁊ ip̄sos de celo eijciēs victoriā magnā fecit. Ipse cū diabolo de moysi corpore altercatꝰ est ex eo ꝙ diabolus corpus moysi ꝓdē voluit: vt ip̄m ꝓ deo iudeoꝝ ꝑplus adoraret. Ipse scōꝝ aīas recipit ⁊ in paradisū exultatiōis ꝑducit. Ipse olī fuit princeps synagoge: vt hr̄ Daniel. x. Sꝫ nūc ꝯstitutus est a dn̄o in p̄ncipē eccl̄ie. vn̄ dr̄ eē ordine p̄ncipū. Ip̄e vt dr̄ plagas egyptijs de imperio intulit: mare rubrū diuisit: ꝑplm̄ ꝑ desertum duxit: in terrā ꝓmissionis introduxit. Ipse īter sanctoꝝ angeloꝝ acies signifer xp̄i habetur. Ipse ad dn̄i iussū antixp̄m interficiet: in monte oliueti in papilione ⁊ solio suo illo in loco circa quē dn̄s ascendit ad celos. Itē in voce ip̄sius archangeli Michaelis mortui resurgēt. Ipse crucē: clauos lanceā: ⁊ coronam spineā in die iudicij: vt dicit̄ presentabit. vide etiā supra in antixp̄o.

Michanemites tis maſ. g. i. michanatoꝛ: vel princeps michanatoꝝ. ⁊ deriuat̄ a machania.

Michania nie. i. īgeniositas. vn̄ michanicus ca cū. i. īgeniosus

Micheas interp̄tat̄ quis hic: vel quis iste: qui minatur. Samarie causā simulacroꝝ illo mō quo dr̄ de helia quis est iste: inuoluens sententias sermonibus imperitis.

Mico cas cui: caret supi. ad differentiā istius verbi migo qd̄ facit mictū. ⁊ accipit̄ micare in duabꝰ significatiōibus. s. ꝓ splēdere ⁊ salire ascēdere vel tremere. Et cōpōit̄ vt dimico cas caui. i. pugnare. Emico cas cui. i. valde vel sursū vel extra micare. i. splēdere salire ascēdere. Hiero. in epi. ad Paulinū. vij. ca. Scintille inde emicāt. mico cas ⁊ eius cōposita neutra sūt. ⁊ faciūt p̄tīt in cui ⁊ carēt supi. p̄ter dimico qd̄ facit p̄tīt in caui sed mutato ui in tū facit supinū in catū. Si v̄o simplex vel alia eius cōposita s̄m antiq̄tatē inueniant̄ facere p̄tīt in aui facient ⁊ supinū in atū: sicut dicit Hug. Pris. aūt dicit ꝙ mico cas facit micui. ⁊ supinum debuit facere mictū. ſꝫ dubitatiōis eā q₂ migo facit mictū: ī vsu nō īueīt̄: q̄uis ab eo v̄bū cōpositū dimico cas caui facit ⁊ dimicatū: quāq̄ emico cui faciat. ⁊ coꝛ. p̄mā mico. vn̄ Oui. de remedio: Vtricꝰ ⁊ gladijs ⁊ acuta dimicat hasta.

Micoloꝛ laris. i. fabulari.

Micon interpretatur celsum.

Microcosmus. Cosmus. i. mūdus cōponit̄ cū megalon. i. longū vel magnū. ⁊ cū micrō qd̄ ē minoꝛ vl̄ breuis. vn̄ hic megacosmꝰ. i. maioꝛ mūdus. s. in quo viuimus. ⁊ hic microcosmus. i. mioꝛ mūdus. s. hō q̄ dr̄ mioꝛ mūdus. mioꝛ q₂ nō cōstat ex q̄tuoꝛ elemētis īegralr̄ sic maioꝛ mūdus. Mūdus v̄o dr̄ ꝑꝑ exp̄ssam sīlitudinē quā hꝫ cū maiori mundo.

Micrologus. a micros ⁊ logos sermo componit̄ hic micrologus gi: q̄ breuiter loquitur. vel qui magnā rē annulare cupiens quasi paruā despiciendo narrat. vn̄ hoc micrologiū gij. i. breui loquium ⁊ coꝛ. lo.

Micros vel micron interp̄tat̄ breuis siue minoꝛ.

Microsichus chi. maſ. ge. i. pusillanimus. ⁊ cōponit̄ a micros i. minoꝛ. ⁊ sichę quod est aīa.

Mictū est supinū de migo gis. vide ī migo gis. ⁊ in mico cas.

Micturio ris v̄bū medita. Et format̄ a mictu vltio supi. de migo addita rio. Et ponit̄ simplr̄ pro migere ⁊ coꝛ. u. ante ri. Iuuenalis. Noctibus hic ponūt lecticas micturiunt hic.

Migale lis penul. coꝛ. aīal est natū ad deridendū: dolosum rapax ingluuiosum: sicut dicit glo. Leuit. xi.

Migma matis neu. ge. coꝛ. a añ te. Est āt migma ordeū cū palea. Isa. xxx. Et pulli asinoꝝ q̄ opant̄ terrā cōmixtū migma comedēt sic in aerea vētilatū ē. vn̄ dicit glo. interlinearis: Pulli asinoꝝ. i. ap̄li ⁊ ap̄lici viri duces gregis: q̄ opāt̄ terrā. i. ecclesiā vbi vnusq̄sq̄ corpꝰ suū expōit vt fructificēt: cōmixtū migma comedēt. i. historiā cū sp̄uali sensu sic ī area scripture vētilatū est. i. examinatū a sp̄ū scō. Et est sp̄ualis ista expō vel ēt ad lr̄aꝫ exponit̄ illa glosa. vn̄ dicit cōmixtū migma: migma ē ordeū cū palea. Et scias ꝙ iueīt̄. Dan. xiij. smigma ꝓ vnguēto. ⁊ tūc est s p̄ma lr̄a. vide in s lr̄a.

Migro gras in transmigro est.

Miles. a mille dr̄ hic ⁊ hec miles tis: q₂ in vno numero erāt olim mille: vtpote ꝑ millenariū distincti: vel q₂ vix vnus de mille erat electꝰ vt militiā exerceret. vn̄ hic ⁊ hec militaris ⁊ hoc re. Et dꝫ scribi miles ꝑ vnū l ꝓducit tn̄ p̄mā. vn̄ q̄dā. Miles pūgit equū. ſꝫ iudex iudicat equū. Et nota ꝙ milesiusticie nostro tp̄e pōt esse vna dictio cōposita. ⁊ tunc pertinet ad quoddā officiū reddendi iusticiā. ſꝫ q̄n sunt due ꝑtes miles iusticie. dicitur quicūq̄ est miles iustus.

Miletū ti quidā locus de quo habet̄ in Acti. ⁊ ꝓdu. penl̄. vn̄ in aurora. Leti cū paulo ꝑuenimus vsq̄ miletū.

Milia miliū in mille exponitur.

Miliariū. a mille dr̄ hoc miliariū rij vl̄ miliare ris. spatiū mille passuū vl̄ mille eq̄tū. ⁊ dr̄ sic q̄si millenariū. Mēsuras viarū nos dicimus miliaria. ſꝫ greci stadia: galli leucas.

Militia. a miles dr̄ hec militia tie. vel dr̄ a multus q̄si multitia: q₂ negocium multoꝝ est. vel mole reꝝ dr̄ q̄si molitia. ⁊ est militia officiū militis. vnde quā vnus miles ꝑcutit aliū ⁊ deijcit dr̄ militiā facere. Et militia dr̄ expeditio. ⁊ etiā quidam locus rome sic vocatus est: vbi olim milites post militiam solebant requiescere ⁊ curari.

Militaris. a miles dr̄ hic ⁊ hec militaris ⁊ hoc re. i. res militis vel quod pertinet ad militem.

Milito. a miles dr̄ milito tas. ⁊ p̄tinet tam ad amātem q̄ ad militē. Vterq̄ enī exercet militiā. lꝫ iste nocturnā. ⁊ iste de die ⁊ vterq̄ icūbit castrū expugnandū. vnde Oui. Militat oīs amans. ⁊ hꝫ sua castra cupido. Et componit̄ vt cōmilito tas taui. Et est neu. cū oībus suis cōpositis. ⁊ scribit̄ ꝑ vnū l sicut miles. ⁊ tamen ꝓdu. primā.

Milito nis maſ. ge. i. miles ⁊ deriuatur a miles tis.

Miliū lij dr̄ a mille ꝑꝑ multitudinē fructꝰ: q₂ vt dr̄ q̄ vnū granū milij semīat. id postea facit mille. vn̄ milenus lea leum: ⁊ millinus na nū: ⁊ mileaceus cea ceū. Et coꝛri. p̄mā milium.

Mille. a multꝰ dr̄ mille q̄si multe: ge. oīs pluralis numeri īdecli. vnde pluralr̄ hec milia hoꝝ miliū. Et cōponit̄ vt duomilia triamilia q̄ttuoꝛmilia. ⁊ sic de ceteris. Itē a miles dr̄ milies aduer. numeri. ⁊ differt mille a milia. nā mille copulat millenariū: milia v̄o plēs millenarios copulat īdetermiate. vn̄ recipit hꝫ adiūcta duomilia triamilia. ⁊ tūc pōt eē dīo. ⁊ sic ꝯstruit̄. Duomilia boiū currūt. ⁊ pōt esse vna dictio ⁊ tūc sic ꝯstruit̄. Duomilia boies currunt. lꝫ sit tn̄ neu. gene. Iungit̄ tn̄ īmediate ⁊ intrāsitiue cū maſ. ⁊ femi. ⁊ neu. genere: vt duomilia boies: duomilia mulieres. duomilia aīalia. ⁊ hꝫ ideo: q₂ vt ait Aggellius. Antiquitus mille erat singularis numeri. ⁊ milia suū plurale. ⁊ sic ꝯstruebat̄. Mille boium interficit̄ q̄si millenarius boium. Sed mō mille factū est oīs g. ⁊ pluralis numeri. vnde milia ꝯtrahit ab illo q₂ fuit suū singulare vt cōposita a se ꝯstruant̄ ītrāsitiue cū quolibet genere sicut mille. ⁊ scribitur mille per duo l: sed milia miles militia per vnū l scribi debent.

Millenꝰ. a mille dr̄ millenus na nū. ⁊ hꝫ millenarius aria rium millesime sima simū: ⁊ hꝫ millenariū rij. ⁊ ꝓdu. le millenus.

Milleus. a mille dr̄ hꝫ melleus lei. i. calciamētū. ⁊ ꝓp̄rie calcius

regis dr milleus ppter diuersos eius punctos.

Millies aduer. numeri. i. mille vicibus: a mille deriuat.

Millo. a milleus dr millo las. i. suere. vnde hic millus li. i. collare circa collum canis.

Millus li exponit in millo las.

Miluus. a mollis dr h miluus ui: qsi mollus: qr auis mollis est et viribus et volatu. vn et dr miluus qsi mollis auis: et e etymo. vnde miluinus na nu. et est miluus auis rapacissima: et qsi semp domesticis auibus insidiatur.

Mimilogus a mimus et logos qd est sermo cpponit h mimilogus gi. penul. cor. qui mimos docet vel alloquit vel mimis loquens. vnde h mimilogiu gij: locutio mimi.

Mimus mi mas. ge. i. ioculator: et pprie reru humanaz imitator: sicut olim erant in recitatione comediaz: qr qd verbo recitator dicebat: mimi motu corpis exprimebant. vnde h mima me. i. ioculatrix.

Minax. a minor naris dr minax cis ge. ois. i. iracudus et feruidus. et cpparat minax cior cissim9. vn minaciter cius sime aduer. et minacitas tatis. et pdu. penl. gti siue na minacis.

Minerua ue in pallas exponit. vide etia in norma.

Mingo gis xi ctu. i. vrinare vel vrina emittere. vn mictiz aduer. et h mictus tus tui. Ite a migo micto tas freque. a quo minctito tas aliud fre. Migo cpponit vt cmigo gis. i. sil migere vel mictu madefac e et deturpare. Demigo gis. i. valde vel deorsuz migere: vel mictu pfunde et deturpare. Emigo gis. i. ext mige. Immigo gis. pmingo gis. i. pfecte minge vl mictu pfude et deturpare. Remigo gis. i. iteq vl retro migere. Migo et ei9 cpposita faciut ptm in xi et sup. i ctu abiecta n ca euphonie. et oia sut neu. pter cmingo demingo et pmingo q sut actiua p mictu deturpare vl pfunde. Et scias q canis vel ifirmus q no pot surgere dr mingere ad pariete. Ite mictu ctu est sup. de mingo et etiam deberet ee sup. de mico cas sed no est in vsu vt dixi in mico.

Miniator toris: qui minio describit vel pparat miniu. et dicitur a minio as.

Miniculor. miniculu li. i. auxiliu vel subsidium. vn miniculor laris latus sum lari: auxiliare vel administrare: et p cpposition e adminiculum et adminiculor. et cor. cu.

Minime aduer. in minimus est.

Minim9. a mior dr minim9 ma mu. vel minim9 dr a numero monadis qr post eu no sit alter. et a minim9 dr minime aduer. qd qnqz ponit p no qnqz p paz vn vsus. Hac voces minime repim9 sepe negado. Dicas et minime sepe signare paz. Pot etia minime ee datiui casus de minima se. ge.

Miniograph9. a miniu et graphos cpponit h miniograph9 phi q minio scribit. vn miniographo phas. i. minio scribe et h miniographia phie. scriptura cu minio facta: et cor. gra.

Minister. Mior cpponit cu sterio qd e statio: et dr h minister stri: qsi mior in statioe. vl minister dr qr officiu debitu manib9 exequat. et hic h mistra stre: et minister stra stru: et h et h ministralis et h le res ministri vel ptines ad ministru.

Ministerculus la lu dim. i. paruus minister.

Ministeriarches. Archos qd e pnceps cpponit cu ministeriu: et dr h ministeriarches archis. i. pnceps ministerij.

Ministerium. a minister dr hoc ministeriu rij seruitiu vel officium ministri. vide etia in mysterium.

Ministro stras straui strare dr a minister. Et cpponit cu ad et dr administro stras: et cu co et dr cmistro stras: et cu sub et dr submistro stras. Administrate obsequiu reddit et submistrate subsidiu progat. Et e actiuu mistro cu oib9 suis cppositis

Minitor taris. i. frequenter minari. et est frequentatiuum de minor naris. et cor. ni.

Miniu. a minuo nuis dr h miniu nij: genus coloris rubei: qr minuat anteq color inde efficiat. vn minio as. i. minio pparare vel scribere minio: et h minius nij dr qdam fluuius gallicie. et hic et hec minia nie quida populus.

Mino nas naui nare. i. cpellere vel duce. vn Hiero. Meminauit et abduxit in tenebras et no in luce. vn h et h et h minas tis. et pdu. mi. sz minas a mior naris cor. mi. Et e actiuu mino cu oibus suis cppositis. et pdu. mi: sz minor naris depone. cor. mi. vn versus. Du grex minat lupus illi dete minat. Baius: Troia minans cecidit no se bene minans.

Minor naris nat9 sut dr a miniu. Mala minamur boa pmittim9. vn miator toris: q nuciat aduersa. monitor q boa pmittit. et dr miari a minio qsi ab arbore et rubore rubicuda acie oculoz qn furiose ardescut. et hic h mina ne. sz raro iuenit nisi i plali nuero. s. he mine naz: et minabudus da du: sicut minaci. et cor. mi. he mie naz: sz mio nas vbu pdu. mi. vn vsus. Nolo time minas du me sine vimie minas. Item mina ne e qda mesura bladi vl fruct9. vt mina grani valet dece solidos. Mior nari cpponit vt cminor naris. i. sil minare vl icrepare. Et e minor depone. cu oib9 suis cppositis. et cor. mi. vide in mino nas. Ite mior e cpatiuus de paruus.

Minorculus in minusculus exponit.

Minoro. a minor noie driuat mioro ras raui rare. i. miore facere. Et est actiuu vn h et h et h minoras tis. Eccle. xxxi. Minoras vtute et facies vulnera. et pdu. penul. minoro sic minores. vn in aurora dr. Maiestate pri pre minorat eu.

Minotaurus mostru dictu est. qr ex boie. i. pasiphe et tauro natus fuit: caput taurinu. per cetera mebra homo fuit.

Minsatorium in minso sas est.

Minso. a migo gis dr miso sas. i. freque ter migere. vn h minsator toris. et h misatio onis et h et h misabilis et h le. qd facile mingit vel qd cito emigimus. sic nimis aquosuz et paru coctu. Ite a minso minsito tas aliud freque. Ite a minso sas h minsatoriu torij: loc9 vel vas ad mingedu. s. qd recipit vrina. et ide miniatoriu qsi nimia minsatioe tritum.

Minutia. a minutus ta tu dr h minutia tie. i. mima cuiuslibz rei portio. vn in passioe bti Uincetij martyris legit. Sales ignibus sparsi crepatibus minutiis p mebra dissiliunt.

Minuo is nui nutu nuere. vn minut9 ta tu: et cppat minutior simus. vn minute tius sime aduer. Et cpponit minuo cu co et dr cminuo is: et cu dis et dr diminuo is p duo m p dis minuo is et mutat s in m. Pot et cppoi cu di et dr diminuo is fine s: et tuc scribit p vnu m. Ite minuo is cpponit vt in minuo is: reminuo is. sanguiminuo is. i. sanguine minuere. Minuo et ei9 cpposita oia sut actiua. et faciut ptm in ui diuisas syllabas. et supinu in nutu. vide in diminuo nuis.

Minurrio. et a miuo is dr minurrio ris riui rire. i. minutiz catare. et est dium minutissimaz auicular. vnde minurritio onis. i. cantilena minutissimaz auicularum.

Minurritio onis in minurrio ris exponitur.

Minusculus. a minuo nuis dr h. et h mior et h min9. vn minusculus la lu. i. paz mior: et minorculus la lu ide. et h minoritas tatis. et sz Pris. minusculus format a min9 cpparatio addita culus: sic et maius maiusculus.

Minutal a minuo nuis dr h minutal talis. i. minutu frustum vel genus cibi sic dictu qr fiat de piscibus et micis et minutis oleribus minuatim concisis. vnde Juuenalis. Hesternu solitus medio seruare minutal.

Minutulus la lu aliquantulu minutus. et dicit a minutus.

Minutu. a minuo nuis driuat h minutu ti quodda podus. s. media ps qdratis. vn paup vidua misit duo minuta. i. quadrate. et i alio euagelio dr. q misit i cor bona vnu qdrate. Ite a minuo dr minutus ta tu vt dixi in minuo is. Ite minuo is min utu tu u mutato i o fit minuto tas vbu freque.

Mioparo. Paro onis dr nauis pirataz. Inde p cppositionem dr hic mioparo onis qsi minimus paro. est eni nauicula pirataz ex vimine et crudo corio cotexta. vn legit in historiis. Gens saxonum mioparonibus no viribus vtitur fuge potius q bello parati sunt. et pdu. pa. vt pz in isto versu Grecismi. Barca celox paro dentur musculus mioparo.

Mirabilis. a miror aris dr h et hec mirabilis et h le. et cpparatur. vn mirabiliter lius sime aduerbium. et hec mirabilitas tatis. vide in miraculum.

Miraculu. a miror aris dr hoc miraculu li. Et lz multa nalia q quotidie fiunt aliqn dicant miracula. pprie tame dr miraculu quod fit ctra cosuetu cursuz nature: vt partus vir-

ginis:resuscitatio mortui z osilia. vñ miraculosus sa sũ.i. miraculis plenus fm Aug. Dic nota q3 hic ẽ vbia pbi brl prin.meta. Admiratio ex duobus causat.s.ex eo q3 alicui⁹ effectus cã occulta ẽ: z ex eo q3 aliqd ĩ re vĩ qd alr deberet. Cõtingit ĝ aliqd esse mirabile simplr: z aliqd esse admirabile quo ad hᷓ. Admirabile quo ad hᷓ est oẽ illud cui⁹ cã est sibi: z cui vĩ fz suã estimationẽ aliqd obuiare q̃re nõ ita eẽ deberet q̃uis in re nihil sit repugnãs nec cã in re sit minus occulta. z hᷓ pot dici mir illi. Admirabile aũt in se z cuius cã simplr in se occulta est: ita ẽ q3 in re est aliq virtus fm rei veritatẽ p quã alr deberet otingere. Hmõi aũt sunt q̃ imediate a vtute diuia cãnt: q̃ est cã occultissima z alio mõ q̃ se hẽat ordo causa⁊ nãliũ.s.q3 cecus itez videat: q3 mortuus resurgat. z hmõi. z hec ppie miracula dicũ q̃sĩ in se ipsis z simplr mira. hec dĩ q̃nq3 fũt supra nãz: q̃nq3 pter naturã: q̃nq3 otra nãz. Supra nãz dẽ miraculũ: qñ nã in ipa⁊ substãtiã facti nõ pot sicut diuisio maris rubri suscitatio mortuo⁊ z hmõi. Illa do dicũr pter naturã fieri q̃ quidẽ pot q̃tũ ad substãtiã facti: fz tñ pter opatione nãe sũt iussu diuino. Et q3 hec dicanr miracula otingit ex tribus. Primo pp excessũ z quẽdã singularẽ modũ. sicut rane pducte in egypto in tãta multitudie sicut ante visũ nõ fuerat. Scdo pp hᷓ q3 hora determinata ptingũt ad inuocationẽ diuini nominis: sic q3 manus Hieroboã extẽsa otra pphetã arefacta fuit z hara ei⁹ diuisa.iii. Reg.ca.xiii. Tertio qñ aliqd vniuersalr otingit: sicut in veteri lege numeri.v.de aq̃ zelotipie q3 post potũ vẽter illius adultere diuino miraculo putrescebat. Cõtra naturã aũt dicebat aliqd fieri qñ est in re aliqd õriũ ei qd sit sicut sĩ graue sursũ moueret: vel si virgo pepit. vel aliqd hmõi: ita q3 miraculose dat actus manẽte õria nã que.s.est pncipiũ õrij actus. Itẽ scias q3 miracula siue signa facta p bonos pñt distingui ab his q̃ p malos fiũt tripliciter ad min⁹. Pֹrio ex efficacia virtutis operantis q3 signa facta p bonos facta diuina virtute sũt in illis ẽt ad q̃ vtus nãe se nullo mõ extẽdit: sicut suscitare mortuos z hmõi q̃ demões p̃ veritatẽ facere nõ pñt: hᷓ in psti gio tñ q̃ diu durare nõ pñt. Scdo ex vtilitate signo⁊: q3 signa p bonos facta: sunt de rebus vtilib⁹ z in curatiõibus i firmitatũ z hmõi. signa aũt p malos facta sunt de rebus nociuis vl vanis: sicut q3 volãt in aere: vel reddũt mẽbra hominũ stupida z hmõi. Et hãc differẽtiã assignat btũs Petrus in itinerario clemẽtis. Tertia dñia est q̃tũ ad finẽ: q3 signa bono⁊ ordinant ad edificationẽ fidei z bono⁊ mo⁊ fz signa malo⁊ sunt in manifestũ nocumentũ fidei z bonestatis. Etiã q̃tũ ad modũ differũt: q3 boni opant miracula p inuocationẽ diuini nois pie z reuerẽter. fz mali q̃busdã deliramẽtis: sicut q3 incidũt se cultris z faciunt hmõi turpia. z ita signa p bonos facta manifeste pñt discerni ab his q̃ virtute demonũ fiunt. Dat aũt ẽt malis talis ptãs a deo. alias aũt nihil pñt facere fz btũ Augu. vel ad fallẽdũ fallaces: sic in egyptios z in ipos ẽt magos data ẽ: vt in eo⁊ spũs opatiõe.s.seductiõe viderent admirãdi z q̃b⁹fiebãt adnãdi vel admonẽdos fideles ne tale aliqd facere p magno desiderẽt: pp qd ẽt nobis in scriptura sũt pdita. vl ad exercẽdã pbãdãq3 ac manifestãdã iusto⁊ patiẽtiã: vide in pphetia z in diomedes. Et vt dicit Greg. in q̃dã homel. super illud math.x. Infirmos curate zc. Ad hoc q̃ppe visibilia miracula choruscãt. vt corda audiẽtiũ ad fidẽ iuisibiliũ ptrahãt vt p hoc qd mir foris agit: hᷓ qd itus lõge mirabilius eẽ sentiat. vñ nũc qñ cũ fideliũ numerositas excreuit iter scã⁊ ecclia⁊ multi sunt q̃ vitã vtutũ tenẽt z signa virtutũ nõ hñt: q3 frustra miraculũ foris ondit si deest qd intus opet. Itẽ sup illud Marci vlti. Signa aũt eos q̃ crediderit hec sequent zc. Dicit idẽ Grego. Nunqd frẽs mei q3 ista signa nõ facitis mĩme creditis. fz hᷓ necessaria i exordio ecclie fecerũt. vt eni ad fidẽ cresceret miraculis fuerat nutriẽda. q3 z nos qñ arbusta plãtamus tãdiu eis aquã fundimus quousq3 i terra oualuisse videam⁹ at si semel radicẽ fecerit irrigatio cessabit. Dic est eteni q3 Paulus dicit.

Lingue in signũ sunt nõ fidelibus fz isidelibus. Hiero.ẽt in omel. Erat hᷓ eiciẽs demoniũ sic dic. Eicere demones cõe est opus iter mistros dei z mistros diaboli. veritatem osisteri z iustiũ facere puatũ opus est tñ scõ⁊: iõ siquẽ videris demonia eiciẽtẽ si nõ est osessio veritatis in ore eius nec iusticia in manib⁹ eius nõ ẽ hõ dei. Si aũt videris veritatẽ osiẽtẽ z iusticiã faciẽtẽ etsi demõia nõ eiicit hõ dei est. Dic ẽt nota q3 in fine mũdi signa fideliũ cessabũt: fz signa antixpi z ei⁹ satellitũ patebũt. vt dicit Grego. moral. xxxij. tractãs illud Job.xl. Stringit caudã suã sic cedrum. Quid aũt beemoth istius cauda nisi illa antiq̃ hostis extremitas: dẽ qñ nimi⁊ vas ppriũ illud pditũ hoie⁊ ingredit q̃ spãliter antixps noiat: quẽ q3 mõ honoribus seculi: mõ signis z pdigijs ficte scitatis in tumore potẽtie leuare pmittit: recte voce dñica cauda illi⁹ cedro cõpat. sic eni cedrus arbusta cetera in altũ crescẽdo deserit. ita tũc antixps mũdi gloriã tpaliter obtinẽs: mẽsuras honoru z honoris culmine z signo⁊ ptãte trãscẽdet. Sz osiderãdũ valde est cũ beemoth iste caudã suã sic cedrũ subleuet in quo tũc atrocior q̃ nũc se exercet surgat. Que eni gr̃ia pena⁊ nõ nouimus q̃ nõ iã vires marty⁊ exercuisse gaudem⁹. cũ igit beemoth iste caudã suã in fine mũdi nequi⁹ dilatat: qd ẽ qd in his tormẽtis atrocius crescit nisi hᷓ qd in euãgelio p seipsam veritas dicit. Surgẽt pseudo pphete z pseudo xpi z dabũt signa magna z pdigia ita vt in errorem mittent si fieri pot ẽt electi. Nũc eni fideles nři mira faciũt cũ puersa patiunt tũc ẽt beemoth hui⁹ satellites ẽt cũ puersa iferunt mira facturi sũt. Pẽsemus ĝ q̃ erit hũane mẽtis illa intẽtio qñ pius martyr z corpus tormẽtis subijcit. z tñ ante ei⁹ oculos miracula tortor facit cui⁹ tũc virt⁹ nõ in ipso cogitationum fundo q̃tiat. qñ ijs q̃ flagris cruciat. signis choruscat. Vñ q̃ recte: Stringit caudã suã sic cedrũ: q3 nimi⁊ z altus tunc erit veneratiõe pdigij. z durus crudelitate tormẽti. Dic p pphetã dẽ: Insidiat in occulto sicut leo in cubili suo. recte leo z insidians dẽ: isidias p miraculo⁊ spẽs: leo p fortitudinẽ secularẽ: vt enim eos q̃ apte iniqui sunt ptrahat: secularẽ potenciã ostẽtat. vt do etiã iustos fallat signis sanctitatẽ simulat. Illis eni⁊ suadet elatio magnitudinis istos ded pit osisio scitatis. vide in antixps z ẽt in diabolus.

Mirica ce: nomẽ arbois q̃ genesta dẽ: z deriuat ab amar⁹ ra rũ: q3 valde amara est. z nascit in deserto z in saxosa humo: Hiere.xvij. Quasi mirice i deserto. z pdn. penl. vñ Oui di.metamoz. Perpetuoq3 virẽs hux⁹ teneresq3 mirice.

Miridicus ca cũ.i.mira dicẽs. z cõponit a mirus ra rũ z dico cis: z co⁊ di.fz dico cis primã pducit q3 tenet materiã huius preteriti dixi: quod naturaliter primã cor.

Mirifico cas caui care.i.mir facere. z cõponit a mirus ra rũ z facio cis. z Ide mirific⁹ ca cũ q̃ mira fac. z mirificẽs tis in eodẽ sensu. z cõpat mirificẽ tio: simus. fz mirificus subit locũ hui⁹ positiui mirificẽs: q3 nõ ẽ in vsu. vñ mirifice vel mirificẽter tius sime aduer. z hec mirificentia tie z co⁊.fi.

Mirmica. z mirmidon vel mirmin dẽ hec mirmica ce.i.formica. z hinc mirmiceus cea ceũ.i.formiceus: z hec m irmicea cee.i. verruca corporis.

Mirmicites.a mirmica dẽ hᷓ mirmicites tis. quedã gẽma que formice reptantis effigiẽ imitat.

Mirmicoleon.a mirmica z leon qd est leo cõponit hᷓ mirmicoleõ tis. idẽ qd formicoleõ. Job.iiij. Tigris perijt eo q3 nõ hẽet pdã. vñ fz aliã litterã mirmicoleon. vñ dicit Grego. in mora. Trãslatiõe aũt septuaginta iterptũ nequaq̃ tigris: dẽ fz mirmicoleõ perijt. Mirmicoleõ q̃ppe puũ est aĩal z valde formicis aduersũ: qd se in puluere abscõdit. z formicas frumẽta gestãtes iterficit: iterfectasq3 osumit. Mirmicoleon aũt latinẽ dẽ vel formica: leo: vl certe expssius formica pariter z leo. Recte aũt formica z leo noiat: q3 volatilibus siue q̃busdã alijs minutis aialibus formica est. Ipis aũt formicis leo. has eni q̃si leo deuorat. fz ab illis q̃si formica deuorat. Quũ eni elephas dicit: mirmicoleõ perijt qd in bto Job sub mirmicoleõtis noie nisi vanoẽ z audaciã i

reprehēdit: ac si ei aperte dicat. Non iniuste percussus es: qr circa erectos timidus: ɔtra subditos audax fuisti: ac si apte dicat. Cōtra astutos te formido pressit: ɔtra simplices temeritas inflauit. s; pdā id mirmicoleon nō bʒ. qr timida vl' tumida tua elatio oū vberibus pmit' ab aliena lesiōe phibet'. Pōt ēt s; btm Greg. exponi de diabolo. vn̄ dicit Greg. Recte leo ⁊ formica nolat': qr volatilibus siue qbuslibet aliis minutis aīalibus formica est: ipsis aūt formicis leo sicut p̄dixi. bas eni q̄si leo deuorat. s; ab illis q̄si formica deuorat' qr nimiꝝ antiquus hostis sicut ɔtra ɔsentiētes fortis ē ita: ɔ resistētes debil'. Si eni ei' suggestionib' assensus pbet' q̄si leo tolerari nequaq̄ pōt. si aūt resistit' q̄si formica atterit': aliis ergo leo ē: aliis formica: qr crudelitatē illius carnales mentes vix tolerant: spūales vero ifirmitatē illi' pede virtutis calcant: vide etiā in formicoleon ⁊ in diabolus.

Mirmicon vel mirmin grece: latine dr formica.

Mirmin grece latine dr formica.

Miro onis mas. ge. i. mirator. ⁊ deriuatur a miror aris. Item miro onis. i. vnguentarius. sed tunc deriuat' a miron greco quod latine dr vnguentum.

Myrobalanū. miron cōponit' cum balanū q̄si redolens balanū: qr ex glande balani adorata fiat. ⁊ cor. la.

Mirocopus. miron cōponit' cū copos qd est labor. ⁊ dr hic mirocopus pi. i. vnguentarius: qui laborat circa vnguēta facienda vel vendenda. Et idē dr cirocopus pi: a ciros qd est manus ⁊ copos labor. ⁊ cor. co.

Myron grece latine dr vnguentum.

Myropola. myron cōponit' cū pole qd ē vēde. ⁊ dr h ⁊ h miropola le: q̄ vel q̄ vēdit vnguēta. vn̄ h miropoliū. i. dom' vnguētaria vbi vendunt' vnguēta. Eadē domus dr ⁊ propola le: a pro ⁊ pole qd est vēdere. q̄si pro vendere facta. h ēt noie pōt dici q̄libet domus ad vēdendū aliq̄d facta. ⁊ pdu. po. qr pole pro vēdere etiā pdu. primam.

Miror raris ratus sū rari. i. pspicere vel laudare vel p miro hre. Et ponit' sepe p cupere cū suis cōpositis q̄busdā. s. p suo ɔsequenti añcedēs. Primus eniꝫ miramur postea mirata cupimus. A miror deriuat' h ⁊ h mirabilis ⁊ h le. ⁊ cōparat'. vn̄ mirabiliter liue sime aduer. ⁊ h mirabilitas tatis. Miror cōponit' vt admiror raris. i. valde mirari vl' cupere. Admiror virtutes: miror opa. Cōmiror aris. i. simul mirari. Demiror aris. i. valde mirari vel deorsum. Et ē depo. miror cū oibus suis cōpositis. ⁊ pdu. hāc syl. mi.

Mirotheca ce. i. vnguentoꝝ repositorium. ⁊ componit' a miron ⁊ theca. ⁊ pdu. te.

Mirrha arbor ē q̄ grece smirnia dr: cuius virgulta arabes excurūt vt meli' exsudēt ⁊ fructificēt vt dr i historiis. itē mirra ē gūmi illi' arboris. ⁊ dr myrra q̄si amara. vn̄ Isido. Myrra ē arbor arabie altitudis q̄nq; cubitoꝝ: silis spine: cuius gutta viridis ē ⁊ amara. vn̄ ⁊ nomē accepit. Et myrra gutta ei' sponte manās pciosior ē elicita corticis vulnē vilior iudicat': ex dcis pʒ q myrra dr tā arbor q̄ gutta illius.

Myrrū ri: vnguentū est odorifeꝝ ex myrra factū. Iudi. x. Vntit se de myrro optimo.

Myrtetū teti: locus vbi myrtus crescit. ⁊ deriuat' a myrtus: ⁊ pdu. penul. vide in myrtus.

Myrteus tea teū. i. de myrto existens vel ad myrtuꝫ ptinens: ⁊ dr a myrtus.

Myrtosus sa sum: in myrtus vide.

Myrtus a mari deriuat' h myrt' ti. vl' myrt' ēt q̄dā arbor ē q̄ i littore maris abūdat. vn̄ ⁊ a grecis myrene dr: vel dr myrtus qr mire redoleat. vn̄ myrtosus sa suꝫ: plenus myrtis.

Misach interpretatur gaudiū vel risus. Idem ⁊ misabel qui interpretatur populus domini.

Misael in misach vide.

Miscelio onis: qui nouit artem miscendi diuersos cibos vel potus. ⁊ est mas. ge. ⁊ deriuatur a misceo ces.

Miscelaneus. a misceo ces dr miscelaneus nea neū. ⁊ miscelanus na nū in eodē sensu. i. mixtus. vnde hoc miscelaneuꝫ. i. cōmixtuꝫ sicut cibus gladiatoꝝ. vel miscelaneū dr vas in quo prandia gladiatoꝝ miscebantur. vnde Iuuenalis: Fictile sic veniunt ad miscelanea ludi.

Misceo ces cui mixtū qd ad mixturā ptinet. Et miscere. i. potare vel vinū prebere. Et est tractū idē q antiq̄ miscebāt calida frigidis ⁊ frigida calidis in calice. vn̄ calix dcūs est a calida potatiōe. sic adhuc nos miscemus aquam vino vel ecōuerso. ⁊ hic mixti aduer. Misceo cōponit' vt admisceo ces cui. vn̄ admixti ⁊ admiscuus cua cuū. i. cōmixt'. Cōmisceo ces cui. i. sil' miscere. vn̄ cōmixtiꝫ: ⁊ cōmiscu' cua cuū. i. cōmixtus. vn̄ h cōmixtura re. Immisceo ces cui. vn̄ immixtiꝫ. ⁊ imiscu' cua cuū. Permisceo ces cui. vn̄ pmixtū. ⁊ pmiscu' cua cuū. Promisceo ces cui. i. pcul vl' añ vel pro aliquo miscē. vn̄ pmixtiꝫ ⁊ pmiscu' cua cuū: vt lep' ē pmiscui ge. remisceo ces cui. Intermisceo ces. Misceo ⁊ ei' cōposita faciūt pteri in scui: ⁊ sup. in cuū. ⁊ oia sūt actiua. Scōm vo aliā sigtionē s; quā ptinēt ad potationē vl' administrationē vini. neu. sūt s; Hug. In vicio cis dicit ēt Hug. q cōmixtio pnūciat' in sono de t: qr x pcedit t. Et ista ē opio cōmūior. Quidā tn̄ dn̄t q misceo ces facit mistū p s. ⁊ vidētur hoc hre a Pris. q̄ dicit in. xi. li. in tractatu de participio. X quoq; antecedente vnū inuenio in tus: vt a textu textus. Sed potest dici q Priscianus intelligit de verbis que habent x in preterito perfecto.

Misellus la lū dimi. paruus miser. vnde misellulus la lū silr diminutiuum penul. correpta.

Miser ra rū dicit' a mitto tis fm vocē. sed fm significationeꝫ miser dariuat' ab omitto. pprie q̄dē miser dr q̄ oēm felicitatē amisit. miser etiā dr tristis. Qꝫ aūt dr miser q̄si minus seruās etymo. est. Et cōparat' miser serior rimus. vn̄ misere rius rime aduer. ⁊ hec miseria rie erūna vbi nulla est felicitas. ⁊ format' miserrimus a miser addita rimus.

Miseratio onis in misericors est.

Misereor. a miser dr misericors reris misertus suꝫ. Et e misereri sup miseriā alicuius cōdolore ⁊ cōpati. ⁊ ɔstruit' cum gtō ⁊ dtō q̄nq; s; raro cū actō in eodē sensu. ⁊ misereo res qd antiq̄tus fuit in vsu ⁊ nō hēbat ptīn. vn̄ miseret ⁊ miseret' impsonalia. Miseret ɔstruit' cum actō ⁊ gtō vt miseret me tui. Silr ēt ɔstruit' miseret' vt me misereret' tui: ⁊ me misertū ē tui. Et nota q misereo i eodē sensu ⁊ in eodē mō cōstruebat' quo misereor s; Hug. Et scias q ista q̄nq; vba impsonalia ɔstruūt' cū actō ⁊ gtō. Penitet ⁊ tedet miseret pudet ⁊ piget: ista accusatiuis iūgunt' cū gtis. Sʒ qn̄ ponunt' cū ifinitiuis reqrūt tn̄ actm̄: vt penitet me peccare: tn̄ ista duo miseret ⁊ tedet nō hn̄t ptīn s; tn̄ suppletionē: vt miseret miserebat misertū tu: tedet tedebat tesuꝫ ē. ⁊ ɔstruit' cū vtroq; casu fm Pris. trāsitiue: qr exponit sic: Penitet me pcti. i. pnia pcti hʒ me. Quidā tn̄ dn̄t q ɔstruit' cū actō ex vi cause mālis: ⁊ claudūt in se suppositū vt pudet me tui. i. pudor tui hʒ me. h est de te. Dicūt etiam q ista q̄nq; verba impsonalia nō adiungunt' cū infinitiuis nisi impsonaliter ⁊ rō est: qr ille infinitiuus ponitur loco gti: vt penitet me peccare. i. peccati: ⁊ iō nō pōt supponere verbo personali. ⁊ hec fuit opinio magistri ⁊ bene. vide in penitco.

Misceresco scis inchoa. de misereo res.

Misericors. cor cōponit' cū miseꝝ vl' poti' miserās. ⁊ dr h ⁊ h ⁊ h misericors dis: a cōpatiēdo aliene miserie dcūs q̄si miseꝝ vel miserās cor habēs sup aliquē afflictū cōpatiendo. vn̄ misericorditer aduer. ⁊ h misericordia die: qr miseꝝ vl' miserās facit cor dolētis aliena miseria: ⁊ differt a miseratiōe. qr hn̄ velle misericordia ē ⁊ hn̄ facē miseratiōis. ē eni miseratio misericordie actio: qr misericordia tn̄ affectus cordis ē quo cōpellimur vt miseris subueniam' vl' cōpatimur si succurrē nō valeam'. s; miseratio ex ope cōpbat'. vide in pius vbi ponit' dr̄ia iter misericordiā ⁊ pietatem.

Miseror raris ratus suꝫ a miser vel misereor dr. ⁊ est miserari idē qd misereri: sed misereri tn̄ cordis est ⁊ si subuenire nō possumus. s; miserari ex ope cōprobat' ⁊ cōstruitur cuꝫ actō: vt misereor te. i. signū ⁊ opus misericordie tibi exhibeo. vn̄ h ⁊ h miserabilis ⁊ h le: dignus miseratiōe q̄si mi-

sericordie vel miserie habilis. vnde miserabiliter aduer. et hec miserabilitas tatis.

Miserrimus ma mū in miser vide.

Missa a mitto tis dr̄ hic missus si. i. nūcius. et hec missa se. i. nūcia et hinc in eccl'ia dr̄ missa: q2 preces nr̄as ferat et mittat ad deū sȝ missa dr̄ p̄p̄e in tpe. sacrificij qn̄ cathecumini foras mittunt clamāte leuita. Siq̄s remāserit cathecumin⁹ exeat foras. et īde missa: q2 sacris altaris iteresse nō prīt: q2 nōdum regenerati noscunt. Sȝ pōt q̄ri an sacerdos plr̄es missas dicere possit in die. Ad h̄ dico q̄ nō dȝ pluries in die cōicare vt saltē q̄tū ad vnū diē rep̄sentet vnitas dn̄ice passiōis: et vt q̄tū ad aliq̄d reuerētia sacro exhibeat semel tm̄ sumendo: sacerdos tn̄ ē q̄si p̄sona publica. et iō opȝ q̄ nō solū p se sȝ. p alijs ēt celebret. et iō necessitate cogēte posset pluries celebrare in die. si āt necessitas nō cogat sȝ q̄ dr̄ de ɔse. dist. i. sufficiat sacerdoti semel ī die missā celebrare: q2 xp̄s semel passus ē et totū mūdū redemit. Sex aūt casus excipiūnt in q̄bus sacerdos pōt pluries missā ī die celebrare. Unus in die natalis dn̄i in quo pōt cātare tres in alijs do diebus pōt cātare duas in sequētibus casib⁹: vnā p defunctis. et aliā de die si necesse fuerit. Itē pp necessitatē pegrinoȝ et hospitū cōmeātiū et īfirmoȝ. et forte pp necessitatem nuptiaȝ vbi tp̄s laberet: ita tn̄ q̄ nūq̄ȝ celebret vltra duas pp aliquā necessitatē. nec aliqua cā adulatiōis vel cupiditatis: q2 tūc peccaret grauiter: vn̄ v̄sus. Una die missā tm̄modo postulat vnā. Excipit defunct⁹ certe cū pegrino. Infirmus cōmeās dn̄i natalis et hospes. Et mulier nubēs cū tp̄s labit illi. Tres vult natalis: nisi binas cetera querunt. Cōsueuit ēt q̄ri vtr̄ degradatus possit celebrare missam. Ad h̄ dicēdū est sȝ theologos et veritatē q̄ etiā degradat⁹ q2 ordinē nō amittit ptātē ɔsecrādi retinet sȝ ius ɔsecrandi sibi aufert. et iō si ɔsecrat peccat mortalr̄: tn̄ ɔsecratū est. Et si dicas sacerdos a ptāte ep̄i accepit posse ɔsecrare ḡ qn̄ ab ep̄o degradat vr̄ h̄ posse amittere. Dico q̄ ep̄s nō dedit ordinē sȝ deus p ministeriū ep̄i: et deus possȝ auferre sȝ non ep̄s: q2 nō est ɔstitutus minister auferēdi ordinē sic ɔferēdi: q2 pp efficaciā ɔsecratiōis dȝ esse ordo ppetuus. Itē scias q̄ de missa possum⁹ loq̄ duplr̄: aut q̄tū ad id qd̄ ē essentiale in ea. s. corpus xp̄i: et sic a quocūq̄ dicat bona est eq̄lr q2 opus operatū eq̄liter bonū ē et virtuosū. vel q̄tū ad id qd̄ annexū est sacro et q̄si ferariū. et sic missa boni sacerdotis est melior q̄ȝ missa mali: q2 nō solū hȝ efficaciā ex opere opato: sed ex ope opante. et iō ceteris parib⁹ melius ē audire missam boni sacerdotis q̄ȝ mali. Itē nota q̄ īterdicit sacerdoti leproso ne celebret publice corā pp̄lo pp horrorē. tn̄ in secreto bn̄ pōt ex deuotiōe celebrare: nisi sit adeo corruptus q̄ ministeriū sine piculo explere nō possit: leprosus tn̄ ad sacerdotiū p̄moueri nō dȝ. Pōt ēt q̄ri an fornicarij et excōicati et heretici sacerdotes prīt h̄ sacrū dispēsare: et an debeat ei⁹ dispēsatio a subditis recipi. Ad h̄ dn̄t doctores: q̄ si aliq̄s cū pctō ad sacrū eucharistie accedat: magis cedit ei in nocumētū q̄ȝ in p̄fectū. Quicūq̄ aūt cōtra ordinatiōnē eccl'ie accedit p obediētiā: peccat. Simoniaci vo et scismatici et excōicati ex statu eccl'ie a dispēsatiōe huius sacri sunt suspēsi: q2 sunt extra vnitatē eccl'ie in qua sacrā cōferunt. Et silr̄ īterdictū est ɔcubinarijs sacerdotib⁹ pp spūalitatē maxime q̄ ī hoc sacro req̄rit. vn̄ canō dicit di. xxxij. Nullus audiat missam sacerdotis quē scit idubitāter ɔcubinā hr̄e. vn̄ si aliq̄s ab aliquo p̄dictoȝ sacrm̄ suscipiat peccat. et sic gr̄ā nō ɔsequit: tn̄ differt a fornicarijs et alijs p̄dictis: q2 alijs nō dȝ hō cōicare in diuinis sciēter quātūcūq̄ sint occulti. sȝ cōcubinarij sacerdotes nō sūt vitādi nisi sint notorij. Et dn̄r notorij tribus modis. vr̄ p sentētiā q2 ɔuicti sunt: vel p ɔfessionē in iure factā vel p rei euidētiam. s. quādo est ita māifestū q̄ nulla pōt tergiuersatione celari. Ab alijs aūt peccatoribus lȝ sacramēta recipe. De notorio tamen plenius dicā in notorio. Itē vide in cōmunio.

Missalis. a missa deriuat hic et hec missalis et hoc le: ad missā pertinens. et hoc missale lis pro quodā libro vbi ɔtinetur mysteriū misse. et p̄ducit sa.

Missaticus a misso sas dr̄ missatic⁹ ca cū penl̄. cor. q̄ frequēter mittit. et h̄ missatic⁹. i. nūcius. et h̄ missatica. i. nūcia. et h̄ missaticū. i. nūciū qd̄ p missaticū mādam⁹. Itē iuenit h̄ missaticus tici: q̄ frequēter canit missā et tūc deriuat a missa.

Missia. a messis deriuat h̄ missia sic q̄dam p̄uincia q̄si missia sic dicta a messiū p̄uētū. vn̄ et eā veteres cereris horreū appellabāt. et inde missius sia siū. et cor. si.

Missilis. a mitto tis dr̄ hic et hec missilis et hoc le: ad mittēdū habilis. vn̄ et qddā iaculū hoc missile dr̄: et cor. penul. Prudentius. Missile de multis que frustra miserat vnū.

Missicius cia ciū: ad mittendum aptus vel qui militiā exhibet. et dr̄ a mitto tis.

Missio tas penul. cor in misso sas vide.

Misso sas. i. frequēter mittere. et est frequen. de mitto tis misi missum su u ɔuersa in o: a quo missito tas aliud frequē. i. frequēter mittere. vn̄ Macrobius. Placētes mutuo missitāt. Itē inenit misso sas saui. i. missā canē. et tūc deriuat a missa: a quo missito tas frequē. i. frequēter missā canere.

Missorium rij: conca modica vbi aliquid liquoris imittit. et dr̄ a mitto tis.

Mysta ste cōis ge. i. secretarius vel mysterij actor. et dr̄ a mystis grece qd̄ latine dr̄ mysterium.

Mysteriū. a mystis vr̄ mysticē grece qd̄ latine dr̄ secretū dr̄ h̄ mysteriū rij. i. secretū diuinū et figuratiuū seu occultū. vnde mysticus ca cū. i. sacer diuin⁹ occultus et figuratiuus. q2 ī se secretā et recōditā hēat itelligētiā. s. cū aliō dr̄. et aliud itelligit. et h̄ mysteriū rij. i. sacrū sacr̄ vel abscōditū vel p̄figuratio occulta vr̄ occultū secretū: q2 secretā et recōditā hȝ disputationē et itelligētiā. Et differt a ministeriū: q2 ministeriū in tpalib⁹ attēdit. sȝ mysteriū in spūalib⁹ vt fuit incarnatio Jesu xp̄i: et sic ē ɔsecratio panis et vini in altari et filia q̄ secretā in se ɔtinēt itelligētiā p̄p̄e mysteria dn̄r. vn̄ apostolus. j. Corin. xv. Ecce mysteriū vobis dico. Oēs q̄dē resurgemus. sȝ nō oēs imutabimur. Et scias q̄ p̄ducit e ī mysteriū. vnde dicit magister et hn̄. E ante riū dȝ corripi. vt ministeriū philateriū: tn̄ mysteriū p̄ducit. vnde Hora. Pādimus interdū doctis mysteria regum. Sed corripit in lib. sacrificioȝ. Mysteriū fertur p̄cinuisse cruci. sed hoc pp̄ter necessitatem metri accidit.

Mysticus ca cū penul. cor. in mysteriū exponit.

Mystis vel mysticen grece: latine dr̄ secretū.

Mystrū. a mystis dr̄ hoc mystrū stri. i. latens odiū.

Miteo tes tui: esse vel fieri mitē. vnde mitesco scis inchoati. et deriuat a miteo tes. et p̄du. mi.

Mitia tie. i. mansuetudo. Item mitia est plurale neutrum de mitis. vide in mitis.

Mitifico. a mitis et facio cōpōit mitifico cas. i. mitē facio. Et mitigo ī eodē sensu dr̄. s. mollire tēpare vr̄ hūiliar̄. et cor. fi.

Mitigo gas gaui gare. i. mollire tpare humiliare. et videt esse simplex. q̄ aūt dr̄ mitigo q̄si mitē ago potius est etymo. q̄ȝ cōpositio. Et cōponit vt demitigo gas. i. demulcere vel p̄cutere. et cor. penul. et pōt deriuari mitigo a mitis.

Mitilena ne q̄dā loc⁹ de quo hr̄ ī Acti. ap̄loȝ. xxviij. et p̄du. penul. vn̄ ī aurora. Post tātas clades nos īsula q̄ mitilena.

Mitis. a mollis deriuat h̄ et h̄ mitis et h̄ te. i. humilis mollis benignus non durus et maturus. vn̄ dn̄r poma mitia matura et mollia. Et cōpat mitis tior sim⁹. vn̄ mititer sȝ nō est ī vsu tius sime aduer. et h̄ mitia tie. i. māsuetudo: qd̄ ī expositiōe Haimonis sup ep̄las Pauli repit. Mitis cōpōit vt imitis. i. nō mitis: et p̄du. mi. et scribit tm̄ p vnū t: sȝ mitis v̄bū p geminū t. Oui. de arte. Sȝ caret īsidijs hoiȝ q2 mitis hyrūdo. Et scias q̄ mititas et māsuetudo vel mitis et māsuetus idē vident eē in eēntia. et differūt ī efficacia q2 mititas attēdit ī effectu. Mitis. n. vt dīc glo. sup illō Math. v. ca. Beati mites qm̄ ipsi pos. terrā. Mitis inquit est quē mentis asperitas seu amaritudo non afficit. sȝ simplicitas ad oēm iniuriam sustinendā patienter instruit. Mitis est quē nō rancor nec ira afficit sed oīa equaminantur sustiet

mãsuetudo ꝯo attendiť in effectu. vnde dicit Cassiodorus sup psalteriũ. Mansueti q̃si manu assueti.i. tolerantes in iniurias.nõ malũ pro malo reddẽtes.Et attende ꝙ p h̃ ꝙ dicit possidebũt:notať securitas.p hoc aũt qḋ subdit terram innuiť eternitas:qꝛ Eccľi.i.Terra aũt in eternũ stat.

Mitos grece fabula ꝺꝛ latine ſm Papi.

Mitra tre fe.ge.i.pilleũ frigiũ caput pangẽs: q̃le est ornamẽtũ capitis deuotaꝝ: ſʒ pilleũ viroꝝ est:mitra feminaꝝ: mitra ẽt est epoꝝ: ꝛ mitra funis ẽ quo medio nauis vinciť.

Mitridates rex ponti ꝺꝛ fuisse ꝛ corripit penul. vñ in aurora ꝺꝛ.Antbonius marcus ꝛ mitridas auxem.

Mitto tis misi missum mittere.i.intromittere.ꝛ mittere.i.mãdare:sed mittimus res aiatas mãdamus inaiatas. ſʒ h̃ ꝓprietas sepe ꝯfundiť.Mitto cõponiť vt admitto tis.i.peccare accipe assumere exlassare ꝛ cũ q̃dã velocitate ꝛ agilitate equũ vertere vel ducere:ꝛ cõponiť ex ad ꝛ mitto. Itez mitto cõponiť cũ a:ꝛ ꝺꝛ amitto tis si sum.i.ꝑdere. Itẽ cum cõ:ꝛ ꝺꝛ cõmitto tis. Itẽ cũ circũ.ꝛ ꝺꝛ circũmitto tis. Item cũ de:ꝛ ꝺꝛ demitto tis.i.deorsum mittere vel inclinare. itẽ cũ di:ꝛ ꝺꝛ dimitto tis.itẽ cũ e:ꝛ ꝺꝛ emitto tis.i. valde vľ ext̃ mittere.itẽ cũ in ꝛ ĩtro ꝛ ꝺꝛ ĩmitto tis ꝛ ĩtromitto tis in eodẽ sensu: ꝛ ĩtromittere vulgariter.i.ĩtra mittere.q̃si in rẽ se mittere.itẽ cũ iter ꝛ ꝺꝛ ĩtermitto tis.i.ĩter aliq̃ vel iterpolatim vel iterim dimittere vel relinq̃re.itẽ cõponiť cũ manꝰ ꝛ ꝺꝛ manumitto tis.i.manu emittere vel liberare. itẽ cũ ꝓ: ꝛ ꝺꝛ ꝓmitto tis.itẽ cũ pꝛe:ꝛ ꝺꝛ ꝑmitto tis.i.ante mitto.item cũ preter. ꝛ ꝺꝛ pretermitto tis.i.describere vel derelinq̃re. itẽ cũ per: ꝛ ꝺꝛ pmitto tis.i.ꝯcedere vel ꝯtinere.itẽ cũ ob ꝛ ꝺꝛ obmitto tis subtracta b.i.ꝑtermittere.itẽ cũ re ꝛ dicitur remitto.itẽ cũ sub: ꝛ ꝺꝛ submitto tis.i.suppono.itẽ cũ trãs: ꝛ ꝺꝛ trãsmitto tis.i.vltra mittere. Mitto ꝛ eiꝰ cõposita faciũt ptm̃ in si: ꝛ sup.in sum. ꝛ oĩa sunt actiua ꝑter cõmitto ꝛ admitto ꝓ peccare vel exlassare. ꝛ ꝑter dimitto ꝛ remitto ꝓ parcere q̃ sũt neu. ꝛ oĩa geminãt t:ꝛ in ptõ scribunť ꝑ vnũ s: ſʒ in sup.ꝑ duo s:vt misi missuꝫ. A mitto ꝺꝛ misso sas frequẽ.a quo missito tas aliud frequẽ.i.frequẽter mittere:inueniť etiã mittito tas.i.frequẽter mittere. Nota h̃ ꝙ mitto ꝛ destino ꝛ v̇ba q̃ ad missionẽ ꝑtinent recipiẽtia post se actm̃ si ille actũs designat rẽ rõnalem:recipiant aliũ actm̃ mediãte ꝑpositione ad: vt mitto nũciũ meũ ad te. Si ꝟo actũs ille qui a verbo regiť notat aliã rẽ q̃ʒ rõnalẽ:tũc verbũ nõ regit aliũ actm̃ sed dtm̃: vt mitto tibi centũ solidos: vt dixi in tertia ꝑte vbi egi de regimine in ca. de actõ.

Mitus.a mitis ꝺꝛ h̃ mitꝰ miti.i.fabula iocosa ꝛ relatu dulcis.

Mixtus ta tũ: in misceo ces est.

M ante N

Mna mne põdus est. Et ẽ nomen grecũ: ꝛ q̃nq; poniť ꝓ obulo. Inueniť etiã impatiuũ de no nas. ſʒ tunc scribiť sine m vñ versus. Si vis mnã vir na dabiť tibi nãtis in ir mna: Et vt dicunt mna duas libras ꝛ semis appendit.

M ante O

Moab ꝛ Amon filij Loth.a quibus moabite ꝛ amonite dicti sunt. ꝛ acuitur in fine moab.

Moderatus.a moderoꝛ raris ꝺꝛ moderatꝰ ta tũ nomẽ.i.tpatꝰ ꝛ cõpať moderatꝰ tioꝛ simꝰ: vñ moderate tius sime aduer. ꝛ ẽ moderatꝰ q̃ nec plus nec minꝰ facit q̃ʒ debeat. Et cõponiť vt ĩmoderatꝰ ta tũ: q̃ plus vel minꝰ facit: ꝛ siľr cõparať.

Modernus.a modus ꝺꝛ modernus na nũ.i.istius tꝑis: ꝛ comparatur modernus nioꝛ simus. vñ moderne nius sime aduer. ꝛ hec modernitas tatis.

Moderoꝛ.a modus ꝺꝛ moderoꝛ raris ratus sum rari.i.regere vel gubernare: ꝛ in eodẽ sensu ꝯstruiť cũ dtõ ꝛ actõ. vñ h̃ moderatoꝛ toris. ꝛ hec moderatio onis. ꝛ h̃ ꝛ h̃ moderabilis ꝛ hoc le. vnde moderabiliter aduer. ꝛ hoc moderamen minis: ꝛ h̃ moderamentũ menti. ꝛ moderatim aduer. ꝛ moderanter aduer. ꝛ coꝛ. de moderoꝛ.

Modestus.a modus ꝺꝛ modestus sta stũ.i.tpatus ꝛ discretꝰ nec plus quicq̃ʒ nec minus agẽs nec etiã irascens. ꝛ cõparatur modestus stioꝛ simus. vnde modeste stius sime aduerbiũ ꝛ hec modestia stie. modestia est in facto: sed modus in dicto vel concupiscentia.

Modicus.a modus deriuať modicꝰ ca cũ.i.rõnalis mẽsuratꝰ vel moderatus. ꝛ modicus.i.ꝑuus: ſʒ ĩproprie ꝛ abusiue ꝺꝛ vnde modice aduerbiũ: ꝛ h̃ modicitas tatis. ꝛ modico cas .i.tpare vel modificare. ꝙ aũt ꝺꝛ modicus q̃si modũ capiens vel q̃si modi custos ety. est. Et cõponiť vt immodicus ca cũ.i.intpatus vel imẽsuratus ꝛ corripiũt predicta di.

Modifico.a modus ꝛ facio cõpõiť modifico cas caui care.i. tpare vel aliciuꝰ modi facẽ. vñ modificus ca cũ ꝛ coꝛ. fi.

Modiolus li dimi.ꝑuus modius ſm Hu. Diciť etiã modiolus penľ.coꝛ. illud grossum lignũ in rota ꝑ qḋ caput axis ĩmittiť in quo radij in circuitu infixi sunt. ꝛ diciť tunc modiolus a mõ: qꝛ in modũ modij capax est ꝛ cõcauus.

Modius: a modus ꝺꝛ hic modius modij: qꝛ sit in suo mõ ꝑfectus. ꝛ est mensura libraꝝ quadraginta quattuoꝛ ꝛ sextarioꝝ vigintiduoꝝ: cuius numeri causa ĩde tracta est: qꝛ in principio deus vigintiduo oꝑa fecit. Nã prima die septem oꝑa fecit. s. materiã informẽ: angelos: lucem: superiores celos: terrã aquã: ꝛ aerẽ. Scḋa die firmamẽtũ solum. Tertia die quattuoꝛ. s. maria: semina. sationes. ꝛ plãtaria. Quarta die solẽ: lunã: ꝛ stellas. Quinta die tria. s. pisces: ꝛ reptilia aquaꝝ: ꝛ volatilia. Sexta aũt die quattuoꝛ. s. bestias: pecudes: reptilia terre. ꝛ hominẽ. ꝛ facta sunt oĩa vigintiduo genera in sex diebus. ꝛ vigintidue generationes sunt ab Adã vsq; ad Jacob. ex cuius semine nata est omnis gẽs israel: ꝛ vigintiduo libri veteris testa. vsq; ad hester. ꝛ vigintiduo sunt litteraꝝ elementa quibus constat diuine legis doctrina. His igitur exemplis modius vigintiduoꝝ sextariorum a moyse ſm sacre legis doctrinam effectus est: ꝛ quãuis diuerse gentes huic mensure pondus vel adijciãt ignoranter vel detrahant: tamen apud hebreos constitutiõe diuina tali rõne seruať. Itẽ modius est cui arboꝛ nauis insistit ob similitudinẽ mensuralis vasis sic dictus.

Modo aduerbiũ in modus vide.

Moduloꝛ a modulus qḋ est cãtus ꝺꝛ modulus laris tus sum lari.i.cantare vel dulciter melodias iacere. inuenitur etiaꝫ modulo las in eodẽ sensu. vnde hoc modulamẽ minis: cãtatio dulcis ꝛ mellica. ꝛ modulans tis oĩs ge. vnde modulanter aduer. ꝛ hec modulantia tie.

Modulus.a modus deriuať h̃ modulus li dimi.ꝑuus modus. vñ hic modulus li.i.tropus vel cãtus qui ꝑciniť ĩ ꝑncipio misse vel matutini vel vesperarum. ꝛ coꝛ. du.

Modus di.i.terminus finis mensura maneries conditio vel tpamẽtũ. Et poniť dtĩs ꝛ ablrĩs istius noĩs. s. mõ aduerbialiter ꝓ nũc vel aliq̃ñ vel paulo ante vel tantũmodo. Et cõponiť vt ammodo.i.deinceps: tñmodo: solũmõ: ꝛ postmodũ.i.postea. ꝛ admodũ.i. valde. Itẽ iste gtĩs modi cõponitur vt istiusmodi: illiusmodi: aliusmodi: huiusmodi: huiuscemodi: noĩa ĩdeclinabilia ꝛ oĩs ge. De hoc plenius dixi in tertia parte in ca. de figura cõposita noĩs. Modus etiã ẽ accidẽs v̇bi. ꝛ ſʒ h̃ sunt q̃nq; modi. s. idicatiuus: ĩperatiuus: optatiuus: subiũctiuꝰ ꝛ ĩfinitiuus. Quot aũt tpa hꝫ q̃libꝫ modus dixi supius in tertia ꝑte in tractatu v̇boꝝ vbi egi de modis v̇boꝝ. Utrũ aũt quõ nullomõ vllomõ quodãmõ sint vna ps vel due: supꝛa determinaui in scḋa parte vbi egi de accentu aduerbij. in ca. de compositione modoꝝ.

Moys grece latine ꝺꝛ aqua: ꝛ acuiť in fine.

Moyseus ea eũ: res moysi vel ad moysen ꝑtinens: penľ. coꝛ. ꝛ ꝺꝛ a moyses. ꝛ taceť y in ꝓnũciatione: licet scribať.

Moyses.a moys qḋ ẽ aq̃ ꝺꝛ moyses si.i.aq̃ticꝰ qꝛ in aq̃ fuit inuẽtus ꝛ ex aq̃ sumptꝰ. vñ moyses iterꝑtať sumptꝰ ex aq̃. inuenit.n. eũ ad ripã fluuij expositũ filia pharaõis. quẽ colligẽs adoptauit sibi ꝛ vocauit eũ moysen. qꝛ ḋ aq̃ sũpsisſʒ eũ. ꝛ vľ q̃busdã ꝙ sit nomẽ cõpositũ a moys ꝛ ihs qḋ ẽ saluatoꝛ. qꝛ saluatꝰ fuit ex aq̃. ꝛ coꝛ. penľ. vñ ĩ aurora ꝺꝛ. Qḋ ꝑeq o moyses viuẽti nõ dať vlli. Sʒ de syllaba vltia põt dubi

tari an acuatur. Dicūt quidā ꝙ nō ōȝ acui quī sit declinabi
le: sicut nec vlyxes vlyxis. Alii dicunt ꝙ ōȝ in fine acui: ⁊ h̄
vsus magistri lūbardoꝝ approbat. Et scias ꝙ sepe inuenitur
achilli ꝓ achillis. ⁊ moysi ꝓ moysis in gtō per apocopam.

Mola. a molo lis dr̄ hec mola le. vbi ferrū molit̄ ⁊ acuitur et
mola le plus ex farina aqua ⁊ sale quā olim victime inter
cornua ꝓfundebant̄: et si patiētes erāt bone erāt: ⁊ si recalci
trabant male erāt ⁊ reiiciebant̄. vñ Jesus xp̄s fuit bona vi
ctima: q̄ nō recalcitrauit. ſȝ q̄si ouis nō aperiens os suū du
ctus est ad occisionē. ⁊ inde cōponit̄ imolo las. i. sacrifico.
Itē a molo lis hec mola le: vbi frumentū terit̄ vel dr̄ mo-
la q̄si mala a malon. i. a rotūditate sui. Mola asinaria dicit̄
q̄ cū ea molit asinus: q̄ in q̄busdā molandinis asinus vol
uit rotā cū mola: vel mola asinaria dr̄ grauis ⁊ ponderosa
sarcina q̄ onerat asinum. ⁊ coꝛ. mo. vide in moles.

Molaris. a mola deriuat̄ hic ⁊ hec molaris ⁊ hoc re: ad molā
pertinens: ⁊ h̄ molaris lapis mole vel vnde fiunt mole vel
magnus ad madū mole: ⁊ hic molaris dens maxillaris: q̄
cibum illis dentibus quasi mola molimus.

Molendinū. a molo lis dicit̄ hoc molendinū ni. vnde hic mo
lendinarius rii: ⁊ hec molendinaria rie.

Moles lis fe. ge. i. difficultas magnitudo vel magnū pondus
⁊ produ. pmā: sed molo lis ⁊ mola le coꝛ. mo. vnde ver-
sus. Que frumēta molit mola sit: molas tibi pondus. Nō
leuitate mole sed aqua currit rota mole.

Molestus. a moles dr̄ molestus ta tū. i. eger tristis vel turba
tus: q̄si a mole turbatiōis sic dictus. ⁊ molestus ē dr̄ mole
stiā inferens vel inquietās. ⁊ cōparat̄ molestus tioꝛ simus
vñ moleste tius sime aduer. ⁊ h̄ molestia tie: ⁊ hinc mole-
stiosus sa sum. i. molestiā īferens. vnde molesto tas taui ta
re. i. molestū vel molestiā facere vel inq̄nare. ⁊ est actiuū.

Molimen. a molioꝛ ris dr̄ hoc molimen nis. i. conamen. Pōt
ē hēre significationes de molioꝛ. ⁊ produ. li.

Molimentū. a molioꝛ liris dr̄ hoc molimentū ti. i. conamen.

Molioꝛ. a moles deriuat̄ molioꝛ liris lit⁹ sū liri. i. cū difficulta
te conari. ⁊ dr̄ ꝓpe de magnis reb⁹. vel moliri. i. machinari
parare fabricare excogitare disponere vl̄ cū difficultate vl̄
īgeniose aliq̄d facere. Molioꝛ cōponit̄ cū a ⁊ dr̄ amolioꝛ
ris. i. remouere vel auertere. Itē cōponit̄ vt demolioꝛ ris.
emolioꝛ ris. i. valde vel ex̄ moliri. ⁊ est depon̄. molioꝛ. et
ꝓdu. pmā. scribit̄ tñ ꝑ vnū l. Luca. in. v. Heu quantū foꝛ
tuna humeris iam pondere fessis. Amolitur onus ⁊c̄.

Molitoꝛ. a molioꝛ ris dr̄ h̄ molitoꝛ toris artifex vl̄ fabricatoꝛ
⁊ ꝓdu. li. Ouid. in. x. meth. Primeq̄ ratis molitoꝛ Iosan.

Molleo. a mollio lis dr̄ molleo les lui lere. i. esse vel fieri mol
lē. Et cōponit̄ vt emolleo les: ⁊ hic mollesco scis inchoa. ⁊
emollesco scis inchoa. Remolleo les. i. iterū mollere: ⁊ īde
remollesco scis. ⁊ scribunt̄ per geminum l.

Mollestra stre pellis ouina: a mollis lis dicitur q̄ sit mollis.

Mollicia cie in mollicies vide.

Mollicies. a mollis dicitur hec mollicia cie: ⁊ hec mollicies
ciei in eodem sensu.

Molliculus. a mollis dicitur molliculus la lum aliquantulū
mollis. ⁊ coꝛ. penul.

Mollifico. a mollis ⁊ facio componitur mollifico cas caui. i.
mollem facio. ⁊ est verbum actiuum. ⁊ coꝛ. mi.

Mollio liui litū lire. i. tēperare mitigare. blādire. eneruare vl̄
mollē reddere. Job. xxxiii. Deus molliuit coꝛ meū. vñ mol
lito tas frequē. penul. ꝓdu. Mollio cōponit̄ vt cōmollio
lis. i. sil̄ mollire. Demollio lis. i. valde vel deoꝛsum mollire
vel induere. Emollio lis. i. valde vl̄ extra mollire. Permol
lio lis. i. ꝑfecte mollire. Premollio lis. i. pre aliis vel añ mo
lire. Remollio lis. i. iterū mollire. Submollio lis. i. subtus
vel parum mollire. Et est actiuum mollio cum oībus suis
compositis ⁊ quarte coniugationis.

Mollis. a mollio lis deriuat̄ hic ⁊ hec mollis ⁊ hoc le: q̄ vi-
goꝛē sexus eneruati coꝛpoꝛis dedecoꝛet. ⁊ q̄si mulier emol
liat̄. ⁊ cōparat̄. vnde molliter lius sime aduer. Mollis cō-
ponitur vt pre mollis q̄ mollis ꝑmollis. Et inuenitur mol-
lis nomē ⁊ verbū: ⁊ vtrūq̄ pmaȝ ꝓdu. positione. vñ q̄daȝ
Tu verbis mollis me blandis femina mollis.

Molo lis lui luere caret supi. aut facit multū vel molitū ꝑsi.
coꝛ. Et est molere acuere ⁊ ꝓprie ferrū. ⁊ molere. i. terere sic
triticū vel aliā annonam. Et molere. i. subagitare vel coire.
vñ in li. Jud. Sansonē clausuȝ in carcere molere fecerunt.
vbi dicit mgr̄ in historiis. Molere fecerūt q̄si opere serui-
li eum affligentes. Hebrei tñ tradūt ꝙ philistei fecerūt eū
doꝛmire cū mulieribus robustis vt ex eo ꝓlē robustā suscl
perent. ⁊ ē tracta h̄ sig̃atio a ꝓdicta. Qui eniȝ coit q̄si mole-
re ⁊ terere vr̄. Molo cōponit̄: vt cōmoleo lis. i. sil̄ molere.
Demolo lis. i. male molere. Emolo lis. i. ex̄ vel valde mole
re. Immolo lis. i. valde vel intus molere. Permolo lis. i. ꝑ
fecte molere vl̄ subagitare. Remolo lis. i. iterū molere. mo
lo ⁊ ei⁹ cōposita faciūt pt̄m in lui. ⁊ carēt sup. ⁊ sm̄ ꝙ perti
nent ad actū molarū neu. sūt: ſȝ sm̄ ꝙ accipiunt̄ trāsitiue ꝓ 188
terere vel subagitare actiua sūt. ita dicit Hug. ⁊ coꝛ. mo. vn
de Hoꝛa. in sermo. Permolere vxoꝛes nolim Ladarier in
quit. Sȝ moles pmā ꝓdu. vnde quidā. Que frumēta molit
mola moles sit tibi pōdus. Hic nota ꝙ molo lis nō hȝ sup.
in frequēti vsu ad differentiam huius nois multuȝ possumus tñ
dicere molitū: sicut volo q̄ꝺ deberet facere vultū: sicut pa-
tet per nomē participiale vultus: ꝙ sm̄ Pris. nascitur ab
eo: ⁊ tamē est iam in vsu volitum apud theologos.

Moloch quoddam idolum fuit.

Molosus. a molo lis dr̄ h̄ molosus si. i. magnus canis. q̄si ad
molādū apt⁹ seu parat⁹. vl̄ molosus fuit fili⁹ Pirri vñ dc̄a
ē h̄ molosia q̄dā terra. s. epir⁹ vl̄ ps epiri. vñ molosus sa sū:
⁊ molosius sia siū. ⁊ h̄ molosus si q̄dā pes cōstans ex tribus
lōgis. dictus a saltatiōe molosoꝝ quā exercuerūt armati. ⁊
h̄ molosus p cane: q̄ optimi ⁊ magni abūdāt canes. ⁊ hic
molosicus ca cū. i. moꝛdax vl̄ rapax. hinc etiā videt̄ dici h̄
molosius q̄dā lapis viridis ⁊ grandis. ⁊ produ. lo.

Molucrum cri dicitur illud cum quo mola vertitur. ⁊ molu-
crum. i. tumoꝛ ventris. ⁊ dicitur a mola le.

Momen. a moueo ues dicitur momē minis. idest momentū.
tam pro motu q̄ȝ spacio tēpoꝛis. ⁊ coꝛ. penul genitiui.

Momētū. a moueo ues dr̄ h̄ momētū ti q̄si mouimētū q̄ ci-
to ⁊ i trāsitu moueat̄ tā breue spaciū tpis. vñ ⁊ sepe ponit̄
ꝓ mutatiōe vl̄ momēto. Momētū ē dr̄ stilus in quo mo
mēta colligūt̄. q̄ cito ad modū momēti inclinat̄. Itē mo-
mētū statere. Esa. xl. dr̄ stilus vl̄ lingua in trāsuersali ligno
posita ꝑ quā dinoscit̄ vtrū lances in trutina eq̄liter ponde
rent. Et scias ꝙ hoꝛa est vigesimaq̄rta ps diei nālis. Punc
tum ē q̄rta pars hoꝛe. Momētū est decima pars puncti.
vel q̄dragesima ps hoꝛe. Ex hoc pȝ ꝙ momentū cito moue
tur. A momentū deriuat̄ momētaneus nea neū. ⁊ momēta
rius ria rium. i. transitoꝛius. cito transiens parum durans.

Monachus. a monos q̄ꝺ ē singularitas dr̄ h̄ monachus chi.
q̄ singularis sit ⁊ solitarius. q̄ monachi a singularib⁹ acti-
bus ⁊ vita segregan. q̄si soli moꝛant̄. Si ergo solitarius i-
terptat̄ vocabulū monachi q̄d facit in turba qui solus est.
Q̄ꝺ āt dr̄ monachus q̄si vni⁹ alē custos ethymo. est Et sūt
plura gn̄a monachoꝝ. s. cenobite quos in cōi viuentes pos
sumus appellare anachoretas. iidem ⁊ heremite. ⁊ a mona
chus dr̄ hec monacha che. etiā facit datiū ⁊ ablatiū pluralis
monachabus. ⁊ hic ⁊ hec monachalis ⁊ hoc le. ⁊ monasti-
cus ca cum. ⁊ coꝛ. mo predicta. Uide in cho.

Monalis in monas exponitur.

Monar. i. stultus.

Monarcha. monos cōponit̄ cū archos q̄ꝺ est ꝓnceps. ⁊ dr̄ h̄
monarcha che. i. ꝓnceps vnius ciuitatis vel singularis ꝓn-
ceps. s. q̄ singularē possidet ꝓncipatū. sicut Alexāder apud
grecos. ⁊ iuli⁹ apud romanos. vñ hec monarchia chie. i. sin
gularis ꝓncipat⁹ vl̄ potestas. ⁊ acuit̄ penl. in monarchia.

Monarsiculus. moneo cōpōit̄ cū ardeo vl̄ ardoꝛ. ⁊ dr̄ h̄ mo-
narsiculus li. i. stult⁹ vel iracūdus. q̄ cito mouet̄ ad irā. vñ
Plautus. Quid tu morsicule ꝑsumis ⁊c̄. ⁊ coꝛ. penul.

Monas. a monos q̄ꝺ est vnū dr̄ h̄ monas nadis. i. singulari-

tas vel principiū.s.numeri ꝗ dr vnus vel vnitas.i.singularitas: et monaliter aduer.i.vnialiter:singulariter.et scias ꝙ monas coꝛ primā in Anticlaudiano vbi dr. Et monas numeri de se parit vnica turbas: sꝫ versus ille pducit. Mona de subtracta dicet̄ apocopa facta hoc aūt iō ɔtingit: qꝛ nō bene scitur a latinis natura vocabuli greci: sed scimus ꝙ deriuata a monade breuiant mo: vt monachatus.

Monasteriū.monos cōponit̄ cū sterion qḋ est statio. et dr hoc monasteriū rij q̄si singularis et solitaria statio: qꝛ ibi habitātes a secularib⁹ segregati actib⁹ et vita q̄si soli morātur. vñ monasteriolū li dimi. et hic et hoc monasterialis et hoc le.

Monedula.a moneta dr hec monedula le q̄si monetula: qꝛ cū aurū vel aliquā monetā iuenit aufert et occultat. et coꝛ.pe.

Moneo nes nui nitū. et cōponit̄ vt admoneo nes net: monet ꝗ pcipit: admonet ꝗ qḋ acciderat memorie reducit. itē monem⁹ futura: admonem⁹ p̄terita. itē ɔpōit̄. vt cōmoneo nes. sit monē. Monem⁹ minores. cōmonem⁹ pares: rogamus maiores. itē ɔpōit̄: vt pmoneo nes: pmoneo nes: remoneo nes: submoneo nes.i.latēter vl' parū vl' post monere. Moneo actiuū ē cū oībus suis cōpo. et coꝛ. hāc sylla.mo. Ouid. de arte. Disce bonas artes monen romana iuuentus.

Moneta a moneo dr hec moneta te: qꝛ monet ne q̄ fraus i metallo vel pōdere fit. vñ hic monetarius rij: et monetarius ria riū: et hoc monetariū rij locus monete: q̄ et hic monetū ti. Itē moneta dicta est a Juno qꝛ monuit romanos p anseres. vnde Luca. Numina castrensis miscebis flāma monete.

Monialis.a monas dr hec monialis lis pdu.pe.i.monacha. vñ hic et hec monialis et hoc le. Et cōponit̄. vt sanctimonialis.

Monibilis.a moneo nes dicitur hic et hec monibilis: et hoc le quod cito monetur. et coꝛ.bi.

Monile.a munio nis dr hoc monile lis qḋdā oꝛnamentū pectoris mulieris: qꝛ muniat pectus mulieꝝ ne leccatores manū possint mittē in sinū ei⁹: vl' dr monile a moneo: qꝛ moneat castitatē: monet eni videtes illā eē marito copulatā et amplius nō debē ab alio tāgi: olim eni nō solebāt monilia nisi maritate deferre. Uel dr monile a munere: qꝛ p munere solebat dari: hoc ēt serpētū dr: qꝛ ɔstat ex amphoꝛulis qbusdā aureis et variis gēmis in modū tracture serpentis. Plerunqꝫ ēt p monile oia oꝛnamēta mulierū signāt̄ q̄cūqꝫ illis p munere dant̄. et pdu.ni monile. vide versus in toꝛques.

Monimē minis coꝛ.penl. cā ni q̄ grl. vn dr ecis. Momentū dicas tōs monimē monimētū. Uide in monimentū.

Monimētū.a moneo nes dr hoc monimē minis et hoc monimentū ti p qḋ ad aliqḋ monemur: et nobis aliqḋ reducit̄ ad memoriā. vnde historie dicūr monimēta: qꝛ p̄terita nos monēt et ad memoriā reducūt: et ēt indicia amoꝛis.s.q̄ nobis relinquuntur in signū amoꝛis et memoriā monimēta dicuntur: et dr hoc monimentū q̄si monens mentē. et est ethymo.

Monitoꝛium.a moneo nes dicitur hoc monitoꝛium rij locus monendi. sicut schola vbi discipulos docemus et monem⁹ Inuenitur etiam monitoꝛium pro monimen.

Monocentaurus.a monos qḋ est vnū. et centaurus dicit̄ hic monocentaurus ri monstrum caput habens iouis.

Monoceros.monos qḋ ē vnū cōponit̄ cū ceros qḋ ē cornu et dr hic monoceros rontis.i. vnicornis: qꝛ vnū cornu i media fronte hꝫ. et ē idē aīal qḋ rinoceros. Pōt ēt declinari latine monocerus ri: rinocerus ri.pe.coꝛ. vide in rinoceros.

Monocolos cōponit̄ a monos et colon. vide ēt in colon.

Monocosmus mi genus vehiculi quod ab vno iumento trahitur: et hoc monocosmū.i.carrus vnum tantum poꝛtans. Et componitur a monos et cosmus.

Monoculus.oculus componit̄ cum monos qḋ est vnū: et dr monoculus.i. vnū habens oculū tm̄: et coꝛ.penul.

Monogamus mi penul coꝛ. dr ꝗ tm̄ vni vxoꝛi nupserit. Et cōponit̄ a gamos qḋ est nuptie. et monos qḋ est vnum

Monopolis.a monos qḋ est vnum: et polis ciuitas cōponit̄ hec monopolis huius lis ciuitas habēs sub se ciuitatē vnā vel qꝛ vnica et singularis ciuitas.s. que reliquis in aliqua regione melioꝛ sit et liberioꝛ. et coꝛ.penul.

Monopolium lij est statio vbi vna res venditur: et dicitur a monos qḋ est vnum: et pole qḋ est vendere.

Monoptotus.ptotus qḋ est casus cōponit̄ cum monos. et dr hic monoptotus ta tum.i. vnū casum habens. et coꝛ.penul.

Monos grece latine dr vnū vel singularis: et acuitur in fine.

Monosticon.a monos qḋ ē vnū. et sticō v̄sus ɔpōit̄ hoc monosticon vel monosticiū: opus vnius versus. et acuit̄ in fine.

Monostrophus in strophos vide.

Mons a moueo dr hic mons tis altus terre tumoꝛ. et diuidit̄ i tria.s.radicē: lat⁹ et ingū. qḋ ē sūmitas mōtis. Idē et collis: et dr a moueo: qꝛ terra q̄si in altū moueat̄. Uel p̄ ɔtrariū dicit̄ mons a moueo: qꝛ minime mouet̄ de loco ad locū. Uel dr a munio: qꝛ munit nos: vel ab emineo qꝛ emineat. Nā sꝫ Isi. mōtes sūt tumoꝛes terraꝝ altissimi dcī qꝛ sūt eminentes. Qḋ aūt dr mons q̄si moles opposita nascēti soli ethy. ē. et est mons spēi p̄mitiue et deriuatiue. p̄mitiue quātū ad mōtanus deriuatiue quātū ad moueo ueo. Et vt dicit frater Albertus ex mōte q̄ vocat̄ caucasus oꝛiunt̄ flumia magna agrū mītaꝝ: hic āt mons maioꝛ ē oīb⁹ mōtib⁹ oꝛiētalib⁹ ad aq̄lonē tēdētib⁹ de hoc dcī ē i caucasus. itē scias ꝙ sūt q̄dā mōtes q̄ dicūr supremi altī i q̄b⁹ nō gn̄at̄ ros vel pluuia. nec ventus sentit̄. De hmōi mōtibus legit̄ in chronicis. qꝛ pbi a scēdētes in eos cā philosophādi. secū tn̄ poꝛtauerunt aquā i vasis. et spōgias. et spōgiis in aquā missis et ori applicatis attraherēt sibi supioꝛē et crassioꝛē aerē ad refrigeriū pectoꝛis vt ibi aliquantulū subsistē possent. Ad hoc facit qḋ Pap. dicit. Olympus indt mons macedonie tante altitudinis ē vt in ei⁹ cacumine nec ventus sentiat̄. nec nubes se colligāt. qꝛ excedit istū aerē humidū i quo aues celi volitāt. qḋ ab eis pditū est q̄ solebāt nescio quoꝝ sacrificioꝝ cā memoꝛati a scēdere mōtē. et aliq̄s notas in puluē scribebāt q̄s ab alio anno integras iueniebāt. qḋ fieri nō posset si locus ille vētis aut pluuie pateret. decide tāta ē tenuitas illi⁹ aeris vt nō suspirare durarent. Illuc eni ire nō poterāt nisi spōgias humectatas narib⁹ applicarēt. vñ crassioꝛē et ɔsuetū spm̄ ducerēt. hi q̄ idicauerūt ēt nullā auē in illo loco se aliq̄ñ vidisse. Uide ēt in nubes. Itē nota ꝙ mons q̄dā dr oliueti pp copiā oliuaꝝ. vñ Act.i.c. Tūc reuersi sūt hierosolymā a mōte ꝗ dr oliueti ꝗ est iuxͣ hierlm. sabbati habens iter. et p vnū miliare distat a hierlm. vt dicit hug. in hystoꝛiis. Uetus editio hꝫ a mōte triū luminū. sic āt dict⁹ ē mons oliueti. qꝛ de nocte ex pte occidētis illuminabat̄ igne tēpli ꝗ erat iugis in altari. mane in parte oꝛientali p̄mos recipiebat radios solis anteq̄ illustraret ciuitatē hēbat ēt copias olei. qḋ est ēt fomētū luminis. In glo. āt sic dr. Mons oliueti ab antiq̄s mons triū luminū vocabat̄ lucerne.s. de tēplo resplēdētis. ac solis ex altera pte oꝛientis. et olei in ipso mōte nāl̄is lucis. q̄ tria ɔuenit pfectioni pp diuini hēi lucem de ecclia fulgentē. et pp solis iusticie fulgoꝛē et pp pure ɔscientie nitoꝛem. Uide in prima.

Monstro stras straui strare.i.ostēdere vnde hic monstratoꝛ toꝛis. et mōstrabilis le. et hoc monstrū stri. qꝛ mōstrat aliqḋ futurū. sꝫ p̄prie monstrū qḋ statim mōstrat qḋ appareat. vñ mōstruosus sa sum. et monstrosus sa sum oia i eodē sensu et hoc duo cōparant̄. vnde hec mōstruositas tatis. et hec monstrositas tatis. Monstro cōponit̄ vt demōstro stras. p̄mōstro stras. et est actiuū cū oībus suis cōpositis. Dic nota ꝙ Aug. in.xvi.li. de ciui.dei loquens de mōstruosis fere mōstris sic dicit. Perhibet̄ quibusdam plātas versas esse post crura. q̄busdā vtriusqꝫ sexus esse naturā. dextrā māmā virilē. et sinistrā muliebrē. vicissimqꝫ inter se coeundo et gignere et parere. aliis oꝛa nō eē. eosqꝫ p nares tm̄mō halitu sumere. vide in hermafroditus. Itē ferunt eē gētē vbi singula crura in pedibus habēt nec poplicē flectūt. et sūt mirabilis celeritatis. Ante annos aliquot nostra certa memoꝛia in oꝛiēte natus ē duplex hō supioꝛib⁹ mēbris. inferioꝛibus simplex. nā duo sibi erāt capita et duo pectoꝛa. q̄ttuoꝛ manus vēter āt vn⁹. et pedes duo sic vni hoī. et tādiu vixit vt multos ad eū vidēdū fama traheret. Sꝫ pōt q̄ri an p̄

dicta hoiez gña monstruosa traxerint originē ab Adā. Ad h̄ videt Aug. Oia gña hoiez q̄ dicit ee credē eē nō ē necesse vez q̄sq̄ vspiā nascat hō.i.aial rōnale mortale q̄libz nr̄is sensib⁹ gerat formā corpis seu colorē: seu motum. seu sonū. seu q̄libz vi: q̄libz pte: q̄libz q̄litate: nāz ex illo vno ꝓthoplasto originez ducē nllus fideliū dubitauerit: appet tn̄ q̄ i plurib⁹ nā obtinuerit: ⁊ q̄ sit ip̄a raritate mirabile.

Monstrum in monstro stras est. Uide etiā in portentum.

Montanus. a mons dr̄ mōtanus na nū. vn̄ q̄dāz. Pro variis v̄bis mōtanis vtimur herbis. Itē a mons dr̄ mōtana norū tm̄ in plurali numero.i.mōtes: ⁊ ꝓpie mōtes magni. vn̄ l Luca. Abiit in mōtana cū festinatiōe: ⁊ mōtani dicti sunt q̄dā heretici: q2 tpe ꝑsecutiōis in mōtibus latuerūt q̄ occasione se a catholice eccl'ie corpore diuiserūt: hinc mōtanus dictus est q̄dā vir ꝓprio noie. ⁊ ꝓdu. penul. montana.

Monticulus. a mons dr̄ h̄ mōticulus li dimi. puus mons vn̄ monticulosus sa sum. vnde hec monticulositas tatis.

Montuus. a mons dr̄ montuus tua tuū: ⁊ hinc mōtuosus sa sum in eodem sensu.i. plenus montibus. ⁊ montuosus cōparatur. vnde hec montuositas tatis.

Monumētū. a moneo nes dr̄ h̄ monumētū ti.i. sepulchꝝ mortuoꝝ: q2 p trāseūtiū mētes moneat ad h̄ debē trāsire vl' q2 moneat mētes ad dēfūcti memoriā: vl' ēt ad sui ꝯtēptū vn̄ ⁊ dr̄ monumētū q̄si monēs mētē. s. trāseūtiū vt cogitēt d̄ morte aut ad memoriā defūcti ⁊ ꝯtēptū sui: vl' monumētū dr̄ eo q̄ moneat.i. admoneat mētē ad veneratōez sci ibi sepulti: q̄r⁹ fz Remigiū dū nos ꝯsideram⁹ scōꝝ monumēta q̄ sua corpora p xp̄o tradiderūt monemur veneratōez illis īpēdere.

Mora. a moror raris dr̄ h̄ mora re: mora ēt ē q̄ īpedit: tarditas q̄ īpedit. Itē mora i re. tarditas in hoie vn̄ h̄ morula le dimi. ⁊ morosus sa sum.i. tardus. Et ꝯparat' vn̄ morosius sime aduer. ⁊ h̄ morositas tatis. ⁊ cor. p̄mā mora cum suis cōpositis: ⁊ a mora dr̄ morat⁹ ta tū: ⁊ cor. p̄mā: fz q̄sq̄ deriuat' a mos. ⁊ ꝓdu. p̄mā. Inuenit' ēt h̄ morus ri p q̄daz arbore. ⁊ h̄ morū plural'r hec mora p fructu. ⁊ ꝓdu. tūc mo. vn̄ versus. Sūt matura mora pira ꝑsica coctana mora.

Moracia. a mora dr̄ h̄ moracia cie.i. nux dura diu seruata.

Moral'. a mos h̄ ⁊ h̄ moral' ⁊ h̄ le: qd̄ ptinet ad mores vel qd̄ hz mores. vl' q̄ tractat d̄ morib⁹. vn̄ h̄ morale lis p quodā li q̄ tractat d̄ morib⁹ ⁊ h̄ moralia liū p eodē li. ⁊ h̄ moralitas tatis: ⁊ ꝓdu ra. Itē scias q̄ morale v̄bū siue imitatiuūz dr̄ v̄bū d̄signās morē rei sui p̄mitiui: vt p̄riso.i. morē p̄ris gero De h̄ supra dixi i tertia pte. in. c. de sp̄ebus verboꝝ.

Morat⁹. a mos dr̄ morat⁹ ta tū.i. morib⁹ īstruct⁹ ⁊ īformat⁹: et bonos hn̄s mores. Itē morat⁹.i. seq̄ns mores. Itē morat⁹ i. fz mores d̄script⁹.i. fz ꝓꝑetates: ⁊ p. p̄mā. vn̄ Hora. i poe. Interdū speciosa iocis morataq̄: recte. itē morat⁹ ta tū pōt deriuari a mora. Est ēt participiū de moror raris: ⁊ tūc cor. p̄mā. vn̄ versus. Mos memoratū mora fac' eē moratum.

Morb⁹ bi.i. īfirmitas. ⁊ dr̄ a morte q2 īferat morē. vn̄ morbid⁹ da dū.i. īfirm⁹ vl' īsan⁹ ⁊ morbosus sa sū.i. plen⁹ morbo ⁊ assuet⁹ vl' q2 sua corruptōe morbū īferat vn̄ porci ⁊ capre ⁊ hmōi aīalia dr̄r morbosa: q2 corrūpēdo aerē morbū īferunt. Et vtrūq̄ cōparat' vn̄ h̄ morbositas tatis. ⁊ ē mas'. ge. pp lesionē. imitat' eni nām maris. ē eni q̄si mas in agendo.

Mordax a mordeo des dr̄ hic ⁊ hec mordax cis ge. ois. Et ꝯpat' ci or sim⁹ vn̄ mordacit' ciue sime aduer. ⁊ h̄ mordacitas tatis Et ꝯpōit'. vt p̄mordax cis.i. valde mordax ⁊ ꝓdu. pe. gti. Et a mordax dr̄ mordaculus la lum aliquantulū mordax.

Mordeo des momordi sum. Et cōponit' vt cōmordeo commordi. d̄mordeo di: emordeo di: īmordeo. p̄mordeo: remordeo. ꝑmordeo. Et ē mordeo actiuū cū oibus suis cōpositis ⁊ eius cōposita oia amittūt geminationē simplicis in preterito: ⁊ faciunt preteritum in di. ⁊ supi. in sum.

Mordit⁹ aduerbiū.i. mordenter vl' morsiliter vel mordaciter ⁊ cor. di. ⁊ dicitur a mordeo des: vel a morsus.

Mori infinitiuus de morior rerīs: ⁊ cor. primā. vnde cōmori penul. cor. sed mori dtīus de mos moris ꝓdu. vnde versus Est in amore mos veneris se subere mori.

Moribundus. a morior dr̄ moribun dus da dum.i. silis mortuo vel mori incipiens. hmōi enim noīa in bundus desinētia signant silitudinē vel aptitu dinem. vnde versus. Osus plena notat bundus similat. bilis aptat.

Moriger ra rum in morigero est. ⁊ cor. penul.

Morigeror. a mos ⁊ gero ris cōponit' morigeror raris ratus sum.i. mores bonos gerere. ⁊ morigerari.i. morem gerere. obedire subiicere. facere volūtatē alicui⁹ ille eni gerit morē alicuius q̄ facit volūtatē eius. Est ergo gerere morē alicui⁹ voluntatē facere: ⁊ inde moriger ra rū.i. obediens.

Morio onis dr̄ a morte. vn̄ dicit Pap. Morior a mens morio a morte vocatus est eo q̄ nō vigeat intellectu. Morio vulgo dr̄r fatui nō multū a pecoribus distātes. ⁊ ꝓd. mo. vnde q̄dā. Nō est vngendus furiosus morio paruus.

Morior reris vel riris ritur fm̄ tertiā ⁊ q̄rtā ꝯiugatōez inuenit' fere vbiq̄. ⁊ caret sup. hēret tn̄ facere mortuū tuu. qd̄ exigit mortuus. vel moritū tu qd̄ exigit moriturus ra rum neutrū tn̄ est in vsu. ⁊ dr̄ morior a mors. ita vult Hu. Prisci. in. x. lib. vbi agit de v̄bis desinētibus in rior sic dicit. Deponētia in rior desinētia. vt orior morior tā fz tertiā q̄ fm̄ q̄rtā ꝯiugatōez declinauerūt auctores orior reris ⁊ oriris. morior riris vel reris coꝝ sup. ⁊ ortū ⁊ moritū q̄uis oriturus ⁊ nō orturus inuenit' pricipiū futuri: fz pti ortus non oritus dr̄. A morior quoq̄ notādū q̄ cū moriturus fz analogiā facit pricipiū futuri mortuus. facit ptit̄ geminata u: qd̄ in nullo alio pricipio inuenitur ꝓ mortua vel moritus: qd̄ ꝓportio magis exigebat: ⁊ h̄ verū est fm̄ antiquos qd̄ Pris. dicit. vn̄ dicit q̄ fm̄ modernos morior olim fuit q̄rte. fz nūc est tertie ꝯiugationis. facit tamē irregulariter mortuus: fz supinū moritū tu: ⁊ īde moriturus. Morior cōponit' vt cōmorior. emorior. īmorior.i. inuigilare. insistere. instare. l sudare. p̄cmorior. p̄morior. remorior. ⁊ est morior depo. cū suis cōpositis. ⁊ cor. mo. sed mos moris producit mo. vnde v̄sus. Est i amore mori veneris se subdere mori. 189

Moror raris rat⁹ sum cōponit' cū con de in re: ⁊ dr̄ cōmoror raris. demoror raris. ⁊ īmoror raris.i. valde morari. vel intus morari. remoror raris.i. iteꝝ morari. Moror ⁊ eius cōposita cōia sūt. ⁊ sūt oia fere eiusdē siḡationis.i. īpedire. detardare detinere. vl' īpediri: tardari: detineri: ponunt' tamē q̄sq̄ absolute p ꝯsistere. vel morē facere. ⁊ cor. mo moror. vnde Ouid. de arte. Erret ⁊ in nulla parte morat' amor.

Morosus. a mos deriuat' morosus sa suz.i. lasciuus fastidiosus supbus. vel nobilis. tn̄ morosus potius ponit' in mala siḡatōe q̄ in bona q̄si malos habens mores. ⁊ ꝓdu. primā. itē morosus pōt deriuari a mora. ⁊ tūc cor p̄mā. vnde versus. Mos me morosum. mora facit me esse morosum.

Morphea. a morphe qd̄ est mutatio dr̄ h̄ morphea phee quedam īfirmitas. s. quādo aliq̄s mutat' in aliū colorem.

Morphesis. a morphe quod est mutatio ⁊ ysis quod ē substantia cōponitur hec morphesis sis.i. mutatio ꝓprie substantie ⁊ simpliciter ponitur pro mutatione.

Mors. a mordeo des dr̄ hec mors tis. dissolutio aie ⁊ corporis. ⁊ ponitur p qualibet destructiōe ⁊ corruptōe. ⁊ dicitur mors a mordeo q2 mors mordet. Uel dicit' a morsu p̄mi hois q̄ vertice arboris pomū mordens morē incurrit. vel dr̄ mors q̄si amaror q̄a sit amara. Et sunt tria gña mortis. s. acerba. īmatura. ⁊ merita. acerba īfantiū. īmatura iuuenū merita.i. nālis senū. Itē aliter fz ternariū distinguit' mors alia est nālis: alia fatalis. alia casualis. Nālis ē q̄ de nā cōtingit cui vltra centūuiginti annos nō est ꝯcessum. q̄a centūuiginti annis pōt hō viuere. Fatalis est ⁊ ꝯtingit fato.i. ꝯstellatiōe. tali eni ꝯstellatione pōt q̄s nasci vel disponi q̄ viuit plus vel minus fato nonaginta annis si tres cursus saturni exitū creant. nisi forte benignitas aliarum stellarū eius superent cursum. Casualis.i. accidentalis. est q̄ ꝯtigit vel ꝯtingere pōt aliquo occidenti. s. per occasionē vel submersionem. vel ruinam. ⁊ hmōi. ita dicit Hug. Hic nota q̄ corpora celestia effectū habēt in corpora inferiora. vn̄ dicit Dio. in. iiij. c. de diui. no. de radiis solis tractans. q̄ sol ad

gñationē visibiliū corpoꝝ ↄfert: ꝛ ad vitā ipsa movet ꝛ aũ get ꝛ nutrit ꝛ pficit. Hoc ēt ipse sensus oñdit pcipue ad effectū solis ꝛ lune. Uirtutē āt coactiuā sup liberũ arbitrium sufficiēter nō hñt corpa celestia. De hᵒ supra dixi i astrū. itē vide i sol. Scire ēt te volo q̃ sic dicit gl. sup illō Esa. xxxviij Dispone domui tue. i. ordina q̃s in regno tibi succedat: qꝛ morieꝛ tu: ꝛ sic deᵒ fꝫ Ezeg. sniaꝫ mutat fꝫ nō ↄsiliū. Sniaꝫ debemus itelligere sensuꝫ vboꝝ: ↄsiliū vō ab eterna dispositione ē. Sniam vō seruis deus reuelat: nō tñ ↄsiliū. Item deᵒ duobᵒ modis res ↄsiderat. s. fꝫ merita: ꝛ fm rei nāmq̃ dūr inferiores cause eē: ꝛ fm suū ↄsiliū. vn̄ Ezechiā moriturū ↄsiderauit fm meritū fm pbisicā. i. fm nām: ꝫ nō futurū ꝛ nō moriturū fm ↄsiliū suū: vtrūq̃ eni erat scriptuꝫ in libro vite: ꝫ alterū suo pphe. pmisit legēdū: alteꝝ vō nō pmissum est. veꝝ dixit ppha nec est deceptus qꝛ sic legit: nec est mētitus qꝛ sic credidit. Et fꝫ illas inferiores causas locutus ē q̃uis simplr ꝛ sine additamēto: velut si q̃s videret cecū ꝛ diceret. Iste amplius nō videbit: ēt si diuino ↄsilio lumē recipet: ille vō nō mētireꝛ: qꝛ rē pbisicā secutᵒ eēt. Eodē mōēt Jonas subuersionē niniuitaꝝ vidit i mēte diuina q̃ tñ futura nō erat: qꝛ illud qō vidit fꝫ merita eoꝝ vidit q̃ vō ↄuersi sūt ↄsiliū dei fuit qō ipe nō vidit. Itē nota q̃ dicit mortis nō necītate singulis sic: ꝫ voluntate dei et ignotis mortaliᵇᵒ causis vl̄ viuat aliq̃s vl̄ moriaꝛ: pserti᷒ cū tūc i ezecħ. statuta fꝫ nāꝫ morꝭ necītas differaꝛ. Et post mortē ēt plurimos resuscitatos legimᵒ. Dicūt ēt q̃dā q̃ vl̄ male viuēdo nō mereaꝛ q̃s ad vite sue terminū nālē puēir vl̄ bñ agēdo añ tp̄s mereaꝛ rapi ad pmia vite. vn̄ ppha. viri sanguinū nō dimidiabūt dies suos. Et i. iiij. ca. Sap. dr Justus raptᵒ ē ne malitia mutaret cor vl̄ itellectū eius: aut ne fictio deciperet aiam illius. De hoc etiā dicā in pphetia

Morsilis. a morsus dr hic ꝛ hec morsilis ꝛ hō le qō aptum est ad mordendum: inde morsiliter aduer. ꝛ cor. si.

Morsito tas taui tare. i. frequenter mordere. ꝛ cor. si. Inuenitur etiam morsico cas. Uide in morso sas.

Morso sas frequē. de mordeo des. A quo morsito tas aliud frequē. Inueniꝛ ēt in eodem sensu morsico cas. ꝛ a morso sas dr hic ꝛ hec morsatilis ꝛ hō le. i. ad mordēdū babilis.

Morsus. a mordeo des dr hic morsus sus sui actᵒ vel passio mordēdi. vl̄ vulnᵒ qō fit mordēdo vl̄ bolᵒ vn̄ hic morsellus li dimi. itē morsus sa sū i actiua sigatiōe q̃ mordet et comedit: q̄si nō ieiunᵒ. vn̄ ↄpoīt imorsus sa sū. i. ieiunᵒ. nihil momordit. vn̄ Hor. i ser. flagitāt imorsus refici. Inuenit ēt morsus sa sū i passiua sigatione a mordeor deris.

Mortalis. a mors oritur hic ꝛ hec mortalis ꝛ hō le. i. morti subiacens: q̃cūq̃ enī sūt luna iferiᵒ sūt mortalia. i. morti ꝛ corruptōi subiacētia. Et hic mortalr aduer. ꝛ hec mortalitas tatis ꝛ hic hō ꝛ hec mortal substātiue. i. hō i cōi gñe. et q̃uis mlta alia sūt mortalia: dr tñ hō mortal p excellētiā miserie ꝛ angustie. Pluribᵒ. n. mortibᵒ passiōibᵒ angustijs miserijs tribulatōibᵒ dolorībᵒ ꝛ ifirmitatibᵒ subiacet miser hō q̃ aliq̃ alia res. vn̄ cū iuēiꝛ mortal positū substātiue i mas. vl̄ fe. ge. vl̄ i cōi ge. tūc nō designat nisi hoies. Et ↄponiꝛ hic ꝛ hec imortal ꝛ hō le vn̄ a dtō imortali addita tas formaꝛ hec imortalitas: ꝛ imortal ēt poniꝛ p deo excellētiā imortalitatis ꝛ icorruptiōis. ꝛ iō formaꝛ mortal a gtō morꝭ le mutata i a lōgā ꝛ addita lis. sic dixi in tertia pte in tractatu de spēbus noium. in cap. de noiatiuis desinentibus in alis.

Mortariū. a mors dr mortariū rij. qꝛ ibi iā semina in pulueres redacta ꝛ mortua cōdiunꝛ. vel cōponiꝛ a mors ꝛ tero ris: qꝛ ibi q̃cq̃d teriꝛ moriꝛ. vn̄ hoc mortariolū li diminuti.

Morticinᵒ. mors ↄponiꝛ cū cedo dis cecidi: ꝛ dr morticinus na nū penul. pdu. i. morte cesus. ꝛ iterfectᵒ ꝛ pdu. tūc penl. Itē mors ↄpoīt cū cado: ꝛ dr morticinᵒ na nū. i. morte cadēs. sic q̄n ē mortalitas aīaliū. ꝛ tūc cor. penul. vn̄ Juuo. De cado morticinū. de cedo morticinū. Itē morticina ferro cadūt. morticina morte. Morticina de cedo comedūꝛ: morticina de cado comedi nō debēt morticinū nō est nomē nisi mortuoꝝ. ꝫ mortalia nomē ē viuētiū corpoꝝ. Et iđe hec mor ticiniū nij talis mortalitas vl̄ morticiniū. Et scias q̃ morticina Esa. iiij. vbi dr morticina eoꝝ pdu. penul. qꝛ glo. dic. Morticina eoꝝ pstrata a romanis. Itē morticina Hiere. vij. pdu. penul. Et erit morticinum ppli huius in cibum.

Mortifico cas caui componitur a morte. vel potius a mortuus ꝛ facio. ꝛ cor. penul.

Mortuus est participiū de morior reris. Et cōponitur vt semimortuus tua tuū. i. ex pte mortuus est. Et imortuus tua tuū. i. nō mortuus vel valde mortuus. Uide in morior. De cognitione mortuoꝝ dixi in defunctus.

Morus ri q̃dā arbor. ꝛ deriuaꝛ a greco. s. mauron. qō latine dicitur nigrū. qꝛ eius fructus fit niger. vnde hoc morꝫ ri fructus eius. hanc arborem latini rubum appellant celsam: quia fructus eius vel virgultum rubeat.

Mos a moro dr hic mos moris. ꝛ est mos ↄsuetudo. vn̄ Talis mos ē in pñbᵒ ntīs. i. talis ↄsuetudo. ꝛ iste seqꝛ morē pris. sue. i. ↄsuetudinē. ꝫ differūt qꝛ mos ē qō fecit morā. vn̄ et diffiniꝛ sic mos. Mos ē longa ↄsuetudo de moribᵒ tracta tm̄mō. Uel sic. Mos ē q̃dā lex viuēdi nullo vinculo astricta. siue lex nō scripta. ꝫ tñ vsu eui retēta. vl̄ mos ē vetusta ꝛ pbata ↄsuetudo. siue lex nō scripta. Sꝫ ↄsuetudo ē q̃dā ius moribus istitutū. qō p lege suscipiꝛ cū lex deficit. Itē mos i. vtus hoīs. ꝫ ppzie in plurali hꝫ hāc sigatiōeꝫ. vt iste hꝫ bonos mores. ꝛ pprie dr de bono sicuti vitiū de malo. Mali ergo mores nō sūt mores ꝫ vitia. ꝛ ē ibi oppositū in adiecto. sicut cū dr hō mortuus. inde morosus sa sum. ꝛ pdu. pmā mos moris cū suis deriuatiuis. vnde mori dtūs pdu. pmā. ꝫ mori infinitiuus de morior reris cor. mo. vt dixi in mori. De more. i. de ↄsuetudine dixi in ↄsuetudo.

Moscillus li dimi. in mosculus vide.

Mosculus li est dimi. de mos moris. i. paruus mos. Et inde moscillus li aliud dimi.

Moto. a moueo ues ui motum tu u in o fit moto tas verbū frequen. i. frequenter mouere. ꝛ produ. mo.

Motus a moueo ues ui tū dr hic motus tus. Et adiectiue ēt declinaꝛ motus ta tū. Et sicut dr i pdicamētis Aristo. Sex sūt gña motus. s. gñatio. corruptio. augmētatio. diminutio. alteratio. fꝫ locū mutatō. Sex ḡ modis mouet res. s. vl̄ gñādo. vl̄ corrūpēdo. vl̄ augmētādo. vl̄ diminuēdo. vl̄ alterādo. vl̄ fꝫ locū mutādo. Et scias q̃ gñatio ē exitᵒ a nō eē in eē. Corruptio ē pgressio ab eē ad nō eē. Augmētū ē pcisitē tis quātitatis additamētū. Diminutio ē pcisitētis quātitatis minoramētū. Alteratio ē mutatio a q̃litate ad q̃litā vl̄ i media. vt cū q̃s pmutaꝛ ab albedie i nigredinē. vel in medios colores. motᵒ āt fꝫ locū ē mutatio ab vno loco ad alteꝝ. motᵒ fꝫ locū sex sūt spēs siue dr̄ie. s. sursū deorsū. ante retro. dextrū. sinistrū. ad oēs eni has partes fit motus.

Moueo ues ui tū uere ↄponiꝛ cū ad. ꝛ dr admoueo ues. i. adiuicinare. adiūgē. vn̄ admoti aduer. i. adiucinatī. adiunctim. Itē ↄpoīꝛ cū a ꝛ dr amoueo ues. i. remouē. auertē. absentare. sepere. Itē cū cō. ꝛ dr cōmoueo ues. i. sic mouē. vel conturbare. iratū facē. itē cū di. ꝛ dr dimoueo ues. i. i diuersas partes vel diuersis modis mouē. auertere. separe. Itē cōponiꝛ emoueo ues. i. valde vel ex mouē. imoueo ues. i. valde vel itro vl̄ itus mouē. vn̄ imorᵒ ta tū pticiplū. ꝛ pōt eē ↄpositū ab i ꝛ motᵒ. q̄si non motᵒ. Itē pmoueo. pmoueo. pmoueo. Itē remoueo ues. vn̄ remotᵒ ta tū nomē. ꝛ cōparaꝛ vn̄ remote ꝛ remotim aduer. i. separatim. Itē semoueo ues. i. seorsū mouere vel sepāre. vn̄ semotim. i. sepatī᷒. ꝛ semotus ta tū. summoueo ues. i. remouere. auferre. Moueo ꝛ eius cōposita oīa actiua sūt. ꝛ faciunt pñi in moui. ꝛ sup. in motū ꝛ oīa cor. in pñti hāc syllabā mo. sed in ptō eam pducūt. vn̄ Prosper. Sꝫ q̃ leserunt dulcia amara mouentur.

Mozina. a modus dr hec mozina ne genᵒ repositorij. q̄si modia ꝫ p d. sicut antiq̄ssimi solebant dicere bozie pro hodie.

M ante U

Mucidus. a mucus dr mucidus da dū. ꝛ dr panis mucidus q̃ hꝫ musaꝫ vl̄ mucū. vn̄ Juue. Uix fractuꝫ solide iā mucida

frusta farine. vñ mucido das. i. mucidũ facẽ. ⁊ est actiuum.

Muco cas in mucus est.

Mucor. a mucꝰ dr̃ h mucor coris: ⁊ ẽ mucꝰ musa panis: ſʒ mucor ppe musa vini. ⁊ hic mucorosus sa sum. vide i mucꝰ ci

Mucro. macros grece latine dicitur longũ. vnde hic mucro onis. i. cuiuslibet rei acumen: ⁊ dr̃ sic a lõgitudine. vnde sepe inuenitur pro gladio. Et sunt ista noia synonyma. s. ensis: gladius mucro: spata: romphea.

Muculentus. a mucus ⁊ lentos qđ est plenũ cõponit̃ muculentus ta tũ. i. sordidus: muco plenus. Et cõparat̃ muculẽtus tior simus. vnde muculente tius sime aduer. ⁊ hec muculentia tie. i. abundantia ⁊ plenitudo muci.

Mucus. a marceo ces dr̃ hic mucus ci: ⁊ est mucus putredo i pane ex vetustate pueniẽs: ⁊ dr̃ mucus q̃si marcus vñ hic mucor coris idẽ: ſʒ pprie mucus in pane: mucor in vino ⁊ aq̃. s. musa vini. Itẽ mucus põt deriuari a mũgo gis: ⁊ tũc mucus est petredo que de naso exhibitur ⁊ proiicitur.

Musa se idem est quod mucus vel muca.

Mugil. a multũ ⁊ agilis cõponit̃ hic mugil lis q̃dã piscis: qꝛ sit multũ agilis in sugiẽdo rhetia piscatoꝝ. nã vbi dispositas senserit isidias ↄfestim retrorsum rediẽs. ita trãsilit rhete vt volare piscẽ videas. ⁊ cor. penul. gti mugilis.

Mugillo las. i. clamare. onagroꝝ est: ⁊ dicitur a mugio.

Mugio gis gire giti. i. boare. stridẽ. ⁊ ẽ boum. Et cõponit̃ vt admugio gis. i. aduocãtẽ vel admugientẽ mugere. cõmugio gis. i. sil̃ vel cũ alio mugio: imugio gis. i. valde vel intus vel intra mugire. obmugio gis. i. ↄ mugire. remugio gis i. iterũ vel retro: vel ↄ mugientẽ mugire. Et est mugio neutrum cũ oĩbus suis compositis. ⁊ producit mu.

Mugitus. a mugio gis dicitur hic mugitus tus penul. pdu. idest vox boum. stridor dolor.

Mulcebris in mulcibilis vide.

Mulceo ces mulsi mulsum cere. i. linire: mitigare: delectare. Et cõponit̃: vt demulceo ces. pmulceo ces. remulceo ces. ⁊ est actiuum mulceo cum oĩbus suis compositis.

Mulciber q̃si mulcẽs imbrẽ. vide in mulcifer. ⁊ cor. penul.

Mulcibilis. a mulceo ces dr̃ hic ⁊ h mulcibilis. ⁊ hoc le: ⁊ hic mulcibiliter aduer. ⁊ hec mulcibilitas tatis. Itez a mulceo dr̃ h ⁊ hec mulcebris ⁊ hoc bre i. suauis: delectabilis: mulcibilis. Et hec mulcedo dinis. i. suauitas.

Mulcifer. mulcifer cõponit̃ cũ ferrũ ⁊ imber: ⁊ dr̃ hic mulcifer feri: ⁊ hic mulciber beri vel bri: ⁊ vtrũq; hoꝝ noĩuʒ vocat̃ vulcanus: ⁊ ẽ faber iouis. ⁊ iđ dictus ẽ mulcifer. i. mulcens ferrũ. Idẽ ⁊ mulciber: qꝛ mulcet imbrẽ. i. aquã temperando ferrũ vel qꝛ mulcet ferrũ imbre. i. aqua. ⁊ cor. penul. mulcifer tam noĩatiui q̃ʒ gti. sicut ⁊ mulciber beri.

Mulcto. a mulceo ces dr̃ mulcto ctas: ⁊ est mulctare mulcere lenire. mitigare. blãdis verbis seducere. curuare. vexare vl̃ verberare. litigare vel pugnis siue calcibus tundere. ⁊ est translatum a mulso qđ acceptum lenire fauces solet dolẽtis: vel completũ sordibus stomachum.

Mulctrale. a mulgeo ges mulxi sum ⁊ mulctum inuenit̃ mulctrale lis: ⁊ h mulctrũ ctri. ⁊ h mulctra ctre vas in quo intus mulget̃. i. lactatur. Mulctrũ etiã vel mulctra dr̃ hora mulgendi: ⁊ h mulgariũ: ⁊ h mulctrũ idẽ. s. vas in quo mulgetur: vel mulctrum dr̃ nouũ lac. vide etiam in mulsa.

Mulctrum ctri in mulctrale est.

Mulgarium in mulctrale est.

Mulgeo ges mulsi: geo i si: ⁊ si i sum sit mulsi ptiti: ⁊ mulsuʒ supinũ: ⁊ ẽ mulgere lac de vbere exhibere. Mulgeo ↄponit̃ vt demulgeo: emulgeo: cõmulgeo: imulgeo: permulgeo: remulgeo. ⁊ ẽ mulgeo actiuũ cũ oĩbꝰ suis ↄposi. ⁊ fac̃ ptiti i si ⁊ supinũ i sũ: lʒ q̃lꝗ; iueniat̃ mulxi ⁊ mlctũ apđ antiquos hñt enĩ mulgeo ⁊ mulceo idẽ ptiti ⁊ supinũ in eadem voce mulsi ⁊ mulsuʒ ſʒ Hu. Pris. ẽt i. viii. li. diẽ. Mulgeo quoq; mulsi facit q̃uis dicie cã quidã mulxi protulerunt. His visis dico q̃ mulceo ⁊ mulgeo habẽt idem ptiti ⁊ supinũ ſm modernos. s. mulsi ⁊ mulsum. Uide etiam in mulsi.

Muliebria briũ pluraliter dr̃r monstrua. qꝛ mulier solũ aial mẽstruale est: ⁊ vt dicit magister in historiis sup illud Gene. Defecerant. Sare fieri muliebria i. menstrua: q̃bus deficientibus via deficit pariendi. Uide in menstruum.

Muliebris. a mulier abiecta extrema lr̃a r ⁊ addita bris fit muliebris: ⁊ declinat̃ hic ⁊ h muliebris ⁊ h bre. ⁊ pd. penl̃. sic salubris. Et inde muliebriter aduer. ⁊ hec muliebritas tatis.

Mulier eris dr̃ a mollis q̃si mollier: qꝛ mollis ẽ ⁊ debil̃ respectu viri. iđ vtas viri ẽ maior. ⁊ mulieris minor. vt patiẽs viro eẽt. s. ne femis repugnãtibꝰ libido cogẽt viros al̃s appetere. vl̃ i aliũ sexũ prruere. Dr̃ igit̃ mulier ſʒ femineũ sexum nõ ſʒ corruptõeʒ itegritatis. et h ẽ ex sacra scriptura. nã Eua stati scã de latẽ viri nõdũ ↄtacta a viro mulier dcã ẽ ibi. Et formauit eã i mulierẽ. Qđ ãt dr̃ mulier q̃si mulcẽs viꝝ vel q̃si molliẽs viꝝ ethy. ẽ. ⁊ pdu. penul. in obliq̃s. vñ Statius Siq̃ deũ soboles. siq̃ mulieris origo. hoc ẽt cõprobat cõis vsus q̃ emulãdus ẽ: ſʒ vl̃ q̃ cor. penul. qꝛ vt dicit Pris. in maio. oĩa latina desinẽtia i er si crescũt i gtõ cor. penl̃. i obliq̃s vt paupis. Sʒ dic q̃ Pris̃ excipit illud nomen mulier in li. de accẽtu a regula illa gñali. et h cõiter tenet̃. Hic põt q̃ri q̃re mulier fcã ẽ de costa viri. Ad h est dđm q̃ sicut dr̃ in li. sen. ii iđ de latere viri fcã fuit mulier vt ondere t̃ qꝛ in ↄsortiũ creabat̃ dilectiõis. ne forte si fuissʒ de capite fcã viro ad dñationẽ videret̃ pferẽda. aut si de pedibꝰ ad seruiẽdũ subiiciẽda. qꝛ g̃ viro nec dña nec ancilla parabat̃. ſʒ socia nec de capite nec de pedibꝰ fuerat pducẽda. vt iux̃ se ponẽdã agnosceret. quã de suo latere sumptã vidicisset. Qđ ãt post pctm mulier sub viri dñio est. hoc accidit ex culpa. nõ ex nã. nõ sine cã. Uiro quoq; dormiẽti potiꝰ q̃ʒ vigilãti detracta est costa de q̃ mulier i adiutoriũ gñatõis viro formata ẽ. ſʒ vt in eo nullã sensisse penã pbaret̃ et diuie sil̃ potẽtie opus mirabile mõstraretur. qꝛ hois dormiẽtis latus aperuit. nec tamẽ a q̃ete soporis excitauit. in quo ẽt opere et sacrm xp̃i et eccl̃ie figuratuʒ est. qꝛ sicut mulier de latere viri dormiẽtis formata est. ita eccl̃ia ex sacris que de latere xp̃i in cruce dormiẽtis pfluxerunt. s. sanguis et aqua. q̃bus redimimur a penis atq; abluimur a culpis.

Mulierarius. a mulier dr̃ hic mulierarius rii. i. frequens mulierum appetitor vel voluptati mulieris deditus.

Muliercula. a mulier dr̃ hec muliercula le dimi. pua mulier.

Mulio. a mulus dr̃ h mulio onis muloꝝ custos vl̃ sessor vel ductor. et h mulꝰ lii p eodẽ. et a mulio dr̃ mulionicꝰ ca cũ.

Mulleus lei ma s. ge. ẽ genus calciamẽtoꝝ. et dcĩ sũt mullei a mullo pisce siue a colore rubro q̃lis ẽ color mulli piscis. itẽ adiectiue dr̃ mulleus lea leũ qđ ptinet ad mullũ piscem.

Mulsa. a mulceo ces dr̃ h mulsa se potio q̃daʒ ex vino vel ex aq̃ et melle fcã eadẽ dr̃ et h mulsuʒ sil̃r a mulceo vl̃ a melle q̃si melsum. Inuenit̃ ẽt h mulsuʒ p nouo vino Hesdre. viii. Comedite pĩguia et bibite mulsuʒ. i. vinũ nouũ. vel ſʒ gl. mulsũ. i. vinũ melle dulcoratũ. Itẽ mulsum idẽ ẽ qđ medo. Ponit̃ ẽt mulsuʒ in alia sigatione in Grecismo. i. p lacte a mulgeo ges mulsi mulsuʒ. vnde ibi dr̃. In quo mulget̃ lac tp̃s mulctra vocat̃. Uas est mulctrale mulsum qđ defluit inde. Uel dic sicut dixi in mulctrale ſm Hug.

Mulsi ẽ ptiti de mulceo ces. et de mulgeo ges sic dixi in mulgeo. vnde et tales v̈sus ponunt̃ i Grecis. Mulgeo dat mulsi. sicut dat mulceo mulsi. Dat mulcere suũ sicut mulgẽ supinũ. Qđ pbo nã mulsuʒ sibi sumpsit vtrũq; supinum.

Mulsum est supinuʒ de mulgeo et mulceo vt dixi in mulgeo. Quid autẽ sit mulsum dictũ est in mulsa.

Multa te in multo tas vide.

Multatio onis in multo tas vide.

Multatus ta tum in multo tas exponitur.

Multiciũ cii. et sũt multicia vestes subtiles et lucidissime facte de nobili serico vel nobilissima lana vel lino. et dicunt̃ sic a multitudine coloꝝ. vel a multitudine ↄtextionis filoꝝ quo enĩ vestis est subtilior eo plus et fila ↄtexunt̃. vel dicunt̃ sic qꝛ sua lenitate corpus hois demulceant suauiter Iuuenal. Quid faciunt alii cũ tu multicia sumis.

Multicolor loris. i. multoꝝ coloꝝ. cõponit̃ a multus ta tũ. et

color loris. ⁊ est cõis ge. ⁊ cor. co. nam generaliter composita a colore: vt bicolor. ⁊ a decore. vt dedecor ⁊ a corpore: vt bicorpor sunt cõis ge. inueniunt tamẽ aliqñ in neu. ge. in plurali numero. vt bicoloria. discoloria. multicoloria. Ezech. xvi. Et sumpsisti vestimenta tua multicoloria.

Multifariam in multifarius vide.

Multifarius. a multũ ⁊ for faris cõponit multifari9 ria riũ. i. multũ vel multa loquẽs ⁊ variis modis. vñ multifarie aduer. ⁊ inenit ẽt actũs qñq3 aduerbialr positus multifariaʒ p multifarie: ⁊ nõ mutat accẽtum siue sit nomẽ siue aduerbiũ. ⁊ ẽ multifarie. i. multis modis: multiplici sermone.

Multifidus da dũ. i. fissus in multas partes. ⁊ cor etiam fi.

Multiformis. forma ɔpõit cũ bis tris q̃tuor septẽ ⁊ mult9 ta tũ. ⁊ dr h ⁊ h biformis ⁊ h me: triformis me. ⁊ abiicit s a bis ⁊ tris i biformis ⁊ triformis. itẽ ɔpõit q̃drīformis me: ⁊ septiformis me: ⁊ h ⁊ h multiformis. ⁊ h me. i. duaꝝ vel triũ vl q̃tuor formaꝝ: vl septẽ vl mltaꝝ formaꝝ: ⁊ hic biformiter: ⁊ h biformitas tatis triformit: ⁊ h triformitas tatis

Multiloquus a multus ta tum ⁊ loquor componitur multiloquus qua quum qui multa loquitur. vnde hoc multiloquium. i. multa locutio. ⁊ cor. lo.

Multipes pedis mas. gene. i. vermis capitis multos habens pedes. ⁊ cor. ti.

Multiplica ce fe. ge. i. vestis multas habens plicas: ⁊ componitur a multus ⁊ plica ce. ⁊ cor. pli.

Multiuolus. a multus ta tũ ⁊ volo las cõponit multiuolus la lũ q̃si p diuersa volans. vñ mulier dr multiuola q̃ p diuersa loca volat. Itẽ multiuolus la lum. i. multa volens: ⁊ tũc cõponit a multus ⁊ volo vis. ⁊ cor. vo semper.

Multo tas taui dr a mult9 ta tũ. ⁊ ẽ mltare v̄berare punire dãnare. Et inde h mlta te. l. vindicta. pena. vñ i. iiii. li. Re. Impo fuit mltã terre cẽtũ talẽta argẽti. Et a mlto tas dr mltat9 ta tũ. i. v̄berat9. punit9. dãnat9. ⁊ inde h mltatio onis. i. v̄beratõ punitio. dãnatio. Quidã tñ dixerũt q mlto tas dr a multum i o qd deberet eẽ supinũ hui9 vbi molo lis. Pena eni q̃si molit ⁊ ɔterit tribulatũ ⁊ scribit sine c: vt pʒ in Papia.

Multo magis sunt due partes sicut dixi supra in secũda parte vbi egi de accentu aduerbioꝝ in cap. magis.

Multus. a moles dr multus ta tũ: qd eni multũ est molẽ facit vñ ⁊ dr multus ta tũ q̃si molẽ tenens vel mens: ⁊ est ethy. vñ hec multitudo dinis. Multus cõponit: multi modus: multiloquus: multigradus. multifidus. multipes multifarius. multiplico. Mult9 cõparat sʒ irregularit. s. mult9 plurimus: mlta plima: mltũ plus plirimũ. ⁊ i aduer. mlto plus plurime. ponũt q̃dẽ aduerbialr multũ ⁊ mlto: plurimũ et plurimo: sʒ nõ sũt aduerbia. ⁊ nõ mutãt accẽtũ mlto vl plurimo qñ ẽ nomẽ. ⁊ qñ ponit aduerbialr. Et scias q plus in hac terminatõe. ẽ tm neu. ge. vñ i ntõ h cõparatiuũ deficit i mas. ⁊ fe. ge. sʒ i aliis casibus ẽ ois ge. i vna vel i pluribus terminatiõib9 tã i singulari q̃ʒ in plurali. vñ pluris pluri est ois ge. ⁊ facit actũs hũc ⁊ hãc plurẽ. ⁊ h plus. vtõ in mas. ⁊ fe. ge. caret. ⁊ ntũs pluralis facit hi ⁊ he plures. ⁊ h plura vl pluria. gtũs pluriũ sʒ Hug. tñ cõiter dr q plus est neu. ge. i trib9 casib9. s. i ntõ. actõ ⁊ vtõ: sʒ in aliis est ois ge. ⁊ facit ntũs pluralis in neu. ge. plura sm modernos inuenitur ẽt apud antiquos pluria: ⁊ ita credo verꝝ. vide in plus.

Mulus. a mola vel molo lis dr h mulus li. q2 molẽdo tarde ducat molas i gyrũ. vl mulus ẽ nomẽ grecũ. Industria q̃ppe hũana diuersũ aial i coitũ coegit: sicq3 adulterina pmixtiõe gen9 aliud reperit. sic ⁊ Iacob ɔ naꝫ coloꝝ similitudines pcurauit. nã tales fet9 oues illius ɔcipiebant q̃les vmbras arietũ desup ascẽdẽtiũ i aq̃rũ speculo ɔtẽplabat. Deniq3 ⁊ h ipʒ i eq̃rũ gregib9 fieri solet vt generosos abiiciãt equos visib9 ɔcipiẽtiũ eq̃rũ vt eoꝝ siles ɔcipe ⁊ creare possint. Et ẽt colũbaꝝ dilectores depictas ponũt pulcherrimas colũbas i illis locis in q̃bus ille v̄sant. vt rapiẽtes visu siles generẽt. Inde ẽ q q̃dã g̃uidas mulieres iubet nullos intueri turpissimos aialiũ vultus: vt cenophalos ⁊ simias ⁊c. ne visibus eaꝝ ɔcurrẽtes siles fet9 pariãt. Hãc eni fẽminaꝝ dicunt esse nãm vt q̃les cõplexerint siue mẽte perceperint in extremo voluptatis estu dũ ɔcipiũt talẽ sobolem pcreant: eteni aĩa i vsu venereo formas extrinsecas intro trãsmittit: eaꝝ satiata tipis rapit spẽs eaꝝ in ppriã q̃litatẽ. Ad h ẽt facit qd Aug recitat in. v. lib. ɔ Iulianũ pelagianũ. q Sorlinus auctor medicine scripsit de rege Cyprio. q cũ ipe eẽt vir deformis solebat p̄ponere vxori sue in ɔcubitu formosam picturã ne ipsa deformes pareret filios. Hiero. ẽt narrat de q̃dã muliere que peperit filiũ nigrũ pp hoc q in tpe coitus imaginẽ vidit nigrã. A mulus deriuat hec mula le ⁊ facit dtũs ⁊ ablatus pluralis mulabus. Mulus ⁊ mula spẽs aialium ab equa ⁊ asino generantur nec generant.

Mundium dii ge. neu. i. dominiũ. ⁊ dicitur a mundus.

Mundo das in mundus da dum est.

Mundus. a mũdus di deriuat mũdus da dũ. i. pur9. integer sine macula. et ɔpat mũdus dior simus. vñ mũde dius sime aduer. ⁊ h mũdicia cie. ⁊ h mũdũ di mũdicie p̄ciũ vl qd facit mũdiciã. vñ i Hester. Accipiũt mũdũ muliebrẽ. ⁊ que ad vsuʒ necessaria sũt. i. vnguẽta pigmẽta ⁊c. q̃b9 mulieres mũdiores ⁊ ornatiores habẽt. Et a mũdus dr mũdo das. i. purificare vel purũ face. vñ mũdatus ta tũ nomẽ. Et cõparat vel ẽ participiũ de mũdor daris. Mũdo cõponit. vt emũdo das. i. valde mundare. ⁊ est actiuũ cũ oĩbus suis cõpo.

Mundus di dr a moueo ues: q2 sp ẽ i motu. ⁊ hic mũdan9 et h ⁊ h mũdial ⁊ h le. ⁊ p ɔpõnẽ mũdifag9 ga gũ. ⁊ dr multi plr mũdus. Dr eni mũdus vniuersitas creaturaꝝ. s. illd qd ɔstat ex q̃tuor elemẽtis idẽticis. ⁊ dr sic q2 ẽ i motu. Itẽ mũdus qñq3 dr architipus. mũdus qñq3 dr hõ vñ ⁊ microcosmus dr. qñq3 ẽt mũdus dr supior ⁊ dignior ps mũdi. s. firmamẽtũ p excellẽtiã: q2 p̄cipue ẽ i motu. ⁊ q2 p̄cipue purũ ⁊ mũdũ ẽ nihil hñs terrene fecis ⁊ g̃uitatis. Mũdi ẽt noie amatores mũdi designãt. vñ Io. i. Mũdus p ipʒ factus ẽ: ⁊ mũdus eũ nõ cognouit i pmo loco mũdus designat hũc mũdũ. i scdo designat amatores mũdi. Et scias q mũdus p u i pma syllaba scribit. lʒ deriuet a moueo ues: q2 mltotiẽs lrã q̃ ẽ i simplici dictiõe mutat i cõposito. vt lego colligo. ⁊ vt dicit Isi. mũdus dic9 ẽ a mouẽdo. q2 i motu ẽ: nulla eni reqes ci9 elemẽtis ɔcessa ẽ. vide i par. Quot anni fluxerunt a pncipio mũdi vsq3 ad icarnatõeʒ xpi dixi in etas.

Munerarius. a munus dicitur munerarius rii qui munera dat. ⁊ munerosus sa sum. i. largus vel munere dignus. Et comparatur. vnde hec munerositas tatis.

Munero. a mun9 dr munero ras: ⁊ ẽ munerare donare. mun9 elicui dare p aliquo seruitio: vel p aliq̃ alia re. ⁊ cõponit: vt remunero ras: ⁊ ẽ actiuũ cũ oĩbus suis cõpositis. ⁊ pdu. mu. vñ Homerus. Et pus atacẽ exaurato munerat ense.

Mungo gis xi ctũ gere. i. purgare ⁊ sordes auferre: ⁊ pprie ẽ mucũ de naso extrahere ⁊ piicere. ⁊ qd remanet de cõbustiõe cãdele auferre. vñ ⁊ sepe ponit p decipere vel decipiendo auferre aliq̃d vel expoliare. Mũgo cõponit. vt cõmungo gis. demũgo gis. emũgo gis. imũgo gis. i. valde vel intus vl intro mũgere. pmũgo. remũgo. ⁊ ẽ mungo actiuũ cũ oĩbus suis cõpositis. ⁊ facit ptm in xi. ⁊ supinum in ctum.

Muniac9. a muniũ dr muniac9 ca cũ. muniaci dnr regis ɔsiliarii: vel q̃ munia. i. officia sua adiplẽt. vl tributarii. vl largi.

Municeps. a municipiũ dr h ⁊ h municipalis ⁊ h le. ⁊ munipari9 ria riũ. ⁊ h ⁊ h ⁊ h municeps cipis: oĩa i eodẽ sensu h eni noie cẽsent castellani i municipio nati ⁊ pmanẽtes: ⁊ ẽt milites stipendarii q̃ p custodia municipii munera capiũt. ⁊ ẽt originales ciues: ⁊ i loco offm gerẽtes dnr sic: et ẽt qdã genus romanoꝝ ciuiũ oliʒ dicebat sic. vñ i actib9 aploꝝ. xxi. Paulus cũ ɔpzhẽderet dixit. Ego sum paulus tarsensis nõ ignote ciuitatis municeps. volẽs eis sig̃are q eẽt ciuis roman9 ⁊ stati eũ dimiserũt. itẽ municipalis le. vl municipial le: ⁊ municipiari9. vl municipari9 ria riũ põt dici qd ptinet ad municipiũ: vl municeps sʒ qd capit mun9 ⁊ cor. penl. genitiui municeps: ⁊ formal gtũs a ntõ interposita i lra iter p ⁊ s: ⁊ mutato e aĩ p i i cor. vt mũiceps cipis

Municipalis. vel municipalis le in municeps exponitur.

Municipiaritus ria ritum in municeps exponitur.

Municipiū. muniū cōponit cū capio: et dr hoc municipiū pii: et est municipiū qñ manēte statu ciuitatis ius aliqđ maioris vel minoris officij a principe ipetrat: et dr municipiū a munis. i. officijs: qz tm munia. i. tributa vel munera reddit: nā liberales et formosissime cause: et qr pncipe pficiunt ibi nō agunt: hec enī ad dignitatē ciuitatis ptinēt: vl municipiū dr castrū munitissimū: et pprie l dfinio regionis vbi solēt morari stipēdarij milites p custodia. vñ et dr municipiū qsi capiens munia. i. munera pp stipendarios milites ibi pro custodia manentes et munera capientes.

Municium cij: a munio nis dicitur hoc municium cij. i. obsidio. vnde in. iiij. lib. Reg. dicitur. Rex assyriorum nō ingredietur vrbem hanc nec circundabit eam municio.

Munifex cis penul. cor. tam in nominatiuo qz in genitiuo: et exponitur in munificens.

Munificēs. a munifico cas dr hic et hec et hoc munifex cis pe. cor. tā in ntō qz in gtō. et hic et hec et hoc munificens tis in eodē sensu. i. vnificus et cōparat munificēs tior simus. vñ munificēter tius sime aduer. et hec munificētia tie. i. largitas. Et nota qz positiuū munificēs nō est in vsu: sz in loco eius subit munificus: et fit cōparatio anomala munificus cior simus

Munifico cas cōponit a munus et facio: et ē munificare muneribus honorare: munera alicui facere. vñ munificus ca cū largus: qsi munera faciēs. vel q muniū. i. offm qđ dz ad implet. vñ munifice aduer. et cor. fi. vide etiā in munificēs fm Hug. Pap. vo dicit. Munificus honorificus largitor liberalis. largus. copiosus. abundans.

Munimen. a munio nis dicitur hoc munimen minis. idest defensio firmamentum auxilium. et produ. penul. nti.

Munimentum. a munio nis dicitur hoc munimentū ti. i. defensio firmamentum. auxilium. et produ. penul.

Munio nis niui nire nitū. i. firmare. vallare. defensaculū facē Munio cōponit: vt circūmunio nis. cōmunio nis. premunio nis. obmunio nis. idest vndiqz vel otra munire remunio nis. i. iterū vel retro munire. vel destruere. vel munitionē auferre. Munio et eius cōposita oia actiua sunt et pdu. mu. vñ Esopus. vñ perire queas hostē munire caueto. Et scias qz regula est: qz pma psona singularis pti pfecti indicatiui modi formāt in tertia et in qrta ziugatiōe in nō desinētibus in eo a pma psona pñtis idicatiui modi o mutata in e. pdu. et addita bam: vt lego legebā: audio audiebam: qđ vr fallere in munibā et polibā: qz videlz inueni polibam et munibā p muniebā poliebā: sz participia pñtis et pti imperfecti formant ab integris. s. a muniebā et pollebā. vnde muniēs et poliēs. vñ Pris. dic i. xj. li. a muniebā muniēs hoc mutata i ns: et a poliebā poliēs dicim⁹: et ita de silib⁹ dicas

Municiuncula le dimi. parua munitio.

Munitoriū. a munio onis dicitur hoc munitoriū rij locus in quo fiunt munimenta vel ipsum munimentum.

Munium. a munus dr hoc muniū nij. i. debitū offm vel tributū vel munus. et dr munium qz manu fit factuz. Unde de btō martino dicitur. Munia tua deuotus impleho.

Munus. a munio nis dr hoc munus neris. i. donū: et dat mun⁹ ex merito. sz donū ofert ex gra vñ qdā. Dat meritū mun⁹ sz ofert gra zz donū. De ðia et doni a munus dixi in donū.

Munusculum li dimi. paruum munus. et formatur a munus addita culum: et a munusculum dicitur munuscularius ria rium qui pro munere seruit: vel qui munus dat.

Murale. a murus dr hoc murale lis idē qđ mur⁹. vide murus.

Murena. a mus qđ ē terra dr hec murena ne quedā gēma quā humorē sub terra putāt densatū calore. vñ et nomē assum psit. Murena ēt dr qdā piscis: et tunc dr a mollis. Uide in murenula. et pdu re. De nā murene piscis dicit Amb. in. v. Hexameron. Uipera neqssimū genus bestie. et sup oia quę serpētini sūt gñis astutior: vbi cū coeūdi cupiditatē assum pserit murene maritime notā sibi reqrit copulā vel nouam pparat. pgressaqz ad litus sibilo testificata pñtia sui ad cōiugalē amplexū illā euocat murena āt inuitata nō deest et venenato serpēti expeditos vsus sue impartit coniugatōis. Quid sibi vult sermo hmōi nisi ferēdos eē mores ziugū.

Murenula le. a mollis deriuat hec murena ne qđā piscis ē a mollis: nullū os hz. vl qz mollis et suauis ē ad comedēdū. Et ide hec murenula le dimi. murenula ēt dr qđdā ornamētū mulierū. qđ. s. auri metallo in vgulas latescente qdā sicuti ordinis cathena oterit in similitudinez murene serpētis qđ ad collū ornādū aptat. hec interdū auri et argēti oteritur virgulis. Unde in canticis dr. Murenulas aureas faciemus tibi vermiculatas argento. et cor mu.

Murex. a mus deriuat hec murex cis. i. mr inēs acutū et pruptū et excelsuz saxū vl cacumē montis. vñ et murex dr frutex et vgulrū aspez l acutis et pruptis mōtib⁹. Et hic hec murex dr qdā piscis. s. coclea maris. sic dcā ab acumine et aspitate. q alio noie ocbiliū vl ocha dr. vel qz circūcisa ferro lachrymas purpurei colori emittit. ex qb⁹ purpura tigit vñ et ostrum appellatū ē. qz hec tictura ex teste huōz elicit. Et hic murex sepe inueni p ipa tinctura. et sepe p ipa purpura. et cor. pe. l obliqs. vñ Ouid. ē epi. Scilicet ipa gerā saturatas murice vestes. Itē i li. de ar. Cōsule de gēmis delicta murica lana

Murgissor. a murmuro ras dicitur murgissor soris. idest callidus et fallax murmurator.

Muria. a mur⁹ dr muria rie sapior sex olei. qz sit oleo qsi pmuro. qz nāllius retinet liquorē qz si esset sine fece.

Muricida. mus componitur cū cedo dis cecidi. et dr hec muricida de penul. pdu. qz mures interficit et cedit.

Murilegus. mus cōponit cū lego gis. et dr hic murileg⁹ gi. et hec murilega ge. i. cattus vel catta. qz legit. i. colligit mures. vñ quidā. Murilegus bene scit cuius genobarda lambit.

Murinus. a mus dicitur murinus na num res muris vel ad murem pertinens. et produ. ri.

Muriscidus. mus cōponit cū scindo. et dr hic muriscidus di homo ignauus et remissus et piger. ad nil aliud vtilis nisi ad mures scindendos. i. excoriandos. et cor. sci.

Murmur. a murmuro ras dr hoc murmur muris ge. neu. apud modernos. Inueni ēt mas. ge. vñ Jo. vij. Et murmur mult⁹ erat in turba. Et a murmur dr murmuro ras. qđ cōponit. vt cō murmuro ras. demurmuro ras. immurmuro ras. i. sil vl val de vel ītus murmurare. obmurmuro ras. i. ꝯ murmurare. remurmuro ras. i. iterum vel ꝯ murmurantē murmurare. submurmuro ras. i. subtus latēter vel parū vel post murmurare. Et ē murmuro neu. cū oib⁹ suis cōposi. et cor. mu.

Murmuro ras in murmur est.

Murctū. a morior dr hec murctū ti. i. aqua calida de terra manans. s. balneū. et dr sic qsi moritetū. qz ibi morbi moriant et pereant. vel qsi mortuetū qz a mortuis. i. ab inferis tradi tur venire. vnde Hora. in epi. Sane murteta reliqui. legit hic et hec murteta. et ponit pro balneis myrtis obsitis.

Murus. a munio nis dr hic murus ri. qz muniat. et dr murus qsi muniens robur. et est ethymo. vnde hec murulus li dimi. et hic et hec muralis et hoc le qđ ptinet ad murū. et muratus ta tum. i. muro ornatus. et muro ras. i. muro ornare. murū facere. vnde hec murator toris. i. faciens murum.

Mus idē est qđ terra. vñ hic murus muris qdaz aial. qz sub terra facit suū cubile fm Hug. Pap. vo dicit. Mus terra mus pusillū aial. i. sorex. alij dicūt mures qz ex humore terre nascant. vnde dicit Basilius in. ix. homel. Hexameron. Mures et ranas ex terra gñari videm⁹. Denqz in egyptis thebis si pluuias largiores estiuo tpe fuderit mox infinitis muribus regio tota completur.

Musa. a moys qđ est aq dr hec musa se. et sūt hz phos. ix. muse. i. nouē instra loquendi. s. duo labia. qtuor dentes principales. plectrū lingue. arteria gutturis. cōcauitas pulmonis et hec instra dicuntur muse a moys quod est aqua. qz sine humectatione istoz non pōt nasci vox. Item musa dicitur qñqz cantilena. qñqz sapientia. et a musa dicit musicus ca cū. et musaucus ca cū Astrologi vero nouē musas dicunt nouē sonos q celestē armoniā faciūt. pmi septē sunt septez planetarū. octauus est firmamenti. nonū qdē assignāt ter-

re: q̄ lz nō moueat̄ p se: mouet̄ tñ circūlatiōe aliar sperarū circa ipsā: ⁊ adeo sonū hz raucū vt vix ēt cōputet̄ inter alios sonos. vñ muse dr̄ a muso.i.canēdo: qz p eas sicut antiq̄ volucrūt vis carminū ⁊ vocis modulatio quereretur.

Musach erat arca in qua reponebantur donaria regum vel principū ad reficienda sartatecta templi: vt dixi in corbonam. De musach dicitur in quarto Reg.cap.xvi. Musach quoq̄z sabbati quod edificauerat in templo ⁊ ingressum regum exterius conuertit in templum domini.

Musca a mus pro terra vel pro sorice dicitur hec musca sce quasi muris esca: ⁊ est ethymo.

Muscariū.a musca vel musculu dr̄ hoc muscetū ti: ⁊ hoc musculetū ti locus vbi abundant musce: ⁊ hoc muscarium rij ⁊ hoc muscularium rij pro eodē loco: vel p multitudine muscarum: vel pro flagello quo muscas abigimus.

Musceraneus.a mus dr̄ h̄ musceraneus nei aial exiguū araneę forma ⁊ muris: qd̄ ⁊ solifuga dr̄ qz idem fugiat: ⁊ dicitur muscenarius qz eius morsu aranea interimitur.

Muscetum in muscarium est: ⁊ produ.penul.

Muscio onis mas.gene.quasi mustio: quia mustum bibat: ⁊ dicitur a mustum: idem ⁊ bibio onis.

Muscipula: mus cōponit̄ cū capio: ⁊ dr̄ h̄ muscipula le decepcio ad mures capiēdos: sicut ⁊ mustricula: ⁊ ponit̄ gñalr̄ pro q̄libet deceptione. vnde muscipulor laris.i.decipere: ⁊ hinc hic muscipulator toris.i.deceptor. Itē muscipula ponit̄ pro pedica.i.laqueo quo pedes ligantur.

Muscosus.a musca dr̄ muscosus onis.i.magna musca: ⁊ muscosus sa sum.i.plen⁹ ⁊ abundās muscis. vñ h̄ muscositas tatis.i. abundātia ⁊ plenitudo muscar. Itē a muscus pōt dici muscosus sa sū.i.musco plen⁹ ⁊ coopt⁹. vñ Virg. Muscosi fontes ⁊ sōno mollior herba. Et cōpa. vñ h̄ muscositas tatis.

Muscosus sa sum in musco exponitur.

Muscula.a musca dicitur hec muscula le dimi.

Musculentum ti penul.cor. exponitur in muscarium.

Musculosus.a muscus dicitur musculosus sa sum.i.fortis: lacertosus plenus musculis. Et cōparat̄. vnde hec musculositas tatis.i.fortitudo: plenitudo musculorum.

Musculus li penul.cor. paruus mus: ⁊ ē dimi. de mus muris ⁊ musculus ēt dr̄ curuū genus nauigij: ⁊ musculi dr̄ capita neruor ex sanguine ⁊ neruis copulata.s.illa nodosa caro q̄ ē i tibiis ⁊ brachijs: ⁊ dr̄ musculus a murū silitudine: qz lateat i mēbris sic mures sub terra: vel qz disposita est ad silitudinē muris. Idē ō ⁊ lacert⁹. In hac sigatiōe inuenitur a Palladio positū. vbi docet eligē bonos ⁊ quos dicēs q̄ pulchritudo boni eq̄ in his cognoscit̄: si corp⁹ ei⁹ est vastū ⁊ solidū lat⁹ lōgissimū clunes rotūde: ⁊ marie pect⁹ late patēs: ⁊ totū corp⁹ musculor densitate nodosu: pes siccus cornu ɔcauū: alti⁹ calciatus. Itē musculi sūt coclee de q̄rū lacte ɔcipiunt̄ ostree: ⁊ dr̄ musculi q̄si masculi: qz sūt masculi ostrearū: ⁊ ēt balenarū: eoꝝ enī coitu ɔcipere balene pbibent̄. Itē musculus pōt dicitari a murus. ⁊ tūc musculus dr̄ bellicū machinamentū sile cuniculo quo murus ciuitatis persoditur ⁊ dissoluitur quasi murusculus.

Museus.a marceo ces dr̄ muscus ci quedā herba vl̄ potius q̄dā lanugo in fontibus ⁊ circa arbores crescens.

Musica ce ē vna de septē artib⁹ liberalib⁹. ⁊ dr̄ a moys qd̄ ē aq̄: qz tractat de vocib⁹ vl̄ de ppotiōib⁹ voci: ⁊ sine humoris bisficio nulla cātilena vl̄ vocis stat vl̄ subsistit delectatio. Et inde h̄ music⁹ ci q̄ tractat de musica vel q̄ docet eā: ⁊ music⁹ ca cū: ⁊ h̄ ⁊ h̄ musicalis ⁊ h̄ le i codē sensu. Itē musica.i.sapiētia. ⁊ tūc deriuat̄ a musis q̄ sic cōs sapiētie ⁊ eloq̄ntie. vñ Pers. Quor vterq̄ possideat artē musice.i.sapietie

Muscino vocat̄ aial qd̄ ex capra ⁊ ariete nascit̄. Est aūt dux gregis. muscino mōstrū sile simie sm Pap. vide in bigen⁹

Musio.a mus deriuat̄ musio onis: qz murib⁹ isestus sit. Hūc vulg⁹ cattū a captura vocat. Alij dicūt q̄ captat.i.videt. nā tā acute cernit vt fulgore lumis noctē tenebras supet. vñ a greco vēit catt⁹.i.igēiosus a kagesie. vl̄ catt⁹ q̄si caut⁹. hūc vocāt gattū corrupte. itē a mus dr̄ h̄ musiū sij nidus muris

Mussis aduer.a musso sas dr̄.i.mussant̄. latēter lēte vl̄ lenit̄.

Mussito tas penul.cor. verbū frequē.i.frequenter mussare.

Musso.a mutio tis dicitur musso sas saui sare. ⁊ est mussare dubitare. ⁊ mussare.i.silētio murmurare. vñ versus. Mussat qui dubitat. mussat qui murmurat idem. Item inueniur muso sas.i.scio. ⁊ tunc scribitur per vnum s.

Mustacium.a mus dicitur hoc mustaciū cū potus qui ex musto fit ⁊ alijs potionibus. vnde Juuenalis. Causa nec est quare cenam ⁊ mustacia perdas.

Mustela.mus cōponit̄ cū telon qd̄ ē lōgū. ⁊ dr̄ h̄ mustela le q̄si mus lōgus penl̄. longa. Et sūt duo gña mustelar. vnū ē silvestre distās magnitudine. alter i domib⁹ oberrās. Hec ingenio subdola a domib⁹ vbi nutrit̄ catulos suos transfert̄ mutatq̄z sedē. serpētes ēt ⁊ mures psequit̄. Falso aūt opinant̄ q̄ dicūt mustelā ore ɔcipere aure partū effundere. ⁊ a mustela dr̄ mustelinus na nū penul. p.i. ptinēs ad mustelā. vel de mustela exīstēs ⁊ h̄ mustelariū rij fouea mustele. que ⁊ musteliū dr̄. Vide in basiliscus. ⁊ etiā in ruta.

Mustelinus na num exponitur in mustela.

Mustricula. mus componitur cum stringo. ⁊ dicitur hec mustricula le instrumentum ad mures capiendos. dicta sic qz stringit mures. ⁊ cor.cu.

Mustū.a mus qd̄ ē terra dr̄ h̄ mustū sti nouū vinū q̄ i se hēat terrā ⁊ limū mixtū. Et inde mustus sta stū.i.nouus. Qd̄ dt̄ dr̄ mustū q̄si mus tenēs ethymo. ē. vel pōt deriuari mustū a mulceo ces. qz mulsum sit.i.suaue ad bibendum.

Mutatoriū.a muto tas dr̄ h̄ mutatoriū rij vestī pciosa p q̄ sumēda alia mutat̄. vñ legit̄ i.iiii. li. Re.c.v. de naamā. Qui cū tulisset decē mutatoria vestimētor ōtulit l̄ras ad regē isrl̄

Muteo.a mutio tis vl̄ a mut⁹ deriuat̄ muteo tes. ⁊ ē mutē eē vl̄ fieri mutū. vl̄ tacē. vñ mutesco scis ichoa. Et cōponit̄. vt cōmuteo tes. demuteo tes.i. valde mutē vl̄ cessare mutere. vl̄ icipe loq̄. Itē cōponit̄. vt imuteo tes obmuteo tes.i.ex toto vl̄ vndiq̄z mutē. vl̄ ob aliq̄d mutē. vñ cōmutesco scis. demutesco scis. obmutesco scis. imutesco scis ichoa. Muteo cū oib⁹ suis cōpo. ē neu. ⁊ pdu. hec syl. mu. vñ Macer de cepis. Juuabit illos subit⁹ quos fac̄ obmutescē morb⁹.

Mutilo las in mutilus exponitur.

Mutilus.a muto tas dr̄ mutilus la lū.i. minut⁹. truncat⁹. sine cornib⁹ vl̄ alia pte. Et a mutilus dr̄ sūt mutili q̄drāguli q̄ min⁹ hñt acucies. ⁊ mutili dr̄ capita trabiū qz mutilata sēt. itē a mutilus dr̄ mutilo las. ⁊ ē mutilare minuē vellē. truncare. vt bois caput vl̄ aliō mēbrū amputare. vl̄ ptē arboris auferre vl̄ bouū cornua dtruncare. Et ɔpōit̄ vt admutilo las i. valde vl̄ iuxt̄ mutilare. demutilo las.i. dtrūcare ⁊ emutilo las.i. valde mutilare. Et ē mutilo actiuū cū suis ɔpo. ⁊ cor. pe. vñ Oui. de ar. Turpe pec⁹ mutilū turpis sine gmie cāp⁹.

Mutonia a mut⁹ ta tū dr̄ mutio tōtis ⁊ ē mutire murmurare ad modū mutor. velle loq̄ ⁊ nō audere. ⁊ est ppie mutor vel loq̄ nō audētiū. Et ē neu. cū oibus suis ɔpositis. ⁊ pdu. mu. vnde Esopus. Supplicat ille nimis mutitq̄z timore silendo. Et scias q̄ muton inuenit̄ pro mutere. sed raro.

Muto tas taui tare.i. moue. vl̄ ad aliū statū vtere. vl̄ ad aliū locū ducē. vl̄ id qd̄ hēmus dare p eo qd̄ non hēmus. vt cū damus denarios p vino. mutam⁹ denarios p vino. ⁊ nō vinū. vñ h̄ ⁊ h̄ mutabil̄ ⁊ h̄ le. vñ mutabilr̄ aduer. ⁊ h̄ mutabilitas tatis. Muto cōponit̄. vt cōmuto tas. demuto tas emuto tas. imuto tas. permuto tas. remuto tas. transmuto tas. Muto actiuū ē cū oib⁹ suis cōpositis. ⁊ pdu. hanc syl. mu. Hora. i epi. Collū nō aīum mutāt q̄ trās mare currūt.

Mutuo est aduerbium qualitatis. a mutuus dicitur. idest inuicem alterutro vicissim alterno sm Pap.

Mutuo. a muto tas dr̄ mutuus tua tuū.i. mutuo dat⁹ vl̄ acceptus. ⁊ dr̄ mutuū q̄si meū tuū. qz id qd̄ a me tibi datur ex meo tuū sit. ⁊ sic mutuū potest dici. qz ex meo sit tuū. ⁊ est ethymo. ⁊ ita oē piculū rei mutuate ad te trāsfert̄. ⁊ a mutuus tua tuū dr̄ mutuo as qd̄ ē actiuū cū oibus suis cōpositis. ⁊ mutuor aris depo. ⁊ differūt. qz mutuo as dātis est q̄si mutuo dare. vt mutuo tibi denarios.i. in mutuo do tibi

sed mutuor

ſʒ mutuoꝛ recipiētis ē. q̄ſi mutuo accipio a te: vt mutuoꝛ denarios a te. i. mutuo accipio a te. vñ illō. Mutuabit̄ pctōꝛ ⁊ nō ſoluet. Et i Exo. dꝛ. Precepit dñs filijs iſrl̄ vt mutuarēt vaſa a vicinis ſuis ⁊ ſpoliarēt egyptū. Quilꝫ ḡ caueat abuti iſtis xbis. Itē mutuo ⁊ cōmodo vl̄ accōmodo differūt: qꝛ cōmodamꝰ vl̄ accōmodamꝰ illas res q̄ cedē i cētia debēt reddi. ſ. q̄ nō trāſeūt i poſſeſſionē recipiētis. vt equꝰ mātellū ⁊ hmōi. ſʒ mutuamꝰ illas res q̄ trāſeūt i poſſeſſionē recipiētis: vt denarios: vt accōmō vl̄ ꝯmō tibi equū. i. nō ad ꝓprietatē ſʒ ad cōmodū ⁊ vtilitatē: ⁊ ſilr̄ vſū eiꝰ quē ego habeo tibi do. i. ad eq̄tādū: nō vt ſit tuus. vñ ⁊ ꝯmodare dꝛ q̄ſi cū mō tpis ad aliū trāſſerr̄ ⁊ dare: ⁊ ē ety. ſʒ mutuo denarios tibi. i. cū ſint mei dādo ſiūt tui. Et ex his pꝫ q̄ ſit dr̄ia inter mutuū ⁊ ꝯmodū. Hec tn̄ ꝓpetas q̄nq; apō auctores corrūpit̄ ⁊ vtrūq; ꝯponit̄: vt cōmutuo as: ⁊ cōmutuoꝛ aris: immutuo as: ⁊ imutuoꝛ aris. i. valde mutuar̄: ⁊ vt dici mutuo ē dātis: ſʒ mutuoꝛ recipiētis. vñ vſus. Mutuo vult dātē ſʒ mutuoꝛ accipiētē. Itē mutuo credēti ē ſʒ mutuoꝛ accipiētiſ

Mutuoꝛ aris in mutuo as exponit̄.

Mutus a mugio gis dꝛ mutus ta tū: qꝛ q̄ſi mugiat ⁊ nō loquatur. vox enim eius nō eſt ſermo ſʒ mugitus. vocalē enim ſpm̄ per nares quaſi mugiens amittit.

Mutulus tla tlū: in mutuo tuas eſt.

Nabilis. a no nas dicit̄

h ⁊ hec nabilis ⁊ hꝰ le penl̄. coꝛ: ad nādū habilis: ⁊ nabundus da dū. i. facilis ad nādum vel ſilis nanti.

Nablum bli hebꝛaice grece pſalteriū: latine dꝛ organū ſm̄ Pap̄. Ponit̄ tn̄ differētia iter pſalteriū ⁊ nablū. qꝛ pſalteriū eſt canoꝛa cithara decē coꝛdis coaptata que pcutit̄ cuꝫ plectro: nablū vero duodecim ſonos habens digitis tangitur.

Nabuluꝫ. a no nas dꝛ h nabulū li. i. merces nautica qꝛ natare videat̄ quū per mare tranſfert: ⁊ coꝛ. bu.

Nactus cta ctū in nanciſcoꝛ vide.

Nancio cis in nanciſcoꝛ vide.

Nanciſcoꝛ. nancio cis ciui cire dicebāt antiq̄: ⁊ inde nos dicimus nāciſcoꝛ ſceris nactus ſū. i. acq̄rere adipiſci vel iuenire ⁊ ē deponē. cū oībus ſuis cōpoſitis ſiq̄ hꝫ: Mach. ij. li. cap. xiiij. dꝛ Tempus aūt opoꝛtunū dementie ſue nactus.

Napocaulis. napus ꝯponit̄ cū caulis ⁊ dꝛ h napocaulis genꝰ olerum: qui cū ſit ſapoꝛis ſilis napo. non in radicem: ſed in tirſum cōdeſcendit vt caulis.

Napta. in daniele legit̄ genus ſomitis apud perſas quo maxime nutriunt̄ incēdia. Alij oſſa oliuarū q̄ ꝓijciunt̄ cū amurca arefacta: naptā eē dicūt ſm̄ Hug. Napta ēt ſm̄ Pap̄. dꝛ purgamētū lini vel cuiuſlibet rei. Plinius aūt dicit. naptā circa babyloniā mō liq̄di bituminis ꝓfluere ⁊ nutriendis ignibus amicā eſſe: vt ēt longe admota ignem cōcipiat. vñ verſus. Ignē napta fouet: manatq; bituminis inſtar. Oſſa per hanc olei reperta vocant̄ amurca.

Napus a rapa dꝛ hic napus pi q̄ſi rapus. ⁊ dꝛ ſic ad ſilitudinē rape: niſi ꝙ folijs eſt latioꝛ: ⁊ radicis guſtu ſubacrioꝛ. Nominis aūt affinitas eſt inde ꝙ vtriuſq; ſemē in alterū vicisſim mutat̄. Nā rapa in alio ſolo vt dꝛ ꝑ bienniuꝫ mutatur in napū. In alio vero ſolo napus tranſit in rapam.

Nar. a naris deriuatur hic nar naris: q̄daꝫ fluuius q̄ hꝫ duos meatus ad modū nariū. vel qꝛ par nares erei tauri exit. vñ narinus na num: penul ꝓdu.

Nardus di fe. ge herba eſt ſpicoſa ⁊ aromatica fragili radice: ſed nigra ⁊ folijs denſa quoꝝ ſūmitates ꝯſurgūt in ſpicas. vñ hoc nardum di: dꝛ vnguentū vel ꝯfectio ex ea factū nardipiſticū dꝛ. i. fidele paꝝ ſine oī impoſitura ⁊ cōmixtura cōpoſitū non adulteratū alijs herbis. Piſtis eni grece latine dꝛ fides: narduꝫ ſpicatū dꝛ qꝛ ſpēs nardi in eo ſit vel qꝛ de ſpicis ⁊ folijs nardi ē cōfectū.

Nario. a naris dꝛ nario ris riui: ⁊ eſt narire ſubſannare vel nares fricare: ⁊ īde naricus rici: hircus cuius nares ſꝑ ſtillāt: ⁊ inde h naricia cie q̄dā regio. vñ naricius ricia ricium.

Naris. a narus ra rū deriuat̄ h naris huius naris. Nares dicunt̄ q̄ſi gnarus qꝛ ꝑ eas cognoſcimus ⁊ ſcimus aliq̄d odorare vl̄ nares dr̄ a mano nas: qꝛ ꝑ eas manat odoꝛ ⁊ ſpūs. ⁊ ſūt in eis tria officia: vnuꝫ ducēdi ſpm̄: aliō capiēdi odorē tertiū ducēdi purgamētū cerebri: ⁊ ꝓdu. ꝑmaꝫ naris. vñ Oui. de arte. Ferre noue nares tauroꝝ terga recuſant.

Narratio tiōis fe. ge. dꝛ a narro ras. ⁊ ē narratio ſm̄ Tulliū rerū geſtaꝝ aut q̄ſi geſtaꝝ expoſitio: aliq̄n eni res geſtas exponimꝰ: aliq̄n nō geſtas: q̄ tn̄ ſūt ad narratōis officiū q̄ſi geſte Dꝫ aūt narratio eē breuis lucida ⁊ xiſil̄is. Breuis ē q̄n nō niſi nec̄ia ꝯphēdit habito reſpectu ad q̄ritatē mãe. Lucida eē dꝫ. i. itelligibil̄ ⁊ apta ſꝫ capacitatē igenij auditoꝝ: nihil hñs ambiguū: nihil toꝛtū: nihil curuū: nō ſumens ꝓncipiū a remotis: nec nimis lōge mãꝫ ꝓſequēs. De his āt q̄ ꝓncipalr̄ ꝑtinēt nil obmittēs veriſil̄is ē narratio ſi rebꝰ ⁊ ꝑſonis debitas circūſtãtias aſſignemus narrātes vt mos ⁊ opinio ⁊ mã videbit̄ poſtulare. Notādū inſup ꝙ ꝓnoīa ꝑme ⁊ ſcōe ꝑſone ſicut nec in alijs ep̄le ꝑtibus nō ſūt i narratione ponenda. Nā vt dicit Priſ. In xbis ꝑme ⁊ ſcōe ꝑſone itelligit̄ noīatiuus certus ⁊ determinatus. Qñq; tn̄ ꝯtingit ꝙ tale ꝓnomē de nec̄itate poni dꝫ: puta cā determinatiōis. vel diſcretiōis. Cā determinatiōis ponit̄ cū nos tres vl̄ plures mittimꝰ ep̄las: at ego ſolus debeo tibi declarare vbi. ḡ. Amico ſuo d. ioānes. ſ. ſalutē: vobis ego b. duxi ꝓſentibus declarādū ⁊c̄. Cā xo diſcretiōis ꝓnomē ꝑme vel ſcōe ꝑſone ponit̄: cū aliq̄d alteri ſcribētiū attribuit̄: qō ab altero remouet̄: nā diſcretio ē attributio actꝰ vl̄ paſſiōis alicui vl̄ aliq̄bus cū excluſiōe alicuius vel aliquoꝝ vbi. ḡ. ſi dicam. Sepe mihi dedecus tu feciſti: ſed ego reddā tibi taliōnē optime. Itē pōt dici q̄nq; cā ſiḡantie. vt ſi dñs dicat ſeruo. Ego tibi ſepe manibus aquā dedi. Itē cā zeumatis pōt addi vt hebꝛei ſūt ⁊ ego. ⁊ ēt ꝑ euocationē poteſt poni congrue. vt Ego petrus tibi ſeruio puro coꝛde.

Narratiuncula le dimi. parua narratio.

Narrito tas. i. frequenter narro. frequenti. denarro ras. ⁊ foꝛmatur a narratu ſupi. a mutata in i coꝛreptā: ⁊ u in o. ſicut ab imperatu imperito tas.

Narro ras raui rare. i. dicere. vñ hec narratio onis. ⁊ h ⁊ hec narrabilis ⁊ hꝰ le: ⁊ inde narrabilr̄ aduer. Et componitur vt enarro ras. renarro ras. denarro ras. cōnarro ras. Et ē actiuū narro cū oībus ſuis cōpoſitis.

Narus. a naſco ſcis deriuat̄ narus ra rū. i. ſciēs peritus. ſ. qui ex arte ſcit qualr̄ aliquid fiat vel ſit ad faciēdū vel fieri debeat: ſiue illud faciat ſiue non. Et ſcias ꝙ g q̄nq; apponitur huic noī narus per ꝓtheſim. ⁊ dꝛ gnarus.

Naſcoꝛ ceris natus ſum naſci. i. de vtero exire vel decidere ⁊ ſiḡat paſſionē ab alio illatā. i. ꝓuenientem ex paſſiōe ꝓcedente circa aliud ſuppoſitū. i. circa mrēꝫ. Naſcoꝛ cōponitur vt enaſcoꝛ ceris. inaſcoꝛ ceris. i. intus naſci: pꝛenaſcoꝛ ceris. i. pꝛe alijs naſci: renaſcoꝛ ceris. i. iterū naſci. ſicut ſit in baptiſmo. ⁊ naſcoꝛ cū oībus ſuis cōpoſitis eſt deponens.

Naſilis. a naſus dꝛ h ⁊ h naſilus ⁊ hꝰ le. ad naſū ꝑtinens: ⁊ ꝓducitur penul. ⁊ h naſale lis: qō naſum protegit.

Naſo ſonis dictꝰ ē Oui. qꝛ magnū habuit naſū. vñ Cato. Naſonē petito ⁊c̄. Itē a naſus dꝛ naſoſus ſa ſuꝫ vide in naſus.

Naſſa. a no nas deriuat̄ h naſſa ſe quoddā inſtrumentum ex viminibus tanq̄ rhete ꝯtextū ad capiēdos piſces.

Naſtale. a naſus dꝛ naſtale lis cingulū vl̄ fibula qō reſtringit palliū circa collum.

Naſturtiū. naſus cōponit̄ cū toꝛqueo ⁊ dꝛ hꝰ naſturciū cij: q̄dā herba que acrimonia ſui naſum toꝛqueat.

Naſus. a narus ra rū dꝛ h naſus ſi q̄ſi narus: qꝛ ſapiens eſt in diſcernendo res odoꝛe: vel dꝛ a nando: qꝛ ſemꝑ nat. i. fluit putredinē. vel naſus dꝛ clario. ⁊ a naſus h naſellus li. ⁊ naſiculus ⁊ naſitellus li. oīa diminutiua. ⁊ naſoſus ſa ſuꝫ. ⁊ naſutus ta tū in eodē ſenſu magnū hñs naſum.

Natale. a naſcoꝛ ſceris dꝛ h natale lis: ⁊ h natalis lis i eodē ſēſu. i. natiuitas. vñ Oui. de arte. Parcite natales timidi nu-

merare deoꝝ. Cesarib⁹ xõtus cõtingit añ diē. In kalēdario
tñ vt dicit Hug. differũt natalis ⁊ natiuitas: qꝛ ibi natiui-
tas appellat a mr̄e in terra. vt natiuitas xp̄i. sc̄tē marie. sc̄ti
ioānis baptiste. Et scias ꝙ btā maria ⁊ ioānes baptista in
vtero in nouo testamēto scrificati sũt inde ē ꝙ eoꝝ natiui-
tatē ex vtero pꝛe alijs sanctis eccl̄ia celebrat: s₃ natale vl̄ na
talis dꝛ obitus vl̄ dies obitus sc̄tõꝝ: qꝛ eoꝝ obitus in terra
fuit natiuitas in celo. Tũc enī de nõ eē ad eē. de morte ad vi
tā: de tenebris ad lucem: de exilio ad regnũ transferũt.

Natalicius. a natalis dꝛ natalicius cia ciũ. i. natalis. vel ad na-
talē siue natiuitatē ptinēs: ⁊ h̄ nataliciũ cij. i. natiuitas.

Natatoriũ a nato tas dꝛ h̄ natatoriũ rij. i. loc⁹ in aq̄ vbi freq̄nt
natat. dꝛ ēt h̄ natatoria rie. vñ ĩ historia sup Ioānis. ix. dꝛ.
Siloe fons ē ad radicē mõtis syon q̄ nõ iugib⁹ aq̄s s₃ in cer
tis horis ebulit: cui⁹ aq̄ vt exciperent q̄si stagnũ nõ lõge a fõ-
te ꝯstructũ erat: quā collectionē mõ natatoriā mõ piscinā₃
scriptura vocat. vl̄ s̄m quosdā dꝛ natatoria a nato tas p an
thipbrasi₃: qꝛ ibi null⁹ natabat. sic ⁊ piscina qꝛ piscib⁹ caret

Nates. a nitor teris dꝛ h̄ nates tis: qꝛ in natib⁹ nitimur dũ se-
demus. vñ ⁊ cõglobata est in eis caro: ne ꝓmentis corporis
mole vel fasce ossa dolerēt: ⁊ ꝓdu. ꝑmā: s₃ nato tas eā cor.
vñ q̄dā. Quāuis arte natas tñ apparēt tibi nates. Et scribit
gt̄us pluralis natiũ p t. s₃ accipit in pronũciādo sonũ de c.

Nathan interpretat dedit siue dantis.

Natanael interpretatur donum dei. qꝛ dolus. i. simulatio do-
no dei in eo non fuit.

Nathinei hebraice. hypodiaconi grece: subdiaconi latine di-
cunt. Et dicunt nathinei. i. in humilitate deo seruientes.

Natica. a nates dꝛ h̄ natica ce. i. nates. vnde naticosus sa sum
magnas habens nates.

Naticula le. dimi. parua nates.

Natio a nascor nasceris dꝛ h̄ natio onis. i. nascēdi ꝓprietas. s.
actus vel passio nascēdi. Proprie natio dꝛ gens s̄m pro-
priam cognationē ⁊ collectionē₃ ab alia distincta: vt greci
italici. franci. Et natio ꝓuincia eoꝝ est. Et natio q̄lꝫ regio
vel terra parũ vel nihil habitata dꝛ.

Natiuncula le. dimi. parua natio.

Natius a nat⁹ tus tui qđ ē natiuitas dꝛ natiuus ua uũ. i. nālis
vel genitiuus. vñ natiue aduer. ⁊ hec natiuitas tatis.

Nato a no nas naui nare natu u ĩ o: fit nato tas. fre. vñ nator
toris. Et h̄ ⁊ h̄ natabil̄ ⁊ h̄ le. ⁊ h̄ natabile lis: ⁊ natabil: ⁊ a
nato tas dꝛ natito tas aliđ fre. Nato ꝯponit vt ānato tas. i.
natare ad aliq̄d. Cõnato tas. i. sil̄ natar. Abnato tas. i. natat
ab. i. lõge. Denato tas. Enato tas. i. ex̄ natat: euadē. Innato
tas. Prenato tas. Pernato tas. Renato tas. Subnato tas.
Trāsnato tas. nator ei⁹ ꝯposita st̄ neu. ⁊ oia cor. hāc syl. na.

Natrix. a no nas dꝛ h̄ natrix cis mlier q̄ nat. Et natrix dꝛ q̄dā
serpēs q̄ veneno suo inficit aq̄s in q̄bus fuerit: ⁊ tũc ē mas.
ge. vñ Lucanus. est natrix violator aq̄. iaculiq̄ volucres:
vel s₃ quosdā ē fe. ge. s₃ lucan⁹ ge. mas. s. violator retulit ad
serpentē. Legit in quibusdā libris cinatrix.

Natura a nascor sceris dꝛ h̄ nā re. i. natiuitas. Et nā dꝛ de⁹ qꝛ
oia creauit ⁊ nasci fecit. ⁊ nā dꝛ q̄lib₃ creatura. ⁊ nā dꝛ ꝯple
xio. ⁊ nā dꝛ q̄dā vis nālr reb⁹ insita de silib⁹ silia pcreans.
Natura ēt dꝛ q̄dā sig̃atio vocabuli. ⁊ eā est q̄re vocabulũ
nascat. i. imponat. nā ēt dꝛ iposito vl̄ inuētio vocabuli: qꝛ
vocabulũ nasci nihil aliđ est q̄₃ vtus nālis. ex ꝓprio hiipla-
cito ipm inueniri vel imponi. vide supra in miraculum.

Naturalis. a nā dꝛ h̄ ⁊ h̄ nālis ⁊ h̄ le. i. ad nā₃ ptinēs vl̄ de nā
ꝓcedēs. vñ nāles dīr filij cõcubinaꝝ. quos sola nā genuit
nõ honestas cõiugij. ⁊ inde nālr aduer. ⁊ ꝓdu. ra.

Natus a nascor sceris deriuat h̄ natus tus. i. natiuitas. ⁊ nat⁹
ta tũ: ⁊ natus ti. i. filius: ⁊ h̄ nata te. i. filia. ⁊ sepe solent inue-
niri p g per ꝓthesim. i. positionē: vt gnata gnate gnatus. vel
sine g. est enī de nāli integritate istarũ dictionũ: qꝛ dꝛ gna-
tus q̄si generatus. ⁊ gnata q̄si generata.

Naualis. a nauis dꝛ h̄ ⁊ h̄ naualis ⁊ h̄ le. ⁊ h̄ nauale lis locus
vbi naues stāt. s. portus: vel locus vbi fabricant: h̄ ⁊ textri
num vocatur. Itē naualis ad nauem ptinens. vnde Aristo.
Necesse est nauale bellũ fore vel non fore: ⁊ produ. ua.

Nauarchus a nauis ⁊ archos. i. princeps cõponit hic nauar-
chus chi. i. princeps nauis.

Nauargus gi nauis magr̄. a nauis ⁊ argus cõponit s₃ Pap.

Nauci. a nux dꝛ h̄ nauci idecli. i. putamē nucis: vl̄ exterior cor
tex nucis: vel id qđ est intra nucleũ nucis q̄si in medio qđ
est nigru₃ qñ nux desiccat: vel id in quo voluitur nucleus
qđ quidē nihil valet: iđ ponit ꝓ nihilo. ⁊ cõponit vt nau-
cipendo dis: naucifacio cis. i. parũ vel nihil appreciari.

Naucifacio cis in nauci vide.

Naucipendo dis in nauci vide.

Nuclerus. Nauis ꝯponit cũ cleros qđ ē sors ⁊ dꝛ h̄ naucler⁹
vel nauclerius q̄ nauē in sorte ⁊ ptāte h₃. ⁊ produ. cle. Actu.
xxvij. Cēturio āt magis credebat gubernatori ⁊ nauclero.

Naufragor. Nauis ꝯponit cũ frāgo ⁊ dꝛ naufragor. i. piclita-
ri vl̄ pati fractionē nauis. vñ naufragus ga gũ. i. nauē fran
gens q̄ patit naufragiũ vel piclitatus. vñ h̄ naufragiu₃ gij
. i. fractio nauis qđ ⁊ naufragũ dꝛ. Inuenit etia₃ naufrago
gas. vñ quidā naufragiũ faciens naufragat illa fides.

Nauicula le dimi. pua nauis: ⁊ format a dtõ naui addit cula.
Dicitur etiā hec nauicilla le aliud dimi.

Nauicularius. a nauis vel nauicula dꝛ h̄ nauicularius rij. na-
uis custos vel nauifex.

Nauigabilis. a nauis dꝛ h̄ ⁊ h̄ nauigabilis ⁊ h̄ le. qđ aptũ na-
tũ ē ad nauigādũ. i. vt nauiget vt hõ: vl̄ vt nauiget vt mare

Nauiguũ. a nauis dꝛ h̄ nauigiũ gij. i. actio nauis. s. nauigatio
vel nauis vel multitudo nauiũ.

Nauigo. a nauis dꝛ nauigo gas gaui gare. i. naue₃ agere. ⁊ dꝛ
nauigo gas q̄si nauē ago. ⁊ videtur ēt etymologia potius
q̄₃ cõpositio. ⁊ corri. vi. Virgili⁹ eneid. v. Nauigat Eneas.
siculas defertur ad oras.

Nauis. a no nas dꝛ h̄ nauis. Greci dicũt nais: inde nos dici-
mus nauis interposita u cõsonante. Vel nauis dicitur qꝛ
gnarũ. i. peritũ rectorē querat. ⁊ fit accusatiuus plural̄ i es
vel in is: vt has naues vel nauis. ⁊ accusatiuus singularis ĩ
em vel in im: vt hāc nauē vel naui₃: ⁊ ablatiuus singularis
in e vel in i: vt ab hac naue vel naui. ⁊ producit na.

Nauita te in nauta vide.

Naulũ. a nauis dꝛ h̄ naulũ li: preciũ pro trāsmeatõe datũ siue
qđ dat ꝓ his q̄ portant in naui. ⁊ dꝛ naulũ q̄si nauis lucrũ.

Naum interpretat germē siue cõsulator orbis. Increpat eni₃
ciuitatē sanguinũ ⁊ post euersionē illius cõsolatur syon di
cens. Ecce sup montē pedes euangelizātis ⁊ annunciantis
pacē: ⁊ acuitur in fine.

Naumachia. Nauis cõponit cum machia qđ est pugna: ⁊ dꝛ
hec naumachia chie. i. naualis pugna.

Naupicus ci. nauis pf. i. dñs vel factor. ⁊ cõponitur a nauis
⁊ pater. ⁊ cor. pi.

Nauplia. Nauplus pater fuit palamedis: a quo nauplia dict⁹
est q̄dā ludus ab eo inuentus vel in honorē illius ꝑmo ce-
lebratus circa eius sepulturā. ⁊ fit de quattuor pomis duo
bus in aerē missis. vñ Oui. de arte. Disce ēt duplici genita-
lia nauplia palma vertere ⁊c̄.

Nausea. a nauis dꝛ h̄ nausea see. i. vomit⁹ in naui ex turbatõe
cerebri ꝓp aquā vl̄ fetorē: vl̄ poti⁹ nausea ē volũtas vomē
di sine effectu. ⁊ ꝓprie in naui. vñ h̄ nauseola le dimi. ⁊ nau
seo as. i. vomere. ⁊ ꝓpe ĩ mari vl̄ in naui: ⁊ ad vomitũ ꝓuo
cari. ⁊ volũtatē vomēdi hr̄e sine effectu: ⁊ ꝓpe in naui. vñ
Hora. ĩ epi. Nauseat ⁊ locuples quē duc̄ pria triremis. Itē
nauseo ponit ꝓ fastidio vt iste nauseat sup hac re. i. fastidit

Nauseola le in nausea est.

Naustrologus gi: nauis dispēsator vel allocutor. vel exhorta
tor. ⁊ cor. penl̄. ⁊ cõponit a nauis ⁊ logos qđ est sermo.

Nauta. a nauis dꝛ hic nauta te quicũq̄ ducit nauē: vel naui-
gando laborat: vel maior in naue. vñ h̄ nauita te ꝓ eodem
hoc frequentius vtebant antiqui q̄₃ nos. ⁊ transit v voca-
lis in consonantem: i interposita: ⁊ cor. vi.

Nautea. a nauis dꝛ h̄ nautea tee aq̄ fetida in q̄ coria macerāt.

Nauticus. a nauta dꝛ nauticus ca cũ: sicut a nauita nauiticus

ca cũ.i.naualis.ꝛ coꝛ.ti.

Nauus.a nasco scis ðꝛ nauus ua uũ.i.doct⁹ sapiẽs studiosus inuigilãs strenuus agilis vł impiger.ꝛ cõparaƭ nauus uioꝛ simus.vñ naue vel nauiƭ uius sime aduer.ꝛ h̃ nauia uie.i. sapiẽtia strẽnuitas vł inuigilantia:ꝛ nauo uas.i.cõpellere: foꝛtiter ereq̃.vel opam dare.Et scias ꝙ aliqñ apponiƭ g ꝑ ꝓthesim huic noĩ nauus:ꝛ ðꝛ gnauus ua uũ.

Nazarenus.Nazaret q̃dã vicus ẽ vel ciuitas in q̃ dñs nr̃.Jesus xp̃s ↄceptus ẽ ꝛ nutritus.Et iterp̃taƭ flos siue germen siue mũdus.vñ nazaren⁹na nũ ꝛ nazare⁹rea reũ.vñ dñs nr̃ Jesus xp̃s dictus ẽ nazareus vł nazarenus:ꝛ hic q̃dã heretici dicti sũt nazarei:qꝛ cũ xp̃s q̃ a loco dcũs ẽ nazareus filiũ dei ↄfiteanƭ:oĩa tñ veteris legis custodiũt mãdata.Nazarenus ẽt ðꝛ scũs vł mũdus a merito.Nazarenus oliꝫ dicebaƭ q̃ scimoniã nutriebat ꝛ nihil ↄtaminatum accipiebat: abstinẽs se a vino ꝛ oĩ sicera q̃ mẽtẽ ab itegra sanitate puertit.Et ẽt nazareus iterp̃taƭ scũs dĩ ſꝫ Hu.Jtẽ scias ꝙ dicebanƭ nazarei q̃dã q̃ ex voto se obligabãt scimonie vſqꝫ ad determinatũ tp̃s vł iugiƭ vt samuel:ꝛ ↄsecrabant se dñõ:ꝛ q̃ſi sepabãt se a cõi vita hoĩm sicut q̃s mõ ꝑ vnũ annũ vel duos seruit in hospitali hieƭ.Aug.aũt tractãs illõ Math. Qm̃ nazareus vocabiƭ sic dicit.Dictus ẽ nazareus samson vir potẽs in spũ ꝛ virtute roboris.Sꝫ in typo cuius gesta ſi ↄsideremus in eo quoqꝫ exẽpla dñi figurata cognoscim⁹ Jlle septẽ crines habuit.huic septiformis spũs ꝛ septẽ ecclesie sacra sũt.illi v̓tus oĩs i capite fuit:huic v̓tus oĩs in deo est qꝛ caput xp̃i deus ẽ:vt ap̃lus manifestat.Jn illo virtus obscura.in h̃ celata diuinitas.Samson iter faciẽs leonem manibus enecauit.ꝛ dñs ꝛ saluatoꝛ nr̃ ꝑ suscepti coꝛpis facim leonẽ extẽsis in cruce manibus iteremit.Sãson de oꝛe leonis fauũ mellis extraxit dñs de faucibus diaboli plebẽ suã q̃ sibi ꝑ fidẽ facta ẽ dulcis:eripuit.Sãson pp̃l'm israeliticũ debellatis hostib⁹ saluauit.dñs extictis demoniis ppl'ꝫ suũ de moꝛte ꝑpetua liberauit.Samson obseruatis poꝛtis clauditur i ciuitate:dñs obsignato claudiƭ in monumẽto. Sãson fractis seris subtractisqꝫ poꝛtis secur⁹ euadit:dñs ruptis inferni obicibus aptoqꝫ sepulcro recepto coꝛpoꝛe a moꝛte liber egrediƭ.Postremo samson moꝛiens inimicos suos ↄculsis edificiis ruina cõprimit:dñs ẽt cũ moꝛi dignatus ẽ:nõ vna domo ſꝫ toto mũdo cõcusso diabolũ cũ suis angelis vniuersis extinxit.ꝛ vt dicit Pap.Xp̃s.ðꝛ nazare⁹ a merito.i.scũs siue mũdus:qꝛ pctm̃ non fecit. Nazarenus v̓o ðꝛ a ciuitate nazareth:qꝛ pctm̃ nõ fecit.vide in samson

Nazareth nazareus in nazarenus exponitur.

N ante E

Ne ſm ꝙ dat rõnẽ orõnis interrogatiue ẽ ↄiũctio encletica: vt vtrũ ne.Nã si orõ nõ ẽ iterrogatiua nõ est encletica: vt vide ne feceris.ꝛ h̃ innuere videƭ Pris.q̃ dicit in.xvi.lib. Ne postposita est cõiunctio.ꝓposita v̓o est aduerbiũ.Et scias ꝙ ne nõ cõponitur cũ verbo.qꝛ nulla ↄiũctio cõponitur cũ v̓bo nec ẽt cũ noĩe nisi si ꝛ ne:vt siquis nequis.

Nea grece dicunt nouẽ.

Neapolis.a nea qđ ẽ nouẽ ꝛ polis qđ ẽ ciuitas ↄponiƭ h̃ neapolis lis:q̃dã ciuitas q̃ sub se nouẽ alias ciuitates habꝫ vel Neapolis cõponiƭ a neos qđ est nouum ꝛ polis ciuitas inde neapolis.i.noua ciuitas.vñ neapolitanus na nũ:ꝛ hic neapolitanus in dñs vel ep̃s illius ciuitatis:ꝛ coꝛri.penul. neapolis.vide in metropolis.

Nebel vter interpretatur.

Nebris bridis fe.ge.est pellis lincis vel ceruí.

Nebula.a nubes ðꝛ h̃ nebula le.Exalãt eĩ valles hũidẽ nebulas q̃ sursũ ascẽdẽtes nubes fiũt.Sũt eĩ ꝓpẽ nubes celi:nebule ẽre ꝛ circa ẽrã.Uel ðꝛ nebula a nubo:qꝛ coopiat terrã ꝛ inde nebulosus sa sũ.i.obscur⁹ q̃ſi nebula plen⁹.vidẽ i ros

Nebulo.a nebula deriuatur hic nebulo lonis.i.leccatoꝛ.qꝛ vanus est vt nebula ꝛ cito vanescit.

Nebulosus sa sum:in nebula vide.

Necdũ.i.nõdũ nõ adhuc:vulgariter nõ statim ðꝛ:

Necessarius ria riũ.in necesse vide.

Necesse.a necto ctis ðꝛ h̃ neceẽ indecli.i.ineuitabile vel qđ aliƭ fieri nõ p̃t.ꝛ ðꝛ neceẽ a necto:qꝛ nexũ ẽ ꝛ firmũ:nec dissolui p̃t.Jtẽ neceẽ ẽ.i.vtile:vt neceẽ ẽ oꝛare deũ.ꝙ aũt ðꝛ necesse q̃ſi nõ cessans eẽ ex.ẽ.ꝛ scribiƭ ꝑ vnũ c.coꝛ.enĩ ꝓmã.vnde Oui.in epi.Ut culpẽt alij tibi me laudare neceẽ ẽ.ꝛ hic necarius ria riũ.i.ineuitabilis vł vtilis.ꝛ h̃ necessari⁹.i.amicus domesticus vel quottidianus:q̃ſi a quo nõ ẽ cessanduꝫ.Et ↄponiƭ vt pnecarius q̃ꝫ necarius:ambo ꝑ valde necarius. Jnueniƭ ẽt h̃ necariũ ꝑ ineuitabili vel vtili positũ substantie ꝛ poniƭ necrio ꝛ necesse pro necessarie aduerbialiter.

Necessitas.a neceẽ ðꝛ h̃ necessitas tatis.ꝛ h̃ necessitudo.ꝛ differũt:qꝛ necessitas aliq̃d fieri cogit.ſꝫ necessitudo.i.amicicia dilectio affectus affinitas ꝓpinq̃tas vel vinculũ ꝓpinq̃tatis:vt vxoꝛ vel filius.Sꝫ h̃ ꝓprietas apud auctoꝛes sepe cõfundiƭ:ꝛ hinc necessitudinari⁹ria riũ.Hic nota ꝙ triplex ẽ necessitas.s.absoluta sicut necriũ ẽ deũ eẽ:vel triãgulũ hr̃e tres ãgulos. Alia necessitas ẽ ex cã efficiẽte q̃ ðꝛ necessitas coactiõis.Tertia ẽ necessitas ex suppositiõe finis.ꝛ h̃ ẽ duplex:qꝛ vno mõ ðꝛ necriũ sine quo aliq̃d nõ p̃ot ↄseruari in eẽ:sicut nutrimẽtũ alicui.Alio mõ sine quo nõ p̃ot haberi qđ ptinet ad bñ eẽ.sicut equ⁹ ðꝛ necrius ambulare volẽti:ꝛ medicina ad h̃ ꝙ hõ sane viuat.Et scias ꝙ hoĩ ꝓmis duobus modis nõ ðꝛ aliqđ sacrm̃ necessitatis ſꝫ tertia necessitate.q̃dã q̃dẽ q̃ñtũ ad ꝓmũ modũ ſm illã.s.sine q̃b⁹ nõ p̃ot hõ in spũali vita viuere:sicut ẽ baptism⁹ ꝛ pnĩa:q̃dã aũt ꝛ sine q̃b⁹ nõ p̃ot ↄsequi aliquẽ effectũ q̃ ẽ ad bñ eẽ spũalƭ vite:ꝛ h̃ mõ ↄfirmatio ꝛ alia oĩa sacra sũt necria verũtñ ↄtẽptus huius ꝛ cuiuslibet sacri est ꝑiculosus.vide in sacramẽtum

Necessitudo in necessitas est.

Necis.a neco cas ðꝛ h̃ nex cis.i.moꝛs.ſꝫ ntĩus nõ ẽ in vsu:quẽ tñ Ambꝛosius sup egisippũ posuit dicẽs.Et erit nex moꝛtuoꝝ plurima.Jtẽ Cicero ꝑ Miliõe.Jnsidiatoꝛi v̓o latroniqꝫ p̃t iferri iusta nex.Et in semiecis ꝑ ↄpositõeꝫ:ꝛ coꝛ.ne.

Neco cas caui vł necui necatũ vł nectũ.i occidere.ſꝫ necaui ferro ꝑimi:necui alia vi.vñ necatus ferro:ſꝫ nect⁹ alia vi ꝑemptus.Neco cõponiƭ vt eneco cas caui vł cui.i.valde necare vel extra.interneco cas.ꝑneco cas.i.ꝑfecte necare.Neco ꝛ oĩa eius composita sunt actiua.ꝛ faciunt ptm̃ in caui vel in cui:ꝛ sup.in catũ vel in nectũ.ꝛ coꝛ.hãc syllabã ne.vñ q̃dã. A neco dic aui ferro.necui reliqua vi. Et Thobias:Hanc affligo fauet huic famulare necat.

Nectar.a necto ctis deriuaƭ h̃ nectar ctaris.i.dulcis liquoꝛ vł vinũ pigmẽtatũ.qꝛ necat linguas bibẽtiũ:vł qꝛ nectit ꝛ allicit mẽtes bibẽtiũ ꝛ inde nectareus rea reũ.Pris.aũt videƭ velle ꝙ sit spẽi ꝓmitiue.cũ coꝛ.penƭ.gtĩ.dic enĩ in.vi.li.Neutra in ar si deriuata sũt ꝓducũt a in obliq̃s casib⁹:vt a lupa h̃ lupanar naris:a calce h̃ calcar caris.cũ g̃ nectaris coꝛ.penul.gtĩ:nõ vr̃ ꝙ sit deriuatiuũ ſm Pris.ſꝫ Hu.dicat ꝙ nectar deriueƭ a necto ctis vt dcm̃ ẽ.vñ Lucanus.Stipant ꝛ dulci distẽdẽt nectare cellas.Si aũt vis sequi Hu.dic ꝙ nectar ctaris est deriuatiuũ ꝛ excipiatur a regula.

Necto ctis xi vel nexui nexũ.i.ligare adiũgere inserere vel nodare.qđ ẽt faceret nectũ nisi eẽt dña hui⁹ v̓bi neco cas necui nectũ.vñ h̃ nexio onis.Necto cõponiƭ vt annecto ctis. ↄnecto ctis:inecto ctis:subnecto ctis.Et est necto actiuũ cũ oĩbus suis cõpositis:ꝛ faciũt ꝑteritũ in xi ꝛ q̃ñqꝫ in xui:sed ↄnecto ctis ꝓprie facit connexui ꝛ supinũ connexum.

Necula le.i.parua nex.i.moꝛs.ꝛ ẽ dimi.ã nex cis.ſꝫ nex ñ fit i vsu

Neemias ↄsolatoꝛ:sicut hesdras iterp̃taƭ adiutoꝛ. Quodã.n. ꝑsagio futuri noĩa ista ↄsoꝛtiti sunt.Fuerũt enĩ ad adiutoriũ ꝛ ↄsolationẽ oĩ illi pplo redeũti ad patriã nã ꝛ templũ dñi reedificauerũt:ꝛ muroꝝ ꝛ turriũ op⁹ ipsi restaurauerũt.

Nefandus da dũ:a ne ꝛ fandus cõponiƭ ꝛ exponiƭ in fandus

Nefarius.far cõponiƭ cũ ne ꝛ ðꝛ nefari⁹ria riũ.i.nõ dign⁹ farre.quo cibi gñe vita hoĩuꝫ ꝓmo substentabaƭ:vel nefari⁹.i. nefãd⁹ nec dicẽd⁹:a ne ꝛ foꝛ faris:vł nefari⁹.i.scelest⁹ a ne.

Nefas.a ne ꝛ fas cõponiƭ h̃ nefas indecli.q̃ſi nõ fas.i.illicitũ. vñ ꝛ q̃ñ poniƭ ꝑ scelere:qꝛ illicitũ ẽ.vñ nefari⁹ria riũ.i.sce

lest⁹. ꝛ cor. pͥ:mā nefas. ꝛ pt scribi nefas p f vl̄ p ph nephas.

Nefrendicium cij: in nefrendus est.

Nefrendinuꝫ in nefrendus vide.

Nefrēdus. frēdeo des cōponit̄ cū ne: ꝛ ðr h̄ nefrēdus di. porcus domesticus carēs testiculis: sic dict⁹ q2 nō frēdet dentibus. Hic alio noīe ðr maialis q̄ ꝛ cicurris ðr natus ex apro silvestri ꝛ domestica porca. ꝛ hic h̄ ꝛ h̄ nefrēdis dis porcellus vel porcula adhuc lactēs: q2 nihil frēdeat. i. nihil dentibus ↄcutiat. ꝛ cōminuat. Et eadē rōne nefrēdis ðr īfās q̄si nō dētib⁹ frēdēs. i. nō dētib⁹ aliq̄d ↄcutiēs vel cōminuēs. Et a nefrēdus vel nefrēdis ðr nefrēdin⁹ na nū. ꝛ nefrēdici⁹ cia ciū. vt nefrēdina caro ꝛ nefrēdinū ferculū: ꝛ inde h̄ nefrēdiciū cij. i. ānuale tributū qð rustici suis dn̄is circa natiuitatē vl̄ alio tpe āni solēt afferre: ꝛ ēt qð p̄ui discipuli suis doctorib⁹ apportant dūtaxat sit carneū. s. porcell⁹ vl̄ hm̄oi.

Nephresis. nephresiꝫ dicūt greci renes. vn̄ h̄ nephresis q̄dam morb⁹. s. dolor renū: a renū āgore dict⁹: ꝛ hic nephretic⁹ ca cū penl̄. cor. q̄ talē dolorē patit̄: ꝛ cor. nephresis penl̄. vnde Macer de virib⁹ herbaꝝ. Jn̄ nephreticus exiliū sumē iuffit

Negatiūcula le dimi. parua negatio.

Negligo. lego cōponit̄ cū nec ꝛ ðr negligo gis xi ctū abiecta c ꝛ assūpta g p adiectiōēꝫ. si n. mutaret̄ c i g oportēt q̄ g eēt de p̄cedēti syl. qð eē nō p̄t. ꝛ ē negligere ↄtēnere vl̄ derelinquere: q̄si nō legere. vel q̄si nō eligere. vn̄ negligens tis oīs ge. q̄si nō legens vel q̄si nō eligens. Et scias q̄ ↄiunctio nō cōponit̄ cū verbo. vn̄ negligo nō pōt cōponi a ne ↄiunctio ne ꝛ lego: sed cōponit̄ a nec aduer. ff̄to aūt simplex est.

Nego gas gaui gare. i. qð obijcit̄ nō ↄcedere nō eē veꝝ cōtendere. vel ↄ̄dicere. vn̄ h̄ negator toris. ꝛ h̄ negatio onis: ꝛ negatiuus ua uū: qð negat. q̄ dr̄ ðr negare: q̄si nō agere vl̄ agere nō. i. ducere vel dicere hāc particulā nō ety. est. Nego cōponit̄ cū ab ꝛ cū de: ꝛ ðr abnego gas. denego gas. i. valde negare. Nego ꝛ eius cōposita sunt actiua ꝛ cor. hāc syllabā ne. vn̄ q̄dā. Jnficit infringens qui denegat inficiatur.

Negocita te cōis ge. penul p:odu. i. negociator. i. institor opifex vel mercenarius: ꝛ deriuatur a negociū.

Negociū. nego vel negās cōponit̄ cū ociū ꝛ ðr h̄ negociuꝫ cij. i. mercatus vel actus alicuius rei cui ↄ̄riū ē ociū ꝛ ðr h̄ negociū q̄si negās ociū: vel negociuꝫ q̄si nec ociū. l. sine ocio. Mō ēt negociū sigt̄ actionē p modū cause qð ē iurgiū litis. Est g̃ negociū in causis. negociatio in cōmercijs: vbi aliq̄d dat̄ vt maiora q̄s lucretur. ꝛ inde h̄ negociolū li dimi. ꝛ negociosus sa sūꝫ. i. vtilis vel plenus negocio ꝛ reb⁹ agendis intētus: ꝛ cōpat̄. vn̄ negociose sius sime aduer. ꝛ h̄ negociositas tatis: ꝛ negocior aris. i. mercari. verbū deponēs

Nemāceps Mā̄ceps cōponit̄ cū ne ꝛ ðr h̄ nemāceps cipis. i. emāceps: ex ne ꝛ māceps vt dixi. q̄si q̄ iā nō māceps. Et a māceps ꝛ nemāceps ðr mācipi ꝛ nemācipi noīa indecli. ꝛ oīs ge. Uel s̄ꝫ Pris. poti⁹ sūt dn̄i p̄dictoꝝ noium figuratiue cōiūcti cū quolꝫ gn̄e ꝛ cū vtroq̄ nūero. ꝛ cū quolꝫ casu intrāsitiue. Ul̄ sit ↄpositū mācipi a manu ꝛ capio qð cōponit̄ cū ne ꝛ ðr nemancipi: ꝛ sunt noīa indeclinabilia ꝛ oīs ge. Res mācipi ðr que cū alienat̄. i. q̄ cū a p̄tāte vendētis transit in p̄tātem emētis manu capi pōt vt equus: s̄ꝫ res nemancipi ðr q̄ cū alienatur. manu capi nō pōt vt ager.

Nemo. siue sit ex nō ꝛ hō cōpositū vt quibusdaꝫ videtur siue nō ge. est cōis: ꝛ o mutata in i ꝛ addita nis sit neminis gt̄ūs ꝛ ðr nō solum de hoībus sed etiā de dijs.

Nemus. a numen deriuat̄ h̄ nemus nemoris. i. silua q̄si num⁹ a numībus ibi sacratis ꝛ cultis. vn̄ nemorosus sa sūꝫ ꝛ hic nemorose sius sime aduer. ꝛ h̄ nemorositas tatis. ꝛ cor. ne. vn̄ ℣sus Donat ligna nemus q̄ corde numine nemus.

Nenia nie ē funebris cantus. s. cātilena q̄ sit super mortuū. Et ponit̄ q̄noq̄ pro cātilena pueroꝝ. q2 pueroꝝ ē flere ꝛ facile mouēt̄ ad fletū. Jtē nenie dn̄r viles ꝛ vane fabule. vn̄ Hiero. in p̄logo pētateuci. Et hiberas nenias libris autenticis p̄ferūt. Hiberas nenias appellat fabulas ab hiberis. i. hispanis iuētas: vel apud eos vulgatas ꝛ p h̄ os q̄ vana ꝛ fabulosa ꝛ erronea p̄ferūt autēticis libris. Juxta illō ap̄li. Et a ℣itate q̄dē auditū auertēt: ad fabulas aūt ↄuertēt̄. ꝛ p̄d. pēnul. hiberas. Et a nenia deriuat̄ nenior aris. i. vana loq̄. vl̄ cātilenā sup mortuū facere vl̄ lamētari. Jtē vt q̄dā dicit nenia ðr cantilena q̄ sit sup mortuo vel sup cunis pueroꝝ vt dormiāt. Jtē nenie fabule viles. Jtē nenie. i. nuge. vnde ℣sus. Nenia nutricis dict⁹ q̄si cantus inanis. Quē canit īfanti somnū sic reparat illi. Jtē in Grecis. ðr. Nenia sūt nuge funebria carmina nene. Dicit̄ nene. q2 nenie nō potuit in versu poni. ꝛ est nenia nomē onomatopeiū vel ficticiū q̄si sictū a sono: vt ne ne ne: ꝛ maxime quantū ad cātilenaꝫ que sit sup cunis pueroꝝ pōt nenia dici nomē ficticium.

Nenior aris. in nenia est.

Neo nes neui netū nere. i. filare p quādā ductionē filū a colo trahere. Et cōponit̄ vt p̄neo nes. Et est neutrū neo cū oib⁹ suis cōpositis. ꝛ s̄m Pris. debuit facere neo nes nui eo mutata in ui diuisas vn̄ dicit Pris. in. viij. li. Qū oia ℣ba scđe cōiugatiōis in eo desinētia: in ui diuisas faciūt p̄tm̄ p̄fectū: vt teneo tenui: s̄ꝫ differētie cā maneo mā̄si facit: ne si diceretur manui dn̄s de manus putaret̄ esse. Et neo nes neui: ne si nui diceremus a nuo esse videretur: Jtē in. ix. li. dicit. Neui in ui terminantiū seruat regulā in supino ↄuertēs ui in tū: vt neui netū. vide in nuo ꝛ in maneo.

Neomenia. Neos cōponit̄ cū mene qð ē luna: ꝛ ðr h̄ neomenia nie quoddā festū iudeoꝝ qð faciūt in nouilunio. vn̄ ꝛ neomenia ðr q̄si noua luna vel nouiluniū: vel neomenia sonat innouatio lune: ꝛ q2 iudei in ligittimis suis lunatiōes p mēsib⁹ hēbāt ex lege. iō diē noue lune vocabāt kalēdas legales. ꝛ erat dies solēnis apud eos. Et scias q̄ septē solēnitates legales erāt. s. sabbatū neomenia. pasce. penthecostes. festū clangoris: festū p̄piciatiōis. ꝛ scenophegia. ꝛ grauatur vltima de neomenia s̄m quoꝝdā vsuꝫ. vn̄ in aurora ēt in ℣su cor. Martis mēse frequēs neomenia p̄it. Pōt ēt p̄duci sic maris. Alias festiuitates adiacerūt his hebrei p̄p varios euētus. sicut est encenia ꝛ furim. i. festū hester: s̄ꝫ nō dn̄r legales. i. lege institute. vide etiā in pasca.

Neophicus. Neos cōponit̄ cū phicos qð ē fides: ꝛ ðr hic neophicus ci grece. i. nouellus nouicius rudis fidelis vel nup renat⁹. vl̄ ↄponit̄ a neos ꝛ phico qð ē q̄ro q̄si nouus q̄sitor q̄ eni ad fidē nup ↄuersus est. de fide querere solet.

Neos grece nouū latine. ꝛ acuitur in fine.

Neotericus. a neos ðr neotericus ca cū penul. cor. Neoterici aūt dicunt̄ hoīes huius tpis nouitij recentes vel cōes.

Nepa nepe fe. ge. q̄dā serpens qui natos suos ↄsūmit excepto eo qui in dorso eius insederit vel inheserit: postea ip̄e q̄ seruatus est ↄsūmit patrē: ꝛ ðr nepa q̄si necās partus. i. necās filios. vel nepa ðr q̄si necans patrē: q2 necat p̄rem. ꝛ hinc ē tractum q̄ hoīes qui bona parentū per luxuriā ↄsūmūt nepotes dicuntur. i. luxuriosi ꝛ p̄digi.

Nephi. i. purificatio.

Nepos. a nascor ceris ðr h̄ nepos potis. vn̄ ꝛ ðr nepos q̄si natus post. s. post filiū. ꝛ ē ety. vn̄ nepotulus li dimi. ꝛ nepos potis p̄uū virgultū q2 de pomo q̄si de filio nascit̄. Nepos cōponit̄ vt h̄ p̄nepos filius nepotis. q̄si p̄nepotē. Hic abnepos fili⁹ p̄nepotis. q2 adiungit̄ a nepote. h̄ adnepos fili⁹ abnepotis. trinepos fili⁹ adnepotis q̄si tetranepos. i. q̄rtus post nepotē Jdē ordo ꝛ cōpositio ē in h̄ noīe neptis. s. p̄neptis. abneptis. adneptis. trineptis. Jtē nepos ðr luxuriosus ꝛ tūc ē cōis ge. ꝛ deriuat̄ a nepa. vide in nepa: ꝛ cor. ne.

Nepotatio onis. i. luxuria. a nepos qð est luxuriosus ðr.

Neptis. a nepos ðr h̄ nepotis tis. vn̄ h̄ nepticula le. di. Et cōponitur neptis vt p̄neptis. abneptis. vide in nepos.

Neptunus. Nubes cōponitur cū tono nas: ꝛ ðr h̄ neptun⁹ ni deus maris vel ip̄m mare: ꝛ ðr sic q̄si nube tonans. Mare eni vaporalr̄ eleuatū nubes facit. ꝛ contraria ventoꝝ pulsu tonitrua creat. vel deriuatur neptunus a nubes bis. q2 nubit ꝛ tegit terrā. q̄ aūt ðr neptunus q̄si nubens terram. ety. est. vn̄ neptunius nia niū: ꝛ p̄du. penul. neptunus.

Nequā. a nequeo q̄s deriuatur nequā oīs ge. ꝛ indecli. i. malus: s̄ꝫ malus vt dicūt nāliter: nequā ℣o q̄ nequit se ↄtine-

re a sceleribus. Itē nequā dr̄ luxuriosus: q2 incontinēs est ⁊ cōparaṫ nequā quloz fimus. vñ neqᵗer quius fime aduer. ⁊ hec nequicia cie.i.mollicia ⁊ luxuria. vñ qdaȝ. Nequicia ē q̄ te nō finit esse senē. vñ nequiciola le dimi.

Nequeo. ex nō ⁊ queo cōponiṫ nequeo q̄s quiui quitū penul. coꝛ.in sup. ⁊ ē idē nequeo qđ nō queo.i.nō possum. Et scias q̄ nequeo nō pōt cōponi ex ne ⁊ queo: q2 nulla cōiūctio cōponiṫ cū v̄bo. Itē cū nō tria tm̄ v̄ba cōponunṫ.s.nequeo nescio nolo: ⁊ coꝛ.ne. vñ Esop⁹ Tpe deleri gr̄a firma neq̄t.

Nequis. ex ne ⁊ q̄s cōponiṫ neq̄s neq̄ neqđ vel nequid. ⁊ dr̄ nequis q̄si nō aliq̄s. ⁊ mutaṫ ae diphthōgus in feminino ge. in singulari: ⁊ in neu.gen̄. in plurali in a: ⁊ dicimus in singulari neq̄s nequa: ⁊ in plurali nequi neque nequa. de hoc tn̄ plenius dixi in tertia parte vbi egi de figura cōposita nominis in c de syllabicis adiectionibus.

Nequito. a nequā deriuaṫ nequito tas neutrū: ⁊ nequitoꝛ taris depo.i.nequā eē vel potius nequiṫ agere: ⁊ coꝛ.qui.

Nereis nereidis fe.ge. nimpha marina s̄m Pap. ⁊ coꝛ. penul. tam nti q̄ gti. vide in nereus.

Nereus rei maſ.ge. dr̄ deus maris: ⁊ ponitur pro ipso mari: ⁊ interpretatur motus q2 mare sp̄ est in motu. vñ hec nereis huius nereidis nimpha marina: q̄si nerei filia: ⁊ hec nerina ne: ⁊ hec nerinis nis dr̄ filia nerei s̄m Hug.

Neruiceus. a neruus dr̄ neruiceus cea ceū.i. de neruo existēs. vñ in li. Iudi.xvi. Si septē neruiceis funibus ligatus fuero; vel s̄m aliam lrām neruicis: ⁊ tūc est ablt̄us pluralis de neruicus ca cū: qđ idē est qđ neruiceus. ⁊ coꝛ.penul. tā neruicus q̄ neruiceus: ⁊ dr̄ a neruus.

Neruicus ca cū in neruiceus vide.

Neruo uas in neruus vide.

Neruus ui est vinculū mēbroꝝ dict⁹ a greco. Greci.n. neruos neur vocāt. vel neruus dr̄ q̄si iheruus ab iherēdo q2 eo arctuū cōiunctiones sibi inuicē inhereāt. vñ h̄ neruulus li dimi. ⁊ neruosus sa suȝ.i.plenus neruis vel fortis ⁊ q̄nq3 sic dr̄ supbus: ⁊ cōpaṫ. vñ neruose fius fime aduer. ⁊ h̄ neruositas taris: ⁊ neruat⁹ ta tū: ⁊ neruulosus sa sū idē qđ neruosus. Itē neruus poniṫ p cibo quodā pedū tormento. vñ in Iob. posuisti in neruo pedē meū. Itē a neruus deriuaṫ neruo uas.i.neruus cōiūgere. vł neruos alicui dare. Et cōponiṫ vt deneruo uas.i.dissoluē debilitare vł valde neruare. Itē eneruo uas. Neruo uas actiuū est cū oīb9 suis cōpositis.

Nescio scis sciui scitū cōponiṫ ex nō ⁊ scio scis vide in non ⁊ dr̄ nescire q̄si nō scire.i.ignoꝛare: ⁊ nesciens scis sciuȝ: ⁊ nesciēs tis oīs ge. ⁊ a dtō nesciēti addita a ⁊ formaṫ h̄ nescientia tie. differt ab ignorātia sic dixi in ignorātia ignorantie.

Nestoriani quidā heretici dicti sūt a nestorio epo cōstātinopolitano q̄ beatā virginē nō dei sed hoīs tm̄modo genitricem asseruit: vt aliā psonā carnis aliā faceret deitatis. nec vnū xp̄m in verbo dei ⁊ carne credidit. separatim ⁊ separatiȝ ⁊ seiunctim alteruȝ filiū dei; alterū filiū hoīs p̄dicauit.

Netus. a neo nes neui netū dr̄ netus ta tuȝ.i.filatus: ⁊ hinc netus tus tui.i.filamen. vñ Martialis: Capella ex candentis byssi netibus ludebantur.

Neui uisti neuit est p̄teritū de neo nes.

Neuma matis ge.neu. ⁊ h̄ neuma me.i.vocū emissio vel modulatio. ⁊ hic neūaticus ca cū.i.modulatoꝛ dulcis suauis ⁊ cōsonās: ⁊ est vitiū scriptoꝝ cū inueniṫ pneuma vt scribaṫ p: ⁊ est ibi barbarismus: q2 vitiose additur illa littera ibi. ⁊ coꝛ.penulti.gti in tertia declinatione. vnde in auroꝛa: Xp̄s mons vite cū sc̄i neumatis igne.

Neumaticus ca cū penul.coꝛ. in neuma vide.

Neuter. ab vter p cōpositionē dr̄ neuter tra trū. gtō neutrius .i. nec iste nec ille.i.nullus. Et scias q̄ antiq̄ dicebāt neuter tra trū gtō neutri tre tri: dtō neutro tre tro. vñ adhuc dicimus. Cuius generis: neutri est enī neutri hic casus gti.

Neuterpassiuus ua uū: ⁊ neutropassiuus ua uum. a neuter vł neutro ⁊ passiuus ua uū cōponiṫ: Neutropassiua v̄ba sūt q̄nq3: sed neutrapassiua sūt quattuoꝛ sicut dixi in tertia pte in tractatu de verbis: vbi egi de generibus v̄boꝛum.

Neutrobi. neuter cōponitur cū ibi ⁊ dr̄ neutrobi.i.in neutra pte.s.in neutro loco: qđ etiā dr̄ neutrobiq3. Plau. Neutrobiq3 habeo stabile stabulum.

Neutropassiuus ua uū: ⁊ declinaṫ ex pte finis cū cōponaṫ ex obliquo ⁊ ntō q̄ poniṫ i fine. de h̄ ēt vide i neuterpassiuus.

Neuulus li dimi. paruus neuus.

Neuus ui maſ.ge.i.macula q̄ nasciṫ in corpe hoīs ⁊ q̄nq3 ponitur p culpa vel offensa. vñ h̄ neuulus li dimi. ⁊ neuosus sa suȝ.i.plenus neuis. vñ neuose fius fime aduerbiuȝ. ⁊ hec neuositas tatis. Bern̄. in can. s̄mone.lxxi. dicit. Si in cōsciētia neuus fuerit: nec qđ ex eo prodierit carebit neuo.

Nex cis.i.mors: sed ntūs nō est in vsu. vide in necis.

Nexibilis. a necto ctis dr̄ h̄ ⁊ hec nexibilis ⁊ h̄ bile qđ ⁊ hic ⁊ hec nexilis ⁊ h̄ le inuenitur. ⁊ est nexibilis vel nexilis qđ pt̄ necti vel qđ multis nexibus est nexuȝ vt rete: ⁊ hinc nexibiliter vel nexiliter aduerbium. 194

Nexilis le penul.coꝛ. in nexibilis exponitur.

Nexum aduerbium.i. cōiunctim: a necto ctis dr̄

Nexo. a necto ctis dr̄ nexo xis xui xū.i.nectere: ⁊ nexo xas xui: ⁊ debēt facere supi. exitū: s3 faṫ nexū sic ⁊ suū simplex sine p̄uatiuū.s.necto a quo deriuaṫ. ⁊ vr̄ eē freq̄ntatiuū s3 Pri. Pris. āt dicit i.ix.li. Nexo xas vł nexo xis: necto tn̄ ex⁹ p̄mitiuū ē. Nā quō a p̄cipio amplexus qđ a v̄bo nasciṫ amplectoꝛ fit v̄bū freq̄ntatiuū āplexoꝛ xaris: sic a p̄cipio nexus qđ nasciṫ a v̄bo necto fit frequētatiuū nexo xas. vñ manifestū est q̄ rōnabilius hoc v̄bū s3 p̄mā cōiugationē p̄ferṫ .s.nexo xas. ⁊ post pauca subdit Pris. Nexo xas xui facit nexū: qđ h3 ptm̄ ⁊ supinū sui p̄mitiui.s.necto ctis.

Nexo xas in nexo xis est.

Nexus. a necto ctis dr̄ hic nexus xus xui. vñ nexosus sa sum .i.nexibus plenus. vñ nexuose aduer. ⁊ h̄ nexuositas tatis ⁊ nexus xa xū mobiliter declinatur.

N ante I

Nibatus. a niue dr̄ nibatus ta tū.i.splēdidus: ⁊ hec nibata te: aqua ex nubibus vel ex niuibus.

Nice vel nico grece latine dr̄ victoꝛia vel victus.

Niceo. a nice dr̄ h̄ nicea cee q̄dā ciuitas quasi victorialis quā Alexander condidit in india post victoꝛiam.

Nicepolis a nice victoꝛia ⁊ polis ciuitas cōponitur hec nicepolis lis penul.coꝛ. hanc Augustus fecit: ⁊ a victoꝛia sic appellauit postq̄ deuicit Antonium.

Niceteriū. a nice vel nico dr̄ h̄ niceteriū rii: ⁊ dicūṫ niceteria filateria q̄ gestabāt athlete facta de sūmitatibus armoꝝ q̄ a victis acceperāt: ⁊ ea collo suo suspensa gerebāt quociens victores extiterāt q̄si signa victoꝛie: ⁊ iō filateria talia in q̄b⁹ designabanṫ victoꝛie a victoꝛia niceteria sunt dicta.

Nichanoꝛ oꝛis ppriū nomē de quo dr̄ in auroꝛa. Ense metūt dextrā linguāq3 nichanoꝛis hostes.

Nihil. ab hilū p grano vel medulla pēne dicebāt antiq̄ hil⁹ la lū.i.vllus vel aliq̄s. ⁊ ab hilus ⁊ cōponiṫ h̄ nihilū li q̄si nō hilū.i.nō aliq̄d. vel s̄m quosdā cōponiṫ a nō ⁊ hilū pēne: ⁊ ide dr̄ nihilū q̄si ēt nō hilū.i.nō: ēt tātillū q̄tū ē hilū qđ est q̄si nihilū ⁊ q̄si nihil. Et hic apocopaṫ h̄ nihil indecli. ⁊ sincopaṫ hoc nil nīl indecli. ⁊ sūt diuersa noīa. ⁊ a nihiluȝ dicitur nihilo las. Et cōponitur vt adnihilo las.i.annulare destruere vel ad nihilū redigere: ⁊ sūt actiua. Itē nihilū cōpararaṫ in neutro.ge. tm̄ nihilius nihilissimus. vñ h̄ nihilitas tatis. ⁊ h̄ ⁊ hec ⁊ h̄ nihili indeclinabile. ⁊ potius sit gtīus ⁊ figuratiue cōstruiṫ cū quolibet casu ⁊ genere: et cū vtroq3 numero intrāsitiue vt nihili hō: nihili hoīs. nihili hoī ⁊c̄.i.nullius vtilitatis vel precij vel valoꝛis hō. ⁊ p cōpositionē nihilifacio cis ⁊ nihilipendo dis in eodē sensu i.vilipendere vł nullius precij estimare. vide ēt in malus mala malū.

Nihilifacio cis in nihil vide.

Nihilipendo dis in nihil exponitur.

Nihilo las in nihil exponitur.

Nihilomin⁹ aliq̄n ē dictio cōposita. aliquando simplex sicut dixi in secūda parte vbi egi de accentu aduerbioꝝ in capitu

lo de cōpositis a minus.
Nichodemus mi penul. pdu. ppriū nomē est cuiusdam viri.
Nicito.a nictus dr̄ nicito tas.i. vigilo vel palpebras moueo ⁊ inde annicito tas componitur.
Nicolaite dicti sūt qdā heretici a quodā nicholao diacono ecclie hierosolymaꝝ q ibi cū stephano ⁊ ceteris ɔstitutus est a petro: q ppter pulchritudinē relinquēs vxorē dixit: vt quicūq velle t vteret ea: postea versa est in stuprū talis ɔsuetudo vt inuicē ɔiugia cōmunicarentur.
Nicolaus: nice qđ est victoria cōponit cū laos qđ est pp̄ls ⁊ dr̄ h nicolaus quasi victoria ppli. multos eni ad fidem cōuertit. vel dr̄ victoria ppli.i. vitioꝝ q popularia sunt ⁊ vilia sm̄ Hug. Et Grecis. dicit: q laos est populus monstrat vere nicolaus. ⁊ nō aspiratur nicolaus.
Nicromantia.a mancia qđ est diuinatio ⁊ nigros vel potius nicros qđ est mortuū ɔponit h nicromācia cie.i. diuinatio mortuoꝝ vel q fit p mortuos: qꝛ qbusdā incantationibus videnť mortui resuscitati diuinare ⁊ ad interrogata rńdere: ad quos suscitādos būani cadaueris sanguis addit. Nā amare sāguinē dicr̄ demones: idcq quotiēs icromantia fit cruoꝛ aq̄ miscet vt coloꝛe sanguis facilius puocent. vn̄ nicromātius tia tiū: ⁊ nicromāticus ca cū sm̄ Hu. Et scias q Uarro dicit esse q̄tuoꝛ genera diuinatōis: h̄ ē terrā: aquā: aerē: ⁊ ignē: hinc geomātiā: hydromantiā: aromātiā: piromantiā dicimus. Nota h v̄sus Grecis. De terra est geomātia diuinatio facta. Ast aquā spectat hydromantia: spectat ad ignē. Ac piromātia: sed ciromantia sit tibi palme.
Nicros.a nictos qđ est nox deriuatur nicros i. mortuū. vn̄ cōponitur nicromantia. ⁊ acuitur penul. in prosa.
Nictalinicus in nictalinus est.
Nictalinus.a nictos qđ ē nox dr̄ hic nictalinus lini. i. quedā passio q p diē visus denegat patentibus oculis: ⁊ nocturnis irruētibus tenebris redditur: vel ecōuerso die redditur nocte denegat. vn̄ nictalinicus ca cū q talē morbū patitur.
Nectamen in nitoꝛ ctaris est.
Nicticoꝛ ex in nocticoꝛax est.
Nictilius.a nictos qđ est nox dr̄ nictilius lia liū.i. nocturnus ⁊ h nictilius lij.i. bachus: qꝛ de nocte ei sacrificabant. vel de nocte potationi vocabant ⁊ inebriebantur.
Nictimene.a nictos deriuat hec nictimene nictimenes.i. noctua. ⁊ acuitur in fine.
Nictio ctis in nicto nictis vide.
Nictitoꝛ.a nictoꝛ ctaris deriuatur nictitoꝛ taris frequenta. Inuenitur etiā in neutro genere in eodē sensu nicto ctas: ⁊ nictito ctas.i. frequēter nocte vigilare.
Nicto ctis.a nicto ctas dr̄ nicto ctis. ⁊ nictio ctis iuui nictitū nictir.i. glatiř. q ppe canū ē qn̄ bestiaꝝ vestigia isequūť ⁊ acute ganiūt. vn̄ Cecili⁹ d quodā cane dič. Vn̄ nictu oletq.
Nictoꝛ.a nictos qđ est nox deriuatur nictoꝛ ctaris.i. nocte vigilare. vn̄ nictāter aduerbiū.i. vigilanť: ⁊ h nictamē minis. .i. vigilamē. ⁊ h nictatus tus. Inuenitur ēt in neu. ge. in eodē sensu nicto ctas. Nicto vel nictoꝛ cōponit vt annictoꝛ ctaris vel annicto ctas. innictoꝛ ctaris: ⁊ innicto ctas.
Nictos grece latine dr̄ nox.
Nictus.a nictoꝛ ctaris dr̄ hic nictus ctus: vigilamen vel motus palpebrarum.
Nideo.a nidus deriuat nideo des dini dere.i. splēdere: ⁊ ē tractū a nido. s. cū pulli matri aduenienti cū quodā alaꝝ applausu occurrūt: ⁊ tūc ppe ē nidere. Itē nidere.i. redolere. ⁊ ppe dr̄ de carne assata: vel vū assať. Nideo ɔponitur vt enideo des.i. emittere: pniteo deo.i. pnitere: renideo deo.i. renitere. pnit ēt pdicta ɔposita alteraꝫ sigationē simplicis redolere. Nideo ⁊ eius cōposita neu. sūt: ⁊ faciūt pteritū in dui: ⁊ carent supi. ⁊ pducūt hanc syllabā ni: q in niteo coꝛ. Et iō autoꝛes necessitate metri cogente sepe ponūt nidere p nitere.
Nidifico cas peñ. coꝛ.i. nidū facere: ⁊ ɔponiť a nidus ⁊ facio.
Nidoꝛ a nideo des dr̄ h nidoꝛ oris.i. odoꝛ. ⁊ ppie assatoꝛū.
Nidulus penul. coꝛ. dimi.i. paruus nidus. Job. xxx. In nidulo iam moriar.

Nidus di auiū est.
Nigellus.a niger dr̄ nigellus la lū: aliquātulū niger. vnde nigellulus la lū aliud diminutiuū.
Niger.a nubes deriuat niger gra grū: q̄si nubiger.i. nubem ⁊ obscuritatē gerēs qꝛ nō ē seren⁹ sꝫ fusco opatus: ⁊ vt eē cōpositio: ⁊ ɔpať nigroꝛ gerrim⁹ p geminūr: formatur.n.a niger addita rim⁹. vn̄ nigre gri⁹ rime aduer. ⁊ h nigredo nis. Niger ɔponiť vt subniger.i. aliquātulū niger: ⁊ coꝛ. ni. ⁊ a niger deriuat nigro gras nigrū facere. Et cōponiť vt denigro gras: enigro gras: valde nigrare vel nigredinē auferre. Et est actiuū cū suis ɔpositis: ⁊ pdu. hāc syllabā ni positione: sꝫ nālr eā coꝛ. ⁊ pōt videri in niger q eā coꝛ. vn̄ in psa eā coꝛ. semp Et a nigro descendit nigreo gres: qđ cōponiť vt denigreo gres. ⁊ hinc nigresco scis ⁊ denigresco scis inchoa. ⁊ coꝛ. ni nālr. vn̄ in auroꝛa. Actio sit mala fit oē denigrescit opus. Itē Doza. Hic niger est hunc tu rōne caueto.
Nigreo greo in niger vide.
Nigro gras in niger vide.
Nigromantia in nicromantia est.
Nil indeclinabile in nihil est.
Niliacus.a nilus dr̄ niliacus ca cū: ptinēs ad nilū vel egyptiacus: ⁊ niloticus ca cū in eodem sensu. Lucanus in. ix. Rege sub impuero nilotica regna tenente.
Niligena ne cōis ge. penul. coꝛ. genitus a nilo vel in egypto. ⁊ componitur a niluo ⁊ gigno.
Nilotis: a nilus dr̄ h nilotis tidis.i. egyptiac⁹. vide i niliac⁹.
Nilus li maſ. ge. fluuius egypti sic dictus q̄si nilioni.i. limum trahens qui fecunditatē efficit: vide in ge vel in gion.
Nimbosus in nimbus vide.
Nimbus.a nubes dr̄ h nimbus bi.i. dēsitas nubes in tēpestate obscura: ⁊ nimbi sūt repētine pluuie: sꝫ pluuias vocam⁹ lentas ⁊ iugas q̄si fluuias vł q̄si fluētes. vn̄ nimbosus sa sū tēpestuosus de nubilosus. ⁊ hinc nimb⁹ ventus aq̄ mixtus Itē nimbus ē fasciola trāsuersa ex auro isuta in linteo qđ ē in fronte feminarū. vn̄ nimbosus sa sū vel nubat⁹ ta tū: nimbo ornatus.
Nimirū.i. sine dubio: pfecto nec mirū sm̄ Pap.
Nimis vel nimū aduer. quātitatis.i. plus iusto. vltra voluntatē: multum vel satis sm̄ Papiā. ⁊ coꝛ. ni. Oui. de reme. Que nimis apparent rhetia vitat auis. Ponit ēt nimus p valde vel perfecte. vn̄ illud Dauidis. Ego autē humiliatus sum nimis.i. pfecte vel valde. vt exponit Bern.
Nimmartus.i. maritus cuius vxoꝛ mecbať ⁊ ipse tacet.
Nimpha: a nubes dr̄ hec nimpha phe dea agrū. ⁊ spālr fontiū. qꝛ a nubibus aque veniūt ⁊ hīt originē. ⁊ dr̄ nimphe eedē q ⁊ muse. nec imerito: nā aque motus musam efficit. Itē nimpha dr̄ ipsa aqua. vn̄ nimpha dr̄ spōsa in nuptiis sic dicta p officio lauatiōis qđ ē ad nomē nubētis alludit vn̄. Oui. in epi. Grata ferūt nimphis pro saluis dona mari tis. ⁊ cōponiť cū para qđ est iuxta: ⁊ dr̄ hec paranimpha.
Ningidus.a ningo gis deriuať ningidus da dū.i. niueus vel candidus. ⁊ coꝛ. gi.
Ningo.a nix deriuatur ningo gis xi.i. niuē mittere. ⁊ est verbū excepte actionis. ⁊ ppie hꝫ tm̄ tertias personas.
Nisus: a nitoꝛ niteris dr̄ h nisus: nisus.i. cōamē: ⁊ nisus sa sū pticipiū: ⁊ h nisus si pro qdā aue q alio noīe dr̄ alietus. Et dr̄ nisus a niso rege Megarēsiū q in illā auē fꝫ fabulā mutat⁹ fuit. Itē nisi ē ɔiūctio: ⁊ tūc coꝛ. pmā. vn̄ qdā. Nō sī qn̄ vtinisi dño daš vulnera nisi. Nō ē tuta nisi sīn niso filiā nisi
Nisi in nisus vide.
Nitedula.a niteo tes dr̄ h nitedula le penul. coꝛ. quoddā aial quasi ignis in nocte lucens.
Nitella le. ge. fe. paruus nitoꝛ: ⁊ dr̄ a niteo tes.
Nitens tis ois ge. pticipiū de niteo tes: ⁊ coꝛ. pmā. Itē ē pticipiū de nitoꝛ teris: ⁊ tūc pdu. pmā. vn̄ enitēs. renitēs. ⁊ cōsimilia pnit penul. coꝛipe ⁊ pducere diuersis respectibus. vn̄ v̄sus. Ret bysso renitēs: ast nus fit clune renitēs. Itē Est virgo renitens ad amantum verba renitens.
Niteo tes tui tere.i. splēdere lucere vel candere. ⁊ ē ⁊ niteo q̄si

niuē teneo. ꝛ est ety. A niteo nitesco scis inchoa. Niteo cōponit̄ vt eniteo tes. vñ enitesco scis. pniteo tes. vñ pnitesco scis. reniteo tes. vñ renitesco scis. Niteo ꝛ eiꝰ ɔposita sunt neutra. ꝛ faciūt ptm̄ in tui: ꝛ carēt supino: ꝛ coꝛ. ni. Et vt ðꝛ in Grecis. Gēma nitet. sidus fulget: candelaq; lucet.

Nitidus a niteo tes ðꝛ nitidus da dū: qˢi nitoꝛ datus: ꝛ ɔpat̄ dioꝛ simus. vñ nitide dius sime aduer. ꝛ hec nititidas tatꝭ: ꝛ nitido das. i. nitidū facē. Et ē actiuū: ꝛ coꝛ. ti. nitoꝛ teris nisus vel nixus. i. laboꝛare gradi conari ꝛ parere. Nā in partu maximus laboꝛ ꝛ conatus ē: ꝛ ꝓpē ꝓ parere facit nixus. Nitoꝛ ɔponit̄ vt ānitoꝛ teris. i. valde niti adherere. vel appodiari. Cōnitoꝛ teris sil̄ niti. Enitoꝛ teris. i. valde niti vel foꝛas mittē vl̄ parē. Innitoꝛ teris. i. valð niti vel ɔ niti vel adherē appodiari. fulciri. pnitoꝛ teris. i. pfecte niti. ambulare obnitoꝛ teris. i. obsistere. obluctari. ɔdicere vel renuē. vl̄ obniti. i. circūq; niti ad obseqˢū. renitoꝛ teris. resistere reluctari. subnitoꝛ teris. i. subtꝰ niti: appodiari: vel subministrare. Nitoꝛ ꝛ eiꝰ ɔposita sc̄ depo. ꝛ ꝓdu. hāc sylla. ni. vñ Oui. de fast̄ titulo. Nitimur ī vetitū sp cupimusq; negata ꝛ faciūt supi. tā ī sū q̄ȝ in xū sȝ vtrāq; sigˢationē simplicis: lȝ ꝓ parere freqˢntius in xū ꝛ in sū ꝓ conari iueniat̄ sȝ Hug. ꝛ Pris. dic̄ qꝫ nitoꝛ facit nisuȝ: inuenit̄ ēt nixū supinū. Et hȝ nitoꝛ quinq; pricipia. s. nitēs nisus: nixus nisurus nixurus.

Nitoꝛ toꝛis mas. ge. i. splēdoꝛ. ꝛ produ. penul. gti: ꝛ ðꝛ a niteo tes. ꝛ coꝛ. pmā. sȝ nitoꝛ teris verbū eā ꝓdu. vñ versus. Res est pulchra nitoꝛ in quē sup oīa nitoꝛ.

Nitrū tri q̄dā spēs terre silis minuto sabulo cui si aq̄ infunditur fumigat: ex quo medicine faciūt: ꝛ soꝛdes vestiuȝ ꝛ coꝛpoꝛ lauant̄. vñ ꝛ ðꝛ vel a nitēdo: qꝛ res nitidas facit. vl̄ ðꝛ a nitria regione vel opido vbi nascit̄. Natura eius nō multū distat a sale hȝ. n. virtutē salis: ꝛ silr̄ orit̄ in littoꝛibus canescentibus siccitate: sm̄ Hu. Pap. vo dicit. Nitrū spēs salis ex aqua ꝛ terra factū inuenit̄ in egypto. Nitrū de aq̄ fit ex nimio solis caloꝛe in palestina. Prouer. xxv. Acetū in nitro. Itē Hiere. ij. Si laueris te nitro.

Niuo uas uaui uare. i. ningere a niue deriuatur: ꝛ a niuo niuasco scis inchoa. Itē a nix niuosus sa sum: niue plenus ꝛ h̄ ꝛ hec niualis ꝛ hoc le: ꝛ coꝛ. ni: sicut nix niuis

Niuosus sa sum: in niuo uas est.

Nix a nubes deriuat̄ hec nix niuis: qꝛ a nube venit. vñ niueꝰ uea ueū. ꝛ h̄ ꝛ h̄ niualis ꝛ h̄ le. ꝛ coꝛ. ni nix niuis: ꝛ ab eoveniētia: vt niualis excepto ɔniueo ues qð ꝓdu. ni. Quidā dicūt eē ɔpositū a niuo. alij vo a nitoꝛ teris: ꝛ vt dicit Pris. i vij. li. vbi agit de terminationibꝰ tertie declinatiōis: nix desinit in x nālr̄. Hic nota qꝫ mā niuis ē nubes cala. Cū. n. sol radijs calefacit īferioꝛa elemēta: eleuat ex eis vapoꝛē ī quo ē vis caloꝛis: q̄ caloꝛ ēt secū multū inducit de aerea substātia q̄ postea eleuatꝰ ad locū frigidū inspissat̄ in nubē: ꝛ frigidū loci īcipit expellere calm̄. ꝛ ē frigus istud ēt excellens: aut expellit subito calm̄ an̄ ɔuersationē nubis in aquā aut expellit nō subito. Et si q̄dē subito expellit tūc fit dura cōgelatio ex illa fit pruina. Si āt nō subito erit: tūc calm̄ aereuȝ nō foꝛte tpatū qð ɔgelationē īpedire nō pōt: remittit effectū maximi frigoꝛis q̄ effectꝰ ē indurare ɔgelatū: ꝛ iō nix cadit mollis manibus cōpressibilis de facili. Et hº ēt pȝ qꝫ licȝ mā pma hūidax imp̄ssionū. s. roꝛis ꝛ pruine ꝛ niuis sit vna nō tn̄ imediata mā ē vna: qꝛ ꝓxima mā niuis est nubes. ꝛ pruine ꝓxima mā ē vapoꝛ. silr̄ ꝓxima mā niuis ē nubes calida: multū in sua eleuatiōe hn̄s de aereo introducto ī māȝ ꝓ calȝ eleuās vapoꝛē. vñ scā ē: eo qꝫ nō hȝ māȝ pluuie q̄ est nubes frigida: nec māȝ roꝛis q̄ ē vapoꝛ tpatꝰ ꝛ subtilis. Differt āt a mā grādinis: qꝛ nubes q̄ ē mā grādinis est nubes calidissima a q̄ totū sil̄ egredit̄ calm̄: sȝ a nube niuis egreditur paulatiȝ. Et p̄terea sciēdū qꝫ vapoꝛ niuis multū hȝ de terrestri admixto. ꝛ iō ē de vapoꝛibꝰ q̄ ex aq̄s in terra currētibus eleuat̄. cuiꝰ signū ē qꝫ aq̄ niuis liq̄facta non ē pura. ꝛ qꝫ freq̄nt̄ soꝛdidāt̄ manꝰ qˢn lauāt̄ niue liq̄facta. ꝛ iō aq̄ niuis resolute secūdāt multū terras: ꝛ faciūt crescē semia qꝛ calidū paulatī egrediēs tpat ī eis frigiditatē: ꝛ sūt bone cōmixtiōis cū aereo ꝛ terrestri. Duo sūt signa q̄ pōt hr̄e vulgꝰ aduētus niuis ī ꝓxio. Cū. n. aer. turbidus ē clara turbatiōe ad albedinē ī supioꝛibꝰ aeris declināte signū accepit vulgus qꝛ illa nubes q̄ nūc turbat serēitatē aeris ē nubes niuis: qꝛ nubes pluuie eēt obscura ꝛ magis spissa ꝛ magis se trahēs ad vnū locū aeris cū nubes niuis multū hēat immixtū de aereo. ꝛ iō alba ꝛ sic p̄occupata frigoꝛe an̄ multā spissatiōem suā spgit̄ ꝓ aerē. ꝛ iō visus diffundit̄ ī ipa. Aliō āt signū ē: qꝫ cū sentit̄ aer calefieri aliq̄ntulū post visionē talis nubis ī hyeme tūc p̄nosticat̄ ī ꝓxio niuē debere venire: cuiꝰ cā ē: qꝛ iā calm̄ niuis cū aereo īducto paulati īcipit expelli a nube: ꝛ hº ē cū iā īcipit ɔgelari pº qð ꝓrie seq̄t̄ descēsus niuis. Et hꝭ pȝ q̄re cū ningit vbiq; obscurū ē celū alba q̄dā obscuritate. sȝ cū pluit ē obscurū nigra obscuritate: ꝛ nō vbiq; nisi raro: qꝛ. s. nubes niuosa ē sparsa ꝛ diuaricata: ꝛ iō minoreȝ locū occupat q̄ȝ pluuiosa vide ēt in pruina. ꝛ in ros.

Nixus a nitoꝛ teris deriuat̄ h̄ nixus xus. i. partus vel conatꝰ. Itē mobiliter nixus xa xū participiū.

N ante O

No nas naui nare natū: ꝛ cōponit̄ cū ad ꝛ ðꝛ anno nas mutato d in n. Itē cū in ꝛ ðꝛ inno nas. i. intus nare. Itē cū trans ꝛ ðꝛ traneo nas. No est neutrū cū oībꝰ suis cōpositis.

Nobilis a notabilis ꝓ syncopā deriuat̄ h̄ ꝛ h̄ nobilis ꝛ h̄ le. ꝛ ðꝛ nobilis q̄si notabilis: qð facie notat̄. s. cuius nomen ꝛ genus cognoscit̄: p̄clarus. qꝫ aūt ðꝛ nobilis q̄si nōvilis ety. est. ꝛ ɔpat̄ nobilioꝛ simus. vñ nobilr̄ lius sime aduer. ꝛ hec nobilitas tis. Nobilis ɔponit̄ vt ignobilis. Et scias qꝫ Chrisosto. sup illud Math. ca. iij. Et ne velitis dicere intra vos patrē habemus Abraā: sic dicit. Quid ꝓdest ei quē moꝛes soꝛdidant generatio clara? Aut qꝛ nocet illi generatio vilis quē moꝛes adoꝛnāt? Quis ꝓfuit Chaȝ q̄ fuit Noe filius? Aurū de terra nascit̄: sed nō est aurū. sed aurū eligitur: sed terra ɔtēnit̄. ꝛ stānū de argento egredit̄. sed non est argentū: sed argentū seruatur. stānū aūt foꝛas expellit̄. Melius est degenerē clarū fieri q̄ȝ de claro genere cōtēptibilē nasci vide in clericus. ꝛ in oꝛdo.

Nobilito a nobilis ðꝛ nobilito tas nobilē facere: honestare ꝛ nobilitare. i. moꝛe nobiliū se hr̄e: nobiles imitari. ꝛ ɔponit̄ vt denobilito tas. i. valde nobilitare. vel de. sit priuatiuū sȝ vtrāq; significationē sui simplicis. denibilitare. i. decoꝛsūȝ a nobilitate statuere. s. vituperare. dehonestare: ꝛ denobilitare. degenerare: nō moꝛe nobiliū se hr̄e. Nobilito in prima significatione cū suis cōpositis est actiuū. in scða est neu. ꝛ coꝛ. li. vñ Esopus. Nobiliter viles frons generosa dapes.

Noceo ces cui citū. i. offendere. vñ nocuus cua cuuȝ ꝛ nocuus ua uuȝ. i. nocens. vel cui nocet̄. Itē a noceo nocēs nomen. ꝛ ɔparat̄ tioꝛ simus. vñ nocēter tius sime aduer. ꝛ hec nocentia tie. Noceo cōponit̄ vt pernoceo. i. valde vel pfecte noceo. Noceo ꝛ eius cōposita sūt neu. ꝛ faciūt p̄teritū in cui. ꝛ supinū in citū penul. coꝛ. ꝛ coꝛ. hanc syllabam no. vñ Prosper. Velle magis facimus q̄ȝ tolerare nocet. Itē nota qꝫ antiqui cōstruebāt hoc verbū noceo cū actō qð in multis locis adhuc inuenit̄. vñ Marci vltimo. Si moꝛtiferuȝ quid biberint nō eos nocebit. ꝛ hoc ideo qꝛ significationē habȝ actiuā: sȝ vsu neu. est: qꝛ deficit vox eius in passiuo. in pma ꝛ in scða ꝓsona ɔstruitur cū datiuo.

Nocticoꝛax a nocte ꝛ coꝛax. qð est coꝛuus cōponit̄ nocticoꝛax racis penul. ꝓdu: in obliq̄s. i. noctis coꝛuus. qꝛ de nocte volat: vel qꝛ de nocte vigilat. ꝛ est idem qð nicticoꝛax: de quo ðꝛ in psal. Factus suȝ sicut nicticoꝛax in domicilio. Sȝ nicticoꝛax pōt cōponi a nictos qð est nox ꝛ coꝛax. Itē est idē qð nocticoꝛax. ēt sit ꝓmiscui generis. vñ Isido. xij. etymo. Nocticoꝛax ipa est a noctua. qꝛ noctē amat. Est vero lucifuga ꝛ solem videre non patitur: ꝛ coꝛripit co.

Nocticula le penul. coꝛ. dimi. de nox. i. parua nox. Item nocticula. i. luna.

Nocticula a nox ꝛ lux vel luceo ces cōponitur hec nocticula le: quidā vermis nocte lucens. ꝛ ꝓdu. lu.

Noctipugnus a nox ꝛ pugno nas ꝯponit noctipugnus na nũ .i.obscurus. q2 q̃si noctib⁹ compugnat vel compugnat.

Noctiũ cij: dixerunt antiqui: a quo cõponitur trinoctiũ: quadrinoctiũ quinquinoctiũ: equinoctiũ. Itẽ fm quosdaz est gtĩs pluralis de nox.

Nocto a nox dr nocto ctas ctaui.i.nocte vigilare. ꝛ inde componitur pernocto ctas.

Noctu.i.de nocte vel in nocte aduer.tpis: ꝛ dr a nocte. vnde Pris.in.xv.li. In u pauca inueniunt aduerbia denoiatiua vt diu: ꝛ ex eo cõpositũ interdiu: ꝛ a nocte noctu.

Noctua a nox deriuat hec noctua ctue: ꝛ ẽ pmiscui ge. h̃ ẽt dr nictimene. De noctua dicit Isido.i.xij.li.ety. Noctua dr ex eo ꝙ nocte circũuolat: ꝛ p diẽ nõ possit videre: naz ex orto splẽdore solis visus illius hebetat hãc ãt sola isula. Cretẽ sis nõ h3: ꝛ si veniat aliũde statiz morit noctua nõ ẽ bubo. nã bubo maior ẽ. De hac ẽt diẽ Ambro.i.v.hexamerõ. Noctua ipa q̃ ad modũ magnis ꝛ in glaucis oculoꝝ pupillis nocturnaꝝ tenebraꝝ caligãtẽ nõ sẽtit horrorẽ: ꝛ quo fuerit nox obscurior eo ꝯ vsum auiũ ceterarũ in offensos exercet volatus. Ex orto ãt die ꝛ circũfuso splẽdore solis visus ei⁹ hebetatus q̃si qbusdã heret tenebris: quo indicio sui declaret eẽ aliquos qui quiũ oculos habeãt ad vidẽdũ ꝛ videre nõ soleãt: ꝛ visus sui officio solis fungant in tenebris. De cordis aũt oculis loquor quos hñt sapientes mũdi ꝛ nõ vident. in luce nil cernunt: in tenebris ambulant: dũ demonioruz tenebrosa rimant: ꝛ celi astra videre se credũt. describẽtes radio mũdũ: mẽsurã aeris ipsius colligẽtes. porro autẽ a fide deuij: ppetue cecitatis tenebris implicant: hñtes in pximo diẽ xp̄i ꝛ lumen ecclesie ꝛ nihil videntes aperiunt os quasi scientes. oĩa: acuti ad vana. hñtes ad eterna. ꝛ longe disputatiõis an fractu pdentes iusticie ppꝛie cecitatẽ. itaq3 dũ capiunt vanis volitare sermonibus q̃si noctue in lumine vanuerũt Chryso.ẽt dicit sic. Qui gñcos h3 occulos si ponas eũ in loco tenebroso melius videt: si aũt ponas eũ i sole nihil videt q2 oculus nõ suffert solis candorẽ sic ꝛ hõ mũdialis qui oculũ.i.intentionẽ vel mentẽ terrenis desideriis sordidã h3 ꝛ turbulentã si ponas eũ in rebus mũdialibus sapit ꝛ astutus est. Si aũt trahas eũ ad res spũales nihil sapit. quia mens eius terrenis desiderijs corrupta non sentit bonũ. Boetius etiã in.iiij. de cõsolatione dicit. Nequeũt mali oculos tenebris assuetos ad lucẽ perspicue veritatis attollere similesq3 auibus sunt quarũ intuitũ nox illuminat: dies cecat. Hoc attendens Augu.exclamat ad Alipiuz dicens. Quid patimur: surgũt indocti ꝛ celũ rapiunt ꝛ nos cũ doctrinis nostris in infernũ demergimur: vide in filiq̃ ꝛ in vespertilio: ꝛ in oculus: ꝛ in phs: ꝛ in ordo.

Nocturnus a nocte dr nocturnus na nũ: ꝛ h̃ ꝛ hec nocturnalis ꝛ h̃ le res noctis: vel ptinens ad noctẽ.

Nocuus a noceo ces deriuatur nocuus cua cuũ.i.nocens vel cui nocetur. ꝛ cõponit vt innocuus.

Nodellus li dimi. paruus nodus.

Nodo das. in nodus vide.

Nodulus li penul.cor.dimi. paruus nodus.

Nodus di.ligatura. ꝛ nodus dr in exercitu densa peditũ multitudo p difficultate dictus: q2 vix possit resolui. vñ nodosus sa sũ: nodis plenus. ꝛ cõpat hor simus. vñ nodose sius sime aduer. ꝛ h̃ nodositas tis. Nodus cõponit vt enodis: trinodis: q̃drinodis. ꝛ hinc trinodiũ: q̃drinodiũ: quinquinodiũ. ꝛ produ.nodus primã. Oui.in epi. Ossa mei fratris claua pfracta trinodi. Et a nodus deriuat nodo das daui dare. ꝛ est nodare ligare. ꝛ cõponit vt ãnodo das.i.alligare: abnodo das: exsoluere: connodo das colligare: denodo das. dinodo das. enodo das: oĩa p exsoluere: inodo das.i. alligare: pnodo das. renodo das.i. iterũ nodare vel exsoluere. Nodo das actiuũ est cũ oĩbus suis cõpositis: ꝛ pdu.no. vñ. Oui.metha. Mollia nodosus facit internodia poplex.

Noe interptat requies: q2 sub illa oĩs veterea opa quieuerũt p diluuiũ. vñ ꝛ cũ pater eius vocaret nomẽ eius noe dixit. Iste requiescere nos faciet ab oĩb⁹ operibus nostris.

Neomi interpretat ꝯsolata. q2 marito ꝛ liberis peregre mortuis Ruth Moabitidẽ in consolatione sua tenuit.

Noys.i.mẽs vel ratio: sũma pars aie. Itẽ noys voluntas vel mons que prouidentia dr fm Pap.

Nola le fe.ge. quedã ciuitas cãpanie. ꝛ hic h̃ nola le illõ tintinnabulũ qõ appẽdit collis canũ vel pedib⁹ auiũ: vel aliũ qõ appẽdit frenis ꝛ pectorib⁹ equoꝝ vt cũ quodã sonitu incedãt equi: ꝛ dr a nola ciuitate: q2 ibi pmũ fuit factũ ꝛ inuẽtũ tale instrm ꝛ ampliato noie inuenit nola p qualib3 parua cãpana: vel pro cãpanella refectorij. ꝛ cor.no: vñ nolis numeri pluralis casus ablatiui. cor.no. s3 nolis vbũ pdu.no. vñ quidã. Cuius colla nodis resonant hec tangere nolis.

Nolanus na nũ penl. pd. nomẽ. patriũ a Nola ciuitate deriũ.

Nolo nõuis nõuult nolui lire nolle.i.nõ velle: a nõ ꝛ volo cõponit. ꝛ h̃ ꝯpositũ a volo h3 ipatiuũ noli nolite: l3 volo careat impatiuo. q2 l3 hõ nõ possit sibiipsi imparare: alijs tñ põt imperare: ꝛ pdu.no. sed nola le cor.no. sicut dixi in nola. ꝛ vbi volo simplex h3 duo ll vel vnũ: ꝛ nolo silr.

Noma nomẽ grecũ vbũ ẽ.i.tribuere. vñ ꝛ dr apõ grecos noma.i.nomẽ: ꝛ apponit ei o p pthesim. ꝛ dr onama in codez sensu. vel forte noma nõ est in vsu apud grecos: ꝛ cõponit cũ o. ꝛ dr onomo.i.nomẽ q̃si tribuens q2 distribuit vel tribuit q̃litatẽ. Noma cõponit cũ dia ꝛ tris ꝛ tetras. ꝛ dr hoc dionimũ. trionimũ. tetraonimũ. Itẽ cũ polis. ꝛ dr polionimũ. dionima. trionima. tetraonima vel polionima sũt duo vel tria vel q̃tuor. vl plura noia idẽ sigñtia ꝛ appellatiã. vñ dionimus ma mũ trionimus ma mũ: tetraonimus ma mũ. polionimus ma mũ in eodẽ sensu. s. ille qui h3 duo vel tria vel q̃tuor vel plura noia. Itẽ noma vel nomia.i.lex.

Nomẽ. a notamine dr h̃ nomẽ minis q̃si notamẽ. q2 p ipsum substãtiã ꝛ q̃litatẽ alicuius notamus. Nomẽ ẽt dr fama vl opinio. vñ nominosus sa sũ.i.famosus. Et cõpat vñ nominose sius sime aduer. ꝛ hec nominositas tatis. A nomẽ cõponit h̃ binomẽ minis.i.duo noia. ꝛ h̃ trinomen minis. q̃drinomẽ minis.i.tria vel q̃tuor noia. vñ h̃ ꝛ hec binomis binome. trinomis me. q̃drinomis me. ꝛ binomi⁹ mia miũ. ꝛ trinomi⁹ mia miũ. ꝛ tetranomius mia miũ ꝛ q̃drinomi⁹ mia miũ: q̃ duo vel tria vel q̃tuor h3 noia fm Hu. Et vt dicit Pris. pprĩũ noie ẽ sigñare substãtiã ꝛ q̃litatẽ. Nominuz aliud pprĩũ aliud appellatiuũ. Propriũ nomẽ ẽ illõ ꝙ priuatã substãtiã ꝛ puatã q̃litatẽ significat: vt martin⁹. Appellatiuũ nomẽ est illud qõ nãlr cõe est multoꝝ quos eadem substãtia vel q̃litas gnãlis vel spãlis iũgit. Gñalis vt aĩal. Spãlis vt hõ. Spẽs pprioꝝ noiuz tñ sũt q̃tuor. s. nomẽ. pnomẽ. cognomẽ. ꝛ agnomen. Nomẽ est ppꝛie pprĩũ qõ imponit alicui nõ hñti nomen. vt Socrates. Prenomẽ ẽ qõ imponit alicui cã differẽtie: vt lucius catbilina. Cognomẽ est cõe totius cognatiõis nomen. vt Scipio. Agnomen qõ imponit aliquo euentu: vt ab aphrica dictus est aphricanus: q2 deuicit aphricã. Quidã dicũt ꝙ nomẽ dr a noma greco qõ est nomen ꝛ pdu. pmã nomẽ. Uide in sponte.

Nomia vel noma.i.lex.

Nomino. a nomẽ dr nomino nas.i. noie vocare. appellare. vñ noiatus ta tũ.i. valde opinatus ꝛ noiat⁹. Et cõpat. vñ noiate tius sime aduer. ꝛ h̃ noiatio onis. Itez noio vel noiatus noiatiuus ua uũ. ꝛ h̃ noiatiuus ui. ꝛ noiatiz aduer. Et scias ꝙ triplex est noiatiuus. s. noiatiuus supponẽs. ꝛ noiatiuus apponẽs. ꝛ noiatiuus exponẽs. Noiatiuus supponẽs est q̃ supponit vbo. vt Petrus currit. ꝛ d3 ꝯcordare cũ suo vbo in psona ꝛ numero. põt tñ impediri q̃tuor modis. sicut plenius dixi in tertia pte vbi egi de regimine noiatiui.

Nomisma matis in numisma vide.

Nomius noma vl nomia.i.lex vñ nomius mia miũ.i.legalis Itez nomius.i.pastor. a noemos.i.a pascuis sic dictus. vñ nomius mia miũ.i.pastoralis. vñ appollo dictus est nomius.i.pastoralis vel legalis a lege cordaꝝ.

Nomos dr pastor. ꝛ acuitur in fine.

Non est aduer. negãdi. Et scias ꝙ h̃ negatio nõ ꝓposita noi p ꝯpositionez puat tñ. vt nullus s3 q̃si p ꝯpositiõem negatio

adiungit verbis sine dubio priuat et ponit. vt nolo nequo. hec enim sola verba componunt cum nõ vt ostendat pena inflicta homi pro originale pctm: qr punitus est in volũtate scia et potentia. Si autem veniat p infinitatẽ tũc hz exilẽ negationẽ: qr priuat et ponit. vt nonhomo. i. aliqd qd nõ est hõ. De hoc plenius dixi in tertia parte vbi egi de figura nois.

Nonagies aduerbium numeri. i. nonaginta vicibus: et deriuatur a nonaginta.

Nonaginta componitur a nouẽ et gentos qd est decez: qsi nonies decez. vñ nonagenus na nũ. et nonagenarius ria rium: et nonagesimus ma mum.

Nonaria rie. i. meretrix: et dr a nona: qr ante nonã non licebat ei exire de prostibulo. Consuetudo enim olim erat apud romanos q vsq ad horã nonã de cõmodo reipub. disputarent: nec alicui delectationi ante nonã vacarẽt. vñ meretrices dicte sunt nonarie: qr ad horã nonã et nõ ante de psti bulis exibãt. nisi prius egrederent iuuenes impedirent.

Nonarius. a nouẽ dr nonarius ria rium: et nouenus na num: et nouenus ni: et nouenarius rii.

Nondum. i. nec adhuc fm Papiã.

None nonaz quidã dies mensis scz quintus vel septimus: qr tũc incipiebant nũdine. vñ hic et hec nonalis et hoc le: et dicuntur none et nũdine. Uide in kalende.

Nongenti: a nouẽ et centũ cõponit nongenti te ta. i. nonies cẽtũ et mutatur c in g sñcedẽte n: sicut et in quadringẽti. qngenti. septrigenti. octingenti. In aliis vo noibus retinet c: vt tricenti. ducẽti. sescenti vel sexcenti. sicut pbaui p Prif. in. ca. de syllaba. in pma pte vbi egi de d littera.

Nonne. i. nunquid non fm Papiam.

Nonnunq. i. aliquotiẽs vel aliqñ fm Pap.

Nonus na nũ. a nouẽ dr nonus na num: et hec nona ne pro quadam hora diei.

Noricus: hec noris qdã ciuitas est. vñ noricus ca cum: vt noricus ensis: qr ibi optimi fiunt enses.

Norma grece. i. regula latine. et inde dr norma cemẽtariorum ad quã oportet respondere structurã parietũ extra quã nihil rectũ fieri põt. A norma cõponit abnormis: denormis enormis. innormis. oia in eodem sensu. s. deformis. turpis inanis. et grãdis. irregularis. illitteratus. crassus. vñ hec abnormitas: denormitas. enormitas. inormitas Hora. Rusticus abnormis sapiens crassaq minerua.

Noscito: a nosco scis dr noscito tas freqn. penul. cor. i. frequẽter noscere: et format a scda persona indicatiui pñtis tpis. s. noscis remota s: et addita to. vel a supino quo vtebãtur antiqui scz noscitũ tu u in o cõuersa.

Nosco scis noui notũ. Et cõponitur vt agnosco scis noui tum. i. valde vel iuxta noscere. cognosco scis noui nitũ sil noscere. Et inde cõponitur recognosco scis: recognosco scis. Itez a nosco cõponitur dinosco scis noui notum. ignosco scis ui tũ pnosco scis ui tũ. i. añ noscere. pnosco scis ui tum. valde vel pfecte noscere. pnosco scis. i. pcul vel añ noscere. Nosco et eius cõposita oia sunt actiua pter ignosco qd est neu. et oia faciũt pteritũ in noui penul. pdu. et sup. in gnotũ pdu. o quã cognosco et agnosco mutant in i cor. et faciunt cognitũ et agnitũ. Itẽ nota q antiquitus nosco faciebat sup. noscitũ qd in quibusdã libris inuenit: et in simplici et in cõpositis. Uide in ignosco.

Nosse dr p syncopã pro nouisse. vñ patet q dz scribi per geminũ ss: nõ per sce: qr nosce est modi imperatiui.

Nota: a noto tas dr hec nota te. i. macula vel culpa vel signum qd aliqd notat vt litẽ vel reprehẽsionẽ. vñ hec notula le. et hec notella le ambo dimi. et ẽ notula breuis lucida et apta traditio eor q sũt alibi diffusius ptractata. Itẽ a nota hic notarius rii qui notas facit vt in cartis publicis. Et adiectiue notarius ria riũ qd ad notariũ vel notas pertinet. vñ et ars notoria dicta est q oliz cõsistebat in solis notulis fz Hu. Itẽ note dicunt argumẽta. signa. rõnes. iudicia. testimonia: cõiecture. suspicatiões. et cor. pmã nota. sz notus ta tũ eã pdu. vñ Vo sus. Est in fronte nota furti pro crimine nota.

Notarius in nota est.

Noteo: a noto tas deriuat noteo tes tui tere. i. eẽ vel fieri notũ. et pdu. pmã: lz noto tas eã corripiat. Et cõponit. vt innoteo t: s tui: et hinc notesco scis. et innotesco scis incho. Et nota q noteo et innoteo in pñti nõ sunt in vsu sz in pterito: inchoa. aũt istoz sũt in vsu: et declinãdo solemus ichoatiuis attribuere preterita istoz dicẽtes. Notesco scis tui. innotesco scis tui. et in siãibus idẽ solemus facere. vt senesco senui. qesco qeui: et suesco sueui. Noteo cuz oibus suis cõpositis neu. est: et caret sup. et pdu. hãc syl. no fm Hug.

Nothus thi et notha q vel q natus vel nata est de nobili patre et ignobili matre. sic de cõcubina et dr nothus p h: qr natus sit de nota. i. de infamia et culpa. huic cõtrarius ẽ spurius: q. s. natus est de nobili matre et ignobili pre. hic et notus dr qdaz malus et sinister ventus. s. auster q pluuiosus ẽ: et a calore suo et pisces in mari adulterant et corrũpunt. Itẽ a nothus dr nothus tha thũ. vñ noia a grecis in pte detorta dñr notha. qr nobilẽ hñt prez. i. pncipiũ. s. grecismũ et ignobilẽ matrẽ. i. finẽ. s. latinitatẽ. Sũt g latina noia q pncipiũ et finem hñt latinũ: vt albus: greca sũt q grecũ hñt pncipiũ et finem vt agyos. Notha vero sunt q grecũ hñt principiũ sz latinũ finẽ. vt pater. ex affinitate tñ pncipij notha dñr qñq greca fz Hu. sz ex affinitate finis qñq dñr latina fz Hu. Et scias q nothus aspirat fz Hu. et ẽt Pap. dicit notus p cognitus p t solã scribẽdũ. nothus vẽtus p h. et cor. pmã nothus p vento. Uñ qdã. Perflat sũma nothus: crebro mihi flamie notus. 196

Notifico cas caui care i. notũ facere: a notũ et facio cõponit.

Notio: a noti genitiuo addita o format hec notio Quot sunt notiones diuinarũ personarũ habes in pprietas.

Noto tas. a sup. de nosco scis. s. notũ tu fit noto tas u in o. i. freqnẽ noscere. vel designare. demõstrare. sigare vl rephẽdere. et cor. pmã: lz sup. a quo deriuat eã pdu. vñ versus. Hoc in amore noto q eo careo mihi noto. vñ noto tas pt deriuari a noto te: et tũc notare est notas facere notis designare Itẽ a noto. i. rephẽdo notorius ria riũ qd dz notari vel rephẽdi: et h et h notabil et h le. vñ notabilr aduer. Itez notorius pt deriuari a nota te: vt dixi in nota. Noto cõponit: vt ãnoto tas. i. valde vel aliqd notare. Denoto tas. i. valde notare: vel rephẽdere. enoto tas. i. extra alia notare. innoto tas: pnoto tas. subnoto tas. i. latenter vel partiz vel subtus notare. Noto tas actiuũ est cũ suis cõpositis. et cor no.

Notoriũ: a noto tas dr hic notorius ria riũ. i. mãifestus sta stũ Et fm iuristas notoriũ multis modis dr vel distinguitur. Nã aliud est notoriũ iuris: aliud facti. Notorium iuris est de quo qs est canonice cõdẽnat. vel in iure cõfessus: vel per legitimas pbationes cõuictus. Notoriũ vo facti est cuius testis est ppls. et dissimulationi siue iustificatiõi nõ ẽ locus et itelligit ppls eẽ testis siue sit crimẽ oibus notũ q sunt in illo loco siue maiori pti. Itẽ in notorio iuris exigit qñq pbatio cõ negãtẽ. in notorio vo facti nõ requirit ordo iuris q ẽ alias regularit obseruãdus. euidẽtia. n. patrati sceleris clamore nõ indiget accusatoris. et si forte iudex velit taliter delinqntẽ fm q ius postulat corrigere vel punire: et ille appellat. nõ est appellatiõi hmõi deferẽdũ. Itẽ notoriuz facti subdiuidit: qr aliud est notoriũ facti pmanẽtis actu. vt cuz qs publice tenet adulterã vel cõcubinã in domo. Aliud est notoriũ facti trãseuntis actu vt si aliqs in publico interfecit hoiem: vel fecit sacrilegiũ: vel qd sile. Aliud ẽ notoriuz facti psumpti. vt si aliqs publice habit ẽ pro filio cõsanguineo vel affini alicuius. et h a qbusdã dr notoriũ psumptũ. Dicit aũt q ẽ notoriũ iuris notoriũ facti. notoriũ presumptũ. Et est notoriũ psumptũ vt si aliqs publice habitus ẽ p filio alicuius: vbi nõ sedet alia pbatio neq reqrit. q ei aliqs sit filius istius nõ põt vere pbari. Idẽ dicũt i fornicatiõe. Si enim clericus inuenis et cupidus secũ habeat euidẽter in domo iuuenculã suspectã: nõ ẽ notoria fornicatio. sz psũpta. Naz vt dicit. Oui. in epi. a iuuene et cupido credat reddita vgo. De notorio ẽt dixi in dictione missa. vide infra in suspitio.

Notria trie. i. pinna fe. ge.

Notus.a nosco scis dr notus ta tū.i.cognitus.Et compaf tioꝛ simus.vñ note tius sime aduer.⁊ hec noticia cie.⁊ pdu.no notus.sed nothus a spiratū coꝛ.no:vt dixi in nothus.

Nouacula le.i.rasoriū a nouo uas.q2 nouat boies.vñ i li.Iu di.Nouacula ñ ascēdet sup caput ei⁹Et psal.Quasi noua cula acuta fecit dolū Nouacula ē dr ferreū istrm quo so let radi ⁊ pari pgamenū ab inouādo dcā:q2 innouat pelles

Noualeꝰa nouo uas dr h nouale lis:⁊ h noualis lis i eodē sē su.i.ager q̄ singul' annis renouat arādo.vel q̄ pmū nouus pscindit ⁊ aratur:vel q̄ alternis aunis vacat:nouādaꝝ sibi viriū cā Uirg.in buccoli.Impius h tā culta noualia miles habebit:ecce in neu.ge.posuit.Idez in Geoꝛ.Alternis si tu tonsas patiare nouales.⁊ sic posuit noualis lis in fe.ge.⁊ h ⁊ hec noual' iueni' in eodē sensu sm Hu.Pap.vo sic dic. Nouales dicimus siluas vel campos nuper satos.

Nouellus:a nouus dr nouellus la lū:⁊ hec nouella le ramus arboꝛis tener ⁊ nouus.Psal.Filij tui sicut nouelle oliuaꝝ.

Nouem:a nca quod est nouē dicitur nouē pluralis numeri oīs gene.indeclinabile.

Nouēnis:a nouē ⁊ annus cōponit h ⁊ hec nouēnis ⁊ h ne.i. nouē annoꝝ.vñ hoc nouenniū nij spaciū nouē annoꝝ.

Nouēsiles:a nouē ⁊ salio 3ponit hi a he nouēsiles dā dij sic dicti:q̄ nouē i sultib⁹ naue isestāt.vñ dicit q̄ si ea ferit na uis decimū i sultū nō deicepe timet.vñ Luca.de cesar i.v. Hoc sceñ dicim⁹ ductu mirabili fluct⁹.Inualida tūc puppe leuat s3 hu.pa.ē dic.Nouēsiles.i.saltatores Ionis.⁊ coꝛ.si

Nouerca:a nouus ua uū dr hec nouerca ce.i.materca:⁊ dr no uerca q̄si noua supducat a p̄re.O.ā dr nouerca q̄si noua velās capita:⁊ nō antiq̄ vl' nouerca q̄si nouos.i.puos ⁊ re cētes mariti filios hñs siue arcēs.ety.ē.vñ h ⁊ hec nouerca lis ⁊ h le ad nouercā ptinēs:vel malus vl' pessim⁹:q2 nouer ca solet eē mala puignis.vñ nouercalit aduer.⁊ hec nouer calitas tatis.Itē a nouerca dr nouercoꝛ caris catus sū:mo re nouerce.s.hēre seuitiā nouerce exercere.⁊ coꝛ.pmā.Unā quidā.Gaudet in afflictos seuire nouerce potestas.

Noui a nosco scis descēdit noui uisti uit ē vbū defectiuū:qō si verū ē.s.q̄ noui sit aliō vbū a pdicto:nō poterit ibi eē dis cretio nisi q̄ noui defectiū h3 vi3 qnq3 p̄ritis:qnq3 pti:⁊ p du.pmā noui vbū.s3 nouus ua uū:⁊ noui ue ua coꝛ.no.vñ vsus.Sūt mea cura nouiuꝰs q̄ talia noui.Uide ē i memi

Nouicius.a nouus dr nouicius cia ciū.i.nouit' duersus q̄si ad noua parat⁹.⁊ coꝛ.i añ c.Iuuenalis tñ necītate 3pul sue ea3 pdu.dicēs.Ia3 sedet in ripa tetrūq3 nouicius boꝛret:⁊ pzo du.magis hāc syl.ut q̄ sup eā erat accētus acutus.

Nouies.i.nouē vicibus a duerbū a nouē dicitur.

Nouiluniū:a nouus ua uū ⁊ luna 3ponit h nouiluniū nij tpe q̄ luna noua ē.i.cū icipit illuiari a sole:⁊ vt dic Basili⁹ in vi.homel.minuit luna q̄si circa solē vt it:crescit aūt dū ab eo dcesserit.Itē sole pcedēte lūa si plēa ē stati ducit ad occa sū rurs⁹āt cū sol casui suo metas posuerit:icipit exoꝛiri lūa.

Nouissimus ma mū in nouus vide.

Nouo uas in nouus vide.

Nouus:a neos vel neon qō est nouū dr nouus ua uū.i.recēs: nō vetustus.s.in pncipio sui.Et cōpat nouioꝛ nouissimus. Et inde noue vl' nouiter uius uissime aduer.⁊ hec nouitas tatis.Et scias q̄ nouus dr qnq3 inusitatus:qnq3 magnus. Itē nota q̄ nouissimus est suplatiuus de nouus:⁊ tamen mutat eius sigatiōnē.dr enī3 nouissimus.i.vltimus:⁊ raro inuenit' in ea sigatiōe quā o3 habere suplatiuus istius posi tiui.s.nouus ua uū Mathei.xx.Sic erunt nouissimi pmi ⁊ pmi nouissimi.i.vltimi.Itē a nouus dr nouo uas.Et cōpo nit':vt annouo uas innouo uas:renouo uas:⁊ est actiuū cū oībus suis cōpositis.⁊ coꝛ.banc syllabā no.Unā qdā.Pzo sicit hic nunq̄ cui semp lecta nouant.

Noꝛ noctis dr a nictos.vel dr noꝛ a noceo ces.q2 noceat ocu lis pp discretionē reꝝ:vel p 3riū:q2 nō nocet oculis:s3 po tius pficit eis.vñ h nocticula le dimi.vel s3 quosdā noꝛ a noceo dr:q2 in ea mali hoies noceant:⁊ facit gtūs pluralis noctiū.Uide in sener.Et scias q̄ septē sūt ptes noctis.s.

vesperꝫ.crepusculū ⁊c.Uide i crepusculū.Itē q̄tuoꝛ vigilī as faciūt i nocte excubātes in castris:vt dixi in crepusculū.

Noꝛa a noceo ces dr h noxa ⁊e.i.clpa dlictū.⁊ dr a noceo ces

Noꝛius.a noxa dr noꝛius xia xiū.i.nocuus:vel culpabilis. malus.Et inde hic ⁊ hec noꝛialis ⁊ h le idē qō noꝛius ⁊ cō ponitur.vt innoꝛius obnoꝛius.

N ante U

Nubes.a nubo p tego dr hec nubes bis.q2 nubit.i.tegit celū. vñ h nubecula le dimi.⁊ pdu.nu.Hic no.q̄ ruboꝛ celi i ma ne signat pluuiā:⁊ in sero signat serenū.q2.s.i mane ruboꝛ celi.i.aeris siue potius nubis posite i aere ē signū q̄ sol va poꝛē eleuatū in supioꝛi hemispio trahit secū ad supi⁹:⁊ ibi caloꝛe suo facit eū ascēdere ad locū altū frigidū vbi ē gña tio pluuiaꝝ.In sero āt ruboꝛ signū ē q̄ sol vapoꝛē eleuatū in supioꝛi hemispio trahit secū ad inferi⁹hemispiū:⁊ emiu dat supius hemispiū:⁊ serēat ip3 a vapoꝛib⁹ex q̄bus gñan tur pluuie sm frēs Albertū.Alij reddūt aliā rōnē.dicūt enī tractātes illō Math.xvi.Facto vespe dicitis serenū erit.s. in mane rubicūdū.n.ē celū.i.nubes aeris in vespio.⁊ ma ne dicitis.hodie tēpestas erit.rutilat.n.triste celū.i.rutilan do ondit tristitiā siue turbatiōnē s3 Ptolomeū.Oriēs ē ca lidus ⁊ sicc⁹ occidēs āt frigid⁹⁊ hu.Attēde ē q̄ triplex est coloꝛ i nubib⁹.s.alb⁹niger ⁊ medius.s.rubeus q̄ ē medius inf illos.Alb⁹coloꝛ i nubib⁹signū ē raritat ⁊ siccitatis.Ni ger vo signū ē dēsitatis ⁊ hūiditatis.cū igit' de v̄tute solis nubes in pte oriētali pp illius calitatē ⁊ siccitatē debēt esse tenuis ⁊ alba.Si appeat rubedo signū ē q̄ hūiditas vincit q2 deberet eē alba:⁊ h ēveꝝ argumētū pluuie future.nō tñ potuit oīno eē nigra pp 3rietatē oriētis.S3 i sero ex v̄tute occidētis pp ipsius friditatē ⁊ hu.deberet nubes eē nigra. vñ si apparet rubea signū ē q̄ calitas ⁊ siccitas solis vincit sup eā.⁊ istud ē verū signū future serenitatis:nec tñ oio po tuit eē alba pp 3rietatē occidētis.Itē aiaduerte q̄ aliq̄ vi demus nubes nigras in celo:⁊ h 3tingit pp alterā duaꝝ causaꝝ.nigredo āt alia de cā fit in vapoꝛe terrestri:⁊ alia i vapoꝛe humido.Si enī fit vapoꝛ terrestris.caloꝛ agit in eo extrahēdo humidū.⁊ 3trahit' ⁊ aduri' siccū terrestre sicut coriū expositū igni:⁊ q2 3trahit' excludit ab eo lumē qō nō pōt penetrare p ip3.⁊ iō fit nubes nigra fortis nigredinis. Fit āt nigredo in aere inferioꝛi ex vapoꝛe adusto extincto. Cā āt nigredinis in vapoꝛe humido alia ē:q2 calīn agit in hūidū dissoluēdo ip3.⁊ q̄to plus dissoluit ip3 tāto efficit' lucidus.⁊ iō nigredo in hūido nō pt cāri in calō.s3 potius calīn circūstās expellit vndiq3 frigus ad nubē humidā3.⁊ p illō frigus hūidū vapoꝛ.s.inspissat' ⁊ cōdensat' in nubem dēsa3.q pp sui dēsitatē nō pt recipe radios solis.vel stellaꝝ in interius.⁊ iō remanet nigra.q2 nigrū causat' ex puatiōe lūinis ab interioꝛib⁹pspicui.Si āt sit vapoꝛ aq̄us subtilis ⁊ habeat i se opatiōnē cali vndiq3 circūfusi.nec frigus aliqd opet' in ip3 id recipit in se subtilitatē ⁊ disgregatiōes ex opa tiōe cali.⁊ iō radios celestiū recipit itrisecus sui.⁊ iō fit nu bes alba.⁊ si ad terrā exp̄mit' a frigoꝛe aliquo.fit ide nebu la alba.Si āt nubes habeat in se hūidū fumosū3 admixto aliq̄ntulū terrestri adusto.⁊ recipiat i se radios coꝛpoꝝ su perioꝝ fiet rubea nubes q̄ aliq̄ h3 purpureā rubedinē ra dijs iferi⁹venietib⁹ad humoꝛē nubis i māc vl' i sero.⁊ h si gnat pluuiā i eodē die futurā si fuerit i mãe.qm vapoꝛ quē sol adducit signat' vehemēt eē hūid⁹⁊ iā pparat⁹ad 3uersi tiōe.Si aūt habeat nubes q̄si sup serespsā purpureitatē obscurā valde ⁊ fit nubes valde dēsa.⁊ cū illa rubedo ē ex ptib⁹terrestrib⁹adustis q̄ iā inflāmari incipiūt in vētre nu bis:tōq3 tales sūt nubes piculose:⁊ veniūt in estate.⁊ cū to nitruo paruo qō ē ad modū murmuris.Si āt nubes iā fit roꝛans ⁊ 3uertēs se ad aq̄s incipitq3 iā stillare pter frig⁹ 3uertēs eas in aquas.⁊ recipit in se lumē celeste.tūc illa nu bes erit viridi coloꝛis.⁊ p h p3 q̄ opatio caloꝛis maioꝛ est in nube rubea q̄ in alba:q2 a lbā nō adurit s3 rubeā:⁊ pci pue i scōo mō rubea ē ⁊ opatio caloꝛis i illa q̄ tēdit adviri

ditatē minoꝛ ē ꝙ̄ in rubea vł alba. ſꝫ tñ maioꝛ ē ꝙ̄ ī illa q̄ nigra ē ex nigredine cāta ifrigido ꝯdēſante nubē. Jtē ſcias ꝙ nubes fiūt ex aere in locis ī q̄bus abſcindiť ꝟtus lūinis radioꝝ ſolis ꝛ ſtellaꝝ: q̄ū lumē ē radiās ī aere ex reflexiōe ad coꝛpa ſolida q̄ ſūt aq̄ ꝛ terra. Abſcindiť āt ꝛ ſepaꝛť a vapore ire ꝛ aq̄ locis illis: ꝛ iō nō diſgregat eas ī loco illo: ꝛ illa ē regio media aeris ad illā.n.nō ꝑuenit caliitas q̄ ē ex vicinitate ignis deſurſū nec ēt caloꝛ ex reflexiōe radioꝝ gñaꝰ deoꝛſuꝫ: ꝛ ita remanet frigidꝰ: ignis.n.ibi vicinꝰ vincit feruētē calo ſuo ſup aerē q̄ illic ē: ꝛ neq̄ꝙ̄ vinciť ab aere: ꝛ iō ꝯſumit oēꝫ vapoꝛē illic eleuatū. Et attēde ꝙ ſicut ꝓbaꝛ in libꝛo de crepuſculis: vapoꝛes nō lōgius tribus miliaribus vł paulominus a terra eleuanť. Uñ ꝛ poeta dicit ꝙ olympus excedit nubes: vide de h̄ ēt in mons: ꝛ ēt in nix niuis.

Nubidus: a nubes ðꝛ nubidus da dū.i.obſcurus quaſi nubilatus: ꝛ coꝛ.bi.

Nubilis a nubo bis ðꝛ hic ꝛ hec nubilis ꝛ hoc le.i.ad nubendum habilis: ꝛ coꝛꝛipit bi.

Nubifer ra ruꝫ quaſi ferens nubē: ꝛ coꝛꝛipit penul. ꝛ componitur ex nubes ꝛ fero fers.

Nubiger ra rū penul coꝛ gerens nubem.

Nubilo las in nubilū vide.

Nubilū. a nubes ðꝛ h̄ nubilū li.i.nubes vel obſcuritas. vñ nebuloſus la lū.i.obſcurus.ſpiſſus. vñ Oui.triſtiū. Cuꝫ fueris felix multos numerabis amicos. Tp̄a ſi fuerint nubila ſolus eris. vñ nebuloſus ſa ſuꝫ. Et a nubilus deriuatur nubilo las laui lare.i.obſcurare: ſpiſſuꝫ facere. Et cōponitur vt annubilo las: cōnubilo las: denubilo las.i.valde nubilare ſpiſſum facere: vel nubila auferre: enubilo las in eodē ſēſu: innubilo las. pernubilo las: obnubilo las.i.obſcurare. ꝛ eſt actiuū nubilo cū oībus ſuis compoſitis.

Nubo bis pſi ptū oliꝫ erat actiuū, ꝓ maritare. Uñ in euāgelio. Neqꝫ nubēt neqꝫ nubēť. Math.xxij. ſꝫ mō ē neutrūpaſſiuū: ꝛ ꝓp̄e ptinet ad mulieres: vt nubo tibi.i.maritoꝛ tibi. vł ducoꝛ a te ī nuptā. Jtē nubere.i.tegere: ꝛ ab hac ſigatōe tracta ē ꝓ̄mo ſigatio: qꝛ tūc cū femine nubūt ꝓ̄ma capita earuꝫ teguntť. Nubo ꝯpōiť: vt ꝯnubo bis.i.ſiľ nubo: inubo bis.i. valde nubere vel itus: ꝓnubo bis.i.añ nubere: obnubo bis .i.tegere vł opire. Nubo ſꝫ ꝙ ꝑtinet ad feminas cū ſuis cōpoſitis ē neutrū: ſꝫ ꝓtegere ē actiuū. Jtē nubo ꝛ eius ꝯpoſita faciūt pteꝛ in pſi: vt nupſi. ꝛ ſup. in ptū: vt nuptū: ꝛ ꝓdu. hāc ſyl.nu. vñ Oui.epi. Si q̄ voles apte nubere nube pari ſꝫ Du. Et formaľ pteꝛ a ꝓ̄ma ꝑſona pñtis indicatiui ho mutata ī pſi: ꝛ ſup. a ptō pſi in ptū. Et q̄rit Priſ. in.ix.li.de ſcripſi ꝛ nupſi cur nō ꝑ b ſꝫ ꝑ p ſcribanť: Et rñdet ꝙ hoc fit cā euphonie: qꝛ in ꝓ̄ncipio ſyllabe b añ s vel t nō pōt iueniri vt ipſe aptus: nā abſonus abſtinēs ꝛ ſilia nō in ꝓ̄ncipio ſyllabe ꝯiūctus b ꝛ s hñt cū ꝓ̄poſitio ē ſepatiꝫ ſyllaba accipiēda. Jgiť ꝓ̄ncipia quoqꝫ ſupꝛadictoꝝ ꝟboꝝ rōnabiliter ꝑ b ꝛ t ſcribanť: vt ſcriptus: nuptus: ꝛ noīa ex his deriuata: vt ſcriptoꝛ nuptie Jtē ſcias ꝙ nubo ꝓdu.ꝓ̄mā: tñ u ante b coꝛripiť in his cōpoſitiōibus: innuba: ꝓnuba: ꝯnuba: per totū coꝛꝛipiť u añ b niſi in hac terminatione cōnuba.

Nucicula le dimi.i.parua nux.

Nucilla le.i.amigdala ſeꝫ minoꝛ nux. ꝛ ðꝛ a nux.

Nuclearius rij ſe.ge.arboꝛ q̄ fert nuces a nux ðꝛ. vñ hoc nuclearīū idē. vel locus vbi nuces creſcūt.

Nucleus: a nux deriuatur nucleus clei id qð latet intra teſtaꝫ nucis: vel nucleus ðꝛ a nubo bis. qꝛ duro coꝛio ſit nuptꝰ.i. tectus. vñ hic nucleus li dimi. A nucleus deriuatur nucleo as. qð componitur: vt enucleo.

Nucula le dimi. parua nux.

Nudipedalia in nudipes vide.

Nudipes. nudus cōponiť cum pes: ꝛ ðꝛ hic ꝛ hec nudipes pedis.i.nudus pedibus. vnde hec nudipedalia lie.i.nuditas: ꝛ ꝓꝓꝛie pedum: ꝛ coꝛ.di.

Nudiuſtertius aduer.tp̄is eſt vt vult Priſ. ꝛ eſt dictio cōpoſita a nūc ꝛ dies ꝛ tertius q̄ſi nūc eſt dies tertius. Et ſilr cōponiť nudiuſq̄rtus.i.nūc ē dies q̄rtus. ꝛ gñalr cū quolibet noīe numerali oꝛdinali ſm̄ Hug. inueniť talis cōpoſitio. vt nudiuſcētēſimus. nudiuſmilleſimus ꝛ ſunt oīa aduerbia tēpoꝛis. Act.x. ðꝛ A nudiuſquarta die.i.a die q̄ nunc eſt dies q̄rta vſqꝫ ad hanc hoꝛā. Jtē Reg.j.ca.iiij. Ue nobis: nō enī fuit tanta exultatio heri ꝛ nudiuſtertius.

Nudo das in nudus vide.

Nudulus la lum penul.coꝛ.ideſt ex toto nudus. ꝛ deriuatur a nudus da dum.

Nudus da dū.i.expoliatꝰ ſine veſtibꝰ exutꝰ. Et ꝯpaꝛ dioꝛ ſimꝰ vñ nude dius ſime aduer. ꝛ hec nuditas tatis. Jtē a nudus nudo das daui dare.i.expoliare: detegere. mãifeſtare. Jteꝫ ꝯponiť: vt denudo das.i.deoꝛſuꝫ vel valde nudare. Enudo das.i.valde vel apte nudare. renudo das.i.iterū nudare vł diſcoopꝛire: ꝛ eſt actiuū cū oībus ſuis cōpoſitis: ꝛ ꝓdu.nu. Uñ Juuenalis. Cātabit nudus corā latrōe viatoꝛ. Et Oui. de ſine titulo diť. Nō mihi decepte nudāt tua facta tabelle

Nuga ge in nugoꝛ garis vide. Hic no. ꝙ Berñ. in.ij. de ꝯſideratiōe ſic dicit. Fugiēda ꝓinde ocioſitas mater nugarū nouerca virtutū iter ſeculares: nuge ſūt in oꝛe ſacerdotis blaſphemie: ꝯſecraſti os tuū euāgelio. talibus iaꝫ apire illicitū aſſueſcere ſacrilegiū ē. Labia ſacerdotis ait cuſtodiūt ſciaꝫ ꝛ legē requirēt de oꝛe eiꝰ: nō nugas ꝑfecto vel fabulas: vel verbū ſcurrile. qð faceti vrbani de noīe decoꝛāt: nō ſufficit ꝑegrinari ab oꝛe ꝓcul: ſed ab aure relegandū eſt.

Nugaculus la lū aliquantulum nugax.

Nugicus ca cum penulti.coꝛ. nugas canens. a nugas ꝛ canens componitur.

Nugiger gera gerum nugas gerens. ꝛ coꝛꝛi.gi. a nugas ꝛ gero componitur.

Nugigerulus la lū penul.coꝛ. nugarū poꝛtitoꝛ: ꝛ turpis nuncius. ꝛ componitur a nugas ꝛ gerulus.

Nugiparus ra ruꝫ penul.coꝛ. nugas pariens. ex nuga ꝛ pario ris componitur.

Nugoꝛ garis gatus ſuꝫ gari.i.nugas facere vł dicere. vel freq̄nter ꝛ inutilr dicere. vñ h̄ nugatoꝛ toꝛis. ꝛ h̄ nugatio onis. ꝛ nugatoꝛius ria riū. Nugoꝛ ꝯponiť: vt annugoꝛ garis. cōnugoꝛ garis. ꝓnugoꝛ garis. renugoꝛ garis. Et eſt nugoꝛ depo. cū ſuis cōpoſitis. ꝛ ꝓdu.nu. Jtē a nugoꝛ h̄ nuga ge deriſa vel deriſio. vñ h̄ nugula le ꝛ hec nugella le ambo dimi. ꝛ nugoſus ſa ſuꝫ.i.nugis plenus. vñ nugoſe aduer. vñ hec nugoſitas tatis. ꝛ h̄ ꝛ hec ꝛ h̄ nugax gacis.i. vanꝰ fatuus. q̄ aſſidue nugis intēdit. Et ꝯpaꝛ nugacioꝛ ciſſimus. vñ nugaciter cius ſime aduerbiū. ꝛ hec nugacitas tatis. Nuga ꝯponiť. vt nugiger gera gerū. ꝛ nugigerulus la lū. ꝛ nugicanus na nū. ꝛ nugiparus ra rū. Jtē a nuga vel a nugoꝛ deriuať h̄ ꝛ hec ꝛ h̄ nugas indeclinabile in ſingulari ꝛ in plurali ideꝫ qð nugax. Et vt dicūt nugas nomē hebꝛeū ē. vñ Sophōie iij. Nugas q̄ a lege receſſerūt ꝯgregabo. nugas.i.vanos. vł qui ad nullā vtilitatē ꝑtinēt dicit q̄daꝫ expoſitio. vt noſſe poſſimus hebꝛaicā linguā oīuꝫ linguarū eſſe matrem.

Nullatenus vel eſt dictio cōpoſita. vel q̄dam irregularis voců ꝯgeries loco vnius dictionis poſita. ꝛ grauaꝛ penult. De hoc tñ plenius dixi in ſcđa parte vbi determinaui de accētu aduer. in ca. de cōpoſitis a tenus.

Nullo las in nullus eſt.

Nullus. ex nō ꝛ vllus ꝯponiť nullus la lū. ꝛ facit gtiūs nulliꝰ ſꝫ modernos. ꝛ datiū nulli. tñ antiq̄ dixerūt gtō nulli nulle nulli. dtō nullo nulle nullo. Uñ Hieremie. iij. Lūbare qð nullo vſui aptū ē. ſicut a filii ðꝛ in euāgelio. Alio dico vade ꝛ vadit ꝛc̄. A nullus ðꝛ nullo las.i.nihilare. Et cōponitur. vt annullo las.i.debilitare. annihilare. ꝛ ſunt actiua.

Numarius. a numus vł numerꝰ ðꝛ h̄ numerariꝰ rij. ꝛ dicebāť numarii q̄dā ciues q̄ publicū numū vel numeꝝ erario īferebāt. Jtē a numꝰ ðꝛ h̄ numaria rie lex de numis.

Numatus ta tū.i.numis plenus. vñ Hoꝛa. in epi. Ac bene nummatum decoꝛat ſuadela venuſqꝫ. ꝛ debet ſcribi per vnū m: qꝛ a numus deriuatur. ſed Hoꝛatius addit vnum m. vt pꝛimam poſitione pꝛoduceret.

Numela le quoddā genus cathenarū quo q̄drupedes liganť

in numeris circulis cōtectum: vñ numello las. i. numella ligare: vñ numellatus ta tū numella ligatus.

Numē: a nuo nuis dr̄ hoc numē minis. i. diuinitas: vel ipse de⁹ vel dei potestas vel maiestas: ⁊ cor. penul. gtī. vñ numinosus sa sum plenus numinibus.

Numeraria: a numerus dr̄ hec numeraria rie dea numeri.

Numero ras in numerus exponitur.

Numerus. Numa ipator fuit romanus q̄ pmo reppit numez apō romanos: ⁊ iō ab eius noīe dictus ē hic numerus. Numerus quoqꝫ dr̄ collectio vnitatū siue aceruus ex vnitate pfusus: ⁊ sꝫ h̄ tm̄ pluralitas dr̄ numerus. s. binarius vel trinarius. vl' maior numerus. Itē numer⁹ qn̄qꝫ dr̄ singularis .i. vnitas. Numerus ēt dr̄ accn̄s ptiū orōnis. s. q̄dā modus sig̃andi q̄ dictiōi iest ex eo q̄ p ipm̄ fit s̄mo vl' tāq̄ꝫ de vno vl' tāq̄ꝫ de plurib⁹ qō p determinatōēꝫ discernit' vl' p ɔstructionē eius. Et iñ numerosus sa sū. i. multus numero abundās. Et ɔpat': vñ numerose sius sime aduer. ⁊ h̄ nūerositas tatis. i. mltitudo: ⁊ numerarius ria riū. Numerus ɔpōit': vt innumerus ra rū q̄si sine nūero. Itē a numerus dr̄ numero ras raui. vñ h̄ nūerator toris: ⁊ h̄ ⁊ h̄ nūerabilis ⁊ h̄ le: vñ numerabilr̄ aduer. Et cōponit' numero cū ad: ⁊ dr̄ annumero ras. Itē cū cō: ⁊ dr̄ cōnumero ras. Itē cū di: ⁊ dr̄ dinūero ras. i. diuisiꝫ vel diuersis modis numerare. Itē cū e: ⁊ dr̄ enumero ras. Iteꝫ cū re. ⁊ dr̄ renumero ras. i. iteꝝ numerare: ⁊ ē actiuū numero cū oīb⁹ suis ɔpositis: ⁊ cor. me sꝫ Hu. Et scias q̄ numerus diuidit' in singularē ⁊ in pluralē. Singularis numerus ē forma dictōis sig̃antis vt vnū. Plural' numerus ē forma dictōis sig̃antis vt plura. Itē nota q̄ numerus accidit cuicūqꝫ accidit psona: vl' ecōuerso. De nūero dixi s̄ i tertia pte vbi egi de numero q̄ accidit noī. Itē i q̄rta pte vbi egi de allotheca sꝫ Pris. i ca. de sintheśi. Preterea aiaduerte q̄ ē numerus diminut⁹: pfect⁹: ⁊ supabūdās. Numer⁹ diminutus dr̄ qñ ptes aliquote nō surgūt in suuꝫ totū: vel nō adequant' suo toti: vt octo: ptes. n. aliquote de octo sūt vnū duo q̄tuor: q̄ aggregate faciūt septē: ⁊ sic ptes sūt minus q̄ꝫ totū. i. q̄ꝫ octo. Numerus xo pfectus dr̄ qñ ptes aliquote surgūt i suū totū: vl' sūt eq̄les toti: vt sex nam ptes de sex aliquote sūt vnū duo tria q̄ faciūt sex vnū ē sexta ps: duo xo tertia. tria medietas. Numerus xo supabūdās ē qñ ptes aliquote excedūt suū totū: sic' videmus i. xii. ptes. n. aliquote de duodeci sunt vnū duo tria q̄tuor sex: q̄ aggregate sil' surgūt in sedecim: ⁊ sic pꝫ q̄ ptes aliquote de duodeciꝫ excedūt totū. s. duodeciꝫ. Et h̄ potes colligere q̄ illud qō dicit dn̄s aplis Math. xix. Uos q̄ secuti estis me i regn̄atiōe cū sederit fili⁹ hoīs in maiestatis sue sede: sedebitis ⁊ vos sup sedes duodeciꝫ indicātes duodeciꝫ trib⁹ isrl': nō solū itelligit' de duodeciꝫ aplis: q: sic Paulus nō eēt sessurus sup duodeciꝫ sedes: sꝫ itelligit' de duodecim aplis: ⁊ de suis imitatoribus: q: ptes aliquote de duodeciꝫ excedūt totū: q: iste numerus duodeciꝫ ē numerus supabūdās siue supercrescēs. Et nota q̄ sci faciūt magnā viꝫ in numeris q̄ ponūt' in sacra scriptura. vñ dicit Greg. in. xxiiij. li. Moralium. De pctm̄ vndenariū ē q: dū puersa q̄s agit p̄cepta decalogi trāsit. Hinc Petrus i vndenario numero aplos remanere metuēs. Math. duodecimuꝫ sorte missa req̄siuit. nisi enim sig̃are culpā p vndenariū cerneret: ipleri aploꝝ numeruꝫ tā festine duodenario nūero nō curaret. Itē super illud Mat. xviii. Nō dico tibi vsqꝫ septies sꝫ vsqꝫ septuagesies septies dic' Aug. id est q̄drigētis nonagīta vicibus: vt toties peccāti fratri dimitteret i die quotiēs ille peccare de facili i frēꝫ nō posset: ⁊ tc̄ itelligit' p mltiplicatōēꝫ. q: si septuagīta multiplicēt' p septē faciūt q̄dringēta cū nonagīta: vl' pt itelligi p̄dict⁹ nūerus septuagesies septies p aggregatiōēꝫ: sic' dicā i septuagesies Itē fuātib⁹ ɔtinētiā ɔiugalē dat' fructus tricesim⁹: vidualē sexagesim⁹: xginalē cētesim⁹: sicut innuit' i euāgelio. Causa rō ē sꝫ Bedā q: fruct⁹ tricesimus debet' ɔiugatis q: i rep̄sentatiōe q̄ fit i abaco tricesimus numerus sig̃nat' p ɔtactū policis ⁊ idicis sꝫ suas summitates: vñ ibi quodāmō osculāt' se: ⁊ sic tricesimus nūerus figt cōiugatoꝝ oscula. Sexagenarius xo nūerus figitur p ɔtactū idicis sup mediū articulū pollicis: ⁊ sic p h̄ q̄ index iacet sup pollicē opp̄mēs ipꝫ sig̃nat' opp̄ssio quā vidue patiūtur in mūdo. Cū. n. numerādo pueīmus ad cētenariū trāsimus a leua i dextrā. q: videlꝫ sꝫ ɔputistas vltim⁹ nūerus q̄ nūeratur i manu sinistra ē nōagītanouē: vt p̄mus nūerus man⁹ dextre īcipit a cētū. vñ p cētenariū xginitas designat' q̄ hꝫ portionē āgelice dignitatis q̄ sūt in dextra. s. i glīa: nos aūt in sinistra pp ipfectionē p̄ntis vite. Et Chriso. tractās illō Lu. viii. Aliud cecidit sup terrā bonā ⁊c̄. Tria indt bōa sēq̄. s. abstinēt se a malis: ⁊ s̄m vires suas faciūt bona: ⁊ ē fructus iste coꝝ tricesimus. Si āt ⁊ oīa bona sua ɔtēnāt ⁊ accedāt ad s̄uiēdū deo hn̄t sexagesimū. Si āt p̄cepto ipialis sētētie ēt ad morte pcesserit hn̄t tricesimū. Si āt ēt fideles q̄ iuste viuūt hn̄t tricesimū. Si bona coꝝ pcussa fuerit ⁊ filij hn̄t sexagesimū. Si āt ifirmitas aliq̄ corpis eis cōtigerit ⁊ fidelr̄ sustinuerit hn̄t tricesimū. ⁊ terra bona ē. Nā Job añ tentationē tricesimū ex ea habuit in facultatibus suis iuste viuēdo: post dāna substātie ⁊ filiorum habuit sexagesimū: post plagā aūt corporis cētesimū fecit: q̄ cētesimū hꝫ in se: hꝫ ⁊ sexagesimū ⁊ tricesimū: ⁊ non ecōuerso.

Numida lingua numidaꝝ vage ⁊ incerte sedes dr̄. vñ h̄ ⁊ h̄ numida de penul. cor. i. vagans: incertus: icōstās ifidelis: ⁊ q: oliꝫ numide vagabātur huc ⁊ illuc nō hn̄tes certā māsionē. iō dicti sūt numide: vñ hec numidia die terra coꝝ: ⁊ hic modo sumit' hic ⁊ hec numida de existens de terra illa siue sit instabilis siue non: ⁊ numidicus ca cum idem.

Numillus li dimi. paruus numus.

Numisma: a numus dr̄ h̄ numisma matis idē qō num⁹. ⁊ numisma. i. numi pcussura. figura. imago q̄ in numis fit. ideꝫ ⁊ denarius dr̄. vñ dr̄ numisma q̄si numi imago. Uñ i Matheo. Afferte mihi numisma census. ⁊ attulerūt ei denariuꝫ Itē inuenit' hoc nomisma matis p o scriptū. ⁊ ē idē qō numisma. De hoc ēt dicā in solido das: ⁊ cor. p̄mā numisma. Uñ hora. Retulit acceptos regale numisma philippos.

Numosus: a numus dr̄ numosus sa suꝫ. i. numis plen⁹. Et cōpat'. vñ numose sius aduer. ⁊ hec nūositas tatis. ⁊ pdu. mo.

Numularius. a numus dr̄ hic numularius rij. i. monetarius: mēsarius. campsor. negociator Math. xv. Oportuit ergo te cōmittere pecuniā meā numularijs.

Numulus. a numus dicitur hic numulus li: ⁊ hic numillus li ambo. dimi. paruus numus.

Numus: a numerus deriuat' h̄ numus mi: ⁊ dꝫ scribi p vnuꝫ m. ⁊ dr̄ numus a nūerus. q: numi nūerāt'. vl' num⁹ a Nūa pōpilio q̄ eos p̄mo apō romanos imaginib⁹ ⁊ sculpturis notauit: vl' dr̄ num⁹ q̄si nomus a noīe: q: nominant': vel q: noīb⁹ p̄ncipū numi effigiāt'. Et q̄runt' tria in numo. s. metallū: figura: ⁊ pōd⁹. ⁊ si aliqō istoꝝ defuerit num⁹ nō erit. ⁊ olī numus dicebat' argyrus: q: oliꝫ fiebāt numi p̄mū de argento. qō grece argyros dr̄ sꝫ Hu. ⁊ ita num⁹ sꝫ Hu scribi dꝫ p vnū m. h̄ ēt pꝫ i nūerus vel in numia vbi nō ē nisi vnū m: a q̄b⁹ pt deriuari num⁹. Sꝫ an p̄ma breuiet' solet q̄ri: Et dicūt multi q̄ p̄ma breuis ē s̄m illā regulā. Quāta fuerit p̄ma nālr̄ i p̄mitiuo. tāta remanet i suo directe deriuatiuo sꝫ numer⁹ a quo driuat' num⁹ hꝫ p̄mā breuē. g̃ ⁊ num⁹. Sꝫ ɔtra istos est q: in numus q̄siubiqꝫ a poetis p̄ma pducit'. Unde Juuenalis. Crescit amor numi q̄ntū pecunia crescit. Item Hora. in epl. Ac bn̄ nūmatū decorat suadela venusqꝫ Itē Catho. Diues hꝫ numū. sꝫ numus nō hꝫ ipꝫ. Sꝫ ad h̄ ipi ridēt q̄ numus p̄mā cor. ⁊ addit' aliq̄ñ vnum m a poetis vt pducat' positiōe. Et p istis facit q: vt dic' mgr Beri. n ante m breuiat' in nūerus ⁊ i numisma. vñ Hora. in penul. epla. Retulit acceptos regale numisma philippos. Et mihi videtur q̄ numisma numus ⁊ numerus p̄mā corripiant ita q̄ numus ⁊ numatus ⁊ coꝝ deriuatiua p vnū m scribi debeant. et vt dictuꝫ est numus et numatus et hmōi a num⁹ deriuata cor. p̄mā: sꝫ additur vnū m a poetis vt p̄ma efficiatur lōga p figurā: vel forte vt q̄dā volūt p̄ma de numus nālr̄ ē lōga: q: poete eā pducūt. ⁊ tūc oꝫ dicere q̄ regula non

est g'ialis. Qñ aũt fuerit pma syllaba in pmitiuo lõga est oĩ recte in deriuatiuo. sed vt in plurimũ est vera.

Nunc. i. modo aduerbiũ tẽporis.

Nuncio as aui are. Et cõponit̃ vt annũcio as. denũcio as. i. val de nũciare: vt pbibere: sʒ annũcio de futuro nũcio de lõgin quo: denũcio i pñti. Enũcio as. pnũcio as. renũcio as. i. iterũ nũciare: vel renuere. Et cõponit̃: vt abrenũcio as: subnũcio as. i. latẽter vel post vel pap nũciare. ⁊ ẽ nũcio actiuũ cum suis cõpositis: ⁊ dʒ scribi per vnũ c in secunda syllaba.

Nunciolus li dimi. in nuncius vide.

Nuncius: a nũcio dr̃ h̃ nũcius cii: ⁊ h̃ nũcia cie q̃ vel q̃ nũciat: ⁊ h̃ nũciũ cii qd nũciatur: cõfunditur tñ qñq; h̃ ppetas ⁊ h̃ nũciolus li. ⁊ hec nũciola le: ⁊ h̃ nũciolũ li dimi. ⁊ cor o ⁊ p cõpositionẽ h̃ internũcius: ⁊ hec internũcia: ⁊ h̃ internũciũ. Et cõponitur: vt h̃ pnũcius: ⁊ hec pnũcia cie: ⁊ h̃ pnũciũ cii. Jtẽ hic annũcius ⁊ hec annũcia: ⁊ hoc annũcium fm Hug. Uñ Pap. etiã dicit. Nũcius qui nunciat.

Nuncubi aduerbiũ loci cõponit̃ ex nũ ⁊ vbi: ⁊ interponit̃ c cã euphonie: ⁊ m mutat̃ in n sequẽte c: vt dicit Pris. in pri mo maio. qꝛ m trãsit in n: vt nuncubi.

Nuncupo: a nomẽ dr̃ nũcupo pas. i. noiare: ⁊ dr̃ nuncupo qñ nomẽ cupio: ⁊ ẽ cty. vñ nũcupator toris. ⁊ hec nũcupatrix: nũcupatus ta tũ: nũcupatio: nũcupatiuus ua uũ. ⁊ ẽ actiuũ nũcupo. ⁊ cor. cu. Et sciãs qꝛ hec dñqꝫ h̃ba dĩr vocatiua. s. vocor. vocoꝛ. nũcupoꝛ. nominor: ⁊ appellor: ⁊ vt dicit Pap. nũcupat. i. appellat nominat dicit.

Nũdine. a num̃ dr̃ he nũdine naꝝ i singlari aũt raro inueniẽ ⁊ sũt nũdine mercãtiũ publicũ cõuẽtꝰ ad merces emẽdas vl vẽdẽdas. vñ nũdino nas. i. vẽdere vl emere vel mercari ⁊ cõ ripiũt di nũdine ⁊ nũdino. Uide de hoc in chalende.

Nũqꝫ. i. nullo tpe aduer. tpis: ⁊ cõponit̃ ex nõ ⁊ vnqꝫ ⁊ nõ re manet de nõ nisi n. sʒ nusqꝫ. i. nullo loco cõponit̃ ex ñ ⁊ vsqꝫ vñ ad Heb. c. i. Nusqꝫ angelos appbẽdit deꝰ. vñ nũqꝫ ptinet ad tpꝰ. nusqꝫ vo ad locũ. Uñ qdã. Ad tpꝰ nũqꝫ sʒ ptinet ad loca nusqꝫ: sit vnqꝫ ptinet ad tpꝰ vsqꝫ vo ad locum.

Nunqꝫ cõponit̃ ex nũ ⁊ qꝫ: ⁊ mutat̃ m in n seqñte q. Cũ q̃ aũt nõ cõponit̃ nũ: cũ aũt huius i tertia pte dixi vbi egi de syllabicis adiectiõibus ⁊ cõpositionibus de qs vel qui.

Nuo nuis o in i sit nui ⁊ l in tu sit nutũ nuere. i. annuere cõsentire. pmittere vel nutũ facẽ. Nuo cõpõit̃ vt annuo is. abnuo is: cõnuo is: inuo is: renuo is. i. refutare: ⁊ ab oibꝰ istis freqn tatiua. Nuo neutrũ ẽ cũ oibꝰ suis cõpositis pter ãnuo. p cõcedere: ⁊ abnuo. renuo q̃ sũt actiua. Jtẽ oia faciũt ptii i nui ⁊ sup. in nutũ penul. pdu. in supino. h q̃q; in q̃busdã h̃balibus iterponat̃ i cã eupbõie: vt innuicio p innutio sʒ Hu.

Nup aduerbiũ tpis cõponitur a nouus ⁊ tpe qñ nouip. i. recẽ ti tpe. modo parũ ante hoc tẽpus.

Nuperus ra rũ. o i ecbãt antiqꝫ. i. nodus nouicius a nup aduer. sʒ nupus dr̃ qñ nup veniẽs: sʒ nouicius qñ ad noua paratꝰ. Plautus. Postulasti boiẽʒ nuperũ atqꝫ nouiciũ: sʒ fm illã antiqtatẽ nuperus cõparat̃ nupioꝛ rimus qñ a nup ⁊ nõ a nupus. vñ nupe rius rime aduer. ⁊ hec nupitas tatis.

Nuptie arũ in nuptus vide. ⁊ in bigamus.

Nuptoriũ: a nubo bis dr̃ h̃ nuptoriũ vel nuptatoriũ rij domꝰ vel locus vbi fiunt nuptie: vel vbi nubent.

Nuptus. a nubo bis. i. tego deriuat̃ hec nuptꝰ ti. i. maritatꝰ. ⁊ nupta te. i. vxoꝛ: qꝛ vultꝰ suo velẽt. i. tegãt. ⁊ nuptus ta tũ ⁊ hic he nuptie arũ: qꝛ tũc pmo tegunt̃ capita nubẽtiũ. Et sũt nuptie cõiũctio legitima duoꝝ eiusdẽ nãe diuersi sexꝰ cuʒ spe plis dilectiõe ⁊ cõstãtia. vñ h ⁊ h̃ nuptialis ⁊ h̃ le: vñ nuptialr aduer. Jtẽ a nuptie he nuptiole arũ parue nuptie. vide ẽt in nubo. Jtẽ in tertia pte vbi agit̃ de vbo i pncipio

Nurus rus rui fe. ge. est vxoꝛ filij sic dicta a nouus de nuꝫ. qꝛ nouella ⁊ innõcula est. vñ ⁊ p innõcula sepe ponitur: ⁊ cor. nu sicut patet in illo h̃ su Grecis. At vxor nati dr̃ esse nurꝰ. ⁊ cõponitur cũ pro: ⁊ dr̃ pnurus rus. i. vxoꝛ filij filij. i. nepotis: ⁊ dicitur pronurus quasi prope nurum.

Nus. i. sensus. vñ cõponitur annus quasi sine nus. i. sine sensu idẽ est quod vetula.

Nusqꝫ aduer. loci. i. in nullo loco. ⁊ cõponit̃ ex nõ ⁊ vsqꝫ. Nusqꝫ in nunqꝫ vide.

Nutabundus da dũ. i. dubius ⁊ incertus nutãti similis: ⁊ deriuatur a nuto tas.

Nutatim aduer. i. nutuʒ ⁊ signanter vel de nutu in nutum qñ qs semper loquitur per nutus. ⁊ deriuatur a nuto.

Nutio tionis fe. ge. i. cõsensio: ⁊ deriuatur a nuo nuis.

Nuto: a nuo nuis nui nutũ tu. u in o dr̃ nuto tas h̃bũ freqn. i. freqñt nuere: signare. sicut facit qs qñ cuʒ digitis loquitur. Et cõponitur: vt annuto tas. Jtẽ nutare. i. dubitare. vacillare. tremere. moueri. vel incipere cadere. vñ nutabundus da dũ ⁊ cetera h̃balia: ⁊ pdu. nu. Luca. in. iiij. Felix qui potuit mũdi nutãte ruina. Quo iacet id scire loco. 198

Nutricius. a nutrio tris dr̃ nutricius cia cium qui nutrit vel nutritur. ⁊ hic nutricius cij qui nutrit vel nutritur. ⁊ hec nutricia cie in eodem sensu.

Nutrico cas. i. nutrire. a nutrio tris dr̃: vel nutrico. i. appareo nutrire: sicut albico. i. appeo albere ⁊ format̃ a scda psona pñtis idicatiui is mutata in i cor. ⁊ addita co. vt nutrio nutris nutrico: qd ⁊ nutricoꝛ. Cicero in scdo de nã deoꝝ. Oia q̃ sic mẽbra ⁊ ptes nutricat̃ ⁊ otinet ⁊c. Et põt dici h̃bũ apparitiuũ. Jtẽ Chriso. i homel. sci Stephani dicit qꝛ i ecclia ⁊ in baptismo ad se veniẽtes generat. ⁊ in smone nutricat

Nutricula le dimi. parua nutrix.

Nutrio: a nutus deriuatur nutrio tris triui trire. qñ nutu erudire. Nutrio cõponit̃: vt enutrio tris. i. ex̃ vl valde nutrio. Et ẽ nutrio actiuũ cũ suis cõpositis. ⁊ cor. nu nãlr. vñ Claudianus. Sepe nutrit duciꝫ manu resouetꝫ leonẽ tñ nutus a quo deriuat̃ pducit pmã. Jn h̃ su tñ nutrio potest pmã cozripe vel pducere. s. nu ad placitũ dictantis.

Nutritoꝛ toris qñ nutu eruditoꝛ: ⁊ pdu. pe. tã in mõ qꝫ in gtõ sed pmã hꝫ cõmunẽ in h̃bo sicut nutrio a quo deriuatur.

Nutritorius ria riũ q̃ nutrit vel qui nutritur. a nutrio.

Nutrix tricis fe. ge. dr̃ cã euphonie: deberet enĩ dici fm formationẽ nutritrix tricis. Uñ dicit Pris. in. iiij. de denoiatiuis in fine. Jn ix feminina inueniunt̃ a masculinis h̃balibus siue denoiatiuis in toꝛ desinẽtibus deriuata dr̃ in rix. vt cultoꝛ cultrix. victoꝛ victrix. Nutritoꝛ quoqꝫ nutritrix debuit facere. qd cã euphõie siue alternitatis mediã syl. ocidit: nutrix enim dicimus: ⁊ produ. penul. gti nutricis.

Nutus. a nuo nuis dr̃ h̃ nutus tus tui. i. volũtas cõsensus vel gestus vl signũ: ⁊ ppe oculoꝝ qd signũ dr̃ valgariter.

Nux a noceo ces dr̃ h̃ nux nucis. ablt̃o nucee in um sit nucus pluralis: ⁊ dr̃ nux a noceo: qꝛ vmbra vl stillicidiũ folioꝝ eiꝰ pximis arboribꝰ noceat. Hac alio noie loglandẽ vocãt qñ iouis glãdẽ. Fuit. n. h̃ arboꝛ fm poetas cõsecrata Joui. Et dĩr nuces gnãlr oia poma tecta corio duriore vt pinee nuces castanee auellane glãdes amigdale. hic ⁊ nuclei sr dicti. qꝛ sũt duro corio nupti. i. tecti. At eõ oia poma exteriꝰ molla. i. mollẽ cortice hñtia dĩr ppie poma vel mala: sʒ cũ ad iectiõe terraꝝ in qbꝰ antea nata sũt: vt psica punica maciana cidonia ⁊c. ⁊ cor. pmã nux in gtõ. vñ i aurora dr̃. Arida h̃ga nuces: integra h̃ga dedi Et vt dic̃ Jõ. x vij. nucis pomũ tãtã viʒ hꝫ vt missũ iter suspectos herbaꝝ vl fũgoꝝ cibos qcqd i eis virulẽtũ est exudet rapiat atqꝫ extiguat. Et scias qꝛ Aug. dic̃. Uirga aarõ potuit ɔ nãʒ nuces educere. ẽgo vt qd nõ potuit ɔ nature iura dei filiũ generare: Et subdit qꝛ hec h̃ga nuces pepit imago dñci corpis fuit. Nux. n. trinã hꝫ in suo corpore vnionẽ. coriũ testã: ⁊ nucleũ. in corio carro. in testa ossa: in nucleo aĩa interioꝛ comparatur.

O plura significat sicut pꝫ in his h̃sibꝰ Grecis. O stupet o dubitat vocat indignat̃ adoptat. Clamat cõqueritur velut exẽplis reperitur. vel sic. O dolet o clamat vocitat miratur adoptat. O dedignatur se noiat ⁊ prohibetur.

Ob pposito his l̃ris seqñtibꝰ mutat b in illas. s. c. vt occido. f vt offero: g vt oggahio. p vt oppono. Qñqꝫ subtrahit̃ b: vt

opio. Si aūt sequit̄ m subtrahit̄ b: vt omitto: vl̄ mutat̄ in
m: vt ommitto: q̄nq̄ tn̄ itercipit ī cū dictiōe icipiēte a c: vt
obscurus. vn̄ q̄dā. Cur fert grex pomū nūc ob mutat̄ i illas
De h̄ dixi supra in p̄ma pte vbi egi de syllaba: in caplō de b
Obaudio dis in audio dis vide.
Obba be genus est calicis.
Obceco cas penul. pdu. vide in ceco cas.
Obdo dis didi: inde obedire. i. opponē claudere: occulere sup
ponere vel conculcare: ꝛ componitur ex ob ꝛ do das. vnde
obditus ta tū penul. cor.
Obduco: ex ob ꝛ duco cis cōponit̄ obduco cis xi ctū cere. i. ꝯ
dicere: delē. obūbrare. obuelare fm̄ Pap. vn̄ obductus cta
ctū. i. secretū vel obleuatū: vel optū: vn̄ cicatrix dr̄ obducta
qn̄ ex optiōe labioꝝ vulneris sibi adherētiū apet caro inte
gra. Silr̄ cicatrix parietis obducta dr̄ qn̄ scissura vl̄ rimule
opiunt̄. vn̄ h̄ obductio onis. i. abducta actio optio: deletio:
vel obleuatio: ꝛ h̄ obductus ctus ī eadē sigatiōe Obductio
ēt dr̄ mors: q2 in morte palpebre obducūt̄. i. ꝯtra se ducunt̄
in clausione oculoꝝ ꝛ silr̄ labia in clausiōe oris: vel q2 ocu
li obducunt̄. i. tegunt̄ vel clauduntur.
Obductio onis in obduco cis vide.
Obedio: ex ob ꝛ audio cōponit̄ obedio dis. i. circūaudio vel
vndiq3 audio. q. n. obedit paratus ē audire. ꝛ īde obediens
tis ge. ois. Et ꝯpat̄ obediēs tior tissimus. vn̄ obediēter tius
sime aduer. ꝛ h̄ obediētia tie. Et ꝯponit̄ obediēs cū in: ꝛ dr̄
inobediēs. i. nō obediēs: qd̄ silr̄ ꝯparat̄. vn̄ hec iobediētia
tie. Itē ab obedio h̄ obeditio onis. i. obediētia Ro. vj. Si
ue obeditiōis ad iusticiā. Et scias q̄ maiori ī q̄tū maior ē
sp magis ē obediendū. Et scias q̄ ptās spūalis ꝛ secularis
vtraq3 deducit̄ a ptāte diuina: ꝛ iō in tātū secularis ptās ē
sub spūali: inq̄ntū a deo supposita ē. s. i his q̄ ad salutē aie
ptinēt: ꝛ iō in his magis ē obediēdū ptāti spūali q̄3 secula
ri. In his aūt q̄ ad bonū ciuile ptinēt ē magis obediēdū po
testati seculari q̄3 spūali s3 illud Math. xxij. Reddite q̄ sūt
cesaris cesari: nisi forte ptāti spūali ēt ptās secularis ꝯiūga
tur sic̄ in dn̄o papa q̄ vtriusq3 ptātis apicē tenet. s. spūalis:
ꝛ secularis. Nam fm̄ beatū Greg. pctm̄ paganitatis icur
rit q̄cūq3 se xpianū asserit ꝛ sedi aplice obedire ꝯtēnit. Itē
vt dicit Greg. in vl. Moral̄. Sciēdū ē q̄ nūq̄3 p obediētiā
malū fieri aliqn̄ dz aut p obediētiā bonū qd̄ agit̄ itermitti:
neq3. n. mala in paradiso arbor extitit quā deus hoiē ꝯtin
gere iterdixit: s3 vt meli9 p obediētie meritū hō bn̄ ꝯditus
cresceret. dignū fuerat vt hūc ēt a bono phiberet: q̄ten9 tā
to verius h̄ qd̄ ageret xtus eēt: q̄to a bono cessans aucto
ri suo se subditū hūili9 exhiberet. S3 sciēdū ē q̄ illic dr̄. Ex
oī ligno padisi edite de ligno āt sciētie boni ꝛ mali ne teti
geritis. q. n. ab vno quolz bono subiectos vetat necē est vt
multa ꝯcedat: ne obediētie mens fūditus itereat: si a bonis
oibus penit9 repulsa ieiunet. Oēs āt padisi arbores ad esū
dn̄s ꝯcessit: tn̄ ab vna phibuit vt creaturā suā quā nole
bat extigui s3 puehi tāto facilius ab vno restringeret q̄to
ad cūcta latius relaxaret. De voto obediētie reqre in votū:
In quō oēs creature insensibiles deo obediāt dcm̄ ē ī ma
re. Uide ēt ī rector. Itē scias q̄ btūs Bern. dicit in. xl. ser
Cant. Audi filia ꝛ vide ꝛc̄. Uidere desideras sed audi p̄us
gradus ē auditus ad visū. pinde audi ꝛ inclina aurē tuā:
vt p auditus obediētiā ad gloriā puenias visionis. Hic pōt
q̄ri an religiosus teneat̄ obedire p̄lato p̄cipiēti: vel cōit̄ oi
bus: vel sibi soli spālr̄: vt si q̄d sciat ei corrigēdū dicat̄: Ad
h̄ dicūt q̄dā q̄ p̄lato nō est obediēdū ꝯ p̄ceptū diuinū: fm̄
illud Act. iiij. Obedire nos oꝫ mas deo q̄3 hoibus. Et iō qn̄
p̄latus p̄cipit vt sibi dicat̄ qd̄ q̄s sciuerit corrigēdū: intelli
gēdū est sane p̄ceptū saluo ordine correptiōis fraterne: siue
p̄ceptū sit cōiter ad oēs siue ad aliquē spālr̄. S3 si p̄latus p̄
ciperet ꝯ hūc ordinē a deo institutū. ꝛ ipse peccaret p̄cipiēs ꝛ
ei obediēs q̄si ꝯtra p̄ceptū dn̄i agētes. vn̄ nō eēt ei obedien
dū q2 p̄latus nō est iudex occultoꝝ: s3 solus deus. vn̄ nō hꝫ
ptātē p̄cipiēdi aliq̄d sup occultis nisi inq̄ntū p aliq̄ indicia
manifestētur puta p infamiā vel aliq̄s suspiciōes. In q̄bus
casibus p̄t p̄latus p̄cipe eodē mō sicut ꝛ iudex secularis vel
ecclesiasticus pōt exigere iuramētum de veritate dicēda. ꝛ
istius opiniōis fuit frater Thomas. De h̄ ēt vide in corri
pio. Hic nota q̄ ex duobus casibus pōt ꝯtingere q̄ subdit9
supiori suo nō tenet̄ obedire: Uno mō pp p̄ceptū maioris
vn̄ subditus nō tenet̄ obedire in pctō mortali vel veniali.
Alio mō si supior aliq̄d p̄cipiat inferiori ī quo ei nō subda
tur: vt in occultis dicēdis vt dixi. Hic ēt nota q̄ in cōmēda
tiōe obediētie dicit q̄dā glo. sup illud Esa. xx. c. Uade ꝛ sol
ue saccū de lūbis tuis ꝛ calciamēta tua tolle de pedib9 tuis:
ꝛ fecit sic Esaias vadēs nudus ꝛ discalciatus. Mira inquit
obediētia solo cilicio induebat̄ vir nobilissimus vt hebrei
tradūt: cui9 filiā Manasses rex accepit in ꝯiugiū. n̄ erubuit
nudus incedere nihil honestius indicās q̄3 dn̄o obedire.
Obeditio onis in obedio dis vide.
Obelus. belos p appositionē o lre obelos dr̄ sagitta. vnde hic
obelus li latine penl̄. pdu. dr̄ q̄dā v̄gula iacens sic scā q̄
apponit̄ ī v̄bis vel sentētijs supflue iteratis: vl̄ in his locis
vbi lectio aliq̄ fallacia vel falsitate notata est vt q̄si sagitta
iugulet supflua ꝛ falsa ꝯfodiet obelus. Astericus ē alia vir
gula sic facta. ꝛ ponit̄ in his de q̄bus dubitāt an tolli
debeāt vel apponi. Et ab obelus dr̄ obelo las sagittare vel
sagitta pcutere: vel tali virgula denotare consignare vel re
stituere. De hoc etiā vide supra in astericus.
Obeo: ex ob ꝛ eo ꝯponitur obeo obis obiui: qd̄ plura sigt̄ nāq3
obire. i. ꝯ ire: ꝛ obire. i. circū ire. ꝛ obire. i. pficere. ꝛ obire. i.
frequētare. itē obire. i. mori: s3 differunt: obire eni est in iti
nere: mori vbiq3. Itē mori cōe ē bestijs ꝛ hoibus ꝛ bonis ꝛ
malis. s3 obire ꝯuenit tm̄ hoibus: ꝛ tm̄ bonis. Est enim ob
ire q̄si obuiā ire. Boni ergo obeūt. i. in dissolutiōe aie ꝛ cor
poris obuiā eunt xpo in aera. vn̄ in chalendario inuenitur:
Obitus beati Martini. ꝛ nō mors beati Martini.
Obero ras. vn̄ in oberatus ta tū in erro erras est.
Obesus: ex ob ꝛ esus ꝯponitur obesus sa sum penul. produ. i.
pinguis imo plusq̄3 pinguis Prope q̄dē obesus pinguis ꝛ
rotūdus vndiq3: q̄si circumq̄q3 eēt esus: ꝛ est obesus forinse
cus: crassus intrinsecus. Gen. xlj. Obesis carnibus.
Obex. ab obijcio cis dr̄ h̄ obex obecis penul. cor. in gtō. i. ob
staculū qd̄ obijcit̄. Inuenitur etiā fe. ge. apud auctores: sed
fm̄ vsum modernoꝝ est mas̄. ge.
Obiecto: ab obijcio cis ieci iectū ctu. u in o fit obiecto ctas. i.
frequenter obijcere.
Obijcio: ex ob ꝛ iacio cis cōponit̄ obijcio cis ieci iectū obijce
re. i. opponē vl̄ iproperare. vn̄ obiectus cta ctū ꝛ h̄ obiectio
onis. ꝛ dꝫ scribi per duo ij obijcio. Uide in iacio cis.
Obiter. ex ob ꝛ iter componitur obiter aduerbiū. i. iterim dū
est in itinere.
Obitus tus. i. mors vel transitus. ab obio obis dr̄. Et differt a
morte: q2 obit9 ptinet ad bonos hoies: mors bonis ꝛ mal̄:
ꝛ ēt bestijs ꝯuenit. Uide in obeo is: ꝛ cor. hi obit9. Et vt di
cit Grego. eīne retributiōis iudiciū ē ī obitu securitas mētis.
Obiurgo gas ꝛ obiurgor garis deponē. inuenitur in eodē sen
su. Uide in iurgo gas.
Oblatiuncula le dimi. parua oblatio.
Oblecto ctas. i. dlectare. ex ob ꝛ lacto lactas. Uide ī lacto ctas
Oblego ex ob ꝛ lego gas gaui gare. i. ꝯ legare. vl̄ p ꝯtrā vl̄ cō
tradicere: vel ꝯtra leges venire vel dicere: ꝛ pducit le.
Oblido dis ex ob ꝛ ledo dis cōponitur. Uide etiam in ledo.
Obligo gas gaui ligare. i. ipignorare: q̄si ob. i. ppter aliq̄d im
pignorare dare vel nectere. vn̄ hec obligatio onis. Et cōpo
nitur obligo ex ob ꝛ ligo gas. ꝛ cor. li.
Oblimo mas ex ob ꝛ limo. Uide in lima. Luc. Pene gener
grassis oblimat echinadas vndis.
Oblinio nis ex ob ꝛ linio nis. Et est oblinire placare. lenem ꝛ
dulcē facere: vel pōt cōponi ex ob ꝛ linio nis: ꝛ tūc oblinire
. i. inungere. vn̄ oblinitus ta tū. i. linitus sine unctus. Dicit̄
etiā oblinitus. i. placatus vel lenis factus.
Oblino oblinis leui litū ex ob ꝛ lino linis. ꝛ ē oblinire inficere
vl̄ deturpare qd̄ vulgo dr̄ empegazare. ꝛ cor. li vbiq3.

Obliquo. ex ob & liquo quas cōponit obliquo ḡs quasi q̄re .i. trāsuersum facere. vel non rectū siue nō equū facere. vn̄ obliquus qua quū .i. nō rectū. cōtrariū. vel curuū. vn̄ dicit Pap. Obliq̄t trāsuersus facit: obliq̄ .i. nō recta ꝯtia vel curua: & pdu. li. Pōt ēt obliquo cōponi ex ob & liquo quas: & est obliquare ob vel contra liq̄re. & corri. li.

Oblitero ras in litera vide.

Oblitus ta tū ē pticipiū de obliuiscor sceris. & tūc pdu. penl. Itē ē pticipiū de oblinor ris qd ē passiuū de oblino nis le ui nire nitū: & tūc cor. penul. vn̄ Ysius. Immemor oblit⁹ ma net oblit⁹ atq̄ linitus. Uel fm Grecis. Immemor oblit⁹ no tat oblit⁹ maculatus. Hic obliuiscor ē illius oblino caput.

Obliuiscor: ex ob & liuiscor sceris qd nō ē in vsu cōponit obliuiscor sceris oblit⁹ sū .i. memoriā alicui⁹ rei amittere: & cōstruit cū gtō & actō. vt obliuiscor tui vl te. vn̄ hc oblimo onis & hic obliuiosus sa sū obliuiōe plen⁹: vl q̄ facile obliuiscit

Oblongus. ex ob & lōgus ga gū cōponit oblōgus ga gū: & dr illud esse oblongū qd in medio dilatat sed in capitibus restringitur: vt nauis: & ouū.

Obnitor teris in nitor teris vide.

Obnixus: ab obnitor teris dr obnixus nixa nixū .i. cōtra cona tus subiectus vel humilis.

Obnoxius: ex ob & noxius cōponit obnoxius noxia noxiū .i. subditus: vel obnoxius cōponit ex ob & noxa. Ppe q̄de obnoxius alicui dr qui pp noxā .i. culpā: vel pp offensam aliquā illi est suppositus debitus vel obligatus: & ponit p subiecto vel supposito & subdito quocūq̄ modo.

Obolus li penl. cor. i. dimidi⁹ vl scrupulus q̄ pēsat siliq̄s tres bris cerates duos. calcbos q̄tuor. Et fiebat olim ex ere ad instar sagitte. vn̄ ēt nomē a grecis hz. Dicit eni ab obelus qd ē sagitta Obelus ēt dr medalia siue medietas denarij. Et inde cōponitur diabolaris.

Obradio as in radio as est.

Obrepo pis penul. pdu. in repo pis vide.

Obrizū: ab obradio as dr h obrizū zi aurū ocīi sic qr obradiet splēdore. & ē coloris optimi: qd hebrei offon: greci chiron vocāt. Uel obrizū dr q̄si obrade aurū: & est etymo. & pdu. obrizū penul. pstiōe. qr z est duplex consonans.

Obruo ruis o in i obrui: & l in tus obrutus penul. cor. Uide in ruo ruis.

Obscen⁹: ex ob & cenū cōponit obscen⁹ na nū: vl ex ob & cena q̄si ꝯ cenā. Nā obscena sunt cene ꝯtia: & interponit s. Naz vt dicit. Pris. in. ij. maio. Ob quoq̄ ē q̄n assumit s cū cōponit cū dictiōe incipiēte a c: vt obscur⁹. Uel obscen⁹ pōt cōponi ex obs & canendo: vt dicit Pris. in. ix. li. Inuenit obs a quo cōponit obscen⁹. Obsoleo leo inquit obsolui facit. Nō est eni a soleo qd solit⁹ sum vel solui facit pteritū: sed ab obs & oleo: sic obscen⁹ ab obs & canēdo. Obscenus eni ppie dr de voce: vxor eni obscena dr .i. dura & turpis: & de alia re imūda & turpi dicatur obscenus. & pdu. sce.

Obscur⁹: cura ꝯponit cū ob: & interponit s: & dr obscur⁹ ra rum penl. pdu. & ē ppie obscurus q̄ ē ob curā .i. ꝯ curā hoīe .i. de quo nō curāt hoīes. vn̄ obscure aduer. & h obscuritas tatis: & obscuro ras vbū actiuū .i. facē obscurū. Et scias qp ob assumit s cū ponit cū dictiōe icipiēte a c q̄nq̄: vid. i obscen⁹

Obsecū do das in secūdus vide.

Obsero ris penul. cor. in sero ris vide.

Obseruo: ex ob & seruo nas cōponit obseruo uas. & inuenit i bona sig̃atione & in mala. In bona vt iste obseruat pcepta dn̄i. In mala: vt obseruabit pctōr iustū .i. insidiat iusto. In bona sig̃atiōe dr obseruare: q̄si vndiq̄ suare & adimplere. In mala q̄si ꝯ seruare. vn̄ ꝯsus. Cōplet & exequit obseruat & insidiat. vn̄ obseruans tis oīs ge. & hec obseruantia tie: & h obseruatio onis: & obseruātia cultus religionis: sed obseruatio est cure & doctrine & artis. & ambo fuit fe. ge.

Obses sidis cōis ge. i. vas vadis: & cor. penul. genitiui: & deriuat ab obsideo des: & dicunt ppie obsides q̄ ab obsessis dant: vel qui dari solent: & cū honore custodiri.

Obsideo des vl obsido dis sedi sessuz. in sedeo ē. Itē ab obsidio vl obsedeo des dr hec obsidio onis. i. obsidendi actio.

Obsoleo: ex ob & oleo interposita s cōponit obsoleo les leui vl lui letū vel liū lere. i. dissuescere: ab vsu recedere. & in obliuionē venire. vilescere pp fetorē deferi: vt iste locus obsolet. i. ab vsu recedit: vilescit. pp fetorē deserit fz Hu. Pris. Ho in. ix. li. sic dicit. Obsoleo quoq̄ obsolui facit: nō ē n. a soleo qd solitus sū facit siue solui ptm̄ fm Salus. sz ab obs & oleo. sicut obscenus ab obs & canēdo vel ceno: & cor. so obsoleo. vn̄ obsoletus ta tū. vide in oleo.

Obsoletus ta tū. in obsoleo les vide.

Obsolui est preteritū de obsoleo.

Obsoniū nij in obsono nas exponitur. 199

Obsono. sōn⁹ ꝯponit cū ob. & subtracta m dr obsono nas penul. pdu. i. cenā: qr cena ꝯ sōnū solet sumi. sz lz ita obsonare inueniat simplr p cenare. ppe tn̄ obsonare ē post cenā ꝯ sōnū aliqd cōedere. vn̄ h obsoniū. i. pūus cib⁹ & delicat⁹ q̄ post cenā ꝯ sōnū sumit. vn̄ qlibz modic⁹ & delicat⁹ cib⁹ int alios sūptus dr obsoniū. qd vulgo cōpanaticū dr. Et ab obsoniū dr obsonat⁹ tus act⁹ obsonādi vel ipsa cena siue obsoniuz. vel sumpt⁹ q̄ expēdit in cena siue obsonio. Et est obsono nas neu. Et sz aliquos inuenit absonor naris depo. i. eodē sensu. Itē inuenit obsono nas. i. ꝯ sonare. & tūc ꝯponit ab ob & sono nas: & cor. so. sz q̄n cōponit a somnus pdu. so. qr subtrahit m: vn̄ ꝯsus. Obsono ceno: tn̄ obsono ō sono fert

Obstetrix: ex ob & stera cōponit hec obstetrix tricis. i. femina q̄ sterā tractat. s. q̄ colligit puerū de ventre pcedentē: vl de riuat ab obsto stas. vn̄ obstetrix quasi obstatrix: qr obstat parturiēti. & cor. nāīr ste. Et inde obstetrico cas. i. officiū obstericis exercere Exo. i. Obstetricādi hēt sciam. vn̄ obstetricāe tis ge. oīs Job. xxvj. Et obstetricāte manu ei⁹ eductus ē coluber tortuosus. & pdu. penl. obstretrico sic iste genitiuus obstetricis. Obstetricante intellige .i. leniter educente. & sua uiter contrectante sine animi turbatione.

Obstinatus ta tum in obstino nas vide.

Obstinax nacis in obstino nas vide.

Obstino: teneo cōponit cū ob: & interposita s dr obstino nas naui nare. i. in malo durare facere: & in malo pseuerare intēdere. vn̄ obstinatus ta tū. i. in malo induratus: obfirmatus vel intētus. Et ꝯparat. vn̄ obstinate aduer. i. in malo pseueranter vel intente: vn̄ inuenit etiā obstinatus in bona parte. i. in bono proposito firmus & stabilis. Unde Ruth. i. Uidens qp obstinato esset animo.

Obstipus: ex ob & stipus cōponit obstipus pa pū. i. inclinat⁹ qr qui petit stipē & accipit caput inclinat: vel ꝯponit ex ob & stipes q̄si ꝯtra stipē inclinatus. vn̄ obstipo pas. i. inclinare. Pōt etiā obstipo componi ex ob & stipo pas.

Obsteti est preteritum de obsto stas. & corripit penultimam.

Obsto stas in sto stas vide.

Obstrepo pis pui pitū. i. ob vel cōtra strepere. Et componitur ex ob & strepo pis: & corripit stre.

Obstringillus: ab obstringo gis dr hic obstringillus gilli qd dā genus calciamēti. Et sunt obstringilli qui per plātas cōsuti sūt: & ex superiori parte corrigia contrahuntur vt strin gantur. vnde & nominantur.

Obstrudo dis vide in trudo dis.

Obstruo: ex ob & struo struis ꝯponit obstruo struis. i. ꝯ struere. vl vndiq̄ obturare: obicere. ipedire. claudē vl abscōdē.

Obtempero ras in tempero ras vide.

Obtigi penultima correpta pteritū de obtingo gis.

Obtineo: ex ob & teneo cōponitur obtineo nes nui tum idest impetrare vel acquirere: vnde hic obtentus tus idest impetratio vel acquisitio: & corripit ti obtineo.

Obtingo. ex ob & tango gis componit obtingo gis tigi idest vndiq̄ vel contra tangere vel accidere: sed accidit malus euenit casu: obtingit forte: contingit facto.

Obtrudo dis in trudo dis est: & pducit tru.

Obtuitus: ab obtueor tueris secūde cōiugatiōis dr obtuitus ta tū: sz obtutus ab obtuor tueris tertie ꝯiugatiōis deriuat.

Obturo. ab obtūdo dis qd cōponit ex ob & tundo dicitur ob

turo ras rani rare.i.claudere vel stipare: vñ obturãs tis genere.oīs. Unde pphēta. Sicut aspidis surde ꝛ obturãtis aures suas.i.claudentis. ꝛ obturatus ta tum: ꝛ pducit tu. Uñ in Aurora dicitur. Lex ait. ora boui non obtures operanti. Unde in prouer.xxi.ca. Qui obturat aures suas ad clamorē pauperum: penul. produci debet.

Obtusus sa sum in tundo est.

Obtutus ta tum in obtuitus vide.

Obuersor: ex ob et verso sas cōponitur obuersor obuersaris idest conuersari.

Obuio: ex ob ꝛ vio vias cōponitur obuio obuias.i.esse obuium vel alicui in via cōtraire: vñ obuius uia uiū. Inde obuie aduer. p quo sepe ponit obuiā aduerbialiter: qñqꝫ loco aduerbij loci: qñqꝫ loco aduerbij q̄litatis.

Obumbro: ex ob ꝛ vmbro bras cōponit obumbro bras.i. vndiqꝫ vmbrare vl' refrigerare. Un angelus Luce.ij. ad Mariā virginē ait Uirtus altissimi obūbrauit tibi. vt dic̄ q̄daz glo. Uirtus altissimi obūbrabit tibi pōt devtraqꝫ nā saluatoris intelligi: q2 vmbra a lumine ꝛ corpe obiecto solet formari: ꝛ v̄go sic̄ ꝛ pur⁹ hō plenitudinē diuinitatis cape nequibat. s3 v'tus altissimi obumbrabat: dū incorpea lux diuinitatis corp⁹ in ea suscepit humanitatis: vt sic posset deū pati. Et extrahit hec glo. ex v'bis Gregorij qui in.xviij. libro Moraliū sup illud Job.xxvij. Tollet eū ventus vrens sic dicit. Per vmbratiōis vocabulū incarnādi dei vtraqꝫ potuit nā signari: vmbra enī a lumīe format ꝛ corpe. Dño āt p diuinitatē lumē ē. q̄ mediāte aīa in ei⁹ vtero fieri dignatus est p humanitatē corpus: q2 g̃ lumē in corporeū in ei⁹ erat vtero corporādū: ei que incorpeū ꝯcepit ad corpus d2. Uirtus altissimi obūbrabit tibi.i. corp⁹ in te humanitatis: accipiet incorporeū lumē diuinitatis. Itē Greg. tractans illud Job.xl. Sub vmbra dormit sic ait. Quia vmbra nō alit' exprimit nisi p lumē ꝛ corp⁹ virtus ei altissimi obumbrauit: q2 in eius vtero lux icorporea corpus sumpsit ex q̄ videlicꝫ obumbratione omne in se refrigeriū mentis accepit.

O ante C

Occalleo: ex ob ꝛ calleo les ꝯponit occalleo les lini mutata b in c. ꝛ ē occallere obdurare indurare vel callū facē: vt vuln⁹ occallescit quū icipit sanari. vñ occallesco scis verbū freqn̄.

Occano. ex ob ꝛ cano nis d2 occano nis nui: ꝛ est idē qđ occino nis: ꝛ cor.ca.

Occasio. ab occido dis occasum d2 hec occasio sionis.i. facultas copia ptās conditio tēpus locus casus vel fortuna: ꝛ ēt pro causa ponitur.

Occasus sus sui.i. occidens: ob occidente ibi sole: Propheta: A solis ortu vsqꝫ ad occasum. Itē occasus d2 obit⁹ euersio occisio vel dies suprema. Et deriuat ab occido cidis:

Oceanides de nomē patronomicū: in oceanus vide.

Oceanus. ob ocis.i. velox deriuat oceanus ani: q2 velox ē vl' oceanus d2 a celo vt deriuatio sumatur a media syllaba q2 oceanū.i. mare magnū silitudinē h3 cū celo in colore. vnde oceanus na nū. ꝛ h oceanides de.i. filius vel nepos oceani. vñ hec oceanis dis. filia vel neptis oceani fm Hug. vel fm Pap. Oceanū greci ꝛ latini. id̄ noiant: q2 in circuli mō ambiat orbem: siue a celeritate q' ocius currat. ꝛ cor. ci. pen. vñ Theodolus. Sol petit oceanū: frigus succedit opacū Et scias q' oīa maria ꝯtinuant ad oceanū: vt dixi in mare.

Occeco cas: in ceco cas vide.

Occento tas.i. frequenter occinere: ab occino nis centum centu formatur.

Occidens. ab occido dis d2 h occidēs tis. vbi sol occidit. vñ h ꝛ h occidētalis ꝛ h le. res occidētis vel ptinens ad occidētē fm Hug. Pap. v'o sic dicit. occidens dictus q2 diē facit occidere. abscōdit. n. lumē mūdo: ꝛ tenebras supinducit.

Occidentalis in occidens vide.

Occido. ex ob ꝛ cado dis cōponit occido dis di occasū3 occidere.i. ꝯtra vel sil' cadere vel mori. ꝛ cor. ci i pñti ꝛ i p̄terito ꝛ sic sumit Eccle.j. orit sol ꝛ occidit. ꝛ ab aplo: Sol nō occidat sup iracūdiā vr̄az. ꝛ inde occidu⁹ dua duū.i. cadēs. Itē occido dis dici sū3: ꝛ tūc pducit ci vbiqꝫ. ꝛ ꝯponit ex ob. ꝛ cedo dis cecidi: ꝛ sic sumit Sapi.i. Os qđ mentit occidit aīa3. vñ i Grecis. d2. Occido pimo. s3 denotat occido labor.

Occiduus in occido dis est.

Occino nis nui cētū: ex ob ꝛ cano nis. ꝛ ē occinere canere vel ꝯ vel vndiqꝫ canē: vel cōcinere: vl' ꝯcātare: vl' īfamie carmē cū certo noīe dicē. Dicit ēt occano nis nui p eodē. ꝛ cor. ci.

Occipitiū in occiput est.

Occiput pitis. posterior ps capit] d2. vñ i Grecis. d2. Sinciput añrior ps capitis d2 ee. Occiput ac ptē designat posteriorē. Et ab occiput d2 occipitiū tij idē qđ occiput vide i caput.

Occo cas caui.i. secare scindē trūcare: vel semia terre opire p prie q̄dē occare ē cū rustici aratiōe ꝛ satiōe fcā dimissis bobus grādes glebas cedūt: ꝛ ligonib⁹ frāgūt ꝛ d2 occare q̄si occecare: q2 opiat semia: ꝛ tūc ē occatio q̄si occecatio: s3 ponit p scindere vel secare vel trūcare sic dixi. vñ v'sus Cloto colū baiulat. lachesis trahit: antropos occat. ꝛ inde occa ce. qđdā instr̄m ad terrā scindēdā sicut rastrū. Occo cōponit vt exocco cas.i. valde occare. reocco cas.i. iterū occare. Et est actiuū cum suis compositis.

Occulo lis lui cultū.i. abscondere tegere claudere vel celare ꝛ cōponit ex ob ꝛ colo lis. Oui. in prima epi. Ossa ruinosas occulit herba domos. ꝛ ab vltimo supi. occultu u in o fit occulto tas.i. freq̄nt occulere. v'bū frequen. Itē ab occulo lis d2 occultus ta tū.i. abscōsus tectus vel clausus: ꝛ cōparat occultus tior simus. ꝛ pducit primā positione. vñ Horati⁹ in prima epi. Occultū visus decurrit piscis ad hamū.

Occultus ta tū in oculo lis vide.

Occumbo bis ꝛ occubo bis. in cūbo bis est.

Occupatio est q̄daz color rhetoricus. vide in quarta parte in ca. de coloribus rhetoricis.

Occupo. ex ob ꝛ capio cōponit occupo pas paui pare.i. inuadere. q̄si ex iprouiso vel añ capere. ꝛ inde cōponit p̄occupo pas.i. añ occupare. Itē3 exoccupo pas.i. ipedire. ꝛ cor. cu.

Occurso sas verbū frequentatiuū: ꝛ format ab vltimo supino de occurro ris sum cursu: u in o fit occurso sas.i. frequenter occurrere.

Ocellus li dimi.i. paruus oculus. ꝛ cor. primā. vnde in aurora. Spōsa colūbinis sine felle potit ocellis. ꝛ scribitur p vnū c

Ociabundus in ocium est.

Ocima. ob ocis qđ est velox d2 hec ocima me: vehiculum velox. ꝛ producit ci.

Ociolum li. penul cor. paruum ocium.

Ocior aris in ocium vide.

Ociosus sa sum in ocium est.

Ocis grece velox latine. ꝛ cōparat tior sim⁹. Et scias q' vt dic̄ Hu. antiq̄ dicebāt ocus oca ocū.i. velox. ocis grece. ꝛ inde ocior ocissim⁹ s3 ocus mō nō ē i vsu: ꝛ id̄ ocis grecū subdit loco positiui. ꝛ d2 ocis cior cissim⁹. vñ ocius cissime.

Ocimbulū quoddam pondus est habens dragmas sedecim scrupulos quadragintaquinqꝫ.

Ocissimus in ocis est.

Ociū cij.i. quies vl' securitas. sed ociū corpis est quies animi. vñ ociosus sa sū.i. q̄etus. securus. ocio vacās. ocio plenus nil opans: vel inutilis. vñ v'bū d2 ociosū.i. inutile qđ sine cā ꝛ vtilitate d2. ꝛ cōpat ociosus sior simus. vñ ociose sius sime aduer. ꝛ ociositas tatis. Itē ab ociū d2 ocior aris.i. ocio vacare. vñ ociabūdus da dū. ociosus vel silis ociāti. ꝛ o añ c pducit. vñ dicit magister hñ. loq̄ns de prima syllaba. O ante c pducit alia lr̄a nō p̄cedente. vt ociū. vñ ēt ex h' patet s3 p̄dictā regulā: q' ociū scribit p c: ꝛ q' p̄ma pducat patet ēt p Ouidiū dicentē. Ocia si tollas pire cupidinis arcus. Et nota q' v'bum ociosum fm Greg. est qđ aut vtilitate rectitudinis aut rōne iuste necessitatis caret. Bernardus aūt sic dicit. Omniū aūt ꝛ tentationū ꝛ cogitationū malaru3 ꝛ inutiliū sentia ociū d2. Sūma enī mētis malitia est ociū mercēs. Nūq̄ ociosus fit seruus dei q̄uis ad deu3 feriatus sit. ociosum nō est vacare deo. imo negociū negociorꝫ est hoc

q' quicūqꝫ

q̄ quicq̄ in cella nō agit fideliꝰ ⁊ feruenꝰ q̄ðcunq̄ agat
qð pp̄ h̄ nō agat. s. vt deo seruiat in eo qð agit ociat̄ vbi p̄
vitādo ocio ocia sectari rediculū est. Ociosuȝ aūt est qð vt
nullā h̄ȝ vtilitatē velvtilitatis intētionē. Nō ea die bonus
cellita se vixisse dȝ estimare: in qua nil se eoꝝ egisse recolit
p̄pter q̄ in cella viuiꝰ. Queris q̄d agas: in quo te occupes.
Primū extra quotidianū oratonū sacrificiū vel lectionis
studiū quotidiana ꝯscia discussioni emēdationi compositioni
ps sue diei neganda non est. Nā sicut dicit Basilius
in tertio bexa. Pars modica tp̄is fenerata vel furata deo. n̄
solum ipsa non depit. sed cū magnis ab eo rependiꝰ incrementis.
vide in scandalū ⁊ in cella ⁊ in nuga.

Ocius aduerbiū. i. velocius celeriter vel statim.

Ocrea. a crus deriuatur hec ocrea cree: ⁊ sūt ocree tibi alia calciamenta
que suras tegūt: sic dicta q̄ crura tegāt. vñ ocrea
tua tu tū: q̄ ocreas h̄ȝ: ⁊ sūt ocree siue de ferro siue de corio
sint. q̄ aūt dȝ ocrea q̄si oculēs crus. i. tegens etymo. ē. Jtē
ab ocrea dȝ ocreo as. i. calciare ocreis. Et componitur. cū ex
⁊ dȝ exocreo as. i. ocreas extrahere. Jnocreo as. i. ocreas in
duere. ⁊ est actiuū cū oibus suis cōpositis.

Ocreo as in ocrea cree est.

Octauus ab octo dȝ octauus ua uū. vñ h̄ octaua ue. i. octaua
dies alicuius festiuitatis: ⁊ octenus na nū: ⁊ octonarius ria
riū: ⁊ hic octenarius rij.

Octies aduer. i. octo vicibus: ab octo dȝ.

Octingenti te ta. i. octies centū. ⁊ cōponiꝰ ab octo ⁊ centum ⁊
mutatur c in g antecedentē. nā si nō anteceditn nō mutaꝰ in
c vt ducenti tricenti: vt dixi in nongenti.

Octo indeclina. vide in ogdo ⁊ in octauus.

Octoginta. i. decies decē ois ge. numeri pluralis ⁊ indecli. et
cōponitur ab octo ⁊ gentos qð est decem.

Octuber bris. q̄dā mēsis octauꝰ ad imbre. i. a marito in quo. s.
marito abūdāt imbres siue pluuie. vñ ꝯponiꝰ ab octo ⁊ im
ber. vñ h̄ ⁊ h̄ octobris ⁊ h̄ bre. ⁊ vt dicūt q̄dā dȝ scribi p o
ī scðā syl. q̄ ꝯponiꝰ ab octo Alij dicunt q̄ dȝ scribi p u: q̄
mutat o in u in ꝯpōne cā euphonie. Et ē et regula apð Versificatores
q̄ u añ b in media syl. breuiaꝰ vt coluber ⁊ lugubris:
p̄ter october saluber anubis. i. fine nube. Et hoc ē vult
mgr̄ bñ. Tñ velle suū cuiq̄ est. nec voto viuiꝰ vno q̄ sȝ illud
poeticū. Pectoribꝰ mores tot sūt quot in orbe figure.

Octuplo. octo cōpo. cū plica ⁊ dȝ octuplex pla pliū. vñ octuplo
plas. i. octuplū facere. octies multiplicare. ⁊ coz. nālr tu.

Octussis. as assis ꝯponiꝰ cū octo ⁊ dȝ h̄ octussis. i. octo asses
vel p̄ciū octo assiū. vñ Hora. i. smo. Quāti empti puo quātī
ergo octussibus heu. De hoc et vide in os assis.

Oculatus. ab oculus dȝ oculatus ta tū: ⁊ oculeus lea leū. in eo
dē sensu. i. plenus oculis: ⁊ cōpaꝰ oculosus sior simus. Jtē
inueniꝰ oculissimꝰ ma mū: q̄ plenus est oculis vel qð frequen
ter aspiciꝰ ab oculis: sicut dicit q̄dā. Ostiū amice tue oculissimū
est eo. q̄ oculi tui semp aspiciūt in illud. vñ Plautus.
Hinc primū illud ostiū oculissimū salue. Jtē oculatus
inuenitur in alio sensu. s. manifestus aptus vel acutus: vt si
des oculata. i. manifesta ⁊ apta. s. que oculis habetur.

Oculo las. in oculus est.

Oculissimus ma mū: in oculatus exponitur.

Oculus ab oculo lis qð est abscōdo dȝ h̄ oculus li. vñ Jsido.
ix. ety. Oculi dicti sūt q̄ eos cilioꝝ tegmina occultāt: neq̄ in
cidētis iniurie offensiōe ledanꝰ. siue q̄ occultū lumē h̄nt. i.
secretū vel intus repositū. Hi iter oēs sensus viciniores aīe
existūt. Jn oculis eni oē mētis indiciū est. vel at perturbatio
vel hilaritas in oculis appet. vñ oculo las. vt Deus oculauit
istū. i. dedit ei oculos. Et cōponiꝰ vt exoculo las. i. oculos
extrahere. Et coz. primā oculus ⁊ ab eo deriuata. vnde
Oui. in epist. Jnuitis oculis hec mea verba leges. Jtem ab
oculus dȝ oculosus sa sū. i. plenus oculis. Et sciās q̄ Basilius
dixit in hexameron sua omelia. ix. Reuera oīm causaruȝ
difficillimū est seipsuȝ cognoscere. Nō eni solus oculꝰ
ea q̄ extrinsecus habētur inspiciēs seipsum valet intueri:
sed ēt mens ipsa satis acute aliena delicta ꝯtēplās: tardior
est erga suoꝝ cognitionē vitioꝝ. Sicut enī Aristo. dicit. q̄
oculus est in corpore intellectus ē in aīa. ⁊ vt dicit Auicē.
Si motus oculi est leuis significabit caliditatē ꝯplexionis:
si grauis frigiditatē. vide in curiosus.

O ante D

Oda grece latine dȝ laus: ⁊ oda dȝ cantus: ⁊ oda finis: ⁊ oda
via. Hinc quidā liber Horatij intitulaꝰ liber odarū. i. cantuū
vel laudū: q̄ ibi laudare intendit: ⁊ q̄libet eius distinctio
dȝ oda. quasi laus vel cantus.

Odenta dicitur dens. 200

Odeporicus ca cū. i. deuiarius vel itinerarius vel viatorius
sed odeporiū dicitur laus cantilene.

Odi p̄teritū in odio dis exponitur.

Odibilis in odio dis est.

Odio dis diui ditū. i. odio h̄re. vñ p̄pha. Odiui ecclesiam ma
lignantiū. vñ odi odisti odit osuȝ verbū defectiuū in eodē sē
su. vñ p̄pha. Perfecto odio oderā illos. Jtē Amos. v. Odi
⁊ p̄ieci festiuitates v̄ras. Et h̄ȝ tm̄ ptiti ⁊ ea que formantur
a p̄terito: accipiꝰ tñ ⁊ in sensu p̄ntis ⁊ in sensu pti. vñ inue
nitur copulatū cū p̄ntis tp̄is verbo. Et sunt q̄tuoꝝ verba q̄ ge
runt in ptō sensuȝ p̄ntis ⁊ p̄teriti tp̄is. s. odi noui cepi ⁊ me
mini sicut dixi in memini. Et ab odio dis dȝ h̄ ⁊ h̄ odibilis
⁊ h̄ le. i. odio habitus vel habilis: ⁊ h̄ odium dij. i. inuerata
inimicitia de vltiōe cogitās. vñ odiosus sa sū: plenus odio
vel odio habitus. ⁊ q̄cq̄ sic dȝ odio h̄ns: ⁊ ī eodē sensu dȝ
odiosicus ca cū Odi disti odit neutrū est cū suis cōpositis
sic̄ h̄ȝ: ⁊ est tertie ꝯiugatiōis. Odio dis actiuū est cū suis cōpositis.
Jtē odio disti p̄du. primā sed odio dis coz. p̄mā. ⁊
est q̄rte ꝯiugatōis. vñ Hora. in epi. Prodigus ⁊ stultus do
nat q̄ spernit ⁊ odit. Jtē Oui. de arte. Odimus accipitrē q̄
semp viuit in armis. vñ quidā. Actiuū fit odit neutrū p̄du
citur odit. Et sciās q̄ odio olim faciebat futuruȝ indicatiui
in bo. vñ in puer. ca. i. Et imprudentes odibūt sciāȝ. sȝ modo
facit in am vt odiā. vide in eo is.

Odiolū li. dimi. paruū odium.

Odiosice ca cum. i. odiosus. vñ odiosice aduer. i. odiose vide in odio dis.

Odiosus sa sum in odio di est.

Odiū dij. in odio dis est.

Odolla le: quidam locus est.

Odor ab aere dȝ hic odor vel odos: q̄ tractu aeris sentitur ⁊
dȝ odor p̄pe de bono. vñ odorus ra rū. i. odore plenꝰ. s. qð
ex se mittit odorē: vt flos thꝰ pomū. vñ odore aduer. Odor
cōponiꝰ vt odorifer ra rū: qð odorē fert: ⁊ odorisequs q̄
quū penul. coz. q̄ odorē sequiꝰ vt canis. Et h̄ hec noīa. s. odor
odoriferū odoratū ⁊ odorisequus ita distinguūꝰ vt odoꝝ
dicaꝰ qð ex se emittit vt flos. Jdē ⁊ odoriferū odoratū qð
ore receptū est: vel qð odorē perficit: vel odorē aliunde accepit.
⁊ odorisequū qð odorē sequiꝰ: vt canis. Confunduntur
tñ hec vocabula apud auctores ⁊ pro seinuicē posita inueniuntur.
Et sciās q̄ multa noīa faciunt ntīm in or vel os.
vt pȝ in his versibus. Bis duo sūt or ⁊ os casus retinentia
rectos. Arbor odoꝝ labor. his sociaꝰ honos.

Odorabilis. ab odoro ras dȝ hic ⁊ hec odorabilis ⁊ hoc le: qð
aptū est odorandū. vñ odorabiliter aduerbium.

Odoratus in odoro ras vide.

Odorculus li dimi. paruus odor.

Odoria. ab odorus ra ruȝ dȝ h̄ odoria rie: dea que odoribus
putabatur p̄esse: ⁊ p ipso odore inueniꝰ. Plautus in amphitrione.
Odoria afficit plures filios.

Odorifer ra rū penul. coz. in odor est.

Odorisequus qua quū in odor vide.

Odoro. ab odor dȝ odoro ras: ⁊ odoror raris in deponēti ge.
vñ. in Ben. Odoratus est dñs odorē suauitatis ⁊ ponunꝰ in
eodē sensu. s. odoreȝ p̄cipere vel odoreȝ accipere vel olfare.
vñ odoratus tus tui. i. actus vel passio odorādi. ⁊ dȝ odoratus
quasi odoris aeris tactus vel tractus: ⁊ est etymo. ⁊ inde
odorabilis le. ⁊ odorabiliter aduerbiū: ⁊ hec odorantia

tis. Odoro ras actiuū est cū oībus suis cōpositis ꝗqua bꝫ: ꝛ ꝓdu.do. sed odoror ē depo. cum suis compositis.

O ante E

Oenferū. oenos qḋ ē vinū cōponit̄ cū foros qḋ est ferre ꝛ ḋr h̄ oenoferū ri: vas vinariū aptū ad ferēdū vinū ſm Hug.

Oenos grece. latine ḋr vinū.

Oestrō tri ge. neu. qḋdā genus muscaꝝ. s. asilus vl' tabanus. ꝛ ḋr grece a sono quē facit: ꝛ ita oestrū nomē ē grecū ꝛ ficticiū oestrū qn̄qꝫ pōit̄ ꝑ sapiētia vl' spū poetico: q2 sic oestrū aīalia mouet ꝛ pūgit ita ꝛ spūs poetā. Statius thebaidos. Tps erit cū laurigero tua fortior oestro facta canam.

O ante F

Offella le: dimi. de offa. ē pua offa. ꝛ subtrahit̄ ab offella vnū f q̄nqꝫ in metro vt possit ꝑma breuiari sicut dicit Hug. Et sic videt̄ velle hug. ꝙ offella debeat scribi ꝑ geminū ff: licꝫ vnū aliqñ subtrahat̄ cā metri. Sꝫ mgr̄ bñ. dicit simplr̄ ꝙ offella cor. ꝑmā. Itē Pap̄. dicit. Offa geminat ff: facit tñ diminutiuū nō geminata f: ofella: q2 i diminutiōe multa mutant̄. vñ qdā. Hec est excepta quam gusto libenter ofella.

Offa. fans cōponit̄ cū ob ꝛ ḋr hec offa fe. frustū panis humectati. q̄ſi obfans. i. ꝯtra fantē q2 noceat fanti: q2 os impleat Daniel. xiiij. Offensa picis. vñ ✕ sus. Offa nocet fanti: sed ꝓdest esurienti. vñ hic offarius ri. i. coquus ꝛ offatim. i. particulatī: ꝛ offatus ta tū. i. ꝑticulatus vel cōminutus. Et vt dicūt differentia est inter offā ꝛ vipā. vipa enim ꝓprie fit in vino. vñ ḋr vipa q̄ſi panis in vino: offa in alijs liquoribus

Offarius ri in offa est.

Offatim aduerbium in offa est.

Offatus ta tum: in offa est.

Offendix: ab offendo dis ḋr h̄ offendix cis. i. nodus: ꝛ proprie qui restringit̄ ꝛ remittit̄ vel quo liber ligatur.

Offendo dis: o in i offendi: ꝛ do in sum offensum. ꝛ est offendere aliquē facere irasci vel inuenire. Cum eñ ad lapidē offendimus illū inuenimus ꝛ ide h̄ offēsio onis. ꝛ h̄ offensa se. i. culpa forefactū ꝛ h̄ offēdiculū li illud idē. s. culpa vel id ad qḋ pedē offendimus vel obex: vel impedimentum.

Offensa se: in offendo dis est.

Offensaculū in offenso sas vide.

Offēsio ab offēdo dis vel ab offensus sa sū offēſi addita o fit h̄ offēsio onis. i. culpa forefactū vel offensa. ꝛ est fe. ge.

Offensiuncula le: dimi. parua offensio.

Offenso. ab offendo dis di sum su: u in o fit offenso sas ✕bū frequē. vñ hoc offensaculū li. i. scandalū vel ira vel impedimentū. Itē ab offendo dis ḋr offensus sa sum. Et cōponit̄ vt inoffensus sa sum. i. nō offensus.

Offensus in offenso sas vide.

Offerēda. ab offero ḋr h̄ offerēda de. i. antiphona q̄ canit̄ cū oblō̄ ꝯꝫ celebrari. Itē offerēdus da dū. i. dignus offerri.

Offero fers obtuli latū. vñ hec oblatio onis: ex ob ꝛ fero vide in fero.

Offerret̄ dicēdū ē: nō offerreretur. vt in ferretur dixi.

Offertorium ri. i. oblatio q̄ſi ꝑfertū: q2 ꝑmo loco fit oblatio ꝛ postea sacrificiū. ꝛ offertoriū ḋr locus vbi reponuntur vel vbi fiunt oblatiōes. ꝛ cōponit̄ ex ob ꝛ fertū ti: qḋ est oblatio quedā. vel pōt deriuari ab offero offere.

Officina ſm Pap̄. officine ḋnr loca vbi sūt officia. ꝛ ꝓdu. fi.

Officio ficis. ex ob ꝛ facio ꝯponit̄. i. noceo vide et i facio faci.

Officiū. ab officio ficis. i. noceo ḋr h̄ officiū cij. i. ministerium vel bñficiū ꝑ cōtrariū: q2 minime nocet: vel officiū quasi efficiū ab efficiendo. vñ officiosus sa sū. i. sedulus vel officio intentus ꝛ cōparatur. vnde hec officiositas tatis.

Offirmo mas. in firmus est.

Offula le: diminutiuū parua offa.

Offundo dis: in fundo dis vide.

Ofimacus ci scribitur ꝑ s in scḋa lr̄a in Pap̄. ꝛ cor. penul. Et est ofimacus quoddā aīal qḋ pugnat contra serpentem: de quo habetur Leuiti. xj. ꝛ componitur ab ofis quod est serpens: ꝛ machos vel machia qḋ est pugna.

Ofiofagite pars ethiopū dicta ꝙ serpentes comedāt ofis enī grece coluber fage vl' fagin comedere ſm Pap̄. ꝛ ꝓdu. gi.

Ofis vel ofi grece latine ḋr serpēs: ꝛ scribit̄ in Pap̄. ꝑ f. ꝛ etiā ꝑ ph. Ph eñ scribit̄ in grecis dictionibus: sed in latinis f.

Ofites. Ofis grece: latine ḋr serpēs. vñ h̄ ofites tis: qdā puus serpēs multas ꝛ puas hñs maculas: ꝛ vt dicūt stellio ē. vñ Lucanus. Quā puis pictus maculis thaban᷒ ofites. vñ ꝛ qdā lapis serpētū maculis silis dictus est ofites. Itē ab ofi qdā heretici dicti sūt ofite: q̄ſi serpētini q2 colūt serpētē dicentes ipm in paradisū induxisse veritatis cognitionem.

Ofiulcus. ab ofi qḋ est serpēs ḋr h̄ ofiulcus ci. i. serpentin᷒ sic dictus fuit. Esculapius q̄ in specie serpētis colebat̄ apḋ romanos: ꝛ cinct᷒ ſpēte trāſlat᷒ fuit i celū. vñ ḋr ofiulcus q̄ſi ſpētis custos: vl' ofiulcus ḋr q̄ſi ſpēs loq̄ns. Legit̄. n. in fabulis poetaꝝ ꝙ qdā ſpēs locut᷒ ē cū Ope vxore Saturni: ꝛ eā docuit vsū seminādi. Et ꝑ hūc volūt qdā itelligē ſpētē q̄ euā ꝯcepit: q2 postq̄ꝫ peccauit siñ agricultura viuē ñ potuit

Ofir grece latine ḋr aurum.

Ofny iterp̄tat̄ discalciatus. Fuit eñ filius Hely electus in ministeriū sacerdotij: cuius amissionē suo expressit vocabulo. Iste eñ discalciatus interp̄tat̄: vt eius noīe veteris testamēti sacerdotiū iudaico pp̄lo significaretur ablatum.

O ante G

Ogdo dicūt greci octo. vñ h̄ ogdoas ogdoadis. i. octo vl' octenarius. ꝛ apḋ nos hi ꝛ he ꝛ h̄ octo indecli. et positis ꝑ gd.

Ogdoas adis penul. cor. in ogdo vide.

Ogganio in ganio nis exponitur.

O ante L

Olax. ab oleo les ḋr olax lacis ge. ols. i. olitus vel qui assidue olet: ꝛ cōparatur olax cior simus. vñ olaciter cius sime aduerbium: ꝛ hec olacitas tatis.

Olda interpretatur distinctio siue diuerticulū.

Olea lee ḋr fructus oliue: vel ipsa arbor oliue vel ſm Isidoꝝ. Olea ipa arbor est: fructus oliua: succus oleū: vide in oliuo

Oleaginus. ab olea ḋr oleaginus na nū. i. de olea existens: vel ad oleam pertinens. ꝛ cor. gi.

Oleariū rij. ab olea ḋr h̄ oleariū rij: vas vbi oleum reponitur ꝛ olearius ria rium.

Oleaster stri mas. ge. i. siluestris oliua vel olea. ꝛ vt dicit Isi. Oleaster ḋr q2 sit folijs oliue silis. sed latioribus: arbor inculta ꝛ siluestris amara atqꝫ infructuosa: cui insertus oliue ramus vim mutat radicis ꝛ ꝟtit in ꝓpriā q̄litatē. Et scias ꝙ noīa arboꝝ sūt fe. ge. q2 māꝝ mr̄is in suis fructibus imitantur: sed oleaster fuit mas. ge. q2 nō cōcipit cum sit proprium sue gentis ꝯcipere. i. oliuarū ꝛ ḋr oleaster ab olea.

Olefacio. i. olere facio. ꝛ cōponit̄ a facio ꝛ oleo les:

Olefio fis. i. fetē vl' icipere fetere. ꝛ ꝯponit̄ ab oleo les ꝛ fio fis

Oleo les lui vel leui litū vel letū lere. i. fetere. Oleo ꝯponit̄ cū ad ꝛ ḋr adoleo les lui vel leui letū vel litū: pro quo vtimur adultū. i. cremare vl' cōburere vel incēdere. vel ḋr adolere. i. crescere. Itē ꝯponit̄ cū ab ꝛ ḋr aboleo les leui vl' lui letū vel litū. i. delere. Itē cū ex ꝛ ḋr exoleo les leui vl' lui letū vl' litū. i. extrescere. vñ exolet᷒ ta tū. Item cū in ꝛ ḋr inoleo les leui vel lui letū vel litū: ꝛ ē inolere crescere. vñ inolit᷒ ta tū. Itē cū ꝑ ꝛ ḋr poleo les leui vl' lui letū vl' litū. i. valde olere. Itē cū ab ꝛ iterposita s ḋr absoleo les. unde absoletus ta tū Itē ꝯponit̄ cū re ꝛ iterposita d ḋr redoleo les. Itē cū sub ꝛ ḋr suboleo les leui vel lui letū vl' litū. i. succrescere. vñ h̄ soboles. Oleo facit ptm̄ in leui vel in lui: ꝛ supinū in letū vel in litū: silr ꝛ omnia ꝯposita ab eo: q̄uis qdā freq̄ntius faciant in leui q̄ꝫ in lui. Itē oleo neu. ē cū oībus suis cōpositis: ꝑter adoleo ꝑ cremare. ꝛ aboleo les q̄ sūt actiua: sꝫ Hu. De h̄ et sentit mgr̄ bñ. dicēs. Oleo les facit oleui: ꝛ ſm h̄ facit oletū. ꝛ olui: ꝛ ſm hoc facit olitū. ꝛ vtrūqꝫ ptm̄ ꝛ supinū retinet cum suis cōpositis. Cū vno tñ syncopat̄: vt adultū pro adolitū. vñ adultus ꝑticipiū passiui ꝑ adolitus ꝑ letū

reperit. Quidā tñ dicūt φ adoleo qñ significat crescere facit adolcui adultum Priscianus dicit in .ix. libro probat φ in vtraq3 significatione h3 vtrūq3 supinū .s. adultū vel adolitum. ⁊ hoc teneas. Et sciās φ redolere dr̄ tñ de bono odore: olere do de malo f3 Hug. Sz Pap. magis ampliat eius significatiōe3: dicit enī Olent reos valde male vł bone: redolent tm̄ bone ⁊ cor. o. vñ dd̄ā. Nō redolet s3 olet piscis biduanº ⁊ hospes. Inuenit̄ ēt olo lis tertie coniugatōis f3 antiquos.

Oleomella. oleo cōponitur cū mel: ⁊ dr̄ hec oleomella le: quedam arbor sic dicta: φ ex eius trunco oleū defluat in crassitudine mellis sapore suaui.

Olerin⁹ na nū pe. pdu. i. olus vł de olere ertis. ⁊ dr̄ ab olus.

Olero ras: ab oleo les dr̄ olero ras. i. plātare olera vł oleribus vti. Et cōponit̄ vt deolero ras: exolero ras. i. valde deolerare vł olera auferre. Et ē neu. cū oib⁹ suis cōpositis: ⁊ cor. le.

Oletū ab oleo les dr̄ h oletū ti. fetor vel locus vbi frequēt mingitur qui grauiter fetet. ⁊ ponit̄ p q̄libet re fetida. Inuenit̄ ēt oletus ta tū. i. fetidus. Et cōponit̄ vt exoletus ta tum.

Oleū vel oliuū fm̄ Hug. p eodē accipit̄. i. p liquore oliue. ⁊ vt dicit. oleū si quis iter aquas mersus ex ore emiserit claviora facit ea q̄ pfundi teguntur occulto. nā eius nā hoc vt cibos cōdiat: lumini fomentū prebeat: ⁊ lassum lōgo itinere corpus dū eo pūctū fuerit: pristine sanitati restituat.

Olfacio cis. olefacio syncopat̄: ⁊ hoc dr̄ olfacio cis. i. olefacio vel olfacio. i. odoro.

Olfactoriolū li: diminutiuū in olfactoriū est.

Olfactoriū ab olfacio dr̄ h olfactoriū rij. vñ h olfactoriolū li: di. vas vnguentariū muliebre in quo odoramenta gestant̄

Olfactus. ab olfacio cis dr̄ olfactus ta tū. i. odoratus ta tum: ⁊ hinc olfatus tus tui pro odoratu.

Olidus. ab oleo les dr̄ olidus da dū. i. fetidus: ⁊ cōpat̄ olidus dior fimus. vñ olide dius sime aduer. ⁊ h oliditas tatis.

Olibanus. i. albū incensum: penul. cor.

Olim aliqñ pnn̄ signi. i. quōdā vł antea. aliqñ olim ⁊ de ptō ⁊ de futuro dr̄ sicut aliqñ q̄ vnq̄ fm̄ Papiā ⁊ producit o.

Olimpias adis: ab olimpus dr̄ olimpias adis: ⁊ h olimpica ce in eodē sensu: festū vel solēnis ludus qd̄ vł q̄ fiebat ad honorē Iouis semel p q̄nq̄nnuū ne si vlteri⁹ ptēderet̄ ⁊ negligētiā ⁊ obliuiōe3 corruerēt: vł si citra q̄nquēniū celebrarēt̄: expense nimietas eos grauaret. In ipsa celebratione lex talis erat φ q̄cūq3 victor eristeret ibi i aliquo ludo. haberet qōcūq3 munus vellet redrere. vñ inuenit̄ in rethorica. Ut q̄cūq3 tyrannū interficeret olimpicū premium acciperet. Et hinc olimpicus ca cum ⁊ olimpiacus ca cū. penul. cor.

Olimpicus in olimpus est: ⁊ cor. pi.

Olimpius pia piū. in olimpus est.

Olimpus. olon qd̄ est totū cōponit̄ cū lampas qd̄ est lux vel ignis: ⁊ dr̄ hic olimpus pi quidā mons q̄si ololampus. i. totus lucēs: q2 est q̄si celū altitudine sua. vñ ⁊ sepe ponit̄ pro celo. vñ olimpius pia piū: ⁊ olimpicus ca cū: ⁊ hoc olimpū .i. mons vel opidū. vñ hec olimpica pice. Et fm̄ quendam poetam olimpus excedit nubes. vide in mons.

Oliopomenon. vide in quarta pte de coloribus rethoricis.

Olitor. ab olus dr̄ olitor toris. i. hortulanus. s. olerum custos
Olitor etiā dr̄ simarius qui portat simū: ⁊ cor. li.

Oliua ue dr̄ ab oleon qd̄ greci dicūt oliuā. inde hec olea lee: ⁊ ab istis h oliuū vel oleū. Oliua arbor. olea fructus: oleum vel oliuū liquor. Bacca fructus: sed hec ppetas corripit̄ sepe. Quidā dicūt olea vel oliua arbor. Ab oliua dr̄ h oliuetū ueti: ⁊ hoc oliuariū varij. locus vbi oliue crescunt: ⁊ hic ⁊ h oliuaris ⁊ hoc re. ad oliuā ptinens. ⁊ pducit li oliua.

Oliuarius in oliua est expositū.

Oliuetum in mons est expositum.

Oliuifer ra rū pe. cor. li. ferēs oliuas: ex oliua ⁊ fero fers cōponit̄.

Oliuum ui: in oleum est.

Olla. ab oleo les dr̄ h olla le: q2 oīn feruet imissū odorem. vel olla dr̄ a bullio lis: quasi bolla: q2 bulliat in ipsa aqua igne supposito. vñ h ollarius rij qui facit ollas. Et cōponit̄ vt ollifer fera ferum: qui fert ollas vel apportat.

Ollifer fera ferū: in olla vide.

Ollula le: diminutiuū parua olla.

Olocarpanū. Olon cōponitur cū carpos qd̄ est fructus ⁊ dr̄ hoc olocarpanū panij. i. totus fructus ⁊ cor. pa.

Olocaustoma matis generis neutri idem qd̄ olocaustū: ⁊ p ducit penul. nominatiui. sed cor. penul. gti.

Olocaustū. olō qd̄ ē totū cōpo. cū caustos qd̄ ē incēsū ⁊ dr̄ h olocaustū causti. i. sacrificiū qd̄ olim fiebat de aialib⁹ brutis q̄si totū: q2 totū icēdebat̄ ⁊ comburebat̄: ⁊ nō cōmedebatur.

Olofernes cōponitur ab olon qd̄ est totū ⁊ fero fers ⁊ necis: quasi ferens oibus necem. vñ diabolū bñ signat. 201

Olographū. ab olo qd̄ est totū ⁊ grama scriptura cōponitur inde hoc olographū graphi. i. testamentū manu auctoris totum scriptum. ⁊ cor. gra.

Olon grece: latine dicitur totum.

Olor grece: latine dr̄ totū. vñ hic olor loris: quedā auis. s. cignus: q2 totus plumis fit albus. vnde Oui. in epi. Ad vada Menandri cōcinit albus olor. inde olerinus na nū. Item inuenit̄ hic olor loris. i. fetor: ⁊ tūc deriuatur ab oleo les.

Olosericus. Olon. i. totū cōponitur cū sericū: ⁊ dr̄ olosericus ca cū. i. totus ex serico. vnde oloserica ce: quedā vestis tota ex serico facta. ⁊ corripit ri.

Olus. ab alo alis dr̄ h olus leris: quedā herba hortulana. Et dr̄ olus ab alendo: q2 pmū hoies alebantur de olere anteq̄ fruges vel carnes ederent. Olus ēt dr̄ cibus inde factus ⁊ summitas herbarum.

Olusculū culi dimi. puū olus ⁊ format̄ ab olus addita culū.

O ante M

Omasus. ab omon dr̄ h omasus si. i. tripa vel ventriculus qui cōtinet alia viscera. q2 in ipso rerum euentus inspiciebant. ⁊ pdu. ma. Hora. in epi. Patinas cenabant omasi. Itē alius Noscitur per nasum mulier que vendit omasum.

Omelia. a laos vel leos qd̄ est pplus ⁊ omos qd̄ est os cōponitur hec omelia lie: q̄si os ppli. i. sermo popularis vel ad pplm. Uel omelia componit̄ ab omos qd̄ est ppls ⁊ logos qd̄ est sermo. vel ex oda qd̄ est laus vel cantus: ⁊ leos qd̄ ē ppls: ⁊ melos qd̄ est dulcis sonus. vñ omelia q̄si sermo popularis: vel cantus pplaris: vel dulcis cantus. i. tractus.

Omē minis. i. augurium vel auspiciū. ⁊ dr̄ ab ore quasi orimen q2 fit ore auguriū. vñ ominosus sa sum: plenus augurio vel fortunatus. Quintilianus de causis: Senex ominosus mortē filij mei viuo. vñ ominose aduer. i. fortunate. iii. Regum ca. xx. Qz accederūt viri p hoie. ⁊ cor. mi. omen minis.

Omentū. ab omen dr̄ h omentū ti. mapa ventris. s. mēbrana que cōtinet maiorē pt̄e itestinor3: vel dr̄ sic a greco. ⁊ q̄nq3 dicuntur omenta intestina.

Ominor. ab omē dr̄ ominor naris nat⁹ sum. i. augurior: ⁊ cor. mi

Ominosus sa sum: in omen vide.

Omitto ⁊ ommitto p geminū m dr̄: ⁊ tūc mutat̄ b in m: ⁊ subtrahit̄ aliqñ vnū m. vñ dicit Pris. in. ij. li. maio. Omitto p ommitto dicim⁹. Hora. i. ij. smonū aut spem deponas: aut artē illusas omittas subtrahit̄ vnū m vt pmam corripiat. Idē in epi. Quē sua culpa premit deceptus omitte tm̄.

Omnebonū ppriū nomē masc. ge. ē: q2 q̄litas vocis cētiā rei nō mutat. Et ide l3 omnebonū cōponat̄ ex duob⁹ rectis: nō declinat̄ tm̄ ex vtraq3 pte: s3 tm̄ in fine. vt h omēbonū hui⁹ omnebonū. Et vł h ē dē rōne: q2 illa cōpositio nō ē va s3 tm̄ imaginaria. Nō eni trarit aliquā sīgnatiōnē ab eo qd̄ ē oē: sicut dixi in tertia pte in ca. de figura cōposita nominis.

Omnimorbia. ab oī ⁊ morbus cōponit̄ hec omnimorbia bie quedā herba sic dicta. q2 multis morbis subueniat.

Omnino. ab omnis dicitur omnino aduerbium intentiuū. i. penitus. ⁊ produ. penul. fm̄ cōem vsum.

Omnipotēs. ab oī ⁊ potēs cōponit̄ hic oīpotēs tis. q̄ pt̄ oīa. s. deus. Uere. n. deus oīpotēs ē. q2 pt̄ q̄cq̄d vult fieri. vel q2 pt̄ q̄cq̄d posse ē potentie. Et quo p3 φ deus nō pōt peccare mētiri vinci vel mori. q2 pdicta ⁊ consilia pesse nō ē potentie sed defectus ⁊ impotētie. Itē oīpotēs pōt declinari ad

lect lite: vt h̄ ⁊ hec ⁊ h̄ oipotēs. vñ hec oipotētia tie.

Omnis. ab on qd̄ ē totū ðr h̄ ⁊ h̄ ōis ⁊ h̄ ne fm quosdā. ſʒ ma gis vr̄ eē pmitiuū. Et ptinet oē ad multitudinē totū ad ma gnitudinē. Omne singulari ↄtēta sub noīe ↄphēdit cui ad iūgit̄ diſtribuēdo. ſʒ totū ptes singulares ↄtentas sub noīe cui adiungit̄ cōphēdit: vt totus hō. i. totalr̄ accept⁹. s. cū oībus suis ptib⁹. s. hō ⁊ q̄libʒ ps hoīs. Itē vt dicūt q̄dā oīs in singulari numero ad minus req̄rit tria supposita: in plurali numero sex. Alij vo dicūt q͞ sufficit q͞ oīs distribuat p eo qd̄ iuenit. vñ si inuenit duo ea distribuit tm̄ nec tūc plura req̄rit. vñ Aristo in elencis. Oē qd̄ q̄s nouit discēs vel inueniēs nouit. h̄ oē p duob⁹ tm̄ distribuit silr̄ ↄuenienter ðr. Da mihi oēʒ denariū quē habes in marsupio: esto q͞ nō habeas nisi vnū denariū in bursa. ⁊ ista opinio magis mihi placet. Itē scias q͞ oīs facit actm̄ pluralē in es vel in is: vt oēs vel oīs. Itē nota q͞ m est de scđa syllaba in oīs.

Omnitenēs. ab oī ⁊ tenēs cōponitur h̄ ⁊ hec ⁊ h̄ oitenens tis. i. deus qui tenet oīa. Et pōt declinari p tria genera: h̄ ⁊ hec ⁊ hoc oitenens tis. ⁊ hec oitenentia tie.

Omoeusis. vide in quarta parte in ca. de tropis.

Omoeptoton est quoddā scema de quo dictum est in quarta parte in ca. de scemate.

Omoeteleuton. vide in q̄rta parte in ca. de scemate.

Omofagia. Omos qd̄ est vnū cōponit̄ cū fagin qd̄ est comedere. ⁊ ðr hec omafagia gie: vna vel similis cōmestio.

Omogeneos omogenea neu. i. vni⁹ nāe. vide i etherogeneos.

Omonymus. Omos qd̄ ē vnū cōponitur cū noma qd̄ est nomen. ⁊ ðr omonymus ma mū. i. equiuocus: fm dialeticos. s. vnū nomē pncipalr̄ ex diuersis impositionibus plura significās. vñ hec omonyma me. i. equocatio fm Hug. vel vt vult Pris. Omonymū ē vnū nomē plura significās ⁊ h̄ in ppriis ⁊ appellatiuis. In ppriis vt pirrhus filius achil. ⁊ pirrh⁹ rex epirrhotarū. In appellatiuis vt nepos filius. filij. ⁊ nepos luxuriosus. Itē acies ferri oculoꝝ ⁊ militum.

Omoposita exponitur in q̄rta pte in ca. de colorib⁹ rethoricis.

Omophosis exponit̄ in q̄rta pte in ca. de colorib⁹ rethoricis.

Omos grece latine ðr vnū. Itē omos ppl's vel os oris.

Omousion. Omos qd̄ est vnū cōponit̄ cuʒ vsia: qd̄ est eēntia vel substātia. ⁊ ðr omousion vel omousios. i. vni⁹ ⁊ eiusdē substātie vel assilatio. vñ Jesus xp̄s dn̄s nr̄ dictus ē omousios. i. vnius eēntie vel substantie cū p̄re. vñ dicit ip̄e in Joanne. Ego ⁊ pater vnū sumus. Iteʒ fm Pap. omousion. i. silis substātie. q͞ q̄lis deus talis imago eius.

Omozeusis exponitur in quarta parte in ca. de tropis.

O ante N

On ðr totum vel oē. vnde cōponitur hyperion. ⁊ hinc ēt de⁹ dictus est on. q͞ sup oīa ⁊ in oībus est. Itē on vel onos grece. latine dicitur asinus.

Onager. ab onos vel on grece. qd̄ est asinus latine. ⁊ ager vel agrios quod est ferū vel agreste: cōponitur hic onager gri penul. cor. i. siluestris ⁊ ferus asinus.

Onero ras: in onus neris vide.

Onesimus mi penul. cor. ppriū viri est.

Onesiphorus ppriuʒ nomē viri. ⁊ cor. penul.

Onias nie ppriū nomē viri: ⁊ acuit penul.

Onica herba aromatica fʒ Pap. vel sicut ðr in historijs. Onica ðr ostreola pua suaue redolēs: magnitudine humani vnguis. vñ ⁊ onica: q͞ onis grece: vnguis latine ðr. ostreola aūt est q̄dā piscis: Alexander aūt neq͞ ponit talez versum. Ungula dat nobis qd̄ onica signat ⁊ onix.

Onicinus ni: mas. ge. pe. cor. genus est lapidis vel metalli fm Pap. ⁊ est appositiua ↄstructio quū ðr Lapis onicinus ⁊ ens onix. Pōt declinari ēt mobiliter onicinus cina cinum possessiuū de onix. ⁊ tunc produ. penul.

Oniculus li penul. cor. idem lapis qui ⁊ onix.

Onicus in onix vide: ⁊ cor. ni.

Onyx nycis q̄dā gēma appellat̄ sic dicta: q͞ hēat in se pmixtū candorē i silitudinē vnguis hūani. Onicon. n. greci vnguē dicūt. vñ h̄ onyc⁹ vl̄ onychul⁹ p eodē lapide ⁊ cor. pe. gti onycl.

Onocētaurus onus qd̄ ē asinus cōponit̄ cū centaurus: ⁊ ðr h̄ onocētaurus ri: asinus mixt⁹ hoīs nā. i. agrestis dictus sic q͞ supior ps sit silis hoī. posterior vo asino: vt dicit Pap.

Onocrocalus vel onocrocalon ðr ab onus qd̄ est asinus q̄dā auis: q͞ faciē gerat asini. Nā sic ðr sculpta facies ⁊ obducta vl̄ onocrocalos grece latine longū rostrū ðr ⁊ ē auis silis cigno vt dicit fm Hugu. ⁊ cor. penul. vñ in aurora ðr. Par onocrocalus cigno sonitū dat in vndis.

Onoma. i. nomē vltima acuta: vide de hoc ēt in noma.

Onomatopeia. onoma qd̄ est nomē ↄponit̄ cū polo qd̄ ē fingo: ⁊ ðr h̄ onomatopeia peie. i. ↄfirmatio vel ↄfictio noīs: vt in noīe ficticio. Onomatopeia tn̄ q̄nq͞ ita large sumitur q͞ ēt ↄphēdit vbi cōfirmatiōes. Et hinc onomatopeius a um ad onomatopeiā ptinens: vel platū vel fictū p onomatopeiā fm Hug. Donatus aūt in donato de tropis ita dic̄. Onomatopeia est nomē fictū a sono vt tinnitus eris: clangorq͞ tubaꝝ. Beda vo sic dicit: onomatopeia est nomē de sono factū: vt cimbalū tinniens: clangor tubaꝝ. Et silr̄ proprietas aialiū: vt rugitus leonis balatus ouis. ruditus asinoꝝ. sibulus serpētū latrat⁹ canū. ceteroꝝq͞ voces cōfuse aiantiū q̄ in scripturis scīs sepe repiūt̄. vt in Job. iiij. Rugitus leonis ⁊ vox lene: ⁊ furens ⁊ frendens sorbet terraʒ. De hoc etiam dixi in quarta parte in ca. de tropis.

Onus vel on grece: latine ðr asinus.

Onus neris neu. ge. i. sarcina: pondus: ⁊ cor. penul. gti. vñ hoc onusculū li: ⁊ onusto stas stū. i. sarcinat⁹: ⁊ onusto stas sarcinare: ⁊ ↄponit̄ vt deonusto stas. i. valde onustare: vl̄ on⁹ auferre. Et ē actiuū cū suis cōpositis. Itē ab onus ðr onerosus sa suʒ. i. ponderosus. Et a gtō onerosi addita tas fit hec onerositas tatis. ⁊ onero ras. i. grauare onustrare: sarcinare Et cōponitur deonero ras: exonero ras. i. valde onerare: vel onus auferre. Et ē actiuū cū oībus suis ↄpositis. vñ in Grecismo ðr. Accusat semp onero. sed pondero preter se. Accusat intellige. i. actiuū est: ⁊ accusatiuū casum regit.

O ante P

Opacus ab opus opis qd̄ est terra ðr opacus ca cū penul. proda. i. obscurus vel viriditate cōdensus. q͞ aūt ðr opacus q̄si optus celo: ety. ē. ⁊ cōparatur opacus tior simus. vñ opacoe cius sime aduer. ⁊ h̄ opacitas tatis. ⁊ opaco cas. i. obscurare: ↄdensare. Et est actiuū cum suis cōpositis.

Opalia sunt opis dee festa. q̄ ⁊ faucia ðr: q͞ fauet frugibus ⁊ faria ēt vocatur. q͞ tunc puer fari primū ⁊ loqui incipit cuʒ eā attingit. ⁊ ðr ab opis dea.

Opella ab opera ðr hoc opella li dimi. pua opera vel domuncula vbi opes venduntur: vel vbi officia aguntur in foro.

Opera re in opus vide.

Operculū in operio ris est.

Operepreciū opa re cōponitur cuʒ p̄cium: ⁊ ðr h̄ operepreciū cij. i. vtilitas vel necessitas fm Hug. vel fm Pap. Operepreciū est necessariū vtile: vel magne opere.

Opericulū li in operio ris vide.

Operimen minis ge. neu. i. tegimē ab operio ris ðr: produ. ri.

Operio ris operui opertum operire. i. tegere. vñ opertus ta tū: ⁊ hoc operimen minis tegimē. vñ hoc operimentū ti: ⁊ hoc operitoriuʒ rij. ⁊ hoc opericulum li. vñ. Numeri. xix. Uas sine opericulo immundū erit. vel sine operculo fm aliā literā: q͞ ðr hoc operculū li per syncopam. Operio cōponit̄ vt coopio. O͞ vlterius ↄponitur vt discooperio. Itē ex ob ⁊ pario cōponitur opior riris: optus sum deponentale. i. expectare: ⁊ producit pmā. Sʒ operior passiuū primā corripit fm Hug. ⁊ vt pbat Pris. operior deponentale cōponit̄ ex ob ⁊ parior qd̄ patet p eius pricipiū opertus vt dixi in operior ris. Et vt dicit magister bñ. operior qn̄ est passiuū cor. o anī p. vñ Oui. stātibus extat aq̄s operitur ab equore moto. Idē facit eius actiuū qd̄ ↄponitur ex ob ⁊ pario subtracta h. Deponens aūt pducit o. vnde Dō. Nec tardū operior nec pcedētibus insto. Idē ↄtingit in suo participio vt

opicos. vñ Prudētius. Opiēs ꝓprijs meriturā viribus iraz.
Propter h̄ dicūt multi ꝙ deponēs geminat p: vt sit ibi posi
tio qd nihil nō videtur. Sz ꝓducit tñ ad differētiā passi
ui vel potius necitate metri. qꝛ sine dubio nālr breuiat taz
in passiuo ꝙ̄ in deponēti. Cōsueuit aūt b mutari in p seqn
te p vt operio. sz in opio ⁊ operior abijcit sic in aperio dixi.

Operor ab opus vel opera dr operor raris. i. operādo facere: auxiliari: inuigilari. Et cōponit vt cooperior cooperaris. i. coauxiliari. cum alio operari.

Operosus sa sum dr ab opa: ⁊ est opo sus laboriosus: intentus studiosus. vl̄ dr operosus ab opere. i. vtilis vl̄ opib' plen'

Opes. ab ops opis qd est terra deriuat h̄ opes opis: ⁊ plurali ter hec opes opū. sz nūs singularis deficit fm vsuz. Et ē no men diuersiclinium. i. aliud signat in singulari. ⁊ aliō i plura li. Opis opi opez ope. i. auxiliū: tutela: studiū nisus. sz opes in plurali. i. diuitie. īuenit tñ qñqz in singulari ꝓ diuitijs: ⁊ ⁊ in plurali ꝓ auxilio. ⁊ hinc h̄ opes opis q̄dā dea q̄ puta bat opib' precesse. ⁊ corripit o. vñ v̄sus. Querit paup opē. querit auarus opes. Et scias ꝙ ops ꝓ terra hz nūm in vsu. ⁊ interposita i facit gtm̄ opis. ⁊ ē primitiuū. Et dr ops terra eo ꝙ opem ferat frugibus que alio noīe dr cibele. Et vt dixi in ops: antiquitus dicebat h̄ ⁊ hec ⁊ h̄ ops opis. i. diues. fe cundus. opulentus. Et inde pōt cōponi inops. i. pauper.

Opico ab ops opis qd est terra dr opico cas. i. corrodere ⁊ di minuere. qꝛ oīa terra corrodit. ⁊ diminuit. vñ opicus ca cū . i. corrodens. vnde Juuenalis ait. Et diuina opici rodebāt carmina mures. Et hinc opici dicuntur balbucientes ⁊ ver ba quodāmodo diminuentes. opicus etiā dr quicūqz alte rius lingue genus corrumpit.

Opifer ra rū. i. opē ferēs. ab opis ⁊ fero fers ɔpōit. ⁊ cor. pen.

Opifex cis penul. cor. cōis ge. i. opem faciēs vel ferēs ab opis ⁊ facio cis vel fero fers cōponit. Itē opifex cis. i. artifex pe ritus. s. opus faciens. ab opus ⁊ facio cis cōponitur.

Opilio ab oue dr hic opilio onis q̄si ouilio. s. custos vl̄ pastor ouiū. ⁊ est idē qd ouilio. ⁊ produ. o. vnde Uirgl. in bucol. Uenit ⁊ opilio tarde venere bubulci. Alexāder v̄o sic dic. Dux est opilio cui nomē ouile ministrat.

Opimatissimus. ab opimo mas deriuatur opimatus ta tū. ⁊ cōparatur opimatus tior simus. Et sic legunt q̄dā. Judi. ij. Ciuitatē opimatissimā. i. opulentissimā. Quidam tñ ibi di cunt. opinatissimā. i. famosissimā.

Opimatus ta tū. in opimatissimus est.

Opimo mas. in opimus vide.

Opimus. ab ope dr opimus ma mū. i. opulētus vl̄ abundans vñ opimo mas maui mare. i. fecūdare: opulētare. ⁊ produ. penl. Nota. in epi. Inuidus alterius macrescit reb' opimis

Opinatissimus ma mū. in opinatus est.

Opinatus ta tū. i. opinione ꝑceptus vel manifestus. Et cōpa ratur. opinatus tior simus. vnde opinate tius sime aduer. ⁊ dr ab opinione nomē opinatus. vñ fm aliā litterā Judi. ij. Ciuitatē opinatissimā. i. famosissimā vel manifestissimaz.

Opinax ab opinione dr hic ⁊ hec ⁊ hoc opinax cis. i. frequēter opinatus vel manifestus: sicut dicimus lectorez opinacem esse. i. manifestum omnibus.

Opinio. ab opinor naris dr hec opinio onis: putamen vel su spicio. vl̄ fama: ⁊ ꝓprie dr dubia. Et est opinio quedā extra nea positio vt vult Arist. i. ij. topicoꝝ. Pap. v̄o dicit Opi nio rumor: fama nomē: aura popularis. Hic nota ꝙ sic dic Bernar. de cōsideratione: intellectus rōni innitit. fides au ctoritati: opinio sola v̄i silitudine se tuet. Hic illa duo cer tā veritatē: sz fides clausam inuolutā: intelligentia nudā ⁊ manifestā. Ceterū opinio certi nihil hñs verū ꝑ veri silia q̄ rit potius ꝙ̄ apprehēdit oīno in his cauenda est ɔfessio: ne aut incertū opinionis fides figat: aut qd firmū fixūqz fidei ē: opinio reuocet ad qōnē. Et h̄ sciendū ꝙ opinio si hz asser tionē temeraria est: fides si hz hesitationē infirma est. Itez intellectus si signata fidei temptet irrumpere reputat effi ctor ⁊ scrutator maiestatis. Multi suā opinionē itellectuz putauerūt ⁊ errauerūt. Et q̄dē opinio pōt putari intellect'. Intellectus v̄o putari opinio nō pōt. vñ hoc accidit ꝑfe cto: qꝛ h̄ falli ⁊ fallere pōt: ille nō pōt. Aut si potuit falli: itel lectus nō fuit sz opinio. Uerus nempe intellectus certā hz nō mō tñ v̄itatē sz ēt noticiā v̄itatis. Possumus singula hec ita diffinire. Fides est voluntaria q̄dā ⁊ certa prelibba tio necdū ꝓpalate v̄itatis. Intellectus est rei cuiuscūqz in uisibilis certa ⁊ manifesta noticia. Opinio est q̄si ꝓ v̄o ha bere aliq̄d qd falsuz esse nescias. Ergo vt dixi fides ambi guū nō hz. fides non est sed opinio: qua distat ab intellectu nempe ꝙ ⁊ si nō hz incertū nō magis ꝙ̄ itellectus: hz tñ inuo lutū qd nō hz intellectus denīqz qd intellexisti nō est de eo qd vltra queras: aut si est nō itellexisti.. Nil aūt maluimus scire ꝙ̄ qua fide iam scimus nil superit ad beatitudinē: cuz q̄ iam certa sūt nobis erūt eque ⁊ nuda. vide in fides. Et sci as ꝙ certitudo est declinatio intellectus ad vnum.

Opinor naris natus sum opinari. i. putare existimare: vñ hic opinator toris. Et opinatorius ria riū. ⁊ h̄ ⁊ hec opinabilis ⁊ hoc le. Et hinc opinabilr aduer. ⁊ h̄ opinabilitas tatis. ⁊ cōponit h̄ ⁊ h̄ inopinabilis ⁊ h̄ le. ⁊ hinc inopinabilr ad uer. ⁊ hec iopinabilitas tatis. Itē ab opinor h̄ ⁊ h̄ ⁊ h̄ opi nans nantis: ⁊ ꝓdu. pi. vñ q̄dā: Absit opinari prauos pecca ta lucrari. Et i aurora. vñ ꝙ attineat ad ius herodis opinās

Opinosus. ab opinio dr opinosus sa sum. i. opinione plenus perceptus vel percipiens.

Opiparus. ab opipo pas deriuat opiparus ra rū. i. elegans vl̄ abundans. vel cōponit ab ope ⁊ paro as. Et inde opipare aduer. i. eleganter vel abundanter. ⁊ cor pa.

Opipo ab ope dr opipo as aui are. i. nobilitare vel renouare vel recōponere: aut post planctū in ɔuiuio gaudere.

Opis huius opis. vide in opes.

Opiter huius opitris vel teris. i. iupit: q̄si opis pr̄. i. auxilij vl̄ illius dee. s. terre vl̄ opū pr̄. ⁊ tc̄ ɔponit ab opis ⁊ pr̄ vl̄ opi ter dr q̄si obit. i. puer q natus ē post obitū pris. Idē ⁊ posthu mus. vl̄ dr opit puer q auo viuo pr̄ est mortuus anteq̄ il le puer nasceret. Et dr opiter q̄si obpat qꝛ auus i loco ē pris

Opitulor. Opus cōponitur cū tulo lis: qd dicebāt antiq ⁊ dr opitulor laris. i. auxiliari opem ferre. vñ opitulanter. i. auxi liāter aduer. ⁊ opitulanz. idē. ⁊ h̄ opitulamen minis ⁊ hec opitulātia tie: ⁊ hinc opitulatus tus tui. ⁊ h̄ opitulatio onis . i. auxiliuz sustentatio. vñ Aplšs ad Corinth̄. in prima epi. ca. xij opitulationes gubernationes posuit deus in ecclia. ⁊ cor. penul. opitulor sicut tulo vel tuli primam.

Opobalsamū. Balsamū cōponitur cū opos qd est incisio: vel cauerna vel cortex: ⁊ h̄ dr opobalsamuz mi. i. icisio vel ca uerna vel cortex balsami: vel liquor manās de cōcisiōe cor ticis balsami per cauernas. Cortex v̄o illius ligni percussus v̄ngulis ferreis ꝑ cauernas eximij odoris distillat guttas.

Oporteo. Opis cōponit cū porto tas: ⁊ dr oporteo tes tui te re. i. cōuenire vel oportunū eē. ⁊ dr oportere q̄si opē porta re: sz mō non est in vsu nisi impersonale ab eo deriuatū. s. opz. ⁊ inde oportunus na nū. i. cōueniēs: vtilis. necessarius. Et ɔparat. vñ oportune nius sime aduer. ⁊ h̄ oportunitas tatis fm Hug. ⁊ ꝓdu. p̄mā oportunus. sz opz eaz corripiat. vñ in doctrina rudiū dr. Oportuna sibi sꝑ prudētia gliscit. Sz dicūt q̄dā ꝙ oportunus geminat p. vt prima sit longa: sed credo ꝙ prima nālr sit longa: sz in opz primitiuo p̄ma sit breuis: ⁊ istius opinionis fuit magister hñ. vt dicit. Quis daz dicūt de h̄ noīe oportunus ꝙ geminet p: vt sit ibi posi tio sed hoc mihi nō placet: imo est littera prima nāliter lon ga cū in suo verbo oportet sit naturaliter breuis.

Opos dr incisio: vel cauerna: vel cortex. Itē opos. i. visio.

Oppādo oppādis di: ex ob ⁊ pādo pādis. vide i pādo pādis.

Oppedo dis. in pedo dis vide.

Oppello lis opuli sum oppellere. i. vndiqz vel contra pellere ex ob ⁊ pello lis cōponitur.

Oppeto tis: in peto tis vide.

Oppidanus: ab oppidū dr oppidanus na nū. i. castellanus in oppido manens: ⁊ ꝓdu. da.

Oppido aduer. i. valde: ⁊ dr ab oppidū.

Opidulū li dimi. paruū oppidū.

Oppidū. Opis cōponit̄ cū do das: ⁊ dr̄ h̄ oppidū di. Oppidū dr̄ q̄libȝ ciuitas p̄ter romā: ⁊ opidū castrū ⁊ p̄p̄e magnum castrū. Et dr̄ oppidū q̄si dans opē vel opes: ab ope dāda: vel ab opibus ibi reponēdis. q̄ȝ muniū fit ꝯ hostes. Uel dr̄ oppidū p̄ duo pp: ab oppositiōe muroꝝ: ita vult Hug. ⁊ sic videt̄ velle q̄ꝫ opidū scribi debeat p̄ vnū p: si cōponit̄ ab opis vel opes. si aūt descēdat ab oppono nis scribi debeat p̄ duo pp. Tn̄ scias q̄ꝫ opis vel opes cor. p̄mā. sed oppidū p̄du. primā. vn̄ Lucanus in. iiij. Erueriit nulli vallarēt oppida muri. vn̄ videt̄ aliquib⁹ q̄ꝫ oppidū semp̄ scribet̄ p̄ geminuȝ p.

Oppignero ras ꝯponit̄ ex ob ⁊ pignero ras vid̄ i pignero ras

Oppilo os ꝯponit̄ cū pilo las qd̄ ē in pila tundere. ⁊ dr̄ oppido penul. p̄du. i. os obturare obstruere. occludere. obtūdē: ⁊ p̄prie os: q̄si pilare os. vn̄ p̄ph̄a. Ois iniq̄tas opilabit os suū. Sȝ ponit̄ simplr̄ p̄ obturare fm̄ Hu. Pap. narrās opinionē aliquoꝝ. dicitq̄ꝫ oppilo ⁊ oppono scribunt̄ p̄ b: sed postea dicit q̄ꝫ scribi debeāt p̄ p. vn̄ dicit. Oppeto oppillat opprobriū oppono p̄ p: ⁊ postea subdit. h̄ tn̄ p̄ b meli⁹ bn̄t q̄ȝ p̄ p. vn̄ p̄ geminū pp scribi dēt fm̄ eū ⁊ videt̄ fm̄ eum q̄ꝫ ꝯponat̄ ex ob ⁊ pilo ⁊ mutat̄ fm̄ regulas Prisciani b in p

Oppleo ex ob ⁊ pleo ples qd̄ nō est in vsu. cōponitur oppleo ples: oppleui: oppletū. i. implere vel obturare. Tren. Mulier lachrymis opplet os.

Oppono ex ob ⁊ pono nis ꝯponitur oppono nis opposui oppositū. i. interponere obiicere. vn̄ oppositus ta tum: ⁊ a gtō oppositi addita o fit oppositio oppositionis.

Oppressū iri Job. xxij. Et putabas te tenebras nō visurū ⁊ impetu aq̄rū iundātiū nō oppressū iri. i. q̄ꝫ nō opprimereris: vel q̄ꝫ nō opprimēdus esses ipetu aq̄rū inundātiū. Et nota q̄ꝫ iste ifinitiuus iri ponit̄ i suppletiōe v̄bi ipsōalis req̄rit aūt se ablm̄ cū p̄positiōe a vel ab: vt veꝝ ē a me amatū iri. i. verū ē q̄ꝫ ego amabo. Sȝ si ponat̄ i supplectōe v̄bi p̄sōalis req̄rit actm̄ an̄ se: vt veꝝ ē me amatū iri. i. veꝝ ē q̄ꝫ ego amabor

Opprobriū probriū cōponit̄ cū ob ⁊ dr̄ h̄ opprobriū briȷ per geminū pp: q̄ȝ mutatur b in p fm̄ regulas Pris. ⁊ h̄ ēt vul. Pap. ⁊ dr̄ opprobriū vituperiū. dedecus. derisio. vn̄ h̄ opprobriolū oli dimi. ⁊ opprobriosus sa sū. ⁊ cōparat̄. vn̄ opprobriose sius sime aduer. ⁊ hec opprobriositas tatis.

Oppugno gnas vide in pugno gnas.

Oppuli listr̄ ē preteritum de oppello lis.

Ops opis vide in opes.

Optatius tia tiū. vide in optatiuus.

Optatiuus ab optatus ta tū dr̄ optatius tia tiū: ⁊ iterposita u ꝯsonāte frequētius dr̄ optatiuus ua uū. i. desideratiuus. vn̄ hic optatiuus ui q̄dā modus v̄bi: q̄ȝ designat optationeȝ. Et scias q̄ꝫ optatiuus modus hȝ oīa tp̄a: sed ꝯiuncta sic infinitiuus. s. p̄ns ⁊ p̄tn̄ impfectū ꝯiuncta. p̄tn̄ p̄fectū ⁊ plusq̄pperfectū ꝯiuncta futurū habet diuisim.

Optato ab optatus dr̄ optate aduer. p̄ quo inuenitur optato. i. desideranter vel elegāter aduer. Est ēt optato modi imperatiui de opto tas.

Optimas ab optim⁹ dr̄ h̄ ⁊ h̄ ⁊ h̄ optimas tis oīs ge. Et sūt optimates optimi ⁊ maiores ⁊ honorabiliores in pp̄lo. Et ēt milites electi dr̄r optimates: ⁊ p̄du. ma. Et ab optimas dr̄ optimatim. i. optime honorabilr̄. ⁊ acuit̄ in fine optimas.

Optio ab opto tas dr̄ h̄ optatio onis. ⁊ p̄ syncopā dr̄ h̄ optio optionis. i. desideriū vel electio. Et optiones ēt dicti sūt q̄dā milites: q̄ȝ sunt electi.

Opto tas taui optare. i. dsiderare ⁊ eligere. vn̄ h̄ optatio onis. i. desideriū vel electio. ⁊ optatus ta tū p̄ticipiū ⁊ nomen. ⁊ fm̄ q̄ꝫ est nomē ꝯpat̄. Opto ꝯponit̄ vt adopto tas. coopto tas. i. sil̄ optare. Exopto tas. i. valō opto. p̄opto tas. i. p̄fecte optare. Opto optas ⁊ ei⁹ ꝯposita oīa sūt actia: ⁊ scribūt̄ p̄ pt.

Opulentus opis ꝯponit̄ cū lentos qd̄ ē plenū. ⁊ dr̄ opulētus ta tū. ⁊ h̄ ⁊ h̄ ⁊ h̄ opulēs tis i eodē sensu. i. diues vel opibus abūdās ⁊ plenus. Et vtrūq̄ꝫ cōpat̄ vt opulentior sim⁹. vn̄ opulēter vel opulēte tius opulentissime aduer. ⁊ hec opulētia opulētie. ⁊ opulēto tas. i. ditē facere vel fecundare

Opus ab ope opis qd̄ ē terra dr̄ h̄ opus opis. vn̄ h̄ opusculū li dimi. Et operarius ria riū ad opus p̄tinēs: vel q̄ facit op⁹. Et h̄ operius rij p̄ eodē. Et operosus sa sū. i. vtilis vel opibus plenus. Et h̄ opa ope: in reb⁹ agēdis sedulitas: vel studiū: intētio: vel labor: vel auxiliū. Sȝ opus ē id qd̄ fit: opatio ipsa rei actio. vide in ociū. Hic pōt q̄ri an opa extra charitatē fc̄a sint alicuius bone meritoria. Ad h̄ dici p̄t q̄ꝫ meritū dr̄ p̄prie actio q̄ efficit̄ vt ei q̄ agit sit iustū aliquid dari. Sȝ iusticie dr̄ dupliciter. Uno mō p̄prie q̄. s. respicit debituȝ ex p̄te recipiētis. Alio mō q̄si silitudinarie q̄ respicit debitū ex parte dantis. Aliq̄d eni decet dantē dare qd̄ tn̄ nō hȝ recipiēs debitū excipiēdi. Et sic iusticia dr̄ decētia diuine bonitatis: sic̄ Anselm⁹ dicit q̄ꝫ deus iustus ē cū pctōribus parcit. Et fm̄ h̄ ēt meritū duplr̄ dr̄. Uno mō actio p̄ quā efficitur vt ipse agēs hēat meritū recipiēdi: ⁊ h̄ vocat̄ meritū cōdigni. Alio mō p̄ quā efficit̄ vt sit debitū dādi i dāte fȝ decētiā ipsius. ⁊ iō h̄ meritū dr̄ meritū ꝯgrui. Cū aūt in oībus q̄ gratis dātur. p̄ma rō dādi sit amor impossibile ē q̄ꝫ aliq̄s sibi tale debitū faciat q̄ amicitia caret. Et iō cū oīa bona tp̄alia ⁊ eterna diuina libertate nobis donēt̄ null⁹ acq̄rere p̄t debitū recipiēdi aliqd̄ istoꝝ nisi p̄ charitatē. ⁊ iō opa extra charitatē fc̄a nō sūt meritoria esse ꝯdigna neq̄ȝ eterni neq̄ȝ tp̄alis alicuius boni apd̄ deū. Sȝ q̄ȝ diuinā bonitatē decet vt vbicūq̄ȝ dispōnē inuenit: p̄fectionē adiciat. Jō ex merito ꝯgrui dr̄ aliq̄s mereri aliqd̄ bonū p̄ opa extra charitatē fc̄a. Et fm̄ h̄ opera extra charitatē fc̄a ad triplex bonū valent. s. ad tp̄aliū cōsecutionē: ad dispōnē ad grām: ⁊ ad assuetudinē bonoꝝ. ⁊ h̄ attendēs Basilius dicit in hexamerō homelia tertia. Pars modica tp̄is fenerata deo nō solū ipsa nō deperit: sed cū magnis ab eo rependit̄ incremētis. Ualent ēt fm̄ Augustinū ad tolerabilius extremi iudicij supplicium sentiendū. Sed hoc indiget expositiōe. Et iō nota q̄ꝫ diminutio pene infernalis pōt intelligi duplr̄. Uno mō ita q̄ꝫ q̄s liberet̄ a pena quā iā meruit. ⁊ sic tūc nullus liberatur a pena nisi sit absolutus a culpa: q̄ȝ effectus nō diminuūt̄ nec tollunt̄ nisi diminuta vel ablata cā. Infernalis aūt pene cā culpa ē. vn̄ opa extra charitatē fc̄a. q̄ȝ neq̄ȝ culpā tollere nec diminuere p̄nt penā inferni mitigare nō p̄nt. Alio mō ita q̄ꝫ meritū pene ipediat̄: ⁊ sic hm̄ōi opa diminuūt penā inferni. Pmo q̄ȝ hō reatū omissiōis euadit̄ q̄ hm̄ōi opa p̄ficit. Secūdo q̄ȝ hm̄ōi opa aliquo mō ad bonū disponūt. vt hō ex minori cōtēptu ēt peccata faciat vel ēt a multis peccatis p̄ hm̄ōi opera retrahat̄. Sȝ diminutionē vel dilatiōeȝ tp̄alis pene merent̄ hm̄ōi opera eodē mō sicut ⁊ bonoꝝ tēporaliū cōsecutionē. Quidā dicunt q̄ꝫ diminuitur pena q̄ȝtū ad vermē cōsciētie: ȝ nō q̄ȝtū ad ignē. Sic h̄ nō videtur verū: q̄ȝ sic pena ignis adequat̄ culpe: ita ⁊ pena remorsionis ꝯsciētie. vn̄ silis rō est de vtroq̄ȝ. Sic ḡ sane intelligas vt declaratū est illud q̄ꝫ dicit Aug. in li. de patiētia. Siquis inq̄t nō hn̄s charitatē que p̄tinet ad vnitatē sp̄ūs ⁊ vinculū pacis: quo eccl̄ia ꝯnectitur in aliquo scismate ꝯstitutus ne x̄p̄m neget patit̄ tribulatiōes: famem. p̄secutionē. vel flammā. vel bestias: vel ipsam crucē: timorē gehenne nullo mō culpāda sūt ista. imo ⁊ p̄ hec laudāda est patiētia. Nō enīȝ dicere possumus melius ei fuisse vt x̄p̄m negādo nihil eoꝝ pateretur que passus est ꝯfitēdo. sed estimandū est forsitan tolerabilius ei futurū iudiciū q̄ȝ si x̄p̄m negādo nihil eoꝝ pateretur. vn̄ illud qd̄ ait Ap̄l̄s ad Corint. Si tradidero corpus meū ita vt ardeā: charitatē aūt nō habeā nihil mihi p̄dest: itelligatur ad regnū obtinēdū nō ad extremi iudicij tolerabili⁹ suppliciū subeundū. vt expositū est. Et scias q̄ꝫ dicit ph̄s in. iij. Ethi. habitus opationibus determinatur. Jdē in eodē. Unusquisq̄ȝ qualis est ⁊ talia dicit ⁊ operatur ⁊ viuit sic. si nō alicuius gratia operaretur: vide in vita.

O ante R

Ora ore sine aspiratiōe est regio oriū vel finium vel vestiū. Ora ēt est pluralis numeri de os oris: nō aspirat̄. sed q̄si signat tho aspiratur. vide in hora hore: in h littera.

Oraculū.ab os oris dr h oraculū li.i.diuinū rñsuz.q2 ore peti tur z ore datur. z oraculū est locus vbi datur rñsuz:z sic ac cipitur oraculū fm Hug.Pap.et dicit.Oraculū celeste rñ sum vel ipm delubzū.Et dr fm quosdam ab oro oras. vñ in historiis dr.Rñsuz diuinū oraculū q2 orantibus datur. vide etiā in somniū z in pprciatorium.

Orariū.ab ora p extremitate vestiū deriuatur h orariū rij.f. lymbus q apponit ore.i.margini z extremitati cuius vesti mēti cā ornatus.Itē orariū pōt dici ab os oris.Et tūc ora riū.i.peplū.f.infula illa q inuoluit z operit ora.i.vultus.

Oratio.ab oro as dr hec oratio onis:z dr oratio qsi oris rō.z est ety.Et est quintuplex oratio.Est eni oratio copulata z ligata in metris:absoluta in psa.allocutiua in eplis:dispu tatiua in dialogis.relatiua in historijs.Itē orationū alia p fecta:alia impfecta.Oratio pfecta ē illa que pfectū sensum gnat in aio auditoris vt hō currit.Impfecta est illa que im perfectū sensum generat in aio auditoris. vt hō albus.Uel oratio pfecta est ordinatio dictionū aptissime ordinatarū. Uel oratio pfecta est ordinatio dictionū congruā pfectāqz sniā demonstrās.Spēs pfecte orationis sūt quinqz.f.indi catiua.vt ego lego:q2 fit p xbū indicatiuū indicatiue posi tū.Impatiua:vt lege libros.fac ignē.Optatiua siue depre catiua.vt vtinā essem bonus.vel miserere mei deus.Dubi tatiua siue interrogatiua. vt quis currit.Uocatiua vt o pa tre.Et vt dicit Boe.oratio vocatiua est pfecta.z h verū est ex parte loquētis:q2 sufficit ad dirigēdū sermonē.vt o pa tre.Imperfecta tn̄ est ex parte audiētis.q2 absqz noie z ver bo nulla ē perfecta oratio.Ille enī qui audit nō quiescit ni si audito xbo.vt o theobalde veni huc.Et no.q cū dr.ego lego virgiliū.Hec est vna oratio z vna ostructio z vna lo cutio.Oratio est indicatiua.ostructio trāsitiua.locutio de pñti z affirmatiua.Et sic de oratiōe possumus loqz fm grā maticū fm xo theologū oratio est petitio decentiū a deo: vt vult Damasce.Et scias q attentio in oratiōe manere dz fm virtutē.sed nō requiritur q semper maneat per actus essentiā.Manet aūt fm virtutē qn aliqs ad oratiōnē acce dit cū intētione aliqd ipetrādi.vel deo debitū obsequium reddēdi.Et si in psecutione orationis mens ad alia rapiat: nisi tāta fiat euagatio q oino deperiat vis pme intētionis: z iō opz q hō frequēter cor reuocet ad seipz.Et q dic Gre go.Illā oratiōnē deus nō audit cui ille qui orat nō inten dit.intelligēdū ē qn attentio nullo mō orationi oiungit.Et scias q q̄ttuor oditiones exigunt si oratio exaudiri dz.f.q fit pia pro se z ad salutē pertinēs:z perseuerās.Iste tn̄ odi tiones nō h mō reqrunt ad efficaciā ipetrādi.qn nihil ipe tretur si aliqua desit.q2 qñqz aliqs pro alio orans exaudit. q2 his positis semp oratio efficacia hz impetrandi.Et nota q xpe inquātū hō orat p nobis.sed iō nō dicimus.Chri ste ora pro nobis.q2 xpe supponit suppositū eternū.cuius nō est orare sed adiuuare.Et iō dicimus.xpe audi nos.vel miserere nobis z in h ēt vitamus heresi Arrij z Nestorij. nā oratio est actus qdā.qdā actus aūt sūt particulariū sup positorū:z iō si diceremus.Christe ora p nobis:nisi.aliqd adderetur videremur h ad xpi personā referre z ita videret cē osonū errori nestorij qui distingit in xpo personas filij bois a persona filij dei.vel errori Arrij.q posuit psonā filij minorē patre.vñ ad hos errores vitādos.eccia non dicit: xpe ora p nobis:sz xpe audi nos:vel miserere nobis.Hic pt queri.An sci oratiōes nras agnoscāt:Ad h dico q vnuf quisqz btūs tantū in essentia diuina videt quātū perfectio btitudinis reqrit.Hoc aūt ad perfectiōnē btitudinis reqri tur vt hō habeat qcqd velit:nec aliqd ioadinatū velit.Hoc aūt recta volūtate quilz vult vt ea que ad ipm pertinet co gnoscat.vñ quū nullo rectitudo scis desit:volūt cognosce re ea que ad ipsos ptinent.vñ oz q illa in xbo cognoscāt. hoc aūt ad eoz gloriā pertinet q auxiliū indigentibus pze beāt ad salutē.Sic enī dei cooperatores efficiunt quo nihil diuinius ē:vt dicit Dyonisius tertio ca.celestis hierarchie vñ pz q sancti cognitiōes hñs eoz que ad hoc requirūtur Et sic manifestū est q in verbo cognoscūt vota:z oratiōes deuotiōes hoīm qui ad eoz auxiliū cōfugiunt.Et sic dicas Deus solus inspector est cordiū.sed oratio pcipue in corde ōsistit:ergo solius dei est orationes cognoscere.nō g sancti oratiōes nostras cognoscūt.Rñdeo.Cogitationes cordis solus deus per seipsuz nouit:sz tn̄ alij cognoscere pñt quan tū eis reuelat:vel per visionē xbi:ve aliquo alio mō.Itez admiraduerte q qāis superiores sancti sunt deo acceptio res q inferiores.vtile tn̄ est minores scōs interdū orare:z hoc ppter quinqz rōnes.Primo ex hoc q aliquis hz maio rez deuotionē ad sanctū minorē q ad scūt maiorē.Et de uotiōe aūt marie depēdet orationis effectus.Scōo ppter fastidiū tollēdū:q2 assiduitas vnius rei fastidiū parit.Per 203
hoc aūt q diuersos sanctos oramus qsi in singulis nouus feruor deuotiōis excitatur.Tertio q2 qbusdā scis datū est in aliquibus spālibus causis pcipue patrocinari.sicut scō. Anthonio ad ignē infernalē.Quarto vt oibus honor debi tus exhibeat a nobis.Quinto q pluriū orationibus qñqz impetrat qō vnius oratione nō ipetraret.Sed querit Gre go.in.xxiiij.moral.an sancti orent p damnatis:cū dns pci piat in euangelio.Orate p persequentibus z calūniātibus vos.Et respōdet Greg.Orāt p inimicis suis sci eo tpe quo pñt ad fructuosam pniam eoz corda cōuertere atqz ipsa cō uersiōe saluare.Quid enī aliud p inimicis orandū est nisi qō ait Aplś.Ut det illis deus pniam ad cognoscēdū xita tez:z vt resipiscāt a diaboli laqueis a quo captiui tenēt ad ipsius voluntatē.z quō p illis tūc orandū est vel orabitur q2 iā nullatenus pñt ad iusticie opera ab iniquitate cōmu tari.Eadē itaqz cā est cur nō oretur tūc pro hoib eterno igne odemnatis:q nūc ēt cā est vt nō oret p diabolo angelisqz ei eterno supplicio deputatis:que nūc ēt cā est vt nō orent sci hoies p hoibus infidelibus impijsqz defūctis:q de eis vtiqz quos eterno deputatos supplicio iaz nouerūt ante il lius iudicis iusti ōspectū oronis sue meritū cassari refugiūt. Sic quippe eoz mentes per h q indici iustissimo inherēt: ius districtiōis absorbet:vt oino eis nō libeat qcqd ab il lius eterne glie sublimitate discordat.Oro dnica.f.pr nr ē petitio est.Itē q̄re debemus ad orientez orare:dicemus in tabernaculū.Item quō ōscia vnius sancti ōspicabilis est al teri.dicā in vitrū.Itē vide in charitas.Item de cognitiōe mortuoz bonoz z maloz dixi in defunctus.Item vide in scis.Item de vtilitate orationis dixi in iacob.

Oratiuncula le diminutiuū partua oratio.

Orator.Ab oro ras dicitur orator toris.i actor.defensor.pa tronus.causidicus.aduocatus fm Pap.

Oratoriū.Ab oratiōe dicitur oratorius ria riū:z h oratoriū rij.f.locus oradī tn̄ oratōi ōsecratus:in quo(sic dicit Aug. in speculo clericoz)nemo aliquid agere debet nisi tm̄ id ad qō factū est.vnde z nomen accepit.

Orbis.a rota dr h orbis huius orbis.i.rotūditas circuli.z ēt cuiuslibz rei:q2 qsi rota est.vñ z orbis dr mundus ppt ro tunditatez.vñ h orbiculus li dimi.z orbiculus ēt dr qlibet breuis rotella Et cōponitur orbis cū terre vel terrarū.z dr h orbisterre vel orbisterrarū maf.ge.qō dignoscitur ex sui pncipio sicut quisqz:q2.f.est maf.ge.vt quis.

Orbita.ab orbis dr hec orbita te penal.cor.i.vestigiū carri.ab orbe z rota dicta.f.actus quo pecus agi solet.z dicit orbi ta quasi orbis iter vel via.z est etymol.

Orbiuinuei cōponitur ab integris diuersoz generū z numero ruz.z videt mirabilis cōpositio.Et declinatur orbiuinuei grō orbiuieioz.dtō orbiouieis zc.Ciuitas enī est q vocatur orbiū.z vocatur veij.sed correpto noie nūc dr orbuictus.z inde pprie dicebant ciues orbici siue vientani.vel diuncti3 orbitiuetani.q nunc dicuntur orbeuetani.

Orbo bas baui bare.i.viduare.puare.z ppe filijs qsi orbū fa care.vñ orb ba bū.i.puat.cec.Sz orb q filios amisit.qsi amissis ocul.Sz q ocłos pdidit.Sz sepe pōsē orb p cec. Et opal.vñ orbe diu sime adtter.z h orbitas tatis.i amis sio oculoz:vl ēt filioz.Itē orb dr sine parētib:Sz Du.Qui

dā tñ talē assignāt dñaz inſ cecū ꝛ orbū ꝛ orbatū. Uñ Gre
cis. dicit. Cecus inutilis gerit instra vidēdi. Lumīe ꝓuatus
violēter dr orbus. Dicitur orbatus cecatus vel viduatus.

Orca. Ab orce qđ est recipere dr hec orca ce: ꝛ hic vrceus cei q̄
sī orceus pro eodē vase. vnde hic orceolus li dimi.

Orcas. ab orce qđ ē recipere dr hec orcas cadis quoddā genus
oliuaꝝ: qꝛ multū liquoris percipiūt. vel orce ēt dr grece ro-
tūdū. Itē orci apud grecus dicunſ testiculi ꝓpter rotundi
tatē. ꝛ inde qdā oliue dicūr orcades quasi testiculares: qꝛ in
modū testiculoꝝ crescunt. ꝛ cor. penul. orcades.

Orce grece: latine dr recipe. vl orce grece dr ēt rotūdū latine.

Orcestra. Ab orce qđ est recipere dr hec orcestra stre. i. pulpi-
tū vel cathedra nobiliū: qꝛ eos separatī a pplo recipiebat.
Et orcestra dicebaſ locus separatus in cena vbi nobiles se
debant. vñ ꝛ sepe poniſ pro nobilibus. vñ Iuue. Quos re
portandis posita est orcestra cathedris.

Orcula le dimi. parua orca. ꝛ cor. cu.

Orcus. ab orce qđ ē recipere dr hic orcus ci. i. infernus: qꝛ sꝑ pa
ratus est recipere: vel qꝛ multa recipiat. Uñ Hora. in epis.
Quid vici ꝓsūt aut orcea si metis orcus. Grādia cū paruis
nō exorabilis auro. Uel orcus dr q̄si vrgus ab vrgēdo: qꝛ
vrgeat. Item orci dicūtur testiculi: vt dixi in orcas.

Ordeaceus a um in ordeiceus est.

Ordeiceus. Ab ordeū dei dr ordeice' a um: vl ordeaceus a um
qđ fit de ordeo vl ē. Et ꝑt formari a plī ordea addita ceus.
Quedā. n. nois dīnētia i ceus formāſ a singlari: vt a malua
maluaceus. Quedam a plurali vt ab ordea ordeaceus.

Ordeolū. Ab ordeū dr hoc ordeolū li paruū ordeū penul. cor. ꝛ
hic ordeolus li dimi. paruissima collectio in pilis palpebraꝝ
in medio lata ordei granū simulans. vnde ꝛ dicitur.

Ordeū dē sm Rabanū dr ab areo ares eo ꝙ citius alijs frugi
bus arescit. vel ordeū dr ab ordine eo ꝙ eius spice ordinē
hñt. Et est ordeū frigidū ꝛ humidum.

Ordino. Ab ordo dinis dr ordino nas naui nare. i. struere: cō
ponere. disponere. vnde ordinatus ta tū. Et cōpontur: vt in
ordinatus ta tū: qđ fīlr cōparatur. Ordino actiuum est cū
oībus suis cōpositis: ꝛ cor. di.

Ordior diris ditus vl orsus sū. i. ponē telā. ꝛ qꝛ cū qs ordiſ
telā tūc eā icipit iō ordiri poniſ ꝓ icipe. Et qꝛ q̄ loqſ ponit
ꝟbū post ꝟbū: sic q̄ ordiſ telā ponit filū post filū: iō ordiri
poniſ ꝓ loq̄. ſ3 cū ad telā pertinet ꝓpe facit orditus. cū ꝟo
ad locutionē vel iceptionē. facit orsus. vñ hic ordit' tus tui: ꝛ
hic orsus sus sui. i. actus ordinādi telā: vel locutio: vel ꝑnci-
piū locutiōis. ꝛ hoc orsū si ꝓ eodē. s. ꝓ ꝑncipio loquēdi vl lo
cutiōe. Ordior ꝯponiſ: vt adordior diris. i. valde vel iuxta
ordiri. īde adorsus pricipiū. Deordior ris. i. valde ordiri: vl
ab ordītu remouere. Exordior diris. i. incipere. Subordior
diris. i. latēter vel parū vel subtus vel post. ordiri. Ordior
ꝛ eius cōposita sūt deponē. ꝛ faciūt supinū in pitū: ſ3 freq̄n-
tius in orsū. Silr itellige de pricipijs pti tps sm Hu. Pris.
aūt vbi agit de ꝑteritis ꝟboꝝ tertie ꝯiugatiōis desinētium
in dior: ita dicit. In dior quoq3 deponētia in sum faciūt su
pinū. ingredior ingressū: ordior orsum. vnde orsus: q̄uis
sit tertie cōiugatiōis. ꝛ hoc est verū proprie loquēdo q̄ñ or
dior pertinet ad locutionem vel inceptionem.

Ordo. Ab ordior diris dr hic ordo. i. dispō. vñ ordinarius ria
riū ordine statut' fact' vel electus. vñ hic ꝛ hec ordinalꝛ ꝛ hoc le.
vñ ordinalr aduer. Et nota ꝙ vt dic Ambro. peccat q̄ ꝑpo-
stere agit. nā scire q̄d facias ꝛ nescire ordinē faciēdi nō est
ꝑfecte cognitiōis. Ordinis nāq3 ignorātia ꝯturbat meritoꝝ
formā. Et Chryso. dicit. Qui qđ ꝑmū est negligit: ꝛ qđ se-
cundū est excolit: vtrūq3 corrūpit. Itē volo te scire: ꝙ q̄daz
sūt hoīes meliores in minori ordine: ꝛ q̄dā in maiori ordi
ne siue statu deteriores. Uñ dicit Greg. in pasto. In exami
ne iusti iudicis mutat merita ordinū q̄litas actionū. Quis
eni cōsideratis ipsis rerū imaginib' nesciat ꝙ in nā gēmaꝝ
carbūculus ꝑferſ hiacyncto. ſ3 tñ cerulei coloris hiacync'
ꝑferſ pallēti carbunculo: qꝛ ꝛ illi qđ ordo nāe subtrahit: hic
spēs decoris adiūgit: ꝛ hūc quē nālis ordo pretulerat: colo
ris q̄litas sedat. Si ḡ in humano gñe ꝛ q̄dā in meliori ordi
ne deteriores fiūt: ꝛ q̄dā in deteriori meliores: qꝛ ꝛ isti for-
tē extremi habit' hñ viuēdo trāscendūt: ꝛ illi sup̄ioris loci
meritū morib' nō exequendo diminuūt. vñ hñ per. Esaiaz
ꝓphaz dr. Erubesce sidon ait mare. q̄si eni per vocē ad ve-
recūdiā sidon adduciſ q̄ñ per ꝯparationē vite secularium at-
q3 in hoc mūdo fluctuātium ei' q̄ munit' ē q̄si stabilis cerniſ vi
ta reprobaſ. Hoc attēdens btūs Aug. dicebat. Surgūt ydio-
te ꝛ celū rapiūt. ꝛ nos cū doctrinis nr̄is in īfernū demergi-
mur. Uide in nocua: ꝛ in ꝑsbyt. Et scias ꝙ sm Dio. nouē
sunt ordines angeloꝝ: sic dixi in angelus. Itē nota ꝙ ordo
ꝓut est sacrm ecc̄le ē signaculū quoddā ecc̄le ꝑ qđ spūalꝭ
ptās tradiſ ordinato. Septē aūt sūt ordines ecclesiastici ꝓ
pter septiformē gr̄az spūsc̄i: cui' q̄ nō sūt ꝑticipes: ad ḡdus
ecclesiasticos indigne accedūt. Illi ꝟo in quoꝝ mētib' dif-
fusa ē septiformis gr̄a spūsc̄i cū3 ad ecclesiasticos ordines
accedūt: in ipsa spūalꝭ ḡdus ꝓmotiōe ampliorē ḡr̄a accipe
re credunſ. Tales eni ad ministeriū spūale eligēdi sunt cle
rici. q̄ digne pñt dñi sacra tractare. Melius ē eni sacerdo-
ti dñi paucos hr̄e mistros qui pñt digne opus dei exercere
q̄3 multos inutiles q̄ ordinatori onus inducāt. In sacro āt
septiformis spūs septē sūt ḡdus ecc̄iastici. s. ostiarij. lecto-
res. exorciste. acholiti. subdiaconi. diaconi. sacerdotes. Oēs
tñ clerici vocanſ. i. sortiti quoꝝ noia ꝛ rōnes nominū Ysi. i
vij. li. ety. exponēs ait. Hostiarij idē ꝛ ianitores sūt q̄ in ve
teri testamēto electi sūt ad custodiā tēpli vt nō ingrederet
illō imūdus. Dicti āt sūt ostiarij ꝙ ꝑsint ostijs tēpli. ipsi eni
tenētes claues oīa intus extraq3 custodiūt. atq3 inī bonos
ꝛ malos hñtes iudiciū: dignos recipiūt: indignos respuūt.
Uñ ꝛ eis cū ordinanſ claues ecc̄le danſ ab epo: ꝛ dr eis sic
Agite tanq̄3 rōnē deo reddituri pro reb' q̄ claub' istis re-
cludūſ. Hoc officiū deus ī sua persona suscepit q̄ñ flagello
de funiculis facto vēdentes ꝛ emētes de tēplo eiecit. Ipse
eni se ostiariū signās dixit. Ego sū ostiū: per me siquis itroi
erit ingrediēſ ꝛ egrediēſ ꝛ pascua inueniet. Secūdus ē gra
dus lectoꝝ. Lectores a legēdo sicut psalmiste a psalmis ca-
nēdis vocati sūt. Illi eni ꝑdicāt pp̄lis q̄d sequāſ: isti canūt
vt excitēt ad cōpunctionē aīos audiētiū. ſ3 q̄dā lectores ita
miserāter ꝓnūciēt: vt quosdā ad luctū lamētatiōesq3 ꝯpel
lāt. Iidē ꝛ ꝓnūciatores vocanſ: qꝛ porro annūciāt qꝛ erit
tā clara eoꝝ vox: vt ēt lōge positoꝝ aures adimpleant. Ad
lectorē aūt pertinet lectiōes ꝓnūciare: ꝛ ea que ꝓphete va-
ticinati sūt pp̄lis ꝑdicare: vt iaz ex officio legat in ecc̄lia ꝓ
phetias ꝛ lectiones. Uñ ꝛ ei vidēte pp̄lo tradiſ ab epo co-
dex diuinaꝝ lectionū: ꝛ dr ei. Accipe ꝛ esto ꝟbi dei relator:
habiturus si fidelr ipleueris officiū partē cū his q̄ ꝟbū dñi
ministrauerūt. Qui ad hūc ḡdū ꝓuehiſ: litteraꝝ sciē dꝫ eē
instruct': vt sensū ꝟboꝝ itelligat: vim accētuū sciat. distin
cte legat. ne ꝯfusiōe ꝓlatiōis intellectū auditorib' auferat.
Quia (vt ait q̄dā) ambulat i tenebris errādo cleric' ois. Qui
sine metroꝝ lege legēda legit. Attēdat q̄d īdicatiue: q̄d iter
rogatiue sit legendū. vbi sit in oratiōe faciēda distictio. Hec
eni male seruata itellectū ꝯturbāt: ꝛ alios ad risū ꝓuocāt.
ꝛ aurib' ꝛ cordi ꝯsulere dꝫ vox lectoris. Tertius ē ordo ex-
orcistarū. Exorciste aūt ex greco in latinū adiurātes vel in-
crepātes vocāſ. Inuocāt eni suꝑ cathecuminos ꝛ suꝑ eos
qui hñt spm̄ imūdū: nomē dñi adiurātes ꝑ eū vt egrediaſ
ab eis. Ad exorcistā pertinet exorcismos memoriter retine-
re. manusq3 suꝑ energuminos ꝛ cathecuminos in exorcisā
do iponere. Dꝫ aūt habē spm̄ mūdū qui spiritib' imūdis i-
perat: ꝛ malignū expellere de corde suo quē expellit de cor
pore alieno: ne medicina quā alijs facit nō sibi ꝓfit: ꝛ dica-
tur ei. Medice cura teipm̄. Hi cū ordinanſ accipiūt de ma
nu epi librū exorcismoꝝ: ꝛ dr eis. Accipite ꝛ habete ptātē i-
ponēdi manus super energuminos ꝛ cathecuminos. Hoc
officio vsus est dñs iesus xp̄s cū multos demoniacos sa-
nauit. Hic ordo a salomone videſ descēdisse. q̄ quēdā mo
dū exorcisandi inuenit: quo demonesq3 adiurati ex obsessis
corporib' pellebanſ. huic officio mācipati exorciste vocati

sūt. De quib⁹ xp̄s in euāgelio. Si ego in beelzebub eiicio de
monia. filij vestri. s. exorciste in quo eiiciunt: Quarto loco
succedūt acholiti. acholiti vo grece: latine ceroferarij dicunt a
deportādis cereis qn̄ legendū est euāgeliū vl' sacrificiū of-
ferēdū. tūc. n. accendūt luminaria. z deportanť ab eis nō ad
effugādas aeris tenebras: cū sol eo tp̄e rutilat: sȝ ad signū le
ticie demōstrādū: vt sub typo lumis corporal' illa lux ostē
dať de q̄ legiť. Erat lux v̄a q̄ illuminat oēȝ hoīeȝ venient̄e in
hūc mūdū. Ad acholitū pertinet p̄paratio luminariū i sacra-
rio. Ip̄e cereū portat. Ip̄e vrceolū cū vino z aq̄ suggesta p
eucharistia subdiacōis p̄pat. Hi cū ordinanť edocti ab ep̄o
q̄lr in officio suo agere debeāt ab archidiacono accipiūt cā
delabꝫ cū cereo z vrceolū vacuū. Quint⁹ ē ordo subdiaco-
noꝝ: q̄ grece hypodiacones vocanť quos nos subdiacones
dicim⁹: q̄ iō sic appellanť: q2 subiacēt p̄ceptis z officijs le-
uitarū. Oblatiōes. n. in tēplo a fidelib⁹ suscipiūt: vt leuitis
supponēdas altarib⁹ deferāt. Hi apō hebreos nathinei vo-
canť. Ad subdiaconū pertinet patenā z calicē ad altare dei
seu xp̄i deferre: z leuitis tradere eisq̄ȝ ministrare. vrceolum
quoq̄ȝ z aquā montle z manutergiū tenē. ep̄o z p̄sbyteris
z leuitis p lauādis añ altare manib⁹ aquā p̄bere. his lex cō
tinētie iponiť. q2 altari appropinquātes vasa corporis z sā
guis xp̄i portāt. vñ illō iplere debent. Mūdamini q̄ fertis
vasa dn̄i. Ad hos pertinet tātū de oblatiōib⁹ ponere i altar
q̄ntū sufficē possit pp̄lo: necnō corporale z pallas z substrať
toria leuare. Hi cū ordinanť accipiūt de manu ep̄i patenā z
calicē vacuū. ab archidiacono v̄o vrceolū cū aq̄ monile z
manutergiū. Diaconoꝝ ordo sextū tenet locū p̄pt̄ senarij p
fectōeȝ. Hic ordo in veteri testamēto a tribu leui nomē tra-
xit. Dn̄r. n. z leuite. De h̄ vide in diacon supra in suo loco.
Septim⁹ ordo est p̄sbyteroꝝ: de quo in p̄sbyter dicaȝ. An
degradatus amittat ordinem: habes in missa. Et scias q̄
cū character sit signū distinctū ab alijs: oȝ q̄ in oīb⁹ ordini-
bus iprimať. Cui⁹ ēt signū est q̄ perpetuo manet z nunq̄
reiterať. Uide in character. Iteȝ vide i cleric⁹. Iteȝ i sacrm
Iteȝ in simonia. Iteȝ i sacerdos. Iteȝ aiaduerte q̄ mortalr
peccat. qui cuȝ scia pc̄i mortalis ad ordines accedit. Sācti
tas eñ vite requiritur ad ordineȝ de necessitate precepti: sȝ
nō de necessitate sacri. Uñ si malus ordinatur: nihilomin⁹
ordinem hȝ: sed cum peccato habet z eo vtitur.

Orea. Ab oros qō est visio dr̄ hec orea oree. i. mons. vnde h̄
oreas adis. i. nimpha vel demonium.

Orexia in orexis est.

Orexis. Ab os oris z ex eo cōponiť h̄ orexis huius orexis. i.
vomitus exiens ab ore. Et inde hec orexia tie polifagia. i.
multa comestio. nimiuȝ desideriuȝ comedendi. z ɔtingit h̄
infirmitas cuȝ extra naturā comedimus.

Organic⁹ ca cū penl'. cor. ad organū ptinēs. z dr̄ ab organū ni.

Organista ste in organū vide.

Organizo zas. i. organo cātare: z dr̄ ab organū ni.

Organū ni penl'. cor. videť dici ab orge. z ē organū gnāle no-
mē oiuȝ instroꝝ vl' vasoꝝ musicoꝝ. Diciť ēt spālr p quodā
instrumēto. Organū ēt dr̄ modulatio q̄ fit in cātilena: z p̄pe
cū talib⁹ istrumētis vel vasis. vñ h̄ z h̄ organista ste q̄ vel q̄
in tali istrumēto canit. Et dr̄ sȝ quosdā organū ab orge qō
ē cultura: q2 debem⁹ organis vti ad dei honorē z culturaȝ

Orge grece. latine dicitur cultura. vel orge. i. ira.

Orgia. Ab orge qō est cultura deriuať h̄ orgia hoꝝ orgioꝝ p
prie sacrificia bachi. q̄ ad culturā aie credebanť ptinē. Uel
orge. i. ira. vñ hec orgia orgioꝝ sacrificia vel festa bachi: q2
ibi ad irā frequēter mouebanť. Uel or. i. bonuȝ: ge. i. terra
inde dn̄r orgia sacrificia bachi q̄si ex bonis terre: q2 in sa-
crificijs bachi multum vini z annone expēdebatur.

Oria. Ab os oris dr̄ h̄ oria orie. i. frenū qō ori iponitur.

Oricus. Ab os oris dr̄ oricus ca cū penul. cor. idest loquax.

Oridic⁹ ca cū pe. cor. i. ore dicēs Et ɔpōiť ab os oris z dico cis

Oridurus ra rū. i. aspere loquēs: vel qui non vult aperire os.
Et cōponitur ab os z durus. z producit oridurus du.

Oriens. Ab orior oriris dr̄ h̄ oriens orientis p orientali pla-
ga mūdi. vñ hic z hec orientalis z hoc orientale. vñ orien-
taliter aduer. Potest etiā esse generis omnis z participiuȝ.
Quare aūt ad orienteȝ adoremus: habes in tabernaculum.

Orificiū. Ab os oris z facio cōponitur hoc orificiū cij. i. fora-
men inferius qō z pro quolibet foramine diciť. Et vt dicit
Ambro. ventris sunt duo orificia.

Originalis in origeneus est.

Origeneus. Ab origine dr̄ origineus nea neū: z h̄ z h̄ origina
lis z h̄ le. vñ originaliter aduer. Uñ originale pctm̄ dr̄ qō
ab origine natiuitatis ɔtrahiť. Nā sȝ ap̄lm oēs nascimur
filij ire. Sȝ p̄t queri: an pena originalis pc̄i remaneat post
baptismū: Ad h̄ dico q̄ pctm̄ originale est p̄mo p se ifectio 204
nāe: z p ɔn̄a inficit p̄sonā sm̄ q̄ dispō in p̄sonā redūdat. z
sm̄ h̄ duplex pena originali debeť. vna inq̄ntū p̄sonā inficit
. s. carētia diuine visionis. visio eñ diuina actū q̄ndā desi-
gnat. Actus aūt oia p̄sone est: q2 actus indiuiduoꝝ sūt sm̄.
Aristo. vñ z carentia diuine visionis ad p̄sonā referēda est
cū opposita sint circa idē. Alia pena debeť sibi inq̄ntū nāȝ
inficit: sicē necītas moriēdi: rebellio carnis ad sp̄m: z hmōi:
q̄ oia ex p̄ncipijs nāe creanť vel causantur: z totā spēȝ ɔse-
quūtur: nisi miraculose aliqn̄ aliť ɔtingat. Dicēdū est ḡ q̄
baptism⁹ infectionē originaľ mūdat sm̄ q̄ infectio nature
in p̄sonā redūdat. Et iō p baptismū illa pena tolliť q̄ perso
ne debeť. s. carentia diuine visionis. Nō aūt baptismus re-
mouet infectionē nature sm̄ q̄ ad nām p se referť. sȝ h̄ erit
i patria qn̄ nā nostra p̄fecta libertati restituet. z iō oȝ q̄ re-
maneat illa pena post baptismū q̄ culpe originali debeť sȝ
q̄ nām inficit. z hmōi fomes est necītas moriēdi z hmōi.
Augus. āt tractās illō Ioh. xxi. Seq̄re me zc̄. sic dicit. Pro
ductior est pena q̄ȝ culpa: ne parua putareť culpa si cū illa
finireť z pena: ac p h̄ vel ad demōstratiōeȝ debite miserie:
vel ad emēdatiōeȝ labilis vite: vel ad exercitatōeȝ necīe pe
nitentie tpalr hoīeȝ detinet pena: quē tā ad damnationem
sempiternā reum nō retinet culpa. Uide in pena. Solet ēt
queri: si mulier peccasset z vir nō. an ɔtraxissent posteri ori
ginalē culpā: Ad h̄ pōt dici: q̄ si mulier peccasset viro non
peccāte: forte illa i pctō suo mortua fuisset: z deus viro aliā
vxorē p̄uidisset. si tñ ex ea filios genuisset: dr̄ q̄ illi filij pas-
sibilitatē z defectus nāles ɔtraxissent: nō aūt originalē cul
pā vel defectus q̄ sunt ex pte aie. Cuius rō assignať q2 sm̄
ph̄m i. xvi. li. de aialib⁹. corp⁹ nō est nisi ex femina: aia āt ex
mare. nō ita q̄ aia rōnalis traducatur. sȝ q2 in semine ē vir
tus formatiua. p quā alijs aialibus induciť virtus sensibiľ.
i hoīeȝ v̄o organizať corpus z prepať ad receptōeȝ aie rō
nalis. Si aūt ecōuerso Adā peccasset muliere nō peccante:
filij ex vtroq̄ȝ cōcepti vtrūq̄ȝ haberēt z defectū aie z corpis
q2 ex defectu aie defectus ēt corporis causať. Deficiēte eñ
priore: necesse est z posterius deficere: sed nō ɔuertitur.

Orion onis mas. ge. dr̄ quoddā astrū ante tauri vestigia ful-
gens. z dr̄ orion q̄si vrion ab vrina. i. ab vndatōe agrū. tp̄e
cui hiemis oriť: z mare ac terras aq̄s ac tēpestatib⁹ turbat
sȝ Pap. z pdu. p̄mā syl. ac mediā orion. Uñ Oui. Obstitit
orion lacona nitētib⁹ astris. Sȝ vide q2 inuenitur orion pro
quodā cytharedo: z tūc pdu. penul. sed p̄mā cor. Uñ Uir-
gili⁹. Orpheus insilijt iter delphinas orion. Sumiť ēt h̄ p
cytharedo. sȝ de obliq̄s est dubitatio qn̄ poniť p stella: q2
orionis p̄duciť in penl'. a Lucano sȝ ab Oui. corripiť. Uñ
dicit Luca. in p̄mo g. Et nimiū fulget latus oriōis.
Itē in. ix. s. Teste tulit celo victi deus orionis. Spōdaisāt
eñ in quinto pede. Sȝ Oui. xiij. metamorpho. cor penl'. di
cens. Diuersas vrbes nitidūq̄ȝ orionis ensē. Ad h̄ dicūt q̄-
dā: q̄ sm̄ Pap. pōt declinari h̄ orio vel orion. si declinatur
orio sine n: pdu. penul. in obliq̄s sicē noia desinētia in o que
retinēt o in obliq̄s: vt sermo monis: simo simonis. Si aūt
declinať h̄ orion p n: tūc cor. penl'. gti. q2 tunc magis sapit
declinationē grecā. Greca eñ seu barbara desinētia in on
sepius o cor. in obliq̄s: vt sidon sidonis. simon monis. canō
nonis. vt dicūt q̄dā in Iob vel dr̄. Qui facit arcturū z orio
nas z interiora austri. Et in Amos. v. vbi legitur. Faciētē

arcturū ꝛ orionē:oꝫ o fine penl.cor. qꝛ magis ē declinatio greca. Et orion ꝑ ri exponit a Greg. ꝛ h vl cōis vsus appro barc:ꝙ.ſ.i Job ꝛ i Amos peri. de oriōas vl oriōe corripiat

Orior oreris. vl oriris.i.nasci. ꝛ ꝑfert ſꝫ tertiā vel q̄rtā ꝯiugatione. in infinitiuo tn̄ ꝑfert ſm q̄rtā.ſ.oriri: ꝛ nūq̄ȝ ori. Et hꝫ duplex supinū.ſ.ortū tu. vn̄ ortus ta tū. ꝛ oritū tu. vn̄ oriturus ra rū. Orior cōponit: vt adorior riris vl reris adort⁹ ſuꝫ adoriri.i. valde vel iuxta oriri: vl iuadere. aggredi. Aborior reris vel riris.i.longe oriri vel oriēdo exire. vl aboriri nō suo tpe oriri.i.fine lege nascēdi: ſic pueri ꝛ mōstra: q̄ vel q̄ ante tp̄s debitū nascunt: vel q̄ ꝯ nāꝫ nascunt. vn̄ abort⁹ ta tū. ꝛ inde abortiu⁹ ua uū. Coorior reris vel riris coortus ſū.i.ſil oriri. Exorior reris vel riris exort⁹ suꝫ.i.extra oriri. Suborior.i.latēter vel post subtus oriri. Orior ꝛ ei⁹ cōposita ſūt deponētia: ꝛ ꝑferūt tā ſꝫ tertiā q̄ȝ ſꝫ q̄rtā ꝯiugatōeȝ. niſi in infinitiuo. q̄ ꝑfert tn̄ ſm q̄rtā. Et faciūt supinū i ortū vl in oritū: ſꝫ vſitatius in ortū. Silr ꝑticipia futuri tp̄is vſitatius ſūt ab oritū q̄ȝ ab ortū. ꝛ ꝯ̄rio ꝑticipia pti tp̄is ſꝫ Hug. Pris. āt i.x.li. dicit. Orior ꝛ morior tā ſꝫ tertiā q̄ȝ ſm q̄rtā ꝯiugatōeȝ auctores declinauerūt supina eoꝝ ortū ꝛ mortū. Quis oritur⁹ nō orturus inueniat ꝑticipiū futuri: ſꝫ pti ortus nō oritus dr̄. Sic g̃ ſm Pris. ꝛ Hu. orior ſm vtrāq̄ꝫ ꝯiugationē.ſ. tertiā ꝛ q̄rtā inuenit declinatū apd̄ āntiquos. nūc tn̄ ſm vsum modernoꝝ orior ē q̄rte ꝯiugatōis tm̄. ſꝫ adhuc tenet de tertia oritur. Un̄ Ecc.j. Oritur sol ꝛ occidit penul. cor. ꝛ ꝑticipiū preteriti tp̄is ortus ſum. ꝛ supinū ortum: qd̄ inuenit ēt oritum: vnde oriturus ra rum.

Oritū. Orior inuenit ꝑlatū ſm q̄rtā ꝛ tertiā ꝯiugationē. ꝛ hꝫ duplex supi. maxime ſm antiquos.ſ. ortuꝫ tu. inde ortus. ꝛ oritū tu: inde oritur⁹. Et vt dicit Hu. oritū tu hꝫ penl. ꝑdu. ſm ꝙ eſt ſup. vbi q̄rte ꝯiugatiōis. ꝛ hꝫ eandē correptā ſm ꝙ eſt supinū vbi tertie ꝯiugatiōis.

Oriundus. Ab orior ris dr̄ oriundus da dū nomē.i. natus vel nascendus. ꝛ regit gtm̄. Un̄ in Boe. Si reminiſcaris cuius patrie ſis oriundus.

Orix vt dic̄ Glo. i Eſa. ca. li. aīal ē imūdū nec sacrificijs aptuꝫ. Et (vt dicūt q̄dā) orix ē aīal ſil'e muri: qd̄ nos dicim⁹ glireꝫ. Et declinat h orix rigis gi gē ꝛc̄. de quo habetur Deu. xiiij. Origē camelobardū. Noīa enī definētia in ix faciūt gtm̄ i cis vel in gis, exceptis nix nox ſenex ꝛ supellex.

Oriza ze maneries eſt pulmēti. ꝛ (vt dicūt) de ordeo.

Orizo orizōtis maſ. ge. media sphera appens sup terrā ſꝫ Pa.

Ornia interpretatur anathema vel anathematizatio.

Ornix eſt gallina ſiluestris. vel vt dicit Pap. ornix eſt gallina aphrica pinguiſſima.

Ornizomātia.i. diuinatio que fit in pectore vel in ortu vel in gustu pulloꝝ. Et cōponitur ab ornix qd̄ interpretat gallina ſiluestris: ꝛ mantia qd̄ eſt diuinatio ſm Hug.

Orno nas naui nare.i. colere vl decolorare. ꝛ deriuatur ab os oris q̄ſi ora ꝛ vultus decorare. vn̄ ornamētū ti dr̄: qꝛ ei⁹ cultu ꝛ vultus ꝛ os decorant. Un̄ dicit Pap. Ornamentū decus glīa laus dignitas ornatus. Ornamēta ꝑciosa vestimēta dicta ꝙ eoꝝ cultu ora ꝛ vult⁹ decorētur. Et ab orno nas dr̄ h ornatus tus.i. cultus: habitus: vel vestiuꝫ decoratio. ꝛ ornatus ta tū.i. nitidus. lucidus cultus vel luculētus. Orno ſm Hug. cōponit: vt adorno nas: decorno nas.i. valde ornare: vel ornatū auferre. Exorno nas i eodē ſensu. Et ē actiuū orno nas cū ſuis cōpoſitis. Hic pōt queri: an faciētes ornamēta mulierū peccēt? Ad hoc dico: ꝙ ſiqua ars ē faciens aliq̄ opera q̄bus hoīes vti nō pn̄t abſq̄ pctō: ꝑ ꝯſequēs artifices talia faciēdo peccāt: vtpote pbētes directe aliis occaſionē peccādi: puta ſiq̄s fabricaret idola vl aliq̄d ad cultū idōlatrie ꝑtinēs. Siq̄ vo ars ſit cuius opib⁹ hoīes pn̄t bn̄ ꝛ male vti: ſicut ſunt gladij: sagitte: ꝛ alia hmōi: vſus taliū artiū nō ē pctm̄. ſi tn̄ operibus alicuius artis vt pluries aliq̄ male vterent: q̄uis de ſe nō ſint illicite: ſūt tn̄ ꝑ officiū ꝑncipis a ciuitate extirpande ſm documentum Platonis. Quia ergo mulieres licite ſe pn̄t ornare. vel vt cōſeruēt decētiā sui ſtatus: vel ēt aliq̄d ſupaddere vt placeāt viris: cōſequēs ē ꝙ artifices taliū ornamētoꝝ nō peccāt in vſu tal' artis: niſi forte inueniēdo aliq̄ ſupflua ꝛ curioſa. Un̄ Chryſo. ſup Mat. dicit: ꝙ ēt ab arte calcioꝝ ꝛ textoꝝ multa abſcindere opꝫ. Itē ſcias ꝙ dicit Aug. in libro de ſmone dn̄i in monte nō in ſolo rerum corporearum nitore atq̄ pompa: ſed in ipſis ſordibus ꝛ luctuoſis poſſe eē iactantiā: ꝛ eo periculoſior eſt quo ſub noīe ſuitutis dei deceperit. Et phs dicit in. iiij. eth. ꝙ ꝛ abundantia ꝛ inordinatus defectus ad iactantiā pertinet. Uide in veſtigio.

Oro oras dr̄ ab os oris: ꝛ eſt orare ore dicere: rogare: vel ore ratiocinari. Et cōponit: vt adoro ras: exoro ras: peroro ras .i. valde orare vel ꝑfecte orare. Oro oras actiuū eſt cū oīb⁹ ſuis cōpoſitis. ꝛ ꝑdu. o ſm Hug. Quidā tn̄ ponunt ſignificatiōes de oro in hoc verſiculo. Supplicat implorat petit obſecrat hec notat oro. An dicendū ſit Chriſte ora pro nobis: ꝛ ſci oōnes nr̄as cognoſcant. ꝛ pro quibus orent: ꝛ an ſanctos orare debeamus: dixi in oratio. Itē quare ad oriētem debemus adorare: dicam in tabernaculum.

Oroma viſio interptat ſm Papiam.

Oromon grece.i. tempus latine.

Oros orontis prop: iū nomē cuiuſdā mōtis. Hinc videt dici h orontes huius orontis dux licioꝝ: qꝛ magnus fuit.

Orphanotrophita in orphanotrophiū eſt.

Orphanotrophiū. Ab orphanos ꝛ trophos qd̄ ē cōuerſio cōponit hoc orphanotrophiū phij hoſpitale vel alius locus venerabilis in quo orphani cōuerſantur ꝛ paſcūtur. vnde hic ꝛ hec orphanotrophita orphanotrophite qui vel que ē cuſtos orphanotrophij: ſiue dn̄s ſiue domina talis loci.

Orphanus na nū idē eſt qd̄ pupillus. ſed illud grecū nomē ē ꝛ hoc latinū. Un̄ i pſal. vbi legit. Pupillo tu eris adiutor grecus habet orphano.

Orreum. Ab ordeum dr̄ hoc horreū horrei q̄ſi horde ū: locus eſt vbi reponitur hordeuꝫ: generaliter tamen locus vbi reponitur annona quelibet dicit horreuꝫ. Uel dicit ab horreo horres: qꝛ ſpiciis horret: ſed prius dictum preualet.

Orſuꝫ aduer loci.i in hāc ptē. inde deorſuꝫ. Itē orſuꝫ orſi pōt eē nomē ab ordior ordiris.i. ꝑncipiū loq̄ndi vel locutio.

Orſus ſa ſum.i. inceptus. ꝛ hoc orſuꝫ orſi: ꝛ hic orſus ſus. Uide in ordior ordiris.

Orticola le penul. cor. ab hortus ꝛ colo lis cōponitur.i. hortulanus vel hortum colens.

Ortigia in ortix eſt.

Ortigometra. Ortix grece: latine dr̄ coturnix. inde dr̄ hec ortigometra tre q̄dā auis. ꝛ (vt dicūt) eſt coturnix que gregem ducit ꝛ terre eā appropinquantē accipiter videns rapit ſm Hug. Pap. āt dicit. Ortigometra genus auium.i. coturnices: quas veteres veſci interdixerūt. Solū eniꝫ hoc animal ſicut homo morbum caducū habet. ꝛ producitur penul. ab Alexandro. Hic coturnices deſignare ortigometra.

Ortilio. Ab hortus ti dr̄ h hortilio onis idē qd̄ hortulanus.

Ortix tigis fe. ge. grece latine dr̄ coturnix. vnde h ortigia gie quedam inſula.ſ. delos.

Ortodoxus. A doxa qd̄ ē glīa: ꝛ ortos rectū ꝯponit h ortodoxus doxi.i. vir recte glīe.ſ. recte credēs: ꝛ vt credit viuens: quo noīe nō ꝑt vocari q̄ alit viuit q̄ȝ credit. vn̄ h ortodoxa doxe.i. femīa recte glīe. ꝛ h ortodoxia doxie.i. recta glīa. ꝛ pt declinari adiectiue ortodoxus doxa doxū ſm Hu. Pap. vo dic̄. Ortodox⁹ grece rite catholic⁹ hō dr̄ fide rect⁹: ꝛ vita ꝑbabilis: q̄ latine vir recte glīe dr̄. ꝛ ꝑdu. penul. poſitione.

Ortogomenus. Ortos qd̄ eſt rectū cōponitur cum gomenos qd̄ eſt accētus: ꝛ dr̄ ortogomenus na nū.i. recte accētuatus quaſi non encleticatus.

Ortogoniū nij in ortogonus eſt.

Ortogonus. Ab ortos qd̄ eſt rectū: ꝛ gonos qd̄ ē angulus cōponit ortogonus na nuꝫ.i. recte angulatus. ꝛ h ortogoniuꝫ nij.i. rectus angulus. vel figura plana. Eſt eniꝫ triāgularis: ꝛ hꝫ angulum rectum ſm Hug. ꝛ corripit go.

Ortographia. Ab ortos qd̄ eſt rectū: ꝛ graphia ſcriptura componit hec ortographia phie penul. acuta id ē recta ſcriptura

ra litterarũ ⁊ syllabarũ. Et scias ꝙ prima pars huius operis dr ortographia: qꝛ in ea docetur recte scribere.

Ortolanꝰ. Ab hortꝰ ti dr h hortolanꝰ ni cultor horti. Et scias ꝙ antiq̄ dicebãt hortulanꝰ p u in scḋa syl. ab hortus: sꝫ moderni dicũt hortolanus p o ab orto. ⁊ pdu. penł. hortolanꝰ.

Ortoneumenꝰ. Neuma cõponiƚ cũ orthos qḋ ē rectũ: ⁊ dr ortoneumenus na nũ. i. recte modulatus. vñ q̄dã pnoia apud grecos. s. discretiuã dñr ortoneumena q̄si recte modulata. i. recte accẽtuata: ad differentiã illorũ que sũt inclinatiua.

Ortonoycus qui tãtũ emittit q̄ntũ recipit. ⁊ cõponiƚ ab orthos qḋ est rectũ: ⁊ noycus: inde ortonoycus qui equo modo recipit ⁊ emittit. ⁊ cor. penul. ortonoycus.

Ortus grece: latine dr rectum.

Ortulus li dimi. penul. cor. paruus hortus.

Ortus ta tũ. Ab orior oriris dr ortus ta tũ participiũ: ⁊ h ortus. i. natiuitas. ⁊ h hortus ti scḋe declinatõis: qꝛ semper ibi aliquid oriatur. ⁊ nunq̄ fit sine fructu sm̄ Hugu. Pap. vo dicit sic. Ortus ta tũ natus: genitus: vel subito visus. Ortus vo ortus ortui: natiuitatis genitura: subita apparitio vel pcessus. Hortus vo horti horto ager amenus holeribus abundans: vel paradisus: hortus holerum inde dictus: qꝛ semp ibi aliq̄d oriatur. Nam cum alia terra semel in anno aliquid creet. hortus nunq̄ sine fructu est.

O ante S

Os oris dr ab ostium neu. ge. quasi ostium: qꝛ per ipsum q̄si p ostiũ cibũ intromittimus: ⁊ spũm foras eijcimus. vel qꝛ per eos egrediunƚ vba ⁊ ingrediunƚ cibi. ⁊ produ. os ris. sꝫ os sis corripiƚ. vñ vsus. Os oris loquiƚ: corio vestiƚ os ossis. Ab os oris dr hoc os ossis quod antiqui dicebant h ossum ⁊ hoc ossu. Et inde genitiuus pluralis ossuũ. sed nũc dicimus os ossis osse ossiuꝫ per i in penul. syl. gti pluralis. Et dicũtur ossa ab ore: qꝛ pateant in ore apertius q̄ꝫ alibi: immo in alia parte corporis non patent. nam vbiqꝫ cute ⁊ visceribus obtecta celantur. Uel dicuntur ossa ab vro vris quasi vsta: qꝛ olim cremabantur.

Os ossis ge. neu. ossium ossibus in os oris est.

Osa. Ab os ossis dr h osa ose qḋdã genꝰ calciamẽti qꝛ p̄mo de corijs bouꝫ ose facte sunt. ⁊ q̄uis nũc ex alio genere fiãt pristinũ tñ nomen retinẽt. vnde osatus ta tũ. i. osas hñs.

Osanna hebreũ ē. ⁊ accentuaƚ in fine. Et vt dicit Hiero. in cẽtesimo ⁊ decimoseptimo psalmo. q̄ mãifeste de aduẽtu saluatoris scriptus ē, pro eo ꝙ in septuaginta habeƚ iterp̄tibꝰ O dñe saluũ me fac: in hebreo legimus Anna adonay osanna. qḋ manifestius. Simmachus interp̄tatus est dicẽs. O dñe saluũ me fac obsecro. Nemo g̊ putet ex duobus vbis: greco videlꝫ ⁊ hebreo sermone osanna eē cõpositũ: sꝫ totuꝫ hebraicũ. ⁊ significare ꝙ aduẽtus christi salus mũdi sit. nec nõ p hoc ꝙ subiungiƚ osanna. i. saluus in excelsis: perspicue ostẽdiƚ ꝙ aduẽtus xp̄i nõ tm̃ hominũ salus: sꝫ totius mundi sit: terrena iungẽs celestibꝰ: vt oē genu ei flectaƚ celestiuꝫ terrestriũ ⁊ infernoꝝ. Est aũt osãna (vt dic. Remigius) cõpositũ ex itegro ⁊ corrupto. Osi enĩ latine dr salua siue saluifica. anna vo apud illos iteriectio obsecrãtis. nã apud illos ab obsecrãte dr anna: sic apud nos latinos a dolẽte dr heu. ⁊ sm̄ h deberet dici integre osianna sꝫ corrupte dr osanna dempta i vocali. Et interp̄taƚ osãna salua saluifica vel obsecro: qꝛ (sicut dcm̄ ē) osi interpretaƚ salua vl saluifica: anna est interiectio obsecrãtis apḋ hebreos. ⁊ subaudiƚ: Populũ tuũ vel totũ mundũ: hoies ⁊ angelos ipsoꝝ ruinã ex hoibus reparãdo. Quidã dicũt ꝙ osãna interp̄taƚ salus. q. di. Dñe tibi debeƚ salus mũdi. Aug. vo dicit: ꝙ osãna ē vox obsecrãtis magis affectũ indicãs q̄ꝫ rez aliquã significans: sicut sũt in lingua latina iteriectiões. ⁊ iḋ osãna in aliã linguã trãsferri nõ potuit: sicut nec racha: vt dixi ē l alleluia. Johãnes aũt osaureũ exponẽs illḋ Mat. i. Turba q̄ p̄cedebat ⁊ q̄ seq̄baƚ clamabat dicẽs: Osãna filio dauid: sic dicit. Memores ppli mirabiliũ eiꝰ q̄ ostẽdit eis: ⁊ sanitatũ q̄s p̄stitit eis exultãtes in cordibus suis ante ⁊ retro clamabãt. Osãna filio dauid. Qui p̄cedebãt seniores erãt. i. p̄triarchē. pphe: ceteriqꝫ sci q̄ añ aduẽtũ xp̄i de aduẽtu eiꝰ ⁊ p̄dixerũt ⁊ cognouerũt. Sequẽtes aũt minores erãt. s. aplĩ: martyres: ceteriqꝫ doctores: q̄ post ascẽsũ xp̄i de resurrectiõe eiꝰ ⁊ de ascẽsu vł de opibꝰ p̄dicauerũt ⁊ p̄dicãt. Et q̄uis q̄dã diuersis tpibꝰ fuerũt: tñ i oibꝰ vnꝰ exaltatiõis spũs fuit. ⁊ illi q̄dẽ pphetãtes d xp̄o vẽturo clamauerũt: Bñdic q̄ vẽturꝰ ē in noie dñi. Isti aũt laudãtes clamabãt d aduẽtu xp̄i iã ipleto. Osãna filio dauid: bñdictus q̄ venit ī noie dñi. Osãna aũt q̄dã interp̄taƚ gloriã: alij vo redẽptionẽ alij saluifica siue saluũ fac. Nã ⁊ glĩa illi debeƚ: ⁊ redẽptio illi ꝯuenit q̄ oēs redemit: ⁊ p̄cioſi sanguinis sui effusione nos saluauit.

Osatus ta tũ. i. osas habẽs: ab osa ose dr.

Osaureũ rei dicꝰ ē chrysostomꝰ. ⁊ declinaƚ ī fine tm̄: sꝫ ꝯpōnaƚ ex duobus rectis: sic ⁊ oēbonũ. sicut ostẽdi in tertia pte vbi egi de figura cõposita nois: in ca. de cõpositiõe integroruꝫ.

Oscen. cano cõponiƚ cũ os: ⁊ dr h oscen cinis. s. q̄ ore canit vel folijs vel alio modo vt decipiat aues. Dñr ẽt oscines q̄libꝫ aues ore canẽtes. i. cantu auguriũ faciẽtes sm̄ Hu. Et Pap. ẽt dicit. Oscines ore canentes aues dicũtur q̄ruꝫ auguriuꝫ voce capitur: vt corui. ⁊ cor. penul. oscines.

Oscillũ. cilleo cõponiƚ cũ os oris: ⁊ h oscillũ li quoddã genꝰ ludi. s. cũ funis suspẽdiƚ de trabe: ī quo pueri ⁊ puelle sedẽtes ipellunƚ huc ⁊ illuc. ⁊ inde dr oscillũ: qꝛ ibi ora cilleantur. i. moueantur huc ⁊ illuc: vel qꝛ ora astãtiũ moueanƚ ad risũ: vel qꝛ solẽt ipelli l ora trãseũtiuꝫ. Itez oscillũ. i. puum osculũ. ⁊ tũc est diminutiuũ osculũ ⁊ simplex.

Oscines exponitur in oscen.

Oscito. Ab os oris ⁊ cito tas qḋ ē moueo cõponiƚ oscito tas taui tare. i. os apire: ore hiare. vł baraclare. Persius Oscitat hesternũ dissutꝯ vndiqꝫ malƚ. Et iñ h oscitatio onis: ⁊ h oscitatꝰ tꝰ: ⁊ h oscitũ minꝯ. i. baraclatio vł imodẽrata oris apitio.

Osculũ li formaƚ ab os addita culuꝫ: sic a mas masculus: ⁊ a flos flosculus: ⁊ a mus musculus. ⁊ ē osculũ li dimi. de os oris q̄ntũ ad vocẽ. ⁊ qꝛ aliã habuit sigãtionẽ a suo p̄mitiuo iḋ os fecit aliḋ dimi. ex se. s. oscillũ. i. puũ os: vt dicit Pris. Et differt sꝫ Hug. osculũ a basio: qꝛ osculũ ē religionis. vñ dr. Recepit eũ in osculũ pacis. Basiũ vo ē amoris: suauiũ luxurie ⁊ libidinis. vñ vsus. Basia ꝯiugibꝰ: sꝫ oscula dantur amicis. Suauia lasciuis: miscenƚ g̃ta puellis. Itẽ osculũ filijs: pacẽ amicis: basiũ vxoribus: suauiũ scortis. Itẽ osculũ charitatis: basiũ blãdiciei: suauiũ voluptatis. Et ab osculũ dr osculor laris. i. osculũ dare. ⁊ ē cõe cũ suis ꝯpositis.

Oso osas. i. osis calciare: vbũ actiuũ. ⁊ deriuatur ab osa ose.

Osor. Odi odisti facit supinũ osũ su: sꝫ nõ fit l freq̄nti vsu. vñ h osor soris. i. oditor. Plau. in amphi. Scito illũ madiduꝫ ⁊ incõtinẽtẽ atqꝫ osorẽ vxoris sue sm̄ Hug. Pap. aũt dicit Osor soris ab odio dis dictus. i. inimicus qui aliũ odio hꝫ.

Ossatim in ossim vide.

Osseus. Ab os sis dr osseus a um penł. cor. i. de ossibꝰ ex̄ns vł factus. vel ad ossa ptinens: vel ossibus plenus. Inueniƚ ẽt h oseũ sei p bursa itestinoꝝ. Uñ Auicẽ. Cũ itestina descendit in oseũ ⁊c̃. ⁊ tũc pducit penul. ⁊ scribitur p vnum s.

Ossiculũ li dimi. paruum os.

Ossifragiũ gij. i. ossiũ fractio: sicut dicimꝰ aliquẽ fecisse ossifragiuꝫ. qꝛ ossa alicuius fregit.

Ossifragus ga gũ. i. ossa frangens: ab os sis ⁊ frãgo gis cõponitur. ⁊ cor. hanc syllabã fra.

Ossilũ li dimi. de os ossis paruum os. ⁊ inde ossilo las lare. i. verberare vel scindere.

Ossim vel ossatim aduer. i. ossa frãgendo: vel p ossa. i de osse in os ⁊ dicitur ab os ossis.

Osso. Ab os ossis dr osso sas saui sare. i. ossa dare: vł osse pcutere: vł ossa p̄pare. Et cõponiƚ: vt exosso sas. i. ossa auferre. inosso sas. i. ossa imittere. ⁊ est actiuũ cũ oibꝰ suis ꝯpositis.

Ossosus sa sum. i. ossibus plenus. ⁊ dicitur ab os ossis.

Ossulũ li dimi. ⁊ dr paruũ os. ⁊ hoc ossiluꝫ idem ab os ossis.

Ostẽdo dis di ostentũ vel ostensũ. ⁊ videƚ cõponi ab os ⁊ tẽdo dis. ⁊ ē ostẽdere demõstrare vel apire. vñ ostẽsꝫ. i. apte.

et h ostētus tus fz Hu. Pris. vo dicit: Tēdo facit tensū: qd tū facit tētū: et vtrūqz retinet cū oib⁹ suis cōpositis: vt extensū vel extentū. vñ ostēdo et ab eo ↄposita faciūt supi. ostēsū vel ostensū. Ostētū quoqz qñ monstrū sigat: nomē est participiale: quō factū: dctū: visū: ab ostendo futura dictū.
Ostento tas. i. frequēter ostēdere. vanitare: iactare: videri: vel pcurare. vñ h ostētamen minis: et hoc ostentaculū li. i. demōstratio. et formatur ab ostētu supi. de ostendo dis u mutata in o. et est vbum frequentatiuum.
Ostentu; ti vide in ostendo dis. et etiā in portentum.
Ostiensis. Ostia stie est quedam ciuitas. inde ostiensis: vt epūs ostiēsis. et scribitur sine h. Inuenitur etiaz hostia stie per h: sicut in h diri. et formatur ostiensis ab ostia a in n mutata: et assumpta sis: sicut a ianua ianuensis.
Ostra grece dr latine testa. vñ h ostra stre testa cuiusdā piscis Et hic ostreū strei: et h ostrea stree qdā piscis q in ostra latitat. sz ostrea orū p ipsis piscib⁹ dr i neu. ge. sz ostree arū i fe. ge. sūt carnes eoꝝ. vñ h ostreari⁹ rij q piscē illū vēdit vl capit. et h ostrū stri. i. purpura: qꝛ ostreoꝝ sāguie tingit. vñ ostre⁹ a uz i. purpure⁹. et ostreat⁹ a tū. i. purpurat⁹. et h ostrearius rij q i purpura opat: q eā fac vl tingit fz Hu. Pap. dic Ostrea aialia marina: dcā a testa q mollicies carnis iterior tegit vel munit. Grece eni testa ostra dr. Uide in cancer.
Ostratites. Ab ostrat tis vel ostra dr h ostratites tis quidā lapis qui similitudinē teste hz: cuius vsus est pro pumice.
Ostratus. ab ostra deriuat hic ostratus ti. i. pauimentū testaceū dctū sic qꝛ quibusdā minutis et fractis testis vel lapidibus calce admixto fiat. vñ h ostratarius rij qui ostratū facit. et ostratarius ria riū ad ostrariū ptinens.
Ostratarius in ostratus exponitur.
Ostrea vide in ostra: et in cancer.
Ostrearius in ostra exponitur.
Osula le dimi. parua osa.
Osus. Odi odisti facit supi. osum: lz non sit in vsu. vñ osus sa suz. i. odiens: qd hz vim pticipij. vñ ↄstruit cū actō ad modū participii. et idē est in cōpositis: vt exosus sa sū. i. odiēs valde vel pfecte. et perosus sa sū. vt osus et exosus vel perosus bella. i. odiens. vñ ose exose et perose aduerbia. Et scias q nomina desinentia in osus significant plenitudinē. Uñ. Osus plena notat: bundus similat: bilis aptat.

O ante T

Ota grece: latine dr auris. vñ h otagia gie dolor auricularum
Otagia in ota vide.
Otamega. migros interptat breuis siue minor. Et ↄponit cū oto qd ē apd grecos nomē istius elemēti o: et dr otomicrō qsi minor o. quo noie vocāt h elemētū o cū breuiat. et figurā illius repsentatiuā sic factā o: cū vo pducit. vocāt illud elemētū et illius repsentatiuā figurā sic fcā otomega: qsi o longa. ab oto qd est o: et mega vl megalon qd est longum.

O ante V

Ouale. Ab ouo uas dr hoc ouale lis corona q propter pugnaz datur victoribus.
Ouatio. Ab ouo uas dr h ouatio onis. i. leticia vl exultatio victoꝝ. s. q exhibet qsi triūphus victorib⁹. Uide i ouo ouas.
Ouicula le dimi. parua ouis.
Ouiculum li dimi. paruum ouum.
Ouile. ab oue dr h ouile ouilis. i. caula ouiū. et produ. penulti. Uñ quidā. Dux est opilio cui nomen ouile ministrat.
Ouilio. Ab oue dr hic ouilio onis. i. opilio. vide in opilio.
Ouilla le dimi. parua ouis.
Ouinus. Ab oue dr ouinus na nuz penul. pdu. i. res ouis vel de oue existens. vt carnes ouine. et produ. penulti.
Ouis. Ab offero vl oblatio dr h ouis qsi oblatus ab oblatione. qꝛ antiqtus in initio nō tauri sz oues sacrificarēt seu in sacrificio mactarent. Pris. vo dic q descēdit a greco. Greci n. dicūt ofos. et nos cā vitādi hiatū ouis dicimus. Ex his s. ouib⁹ qdā dr bidētes. qꝛ iter dētes suos duos altiores hūt cū qb⁹ dr nasci: qs gētiles maxie i sacrificijs offerebāt De h ēt vide in bidēs. et cor. pmā ouis: sz ouū oui pdu. vñ vsus. Que male fecit ouis nō ē melior trib⁹ ouis. Itē. Nō ē vilis ouis cētū mihi carior ouis. Uide i malus: et i agnus.
Ouispex. Ab ouis et specio cis cōponit h et hec ouispex spicis cōis ge. q viscera ouiū inspicit. et corripit spi.
Ouo uas uaui. i. letari: et pprie ē victoꝝ. et dr ab ouū ui. et est tractū a pueris. qꝛ tūc letant cū eis dant oua. vñ ouāter et ouatiz aduer. fm Hu. Mgr āt Bri. dicit q ouo uas deriuat ab oue: et nō ab ouo. Nā ouatio dicebat minor triūph⁹: i quo imolabat ouis: et nō taur⁹. et h fz drivatōez vl recti⁹: qꝛ ouo uas cor. pmā sic h ouis: sz ouū ui pd. pmā. Uñ vsus. Iuppiter inqt ouo qꝛ tindaris exit ab ouo: Que male fecit ouis. nō ē melior trib⁹ ouis. pa. vo sic dic. Ouat gaudet exultet et exilit
Ouulū li in ouū est expositum.
Ouū. Ouz dicūt greci: et iterposita u ↄsonāte: inde nos dicim⁹ h ouū ui. Uel dr ouū qsi vuū ab vua: qꝛ sit humidū sic vua qꝛ sic vua exteri⁹ sicca ē et iterius vuida vl humida. sic ouū exterius siccū et interius humidū. vñ h ouulū li sīlr dimi. sz Hu. et pdu. pmā ouū: sz ouo uas eā cor. vñ vsus. Prudēs frat oua cū dant tibi sepl⁹ oua. Pap. vo sic dicit. Oua dicta qꝛ sint vuida: ab eo q intrinsecus humore sint plena. nā humidū est qd exterius humorē hz: vuidū quod interius.

O ante X

Oxea. ab oxi qd ē acutū vel velox dr hec oxea oxee vel oxia acutus morb⁹ vel velox: q cito trāsit vl necat. vt phrenesis et hec oxia vel oxea acutus accētus. Sūt eni decez figure accentuū: q a grecis prouerbioꝝ distinctionibus apponunt.
Oxi apd grecos et acutū et velocē designat. vñ oxus oxa oxuz. i. acutus vl velox. vñ et qddā gen⁹ teli acuti dr h oxus oxi. et morboꝝ qdā dñr oxi: qdā chronici. Oxi sūt q cito iterficiunt vel trāsiūt: chronici aūt sūt q diu lāguere faciūt. Itē ab oxi qd est acutū dr apud grecos acetū oxi: qꝛ sit acutū. Itē ab oxi qd est acutū vel velox dr oxi quedā medicina.
Oxia in oxea exponitur.
Oxifalus li genus ē mēsure. s. acitabulū vel oxitabulū: et pprie ad acetū ferēdū. vñ et dr oxifalus qsi oxiforus. Uel dr a falon qd est lignū: qꝛ ligneus sit. et cor. fa.
Oxigaros mas. ge. vel h oxigarius ri. i. acetū cū liquamine.
Oxigoniū. Ab oxi qd ē acutū: et gonios qd est angulus cōponitur h oxigoniū nij in quo tres anguli sūt acuti. et oxigonus na nū. i. hñs tres angulos acutos.
Oximel. mel cōponit cū oxi qd ē acutū: et dr h oximel vel oximellū. s. aceti vel mellis pmixtio. i. duas ptes hñs aceti. s. et tertiā mellis. vñ talis ↄfectio dulcedinez retinet et acorem.
Oximellum in oximel exponitur.
Oximentum ti acetum cum vino mixtum.
Oxus oxa oxum in oxi exponitur.

O ante Z

Oza oze pprium nomē cuiusdā viri: de quo habet i. ij. li. Re. ca. vj. Indignat⁹ ē dñs indignatiōe ↄ ozā. et ifra ibidē. Et vocatū ē nomē loci illi⁹ pcussio oze. et nō dz accētuari i fine cū sit decli. et iterptat oza robur vl visio siue vidēs vl robustus.
Ozias. Oza vel ozi iterptat robur. vñ ozias dictus ē: qꝛ iterptat fortitudo dñi. Ipe ē q et azarias duplici noie. Iste ē q cū illicitū sibi sacerdotiū vēdicare conat⁹ ē: lepra frōte pcussus ē: vt dr in. ij. Paral. ca. xxvj. Item in. iiij. Regum. ca. xv.
Ozimū. Ab oza vel ozi qd iterptat robur dr h ozimū mi. Ozima intestina dñr. s. tripe: qꝛ in eis consistit fortitudo. Unde Persius. Cum bene distincto cantaueris ozima neruo.

SCiendum est q apud hebreos p litera non habetur: nec vlluz nomen apud eos est qd hoc elementuz sonet. Abusiue igitur accipienda sūt nomina hebrea que p p inueniuntur apud nos scripta.
Pabulum. a pasco pascis dr h pabuluz li

quod pro pascua dr ⁊ pro pastu. vnde pabulosus sa sum pabulis plenus. ⁊ pabulor pabularis idest pascere vel pabulum colligere. Et cor. bu.

Pacalis. A pace deriuatur hic ⁊ hec pacalis ⁊ hoc le. i. pacē designans: vel ad pacē pertinēs. Oui. in. vj. meta. Circuit extremas oleis pacalibus oras.

Pacatus ta tū in paco cas vide.

Pacifica dicebat̄ oblatio q̄ fiebat p pace ad deū vl̄ ad hoīes. vel q2 ad bonū pacis fiebat. sic̄ salutaria sacrificia p salute data vel dāda vel ɔseruāda offerebātur. sic̄ dr in historiis.

Pacifico. A pax ⁊ facio cōponitur pacifico cas caui care. i. pacē facere. vel concordare. vnde pacificus ca cū penulti. cor. ⁊ pacificatus ta tū penul. produ.

Paciscor sceris pactus sum diuersas hꝫ sigatiōes. Nā pacisci ē in pactū accipe. Itē pacisci ē in pactū ponere vel dare: vl̄ pmittere. vel in pactū petere. Itē pacisci ē pactū facere: amiciciā firmare vel reintegrare. Paciscor ɔponit̄. vt compaciscor sceris. i. sil̄ pacisci. Depaciscor sceris. i. valde pacisci. ⁊ faciūt supi. ɔpactū ⁊ depactū. ⁊ pticipiū cōpactus ⁊ depactus. Si inueniat̄ ɔpectus ⁊ depect⁹ lr̄a corrupta ē. Paciscor pmā cor. Et vt quidā dicūt cōpesco scis ɔponitur a cō ⁊ paciscor. ⁊ dispesco a dis ⁊ paciscor. vt ait Hug.

Paco cas caui deriuatur a pax pacis. ⁊ ē pacare idē qꝺ pacificare. vn̄ pacatus ta tū. i. pacificat⁹ q̄si pacē tenēs. ⁊ ē ety. Et cōparatur fm q2 est nomen pacatus tior tissimus. Vn̄ ad Hebre. ca. xij. Fructū pacacismū exercitatis p eū reddet iusticie. vn̄ pacate tius sime aduer. Itē a paco cas hic ⁊ hec pacalis ⁊ hoc le: vn̄ pacaliter aduer. Paco cas actiuū est cum oībus suis cōpositis siqua hꝫ. ⁊ producit primā.

Pactio. A paciscor pactus deriuatur hec pactio onis. i. cōuentio conditio vel promissio.

Pactorius. a pactus deriuat̄ pactorius ria riū. i. ad pactū pertinēs ⁊ hoc pactoriū idē qꝺ pactū: vel locus vbi fit pactū.

Pactū. a paciscor sceris dr hoc pactū cti. i. placitū: ɔuētus. s. inter partes: vel ex pace ɔueniēs scriptura. vn̄ ⁊ dr pactuꝫ quasi ex pace actū vel factū. Itē pactū est supinū de pāgo gis. itē pactus cta ctū participiū de paciscor sceris.

Padanus na nū in padus est.

Padus di fluuius lōbardie: sic dictus ab vno triū fontiū ex q̄ bus hꝫ originē: q̄ padus dr. Itē fluuius padus dictus ē eridanus a Fetone in eū submerso: q̄ eridanus dicebatur. inde padanus na nū penul. pdu. Vide in phetonvel in feton.

Paganicus ca cū in paganus vide.

Paganismos. Paganus ɔponitur cū mos: ⁊ dr paganismus mi. i. ritus ⁊ mons paganorum.

Paganus ni. a pagus qꝺ ē villa dr paganus na nū. i. villan⁹ vel incultus. ⁊ q̄cūq3 habitat i villa dr paganus. pterea q̄cūq3 habitat extra ciuitatē dei. i. ecclesiā dr paganus q̄si villanus: ⁊ nō habitās in ciuitate dei. i. ecclesia: sꝫ lōge in pago. ⁊ hinc paganicus ca cuꝫ ⁊ hec paganitas tatis. i. multitudo ⁊ collectio paganoꝝ: vel pꝑetas q̄ pagani dnr̄. vel terra eoꝝ. ⁊ paganizo zas. i. ritum paganoꝝ colere: vel more paganoꝝ se habere. Paganus cōponitur: vt semipaganus.

Pagella le dimi. parua pagina. Hier. xxxvi. Cūq3 legisset tres pagellas vel quattuor: scidit illud scapello scribe.

Pagina. a pāgo gis pro iungere vel ipellere dr hec pagina ne ps aliquota folioꝝ libroꝝ. Et dnr̄ pagine a pāgēdo vel coniungēdo: q2 sibiinuicē compingant̄. i. cōiūgātur: vel q2 ibi folia ɔiūgant̄. Pagina ēt dr q̄q3 charta: q̄q3 liber: q̄q3 scriptura. vnde cōsueuit dici. Hoc inuenit̄ in sacra pagina. vnde hec paginula le dimi. ⁊ cōpagino nas. i. paginas cōiūgere vel describere. ⁊ corripit gi.

Paginula le dimi. parua pagina.

Pagulus li dimi. paruus pagus.

Pagus. Pige apud grecos dr fons. ⁊ inde hic pagus gi. i. villa: q2 iuxta fontes ville solent edificari. ⁊ producit pmam. ⁊ inde componitur ariopagus.

Pala. a palea dicitur hec pala le qua ventilatur vt frumentuꝫ a palea purgetur. Vide etiā in pale.

Palafredus di penul. pdu. dr a passu ⁊ leni ⁊ freno ⁊ ducēdo q2 leni passu p frenū ducatur. ⁊ ē genus equi: q̄ alio nōie dr manus ⁊ gradarius: sicut dixi in equus equi.

Palam. a palo las deriuat̄ palā aduer. q̄litatis. i. apte vel manifeste. Vn̄ in Johāne. Ego palā locut⁹ sū mūdo. Et ɔponitur cū in: ⁊ dr impalā. i. inapte. Pōt ēt palā eē ppō q̄ regit ablatiū casū. vt palā illo hoc feci. i. corā illo. ⁊ cor. pmā: sꝫ palo las eā pdu. Vn̄ Luca. in. vij. Principes facere palā ciuilia bella. Sꝫ de vltima syl. q̄ritur an debeat acui: Et dicūt q̄dā q2 sic: ad differētiā huius acti palā de pala le lā. Alij dicunt q2 nō. ⁊ hoc magis mihi placet: q2 hmōi aduerbia desinentia in am deprimunt̄ in fine: vt multifariā: perperā. Declinatur ēt perperus ra rū: sicut dixi in secunda parte vbi egi de accentu aduerbiorum desinentium in am. 206

Palans. A palo las dr hic ⁊ hec ⁊ hoc palans lātis q̄ nūq3 in aliquo loco hꝫ certā māsionē. vn̄ palāter aduer. i. manifeste vl̄ vagāter. ⁊ palabūdus da dū. i. errabūdus vl̄ vagabūd⁹ fꝫ Hu. Judi. ix. Due āt turme palātes p cāpū aduersarios psequebātur. Pap Xo dicit. Palātes gaudētes: palā vagātes: dispersi. Palanter. i. incōposite vel disperse aduerbiū qualitatis.

Palanteū tei neu. ge. quoddā oppidū in palatino monte vbi modo est roma. ⁊ q2 palāteū altū erat: ideo palāteū dr alt⁹ murus vel fastigium.

Palata. A palus dr hec palata te penul. pdu. q̄ fit de palis. ⁊ palate sūt masse q̄ de recētib⁹ ficub⁹ ɔpingi solēt: q̄s iter palas ad solē siccāt. ⁊ sic sumit̄ Reg. ij. ca. xv. vt dixi in massa

Palatinus. A palatiū dr palatinus na nū penul. pdu. i. de palatio existens. ⁊ tūc deriuat̄ a palatiuꝫ. vel palatinus na nū. i. pertinens ad palatū. ⁊ tunc deriuat̄ a palatum.

Palatiū. A palo las qꝺ ē vagari deriuat̄ hoc palatiuꝫ tij ampla dom⁹: in q̄ multi vagari pnt̄. vn̄ palatin⁹ na nū penul. pdu. i. de palatio existēs. Vel hoc palās lātis rex fuit archadie: i cuius honore regina aulā ipsi⁹ nōie ɔditā palatiū vocauerat. Sic g̊ appellauerūt a palāte hoc palatiū. ⁊ cor. pa. Vn̄ Lucanus in. iij. Vix odisse vacat: phebea palatia complet.

Palatū. a palatiū dr hoc palatū ti: q2 magnū sit ⁊ ampluꝫ: vel q2 sit quasi palatiū oris vel lingue. Vel dr a palo las: q2 ibi lingua vaget̄. vel palatū quasi polatū a polo: q2 ibi p sui concauitate celi hꝫ silitudinē. vn̄ ⁊ greci palatū vra nō vocant. ⁊ hinc palatinus na nū. i. ad palatū pertinens.

Pale. Palin qꝺ est motus dr apꝺ grecos lucta palin: q2 in lucta freq̄nter se moueāt. vn̄ he pale larū. i. dorsi dextra leuasq3 eminētia mēbra. dicta sic q2 in luctādo ea premim⁹. qꝺ. s. luctari vel quā luctā greci dicūt palin. Inuenit̄ ēt in singulari: sꝫ in alio sensu: q2. s. pala dr vētilabrū ⁊ latū instrumentū ferreū ad opus ignis. pala ēt dr ille cōcauus locus in anulo in quo ponitur lapis preciosus.

Palea. A pales dea pabuli: vl̄ a pabulū dr hoc palea lee: q2 pabuluꝫ pbeat aīalib⁹: ⁊ ēt q2 ea sola oliꝫ pmū i pascēdis aīalib⁹ pbebat̄: cui⁹ nā ex ɔ̄rio frigida est intātū vt obrutas niues fluere nō sinat: adeo calida vt maturescē poma cōpellat. vt dic̄ btūs Aug. de ci. dei: ⁊ cor. pa. vn̄ in aurora dr. Nō vult nudari paleis donec sit adusta. vn̄ hec paleola le dimi.

Paleare. A palea deriuat̄ hoc paleare ris: ⁊ hoc paleariū rij locus vbi palee reponunt̄. ⁊ ēt sic dr pellis q̄ sub collo bouis fluitat huc ⁊ illuc ad modū palee. ⁊ hoc ⁊ hec palearis ⁊ hoc re. Vl̄ a pelle deriuat̄ hoc paleare ris: vel peleariū rij pellicula q̄ pendet añ pectus bouis q̄si pellicariū. vel sic dr a palo las: q2 vagatur huc ⁊ illuc ⁊ fluitat. vel dr a palea: q2 ad modū pallee fluitat huc ⁊ illuc. Et hinc palearia dnr̄ q̄dā ptes lugi que sub illa pelle colligantur. ⁊ corripit pa. Vn̄ Oui. metamor. xi. Colla thori extāt armis palearia pendent.

Palearium in paleare est.

Paleola in palea est.

Pales. A pabulū dr hoc pales idecli. vel pales lis dea pabuloꝝ. vn̄ hic palatualis eius sacerdos. ⁊ plr̄ hec palilia hoꝝ paliliuꝫ vel paliliorum illius dee festa. vnde Persius. Fumosa palilia feno. ⁊ paliliosus sa sū idest fumosus: a festo palis in quo fenum comburebatur.

Palestina. A palestim vrbe oīs regio circa eā dicta est palesti
na. vnde palestinus na nū gentile.

Palestra stre lucta vel locus luctatiōis. ⁊ dr̄ a palin. qd̄ est lu/
cta. vl̄ a palin qd̄ ē mot⁹: q2 ibi freq̄nt̄ se moueāt. vl̄ dr̄ pale
stra a pale dea pastoꝝ. q2 in honorē isti⁹ pus fuit celebrata.
vl̄ dr̄ a palude qua vngebant̄ luctaturi anq̄ haberēt oleū.
vn̄ palestricus ca cū. ⁊ h̄ palestrica ce q̄ in palestra luctat̄. ⁊
q2 ad palestrā fortes vocabant̄. iō palestrica qn̄q3 pro forti
ponit̄ fm̄ Hu. Pap̄. xo sic dicit. Palestra grece lucta vbi
athlete exercēt se. luctatio q̄ fit ī gymnasio. ⁊ cor. pmā. Oui.
in. xvj epi. Aut fera nos retinet aut vncta dona palestre.

Palestricus ca cū penul. cor. in palestra est.

Palestrizo zas. i. luctari. a palestra dicitur.

Palibachius. Ab anti qd̄ est ɔ̄: ⁊ bachius chij pes contrarius
bachio. Cōstat eni ex duab⁹ pmis longis ⁊ tertia breui. vt
dixi in antibachius. ⁊ idē pes dr̄ palibachius. q2 iteratus ē
a bachio. a palin qd̄ est iterū ⁊ bachius componitur.

Palilia liū vel lioꝝ est in pales.

Paliliosus exponitur in pales.

Palin. i. iteꝝ. Itē palin. i. mot⁹ vl̄ mobilitas. Jnō palin. i. lucta

Palinodiū. Palin qd̄ ē iterū cōponit̄ cū oda qd̄ est laus vel
cantus: ⁊ dr̄ h̄ palinodiū dij. Palinodia dr̄ laudes iterate:
vel cantus iterati. vn̄ palinodius dia diū. i. iterū cātatus vl̄
laudatus. ⁊ h̄ palinodicus ci qui palinodia facit vel dicit.

Paliscus. Palin i. iterū. vn̄ palisc⁹ ca cū q̄si iterū veniēs: vl̄ q̄
si iterū natus. vn̄ palisci dicti sūt duo filij iouis ⁊ ethne q̄si
bis editi. q2 semel de mr̄e ⁊ postea iterū de terra f3 poetas
Vn̄ Oui. in. v. meta. Stagna paliscoꝝ rupta feruētia terra

Palisma matis locus lucte: ⁊ dr̄ a palestra.

Paliurus ri carduus ē spinosus ⁊ asperrimus. de quo habet̄
Esa. xxxiiij. De h̄ dicit Pap̄. Paliur⁹ herba asprima ⁊ spi/
nosa. Q̄ āt dr̄ paliurus q̄si herēs pallio ety. ē. ⁊ pdu. penl̄.
Vn̄ Virgi. in buc. Carduus ⁊ spinis surgit paliurus acutis.

Palla le se. ge. q̄drū palliū mulierū deductū vsq3 ad vestigia
affixis ī ordine gēmis: dicta sic a palin. i. mobilitate q̄ circa
finē ē hui⁹ indumēti. vel q2 rugis vibrātib⁹ sinuata cribret̄.

Palladiū in pallas est.

Pallas ladis se ge. dea belli ē: ⁊ dr̄ a palin. i. a motu ⁊ excussio
ne haste. Vel dr̄ pallas a pallone insula thracie vbi nutrita
fuit: vel q2 pallātē gigātē occidit. q̄ ⁊ minerua dr̄ q̄si morta/
lis vel q̄si munus variarū artiū: q2 fuit inuētrix multoꝝ in/
genioꝝ vt dicūt. Et a pallas h̄ palladiū dij imago vel simu/
lachrū palladis. ⁊ palladius dia diū ad palladem ptinens.

Palleo les lui lere. i. eē vel fieri pallidū. ⁊ q2 ex timore ⁊ amo/
re sedt̄ palloꝝ: iō pallere qn̄q3 ponit̄ p timē. qn̄q3 p amare:
sic̄ p suo an̄cedēte. Vn̄ Oui. Pallet oīs amās nā hic color
aptus amāti. Itē pallere ponit̄ sepe p egrotare: q2 palloꝝ si
gnū est egritudinis. vn̄ h̄ palloꝝ loris: ⁊ pallidus da dū. Itē
palleo ɔponit̄: vt expalleo les: ipalleo les: oppalleo les: re/
palleo les: suppalleo les. i. parū vl̄ subt⁹ pallere. vn̄ suppal/
lidus da dū. i. parū pallidus. ⁊ hinc inchoa. pallesco scis: ex
pallesco scis ⁊c̄. Palleo ⁊ ei⁹ ɔposita sūt neu. ⁊ faciūt ptm̄ ī
lui: ⁊ carēt sup̄. ⁊ scribūt̄ p gēinū l. Et scias q̄ hō efficit̄ pal
lidus qn̄ timet: s3 rube⁹ qn̄ verecūdat̄: vt dixi ī formido das

Pallex. a palleo les dr̄ h̄ ⁊ hec pallex. i. adulter vel inuenis.

Palliatus ta tū in palliū est.

Pallidus. a palleo les deriuat̄ pallidus da dū. Et cōparat̄. vn̄
pallide diue sime aduer. ⁊ hec palliditas tatis. ⁊ est signum
amoris palliditas. vn̄ quidā. Pallida furtiuū facies mani/
festat amorē. Vide in timidus: ⁊ in palleo.

Pallio as in palliū exponitur.

Palliolū li in palliū est.

Palliū. A palliū qd̄ ē palliū deriuat̄ h̄ palliū lij quo mistrātiū
scapule tegūt̄: ⁊ vt dū ministrēt expedite discurrāt. Plau.
Si qd̄ factur⁹ es appēde ī humeris palliū ⁊ pgas q̄ntū vals
tuoꝝ pedū pmptitas. Vel dr̄ palliū a pellib⁹. vn̄ fiebat pus.
s3 mō dr̄ palliū qddā gen⁹ pāni ex serico: ⁊ q̄libȝ mātellus.
vn̄ palliolū li dimi. um mutata in o ⁊ addita lū. ⁊ palliat⁹ ta
tū. i. palliū hn̄s: vl̄ pallio idut⁹. ⁊ pallio as. i. pallio tegere vl̄
occultare: vl̄ palliū iduere: vel pallio ornare. Et ɔponit̄: vt
appallio as. i. valde palliare. oppallio as. i. occultare vl̄ orna
re. repallio as. i. iterū palliare. suppallio as. i. latenter vl̄ sub
pallio occultare. Et ē actiuū cū oib⁹ suis cōpositis. ⁊ pdu. p̄
mā pc sitiōe. Auianus. Exiguo puus circūdās pallia collo.
Pōt ēt palliat⁹ deriuari a pallio as. ⁊ tūc palliatus. i. pallio
tectus vl̄ occultus vl̄ coopt⁹. vt iste h3 xo ba palliata. i. occul
ta vl̄ coopta. ⁊ pdu. pmā palliū: vt ostēdi: ⁊ ēt in pallio as.
Vn̄ in aurora dr̄. Sed prauū tan̄q3 palliat istud opus.

Palloꝝ loris in palleo les vide.

Palma. A pādo dis dr̄ h̄ palma me q̄si pāsa ⁊ extēsa. ē. n. pal/
ma man⁹ extēsa. s. extēsis siue expāsis digitis ⁊ explicati. cui
ɔ̄rius ē pugn⁹. s. man⁹ digitis ɔ̄ctis ⁊ clausis. ē ḡ palma ex/
tēsa: pugn' vo clausus. Itē a palma manu dr̄ h̄ palma me q̄
dā arboꝝ: q2 manus victoꝝ solēt ea ornari ⁊ coronari: vl̄ q2
oppassis ē ramis in modū palme hoīs. Et xo o arboꝝ victo/
rie deputata. hāc xo greci phenicē appellāt: q2 diu durat:
ex noīe auis illius arabie: q̄ multis ānis viuere phibetur.
Fructus āt ei⁹ dactili dr̄r ad digitoꝝ silitudinē. vn̄ h̄ ⁊ h̄
palmalis ⁊ h̄ le. ⁊ palmosus sa sū. i. victoriosus triūphal' vl̄
aiosus. ⁊ h̄ palmariū palme pmiū. ⁊ dr̄ palma q̄si pacis al/
ma: q2 a victorib⁹ ferebat̄. ⁊ ē ety. Palma ḡ dr̄ man⁹: arboꝝ
⁊ ēt victoria: q2 palma arboꝝ victores coronabāt̄. vn̄ vsus.
Palma manus: palma ē arboꝝ: victoria palma. Palma no
tat laudē belli. victoria finē. De palma arbore dic̄. Ambro.
in tertio Hexa. Est discretio sexus in arborib⁹. Nā videas
palmā q̄ dactilos gn̄erat plerūq3: inclinātem ramos suos ⁊
subijciētē: ⁊ ɔcupiscētis atq3 āplex⁹ spēz ptēdētē ei arbori:
quā marē palmā appellāt pueri rusticoꝝ. Illa ḡ palma fe/
mina ē: ⁊ sexū suū spē subiectiōis ɔfitet̄. vn̄ cultores locoꝝ
spiacūt ramis eius dactiloꝝ vel palmaꝝ scia masculoꝝ: qb⁹
illi femine arbori velut qddā sensus pfunctōis īfūdit̄: ⁊ ex/
pediti ɔcubit⁹ gr̄a psentat̄: quo munere donato rursus eri/
git̄ ⁊ eleuat ramos suos: ⁊ in veterē statū comā suā rursuȝ
attollit. Itē scias q̄ palme q̄litas ⁊ statura multuȝ h3 pul/
chritudinis ī figura. Nā vt dicit Grego. in. xix. moral̄. sup
illō Job. xxix. Sic̄ palma multiplicabo dies. Non īmerito
iustoꝝ vita palme ɔpat̄. q2 sicut palma inferius tactui aspe
ra ē: ⁊ q̄si aridis corticibus obuoluta: supius xo visui ⁊ fru/
ctib⁹ pulchra: inferius corticū suaꝝ inuolutiōib⁹ angustat̄:
s3 supius amplitudine pulchre viriditatis expādit̄. Sic q̄p
pe electoꝝ vita despecta ē inferius supius pulchra: imo ista
q̄si multis corticib⁹ inuoluit̄ dū innumeris tribulatiōib⁹ an
gustat̄. In sūmo xo illa q̄si pulchre viriditatis folijs am/
plitudine retributiōis expādit̄. H3 quoddaȝ aliud palma:
quo a cūctis gn̄eribus arboꝝ differt. Oīs nāq3 arboꝝ ī suo
robore iuxta terrā vasta subsistit. s3 crescēdo supius angu/
stat̄: ⁊ q̄to paulisp sublimioꝝ: tāto ī altū subtilioꝝ. Palma
xo minoris amplitudinis ab imis inchoat: vt iuxta ramos
ac fructus ampliori robore exurgat: ⁊ q̄ tenuis ab imis pfi
cit vastioꝝ ad sūmū succrescit. Quib⁹ itaq3 alia arbusta nisi
terrenis mētibus inueniūtur eē silia: inferius vasta: superi⁹
angustata. q2 nimirū oēs isti⁹ secli dilectores in terrenis re
bus fortes sūt: in celestibus debiles. Nā ī tpali glr̄ia vsq3 ad
mortē desudare appetūt: ⁊ p spe ppetua nec parū qdē ī la/
bore subsistūt. s3 p terrenis lucris q̄slibȝ iniurias tollerāt: ⁊
p celesti mercede vl̄ tenuissimi xo bi ferre cōtumelias recu
sant. Hi itaq3 q̄si aliarū arboꝝ more deorsuȝ vasti sūt: sursū
angusti. q2 fortes in iferiora subsistūt. s3 ad supiora deficiūt
At ɔ̄: ex q̄litate palmarū designat̄ pficiēs vita iustoꝝ: q̄ ne/
quaq̄3 sūt in terrenis studijs fortes: ⁊ in celestibus debiles
Sūt xo nōnulli q̄ cū celestia appetūt: atq3 huius mūdi fa/
cta noxia relinquūt ab inceptiōe sua quotidie inconstātie
pusillanimitate deficiūt. q̄bus hos nisi arbustis relicis simi/
les dixerim: q̄ nequaquā tales supius surgūt. quales infe/
rius oriunt̄. Hi quippe in ɔuersationē veniētes: non tales
quales ceperūt pseuerāt: ⁊ q̄si more arboꝝ inchoatiōe va/
sti sunt: sed tenues crescunt: q2 paulisp p augmēta tēporuȝ
patiunt̄ detrimēta virtutū. Palma xo in sūmitate ē vastio

vis q̄ esse cepit qualitatis ex radice. q2 sepe electorꝫ 9uersatio plus finiēdo pagit q̄ ꝓponit inchoādo. ꝛ si tepidius pͥma incboat. feruētius extrema ɔsūmat. atq3 semꝑ incboare se estimat: ꝛ iccirco infatigabilis in nouitate perdurat.

Palmes mitis mas. ge. ꝺꝛ ramus vitis vbi vua nascit̄. ꝛ ꝺꝛ a palma propter fecunditatem. ꝛ coꝛ. mi in obliquis.

Palmetū. a palma deriuatur boc palmetū ti locus vbi palme abundant ꝛ crescunt.

Palmo mas maui mare. i. coꝛonare: a palma dicit̄. ꝛ a palmo mas ꝺꝛ palmatus ta tum. i. coꝛonatus.

Palmula. a palma manu ꝺꝛ h̄ palmula le dimi. ꝛ palmula ēt est extrema latitudo remi: q2 extēsa est ad modū3 palme. ꝛ palmula est instrumētū rusticoꝝ in area cū trib9 vel q̄ttuoꝛ vel ēt pluribus ramis: q2 h̄ēat ramos extēsos sicut palma digitos s3 Hug. Pap. dicit. Palmula extrema latitudo remi qua mare impellitur. palmula gubernabuli pars ima.

Palmulus li mas. ge. paruus palmus: ꝛ ꝺꝛ a palmus.

Palmus. a palma pro manu ꝺꝛ h̄ palmus mi q̄dā mensura. s. palme. ꝛ est palmus a pollice vsq3 ad minimū digitū extensa manus: pugillus v̄o est cōtractio digitis pugnus: sicut dicit quedam glosa Esa. xl.

Palo. A palin qꝺ ē mot9 ꝺꝛ palo las laui. ꝛ inuenit̄ in duab9 sig̃atiōib9. nā palare. i. manifestare vl̄ apire. vl̄ palare. i. vagari. plus ē tū palare q̄ vagari. nā vagat̄ q̄ aliq̄ntulū huc ꝛ illuc discurrit: s3 palat q̄ in nullo loco ꝓpͥā h3 sedem. vn̄ vagus ꝺꝛ q̄cūq3 aliq̄ntulū vagat̄ de loco ad locū: s3 palans ꝺꝛ q̄ nūq̄3 i aliquo loco certā h3 mā̄sionē. Palo ɔponit̄ vt depalo las. i. valde palare declarare vel reserare. ꝓpalo las ꝑ eodē. repalo las. Palo las pro manifestare cū suis cōpositis ē actiuū: ꝑ vagari ē neu. ꝛ ꝓdu. pͥmā. Virgi. i. xi. Enei. Et nūc palantes videmus gemitumq3 cadentū3.

Palpebra. a palpo pas ꝺꝛ h̄ palpebra bꝛe sinus oculoꝝ: q2 palpebre sꝑ mouēt̄ pilis i oꝛdine astātib9 ad eoꝝ munitionē ꝛ ɔcurrūt iō inuicē vt assiduo motu reficiāt̄ itui̇tū. vn̄ palpebrosus sa sū. i. magnas h̄ns palpebras: ꝛ coꝛ. pe. nāl̄r.

Palpito tas taui tare. i. frequenter palpare. ꝛ coꝛ. pi.

Palpo. a palin qꝺ ē mot9 ꝺꝛ palpo pas. i. tremē: moueri. salire vel anbelare. sic q̄ aiā3 trahit. Itē palpare. i. adulari. blādiri vl̄ manu ɔtrectare: sic fac̄ cec9. vn̄ h̄ ꝛ h̄ palpabil̄ ꝛ h̄ le. Palpo pas cū oib9 suis ɔpositis ē actiuū. ꝑ salire tū vl̄ tremere neu. ē. Et no. q̄ āntiq̄ dicebāt palpoꝛ paris depo. ꝑ adulari. Itē a palpo pas ꝺꝛ h̄ palpo ponis q̄ palpat. vt cec9. vl̄ palpo ꝺꝛ adulatoꝛ. De pͥdictis sig̃atōib9 tales dāt̄ v̄sus. Palpo ɔtrectat manib9 blādit̄ anbelat. Palpat adulat̄. salit ac tremit atq3 mouet̄. Palpo māu tractās. ꝛ palpo vocat̄ adulās

Paludamētū. a palin ꝺꝛ h̄ paludamētū ti q̄dā vestis reguꝫ ꝛ impatoꝝ q̄ vtebat̄ rex vel ipatoꝛ ad ostēdēdū bellū i ꝓxio eē futurū. ꝛ iō ꝺꝛ a palā: q2 tūc oib9 fiebat ēt palā ꝛ manifestū bellū ꝓximo eē futurū. vn̄ paludat9 ta tū: ꝛ paludamentatus ta tū. i. paludamēto indutus. vel paludamentū h̄ns.

Palumbes. a pabulū deriuat̄ h̄ palūbes bis i. siluestris colūba q̄ i arboꝛib9 nidificat: s3 colūba q̄ i domib9. ꝛ dr̄ palumbes q2 fuit foꝛte ex palubo. Q. d̄r dr̄ palūbes q̄si parcentes lubis: sic colūbe colētes lūbos. ety. ē. Inuenit̄ ēt h̄ palūbus bi ꝑ pullo palūbis. Persius. Aut cur nō potius teneroq3 palūbo. ꝛ hinc palūbin9 na nū s3 Hu. Et scias q̄ colūba nō fuit epichenū: q2 dicim9 colūb9 ꝑ mare: qꝺ ꝑꝑ fecūditatē accidit sicut gallus ꝛ gallina. palūbes v̄o recte fuit ꝓmiscui ge. ꝑꝑ indiscretionē sexus et raram fecunditatem.

Palus ludis fe. ge. ꝺꝛ a pales dea pabuli: q2 paleā. i. pabulum nutriat iumētoꝝ. inde paludosus sa su3: ꝛ h̄ ꝛ h̄ palustris ꝛ h̄ stre sitis paludi: vel in palude exn̄s vel crescēs. ꝛ paludamus na nū paludi imixt9: vel in palude morās. ꝛ ꝓducit lu. Vn̄ Lucanus. Tuta fruge trico nos addit nil leso palude.

Palus. A palam aduerbio ꝺꝛ hic palus li vinearū: q2 foris ꝛ palam figitur. ꝛ est mas. ge.

Pamphilus iterp̄tat̄ totus amoꝛ: ꝛ coꝛ. penul. Vn̄ Pāphile tolle manus: iāq3 redibit anus. Et cōponit̄ a pan ꝛ philos.

Pampineus exponitur in pampinus.

Pampino nas in pampinus exponitur.

Pampinus. a palmes deriuat̄ h̄ pāpinus ni. foliū vitis. q2 a palmite pēdeat. ꝛ pāpineus a um: ꝛ pāpinosus sa sū. ꝛ ē pāpineū qꝺ totū ē de pāpinis: pāpinosū3 v̄o qꝺ pāpinis plenū ē. Itē a pāpin9 ꝺꝛ pāpino nas. ꝛ ē pāpinare pampinos emittere: vl̄ pāpinis iplere. ꝛ ɔponit̄: vt depāpino nas. dispāpino nas: expāpino nas oīa ꝑ pāpinos euellere ꝛ coꝛ. pͥdicta pi. Vn̄ Oui. Nō h̄ pāpineus amicit̄ vitibus vlmus:

Pan grece: latine ꝺꝛ totū vel oē. vn̄ hic pan panis dictus est q̄dā deus pastoꝝ: quē in silitudinē nature foꝛmauerūt. vn̄ pan dictus est quasi omne vel totū.

Panates herba est ex q̄ ꝓfluit succus: q̄ ꝛ panates dicitur.

Pancelenos. pan qꝺ ē oē vel totū cōponitur cū celenos qꝺ ē lucens. ꝛ ꝺꝛ pancelenos: quo noīe ꝺꝛ luna in plenitudine: q̄si tota lucens.

Pancoꝛpū. A pancracioꝛ aris ꝺꝛ hoc pancoꝛpū pi genus spectaculi. vnde solet fieri ab his qui cum bestijs ferocissimis congrediuntur.

Pancra cre. i. rapina. a pancracioꝛ aris ꝺꝛ.

Pancracioꝛ aris. i. flagellis aut toꝛmētis subijci. vn̄ equo aio tollerātes coꝛonēt̄. vn̄ pācratiū. i. toꝛmētū vl̄ flagellū: vel q̄dā ludus q̄ fit subtrahendo aliq̄d de manu in manum.

Pancrus cri lapis varijs pene ex oibus coloꝛibus cōstans. ꝛ ꝺꝛ a pan qꝺ est totū vel omne.

Pandecta. Pan cōponit̄ cū teucos qꝺ ē volumē: vel cum dectos qꝺ ē ɔtinēs vel doctrina: ꝛ ꝺꝛ h̄ pādecta cte liber oīa ferēs ꝛ ɔtinēs. sic totū coꝛpus legis: vel vetus ꝛ nouū testm̄ sm̄ Hug. Papias videt̄ dicere pandectum.

Pandicularius. A pando dis ꝺꝛ h̄ pandicularius rij hō hiās ꝛ toto coꝛpoꝛe oscitans.

Pādo dis di passū. i. extēdē: dicere. referre. manifestare. apire. Pādo ɔponit̄: vt dispādo dis di passum. i. extēdē diuersis mōis tēdē. pādē. expādo dis di passū. i. extēdē. oppādo dis di. i. vndiq3 pādē. extēdē. repādo dis di su3. i. recuruare vel claudē vl̄ recludē. Pādo ꝛ oīa ei9 ɔposita st̄ actiua: ꝛ faciūt ptm̄ in di. ꝛ sup. in passū finen. Vn̄ ibi. Qui expassis i cruce manib9. S3 ibi ꝛ in multis alijs silib9 locis inuenit̄ n vitio scriptoꝝ ꝛ idiotaꝝ. Hec. n. tria v̄ba. s. pādo: pateo patioꝛ idē faciūt supi. vn̄ versus. Pādo facit passum pateo patioꝛ quoq3 passū: Hoꝝ rite triū passū dic eē supi. ita dic̄ Hug. Pri. h̄ ēt dic̄ in. x. li. Pādo inq̄t o in i pādi facit ptm̄: ꝛ supinū passū: q̄uis ēt a patioꝛ ꝛ pateo passū dicim9. vn̄ expādo dis di expassum. Virg. in tertio. At pater anchises passis de littoꝛe palmis. ꝛ ita cōiter dicūt grāmatici. tū Pap. dicit q̄ pādo duplex h3 supinū. s. pansum ꝛ passum.

Pandociū in pandoꝛ est.

Pandona ne quedā poꝛta apud romā q̄ semꝑ pādebatur. et ꝺꝛ a pando dis.

Pandoꝛ dis. i. ebꝛiosus. vel gulosus: leccatoꝛ q̄ sꝑ pandit oꝛa ꝑꝑ escas. vn̄ a pādo dis ꝺꝛ h̄ pādocium cij. i. leccacitas vel ebꝛiositas: taberna vel caupona.

Panduca ce fe. ge. a pādo dis ꝺꝛ. genus oꝛgani est.

Pandus. a pādo dis deriuat̄ pād9 da dū. i. curu9. s3 pādū ꝓꝑe ē qꝺ dirigit capita i iferioꝛē ptē: curuū qꝺ in supioꝛē. oē tū curuū pt eē pādū ꝛ ecōuerso diuersis respectibus. vn̄ pādulus la lū aliq̄ntulū curuus. Et cōponit̄: vt repādulus la lu3

Panegoꝛizo. A pane deriuatur panegoꝛizo zas. i. sustentare.

Paneta. A panis ꝺꝛ hic ꝛ hec paneta te q̄ vel q̄ facit panem.

Panfagi9. pan qꝺ ē totū ɔponit̄ cū fagin qꝺ ē cōedē. ꝛ ꝺꝛ pāfagi9 a um q̄si oīa cōedēs. vn̄ ꝛ pāfagij dicti sūt q̄dā hoīes i ethiopia: q̄b9 ē cib9 totū qꝺ mādi pt: ꝛ oīa foꝛtuitu gignētia

Pangerista ste cōis ge. laudis decantatoꝛ. ꝛ deriuatur a pangericus ca cum.

Pangericus. A pāgo pro canere deriuat̄ pangericus ca cū. i. laudādo decātatus. vn̄ pangerice. i. laudāter: laudabiliter. ꝛ hoc pangericū ci. s. licētiosum ꝛ lasciuiosum genus dicēdi in laudibus alicuius: in cuius specie ꝛ cōpositiōe hoīes multis mendacijs adulantur.

Pangito tas. i. sepe vel frequenter canere: ꝛ dicitur a pango

gis pro cantare.

Pangitoriū. A pango pro cantare dicitur hoc pangitoriuȝ rij locus vbi multi simul canunt. s. chorus.

Pango gis. i. canere facit ptm̄ panxi: ⁊ caret sup̄. Pāgo gis. i. pacisci siue pactū facio: facit ptm̄ pepigi: ⁊ sup̄. pactū. Item pāgo gis. i. impellere vel iūgere facit ptm̄ pegi: ⁊ sup̄. pactū vn̄ V sus. Panxi dic cecini: diūxi dic hn̄ pegi. Cūqȝ pactū feci dicito tūc pepigi. Inuenit̄ ēt pāgo panxi pro palū figere vel plātare. Et no. ꝙ antiq̄ dicebāt pago gis pepigi ꝑ pacisci: vbi nos dicimus pāgo pepigi. Itē scias ꝙ pāgo. i. iūgo vel impello. Et ꝯponit̄ cū cō: ⁊ d̄r cōpingo gis cōpegi cōpactū: depingo depegi depactū: expingo expegi expactū: impingo gis pegi pactū: repingo gis pegi pactū. ⁊ in p̄dicta signatiōe pāgo ⁊ ei⁹ cōposita sūt actiua. Itē cōposita eius in p̄ritū mutāt a simplicis in i. ſȝ p̄terita ⁊ supina simplicis retinent īmutata. Pāgo in aliis significatiōibus nō mutat l̄ratura ī cōpositis sic̄ hȝ. ⁊ ꝑ pacisci est actiuū: ꝑ cātare simplr̄ neutrū. ſȝ ꝑ cātādo dicere vel laudare vel narrare actiuū est.

Paniceus. A panis d̄r h̄ paniceus ⁊ hec panicea cee q̄ vel que facit panē ⁊ paniceus a um ad panē pertinens vel de pane existens: sicut dicim⁹ paniceas mensas q̄ ad panē comedendū parant̄: vel q̄ fiunt de pane.

Paniciū. a panis deriuat̄ h̄ panicū ci vel paniciuȝ cii quoddā genus annone: q2 in quibusdā locis eo hoies sustentantur vice panis. vn̄ d̄r paniciū quasi panis vitiuȝ: q2 vice panis fungatur fm̄ quosdā. ⁊ est etymo.

Paniculus li dimi. paruus panis.

Panifex in panificio cas vide.

Panificū in panifico cas vide.

Panifico cas. i. panē facio. ⁊ cōponit̄ a panis ⁊ facio. ⁊ cor. fi. ⁊ inde h̄ ⁊ hec panifex cis q̄ vel q̄ panē facit. idē ⁊ panificus ca cū. vn̄ in. j. Re. ca. viij. Filias quoqȝ v̄ras facient sibi vnguentarias ⁊ focarias ⁊ panificas.

Panis. A pan qd̄ est oē vl̄ totū d̄r h̄ panis nis: q2 cuȝ oī cibo apponit̄: vl̄ q2 oē aial cū appetat. ⁊ fit acc̄us plural̄ i es vl̄ is ⁊ gt̄us plural̄ in uȝ: nō in iū: ſȝ n̄ts singularis desinat in is: ⁊ hēat pares syl. in n̄tō ⁊ in gt̄ō singl̄ari: sic̄ iuuenis ⁊ canis. vn̄ v̄sus. Is par p̄stat iū iuuenis canis excipe panis. Ista. n. faciūt gt̄m plura'ē i um iuuenū canū panū. vn̄ dōm ē. Video tris canes comedētes tris panes. Et vt d̄r i hystoriis super Exo. Panes ꝓpositiōis vocat̄ duodecī panes azimi de simila mūda valde: q̄ ponebāt̄ sup mēsa seni altrisec⁹: ⁊ cōstabāt singuli de duab⁹ decimis ephi. ⁊ singul̄ supponebat̄ patena aurea: ⁊ sup patenā pugillus thuris. in diluculo sabbati recētes ⁊ calidi panes īponebāt̄ mēse: ⁊ erāt ibi imoti vsqȝ ad sabbatū seq̄ns. tūc illis sublatis ⁊ thure incēso sup altari noui cuȝ alio thure substituebant̄. sublatos ꝟo soli sacerdotes cōedebāt. Dicebāt̄ ēt panes ꝓpositiōis: q2 propositi erāt corā dn̄o in memoriā sempiternā duodecim tribuū filioꝝ isrl̄. vel porro positi. i. a lōgo tp̄e positi: q2 ꝑ totā hebdomadā vel in eternū pp̄ successionē ponendi sunt.

Panniculus li paruus pannus.

Pannosus. A pānus d̄r pānosus sa sū. i. cincinnosus: vilibus pānis indut⁹. Et cōparat̄. vn̄ hec pānositas tatis. Iteȝ pannosus potest dici plenus ⁊ abundans pānis.

Pannucius. A pānus deriuat̄ pānucius cia ciū. i. pānosus: vilibus pānis indutus. ⁊ hec pānucia cie d̄r q̄dā vestis: q2 fit de diuersis pannis abscissa.

Pannus. A pan qd̄ est totū vl̄ oē deriuat̄ hic pānus ni: q2 ab oī hoīe appetitur. vnde depāno nas.

Panotius pan qd̄ est totū cōponit̄ cū ota vel otis qd̄ ē auris: ⁊ d̄r panotius tia tiū. vl̄ panotius fm̄ quosdam panotij in scythia ferunt̄ eē q̄dā hoies mūstruosi: cū diffusa magnitudine auriū: vt omne corpus ex eis ꝯtegant.

Panselenos. i. tota lux noctis. s. luna plena vel plenilunium. ⁊ d̄r a pan qd̄ est totū: ⁊ selenos qd̄ d̄r lux noctis.

Pansus sa sum. i. expertus extēsus: diffusus. s. q̄ ambulat nudis pedibus. ⁊ a pando dis fm̄ quosdam.

Pantapoles: pan quod est oē vel totū componitur cum pole qd̄ est vendere: ⁊ d̄r hic pantapoles. i. negociator qui multa vendit qui latine seplasiarius d̄r.

Panter teris actio panterē vel ra. ⁊ hec pantera re penul. prod. gen⁹ lupi. ⁊ d̄r a pan qd̄ est totū vel omne: q2 oīum aialiuȝ fit amicus nisi draconis: vel q2 in sui generis societate gaudeat: ⁊ ad eandē silitudinē q̄cq̄d accipit reddit.

Pantheon. pan qd̄ ē totū vel oē ꝯponit̄ cū theos qd̄ est de⁹ ⁊ d̄r h̄ panthe⁹ thei: de⁹ in se oia rep̄ntās q̄si oiuȝ deus. Idē q̄ ⁊ pan: ⁊ h̄ pantheū vl̄ pantheon. tēplū illi⁹ dei vl̄ tēplū oib⁹ diis ꝯsecratū sic̄ ē tēplū oiuȝ scōꝝ. Et vt refert̄ romani cum vniuerso orbi dn̄arēt̄ q̄ddā tēplū maximū ꝯstruxerūt: i cuius mediū suū idolū collocātes oiuȝ ꝓuinciaꝝ simulachra ꝑ circuitū statuerūt: respiciētia rectis vultib⁹ idolū romanoꝝ. Si q̄ ąt alia ꝓuincia rebellaret. cōtinuo arte diabolica illi⁹ ꝓuincie simulachrū idolo romanoꝝ posteriora voluebat tāq̄ innuēs ꝙ ab ei⁹ dn̄io recessisset. Cōcitati ḡ romani ad ipsaȝ ꝓuinciā copiosū exercitū destinabāt: ⁊ ipaȝ suo dn̄io subiugabāt. veꝝ nō suffecit romanis ꝙ oiuȝ ꝓuinciaꝝ sil̄achra ī vrbe sua haberēt: q̄n potius fere singul̄ diis tēpla singl̄a cōstruxerit tāq̄ȝ q̄ eos oiuȝ ꝓuinciaꝝ victores ⁊ dn̄os effecissēt. ſȝ q2 oīa idola tēplū ibi hr̄e nō poterāt: ad maiorē sue vesanie ostētatiōeȝ vnū tēplū ceteris mirabili⁹ ⁊ sublimi⁹ in honorē deoꝝ oiuȝ erexerūt: ⁊ pātheon qd̄ sonat totū de⁹ nūcupauerūt. Pōtifices eni idoloꝝ ad maiorē ppl̄i deceptionē finxerūt ꝙ sibi a cibele: quā oiuȝ deoꝝ matrē appellabant fuit impatū. vt de oib⁹ gētib⁹ vellēt victoriā obtinere filiis suis tēplū magnū fabricarēt. de h̄ ēt tetigi ō in collosseum.

Pantominus. A pan vel paton qd̄ est totuȝ ⁊ minus cōponitur hic pantominus ni. i. ꝑ oia ioculator.

Pannucula le in pannus est.

Panus. A pānus d̄r hic panus ni ꝟgula illa circa quā trama inuoluit̄. idē ⁊ cānellus d̄r: q2 ⁊ de cānis fit i q̄busdā locis. vn̄ Lucillius. Intētus mōstret rect⁹ sub tegmie pan⁹. Et d̄r a pānus: q2 eo pānus texat̄. vn̄ h̄ pānicula le dimi. naicula textricū: q2 ei⁹ discursu pāni texant̄. ⁊ d̄r a pannus ni vel pānus. Et vt dicit Pris. in. iij. li. in fine: panicula non seruat genus p̄mitiui: q2 pānus est mas. ge. panicula vero fe. ge.

Panxi est preteritū de pango gis.

Papa pe. i. admirabil̄: a papa qd̄ ē iteriectio admirātis: ꝙ ąt d̄r papa q̄si pr̄ patrū: ety. ē. ⁊ hic h̄ ⁊ h̄ papal̄ ⁊ h̄ le. ⁊ h̄ papale lis. ⁊ h̄ papat⁹ tus. Sȝ ꝯsueuit q̄ri: an in voto ꝯtinētie possit papa dispēsare? Ad h̄ dicūt q̄dā. ꝙ votū ꝯtinētie nō ē eēntialr̄ annexū ordini sacro. ſȝ ex statuto eccl̄ie. vn̄ vl̄ ꝙ ꝑ ecclesiā possit dispēsari i voto ꝯtinētie solēnisato ꝑ susceptiōeȝ sacri ordinis. Cū ąt votū ꝯtinentie eēntiale sit statui religiōis: ꝑ quā hō abrenūciat seculo totalr̄ dei seruitio mācipatus: qd̄ nō pōt sil̄ stare cū m̄rimonio: i quo incūbit necessitas ꝓuidēde ꝓlis vxoris ⁊ ꝓlis. ⁊ familie: ⁊ rerū q̄ ad h̄ req̄runt̄: vt dicit aplūs. j. ad Cor̄. vij. Qui est cū vxore sollicitus ē q̄ sūt mūdi: quō placeat vxori: ⁊ diuisus est. vn̄ nomen mōachi ab vnitate sumit̄ ꝑ oppositū ad diuisionē p̄dictā: vl̄ ꝙ in voto solēnizato ꝑ ꝯfessionē religiōis nō possit ꝑ ecclesiā dispēsari. Et rōnē assignat decretalis: q2 castitas annexa est regule monachali. vide ēt in bigamus.

Papalis in papa est: ⁊ ꝓducit penul.

Papas. a papo pas d̄r h̄ papas pātis. i. gnattio: q2 circa culinas papādo icedit. vl̄ papas d̄r pedagog⁹ cui ifātis disciplina cōmittit̄. Iuue. Timidus p̄gustat pocula papas. Sȝ h̄ papas patis d̄r grece q̄ddā gen⁹ lini cādidi ⁊ mobilissimi.

Papauer. A papo pas d̄r h̄ paper ueris: q2 semē eius papatur. Uel d̄r a papo qd̄ est pinguedo. q2 crassū habeat liquorē. ⁊ est herba somnorifera. ex qua ꝓfluit succus qui opion appellatur. vnde papauerinus na nū. ⁊ produ. papauer penl̄. in n̄tō: sed in gt̄ō eaȝ cor.

Pape interiectio admirantis.

Paphus insula est veneri ꝯsecrata. vn̄ paphius a um: qd̄ sepe inuenitur pro venereus a um. ⁊ inde q̄dā oliue dicitur paphie et est fe. ge. paphus.

Papia. A papa d̄r hec papia admirabilis ciuitas. vnde hic ⁊ hec papiensis

hęc papiensis ⁊ hoc se. ⁊ dicit͛ papia quasi pauperibus pia. hęc olim dicebatur ticinū.

Papias pie nomen cuiusdam auctoris: ⁊ consequenter libri. siri sive voluminis.

Papilio. a pape dr̄ h̄ papilio onis q̄dā auicula q̄ in suo aduē/tu meret͛ admiratione. vñ papiliones dicunt͛ tentoria ad silitudinē illi⁹ auis volātis. he auicule lumine accēso cōue/niunt ⁊ circumuolātes ab igne primo interire cogunt͛.

Papilla. a papo pas dr̄ h̄ papilla le caput māmille: qꝛ pueri eā q̄si papāt dū lactēt. Māmilla est ois eminētia vberis: sꝫ papilla est illud breue vñ lac trahit͛. ⁊ cor. pa. Uirg. Pa/sta sub exertā donec plata papillā ⁊c̄.

Papyreus rea reū in papyrus est.

Papyr⁹. a pyr qd̄ ē ignis dr̄ h̄ papyr⁹ri penl͛. pdu. q̄dā herba vl̄ gen⁹ iunci vt dr̄t. ⁊ dr̄ papyr⁹ q̄si parās pyr. i. ignē eo ꝙ i cereis ⁊ lāpadib⁹ ponit͛ ad ardendū. Dr̄ ēt h̄ papyr⁹ charta bōbicinata siue bōbicina. vñ papyr⁹ra rū ad papyꝝ ptinēs vl̄ de papyro extās. Dr̄ ēt p eodē papyre⁹ a um. Isa. xviij. Qui mittit in mare legatos in vasis papyreis vl̄ papyri su per aq̄s. i. vasis papyreis. i. i nauib⁹ de papyris. i. iūcis que papyri tāte sūt magnitudīs sꝫ historiā Alexādri vt naues fiāt ex eis. vl̄ in vasis papyreis. i. i chartis de papyris factis q̄s egyptij p legatos mittebāt duab⁹ tribub⁹ eūtes sup aq̄s vel in vasis papyreis. i. piridib⁹ de papyro fcis in q̄bus cō tinebant͛ vl̄ deferebant͛ ep̄le misse ab egyptijs p legatos ad exhortādū ⁊ animandū duaꝝ tribuū iudeos.

Papo. A popa dr̄ papo pas paui pare. i. comedere: qd̄ tm̄ ad pueros ptinet. Et ponit͛ q̄nq꜃ p noie. Persi⁹. Et filijs regū pueris papare minutū. sꝫ mādūcare ad viros ptinet.

Papula le fe. ge. i. carbūculus. Sunt eni papule minutissimā vlcera q̄ nascunt͛ in cute. ⁊ dolorē afferūt ⁊ scabiē ⁊ ardo/rē. Uirgi. i geor. Ardētes papule atq꜃ imūdus olētia su/dor. Mēbra sequat͛ ⁊c̄. Uel dr̄r a papo pas. qꝛ corrodūt carnē. vñ papulosus sa suꝫ. i. papulis plen⁹. ⁊ cōparat͛. vn/de hec papulositas tatis plenitudo ⁊ abundātia papulaꝝ. ⁊ papulentus ta tū in eodē sensu. Et cōparat͛. vnde h̄ papulē tia tie idem quod papulositas.

Papulentus ta tū in papula vide.

Par. a paro ras deriuat͛ h̄ ⁊ h̄ ⁊ h̄ par paris q̄tū ad vocē. sꝫ q̄tū ad significationē deriuat͛ a cōparo ras. pprie eni pa/res sūt q̄ iter se cōparari pñt. vñ pariter aduer. ⁊ h̄ paritas tis. Par cōponit͛: vt cōpar ris. i. coeq̄lis ꝯsilis. dispar ris. i. dissilis. Impar ris. i. nō silis: nō par. Separ ris. i. seorsum a pari. i. dissilis. Suppar ris. i. subiectus pari. ⁊ hinc dispa/ritas: cōparitas: iparitas: separitas: supparitas. ⁊ ē par ois ge. cū oibus suis cōpositis. ⁊ cor. pa. vñ Oui. epi. Siq̄ voles apte nubere nube pari. Inuenit͛ etiaꝫ h̄ par ris tm̄ in neu. ge. vt vnū par boum: duo paria caligarum.

Para prepositio grēca. i. iuxta vel apud: vel re: vel preter: vel trās. Itē para ē vbū impatiui modi. sꝫ tūc nō acuit͛ in fine.

Parabola. vt dicit Pap. parabole grēce: latine pūerbia vocā/tur: eo ꝙ in ipsis sub cōparatiua silitudine figure verboꝝ ⁊ imagines veritatis ostendunt͛. De hoc etiam supra dixi in quarta parte in ca. de tropis.

Paracinō. pir cōponit͛ cū acinō qd̄ ē incus. ⁊ dr̄ h̄ paracinon onis faber iouis fulminū eius fabricator. ⁊ dr̄ sic q̄si ignea incus: ab igne ⁊ incude. qꝛ sp̄ fit iuxta ignē ⁊ incudē.

Paraclysis grēce: latinę dicit͛ aduocatio vel cōsolatio.

Paraclytus. a paraclysis qd̄ ē ꝯsolatio dr̄ h̄ paclyt⁹ti. i. ꝯsola/tor. ⁊ sꝫ h̄ spūsscūs dr̄ paclyt⁹. i. ꝯsolator: qꝛ ꝯsolat͛ nos in oib⁹ angustijs nr̄is. Itē paclyt⁹ grēce dr̄ aduocatio. vñ pa/raclit⁹. i. aduocat⁹. ⁊ sꝫ h̄ ꝯuēit filio qꝛ ipē p nobis iterpel/lat apō prēꝫ. Pōt ēt spūsscūs ꝯgrue dici paclit⁹. i. aduocat⁹ ⁊ ꝯsolator: qꝛ p nobis aduocat ⁊ nos ꝯsolat͛ vt dicā i spūs. De paclyto āt spūscō dic̄ dn̄s i Iohā. Paraclyt⁹ āt spūsscūs quē mittet pr̄ i noie meo ille docebit vos oia. Et tāgunt͛ in hac auctoritate sex cāe missiōis spūsci. Primo nāq꜃ missus ē sup aplos ad ꝯsolādū mestos. qd̄ notat͛ cū dr̄ paclit⁹: qd̄ ē idē qd̄ ꝯsolator. Scd̄o ad viuificādū mortuos. qd̄ notat͛ cū dr̄ spūs: qꝛ spūs ē q̄ viuificat. Tertio ad scificādū immū/dos. qd̄ notat͛ cū dr̄ scūs. sic eni dr̄ spūs qꝛ viuificat: ita scūs qꝛ scificat ⁊ mūdat. vñ scūs idē ē qd̄ mūd⁹. Quarto ad cō/firmādū amorē. iter discordes ⁊ odiosos. qd̄ notat͛ i h̄ ꝙ dr̄ pr̄. Pr̄ eni dr̄ eo ꝙ nāl'r diligat nos. Quīto ad saluādū iustos. ꝙ notat͛ i eo ꝙ dr̄. In noie meo: qd̄ ē iesus q̄ salus i/terp̄tat͛. In noie ḡ iesu. i. salutis pr̄ misit spm̄scm̄: vt osten/deret ꝙ ad saluādas gētes venit. Sexto ad docendū igna/ros. qd̄ notat͛ in eo ꝙ dr̄. Ille vos docebit oia.

Paradigma exponit͛ in q̄rta parte in ca. de tropis. 208

Paradisus si mas. ge. vñ Gen. ij. Plātauerat āt dn̄s de⁹ padi/suꝫ voluptatis a pncipio: i quo posuerat hoīeꝫ quē forma/uerat. Est āt padisus loc⁹ i orientis ptib⁹ ꝯstitut⁹. ⁊ dr̄ padi/sus grēce hort⁹ latīę eden hebraice: qd̄ latie delicie iterp̄ta/tur. ꝯiūcta h̄ duo sonāt hortū deliciaꝝ. ē. n. oi gn̄e ligni po/miferaꝝ arboꝝ ꝯsit⁹. hn̄s ēt lignū vite. ⁊ dr̄ padisus q̄si pa/rās dei visū. vl̄ q̄si patis dās visuꝫ. ⁊ ē ety. sꝫ Hug. Nota h̄ ꝙ padisus credit͛ eē q̄dā loc⁹ terrestris ⁊ corpalis i deter/minata pte terre sit⁹: tpatissim⁹ ⁊ amen⁹. vt hō nullis ptur/batiōib⁹ ipedit⁹ spūalib⁹ delicijs q̄ete frueret͛. Huc āt locū estimāt sub eq̄nociali eē v'sus ptē orietalē: eo ꝙ locū illuꝫ q̄dā phi tpatissimū asserūt. Ex quo ēt loco nil⁹ vn⁹ de q̄t/tuor fluminib⁹ padisi fluere vr̄. vñ sꝫ Bedā volūt i orietā/li pte eē padisuꝫ lōgo iteriacēte spacio vel maris vel terre a regiōibus q̄s icolūt hoīes secretū vel in alto sitū. vñ nec aq̄ diluuij illuc puenerūt. Sꝫ ꝯsueuit q̄ri: quō itelligat͛ illō qd̄ dicit dn̄s in cruce latroni. Amen dico tibi: hodie mecuꝫ eris in paradiso: Ad h̄ pōt dici: ꝙ h̄ nō ē itelligēdū de pa/radiso terrestri: qꝛ passio xp̄i nō reducit ad illū padisuꝫ. sed ad celestē. Qui q̄dē padisus pōt accipi dupliciter. s. sꝫ glo/riam fruitionis. ⁊ sic statiꝫ moriēs in padiso latro fuit. Uel q̄tū ad locū glie conuenientē. ⁊ sic nullus paradisum itra/uit ante ascensioneꝫ. Quare aūt deus ꝯcessit homini vt co/mederet de oi ligno padisi: excepto ligno sciētie boī ⁊ ma/li. dixi in obedio dis: vide etiā in rompheа.

Paradoxus. doxa grēce latinę glīa cōponit͛ cū paro ras i vel para ꝑpōne grēca: qd̄ ē iuxta vel ad: ⁊ dr̄ padox⁹. i. admira/bilis: vel q̄si patus ad vanā gloriā hui⁹ mūdi. vñ h̄ pador/xa re mulier talis. ⁊ adiectiue pōt declinari padoxus xa xū. vñ q̄dā liber Tullij itiulat͛ Tullius de padoxis: qꝛ i eo tra/ctat͛ de padoxis. ⁊ dr̄r ibi padoxe dicta vel snīe ad mūda/nam gloriam pertinentes: q̄si laudes gloriose vel parate. ⁊ inde hec paradoxia xie talis gloria vel laus.

Paraemenon componit͛ a para ⁊ emenon: quod est dies vel tp̄s: ⁊ dr̄ paraemenon quo noie vocat͛ apud grēcos p̄teri/tū iperfectū: quod designat rem paulo ante perfectā. quasi adiacens tp̄s. Quidaꝫ dicunt paraemenon.

Paraſernum exponitur in dos dotis.

Parafrastes. A para qd̄ est iuxta: vel a paro ras ⁊ frasis cōpo/nit͛ h̄ pafrastes stis. i. loq̄r: q̄si iuxta loq̄lā vel locutionē. vl̄ patus. i. prōptus ad loquēdū. vel pafrastes dr̄ ppē nō di/sertor: nō bonus sꝫ malus iterp̄s. vl̄ parafrastes sꝫ quosdā dr̄ q̄ minus bn̄ iterp̄tat͛: q. s. nō trāsfert lr̄aꝫ ex lr̄a sꝫ sensuꝫ ex sensu. vñ parafrastes locutor iuxta sensuꝫ: sed nō sꝫ lr̄aꝫ vñ Hiero. in plogo Regū. Uel interp̄tē me estimato: si gra/tus es: vel parafrasten si igratus: q̄q̄ mihi oino conscius nō summutasse me quippiam de hebraica veritate.

Paragoge expōit͛ in. iiij. pte i. c. de metaplas. ⁊ acuit͛ in fine.

Paragāda ornamētū pallij vl̄ vestis: qd̄ vulgo friseꝫ dicit͛.

Paragoria: in paragorisas exponitur.

Paragorizo zas. i. mitigare: lenire. oblectare. tpare. vñ h̄ para/goria rie. i. mitigatio. ⁊ quedā medicina sic dr̄. qꝛ lenit.

Paragraphus. a para qd̄ ē iuxta. ⁊ graphus scriptor vel scri/ptura cōponitur. vt hic paragraphus vel paragraphū phi nota sic facta. §. que apponitur ad separandas res a rebus que in connexu concurrunt. ⁊ cor. gra.

Paragus gi auis mali hominis: vt dicunt.

Paralellus. a para qd̄ est iuxta dr̄ h̄ paralella le. Paralelle di/cunt͛ linee eque distātes: q̄ q̄uis in infinitū ducant͛ nunq̄

cõcurrũt:qð nõ fieret ſi vna lineaꝝ ad aliã plus ex vna pte q̃ ex alia accederet. Et h paralellus li: ⁊ hoc paralellum li: circulus eque diſtans ab alio ⁊ ſunt circuli illi q̃nq; in ſpera q̃ paralelli vocant̃: quaſi eque diſtantes: nõ q2 equalis ſit diſtantia iter quoſlibet ſibi primos. ſ3 q2 q̃libet paralellus a ſibi primo ſm oẽs ſuas partes equalr̃ diſtat.

Paralypomenon. a paron qð ẽ iuxta: ⁊ emenon qð eſt dies vł tp̃s: cõponit̃ h paralypomenon nomẽ cuiuſdã libri: q̃ſi ſermo dieꝝ. Uel ex para qð eſt p̃ter vel re. ⁊ hypos qð eſt ſub: ⁊ mene qð eſt defectus cõponit̃ paralypomenon grece qð nos p̃termiſſoꝝ vel reliquoꝝ dicẽ poſſumus: q2 ea q̃ in lege vel libris regũ vel omiſſa vel nõ plene relata ſũt in iſto lib. i. poſtea ſũmatiꝫ ⁊ breuiter explicant̃. vñ Hiero. in ep̃la ad Paulinũ. c. vij. dic̃: Paralypomenõ liber inſtrumẽti veteris epithome: talis ac tãtus ẽ vt abſq; illo ſi q̃s ſciaꝫ ſcripturaꝝ ſibi voluerit arrogari ſeipſm irrideat. Per ſingula q̃ppe noĩa iũcturaſq; vboꝝ ⁊ p̃termiſſe in libris regũ tãgũtur hiſtorie ⁊ innumerabiles explicant̃ euãgelij q̃nes: vide ẽt in epithoma. ⁊ acuitur in fine paralypomenon.

Paralyſis a para quod eſt re. ⁊ lyſis cõponit̃ h palyſis ſis. i. reſolutio. ſ. morbus quo mẽbra diſſoluunt̃. vñ palyticus ca cũ q̃ talẽ patitur infirmitatẽ ſ3 Hug. q̃dã dicũt q̧ cõponitur a para ⁊ leſio: ⁊ dicit magr̃ bñ. q̧ paralyſis pdu. i ante a ⁊ nõ d3 accentuari in fine ſicut nec hypocriſis.

Paralyticus pe. cor. in in paralyſis eſt.

Paralogiſmus. a para qð eſt iuxta ⁊ logos cõponit̃ h palogiſmus mi. i. ſophiſtica argumẽtatio: q̃ſi iuxta rõnẽ vel diffinitionem ſylogiſmi. vnde paralogiſticus ca cũ. ⁊ paralogizo zas. i. paralogiſmũ facere vel palogiſtice loqui. vł paralogiſmo concludere vel decipere.

Paraneticus ca cũ. i. interpoſitus. ⁊ d2 a paranimphus. vñ q̃dã ode Horatij intitulantur paranetice. i. interpoſitiue.

Paranimpha. a para quod eſt iuxta. ⁊ nimpha ſpõſa cõponitur hec panimpha phe. i. p nuba q̃ viro nimphã iungit: ⁊ hic panimphus. i. internũcius iter ſpõſũ ⁊ ſpõſam. ſ. q̃ viro nimphã diũgit: ſicut btũs Joãnes d2 paranimphus dñi.

Paranomaſia exponitur in quarta pte in ca. de ſcemate.

Paranomeon eſt in quarta pte in ca. de ſcemate.

Parapſis. a par ⁊ apſida qð eſt latus cõponit̃ vt hec papſis ſidis. i. diſcus. vnde Juue. Qui multa magnaq; parapſide venat. Et d2 parapſis vas q̃drãgulũ ⁊ q̃drilateꝝ q̃ſi pibus abſidis. i. lateribus. ⁊ mutat̃ b in p: ⁊ ſcribit̃ p pſ.

Paraſceue. Paro ras cõponit̃ cũ cena. ⁊ d2 h paſceue ues. i. p̃paratio cene. Hoc noĩe dicebat̃ feria ſexta ſabbati: in q̃ p̃parabant̃ nec̃ia ſabbati ſ3 Hug. In hiſtorijs ãt d2. Paraſceue grece latine p̃paratio. Sic dicebãt feriã ſextã. q2 i ea p̃parabant̃ nec̃ia ſabbato: ſic̃ ⁊ i deſerto duplex colligebat̃ mãna: grecis admixti: iudei grecis vtebant̃ vocabulis.

Paraſitaſter: in paraſitus vide.

Paraſitus. papſis cõpõit̃ cũ ſit⁹. ⁊ d2 h paſit⁹ ti: q̃ſi i papſide ſitus. i. leccator. vł paſit⁹ cõpõit̃ a po ras ⁊ ſit⁹ tus tui. Jnde d2 paſit⁹ leccator vł ioculator: q̃ ſi parãs. i. rep̃ſentãs ſit⁹. i. cõpõnes ⁊ geſtus diuerſoꝝ. ſ. q̃ ſcit ſuo geſtu repñtare geſtus ⁊ cõpõnes mltoꝝ. vł pa. i. iuxta: ſit⁹ vẽter: ĩde paſit⁹. i. iuxta vẽtrẽ vł para. i. iuxta vel apud ſitos. i. frumẽtũ. vñ d2 ſitoriũ vas vbi cib⁹ de frumẽto ſolet repõi vñ paſit⁹ q̃ſi ad aliquẽ frumẽratus. i. nutrit⁹ ⁊ paſtus. vñ h paſitulus li di. ⁊ h paſitaſter ſtri: ⁊ h ⁊ h paſita te. ⁊ paraſitula le dimi.

Paraſtra. par cõponitur cũ ſto vel ſtans. ⁊ dicitur hec paraſtrata te: Paraſtrate ſtipites ſunt pares ſtãtes quibus arbor nauis ſuſtinetur.

Parca ce a pco cis d2 pca ce furia ifernal̃. Et dr̃ pce a parcendo p ãtiñ: q2 minime pcũt: q̃s tres eẽ voluerũt: vnã q̃ vitã hoĩbus ordinet: alterã q̃ ꝯtexat: tertiã q̃ rũpat. Jncipimus eñi cũ naſcimur: ſum⁹ cũ viuim⁹: deſinim⁹ cũ iterim⁹. vñ h ⁊ h pcalis ⁊ h le ſ3 Hug. Pap. vo dicit. Parce facte dcẽ ſunt a paganis: q̃ quidẽ tris eẽ dicunt̃ cloto: lacheſis atropos: dicte p catantifraſim: q2 nemini parcant: vnde d2: Cloto colum baiulat: lacheſis trahit: atropos occat.

Parcitas a parcus ci addita tas ſit hec parcitas tatis. ⁊ deſignat quandoq; virtutem: quandoq; vitium.

Parco cis pepci vel parſi ſũ: parcere. i. ꝯdonare nõ multũ expẽdere. miſereri: dimittere. Parco cũ oĩbus ſuis cõpoſitis ſiqua h3 eſt neutꝝ ſ3 Hug. Priſ. ẽt dicit in. x. li. tractans de vbis tertie ꝯiugationis deſinẽtibus in co. Jn co: r antecedẽte vnũ inueni: parco peperci qð ⁊ parſi facit prtĩ. Et infra dicit peperci vel parſi facit parſũ ſupi. ſ3 in ſi terminãtiũ regulã i in tum. vñ parſurus participiũ futuri tp̃is peperci tamen magis nunc eſt in vſu q̃ parſi.

Parcopollex cis: pollex cõponitur cũ parco cis: ⁊ d2 h parcopollex cis. i. tramellum: q2 parcit pollici.

Parcus a parco cis deriuat̃ parcus ca cũ q̃ q̃nq; ſignat auaꝝ q̃nq; iter auaꝝ ⁊ pdigũ: plus tñ accedit auaro q̃ pdigo ſic̃ ecõtrario. largus plus accedit pdigo q̃ auaro. vñ quidam: Prodigus ẽ animi. vino retinẽda pfundẽs. Largus q̃ ſua ptus facit ex rõne libẽter. Parcus nõ retinet q̃cq̃d non poſtulat vſus. Nã retinet cupide qð res depoſcit auarus. Et cõparatur parcus cioꝛ ſimus. vñ parce ſius ſime aduer. parcus cõponit̃ q̃ parcus. perparc⁹. i. valde parcus ſ3 Hugo. Pap. dicit. Parce. honeſte. moderate. nõ nimiũ. parcus. i. frugi. qð ẽ moderatos. ſeruator ⁊ abſtinẽs alieno. ſuo ꝯtẽtus. vel parcus nimis tenax. ſordidus vide in pdigus.

Pardus di beſtia varia eſt ⁊ velociſſima. ⁊ inde componitur leopardus di ſm Hug.

Parẽs a pario ris deriuat̃ h ⁊ h parẽs tis duũ geneꝝ. i. pr̃ ⁊ mr̃. ⁊ facit gtũs plalis parẽtũ. Jnuenit̃ ẽt parẽtiũ qð pbat̃ p actm̃ plalẽ q̃ deſinit i es vł i is q̃ ppus ẽ in iũ terminãtiũ gtĩñ. ſic̃ dixi i tertia parte vbi egi de dtõ plali tercie declinatiõis. ⁊ dr̃ pr̃ ⁊ mr̃ parẽtes a pariẽdo ⁊ nõ a parẽdo. qð pbat̃ i h. q2 peo p̃mã pdu. ſ3 parẽs i p̃dicta ſigtiõe p̃mã coꝛ. Parẽs ẽt accipit̃ p ꝯſanguineo vł affine. vñ h parẽtela le. i. cognatio. ꝯſanguinitas. ꝯgermanitas. ꝯtribulitas. ⁊ h ⁊ h parẽtalis ⁊ h le. vñ parẽtaliter aduer. ⁊ h parẽtalitas tatis. i. ꝯſanguinitas. Jnuenit̃ ẽt parẽs tis. ge. oĩa. i. obediẽs a pareo res. ⁊ tũc pducit p̃mã. vñ vſus. Nõ ſũ ple parẽs. non ſum niſi pario parẽs. vide in honoro.

Parentalia a parens deriuat̃ hic ⁊ hec parẽtalis ⁊ h le. ⁊ hec parẽtalia liũ vel lioꝝ. dies feſtus paganoꝝ cũ ſacrificabant aĩabus parentũ ſm Hug. Papi. vero dicit. Parentalia dies feſti paganoꝝ propinquitas.

Parentela le pe. pdu. in parẽs exponitur.

Parẽtheſis q̃dã trop⁹ ẽ. de quo dixi i q̃rta pte i ca. de tropis.

Parẽticida a parẽs ⁊ cedo dis cecidi cõponit̃ h ⁊ h parẽticida de pe. pdu. q̃ vel q̃ parẽtẽ occidit. vñ h ⁊ h parẽticidalis ⁊ hoc le. ⁊ hoc parenticidiũ dij. i. occiſio parentũ.

Parẽto tas. i. pr̃ẽ3 vel mr̃ẽ3 imitari. vł ſacrificare vmbris parẽtũ ⁊ tũc deriuat̃ a parẽs. Jnuẽit̃ ẽt parẽtale. i. ſacrificare mortuis. p̃ma pdu. ⁊ tũc deriuat̃ a peo res. vt parẽtare vmbris vł tumulũ mortuoꝝ frequẽt̃ parẽ. i. obſeq̃ vł miſtrare.

Pareo res rui. i. obedire ⁊ parere. i. apparere. Parere p obedire caret ſupino. pro apparere inuenit̃ peritũ tu. ſ3 raro. Jn hac ſignificatione pareo componitur vt appareo res rui ritum. vnde Ap̃lus. Apparuit gr̃a ſaluatoris noſtri. Cõ3 pareo res rui. i. ſit̃ parẽ. vñ in Geñ. xxxvij. ca. Puer nõ cõparet ⁊ ego quo ibo. Pareo i vtraq; ſigtiõe cũ ſuis cõpoſitis eſt neutꝝ. ⁊ pdu. hãc ſyllabã pa. vñ Oui. de reme. Que nimis apparẽt rhetia vitat auis. ⁊ I Greciſ. Ho. Apparẽs paret ⁊ q̃ bñ paret obedit. Parere qñ ẽ ĩfinitiu⁹ de pario ris tertie ꝯiugatõis coꝛ. penul. Qñ vo ẽ ĩfinitiuus de pareo res ſcđe ꝯiugationis. i. obedire vel apparere. pdu. penul.

Paries a par dicitur h paries etis. q2 ſemper ſunt duo parietes. vel a latere vel a fronte q̃ cõſpiciunt ſe. aliter ſtructura deformis eſſet. ⁊ coꝛ. penul. tã. in ntõ q̃ in gtõ. ⁊ eſt maſ. ge. vnde pſal. Tanq̃ parieti inclinato.

Parietina a paries deriuat̃ hec parietina ne penul. pdu. ⁊ eſt parietina parietum ruina. ſ. vbi parietes ſtant ſine tecto ⁊ habitantibus. vnde Ezech. xxxvj. Montibus ⁊ collibus vallibuſq; deſertis parietinis.

Parieto a paries deriuat pariecto tas.i.parietes aptare. vnde departecto tas: et disparieto tas. et expariecto tas in eodē sensu.s.parietes auferre. et cor.e ante t.

Parietulus li dimi.paruus paries.

Parilis a par deriuat hic et hec parilis et hoc le.i.eqlis. vn̄ pariliter aduer. et hec parilitas tatis.i.equalitas silitudo. et cor.penul.parilis: sȝ designat in ilis. et deriuet a noie sȝ Pris.

Parilitas tatis cor.li: in parilis exponitur.

Pario ris pepi ptū vl' pitū: pere.i.partū face: laborare: acqre. Et ē h signio tracta ex alia: qz cū mulier pit acqrit et i labore ē: sȝ postea nō meminerit laboris pp gaudiū: qz nat⁹ est hō i mūdū. Et erat olī hoc vbū qrte ɔiugatiōis. vn̄ Oui. Oua parire solet gen⁹ pēnis ɔdecoratū. vn̄ et cōposita ab eo sunt qrte ɔiugatiōis. Pario cōpōit cū ab vl' a. et dr̄ apio ris rui: et cū cō et dr̄ cōperio ris cōpi cōptū.i.iuenire. Itē cū ex et dr̄ expior riris exptū vbū cōe.i.pbare vl' pbari. Itē cū ob et dr̄ opio ris rui. Itē ex ob et pio ēt cōpōit opior riris opt⁹ suȝ deponētale.i.expectare: et pdu.pmā. sȝ opio poti⁹ pmā cor. Itē cōponit cū re et dr̄ repio ris reppi qō duplicat p in ptō cū diminuit pma syllaba respectu pñtis. Pario tertie ɔiugatiōis ē et neu. et vt dictū ē facit sup.ptū tu: qō pbat p pt⁹ tus tui: et p pturio. et alr facit pitū tu: qō pbat p paritur⁹ ra rū. Cōposita ab eo sūt qrte ɔiugatiōis: et oia faciūt sup.in ptū et ptm̄ in rui. et mutata a in e pter cōpio et reperio: q faciūt cōperi repperi: et oia sūt actiua pter expior cōe: et operi or deponētale p expectare sȝ Hug. Et scias q partū dēret eē sup.ei⁹: sȝ iueniat paritū. vn̄ dic Pris.in.x.li. In rio vnū iuenio tertie ɔiugatiōis pario peperi. vetustissimi tn̄ sȝ qrtā ɔiugationē h ptulisse ineniunt. Oui. Oua perire solet genus pēnis ɔdecoratū: sup.partū dȝ eē. vn̄ et part⁹ et parturio ris meditatiuū. et parito freqñ. Magr āt hn̄. sȝ modernos meli⁹ declat dicēs. Pario tertie ɔiugatiōis facit ptm̄ in ri: prima syllaba geminata: vt peperi et sup.partū qō antiq dicebāt ēt paritū. vn̄ pariturus. Cū suis āt cōpositis redit ad qrtā. et facit ptm̄ in ui diuisas vt aperio ris rui apertū pter reperio ris. et cōperio ris cū oib⁹ suis cōpositis hȝ r añ tū in sup. vt aperio apertū. Itē scias q ɔsueuit b mutari i pi vt opperio. Sȝ i operio et operior abijcit sic d in opio. vn̄ cor. pmā perio. vn̄ qdā. Nemo sit pceps cāa aperire latētes. itē Uir gñat mulierqȝ parit: sȝ gignit vterqȝ. De h ēt dixi i apeio. et dicā in reperio ris. et vt dicit Pris.in.x.li. Faciūt participia in sus vba que in li vel in ri: vel in ti termināt ptm̄ actiuoꝝ: vt pepuli pulsus: perculi perculsus. suffero sustuli anomaliū est et sublatus facit: excipitur peperi partus differentie cā: peperci enim parsus facit.

Paris huius paris vel paridis. fuit filius priami qui helenā rapuit: et cor.penul.paridis.

Pariscus.a paro ras dr̄ h pariscus sci.qstor q clamat i foro.

Paritonus ni pe.cor.i.cantor qui parit tonos: a pario et tonus componitur.

Parius.a paros isula dr̄ parius ria riū. et qz i illa isula marmor abūdat: iō qñqȝ parius pōit p marmoreus. Qñqȝ ēt parius planus vl' albus ad modū marmoris dr̄. vn̄ iuenit marmor pariū: et in primo Esdre dr̄ pariostratū lapide.

Parma a paru⁹ dr̄ h parma me leue scutū qsi parua: et qlibet leuia arma prit dici parme qsi parue. itē parma ē dcūs qdā fluui⁹ a pruitate a quo ciuitas adiacēs dr̄ h pma me: et ē p fluuio mas.ge. p ciuitate fe.ge. vn̄ h et hec parmēsis et h se.

Parmeus mei.paruus meās: a paruus et meo as.

Parnasus a par et nasus qō ē elatio cōponit vt h parnasus si: qdā mōs qi pares hēat nasos.i.duas elatiōes.s. eliconē et acteronē vl' citherone sȝ Hu. Sȝ si parnasus vt dic Hug. cōponit ex duob⁹ rectis.i.itegris.s.par et nasus dȝ sȝ Pris. declinari ex vtraqȝ parte. declinat tn̄ ex fine tm̄ et pter h qdā dnt cū qbus ego q parnasus nō ē cōpositū qz fuit impositū a grecis q nūqȝ habuerūt respectū ad noia latia par et nasus. et hoc vult magr hn̄. et pdu.pe.parnasus. Et q dr̄ parnasus qsi pares hēat nasos: ethymo est.

Paro ras raui.i.pparare: ornare. vn̄ parat⁹ ta tū nomē. et oparat. vt parat⁹ rior sim⁹. vn̄ parate ti⁹ sime aduer. Itē a paro h parat⁹ tus tui. Paro cōpōit vt apparo ras.i. valde et diligēter parare. vn̄ h apparat⁹ tus tui. itē cōparo ras: disparo ras.i.spectare diuidere. itē iparo ras pparo ras.i. añ vl' pre alijs parare: reparo ras.i.iteꝝ vel retro parare. separo ras.i. diuidē. itē paro ras actiuū ē cū oib⁹ suis cōpositis: et cor. pa. Un̄ Oui. de reme. Bella mihi video bella parant ait.

Paro paronis mas.ge.nauis pyrataꝝ. et dr̄ a pyrata. vide in mioparo.

Parrochia.a para qō ē iuxta: dr̄ h prechia chie.i.adiacēs domus dei vel icolat⁹ vel diocesis. vn̄ parrochian⁹ na nū.i.de parrochia exñs: parrochiani ēt et parrochi olīȝ dicebātur qz legatis reipublice iter facientibus necessaria pbebant.

Paroemia exponitur in qrta parte in ca.de tropis.

Parophonista paro ras cōponit cū phonos qō est sonus: et dr̄ hic et hec parophonista ste.i.cātator quasi parans.i.incipiens phonos.i.cantus.

Parotida.a para.i.iuxta: et ota qō est auris: cōponit hec parotida de globus qui nascitur in aure. vnde parotidus da dum: qui globos hȝ in aure. et cor.ti.

Paroximiū mij.i.cōmotio febris vel ēt alterius rei.

Patricida.a parenticida: abijciunt e et n: et mutat t i r. et dicit parricida. vel cōponit a pre vl' a pari vel a pria.s.q occidit prēȝ: vel parē vel priaȝ pdidit. vn̄ h et h paricidalis et h le: et h paricidiū et h parricidia die lex de paricidio q et parēticidia dr̄ sȝ Hu. et vt di. Pris. parricida siue a pari siue a pre siue a parēte cōponat dicēdū ē parricida per geminuȝ r. Et Pap. di. Parricida ppe dr̄ q parētē occidit. quē qdā veteres parēticidā dixerūt: qsi pricidiū i quocūqȝ itelligi possit cū sint hoīes hoīb⁹ pes. Et scias q antiq dixerūt pricida de: q prēȝ occidit. vn̄ i epl'a pma ad Thimo. iuenit pricidis et matricidis. Pap. ēt dicit patricida et parricida q parētes occidit: et hoc veꝝ est sȝ antiquos. Nam sm modernos et Pris. dicendū est parricida: siue a pari siue a patre siue a parente cōponatur vt dcm̄ est: et pducit ci.

Parricidia. in parricida est.

Pars.a partior tiris deriuatur hec pars partis. vn̄ partim aduerbiū. Pars cōponitur vt compars tis. expars tis: particeps pis impars dis ge.

Parsi est ptm̄ de parco: vt habes in parco cis.

Parsimonia.a parsi ptō de parco cis dr̄ hec parsimonia nie.i. abstinentia.s.mensuram refectionis nō excedēs: et est virtus sm Hug. Pap. vō dicit: parsimonia frugalitas temperantia. parcitas: pietas: modica continentia.

Parsum su est supinū de parco cis.

Parthus. h parthia thie ē qdā pruicia. vn̄ parth⁹ thia thū pthic⁹ ca cū. vn̄ in Actib⁹ aplōꝝ. Parthi et Medi et Elamite.

Partialis.a pars dr̄ hic et hec partialis et hoc le. vnde partialitas tatis. et partialiter aduerbium.

Particeps.a capio et pars cōpōit h et h et h particeps pis.i.capiēs partē: ɔsors ɔsci⁹ adiutor socius. Propha. Particeps ego sum oium timentiū te: qz charitas oia hōa q siūt in ecclesia facit eē cōia: et cor.pe.tam in ntō qȝ in gtō.

Participiale: in participium vide.

Participiū: a particeps dr̄ h participiū pij: qsi particapiū: qz partē suoꝝ accñtiū capiat a vbo et partē a noie et ide h et h participialis et h le: et dr̄ nomē pticipiale illō qō a pticipio descēdit. vt amās amator amatrix et amatus. inde amatio sm pris. De participio supra dixi in.iij.parte in tractatu de participijs. et in edifico.

Participo pas verbū actiuū.i.partē capere vel dare: et cor.ci. et deriuatur a particeps pis.

Particula le: a pars dr̄ h particula le dimi. vn̄ h et hec particularis et hoc re. vnde particulariter aduerbium.

Partic⁹ a pars driuat h ptic⁹ ci.i.negociator pticulas vēdēs.

Partior tris partit⁹ suȝ. vn̄ h partitor toris. Et scias q antiq dicebāt partio tis tiui. vn̄ et cōposita iueniūt tā deponētia sm nos qȝ actiua sm antiquos in eodē sensu: vt bipertior tiris. et bipertio tio.i.i duas partes diuidē tripartior tiris: et

triptio tis: q̄dripartior tiris: ꝛ q̄dripartio tis: q̄nquiptior tiris ꝛ q̄nquiptio tis. i. in tres vł in q̄ttuor vł in q̄nq̄ ptes diuidē ipartior tiris: ꝛ iptio tis. Et scias ꝙ oia v̄ba q̄rte ꝯiugatiōis oli faciebāt futuꝝ in bo ꝛ in bor. vñ adhuc i theologia iuenit ptibor ꝛ metibor. ſꝫ h̄ antiq̄tas absoluit: sicut dixi in tertia parte vbi egi de preteritis quarte ꝯiugatiōis in fine. Itē nota ꝙ ptior dꝫ scribi p t: qḋ pōt dinosci ad secūdā ꝛ tertiā ꝑsonā p̄ntis idicatiui: ꝛ accipit sonū de c.

Partitio onis fe. ge. ꝛ h̄ ptio p syncopā. ꝛ h̄ ptitudo. i. ptitio ꝛ formaṫ pticio a ptit⁹ ta tū partiti addita o fit h̄ partitio.

Partitiuū qḋ sit nomē partitiuū est dictū in tertia parte i ca. de superlatiuis: in tractatu de spēbus noīum.

Partitudo dinis in partitio est.

Parturio a pario ris pepi partū tu addita rio fit parturio ris v̄bū meditatiuū. ꝛ cor. u ante r. ꝛ poniṫ q̄nq̄ p suo primitiuo vt ibi. Parturient mōtes: nasceṫ ridiculus mus. i. parient. A parturio d̄r hec parturitio onis.

Partus a pario ris deriuaṫ h̄ part⁹ tus tui act⁹ vel passio pariendi. ꝛ id qḋ pariṫ. i. puer soboles. ꝛ desinūt datiuꝰ ꝛ abltiuꝰ plurales in ubus ad dr̄ām ablatiui de pars tis partib⁹. itē partus ta tū adiectiue. i. acquisitus. Ouid. Nō minor ē virtus q̄ querere parta tueri.

Paruipēdo dis dere a paruo ꝛ pēdere ꝛ d̄r paruipēdere paꝝ appreciari: ꝯtēnere: nullius ponderis vel valoris estimare. Et nota ꝙ paruipendo: vilipēdo: floccipendo. ꝛ nauipēdo: nihilipendo: idem signant.

Paꝝ paruū syncopaṫ sm̄ ꝙ dꝫ poni aduerbialr̄ ꝛ d̄r paꝝ pro paruū. vñ Pris. cū deberet exēplificare ꝙ nomen pōiṫ loco aduerbij exēplificat de paꝝ nō ꝙ velit paꝝ eē nomen ſꝫ ꝙ paꝝ obtinet locū nōis paruū: ſꝫ ꝙ dꝫ poni aduerbialr̄. ſꝫ si nō ponereṫ sic pculdubio nomē loco aduerbij tūc nō poneret. Paꝝ cōponiṫ cū per ꝛ d̄r parūper. i. valde paꝝ. Inueniṫ ēt parūante: ſꝫ potius sūt due dictiones.

Parūculus li. i. pua nauicula pirataꝝ. ꝛ ē di. ā paro paronis.

Paruus a purus deriuaṫ paru⁹ ua uū. ꝛ cōparaṫ vt paru⁹ uior uissimus. vñ parue uius sime aduer. ꝛ h̄ paruitas tatis ꝛ paruulus la lū. ꝛ d̄r paruus q̄si paruū valēs. ꝛ ē ety. Paru⁹ cōponiṫ vt paruipēdo dis: paruifacio cis. i. paꝝ appreciari vilipēdere sm̄ Hug. Sed cōiter d̄r ꝙ irregulariter cōparatur. vt paruus minor minimus.

Pascha a phase d̄r h̄ pascha sce: qḋ iterꝑtaṫ trāsit⁹ q̄si pascha. Tūc eni dn̄s nr̄ a morte trāsiuit ad vitā de mūdo ad p̄rē. Pascha eni fuit q̄n iudei egyptū exeūtes mare rubꝝ trāsierūt. ꝛ post trāsitū leticie canticū cecinerūt ꝛ pascha tūc primū celebratū est. vñ h̄ ꝛ hec paschalis ꝛ h̄ le. ꝛ pascho as. i. pascha celebrare. Et nota ꝙ pascha declinaṫ irreglr̄ sm̄ genus vel ſꝫ declinationē. Cū. n. sit p̄me declinationis in a desinens nō deberet eē neu. ge. Itē cū sit neu. ge. nō dēret esse p̄me declinatiōis cū desinat in. a. ḡ dēret regulariter declinari h̄ pascha paschatis nō h̄ pascha pasche. Sꝫ mō declinaṫ ꝯ regulā: h̄ pascha pasche: vel forte hebrea ē declinatio sm̄ Hug. vide in phase. Quare aūt nullū nomē latinū neu. ge. inueniaṫ in p̄ma nec in q̄nta declinatiōe: ostēdi in tertia pte i ca. de declinatiōe noīum. Et scias ꝙ scdꝫ btm̄ Aug. pascha hebreū est. ꝛ d̄r trāsitus in lingua sua. ppterea q: tūc p̄mū pascha celebrauit ppl's dei: q̄n ex egypto fugiētes mare rubū trāsierūt. Itē dic btūs Aug. in quodā sermone pasche. Ut mihi dies h̄ ceteris dieb⁹ eē lucidior: sol mūdo clarior illuxisse: astra q̄ꝗ oia vel elemēta letari. ꝛ q̄ patiēte dn̄o p̄ paꝝ nomē ꝯtraxerit ꝛ noluerit creatorē suū respicē crucifixū eē nūc victore illo ꝛ ab iferis resurgēte: nouo claritatis sue puocāṫ obsequio. Itē i cōmēdatiōe pasche dic btūs Gregō. i q̄dā homelia. Sicut in sacrꝯ eloq̄o scā scōꝝ vel cātica cāticoꝝ p sua magnitudine dicunṫ. ita hec festiuitas recte pōt dici solēnitas solēnitatū. Ex hac q̄ppe solēnitate exemplū nobis resurrectionis datū est: spes celestis patrie apta: ꝛ facta superni regni. iā ꝑsumptibilis glīa. Per hāc electi q̄ q̄uis in trāq̄llitatis sinu tñ apud iferni claustra tenebātur ad paradisū amena reducti sūt. Itē scias ꝙ pascha septem modis d̄r. Primo tota septimana azimoꝝ q̄ icipiebat q̄rtadecima die aprilis in vesperis. ꝛ durabat septē diebus. s. vsq̄ ad vigesimāprimā diē aprilis: sicut pꝫ Exo. xij. ꝛ Leui. xxiij. Sic ēt accipiṫ Actu. xij. Uolens post pascha pducere eū pplo. Scdo hora diei. s. vespa q̄rtadecime lune q̄ debebat comedi agnus icipiebat festiuitas sic accipiṫ Math. xvj. Scitis q: post biduū pascha fiet. Et Leui. xxiij. Mēse primo. s. aprilis q̄rtadecima die mēsis ad vesperā phase . i. pascha dn̄i est. Tertio ipe agnus paschalis q̄ tūc imolabaṫ. sic accipiṫ Lu. xxij. Uenit aūt dies azimoꝝ in q̄ erat necesse occidi pascha. Quarto prima dies azimoꝝ post. imolationē agni. s. quindecima dies q̄ erat solēnis. Jo. xiij. Ante diē festū pasche ꝛc̄. Lu. xxij. Appropiquabat dies festus azimoꝝ q̄ d̄r pascha. Quinto panes azimi q̄ comedebanṫ i illis diebus. Job. xviij. Nō itroierūt in p̄toriū vt nō cōtaminareṫ. sed vt māducarēt pascha. i. panes paschales. Sexto festiuitas epulaꝝ. ij. Paral. ca. penul. Nō fuit phase sile huic in israel a diebus Samuelis pph'e. Septimo signaṫ per agnū paschalē. s. xp̄s Corin. v. Pascha nr̄m imolatus est xp̄s. De p̄dictis significatiōibus nota v̄sus. Hebdomas hora dies: epule pecus: azima: xp̄s. Accipiṫ ēt vsualr̄ pascha pro resurrectiōe xp̄i: q: tūc trāsiuit de morte ad vitā impassibilē. Quota etiā die martij vł aprilis celebrādū sit pascha . i. xp̄i resurrectio: pꝫ in lineis infra positis in fine. Itē de termino pasche dicam in septuagesima. De cōcurrentibus habes in suo loco.

Pascilis a pasco scis deriuaṫ hic paschilis lis aīal vel auis q̄ in manu pascitur. ꝛ cor. ci.

Pasco scis paui pascere pastum. i. dare pastū: vt pastor pascit oues. i. dat pastū ouibus. Poniṫ ēt q̄nq̄ p depascē. vt ouis pauit patū. i. depauit ꝛ corrosit. Pasco cōpōiṫ. vt depasco depaui depastū. i. valde pascē vel corrodere ꝛ ē actiuū cum oīb⁹ suis cōpositis. Et nota ꝙ passiuū isti⁹ v̄bi exigit actiuū: q: in eo itelligiṫ actio relata ad illḋ cui verbū illḋ attribuitur: vt capra pascitur siluas. i. pascendo corrodit.

Pascua a pasco scis deriuaṫ hec pascua scue. vñ i psal. In loco pascue ibi me collocauit. sed i p'lali ē neu. ge. s. h̄ pascua oꝝ. vñ Ezech. xxxiij. Nōne satis erāt vobis pascua bona depasci. Inueniṫ ēt in fe. ge. hec pascue arum. vñ idem propheta in eodē cap. Insuper ꝛ reliquias pascuaꝝ vestrarum conculcastis pedibus v̄ris. Idē in eodem capi. In montibus excelsis israel erunt pascue earum.

Passillus li dimi. paruus palus vineaꝝ.

Passer a paruus d̄r h̄ passer passeris: q: paruus est. vnde hic passerculus li dimi. ꝛ passerinus na num. ꝛ h̄ passerinus ni pro filio passeris. vel d̄r passer a patiendo libidinem: q: petulcum. i. luxuriosum aīal est.

Passerculus in passer est.

Passerinus in passer vide.

Passibilis a patior teris deriuaṫ h̄ ꝛ h̄ passibilis ꝛ hoc le: pe. cor. vñ passibilr̄ aduer. ꝛ hec passibilitas tatis. ꝛ componiṫ hic ꝛ hec impassibilis ꝛ hoc le. vñ impassibilr̄ aduerbium ꝛ hec impassibilitas tatis.

Passim aduer. i. vbiq̄ a passus sus sui: vel a patco pates d̄r.

Passionariū. a passio onis deriuaṫ hoc passionariū rij liber cōtinens passiones sanctoꝝ. vel passiones. i. morbos.

Passiuncula le dimi. parua passio.

Passiuū sic dicit Pris. illḋ v̄bū ē passiui ge. qḋ i or desinēs descēdit ab actiuo p assūptionē r: ꝛ p̄pē illa p̄ñi h̄ repriman ꝛ scdaꝫ ꝑsonā passiuoꝝ: i quib⁹ ꝛ fateri p̄ñt eedē ꝑsone qḋ i se sit. vt ē amo te: ꝯsequiṫ vt ille ad quē dixi ostēdo id qḋ a me audiuit dicat: amor a te. de h̄ plenī⁹ dixi i tertia pte vbi egi de v̄bo in ca. de gn̄ib⁹ v̄boꝝ. Hic nota ꝙ si v̄bū passiuū ꝯstruiṫ cū ablrō. ꝯsiderādū ē vtꝝ ille abltiuꝰ denotet cāꝫ efficiētē vł aliā. si eni efficiētē d̄notat: tūc dꝫ pōi cū ꝑpositiōe vt diligor a platōe. Si āt denotat cāꝫ mālē. vł aliā p̄ter efficiētē nō dꝫ poni cū ꝑpōne: vñ male d̄r verberor a baculo: vel spolior a ꝑbenda q: seq̄reṫ iā ꝙ posset fieri ꝯuersa locutio vt diceretur. ꝑbēda spoliat me qḋ est ꝯtrium rōni.

Passuz ē sup. de pādo patior ꝛ pateo vide ēt in pādo dis.

Passus a pateo tes dr passus sa sum nomē ꝛ pticipiū.i. sparsus diffusus patēs extēsus. ꝛ h passus sus sui nomē vbale. qꝛ pateat in itinere. vñ passutus ta tū.i.hās magnos passus fz hug. Tñ scias ꝙ passuz est sup. triū verboꝝ vt dictū est in pādo dis: ꝛ sic passus sa suz a quolibet pdictoꝝ verboꝝ supino in diuersis significatiōibus descēdere pōt.

Pastillus. a pasco scis dr h pastus stus: ꝛ h pasta ste. vñ h pastillus li dimi. quidā paruus pastus ex pasta: vbi piscis vel caro vel alius cibus icludit. Hora. Pastillus rufillus olet gorgonius hircum.

Pastinaca ce a pasco vl a past9 dr h pastinaca ce: qdā herba cui9 radix fit pcipu9 pastus hois. vñ pastinaceus cea ceū.

Pastino. a pasco scis: vl a pastus dr pastino nas natū nare.i. colere: fodere. ꝛ plātare. ꝛ ppe ptinet vineis plātādis. vñ h pastinatū ti vinea nouella. Pastinatū ēt vocāt agricole ferramētū bisculū quo semina aptant ꝛ ifodiūt. Pastino cōponit vt repastino nas.i. iteꝝ pastinare: ppie qdē repastinari dicunt vinee veteres q refodiunt: ꝛ cor. sti.

Pastaforiū grece: pua cella latie: ꝛ thalam9 dr vl atriū tēpli: vl gazophilaciū: vl puū sacrariū añ tēpliū. ꝛ vt dici pastoforiū qsi pastoꝝ qꝛ foris sit positū fz Hu. glo. ēt sup. i. Machab. c. ii°. dic: pastoforia grece: latie dicūt thalami vl cubilia i qb9 leuite excubabāt i atrijs dom9 dñi: quoꝝ cōmemoratio fit i vltia visiōe Danielis pphete. In historijs ēt sup. iij. li. Re. ix. dr. In porticib9 lateꝝ erāt pastoforia.i. loca sepata ad comedendū in qbus sacrificātes de ptib9 sacrificioꝝ que eos ɔtingebāt vescebant corā dño. Item scias ꝙ pastoforia Amos.i. dicunt loca pastoꝝ pascēdis aialibus apta.

Pastor a pasco scis deriuat h pastor oris: a quo pastorculus li dimi. ꝛ pastorius ria riū: ꝛ pastoricius cia ciū: ꝛ hic ꝛ h pastoralis ꝛ hoc le in eodē sensu.

Pastorculus li dimi. paruus pastor.

Pastoricius: in pastor vide: ꝛ cor. ri.

Pastorius. a pastor oris dr pastorius ria riū; ꝛ pastoricus ca cū: ꝛ hic ꝛ hec pastoralis ꝛ hoc le: oia in eodē sensu.

Pastos.i. spacium.

Patagiū. a pateo tes dr h patagiū gij.i. bula ad sūmū tūice vl mātelli assuta. vl palliū auro vl argēto purpuraqꝫ variatū.

Patella in patena vide.

Patena. a pateo tes dr h patena ne.i. operculū calicis: qꝛ sit patens ꝛ diffusa. ꝛ vt ꝙ deberet pferri penul. cor. fz vsus hoc non recipit: sed oio repugnat. vñ eam pducas.

Patenula le dimi. parua patena.

Pateo tes tui: sū tere.i. apiri: videri māifestari: vl māifestū eē vel diffūdi ꝛ dr patet qsi palā tenet. ꝛ ē ethy. vñ patēs tis oīs ge. Et cōpat patēs tior sim9. vñ patēter ti9 sime aduer. ꝛ h patiētia tie. Itē a pateo patesco scis ichoa. ꝛ ē pateo neu. cū oib9 suis cōpositis sīq bz: ꝛ cor. pma. Prosper. Nō pateant faciles senis rumoribus aures.

Pater: greci dicūt patir. Inde fz Hu. nos dicim9 h pr. ꝙ dt dr pr qsi pātbotir.i. seruās oia, a pan qd ē totū: ꝛ thotir qd est seruās ethy. ē. Et dr pr multis modis. Dr eni pr nā. Itē filitudie cure. itē pr formalis vl doctrinalis. itē pr etate. itē pr reuerētia ꝛ dignitate. Pr dr nālis q gñat. Pr filitudie cure dr q qlē curā pr gerit filij: talē ille gerit alteri9. ꝛ qlē curā pr ipēdit filio talē ipēdit ille alteri. Pr formal vl doctrinalis dr magr q iformat discipulū bōis morib9 ꝛ disciplinis. Pr etate dr senex: tales eni patres appellare solemus. Pater reuerētia vl dignitate dr quē reueremur. Nā cui reuerētiā ꝛ honorē ipēdim9 sepe patrē vocare solemus. Et a patre h paternal9 li di, ꝛ patern9 na nū. ꝛ h paternal ꝛ h le. vñ paternitas tatis fz Hu. vel dic ꝙ pr i sacra scriptura qnqꝫ modis dr. f. nā: imitatiōe. adoptiōe: doctria. ꝛ ēt p honore: reuerētia ꝛ etate. Nā vt abraā fuit pr Isaac. Imitatiōe: vt i euāgelio dñs dic. Si filij Abrae essetis opa Abrae faceretis imitādo. f. fidē ei9. Itē vos ex patre diabolo estis. ꝛ desideria patris vñi vultis fac. f. imitādo ei9 maliciā. Adoptiōe: sic qñ aliqs huana ɔsuetudie adoptat aliquē i filiū. ꝛ sic nos deo nō nā fz adoptiōe dicim9. Pr nr q es in celis. Doctria sic Apls ad Gal. ait. Filioli mei quos iteꝝ pturio donec formet xps i vobis. Itē p honore: reuerētia. etate: sic i li. iiij. Re. ca. v. Serui ad Naā dixerūt. Pr etsi rē grādē dixisset tibi ppheta certe face debueras ꝛc. De pdictis sigtiōib9 dr i Grecis. Est pater h cura: pr ē ali9 gēitura. Dic pater etate pr ille vocat honore. At sūmū regē vocat ipa creatio patrē. Et scias ꝙ qñ latinū ē prorsus eiusdē sigtiōis cū greco noie vel hebreo nō ē ibi deriuatio. fz solūmō qdā detorsio vni9 ligue ad alterā: vt Jacob ide Jacob9 ꝛ iō ppe loquēdo de9 nō deriuat a theos: nec pr a patir nec mr a matros: qꝛ idē sūt nec differūt i sigtiōe nec i mō significādi: vt plenius dixi i tertia pte vbi egi de spēb9 noiuz vbi qsiui an trāslatio sp faciat deriuationē. Pater cōpōit cū h grō greco familias. ꝛ acuit i fine. h paterfamilias: h9 patrisfamilias. ꝛ dr paterfamilias: qꝛ oib9 i familia sua positis: tā seruis qꝫ filijs pr pari duotiōe ɔsulit. fz qcūqꝫ dñat seruis h noie nō dz appellari. Et i eodē sensu inenit prfamiliaꝝ vel paterfamilie fz Hug. vide i mrfamilias. ꝛ i honoro ras. Et scias ꝙ ppe paterfamilias qñ est vna dictio signat illū q ē dñs hereditatis de iure: ēt si nō esset nat9 dūmō esset viu9 in vtero matris. fz qñ sūt due ptes signat illū cui9 ples id est vna familia. itez nota ꝙ vtile ɔsiliū dat patrib9. Eccl. xxxiij. Filio iquit ꝛ mulieri: fratri. ꝛ amico. nō des ptātez sup te in vita tua. ꝛ nō dederis alijs possessionez tuā. ne forte peniteat te ꝛ depreceris pro illis. Melius est enim vt filij tui te rogent qꝫ te respicere in manus filioꝝ tuoꝝ. 210

Patera a pateo tes dr h patera re magn9 ꝛ patens ciphus fm Hug. Papi. do dicit. patere phiale sūt dicte: qꝛ in ipis potare solemus: vel qꝛ patētes sint. dispassisqꝫ labris: ꝛ cor. penul. vñ qdā. In fundo patere: scio turpia multa patere.

Paterculus li dimi. paruus pater.

Paternalis in pater est.

Paternidi quidā heretici a paterno sūt exorti: q iferiores partes corporis a diabolo factas opinant.

Pater noster expositū inuenies in petitio.

Patesco scis incboa. a pateo tes addita o fit patesco.

Patibulū a patior teris deriuat hoc patibulū li.i. tormentū ꝛ ppie furca quasi ferens caput. ꝛ est patibuli minor pena qꝫ crucis. qꝛ patibulū statim examinat appensum. fz crux affixos diu cruciat. ꝛ cor. bu.

Paticus a patior teris dr patic9 ca cū.i. sodomita inhoneste ꝛ turpia patens fm Hug. Pap. do dicit patici patientes libidinez. nā patos grece passio dr. ꝛ cor. ti.

Patiens tis ge. ois est pticipiū ō patior teris: ꝛ pōt esse nomē ꝛ fz h cōpat patiens tior simus: vñ patienter tius sime aduer. ꝛ h patientia tie. ꝛ format a dtō patienti addita a. ꝛ ē patientia ai vigor aduersitates fortis. ꝛ vboꝝ aspitates eqnimiter portās. ppe tñ patientia corpis est tolerātia ai: ꝛ. cōponit vt ipatiens tis.i. nō patiens sine freno. ꝛ cōparat. vñ ipatienter tius sime aduer. ꝛ hec ipatientia tie.

Patiginarius a pateo tes dr hic patiginarius rij.i. ianitor qui ianuam facit patere.

Patina a pateo tes dr hec patina ne. sarta go vel scutella. qꝛ sit patens. vñ h patella le dimi. ꝛ cor. penul. patinus Persius. Sed grandes patine.

Patinarius a patina dr patinarius ria riū ad patinez ptinens vel in patina coctus. ꝛ h patinarius rij q facit patinas.

Patinula le dimi. parua patina.i. patella.

Patior teris passus suz pati. deriuat a patos greco. qd latine dr defectus vel passio. Et cōponit cū con ꝛ dr cōpatior teris. ꝛ cū p ꝛ dr perpetior eris ppessus sum. Et est deponentale patior cū oibus suis cōpositis. ꝛ cor. pa. Esopus Uulnera ne facias que potes ipse pati.

Patos grece latine dr defectus vel passio.

Patratio onis in patro tras vide.

Patreus a pater dr hic patreus trei.i. vitricus. ꝛ hic patrinus ꝛ hic patriaster pro eodem.

Patria a pater deriuat patrius tria trium. ꝛ hec patria trie. qꝛ

cōis sit oībus q̄ nati sunt in ea. ⁊ est ppᵃie patria ciuitas: ꝫ qñqꝫ ponaᷓ pro regione vel puincia. vñ patrius bonoꝛ.i. bonoꝛ patris vel bonoꝛ patrie.

Patriarch apᷓ cōponiᷓ cū archos qꝺ ē pnceps. ⁊ ꝺz h patriarcha che.i. summus ⁊ pnceps patꝝ: qꝛ pmū.i. apliciū retinet locū: sicᷓ roman⁹ antiochens: alexādrin⁹. ⁊ īde h patriarchat⁹ tus tui: ei⁹ dignitas: vel ei⁹ districtus. ⁊ h ⁊ h ꝑriarchalis ⁊ h le: ꝫ Aug. Pap. āt dicit: Patriarcha grece summus patꝝ: pᷓ iterptaᷓ: qꝛ pmū.i. apliciū tenet locū sicᷓ roman⁹: antiochenus. ⁊ alexādrin⁹. Sūt enī anctoꝛitate btī Petri apli istituti. Pria qꝺē petri apli sedes romana. Scða apꝺ alexādriā btī petri noīe a Marco ei⁹ discipulo ⁊ euāgelista ɔsecrata. Tertia apꝺ antiochiā btīssimi Petri hᷓ bonoꝛabilis eo ꝙ illic pusqꝫ romā veniret fuit: ⁊ illic pmū nomē xpiāoꝝ nouelle gētis exoꝛtū ē. Quis āt p oībē diffuse eccīe catholice vnus talamus xpo sit: ferā tñ romana eccīa nullis iudiciis ɔstitutis ceteris eccīiis plata ē. Alr sumūt qꝺā nomen patriarche. ⁊ dicūt ꝙ patriarche sūt minoꝛes papa. maioꝛes āt metropolitanis. ⁊ dicūt ꝙ hec noīa patriarcha pmas p eodē supponūt. nam inter patriarcham ⁊ pimatē nō ē realis dria. ꝫ vocalis. vᷓ ppe dr̄r patriarche q̄ttuoꝛ pncipales .s. Cōstātinopolitan⁹. Alexādrin⁹. Antiochen⁹: Hierosolymitan⁹. Alii vo dr̄r ppᵃie pmates. sicᷓ Adlegieñs: Brādenñs. Bituriensis. ꝫ ⁊ isti qñqꝫ se noīent patriarchas.

Patriciani sunt qꝺā beretici a quodā patricio dicti: qꝛ substātiam humane carnis a diabolo conditam dicunt.

Patricida in patricida vide.

Patricius a pře ꝺz sue deriuaᷓ pfici⁹ cia ciū.i. nobilis ⁊ ō gñe patꝝ natus: vel patricii dr̄r q̄ puidēt rei publice: sicut pater filio. ⁊ coꝛ.i. ante c. ⁊ sormaᷓ a patri dcō addita cius.

Patricus a pater ꝺz h patricus ca cū.i. paternus.

Patrimes a pater ꝺz h patrimes mis.i. puer supstes defuncto patre: vel patrimes ꝺz puer patri similis. ⁊ cōponiᷓ a patre ⁊ imitos taris. inde patermes quasi patreꝫ imitans.

Patrimoniū nij ꝺz bereditas patris. ⁊ deriuatur a patre.

Patrimus a pater deriuaᷓ hic patrimus mi qui cū sit pater habet auum: viuum. ⁊ pdu. tri.

Patrinus a pater ꝺz h patrinus ni q̄ leuat aliquē de sctō fonte vel itromittit in eccīas. vñ sacerdos ꝺz patrinus. vñ hic patrinus. vitricus: ⁊ hec patrina ne sacerdotissima vᷓ vxoꝛ sacerdotis vel matrona. ⁊ pducit penul. patrinus. vide in frater ⁊ in cōmater. Sꝫ pōt q̄rī vtꝝ aliqꝭ laicus vel clericus in minoꝛibus oꝛdinibus ɔstitutus possit matrimoniū contrabere cū illa quā suis manibus baptizauit. Dico ꝙ non: qꝛ d⁹ filia spūalis est sicut ⁊ illa quā suscipit. Sꝫ si ɔctum fuerit matrimoniū inter eos nūquid sunt separandi: Sunt vtiqꝫ: qꝛ nec ēt filius sacerdotis pōt ɔtrabere cū illa puella quā pater baptizauit: vt dixi supra in frater.

Patripassiāi sūt qꝺā beretici q̄ dr̄t deū patrē fuisse passuꝫ. vñ dicit btūs Aug. Erubescūt sabelliani q̄ dr̄t ipꝫ patrē eē q̄ filius est ɔfundētes psonas. qui ⁊ dicti sunt patripassiani: qꝛ dicunt patrem fuisse passum. ⁊ pdu. penul.

Patrisso a pater ꝺz patrisso sas.i. pr̄i assimilari: p̄reꝫ imitari i actis vel i factis: sicᷓ ⁊ mr̄ ꝺz matrisso sas. ⁊ p̄st dici hmōi vba moꝛalia vel imitatiua: sicᷓ dixi in tertia pte: i tractatu de vbis: in ca. de speciebus verboꝝ: ⁊ soꝛmaᷓ patrisso a patre e mutata in is. ⁊ addita so fit patrisso.

Patro a pater ꝺz patro tras traui.i. facē: pficē vel cōmitē: vel gñare. Dicit tñ seruius ꝙ patrare est opus venereū ɔsumare. vñ hec patratio onis operis venerei ɔsummatio. ⁊ hinc volūt dici patreꝫ: qꝛ patratiōe opis venerei pcreet filiū. Et cōponiᷓ vt repatro tras. Item cōponiᷓ vt impetro tras: ⁊ ppetro tras: ⁊ tunc mutatur a in e ⁊ hꝫ patro primā naliter breuē. ⁊ ē actiuū cū omnibus compositis. vñ Facetus. de facili lōga sine freno culpa patraᷓ.

Patrocinoꝛ a patronus deriuatur patrocinoꝛ naris: patrocinatus sum nari.i. defendere: ⁊ ɔstruiᷓ cū dtō. vñ h patrocinium nii.i. defensio. ⁊ coꝛ. ci. vñ Facetus. Sic pꝛobibent leges fraudem non patrocinari.

Patronissa in patronus est.

Patronomicus. pater cōponiᷓ cū noma qꝺ est nomē. ⁊ ꝺz patronomicus ca cū.s. noīe patris deriuatū nomē. De h dixi i tertia parte vbi egi de spēbus nolum. in ca. de nomine patronomico. ⁊ coꝛ. mi. patronomicus.

Patron⁹ a pater deriuaᷓ h patron⁹ ni.i. defensoꝛ: q̄ talē asse ctū clientibus vᷓ aliis exhibet vt q̄si pater illos regat. vñ h patrona ne. ⁊ h patronissa se. ⁊ hec patronatus tus tui.

Patruelis. a patru⁹ h ⁊ h patruelis ⁊ h le. ad patruū ptinēs. ⁊ h ⁊ h patruelis lis: fili⁹ vel filia patrui. Filij duoꝝ fratrum sūt patrueles iter se ꝫ Hu. Hiere. xxij. Patruelis me⁹ filius patrui mei. Et ꝫ Isido. ethy. viij. Patrueles sunt dci eo ꝙ p̄res eoꝝ germāi fratres fuerūt iter se. Cōsobꝛini vo vocati q̄ aut ex soꝛoꝛe ⁊ fratre aut ex duab⁹ soꝛoꝛibus sūt nati: q̄si ɔsoꝛini. Sobꝛini. ɔsobꝛinoꝝ filii: ⁊ pducit e patruelis.

Patruus. a pater ꝺz h patruus trui: frater patris q̄si pater ali⁹. vñ ⁊ moꝛiente patre pupillū pꝛioꝛ patruus suscipit: ⁊ q̄si filiū lege tuetur: vt dicit Isido.

Patulus a pateo tes ꝺz patulus la lū. coꝛ.i. diffusus: patēs. ꝫ ppe patulū ē qꝺ sp pꝫ: vt auris: na sus: naris arboꝛ. ⁊ filius. ꝫ patēs qꝺ ad boꝛā pꝫ ⁊ ad boꝛā nō pꝫ. sed occultaᷓ vt oculus: ⁊ dicit vt p patulus la lū.i. valde patulus ⁊ aptus.

Paucedo. a paucus ꝺz paucedo dinis. ⁊ hec paucitudo dinis i eodem sensu.i. paucitas.

Paucitas: in paucus est.

Paucitudo. in paucedo est.

Pauculus. in paucus vide.

Paucus ca cū ꝺz respectu multi: vt multi hoies pauci hoies ⁊ cōparaᷓ paucus cioꝛ ssimus. vñ pauce sius sime aduer. ⁊ h paucitas tis. ⁊ paucul⁹ la lū dimi. Pauc⁹ cōpoiᷓ ꝑpauc⁹ ca cū ꝑpauc⁹ ca cū.i. valde pauc⁹. ꝫ pauc⁹ ꝺz paucies ti e ois ge.i. pauc⁹: rarus. ⁊ itūs qñqꝫ pōiᷓ aduerbialr pro raro.

Paueo ues ui neu. est. ⁊ caret sup. ⁊ ꝺz a pauoꝛ uoꝛis. ⁊ est pauere timere: pauoꝛē babere. et cōpōiᷓ. vt expaueo ues. vñ pauesco: expauesco scis ichoa. Paueo cū suis compositis neu. est: ⁊ facit ptiñ in ui syllaba. ⁊ coꝛ. pa. vñ Oui. epi. Lot pauet a monitu temerate sanguine noctis.

Paui ultū est ptiñ de paueo ues ⁊ de pasco scis.

Pauia. A paueo ꝺz hec pauia uie. vel pausa quoddā gen⁹ olitie: quam coꝛrupte rustici pauseam vocant a viridi oleo ⁊ suaui sic dicta qꝛ pauiaᷓ.i. tundatur.

Pauidus. A pauoꝛ uoꝛis ꝺz pauidus da dū. Et cōparaᷓ. vnde pauide dius sime aduer. ⁊ h pauiditas tis. Et ꝺz pauid⁹ qꝛ semp pauet: pauens q̄ ad tpe pauet ex cā. Ita pōt etiam distingui timidus ⁊ timēs. ⁊ coꝛ. penul. pauidus. vñ Papbilus. Non mare transisset si pauidus nauta fuisset.

Pauimentalis in pauimentum est.

Pauimentū. A pauio uis ꝺz pauimentū ti elaboꝛatū soluꝫ ecclesie vel palatii: qꝛ sepe pede feritur: vel qꝛ lapidibus minutis cesis sit factū. vñ pauimētatus ta tū.i. pauimēto oꝛnatus. ⁊ hic ⁊ h pauimētalis ⁊ h le ad pauimētū ptinēs. ⁊ pauimēto tas.i. pauimentū facere. vel pauimēto oꝛnare.

Pauio uis ui ritū.i. ferire: pcutere. cedere. ⁊ ē actiuū cū oībus suis cōpositis siqua habet.

Pauito tas.i. frequēter pauē: ⁊ deriuaᷓ a paueo ues vel pauoꝛ.

Paulatim. A paulus la lum dicit paulatiꝫ aduer.i. sensim particulatim: pedetentim: minutatim.

Pauliani quidā beretici a quodā paulo exoꝛti: q̄ dixit xpꝫ nō sp fuisse. sed a maria sumpsisse initiū.

Paulisp. Paulis ablr̄us de paulus la lū cōponiᷓ cū p. ⁊ diciᷓ paulisp.i. parump vel modicū.

Paulominus qñqꝫ est vna dictio.i. fere. qñqꝫ est oꝺo sue due dictiones: vt ibi. Minuisti cū paulominus ab angelis.i. minus modico. Uñ i Precis. ꝺz: Si paulo min⁹ ē oratio compárat ide. Esto fere si dictio sit paulomin⁹ vna. De h dixi in iij pte vbi egi de accētu aduerbioꝝ: in ca. de cōpositis a minus. Et sciās ꝙ paulo nō ꝺz acui in fine in paulo minus q̄n sunt due ptes vt tetigi in. ij. pte vbi egi de ipedimēto accētus: in ca. de ipedimēto differentie. Item paulo pꝛius sunt

due partes. Itē paulo componit: vt postpaulo: pauloante. Uel potius sunt due ptes posite p vna. Itē paululū ꝛ paulū ꝛ paulo sunt noīa: ꝫ aliqn̄ ponant adverbialiter.

Paululus la lū ē dimi. de paulus. ꝛ vt dic Pris. in. iij. li. paul⁹ nō geminat l in dimi. nec mirū: cū au diphthongus post se geminari ꝯsonātē pħibeat. facit igit paulus paululus: ꝛ ex h̄ paurillus ꝛ paurillulus. Quas formas seruāt femininū ꝛ neu. paula paulula: paurilla paurillula. ꝛ silr neu. Et ponūt qnq3 adverbialr ista noīa paulū ꝛ paululum ꝛ paulo.

Paulus la lū i. paruus: modicus. Et hinc saulus dictus fuit paulus q̄si modic⁹ ꝛ tēperatus. Uel paulus iterp̄tat mirabil vl̄ reqes: vl̄ miles. ꝛ fꝫ h̄ dr̄ a pausa. Et nota q̄ h̄ nomē paulus la lū appellatiuū iā aboluit: ex quo paul⁹ ꝓpriū nomē iolevit fꝫ Hu. Et scias q̄ iste ablr̄us paulo nō dꝫ acui i fine: sic dicit i paulomin⁹. Hic nota q̄ paul⁹ doctor gētiū iterp̄tat os tube: vel os cor: seu electū mirabile: vel electionis miraculū. Uel paulus dr̄ a pausa qd̄ ē reqes vel modicus latie. Et p h̄ itelligunt sex ꝓrogatiue: q̄s habuit paulus p̄ ceteris aplis: vt vꝫ. Pria ē ligua fructuosa: qr ab illirico vsq3 hierusalē repleuit oīa euāgelio: ꝛ ide dr̄ os tube. Scd̄a ē charitas viscerosa: qr vt ipsemet testat. Quis īfirmat ꝛ ego nō īfirmor: Quis scādalizat ꝛ ego nō vror: Inde dr̄ os cor. s. cordis. de quo ipe dicit. Os meū pꝫ ad vos o corinthi: cor vestrū dilatatū ē. Tertia ē ꝯuersio miraculosa. ꝛ inde dr̄ electū mirabile: qr mirabilr elect⁹ ꝛ ꝯuersus fuit. Qrta ē m in⁹ opꝯsa. ꝛ ide dr̄ electiōis miraculū. Magnū eni miraculū fuit q̄ elegit sibi manib⁹ ꝓpris sūpt⁹ acqrere: ꝛ icessanter p̄dicare. Quita fuit ꝯtēplatio deliciosa: qr raptus est vsq3 ad tertiū celū: ꝛ vidit archana dei ꝛ ide fuit dict reqes dict⁹: qr i ꝯtēplatiōe exigit reqes mētis. Sexta ꝓrogatiua est hūilitas virtuosa. vn̄ ipe dicit. Ego sū minim⁹ aplor: q nō sū dignus vocari apl's. ꝛ ide dr̄ modicus. De h̄ vide in salus Itē de morte aplor habes in apostolus.

Pauo uonis nomē de sono vocis hꝫ. Qꝫ aūt dr̄ pauo q̄si pauorē veīēs dꝫ ety. ē. Hꝫ eni horribilē vocē: ꝛ sepe icutit auditri pauorē. Itē hꝫ pulchras pēnas: ꝛ turpes pedes. ꝛ hic est q̄ libēter extēdit ꝛ respicit caudā ꝛ alas. ꝫ respiciendo pedes tristat. Un̄ Oui. de arte: Laudatas ondit auis iunonia pēnas. Inuenit ēt h̄ pauus ui i eodē sensu. vn̄ h̄ paua ue p femia. Un̄ in li. Re. iij. ca iii. dr̄ q̄ classis salomōis deferebat aur. argētū. dētes elephātor: simias ꝛ pauos Et scias q̄ caro pauonis tā dura ē vt vix putredinē sentiat: nec de facili coquit: Un̄ dic Aug. in li. xxi. de ci. dei. Quis nisi deus creator oīum dedit carni pauonis mortui ne putrescat: Qd̄ cū icredibile audītu videret: euenit vt apud carthaginē nobis cocta appōeret h̄ auis: de cuius pectore pulpar q̄ntū visūꝫ est discretū seruari iussimus: qd̄ post dierū tn̄ spaciū q̄nti alia caro q̄cūq3 cocta putresceret platū atq3 oblatū nihil nostrū offendit olfactū: ideoq3 repositū p dies amplius q̄ triginta: idē qd̄ erat inuentū est: idēq3 post annū nisi q̄ aliqnātulū corpulētie aridioris fuit ꝛ ꝯtractioris. ꝛ pauo auis oculatis pennis.

Pauor. A pauo uis dr̄ hic pauor uoris qr mentē hominis feriat ꝛ cedit.

Paup a par deriuat paup ris qr par possit. vn̄ ꝛ dr̄ paup q̄si par potēs vel par putās: vl̄ par iperas. ꝛ ē ety. vn̄ h̄ pauperculus li. ꝛ h̄ paupcula le dimi. ꝛ paupeulus la lū. ꝛ pauperus ra rū. ꝛ h̄ paupies ei. ꝛ h̄ paupras tis. ꝫ paupies est ꝯdiciōnū: paupertas ipsa ꝯditio. Paup cōparat. vt paupior perrimus p geminū r i suplatiuo. ꝛ format ab h̄ ntō paup addita rimus. vn̄ paupiter rius rime aduer. Paup cōponit. vt ꝓpauper q̄ pauper. i. valde paup fꝫ Hu. vide etiā in inops. Et vt dic Pap. paup dr̄ q aliqd hꝫ ꝫ par: inops vo q nihil. Itē scias q̄ paup est cōis ge. declinatiōe. ꝫ ois ꝯstructiōe. vn̄ pōt dici paup hō: femia: regnū. silr ꝛ diues. vn̄ Oui. Addidit hesterno marmore diues opus. ꝛ h̄ intelligas nisi in terminatiōe tē vel tes. vn̄ v̄sus. Tē vel tes neutrū fugiūt: ꝫ cetera sumūt. Uide in diues. ꝛ in volūtas.

Pauperculus in pauper vide.

Paupero. a paup deriuat paupo ras raui rare. i. esse vel fieri pauperē. vn̄ paupasco scis icho. Un̄ Chris. In rebus secularibus alter paupascit: alter ditescit. Itē paupare. i. pauperē facere. ꝛ fꝫ h̄ ē actiuū. Et cōpōit. vt depaupero ras. i. valde paupare: vel a paupertate remouere. ꝛ expaupero ras i eodē sensu. ꝛ est actiuū cū oībus suis cōpositis.

Pauperrimus ma mū in paup vide.

Pauperus ra rū in pauper est.

Pausa. a paulus la lū dr̄ h̄ pausa se. i. reqes qn̄ paululū intermittit labor. vn̄ pauso sas saui sare. i. requiescere. ꝛ cōponit vt repauso sas i. iter pausare. 211

Pauso sas in pausa vide.

Pauus ui ꝛ pauo onis auis est oculatis pennis fm Papiā. Uide in pauo uonis.

Paurillulus vide in paurillus.

Paurillus. paulus facit dimi. paulul⁹. ꝛ ex h̄ paurillus ꝛ paurillus la lū oia dimi. vn̄ paurillatiꝫ aduer. i. par. ꝛ h̄ paurillus li nomē mēsure. Uide de h̄ in paululus ē plenius.

Pax a pactū deriuat h̄ pax cis: qr posterior pax accipit: sed ꝓmū mitit. ꝛ dr̄ pax q̄si pliū arcēs. ꝛ est etymol. ꝛ pdu. pa. vn̄ Prosp. Moribus in scis pulchra ē concordia pacis. Et scias q̄ pfecta pax nō iuenit in vita ista: qr nūq̄ bella bonis nūq̄ discrimina desunt. ꝛ cū quo certet mēs pia sp hꝫ. Et btūs Bern. in cāti. dicit. O cādēs liliū: o tener ꝛ delicate flos: icreduli ꝛ subuersores sūt tecū. vide g̃ quō caute ambules iter spinas: plen⁹ ē mūdus spinis: i terra sūt: in aere sūt: in carne tua sūt: vsari i his ꝛ minime ledi diuie potētie ē: nō v̄tutis tue. Itē btūs Aug. i li. de ci. dei sic dic. Pugnāt iter se mali ꝛ mali. itē pugnāt iter se bōi ꝛ mali. Boni vo ꝛ bōi si pfecti sūt iter se pugnare nō pnt: Proficiētes āt nondūq3 pfecti ita pnt eē: vt bon⁹ q̄sq3 ex ea pte pugnet ꝯ aliū: q ēt ꝯ se ipꝫ. ꝛ in vnoquoq3 hoīe caro cōcupiscit aduersus spm: spūs vo aduersus carnē. Itē btūs Gre. i pasto. si pueror negtia in pace ꝯiūgit. pfecto eor mal actib⁹ robur augēt. q g iniquos pace sociat iniquitati vires admistrat: qr bonos eo deteri⁹ depmūt. quo vnanimiter psequūt. Et vt dic btūs Aug. pax aie rōnal ē actiōis cognitiōisq3 ꝯsensio. vel ꝯsensus rōnis ꝛ volūtatis fꝫ quosdā. Itē dic Fulgēti⁹. A circulo lune vsq3 ad cētrū terre nō est pfecta securitas. In aere nō. qr ibi demōes isidiātes. i terra non. qr ibi hoīes malignātes. in mari nō. qr ibi vēti ꝛ tēpestates. in iferno nō. qr ibi sūt tortores aīas cruciātes. g̃ supra lunā q̄re securitatē: qr citra lunā minime repies. Uide i vn⁹. Ambro. ēt dicit in Hexame. Sex habes in Esa. qr iusti aia dicit vel ecclia. Ego ciuitas munita. ego ciuitas obsessa. munita p xp̄ꝫ. obsessa p diabolū. Sꝫ nō dꝫ obsidionem vereri. cui xp̄s adiutor est. Hiero. etiā dicit. Cōcordia parue res crescūt. discordia maxime dilabuntur.

Paxillus li est paruus palus. vel paxillus genus est ferramēti. ꝛ vt dicūt cultrū. ꝛ dicit a palus vinearum.

P ante E

Pean. a phos qd̄ ē lux. dictus ē sol pean q̄si phoan. qr luceat vl̄ pean q̄si phian a phitōe quē iterfecit. vn̄ ꝛ pean auis dr̄ qnq3 laus. ꝛ ꝓpe apollinis. ꝫ ꝛ p laude gn̄alr cuiuslibet inueniat. ꝛ pdu penul. gri. Uirg. i. x. Enei. Cōclamāt socij letū peana secuti. ꝛ acuit vltima ntī in pean. ꝛ est mas. ge.

Peccatū in pecco cas vide.

Pecco. a pellex dr̄ pecco cas. ꝛ dr̄ peccare q̄si pellicare ꝛ ē neu. cū oībus suis cōpositis sic hꝫ. ꝛ ide h̄ pctōr toris. qd̄ nomē antiqtus tn̄ flagitiosos ꝛ libidinosos significabat. ꝫ postea trāsiuit in appellationē oīum iniquor. ꝛ dr̄ pctōr q̄si pellicator. Itē a pecco cas dr̄ h̄ pctm̄ ti. Et ē pctm̄ fꝫ Aug. spreto icōmutabili bono. bono cōmutabili adherere. Uel sic. Peccatū vel ꝯcupitū ē oē dictū vel factū qd̄ fit ꝯ legē dei. vel pctm̄ ē volūtas retinēdi vl̄ ꝯsequēdi qd̄ iustitia vetat. Et scias q̄ pctā mortalia sūt septē. q in h̄ v̄su ꝯtinent. Luxus. gustus. auet. tristis. furit. inuidet. ambit. Luxus. i. pctm̄ luxurie. gustus. i. pctm̄ gule. auet. i. pctm̄ auaritie. tri/

ftis.i.pctm̄ tristicie seu accidie.furit.i.pctm̄ ire. inuidet.i.
pctm̄ iuidie.ambit.i.pctm̄ supbie.Et nota q̄ fз btm̄ Greg.
pctā carnalia.vt luxurie ꝛ gule pctā sūt maioris infamie. ꝛ
minoris culpe.pctā vō spūalia sūt minoris ifamie ꝛ mino-
ris culpe q̄ȝ pctā carnalia.Et scias q̄ sūmū malū eē nō pōt.
nihil eni adeo est malū in quo nō sit aliq̄d bōi ad min⁹ eē.
Et iō dicit phs in.iiij.eth.q̄ si adeo eēt pfectū malū qd p-
ueniret ex corruptiōe oīuз circūstātiaꝝ:nec seipm̄ sustinere
possꝫ:ꝛ itellige:sūmū malū nō ē:verꝫ ē q̄ntū ad potētiā:non
q̄ntū ad actū:q2 aliq̄s ē ita malus q̄ nullus ali⁹ ē peior: nō
aūt q̄ nullus ali⁹ possit eē peior. Itē pōt q̄s peccare ex ifir-
mitate:ex ignorātia.ex malicia certa:vel i patrē:vel in filiū:
vel in spm̄ sanctū.nā peccare in spiritūsanctū ē peccare i at-
tributū spūiscō. Pri eni attribuit potētia:filio sapiētiam:
spūiscō clemētia. Peccare aūt in attributū spūiscō ē pecca
re ex certa malicia:sic peccare in patrē ē:peccare ex ifirmita
te ꝛ peccare i filiū ē peccare ex ignorātia: vt dicat peccatū i
patrē qn̄ deficit illud qd pri attribuit.s.potētia. ꝛ peccatū i
filiū qn̄ deest sapiā q̄ filio attribuit. ꝛ peccatū i spiritūsan-
ctū qn̄ pōit oppositū bonitatis.q̄ spūiscō attribuit. Et no-
ta q̄ pctm̄ ex ꝯcupiscētia pueniēs ad pctm̄ ex ifirmitate re
ducit:nō eni tūc solū ē ex ifirmitate pctm̄ qn̄ aliq̄s aliquo
exteriori ipulsu peccat.sз ēt qū p tētationē carnis i pctm̄ la
bit. Spēs aūt pcti in spm̄ sctm̄ sūt sex:Desperatio: p̄sumptio:
obstinatio:ipenitētia.ipugnatio vitatis agnite:inuidētia fra
terne grē. Pctm̄ eni in spm̄ sctm̄ opponit spāılr grē peniten
tiali:p quā fit remissio pctōꝝ.Ad remissionē aūt pcti q̄daз
exigunt ex pte remittētis:q̄dā ex pte eius cui remittit. ꝛ q̄
dā ex pte ei⁹ p qd fit remissio. Ex pte remittētis concurrunt
duo.s.misericordia: ꝛ ꝯ h̄ est desperatio. Et iusticia. ꝛ ꝯ h̄ ē p̄
sumptio. Ex pte ei⁹ cui remittit duo requirunt.s.ppositū nō
peccādi ꝯ qd est obstiatio. Et dolor de cōmissis.ꝯ qd est i-
penitētia. Ex pte vō ei⁹ p qd fit remissio exigunt duo.s fi-
des ecclie:ꝯ qd est ipugnatio vitatis agnite. Et grā q̄ dat i
sacris:ꝯ qd ē iuidētia fraterne grē. Et scias q̄ iuidētia pōt
esse dupliciter:q̄dā q̄ est de pspitate vel exaltatiōe gratuita
hoīs: ꝛ q̄dā q̄ est de exaltatiōe grē:sic q̄ multi ad deū ꝯuer-
tunt. vel aliq̄d hmōi. ꝛ tal' iuidia solū est pctm̄ in spm̄ sctm̄:
nō q̄dē iuidia fratris.sз iuidia fraterne grē. Hic ēt nota dif
ferētiā iter pctm̄ ꝛ delictū. Nā sm̄ Aug.in q̄ōnibus leuitici
Declinare a bono delictū.pctm̄ vō est malū facē. Aliud aūt
est declinare a bono.aliud facē malū. Pctm̄ vō est ppetra-
tio mali.delictū desertio boni.qd ipm nomē ostēdit. Quid
eniз aliud sonat delictū nisi derelictū:Et q̄d derelinquit q̄
deliq̄uit nisi bonū. Uel delictū est qd ignorāter fit.peccatū
qd sciēter cōmittit.indifferenter tn̄ ꝛ peccatū noīe delicti
ꝛ delictū noīe pcti appellat. Itē ꝯsueuit q̄ri an oē peccatum
sit in volūtate:Et vr̄ q̄ sic.q2 vt dicit Aug.peccatū adeo ē
volūtariū q̄ si nō est volūtariū.nō est peccatum. Et Bern.
Sola volūtas ardebit in inferno. Rn̄deo. Aliq̄d esse in vo
lūtate pōt itelligi dupliciter. vel ita q̄ sit in ea sicut in cā. ꝛ
sic oē peccatū in volūtate est inq̄ntū oē pctm̄ volūtariū est.
vel ita q̄ sit tanq̄ȝ in subiecto. ꝛ tūc distinguēdū est. q2 sub
iectuз pcti pōt acci pi vel pximū vel p̄mū. Proximū subie-
ctū pcti est illa potētia q̄ actū pcti elicit. ꝛ sic in diuersis po-
tētiis cōtingit eē peccatū. ꝛ nō solū in volūtate. Primū aūt
subiectū pcti est ex quo inest hoī pcti susceptibilitas. ꝛ quia
hō nō est susceptibilis culpe nisi fз q̄ ē dn̄s suoꝝ actuū ꝛ h̄
sibi cōpetit sm̄ q̄ est volūtatez hn̄s:iō p̄muз subiectū pcti
est volūtas. Uide etiā in pena: ꝛ in veniale. ꝛ in scandalū:
Hic pōt q̄ri an exn̄s in pctō mortali possit vitare peccatuз
ꝛ h̄ est querere an hō sine grā possit nō peccare. Ad h̄ pōt
dici.q̄ de hoīe dupliciter loqui possumus. Uno mō sm̄
statū nature corrupte. vel sm̄ statuз nature integre. Scd̄m
statuз q̄deз nature itegre etiā sine grā habituali poterat hō
nō peccare nec mortaliter nec venialiter. q2 peccare nihil
aliud est q̄ȝ recedere ab eo qd est sm̄ naturā qd vitare hō
poterat in integritate nature.non tn̄ h̄ poterat sine auxilio
dei in bono ꝯseruātis.quo subtracto etiā ipsa nā in nihiluз
tenderet. Sз in statu nature corrupte indiget hō grā habi-
tuali sanante naturā ad h̄ q̄ oīno a pctō abstineat.q̄ quidē
sanatio p̄mo fit in pn̄ti vita sm̄ mētez appetitu carnali nō
dū totaliter repato. Un̄ apls ad Ro.vij.ex psona hoīs re-
parati dicit. Egoipse mēte seruio legi dei:carne aūt legi pec
cati. in quo q̄dē statu pōt hō abstinere a pctō mortali. qd i
rōne ꝯsistit:nō aūt pōt hō abstinere a pctō veniali propter
corruptionē inferioris appetitu sensualitatis.cuius motus
singulos q̄dē rō reprimere pōt. ꝛ ex h̄ hn̄t rōnē pcti ꝛ volū-
tarij nō aūt oēs.q2 dū vni resistere nitit.fortassis alius in-
surgit. ꝛ q2 etiā rō nō sp pōt eē puigil ad hmōi motus vi-
tandos.sic̄ etiā anteq̄ȝ hoīs rō in qua est mortale peccatuз
repat p grām iustificantē.pōt singula pctā mortalia vita-
re: ꝛ sm̄ aliquod tp̄s.q2 nō est necesse q̄ continue peccet in
actu.sз q̄ diu maneat absq̄ȝ pctō mortali esse non potest.
Un̄ ꝛ beatus Grego. dicit sup Ezech.q̄ peccatum qd mox
per penitentiaз non delet suo pondere ad aliud trahit: Et
magr̄ in sententiis dic̄ q̄ hō post pctm̄ ante repationē pōt
peccare. ꝛ nō pōt nō peccare ēt dānabilr̄:sic̄ dixi in liber ra
rū. Aug.ēt dicit i li. de pfectiōe iusticie i fine. Quisnā negat
nos orare dēre ne itrem⁹ i tētationē: Negat h̄ q̄ itēdit ad
nō peccādū grē dei adiutoriū hoī nō eē necessariū:sз sola le
ge accepta hūanā sufficē volūtatē. qd ab aurib⁹ hoīuз remo
uēdū. ꝛ ore oīuз anathematizādū eē nō dubito. Quare aūt
deus nō fecit hoiēз ipeccabilē:dicā in prescio.

Pecorosus. A pecus coris deriuat pecorosus sa suз pecorib⁹
plenus. vn̄ h̄ pecorositas tatis.i.abundantia pecoꝝ.

Pecten. A pecto tis dr̄ h̄ pecten nis istrumētū pectēdi ꝛ terē-
di:q2 fila telaꝝ reddat pexa ꝛ ipzimat. Pecten ēt dr̄ plectꝝ
cythare: ꝛ iferior pubes viri ꝛ mulieris. ꝛ q̄dā piscis. Unde
Hora. in ser. Pectinibus iactent patuli se molle tarentū.

Pecticus ca cū.i.digestibilis. ꝛ deriuat a pectus.

Pectino. a pecten deriuat pectino nas penl'.cor.i.pectere. ꝛ h̄
pectinariū rii locus vbi pecten ponit. ꝛ h̄ pectinarius. ꝛ h̄
pectinaria q̄ vel q̄ facit pectines. ꝛ pectinarius ria riū.

Pecto tis xui xi vel ēt ctui sз antiquos. ꝛ h̄ ptō mō non vti-
mur. ꝛ raro pexi. ꝛ facit sup̄.pexū vel pectū. ꝛ est pectere pe
ctinare:pectine ornare. Pecto cōponit: vt cōpecto ctis.i.si-
mul pectere. depecto ctis valde vel multum pectere vel de
orsum. repecto ctis.i.iterum pectere vel retro pectere. ꝛ est
pecto actiuum cū oībus suis compositis.

Pectoralis. a pectus toris dr̄ h̄ ꝛ h̄ pectoral' ꝛ h̄ le.i.ad pectus
ptinēs. ꝛ h̄ pectorale lis zona circa pect⁹ eq̄ vel mulieris vl'
alterius aīalis. Hier.ii. Fascie pectorales. ꝛ producit ra.

Pectus. a pecto tis dr̄ h̄ pect⁹ ctoris:q2 mulieres in pectore so
lēt sibi pectere capillos. Uel dr̄ pectus a plecto ctis.i.flecto:
q2 sit flexū iter eminētes mām̄illaꝝ ptes. Uel dr̄ a specio
cis. Alia q̄dē aīalia pect⁹ hn̄t ad terrā oppositū ꝛ ab aspectu
remotū.sз hoīes patēs ꝛ erectū:vtpote plenū rōne. ꝛ iō nō
decebat latere. Qz ēt dr̄ pectus q̄si pcti thorus ety. est. vn̄
pectorcus a um. ꝛ pectorosus sa suз magnū habēs pectus.

Pectulum li dim̄inutiuū paruū pectus: ꝛ cor. cu.

Pecualis. A pecus coris dr̄ h̄ ꝛ h̄ pecualis ꝛ h̄ le: ꝛ pecuosus
sa sum. vn̄ hec pecualitas tatis: ꝛ hec pecuositas tatis abū-
dantia pecudum.

Pecudarius. A pecus cudis dr̄ h̄ pecudarius rii.i.pastor. ꝛ pe
cudarius ria riū ad pecudes pertinens.

Peculior. a peculiū deriuat peculior aris.i.peculiū facē vl' col
ligē. Et cōponit: vt depeculior aris deuastare: dilapidare.

Peculiū. a pec⁹ cudis vl' pecunia deriuat h̄ peculiū.i.pecunia
de pecudib⁹ habita. vel qd veri⁹ ē peculiū ē puus cēsus ex-
tra corpus mr̄imonii posit⁹ in ptāte filij vel serui. Sup pe-
culiū nō hз ptātē prīfamilias.sз tm̄ ille cui⁹ est. ꝛ adeo ppri-
uз ē peculiū.q̄ lз filio de eo facere q̄cq̄d vult pter volūtatē
prīs. Un̄ dn̄s Exo.xix.ad filios israel. Eritis mihi in pecu-
liū de cūctis gētib⁹. Et hinc h̄ ꝛ hec peculiaris ꝛ hoc re ad
peculiū ptinēs: vel pprius priuatus vel familiaris. vn̄ pe-
culiariter aduerbiū. ꝛ hec peculiaritas tatis.

Peculor. A pecus dicit peculor laris.i.rēpublicā furari. vnde

bic peculator totius reipublice defraudator ꝛ furator. ꝛ bic peculatus tus tui furtū de cōmuni pecore: ꝛ generaliter de cōmuni re. ꝛ pecularius ria rium. ꝛ bic pecularius rij armē tarius qui custodit pecua: vel ad pecua pertinens.

Pecunia. A pecus cudis deriuaṫ h̄ pecunia nie q̄si pecudia: q̄z oīs substātia antiquoꝝ in pecoribus vel pecudib⁹ erat. vñ ꝛ ꝓprie d̄r q̄ ꝯsistit in hmōi aīalib⁹. sȝ iā appellatio istı⁹ nois ampliata ē ad alia. vñ pecuniosus sa sum pecunia plenus q̄si pecudiosus. ꝓprie q̄dē oliȝ sic dicebaṫ q̄ plurimaȝ hēbat pecuniā. i. pecora. sȝ mō ad aliud trāsferṫ. Et cōparatur: pecuniosus sior simus. vñ pecuniose sius sime aduer. ꝛ h̄ pecuniositas tatis. Itē a pecunia h̄ pecuniariuȝ rij locus vbi pecunia reponiṫ. ꝛ pecuniarius ria riū. ꝛ d̄ȝ pecūia scribi per vnū c. corripit enī primā. vñ Hora. in epi. Et genus ꝛ formā regia pecunia donat. Et vt d̄r in Eccle. vij. Sicut protegit sapientia: sic ꝓtegit pecunia. Uide in sapientia.

Pecus coris neu. ge. ꝛ pec⁹ cudis fe. ge. ꝛ h̄ pecu idecli. i singulari: sȝ in plurali h̄ pecua oꝝ vl' pecuū deriuaṫ a pasco scis. ꝛ dicim⁹ pec⁹ oē aīal qd̄ hūana effigie caret ꝛ hūana ligua: sȝ ꝓpe nomē pecoꝝ his aīalib⁹ accōmodari solet q̄ ad vsuȝ hoiuȝ aliquo mō spectāt: sic q̄ sūt ad vescēdū apta: vt oues ꝛ sues. aut i vsū hoiuȝ cōmodi: vt eq̄ boues ꝛ olim pecora gñalr ꝓ oīb⁹ aīalib⁹: pecudes ṽo tm̄ illa aīalia q̄ eduṅṫ: q̄si vescudes. sȝ mō dicim⁹ pecora maiora: vt boues: equos: asinos: pecudes ṽo minora: vt oues. capras. porcos: pecua ṽo dicim⁹ cōia aīalia. ꝛ corripit p̄mā pecus. vñ Ouid. de arte. Turpe pecus mutilū: turpis sine gramie cāpus. et i doctrinale d̄r. Dat pecua hec pecudis: pecus h̄ pecoris sibi iūgit.

Pecus cus cudis in pecus coris exponitur.

Peda de dicitur vestigium humanū. ꝛ d̄r a pes pedis.

Pedagogus. pedos qd̄ est puer cōponiṫ cū ago: ꝛ d̄r h̄ pedagogus gi pe. ꝓdu. q̄z sꝑ puerū studētē ducit. s. cui paruulus assignaṫ. ꝛ d̄r sic q̄z agat ꝛ ducat puerū vel lasciuientem: refrenat etatē sȝ Hug. Idē ꝛ Pap̄. vnde hoc pedagogiū gij i. magisteriū vel officiū pedagogi circa pueꝝ vel locus vbi puer eruditur a pedagogo. Paulus ad Gal. iij. c. Lex pedagogus noster fuit i xp̄o iesu vt ex fide iustificemur. At vbi venit fides iam non sumus sub pedagogo.

Pedalis. a pes d̄r h̄ ꝛ h̄ pedalis ꝛ h̄ le pe. ꝓdu. ad pedē pertinens. Itē pedalis. i. mēsurā pedis habēs. ꝛ in hac sig̃atiōe poniṫ Hier. lj. vbi d̄r. Uenit finis tuus pedalis p̄cisionis tue. q. d. Ita p̄cideṫ regnuȝ tuum q̄ nec passus pedis de terra remanebit tibi. Et componitur vt semipedalis. Pap̄. sic dicit. Pedalis quasi mensura pedis.

Pedana. a peda de d̄r h̄ pedana ne. i. cathena circa pedes. s. cōpes pedis. Itē pedana ne d̄r pedules nouus: vel de veteri panno factus. q̄z calige veteri assuitur. vnde pedano nas pedanas caligis apponere. ꝛ dicitur a pes.

Pedarius ria rium. i. nudis pedibus ambulans.

Pedellus li dimi. paruus pes.

Pedes. A pes pedis d̄r hic ꝛ hec pedes ditis. i. pedester. pedibus pro equo vtens. vnde quidam. Et modo vadit eques qui solet ire pedes. ꝛ corripit penul. genitiui. ditis.

Pedester. A pes pedis dicitur hic ꝛ hec pedester vel stris et hoc stre. i. pedibus ambulans sȝ Hug. Pap̄. vero dicit. Hic pedester. ꝛ hec pedestris. ꝛ hoc pedestre. a illud magis tenent moderni. Uide in campester.

Pedetentim. i. sensim. subtilr. gradatiȝ. caute. cunctāter q̄si pede tentans sȝ Pap̄. Hiero. in ep̄la ad Paulinum in. c. viij. Caute. idest pedetentim tuas possessiunculas vendideris.

Pedica. Pes cōponiṫ cū capio pis: ꝛ d̄r h̄ pedica ce pe. cor. q̄si pedes capiēs. s. cathena pedū vl' qd̄dā istrumētū capiēdi pedes aīaliū: vl' laque⁹. vñ Iob. xviij. Abscōdita ē in terra pedica ei⁹. vñ pedicat⁹ ta tū. i. cathēat⁹ vl' pedica capt⁹ Oui. meta. xv. Rhetia cū pedicis laq̄os artesq̄ dolosas. tollite.

Pedicatus in pedica vide.

Pediculosus in pediculus exponitur.

Pediculus. A pes d̄r hic pediculus li. ꝛ dicitur pediculus penul. cor. illud quod sustinet fructū ad ramū. ꝛ etiaȝ pediculus dicitur vermis cutis: q̄z minimos ꝛ multos habet pedes. vnde pediculosus sa sum plenus pediculis. Et comparatur. vñ pediculose sius sime aduerbiū ꝛ hec pediculositas tatis. i. pediculorum plenitudo ꝛ abundantia.

Pedicuus a um. ꝛ pedorosus sa sum qui sordidos habet pedes: ꝛ dicitur a pedor doris.

Pedissequus qua quū q̄ seq̄ṫ pedes dn̄i sui. ꝛ h̄ pedisseq̄ seq̄ ꝓ ipsa seruitute vel ancilla ꝛ ēt h̄ pedissequus ꝓ seruo vel famulo. vñ i. iij. lib. Reg. xx. c. d̄r. Per pedissequos p̄cipuȝ ꝓuinciaꝝ. ꝛ scribiṫ p q: cū ꝯponaṫ a pes ꝛ sequor. nā si scriberet p c videreṫ cōponi a pes vl' a pedes ꝛ cedo cas: vl' dic q̄ñ seq̄ṫ e scribiṫ p c: q̄ñ seq̄ṫ alia vocal' scribiṫ p q: sic eniȝ vr̄ sonorius. vt dicit Hug. sȝ tñ p q: ꝯsueuit cōiter scribi.

Peditatus tus tui. i. peditum multitudo: vel proprietas peditandi. ꝛ deriuatur a pedes tis.

Pedito. a pedes tis d̄riuaṫ pedito tas. i. pedib⁹ ire vl' trāsire. ꝛ cor. di. ꝛ vt diċ btūs Greg. sacra scriptura ē q̄si q̄daȝ fluui⁹ planus ꝛ altus. in quo agnus peditat: ꝛ elephas natat.

Pedo donis dicitur a pes: ꝛ est pedo vel pedes vel pediculus. vnde hic pedunculus li dimi. Iteȝ hic pedo donis qui pedit vel facit bombum. ꝛ tunc dicitur a pes pedis.

Pedo dis. a pedor doris deriuaṫ pedo dis pepedi. i. pedoreȝ facē vl' fetorē. Pedo cōponiṫ. vt oppedo dis. i. ꝯ pedētē pedere. ꝛ q̄z q̄ ꝯ pedētē pedit quodāmō ei ꝯdiċ. iō oppedē poniṫ ꝓ ꝯdicē. itē q̄z q̄ oppedit. qd̄ pedēs facit ꝛ ipse faċ. iō poniṫ ꝓ ꝯsentire. repedo dis di. i. pedere iterū. suppedo dis latēter vel sub vel post vel remisse pedere. ꝛ est pedo neu. cū oīb⁹ suis cōpositis. ꝛ caret supi. ꝛ gemiat ptm̄ pedo i simplicitate: sȝ cōposita amittūt geminatōeȝ pti sm̄ Hug. sed sm̄ Pris. pedo p̄mā ꝓdu. in p̄nti ꝛ penul. in ptō. Hora. in p̄mo ser. Nō displosa sonat quantū vesica pepedit. Et facetus. Heres post mortē pedit amore suo. sȝ pes pedis cor. p̄maȝ. vñ versus. Credimus eē pedis strepitū cū turgite pedis.

Pedor. A pes dicitur hic pedor doris. i. peduȝ fetor vel squalor. Lucā. Longusq̄ in carcere pedor.

Pedora. A pedor doris deriuatur pluraliter hec pedora. i. pedum vel aurium sordes.

Pedorosus in pedicuus vide.

Pedos. i. puer. ꝛ acuitur in fine.

Pedules. A pes d̄r h̄ pedules lis pars caligarū q̄ pedē capiṫ.

Pedulus. A pes dicitur hic pedulus li: ꝛ hic pedellus li ambo dimi. idest paruus pes.

Pedū. A pes d̄r h̄ pedū di baculus pastoꝝ recuruus a coercēdis pedib⁹ aīaliū sic dictus. Uirg. in buco. Et tu sume pedū

Pedux cis videtur componi a pede ꝛ capio. ꝛ sunt peduces laquei quibus pedes illaqueantur.

Pegi gisti est preteritum de pango gis.

Pegina. a pungo gis diciṫ hec pegina ne. i. baculus cū massa plumbi i sūmitate pēdēte. ꝛ d̄r pegina q̄si ꝓpugna: qd̄ antiqui dicebāt. Iuuena. Et pegina ꝛ iam ad velaria raptos. Et vt dicit Cornutus. tali baculo scenici ludebant.

Peiero ras penul. cor. in iuro ras est expositum.

Peioro. Ab hic ꝛ hec peior ris dicitur peioro ras penul. produ. verbum actiuum. ꝛ est peiorare peiorem facere.

Pelagaris. A pelagus d̄r hic ꝛ hec pelagaris ꝛ hoc re. ꝛ h̄ pelagiaris magna nauis pelago apta. ꝛ producit ga.

Pelagiani quidam heretici a pelagio monacho exorti liberū arbitrium diuine gratie anteponunt. dicentes sufficere voluntatem ad implenda iussa diuina.

Pelagiaris in pelagius exponitur.

Pelagin interpretatur latitudo.

Pelagus iterp̄taṫ latitudo. vñ h̄ pelagus gi latū ꝛ ꝓfūdū mare. vl' latitudo maris sine portu ꝛ littore. ꝛ ē neu. ge. i singulari. sȝ in plurali est mas. ge. hi pelagi. ꝛ cor. p̄mā. vñ p vnū l scribi d̄ȝ. vñ d̄r in Grecis. q̄ penit⁹ lateat pelag⁹. mare cū sit amarū. Inueniṫ ēt hic pelagus gi mas. ge. apud antiquos.

Pelasg⁹ ga gū. i. grec⁹. ꝛ dci sūt greci pelasgi a pelago. q̄z p pelagus p̄mo. vt dicit Uarro. ad italiā applicuerūt. vl' sic dci sūt a pelasgo ionis ꝛ larisse filio vñ h̄ pelasgia adie. i. grecia

Pelex a pellicio cis dr hec pelex cis vno l subtracto. et dr pelex qr pelliciat. i. decipiat. vel dr pelex a pello lis: qr an vxorez pelex tenet: et postea veniete vxore a domo pellit. Uel pelex dr illa p qua vxor de domo pellit sitr a pello lis. Qr at dr pelex qsi pele decipies ethy. est sz Hug. Quçda aut glo. dicit in. ij. epla. Pe. c. ij. Pelices dnr meretrices a pollutoe vel a pellis formositate q incautos alliciunt. et pdu. pe. vnde Ouid. in. v. epla. Et mihi p dira pelice blanda fuisti. Ite in vj. epla Argolicas timui nocuit mihi barbara pelex.

Pelicanus vt dicit Isi. ethy. xij. pelicanus auis egyptiaca habitas in solitudie fluminis nili: vn et nome sumpsit. na et canapos egyptus dr. Fert si veruz est: eam occide natos suos: eosqz p triduu lugere: deide seipsz vulnerare: et aspsione sui sanguis viuificare filios suos. Aug. et hoc narrat: et addit: qr vt dr rostro occidit filios suos: et rostro sanguine suu sup eos fundit et viuificat. Et est auis nimie macici: q bitat in solitudine. Sic xps solus de maria vgie natus. q triduo. i. toto tpe luxit filios suos: qr paup sum ego: et in laboribus a iuuetute mea. io ipse dicit p pphetam. Silis factus sum pellicano solitudinis. Et vt dicit Hug. pellicanus fm qr dr a canapos cor. pe. sz fm qr coponit a pelle et canus na nu: eo qr cana heat pelle pdu. pe. et sic vr qr debeat scribi p geminu l. Quida tn dicut: cu quibus ego. qr pelicanus dz scribi p vnu l. et sp pducit penul. et e greci originem: nec aliq copositio supra assignata copetit. Declinat at grece pelican pelicanos et a greco gto pelicanos latinus ntus mutas o in u dr pelicanus in scda declinatioe. Multa eni greca hoc mo nobis nota sut fca. vn Pris. in. vj. li. dicit. In mltis inuenimus a gto greco fcm latinu nome vt helephas helephatos. hic elephas huius elephantis: et hic helephantus a gto greco helephatos huius elephanti. Qd pelicanus pe. p. pz p illu vsuz zozime. Pelicanus ego natus de vgine mera. Qd at dr pelicanus qr heat pelle cana ethy. est.

Pelicatus. A pelex dr hic pelicatus tus. i. cocubinatus. s. petm qd cum pelice comittit. Item a pelex dr pelicatus ta tu. i. luxuriosus: pelice deditus fm Hug. Pap. vero dicit. Pelicatus locus concubine. concubinatus.

Pellacia. A pellax dicitur hec pellacia cie. idest fallacia: pallacis deceptio.

Pellax a pellicio cis dr hic et hec et hoc pellax cis. i. deceptor: fallax fraudulentus. vn pallacis vlyxis. Et coparat pellax cior fimus. vn pellacie cius fime aduerbiu. et dr pellax a pelle. i. a vultu. foris eni vt fallat arridet: sz itus nequitiam gerit vt dolosus. Qd at dr pellax qsi pelle fallax. ethymo. est.

Pellectum est supinum de pellicio cis.

Pellexi est preteritum de pellicio cis.

Pellicea. A pelle dr hec pellicea cee quodda indumentu qd de pellibus fit. et hinc pelliceatus ta tum. i. pellicea idutus. ite a pellis dr pelliceus a um. i. pellibus idutus. vel magnam et grossam habes pelle. Inuenitur et pellicia cie: et pellicius a um et pelliciatus ta tu: ita qr l sit in penul. syllaba. sz moderni dicunt pellicea cee per e scriptum in penul.

Pellicio cis lexi vl lexui lectu vel licitu licere. i. decipe. et coponit ex p et licio: et mutat r in l: et cor. li. Qd at dr pellicere qsi pelle decipe. ethy. e sz Hug. Uide in licio cis. In. ij. epla. Pe. c. ij. dr. Pellicietes aias instabiles. i. decipietes: vl pellic. i. exteriori cuersatione allicietes: et sub specie sanctitatis decipietes. et deriuatur pelliciens tis ge. ois a pellicio cis.

Pelliparius rij qui parat. idest preparat pelles: a pellis et paro ras componitur.

Pelliris. A pelle dr hec pelliris liris galea ex corio vel pelle.

Pellis. A pello lis deriuat hec pellis lis. i. cutis: qr externas iniurias corporis tegedo pellat. vn hec pellicula le diminutiuu.

Pellito pellitas. i. frequeter pellere: a pello lis dr. et cor. li.

Pello las laui lare. i. vocare: et deriuat a pello lis. Et componitur cum ad: et dicit appello las. Et cum con: et dicitur copello las. Et cum inter. et dicitur interpello las. Pello las cum omnibus suis compositis est actiuum.

Pello lis pepuli pulsuz vl pultu sz antiquos. vn pulto tas tam tare freque. sz a pulsu fit pulso sas frequen. Pello lis coponit cu ad: et dr appello lis puli. et cu co. et dr copello lis puli. et cu de: et dr depello lis puli. et cu dis. et dr dispello lis puli. et cu ex. et dr expello lis puli. et cu in: et dr ipello lis puli. et cu p. et dr ppello lis puli. et cum ob mutato b i p dr oppello lis puli. et cu re. et dr repello lis puli. et cu sub. et dr suppello lis puli. Pello lis cu oibus suis copositis e actiuu. Et scias qr pello in simplicitate geminat petm: vt pepuli: sed in copositione no. vnde facit ptm in puli tantu: vt copello copuli: repello repuli. et supinum facit in pulsum in simplicitate. et in compositione. Uide in repello.

Pelluuiu. Lues copoit cu pes et dr hoc pelluuiu uij. i. vas ad pedes abluedos et sordes pedu recolligedos aptu seu paratu. vn pelluuiantus na nu. Et coponit pelluuiu a pes et abluo.

Pelta te fe. ge. scutum breuissimu in modu lune dimidie fcm: quo amazones vtuntur maxime. vnde in. iij. Reg. c. x. dicit Fecit Salomon. cc. scuta de auro puro. ccc. peltas de auro probato. et dicitur pelta a pello lis. vnde quidam A pello pelta. quia pellit fortiter ictus.

Peluis. pes coponit cu lauo uas: et dr hec peluis huius peluis vbi pedes lauant. s. cocha vl aliud vas sz Hug. et Pap. dicit. Peluis vocat qr ibi pedes lauant. Qd at dr peluis qsi pedu lauadorz vas. ethy. est. et facit actm singulare i em vel in im. vn in euag. Joan. Posuit aqua in pelui. et ablm in e vel in i. vt pelue vl pelui. et a pelui addita um fit gtus pluralis peluiu. et actm plurale i es vl in is. vt pelues vel uis.

Pelusium sij est oppidu alexandrinu fortissimum.

Pena deriuat a pedo dis: qr pena qsi debitu pedimus i. soluimus et sustinemus p fortificato. Et sut octo gna penaru in legibus. s. vincula. vbera. talio. dãnu. ignominia. seruitus exilium. et mors. Ite pea et suppliciu differut. Pena sine sanguine ee pot. sz suppliciu no nisi cu sanguine. vel suppliciu e pprie cu qs ita danat vt eius bona cfiscent et in publicu redigat. vn hic et hec penalis et hoc le. vn penalr aduer. et hec pealitas tis. et scribit pena p oe diphtogum: sic poena. tn tacet pma vocalis. s. o i pnuciatoe. sz i scriptura ponitur scribit: et ptz no scribit. vn fit i e qdda signu ad hoc notadu fm modernos. Hic nota qr deus qnqz de causis aliquos i vita ista punit. Uel i hac vita qnqz modis flagella siue pene cingut. Primo vt iustis merita p patientia augeant. vt pz in Job et in Tobia. Scdo ad custodiaz virtutuz: ne supbia tentet. vt pz in bto Paulo. na vt ipse dicit i. ij. epla ad Corin. Et ne magnitudo reuelationu extollat me. datus e mihi stimulus carnis mee angelus sathane q me colaphizet. Tertio ad corrigeda pcta. vt pz i maria sorore moysi. q ad tps fca est leprosa. vt hr Nu. xij. c. et vt et ostedit quotidie in multis xpianis. quos dns flagellat vt ad eu cuertant. Quarto ad gliaz dei manifestada: vt pz in ceco nato. de quo dicit xps in. c. Jo. Nec hic peccauit nec paretes eius vt cecus nasceret. sz vt manifestarent opa dei i illo. Quinto ad initiu pene i perpetuu cinuade. vt pz in herode et sodomitis. qtenus videat hoc qd i iferno sequat. sz illo. Duplici ctritoe cntere eos dne. Ad multa et alia dei pene vel flagella ordinari in scriptura legunt. sicut ad pbatoez et exeplu iusti iudicij dei. Sz ista et csilia alia prit ad pdictos qnqz modos reduci. qr pbatio e ad augmentu meriti. exemplu do iusti iudicij dei est ad dei gliam. et sic de alijs. De pdictis nota hos vsus. Pena pbat. purgat. iuitat. dat meliora. Coseruat. duru facit. cruciamine torquet. Uolo et te scire. qr sup illud Isa. xx. c. Hec erat spes nra ad quos cfugimus in auxiliu. vt liberaret nos a facie regis assyriorz. sic dicit glo. Admirada dei puidetia oia regna c se inuice supbietia destruxit. Israel in dece tribubus idcorz c dei volutate delinquetiu in damasco syrisqz separauit. et io vtriqz captiuati sut ab assyrijs et chaldeis. Judas quoqz ab ethiopibus et egyptijs. et ipsi quoqz victi ab assyrijs et chaldeis. Assyrij qr de se psumpserunt. a chaldeis perierunt. Chaldei et babylonij erecti c dnm. medis et persis subiugati sut. Et hi Alexandro magno. qui cu se tanqz deu extulisset. veneno enectus est. et regnu eius in partes scissum: et postea romanis subiugatuz. Romanorz

imperiũ: qđ q̃ſi ferreis dentibus ⁊ vngulis carnes sanctoꝝ lacerauit ex maxia parte iã perijt: in fine ex toto pibit cum regnũ dei illuxerit. Uide in egyptus: ⁊ in babel. Sꝫ põt q̃ri vtrũ oĩs pena sit a deo. Ad hoc dico: q̧ oĩs pene de⁹ actoꝛ est diuersimode ṽo diuersaꝝ. Queđã enĩ est pena damni: vt subtractio grẽ ⁊ hmõi. ⁊ harũ penaꝝ deus cã est: nõ q̃dẽ agendo aliq̃d: ſꝫ potius nõ agendo. ex eo enim q̧ deus gratiã nõ influit: sequit̃ in isto gratie p̃uatio. Et ad h̃ itelligendũ scias: q̧ obduratio q̃ñq̧ đr actus voluntatis obstinate in malũ cui ptinaciter adheret. sic ꝯstat q̧ obstinationis cã nõ est deus ſꝫ hõ: sicut nec alicuius actus pctĩ iquãtũ deformis est. Q̃ñq̧ ṽo obduratio đr priuatio gratie: q̃ ẽt excecatio đr: qꝛ gratia est qđdaꝫ lumen aĩe: ⁊ pfectio q̃daꝫ habilitans ipſaꝫ aĩaꝫ ad bonũ. Justũ ãt carere gratia ex duob⁹ cõtingit. tũ qꝛ ipse nõ vult recipe: tũ qꝛ deus sibi nõ infundit vel nõ vult sibi ĩfundere. Hoꝝ aũt duoꝝ talis est ordo vt scđꝫ nõ fit nisi ex suppositõe p̃mi. cũ enĩ deus nihil velit nisi bonũ: nõ vult istũ carere gratia nisi ſꝫ q̧ ẽ bonũ. ſꝫ q̧ ipse careat gratia nõ est bonũ simplr̃. vñ h̃ absolute ꝯsideratuꝫ nõ est volitũ a deo. est tñ bonuꝫ carere gratia si eã hẽre nõ vult: vel si negligẽter se ad eã habẽdã pparat: qꝛ iustũ est. ⁊ h̃ mõ est a deo volitũ. pꝫ g̃ q̧ hmõi defectus absolute cã p̃ma est ex pte hoĩs q̃ gratia caret. ſꝫ ex pte dei nõ est cã huius defect⁹ nisi ex suppositõe illi⁹ qđ est cã ex pte hoĩs: qꝛ p hũc modũ ĩuenit̃ hñq̧ deus dici cã excecatõis vel obdurationis: nõ q̃dẽ imittẽdo maliciã. ſꝫ nõ ipertiendo gratiã: qđ in ipso est. Si enĩ nõ necessario ipartit̃ in ipso est ⁊ nõ impartiri. vñ eius qđ est nõ ipartiri aliquo mõ cã est. Queđã ṽo est pena sensus: q̃ p aliq̃s actiões iſligit̃. ⁊ hmõi agendo ẽt deus actoꝛ est: ſꝫ nõ vr̃ q̧ pena inferni sit iusta: ⁊ sic nõ a deo. qꝛ hõ p vno pctõ mortali vna hora ppetrato eternalr̃ punit̃. Hanc q̃õnẽ btũs Greg. mouet ⁊ soluit sic. Scire inquit petrus velim q̃ũo iustũ sit. vt culpa q̃ cũ fine ppetrata est sine fine puniat̃. Et rñdet Greg. Hoc recte diceret̃: si districtus iudex nõ corda hoĩuꝫ ſꝫ fcã pensaret. Iniq̃ eniꝫ iõ cũ fine deliquerũt. qꝛ cũ fine vixerũt. nã voluissent vtiq̧ si potuissent. sine fine viuere. vt potuissent sine fine peccare. Ostẽdũt enĩ q̧ ĩ pctõ sp̄ viuere cupiũt. ⁊ nunq̃ desinũt peccare dũ viuũt. ad magnã ergo iusticiã iudicantis ptinet vt nunq̃ careant supplicio. qui in hac vita nunq̃ voluerũt carere pctõ. ⁊ nullus det̃ iniquo terminus vltiõis. q̃ q̃diu valuit hẽre. dare noluit⁹ terminũ criminis. De pena ĩferni ẽt dicit btũs Bern. l. v. li. de ꝯsideratõe. Quid tã penale q̃ sp̄ velle qđ nõ erit. ⁊ sp̄ nolle qđ nunq̃ nõ erit. In eternuꝫ nunq̃ obtinebit qđ vult. ⁊ qđ nõ vult in eternũ nihilominus sustinebit. Horreo vermẽ mordacẽ. ⁊ mortẽ viuacẽ. h̃ est vermis qui nõ morit̃ memoria pctõꝝ. nec cessat rodere ꝯscientiã dũ ea pastus est esca vtiq̧ incõsumptibili. ac ppetuat vitã. Horreo icidere in manus mortis viuẽtis. ⁊ vite moriẽtis. hec est scđa mors q̃ nunq̃ poccidit. ſꝫ sp̄ occidit. Quis det illis semel mori vt nõ moriant̃ in eternũ q̃ dicũt mõtibus. Cadite sup nos. ⁊ collibus. operite nos. Quid nisi mortẽ mortis hñficio aut finire aut euadere volunt. Rõ aũt q̃re pctm̃ mortale ad eternã penã obligat. põt sumi ex tribus. Primo ex pte ei⁹ in quẽ peccat̃. q̃ est ĩfinite bonitatis ⁊ potẽtie. s. deus. vñ ⁊ offensa ipsi⁹ infinita pena digna est. qꝛ quãto maioꝛ est in quẽ peccat̃. tãto magis pctm̃ punit̃ ſꝫ phꝫ in. vj. ethy. Et Chrẏs. dicit. Oĩs iniuria talis est q̃lis fuerit psona patientis iniuriã. In magna enĩ persona et si modica fuerit iniuria. fcã est magna. In modica aũt psona ⁊ si magna iniuria fcã fuerit. modica esse vr̃. Scđo ex pte peccãtis. ꝯstat enĩ q̧ peccãs mortalr̃ finẽ dilectiõis sue in eo ĩ quo mortalr̃ peccat ponit. vt ẽt deũ p illo cõtemnat. Cõstat enĩ q̧ q̃cũq̧ sũme diligit aliq̃d sicut finẽ sue volũtatis. ex h̃ ipse vellet sibi sp̄ adherere. Et iõ peccãs mortalr̃ illo actu volũtatis quo pctm̃ mortale eligit. sp̄ pctõ adherẽ nisi retrahat̃ p actiõs vel timore pene. vl̃ aliquo hmõi. ſꝫ si inulte adherere possꝫ sp̄ adherẽt. ⁊ iõ in suo eterno peccat. ⁊ pp̄ h̃ eterna pena ẽ dignus. ⁊ est rõ btĩ Greg. vt dixi. Tertio ex ipso statu peccãtis mortalr̃. q̃ p pctm̃ grã priuat̃. vñ cũ sine grã nõ posset fieri remissio culpe. si q̃dẽ aliq̃s ĩ pctõ mortali decedat. sp̄ culpa in eo remanebit. cũ vlteri⁹ nõ sit grẽ susceptibilis. manente aũt culpa sp̄ est obnoxius pene. alr̃ remaneret aliq̃d ĩordinatũ in vniuerso. ⁊ iõ talis ĩ eternũ punit̃. Pctm̃ ṽo veniale nec ꝯ̃ deũ est. nec in eo finis ꝯstituit̃: nec gratia p̃uat. ⁊ iõ nõ debet̃ sibi pena eterna. sed tñ tpalis. Ille tñ q̃ decedit cũ mortali ⁊ veniali sil̃ punit̃ in ĩferno p veniali. ⁊ punit̃ in eternũ. lõge tamẽ min⁹ acerba pena q̃ illa q̃ est p mortali. ſꝫ h̃ accidit veniali ĩquantũ mortali ꝯiunctũ est qđ gratiã p̃uat. sine q̃ nulla pena eẽ põt purgatiua vel expiatiua. De veniali ẽt require in suo loco. Utrũ ãt pena q̃ debet̃ pctõ originali remaneat post baptismũ. dcm̃ est in origine⁹. An bona fcã in mortali reuiuiscãt p pniaꝫ habes in charitas. Itẽ ad q̃d valeãt opa ĩ peccato mortali fcã hẽs in opus. Itẽ pena p deo est porta paradisi vt dicã in romphea. Nã ſꝫ Aug. pena nõ facit martyrẽ. ſꝫ cã. An pueri existẽtes in limbo penã sensibilẽ habeãt. dixi in limbus. Itẽ vt dicit phs in. ij. ethy. pene medicine q̃daꝫ sũt. Itẽ aiaduerte h̃ q̧ q̃ñ q̃s deuenit ad terminuꝫ vie. non põt deflecti ab illo fine cui adhesit. siue sit bon⁹ siue sit malus. Finis ãt vie hoĩs est mors sua. Finis ãt vie angeli est terminus sue electionis q̃ bono adhesit siue malo. vñ sicut hoĩes post mortẽ in bono ꝯfirmãtur vl̃ in malo. ita angeli post auersionẽ vl̃ ꝯuersionẽ. vñ eadẽ rõ obstinatõis ĩuenit̃ in hoĩbus dãnatis ⁊ in angelis peccãtib⁹. qꝛ ſꝫ Dam. qđ ẽ in angelis casus. h̃ est in hoĩbus mors. Datur enĩ hoĩ longior via q̃ angelo. qꝛ erat magis a deo distãs. ⁊ oportebat q̧ ĩ ei⁹ cognitõeꝫ inq̃rendo pueniret. Angelus ãt statiꝫ deiformi ĩtellectu sine inq̃sitione in diuina puenire potuit. Tñ vide q̧ hõ p̃mus nõ peccauit in termino vie sue sicut angelus. qui ad p̃mã electõeꝫ stat⁹ sue vie finit⁹ ẽ. ⁊ iõ casus fuit irreparabilis. ſꝫ casus hoĩs reparabilis. ⁊ h̃ rõ sumit̃ ex pte status vtriusq̧. ſꝫ post mortẽ casus hoĩes ẽ irreparabilis ⁊ p ꝯseq̃ẽs pena iterminabilis. De h̃ ẽt req̃re ĩ sapiẽtia. ⁊ in vbi. Quo intelligat̃ q̧ diues dãnat⁹ rogauit p frib⁹ dixi in infernus. Scias etiam q̧ duplex pena in genere erit in inferno. s. pena dãni. ⁊ pena sensus. q̃s tangit xp̄s in. vij. cap. Mat. vbi dicit. Oĩs arboꝛ q̃ nõ facit fructũ bonũ excidet̃ ⁊ in ignẽ mittetur. Ultimũ ẽ grauẽ. scđꝫ graui⁹ ⁊ amarius. vñ dicit Chryso. Plurimi solã primescũt gehennã. ego ãt illius glĩe amissionẽ multo amari⁹ q̃ gehenne dico eẽ supplicium. Intollerabilis est gehẽna. verũ ẽt si mille ponat q̃s gehẽnas. nihil tale dicet q̃le est a btã glĩa illa excidi. odio xp̄i hẽri. audire. Nõ noui vos. ⁊ inde decem milia melius ẽ sustinere fulmina q̃ faciẽ mansuetã a nobis videre auersam. ⁊ tranquillũ oculũ videre nos non ferentem.

Penarius. A penus deriuatur hic penarius rij. i. cellarius. et penarius ria rium ad penam pertinens.

Penatus. A penitus qđ est secretus đr hi penates. i. domus interiores pprie. vel domestici ⁊ priuati dij domibus pręsidentes. quos antiqui in domibus colebant. ⁊ eoꝝ imagines in domo habebant. vñ ⁊ dicti sũt penates quasi penes nos nati ⁊ est ethymo. ⁊ facit gtĩũs pluralis in ium penatiũ. ⁊ per syncopam penatũ. ⁊ producit na.

Pendeo des pependi pensum a pendo dis đr. ⁊ hꝫ idẽ pttm̃ ⁊ idẽ supinũ qđ pẽdo dis. s. pepẽdi ⁊ pensuꝫ. ⁊ sigt̃ passioneꝫ ĩtrinsecus natã. s. eẽ vel fieri pensuꝫ. vñ ṽsus. Pẽdeo suspẽsus. pẽdo dũ subleuo põdus. Uel aliter. Pẽdo do penam. dũ pẽdeo suffero penã. Itẽ pẽdere secũde ꝯiuga. pdu. pe. ſꝫ pendere a pẽdo dis tertie ꝯiuga. coꝛ. penul. Unde quidã Pendere vult iustus. ſꝫ nõ pẽdere malignus. Pẽdeo cõponitur cum ad. ⁊ mutato d in p đr appendeo des. i. ab aliquo pẽdere. Itẽ cõponitur cõpendeo des. i. sil̃ pẽdẽ. dependeo des. i. deorsuꝫ pẽdere. dispẽdeo des. i. diuersis modis vl̃ in diuersas partes pẽdere. ipendeo des. i. iminere. ignuere. instare. suspendeo des. i. subtus pendere. Pendeo neu. est cũ oĩbus suis cõpositis. ⁊ nõ geminat p̃teritũ in cõpositis pendeo. nec etiaꝫ pendo dis fm̃ Hug. Pap. vero dicit. 213

Pendet iminet: incõstans est: in incerto est: dubitat: suspensus ē. Pendēt suspensi. pendūt q̄ aliq̄d soluūt vł ponderāt

Pendo dis pependi sum dere. i. suspendere vel trutinare. Itē pendere i. exoluē. reddē. retribuē. vel sustinē. τ inde dꝛ pendeo des scḋe ↄiuga. ſ; differūt i sigͣtiōe. hñt tñ ambo idez ptit̄ τ supi. s. pepēdi τ pēsuz: vt dixi i pēdeo dee. Pēdo dis ↄponit̄ cū ad: τ mutato d i p dꝛ appēdo dis. i. suspēdē vł librare. vñ h̄ appēsor soris: τ appēsori⁹ ria riū. itē cū cō: τ dꝛ cōpēdo dis. itē cū dis. τ dꝛ dispēdo dis. itē cū de: τ dꝛ depēdo dis di dere. i. psoluere. tribuere vel valde vł deorsuz pēdere. itē cū ex: τ dꝛ expēdo dis di. itē cū in: τ dꝛ īpendo dis di dere. i. exhibere. itē cū pro: τ dꝛ ꝑpendo dis. i. extēdere. dilatare. itē cū p τ dꝛ ppendo dis. i. pcipere. itē cū re: τ dꝛ rependo dis. itē cū sursuz vel susum: τ dꝛ suspēdo dis. i. sursum pendere. Cōponit̄ quoq; nihilominus pendo dis: vilipendo dis partipendo. floccipendo. naucipendo. nihilipendo: iuncipendo. oīa pro contēnere: parū appᵃciari. Pendo dis τ eius cōposita sunt actiua: τ oīa faciunt supi. in pensuz τ ptit̄ in pēdi simplex tñ geminat pmaz sylla. in ptō: τ facit pependi: ſ; nullū eius cōpositū geminat in ptō syllabam.

Pendulus. A pēdeo des dicitur pendulus la lum penul. cor. quod pendet τ est eleuatum.

Pene aduerbiū remissiuū est. i. fere. inde dicitur penitus.

Penes ꝑpositio. i. apud iuxta ppe. τ cor. pe. Vñ Hora. in poetria Quē penes arbitriū ius est τ norma loquendi. ſ; h̄ penes nis. i. virile membrū. τ pdu. pe. vñ v̄sus. Te sūt damna penes dāna t̄ si tibi penes. Sz meli⁹ dꝛ penis nis. τ scias ꝙ penes ꝑpō si dz i fine acui qñ ponit̄ sigͣtiue. tñ qñ ponit̄ mālit̄er acuit̄ in fine: qꝛ regula ē ꝙ ꝑpōnes p se plate acuūtur i fine. Hoc sic itellige. s. qñ ponūt̄ mālit̄ vt penes q̄ pe est. Sz si dicam: tu es penes me: nō acuit̄ vltima sed prima

Penetrabile in penetrale est.

Penetral, in penetrale est.

Penetrale. a penetro tras dꝛ h̄ τ h̄ penetralis τ h̄ le: τ h̄ penetrale lis: τ h̄ τ h̄ penetrabilis τ h̄ le. τ dꝛ penetrale qḋ penetrat vel aptū est penetrare penetrabile v̄o est qḋ penetrat̄ vel aptum est penetrari. Qñq; tñ ponit̄ vnū p altero: vt frigus penetrabile. i. aptū penetrare. τ h̄ penetrale lis: vł h̄ penetral lis ē secreta camera secret⁹ iterior locus i domo vel in tēplo vbi dabāt̄ oracula. τ dꝛ a penit⁹ vel penetro tras. τ ponit̄ qñq; p domo. Penetrabilis cōponit̄: vt ipenetrabilis le: τ ipenetrabilr̄ aduer. ſ; Hug. In Grecis. tales ponūt̄ versus. Qḋ leuiter penetrari pōt penetrabile dices. Qḋ domus iterior capit h̄ penetrale vocabis. Vide de h̄ i docibilis. Pap. ēt dicit. Penetralia i̇teriora secreta domoꝝ dicta ab eo qḋ est penitus. i. pene intus secreta. Et fm h̄ vr̄ ꝙ debeat dici in psal. in penetralib⁹ regū ipsoꝝ. Et in Amos. iii. ca. τ vi. τ Math. xxiiii. In penetralibus dz dici: nō in penetrabilib⁹. τ h̄ maxie ſ; modernos. Dicunt eni q̄dā: ꝙ penetrale siue penetral est qḋ penetrat: penetrabile vero est qḋ penetratur. τ fm hoc consueuit dici. Est penetral penetrās penetrabile quod penetratur.

Penetro. A penit⁹ dꝛ penetro tras traui trare. i. ꝑtrāsire. ꝑforare. penit⁹ itrare. vł pan. i. totū itrare. τ ē ethy. Penetro componit̄. vt īpenetro tras. suppenetro tras. τ est acti. cū oīb⁹ suis cōpositis. τ cor. primā. ſ; penul. hz cōez: vt pz i illo versu. Qḋ leuiter penetrare pōt penetrabile dices.

Penicillū. A pendeo des dꝛ hoc penicillū li: τ hoc peniculū li τ h̄ penicula le molle genus spongie ad tergendos humores τ scutellas. τ h̄ peniculus li deriuat̄ a pannus q̄si pānniculus. s. q̄dā panniculus de quo disci terguntur.

Peniculus li in penicillum vide.

Penis. a pēdeo des dꝛ h̄ penis nis cauda eq̄na: qꝛ pendeat: τ suspensa ferat̄. τ h̄ penis nis. i. paxillus. s. virile mēbrū: qꝛ pēdeat. vł qꝛ suspēsus ferat̄. vel penis dꝛ a penetro tras qḋ est offīm eius circa iuncturā humani generis fm Hug.

Penitētia dꝛ q̄si puniētia. dcā eo ꝙ ipse hō in se puniat penitēdo qḋ male admisit. vł dꝛ penitētia q̄si pene tensio. τ est ethy. τ scribit̄ ꝑ e de diphꝛ: ꝯgū penitētia. Et scias ꝙ a peniteo tes dꝛ penitēs tis ti. a quo addita a fit h̄ penitētia tie q̄si puniētia. i. q̄ aia cruciat̄. τ caro mortificat̄. τ ē vera τ pfecta penitētia mala ꝑterita deplāgē: τ plāgēda iterū nō ↄmittere. i. ꝑpositū cōmittēdi nō hēre. Tres āt sūt ptes integrales penitētie. s. cordis ↄtritio. oris ↄfessio: τ opis satisfactio qꝛ g trib⁹ modis deū offendim⁹. s. delectatōe. cogitatōis. īpudētia locutōis. τ supbia opis ſ; regulā. Vt ↄria ↄrijs curent̄. trib⁹ modis oppositis satisfaciam⁹. Et scias ꝙ penitētie sūt arbitrarie. tñ illud arbitrariū dz eē diuino instinctu regulatū: qꝛ sacerdos opat̄ i vsu clauiū sicut instrumētū τ minister. nullū āt instrumētū hz efficacie actū nisi ſ; ꝙ mouet̄ a ꝑncipali agēte τ qꝛ pene satisfactorie infligēde vt medicine sūt. Nā ſ; phz i. ii. eth. pene medicine q̄dā sūt: sicut medicine i arte determiate nō oīb⁹ cōpetūt: ſ; variāde sūt ſ; medici arbitriū nō ppriā volūtatē sequētis: ſ; medicine sciaz: ita pene satisfactorie i canone determinate nō cōpetūt oīb⁹: ſ; variāde ſ; arbitriū sacerdotis diuino īstinctu regulatū. Sicut āt medic⁹ aliqñ prudēter nō dat medicinā efficacē. q̄ ad morbi curatōez sufficiat: ne ꝑ debilitatē nāe maius piculū oriat̄: ita sacerdos diuino īstinctu mot⁹ nō sp totā penā q̄ vni pctō debet̄ iniūgit ne ifirm⁹ aliq̄s ex magnitudine pene desperet: τ a penitētia totalr̄ recedat. vñ dicit Chrys. Sic si fascē sup humeros adolescentis quē nō pōt baiulare posueris: necesse hz vt aut fascem reijciat. aut sub pōdē ↄfrigat̄. sic τ homī cui graue pōdus penitētie iponis: necesse ē vt aut penitētiā reijciat. aut suscipiēs dū sufficere nō pōt scādalizat⁹ ampli⁹ peccet. Deide si erramus modicā penitētiā iponētes nōne meli⁹ ē ꝑ misericordiā rōnē reddere aut errare q̄; ꝑ crudelitatē: qꝛ vbi ē pr̄familias larg⁹ dispēsator nō dz esse tenax. Si de⁹ benign⁹ vt q̄d sacerdos ei⁹ austerus. Vis appere scūs. circa vitā tuā esto austerus: circa alienā āt benign⁹. Audiāt eni te hoīes ꝑua mādantez. τ grādia videāt facietē. Hic ēt nota. ꝙ penitētia a sacerdote iniuncta aut ē maior. aut eq̄lis. aut minor. Si maior. tūc illud qḋ penitēs plus fecerit. cū morit̄ cedit ei ad augmentū glie. si eq̄lis. tūc sufficit ad dimissionē toti⁹ culpe τ pene. si minor. tūc illud qḋ restat supplebit̄ i purgatorio ex virtute diuie iusticie. deus eni q̄ modos τ mēsurā pctōꝝ τ penarū nouit. addit penā sufficientez. ne aliqḋ ipunitū pctī remaneat. Vide i clauis. τ i excuso. Sz forte dices sicut dicit btūs Greg. Facilitas venie icētiuū ꝑbet delinquendi. ſ; de⁹ nō dz dare alicui occasionē peccādi. g nō dz dare locū penitētiā iterādi. Ad h̄ rideo. Iust⁹ de⁹ sic sūme iusticiā diligit ita pctīn sūme odit. τ ita q̄tū ex ipo ē. parat⁹ ē ipm destruē sp. dūmō ex pte hoīs nō remaneat vt penitētiā negligat vł ↄtēnat. nec obstat ꝙ q̄dā ex h̄ sumūt occasionē delinquendi. qꝛ ex ↄrio sumerent occasionē desperādi. qḋ eēt grauius. Pōt igit̄ h̄ q̄ri an penitentia possit iterari. Ad h̄ dico. Erroneū est dicē ꝙ penitētia nō possit iterari. τ misericordie diuine ↄriū. Cā āt q̄re iterat̄. cū baptism⁹ nō iteret̄ ē q̄druplex Pria ē qꝛ pnia nō iprimit characterez sic baptism⁹. character āt idelibil̄ est. Scḋa āt cā est qꝛ baptismus ē ↄ morbū nō iterabilem. s. originał pctī pnia āt est ↄ actuale pctīn qḋ iterat̄. Tertia āt cā ē qꝛ baptism⁹ hz totā efficaciā a passiōe xp̄i sine actu nr̄o. τ iō qꝛ passio xp̄i est vna tm̄. qꝛ xp̄s resurgens ex mortuis iā nō morit̄. g τ baptism⁹ ē vn⁹. Sz pnia ēt req̄rit actū nr̄z. τ iō rōne ei⁹ iteratiōez suscipit. Quarta cā est qꝛ baptismus est gn̄atio spūalis. ſ; pnia est q̄dā curatio spūalis. sel aūt gn̄at̄ aliq̄d. ſ; pluries curari siue sanari pōt q̄diu i hac vita viuit. Et scias ꝙ btūs Hiero. tractās illud euāgelii. Oēs vos scādalū patiemi i me. sic dic̄. Oēs cadūt ſ; nō oēs iacēt. Carnale est cadē. ſ; diabolicū est iacere. Vide i charitas. itez dic̄ btūs Hiero. Penitentia est scḋa tabula post naufragiū. τ dꝛ scḋa tabula respectu baptismi q̄ est pma tabula. Ad h̄ ēt facit qḋ dicit btūs Bern. i ser. lviii. tractās illud Cāti. Tps putatōis aduenit. Quis inq̄t ita ad vnguez oia a se supflua resecauit. vt nil se hēre putet putatōe dignū. Credite mihi τ putata repullulāt. τ effugata redeūt τ reaccendunt̄ extincta. τ sopita denuo excitant̄. parum est

ergo semel putasse: sepe putādū est. Immo si fieri posset sic: qr sic qđ putari oporteat: si nō dissimulas inuenis. Quālibet in h corpe manens pfeceris. erras si vitia putas emortua: t nō magis cōpressa velis nolis itra fines tuos habitet hiebu seus: subiugari pōt: t non pōt exterminari. Ad quid autem opera de genere bonorum facta extra penitentiā valeant: dixi in opus. Uide etiam in romphea.

Peniteo. a pēa dr pēiteo tes tui: qr pēa agit vt pēiteam⁹ vn pe nitē dr q̄si penā tenere. t ē athy. Et peniteo ɔstruit cū gtō vt peniteo pcti. vn penitet ipsonale. t ɔstruit cū actō t gtō vt penitet me pctī. i. penitētia pcti hz me: sz qn pōit cū infiniti uo: reqrit tm actm: vt pēitet me peccar. t n̄ pt adiūgi cū infi nitiuo nisi ipsonalr: qr ille īfinitiu⁹ pōit loco gti: vt penitet me peccar. i. pctī. t iđ n̄ possz suppon̄ vbo psonali t idē itel ligas de alijs ipsonalib⁹ q̄ ɔstruūt cū actis t gtis: vt tedet. miset. piget. t pudet. t scribit p oe diphtōgū: vt pēiteo tes

Penitudo se. ge. i. pnīa. Reg. j. c. xv. dr. Penitudie nō flectet.

Penitus. a pene aduer. dr penitus aduer. īterīuū. i. oīno ex to to. vn penitus ta tū. i. secretus iterior ītimus. vn dr penitus q̄si pene itus: vl poti⁹ q̄si pan intus. i. totus itus. Et cōpara tur penitus tior sīmus. vnde penite tius sime aduerbiū.

Penitus ta tum in penitus est.

Penna. a pendeo des dr h penna ne qr pendeat. i. volet: quia auxilio pennarū mouent aues t volant. vel penna dicitur a pennū qđ est acutum: qr acuta sit. vnde hec pennula le di mi. t pennosus sa sum: t pennatus ta tum.

Penno. a penna dr penno nas. i. pennis tegere vel ornare. Et cōponitur: vt depenno nas. expenno nas. i. pennas auferre impenno nas. i. pennas īmittere: vel pennis implere.

Pennula. a pēna dr h pēnula dimi. i. pua pēna. vl pēnū idē ē qđ acumē. vn h pēnula. i. sūma ps auris: ab acumine dcā.

Pennū ni dicebant antiqui acutum. vnde hoc pennum dici tur acumen vel extremitas ferri acuti.

Pensationes. i. precium. exolutio. tributa. liberationes. Pa ral. lib. ij. ca. xxvij. Deditq eis pater suus multa munera au ri t argenti t pensationes.

Pēsil. a pēdeo des dr h t h pēsil t h le pe. cor. i. leuis. recipro ca eni sūt pēsil t leuis. i. vnū ponit p alio vicissi vn pēsilr aduer. i. leuit. t h pēsilitas tat. i. leuitas. Et ɔpōit ppēsil le. i. valde leuis. vn ppēsibilr aduer. t h ppensibilitas tatis.

Pensio. a pēdo dis dr h pēsio onis. i. libratio. eq̄tio. vl pōde ris eq̄litas. t pēsio pcij solutio: vel ipz tributū: vel pciū qđ dat p agro ad pēsionē ptinēs: vl q pēsionē reddit fm Du.

Pensionarius in pensio est.

Pensius in pensus vide.

Penso sas verbū frequē. de pendo dis pēsum. t ē pēsare fre quēter pēdere vel eq̄re. a quo pēsito tas aliud frequē. Itez pēso sas pōt deriuari a pēsum si: t tūc pēso idē est qđ cogi to. delibero vel pōdero. trutino. equo. sz fm hanc significa tionē potest esse frequen. a pendo dis: vt dictum est.

Pēsum a pēdeo des dr h pēsuz. i. deliberatio. cogitatio. cōsiliū qr dū aliqđ delibera m⁹ pēdem⁹. i. i pēdulo t dubio sumus sz h pēsuz dr mulierū. s. lana vel linū ad opus datū: vel fila tura. t dr a pēdo vl a pōdus: qr ad pōdus t mēsurā dabat

Pēsus. a pēdo dis dīriuat pēsus sa sū. i. psolut⁹ vl suspēsus vl pōderat⁹: vl librat⁹: eq̄t⁹. Et sz h ɔparat pēsus sior simus. vn pēse sius sime aduer. vn in epla felicis pape. In episco pio positi sunt in celesti militia: q̄ pēsius pōderanda est.

Penta grece: latine quinq dicitur.

Pētacōtarch⁹ chi pnceps t mgr sup q̄nq hoies. vn i. j. mach: iij. c. cōstituit iudas duces ppli cēturiōes: t pētacōtarchos. t dr a pēta. i. q̄nq: t archos pnceps. Uel vt q̄dā dicit pēta cōtarchus dr qui q̄nquaginta regit: sz pētarcha q̄ q̄nq. vn in Grecis. dr. Quinq̄ginta regens pentacontarcha vocatur. Pentarchā dices qui sibi q̄nq tenet. t hoc videt verius. Et pōt componi pentacōtarcha a penta qđ est quinq: t co stes decē. t archos princeps quasi pnceps supra quinqua ginta. Pentarcha vo componit a penta qđ est quinqz et ar chos princeps: q̄si princeps supra quinqz.

Pentagamus ma mū penul. cor. qui vel que cum quinqz nu psit. vnde hec pentagamia mie. i. quinqz nuptie: vel ppie tas qua aliquis dicitur pentagamus.

Pentameter. A penta qđ ē q̄nqz t meter tra trū cōponit pēta meter tra trū penl. nāliter cor. i. vsus ɔstās ex q̄nqz pedib⁹. vnde illud Ouidij. Nil mihi rescribas: attamen ipse veni.

Pentangulus. A pēta qđ est q̄nqz. t angulus ɔponit pentāgu lus la lū. i. q̄nqz angulos habens. vn pentangulatus ta tū: t substantiue dr h pentangulus li pro tali figura.

Pentaphilon herba a numero folior dcā. Hāc latini q̄nqz fo liū vocāt. Et cōponit a penta q̄nqz. t philon folium. 214

Pentapolis. a pēta q̄nqz t polis ciuitas ɔponit h pētapolis pe. cor. ciuitas hāīs sub se q̄nqz ciuitates. vel regio l se cōtie nēs q̄nqz regiōes t hic spālr q̄dā regio i ɔfinio arabie t pa lestine sita: dcā ē pētapol a. v. ciuitatib⁹ ipior q celesti igne ɔbuste sūt. i. sodoma t gomorra. adama. seboī t bale ipsa ē segor. Est t alia pētapolis i libia sitr dcā a. v. ciuitatib⁹. Ea dem ēt cā regio q̄dā dcā est tripolis a tribus ciuitatibus.

Pentaptotus ta tum penul. cor. nomen habens quinqz termi natiōes. vt dominus. t dicitur a penta quinqz t ptotos ca sus. quasi habens quinqz casus.

Pentarcha in pentacontarchus vide.

Pentateuch⁹ chi liber distinctus in q̄nqz voluminib⁹: vt sūt q̄nqz libri moysi. Et cōponit a penta quinqz t teuchos vo lumen inde pentateuchus penul. pdu. i. quinqz volumina. vel liber distinctus in quinqz voluminibus.

Pentecoste. A pēta q̄nqz t costes decē ɔponit. h pentecoste hui⁹ pētecostes. vel h pētecosten idecli. qr q̄nquies decē di es sūt a resurrectiōe dni vsqz ad pētecosten vtroqz die iclu so. t accipit i fine. Et ē eq̄uocū pētecoste ad quinq̄genā. t ad solēnitatē septē dieb⁹ ptelatā. vn i act. aplor. Cū cōplerent dies pēthecostes. i. q̄nq̄gesime. Illa eni dies erat quinq̄ge sima a resurrectiōe. t cū icoharet dies pēthecostes. s. illi⁹ so lēnitatis septē dieb⁹ ptelāde erāt oēs discipuli i eodē loco in quo fcā est electio matthie. s. i cenaculo. Iđ āt in q̄nq̄ge simo die missus ē spūscūs vt ostēdat q̄ a spūscō ē legis pfectio. t pctōr remissio. Legis pfectio. qr sz gl. a die agni imolati q̄nq̄gesima die data ē lex in igne. In nouo āt testō q̄nquagesima die a pascha xpi descendit spūscūs in igne. lex in monte synai. spūs in mōte syon. lex in sublimi mon tis loco. spūs dat in cenaculo. vn p h insinuat qđ ipse spūs sanctus est pfectio totius legis. qr plenitudo legis est perfe ctio. Itē a spūscō est pctōr remissio. vnde glo. ibidē dicit. Iđ in q̄nquagesima die. qr indulgētia fiebat in iubileo. t p spmsanctuz peccata remittunt in spirituali iubileo rei sol uunt debita dimittuntur. exules in patriaz reuocant. here ditas amissa reddit seruis. i. hoies pctō venūdati a iugo ser uitutis liberantur. Uide in iubileus. t in phase.

Penterus grece. latine socer. Pentera vero socrus dicitur.

Pentimemeris. meris ɔponit cū pēta qđ ē q̄nqz. t hemis qđ ē semis. i. dimidiū. t dr h pētimemeris ris. i. media diuisio vel media ps vsus pētametri. q̄si semiq̄naria diuisio vl ps vn Pris. Est eni dimetrū iābicū ɔiūctū pētimemeri heroi ce. Itē pētimemeris pōt eē cōpositū a penta t memeris qđ ē idē qđ meris. ide pētimemeris q̄si q̄naria diuisio vel ps vsus ɔstātis ex q̄nqz pedib⁹. Itē pētimemeris dr q̄dā spēs cesure. p quā post duos diuersos pedes i pncipio tertij pe dis syllaba nālit cor. pducit vt pz i h exēplo. Qui petit ex celsa dz vitare ruinā. ecce h syllaba pducit cū sit nālit bre uis. t q̄si subleuat q̄dā pductiōe. t fit ad ostendenduz qđ h ille due syllabe. s. sa t de efficiāt vnū pedē. tn̄ nō sūt eiusdē dictionis. t dr pentimemeris q̄si diuisio sup q̄ntā syllabā. qđ dr respectu duor spōdaicor pedū. qr si duo spōdei p cedūt q̄tuor syl. pcedent. t erit diuisio sup q̄ntā syllabā. t si duo dactili. vel dactilus t spondeus pcedant. sp p duobus spondeis reputant. Pentimemeris cōponit cū anti qđ est 5. t dr h antipentimemeris. t corripit penul.

Penula. a pendeo des dr h pendula le. i. palliū q̄đdā. t pprie cum longis fimbrijs. vel dr a penis pplis. qr maxime tali

veste vtuntur: et apud quos initium habuit. Iuue. Et multo stillaret penula nimbo. et idem penulatus ta tum illo pallio indutus: vt illud pallium dicitur secundum Hug. In. ii. ad epistola ad Thi. c. iiii. dicit apostolus. Penulam quam reliqui troade apud carpum veniens affer tecum et libros: vbi sic dicitur continuo. hec penula secundum haymonem data fuit petri Pauli in insigne a romanis quando susceptus est in socium et ciuem romanum. vnde et Paulus se ciuem romanum appellat. Penula enim vestis erat consularis qua induebantur consules romani ingredientes curiam. Hanc autem penulam siue vestem Paulus post mortem patris ob recordationem sibi retinuit. vel penula hic dicitur volumen legis. vnde dicit Hiero. Uolumen hebreum replico: quod paulus iuxta quosdam penulam vocat. et corrumpit nu.

Penulatus ta tum in penula est.

Penultimus ma mum. i. pene vltimus. s. qui est in secundo loco ante vltimum. Et componitur a pene. i. fere: et vltimus.

Penuria. a penus dicitur hec penuria rie. i. inopia. egestas. paupertas et proprie quando in penore est secundum Hug. Et sciendum quod penus correptum primam: secundum penuria eam producit. vnde Uirg. Enei. vi. Exiguam in cererem penuria adegit edendi. et non videtur quibusdam quod penuria dicitur quasi penurgia a pena et vrgeo: vel a pena et vro ris quasi penas vrens vel vrgens. Uel dic quod est ethymologia.

Penus a peno grece latine dicitur nutrio. vnde hic penus ni: et hec penus ni: et hoc penum ni: et hec penus nus: et hoc penu indecli. et hec penus nota omnia in eodem sensu. i. cellarium: quia in eo reponuntur ea. vnde boies nutriuntur. Et nota quod penora et dicuntur res necessarie ad nutriendum vel victum quotidianum secundum Hu. Et Prisc. i. v. li. fere idem dicit. et correptum primam penus et penum: secundum penus producit carthaginensi populo producitur prima. vnde versus. Et populo penus fuat edenda penus. Et vt dicit papias poenus. i. afer per oe scribitur: secundum penus per cellario sine o scribitur.

Peon medicus quidam fuit: a quo poenia herba prohibetur esse inuenta. Item peon fuit quidam auctor: a quo quidam pes inuentus dicitur esse peon et constat ex quatuor syllabis quilibet pedum. Sunt enim quatuor peones et sunt contrarii epitricis. Peon primus constat ex prima longa et tribus breuibus sequentibus: vt legitimus. Peon secundus ex secunda longa et certeris breuibus: vt amabilis. Peon tertius constat ex tertia longa et tribus reliquis breuibus: vt bitator. Peon quartus ex quarta longa et precedentibus breuibus: vt babilitas. humilitas. A peon dicitur peonius nia nium et peonicus ca cum. Et sciendum quod peones ab inuentore nomen: secundum ordinem et situ longe syllabe sortiuntur. Nam prima longa facit primum peonem. secunda secundum: et sic de ceteris vt patuit.

Pepedi est preteritum de pedo dis. et produ. penul.

Pepegi est preteritum de pango gis. i. pactum feci.

Peperi est preteritum de pario ris.

Peplum pli est matronale pallium ex purpura signatum: cuius fimbrie aurei staminis summitate resplendent: et vt dicitur prope capitis est.

Pepo onis mas. ge. idem est quod melo onis secundum Hu. et vt dicit Pap. Pepo greci est: et origo eius latina incerta. cuius natura nimium frigida difficile digeritur: et crescit in similitudine cucurbite: et dicitur produ. penul. i. ii. numero plurali pepones. vnde in Aurora dicitur. Ollas carnes peponum fercula potros. Cepas pro mamma turba gulosa petit

Pepuli penul. cor. preteritum de pello lis.

Per prepositio aliquid priuat: vt perfidus. i. qui non habet fidem. Item iurat vel adiurationem signat. vt per deum iuro. Item per dicit causam. vt per studium fit homo sapiens: et per virtutem laudabilis. i. causa studii. causa virtutis. Item signat locum. vt per italiam transiui. Et in Lucano. Bella per emacthios: plus quam ciuilia campos. Item signat tempus vt per diem lego. Item auget vt perpulcer. i. valde pulcer.

Pera a peri quod est circum dicitur hec pera re. i. sacculus quam tasca vulgo dicitur quia lata sit et sinuosa secundum Hu. vel vt vult Pap. Pera est pellis a collo pendens peincta vsque ad lumbos. Est autem dicitur propter necessarium ad opis exercitium. hec et melotis dicitur. item pera scortel la. sacculus pastoralis. i. mantica. vel vt dicitur in historiis super primo Reg. c. xvii. Pera est vas in quo mulgetur vel panis portatur.

Perago gis egi actum. i. perficere. et per et ago gis componitur.

Peragro ab ager agri deriuatur agro as quod non est in vsu. Sed inde componitur peragro gras. i. sine mansione certa huc et illuc ire. vnde hic peragrator toris peragratrix. peragratio. et cor. naturaliter penul. peragro gras.

Peramplius in amplus pla plum vide.

Percello a per et cello lis componitur percello lis perculi perculsus percellere. i. percutere vel potius terrefacere. Percutere. n. pertinet ad corpus percellere ad animam secundum Hug. Et vt dicit magister bri. cello facit cecull. quod mo non est in vsu. a quo deriuantur celtes et culpa. Cum suis autem compositis est in vsu. vt percello lis perculi perculsus. pap. vo dicit percello. occido. obruo. elido. percutio. amputo.

Percensitus in censeo ses vide.

Percipio ex per et capio componitur percipio pis pere. i. perfecte capere vel intelligere. et cor. ci.

Percontor taris vide in contor taris supra in c littera.

Perculi penul. cor. preteritum est de percello lis.

Perculsus sa sum animo commotus. perterritus. perturbatus. a percello lis culi culsum secundum papi.

Percutio ex per et cutio tis vel quatio tis componitur percutio tis percussi sum percutere. i. ferire. et scribitur per t percutio in penul. syllaba. quod potest cognosci in secunda persona percutis et percutiis secundum et accipit sonum de c in percutio. Et sciendum quod in diuina pagina aliquo modo quandoque dicitur percutere in ore gladii. i. percutere in gladio et est modus loquendi scripture. et cor. cu.

Perditio a perdo dis. vel a perdit et tum perditio addita o per formationem fit hec perditio onis. i. amissio. vnde in Aurora dicitur. Sunt tua perditio nobis que dona parasti.

Perdius dia dium. i. iugis. continuus. et est oppositum a p et diu et cor. di.

Perdix a perdo dis dicitur hec perdix cis. et promiscui ge. vel sub vna voce et vno articulo. s. feminino comprehendit vtrumque sexum. et est adeo fraudulenta vt alteri perdici oua deperiens foueat. secundum fraus fructum non habet. Nam cum pulli vocem proprie genitricis audierint. naturali quodam instinctu hanc quam fouit relinquunt. et ad eandem que genuit reuertuntur. preterea auis est adeo immunda quod masculus in masculum insurgit. et obliuiscitur sexum libido preceps. et si masculus nidum sue coniugis inuenit. destruit. et oua eius obsorbet. Dicitur ergo perdix a perdendo. eo quod amittit oua sua. et altera foueat. vel quia destruat nidum. Uel dicatur est perdix a pdico non pote. Dedali quem fabule dicunt in illam auem mutatum fuisse secundum Hug. et pdu. penul. gti perdicis. Isido. autem. xii. ethy. dicit perdix de voce nomen habet. auis dolosa atque immunda. Ply. Et dicit hanc perdicis et nam vt oua alterius percidis vel aliena furetur. et eis incubet foueat quantumque fetus adoleuerint auolare ab ea et alienum parentem relinquere. vnde et Hiere. dicit. c. xvii. Perdix fouit quod non peperit. fecit diuitias et non cum iudicio. in dimidio dierum suorum derelinquet eas. et in nouissimo suo erit insipiens. Dumsicemodi vt dicit Hiero. sunt qui aliena diripiunt. et absque recogitatione iudicii faciunt diuitias non cum iudicio quas in medio temporum derelinquunt subita morte subtracti quando dicitur eis. Stulte hac nocte repetent animam tuam a te que autem preparasti cuius erunt. Nihilque insipientius quam non prouidere nouissima et breuia putare perpetua. Ambro. vo in hexameron dicit. Perdicem ferunt astutam quam aliena oua diripiat. hec est perdicis alterius et corpore fouet suo. secundum fraudis sue fructum habere non posse. quia cum eduxerit pullos amittit eos. quia vbi vocem eius audierit quam oua generauit relicta ea ad illam se naturali quodam munere et amore conferunt quam veram sibi matrem ouorum generatione cognouerunt. significantes hanc nutricis fungi officio illam parentis. Itaque incassum propriis fundit labores. ac fraudis sue precio mulctatur. vnde et Hiere. ait. Clamauit perdix: et congregauit que non peperit. i. oua congregauit et clamauit quasi ouans sue fraudis effectu. secundum ledit opera quam impenso labore aliis educit quos ipsa diuturno fetu sedulitatis aiaduertit. Huius imitator est diabolus quod generationes creatoris eterni rape contendit. Et si quos insipientes et sensus proprii carentes vigore potuerit congregare. fouens eos illecebris corporalibus. secundum vbi primum vox xpi pertrulis fuerit infusa discedunt atque ad eam se conferunt matrem. quod pullos suos sic amis nimio amore suo complectitur. congregauit ita quod diabolus gentiles quos xps creauerat. secundum vbi in euangelio suo vocem xps emisit. ad eum se potentissimi contulerunt quos sub vmbra alarum suarum ipse suscepit et matri condit ecclesie nutriendos

Perdo. ex per et do das componitur perdo dis perdidi perditum perdere. i. amittere delere vel destruere. vnde versus. Amitto perdo destruo perdo notat.

Peredia.a per ⁊ edax componitur hec peredia die.i.edendi. superfluitas:sicut bibula bibendi.

Perfluo is.in fluo is vide.

Peregre.a peragro gras dr pegre aduer.i.ad pegrinādū sicut in euāgelio dr. Hō qdā peregre pfectus est:⁊ signat de loco per locū ⁊ in loco.vñ dicit Pris.in.xv.lib.peregre cōe aduerbiū:vt peregre sumi:peregre ab eo.peregre aduenio. peregre transeo.Et scias q peregre nō oz acui in fine.

Peregrinus.a pegre dr pegrinus na nū:qsi pgens lōgius.vñ dicuntur peregrini quasi peregrantes.vñ peregrinor naris deponen.i.exulare.⁊ producit gri peregrinus.

Peremi est preteritum de perimo mis.⁊ produ.penul.

Peremptus ta tum.i ociosus a perimo mi ptum.

Perēdie aduer.tpis cōponit a pempta ⁊ vna ⁊ die:qsi pempta vna die.s.ista.i.i sero vl cras qd nō credim⁹.imo perē die.i.post cras.sicut eni pcedim⁹:hodie.cras:perendie:postridie.Et dr pendie qsi pempta vna die:qd nō pōt dici de hodierna die:cū de ea nō restat spaciū vni⁹ diei:sic g̃ d cras stina itelligit.est g̃ pendie idē qd post cras.vñ Plau.Que cras veniet perēdie foras efferet soror.Reg.xx.c.Dñe isrl si iuestigauero sniāz prīs mei crastino vel perendie.vñ perendino nas penul.cor.i.morari per vnum diem.s.vsq in tertiū diem.Ponit tñ qñq simplr p morari:⁊ trāsitiue po situm iuenit pro plongare.vel ɔponit perendie a perenni ⁊ die:inde pendinare.i.vnū diē vel plures in ocium hēre.

Perendino nas.in perendie vide.

Perennis.annus cōponit cū p ⁊ ɔuersa a i e dr h ⁊ h pennis ⁊ hoc ne.i.iugis ⁊ qsi ppetuus.vñ penniter aduer.i.iugiter ⁊ h pennitas tis.i.iugitas ppetuitas:⁊ oz scribi p duo n s3 Hug.Pap.vo dicit.Perennis qsi perpetuus annus.

Pereo.ex p ⁊ eo is cōponit peo ris iui:vl perij pitū:pe.co.vñ de in eo is.⁊ cor.pe.pereo.vñ qdā.Uestib⁹ ⁊ peris flumine petre peris.⁊ Ouid.epi.Optima nō villo cū mente perit.

Perfectio.a pficio cis dr h pfectio onis:⁊ format ab h gtō p fecti addita o.Et scias q pfectio charitatis pōt itelligi dupl̄r.Uno mō ex pte diligibilis.Alio mō ex pte diligētis.ex pte qdē diligibilis pfecta ē charitas vt diligat aliqd qd diligibile ē.De⁹ āt tm̄ diligibilis ē quātū bon⁹ ē:bonitas aūt ei⁹ est ifinita.vñ ifinite diligibilis ē.Nulla āt creatura pōt eū itelligere ifinite.cū qlibet virtus creata sit finita.vñ per hūc modū nulli⁹ creature charitas pōt esse pfecta:s3 solum charitas dei q̄ deus seips3 diligit.Ex pte vo diligētis charitas dr eē pfecta qñ aliqs s3 totū suū posse diligit.Qd qdez ɔtingit dupliciter.Uno modo sic.Q3 totū cor hoīs actualiter semp ferat in deū:⁊ hec est pfectio charitatis patrie: q̄ nō ē possibilis i hac vita:i q̄ ipossibile ē p̄ humane nāe ifirmitatē sp actu cogitare de deo:⁊ moueri dilectōe ad ips3 Alio mō vt hō studiū suū deputet ad vacādū deo ⁊ rebus diuinis p̄termissis alijs quātū necessitas pñtis vite reqrit. Et ista ē pfectio charitat̃ q̄ ē possibilis i vita:nō ē tñ cōis oib⁹ charitatē habētibus.Tertio mō ita q habitualr aliqs totū cor suū ponat i deo:ita q nihil cogitet vl velit qd sit diuine dilectōi ɔtiū.⁊ h pfectio ē cōis oib⁹ charitatē habētibus vide i amor.Itē scias q vt dr i sentētiis pfectū dr tribus modis.Est eni pfectū s3 tps.⁊ ē pfectū s3 nām:⁊ ē vlr pfectū.Scdz tps pfectū ē qd h3 qcqd tps reqrit:⁊ qd ɔuenit s3 tps hēri.Et h mō angeli erāt pfecti añ ɔfirmatōez vl lapsū.Scdz nāz est pfectū qd h3 qcqd debitū est vel expedit nāe sue ad glificatiōez.⁊ h mō pfecti fuerūt angeli post ɔfirmatōez:⁊ erūt sci post resurrectōez.Ulr ⁊ sūme perfectū ē cui nihil vnq3 deest:⁊ a quo vniuersa pueniunt bona qd ē soli⁹ dei.Huic ɔsonat q phs dicit in.v.methaphysice illud eē pfectū simplr q h3 i se oēs pfectōes que in gñibus rex inueniunt:⁊ h perfectio vt dicit cōmētator est in deo. Prima igit pfectio ē nāe ɔdite.scda nāe glorificate.tertia vo nāe increate.De perfectione aūt charitatis quantum ad inimicos dixi in inimicus.vide etiam in eras.

Perficio.ex per ⁊ facio cis componitur perficio cis feci ctum cere.i.perfecte facere:ad finem ducere:et cor.fi.vnde perfectus cta ctum:⁊ hec perfectio onis.vide in perfectio.

Perfidus ex per ⁊ fides cōponit perfidus da dū.i perdens fidē ⁊ cor.fi.⁊ est mercator ppe cauponū.⁊ cōparat.vt perfidus dior simus.vñ h perfidia die.⁊ perfidiosus sa sum.i. plenus perfidia.Itē perfidus pōt cōponi ex per ⁊ fidus da dum.i.valde fidelis vel fidus:⁊ tunc pdu.fi.vnde versus Perfidus est neq̃:perfidus corde fidelis.

Perfodio dis di fossum dere:ex per ⁊ fodio dis.vñ in Ezech. viij.Fode parietē.⁊ cū perfodissem parietē.i.perfecte vel valde fodissem:⁊ cor.fo.in pñti ⁊ in futuro produ.

Perfringo.ex per ⁊ frango gis componitur perfringo gis egi perfractum.i.perfecte frangere.

Perfuga ge cōmunis gene.qui de vno exercitu fugit ad aliū ⁊ dicitur a perfugo gis:⁊ cor.fu.

Perfugiū gij.i.tuta latebra:locus refugij:⁊ dr a perfugio.

Perfunctorius ria riū.i.ad pfungēdū aptus vl destructorius leuis:⁊ trāsitorius vl imaginarius vñ in Platone inuenit Perfunctoria forma mundi.i.destructoria ⁊ transitoria.⁊ dr a perfungor geris.qd componitur ex per ⁊ fungor.

Perfunctus in fungor geris vide.

Pergama mor sūt edificia troiana:qd cōponit a pyr qd est ignis.⁊ gomos qd ē mulier qsi per ignē ⁊ mulierē destructa.vl cōponit a per ⁊ gamos.vñ pergameus mea meū.i. troianus.⁊ q2 pergama altissima erāt.iō olim oia alta edificia vocabantur pergama.⁊ cor.penul.

Pergamenū ni penul.pdu.i.charta.dictū a pergamo ciuitate.q2 ibi primo excogitatum fuit ⁊ inuentum.vnde adiectiue dicitur pergamenus na num.i.res de pergameno.

Pergamū mi qdā ciuitas.vnde pergame⁹ mea meū.⁊ pergamenus na num.⁊ hic ⁊ hec pergamensis ⁊ hoc se.

Pergo rego componitur cum per.⁊ dicit pergo gis rexi ctū gere.i.ire.vel componitur a pede ⁊ rego.vnde dicitur pergo quasi pedem rego.sed potius est ethy.

Pergulū a pgo gis dr pgulū li pnū tuguriū i alto positū.et h pergula le.i.familia.q2 ad diuersa pergat officia.⁊ cor.gi.

Perhibeo ex per ⁊ habeo componitur perhibeo bes bui bitū ⁊ est perhibere.ostendere.dare.afferre.⁊ cor.hi.

Peri.i.circum vel de.et acuitur in fine.

Periarchon.i.de principibus.et componitur a peri quod est de et archos quod est princeps.

Periboliis peri cōponitur cum ambulo.⁊ dr h perbolus li. ⁊ hoc peribolū li.i.deambulatoriū.deambulacrū.spaciatorium.perambulatoriū.vñ in Ezech.xlij.Signat murū qui erat exterior ad deambulandū.⁊ cingebat gazophilacium cantorum custodientium altare.⁊ cor.bo.

Perichelis ex peri qd est circū et chele qd ē curuū cōponitur h perichelis dis ornamētū mulierū circa brachia vl potius circa crura quo gressus eax ornat fm Hug.Pap.ēt dicit. Periscelides.armille pedū mulierū.Periscelides dicūr qb⁹ nā ornat gressus.et scribit Pap.periscelides per se sicut antiq ɔsueuerūt scribere.h3 moderni scribunt perichelides p ch.In Grecismo talis versus ponit.Atq3 perichelides exornant brachio nimphis.vide in torqueo torques.

Periclitor taris in periculum est.

Periclum in periculum vide.

Periculū a perio ris perini deriuat h periculū li.i.experimentū.vñ Terēti⁹ i eunucho.Fac periculū in lris.fac i palestra ⁊ hinc periclitor taris.i.experiri.vñ Plautus i amphitriōe Periclitatus sum aiuz tuū.Itē hoc periculū li pōt deriuari a perio peris.⁊ qñq3 sincopat.⁊ dr periclum li.vñ periculosus sa sum.⁊ periclitor taris.i.periculū vel discrimen icurrere fm Hug Pap.vo dicit.Periculū a perio peris.q2 pene perire faciat.i.discrimen vel experimentum.

Perifrasticus a perifrasis dr perifrasticus ca cum:vt iste loquitur pifrasice.i.per pifrasim.vl p circūlocutionē.Et perifrasticus ca cum in eodem sensu.penul.cor.

Perifrasis quidam tropus de quo supra dixi in tractatu de tropis in quarta parte.

Perihermenias hermene grece latine dr iterpretatio.vñ hec

bermena ne interpretatio. ꝛ ſm grecam declinationē facit bermenias gtũs ꝙ ponit̃ in ititulatõe illius libri. Ariſt. vbi bẽ. Incipit liber pibermenias: ꝛ ſũt due partes. Peri enim grece ꝓpoſitio ē: ꝛ tñ valꝫ quãtũ de bermenias ē gtũs grecus. Eſt ergo ſenſus libri peribermenias. i. de interptatiõe. Greci eniꝫ carentes ablĩõ conſtruunt ſuas ꝓpõnes cũ gtĩs loco ablatiuoꝝ. Quidã tamē nimis intelligentes vtuntur hoc quaſi noie compoſito. ſ. hec peribermenia.

Perimetrũ a peri. i. circũ ꝛ metros mēſura cõponit̃ hoc perimetrũ tri. i. linea circũcirca mēſurans. ꝛ coꝛ. me nãliter.

Perimo mis mi peremptum perimere. ideſt occidere. ꝛ componitur a per ꝛ emo emis. ꝛ coꝛ. ri.

Perinde componitur ex per ꝛ inde. ideſt taliter ꝛ ē aduer. ſimilitudinis vel qualitatis: ꝛ acuitur in antepenul. ꝛ apocopatur. ꝛ dicitur perin pꝛo perinde.

Perio ris periui perire peritũ. i. docē. iſtruē. appꝛobare. a quo dixerũt ꝙdã eē cõpoſita aperio ꝛ cõperio ꝛ ſĩlia: que ſupꝛa diximus eſſe cõpoſita a pario: ſꝫ hoc verbũ iam aboleuit: ſꝫ quedã ab eo deriuata adhuc retinemus. ſ. peritus ꝛ periculum ꝛ quedam alia: ꝛ coꝛ. pe.

Periodica a peri circũ ꝛ oda via componit̃ hec periodica ce. Periodice febꝛes ſunt ꝙs quotidianas. tertianas. quartanas vocant ſic dicte: quia certo tempoꝛis circulo moueantur: ꝛ non continue affluant. ꝛ coꝛ. di.

Periodus oda qđ eſt via vl̃ finis cõponit̃ cũ peri qđ ē circũ ꝛ dꝛ h̃ piodus di penul. coꝛ. ꝗſi circuit⁹ vl̃ ambitus vel quaſi circa finē. vel periodus. i. clauſura. Item ſꝫ Pap. periodus vltima diſtinctio que totaꝫ ſniam claudit cuius ptes ſunt colũ coma: de ꝗbus dixi in fine quarte partis.

Peripatetic⁹ peri qđ ē circũ cõponit̃ cũ patos qđ eſt calcans. ꝛ dꝛ peripateticus ca cũ ꝗſi circũcalcãs vel ambulãs. vl̃ peripatetici dcĩ ſũt ꝙdã phĩ ab ambulatiõe ꝗſi circũcalcãtes vel ambulantes: qꝛ Ariſt. auctoꝛ eoꝝ deambulans diſputare ſolitus erat: vel qꝛ perambulant de ſchola ad ſcholaꝫ diſputantes ꝛ inquirentes quid melius ſue ſententie poſſent acquirere vel adiungere. ꝛ coꝛ. ti.

Peripetaſma peri cõponit̃ cũ petaſma qđ ē velũ vel tẽtoꝛiũ vel cortina. dꝛ h̃ peripetaſma matis. i. velũ vel tentoꝛiũ: vl̃ cortina potius ꝗlibet adiectio eius in circuitu facta. vnde ꝓpꝛie peripetaſma dꝛ ſuperioꝛ pars in cortinis que depicta eſt. Impropꝛie tamē dꝛ peripetaſma quãdoqꝫ limbus vt oſtendi in tertia parte in dcõ tertie declinatiõis ꝑ Priſ. Antiqui dicebant hoc peripetaſmatum ti.

Peripetio inciſio ſcripturarum. vel capitulum vel ſententia ſm Pap. ꝛ acuitur in fine.

Peripleumonia nie vitium pulmonis cum doloꝛe. ꝛ componitur a peri quod eſt circum ꝛ pleumonia.

Peripſima a peri circũ ꝛ ſimus ma mũ qđ ē curuus. vl̃ ſem⁹ qđ ē iperfect⁹. vl̃ ſeco cas cõponit̃ h̃ pipſima matis. i. purgamẽtũ qđ eiicit̃ de tritico qñ ventilat̃ vel purgamẽtũ pomoꝝ ꝛ raſura ꝛ limatura cuiuſlibꝫ rei: ꝗ circũcirca res ſormat̃. i. diminuat̃ ſꝫ Hug. Peripſima ēt dꝛ ꝗlibet domoꝝ ꝗſquilia vñ ꝟſus. Qđ purgas de re dic eē pipſima vere. Ut ſuber pomi: quiſquilia ſcꝫ domi. i. purgamẽtũ vel ſordes. Apl̃s in pꝛima ad Coꝛin. c. iiij. Omnium pipſima factus ſum.

Periſologia quoddã vitium eſt de quo dixi in quarta parte in tractatu de vitijs annexis barbariſmo ꝛ ſoloeciſmo.

Perito tas frequenter perire penul. coꝛ. a perio ris peritũ perite u in o fit perito.

Peritomum mi. ideſt circũciſio: ꝛ componitur a peri circum ꝛ tomos quod eſt inciſio.

Peritus a perio ris periui peritũ deriuat̃ pit⁹ ta tũ. i. doctus: iſtruct⁹. ſapiēs. ꝛ cõparat̃ vt pitus tioꝛ ſimus. vñ pite ſius ſime aduer. ꝛ h̃ pitia tie. ꝛ cõponit̃ vt iperit⁹ ta tũ: ꝛ ꝓducit̃ penul. ꝛ põt eē peritũ ſupinũ de pereo is ꝛ tunc coꝛ. penul. Itē peritũ põt eē ſupinũ de perio ris inde peritus: ꝛ tũc ꝓdu. penul. Hoꝛa. in epiſ. Uiuere ſi recte neſcis diſce de peritis. ꝛ ꝙdã dicit. Ne tendas peritũ poſt xp̃m tende peritũ. Non vadit peritum qui vult audire peritum.

Periurus ra rũ. pe. ꝓ. a piuro ras dꝛ piurus: ꝗſi pdēs vl̃ pdēs ius. vñ h̃ piuriũ rij ſꝫ Hug. Pap. do dicit ꝙ piuro ꝟbũ nõ bꝫ u. Nã dicim⁹ deiero ꝛ peiero: ꝛ h̃ veꝝ ē ſm vſuꝫ modernoꝝ. Tñ antiꝗ dicebãt piuro ras a quo piurus. vide i iuro ras. Hic nota ꝙ iurare ē deũ teſtē iuocare. Pertinet aũt ad dei irreuerẽtiã ꝙ aliꝗs eũ teſtē iuocet falſitatis: qꝛ ꝑ h̃ dat itelligē. vl̃ ꝙ de⁹ veritatē nõ cognoſcat: vel ꝙ falſitatē teſtificari velit. Et iõ piuriũ mãifeſte ē pctm̃ religiõi ꝯtrũ: cui⁹ eſt deo reuerẽtiã exhibē. vñ ꝑcepit dñs in Leuit. c. xix. Nõ piurabis i noie meo. Itē ſciãs ꝙ ille ꝗ iurat ſe facturũ aliꝗd illicitũ. iurando icurrit piuriũ ꝓꝑ defectũ iuſticie ſꝫ ſi nõ ipleat qđ iurauit: i h̃ piuriũ nõ icurrit. qꝛ h̃ nõ erat tale ꝗd qđ ſub iuramẽto cadē poſſet. Ille ēt ꝗ iurat ſe nõ intraturũ religionē vl̃ nõ daturũ elemoſynã: vl̃ aliꝗd hmõi iurãdo periuriũ icurrit ꝓꝑ defectũ iudicij. ꝛ iõ qñ facit id qđ meli⁹ ē: nõ ē piuriũ ſꝫ piurio ꝯtriũ. Cõtrariũ aũt ei⁹ qđ facit ſub iuramẽto cadē nõ poterat. vide i iuro ras. Itē cũ ꝗs iurat vl̃ ꝓmittit ſe facturũ volũtatē alteri⁹. itelligẽda ē debita ꝯditio. ſi. ſ. idē qđ ei mandat̃ ſit licitũ ꝛ honeſtũ ꝛ poꝛtabile. ſiue moderatũ. Nota iſuꝑ ꝙ ille ꝗ iocoſe peierat non euitat diuinã irreuerẽtiã: ſꝫ quãtũ ad aliꝗd magis auget: ꝛ iõ nõ excuſat̃ a pctõ moꝛtali. Et ſciãs ꝙ ſicut dicit Aug. ad publicolã. Nũꝗ me i ſcripturis ſctis legiſſe memini ne ab aliquo iuratõeꝫ accipiam⁹. vñ ille recipit ꝗ non peccat niſi foꝛte ꝓꝑe ſpõte: qñ ad iurãdũ cogit cũ quē ſcit falſum iuraturũ: ꝛ h̃ itelligo de ꝑſona ꝑuata. Nã ſi aliꝗs exigat iuramẽtũ tãꝗꝫ ꝑſona publica ſꝫ ꝙ exigit oꝛdo iurꝭ ad petitõeꝫ alteri⁹ nõ vr̃ eē i culpa ſi ipſe iuramẽtũ exigat: ſiue ſciat ipꝫ falſuꝫ iurarꝭ ſiue veꝝ: qꝛ ñ vr̃ ille exigē: ſꝫ ille ad cui⁹ iſtãtiã exigit.

Perizoma matꝭ ge. neu. ē ꝙdã veſtis hoium antiꝗſſima. i. ſuccinctoꝛiũ femoꝛale: quo tñ genitalia ꝯtegunt̃. Alij dicũt ꝙ ſit tunica folijs ꝯſuta: ꝗlē dñs fecit ade poſt lapſuꝫ. Geñ. iij. Et cõponit̃ a peri. i. circũ: ꝛ zoma qđ ē coꝛp⁹: ꝛ deberet dici piſſoma: ſꝫ ꝓ duob⁹ ſ ponit̃ ſepe z ſicut hic ſm Hug. Item ꝓ z ponuntur duo ſſ. vnde dicit Priſ. in ꝓmo maio. Sepe pꝛo z ſſ ſolemus geminatũ ponere. vt patriſſo ꝓ patrizo: ꝛ ꝓdu. penul. nti perizoma: ſꝫ coꝛ. penul. gti perizomatis.

Perlego gis gi ere. i. perfecte legere: ex per ꝛ lego gis componitur. ꝛ coꝛ. le in pꝛeſenti: ſed in pꝛeterito pꝛodu.

Perlido dis. ex ꝑ ꝛ ledo dis ꝯpõit̃. ꝛ ꝓdu. li. vide in ledo dis.

Perliſus ſa ſum ꝓdu. penul. i. valde leſus. a ꝑlido dis dꝛ.

Perlitoꝛ. a ꝑlino nis dꝛ h̃ ꝑlitoꝛ toꝛis. i. occiſoꝛ. vide i lino nis

Perna ne. i. pertaſo vel baſſa poꝛci. vnde Pap. dicit. Perna vulgo que baſſa dicitur. vnde quidam. Eſſe vbi pernaret: nec foꝛſan toꝛquis habetur.

Pernicies. a perneco cas dꝛ hec pernicies ei. i. moꝛs iteritus. vnde pernicioſus ſa ſum. i. moꝛtifer: letalis. ꝛ comparatur. vnde pernicioſe ſius ſime aduer. ꝛ hec pernicioſitas tatis. Itē pernicies. i. velocitas pedum: a pernix. i. velox.

Pernicitas. in pernix vide.

Pernix. a ꝑneco cas deriuat̃ h̃ ꝛ h̃ ꝛ h̃ ꝑnix nicis pe. coꝛ. i. ꝑnicioſus. deſtructoꝛ. ꝛ ꝯpat̃ ꝑnix cioꝛ ſimus. vñ ꝑniciter tius ſime aduer. ꝛ h̃ ꝑnicitas tis. ꝛ h̃ ꝑnicioſitas tis. i. deſtructõ iterit⁹. Itē a ꝑnitoꝛ teris qđ cõponit̃ ex ꝑ ꝛ nitoꝛ teris deriuat̃ h̃ ꝛ h̃ ꝛ h̃ ꝑnix cis pe. ꝓdu. i obliꝗs. i. ꝑſeuerãs in conatib⁹. vel velox. ꝛ ꝓꝑe in pedib⁹. ꝛ cõparat̃ pernicioꝛ ſimus. vñ ꝑniciter cius ſime aduer. ꝛ hec pernicitas tatis. i. velocitas ſceleritas. et eſt ꝑnicitas pedum. ſed ſceleritas et velocitas pennaꝝ vel veloꝝ. verſus de pernix. Pꝛo pernice citaꝫ. ꝓ pernice dico nociuum. Pernitoꝛ pꝛimũ. perneco dat reliquum. Qui necat eſt pernix. feſtinat currere pernix.

Pernocto. a per et nocto ctas componit̃ pernocto ctas ctaui ꝛ eſt pernoctare ꝗſi per totam nocteꝫ vigilare. ſed ponitur ſimpliciter pꝛo vigilare. vel vigilare nocte. vnde ꝑnoctans tis. Luce. vj. Et erat pernoctans in oꝛatione dei. vnde pernoctanter aduer. i. vigilanter. ꝛ ſcribitur per ct.

Pernox. a pernocto ctas dicitur hic ꝛ hec et hoc pernox ctis. i. vigilans et ꝓꝑie nocte. vñ de btõ dñico cantat̃. Pernox cum xp̃o ꝓꝑiũ non poſſidebat lectulum ꝛc̃.

Pero onis masc.ge. quoddā calciamētū rusticoꝝ ampluꝫ ⁊ altū: quod alio nomie dr̄ culponeus. ⁊ dr̄ a peri quod est circum: q2 pre nimia amplitudine circūcirca vagaſ. vnde peronatus ta tū. i. peronibus calciatus. vnde Persius. Nauiꝫ si poscat. sibi peronatus orator.

Peroro. ex per ⁊ oro ras cōponiſ ꝑoro ras raui. ⁊ est perorare valde orare: vel potius perfecte orare. ⁊ cum perfectione ⁊ effectu. s. orōnis impetrare: qd̄ petiſ ad effectū perducere: ⁊ ꝑdu. penul. peroro.

Perosus sa suꝫ: in osus sa sum vide. ⁊ ꝑdu. penul.

Perpaucus. ex ꝑ ⁊ paucus cōponiſ ꝑpaucus ca cum. i. valde paucus. vñ ad Hebre. xiij. Eteniꝫ ꝑpaucis scripsi vobis ⁊c̄.

Perpello lis: perpuli perpulsuꝫ lere. i. perfecte pellere. ⁊ componitur ex per ⁊ pello.

Perpendiculuꝫ li: instrumentū est cementarioꝝ qd̄ alio noīe dr̄ amussis ⁊ plūbatū: qd̄ ipsi dimittūt ad ꝑpēdenduꝫ eq̄litatē muri. vñ h̄ ⁊ h̄ ꝑpēdicularis ⁊ h̄ re. Illa linea dr̄ pēdicularis q̄ sursuꝫ vel deorsuꝫ recte dirigiſ vñ ꝑpendiculum dr̄ illud vñ lebetes feruntur ⁊ suspēdunſ. ⁊ in ista significatiōe dr̄ ꝑpēdiculū a ꝑpēdeo des: q2 in eo lebetes perpēdēt. pro instr̄o āt cemētarioꝝ dr̄ perpendiculū a ꝑpēdo dis: qd̄ est itelligere: ꝯsiderare: aīaduertere: ꝑcipere: trutinare.

Perpēdo ex ꝑ ⁊ pēdo dis cōponiſ ꝑpēdo dis di: ⁊ est perpēdere equiuocū ad plura. vide in perpendiculum.

Perpensilis penul. cor. in pensilis exponiſ.

Perpera a ꝑuerto tis dr̄ h̄ ꝑpera re: ꝑuersus: prauus: nō rect⁹. vñ ꝑpere aduer. q̄litatis: ꝑuerse: male: praue: nō recte ꝑ quo sepe pōiſ ꝑperā: qd̄ nō dꝫ acui in fine. sic̄ nec multifariam nec palā. Apl's ad Corin. xiij. Nō agit ꝑperā. ⁊ cor. pe.

Perperam: in perpera exponitur.

Perpes ꝑpetis ge. oīs. i. ꝑpetiu⁹ a ꝑpetior teris. ⁊ cor. penſ. gt̄i.

Perpessiuus ua uū: qui frequenter aliquid patitur. ⁊ dicitur a perperior perpe teris.

Perpessus sa sū. i. valde vl' diu passus. ⁊ ē ꝑticipiū de ꝑpetior teris. Mar. v. Et fuerat multa ꝑpessa a q̄ꝫ plibus medicis.

Perpeti penul. cor. īfinitiuus de perpetior teris. i. tolerare diu vel valde pati.

Perpetim. a ꝑpes dicitur perpetim penul. cor. aduer. i. ꝑlixe: perpetue continue.

Perpetior. ex per ⁊ patior teris cōponiſ ꝑpetior teris: perpessus sū: ꝑpeti. i. diu vl' valde patior. ⁊ mutaſ a in e cor.

Perpetro ex per ⁊ patro tras cōponiſ perpetro tras penſ. cor. ⁊ est ꝑpetrare peragere: cōmittere: verbū actiuum. ⁊ ꝓprie in malo accipitur.

Perpetuus. a ꝑpetior teris dr̄ ꝑpetuus tua tuū: qd̄ nūq̄ hēbit finē. sꝫ hūit principiū. vt aīe ⁊ angeli. vñ ꝑpetue aduer. ⁊ h̄ ꝑpetuitas tatis: status vite quē hꝫ res aliqua ex eo ꝙ habuit ꝑncipiū. sed nō sit hitura finem.

Perplexus plex⁹ ꝑ flexus cōponiſ cū ꝑ. ⁊ dr̄ ꝑplexus xa xū. i. īplicit⁹: irretit⁹: inuolutus: colligatus. obscurus. ide h̄ ꝑplexitas atis. Et scias ꝙ ꝑplexitas ꝟitate īspecta nō est: nec pōt aliq̄s eē ꝑplexus īter duo mala. i. necessitate astrict⁹: ad aliqd̄ malū ꝑpetrādū. Aug. Uasis ire nūq̄ deus redderet īteritū: si nō spōtaneū hō īueniret hr̄e pctm̄. Cū ḡ q̄s positus ē īter duo mala: aut pōt vtrūq̄ vitare: aut alteꝝ facere sine pctō. Et quꝫ opꝫ me alteꝝ facē: debeo eligē iuxta. ꝯsiliū bti Greg. qd̄ ꝑ se ꝯsideratū ē minus pctm̄. vñ dicit btūs Gre. tractās illud Job: Nerui testiculoꝝ ei⁹ ꝑplexi sūt: q2 ḡ hec morb iste ita inexplicabilibus nodis ligat. vt pleruq̄ mēs in dubio adducta vñ se a culpa soluere nitiſ. ide in culpa artius astringaſ: recte dr̄. Nerui testiculoꝝ ei⁹ sūt perplexi. Et tñ qd̄ ad destruēdas .ei⁹ versutias vtiliter fiat: vt cum mēs īter minora ⁊ maxima pctā astringiſ: si oīno nullus sit ne pctō euadēdi adit⁹ pꝫ. minora semꝑ eligant: q2 ⁊ q̄ maioꝝ ambitu vndiq̄ ne fugiat clauditur: ille se in fugam ꝑcipitat: vbi breuior murus inuenitur.

Perproperus a ꝓpe driuaſ ꝓperus ra rū penul. cor. i. festinus ⁊ citus. ⁊ cōponiſ vt ꝑproperus ra rū. ⁊ ꝑproperus ra rum .i. valde ꝓperus vel ante ꝓperus.

Perq̄ro ris penul. ꝓdu. i. ꝑfecte vel valde q̄ro ex ꝑ ⁊ q̄ro ris.

Perscrutor ex ꝑ ⁊ scrutor taris cōponiſ ꝑscrutor taris. i. ꝑfecte scrutari. inde ꝑscrutās tis: ge. oīs. i. ꝑfecte scrutās. subtiliter inspiciens: inquirens inuestigās ⁊ produ. scru. Macha li. i. ca. lij. Perscrutans eos.

Persepe. i. sepissime vel valde sepe fm̄ Pap. ⁊ ꝓducit se.

Persepolis a ꝑsus ⁊ polis qd̄ est ciuitas cōponiſ hec ꝑsepolis lis: penul. cor. quedā ciuitas quā persus cōdidit.

Perseuerantia tie in perseuero est.

Perseuero a ꝑ ⁊ seuero ras cōponiſ ꝑseuero ras pe. ꝓdu. i. ꝑsistere. ⁊ in ꝓposito ꝑmanere. vñ h̄ ⁊ h̄ ⁊ h̄ ꝑseuerans tis. ⁊ cōparaſ ꝑseuerāter aduer. ⁊ a dtō ꝑseueranti addita a fit h̄ ꝑseuerātia tie: vt dicit Papi. Perseuerātia est in ꝟtute ꝑtinacia ꝟo in vitio. Et scias ꝙ btūs Greg. tractās id. Sic faciebat Job cūctis diebus dicit. Incassum quippe bonum agiſ: si ante terminum vite deseratur: q2 ⁊ frustra velociter currit. qui post q̄ꝫ ad metas veniat deficit. 216

Persicetū ti penul. ꝓdu. in persicus exponitur.

Persicus a ꝑsis vel ꝑsia ciuitate deriuaſ h̄ ꝑsic⁹ ci q̄dā arbor īde primo aduecta: vel ꝑsicus a ꝑsio rege qui in egypto primo inseruit illā. vnde hoc ꝑsicū ci fructus illius. ⁊ hoc ꝑsicetū ti locus vbi ꝑsici crescūt. ⁊ ꝑsicarius ria riū. ⁊ persiceus cea ceum. Itē adiectiue declinaſ persicus ca cū penul. cor. .i. perseus siue de persi de existens.

Persolēnia: a persoleo les qd̄ exponiſ ex per ⁊ soleo les diciſ hic ⁊ hec ⁊ hoc persolēs tis ge. oīs ⁊ a dtō persolēti addita a fit hec ꝑsolētia tie assiduitas.

Persis ꝑsidis mulier de ꝑsida fꝫ Pap. ⁊ cor. si vide in ꝑsus.

Persoleo les penul. cor. in soleo les exponitur.

Persolus a persoleo les deriuaſ persolus la lum. i. assiduus. Plautus. Ebriose ⁊ persole nuge nuge. ⁊ cor. so. Si aūt inueniatur persolus compositū a solus. ⁊ tūc ꝓdu. so.

Persona a ꝑsono nas dr̄ h̄ ꝑsona ne. Et ē ꝑsona rōnal' creature īdiuidua eētia. ⁊ fꝫ h̄ dr̄ ꝑsona q̄si ꝑ se vna ⁊ ē ety. ⁊ fꝫ h̄ ꝑsona vr̄ spectare ad deitatē. Itē ꝑsona dr̄ histrio: representator comediaꝝ: q2 diuersis modis ꝑsonat diuersis representādo ꝑsonas. ⁊ hic ꝑsona dr̄ i grāmatica ipꝫ suppositū. qn̄q̄ ꝓꝑetas suppositi. qn̄q̄ ꝓꝑetas vocis: qn̄q̄ ipa vox. qn̄q̄ modus significādi ⁊ qn̄q̄ ꝑsonal' ꝓꝑetas. Itē ꝑsona dr̄ i eccl'ia q̄ dignitatē hꝫ p̄ ceteris. ⁊ h̄ ad histriōe sūptū est q̄ diuersas ꝑsonas repsentādo diuersos solet accipe ornat⁹ ⁊ fꝫ dignitatē ꝑsone quā hēbat repñtare: ⁊ hic tractū ē vt ꝑsona dicaſ in eccl'ia. nā fꝫ diuersos gradus dignitatis ꝑsone distīguunſ in eccl'ia. ⁊ hinc ēt tractū ē vt in grāmatica vna ꝑsona dicaſ ꝑma: alia scd̄a: alia tertia. qd̄ fit rōe dignitatis: ⁊ dēret ꝑsona penul. cor. dici. sꝫ ad dr̄iaꝫ hui⁹ iperatiui ꝑsona ꝑsonet. qd̄ cor. penſ. h̄ ꝑsona ꝑsone penſ. ꝓdu. vñ q̄dā. Paup ꝑsona: nō ē mea ꝑsona regi. Qd̄ aūt dr̄ ꝑsona q̄ sꝑ se sonās ety. ē ⁊ hinc h̄ ⁊ h̄ ꝑsonalis ⁊ h̄ le. vñ ꝑsonalr̄ aduer. ⁊ h̄ ꝑsonalitas tatis. Itē a ꝑsona dr̄ ꝑsonatus ta tū. ⁊ h̄ ꝑsonatus tus tui dignitas vel officiū persone fꝫ Hug. vide ēt in ꝑsona. Hic nota ꝙ fm̄ theologos persona dr̄ de deo ⁊ de creaturis. sic̄ de hoie ⁊ de angelo. nō vni voce nec equoce. sꝫ fꝫ analogiā. ⁊ q̄tū ad rē signatā. q2 ꝑus est i deo q̄ꝫ in creaturis. Sꝫ q̄tū ad modū significādi ē ecōuerso. sicut ē de oibus alijs noībus q̄ de deo ⁊ de creaturis analogice dr̄r. Itē nota ꝙ ꝑsona signat q̄d distictū in nā aliq: tñ nō ē eadē rō nature in diuinis angelis ⁊ hoībus. q2 fꝫ Richardū. in diuinis ē distinctio ꝑ solas relatiōes originis. i angelis ꝑ ꝓprietates absolutas. in hoībus vtroq̄ mō. Nō tñ ex hoc sequiſ ꝙ persona ꝑdicet de ꝑdictis equiuoce. q2 rō ꝑsone iportat distictionē [illegible] cōi. vñ abstrahit a quolibꝫ mō distinctionis. ⁊ iō pōt eē vna rō analogie in his q̄ diuersimode distinguunſ. Itē ꝯsueuit q̄ri vtꝝ xp̄s fm̄ ꝙ hō sit persona. Dico q̄ in xp̄o nō est nisi vna persona q̄ ē eterna. nullū āt eternū ꝯuenit xp̄o fm̄ ꝙ hō ꝓprie loquendo. Unñ h̄ nō ē vera. Xp̄s fꝫ ꝙ hō ē persona nisi repliceſ suppositū hoīs vt dicaſ. Xp̄s fꝫ ꝙ iste hō ē persona. h̄ eñi verū est. Et si dicas sicut dicit Boetius. Persona est rōnalis

nature indiuidua substātia. sed xp̄s s3 q̄ hō est rōnalis nature indiuidua substantia. ergo xp̄s s3 q̄ hō est p̄sona. Dico q̄ xp̄s s3 q̄ hō est substantia rōnalis nature. s3 s3 q̄ iste hō ē idiuidua substātia rōnalis nature. vñ sic s3 q̄ iste hō est p̄sona. sicut s3 q̄ iste hō est deus. Utrū aīa separata sit p̄sona dici in aīa. Dic nota q̄ ē vnus deus in eēntia. ꝛ trinus ī p̄sonis qd̄ sic pōt p̄suaderi. Si eni duo eēnt dij: vł vterq3 īsufficiēs eēt: vł alter supflueret: q2 si aliq̄d deesset vni qd̄ hēret alter nō eēt sūma p̄fectio. Si vō vni nihil deesset qd̄ hēret alter. cū in vno eēnt oīa: alter supflueret. Intelligat ḡ mēs rōnalis vnū deū oīuz auctorē. ꝛ videat q̄ absq3 sapia nō sit q̄si res fatua. ꝛ iō intelligat eū hr̄e sapiētiā q̄ ab ipo genita est. ꝛ q2 sapiam suā diligit intelligat ēt ibi eē amorē. Nā sicut dicit Aug. in. vj. li. de trinitate: si dei filius virtus ꝛ sapia dei est: nec vnq̄ȝ fuit deus sine v̄tute ꝛ sapia: coeternus est deo p̄ri filius. Dicit eni ap̄ls xp̄z eē dei virtutē ꝛ dei sapiam: aut igiť fuit q̄n non fuit dei filius: aut aliq̄n deus nō hūit virtutē ꝛ sapiam: qd̄ demētis est dicere. Cōstat eni qd̄ sp̄ hūit sapiam: sp̄ igiť habuit filiū. Itē p̄r sp̄ dilexit filiū suū. s3 sp̄ūsscūs ē amor p̄ris ꝛ filij. igiť sp̄ fuit spiritussanctus. itē scias q̄ sicut fides catholica coeternas: ita ꝛ coeq̄les tres p̄sonas asserit. eq̄lis est enim patri in oībus filius. ꝛ patri ꝛ filio sp̄ūs scūs. Et vt ait btūs Aug. ī li. de fide ad Petrū. breuiter aperiēs quō ītelligať eq̄litas p̄ris: ꝛ filij. ꝛ sp̄ūsscī dicit. Nullus hoꝝ aliū aut p̄cedit eternitate: aut excedit magnitudie aut supat p̄tāte. Ad h̄ ēt facit illud qd̄ dicit btūs Leo papa. Hri indēt trinitatis icōmutabilis deitas: vna est substātia idiuisa in ope: ꝯsors in volūtate: par in oīpotētia: eq̄lis in glīa. vide in vnus ꝛ in alius. ꝛ in p̄prietas. ꝛ in scūs. Scire ēt te volo q̄ si eternus sumatur substātiue: tūc p̄dicať in singulari de tribus p̄sonis. ꝛ sic accipit Athanasius cū dicit. Eternus p̄r eternus filius etern⁹ sp̄ūsscūs. ꝛ tñ nō tres eterni. s3 vnus eternus. S3 si adiectiue sumať eternus. tūc p̄dicať pluralr̄. s3 coeternus sp̄ d3 p̄dicari pluralr̄ p̄p hitudinē p̄sone ad p̄sonā quā iportat. Et scias q̄ vt dicit btūs Bernar. in. v. li. de ꝯsideratiōe. Sacrū h̄ magnū est ꝛ q̄dem venerādū non scrutandū: quō pluralitas in vnitate: aut ipsa vnitas sit in pluralitate. Scrutari h̄ temeritas est: credere pietas est. nosse vero vita est eterna: ad quā deus trinitas nos perducat. Amen.

Perspicax cis: in p̄spicio cis est. ꝛ cor. spi.

Perspicio: ex p̄ ꝛ specio cis cōponiť perspicio cis xi ctū: p̄spicerē. i. perfecte itelligere: aspicere perpēdere. vñ perspecti aduer. i. visibilr̄ vł clare. ꝛ p̄spicuus cua cuū. i. clarus: lucidus p̄spectu p̄uius. vñ p̄spicue aduer. ꝛ h̄ perspicuitas tis. Itē a p̄spicio d2 h̄ ꝛ h̄ ꝛ h̄ p̄spicax cis. i. clarus subtilis. vel perfecte ꝛ plura vidēs. ꝛ cōparať. vñ h̄ p̄spicacitas tis. Itē a p̄spicio cis d2 perspicor caris depone. i. perspicere. vel componiť a p̄ ꝛ specio. vñ h̄ ꝛ h̄ perspicabilis ꝛ h̄ le. vñ perspicabiliter aduer. ꝛ h̄ perspicabilitas tatis. ꝛ cor. p̄spicio spi.

Perspicor caris. vide in perspicio cis.

Perstringo gis xi strictū: perstringere. i. perfecte stringere: leuiter tāgere: summatī3 dicere. ꝛ a per ꝛ stringo gis cōponitur. ꝛ nō h3 u in vltima syllaba.

Perses si q̄dā rex fuit q̄ quādā terram debellauit. ꝛ eius noīe vocā ē persia sic. ꝛ hec persis dis. ꝛ h̄ persida de. vñ perseus sea seū. ꝛ persicus ca cū. ꝛ h̄ ꝛ hec persa se s̄m Hug.

Perterrefacio: perterreri: ifinitiuus de perterreor cōponiť cū facio ꝛ fio. ꝛ d2 perterrefacio cis: perterrefio fis. i. facio perterreri. vel fio perterritus.

Perterreo. per cōponiť cū terreo. ꝛ d2 perterreo res: perterrui perterritū. i. perfecte vel valde terreo. vñ perterritus ta tū. ꝛ cōponitur vt imperterritus ta tum.

Pertesum. vide in tedeo des.

Pertinacia cie: in pertinax vide.

Pertinax. a p̄tineo nes deriuať pertinax penul. cor. in nō s3 p̄du. in gtō. ge. oīs. ꝛ ē pertinax valde vel ipudēter tenēs duras perseuerās. ipudēs ꝯstās irreuocabilis indocilis obstinatus. ꝛ cōparať. vñ hec pertinacitas tis. assiduitas pertenāstia. iprudētia. idem ꝛ pertinacia cie. Et s̄m Pap. Perseuerantia est in virtute: pertinacia vero in malo.

Pertineo nes nui tentū. i. attinere. vel perfecte siue valde tenere. ꝛ cōponiť ex per ꝛ teneo nes: ꝛ cor. ti. ꝛ hn̄t attineo ꝛ p̄tineo sup̄. sicut suū p̄miriuū. vt attentū et pertentum.

Pertusus: a pertūdo dis tudi tusuz. ꝛ d2 pertusus sa sū. i. perfecte ꝯfractus. ꝛ p̄du. tu. vide in tūdo dis. Agge. i. In sacculum pertusum.

Peruerto tis. in verto tis est.

Peruicax: vice cōponiť cū per. ꝛ d2 h̄ ꝛ h̄ peruicax cis. i. iprobus. p̄teruus iportun⁹. ꝛ cōponiť a per ꝛ vice. q2 vicē suaz obtinere vult: vel q2 peruertit vices rex: qd̄ bonū ē iudicādo malū: vel ecōuerso. vel cōponiť a per ꝛ vicio cias: q2 in vicio persistat. vel a per ꝛ vicio ꝛ cadēs q̄si per viciū cadēs vel a per ꝛ viribus ꝛ cadēs. q̄si per suas vires cadēs ꝛ componiť a per ꝛ vitia: quā antiqui victoriā dicebāt. ꝛ īde peruicax p̄prie q̄ in p̄posito suo ad victoriā perseuerat. ꝛ cōparať. vnde peruicaciter cius sime aduer. ꝛ hec peruicacie: ꝛ peruicacitas citatis s̄m Hug. Pap. vero dicit. Peruicax. i. perseuerans contumax: obstinatus durus immobilis. ꝛ cor. penul. nti ꝛ p̄du. penul. gtī.

Peruigiliū lij. i. vigilatio. a peruigil d2.

Peruius uia uiū: per quod via p3 ꝛ cōponitur a per ꝛ via.

Perula le dimi. parua pera ꝛ cor. penul.

Perusiū opidū in italia. vnde perusinus na nū.

Pes pos podis dr̄t greci. ꝛ nos dicimus h̄ pes pedis cū quo ambulam⁹ vñ q̄dā silitudine pedes dr̄r ī rīthib⁹ ꝛ metris: q2 p̄ ipos metra ambulāt. Sicut eni nos pedibus icedim⁹. ita metra q̄si pedib⁹ gradiunť. ꝛ describiť sic. Pes ē syllabaꝝ ꝛ tēpoꝝ certa dinumeratio. Pedes āt q̄bus vtimur in heroico carmie duo sunt tm̄. s. dactilus ꝛ spondeus. Dactilus ꝯstat ex trib⁹ syllabis. p̄ia lōga ꝛ duab⁹ breuib⁹. vt carmia ꝛ pōt vbiq3 poni nisi in sexto pede vł loco. Spōde⁹ ꝯstat ex duab⁹ lōgis syllabis vt estas. ꝛ pōt vbiq3 poni nisi ī q̄nto pede. vñ v̄sus. Sextū sperne pedē si sumis dactili sedez. Quīto spōdeus d2 eē re⁹. Quidā volūt q̄ troche⁹ hēat locū in fine. Nos vō dicim⁹ q̄ finalis syllaba siue sit lōga siue breuis sp̄ accipiť p̄ lōga: vt apud Lucanū. Iusq3 datū celeri. canim⁹ populoq3 potētē. Itē pedes dr̄r extremi anguli veloꝝ vł potius illi duo in naui funes q̄ extremos veloꝝ angulos tenēt. Pes cōponiť vt h̄ ꝛ h̄ ꝛ hoc bipes dis tripes dis. quadrupes dis. i. hn̄s vel aptū natū hr̄e duos vel tres vł q̄ttuor pedes. hn̄ bipedius dia diū. ꝛ h̄ ꝛ hec bipedalis ꝛ h̄ le. ꝛ h̄ bipedalitas tatis. tripedius dia diū. ꝛ h̄ ꝛ hec tripedalis ꝛ h̄ le. ꝛ h̄ tripedalitas tatis q̄drupedius dia diū ꝛ hic ꝛ h̄ q̄drupedalis ꝛ h̄ le. ꝛ hec q̄drupedalitas tatis. ꝛ q̄drupedās dātis ge. oīs. i. q̄drupes. Et scias q̄ vt dic̄ Pris. q̄ a pede vel a sedēdo cōposita per dis non per tis efferunť gtīn. ꝛ a pede quidē seruant cōposita e. a sedendo vero cōposita mutāt e in i: vt cōpes dis: deses dis. vide in apicula. Item scias q̄ pes aīe intelligiť amor quo itur ad delectationem q̄ locus aīe est: q2 amor cū prauus est d2 cupiditas vel libido: cū vō rectus seu bonus dicitur charitas.

Pesco scis pescui deriuatur a paciscor sceris. ꝛ cōponiť cū cō ꝛ d2 cōpesco scis. ꝛ cū di ꝛ d2 dipesco scis. ꝛ cum de ꝛ d2 depesco scis. vide ēt in depesco scis.

Pescui est p̄tm̄ depesco scis.

Pessariū rij est genus medicaminis: quia intus initiať vel intromittatur. ꝛ d2 a pessum.

Pessellum li. i. sera vide in pessulum.

Pessimo mas. malus irreglr̄ cōpať: malus peior pessimus. a peior d2 peioro ras. ꝛ a pessimus pessimo mas maui matū mare. i. pessimū facere. deteriorare: pessime tractare. Ecclesiastes. xxxviij. Teipsum pessimabis: ꝛ cor. si.

Pessulū li: ꝛ h̄ pessellū selli: sera lignea q̄ firmať ostiuz. ꝛ d2 a pello lis pulsum. q2 pelliť ꝛ repelliť. q̄ aūt d2 pessulū quasi pulsus sum: vel pellēs suz ety. est. ꝛ cor. su. Cāti. ca. v. Pessulū ostij mei apui. Pap. vō dicit. Pessulū. i. ostium a pede dictū: h3 eniz inferiorē cardinē quasi pedem.

Pessum aduerbium loci.i.sub pedibus.a pes dr vel pessum.i. deorsum preceps.

Pessundo das.Do das cōponit cū pessum.i.sub pedibus.s. subtus.z dr pessundo das dedi datū.i.sub pedibus dare:vl ↄculcare:psternare:suppōere:s3 Hug.vide in do das. Papias vō dicit:pessundare:pedes sursu3 dare dum quis cadit:retro mergere:deprimere zc.

Pesti grece:latine dr humor.z acuit in fine.

Pesticula le dimi.parua pestis:z cor.penul.

Pesticus ca cū penul.cor.vide in pestuosus infra.

Pestilēs.pestis cōponit cū lētos qd ē plenū.z dr pestilentus ta tū.z h z h z h pestilēs tis.i.plenus peste.z vtrūq3 cōparatur:vt pestilētior simus.vn pestilētie z pestilēter tius sime aduer.z a pestilēti dtō addita a fit h pestilētia tie:z ē idem qd pestis.S3 ppe pestis ē nomē ipsius morbi. Pestilētia vero est id quod ex se efficit morbu3.vn z dr pestilētia s3 quosdā qsi pastilētia:qz sic icēdiū depascat cū descēdit p totū corpus s3 Hug.z cor.sti.pestilēs.z sūt tres modi pestilētie:aut ex terra aut ex aq:aut ex aere s3 Pap.

Pestilētia in pestilens vide.

Pestilentus in pestilēs est.

Pestis a pesti qd ē hūor dr h pestis tis:ab hac peste he pestes har pestiū:z facit actūs plalis i es vl in is:pestes vl pestis. z dr pestis qdā morb⁹.qn.s.mēbra dissoluunt z putrescūt vl dr pestis qsi pastis.a pascēdo qz veluti icēdiū depascat dū descēdit p totū corpus z gignit ex corrupto aere. z eadē ↄtagiū dr z ↄtagio.a ↄtigēdo.qz quē ↄtigerit polluit.vl qz tactu vni⁹ descēdit p oēs. Ipsa z iguina ab inguinū pcussiōe.Eadē z lues a labe vel luctu vel luēdo dcit:q tāto ē acuta q nō hēat spaciū tpis i quo vel vita speret vl mors vel repētinus morbus sit cū morte veniēs.z ē qsi ide3 qd pestilētia pestis.vide et in pestilens.

Pestuosus a peste driuat pestic⁹ ca cū.z pestuosus sa sū. ābo p peste plenus vn pestuose aduer.z h pestuositas tatis.

Petalū a peto tis dr h petalū li.i.forma marmorea.istar tessere qdrata.vn pauimēta tēplor vl domor z palacior quōdā sternebāt. Joseph⁹ l.viij.Statuit āt pauimētū tēpli petalis aureis.itē petalū ē lamia aurea i frōte vl i pectore pōtificis:q illud nomen dei ineffabile tetragramaton:quattuor lrīs hebraice habebat scriptum. Itē a peto tis dr h petalus li equus qui h3 pedes albos.

Petaso a peto tis dr h petaso sonis.i.pta porci.s.baconus siue bassa. z hic h petasunculus li dimi. Itē a peto dr h petasu3 si.z h petasus si qdā calciamentū mercurij ad volādū.vn z dr petasus qsi supiora petēs.vl dr petasus a peto greco qd ē volare.vn Martialis coquus.petaso aut a talaribus cōcitatis cepit pire mercurius.

Petasunculus li dimi.pūus petaso.z format a petaso o mutata in vnculus vel in u3 z addita culus fit petasunculus.

Petasus in petaso vide.

Petaur⁹ peta cōpōit cū aura.z dr h petaur⁹.z dr petaur⁹ qsi petēs taur⁹.vl dr petaur⁹ ri:qdā ludus qn hoies a tepetib⁹ mittūt i auras. In aphrica eni sūt qdā tauri ita edocti q cū cornib⁹ emittūt hoies i aurā.z illesū iter cornua recipiūt. z dnr petauri qsi petētes tauri vl petaur⁹ ↄpōit a peto greco qd ē volare:z aura.qz cū hō i tali ludo emittit vi p aura3 volare. Juue.An magis oblectāt aiu3 iactata petauro.

Peticus cia ciū.in peticus est.

Peticus a peto tis dr peticus ca cū.z peticius cia ciū qui petit vel qui amat aliqd petere.

Petilius lia liū.q sp petit.z dr a peto tis.

Petitio a peto tit.vl ab h grō petiti addita o fit h petitio onis. .i.qstio vl postulatio.Et scias q septē sūt petitiōes dnice orōnis:q ↄtinēt i pr nr qs h ad vtilitatē legētiū exponā3. Scias g q i hac orōne tria dnr. Nā prio pōit orōnis pfacio:siue bēiuolētie captatio cū dr. Pr nr q es i celis. Scdo ponūt septē petitiōes ibi. Scilicet nomē tuū zc. Tertio subiūgit ↄfirmatio vl ↄclusio cū subdit. Amē. h eni tria oratores facē ↄsueuerūt. Prio.s.ponē pfationē in q captāt beniuolētiā iudicis cōmēdādo eū a potētiā:sapia:z bōitate. Deīde petūt.tertio ↄcludūt de3 suū ondētes q petitiōes sūt vtiles z iuste exaudiri debēt.Sic z xpc h nos docet orare deū trinū z vnū. Prio g pōit pfacio i q dei beniuolētia capta t.z h ex trib⁹. Prio ex scia i h q dic Pr:vt ondat sciēt dare bōa petētib⁹ se. Notat eni antiqtas in pre eterno.z p ↄn̄s sapia:qz Job.xij.dr. In ātiqs ē sapia. Scdo ex amore z volūtate.vn dic Nr.Qui.n.ōdit nobis filiū suū redēptorē:vt eēt fr nr:quō nō cū illo oia nobis dōauit. roma.viij. Itē ex potētia.vn dic.Qui es in celis.i.domo tua spālr:qz ibi magis i ope relucet dei potētia.scia.z bōitas.Quidā.n. aliqn sciūt z volūt bnfacē amicis suis.s3 p tūc nequeūt:qz ex terrā z bōa sua sūt.s3 nō ē qsi dicēt ita ē te pr:qz i domo tua es i celis:i celis.s.vbi ē diu3 bonor abūdātia.Festinemus g nūc illuc ire vbi ē pr nr:pria nrā:pr̄imoniū hereditatis nrē.vbi eni ē corp⁹ illuc ↄgregabūt z aqle.Cum igit dn̄e deus nr possis:scias z velis nos exaudire.z scire posse z velle cōpleāt de3 actū ↄfidim⁹ de tua misericordia q nostras hōestas petitiōes exaudias. Petim⁹ g z dicim⁹.Sctificet nomē tuū. Petitiōes āt sūt septē q sic ordinant due sūt ptes iustitie.s.facē bonū.z declinare a malo. Et pmo petit vt deus det nobis grāz faciēdi bonū z h i qtuor pmis petitiōibus.Scdo q det nobis grāz vitādi malū i trib⁹ vltimis petitiōib⁹ ibi.Et dimitte nobis z c. Bonor āt qdam sūt spūalia q ptinēt ad aiaz z h prio petūt.Qdā āt ē tpale qd ptinet ad sustētationē corpis.z h petit scdo ibi.Panē nr3 zc.Et p3 ordo ex vbo dn̄i dicētis. Prio qrite regnū dei z iustitiā ei⁹.z hec oia adijciet vobis. Bona āt q ptinent ad aiaz sūt tria. Hor āt qdā ptinet ad futurā vitā aut glīa3.z istō pmo qrit qd dr.Sctificet nomē tuū. Duo āt alia ptinēt ad aiaz in pnti.s.pseuerātia i bono z grā.z ista petūtur scdo cū dr.Adueniat zc. Petit g pmū bonū glie qd ad aiaz ptinet in futuro cū dr.Sctificet nomē tuū.i.in nobis glificet:vt te videam⁹ facie ad faciē.qd in futuro iplebit. Uel sctificet nomē tuū i nobis.i.firmet qd nō possim⁹ illud amittere.s.q simus filij tui p gliaz i futuro:qd solū per pctm amittit.s3 in futuro hīi nō peccabunt.nec peccare poterunt.et hec ē petitio ↄ̄ supbos:qz tales dei vitatē et claritatē videre nō pnt qz tumor mētis ē obstaculū vitatis.Deīde petit bonū pseuerātie cū dr.Adueniat regnū tuū. finalr .s.illud regnū militātis eccl̄ie veniat ad regnū triūphātis qsi dicat.da nobis grāz vt possim⁹ pseuerare in bono ita vt pueniamus ad regnū tuū eternū.Qui aūt sic petit salutē boiu3 postulat qd est ↄ̄ iuidos q de malo pximi gaudēt z de bono dolēt. Nā fm poetā. Inuidus alterius marcescit rebus opimis.sed scti effectus in oi bono ē s3 Ambr. Tertio petit bonū grē:posset eni dici. In quo petis perseuerātiā.rndet in charitate z grā.vn dicit. Fiat volūtas tua sic in celo z in terra.i.da nobis grāz vt nos q hitamus i terra ita faciam⁹ volūtatē tuā sic ciues celestes.vel sic voluntas tua fit i celo.i.a viris sctis.ita fiat in terra.i.a peccatorib⁹. Et scias q volūtas dei duplr sumit. Uel ppie.z sic dr volūtas hnplaciti. Uel sumit metaphorice.z sic dr volūtas signi.Et hec ē qntuplex.s.pceptio.phibitio.ↄsiliū:pmissio:opatio.vn vsus.Precipit ac phibet permittit ↄsulit iplet. Hor āt signor diuersitatis rō hec ē:qz vl signū volūtatis ē respectu pntiū.z sic respectu bonor ē opatio respectu malor pmissio.vel ē futuror z sic respectu mali ē phibitio:respectu boni ad qd oēs tenent pceptū.s3 respectu pfectiōis bōi qd nō oēs attigūt ē ↄsiliū.Dr āt deus aliqd velle metaphorice:eo q ad modū volētis se h3 inqtū pcipit vel ↄsulit.vl phibet.vel aliqd hmōi facit. Uolūtas hnplaciti dn̄s semper iplet.s3 volūtas signi nō. Nec petitio ē ↄ̄ iracūdos z idignos:q nolūt maiorib⁹ obedire.s3 sine iugo dn̄atiōis eē volūt.Sic iā habemus tres petitiōes q pertinēt ad bonū aie qbus tria vitia opponūtur.s.superbia per quā hō pdit deū. Inuidia:per quā hō perdit pximū. Ira:per quam hō perdit seipsu3:qz ipedit ira aiu3 ne possit cernere veru3. Quarto docet nos xpc petere bonū tpale qd pertinet ad su

stētationē corporis cū ðr: Panē nr̄z tc̄. Et dicit panē: qd̄ ē 5 delicatos q̄ nō sūt 9tēti cibo cōi. pāis eni cib⁹ cōis boīu3 ē. Nr̄3. i. p nobis fcm̄ nō alienū qd̄ est 5 auaros. vl̄ 5 illos q̄ de rapina vel de vsura comedūt ⁊ viuūt. Quotidianū di cit 5 gulosos: q2 videlicet tales nō panē quotidianū s3 mlt toꝝ dieꝝ comedūt. Da nobis: dic̄ 5 hereticos q̄ ista tpalia a deo nō credūt dari. s3 a diabolo. Hodie addit vt doceamur de crastino nō eē solliciti. Matth. āt i euāgelio suo pōit: su p substātialē ⁊ pōt eē due ptes. ⁊ ē sensus. Da nobis hodie .i. i psn̄ti tpe: panē nr̄z. i. xp̄3 q̄ ē pāis fideliū. Da dico sup. pa nē. i. pter panē: substātialē. i. necessariū ad sustētationē q̄si dicat. Da nobis vtrūq3 panē aīe ⁊ corpis. Lucas āt posuit quotidianū q̄ tn̄ de viatico exponit̄. Et itelligit̄ p panem qdq̄d ē corpi necessariū. Jdē vr̄ peti. i. xxx. Prouer. diuitias īnq̄t ⁊ paupitatē ne dederis mihi: sed tn̄ victui meo tribue nec̄aria. Hec petio ē 5 recidiuātes: q̄ pdūt dn̄3 suū comedē tes ei⁹ panē. ⁊ ipo derelicto adherēt inimico dn̄i sui. Et si i telligat̄ de pane sacrali cui⁹ vsus quotidian⁹ pficit hoī: in pane itelligunt̄ oīa alia sacra. Si āt itelligat̄ de pāe corpa li: p panē itelligit̄ oīs sufficiētia vict⁹: sic dicit btūs Augu. ad Probū. Q2 ⁊ eucharistia ē pcipuū sacr3. ⁊ panis cibus pcipu⁹. Et dimitte. Hic scd̄o docet nos xp̄s petere ea q̄ pti nēt ad alterā ptē iusticie. s. declinare a malo. Est āt triplex malū: pteritū: psn̄s. ⁊ futurꝝ. Et id̄ ter i missa ðr: agnus dei q̄ tollis peccata mūdi miserere nobis. Tollit vt dicit Aug. di mittēdo facta: adiuuādo ne fiāt: ducēdo ad vitā3 vbi fieri nō pōt. Et amotio isti⁹ triplicis mali petit̄ h. Malū pt̄m ē malū culpe. Malū futurꝝ ē malū tētatiōis q̄ iclinat ad cul pā. ⁊ ē via in ipā3. Malū psn̄s ē malū pene. Per h̄ q2 peti mus a nobis amoueri malū pterite culpe: ondim⁹ q2 sum⁹ peccatores ⁊ imūdi. Per malū āt future tētatiōis: idicam⁹ q2 sumus isirmi: nō valētes p nos resistere. Per malum vo psn̄tis pene isinuim⁹: q2 sum⁹ miseri. s3 de⁹ ē clemēs ⁊ miseri cors ad dimittēdū potēs ad auxiliādū ⁊ ad btificandū co piosus. Petit̄ g̃ pmo vt a nobis āmoueat̄ malū culpe pte rite cū ðr. Dimitte nobis debita nr̄a. i. pctā nr̄a. pp q̄ sum⁹ debitores pene. nā q̄ aliquē offendit: ei⁹ debitor efficit̄. ⁊ s3 btm̄ Chryso. q̄lis pcessit offensio: talis d3 seq̄ recōciliatio. q̄ āt h̄ debitū istō nō solueris: i futuro illō soluē non poterit: q2 vt dicit pphēta: Mutuabit̄ pctōr ⁊ nō soluet. ⁊ dicit si gnāter debita nr̄a: q2 culpa nō ē a deo actore. s3 a volūtate nostra praua. ⁊ pōt itelligi de trib⁹ debitis siue offensis vel pctis q̄ petim⁹ nobis dimitti. nā peccam⁹ i deū: i pximū: i nosip sos: iuxta illō pphēticū. Peccauim⁹ cū psn̄b⁹ nostris i deū. s. Jniuste egim⁹ in pximū. Jniq̄tatē fecimus. q̄tū ad nosipsos. Seq̄t̄. Sicut ⁊ nos dimittimus. i. dimittem⁹. vl̄ dimittere debemus. Debitorib⁹ nostris q̄ nos offenderunt ⁊ nobis satisfacere dn̄t. Hec petitio est 5 idulgē nolētes. s3 de talibus: q2 Eccli. xxviij. ðr. Hō hoī seruat irā. ⁊ a deo q̄ rit medelā. Scd̄o petit̄ amotio future tētatiōis. cum ðr. Et ne nos idicas i tētationē. i. ne nos a tētatiōe vici pmittas. ⁊ s3 Chryso. nō oramus ne tētemur. s3 vt in tētationē nō i ducamur. tētatio eni rōne vtilitatis ⁊ victorie q̄ puenit in de bōa ē. vn̄ Jacobus. Oē gaudiū existimate fratres cū in tētatiōes varias icideritis. Hec petitio ē 5 illos q̄ se tētatio ni exponūt: vbi q̄ cū mulierib⁹ i locis puatis volūt loqui ⁊ ludere: ēt si sibi ottineāt: q2 dicit poeta. Cognate poterit no mine culpa tegi. Tertio petit̄ remotio mali psn̄tis pene cū ðr. S3 libera a malo. s. psn̄tis pene q̄ nobis hūilitatis est cā. Job. vi. Sagitte dn̄i in me sūt: quaꝝ idignatio ebibit sprm̄ meū. s. spiritualitatē. Hec petitio ē 5 q̄rētes in h̄ mūdo feli citatē q2 nō pōt pura leticia h̄ esse: q2 Boetius: q̄3 multis amaritudinib⁹ hūane felicitatis dulcedo respsa ē. S3 pōt q̄ ri: an ille q̄ nō h3 patrē aliqō peccet dicēdo Pater noster: q2 9sitet̄ debita se hr̄e q̄ nō h3. Ad h̄ dico: q2 nō pōt alicui eē certū q2 oino a pctō saltē veniali: vl̄ q̄tū ad aliquē rea tū imunis sit: si tn̄ p reuelationē: sciat nō peccat dicēs i pso na eccl̄ie. Jtē q̄rit̄ de illo q̄ debita nō dimittit: an peccet di cēdo Pater noster? Dico q2 vel i psona eccl̄ie dic̄ se dimit tere pctā. vn̄ nō peccat tūc h̄ dicēdo: s3 remissionē nō 9seq̄ tur nisi dimittat vel si in psona sua h̄ dicat nō dicit q̄tū ad illō qd̄ agit: s3 q̄tū ad id ad qd̄ optat puenire. Preterea sci as: q2 in pdictis septē petitōib⁹ pōt itelligi septē vtutes. vbi gratia Scificet̄ nomē tuū. p fidē q̄ mētē purificat. vt h̄ p fidē deū cognoscam⁹. ⁊ i futuro p spē. Adueniat regnū tuū ⁊ p spe3 q2 speram⁹ regnare. q̄ eni spe caret. nō credit aliā vi tā eē. Fiat volūtas tua sicut i celo ⁊ i terra. p charitatē qua dei volūtas iplet̄. Panē nostrū quotidianū da nobis ho die. p fortitudinē: q2 panis cor hoīs 9firmat. Et dimitte no bis debita nostra sicut ⁊ nos dimittim⁹ debitorib⁹ nr̄is. per iusticiā: q2 iustū ē si dimittim⁹ nobis debētib⁹ q2 ⁊ nobis de⁹ dimittat. Et ne nos iducas i tētationē. p tēperātiā: q̄ tē tatio refrenat̄. S3 libera nos a malo. p prudētiā q̄ dclinat̄ nociuū. Ultio pōit̄ 9clusio Amē. q2 vere ⁊ iuste sūt petitio nes ibi posite vel pposite. exaudire nos digneris.

Peticiuncula le dimi. parua petitio.

Petitor: a peto tis tiui titū: ðr h̄ petitor toris. i. postulator vl̄ questor. ⁊ pducit ti petitor.

Petitus a peto tis tiui titū ðr h̄ petit⁹ tus tui. ⁊ petitus ta tū. i. postulat⁹. ⁊ pdu. ti. s3 petito ipatiui modi tpis futuri cor. ti. vn̄ vsus. Qō decet h̄ petito: si vis gaudere petito.

Peto tis tiui titū petere. i. q̄rere postulare. Et cōponit̄ cū ad ⁊ ðr appeto tis. Jtē cū con ⁊ ðr cōpeto tis. i. sil̄ petē vl̄ 9ueni re: 9gruere. Jtē cū i ⁊ ðr ipeto tis. i. iuadere: 9uēire: 5 aggre di. Jtē cū ob ⁊ ðr oppeto tis. i. 5 petē. vel oppeto tis cōpo nit̄ cū os oris ⁊ peto ⁊ tūc oppetē. i. ore terrā petē. mordē. ⁊ pōit̄ p mori. itē cōpōit̄ cū p ⁊ ðr ppeto tis. i. p alijs petere. Jtē cū re ⁊ ðr repeto tis. i. recolere: vel retro vel iteꝝ petere vel iterare. vn̄ repetēd⁹ da dū. itē cū sub ⁊ ðr suppeto tis. i. sūministrare. vl̄ supabūdare. Peto ⁊ ei⁹ cōposita sūt acti ua. pter suppeto p supabūdare: cōpeto p 9uēire. q̄ sūt neu tra. ⁊ s3 h̄ faciūt ex se ipsonalia. s. cōpetit ⁊ suppetit. Jtē oīa corripiūt hāc syl. pe. ⁊ oīa hn̄t ptā ⁊ sup. ad modū q̄rte 9iu gatōis psp: Augusto vt⁹ limite celsa petit. s3 pet⁹ti pdu. pe.

Petoricū ci. quoddā genus currus: a peto tis.

Petra: a petros qd̄ ē duꝝ ðr h̄ petra tre. q1 dura ē. vide i lapis vn̄ petrin⁹ na nū. ⁊ petrosus sa sū. q2 aūt ðr petra q̄si pedi bus trita. ety. ē nō cōpō. Et vt dicit Greg. i. xxxj. moral̄. Jn sacro eloq̄o. cū i singulari nūero petra noiat̄. q̄s ali⁹ q̄3 xp̄s accipit̄: Paulo testāte q̄ ait. Petra āt erat xp̄s. Cū3. n. pe tre pluralr̄ appellant̄ mēbra ei⁹. s. sci viri q̄ illi⁹ robore so lidati sūt exp̄mit̄ quos nimiꝝ Petrus apl̄s lapides vocat dicens. Uos tāq̄3 lapides viui coedificamini domos spi rituales. ⁊ i Job de aquila ðr. Jn petris manet.

Petrella le: dimi. pua petra.

Petro a petra ðr h̄ petro onis. sūt āt petrones pticule q̄ absci dūt̄ de petris sicut de quisquilias dicimus inutilē materia3 q̄ abradit̄ de lignis q̄n dolantur.

Petros grece: latine dicitur duꝝ.

Petro selinū. petros cōponit̄ cū selinū qd̄ ē apiū. ⁊ ðr h̄ petro selinū ni. q2 est sile apio. ⁊ nascit̄ in petris ⁊ in mōtibus p ruptis: qd̄ nos petrapiū dicere possumus. selinū grece: api um ðr latine. ⁊ est genus apij. aliud genus iposelinu3 ter tium est oleoselinū. ⁊ pdu. li.

Petrus: a petra dictus est petr⁹ apl̄s. q2 durus ⁊ firm⁹ fuit i fi de. vel petrus dict⁹ ē a petra. i. a xp̄o sup quē fundata est ec clesia s3 Aug. Et scias q2 petrus iterp̄tat̄ agnoscēs vel dis calcians. Agnoscēs q2 videlicet deitatē xp̄i agnouit quū di xit. Tu es xp̄s fili⁹ dei viui. Discalciās vo iterp̄tat̄. q2 pedes affectuū suoꝝ ab oī ope mortuo ⁊ terreno discalciauit cum dixit. Ecce nos reliq̄mus oīa ⁊ secuti sum⁹ te. ⁊ bn̄ dic̄ oīa: q2 deus magis 9siderat aīa3 q̄3 cēsu3 s3 btm̄ Greg. Facilius eni s3 Hierony. relinq̄t̄ sacculus q̄3 volūtas. Jstō āt nomē petrus xp̄s prio sibi iponēdo pmisit cū dixit ei. Jo. primo. Tu vocaberis cephas qd̄ iterp̄tat̄ petrus ⁊ iterp̄tat̄ ēt ce phas caput vel petra. vel icrepās ore. Caput fuit petr⁹ rō ne pncipatus in platiōe. s3 petra rōne firmitatis in passiōe: icrepās vo ore rōne 9stātie in pdicatione. Scd̄o pmissum

ipoſuit: ſicut ḋr Marci.iij. Et ipoſuit ſymoni nomē petr⁹. Tertio ipoſitū ꝯfirmauit: qñ dixit Matth.xvj. Et ego dico tibi. Tu es petr⁹. ⁊ ſup hāc petrā edificabo eccliaȝ meā: qḋ ſic ē itelligēdū: tu es petrus dictus a me petra quē ꝯfeſſus es: vel a q̄ dictus es. Et ſup hāc petrā.i. ſupra me edificabo eccliaȝ meā. Hoc āt dico qꝛ videlicet Petrus non eſt fundamētū ecclie. imo xp̄s. vñ apl's in p̄ma ad Corin.ca.iij. Fūdamētū aliud nemo ponere pōt pter id qḋ poſitū ē. qḋ xp̄s ieſus ē. Et ſcias q̄ trina negatio Petri fuit incepta añ p̄mū gallicātū: ⁊ ꝯſūmata añ ſcḋz. vñ tres euāgeliſte attēdētes q̄ trina negatio fuit īcepta ante p̄mū gallicātū dixerūt ſimplr q̄ anteq̄ʒ gallus cātet: ter me negabis.i. tertiā inchoabis negationē. Marcus āt attēdētes q̄ ante ſcḋz gallicātū fuerit ꝯſūmata: dixit in.xiiij.ca. Priuſq̄ʒ gallus bis vocē dederit: ter es me negaturus.i. trinā negationē cōſumabis. Ante igiẗ p̄mū gallicātū tñ ſeł negauit: ⁊ poſt primū añ ſcḋz bis. Et vt dicit btūs Hiero. gallus cātat. Petr⁹ ter negat. Gallus nūcius lucis ſpūs ſcūs ē: cui⁹ vocē in ꝑphetis ⁊ aplis nos de trina negatiōe q̄ dñʒ negauim⁹ noſſe voce ancillaꝝ exterriti: excitamur ad amariſſimos fletus poſt lapſuȝ: q̄ male cogitauim⁹ de deo: male locuti fuimus ad ꝓximos ⁊ male fecimus ad noſmetipſos. Quare āt Petrus p̄latus fuit vel ſit ecclie ⁊ nō Joānes? Rō eſt vt dicit Hiero. ꝯ̄ Jouinianū in p̄mo li. Inter duodeciȝ vnus eligiẗ vt capite ꝯſtituto ſciſmatis tolleretẗ occaſio. ſȝ cur nō Joānes q̄ electus eſt ꝟgo etati delatū eſt: qꝛ petr⁹ ſenior eſt: ne adhuc adoleſcēs ⁊ pene puer ꝓgreſſe etatis hoīb⁹ p̄ferreẗ. ⁊ magr̄ bon⁹ q̄ occaſionē iurgij debebat auferre diſcipulis ⁊ dixerat eis: pacē meā do vobis: pacē meā relinquo vobis: Et q̄ voluerit iter vos maior eē minimus oīuȝ fiat: ne in adoleſcētē quē dilexerat cāȝ p̄bere videreẗ inuidie. Ut āt ſciamus tūc pueꝝ fuiſſe Joānē manifeſtiſſime docēt eccliaſtice hiſtorie: q̄ vſq̄ ad Traiani iperiū vixerit.i. poſt paſſionē dñi anno ſexageſimooctauo dormierit: qḋ nos in libro de illuſtribus viris perſtrinximus. de hoc dixi i aplus.

Petulantia tie: in petulor laris vide.

Petulcus. a petulor laris ḋr petulcus ca cū.i. iportunus in petēdo. vñ meretrices petulcas vocamus. ⁊ petulcus ḋr luxurioſus. q̄ ſepe petit coitū: qḋ ꝓp̄ie de aīalibus irrōnabilibus ḋr: ⁊ ḋr petulcus quaſi petēs vlcus.

Petulor: a petulcus deriuaẗ petulor laris.i. iportune petere. ⁊ ꝓprie coitū.ſ. luxuriari: laſciuie animū dare. ide petulās tis ge.oīs.i. luxurioſus: laſciuus: iportune petēs: plus petens. vñ ⁊ ꝓcax ḋr: qꝛ petulātia ⁊ ꝓcacitas vicina ſibi q̄dā mentis iūguntẗ iſania. vt plus velit petulās temeritate. laſciu⁹ ludo. Et cōpaẗ petulās tior ſim⁹. vñ petulāter tius ſime aduer. ⁊ h̄ petulātia a dtō petulāti. addita a ⁊ cor. tu petulor.

Petulus li: equus q̄ hȝ albos pedes. ⁊ ḋr a peto tis.

Petus: peto tis deriuaẗ hic petus ti.i. guelcus. ſtrabo aliquātulū.ſ. cuius oculi q̄dā velocitate cito voluūẗ huc illuc. ⁊ h̄ peta te.i. guelca. ⁊ aliquantulū ſtraba ⁊ ꝓdu.pe. ſȝ peto tis ⁊ peti infinitiuus corripiūt pe. vñ verſus. Uult ſibi ſtrabo peti. ſe dici noīe peti.

Pexito tas penul.cor. in pexo eſt.

Pexo xas.i. frequēter pectē.i. pectinare: a quo pexito tas aliḋ freq̄n. ⁊ formaẗ pexo a pecto tis xū xu: u mutato i o fit pexo

Pexus. a pecto tis ḋr pexus xa xum. ⁊ ide pexim aduer.i. ornate. ⁊ componiẗ vt impexus xa xū.i. non pexus. ⁊ eſt pexus pectinatus pectine ornatus.

P ante H

Pheleti ⁊ cereti. noīa ſūt ideclinabilia. ⁊ ſonat pheleti admirabiles: cereti exterminatores. ⁊ ſcribiẗ p.l. pheleti ſed cereti per r de h̄ ēt dixi in cereti. ⁊ accentuaẗ in fine.

Pheton: a phos qḋ ē ignis ḋr h̄ pheton tontis. filius ſolis q̄ſi totus ardēs. ipſe eñi primo vocabaẗ Eridanus. q̄ quȝ male regeret currū p̄ris. fulmine a Joue extinctus eſt ⁊ combuſtus. a qua cōbuſtiōe dictus eſt poſtea phetū. ⁊ qꝛ tunc cecidit in padū: ide poſtea padus dictus eſt Eridanus ab illo in eo ſubmerſo vñ phetōteus tea teū. ⁊ hic phetontides de filius vel nepos illius. vñ h̄ phetōtis dis: filia vł neptis ꝓp̄ie. ⁊ iproprie ſoror illius ſm̄ Hug.

Philantropos: herba ē q̄ ḋr lappa. qꝛ veſtibus hoīum inheret ob ſui aſperitatē. ⁊ cōponiẗ a philos qḋ eſt amor ⁊ antropos quod eſt homo: qꝛ quadam affectione videtur veſtibus hoīum adherere.

Philiſtea: in hpiliſtin vide.

Philiſtin vrbē ꝯdiderūt allofili q̄ aſcolon nūc ḋr. vñ philiſtea tea teū. Philiſtei ipſi ſūt ⁊ allofili.i. alienigene. qꝛ ſemꝑ fuerunt inimici iſrael. ⁊ ab eoꝝ genere ⁊ ſocietate ſeꝑati. ſȝ 218 philiſtiȝm per duo i ḋr pro gente.

Philohiſtoricus ca cū.i. amator hiſtoriaꝝ: pe.cor. ⁊ cōponiẗ a philos qḋ eſt amor ⁊ hiſtoria. vñ dicit Hiero⁹ in epl'a ad Paulinū ca.vij. Et totius mūdi philohiſtoricus.

Philoſtratos. ꝓprium nomē cuiuſdam viri: penul. ꝓdu.

Phur.i. ſors: vt hẗ Heſter.viij. vñ phuri.i. ſortiū ⁊ vt dixi in phaſe multe dictiōes p̄nt ſcribi ꝑ ph q̄s ſupra poſui in ſexta lr̄a.i. i f: ſic ph's: phenix: philos ⁊ multa alia. Tñ nota ſicut dixi in p̄ncipio ſexte lr̄e.ſ.f. ꝙ in latinis dictiōibus pōim⁹ vt fama fili⁹.i grecis ꝟo dictiōibus ph: vt orpheus: phetō. Itē ſicut dixi i p̄ncipio hui⁹ littere p: apḋ hebreos p littera nō hētur. nec vllū nomē eſt apud eos qḋ h̄ elementū ſonet.

P ante I

Piacularis: a piaculū ḋr h̄ ⁊ h̄ piacularis ⁊ h̄ re qḋ piat: vł qḋ dignū ē expiatiōe ⁊ piacularis ḋr hoſtia q̄ offerẗ ꝓ pctō.

Piaculū: a pio as ḋr h̄ piaculū li: culpa: pctm̄: ſcelus: qꝛ pládū ſit: vt Eua itulit piaculū.i. mortē: culpā: pctm̄. ⁊ piaculū ḋr qḋ piat.ſ. ſordis abſolutio pcti ⁊ culpe. piatio remedium culpe. vt Maria cōtulit piaculū i. vitam: ⁊ remedium culpe. vñ ⁊ quedā ſacrificia dñr piacula.

Pica a poeta vel a poetria ḋr h̄ pica ce q̄ſi poetrica. qꝛ pice verba in diſcrimine vocis exprimant. vt hō. ⁊ ſi linguas i ſermone explicare nequeūt ſonū tamen humane vocis imitātur. ⁊ ꝓdu. p̄mā. ſȝ obliqui de pix cor.pi. vnde verſus. Sūt nigra vaſa picis. noſtra redolentia picis. Nigrior vna pice: paro altera candida pice.

Piceus cea ceū: in pix exponitur.

Picta cte. tinctura ſiue pictura. a pingo gis ḋr.

Pictaciū. a pingo gis ḋr h̄ pictaciū cij. epl'a breuis ⁊ modica. Itē pictaciū ḋr cedula de mēbrana exciſa. vñ h̄ pictaciunculа le.i. mēbranula. Itē pictatiū tij ḋr illa corij ꝑticula q̄ ſolet repeciate inſuta eſt. ⁊ ḋr a pingo. qꝛ ſicut partes picture diſtincte in pauimento ſunt. ſic apparent pictacia in calciamento. vnde pictaciatus ta tū.i. repeciatus.

Pictaciuncula le. in pictacium eſt.

Pictauis ideclinabile fe. ge. qḋ antiq̄ dicebāt h̄ pictauiū q̄dā ciuitas. vñ h̄ ⁊ h̄ pictauiēſis ⁊ h̄ ſe. vnde h̄ pictauis regio adiacēs. ⁊ ſi iueniẗ pictauienſis nomē gētile ſit ꝑ ſyncopā. Et ſcias q̄ penul. de pictauis inueniẗ ꝓducta. vñ q̄daȝ ait. Erige pictauis libera facta caput. Inueniẗ correpta. vt aliter dicit. Pictauis inermis ſubigit ſua rura nec vltra. Mihi videẗ q̄ in talibus emulandus ſit vſus auctoꝝ.

Pictim aduer.i. pingendo coloratim: a pingo gis ḋr.

Picto. a pingo gis ḋr picto ctonis. ⁊ inde dñr pictones qui videnẗ vincere in pictura.

Pictura. a pingo gis ḋr h̄ pictor ctoris. ⁊ pictorius ria riū. ⁊ h̄ pictura re imago exp̄mēs ſpēȝ alicuius rei. ⁊ ḋr pictura q̄ſi fictura: ſicut pingere q̄ſi fingere. ⁊ eſt imago ficta nō veritas. Et hinc picturatus ta tū.i. pictura variatus. Et picturo ras.i. picturā facere. vel picturā variare.

Picus quedaȝ auis a pico ſaturni filio dictus: qui eo in auſpicijs vtebatur.

Pierides. Pierus fuit pater nouē picaꝝ. q̄s nouēȝ muſe deuicerūt. vñ h̄ pieris ridis filia vel neptis pieri. ⁊ qꝛ eas.ſ. pierides muſe deuicerūt. ideo ab illis muſe pierides dicte ſūt. ⁊ cor.ri. Et pierius ria riū.i. muſaticus. Uñ Uindocinēſis. Pierijs tedet inſeruiſſe ſtilum.

Pietas in pius est.
Pieticus.a pius õr pieticus ca cũ.i.pius:cõpassiuus f3 Hug.
Piga. A pige qð est depressũ õr h piga ge.i.summitas natium vel natis.q2 depressa est. Inde depigis ois ge. Itẽ piga õr bursa.τ ꝓprie testiculoꝝ. Un̄ Hora. Nemini pereant aut piga aut demq3 fama.
Pigargus gi.mas.ge.q̃dã auis.τ õr a pige qð est depssum:q2 forte auis parua est.τ numerat inter aialia comestibilia. Deu.xiiij. Pigargon vel pigargum.
Pige grece õr depssum vel depssio latinę.vñ pige apud grecos õr sono:q2 in depressis locis solet esse.
Pigella.a pige qð est depssio õr h pigella le quoddaꝫ genus vasis.s.artopta:q2 õpressa est.
Pigeo ges gui gere dicebat̃ antiq̃tus.f3 iã aboleuit. vñ piget ĩpsonale.i.pudere.penitẽ grauare:offendẽ:qð vulgo õr pesare.τ ɔstruit cũ actõ τ gtõ:vt piget me tui.τ coꝛ.primam. Un̄ Oui.de reme. Si piget in pmo limite fige pedẽ.
Piger. A piget õr piger gra grũ.i.tardus:lẽtus.q2 sp eũ piget.τ õr piger q̃si pedib᷒ eger.est enl tardus ad icedẽdũ.f3 h nomẽ trãsfert̃ ad aialia τ ad aiaꝫ.Et cõpat̃.vt pigrioꝛ gerrimus. vñ pigre grius gerrime aduer.τ h pigritia tie.τ hec pigritudo dinis:qð est vigilãtia.f3 torpoꝛ doꝛmiẽtis.τ pigreo greo.i.eẽ vel fieri pigrũ vñ pigresco scis icbo. Piger cõponit̃:vt ppiger gra grũ.i.valde piger.τ ĩpiger.i.nõ piger.τ coꝛ.pi.Un̄ Oui.epi. Quid laceras danas ipiger hectoꝛ opes.Et vt õr in Grecis.Est piger pedibus.sed iners ꝑ nat ab arte.Et põt dici piger q̃si penitus eger. videt̃ eni ꝙ nõ possit manũ ad os leuare.τ est etymo.
Pigmei. Hec pigmea mee q̃dã regio est. vñ pigmeus a u3 pemul.ꝓdu.τ sunt pigmei vt dicit Aug. semicubitales. q̃ tertio anno pfecte etatis sunt.septimo senescũt.τ dr pugnare cũ gruibus.τ armati deferri ab ipsis.sicut narrat Hug. Jsi. vero dicit.xi.li.etymo. In india est gens statura cubitali: quos greci a cubito pigmeos vocant. Hi mõtana indie tenent:quibus est vicinus oceanus.
Pigmentarius ria riũ in pigmentũ est.
Pigmẽtũ.a pila õr h pigmẽtũ ti q̃si piligmẽtũ.i.pilatõsum q2 ĩ pila pilo agunt̃.i.tũdunt̃.τ ẽ pigmẽtũ ɔfectio ex vino τ melle τ diuersis spẽb᷒ suauis τ odoꝛifera. Itẽ re.iij.ca.xx. pigmẽta.i.odoꝛamẽta f3 glo. A pigmẽtũ õr pigmẽtari᷒ ria riũ ad pigmẽtũ ptinẽs.τ h pigmẽtarius rij q̃ facit vel vẽdit pigmẽta.τ pigmẽtat᷒ ta tũ.i.pigmẽto mixt᷒ vl ɔditus.
Pignera in pignus vide.
Pigneraticius in pignus est.
Pigneratus ta tũ res q̃ ꝑ pignoꝛe ponit̃ vl̃ accipit̃.τ õr a pignero ras Amos.ij.Et sup vestimẽtis pignerat\| accubuerũt
Pignero ras in pignus vide.
Pignus oris p o ge.neu.i.filius. vl̃ amoꝛ:vel Idiciũ vl̃ signũ amoꝛis.vel ɔfederatio.vel ɔfirmatio amoꝛis. vñ pignoꝛo ras vbũ actiuũ.i.ɔfederare:ɔfirmare amoꝛẽ inter aliquos. Itẽ inuenit̃ h pignus neris p e in obliq̃s.i.vadiũ:qð ꝑ aliq̃ re dat̃ vt postea recolligat̃.Un̄ q̃dã. Pignoꝛa natoꝛũ dic pignera reꝝ: Pignus in o natum.sed in e facit vadiatũ. Et hinc pignero ras p e in media syl.i.ꝑ pignere ponere. vel ĩ pignere.Et cõponit̃.vt cõpignero ras.i.sil̃ pignerare. vl̃ de pignere extrahere:vel in pignere recipere. Oppignero ras .i.ɔtra vel pp aliq̃d pignerare:vel subtrahere. vel ɔfirmare. Repignero ras.i.iteꝝ pignerare vel depignerare. Iteꝫ a pignero ras õr pigneratus ta tũ.Amos.ij.Sup vestimẽtis pigneraris accubuerũt. vñ pigneraticius cia ciũ.τ pigneraticius ca cum:qð ꝑ pignere ponit̃ vel accipit̃ fm Hug. Depias etiã dicit. Pignera sunt reꝝ pignoꝛa filiũ τ affectuũ: sed ɔfundunt̃. Pignero ras τ pignoꝛo ras cũ suis compositis sunt actiua.
Pigra q̃dã medicina est:τ interptat̃ amara:q2 eius gustus sit amarus.τ ꝓducit pi naturaliter.
Pigreo gres grere in piger vide.
Pigritoꝛ. A piger õr pigritoꝛ taris.i.pigrere.Et cõponit̃:vt repigritoꝛ taris.τ coꝛ.pi.τ naturaliter gri.
Pignus. A piger õr pignus a um.i.piger vel verecũdus.
Pila.a pilus õr h pila pilocellus cũ quo ludit̃:q2 sit pilis plena. Pila ẽt õr taberna.pila etiã õr pes põtis. vl̃ qð sustiet parietẽ.vel effigies hoĩs ĩ cõpositis posita.τ est pila istrumẽtũ ɔcauũ in quo frumẽtũ terit̃.vel aliõ in hac significatiõe õr a pido dis.τ pila dñr tela romanoꝝ. Et scias ꝙ pila ꝑ taberna.τ ꝑ istro.τ ꝑ telis ꝑmã.ꝑdu.f3 in aliis significatiõibus eã coꝛ.qð istis vẽb᷒ distiguit̃.Est pila pes põtis pila ludus.pila taberna.Pila terit pulte:in bellis pila ferunt̃.Pila ꝑ pilocella cõponit̃ cũ ludus.τ õr piludius dia diũ.τ piludius la lũ q̃ cũ pila ludit f3 Hug. Magr át Bene.dicit ꝙ pila ꝑ ludo τ ꝑ mẽsula rotũda.τ pila ꝑ q̃dã ciuitate coꝛ.ꝑmã.f3 h pilũ istꝫ terẽdi.τ h pilus istꝫ.τ pila ꝑ taberna τ ꝑ vase piscãdi.τ ꝑ pede põtis ꝑdu.ꝑmã. vñ illud vitiosũ ẽ.Et pila põtis:pila ludus:pila taberna.nã Uirgi. in.viij.Ene.ita dicit.Saxea pila cadit lõgisq3 mollib᷒ ant. Coꝛrige q̃ ꝑdictũ vsũ.τ dicas Pes põtis pila:pila lud᷒:pila taberna.τ h credo veri᷒:ꝙ.s.pila ꝑ pede põtis ꝑmã ꝑducat:vt patuit ꝑ Uirg. Itẽ de pila ꝑ taberna τ ꝑ ludo dicit q̃dã. Ludũ laudo pile.plus laudo pocula pile.
Pilanus ni q̃ cũ pilo.i.telo gradit̃ armat᷒.τ a pilũ li.
Pilasca sce.i.vas vinariũ coꝛio piloso optũ.τ oꝛitur a pilus
Pilata. A pilum τ lateo tes cõponit̃ h τ h pilata te ge.cõis.i. fur siue latro.Et inde h pilatulũ tale latrociniũ.q2 cũ pilo.i. telolateat.
Pilatus ta tũ pilũ hñs:vl̃ pilo armat᷒.τ õr a pilo.ꝑ telo. Iteꝫ substãtiue declinat̃ h pilat᷒.τ tũc õr a pilo las qð ẽ i pilo tũdere.τ interptat̃ os malleatoꝛis.q2 ou xp̃s ore suo iustificat τ ɔdẽnat:moꝛe malleatoꝛis vtraq3 pte ferit.τ coꝛ.pi.vñ ĩ auroꝛa õr. Mutari titulũ rogat hostis atq3 pilat᷒. Ul̃(vt fert̃)pilat᷒ fuit bastard᷒.Un̄ legit̃ ĩ q̃dã histoꝛia:ꝙ fuit q̃dã rex noĩe tirus.q̃ quãdã puellã noĩe Pilã:filiã cuiusdã molẽdiarij noĩe Atus carnalr̃ cognouit.τ filiũ de ea genuit.Pila át ex noĩe suo τ noĩe pr̃is sui(q̃ dicebat̃ Atus)vnũ nomẽ cõposuit.τ nato puero nomẽ iposuit Pilatus.
Pilax. A pilus õr h pilax lacis catt᷒:murilegus:q2 multis pilis abũdet. vel q2 ei᷒ pilus ẽ ꝑciosus.vñ ĩ vita bti samsonis legit̃.ꝙ celerari᷒ fecẽ venenũ τ ꝓbauit ꝑ pilacẽ eẽ moꝛtiferũ.
Pilentũ.a pila pro instrõ terẽdi õr h pilentũ ti quoddã genus currus:q2 terat terram.
Pililudius dia diũ q̃ cũ pila ludit.τ cõponit̃ a pilo pro pilo cello τ ludo dis.
Pilleo as aui atũ pilleũ induere.τ õr a pilleus. Pilleo componit̃.vt expilleo as.i.pilleũ auferre.
Pilleolus li dimi.paruus pilleus.τ h pilleolũ li dimi.sr̃.Unde in pilleus.
Pilleus.a pilus õr h pilleus.τ h pilleũ qð de pelle fiebat. τ ẽ gen᷒ sacerdotaliũ vestimẽtoꝝ in lege q̃ sũt ponderis abanet.pillẽũ.macbil.ephoth.legiũ.pctalũ.baltin siue feminalia.τ ẽ pilleũ ex bisso rotũdũ q̃si spa media caput tegẽs sacerdotale.τ ĩ occipitio vitta ɔstrictũ.h greci tiaꝛ τ nr̃i galerũ vocãt.f3 mõ pilleũ gñalr̃ ꝑ capello. Ul̃ pilleũ õr a pilus q2 pilos capitis tegat. vel q2 ex pilis fit.vñ h pilleolus li.τ h pilleolũ li dimi. vñ Hora. Ut cum pilleolo soleas duius tribulis.Et pilleat᷒ ta tũ pilleũ hñs. vel pilleo idutus.
Pilo las õr a pilus.ꝑ capillo.τ est pilare pilos auferre τ cõponit̃.vt compilo las.i.sil̃ pilare.depilo las.expilo las. Pilo actiuũ ẽ cũ oib᷒ suis cõpositis.τ f3 hãc ɔriatiõnẽ coꝛ. hãc syl.pi. Itẽ a pila le.ꝑ instro cõcauo in quo frumẽtũ terit̃ vl̃ aliud.deriuat̃ pilo las.i.pila tũdere.batare.terere. vel pilare. i.rape.τ cõpõit̃ pilo.vt cõpilo las.aliena dcã suis itermiscẽ.depilo las.oppilo las repilo las.i.iteꝝ pilare. suppilo las. Pilo las τ ei᷒ cõposita sũt actiua.τ ꝓdu.hãc syl.pi fm Hug. Quidã aũt dñt ꝙ pilo deriuat̃ a pilũ li.
Pilosus. A pilus deriuat̃ pilosus sa sũ.Et cõpat̃ fioꝛ sim᷒. vñ pilose sius sime aduer.τ h pilositas tatis.Et hic pilosi dñr q̃ grece panite.latinę icubi appellant̃ siue inij ab ineundo passij cũ aialibus. vñ τ icubi vel icubones dñr ab icubãdo.i.stupãdo. Sepe eni ipꝛobi existũt mulieribus.τ earũ

pagũt ocubitũ: quos demones gallidusios nominãt: q2 assidue h' ac pagũt imũdiciã. s3 quẽ vulg' icubonẽ vocat. hũc romãi faunũficariũ dicũt: hũc alij satyrũ vocant. Isa. xxxiiij. Onocẽtaur' & pilosus. De h' et vide in succuba. & i fauni.

Pilũ li in pilus est.

Pilumẽ. a pila le dr h' pilumẽ minis qcqd in pila tũdit: vl' po ti' qd pisit a reb' vl' granis in pila tũsis. & pdu. lu.

Pilus. a pila dr h' pil' li qsi pell'. q2 a pelle pcedit. Itẽ pilus dr istrũ cũ quo tũdit & terit i pila. S3 pil' p istro pmã pdu. alr eã cor. vñ vsus. Qui terit ẽ pil': pilus ẽ i frõte capillus. Itẽ dr h' pilũ lt qdã gen' teli. & ẽ romãor. & dr a pello lis. q2 pellit. i. emit & torquet. & pdu. pmã. Luca. i pmo. signa pares aqlas. & pila minãtia pilis. Itẽ h' pilũ li dr p rasorio: & pdu. pmã. vñ vsus. Ad tactũ pili mille ruere pili.

Pin grece latine dr altum.

Pina grece fames dr. Et inde cõponit h' ppina ne.

Pinar. A pin' ni dr h' pinax cis pugillaris: ephimeris: tabula manualis ex pino facta. & pinax dr tabula in q pbi figuras faciũt in supposito puluere.

Pincerna ne mas. ge. dr vini dispẽsator. vl' potius ppinator q porrigit ex officio poculũ dño suo. & dr pincerna qsi pentus cernens. i. cellariũ. q2 semper habet oculum ad vinum suo tempore propinandum.

Pindo dis in pinso sis vide.

Pigo gis xi ctũ gere. i. depigere: picturã fac. vl' picturã repñsẽtat. vñ h' pictor ctoris. & h' pictura re. i. imago exprimẽs spẽs alicui' rei. Pigo cõponit. vt cõpigo gis. i. sil' pingẽ. depigo gis valde vel decorũ pigo. vel picturã deleo. repingo gis. i. iterũ pigo. & ẽ actiuũ cũ oib' suis cõpositis. & scribit sine n i vltima syl. & facit ptitũ in xi antecedẽte n. & sup. in ctũ abiecta n. Et ide frequẽ. picto ctas. & p cõpositionẽ cõpicto tas. Et ab his alia frequẽ. pictito tas. & cõpictito tas.

Piguis ge. cõis. & h' pigue. i. crassus. Et cõpat piguior guissimus. vñ piguit guius sime aduer. & h' piguedo dinis. & pinguo guas pigue fac. vñ pigueo gues eẽ vl' fieri piguem. & cõpõit. vt ipigueo gues. repigueo gues. Et hic piguesco. & p cõpõnẽ ipinguesco scis: repiguesco scis icho. Piguo cõpõit. vt ipinguo guas: repinguo guas. & ẽ actiuũ cũ oib' suis cõpositis. Itẽ pinguis cõpõit. vt ppinguis. i. valde pinguis: depinguo guas. & pinguefacio cis. & pinguefio fis.

Pinna. Pin grece altũ dr latine. vñ h' pinna ne sũmitas cuiuslibet rei. s3 ppe tẽplor vel muror. vñ & pinna dr qd sup eminet i dorso piscis. qd alr dr notria. & ide h' pinula le dimi. Itẽ a pina h' pinaculũ li cuiuslibz dom' vl' tẽpli fastigiũ. Vñ illd. Et statuit eũ sup pinaculũ tẽpli Math. iiij. ca. Et sepe p cuiuslibz rei fastigio põit s3 Aug. Beda vo dic. Pina vel pinaculũ ẽ sũmitas tẽpli. q dr tabulatũ. Et ansel. dicit. Mos erat in palestina q2 tecta cẽnt plana. & a latere qdã appodiatiões ne qs laberet icaut'. pinnaculũ vo tẽpli erat ei' deãbulatoriũ qd erat tabulatũ: planũ i sũmitate tẽpli. in quo pdicabãt sacerdotes s3 glo. De quo Mat. x. qd in aure auditis predicate sup tecta.

Pinnaculũ li in pinna exponit.

Pinnirapus. pina cõponit cũ rapio. & dr pinirapus pi. i. gladiator: q2 rapiat pinas. i. sũmitates galear a deuictis: qs co lũnis in signũ victorie suspẽsas ferebãt. Uel pinnrapus qsi pẽnirapus. i. q plumas aucu. vel q rapit pẽnã de capite alterius. Qui eni se velocitate iactabãt pẽnã in capite suo ponebãt in signũ velocitatis. Deniq sibi iteruenieret velocior rapiebat pennã de capite eius. Uñ Iuuenalis. Pinnirapi cultos iuuenes: iuuenesq; lanistẽ.

Pinnosus. A pinna dr pinnosus sa sum. i. altus. supb'. vel lanio sus. & cõparat. vñ pinnose sius sime aduer. & hec pinnositas tatis altitudo vel supbia vel laniositas.

Pinnula le dimi. parua pinna s3 Aug. vñ in Leuiti. debet legi pinnulã illud p qd piscis in altũ leuat. l3 quidã legãt ibi pennule. Pap. vo dicit. Pinnula summa pars auris vl' naris ab acumine dicta.

Pimnũ p duo n. i. acutũ: vt dicit Papias.

Pinso sis sui fere pistũ vel pinsuz panẽ facere: pastã oducere vel terere. & a pistũ su pi so sas frequẽ. a quo pistito tas alt ud frequẽ. Itẽ a piso sis pido dis di sũ. i. pilo tõdere: terere s3 Du. Pris. ãt i. x. li. dic: & a piso sis pisu pistũ dz eẽ sup. vñ pistor nomẽ vbale: sic a pastũ pastor. vstũ vstor. Magr ãt Bene. dicit: q piso sis sui stũ ẽ vbũ desideratiuũ hui' vbi pin do dis suz. Dis viso vr eẽ dicẽdũ q pinso sis sui facit pistũ. & si iueniat pinsuz poti' est antiqtas. Itẽ vt patuit p magrz Bene. pinso sis est desideratiuũ de pindo dis sum su: u in o fit pinso. & sic pinso a pindo dis: nõ pindo descendit a pinso. Papias etiam dicit. Pinso sis sui stum. qd est cõminuo. inde pistare. 219.

Pinsus. a pinso sis dr pinsus sa suz. i. pistritus. Uel pisus. i. tritus. tunsus. a pindor derio. Itẽ a pinso sis h' pisa se. maius istz pinsendi. vñ qdã. Neq; pinsis pinsui neq; molus molui. vñ hec pinsula le diminutiuũ. sicut dicit Hug.

Pinus. a pin qd est altũ dr h' pinus nus vel pinus ni qdaz arbor. Uel pinus dr a pinũ qd est acutũ: quasi ab acumine foliorz. pinũ aliã picin. aliã greci pecuen vocãt. quã nos pice om dicimus. q2 desudat picẽ. vnde pineus nea neuz. & h' pinetũ ti locus vbi pini crescunt.

Pio as aui are piatũ a pi' deriuat. & ẽ piare mũdare. Et cõponit cum ex. & ex pio ex pias idest expurgare.

Piper. a pir dr h' pip peris. & iuenit i mas. ge. h' pip peris. & dr a pir q2 est calidũ. vel q2 ab igne denigrat. Est eni nã illius alba. s3 dũ icẽdunt illa loca vbi ẽ vt fugãt serpẽtes custodiẽtes siluã pipis vt possit colligi: fit nigrũ. s3 pipis diuer sus ẽ fructus. nã qd imatur est pip lõgũ vocat. icorruptũ ab igne pip albũ dr. qd vero cute rugosa & horrida fuerit. ex calore ignis trahit colorẽ. & ex calore trahit nomẽ piper. si leue est vetustũ est. si graue nouellũ. Cauanda est in his mercator fraus. solent enim vetustissimo piperi humecto argenti spumã & plumbũ aspergere vt ponderosius fiat. & sunt folia eius similitudinẽ iuniperi. vnde piperatus ta tum pipere cõditus vel cõfectus. & h' pipata te qdam cõfectio ex pipe. & pipereus a um. & piperinus na num. & hic pipinus ni substãtiue qdã lapis subalbidus cũ pictis venis nigris.

Piperinus ni in pip vide.

Piperatus ta tũ in pip est.

Pipereus rea reum in pip est.

Pipio as resonare. clamare: accipitrũ est vl' pullor colũbarũ. vñ hic pipio onis pullus colũbar. & pipiunculus li. & h' pipiuncula le. i. accipiter. & cor. cu.

Pipiunculus in pipio as est.

Piplee dicunt muse a pipleo fonte macedonie vel monte. aut a peplo veste sm Papiam.

Pir grece latine dr ignis. & est neu. ge.

Pira. a pir qd ẽ ignis dr h' pira re. i. rogus vl' agerices lignor in igne. s3 rogus ẽ dũ nõdũ est accẽsus. pira ẽ ex quo ardet bustũ postq arserit. Ach. xx viij. Accensa eni3 pira reficiebãt nos oẽs pter hymbrẽ. Uide etiã in rogus.

Piramis. A pir qd ẽ ignis dr h' piramis dis q dã alta structura q fiebat ãtiqtus supra sepulchr mortuor & talis edificatio surgit sic. vt a latitudie icipiat. & in angustũ finiat sic ignis. nã apd maiores potẽtes aut sub mõtibus vel i mõtibus sepeliebant. ide tractũ ẽ vt supra cadauera aut piramides fierẽt. aut igẽtes colũne collocarẽt. itẽ a piramis dr qdã figura q in modũ ignis ab amplo i acutũ sic surgit s3 Hug. Quidã dixit q piramis cõponit a pir & idos qd est forma. vñ piramis qsi hñs formam ignis. & cor. penl. tã nti q gti. vnde in doctrinali dr. P. rula pirata sit: piramis bis sociata Mach. li. i. ca. xiij. Et statuis septez piramides vnã 3 vnã. & est fe. ge. biramis.

Pirata. a pir & ratis p cõpõnẽ dr hec pirata te penl. pdu. i. marinus latro. vispilio. q2 se ferat ignẽ in rate. vnde piraticus ca cũ s3 Hug. Pap. vero dicit. Pirate sunt pdones marini ab incẽdio nauiũ vel insular qs capiebãt dicti.

Piratica. a pirata dr hec piratica ce latrociniũ in mari.

Pirenens. a pir deriuat h' pireneus nei. & hic pirene nes mõs

hispanie altissimus: sic dictus vel qz igneus ē: vel qz igni .i. superiori elemēto est ꝓpinquus. ⁊ producit penul.

Piretrū tri. A pir dr hoc piretrū tri vel piretron q̄dā herba q̄ hȝ radicē incendiosam.

Pirgus. A pir dr h pirg⁹ gi lignū vel tabula i alea sup qd ponit illa rotūda istria. ſȝ ꝑ synecdochen qñz pōit ꝓ ipa alea vt cū dr Iste amisit oīa i pirgo. ⁊ dr a pir: qz illd lignū est acutū i sūmitate ad modū ignis. Uel pirg⁹ dr q̄ſi ꝑgus. qz ꝑ eū taxilli ꝑgūt. Pirg⁹ grece dr turris a pir qd ē ignis: qz ad modū ignis ɔſcēdit. ⁊ hic pirgus dr: qz spēz turris hēat.

Piritus. A pir dr piritus ti q̄dā lapis aeris q̄litatē simulans: sic dictus qz plurimū ignis insit ei. Est alius piritus vulgaris: quē viuum lapidē dicunt .s. petrā focarem: qz ferro vel lapide ꝑcussus scintillas emittit

Piromātia. A pir ⁊ mātia qd est diuinatio cōpōit h piromātia tie .i. diuinatio q̄ fit i igne vel i astris. ⁊ i scintillatiōibus ignis. vn̄ piromātius tia tiū. ⁊ piromātic⁹ ca cū. ⁊ acuit ti.

Piropus. Pir cōpōit cū opos qd est visio. ⁊ dr h piropus pi q̄dā spēs metallica ex tribus denarijs auri ⁊ sex eris. Uel q̄dā lapis flāmaticus: sic dictus qz visionē ⁊ colorē habeat ignis. Unde Ouidius: Flammas imitante piropo.

Pirrichius chij q̄dā pes metric⁹ ɔstās ex duab⁹ breuib⁹. vt legit. sic dcūs a pirrho filio achillis. q̄ ad fun⁹ pr̄is armat⁹ eo metro saltauit. vn̄ ⁊ pirrichia apd grecos saltatio dr.

Pirrhus. a pir dr h pirrh⁹ hi fili⁹ achillis. qz igneos ⁊ ruffos hūit capillos. Itē pirrhus rex epirhotaꝝ. ⁊ sic nomē ē onomimū: ⁊ pōit aspiratio post r ſȝ Pris. in pmo libro maioꝝ.

Pirula le in pirus vide.

Pirus. A pir deriuat h pirus ri q̄dā arbor: qz eius fructus ab amplo icipit. ⁊ in angustū finit sic ignis. vn̄ h piꝝ ri fruct⁹ eius. ⁊ hoc pirerū ti locus vbi piri crescūt. ⁊ h pirula le extremitas nasi aut forma piri. ⁊ coꝛ. pi. ſȝ Hug. Pap. āt dic: Pirula dr extremitas nasi a formula piri: ⁊ corripit ru.

Pis grece latine dr aurum.

Pisa. A pis grece: qd latine dr auꝝ. dr hec pisa se qdā genus leguminis: qz ea pēsabat aliq̄d auri minuti. ⁊ peccāt illi q̄ dicūt q pisa ē pluralr numeri: ⁊ neu. ge. s. hec pisa hoꝝ pisorū. peccauit g̃ q̄ dixit. Hec pisa sūt bona: sūt quoqz piguia: sūt sine lardo. A pis vel pisa dcā est pisa q̄dā ciuitas grecie ab abūdātia auri vel illius leguminis. vn̄ piseus sea seuꝫ. ⁊ p̄rāliter he pise pisaꝝ q̄dā ciuitas tuscie: qz illi q̄ hāc ciuitatē edificauerūt ab illa pisa ciuitate grecie venerūt. Uel pise q̄ſi pēse a pensando ⁊ ɔsilio agit. Uel pise dr̄r a pis qd est auꝝ: quasi auree. Et a pisa pisanus na nū.

Piscarius in piscis vide.

Piscatilis in piscor aris est.

Piscens a piscis deriuat .i. piscās vel piscator. ⁊ est ge. ois indecli. Iuuenalis Tūc piscens accipe dixit.

Pisciculus li dimi. paruus piscis.

Piscina dr a pisce ꝑ ɔriū: qz nō hȝ pisces. ⁊ dr piscina penulti. ꝓdu. aqua collecta nō hn̄s pisces. Uide in ꝓbatica.

Piscis. A pasco scis deriuat h piscis hui⁹ piscis. qz fit pastus boīuꝫ. vn̄ piscosus sa sū piscibus plenus. abūdās. qd ēt piscolētus ta tū dr q̄ſi piscibus plenus. Et cōpat vn̄ piscolētius sime aduer. ⁊ h piscolētia tie plenitudo ⁊ abūdātia pisciū. Itē a piscis piscari⁹ rij. i. piscator. ſȝ piscator ꝓpe q̄ capit piscari⁹ q̄ vēdit. inueit h pixis ꝑ x: ſȝ aliō sigt: ⁊ ē fe. ge. vn̄ v̄sus. Hic edit piscis. h fuat aromata pixis. Uide i tertia pte i ca. de gr̄e epicheno. Itē i asinus. ⁊ in camelus.

Pisciuorus ra rū .i. piscīū vorator penulti. coꝛ. Et cōponit a piscis ⁊ voro ras.

Piscolentia in piscis vide.

Piscolentus ta tū in piscis est.

Piscor. A piscis deriuat piscor aris catus sū cari vbū depo. vn̄ vado piscari .i. ad pisces capiēdos. ⁊ inde piscatorius ria riū. ⁊ h ⁊ h piscabil ⁊ h le. ⁊ h ⁊ h piscatilis ⁊ h le penl. coꝛ. Et cōpōit. vt expiscor caris ex toto piscib⁹ euacuat vl acq̄rē

Piscus sca scū .i. antiquus. ⁊ dr a pridē.

Pisancia est q̄dā figura. de q̄ dixi in quarta pte in tractatu de coloribus rhetoricis.

Pissaigra. Pissa quod dr grece pix cōponit cū pigra. ⁊ dicit hec pissaigra gre .i. pix liquida.

Pissaxera. Pissa qd est pix cōponit cū xeros qd ē duꝝ vl sic cū. ⁊ dr hec pissaxera re .i. pix. q̄ dura est ⁊ sicca.

Piscacia cie q̄dā arbor: a piscis vel pisticus: qz cortex pomi eius nardipistici odorē ferat.

Pisticus ca cū .i. fidelis. ⁊ dr a pistis grece: qd latine dr fides. vn̄ nardumpisticū .i. fidele. duꝝ: nō adulteratū cōmixtione aliaꝝ reꝝ. ⁊ coꝛ. sti.

Pistillū. a pindo dis vel pinso sis dr h pistillū li. ⁊ h pistelluꝫ li: qd est mas. ge. Inuenit ⁊ h pistillus vel pistellus cū quo piꝑ terit vel aliud in mortario.

Pistis grece latine dr fides.

Pistor. A pinso sis sui stū ſȝ Pris. h pistor storis q̄ panē fac. ⁊ ꝓdu. penul genitiui. ſȝ h pistoris ꝓ q̄dā ciuitate coꝛ. penl. vn̄ v̄sus: Pistoris est rectus. pistoris sit genitiuus.

Pistoriensis in pistoris vide.

Pistoris. A pistis qd ē fides dr h pistoris huius pistoris q̄dā ciuitas: q̄ a q̄busdā mō dr pistoria: ab alijs pistoriū. ſȝ h iis ex ɔsuetudie vulgaris sermōis. ꝓpe eni dr pistoris et penul. coꝛ. ⁊ ntūs sit par genitiuo in syl. ⁊ h ponit Pris. apte in tractatu de ntōꝝ. Si vo ibi inueniat pistor ꝓ ntō p̄dicti nois. dicēdū ē lrāꝫ ibi eē corruptā ⁊ dr sic a fidelitate quaꝫ solebāt hr̄e. vn̄ h ⁊ h pistoriēsis ⁊ h se. q̄dā tn̄ dn̄t q pistoris sit dcā abūdātia pistoꝝ. ⁊ vt dixi in pistor pistoris ꝓ ciuitate coꝛ. penul. ſȝ gtūs de pistor ꝓducit eam.

Pistoriū rij in pistoris vide.

Pistricus. A pistrio stris dr pistricus ca cū .i. mixtus ex diuersis. sicut electuariū.

Pistrilla le in pistrinū vide.

Pistrinū. a pistro stris dr h pistrinū ni loc⁹ vbi pistrit .i. molēdinū vel furnus. vn̄ h pistrilla le ꝑ eodē. Uel pistrinū q̄ſi pilistrinū a pilo: qz pilo ātea tūdebat ⁊ findebat granū. vn̄ ⁊ apd veteres nō molitores dicebāt ſȝ pistores q̄ſi pisores a pisendis granis frumēti .i. terēdis. Moleꝝ eni vsus nōdū erat. ſȝ granū ibi pilo tūdebat ⁊ findebat. ⁊ hic tractū ē vt dicat pistrinū pena seruilis qz serui in pistrinū mittebātur ligati. ⁊ ibi admodū iumētoꝝ molā trahebāt. Et ſȝ h vl pistrinū magis ꝓprie dici molēdinū q̄ȝ furnus. vsus tn̄ hȝ vt pistrinū vel pistrilla dicat furnus potius a pisendo q̄ȝ a pilo. ⁊ ꝓdu. penul. pistrinū. Hiero. in ꝓlogo Daniel. Cuȝ me in lingue huius pistrinū reclusissem.

Pistrio. A pistrix stricis dr pistrio tris triui trire panē fac. pastā deducere. vn̄ pistricus ca cū. ⁊ hec pistrio onis q̄ pistrit

Pistrix. A piso sis deriuat h pistrix cis femīa q̄ pisit. ⁊ hec pistrix cis qdā mōstrū marinū .s. balena vt dn̄t. ſȝ pistris h⁹ pistris stri ꝓ e nomē fuit cuiusdā nauis enee. vel pistrix ꝑ formationē pōt descēdere a pistor ori i rix: ⁊ penul. gti ꝓdu.

Pitiasis vrine feruor. vel pitiasee sūt surfures q̄ fiūt in vrina.

Pitisma matis ge. neu. ē genus ludi. qz mirabili arte voluit ⁊ girat. Un̄ Iuue. Qui lacedemōio pitismate lubricat orbē.

Pitisso sas in potisso sas vide.

Pituita te .i. humectatio: siue illa īfirmitas q̄ ex abūdātia flegmatis accidit. ⁊ facit capita gallinaꝝ distorq̄ri. vn̄ ⁊ pōit ꝓ vana gl̄ia: q̄ meritū ɔscie distorq̄t cū q̄s hn̄facta ad fauorē ꝑploꝝ ⁊ ad oculos facit. Sȝ q̄rit an pma corripiat: Et vr q sic: qz Hora. ita dic. Precipue sanus nisi cū pituita molesta ē. ſȝ dico q pma nō corripit imo ꝓducit: qz q̄rtus pes ē spōdeus. ⁊ q̄ntus ꝓceleumaticus. Qz eni pmā ꝓdu. ostēdit Persius ita dicens. Somnia pituita qui purgatissima mittūt. ⁊ coꝛ. penul. vt patuit.

Pius a um religiosus: misericors: benignus: ꝓpitius. Et cōparat ꝑ similitudinē pius magis pius pijssimus. vn̄ pie magis pie pijssime. ⁊ pietas tatis. s. v̄tus ꝑ quā pr̄ie ⁊ beniuolis ⁊ ɔiūctis sanguine officiū ⁊ diligēs attribuit cultus vel qua sanguine ɔiūcti beniuoli efficiūt. Pius cōponit: vt ipius fm Hug. Hic nota: q pietas dr aliq̄ñ donū sp̄ūsci: ⁊ tunc in h differt a misericordia: qz mīscōia studet ad reuelādre

miserias ꝓrior ex h ꝙ sunt piūcti vel ꝯsāguinei vel familiaritate: vl' saltē nature sīlitudīe in oīb' aliqd būanū ꝓ mēsura accipiēs. sicalie vtutes. ꝭ pietas donū mouet ad reuelādas eoꝝ miserias ex aliquo diuio. s. iquātū sūt filij dei: vel diuie sīlitudine isigniti. vñ ⁊ magis ꝓprie nomē pietatis hꝫ ꝙ diuinū qḋ sonat ꝯquis ⁊ ipsa mia ſm Aug. x. ḋ ciui. dei. more vulgi magis pietas dicat'. qḋ ideo accidit qꝛ ea sibi deus ꝗ̄si sacrificio placari testat'. vnde ⁊ phs dicit in. iiij. eth. ꝙ dona habēt aliqd simile deo sacratis.

Pix. A pinus ḋr hec pix cis qḋ ex pio fit. h' a grecis ḋr doma qua nos ramellā dicere possum'. Et ide piceus a um ḋ pice existēs. vel ad picez ptinēs. vel niger: vel obscur'. ⁊ hec picea cee qdā arbor de cuius succu pix efficit'. et picco as are aliqd linire vel obscurare. Et notādū ꝙ pix alio nomie grece ḋr hec pissa se. vnde ſm quosdā ḋr apud nos pix. Et scias ꝙ pix cis cor. i ante c. ꝭ pica ꝓ aue ꝓdu pi. Unde ꝗ̄daz Sunt nigra vasis picis: rostra redolentia picis.

Pixis. A pixis qḋ ḋr bux' ḋr h pixis dis. i. bussula. s. vas vbi medici ꝯponūt suas ꝯfectōes: sīlr ⁊ mlieres ēt suas lauaturas'. vl' sic corrupte dicim' buxū sīlr ſuātes eādē corruptionē. qdā a bux' dicūt h buxis xidis p pixis xidis. ⁊ fac actūs singl'aris hāc pixidē vel da. ⁊ actus plral' has pixides vel das Uñ Oui. ḋ rme. Pixidas iuēies ⁊ reꝝ mille colores.

Pixos grece latine ḋr buxus: ⁊ acuitur etiam in fine.

P ante L

Placēta. A placeo ces ḋr hec placēta te. i. lybū: focacia: qꝛ placeat. vñ h placētari': ⁊ h placētaria rie q vl' q̄ fac placētas: qḋ etiā hic placētin': ⁊ hec placētina ne. Itē a placēta hec placentia tie qdā ciuitas in lombardia: qꝛ ibi optime fiāt placēte. Et inde placētinus na num nomē patrium.

Placētin' ḋ placētia. itē q facit placētas. De h vide i placēta.

Placeo. A placo cas dicit' placeo ces cui eē vel fieri placiduz vel placitū: aliter enī nō placet. Et placeo ces descendit placet ipersonale: ⁊ placit' ta tū qḋ placet vel placuit. Placeo cōponit': vt cōplaceo ces: vnde cōplacet ipersonale. ꝓ placeo ces. vnde pplacet ipersonale. Placeo cū oībus suis cōpositis ē neu ⁊ facit ꝑteritū in cui: ⁊ supinū in citū. Est eniz regula. Oīa vba neu. secūde ꝯiuga. faciētia ꝑteritū i ui carent supi. ſm vsuz: ꝑter ista: careo: valeo: doleo: noceo: placeo: taceo: pateo: lateo: mereo: oleo: ⁊ liceo ista tñ duo non vident' eē ponēda i exceptiōe qꝛ ab istis ⁊ multis alijs talib' neutris iueniunt' supina qñqꝫ: sed nō sunt in frequēti vsu. Itē placeo cū suis cōpositis corripit pla. Unde Ouidius de arte: Pessima sit nulli nō sua forma placet.

Placidus. a placor caris ḋr placid' da dū. i. mitis: māsuet': ꝗ̄si placori datus. Et cōparat' placidior dissim' vñ placide dius dissime. aduerbiū: ⁊ hec placiditas tatis ſm Hug. Pap. vo dicit. Placid' q oīb' placet: ꝓpiti'. seren'. qet'. tranqllus.

Placitū. A placeo ces ḋr h placitū ti p antiphrasim. qꝛ displiceat. vñ placito tas vel placitor taris. ⁊ hinc placitator vel placitatorius ria riū. ⁊ h placitatoriū rij loc' vbi fit placitū

Placo cas caui catuz. i. humiliare. mitigare: exorare: pacificare. vñ placat' ta tuz. Et cōparat' tior tissim'. Et ꝯponit'. vt iplacat' ta tū. ⁊ h ⁊ h placabil' ⁊ h le. vñ placabilit' aduerbiū: ⁊ h placabilitas Et ꝯponit'. vt iplacabil' le. iplacabilit' iplacabilitas Placo ꝯpōit'. vt ꝯplaco cas: replaco cas. ⁊ ē actiuū cū oīb' suis ꝯpositis. ⁊ ꝓdu. hanc syllabā pla. ꝭ placeo eā cor. Uñ qdā: Scorto nēo placet nisi dextrā munere placet. Itē Oui. ḋ arte. Placat' donis iuppiter ipse datis.

Placor. A placo cas ḋr h placor coris. i. trāqllitas. mitigatio: ⁊ ꝓducit pla. Eccl. iij. Cōplectit' placorem ei'. ⁊ ꝓducit co.

Plaga ge. i. vuln' tuber ꝗ̄si flagra. qꝛ cū quodā strepitu. i. flatu ⁊ flagris plage corpis isligunt'. vñ plaga ḋr qñqꝫ tract' vel pars celi. eadē ⁊ clima. ⁊ sīlr ꝓ pēna vel vitio aliquo accipit'. ⁊ plaga. i. rhete vel poti' funus rhetis ꝓpꝫ qdē plage sūt funes illi qb' rhetia tēdūt' circa imā ⁊ sūmā ptē. ꝭ ponūt' qñqꝫ ꝓ ipsis rhetib'. Et nota ꝙ plaga ꝓ vulnere ꝓducit pmā. i alijs vo significatiōib' eā cor. vñ ṽsus. Uulnera sit plage. regiō plage. sit plaga rhete Itē a plaga plago gas Uide i plagiari'. Hic nota ꝙ plage q pharaoni isticte fuerūt sūt decē. vt pꝫ i his ṽsib' Sāguis: rana culex: musce. pecus. vlcera grādo. Bruc'. caligo. mors optinuere necādo.

Plagarius vide in plagiarius.

Plagella le dimi. parua plaga.

Plagiarius rij. ⁊ hic plagitor toris i eodē sensu. s. vēditor hominū: vel seductor hominū vl' deceptor. s. q seducit ⁊ sollicitat pueros ⁊ seruos alienos. Apl's in pma ad Thimo. ca. j. Plagiarijs mēdacib' piuris. Uel plagiari' etiā ḋr q mācipiū aut pecus alienū seducēdo distrahit. ⁊ ḋr plagiarius vel plagiator a plagio. i. obliquo. q nō recta via gradit'. ꝭ pellicēdo dol' ⁊ donis pollicēdo. Uñ Alexāder. Qui pueros vēdis plagiarius ē tibi nomē. Itē plagiari' vel plagarius ḋr rhetiari'. vel plagas faciēs. vel curās. vt ē medic'. ꝗ̄si plagā agēs. ꝭ plagari' magis ē i vsu i ista significatiōe Uñ. Pap. Plagari' plagas curās. plagiari' q seducit pueros ⁊ sollicitat suos alienos Itē a plaga ḋr plago gas. vel plagio as. i. verberare. vulnerare. plagis affligere. 220

Plagilla a plaga dicit' hec plagilla le. ⁊ hec plagella le ambo diminutiua. i. parua plaga. ⁊ plagiosus sa sum. vel plagosus sa sum plagis plenus.

Plagiosus in plagilla vide.

Plagioxipus. Plaga cōponit' cū oxi. ⁊ dicit' plagioxipus. i. acutā plagam inferens. hoc noie dicunt' hominū venditores. qui acuta inferūt vulnera. Cicero: Uidete iudices quē admodū plagioxipus iste me tractauit.

Plagius a um. i. plagas faciens. vel curans. vel obliquus. qꝛ plage faciunt hominem obliquari.

Plagosus in plagilla vide.

Planca. A planus vel platos hec plāca ce. qꝛ plana sit ⁊ lata. i. tabula vel asser vnde plācula le: ⁊ hec plācella le dimi. et plācus ca cū qui pedes hꝫ planos ⁊ latos instar plance.

Plancella le dimi. parua planca.

Plancula le dimi. parua planca.

Planeta. a planos ḋr hic plāeta te: ⁊ hic planūta te. Planeta. i. errās. planūta. i. errorē incutiēs. Dicunt' ḡ qdā stelle planete. i. errātes. qꝛ singulis diebus mouēt ortū ⁊ occasū suū hē ⁊ dicit' planūte. i. errorē icutiētes qꝛ singulis diebus ortū ⁊ occasū suū sic variādo hoīb' icutiūt errorē ⁊ faciūt eos errare. vñ ſm Hora. nō debēt planete dici. i. errātes. ꝭ planūte. i. errorē icutiētes. planete enī nō errāt. imo eūdē motū ⁊ eādē mouēdi legē nūc hñt quā ab initio sue cōditionis habuerūt. ꝭ errare vident' mortalibus. cū ita variāt ortus ⁊ occasus p diuersa loca. vñ potius debēt dici planūte i. errare faciētes. ꝙ planete. i. errātes nō enī ipsi errāt. sed nos circa eoꝝ motus errare faciūt. Itē planeta ḋr febris erratica. Et planeta qdā vestis laxa circa oras. qꝛ errantibus oris euagat'. Et a planeta plāetic' ca cū. ⁊ h ⁊ h plāetaris ⁊ h re. Et nota ꝙ planeta est mas. ge. ꝓ stella. in alijs vero significatōibus ē fe. ge. ⁊ ꝓdu. penul. Et ſm Pap. planetes grece est mas. ge. vñ apud nos quoqꝫ planeta est mas. ge. Et sunt septē planete: saturnus. iuppiter. sol. mars. venus mercurius. luna. Itē planeta grece latine ḋr casula. qꝛ totū tegit. ⁊ sigt charitatē. A predictis septē planetis denoiant' septē dies septimane: vt dicam plenius i sabbatū. An iuppiter sit deus vide supra in iuppiter. ⁊ de eius effectu.

Plāgo gis xi ctū ē cū lachrymis pect' aut faciē tūdere vñ h plāctus ctus. i. tūsio pectoris aut faciei cū lachrymaꝝ effusiōe

Planipes pedis ge. ois. i. planos hñs pedes. vt funabulus: vel recitator cuiusdā fabule q planipedia dicebat'. ⁊ dicebat' planipedia die tale genus fabularū. qꝛ planis ⁊ nudis pedibus recitabatur. ⁊ cor. penul. planipes.

Planitudo in planus est.

Planos grece latine dicitur error vel vagatio.

Planta. a plan' na nū ḋr hec plāta te. s. planicies pedū. qꝛ plāte hoiuz nō sūt rotūde vt in q̄drupedibus nō enī hō cū sit bipes posset stare: ⁊ sūt plāte anteriores ptes: q ex multis ossibus ꝯstant. calx vo posterior pars plāte: sic dict' a collo

quo qd plantaſ: ꝛ ram⁹ arboꝝ q̃ inſeriſ. vñ h̃ plãtula le di
mi. ꝛ h̃ ꝛ h̃ plãtaris ꝛ h̃ re ad plãtã ptinẽs. ꝛ h̃ plãtare ris
plãta arboris ꝓprie. differũt tñ: q꞉ plante ſunt rapte de ſũ
mitate arboꝝ: ſꝫ plãtaria q̃ cũ radicibus ꝛ terra euelluntur et
alibi plãtanſ. ꝛ hoc plantoriũ rij idem qḋ plantare.

Plãtago. A plãta p ramo arboris q̃ iſeriſ deriuaſ hec plãta
go ginis q̃dã herba. q꞉ plãta ei⁹ adhereat terre. ꝛ ꝓducit ta.

Plantaris re in planta exponitur.

Plãto tas taui dꝛ a plãta. ꝛ ẽ plãtare plãtas vł plãtaria ponẽ
plãtas iſerere iplere. Et plãto tas p plãtã decipe: cõponiſ
vt deplãto tas: cõplãto tas. i. valde plãtare. vel plãtas au
ferre. replãto tas: ſupplãto tas. i. decipe. ꝛ ꝓprie p plãtã. qḋ
fit cũ lateriter plãtã ex trãſuerſo iacim⁹ inter plantas alte
rius. vñ eſau dixit de iacob: En ſupplãtauit me altera vice.

Plantula le dimi. parua planta.

Planunta in planeta eſt.

Planus. a platos dꝛ plan⁹ na nũ. ꝛ cõparaſ planior niſſimus
vñ plane nius niſſime aduer. ꝛ hec planitas. ꝛ hec plan. cies
ciei: ꝛ hec planitudo. ꝛ dicitur planus: clarus: certus: equa
lis: manifeſtus: apertus: ꝛ ꝓducit pla.

Plaſgia matis in plaſmo mas vide.

Plaſmo. A plaſmos grece qḋ latine dꝛ formare dꝛ plaſmo
mas maui mare i. formare. Et hinc plaſmator toris: ꝛ hec
plaſmatura re: ꝛ h̃ plaſma tis coꝛ. pe gti. i. factura: formatu
ra. ſ. qḋ ẽ formatũ vel forma. ꝛ q̃n̄qꝫ poniſ p quodam ele
ctuario qḋ format vocẽ Plaſmo cõponiſ: vt complaſmo
mas: replaſmo mas. ꝛ eſt acti. cũ ſuis cõpoſitis.

Plaſtes. A plaſmo mas dꝛ h̃ plaſtes ſtis. i. forma vel forma
tio: vel figulus. Iſa. xlv. Ipſe de⁹ formãs terrã ꝛ faciẽs eãꝫ
ipſe plaſtes ei⁹. Et poteſt dici h̃ plaſtes hui⁹ plaſte. et inde
plaſticẽ. ſ. parietũ ex gypſo vł alio effigies Iſa. xliiij. Pla
ſte idoli oẽs nihil ſunt. Et dclinaſ ibi h̃ plaſtes hui⁹ plaſte

Plaſtograph⁹. Plaſtes cõpõiſ cũ grphos qḋ ẽ ſcriptoꝛ ꝛ dꝛ
h̃ plaſtograp h⁹. i. falſus ſcriptoꝛ. vñ h̃ plaſtographia. i. fal
ſa ſcriptura. ꝛ plaſtograph⁹ pha phũ falſũ ſcriptũ. ꝛ coꝛ. g̃.

Platan⁹. a platos dꝛ h̃ platan⁹ ni q̃dã arboꝛ a latitudie folio
rũ ſic dicta: vł q꞉ ipa arboꝛ patula ſit ꝛ ãpla. nã platos gre
ci latũ vocãt. Expſſit ãt ſcriptura hui⁹ arboris nomẽ ꝛ for
mã dicẽs. Eccl. xxiiij. Quaſi platan⁹ exaltata ſũ iuxta aquã i
plateis. ꝛ coꝛ. penuł. Vñ Ouı. Et platan⁹ hiemal atqꝫ colo
ribus impar.

Platea. A platos dꝛ hec platea tee. i. lata ꝛ ſpacioſa via vñ h̃
ꝛ h̃ plateal ꝛ h̃ le: ꝛ h̃ ꝛ h̃ platear ꝛ h̃ re. ꝛ acuit pẽultimã.

Plato tonis q̃dã phs a platos qḋ ẽ latitudo. vñ a latitudine
argumẽtoꝝ ſic dict⁹ ẽ. vñ platonic⁹ ca cũ penul. coꝛ. ꝛ h̃ ꝛ h̃
platoniſta ſte q̃ ſequiſ platonẽ: vel ſtudet in eo.

Platonicus in plato eſt.

Platoniſta ſte in plato vide.

Platos grece latine dicitur latum vel latitudo.

Plaudibilis in plauſus eſt.

Plaudo dis ſi ſũ. i. man⁹ repcutẽ: man⁹ ex leticia claudẽ: ꝛ in
ſił iũgẽ: mãib⁹ ſonũ facẽ: gaudẽ Et poniſ ſepe p iũgẽ vł re
pcutẽ. Et p au poſita o dꝛ plodo dis ſi dẽ p plaudo vñ plo
ſus ſa ſũ p plauſus. i. repcuſſus vł clauſus ꝛ cõiunct⁹. Plau
do cõpõiſ: vt applaudo dis alicui plauſũ facere. cõplaudo
dis vł cõplodo dis. i. ſił plaudere: ꝛ inſił. repcutẽ: vł claude
re man⁹. ꝛ poniſ ſimpliciter p cõiũgere vel cõcutẽ. vñ cõplo
ſus ſa ſũ cõcuſſus vel cõiunct⁹. diſplodo dis. i. man⁹ apire. ꝛ
poniſ p apire vł rũpeſ. diſcutẽ q̃ſſare. vñ diſploſus vł di
ſpoſus ſa ſũ. i. deſtruct⁹: apt⁹: dirupt⁹ explodo dis man⁹ re
laxare: apire: excutẽ: vel ex plauſũ facẽ ꝛ ponere: vel eijcere
explere. Plaudere ꝛ plodẽ p gaudẽ man⁹ repcutiẽdo neu.
ſũt cũ cõpoſitis. ſꝫ p cõiũgere vel claudere vel repcutẽ acti
ua ſũt cũ ſuis cõpoſitis q̃ hãc ſignificationem redolent.

Plauſidic⁹ ca cũ q̃ dicit plauſũ: a plauſus ꝛ dico cis. ꝛ coꝛ. di.

Plauſific⁹ ca cũ q̃ facit plauſũ: a plauſus ꝛ facio cis. ꝛ coꝛ. fi

Plauſtro ſtris exponitur in plauſtrum.

Plauſtrũ. A pila p iſtrumẽto terendi: vel a pila ludo dꝛ hoc
plauſtrũ q̃ſi pilauſtrũ: q꞉ volviſ. et ẽ quatuor rotaꝝ. vñ plau
ſtellũ li dimi. ꝛ mutato au i o dꝛ hoc ploſtrũ. vnde ploſtel
lũ. et hic ꝛ hec ploſtralis ꝛ h̃ le. Vel plauſtrũ a plaudendo
i. a terra ſepe repcuſſa. vñ plauſtrio is. i. reſonare p modũ
plauſtri: vł reſonãre plauſtro ſm Hug. Itẽ vt dicit Pap.
plauſtrũ ſeptẽtrio dictũ eſt: q꞉ in modũ vehiculi voluiſ:
modo tres ad ſũma eleuat: modo q̃tuoꝛ inclinat.

Plauſt⁹. a plaſtes vł plaſmo mas dꝛ. plauſt⁹ ſta ſtũ. i. formatu
s. Et cõponiſ cũ ꝓthos: ꝛ dꝛ ꝓthoplaſt⁹. i. pm⁹ formatus.

Plauſus. a plaudo dis ſi ſũ dꝛ plauſus ſus ſui manuũ pcuſ
ſio. exultatio man⁹ repcutiẽdo. et plauſus ſa ſũ ꝛ h̃ ꝛ h̃ plau
ſibilis. ꝛ h̃ le: et h̃ et h̃ plaudibił ꝛ h̃ le. ꝛ cõpõiſ vt plauſi
dic⁹ ca cũ: ꝛ plauſific⁹ ca cũ ſm Hug. Pap. etiã dicit: Plau
ſus ſus leticie idiciũ: fauoꝛ ppłi: et ẽ q̃rte declinationis.

Plebanatus in plebe eſt.

Plebanus in plebes eſt.

Plebecula A plebs dꝛ h̃ plebecula le diminutiuũ pua plebs

Plebius in plebs plebis eſt.

Plebeo bes bui beꝛ plebẽ imitari vł alloq̃. ꝛ dꝛ a plebs plebi

Plebes. A plebs bis p collectiõe hominũ dꝛ h̃ plebes bis p
eccłia baptiſmali. et ꝓprie i vilł iter plebẽ Vñ dꝛ ſic a pol
q꞉ a pluralitate ppłi: vñ pleban⁹ na nũ ad plebẽ ptinens. ꝛ
h̃ pleban⁹ ni dñs plebis. ꝛ h̃ plebanat⁹ t⁹ tui ei⁹ dignitas: vł
diſtrict⁹ plebãł Et dꝛ ꝓprie plebſ hominũ: ſꝫ plebes eccłiaꝝ.
vñ v̾ſus. Plebs hominũ dicas: ſꝫ plebes eccłiaꝝ. ſꝫ moder
nos: ãtiq̃ tñ h̃ plebes hei p ppło dicebãt. vide d h̃ i plebs.

Plebeſco ſcis incho. incipio plebere. a plebeo bes.

Plebecula le cõis ge. qui colit et amat plebem: a plebs et co
lo lis componitur.

Plebiſcito tas. i. plebẽ imitari: vel alloqui: vel vocare. vel cõ
monere. et videtur eſſe cõpoſitũ a plebs et cito tas.

Plebiſcitũ ti dꝛ qḋ cõi ſenſu plebis ſtatuiſ et ſanciſ. vñ et dꝛ
plebiſcitũ i. ſcitũ et ſtatutũ populi: vel q꞉ ſciaſ a populo.
Et cõponitur a plebs et ſcitum. et producit penul.

Plebs. A polis qḋ eſt pluralitas dꝛ hec plebs bis q̃ſi polebs
q꞉ plures ſũt plebei q̃ꝫ nobiles. Eſt eniꝫ plebs collectio tñ
ignobiliũ. ſꝫ ãtiq̃ dicebãt hec plebes hei Luca. i. iij. Poten
tes vulg⁹ aliũt. neſcit plebs ieiunia timere. vñ hec plebecu
la le dimi. ſꝫ a plebs h̃ plebecula le dimi. et plebeius a um
de plebe exiſtẽs: vel ad plebẽ ptinens. ſ. ruſtic⁹. Et ſcias q͛
gtũs plebei coꝛ. penul. q꞉ ẽ regula. Qñ gti et dtĩ q̃nte dclina
tiõis habẽt tres vocales ↄtiuas ꝓducit e añ i. vt dies diei
Si ãt hẽant ↄſonãtẽ añ ei coꝛ. e. añ i ſiue penul. vt fides fi
dei ſpes ſpei.

Plecta A plecto tis p flectere dꝛ h̃ plecta te q̃libet nex⁹ ex vgu
lis vel papiro vel carecto fact⁹. vñ ↄſinos faciebant. vñ h̃
plectula le dimi. Ioſeph⁹ l. viij. Erãt crateres et criſpãtib⁹
plectulis facte. Plecta etiã dꝛ calix duas ãſas habẽs. idẽ ꝛ
character ſm Hug. Gloſa l. iiij. Re. vij. ca. ſic dic. Tabule q̃
bus baſes facte ſũ q̃drate fuerãt i q̃bus rotũde erãt formu
le. q̃ cornule ſiue plecte appellanſ. circuli q̃dã erant.

Plectulũ li dimi. paruum plectrum.

Plecto ctis xi xũ. i. pũire. v̾berare. ſupplicio affligere vel fle
ctere. vel ex vgis aliq̃d ↄponeſ. vñ h̃ et h̃ et h̃ plectẽs tẽtis
Vñ ſm Ioh. xix. ca. i paſſiõe dñi legiſ. Et plectẽtes coꝛõaꝫ
d ſpinis ipoſuerũt capiti ei⁹. Plectẽtes. i. ↄponẽtes flectẽ
do circũcirca ſpinas. Vel fiat iſta ↄſtructio ẽt plectẽtes. i.
puniẽtes cũ ipoſuerũt capiti ei⁹ coronã d ſpinis. Et vt dꝛ i
hiſtorijs aſſerũt iũcos marinos fuiſſe. quoꝝ acies nõ min⁹
ſpinis dura ẽ et penetratiua. Plecto aũt et ei⁹ cõpoſita acti
ua ſũt ſiq̃ hꝫ i o. ãplectoꝛ cõe ẽ. ↄplectoꝛ dpo. ſꝫ Hug. Priſ.
aũt dicit q͛ plecto faẽ plexi ãtiq̃. nũc v̾o cũ ſuis ↄpoſitis fit
cõe. Q aũt dicit Hug. q͛ plecto facit plexi in hoc ↄcordat
cũ Priſ. q͛ v̾o dicit q͛ etiã facit plexui. hoc verũ ẽ ſm antiq̃
quos. Unde i li. Iudi. ca. xvj. iueniſ. Cũ licio plexueris.

Plectrũ. A plecto ctis p flere dꝛ h̃ plectrũ ctri. i. gubernaculũ
nauis. vł ligua i coꝛpe. vel poti⁹ vltis pars lingue. et pcuſ
ſoriũ cithare. q꞉ flectiſ huc ꝛ illuc vł diciſ a plecto p puni
re vł v̾beraſ. q꞉ plectrũ v̾berat et pcutit vñ h̃ plectellũ li. di.

Plectula le dimi. parua plecta penul. coꝛ.

Pleias.a pluuia vt̄ h̄ pleias dis quoddā signū celeste. ⁊ sunt septē stelle.s.pleiades.⁊ dicūt sic q̄si pluuiades: q̄si pluuiā dātes: q̄r eis orietib⁹ abūdat pluuia. vł dicunt pleiades a pleone matre eaꝝ: vł a pluralitate. Sūt eni septē: ſ; non apparēt nisi sex. Scōm eni fabulas poetarū sex cōcubuere cū dijs: sed vna tm̄ cū mortali: vn̄ ꝑpter verecūdiaꝫ apparere nō vult. Et nota q̄ pleias q̄nq; d̄r signū illud: ⁊ fm̄ h̄ caret pluralitate. q̄nq; vna illaꝝ stellarū dicit̄ pleias ⁊ fm̄ h̄ habet pluralitatē. Et p sincopā inuenit̄ plias dis ꝑ pleias dis. Vn̄ Job.xxviij. Nūquid cōiūgere valebis micantes stellas pleiades. ⁊ cor.penulti. Has stellas dicit vulg⁹ gallinaꝫ

Plemina sunt vlcera ⁊ sulci in manib⁹ ⁊ in pedibus callosis: vn̄ plemino nas naui.i.replere fm̄ Hug. Et Pap.etiam dicit Pleminare.i.replere: plenarie ⁊ perfecte cōplere.

Plenilunū. A plenus na nū ⁊ luna cōponit̄ h̄ plenilunū nij tēpus q̄ luna est plena. Et (vt dicit ph̄s) noctes plenilunij sunt calidiores. Vide in lux.

Plenus. A pleo ples q̄d nō est in vsu dicit̄ plenus na nuꝫ. Et cōparat̄ nior nissim⁹: vn̄ plenius nissime aduer. ⁊ hec plenitudo dinis: ⁊ plenari⁹ ria riū: ⁊ per cōpositionē semiplenus na nū. ⁊ produ.ple. Hora. Oē superuacuum pleno de corpore manat. Vide etiam in virtus.

Pleo ples pleui pletū nō est in vsu. Et cōponit̄ cū cō: ⁊ dicit̄ cōpleo ples pleui pletū. vn̄ h̄ cōpletorium rij. Itē cū de: ⁊ d̄r depleo ples. itē cō ex: ⁊ dicit̄ expleo ples pleui pletū. itē cū in ⁊ dicit̄ ipleo ples. itē cū ob: ⁊ dicit̄ oppleo ples. item cū re: ⁊ d̄r repleo ples. iteꝫ cū sub: ⁊ d̄r suppleo ples. Pleo cū oib⁹ suis cōpositis ē actiuū. ⁊ faciūt pterita in ui o mutata in ui: ⁊ sup.in tū vn̄ pꝫ q̄ expletus expletio: cōplet⁹ cōpletio suppletio ⁊ huiusmodi scribunt̄ p t sine c.

Pleona sm⁹ est quoddā vitiū: de quo dixi supra in.iiij. parte in ca. de vitijs annexis barbarismo ⁊ soleocismo.

Plerūq;.i.aliq̄n: frequenter: assidue fm̄ Pap.

Pleruſ.i.frequēs ex maiori parte a pluribus deriuat̄. ide plerīq;.i.aliquāti: nōnulli: multi fm̄ Pap. Et scias q̄ pleraq; fe.ge.acuit.penul. ꝑpter cōsortium mas. ⁊ neu.s.plerisq; ⁊ plerūq;: q̄ de necessitate acuūt penulti.

Plemon grece latine d̄r pulmo. vł videt̄ dici a pneumon. i. a spū p quē mouet̄ ⁊ agitat̄: ⁊ apitur pulmo vt capiat flatū Et inde nos dicim⁹ h̄ pulmo monis: ⁊ hec pleumonia nie dolor vel tumor pulmonis.

Pleumonia nie in plemon vide.

Pleuresis. Pleuron grece latine d̄r latus. vn̄ h̄ pleuresis dolor lateris acutus cuꝫ febre ⁊ sputo sanguinolento. ⁊ hinc pleuretic⁹ ca cū q̄ talē infirmitatē patit̄: vel ad pleuresim pertinens: vt pleuretica passio.

Pleureticus ca cū in pleuresis est.

Plexibilis in plexus est.

Plexui preteritū de plecto ctis: ⁊ maxime fm̄ antiquos.

Plexuosus in plexus vide.

Plexus. A plecto ctis xi xū d̄r h̄ plexus xus xui.i.flex⁹ vł punitio. vn̄ plexuosus sa sū.i.flexuosus vł pūit⁹. ⁊ h̄ ⁊ h̄ plexibil̄ ⁊ h̄ le.i.habil̄ ad plectēdū. vn̄ plexibilit̄ aduerbiū. Itē adiectiue d̄clinat̄ plex⁹ xa xū. Et cōpōit̄: vt ꝑplex⁹ xa xum.

Plias adis in pleias exponitur.

Plica ce deriuat̄ a plico cas. Et cōponit̄ cum sin. ⁊ dicit̄ simplus pla pluꝫ. Itē a ꝑcedentib⁹ numeris.s. duo tria q̄ttuor q̄nq; ⁊c̄. Et a plica cōponunt̄ alia noia numeralia que ponderalia dicunt̄: vt duplus pla plū a duo ⁊ plica. vn̄ duplo plas: ⁊ duplico cas.i. duplū facere. triplus pla plū a tria et plica. ⁊ silr̄ cōponunt̄ silia q̄ restāt: vt q̄druplus. q̄ntuplus Et a singulis descēdūt verba.s.q̄druplare: quintuplare ⁊c̄.

Plico cas cui vel caui citū.i.plicas facē: vel plicis aptare. vn̄ plica ce. Plico cōponit̄ cū ad: ⁊ d̄r applico cas cui vł caui citū vel catū.i.arriuare: ad ripā vel ad terrā venire. ⁊ cum cō: ⁊ d̄r cōplico cas cui vel caui citū vł catū.i.sil̄ plicare. itē cū dis. ⁊ d̄r displico cas.i.deorsū a plica ponē. itē cū duo ⁊ d̄r duplico cas. itē cū ex: ⁊ d̄r explico cas. itē cū i: ⁊ d̄r iplico cas.i.ipedire. itē cū iter: ⁊ d̄r iterplico cas. Itē cōponit̄ multiplico cas. vn̄ h̄ multiplicatio: ⁊ multiplex plicis dīge. Et cōparat̄. vnde multiplicit̄ cius cissime aduerbiuꝫ. et hec multiplicitas tatis. Itē cōponit̄ a plico q̄druplico cas. reduplico cas: supplico cas. triplico cas. vn̄ triplex plicis. Plico cū oib⁹ suis cōpositis ē actiuū: ꝑter supplico quod ē neu. fm̄ q̄ cōstruitur cū datō. Itē plico facit ꝑteritūꝫ in cui vel in caui: ⁊ supinū in citūꝫ vel i catū. Cōposita vō ab eo ⁊ aliquo noie faciunt tm̄ ꝑterituꝫ in caui ⁊ sup. tm̄ in catū: vt multiplicaui catū: triplicaui catum. Sꝫ cōposita ab eo ⁊ ꝑpōnib⁹ faciunt ꝑteritū in cui ⁊ in caui: ⁊ sup.in citū vł in catuꝫ: ſ; frequēti⁹ in cui ⁊ in citū: ⁊ raro in caui ⁊ i catū: preter supplico cas: q̄d facit tm̄ ꝑterituꝫ in caui ⁊ sup. in catuꝫ. ⁊ cor. hāc syl. pli. fꝫ Hug. Pris. etiā i.ix. li. dicit. Plico cas cui vel caui catuꝫ vel citū facit: q̄d magis cōpositis dinoscitur. Nā cuꝫ ꝑpōne magis p ui diuisas: cū noie vero cōpositū p aui termināt ꝑteritū ꝑfectū. Inuenit̄ etiā cū ꝑpōne in aui faciēs ꝑteritū: ſ; i raro vsu. vt applicaui. Mgr̄ aūt Bene. seq̄ns cōeꝫ vsuꝫ modernoꝝ q̄ emulandus est dicit Plico cas plicui facit. Cōposita vō a plico ⁊ noie faciunt ꝑteritū in aui. vt duplico duplicaui. ſ; cōposita a ꝑpōne faciunt ꝑterituꝫ i ui diuisas. vt explico cui. ꝑter supplico caui. Verbalia tn̄ q̄ ab eo descēdunt cuncta retinēt a. vt multiplicatio. supplicatio. explicatio. iplicatio. ⁊ h̄ videtur magis fm̄ vsuꝫ modernoꝝ. Q̄d autē dicūt Hug. ⁊ Pris. magis videt̄ respicere antiq̄tatē. ⁊ ex cōsimili distinctione p̄nt solui multa q̄ vident̄ cōtraria i hoc libro inter Pris. ⁊ Hug.

Plodo dis si sum exponitur in plaudo dis.

Ploro ras raui ratū rare.i.cū voce flere et lachrymas fundē. vn̄ ⁊ ploro d̄r q̄si p lumina roro. ⁊ est etymo. vn̄ h̄ ⁊ h̄ plorabil̄ ⁊ h̄ le. ⁊ plorabilit̄ aduerbiū. ⁊ h̄ plorat⁹ tus tui. ⁊ plorabund⁹ da dū.i. ploratu plen⁹ et plorāti silis. Ploro cōponit̄. vt deploro ras.i. valde plorare. vel explorādo aliq̄d petē. acq̄rē. exploro ras.i.iq̄rere. inuestigare. iploro ras.i.rogare. q̄rere. vel ipetrare. Ploro neu. ē ⁊ ei⁹ cōposita silr̄ q̄ retinēt ei⁹ significationē. aliter sunt actiua. et oia ꝑducunt hāc syllabā plo. Vn̄ Iuuenal̄. Plorat̄. lachrymis amissa pecunia veris. fm̄ Hug. Pap. vō dicit Plorat⁹ lachrymarū est. plāctus tm̄ vocuꝫ. flet⁹ vō ad vtrūq; pertinet. q̄ plerūq; cōfundunt poete. De hoc vide in fleo fles q̄d dicat Hug.

Plostellum li dimi. in plaustrum vide.

Plostrum stri in plaustrum est.

Plosus sa sum in plaudo dis exponitur.

Pluito tas penul. cor ē vbū freq̄ntatiuū. ⁊ format̄ a pluis secūda ꝑsona. abstracta s ⁊ addita to. ide pluito tas.i. fre. plu.

Pluma. A pil⁹ ꝑ capillo d̄r h̄ pluma me q̄si piluma. q̄r sicut pili i corpe q̄drupedū. ita pluma i auib⁹. vn̄ h̄ plumula le. et h̄ plumella le dimi. et h̄ plumatuꝫ ti ceruical vel pluteuꝫ et plumat⁹ ta tū.i. plumis tect⁹. ⁊ plumosus sa sum.i. plen⁹ plumis. Et cōparatur. vt sior sim⁹. vn̄ plumositas tatis. et ꝑdu. plu. Itē a pluma d̄r plumari⁹ ria riuꝫ ad plumas ptinēs. vn̄ h̄ plūariū rij d̄r op⁹ i modū plume factū ⁊ depictū fm̄ Hug. In historijs āt sup Exo. d̄r ꝫ gplūa ligua q̄dā d̄r ac⁹. ⁊ ide d̄r h̄ plumari⁹ rij mas. ge.i. opari⁹ q̄cūq; opat̄ cuꝫ plūa.i. cū acu. ⁊ ide plūari⁹ ria riū op⁹ acu pictū vł variatuꝫ.

Plumaciū. A plūa d̄r h̄ plumaciū cij.i. ceruical vel scriptoriū

Plumarius ria rium in pluma vide.

Plumella le dimi. parua pluma.

Plumeo. A pluma vel plumo mas dicit̄ plumeo mes mui.i. plumas habere vel emittere. vn̄ plumesco scis incboa. Iteꝫ a pluma dicitur plumeus a um q̄d est de pluma.

Plumo mas d̄r a pluma me. et est plumare tegere pluma. vel pingere vel ornare. Et cōponit̄. vt deplumo mas explūo mas idest plumas auferre. et ꝑducit plu. Vide i pluma.

Plumula le dimi. parua pluma.

Pluo plus plui vbū defectiuū et excepte. actiōis. et d̄r a fluo is. et hmōi vba excepte actiōis oia sunt ꝑpe defectiua i prima et in secūda ꝑsonis. et i q̄libet i plurali. et d̄r pluere q̄si fluere. et caret sup. i frequēti vsu. ſ; inuenit̄ plutum. Et debet sic exponi in cōstructione. Pluit aquā. intelligit̄ deus.

Inuenitur tñ per impropꝛietatē. Aqua pluit: ⁊ eſt ſenſus. i. pluēdo cadit. Pluo ↄpōit᷑. vt cõpluo is. i. pluuia irrigare vñ h cõplutio onis: ⁊ cõpluoꝛ ris i paſſiuo. vñ ↄplut᷒ ta tū Pluo ſiue ſit defectiuū ſiue nõ: neu. ē: ⁊ ↄpoſita ſilr neu. ſūt ꝑter cõpluo qḋ ē actiuū. ⁊ oīa faciūt ptm̄ l plutti. vl̕ ꝑ ſinco pā in plui. Itē oīa faciūt ſup. l plutū: lȝ nõ ſit in vſu ꝑcipue in ſimplicitate ſꝫ Hug. Et vt dicūt pluo ē neutrū ⁊ abſolu⸗tū. Aliqñ tñ regit actm̄ caſum ꝑ intellectū alteri᷒: vt pluet ſup peccãtes laqueos ignis. i. pluēdo emittet deus laqueos

P luralis. A plus deriuatur hic ⁊ hec pluralis ⁊ hoc le. vnde pluraliter aduer. ⁊ hec pluralitas tatis. Et formatur plura⸗lis ab hoc gtõ pluris is mutata in a longam ⁊ addita lis. vnde vltima ſyllaba per l ſcribitur: ⁊ non per r.

P lurimus. A plus dicitur plurimus ma mū. Et componitur vt complurimus ma mū: ꝗꝫ plurimus ma mū.

P luris A plus dicitur hic ⁊ hec pluris ⁊ hoc re. Et componi⸗tur: vt ꝗꝫpluris re: cõpluris re: perpluris re: tãpluris re: oīa pro valde pluria ſm̄ Hug. De hoc tamen vide in plus.

P lus. A polis qḋ eſt pluralitas dr h plus hui᷒ pluris: ⁊ i ntõ actõ ⁊ vtõ ſingulari neu. ge. in alijs caſibus tā in ſingulari ꝗꝫ in plurali eſt cõis ge. in vna voce vel in diuerſis. vñ ver⸗ſus. Cū ꝑ tres caſus neutrū genus obtineat plus. Caſib᷒ in reliq̄s obtinet oē gen᷒. Et deſinit ablt̃ıs ſingularis in e vel in i: vt plure vl̕ pluri. Itē ntı̃s pluralis facit plures vl̕ plu⸗ra: ⁊ antiq̄ias pluria. Itē actı̃s pluralis fac̕ es vel is plres vel pluris. Itē plus ē cõparatiu᷒ de multus. vñ dicit Priſ. in. iij. li. Plus quoqꝫ videt̕ eē cõparatiu᷒ hui᷒ noīs multus ſingularis ntı̃s nõ īuenit̕ niſi neu. ge. pluralis vo īuenit̕ ēt cõis ge. hi ⁊ he plures ⁊ h plura. antiq̄ tñ pluria dicebant. Suplatiuus tñ ab h ipſo oīuꝫ generꝫ īuenit̕ plurimus ma mū. Mgr̄ āt Bñ. dicit ꝙ plus in ntõ ⁊ vtõ eſt neu. ge. ſed in alijs caſib᷒ hꝫ tria gñā. vñ facit ablm̄ caſuꝫ tā in e ꝗꝫ in i Hoc āt ↄtingit qꝛ nullū monaſyllabū ſe. ge. tm̄ recipit̕ deſi⸗nens in us. vñ nullū monaſyllabū in us potuit eē oīs ge. et qꝛ cõparatiuū erat hui᷒ noīs mult᷒ ta tū: opoꝛtuit ꝙ in reli⸗q̄s caſibus eēt cõe triū generū: vt ſui poſitiui gñib᷒ rñderet ⁊ ꝑꝑ h dicim᷒ ꝙ fuit h nomē plus oīs ge. in ↄſtructiõe: ſed neutri tm̄ in declinatõe: qꝛ erat cõparatiuꝫ ad tria gñā: vt iſte panis eſt plus illo: ⁊ iſta farina eſt plus illa: ⁊ h frumē⸗tū eſt plus illo. Hac de cā ↄtingit ꝙ in illis caſib᷒ q̄ habent oē genus. plus cõponit̕ cū cõ: vt cõpluris ri res: ⁊ nõ l for⸗ma neutri. vñ nihil eſt cõplus. ⁊ h iõ qꝛ hec ꝑpoſitio cõ im⸗portat collectionē: ⁊ ob hoc potuit ↄuenire cū oī gñe ⁊ non cū neutro: qꝛ multitudo recipit collectionē: ſimplicitas vo nõ. Et nota ꝙ lꝫ bene dicat̕. Hic eſt plus vini ꝗꝫ ibi: non tñ bene dr. Egeo pluris vini ꝗꝫ tu. Et ſi obijcias. Quēcūqꝫ ca⸗ſum regit ntı̃s. eūdē regunt eius obliq̄: ſicut dicit Priſ. Di⸗co ꝙ regula Priſ. intelligit̕ de toto ntõ: ⁊ ſm̄ oēꝫ ſui termi⸗natione ⁊ oē genus. vñ ſi ↄtigat ꝙ aliqḋ nomē neu. ge. re⸗gat gtm̄: ⁊ maſculinū ⁊ femininū ſuū nõ regat eūdē caſuꝫ: tūc illa regula nõ extēdit̕ niſi ī ntõ actõ ⁊ vtõ: vt h ē plus vini: hēo plus vini. O mltū vini. Et ſic male dr. Loquoꝛ de plure vini. Idē dicimus de h noīe aliq̄d: ⁊ de minus.

P luſculus. A plus addita culus la lū dr pluſculus la lum. i. parum plus. Et componit̕. vt cõpluſculus la lum.

P luteū tei dr a plātis q̄ ibi ſubſternūt̕. i. tabul̕ ligneis a q̄b᷒ libꝛe ſuſtētant̕. ⁊ pluteū dr ſcriptoꝛiū ſup qḋ ſcribit̕. Item pluteū dr tabulatū: vl̕ crat̄ crudo coꝛio īnexta: q̄ i ope faciē do oſtio obijcit̕ ſꝫ Hu. Pap. vo dicit. Plute᷒ īterioꝛ ps le⸗cti ſcriptoꝛiū. Plutei ſūt crates coꝛio crudo extecte: que in opere faciēdo oſtio iungunt̕. ſꝫ magis eſt ſꝫ vſum neu. ge.

P luto tonis deus inferni dicitur. pluto grece latine dis vel diues dicitur. quia infernus omnia recipit.

P lutum tu ſupi. vide in pluo is.

P luuia. a fluo is dr h pluuia uie q̄ſi fluuia qꝛ fluit naſcit̕ enī de terre ⁊ maris halitu: q̄ cū alti᷒ eleuata fuerit aut ſolis ca⸗loꝛe ſoluta: aut vi vētoꝝ cõpꝛeſſa ſtillat ad terrā. ⁊ eſt plu⸗uia lēta ⁊ iugis aq. vñ h ⁊ h pluuialis ⁊ h le: vt tpꝯ pluuia le. vñ pluuialr aduer. ⁊ pluuioſus ſa ſū vñ pluuioſe aduer. ⁊ h pluuioſitas ſꝫ Hug. Hic nota ꝙ cā efficiēs pluuie eſt frigidū expulſuꝫ i nubē a circūſtāte calido. ⁊ iõ frigido tꝑe nõ pluit: ſꝫ pluuia poſt gelu ſignū ē reſolutõis aure. Eſt āt calidū iſtud in toto aere diffuſuꝫ: ⁊ nõ ī vna pte ei᷒. ⁊ iõ vn⸗diqꝫ a ſe expellit frigidū qḋ i nubē veniēs cõpꝛimit nubeꝫ ⁊ ꝑꝑ expulſionē cū ipetu deſcendit aq̄ pluuie. ſꝫ vehemen⸗tioꝛ eſt īpetus in eſtate ꝗꝫ in hyeme: ⁊ tūc calidū vehemen⸗tius expellit frigidū: qḋ reſoluit nubē ī aquā. Et iõ ēt poſt ſerenū tpꝯ īpetuoſioꝛes ſūt nubes ꝗꝫ alio tꝑe. qꝛ in īpetuo⸗ſis pluuijs plus eſt de frigiditate expulſa ab aere. Frigidi⸗tas eſt q̄litas moꝛtificata. iõ vehemētes pluuie nõ hñt ↄue⸗niunt plāris. ſꝫ poti᷒ pluuie ſuaues ſine violētia deſcenden⸗tes ⁊ ſine vehemētia. qꝛ ī illis ē plus de calido. ⁊ iõ ſilēs ſūt roꝛi. Quia aūt pluuia fit de vapoꝛe multū habēte de terre⸗ſtri. iõ cū ſuauis ē. aliqñ cū pluuia gñant̕ plrima aīalia aq̄⸗tica. ſicut ranuli ⁊ vermes. ⁊ aliqñ piſces puuli. Cui᷒ cā eſt qꝛ calidū qḋ eſt ī nube cū euapoꝛare īcipit. ſecū trahit hu⸗midū ſubtile qḋ in ſe hꝫ de ſubtili terreo hñ cõmixto. et iõ eſt viſcoſum. Cū āt viſcoſuꝫ reducit̕ ad aerē. incipit dure⸗ſcere ⁊ ↄſtare ⁊ ↄuertere ſe in pellē quandā. in quā ↄtinue pulſans calidū efficit ſpm̄. cui addit̕ aīa ſenſibilis virtute ſtellaꝝ. ⁊ tūc fit aīal. Cā aūt ꝙ hec aīalia ſꝑ ſunt aq̄tica eſt. qꝛ in tali pluuia vincit aqua. Signū aūt huius eſt ꝙ aqua pluuie hauſta ⁊ cuſtodita gñat vermes. ⁊ cū diu ſteterit et ſubtile terreū reſederit. efficit̕ clarioꝛ ꝗꝫ fuit. ⁊ qꝛ tunc ſim⸗plici aque ſimilioꝛ ē. vermes nutrire non poterit. ⁊ iõ tunc vermes moꝛiunt̕ ⁊ reſidēt ad fundū cum ſubtili terreo qḋ fuerat aque ꝑmixtū. Itē ſcias ꝙ cõiter ab Ariſtotele ⁊ ab alijs traditur ꝙ materia pꝛoxima pluuie eſt nubes aquoſa frigido medij loci inſpiſſata. Uide in ros.

P luuialis le in pluuia eſt penul. pꝛodu.

P luuicino nas verbū excepte actionis. i. minutatim. parum⸗per pluere. ⁊ dicitur a pluuia.

P luuiola le penul. coꝛ. dicitur parua pluuia.

P ante O

P ochotrophiū. pochos qḋ ē paup̄ cõponit̕ cū trochos qḋ ē ↄuerſio. ⁊ dr h pochotrophiū pbij in quo pauperes ⁊ infir⸗mi paſcunt̕. vnde hic ⁊ hec pochotrophus pochotrophite qui eſt dñs vel domina talis loci. ⁊ pducit pbi.

P oculū. a poto tas dr h poculū li q̄ſi potulū. i. potus. vl̕ vas cū quo bibit̕. Et inde poculo las poculū dare. pꝛopinare.

P odagra. Pes ↄponit̕ cū agros qḋ eſt tract᷒. vel agrios qḋ ē ferū. agreſte. īmite. crudele. ⁊ dr podagra gre q̄dā infirmi⸗tas pedū. a retractõe pedū. vl̕ a fero doloꝛe vocā. Nā oē qḋ īmite ē. abuſiue agreſte vocam᷒. vñ podager gra grū: ⁊ po⸗dagricus ca cū. ⁊ ſꝫ vſum accētus ponit̕ ſup pe. i podagra.

P oderis. a pos qḋ ē pes dr h poderis ris veſtis ſacerdotal̕ linea coꝛpoꝛi penit᷒ aſtricta. ⁊ vſqꝫ ad pedes deſcēdēs vñ ⁊ camiſia ⁊ ſubūcula dr. ⁊ dr poderis q̄ſi pedib᷒ herēs. ⁊ coꝛ. pe. vnde q̄dā. Talarē tunicā poderē cenſure memento.

P odex cis maſ. ge. culus. quia feteat. ⁊ dicitur a pedoꝛ doris. Iuuenalis. Sed podice leui.

P odio as in podium eſt.

P odiū. a pauio uis deriuat̕ hoc podiū dij. i. baculus ſup quē innitimur. cū quo ſepe terrā ferim᷒. vñ ⁊ podiū dr vbicūqꝫ innitimur. ⁊ inde podio as. qḋ cõponit̕. vt appodio as. cõpodio as. ſuppodio as. oīa pꝛo valde inniti. ⁊ ſꝫ hoc ſūt neutra ⁊ abſoluta. Itē poſſunt eſſe tranſitiua actiua. vt po⸗dio te. appodio illū. ſuppodio iſtum q̄ſi podium ſuppone⸗re illi. vel podio ſuſtentare. vel podio facere inniti.

P oema. A poio deriuat̕ poema matis penul. pdu. in ntõ. et coꝛ. i gtõ. ⁊ eſt poema ꝑpꝛie opus vnius. lꝫ generaliter pꝛo opere poete accipiatur. ⁊ hic poematicus ca cum. ſed poe⸗ſis eſt opus multoꝝ libꝛoꝝ. Uide in poeſis.

P oemaneus. A poema ⁊ maneo nes componit̕ poemaneus nea neum. i. in poemate manens.

P oeſis. A poio is dr h poeſis ipſa ars poetādi: vel figmentū vel poeſis ē mā toti᷒ carminis in q̄ poeta verſat̕. Uel poe

fis est opus multoꝝ librorꝝ: ſꝫ poema est ꝑprie opus vnius
ꝛ ꝑdu. e poesis ꝛ poema. vñ in Grecis. dr. Arte poetria fun-
gor dū fingo poema. Ipſe poeta vocor: fit fictio dcā poeſis

Poeta. A poio is dr ħ poeta te. i. fictor: ꝛ ꝑprie carminis alta
vba loquēs. vñ ħ poetiſſa ſe vxor poete: vel q̄ fingit. Eadē
dr hęc poetrida de: ꝛ īde poetridus da dū. i. poeticus. Itē a
poeta poetic⁹ ca cū: ꝛ hęc poetria trie ars poetica. vñ a poe
ta poetor taris. i. carmina vel poemata facere: vel cōpone-
re more poete. ꝛ pōt dici verbū morale vel imitatiuū. ꝛ for
matur ab hoc abltō poeta a muta in or. ꝛ est grecum poe-
ta: ꝛ ideo ex ſe facit verbū: ſicut ꝛ ſophiſta: ſicut dixi in ter-
tia parte vbi egi de verbis impersonalibus. in fine.

Poetiſſa ſe in poeta est.

Poetor taris in poeta vide.

Poetria trie vide in poeta.

Poetrida in poeta est.

Poio is iui itum ire. i. fingo gis vel facio.

Pole grece latine dicitur vendere: ꝛ producit po.

Polemos ꝛ polementum. i. pugna ſiue bellum.

Polēta. A polis vel polen nis dr ħ polenta te genus legumi-
nis: vel farina ſubtilis de fabis: vel de tritico: vl' de ordeo.
vel q̄dā cibus īde factus dr polēta ſm Hug. ꝛ corripit pri
mā polēta. vñ Perſius. Inuigilat filiq̄s ꝛ grādi paſta polē
ta. i. farina mixta aq̄. In hiſtoriis aūt ſup Joſue dr. Polen
ta ſūt grana toſta ꝛ manibus cōfricata ad modū grani pi-
lo tonſi. vnde dr polenta q̄ſi pilenta. Quidā tñ tradunt po
lentas eſſe pultas de purgatiſſima farina factas: ꝛ dictā po
lentam a polen: quod est purgatiſſima farina.

Polis polie. i. armentū vel grex: ꝛ q̄libet pluralitas vel colle
ctio equoꝝ vel alioꝝ iumentoꝝ. Uel gñaliter beſtiarū di-
citur polis. ꝛ dicuntur polia a polis qđ est pluralitas.

Poliandrū. Polio lis componit cū antrū: ꝛ dr hoc poliādrū
dri. i. cumulus terre: vel ſepulchrū: vel cimiteriū. ꝛ dr ſic q̄ſi
politū antrū: q̄ ibi ſepulchra mortuoꝝ poliunt. ꝛ polian-
drum interpretatur multitudo viroꝝ polis quod est plura
litas: ꝛ andros qđ est vir: ꝛ ſm hoc ꝑprie dr cimiterium ꝑ
pter multitudinem hominū ibi ſepultorum.

Polictor ctoris maſ. ge. cōpōit a polis qđ ē p̄ralitas. ꝛ lictor
oris qđ ē portitor cadaueꝝ. Et ſꝫ pap. polictores ſūt hume
ctores oſſiū ſiue cadaueꝝ ſepultores. Dīr ēt polinctores.

Polidamas amans participiū vel amo cōponit cū polis qđ
est pluralitas: ꝛ fit hic ꝛ hęc polidamas mē: vel polidamas
tis. i. multicuba: ꝛ multigamus qui plures vxores habet ſi
cut fuit Nero dictus. Nam polidamas dr fuiſſe vir oium
mulierum: vel mulier omnium virorum.

Polidectes polis qđ ē p̄ralitas cōpōit cū dectes qđ ē cōtinēs
ꝛ īde dictus est polidectes vel polidectus. i. cōtinens plura.

Poliloquus polis p̄ralitas componit cū loquor ꝛ dr polilo
quus q̄ quū pe. cor. i. multiloquus: vboſus: vaniloquus.

Polimia polis qđ est pluralitas cōponit cū meon qđ ē memo
ria Et inde vna muſaꝝ dcā est polimia. i. plura recordans.

Polimita a polus li deriuat polimit⁹ ta tū: text⁹ vl' ornat⁹ mlti
tis coloib⁹ ꝛ rotūdis imaginibus. ꝛ ħ polimita te q̄dā ve-
ſtis ſic dcā ꝑꝑ mltos colores ꝛ imagies rotūdas. q̄ polus
a rotūditate dr. vñ polimitari⁹ ria riū. i. variat⁹. vñ i cōſtru-
ctiōe tabernaculi ꝑcipit vt illa fiant ope polimitario. ꝛ hic
polimitari⁹ ſculptor vel pictor i tali ope vl' q̄ opat tales ve
ſtes. ꝛ ꝑ. pe. In aurora ſup Gen. q polimita fuit oſcula dā
do pedi. Quidā dicūt q cōpōit a polis qđ est p̄alitas ꝛ mi
tos liciū pe. cor. ſꝫ polus p̄mā ꝑdu. polimita cor. ſic patuit.
vñ magis vr̄ q a polus deriuat q p̄mā cor. Uſus hꝫ q po
limita vltimū ꝑdu. Pap. ēt dicit. Polimita veſtis mlti co-
loris a rotūditate dr qđ est polus. ꝛ cōcordat cum Hug.

Polio lis liui litū lire poliens. i. ſculpere vl' planare. vel orna
re. vñ ħ politor toris. ꝛ hic politarius ria riū. Polio cōpo
nit vt depolio lis. i. valde vel deorſum polire repolio lis.
ꝛ ē actiuū cū oibus ſuis cōpoſitis. ꝛ cor. po. vnde Eſopus.
Omne genus peſtis ſuperat mens diſſona verbis. Cenſen
tis aium florida lingua polit. vide in munio nis.

Polionos a polis quod ē pluralitas ꝛ dicitur hęc polionos
quędam herba quā latini herbam ſanguinariam vocant.
quia miſſa in nares ſanguinem vomet.

Polios a polis qđ est pluralitas dr hęc polios q̄dā herba q̄
a latinis dr oīmorbia. q̄ multis morbis ſubueniat.

Polipodion dicta est quędam herba cuius radix est hirta et
crinita vt est polipus a polipo piſce dicitur.

Poliptotō ē q̄dā figura de q̄ dixi in q̄rta pte i. c. de ſcemate.

Polip⁹ polis qđ ē ciuitas cōponit cū pus qđ ē putredo ꝛ dr ħ
polip⁹ pi. i. fetor. ꝛ maxie q̄ ſolet eē ī ciuitate. Sꝫ ponit pro
quolibet fetore ſic ī ſermonib⁹ Horatii ꝑ fetore naſi vt ibi.
Ueluti balbinū polip⁹ agne. ꝛ de licētia poetica ꝑducit pri
ma. Itē polipus ponit ꝑ quodā piſce q̄ multos hꝫ pedes. 222
vñ Ouid. in. iiij. metha. Utq3 ſub equoribus deprēſſū po
lipus hoſtē. Et tūc cōponit a polis qđ est pluralitas ꝛ pes
pedis ſm Hug. ꝛ ꝑdu. primā. vt patuit per Ouidiū. ꝛ ꝑ fe-
tore cor. eā. vnde in Greciſ. dr. Est polipus naris. oſcedoq3
dr oris. Polipus est piſcis. polipus fedatio naris.

Polis ꝑ ciuitate p̄mā cor. ſꝫ ꝑ pluralitate eā ꝑdu. vñ verſus.
Urbs ē dcā polis. dīr plurima polis. Polis ꝑ ciuitate cō-
ponit. vt ħ tripolis. tetrapolis. pētapolis. expolis. neapo-
lis. decapolis. vndecapolis. i. regio ī ſe cōtinens vel ciuitas
ſub ſe hīs tres aut q̄tuor q̄nq3 vl' ſex vel nouē vel decem
vel vndeciꝫ ciuitates. Et a ꝑdictis deſcēdūt adiectiua. ſ. tri-
politanus na nū. ꝛ ħ tripolitanus ni. i. dñs vel ep̄s illi⁹ ciui
tatis vel ꝑuīcie. ꝛ ſilr diſtingue ea q̄ deſcendūt ab aliis.

Poliſyllab⁹ ba bū. i. pluriū ſyllabaꝝ. ꝛ cōpōit a polis qđ ē plu
ralitas ꝛ ſyllaba. ꝛ cor. li. vñ ī doctriali. Quę poliſyllaba ſūt
breuies baliſtaq3 demes. Et ī Greciſ. Est p̄rale polis. ꝛ ob
ħ poliſyllaba dicas. ꝛ ponit hic po. breue cum producat

Poliſyntheton est quędam figura de qua ſupra dixi in quar
ta parte in cap̄. de ſcemate.

Poliſſenus. ſenus īterpretat ſenſus. et cōponit cū polis qđ
est pluralitas. ꝛ dr poliſſenus na nū. i. plurium ſenſuū vel
ſignificationū. vt hoc verbum cano est poliſſenum.

Poliſtoria polis qđ est pluralitas cōponit cū hiſtoria. et dr
hęc poliſtoria rie. i. pluralitas hiſtoriaꝝ. vnde ꝛ q̄daꝫ liber
quē. Solinus cōpoſuit ex multis hiſtoriis vel cōpilationi
bus poliſtoria dictus est q̄ſi pluralitas hiſtoriarum.

Politicus a polis qđ est ciuitas dr politic⁹ ca cū. i. ciuilis. vñ
ħ politica ce dr ſcia q̄ tractat de gubernatiōe ciuitatū et ħ
pollitic⁹ ci. liber vbi deſcribit vita vrbana. ꝛ politici dīr q̄
valent in policia vel q̄ gubernāt ciuitates. et cor. ti.

Polixenus. polis qđ est pluralitas cōponit cū xenos qđ est
ſenſus. et dicitur polixenus na num. quaſi plurium ſenſuū
vel ſignificationum. Inuenitur quandoq3 polixenus na
nū in eodem ſenſu. ſed littera corrupta est.

Polen. a polleo dicitur hic pollen nis. vel hic pollenus ni. te
nuis flos farine. vel farina illa minuta quę volat in molē-
dino a mola. vnde pollineus nea neum de polline factus.
vel ad pollinem pertinens. ꝛ cor. li.

Polleo les lui lere. i. reſplēdere. florere. valere. excellere. Pol-
leo cōponit vt equipolleo les. i. equiualere. ꝛ ꝑpolleo les
ꝛ est neu. cum compoſitis ſuis. et caret ſupi. et facit preteri
tum in lui. et producit primā poſitione. vnde quidam. Ar-
te ſua medicus pollet cunctis venerandus.

Pollex. a polleo les dr hic pollex cis. groſſior digitus. q̄ inter
ceteros polluat virtute et ptāte. et cor. li in obliquis.

Pollicens penul. cor. in polliceor exponitur.

Polliceor. liceor cōponit cū porro vel poſt. et dr polliceor ce
ris licitus ſum ceri. i. ꝑmittere. vnde pollicitus ta tum. vn-
de Ouid. de arte. Pollicitis diues quilibet eſſe poteſt. i. ꝑ-
miſſionibus. ſed pollicemur ſponte. promittimus rogati.
vnde pollicemur ſcriptura. promittimus verbo vnde ver-
ſus. Ultro polliceor. promitto ſepe rogatus. vnde hic et ħ
ꝛ hoc pollicens tis. i promittens.

Pollicitor taris. i. freq̄n. polliceri. ꝛ ē frequē. de polliceor ceris:

Pollicitus ta tum. in polliceor est.

Pollinctor. a pollingo gis dr hic pollinctor toris. i. ſepultor

mortuorum quasi pollutor vnctor.i.cadauerum cremator. Ezech.xxxix. Donec sepeliant cũ polinctores. ꝛ hinc pollinctoriũ rij: locus vbi cadauera ponunt̃: ꝛ pollinct⁹ ta tũ.i.funeratus. sepultus q̃si pollutus vnctus.i.cadauer crematum.

Pollinctorium.in pollinctor est.

Pollineus nea neum.in pollen exponitur.

Pollingo gis xi ctũ gere.i.cadauera sepelire vel cremare q̃si pollutos vngere.i.cremare mortuos. ꝛ cõponit̃ a polluo ꝛ vngo. vñ Plau. Sicut pollinctor dixit q̃ eũ pollinxerat.

Polliones.portitores mortuorum.

Polluceo.luceo cõponit̃ cũ post: vel pcul: vel porro. ꝛ dr̃ polluceo ces xi ctũ cere.i.dono pmitto: q2 pmissis solem⁹ polliceri ꝛ donis vel pollicere est offerre: q2 post sacrificiũ solent fieri oblatões vel oblatõibus lucemus. vñ hic ꝛ h̃ pollucibilis ꝛ hoc le.i.facilis ad donandũ vel pmittendũ: ꝛ vt dicit Pris.in.xx.lib. A polluceo xi ctũ exigit rõ in xi terminantis ptiti: sed auctoritas deficit. ꝛ produ.lu.

Pollucibilis.in polluceo vide.

Polluo luo is cõponit̃ cũ p vel porro: ꝛ dr̃ polluo is lui lutũ.i.deturpare.inq̃nare. vñ pollut⁹ ta tũ.i.deturpat⁹: inq̃nat⁹. vñ pollutio onis.i.deturpatio: inq̃natio: maculatio. q̃ accidit aliq̃ñ q̃ñ q̃s corrũpit̃ i sõno: q̃ pollutõ ex diuersis cãis accidẽ p̃t. Sꝫ q2 nõ ita de facili põt pcipi ex q̃ cã ↄtingat. iõ tuti⁹ ẽ sp abstinẽ a pceptõe sacramẽti eucharistie: nisi necessitas incũbat. Dꝫ ãt abstinẽ vt dicunt vsq3 ad.xxiiij.horas: q2 i tali spacio nã deordinata p corporalẽ imũditiã ꝛ mentis hebetationem ordinatur.

Pollutio onis: in polluo is exponitur. .

Pollux cis quidaꝫ deus dr̃ qui bonum omen credebatur donare ꝛ deriuatur a polluceo ces: ꝛ produ.penul.genitiui. q2 habet u naturaliter longam ante x in recto.

Polosus sa sum, a polus li deriuat̃.i.alt⁹ vl̃ supb⁹ vel ornat⁹

Polubrum.polio lis componitur cum labrum: ꝛ dicitur hoc polubrum bri.i.peluis.

Polus a polio lis dr̃ h̃ polus li. Poli ꝑprie sũt due stelle i capite axis: ꝛ dr̃r a poliẽdo q2 plani ꝛ rotũdi sũt. Et ponit̃ polus q̃q3 p celo: q2 politũ ꝛ sculptũ ẽ varijs stellis. Iteꝫ polus a rotũditate dr̃. vñ p rotũditate põit̃. ꝛ cor.po. vñ vindocinẽsis. Iure poli nõ iure fori cõia ↄstãt: supple oĩa.

Pomariũ.a pomũ mi dr̃ h̃ pomariũ rij locus vbi poma reponunt̃ vl̃ reseruant̃: ꝛ h̃ pomariũ rij: mollis ꝛ liquidus cib⁹ vel potus ex pomis factus. ꝛ hec pomaria dea pomoꝝ.

Pomellum li dimi.paruum pomum.

Pomerium.a pomus dr̃ hoc pomeriũ rij: ꝛ hoc pometum ti pro eodem.i.locus vbi poma crescunt. vel dr̃ pomeriuꝫ q̃si postmoeniũ: vel q̃si postmuriũ: q2 post menia vl̃ post muros positũ est: quia virgulta solent esse post muros.

Pometum ti penul.produ.in pomerium est.

Pomil:o.a pom⁹ mi dr̃ pomo onis: vel pomilio onis.i.vẽditor pomoꝝ vl̃ pomoꝝ custos ge.cõis. pomiliões ẽt dr̃r aq̃rũ vel lignoꝝ portitores: q2 vili p̃cio q̃si pomo ↄducebant̃.

Pomo onis cõis ge.in pomilio est.

Põpa pe fe.ge.i.laus: magnificẽtia.glĩa. pcessio. q̃ solet eẽ victorib⁹ i triũpho. vl̃ obsequiũ funeꝛ. ꝛ põpe dr̃r ludoꝝ imagies: ꝛ dr̃ a greco põpei.i.publice ostari. Inde põpa q̃si puplice ostẽsa. Et victoria p̃cedit põpã: q2 ituri ad certamẽ premiũ ꝛ votũ victorie pmittebat̃. vñ põposus sa sũ.i.supb⁹. alt⁹ magnific⁹ ꝛ ↄpat̃ vñ põpose fiue sime aduer. ꝛ h̃ põpositas tatꝭ. itẽ a põpa dr̃ põpaticus ca cũ pe.cor.i.põposus.

Pompator toris.in pompo as vide.

Põpeius pei. q̃dã nobilis ꝛ p̃cellẽs iter reliquos romãos: q2 miltotiẽs põpã duxit: sꝫ postremo a cesare vict⁹ ẽ fm Pap.

Pompo as aui deriuat̃ a pompa: ꝛ est põpare supbire: gl̃iari ꝛ componit̃ vt depompo as.i.vituperare.detestari. Iteꝫ ꝛ expompo as: ꝛ a pompo as dicitur hic pompator toris.qui aliquid superbe vel presumptuose agit.

Pomposus sa sum.in pompa vide.

Pompula le dimi.parua pompa.

Pompulẽt⁹ a põpa ꝛ lẽtus qd̃ ẽ plenũ cõponit̃: vt põpulẽtus ta tũ.i.põpa plen⁹: põposus. ꝛ ↄparat̃ vt põpulẽt⁹tior sim⁹ vñ põpulẽter fius sime adue. ꝛ h̃ põpulẽtia tie.i.superbia.

Pomulum li dimi.paruum pomum.

Pomũ.ab opimo.i.a copie libertate dr̃ h̃ pomus mi.i.arbor ꝛ hoc pomũ mi.fructus pomi arboris. Et notanduꝫ ꝙ ois fructus dicitur pomũ: sed proprie corticem mollẽ habens: hꝫ specialiter poma dicuntur mala.

Pondero a põdus dr̃ põdero ras.i.trutinare vl̃ grauare. ꝛ cõponit̃. vt equipõdero ras.i.eque põderare. p̃põdero ras.i. p̃ualere. p̃grauare. excellere. pre alijs põderare. ꝛ cor.de.

Pondo indecli.ge.neu.pro quodaꝫ morbo. ꝛ pro pondere. et deriuatur a pondus. Vñ in vita beati Nicolai habetur: ꝙ auri pondo trium virginum ademit pudorem.

Pondus.a pẽdeo des dr̃ h̃ põdus deris neu ge.onus vl̃ grauitas vl̃ qd̃ trutinat̃ ꝛ mẽsurat̃. ꝛ dr̃ a pẽdeo q2 i statera librãꝝ pẽdeat. hinc ꝛ pensũ dr̃ q̃si põsũ. Sꝫ abusiue põdus vna libra vel vnus as ẽ. ꝛ a põdus dr̃ h̃ põdusculũ li dimi. ꝛ põderosus sa sum. ꝛ cõparat̃. vñ ponderose fius sime aduer. ꝛ h̃ põderositas tatis. Et scias ꝙ sunt diuersa noĩa põderũ. s.trutina que moneta dr̃. ꝛ statera.cãpana.examẽ.calcus siliq̃.ceratin obolus.scrupulus.dracma.coclear.olche. ciatus ocitabulũ. denarius.solidus.sextula.statera.q̃drãs. sichel.vncia.libra.mna. talentum.centenarium.

Ponduscullum li.paruum pondus.

Pone.i.retro.vel iux̃.postergũ.aduer.loci. vñ Statius achileidos. Pone natãt.deletaq3 pedũ vestigia cauda. ꝛ acuitur vltima ad dr̃iam de pone verbo. qd̃ circũflectit primam.

Pono onis sui sitũ nere.i.statuẽ.locare.plãtare. ꝛ ide positiu⁹ ua uũ. Pono ↄponit̃. vt appono is.cõpono nis.circũpono nis.depono nis.i.deorsuꝫ a sede vl̃ dignitate ponẽ. dispono nis.i.ordinare.dispẽsare. ꝛ ↄstruit̃ cũ actõ ꝛ dtõ i codeꝫ sensu. vt dispone domui tue. q2 morieris tu ꝛ nõ viues. expono nis.i.ex̃ ponere.explicare.exoluere. iterpono nis.i.inter aliq̃ ponere. ipono p̃pono nis.i.p̃us ponere. ꝑpono nis i.añponere. vel enunciare. oppono nis.i.iterponere.obijcere. repono nis. suppono nis. sepono nis. Pono ꝛ ei⁹ cõposita oĩa actiua sũt p̃ter ipono p decipere qd̃ ẽ neutrũ. ꝛ oĩa faciunt ptiti in sui. ꝛ supi.in sitũ penul.cor. Antiqui tñ dicebant posiui in ptõ ꝛ in supi. positũ penul. vbiq3 pdu. Impono tñ p decipere facit ipositũ. Itẽ oĩa q̃q3 patiunt̃ syncopã in supi. vt repostũ. Itẽ oĩa in p̃senti pducũt hãc syllabam.s.po. sed in ptõ eam corripiũt. Vñ Hora.in p̃ma epis. Surge ꝛ inhumane senium depone camene.

Pons a pono nis dicitur hic pons tis. q2 ad transmeandum ponatur. ꝙ autem dicitur pons quasi pedes omniuꝫ sustinens. ethy. est non compositionis ostensio.

Pontellus li illud cui aliquid innititur. ꝛ dicitur a pons.

Ponticulus li dimi.paruus pons.

Ponticus ca cum.in pontus vide.

Pontifex in pontifico cas est. ꝛ cor.ti.

Pontifico.pons ↄpõit̃ cũ facio ꝛ dr̃ põtifico cas.i.pontẽ vel põtatũ facẽ. vñ h̃ ꝛ h̃ põtifex cis.i.ep̃s vel sacerdos. q̃si põtẽ vl̃ iter alijs faciẽs. ꝛ h̃ põtificat⁹ tus tui ei⁹ dignitas vel offĩm. ꝛ h̃ ꝛ h̃ põtificalis ꝛ h̃ le. ꝛ põtificor caris.i.põtificatũ regere. vel hẽre. vel more pontificis se hẽre. ꝛ cor.ti.

Pontius iterpretat̃ declinãs ↄsiliũ. Fugit itaq3 ↄsiliũ iudeorũ. accepta enim aqua lauit manus suas dicens. Innocens ego sum a sanguine iusti huius. ꝛ dicit̃ a pontus insula de qua oriundus fuit. Et Nero tẽpore quo xp̄s crucifixus est puincie syrie presidebat. vide in Pilatus.

Ponto tas dicitur a pons. ꝛ est pontare pontẽ facere vel pontem preparare. colligare.

Pontulus li dimi.in pontus vide.

Pontus ti.i.mare mas.ge. ꝛ dr̃ a põte p ↄ̃riũ. q2 nõ possit pontari sine ibi pons fieri. vel dr̃ põtus q̃si punctus a ponte pprie eniꝫ põtus dr̃ mare breue. q̃si ad modũ puncti. vñ hic pontulus li dimi. ꝛ h̃ põtus ti quedã insula. q2 sit in ponto vnde põticus ca cũ. ꝛ hec pontica ce p quadã gẽma.

Popa pe.i.pinguedo. sed ponitur quãdoq3 pro pingui.

 223

Popeanum a popa qđ est pinguedo dicitur hoc popeanū .i. quoddā vnguentū vel medicamentū ad puocandū cutis candorē. ꝛ est crassum. vnde Juuena. Parce tumet facies: aut pinguia popeana spirat. ſm Hug. Pap. etiam dicit: popeana genus vnguenti vel medicamenti.

Popellus li dimi. puus pplus. Persi⁹. Ān die blādo cuidā laxare popello. vñ h popellus puus pplus: a pplo p arbore.

Popina a popa dr h popina ne .i. coqna: qꝛ ibi tractaꝫ pinguedo: ꝛ pdu. pe. vñ Juue. Sꝫ qđ p vigiles placet instaurare popinas. vñ popinari⁹ria riū ad popinā ptinēs. ꝛ h popinari⁹ rij .i. coqu⁹. ꝛ h popinaria coq. vide ꝫ i ppina. Jtē a popina dr h ꝛ h popino onis coqu⁹ vel leccator q frequētat coquinā. vñ Hora. Jmbecillis iners: ſi qđ vis addi popino.

Popino onis in popina exponitur.

Popisma a popa deriuatꝫ h popisma tis ꝛ est idē qđ popeanum. vñ popisma ē extrema ps coitus dū pinguis exit: vꝉ semen qđ emittiꝫ in coitu. ꝛ hinc poniꝫ p ipso coitu. Juuena. Prebebit vati cerebrū popisma roganti.

Poples tis maſ. ge. i. genu vel potius curuatura sub genu et dicitur poples: quia post plicam .i. flecturam habet: et cor. penul. genitiui ꝛ est s finalis littera in ntō.

Popularis a ppls dr hic ꝛ hec popularis ꝛ hoc re ad ppls ptinens: vel familiaris. Et ſm hoc comparaꝫ popularis rior rimus. vñ populariter riꝰ rime aduer. ꝛ h popularitas tatis. ꝛ formaꝫ popularis ab h gtō ppli i mutata in a longā ꝛ addita ris. Pap. magis ampliat significatiōes hui⁹ nois popularis dicens. Popularis .i. superbus: inflatus: ventosus. arrogans: inmemor: incertus. ambitiosus ꝛc.

Populatus ta tum in populus vide.

Populeus lea leum: in populus est.

Populona a pplo p vulgo dr hec populona ne .i. Juno qꝛ credebaꝫ tutari ppls: ꝛ hec populonia nie qđā ciuitas fuit ab abundātia pploꝝ sic dcā: qꝛ populona .i. Juno ibi colebaꝫ.

Populor a pplo deriuatur populor aris atus sum lari .i. pplo replere: vel destruere: dissipare. Et cōponiꝫ vt depopulor aris .i. valde populari: destruere: ꝛ est deponentale cū oib⁹ suis cōpositis populor ſm Hug. Pap. vero dicit populari vastari: pdari: diuulgare. Populatio onis. deuastatio populi. vastitas. expugnatio. ruina grandis. solitudo. ꝛ diciꝫ a populus. vide in populo.

Populus a polis qđ est ciuitas dr ppls li. Est enim pplus humane multitudinis cetus iuris ꝯsensu ꝛ ꝯcordi cōione sociatus. vel ppls est collectio tam nobiliū ꝙ ignobiliū eiusdē ciuitatis. Sꝫ plebs est collectio tm ignobiliū. ꝛ dr a pluralitate: qꝛ plures sunt ignobiles: ꝙ nobiles. vel dr a pleo ples: qꝛ plebs replet. Uulgus est passim inhabitans multitudo a volēdo: qꝛ qsqꝫ facit qđ vult. Tribus tm dnr turme ꝛ ꝯgregationes distincte pploꝝ sic dicte: qꝛ in pncipio romani fuerūt a romulo dispartiti trifarie. s. in senatores: milites: ꝛ plebē: que tm tribus multiplicate pstinū retinēt nomen. ꝛ a ppls dr pplosus sa sum .i. pplis plenus. ꝛ cōparaꝫ vt hec populositas tatis .i. populoꝝ abundantia. Jtē a populus populatus ta tū .i. pplo habitatus vel plenus. ꝛ cōparaꝫ. vñ hec populatio onis ppli abundātia vel ppzietas ꝙ aliqđ dr populatū. De h vide in populor. Jtē inueniꝫ h pplus li femi. ge. p quadā arbore vꝉ trunco. ꝛ tunc pdu. pmā. sed p vulgo cor. eam. vñ versus. Pplus est arbor: ppls collectio gentis. Populus p arbore deriuaꝫ a polis qđ est pluralitas: qꝛ ex eius radice multitudo pullulat ꝛ crescit et nascitur. Ouid. Popule viue pcor qꝫ consita margine ripe. ꝛ inde populeus lea leum: ꝛ populinus na num in eodē sensu. Gene. xxx. c. Tollens Jacob virgas populeas ꝛ hoc populetum ti locus vbi populi crescunt.

Porca a porus ri dr h porca ce terra illa q eminet inter duos sulcos. Sꝫ qđ defossum est dr lyra. idē ꝛ sulcus. ꝛ dr sic: qꝛ cum porca fit terra eleuaꝫ. ꝛ ita aperiꝫ ꝛ manifestaꝫ. Hec ꝛ alio noie dr crebro onis: qꝛ aq crebro p ips decurrat. vñ h porcicula le dimi. ꝛ porco cas .i. porcas facere vꝉ porcas distinguere. ꝛ cōponiꝫ vt imporco cas i codē sensu vel aquā in agro ducere. Jtē porca ce .i. sus. vide in porcus.

Porcisetum ti a porcus ꝛ sto stas componitur hoc porcisetum ti .i. locus vbi porci stant. s. stabulum porcorum.

Porcitor a porca dicitur hic porcitor toris qui facit porcas ꝛ componitur. vt hic imporcitor toris pro eodem.

Porco cas. in porca est.

Porcula le dimi. parua porca. vide in porcus.

Porcus a purus deriuatꝫ h porc⁹ ci: cata antifrasim qꝛ minime sit pur⁹. vñ ꝛ dr porc⁹ qꝫ puro carens. vꝉ dr porcus qꝫ spurc⁹ ꝛ imūdus: qꝛ igurgitat se ceno ꝛ luto se imergit. vñ dr porc⁹qꝫ pus custos. ꝛ ē ethy. vñ h porcul⁹li. ꝛ porcell⁹li dimi. ꝛ h porca porcula ꝛ porcella dimi. Jtē a porcus porcin⁹na nū. ꝛ h porciari⁹rij. ꝛ h porcaria rie custos porcoꝝ.

Porgo gis. in porrigo exponitur.

Porisma a porus dr h porisma tis .i. aptio. vñ ꝛ illuminatio sensus dr porisma. ꝛ ēt regule qs geometre supponunt ad aliqđ ostendū dnr porismata: qꝛ apiant ꝛ illuminēt mentem lectoris. Porisma etiā dr questus vel lucrum.

Pormeus. meo as cōponiꝫ cum portus. ꝛ dr pormeus me .i. portus vbi frequēter meaꝫ. vel pormeus .i. nauta q p vadū vel portū portat hoies vltra flumē: qꝫ portū means. vñ ꝛ charon portitor aiaꝝ vltra paludē infernalē dr pormeus.

Pornia .i. fornicatio.

Porosus sa sum. in porus vide.

Porphirio onis. vel porphirius rij: p quo septuaginta inter pretes transtulerunt pelicanum: auis quedam est que in lege comedi phibebatur. ꝛ pdu. penul. gti.

Porriginosus sa sum: in porrigo nis est.

Porrigo. rego cōponiꝫ cū porro qđ ē longe. ꝛ dr porrigo gis ri ctū gere. qꝫ pcul extēdere vel regere. Porrigo cōponiꝫ cū ex. ꝛ dr exporrigo gis. ꝛ cum ob ꝛ dr opporrigo gis .i. ex vel iuxta porrigere. Porrigo ēt syncopaꝫ. ꝛ dr porgo gis: p porrigo gis. ꝛ cor. ri. ꝛ facit pteritum porrexi.

Porrigo ginis dr a porrus. ꝛ est porrigo penul. pdu. Jnfirmitas que solet porcis contingere. vel dicitur a porrigo gis: qꝛ de vno porrigitur ad alium. ꝛ ponitur gnaliter p morbo ꝛ vitio capitis cariē faciēte. s. p scabie. vnde porriginosus sa sum porrigine plenus vel scabiosus.

Porro aduer. in porrum vide.

Porrū. a porrigo gis dr h porrū ri: sꝫ i plurali hi porri ꝛ h porra. qꝛ in lōgū porrigiꝫ. vñ h porrulū li dimi. ꝛ porrosus sa sum .i. porris plen⁹. ꝛ h porrariū rij: loc⁹ vbi porri crescūt ꝛ abundāt. ꝛ h porrata te cib⁹ de porris. ꝛ h porrū ri qđā infirmitas q fit in manib⁹ vel in pedib⁹ ad silitudinē porroꝝ ꝛ porro aduer. qꝛ enī porri plantanꝫ ꝯsequēter. s. vnꝰ post aliud. iō inde dr porro .i. ꝯsequēter aduer. ordinis. Porro ēt dr certe vel valde vel lōge vel sꝫ. ꝫ ſm h deriuaꝫ a porrum sꝫ Hug. Et scias qꝫ porrū dr pprie de maioribus. porri vō de minoribus ꝛ est etheroclitū gnē. Sꝫ pōt queri an sit dicendū vnū porroꝝ vel vnus porroꝝ. Dico qꝫ partitiuū dꝫ respicere genus qđ ibi est. ꝛ sic est dicendū vnus porrorum. sicut dixi in tertia parte. vbi egi de genere incerto.

Porta. a porto tas deriuaꝫ hec porta te. q exportaꝫ ꝛ iportaꝫ aliqđ. ꝛ est pprie vrbiū ꝛ castroꝝ. vel porta dr a portione aratri. ꝛ ſm h porta est pprie tm vrbiū. ꝛ est tractū a ꝯsuetudine antiquorum sicut dixi in ianua.

Portella le dimi. parua porta.

Portēdo. a porro ꝛ tendo cōponiꝫ portendo dis di tēdum ꝛ tēsum portēdere .i. porro vel lōgo tēdere. signare. vel destinare. lōge post ostēdere. vñ portendēs tis ge. ois. Zach. iij. Uiri portendentes sunt. Glosa .i. positi in signū futurorū.

Portensis sis maſ. ge. i. ianitor. ꝛ dicitur a porta te.

Portentū. a portendo dis dr portentū ti .i. monstrū. vñ portentuosus sa sum .i. mōstruosus. ꝛ comparaꝫ. Et notandū qꝫ portentū non est ꝯ naturā natum. vt Uarro dicit. Nam nihil ꝯtra voluntate dei que nā est oium rerū pōt fieri sꝫ est portentū nō ꝯ naturā. sed ꝯtra qđ est nā. Portentum pdigiū. monstrū. ꝛ ostentū. differunt. Nā portentū dr qꝛ aliqđ post ostendit. pdigiū qꝛ porro dicat .i. futura pzedi-

cet. vel portentum in terra: prodigiũ in celo: quasi ꝑcul a digito vel portentũ qḋ porro futurũ signat: pdigiũ qḋ deuastatões signt: monstrũ qḋ statĩ mõstrat qḋ apparet: ostentũ qḋ aliqḋ futurũ demõstrat. ⁊ hec ꝓprietas ẽ: ſ; abusiue auctoꝝ plerũq; corrũpit͛. Itẽ dr̃ia est inter: portẽtũ ⁊ portẽtuosum: qꝛ portẽta sũt q̄ trãsfigurãt͛: sicut fert͛ in libya mulierẽ pepisse serpentẽ. Portẽtuosa vo sũt que leuem sumũt mutationẽ: vt natus cum sex digitis. vide in monstro as.

P orticulus. a porto tas dr̃ hic porticulus li: baculus paruus ad portandũ habilis. ⁊ hic porticulus vel portusculus li: malleolus in naui cum quo gubernator dat signum remigantibus in vna vel in gemina percussione.

P orticus. a porta te dr̃ h̄ porticus cus cui cu: ⁊ mutata u ablatiui in i breuẽ: ⁊ addita bus: fit datiuus ⁊ ablt̃us pluralis porticibus. i. domus illa que ꝑest foribꝰ. ⁊ dr̃ sic qꝛ ibi transitus fit ⁊ non fit ibi standũ quasi porta: vel porticus dicitur quasi aperticus: qꝛ fit aperta: ⁊ est femi. ge.

P ortio. a pars tis dr̃ hec portio onis. i. pars vel partitio.

P ortitor. a porta te dr̃ h̄ portitor oris. i. ianitor. Itẽ portitor i. portator ⁊ tũc dr̃ a porto tas. Item a porto tas portatum tu ⁊ tunc dr̃ portito tas frequenter portare. ⁊ cor. ti.

P orto tas taui tare tatũ cõponit͛ cum ad: ⁊ dr̃ apporto tas. i. i. portare aliqḋ. Itẽ cũ ab ⁊ mutato b in s dr̃ asporto tas. i. portare. ab. i. lõge vl̃ aliorsum absentare: remouẽ. Itẽ cõponit͛ cũ circũ: ⁊ dr̃ circũporto tas. Itẽ cũ cõ. ⁊ dr̃ ꝯporto tas i. sil͛ mouere vl̃ sufferre. Itẽ cũ de: ⁊ dr̃ deporto tas. i. deorsum vl̃ de vno loco ad aliũ portare vl̃ spaciari. itẽ cũ dis. ⁊ dr̃ disporto tas. i. diuersis modis. vl̃ i diuersas ꝑtes portare. ⁊ ponũt͛ ista duo v͛ba sepe p vituperare. itẽ cũ ex: ⁊ dr̃ exporto tas. i. i toto vl̃ valde vl̃ ex͂ portare. itẽ cũ in: ⁊ dr̃ importo tas: itro vel valde vel ꝯ portare. itẽ cũ re. ⁊ dr̃ reporto tas. i. iterũ vl̃ retro portare. itẽ cũ sub. ⁊ dr̃ supporto tas i. subtus portare vel post vel latẽter portare. vl̃ sufferre: vl̃ sustẽtare. vel auxiliari. item cũ trans: ⁊ dr̃ transporto tas. i. vltra portare. Porto tas actiuũ est cũ oibꝰ suis cõpositis.

P ortula le dimi. parua porta.

P ortunus. a porta dr̃ h̄ portunus ni: q̇dã deus marinus: qui portibus ꝑest sm̃ fabulas. ⁊ portunus na nũ. i. quietus: qꝛ portũ habeat. ⁊ cõparat͛. vnde hec portunitas tis. ⁊ per cõpositionẽ importunus na nũ: ⁊ pducit tu portunus.

P ortuosus. a portus dr̃ hec portiositas sa sũ. i. portubus plenus ⁊ abundans. ⁊ cõparat͛. vñ portuose sius sime aduer. ⁊ hec portuositas tatis. ⁊ per cõpositionẽ importuosus sa sum. ⁊ sil͛r comparatur. vnde hec importunitas tatis.

P ortus a porto tas dr̃ h̄ portus. i. statio nauiũ tuta ⁊ ꝯtinua ⁊ dr̃ sic a deportãdis cõmercijs: quẽ locũ a baiulãdis commercijs baias vocabãt antiq̇. ⁊ ẽ ꝓprie portꝰ locus ab accessu vẽtoꝝ remotꝰ vbi naues hiemãt ⁊ facit datiꝰ ⁊ ablt̃us pluralis in ubus. portubꝰ. ⁊ format͛ ab abltõ portu addita bus. Luce. v. c. Et in portubus morabat͛. vide in statio.

P ortusculus. in porticulus exponitur.

P orus ri minimũ ⁊ subtile foramẽ i corpe. p qḋ sudor emanat. vñ porosus sa sum. poris plenꝰ ⁊ ꝯpat͛. vñ porose sius sime aduer. ⁊ h̄ porositas tatis ſ; Hu. pap. vo dic͂ pori meatꝰ q̇dã trãsitus vel vie in carne. vel osse. subtiliora foramina.

P os dis dicũt greci. ide nos dicimꝰ pes dis. Pos inuenit͛ pro potis. vñ Catho. Hoc bibe qḋ pos sis. si tu vis viuẽ sanus ⁊ cõponit͛ cũ cõ. ⁊ dr̃ cõpos. ⁊ cũ in. ⁊ dr̃ impos. ⁊ cũ pre. et dr̃ ꝓpos possum aũt nõ cõponit͛ a pos. sed a potis.

P osco scis poposci poscitũ scẽ. i. petẽ. q̇rere. Posco ꝯponit͛ vt deposco scis. exposco scis. ⁊ ẽ plus q̄ poscẽ. qꝛ poscunt q̇ simpl͛r petũt. exposcũt q̇ desiderãt. reposco scis. Posco ⁊ eiꝰ cõposita oia sũt actiua. ⁊ faciũt pt̃m poposci geminatũ. vt deposco depoposci. ⁊ supi. in poscitũ. Et format͛ supi. a pt̃ti mutatõe o in i. cor. ⁊ additõe tũ. vt vult Pris͛. vt posco scitũ. disco scitũ. tñ ꝓdictoꝝ supina nõ sũt in frequẽti vsu.

P ositiuus gradus dr̃ eo q̄ ponat͛ ꝑus in gradibus comparationis q̄si fundamẽtũ graduũ vl̃ q̄si depositiuus. qꝛ deponit casum vt doctꝰ cior simus. Et scias q̄ quẽcũq; casũ regit positiuũ. eũdẽ põt regere eiꝰ cõparatiuũ ⁊ sup͛latiuũ. Itẽ verbũ in ꝑma ꝑsona põt dici positiuũ. vt dicit Origenes. tractãs illḋ Ioãnis. In ꝑncipio erat v͛bũ. Et notãdũ q̄ i h̄ loco nõ tpis. ſ; sigãtionẽ substãtie btũs euãgelista isinuat p hanc vocẽ q̄ est. erat. nã ⁊ positiuũ eius. s. sum nõ inequaliter flectitur ꝯtinens duplicẽ intellectũ. aliqñ quidẽ substãtiam cuiuscũq; rei de qua ꝑdicatur absq; vllo tꝑali motu signt. iõ substantiuũ verbũ vocitat͛. Aliqñ tꝑales motus ſ; alioꝝ verborũ analogiã declarat. tale ẽ ergo qḋ ait. In ꝑncipio erat verbũ. ac si diceret apte in pr̃e subsistit filius.

P ossessiuncula le dimi. parua possessio.

P ossessiuũ nomẽ est illud qḋ cũ gtõ plurali signt aliq̇d ex his que possident͛. De hoc tñ dixi plenius in tertia parte in tractatu de speciebus noium in cap. de possessiuis.

P ossideo a p vl̃ a pꝰ ⁊ sedeo ꝯpõit͛. vt possideo des possedi sũ vñ h̄ possessio onis. ⁊ h̄ possessor soris. ⁊ possessiuꝰ ua uũ.

P ossum ex potis noie ⁊ sum es est cõponit͛ possũ potes tui. posse vel potuisse potẽs. ⁊ facit pt̃m ꝑfectũ subiunctiui potuerim. Format͛ enĩ a potui. i in e addita rim. ⁊ cor. potes a possum ꝑmã. ſ; potes quũ descendit a poto tas ꝓdu. po. vñ q̇dã. Egrotare potes. nisi vinũ post pira potes. Futurũ ãt indicatiui facit potero ris rit rimus ritis poterũt. Hic nota q̄ possũ cõponit͛ ab h̄ noie potis. ⁊ nõ ab h̄ ntõ pos ⁊ ẽ rõ. qꝛ ntũs nõ põt venire ad cõpositõẽ verbi integri. Et dico integre ꝑꝑ possum qḋ cõponit͛ ex hoc noie potis ⁊ sum. Nec ẽt vtũs. ⁊ h̄ iõ. qꝛ cõpositiões fiunt cã ꝑfectiõis ſ; si ex ntõ siue vtõ ⁊ verbo ꝓduceret͛ vnũ verbũ cõpositũ talis cõpositio de ꝑfecto faceret imperfectũ. qꝛ ntũs cũ verbo vel etiã vtũs cũ verbo generat ꝑfectũ sensum. sed ois dictio simplex siue cõposita in eo q̄ dictio h; iperfectionẽ. ⁊ sic talis compositio cõstare non posset. sicut dixi supra in tertia parte in cap. de figura composita.

P ost aduer. loci. ſ; qñq; ponit͛ i vi tpis. ⁊ cõparat͛. vt posterior postremꝰ. Post cõponit͛ vt postq̄. itẽ post heri. i. hodie. Itẽ postridie. i. post tres dies. Post ꝑdie. i. hodie. itẽ ⁊ cũ q̇busdã alijs ſ; Hu. Et signt tria pꝰ. i. tꝑs. vt pꝰ annũ venies ad me. itẽ locũ. vt iste latet. post mõtẽ. itẽ ordinẽ. vt pꝰ sapiã diuitie q̄rende sunt. Nã melius est philosophari q̄ ditari. nisi forte indigenti. vñ versus. Hec tria post ponat. sũt tꝑs locus ⁊ ordo. et ẽ post ꝓpositio positꝰ qñ regit casũ

P ostea a post deriuatur postea aduerbium temporis vel ordinis et cõponit͛ vt posteaq̄. i. postq̄. et postea loci. i. post illum locum. vel post illud tempus.

P ostela post cõponit͛ cũ telon qḋ ẽ lõgũ. et dr̃ hec postela le i. corrigia q̄ sub cauda eq̇ tendit͛. sicut antela q̄ añ attendit͛ et dr̃ postela q̄si post sellã. et antela q̄si ante sellã. Et ſ; hoc põt dici sic quolibet ornamentũ equi ante vel retro. vl̃ mãtica que ante portat͛ vl̃ retro. et ꝓdu. penul. vide in antela.

P osteriora a posterior dr̃. s. posteriora. s. poder. qꝛ retro sunt et a vultu auersa. nedũ illa purgamꝰ inquinemur aspectu.

P osteritas a post deriuat͛ posterꝰ ra rũ. i. seq̄ns. vñ h̄ posteritas tatis. i. ꝓgenies vl̃ ꝓpagatio filioꝝ in nepotes. vl̃ nepotũ in ꝓnepotes. nã posteritas a nepote icipit. q̄si postera etas.

P osterula in potis exponitur. et cor. ru.

P osterus a post deriuat͛ posterus ra rũ. i. sequẽs. et cõponit͛ cũ pre et dr̃ ꝑposterus ra rum. i. trãsuersus nõ rectus. nõ recto ordine depositus. q̄si q̄ d; eẽ posterior factus est prior: vñ preposterio ras. i. ordinem peruertere vel transuertere. s. quod d; esse posterius facere primũ. et corripit ste.

P osthac quedã vocũ irregularis congeries seu aggregatio videtur esse. fungens loco vnius dictionis. i. post. vnde ad Hebreos. iiij. c. Nunq̄ de hac loqueretur posthac die. vel sit ibi hac syllabica adiectio.

P osthepthimemeris a post et hepthimemeris cõponit͛ h̄ posthepthimemeris ris q̇dã spẽs cesure. qꝛ ꝓducitur syllaba naturaliter breuis per posthepthimemerim in principio quinti pedis sicut per hepthimemerim in principio quarti vt hic. Qd pax longa remiserat arma bona reparabant.

P osthumus humus vel humatio cõponitur cum post et dr̃

posthumus ma mū. ꝛ h posthumus mi. ꝛ h posthuma.i. q̄ vel q̄ nascit post humationē prīs.i.post obitū. Iste a desūcto nomē accipit sicut lex voluit. ꝛ cor.penul. vñ q̄dā posthumus est natus post exequias genitoris. Et Uirgi.in.vj. Tu posthuma proles ꝛc̄.

Postica a post dr̄ h postica ce latēs igressus a pte posteriori: ꝛ h posticū ci idē. ꝛ pdu.penul. vñ Hora. Atria seruātē postico fallo cliētē. ꝛ h posticiū cij p eodem. vñ in Danie. viij. ca. Irruerūt famuli p posticiū. vel p posticū s3 aliā lr̄a. Itē a post postic⁹ ca cū.i. vlterior. vel a posteriori factus. vnde Persius. Occipitiq3 ceco: postice occurrite sanne.

Posticiū cij vide in postica ꝛ in ianua.

Posticulū li dimi. paruus postis.

Posticū ci in ianua vide ꝛ in postica.

Postis a post ꝛ dr̄ h postis h⁹ postis.i. latēs igressus a pte posteriori. ꝛ dicūr postes eo q̄ post ostiū stēt. ꝛ a postis diriuat h posticul⁹ ꝛ h postellus. ꝛ h posterula le oia diminutiua.

Postliminiū nij exponit in liminiū.

Postpridie.i. altera die post tertiā diē sm̄ Pap. vel sm̄ Hug. Postpridie.i. hodie ꝛ cōponit a post ꝛ pridie.

Postremus post cōparat vt posterior postremus. s3 postremus de multis: posterior duobus dr̄. vñ posterius postreme vel postremū. ꝛ hec postremitas tis. ꝛ postremus qn̄q3 accipit in vi positiui. ꝛ cōparat. vt postremus mior simus. vñ postreme mius sime aduer. ꝛ postremo.i. ad vltimū aduerbiū tpis vel ordinis ꝛ pdu. stre.

Postridie.i. post tres dies: a post ꝛ tris ꝛ die. ꝛ pdu.e.

Postulo las laui deriuat a posco scis: ꝛ est idē postulo qd̄ posco. ꝛ hic h postulator.i. rogator. ꝛ ide dr̄ hec trix h postulatrix cis: ꝛ postulati aduer.i. rogāter ꝛ postulaticius cia ciū q̄ frequēter postulat vl̄ postulat. Postulo cōponit: vt depostulo las: ꝛ ē actiuū cū oībus suis cōpositis: ꝛ cor. stu.

Potator toris: in poto tas est.

Potatricula le: in poto tas est.

Potēs a possū dr̄ h ꝛ h ꝛ h potēs tis pticipiū ꝛ nomē ꝛ tunc cōpat: vt potēs tior sim⁹. vñ potēter ti⁹ sime aduer. ꝛ h potētia tie. vide i ptās. Potēs cōpoīt: vt ipotēs.i. nō potēs: ꝛ cūctipotēs: ꝛ oipotēs. vñ h oipotētia: cūctipotētia: ipotētia

Potentatus a potens dr̄ hec potētatus tus tui.i. potētia vel potestas dīatoris: opus preualidū.

Potestas a possū dr̄ h ptās tis.i. qd̄ q̄s pōt: ꝛ id p qd̄ q̄s pōt: ꝛ ille q̄ pōt. vñ potestatiu⁹ ua uū.i. potēs: vl̄ q̄ vl̄ dign⁹ ptāte s3 Hu. Pap. vō dicit: Ptās dr̄ qd̄ patuit illi q̄cq̄d velit. Ptās ab eo qd̄ ē posse nomē accepit. ꝛ vt dr̄ i Grecis. Si recte dicas solet eē potētia sani. Dicq3 ptātē digni. da posse cui vis. Et scias q̄ sic substātiuū recepit adiectiuū: vt bon⁹ bō: ita h vbū sū: vt su3 bōus ꝛ sumus boni: ita q̄ nullū aliō substātiuū ē ibi necessariū. ꝛ h in pria ꝛ in scd̄a psona sed nō in tertia. Uñ pōt dici. ego ptās sū bonus: ita q̄ adiectiuū recipiat verbū tm̄ rōne suppositi ɔsignati. s3 in tertia psona male dr̄. Ptās est bonus: q2 verbū tertie psone non h3 in se suppositū finitū. Ptātes ēt vt dicit Gre. vocantur hi angeli q̄ hoc potētius ceteris in suo ordine receperūt vt eor̄ ditioni virtutes aduerse subiecte sint quor̄ ptāte refrenant ne corda hoīum tentare preualeāt q̄tū volunt.

Potio hec potatio. ꝛ hec potio onis p syncopā dr̄. ꝛ est potio idē qd̄ potatio vel ɔfectio ex vino ꝛ herbis. vel medicina q2 potat: ꝛ dr̄ a poto tas taui tatū. ꝛ a potio dr̄ potiono nas vel potionor naris.i. potionē dare.

Potiono nas. in potio est.

Potior tiris dr̄ a potis tis noīe. ꝛ est potiri frui vti. ꝛ ɔstruit cū actō gtō ꝛ ablō: vt potior illi⁹ rei. vel illā rē. vel illa re: ꝛ ꝛ iuenit s3 antiquos s3 tertiā ꝛ q̄rtā ɔiugationē potior tiris vel poteris. s3 in ifinitiuo s3 q̄rtā iuenit potiri. supi.i tiū potitū desinit penul. pdu. Impotit⁹ ta tū sic dicit Pris. Apō tm̄ modernos ē tm̄ q̄rte ɔiugatiōis. Itē potior ē cōparatiuū de potis s3 vocē. q2 significatio mutat. vide i potis

Potis ge. cōis: ꝛ hec pote. possibil vel potēs. ꝛ cōpat vt potior sim⁹. ꝛ hec cōpatio ē tm̄ s3 vocē. q2 significatio mutat.

potior eni ꝛ potissimus.i. melior ꝛ optim⁹. vñ potissime aduer. ꝛ potissime qn̄q3 pōit p maxie vel pcipue sm̄ Hug. Pap. vō dicit: Potior melior supior: altior: valētior.

Potissimus ma mū: in potis vide.

Potisso a poto tas dr̄ potisso sas saui sare.i. frequēter ꝛ potū bibere: ꝛ in eodē sensu dicebat antiq̄tus: potasso potassas.

Poto tas taui tare.i. potū dare. vñ in psal. Potauerūt me aceto. ꝛ potare.i. bibē. Et nota q̄ sup. eius syncopat ꝛ dr̄ potū tu. ꝛ sepi⁹ iuenit syncopatū q̄3 integr̄. vñ verbalia ꝛ pticipialia ab eis formata iueniunt ēt sepi⁹ syncopata q̄3 integra vt hic potator vel potor: ꝛ hic potatorius ria riū vel potarius ria riū. ꝛ hec potatrix vel potrix. vñ hec potatricula le: vl̄ potricula le di. ꝛ potatus ta tū: ꝛ h potatus tus. ꝛ h pot⁹ tus tui. actus vl̄ passio potādi vel qd̄ itra calicē dat. Itē a poto tas potito tas frequē. Poto cōpoīt vt cōpoto tas.i. sil' cū alio potare: epoto tas.i. valde potare vel ex toto: repoto tas.i. iter̄ potare vl̄ retro. Poto p dare potū cū oībus suis cōposit actiuū ē. s3 p bibere ē neutrū. ꝛ pdu. po. vñ Oui. Euomit epotas dira caribdis aquas: ꝛ vt dicit q̄dā: Bibere est nature: potare vero luxurie est. 224

Potomiū mij: est nauigiū fluuiale tardū ꝛ graue qd̄ non nisi remigio pgredi pōt hic ēt traiectus dr̄ extēsus. est eni lat⁹.

Potor toris: in poto tas est.

Potuerint est pti pfecti tpis ꝛ modi subiūctiui de possu3 tes. vel pōt etiā esse futur̄ subiūctiui: vt quū potuero ris rit rimus ritis rint. de hoc vide in possum tis.

Potus ta tū. vel hic potus tus tui. vide in poto tas sm̄ Hu. ꝛ Pap. etiā dicit. Potus pro potatus p syncopā pticipiu3.s. potus ta tū. ꝛ hic potus tus tui nomen.

P ante R

Pragma matis ge. neu.i. cā. vñ pragmaticus ca cū.i. causatiu⁹ vel causidic⁹ s3 Hu. Pap. vō dicit. Pragma grece: latie cā dr̄. vñ ꝛ pragmatica dicūr negocia ꝛ actor cār̄ ꝛ negociorū pragmaticus nominatur.

Prādeo a prādiū dr̄ prādeo des di vel prāsus su3 dere.i. prādiū sumere: in tertia hora comedere Et cōponit vt cōprandeo des di vel cōprāsus su3. ꝛ est neu. cū oībus suis cōpositis: ꝛ facit ptm̄ in prādi vel in prāsus su3 ꝛ sup. in prāsu3 sm̄ Hug. ꝛ vt dicit Pap. prandeo est neutrum nisi in tertia prandet. vñ Pris. Prandet olus. vide in pransus.

Prandeū dei: q̄dā sona ad prandeum dicitur.

Prandi est ptm̄ de prandeo des.

Prandiū a paro ras deriuat hic paratus tus tui. ꝛ hinc hoc prandiū dij. q̄si paratū ab apparatu edendi: q2 plura in mane parant q̄3 in sero ad comedēdū. ꝛ olim pprie dicebātur prandia oīum militū.s. cibus ante pugnā q̄si cito paratū s3 nunc dr̄ comestio in tertia. vñ hoc prandiolū li dimi.

Pransito tas. vide in pranso sas. ꝛ cor.si.

Pranso sas.i. frequenter prandeo verbū frequē. de prandeo des: a quo pransito tas: aliud frequen.

Pransoriū a prandeo des dr̄ hoc pransoriū rij: domus vel locus vbi prandetur.

Prāsus sa sū accipit actiue.i. q̄ prādet. ꝛ tūc dscēdit a prādeo des di vel prāsus sū. Itē accipit passiue prāsus.i. comest⁹: ɔsūptus. ꝛ tūc descēdit a passiuo istius vbi qd̄ iuenit i tertia psona.s. prādet prādebat prāsus ē vel fuit. Silr̄ itelligē d oib⁹ verbis neu. q̄ hñt passiuū i tertia psona.s. q̄ eor̄ pticipia pti tpis pñt accipi actiue vl̄ passiue. Qñ āt accipiūtur actiue. pticipia sūt neutror̄. cū vō passiue sē pticipia passiuor̄. Prāsus cōpoīt vt iprāsus.i. nō comestus vl̄ nō prāsus. q̄.s. nō comedit vel nō prādet. Quidā tm̄ dicūt q̄ hmōi pticipia in prima ꝛ scd̄a psona signant actionem: in tertia signant actionem ꝛ passionem: vide in iuratus ta tum.

Prasis vl̄ prasū grece latie dr̄ viriō. vñ prasis dr̄ creta viridis

Prasius a prasin dicitur prasius sia siuum.i. viridis. ꝛ hic prasius sij: quidam lapis viridis.

Pratellum li dimi. paruum pratum.

Pratulum li dimi. paruum pratum.

Pratensis in pratum vide.
Pratū a pratus ta tū dr̄ h̄ pratū ti: q̄si paratū: q2 paruū exigit laborē culture. vñ h̄ pratellū ꝛ h̄ pratulū li dimi. ꝛ h̄ ꝛ hęc pratēsis ꝛ hoc se: ꝛ hoc pratū ti qōdā castrū: q2 herba pratensi abūdet: vel q2 in prato fuerit ꝯstructum. vñ hic ꝛ hęc pratensis ꝛ hoc se: nomen gentile est.
Prauicors dis in prauus exponif.
Prauus ua uū. i. malus puersus: s3 malus nāt. prauus exercitio ꝛ vsu: ꝛ cōpaꝛ prauior ssimus. vñ praue fius ssime aduer. ꝛ h̄ prauitas tis: ꝛ prauo uas. i. prauū facere. Et cōponiꝛ vt deprauo uas. i. valde prauare. ꝛ ē actiuū cū oib⁹ suis cōpositis: ꝛ pdu. hāc syl. pra. vñ qdā: Opto placere bonis prauis odiosus hri. Quis nisi sit prauis nemo placere pōt. Prauus cōponiꝛ cū cor: ꝛ dr̄ hic ꝛ h̄ ꝛ h̄ prauicors cordis. ge. ois: sicut vnicors ꝯcors secors ꝛ silia. Et dr̄ prauicors vir prau⁹ corde vel praui cordis. Eccles. iij. ca. Prauicors i illis scandalizabit ꝛc̄. vel s3 aliā lr̄az prauicordis ꝛ cor. ui prauicors
Preambulus. a pambulo las dr̄ pambulus la lū. i. anteambulans: qd etiā substantiue potest poni.
Prebenda a pbeo bes dr̄ hęc pbēda de. vñ pręhendarius ria riū: qd ptinet ad pbendā. ꝛ hic pbendarius rij qui dat pręhendam: vel potius qui recepit.
Prę pendicula le dimi. pua pręhenda.
Prebendula le dimi. pua pręhenda.
Pręheo a prę ꝛ habeo cōponiꝛ pręheo bes bui bitū. i. dare.
Pręcabundus in pręcor est.
Pręcapio. ex prę ꝛ capio cōponiꝛ pręcapio pis. i. ante capio. i quo sensu inuenitur pręcipio pis.
Pręcarius a pce dr̄ pcarius ria riū. i. pcabilis. vel pcariū dr̄ qd pce obtineꝛ: q̄si pcadiū: q2 pce audiꝛ: ꝛ vꝛ potius ety. q̄3 cōpositio. vñ pcarie aduer. i. pcabilr̄: vl̄ p pces. ꝛ p eo sepe inueniꝛ pcario. vñ Terētius in eunucho. Jā vel pcario fac tardius: fm Aug. Pap. vō dicit: pcariū est cū pce. creditor rogaꝛ ꝛ pmittit debitorē in possessionē fūdi sibi obligati demorari: fructus cape: dictū q̄si pcadiū: q2 pce audiꝛ.
Pręcator a pcor caris dr̄ h̄ pcator toris: ꝛ or in rix conuersa dr̄ h̄ pcatrix cis. vñ Aug⁹: Adhibe pcatores. i. rogatores ꝛ pdu. penul. tam in ntō q̄3 in gtō.
Pręcatorius ria riū. in pcor caris vide.
Pręcaueo caues caui. i. ante vel prę alijs cauere. verbū actiuū a prę ꝛ caueo ues cōponiꝛ. ꝛ cor. ca. Gen. vij. Pręcauens i futurum. vide in caueo.
Pręcedo dis cessi sū dere. i. an̄ ire. ex p ꝛ cedo dis cessi cōpōiꝛ ꝛ qs dr̄ aliqd pcedere q̄tuor modis. s. eternitate: ꝛ sic de⁹ pcedit oia. Jtē tpe: vt flos fructū. Jtē electiōe. vt fruct⁹ pcedit florē. Jtē origie: vt son⁹ pcedit cātū. vñ diꝛ Aug. i. xij. li. ꝯfes. ca. viij. g. Quū vō diꝛ Jnforme deide formatū nō ē absurdū si mō idone⁹. itellige qs pcedit eternitate. sic deus oia ꝛ i oib⁹: tpe: sic flos fructū. electiōe sic fruct⁹ florē origie sic son⁹ cātū: q2 nō cātus formaꝛ vt sonus sit s3 sonus formaꝛ vt cātus sit. est aūt cantus formatus sonus.
Pręcello lis pculi vel pcellui pręculsū3 vel pcelsū3 pcellere. i. superare. ꝛ cōponiꝛ a prę ꝛ cello.
Pręcendo a prę ꝛ candeo des cōponiꝛ pręcēdo dis. i. ante vel valde accendeꝛ: vide in candeo des.
Pręcentor a pcino nis dr̄ hic pcentor toris: q̄ in ecclesia vocē pmittit in cantu. s. principalis cantor. ꝛ d3 scribi p e ꝛ non p i: q2 formaꝛ a precētu supi. u mutato in or.
Pręcentus. a pręcentor dr̄ hic pręcentus tus tui. i. dignitas vl̄ potestas pręcentoris.
Pręceps. Caput cōponiꝛ cū prę ꝛ dr̄ pceps tis ge. ois q̄ cadit capite inclinato ꝛ corpore sequente. ꝛ cor. penul. gti. preceps etia3 dr̄ vt homo oia sine mō ꝛ cū periculo faciens. ꝛ facit gtūs pluralis pręcipitum.
Pręceptor a pręcipio is dr̄. vt hic pręceptor oris. ꝛ hic pręceptus tus tui. ꝛ pręceptorius ria riū quod pręcipiꝛ.
Pręceptū a pcipio pis deriuaꝛ. vt h̄ pceptū ti. Et s3 Pap. pcepta sunt q̄ an aliqd faciēdū sit aut nō faciēdū docēt. Et sciās q pcepta decalogi sūt decē q̄ in his vsibus ꝯtineꝛ. Jdo la sperne. dei nō sit tibi nomē inane. Sabbata sanctifices: habeas in honore parētes. Non occisor eris: mechus: fur: testis iniquus. Non alij nuptā. nec rem cupias alienam. Numerus istoꝝ pceptoꝝ sic accipi pōt. Pria tria pcepta q̄ fuerūt scripta i pma tabula lapidea ordināt nos ad deū. Ordiaꝛ āt hō ad deū triplr̄. Uno mō p meditationē cordis. vt dr̄ in Psal. Uacate ꝛ videte q2 ego sū3 de⁹. ꝛ ad h̄ dirigit tertiū pceptū. s. sctificatio sabbati quo aliqd tps dputaꝛ ad vocādū diuinis cessando ab oib⁹ q̄ h̄ ociū pturbare possent. Alio mō p reuerētiā oris. qd fit quū de⁹ laudaꝛ ꝛ nomē ei⁹ cū reuerētia teneꝛ. Et q2 prio occurrit irreuerētia nois diuini vitare q̄3 laudes dbitas deo reddē. iō i scdo pcepto pōiꝛ. nō assumas nomē dei tui inanū. tertio mō vt in ope seruitiū debitū exhibeaꝛ qd latria dr̄. ad cui⁹ actū pmū pceptū ordiaꝛ simplr̄ p prohibitionē ꝯrij. Ad proximū āt hō duplr̄ ordiaꝛ. vno mō vt bñficiū ei ipediaꝛ. Luce. vj. Que vultis vt faciāt vobis hoies ꝛ vos eadē facite ill̄ qd maxie parētibus faciēdū ē. vñ in prio pręcepto scde tabule honor parētū pcipiꝛ. i quo itelligiꝛ oē bñficiū proxio adhibēdū. Honor āt iste nō solū attēdiꝛ in reuerētia s3 i administratiōe eoꝝ q̄ sūt corpi necessaria sic dixi in honoro as. Alio mō vt pxio nocumētū nō iferaꝛ s3 illō Thob. iiij. Qd ab alio oderis tibi fieri. vide ne alteri tu aliqñ feceris. ꝛ ad h̄ ptinēt sex pcepta q̄ sequunꝛ. q̄ sic ordinātur. Nocumētū nāq3 triplr̄ pōt pxio iferri. Prio q̄tū ad cor. ꝛ sic st duo pcepta vltia. s. nō desiderabis vxorē proximi tui. ꝛ nō ꝯcupisces domū proximi tui ꝛc̄. Et prohibeꝛ h̄ volūtas iniuriandi. ꝛ pcipue illa volūtas q̄ est cupiditas q̄ est radix oiu3 maloꝝ. Et pmo prohibetur cupiditas aliene rei. q̄ ē ꝯiuncta q̄si idē corpus secū. vt vxor. Scdo volūtas aliene rei. q̄ est nō eadē caro cū hoie. s3 ext̄ cū cū dr̄. nō domū nō agꝛ q̄tu3 ad res imobiles. nō seruū. nō ancillā. nō bouē ꝛc̄. q̄tu3 ad res mobiles. Jtē nocumētū iferri pōt proxio ore vel vbo. ꝛ h̄ prohibeꝛ q̄nto pcepto. s. nō loq̄ris ꝯ proximū tuū falsu3 testimoniū timore. rācore. amore. munere. ꝛ h̄ i pcepto prohibeꝛ negatio. detractio. obiurgatio ꝛ oia hmōi. Jtē tertio iferri pōt nocumētū pxio in ope. ꝛ h̄ triplr̄. Jn se vel i psonā ppriā. ꝛ h̄ prohibeꝛ cū dr̄. Nō occides. Uel in suos. ꝛ h̄ prohibeꝛ cū dr̄. Nō mechaberis. Magnū eni nocumētū reputat sibi vir qñ qs accedit ad vxorē suā. q2 nō hn̄ cū socijs regna venusq3 manēt. Uel i sua. ꝛ h̄ prohibeꝛ cū dr̄. nō furaberis. i. rem alienam nō vsurpabis vsura: rapina: furto. fraude violētia. Et scias q pctā q̄ cōmittuꝛ i proximo sūt pēsanda p se s3 nocumēta q̄ proxio iferuntꝛ q2 ex hoc hñt rōne culpe. Tāto āt ē maius nocumētū q̄to maius bonū cōmittiꝛ. Qū āt sit triplex bonū hois. s. bonū aīe ꝛ bonū corpis. ꝛ bonū exterioꝝ reꝝ. Bonū āt aīe qd ē maximū. nō pōt alicui ab alio tolli nisi occasionalr̄. puta p malā psuasionē. q̄ necessitatē nō ifert. S3 alia duo bōa. s. corpis ꝛ exterioꝝ reꝝ pñt ab alio violēter auferri. s3 q2 bonū corpis pręeminet bono exterioꝝ reꝝ. sp g̃uiora sūt pctā qb⁹ iferꝛ nocumētū corpi q̄3 ea qb⁹ iferꝛ nocumētū exteriorib⁹ reb⁹. vñ inter cetera pctā q̄ fiūt i proximū. homicidiū g̃ui⁹ ē p qd tolliꝛ proximi vita iā in actu exñs. Cōsequēter āt adulteriu3 qd ē ꝯ debitū ordinē gñatōis hūane p quē est introitus ad vitā. Cōsequēter āt st exteriora bōa iter q̄ fama pemiet diuitijs eo q propīquior est spūalibus bōis. vñ dr̄ Prouer. xxij. Meli⁹ est nomē bonū q̄3 diuitie multe. ꝛ iō dtractio s3 suū gen⁹ est magis pctm̄ q̄3 furtū. min⁹ tñ q̄3 homicidiū vl̄ adulteriū. S3 pōt q̄ri an fuit necessariū legē scriptā ꝛ maxie ista decē pcepta tradi: Ad h̄ dico q necessariū fuit ea q̄ nālis dictat rō q̄ diir ad legē nature ptinere pplo in pceptum dari pp q̄tuor rōnes. Prio q2 p ꝯriā ꝯsuetudinē multi in pctm̄ pcipitabanꝛ. nā apd multos rō nālis i q̄ scripta erat obtenebrata erat. Scdo. q2 etsi in aliquibus vigebat rō. tñ amor boni in eis deficiebat vñ q̄dā coactiōe legis obligatorie ad bonū iducēdi erāt. Tertio vt ad opa virtutis non solū nā iclīaret. s3 ēt reuerētia diuini iperij. Quarto vt magis memorie tenerēt ꝛ frequētius in cogitatiōe versarenꝛ.

Et si dicas scripturā vr̄ esse īuēta ad succurrendū labilitati memorie. ſʒ alia p̄cepta legis q̄ nō sunt ita scripta in corde hoīs sicut iudicialia ⁊ cerimōialia faciliꝰ poterāt obliuioni tradi: ḡ ea magis debuerūt in tabulis lapideis scribi. Dico p̄cepta iudicialia ⁊ cerimonialia erāt mutabilia fʒ diuersos status ⁊ ꝯditiones hoīuʒ. ſʒ p̄cepta legis nature imobiliter ꝑmāsura erāt in cuiꝰ signū in tabulis lapideis deus ea scribi voluit. Hic nota ꝙ Augꝰ in li. de doctrina xp̄iana dicit. Totā magnitudinē ⁊ amplitudinē diuinaꝝ eloq̄oꝝ possidet charitas q̄ deū p̄ximūq; diligimus q̄ radix est oium bonoꝝ. Si ḡ nō vacat oēs paginas ꝑscrutari. ⁊ oīa inuolucra sermonū euoluere tene charitatē vbi pēdēt oīa: q̄ perfectio est ⁊ finis oīuʒ. Itē Augꝰ de laude diuinaꝝ scripturarū dicit. Ille tenet ⁊ qḋ latet ⁊ qḋ pʒ in diuinis codicibꝰ q̄ charitatē seruat ī moribus. q̄ ḋr Math. xxij. In duobus mādatis. s. ī dilectōe dei ⁊ p̄rimi tota lex pēdet ⁊ pp̄he. Fulgētius ēt dicit in sermōe Stephani. Charitas oīuʒ fons est ⁊ origo bonoꝝ: munimē egregiū: via q̄ ducit ad celū: in q̄ q̄ ambulat nō errare poterit nec timere: ipsa dirigit. ipsa ꝓtegit: ipsa ꝑducit vide in curiositas. Et si dicas si diuina eloq̄a oīa in charitate ꝯtinenť. videtur igiť ꝙ ꝑlixitas sacre scripture sit supflua. R̄ndeo ꝙ ꝯtinenť oīa diuina eloq̄a in p̄cepto charitatis sicut in radice. sed oportuit ꝑ ramos distingui. Et scias ꝙ ꝯsuetudo nō pōt tollere ius nāle siue diuinū. i. p̄cepta p̄dicta: sicut dixi in ꝯsuetudo.

Preceptus in preceptor est.

Preces a p̄cor aris ḋr: vt h̄ prex cis: he p̄ces: haꝝ precū: ſʒ nūs singularis nō est in vsu: ⁊ cor. pre. vide in Achilles

Precidaneus nea neū. i. aptus ad p̄dicēdū. ⁊ ḋr a p̄cido dis.

Precido dis di dere cisuʒ. i. antecedere: ⁊ cōponiť a pre ⁊ cedo dis cecidi: ⁊ ꝑducit ci vbiq;. Item precido dis precidi dere supi. caret. i. ante cadere. vel in anterioreʒ ꝑtē: ⁊ cor. ci vbiq; ⁊ tunc cōponiť a cado dis cecidi.

Precinium ni. i. laus alicuius rei: vel laus antecedens. ⁊ ḋr a precino nis.

Precino nis precinui centū. i. valde canere vel ante: ⁊ cor. ci. ⁊ componiť a pre ⁊ cano nis.

Precior. a preciū ḋr precior aris deponētale. i. existimare: ⁊ cōponitur vt apprecior aris: deprecior aris. ⁊ est precior deponē. cū suis cōpositis. Antiqui tñ dicebant precio cias. ⁊ appꝛecio cias in actiuo genere.

Preciosus. a preciū deriuať preciosus sa suʒ. multū preciū valens. vnde preciosi lapides dicti sunt q̄ care valēt: siue q̄ a vilibus discerni pn̄t siue q̄ rari sūt. Oē enī qḋ raꝝ ē magnū ⁊ p̄ciosuʒ vocať. vn̄ in p̄mo Regū. iij. ca. ḋr. Sermo domini erat p̄ciosus. i. rarus. Preciosus cōpať p̄ciosior simꝰ. vn̄ preciose sius sime. aduer. ⁊ hec preciositas tatis.

Precipitiū tij p̄rupta fossa vel rupes: ⁊ ḋr a preceps.

Precipio. a pre ⁊ capio pis cōponiť precipio pi ceptū. i. p̄ceptū dare. Item inueniť p̄capio pis fiť ex pre ⁊ capio ⁊ retinet a. ⁊ est precape antecapere in quo sensu inuenitur etiam precipio pis. ⁊ cor. ci. vel ca.

Precipito tas tare taui verbū actiuū. i. precipitio aliq̄d obruere. ⁊ dicitur a preceps tis ⁊ cor. pi.

Precipuus. i. maximus primus singularis senior fm̄ Papiaʒ. Inde precipue aduerbium.

Precisio. a precisus si addita o fit hec p̄cisio onis q̄si ante cisio. Itē precisio est quidā color vide in quarta parte in tractatu de coloribus rhetoricis.

Preciuum. a prex cis ḋr hoc preciū cij: q̄ cū prece solet dari: vľ preciū cōponiť a pre ⁊ do das vel vicis q̄si predatū vel q̄si p̄euiciū q̄ prius datur vt pro eius vice qḋ petiť habeať. vn̄ hoc preciolū li diminutiuum.

Preclius. i. inclitus. valde gl'iosus. Nā grece cleos ḋr latine gl'ia fm̄ Papi. Hu. ꝟo dicit: a precluo is ḋr h̄ ⁊ h̄ preclius huius preclius. i. celri⁊us nobilis valde fulgens: ⁊ ꝑdu. cli.

Precluo is: in cluo is exponiť.

Preco a p̄cino nis ḋr h̄ preco onis q̄ quodā p̄conatu aliq̄d annūciat: ⁊ p̄co ēt ḋr mercator q̄ quodā p̄conatu inuitat ad merces suas emēdas. vn̄ h̄ p̄conatꝰ tus tui talis annūciatio

Precocia. a p̄coquo q̄s deriuať h̄ p̄cocia cie genꝰ vini vľ vuarū q̄si p̄coqua q̄ añ alias sole coq̄ť ⁊ citius ad maturitatē venit Et eadē ḋr p̄coqua q̄ ⁊ h̄ p̄cox cis. ſʒ a grecis ḋr lageos q̄ velocius currat ad maturitatē vt lepus. Et pōt declinare mobilr̄ p̄coquꝰ q̄ quū fʒ Hu. Pap. ꝟo diť. Precocie gentis vuaꝝ dicte q̄si p̄coque q̄ ante alias maturescant.

Preconatus in preco est.

Preconiū. a p̄co ḋr h̄ p̄coniū nij: ⁊ h̄ p̄conatus tus tui. i. annūciatio p̄conis. Itē p̄coniū ḋr laus vel annunciatio laudis. Poniť ēt q̄nq; simplr̄ pro annūciatione ſʒ ꝓprie in bono.

Precontrecto ctas in tracto tas est.

Precoquus qua quū in precocia exponitur ⁊ cor. co. 225

Precor caris catus sū cari. i. rogare vn̄ p̄catoriꝰ ria riū. ⁊ h̄ ⁊ h̄ p̄cabiľ ⁊ h̄ le. ⁊ p̄cabūdus da dū filis p̄cāti q̄si ad p̄cādū habilis. Precor cōpōiť vt dep̄cor p̄caris: iprecor caris. ⁊ ē p̄cor deponē. cū oībus suis cōpositis. ⁊ cor. hāc syl. pre.

Precordia pre cōponiť cū cor ⁊ ḋr h̄ p̄cordiū dij qḋdā intestinū q̄ presit cordi. vn̄ h̄ ⁊ h̄ p̄cordialis ⁊ h̄ le qḋ q̄nq; ponitur pro itimo secretoq; ⁊ familiari fm̄ Hu. Isidorus ꝟo dicit Precordia sunt loca cordi vicina quibus sensus ꝑcipiť dicta sic q̄ ibi sit principiū cordis ⁊ cogitationis.

Precox cis in precocia vide.

Precurro ris ex pre ⁊ curro cōponiť ⁊ geminat p̄tm̄ precurro precucurri precursum.

Preda de est de vicinis ⁊ ꝯfederatis: rapina de hostibus. vel p̄da de tota p̄ria: rapina de ꝑte. Itē p̄da ex hoste est. Lucrū ex negociatione. Cōpendiū proprie ex pondere.

Predanus na nū. i. de prelio exriis: ⁊ ḋr a prediū. vn̄ Ambrosius. Inter cōuiuia predanas epulas ructantē.

Predestino nas naui nare a pre ⁊ destino nas cōponiť ⁊ est p̄destiare añ vel ab eterno destiare: p̄uidē p̄scire ſʒ p̄sciūť boī ⁊ mali: p̄destināť tm̄ boī fm̄ Hu. ⁊ cor. sti. Hic nota ꝙ p̄destinatio ē p̄patio gr̄e in p̄nti ⁊ gl'ie in futuro. Sʒ ꝯsueuit q̄ri an hi q̄ apḋ deū magni sūt meriti obtiere aliq̄n possint ēt q̄ nō sūt p̄destinata. Ad h̄ r̄ndet Gre. in p̄mo Dialo. Obtinere nequaq; pn̄t q̄ nō fuerūt p̄destinata vt p̄cibꝰ obtineanť. Nā ipsa quoq; perennis regni p̄destiatio ita ē ab oīpotēti deo disposita: vt ad h̄ electi ex labore ꝑueniāt q̄tenꝰ postulādo mereanť accipe qḋ eis oīpotēs deus añ secula disposuit donare. Itē scias ꝙ numerus p̄destinatoꝝ certꝰ est a deo. ſʒ īcertus a nobis. nec tñ ista certitudo necessitatē saluādis īponit vt ⁊ dicit Boe. Quāuis cāʒ tāte dispositionis ignores: tñ q̄n bonus mundi rector tpat: recte fieri cuncta ne dubites. Quicquid enim circa spem videas geri rebus quidem rectus est ordo. opinioni vero tue peruersa cōfusio. vide in prescio. ⁊ in scribo. ⁊ in charitas.

Prediatus. a predium ḋr hic prediatus ti deus prediorum. s. Saturnus vt dicunt.

Predico cas caui care cōponiť a p̄ ⁊ dico cas ⁊ est p̄dicare admonere vel annūciare bona. vt ego p̄dico q̄si pre. i. sup alia bona enūcio. vn̄ trāsumptū est h̄ vocabulū in logica quiʒ ḋr Genus predicať de specie: species p̄dicať de suo indiuiduo. i. enūciať vel inheret. ⁊ hinc verbalia ⁊ cor. di.

Prediolū li dimi. paruū p̄ediū.

Preditus ta tū. i. p̄dijs datus vľ pre alijs ditatus. ⁊ ḋr a praedis. vel p̄ditꝰ ḋr a p̄do dis qḋ ē p̄ alijs dare. Et ē p̄ditus fm̄ Pap. sublimatus ornatꝰ clarus p̄clarus antepositus: ⁊ cor. di. vn̄ Theodolus Preditꝰ igenio decorauit menia tēplo.

Prediū. a preda ḋr h̄ p̄dium dij. i. possessio villa ager sed proprie allodiū: ⁊ ḋr p̄diū a preda q̄ antiq̄ agros quos bello ceperāt. predo noīe vocabāt. vel prediū ḋr. q̄ ex oībus p̄ribus patrisfamilias preuidetur. i. apparet. vn̄ ḋr prediū q̄si preuidiū: vel prediū ḋr q̄si pre alijs ditans a pre ⁊ dis ditis qḋ est diues. ſʒ potius est etymologia q̄ȝ cōpositio.

Predo dis predidi tū dere. i. pre alijs dare honorare p̄rogare. preponere. ornare. ⁊ cōponiť a pre ⁊ do das.

Predo onis maſ. ge. i. raptor ⁊ ḋr a preda vt dicit Pap. Predo vel predus ḋr qui predā habet vel scit.

Predor daris datus sū; τ ōr a preda. τ est p̄dari predā facere dissipare. vñ hic predator τ p̄datorius ria riū. τ predabūdus da dū: babilis ad p̄dandū: vel filis predanti τ hic τ hec p̄dalis τ hoc le. τ predat⁹ ta tū qđ accipiť in passiua significatiōe fm q̄ antiqui dicebant predo das: τ cōponiť vt impredatus ta tum. Predor cōponiť cōpredor daris: depredor daris: τ ē deponentale cū suis ɔpositis: τ ɔstruiť cū actō: τ p̄du. pre. vñ Hora. in epi. Singula de vobis anni p̄dant euntes.

Prefatio a prefatus ta tū: p̄fati addita o fit hec p̄fatio onis: τ accipit τ sonū de c. τ est hec p̄fatio fm Hug. plogus prelocutio. vñ in missa dr̄ p̄fatio: q2 pcediť añ sacrm corpis τ sanguinis xp̄i. Pap. ṽo dicit. Prefatio plocutio librorum que ante omnē narrationē fit ad instruendas audientiū aures ad quod aptať dicta p̄fatio: q̄si prelocutio. i. prima locutio.

Prefaciuncula le dimi. parue prefatio.

Prefat⁹ ta tū. i. añ locut⁹: a prefor faris qđ ē añ loq̄ τ p̄du. fa.

Prefectura re. in prefectus est.

Prefect⁹ a prefacio cis dr̄ hic prefect⁹ ti. i. alijs prepositꝰ τ dignitatē designat. vñ hec prefectura re ei⁹ dignitas. τ prefectori⁹ ria riū: qđ ad prefectū pertinet. τ ē idē prefect⁹ qđ pretor.

Prefica ce: cōis ge. i. sacerdos q̄ incipiebat cātus τ preerat plāgentibus. τ diciť a preficio cis.

Preficio cis prefeci prefectū. i. prepono. vñ verbaliā. τ cor. fi τ cōponiť a pre τ facio cis.

Prefoco cas caui care. i. pstringere: strāgulare quasi fauces ab interiori pte capere τ stringere. τ est verbū actiuum: τ cōponiť a pre τ faux cis: τ p̄ducit so. vñ Oui. in ibim. Profocent aienoria mella vid. vide in suffoco.

Prefori⁹. i. ante ostiū fm Papiam.

Pregno nas naui nare. i. grauidare. vñ pregnās tis pticipium Inueniť ēt pregnās p grauida. s3 pregnās ē q̄ cōcepit. grauida quā vter grauid⁹ primā ptui ondit. Et cōponiť vt impregno nas: repregno nas. τ est actiuū cū suis cōpositis.

Pregredior deris pregressus sū; pregredi. i. precedere: p̄ire: qđ τ pregradior deris inueniť. τ cōponiť vtrūq3 a pre τ gradior.

Prebendo dis est verbū simplex. τ est eiusdē significatiōis cū prendo dis. s3 b3 h post e: τ facit preteritū sine geminatione: sicut prebendo prebendi: τ supinū prebēsum. τ cōponiť apprebendo dis: cōprebendo dis: deprebendo dis: reprebēdo dis. τ est actiuū prebendo cu3 oibus suis cōpositis. τ facit preteritum in di: τ supi. in sum.

Preiudiciū. a preiudico cas dr̄ hoc preiudiciū cij. τ ē preiudiciū cause ipedimētū q̄si supra alia iudiciū. i. dānatio alioꝝ. vn de Serui⁹ in cōmento sup Uirgiliū. Quicq̄d fit preter nāz nō affert preiudiciū generalitate. vñ preiudiciū. i. precedens iudiciū. vñ. i. ep̄la ad Thi. ca. v. Nihil faciās sine p̄iudicio. i. sine precedenti iudicio in alterā partē declinando.

Preiudico cas caui ex pre τ iudico cas cōponiť. τ est preiudicare pre alijs iudicare. i. iudiciū alioꝝ deprimere τ dānare: quasi superiudicare. τ est actiuum.

Preliares dies sunt dbus fas est hostē bello lacesser: sicut in ii. Reg. legiť: tpe quo reges solebant ad bella procedere.

Prelibo bas baui batū bare. a pre τ libo bas. τ est prelibare precōtingere. pregustare: vel ante sacrificare: leuiter tangere partem gustare. τ p̄ducit li.

Prelido dis di a pre τ ledo dis cōponiť. i. añ ledere. τ p̄ducit li. τ facit preteritū prelisi: τ supinū prelisum.

Preligo gis legi lectum. i. ante legere ex pre τ lego gis componitur: τ cor. li.

Preliolū li: dimi. paruū prelium.

Preliū a premo mis deriuať hoc prelium lij q̄si ab imprimendo hostes. vel cōponiť a pre τ lue: q2 preliū pprie primus cōgressus dr̄. vel preliū ipe ɔflictus: bellū: ipsa guerra. vñ dicitū est Romani sepe victi sunt in prelio sed nunq̄ in bello q2 sepe in cōgressib⁹ vincebanť: vel in ipsis ɔflictibus sed nunq̄ in fine vel in guerra. Uel preliū cōponiť a pre τ ludo. vñ hoc preliolū li. dimi. τ prelior aris preliat⁹ sum: prelīari. i. bellare: preliū cōmittere vide in bellum.

Preludiū dij dr̄ qu⁹ lud⁹ añ maiorē fact⁹: τ dr̄ a p̄ludo p̄ludis.

Preludo dis. a pre τ ludo dis cōponiť preludo dis prelusi su τ ē preludere añ ludere: τ ppie añ maiorē ludū ludulū exercere. vñ Stati⁹ achilleidos. Tibi p̄ludit magn⁹ Achilles.

Prelū. a. premo mis dr̄ hoc prelū li: trabs qua vue calcantur quasi pressoriū latū τ est etymo. vel cōponiť a pre τ longū: q2 pre alijs est valde longū. vñ in plogo super pūerbia dicit Hiero. Sed statim de prelo purissime cōmēdata teste suum saporem seruauerūt. vide in pressorium.

Prelustris. a prelustro stras: qđ est pre alijs lustrare: τ diciť hic τ hec prelustris τ hoc stre. i. preclarus: nobilis altus: q̄ pre alijs oībus lustrať τ ambitur. τ p̄ducit lu.

Premineo nes nui. a pre τ măeo cōponiť. τ est preminere supgrādere: preualere: prestare: precellere. vñ preminēs tis ge. oīs: τ cōpať preminētior fim⁹. vñ preminētia tie: τ cor. mi.

Premiū. a premo mis dr̄ hoc premiū mij: q2 p premium premimus alios τ cōponiť a pre τ emo qđ est pre alijs emere. vel diciť a pre: τ muniū q̄si premuniū. i. pro officio datum q̄ aūt dicitur premiū q̄si pre alijs meuz. etymo. est.

Premo mis pressi pressū mere. i. stringere vel deprimere vel flectere. vñ pressim aduerbiū. i. strictū. Premo cōponiť vt apprimo mis: cōprimo mis. deprimo mis. iprimo mis. opprimo mis. reprimo mis. supprimo mis. Et ē premo actiuū cū oīb⁹ suis cōpositis τ corripit hāc syllabā pre. quā cōposita mutāt in pri. τ faciūt preteritū i ssi. τ supinū i ssu3. vñ Prudētius. Magna cadunt. inflata crepāt. tumefacta premuntur.

Prendidi dīsti in prendo vide.

Prēdo dis faciť ppe preteritū prēdi o in i ɔuersa. τ supinū prēsū. vñ Lucan⁹. Qđ prēderat besit. Inueniť tñ i diuina pagina i euāgelio Ioā. ca. xxi. Nihil prēdiderūt. Idē. Afferte de piscib⁹ quos prēdidistis nūc. S3 hoc nō ē regulare. nā nullū vbū tertie ɔiugatiōis b3 finalē geminationē i preterito. nisi sit cōpositū a do das. prēdo āt nō ē cōpositū a do. imo ē simplex. Prēdo cōponiť vt apprēdo dis. cōprēdo dis. deprēdo dis. reprēdo dis. Hora. in. i. epi. Non tua laudabilia studia aut aliena reprēdes. τ ē actiuū prēdo cū oīb⁹ suis cōpositis τ faciť preteritū i di. τ supinū i sū s3 Hu. τ istud tenēs grāmatici cōiter. Quidā tñ dicunt q̄ prendo dis componitur a do das τ facit prendidi prenditum.

Prenomen. a pre τ nomē cōponiť hoc prenomē minis. i. nomē quod imponiť alicui causa differētie vel causa amicicie. τ prenomē q2 preponitur proprio noī. vñ prenomino nas. i. prenole vocare. vel prenomē imponere.

Prepedio dis diui ditū dire. i. impedire vel deturpare. detastare. q̄si pre. i. ante predicā ponere. τ cōponitur prepedio a pre τ pedica ce. τ cor. pe.

Prepes. A prepeto tis qđ ē pre alijs petere deriuať hic τ hec prepes petis Prepetes dicitur q̄dā aues. Auiū eni q̄dā dicuntur oscines. q̄ ore τ cātu auguriū faciūt. vt coru⁹ cornix τ picus. Queda oir alites. q̄ futura volatu oñdēt videtur. vt aq̄la. accipiter. q̄ si auerse sūt ibi be oir q2 ibi bēdt. i. vetēt. si prospe prepetes. τ dicitur prepetes: q2 pre alijs petūtur ad anguria. vel dicitur prepetes. q2 oēs aues pre. i. pora petūt volātes. τ fm hoc q̄libet auis pōt dici prepes. Itē prepes dr̄ velox. q2 petat anteriora. S3 prope dr̄ prepes q2 pre pedibus alterā b3 velocitatē. vt auis. q̄ pre pedibus b3 velocitatem alarum. τ tunc componitur a pre et pes pedis. τ cor. penulti. genitiui prepes petis.

Prepolleo. A pre τ polleo les lui lere. i. valde pollere τ prefulgere. prestare. excellere. τ est neu. τ caret supi.

Prepos potis cōis ge. i. valde vel pre alijs potēs. a pre τ pos tis cōponitur. τ cor. penul. genitiui.

Prepositio. A prepono nis diciť prepositꝰ ta tū. prepositi addita o fit hec prepositio onis. i. antepositio. vñ prepositio dr̄ q̄dā ps oratiōis. q̄ alijs ptibus p appositionē τ cōpositionē prepōitur. Uide in tertia pte in tractatu de prepositione.

Prepositura re vide in prepositus.

Prepositus. A prepono nis dicitur hic prepositor toris. τ hic prepositus ti propriε in ecclesia. sed pretor in ciuitate. vnde hec prepositura re eius dignitas. Item a prepono nis preposi-

tus ꝑa tum. i. ante poſitus.

Prepꝛoperus ra rum in properus vide.

Preputiū tij. dicit̃ anterioꝛ pars pellis pꝛiapi: q̄ preputatur ⁊ preſcindit̃ iudeis. vnde preputiatus ta tū dicit̃ habēs ꝑputium pciſuꝫ: ſicꝫ iudei dicunt̃ ꝑputiati. vn̄ ꝑputio as. i. preputiū facere: pellē illā reſecare. ⁊ dicit̃ preputiū a preputio as qꝛ ē precidere preputiū. Preputiū ēt q̄ncꝫ dr̄ ipſe pꝛiapus. vn̄ preputiat⁹ dr̄ magnū habēs preputiū. i. pꝛiapū. Et preputiū aliqñ ponit̃ pro ipꝛeputiato q̄ hꝫ preputiū nō putatū: ſicut ſunt gētiles ⁊ oēs alij a iudeis: q̄ pp̄ h̄ a iudeis imūdi reputant̃. Iteꝫ preputia dicunt̃ pꝛimi fruct⁹: q̄ immūdi dicebant̃ ſicut preputiati. Unde preceptū fuit filijs iſrael Leui. xix. cum intrarent terrā promiſſionis: vt auferrent preputia arboꝛum quas plantarent.

Prerupt⁹ ta tū dr̄ ante ruptus: vel ab anterioꝛi pte rupt⁹: a p̄. ⁊ rūpo pis pi ptū. Itē ꝑruptus dicit̃ in alto poſit⁹: ꝑcepcer: celſus. ⁊ tūc dicit̃ ꝑrupt⁹ q̄ſi prapt⁹: qꝛ pre alijs in altū rapitur. Et ſcias q̄ rūpo facit ſupinū ruptū. vn̄ dirupt⁹ rūpt⁹ ꝑ p in vltima: ⁊ ſic penul. poſitiōe ꝑducit̃. ſed ruo facit rui rutum ſine p. vn̄ erutū. dirutū penul. coꝛ.

Pres. A prediū dr̄ h̄ praes. i. diues: q̄ſi predites: ⁊ ꝓpter q̄ multa hꝫ pꝛedia. Et praes dr̄ medi⁹ vel mediatoꝛ. ⁊ praes. i. fideiuſſoꝛ vl̄ obſides. ⁊ ſunt iſte ſignificatiōes tracte ex ꝑma. Diuites enī ſolēt eē mediatores iter aliquos ⁊ ſolēt eē fideiuſſores ⁊ obſides. Qꝛ āt dr̄ praes q̄ſi pre alijs diues ⁊ pre alijs diſtat: ethimo. ē. ⁊ ſcribit̃ ꝑ ae diphthōgū. Un̄ dic̄ Priſ. In aes diphthongū vnū maſculinū repit̃: vt praes dis.

Preſagiū. A pre ⁊ ſagio gis. i. diuinare cōponit̃ pſagio gis. i. ꝑdiuinare. vn̄ pſag⁹ ga gū. i. ꝑſcius futuroꝝ. ⁊ h̄ pſagiū gij. i. diuinatio futuroꝝ: ꝑſciētia vel annūciatio. ⁊ a pſag⁹ dr̄ pſago gas. ⁊ a pſagiū dr̄ pſagio as. i. pſagire. ⁊ producit ſa.

Preſagus ga gū in preſagiū vide. ⁊ producit ſa.

Preſbyter. a prebeo ⁊ iter cōponit̃ h̄ pſbyter teri. ⁊ dr̄ preſbyter q̄ſi prebēs iter. Et ſm̄ h̄ preſbyter eſt latinū. Uel preſbyter greci vocāt etatē ſenioꝛis: vn̄ dict⁹ ē pſbyter grece: qꝛ latine iterpretat̃ ſenioꝛ: nō mō pp̄ etatē ſiue ſenectutē: ſꝫ pp̄ honoꝛē ⁊ dignitatē quā accepit preſbyter vocat̃. vl̄ iō qꝛ illo vtit̃ officio: etſi nō etate tñ ſēſu ⁊ diſcretiōe ſenioꝛ pſbyter dꝫ eē. Iō āt preſbyteri ſacerdotes vocant̃: qꝛ ſacrū dant ſic̄ epiſcꝑ h̄ ſint ſacerdotes: tñ pōtificat⁹ apicē nō hñt: qꝛ nec criſmate frontē ſignāt: nec paclytū ſpiritū dāt: qd̄ ſolis debet̃ epis. vn̄ ⁊ apō veteres idē epi ⁊ pſbyteri fuerūt: qꝛ illō nomē ē dignitatis etatis ⁊ officij. Et a preſbyter dr̄ preſbytercul⁹ li diminutiuū. ⁊ h̄ pſbytera re. ⁊ pſbyteriſſa ſe vxoꝛ pſbyteri vl̄ ſacerdotiſſa. ⁊ h̄ preſbyterat⁹ tus tui: ⁊ h̄ pſbyteriū rij. i. officiū vel dignitas vl̄ oꝛdo pſbyteri. Ad pſbyterū āt ptinet: facr̄m coꝛpis ⁊ ſanguinis dn̄i i altari dei ꝯficere: oꝛones dicē: ⁊ dona dei bn̄dicere. Qui cū oꝛdinat̃. iūgū tur ei man⁹: vt itelligat ſe accepiſſe gratiā ꝯſecrādi: ⁊ charitatis opa debere ad oēs extēdere. Accipit ēt ſtolam q̄ tenet vtrūq̄ latus: qꝛ dꝫ eē mūitus armis iuſticie ꝯtra aduerſa ⁊ ꝓſpera. Accipit ēt calicē cū vino: ⁊ patenā cū hoſtijs: vt p h̄ ſciat ſe accepiſſe poteſtatē placabiles deo hoſtias offerēdi. Hic oꝛdo a filijs aaron ſumpſit initiū. Sūmos eniꝫ pōtifices ⁊ minores ſacerdotes deus ꝑ moyſen: qui ex precepto dei aaron in ſummum pontificē: filios vō vnxit in minores ſacerdotes. Uide in miſſa: ⁊ in oꝛdo: ⁊ in ſacerdos. Hic poteſt queri. an idē opus magis ſit laudabile facē preſbytero religioſo q̄ ſeculari. Ad hoc dicunt theologi. q̄ triplici rōne idem opus facere cū voto ſicut faciūt religioſi melius ⁊ magis meritoꝛium eſt q̄ ſine voto ſicut faciunt ſeculares. Primo qꝛ vouere eſt opus latrie. q̄ eſt precipua virtus inter virtutes moꝛales. nobilioꝛis autē virtutis eſt opus melius ⁊ magis meritoꝛiū. Secūdo qꝛ ille q̄ vouet aliquid ⁊ facit. plus ſe deo ſubijcit q̄ ille qui ſolū facit. Subijcit eniꝫ ſe deo nō ſolū q̄ntū ad actū. ſed etiā quantū ad poteſtatem qꝛ de cetero nō poteſt plus aliquid facere. ſicut plus daret hoī q̄ daret ei arboꝛē cuꝫ fructibus. q̄ q̄ daret ei fructū tñ. vt dic̄ Anſel. i li. de ſilitudinibus. Et inde ē q̄ etiā ꝓmittēdo voluntas in bonū. Facere autē aliqd̄ ex voluntate firmata in bono ꝑtinet ad pfectionē virtutis. vt p3 ꝑ phm. i. eth. ſic̄ etiam peccare mente obſtinata aggrauat pctm̄. ⁊ dicitur pctm̄ in ſpiritum ſanctū. Uide de h̄ in votū. Itē poteſt queri. an ſacerdos ſiue religioſus eodē genere pctī grauius peccet q̄ ſecularis. Ad h̄ dicunt doctores. q̄ pctm̄ qd̄ a religioſis cōmittit̃ poteſt eē grauius pctō ſecularium eiuſdē ſpēi tripliciter. Uno modo ſi ſit cōtra votum religionis. vt ſi religioſus ſoꝛnicet̃ vel furet̃. qꝛ foꝛnicādo facit cōtra votū cōtinētie. ⁊ furando cōtra votū paupratis. ⁊ nō ſolū ꝯtra ꝑceptuꝫ diuine legis. Secundo ſi ex ꝯtēptu peccat. qꝛ ex h̄ videtur magis eē ingratus diuinis bn̄ficijs quibus eſt ſublimatus ad ſtatū pfectiōis. vt dicit aplſ̄ ad Hebr. x. ca. q̄ fidel grauioꝛa meret̃ ſupplicia. ex h̄ q̄ peccādo filium dei cōculcat ꝑ ꝯtemptū. Un̄ ⁊ dn̄s cōquerit̃ ꝑ Hier. xj. ca. Quid ē q̄ dilectus meus in domo mea fecit ſcelera multa? Tales enim efficiuntur peſſimi ⁊ maxime incorrigibiles. Un̄ dicit Au. ad Uincētium donatiſtā. Ex quo domino ſeruire cepi. quō difficile expertus ſum nō melioꝛes q̄ qui in monaſterijs pfecerunt. ita deterioꝛes nō ſum expertus q̄ qui in monaſterijs defecerunt. Hinc arbitroꝛ dictum in Apoc. Iuſtus iuſtificetur adhuc. ⁊ q̄ in ſoꝛdibus eſt ſoꝛdeſcat adhuc. De quo etiā videt̃ dictum illud Hier. xxiiij. Uide ficus bonas bonas valde. malas malas valde. q̄ comedi nō pñt eo q̄ ſunt male. Tertio q̄ pctm̄ religioſi poteſt eſſe grauius propter ſcādalū. qꝛ ad vitā eius plures reſpiciūt. Un̄ dr̄ Hier. xxiij. In prophetis hieruſalē vide ſilitudinē adulterij. ⁊ iter mēdacij. ⁊ foꝛnicauerunt manus peſſimoꝝ. vt nō conuerteretur vnuſq̄ſq̄ a malitia ſua. Si vō religioſus nō ex contemptu ſꝫ ex infirmitate vel ignorātia aliqd̄ peccatū qd̄ nō eſt ꝯtra votū ſue promiſſiōis cōmittit. atq̄ abſq̄ ſcandalo puta in occulto leuius peccat in eodē genē pctī q̄ ſecularis. qꝛ peccatum eius ſi ſit leue. q̄ſi abſoꝛbet̃ ex multis bonis opibus q̄ facit. ⁊ ſi ſit moꝛtale. facilius ab eo reſurgit. Primo pp̄ intētionē quā hꝫ erectā ad deū. q̄ etſi ad horā interrūpat̃ de facili ad pꝛiſtina reparat̃. Unde ſup illud pſal. Cum ceciderit nō collidet̃. dicit Orige. Iniuſtus ſi peccauerit nō penitet. ⁊ pctm̄ ſuū emēdare neſcit. Iuſtus autē ſcit emendare ⁊ ſcit corrigere. ſicut ille qui dixit. Neſcio hoīez. paulopoſt dum reſpectus fuiſſet a dn̄o flere cepit amariſſime. Et ille q̄ de tecto mulierē viderat ⁊ ꝯcupierat eā. dicere valuit. Peccaui. ⁊ malū corā te feci. Iuuat̃ ēt a ſocijs ad reſurgēdū. ſꝫ illō Ecc̄. iiij. Si vn⁹ ceciderit ab altero fulciet̃. Ue ſoli. qꝛ ſi ceciderit nō hꝫ ſublenātē ſe. Uide i oꝛdo. ⁊ vīd i ſacerdos.

Preſcientia in preſcio eſt.

Precido dis cidi ſciſſuꝫ ſcindere. i. ante vel pre alijs ſcindere ⁊ coꝛ. penul. preteriti. qꝛ ſcidi hꝫ ꝑmā breuē. Unde Oui. met. Nā celo terras ⁊ terras abſcindit vndas. Inuenit̃ abſcido dis de media produc. ⁊ tūc cōponit̃ ab abs ⁊ cedo dis cecidi. Unde Oui. meta. xij. Abſcidit iugulo pectus humerūq̄ ſiniſtrū. Et cōponit̃ pſcindo a pre ⁊ ſcindo dis ſciſſum.

Preſcio ſcis ſciui ſcire. i. ante ſcire. vnde pſcius a ū. ⁊ ꝯſtruit̃ tā cū gtō q̄ cū actō. vt pſcius huius rei. ⁊ pſcius hāc rē. Itē a pſcio pſcitus ta tū. ⁊ pſciēs tis ois ge. vnde h̄ pſciētia tie. Hic nota q̄ ſapiētia vel ſciētia dei cū ſit vna ⁊ ſimplex. tamē pp̄ varios ſtatus rerū ⁊ diuerſos effectus ⁊ plura ac diuerſa ſoꝛtiunt̃ noīa Dr̄ enī nō tm̄ ſcia. ſꝫ ēt pſcia vel ꝑuidētia. diſpoſitio. ꝑdeſtinatio. ⁊ prouidētia. Et eſt pſciētia ſiue preuidētia de futuris tñ. ſꝫ de oībus. de bonis. ſ. ⁊ de maľ. Diſpoſitio vō de faciendis. ꝑdeſtinatio de hoībus ſaluandis. ⁊ de bonis quibus ⁊ h̄ liberant̃. ⁊ in futuro coꝛonabuntur. Predeſtinauit eni deus ab eterno hoies. ad bona eligēdo. ⁊ ꝑdeſtinauit. eis bona eterna preparādo. Prouidentia autē gubernādoꝝ eſt. q̄ vtriq̄ eodē modo videt̃ accipi quo diſpoſitio. Interdū tamē ꝓuidētia accipit̃ pro pſcientia ſapientia vō vel ſcia de oībus eſt. ſ. de bonis ⁊ de maľ. ⁊ de pñtibus preteritis ⁊ futuris. ⁊ nō tm̄ de tpalibus. ſꝫ etiam de eternis. Sꝫ q̄rit Greg. in. xx. li. moral. Quō deus zelās eſt. q̄ 226

in custodiēda castitate nr̄a nullo mētis circuitu tangitur? Quō irascit̄: q̄ in vlciscēdis vitijs nostris nulla ꝑturbatiōe animi cōmouet̄? Quō est penitens: q̄ id qd̄ semel fecerit fecisse se nequaquam volet? Quō hʒ misericordiā: q̄ cor miserū nequaquā hʒ? Quō ē p̄scius: cū nulla nisi q̄ futura sunt p̄sciant̄. Et scim⁹ q̄ apd̄ deū futurꝫ nihil est: an̄ cui⁹ oculos p̄terita vl̄ p̄scita nulla sunt: p̄ntia nō trāseūt: futura nō veniūt. Quippe cū oē qd̄ nobis fuit ꝛ erit: in ei⁹ ꝓspectu p̄sto est: oē qd̄ p̄ns ē scire pōt potius q̄ꝫ p̄scire. Et deus ḋr zelās: ḋr irat⁹: ḋr penitēs: ḋr misericors. ḋr p̄scius. vt q̄ castitatē aīe vniuscuiusq̄ꝫ custodit: humāo mō zelans vocat̄: q̄ꝫuis mētis cruciatu n̄ tāgat̄. Et q̄ culpas ꝑcutit ḋr irasci: q̄ꝫuis nulla animi ꝑturbatiōe moueat̄. Et q̄ ipse immutabil̄ id qd̄ voluerit mutat: p̄eitē ḋr: q̄ꝫuis rē mutet: ꝯsiliū tn̄ nō mutat. Et cū miserie nr̄e subueīt misericors vocat̄: q̄ꝫuis miserie subueīat: cor misey nunq̄ꝫ hʒ. Et q̄ ea q̄ nobis futura sunt videt: q̄ tn̄ ipsi p̄sto sunt p̄scius ḋr: q̄ꝫuis nequaquam futurum preuideat qd̄ p̄ns videt. nā ꝛ q̄cunq̄ꝫ futura sunt: i eternitate eius iō vident̄ q̄ sunt. Dum ḡ ad vba mutabilitatis nr̄e descēdit̄: ex eis q̄si q̄busdā gradib⁹ factis ascēdat q̄ pōt ad incōmutabilitatē dī vt videat sine zelo zelātē: sine ira irascentē: sine dolore ꝛ penitētia penitētē: ꝛ sine miseria misericordē: sine p̄uisiōib⁹ p̄scientē. In illo. n. nec p̄terita nec futura iueniri queūt: sꝫ cūcta mutabilis imutabilit̄ ꝑdurāt. ꝛ q̄ in seipsis sl̄ existere nō p̄nt: illi sl̄ oia assistūt: nihilq̄ꝫ i illo qd̄ trāsit p̄terit q̄ i eternitate eius mō icōp̄rehēsibili cūcta volumia seculoꝝ trāseūtia manēt: ꝛ currētia stant. Sꝫ dūꝫ circa nos q̄dā prosp̄a ꝛ aduersa variant̄: i eo q̄ nos mutamur: q̄si ei⁹ circa nos mutatū animū suspicamur. Aug. sup Gen. xj. li. ca. v. sic q̄rit: Solet q̄ri: cur deus hoīeꝫ tētari p̄misit: quē decipiēdū eē p̄sciebat? Sꝫ nō eēt laudabile huiusmodi si ita bene viuere posset: q̄ nemo male viuere suaderet: cū in nā vel haberet. ꝛ i potestate posse nō ꝯsentire suadēti. deo iuuāte. Et ē gl̄iosius nō ꝯsentire suadēti q̄ꝫ tētari nō posse. Mouent̄ ēt q̄dā dicētes. Cur creauit deus quos futuros malos p̄sciebat. q̄ p̄uidit q̄d boni de mal̄ coꝝ esset facturus. Si. n. eos fecit vt relinq̄ret eis vn̄ aliq̄d facerēt. ꝛ si culpabilit̄ aliq̄d facerēt. illū de se laudabilit̄ oꝑantē inuenirēt. a se hn̄t volūtatē malā. ab illo nāꝫ bonā ꝛ iustā penā. Frustra ḡ ḋr nō debere deus creare quos p̄sciebat malos futuros. sciebat. n. bonos profecturos. ꝛ iuste pro mala volūtate puniēdos. Addūt ēt. talē debere hoīeꝫ creare q̄ nollet oino peccare. Cōcedimus q̄dē meliorē nāꝫ eē q̄ oino peccare nollet. ꝯcedāt ꝛ ipi nō eē malā. q̄ talis facta ē vt posset nō peccare si vellet. ꝛ iuste punitā q̄ volūtate nō necessitate peccauit. Cū ergo hec bona sit. illa melior. cur non vtranq̄ꝫ faceret. vt vberi⁹ laudaret̄ de vtraq̄ꝫ. illa eni de scīs angel̄ h̄ de hoībus ē. Itē inquiūt. si deus vellet. ꝛ isti boni eēnt. ꝛ h̄ quidē cōcedimus. sꝫ melius voluit vt qd̄ vellent essent. ꝛ boni quidē nō fructuose. mali vō nō impuni essent. Item inquiunt. Posset deus volūtatē coꝝ v̄tere in bonū. q̄ oipotens est. Posset reuera. Cur non fecit. Quia noluit. Cur noluit. Quia ipse nouit. Non debemus plus sape q̄ꝫ oportet. vt dicit Ap̄ls ad Ro. Uide in predestino. ꝛ in pena. ꝛ l p̄ophetia. ꝛ in videntia. ꝛ in deus.

Prescriptio. Prescribo bis. i. an̄ scribere. procedere. prostruere vel ab aliquo spacio tp̄is aliq̄d possidēdo acq̄rere. vnde p̄scriptus ta tū. ꝛ h̄ p̄scriptio onis. i. acq̄sitio dominij. super aliquā rem aliquo certo spacio tp̄is. ꝛ ē q̄dā prescriptio lōgi tp̄is. vt decē annoꝝ inter p̄ntes. vel viginti inter absentes. Alia longissimi tp̄is. vt. xxx. xl. vel centum annoꝝ. Et scias regulariter q̄ illō qd̄ nō pōt possideri. nō pōt p̄scribi. Et est i p̄scriptiōe necessaria ꝯtinua bona fides ꝑ totum tp̄s possessiōis. vn̄ abrogate sūt oēs leges q̄ admittūt p̄scriptionē. xxx. annoꝝ. cū mala fide: sic diē ꝯstitutio Innocentij ex̄ de p̄scrip. q̄n̄ oē. Nec mireris. q̄ eccl̄ia ꝛ iura ꝛ alia sc̄laria pōt trahere etiā directe ad forū suū rōne pc̄ti. cuius indiciū ꝛ correptio ad ip̄aꝫ ꝑtinet sm̄ aioꝫ. Uide in bigamus.

Presegmen. A p̄seco cas dicit̄ h̄ p̄segmē nis illud qd̄ presciditur sꝫ Hug. Pap̄. vō dicit. Presegmina partes corporis incise. Uide de hoc in segmentum.

Presens. Sensus cōponit̄ cū pre. ꝛ ḋr presens tis ois ge. ꝛ ḋr p̄sens quicq̄d alicui q̄nq̄ꝫ sensuū subiectū est. vn̄ ꝛ dicitur p̄sens q̄si pre sensibus positū. i. ante sensus. vl̄ p̄sto sēsibus. sic oculo vl̄ alicui sensui. Et ḋr aliq̄n p̄sens prosper ꝛ benignus. a propitius. q̄ q̄ nobis propitia sūt q̄si p̄sentia sunt. ꝛ aliquoꝝ p̄sentia q̄si fauor ē. vt deoꝝ. Et cōparat̄ p̄sens tior tissimus. vn̄ p̄sentia tie. ꝛ hinc h̄ ꝛ h̄ presential̄. ꝛ h̄ le vn̄ p̄sentialiter aduer. ꝛ hec p̄sentialitas tatis sm̄ Hug. Pap̄. vō dicit p̄sens deū q̄ sit pre sensibus. i. corā oculis. Presens tp̄s ḋr illō instās punctū qd̄ diuidi nō pōt. qd̄ est finis p̄teriti. ꝑncipiū futuri. Est igit̄ terminus vtriusq̄ꝫ cōis. Iteꝫ p̄sens. i. prestās. sup̄stēs. ꝛ tūc deriuat̄ a presum prees.

Presentaneus nea neū. i. in p̄sentia existens: vel sepe representans. ꝛ dicitur a presentia.

Presentialis in presens vide.

Presento. A presens deriuatur p̄sento tas. qd̄ cōponitur vt represento tas. ꝛ est actiuū cū oibus suis cōpositis.

Presepe in presepium est.

Presepiū. a p̄sepio pis qd̄ cōponit̄ ex pre ꝛ sepio deriuatur h̄ p̄sepiuꝫ pij: ꝛ h̄ p̄sepe pis locus p̄septus i quo bestie rodūt ꝛ facit ablr̄us in i presepi sm̄ quosdam.

Presertiꝫ. i. p̄cipue aduerbiū ē teste Pris. ꝛ ḋr a presertu sicut tractim a tractu. Presertu aūt est supi. huius vbi p̄sero ris. qd̄ est ante vl̄ pre alijs serere. Iteꝫ presertiꝫ. i. preterea: ꝯiunctio causalis. Itē p̄sertim. maxime. p̄ime. Unde dicit Pap̄. Presertim. preterea. precipue. maxime. p̄rime.

Preses. A p̄sideo des qd̄ ē sup alios sedere. p̄esse. ꝯtendere ḋr h̄ ꝛ h̄ p̄ses sidis cōis ge. q̄ p̄sidet i aliquo loco sm̄ Hug. Et Pap̄. diē. Presides rectores sūt ꝓuinciaꝝ dicti. vl̄ ꝯtensio ꝑ ꝑe q̄ dat̄ a maiori. Itē p̄sidiū q̄ p̄sint. ꝛ corri. penul. p̄sides.

Presidiū. a presideo des ḋr h̄ presidiū dij. i. auxiliū ḋr refugiū. subsidium. locus refugij munitus. ad quem q̄s ꝓfugit vt se defendat ab hostibus.

Pressito tas in presso sas est.

Presso sas est freq̄ē. de premo mis pressi pressuꝫ. a quo aliō frequen. pressito tas. ꝛ corripit si.

Pressoriū rij. a premo mis p̄ssuꝫ ḋr h̄ p̄ssoriū rij. i. torcular vbi vue premunt̄. ꝛ calcantur. ꝛ potius illud lignū lōgum q̄ꝫ vue premuntur. ꝛ idem dicitur prelum.

Prestabilis in presto est.

Prestans tis in presto stas vide.

Prestigiū. A prestringo gis ḋr h̄ p̄stigiū gij q̄dā sp̄es magice artis. s. hūanoꝝ sēsuū illusio. Et ḋr prestigiū a p̄strīgēdo. q̄ aciē oculoꝝ p̄strigit. sm̄ prestigiuꝫ icredibiles reꝝ mutationes vident̄ fieri. vt terre cumulus videt̄ castrū. ꝛ lapillus talentū. seges cohors militū galeatoꝝ. Ul̄ cōponit̄ prestigiū a pre ꝛ stige. q̄ q̄dā stigialia facta pre. i. ante oculos faciūt. Hāc sp̄ēꝫ artis magice ḋr iuenisse mercurius. vnde p̄stigiosus sa sū. ꝛ h̄ ꝛ h̄ p̄stigalis ꝛ h̄ le. ꝛ prestigio as. i. ludificare prestigio aciē oculoꝝ obscurare sꝫ Hug. Pap̄. vero dicit. Prestigiū dolus. fraus. mēdacium. fallacia. maleficium.

Prestites. A presto aduerbio. vl̄ a presto stas ḋr pluraliter hi prestites prestitū penl̄. cor. s. q̄ p̄sto erāt ad petitōes hoiuꝫ.

Presto. A pre ꝛ sto stas cōponit̄ p̄sto stas stiti stitum. ꝛ raro prestatū. i. ante stare. vel p̄esse. vel p̄cellē. ꝛ prestare. i. exhibere dare vl̄ statuere. Inuenit̄ ēt p̄sto stas statui statū. i. cōmodare vel mutuare. ꝛ est simplex ꝛ actiuū. Et a presto ḋr prestās tis. i. multū p̄cellēs. ꝛ pre alijs valens. Et cōparatur tior tissimus. vnde h̄ prestātia tie. ꝛ h̄ ꝛ h̄ p̄stabil̄ ꝛ h̄ le multū ꝛ pre alijs valēs. Itē a presto stas ḋr presto aduer. tp̄is vel loci. i. in p̄ntia sum. quasi sto pre. Prestolatur occurrit sm̄ Hug. Pris. etiā dicit. A sto cōposita seruant duplicationē i preterito. vt resto restiti. presto prestiti. vel sto steti statū facit sup̄. a cor. ꝛ dedi datū. a sil̄r cor. ꝛ eadē corripitur in cōpositiōe. vt circumdatū ꝛ prestatū. vel mutat̄ in i breueꝫ. vt redditū. prestitū. q̄ cōposita a sto varie vetustissimi ꝓtulere. astitū ꝛ astatū. presto prestitū ꝛ prestatuꝫ. Tn̄ scias q̄

fm modernos psto cōpositū facit pstiti stitū. ꝛ sꝫ antiquos prestatū. Unñ i.ij. Mach.ca.ix. inuenit pstatur. Papi. vo dicit: Prestās.i.añ stās: nobil: pseuerās: precipu⁹. vñ pstāti⁹ signāti⁹: sublimi⁹: pclari⁹. Prestat meli⁹ ē: pesse corrigit. In Grecismo āt bi vsus ponunt. Preualeo presto. dicas psto quoqꝫ dono. Presto quoqꝫ sepe solet accōmō significare.

Prestolor. stolō cōponit cū pre: ꝛ dr pstolor laris lat⁹ sū dpo. i.expectare. Prope ille dr pstolari q̄ pmissus expectat: sꝫ generalr ponat p expectare. Sꝫ cū pstolor pducat penl. mirū vr si cōponat a stolō: cū epla ab eo cōpositū penul.cor. Jō alij dicūt q pstolor cōponit a psto ꝛ olit: qꝛ q̄ pstolat aliū: expectat eū dū psto ē. Et nota q pstolor i eodē sēsu ꝯstruit cū dtō ꝛ actō. idē.n.ē pstolor tibi qd pstolor te. ita dic hug. Multi tñ dicūt q pstolor pōt penl.cor. ꝛ pdu. i diuersis significatiōib⁹ Unñ i Grecis. dr. Prestolor expecto. pstolor q̄rere dico. Et h̄ ꝯtigit ex diuersa cōpositiōe sꝫ istos. nā pstolor. i.expecto cōponit a pre ꝛ stolō qd ē missio. sꝫ prestolor i.quero cōponitur a pre ꝛ telon quod est longum.

Presul sulis in presulo las est.

Presulo. Solū cōponit cū pre: ꝛ dr psulo las laui lat. i.preesse alicui solo. sꝫ pōit simplr pro pesse ꝛ dñari. vñ h̄ ꝛ h̄ psul presul cōis ge. q̄ vl q̄ preest. ꝛ corripit penul.gti.s. presulis.

Presumptiuus ua uū in presumptuosus est.

Presūptuosus. A psūo mis dr psūptuosus sa sū q̄ psūit vel psumit: audax: ipudēs. Et cōparat. vñ h̄ psūptuositas tatis. ꝛ psūptio. ꝛ psūptiu⁹ ua uū. i.psūptuosus. ꝛ h̄ ꝛ h̄ psūptibil ꝛ h̄ le. vñ psūptibiliter aduer. ꝛ h̄ presumptibilitas tatis.

Preterea aduerbiū est: ꝛ cōponit a preter aduer. ꝛ ea pronoie Prepositio eni pnoi sicut ꝛ propo noi p appositionē solū fungit. Aduerbiū āt potuit cū pronoie cōponi: vt eccū ꝛ ellum: interea: preterea. ꝛ desinit i a produ. preterea sicut dixi plenius i.iij. pte. i ca. de figura cōposita noīs g. et ē preterea aduerbium discretiuū idē qd preter ista q̄ dicta sunt.

Pretergredior. Preter cōponitur cū gradior: ꝛ dr pretergredior deris: ꝛ mutat a in e cor. pretergressus sum pretergredi. i.iuxta gradi vel transire: preterire.

Preteritis qñ est dtūs ꝛ ablt̄ūs pluralis de preteritus ta tum penl.cor. sic preteritū supinū de pretereo: qd cōponit ex preter ꝛ eo is iui itū. Sꝫ pteritū vbū ptit̄ tpis modi idicatiui produ. ri sic itis vbū: Unñ Lu.xi. dꝫ pduci preteritis i penul. vbi dr. Et preteritis iudiciū ꝛ charitatē dei. ꝛ produ. pmā preteritis. Unñ quidā. Preteriti ratio scire futura facit.

Pretexta. A pretexo xis qd ē pre alijs: vl añ alios texere dr h̄ pretexta te q̄dā vestis nobiliū romāoꝝ. ꝛ dr sic qꝛ pretextabat ei q̄ ea pretexebat. et hac veste vtebant pueri nobiles vsqꝫ ad.xv. annos sub disciplia: postea vtebāt virili toga. vñ ptexat⁹ ta tū. i.ptexta idut⁹ vel ornat⁹. ꝛ h̄ ptexta te. s. comedia d factis nobiliū: sꝫ a latinis ꝯdita: q̄ nulli⁹ pcij erat. Dora. Uel q̄ ptextas vel q̄ docuere togatos. sꝫ Hug. Pap. dicit q dicebat pretexta qꝛ ptexebat ei latior q̄ purpura.

Pretor. Torqueo cōponit cū pre: ꝛ dr h̄ ptor toris. i. prepositus sꝫ prepositr⁹ i ecclia: pretor i ciuitate. ꝛ dicūt ptores qꝛ preessent ꝛ torquerēt: vel qꝛ perāt tormētis. Uel ptores dicūt q̄si ppositores: vl ptores q̄si pceptores ciuitatis ꝛ pncipes. ita q pceptor sincopet: ꝛ dicat h̄ ptor q̄si pceptor qꝛ pcipiat. Idē ꝛ pfecti: qꝛ ptorie ptāti psint. Idē ꝛ q̄stores q̄si q̄sitores: qꝛ pre oīb⁹ q̄rūt. vñ h̄ ptura re ptoria dignitas. ꝛ ptori⁹ ria riū: ꝛ h̄ ptoriū rij loc⁹ vbi ptor residet ad discutiēdū. dom⁹ iudiciaria. ꝛ produ. penl.gti ptor. vñ sꝫ Pris. ptor dr a peūdo.

Pretoriolū. a pretorio dicitur h̄ pretoriolū li paruū pretoriū: vel parua domus in naui.

Pretorium rij in pretor est penul.cor.

Pretulit penul.cor. preteritū est de prefero fers. ꝛ fm Pap. pretulit. i.laudauit: erexit. preposuit.

Pretura re in pretor toris vide. ꝛ producit.tu.

Preuaricator. Uarico cas vel varicor caris cōponit cum pre: ꝛ dr preuarico cas: vel potius preuaricor caris. i.trāsgredi. infringere. vñ h̄ preuaricator toris. i.trāsgrediēs. ꝛ h̄ preuaricatrix cis. ꝛ dicūt preuaricatores legis. i.transgressores legis: qꝛ pre alijs ꝛ plus q̄ debebant in legē varicāt. i. claudicant vel claudicando ambulant. ꝛ cor.ri.

Preuertor. ex pre ꝛ verto tis cōponit preuertor teris dsus sꝫ verbum deponē. i.preuenire. preterire. transire.

Preui⁹. A pre ꝛ via cōponit preui⁹ uia uiū i via preābulās.

Prex precis: sꝫ ntūs nō est in vsu. vide in preces.

Priamus mi penul.cor. dr a priasce qd ē emē vel redimē q̄si emipt⁹ vel redēpt⁹. ꝛ a gtō priami addita des fit priamides hui⁹ priamide: fili⁹ vl nepos priami. ꝛ a ntō priamides rēota d sylla. fit h̄ priamis midis penl.cor. filia vl neptis priami. Uide i tercia pte i tractātu de spēbus noiū: in ca. de patronomicis.

Priapismus mi in priapus vide.

Priapus. a priasce quod est redimere dr h̄ priapus pi. i.virile mēbrū: qꝛ generis humāi iacturā redimit. ꝛ dr deus hortorū. ꝛ dr hortis preesse pp fecūditatē eoꝝ: qꝛ hortus nunq̄ est sine fructibus. vñ h̄ priapismus mi pudēdoꝝ tensio vel passio. ꝛ producit penul. Ouidius in li. fastorum. At ruber hortoꝝ deus ꝛ tutela priapus. Et quidā dicunt. Ad formā nasi cognoscitur hasta priapi. 227

Priasce grece latine dr emere vel redimere.

Pridem aduerbiū tpis. Et cōparatur pridē prior primus.

Pridianus ni in pridie est.

Pridie. Die cōponit cū primus vl prior. ꝛ dr pdie. i.pmo vel priori die aduer. tpis. ꝛ inde pdianus na nū. ꝛ vt dicit Pris. a q̄rte declina. noibus cōposita producit e: vt pdie: hodie. postridie: ꝛ adiūgit pdie more prepositiōis accusatiuis vt pdie klās ianuarij. pdie nōas: pdie idus. i.a pmo die añ idus. Unñ. ij. Mach. ca. viij. Pridie Mardochei diem.

Primarius. A primus dr pmarius ria riū. i.primus.

Primas. A pmus dr h̄ ꝛ h̄ pmas matis q̄ pmus habet i pplo vñ h̄ pmatus tus eius dignitas vel magistratus. De pmatu vide i honoro. Itē pmas designat quādā dignitatē i ecclia ꝛ tūc ē mas. ge. ꝛ circūflectit vltimā pmas sic ostēdi in secūda pte vbi egi de noibus desinētibus i as Et vt dicit Pap. pmas matis iter reliquos maioris dignitatis vel ptātis ꝛ producit penul.gti. Inuenit pmas accusatiui casus: nomeri pluralis. fe.ge. d pmus ma mū ꝛc. tūc nō accētuat i fine.

Primeuus. A pmus ꝛ euū cōponit pmeu⁹ ua uū penul. pdu. i.primus i euo: vel primi eui. i.senex: vel prim⁹. vel antiqu⁹.

Primicerius. A primus ꝛ cereus cōponit h̄ primicerius rij q̄ primū cereū portat ante epm vel regē de dignitate. vnde h̄ primiceria rie eius dignitas.

Primicie. a pmus dr he pmicie arū. ꝛ sūt pmicie prope ex fructibus. vñ dū aliquos fruct⁹ de ope nro pus capim⁹ pmicias noiamus sꝫ Pap. Hug. āt dicit: q pmicie prope sūt q̄ pmo de fructib⁹ pcipiunt. vel q̄ do pmo offerūt. vñ pmici⁹ a um. i. pcipu⁹ ꝛ añ alios pm⁹ vel maior. ꝛ dclinat i plurali nūero tm̄ sꝫ vsū. Inuenit āt i singulari. vñ ꝛ sic describit. Primicia cie ē pma ps frugū dño offerēda: h̄ āt debet ex pcepto dñi. q̄ i Exo. xxij. ca pcepit. Decimas ꝛ pmicias nō tardabis offerre dño. Et (vt dicit) h̄ pceptū ex toto fuit cerimōiale. Sꝫ pceptū de decimis pdm fuit cerimōiale: ꝛ ptim morale. Et dicit Hiero. Qui plurimū q̄dragesimā ptē dabāt sacerdotib⁹. q̄ nimiū sexagesimā. Inter q̄dragesimā ꝛ sexagesimā licebat offerre quodcūqꝫ voluissent. ꝛ h̄ i aridis ꝛ liquidis. In fetibus āt vt aial pmogenitum dabatur.

Primipilaris in primipilus est.

Primipilus. a pmo ꝛ pilū qd ē telū. vel pilus sꝫ antiquos cōponit h̄ pmipil⁹ li: ꝛ hinc primipilius lij: ꝛ h̄ primipilaris in eodē sēsu vexillifer q̄ portat primū pilū. i.primū vexillū añ regē vel i bello. vñ h̄ ꝛ h̄ primipilaris ꝛ h̄ re. ꝛ primilatus tus tui dignitas vel officiū primipili. ꝛ producit pi.

Primitus. A primus dicitur primitus aduerbiū ordinis. i.primo vel in principio. ꝛ cor. mi

Primiuirgius. A primus ꝛ virga cōponitur primiuirgius gij q̄ primā virgā fert ante regē.

Primogenitus. A prim⁹ ma mū ꝛ genit⁹ cōponit primogenitus ta tū. i.pmo natus. ꝛ post quem alius vel alij. sicut esau dr pmogenitus isaac. Itē pmogenit⁹ dr añ quē nullus. nec

post quē alius. ⁊ sic xp̄s iesus dr̄ primogenitus v̄gis. vñ dicit Hier. Primogenit⁹ dr̄ añ quē nullus: nec post quē ali⁹. ⁊ h̄ sic p̄bat̃ Nu. xviij. Pro p̄mogenito hois p̄ciũ accipies: cuius redēptio erit post vnũ mēsē siclis argēti q̄nq3 pōdere sāctuarij. Sz eē poterat q̄ nō seq̄ret̃ ali⁹ scōgenit⁹. igit̃ ille tūc nō diceret̃ p̄mogenitus: vl̄ nō redimeret̃ quousq3 alius nasceret̃. qd̄ ē falsũ. Scd̄z aūt Rabanũ p̄mogenitũ dr̄ oē masculinũ qd̄ p̄mo apit vuluā: siue seq̄nt̃ frēs siue nō. Et dr̄ xp̄s p̄mogenit⁹ s3 Rabanũ gr̄a siue dignitate Apoc. j. Xp̄s p̄mogenitus mortuoꝝ: ⁊ p̄nceps regũ terre. Itē nā: ⁊ h̄ aut s3 nāz de mr̄e hūanā: sic Mat. j. dr̄: Donec pepit filiũ suũ p̄mogenitũ aut s3 diuinā a p̄re Eccl. xxiiij. Ego ex ore altissimi p̄dij primogenita añ oēz creaturā. Itē scias q̄ primogenita dicit̃ ius primogeniture. Vñ sup illd̄ Gen. xxv. Paruipēdēs q̄ p̄mogenita vēdidisset. dr̄ i historijs: Erāt octo p̄mogenita dignitates q̄s habuerũt primogeniti i cognatōib⁹ suis vsq3 ad aarō. habebat eni primogenit⁹ vestē spālē q̄ iduebat̃ tm̄ i sacrificio offerēdo: ⁊ recipiebat⁹ finalē bn̄dictionē a p̄re. Itē i solēnitatib⁹ ⁊ cōuiuijs bn̄dicebat minorib⁹: ⁊ i duplicē ciboꝝ portionē recipiebat. Tradũt ēt q̄ i diuisiōe hereditatis sp̄ duplũ reciperet primogenitus. Nota ēt q̄ primogenita mors dicitur supbia: que fuit prima causa apostasie.

Primor. a primus dr̄ h̄ primor moris. i. maior ⁊ dignior pp̄lo primus i ordine s3 Hug. Pap. vō dicit. Primores penul. produ. sunt primarij: primi viri electi. Hora. in ser. Primores populi arripuit: populūq3 tributim.

Primorculus. A primus dicitur primorculus la lum. i. aliq̄ntulum primor. ⁊ cor. cu syllabam.

Primul⁹ la lũ diminutiuũ de p̄m⁹. ⁊ icipit̃ p p̄m⁹ ⁊ cor. mu syl.

Primus. Pridē cōparat̃: vt pridē prior prim⁹: vñ primo p̄me aduer. ⁊ primitus. Primo primũ noīa sunt: ⁊ ponunt̃ q̄nq3 aduerbialiter. Vide in prior.

Princeps. Capio cōponit̃ cũ primũ: ⁊ dr̄ h̄ ⁊ h̄ priceps cipis q̄si prim⁹ capiēs. vl̄ q̄si primũ capiēs. Os āt dr̄ priceps q̄si primũ caput: etymo. ē. Si eni cōpositũ esset a caput: faceret eūdē gtm̄ i tis. s3 q2 a capio cōponit̃: fac̄ i pis: ⁊ designat ordinē ⁊ dignitatē pricepa. vñ h̄ pricipiũ s3 Hug. Pap. Princeps dictus ē q2 prim⁹ capiat substātiā locũ vel dignitatē.

Principalis. A priceps dr̄ h̄ ⁊ h̄ pricipalis ⁊ h̄ le. vñ principaliter. i. primo ⁊ maxime aduer. ⁊ hec principalitas tatis.

Principanter. i. imperiose aduer. a principor.

Principatus. a pricipor paris dr̄ h̄ pricipatus tus tui. i. dn̄atio. Et vt dic̄ Aris. i. v. eth. pricipatus viꝝ ostēdit. ⁊ ēt sic dr̄ q̄dā ordo angeloꝝ q̄bus deus maxie pricipatur: vl̄ q2 alijs p̄sunt: ⁊ subditos angelos ad exēplũ diuinũ ministeriũ disponũt. Et scias q̄ oīa officia hūana ptinētia ad singulares psonas cũ q̄buscūq3 ordinib⁹ silitudinē habeāt: dirigūt̃ p vltimũ ordinē i. q̄ntũ pricipāt v̄tutes supioꝝ. Sz illa officia q̄ ad multitudinē ptinēt: dirigunt̃ p pricipes siue pricipat⁹ vel p angelos. ⁊ idō hō i platiōe cōstitutus illuminat̃ ab angelo iferioris ordinis de his q̄ ad statũ psone sue ptinēt: s3 ab angelo pricipe de his q̄ spectēt ad regnũ multitudinis.

Principor. A priceps dr̄ pricipor paris patus sũ v̄bũ depo. ⁊ cor. penul. ⁊ cōstruit̃ cũ dtō: vt pricipor tibi. i. dominor.

Prinus grece lētiscus latine arbor est s̄m Pap. vel s̄m Hug. prinus arbor est. s. ilex vt dicunt. ⁊ est grecum.

Prior q̄nq3 ē cōparatiuũ a pridē qd̄ cōparat̃. vt prior prim⁹ Itē prior q̄nq3 nō h3 viz cōparatiui: s3 simplr̄ designat ordinē. i. sine cōparatiōe: ⁊ tūc prior pprie dr̄ de duob⁹. primus de tribus vel q̄ttuor de pluribus. Nā de dictiōe dissyllaba q̄nq3 solet q̄ri prior quāta: de polisyllaba pria quāta. vñ v̄sus: De multis pprie prim⁹ dices alius siue: Sz prior ac alter dic cōcordare duobus. Itē prior q̄nq3 designat dignitatē i ecclesia: ⁊ tūc ē tm̄ mas. ge. sic h̄ prior oris. vñ h̄ priorissa se mulier q̄ talē h3 dignitatē: vel vxor prioris. ⁊ h̄ prioratus ei⁹ dignitas vl̄ districtus. Vide i p̄cedo quō aliq̄d dicat̃ pri⁹ alt̄o q̄ttuor modis. Et scias q̄ sepe i(n)uenit̃ peior p melior positũ: ⁊ tūc sine dubio h3 viz cōpatiui. ⁊ prim⁹ p optim⁹ ⁊ tūc supłatiui sig̃ationē obtinet seu cōpatiui. Vñ Vir. i. ix. Iuuenũ primos tot miserit orco. primos posuit p optios. Prim⁹ ēt p maximus iuenit̃. Vñ i prima ep̄la ad Thim. dic̄ Paul⁹ Xp̄s venit i hūc mūdũ pctōres saluos face quoꝝ prius ego sum. vbi dicit glo. Primus. i. maximus. q. d. peior oibus sum: quia persecutor quo non erat peior. primus ergo fuit non ordine tp̄is: sed magnitudine iniquitatis.

Priorculus li dimi. paruus prior vel i psona vel in dignitate.

Priorsum. Prior cōponit̃ cu3 orsum vel versu3: ⁊ dr̄ porsum aduerbium loci: versus priorē partē.

Priscus ca cũ. i. antiquus. vetustus. vel longeuus.

Pristinus na penul. cor. i. antiquus. ⁊ dicitur a pridem.

Priuignus. Prior cōpōit̃ cũ vir ⁊ genitus. ⁊ dr̄ h̄ priuign⁹ gn̄i q̄si a priori viro genitus. Vel priuignus q̄si prius generatus vel q̄si priuat⁹ igne. i. amor: vel a hōis p̄ris priuat⁹. vñ h̄ priuigna gne s3 Hug. Ih. ēt dicit. Priuign⁹ ē q̄ ex alio p̄re natus ē: priuign⁹ dici putat̃ q̄si prigen⁹. i. pri⁹ genitus. vñ vulgo ēē nat⁹ dr̄. s. anteq̄ mr̄ cōheret cũ altero viro. Vel dr̄ priuign⁹ q̄si p̄uat⁹ igne. i. dilectiōe. q2 nō diligit̃ a nouerca vel a vitrico. Vel dic s3 Pris. q̄ a priuo uas dicit̃ priuignus.

Priuilegiũ. Priuatus ta tũ cōpōit̃ cũ lex. ⁊. dr̄ priuilegiu3 gij lex priuata ⁊ singularis. q̄ ad vnũ ptiet vel ad paucos. ⁊ priuilegiũ dr̄ p̄rogatiuũ vel honor singularis. vel ppa p̄sūptio Priuilegiũ ēt dr̄ qd̄ iure nō debet̃. s. bn̄ficiũ qd̄ a principibus cōceditur. vñ p̄uilegiat⁹ ta tũ. ⁊ p̄uilegiari⁹ ria riũ. i. p̄rogat⁹: vl̄ q̄ vtit̃ p̄uilegio. ⁊ p̄uilegio as. i. p̄rogare. p̄uilegiatũ facere. Et scias q̄ p̄uilegiũ meret̃ amittere q̄ cōcessa sibi abutit̃ ptāte. Itē vt dic̄ Hier. p̄uilegia paucoꝝ nō faciũt legē cōez.

Priuo uas uaui uatũ uare. i. fraudare. aliēare. subtrahē. rēouere priuatũ facere. vñ priuat⁹ ta tũ. i. aliēat⁹ ab aliq̄b⁹ reb⁹ vel honore ⁊ dignitate. Et oli3 priuati dicebant̃ ab officijs publicis extrācti. Est eni nomē magistratũ habēti cōtriũ. vñ priuatim. i. proprie. singulari aduer. discretiuũ. ⁊ producit primā p̄uo. Vñ i Aurora. Nō me luce tua p̄uares sicut iniquum.

Priuus. A priuo dr̄ priuus ua uum. i. priuatus vel proprius.

Proastiũ. A pro. i. añ. ⁊ astin qd̄ ē ciuitas cōpōit̃ h̄ proastium stij locus ante ciuitatē. s. suburbiu3 s̄m Hug. Pap. vō dicit Proastium viridariũ arboꝝ prope murum.

Proauus in auus vide.

Probatica. probatō iterp̄tat̃ ouis latie. vñ probaticus ca cũ. i. pecual̃. Hinc dicta ē p̄batica piscina. i. pecual̃. q2 cadauera hostiaꝝ ibi abluebant̃. Joh. v. Erat āt hierosolymis p̄batica piscia. q̄ cognoiabat̃ hebraice bethsaida. i. dom⁹ pecudũ latine. ⁊ satis cōcordat cũ noie greco p̄batō. s. p̄batica. Et scias q̄ tres piscine erāt hierosolymis. Una piscia ibi erat q̄ dicebat̃ supior. ⁊ h̄ erat ex̄ ciuitatē de q̄ esa. vij. dicit dn̄s ad esa. Egredere i occursũ achā tu ⁊ q̄ derelictus est iasub filius tuus ad extremũ aq̄duct⁹ piscie supioris ab innia agri fullōis. Alia piscina erat iferior. ⁊ h̄ erat i ciuitate ad vsum ciuiũ. Tertia āt erat iuxta tēplũ q̄si ad radicē mōtis syon. de q̄ piscina sumebat̃ aq̄ ad sacrificia abluēda. Et fiebat h̄ piscina ex cōgregatiōe aq̄rũ syloe. qd̄ erat fons ad radicē mōtis syon. In hac piscina nathinei hostias lauabāt siue oues sacrificādas. Itē p̄batic⁹ ci q̄ p̄bat vel probat̃. a p̄bo bas.

Probaton grece latine dicitur ouis. ⁊ acuitur in fine.

Problema matis neu. ge. qd̄ latine dicitur propō. q̄stio ē difficilis. hn̄s aliq̄d qd̄ disputatiōe soluēdũ sit. ⁊ cor. penul. gr̄i. vñ problēaticus ca cũ grauis ⁊ difficilis. vel q̄ problema propōit. ⁊ videt̃ cōponi problema ⁊ pro ⁊ lema qd̄ ē vorago. q2 propōitur vt voret ⁊ decipiat. ⁊ producit ble.

Probo bas baui bare batũ. i. laudare vel cōfirmare vl̄ certificare. vñ p̄baticus ca cũ q̄ p̄bat vel p̄bat̃. ⁊ h̄ ⁊ h̄ p̄babilis ⁊ h̄ le. vñ p̄babilit̃ aduer. ⁊ h̄ p̄babilitas tatis. Itē a p̄bo bas dr̄ p̄bus ba bũ. Et cōpat̃. vt p̄bus bior bissim⁹ vñ p̄be bi⁹ bissime aduer. ⁊ h̄ p̄bitas tatis. Probo cōponit̃. vt approbo bas. i. laudare. cōprobo bas. i. collaudare. iprobo bas. i. rēnuere vel redarguere. vitupare. reprobo bas. i. itez p̄bare. vel vitupare. ⁊ ē actiuũ cũ oib⁹ suis cōpositis. ⁊ cor hāc syllabā pro. Vñ Vindocinēsis: Es p̄bus expirat p̄bitas: es hōest⁹ hōestas. Labit̃ es fortis. fortis morte labēte.

Proboſcida vel promuſcida roſtrū elephantis.q2 illa pabulū ori admouet:ꝛ videtur grece declinari. vt hec proboſcis ſcidis vel promuſcis ſcidis.

Probro bras braui brare.i.vituparare:redarguere.iniuriari Et ↄpōit cū ex.ꝛ dr̄ exprobro bras.ꝛ ē probro actiuū cū oīb⁹ ſuis ↄpoſitis.Et a ꝑbro dr̄ hͦ ꝑbrū bri.i.crimē:turpitudo.ↄuitiū.dedec⁹:īde probroſus ſa ſū.i.dedecoroſus.Et ↄparaꝛ vn̄ ꝑbroſe ſius ſime aduer.ꝛ hͦ probroſitas tatis:ꝛ habet probro r ī ꝑma ꝛ vltima ſyllaba:ꝛ cor.naturaliter pro.

Proculus in procax eſt.

Procaſtriū ſtrij locus foris ante caſtra vel caſtrum.ꝛ cōponitur a pro ꝛ caſtra vel caſtrum.

Procax.A ꝓcus dr̄ ꝓcax cacis ge.oīs. i.petax. auid⁹ petitor. īportun⁹ad petēdū:qđ maxime ſolēt facē ꝓci ꝛ ꝑtinet ad meretrices.Et ↄparaꝛ.vn̄ ꝓpaciter ci⁹ciſſime aduer.ꝛ hͦ ꝓcacitas tatis.ꝛ proculus la lū aliquātulū procax.

Procedo dis ceſſi ceſſū a ꝓ ꝛ cedo dis ceſſū. ꝛ ē procederꝛ paulatim in anteriorem partē ire.ꝛ eſt proprie ferētiū ſacra.vn̄ hec proceſſio.procedit qui in anteriorē partē it.precedit q̄ ſequentē ante it.itē procedere.i.ꝓſpere ꝛ ad bonū cedere. vn̄ hic proceſſus ſus ſui.i.proſper euētus: vel augmētum.

Proceleumaticus in proceleuma vide.

Procella.A procello lis dr̄ hec procella le.i.ſubita vis vētoꝝ cū pluuijs.q2 procellat.i.ꝑcutiat ꝛ eſt procella ꝓprie terraꝝ ꝛ celi tēpeſtas fluctuūm. Dicitur tn̄ q̄ꝫ procella eleuatio fluctuū.ſ.propter vētos.vn̄ procelloſus ſa ſū.i. tempeſtuoſus. Et cōparaꝛ.vn̄ hec procelloſitas.i. tēpeſtuoſitas.

Procello li ꝑculi culſum: ideſt percutere. Et componitur a pro ꝛ cello lis.

Procer.a ꝓcedo dis dr̄ hͦ ꝓcer ceris.ꝛ dicūꝛ ꝓcēs capita trabiū q̄ eminēt ex̄ parietes q̄ſi ꝓcedes.q2 an̄ ꝓcedāt. Hinc eſt facta tranſlatio ad quoſdā nobiles vt proceres dicanꝛ q̄ſi procedes.q2 ante oēs honore precedāt.Et etiam oēs nobiles ꝛ primores ꝑñt dici proceres.ſed nūis ſingularis nō ē in vſu:ꝛ cor.penulti.proceres. Luca.in.v. Facta vocē procerū motus hic cūcta ſequiꝛ.Uel procer ceris dicitur a ꝓcus vl a procādo q2 maxime ſemꝑ laudē ꝛ gloriā appetāt

Proceres in procer vide.

Proceritas in procerus eſt.

Procerus.A ꝓcedo dis dr̄ ꝓcer⁹ra rū.i.lōg⁹:alt⁹.formoſus: ꝛ a gtō proceri addita tas fit hͦ ꝓceritas tatis.i. lōgitudo: altitudo:ꝛ produ.ce.Dañ.iiij.ca. Et ꝓceritas ei⁹ↄtingēs celū.Deu.ij.ca.Pp̄ls magn⁹ ꝛ multus ꝛ procere lōgitudinis Nume.xiij.ca. Pp̄ls quē aſpeximus procere ſtature eſt.

Proceſſus in procedo dis eſt.

Proceſtria.a pro ꝛ ciuitas cōponiꝛ pluraliter hͦ ꝓceſtria orū loca extra ciuitatē.ſicut procaſtria loca ex̄ caſtra. Uel proceſtria dicūꝛ loca ex̄ ciuitatē degradata.ꝑ q̄ mur⁹aſcēdiꝛ.

Procido.A cado dis dr̄ procido dis di:ſup.caret.i.procul vl ante cado. vnde procidēs tis ois ge.ꝛ cor.ci tā ī ꝑñti q̄ꝫ in preterito. Mat.ij.Et procidētes adorauerūt eum.

Procinctus.i.apparatus belli vel pugne. item procinctus ta tū expeditus:armatus ſm̄ Papiam.

Procio.a proco cas dr̄ procio cis ciui ꝛ proco cas in eodē ſēſu. i.nouā cōiugē vel nuptā petere. vel generaliter mulierē:ꝛ ponunꝛ ſimpliciter pro petere. Itē procire vel procare eſt qđ vulgo dr̄ domare.aliquē deſcortare.

Procito.A proco cas dr̄ procito tas frequē.i.ſepe peteꝛ.ſicut proci faciunt:vel ſepe prolōgare:ſicut mulieres faciūt ſuis procis:ꝛ corripit ci.

Procliuus.A pro ꝛ cliu⁹cōponiꝛ ꝓcliuus ua uū.ꝛ hͦ ꝛ hͦ procliuis ꝛ hͦ ue.i.ꝓcuruus ī āteriorē partē.q̄ſi procer: ꝛ ponitur q̄ꝫ pro itētus:ſedulus:prōptus q̄ꝫ pro faciꝛ. Qui eni ī procliuitate ē:valde ē itētus ne cadat.ꝛ iđ poniꝛ pro itētus.item facile ꝑcipitari pōt:ꝛ ideo pro faciꝛ.Et quodlibet iſtoꝝ cōparatur.vn̄ hec procliuitas tatis:ꝛ produ. cli.

Proco cas in procio cis exponitur.

Proconſul in conſul exponitur.

Procorus ri propriū nomen cuiuſdam viri cor. penul. vnde in Aurora dr̄. Philippus procorus:ſtephanus ꝑclar⁹ honore:ꝛ additur vnū l in philippus vt prima producatur

Procul. Oculus cōponitur cū pro vel pre.ꝛ dr̄ procul aduer. loci.i.lōge vl prope.Dr̄ eni procul q̄ſi pro vel prope oculꝛ. ſꝫ id qđ pre oculis ē pōt eē lōge:ꝛ pōt eē prope.vn̄ dr̄ procul q̄ſi porro ab oculis:vel q̄ſi prope oculis:ꝛ ē ethymo. ſm̄ Hug.Et vt dicit Pap.proculdubio.i. lōge a dubitatione.

Proculus:A procul dr̄ hic proculus li penul.cor.filius q̄ naſcitur pr̄e exiſtēte lōge a ꝑr̄ia:ꝛ hec procula le.i.filia talis: ꝛ procula quedā veſtis precioſa que de procula afferebatur:vnde ꝛ dr̄ procula quaſi procul lata.

Procus.A procor caris dr̄ procus ci cū:ꝛ hic procus ci.i.petitor ꝛ proprie mulierū.vel noue cōiugis ꝛ nuptiarū.Uel dicitur a precando quia frequenter ſolet precari ꝛ petere donis eam quam vult:inde procio cis.

Prodeo.eo cōponiꝛ cū pro:ꝛ īterpoſita d dr̄ prodeo dis dij vel diui ditū dire.i.deuenire:ꝛ ī antea ire. Dom.Eſt quodā ꝓdire ten⁹ſi nō daꝛ vltra:ꝛ cor.penꝛ.ſupini.ſ.proditū.

Proderunt debet dici ſicut erunt:nō proderint:quia erint nō facit futurū de ſum es eſt.ſ.ero eris erimus eritis erūt per u.ꝛ ſic proſum prodes prodeſt prodero proderunt.

Prodigalitas in prodigus exponitur.

Prodigialis.A prodiū dr̄ hic ꝛ hec prodigialis ꝛ hoc le.i.mōſtruoſus:vnde prodigialiter aduer.ꝛ hec prodigialitas tatis.i.mōſtruoſitas:ꝛ hͦ ꝓdigiator toris.i.ꝓdigioꝝ iterpres

Prodigialitas in prodigialis vide.

Prodigiolum li dimi.paruum prodigium:

Prodigiū.A prodigo gis dr̄ hͦ prodigiū gij.i. mōſtrū turpe ꝛ ad vaſtādū paratū.Sepe tn̄ ſimpliciter ꝓ mōſtro accipiꝛ. vn̄ prodigioſus ſa ſū.i.mōſtris plen⁹.vn̄ ꝓdigioſe aduerbiū ſm̄ Hug.Uel ſm̄ quoſdā ꝓdigiū apellatū ē q̄ſi porro dictū.eo q̄ porro dicaꝛ:porro ſignificet:ꝛ aliq̄d futurū eē portēdat.Uel ꝓdigiū pōt dici q̄ſi ꝓcul a digito:q2 ꝑſigurat aliq̄d remotū ꝛ futuꝝ.ſꝫ poti⁹ē ethymo.Uide ī portētū.

Prodigo.Ago ↄponiꝛ cū pro:et dr̄ prodigo gis degi.i.,vaſtare:dilapidare:et inde prodigus ga gū.i.diffuſus.vel vltra modū largus et effūdēs ſm̄ Hug.Pap.vo dicit. Prodig⁹ i.ꝓfuſus: cōſūptor:luxurioſus:ſūptuoſus.gluto. In tobia tales poniꝛ verſus:Prodigus excedit mēſurā.largus honori.Seruit:fructificat parcus:auarus eget:vide ī parcus.

Prodigua.A prodigus dr̄ hec prodigua gue.i.oſtia multum cōſumens.vnde hec prodiguitas tatis. et hec ꝓdigalitas tatis..i.vaſtitas:ꝛ prodiguus a um.i.cōſumens.

Prodigus ga gum in prodigo gis exponitur.

Prodimus dr̄ a pro et eo verbū neu.i.ante imus vel eximus et produ.di. Sed prodimus a pro et do das eſt actiuum.i. publicamus vel tradim⁹ꝛ.corri.penul.Unde q̄dā. Prodimus his noſmet.ſed nos prodimus in hoſtes.

Proditus in prodo eſt.

Prodo.a pro et do das cōponiꝛ prodo dis di ditū dere.i.tradere vl manifeſtare.vel ꝓcul dare.expellere vn̄.Uir. Prodimur atq̄ꝫ italꝛ lōge diffūgimur oris.Q̄ꝫ aūt q̄dā hoc gloſant.i.periculꝛ damur.ethymo eſt. vnde proditus ta tū penꝛ. cor.ꝛ a gtō proditi addita o fit hec proditio onis.vn̄ v̄ſus Importat fraudē prodit ſine fraude reuelat ꝛc̄.

Prodolor interiectio dolentis dū aliq̄s ī dolore loquiꝛ.ſicut vult Pap.Alij dicūt q̄ pro dolorē ſūt due ꝑtes.ꝛ duobus accētib⁹regēde.ꝛ ꝓ ē iteriectio.ꝛ dolor ē nomē.nā ſic dicē. Priſ.i.v.li.vbi agit de figura ↄpoſita.figura ī oīb⁹ ꝑtib⁹ orōnis īueniꝛ.excepta iteriectiōe.q̄ ſꝑ ē ſimplicis figure. Et ſi q̄ris q̄re iteriectio nō potuit eē figure cōpoſite: Reſpondeo q2 ꝓpriū ē paſſiōis deſtruere.vnde cū interiectio affectionē paſſiōis deſignet.naturā hꝫ cōponi ↄtrariā.ꝛ ꝓpter hͦ ↄſueuit abſcūdita ꝓferri.ergo ꝓ dolor nō pōt eē vna ꝑſimo ſūt due.Sꝫ heu de ſūt due iteriectiōes abſq̄ꝫ ↄpoſitione.ſicut o vtinā ſūt duo. Aduerbia optādi ſine ↄpoſitione veniētia.ꝛ dꝫ aliquātulū ꝓtrahi.vt intuaꝛ eē vox doloris.

Productil.a ꝓduco cis dr̄ hͦ ꝛ hͦ ꝓductiꝛ ꝛ hͦ le penꝛ.cor.et dr̄ op⁹illō ꝓductile qđ ñ ē fuſile ſꝫ ꝓductū tūſiōib⁹ malleoꝝ,

Prophano.a p z phanū ꝯponitur prophan°na nū.i.execrari°sacrileg°.q̄ſi pcul a phano. Prophanū etiā dr qḋ n̄ ē ſacrū. vñ pphani dicūt oēs laici z illiterati q̄ſi pcul a phano p pbetie. Dinc prophano nas.i.execrari.ꝯtaminare:z pphanare ē i pphania ānūciare vel venerari. Vñ legit q̄ btā maria erat pphanata.i.in pphanis venerata vel annūciata. z pdn.pha. Vñ Hora Pone deos z q̄ tāgēdo ſacra.ꝓpbanas:ſup illud Ezech.xlviij. Prophanauerūt vrbē ſcē. Lai ca.ſ.q̄ paſſim pplo babitare liceat nō imūda ſint.

Profecto.i.procul dubio:vtiq̄ꝫ:profacto.ſ. q̄ babeas aduerbium affirmandi.

Profect°tus tui.itus:a pficiſcor ſceris. Itē pfect° dr pficiſcor z tūc venit a pficio cis.vñ q̄dā. Pro puo pfecto eſt ꝗ ſepe profect°.vñ pro ire a proficiſcor breuiat.

Profero.a p z fero ꝯponit pfero fers tuli latū.i.differre.pro lōgare. Uel pferre.i.manifeſtare vl offerre. z pferre q̄ſi p cul ferre. z ſm h̄ ptinet ad vba.nā vba pferunt q̄ſi pcul.i. extra ferūt vl emittūt. vñ plat°ta tū. z h̄ prolatio onis.

Profeſſio. A profiteor dr h̄ pfeſſio onis.i.ſcia: ſꝫ non q̄libet imo illa dr pprie profeſſio alicui q̄ ille ſe z ab alijs credi tur excellere. vñ pfeſſor alicui°artis dr q̄ h̄ ceteris ſe eā ſci re z alij h̄ ipſū pfitet. Uel pfeſſio ē ſtudēdi alicui°vite vl ſcie q̄dā ſingularis electio. In nro tñ vſu dr pfeſſio alicuius ſecta vl diſciplina quā pfitet. ſiue i ea excellat ſiue nō ſm q̄ ē xpiane pfeſſiōis. vñ dr. Cui°pfeſſiōis es tu.xpiāe an tulliane: Et ego q̄ feci pfeſſus ſū i ordie fratrū pdicatorū. Uide i diſciplina.

Profeſſus ſta ſtū.i.dies oino feſtus. z dr profeſt° q̄ſi prſus feſtus. Profeſtus etiā dies dr vigilia feſtoꝝ dies q̄ſi ppe feſtū.i.añ feſtū. z q̄libet dies nō feſtiuus dr pfeſtus q̄ſi lōge a feſto vel procul. Dinc Macrobius de ſaturnalibus dies oēs aut feſtos aut profeſtos aut interciſos vocauit.

Proficio.a p z facio ꝯponit pficio cis feci fectū ficē. z cor.fi. Et ē dicēdū: Poſit vobis.qñ ꝗs comedēti optat cibū pdeſſe. Inuenit tñ i q̄dā collecta Proficiat nobis ad ſalutē mētis z corpis hui°ſacri ſuſceptio.qḋ auctoritate aſcribam°. ſꝫ pprie dicēdū ē. Proſit nobis aliq̄b°comedētib°:n̄ pficiat. z pducit p. vñ q̄dā. Proſic̄ h̄ nūq̄ꝫ cui ſp loca notaīt

Proficiſcor ſceris fectus ſum ciſci.i.ire. z cōponit ex pro z facio cis. z corripit pro z fi.

Proficuū.a proficio cis deriuat h̄ proficuū cui.i. profectus.

Profiteor.a pro z fateor teris ꝯponitur profiteor teris feſſus ſum teri.i.procul ab itētiōe fateri.i.aliud i corde babere. z aliud ore fateri. Uel profiteri.i.primo fateri.vel pre alijs fateri. Uel profiteri.i.reddere vel ſoluere debitū. Qui eni ſoluit debitū.illud profitetur. Vñ in euange. Lu.ij. Ibant oēs vt pfiteret ſinguli i ciuitatē ſuā.vñ h̄ pfeſſor ſoris.

Profligo.a pro z fligo gis ꝯponitur pfligo gis. z pfligo gas i.deſtruē.cruciare.deuaſtare.diſpare.q̄ſi procul agere z diſpgere. Inuenit ēt i eodē ſenſu i depo.ge.profligor garis. z binc profligat°ta tū. z ē profligatus ſm Pap.proiectus. dubius.puerſus.afflict°: ſcelerat°.iterfectus. z producit fli.

Profoneſis quedā figura eſt.de qua dixi i quarta parte i ca. de colo.rbeto. z corripit penul.

Profor.a pro z for faris ꝯponitur profor faris fatus ſū. z eſt profari procul ab itētiōe fari.ſ.aliud vbo proferre. z aliud aio bēre. vñ ceſar cū ſui volebāt recedē illos profabat. vi debat.n.illis dare licētiā recedēdi. z tñ itēdebat eos oboꝛtari a receſſiōe. Itē profari.i.predicere vel prefari.

Profugus. A profugo gis dr profugus ga gum penul. coꝛ. i. procul fugiens. Profugus proprie dr qui procul a ſedibus ſuis vagatur:quaſi poꝛro fugatus.

Profūdo. A pro z fundo dis.ꝯponit profundo dis fudi fuſū fūdē.i.pcul fūdē z diſpgē.diſſipare.duoꝛare.pixē. vñ pro fūdus da dū.i.pdig°:larg°.diſſipatoꝛ.q̄ nimis pfundit. z ꝯparat. vt profūd°dioꝛ diſſim°:vñ pfūde dius ſime aduer z h̄ profūditas tis.i.pdigalitas. z profūdo das.i. effūdere diſpgē.dilapidare. Equocatio ē i predictis. Fūdare.n.deſcēdit a fūda z a fūdus. ſit pfūdus deſcēdit a fūd°z a profūdo dis. Itē profūdo das deſcēdit a pfūd°. Vñ ſcias q̄ ſūt due ꝯponit cū pro. z dr profūd°da dū q̄ſi pcul a fundo babēs ſupficiē. vl q̄ſi pcul bēat fūdū vñ h̄ profūdū dr mare altū z pfunditas alicui°rei. Profūd° ꝯparat: vt pfūdioꝛ diſſim°. vñ pfūde dius diſſime.aduer. z h̄ profunditas tatis. z pfūdo das.i.i profundū demergē ſm Hug. Pap. vo dicit. Profūdū voꝛago altū.imēſū.magnū. pfūditas idē.

Profundus da dum in profundo dis expoſitum.

Profuſus. A profundo dis dr profuſus ſa ſuꝫ penul. produ. qḋ in vi nois accipitur i actiua ſignificatiōe. Vñ. Salus. Aliena appetēs ſui profuſus ardēs i cupiditatibus. Profuſus ſui.i.profundēs ſua.i.diſſipās vel diſpergēs.

Progeniecula le diminutiuū partua progenies.

Progenies. A progigno gnis dr h̄ progenies niei. Et nota q̄ filij z nepotes nō ſūt progenies.q2 nō ſūt procul geniti. ſꝫ pronepotes: z exinde ſūt progenies q̄ſi procul geniti: z ide pgēies icipit a pnepotib°: ſꝫ poſteritas a nepote q̄ſi poſtera etas. ſꝫ ſic iferi°lōge editi pgēies dicūt. ita ſupi° paui. abaui.ataui:tritani pgenies vocāt q̄ſi procul generantes.

Progigno gnis. A pro z gigno gnis ꝯponitur progigno nis genui genitum gignere.i.procul vel ante gignere. vel progigno q̄ſi prolē gigno. z ē etymō. vnde bic progenitor toris. ꝯ cōuerſa in trix fit hec progenitrix tricis.

Progredior.a p z gradior deris ꝯpōit pgredior deri greſſus ſū gredi.i. pcedē.q̄ſi pro.i.añ gradi. vl pcul gradi. z cor.g.

Probemiū. Demi qḋ eſt ſermo vel modulatio cōponitur cū pro vel protbos qḋ eſt primū: z dr hoc probemium mij.i. primus ſermo vel pma modulatio.ſ.prologus. Or ñit dr probemiū q̄ſi pro emulis factus:etymō. eſt. vñ probemio as.i.incipere vel probemium facere vel dicere.

Proberes dicitur qui loco beredis fungitur:aut inſtituit aut ſubſtituit z producit he ſm Papiam.

Probibeo.a p z bēo ꝯpōit pbibeo bes bui bitū berē.i. vetare iterdicere. ꝯdicē. vñ pbibēs tis ge.ois. z h̄ pbibitio onis Et ſcias q̄ pctā moꝛtalia pbibēt ſꝫ pctā venialia cobibēt

Probibeſis vbū defectiuū.i. pbibeas.nec ē īo inenit apli°. et dr a probibeo bes Plaut°. Vñ q̄ſo vel probibeſis.

Proijcio. A pro z iacio cōponitur proijcio cis ieci iectū cere. i.procul vel ante iacerer. Item inuenitur proijcio cis ieci ie cūi icere. z eſt idem q̄ proijcio. z ſilr eſt cōpoſitum a pro z iacio z eſt verbum ſacrificantiū.

Proinde diūctio ē illatiua.i.igit. Inuēit tñ q̄n̄q̄ꝫ p aduerbio loci vl tpis. z apocopat q̄n̄q̄ꝫ. z dr proin pro proinde. z accuit antepenul.ſicut alia ꝯpoſita ab ide:dixi in inde.

Prolatibiles. A profero dicitur bic z bec prolatibilis et boc le qḋ eſt aptum proferri.

Polēſis ē q̄dā figura.d q̄ dixi in q̄rta pte in ca. de allotbeca.

Proles. A proleo dr h̄ proles lis fili°vl filia vl progenies.

Proletari°.a proles dr h̄ proletari°rij q̄ ad prolē tñ gignendā vocabāt. Erāt.n.q̄dam apud romanos q̄ in vrbe ſemp moꝛabantur cauſa generādoꝝ filioꝝ. z non cogebātur ire in arma. z bi proletarij dicebantur.

Prolicio cis.i.procul elicere. Uide in licio cis.

Prolios berba que floꝛem velut candoꝛē babet: z canos bominum capillos facit.

Prolix°.a pro z lixa lixe ꝯponit prolix° lixa lixū idest productus.lōgus.extēſus.iplicitus.qḋ nomē tractū ē a lōgis lixaꝝ paſſibus. Et cōparat. vnde h̄ prolixitas tatis.

Prologus. logos cōponitur cū protbos quod eſt pmū. z dr bic prologus: q̄ſi prologos. vel quaſi protbos logos.i. primᵘ ſermo.i.prefatio.prelocutio. vnde prologizo ꝫas.i. prologū facē. prefari. preloq̄ āte materiā. z coꝛ.lo prologus.

Proladiū dij eſt imago veri ludi.i.exercitium ſm Papiam.

Proluuies ei.a proluo is dr h̄ proluuies ei. z h̄ proluuiū uij. i.aquaꝝ inūdatio. vel deſtructio ex aquaꝝ inūdatione. vel ſoꝛdes vel purgatio. vel decurſus qui in cuiuſlibet rei largā z indiſcreta effuſione inuenitur.

Promineo nes.a pro vel procul z maneo cōponit pmineo nes z ē prominē q̄ſi procul manē. z apparet. ſupſtare. pre

esse vnde prominens tis oia ge. Et cōparat. vnde promi/nentia tie: z prominēter aduerbiū: z cor. mi.

Promiscuū. A pmisceo scs ōz pmiscu⁹ a um: vñ vulg⁹ ōz pmiscuū. ex vtroq3 sexu pmistū. Ité pmiscuū ge⁹ i noie: qd grece ōz epicbenū: ōz genus qd sub vna voce z vno ar ticulo aprebēdit aialia vtriusq3 sex⁹. z de b dixi in tertia parte i tractatu de gñe nominū. in ca. de epicbeno genere.

Promo mis o i psi pmpsi: tpsi l ptū pmptū pmere. i. proferre: manifestare: apire. extrabere. ore dicē: z aponit cū de: et ōz dpromo mis. i. valde pmē. Ité cū ex: z ōz expromo mis i. extra vl valde pmo. Et ē pmo actiuū cū oib⁹ suis apositis: z facit pteritū in psi: z supinū in ptū: z pduicit p. Unde in Aurora. Sed partē iecoris promes de capside supra.

Promōtoriū. a pro z mons cōponit b promōtoriū rij mons q procul apparet pre sui emiuētia. vl fm quosdā ōz a pro mineo nes: qz promineat z emineat: z produ. o ante r. vñ ille male posuit. Est promōtoriū cernere nō modicum. O eni ante riue ria riu3 producitur: vt dicit magister Bene.

Promoueo. A pro z moueo aponitur promoueo ues ui tū, uere qsi procul mouere z absentare: z promouere qsi i anteriorē patrē mouere. z promouere sublimare: ad ordines vel bonorē mouere: z promouere. i. proficere. z cor. mo.

Promptuariū. a promo mis ōz b prōptuariū rij. i. cellariū qz ide necessaria victui promūt. i. proferūt. Unde ppba: Promptuaria eorum plena. z est promptuarium longi tpis: sed cellarium paucorum dierum.

Prōpt⁹. A promo mis ōz prōpt⁹ ta tū. i. parat⁹ z expedit⁹ ad aliqd agēdū vl dicēdū. Et aparat: vt tior tissim⁹. vñ pmte ti⁹tissime aduer. z b prōptitudo dinis: z prōptul⁹ la lū. i. aliquātulū prōpt⁹: z aponit: vt pprōpt⁹. i. valde prōpt⁹. Ité a promo mis ōz b prōpt⁹ tus. i. aptitu: z p apositionē ipropta. i. i apto. s3 magis ē ppō p appositionē z ñ p apositionē: z tūc p n oz scribi i prōptu: z p u in vltima syllaba.

Promulculus. A promo mis ōz bic promulcus ci funis cum quo nauis ducit. vel scapba q maiorē nauē ducit z regit. vñ pmulco cas caui care. i. nauē ducē. z pprie cū pmlco.

Promulgo. A promo mis ōz promulgo gas gaui gare. i. pro nunciare: manifestare: z ōz promulgare quasi promptu3 z manifestum multis agere. z est etymol.

Promurale. i. murus ante murū: dictū ex eo q pro munitiōe muri sit fm Pap. vide in antemurale.

Promuriū rij. i. arī spaciū circa muru. z aponit a p z murus.

Promus. A promo mis ōz bic promus mi. i. cellarium: z ponitur qnq3 pro custode ipsius promi: z est mas. ge.

Promuscida de penul. cor. in proboscida est.

Pronepbas: scel⁹ ō fas z ō iusticiā. z sit oue ptes: p iteriectio nefas nomē. Nō eni pōt ibi ee vera apositio qz iteriectio nō pōt aponi. vt ostēdi i pdolor: z sic non acuitur.

Pronepos in nepos exponitur. z cor. ne.

Pronoe. Noia. i. mens cōponitur cū protbos qd est primū. z ōz bec pronoe es qsi protbonoe. i. pma nois. s. diuia mēs

Pronosticū. A pronosco scis ōz b pronostictū ci. i. signū futuri. z pronosticus ca cū qui precognoscit vel añ sigt: z prenostico cas prenosticis perpendē. precognoscē fm Hug. Pap. vo dicit Prenostica pūisio egritudinū dicta a pnoscēdo. oportet eni medicū pterita pñtia z futura puidere.

Pronosticon liber est: z pōt scribi sine g. vel pōt addi g p prothesim prognosticon vel pronosticon.

Pronuba. ex pro z nubo bis aponit b pronuba be que astat nubēti: z q nubētē viro aiugit. Ipsa ē z panimpba: z ōz p nuba qsi pnuba. qz nubētib⁹ pest. vl qñ pre nubētē. vñ et inno dicta ē pnuba. qz nubētib⁹ ōr pesse. Inuenit ēt b p nub⁹ ic z panimpb⁹. Un Iudi. xiiij. ca. ōr q vror sāsonis accepit maritū vnū de amicis ei⁹ z pnubis. i. panimpbis si bi astātib⁹. Et sicut ostēdi i nubo bis nubo producit pmas cū pnuba ab eo apositū. z etiā pronub⁹ cor. nu. Un Qdas. Pronuba curtalt: cui pnub⁹ assocīat Et Ouidi⁹ i scda epla Pronuba thesipbone. tbalamis vlulauit in illis.

Pronurus ex pro z nurus cōponit: z cor. nu. vñ qdā ait. Natus ait matri nobis nurus ē mei diūr. Uide in nurus.

Pron⁹. Non⁹ cōponit cū p. z ōz pn⁹na nū. i. in anteriorē3 partē flex⁹: iclinat⁹: curu⁹: subiect⁹: bumil: tracta metapbora a natāte: qz caput in anteriorē partē inclinat: z posterio ra eleuat. Pron⁹ ēt ōz obsequēs z prōpt⁹. Et aparat: vt p n⁹nior nissim⁹. vñ pne ni⁹nissime aduer. z b pnitas tatis

Propagineus. A ppago ginis ōr ppagineus a um. i. ad ppaginē ptinēs: vl ō ppagine existēs. Ité a ppago ōz ppagino. nas. i. ptedē. propagines extēdē. flagellū vitis terre submersū sternere. z qsi porro pādere: z corripit gi.

Propagino nas in propagineus vide.

Propago gas gaui gare. i. protēdere z extēdē. vñ b propago ginis. i. linea: origo: extēsio: flagellū vitis extēsū sub terra. z pdu. penul. ppago vbū z nomē i oi sua significatiōe. tñ in pma syllaba e dña: qz b propago ginis p extēsiōe vitis z ppago gas cū ad propaginē vitis ptinet produ. pmā. sed ppago qñ ptinet ad sapia3 cor. pmā. vñ vsus. Uitis propago libet īfinita ppago: z cor. penul. gri propago ginis.

Propassio. ex pro z passio cōpo. b propassio onis: z ōz ppassio qñ caro titillat visa muliere. s3 passio qñdo ille mal⁹ effectus erūpit postea i effectū. vñ sic describit a btō Diero. Pro passio ē passio: i glo. Math. v. Qui viderit mulierē ad acupiscēdū eā: id mecbatus ē eā i corde sua Propassio est subitus motus ai sine deliberatiōe boni vl mali opis. Passio vo ē affectio deliberati animi: si sit locus pficiēdi. Ité nota q passio iportat imutatiōnē patiētis. Nō aūt ōz aliqd imutari simpliciṫ qñ id qd ē pncipale i ipso imutatū pmanet. z iō simpliciṫ loquēdo qñ rō ū mutat a sui eqtate vl eqlitate nō ōz passio: s3 ppassio: qsi pma vl icepta passio vl ppassio qsi ipfecta passio. s3 passio ōz asūmata passio p asēsū. Uolo etiā te scire. q aluer fuit propassio i xpo. z aliter ē i nobis. Nā vt dr i. iij. sen. di. xv. babuit xps vez timorē z tristitiā i nā boīs: s3 ñ sic nos q sum⁹mēbra ei⁹. Nos eni cā pcti nō bi dsectib⁹necessario subiacem⁹: z i nobis sūt isti dsect⁹s3 ppassionē z passionē: s3 i xpo nō nīsi s3 passionē. Sic. n. i pctis grad⁹ qdā vocaṫ ppassio z passio. ita z i penalibus affectibus. Afficit. n. qs iterdū timore vl tristicia ita vt mētis itellectus ñ ide a rectitudine moueaṫ vl dei ateplatiōe: z tūc propassio ē. Aliqñ vo mouetur. z turbaṫ z tūc passio ē. Xps vo nō ita turbat⁹ fuit i aia timore vl tristitia vt a rectitudie vl dei ateplatiōe aliqten⁹ declinaret. fm quē modū itelligiṫ cū ōz nō tumuisse vl tristis fuisse. Un Diero. sup Mat. in. xxvj. ca. vbi ōz. Cepit atristari z mest⁹ eē: vt vitatē idē probaret assūpti bois. vere atristatus ē s3 qz nō passio ei⁹ dñabaṫ aio. vera propassio est. vñ ait. Cepit atristari. i. aliē atristat. qz p ppassionē. Jō sm bāc distinctionē aliqñ ōz xps ñ ver tumuisse. qz vez timorē babuit z tristitiam. s3 nō s3 passionē: neq3 ex necessitate conditionis.

Propatulus. ex pro z patulus cōponiṫ propatulus la lum. i. valde patulus. in palam ductus: coram factus.

Prope aduerbiū loci deriuaṫ a pro. z cōparaṫ. vt propior pximus. vnde prope pius proxime aduerbiū. Et cōponitur. vt de prope: z corripit banc syllabā pro.

Propello lis puli pulsum. i. procul vel ante pellere. Et cōponitur a pro z pello lis z cor. pu propuli preteritū.

Propensius in propensus est.

Propensus. A propēdo dis qd est extēdo: dilato: deriuatur propensus sa sum. i. extēsus. dilatatus. z ōz propensus qsi porro pensus. z inde propensius aduer. quasi extensius.

Propero ras in properus vide.

Properus. A prope deriuatur properus ra rū. i. festin⁹ z cit⁹. Et aponit. vt pproper⁹ra rū: z pproper⁹ra rū. i. valde ppe rus. Ité a proper⁹ra rū ōz propero ras. i. festinare. S3 properat q vnūquoq3 matar trāsigit. festinat q multa simul incipit z nō pficit. Et cōponiṫ. vt appropero ras. i. valde p perare. z depropero ras Ité a properus ōz prope aduerbiū idest velociter. celeriter. z corripit penul.

Propes pedis mas. ge. est funis quo pes veli alligitur. quasi

prope pedes. Et componitur a pro ꝛ pes pedis; ꝛ corripit
penul. genitiui.

Propheta. A profor faris qḋ ē pdicere ḋr hic propheta te q̄ſi
prefator a pdicēdo futura. ſʒ. qꝛ hᷣ nomē hʒ h. qḋ nullū la-
tinū debet hēre poſt p ideo credo ꝙ poti⁹ cōponaꝛ a pro
vel pcul: ꝛ phonos qḋ eſt ſon⁹ qꝛ lōge ꝓuiſa prenūciant p
phēie: vñ hᷣ pphetiſſa ſe: ꝛ pphetic⁹ca cū. ꝛ hᷣ ꝛ hec pphe
tialis ꝛ hoc le: ꝛ ppheto tas: ꝛ pphetizo ʒas in eodē ſenſu.
ꝛ ſunt neu. Qui aūt ḋr propheta q̄ſi procul fans: etymo. eſt
ſcḋm Hug. Et dicebaꝛ olim ppheta vidēs. qꝛ pphete vide
bāt qḋ ceteri nō videbāt: ꝛ proſpiciebāt q̄ in myſterio ab
ſcōdita erāt. Et ſciās ꝙ veri pphe intelligebāt q̄ videbāt.
Vñ Job. Ecce oīa vidit oculus me⁹: ꝛ audiuit auris mea
ꝛ itellexit ſingula. Qḋ vbū tractās btūs Grego. in .xi. li. mo
ral. dicit. Cū aliq̄d oſtēdiꝛ vel audiꝛ. ſi intellectus n̄ attri
buiꝛ ppheta minime ē. Vidit eni pharao p ſomnū q̄ erāt
in egypto vētura. ſʒ qꝛ neq̄d itelligere qḋ vidit. ideo non
fuit ppheta. Aſpexit balthaſar rex articulū man⁹ ſcribētis
in pariete ſʒ ppheta nō fuit: qꝛ itellectū rei quā viderat n̄
habuit. Vt igiꝛ btūs iob ppheta ſpiritū ſe hēre teſtareꝛ n̄
ſolū vidiſſe ꝛ audiuiſſe: ſʒ etiā itellexiſſe oīa aſſerit. Itē hᷣ
nota ꝙ prophete falſi diſtinguunꝛ a veris quantū ad tria
ad minus. Primo quantū ad reuelationis ardorem. quia
boni prophete futura predicāt diuino lumine mediātibus
bonis angelis inſpirāti. ſʒ falſi prophete vl' ſequunꝛ ſpm̄
ſuū nihil vidētes. ſʒ mēdacia cōfingētes: vl' reuelationeꝫ
īmūdi ſpūs. Scḋo quātū ad itētionē pnūciationis. qꝛ fal-
ſorū prophetarū finis aliqḋ lucrū tpale ē. vt ḋr Ezech. xiiii.
Violāt me ad populū meū ppter pugillū ordei ꝛ fragmē-
tū panis. vel faltē ipſius demonis reuelātis intētio puerſa
eſt. q̄ deceptionē intēdit. Sed pphetaꝝ bonoꝝ tota inten-
tio in rectū finem ordinaꝛ. Tertio quantuʒ ad certitudinē
pronūciatoꝝ: qꝛ bonoꝝ pphetia innitiꝛ diuine preſcientie
que omniū futuroꝝ euētus intueꝛ. ſed pnūciatio maloꝝ
prophetaꝝ innititur preſciētie demonū: que coniecturalis
eſt. Vide in prophetia. ꝛ in miraculū. Hic etiā volo te ſci-
re. ꝙ (vt dicit btūs Gregori⁹) tenebroſa eſt aq̄ in nubib⁹ ae
ris qꝛ obſcura ē ſciētia i pphetis. Cui⁹ rōem tāgit Hiero.
exponēs illud Iſa. xvi. Emitte agnū dn̄e dn̄atorē terre de
petra deſerti ad mōtē filie ſyon. iō inq̄t. Prophetie viꝝ itel-
ligunꝛ. qꝛ pſonas ꝛ numeros ꝛ tpa ſubito cōmittant: ꝛ de
q̄libet re trāſeūt ad aliā. Dū. n. loq̄reꝛ Iſa. de captiuitate
Moab ꝛ miſerijs inſpirate mētis. oculū pp eos vertit ad
natiuitatē xpi ꝛ cepit Moab alloq̄ q̄ſi diceret. Nō deſpe
res: age pn̄iaʒ. qꝛ lʒ captiuād⁹ ſis: de tua tñ pgenie naſceꝛ
agn⁹ q̄ tollit pctā mūdi: q̄ dn̄eꝛ in toto orbe. Et dicit ḋ pe-
tra deſerti. i. de pplo gētili ſiue de Ruth q̄ erat gētilis. Gen
tes nāqꝫ lapides p deo colebāt. ꝛ iō a deo deſerti erāt. Et
dicit ad montē filie ſyon. i. ad hieruſalē. Syon. n. erat que-
dā arx in hieruſalē q̄ ptegebat ciuitatē hieruſalē. ſicut mr̄
ptegit filiā ſuaʒ. Ruth āt moabitis nupſit Boos: ex quo.
Obeth genuit. ex quo Ieſſe pr̄ Dauid: de cui⁹ ſemine vgo
Maria pceſſit q̄ xpm̄ ↄcepit ꝛ pepit. Sicē. n. xp̄s p vtroqꝫ
pplo venit: ſic de vtroqꝫ naſci voluit. i. de iudeo ꝛ gentili.

Prophetia a ppheta ḋr hᷣ pphetia tie: ꝛ eſt pphetia reruʒ la-
tentiū preteritoꝝ vel pñtiū vel futuroꝝ ex diuina īſpira-
tiōe manifeſtatio. Et ſciās ꝙ ſicut dicē btūs Greg. in prima
homel. Ezech. pphetie tpa tria ſūt. ſ. pñs: pteritū ꝛ futuruʒ
Sciendū eſt ꝙ in duob⁹ tpib⁹ pphetia ethymo. pdidit: qꝛ
quum iō pphetia dcā ſit ꝙ futura pdicat. q̄ de pterito vel ḋ
pñti loquiꝛ. rōnē ſui noīs amittit: qm̄ nō pſatur ꝙ ventu
rū eſt ſʒ vel ea memorat q̄ trāſacta ſunt: vel ea q̄ ſūt pñtia
Prophetia aūt de futuro eſt. Ecce vgo ↄcipiet ꝛ pariet fi-
liū Prophetia de pterito eſt. In pncipio creauit de⁹ celū ꝛ
terrā. De illo eni tpe dixit hō quo nō erat hō. Prophetia
de pñti ē qḋ dicit Paulus aplš in pma epl̄a ad Corin. ca.
xiiii. Si āt oēs pphetēt itret aūt q̄s ifideꝛ vl' ideota ↄuinci-
tur ab oīb⁹ diiudicaꝛ: ab oīb⁹ occulta cordis manifeſta ſūt
ꝛ ita cadēs in terrā i faciē adorabis deū. pnūciās ꝙ vere
de⁹ i nobis ſit. Qū igiꝛ dicit occulta cordis ei⁹ māifeſta ſūt
pfecto mōſtraꝛ: qꝛ p hūc modū pphetie ſpūs n̄ pdicit qḋ
futuꝝ ē. ſʒ oñdit qḋ ē. Quo āt pacto pphetie dr̄ ſpūs q̄ ni-
hil futuꝝ idicat: ſʒ pñs narrat Qua i re aīaduertēdū ē. ꝙ p
phetia recte ḋr. nō qꝛ pdicit vētura. ſʒ qꝛ pdit occulta. Rez
q̄ppe quālibet ſicē ab oculis nr̄is i futuro ſubtrahūt tpa: ita
ab oculis nr̄is i pñti ſubtrahūt ea vētura vt eni res occul
tanꝛ i futuro tpe: pñs āt cogitatio abſcōdiꝛ i latēti corde
Et ē etiā pphetia pñs qū res q̄libet nō p animū ſʒ p abſē-
tē locū tegiꝛ. q̄ tñ p ſpm̄ denudaꝛ: ꝛ ibi ſit pñs pphetātis
anim⁹ vbi p preſenti ā nō ē corp⁹ Nā giezi lōge a ppheta
receſſerat cū Naamā Syri munera pcipiebat. Cū tñ idem
ppheta dicit. Nōne cor meū i pñti erat qñ reuerſus ē hō
de curru ſuo in occurſuʒ tibi. Poſtq̄ȝ de pphetie tpib⁹ tra
ctauim⁹: reſtat vt de modis ei⁹ ꝛ q̄litatib⁹ aliq̄ differam⁹.
Spūs quippe pphetie nec ſp nec eodē mō pphete animū
tāgit. Aliqñ eni ſpūs prophetie ex pñti tāgit animū pphe
tātis. ꝛ ex futuro neq̄q̄ȝ tāgit. Aliqñ vo pphetie ſpūs ani-
mū prophetātis ex futuro tāgit: ex pñti nō tāgit. Aliqñ
prophetātis animū ex pñti pariter ꝛ ex futuro tāgit. Aliqñ
āt ex ptō ꝛ ex pñti atqꝫ ex futuro piter anim⁹ tāgiꝛ pphe
tātis. Aliqñ vo prophetie ſpūs ex pterito tāgit animū. nec
tangit ex futuro Aliqñ aūt pphetie ſpūs tangit ex futuro.
nec tāgit ex pterito. Aliqñ aūt in pñti ex pte tāgit: ꝛ ex pte
nō tāgit Aliqñ vo ſpūs pphetie in futuro ex pte tangit. ꝛ
ex pte nō tāgit. Itē ſciēdū ꝙ prophetie ſpū q̄dā ex primo
tāgūꝛ atqꝫ e lōginquo minime tāgūꝛ. Quidā vo tāgūꝛ
ex lōginquo ꝛ nō tāgūꝛ ex primo. Quidā vo ꝛ e longin
quo tāgūꝛ ꝛ ex primo. Aliquādo ēt pphetie ſpūs pphe
tis deeſt. nec ſp eoꝝ mētib⁹ pñto eſt: q̄tenus qū hūc nō ha-
bēt. ſe hūc cognoſcāt ex dono hēre qū habēt. vnde Heli-
ſeus qū flētē ſunamitē mulierē a ſuis pedib⁹ p giezi puerū
auelli phiberet dixit. Dimitte illā. Aīa eni eius i amaritu-
dine ē: ꝛ dn̄s celauit a me ꝛ nō idicauit mihi. Itēʒ Amos
qꝛ eadē hora q̄ req̄ſitus ē: prophetie ſibi ſpm̄ deeſſe ſenſit
de ſe veraciꝛ dixit. Nō ſuʒ propheta vt dixi i armētū. Sic
quoqꝫ cū Ioſaphat de futuris req̄reꝛ ꝛ prophetie ſpūs ei
deeſſet. pſaltē ſcē applicari: vt pphetie ad hūc ſpūs p lau-
dē pſalmodie deſcēderet. atqꝫ eius animū de futuris reple
ret. Vox eteni pſalmodie qū p itētionē cordis agiꝛ. p hāc
oīpotēti domino ad cor iter paraꝛ vt itēte mēti vl' pphe-
tie myſteria vl' ↄpūctiōis gratiā īfundat: vnde ſcriptū eſt.
Sacrificiū laudis honorificabit me. ꝛ illic iter ē quo oſtē-
dā tibi ſalutare dei. i. ieſū. Qū eni ſalutare latine: hᷣ hebrai-
ce ḋr ieſus Sciēdū etiā ē ꝙ pphete ſcti aliquādo dū ↄſu-
lunꝛ ex magno vſu prophetādi q̄dā ex ſuo ſpū proferūt. ꝛ
ſe hᷣ ex prophetie ſpū dicere ſuſpicāꝛ: ſʒ ſcti ſūt p ſpm̄ ſctm̄
citi⁹ correpti ab eo q̄ vera ſūt audiūt ꝛ ſemetipſos qꝛ falſa
dixerint reprehēdūt. Nathan eteni propheta ſanctū viruʒ
fuiſſe q̄s neſciat. q̄ Dauid regē ꝛ de culpa apte rephēdit: ꝛ
q̄ ei p culpa eadē eſſēt vētura nūciauit. quē qū idē Dauid
qꝛ tēplū vellet deo ↄſtruere req̄ſiſſet ilico reſpōdit. Omne
qḋ ē i corde tuo vade ꝛ fac. qꝛ dn̄s tecū ē. De quo ſtatu il-
le ſubdiꝛ. Factū ē āt i nocte illa. ꝛ ecce ſmo dn̄i ad nathā
dicēs Vade ꝛ loq̄re ad ſeruū meū Dauid: hᷣ dicit dn̄s de⁹
Nūq̄d tu mihi edificabis domuʒ ad habitādū: neqꝫ enim
habitaui in domo ex die q̄ eduxi filios iſrael de terra egy
pti vſqꝫ i diē hūc: ꝛ paulopoſt. Qū ↄpleti fuerint dies tui ꝛ
dormieris cū patrib⁹ tuis: ſuſcitabo ſemen tuū poſt te: qḋ
egrediet ḋ vtero tuo ꝛ firmabo regnū ei⁹: ipſe edificauit
domū noī meo: ecce nathā ppheta q̄ pri⁹ regi dixerat. Va-
de ꝛ fac. ipſe poſtmodū p pphetie ſpm̄ edoct⁹ hᷣ fieri non
poſſe dnūciās: ꝛ regis ↄſilijs ꝛ ſuis ſermonib⁹ ↄtradixit: qꝛ
qḋ ex ſuo ſpū dixerat falſū fuiſſe reprehēdit. q̄ i re iter pro
phetas veros ꝛ falſos iſta diſtātia ē: qꝛ pphete veri ſi ali-
quādo p ſuū ſpm̄ aliq̄d falſū dicūt: hᷣ ad auditoꝝ mētibus
p ſpm̄ ſanctū eruditi citius corrigūt. Prophete autē falſi ꝛ
falſa denunciāt. ꝛ aliena ſpūſancto in ſua falſitate perdu-
rant: vide in miraculū ꝛ in propheta. Sed ↄſueuit queri ḋ

hoc q̄d Isa. p̄pheta dn̄i dixit Ezechie. hec dicit dn̄s. Dispo ne domui tue q2 morieris tu ⁊ nō viues. ⁊ tn̄ Ezechias non est mortu⁹ s; ei additi sunt .xv. anni. vt habet Isa. xxxviij. Hac q̄stionē mouet Greg. in .ii. Moral. xij. tractans illud Iob. Cōstituisti termios ei⁹ q̄ p̄teriri nō poterūt. Nulla in q̄t q̄ in h' mūdo hoib⁹ fiūt absq; oipotētie dei occlto ɔsilio veniūt. Nā cūcta de⁹ vētura p̄sciēs añ secla decreuit q̄liter p seculū disponant. Statutū q̄ppe iā hoi ē. vel quātū hunc mūdi p̄speritas sequit. vel quantū aduersitas feriat. ne electos ei⁹ aut imoderata p̄speritas eleuet: aut nimia aduersitas g̃ue. Statutū quoq; ē quātū i ipsa vita mortali trahiq; viuat. Nā ⁊ si ānos q̄ndecim Ezechie regi ad vitā addidit ōps de⁹. q̄ū eni eū mori pmisit. tūc eū p̄sciuit moriturū eē. Quō ergo p p̄phetā Ezechie dr̄. Dispōe domui tue. q2 morieris tu ⁊ nō viues. cui qm̄ mortis snīa dicta est. ptinus ad eius lachrymas est vita addita. s; p p̄pheta; dn̄s dixit quo tpe ipse mori merebat. Per largitatē vo misericordie illo eū tpe a morte distulit. q̄d añ secla ipse p̄sciuit. Nec p̄pheta igitur fallat. q2 tēpus mortis innotuit quo vir ille mori merebatur: nec dn̄ica statuta diuulsa sunt. quia vt ex largitate dei anni vita crescerēt: hoc quoq; ante secula p̄fixum fuit atq; spaciū vite q̄d inopinate foris est additū fine aug mēto p̄scientie fuit intus statutū. Ex predictis p3 q̄ illa diffinitio Cassidori vera est. Prophetia ē inspiratio vel reuelatio diuina rerum euentus immobili veritate denuncians: vide in prescio: ⁊ in moueo. vide qualiter deus mutat sentētiam ⁊ non consilium.

Propiciatoriū.a ppitior aris dr̄ hoc p̄piciatoriū rij. locus p piciādi. quasi propiciationis oraculū. Et sicut dr̄ i historia super Exo. Propiciatoriū erat tabula aurea eiusdē lōgitudinis ⁊ latitudinis cuius ⁊ arca: vt arce integre sufficeret. De spissitudine vero ei⁹ nō legit̃. Hoc dicebat̃ oraculū. q2 dn̄s de illo rn̄sa dabat. Rn̄sū aūt dr̄ oraculū diuinū. q2 orā tib⁹ dat̃. Dicebat̃ etiā p̄piciatoriū q2 exinde loquens dn̄s p̄piciabat̃ p̄plo. vel q2 die propiciatiōis dicebāt gloriam dn̄i s; ibi descēdere. Ex vtraq; vo pte oraculi. s. in duob⁹ angulis interiorib⁹ positi sunt duo cherubin aurei ⁊ p̄ductiles. i. nō fusiles. s; tūsionib⁹ malleo; p̄ducti. In glo. autē ad Hebre. ix. dr̄ q̄ dicebat̃ p̄piciatoriu; siue oraculum. q2 ibi apparebat angelus dn̄i loquēs moysi q̄si dn̄s p̄piciatu rus erat p̄plo. De festo p̄piciatiōis dixi in fase in f littera.

Propicior aris in propicius est.

Propicius a ppe dr̄ p̄picius cia ciū. i. bon⁹ benignus. misericors: mitis: prosper: placatus. vn̄ propicior aris atus sū p̄piciari. i. esse vel fieri propiciu;. vn̄ hec propiciatio onis. i. placatio. misericordia: ⁊ propiciatorius ria riū. ⁊ propicia rius ria riū ⁊ ɔponit̃ vt repropicior aris vbū sibi deponēs.

Propina: pina grece latine fames dr̄: ⁊ cōponit̃ cū pro vel p cul. ⁊ dr̄ hec p̄pina ne locus iuxta balnea publice vbi post lauacrū a fame ⁊ siti reficiunt̃ hoies. ⁊ dicit̃ sic q̄si propellēs famē. q̄d hic locus famē pellat. ⁊ dicūt greci popina. et inde corrupte nos dicim⁹ p̄pina p tali loco simplr. tn̄ mō p̄pina dr̄ taberna q̄libet. q2 famē pellat vn̄ hec p̄pinula le dimi. ⁊ p̄pino nas. i. vinū miscere potū administrare. vn̄ h' p̄pinator toris q̄ potū administrat vn̄ Ouid. Inde p̄pinator nimiū q̄ vina p̄pinat. Et in Aurora dr̄ de q̄b⁹ ange lici ciues bona sūma p̄pināt. Itē a p̄pino nas dr̄ h' p̄pina riū rij. doom⁹ vel locus vnde propinat̃ vel vbi propinatur

Propinito tas a propino nas dicit̃ propinito tas penul. cor. i. frequenter propinare.

Propino nas. in propina ne est.

Propinquane⁹ a propinquus dr̄ propinquaneus nea neū. i propinquus ⁊ cōiūctus.

Propinquus. a prope dicitur p̄pinqu⁹ qua quū. vel s̄m sanguinē vel s̄m locū. ⁊ cōparat̃. vt propinquus quior simus vnde propinque quius sime aduer. ⁊ hec propinquitas tatis. ⁊ propinquo quas. ⁊ cōponit̃ vt appropinquo quas ⁊ est neutrum cum oibus suis compositis.

Propinula le dimi. parua propina.

Propius a prope deriuat̃ p̄pius pia piu;. i. p̄pinquus ⁊ con iunct⁹. ⁊ ɔparat̃ p suppletionē. vt propius magis propi⁹ p̄pissimus. ⁊ p̄pio as. i. p̄ximare ⁊ propinquare. ⁊ cōponit̃ vt appropio as. vn̄ appropians ois ge. ⁊ ē propio neutrum cū oibus suis cōpositis. Inuenit̃ tn̄ ad Roma. xiij. Propior est n̄ra salus. sed tunc dr̄ prope pior proximus.

Propola le in miropola exponitur.

Propondides in bosforus est.

Proportio ex pro ⁊ portio cōponit̃ h' proportio onis. i. situdo. bitudo. cōparatio. vnde h' ⁊ h' p̄portionalis ⁊ h' le. vn̄ p̄portionalr̄ aduer. ⁊ h' p̄portionalitas tatis. ⁊ differt a p portiōe: q2 p̄portio ē bitudo vnius ad aliud s; proportionalitas pluriū bitudinū iter se cōparatio s̄m Hug. Et sciās q̄ loc⁹a p̄portione s̄m logicū differt a loco a sili. q2 i loco a sili accipit̃ cōpatio s̄m silitudinē inherētiū. vt sicut risibi le inest hoi. ita ⁊ hinnibile inest equo. In loco āt a propositione nō attēdit̃ sicut silitudo inhereticiū. s; cōpatio i bitudinē vt sicut se h3 nauta ad nauē sic se h3 magr̄ ad scholas. 230

Proprietas a propri⁹ pria priū prij. i in e ⁊ addita tas sit h' p prietas tatis. Hic nota q̄ s̄m theologos dn̄a notionis proprietatis ⁊ relatiōis i diuinis pōt tripl̄r assignari. Primo q̄tū ad ratonē significationis. ⁊ sic sciendū est q̄ p̄nitas dr̄ relatio s̄m q̄ ad filiū refert̃. Dr̄ aūt p̄prietas inquantū soli p̄ri ɔuenit. Dr̄ notio inquantū est p̄ncipiū formale ino tescēdi patrē. Scdo q̄tū ad ordinē itelligēdi. q2 qu; nihil possit esse principiū innotescēdi aliq̄d nisi sit sibi propriu; sic itellectū notiōis p̄cedit itellect⁹ p̄prietatis. ⁊ q2 p̄prietas nō ɔuenit nisi rei distincte ab alijs: ⁊ distinctio in diuinis nō ē nisi p ɔpationē relatiōis. sic itellectū p̄prietatis i diuinis p̄cedit itellect⁹ relatiōis. Tertio q̄tū ad numeʒ: q2 notiones sunt q̄nq;. s. paternitas: filiatio: p̄cessio: innascibilitas: cōmunis spiratio. Harū āt q̄tuor tm̄ sūt p̄prietates q̄ vni p̄sōe tm̄ ɔueniūt. s. paternitas. inascibilitas q̄ ɔueniūt tm̄ patri. filiatio q̄ ɔuenit tm̄ filio. Processio q̄ ɔuenit tm̄ sp̄ūisctō. Cōis āt spiratio nō pōt dici p̄prietas simpl̄r. q2 ɔuenit tm̄ duab⁹ p̄sonis s; s̄m q̄d. tm̄ q2 aliq̄d vl esse p̄prium ad aliq̄d. ē eni p̄priū patris ⁊ filij respectu sp̄ūsancti Harū aūt notionū q̄ttuor sūt relationes. s. paternitas: filiatio. p̄cessio cōis spiratio. Innascibilitas eni nō ē proprie relatio nisi per reductionē s̄m q̄ negacio reducit̃ ad gen⁹ affirmationis: vt nō hō ad gen⁹ hoīs. Harū aūt notionū vel p̄prietatū vel relationū tres sūt p̄sonales. i. ɔstituentes p̄sōas vn̄ hn̄t q̄si actū dn̄e ɔstitutiue. s. paternitas: filiatio p̄cessio. Alie due notiones sūt p̄sone s; non p̄sonales. Et sciendū q̄ tria requirunt̃ ad hoc q̄ aliq̄d dicatur notio p̄sone. Primo q̄ ad originē ptineat. q2 relationibus originis p̄sone distinguunt̃. Scdo q̄ pertineat ad dignitatē q2 p̄sona est hypostasis distincta proprietate ad dignitatē pertinēte. Tertio q̄ dicat aliq̄d sp̄ale. q2 cōe nō est sufficiēs principiū inotescēdi. Itē nota q̄ in diuinis q̄dā sunt p̄pria quedā appropriata. Propria dicunt̃ q̄ ita cōueniunt vni persone q̄ nō alteri. sicut paternitas. inascibilitas. q̄ cōueniūt tm̄ patri. filiatio q̄ ɔuenit tm̄ filio. processio q̄ cōuenit tm̄ sp̄ūisācto. vt dictū est supra. Appropriata āt dicūt que oibus ɔueniūt p̄sonis. s; vni p̄sone sepe diffīcte appropriatur. vt patri potētia. sapia filio. bonitas sp̄ūisancto. q̄d q̄re fiat non est ociosum inq̄rere. Id ergo sacri eloquij prudētia facere curauit. ne dei imēsitatē silitudie creature metiremur. Dixerat sit scriptura q̄ de⁹ pater est. ⁊ q2 de⁹ fili⁹ est: ⁊ audiuit h' hō q̄ hominē patrē viderat ⁊ deū patrē nō viderat. ⁊ cogitare cepit ita esse i creatore vt viderat i creaturis a q̄b⁹ hec noīa trāslata sūt ad creatorem in q̄b⁹. s. creaturis pater ē prior filio: fili⁹ ē posterior patre. Et ex āntiqtate siue ex senectute i patre defect⁹ ex posterioritate i filio. ipsectio sēsus solet notari. pp̄ter. s. iuuētutis mot⁹: ⁊ pp̄ter experiētiā q̄si q̄ nō ē exp̄t⁹ q̄lia sint. Iō occurrit scriptura dicēs patrē potētē ne videat̃ prior filio: ⁊ iō minus potēs. Et filiū dei sapientē; ne videatur posterior patre celesti. ⁊ iō minus sapiens. Dictus est sp̄ūsanct⁹ dicitus. ⁊ dictus est bēne

spiritū deus. ⁊ videtꝰ hoc q̄si nomē īflationis ⁊ minoris rigiditatis ⁊ īpetuositatis: vn̄ dr̄ Esa. ii. Quiescite ab hoīe cuiꝰ spūs in naribꝰ eiꝰ. vn̄ hūana cōsciā ad deū ꝑ rigore et crudelitate accedere metuit. iō scriptura tpauit sermonem suū spm̄ bonū noiāns: ne crudelꝭ putaret̄ q̄ mitis erat. Spiritus tuꝰ bonꝰ deducet me ī terrā rectā. Ex dictis ergo cāis attribuiꝭ pr̄i potētia. filio sapiā. spūi scō bonitas: ꝫ in deo penitꝰ sit vnū ⁊ idē potētia: sapiā: bonitas: nō ꝙ pr̄ celestis sit solus potēs vel magis potēs: ⁊ filiꝰ solus sit bonus vel magis bonus. Una ergo est potētia: sapiā. bonitas triū personarū sicut vna essentia: ideoq̄ sicut dr̄ filius omousios. i. ꝯsubstātialis patri: ita coomnipotēs.

Proprius ria riū. i. meus. vel ē ꝯtra regulā. ⁊ dr̄ a ꝓpe q̄ qḋ propriū ē ꝓpe ē: ⁊ cōparatꝭ ꝑ suppletionē. magis: vt proprius magis propriꝰ proprijssimꝰ vn̄ ꝓprie magis ꝓprie proprijssime aduer. ⁊ h̄ proprietas tatis: ⁊ ꝯponiꝭ: vt īproprius pria priū. ⁊ ꝯparatꝭ sīlr ꝑ suppletionē. vn̄ h̄ ꝓprietas. Inueniꝭ tn̄ proprior. vn̄ ad Roma. xiij. ca. fm̄ vnā līterā. Nūc proprior est nr̄a salus q̄ꝫ qū credidimꝰ. Item a proprius dr̄ proprio as. i. propriū facere. ⁊ ē actiuū cū oībꝰ suis cōpositis. Et scias ꝙ propriū fm̄ dialeticū dr̄ q̄druplr̄ Uno mō dr̄ propriū qḋ inest alicui spēi ⁊ nō oī: vt eē gramaticū ꝯuenit tm̄ hoī ⁊ nō oī. Scḋo mō dr̄ ꝙ inest oī: ꝫ nō soli vt eē bipedē ꝯuenit oī hoī ⁊ nō soli. Tertio mō dr̄ propriū qḋ inest oī ⁊ soli ⁊ nō sp̄: vt canescere inest oī hoī ⁊ soli: ꝫ nō sp̄: q̄ nō nisi ī senectute. Quarto mō dr̄ propriū qḋ appellatꝭ proprie propriū ⁊ ꝓpriū ꝑ se dēm̄ dr̄ ꝓprie propriū. Et diffiniꝭ sic. Propriū ē qḋ inest oī ⁊ soli ⁊ sp̄. vt risibile īest oī hoī ⁊ soli ⁊ sp̄. nō tn̄ h̄ dr̄ risibilis ꝙ actu rideat ꝫ q̄ aptꝰ natꝰ ē ad ridēdū: ⁊ h̄ q̄rto mō dr̄ ꝓpriū qḋ apellatꝭ vnū de q̄nq̄ ꝑdicabilibꝰ. Et diffiniꝭ sic ab Aristotele. Propriū ē qḋ soli inest ⁊ ꝯuersim ꝑdicatꝭ de re. i. de specie ⁊ nō īdicat qd̄ ē esse. vt risibile ē ꝓpriū hoīs: q̄ ꝯuersim ꝑdicatꝭ de ipso. Nā oīs hō ē risibilis ⁊ oē risibile ē hō. h̄ aūt mēbrū nō īdicat q̄d ē eē. poniꝭ ī descriptione ꝓprij ad differentiā diffinitiōis. Diffinitio eni cōuersim ꝑdicatur ō re ⁊ indicat q̄d ē eē rei: vt aīal rōnale mortale ꝯuersim de homine ꝑdicatur ⁊ indicat esse ipsius: q̄ oīs diffinitio fit per substantialia. Oē eni superius ē de essentia sui inferioris.

Propter a pro dr̄ propter aduer. loci. i. iuxta cōminus. ⁊ ponitur pro ꝯiūctiōe cāli. vt propter te factum est hoc.

Propterea. i. iccirco cōiunctio cālis: ⁊ dr̄ a ꝓpter fm̄ Hug.

Propudio dias: in propudium vide.

Propudiū dij scurrilis locus: ⁊ cōponiꝭ a pro ⁊ pudor: q̄ ab eo pudicicia ⁊ pudor procul sūt. vn̄ propudio as. i. inhoneste se hr̄e. vel repellere vel iniuriari: vel scortari. propudiosus sa sum. i. ignominiosus: iniuriosus: turpis: impudicus inuerecūdus: impudens: irreuerēs: infrōtuosus. vnde propudiose aduer. ⁊ hec propudiositas tatis. ⁊ cor. pu.

Propudor non pōt ꝯponi a ꝓ interiectiōe: q̄ sicut dixi ī pro dolor. iteriectio nō pōt ꝯponi. vn̄ ꝓ pudor sūt due ꝑtes. vꝭ fm̄ quosdā deriuatꝭ a ꝓpudeo ꝓpudes Et ē ꝓpudor ꝯfusio: inuerecūdia: q̄si ꝓcul a pudore: ⁊ fm̄ h̄ pēul. cor. Pap. vꝭ dicere ꝙ sit iteriectio ꝓpudor: ⁊ ꝓdolor: ꝫ expone ē iteriectio: q̄ loco iteriectiōis vꝭ pōi: nō tn̄ vt diē Pris. l. xij. li. id qḋ pro aliquo accipiꝭ oīno ēt ex eadē spē accipiēdū est.

Propugnaculū a ꝓpugno nas dr̄ h̄ ꝓpugnaculū li. ⁊ dicūꝭ ꝓpugnacula. pīne muroꝝ siue sūme ꝑtes. q̄ ex his ꝓpugnatꝭ

Propulso sas. i. frequenter propellere. ⁊ est frequen. a propello is puli pulsum su. u in o conuersa.

Prora a prior dicitur hec prora re: q̄si priora. s. anterior pars nauis vide in puppis.

Proreta te masꝭ. ge. q̄ in prora. i. in principio nauis moratur. vt archinauita q̄ hortatur socios: vel gubernator. Nam in Jona vbi Hieroꝰ gubernatorē. septuaginta proretā interpretati sunt: ⁊ deriuatur a prora re: ⁊ produ. re.

Proricio cis. in proijcio cis exponitur.

Prorito tas. ex pro ⁊ ritus cōponitur prorito tas taui tare. i. prouocare: vel excitare: ⁊ produ. ri.

Prorsus. i. penitus oīno proculdubio profecto.

Prosa. A proson dr̄ ꝓsus sa sū. i. lōgꝰ ⁊ ꝓductꝰ ⁊ ꝓlixꝰ. ⁊ ꝓso sas ꝓducere. ⁊ h̄ ꝓsa se orō ꝓducta. ⁊ a lege metri solita: q̄si ꝓlixitate vboꝝ. q̄ nō coartatur nūero pedū vel syllabarū. ꝫ ī lōgū ꝑ volūtate ꝓduciꝭ. vꝭ ꝓsa dr̄ q̄si ꝓfusa: vꝭ q̄si ꝓrua. q̄ ꝓruat spaciose ⁊ excurrat nullo t̄mīo sibi ꝑfixo vꝭ ꝑfinito vnde prosula le dimi. ⁊ prosaicus ca cū. vnde prosacio cas idest prosaice scribere vel dictare.

Prosaicus ca cū. in prosa est. ⁊ cor. penul.

Prosapia. a prosipio pas qḋ est procul spirare dicitur h̄ prosapia pie: ⁊ hec prosapies ei. i. progenies. generatio. q̄ pro culsipatur ⁊ spargitur vsq̄ in posteros.

Proscenū. a pro ⁊ scena cōponitur h̄ proscenū nij. i. locꝰ aīn scenā vbi ludebant vel sacrificabant fm̄ Hugu. Pap. hō dicit Proscenia pulpita sunt ante scenaꝫ vbi ludicra exercebantur theatrales ludi.

Proscribo. a ꝑ ⁊ scribo ꝯpōiꝭ ꝓscribo bis. i. ꝓcul a scriptura remoueri. vn̄ ꝓscriptꝰ ta tū: ⁊ dicebātur ꝓscripti quoꝝ noīa de enea tabula delebātur. qḋ erat cū dānabātꝭ pro aliquo scelere. vn̄ proscribere. i. dānare. ⁊ proscriptꝰ. i. dānatꝰ. Sꝫ proprie cū aliq̄s ita dānatur ꝙ nomen eiꝰ proscribitur de ꝯsortio ordinis eiusdē fm̄ Hug. ⁊ papi. dicit. Proscriptꝰ dānatꝰ: cuiꝰ bona palā et aperte scribūtur. i. exulatus.

Profectum. a proseco cas dr̄ hoc prosectū cti. i. extum.

Proselitꝰ ti ē aduena et circūcisus qui miscebatur ꝑplo dei et est grecum. qḋ autē dicitur proselitus q̄si procul a solo situs. ethy. est. Cōiter autē dicūtur proseliti de gentibus ad ritum iudeorum cōuersi. ⁊ cor. penul.

Prosequiuꝫ quij. seruitiū. a prosequor queris.

Proserpina. proserpo pis ꝙ ꝯponitur ex pro et serpo pis dr̄ h̄ proserpina ne filia Cereris. s. lūa: vn̄ et dr̄ ꝓserpina q̄ prope nos ꝑpat. ⁊ ē luna vicinior nobis ⁊ īferior oībꝰ plānetis. vꝭ proserpina filia Cereris dr̄ semē vꝭ seges. q̄ procul serpat a terra crescēdo. vide ī diana ⁊ cor. penul. proserpia vn̄ Uir. Enei. vj. Hec sibi plura suū ferri ꝓserpina munꝰ.

Proseuca ce. proseucon grece latine dr̄ orare. deprecari. vnde hec proseuca domꝰ pauperꝝ ⁊ mēdicoꝝ ī q̄ elemosynas petunt. ⁊ proseuca dr̄ oratio: vel deprecatio. vnde proseuticus ca cū. i. deprecatorius. vn̄ proseutice. i. humiliter. et deprecatorie: ⁊ deprecatiue. Itē a proseuca dr̄ proseucor caris. i. mendicare. vel deprecari proseucam.

Proficiuus. a proseco cas dr̄ proficiuus ua uū. ⁊ proficius cia ciū. q̄dq̄d superfluitatis abscinditur ō q̄libet mā. qḋ aliter dr̄ succisiuus ua uū. ⁊ succidaneꝰ nea neū. et incisiuꝰ ua uū. ⁊ pōt dici substātiue hoc proficiū cij. vel proficiuꝫ cim. vel succisiuū. vel icisiuū. qḋ ita supflue abscindiꝭ de aliq̄ mā.

Proficū. a proseco cas dr̄ h̄ proficū ci prima ꝑs sextoꝝ. vꝭ potius proficū ꝯponiꝭ a pros qḋ ē ad ⁊ icos qḋ ē signuꝫ vel imago. Inde proficū q̄si adimaginatio vel signum.

Prosimetricus. prosa cōponiꝭ cū metrū ⁊ dr̄ prosimetricꝰ ca cum. i. cōstans ex prosa et metro. ⁊ cor. tri.

Prosintum. a proson dicitur prosintū ti. funis quo nauis alligatur in littore ad paliuꝫ quia sit longus.

Prosisto stis. in sisto vide.

Prosocrus. in socrus vide.

Prosodia. a pros qḋ ē ad et oda cātꝰ ꝯponiꝭ h̄ prosodia die. i. accētꝰ. de hoc ēt hēs in principio secūde ꝑtis huius libri.

Proson grece latine dr̄ longum. prolixum. productuꝫ. vel rectum ⁊ acuitur in fine.

Proson grece latīe dr̄ ꝑsona q̄si ad faciē. Hic nota ꝙ h̄ nomē ꝑsona signat substātiā ꝑticularē q̄ sonat ī dignitate. ⁊ sīlr prosopa vel prosopō apḋ grecos. ⁊ iō ꝑsona nō ē nisi ī nā itellectuali. Et fm̄ Boetiū sūptū ē nomē ꝑsone a ꝑsonādo eo ꝙ ī tragedijs ⁊ cōedijs recitātes aū faciē ponebāt q̄ndā laruā ad represētādū illū cuiꝰ gesta narrabāt decātādo. Et inde ē etiā ꝙ tractū ē in vsū vt quodlibet idiuiduū hoīs de quo pōt talis narratio fieri ꝑsona dicatꝭ. ⁊ ex h̄ etiā dr̄ prosopō ī greco a pro qḋ ē ī ⁊ sopos qḋ ē facies. q̄ hmōi laruas aū facies ponebāt. de hoc etiā vide in persona.

Prosopopeia exponit in q̄rta parte in ca. de colorib᷒ rhetori.

Prospecto a prospicio cis xi ctū u in o fit prospecto tas vbū freque: a prospectans tis oīs ge. vñ in vita beati Nicolai legit. Deus ex alto prospectās. ⁊ vt dicit Papi. Prospecto desuper aspicio vel procul.

Prosper ra rū. dr faustus secundus: ⁊ cōponit fm quosdam psper a p ⁊ asper. q̄si pcul ab aspitate. i. absq̧ molestia vl aduersitate. Magr aūt brī. dic. q cōponit a ppe ⁊ spa. vñ dicit. spera pmā cor. vñ Pruderi᷒: Regna arbitriū spa mobilis atq̧ rotūda. Multi tñ pducūt eā. ꝫ male. qd p ei᷒ cōpositū pbat. s. asper qd cōponit ab a qd ē sine. ⁊ spera ⁊ sic psper dr q̄si ppe sperā: ⁊ h̄ magis mihi placet. Itē a psp de h̄ psperitas tatis. i. successus vel felicitas. Et pspe aduerbiū. i. fauste. felicit. ⁊ scde. Et pspo vbū actiuū. i. pspex facē. Inuenit ē. psperor aris vbū dpo. i. pspere agere vñ. pphēta. O dñe saluum me fac. o dñe bene psperare.

Prospicio cis. i. procul aspicere: a pro ⁊ specio cis.

Prostibulū. a psto stas dr hoc pstibulū li lupanar domus meretricū. ibi eni meretrices pstant. i. pro precio stāt ⁊ meretricant. vel dr pstibulū a psternēdo. eo q post ludos pactos ibi meretrices psternant. vel dr a pstituo tuis. qd est p precio statuere: pponere: q̄ meretrices p p̄cio se statuūt. Item a pstituo dr hec pstibula le penul. cor. i. meretrix vnde Diero. Inter virginem ⁊ prostibulam.

Prostituo. a p ⁊ statuo cōponit prostituo is: qd ē p precio statuere. proponere. ⁊ est vbū meretricū q̄ prostituunt. i. p precio se supponūt. vnde hoc prostibulū fm Dug.

Prosto. a p ⁊ sto cōponit psto stas pstiti tū. s. p antestare vl prostare. i. p precio stare. vel cōmiscere se cū meretrice ⁊ ē verbū meretricū q̄ prostant. i. pro precio stāt ⁊ meretricantur. vnde hoc prostibulū. vel prostibulū dr a pstituo tuis.

Prosula le dimi. parua prosa.

Prosuꝫ des desū: ex p ⁊ suꝫ es est: ⁊ iterponit d. cā euphonie Et sicut dic Pris. i. viij. li. Per totā declinationē vbicūq̧ a vocali icipit h̄ vbū psuꝫ iterponit d. iiūcture cōpositiōis

Protenus aduer. loci. ⁊ est cōpositū a ppe vel pcul ⁊ tenus ⁊ significat longe: vt dicat ptenus quasi pcul a ten᷒. i. procul a prope. vnde Uirg. in. vij. Enei Tartareā intēdit vocem qua protenus oē cōtremuit tellus ⁊c̄.

Proteruio uis uiui uitū. i. esse vel fieri proteruum: superbire crudere: ferocire: ⁊ tunc deriuatur a proteruus.

Proteruus a pro vl proe ⁊ toruus cōponit pteruus ua uū. i. crudelis. valde terribilis: ⁊ cōparat. vñ proterue uius sime aduer. ⁊ hec proteruitas tatis. Et vt dr in Grecismo. Improbus est aliquis verbis factisq̧ proteruus.

Prote scosparalange quedā figura ē. ⁊ fit qñ vna p̄positio ponit pro alia: vt accepit eū i vinas suas. i. inter vinas suas Rogāt sup ṗamo. i. de ṗamo. ⁊ dr a prbesios qd est p̄positio: ⁊ paralage. qd ē trāsmutatio q̄si ppositiōis transmutatio. vel cōponit a para qd ē iuxta. ⁊ aleos qd ē alienū. et logos qd ē sermo. alienū eni ē p̄positiōeꝫ vnā poni p alia.

Prothesis est quedam figura de qua dixi in quarta parte in ca. de metaplasmo.

Prothocium. a prothos qd est primū dicit hoc prothocium cij. i. xenodochium.

Prothocollum. li. in sceda exponitur.

Prothologia. i. subtilis locutio. qñ res singule minutatim pferuntur fm Pap̄.

Prothomartyr. a prothos qd ē pmū ⁊ martyr cōponitur prothomartyr ris. s. pmus martyr: sicut abel in veteri testamēto: ⁊ stephanus in nouo.

Prothoplastus. i. primus formatus a prothos primus ⁊ plastus: vt Adaꝫ. vñ in hymno canit. De parentis prothoplasti fraude facta condolens ⁊c̄.

Prothos. i. primus: ⁊ accentuatur in fine.

Protinus. a prope deriuat protin᷒. i. cito. statim: cōtinuo: vel cōsequenter. ⁊ ē aduer. tpis vel ordinis. ⁊ cor. penul. vnde Oui. epi. Protinus abductis sonuerunt pectora palmis.

Pro tribunali. i. in tribunali: vt sit prothesescosparalange. i. p̄positio pro p̄positiōe. vel p tribunali. i. ad tribunal. vel p tribunali. i. pro iudicio dādo i tribunali. i. i sede iudiciaria.

Protus tā tū. i. primus. ⁊ dr a prothos.

Prouect᷒ prouehō his xi ctū. qd cōponit ex pro ⁊ veho deriuat prouect᷒ cta ctū. i. pcul vl' an̄ vect᷒: pmot᷒ sublimat᷒ acut᷒: cumlat᷒. vñ puecta etas dr ānis aucta ⁊ cumulata.

Prouentus. a prouenio nis ueni uentū qd cōponitur ex pro et venio deriuatur hic prouentus tus. i. abūdātia. Itē casus. bonus euētus: sors fructus: prosperitas. fm Pap̄.

Prouerbialis. in prouerbium vide.

Prouerbiolum li dimi. paruum prouerbium.

Prouerbiū. a p ⁊ vbū dr h̄ puerbiū bij. i. silitudo. pabola vbi aliō dr ⁊ aliō itelligit: q̄si vbū p vbo positū: vl q̄si vbū pro alio. vñ h̄ prouerbiolū li dimi. ⁊ h̄ ⁊ h̄ prouerbial' ⁊ h̄ le. ⁊ prouerbiosus sa sū: ⁊ cōparat: vñ h̄ prouerbiositas tatis: ⁊ prouerbior aris. i. prouerbia dicer: vel prouerbijs vitupera re. fm Dug. Pap̄. vō dicit. Prouerbia sūt aliud hn̄tia in medulla: aliud i superficie pollicētia vide in parabola: 231

Prouidentia. a prouideo des dr puidēs tis ti. pcul videns ⁊ prouidēti addita a fit hec prouidētia tie. ⁊ fm Boetiuꝫ in quarto de cōsolatione. Prouidētia est ipsa diuina rō i sūmo diuꝫ principe cōstituta que cūcta disponit. hoc qd tu iustissimū ⁊ eq̄ seruādissimū putas oīa sciēti prouidētie diuersum vr. Quicq̄d circa spē videas geri: reb᷒ q̄dē rect᷒ ordo ē: opiniōi vō tue puersa cōfusio: ⁊ i q̄nto li. idē dic̄ Quid postulas vt necessaria fiāt q̄ a diuino lumie illustrāt: qñ nec hoies q̄dē necessaria faciūt eē q̄ videāt. Diuina eni prouidētia nāꝫ rerū pprietatēq̧ nō mutat: manet itaq̧ itemerata mortalib᷒ arbitrij libertas. vide in p̄scio scis. Itē prouidētia sumit pro q̄dā cura ⁊ sollicitudine rex tpaliū i futurū. Et fm h̄ pōt q̄ri an prouidētia rex tpaliū ⁊ sollicitudo sit licita. Ad h̄ dico q prouidētia vel sollicitudo rerum tpaliū tripl'r pōt eē illicita. Uno q̄dē mō ex pte ei᷒ de quo sollicitamur fi. s. tpalia tāq̧ finē q̄ram᷒. Alio mō pp superfluū studiū qd apponit ad tpalia acq̄renda vel prouidenda: pp qd hō a spūalius q̄bus principalius inseruire dꝫ retrahitur. Et iō dr Matth. xi. q sollicitudo seculi suffocat vbum dei. Tertio mō ex pte timoris supflui: qñ. s. aliq̄s timet ne faciēdo qd dꝫ necessaria sibi deficiant. Qd dñs tripliciter excludit Matth. vi. vbi dicit: Nolite solliciti esse ⁊c̄. Primo pp maiora bñficia hoi p̄stita diuinitus preter suam sollicitudinē. s. corpus ⁊ aiam. Scdo pp suaꝫ subuētionē q̄ deus aialibus ⁊ plantis subuenit absq̧ opere humano fm proportionē sue psone. Tertio ex diuina prouidentia pp cuius ignorantiam gentiles circa tpalia bona q̄renda principalius sollicitantur. Et ideo cōcludit q principaliter nostra sollicitudo dꝫ eē de spūalibus bonis: sperātes q ēt tpalia nobis prouenient ad necessitatem si fecerimus q̄ debem᷒. Et nota q vt dicit Aug. i li. ō fmōe dñi in mōte. Qñ videamus aliquē seruum dei prouidere ne ista necessaria sibi desint. nō iudicem᷒ eū de crastino sollicitū esse. Nā ⁊ ipse dñs pp exēplū loculos habere dignat᷒ est quos iudas ōferebat: vt hētur. Joh. xij. Et i actib᷒ aplorūꝫ ca. iiij. scriptū ē. Ea q̄ sūt ad victū necessaria pcurate i futurū pp imminētē famē. Nō ḡ iprobat siq̄s humano mor pro curet: ꝫ siq̄s pp ista nō militet deo Itē scias q prouidētia siue sollicitudo tpaliū i opib᷒ mie. puta ad procurandū negocia pupillox ⁊ pauperū ordinat ad finē charitatis. ⁊ iō nō illicita nisi sit superflua. vide in sollicito sollicitas.

Prouidus da dū penul. cor. in prouisus exponitur.

Prouincia a pro vel procul ⁊ vict᷒ cōponit h̄ prouīcia cie q̄ si procul posita ⁊ deuicta. Cū eni Romani olim vincēdo totū orbē in ius suū redigerēt: procul positas regiōes prouincias appellarūt. Prouincia ēt dr regio subiugata ⁊ tributaria facta. vñ hic ⁊ h̄ prouincialis ⁊ h̄ le. i. tributarius.

Prouincia ēt dr cōfiniū regionū ⁊ prouincia signat celeriter aduer. ⁊ prouincia. i. prouidētia ⁊ officiuꝫ. vt ex prouincia factū est. i. ex officio. Itē hec prouincia dr regio spālis. vñ comes prouincie dr. vñ prouincialis nomen gentile.

Prouisus a prouideo des ẟr prouidus da duz: ꝛ prouisus sa sum. ꝛ ē prouidēs q̄ prouidet: prouisus cui prouidetur. et ꝑ cōpositionē. iprouidus da dū. ꝛ iprouisus sa sum: ꝛ pro duci tti prouisus. sed prouidus cor. ui.

Proxim⁹ ē suplatiuū ō ꝓpius ẟr eni ꝓpe ꝓpior ꝓximus: vn̄ ꝓpe ꝓpior ꝓxime aduer. ꝛ h̄ ꝓximitas tatis. ꝛ ꝓximo mas: ꝛ cōpōit cū ad ꝛ ẟr approximo mas: ꝛ ē neutrū cū oib⁹ suis cōpositis. Itē ꝓximus quoq₃ accipit ꝑ cognato. vel ꝓpin quo: vel sm̄ sāguinē. vel sm̄ locū ꝛ sm̄ h̄ h₃ vim positiui. ꝛ cōpat ꝓxim⁹ ꝓximior: ꝛ caret suplatiuo. vn̄ ꝓxime aduer. In tertio āt sniaꝝ ẟr. Hic notandū ꝓximū dici diuersis mōis. s. cōditiōe pme natiuitatꝭ: spe ꝯuersatiōis. ꝓpinquitate cognatōis. rōne bn̄ficij exhibitiōis vide ō illo i dilectio

Prudēs vidēs cōponit cū porro ꝛ ẟr hic ꝛ hec ꝛ hoc prudēs tis q̄si porro. i. lōge videns futura: peritus: vsu doctus callidus: exercitatiōe artis istructus: ꝯsideratus. facūdus: q̄ facile fari pōt. ꝛ cōparat prudens tior tissimus ꝛ a prudenti dtō addita o fit hec prudētia tie v̄tus cardinalis. s. bonarū ꝛ malarū rex vtrarūq₃ discretio. Prudēs cōponit cū in ꝛ ẟr iprudēs tis oīs ge. i. nō prudēs vel valde prudēs. i quo sensu raro inuenit. Virg. i Georg. Nunq₃ iprudētibus imber offuit. sm̄ Hug. ꝛ respicit prudēs nō solū presentia sed futura. vn̄ dicit Boeti⁹. Nō qd̄ an̄ oculos sitū est suffecerint ītueri: rex exitus prudentia metitur. Itē q̄dā sapiens. Prudētis mos ē varias inq̄rere cās. vt valeat mētē certificare suā vide ēt in cardinalibus: ꝛ sm̄ Pris. a prudens tis is i er fit prudēter. ꝛ ita ō silib⁹ dicas. Itē scias q̄ ph̄s dicit i. vi. Ethicoꝝ Impossibile ē prudētē eē n̄ existē bonū

Prudentia in prudens. vide ꝛ in sapientia.

Prudentiūcula le. dimi. parua prudentia.

Pruina. a pur ẟr h̄ pruina ne: frigus vl̄ gelu matutini tpis. q̄ vrit sic ignis. Frigus eni sicut calor vrit. vn̄ h̄ ꝛ h̄ pruinal ꝛ h̄ le. ꝛ pruinosus sa sū ꝛ ꝓdu pe. pruia ꝛ pruinosus. Hic nota q̄ gn̄ans pruinā ē frig⁹ excellēs qd̄ ē sit ꝯuertēs ꝛ cōgelās vaporē ip₃ circa mediā aeris regionē. Vapor aūt q̄ mā ei⁹ ē: subtil ē. ꝛ ascēdit a terra sicut ros. ꝛ nō a frigorꝭ aeris iferios ꝑoccupat. Qū eni fit triplex vapor. s. pruie niuis ꝛ pluuie siue roris: duo pria istoꝝ gn̄ant ex frigore priuo spissante vaporē i nubē. s. nix ꝛ pluuia. illa duo gn̄ant a vapor i nubē n̄ spissato. s. ros ꝛ pruina. S₃ ros gn̄at a frigido tpato vaporē tn̄ resoluēte. Pruia gn̄at a frigido excedēte vaporē ꝯgelāte anq₃ icipiat ꝯuerti i aquā: ꝛ iō pruia n̄ ē rotūda ₃ expsa sic vapor nec po coheret pti ₃ sepat a pte sicut ēt vapor distict⁹ fuit. Qū aūt vt dcm̄ ē sit subtilis vapor pruie vl̄r ab ipo expellit calidū subito. ꝛ ideo nihil est. qd̄ mollificet vaporē ꝯuersū ꝛ ꝯgelatū: ꝛ iō pruia ē rigēs ꝛ dura. aer tn̄ introduct⁹ i vaporē n̄ expellit: ꝛ iō ptes pruie quoq₃ ꝯuerse sūt ꝛ ꝯgelate rare sūt: ꝛ quasi iterrupte. Et scias q̄ dria ē īter rorē ꝛ pruinā sm̄ ph̄z. q̄ qn̄ ros ꝛ pruina ꝯueniant i mā q̄ ē vapor subtilis tpe diei eleuat⁹: differūt i gn̄ante. q̄ qū sup illū vaporē venerit i aere frig⁹ pruinꝭ: hoc ē tēpamētū adiutū frigore aeris: statim cōprimit ipsū in rorē. Pruina aūt ē vapor ꝯgelatus anq₃ ex ipso resoluatur aq̄. Cōueniūt aūt ros ꝛ pruina i duobus: quoꝝ vn⁹ ē q̄ neutrius vapor eleuat qn̄ flat vētus ₃ potius i serēo. Si eni flat vētus. aut ille ē aq̄lonarius. aut meridionalis. aut oriētalis. aut occidētalis. ꝛ siq̄dē ē aq̄lonaris. frigidus ē et ipediēs eleuationē calidi vaporis. Si aūt meredionalis ille ꝯgregatiuus ē nubiū ꝛ turbat serenitatē: ꝛ tūc iterꝝ n̄ eleuat vapor subtilis. ₃ spissus q̄ ē mā pluualis. Si aūt est oriētalis: ille ē calidus eo q̄ sol diu agit in ipm ꝛ nō pmittit in vaporē secū eē eq̄le frigidū. Si aūt est occidētalis: ille pluuiosus est habēs vaporē purū ꝛ clarū q̄ est mā roris vel pruine. Oēs aūt secūdarij vēti ꝓprietates sequūt pncipaliū: ꝛ iō flante vēto. aut nō eleuat vapor roris ꝛ pruine. aut si eleuat ad formā roris ꝛ pruine nō pōt ꝑuenire. ꝛ sic intelligit dcm̄ ph̄i q̄ dicit. Vapor roris leuat i sereno: ꝛ n̄ eleuat qn̄ flat vētus. Alioq̄n vt dicit frater Albertus ꝯdiceret sibi ipsi statī i primo vbi dicit ph̄s q̄ ros fit qn̄ flat auster n̄ septētrio. Hoc eni verꝝ ē de mā roris q̄ eleuat i austro sed durāte austro. mā hmōi ad formā roris non ꝑuenit. ₃ ponit in austro succedēte. s. sereno: ꝛ h̄ ēt verꝝ est de mā pruine. Cōueniūt ēt i hoc ros ꝛ pruina. q̄ neutrū eorū generat in supremis mōtibus altis. Cuius duas dicit esse cās ph̄s. q̄rū vna ē q̄ caliditas vehemēs est i eisdē locis q̄ sūt in supmis mōtibus illis. ꝛ iō anq₃ vapor ad cacumina coꝝ ascēdat resoluit i aquā ꝛ descēdit i vallē. Altera cā est: q̄ aer nō lōge sup cacumia eorūdē mōtiū iflāmat ꝛ calescit calefactōe vehemēti: ꝛ ēt si aliq̄d possit frigidū aeris locū trāsire ō vaporib⁹: ꝛ ꝑuēire vsq₃ ad cacumia coꝝ. Illud. n. ibi resoluit i aerē. ꝛ iō nō gn̄at ide ros vl̄ pruia Itē scias q̄ sicut ꝓbat i libro ō crepuscul. vapores n̄ lōgi⁹ trib⁹ miliarib⁹ vl̄ paulōin⁹ a t̄ra eleuāt. vide ēt i nix. ꝛ i ros. ꝛ i mons.

Pruinosus sa sū: in pruina est.

Pruna ne ē carbo viu⁹: ꝛ dū ardet ẟr prūa a ꝑurēdo. vl̄ a pur. ₃ dū extīcta fuerit ẟr carbo: q̄ caret flāma. ꝛ a prūa ẟr hic ꝛ h̄ prūalis ꝛ h̄ le: ꝛ prunosus sa sū: ꝛ hic prunus ni q̄dā arbor cuius fructus rubet vt ignis. vn̄ h̄ prunū ni ei⁹ fructus ꝛ h̄ prunetū ti locus vbi prūi crescūt: ꝛ pruneus nea neū. ꝛ ꝓducit pru. vn̄ v̄sus Illa calet prūa. fert prun⁹ dulcia prūa

Prurigo nis. in prurio ris vide: ꝛ ꝓdu. ri.

Prurio ris riui ritū rire. i. mollit cōfluere. pruritū hēre. ꝛ p̄sasti dire inuenit vnde pruriens tis oīs ge. vnde in scd̄a ad Thimo. ca. iiij. Coaceruabūt sibi mgr̄os pruriētes auribus. et hinc hic pruritus tus. ꝛ hec prurigo ginis in eodē sensu. s. ardor ꝛ exustio carnis. vel aurium cogēs ad scalpēdū. Item prurigo ẟr ipsa scabies q̄ pruritū ꝯfert ꝛ ardorē. vn̄ ꝛ ẟr prurigo q̄si ꝑurigo. i. pustionē agēs. ꝛ q̄ ẟr prurigo q̄si ꝑurigo vt eē ethymo. vn̄ pruriginosus sa sū. i. scabiosus. ꝛ pruridus da dū i eodē sēsu. s. pruritu ꝛ scabie plenus. ꝛ ꝓdu. ri añ r. vn̄ Iuuenal li. iiij. satyra q̄nta. Incipiat prurire choro plausuq₃ ꝓbari. Hoc ēt p₃ ꝑ Pris. dicētē q̄ nullū v̄bū q̄rte ꝯiugatōis h₃ u cor. an̄ rio. nisi sit meditatiū: ₃ prurio nō ē v̄bū meditatiuū: ergo nō cor. u sicut nec scaturio ris.

Pruritus tus tui. in prurio ris vide.

P ante S

Psallo lis o in i psalmi psallere. i. exultare, iubilare. cōgaudere vel cantare. proprie eni psallere est gestus corpis exprimere gaudiū mentis: ꝛ hoc quidā digna q̄litate vocis: et caret supino. vnde dicit Pris. in. x. li. a psallo is psalli: supinum non legi. vide in sallo sine p in s litera.

Psalma. a psalmus ẟr hoc psalma matis: ꝛ hoc psalma me. i. psalmus. ꝛ cōponitur vt diapsalma.

Psalmista. in psalmus vide.

Psalmodia. psalmus cōponitur cum oda qd̄ est cantus. ꝛ ẟr psalmodia die. i. cātus psalmi. sed psalmodes in vesica arene sunt que ex digestione ciborū nascuntur. ꝛ acuitur dē vt dicit Greg. Vox psalmodie cū per intentionem cordis agitur per hanc oipotenti domino cor ꝛ iter paratur vt intente menti. vel prophetie mysteria. vel compunctiōis gratiam infundat sicut dixi in propheta. vide in cantus.

Psalmographus a psalmus ꝛ graphos qd̄ est. scriptor ꝛ cōponitur hic psalmographus phi. penul. cor. i. descriptor psalmorū. vnde hec psalmographia phie. i. descriptio psalmorum ꝛ psalmographo phas. i. describere psalmos.

Psalmulus. i. paruus psalmus.

Psalmus a psalterium ẟr hic psalmus mi: quia ad psalteriū cantabatur. vnde hic ꝛ hec psalmista ste: qui psalmos cantat vel componit.

Psalterium a psallo lis dicitur hoc psalterium terij. quoddā instrumentū musicū. q̄ eo psallebant ꝛ cātabant psalmi vnde psalteriū ẟr vbi psalmi continētur. vnde psalteriū grece hebraice nablat. latine organum ẟr.

Psaltes psalte dicitur peritus in cithara vel organo. vnde in pmo Paralip. ca. xxiij. Quattuor milia ianitores: ꝛ totidē psalte canētes dn̄o i organis. vel sm̄ Pap. Psaltes. i. psallens. Et vt scribitur i hystorijs tradūt ph̄i q̄ armonia lenū

reddat lectiorē: ⁊ tristē tristiorē. Et vt dicūt matematici multi demones armoniā ferre nō pñt: ⁊ quiq; nulli. vnde ēt in pmo Regū ca. xvj. dr q spūs dñi malus recedebat a Saul qñ Dauid corā eo psallebat in cithara. vide in cithara.

Pseudo grece: latine dr decipiens vel falsus. vñ pseudomenus .i. fallax: ⁊ pseudolus la lū. i. fallax: falsus decipiēs. vl pseudolus dr falsus seruus ⁊ malus: a pseudo qd ē falsus ⁊ dulos qd ē seruus. ⁊ cōponit vt pseudoapls. i. falsus apls. pseudopropha. i. falsus ppha Apocal. vj. Uidi de ore pseudoprophete exisse spūs tres imūdos ⁊ pseudoxpianus. i. falsus ⁊ decipiēs xpianus pseudographus. i. falsus scriptor ⁊ sic i silibus pt eē cōpositio vel appositio. ⁊ ē pseudo idecli. i vtroq; numero ⁊ ois ge. fm Hug. Quidā tñ dicūt q pseudo est tñ pluralis numeri: sz tene qd dcm est pus: ⁊ cor. penul. pseudographus: pseudomenus. pseudolus.

Psitacus. a poeta vel poetria deriuat h psitacus ci qdā auis q in indie litoribus gignitur colore viridi torquē hñs puniceū circa collū. grādi lingua: ⁊ ceteris auibus latiore. vñ ⁊ articulata vba exprimit: ita vt si eā nō videas hoiem loq putes: sz ex na salutat ⁊ dicit chere. qd est aue. sz cetera vba dicit instructiōe. vnde quidā sub psona psitaci dicit. Psitacus a vobis alioꝝ noia disco. Hoc per me didici dicere cesar aue. ⁊ dr hec auis vulgariter papagoro.

Ptolomei dicitur reges egypti: sicut Romani imperatores cesares appellantur.

Ptisana ne fe. ge. ē sic succus hordei vl pulmētū inde fcm. vel ptisane dr grece q pprie fieri solēt in pila. vnde h ptisanarium rij. i. vas fictile in quo coqtur ptisana. ⁊ ptisanarius ria riū fz Hu. Pap. vo dicit ptisane ex diuersis pigmētis fiūt ⁊ liquoribus. has qdā faciūt d hordeo qd in pila decorticāt. ⁊ scribitur fm eū p p i pma syl Glo. dicit. ij. Regum. ca. xvij. qsi siccas ptisanas. Ptisana dr horreū siccatū pilo tusū decorticatū: ⁊ fit inde cibus aptus carētibus dentibus. vñ qdā. Cortice mutata ptisanas nēpe hordea dicas. ⁊ cor. pe. in pdicto vsu. ⁊ hñ vipura. vñ. Macer. Cū ptisana succū porri sorbere iuuabit. Itē de feniculo ait. renibus in ptisana radix decocta iuuabit. Et magister bñ. dicit q i ani s corripitur i ptisana. ⁊ ex h pz q ptisanariū cor. pmā syl. vñ allegat versum Horatij in sermōibus. Tu cessas age dū sume h ptisanariū orize. nō eni est p l scda syllaba. pz etiā ex isto versu q pma ⁊ scda syllaba corripiuntur.

Ptongus. i. sonus. inde diptongus. i. dualis sonus.

Ptotos. i. casus. ⁊ inde p cōpositiōez poliptotos: monoptotos

P ante V

Puber. a pubes bis deriuat h ⁊ h puber vl pubes: vel pubis gtō hui puberis. i. puer pubē iā hñs vel emittēs. s. q gñare pt. h vir icipit eē a. xiiij. annis. sz femina incipit eē viri potens ab annis. xij. ⁊ ita volūt qdā puberē ex annis dici. i. q xiiij. annos expleuerit. qñuis tardissime pubescat. Sz certū ē puberē eē q ex habitu corpis pubertatē ostendit ⁊ gñare iā possit. vñ ⁊ puber dr a pube. i. a pudēdis corpis. ⁊ h loca tūc pmit lanuginē ducūt. ⁊ cōponitur puber vel pubes vel pubis. ⁊ h ⁊ h ipubes: vel ipuber: vel ipubis. gtō hui ipuberis. i. puer q nōdū hz barbā: ita dicit Hu. h autē vult Pris. in. vj. li. dicens. Tā in is q in er finita noia regulam seruāt i er terminatoꝝ. i. accepta is faciūt gtm vt h puluis vl puluer: huius pulueris: h cinis vel ciner cineris: vl vomis vel vomer eris. Preterea Cicero declinat puber puberis. qdā vt Probus pubes beris. qdā pubis beris: Et h tñ cōpositū inuenitur silem hñs ntm gtō. impubis hui ipubis. Uirgi. in. v. Impubis Juli. ab eo neutrū impube. Horatius ptulit in epodo. Et h trementi questus ore cōstitit puer ipube corpus Cicero tñ in qrto inuec. Filiūq; eius impuberē legatū a patre missū. ita vult Pris. Isidorus cōcordat cū Hu. ⁊ ponunt h vba in qdā decretali de despōsatiōe impubeꝝ. Puberes a pube sūt vocati. i. a pudēdis corpis nūcupati. qr h loca pmo lanuginē ducūt. Quidā tñ ex annis pubertatē existimāt. i. eū eē puberē q qttuordecim annos ipleuit. qñuis tardissime pubescat. Certū est eū puberē esse q ex hitu corpis pubertatem ondit. ⁊ generare iā pōt. Et puerpere iam sunt que in annis puerilibus pariunt.

Puberculus. a puer dr puberculus. ⁊ hec pubercula dimi. s. adolescentulus adolescentula.

Pubero. a puber dr pubero ras. i. crescere. pubere. inuenire ⁊ cōponitur repubero ras. ⁊ hinc puberasco scis. expuberasco scis incohatiua. ⁊ cor. be.

Pubertas tatis est collectio pubeꝝ: vel etas diffinita qttuordecim annis: vel q puer pubescit. vñ puberto tas tare. i. florere ⁊ in pubertate eē. ⁊ pdu. pu. ⁊ formaꝫ pubertas a puber addita tas. lz hmōi noia in tas vt in pluribus formētur a gtō vel a dtō addita tas vt bonus boni bonitas. felix cis ci felicitas: sicut dixi in scda pte vbi egi de accentu noīuz desinētiū in as. de pubertate etiā vide in pueritia.

Pubes. a puber deriuatur h pubes bis. i. etas pueri iā qttuordecim annoꝝ. ⁊ pubes. i. collectio taliū iuuenū pprie. ⁊ pubes. i. pma barba. s. lanugo: ⁊ pprie ps iferior. s. pectē. vñ dr pubes qsi nubes pudēdoꝝ. Inde pubeo bes bui. i. crescere. crementare. barbare vel pubere. i. pubē emittere ⁊ hinc pubesco scis incoha. i. barbescere. crescere: vel pubere. ⁊ pubescere. i. in tali etate esse. talem etatem hēre: vel ducere. ⁊ cōponitur vt impubeo bes. suppubeo bes. vnde ipubesco scis. suppubesco scis: incohatiua. ⁊ pducunt pu.

Puberta. a pubes dr hec puberta te: ⁊ pubeda de in eodem sensu. i. adolescens. puer. ⁊ dr sic quasi pube datus: ⁊ hinc puberto tas: ⁊ pubedo das. i. pubere. vel puberare.

Pube tenus due partes sunt: sicut dixi in scda parte vbi egi de compositis a tenus.

Publicanus. a publicus dr publicanus na nū. publicani dicebanꝫ cōductores vectigaliū fisci. vel reꝝ publicaꝝ siue q vectigalis publica exigūt: vel q p secularia ⁊ publica negocia lucra sectanꝫ. vñ dicti sūt fm Hu. Uel fz Bedā Publicanus dr q amisso pudore publice peccat. vel q vectigalia. i. tributa publice exigit. Glo. āt sup illd. Mat. v. Nōne publicani h faciūt: sic dicit. Publicāi exactores Romanoꝝ quos iudei sic vocāt: qr de repub. curā gerebāt. Dñr ēt nomē traxisse a romano rege q pmus eos ornauit. fz vo Remigiū publicāi dicebāꝫ mistri herodis cōstituti a pubio romano rege ad exigēda vectigalia: siue q publica negocia exercebāt ⁊ p fraudes ⁊ p piuria iusta lucra sibi acumulabāt.

Publicitus aduer. i. publice a publicus dr. ⁊ cor. ci.

Publicus. publius fuit qdā q rē suā pmo loco cōez fecit ⁊ publicā: ⁊ inde tractatū ē publicus ca cū. i. cōis. sz cōe dr ppe qd ptinet ad hoies eiusdē ciuitatis publicū h qd ad oēs generalr. Quidā tñ dicūt q publicū dr qsi populi a pplo. ⁊ fz h publicū est qd ptinet ad hoies eiusdē ciuitatis. Cōe qd ad oēs generalr. sed pualet qd prius dcm est. vnde publice aduer. ⁊ h publicitas tatis: ⁊ publico cas. i. diuulgare cōem facere. vel diffidare. diffamare ⁊ est actiuum cum suis compositis siqua habet. vide in notorium.

Pudens tis: in pudeo des est.

Pudenda. i. genitalia. ab eo q pudeat illoꝝ: vel a pube dicta fm Papiam.

Pudeo des dui dere. i. pudorē hēre. verecūdari. ⁊ nō ē in vsu. vñ pudet impsonale: qd cōstruiꝫ cū acō ⁊ gtō: vt pudet me tui. ⁊ hinc pudens tis ois ge. ⁊ cōpatur pudens tior simus. vñ pudenter tius sime aduer. ⁊ h pudētia. i. verecūda. ⁊ cōponitur impudens. i. nō pudens. cui pudor ⁊ pudicitia procul abest. Et nota q pudēs opinionē verā ⁊ falsā metuit: sz verecūdus nō nisi verā ⁊ cōponiꝫ cū in ⁊ dr impudens penul. cor. Itē a pudet dr pudibūdus da dū. i. verecūdus. vñ pudibūde aduer. Pudet cōponiꝫ vt dispudet. i. valde pudet. vel diuersis modis pudet. Itē pudeo cōponiꝫ vt depudeo des vñ depudet impsonale. i. valde pudere vel pudorē amittere. ppudeo des. i. pfecte pudere vel valde. prepudeo des. i. pre aliis pudere. ppudeo des. i. pcul vel p alio pudē repudeo des. i. iteꝝ pudē vl pudorē amittere. Pudeo ⁊ pudet neutra sūt cū suis cōpositis ⁊ faciunt ptm in ui diuisas

& caret supi.l; s; antiquos inueniat puditũ. & q̄ pmã cor. pʒ p Oui.i epi.dicẽtẽ. Dicere q̃ puduit scribere iussit amor. & vide de arte. Si doctus videare rudi petulans ve pudẽti

Pudicicia cie.in pudicus vide.

Pudicus a pudor dr pudicus ca cũ.i.castus.q̃si pudoris custos vel amicus. & cõpat. vñ pudice cius sime aduer. & h pudicicia cie. integritas vel castitas. Differũt tñ i h q: castitas ẽ virtus motũ libidinis domãs: & ei9 signa abhorrẽs. Sʒ pudicicia ẽ vtus motũ libidinis domãs. s; ei9 signa nõ abhorrẽs. Signa aũt ei9 sũt gestus corpis: vox blãda. accurate ornari. vñ virgines castas dicim9: matronas aũt pudicas. Et cõponit ipudicus ca cũ. & pdu.di. vñ Oui.epi. Ille tñ pietate mea pcibusq; pudici. Itẽ q̃dã Sobri9a mẽsa dilecto surgit pudic9.

Pudor. a pudeo deriuat h pudor doris: & ẽ corpis sic pudicicia mẽtis. & ẽ pudor verecũdia ex aliquo casu innata q̃ nõ auferẽs memoriã linguã ipedit. vñ pudorosus sa sũ & pudoratus ra rũ in eodẽ sensu.i.pudore plenus & cor.pu. vñ in Thobia dr. Porcoꝝ siliquis pudor est inbuare fauillis.

Pudoratus. a pudor oris dr pudoratus ta tũ.i.pudore suffusus. Et cõponit vt expudoratus.i.extra pudorẽ positus impudens & impudoratus ta tũ in eodem sensu.

Puella le in puer est.

Puellaris. a puellus vl puella dr h & h puellaris & h puellare & deriuat a puer. vide in puer. vñ Oui.epi. Alta puellares tardat arena pedes. Itẽ Numeri.xxx.ca. In etate puellari.

Puellulus: in puer vide.

Puellus. in puer est.

Puer. a pus puris deriuat. vt h puer pueri: q: in pure.i.i custodia tenet. vl vt Nimo marcello placet: puer dr a punio nis: q: pueri verib9 solent puniri & coerceri. vel puer dr a puritate: vel a paritate. & piloꝝ & aliaꝝ rerũ. Et notãdum q̄ trib9 mõis dr puer. Natiuitate. s. vt Puer nat9 ẽ nobis. Etate vt nouennis decẽnis. Obsequio vl fidei puritate. vñ dñs ad Hieremiã. Puer meus es tu noli timere. Itẽ notãdum q̄ antiqui dicebãt hic puerus pueri: & h & h puer pueri. & a puer dr h puera.i.puella: & h puerulus. & h puerculus li dimi. & hec puerula le: & hec puercula le dimi. sũt sili. & h & h puerilis & h le. penl. pdu. vñ puerilit aduer. et hec puerilitas tatis. Itẽ a puer dr hic puellus li dimi. vñ hic puellulus sili dimi. et hec puella: et hinc puellula ola dimi. Itẽ a puellus dr hec puella: et hic et hec puellaris et h re: et hinc puellarit aduer. et hec puellaritas tatis. Et nota q̄ puellus et puera nõ sũt in freq̃nti vsu. nec puerus: s; ab eo diminutiuum sit in freq̃nti vsu. s. puerulus penul. cor. Nã a puer dr puerculus: et a puer puerulus proprie dicitur.

Puerculus li dimi. paruus puer est.

Puericia. a puer eri addita cia dr hec puericia cie. scda etas. q̃si pura & nõ ad gignẽdũ apta: & durat a septimo vsq; ad q̃rtũdecimũ annũ. Sed pubertas est etas adulta que iam gignere potest: & incipit a quartodecimo anno.

Puerilis in puer est.

Puero a puer deriuat puero ras raui rare.i.eẽ vl fieri puerũ. vl crescere ad modũ pueri. & cõponit vt repuero ras.i.iterũ redire ad puericiã. & hic puerasco scis. repuerasco scis ichoa

Puerpa. puer vel puera cõponit cũ pario & dr h puerpa re: q̃ pueꝝ vel puerã parit. & pprie puerpa dr in pmo partu. & inde dr h puerperiũ rij part9 pueri. vel puere.i. ppe pmus. vel puerperiũ dr locus in quo puer cõcipit: & morat in vtero matris vsq; ad partũ sm Aug. Pap. vo dicit puerpiũ pm9 ptus: vl puer in vtero formatus: & cor. penul. puerpa. Quare nõ dicat puerperus: dixi in tertia parte vbi egi de verbo.

Puerperium: in puerpera est.

Puerulus li. in puer vide.

Puerus ri: in puer vide.

Pugil. a pugillus dr h pugillis q̃ certat pugnis: & pugillor pugillaris.i.pugnare certare vel quẽdã ludũ exercere. s. pãgraciũ facere.i. de manu in manũ aliq̃d subtrahere. vñ h pugillator toris.i.pugnator pugil. s; pugil ex ppria fortitudine: pugillator ex arte. Et pugillator.i.pãgraciari9. s. q̃ aliq̃d de manu in manum subtrahit: & pugillatorius ria rium. Itẽ a pugil vel pugillator dr h pugillat9 tus tui ars vl actus dimicãdi. seu pugillandi & inde pugillicus ca cũ. vñ pugillice aduer. penul. cor. Et scias q̄ pugil facit gtm̃ pluralẽ pugilũ penul. cor vnde q̄ scribitur per vnum l.

Pugillaris. a pugnus dr h pugillus li dimi. & h pugilliũ lij qd pugno defert: & in quo scribit vt liber vel tabula vel charta. vñ Marcialis capella. Pugillo asseuerãte dictauerit. & idẽ dr pugillare ris p codẽ. s. pẽna vel cornu vel tabula manualis. vñ in euangelio luce. Et postulãs pugillarẽ scripsit dicens. & h & hec pugillaris & h lare: qd ptinet ad pugnũ. vl qd potest repellere pugnum et pducit penul. pugillaris.

Pugillo. a pugio onis dicitur hic pugillo lonis cum pugione .i. cum gladio pugnans.

Pugillus li: in pugillaris exponitur.

Pugio onis mas. ge. a pugnando.i.transfigendo dictus est: ẽ enĩ quoddã instrm̃ ferreũ longũ. & acutum. vel est gladius paruus bis acutus lateri adherens. Idẽ & clunabulum vel cluniculũ: q: religetur ad clunem. Numeri.xxv. Pugione arrepto. et pdu. penul. gti

Pugna. a pugnus dr hec pugna ne: q: olim in initio vsus fuit in bello pugnis cõtẽdere: vel q: pmo bellũ pugnis icipiebatur. vnde et pugna ẽt duoꝝ est: et aliq̃n sine ferro.

Pugno nas dr a pugnus et ẽ pugnare idẽ qd certare: cõtẽdere et ppe pugnis. s; iã ad aliud trãsiit. vñ h & hec pugnax cis q̃ sepe et assidue pugnat & cõpat pugnax cior sim9. vñ pugnaciter cius sime aduer. & hec pugnacitas tatis: & pugnaculus la lũ.i.aliquãtulũ pugnãs. Itẽ a pugno dr pugnabũdus da dũ.i.pugnãti silis. Pugno cõponit vt compugno nas.i.sil pugno: depugno nas. valde pugnare: vel debellare: deuincere. Expugno nas.i.deuicere: debellare: vl valde pugnare. vñ h & hec expugnabilis & h le. vñ expugnabilr aduer. et cõponit vt inexpugnabilis le liter. Impugno nas.i. in pugna capere: vel inuadere. debellare: reprehendere: redarguere. Propugno nas.i. pcul vel p aliquo pugnare: vel valde. Oppugno nas.i. cõtra vel vndiq; pugnare: vel expugnare vel impugnare. Repugno nas.i. iteꝝ pugnare: vl resistere: reluctari. Pugno et eius composita sunt neutra preter depugnare pro debellare: expugnare: et impugnare: et oppugnare p expugnare vel impugnare: que sunt actiua.

Pugnula le dimi. parua pugna.

Pugnus. a pungo gis dr hic pugnus ni: q: dum pugnare volumus manu pugnũ facimus: et cũ eo pungimus: et pugn9 clausa manus compressione digitorum.

Pulcer cra crũ: a spẽ cutis et pellis dr. s. qui pulcrã h; superficiẽ cutis. vñ et a pellis dr. et cõpatur pulcer rior rimus p duo r: q: formatur a ntõ pulcer addita rimus. vnde pulcre rius rime aduer. & hec pulcritudo dinis: & componit vt perpulcer cra crũ.i. valde pulcer. Et nota q; pulcer proprie dicatur de corpore: transfertur tamen ad alia & non debet aspirari pulcer. vnde dicit. Apuleius. Errant qui pulcer & sepulcrũ per ch scribenda existimant quia in latinis dictiõibus post c nota aspirationis. s. h nunq̃ reperitur.

Pulex. a puluis deriuat h pulex cis ma. ge. q: ex puluere nascitur: vel q: magis ex puluere nutrit. vnde pulicosus sa sũ.i. plenus & abũdãs pulicibus. & cõpat. vñ h pulicositas tatis .i. plenitudo & abũdãtia pulicũ: & pulicarius ria riũ: & h pulicinũ: & pulicetũ: locus vbi pulices abũdãt. & cor. pulex penul. gti. q̄ aũt dr pulex q̃si i puluere latens etymo. est.

Pulicarius ria rium: in pulex exponitur.

Pulicetum ti penul. produ. in pulex est.

Pulicosos sa sum: in pulex exponitur

Pulios: a pulex cis dr h pulios quedã herba: q: semen simile pulicibus hẽat. vnde et eã latini herbã pulicariã vocant.

Pullatus ta tum: in pullus est.

Pullulo: a pullus dr pullulus la lũ: a quo deriuat pullulo las laui lare.i. germinare: multiplr crescere: multiplicari scdm trãslatiõe a pullis qui pducũt ex ouis multiplr: & cõponit vt repullulo las.i.iteꝝ post casũ pullulare: & crescere. & cor. pe.

vñ Thobias: Pullulat ex gusta multiplicata fame.

Pullulus la lum: in pullus est.

Pullus a pusus vel pupus dr pullus la lũ. & h pullus li. i. puus vñ hõ pusus dr pullus. Itẽ nati recẽtes oĩuz auiũ: & ẽt q̃drupedũ pulli dr: q̃si pupi pui. vel pulli dr q̃si polluti a polluo is: q2 polluti sũt vñ dr pullus la lũ. i. niger gra grũ: qd eni nigꝝ est q̃si pollutũ ẽ. vñ Hiero. ad Nepocianũ. Uestes pullas eq̃ vita vt cãdidas. & inde pullulat9 ta tũ. i. nigris vestib9 idut9. Juue. Dorida mr: pullati pceres &c. Itẽ a pullus pro nato dr pullus la lum: dimi. & inde pullulo las.

Pulmentarium rij: in pulmentũ est.

Pulmẽtũ: a pulpa pe dr h pulmẽtũ ti: cib9 delicatus & suauis. vñ et hoc pulmẽtariũ rij p eodẽ. et pulmẽtarius ria rium. Itẽ pulmẽtariũ dr q̃libet cibus preter panẽ. s. cõpanae ge. Quidã tñ dicit q pulmentũ deriuat a puls pultis.

Pulmo monis: in pleumon vide.

Pulpa: a palpo as dr pulpa pe: caro sine pinguedine: sicut ẽ tumida & grossa caro cruriũ & brachioꝝ q̃si palpa: q2 palpitat et resilit sepe. & ponit q̃nq3 pro adulatiõe & delectatione q2 talis caro & suauis est & delectabilis ad vescẽdũ: vnde pulpula le dimi. & pulposus sa sũ. i. pulpis plenus. & cõpatur. vnde pulpose sius sime aduer. & hec pulpositas tatis: vl dr pulpa a puls: q2 olim cũ pulte mixta cõmedebantur.

Pulpamẽtũ ti. i. pulmẽtũ vel delectamẽtũ: & dr a pulpa.

Pulpitũ. a public9 dr h pulpitũ ti: analogiũ: legiũ: lectrũ legitoriũ: q2 ibi publice legũt: vt possint ɔspici a populo.

Pulposus sa sum: in pulpa est.

Pulpula le dimi. parua pulpa.

Puls tis ge. fe. pulmentũ simplex ex farina a pellendo. s. infirmitatem & debilitatẽ dcã. Pultes placente que tenuissime sunt dicuntur sm Pap.

Pulsum aduer. a pello lis dicitur.

Pulsito tas penul. cor. in pulso sas est.

Pulso sas saui sare. i. freq̃ter pellẽ: & est vbũ frequẽ. & formatur a pulsu supino de pello lis u in o a quo pulsito tas aliud frequẽ. & cõponit vt cõpulso as: propulso as: ĩpulso as: que prit deriuatiua esse a compositis a pello lis

Pulsus: a pello lis dr hic pulsus sus sui: & pulsus sa sum prĩcipiũ vel pulsus sus vocatus ẽ: q2 pulsitat: vel palpitat: cuius indicio aut infirmitatẽ intelligimus: aut sanitatẽ. Pulsus sa sum. i. eiectus: figuratus sm Pap.

Pulto tas est frequẽ. a pello lis puli pulsum sꝫ antiquos pultum tu: u in o fit pulto tas.

Puluer in puluis vide.

Puluerosus sa sum: in puluis est.

Puluerulentus ta tum. i. puluere plenus: a puluere & lentos componitur. vnde hec puluerulentia tie.

Puluillus li. paruus puluinus.

Puluinar naris: in puluinus vide.

Puluinulus li dimi. paruus puluinus.

Puluinus. a pluma dr h puluinus ni. i. ceruical q̃si pluminus q2 de pluma fiat. vel dr a pullus: q2 de plumis pulloꝝ fiat: vñ h puluinar naris: idẽ qd puluinus. & puluinaria dr q̃ñ q3 ipsi lectuli vel lectisternia q̃ sternebãt in tẽplis. vñ ipsa tẽpla & festa dicũtur puluinaria. sed puluinius priuati hois est. ceruical vel puluinar regũ & diuinũ. Puluini ẽt sunt machine quibus naues deducũtur & subducũtur in portum: & pducit penul. puluinus vl puluinar. vnde Oui. in. xvi. epi. Colla q3 puluino nostra ferenda dedi.

Puluis. a pello lis deriuat h puluis vl puluer. q2 pellat & tollat a vẽto: & addita is ad nũm puluer fit gtũs pulueris vt Ouidi in puber. vñ puluereus rea reũ: qd ẽ de puluere vl ad puluerẽ ptinẽs. & puluerosus sa sũ. i. puluere plenus. Et per ɔpositiõeꝫ puluerulẽtus ta tũ in eodẽ sensu. & vtriq3 ɔparat. vñ hec puluerositas tatis: & hec puluerulentia tie.

Pumex. a spuma me dr hec pumex cis q̃si spumex. s. lapis leuis & cauernosus: q2 spume dẽsitate ɔcretus fiat: & tantã hꝫ refrigerãdi nãm: vt in vas missus musta ɔferuere desinãt. vnde pumicosus sa sũ. & cõpat. & pumico cas penul. cor. i. pumice aptare. Et est actiuum cum oĩbus suis compositis. Itẽ3 a pumex pumiceus cea ceum. & cor. pumex penul. gti.

Pumicellus li dimi. paruus pumex.

Pumico cas: in pumex est.

Pumiculus li dimi. paruus pumex.

Puncto. a punctũ cti deriuat pũcto ctas ctaui ctare. i. puncta facere: vel punctis distinguere. vnde pũctatim aduer. p puncta distictũ. & cõponit vt depũcto ctas. i. puncta remouere. dispũcto ctas: repuncto ctas. i. iterum pũctare. Itẽ punctare põt ẽt esse frequen. huius verbi pungo. i. frequenter pungere. a quo punctito tas aliud frequentatiuum.

Punctor oris in punctorium vide.

Punctoriũ: a pũgo gis xi dr h pũctor ctoris. vñ pũctori9 ria riũ: & h pũctoriũ rij: cũ quo pũgim9. & puncti aduer. i. pũgẽdo. 233

Punctũ ti: in punctus vide.

Punctus: a pũgo gis xi ctũ: dr h pũct9 ctus ctui: actus vl passio pungẽdi. vel qd pungẽdo facimus. & h pũctus ctus vel h pũctũ cti: in eodẽ sensu. s. qd pũgẽdo facim9: vl pncipiũ linee. Itẽ punctũ est simplex vl indiuisibilis quãtitas: pma in cõpositiõe linee: & vltima in resolutiõe. vñ h & hec punctalis & h le. cõponit vt bipunctalis le. tripũctalis le: q̃drupũctalis le: quinquepunctalis le: sexpũctalis le. i. cõstans ex duob9 vel tribus vel q̃ttuor vel q̃nq3 vel sex pũctis. vñ hec bipũctalitas tatis tripũctalitas tatis: q̃dripũctalitas tatis: quinquepũctalitas tatis: sexpũctalitas tatis. Itẽ punctum dr in cõputo quarta pars hore. Et scias q masculinũ. s. pũctus cti: iam cessauit in frequẽti vsu: q2 nõ vtimur nisi neutro: dicimus eni h pũctũ cti. Idẽ dicẽdũ est de stadius & stadium: catinus & catinũ: q2 eoꝝ masculinũ ia3 cessauit in frequẽti vsu. Itẽ ẽ signũ segregans intellectũ & spũs recreans prolatoris. & sm hoc coma colum & periodus sunt puncta: vide in catinum & in vita.

Pungito a pungo gis dr pũgito gitas frequen. i. sepe pũgere. Potest etiam esse modi imperatiui tẽporis futuri de pũgo: futuro pungito. & cor. penul.

Pungo gis xi vel pupugi: pũgere. i. pũctũ facere: vt in libris & tũc pprie facit ptm pũxi. Itẽ pũgere. i. stimulare: ɔfigere. & tũc ppe facit pupigi. vt ego pũxi librũ. & pupigi illũ. vnde pũgo cõponit: vt cõpũgo gis. i. pũgere sl cõmouere. depũgo gis. i. valde vel deorsũ pũgere vel a puncto depellere: & ponit simplr pro depellere dispungo gis. i. diuersis modis pungere vel dispẽsare vel domare vel deorsũ a pũcto facere vel expellere. Expũgo gis. i. extra pellere: extra pũctũ scriptionis ponere & delere. & hinc dicim9 expũctores & dispũctores eos qui expellunt alios ab hereditate & delent noia eoꝝ de tabula testamẽti. Uel eos sic dicim9: q2 in significãdis ꝑerãt testamẽtis: & eoꝝ inserebãt pũctos qui erãt inhereditãdi: vel eoꝝ quotiens expediebat auferebant noia qui erãt exhereditãdi. Impugno. i. intus vel intro vl valde pũgere. Repũgo gis. i. iterũ vel retro. s. viceuersa pũgẽtẽ pungere. Pũgo & ei9 cõposita sũt actiua. Et pũgo duo hꝫ pterita sꝫ duplicẽ ei9 sigñationẽ. cõposita vero ab eo tñ hñt vnũ ptm. s. in xi pter repũgo qd retinet ptm: sui simplicis in diuersis sigñationib9: sicut & simplex. s. repũxi & repupugi sm Hug. & Pris. in. x. li. sic dicit. Pũgo pupugi vel pũxi: expũgo vero xi: vt Capro videt. Cũ eni q̃ nos pupugit talionẽ vl vicẽ a nobis redditã ostẽdimus: repupugi dicimus. Cũ vo de orõne vel de kalẽdario loq̃mur repunxi dicimus.

Punicus ca cũ penul. cor. in feniceon exponitur.

Punio: a pena dr punio nis nire. i. penã irrogare. vñ punitus ta tũ. Et cõparat. Et cõponit: vt impunitus ta tũ: & produ. pu. Uñ q̃dã. Nil magis ingratũ q̃ nõ punire reatũ. Quib9 de causis puniat deus hoies hoc habes in pena.

Punxi pteritũ de pungo gis.

Pupa: a pupus dr pupa pe. Pupe dicunt q̃dã statiũcule q̃s virgines solent facere in modũ filiaꝝ & vestib9 obuoluere q̃s postq3 ad annos nubiles veniebãt: & puerilibus abrenũciabãt: q̃si sub ptãte veneris futuri venere sacrificabãt. vñ Persius. Dicite pontifices in sacro q̃d facit aurũ. Nempe h.

qd veneri donate a virgine pupe.

Pupilla le in pupillus est.

Pupillaris in pupillus exponitur.

Pupillus.a pupus dr h pupillus li dimi.puer q infra annos pupillares astitutus e in tutela alicuius.Et pupillus vl pupilla dr q vl q caret pre vl mre vl vtroqz.s.orphanus vl orphana.vel orphanus e grecu:pupillus vo latinu.Na in psal.vbi legit.Pupillo tu eris adiutor:grecus hz orphano.Uel dr a pupus qr hcat paruu asolationem:vel a pupus dr pupilla le medituliu oculi:qr sit pua:vel dr a puella qr sit pura z impolluta sicut puella.hac plerisqz papula vocat:sz false:z hic pupilli dicunt qsi sine oculis.La parentib orbi:sz hi vere dicunt pupilli quoz parentes ou decesserut qz ab illis nomen acciperet:ceteri orbi vocant.vn hic z h pupillaris z h re z pupillariter aduer.z hec pupillaritas tatis.Et scias q pupillus pducit pma:lz Anticlaudianus ea corripiat dices.Sustentat regat z pascat foueatqz pupillos Hora.eni ei adicit dices pupillos quos dura premit custodia matru.

Puppis:a post driuat h puppis p geminu p.Acto puppe vl puppim.Ablto a puppe vel puppi.Gtus pluralis huz puppiu:z actus pluralis facit in es vel in is:vt has puppes vl puppis:z est puppis posterior ps nauis qsi postposita:z ponitur sepe pro ipsa naui.vn in Grecis.dr.Prora pos nauis vltima dicito puppis.Hic lat ee rate:vetre dic ee carinam.

Pupugi est pteritu de pungo gis:z cor.penul.

Pupula le dimi.parua pupa.z cor.penul.

Pupus pa pum.i.paruus.

Purgatoriu:a purgo gas dr hoc purgatoriu rij:z purgatorius ria riu:z dr purgatoriu locus vbi purgant aie.Et scias q vt pbabilr credit locus purgatorij est duplex.Unus fm lege coez:z sic locus purgatorij e locus inferior inferno coniunct:sic dici o in ifernus:ita q ide ignis sit q dnatos cruciat in iferno:z q iustos in purgatorio purgat:qzuis dnati sz q sut inferiores merito z loco inferiores ordinadi sint Alius e locus purgatorij fz dispesatione:z sic qnqz l diuersis locis puniri legunt:vl ad viuoz istructioez:vel ad mortuoz subuetione:z vt viuetib eoz pena innotescens p suffragia eccle mitiget Ite vt dicit Augu.in.xxi.li.de ciui.dei Teporales penas.i.purgatorias.alij i hac vita tm:alij post morte:alij nuc z tuc.veruttn ante iudiciu illud seuissimu nouissimuqz patiunt.Ite vt dicit Greg.in decretis:aie defunctoz.s.in purgatorio existetiu qttuor modis soluuntur:aut orationib sacerdotu:aut pcib sctoz:aut caroz elemosynis aut ieiunio cognatoz.Itez fm Augu.mortui pnt scire qn suffragia a viuis p eis fiut qttuor modis.Primo p diuina reuelatione qn.s.deus h eis reuelat.Scdo p bonoz angeloz maifestatione.Angeli.n.q sp nobiscu sut:z oes act nros asiderat statiz ad eos pnt descedere z eis ptin nuciare.Tertio p aiaru hinc exeuntiu intimatioez.Aie eni q de h mudo trseut h z alia nuciare pnt.Quarto nihilominus scire h pnt p expietia z reuelatione.Cu eni a penis se relaxari sentiut:suffragia pro se fieri recognoscut.Ite scias q indulgetie pnt valere illis de purgatorio:fm diuersaz tn idulgetie forma.Si eni talis sit indulgetie forma.Quicuqz faciet h vel illud hz tantu de indulgetia:ille q h facit non pot fructu indulgetie in aliu trasferre:qr eius no e applicare ad aliqne alia intentionem ecclesie:per qua coicant coia suffragia ex qbus indulgetie valet.Si aut indulgetia sub hac forma fiat.Quicuqz fecerit h vel illud ipe z pater eius vel quicuqz alius ei adiuct in purgatorio detetus tm de indulgentia habebit talis indulgetia no solu viuo sz et mortuo pderit.No eni est aliq ro qre eccla possit trasferre merita coia qbus indulgetie innitunt in viuos z no mortuos:nec tn sequit q platus eccle possit p suo arbitrio aias a purgatorio liberare:qr ad h q indulgetie valeat reqrit ouenies ca ad indulgetia facieda.Ad hoc eni q valeat indulgetie tria reqrunt.s.auctoritas dispesandi huc thesaurum.z vnio eius cui dispesat ad eu cui merebat qd est p charitate:vn requirit auctoritas ex pte datis indulgentias:ite charitas ex pte recipietis.Ite tertio reqrit ro dispesatiois p qua saluat intetio illoz q opa meritoria fecerut:vt.s.fecerint ad honorem dei z vtilitate eccle in gnali.Et nota q in purgatorio duplex est pena.Una dani inquatu.s.retardant a diuina visione.Alia sensus fm q ab igne corporali instro diuine iusticie puniunt:z qtu ad vtruqz pena purgatorij minima excedit maxima pena huius vite:Quato eni magis aliqd desiderat:tato eius absentia e molestior.Et qr affectus quo desiderat summu bonu post hac vita in aiabus scis est intentior:qr no retardat affectus mole corpis:z et qr terminus fruedi summo bono ia aduenisset nisi aliqd impediret:id de retardatione maxime dolent.Similiter etiam cuz dolor sit lesio sed lesionis sensus tato aliqs magis dolet de aliquo:lesio quanto magis est sensitiuu.vn lesioes que sunt in locis maxie sensibilib sut maximu dolore causates.Et qr totus sensus corpis est ab aia:id si in ipsaz aiam aliqd lesiuu agat:de necitate oz q maxime affligat.Et id oz q pena purgatorij qtu ad pena dani z sensus excedat oem pane huius vite.vn Aug.i quoda ser.dicit Ille ignis purgatorij durior erit qz qcqd in h seculo penaru aut sentire aut videre aut excogitare qs pot.Uide et in penitentia:z in veniale.

Purgito tas.i.frequenter purgare:z format a purgatu supino de purgo a in i cor.mutata:z u in o.

Purgo:a purus deriuat purgo gas gaui gare.i.mudare:purificare:z dr purgo qsi puru ago:z videt potius esse etymo qz copositio.vnde hic purgator toris.z purgatus ta tu.Et coparat purgatus tior simus.vnde purgate tius sime aduer.Purgo coponitur vt expurgo gas.i.extra eiciedo purgare z est actiuu cu oibus suis copositis.

Purifico cas caui care.i.mudificare:puru facere:a purus z facio componitur:z cor.fi.

Puro.a purus dr puro ras raui rare.i.mudare puru facere.Et componit:vt copuro ras.i.siml vel cum alio purare:depuro ras.i.valde purare:vel a puritate remouere.Impuro ras.i.valde vel intus purare.Ite impurare.i.impurum facere:z tuc deriuatur ab impurus.Repuro ras.i.iteru purare.Et e actiuu cu oibus suis copositis.z pdu.pu.

Purpura:a purus dr hec purpura re quasi a puritate lucis vl purpura dicut greci cu aspiratioe:z inde nos dicimus purpura sine aspiratione.z inde purpureus rea reum:z purpurinus na nu:z purpuratus ta tum.i.purpura indutus vl ornatus.Uide in ostra.

Purus ra ru.i.mundus:liquidus.sine comixtioe alicuius rei Imunis.innoces.expers.Et copat purus rior simus.vnde.pure rius sime aduer.z hec puritas tatis.Purus coponit:vt ppurus qsi purus.i.valde purus:z impurus.i.no purus.Et copatur.vnde hec impuritas tatis.z pdu.pu.vnde Oui.epi.Quatum cofulges radijs argeta puris.Et Juuenalis.Pauca lz portes argenti vascula puri.

Pus se.ge.i.custodia:z dr a purus qr puer custodiat z retineat.vn positis pueris i pure.Ite inuenit h pus indecli.i.putredo.vel qda infirmitas q hoiez reddit putridu z tuc deriuatur a puteo tes qd e fetere.Un qda Pus p putredo no declinabile credo.Pus declinat custodia quado vocatur.

Pusca.a pus vel puscula deriuatur hec pusca sce qda comixtio aque z vini vbi plus aque adbibetur.que pusculentis maxime prodest.

Pusillanimis.Pusillus la lu coponit cu animus.z dr pusillanimus ma mu.z hic z hec pusillanimis z h me in eode sensu.qsi pusillu habes animu.vnde pusillanimiter aduer.z h pusillanimitas tatis.z cor.ni.

Pusillus.a pusio qd est paruus puer dr pusillus la luz dimi.i.paruulus.vn h pusillitas tatis.i.paruitas.Et scias q pusillus cor.pma.lz pusio ea pducat.Sed Hora.pducit pma de pusilla dicens.Rufam aut pusilla appellat fortiqz marito.Sed dic q est ibi proriu nome.

Pusinnus.a pusio dicitur pusinnus na nu.i.paruus.z fixe hic pusinnus ni.i.paruus puer.Un Labeo poeta Crudu z manduces pamu pamiqz pusinnos.

Pusio: a pupus dicit hic pusio onis. i. paruus infans: vel puer. et pdu. primam. Unde Juuenalis. Nonne putas melius q tecu pusio dormit.

Pusiunculus. a pusio dicitur pusiunculus li. vel pusiuncule la lu. et pusillus la lu. et pusiolus la lu dimi. fili.

Pustella le dimi. parua pustula.

Pustula. a pus qd est putredo vel infirmitas dr hec pustula le. Est aut pustula in superficie corpis turgida collectio. vn h pustella le dimi. et pustulosus sa su. et pustulentus ta tu. i. vlcerosus. pustulis plenus. tali infirmitate infirmitus. Et vtrumqz cōparatur. vn h pustulositas tatis et hec pustulentia tie.

Puta quidā aduerbiū dicit.

Putamē. a puto tas dicit hoc putamen minis. i. alicuius materie recisio et purgatio. Item putamen potest dici cogitatio. et pdu. hanc syllabam ta.

Putatio onis in putio onis est. Uide etiā in penitentia.

Puteal. a puteus dr h puteal alis qdā locus vbi pecunie distribuebant ad vsurā. et dicebat puteal. qz ibi sepe pdebat pecunie distribute. ac si esset in puteū demisse vl piecte. vl qz ibi hauriebat pecūia sic de puteo aq. vn Persi. Si puteal multa cautus vibice flagellas. h Du. Pap. vo dicit. Puteal locus in foro vbi feneratores dabāt et accipiebāt pecuniā.

Putealis in puteus est.

Puteo tes tui tuere. i. fetere. Et cōponitur. vt cōputeo tes. deputeo tes. exputeo tes. reputeo tes. et hinc inchoa. putesco scis et cōputesco scis. deputesco. exputesco scis. reputesco scis puteo et eius cōposita sia neu. sūt et carēt supi. et pdu. hanc syllabā pu. h puto tas eā cor. Un̄ qdā. Non h ista putent meretricū corpora putent. Uide in puteo tes.

Puteolus: a puteo dr hic puteolus li dimi. puus puteus. Item sicut dicit qdā glo. sup illud Actuū aplorū vlt. ca. Scda die venimus puteolus. Puteoli locus ē vltra Romā vbi Uirgilius fecit balnea medicinalia: singula ppriis scripta titulis vt dr. cōtra quā. s. valerent egritudinē. vnde salernitani inuidia ducti superuenientes in manu forti titulos destruxerunt: et edificia mutilauerunt: et cor. o.

Puteus. a poto tas dr hic puteus tei qsi potanus. Est aūt ois puteus fons: h nō ecōuerso. Si tn̄ in promptu et in superficie sit aq fons tn̄ dr si aūt in alto et pfundo hic puteus est: vn̄ hic et hec putealis et h le sm Hug. Uel fons proprie est qui aquā fundit in superficie terre. Puteus aūt dr qui eas tenet intrinsecus. Un̄ dicit Christo. Fons dr vbicūqz aq manat de terra: sed si in superficie fons tn̄: si in profundo est puteus dr. Et Pap. vo dicit. Puteus aqua viua in alto est: fons in superficie. Ois puteus fons. sed nō conuertitur.

Puticulus. a putor toris dr h puticulus li. i. bustū: qz ibi putet cadauer. et puticus dr q cadauer inspicit: et cor. penul.

Putidus. a puteo tes dr putidus da dū. i. fetidus. Et cōparat: vt putidus dior simus. vn̄ putide dius sime aduer. et hec putiditas tatis: et putida de. i. meretrix. qz puteat. i. fetear.

Putio. a puto tas dr hec putio. et h putatio onis. i. alicuius rei abscisio: vel purgatio. Un̄ in Cant. Tpe putatōis aduenit Sup quo loco dicit Bern. Parū est semel putasse sepe putādū est: qz putata sepe repullulāt. Itē putatio potest dici excogitatio. Uide in penitentia.

Puto tas taui tare. i. cogitare opinari: et putare. i. scindere vel purgare: virgā et vite supfluā resecare. vn̄ putatus ta tū. et cōponit: vt semiputat ta tū. Puto cōponit: vt āputo tas. i. ex toto vndiqz scindere: vites quidē sūt putādē nō āputādē: nisi forte velim vineā ex toto eradicare. computo tas. i. cōnumerare: vn̄ h cōputator: et hinc cōputatorius ria riū. disputo. deputo tas. i. ascribere. destinare tradere: vel valde putare: imputo tas. i. ascribere: vel iponere alicui crimē: pputo tas. i. pscindere. reputo tas. i. ascribere destinare: tradere vel alicui crimē iponere. vel iterū putare: supputo. i. latēter vl parū vel post putare: numerare. Puto et ois eius cōposita actiua sūt pter disputo qd est neu. et ois cor. hāc syllabā pu. Unde qdā. Cōscius ipse sibi de se putat ois dici.

Putor. a putidus da dum dr hic putor toris. i. fetor.

Putredo: a putris dr putreo tres trui. i. esse vel fieri putrē. vn̄ h et hec putribilis et h le. vn̄ putribilr aduer. et h putribilitas tatis. Et cōponit: vt iputribilis le. iputribilr aduer. et h iputribilitas tatis. Putreo cōponit vt cōputreo tres: reputreo tres: et a putreo tres deriuat putresco scis inchoa. et a putresco scis dr putrescibilis le. et ide putrescibilr aduer. et h putrescibilitas tatis: et p cōpositiōez putrescibilis iputrescibiliter iputrescibilitas tatis. Itē putreo vel putris cōponitur vt putrefacio cis: et putrefio fis sm Du. Mgr vo bri. dicit qp putreo deriuat a puteo qd. pdu. pmā cū oibus ab eo venientib pter putreo tres: cuius pma ē cōis quia putreo habeat pmā natr lōgā. Itē putrefacio et tepefacio: et liqfacio et hmōi brita e ante f. cōposita ab infinitiuis cor. e ante. f. Nā regula est qp e ante f vel ph breuiat: vt elephas: pter cōposita a longis. vt venefica qz venenū pdu. hāc syllabam ne. Tamē cōposita ab infinitiuis cor. hāc syl. ante f: vt putrefacio: tepefacio: liqfacio: cū deberet eē lōga: qz dicim putrere: tepere h sine dubio breuis est. Unde Oui. epi. Sāguine triptolemus liceā tepefecerat bastā. Alibi aūt Oui. pd. talē vocalē necessitate metri dicens. Dura liqfaciunt et debita sacra frequētāt. Sed cessante necessitate, cor. eandē dicens. Forsit et in celū liquefacta tpa firit. 234

Putribilis le penul. cor. in putreo tres est tc.

Putridus da dū in putris vide.

Putris: a putreo tres deriuatur h et hec putris et h tre. i. putridus marcidus: et putris. i. solubilis: puluerulētus. et putrus tra trū in eodē sensu. Unde Uirg. Quadrupedāte leuis putrū ferit vngula campū: et vtrūqz cōparat. vnde putriter vl putre trius trissime aduer. Itē a putris dr hec putredo dinis: et putridus da dū: et cōparatur. vn̄ putride dius sime aduer. et hec putriditas tatis: et putrido das. i. putridū facere. Putridus cōponitur: vt imputridus da dum: et compatur. Uide in putreo: et in quadrupedans.

Putulentus: a putor et lentos qd est plenū cōponitur putulētus ta tū. i. putore plenus: et cōparatur. vnde putulēter tius tissime aduer. et hec putulentia tie. i. fetulentia.

Putus: a puto tas dr putus ta tū. i. purgatus et purus. vn̄ aurū excolatū putum dicimus: et nuces expurgatas putas esse affirmamus: et rōnem purā et aptā putā fore astruimus.

Quadragenarius a qdraginta dr qdragenus na nū qdragenarius ria riū. i. qdraginta bris annos: vl ad illū numerūptinens. s. ad qdraginta.

Quadragenus na num in qdragenari ē.

Quadragesimus: a quadraginta dr quadragesimus ma mū: vt annus qdragesimus: et qdragesima me: et hinc quadragesimalis et h le qd est quadragesime vl a quadragesimā ptinens. Et scias qp qdraginta diebus exēplo xpi ieiunam: qz iste numerus cōuenit nro ieiunio: et est signū remissiōis culpe. Quippe qdragesim numer et suis partibus aliquotis sil sumptis redit in quinqgenariū q est annus iubileus siue remissionis. Itē qz est signū plene satisfactōis quippe qdragesimus numerus ducit ex quaternario et denario: et ideo ieiuniū quadragesimale figit satisfactione ductā pro oibus trāsgressiōibus legis et euāgelij: qz vetus lex cōsistit in decē preceptis: et nouū testamētu in qtuor euāgelijs que frequēter transgressi sumus. Ops igitur congrue vt denarius per quaternariū multiplicetur vt sic quadragesimā faciamus. i. mādata veteris et noue legis: toto tpe vite huius impleamus. Itez qz est signū cōsumate iusticie: h numero quippe soluimus decimas tpis toti anni. Nā vt dicit Gregori. in homelia prime dnice quadragesime a pūti die vsqz ad pascha sex hebdomade pueniunt: quarū: videlicet dies qdraginta et duo fiunt. et quibus dū sex dies dnici ab abstinētia subtrabūtur: nō plus in abstinentia qz triginta sex dies remanent. Dū vo p trecētos et sexaginta quinqz dies ducitur annus nos aūt p trigintasex dies affligimur quasi anni nri decimas deo dantes: vt qui

etiam in quendam ꝛ in quenq̄.

Quantisper.i.quantus.

Quantillus la lū dimi.de quantus.

Quantotius aduer.i.q̄to ocius:velocius:citius. ꝛ componit a quanto ꝛ ocius aduerbio.

Quanto minus due partes sunt sicut ꝛ quanto magis. ꝛ ita sub duobus accentibus sunt proferende s̄m Hug.in libro de dubio accentuum.

Quantulus la lū est dimi.de quantus.

Quantus:ab actō quā deriuat quātus ta tū:vn̄ ꝛ hec quātitas tatis:ꝛ quātitatiuus ua uū:ꝛ ablatiuus pluralis de quātus.s.quātis cōponit cū p:ꝛ dr quātisper.i.quantū:vt quātisper valet res ista:tātisper. Et scias ꝙ quāt⁹ q̄rit de quātitate ꝯtinua:ad qđ debemus r̄ndere noīa quantitatiua:vt quātus es tu:monocubicus:tricubicus: magnus paruus. Sȝ quot q̄rit de quātitate discreta siue numero:ad qđ r̄ndetur noīa numeralia:vt ꝙ sunt isti:duo:tres. ꝛ huic expositioni concordat Pap.dicens. Quāta.q̄magna.q̄parua. Un̄ Jacobus i epla sua. Ecce quātus ignis q̄magnā siluā incēdit.i.q̄paruus ignis q̄magnā siluā incendit.quantus ꝛ tātus ad mēsurā.quot ꝛ tot ad numerū pertinent.

Quapropter.i.quamobrē:propterea.quo pacto s̄m Papi.

Quartallū in quartariū exponitur.

Quartanus.a quartus ta tū deriuatur quartanus na nū.i.q̄rtus.vel qđ quarta die ꝯtingit vel affligit. ꝛ hec quartana ne pro quadā febre que quarta die vexat.

Quartariū.a quartus dr quartariū rij:q̄dā mensura que q̄rtam partem sextarij capit.que etiā hoc quartallū dicitur: quartallū etiam dr canistrum.vel cophinus in quo mortui efferuntur. Uide in cartallum in c.

Quartus ta tū tā ordinale q̄ numerale:ꝛ dr a quattuor.

Quasi.i.sicuti.i.tanq̄. velut. ꝛ ponit q̄n aliq̄n p silitudine aliq̄n p ꝟitate. p silitudine. vn̄ Plautus. Quasi tristes ꝛc.sꝑ gaudētes. p ꝟitate. vt i euāgelio Jo. Uidim⁹ glīaȝ ei⁹ glīaȝ q̄si vnigeniti a patre. Aliq̄n nihil differt vtrū p silitudine an pro ꝟitate ponat. vt Job. Quasi impios ꝑcussit eos in loco videntiū. Sȝ ibi Sicut impius inimicus meus aduersarius meus quasi iniquus. Sicut ꝛ quasi vt vult Greg. p affirmatione potius q̄ pro similitudine dictum videtur.

Quassio:a quatio tis quassi quassum dr quassus sa sum:ꝛ quassim aduer. ꝛ q̄sso sas freq̄n. ꝛ hic ꝛ hec quassibilis ꝛ hͦ le:ꝛ hͦ ꝛ hec quassatilis ꝛ hͦ le:ꝛ q̄ssabundus da dū.i.facilis ad quassandū:vel sitis quassanti. ꝛ quassato tas frequen. ꝛ cōponit quasso cū cō. ꝛ dr cōquasso sas.i.simul quassare.

Quatenus in quatinus est.

Quater aduer.numeri a q̄tuor deriuat:ꝛ scribit per vnū t.et breuiat qua. Un̄ Hora.i epi. Me q̄ter vndenos sciat iple uisse decēbris:sed quattuor s̄m Pap.scribit per duo t.

Quaternarius.a quattuordeci dr quaternarius vel quattuordenarius ria riū. Un̄ Hiero.in ꝓlogo Mat. Sicq̄ quatternario numero trisormit posito.i.vel triplicato quaternario posito in serie genealogie. Hoc aūt dixi q: in genealogia ille tres quaterdene ponūt vna patrū.alia regū.tertia simpliciū. ꝛ sunt quadragintadue ꝑsone ibi numerate:q: ter quattuordecim vel tres quaterdene faciūt quadragintaduo.

Quaternarius.a quaternus dr quaternarius ria rium. ꝛ hic quaternarius rij pro tali numero.

Quaternatim aduer.i.per quaternos. ꝛ dr a quaternus.

Quaternio onis a quattuor dr.i.q̄ quattuor milites hȝ sub se Unde in Actibus aplo℞ ca.xij. Tradens eū quatuor quaternionibus militū custodiendū:quidā ꝓferunt quaternio pro quaterno:sed falso.

Quaternus.a quattuor deriuat quaternus na nū:ꝛ hͦ q̄tern⁹ni vbi quattuor charte.s.octo folia sūt.vn̄ hͦ quaternulus li dimi. ꝛ quaterno nas.i.quaternos facere.vel quaternū vel quaternis distinguere vel ordinare. ꝛ cōponit. vt conquaterno nas.i.sil quaternos ꝯiungere.disquaterno nas.i.quaternos vel p quaternos distinguere.vel disligare.seu disiūgere.requaterno nas.i.iterū quaternare vel disquaternare.

Et est neu.cū oībus suis cōpositis.

Quatinus ꝑut est ꝯiunctio causalis scribit p i:ꝛ deriuat a q̄ Pōt ēt eē ꝯiūctio adiūctiua:sȝ quatenus p e sūt due ptes ꝛ acuit te. Un̄ i Grecis.dr quatin⁹ ē:oīo quaten⁹ est o.Dictio sub media breuis est oīo lōga. Si fiat ꝑsa breuiat tñ vtraq̄ metrū. De hoc dixi in scda pte vbi egi de accētu aduer.i ca.de ꝯpositis a ten⁹. Et nota ꝙ vt ꝙ ꝛ quatin⁹ ꝯiunctiōes ad inuicē i hͦ differūt q: vt cāȝ remotiorē.sȝ quatin⁹ recipit cāȝ ꝓpinq̄orē.ꝙ ꝟo ꝑtinet ad vtrūq̄.vn̄ incōgrue dr. Uolo quatin⁹ legas.sȝ bn̄ dr. Uolo vt legas:q: volūtas lōgissima ē:ꝛ nimiū infinita. Post quatinus g̃ vel ꝙ recte sequit hec cōiunctio vt hoc modo. Rogo vos quatinus mihi vestrum auxilium impēdatis vt ꝛc. Uel sic. Postulo ꝙ mihi dignemini ꝓuidere vt possim in studio cōmorari. Sed non adeo bene dicitur. Rogo vos vt bene mihi faciatis ꝙ vel quatinus possim in studio permanere.

Quatio tis quassi quassum tere.i.cōmouere:ꝯcutere: ꝑterrere:ꝑcutere. vexare. Et cōponit. vt cōcutio tis.circūcutio tis:discutio tis:decutio tis:excutio tis:icutio tis:ꝑcutio tis:recutio tis:succutio tis.i.subtus vel sursū quatere. ꝛ pñt oia ꝑdicta videri cōposita a cutio tis.sic dixi supra in cutio tis. Et est actiuū cū oībus suis cōpositis:ꝛ faciunt pt̄m in si:ꝛ sup.in sū:ꝛ scribit p t:qđ dinosci pōt ad scdaȝ ꝑsonā quatis:sȝ t accipit sonū de c in quatio:ꝛ cor.qua. Unde. Sedulius. Uertitur ꝛ trepidā quatiunt vada falsa dianā.

Quadriduanus in quadriduū exponitur.

Quadriduū:a quater vl' quattuor ꝛ dies cōponitur hͦ quadriduū. Jnde quadriduanus na nū.i.quattuor hn̄s dies.

Quattuor est oīs ge.indecli. ꝛ tm̄ pluralis numeri. ꝛ vt dicit. Pap.duobus tt scribitur:ꝛ ideo qua producitur.

Quattuordecim oīs ge.pluralis numeri:ꝛ indecli. ꝛ cōponit a quattuor ꝛ decem.

Quattuordenarius in quattuordenus exponitur.

Quattuordenus:a quattuordecim dr quattuordenus na nū. ꝛ quattuordenarius ria riū:ꝛ hͦ quattuordēarius ij:ꝛ quattuordecim⁹ ma mū:ꝛ quartusdecimus ma mū:ꝛ quattuordecies.i.quattuor vicibus.aduer.ꝓdu.de.

Quaxū vel quasquū dr son⁹ ranax.vn̄ quaxare vel q̄ssare dicunt rane cū vocē emittūt s̄m Hug Et Papias dicit: Quaxat pro rana dr sicut pro coruo crocitat.

Que ꝯiūctio copulatiua p e solā scribit.qn̄ ē nomē scribitur p ae dipthongon quae:ꝛ in singulari feminino:ꝛ in plurali neutro:ꝛ interrogatiuū relatiuū ꝛ infinitū.

Quendā p n scribit in ꝑma syllaba:q: m in n mutat:ꝛ deriuat a q̄:ꝛ declinat q̄dā q̄dā qđdā vl' q̄ddā. Et vt dic. Hug. cū dicim⁹ quēdā certe aliquē volum⁹ itelligere si nō exꝓssim⁹ nomē quo dinoscit:vt illō in Matheo. Jte in ciuitatē ad quēdā:si.n.dixisset ad quēcūq̄ vl' ad quēlibet nō eēt certus homo:sciebat quippe dn̄s ad quem mitteret.

Quēquā:eandē:eundē:verūtamē scribūtur p n.mutatur enim m in n:ꝛ ita de similibus dicas.

Queo q̄s q̄ui quiij quitū q̄re.i.posse. Et cōponitur cū nō. ꝛ dr nequeo q̄s q̄ui q̄tū q̄re.i.non posse. Queo neu.est cū oībus suis cōpositis:ꝛ cor.q̄ in sup. vt q̄tū neq̄tū:ꝛ scribūtur quit ꝛ nequit p t ꝛ nō p d:q: formatur tertia ꝑsona a scđa s i t mutata:vt queo quis quit:nequeo nequis neq̄t.vnde generalr nullū ꝟbū desinit in d in tertia persona.

Quercetū ti:a quercus dr hoc quercetum ti locus vbi quercus crescunt ꝛ abūdāt:vt quercus cea ceum qđ de quercu totū est:ꝛ produ.penul.quercetum.

Quercus:a q̄ro ris deriuatur hic q̄rcus huius cus.q: in eis olim querebant responsa vel glandes ad pastū hoīs:ꝛ desinit ablt̄ūs pluralis in ubus quercubus.

Querelosus:a queror dr querela le. ꝛ inde q̄relosus sa sum ꝛ querulor laris.i.lamentari.

Querēs tis ꝑticipiū de q̄ro ris diphtōgat ꝛ mutat ae i i lōgā in ꝯpositiōe:vt cōq̄rēs:inq̄rēs:ꝑq̄rēs. Sȝ q̄rēs ꝑticipiū de q̄ror ris cor.ꝑmā:ꝛ retinet e in cōpositiōe:vt cōquerēs:sic ꝛ suū ꝟbū queror ris:ꝛ cōqueror ris.vn̄ dicit Pap. Que

rēs pricipiū a querō ris et q̄rō ris: ſ3 in tpe eſt differentia.
Querimonia.a querō ris ꝺ3 hec q̄rimonia nie.i.lamētatio ꝛ inde q̄rimonioſus ſa ſū.et q̄rimonior ris depo.i.lamētari.
Querito tas in queſo vide.
Quernus.a quercus ꝺ3 quernus na nū idest ad quercū ꝑtinens vel de quercu exiſtens.
Quero ris q̄ſiui ſitū q̄rere.i.inueſtigare:vel petere:vel iterrogare.ꝛ cōponit̄.vt acq̄ro ris:cōq̄ro ris.diſquiro ris.i.diuerſis modis q̄rē:et inueſtigare.exq̄ro ris.inquiri ris.Querimꝰ nota:inq̄rimꝰ de quo dubitamus.ꝑquiro.req̄ro ris.i.iterū q̄rere.vl̄ inueſtigare.Quero et eiꝰ ꝯpoſita ſt̄ actiua.ꝛ faciūt ptm̄ in ſiui.ꝛ ſup.in ſitū ad modū q̄rte ꝯiugatiōis. Itē q̄ro h3 p̄mā ꝓductā et diphtōgatā: ſ3 in oībus cōpoſitis mutat̄ illa diphtongus ae in i ꝓdu.vt cōquiro.exq̄ro.inq̄ro. In pricipiis ēt in ens mutatur ae in i ꝓd.vt querēs.cōquirēs.ſquirēs.ſ3 queror depo.retinet e.vt cōqueror cōquerens: ſicut dixi in querens.vide verſus in queror quereris.
Queror.a quero ris ſit queror ris queſtus ſum q̄ri.i.lamētari.qui eni cōquerit̄ aliq̄d q̄rit vt fiat ſcꝫ vindicta vel aliud vnde q̄ſtor queſtrix:queſtio queſtus. Uide ergo ꝙ iſta ſyncopata deſcēdūt a q̄ro:ſ3 integra deſcendūt a q̄ror ris ꝛ eſt q̄ror deponē.cū oībus ſuis ꝯpoſitis:ꝛ cor.que: ꝛ retinet e i cōpoſitiōe.vt q̄ror ris:cōqueror ris.ſ3 q̄ro ris ꝓdu.p̄mam diphtōgo.vn̄ v̄ſus. Queritur argentū.queritur pcuſſus ab hoſte. Abſit ab illa queri que conſtant turpia queri.
Querquera re.i.febris acuta.ꝛ dicitur a queror reris.quia facit hominem conqueri.
Querulosus in querulus exponitur.
Querulus.a quero ris deriuatur querulus la lū penul.cor.i. garrulus la lū.vel ſepe.vel frequenter querelas faciens.vn̄ querelosus ſa ſum.i.querela plenus.Et cōparatur. et inde querulose ſius ſiſſime aduerbium.
Quesito tas in queso exponitur.
Quesitor.a q̄ro ris deriuat̄ h q̄ſitor toris.ꝛ h q̄ſitrix cis.et h q̄ſitio onis.ꝛ h q̄ſtus tus tui.ꝛ q̄ſitus.S3 ſyncopantur oia iſta et ꝺ3 h q̄ſtor toris idē qꝺ q̄ſitor.Silr̄ ꝑ ſyncopā q̄ſtrix cis idē qꝺ q̄ſitrix vel vxor queſtoris.et q̄ſitus ſilr̄ ſyncopatur.et ꝺ3 queſtus tus tui. Itē queſitio ſyncopat̄.et ꝺ3 hec q̄ſtio onis.ſed vide ꝙ iſta ſyncopata deſcendūt a quero ris ſed integra deſcendūt a queror ris deponen.
Queso.a q̄ro ris ꝺ3 q̄ſo ſis deſideratiuū.i.cū deſiderio q̄rere rogare obſecrare.Et declinabatur olim integre et regulariť et faciebat ptm̄ q̄ſi vel q̄ſiui.et ſup.q̄ſitū penul.ꝓdu.ſ3 mō eſt defectiuū.q2 nō vtimur niſi duabꝰ eiꝰ vocibus p̄ſtis tpis .ſ.q̄ſo et q̄ſumꝰ.et eſt anomaluū.et ſm tertiā ꝯiugationē in p̄ſti indicatiui modi deberet bre i p̄ma pſona plurali i aň mus vt legimus.ſ3 mō p i h3 u:et dicimus q̄ſumꝰ more antiquo:et nō q̄ſimus.et ab eiꝰ ſcďa pſona ſm ꝙ olī3 declinabať q̄ſo ſis.et.tracta s.ꝛ addita to ſit q̄ſito tas penl̄.cor.et ē ꝟbū freq̄n. Itē q̄ro deberet facere freq̄n.q̄ſito tas ab vlti. ſup.q̄ſitu penl̄.ꝓd.ſ3 q2 q̄rtū ad vocē nō eēt dřia inť ipm et q̄ſito tas qꝺ ſit a q̄ſo.ſ3 eēt in tpe dřia.iō cā dřie ad id facit frequē.a quero ris.de ſcďa pſona abſtracta s.et addita to vt quero ris q̄rito tas penl̄.cor.et ꝓdu.p̄mā queſo. Unde Oui.de ponto.Da veniā queſo nimioq3 ignoſce timori.
Questio.a quero ris deriuatur h q̄ſtio onis:ſed ſyncopat̄.et ꝺ3 hec queſtio onis.i.inquiſitio.cā vel diſceptatio.vn̄ hec queſtiūcula le dimi.et queſtionarius ria riū qꝺ ad q̄onem ptinet.et hic queſtionerius rij qui queſtionē facit.et queſtiono2 naris.i.inquirere.queſtionē facere.
Questionarius in queſtio exponitur.
Questiuncula le dimi.parua queſtio.
Questor.a q̄ro ris ꝺ3 q̄ſitor toris.ſ3 ſyncopať et ꝺ3 q̄ſtor oris idē qꝺ queſitor.i.q̄ in loco iudicis exq̄rit de cauſis.vl̄ ꝺ3 q̄ſtor qui q̄onibus p̄eſt.et queſtor dicebať olim q̄ querebat et ꝓcurabat tributa ppli romani.vn̄ queſtura re eiꝰ dignitas.et queſtori ria riū qꝺ ad q̄ſtorē ptinet. Silr̄ ꝑ ſyncopā ꝺ3 h q̄ſtrix idē qꝺ queſitrix.vl̄ vxor q̄ſtoris ſ3 Hu. Itē q̄ſtor q̄nq3 ꝺ3 mercēnariꝰ q̄ ꝑdicas ꝑꝑ ſumptus.Et iō nota h ꝙ dřis in euāgelio Jo.diſtinguit tria gn̄a pſonarū.ſ.paſtores qui ſūt amplectēdi et diligēdi.mercēnarios q̄ ſūt tolerādi.et fures qui ſūt cauēdi.Et dič glo.Aug.ſup illō ad Phl. ca.ij.Oēs eni q̄ ſua ſūt querūt.nō que ſūt ieſu xp̄i.Ibi iquit ſūt mercēnarij qui ſūt tolerādi.q2 eadē bn̄t in oře q̄ et paſtores:qui vniq3 ſūt diligēdi.Fures ꝟo et latrōes qui occidūt ſūt cauēdi:ꝛ bn̄ dič ꝙ mercēnarij ſunt tolerādi.qui habent in oře eadē que ꝛ paſtores.i.veritatē p̄dicāt ſicut et paſtores.ſ3 ꝑpter queſtū.Nam ſi falſitatē p̄dicarent:iam caderent a rōne mercēnarij:ꝛ acquirerent officiū latronum ꝛ hereticorū:ꝛ tūc eēnt cauēdi.vnde queſtores qui abuſiones ꝛ falſitates p̄dicāt nō ſunt tolerādi:imo tanq̄ alarū fures ꝛ rerū cauendi ſunt.Uide etiam in paſtor.
Questrix cis in queſtor exponitur.
Questuarius.a queſtus deriuatur queſtuarius ria rium qui queſtu viuit ſicut mercator.vnde queſtuarie dr̄ir meretrices que queſtu corporis viuunt.
Questuosus in queſtus exponitur.
Questus a quero ꝺ3 queſtus tus tui.ꝛ ſyncopatur:ꝛ ꝺ3 queſtus ſtus ſtui.i.acquiſitio alicuius.vnde queſtuoſus ſa ſū .i.queſtibus plenus:vel lucroſus. Itē queſtus ſta ſtū3 mobiliter eſt participium de queror reris.
Quesumus habet u:ſicut ꝛ volumus more antiquo:ꝛ nō eſt in vſu:niſi queſo ꝛ queſumus. Uide in queſo.
Quia ꝛ q̄ꝛ in eodē ſenſu:ſ3 q̄ꝛ ꝑprie ꝑponit̄.ꝛ ſic ſequētes ſenſū alligat.vt q̄ꝛ dičis diſco q3 quippe poſtponit̄ ꝛ ſuperiorē ſenſū3 cōfirmat:vt ſcio q2 didici:ꝛ q2 ſyllabicatur et dicitur quianā.i.quia vel cur.Uirgil. Heu quianā tanti cinxerunt ethera nimbi.
Quicq3 ex quid ꝛ q3 cōponitur.ꝛ mutatur d in c ſm Priſcia.
Quicūq3 ꝯponit̄ ex q̄ ꝛ cū ꝛ q3.Ab h relatiuo q̄ trahit vi3 relatōis:q2 req̄rit duo ꝟba ſic h relatiuū q̄.A ꝑpōne cū h3 vt ſit collectiuū.A ꝯiūctōe q3 h3 vt ſit diſtributiuū.De h ēt ol ri in.iij.pte in ca.de figura cōpoſita:ꝛ ēt in quiſquis.
Quiddā.i.aliquid:modicū.neu.ē.q̄dā ꝟo ꝑ vnū d maſ.ge.ē.
Quidē ꝯiūctio affirmatiua cor.p̄mā.Facetus.Mēte quidē leta decoratur florida vita.Et inde cōponitur ſiq̄dē.Eq̄dē aūt ſimplex eſt.Uide ſupra in ſuo loco in e littera.
Quidni due partes pro vno affirmatiuo aduer.i.certe vere.
Quieo quies eui vel q̄tus ſū:eē vel ſieri q̄etū:ꝛ ꝯponit̄ cum ad:ꝛ ꝺ3 adquieo es eui etū.i.aſſentire:vn̄ adq̄etꝰ ta tū. Itē ꝯponit̄:vt cōquieo es:requieo es.vn̄ req̄etus ta tū.Et ꝯponit̄:vt irreq̄etus ta tū.Et tā a quieo q̄ eius ꝯpoſitis deſcendūt quieſco:adquieſco.cōquieſco requieſco ſcis q̄ bn̄t vocē inchoa.Quieo ꝛ eius ꝯpoſita ſunt neutra ꝛ abſoluta:ſ3 nō ſūt in vſu in p̄ſti ſed in ptō.vide de hoc in tertia parte in tractatu de ꝟbis.in ca.de verbo inchoatiuo.
Quies:a quieo es ꝺ3 hec quies etis:ꝛ quies ei in eodē ſenſu. Et cōponit̄ vt redes ei:ꝛ redes etis in eodē ſenſu: ſ3 diſtingue.Simplex in vſu eſt ſ3 tertiā decli.ꝛ nō ſ3 quitā:ſ3 ꝯpoſitū ſm quintā declinatiōē in vſu eſt.ꝛ nō ſ3 tertiā. Itē a quieo vel a quies ꝺ3 q̄es etis ge.oīs.i.quietus.Et cōponiť vt inquies tis ge.oīs.i.ſine quiete.Et ſ3 quies ꝛ inquies habeāt e correptā in nō:tñ eam producunt in obliquis:ꝛ pōt quies eſſe verbum ſecūde perſone ꝛ nomen.
Quietura quieo es deriuať quietꝰ ta tū pticipiū.i.q̄ quieuit. ꝛ quietꝰ ta tū nomē.i.q̄ete plenꝰ.Et cōpať q̄etus tior ſimꝰ. vn̄ quiete tius ſime aduer.ꝛ q̄eto tas.i.quietū facere.ꝛ ponit̄ q̄nq3 ꝑ abſoluere a debito:vel reddere debitū.Quidā tñ in hac ſig̃atōe ſubtrahūt e:ꝛ dicūt quito tas tauī tare.qꝺ magis vulgare eſt q̄ regulare.Quietus cōponit̄ cū in:ꝛ ꝺ3 inquietus ta tū q̄ quietē nō h3 ſcꝫ qui moleſtat vel moleſtatur.vn̄ inquieto tas.i.moleſtare.inquietū facere.Et ſūt actiua quieto ꝛ inquieto.ꝛ ꝓdu.penl̄.quietus ꝛ quieto.
Quin.i.vt nō vel vt:ꝯiūctio adiectiua.quin.i.ergo:ꝯiūctio ē illatiua.quin.i.potius aduer.eligēdi.quin.i.cur nō:vel cur aduer.iterrogādi.quin.i.certe aduer.affirmādi.quin.i.ſup aduer.ordinis.Et cōponit̄:vt q̄netiā.i.ſup aduer.ordinis ſm Hu. Itē inuenit̄ quinimo.i.potius vel certe aduer affir/

mādi vel eligēdi. vel pñt esse oue ptes. Et scias ꝙ in euāge lio Luce vbi dr Quinimo btī qui audiūt ꝟbū dei ꝛ custo diūt illud: ita distinguendū esse vꝫ. Quinimo btī: ꝛ deinde Btī qui audiūt ꝟbū dei ꝛ custodiūt illud: ꝛ pd. penł. quin imo: qꝛ imo hꝫ primā longā vt dixi ē supra in imo.

Quinarius. a quinqꝫ dicitur quinarius ria riū. ꝛ substantiue hic quinarius rij pro tali numero.

Quincunx. a quinqꝫ ꝛ vnx vel vncia cōponitur hic quincūx cis. i. quinqꝫ vncie. ꝛ formatur gtūs a ntō remota x: ꝛ addita cis fit quincuncis a quincunx.

Quindecim numeri pluralis oīs ge. ꝛ indecli. Et cōponitur a quinqꝫ ꝛ decem: ꝛ mutatur cem in cim.

Quindenus. a quindecī dr quindenus na nū penul. pdu. et qntusdecimus ma mū. ꝛ qndecies aduer. i. qndecī vicibus

Quinetiā. a qn ꝛ ē cōponit quinetiā. i. insup aduer. ordinis.

Quingēti te ta a qnqꝫ ꝛ cētū: ꝛ mutat c i g. vide i q̄dringenti

Quinimmo in quin exponitur.

Quinio onis dr a quinqꝫ sicut hic quaternio onis dr a quatuor. Unī ꝛ in ꝓlogo sophonie. dicit Hiero. Hoc si verū est. sophonias ꝓpħa quiniōe: vt ita dicā ꝓphetica ꝛ gloriosa maioꝝ suoꝝ stirpe generatus ē. Hec, dicit Hiero. qꝛ sophonias quintus numeratur in gn̄atiōe sua. sꝫ qꝛ quinio nō est in frequenti vsu ideo dicit Hiero. vt ita dicam.

Quinpotius. i. magis fm Papiam.

Quinquagenarius ria riū in quinquagenus exponitur.

Quinquagenus. a quinquaginta dr quinq̄genus na nuꝫ penul. produ. ꝛ dicuntur quinquageni qui in capite sūt quinquaginta militū constituti.

Quinq̄gesima dr a quinq̄ginta: ꝛ durat a dñica qua cātatur. Esto mihi in deū protectorē: ꝛ terminat in ipsa die pasche. Instituta est autē propter suppletionē. Clerici enī vidētes ꝙ sicut precedebāt ꝓpl̄m ordine. ita precedere deberēt sanctitate. Per duos ē dies ante illos quattuor abstinere ꝛ ieiunare incipiūt: ꝛ sic vna septimana addita est q̄dragesime q̄ ꝛ quinq̄gesima noīatur: ꝛ hoc ordinauit. Thelophor⁹ papa vt dr. Sigat aūt quiq̄gesima tps remissiōis vel penitētie in q̄ oīa remittūtur. Quinq̄gesim⁹ enī ann⁹ erat iubileus qui erat annus remissiōis. qꝛ tūc debita dimittebātur. serui liberabātur. ꝛ oēs ad suas possessiōes ꝓprias reuertebāt: ꝑ qḋ sigat qḋ ꝑ penitētiā dimittūtur pctōꝝ debita liberāt penitētes a seruitute demonū. ꝛ reuertūtur ad possessiōes celestiū mansionū. Uide in penthecoste.

Quinquagesies aduer. numeri. i. quinq̄ginta vicibus. a quinquaginta dicitur fm Papiam.

Quinquangulus. i. quinqꝫ angulos habens.

Quinq̄tres. quiqꝫ ꝯponit cū ater tra trū: ꝛ dr hi quiq̄tres horū quiq̄triu. ꝛ h̄ quiq̄tria hoꝝ triū vł trioꝝ qḋdā festū sic dictū a quiqꝫ atris dieb⁹. quiqꝫ. n. dies atros. i. aduersos diē habuerūt romani ab Hanibale ꝛ gallis obsessi quib⁹ dieb⁹ nemo fuit ausus exire. sꝫ ꝛ postea liberati ad illoꝝ dieꝝ memoriā fecerūt illḋ festū. Unī Donati⁹ in epi. Ac potius puer vt festis quiq̄trib⁹ oliꝫ. Alij dicūt ꝙ quiq̄tria dr̄ a quiqꝫ ꝛ tribus: qꝛ quiquies fiūt in tribus ānis: vel qꝛ ter in quinqꝫ annis: ꝛ durabat tale festū ad quinqꝫ dies. ꝛ produ. qua.

Quinq̄triū. atriū cōponitur cū quinqꝫ. ꝛ dr hoc quinquatriū trij: vel quinquestriuꝫ strij. i. quinqꝫ porticuū ambitus vel spacium vbi sunt quinqꝫ porticus.

Quinqꝫ nomē indecli. oīs ge. numeri pluralis. vn̄ quiquies aduerbiū. ꝛ quintus ta tū: ꝛ quinus na num.

Quinquefoliū. a quinqꝫ ꝛ foliū cōponitur h̄ quinquefoliū lij herba q̄dā greci vocāt pētaphilon a numero folioꝝ. Pēta enī quinqꝫ ꝛ philon folium dicitur.

Quinquennalis in quinquennis est.

Quiq̄nnis. quiqꝫ ꝯponit cū ānus: ꝛ dr h̄ ꝛ h̄ quiq̄nnis ꝛ hoc ne quiqꝫ ānoꝝ. vn̄ h̄ q̄nq̄nniū nij spaciū quiqꝫ ānoꝝ ꝛ h̄ et h̄ quiq̄nnal ꝛ h̄ le. Mach. li. ij. c. iiij Cū āt quiq̄nnal agon tyro celebraret. ꝛ pdu. na. vn̄ h̄ q̄nq̄nnalitas tatis. i. q̄nq̄nniū vł q̄nq̄nnis tpis etas. Et no. ꝙ q̄nq̄nniū tpis ē: sꝫ quiq̄nnale etatis. Itē quiq̄nnalē dicim⁹ agnū. sꝫ quiq̄nnē puerū.

Quinquennium in quinquennis est.

Quinquessis. a quinqꝫ et as assis cōponitur hic quinquessis huius quinquessis. i. quinqꝫ oboli: vel preciuꝫ quinqꝫ oboloꝝum Uide in as assis.

Quinquestrium in quinquatriū exponitur.

Quinquimatus a quinquimus ma mū: ꝛ quinquimatus tus tui idest spacium quinqꝫ annorum.

Quinquimulus la lū. vide in quinquimus.

Quinquim⁹ quiqꝫ ꝯponit cū ann⁹ ꝛ dr quinquim⁹ ma mū. i. quinqꝫ annoꝝ. vel quiquies ann⁹. sic enī dicim⁹ bim⁹ duoꝝ annoꝝ trimus triū annoꝝ. q̄trimus q̄tuor annoꝝ sic dicimus quinquimus quiqꝫ ānoꝝ. vn̄ quinquimulus la lū dī. 235

Quincquinoctiū a q̄nqꝫ ꝛ nox noctis vel potius noctiū ꝯponit h̄ q̄nq̄noctiū ctij spaciū q̄nqꝫ noctiū. Antiqui. n. h̄ noctiū dicūt. a quo pōt cōponi. vel ab hoc gtō plurali noctiū.

Quinq̄uir a quinqꝫ ꝛ vir cōponit h̄ quinq̄uir huius quiquiuiri qui hꝫ quiqꝫ viros sub se: ꝛ hic quinquinat⁹ tus tui ei⁹ dignitas. ꝛ q̄nquiuira re vxor quinq̄uiri. vel quinquiuira penul. cor. dr mulier que hꝫ quinqꝫ viros sub se.

Quinquiuira re in quinquiuir exponitur.

Quinquiuiratus in quinquiuir exponitur.

Quintanus. a quinqꝫ vel quītus dr quītanus na nū. i. quītus vel quīta die ꝯstringēs vel affligēs. vn̄ quītana ne dr febris q̄ quīto die affligit: ꝛ h̄ quītana vel quintina dr quinta platee qua carpētū ꝓgredi pōt. quintine ē dicūtur flores maloꝝ punicoꝝ: ꝛ tunc grecū nomen est.

Quintilis a quinqꝫ vł quītus dr h̄ q̄ntilis lis q̄dā mēsis. s. iulius. q̄si q̄ntus a martio: ꝛ desinit ablūs in i sicut ablūs de sextilis. vn̄ h̄ ꝛ h̄ quintilis ꝛ h̄ le. ꝛ pd. ti. cū deriuet a noīe Et nota ꝙ iulius ꝛ august⁹ oliꝫ dicebāt quītilis ꝛ sextilis a nūero quo distabāt a ꝓncipio āni. i. a martio. Antiqui enī ānū īcipiebāt a martio vsqꝫ ad tps nume pōphilij qui addidit ianuariū ꝛ februariū: ꝛ apposuit illos i ꝓn. āni: sꝫ distīxit illos mēses fm lunatiōes. sic ꝛ oēs alij erāt distīcti: ꝛ ita ānus remāsit icorrectus vsqꝫ ad tps. Julij cesaris. qui cum moraret i egypto cū cleopatra annū correxit: ꝛ distinxit fm cursū solis ad idē pūctū i fine āni redeūtis: fm g̃ ꝯsuetudinē ātiquoꝝ qui ānū īcipiebāt a martio oēs mēses dicti sūt a nūero quo distabāt a ꝓncipio āni. i. a martio post iuniū et quintilis quintus a martio. Sed postea ad honorē Julij cesaris qui i illo mēse natus ē: vel aliquā victoriā obtinuit dictus ē iulius. Sextil ꝟo dict⁹ ē q̄si sext⁹ a ꝓn āni. i. a martio: sꝫ postea ad honorē Augusti qui i illo mēse natus ē: vł i eo aliquā victoriā obtinuit. dictus ē augustus. Noīa ꝟo seq̄ntiū mēsiū ꝯposita sꝫ a nūero. videlꝫ quo distabāt a ꝓn. anni. i. a martio. ꝛ ab h̄ noīe imber. vt septēber a septē ꝛ imber. october ab octo ꝛ imber. q̄si octauus ab imbre. i. a martio in quo imbres et pluuie abundant. ꝛ sic de alijs.

Quintina ne in quintanus exponitur.

Quintusdecimus in quindenus exponitur.

Quinus in quinqꝫ exponitur.

Quiparū ri ge. neu. genus est herbe a grecis dictū. qꝛ habent virtutē feruētē. Et vt dicūt quidam spēs quipari dr zinciber. ꝛ videtur cōponi ab equo et pir qḋ est ignis. qꝛ dicitur equari igni propter calorem.

Quippe. i. nimirū sine dubio: certe. confirmatiuum aduer. est enī sicut scꝫ. videlicet. et pdu. ꝓmā positione.

Quirina in quiris vide.

Quiris lingua sabinoꝝ dr hasta. vn̄ hec quirina ne. i. hasta ꝛ h̄ quirinus ni dictus ē Romulus qui sp hastatus icedebat. vel qꝛ hasta ei⁹ post mortē i auētino mōte fixa dr floruisse. vn̄ h̄ q̄ris tis dictus ē quilꝫ ciuis romanus: qꝛ romani a romulo. vel romāi dicti sūt quirites q̄si hastati et fortes. Unī et q̄nqꝫ q̄rites dicūtur milites qui hastā secū deferūt: et ꝓducit quiris penul. gtī q̄ritis. et circūflectit vltimaꝫ quiris in ntō. sicut olim in integro fiebat. qꝛ declinabatur: hic quiritis huius quiritis. et desinit ntūs in is ꝓdu. quiris.

Quirito. a quiris vel quiritis dr quirito tas taui tare. i. romanizare vel more quiritū se habere. vel ad modū quiritū ed

tare: vel quiritare. i. pplm alloqui: ⁊ pdu. ri quirito tas.

Quis vel qui: qs bꝫ fedecī cōpositiōes ⁊ syllabicas adiectiones. Cōpositiōes eni sūt septē. s. siqs: neqs. aliqs nūquis ec quis. vnusquisqꝫ. ⁊ quisquis. Quis aūt bꝫ qnqꝫ adiectiōes .s. quisnā quispiā. quisputas. quisqꝫ. ⁊ quisqꝫ: sꝫ qui recipit qruor adiectiōes. s. quidā. quiuis. quilibet. ⁊ qcūqꝫ. De predictis dixi in tertia parte vbi egi de figura cōposita nois: i ca. de syllabicis adiectionibus.

Quispiā deriuatʼ a qs: ⁊ est figure simplicis: ⁊ ipoztat puram infinitatē. sicut aliqs diuersā. qꝫ piare est facere purū. vnde qspiā bō currit. i. pure vnus. ⁊ sic qndā discretiōeꝫ facit circa infinitatē. Recipit aūt bʼ femininū piā in actō casu. qꝫ femina de facili imutatur: ⁊ cū boc nomē piā videatʼ pati et extra nām suā poni. recte sumitur p actiū qui rem denotat patientē Pap. dicit. Quippiā. aliquid. modicū.

Quisputas spēi deriuatiue a qs. ⁊ ē ibi putas syllabica adiectio: ⁊ ē accētʼ pncipalis sup qs. vñ in Luca. Quisputas puer iste erit: Et i Mat. Quisputas maioz ē in regno celoꝝ: Et dꝫ acui qs. ⁊ seqntes due syl. debēt grauari. qꝫ sup sylla. adiectiōe nō ē ponēdus pncipalʼ accētus. Et scias qꝫ qspu tas iō recipit bʼ x̄bū putas i scda psona qꝫ ois iterrogatio mouet: ⁊ pcipue illū ad quē sᵯo dirigitʼ: ⁊ sic talis adiectio cā cuiusdā excitatiōis inuēta fuit. Ois aūt excitatio fit ad substātiā ⁊ nō ad accñs ⁊ iō cū alijs infinitis nō iungitur.

Quisquilie arū ɔponitʼ a qd ⁊ cado ⁊ sūt qsquilie stipule immixte surculʼ ⁊ folijs aridis. s. qdā palee minutissime qs vocāt stipulas. Dñr ēt quisquilie quasi qcqd cadit. i. qcqd superfluitatis ex arboz vel aliqua mā cadit: vt purgamēta frumēti ⁊ terraꝝ. ⁊ modici surculi stercoꝛa ⁊ silʼia. vñ quisqliosus sa sū plenus quisquilijs: ⁊ sic sm Hu. A qd neutro ⁊ cado cōponitur quisquilie. vel vt qdā volūt cōponitʼ quisqlie a quis ⁊ curo ras. qsi cui cure sunt ille. vel qs curat de illis. Pōt ergo dici quisquilias. i. quis curat illas pꝑter sui vilitatē. ⁊ coꝛ. i ante l vt patet in peripsima.

Quisquis cōponitʼ ex qs ⁊ qs: ⁊ sꝫ vtꝝ declinatʼ. vt qsqs qcqd: ⁊ quoquo. Posset ēt sm rōneꝫ in alijs casibʼ geminari: nisi vbi infinitū a relatiuo secernitʼ. vt dixi in. iij. pte vbi egi de figura cōposita nois. in ca. de syllabicis adiectiōibus. Et scias qꝫ dictio geminata vel recipiēs cūqꝫ bꝫ vim duoꝝ casuū. s. antecedētis ⁊ relatiui. vñ requirit duo x̄ba poni i cōstructiōe. ⁊ ponenda sunt in eo casu in quo ponitʼ relatiuū facta explicatiōe. siue poni debēt in eo casu quē reqrit x̄bū seqns imediate. vt video quicūqꝫ bō currit. i. video oēꝫ bominē q currit. ⁊ quēcūqꝫ boieꝫ video currit. i. ois bō currit quē video. Silʼr video quicqd est bic intus. i. oē illō video qō est bic intus: ⁊ quicquid video est bic intus. i. oē illud est bic intus qō video. vel video quisquis bō est albus. i. video omnē boieꝫ qui est albus. ⁊ scribitʼ quidquid p d. nō p c: qꝫ d nō mutatur ibi in c: licꝫ d mutetʼ in c sequente q. ⁊ boc solūmodo fit in bac dictione quicqꝫ.

Quito tas: vide in quletus ta tum.

Quocirca. circa per cōpositionē vel potius quādā irregularitatē iungitur cum istis scꝫ quocirca pꝛo cōiunctiōe causali vel illatiua circūcirca. vel circūquaqꝫ.

Quodā mō due ptes sūt. vñ duobʼ accētibus regēde. Quidā tñ grauāt mo. ⁊ tūc dicimus qꝫ nō est ibi cōpositio. sed qdā irregularis vocum congeries fungens loco vnius dictiōis

Quo minus due dictiones sūt. vide in. ij. pte vbi egi de accētu aduerbioꝝ. in ca. de cōpositis a minus.

Quo mō due ptes sunt in euāgelio Luc. vj. Quo mō fiet istō qm virū nō cognosco. Aliqn quomō videtur eē dictio cōposita. sꝫ potius est ibi irregularis qdā vocum ɔgeries que ponitur loco vnius dictiōis: vt quomō. i. qlʼr. ⁊ tūc accētuatur ac si esset vna dictio. ⁊ acuitur quo. sed mō grauatur. vide in. ij. pte in. ca. de cōpositis a modo.

Quondā aduerbiū tpis per q scribitur. qꝫ deriuatur a qm.

Quoniā ɔiunctio causalis vel subcontinuatiua. Causalis. vt qm pdest tibi lege. Subcontinuatiua. vt qm ambulat mouet. sic quoniāquia. vel ergo vna ps est. sm Pap. ⁊ differt quoniam a quia: sicut babes in quia.

Quoniāquidē. i. qꝫ vel ergo. vna ps est cōposita a qm ⁊ quidē. ⁊ tūc grauatʼ qui ⁊ acuitʼ an. Pñt ēt eē due ptes: ⁊ tunc duobus accētibʼ regūtur. ⁊ acuitʼ ⁊ q. ⁊ scribitʼ tūc qm p m: ⁊ tūc qm qdē idē est qō qꝫ certe. Et sic sumitur in pma ad Coꝛ. xvj. ca. Quoniā quidē p boiem moꝛs ⁊c̄.

Quoꝛsuꝫ. i. x̄sus quā ptē. ⁊ ɔponitʼ a quo ⁊ x̄sū: ⁊ syllabicatur quoꝛsuꝫ: ⁊ dꝛ quoꝛsumcūqꝫ. i. x̄sus quācūqꝫ ptē sꝫ Hu.

Quotēnis: a quot ⁊ annus ɔponitʼ bʼ ⁊ bec quotēnis ⁊ bʼ ne: ⁊ quotēnus na nū. i. quot annoꝝ. ⁊ bꝫ qrere de numero annoꝝ: ad qō debēt rñderi bmōi noia decēnis. tricēnis ⁊c̄. vl iste gtūs annoꝝ cū noīe nūerali. vt quotēnis es tu: biēnis: tricēnis. bimus: trimus: triū vel quattuoꝛ annoꝛum.

Quotidianus in quotidie est.

Quotidie: quot cōponitʼ cū dies: ⁊ dꝛ quotidie aduer. tpis: qō vitiose scribitʼ p c vt vult Hug. nā p q scribi dꝫ bʼ etiā vult Pap. Et a quotidie dꝛ quotidianus na nū sicut a meridie meridianus na nū: sicut dicit Prisʼ. in. ij. maio. vnde quotidianum debet scribi in pater noster per q.

Quotiēs aduer. numeri. i. freqnter: multotiēs. quotiēs. i. quot vicibus cui respōdetur semel: bis ter: ⁊ silʼia: ⁊ deriuatur a quotus. ⁊ syllabicatur: vt quotienscūqꝫ.

Quotus. ab bʼ ablō quo deriuatʼ quot ois ge. idecli. ⁊ tm plu ralis numeri: ⁊ ē tūc iterrogatiuū: infinitū: relatiuū. Et inde quotʼ ta tū numerale ⁊ oꝛdinale: vt quotʼ est in banco: pmʼ vl scds. Quotus es in oꝛdine qrtus vel quintus. i. acholitʼ: subdiaconus. Et binc quotiens aduer. ⁊ coꝛ. pmaꝫ quotus. vnde aliquotus coꝛ. bāc syllabā quo. Uide in aliquotus.

Quousqꝫ. i. qdiu aduer. tpis. quousqꝫ. i. ad quē locū aduer. loci. vnde x̄sus. Tpo siue loci dic significare quousqꝫ.

Quur aduer. iterrogādi pt deriuari a q: ⁊ sic scribitʼ p q ⁊ per geminū u: vel pōt deriuari a cuiʼ gtō de qs ⁊ tūc dꝫ scribi p c et vnū u sicut cur. ⁊ ita cōiter scribitur sm modernos.

Sine aspiratione

ponitʼ in latinis dictiōibʼ. In grecis x̄o vel pncipalis. i. in pncipio vel geminata in media dictiōe aspiratʼ: vt rbetoꝛ: rbodus: pirrbus: rbetia sic dicit Prisʼ.

Raab interpꝛtatur latitudo vel fames vel impetus. et acuitur in fine.

Rabbi acuitur in fine ⁊ interpꝛetatur magʼ siue docēs me: aut magister meus: rabboni idē: ⁊ acuitur in fine.

Rabboni in rabbi exponitur.

Rabidulus in rabies exponitur.

Rabidus da dū in rabies exponitur.

Rabiecula le dimi. parua rabies.

Rabies: a ran qō ē ira dꝛ bec rabies ei. vñ bec rabiecula le dimi. et rabiosus sa suꝫ. Et cōpatʼ. vnde rabiose siue sime aduer. et bec rabiositas tatis. Itē a rabies dꝛ rabulus la luꝫ. ⁊ rabidus da dū penul. coꝛ. i. rabieplenus: rabiei datus. furoreplenus: iratus: insanus. vnde rabidulus la lū dimi.

Rabsates scribitur per b in interpꝛtationibus. et coꝛ. penulti. pꝛopꝛiū nomen viri.

Rabulus la lū in rabies est: ⁊ coꝛ penul.

Racemifer. a racemus et fero fers cōponitur racemifer ra ruꝫ .i. racemos ferens: ⁊ coꝛ. mi.

Racemus: a ramus dꝛ bic racemus mi paruus ramusculus vl vua scꝫ pars botrionis. vnde racemoꝛ aris. i. spoīas vuas vel racemos colligere. et produ. ce.

Racba. i. inanis et vacuus quem vulgata iniuria absqꝫ sensu vel absqꝫ cerebꝛo dicere possumus: et ē bebꝛeū. et acuitur i fine. Uel qō melius ē. Racba est iteriectio affectū indignātis ostendēs: sicut cū dolemus dicimus beu. et cuꝫ letamur vacb. et silʼr cū indignamur dicimus racba. vñ Greg. moꝛa. xxi. tractās illud Mat. v. ca. Ois q irascitur fratri suo reus erit iudicio. Qui dixerit fratri suo racba reus erit concilio Qui dicit fatue reus erit gebēne ignis: sicut dicit. Racba qppe in bebꝛeo colloquio vox interiectiōis est q qdē animum

rascētis oñdit:nec tñ plenū ṽbū iracūdie exprimit. Prius ḡ ira rephēdit sine voce. postmodū ṽo cū voce:ʒ necdum pleno ṽbo formata. Ad extremū ṽo cū dr̄ fatue. ira redarguit que cū vocis excessu explet:etiā pfectione smonis. Et notandū q̄ in ira pbibet esse reū iudicio. in voce ire q̄d est racha reū concilio. in ṽbo vocis q̄d est fatue reuʒ gehenne ignis. Per gradus eteni culpe creuit ordo sententie. q: i iudicio adhuc cā discutit. in cōcilio aūt iam cause snia diffinitur. in gehēna ṽo ignis ea q̄ de cōcilio egredit sententia explet. Beda ṽo dicit. Racha nec grecū est nec latinū:sed pprie hebreū. Quidā aūt ety. de h̄ noie greco trahere voluerūt putātes dici pānosuʒ:grece eni pānos rachos dr̄. ʒ nos huius ṽbi viʒ subtilius pspiciētes nil aliud intelligim⁹ eē racha nisi vocē incōditā irati ai cōmotionē sigantē q̄les sē interiectiōes apud grāmaticos. sicut dr̄ a dolēte heu. ab ira scēte he. a timēte vt atat. ꝛ cetera talia. Qui dicit fatue reus erit gehēne ignis. Notādū in h̄ loco q̄ gradatim de minimis ad maiora ꝯscendit. qm̄ pro q̄litate peccati vindicta cōminat. In pmo eni loco vnū solūmō posuit. i. irā. In secūdo duo. s. irā. ꝛ voceʒ: in ira cōmotionē ai significās. In tertio tria. s. irā: voceʒ: ꝛ cōtumeliā. Sicut ḡ maius peccatū est dicere fatue q̄ solūmō irasci. vel dicere racha. sic graui⁹ ē reū eē gehēne ignis q̄ reū ꝯcilio ꝛ iudicio. In iudicio. n. cā discutit. ꝛ is q̄ reus putabat nōnūq̄ innocēs inuenitur. In ꝯcilio ṽo sic̄ reus ꝯuictus est. q̄ pena puniat ab aliis tractat ꝛ adhuc euadere solet. In gehēna aūt ignis nulla ē liberatio. ꝛ iō in retributiōe pene quātitas peccati designatur. Gehēne nomē in tota serie scripturaꝝ veteris testamēti nō repit. ʒ a saluatore in euāgelio positū cognoscit. Cōpositū aūt nomē ē gehēna ex ge ꝛ hēna q̄ vallis gratuita interptat. Fuit. n. vallis filioꝝ hēnō iuxta hierl'ʒ. vbi pp scel⁹ idolatrie multa iacuerūt cadauera mortuoꝝ. ꝛ iō vbicūq̄ nomē gehēne ponit pena inferni designat. Uide in gehēnon. Quare aūt racha nō sit interpretatū. habes in alleluia.

Rachel interptat ouis. q: pro ea Jacob pauit oues labā soceri sui. Itē interptat visuʒ pncipū. vel mūda. vl' vidēs deū. ꝛ pt eē indecli. vl' pōt declinari vt hec rachel huius rachaelis: ꝛ pdu. penul. genitiui. ꝛ significat vitam cōtēplatiuā.

Radico cas. a radix cis dr̄ radico cas caui care. i. radices emittere. vel radicib⁹ firmare. Et ꝯponit: vt abradico cas. i. a radice euellere. ꝛ arradico cas. i. valde vel ad aliq̄d radicare. diradico: i. diuellere. eradico cas. i. euellere. destruere. vnde eradicās ge. ois Job. xxxj. Oia eradicās genimina. Radico pro radices emittere neutrū est. In alia sigatiōe cū suis cōpositis est actiuū. ꝛ in vtraq̄ significatiōe pducit di.

Radicosus sa sū. i. radicibus plenus. Et cōparatur. ꝛ dr̄ a radix.

Radicula le dimi. parua radix.

Radio. a rado dis vel a radius dr̄ radio as. i. splēdere. Et componitur. vt irradio as. i. intus vel valde radiare. pradio as. obradio as. i. circūcirca vel ꝯtra splēdere. Radio ꝛ eius cōposita neutra sunt ꝛ absoluta. lʒ q̄nq̄ ponant trāsitiue. vel pro illuminare. vel pro illustrare. ꝛ cor. ra. Uñ in Thobia dr̄ Petradiat ples prolis honore pater.

Radiolus in radius exponitur.

Radius. a rado dis dr̄ h̄ radius dij instrm̄ texendi. s. pecten. vel nauicula. vel lignū q̄d distinguit stamina. ꝛ dr̄ sic q: radēdo fiat. vñ ꝛ radius dr̄ quoddā genus oliuaꝝ ob lōgitudinē. q: longe sunt ad siītudinē radioꝝ. Radius ēt dr̄ virga qua geometri figuras faciūt in supposito puluere. ꝛ radius dr̄ splendor. vt radius solis ꝛ stellarū. ꝛ dr̄ sic pp longitudinē. q: longe emittat ꝛ dirigatur. Et a radius dr̄ hic radiolus li dimi. in qualibet sua significatiōe. vnde hec radiola le predictum genus oliuarum. ꝛ corri. ra. Unde q̄dā. Dicas textoris radium. radium quoq̄ solis.

Radix. a radius dr̄ h̄ radix dicis. q: q̄si quibusdā radiis fixa terre in pfundū demergitur. vel a rado: q: si eradatur non repullulat. vñ radicitus aduer. i. funditus vsq̄ ad radiceʒ. ꝛ pdu. radix penul. genitiui radicis.

Rado dis si sum radere. i. intersecare. supficiem remouere vel parū diminuendo applanare. vñ rasim aduer. Rado cōponitur: vt abrado dis. i. pcul radendo iacere: vel male radere. Arrado dis. i. valde vl' iuxta vel vsq̄ ad imū radere. corrado dis. i. sil' radere. vñ hoc corradiū dij. i. corrasio: ꝛ corrasim aduer. erado dis. i. extra radere. Rado dis est actiuū cū oibus suis cōpositis: ꝛ oia faciūt preteritū in si ꝛ supinū in sum: ꝛ oia pducunt hanc syllabam ra. vnde in Aurora dicitur. Crimina mortis habens de libro radit isto.

Rafanū ni penul. cor. q̄d nos radicē vocamus: q: totū deorsū mittitur cū reliqua holera magis in summa prosiliant.

Raguel elis propriū nomē viri: de quo in Aurora dr̄. Clausit opes habuit que raguelis erant.

Ralla. a rado dis dr̄ hec ralla le: vestis que vulgo dr̄ rasilis: ꝛ h̄ rallum li. i. rasorium.

Rama interpretatur excelsa; ꝛ est indecli. ꝛ acuitur in fine. Est ēt viculus secus bethleē in quo sepultus fuit samuel ʒ nūc translatus est in traciā sm̄ Pap. ꝛ pōt declinari; vt hec rama me: ꝛ tunc nō accentuatur in fine.

Ramesses indecli. acuit in fine. q̄dā ciuitas ē. de q̄ dr̄ in. j. cap. Exo. Edificaueruntq̄ vrbes tabernaculoꝝ pharaoni phitō ꝛ ramesses. Item Geñ. xlvij. In optimo solo terre ramesses. De hac dr̄ in Auro. Ramesses ex se nomē mysteria pfert.

Ramix. a ramus dr̄ h̄ ramix cis. i. mentula vel v̄ga virilis Juuenalis. Jacet exiguus cū ramice neruus. vnde ramicosus sa sum qui magnū hʒ mentulā. i. herniosus.

Ramnus. a ramus dr̄ h̄ ramnus ni genus spinarū: vt dicunt spina alba: vel ramus eius sm̄ Hug. Pap. ṽo dicit: Ramnus ē spina alba: vel lignū spinosum: ramus genus spinaꝝ densissimū q̄ i herba ē mollis ꝛ pulcra: ibi sūt tñ spine post ea. vñ in psalmo priusq̄ itelligerēt spine vīe ramnū ꝛc̄.

Ramus. a radix cis dr̄ h̄ ramus mi: q̄si a radice means. vnde h̄ ramusculus li dimi. ramus pprie est q̄d a radice vel trūco manat: sicut a ramusculo cetera. ꝛ ramosus sa sum. i. dilatatus: ꝛ ramis diffusus. ꝛ cōparat. Item a ramus dr̄ h̄ ꝛ hec ramalis ꝛ hoc le. ꝛ h̄ ramalia lis. i. ramus: ꝛ pdu. ra. vñ quidā. Pampinus est foliū vitis ramusculus huius. Iteʒ Persius: vt ramale vetus purgendi subere coctū.

Ran indecli. i. ira vel locus ire. vnde etiam euenit q̄ efficitur rabiosus homo.

Rana. a ran q̄d est ira dr̄ hec rana ne: q̄si iracūda. vel rane dicitur q̄si rauce. vl' rane q̄si garrane: a garrulitate. vnde hoc ranetuʒ ti locus vbi rane abundant. ꝛ vt dicit Basilius in hexame. Mures ꝛ ranas ex terra generari videmus.

Ranceo. a randicus deriuatur ranceo ces cui. i. irasci: indignari: fetere: esse vel fieri rancidū.

Rancidus. a rancor coris dr̄ rancidus da dū. i. iracundus vel fetidus: amarus ex vetustate: ꝛ insipidus. ꝛ h̄ rancidulus li dimi. i. aliquantulū iracūdus vel rancidus. Pōt ēt rācidū dici ex vitio. q: rancorē facit. ꝛ cor. penul. rancidus.

Rancor. a ran q̄d est ira dr̄ h̄ rancor oris. i. ira: indignatio: dolor. amaritudo mētis. vel fetor: ꝛ proprie fetor carnis ex vetustate pueniēs. A rancor dr̄ rancorosus sa sum. i. rancore plenus. ꝛ h̄ ꝛ hec rancors dis. i. irascens vel iratus. vnde rācorditer aduer. i. irascibiliter. ꝛ hec rācordia die. i. ira vnde rancordiosus sa sum. i. iracundia vel ira plenus.

Rancors di. in rancor exponitur.

Ranella le. dimi. i. parua rana.

Ranetū ti penul. pdu in rana vide.

Ranula le dimi. parua rana.

Ranūculus li dimi. pua rana: ꝛ nō seruat genus sui primitiui; q: rana est fe. ge. ranūculus ṽo mas. ge. vt dicit Pals.

Rapa. a rapio pis dr̄ h̄ rapa pe. q: rapiat. i. cōprehendat plus terre radice q̄ napus. vñ h̄ rapula le dimi. q̄d ꝛ h̄ rapulū li inuenit. ꝛ h̄ rapariū rij locus vbi rape crescūt. q̄d ꝛ h̄ rapularium dr̄. ꝛ hoc rapulani ti. cibus de rapis. ꝛ pducit pmā rapa. vñ rapis casus ablatiui. ꝛ pducit ra. sed rapio pis cor. ra. vñ ṽ sus. Quas tu dente rapis comes est inflatio rapis.

Raphael iterptat curatio vl' medicia dei. Ubicūq̄. n. curādi vel medēdi opus necessariū ē h̄ angel⁹ a deo mittit. vñ dic

Greg. q; sciti illi celestis patrie spūs qui ad nos aliqd admi nistraturi veniūt: apd nos et noīa a ministeriis trahūt. Raphael quoq; iterpraf medicina dei: qz videlz dum. Thobie oculos qsi p officiū curatiōis tetigit: cecitatis eius tenebras tersit. Qui ergo ad curandū mittitur: dignū videlicet fuit vt dei medicina vocaretur. Et scias q raphael pōt poni in ordine angelor; fm ea que circa singulares psonas exercent.

Rapina. a rapio pis. dr hec rapina ne. vnde hec rapinula le dimi. Et est rapina pde raptio ex pondere. et rapinosus sa sū .i. rapina plenus. Cōmittitur aūt ppe crimē rapine. cū per violētiā vi et apte res alienas de rapit vndecūq;: excepto loco sacro vel re ecclastica: qz tūc cōmitteretur sacrilegiū.

Rapio. a rumpo pis dr: rapio pis pui. q eni rapit qsi rūpit. vn raptim. aduer. i. festinater. violēter. qsi raptum. et rapto tas frequē. et est raptare freqnter rapere. trahere. a quo rapto as aliud freqn. Rapio cōponitur cum ad et dr arripio pis pui ptū. i. inuadere ad aliqd agendū: rapere t aggredi. vnde arreptus ta tū. Itē cū cō. t dr corripio pis. i. sil rapere vl castigare. Itē a rapio is cōponit diripio pis. i. deorsū vel valde vel de vno loco ad aliū rapere. Diripio pis. i. diuersis mōis vel in diuersas partes rapere. Eripio pis. i. extra rapere vel liberare. Proripio pis. i. pcul vel ante rape. Preripio pis .i. ante rape. Surripio pis. i. subtrahere. furari. vnde surreptitius cia ciū. Rapio et eius cōposita sūt actiua et faciūt p teritū in pui et supinū in ptū. Itē rapio banc syllabā ra cor. et in cōpositis mutatur a in i breuē in verbo. sed in supino in e. Prosper. Inuitus xpi munera nemo rapit.

Raptim aduer. in rapio pis exponitur.

Rapto as frequen. in rapio exponitur.

Raptor oris in raptus exponitur.

Raptus. a rapio pis dr h raptor toris. et h raptus tus tui acti vel passio rapiēdi. vel raptus est ppie illicitus cōcubitus a rapiēdo. i. corrūpendo dictus. vn raptor dictus qsi corruptor: t h raptū inuenitur p eodē ff. Pu. Nota h q raptor dr duobus modis. Est eni raptor rerū t raptor bonaz: et pci pue feminaz. et dr ppie rapina rez. et raptus mulieꝝ. Cōmittit aūt crimē raptus dupliciter. videlz cū ipsa puella violenter rapitur. vt in ppetuū teneatur. Itē cū nō ipsa violenter rapitur sed vsus eius ea pibēte violenter vsurpatur. Itē tūc demū cōmittit raptus cū ipse raptor nō desponsauerit primo ipsaz puellā. Large nō solū cōmittitur in virginē: sz et in viduā t sanctimonialē. Aliqñ et accipitur pro quolz illicito cōcubitu vel coitu. Et scias q fornicatio lz videatur esse genus cuiuslz illiciti coitus q fit extra vxorē. tñ spāliter intelligitur in vsu viduaz t meretricū t cōcubinaz. Stuprū aūt proprie est virginū illicita defloratio. Adulteriū vo est alieni thori violatio. vnde adulteriū dr qsi adulterius thori accessio. Incestus est cōsanguinearū vel affiniū abusus vn incestuosi dicitur qui cōsanguineis vel affinibus suis abutūtur. Raptus cōmittitur cū puella violēter a domo patris rapitur seu educitur: vt corrupta in vxorē babeat: sine puelle solūmō: sine parētibus tm: siue vtriusq; vis illata fuerit. t pōt raptor excōicari non solum a suo epō: sed etiā ab ipso in cuius episcopatu rapinā fecit. Itē denegatur ei penitentia nisi restituat ablata: vel penā securitatē faciat de restituēdo: si tamē babeat. vñ reddere possit. Hic nota ad predictor declaratōnē q spēs luxurie distinguūtur pmo per concubitum fm nām t ōtra nām: sed qz luxuria cōtra nāz ignominabilis est relinquatur. si aūt sit peccatū in concubitu fm naturā sic sic predicte spēs quinq; luxurie sumūtur. vnde scias q circūstantia peccatū in aliud genus mutat: quando alterius generis peccati deformitatē addit. t fm h pdicti qnq; luxurie modi differūt specie: qz fornicatio nō sportat qñui et de se aliā deformitatē nisi que ad genꝰ luxurie ptinet. Est eni soluti cū soluta: t dr fornicatio a fornice: qz iuxta fornices. i. arcus triumphales t i aliis locis vbi boies cōueniebāt cōgregabāt meretrices t ibi polluebāt. Sz stuprū qd est illicita virginū defloratio addit aliā deformitatē. s. cōnificationē mulieris violate: q nō est ita ad nuben dū sicut erat ante. t hec dāmnificatio ēt per se spālez legis pbibitionē bz: sil' et adulteriū qd est alterius thori violatio: addit spālem deformitatē alterius generis pcti sz et ex vsu rei aliene illicito: qd ptinet ad genus iniusticie sil' et t incestus qui est ōsanguinearū vel affiniū abusus ab incēdio nomen bñs: vel a priuatiōe castitatis qsi antonomastice. qz ēt castitatē violāt in illis que maxime federe ōiungūtur: addit spālez deformitatē. s. nālis federis violationē. sil' ēt raptus qui cōmittit ex h q puella a domo pris violēter abducit vt corrupta i mrimoniū babeat siue vis puelle siue parētibus illata cōstiterit: pz q alterius generis pcti deformitatē addit. s. violētiā quā lex in quacūq; re pbibet: t sic pz q sūt diuerse spēs peccatoꝝ. vnde t circūstantie quibus diuersificant nō sūt in cōfessiōe omittēde. Itē scias q fm leges raptor morte mulctat. sed si ad ecclīaz cuz rapta confugerit priuilegio ecclie mortis impunitatē meretur.

Rareo res: in rarus exponitur.

Rarus ra rū. i. nō spissus. t cōparatur. vnde rare rius sime adu erbiū: t hec raritas tatis: t rareo res rui. vnde raresco scis inchoatiuum: t produ. ra.

Rasilis. a rado dis dr h t h rasilis t h le. t h t h rasibilis t h le. i. res rasa vel pilosa vt radi possit. vel apta ad radēdū: t h rasoriū rij. vnde h rasoriolū li: t cor. penul. rasilis.

Raso sas est frequentatiuum de rado dis si sum: a quo aliud frequen. rasito as penul. cor.

Rastrū. a rarus dr hoc rastrum stri t pluraliter hi rastri instrumentum rusticoꝝ. i. fossoriū duplex vt dicunt: t dr sic a raritate dentiū: vel a rado qz terram radit. rastrū ēt dr aliud instrumentum rusticorum dentatum. quo paleaz remouent a granis. vnde h rastellum li dimi.

Raticula: in ratis est.

Ratio. a ratus ta tū. i. firmus dr hec rō onis: qz firma sit t est rō mentis motus in his que dicitur discernere: vel connectere valens. vel ratio est qdā motus animi visum mentis acuens veraq; a falsis distinguens. sed ratiocinatio est rōnabilis subtilisq; disputatio: t a certis ad incertorum indagationē nitens cogitatio. Itē rō. i. diffinitio: t cor. pma rō. vnde qdā. Sic volo sic iubeo sit pro ratiōe voluntas. Sed qris i quo differt rō a sensualitate. Audi. Aug. in. xii. de tri. sic dicētē. Videamus vbi sit qsi quoddā bois exterioris interiorisq; ōfiniū. Quicqd eni babemꝰ in aio cōe cū pecore recte dr ad exteriorē boiez ptinere. nō eni solū corpus bō exterior deputabit: sed adiuncta quadā vita sua qua cōpages corporis t oēs sensus vigēt qbus instructus est ad exteriora sentiēda. Ascendentibus igit nobis introsū qbusdā gradibus ōsiderationis p aie pres vbi incipit aliquid occurrere qd nobis nō sit cōe cū bestiis ibi incipit rō: vt interior iam possit agnosci. Rationis aūt pars superior eternis rōnibus ōspiciendis vel ōsulendis adbesit. Portio inferior ad tpalia gubernāda deflectit: t illa rōnis intentio q cōtēplamur eterne sapientie deputaf. illa vo qua bene vtimur rebus tpalibus scientie deputatur. Cū vo disserimꝰ de natura mētis humane de vnaquaq; re disserimꝰ: nec a h duo que cōmemoraui nisi p officia geminamus. Carnalis vo vel sensualis animi motus qui in corporis sensus intēditur nobis pecoribusq; cōis est: q seclusus est a rōne sapientie: rō aūt scie intimus est: vide in veniale: t in infernꝰ.

Ratiocinatio in ratio est: t etiam in quarta parte in ca. de coloribus rethoricis.

Ratiocinor. a rō deriuatur ratiocinor naris. i. rōne vti: rōnabiliter loqui contractare: t cor. ci sicut patricinor.

Rationabilis in rationalis exponitur.

Rationalis. a rō dr hic t hec rōnalis t hoc le: t hic t hec rationabilis t hoc le. Et lz quidā ista noīa indifferenter accipiant. differunt tñ: qz rōnale dr qd vtit rōne. vt homo angelus: sed rōnabile est qd rōne agitur vel dicitur t rōnabilr viuit. vñ multi imo oēs boies sūt rōnales. i. aptitudinē babent ratiocinandi. sed nō oēs sūt rōnabiles: qz nō omnes ducūtur rōne. Et hec rōnale lis dicebaf pannus in pectore

sacerdotis q̄dratus in quo lapides erāt inserti. Itē a pdi|ctis rōnabiliter ⁊ rōnalr. Rōnalitas ⁊ rōnabilitas. ⁊ p cō|pōnē vt irrōnalis le. irrōnaliter irrōnalitas. irrōnabilis le. irrōnabiliter. irrationabilitas. Et scias q̄ hō pprie dr rōna|lis: angelus xo intellectualis. vide ēt in ꝯscientia.

Ratis. a rado dis dr hec ratis tis. primū ⁊ antiquissimū naui|gii genus. rudibus tignis asseribusq̄ ꝯtextū ad cuius simili|tudinē facte sunt naues que ratarie dicunt. Nūc xo ratis q̄|libet nauis abusiue dr. nā ratis pprie dr cōnexio nauiū. vl' ꝯstructio lignorū ⁊ trabiū vel incastratura nauiū. vel ratis est illa pars nauis. s. que est inter carinā ⁊ prorā vel pupiz. di|cta. qz radit aquā. vl' qz sit rata ⁊ firma. Et p synodochen q̄|libet nauis dr ratis. qz radit aquā. vel qz rata sit ⁊ firma et firmiter currat. vñ h̄ raticula le dimi. ⁊ cor. ra. vñ quidam. Dic latus esse ratem ventrem dic esse carinā. Item alius. q̄ rata sit ratis est q̄ concaua dicta carina.

Ratiuncula le dimi. parua ratio.

Ratus. reor ris ratus sum reri. i. estimare. putare. vñ ratus ta tū pticipiū. vt ratus sum. i. putaui. ⁊ ratus ta tū nomē ⁊ tūc tantū valet quantū firmus. ⁊ est reor xbū deponētale cū suis cōpositis siqua hz. Isidorus aūt dicit. Ratū dr qd rō|nabile ⁊ rectū est. vnde ⁊ qui pollicet' dicit. Ratū esse pfite|or. h' est firmū atq̄ ppetuū. Et Pap̄ dicit Ratū firmū stabi|le immutabile acceptū. Itē ratus. i. arbitratus. ⁊ cor. primā ra|tū. vt patet in ratis. Hoc etiā vult Pris. in. x. li. qui dicit. In omni supino vel participio preterito pducit' a penul. excep|tis datū. statum ⁊ satum et ratum. Item dicit Pris. Reor facit ratus participiū. ⁊ puto differentie causa. qz ritus aliud signat sed in cōpositione a in i conuersā mutat'. vt ratus ir|ritus. Iterū inuenit' rata in alia significatione: vt iste soluat vel recipiat pro rata. i. p pte sibi ꝯtingente.

Rancidus. a raucus dr rancidus da dū. i. raucus. vnde ranci|dulus la lū aliquantulū raucus qui etiā raucul9 dr.

Raucio. a raucus dr raucio cis si sum. i. esse vel fieri raucum. sicut dicit Pris. ⁊ est quarte coniugationis.

Raucus. a rauni qd est raucitas deriuat' rauc9 ca cū. ⁊ ꝯparat' rauc9cior simus. vñ rauce cius sime aduer. ⁊ h̄ raucitas ta|tis. ⁊ hec raucedo nis. i. vocis amputatio siue impuritas.

Rauia exponitur in rauilla.

Rauilla. a raucus. vel rauni dr h̄ rauia uie. i. vox rauca. vñ hec rauilla le. i. causidicus: qz clamando efficit' raucus.

Rauio. a rauia dr rauio as. i. raucus esse vel fieri. vnde rauia|tus ta tū. i. raucus: ⁊ hec rauiatio onis. i. raucitas.

Rauni: nomē indecli. i. raucitas: ⁊ acuit' in fine.

Rauus. a rapio pis dr rauus ua uū. i. rapax vl' fului coloris. vñ inuenit' lupa raua. ⁊ in vtraq̄ sīgatione ꝯuenienter dr lupa raua. nā rapax est ⁊ fului coloris. vñ rauulus la lū. ⁊ raui|scellus la lū ambo dimi. hec raua raue: talis color vel rapa|citas. ⁊ raueo es raui: esse vel fieri rauū. vñ rauesco scis in|choa. sm Hu. ⁊ Pap̄. dic. Raua niger color mixt9 fuluo ⁊c.

R ante E

Realis a reor reris dr hec res rei Proprie q̄dē res sūt quas so|la estimatiōe ⁊ intellectu cōprehendim9 vt incorporee. alia xo appellāt' corporea. Vñ Pris. Corporeū seu rerū. Res ēt dr quodlibet ens. est eni res vnū de trāscēdētibus. nam q̄ttuor sunt transcendentia: res: ens. vnū ⁊ aliquid. ⁊ ēt res sūt sm leges que in nr̄o iure ꝯsistūt a recte habēdo. vñ h̄ ⁊ hec realis ⁊ hoc le. vnde realiter aduer. ⁊ hec realitas tatis.

Reatus. a reus dr h̄ reatus tus tui q̄si rei actus. ⁊ accipit' rea|tus in scriptura multipliciť. s. p culpa: p pena obligatione pene tpalis ⁊ eterne. Si enim mortale est: obligat nos pene eterne. Si veniale obligat nos pene tpali: vt dicit mgr' in se|cūdo sniarū. Tñ scias q̄ reatus dr sm q̄ aliq̄s i re9pene: ⁊ iō pp̄e reatus nihil aliud ē q̄z obligatio ad penā: ⁊ qz obli|gatio quodāmō ē media inter culpā ⁊ penā ex eo q̄ p̄p̄ cul|pā aliq̄s obligať ad penā: iō nomē medij transsumitur ad extrema: vt interdū ipsa culpa vel pena reatus dicatur.

Rebecca interpretatur patientia: vel que multum accepit.

Rebellio onis: in rebellis exponitur:

Rebellis a re ⁊ bellū cōponitur: vt h̄ ⁊ h' rebellis ⁊ h̄ le. vnde hec rebellio onis. ⁊ hec rebelliū in eodē sensu. i. repulsio vl' resistentia: ⁊ post factā pacē ad bellū reuersio: belli iteratio rebello as verbū neutrū. i. resistere repugnare.

Reboo as aui are. i. resonare a re ⁊ boo as cōponit'. vnde hic reboatus tus tui.

Recalcitro as aui are dr repcutere vel resistere: retro pedez ia|cere: sicut faciūt equi qui pcutiūt trāseūtes iuxta se: ⁊ cōpo|nitur a re vel retro: ⁊ calcitro tras: ⁊ cor. ci naliter.

Recaluaster. i. retro aliquantulū caluus. ⁊ pro eodē inuenitur recaluus ua uū.

Recēs. a reci qd ē iterū vel retro dr h̄ ⁊ h̄ ⁊ h' recēs. i. nouus. s; recēs nascit': nouū fit. ⁊ cōparat' recēs tior simus. vñ recentē|tius sime aduer. ⁊ h̄ recētia tie: ⁊ recēto tas. i. ad recētiā re|ducere: ⁊ ē actiuū. Itē a recēs dr recētulus la lū. i. aliquātu|lū recens: ⁊ cōponit' vt perrecens q̄recens. i. valde recens.

Recenseo ses. in censeo ses exponitur.

Recensio is. in censeo ses exponitur.

Recensitus ta tū: in censeo ses exponitur.

Recentulus la lū: in recens vide.

Receptaculū. a recipio pis dr hoc receptaculū li: locus vbi fit alicuius rei receptio.

Recepto. a recipio pis pi ptū ptu u in o fit recepto tas. i. freq̄n|ter recipere: vel recolligere in domo sua.

Reci. i. iterū vel retro grecū est.

Recidiuus. recido cōponit' cū viuus ⁊ dr recidiuus ua uū: ⁊ re|diuiuus ua uū. i. renouatus: post casū reparat9 qd nō pōt eē nisi casus pcesserit vel mors. vñ recidiua arbor sūt: que aliqua sectis repullulāt: ⁊ eadē dicūt rediuiua: qz redeūt ad id qd fuerūt q̄si denuo viua. ⁊ a recidiuus dr recidiuo uas pe. pdu. verbū actiuū. i. renouare post casum reparare. Itē re|cidiuāt illi infirmi q̄ in ꝯualescētia sunt: ⁊ postea cadūt in infirmitatē. vñ s; h' recidiuare. i. in infirmitatē iterū cadere: ⁊ pdu. penul. recidiuus: ⁊ recidiuo uas: ⁊ rediuiuus.

Recido dis. i. iterū vel retro cadere ex re ⁊ cado dis cōponit' ⁊ caret sup. ⁊ cor. ci. Itē recido dis di sū. i. retro cedere vl' iterū vl' ex oi pte cedo. ⁊ cōpōit' a re ⁊ cedo dis di. ⁊ pd. ci vbiq̄.

Reciduus dua duū. i. retro vel iterū cadens a recido dis. qd cōponitur a re ⁊ cado dis.

Recino nis nui centū. i. iterū vel retro canere vel recitare. ⁊ cō|ponitur a re ⁊ cano nis. ⁊ cor. ci. syllabā vbiq̄.

Recinū. a reci dr h' recinū vl' reciniū matronale opimētū q̄dā. s. vl' vestis vl' palliū ⁊ dr sic q̄si reijcinū. qz dimidia ps ei9 retro abijt'. Itē ⁊ a grecis dr stola. vel dr a reijcio cis.

Recipio. a re ⁊ capio pis ꝯponit' recipio pis cepi ptū. i. iterum vel retro capere. vñ hic receptus ptus tui. ⁊ cor. ci recipio.

Reciproco. proco cas cōponit' cū reci qd est iterū. ⁊ dr reci|proco cas. i. iterū petere inuicē. pro se ponere. vel ꝯuertere. vel reflectere. vñ reciprocus ca cū. i. iterū ꝯuersiuus. repeti|tiuus. vñ reciproca dr ꝯstructio in qua eadē psona iterū re|perit'. vel in qua eadē psona videt' agere ⁊ pati. vt ego dili|go me. tu diligis te. petrus diligit se. ⁊ cor. p.

Reclamo ex re ⁊ clamo componit'. vt reclamo as. i. post ali|quē iterū clamo vel sm Hug. vl' sm Pap̄. Reclamat recu|sat. ꝯtradicit. inficiatur: ⁊ pdu. cla.

Reclino nas naui nare cōponit' a re ⁊ clino nas. ⁊ ē reclinare iterū clinare. siue iterū flectere. vel curuare. ⁊ ponitur aliq̄n simplr p flectere ⁊ appodiare vl' deponere. vnde in Luca. Vulpes foueas hñt. ⁊ volucres celi nidos. filius aūt hoīs nō hz vbi caput suū reclinet. vñ hic ⁊ hec reclinis ⁊ h' ne. ⁊ reclinas na nū. ⁊ pdu. cli. Itē a reclino dr hoc reclinatoriū rij. locus aptus ad reclinandū. vel id supra qd reclinamus.

Recompenso sas saui sare. reddere. psoluere: remunerare vel iterū trutinare. equare. ⁊ cōponit' a re ⁊ cōpenso sas. quod est cōpositū a con ⁊ penso sas.

Recondo. ex re ⁊ cōdo cōponit' recondo dis. ⁊ hz duplex p̄te|ritū. s. recondi ⁊ recōdidi. ⁊ duplex supinū. s. reconsum ⁊ re|conditū. vñ reconditus ta tū: ⁊ reconsus sa sum.

Reconsus sa sum.i.reconditus a recondo dis dr.

Recordor.a re ⁊ cor.cōponit recordor daris datus sū verbum deponētale ⁊ ɔstruit cū actō ⁊ cū gtō:tn̄ differēter q: recordor lectionē.i.firmo vel recito vel narro vel de ea mētiōē facio:sed recordor lectiōis.i.memoriter teneo lectionē. In vtraqȝ tn̄ ɔstructiōe inuenit mō hūc mō illū sensū exprimere:⁊ dr recordari q̄si ea que retro sūt ⁊ pterita iterū ad cor reducere sm Hug. Cōstruit etiā cū ablatiuo. Nā verba que ptinent ad recordationē vel obliuionē regunt gtm̄ ex natura transitionis. ⁊ silr construitur cū actō ⁊ ablatiuo.

Recrastino ex re ⁊ crastino nas cōponit vt recrastino as.i.iterū crastinare:vl plōgare. vn̄ recrastinās tis ge.ois ⁊ cor.sti vn̄ Hiero.i epi.ad paulinū ca.viij.s.nisi tu sp recrastinās rē

Rector.a rego gis dr h rector oris.⁊ pdu.penul.gti:sȝ rethor pro oratore cor.penulti.gti. Et scias q vt dicit Grego.in xxxiiij.mora. Elatio alit ppositos atqȝ alit subditos tentat. Prelato nāqȝ siue rectori in cogitationib suggerit: q: solo vite merito sup ceteros excreuit. vn̄ rector intra se dicit. nisi oipotēs deus me de his oibus meliorē cerneret:oēs hos sub meo regimie nō dedisset:eiusqȝ mentē mox erigit:viles atqȝ inutiles eos qui subiecti sūt ondit.ita vt nullū iā q̄si dignū respiciat cui equanimiter loquat. vn̄ ⁊ mox mētis trāquilitas in irā vertit. q: dū cunctos despicit. dū sensū vitāqȝ oiū sine moderatiōe rephēdit. tāto irrefrenatus se in iracūdiā dilatat. quāto eos q sibi cōmissi sūt eē sibimet indignos putat. cunctis se existimat amplius sapere. qb vidēt se amplius posse. sepe rectores subditi sui dictis ptervne obuiāt ⁊ eādē vocis supbiā libertatē vocāt. Sic quippe elatio se q̄si rectitudine libertatis obiicit. sic se sepe timor p hūilitate supponit. Nā sic pleriqȝ recitent ex timore ⁊ tn̄ se estimāt tacere ex hūilitate. ita nōnulli loquūt p impatiētiā electiōis. ⁊ tn̄ loq se credūt p libertatē rectitudinis. vide in corripio ⁊ i timor. ⁊ in aplo. ⁊ in sacerdos. ⁊ in obedio: ⁊ in seruit. Et scias q vt dicit phus in.v.ethy. Principatus virū ondit. q: vt dicit Greg. in pasto. Quieto mari recte nauiȝ ⁊ impitus dirigit. Turbato aūt tēpestatis fluctib peritus se nauta ɔfundit. Idē in eodē. Nequaqȝ valet in culmine humilitatē discere qui in imis positus nō desinit superbire.

Recula le.dimi.parua res.

Recubo bas.in cubo bis exponit. ⁊ cor.cu.

Reculco.ex re ⁊ calco cōponitur vt reculco cas.i.iterū calcare

Recuso.ex re ⁊ cuso sas cōponitur recuso sas.i.refutare.paruipendere.nolle. q̄si frequenter cudere. vt fiat re.i.retro q̄si postponatur. et produ.cu syllabā.

Recuticus ca cū a re ⁊ cuticus cōponit. vt recuticus ca cū idē qd cuticus vl recuticus. q retrouersā hȝ pellē virilis mēbri vn̄ recutici pprie dnr iudei. q̄si recto hntes cutē.i.circūcisi. carēt eni anteriore pelle virilis mēbri. vn̄ Persi. Recuticaqȝ sabbata pelles. et vocauit sabbata recutica pp recuticos: q: ad eos ptinent. ⁊ ea celebrāt ⁊ pdu.hanc syllabā ti.

Reda.a redeo is dr h reda de:gen vehiculi ad eūdū ⁊ redeūdū habil: ⁊ ē q̄ttuor rotaꝝ. vel potius sic dr a rota q: rotas habeat. vn̄ antiq vocabāt illā rotā: ⁊ pdu.re. sȝ redeo dis cor.re. vn̄ qdā. Hypodomiadis victis cū pelope redis.

Redamo mas.i.rursū amo: ⁊ iterpōit d cā euphōie ⁊ cor.mo.

Redardesco cōponitur a re ⁊ ardesco: ⁊ dr redardesco cis interposita d. vn̄ Oui.in li.de remedio amoris. Flamma redardescit que mō nulla fuit.

Redarguo guis gui gutū.i.iterū arguo vel repchendo a re ⁊ arguo guis cōponit: ⁊ interponit d cā euphonie.

Redditus ta tū:p geminū d a reddo dis. Oui.epi. A iuuene cupido credat reddita virgo: Inuenit ēt redditus per vnū d: de quo dicam in suo loco.

Reddo dis reddidi ditum dere:a re ⁊ do das cōponit: ⁊ interponitur d cā euphonie.

Reduco cis:ex re ⁊ duco cis cōponit: ⁊ iterponit aliqn̄ d:aliqn̄ scribit p vnū d: ⁊ tūc cor.re. vn̄ dicit Pris.in.ij.li. In d nulla syl.pōt desinere ppositiua:nisi forte sequēs ab eadē incipiat in simplicibus dictionib: ⁊ in plerisqȝ syllabicis cōpositis: vt addo reddo reduco qd ēt reduco p vnum d dr. Virgi.in.iiij.Enei. Amissaȝ classem socios a morte reducit

Redeo.a re ⁊ eo cōponitur redeo dis diui vel redij: ⁊ interponitur d cā euphonie: ⁊ cor.re. vide in reditus.

Redibeo.a re ⁊ debeo cōponitur redibeo bes bui bitū bere.i.rursum debere: ⁊ cor.di.

Rediens redeuntis: vide in eo is it.

Redifico cas caui care..i.iterū edificare. ⁊ componitur a re ⁊ edifico cas: ⁊ cor fi. ⁊ subtrahitur e.

Redigo gis egi actū cōponitur a re ⁊ ago agis: ⁊ interponitur d cā euphonie. ⁊ est redigere representare:reducere: reuocare:retro vel iterum agere ⁊ cor.di.

Redimiculū.a redimo mis dr h redimiculū li: monile vel corona vel vitta q mitra in capite feminarū alligat. vel redimiculū succinctoriū est vel brachiale: qd p ceruicē descendens a lateribus colli diuisū: vtrūqȝ alarum sinus ambit ⁊ hincinde succingit: vt cōstringens latitudinē vestis ad corpus ɔtrahat ⁊ iungēdo cōponat. h vulgo brachile dr: quasi brachiale: q̄uis nō brachioꝝ sed renū sit cingulū.

Redimio.a re ⁊ diadema cōponit redimio mis miui mitū mire q̄rte ɔiugationis.i.coronare:ornare: ⁊ cor.di vbiqȝ. vnde Oui.epi. Bacchus ānus bachi ɔiunx redimita corona. Inuenit ēt redimo mis qd ɔponit a re ⁊ emo emis: ⁊ cor.silr di: ⁊ ē tertie ɔiugatiōis. vn̄ versus. Est redimit q̄rte de se faciens redimere. Ac redimo mis inflectio tertia dicit. vn̄ redimitus ta tū.i.ornatus.coronatus sȝ pd.mi. vn̄ redimitis casus dti ⁊ ablti numeri pluralis. pdu.penul. sȝ redimitis verbū a redimo mis cor.mi. Daniel.ij. Tps redimitis.

Redimitus ta tum. in redimo vide.

Redimo.a re ⁊ emo cōponit redimo mis: ⁊ interponitur d cā euphonie. Et ē redimere eripere:saluare:iterū emere: vl qd suū fuerat retro emere vel recuperare. q eni emit. alienum emit q redimit id redimit pprie qd suū fuit. ⁊ suū eē desijt. vn̄ Jesus xps dictus est pprie redemptor humani generis q: quum prius suū fuisset illud amiserat in trāsgressione pcepti eius: ⁊ cor.di. sicut dixi in redimio.

Reditur.a redeo dis penul. pdu. Sed redditur a reddo dis cor.di: ⁊ geminat d. vn̄ versus. Redditur ex reddo.reddeo dis i de redditur. silr redite a redeo dis ⁊ produ.di sed reddite a reddo cor.di. ⁊ scribit per geminū d.

Reditus.a redeo dis dr h reditus tus tui penl.nti cor. ⁊ sigt duo. reditus eniȝ dr id qd redit q: singulis ānis redeat. vn̄ Oui.de sine titulo. Turpi thori reditu censūs augere paternos. Itē reditus.i.reuersio. vn̄ Oui.epi. Uela queror reditu verba carere vide. Inuenitur ēt redditus ta tū: p geminū d a reddo dis. de quo habes in suo loco.

Rediuiuus ua uū penul. pdu. in recidiuus est.

Redocreo as cōponit a re ⁊ ocreo reas. ⁊ interponitur d causa euphonie: ⁊ est redocreare iterū ocreare.

Redoleo.a re ⁊ oleo iterposita d: dr redoleo les leui vel lui redoletū vel redolitū.i.bonū odorē emittere. Et dr tn̄ redolē p bono odorare: sȝ olere tn̄ de malo. Itē redolere accipit trāsitiue q̄dā trāslatōe. vt h dictio redolet sigationē illi.i. hȝ vl retinet. ⁊ q̄si quodā odore repsentat. vide i oleo les.

Redorso.a re ⁊ dorsū ɔponit redorso sas saui sare.i.retro ⁊ a posteriori deorsū scidē. vn̄ dr. Equs redorsat ē a posteriori

Reduco cis aliqn̄ cor pmā. ⁊ tūc scribit p vnū d. aliqn̄ pd.eā. ⁊ tūc geminat d. sic dixi i reduco p duo d in suo loco supra.

Redūdo.ex re ⁊ vndo das cōponit redūdo das daui dare ⁊ ē redūdare retro vndare. reuertere. redire. ⁊ iterponit d cā euphōie. ⁊ pdu.da. vt redūdabis redūdabā dare redūdatus.

Redux cis cōis ge. q redit. ⁊ ɔponit a re ⁊ dux cis. vl deriuat a reduco cis xi. ⁊ cor.du. q: tenet nāȝ huius pri duxi. qd nāliter cor.du syllabā. sicut ostendi in duco cis ⁊ in dico cis.

Refectoriū.a refectio cis dr h refectoriū rij. locus vbi reficiuntur famelici. Itē refectoriū dr locus vbi infirmi comedunt fratres vel monachi.

Refectus ta tū i.repletus.recreatus.reuelatus a reficio cis dicitur.

Refello is a re ⁊ fallo lis cōponit refello lis refelli fellere idest

repellere. falsificare. ⁊ sm vsũ caret supi. sm ãt artẽ debe-ret facere refelsum: sicut falso fefelli falsũ. Et vt dicit Pap. Fefellit. i. impugnat. refutat. redarguit. reuincit.

Refertio a re ⁊ farcio cõponitur: vt refertio tis si sũ fertire. i. repellere quarte ↄiugationis. vnde refertus ta tũ. i. repletꝰ. ⁊ referto tas fre. sm Hugu. Pap. vero dicit. Referta plena bene farta: obesa. crassa ⁊c.

Refero a re ⁊ fero fers cõponitur vt refero fers retuli latũ re-ferre. i. recitare: renunciare. dicere reportare: vel ferre retro vel iterũ ferre. Itẽ referre. i. distare. sm hoc sepe tenet̃ ipsona-lit̃: vt refert an facias hoc vel illõ. Itẽ refert. i. pdest vl̃ ptinet ad offm̃ vl̃ vtilitatẽ alicuiꝰ ⁊ sꝫ hoc sp̃ ẽ ipsonale refert: ⁊ sp̃ ↄstruit̃ cũ gtõ cuiusꝫ cãlis exceptis gtis pncipaliũ pnoiũ-tũ q̃bꝰ nõ ↄstruit̃ cũ ↄcidẽtie: sꝫ p illis ↄstruit̃ cũ ablris fe-minis suoꝝ possessiuoꝝ: vt refert socratis. vl̃ mea vl̃ tua vl̃ sua. vl̃ illius. i. pdest socrati vl̃ tibi vel mihi vel sibi. vl̃ illi vl̃ ptinet ad offm̃ vl̃ vtilitatẽ socratis. vel meã. vel tuã vel suã sꝫ Hu. Et scias q̃ refert p distat. pdu. pmã vnde q̃dã. Stultus siq̃ refert. q̃ sint ea nõ puto refert. Itẽ Prudẽtius Nil refert armis palma ↄtingit doli sue. Et iõ dicũt q̃dã q̃ hoc ppõ re pducit̃ i refert ipsonali. vl̃ dic q̃ pducit̃ positiõe

Refertus ta tũ. in ferto tis vide.

Refessus sa sum. in refiteor teris vide.

Reficio. a re ⁊ facio cis cõponitur reficio cis refeci refectũ. i. restituere recreare. ⁊ cor. fi.

Refiteor. a re ⁊ fateor cõponitur refiteor teris fessus sum. i. ite-rum vel retro fateri. vel negare.

Refocillo las. in focillo las exponitur.

Refragor. a re ⁊ fragor garis qõ non est in vsu cõponit̃ refra-gor garis refragatus sũ refragari. i. resistere. vñ hic ⁊ hec re-fragabilis ⁊ hoc le. cui põt resisti. vñ refragabilit̃ aduer. ⁊ hec refragabilitas tatis. ⁊ cõponitur refragabilis cũ in. ⁊ d̃r irrefragabilis le. i. inuincibilis. ⁊ pdu. fra.

Refrigeo ges. in frigeo ges vide.

Refrigero. ex re ⁊ frigero as cõponitur refrigero as aui are. i. relevare. consolari. refrigerium dare. vide in frigero as.

Refringo. a re ⁊ frango gis cõponitur refringo fregi actum re-fringere. i. iterum vel retro frangere.

Refugium. a refugio gis d̃r hoc refugiũ gij. i. auxiliũ tutela. secu-ritas. adiutorium.

Refugus ga gum penul. cor. d̃r a refugio gis.

Regio. a rex gis d̃r hec regio nis pñia regi subiecta. vñ regiona-rius ria riũ: ad regionẽ ptinẽs vel de regione existens.

Regionarius ria riũ: in regio exponitur.

Registrũ. a rego gis d̃r hoc registrũ stri: q̃dã liber de regimĩe ecclesie. s. ex cuius dictis ecclesia regitur sm Hug. Pap. dic̃ Registrum liber qui rerum gestarum memoriaꝫ continet. vnde ⁊ d̃r quasi rei geste statutio.

Regiuncula le dimi. parua regio.

Regno. a rex deriuatur hoc regnũ ni: terra ⁊ districtꝰ regis. vnde regno nas. i. regnũ obtinere. Et cõponitur vt cõregno nas. i. sl̃ regnare. Regno ⁊ eius cõposita neutra sũt ⁊ absolu-ta. q̃nq̃ tñ ponant̃ trãsitiue: vt iste regnat hãc terrã. i. regnan-do obtinet ⁊ possidet. vñ inuenit̃ in tertia psona passiuorũ sm Hugu. Pris. xo dicit in. viij. li. Apud latinos nomina dignitatũ pleraq̃ ex xbis vel noibus nascuntur que faci-unt xba. vt imperator ab imperãdo: sed rex solũ qõ a regen-do nascitur peperit ex se aliud xbũ: vt regno regnas.

Rego gis xi ctũ gere. i. gubernare ministrare sꝫ Hu. Pap. et dic̃ Regit. corrigit. gubernat. administrat. Et d̃r regere q̃si recte agere. ⁊ est ety. vñ rectus ta tũ. ⁊ ↄpat̃. vnde recte tius sime aduer. ⁊ rectitudo dinis. Rego cõponit̃ vt arrigo gis. i. sur-sũ vel valde ad aliq̃d regere. corrigo gis. i. castigare vl̃ emẽ-dare. dirigo gis. i. in diuersã ptẽ regere. erigo gis. i. ex imo sursũ regere. Itẽ rego ↄponit̃ cũ porro qõ ẽ lõge ⁊ d̃r por-rigo gis. i. pcul extẽdere vel regere. Itẽ rego cõponit̃ cũ p ⁊ d̃r pgo gis. i. ire. vl̃ cõponit̃ a pede ⁊ rego. vñ d̃r pgo q̃si pedẽ rego. sꝫ ẽ ety. potiꝰ q̃ ↄpositio. Itẽ rego cõponit̃ cũ su-sũ vel sursũ: ⁊ d̃r surgo gis xi gere q̃si sursũ regere. Itẽ sur-go gis. i. sursũ rego. Rego ⁊ eiꝰ ↄposita sũt actiua: pter pgo ⁊ surgo q̃ sũt neu. cũ oibꝰ suis ↄpositis: Et oia faciũt ptm̃ i xi ⁊ supi. in rectũ. ⁊ cor. pmã rego gis. sꝫ rex regis qõ ab eo nascitur pdu. re. vñ xsus. Si bñ regna regis eo dignus noie regis. Rõ aũt q̃re rex gis pdu. re. lꝫ xbũ rego regis a quo nascitur eã corripiat est: q̃ tenet nãm huius pti rexi qõ pmã pducit nãliter: sicut duxi ptm̃ cor. pmã nãliter. sicut vult Pris. vide in duco cis. Et vt dicit Pap. Reges a regendo dicti. nõ aũt regit qui nõ corrigit. Recte igitur fa-ciendo regis nomẽ tenetur qõ peccando amittitur.

Regredior. ex re ⁊ gradior componitur regredior ris regres-sus sum. i. redire: retro gradi.

Regula. a rego gis d̃r hec regula le. i. norma viuẽdi: q̃ rectaꝫ viã viuẽdi pbeat: vel q̃ ad recte viuẽdũ regat ⁊ declinare nõ pmittat vel q̃ qõ prauũ est ⁊ distortũ corrigat ⁊ ad re-ctã viã ducat. Regula est que rẽ que est breuit̃ enarrat. Re-gula et d̃r instrm̃ edificioꝝ q̃si rectula: q̃ sit recta ⁊ impedi-mẽtũ nõ hẽat vt hic ⁊ hec regularis ⁊ hoc re. ⁊ regulariter ad-uer. ⁊ hec regularitas tis. ⁊ cõponit̃ vt irregularis re. irre-gularit̃ irregularitas tis. vnde xsus de significatiõibus re-gule. Regula pceptũ dat norma regula lignuꝫ. De septẽ re-gulis ticonij. dixi in fi. q̃rte ptis. vide et supra in nota.

Regulus li masc. ge. dimi. puus rex etate vel regno vel dignita-te. ⁊ cõponitur vt surregulus li. i. puus regulus. Item regu-lus d̃r q̃dã pua auis sic dicta a puitate sui. Iteꝫ regulus d̃r q̃dã serpẽs. s. basiliscus: rex serpẽtũ idẽ ⁊ sibilus d̃r. q̃ sibi-lo occidit anteq̃ mordeat ⁊ exurgat. vnde xsus. Regulus est serpens auis: ⁊ rex puulus dis. vide et in basilisco.

Rehabeo. ex re ⁊ habeo cõponitur rehabeo hes hui hitũ reha-bere. i. iteꝫ hr̃e. qõ iã habuimus: ⁊ hr̃e desinimus: ⁊ cor. ra.

Reiectus cta ctũ: in reijcio cis exponitur.

Reiicio: ex re ⁊ iacio cis cõponitur reijcio cis ieci iectũ cere. i. iterũ vel retro iacere. inde reiectus cta ctũ. ⁊ reiecto ctas fre-quẽ. Et scribitur reijcio per duo i cõponit̃ eni ex re ⁊ iacio ⁊ mutatur a in i. de hoc dixi in iacio cis.

Reiuuenesco scis: inchoa. a reiuueno nes.

Relatio onis a refero refers d̃r. vel a relatus ta tũ relati addi-ta o fit hec relatio. Et est relatio rei pus cognite iterata co-gnitio. vel relatio est ante late rei scd̃a representatio. De re-latione diuinarũ psonarũ dixi in proprietas.

Relatiuũ. a refero fers d̃r relatiuus ua uũ. qõ ad aliq̃d refert̃ vel potius qõ iterũ fert aliq̃d ad memoriã q̃si iterũ posi-tiuũ. cũ eni dico. Sortes legit. p hoc nomẽ sortes. Sorteꝫ co-gnitioni subijcio. cũ aũt postea subiũgo. ⁊ ipse disputat per illud pnomẽ ipse sortes refert̃ ⁊ iteꝫ fertur ad cognitionẽ. vnde ⁊ illud pnomẽ ipse d̃r relatiuũ q̃ sic aliq̃d referat: ⁊ caret vtõ nomẽ relatiuũ. vnde xsus. Que querũt q̃ distri-buũt referũtq̃ negãtq̃. Infinita quoq̃ causa carere vocã-te. De relatiuis substantie ⁊ accipientis dixi in tertia parte vbi egi de spẽbus nominũ. in ca. de relatiuis.

Relatus ta tũ: a refero fers d̃r: ⁊ vt dicit Pap. Relatũ penul. pdu. i. reportatũ vel ad aliq̃d datum vel dictum.

Relegatus ta tũ: in relego gas est.

Relego gas gaui gare cõponit̃ a re ⁊ lego as: ⁊ est relegare. re-mittere. ⁊ relegare ẽ dãnare. in exiliũ mittere. vñ hec relega-tio onis quoddã genus dãnatiõis. cũ aliq̃s pro aliquo cõ-misso interdicebat̃ a pñia: ⁊ puatim videbat̃ recedere: ⁊ sua nõ amittebat: ⁊ spem hẽbat reuertẽdi. vñ relegatus ta tũ: sic dãnatus. a d̃r relegare sic dãnare. q̃ relegatus sp̃ hẽbat spem vt retro legaret̃. i. vt reuerteret̃. Item relego põt cõ-poni a re ⁊ lego gis. ⁊ tũc declinat̃ relego gis tertie ↄiuga-tionis. i. iterũ vel retro legere. ⁊ retinet e in pñti qõ mutat̃ in alijs cõpositis a lego gis in i: sicut dixi in lego gis ⁊ pro-du. relego gas pme ↄiugatiõis le. sed relego gis tertie ↄiu-gationis cor. le. vnde xsus. Lector sic releges vitiũ qõ ab arte releges. Quisq̃ relegatus sua cũ remeabit habebit.

Relego gis legi penul. cor. vide in relego gas.

Relido dis. i. retro vel iterũ ledere: a re ⁊ ledo dis cõponitur. ⁊ pdu. li. vnde relisus sa sũ. i. retro vel iterum lesus.

Religio.a religio gas dr h religio onis.qz nos religet ad dei fuitiu vel cultu. vel dr religio a religo gis:qz religiosi religut z tractat q dei sut. vl religio dr a rigeo.qz rigida sit.z e religio xpiana q supior nature qua diuina vocat cultu cerimonias qz offert: z inde religiosus sa su z copat: z coponit vt irreligiosus sa su.i.no religiosus qd sitr copat z vt dic Pap. Religio est appellata.qz p ea religem vni deo aias nras ad cultu diuinu vinculo suiedi Bnus at Jaco.sic dicit. Religio munda z imaculata apd deu z patre h e visitare pupillos z viduas i tribulatioe eoz. z imaculatu se custodire in h seculo. vide in epo z in bonoro. Jte de statu religiosorum respectu seculariu bonoz diri in ordo z in psbyter. Jtez de babitu vili vel vestibus religiosoz dica in vestio.

Relino nis leui letu coponit ex re z lino nis. z e relinire iteru linire z discoopire.s.ab ore dulij operculu: remouere: z sit qri est euacuatur: z cor.li. in supino z in presenti z vbiqz.

Relinquo a re z linquo coponit. vt relinquo ds qui relictu .i.deserere. z pdu.li.reliqui prim.sed reliqui nomen plurale de reliquus qua quu cor.penul. vnde versus. Sut boies reliqui memorans quos mente reliqui.

Reliqui potest esse nomen vel verbu.vide in relinquo.

Reliquie a relinquo ds dr be reliquie aru: z bz pma breue sz dormatu. vnde per vnu l scribi dz:h aliqn necessitate metri addat vnu l vt pma pducat. vn Uirgi.in pmo Enei. Troas reliquias donaru atqz imittis achili z e ibi epentbesis z dir reliquie ptes assidue. Jte relige dicuntur ossa z vestimenta sanctoz que nobis relinquuntur vt eoz merita recolentes eos digne veneremur z eorum vitaz imitemur.

Reliquu qui est qd restat vel sepat sm Pap.

Relisus sa sum penul. pdu. vide in relido dis.

Reliteo tes.i.iterz vel retro late: z zponit a re z lateo. z cor.li

Reluctans tis.i.contra luctans.repugnans.incertus.besitans pendens. z dr a reluctor taris.

Remando das in mando das est.

Rematopeia.peio coponitur cu rema qd est xbu z dr bec rematopeia peie.i. xbi osirmatio vt in verbis ficticiis q sut plata z inuenta p rematopeia vt tinnit. vn rematopeius peia peiu.i.ad rematopeia ptines vel prolatum vel fictum per rematopeiam z comprebenditur quandoqz sub onomatopeia sicut diri in onomatopeia. (deri

Remedior.a remediu dr remedior aris.i.remediu osferre me

Remediu medior coponitur cu re z dr remedior deris. vnde boc remediu dij medicina que post lapsu succurrit. z binc remediolum li.dimi.

Rememoratus ta tum. in memoro vide.

Remensus sa sum: in remetior tiris exponitur.

Rementus ta tum. in reminiscor vide.

Remeo a re z meo as coponitur: vt remeo as aui are.i.redire retro meare vel iterum meare.

Remetior a re z metior tiris remetit su. vl remesus su. remetiri.i.iteru metiri. vel reddedo metiri. z est depone. z pdu. me. Jnuenitur tn in passiua sigatione. vn in euagelio Luce. Eade quippe mensura qua mesi fueritis remetiet vobis

Remex.a remigo gas dr h remex gis q remo agit.qz aut dr remex qsi remi actor potius est ety.qz copositio z formatur gtus a nto e mutata in i z ablata x z addita gis. vnde dicit. Pris.in.vi.li. Jn x desinentia si a xbis fint in go desinetib: ablata x z addita gis faciut gtm. vt grego grex gis. remigo remex gis: z etia mutatur e in i cor. vide et in remus.

Remigiu.a remus vel remex dr h remigiu gij.i.actus vel officiu remigis vel remigij. Quidam dicut qz remigiu est collectio. vide et in remus.

Remigo gas aui are.i.remu age. z dr a remus. z coponitur vt arremigo gas.i.ad lit remigare. corremigo gas.i. sil vel cuz alio remigare. deremigo gas.i. diuersis modis vl in diuersas ptes vel dissonater remigare. qz et dr remigo qsi remu ago potius videt ety. qz copositio.z cor.illa syllaba mi.

Reminiscor.memor coponit cu re z dr reminiscor ris.i.recordari.ad memoria reducere.recolere: z caret supi. z supplet tide pti.qz caret pticipio pti tpis. z h veru est sm vsu. Nas sm arte deberet facere remetu z remetus. vn Pris. in li.x. A reminiscor supinu vel pticipiu pti vel futuri in vsu no inueni: qiuis ro quoqz rementu quo comentu exigat dici.

Remissus sa sum: in remitto exponitur.

Remio indecli.qda ciuitas. vn h z h remesis z h se.patrium.

Remitto a re z mitto coponit vt remitto tis.i.retro vel iteru mittere vel dimittere: z pdonare: vl dissoluere. vl lenire: no ex toto itedere. vn remissus sa su qd retro mittit: vl qd no ex toto itedit. sz paruz lenit. vn z qoda aduer. dr remisssiu qd designat remissione alicuius rei sm Hug. Pap. xo dic. Remissus. sessus. benignus simplex. idulges. dimissus

Remora a remoror aris dr h remora re.i.mora.ipedimentu. vn Lutius. O. na nox gressui meo remora facit. z cor.mo

Remoramen nis neu.ge.i.mora vel impedimentum. z ppie gressuu: z dr a remoror: z pdu.ra. vnde Oui.matba.iiij. Remoramina que ipsam nocebant.

Remulcu a remus dr h remulcu ti funis quo nauis deligata trabitur vice remi. vnde remulco cas.i.remulco naue trabere. vel nauem remulco ad litus deducere.

Remus a remoueo uea dr bic remus mi: qz remoueat z cócutiat fluctus. vn bic remulus li dimi. z remillus li idem. Remus coponitur vt h biremis nauis q bz ordines duos remoz z h triremis: qdriremis. qnqremis. vl pentiremis: bexaremis: z penta qd est qnqz. z bexa qd e sex z rem. z.nauis q bz tres vel qttuor vel qnqz vel sex ordines remorum. Jnueniuntur aut oia bec adiectiue z mobilr declinata.s.h z bec biremis z h me rc. sm Hug. z ponitur isti versus in Grecis. Est remex ducens. est remer ductus i amne. At vbi remorum collectio remigiu fit. vide in triremis.

Ren a riuus dr h ren nis sm Uarrone: qz a renibus riui obscent z cenosi bumores deriuantur. Na vene z medulle tenuie liquore destudat in renibus q liquor rursus a renibus calore venereo resolutus decurrit ad genitalia. z a ren dr h rien rienis: ide qd ren vel pcellus. vel rien dr qoda intestinu z interptatur fluens: z tunc deriuatur a verbo greco. s. reo qd est fluo: z formatur gtus de ren vel rien a nto addita is. vt bic ren buius renis. z h rien buius rienis.

Renale. a ren h renale buius lis: zona circa renes. z h z bec renalis. z boc le ad renes pertinens.

Renitens tis in nitens exponitur.

Renitor ris: in nitor teris exponitur.

Reno nis vestis de pellibus. sunt eni renones sm Jsido. velamina bumeroz z pectoris de pellibus villosis vsqz ad vmbiculu: z dr sic non a renibus: sed a reno germanie fluuio vbi bis marime vtuntur. renones etia vulgo dir repti: qz longitudine villorum quasi reptant.

Renúculus. a ren dr bic renúculus li dimi. pnus ren. vel renúculi dir intestina queda renibus adberentia. z sunt rotunda ad modu testiculoz: z sunt comestibilia.

Renuo is in nuo is est.

Renus ni in rodanus exponitur.

Repagulu. a repado dis dr h repagulu li.i.obex: qd ipedimetu opponitur: qz claudat z pandat iter. vt sera: z cor.gu.

Repado dis di dere.i.recurare vl claude vl reclude z facit supinu in su p geminu s vt repassu. sm Pris. z Hu. Jnuenitur et repasu n pcedete s: z coponitur ex re z pando dis.

Repandus. a re z padus coponitur repadus da du.i.recuruus qd acutu est ci illud retunditur repadu est sm Hu. Pap. xo dicit repandum. recuruu. reparatu. z cpansum.

Reparo ras in paro ras exponitur.

Repatrio as are. ad patria remeare. z coponitur a re z patria.

Reppedito tas.in repedo das est.

Repedo das daui dare zponit a re z pes: z dr repedare retro pede dare. remanere. vn equus dr repedare: quu retro pede facit z peutit. vn xsus. Retro pede iacies repedat: repedat qz reuertens. Jnuenitur et repedo dis: z tuc pdu.pe. sic pedo dis. vn qda. A pede dic repedo: sz dat tibi pedo repedo. z a repedo dr repedito tas penul.cor. xbu freqntatiuum.

Repedo

Repedo dis in pedo dis vide: ⁊ repedo das.

Repello lis puli pulsū cōpōit̄ ex re ⁊ pello lis. ⁊ ē repellere retro pellē. Et scias ꝙ repello vbiqꝫ hꝫ vnū p. vn̄ pmā cor. vt repuli repulsū. tn̄ auctores gemināt p ī tertia ꝑsona p̄teriti ⁊ faciūt primā lōgā. vn̄ Lucān⁹: Repulit a lybicis īmensuꝫ syrtibus equor. sed Ouidius in prima ꝑsona recte corripit dicēs: Queqꝫ feros repuli doctis medicāminibus ignes.

Rependo. a re ⁊ pendo dis cōponitur rependo dis di dere. i. reddere: remunerare.

Repio. a re ⁊ pario ris cōpōitur repio ris peri repꝰtū. Et scias ꝙ repimus vltra occurrētia. inuenimus quesita vel repire est scire de re ꝑdita vbi sit. Inuenire aūt est reꝫ ꝑditā detrahere fm̄ Hug. In Grecismo āt dr̄: Quesita inuenio: reperio qḋ sors parat vltro. ⁊ vt dicit. Pri. in. x. li. Reperio duplicauit p in p̄terito: q̄ppe diminuta vna syllaba in reperio repperi: simile ē p̄teritū a ꝯperio cōperi. Itē nota ꝙ repio ī his q̄ ꝯueniunt a p̄n̄ti nō gemināt vnde primā cor. sed in p̄terito geminat p: ⁊ sic producitur re: vt repperi. Supinuꝫ vero ꝑ vnaꝫ p scribitur. ⁊ primā cor. vt repertum Regum. iiij. ca. xviij. Eo ꝙ minime repereris. ⁊ dꝫ ꝑ vnum p scribi.

Repertor oris. i. auctor: inuentor fm̄ Pap.

Repertū est supinum de reperio ris.

Repetendus in repetendas exponitur.

Repetitio in coloribus est in quarta parte.

Repetundus. a repeto tis diriuat̄ repetēdus da duꝫ fm̄ modernos: sꝫ fm̄ antiquos repetūdus da dū vn̄ repetūde daꝝ dr̄r pecūie repetitle. Siqḋē mos erat rome ꝙ siqs deposuisset pecuniā alicui nec posset eā rehabere veniebat ad p̄torē p̄tor vero mādabat debitori: ⁊ cōstituēs terminū quēdā p̄cipiebat vt infra terminū illū pecuniā profiteretur ⁊ redderet: ⁊ tunc poterāt dici petūde daꝝ. Si vō debitor in termino nō profiteret̄: iteꝝ depositor veniēs ad p̄torē pecuniam repetebat: ⁊ tūc dicebant̄ petūde daꝝ. Tunc vō debitor clamāte p̄tore reus erat repetūdaꝝ. vnde Salusti. Post paulo catilina pecuniaꝝ repetundaꝝ reus. Itē cōsuetudo erat antiquitus rome ꝙ legatus reipublice acciper pro se ⁊ pro suis victualia de cōi vbicūqꝫ esset sed nō vltra q̄ꝫ deberet. Finito postea termino illius: cuꝫ alius legatus eadeꝫ deberet fungi legatiōe: secuꝫ ducebat legatuꝫ p̄teriti anni: ⁊ licebat cuilibet infra q̄draginta dies querimoniam facere de eo ꝙ pecuniā vltra quā deberet accepisset. ⁊ pecuniā repetere superflue acceptā. ⁊ talis pecunia sic repetita dicebatur repetunde darum. ⁊ tunc si ille non posset se excusare reus erat repetundarum ⁊ cogebatur eas reddere.

Repilo las. i. iteꝝ pilare: ⁊ dr̄ a re ⁊ pila. ⁊ produ. pi.

Repingo gis. a re ⁊ pāgo gis quod est cōiungere vel impellere cōponitur: vt repingo gis pegi pactū ctu. i. iteꝝ vł retro impellere. Potest etiā repingo cōponi a re ⁊ pingo gis. Et est repingo iterum pingo.

Repo pis repsi reptū rpe. i. latenter intrare vel ventre ⁊ pedibus ire: vt faciūt s̄pentes ⁊ pisces. ⁊ cōponit̄ cū in: ⁊ dr̄ irrepo pis. i. intro repe. Itē obrepo pis. i. vndiqꝫ vel ꝯ repere. Surrepo pis. i. subtus paruꝫ vel latēter vel post repere. Repo ⁊ eius composita sunt neutra: ⁊ faciunt preteritū in psi ⁊ supinū ī ptuꝫ ⁊ producunt hāc syllabā re. vnde Ouī. epi. Sed mouet obrepens somnus anile caput.

Repofociliuꝫ lij: id qḋ tegit ignē in nocte. vel qḋ retro ignem ponit̄. q̄si ciliū foci. sup qḋ a posteriori p̄te foci ligna ponūtur: qḋ vulgo lar dr̄: ⁊ cōponit̄ a repono ⁊ focus ⁊ cilium.

Repperi p̄teritū in reperio exponitur.

Reppulit tertie persone in repello lis vide.

Reptile. a repo pis dr̄ hic ⁊ hec reptilis ⁊ hoc le vn̄ reptibilit̄ aduer. Itē a repo pis reptū p̄tu in o: fit repto as frequē. vnde repito as aliud freq̄n. ⁊ cor. pen̄. reptilis. vn̄ in aurora dr̄. Reptile subijcit̄ cū p̄stas eis famulatū. Et scias ꝙ reptiliū q̄dā gn̄a sūt terrestria: q̄dā aq̄tica. Dr̄ eni reptile qḋ se rapit. Hoc āt ꝯtingit multipliciē. qḋdā eni rapit se v̄tute costarū vt serpēs qḋdā vi quotidā annuloꝝ: vt aial annulosū: qḋdā vi oris: vt q̄dā vermes q̄ ore terre affixo totum corpus post se trahūt. qḋdā vero ē qḋ ī vi pēnulaꝝ. q̄rūdā se mouet: vt piscis. Et vniuersalit̄ oē aial videt̄ reptile dici: cuius corpus a terra nō multū eleuat̄ ꝑ istrumēta motus. Et vt dicūt q̄dā: reptilia proprie sūt aquaꝝ. repētia vero terre. Ista tn̄ proprietas nō semꝑ obseruat̄. vide ēt in serpens.

Repudiū podiū cōpōit̄ cū re ⁊ dr̄ hoc repudiū dij: vel repudiuꝫ cōpōit̄ a re ⁊ pes pedis. i. repulsio: vel scriptū repulsiōis qḋ sub testimōiū testiū p̄n̄ti vel absēti mittit̄. ⁊ inde repudio dias. i. repellere: refutare fm̄ Hug. vel repudiū dr̄ discidiū: diuortiū repulsio mulieris a viro. vł a re ⁊ pes: vt dciñ ē cōponit̄ repudiū q̄si repediū. Qn̄ eñ. repudiat̄ mulier: tūc repedat. i. reuertit̄ ad suos vel cōpōit̄ repudiū a repello lis ⁊ edes qḋ ē dom⁹ vn̄ repudiū q̄si repellidiū. i. repulsio ab ede

Reppuli prime ꝑsone. vide in repello lis.

Repullulo las. in pullulo las vide.

Repulsuꝫ supinū: ī repello lis exponitur.

Repulsus. a repello lis repellere dr̄ repulsus sa suꝫ. i. retro pulsus. fugatus eiectus. ⁊ hec repulsa se. i. repulsio iniuria qua repelluntur hoīes ab honoris petitione.

Requietus ta tum. in quieo es exponitur.

Requiro ris in quero ris exponitur.

Res rei ī realis expōit̄. Res cōpōit̄ cū publica. ⁊ dr̄ hec respublica. hui⁹ reipublice. Sꝫ pōt q̄ri. An sic sit ista cōpositio respublica possit fieri hec ꝯpositio mulieralba Ad hoc dico ꝙ ois cōpositio īmutat. ⁊ cōmoditatē hꝫ. alioq̄n ē inutilis ⁊ nō tenēda. Dico ḡ ꝙ iō respublica ē vna cōpositio. vt aliq̄d immutet. Nā qn̄ respub. sūt due p̄tes idē ē respublica qḋ res notoria ⁊ māifesta. cū āt ē vna dictio cōposita idē ē respublica qḋ cōe. Hec mutatio nō ꝯtigit in mulieralba. q: sine cēt vna dictio sine nō sꝑ fieret suppositio ꝓ muliere alba. ⁊ sic q: nulla ē vtilitas ī tali cōpositiōe. nullo mō est facienda.

Resecro as. a re ⁊ sacro cōponitur. vide in sacro as.

Reses. a resideo des dr̄ hic ⁊ hec reses dis. i. piger. quasi retro morans. ⁊ cor. si.

Resilio lis in salio lis exponitur.

Resina ne penul. produ. dr̄ lachryma sudore liquoris exalata lignoꝝ. s. vt cerasi. lentisci. balsami. ⁊ aliarum arboꝛuꝫ. vel virgultorum que sudore probantur.

Resipio pis in sapio pis expōitur.

Resipisco scis in sapio pis expōitur.

Resisto stis in sisto stis exponitur.

Resolutoriciniū. a resoluo uis dr̄ resolutoriciniū nij. i. actus pectoralis. s. firmaculū quo camisia sup pect⁹ firmat̄ vł quo palliū astrigit̄. vł instrm̄ quo crines discernūt̄. ⁊ tūc cōponit̄ a resoluo ⁊ cincinus qḋ ē capill⁹ Marcia. In gerula: resolutoriciniōqꝫ flāmaꝝ istar. Quidā tn̄ legūt pro duab⁹ p̄tibus. s. resoluto ⁊ ricinio ⁊ ē ricinio idē qḋ dicimus eē resoluto ricinio. qḋ q̄uis veꝝ sit tn̄ pro vna p̄te melius legitur resolutoriciniō siqs ꝯsideret copulationis vim ⁊ ordinē.

Respecto. a respicio cis xi ctū tu. u in o sit respecto as verbuꝫ frequē. i. sepe vel frequenter respicio

Risorium in risum vide.

Risuꝫ. a riso as qḋ ē frequē. de rideo es dr̄ hoc risuꝫ. si ⁊ hoc risorū rij. sꝫ risuꝫ qḋ dat̄ risoriū v̄bū vel v̄sus q̄ sepe iterat̄. ⁊ sic dr̄. q: vno desinēte id alter rideat. vel risu⁹ us uī. ⁊ risorius ria riū. Hic nota ꝙ sic dic̄ Origenes sup illō Luc. ij. Inuenerūt illū ī tēplo sedētē ī medio doctoꝝ audiētē illos ⁊ iterrogātē. Inuenit̄ in medio p̄ceptoꝝ Jesus nō eos docēs sꝫ iterrogāsvt nos doceret q̄d pueris q̄uis sapiētes ⁊ eruditi sint ꝯueniret vt audiāt potius mḡros q̄ꝫ docere desiderēt. ne vana ostātiōe iō sese iactēt. Interrogabat inq̄ꝫ mḡros nō vt aliq̄d addisceret. sꝫ vt iterrogās erudiret. Ex vno q̄ppe doctrine fōte manat. ⁊ iterrogare. ⁊ ridere sapiēter. ⁊ eiusdē scientia est scire q̄d iterroges quidue rideas.

Respublica in res exponitur.

Respuo ex re ⁊ spuo cōponitur vt respuo is ui sputū spuere. i. iterū vel retro spuere. vel recusare. renuere. vilipendere.

Restauro ras in stauro ras est.

Resticla. a restis dr̄ hec resticula le dimi. vnde resticularius ris

riū:q̄ facit resticulas vł ad eos ptinēs. Resticie ēt sūt q̄s suc cinctoria vł redimicula ⁊ ppe brachiatoria appellarī possum⁹.

Restringuo guis in stringuo guis vide.

Restio. a restis ðr h̄ restio onis: q̄ facit vel vendit restes.

Restis. a re ðr h̄ restis huius restis. i. funis vel qd̄ fit ex funibus ad aliq̄d trahēdū. ⁊ dicuntur restes: q: his retia tendūtur: vel q: rates contineant.

Restitit. i. repente vel retro stetit abnegauit: ƺdixit: recusauit. nō ðriuat a resto vł a resisto. Resisto āt ⁊ resto restiti faciūt sicut ƺsto ⁊ ƺsisto ƺstiti: psisto ⁊ psto pstiti: ⁊ cor. sti. ƺ Pap.

Restituo. ex re ⁊ statuo cōponit vt restituo is. Et ē restituo retro vel iterū statuo. vñ restituere ĩportat redditionē illi⁹ rei q̄ iniuste ablata ē. Hic pōt q̄ri: an teneat sp̄ restituere ille q̄ accepit rē alienā. Ad h̄ dico q̄ circa illū q̄ rē alienā accepit duo sūt ƺsiderāda. s. ipa res accepta ⁊ ipa acceptio. Rōne āt rei tenet eā restituere q̄diu apd̄ se eā hʒ: q: qd̄ hʒ vltra id qd̄ suū ē dʒ sibi subtrahi ⁊ dare ei cui deest ƺ formā cōmutatiue iusticie. Sʒ ipa acceptio rei aliene pōt duplr̄ se hr̄e. Vnq̄ eni ē iniuriosa. s. ƺ volūtatē existēs ei⁹ q̄ ē rei dñs: vt pʒ ĩ furto ⁊ ĩ rapina: ⁊ tūc tenet ad restitutionē nō solū rōne rei sed etiam rōne iniuriose acceptionis: etiam si res apud ipsum non remaneat. Sicut enim qui percutit aliquem tenetur recompensare iniuriā passo: q̄uis nihil apud ipsum maneat: ita ēt q̄ furat vel rapit tenetur ad recōpēsationem dāni illati: ēt si nihil inde habeat: ⁊ vlteri⁹ p iniuria illa puniri dʒ. Alio mō aliq̄s accepit rē alteri⁹ ĩ vtilitatē suā absq̄ iniuria cū volūtate. s. eius cuius res est: sicut pʒ ĩ mutuis ⁊ tūc ille q̄ accepit tenet ad restitutionē ei⁹ qd̄ accepit: nō solū rōne rei sʒ ēt rōne acceptiōis: ēt si rē amiserit tenet eā recompēsare ei q̄ gratiā fecit: qd̄ nō fieret si p hoc dānū incurreret. Tertio mō aliq̄s accepit rē alteri⁹ absq̄ iniuria nō p sua voluntate sicut pʒ in depositis: ⁊ iō ille q̄ sic accepit in nullo tenet rōne acceptiōis: quinimo in accipiendo impēdit obsequiū. Tenet aūt rōne rei. ⁊ pp h̄ si ei subtrahat res absq̄ sua culpa nō tenet ad restitutionē. Secus aūt esset si cū aliqua sui culpa rem depositā amitteret. vide in satisfactio: ⁊ in elemosyna: ⁊ in emo: ⁊ in furor.

Resulto tas in salio lis exponitur.

Rete a retineo nes ðr h̄ rete tis: q: retineat pisces vel aues. ⁊ fac ablatiu⁹ in i reti. olim tñ faciebat i e rete. vñ Oui. in q̄nto vastorū: Cur tibi pro libitis claudunt rete leōes. Rete dixit p reti: ⁊ dicunt retia q̄si retinētia a retinere ⁊ nō a spirat rete.

Retento tas in tento tas exponitur.

Retiaculū li ðr a retineo nes ⁊ dr̄ retiacula in modū retis facta. ⁊ ē retiaculū sicut reticulū dimi. a rete. s. puū rete. ⁊ reticulū ēt ðr puū intestinū tenue vł q̄si reticlatū qd̄ opit vitalia

Retiarius ria riū. i. ad rete pertinens vel decipiens: vel q: retia facit. ⁊ ðr a rete: ⁊ accipit sonū de c.

Reticula a rete ðr hec reticula le dimi. paruum rete vel mitra virginalis capitis.

Reticulū in retiaculū exponitur.

Retineo nes tinui tentū tinere. i. iterū tenere. ƺseruare.: ⁊ componit a re. ⁊ teneo nes. ⁊ cor. ti. Facetus. Querit euētu sociis: tñ arte tenet. Res bacius est q̄ri: sed retinere labor.

Retio tis tiui tire dicitur a rete: ⁊ est retire reti capere. ⁊ cōpōitur vt irretio tis. i. illaqueare: impedire. ⁊ est actiuū cū suis cōpositis. ⁊ produ. re.

Retiolū. a rete dicitur h̄ retiolum li: illud qd̄ colligit comas sic dictū: q: q̄si puū rete est. vel q: retinet crines ne effundant.

Retrorsus sa sū: in retorsus sa sū exponit.

Retorsus sa sū vel retrorsus sa sū: qd̄ idē ē: ðr a retorq̄o es retrorsi: ⁊ retrorsū. vel retorsū. ⁊ ðr retorsus iterū cruciat⁹: vel retro vel iterū flexus: vł iterū volut⁹: sic filiū: bis filatū. vł retortus. i. iterū missus: sicut iaculū qd̄ iterū mittit in hostes.

Retracto tas in tracto tas expōitur.

Retrimentū. a retineo nes ðr h̄ retinaculū: ⁊ h̄ retrimentū q̄si retinimentū. Retrimēta sunt ea loca in q̄bus digeruntur stercora: vel q̄ retinēt capita venarū quib⁹ laxant vincula: q̄bus retrimētū vsq̄ ad digestiōis opportunitatē ƺtinētur: ⁊ iterum musculi et quibus nascuntur retrimētorū meatus.

Retro aduer. loci ⁊ cōpōitur cū de. ⁊ ðr deretro. ⁊ cor. re nāliter. vñ in Aurora ðr. Deretro despiciat aīo quecūq̄ relicq̄. vide in deretro. ⁊ cor. re naturaliter.

Retrogrador daris dari. i. retro ire gradi retro. ⁊ cōponitur a retro ⁊ grado das. ⁊ cor. gra. ⁊ inde retrogradus da dū. i. retroiens vel retrogradiens. vt cancer ðr retrogradus. Et planeta est q̄nq̄ retrogradus q̄nq̄ est processiuus. quandoq̄ stationarius. Et mulus vitiosus siłr quādoq̄ est retrogradus. quādoq̄ processiuus quādoq̄ stationarius.

Rettuli est p̄teritū de refero. ⁊ scribit p geminū t. sicut reppetit ⁊ reppulit in tertia psona geminat p. tñ horū supina cor. primā. s. repulsum. relatū. repertum. ⁊ ēt eorū p̄ntia vt repello. refero. reperio. ⁊ cor. tu rettuli.

Retudi penul. cor. in tundo dis est.

Retundo. in tundo dis expōitur.

Retunsus sa sum. in tundo dis vide.

Retusus sa sum. in tundo dis vide. ⁊ produ. tu.

Reu. i. Radix.

Reubarbarū. reu qd̄ est radix cōpōitur cū barbarū vel ponticus ⁊ ðr reubarbarū siue h̄ reupōticū illud qd̄ est trās danubiū in solo barbaro. ⁊ h̄ circa pōtum colligitur sic dictum q̄si radix barbara. vel quasi radix pontica.

Reuelo las. ex re ⁊ velo las cōponitur ⁊ scribitur per vnū l. vide etiam in velo las:

Reuerēs. a reuereor reris ðr reuerens tis ois ge. participium: ⁊ pōt esse nomē. ⁊ tūc cōparat. vñ h̄ reuerentia tie. ⁊ p cōpositionē irreuerens. i. nō reuerens. inuerecundus. ⁊ comparat vnde hec irreuerentia tie. ⁊ cor. re in p̄dictis.

Reuereor reris veritus sum. in vereor expōitur.

Reueritus ta tū. in reuereor vide. ⁊ cor. ri.

Reuerso sas. i. retro versare. a re ⁊ verso sas.

Reuertor. a re ⁊ vertor ris cōpōitur reuertor teris reuersus sū reuerti. i. retro vertere. vel redire. qd̄ antiq̄ dicebāt reuerto tis.

Reuiuisco scis. in viuo uis expōitur.

Reuiuo uis xi. ex re ⁊ viuo uis cōponitur. ⁊ produ. ui. ⁊ est reuiuere iterum viuere.

Reuma. a reumo ðr h̄ reuma tis. i. tempestuosa maris inūdatio. vel ille feruor aque q̄ fit ex remorū agitatiōe. Reuma ēt est eruptio vel feruor humorū. q̄ dicunt vel a capite vel ab alio mēbro. vñ h̄ reumatisma tis. i. fluxus abundātis aque vel humoris corrupti.

Reumatisma tis. in reuma exponitur.

Reumatizo zas zaui zare. i. reumā pati vł emittere. ⁊ deriuatur a reuma.

Reuolutilis. a reuoluo uis ðr h̄ ⁊ h̄ reuolubilis ⁊ h̄ le. ⁊ reuolutilis le penul. cor. in eodē sensu. Aug. de ci. dei Mūdi reuolutilis ortus eiusdē circuitibus inserite.

Reus rea reū a re q̄ petit ðr: q̄ q̄uis sceleris ƺscius nō sit reus tñ ðr q̄diu ius in iudicio pro re aliqua ab eo petitur. ⁊ re⁹ fideiussor ðr a re de qua est obnoxius. vñ h̄ reatus. Item reus maiestatis prius dictus q̄ aduersus rempublicam aliq̄d egisset. Et q̄cūq̄ hostib⁹ ƺsensisset dict⁹ ē reus maiestatis. q: maius ē ledere patriā q̄ ciuem vnū. Postea etiā ille q̄ aduersus maiestatē p̄ncipis egisse videt. vel. q̄ leges rei publice detulerat vel vtiles abrogauerat sm̄ Papiam.

Rex regis produ. re. vide in rego gis.

R ante H

Rhesis interp̄tat locutio. vñ h̄ rhetorica ce q̄si a copia locutionis dicta. vel rhetoresis ðr copia dicēdi vel loquendi a rhesis. vñ rhetorica ars illa. vñ h̄ rhetor toris. ⁊ rhetoricus ca cū de illa arte tractans vel ad illā artē ptinēs. ⁊ hec rhetorica ce. ⁊ pluraliter rhetorica corū. ⁊ rhetorici corū liber in quo docet ars illa. ⁊ cor. penul. gti rhetor toris. sed rhetoricorum p ct fine h produ. to. ⁊ ponit h post r in p̄dictis. vñ dicit Pris. R sine aspiratiōe ponit in latinis. In grecis. vero vel principalis. i. in principio. vel geminata in media dictione aspiratur vt rhetor rhodus insula quedā pirrghus. Ju

tōnalis. Cedunt grāmatici vincūtur rhetores omnes.
Rhetor toris in rhesis vide.
Rhodus insula est q̄ añ ofiuss dicebat: et cor. primam.

R ante I

Riciniū nij idē ē qd resolutoriciniū fm Hugu. Pap. dicit. Riciniū est matronale operimentū. latine dictum. q dimidia eius ps retro abijcit: qd et vulgo mauortē dicit. Riciniū acus siue spinula quo virginei crines discriminantur.
Ricinus. rinos cōponitur cū cinos qd est canis: et dr h ricinus ni vermis caninus: q2 heret in auribus canum.
Rictus a ringo gis dr h rictus huius rictus: ferarū oris apertio vel qd dr risus in hoie dr. rictus in bestia.
Rideo a radio dias dicitur rideo des si sū. Qui enī ridet dētibus videt q̄si radiare. vñ h risus sus sui: et h et h risibilis et h le aptū natū ridere. vñ risibiliter aduer. et h risibilitas tatis. Rideo cōpōitur vt arrideo des risi. i. ad aliquid ridere: vel cum ridente ridere. corrideo vel sil' ridere: vel cum alio ridere: ex con et rideo. et mutat n in r: derideo des deludere: vñ hic derisus sus sui: et hec derisio: et h derisor: vñ derisorius ria riū. Itē irrideo des. i. deludere: surrideo des. i. latēter vel post vel subtus vel parū vel remisse ridere. Rideo et eius cōposita neu. sunt p̄ter derideo et irrideo: q̄ sunt actiua et oia faciūt p̄teritū in si et sup. in sum: et pdu ri. vñ Horati. epi. Nocturnos lemures portenta thessala ride.
Ridiculus: a rideo des dr h ridiculus la lū: de quo pōt haberi derisio: vel q̄ aliū deridet: vel q̄ in reb' turpib' ridet. et h ridiculū li i derisio. vñ ridiculosus sa sum: et h et h ridicularis et h re. vñ ridiculose et ridiculariter aduerbiū.
Rien rienis in ren vide.
Rigeo ges gui gere i. eē vel fieri rigidū. s. durere: algere: torpere: horrere sicut cū capilli eriguntur: vñ rigesco scis inchoa. Rigeo componit: vt derigeo ges: irrigeo ges: obrigeo ges. Rigeo et eius cōposita neutra sunt: et carēt sup. et faciunt p̄teritum in gui: et cor. hanc syllabā ri. Vñ Ouidi. epi. Vltima p̄rupta cornua mole riget et c.
Rigidus: a rigeo ges dicitur rigidus da dū: et cōparat: vt rigidus dior dissimus. vñ rigide dius dissime aduer. et hec rigiditas tatis: et rigido das. i. rigidū facere: et est actiuum.
Rigo gas gaui gare. i. madefacere: humectare. vñ riguus gua guū. i. madidus: vel fertilis. fecūdus. Et cōponit vt arrigo gas. i. iuxta vel valde rigare. corrigo gas. i. sil. rigare. Irrigo gas. i. intus vel valde rigare. vñ irrigās gātis oīs ge. et irriguus gua guū. Rigo. et eius cōposita actiua sunt. et corripiūt ri. Vñ Theodol'. Addict' morti faciē rigat imbre salubri.
Rigor. a rigeo ges dicit hic rigor goris durities. rigiditas.
Rima me. i. fissura. vñ hec rimula le. et hec rimella le ambo dimi. et rimosus sa sum. i. rimis plenus. Et cōponit. vñ rimose sius sissime aduer. et hec rimositas tatis.
Rimella le dimi. parua rima.
Rimor: a rima me dr h rimor moris. i. scrutiniū: et rimor maris matus sum mari. i. scrutari: inuestigare. inq̄rere. tractū a pcis q̄ p rimā terre siliq̄s et radices inq̄rūt. Et cōponit. vt prirmor maris. i. pfecte et subtiliter rimari: et est depo. cum suis cōpositis. et pdu. hāc syllabā ri. Unde Prosper Morbida rimet penetralia dextra salutis. Et in Grecis. dicitur. Scrutor vt experiar vt sanē vulnera rimor.
Rimula le dimi. parua rima.
Rinatrix serpēs aquā veneno inficiēs: de quo Luca. ca. xi. Rinatrix violator aq̄. legit ibi: et natrix violator vt dixi in natrix fz Hug. Pap. vo sic dic. Rinatrix serpēs aquā veneno inficiēs in quocūq3 enī fonte fuerit suū ibi imiscet venenū.
Ringo gis. a rideo des dr ringo gis xi ctū gere. i. irasci. idignari. murmurare. vel rictū facere. Ringo cōponit. vt arringo gis. corringo gis. obringo gis. Ringo est neu. cū suis cōpositis. et facit preteritū in xi. et supi. in ctum. Inuenit etiam in deponētali genere Et nota q ringo ideo deriuatur a rideo q2 q̄ ringit quodāmō videtur rep̄sentare formā ridētis.
Rinoceros. ceros qd est cornu cōponit cū rinos qd est naris et dicit hic rinoceros rotis idē aial qd egloceros fz quosdā vel p alio aiali. et interp̄tat in nare cornu. dr quoq3 rinoceros pro virili mēbro q2 rigeat. vel q2 sit vnicorne instar rinocerōtis. Vñ Iuuēalis. Et magno cum rinocerōte lauari. Predictū ēt aial dicitur monoceros. i. vnicornis. q2 vnum cornu in media frōte habeat. Hic nota q iuenit h rioceros et tūc facit genitiu' rinocerotis interposita ti penul. pdu. vt sacerdos dotis. et accusatiu' desinit in em vel in na vt rinocerotē vel rinocerota. et iste grecus actūs inuēitur q̄q3 in moralib' Greg. et iste genitiu' rinocerotis inuenit in Deu. ca. xxxij. Cornua rinocerotis cornua illi'. Itē iste noiatiu' rinoceros iuenit i Job. xxxix. Nunq̄d volet rinoceros fuire tibi: Itē iuenit rinoceron. et tūc fac gtūs rōtis. et formac genitiu' a noiatiuo tis addita. Nā vt dic Pris. in. vj. li. Si enim dicas leon necessario facias vt gtūs quoq3 fm grecos hēat leōtis Greg. in moral'. pōit ēt myrmicoleōtis. et ab isto noiatiuo rinocerō descēdit actūs tē vel ta et talis actūs grecus iuenit in Job. xxxix. Nunq̄d alligabis rinoceronta ad curadū in loco suo. Si āt iueniatur ibi rinocerota sine n in penul. syllaba. tūc descēdit a rinoceros rotis. rinocerotē vel rinocerota. Pōt ēt dici h rinocer' ri penul. cor. et tūc ē ntūs latinus. et formac a rinoceros qd pōt esse gtūs grec' o vltime mutata in u. nā sicut dicit Pris. in. vj li. ex gēitiuo greco fit latinus gtūs muta os vltime in is. vt titan titāos. titan titanis. delphin nos. delphin inis. dr tñ delphin' ni. In multis enī iuēim' a gtō greco factū latinū noiatiuū vt elephas phātos. et h elephas hui' phātis. et h elephātus hui' phāti a gtō greco elephātos. et h arabs arabos. hic arabs hui' arabis. et hinc fit h arab' bi. titan titāos h titan' huius ni. Lucillius in. v. ethiop' dixit p ethiopos rinocer' veluti ethiopus. Sic g̊ fm Pris. a gtō greco fit ntūs latin' os mutata in us. vel o mutata in u. vt ab elephātos h elephāt' ti. et a rinoceros rinocer' Itē a gtō greco gtūs latinus os mutata in is. vt arabs arabos. arabs arabis. Scias insup q Greg. exponēs illud Job Nunq̄d volet rinoceros fuire tibi: ita dicit. Rinoceros idomite oīno nāe ē ita vt si q̄n capt' fuit teneri nullaten' possit. Impatiēs q̄ppe vt fert ilico morit. Eius vo nomē l latina lingua interp̄tatū sonat. in nare cornu. et q̄d aliō in nare nisi fatuitas. q̄d in cornu nisi elatio designat: Rinoceros q̄ ēt monoceros grecis exēplarib' noiatur tāte eē fortitudinis dr. vt nulla venātiū v̄tute capiat. Sz sicut hi asserūt q̄ i describēdis naturis aialiū laboriosa inuestigatiōe sudauerūt. v̄go ei puella p̄ponit q̄ veniēti sinum aperit in quo ille omni ferocitate postposita caput depōit Sicq3 ab eis a q̄bus capi q̄ritur soporat' velut inermis inuenit. Buxei coloris quoq3 eē describit q̄ ēt cū elephātis certamē aggredit eo cornu qd in nare singulariter gestat, vētrē aduersantiū ferire phibet. vt cū ea q̄ meliora sūt vulnerat. ipugnātē se facile sternat. Pōt ēt p rinocerōta vl certe monocerōta. s. vnicornē ille pp'ls itelligi q̄ dū de accepta lege nō opa fz solā iter cūctos hoies elationē sumpsit. et q̄si inē bestias cornu singulare gestauit. Vñ passionē suā dñs pp'ha canēte pnunciās ait. Libera me de ore leōis. et a cornibus vnicorniū humilitatē meā. Hec Greg. Solin' aūt sic dicit. Rinoceros est mōstrū quoddā rugitu horrido. corpore eq̄no. capite ceruino. ex cui' frōte media cornu ptendit splēdore mirifico ad magnitudinē q̄tuor pedū. ita acutū vt q̄cq̄d ipetierit facili ictu pforet nāe indomite. q̄ si captus teneatur cito morit. Pōt ēt dici q vnicornis vel rinoceros significat dei filiū. nā deus vt videbat añ inuisibilis abscōditus et austerus. amore v̄ginis marie attractus est. et in sinu eius dormiuit. et sicut ouis i morte māsuetus ē effectus ctus. nā ad nos venit pressus pondere carnis.
Rinos interpretatur auris vel naris. et accentuatur in fine.
Ripa. a rapio pis dr h ripa pe q̄si rapa. q2 rapiat ab aq̄ vñ h ripula le dimi. et ripar' ra rū. i. ripā hñs. et h ripatū ti tributū qd accipit in ripis. et ripatī. i. p ripas vel de ripa in ripā et designat locū ripar. sicut ostiatim ostioru. et pducit ripe p̄mā Lucan'. in. iij. Me nō lethes coniunx obliuio ripe.

240

Riphe interꝑtaꝛ ipet⁹. vñ riphe⁹ phea pheū.i.ipetuoſus. Uñ q̄dā mōtes dicti ſūt riphei ab ipetu grandinū ⁊ ventoꝝ:

Ripula le dimi. parua ripa.

Riſcus:a rima ðr hic riſc⁹ ci fiſſura vel feneſtra patēs i piete. Uñ Terētius. In riſco vel odioſa ſita eſt ſꝫ Hug. Pap. ṽo dicit. Riſcus feneſtra pietis: vas ex iuncis ⁊ viminibus.

Riſibilis in rideo des exponitur.

Ritus tus tui maſ.ge. ðr ꝯſuetudo a moribus tracta: ⁊ ptinet ad iuſticiā: ⁊ ðr a ratus qđ eſt firm⁹: vñ ritus ðr q̄ſi ratus quia que rata ſunt ⁊ firma ritui debēt tradi. Uel ritus dicitur q̄ſi rectus a rego gis: ex quo equū piū ⁊ ſcīn ꝓſpicimus ⁊ eſt ritus in re. mos in ſmone. Uel ritus eſt mos vetuſtioꝛ ⁊ firmioꝛ ſm Hug. Et dicit Priſ. A ritu etiā rite ꝓ recte dicitur: q꜡ nihil traditur ritibus niſi qđ rectū creditur eſſe. Papi. ṽo ſic dicit. Rite recte iuxta morē: legittime: ꝓbe. Ritus mos: inſtitutū ſequela: exēplū: ⁊ ꝓdu. ri.

Riualis. a riuus ðr h ⁊ h riualis ⁊ h le ad riuū ptinēs. vel cū alio potās eūdē riuū: vñ ⁊ ꝑ ſimilitudinē riuales dicitur illi qui eādē hñt amicā cōem: q꜡ q̄ſi de vno riuo.i. de vno amore bibunt: ⁊ ꝑ cōpoſitionē hic ⁊ hec corriualis ⁊ h le in codē ſenſu: ⁊ ꝓdu. hāc ſyllabā ua.

Riuus: a ruo is ðr hic riuus ui: q꜡ cito ruat vel ðr riuus a rigo gas: q꜡ duciꝛ ad rigādū terrā. Riuus ſubito fit celeriter decurrit ⁊ deficit. Fons ṽo eſt caput ⁊ decurſus aque q̄ naturaliter manat. Torrēs aūt eſt a repētinis imbrib⁹ fact⁹ magnū ipetū hñs: ſꝫ adueniēte eſtate calore ſolis torreſcit: vñ ⁊ nomē habuit. Fluui⁹ ē aq̄ decurſus gñaliter. Flumē ē aq̄ decurrēs. Et a riu⁹ di h riuul⁹ li dimi. ⁊ riuoſus ſa ſū: ⁊ ꝓdu. ri. Uñ Tobias. Riu⁹ meſſis agro meſſe ꝓbaꝛ ager.

Rixa: a ringo gis ðr h rixa xe q̄ inter multos cōmittiꝛ: ⁊ iniuria ꝯſiſtit. vñ h rixula le dimi. ⁊ rixoſus ſa ſum: vel rixuoſus ſa ſum. i. rixa plenus. Et vtrunq̄ꝫ cōparaꝛ. vñ rixoſe vl' rixuoſe ſius ſime aduer. ⁊ hec rixoſitas: vel rixuoſitas: a rixor aris atus ſum ari. i. rixā facere. ꝯtēdere. vñ rixabundus da dū. i. rixanti ſilis: vel qui facile moueꝛ ad rixam.

R ante O

Roboam interꝑtaꝛ latitudo ppli: ⁊ h ꝑ antifraſim: q꜡ decētri bubus ab eo ſeꝑatis due tm̄ tribus ei relicte fuerant.

Roboro: a robur deriuaꝛ roboro ras. i. ꝯfortare: ꝯfirmare: maiores vires dare. Et cōponiꝛ. vt corroboro ras: ⁊ eſt actiuū cū oibus ſuis cōpoſitis: ⁊ coꝛ. hanc ſyllabā bo.

Robur: a ratus qđ eſt firmus ðr h robur oris gñaliter ex omni materia q̄cquid eſt firmiſſimū q̄ſi robur ſcꝫ fortitudo vires vñ etiā quoddā genus arboꝝ diciꝛ robur: q꜡ valde firmū eſt: ⁊ etiā quelibet arboꝛ vel lignū ðr robur. vñ robuſtus ſta ſtum. i. fortis ⁊ firmus: Et cōparatur.

Robuſtus in robur exponitur.

Roda de grece latine dicitur roſa.

Rodan⁹. rodij dicti ſunt q̄dā q̄ venerūt iuxta rodanū ⁊ edificauerūt quoddā oppidū qđ rotūdū vocauerūt. Et hinc q̄dā fluui⁹ gallie dict⁹ ē rodān⁹. q꜡ rodet ripas: vl' ðr a rodāizo ꝫas qđ latine ðr torq̄o: q꜡ torquet lapides ⁊ arbores euellit ipetu ſuo: ⁊ coꝛ. da ſiue penl'. ⁊ a rodani ſocietate ðr hic rhenus ni q̄dā fluui⁹ germāie. q꜡ cū eo ex vna ꝓuincia oritur.

Rodo dis ſi ſuꝫ. ⁊ cōponiꝛ. vt arrodo dis. i. valde vel iuxta rodere. corrodo dis. i. ſil' rodere. circūrodo. derodo dis. erodo ſis. i. extra vel valde rodere. Rodo ⁊ eius cōpoſita actiua ſūt ⁊ faciūt ptm̄ in ſi ⁊ ſupi. in ſuꝫ. ⁊ ꝓdu. hāc ſyllabā ro.

Rodomellū li neu. ge. vinū vel ꝯfectio ex ſucco roſe ⁊ melle ⁊ cōponitur a roda greco. qđ latine ðr roſa ⁊ mellis.

Rogatiuncula le dimi. parua rogatio.

Roga. a rogo gas ðr hec roga ge. i. elemoſyna.

Rogo gas gaui gare. i. petere. vñ h rogatoꝛ toris ⁊ h rogatio onis. ⁊ rogito tas frequē. Rogo cōponiꝛ. vt abrogo gas. i. delere. deſtrueꝛ ex toto. arrogo gas gaui gare. i. ſupbire Itē arrogare ꝑ ſupbiā ⁊ arrogāter acq̄rere vl' ſibi attribuere. ſꝫ pōitur ſimplr ꝓ acq̄rere. vñ arrogās. i. ſupbus ⁊ ſe extollē. Et cōpatur. vñ arrogāter tius tiſſime aduer. ⁊ h arrogātia tie. Corrogo gas. i. ꝯgregare. vl' inuitare. derogo gas. i. malediccre detrahē vl' diminuē ex pte nō ex toto erogo gas gaui are. i. dare. diſtribuē. ⁊ ꝓpe i elēoſynas. irrogo gas. i. iferre. vt irrogauit mihi ꝯtūelias. i. itulit. ꝓrogo gas. i. differre diſtēdere. ꝓlōgare ꝓtrahē. ꝑrogo gas. i. ꝑcellere. excellē. ſupare vl' ꝑpōere. vñ h ꝑrogatiua ue. i. ſingularis excellētia. ⁊ ꝑrogatiu⁹ ua uū. i. excellēs vl' ad ꝑrogatiuā ptinēs. ſurrogo gas. i. ſubſtituere. vñ Aug. i li. de ci. dei. Lucretius q̄ in loco bruti fuerat ſurrogatus. Hoꝝ āt cōpoſitoꝝ ſignificationes facile his v̄ſibus diſtinguūtur. Si rogat addideris cō ꝯgregat: e dat in ifert. De minuit. ſub ſubſtituit. ꝓ protrahit inter q̄rit. ꝑ ſupat. ab deſtruit atq̄ꝫ ſupbit. Rogo ⁊ eius cōpoſita ſunt actiua. ⁊ coꝛ. ro. ⁊ eſt idē rogo qđ peto. oro. iploro.

Rogus. a rogo ðr h rogus gi. i. ignis pro mortuo accēſus. Sꝫ rogus ꝓpe ē cōpoſitio lignoꝝ Pira q̄ñ corpus appoſitū ē ⁊ ardet. Funus mortui apparatus. Buſtū corpus ꝯcrematū. Sepulchrū vbi oſſa cōduntur. Tumulus cōgeſtio terre in loco aliquo ſcō qui ⁊ ſine oſſibus pōt eē. Monumētū ṽo eſt cuiuſlibet rei memoria que monet mentem.

Roma. a remus ðr h roma me. ⁊ nō a romulus. Tūc eniꝫ debēt dici romula le. ⁊ nō roma. ⁊ ðr roma a remus. q꜡ ille fuit p̄mus fundatoꝛ illius ciuitatis. vñ romāus na nū. ⁊ hinc romāizo ꝫas. i. romāo more ſe habere vel loqui. ⁊ romāizo ꝫas. i. tormētare. cruciare. affligere. trucidare. ⁊ ꝓdu. ro roma Et vt dicit Priſ. ſunt q̄dā gētilia ſilēꝫ poſſeſſiuis hñtia formā vt romāus ciuis. ⁊ romāus ager. Et ſcias ꝙ regnum romanoꝝ fuit potētiſſimū. vt dixi in caldea.

Romanizo ꝫas in roma eſt.

Romphea grece latine gladius. Nā vbi in Geñ. ðr Gladius flameus ⁊ v̄ſatilis. i greco rōphea habeꝛ. Itē rōphea ē gladius ex vtraq̄ꝫ pte acutus. quē vulgo ſpatā dicūt. ipe ē ⁊ framea ſm Pap. ⁊ pōt coꝛ. penul. ⁊ ꝓdu. reſpectu habitationū ad linguā latinā: nūc ad grecā. vſus tñ cōis hꝫ ꝙ in ꝓſa coꝛ. Itē dico de framea de h ēt dixi in.ij. pte vbi egi de regulis gñalibus accētus. Hic nota ꝙ deus emiſit p̄mū hoīeꝫ de ꝑadiſo voluptatis i locū ſibi ꝯgruū. Ne ṽo poſſet ad illō lignū accedere collocauit de⁹ añ ꝑadiſuꝫ cherubin ⁊ flameū gladiū atq̄ꝫ v̄ſatilē ſiue rōpheā ad cuſtodiēdū viā ligni vite. qđ iuxta lrām pōt h mō exponi. q꜡ ꝑ miniſteriū angeloꝝ ignea cuſtodia ibi ꝯſtituta fuit. Hoc enim vt diċ Aug. ſup Geñ. ꝑ celeſtes ptātes i ꝑadiſo credēdū eſt viſibiliter factū eſſe. vt ꝑ angelicū miniſteriū ibi eēt q̄dā ignea cuſtodia. nō tñ fruſtra. ſꝫ q꜡ aliq̄d ſigt de ꝑadiſo ſpūali Cherubin enim interꝑtatur plenitudo ſcie h eſt charitas q꜡ plenitudo legis eſt dilectio. Gladius aūt flameus pene tpales ſūt q̄ v̄ſatiles ſunt. q̄m tpa volubilia ſunt. Illi ergo ad cuſtodiā ligni vite iō poſiti ſunt añ paradiſum q꜡ ad vitā nō rediꝛ niſi per cherubin. i. plenitudinē ſcie. i. charitatē. ⁊ ꝑ gladiū v̄ſatilē. i. tolerantiā tpaliū paſſionū. Uide in paradiſus.

Romulus vel romus fuit frater remi. ſꝫ romus dicitur de impoſitione. romulus dimi. cā blādimenti. vñ romuleus lea leuꝫ. ⁊ romulides de filius vel nepos romuli. Romulide ēt dicuntur romani q꜡ fuerūt de ꝓgenie illius. vñ hec romulis lidis. i. filia vel neptis illius. vel romana.

Roro ras raui rare. i. rorē emittere. vel ſtillare neu. eſt vel aſꝑgere ad modū roris. vñ ꝑ cōpoſitionē irroro ras. i. aſpergere infundere. Roro ꝓ rorē emittere vel ſtillare neu. eſt: ſꝫ ꝓ aſꝑgere actiuū ē cū ſuis cōpoſitis. ⁊ ꝓdu. hāc ſyllabā ro.

Ros. a rarus ðr ros roris. q꜡ rarus ē ⁊ nō ſpiſſus vt pluuia vl' roſoꝛ dicūt greci. ⁊ īde nos dicimus ros roris. vel ros ðr a ruo is. q꜡ ab aere ruat ad terrā. vnde roſcidus da dū. i. rore plenus. ⁊ hinc roſcidulus la lū dimi. Et ſcias ꝙ vt dicit Ariſto. generatio roris aliq̄ñ eſt in vapore q̄ multū hꝫ humidi aerei ſubtilis. ⁊ aliq̄d terreſtris ſicci. ⁊ nō eleuaꝛ ille niſi tpe caumatis. q̄ cū eleuaꝛ digeriꝛ caliditate aeris hūidū aereū digeſtiōe bona. ⁊ ꝑmiſceꝛ ei fortiter terreſtre ſiccū. ⁊ poſtea frigore tēperato pigueſcit humidū aereū. ⁊ cadit ros fluēs ⁊ viſcoſus ⁊ viſcalis ad modū mellis ſup herbas ⁊ folia arboꝝ. Sole aūt agēte in ipm euaporat humidū. ⁊ cōburit in

ipso terrestre siccũ. ꝛ efficitur ac si farina subtilis sit ipsa su/
per herbas ꝛ arboꝝ folia ꝛ sua siccitate exiccat ea ꝛ combu
rit ꝛ iducit sterilitatẽ i eis. herbã aũt sup quã cadit ros ille
appetitu vehemẽti comedũt aialia: ꝛ pcipue oues: ꝛ qꝛ mel
nõ decoctũ soluit vẽtrẽ: iõ oues multi de ipso comedẽtes
fluxu vẽtris moriũtur: ꝛ cũ sit calidũ ꝛ siccũ nutrit cholerã
in eis. ꝛ iõ inueniũtur ille oues morbide freqñter ꝛ crocee
iterius qñ apiunt p icisuras. Qꝫ aũt vex sit qd dictũ ẽ testa
tur Auic. in li. ij. canonis vbi loqt de simplicib⁹ medicinis
dicẽs. dicũt q mel ẽ occultus ros cadens sup flores ꝛ alias
plãtas ꝛ sup lapides: qd apes colligũt. Et aliqñ ẽ ros mãi
festus quẽ pñt colligẽ hoies. In idẽ at redit gñatio mãna/
tis vt dixi i mel. Itẽ ↄsueuit qri de gñatiõe pluuie ꝛ niuis
in cõi: ꝛ de dña coꝝ ad rozẽ ꝛ pruinã. Ad h itelligẽdũ scias
q ex nube nunq̃ aq̃ frigida ↄgelat nisi i loco vbi nubes siũt
ꝛ ex vaporibus nubes fiũt. Ille at ẽ locus medius aeris q̃
iter oẽs ẽ magis frigid⁹. Ex illo at loco nubiũ ad terrã de/
scẽdũt tria corpa: quoꝝ oiũ gñatio ꝛ eẽ est pp frigus: sicut
pp cãm efficiẽtẽ. Sũt at h tria aq̃ pluuie nix ꝛ grãdo. Que
cũq enĩ ab aere ascẽdũt aut descẽdũt cõgelata aut nõ cõge
lata. Si ↄgelata descẽdũt aut sic ↄgelata fiũt ꝛ ↄuersa i aquã
aut sunt pus in aquã ↄuersa. ꝛ postea ↄgelata. Quecũq at
descẽdũt ñ ↄgelata sũt sic pluuia. ꝛ q̃ descẽdũt ↄgelata quo
rum ↄgelatio fuit sil' cũ ↄuersiõe in aquã sũt sic nix. Que at
descẽdũt ↄgelata ita q ↄgelatio seqtur ↄuersiõez sũt sic grã
do. Dña g corpoꝝ descẽdẽtiũ ab aere penes formã acceptã
nõ ẽ nisi p tria pdicta corpa vñ corpa dscẽdẽtiũ ab aere sub
istis accepta sũt duo silia: qꝛ vl dscẽdũt fluida h ẽ ñ ↄgelata
vel descẽdũt terminata h ẽ ↄgelata. Sũt at duo: ꝛ cã gene/
ratiõis coꝝ est vna. s. frigus simplex ꝛ excellẽs. Et lꝫ plura
numero iueniaĩ: tñ reducũtur sm formã ad ista: qꝛ diuersi/
tas coꝝ nõ ẽ nisi in paucitate ꝛ multitudie tñ: qꝛ nix ẽ prui
na multa differẽs sm accidẽs qd est duricies: ꝛ pruina est
nix pauca differẽs sm accñs ab eo qd ẽ mollicies. Silr aũt
ros est pluuia pauca ꝛ pluuia ros multus p accidẽs diffe/
rens. Pluuia at ẽ ros multus: ꝛ iõ pluuia nõ fit nisi ex mul
to vapore q̃ ifrigidatus ẽ: ꝛ cã illi⁹ ẽ tps ꝛ locus frigidita/
tis. Tps qdẽ qñ remanẽtia vaporis roscidi in alto ẽ dies
vn⁹: qꝛ i die eleuaĩ tpe sereno: ꝛ in nocte descẽdit. Silr aũt
est de vapore pruine: sꝫ vapor pruine ꝛ niuis remãet ĩ tpe
pluuie: ꝛ multi sũt dies: ꝛ diu agit i eis calor eleuatus: ꝛ fri
gus inspissans in nube: ꝛ ↄuertẽs nubẽ in aquã: ꝛ ĩ cõge/
lãs in glaciẽ. Silr locus gñatiõis roris strictus ẽ siue sit lo/
cus gñatiõis eius p se: siue sit locus gñatiõis eius p accñs:
qꝛ iferior locus sue gñatiõis p tãto district⁹ ẽ q nõ multũ
a terra ẽ eleuatus: sꝫ amplior ꝛ magis dilatat⁹ est locus gña
tiõis pluuie ꝛ niuis: qꝛ totus locus medi⁹ vbi dilatatũ est
frigus ẽ loc⁹ gñatiõis pluuie ꝛ niuis. silr frigus tpatũ ẽ ge
nerãs rozẽ: sꝫ itẽperatũ nõ excellens generat pluuiã. Excel/
lens at generat niuẽ ꝛ pruinã: qñ pruina fit ex vapore ↄge
lata anteq̃ spissaret i niuẽ ꝛ nõ i loco medio q̃ ẽ loc⁹ nubi/
um. Nix at ẽ ex nubibus ispissatis ꝛ ↄgelatis paulatĩ egre
diẽte calido. Cuius signũ ẽ q nix cadit mollis: ꝛ pruina ca/
dit dura: qꝛ mollicies niuis fit ex h q pe calidior nubis re/
soluit duritiẽ eius cũ ↄgelaĩ: ꝛ iõ nõ frigescit: qꝛ dũ ptes va
poris ꝛ nubis ↄgregareĩ nõ potuerũt adeo cõgregari i cõ/
gelatiõe q idurareĩ. Per oppositũ at de pruina qꝛ ↄgela
tur vehemẽter ex frigore loci ꝛ tpis ꝛ expelliĩ totũ calidũ
ita q nihil est ipediẽs qñ frigus ↄuertat in rigorẽ ptes va/
poris vehemẽter aggregãdo: ꝛ ↄbẽdo p ↄgelationẽ. Nota
ĩ h q dñaꝫ roris ad pluuiã satis breuiter tãgit Aristo. di.
Cũ id qd descẽdit ex vapore ẽ res pua ꝛ tardaĩ in descẽsio
ne sua noiaĩ ros: ꝛ qñ illd qd descẽdit est multũ hñs men
surã in corpore suo ꝛ velocitatẽ descẽsiõis sue noiaĩ plu/
uia. Ut aũt Arist. his vbis dicere q nõ differũt in mã ꝛ for
ma ros ꝛ pluuia: qꝛ multũ ꝛ paucũ siue paruũ nõ faciũt dñaꝫ
nisi p accñs. vñ ros ꝛ pluuia h mõ p accñs ꝛ nõ p se habe/
rẽt dñaꝫ: qd nõ ẽ vex: qꝛ ros est calidus ꝛ hũidus in gene/
re suo: ꝛ pluuia in cõpatiõe ad rozẽ est frigida ꝛ hũida. Ad

huc aũt pluuia nunq̃ fit sereno tpe: ros aũt fit sereno tpe. Ad/
huc ãt nulla ps nubis signũ ẽ serenitatis. Ex istis ãt vꝫ q ros
ꝛ pluuia hñt dñas ẽẽntiales ꝛ nõ accidẽtales tñ: ꝛ certissi
me est vex. vñ vapor pauc⁹ q̃ ẽ mã roris subtilis est qꝛ nõ ẽ
paucus nisi sit subtilis. Grossus enĩ vapor ꝛ calido ignito
iter supficiẽ terre existentẽ ꝛ erũpẽte eleuaĩ. Sꝫ subtilis ele
uaĩ i calore supficie terre attigẽte: ꝛ ille est vapor roris ꝛ p
or est pluuia: pp qd cõcha repleta roze citius expirat ad so/
lẽ q̃ eadẽ vel eq̃lis cõcha repleta aq̃s pluuie: qꝛ reuera ros
magis est subtilis. Et dic Messellat q si testa oui repleaĩ
roze ꝛ claudaĩ optie foramẽ q i calore forti solis ascẽdat a
terra iuxta hastã positã: iõ qꝛ humor roris magis est spũa/ 241
lis: ꝛ iõ paucus qꝛ subtile sepatũ a grosso est paucũ: ꝛ pau/
cus vapor psuppõit humidũ spũale subtile qd ẽ mã roris.
Et p h pꝫ q tã mãles q̃ formales penes ẽẽntias coꝝ sũptas
pluuia ꝛ ros hñt dñas: qꝛ ex spũali vapore: h est vapore q̃si
spiritualis humidi ñ põt generari humor nisi calidus ꝛ hu
midus sm compationez ad pluuiam. Et ex vapore grosso
q̃si de pfundo terre eruto non põt generari nisi frigidus ꝛ
humidus humor in compatione ad rozẽ. h aũt dico dum
vnũ compatur alteri. qꝛ si absolute accipiaĩ tũc aq̃ viceret
qꝛ frigida est ꝛ humida. ꝛ si dicatur. Sicut nulla nubes se
renitatẽ sigt. ita nulla pars nubis serenitatem sigt. Dicẽdũ
est q pars sm qualitatem accepta serenitatem nõ sigt. sed
pars accepta sm essentiã hñ põt serenitatem sigre. Sicut
enĩ nebula signũ est serenitatis. ꝛ iõ apud vulgus est puer/
biũ cum nebula guttatim cadens descendit est signũ sereni
tatis. Cum aũt tota non resoluta ascendit q nunc generat
nubes q̃ pluuiã faciũt: ꝛ h in rei vitate verũ est. sed vulgus
accipit nebulã idem esse cũ qualibet caligine frigore aeris
ad terrã repressa frigore noctis. ꝛ h nõ est vex. Sed nebu/
la est qd remanet post resolutionẽ vaporis in rozez vel plu
uiã. ꝛ h semp est subtile ꝛ sigt serenũ. Sed nubes siue cali/
go calore ad terrã repssa frigore noctis vel aeris vel loci hꝫ
grossum cũ subtili. ꝛ iõ qñ resoluitur grossũ ꝛ descendit p
guttas remanet subtile qd sigt serenũ. Si aũt ascendit vnũ
cũ alio tunc generat nubẽ. ꝛ sigt pluuiã sm fratrem Alber
tum. Uide in pruina ꝛ nix. Et scias q roris ꝛ pluuie ꝛ prui
ne ꝛ grãdinis ꝛ niuis ꝛ tonitrui ꝛ cõsimiliũ causa efficiens
est deus. Cã inquã pma licet nõ cã prima vt pꝫ in Iob ca.
xxxviij. vbi dicitur. Nunq̃d ingressus es thesauros niuis
aut thesauros grandinis aspexisti: q̃s dedit vehementissi
mo imbri cursum ꝛ viã sonãtis tonitrui: q̃s est pluuie pa/
ter: vel q̃s genuit stillas roris: de cuius vtero egressa ẽ gla
cies de celo: gelu q̃s genuit: nisi ego deus oipotẽs: supple.
De pdictis habes in suis locis.

Rosa. a roda greco dr apud nos rosa se q̃si roda. vel rosa dici
tur a rubeo. vñ h rosula le: ꝛ h rosella le ambo dimi. ꝛ h
rosariũ rij. collectio rosaꝝ. vel locus vbi rose ponuntur col
ligunĩ vel abũdãt. Itẽ a rosa diciĩ hoc rosetũ ti locus vbi
rose crescũt. ꝛ rosaceus cea ceũ. ꝛ roseus sea seũ. vnde rose/
olus la lũ. Roseus diciĩ a colore. rosaceus ex materia. ro/
seũ rubor facit. ꝛ ita color roseus erit rosacea corona.

Rosatara rosa diciĩ h rosata te q̃dã vestis quã greci feniceaꝫ
vocãt. nos coccinũ. Hac sub cõsulibus vsi sunt romani mi/
lites. vñ rosati antiq̃ vocabanĩ.

Rosella le dimi. parua rosa.

Rosetũ ti penul. pdu. in rosa exponiĩ.

Roseus sea seum in rosa exponiĩ.

Rosidus da dũ penul. cor. in ros exponiĩ.

Rosim aduerbiũ. i. mordaciter. a rodo dis dicitur.

Rosorius. a rodo dis sum dr hic rosor soris. ꝛ hinc rosorius
ria riũ. i. corrosorius vel cõpzehẽsorius. ꝛ hoc rosorium rij
locus vbi roditur aliquid.

Rostrũ. a rodo dis dr h rostꝝ stri os auiũ. ꝛ gra similitudinis
dr nauiũ ꝛ rostrũ etiã dr forũ vbi tractabanĩ cause rome
qꝛ deuictis anthonio ꝛ cleopatra: augustus de rostris naui
um illorum fieri fecit sedes in foro causaruꝫ. vñ h rostrellũ
li dimi. Et cõponiĩ h prostrũ. i. rostruꝫ. qꝛ in anteriori pte

est. Itē a rostrū dicit̄ rostratus ta tū.i.rostro armatus.

Rosula le dimi.parua rosa.

Rota:a ruo is dicitur ħ rota te qꝛ ruat: vn̄ ħ rotula le dimi.a quo ħ rotella le aliud dimi.⁊ ħ rotulus:⁊ ħ rotula dicit̄ illud rotūdū qd̓ fit de charta circūuoluta. Item a rota ḋr rotas taui tare. vn̄ ṽbalia:⁊ ħ rotabulū.i.furca:vel illud lignū cum quo ignis mouet̄ i fornace cā coquēdi: ⁊ ḋr sic qꝛ rotat ⁊ ꝓuit ignē furni gr̄a coquēdi:vel stercora gr̄a purgādi:⁊ est actiuū cū oībus suis cōpositis: ⁊ cor.ro Uirgili⁹ Enei.i. Perturbat instar nō segnius ac rotat ensem. Iteꝫ a rota ḋr rotūdus da dū.Et compat̄: vt rotūd⁹ dior dissim⁹. vn̄ rotūde dius dissime aduer.⁊ ħ rotūditas tatis: ⁊ rotundulus la lū: ⁊ rotūdo das: ⁊ ē actiuū cū oīb⁹ suis cōpositis.

Rotabulū li in rota est.

Rotella le dimi.parua rota:

Rotula in rota est.

Rotundus in rotula est.

R ante V

Rubeo bes bui bere.i.eē vel fieri rubeū. vn̄ ruber bra bruꝫ.i. rubeus.Et compat̄.Et nota ꝙ mare rubꝝ ḋr qꝛ eius vnda rubeat:nō ex sui nā̄ ſꝫ ex terra:qꝛ oīs terra q̄ circumstat illū rubea ē:⁊ sāguineo colori ꝓxīa. vn̄ ⁊ aq̄ q̄ terrā illā abluit colorē trahit:sit̄r ⁊ gēme ibi repte sunt rubee fm̄ Hug. De ħ ēt dixi in mare. Itē a ruber ḋr ruberculus la lū: ⁊ rubellus la lū ambo dimi.i.aliquātulū ruber. ⁊ ħ rubellū li substātiuū gen⁹ ruberrimi vini. Itē a rubeo ḋr ħ rubedo nis: ⁊ rubeus bea beū. vn̄ rubeculus la lū.i. aliq̄ntulū rubeus. itē a rubeo ḋr ħ rubor oris: ⁊ rubicūdus da dū.i.sit̄is rubēti vl̄ rubeus vn̄ rubicūdulus la lū.i.aliq̄ntulū rube⁹. Itē a rubeo ḋr rubesco scis icho. Rubeo ꝯponit̄ : vt erubeo bes i.valde rubē:vl̄ ṽecundari. vn̄ erubesco scis icho . Et nota ꝙ rubē iō pōitur ꝓṽecundari:qꝛ rubor signū ṽecūdie ē. vn̄ Boe.i li.de ꝯso.dic̄.Et ꝯfessus ṽecundiā rubore. Quare āt hō efficit̄ robeus cū ṽecundat̄ : ⁊ pallidus cum timet dixi in formido das. Rubeo ⁊ eius cōposita neu.sunt: ⁊ faciunt p̄teritū in bui:⁊ carēt sup̄.⁊ cor.hāc syll.ru. Un̄ in Aurora dicitur. Bos est rufa crucē passa cruoreq̄ȝ rubens.

Rubellus la lū dimi.aliquātuluꝫ rubeus:⁊ rubellū li substantiuum:genus ruberrimi vini.

Ruberculus in rubeo bes est.

Rubeta:a rubus ḋr ħ rubeta te rana in rubis manens Iuuenalis. Porrectus viro miscet sitiente rubetas. Sed hoc rubetum ti dicitur locus vbi rubi sunt.

Rubeus in rubeo bes est:⁊ in rubos.

Rubia:a rubeo bes dicitur hec rubia bie q̄dā herba:qꝛ radix eius sit rubea: vn̄ ⁊ colorare lanas perhibetur vnde rubius ta tum.i.rubia tinctus.

Rubicundus in rubeo bes est.

Rubigo:a rodo dis ḋr ħ rubigo nis q̄si rodigo : qꝛ rodat vel a rubeo:qꝛ facit aliq̄d rubē ⁊ est vitiuꝫ ferri:⁊ segetuꝫ.vnde rubigineus nea neuꝫ.i.de rubigine existēs : ⁊ rubiginosus sa sum.i.rubigine plenus.Uide in erugino nas : ⁊ i erugo ⁊ produ.bi rubigo: sed cor.gi rubiginis.

Rubiliana:a rubeo bes dicitur hec rubiliana ne vitis vel vua sic dicta qꝛ eius materia rubet.

Rubos:a rubus ḋr ħ rubos idecli.quoddā oppidū ex abūdātia rubor̄ dictuꝫ. vn̄ rube⁹ bea beū patriuꝫ ṗma producta.

Rubrica.a ruber bra bruꝫ ḋr ħ rubrica ce regula vl̄ filum rubro tinctuꝫ quo aliq̄d dirigit̄ :⁊ rubrica ce ipsa tinctio vel terra illa rubra.vel qd̓ fit de illa tinctura Persius Non secus ac si oculo rubricā dirigit vno. Inde rubrico cas.i.dirigere cū rubrica ⁊ rectū facē. vl̄ cū rubrica designare vl̄ rubꝝ facere. vn̄ i ꝯstructiōe tabernaculi p̄cipit̄ moysi facere pelles rubricatas Et nota ꝙ rubrica tinctura optima nascit̄ in ponto. vn̄ ⁊ pontica ḋr. ⁊ ꝓdu.penul.rubrica.

Rubus.a rubeo bes ḋr hic rubus bi qꝛ rubeuꝫ habeat fructuꝫ vn̄ hoc rubetuꝫ ti locus vbi rubus crescit fꝫ Hug. Isi. vero dicit. Rubuꝫ latini appellāt eo ꝙ fructus vel virgula eius rubeat.hec arbor a grecis morus dicitur.

Rucceus cea ceum.i.sordidus.⁊ ḋr a rus.

Ructo ctas in ructus est.

Ructuo as in ructus exponitur.

Ructus.a ruo is ḋr ħ ructa cte. vn̄ ħ ruct⁹ huius ructus cū sapor cibi ad rumē reducit̄.⁊ hinc ructo ctas.i.ructū facer̄ vl̄ emittere ⁊ exp̄mere. vn̄ ructuo as i eodē sensu.Et vtrūq̄ȝ cōpōit̄ vt corructo ctas.⁊ corructuo as.eructo ctas ⁊ eructuo as.⁊ sunt neu. ꝓ ructū facere.i alia significatiōe sunt actiua Inuenit̄ ēt in depo.genere.ructor aris. Hora. Hec dū sublimius versus ructat̄ ⁊ errat. Itē a ructus ḋr ructiꝫ aduer.⁊ ructatim.⁊ ructāter.⁊ ructuosus sa sū.i. ructib⁹ plenus Et cōpat̄. vn̄ ructuose sius sime aduer.⁊ ħ ructuositas tatis.

Rudēs.a rudeo des ḋr hic rudēs tis. Rudētes dicunt̄ funes q̄bus velū sursuꝫ trahit̄.⁊ dicunt̄ sic a nimio stridore quē faciunt. Un̄ in.ii.ep̄la Petri ca.ii. Sꝫ rudētibus inferni detractos in tartaꝝ tradidit cruciandos.

Rudeo.a rudus ḋr rudeo des.i.esse vel fieri rudē.

Ruder deris in rudus exponit̄.

Rudesco scis.i.incipio rudere. verbuꝫ inchoa . de rudeo des Inuenitur etiā pro maturescere.

Rudibilis in rudo dis vide.

Rudimentuꝫ in rudis est.

Rudio.a rudo is vl̄ a rudis dis deriuat̄ rudio is iui itum cōe ad clamare oium aīaliū. vn̄ ħ ruditus tus clamor tal̄.s.asini. vl̄ alterius aīalis.Et cōponit̄. vt erudio is.i.istruere q̄si extra rudē vel ruditatē pōere. Quidā vero ħ cōponūt ab e ⁊ rudi vn̄ ħ erudimētuꝫ ti.i.documētuꝫ. ⁊ eruditus ta tum ⁊ cōparat̄ eruditus tior tissimus. ⁊ cor.ru.rudio.

Rudis.a rudio dis ḋr ħ ⁊ ħ rudis ⁊ ħ de.i.nouus idoctus. vl̄ nouiter instructus q̄ q̄si adhuc rudit. Et compat̄. vt rudis dior dissim⁹. vn̄ rudit̄ tius sime aduer . ⁊ ħ ruditas tatis.i. nouitas vel noua istructio. vl̄ idiotatio.insipiētia . Inuenit̄ ēt ħ rudis dis.i . ṽga p̄torie q̄si sui tacti efficiebant̄ liberi. vel rudis erat virga q̄ dabat̄ emeritis in signū sue emeritionis . ⁊ sepe ponit̄ ꝓ libertate. Itē a rudis ḋr rudeo es. ⁊ ħ rudimētū ti.i.nouū initium.noua cōstructio fm̄ Hug . In Grecis̄.aūt tales ponunt̄ versus. Uirga rudis.rudis ē incurius ⁊ sine laude. ⁊ rudis q̄q̄ȝ est nouū qd̓ sepe repertuꝫ ē.

Rudista ste q̄ vel q̄ rudera de humo eijcit. ⁊ ḋr a rudio is a rudus di. vel a rudis dis. vel ruder.

Ruditus tus penul. ꝓdu. a rudo dis. Uide in rudo dis.

Rudo.a rure vl̄ ruder ḋr rudo dis o i i rudi. ⁊ di in sū rusū deberet facē. ſꝫ caret. sup. fꝫ vsū. ⁊ ē rudē ꝓꝑe clamare ad modū asinoꝝ. ⁊ hꝫ ṗmā breuē. vn̄ Oui. Ecce rudēs rauco sit̄ ⁊ vector asell⁹. itēpestiuos edidit ore sonos. Si.n. ṗma eēt lōga facēt p̄teritū i rusi vt rodo rosi qd̓ nihil est ſꝫ fac̄ rudi. Persi⁹ i cā metrice necessitatis ꝓdu.ṗmā.dicēs. Clamat vt achaide pecuaria ruderē credas. vn̄ rudo dis. ⁊ rudis nomē ⁊ rudēs siue nomē siue p̄cipiū cor.ṗmā. Unde q̄dā . Utilis ē.rudib⁹ p̄ntis cura libelli. A rudo dis ḋr ħ ⁊ ħ rudibil̄ ⁊ ħ le ꝓꝑe asinoꝝ. vn̄ rudibil̄r aduer. ⁊ ħ rudibilitas tatis.

Rud⁹.a rus ḋr ħ rud⁹ di. rudi dr̄r lapides ꝯtusi ⁊ rotūdi ⁊ calce admixti.q̄ i pauimētis faciēdis supfūdūt̄ ⁊ dr̄r sic a rure:qꝛ i terra ponūt̄. ⁊ dr̄r sic a duritia vt deriuatio sumat̄ ab vltia syllaba rudi q̄si duri:qꝛ duri sūt. vn̄ ħ ruder vel rudus:hui⁹ ruderis sterc⁹ brutoꝝ aīaliū: ⁊ cor penul.gti. Rudi ēt duri sūt ⁊ rotūdi:⁊ ide dr̄r rudera stercora brutoꝝ aīaliū. Rudera illa ꝓꝑe q̄ ita facta sūt vt rudi: vt stercora caprarū:asinoꝝ:ouiū. Rud⁹ vel ruder ēt ḋr oē illud qd̓ eijcit̄ ⁊ extrahit̄ de terra effossa. Un̄ Beda i expositiōe sup pabolas Qui thesauros effodit eijcit rudus terrestre. Et ēt ruine maceriaꝝ: vel ip̄e macerie rudera dicunt̄. vnde. Prudētius in libro hymnoꝝ. Auꝝ quod satis effossa gignūt rudera vnde hic ⁊ hec rudista ste q̄ vel q̄ rudera de humo eijcit.

Rufus:a rubeo ḋr rufus sa sum.i.rubeus. vn̄ rufat⁹ ta tū.i.sāguine cruētat⁹.Et coponit̄ cū sub:⁊ ḋr subrufus sa sum : ⁊ ꝓdu.ru. Unde in Aurora ḋr. De vituli rufa victima grata deo: ⁊ scribitur per vnum f rufus.

Ruga ge in rugo gas est.
Rugio gis givi vel gii giti̅ .ppriе est leonu̅. vn̄ hic ⁊ hec rugibilis ⁊ h le: ⁊ hic rugitus tui pen̄l. produ. i. clamor leōis. Et cōpōitur rugio cū in: ⁊ dr̄ irrugeo gis gire. i. ad modu̅ leonis clamare. Gene. xxvij. Irrugit clamore magno. Rugio neutru̅ est cu̅ oībus suis cōpositis: ⁊ produ. ru.
Rogitus tus tui in rugeo vide.
Rugo gas gavi gare. i. rugas vel rugosū facē. aliqd̄ ī vnū colligere ⁊ plicare. vn̄ h ruga ge collectio vl̄ plicatio cuiuslibz rei ī vnū: ⁊ hinc rugula le dimi. ⁊ rugosus sa sū. i. rugis plenus: ⁊ cōparat̄: vn̄ rugose sius sime adver. ⁊ h rugositas tatis. Rugo opōit̄: vt arrugo gas. i. valde vl̄ iux̄ rugare: abrugo gas. i. rugas rēouere ⁊ planare: corrugo gas. i. sīl̄ rugare derugo gas: erugo gas idē qd̄ abrugare: ⁊ vel valde vl̄ deorsum vel extra rugare: irrugo as. i. intus vel valde rugare. surrogo gas. i. subtus vel post vel parum rugare. Rugo ⁊ eius cōposita sunt activa: ⁊ pdu. hanc sylla ru. Virg. Enei. xii. Cōponēt cum id leges ⁊ federa rugent.
Rugula le dimi. parua ruga.
Ruina: a ruo is dicit̄ hec ruina ne: ⁊ hinc ruinosus sa sum. i. ruina plenus. Et cōparatur.
Ruitū supinu̅ de ruo ruis.
Ruiturus ra rū in ruo ruis est.
Ruma me ē eminēs pars gutturis. De hoc vide in rumē. Itē ruma. i. māma vel papilla. De hoc vide in rumes.
Rumen: a ruo is dr̄ h ruma me. ⁊ h rumē nis: eminens pars gutturis pxia gurgilioni q̄ cibus ⁊ potus devoratur. ⁊ ibi sapor cibi discernit̄: eadē dr̄ frumē ⁊ ructa: ſꝫ frumē vel ructa in hoīe: ruma vel rumen in bestijs: vn̄ ruminare dicunt̄ aīalia ⁊ ructare boīes: ⁊ dr̄ sic a ruo is: qꝛ cib⁹ ruat ⁊ demittat̄ in stomachū. Vide in frumē.
Rumes. a rūino vl̄ rumē dr̄ rūes mis: vl̄ rūa me. i. māma vel papilla q̄ rūinat̄ a puero: ⁊ ide h rumialis. i. fic⁹. qꝛ sub ipsa remū ⁊ romulū lupa aluit: vl̄ qꝛ ibi pecore ruminat̄ pp fructum.
Rumifico cas penul. cor. i. rumores facere afferre vel dicere rumorē. a rumore ⁊ facio cis.
Rumigero ras penul. cor. i. rumores gerere. ex rumor ⁊ gero ris cōpōitur. vn̄ rumigerulus la lū q̄ rumores gerit.
Rumigerul⁹ la lū gerēs rūores. ⁊ cor. penl̄. ⁊ dr̄ a rūigero ris.
Ruminalis in rumes est.
Rumino. a rumen dr̄ rumino nas. i. cibum ad rumē revocare Sed a ruma dr̄ rumo mas: vn̄ rumito tas frequēt. ⁊ ponit̄ qn̄q̄ ruminare vel rumare pro diligēter examinare.
Rumo. a rūor ozis dr̄ rūo mas. i. rūores facē vl̄ afferre. Et cōponit̄: vt arrūo as. i. rūores afferre. corrumo as. i. sīl̄ rūores dicere. ⁊ ab istis frequē. rumito tas arrumito. corrumito. tas.
Rumor. a ruo is dr̄ h rumor moris. i. murmur. vel quod vulgo dr̄ novū. qꝛ celeriter ruat. vnde hic rumorculus li. ⁊ rumurculus li ambo dimi.
Rumpo pis pi ruptū rūpe. i. frāgere vl̄ solvē vn̄ h ruptura re. ⁊ ruptim adver. Itē a rūpo is dr̄ rupto tas freqn̄. a quo rupito tas aliud freqn̄. Rūpo cōponit̄. vt abrūpo pis. i. rumpēdo separ̄. corrūpo pis. sīl̄ rumpe. dirūpo pis. erūpo pis. i. valde vl̄ ex̄ rūpe. ⁊ poīt̄ pro exire. interrūpo pis. i. dividere separe. irrūpo pis. i. violēter ⁊ rūpēdo intrare. prerupo pis prerūpo pis. Rūpo ⁊ eius cōposita sunt activa. ⁊ faciūt pteritū in rupi. ⁊ supinū in ruptū.
Rumurculus a rumorculus in rumor exponitur.
Runcina pōitur p q̄dā dea. Itē rūcina ne est quoddā instrumentū lignarij gracile ⁊ recurvū quo cavant̄ tabule dom⁹ vt vna alteri cōnectat̄. De quo Esa. xliiij. Ar tifex lignari⁹ extē dit normā. formavit illō ī rūcina ⁊ vt q̄dā dicit pdu. penl̄. qꝛ ſm eos derivat̄ a rūco cas qꝛ rūcina aufert ⁊ auellit iteriora ligni cavēdo ips̄. Vel dr̄ rūcina a runcōe. qꝛ curua est ad modū rūconis. Vn̄ Alexāder nequā dic. Rūcinā runco lector generare memēto. Itē ali⁹ ędificator. Utilis ē rūcina fabro: ſꝫ rūcina nulli: qꝛ nihil figat. ſm istos dum penl̄. cor. Itē ali⁹ dic. Rūco rūcinā pis vt medeor medicinā. Pris. ait dic ī. iiij. li. de ntis ī a dēritib⁹. Denoiativa sine ṽbalia in a desinētia oīa lōgā hñt penul. vel nā vel positiōe: vt officiū officina. medic⁹ medicina. vt dixi ī. ij. pte vbi egi de accētu medie syllabe nominū q̄ terminātur in a. Alij dicunt q̄ runcina cor. penul. p instrō fabrili. ⁊ est p̄imitivū. Vn̄ q̄dā ędificator. Nil rūcina fabro ꝯfert. sed rūcina multum. Itē vt dicit Aug. in. iiij. li. de ci. dei. Rūcinā dixerūt antiq̄ deā illaꝫ q̄ p̄sidet segetib⁹ cū runcāt̄. i. a terra auferunt̄. Nā rūco cas dr̄ herbas a terra euellere. ⁊ tūc pdu. penult. fine opinione Itē invenit̄ rūcina p quodā aīali. ⁊ iterū pdu. runc. penl̄.
Runco. a ruo dr̄ rūco cas. i. herbas a terra euellere. Naꝫ terra rus dicitur. vn̄ hic rūco onis q̄ herbas a terra euellit. vl̄ instrumentu̅ quo herbe euellunt̄ ⁊ vepres secantur. Runco cas activū est cu̅ oībus suis cōpositis. 242
Ruo ruis rui rutu̅ vel ruitū. i. cadere vn̄ ruiturus ra rum: vn̄ Hiero. i. epl̄a ad Paulinū ca. vij. Ruiturā domū ⁊c̄. Ruo cōpōitur. vt corruo is. i. sīl̄ ruere. diruo is. i. dstruē. eruo eruis euertē. irruo is. i. in aliquā ptē ruere. ⁊ ipm̄ ipetere. pruo is i. pcul ruere. obruo is. i. sternere. surruo is. i. subtus ruē. Ruo ⁊ ei⁹ cōposita neu. sūt p̄ter diruo. eruo. obruo: surruo q̄ sūt activa. ⁊ oīa faciūt p̄teritū ī rui. ⁊ sup. ī ruitū vn̄ ruitur⁹ vl̄ ī rutū. ⁊ cor. hāc syllabā rui p̄teriti mutata ī tū. vt rui rutū. sīc̄ ⁊ acui acutū. sīc̄ vult Pris. ⁊ Hug. Vn̄ nota q̄ ſꝫ moderno rum vsu̅ ruo facit ruitū. vn̄ ruitur⁹. ſꝫ ī cōpositiōe amittit i in sup. vt obrutu̅. erutū dirutū penul. cor. Rutū ēt inuēit̄ imo recte format̄ a p̄terito i mutata in tū vt dixi.
Rupecula le dimi. parua rupes.
Rupecula le dimi. parua rupes.
Rupes. a rūpo pis dr̄ h rupes pis irrupta ps mōtis. qꝛ ibi fit ruptura. Vel p ꝯtrū dr̄ a rūpo. qꝛ nō facile rū pit̄. ⁊ pdu ru.
Ruricula le cōis ge. penul. cor. i. colens rus. ⁊ cōponitur a rus ruris ⁊ colo vel colens.
Rurigena ne penul. cor: in rure. i. in villa natus. ⁊ ē cōis ge. ⁊ cōpōitur a rus ⁊ gigno.
Rus. a ruo is dicit̄ hoc rus ruris. i. villa. terra ager. sed rura p̄prie inculta agri. vt silue. ⁊ pascua q̄si rudia. Ager vō q̄ colitur. vn̄ hoc rusculū li dimi. paruus rus.
Rusculus li dimi. paruū rus. ⁊ format̄ addita culum. ⁊ cor. penul. Vide etiā in ruscus.
Ruscus. a rus dr̄ h rusc⁹ ci q̄dā spinosū gen⁹ fruticis. vn̄ h rusculus li dimi. ⁊ hinc ruscū vl̄ rusculū dr̄ qō colligit̄ ⁊ cōgregat̄ imundū in terra vel ad odnū pullis vel ignu. vel dr̄ a rus. vn̄ ruscosus sa sum spinosus. imūdus rusco plenus
Ruspor aris atus sum. i. inqrere. ⁊ est gallinarum q̄ pedibus escam querunt in terra. ⁊ videtur componi a rus ⁊ pes.
Rusticanus in rusticus est.
Rustic⁹ a rus dr̄ h rusticus h rustica. ⁊ rusticus ca cū adiectiue ⁊ pōt dici a loco. f. opariius ruris qꝛ in rure morat̄ ⁊ colit rus. Itē āt dr̄ rusticus q̄si raris custos vel rus colens ethymo. ē. Vel rustic⁹ dr̄ inordinatus ⁊ dformis ī morib⁹. ⁊ ſm h cōpat̄. vt rusticior simus. vn̄ rustice sius sime adver. ⁊ h rusticitas tatis ⁊ h rusticatio onis. ſꝫ rusticitas ē moꝝ rusticatio vō opis. vn̄ rusticatio dr̄ opus vl̄ opa rustici. vt cultura terre q̄si rustici actio. ⁊ est ethymo. Vn̄ Ecc. vij. Nō oderis laboriosa opa ⁊ rusticationē ab altissimo creataꝫ. i. hoī ipositam ī penā pmi pecti Itē a rusticus dr̄ rusticanus na nū penul. cor. i. rusticus vl̄ rusticius p̄ssamilias. In hac cis. ponunt̄ isti ṽsus. Rusticus a rure. qm̄ rus est sibi cure Villicus a villa. q̄ res disponit in illa.
Ruta. dicta qꝛ sit feruētissima. hanc venenis repugnare multe le docent. q̄ duꝫ cū serpēte dimicaverint cibo eius armant̄ vt dicit Isi. in. xij. li. ethymo. in fine. ⁊ est calida ⁊ sicca in. iij. gradu. Vn̄ dicit Macer. A medicis rute vis calida dr̄ esse Siccaq̄ ferē in bis gradus ille tertius esse.
Rutellius. i. fornicator.
Ruteni ni quidā populus. ⁊ vt dicit flandrensis. a rubeo colore. ⁊ producit te.
Ruth interp̄tat̄ festināns. alienigena eni̅ erat. f. ex pplo gentili. qꝛ relicta patria festinavit trāsire in terrā isrl̄ dicēs socrui sue. Quocūq̄ p̄rexeris pergā. Vide in pphēta.

Rutilus:a rube° bea beū deriuat̃ rutilus la lū splēdid°vl̃ cris
spus vl̃ tremul°: vñ rutilo las.i.splēdere: ⁊ rutuli dicti sunt
q̄dā ppl̃i Apulie a rutilo colore. vñ h̃ rutila lie terra eorum
vel rutilia a rutilo rege. vñ rutilus la lū gētile. ⁊ cor.ti.
Rutz fossoriū: vl̃ currū illō vñ barene mouēt̃ vbi sal efficit̃.
Rutū rutu supinū de ruo ruis cor.p̄mā. vnde dirutū. obrutū.
irrutū corripiunt ru.

Saba. Sabani interp̄tat̃ venerari:
vñ saba dicta ē q̄dā regio pp copiā thu/
ris quo deū ibi venerant̃: vñ sabeus bea
beū vel saba fuit filius chus: a quo sabei
descēderunt: vñ saba dicta ē ⁊ sabei. Hi
sunt ⁊ arabes. Sabei aūt interp̄tantur ca
ptiui: vel quasi demones.
Sabanū ni penul.cor.grecū est idē qd̄ mappa vel facitergiuz
Sabbatismus mi in sabbatū est.
Sabbatū: a sabbe qd̄ est septē s̄m hebreos: vel a sabba quod
lingua syroz d̄r septē: d̄r h̄ sabbatū ti septia dies septimāe:
⁊ ipa septimana d̄r q̄nq̧ sabbatū. Vñ in Luca. viij.ca. Je
iuno bis in sabbato.i.in septiana.s.q̄rta ⁊ sexta feria. Vel
sabbatū iterp̄tat̃ reqes: vñ sabbatizo zas reqescere: vl̃ sab/
batū obseruare. vñ h̄ sabbatism° mi.i.reqes. Et s̄z h̄ sabbatū
d̄r p̄pe septim° dies septimāe: qz tūc actor oīuz reqeuit ab
oī ope qd̄ patrarat Gen.ij. Et p synedochē sabbatū d̄r ipsa
septimana vt dixi. Sabbatū ēt īuenit̃ p quolibet die septi
māe cū tali adiūcto: p̄ma sabbati: scd̄a sabbati ⁊c̄. sed septi
mus dies simpl̄r d̄r sabbatū: vel sabbatū sabbatoz p excel/
lētiā. Vñ in euāgelio legit̃. Vespe āt sabbati q̄ lucescit in p̄
ma sabbati: ⁊ ē sensus. P̄ia sabbati.i.p̄ma dies septimāe:
vel p̄ma dies q̄ ē sabbatū: vel p̄ma dies a sabbato vel post
sabbatū. Scd̄m ḡ hebreos noiandi sūt dies sic P̄ia dies
sabbati ⁊c̄. s̄z septia dies simpl̄r d̄r sabbatū vel sabbatū sab
batoz p excellētiā. Scd̄z v̄o ɔsuetudinē x̄pianoz sic noian/
di sūt dies. Dies dn̄ic° vel dn̄ica: vel p̄ma feria: scd̄a feria:
tertia feria: q̄rta feria: q̄nta feria. sexta feria. Septia feria di/
es dn̄ic° dict° ē: qz tali die dn̄s n̄r resurrexit. Quare aūt q̄li
bet dies d̄r feria: ⁊ q̄d sit feria p̄ma vel scd̄a: ⁊ sic de ceteris
dixi i feria. Scd̄z v̄o gētiles noiandi sunt dies a noib° pla/
netaz: ⁊ q̄libet dies ab illo planeta est noiandus qui preest
p̄me hore illius diei: vt dies solis: vel dies dn̄ic°: dies lune
dies martis: dies mercurii: dies iouis: dies veneris: dies sa
turni. Sūt v̄o. xxiiij. hore i die nāli: ⁊ plāete sūt septē ⁊ pre
sunt illis. xxiiij horis: ⁊ q̄libet tres de illis h̄z in sua p̄tāte h̄
ordie. P̄ius h̄z p̄mā horā: scd̄s scd̄ā: ⁊ sic vsq̧ ad septimā
iclusiue postea itez p̄mus h̄ēt octauā: scd̄s nonā: ⁊ sic vsq̧
ad. xiiij. horā. postea itez p̄m° h̄ēt. xv. scd̄s. xvj. ⁊ sic vsq̧ ad
xxj. Tres ḡ hore q̄ supsunt ita distribuent̃. Jlle plāeta q̄ p̄i
mā habuit horā i die illa habebit p̄mā horā de illis tribus
scd̄s scd̄az: terti° tertiā: ⁊ sic finitus ē dies. Quartus ḡ plāe/
ta q̄ seq̄t̃ habebit p̄mā horā sequētis diei: ⁊ ita ille denoia
bit̃ ab eo. Exēpli grā. Ponat̃ q̧ iste dies hodiern° sit dies
sabbati ⁊ habeat̃ ordo plāetaz diligēter q̄ talis est: habito
p̄ncipio a supiori: saturnus: iuppiter mars: sol: venus: mer/
curius luna: postea itez saturn° ⁊c̄. Saturn° hodie h̄ēt p̄mā
horā: iuppiter scd̄az. mars tertiā: sol q̄rtā: venus q̄ntā. mer/
curi° sextā. luna septimā Jtē saturn°. viij. iupiter. ix. mars
x. sol. xj. venus. xij. mercuri°. xiij. luna. xiiij. Jtē saturn°. xv.
iuppiter. xvj. mars. xvij. sol. xviij. ven°. xix. mercuri°. xx. lu/
na. xxj. Jtē saturn°. xxij. iuppiter. xxiij mars. xxiiij. s. vltimā
Sol. ḡ q̄ seq̄tur habebit p̄mā horā seq̄nti die. vñ ⁊ ille dies
sol. vel dies dn̄i vel dn̄ic° vel dn̄ica d̄r. qz sol oīm plāetaz
mediator ē. ⁊ oīb° dn̄at̃. sic ḡ ɔputādo singulos dies a sin/
gulis planetis q̄ p̄mas i eis h̄n̄t horas denoiatas iuenies.
Et scribit̃ p geminū b sabbat sabburra. abba gibbus s̄m
P̄ris. Li j malo. Et scias q̧ sabbatū iterp̄tat̃ qes. ⁊ p̄ōt dici
festū dn̄i: qz cum alia festa istituta ⁊ noiata sint ab aliquo
euētu vel ope cop: h̄ d̄r sabbatū qz dn̄s q̄euit i eo. ⁊ idē sor
te ē q̧ i duob° ē p̄uilegiatū: qz i eo nec licebat cibū pare. nec
vltra mille passus ire. Vñ d̄r Math. xxiiij. Orate āt vt nō
fiat fuga vr̄a hyeme vel sabbato. q̄si apt° dicat. Orate ne
necessitas tali tp̄e vos fugere cōpellat hyeme pp intēperiē
tp̄is. vel sabbato pp trāsgressionē legis. qz v̄z i sabbato nō
licebat vltra vnū miliare ire. ⁊ h̄ inuit̃ in. j. ca. Actuū vt d̄r.
Tunc reuersi sunt hierosolymā a monte qui vocatur olive
ti qui est iuxta hierusalē sabbati iter habens.
Saburra re harēa litoris. vel lapis vel multitudo lapidūz vel
futilis sarcia nauis. q̄ solet eē de lapidib° ⁊ harēa ⁊ gēinat̃
ibi b ⁊ r vñ p̄ma p̄ducit̃ positiōe. s̄z q̄nq̧ i metro subtrahi
tur vnū b. ⁊ cor. p̄mā cā metri Vñ Virg. in Geor. Vt cūbe
instabiles fluctu iactāte saburram Tollunt ⁊c̄.
Sabelliani q̄dā heretici vocati sunt a sabellio. hi vnam perso
nā patris ⁊ filij ⁊ sp̄ūsctī asserūt ⁊ astruunt.
Saber bra brū in sabulū vide.
Sabulū harena vel terra leuis ⁊ harenosa. vñ saber bra brum
asper vel nodosus. ⁊ cor. bu sabulū.
Sabeus bea beū in saba exponit̃. ⁊ accentuatur be.
Sacellus li dimi. paruus saccus.
Saeco cas in saccus est.
Sacculus li dimi. paruus saccus.
Saccus. a sagū d̄r hic saccus ci qz eo ɔsuto efficiat̃ q̄si saguz.
vñ saccatū ti.i. liquor aq̄ feci vini admixtus ⁊ saccis exp̄s/
sus. vñ ⁊ sic dicitur. Et sacco cas.i. in saccū mittere. ⁊ p sac/
cum colare ⁊ exp̄mere. Et cōponit̃: vt in sacco cas in saccuz
mittere vel cōsumare. exacco cas. desacco cas extra saccuz
ponere Et est actiuū cū suis cōpositis.
Sacellū paruuz tēplū. vide in sacrū.
Sacer. a sancio vel a sanctū d̄r sacer cra crū q̄si sctū vel sanci
tū. Et cōpat̃. vñ sacre crius crissime aduer. Et nota q̧ sacer
p̄ōit̃ sepe p execrabili de veteri ɔsuetudie numātinoz. Nu
mātini eni quēdā pauperē p totū annū delicatis cibis pa/
scebāt. ⁊ optimis vestib° īduebāt. Jn fine āt anni cū lapidi
bus obruebāt. ⁊ de alto mōte eū p̄cipitabāt ⁊ sic quē p̄mo
habebāt p sacro ⁊ sctō. postea habebāt p execrabili.
Sacerdos dotis ge. cōis d̄r sacra dans. Et inde h̄ sacerdotissa
⁊ h̄ sacerdotiū tij. ⁊ h̄ ⁊ h̄ sacerdotalis ⁊ h̄ le. ⁊ cōponit̃ sa
cerdos a sacer ⁊ do das. Jnde sacerdos q̄si sacra dans. qz
largus dz eē. ⁊ est etymo. Vide in ordo. ⁊ in missa. ⁊ in p̄sby
ter. Hic nota q̧ Greg. in pastorali dicit. Scriptuz est Pro/
pheta loq̄ns ruine. Et rursum dn̄s p p̄phetā dicit Lā rui/
ne ppl̃i sacerdotes mali. Nemo quippe amplius in eccl̃ia
nocet q̄z q̄ puerse agens nomē vl̃ ordinē sctītatis h̄ēt Delin
quētē nāq̧ hunc redarguere null° p̄sumit. ⁊ in exēplū cul/
pa vehemēter extēdit̃. q̄n p reuerētia ordinis peccator ho
norat̃ Jtē in eodē. Lāguēte eni capite mēbra in cassum vi
gent. ⁊ in exploratiōe hostiū frustra exercit° velociter seq̄t̃
si ab ipso duce itineris errat̃. Et post pauca Qua āt mente
aīarū p̄sul honore pastorali inter ceteros vtit̃. si in terrena
negocia q̄ rep̄hēdere in aliis debuit ⁊ ip̄e v̄satur. cui videli/
cet ex ira iuste retributiōis p p̄phetā dn̄s minat̃ dicēs. Et
erit sicut ppl̃s sic sacerdos. Sacerdos quippe ē vt ppl̃s. q̄n
ea agit is q̄ sp̄ūali officio fungit̃ q̄ illi nimirū faciunt q̄ ad/
huc de studiis carnalib° meditātur vide i ordo. Jtē Greg.
cōtra sacerdotes ⁊ p̄latos legē ignorātes dicit. Necesse est
vt q̄ ad officiū p̄dicatiōis excubāt a sacre lectōis studio nō
recedāt. qz cū pp spiritale aliq̄d a subditis pastor inquirit̃
ignominiosum valde est si tūc querat discere. cuz questio/
nem debeat enodare. De hoc tetigi in ignorātia. ⁊ in cleri/
cus ⁊ dicā in scientia. Jtē vide in lux.
Sacerdotulus. a sacerdos d̄r hic sacerdotulus li dimi. i. filius
sacerdotis. vnde hec sacerdotula le filr̄ dimi. nata vel filia
sacerdotis. ⁊ cor. tu.
Sacern°. a sacer cra crū d̄r h̄ sacern° ni.i. sacer animus. vel ex
cellētior pars aīe. ⁊ videtur cōponi a sacer ⁊ animus.
Sacramētū. a sacer dicitur h̄ sacramentū.i. pignus sp̄ōsionis
sicut est iusiurādū. ⁊ dicitur sic qz custodiri debet q̄si sacro/
sanctū. qz violare qd̄ q̄s p̄mittit p̄fidie est. Jtē sacramētū ē
cū celebratione cū res gesta fit: ita vt significare credat̃ vt

baptismus.crisma:corpus.sanguis: q̄ sacra dicuntur iō q2 sub tegumēto corporaliū rerū virtus dei secreti⁹ ꝛ latēter eoꝝ sacroꝝ opaꝫ effectū. vñ a sacris vel secretis virtutib⁹ sacra dicunꝫ:q̄ ꝛ grece mysteria dicunꝫ: q2 secretā ꝛ recōditā habēt dispensationē. vñ secretarius ria riū. ꝛ hic et h̄ sacralis ꝛ h̄ le. Q2 aūt d2 sacrm̄ q̄si sacre rei signū ethy. est Et scias q̄ sacra noue legis siue ecclīastica sunt septē ꝛ cōtinenꝫ in hoc versu. Abluo firmo cibo doleo vngit ordino iūgo. Et pōt accipi numerus istoꝝ sacroꝝ s̄m ɔditionē eorū q̄bus p̄ sacra subuenit. Sūt enī sacra in remediuꝫ data Aut ergo in remediū vni⁹ p̄sone. aut in remediū totius ecclesie. Si primo mō. aut q̄tū ad ingressum: ꝛ sic baptism⁹ aut q̄tū ad egressum. ꝛ sic est extrema vnctio. aut q̄tū ad progressum. ꝛ hoc dupliciter. Uno mō q̄tuꝫ ad executionē virtutis. vel vt a malis nō supemur. ꝛ q̄tū ad h̄ est cōfirmatio. vel vt bonis adhcream⁹. ꝛ q̄tū ad hoc ē eucharistia. Alio mō ad reparationē virtutis: si ipsā in pugna spirituali aliquo modo ledi contigerit. ꝛ sic est penitētia. Si aūt in remediū toti⁹ ecclīe. aut ad regimē ꝛ multiplicationē ipsius spūalē. ꝛ sic est ordo. q2 principat⁹ bonū multitudinis est. aut q̄tū ad multiplicatiōeꝫ materialē fideliū. et sic est matrimoniū. Triplici aūt de cā sacra instituta sunt. p̄pter humiliationē: eruditionē. ꝛ exercitationē. Propter humiliationē q̄dē vt dū hō in sensibilib⁹ reb⁹ q̄ nature infra ipsum sūt ex p̄cepto creatoris se reuerendo subijcit. vt ex humilitate ꝛ obediētia deo magis placeat ꝛ apud eum mereaꝫ cui⁹ iperio salutē q̄rit in inferiorib⁹ se etsi nō ab illis. sꝫ p̄ illa a deo. Propter eruditionē etiā instituta sūt vt p̄ id qd̄ foris in specie visibili cernit̄ ad inuisibilē virtuteꝫ q̄ intus est agnoscēda hois mēs erudiaꝫ. Hō enī q̄ añ peccatū sine medio deū videbat. i. diuinoꝝ cognitionē non ex sēsibilib⁹ signis accipiebat: sꝫ p̄ īfusionē. post pctm̄ a deo habuit vt neq̄at diuia cape nisi humanis excitat⁹. Propter exercitationē silr instituta sūt. q2 cū hō ociosus eē nō possit p̄ponit̄ ei vtilis ꝛ salubris exercitatio ī sacris. q̄ vanaꝫ ꝛ noxiā declinet occupationē. Nō enī facile capiꝫ a tētatore q̄ bono vacat exercitio. vñ Hiero. monet. Semp̄ aliq̄d opis facito. vt te occupatū diabolus inueniat. Sūt aūt exercitationū tres spēs. Una ad edificationē aie p̄tinet. Altera ad corpis fomētū. Altera ad vtriusq3 subuersiones. Et nota q̄ sacra nō erāt necessaria necessitate absoluta. sic necessariū ē deū eē. ex sola enī diuina benignitate īstituta sūt sꝫ necessitate q̄ ē ex suppositiōe finis. nō ita q̄ sine his de⁹ hoies sanare nō posset. q2 sacris virtutē suā nō alligauit. sicut cib⁹ necessari⁹ ē ad vitā humanā. sꝫ q2 p̄ sacra magis ɔgrue sit hois repatio. sicut equ⁹ d2 necessari⁹ ad iter. q2 in equo hō facili⁹ vadit. Hui⁹ ɔgruitatis cā pōt accipi ex h̄ q̄ hō p̄ pctm̄ p̄cipue circa sensibilia corrupt⁹ erat eis detenꝫ⁹ ne in deū surgere posset. Erat aūt p̄dicta corruptio q̄tū ad cognitionē. q2 hūana mēs circa sensibilia tm̄ occupari mouerat. ꝛ intātū vt q̄dā nihil extra sensibilia crederent. ꝛ siq̄ ad cognitiōeꝫ intelligibiliū p̄uenirēt. ea s̄m modū sensibiliū reꝝ iudicabāt. Silr q̄tū ad affectionē q2 eis q̄si summis bonis inherebat deo postposito. Silr etiā q̄tū ad effectionē. q2 eis hō inordinate vtebaꝫ. Necessariuꝫ ergo fuit ad curationē pctōꝝ vt hō ex sēsibilib⁹ in spūalia cognoscēda p̄ficeret. ꝛ ei vt affectū quē circa ea hēbat in deū referret. ꝛ eis ordinate s̄m diuinā institutionē vteretꝫ. Et iō fuit necessaria sacroꝝ īstitutio. p̄ quā hō de sensibilib⁹ in spūalib⁹ erudiꝫ. ꝛ h̄ ē scda cā q̄ dicta ē. Per q̄ etiā affectū q̄ sensibilib⁹ subijciꝫ ī dei reuerētiā referret. ꝛ h̄ est cā p̄ma. Per q̄ etiā circa ea in honorē dei excitareꝫ. ꝛ h̄ est tertia cā. Itē te nolo ignorare q̄ v̄tutes ꝛ gratia. s. sanat formaliter sicut sanitas: sed sacra quodāmō effectiue sicut medicine q̄daꝫ. vñ sicut nō seq̄ꝫ. Sanitas sanat. ergo medicie nō sūt necessarie. ita nec Gratia sanat. ergo sacramēta n̄ sūt necessaria sꝫ magis posset ɔriū ɔcludi. Itē nota q̄ q̄nq3 modis vnū sacrm̄ ē digni⁹ alio. Uno mō quo ad rē sacri siue effectuꝫ ei⁹ ꝛ sic baptism⁹ q̄ delet oēm culpā ꝛ aufert oēm penā est maximū sacroꝝ. Alio mō q̄tū ad illud qd̄ ɔtineꝫ. ꝛ sic eucharistia ē nobilissimū ī quo ɔtineꝫ ipse xp̄s. Tertio q̄tuꝫ ad gradū dignitatis ī quo ɔstituit. ꝛ sic ordo ē dignissimū sacramētū. Quarto q̄tū ad ministeriū ꝛ sic ɔfirmatio ꝛ ēt ordo sūt dignissima. q2 nō nisi p̄ ep̄m ministrāꝫ. Quinto q̄tū ad signatū ꝛ nō ɔtētū. ꝛ sic matrimoniū ē dignissimū sacramētū. q2 signat ɔiūctionē duaꝝ nāꝝ in p̄sona xp̄i. Si tn̄ has dignitates ad īuicē ɔparem⁹ inueniꝫ dignitas potissima. quā sacramētū hꝫ ex ɔtēto. q2 essētialior: ꝛ iō sacramētū eucharistie ē simpliciē dignissimū. ꝛ ad ipsū quodāmō alia sacramēta ordināꝫ. Dignitas ēt q̄ ē in efficiendo p̄ualet ei q̄ ē ī signādo. ꝛ illa q̄ ē in efficiēdo respectu boni simpliciter loquēdo p̄ualet ei q̄ ī amotiōe mali. Et iō simpliciter loquēdo post eucharistiā nobili⁹ sacramētū est ordo p̄ qd̄ hō in gratia ꝛ ī g̃du dignitatis poniꝫ. Et post h̄ cōfirmatio p̄ quā p̄fectio gratie ɔferꝫ. ꝛ post baptism⁹ p̄ quē fit plena remissio culpe ꝛ pene. post h̄ matrimoniū qd̄ hꝫ maximā significationē. Penitētia āt ꝛ extrēma vnctio ponūtur iter baptismū ꝛ matrimoniū. q2 ordināꝫ directe ad remotionē mali. q̄uis ī h̄ pnia minorē hēat efficaciā q̄ baptism⁹. q2 ordinaꝫ circa culpā actualē tm̄. ꝛ nō delet totaliter penā. Et ad h̄ minor ē extrema vnctio q̄ circa reliq̄as pctī ordiaꝫ. In q̄b⁹ āt sacris character ip̄rimaꝫ dixi ī character et ī ordo Quō āt sacra sint necessaria dixi etiā ī necessitas. De extrema vnctiōe ꝛ ɔfirmatiōe req̄re in vnguo Itē vide in baptismus. Quare autem sacramēta nō possint emi vel vendi dicam in simonia. 243

Sacrariū. a sacer d2 hoc sacrariū rij p̄prie loc⁹ tēpli ī quo sacra reponūꝫ. sicut donariū in quo collocāꝫ oblata. ꝛ sic lectisternia dicunꝫ vbi hoies sedere vel iacere ɔsueuerunt.

Sacrifico. sacer ɔponiꝫ cū facio. ꝛ d2 sacrifico cas penꝫ. cor. i. sacrificiū facio vel offero. vñ sacrific⁹ ca cū sacrificiū faciēs vel offerēs. ꝛ hic h̄ sacrificiū q̄si sacrū factū: ꝛ h̄ sacrificia cie loc⁹ in quo sacrificaꝫ. Et d2 sacrificiū s̄m Isido. q̄ si sacrū factū. q2 p̄ce mystica ɔsecraꝫ p̄ nobis in memoriā dñice passionis: sed hoc pertinet ad corpus xp̄i. Sed generali⁹ accipit Isido. sacrificium cū dicit. Sacrificium est victima ꝛ quecūq3 in ara cremantur seu ponunꝫ. Itē p̄pheta dicit. Sacrificium deo spiritus cōtribulatus.

Sacrificulus la lum. i. sacrificium faciēs a sacrifico cas. Unde. Macrobius de saturnalibus. Pontifex lune obseruabat aspectum insaniq3 rei sacrificulo nunciabat.

Sacrilegium in sacrilegus vide.

Sacrilegus. a sacer ꝛ lego gis cōponiꝫ sacrileg⁹ ga gū penul. cor. i. q̄ legit. i. furaꝫ sacrū de sacro. vel nō sacrū ō sacro vñ h̄ sacrilegiū gij sacre rei furtū. sicut sacrileg⁹ sacre rei fur. Inueniꝫ etiā sacrilegus p̄ scelerato vel flagitioso Et sacrilegiū etiā inueniꝫ p̄ scelere vel enormi facto. vel pro sacrificio dmōib⁹ factō. Unñ diꝫ Pap. Sacrileg⁹ q̄ sacra legit. i. furaꝫ. vl̄ q̄ cultū dei veri furaꝫ idolis tribuēdo. Et d2 s̄m quosdā sacrilegiū q̄si sacriledium q2 sacrū ledit: sꝫ poti⁹ ē ethymo. Et pōt sic describi. Sacrilegiū ē sacre rei violatio vel eiusdē vsurpatio. Cōmittiꝫ āt sacrilegiū q̄nq3 rōne p̄sone q̄nq3 rōne loci. q̄nq3 rōne rei Rōne p̄sone. vt cū q̄s verberat clericū vl̄ p̄sonā religiosā. Rōne loci: vt cū ecclie vel cimiterij emunitas violaꝫ. Rōne rei cum res sacrata vel sacro vsui ōputata vsurpaꝫ. Circa āt h̄ vltimū mēbrū sic distinguiꝫ. Sacrilegiū cōmittiꝫ auferendo sacrū de sacro: vel nō sacrum de sacro: vel sacrum de non sacro.

Sacrista: a sacer d2 h̄ sacrista ste. vl̄ sacristari⁹. sacroꝝ custos

Sacro. a sacer d2 sacro cras: ꝛ ɔponiꝫ: vt ɔsecro cras. execro cras. qd̄ freq̄nti⁹ inueniꝫ execror craris ī dponē. ge. i. maledicē. excōicare: extra sacrū facere. Obsecro cras. i. rogare: ꝛ p̄p̄e p̄ sacra re. Resecro cras. i. sacrare vel execrare vl̄ exoluere: vel liberare. dimittere. Sacro ꝛ ei⁹ cōposita corripiūt hāc syllabā sa. ꝛ sunt actiua p̄ter execror qd̄ est deponē ꝛ mutat sacro a in e cor. in cōpositione.

Sacrū. a sancio cis vel a sācitū deriuaꝫ hoc sacrū cri. i. templū vel locus diuinis cultibus institutus. vñ hoc sacellū li di

mi. parvum templū Virg. Nymphe risere sacello.
Sadai nomē dei .i. ops q̄si potēs oīa sc3 a faciēdo qd vult: q2 si ei accideret non esset ops: facit enī quicquid vult: et inde omnipotēs est quia eius sunt oīa que vbicūq3 sunt. solus enī totius mundi habet imperiū. Vide in oīpotens.
Sadoch interpretatur iustus sive iustificans.
Saduci q̄dā heretici īterp̄tāt iusti. vēdicabāt .n. sibi qd nō sūt corpoz resurrectionē negāt. et aiam cū corpe interire dicūt: q̄nq3 tm̄ libros moysi recipiūt. pphaz vaticinia respuunt. vn̄ i Act. xxiii. Saducei dicūt nō eē resurrectionē mortuoz neq3 āgelū. neq3 spūs. pharisei āt vtrūq3 ɔfitēt: et acuit pe nul. Beda ēt dic. Saducei dicūt q2 sadoccū quēdā mgr̄m legis sequētes neq3 resurrectionē credētes. neq3 āgelos. ne q3 spūs eē. Ita tm̄ q̄nq3 libros moysi rcipiētes oracla pphā rū respuebāt. Pharisei ecōtra q̄ diuisi īterp̄tāt eo q̄ a cete ris i q̄busdā obseruatiōib9 se separēt. et resurrectiōes crede bāt corpoz. et angelos et spūs eē fatebāt: et nō solum q̄nq3 li bros moysi sz ēt oracla pphaz recipiebāt Vide i pharise9
Safon onis est funis in prora nauis positus. vn̄ Cecillus. Ve nereo cursu veni probato pede vsq3 ad safonem.
Safozenium: atrium templi.
Saga ge dr̄ a sagio gis. et dr̄ saga ingeniosa vel incitatrix diui natrix Donati .i. epi. Sōnia terrores magicos miracula sa gas. Itē saga dr̄ gēma purissimi coloris. Inuenit h̄ sagū. et pluraliter hec sag gozum pro veste. et tūc corripit pma3. Vn̄ q̄dā: Femina saga malis me fallit. sunt saga vestis.
Sagaculus in sagax est.
Sagana: a sagax dr̄ h̄ sagana ne .i. geniosa incitatrix diuina trix. Sagana etiā fuit ppriū nomē cuiusdā incantatricis. Sagana genus gūmi vel vestis dr̄ et cozri. Vn̄ Grecism9. Sagana gummi. sagana vestis sagana vates.
Sagax a sagio gis dr̄ sagax gacis ge. oīs .i. ingeniosus vel in uestigatoz. vel diuinus. vel velox: astutus: puidus: pscius futuroz. Et cōparat gacioz cissimus. vnde sagaciter ci9cis sime aduer. et hec sagacitas tatis. et sagaculus la lū aliquan tulū sagax: et coz. pmā sagax: l3 sagio gis eam producat.
Sagena. a sagū dr̄ h̄ sagena ne .i. rhete: pp̄ter raritatē sic dicta vn̄ h̄ sagenari9 ria riū ad sagenā ptinēs. et pdu. penl. sage na. Vn̄ i Aurora dr̄. Agri thesaur9 inuētaq3 gemia sagēa.
Sagimen in sagina est: et pdu. gi.
Sagina. a sano nas dr̄ hec sagina ne .i. pinguedo. qd et h̄ sagi mē dr̄: vn̄ saginat9 ta tū pinguis. vel ad saginā ptinēs. in crassat9: obesus. Et sagino nas naui .i. īpinguare. crassu3 fa cere: nutrire: vn̄ hoc sagimē nis pinguedo: et hic h̄ sagimē tū ti: et hoc saginamētū .i. pinguedo. et pdu. pdicta gi. Vn̄ Thobias. Ventris saginato veneris suspirat ad vsu3. Et Iuuenalis. Ista dies properat stomachu3 laxare saginis.
Saginula le dimi parua sagina.
Sagio gis giui gitū .i. īgeniose agē: vel diuinare. Et cōponit. vt psagio. gis .i. diuinare vel pdiuinare. de quo in suo lo co hēs. Sagio et ei9 cōposita sunt neutra: et producunt a.
Sagitta. a sagio gis dr̄ hec sagitta te eo q̄ sagaci .i. ingenioso vel veloci iactu mittit̄ pēnis ferīt: q̄si auis vt mors celeri ter pcurrat ad hoīem. Et hinc rustici sagittā vocāt nouissi mā partē surculi in sarmēto: vel qd lōgiue a mr̄e ex q̄ p̄ silijt recessit. vel q2 acuminis tenuitate teli speciē pferat sū mitates vitiū et fruticū flagella dicūt. q2 flatu agitat̄ Itē a saggitta hec sagittula et hec sagittella le dimi. et sagittari9 rij: et h̄ sagittaria rie: et sagittari9 ria riū: et sagitto tas .i. sagit tas mittē. vl̄ appetē. et p ɔpositionē sagitti fer ra rū q̄ fert sagittas: et coz. pmā sagitta q̄uis sagio eā p ducat: et scribit̄ p duo t. An ars sagittatorum sit licita. ha bes in oīno ius.
Sagittella le dimi parua sagitta.
Sagittifer ra rum penul. coz. in sagitta est.
Sagittula le dimi. parua sagitta.
Sagma. a sagū dr̄ hec sagma hui9 sagme. q̄ corrupte vulgo di cit̄ sauma vel salma .i. sella vel pōdus. vel sarcina q̄ super sellā ponit̄. et dr̄ a stratu sagoz .i. sellaz. vel q̄ selle sago so

let sterni. vn̄ sagmarius .i. caballus. et h̄ sagmaria .i. eq̄ vel mula. vel et generaliter dicat̄ quodlibet iumētū pōt dici sagmarius vel sagmaria pro diuersitate sexuum.
Sagmarius in sagma vide.
Saginula le dimi. parua sagina.
Sagū. a sago gis dr̄ h̄ sagū gi quoddā gen9 pāni vl̄ vestis te nuis et abasa: et corripit pmā lic3 sago gis eā pducat: vn̄ de i saga ge. vn̄ h̄ sagulū idē s3 Hu. In glo. āt sup Exo. dr̄ sic. Scdm opinētū erat saga cilicina q̄ a vela capillaria vl̄ capillaria q̄ddoq3 vocat̄ q̄ sctā erāt ð pilis caprar. quos capillos quiddoq3 dicūt ad differētiā lane ouiū: ð q̄b9 cili cia fiūt: vn̄ et illa saga cilicia dicta sī q̄ p aspitate saga dicē bāt̄. vn̄ quosdā pānos aspos sagias dicim9. vl̄ forte ex q̄ dratura sago dcā vn̄ et militar palliū a gall' suetū: q2 q̄dru erat sagū dictū ē: qd tamē ex aspo fiebat pāno cōtra aeris intēperiē potuit etiā dici sagū. Papias sic dicit. Sagū ve stimentū cilicinu3: sagum saccū diplois palliū virgatum. Potest etiam dici sagū vestis mortuoz. vt cilicium. Vn de quidā. Mortis deme sagū tu vita mobile sagum.
Sal. a salio lis dr̄ hic sal salis: qd antiq̄ dicebant h̄ sal salis in neutro generē: vn̄ accipe sal sapie. Et Martialis. xi. Bonū est sal: et dr̄ sal a salio q2 saliat i igne: fugit enī ignē cū sit a que9: et naturā aq̄ seq̄t: q2 ignis et aq̄ iter se inimica sūt. Vl̄ sal dr̄ a salo et sole: q2 de aq̄ maris fit: et sole siccat̄. Vn̄ di cit Isidorus. xvi. ethymolo. Sal aqs maris sponte gignit spuma in extrema littorib9 vel scopulis derelicta et sole de cocta. Sūt lacus et flumina et putei ex q̄b9 hauriē: de hic in salinas ingesta siccat̄. Et nota q̄ sal deberet eē neu. ge. q̄z tū ad rem: s3 repugnat q̄litas vocis neutroz declinētiū i al: q2 oīa neutra declinētia i al pducūt penulti. genitiui: et ter minat ablatiuū i i: quoz neutru3 fit in h̄ noīe sal: imo coz. penul. genitiui. et terminat ablatiuū i e: sicut masculina dcl nētia i al. Et sic q̄litas vocis tali adiūcta rōne cogit h̄ nomē sal eē tm̄ masclini gnīs Nō .n. q̄litas vocis suffic̄ nec volū tas alicui9 nisi rō nāe: vl̄ rei tali gnī sit adiūcta. vide i sales.
Salamādra vel salmādria: quoddā aīal tm̄ in igne viuēs: q2 sola iter aīalia incēdia sustinere valeat. q̄si sola amās pir .i. ignē. Siq̄dē i medio flāmis existit: et nō solū nō vrit̄. sed etiā incēdiū extinguit. et isti9 est maxima vis iter oīa vene nata. cetera singulos feriūt: hec vero plurimos pariter iter emit: q̄ si arbori irrepserit vel in puteum ciciderit: poma et aquā veneno inficit: et oēs comedētes et bibētes interfi cit: et ē vnū de q̄ttuoz aīalib9 illis q̄ singula ex singulis pu ris viuūt elemētis. vn̄ Hu9. Talpe terra cib9 cameleon in aer viuit. Allec vnda fouet: flāme pascūt salamādrā. Aug. etiā in. xxi. de ciuitate dei dic. Sicut scripserunt q̄ nāas aīa liū curiosi9 idagarūt salamādra in ignib9 viuit. et̄c.
Salamina ne. h̄ salamē nis ciuitas q̄dā. vn̄ salamin9 na nū: et h̄ et h̄ salaminēsis et h̄ se: et salaminat9 ta tū: et pdu. mi. vn̄ in Aurora dr̄. Ad cypū tendūt poz9 intrātes salam inam.
Salaria. a salū dr̄ h̄ salaria rie: vnda vel estuatio maris que ad mare redit. sicut venialia dicit̄ que ad litus venit.
Salaris in sales vide.
Salariū. a sale dr̄ h̄ salariū .i. stipēdiū reddit9 et pprie cōmu nis. diariū quottidianū: cibariū victus. vnde legit̄ q̄ olim pocte viuebāt de cōmuni salario .i. stipendio.
Salathiel interpretatur petitio mea deus.
Salax. a sal h̄ et h̄ et h̄ salax cis .i. id ē luxuriosus: q2 luxuria sal sa est et amara. vn̄ Ouidi9. Laudaq3 salacē vel salax a sa lio dr̄ q̄ frequēter salit: sicut facit pdap9 ex luxuria. vn̄ po nit̄ p luxurioso: sicut in premisso exēplo vide in eruca.
Salebra. a sale h̄ salebra bre .i. fractura et aspitas viarū. q2 sal asper et amar9 ē: vel salebra loc9 lutosus vel molle lutu3 in via: et tunc dr̄ a salio: q2 facile saliat. Donatius. Qui sequit̄ salebras et̄c. vn̄ salebrosus sa sū asper durus: amar9. vel lutosus. et cōparat̄. vn̄ salebrose sius sime aduerbium.
Salem. acuit̄ in fine. et interpretatur pax et olīi dicebat̄ hieru salem salem. vide in hierusalem.
Salentium quidam mons vel opidem italie. vnde salentinus

na num patriam. ⁊ pdu. ti.

Sales. sal in singulari accipit̄ p cōdimēto vel sapiā sꝫ i plurali bi sales p verbis amaris. Auianus. Uerbaq̄ cū salibus aspiora ōdit. Itē sales dicūt̄ vba iocosa ⁊ facete inēta vl' dicta. vn̄ hic ⁊ hec salaris ⁊ hoc re. sicut dicimꝰ salares ludos. vbi verba iocose vel amare intermiscent̄: ⁊ dicūtur sales a salio. Itē a salio lis hic salius lij: ⁊ pluraliter hi salij salioꝝ: hi sales saliū. ⁊ dicunt̄ salij vel sales sacerdotes martis: qꝛ saltādo ei sacrificabāt. Lucanus: Et salius leto portans ancilia collo. Itē idē. Nō soliti lusere sales. Hic tn̄ sales possunt etiam dici ioculatores.

Salgamum. gamos cōponitur cū salio vel salso: ⁊ dicit̄ hoc salgamum mi. i. culcitra: ⁊ coꝛ. ga.

Salignus in salix est.

Salinarium in salinuꝫ vide.

Salinator qui facit salem fm̄ Pap̄.

Salinū. a sal dꝛ h̄ salinū ni. i. vas vbi reponit̄ sal ⁊ ponit̄ p tota suppellectile: qꝛ sal ē ꝯdimētū oīuꝫ ciboꝝ ⁊ h̄ salina ne locꝰ vbi sal efficit̄ vl' vbi vēdit̄: vn̄ salinariꝰ ria riū ad salinā ptinēs: ⁊ h̄ salinariꝰ q̄ fac̄ vl' vēdit salē: ⁊ ēt salinator fm̄ Pap̄. q̄ salē facit. Persius. Puruꝫ et sine labe salinuꝫ.

Salio lis lui vel liui vel lij lire: ad altū. i. facere saltū. Et tūc est neutrū ⁊ absolutū: ⁊ salire qḋ i vulgari ē amore ptinet ad aīalia irratiōalia. ⁊ tūc ē actiuū vn̄. Ouidiꝰ: leta salit ouis tauro quoq̄ꝫ leta iuuēca. vn̄ saltor saltrix: ⁊ hic h̄ saltricula le dimi. Itē a salio lis tū tu u in o salto tas frequen. Salio cōponit̄ vt assilio lis ad aliud salire. Absilio lis tum in diuersas ptes salire separari: abrūpi. Circūsilio lis circumsului: circū salire. id est vndiq̄ꝫ aggredi. Desilio lis sultuꝫ. i. valde vel deorsum vel de vno loco ad aliū salire. vn̄ desultor dꝛ q̄ de vno loco in aliū se trāsfert. ⁊ desulto tas frequen. Dissilio lis. i. diuersis modis salire. in diuersas ptes salire. separi. abrūpi saliēdo: vn̄ dissulto tas frequē. Exilio lis tū. i. extra vel valde salire. vn̄ exulto tas. i. frequēter exilire qḋ pprie fit qn̄ letamur. Et ponit̄ exultare p letari. sed pprie saliēdo. Insilio. i. salire ꝯtra. vel insilire insultuꝫ facere: inuadere: ipetere: ⁊ aggredi. vn̄ hic insultus tus tui Intersilio lis. i. inter aliq̄ salire. interuenire. Prosilio lis. i. pcul vel an̄ salire. Resilio lis. i. iteꝝ vel retro salire. vnde ⁊ dꝛ ille resilire a pacto q̄ dimittit peccatum ⁊ cessat retro vn̄ resulto tas vt splēdor solis vel speculi resultat cū i opposito reperit̄. Subsilio lis: subtus salire. vel post vl' parū Inde subsiliēs entis generis oīs. Inuenit̄ etiā subsilio lis i. sursum salire. ⁊ tūc ꝯponit̄ a susū vel sursuꝫ ⁊ salio. Trāsilio lis vltra salire: trāsire. Salio p facere saltum: ⁊ oīa ab eo ꝯposita fm̄ hāc significationē neutra sunt. Preter assilio p aggredi. circūsilio: insilio p aggredi ⁊ trāsilio q̄ sunt actiua. Itē salio in alia significatione ē actiuū cū oībꝰ suis ꝯpositis sicꝫ hꝫ fm̄ illā significationē. Itē ꝯposita a salio faciūt supinū sultū: ⁊ triplicāt pteritū: sicut ⁊ salio. nā faciūt in siui vl' i lij. vl' in lui. vt isilui vel isiliui ⁊ isilij: ⁊ oīa corripiūt si sicut simplex sa. vn̄ versus. Dat salio salui salij quoq̄ꝫ siue saliui. Inuenitur etiaꝫ salli a salio per duo l de quo infra dicam in sallo lis.

Salisator. a salio lis dꝛ hic salisator toris: ⁊ dicūt̄ salisatores diuini q̄daꝫ q̄ dū eis mēbroꝝ quecūq̄ꝫ partes salierint: aliquid sibi inde psperum vel triste significari predicant.

Saliua. a sal dꝛ hec saliua. quia sal sit ⁊ salis habet saporē vl' dicit̄ a salio: qꝛ saliat ab ore. vel dicit̄ a saluo uas: qꝛ nos saluat. vn̄ saliuosus sa sum. Et scias q̄ ieiuni hoīs saliuā si serpens gustauerit moritur. vide in ieiunū.

Saliunca a salio lis dꝛ h̄ saliūca ce. q̄dā herba spinosa. ⁊ dꝛ a salio: qꝛ eam calcātes facit salire: vn̄ ⁊ vulgo calcacrepa dꝛ qꝛ calcātes facit crepare. Uirgi. Puniceis quātuꝫ cedit saliūca rosetis. In. liiij. ca. Esaie. Pro saliūca ascēdit abies. Glo. Saliūca aculeis ⁊ cōpūctionibꝰ plena: abies alta. pcera. fabricādis domibus apta. Pro saliunca ergo ascendit abies. i. p vitijs ṽtutes p vitiosis ⁊ spiosis ṽtutibꝰ exaltati

Saliuncula le. herba medecinalis habēs spicas miri odoris crescit i mōtibꝰ. Sꝫ saliunca herba salsa fꝫ Pap̄. ⁊ coꝛ. cu.

Salius lij in sales vide.

Salix a salio dꝛ hec salix cis q̄dā arbor. qꝛ cito saliat. i. crescat Et coꝛ. penul. gti. Propheta. In salicibꝰ in medio eius suspēdimus organa nr̄a. vn̄ salignus gna gnum. ad salicem pertinens vel de salice factus. Et saliceus cea ceum. Et salicinus na num. ⁊ hoc salicetū ti locus vbi salices crescunt.

Sallio lis per geminum l. vide in sallo lis infra.

Sallo. a sale dꝛ sallo lis li lere sū tertie cōiugationis. Et sallio lis liui litū q̄rte cōiugatiōis in eodē sensu id ē iponē: sallē aspgere. sale ꝯdire. Qꝛ aūt dꝛ sallo. i. sale aspgo ethymologia ē. Sallio ⁊ salle cū oībꝰ ꝯpositis suis actiua sūt. ⁊ cōpositoꝝ coꝝ significatiōes facile est distinguere. Hic nota q̄ inuenit̄ sallo lis liui vel lui vel lij. ⁊ facit supinū tū. ⁊ corripit pmā. vn̄ p vnū l scribit̄ Itē inuenit̄ salio lis liui vel lij p syncopā ⁊ facit supinū litū ⁊ scribit̄ p duo l. Itē inuenit̄ sallio lis li lere tertie cōiugatiōis ⁊ facit supinū suꝫ in eodē sēsu cū sallo. sale cōdire. ⁊ scribit̄ p duo l: cū faciat supinū in sū sicut vello vulsuꝫ. Nā si scriberet̄ p vnū l. faceret supinū in tū vt colo cultū. Inuenit̄ ēt psallo lis li lere tertie cōiugatiōis. scribit̄ p ps: ⁊ caret supino Propheta. Psallite dn̄o i cithara. De pdictis ꝯsueuū dici. Sallio sallo cibū. sallio pede. cātica psallo. Sallio saliui. dat salsū sallo supinū. Dat saltū salio puat̄ psallo supino. Sallo facit salli. salliui sallio psallo. Dat psalli salio salui salijq̄ꝫ saliui Sallo facit salsū sallitū sallio saltū. Dat salio psallo tn̄ manet absq̄ꝫ supino De h̄ ēt dixi supra i tertia pte vbi egi de pteritis ⁊ supinis q̄rte cōiugatiōis. Itē scias q̄ salis gtūs ā sal vtrāq̄ꝫ syllabā corripit. Sal' ṽo scḋa psona huiꝰ vbi sallo p ꝯdire cibū sale vtrāq̄ꝫ syllabā pducit. Sal' āt scḋa psona huiꝰ vbi salio p saltū facē coꝛ. pmā ⁊ pdu. vltimā. sꝫ psallis p p scḋa psona huius vbi psallo lis producit primam ⁊ corripit vltimam.

Salmētū. a salio lis vel a sale. vel a salso dꝛ hoc salmētū. vel h̄ salsamētū in eodē sensu. vel salmētū pprie piscis cōfectio. ⁊ dꝛ tūc salmo onis pisce. q̄ dꝛ sic a sale. qꝛ inde fit salsamētū vel qꝛ habeat saporē salis. sed salsamētuꝫ oīs res salsa. vt piscis ⁊ hmōi. Et inde hoc salsum salsi.

Salomon interpretat̄ pacificꝰ. qꝛ in regno eiꝰ fuit pax. vn̄ in primo li. Paralip̄. ca. xxij. dicit Dauid. Factꝰ ē fmo dn̄i ad me dicēs. Multū sanguinē effudisti ⁊ plurima bella bellasti. nō poteris edificare noī meo domū tāto effuso sanguine corā me. Filiꝰ q̄ nascet̄ tibi erit vir q̄etissimꝰ. faciaꝫ eni cū q̄escere ab oībꝰ inimicis suis p circuitū. ⁊ ob hanc cām pacificꝰ vocabit̄. ⁊ pacē ⁊ ociū dabo i isrl' cunctis diebꝰ suis. Ipse edificabit domū noī meo. Idē dictꝰ ē ⁊ idithu. qꝛ fuit dilectꝰ ⁊ amabilis dn̄o. Ideꝫ ⁊ ecclet vel coleth. qḋ grece dꝛ ecclesiastes. latine cōcinator. qꝛ ad populū loqueretur. vide in ecclesiastes. Et scias q̄ quidā volūt dicere salemon p e. vel a salē ciuitate. vel a rege vel a sale qḋ est sapiētia ⁊ monos qḋ est vnū. qꝛ vnicus ⁊ singularis fuit in sapiā. vt pꝫ i. iij. Regū ca. iij. vbi dicit ei deꝰ. Ecce feci tibi fm̄ sermones tuos. ⁊ dedi tibi cor sapiēs ⁊ itelligēs i tātū vt nullus an̄ te similis tui fuerit nec post nec futurus sit.

Salona. a salō dꝛ h̄ salona ne. vel he salone salonarū isula et q̄dā ciuitas dalmacie iuxta mare. vn̄ saloninus na num. ⁊ Saloninꝰ dictꝰ ē filiꝰ pollionis. q̄ natus est in eo anno in quo pr̄ suꝰ deuicit illā ciuitatē. ⁊ pducit penul. salona ne.

Saloninus in salona est. ⁊ produ. ni.

Salpiga pige qḋ est depressuꝫ. cōponit̄ cū salum qḋ est locus ⁊ hec salpiga ge quidā serpens q̄ habitat i depressis locis Hec eadē dꝛ cecula. qꝛ parua est ⁊ oculos nō habet.

Salsamentum exponitur in salmentum.

Salsicia cie dꝛ a salsus. quia salsa sit.

Salsugo. a salsus dꝛ h̄ salsugo ginis. f. res q̄ salsū fac̄. Itē salsugo dꝛ amarꝰ ⁊ salsus humor terre. Et īde salsugiosus sa sū. ⁊ salsugineꝰ ginea gineū. Et pdu. penl'. noīatiui salsugo

Salsus sa sū participiū a sallo lis. Pōt etiā esse nomē. ⁊ tunc deriuat̄ a sale. vt dicat̄ salsus q̄si sale aspersus ⁊ cōditꝰ ⁊

cōparatur tioz fimus: vñ fale fiue fine aduer. ꝛ inde ꝑ cō pōsitionem insulsus. i. non salsus.

Salté diūcio aduersatiua cū diminutiōe ꝑ syncopā fit ad sa lutē: ꝛ ē tractū a captiuis q̄ qñ capiti erāt ex timore ñ valē tes loq̄ itegre dicebāt salté salté salté. q̄si dicerēt vt vitā ꝛ salutē nō amitterēt. Itē īuenit̄ saliꝫ ꝑ i. ꝛ dz salm. vñ di cit Prisc. i. xvj. li. Salm saltuatiꝫ vł saltiꝫ. i. saltādo: ꝛ ē ad uer. q̄litatis. vñ versus. Saliꝫ saltādo. ſꝫ saltū diminuēdo

Salcia cie dz a salus quia salsa.

Saltim aduer. in saltem exponitur.

Saltricula le dimi. parua saltrix.

Saltrix cis mulier saltēs vł saltū faciēs a salio lis. Itē a salio dz h̄ saltria trie idest satrix mulier. Iuuenal. Nouerūt mau ri atq3 idq̄ saltria panē: vł ē ibi psaltria a psallo psallis.

Saltus a salio lis dz h̄ salt⁹tus: actus vł passio saliēdi. Itē sal t⁹ dz loc⁹ siluestris ꝛ vast⁹ vbi arbores exiliūt i altū plusq̄ in alijs locis. Uel saltus dz silua rara. vbi bestie iter arbo res facile possūt salire. vñ extremitas siluaꝝ dz salt⁹. q2 ar bores ibi i ā rarescūt. vñ saltuosus sa sū. saltib⁹ plen⁹. d h̄ q̄ dā dicūt. Esse nem⁹ salt⁹ saliēdi dz act⁹. De domo saltus li bani dici in domus.

Saluber. a salus dz hic ꝛ hec saluber vł salubris ꝛ hoc bre fm antiquos. fm aūt modernos dz h̄ saluber ꝛ h̄ salubris et hoc bre. i. sanus vtilis: salutē ꝯferēs ꝛ ꝯparaꝫ. vñ salubri ter brius berrime aduerbiū: ꝛ h̄ salubritas tatis. Et ē salus integritas corpis: salubritas saluti ꝯueniēs cā: ꝑ quā sani tas fuat vł restaurat̄. ꝛ pdu. lu. vñ i doctrinali dz. Ante b fit breuis u sed demitur inde saluber. ꝛ fm Pap. Saluber ad locū refertur vel cibū salutarie ad cōsilium.

Saluia. a saluo dz hec saluia uie. quia salubris herba est. ꝛ dz saluia quasi salutis via.

Saluio uis in saluo nas est.

Salum. a sale dz hoc salū li. i. mare: quia salsum ꝛ amaruꝫ est. De hoc Hieronymus ad paulinū. ca. viij. Et berentis in sa lo nauicule funē magis precide q̄ solue.

Saluo. a salus dz saluo nas: q2 salus saluat. vł q2 tali vbo vti mur i salutatiōe. vñ salu⁹ua uū. ꝛ hic h̄ salutas tatis. Et salue. saluete: salueto: saluetote. vbū ꝯfectiuū ꝛ salutatoriū. i. eē vł fieri saluū. Et saluio uis saluire i eodē sēsu. i. eē vł fieri saluū. Hora. Urbis amatoꝛē fuscū saluīr iubem⁹. Le git ibi ꝛ saluere. Saluo nas actiuū ē cū oīb⁹ suis ꝯpositis

Salus. a sale dz hec sal⁹lutis. q2 ꝯdimētū ē. sic. n. sal ē ꝯdimē tū oīuꝫ ciboꝝ. sic salus ē ꝯdimētū oīuꝫ mēbroꝝ. ꝛ est salus integritas corpis salubritas saluti ꝯueniēs cā ꝑ quā sanitas seruat̄ vł restaurat̄. A sal⁹ ꝯriuat̄ saluto tas. sic eni solem⁹ scribē ꝛ salutare. Martino Petr⁹ salutē. Et dz salutar̄ q̄si salutē optare. vñ salutario q̄si salutis optatio: illū. n. saluta mus cuius salutē optam⁹. Et salutatorius ria riū. ꝛ hoc sa lutatoriū rij locus salutatiōis: ꝛ ē actiuuꝫ saluto cuꝫ oībus suis cōpositis. Salus ꝯponit̄: vel salutifer ra rū. salutiger ra rū: ꝛ salutigerulus la lū. q̄ fert vł gerit salutē ꝛbis vł ope Et cor. ꝑmā sal⁹. vñ Prosp. Cur dubiū expectat cras bo dierna sal⁹: Et fuit sal⁹ ꝑpē dilectatiōes vt femia: ꝛ sic ē fe. ge. sicut morbus ꝑpter lesionē vt mas. ꝛ sic est mas. ge.

Salutatio. a saluto tas dz h̄ salutatio onis. q̄si salutis optatio Illū eni salutam⁹ cui⁹ salutē ꝯsideram⁹ Et ē salutatio ꝑma ꝑs eple ōbita ordinatōe tā noia q̄ merita ꝑsonaꝝ ꝯnectēs ꝛ affectiōe dclarās Et scias q2 illō q̄ ōē ꝑpriū narrationū ī salutatōe ñ ōꝫ claudi. vñ vitiosa ē illa salutatio Iōani pe tri reuerēdo. p. ci⁹ fili⁹ būilis bononie leges audiēs vł dcre ta cū subiectiōe salutē. Nā eadē rōne posset dici. bononie cōcdēs vł scribēs doduc vł digestū. Sufficit ꝙ dicē. bono nie scholari. Si āt dicat bononie dedit⁹ scolasticis discipli nis vł studio lraꝝ. dicim⁹ q2 studiū ē attributuꝫ ꝑsone. vñ cōmode pōt dici. ac si attributū soli⁹ negocij esset ñ esset di cēdū vt bononie legens lras vel leges audiēs vel decreta.

Salutigerulus la lum penul. cor. qui gerit salutes a salute et gerulus vide etiam in salus.

Saluto tas in salus est.

Samaritani. samaria ē q̄dā regalis ciuitas. vñ samarita. vł sa maritanos na nū. i. custos. Di nō cōmunicant iudeis: imo vitāt eos in cibis ꝛ vasis coꝝ: ꝛ vt dicit Papias: samarita ni vel samarite interpretāt̄ custodes. eo q2 a babylonijs il lic i custodiā collocati sūt iudeoꝝ. Iō h̄ nota q2 samarita ni erāt illi q̄ missi fuerāt ad ībabitādū terrā illā dcē tribu bubus captiuatis. ꝛ dicti sunt samaritani ꝑpter locū. ꝛ isti recipiebāt q̄nq3 libros moysi ꝛ nō ꝑphetas: ꝛ vocabāt̄ a iudeis duaꝝ tribuū iacobite. q2 videlicet supplātauerāt is deos decē tribuū de terra sua ꝛ iō samaritanos abolsbāt̄ iudei. ꝛ ab illa ciuitate ois regio circa illā dicta ē samaria.

Sambuca ce vel h̄ sambucus ci penul. pdu. dz quedā ꝑua ar boz ꝛ mollis. vñ sambuceus cea ceū: ꝛ sambucinus na nū de sambuca extās. ꝛ h̄ sambucetū ti locus vbi ille arbores cresūt ꝛ hec sambuca ce q̄dā genus simphonie musicū: q̄ fit de illa arbore ꝛ h̄ sambucinari⁹rij q̄ canit cū sambu ca ꝛ hec sambustria strie. mlier q̄ canit cū tali instrumēto ꝛ h̄ sambuculus culi. saltator ad voces samboce. ꝛ cor. cu.

Sambuculus. in sambuca vide.

Sambustria. in sambuca est.

Samia. famos insula est. vñ samius mia miū: in illa insula re perta prius fictilia vasa credunt̄. vñ talia vasa samia dicū tur fm Hug. vł fm Pap. Samia terra a samio dicta: glu tinosa ꝛ candida medicamētis ꝛ vasculis necessaria. Esa. xlv. dicitur. Testa de samijs terre.

Samna ne. in subsamno nas vide.

Samniotes. in subsamno nas est.

Samnis ciuitas in apulia.

Samnum est beneuentū fm Pap.

Samno nas. in subsamno nas est.

Samnula le dimi. parua samna.

Samotracia. famos quedā insula est: ꝛ cōponit̄ cū tracia cie. quedā alia insula. ꝛ dz h̄ samotracia cie. q̄dā alia isula a ꝑ dictis: cuius incole cōmixti sunt ex tracia ꝛ samnis vñ hic ꝛ hec samotrax cis. ꝛ h̄ ꝛ hec samotracēsis ꝛ h̄ se. ꝛ samo traceus cea ceū. ꝛ ab illo loco dictus est samotratres aure⁹ annulus: sed capulo ferreo: q2 ibi primū factus est.

Samuel indeclinabile proprium nomen viri. vel etiam pōt de clinari. hic Samuel lis. vñ in Aurora dicitur. Cuꝫ samuel loquens facta futura dabat.

Sancio. a sanguis dz sancio cis xi vel ciui ctū vel citū. i. statue re. ꝯsecrar̄. sctū facere. ꝯfirmare. ꝛ irrogar̄. pene ab oi iniu ria defēdere. Sic ꝛ leges sctē ꝛ mores scti dicunt̄. ꝛ boies ꝯfirmati in fide scti dicūt̄ ꝛ dz sācire a sanguine hostie: et hoc de veteri ꝯsuetudine. Nihil vō sanctuꝫ apud veteres dicebāt̄ nisi q̄ sanguine hostie esset cōsecratū vel respsū vñ bi q̄ purificari volebāt. sāguine hostie vngebāt. vñ sā cti postea dicebāt̄ q̄si sāguine vncti. Sꝫ mō sctūs dz q̄ i fi de xp̄i ē ꝯfirmat⁹. ꝛ sctū ē q̄ō violare ꝛ corūpe nephas ē vñ sancitus ta tū. Ad hebreos. viij. Qō in melioꝛib⁹ repro missionibus sancitū ē. fm Hug. Tñ nota h̄ q2 fm moder nos sancio cis facit ꝑteritū santi. cio mutata i xi vt vincio vinxi. Uetustissimi tñ etiā sanciui. vł sancij ꝑferebāt. ꝛ su pinū facit sctū. xi mutata i ctū. vt sāxi sctū. vinxi vnctū vin xi vinctū. Inuenit̄ etiā apud vetustissimos. sanciui sācitū vñ Lucre. Qō porro neq3 sācitū q̄dē extat. sicut dicit Prisc. in. x. li. vñ dico q2 fm modernos sācio facit sāxi ꝛ ctū. Inu enit̄ et apud antiquos sanciui ꝛ citū. q̄ō mō nō dicim⁹.

Sancitus ta tū in sancio cis vide. ꝛ produ. ci.

Sanctimonia. a sancio cis dz h̄ sanctimonia nie. i. sanctitas. Hebre. xii. Pacē sequimini cū oibus ꝛ sctimoniā. vñ h̄ scti monialis femina sctitati dedita. vel cōponit̄ a sanctus cta ctū. ꝛ monialis q̄ō est monacha. vñ sāctimonialis q̄si sctā ꝛ cōsecrata monialis. vñ h̄ ꝛ hec sctimonialis ꝛ h̄ le. i. san ctū vel ad sanctimoniaꝫ. vel ad sanctimoniales pertinens.

Sanctimonialis penul. pdu. exponitur in sanctimonia.

Sanctiones. leges purificationes. fm Pap.

Sanctuarium. in sanctus vide.

Sanctus. a sancio cis ctū dz sctūs ta tū. ꝛ ꝯparat̄ sctioꝛ ctis

lim⁹. vñ sctē cū⁹ cautissime aduer. Et h̄ scitas tatis. ⁊ h̄ sctitudo dinis. vide i sanctio cis. Et vt dicit Ambro. Scti affectus i oi bono ē. Itē sctūs dr̄ h̄ sanctuariū rij: res sctā. vel locus vbi sctā reponūť: vel vbi res sctē geruntť. Sctā igiť antiq̄t⁹ exteriora tēpli dicebāť. Sctā sctōꝝ loc⁹ tēpli secretior: ad quē nulli erant accessus: nisi tm̄ sacerdoti: ⁊ dr̄ sic: qr̄ iteriora oracula sanctiora sūt: vel qr̄ sctōꝝ ɔpatiōe sanctiora sunt: sicut cātica cāticoꝝ: qr̄ vniuersa cātica p̄cellūt. Itē a sctūs ⁊ facio ɔponiť sctifico cas: ⁊ ē actiuū De cognitiōe sctōꝝ dixi i oro: ⁊ in antixp̄o. Itē i vitrū dicā. Itē vide in hieronym⁹: ⁊ i sanctio. Itē i btūs. Itē de cognitiōe mortuoꝝ: vľ defunctoꝝ tā bonoꝝ q̄ȝ maloꝝ dixi i defūct⁹. Itē vide i pena. Itē de sctōꝝ btitudine ⁊ sapia ⁊ maloruȝ miseria dič Anselm⁹. Firmiter teneam⁹ nihil honoris vel alicui⁹ bonitatis illis deesse q̄b⁹ i alia felicitate ɔtingit eē. Septē autē sūt q̄ videntť corporib⁹ aptari. pulcritudo: velocitas: fortitudo: libertas: sāitas: voluptas: ⁊ diuturnitas. Aiab⁹ ēt sctis h̄ ɔueniēter aptari videť. s. sapia: amicitia. ɔcordia: ptās: honor securitas: ⁊ gaudiū. Sapiam btī viri pleni⁹ hēbūt: vt nihil desit ō oib⁹ q̄ scire voluerit. Oia q̄p pe p̄terita p̄ntia ⁊ futura scient nec aliq̄d coꝝ noticie subtraheť q̄ creator sciēdo creauit. nec idigētia erit: vt q̄sq̄ȝ interroget q̄s ei⁹ pat̄ fuerit: ⁊ de cui⁹ stirpe p̄dierit. vľ q̄s ille vel ille sit. Oīuȝ ēt linguaꝝ: ⁊ oium creaturaꝝ omniūq̄ȝ artiū noticiā hēbūt Cogitatus ēt suos iuicē videbūt q̄cq̄d feci vel facio in p̄nti vita: ibi oēs apte videbūt. Et q̄cq̄d eorū aliq̄s fecerit ego videbo si ibi fuero. nec īde roborē aliq̄s hēbit: si i hac vita deo p̄ pniam satisfecit. Ut igiť bēas vñ ɔditori tuo nō solū p̄ te: sȝ ēt p̄ illis q̄ tecū erūt gratiosus sp̄ existas hēbis p̄ oculis de quāta miseria nos extraxit: hēbis nō q̄dē ad ɔfusionē sȝ ad maiorē leticie glorificationē. Quū igiť tāta btitudo sit in amicis dei. de ei⁹ inimicis q̄d erit: vtiq̄ȝ nō sic impij nō sic: sȝ circa h̄ q̄p scti erūt pulcerrimi: credēdū puto q̄p ipsi erūt turpissimi. Scti velocer: mali pigri. scti fortes. mali debiles. Iusti liberi. iniusti in iferno ɔtra volūtatē clausi. Btī sani: dānati lāguore perpetuo cruciati. Boni satiabūť: mali v̄o oīs boni refectiōe carebūt. Scti in bonis diuturnitatē hēbūt. mali in maľ nūq̄ȝ fine carebūt. Probi multa sapia erūt p̄diti: iprobi autē sua insipiētia ɔfūdūť vt miseri. Amici dei sūmā iter se hēbūt amicicia. inimici v̄o dei maximā iter se inimicicia hēbūt. Erūt pace p̄petua ɔcordes btī erūt iugi dissensione discordes miseri. Iusti hēbūt regiā ptātē p̄cipiēdi: iniusti carebūt ptāte se quoq̄ȝ mouēdi Scti dei honore magno sublimabūť: dānati v̄o multo dedecore opprimēť. Securi āt boni erūt q̄p nūq̄ȝ bonū illoꝝ p̄ibit: timore mali cruciabūť q̄ oi fine carebit. Meror ⁊ desolatio his q̄ xp̄m ɔtēpserūt. gaudiū ⁊ exultatio erit his q̄ eū dilexerūt cui ē honor ⁊ gloria i scl'a sclōꝝ. Deniq̄ȝ oēm volūtatē timētiū se faciet de⁹ ⁊ deprecationē eoꝝ exaudiet ⁊ saluos faciet eos: q̄ȯ nobis ɔcedat qui cum deo ⁊c̄.

S andaliū. a sandix cis dr̄ h̄ sandaliū lii: q̄dā pānus quo eē solēt opiri nobiliū: vt pape ⁊ cardinaliū. Sādalia ēt dicunť subtalares: q̄b⁹ papa ⁊ ep̄i solēt missā celebrare: q̄les btūs Bartolome⁹ deferebat. Sādaliū dr̄ ēt pānus quo opiebātur vulnera vel corpa mortuoꝝ ſm Hug. sup̄ illū autē tex. Math̄ vi. Sȝ calciatos sandaliis ⁊c̄. dicit Beda. Ut pes nec tect⁹ sit nec nud⁹ ad terrā. Et in historijs dr̄. Iussit eos vti soleis. i. sandalijs ⁊ p̄ oīb⁹. Itē q̄dā postilla dicit super p̄dictū locū. Sādalia sunt quoddā gen⁹ calciamēti q̄ȯ est supius aptū inferi⁹ tectū: sicut ep̄oꝝ. In. xij. Act. vbi dič angelus petro. Calcia te caligas tuas. i greco hēť. sādalia tua Ephe. vj. Calciati pedes in preparationē euangelij pacis.

S andapila. a sannia q̄ȯ ē derisio: dr̄ h̄ sādapila le id est feutra. Itē h̄ sandalipa feretrū in quo mortui portāť: ⁊ maxime plebei gladiatores: ⁊ tūc deriuať a sādaliuȝ q̄ȯ ē pān⁹ quo operiebāť vulnera vel corpora mortuoꝝ. Iuuena. Inter carnifices ⁊ fabros sādapilarū: ⁊ cor. pe.

S andicus: in sandix vide.

S andix cis fe. ge. gen⁹ rubre herbe de q̄ fit q̄daȝ tinctura. vñ sādic⁹ ca cū. ⁊ sandici⁹ dicia diciū: tali colore infect⁹: ⁊ sādicin⁹ na nū i eodē sensu: ⁊ h̄ sādarica rice gen⁹ coloris: colore cinabanio: odore sulphureo: ⁊ p̄du. penľ. gti sandix cis.

S anguiminuo. a sanguis ⁊ minuo is cōponiť sanguiminuo is nui verbū actiuū. i. sanguinem minuere.

S anguinarius. a sanguis dr̄ sanguinari⁹ ria riū. i. sicari⁹: homicida: percussor. vel sanguine abūdās: vel fluxuȝ sanguinis patiēs. Inueniť etiā hic ⁊ hec sāguinaris ⁊ hoc re. Eccle. xlij. Latus sanguinare. Item inuenitur hic sanguinarius rij p̄ q̄dā arbore. ⁊ hec sanguinaria quedam herba sic dicta: qr̄ missa in naribus sanguinē moueat.

S anguinus. a sanguis dr̄ hic sanguinus ni quedaȝ parua arbor. quia fructus ⁊ cortex eius sit sanguinei coloris vnde hoc sanguinetū ti. locus vbi abundant sanguini. ⁊ cor. gui.

S anguinetum ti. in sanguinus est.

S anguis. a suauis dr̄ h̄ sanguis nis. qr̄ suauis sit p̄ualet v̄o sāguinea cōplexio oib⁹ alijs i suauitate ⁊ i dulcedie vñ ⁊ homines q̄b⁹ dn̄ať sāguis dulces ⁊ blādi sūt. vľ sāguis deriuatur a salio lis. qr̄ salias ⁊ vt dicit Pris. caret pluralitate. Inueniť tm̄ i diuina pagina. Qui nō ex sanguinib⁹. ⁊ alibi. Uiri sāguinū ⁊ dolosi ⁊c̄. Itē libera me de sāguinib⁹. Ad h̄ pōt dici q̄p p̄ petis pōt iueniri i plurali. vľ dic q̄p q̄uis alicubi ineniať i plurali: nō iccirco ē i vsu. Et Pris. dicit: q̄p ō sicit i plurali solo vsu. sȝ illud dr̄ eē i vsu q̄ȯ cōiter ē i vsu apud oēs Tn̄ scias q̄p ɔplexiua q̄ magis vim vnitiuā hñt p̄pe dn̄t i singulari numero declinari vt puluis sāguis. intū h̄ eni vehemētē hñt aggregationē. A sāguis deriuať sāguinosus sa sū. i. sanguine plen⁹ ⁊ abūdās: ⁊ ɔparať ⁊ sāguine⁹ nea neū: ⁊ sāguino nas. i. sāguinē emittē vľ minuē vel sāguinē iq̄nare: ⁊ ē sanguis calid⁹ ⁊ humid⁹: ⁊ ɔuenit cuȝ aere ⁊ v̄e vide i estas ⁊ i elemētū. Sāguis ɔponiť cū ex. ⁊ dr̄ h̄ ⁊ h̄ ex sāguis ⁊ h̄ gue hui⁹ guis. Sāguis mlťa signat vt pȝ i his v̄sib⁹. Sāguis p̄genies: sanguis quoq̄ȝ dr̄ humor. Sit tibi petrā sanguis: sanguis quoq̄ȝ vita.

S anguisuga est vermis aq̄tilis. s. hirudo. Ceno aliť: potātib⁹ inuidiať. qn̄q̄ȝ illabiť faucib⁹ vel vbi vspiā adheserit sanguinē haurit ⁊ cū nimio cruore maduerit euomit q̄ȯ hausit vt recētior denuo sugat. ⁊ sic dicit. Isido. vn̄. ethy. ⁊ dicūt q̄dā: sȝ ɔponať a sāguis ⁊ sugo gis. q̄ȯ p̄mā p̄du. tn̄ sāguisuga pen̄. cor. Alij dicūt cū q̄b⁹ ego q̄p sāguisuga pen̄. p̄ducat. qr̄ ɔponiť a sugo gis. cui⁹ prima p̄duciť. nec iueniť i aliquo bono auctorē q̄p sit pen̄. breuis ⁊ hui⁹ opinōis fuit mgr̄ hn̄. vñ i p̄uer. xxx. ca. vbi dr̄. Sāguisuge due sūt filie dicētes: affer affer. penľ. sue su. dȝ p̄du. ⁊ dȝ scribi p̄ vnū s De h̄ dič Hora. in poetria Non missura cutem nisi plena cruoris hirudo.

S anies. a sanguis dr̄ h̄ sanies niei. i. putredo. vñ Isidorus. iiij. ethymo. vbi agit de morbis in sup̄ficie sic ait. Sanies dicta. qr̄ ex sanguine nasciť. Excitato eni calore vulneris sanguis in sanie vertiť. Nā sanies non fit in quocūq̄ȝ loco nisi vbi sanguis aduenerit: qr̄ oē q̄ȯ putrescit nisi calidū ⁊ humidū fuerit q̄ȯ est sanguis putrefieri nō pōt. ⁊ differt sanies a tabe. qr̄ fluere sanie viuorū est tabe mortuoꝝ. Itē sanies est que fluit. tabes que stat quasi stabes.

S āson iterp̄taťť sol eoꝝ vľ solis fortitudo. Fuit. n. virtute clarus. ⁊ liberauit isrľ ō hostib⁹. ⁊ vt dicit. Remigius in Mat. Sāson iclusus i gaza media nocte surgēs portas ipsi⁹ ciuitatis abstulit ⁊ verticē mōtis ɔscēdit. Sic dn̄s claustris i sepulcro mortis iperiū destruxit: ⁊ tertia die resurrexit. ⁊ postea celū ascēdit. Et sic ille plures iterfecit moriens q̄ȝ viuēs. sic ⁊ iste plures occidit post passionē q̄ȝ an̄ passionē ⁊ plures fecit ɔuerti ad fidem: vt inciperent esse q̄ȯ nō erant. et desinerent esse q̄ȯ erāt. De hoc vide supra in nazareus. et produ. penul. gti sanson onis.

S antonicus. a sandix dr̄ santonicus ci: color fuscus ⁊ vilissimus quo inficiebant se qui nolebant agnosci.

S anus. a sāguis dr̄ sanus na nū. sanus v̄o sine pallore ē ⁊ sāguis sanitatis ɔseruatiuus est: ⁊ cōparať sanus sior simus

vñ sane sine fine aduer. ꝛ ħ sanitas tatis q̃si sãguinis sta/ tus: ꝛ inde dr̃ sano nas: qđ cõponit̃ vt resano as. ꝛ ẽ actiuũ sano cũ oib⁹suis cõpositis. ꝛ .pdu. sa. vñ Oui. de remedijs Qui poterit sanus erit Discite sanari p quẽ didicistis ama re. Et vt dicit Pris. sciẽdũ ꝙ quedã aduerbia nõ plane ser uãt significationẽ q̃ in oib⁹ ẽ: a q̃bus deriuat̃ vt ferus fere sanus sane. sẽsus sensĩ. Jõ aũt dicim⁹nõ plane: q2 põt eẽ aliq̃ rõ: vt fere dicunt̃ q̃ ol tpe feriũtur. q̃ppe quũ q̃ttuor pe dib⁹vtũt̃. Fere ergo .p iuxta dr̃. q2 scelerib⁹oia iuxta sunt sanus .p valid⁹accipit̃. ergo ꝛ sane .p valide vel valde. vi de i tertia pte in ca. de aduerbijs. Et scias ꝙ sanus ꝯponit̃ cũ male. ꝛ dr̃ male san⁹na nũ. i. leprosus: ħ q̃si male san⁹sũt due dictiones signãt illum qui habet sanitatẽ imperfectã.

Sapa. sapio pis dr̃: hec sapa pe dulce acetũ: vel dulce accidũ vinũ. ꝛ dr̃ sapa quasi saporis parum habẽs.

Saphira re nomẽ cuiusdã mulieris ꝛ co2. penl. vñ i Aurora dr̃. Coniuge cũ saphira fallẽte cupidine victus.

Saphirus lapidis ẽ p̄ciosus. ꝛ dr̃ in glosa q̃si in fine Apocal. Saphirus illis ẽ sereno celo q̃ pcussus radijs solis arden tẽ emittit fulgorẽ. ꝛ .pdu. primã saphirus. Inuenit̃ etiã pri mã corripere ꝛ .pducere pen. ħ q̃dã eã corripiunt .p vitro. vñ Xp̄sus. Pro vitro saphirũ. p gẽma dr̃ saphirũ. Magi ster aũt brñdictus dicit ꝙ saphirus .pdu. pen. sed q̃dã acci piũt saphi2 .p vitro media correpta. qđ nos n̄ dicim⁹ꝛ hũc sequor. vnde predictus Xp̄sus nõ est autenticus ſm nos.

Sapidus sapori datus. vide in sapia pis.

Sapiẽtia. a sapio pis dr̃ hic ꝛ ħ ꝛ ħ sapiẽs tis participiũ ꝛ no mẽ. ꝛ tũc ꝯparat̃ sapiẽs tior. tissimus. vñ sapiẽter ti⁹ssime ad uer. ꝛ ħ sapia tie. a sapiẽti dtõ addita a fit ħ sapia ꝛ ẽ sapia re2 diuinar2 ꝛ humanarũ cognitio. Sapiẽs diuia ꝛ huma na rimat̃. ħ prudẽs ea q̃ sensib⁹corporeis experiũt̃. vel sa piẽs i diuinis: prudẽs i hũanis. S2 pualet qđ pdixim⁹: ita dicit Du. ꝛ dr̃ sapia q̃si sapida scia. ꝛ est ethymo. Eccle. vi. Sapia eni doctrine ſm nomẽ ei⁹ ẽ. Aug. in. iiij. lib. de trini. sic dicit. Dicũt phi disputãtes de sapia diffinierũt illã dicẽ tes. Sapia ẽ re2 hũanar2 diuinarũq3 scia. Ego quoq3 vtra rũq3 rerũ cognitionẽ. i. diuinar2 ꝛ humanar2 sapia2 ꝛ scia2 dici posse nõ nego. verũ iuxta distinctionẽ apostolicam q̃ dicit apl's. Alij datur sermo sapiẽtie. alij sermo scie ꝛc̃. Illa distinctio diuidẽda est: vt rerum diuinarũ cognitio sapia .ppriẽ nũcupet̃. hũanar2 vo cognitio .ppriẽ scia nomẽ obti neat. Sapia aũt ab intellectu i hoc differt q2 sapia .ppriẽ ẽ de eternis. q̃ veritati eterne cõtẽplãde itẽdit. Intelligẽtia vo nõ mõ de eternis ẽ sed etiã de rebus inuisibilib⁹ꝛ spũa libus tpaliter exortis. Per eã eni etiã natura sũma q̃ fecit oẽs naturas. i. diuina ꝯsiderat̃ ꝛ q̃ post ipsũ sũt spũales et inuisibiles nature. vt angeli. ꝛ oẽs alie aie bone affectiõis ꝯspiciũt̃. In hoc ergo differẽtia ẽ. q2 sapia creatorẽ tm̃ ispi cit̃. intellectus vo ꝛ creatorẽ ꝛ creature q̃dã. Itẽ intellectu itelli gibilia capim⁹tm̃. Sapia vo non tm̃ capimus superiora. ħ etiã in cognitiõe delectamur. Sic ergo distingui põt iter il la tria. s. sciam intellectũ ꝛ sapiẽtiã. Scia valet ad rectã ad ministrationẽ rerũ corporaliũ. ꝛ ad bonã inter malos con uersationẽ. Intelligẽtia ad creatoris ꝛ creaturarũ inuisibi liũ speculationẽ. Sapia vo ad solius eterne veritatis vite cõtemplationẽ ꝛ delectationẽ. Et nota ꝙ intellectus ꝛ sciẽ tia vel sapientia que dicũtur dona differunt ab intellectu ꝛ scia ꝛ sapia q̃ sunt naturaliter in aia. Intellectus vo scia q̃ dicũtur dona spũs sctĩ sũt virtutes q̃ p gr̃am infundun tur mẽtibus fideliũ: vt p eas recte viuãt. Illa vo bõ nãlit̃ h3 ex b̃nficio creatiõis a deo tm̃. Per has aũt vtutes q̃ dicũ tur spũsctĩ dona illa nãlia reformãt̃ atq3 adiuuãt̃: vt vbi gr̃a. intellect⁹nãlis pctõ obtenebrat̃ .p virtutẽ vero quãda2 ꝛ gr̃a2 q̃ dr̃ spũs itelligẽtie reformat̃ atq3 iuuat̃ ad intellige dũ. ita ꝛ p illã virtutẽ q̃ dr̃ spũs sapie iuuat̃ atq3 erigit̃ mẽ tis rõ ad ꝯtẽplationẽ ꝛ delectationẽ eterne vitatis. Et scias ꝙ pturbatio nõ cadit i sapiẽtẽ. q2 pturbari dr̃ ex toto tur/ bari. ꝛ ħ ẽ q̃si turbatio ptis iferioris ad supiorẽ puenit vt eius ordo turbet̃ ꝛ ħ nõ eẽt i aliquo sapiẽte. nec i ꝯposuit.

ꝛ ħ .pbat Seneca tripliciť. ꝙ pturbatio nõ cadit in sapiẽtẽ Primo sic Forti⁹nõ pturbat̃ a debiliori. ħ vtus ẽ fortior malicia. ergo ab ea nõ pturbat̃. nec a virtute. q2 virt⁹nõ ẽ virtuti ꝯria. ergo nullo mõ. Scđo sic: Null⁹pturbat̃ nisi de eo ꝙ bonũ suũ pdit vel minuit. ħ sapiẽs non pdit bona sua nec ei pñt auferri q̃ sũt bona aie. q2 bona corpis nõ re/ putat sua. ergo nõ pturbat̃. Tertio sic: q2 fortuna nihil eri pit nisi qđ dedit: sed nõ dedit vtutẽ ergo ipsã auferre non põt. vide in passio De dei sapia dixi in p̄cio. De sapia san ctor dixi in sctũs. Qualiter aũt sapia debeat ꝛ possit appeti sine pctõ. dicã i scia. In vltimo ecclesiastici dr̃. Danti mihi sapiam dabo gloriã. Itẽ in. vij. ca. Eccle. Utilior ẽ sapien tia cũ diuitijs ꝛ magis .pdest vidẽtibus solẽ. sicut vero .p tegit sapia: sic ptegit pecunia. ħ aũt h3 plus eruditio ꝛ sapia q2 vitã tribuit possessori suo: q̃si dicat vtrũq3 .pdest ħ pl⁹ sapia: q2 spũalis ẽ: ꝛ vitã tribuit spũalẽ: etiã sine pecũia Et scias ꝙ btũs Jacobus describit sic sapia2. Que aũt desur sũ est sapia pmũ. qdẽ pudica ẽ. i. pudicicie effectiua. de inde pacifica: modesta. suadibilis: bonis ꝯsẽtiẽs: plena mia ꝛ fructibus bonis: n̄ diiudicãs sine simulatõe. Talis sapia nõ eẽt in dãnatis: vñ i Ecclasticis. ix. dr̃. Qđcũq3 põt ma nus tua facere: istãter opare: q2 nec op⁹nec rõ: nec scia nec sapia. erũt apud inferos quo tu .pperas: q̃si dicat. Instan/ ter opare dũ tps hẽs i vita. s. ista q̃cq̃d boni potes. q2 apõ iferos nõ erũt. i. nõ tibi post mortẽ valebũt vel n̄ repient nec opus. i. tpe aliqđ boni opandi vel pniaz agendi. nec rõ allegãdi. vel excusandi: nec scia euadẽdi vel fugiẽdi pcib⁹ vel pcto: sagacitate. potẽtia. agilitate. q2 neq3 ab oriente. ne q3 ab occidẽte: neq3 a desertis mõtib⁹. fuga p3. q2 deus iu/ dex est: ꝛ q2 vbiq3 ẽ. nec sapia deũ ꝯtẽplandi er quo maxi me affliguntur. vt dixi in pena. vide etiã in defunctus.

Sapinus. a sapio pis dr̃ hic sapinus ni. quedã sp̄es abietis. q2 sapiat pinum in ligno ꝛ in folijs ꝛ in fructu. vñ hoc sapine tum ti. locus vbi sapine crescunt.

Sapio pis pui vel piui sape itũ. ꝛ h3 pteritũ atq3 supinũ ad modũ q̃rte ꝯiugatiõis. ꝛ sigt duo. Sape. i. hře saporẽ. vt iste cibus hñ sapit. ꝛ ẽ absolutũ ſm hoc. Inuenit̃ tñ ꝯstru ctũ cũ actõ. vel q2 tũc p actiũ designat̃ cã: ꝛ ponit̃ .p ablrõ vt iste cibus sapit saporẽ. i. sapore. vel q2 in eo intelligitur Xbũ qđ exigit actũ: vt iste cibus sapit carnes asininas. i. saporẽ rẽpiẽtat vł imitat̃ vel similat illas. Itẽ sape. i. hře sapiam ꝛ ħ significatio tracta ẽ ex pma. sicut per saporẽ ci bos discernim⁹sic per sapia2 res. Et sicut gust⁹aptus ẽ ad discretionẽ saporis ciborũ. sic ꝛ sapia a discernendas cau/ sas rerũ. A sapio deriuatur sapidus da dũ. i. saporẽ habẽs sapori datus. Et cõparatur sapidior pissim⁹. vñ hec sapidi tas tatis. Sapio cõponitur vt desipio pis. i. delirare: secedũ a sapore esse vel facere neqtare. vñ desipisco scis incboa. Resipio pis. i. redire ad sapere. .ppriẽ ille resipit ꝙ penitẽs forefacti redit ad satisfactionẽ ꝛ ad sape qđ dimiserat fo/ refaciẽdo. vñ resipisco scis incboa. Sapio ꝛ eius cõposita neutra sunt ꝛ corripiũt hanc syllabã sa: si simplex ꝛ cõposi ta mutant a simplicis in i ſm Hug. vñ Prosper. Non pro dest quicq̃ recte sapuisse malignis. Hic attende ꝙ sapio facit pteritũ sapui vel pij vel piui. ꝛ h3 sapitum penl. .pdu. ad modũ q̃rte ꝯiugatiõis: ꝛ format ab hoc pterito sapiui vi in tũ. Facit ẽt sapitũ penul. cor. inq̃tũ descendit ab ħ p̄ terito sapui. vide in tertia pte in tractatu vbi egi de pretes ritis tertie cõiugationis descendentiũ in pio.

Sapo ponis mas. ge. q̃dã cõfectio mlĩebris: ꝛ dr̃ a sapio pis.

Sapor. a sapio pis dr̃ hic sapor oris vñ saporus ra rũ: ꝛ sapo ro ras. i. saporatũ facere ꝛ est actiuũ. Sapor cõponit̃ vt sa porifer ra rũ penul. cor. sapore3 ferẽs. ꝛ co2. sa. Uirgi. Cor pora curamus fessos sapor irrigat artus.

Saporo ras in sapor vide. ꝛ .pdu po.

Sara re fuit vxor abraam vide in sarai.

Saraballa a saraballũ li saraballa lo2 lingua chaldaica vocã tur crura hoim vel tibie. vñ ꝛ brace q̃bus be ctegũt̃ dicũt̃ pluraliter hec saraballa q̃si tibiales ꝛ cruralia vñ i. iiij. ca.

Daniel dr. q saraballa eoꝝ non fuissēt imutata. Saraballa do dixerūt aqla ⁊ theodoceō. nō vt corrupte legitur apud quosdā. s. sarabara. ⁊ sūt sarabara lata ⁊ sinuosa vestimē ta: vt capitiū tegmina qlia videm⁹ i capitib⁹ magoꝝ picta: ⁊ sūt sarabara ꝑꝑe parthoꝝ. ⁊ ē h̄ nomē tractū a saraballis: q lata ⁊ sinuosa sūt. vel a sare qḋ ē latā. vñ sarit⁹ ta tū. i. latatus ⁊ destructus. ⁊ ꝓdu. saraballa penul. positione: et scribitur per geminatum. l.

Sarabara in saraballa exponitur.

Saracenus. a sara dr saracenus na nū Saraceni dicti sūt: vel qꝛ ex sara se ꝓgenitos ꝓhibēt. cū nō sit veꝝ. ⁊ ita dicūt saraceni qsi sarageni. i. ex sara geniti. ⁊ ē ethymo. ⁊ scribit ꝑ vnū r sicut ⁊ sara. vel sicut gētiles aiūt. qꝛ ex origine syroꝝ sint qsi syraceni. Ipi sūt ismaelite. qꝛ ipi sūt ex ismaele. Ip si cedar a filio ismael. Ipsi agareni ab agar qꝛ vt dicim⁹ ꝑ uerso noie sacareni vocāt. qꝛ ex sara se eē genitos glianē: qꝛuis ex ancilla sint vñ dicit glo. sup illō. Esa. xxj. On⁹ i arabia. Arabes idqꝫ sūt saraceni ab ismaele ⁊ cedar filio ei⁹: q meli⁹ a mr̄e sua agareni. ſꝫ maluerūt vocari saraceni: qsi sa re libere. si agar āciłle sint filii. vñ saracenic⁹ ca cū. ⁊ sarace nizo zas. i. more saracenoꝝ se hr̄e: ⁊ saracenia nie. i. multitu do ⁊ societas saracenoꝝ vel ritus eoꝝ. vel regio ipsoꝝ.

Sarai iterpretat̄ ꝑncipes mea. cū esset vnī vnius domus mr̄ familias postea cā noīe imutata ablata ē fine noīe i lra dr sara. i. ꝑncepe. Omniū quippe gentiū futura erat ꝑnceps sicut ⁊ dn̄s pollicitus fuerat abraā. Gen. xvij. Dixit quoqꝫ deus ad abraam. Sarai vxorē tuam nō vocabis sarai sed sarā ⁊ bn̄dicā ei: ⁊ ex illa dabo tibi filium. cui bn̄dicturus sum: eritqꝫ in nationes. ⁊ reges pp̄loꝝ oriētur ex eo.

Sarcia cie in sarcio est.

Sarcimen. a sarcio cis dr hoc sarcimen nis. ⁊ hoc sarcimētū ⁊ hec sarcina ne. ⁊ ꝓdu. ci sarcimen.

Sarcina. a sarcio qḋ ē caro dr hec sarcina ne. onus vel pondus ꝑꝑie qḋ ex carne fit. Caro do pondus facit. ⁊ hic qḋ libet pōdus dr sarcina vel a sarciēdis rebus islml. vñ hec sarcinula: ⁊ h̄ sarciūcula le sbo dimi. ⁊ sarcino nas. i. onera re. ⁊ cōponit̄. vt cōsarcino nas. desarcino nas. i. deonerare exarcino nas. sarcino nas. i. intus vel valdē sarcinare resarcino nas. i. deonerare vel iteꝝ sarcinare vel retro sarcinare ⁊ ē sarcino nas actiuū cū oibus suis cōpositis. ⁊ coꝛ. ci. vñ. Uindocinēsis. Sarcina doceris dāno ꝑpōderat oio tc̄.

Sarcio cis farsi fartū. ⁊ fm̄ antiquos inuenitor sarcini sarcitū. i. suere. vñ sartores dicunt̄ sutores vel vestitū reparatores qꝛ aūt dr sarcio qsi fetis porcoꝝ filo infertis suo ethy. est. Sarcio cōponit̄ vt cōsarcio cis. dissarcio cis. resarcio cis. i. dissuere vel iterū sarcire ⁊ reficere. ⁊ est actiuū sarcio cū oibus cōpositis suis. ⁊ facit preteritū in si ⁊ supinū i sartum. ſꝫ qnqꝫ inueniatur sarciui sarcitū.

Sarcitectus. a sartio ⁊ tectū cōponitur h̄ sarcitectus cti. Et h̄ sarcitector oris: q tecta sarcit. qꝛ ex multis hincinde coniunctis tabellis vnū tecti faciunt corpus. Idē ⁊ tignarius qꝛ tectoria tignis inducit. ⁊ hoc sartatectū. i. restauratio tectoꝝ vel temploꝝ. vel tributū quod colligitur ad restaurāda tecta tēploꝝ. vñ legit̄. iiij. li. Regū. xij. ca. Et instaurēt sartatecta tēpli. Et scias ꝙ Pap. ⁊ Hu. scribūt ꝑ ci sarcitecta a sarcio ⁊ tectū. ſꝫ cōiter habet̄ i li. Regum sartatectū. Et tūc ꝯponit̄ a sarcio cis sartū ⁊ tectū ⁊ tenet naturā hui⁹ ſu pini sartū. ⁊ fm̄ hoc sartatector ⁊ sarti posset dici per t.

Sarcofagus. a sargo qḋ ē caro ⁊ fagin qḋ est comedere dr h̄ sarcofagus gi pen. coꝛ. qdē lapis. qꝛ corpa defunctoꝝ i eo ꝯdita absumunt̄ ifra. xl. dies. vñ ⁊ qlibꝫ sepulcrū vel arca in q ponit̄ mortu⁹ dr sarcofagus. qꝛ i eo carnes mortuorū ꝯsumunt̄. Itē dr sarcofagus a sarcos qḋ ē arca ⁊ fagin.

Sarcos vel sarcian grece. latine ē caro. vñ dr sarcia. i. super fluū carnis incremētū in quo vltra modū corpa fagiant.

Sarcosmicus ca cū. i. irrisorius vel hostilis. vel amarus ⁊ dr a sarcosmos.

Sarcosmos quidā tropus. vide in qrta pte in ca. de tropis.

Sarculū. a sario ris qḋ ē purgar: circūfodere herbas nociuas euellere. dr h̄ sarculū li. vel hic sarculus li istrumētū faciē di h̄. Esa. et oēs mōtes q i sarculo sariēt. Et hinc sarculo las: sarculis aptare purgare: sicut miliū ⁊ hmōi. ⁊ ē sarculo neu. ge. fm̄ Oui. vñ ipse dicit in. xj. metamoꝛ. Sarculaqꝫ rastriqꝫ gues lōgiqꝫ ligones. Itē sarculū idē ē qḋ sarpa.

Sardina a sarra qꝫ lingua syra dr qdā piscis deriuatur hec sarda de. ⁊ hec sardina ne quoddā gen⁹ pisciculoꝝ. ⁊ hinc sardinia nie. quedā insula iuxta quā multū abūdāt sardie pisciculi. vel qꝛ sardus de hercule ꝓcreat⁹ cū magna multitudine a libya profectus. sardiniā occupauit. ⁊ suo nomine insule nomē imposuit. ⁊ inde sardinius nia niū ⁊ h̄ ⁊ hec sardiniensis ⁊ hoc se. ⁊ sardus da dū de sardinia. 246

Sardinia ⁊ corsica insule paruo freto decem miliaribus diuidunt̄. vñ sardiniensis se. vide in sardina.

Sardis. a sarda pisce dr hec sardis huius sardis qdaꝫ ciuitas vel insula. vñ Dora. in epi. ꝙ cresi regia sardis etiā inuenitur in plurali: hē sardes sardiū sardibus sardis in actō pro eodem loco. vñ sardicus ca cū. ⁊ sardo das. i. intelliget. qꝛ hoies illius loci subtiles sunt ad intelligendū.

Sardius. a sardinia insula dr hic sardius dij. quidā lapis preciosus ⁊ rubeus marmoribus prestans. ⁊ inter gēmas vilissimus. ⁊ dr sic. qꝛ primo sit repertus a sardis.

Sardo das. in sardis vide.

Sardona. a sardinia isula dr hec sardona ne. vel sardonia nie quedā herba amarissima de cui⁹ flore sit mel amarissimū ⁊ est sīlis apiastro que ora hoim sic dolore ⁊ amaroꝛe contrahit: vt quasi ridentes intereāt. ⁊ abūdat in sardinia vñ sardonius nia niū. ⁊ sardonus na nū. Uirgi. Immo ergo sardonijs videoꝛ tibi amarioꝛ herbis.

Sardonicus in sardonix vide.

Sardonix. sardi⁹ cōponit̄ cū onix. ⁊ dr h̄ sardonix cis qdā gēma. qꝛ hēat colorē vtriusqꝫ illaꝝ gēmaꝝ vel ex voce. ⁊ sardo. Persi⁹. Et natalicia tādē cū sardonice albus vñ sardonicus ca cū penul. coꝛ. i. ad sardonicē ꝑtinēs vel ex sardonice existēs. Inuenit̄ et in Job. xxviij. h̄ sardonic⁹ substantiue. vbi dr. Nō ꝯferet̄ tinctis indie colorib⁹: nō lapide sardonico ꝑciosissimo vel saphiro vbi dicit glo. Sardonic⁹ terre rubee similitudinē tenet Saphir⁹ aereā tenet spēz. Per sardonicū ġ hoies vel ꝑcos veteris testamēti terrena qdeꝫ sectantes Per saphirū noui testamēti ꝑdicatores celestia sola qrētes vel angeli accipiūt. Et vt dicit glo. qsi i sine apocalypsis sup illud. Quint⁹ sardonis tc̄. Sardonix iferi⁹ niger. i medio cādidus. supius rubens. i. sancti i passiōe rubei. interius cādidi. sed ibi ꝑpter humilitatē despecti.

Sardus da dum. in sardina est.

Sarepta te. erat vrbs modica inter tyrum ⁊ sydonem. ⁊ etiāꝫ silua iuxta vrbē illā sarepte dicebat̄ sicut dr i historijs. ⁊ inde sareptan⁹ na nū. ad sareptā ꝑtinēs: vel ē sarepta existēs

Saricus ca cum. in sarabella est.

Sario ris riui ritum: in sarculū exponitur.

Sarmata. ab arma dr hic ⁊ h̄ sarmata te qdā pp̄ls qꝛ sarmas te patētibus cāpis armati eqtabāt priusqꝫ eos lētulus danubio ꝓhiberet. ⁊ iō ob studiū armoꝝ sarmate dicti sunt qsi ſꝑ arma tenētes: vel qsi sciētes arma tenere. vñ sarmaticus ca cum. ⁊ coꝛ. penul. sarmata. vñ Lucanus in primo Et qui te laxis imitantur sarmata bracis.

Sarmaticus in sarmata est.

Sarmētū. a sario ris vel a serpo pis dr hoc sarmētū ti. qsi sarimētū. qꝛ purgat̄ et ꝑcidit̄. vel sarmentū dr a sero ris qsi serumētū. qꝛ serit̄. vñ sarmētin⁹ na nū. et sarmētosus sa sū. et sarmēto tas. i. sarmēta viriū colligē āputata vel āputare ea. vel sarmēta facere fm̄ Hu. Pap. sic dicit. Sarmenta purgamēta arboꝝ putamina. vñ qdā Papin⁹ ē soliū vitis ramusculus cui⁹ palmes. sarmētū ram⁹ p̄cisius ab ea.

Sarpa. a sario ris dr hec sarpa pe. idē qḋ sarculū. qḋ ⁊ sirpa pe inuenit̄. et a sarpa dr sarpo pis ꝑsi ptū pere. i. aliqḋ sarpis euellere. vel herbas sarire. vel extirpare. vel eligere.

Sartago. a sarcos qḋ est caro. ⁊ ago gis cōponit̄ hec sartago nis pen. ꝓdu. i. patella. olla. enea. qꝛ in ea caro agitur. Sar

tago ginis dr a strepitu soni qñ ardet in ea oleũ: ⁊ ponitur pro garrulitate tracta metaphora a strepitu eius ad multi loquiũ garrulitatis Itẽ qñ ponit̃ pro ariditate: qr sartago arida est ⁊ in ea arescũt oia: sic ⁊ loquela quorũda arida ẽ: ⁊ sine succo ⁊ humore sapie. Persius. Unde h sartago loquẽdi venerat in linguas: ⁊ inde sartagineus nea neũ. de sartagine existens. vel ad eã ptinẽs: vel in ea coctus ⁊ sartaginosus sa sum idẽ: vel sartaginibus plenus ⁊ abũdans

Sartatecta cti: in sartitector exponitur.

Sartor: a sarcio cis fit nũ tu u in or h sator toris: ⁊ inde or i rix fit hec sartrix cis. i. sutrix vel mulier q̃ sartit. q aũt dr sartor quasi setis porcoꝝ filo insertis suat etymo. est.

Sartoriũ. a sartio dr h sartoriũ rii locus vbi vestes sartiũt q̃ ⁊ h sarciũ dr: vñ h sartori9 q̃ vestes sartit: ⁊ sartori9 ria riũ

Sartrix tricis. in sartor est.

Sat adver. per apocopã fit a satis: ⁊ ponitur loco nois: vt sat i. sufficit sm Pap.

Satago. a sat vel satis ⁊ ago cõponit̃ satago gis sategi i: vbũ neu. ⁊ caret supino sm vsum: ⁊ est satagere satis agere ꝑ curare: festinare: omnia peragere: ⁊ cor. ta. vñ i Thobia dr Amplexus satagit ingeminare pater.

Sategi preteritum de satago: ⁊ produ. te.

Satelles. a satisfacio dr h satelles litis: minister crudelitatis et scelez: ⁊ miles tyrãni ⁊ malefactoꝝ: soci9 latronũ. domesticus siue fautor nõ bon9 ad satisfaciẽdũ: ⁊ tũc satelles dr q̃si satis ledẽs vl' destruẽs: ⁊ ẽ ethymo. Itẽ satelles dr q̃ adheret alteri ad ei9 custodiã: ⁊ tũc deriuat̃ ab alter vl' a latus teris qr adheret alteri iuxta lat9 ad ei9 custodiã: ⁊ tũc dr satelles q̃si sat̃ tuẽs lat9: qr tuet̃ ⁊ õfẽdit illũ cui assistit. Qui libz tñ miles põt dici satelles ⁊ cor. penl̃. gti. sz penl̃. nti. positiõe ꝑdu. vñ Hora. i. x. ẽpi. Interea patruus vltu merẽ. ia.

Satellicium. a satellius dr hoc satelliciũ cij. officiuz vel exercitium vel stipendiũ satellitis. vnde etiam cuiuslibet artis. ⁊ cuiuslibet officij suum est satellicium: nõ tñ milicie.

Sathanas in latio sonat aduersarius: vl' ɔtrarius siue trãgressor. Aduersarius vero est: qr vitatis inimicus ẽ: ⁊ sꝑ sctõꝝ virtutibus ɔtraire nitit̃. vñ Petrus volens dño ɔtradicere meruit audire ab eo. Math. xv. Uade retro me sathana. i. seq̃re me: qr tu es ɔtrari9 volũtati mee. Sed Math. iiij. dicit dño diabolo. Uade sathana: ⁊ nõ dixit: retro me ⁊ ẽ sensus O sathana. i. vitatis aduersarie: ⁊ iniq̃tatis ꝑsuasor: vade in ignẽ eternũ subaudi n̄ retro me qr non potes me seq̃ cũ sis obstinat9 i malicia. Ipse ẽt ẽ trãsgressor. qr ꝑuaricator effectus in veritate q̃ ɔditus ẽ nõ stetit: ⁊ cor. penul. sathanas: ⁊ nõ acuitur in fi. vide in angelus: ⁊ in vbi.

Satietas a satis vel satio as dr h satietas tatis. Satietas diuerso ⁊ vario genere spectaculoꝝ cõtingit. saturitas võ ciboꝝ tñ. Itẽ satietas ex vno cibo dici põt: qr satis fit. sed saturitas ex vario elementoꝝ apparatu: vide in saturo.

Satio a satis dr satio as aui ari atũ saciatur: qr qd satis est satiat. vñ h ⁊ h satiabilis ⁊ h le: ⁊ satiabiliter aduer. ⁊ h satiabilitas tis: ⁊ ꝑ cõpositionẽ insatiabilis le: insatiabiliter. ⁊ hec insatiabilitas tatis. Satio cõponit̃ vt resatio as ⁊ ẽ actiuum cũ suis cõpositis: ⁊ cor. sa. vnde quidaz. Uno me satio: saturant me fercula multa.

Satio onis fe. ge. dr quasi seminis actio: vel q̃si satoruz actio sm Pap. Eccle. xl. ca. dr. Gratiã ⁊ spẽm desiderabit ocls. i. gratiosam spẽm artificialiũ. ⁊ super hoc virides satiões. i. sata virentia. q. d. pulcriora sunt opera nature q̃ artis: et põt formari ab hoc gtõ sati addita o: vel deriuat̃ a sero ris seui satũ tu u in i: ⁊ addita o fit hec satio onis.

Satira a sattira qd est lanx dr h satira tire carmen reprehẽsoriũ vel rephensio correctoria: qr ad hoc reprehẽdit vt corrigat: ⁊ dr sic: qr sicut satura erat repleta diuersis generib9 ferculoꝝ: sic ⁊ satura plena ẽ diuersis generibus vitioꝝ. vel satira dr a satiris deis nemoꝝ ꝑpter quosdã ꝓprietates tã satire q̃ satiris ɔueniẽtes. Sũt vero satiri leues ludificantes: derisores: psaltores sil' ⁊ satira Et hic ẽ q satiri q̃nqz ponũt ꝓ satira: q̃nqz ꝓ satiricis: ⁊ a satira dr satiric9 ca cũ i. satirarũ descriptor vl' rephẽsor. ⁊ cor. penl̃. satir9 ⁊ satira

Satiricus ca cum penul. cor. exponitur in satira.

Satirus a satur dr h satir9 ri penl̃. cor. Satiri sũt homũtiões dicti ab vncis narib9: hñtes cornua i frõtib9: ⁊ capraꝝ pedib9 siles: q̃lẽ i solitudĩe sctũs Anthoni9 vidit q̃ ẽt interrogat9 a dei seruo: rñdisse fert̃ dicẽs. Mortal' ego sũ. vn9 ex accolis heremi quos vana delusa errore gẽtilitas faunos satirosq3 colit dicũt̃ q̃dã siluestres homines quos nõnulli faunos: satirosq3 vocãt: sicut dicit Isido. xj. ethymo. ⁊ dicũtur satiri a saturitate qr lasciui ⁊ luxuriosi feruntur.

Satis aduer. q̃litatis sz põit̃ q̃nq3 ꝑ sufficiẽs. vñ Luca. Tu satis ad vires rõana i carmia dãdas. ⁊ ide ꝑ apocopã sat.

Satisdare profertur sm vsuz acuto accẽtu in penul. lz sit breuis. vt dixi in secũda parte vbi egi de impedimẽtis accentus. ⁊ ca. de impedimẽto vsus.

Satisfactio a satis ⁊ facio dr h satisfactio onis. ⁊ est satisfactio ps pnie: nã ptes tres sũt pnie. s. ɔtritio. ɔfessio. satisfactio. Cõsistit aũt satisfactio i tribus. i. i orone. ieiunio. ⁊ i elemosyna. vt iste ternari9 ɔ illũ nephariũ diaboli ternarium opponat̃ Oro ɔ supbiã. Ieiuniũ ɔ carnis ɔcupiscẽtiã. Elemosyna ɔ auaritiã vl' sic. Oẽ petũ vel i deũ ɔmittim9. ⁊ ɔ h ordinat̃ oro. vel i ꝓximũ: ⁊ ɔ h ordinat̃ elemosyna. vl' i nosipsos. ⁊ ɔ h ordinat̃ ieiuniũ. Satisfactio aũt sz Augu. ẽ pctõꝝ cãs excidere: et eoꝝ suggestiõib9 aditũ nõ idulgere. ⁊ vt dicit Chryso. Qualis pcessit offẽsio: tal' dz seq̃ recõciliatio. Põt h q̃ri d illo q̃ subuertit semia i cãpo piecta. Itẽ d illo q̃ detinet pecuniã creditoris vltra terminũ ꝑfixuz et q̃ ille poterat lucrari. q̃li' dẽat restituere et satisfacere Ad h põt dici q ille q̃ suffodit semia nõ tenet̃ ad tãtũ q̃tuz agri fruct9 valituri erãt. sz quãtũ ager sic seminat9 valere cõsueuit. qr mltis d causis põt ipediri agroꝝ fruct9. Et sil' dicẽdũ ẽ d eo cui debitũ nõ restituit̃ suo tpe qr nõ tenet̃ restituere tãtũ quãtũ lucrari potuisset. sz sm estimationẽ lucri qd accidere ɔsueuit pẽsato labore ⁊ ifortuniis. ẽt ⁊ q̃n lucro al's accidere posset. qd lucrũ n̄ cãt̃ tñ de pecunia. sz ex idustria ⁊ labore. vide i elemosyna. Itẽ de restitutione fame ablate habes i fama. Itẽ de restitutiõe dixi i restituo. Ad declarationẽ ꝑdictoꝝ nota q q̃cũq3 dãnificat aliqueȝ videt̃ ei auferre id i quo ipsũ dãnificat. Dãnũ eni dr ex eo q aliq̃s min9 hz q̃ dz hre sm pbm. v. ethy. Et iõ hõ tenet̃ ad restitutionẽ ei9 i quo aliquẽ dãnificauit. Sz aliq̃s dãnificat̃ dupliciť Uno mõ qr auferť ei id qd actu habeat. ⁊ tale dãnũ sꝑ ẽ restituẽdũ sm recõpẽsationẽ eq̃lis. puta vt si aliq̃s dãnificat aliquẽ diruẽs domũ ei9 tenet̃ ad tõtũ quãtũ valet domus. Alio mõ dãnificat aliq̃s aliquẽ ipediẽdo ne adipiscat̃ qd erat i via habẽdi. ⁊ tale dãnũ nõ oportet recõpẽsari ex equo qr min9 ẽ hre aliq̃d in vtute q̃ in actu. Qui aũt ẽ i adipiscẽdi via aliq̃d hz illud solũ sm vtutẽ vel potẽtiã. ⁊ iõ si redderet̃ ei vt hẽret h in actu. restitueret̃ ei qd ablatũ ẽ nõ simplũ. sz multiplicatũ qd nõ ẽ de necessitate restitutiõis. tenet̃ tñ aliquã recõpẽsationez facere sm ɔditionẽ ꝑsonaꝝ et negocioꝝ. Uñ aũt notũ ẽ ille ẽt q̃ sparsit semen in agro nõdũ hz messez in actu. sz solũ in virtute. Et sil' ille q̃ habet pecuniã nõdũ habet lucrũ i actu: sz solũ in virtute: ⁊ vtrũq3 põt multipliciter impediri.

Satius. i. melius aduer. ɔparãdi. et dr a satis vñ dicit Pris. in tractatu aduerbioꝝ. satius pro melius. vñ Aug. Satius est mori fame. q̃ vesci idolotico. et scribit̃ ꝑ t qd accipit sonũ de c. Quidã legũt ibi saucius per u. sz male et corrupte.

Satrapa a satis deriuatur hoc satrapa pe penul. cor. Et dicũt̃ satrape sapientes iudices. vel reges. et prefecti persaruz. et dicũtur satrape quasi satis sapientes vel potentes. vnde in i. Reg. xxix. Satrapis non places.

Satũ ti gen9 ẽ mẽsure iuxta morẽ ꝓuincie palestine vnũ dimidiũ modiũ capiẽs. cui9 nomẽ ex hebreo smone tractũ ẽ Satũ võ apd eos noiat̃ sũptio vel eleuatio. eo q q̃ metit̃ eãdẽ mẽsurã sumat vel leuet. Et ẽ aliõ satũ mẽsura sextarioruz viginti duoꝝ capax q̃si modius. In. xviij. Gene. dr. Accelera tria sata farine simile commisce. et fac subcinericios panes

cios panes. ⁊ ē ēt satū tu supinū ó sero ris. ⁊ a satū addita a fit sat⁹ta tū.i.seminat⁹. vñ Math. xij. Abiit ihs sabbato p sata. ⁊ Marci.ij. Cū sabbato ābularet p sata.i semīata ⁊ cor. sa. vñ dic̄ Pris. l.x.li. In oī supīo vł pticipio pteriti tpis pdu.a penł exceptis statū datū satū ⁊ ratū. Itē satū i ɔpositiōe mutat a i i cor. vt isitū ɔsitū: ⁊ fm Pris.rect⁹ό buit eē serū. ſʒ qꝛ setuʒ aliud signabat.cā differētie ōr satū.

Satur ra rum. in saturo ras vide.

Satura a satur ōr hec satura re: quidā discus. quedā lanx q̄ in sacrificijs deorum diuersis ferculis referta super altare ponebatur. vñ sacerdotes saturabātur.

Saturcia. a satur ōr hec saturcia cie: q̄dā herba calida ⁊ propꝛie ignita. vñ ⁊ sic ōr. quia faciat pronos in venerē.

Saturnalia. saturni sacrificia pluraliter ōclinaƚ. vt hec saturnalia hoꝝ saturnalioꝝ vel liū: his ⁊ ab his saturnalib⁹. vide in tertia pte vbi agiƚ de ocō plurali scōe declinationis

Saturnius nia nium: in saturnus est.

Saturnus. a satur ⁊ annus cōponiƚ hic saturnus ni: quidā de⁹ oꝛigo deoꝝ q̄si satur annis: est enī tps qd q̄si annis saturatur. vñ ⁊ greci eū cronon vocāt.i. tps vel saturnus ōr a satur. qꝛ ad ipsū satio pertineat oīm rerū. vñ saturninus na nū: ⁊ saturni⁹ nia niuʒ. vñ Uarro. Iā redit ⁊ virgo redeūt ⁊ saturnia regna: ⁊ dicunƚ saturnia regna: aureuʒ seculum qd sub saturno rege primum fuisse fingunt.

Saturo. a satis ōr saturo ras raui ratū. saturaƚ q̄s cibo: satiatur spectaculo. Itē satiaƚ q̄s vno cibo saturaƚ diuersis vñ hic ⁊ hec saturabilꝭ ⁊ hoc saturabile. vñ ⁊ hec saturabilitas tatis. ⁊ ɔponiƚ. vt isaturabilis. isaturabilitas biliter. Itē a saturo ōr satur⁹ra rū.i. saturat⁹. vñ hec saturitas tatis. Saturo cōponiƚ: vt ɔsaturo ras. resaturo ras. ⁊ ē actiuū cū oīb⁹ suis ɔpositis. ⁊ cor. hāc syllabā tu. vñ Oui. in. xi. epi. Ipse geraʒ saturatas mirice vestes. ⁊ Lucan⁹. Satuꝛ quū obsidet hostē. Itē q̄dā Uno mesatio. saturāt me fercula multa.

Sauciatus ta tum. in saucio vide.

Saucio as aui sauciare.i. vulnerare. pcutē. vñ sauciatus ta tū ⁊ p syncopā sauci⁹ cia ciū.i. sauciat⁹. ſʒ saucius semel: sauciat⁹ sepius. Et ē actiuū cū oīb⁹ suis ɔpositis. vel fm quosdā sauci⁹ vulnerat⁹ vł etate ɔsūptus. q̄si sāguine haustus.

Saucius cia cium. in saucio as est.

Saul idecli. vł pōt declinari. vt hic saul hui⁹ saulis. ⁊ interpꝛetaƚ petitio. qꝛ pplꝭ isrł petiuit eū regē: ⁊ accepit eū nō ſʒ deū: ſʒ fm volūtatē suā: ⁊ ē trisyllabū saulis: ⁊ pdu. penł. saulꝭ. vñ in Auroꝛa ōr. Regis cui vitā ɔcessit mucro saulis.

Saulus hebraice: tētatio vel āgustia latine ōr. qꝛ pꝛius ītētiōe ecclesie sit ēsatus psēq̄baƚ eni xpianos: ⁊ ide habuit hoc nomē. postea mutato noīe de saulo factus ē paulus. qd interpꝛetaƚ mirabilis siue electus: mirabilis qꝛ multa signa fecit. vel qꝛ euāgeliū xpi oībus gētibus pdicauit. electus. qꝛ in Actib⁹ Aploꝝ dicit spūssctūs. Segregate mihi barnabā ⁊ paulū ad opus quo assūpsi eos. Latino aūt sermōe paulus a modico dictus ē qꝛ humilis fuit ⁊ modicus vñ ⁊ ipse ad Gal. ait. Ego sū minimus aploꝝ. vide in paulus.

Sauma me ōr onus fm quosdam. vide etiā in sagma.

Saxeus xea xeum. in saxum est.

Saxifraga. Saxum cōponitur cum frango gis: ⁊ ōr saxifragus ga gum. vñ hec saxifraga quedā herba ōr quia semē eius petras frangat ⁊ cōminuat. ⁊ cor. fra.

Saxon onis cōis ge. a saxū ōr. qꝛ sit durū ⁊ validissimū gen⁹ hominū. vñ hec saxōia nie regio eoꝝ. vñ hic ⁊ hec saxōis gētile: ⁊ saxon⁹na nū: ⁊ saxoni⁹nia niuʒ: ⁊ cor. penul. saxones.

Saxū a scindo dis ōr hoc saxū xi: ⁊ sunt saxa durissima: ſʒ lapis mollis: ⁊ dura petra. ⁊ dicūƚ saxa. qꝛ cū difficultate scindūtur ⁊ secāƚ. vel saxa ppꝛie scissa ⁊ prupta sūt i mōtib⁹. vñ saxe⁹xea xeū. ⁊ saxosus sa sū. vt hec res ē saxea.i. de saxo vł ptinens ad saxū. ⁊ iste est locus saxeus.i. plenus saxis.

S ante C

Scabellum. a scamellum mutata m in b. ōr hoc sabellum qd paruulis lectulis apponitur. scamellū qd altioꝛibus vnde hoc scabellum li: dimi. vide in suppedaneus.

Scabiecula le dimi. parua scabies.

Scabies. a scabo bis ōr hec scabies biei. ⁊ hec scabia bie: ⁊ ē scabia sicut lepra aspitas cutis. cū pruritu ⁊ squamositate: sed scabies tenuis aspitaƚ ⁊ squamoꝛ. vñ ⁊ ōr scabies q̄si squamies: ⁊ ē ethymo. vnde scabiosus sa sum.i. plenus scabie.

Scabiola le dimi. parua scabies.

Scabo bis scabi bere bitū.i. ḡtaƚ. vñ scaber bra brū: ⁊ scabiosus sa suʒ: ⁊ scabidus da dū.i. asp vitiosus. vñ scabidul⁹ la lū.i. aliquātulū scabidus. Scabo bis actiuuʒ ē cū oībus suis ɔpositis siq̄ hʒ ⁊ in pñti hāc syllabā sca cor. ſʒ in pterito eā pdu. vñ versus. Presens pone scabit. nō pteritū hīt scabit. Similiter scabitū sup. coꝛripit bi. sicut bibitum. 247

Scabreus. a scabo bis ōr scabreus brea breū.i. asper vel vetustus: ⁊ etate plenus. ⁊ decrepitus. ⁊ inde scabriolus la lum. ⁊ hec scabritudo dinis.i. asperitas coꝛpoꝛis.

Scabro onis. vespe lōgioꝛa crura hñtes fm Pap. Et ōriuaƚ ſʒ quosdā a scaber bra brū. qd ōr a scabo bis. Itē iueniƚ crabro bronis. ⁊ tūc deriuaƚ a cabo. De hoc vide i cabro. i c līa.

Scalaria. a scala ōr hec scalaria rie. nauis piratica: quia ibi sunt transtra disposita ad modum scalarium in scala.

Scalaris. in scala est.

Scala. a scando dis ōr hec scala. volunt tñ q̄dā diceƚ he scale haruʒ scalarū. siue sit vna siue sint plures. Inueniƚ ⁊ in singulari i Gen. vbi ōr. Uidit iacob in somnis scalā. vñ hic ⁊ hec scalaris ⁊ hoc re ⁊ hec scalare ris lignū trāsuerso i scala positū. qd ⁊ hoc iterscalare ris ōr. vñ hic ⁊ hec iterscalaris ⁊ hoc re. ōr iterpositiuus. vñ versus. Iterscalaris ōr q̄ nō cōtinue interponiƚ ad moduʒ scalariū in scala. ⁊ interscalo las. scalaria interponere in scala. et simplr poniƚ p interponere.

Scalenos grece latine ōr gradatio. quidaʒ coloꝛ rhetoꝛicus.

Scalinus ni. nauis vel illud ad qd nauis religatur.

Scalpellum li. vide in scalprum.

Scalpo pis psi ptū.i. ḡtaƚ. ⁊ ē ppꝛie scalpere cū vno digito vł duob⁹ caput ḡtaƚ: ⁊ ē ppꝛie simiaꝝ vł luxurioſoꝝ. Scalpo actiuū ē cū oīb⁹ suis ɔpositis siq̄ hʒ. ⁊ a scalprū ptū fit scalpto ptas frequē. ⁊ scalpturio ris meditatiuum.

Scalprū. a scalpo pis ōr hoc scalprū pri ⁊ hic scalprus.i. ferruʒ cuʒ quo coꝛiū aptaƚ vel radiƚ. vł cultellus vł capulus scriptoꝝ. Itē scalpruʒ vel scalprum ōr qddā ferreū instrumentū qd alio noīe ōr celtes vñ hoc scapellū li. ⁊ hic scapellus li dimi. ſʒ Hu. vñ Hiero. xxxv. Scidit illud scapello scribe

Scamellum in scannellum vide.

Scamilluʒ. a scamellū mutata e in i. ōr hoc scamilluʒ li dimi.

Scānellū. a scānuʒ ōr hoc scānellū li dimi. ⁊ p subtractionē n iueniƚ hoc scamellū li dimi. vñ hoc scamellulū li alid dimi.

Scānū. a scando scandis ōr hoc scānum scāni. quod altioꝛibus lectulis apponiƚ. sed scabellum qd paruulis lectulis apponitur Itē ōr suppedaneus ⁊ hypodion a grecis. ⁊ est m de vltima syllaba in scamnum.

Scandalū scandalon grece. latine ōr scandalū. qd nos offensionē. vel offendiculū. vel ruinā. vel ipactionē pedis diceƚ possumus. vñ scādalizo zas.i. offēdere. vel ledere. vel occasionē ruine dare: ⁊ ē actiuū. ita dicit Hug. Scādalū a q̄busdā sic describiƚ. Scādalū ē dictū vel factū vel signū cuius occasiōe trahiƚ q̄s i ɔsensu pctī moꝛtalis. vł dicit Glosa super illud Matthei. Uhe mūdo ab scādalis. Scādalū ē dictū vel factū min⁹rectū. pbēs alijs occasionē ruine. Hic nota qp dicit Greg. in. vij. homel. Ezech. Si de veritate scādalū sumiƚ vtili⁹ pmittiƚ nasci scandalū q̄ veritas relinquatur. Et itellige de triplici veritate. s. de vitate vite. qꝛ p nullo scādalo dʒ q̄s moꝛtaliter peccare. Itē de veritate doctrine. qꝛ pdicatoꝛ vel doctoꝛ nō dʒ falsū dicē vel pdicare p aliquo scādalo. Tacere tñ pōt ⁊ dʒ si oēs obstinati sūt. ita qp ex doctrina deterioꝛes fiant. ⁊ nullius coꝛrectio vel vtilitas inde spereƚ. Nā sicut dicit Hiero. In plogo Esdre. Frustra vt ait q̄dā videƚ nihil aliud fatigando nisi odiuʒ querere qd extreme dementie est. Iteʒ de veritate iusticie qꝛ nec iudex falsam sniam. nec testis falsum testimonium

debet pferre p aliquo scādolo. vn̄ Ꝟsus. Scādala nō vitat doctor: index hn̄ viuēs. ita dicit Greg. in. ix. homel. sup Ezech. Scti viri in voce libere increpatiōis succēsi eos ad sua odia excitare nō metuūt. quos deū diligere nō cognoscūt. Peruersoꝝ vo derogatio vite nr̄e ē approbatio. quia iā ostēdit nos aliqd iusticie hr̄e si illis displicē icipimus: q̄ nō placēt deo. Sꝫ videt ꝙ veritas vite sit ꝑpter scādalū dimittēda: qꝛ vitatio cuiuslibet peti ptinet ad vitatē vite. Sꝫ hō ad vitādū scādalū ꝓximi dꝫ pctm̄ veniale ꝯmittere vt videt: qꝛ plus dꝫ cauere dānū eternū ꝓximi qd patit p pctm̄ mortale quo scādalizat⁹ fuit q̄ dānū tpale suū qd patit p pctm̄ veniale: g̃ veritas vite dimittēda ē ꝑpter scādalū. Ad h̄ r̄ndet frater Thomas quē sequor qd hō aliqd pctm̄ veniale cōmittere ne alius peccet mortaliter n̄ tenet. nec hn̄ facit cōmittēdo: qꝛ ad vitādū pctm̄ nō inclinamur principaliter ex dāno ꝓprio qꝛ h̄ esset desistere a peccato timore pene: sꝫ inclinamur ne deū offēdam⁹ cui⁹ offensa ē etiā veniale pctm̄ q̄uis nō ita magnum sicut mortale. Nullus aūt debet deū offēdere parū ne alius offēdat multū: qꝛ hō dꝫ deū in infinitū plus diligere q̄ ꝓximū. Et iō nullus dꝫ facere pctm̄ veniale ad vitādū scādalum: dūmō actus suus ex tali cā effectus pctm̄ veniale remaneat. Est vo oppositio in adiecto: si dicat ꝙ aliqs dꝫ peccare aut hn̄ facit peccāda: Cōtingit tn̄ aliquē actū ex tali cā factū non esse pctm̄ veniale qd alias veniale esset. sicut dicere verbū iocosū: iā nō esset iocosū cū n̄ caret cā pie vtilitatis. sꝫ huic solutiōi videt obuiare illud Apli ad Roma. ix. Optabaꝫ egoipse anathema esse a xp̄o p fratrib⁹ meis. vbi videt ꝙ apl's magis diligeret salutē ꝓximi q̄ sui: imo q̄ dilectionē dei. Ad hoc dico ꝙ s̄m vnā glo. apl's nō optabat tunc qn̄ in statu erat gr̄e. vt. s. separet a xp̄o p fratrib⁹ suis. sed hoc optabat qn̄ erat in statu infidelitatis. vn̄ in hoc nō ē imitādus: vel dic sicut dicit Chryso. in li. de cōpunctione ꝙ p h̄ nō ostēdit ꝙ apl's plus diligeret ꝓximū q̄ deū: sꝫ qꝛ pl⁹ diligebat deū q̄ seipsuꝫ. Uolebat vo ad tp̄s priuari fruitiōe dei qd ptinet ad dilectōeꝫ sui ad h̄ ꝙ honor dei ꝓcurare i ꝓximis qd ptinet ad dilectōeꝫ dei. Itē scias ꝙ q̄uis p pctm̄ veniale gr̄a n̄ tollat p quā hōis ē sal⁹ inquātū tn̄ veniale disponit ad mortale: vergit i detrimētū salutis

Scandella le in scandula est.

Scando dis di sū dere. i. ascēdere: ⁊ ēt ad Ꝟsus ptinet ꝑpter scāsiones pedū: ⁊ ē tertie ꝯiugationis. vn̄ Ꝟsus Ascēdēs scādit: distinguēs carmina scādit. Scādo ꝯponit cū ad ⁊ obiecta d dꝛ ascēdo dis di suꝫ. i. ad aliqd scādere. vn̄ h̄ ascēsus sus. Itē discēdo dis. Itē descēdo dis. i. deorsū scādere subire. vn̄ h̄ descēsus hui⁹ sus. Itē trāscendo dis. i. vltra scādere. Scādo ⁊ ei⁹ ꝯposita neutra sūt: ⁊ faciūt p̄teritū in di: ⁊ supina in suꝫ. ⁊ ꝯposita vbiqꝫ mutāt a simplicis in e.

Scandula a scindo dis dꝛ hec scādula le quoddā genus ānone qd ⁊ scādella dꝛ dimi. ⁊ dꝛ scādula q̄si scindula qꝛ scindatur ⁊ diuidat. Scādula etiā pōt dici idē qd scindula.

Scansilis a scādo dis dꝛ hic ⁊ hec scansilis ⁊ hoc le penl. cor. ⁊ hoc scansile lis ferrū p qd equū ascēdim⁹. Scāsilia etiaꝫ sunt gradus vbi honorati in sedibus sedent.

Scapha phe ē modica nauis: ⁊ dꝛ a scaphō qd ē speculūꝫ qꝛ huiusmōi nauiculis vtunt pirate ad speculādū ⁊ explorādū: ⁊ ꝯferūt hmōi nauicule vl' scaphe i nauib⁹: ⁊ iminēte piclo ꝯponūt i mare ad subueniēdū nauib⁹: qꝛ his nauis accigit. ⁊ ꝓcinctu ipsi⁹ armat vn̄ i Actib⁹. xxvii. Insulā āt ꝯcurrētes q̄ vocat cauda potuim⁹ vix obtinere scapham.

Scaphium a scādo dis dꝛ hoc scaphiuꝫ phij locus vbi arma reponunt. vel genus vasis ad turpes vsus aptum. scꝫ ad requisita nature scꝫ vas ad mingendum ⁊ egerendū. ⁊ hic scaphus phi. i. certus numerus: ⁊ corripit sca.

Scapula a scaphus dꝛ h̄ scapula le spatula humerus. vn̄ scapulasus sa sum. i. scapulis dilatatus. ⁊ h̄ ⁊ h̄ scapularis et hoc re ad scapulā ptinēs. ⁊ h̄ scapulare ris q̄dā vestis scapulas tm̄ tegēs. Et cōponit vt interscapulū li. ⁊ cor. penul. scapula. vnde ꝓpheta. Scapulis suis obūbrabit tibi.

Scapularis penultima producta in scapula est.

Scapus a scādo dis dicit hic scapus pi. i. summitas vel acumen vel humerus. vn̄ Aug. de ciui. dei. Sup priapi scapū noua nupta sedere videbatur.

Scaria est arbor spinosa: ⁊ facit fructū rubeum. ⁊ est grecum

Scarioth q̄dā vic⁹ ē: vn̄ h̄ ⁊ h̄ scariothis ⁊ h̄ the. hic Judas dict⁹ ē scariothis Joā. xiij. Ut traderet eū Judas symōis scariathis: iudas symōis. s. fili⁹ scariothis: sic a loco illo nominat⁹. Pōt ēt dclinari h̄ scariothes hui⁹ the: sic̄ tersbites hui⁹ te. ⁊ cor. penul. s̄m vsū. Un̄ ⁊ i pātheō dꝛ in. xx. li. Jus de scariothis sit loc⁹ vn⁹ ei: vide in scd̄a pte vbi egi d accētu nominum desinentium in es. vide etiam in iudas.

Scatebra a scateo tes dꝛ hec scatebra bꝛe aq̄ eruptio vl' ebullitio q̄ fit cū aq̄ fluit p aliq̄s rimas. vel iter saxa. vel cū erūpit in loco humido ⁊ in balneo. Et inde scatebrosus sa sū i. scatebris plen⁹. Et cōparat. vnde h̄ scatebrositas tatis. Uirg. Scatebrisqꝫ arentia tēperat arua. ⁊ cor. te nāliter.

Scatebrosus in scatebra vide.

Scateo tes tui tere. i. ebullire: feruere: emanare: ⁊ erūpere. sicut facit aqua dum decurrit inter angusta: ⁊ dum emanat in locis humidis ⁊ balneis. vnde scatesco scis inchoatiuū Scateo cum suis cōpositis siqua habet neutra sunt: ⁊ omnia carent supinis: ⁊ corri. sca.

Scaturigo a scateo tes dꝛ h̄ scaturigo ginis aquaꝝ ebullitio vel eruptio. Aug. de ci. dei. In occidētis plagis scaturigines ⁊ ꝓluuiōes dicit strages dedisse: ⁊ martial' capella Sivo ꝯcepta ex ipsi⁹ scaturiginis vena ꝓfluxerūt. ꝓpter⁹ scrutator inq̄rit: ⁊ ponit i loco trāslatiue p scia. Nā aq̄ tres hꝫ ꝓprietates: abluit sordes ⁊ seq̄t declinia: reficit sitiētes: sic ⁊ scia purgat ignorātiā d mgr̄o trāsit ad discipulū faciēs dclinia. qꝛ ōis imitatio circa ipfectiōeꝫ ē: nec par erit imitator auctori: refic̄ haustu sui ardor cogscēdi va flagrātes.

Scaturio a scateo tes dꝛ scaturio ris riui. i. scatere. vnde scaturizo zas. vel pōt deriuari scaturizo a scateo. ⁊ ē scaturizo idē qd scaturire vel scaturiētē imitari. Et ꝯponitur vt exscaturizo zas. i. p aquā scaturiētē vel ebuliētē plumaꝫ aui auferre. Un̄ legit i sidonio. Alij excaturizabāt aues: alij exenterizabāt pisces: ⁊ ꝓdu. scaturizo u an̄ r: sicut ⁊ scaturio rio. qd multi negāt: ⁊ sepe inuenitur i libris physicalib⁹ correptū u. ⁊ in Thobia etiā corripitur vbi dicit. Excaturientes lesus abhorret aq̄s. Ad hoc dicit mgr̄ Bn̄. ꝙ Uindocinēsis ibi errauit cū dicit. Excaturizātes ⁊c̄. qꝛ scaturio ⁊ scaturizo ꝓdu. u ante r: ⁊ hoc hēmus a Prisciano dicente ꝙ nullū v̄bū q̄rte cōiugatiōis hꝫ u correptā an̄ rio: nisi meditatiuū. vt lecturio. sꝫ scaturio nō ē meditatiuū. g̃ nō corripit u: sicut nec prurio. Itē Prudētius in passiōe hn̄ Romani ꝓducit eā dicēs. Scaturizātes pdat vt loq̄citas. Est vero metrū iābicuꝫ. vnde opoztet ꝙ vltima pedis sit lōga vn̄ Prudēti⁹ maior Petra dei iussu potū largita scaturit.

Scaturizo zas in scaturio ris vide.

Scauillum li pseda dicitur.

Scaurus qui aliquantulū balbutit. vel qui habet talos extentos vel excedētes: vel scauros grece: latine dicitur calix: vnde scaurus ra rum. id est asper ra rum.

Scazon claudū vel claudico siue ineq̄litas dꝛ: ⁊ ē grecū ⁊ ē vitiū metri. Tūc metrū dꝛ habere scazon. i. tunc dꝛ claudicare qn̄ syllaba correpta ꝓducitur: ⁊ ꝓducta corripitur. vnde Pris. in. x. li. loquēs de edo dis. Nō pōt in h̄ v̄bo penul. syllaba lōga esse vt intelligatur preteritū ne sit scazon.

Sceda grecū est. i. charta scripta. vel scriptū qd adhuc nō est emendatū nec in libruꝫ redactū. Proprie quideꝫ sceda est abbreuiata scriptura de aliquo cōtracta anteq̄ charta fiat Eadē dꝛ ⁊ ꝓthocollū a ꝓthos qd est primū ⁊ collū qꝛ in chollis chartaꝝ primo loco fiebat talis scriptura. ⁊ postea habebatur p exēplari: ⁊ qdcūqꝫ scriptū sic abbreuiatuꝫ vt postea meli⁹ scribat sceda dꝛ. vn̄ scedula le dimi. ⁊ scedarius ria riū: ⁊ a scedula scedulari⁹ ria riū. i. ad scedā vel ad scedulā ptinēs s̄m Hu. Pap. vo dic̄ Scedula pagia epl'a.

Scedula exponitur in sceda.

S cedero ras in scelus est.

S celestus sta stum. in scelus vide.

S celus leris neu. ge. id ē facinus. flagitiū. vñ scelest⁹ sta stū. i.
facinorosus: pcrtu⁹. Dicit̄ et h̄ et h̄ scelestis et hoc ste: In
uenit̄ celestis a celo sine s. Uñ qdā. Regi celesti nūq̄ pla-
cere scelesti. Ut sis celestis nō assimilare scelestis. Eccl. xi.
Ue duplici corde et labiis scelestis Et cōparat̄: vt scelest⁹
stior stissimus. Itē a scelus dr̄ scelerosus sa sū. Et cōparat̄
et est scelerosus plenus scelere. vñ h̄ scelerositas tatis. Itē
a scelus dr̄ scelero ras raui rare. Et inde scelero raris. vñ-
de sceleratus ta tum in quo fit scelus. sȝ scelestus sta stuȝ p
quē fit. scelerosus vero q̄ facit. Et ē scelerosus plus q̄ sce-
leratus. Et cōparatur vt scelerosus sior sissimus. Et simili-
ter cōparat̄ scelerat⁹ tior tissim⁹. vñ scelerose sius sissime. et
scelerate tius tissime aduerbiū. Scelero cōponit̄ vt cōscele-
ro ras. Et est actiuū cū suis cōpositis. et corripit le.

S cema matis ge. neu. imago vel figura: vel modus loquēdi
scȝ soloecism⁹ figura: et est scema proprie solum ornatus
causa. Metaplasm⁹ vō causa necessitatis fit: vel ornat⁹ in
metro. Tropus causa vtriusq̄ tam in metro q̄ in psa fm
Hug. Uide etiam de hoc in quarta parte vbi agitur de sce
mate. Uide etiam in scematismenos.

S cematismenos a scema qd̄ ē modus loquēdi. et mene qd̄ ē
defect⁹ cōponit̄ scematismenos. i. defect⁹ modi loquēdi. Itē
scema dr̄ ornat⁹ vel figura. Uñ in donato dr̄. Scemata dr̄
lexeos et dianeos. i. figure dictionis et sentētie. Sicut eniȝ
hō variis vestib⁹ decorat̄: ita oro latinitatis tā soluta q̄ li-
gata scematib⁹ adornat̄. Et dr̄ sic scematismenos. i. defect⁹
ornat⁹ et figure q̄ fit ex carētia debite intelligētie. vel dr̄ sē-
tētia figuratiua et defectiua. Significatio ergo dictiōis est
q̄si ornat⁹ et figura ipsius Unde qñ deficit a ppria signifi-
catiōe est ibi defect⁹ ornat⁹ et figure. i. forme dictiōis q̄ est
significatio. et corripit me et acuit̄ in fine. vnde Hiero. in p
logo Job. Et greci rhetores vocant scematismenos.

S cena. a scenos qd̄ est vmbra dr̄ h̄ scena ne. i. vmbra. et scena
i. vmbraculū: locus obūbratus i theatro: et cortinis coop-
tus: silis tabernis mercēnarioȝ q̄ sūt asserib⁹ et cortinis co
operte. et fm h̄ scena pōt dici a scenos qd̄ ē dom⁹ q̄r i mo-
dū dom⁹ erat cōstructa. In illo vmbraclo latebāt psone lar-
uate q̄ ad vocē recitatoris exibāt ad gest⁹ faciēdos. Et hic
scena dr̄ qñq̄ totū theatrū: qñq̄ recitatio scripture. qñq̄
ipsa scriptura: qñq̄ allocutio diuersaȝ psonaȝ. vel distin
ctio scripture q̄ ibi recitabat̄: vt in Terētio. Unde scenic⁹
ca cū penl. cor. id est vmbratil̄: vel theatralis: vl̄ q̄ faciebat
ludos et gestus in theatro: vel q̄ recitabat ibi scripturas.

S cenicus ca cum in scena exponitur.

S cenobates scenos qd̄ ē funis cōponit̄ cū batin qd̄ ē grad⁹:
et dr̄ h̄ scenotabes tis. i. funabulus q̄ gradit̄ p funē: et cor.
ba. Juuenal̄. Augur scenobates medicus mag⁹. oīa nouit

S cenobium bii in cenobium vide.

S cenofacio scenos qd̄ est finis cōponit̄ cū facio et dr̄ scenofa
cio cis feci factū. i. facere funes. vñ h̄ scenofactor ctoris fu
niū factor. et h̄ scenofactori⁹ ria riū ad scenofactionē vl̄ ad
scenofaciēdū ptinēs. vnde dr̄ ars scenofactoria: vñ i Act.
xviii. ca. d̄ Paulo. Et erat scenofactoris artis. Itē a scenos
qd̄ est vmbra dr̄ grece domus scenos ab vmbratiōe: hinc
et silr̄ grece dr̄ tabernaculū scenos. Tabernaculū vō ad sili
tudinē domicilii factū est. Et fm hoc posset esse pdicta cō
positio scȝ scenofacere. i. facere tabernaculū. vnde et ibi pos
set dici Artis scenofactorie. q̄r faciebat tabernacula.

S cenofactorius ria rium in scenofacio vide.

S cenofegia fagin qd̄ ē comedere cōponit̄ cū scenos qd̄ ē vm
bra. et dr̄ h̄ scenofegia gie quoddā festuȝ iudeoȝ. scȝ fictio
vel dedicatio tabernaculi: q̄r tūc in vmbraculis sali cū co-
medebāt. vel ē cōpositū a scenos qd̄ ē tabernaculū sic factū
ad silitudinē domicilii: qd̄ grece scenon dr̄ ab obūbratiōe.
Inde h̄ scenofegia gie festū pdictū. s. dedicatio tabernacu
li in q̄ vt dictū ē comedebāt sub vmbris salicū: et celebrat̄
a iudeis in memoriā expeditiōis qñ ab egypto pmoti i ta
bernaculis degebāt. Jo. vii. Dies fest⁹ iudeoȝ scenofegia:
qd̄. s. festū iudei singulis ānis faciebāt i memoriā bñficio
rū q̄ eis domin⁹ cōtulerat in deserto quādo i tabernaculis
hitabāt. De h̄ festo hētur Leui. xxiii. A. xv. die mensis se-
ptimi erūt ferie tabernaculoȝ septeȝ dieb⁹ dño. Et vt vult
Hugu. i h̄ noie scenofegia licet corripe et pducē penul. p
volūtate legentis. Est vō nomē nothū: q̄r ḡ a greco descē-
dit pōt penul. pducē Apud grecos eni i multis: vocalis an
te vocalē pducit̄. sȝ q̄r ad formā latinitatis reductū ē: pōt
etiā corripi i legēdo. Apud latinos eni vocalis āte vocalē
nō pducit̄ nisi i paucis. In scāsiōe tñ illa penul. sine dubio
breuis ē. Itē scias q̄ Hug. scribit fagin p f: et fm h̄ scenofe
gia p f pōt scribi. Pōt et phagin et scenophegia per ph scri-
bi hito respectu ad grecā originē: vide i scda parte vbi agi 248
tur d̄ ipedimētis accēt⁹ i ca. d̄ ipedimēto visus. vbi posui
alioȝ opiniōeȝ q̄ magis mihi placet. vide etiā in phase.

S cenos id ē funis. et scenos vel scenō grece dr̄ vmbra latine.

S cenotaphiū scena cōponit̄ cū taphos qd̄ ē sepulchrū et dr̄ h̄
scenotaphium phii vacuū sepulchrū. i. imaginaria sepultu
ra que fit cum corpus deest.

S ceptriger ra rum penul. cor. qui gerit sceptrum. a sceptrum
et gero ris componitur.

S ceptrum ptri virga pŕātis. et deriuat̄ a cepi preterito de ca-
pio fm Hug. Pap. vō dicit. Sceptrum vel sceptron dici⁹
regimen vel virga regalis. et est grecum.

S cesionomatio quedā figura que est de qua dictū est in q̄r-
ta parte in capitulo de scemate.

S ceuus ua uum. i. sinister: malus peruersus: inimicus.

S cibilis a scio scis dicit̄ hic et hec scibilis et hoc le ad sciendū
abilis: et corripit bi.

S cidi est pteritū de scindo dis: et cor. pmaȝ. Unde in Aurora
dicitur. Hostem cū posset gladiare. dauid scidit oram.

S cientia a scio scis deriuat̄ h̄ scia. et format̄ a datiuo sciēti:
addita a fit h̄ scia. Et scias q̄ vt dicit̄ Paulus scia inflat: cha
ritas vō edificat. Itē nō plus sape q̄ oportet sape. Ad cui⁹
intelligētiā nota q̄ sicut dicit. Bern. in. xxxvi. sermone cā
ticoȝ. Sape ad sobrietatē est vigilantissime obseruare: q̄d
scire magis priusue oporteat. tp̄s eni breue ē. Est aūt quo
ad se ois scia bona. q̄ tamē veritati subnixa sit. sȝ to q̄ cuȝ ti-
more et tremore tuā ipsi⁹ opari salutē p tpis breuitate festi
nas. ea pus scire āpliusq̄ curato q̄ sēseris viciniora saluti
Uñ et apls dicit. Qui se putat aliq̄d scire nōdum scit quō
oporteat eū scire. vides quō fructū et vtilitatē sciētie i mo
dū sciēdi cōstituit. Modū sciēdi dicit vt scias quo ordine.
quo studio quo fine q̄q̄ nosse oporteat. Quo ordine vt il
lud pus qd̄ maturi⁹ ad salutē. Quo studio vt id ardēti⁹ qd̄
vehemēti⁹ qd̄ amorē. Quo fine vt nō ad inanē gloriā aut
curiositatē. aut aliq̄d simile. sȝ tm̄ ad edificationē tuaȝ vel
pximi. Sūt nāq̄ q̄ scire volūt eo fine tm̄ vt sciāt: et turpis
curiositas ē. Et sūt q̄ scire volūt vt sciāt̄ ipsi: et turpis vani
tas ē. Et sūt etiā q̄ scire volūt vt sciaȝ suā vēdant: vbi gr̄a.
pro pecunia. pro honoribus. et turpis questus est. Sed sūt
quoq̄ qui scire volunt vt edificent. et charitas est. Et sunt
qui scire volunt vt edificentur. et prudentia est. Horum
autem vltimi soli duo nō inueniunt̄ i abusiōe scie. Quip-
pe q̄ adhuc volūt itelligē vel bñ faciāt. deniq̄ itellect⁹ bo-
nus oīb⁹ faciētib⁹ eū. Reliq̄ oēs audiāt. Sciēti bonū et nō
faciēti. pctm̄ ē illi. ac si p similitudinē dicat. Sumēti cibuȝ
et nō digerēti pniciosū ē ei. Cib⁹ siq̄dē idigest⁹. et q̄ bonā n̄
hȝ digestiōeȝ malos generat humores. et corrūpit corp⁹. n̄
nutrit. ita et multa scia idigesta stomacho aīe q̄ ē memoria
si decocta igne charitatis nō fuerit pniciosā iducit obtusi-
tatē. et sic p quosdā artus aīe i mores atq̄ act⁹ trāsfusa at-
q̄ digesta. q̄ten⁹ ipsa de bonis q̄ nouerit vita attestāte. et in
oībus bona efficiat̄. Nōne illa scia reputabit̄ i pctm̄ tāq̄
cibus cōuersus i prauos noxiosq̄ humores: An nō malus
humor pctm̄. an nō mali humores. praui mores. an nō in-
flatiōes et tortiōes i cōsciētia substinebit q̄ eiusmōi ē sciēs:
videliȝ sciēs bonū et nō faciēs: Ad h̄ facit qd̄ dicit Greg.

in pastorali Admonēdi sūt q̄ accusāt praua.nec tn̄ deuitāt vt videāt qꝛ de occulta iā attributiōe iudicij ē ꝙ eoꝝ mēs ꝑ malū qd̄ ꝑpetrat illuminat̄ vt videat:ſʒ nō conat̄ vt vincat:vt quo meli⁹ videt eo deteri⁹ pereat.qꝛ ēt itelligētie lumē ꝑcipit:ꝛ actiōis praue tenebras nō relinq̄t. Nā cū accepta ad adiutoꝛiū sciaꝫ negligūt:hāc ꝫ se i testimoniū vtūt. ꝛ de lumie itelligētie augēt supplicia qḋ ꝑfecto acceperāt vt possēt delere pcā. Quoꝝ nimiꝝ neq̄tia cū malū agit qḋ diiudicat.verūtn̄ iā iudiciū h̄ degustat.vt cū eternī suppliciis seruat̄ obnoxia suo h̄ iteriꝫ examine n̄ sit absoluta. tā toqꝫ illic grauioꝛ tormēta ꝑcipiat:quāto h̄ malū n̄ deserit ꝛ qḋ ipe ꝯdēnat. Hinc vitas dic̄. Seru⁹ sciēs volūtatē dn̄i ꝛ nō faciēs.i.q̄ cog̃uit volūtatē dn̄i sui:ꝛ n̄ ꝑparauit vt faceret ſʒ volūtatē ei⁹.plagis vapulabit mltis. Hic ꝛ Psal. ait. Descendāt ad infernū viuentes. Uiui quippe qui circa illos agunt̄ sciunt ꝛ sentiūt.mortui aūt sentire nihil pnt: Mortui enī in īfernū descēderēt si mala nesciēdo ꝑpetrarēt. Cū vero sciunt mala.ꝛ tn̄ faciunt iniq̄tateꝫ.in infernū viuētes miseri sentientesqꝫ descēdūt. Uide in lux Hinc ēt attēde ꝙ scire quātū in se est nūq̄ꝫ malū est.ꝛ ꝑ ꝯsequēs nec addiscere.qꝛ cui⁹ generatio est mala ipm est malū. ſʒ ꝑ accidēs ꝯtingit eē pctm̄ in sciēdo vel adiscēdo siue ꝯsiderādo. Hoc āt accidēs pōt accidere.vel ex pte cognoscibil̄. vel ex pte cognoscētis. Ex pte cognoscētis est duplex accidēs. Unū est qn̄ ꝑpter occupationeꝫ in studio alicui⁹ sciē īpedit̄ q̄s ab executiōe officij ad qḋ tenet̄.sicut si iudex ꝑpter studiū geometrie desisteret a causis expediēdis.vl̄ sacerdos a ꝯfessionib⁹ audiēdis qn̄ eas audire tenet̄. Aliud est qn̄ ꝑpter delectatiōeꝫ in aliq̄ scia veniret i ꝯtēptu alicui⁹ quē venerari opoztet.sic̄ de btō Hiero.accidit q̄ tn̄ delectabat̄ i oꝛnatu verboꝝ Tullij ꝙ despiebat ei iculc⁹ sermo ꝑphāꝝ:vt ipe dicit. Sicut etiā accidit illis q̄ tn̄ adherēt rōnib⁹ hūanis ꝙ a fide discedūt ꝛ eā īpugnāt. Ex parte vō cognoscibilis ē triplex accidēs. Unū ē qn̄ cognoscibile de facili ad malū iclinat.ꝛ p̄terea i se parue vtilitatis est Et ꝑpter h̄ ꝓhibite sūt sciē magice.ne hō ī exercitiū eaꝝ labat̄. Aliud est qn̄ cognoscibile est vltra potētiā cognoscentis.sicut d̄r Eccl̄.iij. Altioꝛa te ne q̄sieris. Tertiū est qn̄ cognoscibile in se nullius vtilitatis est.sicut facta ꝯtingentia hoim vt ꝛ curiosi dicūt̄ q̄ sūt scrutatores ꝑrimi. In oib⁹ aūt istis trib⁹ ꝯtingit ꝙ illud qḋ ē vni curiosū non ē alteri curiosū.qꝛ aliq̄d est vltra itellectū vni⁹ qḋ nō ē vltra itellectū alteri⁹. Aliq̄d ē vtile vni qḋ n̄ ē vtile alteri Aliq̄d etiā facile p̄cipitat̄ vnū qḋ n̄ p̄cipitat aliū. Hoc ꝯsiderās Aplʹs ait. Nō pl⁹ sape q̄ꝫ opoztet sape.ſʒ sape ad sobrietatē.s.audiētiū vel sui itellect⁹. Et ſm̄ h̄ ēt itellige qḋ dicit rabbi. Moyses. Sic̄ iq̄d dixerūt talmutiste q̄cūqꝫ ponit īgeniū suū circa q̄ttuoꝛ recipiet ꝯfusionē. Et ē. Quid fuit in alto? Quid i imo? Quid fuit primo Quid erit vltimo? Nam vt dicit Sen̄. dementia est superuacua addiscere in tanta tēpoꝛis egestate In quo autē sapiētia ꝛ sciētia differt vide in. sapientia. Itē in siliqua vide. Itē in scaturigo. Item in curiosus. Item in theologus. Itē in noctua vide.

S cilicet.licet ꝯponitur cum scire.ꝛ dicitur scilicet.i. scire licꝫ nimirū aduerbium affirmandi: vel ꝯiunctio copulatiua. vel expletiua ſm̄ quosdam.

S cilla est nomē herbe:ꝛ scilla grece latine d̄r herba siue p̄da ꝛ scilla ꝑpriū nomē puelle.ꝛ fuerūt due scille ſʒ fablas.s.filia nisi q̄ fuit mutata ī alaudā.ꝛ filia phoꝛci q̄ fuit mutata i mōstrū marinū.vn̄ scilla sepe d̄r illud mōstrū: vl̄ loc⁹ piculosus maris ī quo ē illud mōstrū. vn̄ scille⁹ lea leū ſʒ Hug. Isi. Xo in. xiij. etymol. dicit Scillā a colle saxū eminēs appellāt sile celate foꝛme ꝑcul vidētib⁹. vn̄ mōstruosā faciē fabule illi dederūt.q̄si foꝛmā hois succinctā capitib⁹ caninis.ꝛ collisi illic fluct⁹ latrat⁹ videt̄ exprimere caribdis dicta qꝛ gurgitibus occultis naues absoꝛbeat. Uide in suo loco. Pap̄. vero dicit. Scille saxa latentia in mari.

S cindo dis scidi scissuꝫ dere.i.separe:frangere. Et ꝯponitur vt abscindo dis scidi scissuꝫ.i.ab vno ad aliud scindere. ꝯscindo dis:exscindo dis.i. valde scindere.destruit̄. p̄scindo dis. ꝑscindo dis:rescindo dis. Scindo ꝛ eius ꝯposita sūt actiua.ꝛ oīa abijciunt n in preterito ꝛ sup̄.ꝛ oīa cor. penl̄. p̄teriti. vt ꝯscidi.abscidi. Luca.in.iij. Aut scidit ꝛ medias fecit sibi littoꝛa terras Uetustissimi etiā scindi dicebāt: ꝛ oīa gemināt s in sup. vt abscissū.ſʒ a cedo ꝯposita ꝑ vnū s scribūt̄. vt ꝯscisus. inscisus. Uide in cedo dis cecidi.

S cindula.a scindo dis dicit̄ hec scindula le latus. asser quo domus operiuntur.

S cenifes quidam scribūt per s in prima litera. Uide in c cinifes supra in suo loco.

S cinodenta. ab odenta qḋ est dens dicit̄ scinodenta. ꝛ vocam⁹ scinodētas quibus voces cum gemitu procedunt ꝛ duplices habent dentes.

S cintilla. a scindo dis dicit̄ hec scintilla le eo ꝙ prosilit ab igne. Et est scintilla dum ardet: fauilla duꝫ extincta est: vnde hec scintillula le dimi.ꝛ scintillosus sa sum. ꝛ scintillo las.i. fulgere: vel scintillas emittere.

S cintillula le dimi. parua scintilla.

S cio scis sciui scitū scire.i. sape: sciaꝫ hēre vl̄ cog̃scere ꝛ ē ꝑprie scire reddere ratiōeꝫ eoꝝ q̄ noueris Nosse vō tn̄ q̄ audieris. A scio d̄r scisco scis ichoa. Scio ꝯpōit̄ cū ad:ꝛ subtracta d d̄r ascio scis.i.adiūgo.acq̄ro.ꝛ ꝯpōit̄ cū eisdē ꝛ retinet d cā differētie.ꝛ d̄r adscio scis.i.aduoco. vn̄ adscisco scis:ꝛ abscisco cis ichoat. Itē scio ꝯpōit̄ cū cō. ꝛ d̄r ꝯscio scis.i. sil̄ scire: ꝛ ꝑpe d̄r d̄ malo. Lūc. n aliq̄d ꝯscit cū ī malo ꝛ scele sibi ꝯsci⁹ ē: vn̄ h̄ ꝯscia tie: ꝛ ꝯsci⁹ scia sciū. ꝛ ꝑpe ī malo: d̄scio scis scire.i. obliuiōi tradē. nescire: nescio scis ex nō ꝛ scio ꝯpōit̄. vn̄ nesci⁹ scia sciū. p̄scio scis.i. an̄ scire. vn̄ p̄sci⁹ scia sciū. ꝛ ꝯstruit̄ tā cū gtō q̄ꝫ cū actō p̄sci⁹. Scio et eius ꝯposita actiua sūt ſm̄ ꝙ scire accipit̄ ꝑ cognoscere: ſʒ ſm̄ aliam significationē neutra sunt. Uide in scientia.

S ciolus la lum penul. coꝛ. d̄r a scitus.i. aliquantulū sciēs. Uel vt dicit Pap̄. sciolus scientie simulatoꝛ ꝛ peritie: qui appetit videri ꝛ scire quicquid alius sciat. aut qui sese scire ꝓfitetur omnia. aut etiam futura predicere:

S ciopodes. Sicut dic̄ Aug. in. xvi. li. de ci. dei ferūt eē gētem vbi singula crura in pedib⁹ habēt. nec policē flectūt. ꝛ sūt mirabil̄ celeritatis. quos sciopodas vocāt eo ꝙ ꝑ estuꝫ in terra iacētes resupini pedū vmbra se ꝑtegāt Isi. ēt i. xi. ethymo. dic̄. Sciopodū gēs fert̄ eē ī ethiopia a singul̄. n. crurib⁹ ꝛ celeritate mirabili. quos īde sciopodas g̃ci vocāt ꝙ ꝑ estū ī t̄ra resupini iacētes pedū suoꝝ magnitudie adūbrāt̄

S ciphus phi calix maioꝛ poculuꝫ quo bibimus ſm̄ Hug. vel ſm̄ Pap̄. sciphus calix regius. qua ꝛ patera vocat̄ vl̄ fiala. ꝛ est s prima lr̄a in Hug. ꝛ in Pap̄. nec debet s in ꝑnunciatione omnino taceri: nec ꝑferri s: ſʒ q̄si medio modo. qꝛ s ibi q̄ꝫtum ad sonū liquescit aliqualiter.

S cipio. a cepi p̄terito dicit̄ hec scipio onis virga ꝯsuluꝫ vel baculus ad capiendū aptus. vn̄ ꝛ q̄dā romanus dictus est scipio quia baculus ꝛ sustētamētū reipublice fuit vel parētum suoꝝ. ꝛ fuerunt duo scipiones. s. auus ꝛ nepos.

S ciroma saxa dicitur.

S cirosis. vnde sciroma dicunt̄ saxa. vnde hec scirosis duritia in sensibus sine doloꝛe.

S cirpinus pia pium in scirpus est.

S cirpus. a capio pis dicit̄ hic scirpus pi qꝛ carpat. gen⁹ iunci est. ꝛ est planus sine nodo. Et inde scirpinus pia pium. i. de scirpio existēs. Exo. ij. Fiscellam scirpiam ꝛc̄.

S ciscitoꝛ. a scio scis fit scisco scis icoha. ꝛ a scōa ei⁹ ꝑsona subtracta s ꝛ addita toꝛ fit sciscitoꝛ taris idē qḋ scitari frequē. irregulare ē ſm̄ foꝛmationē ꝛ ſm̄ significationē. Et dicit Pris. i. viij. li. Notādū ꝙ scitoꝛ taris ꝛ sciscitoꝛ taris nata a ꝑmitiuo actiuo deponētia sūt: ꝛ coꝛripit penul. sciscitoꝛ.

S cisco scis in sciscitoꝛ est.

S cisma. a scindo dis d̄r h̄ scisma matis sic dictū q̄si a scissura dioꝝ. Eodē enī cultu ꝛ eodē vō ritu credit scismaticus vt ceteri: solo ꝯgregatiōis delectat̄ discido. vn̄ scismatic⁹ ca cū. i. diuisus. ꝛ hinc scismatico cas. i. scismata facere: vl̄ sci-

sma qd' et scismatizare dr. Et pot sic diffiniri scisma. Scisma illicitus ab vnitate seu vniuersitate dissensus. Differt autem scisma ab heresi secundum quosdam sicut dispositio et habitus. Primo enim differt scisma ab heresi secundum quosdam quia cum quis ab vnitate seu ab vniuersitate diuidit et dissentit. tunc et prima facie est scisma: sed cum post tempus pertinaciter adheserit sue secte asserens non esse obediendum romane ecclesie est heresis: et peccat in illo articulo fidei. Unam sanctam ecclesiam catholicam. Item omnis hereticus est scismaticus et non econuerso.

Scissura re. i. diuisio. separatio. a scindo dis dicitur.

Scitalis. a scio scis dr hec scitalis lis quedam serpens que soluens cum omnes serpentes pellem suam deponant in estate ipse deponit suam in hyeme. vnde et sic dicta est quia scientiorem et aliis deponendo pellem cum eam deponit in hyeme sine lesione. Uel dr scitalis a scile vel a scele quod est lux. vnde scitalis quasi lucens. quia lucens et noua effitiatur deposita pelle: vel quia tanta pfulget varietate tergi sui: vt notarum gratia aspicientes retardet: et quia reptando pigra est quos assequi non valet miraculo sui stupentes capit. Unde Lucanus. i. ix. Et scitalis sparsis etiam nunc sola pruinis: et cor. peri.

Scithe dicte sunt a quodam milite persico qui scithas ab eis dixisse scita cognomato. vnde hec scithia thie eorum regio vnde hic et hec scitha te gentile: et scithicus ca cum.

Scithipolis oppidum est quoddam scithie.

Scitor. a scio scis scitum sup. u. conuersa in o et assumpta r fit scitor taris verbum depo. i. inquirere. inuestigare. interrogare. querere: scrutari. et est frequentatiuum. irregulare secundum formationem et secundum significationem. Uide in sciscitor.

Scitum. a scio scis hic scitus tus tui. i. scia vel cognitio. et hoc scitum. i. decretum statutum vel indicium. vnde hoc plebiscitum: et scitus ta tum. i. sapiens. vnde scite aduer. i. sapienter et p compositionem pscitus ta tum. i. pfecte scitus: et inscitus ta tum. i. insipiens. vnde hec inscitia tie. i. insipientia. vel ignorantia. Uide in inscitia

Scius. a scio scis dicitur scius scia scium. i. sciens. sapiens: et p compositionem inscius inscia inscium. i. nesciens.

Scobo. a scobs scobis dr scobo bis bitum bire. i. mundare: et proprie domum.

Scobs. a scobo bis dicitur hec scobs bis ferrum quo ligna planantur vel purgamentum domus. Unde quidam. Uilia scoba leuat scobs scobis aspera tollit.

Schola grece latine dr vacatio: quia ibi vacamus: et in singulari cum dicimus Magnam scholam hēo. de loco intelligitur. Cum vero dr in plurali Magnas scholas hēo. de scholaribus intelligitur: quasi multos scholares hēo. vnde scholasticus ca cum. i. ad scholas vel ad scolares ptinens: vel assiduus vel frequens in schola: et hic et hec scholaris et hoc re ad scholas ptinens: et substantiue sepe ponitur in cōi ge. p scholaribus. vnde hic et hec schola ris huiusmodi laris: et fac. ablatiuum in i sicut cardinalis. Sic et quodlibet nomen gentile vel patrium desinens in is facit ablatiuum in i et in e. vt bononiensi. ianuensi. Uide in vacuus.

Scopa pe in scopo pis est.

Scopetum. a scopa dr hoc scopetum ti penul. produ. locus vbi abundant scope.

Scopeus pea peum in scopo pis vide.

Scopin grece latine dicitur intendere vel speculari.

Scopo. a scobo bis quod est domum mundare: et mutato b in p dr scopo pis pui pere. et caret sup. secundum vsum deberet tamen facere scopitum et est scopere mundare: purgare et pprie domum. Transumitur et ad alia. Unde ppha. Scopebam spiritum meum. vnde hec scopa quedam arbustula: et scopa etiam est illud cum quo domus purgatur: et fit sepe ex scopa arbore. Unde in euangelio. Inuenit eam scopis mundatam et ornatam. vnde hec scopula le dimi. et hic scopulosus sa sum i. scopulis plenus. quod et scopolosus sa sum dr. Item a scopa dicitur scopeus pea peum. i. de scopis existens. et scopinus na num: et scopo pas paui. i. purgare. verberare.

Scopula le dimi. parua scopa.

Scopulosus sa sum in scopo pis est: et scopulus.

Scopulus. a scopin dr hic scopulus li penul. cor. i. arduum saxum ardua et prupta rupes apta ad speculandum. vel quia facile ibi possumus speculari: vel quia a longe videtur talis locus: vnde scopulosus sa sum. i. plenus et abundans scopulis. Et ponitur.

Scoria. ab excoquo quod dr hec scoria rie purgamentum et sordes metallorum: quia de foro excoquitur: vel dr scoria ab excoquendo el excutiendo quia quando excoquuntur metalla tunc sordes cadunt et excutiuntur. Unde Isa. i. ca. Argentum tuum versum est in scoriam. Item scoria rie est suffocatio vesice ita vt vrina denegetur vel ventris officium. vel rumor in pectore reparatur.

Scorio onis mas. ge. dr stultus. stolidus: fatuus: et deriuatur a scoria.

Scorpio: scorte quod est dulce componitur cum poio quod est fingo: et dr hic scorpius pii: et hic scorpio onis: quoddam aial venenosum et dr hic scorpio quasi scorte poio: quia ab anteriori parte fingit blanditias. sed a posteriori pungit. Capite enim blanditur sed cauda pungit. Uel dr scorpius ab arcu vel ab arpe quod est incuruatus gladius inde scorpio quia cauda figat: vel arcuata ea venena diffundat vnde scorpio dr quidam piscis vel vermis. quia ledit dum manu tollitur. Scorpio etiam dr sagitta venenata arcu vel tormentis excussa. que dum ad hoiem puenit virus quod habet infundit. vnde scorpio dicta est. Item scorpio est genus duplicis flagelli: vel magni fustes. Item scorpio est quoddam signum in celo: in quo secundum poetas scorpio aial fuit translatum. vel quia cum sol est in scorpione pmovet frigoris aculeos secundum Hug. vnde Xpstus. Scorpius est signum omnisque sagitta flagellum. Magister autem in histor. iiiij. llio iij. Re. ca. xij. Pater meus cecidit vos flagellis: ego autem cedam vos scorpionibus: sic dicit. Scorpius est rubeus aculeatus vel flagellum virgarum nodosum: vel scutica habens in summitate gladios plumbeos. Item scias quod virga nodosa vel aculeata est scorpio dr recte. quia acuto vulnere in corpus infigitur. vt in virgo dicta.

Scorpitis. a scorpione dicitur hec scorpitis huius pitis quedam gemma scorpionem et colore et effigie referens.

Scortator toris in scortum vide.

Scorte grece latine dicitur dulce.

Scortes tis. fe. ge. pellis arietis.

Scortor taris in scortum vide.

Scortulum li dimi. paruum scortum.

Scortum. a scortes pelle arietis deriuatur hoc scortum ti. i. meretrix que apud grecos scita vocatur. Et dicitur sic quia defricatur pelles quibus corruptela fit. vel scortes dicitur a scorte greco quod est dulce: inde scortum quia dulce est Job. xxx. Scortum fit alterius vxor mea. vnde scortor taris. i. meretricari. vnde scortator et scortatorius ria rium: et hoc scortatorium rij lupanar. domus scortatiui. Et est scortor depo. cum suis compositis et aliqua hēt.

Scotomia. a scuta quod est rotunda forma dr scotomia mie: et accepit nomen ab accidenti. quia repentinas tenebras ingerat oculis cum vertigine capitis. vnde scotomicus ca cum talem infirmitatem patiens.

Screa scree fe. ge. pituita stercus: spurcitia que per os picitur. vnde screo as. i. scream picere. Unde quidam. Iactans sputa screat: reus dr ipse creat. Et componitur cum ex. et dr excreo as. i. extra screare. et screatum eijcere. Et est neutrum screo cum suis compositis.

Screo as in screa vide.

Scriba be in scribo bis vide.

Scribo bis psi ptum bere. i. componere literas figuras. vel scribere est figuris visibilibus animi inditia et vitatis aliquid repritare. Scribo componitur cum ad: et dr ascribo bis abiecta d. i. asserere: addiscere: deputare: destinare. Ascribo bis. i. a scriptura remouere: delere. Conscribo bis. i. simul scribere. vnde patres conscripti dicebantur quorum noia simul in enea tabula aureis literis scripti erant propter maiestatem et ppetuitatem imperij infinuandam. Nihil est enim perennius ere. Circumscribo bis. i. circa scribere. cingere circuire. concludere: includere: vel restringere. vel remouere. vnde circumscriptus ta tum: describo bis. i. deorsum vel valde scribere. vel a scriptura remouere. vel scripturam delere: inscribo bis. i. iniungere: opus tare: vel imprimere. vel in scribere: interscribo bis. i. inter aliqua scribere. interponere. vel in medio scripture aliquid auferre. Perscribo bis. i. pfecte scribere pscribo bis. i. ante scribere. pdicere. pstruere vel ab aliquo spacio tpis aliquid possidendo acquirere. vnde hec pscriptio onis pscribo bis de quo in suo loco hēs. Rescribo bis. i. iterum vel retro vel circa scriptum scribere. que primo mittit epistolam scribit que remittit scribit. Subscribo bis psi ptum. i. parum vel post vel subtus scribere. transcribo bis. i. vltra scribere. vel 249

pscribẽ Scribo ⁊ eiꝰ ꝯposita actiua sũt: ⁊ faciũt pteritũ i psi ⁊ supi.i ptũ: ⁊ pducũt hãc syllabã scri. De pdictis significatiõib' nota ꝟsus. Exulat a pr̃ia sine spe reditusq3 reicq3 Quisq3 religat' sua cũ remãebit hẽbit. Amittit pscriptus opes nõ posse reuerti. Inscript' mãet i pr̃ia s3 respoliatus Ascribit iactãs: describit rẽ mãifestãs. Inscribit signãs. pscribit crimĩa dãnãs. Quare ãt scripsi scriptũ scriptor scribãt p p cũ scribo scribit' p b dixi i nubo bis. Itẽ nota ꝟsus d scribo bis marie s3 theologũ Scribo dispono memoroꝯq3 vel isero trabo. Scribo rep̃sentãs scripto vel grãmata formãs. Uerbi grã Scribẽ idẽ ẽ qd disponẽ seu pordinaẽ Unñ in Exo.ca.xxxij. Aut dele me de libro tuo quez scripsisti.i.i quo ad vitã eternã me disposuisti vel pordinasti: et ẽ sẽsus Si nõ dĩes me dimitte eis. Scribi ãt vel deleri d libro vite dr̃ ds dupliciẽ: vl̃ sm̃ p̃tiã: vel sm̃ p̃sentẽ iusticiã Et dr̃ de' aliquẽ de libro vite delere iquãtũ pmittit eũ a iusticia excidere p pctm̃: ⁊ differt liber vite a scia dei q̃ ẽ d tẽporalib'. ⁊ ẽt̃ a p̃tia q̃ ẽ de bõis ⁊ mal': ⁊ ẽt a pdestinatiõe: qꝛ pdestinatio pp̃rie de futuris ẽ ⁊ puidẽtie directionẽ i finẽ iportat. cũ sit ppositũ miserẽdi. S3 liber vite simpliciter noticiã debitã iportat. ⁊ ñ determiat aliqd t̃ps. vñ ⁊ scripti i libro vite dicũẽ ⁊ q vitã habẽt ⁊ q hituri sũt. Itẽ scribẽ idẽ ẽ qd memorie ꝯmẽdaẽ. Unñ i Apoc.xiiij.c. Scribe Bti mortui q i dño moriũẽ. Itẽ scribẽ idẽ ẽ qd inferre Job.xiij. Scribis eni ꝯtra me amaritudines. Itẽ scribere idẽ est qd l̃ras ptrahere. Unñ in Hier.xxxvi.ca. Et ego scribebã i volũie atramẽto. Itẽ scribere idez est qd scripto repñtare. Unñ in Pris.pmo maio. Lr̃a ẽ vox indiuidua q̃ scribi põt Itẽ a scribo bis dr̃ scriba be mas.ge. ⁊ h scriptor toris. ⁊ ẽ scriba nomẽ officij vñ scribat' tus scribe offm̃ vl dignitas: s3 scriptor dr̃ q frequẽter vel assidue scribit: vl̃ q peritiã hẽt scribẽdi. Silr̃ qdlibet verbale in or cõuenit alicui ex frequentia vel assiduitate: vel idustria: vñ ꝟsus. De notat officiũ scriptor. s3 scriba magistrũ. Uide in lector.

S cripto ptas.i.frequẽter scribo.a scribo psi ptum ptu.u in o conuersa fit scripto ptas.

S crobs a scropha dr̃ hec scrobs bis.i.fossa maxime illa quã scrofi faciunt. Uide supra in cops.

S crofa fe.i.porca. ⁊ est nomẽ ficticium s3 de pximitate soni sumptuz. vñ hec scrofula le: ⁊ hec scrofella le ambo dimi. Scrofula etiã dicunẽ quedã apostemata que solent nasci pueris citra callum. vnde scrofulosus sa sum: ⁊ scrofulatus ta tuz plenus ⁊ abundans scrofulis. ⁊ cor.fu.

S crofina.a scrobs dr̃ hic scrofina ne quoddaz instrumentuz carpentarii. quia terendo scrobem faciat.

S crofula in scrofa vide.

S cropulosus sa sum in scrupus vide.

S crupeus pea peum in scrupus est.

S crupulus li in scrupus est.

S crupus. a scrutor taris dr̃ h scrup' pi lapis paru' ⁊ asp q se pe sub talo iacẽs i calciamẽto multũ ledit ⁊ offendit ⁊ pp h eũ multũ scrutari cogimur. cu' ꝯtrari' ẽ calculus ⁊ ide h scrupulus li dimi. penul.cor. ⁊ h scrupus vel scrupulus dr̃ quoddã põdus sex siliquarũ põdere ꝯstãs ⁊ p silitudinem scrup' vel scrupul' dr̃ molestia: sollicitudo: anxietas: ⁊ dubietas animi. remorsus ꝯscie. Unñ in.j. Re.xxv.ca. Nõ erit tibi h i singultũ ⁊ i scrupulũ cordis. Itẽ difficultas subtil' q̃stio: sicut eni scrupus puus est: sic subtilis q̃stio pua ẽ ad vidẽdũ. Et sic ille multũ ledit. ita subtilis q̃stio multũ ledit q ñ ẽ pmpt' i discernẽdo. inq̃sitio eni ⁊ q̃stio rerũ subtiliũ multũ solent ledere. Et a scrup' dr̃ scrupe' pea peũ. ⁊ scruposus sa sum.i.scrupis plen' ⁊ abũdãs. ⁊ asp: anxi': dur': difficilis. nodosus: obscur'. Et ꝯparaẽ scruposus sior sim'. vñ h scrupositas tatis. vñ scrupea vel scrupulosa saxa dicunẽ aspera. Itẽ a scrupulus dr̃ scrupulo las.i.sollicitare. molestare: ⁊ scrupulosus sa sũ scrupulis plen' ⁊ abũdans vel asp. vl̃ ãxius dubi'. difficilis. nodosus. obscur'. Et cõparaẽ vñ h scrupulositas tatis.i.anxietas. difficultas.

S crutabilis in scrutor taris est.

S crutinium.a scrutor taris dr̃ hoc scrutiniuz nij.i.scrutatio vel quicquid quis scrutaẽ interius de aliqua re. Propha Defecerunt scrutãtes scrutinio.

S crutor taris tatus sũ tari.i.inq̃rere: iuestigare: subtiliter inspicere. vñ hic ⁊ h scrutabilis ⁊ hoc le aptũ vel habile ad scrutãdũ. vñ scrutabiliter aduer. ⁊ p ꝯpositionẽ iscrutabil' Itẽ a scrutor dr̃ scrutabũd' da dũ.i. ad scrutãduz habilis. vel scrutãti sil'is. Scrutor ꝯponiẽ: vt pscrutor taris.i. pfecte scrutari. vñ pscrutãs t is p̃ncipiũ ois ge.i.pfecte scrutãs Unñ in.j. Macha.iij.ca. Perscrutãs eos. Et ẽ scrutor deponẽ. cũ suis ꝯpositis. ⁊ cor. hãc syl. scru. ⁊ scribiẽ sine c i vltia syl. Unñ Hor.i epi. Archanũ neq3 tu scrutaberis illi' vnq3.

S crutũ.a scrutor taris dr̃ scrutũ ti vestis pauperũ lacerata ⁊ detrita. Itẽ scruta dicũẽ exta.s.tripe. qꝛ in extis scrutabantur futura. vel sordes purgando. Unñ Hora.epi. Uilia vẽdente tunicato scruta popello.

S culpo pis psi ptũ pere.i.celare vñ sculptim aduer. ⁊ h sculptura. ⁊ h ⁊ h sculptil' ⁊ h le silr̃ pi.cor. vñ sculptilr̃ aduer. Itẽ a sculpo pis dr̃ h sculptile lis simlachrũ i formã ⁊ silitudinẽ alicui' sculptũ: ⁊ sculpto tas fre. A quo sculptito tas aliud freq̃n.penul cor. Sculpto actiuũ ẽ cũ oib' suis ꝯpositis

S culptile in sculpto pis est.

S curra.sequor ꝯponiẽ cũ curia: ⁊ dr̃ h scurra leccator: vaniloqu'. Pp̃rie dr̃ scurra q sequiẽ curiã gr̃a cibi. Unñ in.ij. Re.vj.c. Et nudat' ẽ q̃si si nudeẽ vn' de scurris. Q3 autem dr̃ scurra q̃si scutellã radẽs ethymo. est. vñ h ⁊ h scurrilis ⁊ h le penul. pdu. ⁊ p geminũ r vñ scurriliẽ aduer. ⁊ h scurrilitas tatis leccacitas. turpitudo: turpis lud' luxuriosa verba. q vulgaliter barrizare dicĩr vñ Paulus ad Ephe.v. ca. Scurrilitas q ad rẽ nõ ptinet. ⁊ dr̃ a stultis curialitas ⁊c̃.

S currilis in scurra vide: ⁊ in nuga.

S curror.a scurra diciẽ scurror raris ratus sum.i.esse vel fieri scurra vel tale officiũ exercere. dissolute viuere.

S cus neu.ge.indecli.i.rotundum vel rotunditas.

S cuta in scutum est.

S cutella.a scus vel scuta dr̃ hec scutella. quia rotunda est. vñ hec scutella le dimi. ⁊ scutellarius ria riũ. ⁊ hic scutellarius rij qui facit vel vendit scutellas. Et hoc scutellariũ rij loc' vel vas vbi reponuntur scutelle.

S cutica.a scuta qd est forma rotunda dr̃ hec scutica ce penẽ. cor.i.lorum cũ quo verberanẽ pueri ancille: serui: ⁊ diciẽ sic pp̃ter rotũditatem corrigarum.

S cutiger ra rũ penul.cor.i.gerens scutũ: ⁊ cõponiẽ a scutũ ⁊ gero ris. ⁊ inuenitur substãtiue in quolibet genere.

S cutra tre vas quoddã ẽ: ⁊ a scus vel a scuta dr̃: ⁊ enumeraẽ scutre in.iij. Re.vij.c. inter vtẽsilia tẽpli altaris vasa. s.eq̃lis amplitudinis in ore ⁊ in pfundo ad calefaciendũ.

S cutula.a scuta qd est forma rotũda dr̃ h scutula le: monile rotũdũ ex auro vel argẽto. Unñ In.j. Mach.c.iiij. Ornauerũt faciẽ tẽpli coronis aureis ⁊ scutulis. ⁊ cor.tu. vñ scutulat' ta tũ scutula ornat' vel scutulã possidẽs: vel qd h3 i se orbes i similitudinẽ scutular. sic q̃dã vestes ⁊ q̃dã animalia vñ ⁊ scutulat' dr̃ equ' pp orbes quos h3 cãdidos iter purpureos. vñ h scutulata te vl h scutulatũ dr̃ idumẽtũ q̃dã pciosũ. ⁊ ẽ pp̃rie vestis q h3 i se quosdã orbes vel circlos sicut patet i q̃busdã pãnis sericis. Unñ Ezech.xxvij. Gẽmã purpureã ⁊ scutulata pposuerũt i mercato tuo. Itẽ inueniẽ tur h scutulũ. pluraliter hec scutula dimi. paruum scutuz.

S cutulatus ta tum in scutula est.

S cutũ.a scus qd est rotũdũ dr̃ h scuta te forma rotunda. ⁊ a scuta dr̃ h scutũ ti: qꝛ rotũdũ solebat. eẽ. vel scutũ dr̃ ab excutio tis: quia se excutiat ⁊ eiiciet ictuz telor. vnde hoc scutulũ li dimi. ⁊ scutatus ta tũ.i. scutũ habens. vel scuto armatus vel instructus. ⁊ scutarius rij qui facit scuta.

S ante E

S e est prepositio. ⁊ inueniẽ solũ p cõpositionẽ. Sex eni sũt p̃positiões q nõ inueniunẽ nisi in cõpositione. s.dis. di. re. se an cõ. Et significat aliq̃ se sine vt segnis q̃si sine igne. ⁊

sedulus sine dolo. Aliquādo seorsū: vt seducō quasi seorsum duco. Item se est pronomen: et geminatur vt sese.

Sebastus .i. augustus mēsis. Greco eni sermone sebastus tātū valet quantū augustus. vnde sebastia nūc dicit quedā ciuitas que olim dicebat augusta ab augusto.

Sebibo bis .i. seorsum bibo: a se et bibo componitur: et corripit bi vbiqz.

Sebum bi .a sus dicitur hoc sebū bi qd modo dr vulgo sepū pi .i. adeps pinguedo. enxugia: et dr sic a sue quasi suenum quia plus pinguedinis habet illud aial q̄ aliud.

Secedo .a se prepōne et cedo dis cōponitur secedo dis cessi sū .i. seorsum cedere. separari. et pdu. ce syllabam.

Secenti te ta .a sex et centū cōponitur, et obijcitur x. et dr secēti vel mutatur in s sm quosdā: et dr sescenti te ta.

Secerno: a se ppōne et cerno cōponit secerno nis .i. separo. et differt a discerno nis. Discernit q̄ in duas partes diuidit: secernit qui ex multis aliquid seorsum elegit.

Secessus .a cedo dis dr h secessus sus locus secretus. q̄si sine accessu

Secius .i. aliter deriuat a secus p cōpositionē sicut dicit Hug. Itē Pap. Secius .i. aliter a secus cōparatiuū. Magr āt hri dic ē aīi c breuiat: vt echinus piscis: et post pauca subdit. Quidaz vo excipiūt secius: qd dicūt driuari a secus p illū vsū. Virg. Protrahit istāter nō secius ac rotatēsez. Nos aūt cū dicim⁹ q secius nihil est. imo in illo versu debet dici segnius.

Seclum cli in seculum vide.

Secmentū est fascia q̄ matrona fasciat caput Iuue. in satyra secūda li. j. Segmēta et lōgos habitus et flāmea sumpsit.

Seco cas cui ctū: vn̄ sectim aduer. et h et h sectilis et hoc le ad secādū habile. vl qd leuiter secari et scindi pōt: et cor. pen. Seco cōponit: vt abseco cas cui ctū .i. secādo diuidē. separ abrūpe. Cōseco cas .i. sil. secare. Disseco cas .i. diuersis modis secare. disrūpe. cruciare: et ex eisdē cōponit: vt dissicio cis. exseco cas cui .i. ext vel valde secare. Interseco cas .i. inter aliq̄ secar. Inseco cas .i. itro vl valde secare. Proseco cas .i. penl vl aīi secar. Preseco cas .i. p alijs secare. Reseco cas .i. abscindē. Seco et ei⁹ cōposita actiua sūt: et cor. hāc syllabā se: et faciūt pteritū in cui. et sup. in sectū. lz sz atiquos inueniat secaui catū. et in cōpositis similiter. Vn̄ in Aurora dicit. Qui xpi gladio dogmata falsa secauit.

Secors: se ppō cōponit cū cor. et dr secors dis ge. ois .i. ignauus. stult⁹. q̄si seorsū a corde. vn̄ h secordia die .i. ignauia.

Secretarium rij in secretuz vide.

Secretū .a secerno nis dicit secretus ta tuz. et secretim aduer. et hoc secretum ti. et hic secretarius rij. et hoc secretarium loci vbi dantur vel cōseruātur secreta.

Secta .a seco cas dr h secta cte .i. ppositū i malo circa aliquā disciplinā. vt secta hereticoz. q: secti sūt et diuisi ab vnitate eccl̄ie vel fidei. Secta ēt accipit i bono vt secta phoz. et tūc deriuat a sequor q̄ris: q: tūc sequēda ē et tenēda. vt secta aplōz. secta pphaz. Vn̄ āt dr secta q̄si sequēdo tenēda vel seq̄nda tenēdo etymo. ē. q̄dā tn̄ dicūt secta ēt i malo a seq̄ndo: et ē secta hit⁹ aioz. et istituū vel ppositū i malo circa aliquā disciplinā quā tenēdo sequit: lōge alia i religionis cultu opināte q̄ ceteri: sed pualet qd pdiximus.

Sectilis in seco cas est: et cor. ti.

Sector taris tat⁹ suz ē freque. de sequor q̄ris: et debet formari sm regulā ab h sup. secutu u i or: sz ad differentiaz secutor qd est nomē. dicim⁹ sector p syncopā platū. Vn̄ dic Pris. in. vij. li. Sector taris differētie cā puto p syncopā u penl. platū ne pateat nomē si secutor diceremus cū sup. primitiui ei⁹ secutū sit. Raro tn̄ driuatiōes huiuscemōi specierū sūt a vbis desinētib⁹ i or. q: videlz fere oia dscēdūt a vbis actiuis et neutris. Sector cōponit vt assector taris .i. sequēdo adipisci. cōsector taris. vn̄ cōsectaneus nea neum.

Secularis in seculum est. De vita seculariū respectu stat⁹ religiosorum dixi in ordo. Itē vide in clericus.

Seculū .a sequor q̄ris dr h sclm q̄si cētūdecē annorū. lz etiaz seculū ponat p vita vel p quolibet spacio tpis aliq̄tulū lōgo. et dr sclm q: vnū sequit ad aliō. vn̄ h seclū cli p syncopā: et hic et hec secularis et hoc re res seculi vel ad sclm ptinens. vnde h secularitas tatis: et seculariter aduerbium.

Secunda de in secundus est.

Secundina in secundus vide.

Secūdus da dū nomē ordinale. et dr a sequor q̄ris. q: statim sequit post pmū: et scds da dū .i. psper et bonus a seq̄ndo. q: q̄ secūda sūt deprope sequunt. vn̄ et secūda dr fortuna prospera. q: ppe nos sequit. et iuxta nos ē. sicut aduersa opposita ē et recedēs. Vn̄ āt dr scds q̄si secus pedes ety. ē. Et hinc secūdo das .i. psperari. psperū facere vel scdo loco seq. et est actiuū. et cōponit: vt obsecūdo das .i. obedire. obtēperare. et est neu. q̄si in oib⁹ suis significatiōib⁹ secūdare. Itē hoc nomē secūdū ponit loco aduerbij loci vel q̄litatis. vel poti⁹ similitudis. Cū dr sz Lucā vbi greci dicūt cata Lucā. Itē sicut dr in .iij. sentētiaz. scdm multiplicē hz rōnē. Aliq̄n āt exprimit cōditionē vel pprietatē nature diuine vel humane substātie. aliq̄n vnitatē psone. aliq̄n notat habitum aliq̄n causaz. Exēpla pdictoz q̄ttuor pnt eē ista. Scdm notat conditionē siue pprietatē q̄n ponit cū dictiōe significāte alterā nām i xpo. et seqt aliq̄d qd ppriū ē illi nature. vt cū dr. Xps sm q deus bon⁹ ē vel misericors. vel xps sm q de⁹ est etern⁹ vel icreat⁹ vel creator et huiusmōi q̄ cōnotāt proprietates soli deo cōueniētes. Et ab altera pte cū nā humana oppositū: ifert pprietates cōsequētes illā. Vt xps sm q hō ē risibilis. vel aial pceptibile discipline. vel rōnalis. corpore⁹. mortalis. et cōsimilia. Itē scdm aliq̄n notat vnitatez vel vnionē psone. et h specialiter in xpo. vt cū dr. Xps sm q hō creauit stellas. sm q hō ē de⁹ vel dei fili⁹. Itē sm q hō de⁹ mortu⁹ ē i cruce Ibi eni nō notat q ex forma ei⁹ cui adiūgit possit iferri illud pdicatū: sz poti⁹ q i vtute vniōis facte in hypostasitalia pdicata attribuunt subiecto. Hic tn̄ nota q huiusmōi locutiōes aboleuerūt. si tn̄ forte inueniat in dictis sctōz sūt sustinēde et exponēde. vt Xps sm q hō est de⁹ vel dei fili⁹ .i. ipse q ē hō et de⁹ vel dei fili⁹. Si āt addat ibi pnomē demōstratiuū ita q replicet suppositum hois. erit locutio vera: et nō solū sustinēda. sz etiā extēdēda: vt dicat xps sz q iste hō ē de⁹ vel dei filius vel psona De hoc dixi in psona Itē scdm notat aliq̄n hitū. vt Xps sm q hō fuit calciat⁹. vestitus. et huiusmōi. q: huiusmōi hit⁹ cōuenit ei gr̄a hois et nō gr̄a dei. vel in alia significatiōe habit⁹. vt xps sm q hō fuit sanus. formosus p filijs hoim. et sic de alijs. q: hēre multis mōis dr sm oia illa q̄ nobis adueniūt vt hēam⁹ ea. Aliq̄n scdm notat cām. et pōt notare q̄druplicē cāz. s. efficiētē vt cū dr Xps sz q hō fuit meruit sibi et nobis. Formalē. vt xps sm q hō fuit rōnalis. sm q est aliq̄d .i. humanitate ē aliq̄d qd hō. Materialez ex q̄. vt xps sm q hō cōstat ex corpe et aīa i q̄ vt xps sm q hō passus est. Finalē. vt xps sm q hō est finis oim creaturaruz vel dignissima creaturaz. vl sm q hō venit pter nos: ex parte aūt pōt notare cām efficiētē. vt xps sm q de⁹ hz ptātē ponēdi aīaz suā et iterz sumēdi eā. Itē scdm notat q̄si formalē cām. cū dr Xps sm q deus ē suppositū nature diuine xps sm q deus ē aliq̄d .i. diuinitate q̄ ē q̄si forma ē aliq̄d. q: q̄si formaliter de⁹ deitate ē deus. Materialē aūt cāz vel q̄si materialē nō notat. q: diuinitas nō ē dicenda materia. nec q̄si materia. q: materia ipfecta ē. et qd materie simile ē ipfectū ē. Finalē āt cām notat scdm cūz dr Xps sm q de⁹ est ad quē oia referūt. vel pter quē fiūt et sūt oia. Itē a sequor dr h scda de .i. folliculus i quo puer iuoluit i ventre mris. et q̄ sil cū ifante nascit et seqt cū et egredit Itē secūda de dr q̄dā vic⁹ in hierusalē. de quo hēt in .ij. Reg. Qui habitat i hierusalē i scda. Pap. vo dicit sic. Secūda: pspera. abūdās. felix. btā. Secūde dicūt folliculi q̄ sil cū ifante nascūt. dicte sic q: cū ifans egredit cū sequūt. Macer ēt de viribus herbaz dicit Istas pelliculas medici dixere scdas In Deu. āt. xviij. dr. Et illuuie secūdaz Inuenit ēt ibi secūdinaz sz meli⁹ dr secūdaz. Pōt tn̄ deriuari a secūda de secūdinus nanū .i. ptinēs ad secūdā. vl res secūde. et pdu. di. vn̄. Bern. Tūica tua fuit pell secūdina. et pdu. di. secūdia.

Securicula le dimi. parua securis.

Securis: a seco cas dicit̃ hec securis huiꝰ ris. q2 secat. vl̃ securis dr̃ q̃si succurris. q2 ea arbores succidãt. vl̃ securis q̃si semi curis. Ex vna n. pte acuta ẽ. ⁊ ex alta fossoria: ⁊ inde h securicula le dimi. ⁊ inde securiculari⁹ q̃ securẽ ofert: ⁊ diffinit actiuo singularis ĩ securis i em vl̃ i im: ⁊ ablatiuꝰ i e ⁊ i i: ⁊ actiuo pluralis ĩ es ⁊ i is secures vel securis. ⁊ cor. pmã: ꝫ securus eã pdu. Un̄ qdã. Rebꝰ securis est sepe minata securis.

Securus. se ppositio ꝯpõit cũ cura: ⁊ dr̃ securus ra rũ q̃si seor sum a cura. qd̃ cõpat̃ securus rior rissimus. vñ secure rius rissime aduer. ⁊ h securitas tatis: ⁊ securo ras vbũ actiuũ fm̃ Hug. Pap. vo dicit. Securus nõ dubitãs firmꝰ munitus. Securꝰ dr̃ q̃si sine cura. i. frigidus p qd̃ inutile accipit̃. Et ponit̃ differẽtia inter securũ ⁊ tutũ vñ in Grecismo dr̃. Est hõ securus a cura quoq3 remotꝰ. S3 vir in agminibꝰ ꝯfidẽs ẽ hõ tutꝰ: ⁊ vide q qdã voluerũt dicere securiter p secure. ꝫ iproprie. vnde Ysue. Assere secure. securiter peni tus vsec: ⁊ vt diri i par. in mũdo isto non inuenit̃ securitas

Secus. a se ppositione deriuat̃ secus ppositio seruiẽs accusatiuo casui: vt secus petrũ. i. iuxta petrũ. Põt etiã eẽ aduer. ⁊ est secus idez qd̃ aliter vel alias: vel ppe vel iuxta. ⁊ fm̃ quosdã idẽ dr̃ seciꝰ: ⁊ ponũt̃ i Grecismo tales v̄sus. Dic secꝰ eẽ aliẽ iuxtaq3 localiẽ vnũ. Dices ẽ aliõ tu dices q̃litatiue

Sequꝰ tũ pticipiũ de sequor scribit̃ p c: ꝫ sequor scribat̃ p q. Nã vt dic̃ Pris. i. r. li. vba dñẽtia i quor mutãt eã i cu. ⁊ sumẽtia tũ faciũt supinũ vl loquor locutũ: sequor secutũ

Sed cõiunctio est aduersatiua: ⁊ debet scribi per d. Antiq̃ eni dicebant sedũ pro ꝫ. Nos vero duas l̃ras vltimas abscin dimus. ⁊ dicimus sed per apocopam.

Sedatus in sedo sedas vide.

Sedecies. i. sedecim vicibus: ⁊ dicitur a sedecim.

Sedecim ꝯponit̃ a sex ⁊ decẽ: ⁊ dr̃ sexdecim vl̃ sedecim vt x abij ciat̃ vl̃ mutet̃ i e. vñ sedenarius ria riũ fm̃ Hugui.

Sedem vna pa. vel loco vnius partis est. vñ in versib⁹ sibille legit̃. Sanctor̃ sedenim cuncte lux libera carni. Jtem in. ij. Mach. vij. dicitur. Sedenim mũdi creator ⁊c̃.

Sedeo des di sessũ: inde h sessio onis. ⁊ h sedes dis: ⁊ pdu. se ꝫ sedeo des eã cor. q2 tenet naturã huius pteriti sedi. vnde versus. Dũ sup alta sedes: casũ pbet tibi sedes. Propheta Jllic sederũt sedes in iudicio. Sedes nõ est vniꝰ triꝰ ꝫ mul tor̃. sed soliũ ⁊ thronꝰ vnius tñ. Jtẽ sedes in singulari nu mero pprie ẽ regni. qd̃ grece thronos dr̃: ⁊ idẽ nos dicimꝰ soliũ. Subsellia vo ceteror̃: q̃si subsedia. cathedre doctor̃. Et a sedeo dr̃ h sedicula le dimi. ⁊ h sedile lis. Jtẽ a sedeo des dr̃ sido dis idẽ qd̃ sedeo: ⁊ caret pterito ⁊ supi. ꝫ mutuat̃ ea a sedeo des: ⁊ ponit̃ aliqñ sedere p placar. vñ h no mẽ sedet mihi. Et cõponit̃ sedeo: vt absideo des. i. distare cessare i diuersas ptes sedẽ: dissimile eẽ. Assideo des. i. iu xta sedere. Et assidere. i. ꝯparari assimilari: ⁊ assidere. i. fiſe esse. Jn pma significatione ꝯstruit̃ cũ datiuo. ⁊ actõ i eodẽ sensu. vt assideo te ⁊ assideo tibi. Cõsideo des: ⁊ ꝯsido dis i. sil̃ sedere. vñ h ꝯsessus sus: ⁊ ꝯsesco scis q̃si inchoatiuũ p ꝯsidesco. i. sepe sedere. Circũsideo des: dissideo des. i. dis cordare vl discõuenire vel in diuersa parte sedẽ. vñ dissidẽo tis. ⁊ dissidenter aduer. ⁊ hoc dissidẽtia. Dissideo des. i. de orsum sedere: a pposito desistere: pigrere. vñ dissidesco in choo. Jnsideo des ⁊ insido dis. i. sedere. Jnsideo equo. ꝫ insi deo equũ dicimꝰ. Jtẽ insidẽ q̃si ꝯtra ad decipiẽdũ vel capiẽ dũ sedere. Presideo des. i. sup aliquos sedere. ⁊ pesse ⁊ de fendẽ. Persideo des. i. pfecte sedẽ. Possideo est ꝯpositũ a p vel post ⁊ sedeo. Obsideo des. ⁊ obsido dis. i. circa sedẽ: ⁊ cingere vndiq3 circũdare. ⁊ pprie expugnãdi cã. vñ hec obsidio onis. Resideo des. i. pigere q̃si retro sedere: rema nere: retro morari. vñ residesco scis incboa. Subsideo des ⁊ subsido dis. i. subtus sedere. ⁊ iferiꝰ eẽ. Ouid. Jussit ⁊ ex tẽdit cãpos subsidere valles. Supsideo. i. sedere sup ⁊ di mittẽ. ⁊ ꝯstruit̃ cũ datiuo ⁊ ablatiuo. vt supsideo huic rei ⁊ hac re. Sedeo ⁊ sido in significatiõe nõ differũt: ꝫ nec cõ posita eor̃. ꝫ in tpe differũt: q2 sedeo cor̃ pmã in priti. sed sido eã pdu. vñ cõposita a sido pdu. hãc syllabã si: ꝫ ꝯposi ta a sedeo cor. eãdẽ in priti. Dia eni ꝯposita a sedeo mutãt e simplicis in i in priti. Quia ddaq3 velint dicere supsedeo. qd̃ nõ credimꝰ hñ dici ꝫ sit dictio cõposita. Jtẽ sido ⁊ eiꝰ cõ posita carẽt pteritis ⁊ sup. ꝫ mutuãt ea a sedeo ⁊ eiꝰ ꝯposi tis. Sedeo ⁊ eiꝰ cõposita sũt neu. pter assideo p iuxta sedeẽ circũsideo. possideo: cõsideo: ⁊ obsideo q̃ sũt actiua. Assideo tñ p iuxta sedere qñ cũ dtõ ꝯstruit̃ neu. ẽ. cũ actõ vo ẽ acti uum. Generale qdẽ ẽ q aliqõ verbũ i eodẽ sensu ꝯstruit̃ p se nũc actõ nũc cũ dtõ. si cũ actõ cõstruit̃ ẽ actiuũ: si cũ dtõ ẽ neu. vñ bñdico tibi. maledico tibi: assideo tibi neu. sũt. ꝫ bñdico te: maledico te. assideo te actiua sũt: ⁊ h respi ciẽs Pris. dicit q qñq3 maledico et bñdico neu. sũt. qñq3 vo dicit q sũt actiua fm̃ Hug. Et vt dicit Pris. sedeo sedi debuit facere sesum di in su3 cõuersa: ꝫ facit sessum gemi nata. s. ne si diceret̃ sesum due ptes viderent̃. Jtẽ dicit l. r. li. q a sedeo cõposita q̃uis in psenti e in i cõuertant. tñ tã dẽ e pductã seruãt i pterito. Et p hoc p3 q dici debet con sidere in infinituo. Et sciãs q sedeo qñ venit a sedo das pducit se: ꝫ qñ venit a sedeo tũc cor. se. Quidã tñ dicunt. Et dominio sedeo. sidere fertur auis: ꝫ hec proprietas non seruatur generaliter ab auctoribus.

Sedi est preteritũ de sedeo et de sido vt dixi in sedeo.

Seditio. a sedeo des dr̃ h seditio onis. i. dissensio ciuiũ: sic di cta p ꝯriũ: q2 seorsũ alij eunt ab alijs: vel q2 sedẽdo solent machinari. Alij dicũt q seditio ẽ discordia et dissẽsio aio rũ. quã greci distasiã vocãt. vñ seditiosus sa sũ q̃ seditionẽ facit: ⁊ discordiã gignit. Et ꝯpaf. Q̃. aũt dr̃ seditio q̃si seor sum itio vel sedatio q̃si p ꝯrariũ ẽ etymo. ⁊ cor. di. Un̄ in Aurora. De reddita spes seditionis erat. Uide in bellũ.

Sedile. a sedeo des dr̃ hoc sedile lis penul. pdu. et sũt sedilia loca in quibꝰ qs sedere possit. Unde in. iij. Re. ca. r. Et due manus hinc atq3 inde tenentes sedile.

Sedo. a sedeo des dr̃ sedo das daui dare datũ. i. mulcere trã qllare: lenire. ꝯpescẽ. ⁊ q̃si sedẽtes et pacificos facẽ: ⁊ ẽ acti uũ cũ olbꝰ suis cõpo. ⁊ pdu. se. ꝫ sedeo des cor. se vñ v̄sus Que mea mẽte sedet mẽtis mihi vulnera sedat. Jtẽ i auro ra. Nõ irã diũ psens bonis vltio sedat: et a sedo dr̃ sedatꝰ ta tum: et habet easdẽ significationes q̃s et sedo das.

Sedtamen. i. at ꝯtra. aliquãdo sunt due partes: aliquando est dictio cõposita: et tũc grauat̃ ta. vel est quedã irregularis vocũ cõgeries: que ponitur p vna dictione.

Seduco. a se ppositiõe ⁊ duco cis cõponit̃ seduco cis xi ctũ se ducere. i. decipere: q̃si seorsum a bono ducere. Jtẽ seducere dr̃ seorsum ducere: separe. sicut fit qñ causa cõsiliãdi aliqõ ducit̃ extra cõgregationẽ. Et ponit̃ seducere pro decipere. perdere: ⁊ separe. Jtẽ seducere potest poni in bona signifi catione. i. a malo ad bonũ ducere: ⁊ sic põt accipi illud Hie remie. rx. Seduristi me dñe ⁊ seductus sum. Alia l̃ra habz Tenuisti ⁊ pauisti me: ⁊ sic seductor est bonꝰ ⁊ malus. fre quentius tamen ponitur in mala parte.

Sedulus. a sedeo des dr̃ sedulus la lũ id est assiduꝰ intentus. bonus: studiosus: firmus. freq̃ns: ⁊ dr̃ sedulus q̃si sine do lo: quia ex animo ⁊ tota voluntate facit. ⁊ est etymo. vñ se dule aduerbiũ. ⁊ hec sedulitas tatis. i. assiduitas: ⁊ cor. du.

Seges. a seco cas dr̃ hec seges getis: ⁊ fm̃ hoc pprie dr̃ seges matura sc3 messis. vel seges dr̃ a sero ris. ⁊ fm̃ hoc seges dr̃ semen q2 serit̃: ⁊ illud in quo seritur sc3 terra: sed translati ue semẽ etiã dr̃ verbũ dei. Un̄ in Luca. Semẽ est verbum dei: a corripit ambas syllabas seges vide in ver.

Segmentatus ta tum in segmentum est.

Segmentũ. a seco cas dicitur hoc segmentum ti vestis mulie bris et longa. cuiꝰ necesse est partẽ secare. et ea solent vti nu bentes. ⁊ pprie est limbus siue fasciola q̃ muliebribus in dumentis in extrema parte causa ornatus assuitur. Juue nalis. Segmẽta ⁊ lõgos habitus vt flãmea sumpsit. Aliqñ aũt inuenit̃ pro particulis vestimentor̃ ⁊ dicũt̃ segmenta quasi secamenta. vñ segmẽtatus ta tũ. i. tali veste indutus vel ornatus segmentis. vñ ⁊ segmentata dicit̃ vestis q̃ est

quibusdam zonis vel quasi precisis segmētis ornata. Nā particulas cuiusq3 rē abscisas ꝑsegmenta vocamus fm Hug. Papias vo vic̄. Segmēta dr̄ sunt fascie ɋbus fasciat̄ caput. Itē segmētū dr̄ monile a collo in pectus depēdens.

Segnis. a se ꝑpositiōe ꝛ ignis cōponit̄ hic ꝛ hec segnis ꝛ hoc segne. i. piger quasi sine igne. ingenio carens. frigidus ociosus. ꝑ qō inutilē accipimus. Unū i. vi. ca. ad hebreos. Ut nō segnes efficiamini. Et cōparat̄ segnis gnior gnissimus. vñ segniter gnius gnissime adver. ꝛ hec segnicies ciei. ꝛ hec segnicia cie. ꝛ sigt̄ se sine: vt segnis. i. sine igne. sedolus sine dolo.

Segor ɋdā locus ē. ꝛ acuit̄ in fine. ꝛ interp̄tat̄ loq̄la inutilis.

Segrego gas. a se ꝛ grego gas qō est vnire cōponit̄ segrego gas gaui gare. i. separe. ɋsi seorsum a grege ponere. vnde segregatim adver. ꝛ cor. gre.

Segrex. a se ꝑpositione ꝛ grex cōponit̄ segrex gis ois ge. i. nobilis ɋsi seorsum a grege alioꝝ: ꝛ cor. gre.

Seir dictus est ɋdā qꝛ fuit hispidus ꝛ pilosus: qsi enī natus ē totus sic̄ pellis pilosus erat: ꝛ idē dictus ē Esau. i. rufus ob coctionē scȝ rufe lētis: cuius edulio ꝑmogēita ꝑdidit. Idē ꝛ edom ob ruborē corporis dict⁹ qō latine dr̄ sanguineus.

Seiuga ge penul. cor. in higa vide.

Seiugo gas. i. separare: diuidere fm Papiā. ꝛ cōponit̄ a se ꝛ iugo gas. ꝛ corripit iu.

Seiungo gis in iungo gis vide.

Seiunx gis exponitur in iniunx iniungis.

Selectus ta tū. i. ab alijs electus. et dr̄ a seligo gis.

Selenos dr̄ lux noctis. scȝ luna a sele vel a sile. qō ē lux et nox cōponit̄. eadē et silenos dr̄. et acuit̄ in fine.

Seleucus ci propriū nomē viri triū syllabaꝝ. et ibi ē diphthōgus eu. vñ e et u eiusdē syllabe sunt. Aurora. Tunc a romana demetrius vrbe seleuci.

Seligo. a se ꝛ ligo gis cōponit̄ seligo gis gi ctū gere. i. eligere: quasi seor'sum ab alijs legere. vñ selectus ta tū. i. ab alijs electus. Unde Aug. in. vi. li. de ci. dei Deos iunctos ꝛ selectos diligēter explicans: ꝛ corripit li seligo ꝛc̄.

Selinum dicit̄ apiū: a quo cōponit̄ petroselinū: iposelinum oleoselinum. Uide in petroselinū.

Sella. a sedeo des dicit̄ hec sella le ɋsi seda: qꝛ ibi supsedem⁹ vñ hic sellarius rij ɋ facit sellas: ꝛ sellarius ris riū ad sellaȝ ptinens: ꝛ sellarius qui sessurus portat sellā. ꝛ sello las sellam repōere. Et cōpōit̄ vt dissello las. i. diuersis modis sellare: vel sellam retinere vel a sella remouere: vel a sella proiicere. Insello las: resello las id est iteȝ sellare: vel sellaȝ remouere. Et sello ē actiuū cū oib⁹ suis cōpositis. Inuenit̄ hec sella le ꝑ quadā muliere in primo Regum.

Sello las in sella est.

Sellio. a sella dr̄ hic sellio onis. i. caballus:

Sellula le dimi. parua sella.

Sellū fuit ɋdā vir ɋ fuit custos vestiū sacerdotū ꝛ acuit̄ i fine.

Sem filius Noe dict⁹ ē: ꝛ ex ꝑsago posteritatis nomē accepit ex ipso enī patriarche ꝛ ꝓphete ꝛ apostoli ꝛ ppl's dei ꝓgressi sunt: ex eius quoq3 stirpe ē xp̄s: cuius ab ortu solis vsq3 ad occasuȝ magnū ē nomē in gētib⁹. Uide in gentilis.

Semen. a sero ris seui dr̄ hoc semē minis qō in agro spargitur ad gignēdū fructū: ꝛ semē aialuȝ qō spargit̄ ad gignēduȝ fetū: ꝛ a semē deriuat̄ semino nas a quo cōponit̄ cōsemino nas: dissemino nas: insemino nas. resemino nas. Et est neutrū semino cū suis cōpositis: ꝛ corripit mi.

Sementis: a semē dr̄ hec sementis: huius sementis: semē frugū vel tēpus seminādi: vel dea sementis. vel ipse actus seminādi. vñ sementin⁹ na nū. ꝛ semēto tas. i. seminare ꝛ sementū facere.

Semesus: a semis quod est dimidiū ꝛ esus cōponit̄ semesus sa suȝ. i. in media parte corrosus ꝛ comestus: semicomest⁹ ꝛ ꝓdu. penul. Unde Uirgilius in. iij. Enei. Semesaȝ ꝑdam ꝛ vestigia feda relinquunt.

Semianimis mis. ꝛ semianimus ma mū dr̄. Uide in animus.

Semibos. a semis ꝛ bos cōpōit̄ hic ꝛ hec semibos bouis cōis ge. s. in media pte bos: vt monotaur⁹. ꝛ cor. penl̄. tā noiatiui ɋ̄ genitiui Oui. Semiuiruq3 bouē semibouemq3 virum.

Semicecus ca cū qui in parte est cecus: ꝛ in parte videt: vel ɋ non clare videt. ꝛ dr̄ a semis ꝛ cecus. ꝛ ꝓducit ce.

Semicinciū semicincij est zona minus lata sicut cingulus cinctura lata. ꝛ cōponit̄ a semis ꝛ cinctus cinctū: quasi dimidi⁹ cinctus. vñ hoc semicinciū semicincij dicitur eo ꝙ dimidiū cingat. In glosa aūt Actu. xix. dicunt̄ semicincij vestes ex vno latere depēdētes. vel zone siue vestes nocturne. vel genus sudarij quo hebrei vtunt̄ in capite.

Semicinctū. a semis ꝛ cinctū cti ɔponit̄ semicinctum cti zona minus lata. quia dimidiū cingit.

Semicors dis ge. ois. i. dimidiū cor habēs a semis ꝛ cor. ꝛ cor. penul. nominatiui.

Semideus. deus cōponit̄ cū semis vel semus ma mum. ꝛ dicitur hic semideus dei penul. cor. i. dimidius deus: vel quasi semus. i. imꝑfectus ꝛ non plenus deus. 251

Semiermis. a semis dimidio ꝛ arma cōponit̄ hic ꝛ hec semiermis ꝛ hoc me. ex parte armatus.

Semifer. a semis ꝛ fera componit̄ semifer ra rū. i. in media parte fera. vt centaurus. ꝛ corripit mi.

Semiulcus ca cum in vlcus vide.

Semilacer ra rū ex parte laceratus. ꝛ cōponit̄ a semis ꝛ lacer ra rū. ꝛ corripit mi ꝛ la ambas syllabas.

Semilōgus ɋsi medio modo lōgus a semis ꝛ lōgus.

Semiluniū lunij a semis ꝛ lūa ɔpōit̄. i. media lūa. Uide i lūa.

Semimaris. mas cōponitur cū semis vel semus. ꝛ dicitur hic ꝛ hec semimaris ris. i. semimasculus vel imꝑfectus mas scȝ castratus ɋsi minus habēs ɋ̄ mas. ꝛ corripit ma.

Seminalis in seminariū est.

Seminariū. a semen dicitur hoc seminariū rij. i. semen vel cuiuslibet rei exordium vel vas in quo ponitur semen. ꝛ seminarius ria riū. id est ad semē vel seminatū pertinēs vel exordinalis. vel initialis. ꝛ hic ꝛ hec seminalis ꝛ hoc le.

Seminecis. a semis ꝛ nex cis ɔpōit̄ hic ꝛ hec seminecis ꝛ hoc ce. i. sēimortu⁹ vel necat⁹ exāimis īter mortuos ꝛ viuos. ꝛ cor. ne.

Semiuerbius bij. i. seminator verborum. vnde hec semiuerbia bie. i. verboꝝ seminatrix Actuū. xvij. Quid vult semiuerbius hic dicere. Hug. aūt videt̄ dicere semiuerbius ꝛ semiuerbia. ꝛ tūc tenet nāȝ de semen. ß semiuerbius nām tenet de semini. Pap. dicit. Semiuerbius. i. seminans verba.

Seminiū a semen dr̄ hoc seminiū nij. i: semen vel cuiuslibet rei exordium. vel lucrum de semine.

Semino nas in semen vide.

Seminudus da dū. i. n̄ tot⁹ optus. a semis ꝛ nudus ꝛ ꝓdu. nu.

Semipaganus. a semis ꝛ paganus cōponit̄ semipaganus na nū. i. nō ex toto vrbanus. nec ex toto villanus. vel nec ex toto facetus nec ex toto rusticus.

Semipedalis in semipes est.

Semipes semis cōponit̄ cum pes: ꝛ dicitur hic semipes dis. i. dimidi⁹ pes: ꝛ cor. penl̄. gti. vñ hic ꝛ hec semipedal' ꝛ hoc le. penl̄. ꝓdu. mēsura dimidij pedis. ꝛ hec semipedalitas tatis.

Semiplagiū. a semis ꝛ plaga dr̄ hoc semiplagiū gij. i. minus rete vel adiuncte retibus linee restes plage dicunt̄.

Semiplenus. a semis ꝛ plenus cōponit̄ semiplenus na num. penul. ꝓdu. i. dimidius.

Semipondius. a semis ꝛ pōdus cōponit̄ hoc semipondius dij. i. dimidiū pondus.

Semiputatus. a semis ꝛ putatus cōponit̄ semiputatus ta tum i. ex pte putatus ꝛ in parte nō. Uirgi. in buccol. Semiputata tibi frondosa vitis in vlmo.

Semirut⁹ ta tū pen̄. cor. ɋ ex pte corruit: a semis ꝛ rut⁹ cōpōit̄.

Semis. ab hemis qō est dimidiū subtracta aspiratione. ꝛ pro ea posita s dicitur apud latinos. hic ꝛ hec ꝛ hoc semis indeclina. dimidius dia diū. vnde quidam. Uas tribus ꝛ semis solidis ego ꝓdigus emi. Item semis potest componi a semis ꝛ as assis dicit̄ hic semis sis. ꝛ pōitur ꝑ quadam mensura. Ponitur etiam pro quodam pondere quod constat ex sex vncijs. quasi semis as. As constat ex duodecim vncijs. Sed obijcitur contra hoc quod dictum est ꝙ semis est omnis gene. qꝛ vt dicit Pris. ꝙ nullum nomen definēs in

is pōt eē ōis gene. Ad h̄ dico q̄ Pris. intellexit de noībus declinabilibus: ſ; ſemis p̄ dimidio eſt ōis gene. ⁊ indeclinabile vt dictū eſt in tertia pte in ca. de omni ge. Semis vo p̄ medietate aſſis eſt maſ. gene. ⁊ figure cōpoſite.

Semiſpatiū. a ſemis ⁊ ſpata cōponit̄ h̄ ſemiſpatiū tij. gladi⁹ a media longitudine ſpate dictus.

Semiſſis: hic ſemis huius ſemiſſis in ſemis exponit̄.

Semita. a ſemis dimidio ōr h̄ ſemita te. i. dimidiū iter q̄ſi ſemis iter. ⁊ eſt ſemita duoꝝ pedū. ſ. via adeo ſtricta: vt alter cum alio in tranſitu tranſire nō poſſit. ⁊ eſt pprie ſemita hominū. callis ferаꝝ ⁊ pecudū a calcādo vel a callo. ⁊ eſt callis proprie ſemita ſtricta ⁊ tenuis callo pecoꝝ pdurata. Tramites vo tranſuerſa ſunt in agris itinera.

Semitas tis in ſemis eſt.

Semitonus. tonus cōponit̄ cū ſemis ⁊ ōr hic ſemitonus ni ⁊ h̄ ſemitoniū nij. i. nō plenus ſonus. ⁊ cor. to.

Semiuir. a ſemis ⁊ vir cōponit̄ h̄ ſemiuir hui⁹ ſemiuiri. i. imꝑfectus vir vel caſtrat⁹. pōt ēt ſemiuir cōponi a ſemis p̄ dimidio q̄ſi dimidius vir: ſicut fuit centaurus ⁊ monotaurus ⁊ cor. penul. vide in ſemibos.

Semiuiuus a ſemis ⁊ viuus cōponit̄ ſemiuiuus ua uū penl. pdu. i. ex pte viuus. i. nō totus mortuus.

Semiuocalis. ſemis cōponit̄ cū vocal: ⁊ ōr h̄ ⁊ h̄ ſemiuocalis ⁊ h̄ le. Semiuocales dicūr q̄dā lr̄e q̄ſi imꝑfecte vocales. quia nō habēt ita bonā ſonoritatē ſicᷓ ⁊ vocales. vn̄ ſemiuocaliter aduerbiū: ⁊ h̄ ſemiuocalitas tatis. ōr ēt h̄ ſemiuocalis lis ſubſtātiue lr̄a: q̄ cū vocali fac̄ voce ⁊ imꝑfecta vocalis. vide in pͥma pte vbi agit̄ de lr̄a in principio.

Semiuitulo las. in vitulo las vide.

Semiuſtus ſta ſtū. ⁊ ſemiuſtus ſta ſtū. i. ex pte vſtus ⁊ componit̄ a ſemis ⁊ vſtus. ⁊ ponitur ſemuſtus p̄ ſemiuſtus.

Semo mas. in ſemus vide.

Semo onis maſ. ge. i. ſemihomo: ſine ex pte hō. ⁊ cōponitur a ſemis ⁊ hō hominis qđ dixerūt antiqui: ⁊ hoc fuit ad differentiā huius gti ſeminis. Martialis capella. Quoſq; hemitheos: quoſq; latine ſemones dicunt.

Sempiternus na nū. ſemꝑ cū tpe durans vt mundus q̄ſi ſemꝑ eternus. vn̄ hec ſempiternitas. vide in eternus.

Semunculus li: vel ſemiunculus dimi. in ſemo onis eſt. ſed melius ōr ſemunculus q: format̄ a ſemo o in um conuerſa ⁊ addita culus ſm̄ regulas Priſ.

Semus ma mū. i. imꝑfectus: nō plenarius: nō plenus. Profecto illud ſemū eſt qđ vltra medietatem ⁊ citra perfectionē eſt: ⁊ cōparatur. vn̄ ſeme ſemius ſime aduerbiū: ⁊ hec ſemitas tatis: ⁊ ſemo mas. i. imꝑfectum facere aliquantulum diminuere: ⁊ enactare: ⁊ eſt actiū ⁊ produ. prima. vnde quidam. Semā: ſemideus: ſtemus ſlemus quoq; ſemo.

Semuſtus ſta ſtum: in ſemiuſtus eſt.

Senarius in ſex exponitur.

Senaculū: a ſenatus ōr hoc ſenaculū li: locus vbi ſenatus congregatur. vel domus illa.

Senatus. ſenex cōponitur cū natus: ⁊ inde ōr hic ſenatus tui q̄ſi ſenex nat⁹ vl̄ natu: q: in illa dignitate eligebant̄ ſenes ſaltē prudētia. vl̄ ſenat⁹ ōr a ſinēdo: q: ſenatores facultatē agēdi dabāt. nō eni ſine eoꝝ licētia vlli magiſtratui licebat aliqđ agere: ⁊ ōr ſenat⁹ ēt ipe loc⁹ in quo cōueniūt ſenatores. vn̄ hic ſenator toris: q̄ h; illā dignitatē. vn̄ ſenatorius ria riū. Et ſcias q̄ ſenatuſdecretū q̄tū ad imediatā cōpoſitionē cōponit̄ ex noībus. ſ. ex gtō ſenat⁹: ⁊ noīe qđ ē decretū: ⁊ ſ; q̄tū ad mediatā cōpoſitionē cōponit̄ a pticipio: q: ſenatuſdecretū ē illō ino qđ eſt a ſenatu decretū. vt dixi in tertia pte vbi egi de figura cōpoſita noīs. Itē ſcias q̄ in p̄dicta cōpoſitiōe pncipiū dat̄ ei qđ eſt dignius. ⁊ hac ratiōe ne dicimus ſenatuſdecretū: ⁊ magiſtermilitū: q: ſenatus eſt dignior ſuo decreto quia poſſit illud odere ⁊ deſtruere: ⁊ declinat̄ decretū: ſ; ſenatus gtūs remāet indeclinabilis vt h̄ ſenatuſdecretū: hui⁹ ſenatuſdecreti: huic ſenatuſdecreto.

Seneca ce p̄pꝛiū nomē viri penl. cor. ⁊ ōr ſeneca q̄ſi ſe necans.

Senecia. a ſenecio qđ eſt aliquātulū ſenex: ōr h̄ ſenecia cie q̄ſi pilatura labioꝝ vel labiū: vel verbū ſenis: vel illō rubrum qđ eſt ſub aure piſcis: p qđ diſcernit̄ an ſit recens an non alij dicūt q̄ ſenecie dicunt̄ ſalíue defluētes p̄ genas ſenis: quas p̄ ſenectute retinere nō pōt. ⁊ eas emittit per molares dentes: q̄ canini. i. detractores dicunt̄: qđ cōgruit inuidis. De quoꝝ molarib⁹ frequēs imūdicia detractatiōis emittitur. vnde Diero. in p̄logo Ezech. Sed vereor ne illud eis veniat: quod grece ſignatius ōr: vt vocent̄ ſagolidoroſ h̄ eſt manducantes ſenecias. vide in ſagolidoroſ vbi expoſitum eſt. ſm̄ vero Papiam ſenecie herbe ſunt cito areſcentes que per macerias naſcuntur.

Senecio. a ſenex ōr h̄ ſenecio onis. i. aliquātulū ſenex.

Senecta in ſenex eſt.

Senectus. a ſenex ōr h̄ ſenecta cte: ⁊ hec ſenectus tis in eodē ſenſu. ⁊ eſt ſenectus ſexta etas que nullo annoꝝ numero finitur. ſed poſt quinq; etates quantumcūq; vite eſt ſenectuti deputat̄. Senij vo eſt vltima ps ſenectutis. ⁊ ōr a ſenis na nū: q: ſit termin⁹ ſexte etatis vel ōr a ſenex. ſe. Uſq; in ſenectā ⁊ ſeniū deus ne derelinquas me. vide in etas. Idē ſenect⁹ ē ſupra de ſenio ſm̄ antiquos. ⁊ vt dr̄i li. Sapie. c. iiij. Senectus venerabilis ē nō diuturna neq; annoꝝ numero cōputata. Cū ēt ſūt ſenſus hoīs ⁊ etas ſenectutis vita imaculata. q: v; in moribus ſenectus q̄dā honeſta eſt.

Seneo. a ſenex ōr ſeneo nes nui. i. eſſe vel fieri ſenem. vnde ſenectus cta ctū pticipiū ſm̄ antiquos. ⁊ hinc ſeneſco ſcis inchoa. ⁊ p cōpoſitionē Cōſeneo nes. Inſeneo nes. i. intus vl̄ valde ſenere pſeneo nes. i. pfecte ſenere. pſeneo nes. i. pfecte vel pre alijs ſenere. reſeneo nes. ⁊ hinc inchoa. cōſeneſco. inſeneſco. reſeneſco. pſeneſco. preſeneſco. Seneo ⁊ eius compoſita cor. hāc ſyllabā ſe. ⁊ faciūt preteritū in nui ⁊ carēt ſupinis. Q̄uis ſm̄ antiquos faciūt ſupi. in nectū Juuena. Perpetuo merore ⁊ nigra geſte ſeneſcant.

Senetheſis exponit̄ in q̄rta pte in ca. de colorib⁹ rhetoricis.

Senex. a ſenſus ōr h̄ ſenex ſenis. q: in ſenibus ſolent ſenſus abūdare. q: in antiquis eſt ſapia. ⁊ in multo tpe prudentia. vt ōr in Job. vel p̄ contrariū. q: in eis ſenſus diminuunt̄ vn̄ ōr ſenex quaſi ſeneſciens. delirat enim pꝑter nimis etatem ⁊ eſt ethymo. vn̄ hec ſenior maſ. ge. ſicut ⁊ ſenex eius poſitiuus. Q̄uis antiqui dixerint hic ⁊ hec ſenex. ⁊ h̄ ⁊ h̄ ſenior ⁊ h̄ ſenius. ⁊ in ſuperlatiuo ſenimus ma mū ſed nunc caret ſuplatiuo. vn̄ dicit Priſ. in. iij. li. Oia in or deſinentia comparatiua cōis ſunt ge. ⁊ mutantia or in us faciunt neutra excepto vno qđ ſolū cum ſit a poſitiuo fixo. q̄tū ad ſuā vocem ſeruauit eius genus. hic ſenex huius ſenis huic ſeni h̄ ſenior q̄uis hoc quoq; vetuſtiſſimi cōe accipientes hic ⁊ hec ſenex proferebant. ⁊ facit ablatiuus in e tantum ſenior cū omne cōparatiuū in or faciat ablatiuū in e ⁊ in i. vt meliore vel liori. ⁊ facit ſenex gtū pluralem in um vt ſenū ⁊ gtū ſingulare in is. vt ſenis. quum noia deſinētia in x. faciunt gtū in cis vel in gis. vt lex legis. nux cis. Excipiunt̄ ēt a Priſ. in. vi. li iſta nix niuis. ſuppellex lectilis. ſenex ſenis. nox ctis. cōpoſita vo ſimplicū declinationē ſequuntur. vt pernox pernoctis. exlex exlegis. Et dicūt phyſici ſtultos eē hoīes frigiditatis ſanguinis prudentes calidi. vnde ⁊ ſenes in quibus iam friget. ⁊ pueri in quibus necdum calet min⁹ ſapiunt. ⁊ ſm̄ hoc per antifraſim ōr ſenex a ſenſu ⁊ cor. primam ſenex. ſenus na nū. ei pdu. vn̄ quidam. Facta notanda ſenis. volo verſibus edere ſene. A ſenex ōr hic ⁊ hec ſenilis ⁊ hoc le penul. produ. res ſenio. vel ad ſenem ptinens ⁊ hec ſenilitas ⁊ hec ſenectudo nis ⁊ hec ſenecta cte ⁊ hec ſenectus tis. oia in eodem ſenſu. Senex componitur. vt q̄ſſenex. i. valde ſenex. vide etiam in veternū.

Senilis in ſenex vide.

Senio. a ſenex ōr h̄ ſenio onis. ſexpūcti in teſſera.

Seniū nij in ſenectus vide.

Sennaar. vallis latiſſima. in qua turris a ſupbientibus edificari ceperat. ſm̄ Hug. ⁊ Pap. dicit. Sennaar locus eſt babylonis. in quo fuit campus duran ⁊ turris. quam vſq; ad celum leuari conati ſunt. ⁊ actitur in fine.

Senones: gallorum quidam qui romam intraferunt. et cor. no. Et scias quod galli germani sunt teuthonici. Galli senones sunt franci.

Senes interpretatur sensus: et acuitur in fine.

Sensibilis. a sentio tis: dicitur hic et hec sensibilis et hoc le. i. sensu percepibile. i. aptum sentire vel aptum sentiri. unde hic et hec sensibilis et hoc le per syncopam in eodem sensu: penul. cor. unde sensibiliter aduer. et hec sensibilitas tatis. Sensibilis etiam secundum aliam significationem sui verbi dicitur intelligibilis. et componitur sensibilis cum in et dicitur insensibilis secundum Hug. quidam faciunt differentiam inter sensibilis et sensilis. unde in grecismo dicitur. Quod sentire potest et sentiri tibi fit reus Sensibilis sentire potens est sensile tantum.

Sensilis in sensibilis exponitur.

Sensim. i. paulatim aduer. remissiuum. a sensus dicitur. Nam que morantur et paulatim tendunt sensum faciunt et cum sensu fiunt. Item sensim. i. sensibiliter: vel ad sensum constanter timide. vide in tertia parte in ca. de aduer.

Sensualitas in sensus est et in ratio.

Sensus a sentio tis deriuatur hic sensus huius sensus. i. quedam vis anime que percipit formas in presenti materia vel que homo audit vel videt vel tangit: vel gustat: vel olfacit. Uel sensus dicitur intellectus secundum aliam significationem sui verbi. et sic sumitur in fine prime canonice Joannis: ubi dicit. Et scimus quia filius dei venit et dedit nobis sensum ut cognoscamus deum verum et simus in vero filio eius per operationem. s. in qua significatione inuenitur et hoc sensum: sed sensum proprie attribuitur vocibus: sensus aliis rebus. et hinc sensiosus sa sum. i. sensu plenus. Item a sensu dicitur hic et hec sensualis et hoc le. ad sensum pertinens: vel sensui vel corpori deditus. vel sensu percipiens. unde sensualiter et hec sensualitas tatis. Item a sensus dicitur sensatus ta tum et componitur: ut insensatus ta tum: et utrunque istorum comparatur. Et nota quod sensus sunt quinque. s. auditus visus gustus. odoratus: et tactus. tres aperiuntur et clauduntur: duo semper patentes sunt. Item sensus quandoque dicitur anima quia sentit quicquid cuiuslibet rei adinuentio: sed memoria rei inuente recordatio. Illa excogitata reppererit hec reperta custodit. Item nota quod participium preteriti temporis de sentio est sensus sa sum: quamuis dixerunt quidam simplices sentitus ta tum: quod nihil est. unde Aug. de ciui. dei: Sensus est moriens quia anima deseruit deus In quo differat sensus ab intellectu dixi: in intellectus.

Sentarius in sentes vide.

Sententia tie: in quarta parte exponitur in ca. de coloribus rhetoricis et est sententia determinata acceptio alterius partis contradictionis.

Sententiosus sa sum. i. plenus sententiis a sententia dicitur.

Sententiuncula le. dimi. parua sententia.

Sentes. a sentio tis dicitur hec sentes huius sentis. i. spina vel arbor spinosus que sentix cis dicitur: et dicitur sic a sentio: quia grauiter sentitur cum pungit. vel sentes dicitur a sita quod est terra inculta. in qua sentes et spine nascuntur. Job. xxx. Esse sub sentibus delicias computabant. unde sentus ta tum et senticosus sa sum. in eodem sensu. i. horridus asper: vel sentibus plenus: spinosus. unde Terentius in eunucho: Uideo sentum et squalidum: et sentosus sa sum: et sentarius ria rium. Idem. s. sentus. i. asper: horridus spinosus: et desinit genitiuus pluralis in ium de sentes: ut sentes sentium. et est magis in usu in plurali numero quam in singulari.

Senticosus sa sum in sentes vide.

Sentina. a sentio tis dicitur hec sentina ne penul. produ. locus in naui ad quem undique confluit aqua: quia grauis fetor ibi sentitur et inde vel a sentio dicitur sentino nas. i. aliquid sensim diiudicare.

Sentio tis sensi i in um sensum su addita o fit sensus sa sum: participium preteriti temporis. et est sentire aliquid sensu percipere. s. auditu visu et cetera. et secundum hoc est actiuum. Item sentire. i. intelligere vel habere sensum. i. intellectum. et secundum hoc est neutrum: Sentio componitur ut assentio tis. i. assensum prebere. et inuenitur assentior tiris in eodem sensu in deponenti genere. Item absentio. vide in suo loco: consentio tis consensum prebere quasi simul sentire. unde hic consensus sus: dissentio tis et dissentior tiris in eodem sensu. i. discordare discrepare quasi diuersa sentire. persentio tis. i. perfecte sentire. presentio tis. i. pre vel ante sentire. resentio tis. s. iterum sentire et ab istis inchoa. assentisco. absentisco consentisco. et cetera. Sentio et eius composita faciunt preteritum in si. et supi. in sum

Item sentio pro sensu percipere. ut dixi actiuum est. et composita ab eo sunt neutra. vel deponentia preter presentio et persentio et resentio que sunt actiua. et scribitur sentio per t. quod accipit sonum de c. et hoc patet in secunda persona presentis temporis indicatiui.

Sentix ticis. in sentes exponitur.

Sentosus sa sum. in sentio vide.

Sentus ta tum. in sentes exponitur.

Seorsum aduer. discretiuum. i. separatim: segregatim semotim. deriuatur a se prepositione inseparabili que separationem consignat.

Separ. a se et par componitur separ paris dis. ge. i. seorsum a pari. i. dissimilis. unde hec separitas. et cor pa.

Sepe a sepio pis deriuatur sepe aduer. numeri. et comparatur sepius sepissime. Inuenitur etiam secundum antiquos sepior pius sepissimus 252 ma mum. quasi a sepus pa pum positiuo. et componitur a sepe persepe. quasi sepe sepenumero. i. multotiens. et produ. se.

Sepelio lis liui vel per syncopam sepelii sepultum sed secundum antiquos inuenitur sepelitum. et est sepelire mortuum condere unde sepultus ta tum. sepelio componitur ut consepelio lis. i. simul sepelire. dissepelio lis. i. simul diuersis modis sepelire. vel a sepulcro remouere et eiicere. Sepelio et eius composita sunt actiua. et cor. hanc syllabam pe. et faciunt supinum in pultum. Oui. in. xij. epi. Et sepeli lachrymis perfusa fidelibus ossa.

Sepes a sepio pis dicitur hec sepes vel sepis huius sepis. unde hec sepecula vel sepicula ambo dimi. et est sepes munitio de spinis vel lignis que fit circa segetes ad arcenda pecora. Faciunt etiam sepes in obsidionibus ubi muri non sufficiunt ad arcendos hostes et produ. se. vide in sepio.

Sephora proprium nomen mulieris: et cor. penul. unde in Aurora Matribus obstantes grauidis prohibuit sephora morti

Sepia pie. quidam piscis a sepes dicta: quia quibusdam sepibus est interclusa. et habet in se quandam struman nigerrimi et amarissimi succi plenam de quo fit optimum incaustum. unde sepia pro incausto vel atramento ponitur.

Sepicula le dimi. parua sepes vel sepis. dicitur etiam sepecula.

Sepicule in sepiuscule vide.

Sepio pis sepsi: si in tum. septum. sed inuenitur sepiui pitum. sed magis apud antiquos. et est sepire circundare: sepe circuncludere. Sepio componitur. ut consepio pis. unde Regum li. iiij. ca. xi. Extra consepta templi. Circumsepio pis: dissepio pis. i. diuersis modis sepire. vel sepem remouere. discludere. dissoluere insepio pis. i. includere intersepio pis. i. intercludere presepio pis. i. sepem pretendere ante sepire obsepio pis. i. undique vel contra sepire resepio pis. i. recludere. Sepio et eius composita actiua sunt. et produ. hanc syllabam se. unde quidam. Uallamus prope castrum sepimus ouile. Item Uirg. Religio vetuit segeti pretendere sepem. et faciunt preteritum in psi et supi. in ptum. sed inuenitur quandoque sepiui et pitum.

Sepiola le parua sepes.

Sepissimus in sepes est.

Sepiuscule. a sepius addita cule. dicitur sepiuscule aliquantulum sepius. et sepicule. i. sepe. et videtur esse dimi. Plautus in cassina Sepicule peccas inquit et cor. cu.

Sepono nis sui ponere. i. seorsum ponere. separare. a se et pono componitur. et produ. po.

Seps. a sepio pis dicitur hic seps indecli. vel seps pis quidam exiguus serpens qui non solum corpus. verum etiam ossa veneno consumit. Iste siquidem serpens cum pungit aliquem. facit carnem et ossa eius effluere. ita quod ad minimum puluerem rediguntur unde dictus est seps a sepio quod est claudo. ligo per contrarium quia aperit et dissoluit ossa et carnes vulneratas ab eo. unde Lucanus in. ix. Ossaque dissoluens cum corpore tabificus seps.

Septenarius ria rium a septem dicitur. Et signat septenarius summam uniuersitatis. quia omne tempus septem diebus consumitur.

Septennis a septem et annus componitur hic et hec septennis et hoc ne. i. septem annorum. unde hoc septennium. i. spatium septem annorum.

Septentrio. a tero ris dicitur hic trio onis i. bos quasi terio. quia terram terat. vel quia in quibusdam regionibus cum bobus solent triturare frumentum. unde quedam stelle dicuntur triones quasi teriones. s. que semper nobis apparent. et semper terunt aream nostri celi unde per compositionem hic septentrio onis quoddam celeste signum

a septē stellis qbus ē depictū. vł a stellis septē notabilioꝛi-
bus q̄ȝ alie. hȝ eni plures q̄ȝ septē. ĝ septētrio ðr a septē stel
lis q̄s vocāt triões: q̄si boues aratoꝛii: qꝛ sp terant areā nr̄i
celi. Sēp eni apparēt i nr̄o hemispio: vł vt tetigi trio grece
latine ðr stella: qð cōponiꝉ cū septē: ⁊ ðr septētrio a nume
ro septē stellaꝝ q̄si septē stelle. qꝛ illud, signū septē stellis ē
depictū ēt nota q̄ duo sunt septentriōes. s. maioꝛ ⁊ minoꝛ.
Maioꝛ vt dicit Aristo. vigintiq̄ttuoꝛ stellas hȝ. Minoꝛ vō
nō nisi septē. ⁊ gr̄a illiꝰ alteꝝ signū ðr septētrio: vł a septeȝ
stellis notabilioꝛibꝰ. Itē vterq̄ȝ ðr plaustꝝ siue currꝰ: siue
currū: pp dispositionē stellaꝝ: sȝ h̄ maiꝰ illō minꝰ. Itē vter
q̄ȝ ðr vrsa vł arctos qð grece ðr vrsa: sȝ h̄ maioꝛ: illa minoꝛ.
Itē maioꝛ ðr elicē: elere: pasis: ⁊ casma. minoꝛ ðr cermosina
⁊ arctofilax. Et hic tota igiꝉ ista plaga mūdi ðr septētrio:
⁊ ēt vētus pncipalis ab illa plaga mūdi veniēs sit̄r ðr se-
ptētrio. ⁊ ide h̄ ⁊ h̄ septētriōalis ⁊ h̄ le. ptinēs ad septētrio
nē: vel de septētriōe exn̄s: ⁊ h̄ septētrionalis pro quodā pa
ralello: qꝛ illud signū. s. septētrionē includit eadē causa ðr
articus. Itē scias q̄ trio idē est qð ternio.

Septenus. a septē ðr septēus ptena ptenū Ben. vij. Ex oibus
animātibꝰ mūdis tolle septēa ⁊ septēa. ⁊ pdu. penul. vn̄ in
Auroꝛa ðr. Septēa nolūt luce q̄re frui. vide in septimana.

Septies aduer. numeri. i. septē vicibus a septem ðr Propha
Septies in die laudē dixi tibi.

Septimana. ab hebta. qð ē septem: ðr h̄ heptas heptadis. i. se-
ptē. ⁊ subtracta aspiratiōe ⁊ o pro ea posita dicūt latini hi ⁊
he a h̄ septē indecli. vn̄ septimus ma mū. ⁊ septēus na nū:
⁊ septenariꝰ ria riū: ⁊ hic septēarius rij Itē a septē ðr h̄ se-
ptimana ne. vn̄ h̄ septimanarius. i. hebdōadarius: ⁊ desinit
vtūs in e: o septimanarie: qꝛ ē appellatiuū: ⁊ septimanariꝰ
ria riū: vel ƒm quosdā septimana ðr a numero dieꝝ vȝ a se
ptē ⁊ mane qð est lux: qꝛ septē luces vel dies in se cōtinet:
sicut ƒm eos hebdomada ðr hebda. i. septē ⁊ doas qð est di
es: quia cōtinet in se septem dies.

Septingenti te ta. i. septies centuȝ. ⁊ cōponiꝉ a septem ⁊ centū:
⁊ mutaꝉ e in. g. vide in nongenti.

Septuagesima. a septuaginta deriuaꝉ septuagenus na num: ⁊
hinc septuagēariꝰ ria riū: Itē a septuagita ðr septuagesimꝰ
ma mū: ⁊ h̄ septuagesima me p illa dn̄ica in q̄ alleluia iter-
mittiꝉ. ⁊ cōplectiꝉ septuaginta dies. vn̄ merito septuagesi-
ma ðr. Septuagesima signat tēpus deuiatiōis: ⁊ inchoaꝉ a
dn̄ica q̄ cātaꝉ. Circūdederunt. ⁊ terminaꝉ in sabbato post
pascha Instituta ē septuagesima pp redēptiōeȝ: quā sc̄i pa
tres statuerūt ⁊ pp ascēsiōis venerationē in q̄ nr̄a nā celos
ascēdit ⁊ sup choꝛos angeloꝝ sublimata ē: semp ipsa q̄nta
dies solēnis ⁊ celebris habereꝉ. ⁊ in ea ieiuniȝ nō obser-
uareꝉ. qꝛ in pmitiua ecclesia eque solēnis erat sicut pma fe-
ria. vn̄ ⁊ tūc solēnis pcessio fiebat ad repn̄tādū pcessiōeȝ
discipuloꝝ. vel ipoꝝ angeloꝝ: sed qꝛ festa sanctoꝝ supueni-
re: ⁊ celebraꝉ tot festa erat q̄si onerosūȝ: iō solēnitas illa ces
sauit. In redēptiōe ĝ illoꝝ dierū. sancti patres vnā septima
nā sexagesime in abstinētia addiderūt. ⁊ septuagesimā voca
uerūt. Istud tn̄ ieiuniū mō nō obseruaꝉ. sicut nec sexagesi-
me ieiuniūȝ repn̄tat āt septuagesima septuaginta annos
q̄bus filij israel sub captiuitate babylōica fuerunt. ⁊ quēad
modū illi deposuerūt oꝛgana sua dicētes. Quomō cantabi
mus canticuȝ dn̄i in terra aliena. sic ⁊ nos cātica laudis de-
pōimus. postq̄ȝ vō data est licētia eis redeūdi a cyro sexage
simo anno. ceperunt letari. ⁊ nos quoq̄ȝ in sabbato pasche
tanq̄ȝ in sexagesimo anno alleluia cātamus eoꝝ repn̄tan
do leticiā. sȝ tn̄ in apparatu redditus ⁊ in colligādo sarcinu
las multū laborauerūt ⁊ nos post alleluia tractū statiȝ sub
iungimus. s. Laudate dn̄m q̄ laborē signat. Illi cum leticia
redeūtes laboꝛe itinerisvexabātur: ⁊ nos p totā septimanā
pascalē graduale cū alleluia cātamus. p graduale laborē p
alleluia leticiā designātes. Demū illi patriā intrātes plenaȝ
leticiā susceperunt: ⁊ nos in sabbato in albis quo terminaꝉ
septuagesima duo alleluia cātamus eoꝝ plenā leticiciam p
quā venerūt in patriā designātes: ⁊ ne ecclesia tribulatiōi-
bus p̄ssa despet vel succūbat: pponiꝉ ei i euāgello ⁊ i ep̄la
triplex salubꝛe remediū ⁊ triplex pmiū. Remediuȝ est vt si
vult ab his pfecte liberari i vinea aīe sue laboꝛet abscidēdo
vitia ⁊ pctā. Postea i stadio pn̄tis vite currat p pn̄ie opa.
Deinde i agōe virilit̄ pugnet ꝯ oia diaboli tēptamenta. ⁊ si
h̄ fecerit triplex pmiū habebit. qꝛ laborāti dabiꝉ denarius
currēti brauiū: ⁊ pugnāti corōa. Si vis inuenire terminū se-
ptuagesime pasche a ceteroꝝ festoꝝ mobiliū nota hos vsus
A festo stelle numerādo pfice lunā: Quinq̄ȝ bis inde dies
bis septē bis deca tetras. ƒm hos versus pficiēda est luna
inter quam epiphania euenerit ⁊ hinc de sequenti luna nu
merādi sunt dies decē: ⁊ ibi ē terminus septuagesime. ⁊ h̄ ē
qð diꝉ q̄nq̄ȝ bis. Itē h̄ eadē luna de q̄ enūcrati sunt decem
dies pficiēda ē. ⁊ de alia luna sumēdi sunt duo dies: ⁊ erit
terminus sexagesime. ⁊ h̄ ē qð Inde dies dicit. Itē ipsa p-
fecta de tertia luna sumēdi sūt dies q̄ttuoꝛdecim: ⁊ ecce ter
minus pasche. ⁊ h̄ est qð dicit: bis septē. Itē ipsa pfecta de
q̄rta sumanꝉ viginti dies ⁊ dabit terminū rogationū. ⁊ h̄ ē
qð dicit. bis deca. Itē ipa pfecta de q̄nta luna sumanꝉ q̄ttu
oꝛ dies: ⁊ dabit terminū pēthecostes. Et scias q̄ seq̄nti dn̄i
ca nostrum pasca sp celebraꝉ. sed excipiꝉ vel accipiꝉ de se
ptuagesima qn̄ fuerit bisextus. tūc vō de pma lunatione nu
meranꝉ vndecim dies. Idē fiat de q̄dragesima si supra bi
sextuȝ vel in die bisexti euenerit. s. vt addatur numero suo
vnus dies. Ad terminū aūt septuagesime specialiter inueni
endum. nota hos versus. A festo stelle: numerando perfice
lunam Quadraginta dies: post septuagesima fiet Si cadat
in luceȝ septenā siq̄ȝ bisextus. Linque dieȝ dn̄i pmuȝ ret i
neq̄ȝ scdm. h̄ est a pncipio lunationis intra quā epiphania
euenerit numerādi sunt q̄dragita dies. ⁊ ibi erit terminus
septuagesime postea vō septuagesima fiet. i. sequēti dn̄ica
Si vero bisextus fuerit ⁊ terminꝰ cadit in sabbato tūc non
pma dn̄ica seq̄nti. sȝ scda erit festū septuagesime. ⁊ h̄ est qð
dicit. si cadat ⁊c. Ad terminū āt pasche specialit̄ inueniēdū
nota hos versus. Post martis nonas vbi sit noua luna re
q̄ras. Et cū trāsierit bis septima pascha patebit. vł sic. In
de dies solis tertia pascha tenet. Uel nota hos versus. Esse
grauē nobis bello carneȝ caueamus. Bellū sepe gerēs etiā
puto deiicit hosteȝ Mox aie luctuȝ iungas cū religiosis.

Septuagies. a septuagita ðr septuagies aduer. nūeri. i. septua
ginta vicibus ⁊ cōponiꝉ cū septies. ⁊ ðr septuagies septies
vn̄. xviij. Math. dicit Petrus ad Iesum. Dn̄e quotiens
peccabit in me frater meus ⁊ dimittā ei. vsq̄ȝ septies. dicit
ei iesus. Nō dico tibi vsq̄ȝ septies. sed vsq̄ȝ septuagiessepti
es. i. q̄dringentisnonaginta vicibus. vt totiens fratri peccā
ti dimitteret quotiens in die ille peccare de facili nō posset
vel pōt intelligi p aggregationem. i. septuaginta septem vi
cibus. ⁊ tunc vndecim multiplicenꝉ p septem. p q̄ intelligiꝉ
vniuersitatisꝰ p vndecim intelligiꝉ transgressio decem pre
ceptoꝝ. ⁊ sic ois trāsgressio p hūc numerū intelligiꝉ. vnde
Augu. in homeꝉ. Nō solum vsq̄ȝ septies sed vsq̄ȝ septuage
siesseptics. i. q̄dringentisnonaginta vicibus. vt totiens fra
tri peccāti dimitteret i die quotiens ille peccare nō posset.
Quid aūt amplius queris: Uis nosse oia pctā contineri in
numero isto. s. septuagintasepti es. Oia ĝ pctā di. qꝛ in vn
deciȝ oia signanꝉ pctā q̄ ducta septies fiūt septuagita septē.
Oia ĝ pctā dimitti voluit qui septuagintaseptem vicibus
in numero pfigurauit vide in numerus.

Septuaginta numeri pluralis gen̄. ois. ⁊ indecli. cōponiꝉ a se
ptē ⁊ gētos qð est decē. Inde septuagita. i. septies decem.

Septū. a sepia pis sepi septū. ðr septus ta tū. ⁊ h̄ septū ti. locus
circūclusus. vt stabulū pecudū. vł ambitꝰ vn̄ Intra septū
tēpli. i. itra ambitū vł clausurā. vn̄ septim aduer. i. clausim.

Septunx a septē ⁊ vns vel vncia componiꝉ h̄ septunx. huius
septuncis. i. septem vncie.

Septuplo. septeȝ cōponiꝉ cuȝ plica vel plico. ðr septuplus pla
plum. i. septies plicatus, septies vel septem multiplicatus
Dan̄. iij. Precepit vt succendereꝉ fornax septuplum q̄ȝ suc
cendi cōsueuerat. vnde septuplo plas plaui plare. i. septies

multiplicare: ⁊ cor. tu naliter. vñ in Aurora: Septupla pena cain: torquet sibi verax hebreos.
Septussis. as assis cõponit cũ septẽ: ⁊ dr̃ h septussis. i. septẽ asses: vel preciũ septẽ assium.
Sepulchralis in sepulchrũ est.
Sepulchrulũ li dimi. puũ sepulchrum.
Sepulchrũ. a sepelio lis dr̃ h sepulchrũ. vnde h ⁊ hec sepulchralis ⁊ hoc le penul. producta. ⁊ vt dicit Apuleius Uitiũ facit q̃ post c ponit aspirationẽ in latinis dictiõibus. vnde vitiose aspirat sepulchrũ. ⁊ pulchꝛ vel pulcher.
Sepultus. a sepelio lis lini sepultum deriuat sepultus ta tũ ꝙ aũt dr̃ sepultus q̃si sine pultu. i. sine pulsu: ethymo. est ⁊ cõponitur vt insepultus ta tum: ⁊ hec insepultura: ⁊ dr̃ cadauer sepultum. i. sub terra cõditum.
Sequaculus la lũ: aliquãtulũ sequax. ⁊ dr̃ a sequax.
Sequax cis ge. oĩs in sequoꝛ est.
Sequela. a sequoꝛ queris dr̃ h seq̃la le penul. ꝓdu. i. mos. cõsuetudo exemplũ. ritus.
Sequester stri qđ est tertie decli. inuenit: sed regulariter est scḋe: ⁊ dr̃ seq̃ster recõciliatoꝛ: q̃ discordes pacificat. ⁊ q̃ certãtib' medi' interueñit: q̃ apud grecos amesos dr̃ apud quẽ pignora depõi solẽt. ⁊ deriuat a sequẽdo vel sequoꝛ: qꝛ ei' q̃ elect' ẽ vtraq̃ ps sequat fidẽ. Deu. v. Ego seq̃ster ⁊ medius fui iter deũ ⁊ vos. vñ h seq̃stra stre. i. recõciliatrix: ⁊ ꝓprie certãtes pacificãs. ⁊ seq̃stro stras: separe: ⁊ ꝓꝑe certantes pacificare. ⁊ ẽ actiuũ. ⁊ seq̃ster stra strũ adiectiuũ iuenit id ẽ medius vel medians.
Sequoꝛ q̃ris cutũ tu. vñ secutus ta tũ: qđ sequit. ⁊ secutiuus ua uũ: qđ sequit vel qđ ẽ signũ secutionis. ⁊ h ⁊ h ⁊ h sequax. diligẽs secutoꝛ q̃ ⁊ secutari' dr̃. vñ seq̃cit aduer. ⁊ h seq̃citas tis. Sequoꝛ cõponit vt assequoꝛ q̃ris. i. valde vel iuxta seq̃: vel sequẽdo acq̃rere. ꝯsequoꝛ q̃ris. i. sil' seq̃: vel sequẽdo adipisci. multi sequũtur aliq̃d q̃ tñ nõ ꝯsequunt illud. vñ h ꝯsecutio: ⁊ ꝯsecutiu' ua uũ. exequoꝛ q̃ris. i. extra seq̃: aliq̃d ꝑficere: ad effectũ ꝑducere: instare: ad aliq̃d faciẽdũ isudare. vñ exsecutio dr̃ effect'. insequoꝛ q̃ris. i. valde vel intus vl' ꝯ seq̃. ⁊ ꝓꝑe accipit in malo. vñ insectoꝛ taris frequẽ ꝓsequoꝛ q̃ris. i. ꝓcul. seq̃. vl' q̃ restant seq̃ ⁊ ꝓcedere vñ h prosequiũ quij. i. seruitiũ: ꝑsequoꝛ queris: cã prodẽdi ⁊ nocendi seq̃: infestare: ꝑsecutionẽ inferre ⁊ angustiã: proprie q̃dã in malo dr̃. sed nõ semꝑ. dr̃ ẽt ꝑsequi. i. perfecte sequi. ⁊ sic põt accipi illud Deu. xvi. Iuste qđ iustum est ꝑsequeris. ⁊ illud Psal. Inquire pacẽ ⁊ ꝑsequere eã: etiã si fugiat. i. ꝑfecte vel ꝑseueranter sequere. obsequoꝛ queris. i. obedire: seruire. in oĩbus sequi. subsequoꝛ queris. i. subtus vel põt latenter vel paruũ sequi. vñ hoc subsequiũ. i. seruitiũ: Sequoꝛ ⁊ eius cõposita sunt deponẽ. ⁊ coꝛ. hanc syllabam se: ⁊ faciunt supinũ in cutũ. ⁊ ipsa verba vel ꝑticipia pñtis tpis: ⁊ gerundia in di do dũ: scribunt ꝑ q: sed participia preteriti ⁊ futuri tpis: secutus secuturus. ⁊ supina vltima: vt secutum tu: ⁊ verbalia: vt secutoꝛ secutrix. scribuntur ꝑ c. Nam vt dicit Pris. in. x. li. Desinentia in quoꝛ mutant eã i cu. ⁊ sumẽtia tũ faciũt supinũ. vt loquoꝛ locutũ sequoꝛ secutũ Et scias ꝙ v̈bũ deponẽ. nõ hꝫ ꝑticipiũ i dus vñ sequẽd' da dũ. vl' exponit cũ actiua significatiõe. vl' venit a sequoꝛ inquãtũ oliꝫ fuit cõe verbũ vt dixi in loquoꝛ.
Sera a sero ras serauí. dr̃ hec sera re firmatura ostij. ⁊ proprie lignũ quod ex trãsuerso obijcit ⁊ oppõitur ostio. vñ desero ras raui. i. serã ostio appõere. ostium firmare. claudere. ⁊ cõponit vt assero ras. i. aperire cõsero ras. i. sil' serare. desero. ras. i. separe. dissero ras. i. valde vel deoꝛsũ vel diuersis modis serare vel seraꝫ remouere ⁊ aperire: insero ras. i. valde vel inter serare. obsero ras. i. serã ostio appõere. resero ras. i. iteꝝ serare vel recludere ⁊ aꝑire. q̃si retro serã facere ⁊ remouere. ⁊ subsero ras. i. subtus serare. vel paruũ vel post. vel latẽter serare. Sero ⁊ eius cõposita actiua sunt. ⁊ coꝛ. hãc syllabã se. Itẽ a sera re h sero indeclinabile. vel potius aduer. lꝫ q̃nq̃ ponat noialiter sic ⁊ mãe. vt cũ dr̃. Obscuꝝ sero. pulchrũ mãe. vl' dr̃ a sero ras. claudit eni celũ sero sicut mane apitur. vñ ⁊ nocte dr̃ celũ eẽ clausũ. ⁊ die aꝑtum ⁊ ita sero ẽ q̃si sera celi. ⁊ hinc serus ra rũ. i. tardus extrem'. ⁊ cõparat. vt serus rioꝛ simus. vñ sere rius sime aduer. ⁊ h seritas tatis. i. tarditas. Item a sera dr̃ h serũ ri liquoꝛ q̃ fluit de recẽti caseo dũ ꝑmit. Et scias ꝙ seres ꝓpriũ nomẽ ꝑpli cuiusdã ẽ. ⁊ serus ra rũ. ⁊ sero aduer. producũt se. ꝫ sero ris futuro serã seres ⁊ h sera re. ⁊ hoc serum ri pro liquoꝛe casei. ⁊ sero ras coꝛ. se. vñ Ouidius de remedijs. Principijs obsta. sero medicina parat. Cum mala ꝑ lõgas cõualuere moras. Itẽ v̈sus magistrales nota. Si fur vere sero. crescũt mea semia sero. Fur obstãte sera nõ furta facit nisi sera. Spernere pingue serũ nõ me facies nisi serum. Illis si qua seres dabit ⁊ byssũ tibi seres. 253
Seraph raphis dr̃ q̃lib et de ordine angeloꝝ illoꝝ q̃ dr̃r seraphin. Et scias ꝙ seraphin ꝑ m: ⁊ seraphin ꝑ n ita distinguũtur sic̃ ⁊ cherubim ⁊ cherubin. vide in cherubin. ⁊ vt dicit Greg. Seraphin illa vocant sctõꝝ spirituũ agmina que ex singulari ꝓpinq̃tate ꝯditoris sui incõparabili ardent amoꝛe. Seraphin quoq̃ ardẽtes vel incendẽtes vocant. q̃ qꝛ ita deo ꝯiuncta sunt vt iter h ⁊ deũ nulli alij spũs intersint tãto magis ardẽt q̃nto hũc vicinius vidẽt. quoꝝ ꝓfecto flãma amoꝛ ẽ. qꝛ quo subtili' claritatẽ visiõis eius aspiciunt eo validi' in amoꝛe flãmescũt. De seraphin ẽt dr̃ Esa. vj. ca. Uidi dñm sedẽtẽ sup soliũ excelsũ ⁊ eleuatũ. excelsũ in se: ⁊ eleuatũ respectu dom'. ⁊ plena erat dom' a maiestate ei'. ⁊ ea q̃ sub ipo erãt replebãt tẽpluꝫ. ⁊ seraphin stabãt supra illud. sex ale vni. ⁊ sex ale alteri. duab' velabãt faciẽ eius. ⁊ duab' velabãt pedes ei'. ⁊ duab' volabãt: Hec visio ab Hiero. allegorice expõitur. volẽte ꝑ sedẽtẽ sup soliũ excelsũ ⁊ eleuatũ xp̄m regnãtẽ signari. Per soliũ ãt excelsum ⁊ eleuatũ signari angelos in q̃bus deus sedet. sic̃ dicit Psal. Qui sedet sup cherubin. Per domũ ãt supioꝛẽ ecclesiã triũphãtẽ q̃ dei maiestate implet. Per tẽpluũ v̈o iferius ecc'iaꝫ militãtẽ. q̃ iferiorib' donis ꝑficit. nec videt diuine eẽtie maiestatẽ. Per h ãt qđ dr̃ ꝙ seraphin stabãt sup illud vel in circuitu. sm aliã lraꝫ. signat ꝙ angeli tẽplũ. i. ecclesiã militãtẽ custodiũt ⁊ defendũt In h qđ dr̃ ꝙ angeli hẽbãt alas a dextris ⁊ a sinistris: signat ꝙ angeli ꝓtegunt ecc'iaꝫ defendũt ⁊ custodiũt. i ꝓsperitate ne eleuet. i aduersitate ne deijciat. Sꝫ Dionysi' ꝑ sedẽtẽ in solio dicit signari ipm deũ. ꝑ soliũ ãt excelsũ. ipaꝫ diuine nãe eminẽtiã. ꝑ domũ v̈o supioꝛẽ. creaturas excellẽtiores deo magis propinq̃ores q̃ ei' maiestatẽ pleni' repñsentãt. ꝑ tẽplũ v̈o inferius inferiores creaturas. s. coꝛpales q̃ inferioꝛi mõ diuinã ꝑticipãt bõitatẽ. Huius ãt sedẽtis sup thronũ facies ipsaꝫ diuinã eẽtiã designat. siue q̃ in eternitate fuerũt añ mũdi cõstitutionẽ ꝑ pedes v̈o ea q̃ postmodũ erũt i gl'ia btõꝝ. ⁊ i pẽts dãnatoꝝ. ꝑ media v̈o q̃ i curso medio agunt. Seraphin ḡ facies ⁊ pedes sedẽtis sup thronũ velare dr̃r. qꝛ mysteria eterne diuinitatis vl' future btĩtudĩs vl' mĩsie nobis ad plenũ nõ reuelãt. vñ ⁊ Rabbi moyses narrat ꝙ talmutiste dixerũt. Quicũq̃ põit igeniũ suũ circa q̃ttuoꝛ recipiet ꝯfusionẽ ⁊c̃. Quid sit i alto: q̃d i imo: q̃d fuit ꝑmo: q̃d erit i vltio: Et addit. Duabus alis volabãt. i. expãdebãt alas ac si volarẽt. ⁊ sic nõ oĩno opiebãt media sedẽtis i throno. qꝛ de his q̃ medio tpe agunt sic̃ q̃ i sex diebus vel etatibus fiunt vel facta sunt quãtũ opus ẽ istruimur misterio angeloꝝ inter quos seraphin ꝑmatũ tenẽt ⁊ dr̃ inq̃ntũ opus ẽ. qꝛ h iꝑfecte. ⁊ ex ꝑte cognoscimus. qꝛ ꝑ speculũ ⁊ in enigmate. vñ ⁊ dr̃ ꝙ domus. i. mundus ipleta ẽ fumo ignoꝛãtie respectu illoꝝ q̃ sunt in pria vl' domus. i. synagoga ipleta fumo infidelitatis. Uolatus ãt angeloꝝ ꝓcessũ reuelatiõis in nos. ⁊ eoꝝ velocitas ad oĩa q̃ volunt demõstrãt. ⁊ sequit in illa visiõe. Esa. ꝙ seraphin clamabãt. Sctũs sctũs sctũs dñs de' exercituũ. In eo ꝙ dr̃ sctũs ter notat trinitas diuinaꝝ ꝑsonarum. In eo ꝙ dr̃ singulariter dñs deus exercituũ: notatur essentie vnitas. ⁊ inde ẽ ꝙ inoleuit ꝯsuetudo. ꝙ cãtat in ecclesia. Sctũs sctũs sctũs dñs deus sabaoth. i. exercituum.
Sereno nas naui nare. i. exhilarare. letificare. illuminare. il-

lucidare. vñ serenus na nū. i. lectus: hilaris: lucidus: clarus:
trāquillus sed serenū ad celū refert. trāquillū ad mare. vñ
qdā: Dic mare trāquillū: celū dic esse serenū ꝛ cōparat vt
seren⁹ nior sim⁹. ꝛ a giō serēi addita tas fit serēitas tis Jtē
a serenus dr h serenitudo dinis. Sereno cōponitur vi cōse
reno nas insereno nas. i. intus vel valde serenare. resereno
nas: subsereno nas. i. post vel subtus vel parum serenare.
Et est actiuū sereno cū oībus suis cōpositis. ꝛ produ. re.

S eres pro populo produ. pmā: vide in sera.

S eria a syria rie dr h sria rie. i. olla q̄si syria: q2 ibi pmo facta ē
vl dr sic a sria. q2 vtil' ē ꝛ necessaria. vl a serie. q2 ordie fit.
Reg. v. Releui oīa dolia mea: ꝛ oēs serias meas. vñ h sio
la le dimi. Persi⁹: Seriole veterꝫ metuēs eradere limuꝫ.

S ericus h seres h⁹ seris ē qdā pplꝫ a quo dr h sericū ci qđ dr
sera: q2 apō eos abūdāt vmes q̄ sicuꝫ egerūt. s. bōbices: a q
bus h fila circū arbores ducūt. ꝛ hinc sicus ca cū: ꝛ h seri
ca ce qdā vestis de serico: ꝛ sicatus ta tū. i. serico ornat⁹ vel
intextus. ꝛ serico cas. i. serico ornare vl itexere: ꝛ cor. ri.

S eries a sero ris p ordinare: dr h series riei. i. ordo tenor. vñ
serio as. i. ordinare i ordinē ꝛ seriē disponere: ꝛ cor. se.

S eriola le dimi. pua seria vide in seria.

S erius a sermo ra rū dr serius ria rium. i. vtilis ꝛ necessarius.
Theodolus. Ut tua iā nr̄o postponas seria ludo. ꝛ dr a se
rus. q2 serij series necessaria ꝛ vtilia tractare solēt vñ serie
aduer. i. vtiliter: vel intente. sedulo: vel studiose ex aīo. Jn
uenit̄ ēt serio ablīuꝰ positus pro illo aduer. serie.

S ermo onis in sermocinor vide.

S ermocinor naris. i. sermonē facere. ꝛ dr a sermo. Sermo āt
est orō humili stilo cōposita locutiōi humāe finitima vel
sermo ē collocutio vnius psone ad aliā ꝛ dr sermo a sero
ris. q2 serat vtilitatē mētibus auditorꝫ: vel q2 seratur inter
colloquentes ꝛ cor. ci. sermocinor.

S ermūculus li dimi. puus sermo.

S ero ris seui satū. i. seminare vel plātare. Jt deriuat̄ a sereno
nas: q2 sereno celo serēdum est ꝛ nō p ibres. Et nota q se
ro ris duplex hꝫ pteritū ꝛ duplex supinū vt sero seui satū
sero serui sertū. sero ris seui satū. i. semiare ꝛ plātare. h tn̄
sigatio tracta ē ab alia. Qui. n. arbores plātat: quodāmō se
minariū eis ꝯfert: ꝛ q2 seminatio ꝛ plātatio ordine solēt eē:
iō sero seui qūqꝫ ponit̄ p ordino. Jtē sero ris serui sertū. i.
imittere. vel diūgere. Jnuēitur tn̄ ꝛ serui p ordinaui. ꝛ p se
ui sm antiquos Sero tn̄ cōponit̄ sm vtrāqꝫ litteraturā: vt
assero ris asseui assitū. i. plātare. assero ris asserui. i. liberare
māumittere. asserere. i. affirmare vel adiungere. vñ h asser
asseris: q vnus alij inserit̄. ꝛ hinc asserto tas frequē. cōsero
ris ꝯseui ꝯsituꝫ. i. plātare sil' serere. vñ h ꝯsitio. i. plātatio. ꝛ
ꝯsitus ta tū. i. plātatus. ꝯsero ris ꝯserui ꝯsertū. i. cōmiscere:
cōmittere: ꝯtexere: ꝯiūgere: vt isti ꝯserūt brachia: ꝛ ꝯserunt
vba. vñ ꝯsertiꝫ. i. ꝯiūctim aduer. circūsero ris circūseui. i. cir
cum plātare circūsero circūserui. i. vndiqꝫ ꝯiūgere: vel cōte
xere vel cōmittere. desero ris serui sertū. i. derelinquere. vñ
h desertū: ꝛ hinc deserto tas. i. desertū facere. pōt ēt esse fre
quen. huius vbi deserere. dissero ris disserui. i. tractare: dice
re: sapiēter loq̄ ꝯfirmare. vñ desert⁹ nomē: de quo vide in
suo loco. exero exerui exertū. i. foras emittere: vl denudare
māifestare. vñ exerto tas frequē. isero ris iseui insitū. i. plā
tare: ꝛ ē ppe iserere plātare p imissionē ramorꝫ ad inuicē.
vñ Oui. in de remedijs amoris. Uenerit: insitio fac ramuꝫ
ramos adaptet. Jnsero ris serui insertū. i. imiscere. imitte
re. ꝛ ppe violēter. vñ iserto tas frequē. insero ris inserui in
sertū. i. iterpōere. itermiscere. imittere. itersero ris interseui
itersitū. i. iterplātare. vl' iterseminare. psero ris pserui pser
tū. i. pcul emittere. psero ris pserui psertū. i. an̄ emittere vl'
supra. obsero ris obseui obsitū. i. ꝫ vl' vndiqꝫ semiare. vel
plātare. vel regere. Lucan⁹. Obsita funera celant̄ purpura
lana. obsero ris rui obsertū. i. ꝫ serere. ꝫmittere. cōmiscere.
Et nota q sic pꝫ ex pdictis noīa cōposita a sero faciūt pteri
tū in rui ꝛ supinū in sertuꝫ. sed nō oīa faciūt in seui sed illa
tn̄ q̄ hnt significationē affinē significationi sui simplicis
sicut q̄ dicūtur pro plātare nā q̄ arbores plātat quodāmō
seminariuꝫ cōfer. Et hinc est q illa q̄ hnt significationē oī
no extraneā a significatione sui simplicis faciunt pteritum
in rui tn̄. ꝛ supinū tn̄ in sertū. vt desero ris deserui deser
tum dissero rui dissertū. ex sero rui sertū: psero rui sertum.
Oīa vō alia faciūt pteritū in seui ꝛ serui. ꝛ supinū in situꝫ ꝛ
sertū. ꝛ cū dicūtur p plātare faciūt pteritū i seui ꝛ supinuꝫ
in situꝫ. in alio vō sensu faciunt pteritū i rui. ꝛ supinuꝫ in ser
tuꝫ Obsero tn̄ pro serere ꝛ pro tegere faciunt ptm̄ in seui ꝛ
supinuꝫ i situ. Jtē sero ꝛ eius cōposita ab eo sꝫ q faciunt p
teritū i seui ꝛ supinū i satū vel in situꝫ neutra sunt pter ob
sero seui pro tegere qđ est actiuū. Jtē sero ꝛ eius cōposita
sm q faciunt pteritū in rui ꝛ supinuꝫ i sertuꝫ. actiua sūt Jtē
oīa cōposita a sero rui sertum retinēt lr̄aturā sui simplicis
vbiqꝫ. Silr̄ cōposita a sero seui satum. nisi q in supino mu
tant a simplicis i i. Jtē sero ꝛ eius cōposita in pma cor. hāc
syllabā se. sed in pterito eā produ. vñ Prosper. Qđ serim⁹
metimus. qđ damus accepimus. Jtē vt dicit Pris. in. x. li.
seui sm analogiā ui in tum. setū debuit facere. sed differen
tie cā satuꝫ proferri tradiderūt veteres. vide ēt in tertia pte
vbi agit̄ de pteritis ꝛ supinis verborꝫ tertie ꝯiugatiōis desi
nētiuꝫ in ro. de h habes ēt in satum.

S ero ras in sera re vide.

S eron sepulchrū vel idolum dr

S ero grece opidū. ꝛ dr latie sex. vñ h seres retis qdā pplꝫ.

S erotinus a sertis ra rū dr sotinus na nū. i. tard⁹ vl' tarde ve
niēs. vl' vesptin⁹. ꝛ dr sero Gene. xxx. ca. g. Factaqꝫ sūt que
erāt serotina laban. ꝛ q̄ pmi tpis iacob. ꝛ hinc serotio nas.
i. tarde sotinū facere. Et scias q tpaneus iber dr in autūno
vel in hyeme iactis seminib⁹ nutriēdis serotin⁹ ad icremē
tū in vere vel in estate. ꝛ cor. penl'. serotin⁹. cū sit possessiuū
desinēs in tin⁹. ꝛ nō hꝫ t a suo pmitiuo. nā si hēret t a suo p
mitiuo produceret ti. vt vesptinus a vespera. matutinus a
matura vt dicit Pris.

S erpedo. a spo pis dr h spedo dinis. i. rubor cutis. cū mem
brorꝫ exiātia dictus a spēdo q2 serpat p mēbra. ꝛ pdu. pe.

S erpēs. a serpo pis dr serpēs tis. q2 occultis ꝛ minutis squa
marꝫ nisibus spat ꝛ repat. Jlla āt q̄ qtuor pedib⁹ nitunt̄ si
cut lacerti ꝛ stelliōes. nō serpētes sꝫ reptilia dnr. Serpētes
āt illa reptilia sunt. q̄ vētre ꝛ corpe reptāt. quorꝫ tot venēa
quot genera. tot pnicies quot spēs. tot dolores quot colo
res hnt. vñ spentin⁹ na nū sm Hug. vide de h i reptile alio
ruꝫ sniam. Et scias q serpēs hꝫ qtuor nāas: pma ē. q cū se
nuerit caligāt oculi ei⁹. ꝛ si voluerit fieri nou⁹ abstiet se a ci
bo donec pellis relaxet̄. ꝛ inde coartat se vt senectutē suaꝫ
depōat. Scđa cū venerit aquā bibere in cubiculo suo ve
nenū depōit. ꝛ sic aquā insatienter bibit. Tertia vō ē si vide
rit hoiē nudū timet: si viderit vestitū isilit i eū. Quarta q̄
aliqs voluerit eū occidere totū corp⁹ tradit ad penā. caput
aūt suū custodit. vñ dicit Plini⁹ q si serpētis caput cū duo
bus euaserit digitis nihilomin⁹ viuit. vnde totum corpus
obijcit pro capite defendendo. Jtē nota q sic habet̄ in lib.
Nume. ca. xxj. Fecit moyses serpētē eneū. ꝛ posuit pro li
gno quē cū pcussi a serpētib⁹ ignitis deserti aspicerēt mox
sanabant̄. Sic spūalit̄ pcussi a serpēte venenoso diabolo
aliq̄ tētatiōe siue molestia. aspiciāt in xp̄m serpētē calidꝫ
positū i palū vl' lignū crucis. ꝛ sanabunt̄ a q̄cūqꝫ pcussura
vl' ifirmitate siue tribl'atōe. ꝛ dulcia ei serūt vñ dōs i. iij. ca.
Jo. Sic moyses exaltauit spētē i deserto. sic exaltari opꝫ filiū
um hois. i. vginis marie. Et pōit duplicē finē siue vtilita
tē ex medicina passionis xp̄i. s. liberationē a malo. vñ dic
Ut oīs q̄ credit in eo nō peat. ꝛ hōi retributionē vnde sub
dit: sed habeat vitā eternā. Jste eni fuit duplex finis passio
nis xp̄i. Dicit autē exaltari potiusqꝫ crucifigi. vt innueret pe
nalitatē ex amore dei sumptā exaltationem mereri. q2 sm
Aug. pena nō facit martyrē sed cā. ꝛ est serpens generis in
certi vel vt qdā volūt cōis. sicut ꝛ bidens.

S erpentigena ne ge. cōis. penul. cor. a serpente genitus ꝛ com
ponit̄ a serpens ꝛ genitus.

Serpentulus li dimi.paruus serpens.
Serpillū.a ſpo pis ðr h' ſpillū li:q̄dā herba q̄ trifoliū ⁊ pilolū
ðr.Uirg.i buccol.Allea ſpillū ɔtundit olētesq3 herbas.
Serpo pis pſi ptū serpe.i.latēter ire:vl' corpe ⁊ vētre repe.ſer
po ɔpōit' vt ɔſpo pis.i.ſil' ſerpe:inſpo pis.i.itro ſerpe.pſer
po pis.i.ꝑcul.ſerpe:vl' ꝑpe ſpere:⁊ ēt i aīl ſerpe. Serpo ⁊
ei⁹ cōpoſita ſūt neutra.⁊ faciūt ꝑteritū i pſi: ⁊ ſupinū i ptū.
Serra a ſeco cas ðr h' ſerra re nomē a ſono fictū.ſ.a ſtridore:
cū pretētis ferri lamina dentiū mordacitate reſecās q̄attin
git:ſtridet.vñ ſerratus ta tū.i.ſerra ſectus.⁊ ſerro ras.i.ſer
ra ſecare.vñ ſerrās tis ge.ois.Eſa.xli.Ego poſui te q̄ſi plau
ſtrum triturās nouū hñs roſtra ſerrantia.
Serro ras in ſerra eſt.
Serrula le dimi.ðr parua ſerra.
Sertatus ta tū in ſertū exponitur.
Sertulū li dimi.paruū.ſertū3.
Sertū ſero ris ſui ðr h' ſtū ti.i.corona de floribus inſertis. ⁊
ɔiūctis ſecta. vñ ſtatus ta tū.i.ſerto ornatus vel corōatus.
Seruitiolū li dimi.par uū ſeruitiu3.
Seruitioſus in ſeruus eſt.
Seruilis in ſeruus eſt.
Seruio a ſeruus ðr ſeruio uis uiui ſeruire uitū: ⁊ cōponitur.
vt conſeruio uis.i.ſil' ſeruire.diſſeruio uis.i. diuerſis mo/
dis ſeruire:vel offendere. deſeruio uis.i.valde vel deuote
ſeruire vel offendere.inſeruio uis.idest valde ſuire vel obe
dire.Seruimus dominis tñ inſeruimus cuiuſq3 ꝑceptis.
reſeruio uis.i.iteru3 ſeruire vel a ſeruitio ceſſare.ſubſeruio
uis.i.obedire vel ſatiſfacere:cōſonare:latēter vel poſt pa3
ſuire.Seruio.uis neutru3 ē cu3 oib⁹ ſuis cōpoſitis.
Seruitus a ſeruus ðr h' ſeruitus tutis.⁊ eſt ſeruitus ɔditio ſer
uiendi.Seruitiū vero ius vel actus ſeruientiu3.vel munus
Et ſm Jſido.v.ethymo.Seruitus eſt maloꝝ hominu3 po/
ſtrema pena:que liberis oi ſupplitio grauior eſt. Na3 vbi
libertas perit vna ibi pereunt ⁊ oia.vñ q̄dā.Nō bñ ꝑ toto
libertas vēdit' auro.Hoc celeſte bonū ꝑterit orbis opes Et
accipitur duobus modis ſeruitus.ſ.ꝑ latria: ⁊ ꝑ dulia gre
ce.⁊ h' eſt qō deo ⁊ hoibus competit: ⁊ cor.ui. Hic nota q̄
ſeruitus introducta eſt ex pctō.Nā vt dicit Greg. in paſto
rali Liquet q̄ oēs hoies nā equales genuit. ſed variante
meritoꝝ ordine alios aliis culpa poſtponit.Jpſa aūt diuer
ſitas q̄ acceſſit ex vitio diuino iudicio diſpēſante:vt q2 ois
hō eque ſtare nō valet.alter regat' ab altero.vñ cuncti qui
preſunt nō in ſe ptātem debent ordinis:ſ3 qualitatē penſa/
re ɔditionis.nec preeſſe hoibus ſe gaudeāt:ſ3 ꝑdeſſe.Anti/
qui eni3 pres noſtri nō reges hominū:ſed paſtores pecorū
fuiſſe memorant':ſicut dicā in timor.vide ēt in rector.
Serula le dimi.parua ſera.
Seruo uas uaui uare.i.cuſtodire.retinere.vel in cuſtodia po/
nere:vel proſpicere.Et cōponit' cū con ⁊ ðr ɔſeruo uas.i.
ſil' ſeruare.Jtē cū ob ⁊ ðr obſeruo uas qō in malo ⁊ in bo
no ſumit'.vt in ſuo loco ðr.Jtē cū re ⁊ ðr reſeruo uas.i.re/
tinere.Seruo ⁊ eius cōpoſita ſunt actiua.
Serum ri in ſera eſt.
Serus ra rum in ſera exponitur.
Seruulus li dimi.paruus ſeruus.
Seruus a ſeruo uas ðr h' ſeruus ui.q2 olim in bello capti cu3
a iure poſſent occidi ſuabātur ⁊ fiebāt ſui.⁊ iō ſuus ðr a ſ
uādo ꝑꝑ antiquā ɔſuetudinē.h3 ēt q̄dā dicātur mō ſui q̄ ſic
ſuati nō fuerūt.ſuus ḡ ðr ex ɔditiōe ſuitutis.Jtē ſuus in
bello capt⁹ ⁊ ſuatus.famulus ex ꝑpa familia ſuoꝝ ortus
mācipiū ex hoſtib⁹ quaſi mācipatum:vel q̄ſi manu.captu3.
Jtē eſt ſuus empticus q̄ ꝑcio emit'.Jtē verna ſiue ėnacu/
lus i domo nutritus.q2 ėnat.i.claret i domo. q̄ āt ðr ſeru⁹
q̄ſi ſerēs vana.vel q̄ſi ſeruās vultū dñi ſui.vel q̄ſi ſerēs ver
ſutias:ethymo.ē.vñ h' ſua ue.⁊ ſuus ua uū. ⁊ h' ⁊ h' ſeruil'
⁊ h' le penul.ꝑdu.vñ h' ſeruilitas.⁊ ſeruilit' lius liſſime ad/
uer.⁊ h' ſeruiniū vñ ſeruitioſus ſa ſū.i.ſeruitio plenus. Ser
uus cōponit' vt ɔſeruus.i.ſimul ſeruus cum alio.
Seſe dictio geminata cōponitur ex ſe ⁊ ſe:⁊ liqueſcit s ſecūdū
quātū ad ſonū.⁊ d3 pronūciari ſicut deſeuio.⁊ ſcias q̄ tria
pronoia geminata cōpoſitionē hñt i actō ⁊ ablrō tm̄ vt me
me:tete:ſeſe:ſicut dixi in tertia parte vbi egit de cōpoſitiōe
integroꝝ pronominu3.
Seſſilis a ſedeo des.⁊ ðr h' ⁊ h' ſeſſibilis ⁊ h' le qō eſt aptum
ad ſedēdū vel vt q̄s ſedeat ſup illud.⁊ ꝑ ſyncopā ſeſſilis le
idē.⁊ cor.penul.Perſius.Exhalet vapida leſum pice ſeſſi/
lis obba.⁊ ðr ſeſſilis.q2 apta eſt ſedere h3 enim fundū am
plū ⁊ latū.⁊ ita melius ſedet.
Seſſilius la lū.i.paruus ſtatura.q2 non videt' ſtare ſed ſedere
⁊ dicit' a ſedeo des.
Seſſis ſex cōponitur cū aſſis: ⁊ ðr h' ſeſſis ſex oboli vel preci/ 254
um ſex obolorum.
Seſſus eſt ſupinū de ſedeo des.⁊ debuit facere ſeſum per vnū
s ſicut dixi in ſedeo des.
Seta a ſus ðr h' ſeta te.q2 a ſue procedit in parte:vel a ſuo ſu
is q2 valet ad ſuendum.vñ ſetoſus ſa ſum:plenus ⁊ abun
dans ſeta.⁊ cōparat':vñ hec ſetoſitas tatis.Et componitur
ſeta cum in ⁊ dicitur inſeto tas.
Setatio as aui ſetatiare.i.farina3 purgare: ⁊ dicitur a ſetariu3
vel ſetatium.
Setatium tii in ſextarius eſt.
Setarius a ſeta ðr h' ſetarius ria riū.⁊ hoc ſetariū qō ⁊ ſetatiū
ðr inſtrumentum purgandi farinam.
Seth filius fuit ade.⁊ interptat' reſurrectio.q2 poſt ſris reſur/
rectionem natus fit q̄ſi reſurrectionē ſris ſuſcitaret ex mor
tuis.Jdē ⁊ poſitio.q2 deus eū ꝑ abel poſuit.a quo q̄dā he
retici dicti ſunt ſethiniani qui dicebāt eū eē chriſtum.
Sethin genus ſpinaꝝ eſt in heremo:ex quibus fit lignū impu
treſcibile ſm Hug.⁊ vt ðr in Papi.Sethin.ligna quanto
frequētius accēdunt'.tāto duriora efficiunt'. Jn hiſtoriis
aūt ſup Exo.ðr.Sethin nomē montis eſt.regionis ⁊ arbo
ris q̄ ſiſis ē albe ſpine in foliis.⁊ leuiſſimū lignū incremabi
le ⁊ imputribile.⁊ acuit' in fine ſethin.
Sethiniani in ſeth exponitur.
Setoſus ſa ſum in ſeta vide.
Seuero ras in ſeuerus eſt.
Seuerus ver⁹ cōponit' cū ſatis.⁊ ðr ſeuer⁹ ra rum.i.auſterus
diſtrict⁹.rigid⁹.vel paruus.⁊ ðr ſeuer⁹ q̄ſi ſatis verus tenet
vo ſine pietate iuſticiā 3 illud Eccl.vii.Noli eē iuſtus mul
tū.vbi dicit glo.Sūmū ius ſūma iniuria ē.Jtem ſup illud
Eſa.xxx.Hec ē via.ambulate i ea neq3 ad dexterā neq3 ad
ſiniſtrā declinatis.dic glo.Jn vtraq3 pte q̄cq̄d ſup modū ē
i vitio ē.q̄ āt ðr ſeuerus q̄ſi ſequēs va ethy.ē.⁊ cōpat'. vt
ſeuerus rior ſim⁹:⁊ a ſeuer⁹ h' ſeueritas.i.auſteritas rigor.
vl' itegritas iudicii.vl' vehemētia vltiōis.⁊ ſeuero ras qō
nō eſt in vſu.ſed cōpōnitur vt aſſeuero ras.i.affirmare.aſſe
rere:⁊ pſeuero ras.i.perdurare:⁊ produ.ue.
Seu eſt coniunctio diſiunctiua.id eſt vel.
Seui ſeuiſti eſt ꝑteritū de ſero ris ibi vide.
Seuitics tiei in ſeuus ſeui vide.
Seuio uis uiui ſeuire.i.inſanire:furere:ſeuū eſſe vel fieri.⁊ cō
ponit' vt aſſeuio uis.i.valde vel ad aliq̄d ſeuire vel furere
cōſeuio uis.i.ſil' ſeuire.deſeuio uis.i.in diuerſis modis ſeui
re:vel a ſeuina ceſſare.inſeuio uis.i. valde ſeuire. obſeuio
uis.i.3 ſeuire:reſeuio uis.i.iteru3 ſeuire: vel retro a ſeuitio
ceſſare.Seuio ⁊ eius cōpoſita neutra ſunt:⁊ produ. ſe vn/
de Proſper:Jmpia cōfuſio ſeuit diſcordia mundo.
Seuus a ſeuio uis ðr ſeuus ua uu3.i.crudelis:ſed ſeuus in ira:
crudelis in ſanguine.⁊ cōparat'.vñ h' ſeuitia tie. ⁊ h' ſeuiti/
cies tiei.i.crudelitas.Seuus cōpōit' cū q̄3 ⁊ tā ⁊ ðr q̄3ſeuus
ua uū. ⁊ tāſeu⁹ ua uū.i.valde ſeuus.⁊ produ.ſe.
Sex ab hex ſubtracta h ⁊ ꝑ eo poſita.ſ.ðr apud latinos hi ⁊
he ⁊ h' ſex ois ge.⁊ indecli.vñ ſenus na nū:⁊ ſenarius ria ri
um:⁊ h' ſenaritas tatis:⁊ h' ſenarius rii.ꝑ illo numero:⁊ ꝑ
du.ſe ſenus:vt dixi in ſenex.
Sexageſima.a ſexaginta ðr ſexageſimus ma mū.⁊ h' ſexageſi
ma me:dñica poſt ſeptuageſimā:⁊ incoat' a dñica q̄ can
tat':Exurge dñe:⁊ terminat' i q̄rta feria poſt paſca.ſ.Uenite

bñdicti pr̄is mei.cōplectēs octo hebdōmadas: ꝛ q̄tuor dies ꝛ hꝫ sexagita dies. Instituta aūt ē sexagesima ꝑꝑ redēptionē quā melchiades papa ꝛ siluester statuerūt vt bis in sabbato cōcederet̄ ne ꝑꝑ abstinētiā ꝛ afflictionē carnis quā sustinuerāt i sexta feria: q̄ in oī tꝑe ieiunabat̄: nā debilitaret̄. In redēptiōe ḡ sabbatoꝝ illi⁹ tꝑis vnā septimanā q̄nq̄gesime addiderūt. ꝛ sexagesimā vocauerūt. Itē istituta ē etiaꝫ ꝑꝑ sig̃ationē. Signat eni tꝑs viduitatis eccl̄ie a spōso suo. vn̄ sexagesima sonat sexies decē. ꝛ ꝑ sex itelligunt̄ sex opa misericordie ꝑ decē itelligat̄ decalog⁹. In fine sexagesime cantat̄. Uenite bñdicti pr̄is mei ꝛc̄. q꞉ illi q̄ decē p̄ceptis ꝛ sex opib⁹ mi̾icordie se exercēt: audiēt ab ore dn̄i in futuro generali iudicio. Uenite bñdicti pr̄is mei filij. ſ. ꝛc̄.

S exagesies aduer. nūeri. i. sexagita vicib⁹: ꝛ d̄r a sexaginta.

S exaginta. a sex ꝛ gētos qḋ ē decē cōponit̄ sexaginta oīs ge. numeri pluralis: ꝛ indecli. i. sexies decē. vn̄ sexagen⁹ na nū ꝛ sexagēarius ria riū: ꝛ sexagies aduer. sexaginta vicibus.

S exāgulus a sex ꝛ angulus la lū. i. sex angulos hn̄s. vn̄ sexangulatus ta tū: ꝛ substātiue d̄r h̄ sexāgulus li ꝓ tali figura.

S exennis a sex ꝛ annus cōponit̄ h̄ ꝛ h̄ sexennis ꝛ h̄ ne. i. sex annoꝝ. vn̄ h̄ sexenniū sexennij. spaciū sex annoꝝ.

S exies aduer. numeri. i sex vicibus. ꝛ d̄r a sex. vn̄ in. iiij. Re. c. xiij. Si ꝑcussisses q̄nquies aut sexies aut septies.

S exquialter. in sexqui vide.

S exqui. i. totuꝫ. vn̄ ꝑ cōpositionē h̄ sexq̄pes dis. i. totus pes. ſ. mensura vnius pedis. vn̄ hic ꝛ h̄ sexq̄pedalis ꝛ h̄ le penl̄. ꝓdu. i. q̄ ɔtinet mēsurā totius vni⁹ pedis. Hora. Proiicit ampulas ꝛ sexq̄pedalia v̄ba. i. totuꝫ pedē obtinētia. vnde h̄ sexq̄pedalitas tatis. Itē sexq̄ cōpōit̄ cū alter ꝛ fit sexq̄alter ra rum. i. ɔtinēs totuꝫ ꝛ totius medietatē vn̄ ternarius est sexq̄alter binarij. vel ad binariuꝫ: q꞉ ɔtinet ip̄m totū ꝛ eius ptē: siue medietatē. ſ. vnū. Et cōpōit̄: vt subsexq̄alter ra rū: q̄ ab alio ɔtinet̄ totus ꝛ eius altera ps. vn̄ binarius est subsexq̄alter ternarij ad ternariuꝫ. Itē sexqui cōpōit̄ vt sexquitertius tia tiū: ꝛ sexqui octauus ua uū. i. ɔtinēs aliud totū ꝛ eius tertiā partē vt quaternarius ternariuꝫ: vel ɔtinēs aliḋ totum ꝛ eius octauā partē. vt nouenarius ɔtinet octonariū ꝛ ꝑ ɔpositionē. subsexq̄tertius tia tiuꝫ. ꝛ subsexquioctauus ua uuꝫ. i. qui ita ɔtinet̄ ab alio: ꝛ simplr̄ pōt dici etiā ꝑ cōpositionē sexquiquartus ta tuꝫ. ꝛ sexquiquintus ta tuꝫ. ꝛ sexquisextus ta tū. ꝛ sic in similibus.

S exquipedis: in sexqui exponitur.

S extarius a sextus d̄r sextarius rij. ꝛ d̄r sextari⁹ a sexta parte est v̄o sexta ps cōgij. sextarius duaꝝ libraꝝ est: q̄ bis assumtus d̄r bilibris. assūptus q̄ter fit greco noīe cerix. q̄nquies cōplicatus q̄narē siue gomor facit. adijce sextū: reddū cōgium. Nā ɔgius sex metit̄ sextarijs. ꝛ hinc sextarij nomē tractū ē. ꝛ ɔstruit̄ cū gtō: vt sextari⁹ vini. Et nota ꝙ sextarius siue dicat̄ mēsuratū siue mēsura: siue q̄ntitas illi mēsure adiacēs: siue aliq̄d aliud: semꝑ est maſ. ge. ꝛ non neutri.

S extarium rij quoddā pōdus duaꝝ libraꝝ ꝛ semis. quasi semitertium. vnde sextertiarius ria rium: qui erogat sextertium. vel ad sextertium ꝑtinens.

S extilis penul. ꝓdu. cū sextus noīe dicat̄. vide in quintilis.

S extupes. pes cōponitur cū sex: ꝛ d̄r sextupes pedis. i. pediculus: q꞉ sex habeat pedes. vnde sextupedosus sa sum. id est sextupedibus plenus.

S extuplus sexqui quod est totū cōponit̄ cū plica. ꝛ d̄r sextuplus pla plū. q̄si sexq̄plus. i. ɔtinēs totū ꝛ plicā totius. i. medietatē. vn̄ hec sextupla ple. i. totum ꝛ dimidiuꝫ scilicet summa capitalis ꝛ dimidium.

S extus a sex deriuatur sextus ta tum nomē ordinale.

S ante I

S iban d̄r tertius mēsis a martio. ſ. maius. ꝛ acuit̄ in fine.

S ibilla bole qḋ est s̄nia cōponit̄ cū sios: qḋ lingua eolica d̄r deus: ꝛ d̄r h̄ sibilla: q̄si sios bole vl̄ bele qḋ ē mēs. i. diuina s̄nia: vl̄ dei mēs. ꝛ ē nomē appellatiuū sibilla q̄si ꝓphetissa ꝛ fuerūt decē sibille. Quelibet tn̄ ꝓphetissa pōt dici sibilla: q꞉ dei sentētiā vel mētē hoībus iterp̄tat̄. Ille tn̄ dicte sunt sibille q̄si antonomasice. vn̄ sibillin⁹ na nū penul. ꝓdu.

S ibilo las laui lare: f̄ꝑtū est: ꝓꝑe hoīes tn̄ sibillāt. vn̄ h̄ sibilus li: sed in plurali h̄ sibila loꝝ ꝛ sibilus la lū. i. sibilās. ꝛ potius cā metri eē vsurpatū videt̄ a potis ꝙ sit vox sig̃atiua: sic̄ pluui⁹ uia uiū ꝓ pluuial̄. Sibilo cōpōit̄: vt ɔsibilo las. i. sil̄ sibilare. desibilo las. i. a sibilo cessare. exibilo las. i. eē sibilū ꝓijcere. isibilo las. i. itro vel valde sibilare: vl̄ sibilū itꝑpellere. obsibilo las. i. vndiq꞉ vel ꝯ sibilare vel desinere. resibilo las. i. iteꝝ sibilare vel desinere. subsibilo las. i. post vel parū vl̄ latenē sibillare. Et nota ꝙ sibilo ponit̄ q̄nq꞉ ꝓ deridere: q꞉ sibilare solem⁹ post eū quē deridem⁹. vn̄ Hora. in s̄moībus. Populus me sibilat. i. deridet. Sibilo las ē neutruꝫ cū oībus suis cōpositis. ꝛ cor. bi. vide in regulus.

S ica ce fe. ge. deriuat̄ a seco cas. ꝛ d̄r sica q̄si seca. ſ. gladius breuis: quo maxīe vtunt̄ q̄ apḋ italos latrocinia exercent. Et vt d̄r telū ē i baculo abscōditū. vn̄ h̄ sicarius rij. q̄ sicā defert: vl̄ hōicida ꝛ ꝓdu. p̄mā. vn̄ Hora. i s̄moīb⁹: ꝙ mechus foret aut sicari⁹: aut alioq̄n Actu. xxi. Eduxisti i desertū q̄tuor milia viroꝝ sicarioꝝ. ꝛ scribit̄ ꝑ vnū c. Pap. sic dicit. Sicarius dictus: q꞉ ad ꝑpetrādū: scelus sit telis armatus.

S icarius in sica est.

S icania in sicilia vide.

S iccine. i. sicne. ꝛ est ei syllabica adiectio. ꝛ nō inclinat h̄ ne: ɔiūctio encletica accētū p̄cedētis syllabe ad se. i. ius̄ se. vn̄ p̄ncipalis accētus ē sup p̄ma syllaba: ꝛ media grauat̄: sicut heccine. q꞉ accēt⁹ p̄ncipalis nō pōt pōi sup syllabica adiectiōe vide i heccine. in. i. Reg. c. xv. d̄r. Siccine separat amara mors. Et in aurora d̄r. Siccine rex Pharao pascali vincit̄ agno. posset tn̄ in siccine: ibicine eē syllabica adiectio: ꝛ legi deberet remissiue siccine. i. sic separat amara mors.

S icco cas a succus d̄r ꝑ antifrasim siccus ca cuꝫ: q꞉ sine succo ꝛ cōparat̄ vt siccus cior simus. vn̄ sicce cius sime aduer. ꝛ h̄ siccitas tatis. ꝛ h̄ siccitudo. ꝛ h̄ sicco cas. i. siccum facere. qḋ cōponitur cū de ꝛ dicitur desicco cas. Itēꝫ cuꝫ ex ꝛ dicitur exicco cas. Itē cū re ꝛ d̄r resicco cas. Et est actiuuꝫ sicco cuꝫ oībus suis cōpositis. ꝛ scribitur per duo c.

S icera re fe. ge. ꝑ vnū c. penul cor. hebreum est. ꝛ d̄r a succo: q꞉ ex succo frumēti vel pomoꝝ ɔficitur. coctisq꞉ frugibus aq̄ pinguis q̄si succus colat̄. ꝛ d̄r sicera oīs potio. oīs liquoris cōfectio. oīs liquor q̄ inebriare pōt p̄ter vinū. magis ꝓprie tn̄ liquor q̄ ex tactilis fit ad bibēduꝫ suauis. in. j. c. Luce dicitur. Uinū ꝛ sicerā non bibet.

S icilia siculus rex fuit sicilie vn̄ illa terra dicta est sicilia. sicut eadē dicta est sicania a sicano rege. ꝛ a sicilia dicitur siculus la lū. penul. cor. Hora. Inuidia siculi nō inuēire tyrāni Tormentū maius ꝛc̄. ꝛ h̄ ꝛ h̄ sicilēsis: ꝛ h̄ se. ꝛ h̄ sicilides de. vn̄ hec sicilis dis. i. sicilēsis. ꝛ declinat̄ patronomice. Uirg. Sicilides muse paulo maiora canamus.

S icilides in sicilia vide.

S icima me dicta ē sichen. sed nūc Neapolis dicitur. ꝛ cor. ci. vnde in Aurora. Post esau pacē iacob sicimis mane exit.

S ichē d̄r aia. Itē sichē d̄r ꝓfunduꝫ. vnde annosigeus q̄si ennochaus. vel cōponitur a sigeus. Inuenitur etiā sichel pro quodam pōdere. vide in siclus.

S ichen filius fuit emor q̄ quandam vrbē edificauit quaꝫ suo noīe appellauit sichē. hoc grece. latine d̄r sicima me ꝛ est ciuitas samarie. ipsa est nunc neapolis ciuitas samaritanoꝝ.

S icofanta te. i. falsus calūniator. vel viliū rerū appetitor. Fertur tamē sichofanta apud grecos dici sicus comedens. a sichos qḋ est sicus: ꝛ fagin qḋ est comedere. sed hac rōne d̄r sic falsus calūniator. Cuidā domino apḋ grecos misse sunt sicus q̄s latēter q̄dā suus famulus cōedit ꝛ cepit calūniari aliuꝫ. ꝛ accusare ꝙ ipse eas comedisset. Tunc dn̄s precepit aquā calidā bibi ab eo qui comederit sicus q̄ bibita statim euomit sicus. vn̄ postea sp dict⁹ ē sichofāta. i. sic⁹ comedēs ꝛ q꞉ false fuit calūniat⁹ sociū comedisse eas. iō inde inoleuit ɔsuetudo vt falsus calūniator diceret̄ sichofanta.

S ichomachia a siche qḋ est aia ꝛ machia pugna componitur hec sichomachia

hec sicbomachia chie.i.pugna ale.vñ q̃dã liber dr̃ Pruden
tius de sicbomachia.i.de pugna ale: ꝛ acuit penl.sichos.

Sichos grecę: ficus latinę.

Siclus sichel q̃ latino sermone siclus corrupte appellat hebre
um nomẽ est hñs apud eos vncie põdus.apud latinos aũt
ꝛ grecos quarta pars vncie: ꝛ statere medietas: ꝛ dragmas
appendens duas. vñ cũ in lr̃is diuinis legit: siclus vncia ẽ.
cũ v̈o apud gẽtiles tũc q̃rta pars vncie est.

S icomorus morus cõponit cũ quodã greco ꝛ dr̃ h̃ sicomo-
rus ri.q2 sit folijs silis moro in alijs ficui vñ ꝛ dr̃ ficus fa-
tua hanc arborẽ latini celsam appellãt ab altitudine: q2 nõ
est bacais vt morus vñ h̃ sicomoꝝ ri: ꝛ h̃ celsum pro fructu
illius ꝛ ꝑdu.mo. vñ q̃dã: Cũ cõcauo mor⁹ moriq3 soror si-
comorus. Et scias q2 gtũs pluralis facit sicomoroꝝ format
enĩ ab ablrõ singulari sicomoro addita rũ . Inuenit autem
aliq̃n p syncopã sicomoꝝ: sic virũ p viroꝝ: deũ pro deoꝝ.
vñ in li.ij. Paralip.ca.ix. Tãtãq3 copiã p̃buit argẽti i hierlz
q̃si lapidũ ꝛ cedroꝝ tantã multitudinez velut sicomoꝝ que
gignunt in cãpestrib⁹ sicomoꝝ dicit pro sicomoroꝝ.

S icubi in vbi vide.

S iculus in sicilia exponitur.

S idero ras a sidus dicitur sidero ras qd nõ est in vsu. sed cõ-
ponitur vt cõsidero ras.i. ꝑspicere: ꝛ proprie celestia. Side
ro ras.i.cupere ꝛ proprie celestia . Et est actiuũ sidero cum
suis cõpositis: ꝛ cor.de. vide in sidus.

Sido dis in sedeo des exponitur.

S idon fuit filius p̃mogenitus Canaan: a quo dicti sunt sido-
nes. ꝛ hinc ciuitas eoꝝ in fenicia Sidon dicta est . vnde hic
ꝛ h̃ sidon donis patriũ. ꝛ sidonia nie prouincia adiacens.
vñ sidonius nia niũ. sidonij interp̃tant venũdãtes: vel lin-
gua fenicũ piscis dr̃ sidon. vñ a copia pisciũ sidon predicta
ciuitas est dicta. ꝛ interp̃tatur venator vel venatrix Gene.
xlix. Pertingẽs vsq3 ad sidonẽ. ꝛ produ.do.

S idonij in sidon vide.

S idrach vide in anania.

S idus a sedeo vel a sido dicit h̃ sidus deris.i. stella vel colle-
ctio stellaꝝ in aliquo signo a simul sedendo. vnde sidereus
rea reum res sideris: vel ptinẽs ad sidus. Et vt dicit Pris.
in. vj. li. a sidus deris dicit sidero ras. vnde cõpositũ cõside-
ro ꝛ desidero ras. vide in astrum.

S ifon. a sibilo las dr̃ h̃ sifon sonis.i. tuba vl̃ potius conca siue
vas in quo mingebãt: in quo cũ vrina cadit facit sibilatũ
ꝛ ĩõ ponit ꝑ sibillatu vrine. vel ꝑ bõbo. Iuue. Effigiemq3
de lõgis sifonib⁹ implẽt: vel põt hoc teneri in proprio sen-
su: nã hmõi vasa suppẽdebãt mulieres ad simulachrum pu
dicitie faciẽtes queq3 turpia in tẽplo eius. Sifon etiã dici-
tur vas quo vtunt in oriente ad extinguendũ ignẽ: ꝛ tunc
cõponit a suffio ꝛ fundo: q2 aquas sufflando fundat.

S igaliceus in sigalũ vide.

S igalinus na nũ in sigalũ est.

S igalonius nia niũ. in sigalũ est.

S igalũ: a sige dr̃ h̃ sigalũ li penl. cor. q̃dã annona vñ fit pessi-
mus pãis: ꝑ quo q̃dã min⁹ itelligẽtes solẽt ꝑferre siliginẽ
ꝛ dr̃ a sige qd ẽ silẽtiũ vl̃ silere: q2 videt sileri ꝛ taceri inter
alias pp sui vilitatẽ: vel põt dici a siligo: ꝛ ide sigalinus na
nũ penl. ꝑdu. ꝛ sigilace⁹ cea ceũ ꝛ sigale⁹ lea leũ. ꝛ sigaloni⁹
nia niũ. vñ terra q̃ tali annona abũdat dicta ẽ sigalonia nie.

S ige dicitur silentiũ vel silere. vnde hoc sigeũ gei promõtori
um iuxta troiam. vnde sigeus gea geũ quod q̃q3 tantum
valet quantũ troianus na nũ.

S igena ne genus piscis.

S igillatim.i. expresse: a sigillũ dr̃. ꝛ produ.la.

S igillũ: a signũ dr̃ h̃ sigillũ li dimi. signũ anuli. ꝛ illud qd fit in
cera lr̃arũ signũ ẽ sigillũ. vñ sigillo las.i. sigillũ facere. vel si
gillo designare: firmare: claudere: ꝛ h̃ sigillatura re: siir dr̃ si
gillũ instrumẽtũ. Sigillo cõponit: vt ɔsigillo las. dissigillo
las.i. diuersis modis sigillare: vl̃ sigillũ remouere: desigillo
las.i. valde sigillare: vl̃ sigillũ remouere: isigillo las.i. valde
vel intus sigillare: resigillo las.i. retro sigillũ auferre: apire vl̃
licet sigillare. Et ẽ actiuũ sigillo cũ oĩbus suis cõpositis. Hic
põt moueri q̃dã q̃stiões ptinẽtes ad theologiã circa sigillũ
ɔfessiõis: ꝛ p̃mo q̃rit. an iterpres vel laic⁹ audiẽs ɔfessionẽ
in tpe necessitatis vel mortis teneat celare pctã q̃ audit. Ad
h̃ dico q2 sigillũ ɔfessiõis ɔpetit sacerdoti inq̃ntũ ẽ minister
hui⁹ sacri: qd nihil aliud ẽ q̃3 debitũ ɔfessionũ celãdi: sicut
clauis ẽ ptãs absoluẽdi. Tñ sic aliq̃s q̃ nõ ẽ sacerdos in ali
quo casu pticipiat aliq̃d de actu clauis dũ ɔfessionez audit
pp necessitatẽ: ita et pticipat de actu sigilli ɔfessiõis: ꝛ tenet
celare q̃uis ꝓpe sigillũ ɔfessiõis nõ habeat. Itẽ ɔsueuit q̃ri
an sacerdos de licẽtia ɔfitẽtis ꝛ pẽitẽtis. pctm qd sub sigil
lo ɔfessionis hz possit alteri ꝓdere: Ad h̃ dico q2 duo sunt
pp q̃ sacerdos tenet pctm occultare. Primo ꝛ principaliter 255
q2 ipsa occultatio est de eẽntia sacri: inq̃ntũ scit illud vt de⁹
cuius vicẽ gerit ad ɔfessionẽ audiendã. Alio modo pp scã-
dalũ vitãdũ. Põt aũt penitẽs facere vt illud qd sciebat sa-
cerdos vt deus: sciat etiã vt homo: qd facit dũ eum licẽtiat
ad dicẽdũ: ꝛ ĩõ si tũc sacerdos dicat: sigillũ cõfessionis non
frãgit. debet tñ vitare scãdaluz dicẽdo ne fractor predicti si-
gilli reputet. Prelatus tñ nõ põt licentiare sacerdotẽ vt di-
cat: hoc q2 nõ põt facere vt sciat vt hõ qd põt ille q̃ cõfitet.
Aduerte tñ q2 sacerdotibus iminet ꝑbatio si accusant q2
de licẽtia ɔfitẽtis reuelauerũt. Itẽ põt q̃ri vtrũ illud quod
sacerdos scit per ɔfessionẽ ꝛ alio mõ possit reuelare: Ad h̃
dimissis multoꝝ opinionib⁹ põt dici q2 sic vult frater Tho
mas verior opinio est q2 illud qd sacerdos sciat alis siue an
te cõfessionẽ siue post cõfessionẽ nõ tenet celare q̃ntum ad
id qd scit vt hõ. Põt enĩ dicere Scio illud: q2 vidi hert: te-
net tñ celare inq̃ntũ scit vt deus. nõ enĩ põt dicere. Ego au-
diui h̃ in ɔfessiõe: tñ pp scãdalum vitandũ debet abstinere
ne de hoc loquat nisi necessitas immineat.

S ignanter aduerbiũ.i. euidenter: aperte. a signo nas dr̃.

S ignifer ra rũ pen. cor.i. ferẽs signũ: a signũ ꝛ fero fers ɔpõit.

S ignificãtia in significo vide.

S ignifico cas caui care.i. facere signũ. manifestare. significare
ꝛ exprimere. vñ hec significãtia tie.i. expressio significatio ꝛ
designatio suppositi exp̃ssa. ꝛ significanter aduer.i. expresse
aperte. vñ significãtius.i. exp̃ssius. ꝛ forte inuenitur signifi
cans tior tissimus.i. exp̃ssus sior sim⁹ ꝛ hinc significãter tius
tissime aduer. ꝛ hec significãtia tie. Significo componitur
vt cõsignifico.i. ꝑter principalẽ significationem secundario
aliquid dare intelligi. quõ v̈bũ cõsignificat tp̃s. Itẽ signifi-
re.i. sil̃ significare idẽ. Itẽ cõsignificare.i. ex adiũcto ꝛ non
p significationẽ ɔhere. q̃si cũ alio. nõ p se significare queãd-
modũ cõiunctio. ꝛ aduerbiũ ꝛ prepositio cõsignificãt. ꝛ cor
ripit si. ꝛ componi videtur a signum ꝛ facio cis.

S igno a signũ qd est nota. ostentũ. vexillũ. dr̃ signo nas naui
nare.i. signũ facere. vel signo designare. exprimere. ostẽdere
vñ signãter aduer. Signo cõponit vt assigno nas.i. aliquid
alicui assignare qd debet facere vel habere. Cõsigno nas.i.
sil̃ signare. designo nas.i. valde signare. distiguere. vl̃ signũ
frãgere ꝛ remouere. apire. ꝛ est tractũ ab illo q̃ signũ ꝛ sigil
lũ frãgit. ꝛ ita aperit litteras ꝛ manifestat. ꝛ ideo designare
dr̃ apire. mãifestare. Unñ Hora. Quid nõ ebrietas designat.
aperta recludit: Presigno nas. resigno nas.i. iterũ signare.
vel signũ auferre ꝛ aperire. vel retro signare. reddere. resti-
tuere. ꝛ est actiuum cũ oĩbus suis cõpositis.

S ignum ni nota. ostentum. vexillum.

S ilen in silua exponitur.

S ilensis componit in quarta parte in ca. de allotheca.

S ilenos in selenos exponitur.

S ilentium tij in sileo exponitur.

S ilentiarius. a silentiũ dr̃ hic silẽtiarius rij qui in palatio vel
alibi silentiũ indicit. ꝛ est nomẽ dignitatis.

S ileo les lui lere.i. tacere. sed silere refert ad vocẽ inarticula-
tã vel mutã. tacere v̈o ad articulatã. Et inde h̃ silentiũ ij. ꝛ
vt dicũt silẽtiũ nihil est. s3 vbi vox nulla est dicit eẽ silẽtiũ
Siir tenebre nihil sunt. sed vbi lux nõ ẽ tenebre esse dicun
tur. Itẽ a sileo dicit silesco scis inchoa. Sileo cõponitur vt

bistileo les.i.diuersis modis sillere: vel loqui:resileo les:subsilileo les:osilio les. Itē ɔpōit: vt ɔsulo lis. Sileo ⁊ ei⁹ ɔpositu neu.sūt pter ɔsulo p īterrogare: qḋ ē actiuū: ⁊ carēt sup. ⁊ coz.bḋe sylla. ſ quā ɔsulo mutat ī sup. Un̄ Oui. de reme. Qui silet ē firm⁹:q dic multa puelle. Uide ēt ī taceo ces.

Silex.a salio lis dr silex cis iceti ge. q: ab eo saliat ignis: ⁊ est silex lapis dur⁹ q̄ focari⁹ dr: ⁊ coz.li. Un̄ Uirg.i.viij. Enei. Stabat acuta silex pcisis vndiq3 saxis.itē coz.penul. geniti ui ⁊ hinc silicinus na nū penul.produ.i.petrosus: ⁊ siliceus cea ceū.i.res silicis: vel de silice existens.

Silicern⁹. Siler ɔponit cū cerno: ⁊ h silicern⁹ ni qḋ ⁊ h silicer ni⁹ dr.i.mozibūd⁹.i.ſilis mozuo: q̄ſi silices cernēs.i. sepulchrū. Uel dr silicern⁹ senex: vert⁹: icuruat⁹ pp senectutē: vici nus mozti: q: ɔsiderat ⁊ cernit silicē sepulcri vl q: pp curuitatē cernat terrā ⁊ silices. Itē silicern⁹ pōit qn̄q3 p firmo ⁊ duro vt silex: vt ī phisiologo Deus si peccas silicern⁹ extas.

Silicinus in silex est.

Siliceus cea ceū de silice: a silex dicitur.

Siligineus nea neū in siligo est.

Siligo.a seligo gis dr h siligo ginis quoddā gen⁹ tritici: q: sit selectū ab alio: nā in pane eius spēs est pcipua. vn̄ qn̄q3 te nuissimus ⁊ purissimus flos farine dicit siligo vnde fit nobilissimus panis: ⁊ pdu.li. Un̄ Juuenalis. Sed tener ⁊ niueus mollī q3 siligine factus. vnde siligineus nea neū ad siliginé pertinens: vel de siligine factus.

Siliqua.xilon grece latine dicit lignū: ⁊ cōponit cum licō qḋ est dulce: ⁊ dr silicon: vel siliq̄ siliqua: vt latini dicūt cornu pte. q̄ſi xilicō qḋā arboz sic dicta q: eius ligni fructus sunt dulcis. vn̄ h siliq̄ dr fructus eius q̄ colligit ad opus porcorum: ⁊ siliq̄ ē vigesimaq̄rta ps solidi ab arboze cuius semē ē nomē tenēs. Siliq̄ ēt ē quoddā genus leguminis qḋ porci ī Apbzica comedūt Et siliq̄ ēt ē folliculus cuiuslibet leguminis ⁊ purgamēti. ⁊ coz.li ⁊ ſi. vn̄ in.xv.ca. Luce legit. Et cupiebat iplere vētrē de siliq̄s q̄s porci māducabāt. vbi dicit Ambzo. Siliq̄ genus ē leguminis sonoris foliis ⁊ vacui qḋ magis vētrē onerat q̄ reficiat vn̄ et recte figit sciētias seculares vl carmia poetaꝝ suauitate sterili resonātia iflātes magis q̄ reficiētes. Itē Diero.ī oziginali dic̄ Possum⁹ aliť qdē siliq̄s iterptari. Demonū cibus ē: carmina poetaꝝ singularis scia hereticoꝝ pōpa vboꝝ: he oēs sua suauitate delectāt: ⁊ dū aures vsibus dulci moderatiōe currētibus capiūt: aiuz quoq3 penetrāt ⁊ pectoris iterna deuincūt. verū vbi cū sūmo studio fuerīt ac labore plecta nihil aliud nisi inanē sonū ⁊ smonū strepitū suis lectozibus tribuūt: nulla ibi satietas vitatis: nulla iusticie refectio repit: studiosi eoꝝ ī fame vtutū pseuerāt. Uide ī philosophus ⁊ in noctua.

Syllaba syllabi grece latine dr cōpzehēdere. vn̄ h syllaba be cōpzehēsio lraꝝ: ⁊ hic syllabicus ca cū. vn̄ syllabico cas.i. facere syllabas vl ɔiūgere lras Itē a syllaba dr syllabo bas ⁊.syllabicare. vn̄ syllabatī.i. syllabicatī aduer. Syllaba cōponit cū monos qḋ ē vnū: ⁊ dr mōasyllabus ba bū.i. vnius syllabe. Itē cū dis bis tris: ⁊ dr dissyllabus ba bū. ⁊ dissyllabus ba bū.i. duaꝝ syllabaꝝ: trissyllabus ba bū.i. triū syllabarū: ⁊ scribit p geminū.f. Itē a syllaba cōponit tetrasyllab⁹ ba bū.i. q̄ttuoz syllabaꝝ: pētasyllabus ba bū.i. qnq3 syllabarū. bexasyllabus ba bū.i. sex syllabaꝝ bepta syllabus ba bū. i. septē syllabaꝝ. Decasyllabus ba bū.i. decē syllabaꝝ. Polisyllabus ba bū.i. pluriū syllabaꝝ: ⁊ hinc mōasyllabicus ca cū ⁊c. ⁊ hinc aduer. mōasyllabice: ⁊ sic de aliis pdictis pdictū est etiā in pma parte de syllaba.

Syllabico cas in syllaba est. ⁊ coz.bi. De syllabica adiectiōe dictū est in tertia pte vbi egi de figura cōpositiōis noīs.

Syllogismus: a syn qḋ est cō: ⁊ logos smo cōpōit h syllogismus mi q̄ſi collectio ⁊ ɔiūctio smonū. vn̄ syllogisticus ca cū. ⁊ syllogizo zas.i. ɔcludere: ⁊ ppe syllogizādo vel syllogismos facere s3 Dug. Et scribit cōiter p duo l. ⁊ sic mutat n i l l syllogismus. Aliq̄ ēt subtrabit vnū l vt pma sit breuis sic ī omitto p3. Et sciās q syllogismus ē ozatio ī q̄ q̄busdā positis necesse ē aliud accidere p ea q̄ posita sūt. vt. Oē aial est substātia. oīs bō est aial. g oīs bō ē substātia. ⁊ hoc totū est ozo q̄dā in q̄ q̄busdā positis.i. p̄missis duabus ppōnib⁹ necesse est p ea aliud seq̄.i. ɔclusionē. Ois ergo syllogismus cōstat ex tribus terminis. ⁊ duabus ppositionibus quarū prima vocat maioz. secūda vero minoz.

Siloa vel sloe fons ē ad radicē mōtis syō.q̄ nō ingibus aq̄s s3 incertis hozis ebullit. ⁊ p terrā ɔcaua ⁊ antra saxi durissimi cū magno venit sonitu. Uide etiam in probatica.

Silua.a xilon qḋ est lignū dr h silua de q̄ſi xilua q: ibi ligna cedant. vl dr a silē qḋ ē vastitas vl silētiū. Ide silua vbi sūt loca vasta ⁊ deserta ⁊ silētio plene. vel silua ē spissuz nemus ⁊ bzeue. Silua ēt interdū dr ⁊ fructuose arbores ⁊ ifructuose. vn̄ siluosus sa suz.i. siluis plenus.

Siluestris.a silua dr h ⁊ h siluestris ⁊ h siluestre id est res silue stris. vl ad siluā ptinens De h etiā vide in campestre.

Siluius nij silius fuit Enee. ⁊ dr a silua. q: natus fuit ī siluis.

Silurus.a sileo les dr hic silurus ri paruus ⁊ minutus piscis. Juuenalis. Fracta de merce siluros.

Silula le dimi. parua silua.

Sima interptať curuū. vn̄ ⁊ h figura c vocať apud grecos sima q̄ſi simū. ⁊ rep̄sentat apud nos h elemētū s. ⁊ hic simus ma mū.i. curuus. ⁊ ppzie simus est q̄ nasuz h3 recurūū sursum. vn̄ hec simia mie. q: nasuz sic h3 recurūū. vnde simius mia miū.i. ad simiam ptinens: vel simillis simie.

Symmachus.a syn qḋ est con ⁊ machia pugna cōponitur hic symmachus chi penul. coz.i. compugnās. vnde hec symmachia chie.i. compugnatio.

Symbolū est collectio smonū ī ɔsilio. vl pecuniaꝝ. vn̄ ī puer. xxiij. Dātes symbola ɔsumēt. ⁊ ɔponit a syn.i. cō. ⁊ bolus i. mozsellus. q: qlibet pōit ibi mozsellū suū.i. pticulā Papias dicit. Symbola ppe dař q̄n a diuersis pcis ɔdicit ī vnū vt ⁊ duiuiū ide paret. Dic nota q s3 theologū nomē symboli similitudinē ⁊ collectionē iportat. vn̄ a q̄ttuoz collectionibus nomē symboli ipōit. Pzio a collectiōe multoꝝ boium in vnā fidē. Scdo a collectiōe pdicātiū fidē. q: oēs apli collecti bāc regulā fidei ediderūt. ita q vnusq̄sq3 qḋ suū erat appositit. vn̄ vt tactū ē symbolū dr a syn. ⁊ bolus. q: qlibet posuit ibi bolū suū.i. pticulā. Tertio q: ex diuersis locis sacre scripture colligūtur ea q̄ credēda sūt. vt ī pzoptu babeatur. Quarto q: oia benificia nobis diuinitus collata ibi colliguntť. Un̄ Dio. in. iiij. ca. eccle. ier. dicit q religiōis symbolū ɔgruētius pōt appellari bierarchia eucbaristia q̄ hōa gfa. Et fide dicat. videť q articuli fidei nō debuerunt colligi in symbolo. siue credo in vnū deū q: tota fides sufficienter p totā sacrā scripturā istruitur ⁊ sic supfluū fuit symbolos vl symbola cōdere Dico q opoztuit ea q̄ in diuersis locis tractata sūt sacrescripture ī vnū locū colligi vt vna fides magis in pmpto baberetur. Et sciās q tria sūt symbola. s. aplozū qḋ dr ī matutinis. ī pma. ī cōpletozio Ite3 nicenū qḋ dr in dieb⁹ dnicis post euāgeliū. Itē athanasij qḋ dr ī pma ī dominicis diebus alta voce. Et ſi q̄ras q̄re symbolū aploꝝ dr summisse in pma ⁊ in cōpletozio. alia vo duo dicuntur alte vnū post euāgeliū: alteꝝ sic Quicūq3 vult saluus eē. ī pma. Rñdeo. Symbolū aploꝝ fuit editū q̄n fides nō erat propalata. ⁊ iō in secreto dr. q: editū fuit ad ppōnēdā fidei doctrinā iō quotidie dicitur in matutinis. ⁊ in pzima. ⁊ in cōpletozio. q̄ſi in pncipio diei ⁊ noctis ī signu3 q oia nřa opatio a fide dz accipe initiū. ⁊ q: p ipsa3 ɔ aduersa ⁊ ī psperis pregimur. Alia aūt symbola edita fuerūt tpe fidei ia3 ppalate. ⁊ iō publice cātātur. Et q: nō ad ppōnēdū fidē sed ad defendēdū vel ad elucidādū edita fuerūt. iō nūc nō in singulis diebus dicūř. s3 in illis ī q̄bus boies marie ad ecclesiaз venire ɔsueuerūt. ⁊ in q̄bus fit aliq̄ solēnizatio de his q̄ ad articulos fidei ptinēt Et q: symbolū nicenū editū ē ad manifestationē fidei: dr statī post euāgeliū q̄ſi expositio ipsi⁹ Symbolū aūt athanasij qḋ ɔ hereticos editū ē. in pma dr q̄ſi iam pulsis bereticoꝝ tenebris. S3 pōt q̄ri. Doc symbolū pponiť vt regula fidei cuius actus est assentire: s3 sicut dicit Aug. in epla ad Diero. solis aplis ⁊ pphetis est hic bo

nos exbibēdus: vt q̄cūq̄ dixerit hec ipſa vera eē credātur
q̄ poſt ſymbolū aploꝝ nō debuerūt fieri alia ſymbola ad h̄
dico q̄ p̄res q̄ alia ſymbola poſt aplos ediderunt nihil de
ſuo appoſuerūt: ſʒ ex ſacris ſcripturis ea q̄ addiderūt excer
pſerūt: ⁊ q2 q̄dā difficilia ſūt i illo ſymbolo aploꝝ: iō ad ei⁹
explanationē editū ē ſymbolū nicenū qḋ diffuſi⁹ fidē quo
ad aliquos articulos ꝓſequit̄. ⁊ q2 q̄dā īplicite ɔtinebant̄
in illis ſymbolis q̄ oportebat ꝑꝑ iſurgētes hereſes explicā
ri: ad id editū ē ſymbolū athanaſij q̄ ſpālitet ɔtra hereticos
ſe oppoſuit. De articulis aūt fidei habes in fides.

S imia mie in ſima eſt.

S imila: a ſilis dr̄ h̄ ſimila le flos tenuiſſime farine q̄ ⁊ ſimila
go dr̄ ⁊ pollen vel pollis: ⁊ coꝛ. mi. Uñ in Aurora Sed ſi
milā ſpargat oleo ſartagine fritam.

S imilagineus in ſimilago eſt.

S imilago ginis fe. ge. idē eſt qḋ ſimila. vel ſimilago dr̄ genus
frugis: ⁊ ꝓdu. la vñ ſimilagineus nea neū de ſimilagine exi
ſtēs: vel ad ſimilaginē ꝑtinēs. Eccle. xxxix. Panis ſimilagi
neus. Alexāder dic̄. Hec ſimila de q̄ ſupra ſimilago figurat.

S imilis: a ſimus dr̄ hic ⁊ h̄ ⁊ h̄ le: ⁊ compat̄: vt ſilis lioꝛ lim⁹.
vñ ſilr̄ liuo lime aduer. ⁊ h̄ ſilitudo dinis. vñ ſilitudinari⁹.
ria riū ꝑ ſilitudinē loquēs: vel ad ſilitudinē ꝑtinens: Et cō
ponit̄: vt cōſimilis: diſſimilis: ꝑſimilis le. i. valde ſilis: ⁊ oia
cōparātur. Et a ſilis dr̄ ſimilo las. i. facere ſimilē: vel eſſe: vl̄
repn̄tare: ⁊ cōponit̄: vt aſſimilo las. i. valde ſilare: ⁊ abſimi
lo las. i. diſſimilare: ɔſimilo las: diſſimilo las inſimilo las. i.
valde ſilare. Similo ⁊ eius ɔpoſita ſūt actiua Inuenit̄ etiā
aſſimiloꝛ laris depo. in eodē ſenſu in quo ⁊ aſſimilo ⁊ coꝛ.
mi. ſimilis ⁊ ſimilo: ſimillimus tñ ꝓdu. mi poſitiōe: q2 ſcri
bit̄ ꝑ duo l: format̄ eñi a ſimilis remota is ⁊ addita limus.
Et ſcias q̄ cū dr̄ ſimilis illi: refert̄ ad vultū: ſʒ ſimilis illius
refert̄ ad mores. Propheta. Quis ſimilis tui dus dñe?

S imillimus ma mū in ſimilis exponitur.

S imilo las in ſimilis vide.

S imius mia miū in ſima vide.

S imma me. i. camera ꝑ duo m. Uñ in vita btī ſiluestri Tarq̄
nio in ſimma ꝑndēte: vitio diuina māifeſta eſt. vbi quidā
corrupte legūt ſima: ⁊ dr̄ a ſima curuus.

S immiſta: a ſimma dr̄ h̄ ⁊ h̄ ſimmiſta ſte. i. carmerarius. vñ in
uenitur Dauid ſimmiſta dñi. Uel ſimmiſta cōpōitur a ſyn
qḋ eſt con. ⁊ miſta ſte qḋ eſt ſecretarius vel: myſterij actoꝛ.
inde ſimmiſta. i. cōſecretarius myſterij.

S ymon. Symo onis fuit ꝓꝓꝛiū nomē cuiuſdā ruſtici a Terē
tio introducti: q̄ dictus eſt ſymo q̄ſi cōpugnās a ſyn qḋ eſt
cō: ⁊ machia pugna: q2 cū alijs ſeipm refrenādo pugnabat:
⁊ produ. o in obliq̄s ad driaʒ nois apl̄i qḋ coꝛ. i obliq̄s. Itē
ꝑꝑ eandē driaʒ retinet̄ n in noie apl̄i ſic eſt ibi apud grecos
ſ. ſymō: ſʒ a noie ruſtici expellit̄ ⁊ dr̄ ſymo. Itē ſymo vel ſy
mon dictus eſt q̄dā magus q̄ſi cōpugnās q2 cum aplis dei
pugnabat. Itē ſymō dictus eſt petrus apoſtolus q̄ſi cōpu
gnās: q2 ɔ̄ vitia ⁊ pctā pugnabat vel ſymō hebraice latine
interp̄tat̄ audiēs vel obediēs: ⁊ eadē cū alius aplis dictus ē
ſymō: ſʒ ad diſtinctionē ſymōis petri dictus eſt ſymon cha
naneus de vico galilee chana vbi dñs mutauit aquā in vi
nū. Ipſe eñi eſt q̄ in alio euāgeliſta dictus eſt zelotes. Chaa
na q̄ppe zelus interp̄tat̄. vñ zelotes. i. emulatoꝛ. vñ idē eſt ze
lotes qḋ chananeus: iterp̄tat̄ ēt ſymō ponēs triſticiā. P̄ ꝓ
dicta hñ ɔuenūt vtriq̄ ſymoni: petro videlicet ⁊ ſymōi cha
naneo fratri iude ⁊ iacobi minoris. q2 vterq̄ coꝛūʒ habuit
obedientiā p̄ceptoꝝ ꝑ executionē: triſtitiā afflictoꝝ ꝑ paſſio
nem: zeluʒ animaꝝ per conſtanteʒ feruoꝛem.

S imonia eſt ſtudioſa cupiditas vel volūtas emēdi vel vēdē
di aliq̄d ſpūale. Dicitur aūt ſimōia a ſimōe mago p̄mo i no
uo teſtamēto huius ſceleris inuentoꝛe. q2 voluit emere graʒ
ſpūſſcī a ſcō petro: ſicut ⁊ giezi in veteri teſtamēto voluit
vendere graʒ ſanitatis. i. ſanitateʒ gratiſdatā naaman ſyro.
vñ ꝓꝓrie vēditoꝛ ſpūaliū dr̄ gieʒita a giezi: emptoꝛ vō ſimo
niacus dr̄ a ſimone. vſu tñ vterq̄ dr̄ ſimōiacus. Cōmittitur
aūt ſimōia tribus modis. ſ. ꝑ munus a manu. ab obſequio
a lingua. p̄mū eſt pecunia: ſcḋʒ ſeruitus debite ipenſa: terti
um fauoꝛ. Uñ dicit Gregoꝛ. in. ix. moral. tractās illud Iob.
Uerebar oia opa mea Tres inq̄t ſunt acceptiōes munerū
ad quas fraude feſtinat̄ Eſt eniʒ munus a coꝛde. a lingua. a
manu. Munus a coꝛde ē capta gra a cogitatiōe. Mun⁹ ab
oꝛe eſt glīa ꝑ fauoꝛē Munus ex manu eſt p̄miū ꝑ datiōnē
Sʒ iuſtus q̄ſq̄ ab oī mūere māus excutit. q2 in eo qḋ recte
agit nec humāo coꝛde inanē gloriā nec ab oꝛe laudeʒ. nec a
manu datiōnē recipe q̄rit. Sʒ pōt q̄ri. Abſolutio quoddam
ſacrale eſt: ſʒ q̄dā accipiūt pecuniā vt ab excōicatiōe abſol
uāt igitur ſʒ ſpūalia vēdere ⁊ dare ꝑ t̄palibus. Ad h̄ dico q̄ 256
pro abſolutiōe nō dʒ exigi pecunia. ſed tñ ei q̄ abſoluit̄ pōt
imponi pena pecuniaria. vnde nō licet aliq̄d exigere q̄ſi pro
p̄cio abſolutiōis. ſed quaſi pctī penā: in quo tñ cauēdū eſt
ne talis exactio magis cupiditati q̄ʒ correctiōe aſcribatur.
Item ſcias q̄ facere pactionē de miſſa celebrāda ſimonia
eſt ſemꝑ. Si tñ nō hʒ alios ſumptus ⁊ nō teneat̄ ex officio
miſſam cantare. poteſt accipe denarios ſicut ɔducticij ſacer
dotes faciūt nō quaſi preciū miſſe ſed q̄ſi ſuſtētamētū vite
Item q2 oro ē maxie ſpūalis. ſʒ aliq̄s pōt dare pecuniaʒ bo
nis viris vt orēt ꝑ eo. Preterea religionis ſtatus quoddā
bonū ſpūale eſt. ſed in q̄buſdā monaſterijs p̄cipue monali
um exigitur aliq̄d ab eis q2 ibi recipi debēt. ergo licet ſpūa
lia dare ꝑ t̄palibus. Ad hoc dico q̄ oratio ſpūalis ē. vnde
nullo modo debet ſub precio poni. nec illi qui dant pecuni
am paupibus vt ꝑ eis orēt oratiōnē emūt. ſed animas pau
perū alliciunt ad orādū ꝑ ſe. ⁊ eos ſibi faciūt debitoꝛes. Ad
ſcḋm q̄ſitū dicēdū q̄ q̄ñ poſſeſſiōes alicuius loci religioſi
nō ſufficiūt ad ſuſtentādū plures. tūc pōt exigi ab eo qui i
illo loco vult deo ſeruire nō q̄ſi p̄cium religiōis ſʒ vt habe
at mōaſteriū vñ poſſet ei prouidere ſi iō nō cōmittit̄ ſimo
nia Si aūt ſine grauamine eccleſie pōt accipi. ſimonia ē ali
q̄d pro receptiōe exigere. Item ſcias q̄ licet magiſtris ven
dere labores ſuos. ſʒ nō ſciaʒ ſiue veritateʒ q̄ ſpūalis eſt. vñ
dicitur ꝓuer. xxiij. Noli vēdere ſapientiā ⁊ doctrinā ⁊ itel
ligentiā Nota h̄ q̄ cū ſacra ɔtineāt ⁊ cauſent gratiā nō pñt
licite vendi vel emi ⁊ h̄ triplici rōne. Primo q2 diſpenſatoꝛ
ſacri nō eſt dñs. ſʒ miniſter ſacri. Emptio autem debet fieri
a domino rei. Scḋo q2 p̄ciū emptiōis ponit̄ q̄ſi mēſura ad
equans illud qḋ emitur vnde a menſurādo numiſma dicit̄
ſm phm in. v. eth. Gra aūt nō pōt cōmenſurari alicui coꝛ
porali bono. vnde iniuriā gr̄e facit q̄ ſacra gratie vēdit aut
emit. Tertio q2 gratia ex h̄ nomē accepit q̄ gratis dat̄ vñ ɔ̄
rōneʒ facit q̄ ſacra gratie q̄ſi venalia tractat. Uide etiā in ſi
mōiacus. ⁊ in elemoſyna. ⁊ in acceptio. Itē ſcire te volo q̄
nullus licite retinere pōt illud qḋ ɔ̄ volūtatē dñi acq̄ſiuit.
Puta ſi aliq̄s diſpēſatoꝛ de rebus dñi ſui daret alicui ɔtra
volūtateʒ ⁊ ordinatiōeʒ dñi ſui. ille q̄ acciperet licite retinere
nō poſſet. Dñs aūt eccleſiaꝝ cuius p̄lati ſunt diſpenſatoꝛes
⁊ miniſtri ordinauit vt ſpiritualia gratis darentur ſm illud
Mat. x. Gratis accepiſtis gratis date. Et iō q̄ mūeris inter
uentu ſpūalia q̄cūq̄ aſſequūt̄. ea retinere nō poſſunt. In
ſup aūt ſimōiaci tā vendentes q̄ʒ ementes ſpūalia ⁊ ēt me
diatoꝛes alij penis pūniūt̄. ſ. infamia ⁊ depoſitiōe ſi ſint cle
rici. ⁊ excōicatione ſi ſint laici. vt habet̄ in p̄ma q̄one. i. ca.
ſiq̄s epo. Itē ſcias q̄ nec ꝑꝑ p̄ceptū eius nec propter excōi
catiōeʒ debet aliq̄s recipere ordineʒ ab epo queʒ ſcit ſimōia
ce promotū. ⁊ ſi ordinetur nō recipit ordinis executionem.
Et ſi ignoret eū eſſe ſimoniacū. ſed indiget diſpenſatione q̄
uis q̄dā dicāt q̄ ſi nō pōt eū probare eſſe ſimōiacum debet
obedire recipiendo ordineʒ. ſʒ debet ereq̄ ſine diſpenſatiōe.
ſʒ abſq̄ rōne h̄ dr̄ vt dic̄ frater Thomas. q2 nullus dʒ obe
dire alicui ad cōicādū ſibi in facto illicito: Ille autem q̄ eſt
ipſo iure ſuſpenſus ⁊ quo ad ſe ⁊ quo ad alios illicite ɔfert
ordineʒ. vñ nullus dʒ ſibi cōicare recipiendo ab eo ordinem
q̄cunq̄ʒ ex cā. Si aūt ei ɔſtat nō dʒ credere petitū alterius. ⁊
ita bona ɔſcīa debet ab eo ordineʒ recipe Si autē epo ſit ſi
moniacus aliquo alio mō q̄ʒ ꝑ ꝓmotioneʒ ſuaʒ ſimoniace
factā pōt ab eo recipe ordineʒ ſi ſit occultū. q2 nō eſt ſuſpen

ſus quo ad alios ſ; quo ad ſeipſum tm̄ Jtē3 nota q̄ quo ad deū ſola voluntas facit ſimoniacū: ſ; quo ad penā eccleſiaſticā exteriorē nō punit̄ vt ſimoniacus vt abrenunciare teneatur. ſed debet de mala intētione penitere.

Simōiacus: a ſimōia dr̄ ſimōiacus ca cū q̄ facit ſimoniam: ⁊ ſimōicus ca cū penl̄.cor. i eodē ſenſu qd̄ magis deriuat̄ a ſimon onis. Jtē a ſimōe dicti ſūt q̄dā heretici ſimōici. Di dicūt creaturā a deo nō eē: ſ; a vtute q̄dā ſuperna creatā.

Simonides dis penul.cor. poeta q̄dā fuit lyric⁹. vn̄ ſimonida metra. Dauid ēt dictus ē ſimonides. vn̄ dicit Diero. in ep̄la ad Paulinū ca. vij. Dauid ſimonides nr̄. q̄ ſ. lyrice ſcripſit apud hebreos: ſicut ſimonides apud grecos.

Simphōia: a ſyn qd̄ ē cō ⁊ ſon⁹ qd̄ ē ſon⁹ ꝯpōit̄ h̄ ſimphōia nie. i. ꝯſonātia vel ꝯcordia ſonoꝝ vel vocū: vn̄ ꝑ ꝯpoſitionē aſimphōia. i. ꝯſonātia. Jtē ſimphōia dr̄ quoddā inſtrumētū ꝑꝑ ꝯſonātiā: vn̄ ſimphōiac⁹ ca cū: ⁊ h̄ ⁊ h̄ ſimphōiſta ſte canēs cū ſimphōia: ⁊ ſimphōizo zas cū ſimphōia cāere: ⁊ acuit ni. Uel vt dicit Pap. ſimphōia vulgo appellat̄ lignū ꝯcauū ex vtraq; pte extēſa quā v̄gulis hincinde muſici feriunt. Fitq; i ea grauis ⁊ acuti ex ꝯcordia ſuauiſſim⁹ cātus. Jn luca ēt ca. xv. vbi dr̄. Audiuit ſimphōiā ⁊ choꝝ: dic̄ glo. Simphōia eſt diuerſaꝝ etatū ⁊ v̄tutū velut variaꝝ chordarum indiſcreta ꝯcordia Diero. dicit q̄ ſimphōia ꝯſonantia expōit̄ i latinū. Uel dic q̄ ſon⁹ ſimphōie fit i ꝯgregatione. Chori aūt ſon⁹ fit i ꝯcordia multoꝝ vocū. vn̄ ſimphōia ſignat gaudiū ꝺ reditu pc̄ōis. Chorus v̄o ſignat gaudiū de ꝯſono ſtatu hōꝝ vel ſ; Diero. cōcors in dei laude ꝯcentus ex h̄ vucabulo ſimphōie ſignat̄: ⁊ acuit ni ſimphonia.

Simphonides dis penl̄.cor. dictus eſt Dauid a muſico inſtrumento qd̄ eſt ſimphōia. Un̄ dicit Diero. in ep̄la ad Paulinum ca. vij. Dauid ſimphonides noſter. Dic etiā dictus eſt ſimphonides vt dixi in ſuo loco.

Simphoniſta ſte in ſimphonia eſt.

Simphonizo zas in ſimphonia vide.

Simplex. plica cōponit̄ cū ſine: ⁊ dr̄ h̄ ⁊ h̄ ⁊ h̄ ſimplex plicis q̄ſi ſine plica vl̄ partiū varietate: ⁊ cor. pli. ⁊ cōparat̄ ſimplicior ciſſimus. vn̄ ſimpliciter cius ciſſime aduer. ⁊ hec ſimplicitas tatis. Jtē ſimplex in bona pte aliqū ſumit̄. i. ſine plica malicie: ſine duplicitate: purus. Un̄ de iob dr̄. Erat vir ſimplex ⁊ rectus. Simplex in effectu: ⁊ rectus in intellectu. Et Grego. i homel̄. pēthecoſtes dicit. Neq; eni placet deo aut ſimplicitas ſine zelo: aut zelus ſine ſimplicitate. hinc ipſa veritas dicit. Eſtote prudētes ſicut ſpētes: ⁊ ſimplices ſic columbe. Qua in re notādū ē q̄ diſcipulos ſuos nec de colūba ſine ſerpēte: nec de ſpēte ſine colūba voluit dn̄s ammōere q̄tenus ⁊ colūbe ſimplicitatē aſtutia ſpētis accēderet et ſpentis aſtutiā colūbe ſimplicitas tēperaret. hinc Paulus ait. Nolite pueri effici ſenſibus ecce prudētia ſpētis: ſ; malicia paruuli eſtote. ecce ſimplicitas colūbe. Jtē a ſine ⁊ plica cōponit̄ ſimplus pla plū. ⁊ differt a ſimplici: q̄ ſimplex eſt qd̄ caret pte ſ; ſimplū ē qd̄ h; oēs ptes eiuſdē generis ⁊ eiuſdē ſpēi ⁊ nature: vt elemētū ignis ſimplū eſt: q̄ q̄libet ps eius ignis eſt: ⁊ q̄dq̄d ꝯſtat ex ptibus eiuſdē generis cū toto ſimplū dr̄. Jtē ſimplū q̄ſi tantūdē. i. nō duplū vel tripluꝫ ⁊c̄. vt cū dr̄ hoc eſt duplū illius vel triplū ⁊ hoc eſt ſimplum.

Simplus pla plū in ſimplex eſt.

Simpſalma a ſyn qd̄ eſt cō ⁊ pſalmus cōponit̄ h̄ ſimpſalma matis. vel hec ſimpſalma me. i. cōſonantia pſalmi vel vocis copulatio in cantando.

Simul aduer. cōgregandi. i. vna pariter: in eodem loco: vel in eodē tp̄e. Simul ēt q̄nq; ponit̄ ꝓ poſtq̄. Luca. Stat ſimul a p̄ma deſcēdit origine mūdi. Cauſaꝝ ſeries ⁊c̄.

Simulacrū: a ſimulo las dr̄ hoc ſimulacrum cri penul. cor. i. imago efficiens: q̄ſi aſſimulans aliud q̄ ſit.

Simulac. i. poſtq̄ Oui. de faſtis li. ij. Que ſimulac tenuit interne ſtagna ſororis Dora. in ſer. q̄ incipit Ambubaiaꝝ: Jupiter exclamat ſimulac audiuit ⁊ cetera.

Simolo: a ſil̄ vel ſilis dr̄ ſimulo las. i. repſētare: ⁊ proprie falſo fingere. ⁊ ꝓpe fingere ſe ſcire qd̄ neſcit. vel eſſe qd̄ nō eſt

Simulo cōponit̄: vt aſſimulo las. i. valde ſimulare: abſimulo las. i. diſſimulare. Cōſimulo las. diſſimulo las. i. diffiteri. negare. inficiari ſe ſcire vel eſſe qd̄ ſcit vel eſt. vn̄ ſolet dici Simulo qd̄ neſcio vel qd̄ nō ſuꝫ. Diſſimulo. qd̄ ſcio vel qd̄ ſum. Jnſimulo las ⁊ inſimulor laris inuenit̄ in eodē ſenſu in depone. ge. Simulo las ⁊ cōpoſita ab eo ſunt actiua ſm̄ Dug. Et in Grecil̄. dr̄. Qd̄ nō ſuꝫ ſimulo. ſed diſſimulo qd̄ ego ſuꝫ. Et Pap. dic̄. Simulam⁹ ignota. diſſimulam⁹ nota.

Simultas. a ſimulo las dr̄ h̄ ſimultas tatis. i. diſcordialitas: inimicitie. cōtentio. dolus. ⁊ ꝓpie latens odiū Leo papa. Ceſſent odia. deficiant ſimultates. oīa xp̄i mēbra ꝯueniant.

Simultuꝫ. a ſimultas dicit̄ h̄ ſimultuꝫ ti q̄dā v̄mis in cornib⁹ arietū. q̄ facit eos cornupetare. vn̄ ſimulto tas. i. inimicos facere ⁊ fugare: vel ſectare. ⁊ odia habere.

Simus in ſima vide.

Sin ꝯiūctio cauſal̄ vel ꝯfirmatiua. Jtē ſyn grece latine cū vel ſimul ſignat Jtē ſyn q̄dā loc⁹ ē i deſerto. q̄ ⁊ ſyna dr̄. Et interp̄tat̄ ſyna mādatū q̄ legē ibi ſuſceperūt ⁊ acuit̄ in fine.

Syna in ſyn vide.

Synagoga interp̄tat̄ ꝯgregatio. ⁊ eſt ꝓpie iudeoꝝ. ⁊ dr̄ a ſyn qd̄ eſt cō ⁊ goge qd̄ eſt ꝯgregatio: vel ꝯgregare. inde ſynagoga. i. cōgregatio. Sed noſtra eccleſia. i. cōgregatio. cōuocatio interp̄tat̄. Uide in eccleſia.

Synalimpha eſt q̄dā ſpēs metaplaſmi. de qua dixi in quarta parte in ca. de metaplaſmo.

Sinapis: nap⁹ cōpōit̄ cū ſilis. ⁊ dr̄ h̄ ſinapis. q̄ foliis ſit napo ſilis. vn̄ h̄ ſinapi indecli. ꝓ ſemine illi⁹ herbe. ⁊ ꝯfectiōe illi⁹ herbe q̄ ſit ex illo. ⁊ inde ſinapicus ca cū penul.cor. ⁊ ꝓduc. na ſinapis. Un̄ q̄dā. Sinapis cerebꝝ ſ; purgat pect⁹ Jſop⁹.

Synaxis. ſynaxis grece ſolēnitas latine ꝯuētus dr̄ a ſyn qd̄ eſt cō. ⁊ axis qd̄ eſt pſalmus quaſi pſalmoꝝ cōcurſus.

Syncathegorema. a ſyn ⁊ cathegorema ꝯpōit̄ h̄ ſyncathegorema tis. i. ꝯſignificatiuū. ⁊ ꝓdu. penul. nt̄. ſ; cor. penul. gt̄. vn̄ ptes orōnis alie a noie ⁊ v̄bo dicūr ſyncathegoremata. i. cōſignificatiue ſm̄ dialecticos.

Sincerus ra rū. ⁊ h̄ ⁊ h̄ ſinceris ⁊ h̄ re i eodē ſenſu. i. ſine cera ſine mollicie. ſine flexibilitate. ſ. purus. ꝯſtās. firmus. mūd⁹ ſine vitiis. ⁊ ꝯpōit̄ ſyncerus a ſyn ⁊ cera. qd̄ ꝯpōit̄ cū taꝫ ⁊ q̄ vt tāſyncerus q̄ſyncerus Caueat g̃ ſibi q̄libet i accentuādo h̄ oīa. hēt eni vtrūq; acutū accētū ſup penul. ē eni penul. ꝓdu. i vtroq;. Q; ēt i ſincerus penl̄. ꝓducat̄ pꝫ ꝑ Dora. in fine ſcd̄e ep̄le. Sinceꝝ niſi vas q̄dq̄d ifundit aceſcit. Q; v̄o i ſinceris penul. ꝓducat̄ liq̄et i illo v̄ſu Uirgilij. i moꝛeto. Subſedit ſincere foraminibuſq; liq̄t̄ Emūdata ceres. Nō ēt pōt dici q̄ ibi ſincere ſit aduer. a ſincer⁹ ra rū. falſus eni eēt verſus. ſ; ē terminatio neu. ge. huius noīs ſinceris. ⁊ ponit̄ ibi aduerbialiter ſ; quoſdā. ſ; melius ibi legit̄ noīaliter. Q; ēt dr̄ ſincerus vel ſinceris q̄ſi ſine carie etymo. eſt. ita dicit Dug. Magiſter ēt Bene. dicit Sincerus produ. e. añ r. qd̄ q̄dā dicūt poſſe corripi ſi cōpōat̄ a ſyn ⁊ carie. nos vero dicimus q̄ media nunq̄ pōt corripi ſiue dicas ſyncerus ſiue ſynceris. q̄ nunq̄ iueīt̄ i alioquo bono auctore niſi lōga. nec cōponit̄ a cera vel carie. ſ; a ſyn qd̄ ē cō. ⁊ chere qd̄ ē ſalue ide ſynceꝝ. i. ꝯſaluū q̄ſi ex toto ſaluū ⁊ abſq; macula. ita vult magiſter Bene. S; quidā glo ſuper illud ad Phil̄. i. Sitis ſynceres. dicit. i. ſine opibus corruptiōis. ⁊ ſic videt̄ glo. illa velle q̄ ſynceris cōponat̄ a ſine ⁊ carie. ⁊ ſic penul. nūc corriperet̄. Ad h̄ dico q̄ cū dr̄ ſynceris q̄ſi ſine carie. vel ſine corruptiōe. etymo. eſt nō cōpoſitio vnde nō recipimus illū verſum. Synceris a carie. ſ; ſyncerus ſine cera. His viſis dico q̄ ſyncerus ſiue ſynceris ſiue cōpōat̄ a ſyn ⁊ cera ſiue a ſyn ⁊ chere qd̄ magis mihi placet ſemper ꝓdu. penul. Un̄ q̄dā. Res ē ſyncera res ſynceris quoq; pura Cū aūt dr̄ ſynceris q̄ſi ſine carie etymo. eſt. ſicut ſm̄ Greg. obrizum dr̄ q̄ſi obrude auꝝ ⁊ ē etymo. q̄ obrude cor penul. ſed obrizū eſt produ. Syncerus ēt ⁊ ſynceris cōparat̄ rior riſſimus. vnde ſyncere vel ſynceriter rius riſſime aduerbiū. vn̄ ſynceritas tatis. i. puritas ſine fermēto malicie ⁊ nequitie.

Sincipud ſincipitis anterior pars capitis. vnde verſus. Synci

put anterior pars capitis dr et. De h dem e in caput.

S yncopa e qda spes metaplasmi: de q dcm e i qrta pte de metaplasmo. Et a syncopa dr syncopo pas. i. syncopa facere.

S yncresis qda tropus. Uide in qrta parte in ca. de tropis.

S ynchrono acui in fine. Diero. i plogo Osee. Et Osee syncronon Esaie. i. cotepozaneus: na syncronon. i. vnius tpe quasi vnius tpis vel simul in eode tpe na fm Diero. Esaias et Osee eisde tepozibus pphetauerut.

S ynderisis dr pars superior ronis. Uide in conscientia.

S yndiasmos est eade figura cu antitheca.

S yndon donis fe. ge. dr lineu amictoriu mulieru quo humeri operiunt: et qnqz simpliciter dr pro lineo panno. Matt. xxvij. Et accepto corpore Joseph inuoluit illud in syndone munda: et cor. penul. gti. vnde in Aurora. Qua vestitus erat syndone: nudus abit.

S ine vbu est impatiui modi de sino nis. et cor. si. Ite sine est ppositio: et differt sine qz pponit et postponit casuali: ppostta eni grauant vtreqz syllabe: vt sine timore: postposita pronul. acuit. vt Te sine nil altu. Et hoc patet qz dretenus. puheterus. et osmilia acuut te. De hoc diri in secuda parte vbi egi de copositis a tenus.

S inedra est ide qd pcessus vt habet in historia super Gen. ij. vbi tractatur de edificio tepli ca. de atrio mundor etc.

S ynthesis expoit in qrta pte in capi. de coloribus rhetoricis.

S ingillatim. i. singulariter: p singulas vices: p vnuqueqz separatim. Et dr singillatim qsi singulatim a singulus la. lu. qd e vnus: vel a singulus qd est vnicus Hug. vo dicit qz a singulus dr singulatis aduer. discretiuu. i. p singulos. p quo qdas dicut singillatis: fz male fz eu. Pris. etia i tractatu de aduerbijs dicit. A singulus singulatis. Ad h dico qz fm formatio ne videt ee dicedu singulatis sic ab ostio ostiatis. Pot nihil ominus dici singillatis p singulatis: et h comunis vsus approbat. Un pphetam. Qui fingit singillatis corda eoz. i. eias qz de eias singuloz crededo ifundit: et ifundedo creat fz Aug. Ite in symbolo athanasii. Quia sicut singillatim vnaquaqz psona deu aut dnm ofiteri xpiana veritate copellimur.

S ingraphus in chirographus exponitur.

S ingularis: a singulus dr hic et h singularis et h re. vn singulariter: et hec singularitas tatis. Uide etia in thomas.

S ingulatim in singillatim est.

S ingulio tis tiui tire. i. ptrahere spu et anhelitu cu difficultate: et deberet face sup. singultitu: facit aut singultu vn. singultus tas freqn. hinc singult tus ptractio anhelit cu difficultate. Uel fz medicos singult e sonus violente comotiois oris stoachi ex fumosa ei dispositioe puenies. vn singultosus sa su. i. singultib plen et singultis aduer. Singultio et ei oposita fiq bet sut neu. fz Hug. Pap. vo dic. Singultus suspiriu vi sceru pulsus: plozatio: gemit: tristicia planctus.

S ingultus in singultio est.

S ingulus: a signo nas dicit singulus la. lu. i. vnus vel vnicus sed in plurali accipit distributiue. vn singuli comedut. i. separatim qlibet p se: vnus et vnus p se. Et a singulus dr singulo las. i. singulos facere: vnu et vnu per se diuidere.

S inisterius in sinistra est.

S inistemus in sinistra est.

S inistra: a sino nis dr h sinistra stre qz re fieri sinat. Q aut dr sinistra qsi sine dextra etymo. est. vn sinister stra stru et sinister stra stru. i. a pte illa. vel mal. 3rius: nociu. Et coparat sinisterior sinistim: qd regulariter deberet ee sinisterrim: et a sinister dr sinisteri et sinistern na nu. i. p sinistra dici vel q sinistra vtit p dextra vel econuerso: et sinistro stras. i. p sinistra duce: vl ad sinistra diuertere: vl sinistra vti p dxtra.

S inistrorsu. Sinistra copoitur cu vsum: et dicitur sinistrorsu. i. versus sinistra partem.

S iniugis ga gu in coiugis exponitur.

S ino nis siui vel sini nere situ: sino neris intus sum: et est sinere pmittere vel dimittere: et finire. i. finiri: terminari: et finere. i. cessare: vn h situs. Sino coponit: vt osino nis osini cositu desino nis de siui vel desij desitu. i. derelinqre: pmittere: vel cessare. vl terminari: vl finiri. Et dissino nis dissiui dissitu dissidere. separe. vn dissitus ta tu. i. separatus Sinere p dimittere vl pmittere actiuu e. et oposita ab eo fz hac figatione sunt actiua. Sinere i alijs figatioibus neu. e et copoitu ab eo fm illas figatioes sut neu. sunt Ite sino et eius coposita faciut pteritu in siui vel i sij. et sup. in situ. Item oia corripiut hac syllaba si in psenti et sup. sed in pterito ea produ. Un q da: Ars homine foamat nec finit esse malum.

S ynodochee. Uide in qrta parte: in ca. de tropis.

S ynodus. oda coponit cu syn qd e co: et dr h synodus di. fe. ge. et penul. cor. i. cetus ouetus: coitatus: ogregatio. et ppe se nu vel psbyteroz qd solet facere epi. qz ibi sil oueniut et cocant vnde h et h synodalis et h le ad synodum pertines.

S ynon fuit qda pditor sicut dictu est in exedra.

S ynonimus. noma qd e nome coponit cu syn qd est con vel sil: et dr synonymus ma mu. i. vnius nois cu alio Synonymu nome e qd ide cu alio noie sigat. Sunt aut synoyma q et multiuoca et vniuoca dnr noia. i. diuersa noia pncipalit ide significatia et appellatia. vn h synoyma mie. i. vniuocatio: fz qnqz ponit pro ononymia hac silitudine. qz sicut synonymia e qsi ide sub diuersis vocibus signat. ita ononymia e qn vna voce diuersa signant. Et describit sic synonymu. Synoyma sut plura noia ide significatia tam i ppio q in appellatiuo. In ppio. vt publius cornelius: affricanus scipio. In appellatiuis latinis. vt mucro. ensis. spata gladius.

S ynopis dis color qda rubens et pot dici esynopis qsi sanguis nobilis. qz sanguineu hz colore. et e etymo. Et vt dicit. Isi. l. xix. etymo. vbi agit d colorib. synopis inueta e pmu i ponto isula. vn a synope vrbe poti nome accepit. Spes ei sut tres rubea et mir rubea. et inter has media. Jn. xxij. ca. Jere. dr Et fac laqaria cedrina pingitqz synopide. et cor. illa syllaba pi.

S inoz neris in sino est.

S intagma greci e. i. dogma. structura. ordinatio. Diero. dicit in plogo Gene. Que propriu syntagma.

S yntasis. syn. i. co coponit cu stasis qd e stas vel status vnde syntasis huius syntasis vl syntaseos. i. ostructio qsi ostas pe illa ostructio vbi voces sil stat et ogruut cu itellectib vel econuerso fz Hug. Pap. vo dic Syntasin dicut greci ordinatione siue ostructione dictionu et no debet acui in fine.

S ynthesis expoit i qrta pte. in cap. de allotheca fz Pris.

S ynton exponit in. iij. pte. in ca. de scemate.

S ynthoma penul. pdu. synthomata. i. acciia q sferi sut vt capitis doloz. fluor nariu. vomitus ipetus. et similia.

Synthonomia vl synthoia. i. ocisio a syn quod e co et thomos qd est diuisio vel sectio vel cesio coponit vt dicit Huguc.

S yntonus. a syn et tonus coponit h synthonus ni penul. coz. qsi totus sonus vel duplex sonus.

S inuo as. a sinus dr sinuo as are. i. ampliare vel plicare. vel curuare. Et coponit. vt insinuo as. i. denuciare. signare. qsi in sinu mittere. intimare. Et insinuo as. i. lateter psuadere et dissimulatorie. oare. dicere dissimulatorie. vt cu reprobendimus et dnamus q marie defedere intedimus. Est g insinuare aliqd aliud itedere q vba videant sonare. vnde hec insinuatio ita callida et lates oratio vnde qda solet exordiri p pncipiu. vt causa e turpis et animi auditoz sunt alienati. Est eni insinuatio oratio qda dissimulatioe et circuitioe obscure subiicies auditoris animu. fz pncipiu est oratio pspicua et ptinus efficies auditore beniuolu vel attentu vel docilem. Sinuo et eius coposita actiua sunt.

S inuosus in sinus vide.

S inus. a sino nis dicit hic sinus nus nui gremium. collectio vestis et sinus palpebra: et sinus receptaculu maris. i. natura lis portus. vel littus exesum fluctibus Act. xxvij. Sinu qn da cosiderabat habete littus in que cogitabant si possent eijcere nave. vnde sinuosus sa su. i. finibus plenus. vel amplus et dilatat vel curuat. Et copat a quo h sinuositas tis. Ite a sinus dr h sinu ni vas i quo mulget lac. pma produ. q in sinus corripit Uirg. Sinu lactis et h te liba pape quot annis. Ite inenit sinus abrae fz theologos. Sz pot qri vtr

limbus iſferni ſit idē qđ ſinus abrae? Ad h̄ itelligēdū nota q̧ aie poſt mortē ad q̄etē pueīre nō pſſt niſi merito fidei q̄z accedētes ad deū opꝫ credere:ſic đr ad hebre.ca.xj. Primū āt exēplū credēdi in hoīb9 de abraā daẗ q̄ p̄mus ſe a cetu īfideliū ſegregauit ꝛ ſpāle ſignū fidei accepit:iō req̄es illa q̄ hoīb9 poſt mortē daẗ ſinus abrae đr vt pꝫ p Aug. in.xij. li. ſup Geñ.ad litterā Sꝫ aie ſcōꝝ poſt mortē nō oi ꝑe eandē q̄etē habuerūt.q̄z poſt xp̄i aduētū habebāt plenā q̄etem di uina viſiōe pfruētes ſꝫ añ xp̄i aduētū ꝛ mortē habebāt q̄dē q̄etē p īmunitatē pene:ſꝫ nō habebāt ǒſiderij q̄etē p expe ctationē finis. Et iō ſtatus ſcōꝝ añ xp̄i aduētū pōt cōſiderari ſm id qđ habebat ad req̄eꝫ: ꝛ ſic đr ſinus abrae pōt ēt cōſiderari q̄tū ad id qđ eis de req̄e deerat: ꝛ ſic đr limbus iferni ſiue patrū ꝛ ſinus. Limbus ḡ inferni ſiue patrꝫ ꝛ ſinus abrae fuerūt añ aduētū chriſti vnū p accidēs ꝛ nō p ſe: ꝛ iō nihil ꝓhibet poſt xp̄i aduētū eſſe ſinū abrae oīno diuerſuꝫ a limbo: q̄z ea q̄ ſūt vnū p accidēs ſepari ǒtigit. Itē adhuc aīaduerte ad maiorē intelligētiā: q̧ ſicꝫ req̄es ſcōꝝ patrū añ xp̄i aduētū dicebaẗ ſinus abrae: ita poſt xp̄i aduētū: ſed diuerſimode: q̄z eni ante xp̄i aduētū ſcōꝝ requies habebat defectū req̄ei p adiunctū dicebaẗ infernus ꝛ ſinus abrae ideꝫ. vnde ibi nō videbaẗ deus: ſꝫ q̄z poſt xp̄i aduētū ſcōꝝ req̄es ē cōpleta cū deū videāt: talis req̄es diciẗ abrae ſinus: ꝛ nullo mō īfernus: ꝛ ad hūc ſinū abrae eccleſia orat fideles ꝑduci cū dicit. Exaudi me dn̄e: vt aīaꝫ meā in ſinu abrae ꝑtriarche tu iubeas collocari. Et ſic ēt intelligenda eſt q̄dā glo. q̄ habeẗ Lu.xvj. Factū eſt vt moreret̃ mēdic9 ꝛ portaret̃ ab angelis in ſinū abrae. q̄ ſic dicit. Sinus abrae eſt req̄es bonoꝝ pauperū quoꝝ eſt regnū celoꝝ. Uide in infernus.

S ynzugus ga gū.i.ǒiunctus vel ǒiugatus: vñ ꝛ ꝓnoia dicunẗ ſynzuga: vel ſynluga latine: a ſyn qđ eſt con ꝛ iugum vel zugū. Et inde h̄ ſynzugia gie.i.cōiugatio vñ ꝛ ꝓportiōalis ǒiūctio elemētoꝝ vel numeroꝝ diciẗ ſynzugia: ꝛ ē q̄dā plana q̄dā cubica id eſt ſolida figura: ſꝫ hoc ad aliā ſciētiā ſpectat. Synzugia etiā diciẗ ſi pes extēdaẗ vltra numeꝝ q̄ttuor ſyllabaꝝ. vñ ſynzugie dicūẗ pēthaſyllabi ꝛ ſexaſyllabi pedes. Hi nō ſunt pedes ſꝫ appellanẗ pēthaſyllabi ꝛ ſexaſyllabi: q̄z vltra q̄nq̧ vel ſex ſyllabas nō ꝓcedūt. Sed apud grecos dicunẗ ſynzugie q̄ſi q̄dā ǒiunctiōes vel declinatiōes: q̄z ex quo menſuratio dictiōis q̄ pes eſt extēdiẗ vltra numerum q̄ttuor ſyllabaꝝ nō dicitur pes ſꝫ ſynzugia. Itē a ſynzugus dicitur ſynzugo gas.i.cōiungere cōiugare ſm Hug. Papias vō dicit. Synzuga cōiuga ſyllaba: vt mei tui ſui: vel ſapiens ſapienter: ſapientia Uide in coniugus.

S yon mons eſt in hieruſolē: ꝛ ſepe poniẗ p ipſa ciuitate. Syon hebraice latine īterp̄taẗ ſpeculū vẗ ſpeculatio: q̄z in ſublimi ǒſtructa eſt: ꝛ de lōge veniētia ǒtēplaẗ vel ſpeculatur. Hec ſepe eccleſiā militātē ſignat: in q̄ deū p ſpeculū ꝛ enigmate ſpeculamur. Diciẗ ēt aliq̄ñ ſyon mater hieruſaleꝫ: q̄z ſyon tanq̄ꝫ mater filiā hieruſalē ꝓtegebat ꝛ defendebat.

S yparū genus veli vnū pedē habēs quo iuuare nauigia ſolēt quotiens vis veli langueſcit: quod ex ſeparatione eſtimatur dictum ſm Papiam.

Sypariū rij dicitur cibus vel ꝓciū cantoris: ꝛ quicq̄d ante cantantē p precio ſuſpenditur.

S ipo pas paui pare ſurnā ad faciendū pultē immittere. Et ſipare.i.ſpargere: ꝛ proprie eſcam gallinis: ꝛ ſipare.i.comminuere. Et a ſipo cōpōitur cōſipo pas.i.ſil ſipare: diſſipo pas i.diſpargere: diminuere: deſtruere ꝓſipo pas.i. proſipare ꝛ ſpargere: obſipo pas.i.vndiq̧ vel ǒ vel obſipare. Sipo ꝛ eius cōpoſita actiua ſunt: ꝛ coꝛ.hāc ſyllabā ſi. Uñ q̄dā Qui ſipat hic paſcit volucres ꝛ diſſipat inde.

S iquidē.i.certe ex ſi ꝛ q̄dē cōpōitur: ꝛ coꝛ.q̄. Aliq̄ñ autē ſunt due partes: ꝛ tūc q̄ acuiẗ: ꝛ ſic ſumiẗ Mach.j.li.vj.ca. Et ſi q̄dē hñ: ꝛ vt hiſtorie cōperit h̄ ꝛ ipſe velim. Itē Mat.x.ca. Et ſi q̄dē fuerit domus illa digna: veniet pax vr̄a ſup eam. Itē Luc.xiij.ca. Et ſi q̄dē fecerit fructū. ſin āt in futuꝝ ſuccides eā. Itē Hebre.vj. Et h̄ faciemus: ſi q̄dē ꝑmiſerit deus. Itē Leuit.xiiij. Et ſi q̄dē lepra vltra non creuerit.

S iquis ſiq̄ ſiquod vẗ ſiquid cōpōitur a ſi ꝛ q̄s. De hoc dixi ſupra in tertia parte vbi egi de figura nominis: in cap. de ſyllabicis adiectionibus.

S iquominus expoſitū eſt in.ij.parte vbi agitur de accentu aduerbioꝝ: in ca. de cōpoſitis a minus.

S yracuſa ſe ciuitas ſicilie. vñ ſyracuſanus na nū. Act.xxviij. Et cū veniſſemus ſyracuſam. ꝛ ꝓdu.ca.

S yraſiriꝫ liber q̄ đr cātica cāticoꝝ vt dicit Hiero. in ꝓlogo ꝓuer. Syraſiriꝫ qđ in lingua nr̄a vertitur canticum canticoꝝ.

S yren.i.tractus. ꝛ acuitur in fine. Itē ſyrēnus. ꝛ tūc acuitur ſy Uide in ſyrena. ꝛ ꝓdu.penul.genitiui ſyrenis.

S yrena.a ſyrē qđ ē tractus đr h̄ ſyrena ne. ꝛ h̄ ſyrē renis ꝛ facit accuſatiuū ſyrenen. vel ſyrena mōſtrū marinū qđ dulcedine ſui cātus nautas ad ſe trahit ꝛ ſubmergi facit vñ ſyrenicus ca cū.i.dulcis ꝛ delectabilis ꝛ affectiuus ſeu attractiuus cātus ꝛ ꝑiculoſus. Itē ſyrene dr̄r ſꝑētes cū alis q̄ plus currūt q̄ꝫ eq̄. ſꝫ ēt volare dr̄r. Quaꝝ tm̄ vir9 eſt vt poſt morſuꝫ añ mors ſeq̄ẗ q̄ꝫ dolor ſentiaẗ ſm Hug. In glo. eñ ſup Eſa.xiij.g. Et ſyrene in delubris voluptatis đr ſic. Syrene ſūt aīalia vel ſꝑētes criſtati vel alati. vel vt alij dicūt piſces marini in ſpecie muliebri Iſido aūt.xj.ethimo. vbi agit de portētis dicit ſic. Syrenes tres fingūt fuiſſe: ex ꝑte virgines ꝛ ex ꝑte volucres habētes alas ꝛ vngulas. q̄rū voce vna. altera tibijs: tertia lyra cāebat. q̄ illectos nauigātes ſuo cātu in naufragia trahebat. Scđm aūt v̄itateꝫ meretrices fuerunt q̄ q̄ſq̧ trāſeūtes ducebāt ad egeſtatē. Has ficte ferūt in ferre naufragia. Alas aūt habuiſſe ꝛ vngulas dicūtur. q̄z amor ꝛ volat ꝛ vulnerat. q̄ iō in fluctibus cōmoraſſe dicūtur q̄z fluctus.i.venerē creauerūt. ꝛ ꝓdu.hanc ſyllabā re.

S yria rie dicta eſt a quodā indigena. vel vt dicūt Syrin fuit nepos Abraam ꝛ Ceture. a cuius noie ſyria dicta eſt Et antiqui aſſyrios vocabāt quos nūc ſyros vocamus. Hi olim potentiſſimi fuerūt vt dixi in chaldei. Et a ſyria hic ſyrius ria riū. ꝛ ſyrus ra rū. vñ ſyrius lapis dẗ q̄ in ſyria repiẗ. ꝛ ſyriacus ca cū.i.ō ſyria exiſtēs. ꝛ ſyrius penẗ.coꝛ. vñ ꝛ ſyriaca dẗ vitis vel vua vel q̄z de ſyria allata eſt. vel q̄z nigra eſt. Inuenitur etiā hic ſyrus p quodā ſciſſimo ianuenſi ep̄o. ꝛ pōt dici ſyrus q̄ſi ſilens q̄z vere ſiluit a ſtrepitu mūdane inquietudinis p vocationem interne quietis.

S yriacus in ſyria eſt.

S yrina. a ſyren qđ eſt tractus dẗ hoc ſyrina natis.i. cauda veſtis feminaꝝ. Syrina etiā dicitur ſeries lōga orōnis. tenorem ſuū vſq̧ ad vltimū ſeruās. Syrina etiā dicitur liber vẗ reuolutio chartarū. q̄z in libro ſunt multe reuolutiōes ꝛ plicature. ſicut in cauda veſtis muliebris. Uide in quarta parte in ca. de ſcemate in hyrmos.

S yromates tis maſ.ge.i.gladi9: ꝛ dẗ cōpōi a ſyrē qđ ē tract9 ꝛ macron qđ eſt lōgū. ꝛ hec ſyromaſtetes id eſt fortitudo.

S yromaſte in ſyromaſtes eſt.

S yrophenıſſa dicta eſt mulier chananea gentilis. Chananei eni quōdā iudeā incoluerūt ſꝫ poſt diſꝑſi ſunt ex hac diſꝑſione erat mulier iſta ex ſyrijs ꝛ fenicibus orta Mar. vij. Erat autē mulier gentilis ꝛ ſyrophenıſſa genere. Quidā tñ dicūt chirophenıſſa. q̄z ſicꝫ feniſſa erat ſic ꝛ cyra dido fuit. h̄ noie indicātes mulierē regionē mulieri ꝛ patriā Itē ineniẗ ſyroſēix cis. Iuuēalis. Terret idumee ſyroſēix icola porte.

S irpa pe idem eſt quod ſarpa.

S irtis. a ſyren qđ eſt tractus đr hoc ſirtis huius ſirtis. Sirtes ſunt loca periculoſa in mari dicta ab attractiōe harene in cumulos. Eſt vō ibi ineq̄litas maris ꝛ terre. Et in vno loco eſt aqua ꝓfundiſſima in alio vadoſa. vñ ꝑiculū eſt illac trāſire ſm Hu. Pap. vō dicit. Sirtes tractus aq̄rū rapaces ſcopuli ſupra mare. loca harenoſa vẗ arida accedūt ꝛ recedūt.

S yrtus. a ſyren qđ eſt tractus diciẗ ſyrtus ta tū.i.attractiuus ꝛ ſpinoſus. ꝛ hoc ſyrtū.i. ſpinetum.

S yrus ra rum in ſyria vide.

S yrara interp̄taẗ futurū iudiciū vel gaudij excluſio. vel equiuoce ꝓpriū nomē cuiuſdā viri in li. Iudi. ꝛ coꝛ.penul. Unde in Aurora. Currū deſeruit. ſy ſara terga dedit

Sistracia cie vas est repositoriū sicut saccus vel pera. Et sunt sistracie nautaꝝ dicte ꝙ sint sute: vel vasculi i q̄b⁹ portanť cibi Re.i.ca.ix.a Pāis deficit i sistraciis nr̄is. Et ista lr̄a cōit̄ habeť i biblijs correctis. Quidā v̄o dicūt cistarca. vn̄ s̄ʒ eos dʒ dici i cistracis nr̄is: ꝛ cōponiť a cista ꝛ arca. Alij dicūt ꝙ a suo suis ḋr h̄ sistarcia cie.i. substātia: ꝛ ꝑꝑe nautaꝝ: q꞉ sit sute: vel q꞉ sita.i.collocata: h̄ ḋr sentire ſm Hug.

Sisto sistis caret p̄terito ꝛ sup. ſʒ accipit mutuo a diuersis ſm diuersas eius ſigatiōes. Nā sisto absolutū ē ꝛ trāsitiuū. Qn̄ est absolutū sigt idē qḋ sto vl̄ mācō: sisto q̄si cū pus irē mō sto: ſm h̄ accipit p̄teritū ꝛ sup. a sto: ꝛ faċ sisto steti statū. Si sto q̄si ē trāsitiuū signat idē qḋ statuo: vt iste sistit mensa.i. statuit. Accipiť ēt ꝑ firmare: vel retinere: vel stabilire: vt siste equū. vn̄ Oui. de fastis Siste puer lachrymas protheus tua dāna leuabit Sistere.i.p̄stare. Un̄ in euāgelio Lu.ij. Ut sisterēt eū dn̄o.i.p̄starēt. Et ſm ꝙ ē trāsitiuum accipit p̄tm̄ ꝛ sup. a statuo: vt sisto statuo statutū. Sisto cōpōiť: vt absisto stis i. lōge statuere: lōge stare ꝛ cessare. assisto stis.i. iuxta vl̄ circūsistere ad suitiū: ꝯsisto stis.i. sil̄ stare circūsisto stis: desisto stis.i. deorsuʒ a ꝓposito sistere ꝛ cessare: existo stis: insisto stis.i. vacare: istare. inuigilare: operam dare. p̄sisto stis.i. pseuerare p̄sisto stis.i. p̄stare: ꝛ ꝑ p̄cio stare ꝛ meretricari. Itē p̄sisto stis.i. p̄stituere.i. ꝑ p̄cio statuere ad meretricādū vel aliud: ꝛ in vtraqʒ ſigatiōe ē v̄bū meretricale: obsisto stis.i. obstare. resisto stis.i. reluctari: refragari: subsisto stis.i. substare: vel subsistere.i. subse statuere ꝛ firmare. vn̄ h̄ subsistētia tie ḋr forma Sisto ꝑ stare ꝛ eius cōposita ſʒ hāc ſigationē neu. sunt ꝛ absoluta. ꝛ carēt p̄teritis ꝛ sup. ꝛ accipiūt mutuo a sto stas ꝛ eius cōpositis. Itē sisto in alijs ſigatiōibus ꝛ eius cōposita ſʒ illas actiua sūt. ꝛ carēt p̄teritis ꝛ sup. ꝛ accipiūt ea mutuo ꝛ statuo is ꝛ eius cōpositis ſʒ Hu. In Grecis. āt ꝛ in doctrinali ḋr. Sisto facit statui si trāseat atqʒ statutū. Si sit neutrale steti nullūqʒ sup. Pris. aūt in.x.li. dicit In sto aūt vnū inueni sisto: cui⁹ p̄teritū qn̄ actiuam hʒ ſigationē tam in simplici q̄ȝ in composito deficit. Quādo vero absolutā ꝛ similē sto verbo cū eo cōe hʒ p̄teritum: vt resisto vel resto restiti. ꝯsisto ꝛ ꝯsto ꝯstiti: persisto ꝛ p̄sto p̄stiti: subsisto etiā facit substiti: ꝛ hoc mihi magis placet Itē scias ꝙ sisto ē figure simplicis: nō eni pōt ꝯponi a si ꝛ sto. q꞉ nulla cōiūctio pōt cōponi cū verbo ſm Pris.

Sistole les. ꝛ sistola le exponiť in q̄rta parte. in ca. de metaplasmo. ꝛ acuiť vltima de sistole les. sed nō de sistola le.

Sistrū. a sisto stis ḋr h̄ sistrū stri.i. tuba vl̄ ḋr sic ob inētrice. Ul sistrū lingua egyptiaca ḋr tuba cum q̄ isis describiť. Nam hmōi sacrificijs ea vtunť. In.xviij.ca.primi Regū legitur. In tympanis leticie ꝛ in sistris p̄cinebāt mulieres.

Sitarcia in sistarcia vide.

Sitella le dimi. parua situla.

Siticula le in sitis exponitur.

Sitio tis tiui titū tire.i. potū desiderare: ꝛ pōiť simpl̄r ꝑ desiderare. vn̄ sitibūdus da dū.i. sitiēti similis Sitio cōponiť vt resitio tis. sitio ꝛ eius cōposita neutra sunt. ꝛ corripit si. Un̄ Thobias. Incupidas sitit ebrietas p̄sentia desunt.

Sitis. a sitio tis deriuať h̄ sitis huius sitis desideriū bibēdi. vn̄ h̄ siticula le dimi. Et siticulosus sa suʒ q̄ assidue sitit. vel aliq̄ntulū sitiēs. ꝛ desinit actūs in im tm̄. ꝛ ablatiuus i i. vn̄ versus. Im tm̄ faciūt h̄ q̄rtū noīa casuʒ. Uim burim tussiʒ mague derisqʒ sitim. Et itellige de latinis noībus. Itē scias ꝙ sitis est v̄bū a sitio tis. Itē est nomē hec sitis. Itē ē verbū modi subiūctiui de suʒ es est. vt cū sim sis sit simus sitis. ꝛ tunc produ. si. Itē scitis a scio scis. sed tunc habet c post s.

Sytropodes sūt coq̄ndi causa vasa fictilia cū tribus pedibus ſm Pap. ꝛ Hugu. ꝛ vl̄ eē cōpositū a syn qḋ est cō. ꝛ tris ꝛ pes. q̄si cū trib⁹ pedib⁹ vas. Quidā tn̄ dicūt citropodes a citra ꝛ pes pedis. q꞉ pedes hēt citra supiorē fabricā. ꝛ cor. po.

Situla le penul. cor. restis ē q̄ aq̄ trahiť: vel potius ip̄m vas. ꝛ ḋr a sitio. q꞉ apta ē sitiētibus ad bibēdū. qḋ vas greci cadū vocāt. Itē situla le ē quoddā genus serpentis.

Situs a sino nis siui sitū diciť hic situs huius situs.i. repausatio. vel ordinatio. vel repositio. vel motus. vel natura. vel vetustas. vel humor. vel lōgitudo tp̄is. vel negligētia. nam negligentia ex vetustate sequiť. Et situs ta tū nomē.i. positus. Et voluerunt q̄dā ꝙ in hac significatiōe situs deriueť a pono nis ꝑ auferisim q̄si positus. sed auferisis non fit nisi in composita dictione ſm Hug.

Siui est p̄teritū de sino nis. Sap. v. Sicut etiam nos nati continuo desiuimus esse.

S ante M

Smaragdus. Smaragdos viror iterp̄tať. vn̄ h̄ smaragdus di lapis p̄ciosus viridē colorē habēs. cui nihil viridius cōparať. 258
Nā herbas quoqʒ virētes frōdesqʒ exuperat. Solo enim intuitu iplet oculos. nec satiat. Sculpētibus quoqʒ gēmas nulla gratior oculoꝝ refectio. reficiens circa se viriditate repcussum aerem. Uide in arimaspi. vn̄ smaragdinus na nū nomen possessiuū penul. produ. Un̄ in Aurora. Seqʒ smaragdinis miscet vbiqʒ color. Inueniť ēt h̄ smaragdo dinis idē qḋ smaragd⁹. ꝛ cor. penul. gdi. Et inde smaragdine⁹ nea neū. vn̄ Apo. iiij. b. hn̄t q̄dā biblie. Et iris erat in circūitu sedis silis visiōi smaragdinis. ſʒ biblie correcte habent smaragdine. ꝛ tūc cū sit possessiuū p̄du. hāc syllabā di.

Smigma matis neu ge. ē quoddā vnguentū vel cōfectio vnguenti. vel saporis. vl̄ aliq̄rū aliaꝝ rerū boni odoris Un̄ ḋr Danie. xiij. Afferte mihi oleū. ꝛ smigmata vt lauer. Inueniť ēt h̄ smigma: ſʒ aliō ſignat. vt dixi i m lr̄a suo loco. In historijs ḋr Ingressa ē susanna lauari volēs.i. inungi pro cōsuetudine terre ꝛ misit puellas ad afferēdū oleuʒ ꝛ smigmata i. vnguenta. ꝛ corripit penul. smigma.

Smirna ciuitas Asie minoris vrbs. ꝛ interp̄tať canticū eorūʒ ꝛ declinatur hec smirna ne.

S ante O

Sobna ne ꝑpriuʒ nomē cuiusdā viri. de quo habetur in Esa. ca. xxxvi. Et sobna scriba. Et interp̄tať sobna sedens vel sedes seu diuertens.

Soboles. a suboleo les ḋr hec soboles lis.i. progenies scilicet filius vel filia. ꝛ diciť soboles q̄si suboles quia suboleat.i. succrescat. ꝛ cor. bo.

Sobrinus. a soror ḋr h̄ sobrinus ni filius sororis q̄si sororin⁹ vnde h̄ sobrina filia sororis q̄si sororina. Et ꝑ cōpositiōem h̄ ꝯsobrin⁹ ni.i. cognatus vl̄ sorini dicūr filij duaꝝ soroꝝ vl̄ fratris ꝛ sororis q̄si ꝯsororini. vn̄ h̄ ꝯsobrina ne. ꝛ cor. bri.

Sobriolus la lū dimi. aliquantulū sobrius.

Sobrius a um.i. abstinēs. Et cōponiť a se ꝛ bria qḋ ē mēsura vn̄ ḋr sobrius q̄si sebrius.i. secū habēs briā. vnde ḋr sobrietas tatis. ꝛ differt a pudicus. Un̄ q̄dā. Sobrius a mensa. de lecto surgo pudicus.

Soccatus ta tū in soccus est.

Soccellus li dimi. paruus soccus est.

Soccus. a saccus ḋr h̄ soccus ci quoddā calciamentū comedorum q꞉ saccū habeat in quo pars plante imittiť. ꝛ ꝑ methonomiā ḋr q̄lʒ comedus. vnde socellus li dimi. ꝛ soccatus ta tū.i. soccis indutus. vel soccos habens.

Socer. a socio as ḋr h̄ socer huius soceri pater vxoris vel mariti. q꞉ sociať genero vel nurui ꝛ ipsa ei. vnde socerinus na num. ꝛ h̄ socrus. huius socrus mr̄ vxoris vel mariti. ꝛ ꝑ cōpositionē h̄ ꝓsocer ri pr̄ soceri. vl̄ socrus q̄si scḋs socer. ꝛ h̄ ꝓsocrus mater soceri vel socrus. ꝛ cor. so. Unde in Grecis. Est socer vxoris genitor. socrus genitrixqʒ.

Socerinus na nū in socer vide.

Socialis in socius vide ꝛ etiā in Thomas.

Socius. a soccus ḋr h̄ socius cia ciū. Et substantiue etiā declinať hic socius cij. ꝛ hec socia cie. ꝛ dicunť socij propter periculi vel operis societatē. q̄si in vna caliga vel socco vl̄ vno vestigio manentes. vel socius ḋr a sequor. ꝛ est ꝓprie socius in p̄iculo. collega in officio. comes in itinere. ꝯsors in p̄mio. sodalis in mensa vel in sede. ꝛ a genitiuo socij i in e ꝛ addita tas fit societas tatis. Et inde h̄ ꝛ hec socialis ꝛ h̄ le.

penul. pdu. de quo vide in Thomas. Et socialiter adverbium. Itē a socius dr̄ socio as socios iūgere. vel socios facē. Et cōponit᷑: vt associo as: adsocio as id est adiūgere. cōsocio as: dissocio as. Et est socio actiuū cū oībus suis cōpositis: ꝛ cor. primā. Uñ Ouidi⁹ de arte libro. ii. Non bene cū socijs regna venusq₃ manēt Uide in collega.

Socrus in socer vide.

Sodaliciū in sodalis expōitur.

Sodalis. a sedes vel a suadeo dr̄ h̄ ꝛ h̄ sodal᷑ ꝛ h̄ le socius in mēsa vl᷑ scutella: vel ī symbol᷑. Et dr̄ sodales q̄si sediales: vl᷑ q̄si suadētes a suadēdis symbol᷑ ī esca ꝛ ī comestiōe vel q̄si sil᷑ edētes. Itē sodales q̄ꝛ sil᷑ sedeāt. vñ h̄ sodalitas. i. societas amicitia. ꝛ h̄ sodaliciū cij p eodē. Oui. Iure sodalicij q̄ mihi iūct⁹ erat. ꝛ sodal᷑ p amico dr̄. Et cōpar᷑. vñ iucil᷑ sodalici⁹. i. amicabili⁹. ꝛ pdu. penul. sodalis. Uide ī collega.

Sodes. a suadeo des dr̄ sodes adver. blādiētis vel obsecrātis Uñ Pris. Inueniunt᷑ adverbia terminātia in es pdu. vt sodes. Alibi. tñ ɔnumerat sodes iter v̄ba defectiua. Sȝ ibi secutus est opinionē eoꝝ q̄ dixerūt ꝙ sodes est v̄buȝ comicū: vt sodes i. si audes. ꝛ est sine dubio blādientis ꝛ obsecrantis. Qȝ autē q̄dā dicūt ꝙ sodes tantū valet quātum socius omni caret ratione s̄m Hug.

Sol a solus dr̄ h̄ sol solis: q̄ꝛ solus luceat obscurati cūcti alijs siderib⁹ suo splēdore. vñ h̄ ꝛ h̄ solaris ꝛ h̄ re. i. res solis vel ad solē ptinēs. ꝛ solāus na nū penl᷑. pdu. possessiuū. ex quo subsolāus. Et dr̄ sol q̄si solus lucēs. Et scias ꝙ sol ꝛ lūa sūt ppria noīa s̄ȝ opinionē Platōis: q̄ putabat planetas spūs rōnales. Sȝ h̄ falsuȝ reputam⁹. ꝛ illū seq̄t᷑ Pris. dicēdo ꝙ sunt ppria. sȝ ɔsiderata nā put aīa eas speculat᷑ cōia sunt. ꝛ h̄ vult Arist. quē Pris. q̄nq₃ imitat᷑ dicēdo ꝙ sunt appellatiua. Cetera v̄o noīa plāetaꝝ: vt saturn⁹ iupiter mars ppria sunt q̄ꝛ sunt iposita stellis astrologice: occasiōe sumpta a q̄busdā psonis. Et inuenit᷑ sol in plurali numero vel opiniōe vel auctoritate. Uñ Oui. in q̄nta epla. Qȝ leuis assiduis solibus vsta riget Itē q̄ꝛ sol ē cā dieī: iō ponit᷑ q̄nq₃ p die. sȝ freq̄ntius ī plurali. Itē nota ꝙ Dio. dicit in. iiij. ca. de diui. no. tractās de radio solis. Ad ḡnationē visibiliū corporuȝ ɔfert: ꝛ ad vitā ipsa mouet. auget: ꝛ pficit: ꝛ nutrit. ꝛ mūdat ꝛ renouat. Hoc ēt ipse sensus ondit: pcipue q̄tū ad effectū solis ꝛ lune. Nā vt habet᷑ ī li. de aīa. In toto vniuerso non ē nisi triplex vita. Oīs enī vita aut ē vegetatiua: aut sensitiua: aut itellectiua. ꝛ sol ē cā vite vegetatiue: q̄ ē ī oīb⁹ arboribus. ꝛ ē cā vite sensitiue q̄ ē ī oīb⁹ aīalib⁹. ꝛ ē quodāmō cā vite itellectiue q̄ ē ī oīb⁹ hoīb⁹: ꝛ h̄ q̄tū ad eē: ꝛ q̄tum ēt ad ɔseruationē. Cā iquā ē nō p modū pncipal᷑ efficiētis sȝ p modū habilitātis ꝛ disponētis q̄tū ad eē: q̄ꝛ s̄ȝ Aristo. hō generat hoīeȝ ꝛ sol. Quātū ēt ad ɔseruationē sol dr̄ esse cā vite itellectualis vel rōnalis: q̄ꝛ multū valet ad ɔseruandū vitā hoīuȝ. nā vita hoīs ɔsistit in ispiratiōe ꝛ expiratiōe ꝛ iō si mediū eēt minus densuȝ ita ꝙ hō expirare nō posset morere᷑ vt pȝ q̄i ē sub terra aut sub aq̄. Sol aūt ꝛ alie stelle clare faciūt aerē suis luminibus ꝛ iō dicit Albumazar ꝙ si nō eēnt astroꝝ lumina: intātū ɔdēsare᷑ aer ꝙ oē viuens morere᷑ in terra. Uide in originem. Itē vide ī vētus: ꝛ in lucas: ꝛ in lux. Hic nota ꝙ sol radios suos sine sui pollutione ifundit sup loca ꝛ corpora nō solū mūda: sed ēt imūda ꝛ sordibus fetentia: quoꝝ ɔtactu hoīes ac q̄dā alie res inficiunt᷑. Solis enī radij ipolluti ꝛ incōtaminati ea ɔtingentes existūt. Nō est igit᷑ mirādū cū eēntia diuina oīno simplex ꝛ incōmutabilis oīa replet loca: ꝛ oībus creaturis essentialit᷑ iest. nec tñ cuiusq₃ sordib⁹ ɔtamine᷑ vel ɔtingat᷑. Uñ Aug. in li. de nā boni: Cū in deo inh̄t sine oīa q̄ ɔdidit nō tñ inq̄nāt eū q̄ peccāt. De cuius sapiētia q̄ attingit a fine vsq₃ in finez fortiter dr̄: Attingit oīa pp suā imūditiā: ꝛ nihil inq̄natū in ea incurrit. Itē dicit Aug. in li. de agōe xpiano. Timēt heretici qd̄ fieri nō pōt. s. ne hūana carne diuina ꝛ substātia dei inq̄ne᷑: ꝛ tñ pdicāt istū visibilē solē radios suos p oēs feces ꝛ sordes corporū spargere. ꝛ eos mūdos ꝛ synceros suare Si ḡ visibilia mūda visibilibus imūdis ɔtingi pñt ꝛ nō inq̄nari: quāto magis incōmutabilis ꝛ inuisibilis vitas p spiritū animā: ꝛ p animā corpus suscipiens: totū hoīeȝ sine sui cōmutatiōe assūpsit: ꝛ ab oībus infirmitatib⁹ liberauit. Ecce vt vidisti dicit Aug. dei sapientiā p spiritū assumpsisse aīaȝ: ꝛ p aīaȝ corpus: spūs āt. s. ps aīe supior maior a silitudine deo ppinq̄t q̄ aīa. s. eadē ipsa s̄m iferiorē parteȝ ꝛ aīaȝ magis q̄ corp⁹. Et iō nō icōgrue aīa dr̄ assūpta p spiritū ꝛ corpus p aīaȝ. Rō aūt q̄re sol nō ific᷑t ex h̄ ꝙ radios suos p feces spargit h̄ ē: q̄ꝛ nō cōicat cū alijs corporibus in mā: vt simul agens patiat᷑ sicut ea q̄ in mā cōmunicāt dum agunt patiunt᷑. vt in pmo de generatiōe dr̄ Aīa aūt cōicat corpori in mā nō ex q̄ aīa fiat. sȝ in q̄ fit. ꝛ iō ex ɔiūctiōe corporis infic᷑t. Diuinitas aūt nō cōicat cū corpore: nec in mā ex q̄: cū sit oīno imaterialis: nec in mā in q̄ cū nō vniat᷑ corpori vt forma eius. Ambro. v̄o in. iiij. Hexamerō dicit. Sol est oculus mūdi. iocūditas diei. celi pulchritudo. nāe gratia pstantia creature. bonus sol sȝ ministerio nō impio. bonus mee facūditatis adiutor nō creator. bon⁹ meoꝝ alitor fructuū: sȝ nō creator: iterdū ptus meos ipse adurit. Et dicūt q̄dā Sol est maior terra octies tñ. Uide in luna. Itē vide in astrū. Itē dicit Basilius. Terra cū sit ampla nimiū quō sub vno tēporis momento poterat radijs tota illustrari nisi de mario sol᷑ orbe lux ei largissima pbere᷑. ꝛ pdu. pmā gt̄i.

Solatiuȝ in solor est.

Solamen minis in solor exponitur

Solaris in sol vide.

Solariū. a sol dr̄ h̄ solariū rij q̄si solaurīū. q̄ꝛ soli ꝛ aeri vel auri pateat. ꝛ est etymo.

Solax. a soleo les dicitur hic ꝛ hec solax lacis. ꝛ est pecus multum depascens.

Soldus da dum in solido das est.

Solea. a solū dr̄ h̄ solea lee. q̄ꝛ solū pedes tegat: vl᷑ q̄ꝛ solo terre adhereat. vñ solero soleras. i. soleas facere. vel soleis aptare. Itē solerare. i. solū vel solidū facere.

Solennis. soleo cōponit᷑ cū annus. ꝛ dr̄ h̄ ꝛ h̄ solēnis. ꝛ h̄ ne. celebris. festiuus ꝛ cōparat᷑ vñ solēnit᷑ nius nissime adver. ꝛ h̄ solēnitas tatis ꝛ h̄ solēne nius p eo. ꝛ vide ꝙ solēnis ꝛ solēnitas cōpōitur a soleo ꝛ annus: q̄ꝛ solet esse singulis annis: vel a solido das. i. firmo. q̄ꝛ solidum pter religioneȝ mutari nō debeat. vnde dicimus ꝙ pdicta vocabula non debent scribi nisi p vnuȝ l. ꝛ duo n nunq̄ p m ꝛ p. errant ḡ qui scribūt sollemnis ꝛ solemnitas: p mp et duo l s̄ȝ Hug. Quidā tñ dicūt ꝙ solēnis cōponit᷑ a solere et annus vnde solēnis q̄si solere annus vel solere in anno: vel solēnis q̄si solus in anno. q̄ꝛ semel est ī anno. Et etiā solemnis tūc scribit᷑ et p vnū l. et duo n. et pdu. pmā. vñ Hora. in epl. Insanire putas solemnia neq₃ rides. Pap. v̄o dicit. Solennitas a sctīs dr̄ ita suscepta vt mutari ob religioneȝ nō debeat.

Solenniso sas in solennia est.

Solennitas in solennis expōitur.

Soleo les solitus sū neutropassiuū. vñ solitus ta tū. i. freq̄ns assuetus. assiduus. vsitatus. et cōpōit᷑. vt insolitus ta tuȝ. i. nō solitus. Iteȝ a soleo dr̄ solesco inchoa. et compōitur: vt assoleo les. assolitus sū. i. valde vl᷑ iuxta solere vñ assolit⁹ ta tū. i. valde solit⁹ et assolesco scis absoleo les. i. dissuescē et a solito cessare Cōsoleo les. Dissoleo les ambo p dissuescere. Insoleo les. i. valde solere vl᷑ alic̄ ɔtinere q̄ alij vl᷑ alij q̄ solitū supbire demēteȝ eē vl᷑ fieri. vñ isolēs lentꝭ. et isolesco scis inchoa. Persoleo les. i. valde solere. assiduare. assiduū eē vñ psolent᷑. i. assidue aduer. et h̄ psolentia tie. et psolus la lū. i. assidu⁹. Soleo et ei⁹ cōposita neutropassiua sunt et ita neutra et cor. so. Oui. de arte. Tarda solet magis reb⁹ inesse fides. Sȝ sol solis hī soles pdu. hāc syllabā so. vnde v̄sus. Qui rem nosse soles dic solē gignere soles.

Soleola le dimi. pua solea. et cor. penul.

Solero ras. in solea vide et cor. hāc syllabā so.

Solers Solō cōponit᷑ cū ars. et dr̄ h̄ et h̄ et h̄ solers solertis. i. sapiens. ingeniosus. sagax. caut⁹. q̄si oī arte bona instructus. et dr̄ sic quasi totus vel multus in arte. et cōparat᷑ so-

lero tior tissimus. ⁊ dz scribi p vnū l. Et īde h solertia tie.i. solicitudo vigilātia. astutia. sagacitas. īdustria. ⁊ ꝓdu. so. vn̄ qdā. Exiguo pulcrā ducit solertia vitā.i. sapiēs ⁊ cautꝰ hō sm̄ do Pap̄. Solers dr q̄si sollicitus ī arte ⁊ vtilis.

Solertia tie in solers vide.

Solicito. solō ꝯponit̄ cū cito citas: ⁊ dr solicito tas.i. ꝑsuadere. ex suo loco mouere q̄si ex toto ⁊ multū citare. ⁊ ꝯmouē vn̄ solicitus ta tuz.i. curiosus: anxius. ⁊ cōmotus. Et cōparat̄ solicitꝰ tior simus: vn̄ solicite citius sime aduer. ⁊ h solicitudo dinis.i. curiositas. anxietas. vn̄ solicitudinariꝰ ria riuz: et ē solicito actiuū cū oibus suis cōpositis. Et scribūt̄ ꝑdicta p vnuz l: et ꝓdu. so. vn̄. Oui. Res ē soliciti plena timoris amor. ⁊ cor penul. solicito tas tm̄ qz tenet naz huiꝰ sup. citū descēdētis a cieo es scđe cōiugatōis sic̄ recito: suscito: oscito. Hic attēde q̄ est solicitudo ꝓuidētie spūal. ⁊ h ꝑcipit̄ Prouer. vi. Uade ad formicā o piger ⁊ cōsidera vias eius et disce sapiētiā. ⁊ ad Roma. solicitudine nō pigri. Item solicitudo tpalis necessitatis. ⁊ hec est tolerabil. Gen. iij. In sudore vultus tui vesceris pane tuo. Itē est solicitudo supfluitatis ⁊ curiositatis. et h prouenit ex timore inordinato terrenoꝝ et diffidētia eternoꝝ. De q̄ ꝓuer. xi. ex pectatio solicitoꝝ ꝑibit. ⁊ Math. xiij. Solitudo seculi suffocat verbuz dei. Prima est cōmēdabilis. scđa tolerabilis sed tertia vituperabilis. vide in ꝓuidentia.

Solicitudinarius in solicito est.

Solicitudo dinis in solicito tas vide.

Solidarius ria rium in solido exponitur.

Solidamē minis in solido das est. et ꝓdu. da:

Solido a solū dr solido das.i. firmare: itegrar̄. vn̄ h solidamē minis penul. ꝓdu. ⁊ hoc solidamētū ti: ⁊ solidꝰ da dū.i. iteger. firmus q̄si solo datus ⁊ cōpat̄: vn̄ solide dius dissime aduer. ⁊ h soliditas tatis. ⁊ q̄nqz syncopat̄ ⁊ dr soldus da dū ⁊ p ꝯpositiōez isolidꝰ da dū: ⁊ ꝯpat̄. Itē a solido das dr solidꝰ di qddā pōdus. ⁊ dr solidꝰ. qz nihil illi deesse videt̄ Solidū do itegrū ⁊ totū veteres dicebāt Ipsū vl̄ ipe quo qz numisma a numa vocat̄: vl̄ numisma qz noībꝰ ꝑncipuz ⁊ effigie signet̄. Ab initio do vnū numisma vnꝰ argēteus erat solidꝰ. Apud latios alio noīe sextula dr: qz vncia ꝯplet̄ur. vi. solidis. Hūc vulgꝰ aureū solidū vocat: cuiꝰ etiā p̄e dixerūt termissē: qz solidū faciat ter missis. Et nota q̄ p illo pōdē dicēdū ē solidus ⁊ nō soldus. nisi syncopet̄ i sylla ba. vn̄ solidariꝰ ria riū. ad solidū ꝑtinēs: vl̄ solidū accipiēs vel ꝓ solidis seruiēs. Solido ꝯponit̄ vt cōsolido das resolido das. ⁊ ē actiuū cū oibus suis cōpositis. et cor. so.

Solifuga ge. pen. cor. qddā aial. qz fugiat die vt dicunt musca raneꝰ q̄ ē aranee forma. ⁊ videt̄ cōponi a sol et fugio fugis

Soliloquiū quij generis neutri.i. solitariū eloquz.s. cū nosibi nobis ad iterrogata respōdemꝰ. vn̄ qdā liber. Aug. dictꝰ ē soliloquz. Et videt̄ cōponi a solus vel solitariꝰ ⁊ loquiū.

Solima. Hierosolyma dicta est corrupte a poetis solima vnde solimus ma muz. Iuuena. Interpres legum solimoruz ⁊ magnus sacerdos.

Solisequiuz vel solsequiū quedā herba.s. helietropium. qz se cōuertendo sequitur solem. nam cum sole oriente ⁊ occidente flores aperit vel claudit.

Solitarius a solitus dr solitarius ria riuz.i. cōsuetus. ⁊ h solicitudo.i. cōsuetudo. vnde solitudinarius ria riū. Itē solitarius pōt deriuari a solus: vide in solus et in thomas.

Solitudinariꝰ ria riuz.i. cōsuetꝰ. ⁊ dr a solitꝰ. Itē a solitudinarius.i. solitariꝰ a solitudo. vide ī solitariꝰ: et tūc dr a solus.

Solitudo. a solus dr h solitudo dinis.i. singularitas: desertū solitaria mansio siue locus carens frequentia hoīum.

Solitus ta tum in soleo les est.

Soliuagus ga guz penul. cor. qui solus vagatur: a solus ⁊ vagor garis componitur.

Solium. a sedeo des dr hoc solium lij regia sedes. quasi sediū a sedēdo. vel soliū dr quasi solidūz. quia de solidis lignis fiat vel dr a solus quasi solius sedes.

Sole quedam ciuitas inter greciam et barbariam.

Soloecismus dr a soloe ciuitate vel ppl̄o illius ciuitatis q̄ ex vrbe soloe ꝓfecti. quū apud athenienses cōmorarent̄ vt illorū linguā discē vellēt. suā parit̄ et illoꝝ liguā corrūpebāt. vn̄ et libuit atheniēsibꝰ vt illud vitiū soloecismus vocaretur. vel a soloe ciuitate dr soloēsis: soloēse: et hic et hec soloecēsis et h se. et ꝯponit̄ cuz mos moris. et dr hic soloecismus mi q̄si mos et cōsuetudo soloecēsiuz. Cuz eni soloecēses in cōfinio grecie ⁊ barbarie siti essent: partiz barbaro ꝝ more partiz grecoꝝ loquētes. linguā habebāt cōfusaz. Cuz eni vtrāqz vellēt sibi defendere. vtrāqz corrūpebāt Hi cuz romā venirēt vt linguā latinā addiscerēt eā maxie corrūpebāt. vn̄ inoleuit ꝯsuetudo. vt qdlibet vitiuz i orone diceret̄ soloecismus: q̄si mos et ꝯsuetudo soloecēsiū: et ē soloecismus figura vel vitiū qd ꝯsistit i cōpetēti iūctura dictionuz. A soloecismus dr soloecisticus ca cuz: et soloecizo zas i. soloecistice loq̄. et soloecistico cas i eodē sensu: et deriuatur a soloecisticus ca cū. Itē nota q̄ sicut dicit Donatꝰ: soloecismus ē vitiū in textu partis orōnis cōtra regulas artis grāmatice factū. Inter barbarismū et soloe. h itereft. qz soloecismus discrepātes aut incōsequētes iter se dictiōes habet. Barbarismus aūt in singulis verbis fit aut scriptis aut ꝓnunciatis. vnde barbarismus fit in dictione: soloecismus in orone. vnde qdā. Est barbarismus cum dico dn̄a dn̄s. Est soloecismus vir mea sponsa meus. Soloecismus fit duobus mōis: aut p ptes orōnis. aut p accidentia ꝑtiuz orōnis. Per partes orōnis fiunt soloecismi cū vna ps orationis ponitur ꝓ alia. Toruū repente clamat: ꝓ torue. hic nomē ꝓ aduer. ponit̄. Fit etiaz in eadē pte orōnis h vitiū cū ipa p se nō in suo loco neqz vt ꝯuenit pōit̄. vt cui tm̄ licuit ō re ꝓ i re. ⁊ apud amicū eo: ꝓ ad amicū: ⁊ foris ex eo ꝓ foras. Per accītia do ꝑtiū orōnis fiūt soloecismi tot modis quot sūt accītia ꝑtiū orōnis vt dardanꝰ ꝓ dardaneus ꝓpriū ꝓ appellatiuo. Itē. Urbē quā statuo vr̄a ē: ꝓ vrbs Itē sub lucē: ꝓ an̄ lucē ⁊c̄. Soloecismus in ꝓsa.i. poemate scema noiat̄. vt dicit Donatus. ⁊ itelligio in ꝓsa.i. in sermōe rudiū.i poemate.i. smōe sapiētū. vide l barbarismus 259

Solon interpretatur totum vel multū.

Solor. a solus dr solor laris.i. ꝓbē solatiū: alloq̄ vnū ⁊ derelictuz. q̄ eni solat̄ soli se applicat dū loquit̄ ⁊ solicitudinem. leuat alloq̄o suo. vn̄ hoc solamē minis.i. solatiuz. Aurora: Solamē mr̄is ancora spesqz p̄ris: ⁊ hic solatiū tij. Et cōponit̄ solor cū cō: ⁊ dr ꝯsolor laris vn̄ h ⁊ h ꝯsolabilis ⁊ h le ⁊ ꝯsolabilit̄ et h ꝯsolabilitas tatis: ⁊ ꝯsolās lātis oīs ge. ⁊ cōsolatoꝛiꝰ ria rium. Itē cū de et dr desolor laris. Solor et eius ꝯposita sūt deponē: lz āntiq̄ fecerīt solo las actiū. vn̄ predicta verba sepe īueniūt̄ adhuc posita i passiua significatōe et ꝓdu. so. Hora. l epi. Instruit exēplis iopē: solat̄ egentuz.

Solsticialis in solsticium exponitur.

Solsticiū. sol cōponit̄ cū sto stas et dr h solsticiuz cij.i. statio solis. vn̄ hic ⁊ h solsticialis ⁊ h le. res solsticij vl̄ ꝑtinēs ad solsticiū. Solsticiuz ē maxia diei artificialis et noctis inequalitas. siue igressus sol i capicornū vl̄ i cācruz. Et sūt duo solsticia.s. estiuale ⁊ hyemale. ⁊ cū xp̄s natus fuit. cōtingebat solsticiū hyemale i natiuitate creatoris: ⁊ tūc icipiebāt dies crescere. ⁊ solsticiū estiuale i natiuitate scti Ioānis baptiste. qd ē. viij. kl̄as Iulij. et tūc incipiebāt dies decresce. vn̄ ipse dicit. Ipz oz cresce: me āt minui. Nūc āt retrocesserūt solsticia et eq̄noctia. x. diebꝰ et hoc p errorē nr̄i cōpoti. qz damꝰ āno solari pter trecētosexaginta q̄nqz dies. sex horas octo momēta q̄ sūt q̄nta ps vniꝰ hore. et ita i q̄nqz annis erramꝰ vna hora. et sic i cētūuiginti ānis erramus vn die. et nisi error iste corrigatur. festa hyemalia forte adhuc erūt estiualia et ecōuerso. vbi āt sit locꝰ solsticioꝝ nūc istis vsibꝰ ostdit̄. Solsticiū decimo xp̄m pacit atqz Ioānez. et ēt q̄si vna die plus. et vt dicit. Rabanꝰ sup illō Exodi. Mēsis iste vobis ꝑncipiū mēsiū. Primū eq̄noctium fuit. xij. kl̄as. April. ait eni q̄ q̄ntodecimo kl̄as april̄ q̄ apō hebreos Nisan dr fuit p̄ma dies scl̄i: ⁊ duodecio kl̄as eiusdez fuit q̄rta dies: qz cū sol ⁊ luna cōditi sūt. tūc p̄muz eq̄noctiuz fuit

sol eni i oriēte. ꝛ luna i occidēte sperā mūdi ex eqtio diui-
debāt. Tpe āt nr̄o solsticia fīt. x. dieb⁹ ꝛ plus an̄ diē natiui
tat} xp̄i ꝛ ioānis bap. sole exn̄te i capcorno ꝛ in cācro. ꝛ eq̄
noctia. fīt. x. dieb⁹ ꝛ pl⁹ an̄ festū cruc} : qd̄ ē. viij. kl̄. octobris
ꝛ an̄ id⁹ martij sole exn̄te i piscib⁹ ꝛ i v̄gie. vn̄ q̄dā. Solsti-
ciū decimo xp̄z p̄it atq3 ioānē ꝛc̄. vt dictū ē. Et totidē seq̄t
ꝑinoctia nūci⁹ hoꝝ. ꝛ itellige nūci⁹. i. ānūciatio. Et scias ꝙ
d̄r solsticiū statio solis nō ꝙ solē aliqñ stare sit credibile
tā q̄ ad horā vel pūctū nō moueat. nisi forte miracl'oi se ſʒ
q2 tūc sol siue i celi sui altissima eleuat⁹ vult scādē nō valet
imo retrog̃do cursu sine mora ad iferiora r̄uertit siue quo
ad ima depssus vult nō valet descēdere. ſʒ rursū ascēdēdo
incūctāter repetit altiora: ꝛ ita semꝑ discurrendo stat inter
duos limites. nec vnum supergredit nec alij subinsertur.

S olū. a sol d̄r h̄ solū li. i. t̄ra: q2 soli pateat. vn̄ h̄ soluz. iferior
ꝑs pedis. q2 eo t̄re vestigia iprimim⁹: ꝛ q2 t̄ra firma est ad
sustinēdū. Jō solū d̄r q̄cq̄d sustiet aliō vt aq̄ ē solū nauił ꝛ
pisciū. Aer ē solū auiū. Celū ē solū deoꝝ ꝛ stellaꝝ: ꝛ hic so-
lū d̄r pedis: q2 totā molē corꝑis portat ꝛ cor. so. vn̄ Auian⁹
Astu vicit hō cūcta creata solo. ſʒ sol⁹ la lū prima ꝓdu. vn̄
v̄sus. Fixū pōe solū breuē. lōgū mobile solū vide i tellus.

S olūmō aduer. q̄ntitat}. i. tātūmō. ꝛ ꝯpōit a solus la lū ꝛ mō.
vel sunt due ptes posite ꝓ vna ꝛ grauat penul. siue mo.

S oluo uis. o i i solui: ꝛ i i tū solutū. ꝛ ē soluē. euodar. liberare
vn̄ h̄ solutor tor} : ꝛ h̄ ꝛ h̄ solubił ꝛ h̄ le. vn̄ hec solubilitas
Soluo ꝯpōit vt absoluo is. i. a vincl'o ꝛ ipedimēto soluē
vł liberar: vn̄ absolut⁹ ta tū. dissoluo uis. i. diuersis mōis
soluē. vn̄ dissolut⁹ ta tū. vn̄ dissolute ti⁹ sime aduer. exoluo
is. i. ex̄ vicula soluē ꝛ mittere: ꝑsoluo uis. i. ꝑfecte soluē vel
redder̄ d̄bitū. absoluo is ꝯ soluer̄. resoluo is. iteꝝ soluē. vel
retro ligamē d̄ducēdo soluere ꝛ sepāre. Soluo ꝛ ei⁹ ꝯposi-
ta actiua sūt. ꝛ faciūt p̄teritū i ui sił. ꝛ supinū in lutum.

S olus la lū. i. sine alio: singularis. vn̄ solitarius ria rium. i. sin
gularis. vnde heremite dn̄r solitarij: q2 soli i heremitario
cōmorant. Jtē a soleo les: vel a solitus hʒ deriuari solita-
ri⁹ ria riū: ꝛ tūc solitari⁹. i. assuetus. vel sol⁹ pōt deriuari a
soluo uis. qui eni solus est quasi solutus ꝛ sepatus est ab
alijs: ꝛ ꝓdu. so. vnde q̄dā. Nō facias solus qd̄ fugit ōis ꝑbō

S olator toris est ille qui soluit. ꝛ d̄r a soluo uis.

S oma. i. corpus. Inde cōponitur somotopeia peie.

S omnio nis in somnus exponitur.

S omnito tas: in somnium exponitur.

S ōniū. a sōn⁹ d̄r h̄ sōniū nij: id qd̄ videt i sōno. Et nota ꝙ sō
niū q̄nq3 large accipit ita ꝙ sit gen⁹ oīm sonioꝝ. Aliqñ v̄o
accipit ꝓ spē sōnij Sūt eni q̄nq3 spēs vel mōi sōniādi q̄ꝝ
due nihil signt. s. fātasma siue visuz ꝛ isōniū. ſʒ tres aliq̄d si
gnēt. s. oraculū visio ꝛ sōniū. Et ē isōniū quotiēs ex aliq̄ co
gitatōe ꝛ cū cura p̄cedēte nascit aliqd sōniū: ꝛ ꝯpōit ab i
ꝛ sōn⁹: q2 tn̄ ē i sōno ꝛ piter euolat ꝛ euanescit cū sōno Sʒ
cetera q̄ aliq̄d signt ēt i sōno subsistūt i sua significatione:
aut a sua significatiōe. Fātasma siue visū: ē cū aliq̄s i p̄nci
pio sōnij videt formas diuersas ꝛ varias ꝛ alienas a nā re
rū. i h̄ genere ꝯtinet epialtes. d̄ quo dixi i suo loco. Et nota
ꝙ tribus mōis aliq̄d futuꝝ a creatore d̄nūciat aliqñ. aut ꝑ
mōitōēʒ alicui⁹ honeste ꝑsone. sic sui ipi⁹. vł āgeli. vł sacer
dot}. De⁹ nobis d̄nūciat q̄d sit euētuꝝ. ꝛ q̄d nō: ꝛ h̄ d̄r oracu
lū: sic ꝛ āgelo mediāte d̄nūciatū ē Joseph. Surge ꝛ accipe
pueꝝ ꝛ mr̄ēʒ eius ꝛc̄. Aliqñ āt ita videt dormiēti ꝯtigere i
p̄nti: vt euenit i futuro. ꝛ istud appellat visio. Aliqñ de⁹ fu
tuꝝ d̄nūciat. vł ꝑ siłe vł ꝑ ꝯriū. ꝑ siłe vt Petro nolēti p̄dica
re gētib⁹ ꝑ siłe de⁹ itimauit. Videbat ei ꝑ sōniū vas plenū
reptilib⁹ ꝛ dicebat sibi. Macta ꝛ māduca. ꝑ reptilia itelle
git gētiles. ꝑ mactare iterfectiōeʒ seu mortificationē vicio-
rū. ꝑ māducare icorꝑatiōeʒ fidei. Per ꝯriū v̄o vt d̄ Joseph
cui macillēte vace i prat} appuere opimis. qd̄ fuit futur̄ fa
mis idiciū. Silr̄ sepe flet⁹ i sōno signt gaudiū. ꝛ ecōuerso Et
h̄ spēs sōniādi q̄ ꝑ siłe vł ꝯriū futura idicat. sōniū nūcupa
tur ita dič Aug. Gre. āt i li. dial'. iiij. ita dič. Sex mōis tan-
git animū imagies sōnioꝝ. Aliqñ eni sōnia vētris plēitu

dine vel inanitate: aliqñ v̄o illusiōe siūt ꝛ cogitatione. aliqñ
reuelatiōe. aliqñ āt cogitatiōe ꝛ reuelatiōe siūt generāt. Sʒ
duo q̄ p̄us diximus oēs expimēto cognoscimus. subiūcta āt
q̄ttuor. i sacre scripture paginis iuenimus. Sōnia eteni nisi
pleruq3 ob occlto hoste ꝑ illusionē fierēt. neq̄ q̄ vir sapiēs
h̄ indicaret dicēs. Multos eni errare fecerūt sōnia ꝛ exci-
derūt sꝑantes i illis. Rursū nisi aliqñ cogitatōe siūt ꝛ illusio
ne ꝓcederēt: vir sapiēs minime dixisset. mltas curas sequū-
tur sōnia: ꝛ nisi aliqñ sōnia ex mysterio oɀirēt revelatiōis
Joseph p̄ferēdū se fratrib⁹ sōnio non videret: nec. Marie
spōsuʒ vt ablato puero i egyptū fugeret: ꝑ sōniū āgel⁹ ad-
moneret. Rursū nisi aliqñ sōnia cogitatiōe siūt ꝛ reuelatiōe
ꝓcederēt. neq̄ q̄ Daniel ꝓp̄ha Nabuchodonosor visionē
dn̄i disserēs a radice cogitatiōis ichoasset dicēs. Tu rex co
gitare cepisti i statu tuo q̄d eēt futuꝝ post te. ꝛ q̄ reuelat my
steria: ōn̄dit tibi q̄ vētura sunt. ꝛ pauloꝑost. Videbas ꝛ ec
ce q̄si statua vna grādis. statua illa magna ꝛ statura subli-
mis stabat ꝯ te ꝛc̄. Daniel itaq3 dū sōniū adimplēdū reue-
rēter isinuat: ꝛ ex q̄ ortū sit cogitatiōe manifestat: patenter
ōn̄dit. q2 h̄ pleruq3 ex cogitatiōe siūt ꝛ reuelatiōe generent
Sʒ nimiꝝ cū sōnia tot reꝝ q̄litatibus alternēt. tāto eis cre-
di difficilius dʒ: q̄nto ꝛ ex quo ipulsu veniāt facili⁹ nō elu-
cet. Sctī āt viri iter illusiōes atq3 reuelatiōes ipas visionū
voces: aut imagies quodā itimo sapore discernūt. vt sciāt
vł q̄d a bono spū ꝑcipiāt. vł q̄d ab illusiōe patiāt nā si er-
ga h̄ mēs cauta n̄ fuerit ꝑ d̄ceptoriū spm̄ mult} se vāitatib⁹
imergit. q̄ nōnūq̄ solet mlta v̄a p̄dicē: vt ad extremū vale-
at ex aliq̄ falsitate illaq̄ar̄ A sōno d̄r sōnio niaſ. i. i sōnio vł
ꝑ sōniū aliq̄d videē. vł ꝓpēdē. Et a supio d̄ sōnio nias. s. sō
niatu. u i o sit sōnito tas freq̄n. ꝑ subtractōēʒ a. vł d̄riuat a
sōn⁹ ꝛ tūc sōnitare. i. frequēter dormire. Sōnio actiuū ē cū
oīb⁹ suis ꝯpositis: ꝛ scribit sine p. ꝛ est m de scd̄a syllaba.

S omnolens lentis in somnolentus vide.

S ōnolēt⁹ sōn⁹ ꝯponit cū lētos qd̄ ē plenū ꝛ d̄r sōnolētus ta
tū. i. piger. vel sōno plen⁹: ꝛ cōparat. vn̄ sōnolēter ti⁹ sime
aduer. ꝛ h̄ sōnolētia tie i eodē sensu. ꝛ i eadē significatiōe
vel ꝯpositiōe d̄r h̄ ꝛ h̄ ꝛ h̄ sōnolēs lētis. ꝛ silr̄ cōparatur.

S omnosus sa sum in somnus exponitur.

S ōn⁹ ni mas. ge. ipa q̄es i dormiēdo. ꝛ diffinit sic. Sōn⁹ ē q̄es
aīaliū v̄tutū cū itēsiōe nāliū. Aīales v̄tutes dicunt h̄ q̄nq3
sēsus. ꝛ rō ꝛ itellect⁹. Sʒ nāles v̄tutes dicūt appetitiua. re-
tētiua: digestiua: expulsiua. ſʒ i sōno q̄escūt aīales v̄tutes cū
eni dormit hō: nec videt nec audit. nec discernit. nec itellu-
git. ſʒ nāles virtutes tūc itēdunt. nā i sōno melior fit dige
stio: ꝛ meli⁹ mutat cib⁹. Et ex h̄ seq̄t ꝙ meli⁹ appetit. A sō
nus d̄r h̄ sōnul⁹ li. ꝛ sōnell⁹ li: ꝛ sōniculus li oia dimi. vn̄ sō
niculosus sa sū. i. sōno plenus: ꝛ ꝯpat. vn̄ sōniculose sius si
me aduer. ꝛ h̄ sōniculositas tatis. Jtē a sōnus d̄r sōnosus
sa sū. i. sōno plenus ꝛ ꝯpat. Jtē a sōnus d̄r sōnio nis sōni-
ui v̄bū neutrū. ꝛ ē sōnire sōniū h̄re: dormitare. Jtē sōnus
ꝯponit vt exols ne. insōnis ne. i. sōnolētus. vide i sopor.
Et vt dicit Pap. Sōnus ē quo dormim⁹. sōniū v̄o ꝙ dor-
miētes videm⁹ Sōnus sōniū. ꝛ silia q̄ h̄nt m an̄ n dn̄t ꝓ-
nūciari i eadē syllaba. ꝛ hui⁹ rō ē. q2 ſʒ Pris. m n̄ ꝑt t̄miat
syllabā nisi seq̄ns syllaba icipiat ab m: vel b vel p. vn̄ oʒ ꝙ
in oīs. ꝛ in sōniū. ꝛ in sōnma m sit eiusdē syllabe cum n ꝛc̄.

S omotopeia exponit in. iiij. ꝑte i ca. de coloribus rhetoricis

Sonipes pedis mas. ge. d̄r dextrarius. q2 pede sonat terrā per
cutiendo. ꝛ cor. penul. tam in nō q̄ in gtō.

S ono nas nui nitū. vn̄ h̄ sonit⁹ tus ipa actio sonādi. vel stre-
pitus ꝛ son⁹ ꝓp̄e ꝯfuse voci. ꝛ h̄ son⁹ ni. i. q̄cq̄d aure audit
vel auditu ꝑcipit. Sono nas ꝯponit vt assono nas. i. ꝯcor
dare. vel assētire. vel iuxta sonare. vel ꝯsonare. vel ꝯsonātē
sonare. absono nas. i. discordar̄ vn̄ absonāt. i. discordāt. ꝛ
h̄ absonātia. i. discordia vel discordātia. ꝛ abson⁹ na nū. i.
dissidēs ꝛ discordās vel nō sonās. sic absonātia sepe pōit
ꝓ nō sonātia. ꝯsono nas. i. sił sonare. vel ꝯcordare vn̄ ꝯso
nāter: ꝛ h̄ ꝯsonātia tie: ꝛ ꝯson⁹ na nū dissono nas. i. diuer-
sis mōis sonare ꝛ discordare. vn̄ dissonāter. i. discordāter

ꝛ h̄ dissonātia tie: ꝛ disson⁹na nū: isono nas. i. inotescē vel int⁹sonare. vel valde sonare. ꝑsona nas. i. valde ꝑfecte sonare vñ h̄ ꝑsona. obsono nas. i. ꝯ sonare. resono nas. i. iteꝝ vl̄ retro sonare. vel ad sonū alteri⁹ sonare. vñ h̄ ꝛ h̄ resonabilis ꝛ h̄ le. ꝛ resonāt̄ aduer. ꝛ hec resonātia. ꝛ reson⁹na nū subsono nas. i. subt⁹ vl̄ paꝝ vel post sonat̄ Sono ꝛ ei⁹ ꝯposita neutra sūt ꝛ coꝛ. hāc sylla. so. Prosp. Nupta mēs hēat ꝙ hū ligua sonet. ꝛ facit ꝑteritū i ui diuisas ꝛ supinū i itū: ꝫ ināniant̄ qn̄qꝫ facē pteritū i aui. ꝛ sup. i atū. Itē nota ꝙ i sono nis iuenitur ꝫm tertiaꝫ cōiugationē. vide ēt in sono.

S onorus ra ruꝫ ð a sonus. i. qð sonat. sed ꝓprie vel hū grauiter sonās ꝛ cōparat̄. vnde sonore rius sime aduer. ꝛ hec sonoritas tis. i. sonātia ꝛ ꝓprie bona vel grauis: ꝛ per cōpositionē cōsonorus ra ruꝫ. i. cōsonus. ꝛ ꝓdu. no.

Sons a sono nas. vel sonus ð sons tis ge. ois. i. nocēs vl̄ culpabilis, vitiosus: ꝛ ē metaphora tracta ab olla. sicut ꝯo. olla nō satis cocta vel rimosa si percutiatur mute sonat: et ꝑ sonuꝫ vitium eius apparet. sic aliqs insipiēs nō instructus sapia vitiosus. s. si interrogat̄: suo sono ꝛ sua rñsiōe vitiū suuꝫ manifestat ꝛ ꝓdit. ꝛ hinc est ꝙ sonare sepe ponit̄ pro appere. vñ sonte tius sime aduer. ꝛ hec sontia tie. i. nocētia ꝛ sonticus ca cuꝫ. i. nociu⁹. ꝛ cor. ti. ꝛ cōponitur vt insons: ꝛ ð sons qn̄ satis nocēs. vel sonādo nocens: ꝛ ē ethymo.

S onticus ca cum in sons exponitur: ꝛ coꝛ. ti.

S onulus li dimi. paruus sonus.

S ontia in sons tis exponitur.

S ophar ꝓprium nomē est cuiusdā viri: ꝛ interpretatur dissipatio vel speculum dissipans.

S ophia phie fe. ge. i. sapia: ꝛ acuitur penul. ꝛ ð a sophus.

S ophisma a soph⁹ qð ē sapiēs ð h̄ sophisma matis ꝫmo inuolut⁹ vbi i falsis sētētiis ꝯnexiōis vitas mācet. ꝛ coꝛ. penl̄. gti. vñ sophismatic⁹ ca cū q̄ loq̄t ꝑ sophisma vl̄ ad sophisma ꝑtinēs. ꝛ hic sophismatico cas. i. ꝑ sophisma decipere.

S ophista a soph⁹ qð ē sapiēs ð h̄ sophista ste i loq̄ndo deceptor. ꝟboꝝ itricatoꝛ. apparēs sapiēs ꝛ nō existēs vñ sophistic⁹ ca cū penl̄. cor. fraudulēt⁹ ðceptoꝛi⁹. vñ sophistico cas i. ðcipe ꝟboꝝ iuolutiōe. Et nota ꝙ sophista qn̄qꝫ accipitur ꝓ sapiēte vel sapiēter loquēte ꝛ ꝑcipue apud antiquos.

S ophisticus ca cum in sophista vide.

S ophos grece. latine ð sapiens. vel cautus. sapienter dictus ꝛ versa os in us ð hic sophus phi. i. sapiens.

S ophronicus sophrone interpretatur prudētia. vel tꝑantia. vnde sophronicus ca cuꝫ. i. prudēs. vel tꝑans. penul. cor. ꝛ hec sophroniuꝫ nij dicta ē qdā mulier diminutiue cū adulatione. quasi prudētiuncula. vel tꝑantiūcula: ꝛ ē fe. ge. qꝛ qualitas vocis essentiā rei nō mutat.

S ophronium nij in sophronicus vide.

S opibilis in sopio pis exponitur.

S opio pis piui vel pij pitū pire. i. facē dormire. sedare. extiguere. timiare. ꝯpescē: facē qescē. vñ sopit⁹ ta tū. ꝛ h̄ ꝛ hec sopibilis ꝛ h̄ le. qð cōpōit̄ vt isopibilis le. Sopio cōpōit̄ vt a sopio pis. i. a sopoꝛe excitar̄ ꝛ remouē. cōsopio pis. i. sil̄ sopire. dissopio pis. disopio pis i eodē sēsu. i. absopire. exopio pis: silr̄ absopire. resopio pis. i. iteꝝ sopire. vel a sopore remouē. Sopio ꝛ ei⁹ cōposita actiua sūt: ꝛ ꝓdu. hāc syllabaꝫ so. Ovi. in. xj. epi. Qui me nō possuꝫ potui sopire draconeꝫ Silr̄ sopit⁹ ta tū ꝓdu. ꝑmā. sicut ꝛ suū ꝟbū: vñ Ovi. Dū pereris āplexus sopitaqꝫ brachia iactas. vñ semisopit⁹ coꝛ. o añ p. vñ Ovi. i. ix. epi. Thesea ꝑsturas semisopita manus.

S opitus ta tum in sopio exponitur.

S opor. a sopio pis ð hic sopoꝛ poris. i. sōnus: ꝫ sopoꝛ lenis sōnus ꝑpetuus qes Itē sopoꝛ ipa qes ꝛ suauitas ꝛ qetudo somni. vñ sepe cōtingit ꝙ i aliquo ē sōn⁹ i quo nō ē sopor ꝫ i quocūqꝫ ē sopoꝛ ꝛ sōn⁹. vñ sopor⁹ ra ruꝫ. i. qet⁹: dulcis suauis vel sopit⁹. i. doꝛmiēs. ꝛ soporo as. i. sopire: facē doꝛmire. ꝛ ꝓprie cū sopoꝛe. vñ hic ꝛ hec soporabilis ꝛ h̄ le. vñ soporabilit̄ aduer. ꝛ cōparat̄. Sopoꝛo cōponit̄ vt cōsoporo ras. Et est sopoꝛo actiuū cū oīb⁹ suis cōpositis. ꝛ a soporo ras ð sopoꝛat⁹ ta tū. i. sopit⁹. ꝛ coꝛ. ꝑmaꝫ sopꝛ poris vñ. Ovi. xij. epi. Queqꝫ tibi dederā vina soporis erant: ꝛ etiaꝫ soporo ras: cum a sopor deriuetur coꝛ. ꝑmā. ꝛ coꝛ. etiā po.

S oporifer ra rum penul. cor. i. sōnifer. soporem ferens: a sopor ꝛ ferens cōponitur.

S oporo ras penul. cor. in sopoꝛ est.

S orbarium rij. in sorbus exponitur.

S orbeo bes bui. vel sorbo bis bui: vel soꝛpsi soꝛptū soꝛptu. i. deuoꝛare. aliqd molle deglutire vt oua mollia. vñ h̄ ꝛ hec soꝛbilis ꝛ h̄ le. facilis vel mollis ad soꝛbēdū. ꝛ coꝛ. penulti. vñ i Aurora. Soꝛbilis vt fiat i polēta ligat. Iteꝫ a soꝛbeo ð soꝛbesco scis icboa. Soꝛbeo ꝯpōit̄ vt absorbeo bes bui vel psi absorptū. Et absoꝛ⁹ta tū. ꝛ ē absorbē valde soꝛbē. euacuare. cōsoꝛbeo bes. i. simul sorbē exorbeo bes. i. valde sorbere. vel euomere. vel sportū facere isorbeo bes. i. igluti re. resorbeo bes. i. iteꝝ sorbere. Soꝛbeo et sorbo cū suis cōpositis neu. sunt. ꝛ faciūt ꝑteritū i bui vel i psi: et sup. i ptū. Pris. tamē dicit. Sorbeo bes vel sorbo bis. vt ꝓbo placet sorpsi vel soꝛbui. ꝛ a sorbui sorbitū. a soꝛpsi ꝟo soꝛptuꝫ dꝫ fieri sup. quoꝝ neutrū nec. s. soꝛbitū nec sportum iueni. ita vult Pris. i fine. ix. li. et tamē vsualiter i illo psal. s. Dñe clamaui ꝛc̄. Absorpti sūt iūcti petre iudices coꝝ. Ad h̄ ꝑt dici ꝙ qͣuis nō hēant sup. i vsu i simplicitate tñ hēat i cōpositiōe. vel Pris. nō dicit ꝙ nō hēant ꝫ ꝙ nō meminit se legisse ea ꝛ forte nōdū ꝑdictū locū psal. legerat vel si legerat obliuiōi tradiderat. dicas ergo secure cum Hug. ꝙ soꝛbo bis vel sorbeo bes facit bui vel psi et supinū bituꝫ vel ptuꝫ: et dico ꝙ i simplicitate et i cōpositione possumus eis vti.

S orbetum ti ꝓdu. in sorbus vide.

S orbiuncula. a soꝛbeo bes ð hec soꝛbicies ei. i. soꝛbicio. vnde hec sorbiūcula le ꝛ sorbiciecula le dimi. ꝫm Hug. Quidā dicant ꝙ soꝛbiūcula est di. a soꝛbitio. sed soꝛbiciecula ē dimi. de sorbicies. ꝛ ð sorbiciūcula liquidus cibus qui ð facili deglutit̄. sicut solet fieri de farina. Reg. ij. ca. xiij. Tulit ergo Thamar sorbiciūculas quas fecerat.

S oꝛbilis in sorbeo bes exponitur.

S orbillo. a sorbeo bes ð sorbillo las dimi. i⁹. aliquātulū vel paulatim sorbere. ꝛ formatur a sorbeo eo mutata in illo.

S orb⁹. a sorbeo ð h̄ sorb⁹ bi qdā arbor: qꝛ ei⁹ fructus habil̄ sit ad sorbēdū vñ h̄ sorbū bi. eiusdē arboꝛ fruct⁹. Soꝛbiū etiā ð ceruisia vel pot⁹ q̄ fit ex tali fructu vl̄ etiā offa. Itē a sorb⁹ h̄ sorbetū ti: loc⁹ vbi sorbi crescūt. ꝛ h̄ sorbariū idē ē vel loc⁹ vbi sorba reseruāt̄ vl̄ ēt ipa arboꝛ ꝛ sorbari⁹ ria riū

S ordecula le dimi. parua sordes.

S ordeo des. in sordes exponitur.

Sordes dis fe. ge. i. putredo mellatoꝝ scoria ꝛ aliaꝝ reruꝫ. vñ sordecla le di. ꝛ sordid⁹ da dū. i. imūd⁹ sordirat⁹ ꝛ cōparat̄. Ovi. Uestes qs gerit sordida lana fuit. vñ h̄ sorditas. ꝛ sordidul⁹ la lū. i. aliquātulū sordid⁹ ꝛ sordido das. i. sordidū facē. vñ sordeo des dui. i. eē vel fieri soꝛdidū. putrer̄. displicer̄. facē hoꝛrē. Thobi. Sordet vt actori ꝑficiat̄ op⁹. sordet. i. turpe ē: idecēs. hoꝛribile. ꝛ ꝯpōit̄ vt obsoꝛdeo des. i. vndiqꝫ sordē: resordeo des. ꝛ hic icboa. sordesco: obsoꝛdesco. resoꝛdesco. Soꝛdeo ꝛ ei⁹ ꝯposita sūt neu. ꝛ faciūt ꝑtiū i dui. ꝛ caret sup. ꝫ vsū. Sꝫ sordido cū ꝯposit̄ suis ē actiuū.

S ordidulus la lum. in sordes est.

S ordidus da dum. in sordes vide. ꝛ cor. di.

S oreth interpretatur dilecta: genus est vitis optime: que vberes fructus facit. Soꝛet etiā est nomē cuiusdā loci.

S orex. a sors ð sorex cis. i. mus qꝛ ſꝑ sortiat̄ morteꝫ ꝛ cedē vel soꝛex cōponit̄ a serra ꝛ rodo. qꝛ rodat ꝛ in modū serre ꝑcidat. vñ hic sorical⁹ li ꝛ soricillus ambo dimi. ꝛ hoc soricetū ti. locus vbi sorices abūdāt. ꝛ cor. penul. gti sorex cis

Sorica. a soros qð est aceruus ð hec sorica ce qlibet cumul⁹ arenarum. vel translatiue cuiuslibet rei cōgeries.

S oricetum ti penul. ꝓdu. in sorex vide.

S oriculus li dimi. paruus sorex.

S oriscula le vasculum aque: ꝛ ð a soros qð est aceruus.

S ortica ce. aro vel argumentum phoꝝ. ꝛ ð a soros aceruo.

S orosagus. soros qð est sepulchrum cōponit̄ cū frigin qð ē

comedere. ⁊ dr hic sorofagus gi pe.cor. qdā lapis sic dict⁹ qr corpa defunctor cōdita in eo infra.xl.dies cōsūmāt. et ponitur p sepulchro similr p eodē inuenit sarcofagus gi.

Sorops. a soros qd est aceruus dicitur hic sorops pis. ⁊ dicūtur soropes cespites.

Soror. a semē dr hec soror oris quasi ab eodem semine Proprie quidē sorores sunt q̄ hnt eundē prem sʒ diuersas matres. ecōtra germane que habēt eandē mrem sed diuersos pres q̄si ab eadē mre manātes vel dr soror a solus. qr sola cū fratribus in sorte cognatiōes hēat. vn sororisso sas: vl sororizo zas. i. imitari morē sororis. vel assilari sorori.

Sororcula le dimi. parua soror.

Sororisso sas. in soror exprimitur.

Sororius. a soror dicitur sororius ria rium ad sororem pertinens. ⁊ hinc sororius rii: filius sororis. vel frater vxoris.

Sororizo zas. in soror vide.

Soros vel soron dr sepulchrum vel arca in qua mortuus fertur vel recōditur. Itē soros dr aceruus. ⁊ acuit penul.

Sors tis ge. fe. i. ps vel euētus. vel fortuna. vel rñsum. vel oraculum. vel ars. vel istrumētum diuinādi. ⁊ dr sors rñsum vel oraculū. qr i qbusdā locis dabāt rñsa p sortes vel dr sors capitale vn qdā. Sors notat euētū sigt quoqʒ sors capitale Hic nota q̄ sic dic Aug. sup illd psal. In māib⁹ tuis sortes mee. sors nō ē aliqd mali sʒ res i hūana dubitatiōe diuinā idicās volūtatē Ex h orit q̄stio: an sit vtēdū sortib⁹? Ad cui⁹ rei euidētiā nota q̄ sortes fʒ theologū pp̄e dicūt cū aliqd fit. vt ei⁹ euētu ɔsideratio aliqd occultū inotescat. Et siqdē q̄rat indicio sortū qd cui sit exhibēdū. siue sit res possessa siue sit honor siue dignitas siue pena. aut actio aliq: vocat sors diuisoria. Si āt q̄rat q̄d agē oporteat. vocat sors ɔsultoria. Si āt q̄rat qd sit futur vocat sors diuiatoria. Act⁹ āt hoium q q̄rūt ad sortes nō subdūt dispōni stellar. nec ēt euēt⁹ ipar. vn siqs ea itētiōe sortibus vtatur q̄si hmōi act⁹ hūani q reqrūt ad sortes fʒ dispōnē stellar sortiāt effectū. vana ⁊ falsa ē opio: ⁊ p ɔñs nō carēs dmonum suggestiōe. ex quo tal diuiatio erit supsticiosa ⁊ illicita. hac āt cā remota nece ē q̄ sortaliū actuū expectet euēt⁹. vl ex fortuna: vl ex aliq cā spāli dirigēte. ⁊ siqdē ex fortuna qd locū hre pt i diuisoria sorte nō videt hre nisi viriū vanitatis. sic si aliqd nō valētes ɔcordit diuidē velit sortib⁹ ad diuisiōes vti. q̄si fortūe exponētes quā q̄s ptē accipiat. si vo ex spāli cā expectet sortū idiciū. qñqʒ qdē expectat ex demōib⁹. sic legit Ezech. xxi. q̄ rex babylōis stetit i biuio i capite duar. viar diuiatiōeʒ q̄rēs. cōmiscēs sagitta īterrogatiuit idola. exta ɔsuluit. ⁊ tales st illicite. ⁊ fʒ canōes phibēt Qñqʒ vo expectat a deo. fʒ illd Prouer. xvi. Sortes mitūtur i sinū: sʒ a dño tpāt ⁊ tal sors fʒ se ñ ē mala vt di. Aug. Pōt tñ i h q̄druplex pctm̄ icidē Primo qdē si absqʒ mlta necessitate ad sortes recurrat. h. n. videt ad di tētatiōʒ ptinē. vn Ambro. dic sup Luc. Qd sorte elegit hūano iudicio ɔphēdit. Scdo si q̄s ēt i necessitate absqʒ reuerētia sortib⁹ vtat. vn sup act⁹ aplor dicit Beda. Siq necessitate aliq cōpulsi deū putāt sortib⁹ exēplo aplor eē ɔsulēdū. videant h ipos aplos ñ nisi collecto fratr cetu. ⁊ pcibus ad deū fusis egisse. Tertio si dina oracula ad trena negocia ɔuertāt. vn Au. dic. Ad iqstiōes ianuarij. His q d paginis euāgelicis sortes legūt. ⁊ si optādū sit vt id poti⁹ faciēt q̄ dmōia ɔsulēda ɔcurrāt. tñ mihi ista displicet ɔsuetudo ad negocia secularia. ad vite hmōi vnitatē diuia oracla velle ɔuertē. Quarto si i electiōib⁹ ecclasticis q ex spūsscti ispiratiōe fieri dnt. aliq sortib⁹ vtāt. vn dicit Beda sup act⁹ aplor. Mathias añ pēthecostē ordiat⁹ sorte q̄rit. qr. s. nōdū erat plenitudo spūsscti i ecclesia effusa. Septē āt diacōi postea nō sorte. sʒ electiōe discipulor st ordiati. sec⁹ āt ē i tpalib⁹ dignitatib⁹ q ad trena disponēda ordinātur. i q̄rū electiōe plerūqʒ homines sortib⁹ vtūt sicut ⁊ i tpaliū rer diuisiōe. Si vo necessitas iminet licitū ē cū dbita reuerētia sortibus diuinū iudiciū iplorarē. vn Au. dic i epi. ad Hono. Si iter di mīstros sit disceptatio q eor psecutiōis tpe maneāt. ne fuga oium ⁊ q eor fugiāt ne. s. morte oium deserat ecclesia. si h disceptatio alit nō potuerit tminari. q̄tū mihi videt q maneāt ⁊ q fugiāt sorte eligēdi st. ⁊ i pmo d doctria xpiana dicit Si tibi abūdaret aliqd qd oporteret dar ei q ñ hret. nec duob⁹ dari potuisset. si tibi occurrerēt duo quor neuter aliū vel in idigētia. vl erga te aliq necessitate supparet. nihil iusti⁹ faceres q̄ vt sorte legeres cui dādū eēt qd dar vtriqʒ ñ potuisses. Itē scias q ñ ɔdēnāt rustici q fudt tpa ad seminādū ⁊ arbores icidēdas ⁊ silia q certā ⁊ nālē hnt rōnē q̄re ita d ita debeant fieri. Idem dico q phisicis circa medicinas dādas. ⁊ minutiones faciendas ⁊ silia de quibus certa ⁊ manifesta rō reddi pōt fm physicam.

Sortialis a sors dr hec ⁊ h sortialis ⁊ h le ad sortē ptinens.

Sorticula le dimi. parua sors.

Sortilegus ga gum penul. cor. a sorte ⁊ lego ɔponit. qr futura legit⁹ ⁊ colligit p sortes. vn h sortilegiū gij talis diuinatio.

Sortior a sors dr sortior tiris sortit⁹ sū. i. p sortes diuidare. vel tribuē: ⁊ subministrat. vel diuidē: adipisci. ⁊ ɔpōitur vt cōsortior tiris. resortior tiris. ⁊ ē dponētale cū suis ɔpositis.

Sortito aduer. i. p sortes. penul. pdu. Ezech. xlv. Cūqʒ cepitis terram diuidere sortito separate primitias domino.

Sortiuidus da dum penul. cor. qui videt per sortes. a sors ⁊ video des cōponitur.

Sospes spes ɔpōit cū so ⁊ dr sospes tis q̄si secū hñs spem. s. sanū: salu⁹ icolūis: supstes. vn v̄sus. Incolūis sospes. san⁹ saluus sqʒ supstes vn h sospitas tatis. ⁊ sospito tas. i. sanat. exhilarare vel bōa spe affice vel bōa spe nō falle. Et ē actiuū. In eodē sēsu inēit sospio pis. ⁊ dr sospes q̄si salutj hospes ⁊ ē ethy. ⁊ inenit i neu. ge. vn Iuuēa. Depositū tibi sospes erit. tñ dclinatiōe ē tm̄ cōis ge. tā i singulari q̄ i plurali. sʒ h sospita te i singulari ē fe. ge. in plurali vo neu. ge. hñs tm̄ ntm̄ actm̄ ⁊ vtm̄: ⁊ sic ē etroclytū: vt pluralit h sospita. actō. h sospita vtō o sospita. Idē dicas de hospes hospita.

Sospis in sospes vide.

Sospito tas in sospes exponitur.

Sostratus ti penul. cor. vnde Iuuena. li. iiii. Plaudente ⁊ madidis qui cātat sostratus alis. ⁊ Macha. li. ij. ca. iiij. dr. Sostratus autem prelatus est cypris.

Soter grecū nomē ē dei. ⁊ iterptatur saluator vel salutaris

Sotularis a solea dr. inde p apocopā sotular laris neu. ge. et cor. penul. gti sicut specular. vn i doctriali dr. His solutar socias: specular hnabit origo. mgr tñ Brīdi. dicit q sotular vel sotularis nihil est: imo dicēdū est subtelaris.

S ante P

Spacior spaciū cij distātia vel internallū. vel itercapedo. vn h spaciolū li dimi. ⁊ spaciosus sa sū. ⁊ cōpatur vnde h spaciositas tis. Itē a spatiū dr spatior aris arū spaciari. i. ire: dambular. huc ⁊ illuc ire cā recreādi. Et ɔponitur vt cōspacior aris. circūspacior ari: dspacior aris. i. dorsū vl valō vl d vno loco ad aliū spaciari vl a spaciari cessar expacior arj i. ex spaciari ⁊ euagari. Spacior depone. est cū suis cōpo.

Spacium tij in spacior vide.

Spadix cis fe. ge. ⁊ hec spadica ce. i. palma. vnde h ⁊ hec spadix. i. subrube⁹: fuluus. s. colore palme. vnde ⁊ spadices dicūtur equi palmati. i. eq fului ⁊ rubicūdi coloris sicut palma. vel qui palme figuram in cruribus habent.

Spado a spadix dr h spado donis. eunuch⁹. castrat⁹. vn ⁊ spadōes dicūt surcl vitiū fruge carētes. dicti sic: qr sint steriles vl vt qdā dicūt spado dr a spata. i. gladio cū quo castrabāt

Sparciata te cōis ge. est: ⁊ pdu. penul. vide in spartum.

Spargena ne fe. ge. infantia. ⁊ dr a spargo gis.

Spargo gis si sū. i. diffūdē. dissipat. vl respgē. distāt opir. siue pfūdē. vn spsm aduer. ⁊ cōpōit spgo cū ad ⁊ subtracta d dr aspgo gis. i. distāt opire pfūdē vn aspsm aduer. cōspgo gis qd ⁊ cōspgo gis inēit. circūspgo gis: dispgo gis. ispgo gis respgo gis pp̄e ē distāt opire ⁊ pfūdē. vn aq respsus dr q distātib⁹ eq guttis opt⁹ ⁊ pfusus ē. Spgo ⁊ ei⁹ cōposita actiua st. ⁊ faciūt pteritū i si. ⁊ sup. i sū. ⁊ oia ɔposita a spgo ma

ut vbiqʒ a simplici e ꝗuis quiqʒ i quibusdā ꝯpositis inueniatur a retenta. sed potius vitio scriptorum videt̃ cōtingere.

Sparsoriū a spgo gis ɗ͛ ħ sparsoriū rij id cuꝫ quo aliqd spgit̃.

Sparsus a spargo gis dicitur sparsus sa sum participiū ⁊ nomē potest esse. Jteꝫ a spargo sparsum dicit̃ sparso sas frequen. a quo sparsito tas aliud frequen.

Spartanus na num in spartum vide. ⁊ pdu. ta.

Spartuꝫ a spargo gis ɗ͛ ħ spartū ti gen⁹ vestimēti: vl̃ sparte ciuitas est licaonie: ⁊ ē eadē ciuitas sparta vl̃ sparte ⁊ lacedemonia. vñ lacedemonij dicuntur spartani: ⁊ ɗ͛ sparta a sparto filio foranei: vñ spartan⁹ na nū: ⁊ ħ spartū genus vestis qḋ ibi factū primū fuit: ⁊ ide ħ ⁊ ħ sparciata te patriū ab illa ciuitate: vel ab alia vt dicunt: ⁊ videt̃ ꝙ pdu. a sue penul. cum sit deriuatiuuꝫ. Jtem spartuꝫ inuenit̃ p frutice

Sparus a spargo gis ɗ͛ ħ spar⁹ri telū rusticū missile. qꝛ spargat̃. i. mittat̃. vñ ⁊ qḋdā piscis ɗ͛ spar⁹: qꝛ eiusdē figure sit.

Spasmosus sa sum in spasmus exponitur.

Spasmus grece latine ɗ͛ subita cōtractio ptiū aut neruoꝝ cū dolore. quā passionē a corde dicta dicerũt. qꝛ i nobis pncipatū vigoris hꝫ. vñ spasmosus sa ſu talē infirmitatē patiēs

Spata a spatiū ɗ͛ ħ spata te gladi⁹ qꝛ sit spaciosa ampla ⁊ lata ⁊ ɗ͛ a patin qḋ est passio. vñ spatarius rij riū: ⁊ ħ spatarius rij: qui facit spatas vel vendit. Jtē a spata ɗ͛ spatatus ta tum spatam habēs. vel spata armatus. ⁊ ꝑ. ge.

Spatula le. a spata ɗ͛ ħ spatula le dimi. peñ. cor. ⁊ spatula ramus: ⁊ ꝑpe i pecorib⁹ qꝛ lata sit. ⁊ spatule rami vl̃ folia vl̃ fruct⁹ palmaꝝ anteꝗ̄ apiant ad similitudinē spate dicūt̃. Leui. xxiij. Spatulas palmaꝝ. Jtē spatule grece latie deliciε dicūt. Et a spatula ɗ͛ spatulosus sa sū ⁊ spatular⁹ ra rū: ꝗ magnas ⁊ diffusas hꝫ spatulas vl̃ deliciosus siue diuicat⁹ ⁊ vtrūqʒ ɔpat̃. Jtē a spatula ɗ͛ spatulor laris. i. delicio aris. vel i spatula diuinare. ⁊ cōponit̃ cū ex: ⁊ ɗ͛ expatulor.

Speciatus in spēs exponitur.

Species a specio cis ɗ͛ ħ spēs ei. i. pulchritudo vl̃ forma sm ꝙ ɗ͛. Spēs priami digna ē ipio. Jtē spēs ꝑpe forma ɗ͛ ⁊ ꝑpa qlitas q cogscit̃ ex ɔuetu accntū ⁊ ip̄se ptiū. Jtē ɗ͛ spēs reꝝ materies hꝫ ꝙ ɗ͛ hui⁹ spēi. i. hui⁹ maneriei herba ē i horto meo Jtē spēs ɗ͛ substātia vl̃ eẽntia. vñ i qḋdā collcā. Lōcede qs vt q iā te ex fide cognouim⁹ vsqʒ ad ɔtēplādā spēꝫ tue celsitudis pducamur. Jtē spēs ɗ͛ qḋdā pdicabile i dialetica. ⁊ diffinit̃. Spēs ē qḋ pdicat̃ ɗ plib⁹ dīfferētib⁹ nūero i eo ꝙ qḋ. Jtē spēs ɗ͛ accñs gnū orōnis in grāmatica. ⁊ ɔ̄scribit̃ sic marie sm ꝙ nois ē accñs. Spēs ē originalis vl̃ ipō dictōis p quā sit pmitiui ⁊ deriuatiui discretio: de ħ mlta vtilia hēs i. iij. pte i c. ɗ spēb⁹ noiūꝫ. ɗ͛ ēt occasio vl̃ cā. vñ ħ ⁊ ħ spēlis ⁊ ħ le. ad spēꝫ ptinēs: vl̃ spēꝫ ɗsignās. ⁊ singlaris ppri⁹ vnic⁹. Et cōparat̃ vñ ħ spēlitas tatis: ⁊ spēlit̃ aduer. i. p spēs. Jtē a spēs ɗ͛ speciosus sa sū i. formosus pulcer. Et ɔparat̃. vñ ħ speciositas tatis.

Specifico. spēs cōponit̃ cū facio. ⁊ ɗ͛ specifico cas. i. segregare: diuidere: separare: ɗsignare: vel spēm facere. vñ specificus ca cum. i. spūalis: diuisiuus: vel faciens speciem.

Specimen. a specio dicit̃ hoc specimē minis. i. pulcritudo vl̃ similitudo. imago signum: noticia: experimentū: ⁊ cor. penul. tam in ntō ꝙ̄ in genitiuo.

Specio cis speri spectū. i. ɔsiderare. ꝫ n̄ ē i vsu ⁊ nūꝗ̄ dicēdū ē spicio: ꝫ specio qḋ pbat̃ p diriuata. s. spēs specimē specuꝉū ⁊c̃. sic vult hug. Prisc̃. et dicit̃ i. iiij. li. A specio cis vl̃ a specie specimē. specio ɔponit̃: vt aspicio cis: respicio cis. ɔspicio cis. circūspicio cis. despicio cis. dispicio cis: ispicio cis: pspicio cis: ꝑspicio cis. Jtē specio ɔponit̃ cū susuꝫ vl̃ sursū. ⁊ ɗ͛ suspicio cis. Specio ⁊ ei⁹ ɔposita i ola sc̃ actiua: ⁊ faciūt pteritū i xi ⁊ sup. i ctū. Jtē ola ɔposita i pāti mutāt e simplicis i i. ⁊ cor. hāc sylla. spi. Oui. epi. Despicit acceptam hostia ab hoste notas. i. Jsas Pris. i. v. li. vbi agit ɗ figura dic̃. Specio simplic̃ n̄ ē i vsu. vñ ɔpōit̃ vt ispicio. suspicio Specto ē vbū ꝗ̄ a vbo specio natū ē freqn. Et sciās ꝙ vi dem⁹ nācꝫ aspicim⁹ volūtate. Jnuemur cura aspicim⁹ añ nos: respicim⁹ raro: suspicim⁹ sursū. despicim⁹ deorsū: ispicim⁹ introrsum. cōspicimus circūquaꝗ̄. pspicimus longe.

Speciuncula le dimi. parua species.

Specto. a specio cis speri ctum dicit̃ specto tas frequē. vnde hoc spectamē minis: ⁊ hoc spectaculum li pro eodeꝫ. ⁊ hic ⁊ hec spectabilis ⁊ hoc le. vnde spectabiliter aduer.

Specula. a specio cis ɗ͛ ħ specula le. altus locus aptus ad circūspiciēdū. vñ speculor laris. i. vidē. ispicere. inuestigar̃. explorare. de alto ispicere. vñ ħ specular. vel ħ speculare ris: locus altus. vñ ꝗ specularis pōt̃. vñ ⁊ fenestre ⁊ vehicla de qbus speculamur spectaria dicit̃. vñ Aug. i quodā fmōe Solis radius penetrat specular. nec cū igredit̃ violat. nec cū egredit̃ dissipat: qꝛ ⁊ in ingressu ⁊ egressu eius specular integrū pseuerat. ⁊ cor. cu specular sicut suū vbū speculor vñ Juuena. Qui vehit̃ clauso latis specularib⁹ antro. De ħ ēt dixi i. iij. pte vbi egi de accētu noiūꝫ desinētiū i ar. ⁊ a speculor vel specula deriuat̃ ħ ⁊ ħ specularis et ħ re. i. illustris vel ad speculū ptinens vel habilis ⁊ aptus ad speculāduꝫ.

Speculor laris. in specula est.

Speculū. a specio cis ɗ͛ ħ speculuꝫ li. qꝛ ibi femina spēm sui vultus ɔsideret. vel ɗ͛ a splēdēdo: qꝛ splendorem reddat.

Specus. a specio cis ɗ͛ ħ spec⁹ci ⁊ ħ specus cus ⁊ ħ spec⁹ coris ⁊ ħ specū ci. ⁊ ħ specu idecli. i. singulari ola i eodē sēsu ⁊ ē specus fossa facta sub terra ꝗ̄ pſcisci pōt̃ ꝗ̄ ⁊ atrū ɗ͛ ⁊ speleū ⁊ spelūca: ꝫ entrū ⁊ speleu grece latine spelūca. s. locus ɔcau⁹. rupes ɔcaua. ⁊ vide qꝛ a speleū deriuat̃ spelūca: ⁊ hēret spec⁹cus vl̃ specu facere ablīu ⁊ dtīu pluralis in ibus specibus. tñ vsualiter faciūt in ub⁹. vt specubus.

Spelcum in specus exponitur.

Spera. a spaciū ɗ͛ ħ spa re. i. rotūditas siue corp⁹ ex oi pte rotūdū. ⁊ ē spa manēte diametro ɔtinua circa ipꝫ semicirculi circūductio. ⁊ ɗ͛ spa ꝗ̄si spaciū rotūdū. vñ ⁊ rotunditas mūdi ɗ͛ spa mūdi qꝛ ei⁹ spēs i rotūdū formata ē ⁊ ꝗcqd rotūdū ⁊ volubile ē ɗ͛ spa a volubilitate ⁊ rotūditate. vt pile ꝗb⁹ ludūt ifātes. vel vt dicūt spa greci ē Greci. n. ꝗcqd ē rotūdū sperā vocāt. vñ spic⁹ca cū. i. rotūd⁹ ⁊ solid⁹ ad modū sape. Et vt Jsi. dic̃. Spa celi ē spēs ꝗdā i rotūdū formata cui⁹ cētrū ɫra ē ex oib⁹ ptib⁹ eq̃lit̃ ɔclusa. Spa ista ab oriente ⁊ occidēte semel i die ⁊ nocte vtit̃ ⁊ tāta celeritate ɗ currē. vt nisi aduersus pcipitem eius cursuꝫ astra currerēt. ꝗ eā remorarent̃. mūdi ruinā facerēt. hāc nec principiū nec terminū hr̄e dicūt. iō ꝙ i termio rotūdo ꝗ̄si circulo. vñ icipiat ⁊ desinat nō facile ɔphēdit̃. ⁊ cor. pnū vñ Pandē. maior. Cuius ad arbitriū spa mobilis atqʒ rotūda. multi tñ p ducūt ꝫ male. qꝛ gneus ɔpositū pbat̃. s. asp qḋ ɔpōit̃ ab a qḋ ē sine ⁊ spa. ⁊ psp ꝗ ɗ͛ ꝗ̄si ꝑpe sperā. ꝫ spa pd. e añ r.

Sperma. a spergo gis dicitur hoc sperma tis. i. semē ⁊ ꝑprie animaliuꝫ. vnde spermatizo zas. i. sperma emittere.

Spermologus. sperma cōponitur cuꝫ logos quod est sermo ⁊ dicitur hic spermologus gi pen. cor. i. seminerbius: ⁊ adiectiue pōt declinari spermologus ga gum.

Spernaculus in spernax est.

Spernax. a sperno nis dicit̃ spernax cis ge. ola. qui frequēter alios spernit: ⁊ cōparat̃. vnde hec spernacitas tatis: ⁊ spernaculus la lum penal. cor. aliquantulum spernax.

Sperno nis spreui spretuꝫ spernere. i. ɔtēnere. vilipēdē. Sperno ɔponit̃. vt asperno nis. vnde aspnoꝝ naris depo. ɔsperno. i. simul spnere. vnde ɔspretus ta tū. ⁊ cōponit̃ ⁊ icōspretus ta tū. i. laudatus ⁊ pbatus. Superno ⁊ eius ɔposita in. o sūt actiua. ⁊ faciūt pteritꝫ in spreui ⁊ supinuꝫ in spretū.

Spero. a spera ɗ͛ spero ras. i. speꝫ hr̄e. ɔdere existimere. vel sperādo expectare vel credē. ⁊ ꝑprie bona. bona qdē speramus mala timemus: sepe tñ spare ponit̃ p timere ⁊ ecōuerso ꝫ ipꝛopie. vñ dicit Donatus ꝙ cū ɗ͛. Huc ego si potui tātū spare dolorē. spare dicit p timere. ⁊ ē ibi cirologia. A spero deriuat̃ spatus ta tū tā i actiua ꝗ̄ i passiua significatiōe. et ɔparat̃. Et ɔponit̃ vt inspatus ta tuꝫ. ⁊ sic cōpat̃. Spero cōponit̃ vt despero ras. i. a spe cessare. vñ ħ ⁊ ħ despabilis ⁊ ħ le vnde despabiliter adue. Spero p spem hr̄e est neutriū imo ꝫ videt̃ neutrū: ꝫ qꝛ aliud verbū in eo intelligit̃ pōt

etiā ei⁹ passiuū i pma psona iueniri. nō min⁹ tñ ē neutrū sicut ⁊ iuideo. lʒ ēt sepe iueniat̄ iuideor. despero ab eo cōpositū neutruʒ ē. Itē spero pma pdu. sʒ sperare eam cor.

Sperula le dimi. parua spera.

Spes a spero speras dr̄ h̄ spes spei. ⁊ dr̄ spes q̄ȝ sit pes pgrādiēdi q̄si spes ⁊ ē ethy. vñ ecōtrario dr̄ desp̄atio. deest enī pes. nullaq̄ȝ pgrediēdi facultas. q̄ȝ duʒ q̄s pctiā amat futurā gl̄iaȝ nō sperat: ⁊ caret gtō dtō ⁊ abltō pluralib⁹ fm̄ vsū iuenit̄ tñ speb⁹. vñ i. ij. li. Mach. c. vij. g. Noli frustra extolli vanis speb⁹. Hic nota q̄ spes ē certa expectatio future btitudinis veniēs ex gr̄a ⁊ ex meritis pcedētib⁹. siñ meritis n. aliq̄d spar̄ ñ ē spes. sʒ psūptio dici pōt. ⁊ ē spes d̄ iuisibilib⁹. qd̄ ei videt q̄s ñ spat̄. Et sciat̄ q̄ spes fʒ qd̄ ē passio nō ē vt⁹. sʒ fʒ qd̄ ē i appetitu itellectiue ptis. Et nota q̄ numer⁹ pncipaliū passionū h̄ mō pōt accipi: q̄ȝ aut sit d̄ pnti i quo pñcit mot⁹ scupiscibil̄ aut̄ de futuro i quo ɔsistit mot⁹ irascibil̄ inq̄tū ē d̄ difficili. si pmo mō: aut d̄ bono ⁊ sic ē gaudiū. aut d̄ malo: ⁊ sic ē tristicia. si scd̄o mō. aut d̄ bono. ⁊ sic ē spes. aut d̄ malo. ⁊ sic ē timor. Itē aiaduerte q̄ spes q̄ est vt⁹ nō opponit̄ timori q̄ ē donuʒ: q̄ȝ spes extēdit se in deū ex ɔsideratiōe diuie largitatis. timor vō dat resilitiōeʒ ex ɔsideratiōe pprie prauitatis: ⁊ ita ñ ē fm̄ idē resilitio timoris ⁊ extēsio spei. vñ ñ sūt ɔ̄ria. Itē spes aliqñ p re sperata ponit̄. vñ apl's. Expectātes btām spem. i. rē speratā vitā eternā: q̄ȝ spes nō cōfundit. i. nō frustrat̄ vel decipit.

Spica a specio cis dr̄ h̄ spica ce: q̄ȝ de stipula prosilit ⁊ apparet: vel spica dr̄ q̄si sperica. q̄ȝ rotūda ē: ⁊ spica de maturis frugib⁹ dr̄ abusiue. nā pprie spica ē cū p culmi folliculū. i. extremū tumorē culmi. ariste adbuc tenues i moduʒ spiculi appent. vñ ⁊ sagitte ⁊ lācee breues dicūt̄ spicula a spicarū silitudine a spica dr̄ spicosus sa suȝ plen⁹ ⁊ abundās spicis. vñ h̄ spicositas tatis: spicaȝ plenitudo ⁊ abūdātia. Itē a spica dr̄ spicat⁹ ta tū spicā habēs: vel spicis ornat⁹. vl' ex spicis cōpositus sicut i euāgelio legit̄. Unguētū spicatum: qd̄ de spicis aromatū fuit factū vide ēt i nard⁹: ⁊ pdu. spi.

Splicatus ta tum in spica exponitur.

Spico a spica dr̄ spico cas. i. spicas emittere vel hr̄e vel colligere. vel dare. vel ad modū spice acuere vel findere. Et cōponit̄ vt cōspico cas. i. spicas colligere. in quo sensu inuenitur cōspicor ris depo. despico cas ⁊ despicor caris depo nens. i. grana de spica excutere ⁊ extrahere. vñ ēt sepe ponitur p auferre ⁊ p apire: expicor caris. ⁊ expico cas. i. despicare: inspico cas. i. spicas emittere vel dare. vel ad moduʒ spicarū acuere. vl' findere. vl' diuidē. iformare: respico cas. i. retro vel iteȝ spicare. suspico cas. i. latēter vl' post vl' subtus spicare. Spico ⁊ ei⁹ cōposita pdu. hāc syllabā spi. vide in cōspico. Iteȝ spico ⁊ oia eius cōposita in o sunt neutra.

Spicosus sa sum in spica exponitur.

Spicula a spica dr̄ hec spicula le dimi. ⁊ hoc spiculū li telū vl' sagitta: vel breuis lancea vel iaculuȝ. q̄ȝ ad istar spice acuitur ⁊ spiculor laris. i. iaculari vel spiculo occidere. vñ spiculator. i. carnifex qui portat spiculum ad occidendum.

Spiculator toris in spicula exponitur.

Spidromum spiro cōponitur cū dromos qd̄ est cursus: ⁊ dr̄ hoc spidromuȝ mi locus post domum secretus. sicut ad requisita nature idem dicit̄ ipodromum.

Spina a spica dr̄ h̄ spina ne pp̄ter acuitatē. Q̄d̄ aūt dr̄ spina q̄si pungēdo sanguinē trahēs ethy. est. vnde spinosus sa. suȝ. i. spinis plen⁹. vñ h̄ spinositas tatis. Itē a spina dr̄ hoc spinētū ti locus vbi spine crescūt; ⁊ spine⁹ nea neū. i. de spinis factus vt spinea corona. Itē spina ē iūctura dorsi sic dicta: q̄ȝ habeat radiolos acutos; ⁊ pdu. spi. vñ Thobi. Spinis ⁊ tribulis purgare noualia debet. Qui serit ⁊c̄.

Spinax a spina dr̄ h̄ spinax cis tabula pl'hoꝝ que ⁊ pinax dr̄ in q̄ phi figuras faciūt in supposito puluere: vide i mono.

Spinetum ti in spina exponitur:

Spinifer ra rum penul. cor. ferens spinas. ⁊ cōponit̄ a spina ⁊ fero fers: vel a ferens.

Spinigena ne ge. cōis penul. cor. de spinis genitus.

Spino a spina dr̄ spino nas. i. pūgere vel claudere. Et cōponitur vt cōspino nas. despino nas. i. spinas auferre vel extrahere: ⁊ expino nas in eodē sensu: inspino nas. i. valde vl' intus spinare. respino nas. i. iterum spinare vel spinas remouere. Spino cū suis cōpositis actiuū est: ⁊ pdu. spi.

Spinter a spina dr̄ h̄ spinter indecli. vel spinter teris. i. fibula vel armilla. ⁊ cor. penul. gti: vide in troqueo.

Spinterculū li dimi. paruum spinter.

Spinula le dimi. parua spina.

Spinulentus a spina ⁊ lentos plenus cōponit̄ spinulēt⁹ ta tū: i. plenus spinis. Et cōparatur. vñ hec spinulentia tie.

Spinus a spina dicitur hoc spinus ni arbor prunoꝝ. qd̄ q̄daȝ in mas. ge. protulerūt.

Spira a spera dr̄ hec spira re circulus nō rediēs ad idē pūctū vñ ⁊ reuolutōes serpētiū ⁊ funiū in naui spire dicūt̄. ⁊ ipi funes nautarū dicunt̄ spire: quia in spiris recolligunt̄ vel dicunt̄ sic a sparto. vnde fiunt.

Spiraculū a spiro ras dr̄ h̄ spiraculū li. i. aditus vel foramen vel aliq̄d aliud p qd̄ spirat̄. vñ ⁊ spiracula dicunt̄ oia loca per q̄ pōt fieri spūs q̄ greci paronia vocant. vel acarothea. Et spiracula dicunt̄ loca per q̄ terra spiramē edit. A spiro dicit̄ spiratiuus ua uū qd̄ facile spirat̄. ⁊ hic ⁊ hec spirabilis ⁊ hoc le habile ad spirandū. vel per qd̄ spirat̄.

Spirator a spiro ras dr̄ h̄ spirator toris q̄ spirat. Sʒ ɔsequis q̄ri an pr̄ ⁊ fili⁹ sint vn⁹ spirator spūsscti: Ad h̄ dicūt q̄dā q̄ act⁹ recipit nūerū a suppositis. vñ ēt v̄bū signās substātiaȝ p modū act⁹ dr̄ d̄ pl'rib⁹ psonis plr̄ q̄uis sit essētia vna sic. Jo. x. Ego ⁊ pr̄ vnū sum⁹. act⁹ āt signat̄ ⁊ i v̄bo ⁊ pticipio ⁊ i noie v̄bali. sʒ tñ pl⁹ accedit ad substātiā q̄ȝ v̄bū: ⁊ adhuc nomē v̄bale pl⁹ q̄ȝ pticipiū ⁊ v̄bū. ⁊ id̄ ñ possum⁹ dicē q̄ pr̄ ⁊ fili⁹ spirēt spiñ scm̄. vl' q̄ sint spirās. vl' q̄ sint spirator: sʒ q̄ spirēt ⁊ sint spirantes. ⁊ sint spiratores. q̄uis sit vn⁹ act⁹ quo spirāt. tñ fʒ q̄ vnūq̄dq̄ȝ eoꝝ magi accedit ad signādū actū. min⁹ pp̄e pōt i singlari p̄dicari. vl' pōt dici ⁊ pp̄ri⁹ q̄ q̄ȝ spirās adiectiuū ē spirator vō substātiuū. id̄ pr̄ ⁊ fili⁹ sēt duo spirātes pp plitatē suppositoꝝ. ñ āt duo spiratores pp vnā spirationē. nā adiectiua noia hñt nūerū fm̄ supposita: substātiua vero a seipsis fm̄ formā signataȝ. vide i scribo.

Spiritualis. in spiritus exponitur.

Spirit⁹ a spiro ras dr̄ h̄ spūs tus tui. i. flat⁹ vl' āgelus vl' aīa q̄ fac̄ spirare. vel q̄ȝ spirat i corpe. Pap̄. aūt videt̄ velle q̄ a spūs d̄riuet̄ spiro ras: ⁊ h̄ tencas. Et spūs deriuat̄ a pir qd̄ ē ignis: ⁊ a spūs dr̄ h̄ ⁊ h̄ spūalis ⁊ h̄ le. ad spiñ ptinens. ⁊ format̄ a spūs remota s: ⁊ addita alis ⁊ p sincopā dr̄ h̄ et h̄ spirital̄ ⁊ h̄ le. vñ spiritalit̄ aduer. ⁊ lʒ videāt idē signare: tñ differūt q̄ȝ spūalia ad spiñ ptinēt generalit̄ siue ad bonū siue ad malū. sʒ spiritalia sūt bona q̄ spectāt ad salutē: ⁊ ad vitā etnā. Et scias q̄ spūsscūs q̄ñ ē vna dictio dr̄ d̄ tertia psona i trinitate: sʒ q̄ñ sūt due ptes spūs scūs dr̄ d̄ spū cuiuslibʒ viri iusti. Hic nota q̄ sic̄ fili⁹ duob⁹ mōis dr̄ mitti: vno mō quo visibilit̄ apparuit: altero quo iuisibilit̄ castis mētib⁹ pcipit̄: ita ⁊ spūsscūs a pr̄e ⁊ filio ac a seipo duob⁹ modis pcedē: siue mitti siue dari dr̄: vno mō visibilit̄: alio mō inuisibilit̄. dat⁹ ē eni visibilit̄ visibil̄ creature d̄mōstratiōe: sic i die pēthecostes. alijsq̄ȝ vicib⁹. Et dat̄ quotidie iuisibiliter illabēdo mētib⁹ fideliū. ñ tñ spūsscūs i sui nā videt̄ a nobis: q̄ nec i illis creaturis magis erat q̄ȝ i aliis: sʒ ad aliū. In illis eni erat vt p eas ad hoies veniēs ostēderet̄ eē i illis ad quos ille creature veniebāt ñ. n. spūsscūs tpali motu tūc venit vel dscēdit i hoies sʒ p talē motū creature figurata ē spūalis ⁊ iuisibilis spūsscti ifusio: ⁊ vt apti⁹ dicat̄ p illū modū missiōis spūsscti corpalit̄ exhibitū. mōstrata ē spūalis ⁊ iterior missio spūsscti siue donatio. Itē scias q̄ dona spūsscti sūt septē q̄ enūerāt̄ i Esa. xj. Requiescet sup eū spūs dñi spūs sapie ⁊ itellectus spūs ɔsilij ⁊ fortitudis. spūs sciē ⁊ pietatis: ⁊ replebit eum spūs timoris dñi. Xp̄s habuit: ⁊ q̄dlibet mēbroꝝ eius hʒ spiñ sapie in diligendo. spiñ intellectus in cognoscendo: spiñ ɔsilij i docēdo: spiñ fortitudinis i sustinēdo: spiñ sciē i ɔstruēdo: spiñ pietatis i cōpatiē

do. spiri timoris i reuerēdo. vide I speo ꝛ i paclyt⁹ Gre. aūt in. xix. home. Ezech. pdicta dona ascēdendo enumerat. vñ dic. Esaias. pdicta dona vł gd⁹ de celestib⁹ loquēs descēdē do magis q̄ȝ ascēdēdo enūerauit. ȝ nos q̄ a terrenis ad cele stia tēdim⁹ eosdē gd⁹ ascēdēdo enumerem⁹. vt a timore ad sapiaȝ puenire valeam⁹ In mēte eni nr̄a pm⁹ gd⁹ ascēsiōis ē timor dñi: scd̄s pietas: terti⁹ scia. q̄rt⁹ fortitudo: q̄nt⁹ cōsi liū: sext⁹ itellect⁹ septim⁹ sapia. Est eni timor dñi i mēte. sed q̄lis ē iste timor si cū eo pietas n̄ ē: q̄ eni misri pxio igno rat: q̄ cōpati ei i tribulatiōe dissilat: hui⁹ timor añ oipoten tis dei oculos null⁹ ē q̄ nō leuat ad pietatē: ȝ sepe pietas p iordinatā miaȝ errare solet. si fortasse pepcerit q̄ pcēda nō sūt. pctā. n. q̄ ferīri ignib⁹ gehēne pnt: disciplie sc vbē corri gēda: ȝ iordinata pietas cū tpalit pcit. ad etnū suppliciū d trabit. Ut g̃ vē ordinata sit pietas: ad g̃dū ē aliū subleuāda i. ad sciaȝ vt sciat: vł qd̄ ex iusticia puniat vł q̄ ex mia di mittat. ꝛ si sciat q̄d agē q̄sqȝ dēat vtutē vo agēdi nō hēat. q̄d ē ipa scia Scia g̃ nr̄a crescat ad fortitudinē. vt cū videt q̄d sit agēdū. h̄ agē p mētis fortitudinē possit: ne timore tre pidet ꝛ pauore collapsa nō valeat dona dfēdē q̄ sētit. ȝ se pe fortitudo si iprouisa fuit. ꝛ min⁹ circa vitia circūspecta ipa sui psūptōe i casū ruit. Ascēdat g̃ ad ꝯsiliū vt puidēdo pmūiat oē qd̄ agē fortit pt. ȝ eē ꝯsiliū n̄ pt si itellect⁹ deest. q̄ q̄ nō itelligit malū qd̄ agētē g̃uat: quō pt bonū solidarī qd̄ adiuuat: itaqȝ a ꝯsilio ascēdam⁹ ad itellectū. Sȝ q̄d sit i tellect⁹ magno q̄dē acumie vigilet ꝛ moderari se nesciat p maturitatē. Ab itellectu g̃ ascēdat ad sapiaȝ: vt h̄ qd̄ itelle ct⁹ acute iuenit. sapia mature dispōat q̄ agit. p timorē sur gim⁹ ad pietatē p pietatē ad sciaȝ ducimur. p sciaȝ ad forti tudinē roboramur. p fortitudinē ad ꝯsiliū tēdim⁹. p ꝯsiliū ad itellectū pficim⁹: p itellectū ad maturitatē sapie ptēim⁹ septē g̃dib⁹ ad portā ascēdim⁹. p quā nobis adit⁹ vite spūa lis apit. De triplici spū hēs i aia. Itē d notitiōib⁹ hēs i pprie tas. Itē d pctō i spiri scti. hēs i pecco. Itē q̄re sit missus spi ritusscus dr i paclyt⁹. Itē vide i sapia ꝛ vt⁹. Itē scias q̄ q̄ dā sē a spūscō. ꝛ n̄ cū spūscō: q̄dā cū spūscō: ȝ n̄ a spūscō. vt dicā i timor Hic nota q̄ Greg. i home. pēthecostes expo nēs illō Jo. Paraclyt⁹ āt spūs scus quē mittet pr̄ i noīe mō ille vos docebit oīa. sic dic. Greca locutiōe paclyt⁹ latie ad uocat⁹ vł ꝯsolator dr. q̄ icirco dr aduocat⁹. q̄ p errore dlī quētiū apd̄ iusticiā pris iteruēit q̄ vni⁹ substātie cū pr̄e et filio exorare p dliq̄ntib⁹ phibet: q̄ eos quos repleuerit ex orātes fac. vñ ꝛ Paul⁹ dic. ipe ei spūs postulat p nobis ge mitib⁹ ienarrabilib⁹ idē ei spūs postulat dr. q̄ ad postulan dū eos quos repleuerit iflāmat. Cōsolator āt idē spūs vo cat. q̄ d pcti ppetratiōe merētib⁹ dū spē vēie ppat. ab affli ctiōe tristicie mētē leuat. d quo recte pmittit. Ipe vos do cebit oīa. q̄ nisi idē assit spūs cordi audiētis. ociosus ē smo doctoris. nemo g̃ docēti hoi tribuat qd̄ ex ore docētis itel ligit. q̄ nisi it⁹ sit q̄ doceat doctoris ligua i vacuū ext⁹ la borat. Ecce vnā loq̄ntis vocē oēs pit auditis nec tñ pit sē sū audite vocis pcipitis. Cū g̃ vox dispar n̄ sit. cur i cordi b⁹ vr̄is dispar ē vocis itelligētia nisi q̄ p h̄ q̄ vox loq̄ntis cōit admōet ē mgr̄ itior q̄ d vocis itelligētia quosdā spūa liter docet. Itē idē i eadē homelia. Libet oclos fidei i vtu te opific hui⁹ spūs scti attollē atqȝ sparsiȝ pr̄es noui ac ve teris testamēti ꝯsiderarī Ecce apti s eisdē oclis fidei Dauid Amos. Danielē. Petrū. Paulū. Mattheū intueor: ꝛ scire iste spūs q̄lis ꝛ q̄nt⁹ sit artifex. ꝯsiderare volo. ȝ i ipa ꝯside ratiōe mea dficio. Implet nāqȝ citharedū puez ꝛ psalmi stā fac. iplet pastorē armētariū siccomoros vellicātē: ꝛ p phetā facit. iplet abstinētē puez ꝛ iudicē senū fac. iplet pis catorē: ꝛ caput ecclesie facit. iplet psecutorē ꝛ doctorē gen tiū facit. iplet publicanū. ꝛ euangelistā ꝛ aplm̄ facit. O qua lis iste spūs nulla ad dicendū mora agit. in oē qd̄ volue rit mox vt tetigerit mentez docet. soliqȝ tetigisse docuisse est. nam humanū animuȝ subito vt illustrat: imutat. abne gat repente quod erat. exhibet repente qd̄ non erat.

Spiro ras raui rare. i. viuere. vel spiri ducere. vel suspirare. vł flare. vel olere. siue redolere. vnde spiramē nis. Spiro cō ponitur vt aspiro ras. cōspiro ras. i. sil spirare: vel ꝯiurare vñ cōspirator ꝛ cōspiratio. expiro ras. i. mori. i. extra spūm mittere. inspiro ras. i. spirādo imittere: extinguere. respiro ras retro vel iterū spirare. vel quiescere. pausare a labore. suspiro ras. i. sursū spirare vel subit⁹ spiri ducere. Spiro et eius cōposita neutra sūt pter inspiro p istinguere. qd̄ ē acti uum. ꝛ oia pducūt hāc syllabā spi. vide etiaȝ in spiraculū.

Spissus sicut in Grecismo dr. Spissuȝ de toto solido dicetur ac illud. Densum dicat vbi locus opacus habetur.

Splen nis mas. ge. dr a supplemēto ex ꝯria pte iecoris ne va cua existeret. vñ a suppleto dr splē. ꝛ a splen dr ispleneticus ca cū. i. ad splenē ptinēs vel q̄ patit i splene. Et vt dr i Gre cis. Cor sapit pulmo loquit. fel cōmouet irā. Splen ridere facit: cogit amare iecur. Et dr vulgariter minsa. vide in cor

Splendeo des dere. i. lucere. vñ hic splēdor doris. ꝛ splendi dus da dum. ꝛ comparatur. ꝛ inde splendesco cis inchoa. Splendeo cōponit vt cōsplēdeo des. resplendeo des. vñ cōsplēdesco scis. resplēdesco scis inchoa. Splēdeo cū suis cōpositis neu. est: ꝛ caret supi.

Splendidulus la lum. i. aliquantulū splendidus.

Splēdificus splendeo vel splendo cōponit cum facio. ꝛ dicit splendificus ca cum penul. cor. ꝛ splēdificēs centis ge. ois vnde hec splendificentia tie. i. claritas.

Splēdōa. a splēdeo des dr h̄ splēdōa ne. i. gladi⁹. q̄ splēdeat

Spleneticus ca cum. in splen exponitur. ꝛ cor. penul.

Spoletum spoleti. q̄daȝ ciuitas penul. pdu. inde spoletanus.

Spoliatorium rij. in spolio exponitur.

Spolio as aui atum are. i. denudare. spolia auferre. vnde hoc spoliatorium rij. locus spoliādi. ꝛ hoc spolium lij. ꝛ sūt spo lia priuatoꝝ. exuuie ductuum ꝛ diuitum. vñ hoc spoliariū. lo cus vbi spolia exponūt. vel exterioꝝ balneoꝝ cellula. Spo lio cōponit vt cōspolio lias. despolio as. dispolio as. ex polio as. Spolio cum suis cōpositis est actiuum.

Spōda a spōdeo des. vel a sponsa dr h̄ sponda de ps lectuli vel scrinij. vñ hic ꝛ hec spōdalis ꝛ h̄ le. i. ad spondā ptinēs

Spondeo des spopondi spōsuȝ. i. fideiubere. vel promittere: vel velle. Et sm̄ Pas. Spondeo preterituȝ geminat spopon di a quo etiā līa s demit in scd̄a syllaba euphonie cā et dr spopondi. Spondeo cōponit vt cōspondeo des. i. sil spon dere. despondeo des despondi. i. valde spondere. sponsam facere. ꝛ viro cōiūgere. vñ despōso sas frequē. Rñdeo des i. retro petenti vocē mittere. vel reddē vel ꝯsonare. vel resi stere. ꝯtradicere. vñ respōso sas frequē. i. frequēter rñdere resistere. ꝯtradicere. Spōdeo ꝛ eius cōposita sunt actiua p ter rñdeo des qd̄ est neutruȝ. Spondeo hȝ geminationem in preterito. sed cōposita ab eo nunq̄ȝ gemināt preterituȝ.

Spōsa a spōdeo des dr h̄ spōsus si. ꝛ h̄ spōsa se. nā olim spō sores sibi inicē mittebāt cautiōes. in q̄bus spōsebāt se iui cē cōsentire in iura matrimonij: ꝛ fideiussores dabāt. inde admissuȝ est vt spōsum dicamus virū a spōdēdo. ꝛ spōsaȝ silr. ergo spōsus est nō q̄ pmittit sed q̄ spōdet ꝛ spōsiōes dat ꝛ vult. vñ h̄ ꝛ h̄ spōsalis ꝛ hoc le ad spōsuȝ vel ad spō sā ptinēs. vñ ꝛ sponsalia dicunt q̄ in dote dant. vel a viro vel a femina. Sponsus cōponitur vt cōsponsus. i. cōiura tus. vel cū alio simul sposus. Item sponsus sa sum est par ticipiū de spondeor deris. vide in matrimonium.

Sponsor a spondeo des dicit hic sponsor soris. i. fideiussor. vel pmissor. vnde in epistola ad Hebre. ca. vij. Intātū me lioris testamenti sponsor factus est iesus.

Spōte a spōdeo dr spōte aduer. q̄litatis. i. vltro. voluntarie. ȝ ponit q̄nq̄ȝ noialiter. vt mea spōte hoc feci. ȝ meli⁹ est vt dicam⁹ nomē eē ablatiui casus tm̄. ꝛ non aduer. ȝ q̄nqȝ po nat aduerbialiter. si aūt esset aduerbiū cū poneret noiali ter nō adiūgeret sibi adiectiuuȝ in neu. ge. Generale q̄dā ē q̄ q̄n aliq̄ dictio nō noialis ponit noialiter in neu. ge. po nit tm̄. ꝛ suscipit adiectiuū i neu. ge. vt tuū legere. tuuȝ est ge. tuū ergo. A sponte dr spōtane⁹ nea neū. i. voluntarius.

Sporta a porto tas dr hec sporta te quoddam genus vasis

iunceū.vel virgeū.vñ hec sportula le: ⁊ sportella le dimi. vel sporta dicitur a sparto frutice. vñ in quibusdam locis texitur. ⁊ hinc hic sportarius rij qui sportas facit. et sporta rius ria rium ad sportam pertinens.
S portella le dimi. in sporta exponitur.
S portula le dimi.parua sporta.
S puma a spuo is dr hec spuma me. vñ spumosus sa sū plen⁹ spuma. Et cpaf. vñ h spumositas tatis. Jtē a spuma dr spumo mas.i.spuma fluere. vl spumā hre vel emittē. vel aufer re. Et cponit vt cōspumo mas.i.siml spumare: despūo mas. i. valde vel deorsū spumare vl purgare qsi deorsū a spumo ponere. expumo mas.i. valde vl extra spumare. vl spumas auferre. ispumo mas.i.i vl valde vl intus spumaf. respumo mas. Spumo ⁊ ei⁹cōposita neutra sūt. ⁊ pdu hāc sylla bā spu. Juuenal. Et pfusa mero spumāt vnguēta falerno
S pumeus a spuma dr spumeus mea meum.i. de spumo exi stens: vel ad spumā pertinēs. vel spuma abundans.
S pumo mas in spuma est.
S pumosus sa sum in spuma vide.
S pumula le dimi.parua spuma.
S pungia a spuma dr hec spūgia gie: qz ex spuma fiat. vel dici tur a fingere qd est nitidare. qz apta est ad tergendū. ⁊ scri bitur per u in Papia spungia.
S puo spuis spui sputū spuere.i.sputū emittef. vl sputo resp gere: pfundē: ⁊ inde spu⁹ta tū. ⁊ h sputuz ti. Spuo pponit vt cspuo is.i.siml spuere. vel sputo cōspergere vel pfundere despuo is.i. deorsuz spuef. vel sputo pfundere: exspuo is.i. extra spuere. ispuo spuis.i.itro vel valde spuē. respuo is. i. iterz vel retro spuere. vel recusare. renuere vilipēdē. spnere Spuere p sputū emittere: ⁊ cōposita ab eo fm illā signifi cationē neutra sūt. Sz in alia significatiōe actiua sūt ⁊ oīa faciūt pterita in spui ⁊ supinū in sputū. ⁊ in spui. pdu. spu. fm Hug. Pris. aūt dicit. q spuo deficit i sup. forte h dicit. qz suo tpe nō erat in vsu tñ nunc eo vti possumus.
S purcitia a spurcus dr h spurcitia tie.i. imūdicitas. feditas ⁊ formaf a gtō spurci addita cia fit hec spurcicia.
S purcus a spuo is dr spurcus ca cū.i. turpis: fetidus imund⁹ quasi sputū creās vel pcreās: vel quasi spuere cogens vl quasi sine puritate. Et cōparatur: vt dicunt quidā vñ spur cus non tm̄ impurus. sed etiā sentus dicif.
S puridicus ca cum penul. cor.i. imunda dicens a spuri⁹. ⁊ di co dicis dixi componitur.
S purificus ca cum.i. imunda faciens penult. cor. a spurius et facio facis componitur.
S purius a spurcus dr hic spurius rij. ⁊ hec spuria rie: qui vl que genitus vel genita de nobili matre ē ⁊ ignobili patre Jtem spurius pre incerto ⁊ matre vidua genitus appellaf quasi tm̄ spurce vel spurij filius. qz muliebre nām spuriuz veteres vocabant. vñ ⁊ hi q ñ sunt de legitimo matrimo nio: matrē potius qūā patrē sequunf. ⁊ dicitur spurius qsi imundus: ⁊ extra puritatē positus. ⁊ hinc spurius ria riū.i. ignobilis ⁊ degenerans. vñ in li. Sapiē. ca. iiij. Spuria vi tulamina non dabūt radices altas.i. degenerātia ⁊ non na turalia. ⁊ hec litera est Rabani ⁊ antiquoruz. Aug. autem. in libro de doctrina christiana dicit. q melius diceretur. Adulterine plantationes.
S putum in sputo tas est.
S puto. A spuo is sputu dicitur sputo ta tum. ⁊ hoc sputū ti: ⁊ sputo tas verbum frequentatiuū.

S ante Q

S qualeo. A scabo bis dr sqleo les lui. i. sordere. eē vl fieri sq lidū vel aspez. vel spēdere vñ sqlesco scis incboa. ⁊ sqlid⁹ da dū. i. asper. sordid⁹. Et cōparaf. vñ squalidulus la lū ali quātulū squalid⁹. ⁊ h squaliditas tis. Jtē a squaleo dr hic squalor loris. i. aspitas pollutio. sordidatio. Et est squaleo neu. cū oibus suis compositis siq bz. ⁊ caret supi. ⁊ pdu. sq:
S qualidulus la lum in squaleo est.
S quama. a squaleo les dicif hec squama me. ⁊ est pisciuz. ser pentū ⁊ lorice: vñ squamat⁹ta tū. i. squamis abūdās. ⁊ hec squamata te lorica ferrea ex laminis ferreis vel eneis cōca tenata ad modū sqme piscis. ⁊ ex ipso splēdore sqmarū et silitudie dicta ē. Jtē a sqma dr squamo mas. i. sqmas au ferre vel dare. Et cōponif: vt desquamo mas. disquamo mas. exqmo mas. insquamo mas. oīa p auferre squamas. ⁊ pdu. hāc syllabā squa. et sunt neu. Et a squama dr squa me⁹ mea meū. et squamosus sa sū. i. plen⁹ squamis. vel lu cidus. vel asp. Et cōparaf. vñ h squamositas tatis.
S quamo mas in squama exponitur.
S quamula le dimi. parua squama.
S quarosus. A sqlor vel sqma dr squarosus sa sū. i. asper vel ineqlis. vel dr squarosus squalore vel squamis corrosus
S quarus ri maf. ge. quidā piscis. et dr a squama. quia squa mis actus sit. vnde et eius cute lignum politur.
S quilla genus est piscis delicati: qd vulgo dr lata.

S ante T

S tabilis. a sto dr hic et hec stabilis et h le. vñ stabilio lis liui litū. i. firmare. statuere. et h stabilitas tatis. i. firmitas. imo bilitas. Et cōponitur. vt cōstabilio lis. Et ē actiuuz stabilio cum suis compositis. Stabilis cōponitur. vt instabilis le. vnde instabiliter aduer. ⁊ hec stabilitas tatis.
S tabularius in stabulum est.
S tabulor laris in stabulum exponitur.
S tabulū. A sto stas dr h stabulū li qsi statio bouz. vñ stabu lari⁹ria riū ad stabulū ptinēs. et h stabulari⁹rij stabuli cu stos: vel equoz custos siue ductor. Et ppōif. vt h ɔstabula ri⁹rij. qd freqnti⁹inuenif h cōestabulari⁹. ⁊ dsignat dignita tē siue offiū. vñ hec conestabularia rie eius vroz vel digni tas. Jtē a stabulor laris depo. h antiqi dixerunt stabulo las in neu. ge. et ē absolutū. vt h stabulantur equi mei.
S tacten gen⁹ pciose resine. vel incēsum qd ex pssura manat: ⁊ est indecli pōt etiā declinari stacte huius stactes. Et (vt di cūt qdā) stacten idē est qd myrrha. vel gutta myrrhe arbo ris. et ē grecū. fm aūt Pap. stacten est fruct⁹ cinnamomi.
S tadialis in stadium exponitur.
S tadiolum li dimi. paruum stadium.
S tadiū dij octaua ps ē miliarij. q vrunt greci i metiēdis via rū spacijs actore hercule. q dū eēt tortissim⁹et nimij robo ris. ferf vno anhelitu. cxxxv. cucurrisse passus et qz ibi finē currēdi fecit. stadiū a stādo nūcupatū ē. Uide in catinum.
S tagnarius in stagnum exponitur.
S tagnū. a sto stas dr h stagnū ni aq̄ stans artificialis pisces habens. et dr stagnū ab eo qz aq̄ ibi stet nec discurrat. vñ stagne⁹nea neuz. et stagnosus sa sum. et stagno nas ad mo dū stagni inundare. abūdare. crescē. Et ppōif. vt cōstagno nas. destagno nas. i. valde vel deorsū stagnare. vl decrescē vl stagnū remouē. istagno nas. i. int⁹ vl valde stagnare. re stagno nas. i. iterz stagnare vel retro. s. decrescere vel redū dar. vl stagnū remouē. Stagno neu. ē cū oib⁹suis ppositis Jtē a stagnū dr stagnari⁹ria riū ad stagnū ptinēs. vel i sta gno operās. vnde h et hec stagnēsis et hoc se.
S tayros interpretatur crux.
S tamen. A sto stas dr h stamen minis filum tele. s. orditura. qz stātes solebāt texere. et tela erecta solebat disponi sursū pēdens de trabe. vnde stamineus nea neū. et co. sta.
S tānū ni est quoddā gen⁹metalli: et dr a quodā greco. s. stā natos. qd ē separās et secernēs. mixta eni adulterata inter se p ignē metalla dissociat. et ab auro ⁊ argēto ces plūbūqz secernit. alia quoqz metalla ab igne defendit. vñ stāneus nea neū de stāno existēs. ⁊ stānosus sa sū stāno plenus et abūdās. ⁊ stāno nas. i. stāno aliqd aptare pparare: ornare. ordinare. Et cōponitur. vt ɔstāno nas. i. siml cū alio stānare destāno nas. i. valde vel deorsū stānare: vel stānū remouē istāno nas. i. int⁹vel valde stānare. restāno nas. i. iterz vel retro stānare. vel stānū remouē. Stāno cū suis cōpositis est actiuū. Jtē a stānū dr stānari⁹ria riuz ad stānuz ptinēs vel in stāno operās. ⁊ h ⁊ h stānēsis ⁊ hoc se. Et scribitur stānum pro

stannū ꝑ metallo ⁊ oīa p̄dicta ab eodē descēdētia p geminū n. ſ; stagnū ꝑ aq̄ scribi dʒ p g. vn̄ v̄sus. Stās aq̄ dat stagnū: spēs q̄ metallica stānū. Ħ tenet p̄mū vult n geminare scōʒ. Itē ī Grecismo dr. Est eris spēs stannū: stans ē aq̄ stagnū. N duplici scribas p̄mū: cum ge secundum.

Statis grece: latine dr stans vel status.

Stater. A sto stas dr stater teris quoddā pondus. i. medietas vncie appēdēs aureos tres: vn̄ ⁊ dr stater q̄ tribus solidis stet. vn̄ videt cōpōi a sto ⁊ ter: ⁊ penul. pdu. i grō. A stater dr Ħ statera re pōdus habēs dragmas q̄ttuor: q̄ sē scrupuli iij. ⁊ pēsat solidos tres. Itē statera dr trutina. s. ptica ex trāsuerso ī libra posita. sic dicta q̄ ex duab⁹ statera lācibus ⁊ vno stilo medio pēdeat ⁊ stet. Et statera dr ꝑe totū illud instrumētū. ⁊ co: penul. gtī stater teris. vn̄ ī Math. dʒ cori. Inueies in ore piscis staterē. ſ; statera re. pducit penulti. Un̄ q̄dā: Sepe minus statere lāx otinet ampla statere Et ī Grecis. dr: Libra statera: stater est qd librat in illa.

Statera in stater expōitur.

Statim. i. illico aduer. tpis. a sto vel a statu dr.

Statio locus vbi naues ad tps stāt ſ; portus ē nāllis ⁊ ppetu vnde ⁊ statio dr vita ista: q: Ħ ad tps stamus: q: sm apl̄m Nō habemus Ħ manentē ciuitatē: ſ; futura īquirimus. vn̄ Ħ statiūcula dimi. ⁊ stationarius ria riū: ⁊ statiuus ua uum in eodē sensu. Itē statio dr vbi stat vnus exercitus ꝯgregatus Re. i. ca. xxiiij. Ueni ⁊ trāseamus ad statiōes p̄hilistinorū. vn̄ v̄sus. Et statio vita statio portus stadiū q̄.

Statua. A sto stas vel a statuo dr hec statua tue imago: sim ulachrū: ⁊ representet statū alicuius.

Statuarius. A statua dr statuarius ria riū ad statuā ptinens. ⁊ Ħ statuarius riij q̄ statuas facit. ⁊ Ħ statuariū cādela cui q̄ statua cingit ⁊ circūdatur. vel crux vel altare. Zach. ix. ca. Proijce illos ad statuarium.

Statuo. a statu supi. de sto stas addita o fit statuo tuis tui tutū tuere. i. ordiare: cēsere: fabricare: ꝯstituere: pōere. ⁊ cōpōitur. vt ꝯstituo is. i. sil̄r statuere. destituo is. i. deserē: derelinq̄re vel deorsū statuere: vl̄ a deorsū sursū statuet̄ Institūo. is i. ordiare: decernē. pstituo is. i. p pcio statuere: ppōere. ⁊ ē vbū meretricū. q̄ pstituūt. i. p pcio se supponūt. restituo is. i. retro vel iter statuere. substituo is subtus vel post statuere: surrogare: in loco mortui eligere ⁊ pōere. Statuo ⁊ eius cōposita oīa sunt actiua ⁊ mutāt a p̄ſtis in i correptam.

Statura. A sto stas dr Ħ statura re. i. status bois. s. eius magnitudo. ⁊ statura dr post iactū lapidis ī aquā vnde circuli fiūt in aq̄ reditus ipsius aq̄. Un̄ Luca. Et statura redit. Potest etiā hoc esse participium.

Status. A sto stas dr stat⁹ ta tū principiū. Quidā tn̄ dic̄ cē syncopatū a statutus. vn̄ substātiue dr Ħ status tus tui.

Stenopatia dr astructū corpus: qd nec in sudore relaxatur.

Stella. A sto stas dr Ħ stella le. q: videt stare. ⁊ sm Ħ stelle dicunt ꝑprie q̄ fiūt in firmamēto. Et sciās q̄ stella dr q̄libet singularis Sydus do plurim stellaꝝ collectio. Astrū grandis stella. vel grande sydus. Sed Ħ noīa sepe cōfunduntur apud auctores. vnde stellula le dimi. ⁊ stellexus a um. i. clarus vel ad stellā ptinēs. ⁊ stellatus ta tū. i. stellis circūdatus vel ad modū stellarū depictus. Uide in astrum.

Stellio. a stella dr stellio onis reptile sile lacerte. q: depictus quibusdā maculis ad modū stellaꝝ. De Ħ dicit q̄dā. Stellio nocte micat foedere in luce dici.

Stelliōat⁹ ta tū a stellio dr: vari⁹: fraudulēt⁹ v̄sipellis: malefactor. ⁊ Ħ stellionat⁹ tus tui. i. maleficiū fraudulētia: v̄sutia.

Stello. a stella dr stello las. i. splēdere ad modū stellaꝝ. stellis circūdare ⁊ ornare: vel stellis diuinare: aliq̄d ppēdere. ⁊ cōponit̄: vt ꝯstello las. vn̄ hec ꝯstellatio: qd sepe ponit̄ p ipso signo stellaꝝ. ⁊ est neu. stello las cū suis cōpositis.

Stellula le dimi. parua stella.

Stema matis neu. ge. i. nobilitas: vel ordo imaginū nobiliū: vel honor. vel dignitas: vel corona: vel ornamentū. Iuue. Stemata quid faciunt. Stemata dicunt̄ etiam ramusculi quos faciunt in genere cū genus cognationū partiuntur: ſ; cut sile pater: ille auus ⁊c. Uide in stigma.

Stematon tumor mollis carnis.

Stemon est littus angustum.

Stephanus. stephāe grece: latine dr corona. vn̄ stephanus corona interptat̄ grece: ſ; hebraice norma. Fuit do corona. i. p̄ncipiū martyrū in nouo testamēto: sicut abel i veteri. vn̄ ⁊ ꝓthomartyr dr. Fuit etiam norma. i. exēplar ⁊ regula aliis patiēdi. Uel stephāus dr strenue fans: vel q̄si strenue fans anus. i. strēnue sue laudabilē fans. i. instruēs ⁊ regēs anus. i. viduas veteres q̄bus ab aplis fuit p̄fectus. ⁊ ē etymo. nō cōpositio. Est q̄ corōa pp p̄ncipiū martyrij: norma pp exemplū patiēdi vel bene viuēdi: strēue fans pp luculēta p̄dicatiōne: strenue fans anus pp viduas laudabilē instructionē. Hoc etiā attēdēs marinus epūs dicebat: In Ħ q̄ stephāus p̄positus ē feminis. testimōiū meruit syncerissime castitatis. Beat⁹ ḡ charissimi q̄ imitat⁹ hūc fuerit. pudicitie. n. palmā ⁊ martyrij ꝯsequet̄ coronā. ſ; siquid distare iter martyres potest precipuus esse meruit iste q̄ p̄imus est. Mortem eniʒ quam saluator dignatus est pro oibus pati hāc iste p̄mus reddidit saluatori. In p̄secutiōe aūt positus. pro p̄secutoribus dn̄m deꝓcabat. atq̄ in illa lapidū ruina q̄ aliis oblitus poterat etiam charissimos suos. ille dn̄o cōmendabat inimicos. Plus itaq̄ dolebat illorum pctā q̄ sua vulnera. plus illoꝝ impietatē q̄ sui mortem.

Stera. A sto stas vel steri dr hec stera re pellicula in. qua puer inuoluit̄ ⁊ morat̄. Un̄ Macrobius. Stere si subditur herba desiccabit eam. ⁊ inde stericus ca cū ad sterā ptinens vel in stera patiens ⁊ infirmatus.

Stercoreus rea reū in stercus est.

Stercoro ras. A stercus dr stercoro ras raui ratū rare. i. stercorare. inquinari. vel impinguare. ⁊ cor. co.

Stercus. A sterno nis dr Ħ stercus coris q̄ sternit̄ ī agris vel q̄ extergi oportent q̄cq̄d ī ciuitate sordidū redūdat. Ul' (qd verius ē) stercus dr a sternen. q̄ ⁊ stercutius dictus ē. q: p̄rimus stercorādi agri rōnē; iduxit ī italia. vn̄ ⁊ fim⁹ dr q: fiat mus. i. stercus. vn̄ stercoreus rea reū ⁊ stercorosus sa sū i. stercore plenus ⁊ inquinatus. Et vtrūq̄ cōparatur.

Stericus ca cū in stera expōitur. ⁊ cor. ri.

Sterilis. A stera dr Ħ ⁊ Ħ sterilis ⁊ Ħ le penul. cor. i. infructuosus. infecundus. nihil aptus gignere. Et cōparatur vnde hec sterilitas tatis. i. infructuositas. infecunditas.

Sternax. A sterno nis dr sternax nacis ge. ois qui facile ⁊ sepe sternit̄ vel sternit. Et cōparat̄.

Sterniū. A sterno nis dr Ħ sterniū nij locus aptus ad sternendū. Et p cōpositionē hoc lectisterniuʒ.

Sterno nis straui tū in tū stratū sternere. i. pacificare. pparare insellare. obruere. Un̄ dr in Grecis. Sternit̄ equoꝫ mare. lectus. asellus. ⁊ hostis. Sterno cōponit̄ cū ad. ⁊ dr asterno nis straui stratū. i. ad vel iuxta vel valde sternere: ⁊ abijcit d. Itē ꝯsterno nis naui. qd ⁊ ꝯsternor naris deponētale inuenit̄ p̄me ꝯiugatiōis. Et vtrūq̄ cōpōitur a cō ⁊ sterno nis. Itē cōpōitur cū circūvt circūsterno straui. itē desterno nis straui. i. valde vel deorsū sternere. vel de est ibi puatiuum. q̄si a pace vl̄ a pacto remouere. vel sellā auferre. qd ⁊ dissellare dr. Insterno nis straui. i. valō sternere psterno nis straui. i. pcul vl̄ ātvel p aliquo sternere. subijcere. psterno nis straui. i. sup vel aū sternere. substerno nis straui. i. subtus vel post vel paꝝ sternere. sterno ⁊ eius composita in o sunt actiua. ⁊ faciunt p̄teritū in straui ⁊ supinū in stratum.

Sternon onis in stratodes expōitur.

Sternutatio. A sterno nis dr Ħ sternutus ti vnde sternuto tas i. sternutū facere. vn̄ hec sternutatio onis idē qd sternutus Iob. xli. Sternutatio eius splēdor ignis. Qd tractās Greg. dicit. Sternutatio ē cū iflatio a pectore exurgit. q̄ cū aptos ad emanādū poros nō inuenit. cerebrū tāgit. ⁊ cōgesta p nares eius exigēs totū caput ꝓtinus cōcutit.

Sternutus in sternutatio expōitur.

Sterquiliniū. A sterno nis dr Ħ sterquiliniū nij. i. stercus. vl̄ locus plenus stercore. Et videt̄ cē cōpositū a stercus ⁊ lino nis.

Sterto tis tui sup. caret. Unde dicit Pris. in .x. li. A sterto stertui supinū nō inueni. ⁊ est stertere naribus dormiendo resonare: vnde sepe pōitur pro dormire.

Stibiū vnguētū vel color noīe cerusa: quo meretrices ⁊ solute mulieres solebāt vti. vn̄ in .iiij. li. Re. ca. ix. legitur. Jezabel introitu eius audito depinxit oculos suos stibio.

Stibinus na nū media pdu. est color cerusetus vel habēs colorem stibij vel onichini.

Sticos grece latine dicitur versus.

Stiga ge dr̄ stimulus: q̄si stigulus. i. aculeꝰ cōpūctio ⁊ icitatio molestatio. vn̄ stigo gas. i. stimulaȓ. ⁊ pdu. illā syllabā sti.

Stigestos. i. tristitia.

Stigis in stix stigis exponitur.

Stigma. A stigo gas dr̄ hoc stigma tis. i. signum: cicatrix: character coctura: inustio q̄ fit calido ferro. Paulꝰ enī i epl̄a ad Gal. ca. vj. Stigmata dn̄i mei Iesu xp̄i in corpore meo porto. Inueniȓ ⁊ stema p e: s3 aliud signat. Unde q̄dā Stegma genꝰ dices cocturā stigma vocabis: Materiā thema fuāt genꝰ hoc tria neutrū. Uel stigma dr̄ a stiguo guis qd̄ ē signo nas. vn̄ stigmaticosus sa sum. Et cōpaȓ. ⁊ cor. penul. gti̅ stigmatis.

Stigo gas in stiga ge exponitur.

Stilatus in stilus exponitur.

Stilbon. stellās pricipiū cōponiȓ cū bonū. ⁊ dr̄ hic stilbō bōtis. i. mercuriꝰ: q̄si stellās bonū: ⁊ ē sumptū nomē a meliori pte sui. Uel stilbō dr̄ q̄si stella boum q2 eo surgēte surgūt ⁊ pastores. ⁊ stilbō interp̄taȓ velox: q2 velox planeta est.

Stilla. A stiria qd̄ est gutta dr̄ hec stilla le dimi. vn̄ hec stillula le aliud dimi. ⁊ stillosus sa sū: qd̄ ⁊ stiriosus dr̄. ⁊ stillo las. i. guttare vel stillā imittere vl̄ fūdere. Et cōponiȓ: vt cōstillo las. sil̄ stillare. ⁊ distillo las. i. diuersis modis vel extra stillare. instillo las. i. intro vel intus stillare. vel valde stillare. restillo las. i. iterū vel retro stillare. ⁊ ē neu. cū suis compositis. Que sit dr̄a inter stillā ⁊ guttā: prius dixi in gutta.

Stillicidiū. stiria ⁊ stilla cōponiȓ cū cado. ⁊ dr̄ hoc stiricidiū dij. ⁊ hoc stillicidiū dij in eodē sensu. s. stilla cadēs: vel locus vbi stille cadunt: vel locus a quo vel p quē cadūt. vn̄ stillicidiosus sa sum. Propha: Sicut stillicidia stillātia sup terrā.

Stillo las in stilla vide. vnde et stilo las per vnum l aliud est. Uide in stilus.

Stillula dimi parua stilla. ⁊ corripit penultimam.

Stilon interp̄taȓ longum.

Stilus. A sto stas dr̄ hic stilus li. i. graphiū. q2 stat i cera. ⁊ q̄cq̄d lōgū ē ⁊ erectū dr̄ stilus a stādo vl̄ a stilō qd̄ ē lōgū. vn̄ stilatꝰ ta tū. i. stilo ornatꝰ. ⁊ stilo las. i. stilo aptare vl̄ designare ⁊ corripit sti. Unde Tobias. Pierijs tedet iseruisse stilum.

Stimicon q̄dā pastor: quasi stilomicō. stilon enī interp̄taȓ lōgū: micon celsum. inde stimicon q̄si lōgus ⁊ altus.

Stimulus. a stiga dr̄ hic stimulus li q̄si stigulus. i. aculeus: cōpūctio icitatio molestatio vn̄ stimulosus sa sū. Et cōpaȓ vn̄ hec stimula q̄dā dea stimuloꝝ. ⁊ stimulo las. i. pūgere. titillare. incitare: cogere: vrgere: inflāmare. Et cōpōiȓ: vt instimulo las. Et est actiuū cū suis compositis. ⁊ cor. mu.

Stinguo guis xi ctū guere. i. signare: vel extiguere: mortificare: vl̄ istigare. s3 nō ē i vsu. Et cōpōiȓ: vt distiguo is xi ctū: qd̄ cōpōiȓ. vt subdistiguo guis. Itē stiguo cōpōiȓ: vt extiguo guis. istinguo guis xi ctū. restiguo guis. i. extiguē: iterū mortificare. Stiguo ⁊ eiꝰ cōposita actiua sūt. ⁊ faciūt p̄teritū i xi. ⁊ sup. in ctum. ⁊ habēt u inter g ⁊ sequentem vocalem.

Stiopus est inflatio oris. Unde Nec stiopo tumidas intendis rumpere baccas vel bracas.

Stipa. A stipo pas dr̄ hec stipa pe. q̄dā pua arbor. vt dicūt scopa: q2 ex ea stipenȓ tecta. ⁊ hec sepe ad fornaces ⁊ furnos calefaciēdos colligiȓ. vn̄ hec stipula le dimi. ⁊ hinc stipule dicūtur folia vl̄ fagine quibus cumulus ambiȓ ⁊ fulcitur: ne pōdere frugis curueȓ. ⁊ stipule ipsi calami segetis. Dicuntur ḡ stipule vel a stipula pp̄ter puitatē: vel a stipo pas. q2 fulciunt ⁊ circūdāt culmū. vel ab vsto q̄si vstule q2 collecta messe vrunȓ pp̄ter culturā agri. vel a palea: q2 interdū p palea p̄cidunȓ stipule. ⁊ cor. pu. ⁊ pdu. sti.

Stipadiū. a stipo pas dr̄ hoc stipadiū dij. i. scacariū. q2 holbꝰ ludū spectātibꝰ stipeȓ. Et stipadiū ē genus mēse. q̄si stipēdiū vel dr̄ a stipitibus q̄si stipodiū. sic enī prius acceptum est.

Stipatū ti quedā herba q̄ tantā virtutē in radice h3. vt frusta carnis in cacabo sparsa coaguleȓ. ⁊ dicitur a stipo pas.

Stipendiarius in stipendiū exponitur.

Stipēdiū. stipis cōponiȓ cū pēdo dis. ⁊ dr̄ hoc stipēdiū dij lucrū p̄ciū. fructus laboris. Propē q̄dē stipēdiū dr̄ qd̄ daȓ militibus soldarijs p p̄cio. sic dcm̄ a stipe pēdēda. Antiq̄ enī soliti erāt pecuniā appēdere magis q̄3 numerare. A stipēdiū dr̄ stipēdiarius ria riū ad stipēdiū ptinens. ⁊ hic stipēdiarius rij stipēdiū dans vel potius recipiēs ⁊ cor. i ante p.

Stipes. a sto stas dr̄ hic stipes pitis. i. ticio vel trūcus ligni. q̄ sustinet aliq̄d. q̄si stans pes. lignū infructuosū. qd̄ solummodo stet ⁊ nō fructificet. ⁊ pducit p̄mā stipes pitis. sed stips stipis corripit illam sti.

Stipium vnguētū de veruecibus.

Stipo. A stips stipis dr̄ stipo pas paui pare. i. cōdēsare. cōfederare. cōuallare. circūdare cōgregare. replere. p̄tegere. cōpōere fulcire. vn̄ stipatiȝ aduer. Stipo cōpōiȓ. vt cōstipo pas. extipo pas. i. emittē. euacuare. istipo pas. i. valde vl̄ intus stipaȓ. imittere. obstipo pas. i. vndiq3 vel cōtra stipare. vl̄ obturare obstruere. restipo pas. i. iterū stipare vl̄ euacuare. emittē. substipo pas. i. subtus vl̄ post stipare vel parū. Et ē actiuū stipo cū oībꝰ suis cōpositis. ⁊ pdu. hāc syllabā sti. sic stipes ⁊ stipa. Uirg. in p̄mo. Stipāt ⁊ dulci distētās nectare cellas.

Stips stipis fe. ge. quoddā genus pōderis. quo oli3 militibus stipēdiarijs distribuebaȓ pecūia. ⁊ pōiȓ p obolo. q2 obolus sepe solet dari mēdicis l elemosynā. iō stips q̄nq3 dr̄ mēdicitas. q̄nq3 elemosyna victus. vn̄ hic stipꝰ. i. mēdicꝰ. ⁊ cor. stipis gtūs ⁊ stipes i plurali sti. sed hic stipes pitis producit sti.

Stipula le in stipa exponitur.

Stipulatio in stipulor exponitur.

Stipulor. A stipo pas dr̄ stipulus la lū. i. firmus. inde stipulor laris. i. interrogare. q̄rere. Propē q̄dē stipulare ē interrogare. q̄rere petitiue. cū rñsione facta pmissiue. vt si iterrogans dicit. Dabis mihi equū: Et ille rñdeat Dabo. hoc est stipulari. vn̄ hec stipulatio pp̄e dr̄ iterrogatio petitiua adiūcta rñsione pmissiua. Dabis mihi hoc: Dabo. ⁊ dr̄ stipulari a stipū qd̄ ē firmū. q2 stipulatio d3 eē firma vn̄ teneȓ psolui qd̄ stipulatione pmissū ē. Uel (vt dicūt) a stipula dr̄ stipulor. q2 i stipulatiōe veteres stipulā frāgebāt. quā iterū iungētes stipulā suā recog̃scebāt. Et q2 i stipulatiōe cōtineȓ iterrogatio ⁊ pmissio. iō stipulari sepe poniȓ simpliciter p pmittere ⁊ p interrogare vel petere siue q̄rere. Et nota q̄ stipulor antiq̄tus erat cōe. s3 modo ē depo. ⁊ cōstruiȓ cū actō ⁊ ablō interposita a vel ab p̄positiōe. vt stipulor a te decē solidos. i. quero. Et cōponiȓ. vt astipulor laris. i. cōfirmare. auxiliari. cōstipulor laris. i. sil̄ stipulari. vn̄ hoc cōstipulamē minis. instipulor laris. i. valde stipulari. restipulor laris. i. iterū stipulari. ⁊ ē depone. cū oibus suis cōpositis. ⁊ corripit pu.

Stipus. A stips stipis dicitur hic stipus pi. i. mendicus q̄ petit stipē. inde cōponiȓ obstipus.

Stirax cis grece. vel storax racis latine in stiria ē.

Stiria rie fe. ge. gutta fluens ⁊ cadens ⁊ cōgelata. ⁊ dr̄ gutta dū stat ⁊ pēdet: stiria dū cadit. ⁊ dr̄ sic a greco. Grece enī stiria gutta dr̄. vn̄ stiria dr̄ arbor. cuius fructus h3 grana guttis similia. q̄ ⁊ storax racis dr̄ q̄si stirax. S3 stirax grece. storax latine. Gen. xliij. dicitur. Modicū resine ⁊ mellis ⁊ stiracis. Uel s̄m aliam litteram storacis penul. pdu. vbi dicit glo. q̄ storacis ē species resine.

Stiricidiū dij in stillicidiū exponiȓ.

Stiricus ca cū. i. stirilis. a stiria diciȓ.

Stirillū li. ne. ge. barba capre. ⁊ diciȓ a stiria. q2 pendet ad modum stirie. i. gutte.

Stirpeus pea peū in stirps exponiȓ.

Stirpitus. i. radicitus aduer. Uide in stirps.

Stirpo pas. i. euellere. eradicare. a stirpe trūco diciȓ. Et cōponitur. vt extirpo pas. i. a radice subuertere.

S tirpa. A sto stas dr stirpo pis mas. ge. radix: truncus. vnde ħ stirpo pis fe. ge. ꝓgenies. ꝓsapia: origo. ⁊ stirpens pes peū: ⁊ stirpitus aduer. i. radicitus. ⁊ stirpo pas i. euellere: eradica-re. Et ꝙ dicit Pris. ꝙ nō patiť r añ se in eadē syllaba intelli-ge in ꝓncipio syllabe. ⁊ voco ꝓncipiū q̄cq̄d ē añ ꝓmā voca-lē. vel ħ itelligiť q̄ñ p sumiť in vi sua ⁊ simpliciter Sed in stirpo nō sumiť p in sua vi ⁊ simplr: imo ps ibi collatera-les sumiť ꝓ vna figura: q̄ apud grecos vocať psi.

S tiua. A sto stas dr ħ stiua ue manica aratri. s. cauda a poste-riori. vñ stiuariꝰ ria riū ad stiuā ꝑtinēs ⁊ stiuariꝰ rij ⁊ stiua-ria rie ēt dr q̄ vel q̄ tenet aratrū ꝑ stiuā: vť qui stiuam facit.

S tiuula le dimi. parua stiua.

S tix. A sto stas dr ħ stix stigis palus ifernaľ: q̄ꝫ sp̄ stat ad pe-nā vť dr a statiꝫ: q̄ꝫ potata statiꝫ iterficit vel a greco stige-stos qd ē tristitia: q̄ꝫ tristes faciat: vť q̄ꝫ tristitiā gignit. ⁊ se-pe poniť ꝓ iferno vñ stigiꝰ gia giū. ⁊ ħ ⁊ ħ stigialis ⁊ ħ le.

S to stas steti statū a stasis deriuať: ⁊ dr stare mācere ⁊ nō mo-ueri: morari. Ꝓprie stare ē erectū morari. Vñ dr. Si quis stat nō cedet. ⁊ ecōuerso. vñ ħ status huiꝰ statꝰ. Sto cōpōi-tur: vt absto stas stiti tū. i. iuxta vel in ꝯspectu. vel ad fuiti-um stare. ꝯsto stiti tū. circūsto stas stiti tū. desto stas destiti tū. i. deorsū a ꝓposito stare: cessare. disto stas: exto stas stiti. Et (vt dicit q̄dā) extra qd foris ē: qd firmū ꝑmanet extat. In-sto stas stiti: intersto stas stiti. Sap. xviij. Interstitit ⁊ am-putauit ipetū. Persto stas ꝑstiti. i. forte stare: in ꝓposito ꝑ-seuerare. Prosto stas stiti Presto stas stiti. Obsto stas sti-ti tū stare. i. nocere: ipedire: ꝯ stare. vñ obstās: ⁊ ħ obstātia: ⁊ obstāter aduer. ⁊ ħ obstaculū li. Resto stas stiti tū. i. resi-stere ⁊ obstare. restare. i. superesse ⁊ supfluere. ⁊ restare. i. a motu stare ⁊ cessare. vñ restito tas. i. frequenter. sepe ⁊ in di-uersis locis restare. substo stas stiti. i. sub esse: subtus eē vť sustinere Supsto stas stiti tū. i. supesse: supfluere. Sto ⁊ eiꝰ cōposita oīa neu. sunt: ꝑter ꝓsto ꝓ dare qd ē actiuū. Itē cō-posita a sto faciunt ꝑteritū in stiti: ⁊ sup. in stitū: ⁊ raro i sta-tum: vt ꝯstatū: ꝓstatū. Vide in ꝓsto stas.

S toa grecę latinę dicitur porticus.

S toax acis fe. ge. i. ruina: ⁊ dr a stoa.

S toici. a stoa qd ē porticꝰ dr stoicꝰ ca cū pen. cor. ⁊ sūt stoici q̄ i ciuitate moranť. Porticꝰ eni fuit athēis: i q̄ picta erant gesta sapiētū ⁊ viroꝝ fortiū historie. I hac porticu sapiētes phillosophabanť. vñ ⁊ stoici dicti sūt. Hāc sectā (vt dnt) pri-mus Zenō istituit. Hi negāt sine v̄tute effici queq̄ꝫ beatū. Oē pctm̄ vniforme eē asserūt. Hi aiaꝫ cū corpore ꝑire dicūt.

S toicida. a stoicus dr ħ stoicida de femina in stoica secta va-lens. vel stoicida dr q̄si mollis ⁊ effeminatus q̄si femina.

S toix cis fe. ge. i. ruina. ⁊ dr a sto.

S tola. a stolō vť stolos dr ħ stola le matrōale opimētū: qd co-operto capite ⁊ scapula: a dextro latere i leuū humeꝝ mittiť vñ ⁊ sic dr q̄ꝫ supmittať. Idē ⁊ reciniū latino noīe dr: eo ꝙ dimidia eius pars retro reijciať. qd vulgo mauortē dicunt q̄si martē. Signū eni ē maritaľ dignitatis ⁊ potestatis ⁊ pa-cis vel idustrie. Caput eni mulieris ē vir. ⁊ poniť q̄nq̄ꝫ pro ephot. Stola etiā vtunť diacōes. vnde stolatus ta tū. i. sto-la ornatus. ⁊ stolo las. i. stola ornare. ⁊ cor. sto.

S tolia. A stolon vel stolos dr hec stolia lie. i. missio.

S tolidus. ab extollo lis dr stolidus da dū. i. stultus: fatuus: su-perbus: insipiēs: secors: q̄si extollidus: q̄ꝫ se extollat Et cō-parať. vnde hec stoliditas tatis.

S tolon vel stolos grecę: latine dicitur missio.

S tolus. a sto stas dr ħ stolus li magna classis nauiū. vel a sto-lon qd ē missio: q̄ꝫ ꝑ mare mittať. Ambro. super Egisippū. Vbi ē stolus nauium qui circūeat freta.

S tomachor. stomos grecę: os vocať latinę. inde stomachus chi eo ꝙ ostiū vētris sit: cibū recipiat: ⁊ in intestina trāsmit-tat. Stomos eni grecę: latine dicitur os: cilia vēter. inde sto-machus. i. os vētris. vnde stomachosus sa sū iracūdus: fu-ribūdus. ⁊ stomaticus ca cū q̄ infirmitatē in stomacho pati-tur: ⁊ stomachor aris dicitur furere: irasci: indignari.

S tomacula le fe. ge. extū interius. ⁊ dicitur a stomachus.

S tomos grecę: os latine.

S torax in stiria exponitur.

S torio as in storiuꝫ exponitur.

S toriolum li dimi. paruū storium.

S toriū. a sterno nis dr ħ storiū rij: q̄ꝫ terre sternať. Nondum eni laneis stramētis reptis i his accubabant. vñ storio as i. storis ornare. ⁊ est actiuū storio as.

S trabo. a sterno nis dr ħ strabo onis q̄ oculos hꝫ obliquos q̄ ⁊ ħ strabus dicitur. vñ ħ straba be: quod vulgo dr strauba. Hie. nazāzenus. Heretici mihi videnť fixes. oculo strabi.

S tragilis. a sterno nis vel a sternēdo dr ħ stragil huius stragi-lis cōis ge. i. miles. ⁊ cor. hāc syllabā gi.

S tragulatus in stragulū exponitur.

S tragulū. a sterno vel a stratū dr ħ stragulum vel ħ stragula vestis discolor: q̄ textū dr: ⁊ māu artificis diuersa varieta-te distinguiť. ⁊ dr sic q̄ꝫ i strato ⁊ amictu apta sit. de q̄ dr in vlti. c. pter. Stragulatā vestē fecit sibi. Stragulū ēt dr stra-tio caballi. vñ stragulatus ta tū. i. stragulo vel stragula orna-tus. ⁊ stragulo las laui lare. i. variare. Pōt ēt dici stragula vestis variata. v. varietate texture distincta Vñ diť Pap. Stragula vestis ꝑciosa plumario ope fctā. In historijs āt sup illud qd legiť in. iiij. li. Re. c. viij. Cūq̄ꝫ venisset dies al-tera tulit stragulū ⁊ ifudit aquā ⁊ expādit sup faciē eiꝰ quo mortuo ragnauit azabel ꝓ eo. sic dr. Stragulū ꝓpe dr stra-toriū qd lecto vel sedili sup sterniť. ⁊ dr ibi ꝙ azabel pānū ꝯfusū aq̄ iposuit sup bēnadab ad refrigerādū. Hebreꝰ tñ hꝫ Expādit sup faciē stragulū. vt nō azabel sꝫ bēnadab ħ fecisse itelligať. eteni mortuꝰ ē rex. ⁊ regnauit ꝓ eo azabel. Qui-dā exponūt ħ de obsequo mortui dicētes ꝙ azabel mortuuꝫ lauit aq̄ ⁊ expādit stragulū sup faciē mortui. Josephꝰ tamē plane diť ꝙ altera die ifuso laqueo strāgulauit eū. Ad hūc sensuꝫ q̄dā l̄ram illā. s. tulit stragulū ⁊c. referūt dicentes ꝙ azabel vestē madefactā posuit sup faciē eius simulās refri-geratione: sed statim effudit aquā sup os eius donec suffo-caret euꝫ. ⁊ corripit hanc syllabā gu. Vñ Alexander. Texiť ex lino cum lana stragula vestis.

S tramen. a sterno nis dr ħ stramē nis. q̄ꝫ añ aialia sterniť vel sup lectulū. qd ⁊ ħ stramētū dr. A stramē dr stramineꝰ nea neū. Itē stramentū q̄nq̄ꝫ dr in sellatura. illud. s. quo equus vel asinus sterniť. i. in sellať. ⁊ silr illud quo lectus sternitur i. ꝓparať dr stramētū. siue sint vestes. siue aliquid aliud.

S trangulo las in iugulo las exponiť.

S trata. a sterno nis dr strata te via munita: q̄si pedibus vulgi trita. ⁊ est de lapidibꝰ strata ⁊ pata. vñ ⁊ dr dilapidata.

S trates. i. ꝑtor. a sterno nis dicitur.

S tratia. A sterno nis dr ħ stratia tie. i. militia. vñ ⁊ ħ stratila-tes tis dux militie vel militum.

S tratilates in stratia exponitur.

S tratilros grecę. latinę diciť ꝑtor sm̄ Papiam.

S tratodes. A stratia diciť ħ stratodes. i. miles vel ad militiaꝫ accinctus: qui ⁊ stermon onis dicitur.

S tratorflagunculariū. i. cōpositores. Hiere. xlviij. Mittam eis ordinatores ⁊ stratores flagunculaꝝ.

S tratoriū. a sterno nis dr ħ stratoriū rij. i. stabulū iumentoꝝ Josephus in ꝓmo annaliū. Rachel ħ audiens posuit idola in stratorio cameli. i. sub. Item stratoria dicuntur lectoria que in lectis solent sterni.

S tratū. a sterno nis dr ħ stratū ti: qd ⁊ ħ stratus tus tui dr. i. lectus. Vel stratuꝫ dr q̄si storiatū. a storijs in quibus antiq̄ cubabant nondū laneis stramētis repertis.

S traui est preteritū huius verbi sterno nis. Job. xvij. Straui lectulum meum.

S trena ne fe. ge. qd vulgo dr strēna. s. qd ꝓmo dať alicui in ka-lendis: vel in ꝓmo die anni vel septimane ꝓ bono omine. Et diciť strena q̄si sine trena. vel seorsuꝫ a trena. i. a lamen-tatione: q̄ꝫ hilariť dari dꝫ. vñ strenosus sa sū q̄ sepe dat vel accipit strenam. ⁊ streno nas. i. enceniare: initiare: strenā ali-cui dare: strena aliquem exhilarare.

S trenicus ca cū in strenuus vide.

Strenula le dimi. parua strena.

Strenuus. A strena dr strenuus a um q̄ libenter facit strenam s. largus: clarus strenis: impiger: vtilis: citus: fortis. ꝛ cōparaꝰ p supplementū magis: vt strenuus magis strenuissimus. vn̄ de strenue magis strenue issime: ꝛ h strenuitas tatis. ꝛ strenicus ca cū. i. strenis vel strenarū cupidus.

Strepia. A sterno nis dr strepia pie. i. cauda serpētis.

Strepo pis pui pitū pere. i. sonū facere. vn̄ h strepitus tus tui: ꝛ h strepor oris. ꝛ strepito tas frequē. Strepo cōponiꝰ: vt astrepo pis: ɔstrepo pis: substrepo pis. ꝛ est neu. strepo cū oībus suis cōpositis: ꝛ facit pteritū in pui: ꝛ sup. in pitum penul. cor. ꝛ corri. hāc syllabā stre. Vn̄ in aurora dr: Rana loquax bercsim signat: strepit hec: strepit illa.

Strideo des vel strido dis di dere. i. fortiter sonare: dētes cōcutere: frēdere. vn̄ h stridor doris. ꝛ inde h stridosus sa sum: ꝛ stridorosus sa sū. i. stridore plenus. Stridor ꝛ strido cū suis cōpositis si q̄ hnt neu. sunt: ꝛ faciūt pteritū in di: licet quāqꝫ inueniaꝰ stridui. sed h maxime sꝫ antiquos. ꝛ caret supi. ꝛ pdu. hanc syllabā stri. Luca. in. vi. Auribus incertis. feralis strideat vmbra. Vide in strido dis.

Strido dis tertie ɔiugatiōis: ꝛ strideo des inueniꝰ secunde: vt dixi in strideo des. Hora. in ser. Stridere secreta diuisos aure susurros. ꝛ faē pteritū stridi: deberet tn̄ faē strisi. Vn̄ dicē Pris. i. xi. li. vbi agit de pteritis ꝛ sup. tertie ɔiugationis vboꝝ desinētiū i do. Strideo des ꝛ strido dis īueniꝰ tā secūde q̄ꝫ tertie ɔiugatiōis. ꝛ eiꝰ pteritū pfectū debēt sꝫ analogiā in deo vel in do desinētiū: ꝛ penul. ꝛ antepenul. nāliter lōgā hntiū i si terminari: vt rado radi: rideo risi. sꝫ puto causa euphōie nō esse in vsu strisi: sꝫ stridi. ꝛ caret supi.

Stridolus la lū. i. sonorus. a strideo des diciꝰ.

Strigilis. A strideo des diciꝰ h strigilis huius strigiꝰ penult. cor. i. patella vel instrumētū quo pueri furanꝰ vuas ꝛ ficus ꝛ instrumentū quo mūdanꝰ eq̄ qḋ pōt deriuari a tergo gis ꝛ instrumentū quo caro mundaꝰ ꝛ sudor corpis eraditur. quod ꝛ strigil diciꝰ per apocopam.

Strignos. A stringo gis dr h strignos q̄dā herba. s. vua lupina: q̄ latine salutaris dr qꝛ dolorē capitis ꝛ stomachi incēdiū mitigat. idē ꝛ vua lupina dr: qꝛ semē eius vue silis est.

Stringiria. a stringo gis diciꝰ hec stringiria vel stranguria: ꝛ est constrictio vrine.

Stringo gis xi ctū: ꝛ cōponiꝰ: vt astrigo gis: ɔstringo gis distringo gis. vn̄ districtꝰ ta tū. extringo gis: instringo gis pstrigo gis: pstrigo gis. i. valde vl' an̄ stringē. obstrigo igis. i. vndiqꝫ vl' ɔ̄ stringē. restrigo gis. i. iteꝝ vl' retro strigē vl' ampliare: vl' a strictura remouē. substrigo gis. i. subtꝰ vel post vl' paꝝ vl' sursū strigē. Strigo ꝛ eiꝰ ɔposita actiua sū ꝛ faciūt pteritū in strinxi: ꝛ supi. in strictū fine n. ꝛ caret u post g.

Strix. a strido dis dr h strix gis nocturna auis: de sono vocis dicta. qn̄ enim clamat stridet. hec auis vulgo diciꝰ ama ab ab amādo paruulos: vnde ꝛ lac pbere ferꝰ nascētibus.

Stroma opus varie ɔtextū. ꝛ diciꝰ a stropha.

Stromaciū. A stroma diciꝰ hoc stromaciū cij cingulū varie contextum cum gēmis.

Stropha in strophus exponitur.

Strophas. A strophos qḋ est conuersio dicitur hec strophas phadis quedam insula.

Stropharius ria riū in strophos exponitur.

Strophiū. a strophos qḋ est ɔuersio dr h strophiū phij cingulū ꝛ pprie aureū cū gēmis: qꝛ a posteriori pte ɔuertitur anterior. vn̄ dr in hymno bti Joānis bap. Prebuit hirtū tegimē camelus artubus sacris strophiū bidentes. Diciꝰ etiam strophiū palliū virginale. sꝫ strophenū aliud est. vn̄ versus. Zonā dic strophiū: palmā dic esse stropheum.

Strophos vel rophos grece: latine dr ɔuersio. ꝛ inde cōponitur monostrophos: distrophos: tetrastrophos. vn̄ inuenitur. Hec oda ē monostrophos: h distrophos. hec tetrastrophos. monostrophos dr oda illa q̄ sp metri varietatē habet sic distrophos dr oda illa q̄ tn̄ in secūdo versu repetit varietatē metri. Tetrastrophos q̄ in quarto.

Strophula le dimi. parua stropha.

Strophus. A strophos dr h strophus phi deceptor: ipostor. fraudator. ꝛ h stropha phe retorta sentētia. argumentatio varia: fraus. deceptio. neq̄tia. calliditas. impostura. vn̄ stropharꝰ ria riū fraudulētꝰ. callidꝰ ipostor. vsurꝰ. Itē stropha dr ɔuersio simplex i cātilēis. Et cōpōitur. vt antistropha. i. ɔ̄ ɔuersionē simplicē. Stropha ē cū fit mutatio de rinsorio ad vsum. vbi ē q̄dā ɔuersio mutate melodie poris. Antistropha ē qn̄ finito vsu recipiꝰ ipꝫ rinsoriū vl' medietas eiꝰ. vn̄ cātꝰ hymnoꝝ luētꝰ ē p strophā antistrophā ad signū firmamēti notādū ꝛ plāctaꝝ q̄ ɔ̄ ɔuersionē celi voluunꝰ. vn̄ q̄dā cātꝰ solebāt i ecclīa cē. quos vocabāt strophos. Vn̄ Macrobiꝰ. In ipis ēt hymnis deoꝝ p strophā ꝛ ātistrophā metra cāoris vsibꝰ adhibebāꝰ. vt p strophā rectꝰ orbis stelliferi motꝰ p antistrophā diuersis vagoꝝ regressus pdicaretur.

Strutio greco noie quoddā aial i silitudine auis pēnas habere vꝫ. tn̄ de terra altius nō eleuaꝰ oua fouē negligit. sed piecta tn̄mō fotu puluerꝭ aianꝰ. vt Isi. vult. ꝛ pōiꝰ in se. ge. In Job. xxxix. b. vbi dr. Pēna strutiōis silis ē pēnis herodii ꝛ accipitris. q̄ derelinq̄t oua sua i terra. ꝛ tu forsitā i puluē calefacies ea. Et isra. Priuauit eā deꝰ sapiētia. Qḋ vbū exponēs Gre. i. li. mor. xxxi. dicit. Quis herodiū ꝛ accipitrē nesciat aues reliq̄s q̄nta volatꝰ sui velocitate trāscēdāt. strutionis vo pēne coꝝ silitudinē hnt. sꝫ volatꝰ coꝝ celeritatē non hꝫ. a terra q̄ppe eleuari nō valet. ꝛ alas q̄si ad volādū speciētenꝰ erigit. sꝫ tn̄ nunq̄ꝫ se a terra volādo suspēdit. Ita sunt nimirū oēs hipocrite q̄ dū bnoꝝ vitā simulāt imitationem scē visiōis hnt. sꝫ vitatē sāctitatꝭ nō hnt q̄ppe volādi pēnas p speciē sꝫ in terra repūt p actionē qꝛ alas p figurā scitatis ostēdūt. sꝫ curarū seclariū pōdere pgrauati. nullatēus a terra subleuātur. qꝛ vo hipochrite q̄uis puersa sp opeꝰ loq̄ tn̄ recta nō desinūt. Bn̄ aūt loquēdo in fide vel ɔuersatiōe filios pariūt sꝫ eos beneviuēdo nutrire nō pn̄t. De hac strutiōe recte dr. q̄ derelinq̄t in terra oua sua qꝛ eni hipocrite p charitatis viscera nō dolēt de corpe plis edite. i. de ouorū suoꝝ frigore neq̄q̄uā dolēt. Et bn̄ seq̄tur. Induraꝰ ad filios suos q̄si nō sint sui. Quē eni charitatis gr̄a nō ifundit. proximū suū ēt si ipse huc deo gēuit. q̄si extraneū respicit. Videꝰ tn̄ strutio esse mas. ge. sm regulas Pris. Inueniꝰ ēt structio onis a struo is. sꝫ tūc scribiꝰ p ct. Hic pōt q̄ri. an hipochrisis sit sp pctm̄ mortale. Ad h dico. q̄ hipochrisis hꝫ eādē rōnē pcti sic ꝛ mēdaciū. Mēdaciū aūt nō sp est pctm̄ mortale. sꝫ qn̄ ē pniciosum. ꝛ silr hipocrisis nō sp ē pctm̄ mortale. sꝫ qn̄ est pniciosa cadēs i nocumētū alterius psone. dū pp creditā scitatē aut defraudat aliquē re quā hꝫ vel habere dꝫ. aut in nocumētū fidei ecclesie. dū pp scitatē creditā de ipso. ei ɔ̄ fidē ꝛ ecclesiā crediꝰ. Et scias q̄ ille q̄ cū nō sit virtuosus psonā virtuosi ostēdit. hipocrita dr. Hipocrita eni grece latine dr simulator. ꝛ qꝛ ostētare de se melius q̄ꝫ sit. vitiū est iactantie. siue vbis siue factis fiat. vt dr in. iiij. et h. iō hipocrisis sp ē pctm̄. Vide in hypocrita. Itē volo te scire. q̄ aliud ē pctm̄ occultū nō ppalare. qḋ discretiōis ē. ꝛ aliud virtute ostētare cū aliq̄s pctō subiaceat: qḋ hipocrisis est.

Structura re in struo is exponitur.

Struecula le dimi. parua strues.

Strues. A struo is diciꝰ hec strues is cōpositio. congeries. collectio. aceruus lignorum

Struma me a strues dr. i. gibbus in pectore. q̄si strues humorum. vnde strumosus sa sum q̄ hꝫ strumā. Et cōparaꝰ. vnde hec strumositas. i. gibbositas.

Struo is xi ctū ere. i. cōponere. edificare. ordinare. pparare. vn̄ structim aduer. Struo cōponiꝰ. vt astruo is. i. affirmare. asserere. assilare. ꝛ cōponiꝰ ex ad ꝛ struo ꝛ abijcitur d. Construo is. i. sil' struere. circūstruo is. destruo is. i. dissipare: deorsum a structura pōere. extruo is. i. valde vel ex̄ struere. instruo is. i. informare. pstruo is. i. pre aliis vel an̄ struere vel pdicere. obstruo is. Struo ꝛ eius cōposita actiua sunt. ꝛ faciunt pteritū i struxi: ꝛ sup. in structum. A struo dr hec structura re. ꝛ vt dicit Pap. structure sunt edificia. possessiōes

Strupus pi vel strupi sin quosdā sunt vincula ex loro vel li/no facta: quibus remi ad scalmos alligātur. De quibus Li/uius Qūq₃ remos iussit alligare strupis.

Studeo des dui dere.i.operā dare: vacare disciplinę: invigilare. Prope qdē studē ē cū magna volūtate vehemēter aīuʒ ap/plicare ad aliqd pficiēdū. vñ h̄ studiū dij vehemēs applica/tio aī ad aliqd pagēdū sūma cum volūtate. vñ studiosus sa/suʒ. Et cōparaꝰ. Studeo cōpōiꝰ vt istudeo des diui.i. valde studē. restudeo des dui.i. iteꝝ studē. ⁊ ē studeo neu. cū suis cōpositꝭ. ⁊ caret sup. ſʒ vsuʒ. debēt tñ facē studiū penl. cor. a studeo: eo mutata i u: ⁊ addita tū vt cādeo des cādui cādi/tū. studeo des dui ditū. Rarissime tñ ab oīb' neutris scde cōiugatiōis q̄ i ui diuisas syllabas faciūt pteritū: inueniꝰ hmōi sup. vꝰ pticipiū futuri. vt caleo calui. tepeo pui. palleo lui. si/q̄ tñ inueniantꝰ: i breuē hñt añ tū vt dicit Pris. ⁊ cor. pmā stu/deo. vñ Esop'. Duplicet ipaudēs vñ placere studet. Et Ho/ra.i epi. Nō tua laudabis studia: aut aliēa reprēdes. Quali/ter aut studēdū sit. ⁊ in qbus: dixi in sententia.

Studiolum li dimi. paruum studium.

Studium in studeo exponitur.

Stulticia in stultus exponitur.

Stultiloqu' q̄ quū a stult' ⁊ loquor cōpōiꝰ: q̄ stulta loqꝰ. vñ h̄ stultiloquiū quij stulta locutio. ⁊ corripit hāc syllabā lo.

Stultizo zas.i. stulte se habere: a stultus dicitur.

Stultus. Ab extollo lis dr stult' ta tū q̄si extult': q₃ se extollit. Uel ēt dr stult' q̄si stati vlt'. ppe tñ stult' ē: q̄ p stuporē nō moueꝰ iniuria: seuitiā eni fert. nec vlt' ē nec vllo ignominie cōmoueꝰ dolore. q₃ stult' ē hebetior corde: sic qdā ait. Ego me eē stultū existimo: fatuū eē nō opior.i. obtusus qdē scib' nō tñ nullis. ⁊ ſʒ h̄ stultus dr q̄si seorsū ab vlto. Et cōpaꝰ. vñ h̄ stulticia cie a gtō stulti addita cia. Uide in fatuus.

Stupa. a stipo pas dr h̄ stupa pe. ⁊ ē canapi vꝰ lini: dicta sic q₃ ex ea rime nauiū stipēꝰ. vñ stupeus a um de stupa existēs Et stuposus sa sū. ⁊ stupo pas.i. aliqd stupa obturare. Et cōpo/nitur: vt destupo pas. extupo pas.i. valde stupare. vel stupā remouere. instupo pas. restupo pas. Et est stupo actiuū cuʒ suis compositis. ⁊ producit hanc syllabā stu.

Stupeo pes pui pere.i. mirari: terreri: timere eē vel fieri stupi/dū: q̄si sine sensu. vnde stupidus da dū.i. sepius stupēs. Et cōparaꝰ. vñ stupido das.i. stupidū facere vꝰ stupe. Stupeo cōponiꝰ: vt stupefacio cis: ⁊ stupefio fis factus sū Itē stu/peo cōponiꝰ: vt astupeo pes.i. valde stupe: vel aliqd stupe extupeo pes.i. valde stupe vel a stupore cessare liberare. in stupeo pes.i. valde stupe. obstupeo pes.i. vndiq₃ vel ob ali/qd stupe. restupeo pes.i. iteꝝ stupe. Et ab oībus pdictis in/choa.f. stupesco scis. astupesco scis. extupesco scis ⁊c. Stu/peo ⁊ ei' cōposita neu. sūt: ⁊ carēt sup. ſʒ vsuʒ. ⁊ cor. stu. Uñ Oui. de reme. Non stupeāt multo corda sepulta mero. Itē quidā: Fle miser atq₃ stupe cōbureris quasi stupe.

Stupeus pea peū in stupa vide.

Stupo pas in stupa exponitur.

Stupor. A stupeo pes dꝰ h̄ stupor poris. ⁊ ē stupor casus me/moriā ⁊ rōnē auferēs: ⁊ linguā ipediēs ⁊ comparatur.

Stuprator prarie in stuprum expōitur.

Stuprū pri illicitus ꝯcubitus. ⁊ ē ppe in virgine vel in mōia/li. ⁊ videꝰ dici a corrūpēdo. vñ stuprator prarie.i. stuprū com/mittere: vel stupro corrūpē. vñ h̄ stupratoriū rij loc' stuprā/di. Et cōponiꝰ: vt ꝯstuprator aris. Et ē stuprator depo. cū suis cōpositis ſʒ hug. Inueniꝰ tñ Hier. c.ij. Filij quoq₃ mem/pheos ⁊ tafneos cōstuprauerit te vsq₃ ad vitatē Oui. epi. Nec pciū stupri gēmas auruq₃ poposci. Uide i raptus.

Stupula le dimi. parua stupa.

S ante U

Suadeo. a suauis dr suadeo des si sū.i. hortari: cōsulere. mo/nere. Q₃ aūt dr suadere q̄si suauia dare.i. dicere vꝰ suadere i.i suā sorē trahere. vꝰ suasor i suā pte trahēs etymo. est vñ h̄ suasor. ⁊ suasori' ria riū. ⁊ h̄ ⁊ h̄ suadibilis ⁊ h̄ le. vñ suadibiliꝰ aduer. ⁊ h̄ suadibilitas tis. ⁊ h̄ ⁊ hec suasibilis ⁊ hoc le. vñ suasibiliter aduer. ⁊ hec suasibilitas. ⁊ hec sua/dela le.i. suasio. assēsus. Hora. i epi. Ac bñ numatū decorat suadela venusq₃. Suadeo ꝯpōiꝰ. vt dissuadeo des.i. dhor/tari psuadeo des pfecte suadē. effectū suasiōis obtinē.i sua/dēdo effectū hēre. Suadeo ⁊ ei' ꝯposita sūt actiua. ⁊ ē syl/labaꝝ q̄tuor in psa. licʒ in vsu iueniatur triū syllabarum.

Suapte.i. sua. sponte. sua natura. sua propria cā. suo vsu vel more. ⁊ est pte syllabica adiectio. que adiūgitur huic ablō pronomini sua vt dixi in meapte.

Suarium. A sus dicitur hoc suarium rij locus vbi stant sues

Suasibilis. A suadeo dꝛ h̄ hec suasibilis ⁊ hoc le.i. aptus vel ꝯueniēs ad suadēdū. ⁊ suadebilis le idē. Unde in epla btī iacobi dꝛ. q̄ sapientia q̄ desurium est suadibilis.i. ad sua/dendum habilis passiue. quia qui habet dei sapientiā. de facili recipit bonas admonitiones ⁊ psuasiones.

Suauiū. a saliua dꝛ h̄ suauiū uij basiū cū saliua mixtū. vꝰ sua/uiū dꝛ q₃ sit suaue. ⁊ inde h̄ suauio onis. q̄ suauiū facꝰ. ⁊ sua/uio as. ⁊ suauior aris.i. osculari cū suauio. De h̄ ēt vide i osclʒ

Suauis. A sueo sues dꝛ hic ⁊ hec suauis ⁊ hoc ue. quia sueta sunt suauia ⁊ esse solēt. Et cōparatur. vñ suauiter uius uis/sime aduer. vnde hec suauitas tatis. ⁊ per cōpassionē isua/uis ue. q̄suauis.i. valde suauis.

Sub ppositio ē. ⁊ deseruit vtriq₃ casui. Et nota q̄ quotiēscūq₃ sub sigt ad locū. ꝯstruiꝰ cū actō tñ. vt Uir. Niuiꝰ sub ip/sos postes.i. ad ipos postes. Itē qñq₃ poniꝰ p añ. vt Uir. in geor. Sub lucē exportāt calatū.i. añ lucē. Itē qñq₃ po/niꝰ p p: vt Sub noctē cura recusat.i. p noctē. Alibi videꝰ sigre i loco vꝰ q̄si in loco. ⁊ ꝯstruiꝰ tūc cū ablō tñ. vt Sub domo. Et scias q̄ sub his lrīs sequētib' mutat b i illas. scʒ c.f.g.m.p.r. vt succūbo. suffero. suggero. summoueo. suppo/no. surripio. Uide d h̄ i pma pte i.c. d syllaba. vbi agiꝰ d b

Subagito in agito tas exponitur.

Subarro. A sub ⁊ arra cōponitur subarro ras raui rare quasi latenter arrā dare. Unde beata agnes dixit. Anulo suo subarrauit me dns meus iesus christus ⁊c.

Subater. A sub ⁊ ater cōponitur subater tra trum.i. aliquan/tulum ater.i. niger. ⁊ pducit a.

Subbassilican' na nū ꝯpōiꝰ a sub ⁊ basilican'. ⁊ dicūꝰ ppie subbasilicani q̄ hitant circa basilicā ⁊ sub alis ei' ⁊ pdu. ca

Subcinericius. A sub ⁊ cinis cōponitur subcinericī' cia ciū.i. sub cinē coctus. ⁊ inde subcinerizo zas.i. sub cinere coqre. ⁊ ſʒ b muteꝰ in c cōpositione sequēte c. tñ in subcinericius non mutatur. ne a succus ⁊ cinis cōponi videatur.

Subdecania nie in subdecanus exponitur.

Subdecanus. A sub ⁊ decanus cōponitur hic subdecanus ni q̄ est sub decano. ⁊ designat dignitatē in ecclīa. vnde h̄ sub/decania nie dignitas subdecani. ⁊ pdu. ca subdecanus.

Subdiaconus. diaconus ꝯponiꝰ cū sub vel hypos qd ē sub ⁊ dꝛ subdiaconus ⁊ hypodiaconus. ſʒ hypodiacon' dꝛ gre/ce. subdiacon' latine. q̄ id sic appellāꝰ. q₃ subiacēt pceptis ⁊ officijs diaconi. oblatiōes eni i tēplo dni a fidelib' xpi suscipiūt. ⁊ diacono supponēdas altarib' deferūt. Hi aph/hebreos nathinei vocātur.i. i humilitate dno suiētes. ⁊ hinc h̄ subdiaconatus tus. vel hypodiaconat' tus.i. offm vꝰ or/do subdiaconi ⁊ hypodiaconi. Dicitur etiā h̄ subdiacō co/nis. ⁊ hypodiacon conis penul. cor. Uide in ordo.

Subdo. A sub ⁊ do das ꝯpōiꝰ subdo subdis subdidi subdi/tū.i. supponē. subiugaꝰ. ⁊ inde subditus ta tum penul. cor.

Subdolus la lū ꝯpōitur a sub ⁊ dolus penꝰ. cor. ⁊ ē subdolus latēter dolosus. astut'. vsipellis. vari'. vñ subdole aduer.

Subeo is iui vel subij p syncopā.i. subt' ire vꝰ post vꝰ paruʒ Et ꝯpōiꝰ ex sub ⁊ eo is. Itē ieniꝰ subeo is.i. sursū eo. Ita sumiꝰ Jo. vj. Subijt ḡ iesus i mōtē.i. sursū abijt. ⁊ h̄ ē lra Auguꝰ. ⁊ tūc ꝯponiꝰ a sursū ⁊ eo is. ⁊ mutaꝰ s i b causa eu/phonie. Lra Chrysostomi ē. Abijt ergo iesus in montem.

Suber in suberies exponitur.

Suberatus ta tum in ero eras exponitur.

Suberies. A sub ⁊ edo es est cōponiꝰ hec suberies ei arbor ex qua cortex natatori' extrahiꝰ. q̄ suber dꝛ. et dꝛ suberies

Et subedies: q: fructus eius sues edūt: ⁊ sepe eadē arbor suber ōr. Et vt dič Pap. suber eris neu. ge. ōr arbustula vl' eius cortex. Dña tñ est inter suber ⁊ cortic̄. Uide in cortex. ⁊ pducit hanc syllabam su.

S ubbircus ci dicit a sub ⁊ hircus. vide in brachium.

S ubiectio. subiect⁹ta tū subiecti addita o fit h̄ subiectio onis i. subiugatio. suppositio. Jtē subiectio fm q̄ sumit in rhetorica fit qñ aliqd q̄rimus ab aduersariis interponētes rōnē ⁊ postea qō ē rō destruit qō subiicit: vt h̄: Qō fugiā capiar: clamē nō audiar: hostē aggrediar: vincar. Uel sic. Qd faciā? qd agas: deus est quē spnis An ipm euitare putas terra dnisq;? Deū clam fugies: sed nil latet hunc falleo ne: Sed idem qō fuit est ⁊ erit cognitione tenet.

S ubiectus ta tū in subiicio vide.

S ubigito tas in agito tas exponitur.

S ubigo gis egi actū ex sub ⁊ ago gis cōponit. ⁊ habet q̄ttuor significatiōes. s. cogere: impellere: acuere: suppōere vel subiugare: quasi subtus agere.

S ubiicio cis ieci iectū ex sub ⁊ iacio cis. ⁊ est subiicere subtus iacere: vl' post subiūgē: vñ dē reddē. vñ subiect⁹ta tū: ⁊ subiectiuus ua uū: ⁊ subiecto tas frequē. ⁊ et subiicito tas inenit in eodē sensu. s. p suppōere. ⁊ scribit subiicio p duo i in secunda syllaba: ⁊ est pmū ↄsonans: alterū vocalis.

S ubijt p̄terituū a subeo is. Uide in subeo is.

S ubito aduer. i. citovelociter: repēte: insp̄ate. Et (vt dicit Dio. in ep̄la ad Saiū) subito est qd preter spem ⁊ nō ex apparēte ad manifestum aductum.

S ubiugalis. iugalis cōponit cū sub: ⁊ dicitur h̄ ⁊ h̄ subiugalis ⁊ h̄ le. i. sub iugo positus qñ domit⁹: iugo assuetus. Uñ in Mat. ōr: Inuenietis asinā ⁊ pullū filium subiugalis. i. asine que fuit sub iuga posita.

S ubiugo gas in iugo exponitur.

S ubiumē. iugū cōponit cū sub: ⁊ ōr hic ⁊ hec subiumē gis. i. bos sub iugo positus. Uñ qdā: Subq; iugo positus bos dicit tibi sobiumē. ⁊ cor. penul. gti.

S ubletus a sub ⁊ molestus sta stum cōponitur. i. tristis: infirmus molestus. Et cōparatur. vnde sublestia. i. tristitia: molestia infirmitas. anxietas.

S ubligar. a sub ⁊ ligo gas deriuatur h̄ subligar ris. i. succinctoriū. s. bracariū. vel subligar vocatur quodlibet ligamen: vel ligula caligarū: vel fascia q̄ ligant inguina victime vel pātomimoꝝ ne soluerētur in libidinē: vel ne coirēt. ⁊ corripit li h̄ pducit ga. ⁊ ōr subligar p subligare p apocopā. Juue. Tirsūq; tenēt: ⁊ subligar acci. tē.

S ubligo gas qñ subtus ligare: a sub ⁊ ligo cōponitur.

S ubligo gis legi lectū a sub ⁊ lego gis cōponitur. ⁊ ē subligere furari: qñ subtus vel latenter legere. ⁊ cor. li.

S ublimis a sub ⁊ lim⁹ cōpōit h̄ ⁊ h̄ sublimis ⁊ h̄ me pen. pdu. i. alt⁹. Cū eni sublimia aspicimus: oculos quodāmō distorq̄m⁹ ⁊ dimituim⁹. Ul' sublimis ōr a limo tre qñ a limo subleuat⁹. Et cōpatur sublimior sim⁹. vñ sublimit̄ mius ssime aduer. ⁊ h̄ sublimitas tatis. ⁊ pōit̄ sepe sublime p h̄ aduerbio sublimit̄. Jtē a sublim⁹ ōr sublimo mas vbū actiuū ⁊ inde v̄balia sublimator sublimatrix: sublimatio: sublimatus. Et ē sublimare sublimē vel altū facere: exaltare.

S ublinguiū a sub ⁊ lingua cōpōitur h̄ sublinguiū guij locus subtus linguā. Uel sublinguiū ōr foliū vel aliud qō quis sub lingua ponit: ⁊ cantat vt aues decipiat.

S ublustris in lustro stras exponitur.

S ubneruo uas uaui uatū a sub ⁊ neruo uas cōpōitur. ⁊ ē subneruare neruos poplicū succidere. Tunc eni eq̄ subneruantur qñ eis nerui poplicū precinduntur.

S ubnixus a subnitor (qō cōpōitur a sub ⁊ nitor teris) ōr subnix⁹ xa xū nomē. i. subiect⁹ suppōit⁹: suffult⁹: humil̄. pōt et eē pticipiū: ⁊ tūc pōt expōi sic̄ subnitor expōit̄ i nitor teris.

S ubo as sus ōr subo bas baui bare. i. coire: libidinare: ⁊ est pcop. vñ sues subāt. i. coeunt vel amore cocūdi feruntur.

S uboleo in oleo les exponitur.

S ubsanno. sanna ne g nnn ē frūcatio naris vel os distortus cū vultu vñ sānōes dñr q̄ rectū vultū nō hñt. ⁊ q: cū ridemus. os solemus distorq̄re ⁊ nasū frūcare: iō sanna ōr derisio. Persius. Occipiti ceco postice occurrite sanne. vnde sanno nnas. i. deridere. h̄ nō ē in vsu. Et componitur sub sanno nnas. i. deridere. vnde ppha: Et dñs subsannabit eos. Et scribitur p nn: vt patet in Papia.

S ubselliū a sub ⁊ sella cōpōitur h̄ subselliū lij ornamētū equi sub sella positū. Subselliū etiā dicit̄ sedes minorū sub pede posita: ⁊ inferius ⁊ depressius q̄ maior sedes. ⁊ tunc cōponitur a sedes. qñ subsedium.

S ubsequū. A subsequor q̄ris ōr h̄ subsequiū quij. i. seruitiū quasi sub sequēs obsequium.

S ubsexquitertius in sexqui exponitur.

S ubsexqualter in sexqui exponitur.

S ubsilio lis cor. si: in salio lis exponitur.

S ubsistentia. a subsisto stis ōr hec subsistentia tie. i. forma: q: sub se sistit fluxum materie.

S ubsolanus. sub cōponit cū sol: ⁊ ōr h̄ subsolāus qdā vētus q: sub sole nascitur. Uel post cōponi a sub ⁊ solanus.

S ubstātia. a substo stas ōr h̄ substātia tie: q: substat accidētibus vñ h̄ ⁊ h̄ substātialis ⁊ h̄ le. ⁊ substātialiter aduer. Et cōponit̄: vt ↄsubstātial̄ le: ⁊ ↄsubstātialiter aduerbiū. i. eiusdem substātie: vt fili⁹ dei ōr p̄ri ↄsubstātial̄. Et sciae q: substantia diuidit̄ in pmā substātiā ⁊ secūdā. Pzima substātia ōr socrates: scōa hō vl' aial. Jtē substātia diuidit̄ in corporeā vt lignū: ⁊ i incorporeā: vt aia Jtē substātia diuidit̄ in māg formā ⁊ cōpositū. h̄ h̄ magis ad aliā scientiā ptinet.

S ubstātiuus. a substās vl' substātia ōr substātiu⁹ua uū i. substātiā vel ad modū substātie signās vel supponēs: vel modo substātie designās vñ substātiuo uas. i. substātiuū facē.

S ubstituo is in statuo is exponitur.

S ubsto. a sub ⁊ sto stas cōpōitur substo stas stiti stitum. ⁊ est substare subesse: subtus stare: vl' subsistere. vnde substans stantia ge. omnis.

S ubtegmen. a subtego gis ōr h̄ subtegmē nis filū qō inter stamina discurrit. vel deriuat̄ a subtexo xis: q: sub stamine in tela texitur. ⁊ cor. penulti. gti.

S ubtel ima pars. s. pedis medietas: inde subtilis.

S ubtela. a sub ⁊ tilia cōponit̄ h̄ subtela le. i. deceptio: fra⁹. Et dñr subtele qñ subtilis tela. Dr ēt subtela i alio sēsu. s. corrigia q̄ tēdit sub cauda eq̄: ⁊ tūc cōponit̄ a sub ⁊ telon lōgū.

S ubtelaris. a sub ⁊ talus ōr h̄ subtelaris huius laris: qñ subtalaris. i. calcaneus. Uel ōr subtularis qñ subtalaris. q: sub talo ē siir a sub ⁊ talus. Sotular āt vel sotularis nihil aliud est: vt dicit magister Bene. h̄ aliqui ↄtrariū dicant.

S ubter. a sub ōr aduer̄ subter ⁊ subtus aduer. ⁊ differūt: q: subter ē qō re aliq̄ supiori deprimit̄ ⁊ ↄculcat̄. subtus qō demissionē alterius nō ↄtingit. Jtē subtus nō exigit casum. h̄ subter exigit q̄nq; actiū q̄nq; ablatiuū Quotiēs subter signat eē in loco cōstruit̄ cū ablto nñ. alibi vero cū accusatiuo. Et cōparatur subter subterior suplatiuo caret.

S ubtercus: cutis cōponitur cū subter vel sub. ⁊ ōr subtercus cutis ge. ois: res extra sub cute. ⁊ succus cutis siir ge. ois. ⁊ i eodē sensu. vñ succuticus ca cū. ⁊ succutaneus nea neum. ⁊ subtercutaneus na nū oia p re q̄ ↄsistit sub cute. ⁊ cor. pmā cutis vñ subtercutis penul. cor.

S ubterro ras. i. sub terra ponere. sepelire. terre infodere. Et cōponitur a sub ⁊ terra.

S ubticeo ces cui tū ex sub ⁊ taceo componit̄. ⁊ corripit ti. ⁊ ē subticere subtus vl' post tacere. vnde subticesco subticescis inchoatiuum.

S ubtilis. a subtel qō ē ima pars pedis dr̄ h̄ ⁊ h̄ subtilis ⁊ h̄ le penul. pdu. acutus. exilis. astutus. Jtē subtile tenue. inualidū. leue. Jtē sobtilis maliciosus. subdolus fm Papiam.

S ubtrinum in sutrinum exponitur.

S ubtularis ⁊ subtelaris dicit̄. vide in subtelaris. ⁊ pdu. la.

S ubtus in subter exponi.

S ububer. A sub ⁊ vber cōponit̄ h̄ ⁊ h̄ sububer: vel hic sububer. hec sububeris ⁊ hoc re. ⁊ dicunt̄ sububeres infātes. q:

adhuc sunt sub vbere. ꝛ coꝛ be.

S ubucula. A sub ðr hec subucula le camisia vel sacerdotalis linea corpori penitus astricta. ꝛ ðr sic qꝛ subijcitur pannis alijs. Et subucula est talaris ꝛ pedestris camisia ephot sup humerale. Uel potest dici subucula a suo is. In. viii. ca. Le uiti. ðr: Uestiuit pōtificē subucula. ꝛ coꝛ. penul. Unde quidam: Quod tunice suppono subucula dicitur esse.

S ubudus da dū cōponit a sub ꝛ udus qd̄ est madidus: quasi nō pfecte madidus: vel pfecte humidus.

S ubula. A suo is ðr h̄ subula le. i. brocca ferrea cū q̄ suuntur sotulares vel sutulares sine b a suo is. Unī in lege pcipit vt subula pforet auris serui. Exo. xxi. vnī subulo las. i. suere subula. ꝛ coꝛ. bu. Unī qdā: Est istrumētū subula sutoris acutū.

S ubulcus. a sus ðr h̄ subulcus ci custos suū. Qꝫ aūt ðr subulcus q̄si suū custos: etymo. est. Uirgi. Uenit ꝛ opilio tarde venere subulci. Bubulcus aūt aliud est.

S uburbana sunt circumiuncta vrbis edificia quasi sub vrbe posita fm Isidorum.

S uburbiū. A sub ꝛ vrbs vrbis ꝯponit h̄ suburbiū bij. ꝛ dr̄ suburbia burgi q̄ sūt iuxta vrbē. vnī suburbiū q̄si loc⁹ sub vrbe posit⁹ siue burgus. Itē suburbiū alio noie ðr ꝑastiū.

S uccedo. a sub ꝛ cedo dis cōponitur succedo dis cessi cessū. ꝛ mutat b in c. ꝛ sic succedo scribit p geminū c. ꝛ est succedē subtus vel post cedere. vnī h̄ successoꝛ soris ðr qui locū precedentiū occupat. ꝛ succedere ðr prospere euenire. vnde hic successus sus sui. i. prosper ꝛ bonus euentus.

S uccēdo dis di cēsuꝫ v̄bū actiuū cōponit ex sub ꝛ cādeo des dui: ꝛ caret supi. sic̄ ꝛ studeo: fm vsuꝫ. deberet tn̄ facere canditū: sic̄ ꝛ studitū studeo. ꝛ ē succēdere latēter accēdere.

S uccentoꝛ. A succino nis nui centū ti u in oꝛ fit hic succentoꝛ toris. ꝛ ðr succētoꝛ q̄ in ecclesia post pcētorē siue pncipalez cantorē subsequēter canēdo ridet: vel q̄ facit officium principaliter in choro sinistro.

S uccesoꝛ soris in succedo dis exponitur.

S uccessus sus sui in succedo dis vide.

S uccenturio as in centurio as exponitur.

S uccibo bas in cibo bas exponitur.

S uccidaneus. A succido dis deriuat succidaneus nea neū. i. aptus ad succidendū. ꝛ succisiuus ua uū in eodez sensu. ꝛ h̄ succisiua uoꝝ tn̄ pluraliter declinat. i. frusta illa que sutoꝛ abscindit de materia: qꝛ solea subtus abscinduntur.

S uccido dis si sum dere. i. subtus cedere: sic̄ fit cuꝫ porri inter duas terras cedunt. ꝛ cōponit a sub ꝛ cedo dis cecidi. ꝛ pducit ci vbiqꝫ Itē succido dis di supi. caret: ꝛ cōponitur ex sub ꝛ cado di. ꝛ coꝛ. ci tā in pn̄ti q̄ꝫ in pterito. ꝛ est succidere quasi subtus cadere.

S uccidnus. A succido dis ðr succiduus dua duū. i. ad subtus cadēdū par⁹. Unī Claudianus. Succidui titubāt gressus ꝛc̄.

S uccinctoꝛ. a succingo gis xi ctū ctu: u in oꝛ fit h̄ succinctoꝛ toris q̄ se cingit cā ministrādi vel seruiēdi. sed succentoꝛ per e dicit q̄ facit officiū pncipaliter in choro sinistro.

S uccinctorium rij quo succingimur: a succingo gis dicit. Uide in cingo gis.

S uccino nis nui cētū ex sub ꝛ cano nis cōponit. ꝛ coꝛ. ci. ꝛ est succinere parū vel subtus voce demissa vel post canere.

S uccisiuus ua uū in succidaneus exponitur.

S uccōtrari⁹ ria riū a sub ꝛ ꝯtrarius: ꝛ mutat b in c: ꝛ sic debet scribi p duo c. vl̄ sit figure decōposite a succontrarioꝛ aris qd̄ ꝯpōit a sub ꝛ ꝯrioꝛ. Et scias q̄ i dialectica dr̄ ꝑpōnes succōtrarie due ꝑpōnes pticulares eiusdē subiecti ꝛ eiusdē pdicati: q̄rū vna ē affirmatiua. altera negatiua: vt qdam hō currit: qdā homo nō currit. ꝛ differūt a ꝯtrarijs in quātitate: sed ꝯueniūt cū eis in q̄litate fm dialecticum.

S uccuba be penul. coꝛ. cōis ge. q̄ vel q̄ succūbit vel succubat. Et ðr a succūbo bis: vl̄ a succubo bas. vnī qdā demōes dr̄ succubi vel icubi. vide in pilosus. Hic nota q̄ angeli corporibus assūptis vitā nō ifluūt: sꝫ tn̄ motū. Et iō ꝯsiderādū ē: q̄ oēs opatiōes q̄ ꝯsequunt corpus viuū inq̄ntū viuū est: nō pn̄t angel' i corporib⁹ assūptis ꝯuenire: sꝫ tn̄ illa q̄ cōsequunt corpus mobile inq̄ntū hmōi vt mouere: ipellere: diuidere: ꝛ hmōi. vnī ꝑpe ꝛ vere loquēdo nec coeūt nec generāt: tn̄ p demonū actum cōplet generatio: inq̄ntū semē hūanū appōere pn̄t loco ꝯuenīēti ad mām ꝑportiōatā: sicut ꝛ semina aliarū rerū colligere pn̄t ad cōplēdos seu colligendos aliquos effectus: vt tribuat ei tn̄ id qd̄ ē mot⁹ localis nō aūt ipa gn̄atio: cui⁹ pncipiū nō ē v̄tus demōis: aut corporis ab eo assūpti: sed v̄tus illius cuius semē fuit: vnī ꝛ genitus nō demōis: sed alicuius hoīs filius est. Nec vidēt angeli p oculos corporis assumpti: qꝛ hec est operatio potentie corporis viuētis. Nec locutio corporalis angelis conuenire potest in corporibus assumptis sꝫ cōpletā significatiōnē: cū nō habeāt vera organa corporalia: sed ē aliq̄ silitudo 266
locutiōis. inq̄ntū itelligunt ꝛ intellectū exprimūt q̄busdaꝫ sonis: q̄ ꝑprie nō sunt voces. sed silitudines vocū: sic̄ etiā q̄dā aialia nō respirātia dr̄ vocare: ꝛ etiā q̄dā instrumenta: vt dicit phs in. ij. de aia. ꝛ licet angeli nō comedāt in assumpto corpore. christ⁹ tn̄ post resurrectionē vere comedit. q̄uis cibus tōuersus non fuerit. qꝛ illa decisio cibi fuit habentis virtutē nutritiuam ꝛ conuersiuam.

S uccussatoꝛ in succusso exponitur.

S uccusso. A succutio tis dicitur succusso sas freq̄t. ꝛ formatur ab vltimo supi. succussu u in o. ꝛ dicitur succussare trotare vnī h̄ succussatura re. i. trotatura. ꝛ h̄ succussatoꝛ toris. i. trotator. vt equus. Unī illud. Gradarius est equus mollis incessus sine succussatura innitens.

S uccutaneus nea neū in subtercus exponitur.

S uccuticus ca cū in subtercus expōitur. ꝛ coꝛ. ti.

S uccutio tis cōponit a sub ꝛ cutio tis q̄ntū ad vocez. a sub ꝛ quatio q̄ntū ad significationē. qd̄ magis videtur. ꝛ est succutere subtus vel ab inferiori parte quatere. sicut faciūt trotatores. vnī succutere est subtus vel sursum quatere.

S ucidus. A succus dicit sucidus da dū. i. succo plenus. humidus vel imbutus. Iuuenalis. Qui sucida nollet lana pati. i. tincta succo alicuius coloris.

S ucinus. A succus dicitur hic sucinus ni quedā gēma. quam greci vocāt electrū. s. fului ꝛ cerulei coloris fert arboris succus eē. ꝛ ob id sucinus ðr. A q̄busdā vocat arpaga ab arpe qd̄ ē raper. qꝛ attritu digitoꝝ accepta caloris animula folia ꝛ vestiū fimbrias ꝛ paleas. sic̄ magnes ferrū rapiat. Sꝫ h̄ sucinū ðr pixis a succo ibi reposito. Iuue. In cuius manibus seu pinguia sucina tricas. Quidā scribūt sucin⁹ ꝛ succus p duo c. Et scias q̄ Hiero. dic̄ sup illud Matt. ix. Et surgens mattheus secutus ē eū. Si eni in magnete lapide ꝛ sucinis hec esse vis dicitur. vt anulos ꝛ stipulā ꝛ festucas sibi copulent. quāto magis dn̄s oīum reruꝫ creatoꝛ ad se trahere poterat quosqꝫ volebat. ꝛ coꝛ. penul. sucin⁹ sꝫ p̄mā ꝑducit.

S ucula le dimi. parua sus. Unī dicit Pris. in. iij. lib. Sus cōe abiecta s ꝛ assumpta cula facit diminutiuū sucula

S ucculentus. a succus ꝛ lentus componit succulētus ta tum idest plenus succo. Et comparatur succulētus tioꝛ tissimus vnde hec succulentia tie.

Suculus li dimi. paruus succus. vel pōt eē dimi. de succus. vnī suculus paruus sucus: sed tūc qdā gemināt ibi c.

S ucus a succ⁹ ðr h̄ sucus ci qꝛ sacco exprimat vt ptisana: opozima: zomo. ꝛ sunt greca noīa ista. vel succus ðr a sugo gis: qꝛ sugit. vnī sucosus sa suꝫ abūdās suco. ꝛ cōparat vt sucosus sioꝛ simus. vnī sucositas tatꝫ. Itē a sucus ðr suco cas. qd̄ nō ē i vsu. sꝫ inde cōponit exuco cas. i. sucū auferre. ꝛ pdu. pma. Unī in Aurora ðr. in petra carnes poni sucusqꝫ iubent Quidā tamē putant q̄ ibi sint duo c.

S udariū rij. in sudo das exponitur.

S udates tis qui facit sudes. ꝛ ðr a sudes.

S udatus. a sudes ðr sudatus sudata sudatū. i. sudibus armatus vel ornatus. vel sudatus. i. sudus. Pōt etiam sudatus a sudo das deriuari. i. q̄ sudorē emittit.

S udes a sudus dicit hec sudes dis. i. palus. vel ptica q̄ terre infigit acuta. qꝛ mundat ꝛ purificat Job. xl. In sudibus pforabis nares eius. vnī fm quosdā sudes dicitur a suo suis.

qr sepes qsi cosuta sudibus videt eo qp sudes ex trasuerso p ea mittant et figatur. et cor. pma sudes nome: sz sudo das et sudes vbu pducut hanc syllaba. su. vn quidam. Trabs et acuta sudes: sed verbu dicito sudes.

Sudo a sudus dr sudo das daui datu. i. sudore emittere quod magis fit in sereno q in nubilo. vel qr tuc ho hz corpus subdutu. vn hic sudor doris. et hinc sudosus sa sum et sudorosus sa sum. i. sudore plenus. et hoc sudariu rij. i. facitergium quo sudore a facie tergimus. Sudariu etiam dr tenet sup ceruical. Q3 aut dicitur sudaria a sudo dicta. qr fint sudoribus vda: est etymo. Sudo coponit vt cosudo das. i. simul sudare: desudo das. i. deorsuz vel valde sudare. vel a sudore cessare. exudo das. i. sudorem emittere: vel extra sudorez exire insudo das. i. inuigilare: insistere. vacare operaz dare. psudo das resudo das: psudo das: subsudo das. i. post vel subtus vel parum sudare Sudo et eius coposita sunt neutra. et pducunt hanc syllaba su: sed sudes nome ea cor. vn versus. Te mars ferre sudes iubet vt p plia sudes.

Sudus sub coponit cu vdus et dr sudus da du. i. seren9 mundus: pur9: ppe qde illo tpe serenu dr sudu qd veit post pluuia. vn et ver dr sudu. i. subuduz. qr post hyeme venit. Sudus coponit vt psudus da du. i. valde sudus: et pdu. su.

Sueo es no est in vsu in presenti: sed in preterito sueui: et in supino suetu. vn suetus ta tu. Sueo coponitur vt absueo sues absueui vel absuetus suz. i. dissuere. assueo es assueui vel assuetus suz. i. valde suere. vn hec asuetudo dinis: osueo sues cosueui vel cosuetus sum. vn osuetim aduer. et hec consuetudo dinis. et hic osuetudinarius ria riu. dissueo sues dissueui vel dissuetus suz. desueo sues desueui vel desuetus in eode sensu. i. a osuetudine cessare. vn hec dissuetudo. isueo sues isueui isuet9 su. i. valde suere vel non suere. desuere. vn h isuetudo. psueo. i. valde vel pfecte suere. Et ab oib9 istis descedut incboa. scz suesco scis. assuesco scis: osuesco scis. dissuesco scis: insuesco scis: psuesco scis. Sueo et ei9 coposita sunt neutra: et habet pncipiu pteriti tpis: tn in presenti et formatis a pnti litteratura pntis sp seruatib9 no sunt in frequeti vsu. vn declinado icboatiua solem9 eis attribuere preterita istor vt suesco sueui. vn Pris. videt velle qp suesco no sit icboa. e tn pculdubio icboatiuu. Ite nota qp osuescimus bona: insuescimus mala: assuescimus vtraqz ita vult Hug Multi tn dicunt qp Pris. videt velle: et vult qp predicta vba no sunt incboatiua: et facit suesco sueui vel suetus sum. et qp apud modernos suesco et hmoi nulla incboatione notat. De hoc etia habes in tertia pte in tractatu de speciebus vboru ca. de vbo incboatiuo.

Sueui pteritu vide in sueo sues. Ite sueui dicti sut qda ppli. vn scribit i Papia. Sueui ps germaor fuerut i fine septetriois. dicti aut putant a mote sueuo. q ab ortu initiuz germanie facit cuius loca incboluerunt. et producit e.

Suffarcino nas in farcino exponitur.

Suffecit preteritu de sufficio cis.

Suffectus cta ctu in sufficio cis exponitur.

Suffercio cis fersi fersum componitur a sub et farcio cis: et est suffercire paru vel subtus vel post farcire. et inde suffertus ta tu: et sufferto tas frequentatiuu.

Sufferro a sub et fero oponit suffero suffers sustuli sublatu et mutat b i f: et e sufferre pati: vl sursu ferre: et eleuar. et e irregulat sic et fero et pteritu sustuli scribit sine b: et mutat b i s.

Suffibulatoriu a suffibulo las dicitur hoc suffibulatorium torij. i. subligatoriu: et hoc suffibulu li. i. subligaculum: vel potius coponitur a sub et fibula.

Sufficio a sub et facio coponit sufficio cis suffeci suffectum et est sufficere quod vulgariter potest dici bastare. vnde in secunda epis. Corinth. Sufficit tibi gratia mea: et sz hac significatioez iueitur sufficit ipersonale. vn i. ij. li. Regu ca. xxiiij. ait angelo dns pcutieti. Sufficit. i. basta satis est: cotine manu tua. Ite sufficere. i. subministrare: vt iste sufficit mihi necessaria. i. ministrat Item sufficere. i. subrogare: substituere. vnde dr episcopus vel osul suffectus. i. loco mortui substitutus. i. subrogatus in loco decedetis. vn dicit in. ij. li. Machabe. ca. iiij. Suffecto vno ex comitibus suis andronico: et dicitur suffectus a sufficio cis: vide in facio cis.

Suffio fis in fio fis exponitur.

Sufflo a sub et flo flas coponit sufflo flas sufflaui sufflare. i. subtus flare: vel post vel paru flare: et sufflare. i. appodiare fulcire: appodiame supponere. vn hoc sufflame minis. i. appodiame scz cui aliqd innitit vt sustentetur.

Suffoco ex sub et faux faucis oponitur suffoco cas suffocaui suffocatu. i. sub fauce capere: strangulare. vn suffocatus ta tu: et hic et hec suffocas cantis Ezech. xxxv. Et suffocas gente tua Matth. xiij. Fallacia diuitiar suffocat verbu Matthei. iiij. Suffocant vbu. Luce. viij. Suffocant. vn dicit Gregor. in homel. Suffocat enim qr iportunis cogitatioib9 suis guttur metis stragulat. Ite cosueuit dici. Est solicitudo suffocans. Et oia pdicta et consilia pdu. so. vn Ovi. Suffocent aiam dira venena tua. Et in hoc cocordant coiter doctores Item sm quosda: suffoco cas pot coponi a sub et focus: et tuc suffoco et suffocas et hmoi cor. so sicut focus: vnde consueuit dici. Suffocat extinguit: suffocat guttura stringit sz no oes recipiunt istam compositionem. vnde magister Benedi. dicit: qp suffoco cas habet penultima tn longa qr nullus notabilis autor eam cor. Componit eni ex sub et faux: et no ex sub et focus. ergo trutanicu est illud. Suffocat extinguit et c. vt supra. Hug. etiam dicit: qp suffoco penul. produ. et Papi. similiter hoc dicit.

Suffragancus a suffragor garis deriuat suffraganeus nea neu. i. auxiliarius: et pprie in vbis. vn epi suffraganei alior epor qr debet eos iuuare no solu ope: sz et vbis vel si no possunt opere saltem verbis. vide etiam in metropolis.

Suffragines a sub et fragus coponit he suffragineis. i. poplices: qr sub fragis sunt. vel qr subtus fragunt. i. flectunt no supra sicut in brachijs: et cor. gi.

Suffraginor a suffragincus dicitur suffraginor naris. i. flectere genua. vn hic suffraginator toris: et hec suffraginatrix et hec suffraginatio. i. curuatio genuu: et suffragiatus ta tu fractis vel curuatis cruribus.

Suffragiu gij in suffragor exponitur.

Suffragor a sub et fragor garis coponit suffragor garis: et suffragatus sum: suffragari. i. auxiliari: et pprie in verbis. s. preces effundere. vn hoc suffragiu suffragij: et dicuntur pprie suffragia orationes sanctor quas p nobis fundunt ad deuz et rogatioes quas pro christiate eis fundimus. s. sancte Petre. scte Paule: ora p nobis et c. et pdu. fra suffragor.

Suffumigiu a suffumigo gas qd copoit ex sub et fumigo gas dicit suffumigiu gij. i. suffumigatio.

Suffumigo gas in fumigo gas exponitur.

Suffundo a sub et fundo dis coponit suffundo dis fudi fusuz fundere. i. paru vel subtus fundere. vnde suffusus sa sum. i. subtus vel parum fusus.

Suffusoriu a suffundo dis dr hoc suffusoriu rij vas in quo e oleu: qd ponit in lucernis. Ide et infusoriu ab infundo dis. Ite suffusoriu dicitur p qd pijcitur ablutio calicis idez et infusolium et fusorium.

Suffusus sa sum in fundo dis exponitur.

Suggero ex sub et gero ris coponit suggero geris gessi gestu et mutat b in g. et e suggere resumitte. substernere: subministrare. vel indicare. dicere. suadere. qsi latenter aliquez qd alicui osulere: et pprie ca decipiedi: et incomodum dadi et vt dicit. Intimat ad mente. sed suggero spectat ad aurem.

Suggestio: a suggero ris dicit hec suggestio onis. i. diabolica persuasio et consultatio.

Suggestus. a suggero ris dr h suggestus stus stui. i. suggestio vel suggest9. i. tribunal vl sedes pncipis. sic dicta. qr ibi multa replicatio vestiu et palliop et tapetor sub pncipe geritur. i. ponit vl qr du pnceps ibi sedet mlta ei i aure suggerit.

Suggillo las a suggero ris dr suggillo las laui lare. i. suggerere. et sugillare. i. suffocare: strangulare: vel malu gule dare: et eam stringere. et tunc coponitur a sub et gula quasi suggula

re.i.sub gula capere. Itē suggillare.i.cōdēnare.irridere.
S uggrunde in grunda exponitur.
S ugutto tas in gutta exponitur.
S ugo gis xi caret supi.fm vsum.deberet tñ facere suctū. xi i
ctū: ⁊ dr puer sugere dū lactet. vñ in Luca. Btūs venter q̄
te portauit: ⁊ vbera q̄ suxisti. Et ē sugo neu.cū suis cōposi
tis. ⁊ scribit p vnū g: pdu.tñ primā Job.xx.c. Caput aspi
dū suget. Et Esaie.lxvi. Sugatis ⁊ replcamini ab vberi.
S uillus.a sus dr suinus na nū:inde suillus la lū dimi. Esaie.
lxvi. Qui comedūt carnē suillā.i.suis.vide in suinus.
S uinus:a sus dr suin9 na nū.i.ad suem pertinēs.vel res suis
⁊ vt dicit Pris.in.ij.li.vbi agit d possessiuis. Ouinus deri
uat ab oue: ⁊ suinus penul. pdu.a sue.nam ouilla ⁊ suilla
sūt dimi. ⁊ format suillus a suinus:abiecta n ⁊ addito ge
mino ll: vt suinus suillus ouinus ouillus fm Pris. sicut
dixi in tertia parte in ca.de diminutiuis nominibus.
S ulco:a sol dr h sulc9ci qd defossū ē iter duas portas q2 sul
cus solē capiat. vñ ⁊ sulc9 dr q̄si solē capiēs. ⁊ ē etymo. vñ
sulc9 dr a suo suis.q2 vomere trāsuit. vel q̄si suendo fiunt
sulci. vñ sulcul9li dimi. ⁊ sulcosus sa sum ⁊ h sulco conis q̄
sulcos facit. ⁊ sulco cas a quo ↄponit vt ↄsulco cas:desul
co cas.i.valde sulcare vl sulcos destruē. dissulco cas.isul
co cas.resulco cas. Et ē sulco neutrū cū oib9 suis ↄpositis.
S ulculus li dimi. paruus sulcus.vide in sulco cas.
S ulmo onis est q̄dā regio de cui9regiōis oppido.s.Peligno
nat9fuit Oui.vt dixi i mātua. ⁊ declinat h sulmo monis.
vñ h ⁊ h sulmonēsis ⁊ h se.icola illi9ciuitat vl ptinēs ad
illā ciuitatē: ⁊ pōt dici sulmo a sol ⁊ moys qd ē aq̄.q̄si sol
aq̄ vl fōs.sua enl amēitate q̄slibz puincias primas scz col
laterales supat. vñ ipse Oui. Sulmo mihi pria est gelidis
vberrima vndis. vl fit ety.sulmo q̄si solis moys.i.aqua.
S ulphur.pir ↄpōit cū solū qd ē terra. ⁊ dr h sulphur ris q̄si
soli pir.i.ignis ẽre. vl ↄponit sulphur a sol9 ⁊ vr.i.ad ignē
aptū. vl pōt dici sulphur q̄si ẽra ignis.q2 cito ignit ⁊ accē
dit ⁊ ē sulphur fomētū ignis:qd tñ sic ignē nutrit vt grauissi
mū fetorē exalet: vñ sulphure9rea reum.i.de sulphure exi
stēs: ⁊ h sulphuretū ti locus vbi sulphur abundat
S um es est verbū substantiuū: ⁊ caret pterito. sz accipit mu
tuo a fuo fuis. ⁊ facit fui fuisti fuit. sz hz duo pticipia ens ⁊
futurus: ⁊ essendi do dū gerūdia ficticia. Sum cōponit vt
adsum ades.i.iuxta vel pñs sum: ⁊ inde affuturus ra rum
absum abes.i.longe esse ⁊ nō eē ibi:a sensu corpis distare.
vñ absuturus ra rū. ⁊ h ⁊ hec ⁊ hoc absēs tis. desum dees
i.abesse vel deficere. Dō ppzie abest, sed vinū deest. abest
qd alibi ē. deest qd deficit ⁊ nō habet. vñ defuturus ra rū
insum ines inest.i.esse i. vñ ifutur9ra rū. itersum iter es in
terest.i.iter aliq̄ eē:vt iterfui lectiōi:et iterest inuenit ipsona
le:de quo dixi in suo loco. psuz pdes pdest.i.pficere. pñ
cuū ↄferre. vñ pfutur9ra rū:psum prees.i.pstare.supstare
vñ psens tis ois ge.i.pstās supstās. Itē suz cōponit cū po
tis.et dr possum potes.i.sum potis. vel sum potēs. vñ po
tēs ois ge. Itē obsuz obes.i.nocere. vñ offuturus ra ruz.i.
nociturus. vt pmitto me tibi nō offuturū si id hodie fece
ris.et dr obsū tibi.i.sum ob te.i.ↄ te:subsū subes.i.esse sub
Sū ⁊ eius cōpositia sūt neutra:et simplex.s.sum es est: est
verbū substātiuū.et nullū cōpositū ab eo pōt eē substāti
uū. vñ sum hz exigere nīm post se:sed nullū ↄpositū ab eo
pōt hoc facē. Itē tria cōposita ab eo habēt pticipiū in ens
absum absens.psum psens.possuz potēs. Et scias q̄ qum
dr. In pncipio erat verbū.p erat signat nō tpis. sz substan
tie significatio. vt dixi i positiu9. Itē nota q̄ h vbū est pōt
esse ipersonale i q̄ttuor locis. vt dixi i tertia pte i tractatu
vboz in ca.de gerūdijs. Itē aiaduerte q̄ futurus nō pōt re
gere nīm sicut habes in futurus ra rū. Itē pōt dici. Ego po
testas sum bonus. sz i tertia psona male dr potestas est bo
nus: vt dixi i potestas. Itē nolo te ignorare q̄ nīus q̄ ap
ponit huic vbo sum es est nō tenet ↄcordare secū i nume
ro nec in psona vñ bene dr sū hō sum hoies:sicut dixi i q̄r
ta pte in tractatu de allotheca vbi egi de plēsi. Nota etiam
q̄ h vbū sū es est pōt recipere quēcūq3 nīm. sz alia vba cuz
habeant in se copulam implicitā.i.coartatā non possūt re
cipere quēcūq3 nīm: vt dixi in icēdo dis. Itē an sit dicēdū
vni: vos estis bon9 vl boni: vos estis legēs vel legētes. di
xi in tertia pte vbi egi de numero nois. Itez volo te scire
q̄ hoc vbū ē regit duos diuersos datiuos simul ex vi acq̄
sitionis: vt h res ē mihi honori. vñ in Lu.ca.x.dr. Dñe nō
est tibi cure q̄ soror mea reliq̄t me solā ministrare. sz vn9
datiu9regit ex vi acq̄sitionis acq̄rētis scz mihi alter sz cu
re ex vi acq̄sitionis acq̄site. vñ ibi est duplex acq̄sitio scz ac
quirens et acquisita. vñ non debet copula interponi.
S umen.a sus dr hoc sumen nis.i. minuta porcoruz exta vel
pinguendo que est in ventre porci vl potius porce fete qd 267
et abdomē dr quasi abditū omentū. sed ponitur p quodā
bono ferculo. Persius Calidū scis ponere sumen. Sumē
etiā dicit tenerrimus arboris cortex: et hinc pubendorū ⁊
pubendarū pilos: sumina dicimus. quia ẽtus humani se
minis illos pfert. Sumen etiam ponit pro vmblico. vnde
dicit Auicēna li.iij.ca.de causis hydropisis ascitis. Infan
tes dum sunt in ventre mingunt ex sumine.et dixi anteq̄
legetur sumen eis.mingunt etiam ex sumine cū prohibet
vrina ex illo latere tendit ad vesicam.
S ummanus.a sūmus et manes.inde cōponitur hic sūman9
ni.i.pluto:de9iferni q̄si sūm9maniū.i.ifernaliū. ⁊ pdu.ma.
S umministro a sub et ministro stras cōponitur sūministro
stras:et mutatur b in m q̄si subtus vel subministrare ser
uitium vel subsidium prebere. vide in ministro.
S ūmitto a sub et mitto cōponit sūmitto tis misi tere.i.sup
ponere vnde mutatur b in m fm Pris.
S ummo supra ponit p positiuo:et dr supra rior suprem9vel
sūmus ma mū:et a sūmus hoc sūma.cōpendiū.totū q̄daz
breuitate ↄtinēs. vel capitale. vñ sūmo mas sūmā facere.
vel sūmatim cōprehendere et colligere. vnde sūmatim ad
uer.breuiter.strictim.partim.festinanter.et cōponit vt cō
sūmo mas. Itez a sūmus hec summitas tatis per duo m.
S ummoueo ues in moueo ues est.
S ummula le dimi.parua summa.
S umo mis psi ptū mere.i.accipere.sed sumim9ipsi.accipim9
ab alio.cū damus dicēdū ē accipe.cū pmittimus ipsi tolle
re.dicendū ē sume. Itē sumim9p nos.accipim9a nolente.
Sume cōponit vt assumo mis ad se vl ad aliq̄d sumere.
absumo mis i malo expēdere.pficere.cōsumere.deuasta
re.pdigere.cōsumo mis idē ē qd absumere.psumo mis.
i.an vl p alijs sumere.nō audēda facere vñ psūptuosus sa
sum:resumo mis itex sumere.trāsumo mis.i.trans siue vl
tra sumere. Sumo ⁊ eius ↄposita sūt actiua: ⁊ faciūt pteri
tū in psi: ⁊ supi.in ptū. Format eni a sumo i psi. supinū in
ptū format a ptō supsi.psi mutata i ptū. vñ pz q̄ sumo scri
bit p vnū m q2 i supsi nō ē nisi vnū m. pdu.tñ su. vñ Do.
Grata sume manu h dulcia differ i ānuz. Sz sūmo mas p
duo m. vñ vsus. M sūmat duplex sibi vult: sz sūet simplex
S umptuosus sa sum in sumptus vide.
S umptus a sumo mis dr sūptus tus tui.i.dispēsa vel expen
sa vel actus vel passio sumendi. vnde sumptuosus sa sum
sūptu plen9.s.multū sūptū exigens vl faciēs. ⁊ cōparat vñ
sumptuose sius sime aduer. ⁊ hec sumptuositas tatis.
S umus vbū substātiuū vnū m hz: sum sūmus nomen duo.
S unamitis captiua vel despecta interpretatur: ⁊ pdu.mi.
S uo suis sui sutū:a quo cōponit assuo is suendo adiungere
vnā rē alij.absuo is dissuere.ↄsuo is sil suere.cōiūgere. vñ
ↄsutilis le: ⁊ cōponit vt incōsutilis lis: circūsuo is dissuo
is suere.disiūgare.suturā frāgere.desuo is idē vl deorsum
suē.exuo is extrahere.expoliare. vñ exuuie i suo is iniūgē
imittē.iserē suēdo.q̄si intus suē.psuo is an suē.obsuo is vn
diq3 vl ↄ suē resuo is itex suē. vl dissuē. subsuo is parū vl
post vl subt9 suē.suēdo aliq̄d iferius adiūgere.transuo is
vltra suē.suēdo pforare. Suo ⁊ eius ↄposita sūt actiua: ⁊
faciūt pteritū in sui ⁊ supinū in sutū: ⁊ pdu.penul. supini.
Supellex a supleo ples dr h supellex lis substantia vel facul

tas. et dr̃ instrm̃ ⁊ ornamentũ dom⁹: et ẽ etroclitũ ge. nã in singulari ẽ fe. ge. h̃ supellex. in pl̃ali vero neu. h̃ supellectilia: ⁊ vt dicit Pris. antiq̃ dicebãt h̃ supellectilis lis. inuenit̃ et supellectile lis. ge. neu. ⁊ scribit̃ ꝑ vnũ p co. ⁊. n. p̃mã vñ Hora. in. v. Iã dudũ splẽdet foc⁹ tibi munda supellex

Super aduer. loci. vñ supra vel supa dicebãt antiq̃: ĩde sup ꝑ apocopã. ⁊ supra ꝑ syncopã: s; differũt: q: sup ẽ qd̃ iminet supra qd̃ sub se aliq̃d h; stratũ. Itẽ supra ↄstruit̃ cũ solo actõ. Sup ṽo q̃nq; cũ actõ: q̃nq; cũ abltõ. Qñ eñi sup ponit̃ ꝓ de vel ĩ ↄstruitur cũ abltõ tm̃; vt sup ꝑamo. i. de ꝑamo: ⁊ sup viridi frõde. i. in viridi frõde: aliter ↄstruit̃ cũ actõ. Itẽ supra põit̃ ꝓ positiuo: ⁊ ↄpat̃ supra supior supremus vel sũm⁹. vñ supius supme vel sũme aduer. ⁊ h̃ summitas tatis: ⁊ super⁹ra rũ ⁊ h̃ superus ri. de⁹ celestis. ⁊ cor. p̃mã sup. ⁊ ↄponit̃ vt desup. ⁊ ĩsup: ⁊ pñt eẽ due ꝑtes ꝯ super: ⁊ ĩ sup ⁊ tũc su acuit̃. vt de sup terrã. vt dixi ĩ scd̃a ꝑte vbi egi de accentu aduer. in ca. de compositis a super.

Superabdicatiuus exponitur in abdicatiuus.

Supbus a super dr̃ sup:rbus ba bũ qui vult videri qd̃ nõ ẽ i. supra id qd̃ est. Qui eñi vult supgredi qd̃ est: supbus est ⁊ cõparat̃ supbior simus. vñ supbe bius sime aduer. ⁊ hec supbia bie. s. amor ꝓprie excellentie vel supergrediens elatio mentis de eo qd̃ nõ est: sed arrogantia est inanis gl̃ia de eo qd̃ q̃sq; est. De supbia aũt nascit̃ arrogantia. nõ ecõuerso: nisi eñi precesserit occulta mentis elatio non sequit̃ aperta iactantia laudis. De quattuor specieb⁹ arrogantiu; ⁊ arrogantie dixi in arrogo gas. A supbus supbio bis bi ui bere bitũ. q aũt dr̃ superbire i. sup se ire: ⁊ supbus vel supbiẽs sup se iens. etymol. ẽ. Et ẽ supbio neu. cu; suis cõpositis sic̃ h;. Itẽ scias q̃ supb⁹ ẽ q̃ sp supbit: supbiens ṽo dr̃ q̃ ex cã ad tp̃s supbit. vide ĩ timidus. Quidã volũt q superbio ↄpõat̃ ab eo is: s; nõ aduertũt qd̃ dicit Pris. q omnibio ↄpositũ ab eo is solũ mutat e in i vide etia; in rector.

Superciliosus sa sum in supercilium est.

Superciliu; a sup ⁊ ciliũ ↄponit̃ h̃ supciliu; lij. i. ordo pilorũ qui est super oculos. Ponitur etiã q̃nq; supercilium ꝓ superbia q̃ in eo maxime apparet. vnde superciliosus sa su; i. superbus ⁊ arrogans. Itẽ sꝑciliosus tristis. seuerus. nubilosus. q̃ semper incedit depresso supcilio.

Supereminco nui cõponitur a super ⁊ emineo. ⁊ est supeminere ꝓualere. preesse. p̃stare. precellere. ⁊ inde supereminẽs tis oĩs ge. ⁊ cõparatur. vñ hec supeminentia tie: ⁊ cor. mi.

Supererit futurum de supsum. vnde. in. iiij. li. Regu; ca. iiij. Comedent ⁊ supererit. ⁊ cor. penul.

Superhumerale in humeralis vide.

Superlatiuum exponitur in tertia parte in tractatu de speciebus nominu; in ca. de superlatiuis.

Supliminare a sup ⁊ limiare ↄpõit̃ h̃ supliminare ris. i. limen supius. vñ h̃ ⁊ h̃ supliminaris ⁊ h̃ re ad supliminar̃ ꝑtinẽs.

Supernas a super dicitur hic ⁊ hec supernas tis. ⁊ supernus na num superna colens.

Supero a sup dr̃ supero ras. i. excellere: vincere. ⁊ superare. i. restare ⁊ superabũdare vnde hic ⁊ hec superabilis ⁊ hoc le. vnde superabiliter aduer. Supero cõponitur vt exupero ras. i. valde superare. Supero ⁊ eius cõposita actiua sũt ꝓ excellere: aliter neu. ⁊ cor. penul.

Supsideo des di dere a sup ⁊ sedeo ⁊ mutatur e in i vide ĩ sedeo inuenitur ⁊ supsedeo ⁊ supsedere ⁊ tũc sunt due ꝑtes

Superstes titis in supersto est.

Supstitio a supstes dr̃ hec supstitio onis dãnũ. vel vana vel supflua religio: ⁊ obseruatio vel cultura idolo⁊: ⁊ dr̃ sic a supstitib⁹. i. senibus q̃ multis ãnis supstites ꝑ etatẽ delyrãt. ⁊ errãt q̃dã supstitiõe nesciẽtes q̃ vetera colerẽt. vnde sic dr̃ a supstãtibus. i. a dis q̃si. s. de dis nõ timẽda timem⁹ vñ supstitiosus sa sum dr̃ falsus vel vanus religiosus. vl̃ idolo⁊ cultor. vñ dãnosus vel supstitiosus dr̃ q̃ tota die ꝓcabat̃ ⁊ imolabat vt sibi liberi superstites essent.

Supersto stas sti ini stitũ stare. i. supesse supfluere ⁊ cõponit̃ a sup ⁊ sto stas. A supsto dr̃ hic ⁊ hec superstes tis. i. senex vel remanens viuus. vel vitã ducẽs. ⁊ cor. penul. genitiui.

Superus in super est.

Supino nas naui natũ nare. i. ṽsare. supinũ facere. vnde supinus na nũ. i. reuersatus. Vñ gerũdia ⁊ pricipia dicunt̃ supina q̃si supinata. i. deriuata ⁊ inflexa a suis ṽbis. ⁊ a supinus per syncopã supus pa pũ. i. supinus. Supino cõponit̃ cum re: ⁊ dr̃ resupino nas. i. retro supinare. vnde resupin⁹ na nũ. Et est supino actiuũ cũ oĩbus suis cõpositis. ⁊ debet scribi per vnũ p. cor. enim primã vnde Oui. in. xiij. epi. Et modo cantabant veteres resupinos amores.

Suppar. a sub ⁊ par ↄponit̃ suppar paris oĩs ge. i. subiect⁹ pari. vñ h̃ supparitas tis. ⁊ cor. pa ⁊ mutat̃ b ĩ p: ⁊ geminat p.

Suppar⁹. a sup vel supra dr̃ suppar⁹ri. ⁊ pluralit̃ h̃ supara rorũ. i. manica ornat⁹ cã sup aliã ducta et crispa ⁊ ponit̃ sepe ꝓ velo vel replicatione: vel sũmitate veloru;: ⁊ ꝓdu. primã positione. vnde q̃dã. Supparo nudatos cingũt angusta lacertos. Itẽ Iuue. Suppara velo⁊ peritur⁹ colligit auras.

Suppedane⁹. pes cõponit̃ cũ sub. ⁊ dr̃ suppedane⁹ nei. i. scabellũ sub pedib⁹. sic̃ circa lectũ solet esse scabellũ qd̃ h; vsũ scrinij vl̃ capse. vñ iã ex ↄsuetudine qd̃libet scriniũ vocat̃ suppedane⁹. Idẽ ⁊ pedaneus ⁊ suppedane⁹ Et suppediũ. i. subsidiũ. ⁊ auxiliũ. Et s̃m Pap. ẽ neu. ge. vñ dic̃ suppedaneũ. scabellũ dictũ qd̃ sub pedib⁹ sit h̃ grece hypodion dr̃

Suppedito tas a suppetia vel suppediũ dr̃ suppedito tas auxilium subministrare. subseruire. obseq̃. suppedia dare: et est neu. ⁊ vt dicit Hug. Est elimanda co⁊ fatuitas qui ponũt h̃ ṽbũ ꝓ pessundare: ⁊ ↄculcare sub pedibus. ⁊ cor. di.

Suppediũ videt̃ cõponi a sub ⁊ pes: ⁊ exponit̃ in suppetia.

Suppello lis in suppuli exponitur.

Suppetia tie fe. ge. suffragiũ. subsidium. auxilium. Suppetia vel suppetie dicuntur proprie illa auxilia que maxime ab illis petũt̃. vel illis precipue dant̃ q̃ sub alio⁊ detinentur potestate. Unde Au. viij. de ciuitate dei. Qui hinc deserũt nostras petitionis, inde fecerũt deo⁊ suppetias.

Suppeto tis tiui vl̃ tij titũ ex sub ⁊ peto tis ↄpõit̃. ⁊ ẽ suppetẽ subministrar̃. vl̃ supabũdare Hora. Paup eñi nõ ẽ cui re⁊ suppetit vsus. ⁊ ẽ ꝓ supabũdare neutrũ. ⁊ s̃m h̃ fac̃ ex se ĩpersonale suppetit. s; ꝓ subministrare est actiuũ.

Suppilo: ex sub ⁊ pilo las cõponit̃ suppilo las. i. cõtẽdere vl̃ latenter pilare: vel cõpellere. ⁊ est verbũ actiuũ: ⁊ ꝓdu. pi.

Supplanto tas in planto tas exponit̃.

Suppleo: a sub ⁊ pleo ples cõponit̃ suppleo ples pleui uj intũ sit suppletũ. i. supimplere: vel in loco alteri⁹ implere. vñ hoc supplemen nis. ⁊ hoc supplementũ ti: ⁊ suppletus ta tũ a genitiuo suppleti. addita o habes suppletio ĩue t.

Suppletio onis in suppleo est.

Supplex. a supplico cas deriuat̃ supplex cis oĩs ge. q̃ supplicat vl̃ dãnat̃. nã q̃ dãnat̃ supplex ẽ ⁊ hũil. vñ supplicit̃ aduer. ⁊ h̃ supplicitas. ⁊ facit gt̃is plral̃ supplicũ. ⁊ cor. pli.

Suppliciũ. a supplico cas dr̃ hoc suppliciũ cij. i. tormentũ pena ꝓ qua supplicat̃: ⁊ suppliciũ. i. supplicatio. Moris eñi erat antiq̃t⁹ vt de rebus supplicij. i. damnato⁊ donaria. i. templa deo⁊ ampliarent̃. ⁊ ideo supplicia ponunt̃ ꝓ supplicationibus. vñ ⁊ suppliciũ ꝓprie dr̃ qñ q̃s ita dãnat̃ vt bona eius confiscent̃: ⁊ in publicũ ad opus templo⁊ vel fisci redigant̃. vide in pena.

Supplico. a sub ⁊ plico cõponit̃ supplico cas caui care: quasi subtus se plicare. ⁊ humiliare ad rogandũ. ⁊ cõstruit̃ in h̃ sensu cũ dtõ ⁊ actõ: vt supplico tibi supplico te. vnde hec supplicatio. humilis deprecatio. vide in plico cas. ⁊ vt dicit Pris. in. ij. mino. hoc verbum supplico est subiectũ pl⁹ alijs que sunt eiusdem speciei.

Supprimo. a sub ⁊ premo mis componitur supprimo mis: suppressi sum verbũ actiuum: ⁊ est supprimere subtus premere. ⁊ cor. pri. vide in premo mis.

Suppubeo bes. vide in pubeo bes.

Suppuli est pt̃m de suppello lis ⁊ suppuli su;. qd̃ cõponit̃ a sub ⁊ pello lis: ⁊ est suppellere. surripe. q̃si subtus pellere.

Supputo tas exponitur in puto tas.

Supta. vide in super.

Supp̄m⁹a supta ɔpōit. supta pōit ꝓpositiuo: ⁊ ōr sub supior supm⁹ vel sūm⁹ suplatiuu3. vn̄ superi⁹ supme vel sūme ad- uer. ⁊ h̄ sūmitas tatis: ⁊ scribit ꝑ m̄ū ꝑ cor. eni pn̄a. vn̄ in Aurora ōr. Terga supzema dei regni concessa supzemi.

Supus. i. supinus. vide in supino nas.

Sur angustia dicitur fm̄ Papiam.

Sura re ōr posterioz ps tibie sc3 muscul⁹ tibiaꝝ. ⁊ ōr a suo is q2 suit ⁊ vnit tibiā femozi: ⁊ sepe pōit ꝓ tibia Judi. xv. c. Ut stupētes surā femozi iterponerēt ⁊ i Deu. ōr. xxviij. c. ꝑcutiat te dn̄s vlcere pessimo i genibus ⁊ in suris.

Surculus. a surcus ōr hic surculus li dimi. paru⁹ surcus Sur cus etiam dictus est Statius quasi sursum canēs. q2 post Uirgiliū inter ceteros poetas principatū obtinuit. Et a sur culus surculo las. i. surculos putare: ꝑparare: colere vn̄ sur culatoz toris: ⁊ coz. cu. Surcus a sursum dicit hic surcus ci truncus q̄ remanet post abscisionē arboris: vel surcus ra- mus q̄ ob arbore abscindit: ⁊ generaliter p̄o ramo ponit.

Surdaster in surdus est.

Surdeo des in surdus vide.

Surdulus in surdus est.

Surd⁹. a sordeo ōr surd⁹ da dū q̄si sordid⁹ a sordib⁹ hoc ꝑ au rib⁹ acceptis. Et q̄uis mltis castb⁹ accidat nomē tn̄ egri ex ꝑdicto vitio retinet. ⁊ ɔpat. vn̄ h̄ surditas tis: ⁊ surdul⁹ la lū ambo dimi. ⁊ surdo das. i. facē surdū. vn̄ surdeo des dui esse vel fieri surdū. Et componit vtrūq3 vt obsurdo das: ⁊ obsurdeo des. i. vndiq3 surdare vel ɔtra fiīr vndiq3 surda- re. vn̄ obsurdesco fiīr ɔsurdesco scis. Surdeo cū oib⁹ suis ɔpositis neu. ē. Surdo cū suis cōpositis est actiuum.

Surgo. rego ɔponit cū susu3 vl̄ sursu3: ⁊ ōr surgo gis xi gere q̄si sursū me rego. ⁊ ɔpōit cū ad: ⁊ ōr assurgo gis. d muta- ta i s. i. ad aduēt̄ alicui⁹ cā honoꝛis surgē. ɔsurgo gis fīr sur go: exurgo gis. ex surgē: ⁊ ꝑpe a sōno isurgo gis ɔ aliquē surgē. i. iuadē. vl̄ ipetē: ⁊ ɔstruit cū dtō. Jtē nota q̄ surgit a loco: exurgit e sōno isurgit ad vindictā. ɔsurgit ad auxi liū. Jtē surgo ɔponit cū re: ⁊ ōr resurgo gis. itez vl̄ retro surgē: vn̄ de ꝑdictis vsus. Surgo sedens. exurgo iacens. a morte resurgo. Assurgo dn̄is: isurgo dirus in hostes.

Surregulus li dimi. paru⁹ regulus q̄si sub regulo. et signifi- cat regulus multa. vt dici in suo loco.

Surrepo. a sub ⁊ repo pis cōponit surrepo pis psi ptum pere id est subtus repere: ⁊ prodacit re.

Surrigo gis. a sub ⁊ rego cōponit surrigo gis xi ctum gere q̄ si sursum regere. ⁊ erigere: ⁊ pōt syncopari: ⁊ dici surgo. i. surrigo: ⁊ fm̄ hoc potest saluari qd dicit quidam Surgo pellex sed non est extendendum.

Surrimus rimes vel rima cōponitur cū sub ⁊ ōr hic surrim⁹ mi. i. bedus: quasi sub māma adhuc existens.

Surripio a sub ⁊ rapio cōponitur surripio pis pui ptuū pere i. latenter rapere: subtrahere: furari. Jtem p̄o falso sugge- rere inuenitur Danie. vj. ca. Tunc principes ⁊ satrape sur- ripuerunt regi: ⁊ corripit ri.

Surrufus sa fum in rufus est.

Sursum vel susum aduerbium loci. vide in susum.

Sus a suo is ōr hic sus is cōis ge. porcus vel porca: quia eius se- tis suatur. vel dicitur sus a subigo gis: q2 pascua subigat. i. terra subtracta escas requirat Prouer. xj. Circulus au- reus in naribus suis. i. porce.

Susa se ma f. ge. quida3 fluui⁹. vn̄ h̄ susa se ⁊ h̄ susis sis: et be suse faru3 qdā ciuitas q̄ iminet suse fluuio. vn̄ Hester. ca. j. Susa ciuitas regni eius exoꝛdium fuit. Jtē Hester. iij. ca. Statimq3 in susis pependit edictū. vn̄ susis indeclina. acui tur in fine: sed susis datiuus de suse non acuitur in fine: et ideo susis in datiuo ⁊ ablatiuo potest acui vel non acui.

Susceptabulū exponitur in susceptaculum.

Susceptaculū a suscipio pis ōr h̄ susceptaculū li. qd et susce- ptabulu3 ōr. i. dom⁹ vel locus vbi alicuius rei fit acceptio.

Suscipio pis cepi ceptū cipere quasi sursu3 capere. ⁊ cōponi- tur a sursum vel susum ⁊ capio pis: ⁊ corripit sci.

Suscito tas in cito tas vide.

Suspecto ctas in suspicio cis vide.

Suspectuosus in suspicio cis vide.

Suspēdium a suspendo dis ōr hoc suspendiū dū eleuatio in tentionis ad deum Job. Suspendium elegit anima mea. Jtem suspendiū. i. suspensio: strangulatio: laqueus.

Suspendo a sum vel sursum ⁊ pendo cōponit suspendo dis di sum dere quasi sursum pendere.

Suspicio specio cōponit cū susu3 vel sursu3: ⁊ dicit suspicio cis xi ctū cere. i. bre suspectū. timere. vl̄ sursu3 aspicē: ⁊ ꝑ ve nerari. sic despicē ꝑ cōtēnē. q2 quos veneramur q̄si sursu3 aspicim⁹. vn̄ suspect⁹ ctus: ⁊ suspecto ctas frequē. ⁊ suspe- ct⁹ cta ctū: ⁊ ɔpat: ⁊ suspectiu⁹ ua uū. Jtē a suspicio cis. hec suspicio onis: ⁊ h̄ suspectio onis in eodē sensu: vn̄ suspe- ctuosus sa su3: ⁊ suspiciosus sa su3: ⁊ vtrūq3 ɔparat: et vt vult Hug. Suspicio vel suspiciosus nō o3 dici: s3 tn̄ suspe ctio ⁊ suspectuosus: q2 supi. de suspicio facit suspectu3 ctu vn̄ dicit Credo tn̄ q̄ nūq̄ debz dici suspicio vel suspicio- sus l3 vitio scriptoz iuenit sepe. Et scias q̄ fm̄ Tulliū su- spicio ipoꝛtat opinionē mali q̄ ex leuib⁹ idicijs ꝓcedit Et otigit ex trib⁹. Pꝛio ex h̄ q̄ aliq̄s i seipo mal⁹ ē: ⁊ ex h̄ ipso q̄si ɔsci⁹ sue malicie de facili malū de alijs opinat. Se cūdo mō ex h̄ q̄ aliq̄s male afficiat ad alteꝝ. q2 de inimi- co ex leuib⁹ signis d̄s mala opinat. Tertio ex lōga experiē tia. vn̄ fm̄ phm̄: senes sūt maxie suspiciosi: q2 mltotiēs ex- pti sūt alios dfect⁹. Est āt tripler g̃d⁹ suspectōis: vl̄ suspitio nis. Pꝛim⁹ q̄dē ē grad⁹ vt hō ex leuib⁹ idicijs ō bonitate alicui⁹ dubitare icipiat: ⁊ h̄ ē veniale ⁊ leue pctm̄: pertinet eni ad tētationē hūanā sine q̄ h̄ vita nō ducit. Scd̄s gra- dus ē cū aliq̄s ꝑ certo malitiā alteri⁹ estimat ex leuib⁹ idu cijs. ⁊ h̄ si sit ō aliquo g̃ui: ē pctm̄ moꝛtale. i q̄tū ñ ē sine cō tēptu ꝓximi. vn̄ dic glo. sup illō Corin. iiij. Nolite ān t̄ps iudicar: ⁊ si suspitōes vitar ñ possum⁹: q2 hom⁹ boies iudi cia tn̄. i. diffinitiua s̄nias ɔtinē dbem⁹. Terti⁹ grad⁹. cū ali q̄s iudex ex suspectōe ꝓcedit ad aliquē ɔdēnādū: ⁊ h̄ dire cte ad iusticiā ꝑtinet. vn̄ ē pctm̄ moꝛtale. vide i notoꝛium. 268

Suspicoꝛ. a suspicio cis deriuatur suspicoꝛ ris. i. suspicere. vl̄ cōponit ꝑ se a sub ⁊ specio q̄si sursum aspicere vel arbi trare. Jnuenit etiā suspico cas penl. ꝓdu. ⁊ tūc cōponitur a sub ⁊ spico cas. ⁊ abijcit b. ⁊ ē suspicare latēter vel post vel subtus spicare. ⁊ est verbum neutrale.

Suspiriosus. in suspiro est.

Suspiro a sursum ⁊ spiro cōponit suspiro ras raui rare ratū i. sursum spirare. vel a sub spiritū ducere. vn̄ hoc suspiriu3 rij: ⁊ suspiriosus sa sum.

Sustento tas: in sustineo est.

Sustineo. teneo cōponit cū susum vel sursum ⁊ ōr sustineo nes nui tū tinere. i. sursum tenē vl̄ pati. ⁊ a sustentu supi. ti in o fit sustento tas frequē. vn̄ hoc sustētamē. ⁊ sustenta mētū. ⁊ h̄ sustētaculū li ⁊ scribunt ꝑdicta sine b. ⁊ cor. sti.

Sustollo. a sursum vel susum. ⁊ tollo cōponit vt sustollo lis tuli sublatu3 lere. sursum tollere. ⁊ vt dicit Pap. Sustollit eleuat. sustinet. ꝑsidio est. suffragatur. patitur tollerat.

Sustuli est pteritū accōmodatū de tollo lis. ⁊ tunc sustuli. i. abstuli vel eleuaui. Jtem est preteritū de sustollo lis. ⁊ tūc sustuli. i. sursum tuli: ⁊ coꝛ. penul. vide in tedeo des. et est ꝑ teritum de suffero.

Susum vel sursum aduerbia loci fm̄ Hug. ⁊ vt dicit Pap. Susum in supioꝛi parte in loco significat sursum ad loci.

Susurrium in susurro ras vide.

Susurro ras raui rare. i. murmurare. in aure alicui⁹ aliq̄d la- tēter dicere. ⁊ ē v̄bū fictitiū ō sono locutiōis dictū. Qui. n. susurrat nō i facie alicui⁹. s3 i aure loq̄t ō altero detrahen do. vn̄ h̄ susurro onis. i. murmurator: sētētiosus. bilinguis ⁊ h̄ susurriū rij. murmur. latēs locutio. Job. viij. Et q̄si fur- tiue suscepit auris mea venas susurrij ei⁹. qd etiā h̄ surr⁹ dicitur. vnde Uir. Et leto somnum suadebit inire susurro ⁊ susurr⁹ ra rū. i. susurrās. Et ē neu. susurro: ⁊ coꝛ. pn̄a. vn̄ Oui. in. xvi. epi. Aut ego cū chara de te nutrice susurro.

S utilis.a suo is dr hic et hec sutilis et hoc le penul. cor.q̄ cōsuta fuerat iuxta antiquos mores fm quosdam.

S tor a suo is dicitur hic sutor toris et tor in trix: fit hec sutrix cis mulier que suit. vnde hoc sutricula dimi. itez a sutor sutorius ria rium: et sutim aduerbium.

S utricula le dimi. parua sutrix.

S utrinum.a suo is dicitur hoc sutrinum ni locus ad quē cōueniunt ad suendum. sed subtrinū locus est vbi sub terra cōdunt alique species vel finuntur.

S utrix cis.in sutor est.

S utura.a suo is dicitur hec sutura re: vt ista tunica habet bonam suturam.i.bene suta est.

S uxi xisti: preteritum de sugo.

Si superiorē finit

T syllabam necesse est sequentez quoq3 ab ea incipere: vt mitto.attinet. Item quotiēscūq3 t ponitur ante i puram sequente vocali habet sonū de c. vt lectio: ornatio: nisi precedat s. Salustius. vel x: vt mixtio vel aspiratio intercidat iter t: et i: vt corinthios. vel nisi dictio ipediat vt litiū. sic dixi in pma pte vbi egi de lra in ca. de t.

T abanus.i. oestrum asilus.

T abella le dimi. parua tabula.

T abellio onis mas. ge.i. publicus scriptor. a portādis tabulis in qbus scribebant an vsum charte. Itē et tabellari⁹.i. publice⁹ scriba. q2 ea tm q gestis publicant scribit. Et tabellio etiā vl tabulari⁹ vl tabulari⁹ dr q frequēter ludit cū tabul. et mobilr inueni declinatū tabulari⁹ ria riū. et hoc tabellariū. sedes vel aceru⁹ tabellaz: vel locus vbi tabule seruantur.

T abellula le dimi. parua tabula.

T abeo: a tabes bis dr tabeo bes bui bere.i. putrere. pigere deficere: tabe fluere. et cōponit vt cōtabeo bes: extabeo bes intabeo bes. et hinc incboa. cōtabesco: intabesco. Tabesco: et eius cōposita sunt neutra et carent supi. et pducunt ta.

T aberna.a tabula dr hec taberna ne: a tabulis q sabsternūtur mercib⁹. et ē pprie domūcula in q panis et vinuz et carnes cocte vendūt. et taberne dicunt: q2 olim tales edicule ex lignis et tabulis erāt ɔstructe: q nūc et si nō speciē nomen tm pstinū retinēt: vñ hinc tabernio onis q frequētat tabernas vel q ibi vēdit necessaria: et hic tabernari⁹ idē: et hec tabernaria narie. vxor tabernarij vel meretrix: et tabernari⁹ ria riū.

T abernaculū li. est tētoriū in expeditione: et dr a taberna que est dom⁹ innaturalis: imo ad tps durat scz quousq3 res ibi vēdūt. et inde tabernaculū dr.i. quedā māsio q non ppria et nālis est sicut tētoria et castra militū in expeditiōe. q2 ea relinquunt finito bello. vel q2 figunt mō hic mō illic: et mutant et cū trāsmigrante migrant. vel tabernacula dr a tabulis. q2 de tabulis cōstrui solēt. vl q2 de tabul et lignis solent appēdi. et appendūt funibus. Hic nota q tabernaculū de quo fit mentio in Exō. Erat dom⁹ deo dicata qdrata et oblongata trib⁹ clausa parietib⁹: aqlonarij. meridiano. et occidētali liber eni parebat introit⁹ ab oriēte. vt sole oriēte radijs ei⁹ illustraret. Tabernaculū hō in duas partes erat distinctū. posterior vel interior ps ad occidētē decez cubitis ptendebat et ita qdrata erat: in longū.s. et in latū decez cubitoz et hec ps aditū dicebat. vel sāctiūūci vel scūarū sanctuarij vel scāscōz. Anterior ps ad oriētē viginti cubitis ptēdebat: q cōis erat sacerdotib⁹. et hō dicebat sctm vel scā vl scūariū respectu hui⁹. posterior dicebat scthsci. qsi scth cōsecutiuū scī. vt dr seculū seculi. vl schsci.i. sancti⁹ scōz: vt dr dns dnoz rex regū. Erat aūt i iteriori scūario arca cū his q i ea reposita erāt. et cū his q erāt ei supposita. In āteriori vō cādelabrū ad austrū. mēsa ad aqlonez. In medio an velū.i. nō lōge ab austro altare aureū Tectū tabernaculi nō cōcameratū. sz planū ad modum palestine fuit qtuor opcimētis optū. vt dr i histozijs sup Exo. Itē scias q per tabernaculū qd est mutabile signat status pñtis vite mutabilis. Per tēplū vō qd erat fixū et stans. signat stat⁹ futu re vite. que ē oīno inuariabilis. et ppter hoc in edificatōe tēpli dr q nō ē auditus sonitus mallei vel securis: ad significandū q ois pturbationis tumultus lōge erit a statu futuro. Itē nota q sicut in vnitate tēpli vel tabernaculi repsentabat vnitas dei vel vnitas eccle. ita etiā in distinctiōe tabernaculi vel tēpli repsentabat distinctio eoz q deo sunt subiecta ex qbus in dei venerationē cōsurgim⁹ Distinguebat aūt taberbaculū p duas ptes. in vnā. q vocabat sācta scōz q erat occidentalis ad aliaz q vocabat sancta q erat ad orientē. et iterū an tabernaculū erat atriū Item sancta a scis scōz distinguebat quodā velo. qd qtuor colorib⁹ erat distinctū. et l interius tabernaculū.i. in scāscōz solus summus pōtifex semel tm in anno introibat In tabernaculuz vō exteri⁹.i. in scā intrabant sacerdotes quotidie. nō autez ppls q solū ad atriū accedebat. Per exterius tabernaculuz qd dr sancta figurat status veteris legis. vt apls dicit ad Hebre. ca. ix. Quia ad illud tabernaculū semp intrabāt sacerdotes sacrificioz officia cōsūmātes. Per interius vero tabernaculū. qd dr scāscōz figurat vl celestis glia vl etiā stat⁹ spūalis noue legis. q ē qdā icboatio future glie.i. quē statū nos xps introduxit. qd figurat p hoc q sūm⁹ sacerdos semel i āno sol⁹ i scāscōz itrabat. Velū āt figurabat spūaliū occultatiōes sacrificioz in veterib⁹ sacrificijs. qd erat qtuor colorib⁹ ornatū. bisso qdē ad significādū carnis puritatē. purpura aūt ad significādū passiōes qs scī sustinuerūt p deo. cocco bis tincto ad significādū charitatē gemināi dei et pximi. hiacyntho āt figurabat celestis meditatio. Ad statū āt veteris legis aliter se hēbat ppls et aliter sacerdos. nā ppls ipsa corpalia sacrificia ɔsiderabat. q i atrio offerebant. Sacerdotes vō rōnē sacrificioz ɔsiderabant. habentes fidē magis explicitā de mysterijs xpi et iō intrabāt interius tabernaculū. qd etiā quodā velo distinguebatur ab altero. q2 quedā erāt velata pplo circa mysterium xpi que sacerdotib⁹ erāt nota. Sed pōt qri. cū nobilior pars orbis sit oriens et tabernaculū sit institutū ad dei oratione et cultū. qre dispositū fuit magis ɔ sus occidentē q ɔ sus orientē: Ad hoc est dicendū q adoratio ad occidētez fuit introducta in lege ad excludendū idolatriā. nam oēs gētiles in reuerētiā solis adorabāt ad orientē. vnde dr. Ezech. viij. q qdā viri habebāt dorsuz ɔtra tēplū dni. et facies ad orientē: et adorabāt ad ortū solis. vñ ad hoc excludendū tabernaculū hēbat scāscōz ad occidētē. vt ɔ sus occidētem adorēt. Ratio ēt figuralis pōt eē. q2 tot⁹ stat⁹ poris tabernaculi ordinabat ad figurādū mortē xpi. q significat p decasū fm illō ppheticū. Qui ascēdit sup occasū dns nomē illi. Scias tm q qšuis de⁹ vbiq3 sit. tm i nouo testamēto institutū ē ab eccla vt sacrificiū misse offerat ɔ sus oriētez trib⁹ de causis. Primo ppter significationē. q2 a deo ē nobis mētis illuminatio. sicut lumē corpale solis ab oriente. Secūdo q2 ē nobilior ps orbis. et oē nobilis⁹ qd est apud nos debemus deo. Tertio ppter opa quedaz ipsius notabilia in oriente. q2 ipse mouet celū cuius motus ab oriēte incipit: et ipse etiā paradisum in oriente ɔstituit et ipse etiā ab oriente ad iudicium veniet sicut ab oriente ascendit.

T abernio onis in taberna est.

T abernula le dimi. parua taberna.

T abes. a sto stas dr tabes bis. putredo sanies. sz tabes q stat qsi stabes. Effluē tabe mortuoz ē. vñ hec tabecula le dimi. et tabid⁹ da dū. putrid⁹. piger deficiē s: tabe fluēs. et ɔparat vñ hec tabitudo et hec tabiditas. Itē tabes dr tabi gtūs. et tabo dtūs et ablrūs in eodē sensu cū tabes. et ē nomē diptotū

T abita hebraice. dorcas grece. puella vel caprea latie Mathei. v. c. dr. Tapita cumi qd iterptat puella surge fm Hiero. In Marco tm dr tabita cumi. qd iterptat puella tibi dico surge. sz dico tibi nō ē d iterpratiōe imo ē additū ab euāgelista ad discretionez faciēdā. vt ondat q vocē edidit. et ɔtatē voci sue dedit xps. et pducit penl. tabita. vñ i Aurora dr. Extitit i ioppe duota puella tabita. d cumi vide sup.

T apitudo dinis in tabea est.

Tabula a teneo dr hec tabula le pro mensa. sed mēsa paupe/rū ē: tabula diuitū q̄si tenabula. q2 teneat bolos carnium z varia fercula z vasa. Itē tabula. i. alea: i q̄ ludit pirgis cal/cul z tesseris. Itē tabula latū lignū siue lat⁹ asser. Itē tabu/la tegla: z tabl'e i q̄b⁹ scribim⁹. Et i his significationib⁹ dr a teneo nes vl' a tego q̄si tegla: z a tabl'a tablat⁹ tatū tabulis ornat⁹: z h̄ tabulat⁹ ti z h̄ tabl'atū ti i eadē significatiōe. s. qd̄ ex tabulis ꝯstratū ē: vl' paries ex tabulis. vl' edificiū ex coaptatis tabulis factū. Itē a tabl'a tabulo las. i. tablas pa/rare ꝯsternere. z cōponit vt cōtabulo las tabulas remouē. Et est actiuū tabulo cum oibus suis cōpositis. z corri. bu

Tabularium rij in tabellio est.

Tabulo las in tabula est.

Taceo ces cui cere tacitū. i. silere. vñ tacit⁹ ta tū z tacitur⁹ na nū q̄ facile tacet: z cōparat. vñ hec taciturinitas tatis. Ta/ceo cōpōit cū cō dr cōticeo ces cōticui cōticitū. Itē cū ob: z dicit obticeo obticui citū. Item cū re z dr reticeo ces ti/cui citū. Item cū sub z dicit subticeo ces cui citū. i. subtus vel paruz vel post tacere: z ab istis inchoa: vt tacesco: cōti/cesco zc. Taceo z ei⁹ cōposita sūt neu. z faciunt p̄teritum in cui z supinū in citū. Itē taceo cor. ta vbiq3: z cōposita mu/tant ta in ti etiā cor. Ouidi⁹ de arte. Uere prius taceāt vo/lucres. estate cicade. Inter āt tacer' z silere h̄ interest s3 quos/dā. q2 q̄ tacer loq̄ nōdū incepit. q̄ vo silet loq̄ desinit. iuxta qd̄ illa. ꝓpħa dicit. Tacui silui semper patiens fui.

Taciturnus na num in taceo ces est.

Tadeus dei dictus est Iudas frater Iacobi minoris: z acuit penul. vide in iudas.

Talaris a tal⁹ dr h̄ z h̄ talaris z h̄ re. vñ talaris tunica q2 vs/q3 ad talos descēdat. z h̄ talare ris instrumētū volādi ta/lo alligatū. quo Mercuri⁹ vtebat. vide i lineis: z ꝓdu. la.

Talassum lassi. i. mare qd̄ z talatrū dr: vñ talassus sa sum. i. marinus. Et p cōpositionē hoc bitalassum. Itez inuenitur hoc bilassum si. i. vestigiū in luto: z tunc deriuat a talus li.

Talentū a talis dicit hoc talentū ti quoddā pondus qd̄ sū/mū esse perhibet in Grecismo. nā nihil est calco minus ni hil est talento maius. cuius pōdus varium apud diuersas gentes habet. Apud romanos etiā talentū. lxxij. librarum Et est talentū triplex scilicet minus: mediū: z summū. mi/nus. l. librarū: medium. lxxij. librarū: sūmū. clxx. librarū est. Et scias q legunt q̄nq3 genera talentorum. s. auri argēti. eris. ferri. z plūbi. Parali. vlt. ca. z Zacha. v. ca. Itē Mat/thei. xxv. ca. Dñe q̄nq3 talenta tradidisti mihi: z etiā ibidē dicit. Alij tradidit duo talenta. Alij vo vnū. Per predicta q̄nq3 talēta intelligunt q̄nq3 genera bonorū que dñs tra/didit hoi. s. bonū nature ad operādū qd̄ signat p talentū eris quod nō putrescit. sed manet imputrescibile. Gene. v. Posuit deus hoiem in paradiso. vt oparet z custodiret il/lud. Bonū grē ad cooꝑandū qd̄ signat p talentū auri. qd̄ est preciosissimū inter metalla. Corinth. iij. Plus oib⁹ la/boraui: non aūt ego: sed gratia dei mecū. Bonū scie ad do/cendū qd̄ significat per talentū argenti. Psal. Eloquia dñi eloquia casta. argentū igne examinatū Bonū potentie ad defendendū. qd̄ signat per talentū ferri qd̄ domat oia me/talla Psal. Reges eos in virga ferrea. Bonū opulētie ad sustentandū: qd̄ signat p talentū plūbi qd̄ est vilissimū inter oia metalla. z infectiuū. z tpalia sūt vilia respectu spi/ritualiū. Duo talenta alij tradita sunt bonū nature. z aliud qd̄cūq3. Sed alij tradidit de⁹ vnū sc3 bonū nature. oib⁹. n. de⁹ dedit illud bonū. q2 vidit de⁹ cūcta q̄ fecerat. z erāt val/de bona. bona i se: valde bona in ordine ad vniuersum.

Talia est vna mensura. z est etiam plurale de tali in neutro.

Talio hic z hec talis z hoc tale. i. simile. vñ h̄ talio onis mas. eiusdē rei recōpensatio. vindicta silis delicto. vt deus pro dente: oculos p oculo eruat. z ita proprie est iniurie recō/pensatio lex talionis. l3 q̄nq3 dicat bñficij. vñ in Pap. dr: Talio est cum id patit quis qd̄ fecit iniurie vel beneficij. Et s̄m h̄ distinguitur duplex lex talionis sc3 vna in bono. quā dictat lex nālis: de qua dicitur. Math. vij. Oia que cunq3 vultis vt faciant vobis hoies: z vos facite illis. et h̄ talio bon⁹ est. Altera lex talionis est in malo: quam dictat lex Moysi. Exo. xxi. z Deute. xix. Oculū p oculo. dentem p dente supple reddet. z hoc dicebat lex talionis. s. q2 tali/ter recipiebat q̄lit faciebat. z h̄ lex i p̄cepto erat iudici ma/xime si exigiebat: s3 iniuriā patiēti ē pmissa q2 videlicet p/mittebat ei q hāc vindictā peteret: si tamē ex libidie vin/dicte h̄ faciebat mortaliter peccabat. q2 Leui. xix. dr. Nō q̄/ras vltionē. nec memor eris iniurie ciuiū tuorum.

Talpa pe incerti ge. quoddā aial ad silitudinē muris. q2 sit dānata ꝑpetua cecitate z tenebris. Est eni absq3 oculis. sēꝑ terrā fodit z humū egerit. z radices subter frugib⁹ come/dit. hāc greci balsalacā vocāt. vide in salamādra. z i vtro 269
q3 genere accipitur talpa p aīali vtriusq3 sexus.

Talus a tolo lis dr hic talus li ꝓpter rotūditatē: z est talus sub cruribus z sub talo calcaneus. Talus etiā dicitur de cius. vnde hic taxillus li dimi. vnde Vsus. Est talus deci⁹ talus postrema pedis pars:

Tam aduer. quantitatis vel cōparandi. vel simi litudinis.

Tamen est cōiunctio aduersatiua. De cōpositis a tñ. vt verū tamen. attamē: de ceteris vide in scda pte vbi agitur de ac centu aduerbiorū in ca. de cōpositis a tamen.

Tametsi ponit p q̄uis. z est cōiunctio aduersatiua. z cōpo/nit a tam z etsi. vel est quedā irregularis vocū cōgeries q̄ ponitur pro vna pte. vnde ad Hebre. vj. ca. dr Tametsi illa loquimur. vel s̄m aliā litteram. Tamen etsi ita loquimur.

Tamino nas naui a tñ deriuat. z ē taminare aduersari. z cō/ponit cū ad. z dr attamino nas. i. aduersari. Itē cū cō z dr cōtamino nas. i. polluere. deturpare. Et ē actiuū. Alia p̄di/cta sūt neutra. Et nota q attamino nas ē purgare. vt fari/nā cū setario s̄m quosdā. vñ h̄ attamē minis ipsū setariū. z mutat d i t s3 Pris. i attamio: z attamē minis z cor. mi:

Tango gis tetigi tactū. vñ h̄ tact⁹ tus. z h̄ z h̄ tāgibilis et h̄ le. Tango cōponit vt attingo gis attigi attactū valde vel iuxta tāgere. vel accidere. Cōtingo gis cōtigi cōtactū. vñ h̄ ꝯtact⁹ ctus ctui. obtingo gis obtigi obtactū. Tāgo z ei⁹ cōposita pro tangere sunt actiua. s3 p accidere neutra sunt Itē cōposita a tango in p̄ti mutāt a in i. z faciūt p̄teritū in tigi penul. cor. z supinum in tactum.

Tantalides in tantalus vide.

Tantalus pater fuit Pelopis. z tantalus auis quam ardeā dicūt. vñ hic tantalides de penul. cor. filius vel nepos Tā/tali. vñ hec tātalidis filia vel neptis tātali.

Tantillus. a tam dicit tantus ta tum. a quo tātulus la lū. z a quo tantillus la lum ambo dimi. i. modicus.

Tantisper. i. tantū vel interea: z videt cōpositū a tantis et p.

Tantologia. vide in quarta parte in ca. de vitijs āne xis bar/barismo z soloecismo.

Tantus ta tū. a tā dr. vñ tātulus la lū dimi. vide in tantillus.

Tantundē. tantus cōponit cū demū. z dicitur hoc tantundē gtō tantundē. actō tantundē. z nō amplius: vt tantundē valet hoc quantū illud.

Tapetū: a sterno z pes dr hoc tapetū ti. z hic tapes pis: z h̄ ta/pete tis i eodē sensu: z dicta sūt tapeta q̄si stapedia q2 p̄mū pedib⁹ sternant qd̄ adhuc fit: z ꝓdu. penulti. Oui. Regia tecta petūt positisq3 tapetib⁹ altis. Inuenit ēt hec tapeta te. vñ. Uir. viij. Enei. Armaq3 craterasq3 sil' pulcrasq3 tapetas

Tapinosis exponitur in quarta parte in tractatu de vitijs an/nexis: vbi vide.

Taratantara ge. neu. indecli. nomen fictitiū est. i. ex sono quē facit dictum est enim taratantara instumentū quo farina colatur: z est instrumentum cuius percussione granum de fluit iter molas molēdini: z est clangor tubarū. Ennius. At tuba terribili sonitu taratantara dicit. vñ taratantarizo zas tuba clangere. vel farinā colare. z est setariare.

Taratantarizo zas in taratantara est.

Tardiusculus la lum. i. aliquantulū tardus et sepe recens.

Tardo das daui datum dare. i. morari: vel impedire. retinere differre: tardū facere. vñ tard⁹ da dū. z cōparat. vñ h̄ tar/

ditas tatis. Itē a tardo das tardito ditas frequen. Et cōpo nit̄ vt retardo das. Tardo das ⁊ ei⁹ cōposita sunt actiua.

Tarentin⁹. tarentū q̄dā ciuitas est vñ tarentinus na num. vñ Hiero. in epla ad Paulinū. c. j. Sicut pictagoras mēphiticos vates: sic plato ⁊ egyptū ⁊ architā tarētinū. i. sicut pictagoras adiit ph̄os egypti: sic plato adiit egyptū ⁊ architam tarentinū. i. quēdā ph̄m q̄ dicebat̄ archita. ⁊ tarentin⁹ a loco. q2 erat de ciuitate Tarento quā Tarēs Neptuni filius cōdidit ⁊ noiauit. ⁊ penul. pdu. archita: ⁊ etiā tarentinus.

Tarm⁹ mi mas. ge. vermis lardi. vñ tarmosus sa sum. i. tarmis plen⁹: ⁊ pōt dici tarmus a tero vl̄ teneo q2 terat vel teneat

Tartarus. tartari in grece. latine dr̄ horrere. vel temere. vñ hic tartarus ri: ⁊ in plurali hec tartara ror. s. pfundissim⁹ locus infernoꝝ. de quo nemine extraxit deus. illic est flet⁹ ⁊ stridor dentium: horror tenebrarum tremor frigoris. vñ tartareus rea reum: ⁊ tartarinus na num: ⁊ co. ta.

Tau in tauma est.

Tauma. tau est q̄dā lr̄a hebrea quā nos ⁊ dicimus. nā tau dicūt greci te tū: ⁊ a teta nos dicim⁹ t. Tau dr̄ esse aduer. admiratiōis Ezech. ix. Signa tau sup frontes viroꝝ gementiū In iterp̄tatiōib⁹ dr̄ tau signū. vel subter. vl̄ signat⁹: vel superior: ⁊ a tau dr̄ h̄ tauma tis. i. admiratio vel miraculū: et hec taumacias dr̄ arcus celestis ab admiratione ⁊ stupore admiratiū dictus: vel taumacias q2 fuit filia taumantis.

Taumancias in tauma est.

Taurea. a taurus dicitur hec taurea ree. i. plaga vel flagellum ex corio tauri.

Taurensis in taurinum vide.

Taurinensis in taurinum est.

Taurinū a taurus dr̄ taurin⁹ na nū: ⁊ h̄ taurinū ni q̄dam ciuitas ab abūdantia tauroꝝ dicta: vñ h̄ ⁊ h̄ taurēsis ⁊ h̄ rense ⁊ taurinus na nū. ⁊ hic ⁊ hec taurinēsis ⁊ hoc rinense.

Taurus ri bos iuuenis ⁊ proprie adhuc nō castratus: ⁊ tauri vocant̄ scarabei terrestres vel siluestres irritio similes.

Taxatio onis in taxo xas est.

Taxeus xea xeum in taxus est.

Taxillus li est dimi. de talus fm̄ vtrāq; significationem talī vnde taxillus paruus talus. i. postrema pars pedis. ⁊ taxillus paruus decius.

Taxo taxas xaui taxare. i. numerare: ⁊ taxare. i. dicere: ⁊ taxare. i. affirmare ⁊ taxare. i. licitū iponere sc3 preciū rei q̄ vēditur. vñ h̄ taxatio onis. Desdre. viij. Dia sine taxatione. i. sine quātitatis determinatiōe. Taxo cōponit̄ vt detaxo xas: ptaxo xas: retaxo xas: ⁊ est actiuum taxo cum oibus suis cōpositis. ⁊ produ. primam positione.

Taxus xi mas. ge. quoddā aial ē: ⁊ h̄ taxus q̄dā arbor venenata ⁊ amarissimi succi. vñ taxeus xea xeū ⁊ h̄ toxicū ci quod dā gen⁹ veneni qd̄ ex succo illi⁹ arboris exprimit̄: vñ toxicus ca cū: ⁊ toxicat⁹ ta tū. ⁊ toxico cas id est venenare: venenō īficere: ⁊ est actiuū cū suis cōpositis fiqua habet.

T ante E

Tectum. a tego gis. texi tectum dr̄ hoc tectum cti pars dom⁹ ⁊ sepe ponit̄ p ipsa domo. vnde tectorius ria rium. Item a tego gis dicit̄ tectus cta ctum. i. coopertus.

Teda. a tedet dr̄ hec teda de. lignū luminaribus vel luminib⁹ aptū: ⁊ dr̄ sic per cōtrariū: q2 tedium nō cōferat: et quia tedet ⁊ faces solebāt fieri ardentes ante nubentes. ideo teda ponit̄ sepe pro nuptijs vel cōiugio.

Tedeo des dui dicebat̄ antiquitus: sed mō non est in vsu. i. fastidiri. indignari: anxiari: hīc tediū. vñ tedet ipersonale ⁊ cōstruit̄ cū actō ⁊ gtō: vt tedet aiam meā vite mee. vñ h̄ tedium dij. Tedet cōponit̄: vt detedet. distedet. i. valde tedet: ptedet. i. valde tedet. Tedeo ⁊ tedet cū suis cōpositis neu. sunt: ⁊ carent supinis: ⁊ pducūt hāc syllabā te. Oui. Detedet ingenuos tedia ferre sibi: ⁊ vt dicūt scribi d3 tae/det p ae dipthongū. Et scias q2 tedet accipit p p̄terito pertesum est fm̄ Pris. vñ pōt queri de hoc pricipio ptesū verbi ipersonalis: videt̄ enī3 q2 cōpositū descendat a simplici qd̄ esse nō pōt Ad hoc dico: q2 sicut tollo accipit mutuo p suppletiōem a cōposito pricipia: ita h̄ simplex tedet accipit mutuo p suppletiōem a cōposito ptesus: qd̄ ab hoc verbo ptedet pprie venire debet. ⁊ certū est q2 sepe simplicia ponunt̄ p cōpositis. ⁊ ecōuerso. vide etiā in misereor.

Tedericus ci propzium nomen viri. ⁊ pducit penultimam.

Tediolum li dimi. paruum tedium.

Tedior aris. tediatus sum verbum deponen. i. tedio affici. et deriuatur a tedium.

Tedula le dimi. parua teda.

Tediosus. a tedium dicit̄ tediosus sa sum. i. fastidiosus tedio plenus. ⁊ comparatur.

Tegella le dimi. parua tegula.

Tegellaria. a tegella dr̄ hec tegellaria rie. que ⁊ tegularia dicitur sc3 veneficia super tegulas sacrificans.

Teges. a tego gis dicit̄ hec teges getis. parua domus. q̄ ⁊ tugurium dicit̄ sc3 casula quā faciūt sibi custodes vinearū vel pastores ad tegmen sui. q̄si tegeriū vel tuguriū. hanc rustici capanam vocāt. quia vnum tm̄ capiat.

Tegimē. a tego dr̄ h̄ tegimē minis. ⁊ h̄ tectura re. ⁊ hinc h̄ tegimētū ⁊ tegumētū. Itē a tego pōt dici h̄ tegmen minis.

Tegmen minis in tegimen vide.

Tegna. a tego gis dr̄ h̄ tegna ne: dolus. fraus. deceptio: vñ tegnosus sa sum. i. fraudulētus. deceptori⁹. dolosus. ⁊ cpara̅t.

Tegnula le dimi. parua tegna.

Tego gis xi ctū. i. operire. defendere. Tego cōponit̄ vt attego gis valde tegere: cōtego gis cōtexi. i. sil̄ tegē: circūtego gis xi ctū. detego gis deteri ctū. i. discoopire. valde vel deorsum tegere. ptego gis. i. defendere. obtego gis. i. cōtra vel vndiq3 tegere. retego gis iterum tegere vel discoopire. subtego gis subtus vel post tegere. Tego ⁊ eius cōposita actiua sunt ⁊ faciunt p̄teritū in xi: ⁊ sup. in ctū ⁊ cor. i pūti hāc syllabā te. vnde Ho2a. in epi. Cōmissūq3 teges ⁊ vino tort⁹ ⁊ ira.

Tegula a tego gis xi dr̄ h̄ tegula le. q2 tegat edes. Eadem imbrex dr̄ q2 accipiat imbres. vñ tegulan⁹ na nū: ⁊ h̄ tegula/rius rij: qui tegulas facit: ⁊ h̄ tegulariū rij locus vbi fiūt vl̄ aceruus vel multitudo tegularū: ⁊ tegulo las. i. tegulas facere vel tegulis operire. ⁊ producit te. licet deriuet̄ a tego. quia retinet naturam huius preteriti texi.

Tegumentum in tegimen est.

Tela a telon dr̄ hec tela le a longitudine staminū. vnde telarius ria rium. ⁊ hoc telarium instrumentū texendi. Itē3 telā telorum est plurale de telum li.

Tellus. a tollo lis dr̄ h̄ tellus telluris. terra frugifera. q2 eius fructus tollimus. vel q2 eius fructus nos tollūt et nutriūt vel q2 ipsa nos tollit. i. portat ⁊ sustinet Dum iferior q̄ humida ē: sz terra a supiori pte q̄ terit̄. Uel gnolit̄ t̄ra videt̄ dicta sic. q2 nālit̄ siccitate torreat. nā vt hūida sit h̄ affinitate aq̄ sortit̄ ⁊ dclinat̄ tell⁹ singlari nūero tm̄ sz vsus. ⁊ p du. peñ. gtī. Nota hos vsus mgrales. Humor humū reddit t̄rā terit vsus aratri. Estq3 solū solidū: tell⁹ se tollit i altus.

Tellus ludis. quidam locus rome fm̄ Pap.

Tellurus. a tellus dr̄ h̄ tellur⁹ li. deus telluris. ⁊ pdu. penul.

Telo las laui dr̄ a telō: ⁊ est telare lōgare. differre. sz nō ē in vsu Et inde ponit̄ ptelo las. i. distēdere. plōgare: differre. progare. Telo ⁊ eius cōposita sūt neu. ⁊ pducūt te.

Telo onis mas. ge. dr̄ a telon greco. Telonē hortulani vocāt lignū quo hauriūt aquā a longitudine dictum. hoc hispani ciconiā dicūt. q2 imitet̄ eucem illā rostrum leuātē et deponentē. Huiusmodi lignum mō sepe fit sup puteos.

Telon grece. latine dicitur longum vel tributū.

Telonarius in teloneum est.

Teloneū. a telon greco qd̄ latine dr̄ tributū dr̄ hoc teloneum nei penul. pdu. i. tributū: ⁊ ppriē teloneū dicit̄ tributū de mercibus marinis circa littus acceptū: q̄si oiū3 littorum sī scalis adductio. vñ teloneū dr̄ locus vbi recolligit̄ ⁊ exigit̄ s. vbi de merce sua a nautis emolimēta reddunt̄. Ibi enim vectigalis exactor sedet. precium rubeus impositur⁹. ⁊ voce a mercatorib⁹ flagitās: ⁊ tale officium habuit beat⁹ Mat-

theus. vñ Matthei.ix. Et cū trāsiret inde Jesus: vidit hominē sedētē in teloneo noīe Matheū. A teloneū dr̄ hic telonari⁹ rij q̄ ibi exigit tributū. Et telonari⁹ ria riuз. vñ dicit Beda q̄ Matthe⁹ se noīauit publicanū vt ondēret legēti b⁹ nullū debē ɔuersū d̄ salute diffidē cū ipse d̄ publicano in aplīm: de telonario ī euāgelistā sit repēte mutat⁹: ꝛ Grego. dicit. Nā piscatorē petrū Mattheū vero telonariū scim⁹.

Telū. a telō qđ ē lōgū dr̄ h̄ telū li. q̄cq̄d a lōge iaci pōt. vt lapis. martell⁹: ꝛ hm̄ōi. vñ tela ꝓprie dicunt q̄b⁹ hostē ipugnamus. ſ ʒ arma q̄bus nos defēdimus ꝛ lō recipiūt copulationē armis ꝛ tela. Telū etiā abusiue dr̄ gladius: ꝛ telū dr̄ dolor lateris: q̄ꝛ corp⁹ dolore trāsuerberet tāq̄ʒ gladi⁹. ꝛ p du. te. vñ Oui. epl. Heu patior telis vulnera facta meis.

Temerarius ria rium in temere est.

Temere. a temetū dr̄ temere. i. ꝑsūptuose. fatue: stul te. sine cā sine ɔsilio. vñ hec temeritas tatis. ꝑsūptio. violentia: fatuitas. ꝛ temerari⁹ ria riū: ꝑsūptuosus audax. q̄ audet audēda ꝛ nō audēda. Et distat īter audacē ꝛ temerariū q̄ꝛ temerarius ē q̄ nō estimat piculū Audax v̄o q̄ nō timet. Itē a temere dr̄ temero ras raui rare. i. corrūpe. violare. ꝛ cor. me.

Temesis exponit̄ in. iiij. parte in ca. de tropis.

Temetū. a teneo nes dr̄ hec temetum ti. i. vinum: ꝛ ꝓprie bonū vinuз: q̄ꝛ teneat mentes. vñ dr̄ temetum q̄ſi tenens mētē. ꝛ est etymo. ꝛ cor. penul. vnde quidā. Uina falerna merum temetū bachusq̄ʒ lieus.

Temno tēnis psi ptū. tēnere. i. vilipēdere. dāpnare: ꝛ cōponit̄ vt ɔtēno nis psi ptū. Tēno ꝛ ei⁹ ɔpoſita sūt actiua. ꝛ faciūt ꝑteritū in psi: ꝛ supi. i ptū. Et nota q̄ tēno nō hēt p ī pn̄ti. ſʒ ē ibi m añ n ſm Hug. ꝛ Pap. ēt dicit: q̄ tēno hēt m añ n ī eadē sylaba. ſʒ i ꝑteriꞇo hēt p. ꝛ ī bis q̄ formāt̄ a ptō. q̄ꝛ sicē dicit Pris̄ M añtecedēte no no ī psi ɔuersa faciūt ꝑteritū ꝑfectū. vt tēno psi. ꝛ. psi in ptū ɔuersa faciūt supinū. vt tēpsi tēptū. cōtēpsi cōtēptū: nec in ipatiuo ē p: ſʒ dr̄ temne.

Temo monis mas. ge. lignum longū ꝛ extentuз in aratro vel in carro ad qđ iugum ligat̄: ꝛ temo dr̄ gubernaculū nauis ꝛ dr̄ a telon quod est longum.

Tempe: a tpo ras pluralit̄ h̄ tēpe īdecli. ꝛ neu. ꝛ tm̄ ī nō acō ꝛ vō ꝛ plurali numero. ſ. loca tpata ꝛ dlectabilia itestalia. ſʒ ꝛ q̄dā loca delectabilia dicūt̄ tēpe. sicut ꝛ testa dicūt̄ loca a ſpa ſm Hug. Pap. vero dicit. tēpe loca delectabilia ꝓpe siue locus amenissimus ꝛ nemerosus pluralis numeri.

Temperamentum ti in tempero ras est.

Temperātia. a tēperās antis anti addita a fit hec tpantia tie. ꝛ est vna de cardinalibus ꝟtutib⁹: ꝛ est tpantia dominiuз rōnis in libidinē ꝛ in alios animi motus: vel virtus animi refrenandi motus in nos imperiū facientes. vt sic nihil cupiamus: ꝛ per cōpositionē intēperans. vnde silr̄ cōparatur tior simus. hec intēperātia tie. vide in cardinalis.

Temperatio. a tpo dr̄ hec tpatio onis: ꝛ est temperatio reruз sed temperantia animoꝝ.

Temperies a tempoꝛo ras dr̄ hec temperies riei.

Tempero. a tēpoꝛo mutato o in e fit tēpero peras. q̄ꝛ a tēpore ꝓcedit tēperies. vñ tparus ta tū: ꝛ ɔparat̄: ꝛ cōponit̄ vt intēperatus ta tū. ꝛ silr̄ ɔpat̄. Tēpero cōponit̄ vt attēpero ras i. valde vel iuxta tēperare. vel obedire. Dūtēpero ras. Distēpero ras. a tēperie remouere. obtēpero ras. i. obedire cōsentire. Tēpero ꝛ eius ɔposita sūt actiua preter obtēpero ꝛ attēpero ꝓ obedire que sunt neu. ꝛ cor. penul.

Tempestas. a tēp⁹ ꝛ pestis cōponit̄ h̄ tēpestas pestatis q̄ſi tēpus pestis. Qn̄q̄ʒ etiā tēpestas dr̄ tps. ꝛ tunc deriuat̄ tm̄ a tpe ꝛ īde tēpesto stas. ſ. molestare. tēpestare destruere. dissipare: vel tēpestatē facere. ꝛ inde tempestuosus sa sum. tēpestate plenus ꝛ ɔparat̄. vñ tēpestuose siue sime aduer. et hec tēpestuositas tatis. Et nota q̄ tēpestas ꝓ tēpore habet oēs casus singulares ꝛ plurales sicut in alia significatione ꝛ dr̄ tēpestas quasi tempoꝛis status. ꝛ est etymologia.

Tempestiuus. A tēpestus deriuat̄ tēpestiu⁹ ua uū. i. cōgruus vtilis cōueniēs: in tpe suo veniens. Et cōparat̄ tēpestiuior uissimus: ꝛ cōpositiōeʒ intēpestiuus ua uū. i. incōgruus ꝛ incōueniēs. nō ī suo tpe veniens. vt añ vel post. Uñ Boetius in pmo de ɔsola. Intēpestiui funduntur vertice cani.

Tempestus. A tēpus dr̄ tēpestus sta stū. i. cōgruus: vtilis cōueniens i tpe suo. Et ɔponit̄ itēpestus sta stū. i. icōgru⁹. inutilis. q̄ſi sine tpe. i. actu. vñ nox dr̄ ītempesta q̄ſi icōgrua. q̄ꝛ nō hʒ idoneū tps gerēdis reb⁹. Dicit̄ ergo nox itēpesta q̄ſi sine tpe. i. sine actu p quem tps discernit̄: q̄ꝛ nō hʒ tēp⁹ aptū vt actus fiat in eo. Uel ideo sine tpe dr̄ nō q̄ꝛ non habeat tps. sed q̄ꝛ tpa noctis non ita diuidunt̄ p actus nros sicut tpa diei. vñ ꝛ q̄dā pars noctis dr̄ itempestū. i. inopportunū ꝛ nō aptū alicui rei faciende q̄n nil agi potest. q̄ſi sine tpe. i. actu p quē dignoscit̄ tps Uide ī crepusculū. 270

Templarius. A templū deriuat̄ templarius ria riū. i. ad tēplū pertinens. vel templi custos.

Templū. A tectū ꝛ amplū cōponit̄ h̄ templū pli q̄ſi amplum. De quo Isi. xij. etymo. Templū nomē est generale. Pro locis eni q̄buscūq̄ʒ magnis antiq̄ tēpla dicebāt. Et tēpla dicta q̄ſi tecta ampla. ſʒ ꝛ locus designatus ad orientē ad ɔtēplatiōeʒ tēplū dicebat̄: cui⁹ ptes q̄ttuor erāt: antica ad ortū solis. postica ad occasuз. sinistra ad septētrioneз. dextra ad meridieз spectās. Qz aūt dr̄ templū a theos qđ est deus. ꝛ platea q̄ſi dei platea. etymo. est. De templi dedicatione habes ī encenia. Iteʒ vide ī tabernaculū Quādo eni aīa īfundat̄ in templo suo. i. in corpore dixi in extraduce.

Temporaneus nea neum in tempoꝛeus est.

Tempoꝛeus. A tempus dr̄ tempoꝛeus a um. ꝛ temporaneus a um ad tps pertinens. vel in tpe veniens. ꝛ p cōpositioneз intempoꝛeus a um. ꝛ intēpoꝛaneus a um nō in tpe veniēs Inuenit̄ etiā tēporaneū pro prematuruз Uñ. Esa. xxviij. Quasi tempoꝛaneū ante maturitatē autumni. i. malū pmaturū: vel aliquid huiusmodi ſm interlinearem.

Tempoꝛo. A tempus dr̄ tempoꝛo ras. i. tps ducere. vel ī tempore viuere. Et cōponit̄ cū ad: ꝛ dr̄ attempoꝛo ras. ꝛ cū cō. ꝛ dr̄ cōtempoꝛo ras. i. simul temporare.

Tempus. A tepeo pes dr̄ hoc tps tpis. q̄ꝛ tepeat ꝛ tpet̄ vicissim humoꝛe. siccitate. caloꝛe. frigoꝛe. Et dr̄ tps multipliciṫ. Dicit̄ eni spaciū sine moꝛa in qua viuim⁹ vt ānus. mensis. Dicit̄ etiā tps aer vel q̄litas aeris ſm q̄ dr̄. Pulchꝛū tps ē vl' Nubilosuз tps ē. Dicit̄ etiā tps coēptio reꝝ. ſʒ q̄ dici solet. Carū tps est. i. chara ꝛ difficilis est reꝝ coēptio. ꝛ Bonū tps est. i. facilis est reꝝ coemptio. Dicit̄ etiā tps opoꝛtunitas faciendi aliq̄d: ſm q̄ dr̄. Tps est vt legā. i. opoꝛtunuз est vt legā. Dicit̄ etiā tps accidēs verbi. ſ. mod⁹ significandi. Et sūt q̄nq̄ʒ tpa ꝟboꝝ. ſ. pn̄s. ꝑteritū ipfectū. ꝑteritū pfectū. ꝑteritū plusq̄ʒpfectū. ꝛ futurū. vt dixi ī tertia pte ī tractatu de verbo. vbi egi de tpe verboꝝ. A tps deriuat̄ tēporeus a um. ꝛ tpaneus a um ad tps ptinēs. vel in tpe veniēs Itē a tps h̄ ꝛ h̄ tpalis ꝛ hoc le qđ in tpe incipit ꝛ desinit esse. vnde tpaliter aduer. ꝛ h̄ tpalitas tatis. Itē a tps dicit̄ h̄ temp⁹ poꝛis pars capitis. q̄ꝛ mouet̄: ꝛ ipsa mobilitate q̄ſi tps quibusdā interuallis mutat̄. vñ ꝓpheta. Et requieз tempoꝛib⁹ meis. vñ tēpoꝛeus a um ad tps ptinens. Quidā tn̄ cōsueuerūt dicere pro illa pte capitis hoc timp⁹ poꝛis p i: qđ sine dubio nihil est. vt dicit Hug. Dicit̄ etiā tps p e siue ꝓ spacio quo viuim⁹: siue ꝓ pte capitis. vt ī voce nulla sit differētia. De q̄ttuoꝛ tēpoꝝ ieiunijs habes in ieiunium.

Tempusculum li dimi. paruum tempus.

Temulentus. A temetō qđ est vinum: ꝛ lentos plenum dr̄ temulentus ta tū. i. ebrius. temeto plenus. Et cōparat̄. vñ hec temulentia tie. ebrietas. ebꝛiositas.

Tena. A teneo nes dr̄ hoc tena ne. ꝛ tenia nie. i. vittarū extremitas dependēs diuersoꝝ coloꝝ: vitte sunt q̄ crinib⁹ innectunt̄. quibus fluentes religant̄ capilli. sic dicte q̄ꝛ vinciāt Itē vitta est qua coꝛona vincitur. tena vel tenia extrema ps vitte qua dependent coꝛone.

Tenabulū. A. teneo dicitur hoc tenabulum li venabulū. quia retineat aptum venientem.

Tenax. a teneo dr̄ tenax nacis ge. oīs. ꝛ cōparatur. vñ hec tenacitas tatis. ꝛ tenaculus la lum aliquantulū tenax.

Tendicula. a tẽdo dis ḋr hec tendicula le vel tenticula. Tendicule autẽ vel tenticule sunt insidie que tẽdunt auibꝰ vel leporibus vel etiã aliis aialibus.

Tendo dis tetẽdi tẽsuz vel tẽtuz. i. ire. ⁊ tẽdere dicunt arcũ vl neã ⁊ brachia. Tẽdo ꝯpõit. vt attẽdo dis di. i. ꝯsiderare: inspicere. vel latẽter facere: vñ attẽtus ta tuz. Et ꝯparat. Contẽdo dis di dere. i. litigare vel sil' ire. vel sil' tẽdẽ. vñ hec cõtentio onis. ⁊ hinc cõtẽtiosus sa suz: ⁊ cõtẽto tas freqñ. Distẽdo dis. i. valde tẽdere. vel a tẽsura remouere. Extendo dis i. extra tẽdere. explicare: Intẽdo dis. i. augere. itẽtuz facere. Protẽdo dis. i. ꝑcul vel añ tẽdere: extẽdere. Pretẽdo dis idest añ tẽdere: añrius extẽdere. Itẽ cõponit cũ porro qd est lõge: ⁊ ḋr ꝑtẽdo dis. obtẽdo dis. i. cõtra tẽdere. Ostẽdo dis. i. demõstrare. aperire. Retẽdo dis. i. iterum tẽdere: vel a tensura remouere. Tendo dis ꝓ ire ⁊ eius cõposita sm illam significatiões neutra sunt. In alia vero significatione actiua sunt. Item faciunt preteritũ in tẽdi. ⁊ supi. in tẽsuz vel in tentũ. Item simplex geminat primã syllabã in ꝑterito. sʒ nullum ab eo cõpositum geminat eam.

Tenebre. a teneo nes he tenebre brarũ. q̃si tenẽtes vmbras ⁊ est ethymol. vnde tenebrosus sa suz. Et cõparat. vñ hec tenebrositas tatis. ⁊ tenebro bras. i. obscurare. tenebrosũ facere Et cõponit. vt cõtenebro bras. obtenebro bras. ⁊ hinc inchoa. tenebrasco scis: cõtenebrasco scis. obtenebrasco scis. Tenebro ⁊ eius cõposita sunt actiua. ⁊ cor. hãc syllabaz ne in versu põt esse cõis ge. Et scias ꝙ Aug. dicit. Sequamur xp̄m lumen mundi ne ãbulemus i tenebris. Tenebre metuẽde sũt moꝝ. nõ oculoꝝ. ⁊ si oculoꝝ nõ exterioꝝ sʒ iterioꝝ vñ discernunt nõ albuz ⁊ nigruz sʒ iustuz ⁊ iniustum.

Tenebro bras in tenebre est.

Tenellus. A tener ḋr tenellus la lum dimi. aliquãtulũ tener.

Teneo nes nui tentum tenere. a quo cõponit attineo nes nui tẽtũ. abstineo nes nui tẽtũ. cõtineo nes nui tẽtũ ꝯtineo nes nui tentuz. Itẽ cõponit cũ de: ⁊ iterposita s ḋr destino nas a quo cõponit ꝑdestino nas. Itẽ teneo cõponit cum dis. ⁊ ḋr distineo nes nui tentuz. Itẽ ꝑtineo nes nui tentuz: obtineo nes nui tentũ. Itẽ cõponit cum ob. ⁊ iterposita s ḋr obstineo nes. Itẽ retineo nes nui tentũ. Itẽ cõponit cũ susuz vel sursum ⁊ ḋr sustineo nes nui tentum. Teneo ⁊ eius cõposita sunt actiua. ꝑter attineo ⁊ ꝑtineo: q̃ sunt neutra ꝓ ꝑtinere. ⁊ oĩa faciunt supinuz in tẽtuz: ⁊ ꝑteritũ in nui si sint scđe cõiugatiõis. ⁊ oĩa corripiũt hãc syllabã ti. Unde Hora. in epi. Tã teneoꝛ dono q̃ si dimittat onustus.

Tener ra rum ḋr a teneo nes quasi ꝑ cõtrariũ: qꝛ vix se tenet. ⁊ cõparat tener rioꝛ rissimus: vnde hec teneritudo dinis.

Tenia nie in tena est.

Tenoꝛ. A teneo ḋr hic tenoꝛ noris status. pactũ. conditio. Tenoꝛ etiam dicit accentus. quia in prolatione vna syllaba magis tenetur q̃ alia.

Tensilis. a tendo dis ḋr hic et hec tẽsilis ⁊ hoc le vnde hic et hec tensibilis ⁊ hoc le. ⁊ cor. si tensile.

Tenso. a tẽdo dis tẽsuz su. u in o fit tẽso sas freq̃ẽ. ⁊ ẽ tẽsare defendere. securũ facere. ⁊ ducere a quo tensito tas aliud freq̃ẽ. ⁊ ꝑ cõpositionẽ ꝓtẽso sas. ⁊ ꝓtẽsito tas. i. defẽdere ꝓtegẽ. Itẽ a tẽdo tẽsuz ḋr tensus sa suz. i. porrectꝰ. leuatꝰ.

Tensoriũ. a tendo dis tensum vel tentũ ḋr hoc tensoriuz rii: qd ⁊ tẽtoriũ rij ḋr. qꝛ tendat funibus ⁊ paliis. vnde tensum aduer. ⁊ ḋr tentoriũ tabernaculũ vel papilio.

Tenticula le exponit in tendicula.

Tentigo. A tendo dis ḋr tentigo ginis fe. ge. i. extensio vel erectio virilis mẽbri. Juue. Rigide tentigine vulue. vnde tentiginosus sa suz. i. luxuriosus. sepe tentiginẽ patiens. Et cõparatur: ⁊ producit ti.

Tento. A teneo nes nui tentũ tu. u in o format tento tas taui tare freq̃ẽ. q̃si freq̃ẽter tenere ⁊ explorare. Et dʒ hoc vbum scribi ꝑ n ⁊ sine p: ⁊ nũq̃ ꝑ m vel p. Et cõponit: vt pretẽto tas. retẽto tas. i. iteꝝ tẽtare: vel freq̃ẽter retinere. ⁊ tũc est freqñ. huiꝰ vbi retineo. Teneo actiuũ ẽ cũ suis cõpositis. ita dicit Hug. Multi dicũt ꝙ tẽpto ptas dʒ scribi ꝑ mp. vt Tẽptauit deꝰ abraã. ⁊ descẽdit (vt dicũt) a tẽpno nis tẽpsi temptũ. u in o fit tẽpto ptas. sʒ tũc videt ꝙ mutet significationẽ: vt tẽptare. i. freq̃ẽter tẽnere. i. cõtẽnere ⁊ despicẽ. sʒ tẽtare a teneo. i. freq̃ẽter tenẽ. vel explorare. vñ prius dictũ magis mihi placet. Hic nota ꝙ qñ ꝓpter aliquã necessitatẽ vel vtilitatẽ cõmittit se aliq̃s diuino auxilio i suis petitionibꝰ vel factis hoc nõ ẽ deũ tẽtare. Dicit eni Paral. ij. c. xx. Cũ ignoremꝰ q̃d agẽ debeamꝰ: hoc solũ hẽmꝰ residui: vt oculos nr̃os dirigamꝰ ad te. qñ vero hoc agit absq̃ necessitate ⁊ vtilitate hoc ẽ interpretatiue tẽtare deũ. Uñ sup illud Deu. vj. Nõ tentabis dñm deũ tuũ: dic glo. Deũ tẽtat q̃ hʒ q̃d faciat. ⁊ tñ sine rõne cõmittit se ꝑiculo: expectãs vtruz possit liberari a deo. Ex hoc aïaduerte ꝙ ꝑdicatores regni dei. q̃ ex magna necessitate ⁊ vtilitate subsidia tꝑalia ꝑtermittunt vt vbo dei expeditiꝰ vacẽt si soli deo innitãt nõ ex hoc tentãt deũ. sʒ si absq̃ necessitate ⁊ vtilitate hũana subsidia desererent. tentarẽt deũ. Uñ Augu. dicit. xxij. ꝯtra Faustum: ꝙ Paulus nõ fugit q̃si nõ credendo in deũ. sʒ ne deũ tẽtaret si fugere noluisset cũ sic fugere potuisset.

Tentorium rij in tensorium est.

Tentum est supinum duoꝝ verboꝝ. s. de teneo nes nui tentũ ⁊ de tendo dis tetendi tensum vel tẽtum. ideo tentus ta tuz ab vtroq̃ potest venire.

Tenuis. A teneo nes ḋr hic ⁊ hec tenuis. ⁊ hoc tenue gracilis subtilis. nõ spissus. Et cõparat tenuis magis tenuis tenuissimꝰ. ⁊ a dtõ tenui addita tas fit hec tenuitas. Itẽ a tenuis ḋr tenuo as aui are. i. subtiliare. tenue facere. Et ꝯponit. vt attenuo as. cõtenuo as extenuo as. i. extẽdere: dilatare. vel de subtilare. Et ẽ actiuũ cũ oĩbus suis compositis.

Tenuo as in tenuis est.

Tenus ẽ ꝓpositio ablrõ casui deseruiẽs. potest etiã eẽ aduer. ⁊ ẽ tenus idẽ qd ꝓpe vel iuxta. Itẽ tenus ẽ nomẽ ⁊ tunc tenꝰ ẽ ps sũma sagitte. vñ vsus. Uult seruire tenꝰ: tenꝰ est ps sũma sagitte. Qualiter aũt debeãt accẽtuari q̃tenꝰ: oratenꝰ: ꝓtenꝰ: cordetenꝰ. vbotenꝰ. eatenꝰ: hactenꝰ: ⁊ ꝯsilia. dix i in. ij. pte vbi egi d accẽtu aduerbioꝝ: i ca. de ꝯpositis a tenꝰ

Tepefacio. a tepere infinitiuo ⁊ facio cis cõponit tepefacio cis feci facere. i. facio tepere. ⁊ acuit fa: sʒ fit breuis i tepefacit ⁊ tepefacio: sicut dix in facio cis. Et nota ꝙ verbuz non potest cũ verbo cõponi nisi cum infinitiuo.

Tepeo pes pui pere esse vel fieri tepidũ. s. calere vel frigẽ. Cũ eni res nimio caloꝛe cessat ḋr tepere. sil' cũ a frigore trãsit in caloꝛez ḋr tepere. vñ sepe ḋr tepere calere sepe frigẽ. Est ergo tepere ꝓprie esse inter caloꝛẽ ⁊ frigiditatẽ tꝑatũ. vñ hic tepoꝛ poris: ⁊ tepesco scis inchoatiuũ: ⁊ tepidꝰ da dum. Et ꝯparat. vñ hec tepiditas tatis. ⁊ tepidulus la lũ aliquãtuluz tepidꝰ. Et tepido das. i. tepidũ facere. ⁊ ẽ actiuũ. Tepere infinitiuus cõponit. vt tepefacio cis. tepefio fis. Tepeo ꝯponit. vt cõtepeo pes: distepeo pes intepeo pes. Tepeo ⁊ eiꝰ ꝯposita sũt neu. ⁊ carent supi. ⁊ coꝛ. hanc syllabam te.

Tepoꝛ poris. in tepeo pes est.

Teraphim expõit in textu Judi. xvij. ca. vbi ḋr. Fecit ephot atq̃ teraphim. i. vestẽ sacerdotalẽ ⁊ idola. Sed sup Osee iij. dicit Hiero. Teraphim dicunt figure vel simulachra. q̃ hic itelligimus cherubin ⁊ seraphin: vel q̃libet alia templi ornamenta. ⁊ acuit in fine.

Tertiꝰ tia tiũ a tres ḋr. ⁊ ẽ nomẽ ordinale. ⁊ ḋr sm Pris. nomẽ ordinale. qꝛ ordinẽ signat. vt primꝰ secũdꝰ tertiꝰ q̃rtus.

Terebintus ti nomen grecũ. arboꝛ est genere ãs resinaz resinarum oluz prestantioꝛem sm Isidorum.

Terebrũ. a tero ris ḋr hoc terrebrũ bri istrumẽtũ ꝑforãdi: qd aliter ḋr tarꝫ q̃si teretrũ. qꝛ lignũ foꝛet terẽdo. vñ ⁊ ḋr terebrũ q̃si teroferũ. vl' q̃si trãsfoꝝ. vñ hoc terebellũ li dimi. ⁊ terebro bras. i. terebro ꝑforare. Et ꝯponit. vt ꝯterebro bras. Et est actiuũ cũ suis cõpositis. ⁊ corripit naturaliter re.

Teredo. A tero ris ḋr hec teredo dinis vermis lignum terẽs ⁊ comedens: vnde hic termus mi; ⁊ hec termes tis ḋr. ⁊ ꝓducit penul. teredo.

Teres. a teroꝛ reris ḋr teres retis lõgꝰ ⁊ rotundus vt hausta ⁊ sepe ponitur

ꝛ ſepe ponitur ſimplr ꝑ rotūdo. ꝛ ē ge.oīs. Neu.tñ in plu-
rali numero nō eſt in vſu. De hoc dixi ſupra in tertia pte in
ca. de omni ge: ꝛ corripit re. ꝛ deſinit in e ꝛ in i ablatiuus.

Tergeo ges exponitur in tergo gis.

Tergiuerſator toris in tergiuerſor eſt.

Tergiuerſor. A tergū ꝛ verſo ſas cōponitur tergiuerſor ſaris
ſatus ſū ſari. i. in varias ptes ſe ꝯtere. decipe aiūz q̄ſi tergū
huc ꝛ illuc vertere. vñ hic tergiuerſator toris deceptor: ver
ſipellis: qꝛ aiūz q̄ſi tergū huc ꝛ illuc vertat ne q̄lis ſit intelli
gatur. Et hec tergiuerſatio onis. i. deceptio hic et hec tergi-
uerſabilis ꝛ hoc le. i. deceptorius ꝛ habilis ad decipiendū.

Tergo gis go in ſi terſi: ꝛ ſi in ſū terſū tergere. i. mūdare. deſic-
care. exiccare. purgare. vnde ꝛ tergeo ges terſi terſū in eodē
ſenſu. Et vtrūqꝫ ꝯponit᷑: vt detergo ꝛ detergeo. i. valde ter-
gere. ꝯtergo ꝛ ꝯtergeo: extergeo ꝛ extergo. ptergo et ptergeo.
retergo et retergeo. i. iterū tergere. ꝛ ſūt actiua cū ſuis ꝯpo.

Tergoſus in tergum vide.

Tergulum li dim l. paruum tergum.

Tergū. A terra dr̄ h̓ tergū gi qꝛ in eo ſupini iacemus in terra
qd̓ ſolus hō pōt. qꝛ bruta alalia in latere vel in vētre iacēt:
et ideo in eis abuſiue dicūtur terga. vñ tergoſus ſa ſū. Uel
dr̄ tergū a tergeo ges. Itē a tergū hoc tergus goris. ꝛ ſūt ter
ga hoīum: tergora quadrupedum. vnde et tergora dicūtur
coria. et inde tergoreus rea reū. Uel poteſt dici tergū a ter
geo ges et corripit tergora penult.

Tergus goris in tergum exponitur.

Teriſtrū. A tero ris dr̄ hoc teriſtrū ſtri quoddā genus mulie-
bris veſtis ſubtilis ꝛ trite. Uel dr̄ a tego: qꝛ in eſtu corpora
tegat feminarū in vmbraculo ſꝫ Hu. Glo. aūt ſup illd̓ Gen.
xxxviij. dicit. Que depoſitis viduitatis veſtibus accepit te-
riſtrū ꝛc̄. Teriſtrū erat velamē quo vtebātur paleſtine mu
lieres. Alij dicūt ꝙ teriſtrū veſtis erat tenuis ſic̄ ſūt vela q̄
delicate mulieres portāt i capitib᷒. In Papia āt dr̄. Teri-
ſtra dcā ꝙ i eſtate corpa tegāt feminarū ſubtiliſſime cortine.

Terme. Termon calorem dicūt greci: vnde terme marū loca
calida. ſ. balnea. qꝛ caleant. vel domus vnctionis.

Termes metis in teredo eſt.

Terminalia in terminus vide.

Termino nas in terminus vide.

Terminus. a terra dr̄ h̓ terminus ni. qꝛ terre mēſuras diſtin-
guit. vñ dr̄ terminus q̄ſi terra meta. vñ h̓ ꝛ h̓ terminalis ꝛ
h̓ le. ꝛ plr̄ h̓ terminalia liū vel liorū dicūr feſta termini. quem
antiqui deū eē putauerūt. ꝛ terminoſus ſa ſū terminis ple-
nus. ꝛ termineus nea neū ad terminū ptinēs. Itē terminus
dr̄ finis. Itē terminus dr̄ diffinitio. Et cōponit᷑ vt intermi-
nus. ꝯterminus. Itē a terminus dr̄ termino nas. i. finire: di-
ſtinguere. vñ h̓ ꝛ h̓ terminalis ꝛ h̓ le. Termino cōponit᷑. vt
ꝯtermino. i. ſil̓ terminare vel ꝯiūgē. Determino nas. i. diffi-
nire. vel terminos auferre. Diſtermino nas. i. iterū terminū
remouere. Extermino extermīnas. i. terminū remouere vel
extinguere. Termino nas actiuū eſt cū oībus ſuis cōpoſi-
tis. et corripit mi. De termino quinqꝫ feſtorū mobilium. ſ. ſe
ptuageſime: paſche: ꝛ ceterorū dixi in ſeptuageſima.

Termus mi in teredo eſt.

Ternio. A ternus dicitur hic ternio onis qui habet tres mili-
tes ſub ſe. ꝛ iactus trium punctorum cuꝫ dechis dicitur ter-
nio. Idem ꝛ trio trionis.

Ternus. A ter dr̄ ternus na nū: vl̓ cōponit᷑ a ter ꝛ vnus: ꝛ q̄ſi
ter vnus ꝛ hic ternarius ria riū: ꝛ h̓ ternari᷒ rij talis nūerus

Tero ris triui tritū. i. cōminuere. ꝯfrigere. Tero cōponit᷑: vt at-
tero ris triui tritū valde terere. ꝯtero ris: detero ris. i. valde
terere. ꝛ detero ris. i. peiorare vel peiorari. Itē tero cōponi
tur: vt intero ris triui tritū. i. intus terere. īminutare vl̓ val
de terere. Obtero ris. ſubtero ris. ptero ris. Tero ꝛ ei᷒ cōpo
ſita actiua ſūt: pter detero qd̓ eſt neu. ꝑ peiorari. ꝛ oīa faci-
unt pteꝛ in triui: ꝛ ſup. in tritū. ꝛ oīa i pſnti cor. hāc ſyl. te. in
pteꝛ ꝯo ꝛ in ſup. pducūt hāc ſyl. tri. Et ſcias ꝙ ꝯbalia q̄dā
a tero ꝛ ei᷒ ꝯpoſitis: vt ꝯtritio: attritio: ꝯtritus: ꝛ ſilia ſcri-
būtur ſine c: qꝛ ꝯtritū nō hꝫ c: qꝛ formatur a ꝯtriui ui in tū. ꝛ a
ꝯtritu addita e: ſit ꝯtritus. ꝛ a gtō ꝯtriti addita o ſit h̓ tio.

Terra. A tero ris dr̄ h̓ terra re qꝛ aſſidue teratur. vel a torreo
dr̄. qꝛ ſiccitate torreat terra. Q. aūt dr̄ terra q̄ſi trita raſtris
etymo. eſt. vñ terreus a um de terra exnis. ꝛ terrenus na nū
in eodē ſenſu. ſ. de terra natus vel factus: vel terrā inhabi-
tās: vel terrenis deditus. vñ terroſus ſa ſū terra plen᷒ ꝛ vt
frumēti genus arenoſū. Et ſcias ꝙ terra ad diſtinctionē aq̄
nūcupat᷑ ꝓprie arida. Nālis. n. ꝓprietas terre ē ſiccitas. nā
vt hūida ſit: h̓ aquarū affinitate ſortit᷑. Unā dicit Ambro. i
iiij. Hexa. Hꝫ terra ꝓpriā qualitatē ſuā ſicut ꝛ ſingl'a elemē-
ta hn̄t. Nā ꝛ aer hūidā q̄litatē hꝫ: ꝛ aq̄ frigidā hꝫ: ꝛ ignis
calā: ꝛ terra ſiccā. ꝛ h̓ eſt pncipale ꝓpriū elemētis in ſingul᷑:
qd̓ rōne colligimus. Cōphēdere aūt ſenſibilr̄ ꝛ corporalr̄
ſi velim᷒: vel ꝯnexa ꝛ cōpoſita reperimus vt ſit terra arida. i.
ſicca ꝛ frigida: ꝛ aq̄ frigida ꝛ hu. aer calidus ꝛ hu. ꝛ ignis ca
lidus ꝛ ſiccus: ꝛ ſic ſibi ꝑ has iugales q̄litates ſingl'a miſcē-
tur elemēta. nā terra cū ſit aride ꝛ frigide q̄litatis. ꝯnectitur
aq̄ ꝑ cognationē qualitatis frigide: ꝛ aq̄ aeri: qꝛ hūidus eſt
aer: ḡ aqua tanq̄ꝫ brachijs quibuſdā duobus frigoris ꝛ hu
moris: altero terrā: altero aerē videtur amplecti: frigido ter
rā: aerē humido. Aer quoqꝫ humidus inter duo cōpugnā-
tia ꝑ nām: hoc eſt inter aquā ꝛ ignē: vtrūqꝫ illd̓ elemētū cō
ciliat ſibi: qꝛ ꝛ aq̄s humore: ꝛ igni calore ꝯiūgit᷑. Ignis quo
qꝫ cū ſit calidus ꝛ ſiccus: nāli calore ſuo aeri cōnectit᷑ ſicci-
tate aūt in cōtionē ad ſiccitatē terre refūdit᷑: atqꝫ ita ſibi per
hunc circuitum ad chorū q̄ddā ꝯcordie ſocietatiſqꝫ cōueniūt.
Bene aūt ſcriptura ait ꝙ deus vocauit terrā aridā: h̓ eſt ꝙ
pncipale eius vocauit aridū: ꝛ nūcupauit ꝓprietatē nāe.
Nālis eñ ꝓprietas terre eſt ſiccitas: ꝛ ei prerogatiua pn-
cipalis ſeruata eſt ſiccitas ſubſtātie: lꝫ ēt ſit frigida: ſꝫ nō ꝑ-
ferūtur ſecūde pmis. vt aūt humida ſit: aquarum affinitate
ſortit᷑: ḡ illud ſuū: iſtud alienū. ſuū ꝙ arida. alienū ꝙ hūida
autor itaqꝫ nāe qd̓ pmo donauit h̓ tenuit: qꝛ iſtud ex nāſil
lud ex cā. Uide in tellus: ꝛ in elementū. Hic nota ꝙ pōt q̄ri
de magnitudine terre. Scias ḡ ꝙ Ambro. in. vj. Hexa. di-
cit. Terrā legimus: terrā frugiferā terrā itelligimus. Quid
mihi q̄rere q̄ ſit eius menſura circuitus: quā geometri cen
tū octuaginta milibus ſtadiorū eſtimauerūt: libēter fateor
neſcire qd̓ neſcio imo qd̓ ſcire nil ꝓderit. Ariſto. aūt nar-
rauit in fine ſecūdi de ce. ꝛ mū. ꝙ circulus reuolutōis toti᷒
terre ſm̄ antiquos mathematicos eſt. xxiiij. milia miliaria.
Et (vt dic̄ frater Albertus) ſi hec lr̄a Ariſto. nō ſit vitio ſcri-
ptorū deprauata: tūc eſt falſa. ꝛ falſitas accidit ei ex h̓ ꝙ tpe
Ariſto. nōdū pfecte ſcribātur q̄titates diametrorū ſolis lu-
ne ꝛ terre. Scd̓m aūt ſapiētes mathematicos: qui ſecuti ſūt
Phol᷑. rotūditas circuli terre ē. xx. milia ꝛ. xxxx. miliaria. ꝛ
cū diuiſi fuerint ꝑ tria ꝛ ſeptimā ptē vnius: eo ꝙ circulus
vincit diametrū ꝑ tria ꝛ ſeptimā ptē: tūc exibit q̄titas dia
metri terre: q̄ eſt. vj. milia ꝛ q̄ngēta fere q̄ſi circa nouē min᷒.
Ad pdictorū declaratōeꝫ nota ꝙ circulus ꝯtinet q̄titatē dia
metri ter' ꝛ ſeptimā ptē ipſius tertie vel ipſius diametri. vñ
ꝓportio circuli ad diametrū eſt ſic̄ ꝓportio vigintiduorū ad
ſeptē. Uiginti eñ duo ꝯtinēt ſeptē ter ꝛ vnitatē: q̄ ē p9 ei᷒:
ſeptima. Quātitas aūt rotūditatis terre eſt viginti milia ꝛ
q̄draginta miliaria. q̄ q̄dē rotūditas cū diuiſa fuerit ꝑ tria
ꝛ ſeptimā ptē vnius: erit q̄titas diametri huius ſex milia
q̄ngēta miliaria ferre. ꝛ dico fere: qꝛ deſunt nouē miliaria
ad cōplēda ſex milia q̄ngēta. Eſt ḡ q̄titas diametri circuli
terre miliaria ſex milia q̄draginta miliaria nonagintaunū.
Deinde ſi diametrū dimidiaueris: erūt a cētro terre vſqꝫ ad
ſupficiē eius tria milia ducēta miliaria ꝛ q̄dragintaquinqꝫ
ꝛ q̄dā minuta. Ex h̓ loquet᷑ quot miliaria ſūt vſqꝫ ad infer
nū ſm̄ ꝙ inferius dr̄ eē in medio terre. Hic attēde quō vn᷒
pħs deſtruxerit dictū alterius. ꝛ id̓ in talibus ſtudere nō ē
multū vtile. ſꝫ vt Baſilius dicit in. v. Hexa. q̄ vtiliora ſunt
mādari memorie pncipali᷒ meruerūt. Itē pma homel. Su
per rerū nā grecorū pħi diſputauerūt: ſꝫ nullus apd̓ eos ſer
mo fixus habet᷑ ꝛ ſtabilis: priore ſemꝑ a ſequēte deiecto: ni
hilqꝫ nobis operepreciū ē que illorū ſūt affirmare: cū ad de-

ſtructionē propriā ſibimetipſis ſufficiant. Uide in luna.

Terreo res rui ritū.i.terrorē īferre. vnde hic terror roris Terreo cōponit̄: vt absterreo res rui: cōterreo res rui: exterreo res rui: pterreo res rui. Terreo ⁊ eius ɔpoſita ſunt actiua: ⁊ ſcribuntur per geminum r.

Terreſtris. A terra dr hic ⁊ hec terreſtris ⁊ hoc ſtre de terra exiſtens. vel terrā inhabitans.

Terribilis. a terreo res dr hic ⁊ hec terribilis ⁊ hoc le.i.metuēdus. quaſi terrore habilis. Et comparatur.

Terribuloſus ſa ſum.i.terrore plenus. ⁊ deriuat̄ a terreo res Et comparatur.

Terribulū. a terreo res dr hoc terribulū li quoddam tormentū qꝛ terreat reos.

Terrigena ne de terra genitus cōis ge. Uñ pp̄ha. Quiq; terrigene filii hominū. ⁊ cor. ge. Terrigene ēt dicti ſunt gigantes: qꝛ fabuloſe eos parens terra ſimiles ſibi genuerit. Antiqui tamen dicebant terrigenus na nū.

Territo. a terreo res rui ritū tu u in o fit territo tas frequen.i. frequenter terrere. ⁊ corripit ri.

Territoriū. a terra dicitur hoc territoriū rij modicus locus vl' diſtrictus alicuius. vnde dr territoriū quaſi tauritoriū.i.tritum bobus ⁊ aratro. Antiqui enim ſulco ducto ⁊ poſſeſſionū ⁊ territoriorū limites deſignabant.

Terroſus ſa ſum.i.terra plenus: vt frumētū arenoſū: qd etiā terrulentus ta tū dr Et vtrūq; cōparatur.

Terrula le dimi. parua terra.

Terrulentus. a terra ⁊ lentos cōponitur terrulētus ta tū.i.terra plenus. ⁊ hic ⁊ hec terrulens lentis idē. ⁊ vtrūq; cōparat̄ terrulentior tiſſimus. vnde hec terrulentia tie. ⁊ terrulenter tius ſime aduerbium.

Terſus. a tergo gis terſi terſum dicitur terſus ſa ſum.i.mundus. nitidus. eruditus.

Tertullus li propriū nomē cuiuſdā oratoris: de quo habetur in actibus aplor. ⁊ in aurora dicitur. Inter quos tertullus erat qui verba colorat. ⁊ geminat l.

Teſca ſunt loca aſpera ⁊ inculta ⁊ inamena. ⁊ habꝫ tres caſus .ſ. ntm acm̄ ⁊ vtm̄ plurales.

Teſcua orū dicuntur loca quibus pecora caſtrantur. vnde teſcuo as.i.caſtrare. ⁊ hinc teſcuatores.i.caſtratores. inde teſcuationes caſtrationes dicuntur.

Teſſera vel teſſeron grece latine dr q̄ttuor. Et cōponit̄ cū decas qd eſt decē: ⁊ dr h teſſeredecas huius teſſeredecadis penul. cor.i.q̄ttuordeci. vñ inuenit̄ q matheus diſtinxit generatiōes quas enumerat ī pncipio euāgelij in tres teſſeredecades.ſ. in ter q̄ttuordeci. Sūt enī q̄dragintadue generatiōes. vnde teſſeredecadite ſūt dicti q̄dā heretici. qꝛ q̄rtadecima luna paſcha cū iudeis obſeruandū concedunt.

Teſſeredicadite penul. produ. in teſſera exponitur.

Teſſeredecades dis in teſſera vide.

Teſſeron grece. latine dr quattuor.

Teſta. A toſtus ſta tū dr hec teſta ſte q̄ſi toſta. qꝛ pus fit mollis. poſtea toſta: qꝛ deſiccatur dū coquit̄. ⁊ dr teſta olla vel etiā quicqd ex creta vel argilloſa terra coquitur. vnde quadā ſimilitudine dicitur teſta capitis.

Teſtabilis. a teſtor ſtaris dr h ⁊ hec teſtabilis ⁊ hoc le q̄ teſtare pōt.ſ. teſtimonium facere vel teſtamentum. Et cōponit̄. vt inteſtabilis le qui nō eſt dignus vt in teſtem recipiatur vel vt teſtimonium faciat.

Teſtatiū. a teſta dr hoc teſtatiū tij multe teſte.

Teſtamentum. a teſtor vel teſtis dr h teſtamētū ti. ⁊ qꝛ teſtibus eſt ɔſcripta ⁊ ɔfirmata voluntas: vel qꝛ non valet niſi poſt teſtatoris monumentū.i. poſt mortē. vnde h ⁊ hec teſtamentalis ⁊ hoc le. ⁊ teſtamētor taris.i. teſtamentū facere. Ponitur etiam teſtamentū pro pacto ⁊ placito.

Teſtarius. a teſto dr teſtarius ria riū.i. ad teſtas pertinens. vl' teſtas faciens.

Teſtatus. a teſtor dr teſtatus ta tū. Et cōponit̄: vt īteſtatus ta tum qui non facit teſtamentum.

Teſticulo las in teſticulus vide.

Teſticulus. a teſti dtō de teſtis addita culus p formatiōeꝫ fit h teſticulus li dimi. Teſticuli ēt in viro dnr mēbra genitalia: qꝛ teſtātur hoīeꝫ marē eē. vl' iō dnr a teſtib' qꝛ duo ſūt: ⁊ teſtiū numer' a duob' incipit. nā vox vnius vox nullius. vñ h ⁊ hec teſticularis ⁊ h re. ⁊ teſticuloſus ſa ſum. ⁊ teſticulatus ta tū q̄ magnos hꝫ teſticulos. Et teſticulo las.i. teſticulos dare. ⁊ p teſticulos pcutere. Et cōponit̄. vt deteſticulo. ⁊ eteſticulo las Et ē actiuū cū oīb' ſuis ɔpoſitis. ⁊ cor. cu

Teſtificor. a teſtis ⁊ facio cōponitur teſtificor caris.i. teſtem facere. vel teſte cōfirmare. ⁊ cor. fi.

Teſtilis. a teſtis dr h ⁊ hec teſtilis ⁊ h le: ⁊ pdu. penl. cū a noie deriuet̄: vt opus teſtile. Qñ vo deriuat̄ a textu. vel a texendo. vel a texo xis penl. cor. ⁊ ſcribit̄ p x. vt textilis veſtis vl' ora. Ecc. xlv. Opus textile. Itē Remigius ⁊ Matthe' noie lilij oēs herbas intelligit q̄s ſine textili labore mira varietate depingit. Itē in. xviij ca. Exo. Et ora pgyrū eius textil. Et ſcias q a texo xis xui textū tu dr texto tas.i. ſepe texere. ⁊ h ⁊ hec textilis ⁊ h le. penul. cor. ⁊ textibilis le. ⁊ h ⁊ h textibilis ⁊ hoc le penul. cor. in eodē ſenſu.ſ. qd facile texitur. opus vel vas teſtile.i. fragile de teſta. ⁊ producit ſti.

Teſtimoniū. a teſtis dr h teſtimoniū nij. vñ h ⁊ hec teſtimonialis ⁊ h le: ⁊ teſtimonio onis.i. cōfirmare teſtimonio.

Teſtis: a teſtor dr h ⁊ h teſtis: qꝛ teſtat̄: vel qꝛ teſtationi ⁊ cōfirmationi teſtamenti ſolet adhiberi.

Teſtor aris atus ſum ari.i. teſtamētū facere: ⁊ teſtari: teſtificare. teſtimoniū dare ⁊ teſtari.i. iurare. vel cōiurare: vel in teſtē adducere. vel rogare. Teſtor cōponit̄. vt atteſtor ſtaris .i. valde teſtari. Deteſtor aris. ɔteſtor aris.i. ſil' teſtari. proteſtor aris: obteſtor aris.i. vndiq; vel ob aliq̄d vel ɔ teſtari. Teſtor eſt deponē. cū oībus ſuis cōpoſitis.

Teſtu. a teſta dr hec teſtu indecli. idē eſt quod teſta.

Teſtudinetū. A teſtudo dr h teſtudinetū ti locus vbi teſtudines abundant.

Teſtudo. A teſta deriuat̄ h teſtudo dinis quoddā aīal qꝛ tegmine teſte ſit coopta. Et ſūt q̄ttuor genera teſtudinū.ſ. terreſtres. marine. lutarie.i. in ceno ⁊ paludibus viuētes: fluuiales q̄ in dulci aq̄ viuūt. Tradūt q̄dā tardius ire nauigia teſtudinis pedē dextrū vehētia. vñ teſtudo dr camera tēpli obliq̄ ⁊ curua: qꝛ ī modū teſtudinis veteres tēplor tecta faciebāt: vt celi imaginē redderēt qd ɔſtat eē ɔnexū. Tal' curuatura dr ēt lacunar qd ſolebāt facē āntiq̄ ſub tignis ⁊ ſup cameras ⁊ ſup alia loca pp p̄dictā cāꝫ. Et ēt teſtudo dr ſcutū. qꝛ in modū teſtudinis ſit. Et teſtudo dr cōnexio ſcutorū curuata in modū teſtudinis. vñ teſtudineus nea neam.

Teſticula le dimi. parua teſta.

Teſus. a tedet dr teſus ſa ſum odioſus. exoſus. faſtidioſus vl' fatigatus.

Teta tete in tauma expoſitū eſt.

Teter tra trū.i. niger vel ferus. Et cōparatur teter teterior teterrimus. ⁊ corripit primā ſiue te.

Teteanus na nū.i. prauus. tenebroſus. ⁊ dr a teter tra trū.

Tetracolos in colon eſt.

Tetradebucolica q̄dā ſpēs ceſure q̄ attēdit̄ in q̄rto pede qua maxime ſolēt vti ſcribētes bucolica. ⁊ dr a tetras p ɔpōneꝫ

Tetragramaton nomē dei dr. h eſt q̄ttuor litterarū. ⁊ cōponit̄ a tetras qd eſt quattuor: ⁊ grāmaton littera.

Tetraidos. tetras qd eſt q̄ttuor cōponitur cū idos vel ido qd eſt forma: ⁊ dr tetraidos q̄ſi formule incenſi in longitudinē porrecte: que fiunt ex quattuor pigmētis.

Tetrameter tra trū vbi ſunt quattuor metra: ſiue verſus conſtans ex quattuor metris.i. pedibus. a tetras ⁊ metrū et corripit penul. naturaliter.

Tetranepos potis in nepos eſt.

Tetraonima in noma vide.

Tetraptotus ta tū eſt nomē habēs quattuor diuerſarū terminationū caſus: a tetras.i. quattuor: ⁊ ptotos caſus componitur. ⁊ corripit pto.

Tetrarcha. a tetras.i. quattuor: ⁊ archos p̄nceps cōponitur h tetrarcha che princeps ſup quattuor. vel ſup quartā partē

regni. vñ Jñ. tetrarche fũt quartã partẽ regni tenẽtes: qua/lis fuit apud iudeã philippus. inde h tetrarchia chie ei⁹ po/testas. ⁊ tetrarcho as are. i. pncipare. Vñ Hora. in epi. Te/trarchare volens accedet succus ad vnctum.

Tetras grece. latine dr q̃ttuor. vñ h tetras dis. i. quattuor.

Tetrasyllabus ba bum. i. quattuor syllabarum. Et componi/tur a tetras et syllaba.

Tetrastrophos in strophos vide.

Tetricus. a teter h tetric⁹ci qdã mons i sabinis asprimus. vñ tetricus ca cũ. i. asp austet⁹: obscur⁹. tristis sm Hug. vñ sm quosdã deriuat̃ a tetrico cas. Vñ Alexan. nequã dicit. Te/tricat quotiẽs qs surgẽdo pigrescit. ⁊ sic voluit q in. xxxi. ca. Ecc. ponat̃ tetrices p vna pte. vbi dr. Et hora surgẽdi nõ tetris. Alij xo dicũt q tetrices sũt due ptes. te p nomen. et trices xbũ. sic dicã in trico cas. Alia lra in biblijs correct̃ inuenit̃ ibi. Et hora surgẽdi nõ tetristes. Vide in trico cas.

Tetrido. a teter dr hec tetrido dinis. i. nigredo: feditas.

Tetuli pteri de tollo sz ãtiquos. sz modo dicim⁹ tollo sustuli sublatũ. Vñ dicit Pris. in. x. li. Tollo tetuli. pro quo nũc in vsu freq̃nti ẽ sustuli. ⁊ si inueniat̃ tetuli p tuli. ẽ ibi ptbesis.

Teucos. i. volumen.

Texella le dimi. parua texera.

Texullula le dimi. parua texella.

Texera. a taxo xas dr h texera re. i. vas vel mẽsure q̃lz. Texe/ra ẽt dr bellicũ signũ vl' tuba qua hostes denũciãt̃ venien/tes. texera ẽt accipit̃ p signo hospitalitatis. Accipit̃ ẽt pro talo: ⁊ p alea. ⁊ p taxillo. Silr ẽt cũ texeris solebat numer⁹ frumẽti designari ⁊ annone. Jtẽ texere dñr lapides q̃drati ad modũ taloꝝ. vñ pauimẽta sternunt̃: ⁊ texera genus fru/gis. vñ h texella le dimi. ⁊ texellari⁹ria riũ. ⁊ texerarius ria riũ a texera. ⁊ h texellarius rij idẽ. ⁊ texerarius rij. s. prepo/tus curie q̃ bellũ nũciat. vl' q̃ regis texeras portat: vel q̃cũ/q texeris aliq̃d agit. Et scias q texere ⁊ taxilli a quibusdã vocant̃ lepusculi: qr exiliẽdo discurrũt. Jtẽ dñr iacula a ia/cẽdo sm Hu. Quidã xo dicũt q texere sũt q̃drati lapilli: a tetras. i. quattuor dicte qr quadrati sunt ex oĩbus partib⁹. et scribitur sm antiquos per geminum ss tessera.

Texerinus. a texera dr texerinus na nũ. et dñr texerini agripẽ/ni qui ad modũ texerarũ sunt quibus ludimus.

Texibilis in textilis est.

Texilis in textilis est.

Texo xis xui xtũ xtu ad telã ptinet: ⁊ texere. i. coopire: ordina/re: ɔstruere. vñ hec textura re: ⁊ texto tas. i. sepe texere. Te/xo cõponit̃: vt cõtex xis xui. detexo xis xui. i. valde texere. vel a textura remouẽ. qð ẽt distexo xis xui dr. Jntexo xis xui intus vel valde texere. intertexo xis. i. interponere. interse/rere: inter aliq̃ aliq̃d texere. ptexo xui. i. pre alijs vel ante te/xere. obtexo xis. i. vndiq vl' 3 texere. retexo xis xui. i. iterũ texere. vel texturã destruere. remouẽ. Subtexo xis xui sub/tus vel post vel paruz texere. Texo et eius cõposita actiua sũt: ⁊ faciũt pteri in xui: ⁊ sup. in textũ. Et nota q texo ⁊ ei⁹ cõposita sepe ponuntur pro tegere et eius cõpositis: qr qui texit filũ filo tegit. vnde Job. xxxvi. Qui ptexerũt cũcta de/super. Jtẽ a texo xis xui dr h textor toris Vide in textus.

Textilis. a texo xis dr h et hec textilis et h le. et h et h texibi/lis et h le. et h et hec texilis et h le in eodẽ sensu. s. qð facile texitur. et cor. ti. Vide in testilis per s in media syllaba.

Texto tas in texo xis textũ textu vide.

Textor toris in textus vide.

Textrinũ. A texo xis dr hec textrina ne locus texentiũ. ⁊ hoc textrinũ ni idẽ. vel locus vbi naues fabricãtur. ⁊ textrinus na nũ. Unde in Tobia dicitur de anna. Quo ibat quotidie ad textrinũ opus. et producit tri.

Textus. A texo xis dicitur hec textura re. et hic textus tus. et est liber ɔtinens doctoris tractatũ sine littere vel sententie expõne vt dixi in glo. ⁊ textus ta tũ participiũ. Jtem a texo xis xtũ tu ti in or fit textor toris: et or in rix fit hec textrix. i. mulier q̃ texit pannũ. Et dicit Pas. in. xi. li. X ancedẽte vnũ inuenio in tus participiũ. a texu textus. et ex hoc quidem modo scribunt mistus per x.

T ante H

Thabor et hebor duo mõtes sunt. et interpretatur thabor ve/niens lumen seu aduentus luminis.

Thalamus. thalamos grece. latine dr cubiculum vel ɔiugalis lectus. vñ hic thalamus dr apud nos cubiculũ vel camera vel ɔiugalis lectus sponsi et sponse. vnde thalamus dicit̃ a thelima greco. qð latine dicitur voluptas.

Thamar interpretatur amaricãdo pro viris mortuis: eadem ⁊ cõmutans. mutauit enĩ se in habitũ meretricis qñ cuz socer/ro suo concubuit. ⁊ acuitur in fine. 272

Thasala le penul. cor. quedam ciuitas est: ⁊ interpretatur apr/prehẽdens futurum.

Thamnus iterptat̃ numerus vel deficiẽs seu necẽs facturã.

Thanatos. i. mortale vel mors. vnde thanatus ta tum. i. mor/tuus tua tuũ. ⁊ thanatos insula gallici oceani: dicta a mor/te serpentũ. ⁊ terra eius quocũq gentiũ inuecta fuerit: illi/co perimit angues. ⁊ acuitur tos.

Thare interptat̃ exactor vel depulsor seu nequã aut ncq̃cia.

Tharsis acuit̃ in fine. ⁊ fuit tharsis de gñe iaphet: a quo cili/ces descenderũt. vnde ⁊ ciuitas coꝝ tharsis dicta est: que ⁊ tharsus dr. De qua ciuitate fuit paulus aplš tharsus si. Vl' tharsis ẽt vocatur qdã locus indie. vñ hic ⁊ hec tharsensis hoc se. Et (vt dicitur) hebrei putant generaliter mare vocari tharsis: ⁊ interpretatur explorans.

Tharsus si in tharsis est.

Theatralis in theatrũ est.

Theatrũ. a theoro dr hoc theatrũ tri spectaculuz vbicũq fiat semicirculi figurã hñs: in quo stãtes oẽs inspiciũt: cui⁹ for/ma prius rotũda erat: sic ⁊ amphiteatri. sed postea ex medio amphiteatro trũ factũ est: sic dcm a spectaculo. Jtẽ theatrũ dr pstibulũ ⁊ lupanar: qr post ludos exactos meretrices p/stituerent̃ ibi. vñ theatricus ca cũ: et h ⁊ hec theatralis ⁊ h le ad theatrũ ptinens. ⁊ cor. penul. naturaliter theatrum.

Thebet. i. ianuarius. ⁊ acuitur in fine.

Theca ce grece: latine positio. repositoriũ qðcũq fit: qr ibi re/ponat̃ aliquid. Vel teca dr quasi tega c posita pro g a tego gis: qr aliq̃d receptũ tegat. Et nota q teca si est latinuz a te/go caret aspiratiõe. si xo est grecũ hz aspirationẽ in prima syllaba theca. ⁊ producit. the. vnde cirotheca.

Thecuites mas. ge. vnde erant qui dicunt. Mulier thecuites: dici dz Mulier thecuitis. Vide in. ij. parte vbi egi de accẽ/tu nominũ definentiũ in es penul. pdu.

Thema tis neu. ge. est materia dictãtis: figura: norma: simili/tudo: forma. ⁊ corripit penulti. gtl.

Theodocia interpretatur diligẽs scrutatio xboꝝ: vel myste/rium diuine scripture. ⁊ dr a theoro vel theos.

Theodocion fuit quidam trãslator diuinoꝝ libroꝝ. sicut dixi in interpres.

Theodolus qdã liber in grãmatica vbi agit̃ de xitate ⁊ fal/sitate. Et cõponit̃ a theos. i. deus ⁊ dolus. ⁊ corripit do.

Theodorus ri ppriũ nomẽ viri cuiusdã. ⁊ corripit penul. sm cõem vsum: lz inueniatur pdu. Vñ Juue. Lautoꝝ pueros artẽ docens theodorus. Jtẽ etiã heliodorus inuenitur pe/nulti. produ. tñ sm cõem vsum cor. De hoc dixi in. ij. parte vbi egi de generalibus regulis accentus.

Theologus theos cõponitur cũ logos qð est smo: ⁊ dr theo/logus ga gũ. i. de diuinis loquẽs vel tractans. vñ h theolo/gia gie penul. acuta. i. diuinitas: sermo de deo. vñ theologi/cus ca cũ: ⁊ theologor garis. i. de theologia tractare vel loq̃. Jdẽ ⁊ theologizor zaris. ⁊ cor. lo. Utrũ at theologia coarte/tur sub regulis donati: dixi in. iij pte vbi egi de spẽbus ver/boꝝ in ca. de xbo meditatiuo. Et scias q vt dicit Hiero. lit/teras nescit q̃ sacra ignorat. Jdẽ: Ama sciaz scripturaruz: et vitia carnis nõ amabis. Vide in scia: ⁊ in leo. Hic nota q sicut dicit Grego. in. iiij. moral. Nẽ ignotoꝝ holuz facies cer/nimus ⁊ corda nescimus. sz si familiari locutiõe eis ɔiungi/mur vsu colloquij coꝝ ⁊ cogitatões indagamus: ita cũ i fa/

tro eloquio sola historia aspicitur:nihil aliud q̄ facies v̄r.
sȝ si huic assiduo vsu cōiūgimur:ei⁹ nimirū mēte q̄si ex collo
cutiōis familiaritate penetramus. Dū eni alia ex aliis colli-
gimus:facile in eius vbis agnoscimus aliud eē qd̄ intimāt:
aliud qd̄ sonāt. Tāto aūt quisq̄ noticie illius extraneus red
dit:q̄to ī sola eius suꝑficie ligat. Uide ī euan. ꝛ ī predico.

T heoninus ni. theonon fuit quidā maledicus. vn̄ theoninus
na nū. i. maledicus:repreben sorius. ꝛ producit ni.

T heophania in epiphania vide.

T heophilus. theos cōponitur cū philos qd̄ est amor. ꝛ d̄r hic
theophilus li quē deus diligit ꝛ cor. penul. Unde in auro-
ra d̄r Theophile scribens vir xp̄o mēte subactus.

T heorema. a theoro d̄r hoc theorema tis elegās ꝛ diligēs ver
boꝝ apta descriptio vel regula. vnde regule geometrice di
. cuntur theoremata:q̄si aptiones: q2 aperiunt ꝛ illuminant
mētē lectoris. idē theorisma. ꝛ producit the.

T heoria rie in theoro ras est.

T heoricus ca cū in theoro est.

T heorisma vide in theorema.

T heoro. A theos d̄r theoro ras. i. videre:q2 deus oīa videt. Et
theorare ꝓprie est cōsiderare diuina. vn̄ hec theoria rie:vel
theorica sciā q̄ tractat de inuisibilibus:vel vita cōtēplatiua
vn̄ theoricus ca cū cōtēplatiuus:qui tm̄ cōtēplatiōi vacat

T heos grece:latine d̄r deus:theos tn̄ apud grecos timor d̄r.
vn̄ deus d̄r theos. q2 timor oīb⁹ colētib⁹ eū. Uide in deus.

T heosebia. A theos ꝛ sebes pietas cōponit hec theosebia bie
. i. dei cultus. ꝛ diuina pietas.

T heoticus. A theos d̄r hec theotica ce. i. deitas. ꝛ theoticus
ca cū. i. diuinus penultī. cor.

T heotocos dei genitrix. quasi tota diuina.

T hesaurarius vide in thesaurus.

T hesaurizo zas in thesaurus exponitur.

T hesaurus. Theca cōponitur cū aurū: ꝛ d̄r hic thesaurus ri. i.
aurū repositū. vel locus vbi aurū reponit. vn̄ thesaurarius
ria riū: ꝛ h̄ thesaurarius q̄ thesaurū h̄ȝ ī sui custodia. ꝛ the-
sauraria rie eius dignitas. ꝛ thesauro ras facere thesaurum.
thesaurū cōgregare. Itē thesaurizo. vn̄ Paulus ad Ro. ca.
ii. Thesaurizas tibi irā. i. q̄si eēt thesaurus. ꝛ qd̄ ꝑciosuȝ cō-
gregas tibi irā dei siue penā. nā iratus videtur deus qn̄ pe
nā iuste infert. ꝛ d̄r thesaurus q̄si theca auri.

T hesbites interpretatur cōuertens:vel captiuator siue festin⁹
ad intelligendū. ꝛ ꝓducit bi.

T hesis grece latine d̄r positio. vnde thesis dicitur vocis posi
tio. i. finis vel depressio. Et inde theticus ca cū possessiuus
vel positiuus ꝛ euandrius.

T hessalonica. thessal⁹ q̄dā rex fuit. vn̄ thessalos q̄dā ciuitas.
thessala q̄dā regio. ꝛ thessalonica q̄dā ciuitas dcā ē. vn̄ the
salus la lū. ꝛ thessalic⁹ ca cū: ꝛ h̄ et h̄ thessalonicēsis ꝛ h̄ se.

T heticus ca cū in thesis est.

T hetis tis vel theticos fe. ge. ꝑma ꝓdu. i. mare vel vxor ocea
ni. h̄ thetis vel thetidis pma cor. i. mater achilis. vn̄ in au-
rora Nō thetidi bacchū caupo maritat ibi.

T hiriatira re interpretatur illuminata siue illuminans ꝛ cor-
ripit penultimam.

T hiria interpretatur timens deum.

T holomaida interp̄tatur ad mēsurā deducēs. ꝛ cor. penulti.

T homas īterp̄tat̄ abyssus vel geminās. ꝛ grece didymus d̄r.
q2 quo plus ceteris dubitauit. eo altius v̄itatē resurrectio-
nis agnouit. ꝛ d̄r thomas q̄si totus means in dubitatōe. vl̄
thomas q̄si theos meus. i. deus meus. ꝑꝑ v̄bū qd̄ dixit cuȝ
certus credidit. s. deus meus ꝛ dn̄s meus. ꝛ ē ety. fm quos-
dā. Etiā thomas d̄r a thomos qd̄ ē diuisio siue sectio. q2 ab
aliis in fide resurrectōis diuisus ꝛ sectus fuit. Itē abyssus
pōt dici eo q̄ ꝓfunditatē deitatis penetrare meruit qn̄ ad
sui īterrogationē xp̄s sibi rn̄dit Jo. xiiii. Ego sū via v̄itas
ꝛ vita. Pōt ēt gemin⁹ dici eo q̄ resurrectōeȝ xp̄i q̄si gemia-
te ꝛ in duplū plusq̄ alii cognouit. nā illi cognouerūt viden-
. do. hic vidēdo ꝛ palpādo. Et scias q̄ (vt dic̄ Gregorius ep̄s)
nō ē credēdus iste discipulus p̄ ceteris minoris meriti fuis
se. vt ipse solus iudicaret̄ indignus visiōe dn̄i. sȝ non eū vi-
dit. q2 nō erat cū aliis qn̄ venit. Quid dicis amator singula
ritatis. Cōia opa:cōia loca:cōes orōnes:cōeȝ victū. cōes ob
seruatiōes. q̄d fastidis: Xp̄s rex nr̄ in medio terre salutem
opatus ē: xp̄s mortuus ē vt dei filios ī vnū cōgregaret xp̄s
nascēs locū in diuersorio nō habuit. Sectemur ḡ cōeȝ victū
diligam⁹ cōeȝ regulā. instituta cōia ꝛ maioꝝ imitemur exē-
pla. Nō te spūs vite seq̄tur a ceteroꝝ vnanimitate diuisuȝ
magis q̄ aīa mēbrū qd̄ a ceteris ē p̄cisū. nō te seq̄tur ī sua
dispsiōe q̄ nō cōsueuit nisi colligere. Hic nota q̄ hō pōt soli
tarius viuere dupl̄r. Uno mō q̄si societatē humanā nō fer-
rens ꝑꝑ animi seuitiā vel aliā irrōnabilē cāȝ: ꝛ h̄ est bestia-
le ꝛ cō nāȝ hominis: q2 sicut dicit ph̄s in ꝑmo politi. hō na-
turaliter est aīal sociale. Alio modo per hoc q̄ totaliter di-
uinis rebus et cōtēplationi inhereat: ꝛ hoc est supra hoīeȝ.
ꝛ ideo ph̄s dicit in ꝑmo politi q̄ ille q̄ aliis nō cōicat est be
stia. i. bestialis:aut deus. i. diuinus vir.

T homaculū li d̄r a thomos. ꝛ dicitur thomacula intestina ꝓ
pter diuisiones ꝛ sectiones.

T homos grece. latine d̄r diuisio vel sectio vel incisio. vn̄ apō
nos hic thomus mi d̄r idē. ꝛ thomos d̄r ēt liber vel volu-
men: ꝓpter multas diuisiōes ꝛ replicatiōes chartarum.

T homus in thomos vide.

T hophet lata ꝛ spaciosa via:gehēna pauoris interpretatur.

T horalis in thoro vide.

T horat hebrei:latini legē appellāt. i. q̄nq̄ libros moysi. vnde
dicit Hiero. in ꝓlogo regum: Hi sūt q̄nq̄ libri moysi. quos
ꝓprie thorat. i. legē appellat. ꝛ interp̄tationibus dicitur tho
rat vel pentateuchum.

T horus ri d̄r lectus. ꝛ ꝓprie q̄ solet esse de herbis. sicut in ex
peditiōe. vnde ꝛ sic dicatur ab herbis tortis quibus fit vel
q̄ accumbētiū humeris supponitur. vnde hic ꝛ hec thoral̄
ꝛ hoc le. ꝛ h̄ thorale lis: vel thoralis lis longa mappa. Uel
ēt sic dicitur q̄cq̄d in lecto sternitur. Inuenitur thorus sine
aspiratiōe. de quo vide in suo loco.

T hronus ni sedes regalis in quo sedēt reges ꝑꝑ tutelā corpo
ris sui. vnde throni dicti sunt angeli q̄ latine sedes dicitur.
Et vt dicit Grego. throni illa agmina sunt vocata quib⁹ ad
exercēdū iudiciū deus semꝑ ꝑsidet. Quia eni thronos lati-
no eloquio sedes dicimus. throni dicti sūt hi qui tāta diui-
nitatis gratia replētur vt in eis dn̄s sedeat ꝛ ꝑ eos sua iudi
cia decernat. In thronis aūt deus sedet ꝛ quiescit dū eos ī
se quiescere facit. Et a thronus ꝑ cōpōnē inthronizo zas. i.
in throno ꝛ sede ponere:collocare. Et thronus na num qui
nullā ꝑtem regni habet. ꝛ corripit primam thronus.

T huribulū. A thus ꝛ bolus cōponit̄ h̄ thuribuluȝ li q2 bolus
thuris in eo ponat̄: vel q2 ibi thus morder̄ ꝛ cremat̄. Uel
thuribulū deriuat̄ a thus. ꝛ est simplex. ꝛ d̄r thuribulū vas
ad thurificādū aptū. Q̄ ēt d̄r thuribulū q̄si thuris bolos. i.
morsellos cremās. ety. est. ꝛ hoc vltimū magis mihi placet.

T huricremulū li. i. incēsariū. q2 in eo cremat̄ thus. ꝛ cōponit̄
a thus ꝛ cremo mas. ꝛ cor. mu. Et consueuit dici. Pone thy-
miama in thuricremulo. Uide in epithimum.

T huridus. A thus d̄r thuridus da dū: ꝛ thureus rea reum de
thure existens. vel ad thus pertinens. vel fumosus. Hiero.
sup ē sa. Unusquisq̄ alterius querat auxilium faciem thu
ridam pallore circūferens.

T hurificina in thurifico cas est: ꝛ ꝓducit ci.

T hurifico cas thus cōponitur cū facio. ꝛ d̄r thurifico cas in-
censare:vel incensum facere. vel sacrificare. vnde hic ꝛ hec
thurifex ficis sacerdos vel incensator. vnde h̄ thurificiū sa
cerdotiū. ꝛ hec thurificina ne locus vbi thus efficitur vel
etiam spargitur. vel sacrificatur.

T hus thuris a theos qd̄ est deus d̄r. ꝛ est thus arbor arabie i-
mēsa ꝛ ramosa. ꝛ est fe. ge. thus pro arbore. ꝛ ei⁹ fructus sili
d̄r hoc thus ge. neu. ꝛ q̄dā maneries eius apud nos d̄r mas
culū: q2 sit natura rotundū in modū testiculoꝝ. reliquuȝ do
planū ꝛ pene scabrosuȝ minus optimū. Et d̄r thus a theos:
. q2 in sacrificiis deorum adoletur ꝛ sacrificatur. ꝛ h̄ȝ hoc h̄ȝ

aspirationē. Uel tus turis dicitur a tundēdo. qꝛ tunditur. vel qꝛ habile est ad tundendū. ꝛ ſm hoc caret aspiratione. Et hoc etiā libanū dicitur a monte libano vbi colligitur. et inde thureus rea reū ꝛ thuridus da dū. i. de thure existens: vel ad thus ptinens. vel etiam fumosum.

T busculum li dimi. paruū thus: ꝛ formatur a thus addita cu lum. ꝛ corripit penul.

T ante I

T iara est pilleuꝫ sacerdotale. Itē dicit qdā glo. in. xxiiij. Exo. Tiara cidaris ꝛ mitra vocatur: qꝛ caput pontificis tegebat et ornabat. ꝛ pdu. penul. Unde Oui. metamor. xj. Tpa pur pueris tenta velare tiaris.

T iberias adis fe. ge. ciuitas facta ab herode in noīe tiberij ce saris. a q̄ ꝛ lacus mare tiberiadis dr oībus iudee salubrior Jo. vi. Post hec abijt iesus trās mare galilee. qd est tiberia dis. ꝛ cor. penul. ꝛ dr mare. i. lacus vl stagnū aq̄ dulcis que fluit a iordane. dr aūt hoc stagnū mare qꝛ videlꝫ hebraico idiomate aquaꝝ dulciū ꝯgregatio appellat mare. dr aūt ma re galilee ꝓpter regionē adiacētē q̄ sic dicebat: dr vo mare tiberiadis ꝓpter ciuitatē illā q̄ sita erat in ripa hui9 stagni: ꝛ dr hoc mare siue stagnū magis esse tiberiadis q̄ȝ galilee: qꝛ ciuitas magis specificat q̄ȝ regio.

T iberinus ni mas. ge. fluuius romanus a Tiberino rege alba noꝝ in eo submerso dictus: nā ante a colore aq̄ albula dice batur: qꝛ nimibus albus fierit: idē dr tiberis: vel tibris hu dis. sīr a Tiberino. sed tiberis in quotidiano ſmone. tibris in versu dicitur. vnde tiberinus na nū. ꝛ ꝓducit ri.

T iberis penul. cor. in tiberinus exponitur.

T ibia. a tibin qd est iunctus dr hec tibia bie: crus ꝑꝑ longitu dinē. vnde h̄ ꝛ hec tibialis ꝛ hoc le. ꝛ h̄ tibiale lis qd a bra cis dependet ad tibias tegendas. Itē ꝛ alio noīe dr tubric9 q̄si tibicus. qꝛ tibias tegat. vl dr a tibia ꝛ bracis qꝛ a bracis vſqꝫ ad tibias ꝑueniat. Itē a tibia dr tibia bie quoddā in strumētū musicū. qꝛ ꝓmū de ceruinis ꝛ gruinis tibijs ꝛ cru ribus binuloꝝ fieret: sed postea abusiue vndecunqꝫ fieret: vnde tibianus na nū. ad tibiā ꝑtinēs vel ad tibiā faciens.

T ibialis in tibia est.

T ibicen. a tibia ꝛ cano cōponit hic tibicen cinis. qui canit cū tibia. Tibicines ēt dicūtur fulcra bifurca q̄bus domus su stētatur. q̄ alit destines dnr. vñ i. ix. ca. Math. dr. Et cū Je sus in domū ꝓncipis venisset. ꝛ vidisset ibi tibicines. i. lugu bre carmen canentes. Antiquitus enī tales ad exeq̄as voca bant vt suo carmine viuos ꝓuocarent ad luctū. vñ legit i ix. Piere. Uocate lamētatrices. ꝛ cor. penul. tibicines. sed i rtō tibicen ꝓdu. penul. vnde qdā. Tibicen longo. tubicen liricen breuiando. Et rō est qꝛ sicut dicit Pris. in. iiij. li. A ca no cōposita masculina sūt q̄ in cen desinētia i corre. hūt pe nul. vt tubicen. fidicen. excipit vnū tibicen: qd io solū ꝓdu ctā habuit penul. qꝛ synereſis facta est duoꝝ. i. breuiū muta tiōe in vnā longa debuit enī i geminari. qꝛ solet pleruqꝫ in cōpositiōe a in i ꝯuerti. vt cado incido. tuba tibicen. sic ergo tibia tibicen faciebat ex quo factū est tibicen.

T ibicina cine. mulier que canit cum tibia. ꝛ a tibicen dicitur. ꝛ cor. penul. fine ci.

T ibicines in tibicen est.

T ibin. i. scirpus vel genus vasculi in modū scrinij. ꝛ ex virga lis agrestibus contextum.

T ibur in tiburtus est.

T iburtus ti fuit qdā vir de cuius noīe ciuitas sic dicta ē. hec ti bur huius tiburis. vnde hic ꝛ hec tiburis ꝛ tibure. ꝛ hoc ti bure huius tiburis. ꝛ tiburtio onis ꝛ tiburinus na nū.

T itio a torreo res dr hec titio onis q̄si torritio. ꝛ ē idē qd tor ris. vnde titionarius ria riū. ꝛ hoc titionarium narij. locus ignis vbi titiones morātur. vel instrm mittēdi titiones in ignē. ꝛ titionor naris. i. titionibus ꝑparare. vel eos in ignē mittere. ꝛ componit. vt atticinor naris ſm Hug. Pap. etiā dicit. Titio vulgo dicitur perustum lignū Esa. vij. Cor tuū nō formides a duabus caudis titionum.

T itionarium rij in titio vide.

T itionor naris in titio est.

T icon id est medium.

T igillum li dimi. paruum tignum.

T ignatus ta tum in tignum est.

T ignosus sa sum in tignum exponitur.

T ignū. a tego gis. vl a tegula dr hoc tignū gni. ꝛ dnr tigna vl ipsa laquearia vel ligna que ipsis laquearib9 illaqueāt. vñ tignosus sa sū. i. tignis plenus: ꝛ tignatus ta tū: tignis para tus vel ornatus. ꝛ tignarius ria riū ad tigna ꝑtinēs. vl q̄ ti gna in tecto disponit. Idē ꝛ sarcitector ſm Hu. Tignū a te gēdo dcm: tecto enī imponit vt i eo cetera supponātur. vñ 273
ligna illa que ascendūt ad acumē edificij directe ꝛ totū te ctū supportant tigna appellant. vide etiam in contignatio.

T igris: medi ꝛ ꝑ se vocant tigrim sagittā. vñ hec tiger gris. vel tigridis serpēs dicta est ꝑꝑ velocitatē: ꝛ sīr qdā fluui9 est tigris vel tigridis: qꝛ velox est ſm Hug. Ambro. aūt in vj. hexa. sic dicit. Natura tigris interpellat ferocitatē ꝛ imi nētē eā ꝑtē pede reflectit. nā vbi vacuū sobolis cubile rep perit illico vestigijs raptoris insistit atqꝫ ille q̄uis equo ve ctus fugaci: vidēs tū velocitate ferre se posse ꝑueniri: nec euadēdi vllū suppetere sibi posse subsidiū tali hmōi frau de molit. vbi se cōtiguū viderit: sperā de vitro ꝓijcit: at il la imagine sui ludit: ꝛ sobolē putat. reuocat impetū. colligē fetū desiderās: rursus inani spe retenta totis se ad cōphen dēdū equitē viribus fundit ꝛ iracūdie stimulo velocior fu giēti iminet. Iterū ille obiecto sequētē retardat: nec tū fe dulitatē matris memoria fraudis excludit: cassaꝫ ꝯsat ima ginē ꝛ q̄si lactatura fetū residet sic pietatis sue studio dece pta ꝛ vindictā amittit ꝛ ꝓlē. De nā ēt tigridis dicit Isi. xij. ety. Tigris inq̄t vocata ꝑꝑ velocē fugā: ita enī noīant ꝑsi ꝛ greci ꝛ medi sagittā. Est enī bestia varijs distincta maculis ꝟtute ꝛ velocitate mirabilis: ex cuius noīe flumē tigris ap pellat qꝛ is rapidissimus sit oīuꝫ fluuioꝝ. Has magis hirca nia gignit. De tigride ēt narrat Aug. in li. ꝺ ci. dei. Legim9 inq̄t in Plinio imanissimā aspidē a patre familias in egy pto domitā quotidie de cauerna sua egressaꝫ: ꝛ a mēsa ei9 annonā ꝑcipe solitā. Legimus in marcellino tigridē man suetam factā ab India astasio ꝓncipi missam.

T ilia a telū dr hec tilia lie: quedaꝫ leuis arbor: qꝛ fit vtilis ad vsum telorum. vnde tiliatus ta tum: ꝛ tiliosus sa sum. i. ra sibilis vel flexibilis vel ad tiliam pertinēs.

T iliatus ta tum in tilia est.

T iliosus sa sum in tilia est.

T imalus a tima qd est flos dr hic timalus timali quidā pi scis: qꝛ fragrat sicut flos. vnde timalinus na num.

T ime grece: latine aīa ſm Papi.

T imeo mes mui mere. i. metuere. vnde timor moris. Timeo cōponit vt extimeo mes: ptimeo mes. Et ē timeo actiuū cū suis cōpositis: ꝛ caret sup. ꝛ cor. hāc syllabā ti. vnde quidā Qui de morte timet plurima mente videt. A timeo dr time sco scis inchoa. vide in metuo metuis: ꝛ in timor.

T imeus. a timeo dr h̄ timeus mei: liber platonis quasi flori dus: vel quasi flosculus: qꝛ ibi flosculi ꝓhie cōprehendūtur vel dictus sic a discipulo quodā plantonis Timeo noīe. vl timos grece. latine dr mens. inde timeus mei penul. ꝓdu. liber platonis: qꝛ ibi multa de diuina mente continentur.

T imiama. a timus h̄ timiama matis qdā herba vel spēs val de redolens: q̄ in q̄busdā locis vtūtur loco incēsi ſm Hug. Itē timiama erat quedā ꝯfectio diuersarū specieꝝ quā sa cerdos in altari timiamatis adolebat: de q̄ dr. Exo. xxx. Su me tibi aromata stactē. ꝛ onica: galbanuꝫ. ꝛ thus lucidissi mū. eq̄lis pōderis erūt oīa. facielqꝫ timiama ꝛ ꝓd. pe. nti ti miama. vñ i Aurora dr. Ex quo spirat odor. ꝛ tiama frequēt

T imiamateriū. a timiama dr hoc timiamateriū rij. i. thuribu lū. qd ꝛ epithimū dr ab epi ꝛ thimus vel timiama ſꝫ Hu. Uel vt qdā dicit. Timiamateria dicebant vasa in quibus timiama stabat. ꝛ dr timiamateriū a timiama. ꝛ teriō: qd est status q̄si vas in quo stabat timiama vel dicitur timia

materia. vasa in qbus terūtur spēs ex qbus ɔficitur timiama: ⁊ tūc cōponitˀ timiamateria a timiama ⁊ tero ris Die. lij. Tulerunt hydrias ⁊ timiamateria.

Timiamaticus ca cū: a timiama dr.

Timidus. a timeo mes dr timidus da dū: q̄ sp̄ timet: Timens xō dr q̄ ad tps̄ formidat ex cā. sīlr distinguitˀ pauidus et pauens: puidus ⁊ puidens. supbus ⁊ supbiēs languidus ⁊ languens. furibūdus ⁊ furiēs: ⁊ sīlia. vñ h̄ timiditas tatˀ. Et cōparatˀ timidus dior simus. Et est timiditas animi vitiū sempiternū: qd̄ est ēt si timor nō sit. timor xō accñs est atq̄ sicut Homerus ait. In achile fuit aliqn̄ timor. timiditas nunq̄. Uide in timor Uel sic fm̄ Pris. q̄ hmōi denoia tiua desinētia in idus demōstrantur in se habere ea ex quibus deriuantur. vt herbidus qui hz herbā: timidus qui habet timorem: rabidus qui hz rabiem.

Timinus. A timo dr timinus na num. i. floridus vel dulcis ⁊ suauis. vnde ⁊ timinū dr vel suaue ⁊ odoriferū.

Timo grece: latine dr flos vl̄ floreo. vñ h̄ timū gn̄alr dr flos: spēalr tñ q̄dā herba dr timūs vel timus q̄ talis flos valde redoleat. Itē timo vel timos grece dr mens latine.

Timor. A timeo mes dr h̄ timor moris. vñ timorosus sa sum timore plenus. Et cōpatˀ. Et est timor accñs dolor mētis extrinsecus ex aliq̄ accēti actōe. ⁊ est timor p tpe: sz timiditas est ai vitiū sempiternū: sicut diri in timidus. Est igitˀ in viro forti qnq̄ timor. timiditas nūq̄. Qualr aūt hō timēs efficiatˀ pallidus: diri i formido das. Scias q̄tuor eē timores .s. mūdanū siue humanū: seruilē: initialē: castū vl̄ filialē siue amicabilē. Humanus timor (vt dicit Cassiodorus) est qn̄ timemus pati pericula carnis: vel pdere bona mundi. pp qd̄ delinq̄mus. h̄ timor malus ē: q̄ in p̄mo gradu cū mūdo deseritˀ: quē dn̄s phibet in euāgelio dicēs: Nolite timere eos q̄ occidūt corpˀ: aīaz aūt nō pñt occidere. Timor aūt seruilis est vt ait Aug. cū pp timorē gehēne ɔtinet se hō a pctō: q̄ sniaz iudicis ⁊ penas meruit: ⁊ timore facit quicq̄d boni facit: nō timore amittēdi eternū bonū qd̄ nō amat. sz timore patiēdi malū qd̄ formidat non timet ne pdat amplexus pulcherrimi spōsi: sz timet ne mittatˀ in gehennā. Bonus ē iste timor ⁊ vtilis: lz insufficiēs: p quē paulatim cōsuetudo iusticie. Ex predictis nota: q̄ aliq̄s dr aliq̄d ex timore seruili facere: qd̄ facit coactˀ metu pene: ⁊ p ɔsñs cū tristitia. mallet eñ nō facere nisi pena timeretˀ. Uide in opus. Et succedit initialis timor qñ incipit qd̄ durū erat amari. ⁊ sic icipit excludi seruilˀ timor a charitate. Et succedit demū timor castus filialis siue amicabilˀ: quo timemus ne sponsus tardet: ne discedat: ne eū offendamus. ne eo careamus. timor iste de amore venit. ille q̄dē s̄uilis ē vtilis: sz nō pmanēs in eternū. sz iste timor diuinˀ iusticie comes est p oēs gradus. hic timor donū spūsci est: ⁊ creatˀ ex amore dei. ⁊ iō dr amicabilis vel filialis: inq̄ntū deus dr pr̄ nr̄. vel ēt dr castus inq̄ntū dr deus metaphorice spōsus aiarū nr̄arū. iste timor i patria erit sicut alia dona: sz nō habebit oēm illū vsuz quē mō hz. faciet eñ nos tūc reuereri dn̄z: nō timere separi a deo vl̄ eo carere. Numerˀ aūt istoz timoz sic pōt sumi Timor h̄ distinguitˀ fm̄ ordinē timētis ad deū: cui p vnū timorē magis appropiquat vl̄ distat q̄ p aliū. Cū eñ timor i fuga mali ɔsistat: malū aūt sit pene ⁊ culpe. erit eñ timor q̄dā q̄ cōsistit in fuga mali culpe tm̄ p quā hō a deo separatˀ. s. timor castus vel filialis. alius aūt q̄ ɔsistit in fuga mali pene. Pena aūt est duplex. vna p cuius vitationē pctm̄ qnq̄ cōmittitˀ: sic tp̄ales sūt pene: ⁊ picula carnis. sz hāc penā refugit timor mūdanˀ vel humanus. Alia pro cuius vitatiōe nunq̄ fit pctm̄: sz magis vitatˀ: sic pena q̄ erit post hāc vitā. ⁊ hanc penā fugit timor seruilis. Alius āt timor ē q̄ fugit vtrūq̄ malū culpe ⁊ pene. s. initialˀ. q̄ hz oculū ad vtrūq̄. ⁊ iō medius inē s̄uilē ⁊ castū. Ex dictis pz q̄ nō ē eadē pena quā respicit timor mūdanˀ ⁊ s̄uilˀ. initialis xō ⁊ s̄uilis eādē penā respiciūt. sz s̄uilis tāq̄ p̄ncipale obiectū. initialis āt nō: sed magis malū culpe. vñ magis se tenet cū casto timore q̄ cuz seruili. Aiaduerte ēt q̄ timor initialis est in ichoata charitate: sz nō est in perfecta charitate. ⁊ quantū crescit charitas. tantū decrescit iste timor quātū ad metū pene. i. q̄ntū ad id qd̄ facit timere penā: ⁊ q̄ntū ad tormētū conscie: nā quanto plus diligimus. tāto minus timemˀ. Seruilˀ aūt timor nō ē in inchoata charitate: nec intrat charitas nisi p̄us iste timor exeat. Et scias q̄ quedā glosa dicit sup illud Esa. xxxv. Nolite timere: dicit. Timor vnius dei alios expellit. Itez nota q̄ timor mundanus pprie dr quo timemus bona mūdi pdere ⁊ tp̄alia. Timor xō humanˀ quo timemˀ carnis picula pati. Itē aiaduerte q̄ lz xp̄s timorē pene habuit: nō tñ in eo fuit timor mūdanus vel seruilis vel initialis: q̄ mūdanus malus est: ⁊ in p̄mo gradu cū mundo deseritˀ. Seruilis xō vel initialis in pfecta charitate nō est. nullus ḡ istoz timoz fuit in xp̄o. Quis ḡ fuerit timor ille quo penā timuit? Et pōt timor ille dici nālis siue humanus q̄ oībus hoībˀ īē est: quo horretˀ mors atq̄ formidatur pena. ⁊ dr timor iste nālis: nō q̄ accesserit hoī ex nā: q̄ nā prius fuit instituta: q̄ nō fuit iste cōcreatus hoī. nec de bonis nālibus: sz q̄ ex corrupta nā per pctm̄ hoī aduenit: cui corruptio inoleuit tā q̄ esset nālis. ⁊ est iste timor in hoīe effectus peccati. Uide ī propassio. Sed pōt dubitari de eo qd̄ dictum est. q̄ timor mūdanus vel humanus semp malus est. sic eñ videtˀ q̄ sp malū sit timere pati pericula carnis. vel pdere bona mūdi. qd̄ tñ nō est verū? Ad hoc dico q̄ nō qñcūq̄ timetˀ periculū carnis dr humanus: nec quandocūq̄ timetˀ amissio tp̄alis dr timor mūdanus: sed tñ qñ talis timor est inordinatus ⁊ ideo semp sonat in malū. Itez pōt queri. Ois actus timoris ex aliquo amore pcedit. sed actus timoris seruilis non pcedit ex amore charitatis: ergo procedit ex amore libidinoso: ḡ est malus. Ad hoc r̄ndeo. Actus s̄uilis timoris qñ bonus est: nō ex amore gratuito. nec ex amore libidinoso. sz ex amore nāli pcedit. quo q̄s vult ɔsistēciā ⁊ bene eē sui subiecti: ⁊ ideo horret oēm penā. siue quā experiētia docet sicut in nāli timore: siue quā fides demōstrat. sic in seruili. Itē ɔsueuit sic obiici: Quicq̄d ē a spūscō pōt esse sil̄ cū ipso sed timor s̄uilis nō habetˀ sil̄ cū spūscō. q̄ sine charitate nō habetˀ: cū quo nō est timor seruilis: ḡ timor s̄uilis nō est a spūscō. Ad hoc dico. q̄ q̄dā sūt a spūscō: ⁊ tñ nō sūt cū spūscō: sicut fides iformis ⁊ timor s̄uilis. qd̄ q̄dē nō est nisi pp defectū cōcomitātē. Quedā xō sūt a spūscō sicut charitas. q̄dā xō cū spūscō: sz nō ab ipso sicut pctm̄ veniale. q̄dā nec ab ipso nec cuz ipso. sic pctm̄ mortale. Et scias q̄ in. xxviij. Job dr. Ecce timor dn̄i ipsa est sapiētia: ⁊ recedere a malo itelligētia. Uolo ēt te scire. q̄ sicut dicit Grego. in pasto. antiqui eñ patres nostri nō reges hoīuz. sed pastores pecorū fuisse memorantˀ. ⁊ cū noe dn̄s filiisq̄ eius diceret. Crescite ⁊ multiplicamini ⁊ replete terram: protinus adiunxit. Et terror vester ac tremor sit sup cuncta aialia terre: quoz videlicet terror ac tremor q̄ esse sup aialia terre precipitˀ. pfecto eē sup hoīes phibetˀ. hō quippe brutis aialibˀ: nō autē hoībus ceteris nālr p̄latus est. ⁊ idcirco ei dr vt ab aialibus nō ab hoīe timeatˀ. q̄ ɔtra nām supbire est ab eq̄li velle timeri. ⁊ tñ necē est vt rectores a subditis timeantˀ. qñ ab eis dē minime deū timeri deprehēditˀ. vt humana saltē formidine peccare metuant. qui diuina iudicia nō formidāt. Nequaquā nāq̄ ppositi ex h̄ q̄sito timore supbiant. in quo nō suā gl̄iaz. sz subditoz iusticiā querūt. in eo eñ q̄ metuūt sibi a pūersē viuētibˀ exigūt: q̄si nō hoībus sz aialibus dn̄antur. q̄ videlz ex q̄ pte bestiales sūt subditi: ex ea debēt etiā formidini iacere substrati. sed plerūq̄ rector eoipso quo ceteris prelatione preeminet. elatiōe cogitatiōis intumescit. ⁊ dū ad vsum cuncta subiacēt dūz ad vota velociter iussa cōplentˀ: dū oēs subditi siqua bn̄ gesta sūt laudibˀ efferūt: male gestis aūt nulla auctoritate ɔtradicūt. dū plerūq̄ laudāt etiā qd̄ reprobare debuerūt. sed seductus ab his que īfra suppetūt sp animus tollitˀ. ⁊ dū foris imēso fauore circūdatˀ. intus xitate vacuatˀ. atq̄ oblitus sui in voces se spargit alienas. talēq̄ se credit. qualē ⁊ foris audit. nō qualem intus discernere debuit. Subiectos despicit. eosq̄ eq̄les si

bi n͞lle ordie nõ agnoscit: ꝛ quos forte prãtis excesserit trã-scendisse se etiã vite meritis credit: cũctis ꝯse existimat am-pli⁹ sape qb⁹ se videt ãpli⁹ posse. vide i fuimus. vide ẽt i spũs de timoris dono. vide ẽt i spes. vide ẽt i rector ꝛ i iusticia.

Timoratus. a timeo mes. vel a timor dr timoratus ta tum. et timorosus sa sum. i. timore plenus. vnde in actibus. Uiri ti-morati. ꝛ comparatur vtrũqꝫ.

Timotheus discipulus pauli fuit. ꝛ acuit penul.

Timos. i. mens. vide in timo.

Timpanistria. a timpanũ dr hec timpanistria strie que canit cũ timpano q̃ ꝛ timpanotria dr. Plautus. Timpanotriã amat. Itẽ ppha. In medio iuuencularũ timpanistriarũ. sm Hug. Pap. ꝯo dicit. Timpanistra vel timpanistria qui in timpano canit cõe est. sicut citharista ꝛ organista.

Timpanotria in timpanistria est.

Timpanũ a tinnio nis dr hoc timpanũ. qḋdã instrm musicũ .s. pellis vl' coriũ ligno ex vna pte ꝯtentũ. ꝛ dr sic qꝛ tinniat vl' dr a titon qḋ ẽ mediũ qꝛ mediũ ẽ. Est. n. vna ps media symphõie i. silitudinẽ cribri. ꝛ virgula pcutit vt symphõia. vñ timpanũ dr meditulliũ rote in quo radij infigũtur. vel circũferẽtia rote. vnde timpanizo zas timpano cantare.

Timus mi in timo vide.

Tina: ligna de quo salomon gradus fecit in domo dñi inco-gnita sunt ligna etiã peritoribus indeorũ: vt dicit Papias Sed sup. iii. Regum ca. x. Attulit ex ophir ligna tina dicit glosa. Imputribilia spinosa in silitudine albe spine tina candida sunt ꝛ rotũda: ꝛ inuenitur in biblijs correctis du-plex. s. tijna p duplex i: vel tyna per duplex i.

Tincto tas penul. cor. in tincto ctas est.

Tincto. a tingo gis xi ctũ u in o fit tincto ctas freq̃nter tinge-re. a quo tinctito tas frequen.

Tinctor ctoris dr q̃ tingit. ꝛ deriuat' p tingo gis xi ctũ tinctu. u in or fit tinctor. ꝛ or in rix fit tinctrix tricis mulier q̃ tigit

Tinctricula le dimi. parua tinctrix.

Tinctrix a tingo vel tinctor. or cõuersa in rix fit hec tinctrix. vide in tinctor.

Tinctus cta ctum in tingo est.

Tinea. a tero ris dr hec tinea nee. vestimentoꝝ vermis. quia terat. vel dr a teneo. quia teneat ꝛ insidiat quousqꝫ corro-dat. vnde tineosus sa sum.

Tingibilis in tingo gis est.

Tingo gis xi ctũ tingere. i. tinctura inficere. colorare. infunde-re. vnde tinctus cta ctũ. ꝛ tinctũ aduer. ꝛ hic ꝛ hec tinctibilis ꝛ hoc le penul. cor. habile ad tingendũ. ꝛ hec tinctura re. Tin go cõponit': vt ꝯtingo gis xi ctũ. i. sil' tingere. detingo gis .i. tincturã remouere. intingo gis. i. in tincturã fundere. re-tingo gis. i. iterum tingere. vel tincturam auferre. subtingo gis. i. subtus vel parũ tingere. Tingo ꝛ eius cõposita acti-ua sunt ꝛ faciũt ptm in xi supi. in ctum. ꝛ nõ hꝫ u post g.

Tinnio nis niui itũ nire. i. liq̇de ꝛ pure ꝛ leniter sonare. ꝛ ppe dr de ere vel alio metallo. ꝛ vt dicit Pris. deficit in pma ꝛ scda psona ppꝛie: in tertia spe inuenit'. ꝛ est onomotopeiũ .i. vbũ fictitiũ inuẽtũ ex q̃litate soni illi⁹ rei cui ꝯuenit. Im-proprie tñ qñqꝫ inuenit' in pma. ꝛ scda psona. vñ hic tinitus. ꝛ tinnito tas freq̃n. ꝛ tinnulus la lũ. ꝛ tinniẽs tis ge. ois. Ti nio ꝯponit' vt ꝯtinnio. ptinnio. retineo. subtinnio nis. i. pa-rũ vel subtus tinnere. vel ab inferiori pte tinnitũ reddere. ꝛ ppe dr de psalterio vbi aliq̇d supponit' vt melius tinniat

Tinnito tas in tinnio nis est. ꝛ pdu. ni

Tinnulus a tinnio nis dr tinnulus la lũ. i. tinniens. Itẽ tinnu-lus li sonus liq̇dus. lenis. ꝛ paruus sm Papi. Hiero. in plo go Job. Interdũ quoqꝫ ꝛ ritmus dulcis ꝛ tinnulus fertur numeris lege solutis.

Tintinabulũ li a tinnio nis qḋ videt' esse verbũ fictitiũ dr hoc tintinabulũ li sm Hug. ꝛ Isi. dicit. Tintinabulũ de sono vo cis nomen accepit. sicut plausus manuũ ꝛ stridor dentium ꝛ valuarũ. ꝛ cor. penul. vnde in aurora dr. Aurea cum ma-lis se tintinabula iungunt.

Tispana ne fe. ge. hordeũ decorticatũ dicitur. vnde. ij. Reg. ca. xvij. dr quasi siccas tispanas.

Tiphonicus ventus sm aliam translationẽ dr ventus tempe stiuus. ꝛ dr tiphonicus a tiphos qḋ est inflatio. Idẽ ꝛ euro aquilo. ꝛ cor. penul. tiphonicus.

Tipicus ca cũ penul. cor. in tipus exponitur.

Tipus pi. i. figura vel forma vel status vel similitudo. vñ in ij. li. Reg. ca. xij. Traduxit in tipo laterũ. i. in silitudinẽ. ꝛ ti-pus dr q̇dã herba q̃ in aq̇s nascitur. ꝛ ab aq̃ inflatur. vnde ꝛ ambitiosoꝝ hoium: ꝛ sibi placẽtiũ tumor ꝛ supbia tipus dr. vnde ẽt est qꝫ ab illa herba frigida febres tipa dr̃. vnde tipicus ca cũ. i. figuratiuus. vnde tipice aduer. i. figuratiue ꝛ ẽt tipica febris quã quidã periodicã dicunt. 274

Tyrannicida. a tyrannus. ꝛ cedo dis cidi cõponitur hic ꝛ hec tyrannicida de penul. cor. qui occidit tyrannum. vnde hoc tyrannicidiũ cidij occisio.

Tyrannicidiũ dij in tyrannicida est.

Tyrannis dis penul. cor. gti. ꝛ exponitur in tyrannis.

Tyrannulus li dimi. paruus tyrannus.

Tyrannus a tyro qḋ ẽ fortis. dr hic tyrãnus. i. fortis rex. Olĩ reges ꝛ tyrãni nullã habebãt differẽtiã. vnde fortes reges tyrãni vocabãt'. sꝫ postea accidit tyrãnos vocari pessimos ꝛ improbos reges luxuriose dñationis: cupiditatẽ ꝛ crude lissimã dominationẽ in populis exercentes. A tyro qḋ est angustia qꝛ angustiant ꝛ cruciãt suos: vnde tyrannicus ca cum: ꝛ hec tyrãnia nie: ꝛ hec tyrãnis nidis. i. crudelitas sm Hug. Et scribit' tyrãnus per duo n. Greg. aũt i moral'. dicit: qꝫ tyrãnus est proprie qui in republica non iure pricipatur.

Tyriaca. tyrus dr q̇dã serpẽs. vñ tyriaca ce penul. pd. antido-tũ serpẽtũ quo venena pellũtur vt pestis peste soluatur.

Tyrius ria rium in tyrus vide.

Tyro grece: latine dr fortis vel angustia. ꝛ inde deriuat' hic ty-ronis. i. nouus miles: nouit' electus ad militiã qꝛ fortis ad hoc officiũ solet eligi: vel qꝛ acquirẽdã probitatẽ multũ se angustiat. vñ ꝛ tyro dr ignarus ꝛ rudis cũ aliq̇d incipit ex-ercere: ꝛ pdu. pmã tyro p milite. sed hec tyrus pro regione eã cor. vnde versus. Pro regiõe tyro pro forti milite tyro.

Tyrociniũ. a tyro onis dr hꝫ tyrociniũ nij: noua militia offm tyronis: rudimentũ initiũ: nouitas milicie. Item a tyro dr tyrocinor naris: ꝛ cor. ci. ꝛ produ. pmã: sicut tyro.

Tyrocinor naris in tyrociniũ est.

Tyrenus in lida est.

Tyrsus. teria cõponitur cũ sursũ: ꝛ dr hic tirsus si. gñalr olim olerũ vel herbarũ medius frutex. sic dictus qꝛ a terra sursũ ꝯscendit. Tirsus ẽt dr baculus vel ramus cũ frõdibus quo vtũtur in sacrificijs Bachi. vel tirsus genus cimbali in mo-dũ quadrate figure factũ: qꝛ ab vtraqꝫ parte tenetur: ꝛ tam aperiendo q̃ claudendo sonat.

Tyrunculus li dimi. paruus tyro.

Tyrus. a tyro qḋ est fortis vel angustia dr hec tyrus q̇dã in-sula: ꝛ q̇dã ciuitas sic dicta ab angustia loci. vñ ꝛ tyrus an-gustia interptat': ꝛ inde tyrius ria riũ gẽtile vel patriũ. Itẽ tyrus dr q̇dã serpens. Itẽ tyrus dr caseus: sed tũc est pdmi-tiuũ. vide in tyro. De tyro ciuitate dicit glosa Esa. xxiij. sup illud. Onus tyri. ꝛ tyrus ciuitas nobilissima chananeorum: quam hec Esaias pdicabat: insula magni maris erat. Po-stea aũt longo tpe. Nabuchodonosor voluit continentẽ q̃ si ꝯtiguã eam facere terre: sed multo frustratus labore non potuit. Qui ãt in ciuitate erãt quũ nõ possent resistere q̃ na-ues potuerãt arripere fugerũt in egyptũ: ꝛ in moab ꝛ in vi cinas regiões. vñ Nabuchodonosor furore accẽsus naues succendit: ciuitatẽ subuertit: captiuos abstraxit. ꝛ in chal-deã reuerso datũ est ei a dño pro tyro regnũ egypti. reedi-ficata tyro post septuaginta annos cũ. Alexãder pgeret ad captiuãdũ egyptũ dimisit ibi ptẽ exercitus ꝛ terre eã equa-re voluit ꝛ nõ potuit. Egypto ꝯo subiugata ethiopes ꝛ mul tas alias gẽtes secũ adduxit. ꝛ lapidibus ꝛ arboribus cõti-nentẽ ꝯtiguã terre fecit. ciues cepit. ciuitatẽ subuertit. nunc aũt Esaias de illa captiuitate loquitur quã nabuchodono-sor fecit. hoc ꝯo ideo accidit qꝛ quum hierusalẽ caperetur:

ꝛ pplſus in captiuitatē duceref a chaldeis tpe ſedechie: tyrus q̄ debuit cōpati cepit inſultare: hāc miſeriā pdicit Eſaias dicēs. Onus tyri ꝛc. ꝛ hiero. in hieremia loquēs de tyro dicit. Reuerſis filijs iſrl' de captiuitate ſub zorobabel ꝛ neemia: tyrii nō lōgo tpe poſt reuerſi ſūt cū eis amicitia ꝯiūcti ſūt: nec iā dimitias retinebāt. ſed in hieruſalē dn̄o offerebāt ad predicationē etiā pauli ꝛ tyrij ꝛ ſydonij ꝯuerſi ſunt.

T yſicus ca cū in tyſis vide.

T yſis eſt vlceratio in pulmone ꝛ tumor ſic dicta grece. q2 fit cōſumptio corporis totius. vnde tyſicus ca cum penul. cor. tali infirmitate detentus.

T itan nis maſ. ge. interptaſ illuminatio vel illuminās. vnde dicti olim titanes ſūt q̄dā fortiſſimi viri q̄ſi illuminatores mūdi. ſ. ſua pbitate: vel ſm fabulas poetaꝝ. iſti ab irata ꝯ deos terra ad eius vtilitatē creati dicūtur. vn̄ ꝛ titanes dicti ſunt a titon grece. i. ab vltione: q2 q̄ſi vlciſcende matris terre cā ꝯ deos armati exiſterēt ꝛ ēt dicti ſūt gigātes: ꝛ h̄ titanus in codē ſenſu. ꝛ inde titan vel titanus dictus eſt ſol q2 fuit de genere titanoꝝ. vel q2 illuminat mundū. Inuenitur ēt hic titan indecli. vn̄ Judi. xvj. Nec filij titan pcuſſerunt eū. ꝛ pdu. penul. gti titanis: titana enim produ. ta. Un̄ Lucanus in primo. Aer ꝛ longi voluent titana labores. Greci enim in an creſcētia in gtō producunt a mediā ante n vt titanis. ꝛ facit actīs in em ꝛ in a titanē vel titana.

T itanis. a titan d2 h̄ titanis tanis vel titaneos: quedā ciuitas egypti. vbi fcā ſūt pdigia q̄ legūſ: ꝛ d2 ſic a titanibus: q2 eā edificauerūt titanes. Titanis ēt eſt gtūs de titan.

T itanus. a titan d2 hic titanus ni: ꝛ eſt idem qō titan. Item a titan d2 titanus na nū: ꝛ hec titania nie. i. luna.

T itillicus ca cum. in titillo vide.

T itillo. a titubo bas d2 titillo las. i. titubare: vel ad luxuriam incitari. ſtimulare. ꝛ in actiua ſigatiōe d2 titillo las. i. inflāmare. incitare. ſtimulare. cōmouere ad luxuriā. vn̄ hec titillatio: luxurie incitamētū. carnis incitatio. inflāmatio. ꝛ titillicus ca cū penul. cor. titillatione plenus. ſ. q̄ incitat vel incitatur ad luxuriā. ꝛ titillarius ria riū. i. pnus. Titillo las in abſoluta ꝛ paſſiua ſignificatione neutrum eſt ꝛ in actiua ē actiuum. ꝛ ſcribitur per duo l.

T itimallus. titan p ſole cōponiſ cū malo lonis: quē greci coma dicūt. vnde h̄ titimallus li herba lactaria. quia comam foliorum ad radium ſolis circūactum cōuertat ꝛ circūducat. inde titimalinus na num.

T itubo bas baui bare. i. dubitare vel vacillare. tremere. Titubo cum ſuis cōpoſitis ſiqua h3 eſt neutrū. et cor. tu.

T itulo las in titulus vide.

T itulus a titā qō eſt ſol vel illuminās d2 h̄ titulus li: q̄ſi titanus illuminās: q2 illuminat librū. ſicut eni ſol mūdū vel q̄cūq3 obſcura illuminat. ita titulus librū ꝛ eiꝰ ſeq̄ntia illuminat. vel titulus d2 a tito liuio. q̄ pmus librū ſuū p diſtinctiones diuiſit ꝛ ſingulis titulū appoſuit. vel d2 titulus q̄ſi tetulus a teta figura ſic facta q̄ olim in frōtibus dānatoꝝ ipriinebaſ. ſic eni in illa figura reddebaſ hō noſcibilis: ita p titulū liber cognoſcif. vn̄ ꝛ diffiniſ. Titulus ē breuis ānotatio coꝝ q̄ diffuſiꝰi ſeq̄nti ope ꝯtineſ. Titulꝰ ēt d2 nota q̄ cā breuitatis apponiſ dictiōibꝰ. Titulus ēt d2 iſcriptio vel ſignū laudis. vel honoris. vel laus. q2 oliȝ in imaginibꝰ laudes nobiliū intitulabātur. A titulus d2 titulo las. i. deſignare titulo vel titulū apponere. Et cōponiſ vt intitulo las. ptitulo las. retitulo las. Et eſt actiuū cū oībus ſuis cōpoſitis ꝛ cor. ti. Oui. ō reme. Legerat huiꝰ amor titulū nomēq3 libelli.

T itus ti diſcipulus fuit pauli apl'i. ꝛ interpretaſ querens vel bonus ſeu latū ſiue etiā luxarius.

T ante O

T obias hie. q̄dā ſcūs vir cui raphael archāgelus reddit viſū.

T oda tode. auis eſt q̄ nō h3 oſſa in tibijs. q2 ſp ē in motu.

T odeo. a toda dicitur todeo des vel todi. i. mouere vel tremere ad modū tode.

T odinus. a toda d2 todinus na nū. ꝛ d2 todinus ille qui velociter todet ꝛ mouetur ad modum tode auis.

T odonus. a toda d2 hic todonus ni. i. gallus.

T oſus a todeo des d2 toſus ſi. lapis aſper ꝛ cauernoſus: quia ambulantes ſup ſe todere facit. vnde toſulus li dimi.

T oga. a tego gis d2 hec toga ge q̄ſi tega: q2 velamēto ſui corpus tegat ꝛ coopiat. ꝛ ē palliū purū ꝛ forma rotūda ēt ꝛ fuſoria ꝛ quaſi vndāte ſinu. ꝛ erat oliȝ cōis veſtis romanoꝝ. vn̄ ꝛ togatus ta tū. i. toga indutus vel togā hn̄s. vnde ꝛ togate dicebātur q̄dā comedie de vilibus pſonis a romanis facte que nullius erāt pcij: ꝛ toga veſtis erat cōis. ꝛ iō vilis Juuenal. Impune ergo mihi recitauerit ille togatas.

T ogiferiū rij locus vbi ſcholaſtici diſputant. ꝛ videſ cōpoſitū a toga ꝛ ferio.

T ogilla le dimi. parua toga. Item togilla d2 mantille.

T ogopiriū rij i. pura toga.

T ogula le dimi. parua toga.

T olerabilis a tolero ras d2 hic ꝛ hec tolerabilis ꝛ hoc le. ꝛ cōponitur vt hic ꝛ hec intolerabilis et hoc le. qō non valet vl' debet tolerari: et vtrūq3 comparatur.

T olero ras raui. i. ſuſtinere: pati. ꝛ eſt actiuū cū ſuis cōpoſitis ꝛ debet ſcribi per vnū l. h3 eni pmam breuē. vnde Oui. de arte. Dum vires animuſq3 ſinūt tolerare labores. Nam veniet tacito curua ſenecta pede. ſilr tolerabilis tolerantia tolerans ꝛ ſimilia per vnum l ſcribi debent.

T oles a tolus d2 hec toles lis. toles ſunt humores circa vuaȝ ſtantes. has vulgo per diminutioneȝ tuſillas vocant. he in faucibus ſolent turgeſcere.

T ollinū. a tollo lis d2 h̄ tollinū ni lignū puteoꝝ quo hauriſ aq̄.

T ollo lis. i. eleuare. ꝛ tolere. i. auferre. ſȝ tollimus a volēte eripimus vi. auferimus qō dedimus. et tollere. i. nutrire. ꝛ tollere. i. portare vel ſuſtinere. ꝛ caret ptō et ſupi. ſȝ accipit mutuo tuli vel ſuſtuli. Antiqui eni dicebāt tulo lis tuli vel tetuli tulatū. ꝛ īde cōponebaſ ſuſtulo lis ſuſtuli qō non eſt in vſu in pn̄ti. ꝛ iō datū eſt eis pt̄m huic verbo tollo qō ſigt auferre. vel eleuare. Et cōpoſita ſilr pn̄t accipere ptm a cōpoſitis illius q̄uis nō oīa. Tollo cōponiſ vt attollo lis attuli valde tollere. extollo lis tuli. ſuſtulo ſtulis ſtuli. i. ſurſū tollere. Et eſt actiuū tollo lis cū ſuis cōpoſitis ſm Hug. ſilr tuli datur pro ptō huic verbo fero. Priſ. aūt in. x. li. ſic dicit Tollo tetuli: pro quo nūc in vſu frequēti eſt ſuſtuli: A tulo q̄dā de veteribus qō fuit in vſu tetuli dicebant Tollo quoq3 deficit ſupi. ſȝ pro eo vtimur ſublatū. Suffero ēt facit ſuſtuli: ſed in alia ſignificatiōe. De ſignificatōibus huius vbi tollo ꝯuenit a quibuſdā dici. Qui remanet tollit. q̄ ſublimat quoq3 tollit. ꝛ p nutrire tollere ſepe daſ. Iteȝ Qui tollit remouet: gerit. erigit. accipit. aufert.

T olus. a tollo lis d2 hic tolus li. i. ſūmitas templi eminens rotunditas. pprie quidē tolus eſt velut ſcutū breue quod in medio tecti eſt: in quo trabes coeunt.

T on d2 altitudo vel totum.

T onabulū li. i. ſonus vel tintinabulū: a tono tonas d2.

T ondeo des totondi tonſum: capillos ſecare vel aliud et dimittere: in circuitu corrodere. vnde hic tonſor. pertinet etiā tondere ad oues. vnde in. j. Regū. ca. xxv. Audiui q tonderent paſtores tui gregē. Tondeo cōponiſ vt attondeo des. i. valde tondere. contondeo des: circūtondeo des: detōdeo des. i. valde tondere: vel deorſum. vnde detonſus ſa ſuȝ retondeo des: ſubtondeo des. i. ſubtus vel parum vel poſt tōdere. Tondeo cū ſuis cōpoſitis eſt actiuū ꝛ amittit geminationē preteriti in cōpoſitis. Inueniſ ēt tondo dis per u tertie ꝯiugationis: ſed aliud ſigat. vnde x̄ ſus. Tōdemus barbas vel oues ſȝ tundimus herbas. Tondeo dat tonſuȝ ſed hbet tondere tuſum. Dat tundo tutudi ſȝ daſ tōdere totōdi

T ondito tas frequen. de tondeo des ſm Hug.

T onitrus. tonus cōponiſ cuȝ terreo: ꝛ d2 tonitrus trus: ꝛ hoc tonitru indeclina. in ſingulari: in plurali hoc tonitrua tonitruū: a tonitru ablatiuo addita um. Apocal'. xix. Et audiui vocē tonitruū magnoꝝ: ꝛ hoc tonitruū tonitrui. Job. xxvj. Quis poterit tonitruū eius magnitudinis intueri. ꝛ d2 toni

trus: q2 sonus eius terreat: vñ tonitrus vel tonitruũ q̃si to‑nus terrens.i.sonus. Et vt dicit Aristo.in.ij.posterioꝝ. Tonitruũ est extinctio ignis in nube. Et vt dicit Pris.in.viij. li. Arcus hic quoq3 cũ neutro gñe hoc arcu ẽt veteres pferebãt. vñ ſm q̃rtã declinationẽ declinat̃. Oĩa eni masculina q̃ neutra quoq3 in u desinẽtia inueniũtur eiusdẽ sũt declinatõis: vt h̃ tonitrus: h̃ tonitru. h̃ cornus ⁊ h̃ cornu: ſilr h̃ arcus h̃ arcu. ¶ Hic.n.nota ꝙ e regiõe qũ ascẽdit vapor siccus: aut ascẽdit ẽt pur⁹ nõ cõpssus i vapore hũido aut ascẽdit i vapore hũido: cõpssus. ⁊ siq̃dẽ ascẽdit solus: tũc facit vẽtos. si aũt ascẽdit cõpssus: vel ɔphẽsus in vapore hũido: tũc qñ vapor hũidus puenit ad locũ frigoris ⁊ incipit cõpmi. Cõprimit̃ ẽt in ipso q̃si in ventre eius vapor siccus aut calidus accidẽtali caliditate. In tali aũt cõpressione vaporis sicci in ventre nubis agit agitatio vehemẽtis vaporis sicci. Agitatio aũt iducit actualẽ inflãmationẽ in vapore calido ⁊ sicco: eo ꝙ facillime est inflãmatiõis: sicut est videri in ventositate sicca egrediẽte de vẽtre hoĩs. hec.n.si p pannũ subtilẽ emittat̃: ⁊ cãdela adhibeat̃ tota inflãmat̃: flãma lata ⁊ dispsa. h̃ igit̃ inflãmatio cã est fulguris. Agitatus aũt in interioribus nubis hũide q̃druplicẽ facit sonũ. si enĩ latera nubis tñ pcutiat ⁊ nõ scindat: ⁊ sic inflãmatus: tũc facit sonũ flãme pcutiẽtis qui ẽ sonus q̃si tumultuãs: ⁊ nõ micat nisi sic p pãnũ spissũ: eo ꝙ nubes est aliquãtulũ puia: ⁊ iõ non expsse flãma appeat: s3 vt dixi q̃si p pãnũ spissũ. Eũdẽ autẽ sonũ facit aliqñ vapor egrediẽs inflãmatus: flãma fortiter pcutiẽte sup aerẽ q̃ est in circuitu nubis: ⁊ est hic sonus sicut sonus flãme in magno incẽdio: ⁊ videt̃ tũc flãma plurima fieri p aerẽ. Aliqñ ẽt h3 hũc eundẽ sonũ in lateribus nubis nõ inflãmatus: s3 tũc audit̃ tumultuans sonus sine aliqua coruscatiõe. Scõs sonus est scissiõis magne sonus velut si pãnus fortis imẽse latitudinis scindat̃: ⁊ sonus iste est terribilis: ⁊ visus fulgoris est curuus in nube eo ꝙ non recte scindit nubes: sed in pte que maiorẽ sustinuit ipetũ vaporis sicci iflãmati egrediẽtis. ⁊ iste sonus freq̃nter est interruptus: q2 iterrupte scindit̃ nubes. Aliqñ ẽt h3 sonũ maximũ in vno ipetu veniẽtẽ sicut si vter clausus: vel vesica magna sufflata sup caput vnius frãgeret̃. ⁊ hoc fit qñ cũ ipetu totus vapor vel maxima eius ps exilit subito erũpens ⁊ rumpens nubẽ: ⁊ exilit in aerẽ ⁊ pcutit ip3 i pcussiõe fortissima. ⁊ h̃ est modus tertius tonitrui. Quarto enĩ dicit Aristo. ꝙ est sonus q̃si humidoꝝ siue viridũ lignoꝝ crepitãtiũ i igne: ⁊ h̃ fit qñ vapor siccus ex inflãmatiõe querit locũ maiorẽ. tũc enĩ nubẽ cõpressã humidã dissilire facit: ⁊ egredit̃ ps eius aliq̃ sicut fit saltus carbonũ vel ouoꝝ in igne assatoꝝ: ⁊ inuenit̃ hui⁹ sĩle in castaneis qñ nõ pforata ⁊ corrupta cortice in igne calido ponunt̃. qñ enĩ in eis humidũ incipit resolui gñatur in eis vapor q̃ querẽs locũ maiorẽ resistentem testã vel corticẽ dirũpit. ⁊ exilit de igne cũ impetu ⁊ strepitu magno. Hi aũt q̃tuor modi tonitrui sũt tñ ipsius vaporis incẽsi: qñ in hora inflãmatiõis eius ɔtrahit̃ nubes exterior. ⁊ cõprimit qd̃ est intra ipã3 de vapore terrestri. Vaporis aũt q̃ nõ est adeo vehemens soni sũt tres. qũ eni choruscatio fit de mã ventoꝝ calidoꝝ siccoꝝ q̃ cõprimũt̃ in ventre nubis ⁊ inflãmãt̃ vehemẽti inflãmatiõe: ⁊ aduruntur: sũt aliqñ nõ adeo fortes ꝙ nubẽ scindũt: s3 qũ tãgũt latera nubis humide q̃ iã ɔuertit̃ in pluuias extiguit̃ ignis vaporis inflãmati: sicut extinguit̃ ferrũ candens in aqua. ⁊ hic son⁹ ab Aristo. vocat̃ son⁹ stridoꝝ ⁊ si egredit̃ aliq̃d de igne istõ micat. ⁊ ille splẽdor est choruscatio: a q̃busdã aũt vocat̃ sibilãs eo ꝙ sibilãdo ferrũ sonat qñ extinguit̃ in aq̃. Secũda aũt diuersitas soni est qñ vapor intra nubẽ ɔclusus nõ est intẽsus: nec multũ cõpressus ⁊ nubes ɔtinẽs ipm nõ ẽ in ptibus suis eq̃lr spissa: tũc eni erũpit vapor p diuersas ptes nubis q̃ sũt q̃si foramina: ⁊ tũc sine choruscatiõe fit sonus sibilatiuus sicut qu3 ventus vehemens flat p foramina sibilãdo. Tertia aũt diuersitas est qñ nubes debilr ɔtinet vaporẽ terrestrẽ. tũc eni cito anteq̃3 ignitur erũpit: ⁊ nõ facit sonũ nisi sufflamẽ cuius exsufflatio est aliquãtulũ restricta ⁊ impulsa sicut est sonus folliũ fabriliũ. S3 põt queri h̃ si tonat qñ scindit̃ nubes ⁊ in ipsa scissione micat ignis: sil' erũt tonitruũ ⁊ fulgor: pp q̃d g° aũ videt̃ fulgur q̃3 audiat̃ tronitruũ. Hoc determinatũ est supra in fulmẽ. ¶ Itẽ no. ꝙ diuersificat̃ son⁹ tonitrui ſm diuersitatẽ nubiũ in spissitudine ⁊ q̃litate frigoris ⁊ caloris: et diuersitate locoꝝ s3 ꝙ alte sũt nubes vel dimisse. q2 s3 hoc fortius sonãt ⁊ minus ⁊ magis audiunt̃ ⁊ nõ tñ in h̃ ꝙ tonitruũ fit erupta nube. s3 ẽt in hoc ꝙ tonitruũ causat̃ p extinctionẽ ignis in nube.

Tono nas naui tũ.i.tonitruũ facere: ⁊ cõuenit soli deo. vñ solum in tertia psona d2 inueniri. Inuenit̃ tñ in pma ⁊ secunda psona p prosopopeiã.i.p translationẽ: vt tono.i.sono: fortiter clamo p apostropham. Tono cõponitur vt attono nas.i.stupefacere: cõtono nas.i.simul tonare. intono nas.i. sonare. Tono ⁊ eius cõposita sũt neutra pter attono quod est actiuũ: ⁊ oĩa faciũt preteritũ in ui ⁊ supinũ3 in itũ3: l3 qñ ꝙ inueniatur facere in aui ⁊ in atũ3 ſm antiquos ⁊ oĩa corripiũt hãc syllabã to. Et nota ꝙ tono absolutũ3 est vt deus tonat. Inuenitur tñ ẽt q̃nq3 deus tonat aerẽ: q2 ṽbũ transitiuũ3 tũc itelligitur in eo.i.tonare facit. vl' tonitruo pcutit ⁊ mouet ⁊ tãgit. silr. Pluit sup peccatores laqueos ignis.i.quasi pluendo subito: ⁊ abundãter emittit: ⁊ cor. primã3 tono. vñ Esopus. Dum fortuna tonat fugitiuos terret amicos. Quare autẽ tonare attribuatur Joui dictũ est in Jupiter.

Tonsa in tonsus est.

Tonsilla. a tonsa dicitur hec tonsilla le dimi. parua tonsa. tonsilla etiã d2 forpicula. ⁊ tonsilla d2 vncus ferreus vel ligne⁹ ad quem in littore funes nauium alligantur. vnde Ennius Tonsillas rapiunt. cõfingunt litus ad vncos.

Tonsito tas in tositus est.

Tonsortium. a tondeo des d2 hoc consortiu3 tij: idem qd̃ tonstrina. s. locus vbi tondetur.

Tonstricula le dimi. parua tonstrix.

Tonstrina in tonstrix exponitur.

Tonstrix. a tonsor or in rix ⁊ iterposita t cã euphonie dicit̃ h̃ tonstrix cis. vnde h̃ tonstricula le dimi. ⁊ hec tonstrina ne officina: vel domus: vel locus in quo tondatur. vide in tertia parte in tractatu de verbo in principio.

Tonsula le dimi. parua tonsa: et cor. penul.

Tonsura a tondeo des d2 hec tonsura re. De tonsura clericorum. vide in clericus.

Tonsus. a tondeo d2 tonsus sa sum. ⁊ cõponitur vt intonsus sa sum. A tondeo totondi tonsum deriuatur tonso sas frequen. a quo aliud frequen. tonsito tas penul. cor. Itẽ a tondeo d2 hec tonsa se. remus: qd̃ ⁊ hic tonsus d2: s3 potius tonsa vel tonsus d2 palmula remi que aquã pcutit. vnde ⁊ dicitur sic: quia aquam percutit. vel dicitur a tundo dis quasi tonsa: vel quasi tonsus quia aquam tundat.

Tonus ni mas. ge. i. sonus: a tono nas d2: ⁊ cor. to.

Topacius. vel topacion: gemma est ex virenti genere oĩ colore resplendens. inuenta prius in Arabie insula in qua trogodite predones fame ⁊ tẽpestate fessi cũ radices herbaru3 effoderẽt eã eruerũt: q̃ insula postea nebulis coopta: tandem ⁊ a nauigantibus est inuẽta: ⁊ ob hoc locus ⁊ gẽma nomẽ ex eã accepit. nã topasim trogoditarũ lingua significationẽ h3 querẽtis. vnde ⁊ insula dicta ẽ topazius. vl' lapis dictus est topazius vel topacius: vel cõponitur a ton vel topos qd̃ est totũ ⁊ pacos: vel patos: vel patios qd̃ est color inde topacius q2 de colore omnium lapidum in se h3: vt dicit glo. in penulti. ca. Apocal'. Topacius quo rarior eo pstantior ⁊ h3 duos colores ex auro ⁊ etherea claritate maxime lucens cu3 splendore solis tãgitur superans oĩum gẽmarum claritatem. in aspectu3 suu3 singulariter prouocãs aspiciẽtes quẽ si polis obscuras: si nature relinquis clarior est: ⁊ nihil eo charius regibus inter diuitias.

Toparcha. topos qd̃ est totu3 vel locus componitur cum archos quod est pnceps: ⁊ d2 hic toparcha vel hic toparchus .i. pnceps super totũ vel sup aliquẽ locũ. vnde h̃ toparchia chie penl'. acuta: ci⁹ potestas: vl' toparchia pt dici locus pnci

patus. vnde tres toparchie dicunt triū locorū principatus.

Toparchia in toparcha est.

Topazius in topacius est.

Topicus. topus dr locus. vn̄ topicus ca cū. i. localis ⁊ hec topica ce. ⁊ plr hec topica topicoꝝ: pro quodā libro ī quo tractatur de locis. Itē topos vel ton dr totū. vnde topicus ca cū. i. totalis. vnde ⁊ p̄dictus liber pōt dici topica q̄si totalis. q2 ibi de totis vel de locis oībus tractatur. ⁊ cor. pi.

Topos dicitur totum vel locus.

Toragiū gij. i. ornatus: vel minutus: ⁊ dr a torus.

Torax a torus ꝓ calpa dr hic torax cis. i. pectus vel pars illa corpis añrior q̄ ē a collo vsqꝫ ad stomachū quā nos dicim⁹ archā: q2 ibi archanū sit. i. secretū quo cetera arcentur cuius eminētes pulpe mām̄ille dn̄r: int̄ quas ptes illa ossea pect⁹ dr. dextera ⁊ leua coste. vn̄ torax dr lorica: ⁊ ꝓp̄e illa q̄ tm̄ extēdit̄ q2 toracē hoīs ōfēdat. Job. xli. Subsistē nō potuit nec hasta neqꝫ torax. ⁊ desinit actūs singularis in em ⁊ in a toracē vl' toraca. ⁊ actūs plral' in es ⁊ ī as toraces vl' toracas vn̄ Uir. Enei. xi. Telaqꝫ trūca viri ⁊ bis sex toraca petitum

Torcular a torqueo ques dr h' torcular laris. vel h' torculare ris. i. calcatoriū. q2 ibi vue vel oliue calcētur ⁊ extorte exprimant̄. Dicit tn̄ q̄dā q2 torcular dr ꝓprie prelum quo vue calcate exprimūtur. ꝓ pdu. penul. tā noīatiui q̄ꝫ gti.

Toreuma matis ge. neu. est tornatura vel tornatum vas. vel q̄cq̄d tornat̄ ⁊ dolat̄. siue vas siue lectus siue aliud. ⁊ dr a torno nas. ⁊ est toreuma triū syllabarū. ⁊ cor. primā. vnde Prudētius. Fulcra mero veteriqꝫ toreuma rore rigantur.

Tormen minis in tormētū est. ⁊ cor. mi.

Tormentū a torqueo ques dr hoc tormē minis. ⁊ h' tormentū ti q̄si torq̄mētū. q2 torq̄ndo mentē inueniat. vn̄ ⁊ dr tormentū q̄si torquēs mentē. ⁊ est ety. vnde tormēto tas. i. tormento afficere. vnde tormētosus sa sum qd ⁊ tormētosus dr. ⁊ cōparat̄. Et nota q2 tormēta etiā dicūtur instrumenta bellica ad dirimēda oppida ⁊ ciuitates. vel torqueant interius resistentes. vel q2 torqueāt lapides ⁊ etiā tela.

Tornatilis in tornus est.

Torno nas in tornus est.

Tornus a torqueo dr hic tornus ni quoddā instrumētum cū quo vasa tornant̄. vnde torno nas. i. torno aptare. in gyrū mittere. vel voluere instrumentū. ⁊ hic ⁊ hec tornatilis ⁊ h' tornatile penul. cor. habile ad tornandum.

Torosus sa sum in torus vide.

Torpedo a torpeo pes dr hec torpedo dinis. i. torpor. ⁊ pdu. penul. nominatiui. Torpedo etiā est quoddā genus piscis sic dicta q2 torpescere faciat si q̄s eā viuentem tangat. Et vt narrat plinius. Tanta est vis eius vt etiā aura sui corporis afficit mentē ⁊ hominis membra.

Torpeo pes pui pere. i. languere. pigrere. ⁊ deficere. stupere. mutare: q̄dā admiratiōe vel timore affici. vn̄ hic torpor poris. ⁊ torpesco scis inchoa. Torpeo cōponitur vt cōtorpeo pes. detorpeo pes. i. valde torpere. vel a torpore remouere. intorpeo pes. retorpeo pes. ⁊ hinc inchoatiua contorpesco. detorpesco. Torpeo cū suis cōpositis ē neu. ⁊ caret supino.

Torpidus a torpeo pes dr torpid⁹ da dū. i. stupid⁹. ⁊ ꝯpat̄. vn̄ torpidulus la lū. i. aliquātulū torpidus: ⁊ h' torpiditas tatis

Torquatus a torques vl' torquis dr torquatus ta tū. i. torque ligatus vel ornatus. ⁊ hic quidam romanus dictus est torquatus. quia singulari certamine quendam gallū deuicit. eiqꝫ torquē auream abstulit.

Torqueo ques torsi sum vel tortū. torquere. i. cruciare. Et torquere. i. flectere: voluere. vel mittere. iaculari. Torqueo cōponit̄ vt abstorq̄o ques. distorqueo ques. extorq̄o. intorqueo. obtorq̄o. ꝑtorq̄o. retorq̄o. Torq̄o ⁊ ei⁹ cōposita actiua sūt. ⁊ faciūt pti̅ in si. ⁊ supinū in sū vel in tū. vn̄ torsores et tortores. torsio et tortio: ⁊ torsus ⁊ tortus. Itēꝫ a torq̄o deriuat̄ h' torq̄s hui⁹ torq̄s mas. ge. ⁊ h' torq̄s hui⁹ torq̄s fe. gene. i. ligamē tortū vel aureus circulus circa collū. a collo vsqꝫ ad pectus descēdēs sic dictus q2 tortus sit: ⁊ est ornamētū viroꝝ. Et scias q2 torquis mas. ge. est magis in vsu fm grāmaticos. sꝫ h' torques in fe. ge sepius inuenit̄ in theologia. vn̄ Judi. viii. Preter torques aureas cameloꝝ. Nota h' v'sus Grecis. Pectoris ē spinter ꝓp̄e piteꝛqꝫ monile. Ornatus colli sūt torquis auris inaures. Anulus ē manuū: sūt armille scapulaꝝ. Atqꝫ pichelides exornāt brachia niphis.

Torquis in torqueo que est.

Torrens tis in torreo res est.

Torreo res rui tostū torrere. i. vrere: assare. siccare. cremare. vl' vertere siue soluere. Theodolus. Ethiopū terras. iam feruida torruit estas. Torreo cū suis cōpositis si q̄ hꝫ actiua sunt ⁊ faciūt pti̅ in rui. ⁊ supinū in tostū. inuenit̄ ēt torritum. De sig̃ati ōibus de torreo ꝯsueuit dici. Qui torret. voluit. siccat cremat: assat ⁊ vrit. A torreo dr hic torrēs tis fluuius vl' aq̄ veniens cū īpetu ex imbribus repentinis. magnū hn̄s incremētū. sꝫ adueniēte estate calore solis torrescit ⁊ arescit ⁊ desiccat̄. vnde ⁊ sic dictus est. q2 pluuia crescit in hyeme. siccitate in estate torrescit ⁊ horrescit. cui greci ab hyeme nomē dederunt. nos ab estate. illi a tp̄e quo crescit. nos a tp̄e quo siccatur. Propheta. Conuertere domine captiuitatē nostrā sicut torrens in austro.

Torresco scis a torreo res addita co fit torresco scis incho. qd accipit̄ īproprie qn̄qꝫ ī passiua ⁊ absoluta sig̃atōe. i. arescit

Torriculus li dimi. paruus torris.

Torridus a torreo res dr torridus da dū. i. velox vel tostus. Et cōparat̄. vn̄ in hymno. Cuius corpus sanctissimū in ara crucis torridū. vnde hec torriditas tatis. ⁊ cor. penul.

Torris a torreo res dr hic torris huius torris lignū semiustū tractū a foco ⁊ extinctū. Itē ⁊ hic titio onis. lꝫ sic dicat̄ ēt ī igne dū ardet. ⁊ dr simplr titio a torreo q̄si torritio. Amos ca. iiij. Et facti estis q̄si torris raptus de incēdio. Zacha. iij. Nunquid non iste torris erutus de igne est.

Torsores. i. tortores. vel cruciatores. a torqueo es dicitur.

Torta a torqueo dr hec torta te. vn̄ tortula le dimi. quoddam genus cibi vel panis quod vulgo ita dicitur.

Tortilis a torqueo ques dicitur hic ⁊ hec tortilis ⁊ hoc tile penul. cor. vnde tortiliter aduerbium.

Tortula le dimi. in torta est.

Tortores idem est quod torsores. a torqueo sum vel tum.

Tortuosus a tortus dr tortuosus sa sum flexuosus vel iniuriosus extra rationē. Et cōparat̄. vnde tortuositas tatis.

Tortus a torqueor dicitur hic tortus tus. i. corrisio vel iniuria. ⁊ tortus ta tum.

Torus a torqueo dicitur hic torus ri. i. deflexio ⁊ pulposa extātia carniū. sicut circa cubitū ⁊ brachia. ⁊ dr sic q2 ibi viscera torta videat̄. vn̄ torosus sa sū. i. pinguis ⁊ toris plenus. ⁊ supbus. ⁊ ꝯpatur. vnde h' torositas tatis. Inuenit̄ ēt thorus pro lecto. sed tūc aspirat̄. De quo dixi in suo loco.

Toruus. A torqueo ques dicitur toruus ua uū. i. crudelis: terribilis. q2 sit torto vultu. Et cōparatur. ⁊ inde hec toruositas tatis. Et cōponitur inde protervus.

Tostus. A torreo res rui tostus dicit̄ tostus sta stū. i. assatus perustus: pistus. siccatus. Et cōparatur. Q. aūt dr tostus q̄si torridus. ethymologia est.

Tot ois ge. numeri pluralis: ⁊ indeclinabile. ⁊ dicitur a ton vl' a topos quod est totum.

Totalis in totus vide.

Totidē. i. eiusdē numeri. ⁊ est indecli. ois ge. pluralis numeri Et cōponitur a tot ⁊ idem. ⁊ cor. ti.

Totiens aduerbium numeri. ⁊ dicitur a tot.

Totondi exponitur in tondeo des.

Totus. A tot dr totus ta tū. ⁊ ptinet totū ad magnitudinē: vt totū corp⁹. sꝫ oē ad multitudinē. vt ois hō. Itē oē ī diuersis ptib⁹ ponit̄: totū sine ptib⁹ dꝫ eē diuersis nec a pte integratur dr̄is toti⁹ ī rē nois cui adiūgit̄: sꝫ nullā ei⁹ ptē ꝯp̄hēdit: vt totus sortes. i. sortes ⁊ quelꝫ eius ps. Oē v'o quālibet rem nois cui adiūgitur cōp̄hendit. ⁊ ꝓducit to. Unde q̄dā. Mādare sic totū melius q̄ꝫ pādere votum. vnde hic ⁊ hec totalis ⁊ hoc le. ⁊ a dcō totali addita tas fit hec totalitas.

Topicū ci in topus exponitur.

Trabilis. A trabe deriuatur hic et hec trabilis et hoc le quod est trabis vel quod ptinet ad trabē. et hec trabalis lis. i. trabs.

Trabaria. A trabe dr hec trabaria rie nauis lōga et stricta. Trabarie dicūtur minute naues: q̄ ex singulis trabib᷒ cauantur. q̄ aliter littorarie dicūtur: vel caudice ex ligno vno cauate et facte. et dicūtur caudice q: a q̄tuor vsq ad decē hoies capiant.

Trabea. A trāsbeo dr hec trabea bee gen᷒ vestis impialis: q̄ soli impatores vtebāt: q̄si trāsbea: q: vltra alios beatuz designabat. vñ trabeat᷒ ta tū. i. trabea indutus. vñ legit q dñs nr̄ fuit indutus trabea carnis. i. regia veste carnis. Trabea etiā dr porticus tecta trabibus. et pdu. penul. trabeatus. Uñ Oui. xij. li. metamor. Dignior est q̄lis trabeati forma q̄rini.

Trabeatus in trabea est.

Trabecula le dimi. parua trabs.

Trabs. A traho his dr hec trabs trabis: quia ab vno pariete trahitur ad aliū. Uel trabes dicūtur a trāsuerso: q: in trāsuerso posite vtrosq parietes ɔtingant et ɔtineant. veteres etiam hec trabes pro trabs dicebant.

Tracia in trax est.

Tracon conis est meatus subterraneus. Unde quidā. Terrarū tracones: aīalia dico dracones. Unde quidaz putauerūt debere dici in psal. Dracones et oēs abyssi. sed tracones dr cōmuniter per t. et corripit co.

Tractabilis. a tracto tas dr hic et hec tractabilis et hoc le: quod de facili pōt tractari et duci. vñ tractabilr aduer. Et cōponit: vt hic et hec et intractabilis et hoc le. vnde intrabilr aduerbium.

Tractatus. a tracto tas dr hic tractatus tus sermo altera egens psona. Tractatus aūt spālr fit ad seipsum: vbū aūt ad oēs. Unde dicitur. verbum fecit ad populum.

Tracto. a traho his traxi ctū: ctum u in o fit ꝟbuz freq̄n. quod vr distare a sigatiōe sui pmitiui: sz penit᷒ nō distat. nā q̄ aliq̄d tractat: quodāmō illud trahit. Est eni tractare sententiā frequēter huc et illuc trahē. et tractare ē ad libitū trahere. Tracto cōponit: vt ɔtracto ctas: quod et cōtracto ctas inuenitur. i. sil' tractare: vel manus tractare et palpare. quod cōponit: vt p̄ contrecto ctas. i. ante cōtrectare vel ante ɔtrectationē delectari. cōsueta manibus palpare. Detracto ctas: quod et detrecto ctas dr. i. dedignari: recusare: negligere. ɔtēnere: vel detrahere. Pertracto ctas. i. pfecte tractare. obtrecto ctas. i. detrahere. maledicere. retracto ctas. i. iteruz tractare tractata: quod et retrecto inuenitur. Tracto et eius cōposita sūt actiua. Et a traho traxi tractū deriuatur tractus cta ctū. et hic tract᷒ ctus tractus. et tractim aduerbium. i. lente.

Tractus in tracto ctas est.

Tradicio onis dr a trado dis: vel ab hoc gtō traditi: addita o fit hec traditio. Aurora: Tanq̄ noua loquēs traditione breui.

Traditor in trado dis est.

Trado. A trās et do das cōponit trado dis didi ditū: et abijcitur ns. et est tradere pdere: dare: vel trāsferre. vnde versus. Qui tribuit tradit: iniquus hō. vnde hic traditor toris. i. proditor. vt Judas est traditor. i. dator.

Traduco. A trās et duco cis cōponit traduco cis: et abijcit ns. vñ in psal. dz dici. Qui traduxit pplm suū p desertū. Et in Mat. j. c. Joseph cū eēt iustus: nollet eā traducere sz glosaz vnā. et greca hīt propalare: et redit in idez. Quod eni manifestatur: q̄si de tenebris ad lumē traducitur. Itē traducere. i. vltra ducere. et produ. du. et inde traductus cta ctum.

Traductio. A traduco cis: vel a gtō traducti addita o fit hec traductio onis. i. vltra ductio: ppalatio: siue manifestatio. Uñ Sap. ca. ij. Fact᷒ ē nobis in traductionē cogitationū nostrarū. Glo. Cogitatōes nr̄as traduxit in lucē. Itē mors dr traductio q̄ñ hoies ab hac vita traducūt. vñ Sap. xi. Qui cū minuerent in traductionē infantiū occisor et c. Itē traductio ē q̄dā color rhetoric᷒: vide i tertia pte i ca. de colo. rhe.

Tradux. A trās et dux cōponit hic tradux ducis: vel pōt deriuari a traduco cis. et est tradux ppago. Quod et p originali pctō quod adā cōmisit iuenit: q: ab ipso in posteros fuit trāslatū: sic de prib᷒ filij ppagant. et cor. penul. gti: sz duco cis pdu. p̄mā. Uide de hoc in dux. Pap. Ado sic dicit: Tradux ex altero ducta ppago radix vel origo. Sz pōt queri: an aie rōnales sint ex traduce. i. ex ppagatiōe ducte vel origine ex altero vtrū. s. aīa filij ab aīa pr̄is originē habeat. Ad hoc intelligēdū scias: q ex traduce sūt due ptes: ex p̄pō: et traduce casus ablī. Itē nota q traductio duo ipotat: originē. s. et diuisiōez. Nō eni ignis generat ab igne generāte: nec traduci pprie dr. Silr nec lignū diuisū in ptes dr: q ei᷒ vna ps ab alia traducat. vñ traductio pprie dr in gñatiōe aiatoꝝ: q̄ est p decisionē seminis. et iō nō pōt dici traduci ab aliquo illud quod ab eo originē nō hz: nec diuisionē recipit. Diuidit aūt aliq̄d duplr. s. p se: vt corp᷒. et p accñs: vt forma corpal' mãe ipressa. Aīa aūt rōnalis nec corpus ē nec virtus corpal': quod ipsa sua opatio ostēdit: q̄ sine corpore est. et ideo traduci nō pt p modū diuisiōis. et in hoc ɔsistit rō Aristo. in. xvj. li. de aialib᷒ Uult eni q quoꝝ p̄ncipioꝝ opatiōes sūt sine corpe: illa p̄ncipia nō traducātur per semen. Silr et pz q nullo alio mō originē pōt habere aīa filij ex aīa pr̄is. aut eni hoc eēt q: intellectus filij ab intellectu patris oriret mediāte ꝟtute generatiua et formatiua: aut imediate. Primū est ipossibile: q: effectus nō pōt eē imaterialior sua cā. vñ cū virt᷒ generatiua sit potētia mãlis: nō pōt eius actio ad formā imaterialē terminari. Secūdū et eē nō pōt: vt alibi pbatū est. vñ relinquitur q p̄ncipiū originis aie rōnalis sit aliq̄d p̄ncipiū sepatū. et hoc q̄dē cōcedit et a phis et a theologis. vñ dicit Aristo. in. xiij. de aialib᷒: q intellectus ab extrinseco est. Et in vltimo. Ecc. dr: Donec spūs reuertatur ad dñz qui dedit illuz. Uide in aīa: et in extraduce: et in origineus.

Tragedia. Oda quod est cantus vel laus cōponit cū tragos quod est hircus: et dr hec tragedia die. i. hircina laus: vel hircin᷒ cantus: vel fetidus. Est eni de crudelissimis rebus: sicut q̄ prez vel matrē interficit: vel cōedit filiū: vel econuerso et hmōi. vñ et tragedo dabat hircus. s. aial fetidū: nō q nō haberet aliud dignū premiū: sz ad fetorē mãe designādū. et inde tragedus da dū: et hic tragedus di penl'. pdu. tragedie scriptor. et hinc tragedictus ca cū. Itē a tragedia dr tragicus ca cum. Et differūt tragedia et cōedia: q: cōedia priuatoꝝ hoiuz cōtinet facta: tragedia regū et magnatū. Itez comedia humili stilo describit: tragedia alto. Itē comedia a tristib᷒ incipit: sz cū letis desinit: tragedia ecōtrario. vñ in salutatione solemus mittere et optare tragicū p̄ncipiū. et cōicū finē. i. bonuz p̄ncipiū et letū finem et pdu. penul. tragedia. Uide in comedia. potest tñ esse breuis in versu. Uide in facio cis.

Tragedus in tragedia est.

Tragelophus. Tragos quod est hircus cōponitur cum lophos quod est ceruus: qui licet eiusdē spēi sit cū ceruo: villosos tñ hz ramos vt hirci: et mēta barbata. et dr tragolophus phi penul. cor. i. hircoceruus.

Tragema matis neu. ge. idē ē quod vile mun᷒: vel modici valoris

Tragicus ca cū penul. cor. dr a tragedia. et est tragicus idez quod tragedus vel ad tragediā pertinens.

Tragiopa pe est auis maior aquila.

Tragos grece: latine dicitur hircus.

Tragula. A traho his dr hec tragula le genus teli.

Tragum. A traho his dr hoc tragū gi genus retis piscatorij: quod aliter verriculū a verrendo dr.

Traha he gen᷒ ē vehiculi a trahēdo dcā: q: rotas nō hz. a traho his dr. vñ Paral'. j. li. ca. xx. Fecē sup eos tribulas et trahas.

Traho his traxi ctū: quod cōponit: vt abstraho his xi. i. in aliaz ptē trahere: lacerare: abscōdere. attraho his. i. ad trahere: adbreuiare. Contraho his. i. colligere: ɔstringere: adbreuiare: decurtare. Distraho his. i. in diuersas ptes trahere: diuidere. dilaniare: vel a se remouere: vēdere vel donare. Detraho his. i. post dorsū alicui maledicere. Itē detrahē. i. expoliare: auferre. extraho. ptraho. ptraho. retraho. subtraho. et est subtrahere maledicere: vel subt᷒ vel latenter vel parū vel post trahē: diminuere: auferr. et ab his oīb᷒ descēdūt freq̄n. Traho et eius cōposita sūt actiua et faciūt pteīm in xi: et sup. in ctū. nā desinētia in ho aspiratū: faciūt pteīm in xi. et supinū in ctū: vt traho traxi tractū. veho vexi vectum fm Pris.

Traiectio onis in traijcio est.

Traijcio. A trans et iacio ꝯponiť traijcio cis ieci cere iectū. et scribiť ꝑ duo i: qꝛ a q̄ ē in iacio mutať in i: et abijciť de trās ns. et est traijcere vltra iacere. vel ꝑforare. vel trāsfigere. vn̄ traiectus ta tū. traiecti cte cti. et īde addita o fit hec traiectio .i. vltra iactio. et poniť ꝑ merciū trāsportatiōe. Eccl. xxxvij. Cū negociatore de traiectōe cū emptore de vēditōe tracta.

Trama. a trabo bis dꝛ h̄ trama me: qꝛ ꝑ telā trahať. Est vō filum inter stamen discurrens. Trama dꝛ ēt quoddā instrumentum textricū. quod inequale est.

Tramaricia. A trabo bis dicitur hec tramaricia cie quedam arbustula. quia trahat errorē. nam in quibusdā locis ea terre distinguuntur.

Trames. a trabo bis dꝛ hic trames mitis via ꝑua et trāsuersa ꝑ agrū. et dꝛ a trabo: qꝛ trahat de publica via. vel dꝛ a transmitto tis. qꝛ trāsmittat vsqꝫ ad aliā ꝑtē agri. vel dꝛ a transuerto. qꝛ ꝑ transuersum ducat. et coꝛ. penul. gtī tramitis.

Tramis. A trabo bis dicitur hec tramis huius tramis extrema pars vestimenti.

Tramosericus. a tramo et sericus cōponitur tramosericus ca cū penul. coꝛ. i. hn̄s tramā sericā. vnde hec tramoserica de quedam vestis lineo stamine: sed trama serica.

Trano. A trans et no nas cōponiť trano nas Xbuꝫ neu. i. vltra no vel nato vel transeo. sed ꝓprie de mari dꝛ.

Tranqllus la lū. i. q̄etū. lucidū. purū. et dꝛ trāquillū. i. trāsiens q̄ete. et ꝑtinet ꝓprie ad mare. sicut serenū ad celū. sicut dixi in sereno nas. et a gtō trāquilli addita tas dꝛ hec tranquillitas tatis. et scribitur per geminū l. vn̄ penľ. ꝓdu. in trāquillus. Ouidius epi. Nec nisi tranquillo brachia crede mari.

Trans (sicut dicit Pris. in tractatu prepositionū) qn̄ cōponitur cū dictiōe incipiēte a d vel n vel i ꝯsonāte: abijcitur ns. vt traduco trado trano traijcio. In alijs aūt ꝯpōnibus remanet integra. vnde versus. Si componatur trās littera nulla mouetur. Trano traijcio trado traduco remotis.

Transactio onis in transigo gis est.

Transalpinus. a trans et alpinus cōponitur transalpinus na nū. i. vltra alpes existens. et inde transalpinoꝛ naris. i. vltra alpes ire. et producit pi.

Transcendo. A trans et scando dis cōponitur trāscēdo dis sum. et abijcitur s. et scribitur ꝑ vnū s. qꝛ nec ante ꝯsonātem nec post ꝯsonantem dꝫ fieri geminatio ꝯsonantis. vt asto. ascēdo. trāscendo. nisi altera illarum fuerit liquida. vt supplico. supprimo. Et est transcendere vltra scandere.

Transeo. a trās et eo ꝯponiť trāseo is iui itū ire. i. vltra ire. et ē s de p̄ma syllaba. qꝛ positio dꝫ syllabicari ꝑ se. et facit futurū indicatiui in bo. vt trāsibo: et in am inueniť. vt trāseam.

Transfero. A trās et fero cōponiť trāsfero trāstuli trāslatum trāsferre. i. vltra ferř. vľ de vno loco ad aliū ferř. vn̄ trāslatus ta tū. i. traductꝰ siue vltra ductꝰ. trāsportatꝰ. et h̄ trāslatoꝛ toris. et dn̄r trāslatores q̄ de vna lingua trāsferūt in aliā. et ferūt plures īterp̄tes siue trāslatores. Uide de hoc in īterp̄s.

Transfiguro ras producit gu. Uide in figura.

Transfreto. A trans et fretū componitur transfreto tas taui tare. i. vltra fretum ire: mare transire. et coꝛ. fre. et scribitur ꝑ vnum s. qꝛ s non mutatur ibi.

Transfuga. A transfugio gis dicitur hic et hec transfuga ge q̄ de vno exercitu fuit in alium. et coꝛ. fu vnde transfuge siue nomen siue verbum corripit fu.

Transgredioꝛ. A trās et gradioꝛ cōponitur trāsgredioꝛ deris gressus sū gredi. i. vltra gradi. ꝑuaricari. Xbū deponen.

Transgulo las in gulo las est.

Transigo. A trās et ago cōponiť trāsigo gis egi actū transigē .i. vltra agere. vel litē decidere. q̄si actionē trāsire. Itē trāsigere. i. cōponere. vn̄ trāsigēs ꝑticipiū: qȯ capit oēs sui Xbi significatiōes. et hec trāsactio. q̄ sic in iure diffiniť. Trāsactio ē de re dubia et lite incerta necdū finita gratuita pactio. Naꝫ vt dꝛ Codice de transactōibus: lege transactio: nullo dato vel retento seu ꝓmisso minime ꝓcedit. Et dꝛ transactio q̄si actionis transitio: eo ꝙ q̄s trāsit et recedit ab actione. et sic facta cōpositione cessat strepitꝰ litis. et coꝛ. penul. transigo.

Transitio. A transeo is: vel a gtō transiti transite transiti addita o fit hec transitio onis idest vltra itio. Item transitio est quidā coloꝛ rhetoricus. de quo dixi in tertia parte in ca. de coloribus rhetoricis.

Transitus. A trāseo trāsis dꝛ hic trāsitus tus tui: et trāsitus ta tū penul. coꝛ. et sic itū et transitū coꝛ. i. Deu. iiij. ca. Transito iordane. Itē Act. xix. Transita macedonia.

Translatio. A trāsfero vel a gtō trāslati addita o fit hec trāslatio onis. i. vltra latio: trāsportatio. Itē translatio. i. expositio sentētie per aliā linguā. An translatio semꝑ faciat derivationē: vt a theos deus dixi in tertia parte in ca. de speciebus nominum quasi in principio.

Translatoꝛ toris in transfero est.

Transmeo as exponitur in meo as.

Transmigro. ex trās et migro gras cōponitur trāsmigro gras graui grare. i. vltra migrare: trāsire Psal. Trāsmigra in mōtē sicut passer. et coꝛ. p̄mā migro nāľr. vnde trāsmigro gras penul. grauat: lꝫ in aliq̄bus ecclesijs acuatur. Un̄ Zozimas de maria egyptiaca: Hec indiq̄ q̄d tētaui: quo qualis et vnde migraui. In Xbo sūtū migro hꝫ p̄mā cōem.

Transtrū. a trāsuerto tis dꝛ hoc trāstrū stri. et dicūtur trāstra tabule vbi sedent remiges: qꝛ in trāsuerso nauis sūt posite. Ezech. xxvij. Transtra tua fuerunt tibi ex indico ebore.

Transuado. A trās et vado dis ꝯponiť trāsuado das daui dare. i. vltra vadē: trās vadū ire: vľ trās vadū ducere: et coꝛ. va

Trapeta. a tero ris dꝛ hec trapeta te: et h̄ trapetū ti. i. mola oliuaria. s. vbi oliue terūtur: vel mensa numularioꝝ: vel vas in quo herbe ꝯterūtur. et dꝛ trapeta q̄si terepeta: qꝛ assidue petitur vt teratur. et inde h̄ trapezia zie mensa numularioꝝ. vn̄ h̄ et hec trapezeta te in eodē sensu. s. numularius vel mensarius: qꝛ pecuniā suꝑ mensa dinumerat. Gre. in omeľ. epiphanie. Trapezetas multarū gentiū ꝓuincie ignorant.

Trapezeta te. et trapezita te ēt inuenitur. Uide in trapeta. et ꝓducit penultimam.

Trax cis cōis ge. dꝛ a trux. et dn̄r traces a moribus q̄si truces. crudelissimi eni fuerūt. Uel traces dicti sūt q̄si tyraces a filio iaphet: q̄ dictꝰ ē tyras: a quo orti sūt et noiati vn̄ h̄ tracia. et hinc modo h̄ et hec trax tracis: et h̄ et h̄ tracēsis et h̄ se. et tracius cia ciū: p̄o quo sepius inueniť trucius cia cium.

Tredecim ois ge. pluraľ nūeri idecli. et cōponiť a tres et decem.

Tredecimus in tredenus est.

Tredenarius in tredenus vide.

Tredenus. A tredecim dicitur tredenus na nū: et tredenarius ria riū: et hic tredenarius rij: et tredecimus ma muꝫ: et tredecies aduerbium. et producit de.

Tremisco scis in tremo est.

Tremissis sis masc. ge. est tertia ps solidi. et dꝛ tremissis qꝛ termissis solidū faciat. vľ ē nomē vncie certi pōderis et q̄ntitatis

Tremo mis mui mitū mere. vn̄ tremēdus da dū. et tremebundus da dū sīlis trementi. et h̄ tremoꝛ moris. vn̄ tremorosus sa sū. et cōpať Tremo cōponiť cū facio: et dꝛ tremefacio cis et cū fio et dꝛ tremefio fis. Itē a tremo ꝯponiť ꝯtremo mis extremo mis. ītremo mis. et hinc inchoa. cōtremisco. extremisco. ītremisco. Item a tremo mis addita co fit tremisco scis inchoa. i. incipio tremere. Dan̄. vj. c. Tremiscāt et paueant deū daniel. Tremo et eius cōposita neu. sūt et faciūt p̄teritū in mui. et suꝑ. in mitū. et coꝛ. hāc syllabē tre. vn̄ in aurora dꝛ. Signa decē pharao tremuit sicut mare fluctus. et est tertie ꝯiugatōis tremo. vn̄ coꝛ. penul. infinitiui. vn̄ in psal. dꝫ corripi me. Qui trāgit terrā et facit eā tremē. Item Esa. lxvj. Qui tremitis ad Xbū eiꝰ penľ. coꝛ. Itē supi. mi tremitū.

Tremulētus ta tū. i. tremoꝛe plenus. Et cōpatur: tremulētior tissimus. et cōponiť a tremo et lentos qȯ est plenus.

Tremulus. A tremo mis dꝛ tremulus la lū. vnde tremulo las .i. tremere et trepidare. et corripit mu.

Trena. a treneo nes dꝛ h̄ trena ne lamētatio. sicut eni hymnꝰ est cāticū leticie et laudis: ita trena est cāticū lamēti et funeris. vn̄ trenꝰ na nū. i. lamētabilis. et trenosus sa sū. i. lamen-

tuosus. Et vtrūqꝫ cōparatur. ⁊ trenicus ca cū. i. luctuosus. Itē hi treni nozū dr: vt Treni hieremie. i. lamentationes.

Trenarus. a trena dr hic trenarus ri: ⁊ in plurali hec trenara orū mons siue vallis vbi descensus ē ad inferos. ⁊ sepe ponitur p ipso descēsu ad inferos: et p inferno: vbi non ē nisi fletus ⁊ lamentatio. vñ trenarius ria riū. Et scias q̄ qdā p eodē mōte dicūt h trenarus: sꝫ male. ⁊ cor. na trenarus.

Treneo in lamentor taris est.

Trenicus ca cū in trena est.

Treni nozū trenis in trena est.

Trepido das daui datū dare. i. formidare. Propha: Illic trepidauerūt timore. vñ trepidus da dū. i. timidus. Et cōparatur. Trepido das cū suis cōpositis fiq̄ hꝫ neu. est et cor. pe.

Tressis. as assis p obolo cōpōit cū tres: et dr h tressis huius tressis. i. tres oboli: vl̄ pciū triū oboloꝝ vl̄ triū assiū appciatus

Treuga ge scriptio regalis vl̄ securitas. vñ treugo gas. i. securare: pacificare: treugā facere. et hic treugarius rij q̄ treugas facit inter aliquos. et treugarius ria riū ad treugā ptinens.

Treugarius in treuga est.

Triambos. i. triumphus vel gaudium triplex.

Triangulus. a tris qd̄ est tria et angulus cōponitur triangulus la lū. i. tres angulos hñs. vñ triangulatus ta tum idē. et substantiue dr triangulus pro tali figura.

Triarius. a tris dr triarius ria riū sup tres cōstitutus: vel q̄ tertio loco cōstituitur in exercitu. Idē et portitor signoꝝ dr.

Trias adis fe. ge. a tris dr.

Tribracus ci est qdā pes cōstans ex tribus breuibus syllabis. et cōponitur a tris qd̄ est tres: et brachos qd̄ est breue: q̄si cōstans ex tribus syllabis breuibus: vt dñs. vñ versus. Pes ē tribracus breuibus postulat ire tribus.

Tribula le in tribulū est.

Tribulis. A tribu dr h et hec tribulis et h le. i. de eadē tribu. ⁊ pdu. bu. vñ Hora. in epi. Ut cū pilleolo soleas cōuiua tribulis. et inde cōponitur: vt contribulis le. sꝫ tribulo las cor. bu. Unde qdā. Nō hoīes tribules: quos tu scis eē tribulos.

Tribulo las vel tribulor laris in tribulū est.

Tribulū. a tero ris dr h tribulū li: qd̄ et h tribula le inuenit in strm quo fruges teruntur. vñ Paral. j. li. ca. xx. Fecit sup eas tribulas et trahas. h ⁊ tribulus li gen̄ spinaꝝ. Gen. iij. Spinas et tribulos t̄ra germinabit tibi. et dr tribulus q̄si tāgētes se tribulās. et ē ety. et sic a tero ris et a tribulus dr tribulo las ui re. i. tribulatōes iferre vl̄ pati. et tribulor ris i depo. ge. i eodē sēsu. vñ h tribulatio. i. psecutio: aduersitas. Unde i tribul.

Tribunal. a tribunus dr hic et hec tribunalis et h le: et hoc tribunal vel tribunale lis sedes tribuni. vel locus in alto cōstitutus: vñ vniuersi audire pñt. et dr sic a tribuo is: q2 inde a sacerdote pcepta viuēdi tribuunt. vel a tribus dr tribunal: q2 tribus ad illā sedē cōuocant. et pdu. penul. tā nti q̄ gti.

Tribunus. a tribuo is dr tribunus ni. i. q2 militibus vel plebi iura vl̄ opē tribuat. vñ tribunicius cia ciū: et hic et hec tribunalis et h le. et hic tribunatus tus dignitas vel offm tribuni. Itē a tribuo dr h tributū ti. vl̄ dr tributū vl̄ tribunus a trib9: q2 p singulas tribus tributū exigebatur: sicut nūc p singula territoria: et cui psoluebatur tribunus dicebatur. vñ q̄ legit tributuꝫ tribunus ēt dr sꝫ Hu. sꝫ i Grecis. dr At q̄ trigita sub se tenꝫ: ille tribunus. Quiqꝫ tributa legit: ille tribunus erit. In. j. autem Machab. c. iij. dr et post hec cōstituit iudas duces ppli: tribunos: et cēturiōes: et pētacōtarchos: et decuriōes. vbi. di. gl. Tribunos appellat illos qui mille militibus pserant: quos greci cyliarchos vocāt: cēturiones q̄ centū: pētacōtarchos q̄ qnqginta: decuriones q̄ decē. vnde versus: Mille tribunus hꝫ: grece cyliarcha vocatur: Centurio cētū. bis qnqꝫ decurio dicit. At qnqginta pētacōtarchus habebit. Et cōponit tribunus cū gtō plebis: et dr tribunusplebis huius tribuniplebis. Et scias q̄ aliud ē tribunusplebis in cōpositione: et aliō extra cōpōnē: q2 extra cōpositionē pōt venire pro tribuno cuiuslꝫ plebis: sed in cōpositione tribunusplebis venit pro illo solo qui habebat tribunatum in plebe romana.

Tribus: a tris dr hec trib9 huius tribus: et desinit datiuus et ablatiuus pluralis in ubus: vt tribub9. sꝫ ablatiuus huius nois tres facit in ibus. vt tribus. et dr tribus pgenies a tris: q2 in principio romani trifarie fuerunt a romulo dispertiti: in senatores: milites: ⁊ plebeios: sicut dixi in populus.

Tribunarius in tributum vide.

Tributim. a tribu dr tributim aduer. penul. pdu. i. per singulas tribus: vel de tribu in tribū. Hora. i ser. Primores ppli arripiunt populumqꝫ tributim.

Tributū. a tribuo is dr hoc tributū ti: vl̄ dr a tribu fm Isi. eo q̄ añ p singulas tribus exigebatur: sicut nūc p singula territoria. Sicut aūt i tres ptes diuisū fuisse pplm romanū cōstat: vt q̄ pecrāt in singulis ptibus tribuni dicerētur. vñ ⁊ sūptus quos dabāt ppli tributa noiauerunt. De hoc ēt dixi in tribunus fm Hug. q̄ quasi idē dicit. Que aūt dñia sit inter tributū ⁊ vectigal: dicetur in vectigal. Itē a tributū dr tributarius ria riū qui soluit ⁊ debet tributum.

Trica. A tero ris dr hec trica ce. i. deceptio. ⁊ trica. i. meretrix. ⁊ trica. i. impedimentū. ⁊ trica. i. mora. ⁊ trica. i. radix et trica dr capilloꝝ. Uide in trico.

Tricesimus ma mū in triginta est.

Triceps cipitis habēs tria capita. Uide in caput.

Trichorū. tris cōponitur cū chorus: ⁊ dr hoc trichoꝝ ri: ⁊ hoc trichorū rij. i. locus iuxta ignē cū prādiū habēs tres cameras vel absidas. ⁊ cor. illā syllabā cho.

Tricies aduer. numeri. i. triginta vicibus: a triginta dicitur.

Tricliniū. clinie grece: latine dr lectus. ⁊ vertitur in latinū: ⁊ dr hic clinius nij. i. lectus. Et cōponitur cū tris: ⁊ dr hoc tricliniū nij. i. domus trina sessiōe cōuiuātiuꝫ ordinata. Solebāt enī antiqui in clinis comedere: ⁊ tres lectos vel tres ordines lectoꝝ disponere. In vnoquoqꝫ loco comedebant dñs ⁊ dña. in secūdo familia. in tertio hospites. ⁊ talis domus dicebatur tricliniū. Et cōponitur. vt architriclinius.

Trico. a trica capilloꝝ dr trico cas caui care. i. decipe vel ipedire vl̄ demorari. Unde qdā ad beatā mariā dicētē. Quō fiet istud: qm̄ virū nō cognosco: inqt. Quid vitā intricas in mūdo. Itē tricare. i. tricas capilloꝝ facē. ⁊ vbū ptinēs ad mulieres: q̄ tricāt crines suos: quos in tres ptes diuisos subtilit̄ cōplicāt ⁊ iuoluūt: ⁊ hmōi iuolutio trica dr: q̄si capiēs tres ptes criniū. ⁊ inde detrico cas. vñ Ecc. xxxij. Et hora surgendi nō te trices. i. nō sis piger: vel nō facias morā i cōponendo capillos: sicut mulieres faciūt vl̄ nō sis mollis ⁊ effeminatus qñ debes strenue opari. Alia l̄ra iuenit i biblijs correctis. Hora surgēdi nō te tristes. vñ dic̄ gl. Rabāi: Admōet ne sim9 tristes vl̄ tardi i disciplina ⁊ meditatiōe sapie. p hoc q̄ dicit: Ne sim9 tristes: exponit qd̄ dicit: Nō te tristes. p h vbo q̄ addit: vel tardi: vr̄ iniuere q̄ in alia l̄ra ibi iueniat: nō te trices. Quidā vero dicūt q̄ tetrices ē ibi vna dictio: sicut dixi i tetric9. Trico cōponit: vt cōtrico cas: districo cas. i. dissoluere: expedire. extrico cas. i. expedire exoluere: apire. intrico cas. i. ipedire vl̄ inuoluere: imutari. Retrico cas. i. iterū tricare: vel tricā soluere. Trico ⁊ ei9 cōposita sūt actiua. ⁊ pdu. tri. In Grecis. aūt ponūtur isti versus. Impedit intrat nec nō inuoluere signat: Extricatqꝫ sapit expedit aut apit. Et in Tobia dr. Si queratur honor: onus intricetur honori.

Tricolor loris in color loris vide.

Tricolos vel tricolon in calon exponitur.

Tricuspis. cuspis cōponitur cū tris: ⁊ dr h ⁊ hec tricuspis pidis vt tricuspis lancea q̄ hꝫ tres cuspides. Et scias q̄ nullū nomē desinēs in is pōt esse ois ge. in nt̄ō casu. vnde tricuspis est cōe duoꝝ generū tm̄. Sꝫ obijcitur cōtra hoc q2 iuenitur cū neu. ge. Unde Oui. positoqꝫ tricuspide telo demulcet aqs. Ad hoc respōdet Pris. q̄ p figurā recipit neutrum.

Tridens. A tris ⁊ dens cōponitur hic tridēs tis: qd̄ alit̄ dr fuscina ⁊ creagra: q̄si tres habēs dētes. vñ furca cū tribus dētibus vel aliqd̄ simile potest dici tridens.

Tridentalis. A tris ⁊ dens cōponitur hoc tridētale lis quoddā vas q̄si tres pinnas sic tres dentes habens.

Tridie aduerbium a tridium dicitur.

Triduū. a tris ⁊ dies cōponitur hoc triduū dui. i. spaciū trium

olerum. vnde triduanus na num.

Triennis. A tris ꝛ annus cōponit̃ h ꝛ hec triēnis ꝛ h ne triuꝫ annoꝝ. vñ hoc triēniū nij spaciū triū annoꝝ. Unde in. ij. li. Mach. ca. iiij. Et post triēnij tp̄s misit Jason menelaum.

Triens. A tres vel tris dr̄ h triens tis tertia pars assis vel denarij: vel alicuius rei: vel vas. sꝫ p vase videt̃ cōponi a tris ꝛ dens. inde triens. i. vas tres pinnas q̄si tres dentes habēs Persius: Calidū trientē excutit a manibus.

Trieris. a tres vel tris dr̄ h trieris hui⁹ trieris magna nauis a trib⁹ sessiōib⁹: q̄si tres hn̄s ordines remoꝝ: quā greci durcone vocāt. Esa. xxxiij. Neqꝫ trieris magna trāsgredit̃ eū. Itē Dañ. xj. ca. Et venient sup eū trieres ꝛ romani. ꝛ corripit e. Vñ quidā. Triplex remoꝝ trieris mouet ꝛ iuuat ordo.

Trifaux. faux cōponit̃ cū tris: ꝛ dr̄ h ꝛ hec trifaux cis: ꝛ hic et hec trifaucis ꝛ h ce. i. hn̄s tres fauces et tria ora: vt cerber⁹ ianitor inferni. Unde Virgil. Cerberus hinc ingens latratu regna trifauci: Personat ꝛc̄.

Trifidus da dū in fidus vide.

Trifoliū lij cōponit̃ a tris ꝛ foliū: herba quā greci ꝛ trifolon vocāt: q2 sit trinis folijs p singulas annotationes.

Triformis. tris cōponitur cū forma: ꝛ dr̄ h ꝛ hec triformis et hoc me. i. triū formarū. Vide in multiformis.

Trifurcifer ra rū penl̃. cor. i. portari⁹ q̄ hꝫ tres furcas: vel instrꝫ trifurcatū ad onus gerendū. ꝛ cōponit̃ a tris ꝛ furcifer.

Triga. a tris ꝛ iugū componit̃ hec triga ge. i. currus plutonis q2 rapit hoīes de tribus etatibus. Vide in biga.

Trigamus. a tris ꝛ gamos cōponit̃ trigamus ma mū q̄ vel q̄ ter nupsit. vnde trigamia mie. i. tres nuptie: vel proprietas qua aliquis dr̄ trigamus.

Trigenarius ria riū in triginta est.

Trigesimus in triginta vide.

Trigies aduer. numerl. i. triginta vicibus: a triginta dr̄.

Triginta. tris cōponit̃ cū gentos qd̄ est decē: ꝛ dr̄ triginta q̄si ter decē: vñ trigies ꝛ tricies aduer. i. triginta vicibus ꝛ tricenus na nū: ꝛ trigenus na nū: vnde tricenarius ria riū: ꝛ trigenarius ria riū: ꝛ tricesimus ma mū. ꝛ trigesimus ma mū. vnde hic ꝛ hec tricesimalis ꝛ hoc le. ꝛ trigesimalis le.

Trigonū. i. triangulū qd̄ in tres ducit̃ angulos: vt ter tria vel ter q̄tuor: vel ter q̄nquaginta ꝛc̄. sm̄ Pap. ꝛ cor. penul. Et Gre. dicit in q̄dā omelia paschali: Ducam⁹ p trigonū decē ꝛ septē. decē. s. p̄cepta: ꝛ septē spūssci dona: ꝛ venient ad q̄nq̄gintaunū. ducam⁹ p trigonū q̄nq̄ginta ꝛ vnū: ꝛ fiūt cētū ꝛ q̄nq̄gintatres. Quo agit̃ oīs nr̄a operatio in fide trinitatis exhibita ad iubileū. i. requiē tendit. decē ꝛ septē ter ducimus vt ad q̄nq̄gintaunū venire debeamus. ꝛ tūc xp̄a nr̄a requies est: cū ipsaꝫ iam claritatē trinitatis eē certā tenemus. ꝛ q̄nquaginta ꝛ vnū ter ducimus electoꝝ sūmā in sup̄na patria q̄si centū q̄nquaginta ꝛ triū pisciū numerum tenemus.

Trilibris. a tris ꝛ libra cōponitur h ꝛ hec trilibris ꝛ hoc bre. i. triū librarū pondus vel mensura. ꝛ p du. li sicut libra.

Trilinguis a tris ꝛ lingua cōponitur. Vide in bilinguis.

Trilix licis exponitur in bilix.

Trimatus. a trimus dr̄ hic trimatus tus penul. produ. spaciuꝫ trium annorum.

Trimegistus sti. maximus ꝯponit̃ cū tris: ꝛ dr̄ h ꝛ h trimegistus sti. i. ter maximus. s. q̄ hꝫ tres p̄tātes: vel ter est in potestate eleuatus. vñ mercurius ob xp̄tutē ꝛ multarū artium sciam trimegistus. i. ter maximus nūs ē. ꝛ ē mas ge.

Trimensis. a tris ꝛ mensis cōponit̃ h et hec trimēsis et hoc se. i. triū mēsiū: qd̄ aliter trimestris stre dr̄. vnde trimense dr̄ quoddā genus ordei: q2 satū post tres mēses colligitur. nā vbi pp̄ter aquā vel aliā cāꝫ matura sati omissa est: p̄sidiū ad hoc petit̃: qd̄ cū necessitas cogit: verno tp̄e seminatur et celeriter colligitur: q2 post tres menses.

Trimulus in trimus vide. ꝛ cor. mu.

Trim⁹. tris ꝯponit̃ cū ānus: ꝛ dr̄ trimus ma mū q̄si triēnus. i. triū annoꝝ. Gen. xv. Sume inquit mihi vaccā triennē et caprā trimā. vñ sm̄ Hu. trimulus la lū. Vide ēt in binnilus.

Trinacria. tris cōponit̃ cū acros qd̄ ē mons: ꝛ dr̄ h trinacria. i. sicilia: a trib⁹ mōtib⁹. s. pachinno: lilibeo: ꝛ peloro. Eadeꝫ dr̄ et triq̄tra ꝛ q̄si triq̄dra. i. in tres q̄dras diuisa pp̄ tres p̄dictos mōtes. Trinacria ḡ est grecū: sꝫ triq̄tra latinū: et eq̄pollent. Hora. in ser. Quid militibus promissa triquatra p̄dia cesar. et inde trinacrius cria criū: et trinacrinus na nū: et triquatrius tria triū: et triquatrinus na nū. i. siciliensis.

Trinepos in nepos est.

Trinoctiū tij. i. spaciū triū noctiū. ꝛ cōponit̃ a tris ꝛ noctium.

Trinodis. nodus cōponit̃ cū tris: ꝛ dr̄ h ꝛ hec trinodis et hoc de. i. triū nodoꝝ. i. tres hn̄s nodos. vñ h trinodiū dij. ꝛ p du. no. Vñ Oui. epi. Ossa mea fratris claua p̄fecta trinodi.

Trinus. A tres dr̄ trin⁹ na nū: vel cōponit̃ a tres vl̃ tris ꝛ vn⁹ q̄si triun⁹. vñ h trinitas tatis q̄si triunitas: q2 sit vnū totuꝫ in tribus p̄sonis. et trinarius ria riū. vide i p̄sona. et i vnus

Trio onis. i. bos: q̄si terio. Vide in septentrio.

Tripartitor toris: ꝛ tripartio tis p eodē. vide in partior.

Triphon onis p̄priū nomē viri: de quo habet̃ i. j. li. Mach. c. xv. ꝛ p du. penl̃. gti in aurora. vñ ibi dr̄. Cōtra triphoneꝫ tūc rex demetrius ibat. Itē idē. Antiochū triphō hoc tp̄e p̄dere captat. qd̄ multi dicūt. ꝛ tūc dic q̄ vltima nti triphon acuitur: vt salomon. Alij dicūt q̄ penul. gti cor. ꝛ vltima nti ḡuat̃: vt triphon onis: sic canō onis: ꝛ symon onis. vel pōt declinari sine n: h tripho. ꝛ tūc gtūs p du. penl̃. triphonis sicut symonis symo: sermo monis. vide a simili in orion.

Triphonicus vētus dr̄ euroaq̄lo. vñ dr̄ in Act̃. xxvij. Uentus triphonicus: q̄ vocatur euroaquilo. ꝛ corripit penulti.

Triplex. A triplo plas dr̄ h ꝛ hec ꝛ hoc triplex cis. ꝛ hinc triplicitere aduer. ꝛ hec triplicitas tatis. ꝛ cor. pli.

Triplus. A tria ꝛ plica componitur triplus pla pluꝫ. vñ triplo plas. i. triplū facere. Vide in plica.

Tripolis. A tris ꝛ polis ciuitas cōponitur hec tripolis huius lis q̄dam regio dicta a tribus ciuitatibus: q2 tres ciuitates sub se hꝫ: ꝛ cor. po. vñ tripolitanus na nū: ꝛ h tripolitanus ni. s. dn̄s vel ep̄s illius ciuitatis vel p̄uincie siue regionis.

Tripolitanus in tripolis est.

Tripos. pos cōponit̃ cū tris: ꝛ dr̄ h tripos dis. i. mēsa vl̃ scānū vel aliō instrm̄ tres hn̄s pedes. si eni quattuor hꝫ pedes īproṗe dr̄ tripos. Itē sꝫ Remigiū tripos ē q̄dā sp̄ēs lauri: sic dcā q2 trifida hēat folia: vel q2 tribus radicibus adhēat terr̃: ꝛ ē ꝯsecrata appollini deo diuinatōis: q2 supposita capitib⁹ dormiētiū: vā fac̄ sōnia app̄ē p ꝯriū. vñ ꝛ sepe ponit̃ p imagine appollinis. Vñ Pris. in j. Et epigrāmata q̄ ego met legi in tripode vetustissimo apollinis. Sꝫ cū sit nomen arboris: vr̃ q̄ debeat eē fe. ge. sꝫ h ē mas. ge. ꝛ corripit po.

Triptotus ta tū nomē hn̄s tres casus: a tris ꝛ ptotus casus cōponit̃: vt iesus iesum iesu. et cor. ēt illā syllabam pto.

Tripudiū. podiū ꝯponit̃ cū tria: ꝛ dr̄ h tripodiū dij. i. plausus: et maxie ille q̄ solet fieri i triūpho p̄cutiēdo terraꝫ pedib⁹: ꝛ vñ ꝛ p triūpho q̄nqꝫ ponit̃. ꝛ dr̄ tripudiū q̄si terre podiū. i. plausus vl̃ repcussio terre. Vl̃ tripudiū ꝯpōit̃ a terra ꝛ pes dis: q̄si plausus ꝛ exultatio fcā p̄cutiēdo terrā pedib⁹. sꝫ ponit̃ simplr̃ p leticia ꝛ exultatōe. gaudio vl̃ victoria. ꝛ ide tripudio as. i. tripudio letari: exultare. gaudere: vl̃ victoriā hr̄e

Triquatra tre in trinacria est.

Triremis. a tris ꝛ remis cōponit̃ h triremis mis. i. nauis que tres ordines remoꝝ hꝫ. ꝛ hꝫ penul. p du. Vñ Hora. in p̄ma epi. Nauseat vt locuples queꝫ ducit p̄ima triremis. ꝛ hoc me. Mach. ij. li. c. iiij. Date sūt nauiū triremiū in fabricam.

Tris grece: latine dr̄ tria. ꝛ facit etiaꝫ actūs de tres hos ꝛ has tres vel tris: et hec tria.

Tristegū gi dr̄ locus tricameratus. vñ in edificatione arce vbi nos dicimus. Cenacula et tristega facies i ea: hꝫ alia trāslatio bicamerata ꝛ tricamerata. habuit eni q̄nqꝫ cameras: q̄s ēt Aug. pp̄ter sentinā dicit ibi fuisse. Et (vt dr̄ in historijs) tristega. i. distinctiones: dicta a trica. Hug. xp̄o dicit q̄ tris cōponitur cū tego: et dr̄ hoc tristegū gi. locus tricameratus sic dictus a tribus tecturis. sꝫ septuagīta interp̄tes tristega triplices porticus trāstulerūt. vñ dn̄s i Gen. Facies i ea cenacula ꝛ tristega. ꝛ hꝫ cor. media i tristega: q2 tego palmā

cor.fm Hug. Sz ad hoc pōt dici: q tristega tenet nām huius pti teri: qd pdu.pmā. z sic penl. de tristega pdu. Et huius opiniōis fuit mgr Bri. vn sic dicit. Quidā dicūt q tristega cor.e an g: q2 cōponit a tego gis corripiēte pmā. nos vo dicim q pdu.e an g: sic tegula rōne hui pti teri: qd pmā nālr pdu. Idē fit in h noie tegula: qd pmā pdu. sicut h psn teri. In doctrinali ēt dr. E g corripim: sz abest tristega tristeg. Pap. vo dic. Tristega tricamerata a trino tegmine vel trib tectis. Alij dicūt. q linguā grecā aliqlr nouerūt: q tristega nō ē cōpositū aliquo pdictoz modoz: sz ē dictio greca. vn in Act. xx. dr. Cecidit de medio cenaclo. In greco habet tristegos: z cōpōit a tris aduer. z stegi qd ē tectū. Trys aūt cū est nomē apd grecos sigt tres: z scribit p y diptongū grecū: q sonat i. z cū ē aduer. signat ter: z scribit p iota: hoc est i latinū: z corripit. i alia sigatiōe semp pducit. Stegi āt p i breuē scribit tā in cōpositiōe q in simplici. vn fm hoc tristega cor. mediā. z hoc verius videtur.

Tristicia cie in tristis est.

Tristis. A tero ris dr h z h tristis z h ste qsi tritus stās. z est cty. Et cōpat tristis trior simus. z dtō tristi addita cia fit tristicia cie. vn pz q dz scribi p c. z tristor aris. i. dolere: tristē eē. Inuenit ēt tristo stas in actiuo ge. i. tristē face: turbare. Et vtrūq cōponit: vt ɔtristu stas. z ɔtristor staris. Tristis cōponit. vt subtristis ste. i. aliqntulū tristis. ɔtristis. i. valde tristis. Tristisonus na nū: z tristificus ca cū penulti. cor.

Tristo stas in tristis ē. Et scias q iustus nō ɔtristat nec pturbatur ex aliquo qd sibi eueniat. sicut in sapientia dici.

Tritheoite dicti sūt qdā heretici. q2 sic tres psonas i trinitate ita asserūt tres esse deos. z cōponit a tris z theos deus.

Triticeus cea ceū in triticū est.

Triticū. A tritura re dr h triticū ci. i. frumētū. q2 purissimum tūdat. vel a tero: q2 cū molitur granū eius teritur. vnde triticeus cea ceum. vt iste panis est triticeus. i. de tritico.

Tritilis. A tero ris dr hic z hec tritilis z h le qd pōt teri vel habile est ad terendum. z cor.penul.

Tritio onis in tritus est.

Trito. A tero ris triui tritū. u in o fit trito tas vbū frequen. i. frequenter terere. z pdu.pmā. Unde Facetus. Quos vult fors ditat. quos nō vult cū pede tritat.

Triton interpretatur sonus vel terens.

Tritura. A tero ris dr h tritura re messis: vel qd vulgo dr ab tizone vel tritio. vn trituro ras. i. terere. triturā face: de palea granū ɔterendo eruere. Paulus in pma epla ad Cor. c. ix. Et qui triturat in spe fructus pcipiendi. z pdu. trituro penul. sic tritura nomē. Unde in Anticlaudiano dr. Delectāq solo pedibus triturat equinis.

Tritus. A tero ris triui. ui i tū tritū tu. dr trit ta tū. i. cōminutus. fract. z a gtō triti addita o fit h tritio: z scribit p t solā

Triuia uie. i. diana. a tris vl tres z via pp tres ei vias. i. ptātes Est enī diana in siluis. luna in celo. proserpina in inferno.

Triuiū. via cōponit cū tris bis z qttuor. z dr h biuiū uij z hoc triuiū uij. h qdruuiū uij. s. locus vbi due vel tres vel qttuor vie ɔueniūt z tēdūt ad idē. vn h z h biuial z h le. h z h triuial z hoc le. h z hec qdruuial z hoc le qd ptinet ad biuiū triuiū qdruuiū. z biuiatim. triuiatim. qdruuiatim aduer. i. biuia. triuia. qdruuia. Et scias q grāmatica dialectica z rhetorica dicūr triuia qdā silitudine. qsi triplex via ad idē. i. ad eloquētiā. Arithmetica vo musica: z geometria. z astronomia dicuntur quadruuiū quasi quattuor vie ad idem. i. ad sapientiā. vnde z triuiales dicūtur qui docent vel qui studēt in triuio. sicut quadriuiales qui in quadruuio.

Triumphus. tris vel tres cōponit cū phanos vel phone qd ē sonus z dr h triūph phi. i. victoria vel triplex leticia. qsi trin son. i. triplex gaudiū. qd fiebat alicui p subiugatiōe ciuitatis vel regiōis. Nā reuertēti solebat totus pplS exire obuiā victori cū magna exultatiōe. z cū magno gaudio. z h erat vna leticia. Alia erat q oēs captiui sequebātur vel precedebāt currū ei. ligatis manibus eoz post terga. Tertia leticia. q erat ipse indut tunica iouis. z sedebat in curru. quē trahebāt qttuor eq albi. vn Oui. Quattuor in niueis aure ibis eqs. Et cū tāto honore ducebat ad capitoliū. Hanc tn molestiā habebat. q2 ponebat qdā seruus vna i curru suo. z sp colaphizabat triūphāte: ne ipse nimis supbiret. z ēt id vt daret spes vnicuiq qntūcūq vilis ɔditiōis eēt pueniēdi ad similē honorē: si sua probitas mereret. z dicebat ei sp Gnotosolitos. i. teipm nosce q. d. Noli supbire de tāto honore. In illa die licebat cuilibet dicere i psonā triūphantis qcqd vellet. vn cesari triūphāti fert qdā dixisse: cū deberet induci ciuitatē. Apite portas regi caluo regine bitimie. volēs figurare q caluus erat: z q succuba extiterat regis bitimie. Uel triūphus dr a greco triambos. i. a triplici exultatiōe ei cui triūph dabat: sic dcm ē. Uel triābos dr triplex iudiciū. inde triūphus qsi a triplici iudicio. Fiebat enī i exhibitiōe triūphi triplex iudiciū. Prius enī ɔsulebat exercitus: secūdo senat: tertio ppls. z sic vt assētirēt habitū erat iudiciuz triplex. vn triūpho phas. i. triūphū hre. exultare: vincere. vn hic z hec triūphalis z hoc le. Et nota q proprie triumphus dr plena z perfecta victoria: qn. quis pfecte hostes vincit: sicut trophēū qn solū eos fugat. 278

Troas. a troia dr troas troadis femina de troia. z corripit penul. genitiui.

Trochea. a trochos dr hec trochea chee. i. torcular: vel rota modica sup puteū: de illud qd opponitur malo nauis: q2 hz rotulas per quas funes trahuntur.

Trocheus. a trochos dr h troche chei: q2 cito qsi rota currat z voluat. Est vo pes ɔstās ex lōga z breui: vt audit. Uel dr a trocho: q2. s. trochus ɔstat ex duabus ptib. s. vna grossa: z altera tenui. Itē trocheus ɔstat ex duab syl. s. vna lōga z altera breui. vn trocheic ca cū. Et (vt dicūt multi) trocheus pōt poni in sexto pede: z in heroico carmine. Alij dicūt q trocheus nō hz locū in heroico carmine. z si inueniat i fine sylla. breuis accipiēda est p lōga: z sic erit spōdeus. z istud vo ius credo. Uide in dactilus. z pdu. penl. trocheus: vt pz in illo vsu. Producit primā trocheus: sed corripit imam.

Trochos grece latine dr rota: z acuitur in fine.

Trochus. a trochos dr h trochus chi: q2 cito ad moduz rote voluit: z ad modū rote rotūdus est. z ē instrm quo ludunt pueri. Un Cato. Trocho lude. Hic ēt alit dr tropillus.

Trosinius nij penultima correpta: propriū nomē viri.

Trogodite penul. pdu. genus ethiopū: ideo dicti q2 adeo veloces sunt: vt feras cursu pedū assequantur.

Troia troie qdā ciuitas. z ē ibi i duplex ɔsonās: z dr a tros.

Troianus na nū exponitur in frigia. z in tros.

Troigena ne cōis ge. natus de troia vel de troiano. z videtur cōponi a troia z genero ras vel genitus. z cor. ge.

Trophēū. a trophos vel strophos dr h trophēū. i. spolium ab hoste in fugā ɔuerso ereptū. z trophēū victoria de hoste i fugā ɔuerso: z exultatio vel leticia siue honor qui dabatur alicui pter hostē in fugā ɔuersū. z erat talis honor. q totus ppls exibat ei obuiā: z cū leticia eū itroducebat in ciuitatē. z pdu. phe. Un qdā: Hostes in bellis qn dant terga. trophēū dicitur zc. Uide in triumphus.

Trophos grece: latine dicitur conuersio.

Trophus phi mas. ge. qdā cant i eccl'ia: ad ɔuersiōe sic dictus.

Tropicus ca cū. i. figuratiuus: a tropus dr. z cor. pi.

Tropologia gie exponitur in qrta parte: in ca. de colo. rheto. Uide etiam in allegoria.

Tropologicus ca cū penul. cor. vide in tropologia.

Tropus pi. i. figura moralitatis: modus loquendi. vt cū aliqs loquitur metaphorice vel perifrasice: vel alio tali modo fit Du. z de hoc vide in qrta parte. vbi agitur de tropis.

Tros z ilus frēs fuerūt. z reges troiani. z a tros dicta ē troia. vnde troianus na nū: z hic z hec tros trois.

Trucido. A trūco cas dr trucido das dati datū dare. i. iterficere. iugulare: secare: z qsi cede vl cedēdo trūcare. z ē ɔpositū a trūco cas z cedo vel cede. vn trucidare qsi trūcādo cedere. z pdu. ci. Un Hora. in epi. Uinū seu pisces: seu porrum z cepe trucidas. Et est trucido actiuū cū suis cōpositis.

Trucalo (as laui lare.i.trucidare: a trux dicitur.

Trudes.a trudo dis dr hec trudes dis.7 dicūtur trudes fustes ferrati.s.cōti: qz trudāt naues. Uide in trudo.

Trudo dis: do in si trusi: 7 si in sum trusū trudere.i.ipellere.impinguare: in custodiā includere. Trudo cōponit.vt abstrudo dis si sum.i.includere: abscōdere: ɔtrudo dis si.detrudo dis si.i.deorsū vel de vno loco ad aliū trudere vel excludere.extrudo dis si.i.valde vel extra trudere.intrudo dis si dere.i.valde vel intro trudere.ptrudo dis.i.pfecte trudē. Trudo 7 eius cōposita sūt actiua: 7 faciūt ptīm in si 7 sup.in sum. 7 pdu.tri. Uñ qdā. Ingerit astus seqz intrudit violentus. Itē. Nomē habeto trudes: extrudo sit tibi trudes.

Trulla. A trudo dis dr hec trulla le.i.bombus vl' sibilus ani: qz trudēdo emittit. Itē trulla dr quoddā vas fictile. Item trulla est qddā instrumētū cementarioꝝ ferreū latū ad cōplanādū murū: 7 ad lapides cum calce componēdos 7 coniungendos: qz trudit 7 detrudit 7 intrudit calce vel luto lapides. Amos.vij. Et i manu eius trulla cementarij.

Truncus. A trudo dr hic truncus ci.i.sine capite.s.statura arboris insistēs radici. Truncus hoīs est media ps corporis a collo ad inguinē. Uñ Uirgi. Caput collo vehitur: trūcus corpis sustinet. Et genibus 7 cruribus 7c. vñ truncus ca cū.i.diminutus: semipcisus: sine capite. 7 trunco cas.i.caput auferre: diminuere: debilitare. Et ē actiuū cū suis cōpositis.

Trusum trusu est supinū de trudo dis. inde addita s fit trusus idest clausus.

Truta. A trudo dis dr hec truta te quidā piscis: qz vim habz trudendi: vel qz semper moretur obstrusa.

Trutannicus ca cum. penul.cor.in trutannus est.

Trutannizo zas in trutannus est.

Trutannus. A trudo dr hic trutannus ni: qz suis verbis trudat ad hoc vt decipiat. facit enī credi qd verū nō est. vñ trutannia nie: 7 hic trutannulus li dimi. Et trutannicus ca cū: 7 trutannizo.i.vitam 7 mores trutannorum genere.

Trutina. A trudo trudis hec trutina trutine.i.statera.s.lingua libre: qz semp trudit foras: vel pertica p trāsuersuz posita. qz trudat sursuz. vñ hec trutinula le 7 hec trutinella ambo diminutiua. 7 trutino nas.i.librare: equipēdere. Uel (vt dicit Pap) Trutinat.appensat estimat: 7 cor.tru. Horatius in epi. Scriptores trutina nō est ꝙ multa loquamur.

Trutinella le dimi.parua trutina.

Trux trucis ge.oīs. dr a trudo trudi. 7 est trux crudelis: austerus: ferus. inexorabilis. horrēdus. Et ɔparatur. vñ hec trucidítas truciditatis. 7 corripit u ante c. Uñ Oui.epi. Mater eris tauro senior ipsa truci. Item Hora.in epi. Ire truces inimicicias 7 funere bellum.

T ante U

Tuatim aduer.personale.i.tuo more: vel more tue gētis vel patrie. Silr distingue meatim 7 suatim. Et scias ꝙ aduerbijs nō accidit numerus neqz persona: vt dixi in meatim.

Tuba a tibia dr hec tuba be ꝗsi tibia: qz sunt siles ei: 7 in lōgitudine 7 in specie. vel tuba ꝗsi tusa: qz tuba cōcaua est. Et scias ꝙ tuba legalis de q̃ habet in.x.numeroꝝ: erat vt dicit iosephus fistula cātatoria pena magnitudine cubiti.calamo capatior pbens in principio latitudinē qui cōueniebat ori suo ad susceptionē spūs. q̃ hebraice dr asora. Et sicut dr in historijs. Tuba habebat ꝗttuor vsus ad vocandū multitudinē. ad mouēda castra. ad bella. ad festa. Qñ eni solēne habebāt epulū. 7 dies festos. 7 klas clangebāt. Unde in psal. Bucinate in neomenia tuba. vñ Xp̄s suo. Legalis ppl'z tuba clangore vocabat. In bellis castris festisqz sonora tonabat

Tuber.a tumeo mes dr hoc tuber ris fūgus. qz ex tumore terre pdeat. vñ 7 tubera ꝗsi tumera.i.ꝗsi tumores terre: 7 ponitur sepe pro tumore 7 p pctō generalr. Terētius in adelphis. Collaphis est tuber totū caput. vñ tuberosus sa suz. tuberibus plenus. inflatus. superbus. Et cōparat. vnde hec tuberositas tatis.i.inflatio vel superbia.

Tubero.a tuber dr tubero ras.i.inflare. superbire. vel tuberibus implere. 7 cōponitur. vt cōtubero ras. detubero ras.i. purgare vel equare. 7 cor.be.

Tuberosus sa sum in tuber est.

Tubianei dicebātur illi q̃ ex alienigenis ɔuocari in auxiliuz inde venerāt. 7 dicebāt tubianei: ꝗsi tuberis ɔducti. 7 produ.ne. Hoc vult glo.in.ij.li. Macha.ca.xij. sup illud. Et venerunt in caratha ad eos qui dicūtur tubianei iudei.

Tubicen. tuba cōponitur cuz cano nis. 7 dr hic tubicen cinis. qui canit cum tuba: 7 cor.penul.tam nominatiui ꝗ genitiui. vide in cano nis.

Tubicina: a tubicen dr hec tubicina ne penul.corri. mulier q̃ canit cum tuba.

Tuccetarius rij: in tuccetum est.

Tuccetū: a tūdo dis dr hoc tuccetū ti. cibus q̃ fit ex carniū cōtusione: sicut salsicia est Persius. Sed grandes patine tuccetaqꝫ crassa. 7 inde buccetarius cetarij: qui cibū illū facit.

Tuchidides in tuchis est.

Tuchis interpretatur fortuna. vnde quidā grecus poeta dictus est tuchidides: quasi fortunatus.

Tuchis genus auis scz cuculus.

Tudatus dati in tudes vide.

Tudes.a tundo dis dicitur hic tudes vel tudatus.i.malleus. vnde tudatos appellamus illos qui habent capita grossa ta modum mallei grossi.

Tudico cas: pcutere cū malleo: 7 dr a tudes vel tudatus.

Tueor eris in tuor ris est.

Tugurium rij: in teges vide.

Tuitus ta tū. a tuor eris tertie coniugationis. Silr ɔtuitus detuitus: intuitus: sed tuor scđe ɔiugatōis facit tutū. vnde in doctrinali. Dat tutū tueor: tuitū tuor: ambo tueri.

Tuli tulisti datur pro preterito his verbis tollo 7 fero: 7 cor.tu. vnde attulisti: detuli: ɔtuli: extuli: sustuli: cor.penul.

Tullius lij per duo l propriū nomen cuiusdā viri Lucanus i vi. Tullius eloquij: cuius sub iure togaqꝫ.

Tulo lis. vide in tollo lis.

Tultus.a tulo lis tuli vel detuli tultū. Antiquitus dicebatur tultus ta tū: qd tollit. vñ Grego.in moral.exponens illud Iob. Ferrum de terra tollitur. dicit in.xviii.li. loquens de Mattheo aplo. Sed de terra tultus in fortitudine ferri cōualuit. vide etiam in tollo lis.

Tumentū.a tumeo mes. hoc tumentū ti. qz in filo vel telo tumeat: nec subtilitatem habeat. vnde tumentuosus sa sum .i.tumento plenus: 7 comparatur.

Tumeo mes mui mere.i.surgere: crescere: inflare. superbire. vñ hic tumor oris: 7 tumesco scis inchoa. Tumeo cōponitur: vt ɔtumeo mes: circūtumeo mes: detumeo mes: distumeo mes: extumeo mes in eodē sensu ista tria.i.valde tumere. vel cessare: a tumore remoueri. intumo mes.i.intus vl' ɔ tumere: pertumeo mes obtumeo mes: retumeo mes. 7 ab oībus istis inchoatiua cōtumesco 7c. Tumeo cū oīb⁹ suis cōpositis est neu. 7 caret supi. 7 cor.tu Hora.in poetria. Uesanū tetigisse timent fugiūtqꝫ poetā: 7 in aurora dr. Hic tumet ille timet: fugit hic hostē. fugat ille.

Tumidulus la lū dimi. aliquantulū tumidus.

Tumidus.a tumeo mes dr tumidus da dū.i.inflatus: supb⁹ iratus. Et cōparatur. a gtō tumidi. addita tas fit hec tumiditas tatis. 7 differunt tumidus 7 tumens: qz tumidus est q̃ semper tumet: tumens vero qui ad tp̄s ex aliqua causa tumet. vide per simile in timidus.

Tumor.a tumeo dr hic tumor oris. vñ tumorosus sa sū.i. tumoribus plenus. Et cōparatur. vñ hec tumorositas tatis.

Tumulo in tumulus vide.

Tumululus li dimi. paruus tumulus.

Tumultuarius.a tumultor aris dr tumultuarius ria rium: 7 hinc tumultuarij dicebātur milites vel pedites. qui p solo tumultu ducebātur in pliū: vel qz subito 7 cū tumultu exeūt ɔtra hostes ex improuiso venientes. vñ 7 illud genus militie dr tumultus vel tumultuatio: vel cōiuratio.

Tumultuor aris in tumultus est.

Tumultus.a tumeo mes dr hic tumultus tus.i.seditio: cōiuratio: diuersoꝝ garritus: q̄si tumor mult⁹. vnde tumultuosus sa sum.i.tumultu plenus. Et comparatur. ⁊ tumultuor aris id est tumultū facere. ⁊ hinc tumultuarius ria rium.

Tumulus.a tumeo mes dr hic tumulus li.s.mons breuis: vl sepulchrū: vel terra cōgesta supra sepulchrū. ⁊ dr tumulus q̄si tumens tellus. vnde hic tumullulus dimi. ⁊ tumulosus sa sum.i.tumulis plenus. Et cōparaṫ. vn̄ hec tumultuositas. Itē a tumulus pro sepulchro dr tumulo las.i.sepelire. vn̄ tumultuatim aduer. Et cōparatur vt ꝯtumulo las: detumulo las.i.valde vel deorsū tumulare vel a tumulo remouere detumulo extrahere: intumulo las: retumulo las. Et est tumulo actiuū cū oibus suis cōpositis ⁊ cor.mu. Significationes huius nominis tumulus cōprehēdūtur in hoc ṽsu. Mons breuis est tumulus bustum congestaq̄ tellus.

Tundo dis tutudi tusū tūdere.i.pcutere. ṽberare: cōterere: ꝯstringere. Tūdo cōponitur: vt ꝯtundo dis ꝯtusi ꝯtusum.i. ꝯterē: pcutere: ꝯstringere. vn̄ ꝯtusus sa sum detundo dis detudi detusū.i.valde tundere vel deorsū: extundo dis extudi tusum.i.extra tundere vel tundendo extrahere: intundo dis di sum.i.intus vel valde tundere: ptundo dis si sum: obtundo dis si sū.i.cōtra vel vndiq̄ tundere: obturare: in angustia claudere vel prohibere. obserare: opprimere. vnde obtusus sa sū retundo dis si sū.i.retro tundere vel tundēdo retro opprimere: ⁊ acumē ferri destruere. Tundo ⁊ eius cōposita sūt actiua. Itē tundo geminat ptīi in pma syllaba ⁊ amittit ibi n: vt tutudi penul.cor. ꝗ in supi.remanet n: vt tunsū. Cōposita ab eo oia amittūt geminationē in ptō: ⁊ n in supi. vt ꝯtudi ꝯtusū: retudi sū ⁊c. fm Hug. ⁊ hoc ꝗ modernos teneas. Scdm antiquos tn̄ supina predictoꝝ ṽboꝝ inueniūtur sepe retinere n: vt obtunsus. vnde Virgi. in geor. Vomeris obtunsi dentē cauat arborē lintres. Et istos ducit Pris. istū ṽsū. Itē in.i. Regū ca.xiij. inuenit q̄ retūse erant acies vomerū. Inueniūtur ēt supina predictoꝝ verboꝝ sine n. Unde Aggei.i. Sacculū ptusū: ⁊ formatur tunsū a pma psona ptītis do in sū. vt tundo tūsū. Inuenitur tundeo des: ⁊ facit ptīi tutōdi. ⁊ sup. tonsū: vide in suo loco. Itē scias q̄ cōposita a tundo oia cor.penul.preteriti: vt contudi: detudi extudi: intudi. pertudi: retudi: obtudi.

Tunica.a tonus dr hec tunica ce: antiquissima vestis: quasi tonica. q: in motu incedentis sonū facit. Primū enim fuerūt pellicee tunice: quib⁹ post eiectionē de paradiso adā ⁊ eua induti sūt. vnde tunicella le dimi. ⁊ tunicatus ta tū.i.tunica indutus vel tunicam habens: ⁊ tunicosus sa sum.i.tunicis plenus: ⁊ tunico cas.i.tunicam induere.

Tunicella le dimi. parua tunica.

Tunicula le dimi. parua tunica.

Tunsim aduer.i.minuti. ꝯcisī vl pcussī: ⁊ dr a tundo tūdis

Tunsum est supinū de tundo dis.

Tuor tueris tuitus sū.i.inspicere vel defendere. ptegere. vn̄ tueor tueris tutus sum scde ꝯiugatiōis.i.inspicere vel defēdere. ptegere. Et fm Pris. idē signat tueor: ⁊ tuor: ⁊ tā tuor q̄ tueor cōponūtur ⁊ redūdāt cōposita in eādē sigationē .s.pro inspicere. Cōtuor eris ꝯtuitus sum. Cōtueor eris cōtutus sū.i.ꝯsiderare. inspicere. Detueor eris detutus sum. Detuor eris detuitus sum.i.valde vel deorsū tueri. Intueor eris intutus sū ⁊ intuor eris intuitus sum.i.cōtra aliquē vel intus vel diligēter ṽsus aliquē tueri: ⁊ distingue sic. Cōtuimur illa de quibus cū ea contuimur nulla surgit imago vt ligna detuimur illa de q̄b⁹ cū detuimur ea surgit imago in inferiori parte posita sicut aqua. Intuimur illa de q̄bus cū ea intuimur resultat imago superius vt speculū. Itē cōponitur obtuor eris obtuitus sū vel obtueor eris obtutus sū.i.ꝯtra vel vndiq̄ vel ob aliq̄d tueri. Tuor ⁊ tueor ⁊ cōposita ab illis depone. sunt: ⁊ cōposita in eadē sigatiōe inueniūtur. Tuor ⁊ eius cōposita faciūt sup. in tuitū. Tueor ṽo scde ꝯiugationis cū suis cōpositis facit tutum. Itē tuor deberet facere infinitiuū in tui. sed cā differētie de tui pronois deficit. ꝗ accipit mutuo tueri. Cōposita ṽo ab eo habēt infinitiuū.s.cōtui ⁊ detui. ⁊c. vn̄ ṽsus. Pro speculor dicis ⁊ p defendo tueri. Dat tutū tueor tuitū tuor ambo tueri. Itē nota q̄ tuor raro inuenitur pro defendere: ⁊ sepius pro inspicē: ecōuerso tueor raro inueniṫ p īspicē: ⁊ sepi⁹ p defendē. Sꝫ cōposita raro vl nunq̄ inueniūṫ nisi p vidē fꝫ Hu. Pris. ṽo i. viij. li. vbi agit de ꝯiugatōe diē q̄ sūt q̄dā ṽba q̄ q̄uis eādē sigatōeꝫ seruēt. diuerse tn̄ ꝯiugatōis sūt in vsu: vt strideo des: ⁊ strido dis. feruco ucs: ⁊ feruo uis. tueor eris: ⁊ tuor eris. oleo oles ⁊ olo olis. excelleo les ⁊ excello lis.

Turba.a turbo bas dr hec turba be.i.turbatio. ⁊ turba ppl̄i multitudo: ꝗ multitudo numero fit. turba tn̄ in loco. Pōt eniꝫ pauci turbā in angusto facere: ⁊ est turba nomē collectiuū ⁊ pōt recipere ṽbū pluralis numeri ⁊ adiectiuū in plurali numero ⁊ in diuersitate gn̄eris: ⁊ hoc rōne sigatiōis. Vn̄ in. vij. ca. Jo. Sꝫ turba hec que nō nouit legē. maledicti sunt ⁊c.

Turbatio onis in turbo as est.

Turbella le.i.turbatio: ⁊ dicitur a turba Aug. i ll. de ciui. dei. Omnem motum cordis ⁊ salum omnesq̄ turbellas fluctuare asserit: ⁊ produ. bel.

Turben nis in turbo nis est.

Turbidus da dū in turbo bas vide.

Turbo bas dr a turbo bonis. ⁊ est turbare pcipitare: ꝯfūdere. ꝯmiscere. obscurare. vn̄ turbidus da dū. Et ꝯpaṫ. vn̄ hec turbiditas tatis. ⁊ est turbidū de nā turbulētū ṽo fit ⁊ dr turbidus da dū q̄si terbidus.i.terra cōmixtus.s.fece ⁊ est ety. Turbo cōponiṫ vt cōturbo as. disturbo as. deturbo bas: exturbo bas. ꝯturbo bas. pturbo bas. ide pturbat⁹ ta tū. vn̄ a gtō pturbati. addita o fit hec pturbatio. Quare āt pturbatio nō cadat i sapiētē dixi i sapia. returbo bas. Turbo ⁊ ei⁹ cōposita sūt actiua. Itē a turbo bas dr turbido das turbidū facē. ⁊ turbat⁹ ta tū. ⁊ a gtō turbati. addita o fit hec turbatio nis.

Turbo onis mas.ge.cor.penul.gti: dr a terra quod antiqui dicebant hic turben nis.s. vertigo volubilitatis ventoꝝ dict⁹ a terra: q: quotiens talis ventus consurgit terrā in circuitu mittit. vnde turbineus nea neum: ⁊ turbinosus sa sum. De cā huius venti qui dr ventus turbo vide in ventus.

Turbulentus: turba vel turbatio vel turbiditas cōponiṫ cum lentos: ⁊ dr turbulentus ta tū: ⁊ turbulens tis.i.turbidus nō lucidus: ꝗ turbidū de nā. Turbulentū ṽo fit ex accidēti: ⁊ vtrūq̄ cōparaṫ. vn̄ turbulente vel turbulēter aduer. ⁊ hec turbulentia tie: ⁊ turbulento tas.i.turbulentum facere.

Turdela le q̄dā auis quasi maior turdus: ⁊ dr a turdus: cuius turdule stercus viscum generare dicitur fm Hug.

Turdus.a tardus dr hic turdus di quedā auis: q: tarde volet: vel q: tarde se referat.s.in fine autumni. vnde turdinus na num penultima producta.

Turgeo ges si sū gere.i.īflare. tumere. vn̄ turgesco scis ichoa. Turgeo cōponiṫ vt ꝯturgeo ges. deturgeo ges. disturgeo ges. iturgeo ges. pturgeo ges. obturgeo ges. returgeo ges. ⁊ hinc ichoa. ꝯturgesco scis. deturgesco scis ⁊c. Turgeo ⁊ ei⁹ cōposita neu. sūt: ⁊ faciūt ptīi in si. ⁊ supi. in sū. ꝗ pterita ⁊ supina taliū verboꝝ nō sūt in frequenti vsu: vt nouū est.

Turgidulus la lū dimi. aliquātulum turgidus.

Turgidus.a turgeo ges dr turgidus da dū.i.inflatus: tumid⁹. iratus. Et cōparatur. vnde hec turgiditas tatis.

Turgiolum.a turgeo ges dicitur hoc turgiolum li. vas interius grossum ⁊ turgidum. ⁊ cor o.

Turgor goris mas.ge.i.tumor turgiditas. ⁊ dr a turgeo ges.

Turma.a turbo bas dr hec turma me. societas hoim: ⁊ pprie triginta.s.ala. sed ala cōtinet triginta milites: turma triginta pedites. vnde turmatim aduer. sicut a turba turbatum.

Turmella le dimi. parua turma.

Turmula le dimi. parua turma: ⁊ cor. mu.

Turonis ciuitas est. ⁊ cor. penul. sicut ligonis.

Turpeo pes in turpis est.

Turpiloquus.a turpe ⁊ loquor cōponitur turpiloquus qua quum penul. cor.i. turpia loquens. vnde hoc turpiloquiū quij.i. turpis locutio.

Turpilucrū. turpis cōponitur cū lucrum. ⁊ diciṫ turpilucrus

tra crum. i. turpiter lucrum faciens. vnde hoc turpilucrum cri. turpis acquisitio lucri. et cor. lu naturaliter.

T urpis. a turpeo pes dicitur hic et hec turpis et hoc pe. infor-mis. quia torpeat. Et cõparatur. et a dtõ turpi. addita tudo fit hec turpitudo dinis. Item a turpis dicitur turpo pas. i. inq̃nare. turpẽ facere. vnde turpeo pes pui. i. esse vel fieri turpẽ vnde turpesco scis inchoa. Turpo componitur vt deturpo pas. et est turpo actiuum cum oĩbus suis cõpositis.

T urricula le dimi. parua turris.

T urris. a teres dr hec turris huius turris. et dr̃ turres q̃si tere-tes. quia longe sũt. et recte et pcul. rotũde videnť. licet quidam sint q̃drate vel late. vel dr̃ a tueor quia pbent defensionẽ. et desi-nit actũs singularis in em et in im: turrẽ vel turrim: et ablũs in e vel in i turre vel turri: et gtũs pluraľ turriũ. et actũs plu-ralis in es vel in is. turres vel turris. vñ turricus ca cũ: tur-ribus plenus: ad modũ turris dispositus: et pdu. penul. Et scias q̃ turris gregis dicebaľ s̃z Hiero. locus vbi iacob gre-ges suos pauit nomẽ loco inde relinq̃ns Turris ħo custo-dũ dicebaľ vbi custodes positi erãt ad custodiã pdiciarum.

T urritus ta tum in turris est.

T urtur ris a sono nomẽ hz: genus est auis. vñ turturinus na nũ penul. pd. et declinaľ. vt hic turtur ris pmis. ge. penľ. gti cor. et sub vno gñe et vno articulo cõphẽdit aĩalia vtriusq̃ sexus. Põt ergo dici Alba aq̃la et vnus turtur tã p mare q̃ p femina: nec fit restrictio ad masculinũ qũ dr. Unus vel solus turtur: sic cõsueuit fieri in cõi ge. qũ dr Albus ciuis. tñ quidam pnoĩa recipiũt adiectiua ɔtra nãz sui articuli cã di-scernẽdi sexũ. vñ inueniť. Anser erat cuidã precioso germi-ne feta. simiľr dictũ est de turture. Sola volabit. sola sedebit. tñ notabiliores autores his abusionibus nõ vtũtur. De hoc dixi in tertia pte in tractatu de gñe noĩum vbi egi de epi-ceno ge. et est turtur auis pudica. Unde dicit Bern. in. lix. ser-mo. canticor. Turtur cõpare vno contenta est. quo amisso alterũ iã nõ admittit. numerositatẽ in hoĩbus nuptiarũ re-darguẽs. Nã etsi forsitan culpa ppter incontinẽtiã venia-lis est. ipsa tñ tãta incõtinẽtia turpis est. Pudet tñ negociũ honestatis rõnẽ nõ posse in hoĩe qd nã põt in volucre cer-nere. qũ eñi turturẽ tpe sue viduitatis: scẽ viduitatis opus sternue atq̃ infatigabiliľr exeq̃ntẽ videas vbiq̃ singularẽ: vbiq̃ gementẽ audias: nec vnq̃ in viridi ramo residentem inspicias: et tu ab eo discas voluptatũ virentia: imo virulẽ-tia vitare. Adde q̃ in iugis montiũ et sũmitate arbor frequẽ-tior illi ɔuersatio est: et qd vel maxime propositũ pudicitie decet. doceat nos terrena despicere. et amare celestia. Ex q̃-bus colligitur q̃ vox turturis sit et pdicatio castitatis. Ne-q̃ eñi a principio vox ista in terris audita est. s̃z magis illa. Crescite et multiplicamini. et replete terram.

T urturi dicuntur pastores qui fistulis canunt.

T us turis vide in thus aspirato.

T uscia. a tus ris dr hec tuscia cie: quidã ps italie: et frequẽtia turis et sacrorum dicta eadẽ et tyrrhenia a tirreno fratre lid-di. vnde tuscus sca scũ gentile vide in liddia.

T ussicula le dimi. parua tussis.

T ussis a tundo: dis dr hec tussis sis. quia tũdit pectus. vel dr sic a ton. i. ab altitudine: quia a pfũdo pectoris veniat: et definit ab-latiuus in i: vt tussi: et actũs i im tñ. et sũt quinq̃ noĩa latina q̃ fa-ciũt i im tñ actm. vñ vsus. Im tñ faciũt hec q̃rtũ noĩa casũ. Uis buris tissis maguderimq̃ sitis Et tussis dr tussio sis siui sire sitũ. vñ hic tussitus tus: et tussito tas frequẽ. penul. pdu.

T ussitus in tussis est.

T utamen. a tutor taris dr hoc tutamẽ minis. i. tutamẽtum et pdu. penul. noĩatiui: sed cor. penul. genitiui.

T utela. a tueor eris tutus sum dr hec tutela le. i. defensio et est tutela in liberũ caput alicuius q̃ ppter etatẽ nec se nec sua defendere põt. Tutela dabiť liberis. patronus seruis. vnde tutelo las. i. defendere. vñ hec tutelatio onis: et hoc tutelamẽ mi-nis: et hic tutelatus tus: et hic tutelator. i. defensor: et produ. te.

T utelarius. a tutela dr tutelarius ria riũ: dfensorius ptectorius

T uto tas in tutor taris vide.

T utor taris. i. freq̃nter defendere: seruare ħbum freq̃n. et dr a tueor eris tutũ tutu' addita or s̃m modernos. Et componi-tur: vt cõtutor taris. vñ antiq̃ dicebãt ɔtuto tas. vnde in. v. ca. Baruth. Sacerdotes seris hostia tutant. et produ. tu.

T utudi preteritũ de tundo dis: in tundo dis vide.

T utus. a tueor scde cõiugationis descendit tutus ta tũ. vnde dicendum est tutus: detutus: intutus: obtutus. s̃z tuitus de-scendit a tuor eris tertie ɔiugationis. vide in tuitus.

V Acca vacce. a va-cillo las dr hec vacca ce. i. bos quasi vacil-la et debilis respectu tauri vel vacca dr a bos q̃si boacca sicut leo leena: et a draco dracena. vñ vacinus na nũ. et hic vaccarius et hec vaccaria rie custos vaccarũ: et hec vac-ca q̃dã ciuitas hispanie: ab abũdantia vaccarũ ita dicta. vac-ca et dr q̃dã ciuitas in india. vñ vacceus cea ceũ: et hic et hec vaccẽsis et hoc se: et geminat c vacca et oĩa ab eo deriuata.

V acella le dimi. parua vacca.

V acula le dimi. parua vacca.

V acillo. a vaco cas dr vacillo las. i. titubare. instabilẽ esse tre-mulare. labare: trepidare. vnde vacillans participium: et pro-du. va. vnde Ouidius methamor. Spes mea vacillat subti-li pendula filo: vt dicit magister Bene.

V accinia herba coloris purpurei.

V aco cas caui care. esse vel fieri vacuũ. et licet videaľ ad alias sig̃atões. trãsferri. tñ oẽs redolẽt illã. Dr eñi vaco lectioni. i. insisto lectõi et operã do. et vaco a lectõe. i. cesso vel deficio a lectiõe: vaco numis. i. careo: s̃z oẽs iste sig̃atiões redolẽt pmã. Qũ ħo dico vaco lectiõi: idẽ est ac si diceret: vaco ab aliis rebus: et insisto lectõi. vñ vacat impsonale. i. esse vacuũ. vel licitũ eẽ vel oportunũ. vñ Uacat mihi legere. i. oportu-nitatẽ legẽdi habeo: et nõ ipedior ab alio negocio. Uaco cũ suis cõpositis sig̃ hz est neu. et cor. hãc syllabã va. vñ Luca-nus in. v. li. Fata vacent procerũ motus hec cuncta seq̃ntur

V acuefactus in vacuo as est.

V acuna: a vaco cas dr hec vacuna ne: dea vacationis et ocij Hora. Hec tibi dictabam post fanum pulchre vacune.

V acuo as aui are. et s̃m Papi. vacuat. i. inanit: quod intus est aufert. vnde vacuus cua cuũ. i. vanus: ociosus: destitutus: si-ne eo qd habuit: et cor. pmã Oui. De vacue menti quo tuea-tur opus. et cõponitur cum factus: et dicitur vacuefactus ta tum Job. xiiij. Et fluuius vacuefactus arescat.

V adimoniũ nij: in vadium est.

V adio as: in vadium exponitur.

V adiũ. a vas dis dr hoc vadiũ dij: et hoc vadimoniũ nij: in eodem sensu. s. pignus vel fideiussio. vñ vadio as. i. i vado ponere vadiũ vel pignus alicui dare: et cõponiť vt ɔuadio as: inua-dio as. obuadio as. i. ɔ aliũ vadiare: reuadio as. i. repignera-re. a vadio recolligere: subuadio as. i. post vel latẽter vadia-re: et est vadio actiuũ cũ oĩbus suis cõpositis: et cor. va.

V ado das daui dr a vadũ: et est vadare p vadũ transire vel p vadũ ducere: vt Uado istrũ: vel vado equũ: et ɔponiť vt puado das: reuado das. trãsuado das: et est vado neu. cum suis cõpositis p trãsire p vaduz. In alia sig̃atiõe est actiuũ. et cor. va sicut vadũ: s̃z vado dis pmã pdu. vñ versus. Ua-do viã. vado q̃drupedez: vado vadiũ do et vador illud idẽ significare solet. Prima vado lego tertia vado lego.

V ado dis vasi sum vadere. i. ire. vel pgere. Uado cõponiť vt cõuado dis: euado dis euasi. i. extra vadere. effugere. libera-ri: inuado dis inuasi sũ inuadere. i. ipetere: aggredi. arripe-re. puado dis peruasi. i. pfecte vadere. vel per aliud vadere. Uado et eius cõposita sunt neutra. preter inuado qd ẽ acti-uũ. et oĩa faciũt preteritũ in si et supinũ in sum. et pdu. va. vñ Pamphilus. Et modo vadit eques qui solet ire pedes.

V ador. a vas dis deriuaľ vador daris. i. in vadẽ ponere. va-dem dare. vt ego vador illũ tibi. i. do illũ in vadẽ tibi vel vadari. i. vocari ad iudiciũ ad placitũ. vel fideiubere. vel li-tigare: vel polliceri. et erat cõe olim. sed mõ tñ deponẽtale.

⁊ pertinet nõ solũ ad hoĩes. sꝫ ẽt ad aĩalia bruta. vt Vado tibi equũ meũ: ⁊ cõponiẜ vt ↄuador daris: euador daris. i. poscere: flagitare: vel a vaditõe liberare: remouere reuador daris. i. vadẽ recolligere. ⁊ est deponẽ. cũ suis compositis ⁊ cor. va. sicut vas dis. vnde Oui. de reme. Jãq vadatur⁹ leticia prodeat inquit. vide etiam in vado das.

V adulum li dimi. paruum vadum.

V adũ: a vado das: o in uꝫ: sꝫ Pris. dr̃ h̃ vadũ di. locus breuis ⁊ humilis in aqua: q̃ p eũ possit vadi. i. deambulari pedibus: vñ vadosus sa sũ. Et ↄpaẜ: ⁊ lꝫ vado dis: a quo deriuatur pducat p̃mã: tñ vadũ ⁊ vas dis ⁊ vador daris cor. va. vñ Oui. epi. Ad vada menandri concinit albus olor.

V afer: valde cõponitur cum afer: ⁊ dr̃ vafer ra rũ. i. calidus. ingeniosus: versipellis. multiformis. ⁊ dr̃ vafer quasi valde afer idest valde calidus. nam afri valde solent dolosi esse ⁊ fraudulenti. vel vafer componitur a varius ⁊ ferens. inde vafer quasi varia ferens: sicut homo cautus qui loquiẜ varijs modis. Et comparatur. ⁊ corripit va:

V agedaber hebraice. rhitmus grece. numerus latine: est liber numeri. vnde Hiero. in prologo regũ. Quartus inquit vagedaber quẽ numeri vocamus. ⁊ acuitur in fine.

V agetra hebraice dr̃ tertius liber moysi scꝫ leuiticus. vnde dicit Hiero. in plogo regũ. Tertius vagetra. i. leuiticus.

V agina. a baiulo las dr̃ hec vagina ne. theca gladij dicta q̃si bagina. q̃ in eo mucro vel gladius baiulaẜ. vñ hic vaginarius rij. q̃ facit vaginas. ⁊ vagino nas. i. facere vaginas. Et cõponitur cũ e. ⁊ dr̃ euagino nas. i. extraho de vagina. Jteꝫ cũ in. ⁊ dr̃ inuagino nas. i. in vaginã mittere Vagino ⁊ ei⁹ cõposita sunt neu. ⁊ produ. penul. Ouidius methamor. Pẽdenti nitidum vagina diripit ensem.

V agino nas in vagina est.

V agio. a vagus ga gũ dr̃ vagio gis giui vel gij gitũ gire q̃rte ↄiugationis. i. plorare. flere. ⁊ ẽ pprie ifantiũ in cunis adhuc existentiũ. ⁊ inde vagitus tus tui. ipse clamor ifantiũ. ⁊ vagito tas fre. i. freq̃nter vagire. vel violenter. ⁊ pdu. penulti. Vagio neu. est cum suis compositis. ⁊ produ. va. sed vagus eam cor. Tobi. Nos quasi vagitu deficiente loqui. Jtẽ versus. Siluis pasce vagis: in cunis tu petre vagis.

V agito tas. in vago gis vide. ⁊ produ. gi.

V agitus: a vagor geris dr̃ vagi⁹ gia giũ: q̃ genib⁹ iũctis ãbulat

V agor garis gatus sũ gari. i. spaciari: errare: huc illuc discurrere. vñ vagabũdus da dũ: ⁊ vagus ga gũ: q̃ aũt dr̃ vag⁹ q̃si a via actus. ⁊ vagari q̃si a via agi. i. sine via. vel vagari q̃si vagũ agi ery. ẽ. Et cõpaẜ. vñ h̃ vagitas tatis. Vagus cõponiẜ. vt puagus ga gũ. i. valde vagus. Vagor ↄpõiẜ vt ↄuagor garis. diuagor garis. i. valde vl' deorsũ vl' diuersis modis vel in diuersas ptes vagari vel a vagatiõe cessare. Jtẽ euagor. i. extra vagari: extra ire. gyrouagor aris. i. per girũ vagari: puagor garis. Vagor ⁊ eius ↄposita depo. sũt ⁊ cor. va. Vñ Luca. Nobilitas cũ plebe patet lateq̃ vagaẜ. Jteꝫ Aurora. En vagus ⁊ puagus ⁊ maledictus eris.

V agulus. a vagus dr̃ vagulus la lũ dimi. aliquãtulũ vagus vñ hec vagula le dimi. iuuẽca q̃ vagatur p campũ: ⁊ hic vagulus li. anulus. q̃ vagatur in digito: ⁊ cor. gu.

V agurio. a vagor garis dr̃ vagurio ris. i. per ociũ vagari.

V agus ga gũ in vagor ris exponitur.

V ah. q̃nq̃ sigñt gaudiũ: ⁊ est interiectio gaudẽtis Esa. xliiij. ca. Vah calefact⁹ sũ: vidi fociũ. Et Augu. dicit. Qñ delectamur dicimus vah. Jteꝫ q̃nq̃ notat derisionẽ vel increpationẽ Math. xxvij. Vah q̃ destruit tẽplũ dei: ⁊ in triduo illõ reedificat. Et scias q̃ in h non põt syllaba terminari: sꝫ obijcitur in vah ⁊ ah ⁊ oh ⁊ vh: in q̃bus h est finalis lr̃a. Ad h̃ rñdet Pris. in. ij. li. maio. q̃ ibi est apocopa. quum cor̃ perfecta vaha ⁊ aha ⁊ oha ⁊ vha sint. vel dic q̃ interiectiones et hmõi voces abscondita voce solent proferri.

V alde. a validus dicitur valde pro valide. ⁊ per syncopam pfertur sm̃ Priscianum.

V alentulus la lum dimi. aliquantulum validus.

V aleo les lui valitũ. i. vigere: sanũ eẽ vl' posse: ⁊ p̃ciũ denotat ⁊ valeo. i. peo: vel infirmor. Vñ Terẽtius. Valeãt q̃ inter nos dissidia q̃runt: ⁊ hinc inueniẜ q̃ddã v̓bũ defectiuũ q̃d ptinet ad salutationẽ i recessu. s. vale valete valeto valetote. i. valere. q̃d olĩ solebat dici mortuis post pactã sepulturã ob amicis: q̃d erat signũ q̃ nõ debebãt amplius eos videre: ⁊ q̃ tale vale erat signũ doloris ⁊ tristicie ⁊ meroris: inde tractũ ẽ: vt valeo ponaẜ p pire vel i firmari. a valeo les dr̃ valesco scis inchõ. Valeo ↄponiẜ: vt cõualeo les. i. sil' valere: sanari: ad sanitatẽ redire crescerẽ. radicari. vñ ↄualesco scis. eualeo les. i. valde valere. iualeo les. i. valde valere: crescere: abundare. vñ inualesco scis inchoa. pualeo les. i. plus valere: p̃stare. p̃cellere. equaleo les. i. eq̃lr̃ valere. eq̃pollere. parẽ eẽ. Valeo ⁊ ei⁹ ↄposita neu. sũt: ⁊ faciũt pti in ui diuisas ⁊ supi. in itũ: ⁊ cor. hãc syl. va. Oui. de reme. Ut valeas aio q̃cq̃ tolerare negabis. Et in Grecis. dr̃. Accipiẜ valeat p queat ⁊ peat. Qui valet ille p̃t. defectiuũq̃ salutat. De vale ⁊ valete dixi i aueo ues. Et no. q̃ valeo q̃ñ p̃ciũ denotat ↄstruiẜ cũ grõ denotãte p̃ciũ indeterminatũ. vt i digesto Julius ait fundũ tñ valere q̃nti vẽdi p̃t. Et Grego. dicit. Regnũ celor̃ tãti valet q̃ntũ habes ↄstruiẜ ẽt cũ actõ denotãte preciũ indeterminatũ vl' determinatũ. vt in Gen. Terra quã postulas trecẽtos siclos argẽti valet: ↄstruiẜ ẽt cũ ablrõ.

V aletro. a valeo les dicitur hic valetro idest gluto: per cõtrariũ dicitur. vel q̃ parũ valet multũ in leccacitate. ⁊ pdu. penulti. genitiui scꝫ valetronis.

V algia. a voluo uis dr̃ hec valgia gie. quasi voluia idest retorsio. proprie enim labior̃ obtorsio est quã facimus quum aliquẽ deridemus. vnde valgio gis idest retorquere.

V alidus. a valeo les dr̃ valid⁹ da dũ. i. fortis. potẽs. robust⁹. Et ↄpaẜ. vñ valide dius sime aduer. ⁊ sepe pferũẜ p syncopã valdus dior simus: p validus ⁊ validior. ⁊ valde p valide. ⁊ valdius p validius. Jtẽ a validus dr̃ h̃ validitas tatis. ⁊ p ↄpositiõeꝫ inualidus da dũ. i. debilis. fragilis. nõ validus. Et cõparaẜ. vñ h̃ inualiditas tis. ⁊ hec inualitudo dinis. i. debilitas. imbecillitas. infirmitas. ⁊ cor. p̃mã validus Luca. in. vi. li. Adducit inualide robur facundia cause.

V alitudinarius in valitudo est.

V alitudo. a validus dr̃ h̃ valitudo dinis. i. fortitudo. Et nota q̃ valitudo inueniẜ pro ifirmitate. ⁊ ẽ nomẽ tractũ ab illo funebri vale. q̃d dicebaẜ mortuis. de quo dcm̃ est in valeo les. vñ q̃dã dicũt valetudo p e. vñ valitudinarius ria riũ. ⁊ valetudinarius ria riũ q̃ sepe ifirmaẜ vel q̃ sepe pticipat valitudine. ⁊ hoc valitudinariũ. vel valetudinariũ rij. domus in qua curanẜ egroti. ⁊ lꝫ cã orĩe dici posset. in vtraq̃ tñ significatiõe dr̃ cõpetẽter valitudo per i. Et scias q̃ l ante tudo breuiaẜ. vt fortitudo. p̃ter valitudo quasi valetudo.

V alestris in vallis est.

V allis. a vallo las dr̃ h̃ vallis huius lis. q̃ vallata sit montibus. vñ vallosus sa sũ. ⁊ h̃ ⁊ hec vallestris ⁊ h̃ stre. ⁊ p cõpositiõeꝫ hec ↄuallis lis magna vallis. vel valles orĩr vbicunq̃ sunt humilia loca campor̃ ⁊ depressa q̃si vulsa. hinc cõualles depressa loca terrarũ inter mõtes. Et scias q̃ inueniẜ vallis salinarũ. q̃ ibi erant putei salis.

V allo las in vallus est.

V allosus sa sum in vallis est.

V allus. a validus dr̃ h̃ vallus li. i. palus q̃si valid⁹. vñ h̃ vallũ li. ↄcatenatura q̃ fit de palis sup aggereꝫ. vel vallũ ẽ ipse agger. s. id q̃d mole terre erigiẜ vt custodia p̃tẽdaẜ. ⁊ ẽ vallũ iter murũ ⁊ fossã. ⁊ dr̃ a vallis. i. palis q̃b⁹ vallis muniẜ. vñ q̃dã. Vinetis vallus. sꝫ vallũ conuenit vrbi. ⁊ a vallũ dr̃ vallo las. i. circũdare. circũsepire. munire. ⁊ pprie vallo vl' vallis. vñ hec vallatio onis. i. palor̃ circũdatio in villa vel in vrbis obsidione. Vallo cõponiẜ vt conuallo las. circũuallo las. ⁊ est vallo actiuũ cũ oĩbus suis cõpositis.

V alor. a valeo les dr̃ hic valor loris. i. potẽtia: vigor. sanitas.

V alua. a voluo uis dr̃ h̃ valua ue. ⁊ sũt p̃pe value q̃ reuoluũẜ intus. ⁊ sũt duplices ⁊ replicabiles. De h̃ vide in ianua.

V anco nes in vanus exponitur.

V anga. a vagus dicitur hec vanga ge. quoddam genus fos/

fodit. quia vagando fodit.

Vanidicus ca cum penul. cor. i. vana dicens. et componitur a vanus et dico cis ri. et tenet naturam de dixi preterito. quod naturaliter corripit primam.

Vanidus. a vaneo nes dr vanidus da du. i. vanus. et componitur vt euanidus da dum. i. valde vanidus Oui. in. v. metha. Pectora que intentus abeunt euanida riuos.

Vaniloquus. a vanus et loquor componitur vaniloquus qui quasi i. vana loquens. vnde hoc vaniloquium quij. et cor. lo.

Vanito tas penul. cor. i. vanitatem dicere: vel vanitando laudare: et dicitur a vanus.

Vannus ni: instrumentum de vimine factum in modum scuti: cribrum scilicet et est fe. ge. secundum Papiam.

Vanus. a venus dr vanus na num. i. inanis: falsus. vacuus irritus. venereus. quia venerei pape solent esse vani. et opa. vt vanior simus. vnde hec vanitas tatis: et dr vanus quasi vehementer anus. i. vacuus: et est ety. vide de hoc in inanis: et a vanus dr vaneo nes nui. i. esse vel fieri vanum: vel deficere. vnde vanesco scis incho. Vaneo componitur vt euaneo nes: inuaneo nes: et hinc incho. conuanesco scis: euanesco scis. inuanesco scis. Vano. et eius composita sunt neu. et carent sup. et pdu. va. vnde Oui. de fas titulo. Carmine lesa ceres sterilem vanescit in herbam.

Vapidus. a vape dr vapidus da dum. i. insipidus: sine sapore et componitur. vnde hec vapiditas tatis. i. insipiditas: et corri. va et pi.

Vaporo ras raui rare. i. calefacere: vacre: vel vaporem emittere vel vaporando emittere vnde hoc vaporamen nis: et hic et hec vaporabilis et hoc le: et hic vapor poris. i. calor: fumus. vide in tonitrus: et in ventus: et in mons: et in pluuia. A vapor dr vaporus ra rum: et vaporeus rea reum. et vaporosus sa sum. vaporo ras componitur. vt euaporo ras: et est actiuum cum suis compositis. et pdu. po Virg. enei. xi. Succedunt mecum et templum thure vaporant.

Vapa a vapor dr hec vappa pe. vile vinum quod de fece exprimitur vel exinanitio cum aqua. et est fere nullius saporis. vnde hec vappa per sepe dr insipiditas. et vappa dr ardelio. prodigus superflue quasi insipide vel indiscrete dispergit res suas et nullius probitatis est. Et scias quod vappa pdu. a ante pe. sed vapidus ca cor. vnde credo quod sit dicendum vappa per geminum p. et sic positione producitur prima.

Vapulo las laui dr a vapor. et est vapulare idem quod verberari et est verbum neutropassiuum. et significat passionem ab alio illatam. et construitur cum ablatiuo interposita a vel ab vt vapulo a te. i. verberor. Sic et Berta nubit a pre: et hoc vocem actiui et sensum passiui: sicut et veneo: nubo exulo: et pdu. primam vapulo: et scribitur per vnum p. vide in exulo las.

Varica. a varus dr hec varica ce. et hec varix cis. vena interna coxa quasi ledatur: vel itinere vel percussione reddit homines curuum et inflatur: et ex lesione facit poplices et coxas turgescere. a varica vel a varix dr varico cas. vel varicor caris. i. transire vel ambulare. vel [illegible] vel deflectere: et curuare. vel claudicare. et componitur. vt diuarico cas. et diuaricor caris. i. discutere. vel separe. diuersum facere. vel diuersificare. vel diuersis modis varicare. preuarico cas vel potius preuaricor caris. i. transgredi. Item a varix dr varicosus sa sum. i. curuus. et cor. primam varica varix

Varico cas in varica [illegible] penul.

Varius. a via dr varius ria rium: quasi viarius. i. non vnius vie. sed incerte et mixte simul et diuersus. vnde hec varietas tatis: et vario as aui are. i. facere varium. diuersificare. vnde variatim aduer. et hic et hec variabilis et hoc le. vnde variabiliter aduer. et hec variabilitas tis. Vario componitur: vt diuario as. i. diuersis modis variare: et est actiuum cum suis compositis: et cor. va.

Varix cis cor. penul. gti: et est mas. ge. sicut dicit. Pris. quasi in fine quinti libri: et pdu. va. vide etiam in varica.

Varus. a varix dr varus ra rum. i. curuus: et pdu. va.

Vasallus est ille qui tenetur seruitium facere domino occasione feudi Dec Hostiensis.

Vas dis mas. ge. i. obses vel fideiussor. et dr a vado dis: quia de to vade id est abire et vadere. et cor. a. sed dicit vado dis primam produ. Vnde quidam Obside sine vade posito pro ad tua vade

Vas sis neutrum: et est etheroclitum nomen declinatione: quia in singulari numero est tertie declinationis: sed in plurali est secunde. vnde que sunt Vas vasis terre: sed vasa scribe. et dicitur vasa quasi vesca: a vescor sine a vescedo: quia esce in eo ponuntur

Vasco. a vacca dr hic et hec vasco sconis: et vacce. cca ccum. vascones et vaccei quidam populi dicti sunt a vacca ciuitate hispanie: iuxta pirrheneum montes a qua habuerunt principium: vel quam olim possederunt: et dicuntur vascones quasi vaccones et c mutata in s. vnde hec vasconia nie: regio eorum: et hinc vasconius nia nium. et hic et hec vasco onis.

Vasculum li diminu. paruum vas.

Vascus. a vanus dr vascus sca scum. i. vanus: nugatorius.

Vastitas tatis. in vasto stas est.

Vasto stas staui stare. i. destruere. dissipare. diripere. predari spoliari. vnde hic vastator ris: et hec vastatio onis. et vastatorius ria rium: et hic et hec vastabilis et hoc le. et hoc vastamen nis. et pdu. penul. Vasto componitur. vt deuasto stas: puasto stas: et est vasto actiuum cum suis compositis. Item a vasto stas dr vastus sta stum. i. magnus: ingens. profundus. incultus. amplus. desertus. solitarius. Et componitur: vt vastus stior simus. vnde hec vastitas tis. a gto vasti addita tas fit hec vastitas: et addita tudo fit hec vastitudo dinis. i. magnitudo. amplitudo. desertum. solitudo sed vastitas proprie corporis. vastitudo ante solitudo.

Vates. a vieo es dr hic et hec vates huius vatis: sacerdos quisque sic dr poeta: quisque propheta diuinus. et dicebantur vates poete: quia metra ligarent pedibus et syllabis: a verba modis connecterent: et eodem nomine et diuini dicebantur: quia ipsi quoque futura efferebant versibus: vel vates a vimentis dicti sunt. vel a video des quia futura videbant: et pdu. va. Oui. de reme. Parce tuum vatem sceleris damnare cupido. Quidam dicunt quod vates dr a vas vasis et theos. quasi vas dei. vel vas diuinum. vnde sacerdos dr vates: quia continent deum per sanctimoniam. Item diuini et prophete dicuntur vates quia continere videntur deum per futurorum prescientiam. sed potius est ethymo. vates quasi vas dei que compositio.

Vaticanus. a vates et cano nis componitur vaticanus na num. idest propheticus. et tunc cor. penul. vnde inuenitur hic vaticanus ni per quodam monte vbi nutritus fuit iupiter. et pdu. ca.

Vaticinor. a vates et cano nis componitur vaticinor naris vaticinari. i. diuinare prophetare. vnde hoc vaticinium nij. i. diuinatio prophetatio. et hic vaticinus ni. deus paganorum. Item vt dicit quidam a vates et cano potest componi vaticinus na num. i. propheticus. Vaticinor deponentale est: et cor. ti.

Vaticinus in vaticinor est.

Vatidicus. a vates et dico cis ri componitur vatidicus ca cum penul. cor. i. propheticus diuinator.

Vau nomen est cuiusdam elementi apud grecos et hebreos scilicet consonantis. Item est aduerbium admirantis vel irrantis.

V ante B

Vber. ab vua dr hoc vber vberis. i. mamma. et habet totum in singulari et in plurali. et dicitur quasi vuera: quia vuida sunt et humore lactis in modum vuarum plena: et pdu. u Oui. de arte in. i. lib. Fertilior seges est alieno semper in agro Vicinumque pecus grandius vber habet. Et in cancio dr. Meliora sunt vbera tua vino: et inde hec vber ris. i. abundantia: fertilitas. et hic et hec vber vberis com ge. in declinatione. sed ois in constructione. et desinit ablatiuus in e et tamen sed quisque per autoritatem finiat ablatiuum in i. et potest poni cum mas. et fe. et neu. generibus satis proprie. et sic dicunt et paup. sed non in omni sua terminatione quia qualitas acti desinens in em: et forma pluralium casuum in eo nullo modo possunt neu. ge. adaptari. vnde nihil est habeo vber pecus vel vberes pecora. vnde versus. Re vel res neutrum fugiunt. sed cetera sumunt. De hoc dixi in tertia pte vbi egi de ol ge. et est idem vber quod abundans. Vnde Lu. ca. xij. Dolo cuiusdam diuitis vberes fructus ager attulit. Et comparatur. vt vber rior rimus. vnde vberiter rius rime aduer. et a nto addita tas fit hec vbertas tatis. i. abundantia. Item ab vber pro vbertate. dr vberosus sa sum. i. abundans. Et comparatur vnde hec vberositas tatis. Item ab vber dicitur vbertus ta tum. i. fructuosus. abundans. Et componitur. vnde vbertim aduer. i. abundanter. et vberto tas. i. abundare. Item ab vber dr vbero ras. i. abundare. Et componitur. vt exubero ras. i. valde vberare

re. supabundare. vnde exuberans tis oīs ge. et cōpaē. vnde exbueranter tius tissime aduer. ⁊ hec exuberantia tie. i. abūdantia: affluentia. inubero ras. i. valde vberare: ⁊ est vbero neutrū cum suis compositis. Jtē vbero ras potest deriuari ab vber p mamma: ⁊ tunc vberare. i. lactare ⁊ inde exuberare. i. ab vbere segregare: et inubero ras. i. lactare: ⁊ fꝫ hoc vbero est actiuū cū suis cōpositis. Jtem ab vber p mamma cōponiē h ⁊ hec exuberis ⁊ hoc re: ⁊ sububeris re: exuberes dicuntur infantes qui extracti sunt ab vbere: sububeres vō qui adhuc sunt sub vbere.

V bero ras: in vber vide.

V bertuosus: ab vbero ras ōr vbertuosus sa sū. i. fertilis vbertate plenus. vnde Josephus Dūꝫ placuisset isaac vt iret in egyptū vbertuosam valde puinciā. Et cōparatur. Potest etiā deriuari vbertuosus ab vber p vbertate.

V bertas ta tum in vber vide.

V bi est aduer. loci ⁊ iterrogādi. ⁊ sigt ⁊ iterrogat in loco Jtē est aduer. tpis: vt vbi. i. postq̄ꝫ vel qn̄. Jtē ē aduer. q̄litatis vt vbi. i. q̄lr. et q̄titatis: vt vbi. i. q̄ntū ⁊ silitudinis: vt vbi. i. sicut. Est ēt qn̄qꝫ aduer. increpātis vel admirantis: vt in Genesi Adā vbi es: q̄si dicat in q̄nta miseria ⁊ in q̄nta angustia es. Miser q̄d fecisti: inquantū pctm̄ incidit: Bene eni sciebat deus vbi esset: sꝫ q̄si admirādo increpat eū q̄ i tātū pctm̄ delapsus erat: ⁊ vt dicit. Greg. in. xxx. moral. Serpens vō iā nō reqriē: qꝛ nec eius pniā q̄rebaē. Di aūt quoꝝ pniā q̄sita est scutū neq̄ssime defensiōis ɔtra iustissime correctiōis v̄ba ptēderūt. vn̄ nūc vsqꝫ in vsuꝫ peccantiū trahiē: vt culpa cū arguiē defēdaē: ⁊ vn̄ finiri reatus debuit inde cumuleē: vide in excuso. Jtē diē. Greg. in. ij. moral. exponēs illud. Job. Sathan vn̄ venis. Quid est: p venientibus angelis electis. neq̄q̄ꝫ ōr venitis: Sathā vō vn̄ veniat pcōtaē. Nō eni reqrimus vtiqꝫ nisi q̄ nescim⁹ nescire aūt dei reprobare est: sicut nescire mētiri vir verax ōr q̄ labi p mēdaciū dedignaē: nō q̄ si mētiri velit nesciat: sꝫ q̄ falsa loq̄ veritatis amore ɔtēnat. Quid est ḡ q̄ ad sathan vn̄ venis ōr: nisi vias illius q̄si incognitas reprobare. Ueritatis ergo lumē tenebras q̄s reprobat ignorat ⁊ Sathane itinera dum q̄si iudicās dānat: dignū est vt q̄si nesciēs reqrat: hic est q̄ Ade peccanti ɔdictoris voce ōr. Ubi es: neqꝫ eni diuina potētia nesciebat post culpā seruus ad q̄ latibula trāsfugerat sꝫ qꝛ in culpa vidit lapsū iā sub pctō velut ab oculis veritatis abscōditū qꝛ tenebras erroris eius nō approbat q̄si vbi sit pctōr ignorat: eūqꝫ vocat ⁊ reqrit dicēs. Adā vbi es: p h q̄ vocat signū dat: qꝛ ad pniam reuocat: p h q̄ reqrit apte insinuat: qꝛ pctōres iure dānādos ignorat. Sathan ḡ dn̄s nō vocat: sꝫ tn̄ reqrit dicēs. Unde venis: qꝛ nimiruꝫ deus apostatā spm̄ ad pniaꝫ nequaq̄ꝫ reuocat: sꝫ vias supbie ei⁹ nesciēs dānat. Igiē dū sathā de itinere suo discutiē electi angeli requirendi vn̄ veniāt non sūt: qꝛ coꝝ vie tanto deo note sunt quāto ipso auctore pagūē. Dūqꝫ soli eius voluntati in seruiūt ⁊ incognite esse nequeūt q̄ p approbationis oculū ex ipso sp aū ipm̄ fiūt. vide in pena: ⁊ sathanas. Et scias q̄ vbi recipit. xj. interpositōes ⁊ syllabicas adiectiones: vt sicubi: necubi: alicubi: nūcubi: ecubi: ex en ⁊ vbi cōpositū vbiqꝫ vbiubi: vbiuis: vbilibet: vbicunqꝫ. vbinā. Inueniūē etiā quedā alia que videē ɔposita ab vbi. vt abubi astubi: postubi. sꝫ potius sūt q̄daꝫ irregulares vocū cōgeries. ⁊ fūguntē loco vnius dictōis aliqn̄ sicut dixi in. ij. pte vbi determinaui de accentu aduerbioꝝ in ca. de cōposit] ab vbi. Jtē vbi tam simplex q̄ꝫ composita eius pñt exigere gtm̄ ex vi distributionis: vt vbiqꝫ locoꝝ. i. in quolibet locoꝝ: ⁊ vbi locoꝝ. i. in quo locoꝝ: silr ⁊ vbiuis locoꝝ vbicūqꝫ locoꝝ: vel gētiū. Uel dic q̄ qū ōr vbiqꝫ locoꝝ vel terrarū. i. in quolꝫ locoꝝ. illi gti regūē ex nā pditionis: ⁊ cor. primā vbi. vnde Ouī. epi. Jura fides vbi sūt cōmissaqꝫ dextera dextre. Jtē nota q̄ in pdictis qn̄ vbi postponiē tūc est ɔpositio vt sicubi alicubi: vel qn̄ geminaē: vt vbiubi. Sꝫ qn̄ vbi pponitur tūc est syllabica adiectio q̄ aduenit post. sicut accidēs substātie. vt vbiuis. vbicūqꝫ vbiqꝫ. ⁊ tūc penul. acuit. vt dixi in secūda pte in impedimētis enclesis. sꝫ penul. fit enclesis.

U ante D

V do das. i. balneo: malefacio. ⁊ pdu. p̊mā. vn̄. Phisiologus
Qui quum nos vdat sumpta venena fugat.

V dus da dū. i. madidus da dū: aliquantulū humidus.

U ante E

V e aduer. dolētis: vel execrātis vel maledicētis. vt. Ue illi p quē scādalū venit. Jtē ve. i. sine. vn̄ p cōpositionē vesanus fm̄ Hu. Jtē scias q̄ ve est ɔiūctio encleticā: ⁊ p vel poniē. 231

V ecors. cor cōponiē cuꝫ ve. ⁊ ōr vecors dis ge. ois. i. demēs furiosus: q̄si ve habens in corde. vel cōponitur a ve fm̄ q̄ sigt sine q̄si sine corde: vel a vebo his. qꝛ vehaē a corde ⁊ a ppria voluntate. ⁊ a dtō vecordi: addita a fit hec vecordia die: ⁊ addita ter fit vecordiē aduer. Inueniē etiā h ⁊ h vecordis ⁊ h de. Uecordia aūt est amentia. alienatio mentis.

V ectatoriuꝫ. a vecto ctas diciē hoc vectatoriū rij. instrumētū quo aliquid portaē.

V ecticularius. a vectus diciē vecticularius ria riū. vectes faciens: vel ad vectes pertinens. Uecticularius etiā diciē rapinosus sicut dicimus aliquē veticulariā vitam agere: qui furtis ⁊ rapinis intendit.

V eticulus li dimi. paruus vectis.

V ectigal. a vebo his ōr hoc vectigal lis penul. pdu. taꝫ nti q̄ gti. i. tributū: sed vectigal ōr illud tributū qō vehitur ab illo qui dat ad domū recipiētis: sꝫ tributū qō daē nūcijs recipiētis missis ad illud recipiēdū. vel vectigal est tributuꝫ de rebus vectis vl̄ p mare vel p terrā. vn̄ hic ⁊ hec vectigalis ⁊ h le tributarius qui soluit vectigal. vel q̄ dat et portat ad curiē dn̄i vel ptinens ad vectigal.

V ectis a vebo his ōr hic vectis huius vectis: illud ferruꝫ qō in firmatura hostij vehitur huc ⁊ illuc cā serandi vl̄ reserādi. Propha. Uectes ferreos confregit. ⁊ facit actūs pluralis hos vectes vel vectis. Jtē vectis appellaē diabolus metaphorice. Esa. xxij. ca. Serpētē vecten ⁊c̄. qꝛ durus est fortis rigidus. ⁊ inflexibilis ad modū vectis.

V ectito tas penul. cor. in vecto est.

V ecto. a vebo his xi ctū. u in o ōr vecto ctas ctaui tū ta verbū freqn̄. i. freq̄nē vl̄ sepe vehere. Ide vectito tas aliō freqn̄. ⁊ formaē ab vlti. sup. vectatu a mutata i i cor. ⁊ u i o vt vectatu vectito. Uehoꝛ ɔponiē. vt aduebo his uexi ctū. ide ad uecto ctas frequē. ⁊ sic de alijs ɔsilibus vide in vebo his.

V ector toris mas. ge. q̄ vehit. i. portitor: a vebo his xi vectū. u in o fit vector.

V ectura. a vebo his ōr h vectura. i. naulū preciū qō datur p portatura. vn̄ vecturarius ria riū: q̄ dat aliq̄d ad vecturam vel qui portat aliq̄d p vectura. vel ad vecturā ptinens.

V egeto. a vegetus ōr vegeto tas taui tare. i. viuificare. sustētare. tegere aliquāvim ⁊ altitudinē ɔferre. vn̄ h ⁊ h vegetabilis ⁊ hoc le. ⁊ hec vegetatio onis. Et est actiuū vegeto cū oībus suis cōpositis sicq̄ hꝫ. ⁊ cor. ge.

V egetus. a vigeo ges ōr vegetus ta tū. i. fortis adultus. viuidus validus firmus. agilis. vigilans. integer. incorruptus.

V eba. a vebo his diciē hec veha be. quoddaꝫ genus currī.

V ehemēs. ve cōponitur cū mens ⁊ habeo. ⁊ ōr vehemens tis ois ge. i. furiosus. q̄si ve hn̄s in mēte vel cōponitur a ve q̄ est sine ⁊ mens tis. ⁊ tn̄ vehemēs q̄si sine mēte. vel cōponiē a vebo his ⁊ mēs q̄si q̄ vehiē a mēte: ⁊ qn̄qꝫ vehemēs ōr fortis. vn̄ dicimus aliquē vehementē hre cām qū hꝫ fortiorē ⁊ cōparatur vehemēs tior simus. vn̄ vehemēter tius sime aduer. ⁊ hec vehemētia tie. i. animi demētia. vel pōt dici vehemens q̄si ve adimēs. i. auferēs ve. i. maluꝫ vel dolorem a mēte. et est etymoē. ⁊ cor. hāc syllabaꝫ he.

V ehiculuꝫ. a vebo his ōr hoc vehiculū li. oē genus currus: ⁊ q̄cq̄d vtile est ad portandū. vt currus. nauis vel iumētum quodcūqꝫ qō portare potest.

Vebo his vexi ctū. Nā fꝫ Prisē. desinētia i ho aspiratū mutāt ho in xi ⁊ faciūt ptm̄ vt traho traxi. vebo vexi. ⁊ sup. xi mu

tatu in ctū. vt traxi tractū. vexi vectū. Et est vehere portare
vel mouere vel ducere. Ueho cōponitur vt aduebo his xi
ctū aduehere. i. vehere ad. vñ aduectitius cia ciū: ꝛ aduecto
ctas. fre. Itē veho bis. i. asporto. cōueho bis xi ctū. i. sil' ve
herē. vñ cōuecto ctas fre. circūueho bis xi ctū. vñ cōuecto ctas
fre. deueho bis xi ctū. i. deorsuz vel de vno loco ad aliuz ve
here. vñ deuecto ctas freqñ. eueho bis xi ctū. i. extra vehere
re. extollere: vñ euecto ctas fre. inueho bis xi. i. cōtra vel in
tro vehere. vñ dr. Iste inuehit in illū. i. vitupat illū ꝛ rephē
dit. Differūt tñ: qꝛ ꝓprie vitupare est malefactū alicuius io
cose narrare. qd facit Horati. in odis. Rephēdere est male
factū alicuius sub spē correctiōis enarare: qd facit Hora. i
smo. Sz inuehere ē malefcā alicuius maligno aīe ꝛ lingua
retractatoria repsitore: qd Hora. videt̄ facere in epodo. sed
nō facit. vñ inuectiuus ua uū. i. detractatorius: malignus: ꝛ
hoc inuectiuū: ꝛ hec inuectiua ue. ꝛ inuecto ctas freqñ. pue
ho his ꝓueho his uexi uectū. i. ꝓcul vel ante vehere: ꝓ mo
uere: extollere. vnde ꝓuecto tas. reueho bis xi ctū: subueho
his xi ctū. i. subt' vel sursuz portare. vñ subuecto tas freqñ.
Ueho ꝛ eius cōposita sūt actiua: ꝛ faciūt ptm̄ in xi ꝛ supi. in
ctum. Inuehor tamen inuenit̄ in deponentī genere.

V el aliqñ est cōiunctio disiūctiua: vt qñ ponitur inter duo q̄
nō pñt sil' eē vera: vt hō est aīal rōnale vel irrōnale. Aliqñ
est subdisiūctiua: vt qñ ponitur inter duo q̄ sūt sil' vera: vt
amauerūt vel amauere. Aliqñ etiā ponitur pro saltem.

V elaber in velabrum est. ꝛ cor. la naturaliter.

V elabrū. a velo las dr velabꝛ bri: vas in quo oleū cōtundit̄:
vel in quo frumētuz purgat̄. Itē velabrū dr qd velis tran
sit: vel locus Rome ita dict': vbi obsonia vendebāt vl' illō
quo pastilli vel hmōi cibaria velātur. Hora. Cum scurris
fartor cū velabro oē macelluz. Et inde velaber bri venditor
minutaꝝ reꝝ comestibiliuz in tali loco: vel qui eas velat.

V elarium rij in velum est.

V eles. a velo las dr hic veles velitis. ꝛ dñr velites pe. cor. ex
pediti milites vel pedites leui armatura armati: q̄ prelium
incipiunt. ꝛ dñr a volando q̄si volites: vel a velocitate: vel
a veluz propter celeritatez. vnde hic ꝛ hec velitaris ꝛ hoc re:
ꝛ velitarius ria rium: ꝛ velitor taris: ad moduz velitum pu
gnare: vel prelium incipere. ꝛ ponitur simpliciter ꝓ pugna
re vel certare vel altercari.

V elifer ra rū pe. cor. vel a ferēs ex velū ꝛ fero fers cōponitur.

V elificor. a velum ꝛ facio cōponit̄ velificor caris. i. velis tē
sis nauigare: vel vela facere: vel erigere. vel velum paruum
facere. ꝛ cor. fi. Inuenitur etiam velico cas.

V elitor taris in veles est.

V elinolus. a veluz ꝛ volo las cōponit̄ velinolus la lū qd velis
volat: vt nauis. vel ꝑ qd velis volatur vt mare. ꝛ cor. vo.

V ellerosus sa sum. i. vellere plenus: a vellus dicitur.

V ellico cas caui care. i. sūmatī vel paulatī vel apparēter vel
lere. vñ vellicās ois ge. Amos. vij. Sz armētarius ego suz
vellicās sicomoros. ꝛ cor. li. ꝛ est ꝟbū appīriuū. Et format̄
vellico a vellis scda ꝑsona de vello lis is mutata in i cor. ꝛ
addita co. vt vello lis vellico. i. appeto: vel video vellere: sic
albico cas. i. appeto albere. Et scias ꝙ vellito tas ꝑ t scriptū
est ꝟbū freqñ. sz vellico cas ꝑ c nō pōt eē ꝟbū freqñ. qꝛ nul
lū ꝟbū freqñ. desinit in co: sz desinit i to vel in so. vel in xo.
Preterea dicit Pris. in. viij. li. Uerba hmōi desinētia in co:
vt vellico cas. albico cas. nutrico cas ponūt aliā spēz a fre.
vñ videas ne decipiaris in orthographia istoꝝ ꝟboꝝ: qꝛ
vellito ꝑ t est fre. sz vellico ꝑ c nō ē fre. sz vt tetigi ē alia spēs
a freqñtatiua. vt pz ꝑ Pris. in. viij. vñ vellicans tis ꝑticipiū
ois ge. ꝛ vellicatio onis. ꝛ vellicito tas frequentatiuum.

V ellito tas fre. i. freqñter vellere. Uide etiam in vellico.

V ello lis velli vel vulsi vulsuz vellere. i. eradicare: carpe. Uel
lo cōponitur. vt auello lis. i. remouere. longe vellendo abse
tare. aduello lis ad se vel valde vellere. cōuello lis: circūuel
lo lis. diuello lis: euello lis: obuello lis: ꝑuello lis: prouello
lis: reuello lis: subuello lis: transuello lis. Uello ꝛ eius com
posita sunt actiua. ꝛ faciunt ptm̄ in velli ꝛ vulsi: sed vulsi in

frequentiori vsu est: ꝛ supinū in sum.

V ellus leris ge. neu. dr ipsum corium ouis vel arietis cum pi
lis. ꝛ dr a vello lis: qꝛ olim lane vellerentur ꝛ nō cōdebātur
ꝛ ipsa etiā lana vel floccus lane dr vellus ꝛ cor. le.

V elo. a velū nauis dr velo las laui lare. i. tegere. coopire. obū
brare. vnde hoc velamē nis. ꝛ hoc velamētum ti. ꝛ hoc veluz li
monachoꝝ. Uelo cōponitur. vt aduelo las. i. valde velare.
abuelo las. i. discoopire. cōuelo las: deuelo las. i. valde vela
re: vel discoperire. inuelo las. obuelo las. i. obtegere. reuelo
las. i. detegere. aperire vel manifestare. Uelo ꝛ eius compo
sita sunt actiua. ꝛ produ. ve. Uirgi. in Enei. v. Cetera popu
lea velatur fronte iuuentus.

V elox. a velum dr velox locis ois ge. Et cōparatur. vnde hec
velocitas. ꝛ proprie velocum.

V elū. a velo las dr hoc velū li. qꝛ q̄si ala volātis extēditur ꝛ na
uē volare facit. vnde volare ꝛ nare reciproca sūt. i. reciproce
vnū ponit̄ pro alio: qꝛ nauis vr̄ hr̄e alas in remis ꝛ velis.
ꝛ auis videt̄ hr̄e q̄si remos ꝛ vela in alis. Itez inuenitur hoc
veluz li pro eo qd ponitur sup capita monachoruz. ꝛ qd in
ecclesia vel in tēplis: vel etiaz in alijs domibus extenditur
ꝛ tūc dr a velo las o mutata in um: dicta sic qꝛ obiectu suo
interiora domoꝝ velet. Unde Pris. i. iiij. li. de denoiatiuis
dicit. ꝙ q̄dā denoiatiua a verbis deriuātur o in um cōuertē
tia. vt vado vadū. velo velū. ꝛ ꝓdu. primā velū. ꝛ velis nu
meri pluralis casus ablatiui. sz velis verbū cor. ve. vñ ver
sus. Si trāsire velis maris vndas vtere velis. Itē a velum
dr hoc ꝛ hec velaris ꝛ hoc re. ꝛ velarius ria riū ad velū ꝑtinēs.
ꝛ hoc velare ris. ꝛ hoc velariū rij. i. velū vel locus velo vmbrat'
vnde sic dicebat̄ q̄dā locus in theatro ad quē recipiebātur
pueri post ludos. qꝛ velum ante penderet vt esset secretus.
Iuuenalis. Et regios pueros inde ad velaria raptos.

V elut in veluti exponitur.

V eluti. a vel ꝛ vti cōiūctiōe cōponitur veluti. i. quēadmoduz
quō: sicut. fm Pap. ꝛ cor. penl. Uirg. Enei. ix. At veluti ple
no lupus insidiat̄ ouili. Et inde ꝑ apocapā fit velut aduer.
similitudinis. i. sicut. quasi ꝛ est t finalis littera non d.

V ena. a venio nis dr hec vena ne qꝛ ꝑ eā sanguis veniat ad cor
vel vena dr q̄si viena ne. qꝛ ē via sanguis. vñ dic̄ Isi. Uene
dicte sunt eo ꝙ vie sūt natantis sanguis siue riui ꝑ corpus
oē diuisi: q̄bus vniuersa mēbra irrigātur. A vena dr venos
sus sa sum. i. venis plenus. Et aliqñ ponitur pro turpis. qꝛ
in macilēto vena turpiter apparet. Et cōpat̄ venosus sior ssi
mus. ꝛ ꝓdu. ve. vena. sz veniēs verbū cor. ve. vnde versus.
Dic puer vnde venis. quo pergis turgide venis.

V enabulū. a venor naris dr hec venabulum li qꝛ venatui sit
habile. vel qꝛ venientē aprum excipiat. Item a venor dr hic
ꝛ hec venabilis ꝛ hoc le. ad venāduz habile. vel plausibile.
ꝛ cor. penul. venabulum ꝛ venabilis.

V enalis. a venū dr hic ꝛ hec venalis ꝛ hoc le res q̄ vēdit̄ vl' vēdi
tiōi exponit̄. Hora. in li. epi. Laudat venales q̄ vult exclude
re merces. vñ venaliter aduer. ꝛ hec venalitas tatis.

V enaticus ca cum in venor est.

V enator. a venor naris natu: u in or sit hic venator toris qui be
stias venatur ꝛ insequitur.

V endico cas. a vindico cas dr vēdico cas. i. acq̄rere ꝟbū acti
uū cū suis cōpositis sicq̄ hz. sz vindico. i. vlciscor. ꝛ cor. di.

V endito tas. i. vendere cupio: freqñter vendo fm Papiam.

V endo. a venū supi. ꝛ do das cōponitur vendo dis didi ditū
tu. vnde hic venditor toris. ꝛ venditus ta tuz penul. cor. De
venditione illicita habes in emo.

V enefex. a venefico dr hic ꝛ hec ꝛ hoc venefex cis miscens ꝛ
faciens venenum. ꝛ ꝓdu. ne. sz cor. fi. Inuenitur etiam vene
ficus ca cum in eodem sensu. Uide in venefico.

V eneficina. a venefex cis dr hec veneficina ne locus vbi vene
ficia exercentur ꝛ produ. ci.

V enefico. a venenū ꝛ facio cōponit̄ venefico cas. i. venenum
facere. vñ veneficus ca cū pe. cor. i. miscēs ꝛ faciēs venenū.
ꝛ hic ꝛ hec venefex cis i eodē sēsu. Propha. Et venefici. vel sz
aliā lraz. Et veneficis icātātis sapiēter. vñ hoc veneficiū cij ta

le maleficium. ⁊ pdu. pdicta e an f: qr venenū pdu. ne.

Venenarius ria riū in venenum est.

Veneno nas in venenum est.

Venenū. a vena dr h venenū ni: qr p venas eat. nō eī nocere pōt nisi sanguinē tetigerit. Dē vō venenū frigidū ē. ⁊ iō aia q ignea in sanguie est fugit venenū. ⁊ dr venenū qsi venas necās. ⁊ est ety. vn venenosus sa sum. i. veneno plenus. Et cōpatur. vn hec venenositas tatis. ⁊ veneno nas. i. intoxicare venenū facere: vl veneno inficere. vn venenat⁹ ta tū. ⁊ venenarius ria riū q facit venenū. Uenenatū est in quo mixtū est venenū: vt potio. Uenenosum vō in quo natū est: vt herba serpens. Uenenaria mulier q facit venenū. Ueneno cōponitur vt cōueneno nas deueneno nas. i. valde venenare. vel venenū auferre eueneno nas in eodē sensu iueneno nas. Ueneno actiuū est cū oibus suis cōpositis. ⁊ pdu. ne.

Veneo nis niui vel nii p syncopā venū venire. i. vēdi. Un ad Cori. dicit Aplus in. j. epi. ca. x. Dē qd in macello venit. i. vēdit māducate. ⁊ est verbū neutro passiuū: sic ⁊ vapulo: exulo: ⁊ nubo: qr hz vocē neutri sigationē passiui: vt veneo a te. i. vendor. ⁊ cōponitur ex venū ⁊ eo ⁊ pdu. pmā sicut venū. sz venio nis cor. ve i pmā. Un qdā: Letus scurra venit sua cautio si bn venit. Idē. Cur miser iste venit: nisi nūmis feminia venit. Et vt dicit Pris. in. x. li. Ueneo sz analogiā venitū deberet facē supi. pro quo venū magis in vsu est. Hoc dicit Pris. qr sup. debēt formari a ptō veniui ui mutata in tū: sic audiui ditū. facit ēt ptm veniui qr descēdit ab h vbo eo is iui. Sz h sic qro. Ab h vbo veneo descēdit h supinū venū vt dicit Pris. g vbū est nālr pus suo supino g venū non est de cōponētibus huius vbi veneo. ⁊ ita veneo est figure simplicis: qr nō hz ex qbus cōponat: Ad h dico q veneo est cōpositū ex venū ⁊ eo. sz nō ex venū iqntū ē supinū Inuenit ēt venū ois ge. indecli. vt hec res est venū. i. venalis. ⁊ ita est de cōponētib⁹ illi⁹ vbi. Itē venū ē sup. eiusdē verbi: vt frumētū mittit venū. i. ad vendēdū. ⁊ sic venū est figure decōposite: sz i pma acceptiōe ē figure simplicis. Idē ɔtingit in h noie semis nā semis ois ge. ⁊ indecli. est figure simplicis. i. dimidius sz h semis hui⁹ semissis. i. medietas assis: est figure cōposite. Inuenitur etiā hoc venū ni. i. venale vel venditio vnde Ambro. Ueno ⁊ empto viuitur.

Veneripeta. a venus ⁊ peto componitur veneripeta te penul. cor. i. luxuriosus vel luxuriosa qsi venerem petens

Venerius ria rium: ⁊ etiam p e venereus rea reum inuenitur. i. luxuriosus. ⁊ dicitur a venus.

Veneror. a venus dr veneror raris vbū cōe. i. adorare vl adorari: honorare vl honorari: decorare vl decorari cū veneratiōe qr pp pulchritudinē fit sepe veneratio. vn venerādus da dū: ⁊ h ⁊ h venerabilis ⁊ h le. vn venerabilr aduer. ⁊ h venerabilitas tatis. Et cōparat. Ueneror cū suis cōpositis siqua habet cōmune est. ⁊ cor. penul. vt patet in illo versu. Quē veneror decoro quez pulchrū reddo decoro.

Venet⁹ fuit qdā rex q ɔdidit ciuitatē quā ex suo noie venetiā appellauit. ⁊ pōt declinari h venetia venetie. vel he venetie venetiarū. vn venetus ta tū patriū penul. cor.

Venia. a venio nis dr h venia nie. ⁊ si pcedat ptm idē est qd indulgētia. si nō pcedit ptm idē est qd licētia. Un Hora. Scim⁹ ⁊ hāc veniā petimusqz damusqz vicissiz. Itē eccle. xxv. Nec des mulieri nequaqz veniā prodeuidi. i. licētiā vl libertatē. ⁊ dr a venio qr venia venit a libertate dantis.

Veniale. a venia dr h ⁊ h venialis ⁊ h le. vn venialr aduer. ⁊ h venialitas tatis: qd facile pmeret veniā. Et scias q veniale dr tripliciter. s. veniale ex genere: vt verbū ociosū veniale ex cā: vt qd ex infirmitate vl ignorātia gerit: qd excusatione qndā hz. veniale ex euētu sicut culpā pcedētē mortalē ɔfessio seqns venialē facit vt dicit. Ambro. Quia relinquūtur reatus tpalis pene. Un cū. Aug. dicit q Adā credidit ptm qd ipse cōmitteret veniale: intellige veniale eē ex cā: qd qnqz ēt est mortale simpliciter. Hic pōt qri an Adā in pmo statu potuit peccare venialr: Ad h dico q talis erat pmi status rectitudo: vt supior pars rōnis deo subijceret: cui subijcerentur superiores vires quibus subijceretur corpus: ita q prima subiectio erat cā secunde: ⁊ sic deinceps. Manente aūt cā manet effectus. vnde sicut qdiu hō erat subditus deo nihil in corporis partibus cōtingere poterat ɔtrā aie: ita etiā in viribus aie nihil contingere poterat qd rō superior nō ordinaret in deuz: qd aūt in deū recte ordinatū est: veniale ptm nō est. ⁊ ita veniale ptm in pmo statu cōtingere nō poterat sicut nec mors nisi prius ordo mentis ad deuz tolleret: qd sine ptō mortali fieri nō potuit. Uide in liber ra rū. Itē nota q culpa nō pōt ordinari nisi per penā qr deus nihil inordinatū relinqt: ⁊ iō nūqz culpā sine pena dimittit. In illis aūt q dānāt nō pōt aliq pena dimitti: 282
nec aliqs reatus tolli: cū careāt charitate p quā ⁊ culpa purgatur ⁊ reatus tollit. ⁊ iō culpa venialis in eis semp manebit vel reatus eius: si ante ptm mortale veniale dimissum fuisset qntū ad culpā: manēte reatu rōne subiecti: ⁊ pp h dānati mortalr de venialibus punirēt sicut etiā supra dixi in pena. Hic pōt qri an veniale pt fieri mortale: Ad h dico q cū multa venialia ptingūt ad qtitatem peccati mortalis per se loqndo ē ipossibile: qr reatus ⁊ macula peccati mortalis in infinitū distat abea culpa q est venialis: cum ptm mortale priuet infinitū bonū qd est bonū increatū. Per veniale aūt ptm tollitur aliqd creatū vt feruor charitatis. Distātia aūt priuationū mensuratur ex his q priuantur. vni ēt eoz debet pena eterna. ⁊ alteri tpalis. sz per accūs possibile est. qr cū veniale sit dispō ad mortale. qr ex h q aliqs freqnter venialr peccat fit in eo qdā pnitas ēt ad peccādū mortaliter. qnto vō qs magis cōsueuit in aliquo ope magis sibi placet illud qr signū habitus est delectatio opis: vt in. ij. ety. dr. Hoc tn de necītate nō ɔtingit. quantūcūqz enī excrescat pnitas ad peccādū p iteratione venialiū: semp tn manet libertas in voluntate ne in peccatū mortale dilabatur. ⁊ sic intellige illō Aug. super illō Joan. Sic deus dilexit mūduz ⁊c. Minuta inqt plura peccata si negligātur occidunt. minute enī gutte aqī flumina implent. minuta sunt grana arene. sz si multa arena imponat pmit atqz opprimit. h facit sentina neglecta qd facit fluctus irruēs: paulatim enim sentina intrat: sed diu intrādo ⁊ nō ex hauriendo mergit nauē Item sic intellige illud. Uitasti grandia: vidē ne obruaris arena. Itez dicunt doctores q venialia peccata delentur sex modis Primo per dignā eucharistie susceptionez. Item p aqī bndicte asprsionez. Itez per elemosynaz largitionez. Itez per orōnes pcipue dnicā. s. Pater nr. Itez per generalē cōfessionez q fit quottidie in ecclesia: vbi nō solū venialia red etiā mortalia oblita credendūz est deleri. Itez per epālez vl sacerdotalez bndictionē. Et ego intellige cum qs existens in charitate facit ⁊ accipit ista vel eoz aliq cū aliqli ɔtritione ⁊ deuotōe. Itē videt q nō solū per ista spālr nūerata: sz ēt per qdlibet bonū opus venialia deleāt. De pdictis fer versus. Orās corpus aqī tribuens bndicio scī. Necnō cōfessus remouēt venialia puris. Utrū aūt aliqs dēat peccare venialr ne primus peccet mortalr: lux p salute pximi: dānū est in scādalū. Et scias q ptm veniale ē cū spūs cō: sz nō a spūs scō: sicut dixi in timor. Itez volo te scire q culpa venialis i eo q cū gra decedit: post hāc vitā dimittit per ignē purgatoriū: qr pena illa aliquātulū voluntaria vtute gre habebit vim expiandi oēm culpā que sit cū gra stare potest.

Venij. venio nis facit ptm venini: vel per syncopā venij. Jo. xij. Quare h vnguentū non venijt trecentis denarijs.

Venialia. a venio nis dr hec venialia lie maris effluctuatio q ad littus venit. Unde Uarro. Uenialia est vnda que ad littus venit: salaria que ad salum redit.

Venio nis ni ventum nire. i. versus nos ire. sz vadere a nobis ire quolibet. Uenio cōponitur: vt anteuenio nis: idest venire ante aliquez: vel ante preoccupare: vel āticipare. aduenio nis. i. venire ad aliqd. vnde aduento tas freqn. circumuenio nis. i. circundare: stringere: inculpare. Conuenio nis: idest cōgruere: vel decedere. vt hoc palliū ɔuenit mihi. i. decet. ⁊ cōuenire. i. alloq: vt cōuenio vos o iudei. i. alloquor: ⁊ cōue

nire.i.adunare.vt isti ɔuenerũt ibi. ⁊ ɔuenire.i. sil' venire. ⁊ cõuenire.i.pacisci. Vñ in Mattheo. Nõne ex denario ɔue nisti mecũ.i.pactũ fecisti: ⁊ cõuenit tibi vnũ denariũ. ⁊ cõue nire.i.exigere aliq̃d ex aliquo. ⁊ cõuenire id est adunare. vl' cõpellere.i.ad cã; vocare. vel ad palatiũ. ⁊ cõuenire.i.inesse vt albedo ɔuenit mihi.i.inest. ⁊ ɔuenire.i.assimilari. vt iste ɔuenit cũ illo i albedine.i.est similis illi. Q̃s significationes isti versus in pte indicãt. Cõuenit accipit' p tãgit: ⁊ assimilat'. Propellit. inest. protegit atq; decet. vñ cõuenit ipsonale ⁊ cõueniẽs. Et cõpat'. Vñ hec cõueniẽtia tie. Et cõponit'. vt incõueniẽs. ⁊ cõpat'. vñ hec incõueniẽtia tie. Vide in conuenio. Itẽ venio cõponit': vt deuenio nis.i.deorsũ venire. vel de vno loco ad aliũ venire. vel de deorsũ sursũ venire. Euenio nis: interuenio nis.i.intercedere: iter aliquos venire. ⁊ mediatorẽ esse. pro aliquo orare. vñ h' interuẽtus.i. intercessio. Inuenio nis. qd cõponit': vt aduenio nis. Itẽ venio cõponit' vt ꝑuenio nis.i.ante venire. vel anticipare. h' occupare. vel premõstrare. ⁊ anteuenire. vel iponere. Peruenio nis. id est pfecte venire. Prouenio nis.i. paul' de ali venire. vel abundare ⁊ crescere pullulare. vnde hic prouentus tus.i.abũdãtia. Obuenio nis.i.cõtrauenire. vel vndiq; vel euenire. Reuenio nis.i.iterũ venire. vel retro. Subuenio nis.i.succurrere. Venio ⁊ ei^9 ɔposita sũt neutra pter ista quinq; Anteuenio. circũuenio. cõuenio pro alloqui vel exigere vel adunare vel ad palatiũ vocare. inuenio ⁊ ꝑuenio q̃ sũt actiua. Et oĩa faciũt ptm̃ in veni ⁊ supi. in ventu;. ⁊ cor. hãc syllabã ue in pñti. ⁊ in his q̃ veniũt a pñti. s; in ptõ ea; pdu. vñ versus Iã venit hora veni mea. tu venias ego veni. Itẽ scias q͂ venit aliqñ ẽ impsonale. ⁊ req̃rit gtĩn ⁊ ptinet ad recordationẽ nõ simplr' s; ex adiũcto. vt mihi venit i mentẽ lectiõis quã dixit magister.i.recordor simplr' tñ nõ bene dr' Platonis venit.i.recordor Platonis.

V enula le dimi. parua venia; ⁊ cor. penul.

V enor. a venio nis dr' venor naris. qd sepe inuenit' p illicere vel decipe. q2 in venãdo sepe fere decipiũtur. vñ h' venatus tus tui. ⁊ venatori'ria riũ. ⁊ venatic^9 ca cũ. venatoriũ dicim^9 ferr amẽtũ vel est locus venãdi. venaticũ vero canẽ vel etiã carmẽ siue clamorẽ. Venor cõpõit'. vt ɔuenor naris. ⁊ pd. ue. Hora. in epi. Nõ ego venose plebis effragia venor.

V enosus sa sum in vena est.

V enter. a ventus dr' h' vẽter tris: hi vẽtres hor vẽtriũ: q2 vẽtũ ɔcipiat. vel dr' vẽter. q2 p totũ corpus vite alimẽta transmittat. ⁊ differt ab aluo ⁊ vtero. q2 aluus est illud receptaculũ qd recipit cibũ. ⁊ in quo sordes sũt ⁊ purgare solet. vñ ⁊ dr' sic q2 abluat'.i.purget'. ex ipso sordes stercor defluunt. Venter vero ẽ qui acceptos cibos digerit. ⁊ apparet extrinsecus.s. pars exterior in q̃ est pinguedo. ⁊ ptendit' a pectore. vsq; ad igñẽ. ⁊ sicut dcm̃ est dr' venter. q2 per totũ corp^9 vite alimẽta transmittat. vel excipiat ventu;. Vterus ppe est mulierũ in quo concipiũt. ⁊ dr' vterus q2 duplex fit. ⁊ ab vtraq; se in duas diuidit ptes. vel q2 interius ipleatur fetu. A qualiculus pprie est porci: ⁊ hinc ad ventrẽ fit trãslatio Et a ventre dr' ventricosus sa sum. ⁊ ventrosus sa sum magnum ⁊ grossum habens ventrẽ. vel grossus.

V entilabrũ. a ventilo las dr' hoc ventilabrũ bri pala ventilãdi ⁊ cor. penul. nãlr'. Math. ca. iij. Cuius ventilabrũ in manu sua. ⁊ permundabit aream suam.

V entilo las. a vẽt^9 dr' vẽtilo las laui lare.i.ad vẽtũ dispgere: ⁊ pscere. exq̃rere. excutere. inuestigare. Et cõpõit' vt diuẽtilo las.i. diuersis modis vẽtilare. euẽtilo las id est extra vel valde vẽtilare. Et est actiuũ cũ suis cõpositis. ⁊ cor. ti. Iuuenalis in. j. li. Ventilet estiuũ digitis subdentibus aurum.

V entosus. a ventus dr' ventosus sa sum vento plenus. vel vẽto inflatus. vel instabilis. vel verbosus. vel vane laudis et glorie cupidus. ⁊ vẽtuosus sa su; in eodẽ sensu. ⁊ vtrũq; cõparatur. vnde hec vẽtuositas vel ventositas. vñ hec ventosa se pro quodã vase ad minuendũ sanguinẽ apto.

V entrale. a venter dr' ventrale lis fascia vel ligatura vẽtris. vel cingulum circa ventrẽ. vel zona sicut lũbare circa lumbos. ⁊ renale circa renes. Et hic et hec ventralis. et hoc le.

V entriculus li dimi. paruus venter.

V entriloquus qua quũ penul. cor. q̃ de ventre vel p ventre; loq̃tur. ⁊ componit' a venter ⁊ loquor vel loquens.

V entrina. a venter dr' hec vẽtrina ne bestia que fert onus circa ventrem. ⁊ produ. tri.

V entulus li dimi. paruus ventus.

V entuosus sa sum in ventosus est.

V ẽtus. a venio nis dr' h' ventus ti: q2 veniat. vel dr' ventus q2 violentus fit. ⁊ violẽter veniat. nõ eni solũ arbores: s; ẽt celũ ⁊ terrã mariaq; cõturbat. Hic põt queri q̃ sit radix vẽti ⁊ mã ex qua: Ad hoc respõdet frater Albertus q͂ radix vẽti est ex vapore q̃ ascẽdit de terra: ⁊ principiũ esse eius est ex eo. ⁊ mã eius est vapor talis q̃ frigidus ⁊ siccus subtilitate sua aerẽ trãscẽdẽs cũ spissat' frigiditate aeris fortiter impellat aerẽ. h' aũt scitur ex h' q͂ q̃ntitas ventor ⁊ nubiũ ẽ s; q̃ntitatẽ vaporis ascẽdẽtis ex terra ⁊ aq̃: q2 si multi sũt vapores multi sũt vẽti: ⁊ si pauci sũt vapores pauci sũt vẽti. Q2 aũt recipit q̃ntitatẽ a q̃ntitate alteri^9: illud mãlr' est ex illo: ergo ventus mãlr' est ex vapore terrestri ad superius aeris ascẽdente. Amplius videm^9 multotiẽs q͂ terra multũ sicca existẽte ita q͂ ɔtinuitatẽ q̃si caret: s; est puluis discõtinuus nõ eleuat' vẽtus. q2 vapor ɔtinuus ex terra eleuari nõ põt. s; eleuat' tũc vapor humidus ex aquis: ⁊ facit pluuia;: que postq̃ terrã madefecerit ⁊ puluerẽ ɔtinuauerit vaporat terra. ⁊ tũc venit ventus post pluuiã p calorẽ solis eleuantem vaporẽ terre siccũ. eo q; calor solis ita exiccat. cũ. q͂ humidũ aque nõ venit in eo s; manet tñ eatenus q̃tenus continuare põt vaporẽ eleuatũ. Vapor ergo ille sic eleuatus est corpus venti ⁊ pncipiũ flatus eius. ⁊ radix pma in q̃ radicat' esse ipsius. ⁊ ẽ eius mã. ⁊ iõ ppter motũ illius flat ventus. ⁊ mouet' s; q̃titatẽ vaporis sicci. q̃ phabito mõ de terra eleuat' in multitudine ⁊ paucitate. ⁊ cũ abscõdit' ⁊ abscidit' eleuatio talis vaporis deficit ventus. Quiescẽte aũt vẽto ⁊ serenata aura accẽdit' sol. ⁊ facit hũiditatẽ occultã sub terra euaporari. q2 exiccat terrã ⁊ apit eã. vt hũiditas occulta latens in ea possit euaporari p vaporẽ siccũ q̃ ẽ actu calid^9 ⁊ potẽtia hũidus. ⁊ ẽ vapor aque q̃ tũc ascẽdit ad aerẽ. ⁊ cũ in aere ei obuiat frigus alteratur in aquã ⁊ pluit ⁊ tũc pax ex pluuia deficit vẽtus eo q͂ humor pluuie repat vaporẽ siccũ q̃ ẽ in aere. ⁊ ɔtinuãdo terrã ⁊ ĩfrigidãdo nõ sinit eã euaporare terrestrẽ vaporẽ q̃ multiplicat' in mã vẽti. ⁊ iõ cessat vẽt^9. Abscidit' .n. mã vẽti eo q͂ humectat' terra ⁊ minorat' pp illõ mã vaporis sicci q̃ ẽ mã vẽti: q̃ minorata deficit vent^9. Hic ẽt nota q͂ in sermone vl'i loq̃ndo q̃tũ est ex pte efficientis due sũt cause phibẽtes esse ventor: q̃rũ vna est frigus excellens. ⁊ altera est calor excellens cũ siccitate excellente. Cũ vero calor ⁊ frigus excellũt. ⁊ siccitas excellẽs ẽ cũ vtroq; tũc phibẽt vaporẽ ascẽdere q̃ est venti mã. Cuius q̃dẽ cã est q2 frigiditas excellẽs cũ siccitate excellẽte ɔstringit ptes terre. ⁊ siccitas cõtinet eas nec sinit eas euaporare; q2 aperiri nõ pñt partes. Q̃ ẽ aũt euaporans aptu; est: ⁊ pcius recedit a pte caliditas autẽ; cõsumit ⁊ vrit plus q̃ eleuet. ⁊ siccitas que est cũ caliditate exiccat humidũ ita q͂ cõtinuare nõ põt id qd de terra eleuat'. ⁊ ideo vapor nõ habz mãm que ad supremũ aeris ascẽdat. ⁊ iõ ventus abscindit' ⁊ impeditur. Volo etiã te scire q͂ venti orientales calidiores sũt occidentalib^9 l; vero ventus fit ex vapore frigido ⁊ sicco. tñ ex loco in quo orit'. ⁊ p quẽ; est flatus eius acq̃rit aliqñ pprietatẽ; alterius cõplonis. Et hoc mõ dicimus q͂ aquilo est ventus frigidus ⁊ siccus. ⁊ meridionalis calidus ⁊ humidus. ⁊ orientalis calidus ⁊ siccus. ⁊ occidentalis frigidus ⁊ humidus. Laterales vero venti hñt pprietates pncipaliũ remissas: ⁊ aliq̃d pcipiũt q̃litatẽ illius venti vero sue quẽ; hñt generatiõẽ;. Nõ aũt p viã illã tñ dr' orientalis calidior occidentali: s; etiã ideo sol q2 diutius agit in vaporẽ orientalis venti q̃ agit in vapore; venti occidentalis. Licz enĩ; mora solis q̃si sp̃ sit eq̃lis ita q͂ tã diu ascendit in oriẽte; sicut descendit in occidente;. tñ tripliciter virtute; isum-

cit vapori orientali. In oriente vero primo emittit radiū milliciens calorē in eū: ⁊ sēdo p paulatinū excessuz auget calorē sȳ gradatim ⁊ confirmat. ⁊ tertio per presentiā corporalez consummat vel perficit eū ⁊ trahit secū aliquādiu. ⁊ tūc demū incipit declinare ab eo. ⁊ tūc remitti incipit calor vaporis. In occidente ēt vero sīue nos nō ita procedit: sȝ vapore vix illuminato statiz cadit sol sub habitabilē terrā nostrā: ⁊ maiorē vaporis partē trahit secū: ⁊ p reliquo remanet frigidior ⁊ grossior vapor sup horizōtē sole nō presēte: ⁊ iō frigidior ē vent⁹. Ex dictis āt iaz duo patēt. Quorū vnū est φ iȝ ventus orientalis calidior sit vēto occidētali ⁊ subtilior ⁊ clarior: tū i mane cū agit in ipȝ calidior est ⁊ purior ⁊ subtilior ⁊ clarior φ̄ post meridiē cū sol declinat ab ipso eo φ tūc incipit vapor frigiditate propria ⁊ loci inspissari ⁊ turpari: ⁊ frigidiorē reddit vētū. Ecōtrario de occidētali propter oppositā cām. Alterū est q̄re rubor in mane sigat pluuiā: ⁊ in sero serenū. Patet ēt ex his φ sol aliqñ est cā ventorū: aliqñ est cā abscisionis eorū. Unde ēt i nubes. Queri ēt pt hic de diuersis modis q̄bus egredit vapor nō ignitus de nube: ⁊ qualr operat ad guttas magnas vt clarius pateat φ sit vētus turbinis. Ad hoc intelligendū scias φ vapor terreus qñ appareat in aere ad superficiē aeris eleuatus est vētus. ⁊ qñ occultat in vētre terre facit terremotū. ⁊ cū coartat in vētre nubis fac tonitruū ⁊ choruscationē. Uentus aūt aliqñ egredit de nube nō ignit⁹ nec multū expulsus. vñ ⁊ si de nube paulatiz sine magna expulsiōe egrediat nō facit tonitruū: precipue si sit ex vapore subtili nō hūte diuersas ptes ex frigido multū penetiēte ipȝ: nec ex humido viscoso continuāte eū: tūc egredit sine sono: vel cū sincerissimo puo valde. Qñ aūt nō ignit: sȝ cū q̄dā exsufflatiōe magna ⁊ forti egredit: tūc vnā ptē nubis p̄ijcit ad aliā: ⁊ facit partes nubis spissaer: ⁊ iō cooperat ad magnas guttas grandias q̄ cadūt tpe tonitrui antēq̄ veniat pluuia magna. Magnitudo aūt illius gutte ē sm proportiōez q̄ vētus ipellit vnā ptē nubis sup aliā in hora qñ nubes incipit conuerti in aquā. Iste aūt effect⁹ vēti ē qñ primo subtile vapor⁹ inclusus in nube separi incipit a grosso glutinoso: ⁊ anq̄ nubes multū inspissēt p frigus qr tūc subtile vēti icipit exire de nube ⁊ sufflat ptes nubis ita φ inspissant ⁊ cōuertunt in magnas guttas valde humidas. Si aūt aliq̄s de h̄ dubitās obijciat q̄lr esse possit φ ventus sufflatus q̄ per h̄ ipsuȝ φ flat distrahere videtur partes nubium: ⁊ ita prohibere guttas facit guttas magnas. Et scias φ iste vntus de quo h̄ loq̄mur nullus est predictorū vētorū: sȝ est ventus egrediens de nube: ⁊ ille nō attingit nubē extra sȝ intra. ⁊ iō interiores ptes nubis exsufflat sup exteriores ⁊ sic inducit spissitudinē in ptibus nubis: ⁊ deijcit nubē ⁊ egredit qr dū ps exsufflata inundat sup illā necesse hȝ cedere ab ea q̄ sibi prius fuit cōtinua: ⁊ sic scindit suauiter nubes ⁊ exit ventus non ignitus. Nunc queramus de vento turbinis ⁊ cā eius: ⁊ q̄re sit ve multū in estate. Ad hoc dico φ per oēm eundē modū imediate predictū: sub minori tñ violentia egrediur de nube ventus turbinis ⁊ iste est vētus q̄ freq̄ntius vr i estate in cāpo tollēs inuoluēdo paleas ⁊ terrā ⁊ puluerē ⁊ alia q̄dam corpora terrestria. Fit vero ventus ex hoc illic φ aperiuntur nubes vna in loco vno: ⁊ alia in opposito situ ad illā: ⁊ ita duo venti concurrūt in medio: ⁊ vterq̄ illorū ab altero impellit ⁊ impellit: nō q̄dez in sublimi sȝ in terra. Sufflatio vero venti est de sublimi veniens in terrā: ⁊ sup terrā repcutit ⁊ eleuatur aliq̄ntulū. Cū ergo nubib⁹ egrediētes due fuerit exsufflatiōes opposite conueniētes in loco vbi terrā pcutiūt: ille due exsufflatiōes faciūt ventū turbinis: eo φ vtraq̄ aliā impellit ⁊ impellit ab ea: ⁊ iō p modū circuli rotūdat: ⁊ inuoluēdo se inuicē ascēdūt in altū ⁊ trahūt secū puluerē ⁊ corpa minuta q̄ sunt subtiliora sic lini stipula ⁊ stupa. Est āt diligēter attendendū φ sm oiuȝ peripateticorū sententiam trahit iste vent⁹ vt multū fieri in estate qñ ē tpis tonitrui: ⁊ iō ēt signt tonitrua post futura ⁊ infra post paucos dies ⁊ si forti s est turbo: forte nō precedit tonitrua nisi vna hora vl duab⁹ vl in pte vnius hore. ⁊ si sit in hyeme fit in tpe niuis: ⁊ nō vehemēs. Tradit ēt iste vētus eē exiēs de nube. ⁊ nō adueniēs de aliq̄ plaga mūdi sicut alij venti propter qd coniungit scia eius a q̄busdā cū scia tonitrui. qr vnā hȝ cāȝ. Et tradit φ in figura est rotūdus: ⁊ sȝ suā virtutē eleuat ⁊ eradicat q̄dā corpa terrestria. Cā aūt eius φ est eē cū in estate vt multū ē qr tūc eleuāt nubes aquee icludētes in se vapores terrestres. Si aūt ē in hyeme tūc est tpe niuis: qr nubes niuose plurimū habent in se spūs aerei: ⁊ ideo aliqñ generant ventos turbinis qñ sunt in situ opposito. Causa autē eius φ descendit a nube ⁊ nō a plaga mūdi est quia vētus q̄ venit a plaga mūdi fortis esse nō pōt cū suo opposito propter defectū materie ⁊ cause eleuātis. vnde veniret ventus turbinis a plaga mundi diu duraret: quia diu durat generatio materie taliū ventorū. Uentus aūt turbinis nō durat nisi p vnā horā: ⁊ ideo peccant q̄ causant ventū tribunis ex aquilone ⁊ austro venire: cum expresse Aristote. tradat eū descendere de nube Et experimento confirmat dictū Aristo. quia nos videmus quod si venirēt illi venti ab aquilone ⁊ austro oporteret φ flarēt in tota illa regione: ⁊ non in loco vno vni⁹ cāpi parui. Nos aūt videmus φ tñ in vno loco parui campi flat vētus turbinis. adhuc aūt si esset ex aquilone ⁊ austro flantib⁹ alijs ventis oppositis et plagis oppositis mūdi venientibus: flaret in vno loco: ⁊ ibi nō inuolueret. Nūc aūt videm⁹ φ vētus turbinis mutat locum q̄diu durat. Ampli⁹ videm⁹ ventuȝ turbinis aliqñ in aere quieto a ventis in estate. s. Cōstat ḡ φ nō causat a ventis fortibus austro. s. ⁊ aquilōe flantib⁹ ex opposito situ mūdi sed poti⁹ modo predicto egredit de nubibus

Venula le dimi. parua vena.

Venum in venco nis est: ⁊ produ. ve.

Venundipirus. a pirus p cōpōnez dr hic venūdipirus ri: ⁊ hec venūdipira re: qui vel q̄ vendit pira. ⁊ cor. hanc syllabā pi.

Venūdo. a venuȝ ⁊ do das cōponit venundo das dedi ⁊ cor. penl. venundedi venūdare. vl venūdatū. vñ venūdat⁹ ta tū.

Venus veneris fe. ge. dea amoris vel pulchritudinis: vel ipa pulchritudo. ⁊ dr sic a vena. i. a sanguie: qr sanguis pulchritudinē creat ⁊ amorē ⁊ cor. penul. gti. vñ venerius ria riū: ⁊ venereus rea reū inuenit. ⁊ venustus sta stū. i. pulcer ⁊ recēs Et cōpat. ⁊ facit gtm veneris ad differentiā de veni impatiui vbi. vñ dicit Pris. in. vi. li. Uenus veneris qd solū proprium femininū inuenit in us desinēs. cor. ⁊ forte iō sic declinat: ne si venus veni diceret dubitatiōez hret gtus cū veni vbo impatiuo. Sigratiōes hui⁹ nois ven⁹ in h̄ vsu cōtinēt. Diua planeta: decor: fert ven⁹ eē libido. Uide in vesper.

Venustus. a venus dr venustus sta stū. i. pulcer decens. ⁊ cōparatur. vnde hec venustas tatis: ⁊ venustulus la lum. i. aliq̄ntulū venustus. ⁊ venusto stas. i. decorare. decusare. Et cōponitur. vt cōuenusto stas: deuenusto stas. i. valde venustare: vel venustatem auferre. ⁊ est actiuum cū suis cōpositis sm Hug. Pap. vero dicit Uenustus. i. venustus: sapiens: ornatus: modestus: facetus formosus.

Vepiscus sci de geminis filijs vno aborto: alter qui legitime natus fuerit sic vocatur.

Vepecula. a vepres remota s ⁊ addita cula fit vepecula le dimi. vt dicit Pris. in. iij. li.

Vepres pris: vel h̄ vepres pris sīlr inuenitur: dicitur spina. ⁊ dicuntur spine vepres q̄si vi prendentes. vñ a vis prendis dis dicitur componi: vel sit extmo. Unde q̄daȝ. Dicit hinc vepres qr prendat velera vestis.

Ver. a vireo res dr h̄ ver veris qr viret: vel qr recedente hyeme tellus vestitur: vl viret herbis. ⁊ erūpit in flores ⁊ produ. penul. Unde Ouidius de arte. Uere prius taceāt volucres estate cicade. Qñ aūt incipiat ver: dixi in estas.

Veractus. a ver p cōpositionem dicitur veractus ta tū. i. vere actus. i. verno tempore aratus. vnde veraculus la lum.

Veraculus la lū aliquantulū verax.

Veratrū tri. ge neu. i. helleborū. ⁊ dicitur a vires qr vires hēat ⁊ produ. primam. sed penul. naturaliter cor.

Verax. a verus dr verax cis ois ge. i. syncerus. simplex: q̄ fre-

quent̄ ꝛ sepe dic̄ verū. Et cōpaȓ. vn̄ h̄ veracitas tatis. ꝛ est verax in dictis: sed verus in factis ꝓprie loquendo.

Verbale nomē est illud qđ a ꝟbo descendit: vt a coloro inde color reiecta o. vt bonoro. inde bonor fm̄ Pris. ꝛ declinatur: vt h̄ ꝛ h̄ ꝟbalis ꝛ h̄ le. ꝛ dr̄ a ꝟbū. ꝛ a dtō ꝟbali addita tas fit h̄ ꝟbalitas tatis. ꝛ addita ter fit ꝟbaliter aduer. Uide in scribo: ꝛ in lector. ꝛ in spirator. Itē de formatiōe ꝟbaliū desinētiū in mentū: dixi in fulcimētū. Itē de ꝟbalibus desinentib⁹ in bilis: dixi supra in docibilis.

Verbena ne penul. pdu. q̄dā herba ꝯsecrata veneri p̄ ꝯriuꝫ ꝛ dicitur verbena quasi veneris vena.

Verberaculum li. i. flagellum: a verbero ras.

Verbero ras raui ratū rare peutere flagellare. inde h̄ vber ris .i. pcussio: vl̄ flagellū. vel impetus price. libaille vel ipsa libaille. vn̄ ꝟberosus sa sum. i. flagellosus: vel cupidus: vel impetuositas: vl̄ incisus Itē a ꝟbero dr̄ h̄ ꝛ hec ꝟberalis ꝛ h̄ le q̄ apt⁹ est ad ꝟberādū. Et cōpaȓ. Uerbero cōponiȓ vt ꝯuerbero ras. diuerbero ras. i. diuersis modis ꝟberare vl̄ diffugē. pueruero as: reuerbero as. i. ꝟberādo transformare. ꝛ est verbero actiuū cū suis cōpositis. ꝛ cor. be.

Verbero onis maſ. ge. q̄ aliū ꝟberat: vel q̄ dignus est ꝟberari ꝛ dicitur a verbero ras.

Verbigena ne penul. cor. i. genitus de ꝟbis: ex ꝟbū ꝛ gigno gnis componitur.

Verbosor saris in verbum est. ꝛ produ. bo.

Verbo tenus due ptes sunt. ꝛ acuitur te sic dixi in. ij. pte i tractatu de accentu aduer. in ca. de compositis a tenus.

Verbulū li dimi partiū verbum vel vile verbum.

Verbū. a ꝟbero ras dr̄ h̄ ꝟbū bi. i. s̄mo: qꝛ in ei⁹ ꝓlatiōe ꝟberaȓ aer. vn̄ ꝛ q̄dā ps ōronis p excellētiā dr̄ vbū: qꝛ freq̄nt̄ i ei⁹ ꝓlatōe aer ꝟberaȓ q̄ꝫ in ꝓlatōe alteri⁹ ptis. Itē vbū ponit̄ ꝓ deceptōe. Itē ꝟbū. i. dei filius. vt. Uerbū caro factū est. Un̄ Grecis. Hoc nomē ꝟbū designat q̄ttuor ista Deceptio: ps est ꝛ filius. atq̄ loq̄la. vn̄ vbosus sa sū. i. garrulus: nugax. Et ꝯpaȓ. vn̄ h̄ vbositas tatis. ꝛ ꝟbosor saris. i. verbose ꝛ mltū loq̄. De verbo ꝛ ei⁹ sp̄eb⁹ ꝓut est scōa ps ōronis dcm̄ ē in. iij. pte in ca. de ꝟbo. Et scias q̄ s̄ꝫ Au. vba iō sē īstituta nō vt p ea hoīes se inicē fallāt. s̄ꝫ p ea i alteri⁹ notitiā cogitatiōes suas ferāt. Uerbis ḡ vti ad fallaciā nō ad qđ sūt instituta pctm̄ est sic dixi in mēdaciū. Uide in vox: ꝛ in loq̄la: ꝛ in passiuū. ꝛ in logos: ꝛ i positiu⁹ ꝛ in nuga Qū aūt verbis p̄me ꝛ secūde ꝑsone debeat addi ntis: dixi in narratio. Hic nota q̄ dicit. Orige. in homel. Cuꝫ desp̄ōsata eēt maria ꝛc̄. Et sicut hoc verbuꝫ humanū ꝛ corꝑale imissū in auribus plurimoꝝ nō diuiditur p singulos vt pars in vno ꝛ pars sit iterū in alio: s̄ꝫ in oīb⁹ integrū ꝛ plenū habetur: et in vnoquoq̄ totū: sic q̄nto magis ꝟbū vnigenit⁹ vbiq̄ tot⁹ est ꝛ in celo ꝛ in terra: ꝛ apud patrē: ꝛ in virgine ꝛ nō diuiditur neq̄ scinditur neq̄ in partes efficiȓ: s̄ꝫ totus totū tenet. ꝛ totū implet: totū illustrat ꝛ possidet.

Verculū li dimi. partiū ver. ꝛ cor. cu.

Verecundor daris in verecundus est.

Verecūdus. a vereor reris dr̄ verecundus da dū q̄ veruꝫ etiā factū erubescit. Et cōparatur. vn̄ hec verecundia die. ꝛ hinc verecundosus sa sum. Item a verecundus dr̄ verecundor daris datus sum. i. erubescere. ꝛ ꝓdu. hāc syl. da vbiq̄. Itē verecundus cōponitur: vt inuerecundus da dū. Et cōparatur. vnde hec inuerecundia die. ꝛ inuerecundosus sa sum.

Veredarius in veredus exponitur.

Veredus di maſ. ge. i. equus trahēs redā ꝛ est cōpositū a veho ꝛ reda de. q̄si vehēs redā. vn̄ h̄ veredarius rij. i. auriga. Et veredari⁹ dr̄ nūci⁹ qꝛ vehit nūciū. Hester ca. viij. Et epl'e misse p veredarios q̄ p oēs ꝓuincias discurrētes ꝛc̄. Et veredus etiā fm̄ quosdā dr̄ auriga. ꝛ inde veredarius ria riuꝫ ad veredū vl̄ ad veredariū ꝑtinēs. ꝛ ꝓdu. penul. veredus. Un̄ quidā. Est veredus equus vectās redā siue currum.

Verendus. a vereor reris dicitur verēdus da dū. i. timēd⁹ vel erubscendus. vnde verēda dicuntur genitalia virorum vel feminarum propter verecundiam.

Vereor. a verus dr̄ vereor reris ritus suꝫ reri. i. verecūdari vel timere: ꝛ ꝓprie cū exhibitiōe reuerētie: qꝛ veror ē ꝟeri. Uereor cōponitur: vt reuereor reris ritus suꝫ. vnde reuerēdus da dum. Uereor ꝛ eius composita sunt depo. ꝛ cor. ve. Un̄ quidam Quum dicit de se non se tamen esse veretur.

Veretruꝫ. a vir dr̄ h̄ veretruꝫ tri penul. cor. nāliȓ. qꝛ viri ē tm̄: vel qꝛ ex eo vir⁹ emittiȓ: qꝛ virus dr̄ ꝓprie humor fluēs a nā viri. Idē dr̄ ꝛ genitalis a gignēdo: ꝛ pudēda ꝓ verecūdia ꝛ ihonestate qꝛ nō habēt speciē decoris sicut ꝛ alia mēbra que sunt in promptu.

Vergilia. a ver dr̄ ꝟgilia lie stella: vl̄ signuꝫ qđ dr̄ pleiades: ꝛ dr̄r pleiades ꝟgilie: qꝛ vere oriūtur: ꝛ seruent ꝛ splēdeant.

Vergito tas frequen. i. frequenter vergere. ꝛ cor. gi.

Vergo gis si suꝫ gere. i. declinare: vel infundere. vl̄ ꝟsare. vn̄ ꝟgito tas: ꝛ verso sas. fre. Uergo cōponiȓ: vt ꝯuergo gis si sum. i. ifundē. Uergo ꝛ eius cōposita sūt actiua l̄ꝫ sepē inueniātur in absoluta ꝛ passiua significatiōe: vt vergit. i. inclinatur. ꝛ faciunt preteritum in si. ꝛ supinum in sum.

Veridicus ca cuꝫ penul. cor. idest vera dicens. Et componitur a verus ꝛ dico dicis dixi.

Veritas. a verus siue a gtō veri addita tas fit h̄ veritas tatis .s. p quā manēt imutata q̄ sūt vel fuerūt vel futura sūt: vl̄ q̄ dr̄r: vel q̄ dcā sūt: vel q̄ dicētur. Itē pt veritas adiectiue declinari: vt verit⁹ ta tū: ꝛ actō plurali veritos tas ta. vide in vitas. Itē scias q̄ est ꝟitas increata: de q̄ dixit xp̄s in euāgelio Io. Ego suꝫ via ꝟitas ꝛ vita. Iteꝫ est veritas creata q̄ ē triplex. s. ꝟitas vite: doctrine: ꝛ iusticie. ꝛ de hac triplici ꝟitate itelligiȓ qđ dicit Greg. in Ezech. Si de veritate scādaluꝫ sumiȓ vtilius pmittiȓ nasci scādalū q̄ꝫ q̄ veritas relinq̄tur: sic dixi in scādalū. ꝛ dr̄ veritas q̄si eritas. ꝛ est ety. Et vt dicit Ansel. veritas est rectitudo sola mēte ꝑceptibilis Scđꝫ ꝟo Aug. veritas ē q̄ ōndiȓ id qđ est. Itē Au. Uerū est id qđ ē. Itē veritas ē adeq̄tio rei ꝛ itellectus. Uide in verus.

Veritus. a vereor reris ritū ta dr̄ veritus ta tū. i. verecūdat⁹ vl̄ mēs. ꝛ facit actūs pluralis veritos tas ta. ꝛ h̄ ꝟitas tatis declinaȓ substātiue. ꝛ tūc descēdit a verus. ꝛ cor. penl̄. veritus a veritas siue sit adiectiuū siue substātiuū. Iob. xxxij. Ueritus suꝫ idicare vobis sciaꝫ meā. Inueniȓ etiaꝫ irreueritus.

Vermiculatus ta tū. i. distinctus ꝛ variatus. ꝛ ē tractū a ꝟmiculis q̄ rodētes ligna araneolas ibi faciūt varias ꝛ distinctas ꝛ q̄si in modū linee circūdacūt: sic ꝛ aurifabri faciūt ꝓtractiōes varias in metallis. Un̄ in. j. Cantiē. Murenulas aureas faciemus tibi vermiculatas argēto. Glo. i. distinctas ꝛ variatas. Alia ꝟo trāslatio hꝫ. Silitudines aurifabri faciemus tibi cū distinctiōib⁹ argēti ꝛc̄. Uel a vermiculo colore dr̄ vermiculatus: qꝛ color ille tincturā variat ꝛ ab alijs distinguit. Itē vermiculatus pōt dici vermiculis exaratus.

Vermiculus. a vermis dr̄ h̄ vermiculus li dimi. penul. cor. vn̄ vermiculosus sa suꝫ. Et cōpaȓ. Et vermiculo las. i. scaturire: ad modū vermiū effluere. Et hoc vermiculū In. ij. Regū dr̄ ca. xxiij. Dauid sedens in cathedra sapiētissim⁹ princeps inter tres: ipse est q̄si tenerrim⁹ ligni vermiculus: vbi dicit magister in historijs. Cōpaȓ Dauid ꝟmiculo ligni: q̄ teredo vel terebella dr̄ q̄ mollis durū lignū ꝑforat. vn̄ dum tāgiȓ nihil mollius illo: dū ꝟo tāgit nihil durius. Sic Dauid in pascuis ꝛ domi ꝛ circa subiectos māsuetior fuit ceteris. in throno ꝛ cōtra hostes nullus eo acutior. ꝛ cōmendaȓ h̄ Dauid in tribus. s. in sapiētia: in humilitate: ꝛ fortitudine. Itē vermiculus dr̄ rubeus color. naꝫ greci coccīnos rubeū siue vermiculū dicimus. Est vero vermiculus tinctura ex siluestribus frondibus in qua lana tingitur q̄ vermiculum appellatur. Uide etiam in coccus. Item dicit Papias. Uermiculum tinctura ad similitudinē vermis.

Vermis. a verro ris dr̄ hic vermis huius vermis: ꝛ sunt vermes aut terre: vt scorpio. aut aque: vt sanguisuga. aut aeris vt aranea. aut frondiū: vt eruca. aut lignoꝝ: vt teredo. aut vestimētoꝝ. vt tinea. aut carniū: vt emigraneus lombricus ascaris: costi pediculus: pulices. lēdes. tarmus. tarmusvia. cimex. ꝛ dr̄ ꝟmis a verrēdo: qꝛ nō vt serpens apertis

passibus. s squamarum nisibus repit. quia non est illi spirae rigor. sed indirecti corpusculi sui pteis gradatim porrigendo contractus contrahendo porrectas motum explicat: sicque agitatus verrendo prolabitur. Uel dicitur vermis quasi fermis. quia in verre exeat. Et gignitur vermis sine ullo concubitu. sed quidam de ouis nascatur. vt scorpio. Uide etiam in reptile.

Verna. a verno vernas dicitur hic et hec verna vernae famulus pulcer faciens. quia vernat in domo militum: sed diuitum pulchritudine vestium. et hinc vernula vernule et hic et hec vernacula le diminutiuum. et hic vernaculus: et hec vernacula. i. famula: et proprie in domo nata vel nutrita. Jn. xiiij. ca. Gen. dicitur quod Abraam numerauit expeditos vernaculos suos. cccxviij. et cor. pe. vernaculas. Uide in suus.

Vernaculus in verna exponitur.

Vernalis in vernus exponitur.

Verno as vernas dicitur verno vernas vernaui. i. clarere splendere: vel delectari: florere. sicut in aere. vnde vernens tis ois ge. Et comparatur. vnde vernanter aduer. et hec vernantia tie.

Vernula le in verno exponitur.

Vernus. a ver dicitur vernus na num ad ver pertinens. vel clarus: splendidus delectabilis: vt vernus dies: vernum tempus. Ecc. l. In diebus vernis. et hinc hic et hec vernalis et hoc le in eodem sensu. et producit na.

Verositas. a verus dicitur verosus sa sum. vnde hec verositas tatis. i. veritas.

Verpus dicitur quasi verrens podicem. Uide in digitus.

Verres. a vires dicitur hic verres huius verris. porcus cum testiculis: quia magnas vires habeat. vnde verrinus na num penul. pdu. Item verres proprium nomen cuiusdam viri. vnde istr verrinus na num: et hec verrine narum quedam liber quem Cicero fecit contra verrem.

Verriculum li illud cum quo domus purgatur: vel quoddam genus retis: vel nauis piscatoria. et dicitur a verro ris.

Verrinus na num in verres est.

Verrito tas frequen. i. frequenter verrere: et cor. ri.

Verro ris: o in i verri: et si in sum vel sum. et est verrere verrem trahere: vel tergere. purgare: radere. scopere. Et componitur: vt conuerro ris conuerri. i. euerrere. extra verrere. reijcere. Componitur et vt auerro ris. Stat. Thebaidos. iiij. Fallere et incultos aris auerrere crines. Et est actiuum cum suis compositis. et faciunt preteritum in ri: et supinum in sum. et vt dicit Priscianus in primo maio. R transit in s vt verros versus.

Verruca. a verto ris dicitur hec verruca ce pustula carnem super excedens que et porrum dicitur. et ponitur quandoque pro quodam vexiculo. vnde verrucosus sa sum. i. verrucis plenus tuberosus vel inequalis: incompitus.

Versiculus li dimi. partium versus.

Versificor. a versus et facio componitur versificor caris catus sum cari. i. versus facere. vnde hic versificator toris: et versificatorius ria rium: et hic et hec versificabilis et hoc le: et versificatio onis. et cor. penul. syllabam versificor.

Versilis. a verto tis dicitur hic et hec versilis et hoc le penul. cor. facilis ad vertendum.

Versipellis. a verto et pellis componitur hic et hec versipellis et hoc le astutus. subdolus. maliciosus deceptor: quia in diuersis vultum et mentem vertat. vel quia dum diuersis decipit modis in varias pelles se diuertat. Prouerbi. xiij. Et pfert mendacia versipellis.

Versito tas frequen. i. frequenter versare. a verso sas. et cor. si.

Verso sas. i. frequenter vertere. vel frequenter vergere: vel frequenter verrere. Nam est frequentatiuum predictorum triium verborum que faciunt supi. versum sui. Uide in versum.

Versus est supinum triium verborum. s. de vergo gis si versum: et de verto tis ti versus: et de verro ris ri versum. vnde versus. Uer facit versum: verro vergo quoque versum. Item a verto dicitur hic versus sus actiuo vel passio vertendi. vel versus qui constat ex omnibus vsque ad distinctionem: et ipsa distinctio. et versus quod constat ex pedibus. et dicitur a verto quia tamdiu dum verti quousque recte construat vel quia sibi prefixo termino vltra non progreditur sed reuertitur. vel sic versus a vulgo sunt vocati quia scribebant antiqui sicut terra arant. a sinistra enim ad dexteram primo deducebant stilum: deinde conuertebant ab inferiori rursus ad sinistram. Item versus inuenitur pro ordine. vnde legitur in iiij. li. Reg. ca. vij. Septena versum re-

-ticula. Item a verto dicitur versus sa sum: et ponitur sepe pro aduerbio qualitatis vel loci. et construitur cum acto. vt versum vel versus ciuitatem vel illuc. sed potius est prepositio qui regit casum sed Dominum. Item versus sa sum post descendere vergo gis: et a verro ris: et sic sapit significationes predictorum verborum.

Versutus. a verto tis dicitur versutus ta tum penul. pdu. i. astutus: cotortus: subdolus: deceptor: malitiosus: quia eius mens in quolibet actu ad quamlibet fraudem fertitur. Et comparatur. vnde hec versutia tie id est astutia: torta sententia. deceptio.

Vertebra. a verto tis dicitur hec vertebra bre. vertebre sunt summe partes nodis grossioribus conglobate. s. ipse iuncture ossium: quia ad inflectionem membrorum vertuntur. vnde sepe cardo dicitur vertebra quia vertitur. et cor. te naturaliter. 284

Vertex. a verto tis dicitur hic vertex cis. ea pars capitis quod capilli colligitur: et ad quam cesaries vertitur. s. postrema vel suma. Et nota quod vertex sepe accipitur pro vertigo eo quod antiqui dicebant vortex et vortigo. Sap. xviij. Lignum cauum et vorticibus plenum. Item vertex aliquando ponitur pro toto capite: et cor. penulti. gti: et desinit in ex cor. natur. Uide in vertigo: et in vortex.

Vertibulum. a verto tis dicitur vertibulum li penul. cor. idem quod vertebra: vel instrumentum cum quo carbones vertuntur in fornace.

Verticosus. a vertex dicitur verticosus sa sum. i. superbus. vel cuius capilli in vertice congirantur.

Vertigo. a verto vertis dicitur hec vertigo vertiginis globus conuolutio: cogitatio: quod fit in terra a vento. et in capite a morbo. vnde vertiginens nea neum: et vertiginosus sa sum qui vertiginem capitis patitur. et inuenitur aliquando vertex pro vertigine. Item antiqui dicebant vorter et vortigo secundum Hugui. Isido. dicit iii. etymo. dicit Uertigo est quotienscunque ventus surgit. et terram in circuitu mittit: sic et in vertice bois arterie et venevenè tostatem ex resoluta humectatione gignunt: et in oculis gyrum faciunt. vnde et vertigo nuncupata est. et producit penultimam genitiui vertigo. Uide etiam in vertex.

Verto tis ti versum vertere. i. permutare. transmutare. a quo componitur auerto tis. aduerto tis. animaduerto tis. i. aio aduertere. anteuerto tis verti ante vertere. i. preintelligere: precognoscere. conuerto tis. circumuerto tis i. circunquaque vertere: vel in gyro vertere. deuerto tis. i. deorsum vel de vno ad alium vertere: remouere. diuerto tis. i. secedere. ire: vel variare. diuidere. quasi diuersis modis vertere. vnde diuersus sa frequen. euerto tis. i. destruere: vel extra vertere: vel valde vertere. peruerto tis. i. destruere: ad malum vertere. puerum facere. preuerto tis. i. preuenire. preterire. pretransire. et preuertor teris deponen. in eodem sensu. obuerto tis. i. contra vertere. reuertor teris. i. retrouertere vel redire: quod antiqui dicebant reuerto tis subuerto tis. i. destruere: quasi que subtus sunt vertere: et vel econuerso decipere. seducere transuerto tis. i. valde vertere. vel ad aliquid vertere: obliquare. vnde transuersus sa sum. Uerto et eius composita in o sunt actiua: et faciunt preteritum in ti et supinum in sum: vt verto verti versum. sicut etiam vergo et verro faciunt supinum versum. vnde quidam. Uerto facit versum. vergo verro quoque versum. Item verto et eius composita in o omnia sunt actiua preter diuerto pro secedere et reuerto secundum antiquos que sunt neu. In or autem omnia sunt passiua preter auertor pro spernere: et reuertor que sunt deponentia. Item conuertor et preuertor passiua sunt et deponentia.

Vertumnus. a verto tis dicitur vertumnus in masc. ge. deus mercatorum a vertendis mercibus: et ponitur sepe pro foro. Horati. Uertumnum ianumque liber spectare videris. Item vertumnus dicitur deus principiorum vel anni vel diei vel alterius rei. et dicitur sic a vertendis annis vel diebus vel alijs rebus. et sepe ponitur pro ipso anno vel die.

Veru. a veruo ra rum dicitur hoc veru indecli. in singulari numero. sed in plurali hec verua borum verubus ab his veribus regulariter sicut cornibus. sed secundum quosdam versum facit in abus verubus. et est veru instrumentum ferreum vel ligneum quo carnes assantur.

Verucinus na num in vervex est.

Vervex. a vires dicitur vervex cis. i. aries: quia omnibus ceteris sit fortior. vel dicitur sic quia sit vir. i. masculus: vel quia vermem habeat in capite quia cum arietare facit. vnde veruecinus na

num. ⁊ vt dicit Prif. in. v. li. ca. vbi agit de desinentibus in
ex. Uerues cuius finalis syllaba nālr pdu. mas. ge. est: ⁊ hec
est causa quare in gtō produ. penul. gti. vnde in Aurora dr
victima verucece signatur que datur are.

V erus ra rū. i. nō falsus certus. equus. iustus. ⁊ cōparaſ. Ue-
rus cōponiſ: ⁊ viridicus ca cū. verificus ca cū. veriloquus
q̄ quū. vñ h̄ veriloquiū quij. Et nota q̄ vō sepe poniſ pro
ↄiūctiōe copulatiua ⁊ sepe affirmatiue. i. certe: ⁊ sepe p ex-
pletiua. Itē verū sepe poniſ p s3. vel p certe. Itez reuera. i.
certe: ⁊ est cōpositū. vel sūt due ptes posite p vna. ⁊ pdu. p̊
mā verus. vñ Prosp. Arta via ē vere q̄ ducit ad atria vite.
Uerus amorxpi. dā ē custodia legis. Et scias q̄ vt diē Am
bro. Oē verū a quo cūq3 dicaſ a spūsctō ē. vide ēt in vitas

V erutatus in verutus exponitur.

V erutulus in verutus exponitur.

V erutus. a veru dr verutus ta tū. i. veru armatus. penul. pdu.
Itē hic verutus ti. dr quoddā genus pili. vnde verutulus li
dimi. ⁊ verutatus ta tū. i. veruto armatus.

V esanus. sanus componitur cum de qd̄ est sine: ⁊ dr vesanus
na num. quasi sine sanitate animi. ⁊ comparatur. vnde hec
vesania nie. i. insania. ⁊ pdu. sa.

V escor sceris vesci. i. comedere. vel vti cibo. ⁊ cōponitur vt
cōuescor sceris. euescor sceris. ⁊ est deponē. vescor cu3 suis
cōpositis. ⁊ caret supi. sin vsum. ⁊ etiam suppletione prete-
riti deberet tamen facere vescitum penul. cor.

V esculentus. a vesca ⁊ lentos cōponitur vesculentus ta tu3. i.
delitijs ⁊ vescis plenus. ⁊ cōparatur. vnde hec vesculentia
tie. i. deliciarum siue vescarum copia.

V esculus in vescus exponitur.

V escus. a vescor sceris dr vescus ca cū. i. comestabilis vel ad
vescendū habilis: vescibilis. vel vescus ca cū. i. delitiosus.
vñ vesculus la lū dimi. vel vesca cōponiſ a ve qd̄ est sine
⁊ esca: inde vesca q̄libet parua comestibilia: quasi non esca
vel quasi velud esca. vel parua esca.

V esica q̄si vas aque: dr qd̄dā intestinū vbi colligiſ vrina sic
in ventre cibus. vñ dicit Isi. Uesica dicta q̄si vas aque: q2
sicut vas aq̄: ita de renib9 vrina collecta ↄpleſ ⁊ hūore distē
diſ: cui9 vsus in vulnerib9 nō habeſ. Itez vesica dr eleuatio
⁊ inflatio cutis: q̄ sitr plena ē aquosi hūoris. vñ Exo. x. dr.
Erūt in iumētis ⁊ hoib9 vlcera vel vesice turgētes. ⁊ pdu.
peñ. Hora. in. j. smonū nā displosa sonat q̄ntū vesica pepe-
dit. ⁊ dr vesica a vas vasis: q̄si vas aq̄. vel vesica q̄si vasica:
q2 auis ibi colligit grana q̄si in vase. ⁊ est ety. ⁊ scribiſ per
vnū s et sine c in scdā syl. vnde dz pferri sicut resina casia.

V esicula. a vesica dr hec vesicula le dimi. parua vesica. Itē ve
sicula dr illa tenuis pelli cula vesice formā hns que ē in gut
ture auis in qua cibaria congregantur. de qua dicitur Le-
uit. j. Uesiculū vero gutturis ⁊ plumas proijciet.

V espa pe. aial ē exiguū ⁊ volatile aculeis venenosū: qd̄ ex asi
nor carnibus putridis nasci dr. ⁊ cōponiſ vespa a vi ⁊ pe-
to tis. vel paro ras: q2 vi petat. vel vim paret. Est ergo aial
volatile valde violentū. vnde hoc vesparium nidus vesparū

V espelio. spolio cōponitur cum vestis: ⁊ dicitur hic vespelio
onis sepulchror violator. s. qui mortuos expoliat. vel cōpo
nitur a violo las ⁊ sepulchrum. vel a vebo his: q2 violat se-
pulchrum ⁊ sepulti vestem vehit.

V esper. a vespera vel vesperus dr hoc vesper ris: ⁊ hec vespe
rugo ginis. Et nota q̄ hic vesperus ri. ⁊ hoc vesper ris. ⁊ ve
sper ri: ⁊ hec vespugo ginis. nomia sūt vnius ⁊ eiusdē stel-
le. que in nocte post solē apparet ⁊ in mane ante solē. vnde
in mane dr lucifer vel fosforus ⁊ dr q̄dā q̄ hoc nō pōt esse
in eodē tpe q̄ eadē stella in sero sequaſ solē. ⁊ imane pce-
dat: sed hoc contingit in diuersis ptibus. Alij dicūt q̄ mer-
curius ⁊ venus qu3 sint satellites solis: q̄sq3 sūt ita dispo-
siti vt venus pcedat solem ⁊ mercurius sequaſ vel econuer-
so. ⁊ tūc vna illarū stellarū. s. illa que sequitur solē videſ in
sero post solem. illa vō que pcedit in mane videſ ante so-
lem. sed q2 ille due stelle sūt cōsimiles in splendore ⁊ quan
titate crediſ q̄ eadē stella sit ⁊ in sero post sole3 ⁊ in mane
ante solē. Aliq̄bus autez philosophantibus placuit q̄ vna
⁊ eadē stella sit. s. venus q̄ in sero sequiſ post solē: ⁊ in ma-
ne pcedit ante sole3. ⁊ in eode3 tpe anni: est vō altior sole.
Cū ergo cōtingit q̄ insil' veniunt ad occasu3: q2 venus ē al
tior diutius videſ in sero q̄3 sol. Eadē rōne ⁊ citius videtur
in mane. q̄uis eque cito motu discurrāt. ⁊ ad hoc ostendē-
dum satis familiare inducitur exēplū. Nā citius videmus
ascendentia remota q̄3 propinqua: ⁊ diutius videmus de-
scendentia remota q̄3 propinqua: q̄uis equo ⁊ pari motu
incedant. Dicitur ergo venus in sero hesperus ⁊ vesperus:
⁊ vesper ⁊ vesperugo: sed in manu lucifer vel fosforus.

V espera. ab hespera ⁊ hesperus: subtracta h: ⁊ loco illius v
cōsonātē ponētes dicimus hec vespa re: ⁊ h̄ vespus ri. ve-
spera idē est q̄ hespera. s. tpē ⁊ hora que est iter die3 ⁊ no-
ctē. vł iter noctē ⁊ diē. ⁊ huius gtūs ponitur aduerbialr in
euāge. Math. Uespera āt sabbati ⁊ sigt in tpe: ⁊ ad ip3 sit
relatio p que noialr qd̄ sequitur que lucescit in pma sabbati
sic ad h̄ nomē romā positū aduerbialr sit ↄsilis relatio quū
dr. Iste vadit romā que est caput mūdi. ⁊ sit relatio ad no-
mē isra positū: nō ex eo q̄ ponitur aduerbialr. s3 ex eo q̄ est
nomē ⁊ quādā vim nois reddit. Itē vespa ⁊ vesperus di-
uersiclinia sūt. Aliud eni sigt in singulari q̄3 in plurali. Na3
he vespere rarū sigt illud tpē in quo cātatur illud offm̄ hi
vesperi ror. ipm offm̄. Uesperi siquidē cantatur. s3 vespe-
re pulsanſ. vñ vsus. Ri ror cantat re rarū timpana pulsāt
Quidā tñ distinguūt inter vesperas ⁊ vesperos q̄ntū ad of
ficiū. Itē a vespa vel vespus dr h̄ vesperū ri. obscuritas q̄
fit ex interpositiōe nubiū inter nos ⁊ solē ⁊ lunā quacunq3
hora diei vel noctis. ⁊ h̄ vespere. ⁊ h̄ vesp peris. qd̄ sigt ho
rā q̄ sol incipit declinare ad occasu3 ⁊ durat vsq3 ad crepu-
sculū. ⁊ vespi dtūs inuenitur positus aduerbialr sicut sorti:
vt dicit Pris. in. xv. li. vbi agit de aduerbijs. ⁊ hoc vespere
indecli. p hora pulsandi. ⁊ l3 h̄ vocabula disticta sint: tñ cō
fundūtur sepe apd̄ autores. ⁊ p se inuicē posita inueniūtur.

V esperasco scis. in vespero ras est.

V espero. a vespera re dr vespero ras. i. vesperū facere. vbu3
excepto actionis soli deo cōueniens. inde vespasco scis in-
cho. i. vesper incipit. sero sit. ⁊ ↄponiſ vt aduespero ras. vñ
aduesperasco scis incho. ⁊ sūt oīa ista verba excepte actōis
soli deo ↄueniētia. Pōt tñ dici. dies aduespat vel aduespa
scit. i. tēdit vel incipit tendere ad vesperā. ⁊ aduesperascit
impsonalr. i. vespera appropinquare incipit.

V esperta. a vespera dr h̄ vesperta te dea illius hore q̄ est iter
diē ⁊ noctē. vñ vesptinus na nū. ⁊ hec vesptina ne. i. cena i
sero in vespera. ⁊ pdu. penul. vesptinus qū hēat t a suo pri-
mitiuo. Nā sinō hēt t suū pmitiuū: corripet possessiuū pe-
nul. vt cras crastinus. hodio hodiotinus. vñ in Grecis. sic
dr. Et vesperta dea dicatur ⁊ hesperus astrum.

V espilio. a vespe vel vespra dr h̄ vespilio onis pmiscui ge.
auis in vespe volās. auis lucifuga muri silis. De hac aue di
cit Basilius in. viij. homel. hexame. Uesprilliones nō min9
q̄drupedes sūt q̄3 pēnate. q̄s ēt soles ex auibus oib9 dentes
hre ↄstat: ⁊ catulos pcreare feruntſ: ⁊ in aere nō plumis. sed
quadā mēbrana pellicea vti. Est ēt illis inter se magna dile
ctio p nām. nā velut sere q̄dā piscatorie alternis herent ne-
xibus. qd̄ in hoib9 videmus vtiq3 nō facile pueniret: quor
nōnulli separati ab alior ↄuersatiōib9 singularitate ⁊ solitu-
dine delectanſ. Et scias q̄ Boe. iiij. de ↄsol. dicit. Necq̄unt
mali oculos tenebris assuetos ad lucē pspicue vitatis attol
lere. siles auibus sūt q̄rū intuitu3 nox illuminat. dies cecat.
Itē intellect9 nr̄ ita se h3 ad mālfestissimā lucē diuine nāe: sic
oculus noctue vł vespriliōes ad lumē solis. vide i noctua.

V espertinus na num. in vespera exponitur.

V esperugo ginis. in vesper exponitur.

V esperus in vespera. vide ⁊ in vesper.

V esperū ri. locus vbi vespe abūdāt. ⁊ dr a vespa. ⁊ pdu. penſ.

V especula le dimi. parua vespa.

V esta. a vestio is dr h̄ vesta ste q̄dā dea paganor. s. terra. q2
vestiaſ herbis vel alijs rebus. vel vesta ↄponiſ a vi ⁊ stans

dō. qꝛ sua vi stet. vñ hec ⁊ hec vestalis et hoc le. et vt dꝛ dee veste seruiebant virgines.

Vestiarius. a vestis dꝛ hic vestiarius rij. qui preest vestibus ⁊ hoc vestiariū rij. locus vbi vestes reponūtur: vel vbi induūt. et facit vtūs vestiare. us in e. Si aūt sit propriū nomē facit vtm in i vestiari. a vestiarius remota us. fit vestiari.

Vestibulū. a vesta dea dꝛ hoc vestibulū li penul. cor. s. exterior ꝑs domus sicut est porticus. qꝛ est veste dee ꝯsecratum. vel qꝛ vestibulū ꝑus fuit factū in tēplū dee veste. vel qꝛ in illa ꝑte tēpli solet esse imago eius q̄si veste sedibulū vel q̄si ve ste stabulū. vel dꝛ a vestio is: qꝛ vestiat domū. vel proprie sic dꝛ porticus in q̄ vestimur. vel cōponit a ve qḋ est sine ⁊ sto. q̄si sine statione. qꝛ introeuntes non stāt in illa ꝑte neqꝫ morantur. sꝫ transeūt in interiorē partem domus.

Vestigiū. a vestis et ago cōponit hoc vestigiū gij signuꝫ pedis ꝓma planta expressuꝫ: sic dcm̄. qꝛ vie ꝑcurrētiū vestigijs ve stiant. i. agnoscant. vnde et sepe vestigiū dꝛ signū. vnde ve stigio gias. i. vestigijs inq̇rere. et ꝑ syncopā vestigo gas. i. in quirere. explorare. et ē vestigare: q̄si vestē agere. et vestigiū q̄si vestis actio. qꝛ quū imus pedibus vestes mouemus. et cōponit vt inuestigo gas. i. inq̇rere. et ē actiuū vestigo cuꝫ oībus suis cōpositis. et ꝓdu. sti. vnde Theodolus. Grecorum primus vestigat grāmata cadinus.

Vestigo gas in vestigium est.

Vestio stis stiui stitū stire. i. induere. vñ hic vestitus tus tui. et ītelligit latius cultus q̄ꝫ vestitus. Itē habitus ad nāꝫ ꝑtinet cultus ad hoies. Vestio cōponit. vt cōuestio stis deuestio stis. i. vestes auferre. et ē ꝯtrū ad inestire. inuestio stis. reuestio stis. et ē actiuū cū oībus suis cōpositis. Itē a vestio dꝛ hec vestis huius vestis. et facit actūs singu. i im ⁊ in em. vestē vel vestim. et ablatūs singularis in e et in i. veste vł vesti. et gtūs pluralis in ium. harū vestiū. et actūs pluralis in es vł in is. has vestes vel vestis. De ornatu vestiuꝫ dixi in orno. Hic pōt q̄ri an ꝯueniat religiosis vilibus vestibus vti: Ad hoc est dicēdū ꝙ sicut dicit Aug. in. iij. li. de doctrina xpiana. In oībus exterioribus rebus nō vsus rerū. sꝫ libido vtētis in culpa est. Ad qḋ discernēdū attendēdū est. ꝙ habitus vilis et incultus pōt dupli ꝯsiderari. Uno mō prout est signū quoddā dispositiōis vel status humani. qꝛ vt dꝛ Eccl. xix. Amictus hoīs annunciat de eo. et sꝫ hoc vilitas habitus ē quoqꝫ signū tristicie. vnde ⁊ hoīes in tristicia existētes solēt vilioribus vestibus vti: sicut ecōuerso in tpe solennitatis ⁊ gaudij vtunt cultioribus vestimētis. vnde ⁊ penitētes vilibus vestibꝰ induūt. vt pꝫ Jone. iij. ⁊ in. iiij. Regū de achab. q̄ opuit cilicio carnē suā. Quoqꝫ Ꝟo ē signū ꝯtēptꝰ diuitiarū ⁊ mūdani fastus. vnde Hiero. dicit ad rusticū monachū. Sordes vestiū cādide mētis indicia sūt. vilis tunica seculi ꝯtēptū ꝓbat dūtaxat ne animus ꝓbet: ne habitus sermoqꝫ dissentiat ⁊ sꝫ vtrūqꝫ hoꝝ cōpetit religiosis vilitas vestiū: qꝛ religio est status pnie ⁊ cōtemptus mūdane glorie. Sed ꝙ aliq̇s velit hoc signare alijs ꝯtingit ꝑꝑ tria. Uno mō ad humiliationē sui. sicut eni ex splēdore vestiū animus hoīs eleuat. ita ex humilitate vestiū humiliat. vñ hoc habet in iij. Regū. xxi. ca. de achab: qꝛ carnē suaꝫ cilicio induit dixit dñs ad heliā. Nōne vidisti achab hūiliatuꝫ corā me. Alio mō ꝑpter exēplū alioꝝ. vñ sup illud Matth. iij. Johānes habebat vestimētū de pilis cameloꝝ ⁊c̄. dic̄ glo. Qui pniaꝫ ꝑdicat habitū pnie ꝑtendit. Tertio mō ꝑpter inanē gloriā. sicut dicit Augu. ꝙ in ipsis sordibus luctosis pōt esse iactantia. ⁊ Hiero. ad nepocianuꝫ loq̄ns de vestibus vilibus que deferuntur propter inanem gloriam dicit. Uestes puras eq̄ vita vt cādidas. ornatus ⁊ sordes pari mō fugiēda sūt: qꝛ alterꝫ delitias alterū gl'iā redolet. Duobꝰ igit' ꝑmis modis laudabile est abiectis vestibus vti. tertio mō est vitiosuꝫ. Alio modo pōt cōsiderari habitus vilis ⁊ incultus: sm ꝙ procedit ex auaritia et negligentia et sic etiam ad vitium ꝑtinet. Itē scias ꝙ aristo. dicit in. iiij. ethymo. ꝙ superabundantia ⁊ inordinatus defectus ad iactantiam pertinet.

Vestiplica ce penul. cor. mulier que vestes plicat.

Vestitus tus in vestio est: ⁊ vestitus ta tū etiam dicitur.

Vetellus la lū. i. vetulus: a vetus deriuatur.

Veteranus. a vetus dicitur veteranus na num. i. senex: detritus emeritus: sicut sunt milites qui in vsu prelij nō sūt post multos militie labores.

Veterator. a vetero ras dꝛ hic veterator toris in malis inueniendis ⁊ statuēdis ꝑseuerās: qꝛ sit multi ⁊ veteris vsus malicie insidiator callidus.

Veternosus in veternū exponitur.

Veternū. a vetus dꝛ hoc veternum ni: quedā infirmitas que facit hoīeꝫ diu languere ⁊ pigrere: ⁊ iuuenē videri senē ⁊ sepe ponit pro pigritia. vel ēt dꝛ sic quelibet infirmitas quaꝫ hn̄t veteres ex ꝯsuetudine: sicut est obliuio: grauitas: guttositas. vnde Horatius in epi. Cur me funesto properant arcere veterno. ⁊ inde veternus na nū: ⁊ veternosus sa suꝫ: q̇ talē morbū patitur: annosus vetus. Aug. in iohanne in homel. de nuptijs. Quid dicis serpēs veternose: Teren. in eunucho. Hic ē vietus: vetus: veternosus: senex ⁊ distingue sic. Uetus est ꝯuitijs q̄si ꝯtēptibilis: veternosus ex morbo: senex etate est ⁊ reuerentia. In Grecis. aūt ponūtur isti versus. O. veteri pueꝝ similē facit esse veternū dicas: qḋ patit' dicat' q̄qꝫ veternus. Pōt ēt veternus dici a vetus sꝫ Pris. 285

Vetero ras raui dr̄a vetus. ⁊ est veterare antiq̄re senere. ⁊ est absolutū: lꝫ inueniat trāsitiue positum. vt Ueteraui capam meā. inde veterasco scis incho. Uetero cōponitur. vt cōuetero ras: inuetero ras. Psal. Inueteraui inter oēs inimicos meos. Uetero est neu. cū oībus suis cōpositis. ⁊ cor. te. Itē a vetero dicitur veteratus ta tū. i. antiquus.

Veterosus. a vet' dꝛ vetosus sa sū. i. vetust': vł vetustate plen'

Vetitus ta tū. i. ꝓhibitus. a veto tas dꝛ. ⁊ cor. penul. vñ Prosper. Non iustis vetitis abstinuisse sat est. vide in veto.

Veto tas vetui vetitū vetare. i. ꝓhibere: a quo cōponit deueto tas: eueto tas. ⁊ ē actiuū veto cū suis ꝯpositis: ⁊ facit ptm̄ in tui ⁊ supi. i itū. ⁊ cor. ue. Oui. de reme. Quinetiā accēdas vitia irrite sqꝫ vetādo. Inuenit ēt vetatus ta tum. vnde in Actibus. xvj. Uetati sunt a spūsancto loqui vbū in asia.

Vetulus la lū: aliquantulū vetus. ⁊ deriuatur a vetus.

Vetus. a veto tas dꝛ vetus teris ge. oīs: qꝛ antiq̄ dicebāt veterra rū. ⁊ cōpat. vt veterior veterrimus. ⁊ dꝛ vetus a veto: qꝛ talū ē ꝓhibere a delictis. ⁊ cōponit: vt q̄uetus. i. valde vetus. ⁊ ꝑuetus. i. valde vetus. vide i veternū. ⁊ cor. hāc syl. ve

Vetustas. a vet' dꝛ hec vetustas statis. i. seniū: antiq̄tas. vnde Lucan' in. iiij. Huic cui veteris custos famosa vetustas.

Vetustus sta stū. i. antiquus. ⁊ cōparatur: vt vetustior simus Job. xv. Multo vetustiores q̄ꝫ patres tui. ⁊ dꝛ a vetus. vñ dicit Pris. in. iiij. li. A vetus assumpta tus fit vetustus ⁊ cōponitur: vt q̄uetustus ⁊ ꝑuetustus. i. valde vetustus.

Vexillarius in vexillū vide.

Vexillifer ra ruꝫ penulti. cor. i. ferens vexillum. ⁊ cōponitur a vexillum ⁊ fero.

Vexillū. a velum q̄si ꝑ diminutionē dꝛ hoc vexillū li. q̄si velulū. vnde hoc vexillulū aliud dimi. ⁊ vexillarius ria riū. i. ad vexillū ꝑtinēs: vel vexillū portans. ⁊ dꝫ ꝓferri vexillū ⁊ auxiliū sicut dixit. auxit: q̄si sono duoꝝ s. Quidā idiote ꝓferūt auxiliū ⁊ vexillū ac si scriberētur ꝑ s. sicut ꝓferūt desideriū ꝯsiliū. vnde in hymno. Uexilla regis prodeunt. dꝫ proferri vexilla per x: vt illuxit. vexit. vinxit. luxit.

Vexo. a veho his dꝛ vexo xas xaui xare. i. portare molestare. turbare. ⁊ est actiuū cū oībus suis cōpositis sicq̄ habet.

V ante G

Vguitio onis ꝓpriū nomē cuiusdā viri. ⁊ dꝛ vguitio q̄si eugetio. i. terra bona nō tm̄ p̄ntibus sed etiaꝫ futuris. Multa enim vtilia posteris reliquit. vel dꝛ vguitio quasi vigetio. i. virens terra. non solum sibi sed etiam alijs.

V ante I

Via. a veho his dꝛ hec via vie. qꝛ ꝑ eā aliq̇d vehit' ⁊ portat' vł dꝛ via q̄si vehicula. ⁊ est ꝓprie via q̄ pōt ire vehiculū. vnde

⁊ sic dr ab incursu vehiculoꝝ: ⁊ est nomē pedū ⁊ capit duos actus: vt ꝑ cōtrariū venientia iumenta transire possint. vñ hic ⁊ hec vialis ⁊ hͦ le. ⁊ hͦ viator toris. Itē a via vio as aui are. i. iter facere. ambulare. vide in suo loco.

V iaticū. a via dr hͦ viaticū ci: victus q̄ necessarius ē in via ad expendēdū: ⁊ defert in via. vnde ⁊ viaticū dr corpus dñi qꝛ ꝓpositū est nobis victus in via. ⁊ hinc viaticus ca cū: in via necessarius ⁊ delatus: vel in via sustentatus.

V ibicosus sa sū: vibicibus plenus: ⁊ cōparatur. ⁊ dr a vibix.

V ibix. a vimē dr hͦ vibix cis. i. frutex in petrosa terra vel minuta virga. vel incisio ⁊ vestigiū qđ fit in carne ex virga ⁊ ponit ꝓ q̄lꝫ incisiōe. ⁊ ꝓdu. penl. gti Persi⁹ Si puteal multa cautus vibice flagellas. noīa eni femina desinētia i ix ꝓdu. penl. gti: vt lodix cis. ibix cis. vibix cis. Quidā tñ dicunt ꝙ dicēdū est hͦ vibex cis. ſꝫ eis opponit ꝙ noīa desinētia in ex cor. penul. gti preter veruex cis ſꝫ vibex ꝓdu. penl. gti Ad hͦ ipsi dicūt ꝙ veruex ⁊ vibex excipiūtur a regla. Pris. āt in li. de accentu nō accipit nisi veruex. Magister vo bñ. dicit ꝙ dicendum est vibix sicut lodix. ⁊ hoc puto verum.

V ibro. a vibix dr vibro bras braui bratū brare. i. resplēdē vel crispare. cōcutere: ad iaculādū vl̄ iaculari sicut solemus facere de minuta virga. ⁊ hꝫ ꝑmā cōex: qꝛ vibix nālr cor. ꝑmā

V icaneus. a vicus dr vicaneus nea neū idest vicinus na nū. ⁊ cōponitur. vt cōuicaneus nea neum: idest cōuicinus.

V icanus: a vicus dr vicanus na nū: idest vicin⁹ na nū. ⁊ ꝓdu. ca. ⁊ cōponitur. vt ꝯuicanus na nū: idest vicinus na num.

V icarius. a vice dicit vicarius ria riū. per vicem succedens: vel vicem dñi vel alterius gerens.

V icatim aduer. penulti. produ. pōt deriuari a vicus quasi per vicos vel de vico ad vicū. vel potest deriuari a vice idest vicissim per singulas vices.

V icecomes: a vice ⁊ comes cōponitur hic vicecomes huius vicecomitis. et acuit penul. vicecomes ſꝫ vsuꝫ lꝫ sit breuis sicut et archicoq⁹: sed hoc facit potētia nti. qꝛ remanet in corruptus. et ideo nō amittit accentū.

V icecomitissa. a vice et comitissa componitur hec vicecomitisse sex vxor vicecomitis.

V icen⁹. a vigīti dr vicen⁹ na nū pen. ꝓdu. i. res vigīti: vel ptinēs ad viginti. Judith. j. Uicenoꝝ pedū spacio tēdebat

Vices. a vinco cis dr hoc vix vel vices. gtō vicis: sed ntūs vix in vsu non est.

Vicia. a vice dr hͦ vicia cie: quoddā genꝰs leguminis. qꝛ vice panis ea vtunt in q̄busdā locis. vel vicia dr q̄si viciosa qꝛ mala est. vel vicia dr victoria quā antiq̄ viciā dicebāt inde vicia q̄si victorialis: qꝛ victores ea olim solebant coronari. vñ viciosus sa sū. Inuenit hoc viciū cij. vñ v̄sus. Est viciū crimen: vicium quoqꝫ dicito semen.

V icies in vigies est.

V icinia. a vicinus dr hec vicinia nie: ⁊ hͦ vicinitas tatis. Uicinia est proximitas locoꝝ: vicinitas vo regio vicina est.

V icino nas in vicinus est.

V icinulus la lū dimi. a vicinus dicitur.

V icinus a vicus dr vicinus na nū: ⁊ hͦ vicinus ni: ⁊ hͦ vicina ne substātiue: ⁊ hͦ vicinitas tatis: ⁊ vicinulus la lum di. ⁊ vicino nas. i. more vicini se gerere: vel ꝓpinquare: vel iungere. ⁊ cōponitur vt auicino nas. i. disiungere. aduicino nas. i. adiūgere. vel appropinquare. Uicino pro iungere ⁊ eius cōposita sm hanc significationem actiua sunt aliter neutra sunt. Itē vicinus cōponitur: vt ꝯuicinus na nū: ⁊ ꝓdu. penul. Oui. de arte. Uicinūqꝫ pecus grandius vber hꝫ. ⁊ dicitur vicinus quasi vico natus. ⁊ est etymo.

V icissim aduerbium idest alternatim: mutuo per vices ⁊ deriuatur a vice.

V icissitudo. a vice dr hec vicissitudo dinis. vñ vicissitudinarius ria riū. i. vicē prebens: vel vicē dñi vel alterius agens

V iciū cij: idest crimen. vide in vicia cie.

Victima a vinco cis dr hec victima me: q̄ occidi solet propter victoriā scꝫ sacrificiū qđ fit ꝓ hostibus victis: sicut hostia ꝓ hosti bus vincendis. vnde quidam. Uictima pro victis datur hostia ꝓ superandis. ⁊ erant victime maiora sacrificia q̄ꝫ hostie. vel dr a vinco cis: qꝛ vincit dū ducit ad imolandū. vnde hͦ ⁊ hec victimalis ⁊ hoc le: ⁊ victimo mas. i. sacrificare imolare. ⁊ est actiuū cum oībus suis cōpositis.

V ictito tas: in victo ctas expor itur.

V icto. a victu dr victo ctas i. victū q̄rere. vñ victās tis ge. ois. i. victū q̄rens. ⁊ victito tas penl. cor. freq̄n. Prit ista ēt esse freq̄nta. de viuo uis. vnde Pap. dicit. Uictātes viuentes.

V ictoria. a vinco cis vici ctū ctu: u in or dr hic victor ctoris q̄ vincit ⁊ supat hostē ⁊ hͦ victoria rie: quasi vi ⁊ virtute acq̄sita. hoc enī est ius gentiū: vim vi repellere nam turpe erat dolo. vnde ⁊ victoriosus sa sum. i. victoria plenus ⁊ cōparatur. vnde hic ⁊ hec victorialis ⁊ hoc le. Et scias ꝙ palma notat laudem belli: victoria finem.

V ictoriola le dimi. parua victoria.

V ictrix. a victor or in rix fit hͦ victrix cis. vnde dic̄ Pris. i. iiij. li. In ix femina inueniunt a masculinis vbalibus siue denoīatiuis i tor desinētib⁹ deriuata: q̄ mutāt or i rix vt victor trix. Hic nota ꝙ victrix ⁊ vltrix in ntō actō ⁊ vtō singu. sūt fe. ge. In rel: q̄s vo casibus sūt cōia triū generꝫ. vnde Luca. in. j. Tollite iā pridē victoricia tollite signa. vnde faciūt ablm̄ in e ⁊ in i: ſꝫ hoc nō inuenitur in aliis vbalibus feminis. vñ v̄sus. Uictrix victricē: victrix dat femina sola. Sic vltrix reliq̄s dat genus oē schola. Hug. aūt dicit ꝙ victrix in predictis tribus casibus est cōis ge. in aliis vo ois: i vna voce vel diuersis. Nos vo dicimus ꝙ victrix ⁊ vltrix de necessitate fuerunt fe. ge. in ꝑdictis tribus casibus ꝓꝑ vbalia masculina: a q̄bus trahūt originē: vt ondi in. ii. parte vbi de terminauimus de accentu noium desinentium in ix.

V ictualis in victuarius exponitur.

V ictuarius. a victus dr victuarius ria riū: ad victū pertinens ⁊ hic ⁊ hec victualis ⁊ hoc le idem.

V icturus. victū ctu ē sup. duoꝝ vboꝝ. s. de viuo uis xi ctum ⁊ de vinco cis vici ctū. vnde victurus ra rū participiū pōt descendere a viuo uis: vl̄ a vinco cis: ⁊ diuersa significare. sicut ⁊ predicta verba diuersa significant.

V ictus. a viuo uis dr hic victus ctus. ⁊ dr proprie victus qꝛ vitā tenet ⁊ sustētat. Itē pōt declinari mobiliter victus cta ctum idest superatus. ⁊ dr a vinco cis.

V iculus li mas. ge. paruus vicus.

V icus. a vice dr hͦ vicus ci: villa extra ciuitatē. Prope vici ⁊ castella a pagi sūt. qꝛ nullā ciuitatis dignitatē hēant ſꝫ vulgari hoiuꝫ ꝯuētu icolūt. ⁊ ꝓꝑ puitatē sui ciuitatib⁹ attribuūtur. ⁊ dr vicus: qꝛ sit vice ciuitatis. vel qꝛ hēat vias tm̄ sine muris. vici ēt dnr parue habitatiōes ciuitatis a via cui insident. vt Iste stat in tali vico. i. in tali loco. vic vo sūt iter vicos ipsa spacia. ſꝫ maiora ⁊ latiora sūt platee. ⁊ ꝓdu. ꝑmaꝫ vicus. Hora. in epi. Quid vici ꝓsunt aut horrea si metit arcus. Grandia cum paruis nō exorabilis auro.

V idelicet idest nimirum. certe. s. vo: videre licet. ⁊ cōponitur a videre ⁊ licet. ⁊ est aduer. affirmandi. vel cōiunctio copulatiua vel expositiua sm Hug.

V ideo des vidi sū. Uidem⁹ nā: aspicim⁹ volūtate. intuemur cura. Uideo cōponit. vt inuideo des: vt Inuideo tibi. i. nō video tibi. hͦ ē nō fero te videre bñ agentē: vide in suo loco. ꝓuideo des. i. ꝓcul videre. vñ ꝓuidēs. ⁊ cōpat. vñ hͦ ꝓuidētia tie. ⁊ cōponit vt iprouidēs ge. ois. vñ dr ⁊ hͦ iprouidētia tie. ꝑuideo des. i. añ videre. reuideo des. Uideo ⁊ ei⁹ cōposita sūt actiua: pter inuideo qđ est neu. Itē oia faciunt ptitū in di ⁊ supi. in sum. ⁊ cor. hāc syllabā ui in priti: sed in prō ⁊ supi. eā ꝓdu. vñ Pāphilus. Prouidet ⁊ tribuit deus ⁊ labor oia nobis. ⁊ vt dicit Pris. in. viij. li. videor a te passiuū est. videor esse bonus clericus deponen. est. Item vsus magistralis. Multi videre que nō licuere videre.

V ido dis tertie coniugationis idest videre. ⁊ dr a video des. vnde Cato. Hoc vide ne rursus leuitatis crimine damnes. In hoc versu non potest esse vide imperatiuis scōe ꝯiugationis: qꝛ imperatiuus scōe cōiugationis desinit in e ꝓdu. sed hic de cor. ⁊ hinc componitur diuido dis.

Vidua. Idus vl' iduo as cōponit' cū vir ꝛ ꝺ h' vidua due q̄si vir idua. i. a viro iduata. i. diuisa. ꝓprie q̄ de vidua ꝺ q̄ cū viro diu fuit: nec circa ↄsortiū alteri⁹ viri post mortē p̄mi ↄiugis adhesit. nā q̄ altari post mortē p̄oris viri nupserit vidua nō erit. ꝙ āt ꝺ vidua q̄si viro diu ↄsueta ety. ē: ꝛ idē viduus dua duū. ꝛ viduo as. i. viduā redd̄e qd̄ fit cū q̄s virū alicui⁹ occidit. vñ viduat⁹ ta tū. ꝛ ꝺ mulier viduata. desolata: viro nudata. Et scias ꝙ cū viduata nubat nō b̄ndicūt in ecclīa tales nuptie. Cām aūt huius habes in bigamus.

Vieo es eui etū. i. vincire ligare. ꝛ cōponit' a vi ꝛ eo is. qd̄ vlterius cōponit'. vt auieo es. i. alligare: valde ligare. ꝛ ē neu. vieo solo defectu. nā ſm vsū nō h̄z ptm nec supi. vñ ē defectiuū v̄bū lȝ ſm artē exigat rō vieui etū. A vieo ꝺ vietus ta tū. i. curu⁹ ꝛ q̄si ligat⁹: vl' viet⁹ via tot⁹ euacuat⁹. vl' viet⁹ ꝺ a via. i. debilis in via incuruatus. infractus euando. Teren. in eunucho. Hic est vietus vetus. veternosus senex.

Vietus in vieo exponitur.

Vigeo ges gui gere. i. esse in vigore. vel h̄re vigorē. posse viuere. valere. roborari. fortis esse. ꝛ videt' descēdere a vireo. q: viridis ꝛ iuuenilis etas solet rigorē cōferre. vnde vigēs tis ge. ois ꝛ dr̄r vigētes virtute pleni floridi. q̄si vim agentes. ꝛ cor. vi. vñ Uindocinēsis. Doctrine pater est vsus doctrine scholaris. Intercisa perit: continuata viget.

Vigies vel vicies aduer. numeri. i. viginti vicibus. ꝛ ꝺ a viginti. Apoca. ix. Uigies millies dena milia.

Vigil. a vigilo remota o ꝺ vigil lis cōis ge. qui vel que vigilat. ꝛ ꝓprie est custodie: vigil cōponitur. vt puigil lis. i. valde vigil. ꝛ cor. penul. gti: ꝛ facit gtūs pluralis in um vigilū q̄uis ablt̄ūs desinat in e ꝛ in i.

Vigilax. a vigilo las ꝺ vigilax cis ge. ois: ad vigilandū paratus: q̄ sepe vigilat ꝛ multū vigilare pōt. ꝛ cor. penul. nti.

Vigilie in vigilium vide. ꝛ in crepusculū.

Vigiliū. a vigil ꝺ hoc vigiliū lij. ꝛ hec vigilia lie in eodē sensu. s. vigilatio. vel ipsi vigiles ꝛ hore vigilibus distincta ad vigilandū. vigilia etiā dicit' dies profestus scȝ dies p̄mus ante festum: q: tūc in sero vigilie vocamus. Ponitur etiaȝ vigilia pro cura: cupiditate. perseuerantia.

Vigilo las laui lare. i. a sōno abstinere vacare studere. custodiā adhibere. circūspicere. vñ vigilās tis ge. ois. vnde h' vigilantia tie: ꝛ format' a dtō vigilanti addita a. Uigilo las. cōponit'. vt aduigilo las. i. valde vigilare: cōuigilo las. i. sil' vigilare. deuigilo las. euigilo las in eodeȝ sensu: ista duo. i. valde vigilare: vel a sōno excitare vel excitari. inuigilo las. i. isistere vacare opaȝ dare. puigilo las. i. pfecte vigilo. reuigilo las. Uigilo ꝛ eius cōposita neu. sunt preter deuigilo ꝛ euigilo pro somno excitare: que sunt actiua. ꝛ cor. gi. vnde quidam. Peruigili cure semper meditare futura.

Viginti ois ge. nu. pluralis: ꝛ indecli. ꝛ cōponit' a bis ꝛ gētos qd̄ est decē: ꝛ ꝺ viginti q̄si biginti: v ꝓ b posita. vñ vicies aduer. ꝛ vicesimus ma mū: ꝛ vigesimus ma mū. ꝛ cōponit' viginti cū vnus: ꝛ ꝺ vigitiun⁹ na nū. Sȝ ↄsueuit q̄ri: an dicendū sit: vigitiunus hō: an vigitiun⁹ hoies. Credo ꝙ sit dicendū vigitiunus hō: q: finis vincit p̄ncipium: teste Pris. vñ ꝓbat ꝙ hmōi dȝ eē nomē potius q̄ȝ ꝓnomē rōne nois qd̄ ē in fine. Silr̄ dicit in li. ↄstructionū: ꝙ terminatio maxime obtinet ptes ↄsonis. ꝛ Boe. in arithmetica talem ponit latinitatē. Si septies tres addāt' i. xxi. cadūt. numeꝝ dic' nō nūeros: de h' tñ plenius dixi i. iiij. pte vbi egi de nūero nois.

Vigintiunus in viginti exponitur.

Vigor. a vigeo ges ꝺ h' vigor goris. i. viuacitas: virtus. firmitas: fortitudo. ꝛ hinc vigorosus sa suȝ. i. plenus vigore. ꝛ comparatur. vnde hec vigorositas tatis.

Vileo les: in vilis vide.

Vilis. a villa ꝺ h' ꝛ h' vilis ꝛ h' le: q: nullius vrbanitatis ē. i. abiectus. despectus. ꝛ cōpat'. vñ h' vilitas tatis. Uilis ↄponit' cū q̄: ꝛ ꝺ q̄uilis. i. valde vilis: ꝛ uil'. Itē vilefacio cis: vilifico cas: vilipēdo dis. Itē a vilis ꝺ vileo les lui lere. i. eē vel fieri vilē. vñ vilesco scis inchoa. ꝛ ↄponit' vt aduileo les. vñ aduilesco scis inchoa. cōuileo les. vñ conuilesco scis. diuileo les. vñ diuilesco scis inchoa. i. multis ꝛ diuersis modis vilere. euileo les. i. valde vilere. vñ vilesco scis: reuileo les. i. iterū vilere. vñ reuilesco scis. Uileo les ē neu. cū suis cōpositis: ꝛ caret supi. ꝛ ꝓdu. ui. vñ Esopus. Nobilitat viles frōs generosa dapes. Itē Auianus. Scire suū vilet q̄ sapit atq; silet. ꝛ scribit' ꝑ vnū l: lȝ villa le ꝑ duo. Et scias ꝙ Titus liuius dic'. Uiliū hoiuȝ ē alios viles facere. ꝛ q̄ ex merito suo alijs placē n̄ pñt: saltē placeāt ↄpatiōe peioꝝ.

Villa. a vallis ꝺ h' villa le q̄si vallata: q: vallata fit solū vallatiōe valloꝝ: ꝛ nō munitōe muroꝝ. vñ villan⁹ na nū pe. ꝓd.

Villico cas: in villicus exponitur.

Villicus. a villa ꝺ h' villicus ci: ꝓp̄e ville gubernator ē. vnde ꝺ villicus q̄si ville custos. ſȝ q̄nq; villicus ꝺ dispensator vniuerse dom⁹ ꝛ oiuȝ possessionū ꝛ villaꝝ. vñ h' villica ce vxor villici. vl' q̄ tale offm̄ exercet. Itē a villic⁹ ꝺ villicor caris. vl' villico cas. vñ i eua. Luce. Iā n. n̄ poteris villicar'. ſȝ ſȝ modernos poti⁹ ī depo. ge. ꝺ villicor caris. i. ville curā gerere: ꝛ gn̄alr̄ oiuȝ possessionū ꝛ familiaꝝ reꝝ. ꝛ villicare seu villicari offm̄ villici exercere. ꝛ cor. li. ſm Hug. Pris. v̄o dicit. A villicus ēt villico vel villicor dicebāt antiqui. 286

Villosus. a villus ꝺ villosus sa sum. i. villis plenus: ꝛ cōpat'.

Villula le dimi. parua villa.

Villū. a vinū ꝺ h' vinellū li dimi. ꝛ h' villuȝ silr̄ dimi. ꝛ vt dic' Pris. in ij. li. In nus vel na nū desinētia n̄ faciūt di. abiecta n duas assumūt l. vt bonus bellus⁹ bona bella: vinū villum ꝛ ꝺ villū vel parū vini vel puū vinū vl' vinū mixtū cuȝ aq̄.

Villus. a vellus ꝺ hic villus li mas. ge. pilus vl' floccus lane de vellere ouis. vel etiam floccus quoꝝlibet piloꝝ. ꝛ maxime si est longus ꝛ dependens.

Vimē. a vireo res ꝺ hoc vimen nis. mollis virga ꝛ viridis. vel sic ꝺ q: vim h̄eat multā viroris. Nā eni⁹ talis est. vt ēt si arefactū abluatur. virescat: ꝛ cor. penul. gti. vñ vimine⁹ nea neū: ꝛ hoc viminetū ti. locus vbi vimina crescunt. ꝛ hic ꝛ hec viminalis ꝛ hoc le. ꝛ hic viminalis lis quidā mons ī romana ciuitate: sic dictus ab abundantia viminū.

Viminalis penul. produ. in vimen est.

Vimineus nea neum in vimen vide.

Vinaciū. vinū ꝺ h' vinaciū cij. posterius vinū. qd̄ etiaȝ vinaceū ꝺ. ꝛ est q̄si fex totius vini. vel illud qd̄ remanet post expressionē vini. ꝛ ꝓijcit' extra ſȝ Hug. ꝛ Pap. dicit. Uinacia sunt que remanent in vuis quādo premuntur a vino.

Vinalia. a vinū ꝺ hoc vinaliuȝ lij. vel potius in plurali tm̄ h' vinalia. horum vinalium vel liorum festum vini.

Vinaria. a vinum dicitur hec vinaria rie: cellarum vbi vinuȝ reponitur vel venditur.

Vincio cis vinxi. xi in ctū vinctū vincere. i. ligare. Uincio cōponit'. vt ↄuincio cis. circūuincio cis. deui cio cis. vñ deuinctus cta ctuȝ. ꝛ cōponit' vt euincio cis. reuincio cis. Uincio cū suis cōpositis est actiuū. ꝛ facit ptm̄ in xi. ꝛ supi. in ctuȝ. lȝ apud antiquos inueniat' vinciui citū. ꝛ est q̄rte ↄiugationis. sed vinco facit victū sine n. sicut ꝛ viuo vixi ctum.

Vinclū cli ꝑ duas syllabas in vinculum vide.

Vinco cis ci i ctū victū ꝛ ē vinc̄e supare victo. iā h̄re. ꝙ āt ꝺ vincere. q̄si vi cape ety. ē. Uinco cōponit'. vt ↄuinco cis xi ctū. i. sil' vincere. l' multū redarguere. ꝛ superare. deuinco cis. euinco cis. peruinco cis. reuinco cis. Uinco ꝛ eius cōposita actiua sunt. ꝛ faciunt ptm̄ in ci. ꝛ supinū in ctum sine n.

Vinctus. a vincio cis xi ctū. ꝺ vinctus cta ctū. ꝛ cōpat'. vict⁹ āt ꝑ se signat cōpeditus vel ligatus ex aliquo. Ligat⁹ autē nō tm̄ hoc mō sed etiā qualitercūq; vinctum indicat.

Vinculuȝ. a vincio cis ꝺ hoc vinculum li. quod et h' vinclū cli ꝑ syncopā. i. ligamē: ꝛ inde vinculor laris. i. ligare.

Vindemia. a vinea dicit' hoc vindemia mie. vnde vindemio as. i. vites putare. vel potius vuas a vinea auferre.

Vindex. a vindico cas dicitur hic ꝛ hec vindex cis idest vindicator vel correctoꝛ.

Vindico cas caui care. i. vlcisci. sed differunt q: vindicat aliquis q̄ñ a ꝑiculo liberat: vlciscit' qū illa mala passua est vel vlciscor iniuriā faciaȝ. vindico ne fiat. Item vindico illū q̄

iniuriā sustinuit. v lciscor illū qui intulit.i.punio. Uindico actiuū est cum suis cōpositis sicut hʒ.ꝛ cor.di.

V indicta.a vindico cas ḋr h̄ vindicta cte.qḋ aliqñ ḋr virga ꝑtoris.s.rudis q̄ serui pcussi liberanť: ꝛ inde libertatē acq̄rebant.ꝛ tūc ḋr est vendico q̄si vendicta:qꝛ vēdicet liberta tē. Persius. At dixim ignoras nisi quecꝫ vindicta relaxet.

V inea.a vinū ḋr h̄ vinea nee:qꝛ ex vino ꝓcessuꝫ est ad vineā ꝛ ḋr vinea locus vbi vites plantātur. Itē vinea vel vinetū ḋr locus vitibus ꝯsitus ꝛ abundās. Itē vinea ḋr aliqñ q̄dā machina bellica:q̄ a q̄busdā ḋr catus.ꝛ ḋr tūc vinea q̄si viminea:qꝛ de trabibus: ꝛ q̄nqꝫ de asseribus fit vt hoīes intus latentes appropinquēt muro ciuitatis ad effodienduꝫ: ꝛ in ista acceptione ponitur in.xxvj.ca.Ezech.vbi ḋr.Et vineas ꝛ arietes ꝑabit in muros tuos:ꝛ turres tuas destruet in armatura sua. Itēꝫ Luca.in.iij.Tunc adoptata lexi procedit vinee terra. De vinee putatione habes in pnia.

V inellum li dimi.modicum vinum.vel vinum aqua mixtuꝫ.

V incola le dimi.parua vinea.

V ineus.a vineo ḋr vineus nea neum:de vino existens vł vino imbutus:qḋ ꝛ vinulus la lum dicitur.

V initor.a vinea ḋr vinitor toris:q̄ custodit vineas q̄si vineator.vel vinitor ḋr qꝛ calcat vuas.ꝛ ḋr a vinū: ꝛ idē pt dici q̄ tūc custodit vinū: ꝛ cor.pe.vinitor:sꝫ l gtō cā ꝓd.vinitoris.

V inoferus ra rum.i.vinum ferens:ꝛ cor.penul.

V inolentus.a vinum ꝛ lentos cōponitur vinolentus ta tū.i.vino plenus.ꝛ cōparatur vinolentus tior simus.vñ h̄ vinolentia tie.i.ebrietas.ꝛ formatur a vinolenti gtō addita a.vñ in.j.epi. Petri.ca.iiij.Qui ambulauerunt in luxurijs ꝛ desiderijs ꝛ vinolentijs ꝛ comesationibus.

V inosus.a vinū ḋr vinosus sa suꝫ.i.vino plenus.ebrius.vel ebriosus.ꝛ comparatur.cuius suplatiuū Plautus ponens ait Quid opus est verbis vinosissima est.

V inulus la lum.vide in vineus:ꝛ cor.nu.

V inū.a vitis ḋr hoc vinū ni:qꝛ de vite ꝓcedit.vel ḋr a vena qꝛ eius potus cito venas repleat sanguine ꝙ aūt ḋr vinuꝫ q̄si in vite natū ety.est:ꝛ produ.primā.vnde Oui.de reme. Uina parant animū veneri si plurima sumas.

V io as aui are ḋr a via.ꝛ ē viare iter facere.in via ire.vio cōponitur.vt cōuio as.i.simul viare.vel per viā aliquē cōducere deuio as.i.errare.obuio as. Uio ꝛ eius cōposita neu, sunt preter ꝯuio qḋ est actiuum pro conducere.

V iola.a vis ḋr h̄ viola le pp vim odoris:ꝛ est viola quedam herba odorifera.cuius flos silr nūcupatur.ꝛ cor.penul.vñ. in Aurora ḋr. Nobilior violis ve tibi parue ioseph.

V iolaceus cea ceū a viola ḋr:vt aqua violacea.i.a violis facta:vel quasi colorē viole habens.

V iolamen in violo las exponitur.ꝛ produ.la.

V iolens tis ois ge.idem quod violentus.ꝛ ex eisdem cōponitur ex quibus violentus.ꝛ cor.o.

V iolētia.a violētus ti.addita a fit h̄ violentia tie.vis illata.

V iolētus.vis cōponiť cū lētos.ꝛ ḋr violētus ta tū: ꝛ violēs tis ois ge.i eodē sensu.i.crudelis.malus.vi plenus qꝛ viꝫ īfert.ꝛ vtrūqꝫ cōpať.vñ h̄ violētia tie sꝫ Hu. Et scias ꝙ sm phꝫ l ꝑncipio tertij ety. Uiolētū ē cui⁹ ꝑncipiū ex tale extra ī quo nihil ꝯfert opans vł patiēs.puta si spūs tulerit aliquē alicubi.vel hoīes dñi existēs. Hic Arist.māifestat violētuꝫ simplr ꝑ diffinitōeꝫ.ꝛ dicit violētū eē cui⁹ totū ꝑncipiū est extra ꝛ oē tale inq̄tū opās vł patiēs nihil ꝯfert.ꝛ dic opās qñ aliq̄s vtiť aliquo ad aliquā opatōeꝫ i tertiū.sic q̄ ipellet hoīeꝫ i tertiū quē facit cadē.sic ꝟo medius ē opās sic istius laīatū. Et dicit patiēs qñ actio terminať ad ipꝫ.sic si deiudat eū. Et dicit in quo nihil ꝯfert.qꝛ si aliq̄d ꝯferat ꝯsentiēdo vł simplr vł vt nūc.nō ex toto violētū ē.sicut si aliq̄s impellit lapidē deorsū.nō est motus simplr violētus qꝛ nā lapidis coopať ꝟtuti ipellenti. Scḋo māifestat ꝑ exēplū ibi. puta ꝛ ponit duo exēpla. Primū qñ agens extra ē inaīatū. sic si spūs.i.ventus tulerit aliquē alicubi sui impulsione vt sic faciat eū cadere sup aliquē cui frāgat collū. Scḋo est qñ agēs ē aīatū.sicut si hoīes dñi existētes.i.habētes aliquē in ꝑtāte sua eo vti sicut alia re inaīata si cogant eū ad aliq̄d vt si q̄s cū manu mea interficeret hoīeꝫ. Postea inferius Aristo. resumit diffinitionem violēti.q̄si ꝯcludens eā dicit. Uidet vtiqꝫ violentū esse cuius extrinsecus principiū nihil cōfert vim passo. Et hec diffinitio est eadem cū ea que prius posita est ꝛ exposita. Itēꝫ nota ꝙ est qḋdā violentū mixtū voluntario.vt cū nauta positus in tēpestate maris ꝓijcit res suas in mare.vt naueꝫ alleuiet.vel cuꝫ q̄s opať ꝓpter timorem maloꝝ maioꝝ vi euitenť.vel pp aliḋ bonū de quo timetur ne ꝑdatur.vt vult Aristo.tales opatiōes mixte sunt ex voluntario ꝛ nō voluntario assimilātur tñ magis volūtarijs. Uoluntarie eñi sunt tūc.quāꝫ operate sunt.

V iolo.a vis ḋr violo las.i.vim inferre.corrūpe.cōtaminare. polluere.ꝑcutere.vñ h̄ violamē nis.ꝛ h̄ ꝛ h̄ violabilis ꝛ h̄ le.ꝛ ꝑ cōpositionē inuiolabilis le.ꝛ cor.penul.violo.

V ipera re se.ge.qḋdā genus serpentū a vi ꝛ pario cōpositū. qꝛ vi pariat. Nā crepat dū venť ei⁹ad ꝑtū itumuerit.catuli nō expectātes maturā nāe solutōeꝫ corrosis eius lateribus vi erūpunt cū mr̄is interitu. Ferť aūt qñ masculus ore inserto vipere semen expuat.ꝙ illa ex voluptate libidinis in rabieꝫ ꝟsa caput masculi ore receptū ꝑcidat.ita fit vt parēs vterqꝫ ꝑeat.masculus dū coit.femina dū parturit q̄ ferť sine vulua eē.sic masculus sine ꝟga. Aristo.in li.de mirabilibus auditiōib⁹ dicit. Uipa i coitu caput vipe secat.pp h̄ ꝛ filij sic morteꝫ pr̄is nō ꝑtrāscūtes vētrē mr̄is rūpunt: ex vipera fiunt pustilli q̄ tyriaci vocātur a grecis.ꝛ hinc vipereus rea reū.ꝛ viperinus na nū penul.ꝓdu. Item scias ꝙ vipera coit cum murena pisce.sicut dixi in murena ibi vide.

V iperinus in vipera exponitur.

V ir.a vireo res ḋr h̄ vir viri.qꝛ viret ī multis respectu femine.vł ḋr a vi:qꝛ maior vis sit ī viris q̄ ī femis.ꝛ ḋr vir multis modis.s.etate.sicut ille ḋr vir q̄ venit ad virilē etatem. vñ Paulus ad Cori. Cū essē puulus loq̄bar vt puulus.sapiebā vt puulus. Cū aūt fact⁹ suꝫ vir euacuaui ea q̄ erāt puuli Uir ēt discernit sexū.vt quū ḋr. Dubiū est an iste sit vir an femia: vir ēt poniť ꝑ ꝟtuoso.ꝛ vir ḋr ꝑ marito.sꝫ cū adiūcto: vt vir meus.vel tuus vel suus.vñ ꝟsus. Uir notat etatē: spōsū sexū ꝓbitatē.ꝛ cor.penł.gtī vir.vñ. Arma virūqꝫ cano. Uir ꝯponiť: vt h̄ duūuir uiri:triūuir uiri:q̄drūuir uiri q̄nq̄uir uiri.sextū uir uiri.septēuir uiri.s.q̄ duos.vł tres:vł q̄tuor vł q̄nqꝫ vł sex.vł septē hꝫ viros sub vna ꝑtāte.idē h̄ duūuirat⁹triūuirat⁹:q̄driuiratus.q̄nquirat⁹:sextūuirat⁹.septēuirat⁹ tus talis dignitas vł offītū. Itē a vir ḋr viraciꝫ aduer. Quare aūt mulier facta sit de costa viri dixi in mulier.

V irago.a vir ꝛ ago cōponiť h̄ virago ginis:mulier fortis q̄ agit virilia.i.opa virilia:ꝛ masculini vigoris est. Antiquitus eñi fortes femine ita vocabāť. Eua tñ dicta est virago: qꝛ de viro acta.i.facta ꝛ assūpta est.s.de costa ade.vñ ḋr Gen. ij. Hec vocabitur virago:qꝛ de viro assūpta ē. In historijs aūt sic ḋr. Uirago acta a viro:ꝛ sūptū nomē eius est a viri ncie.ꝛ h̄ denoiatio silr est in hebreo. Is eñi vir ḋr.inde denoiatur illa: vt a viro virago. Hoc nomē ꝓpriū illius fuit: nūc diuꝫ est cōe.ꝛ eius syncopatū est ꝟgo. Uirgines dicūť q̄diu sūt in integritate natiuitatis sue.fracte autem dicuntur mulieres.ꝛ ꝓdu.penul.virago.vide in mulier.

V iratus.a vir ḋr viratus ta tū.i.virilis ꝛ fortis.vel viratus.i. firmus.securus. Chriso.sup Math. Mulier virata nō facile decipitur. Et Eccl.xxvj. Lingua tria mulieres viratas deiecit.alia littera habet fortes.

V irbius.a bis ꝛ vir cōponiť h̄ virbius bij.s.bis vir extūs.s.q̄ binas habuiť vel hꝫ vxores.vel etiā qui bis fecit facta viro digna.vel qui resuscitatus est vt lazarus ꝛ hipolitus.

V ireo res rui rere.i.esse vel fieri viridem habere viriditateꝫ. vnde viresco scis inchoati. Uireo cōponitur.vt conuireo res.euireo res.inuireo res.reuireo res.ꝛ hinc inchoati.conuiresco scis:euiresco scis.inuiresco scis:reuiresco scis. Uireo cum suis compositis neu.est ꝛ facit preteritū in rui caret supi.ꝛ cor.hanc syllabam ui.sed he vires ꝓdu.ui.vnde quidā. Non probitate vires nisi sint animi tibi vires.

Virea.a

V ires.a vireo res ðr pluraliterbe vires barũ virium: ⁊ sunt corporis ⁊ pdu.ui. vide etiã in vis.

V iretũ.a vireo vl̃ viror ðr hoc viretũ ti: locus viriditate plenus scilicet viridarium: ⁊ pdu.re.

V irga a vireo ðr hec ṽga ge summitates ramoꝝ ⁊ arboꝝ: q2 virides sunt: vel q2 vim hñt vagẽdi: q̃si lenis ẽ ṽga est: si nodosa vel acuta scorpio recte ðr: q2 acuto vulnere corpi infigit. ⁊ ðr ṽga q2 vim hẽat in se multaꝫ: vel q1 vi regat vel q2 pacis indicium est. vnde virgosus sa sum.i. virgis plenus ⁊ comparatur virgosus sior simus.

V irgiliocentonas pdu.to. ⁊ exponit in homerocentonas.

V irgilius lij ðr a virgula q2 mr eius somniauit φ pariebat quãdã virgã: q̃ vsqꝫ ad celũ ptingeret. quod nihil aliud videtur fuisse nisi φ virgiliũ pere: qui p suam sapiam loquẽdo de astris celũ tangeret. vñ virgilianus na num: ⁊ fit vtũs a ntõ remota us: vt virgilius o virgili ⁊ acuit gi: ⁊ fuit mãtuus oriundus. vñ dicit Oui. Mantua virgilio gaudet verona catullo: Pelignę gentis gloria dicar ego.

V irginal.a virgo ðr hoc virginale lis vel hoc virginal lis. illa secreta pars vbi fit cõceptio. Pauden. in hym. Crimine virginal: intactũ omni de labe. ⁊ grauatur gi.

V irginos virginas nare. i. caste viuere: in virginitate degere more virginis se habere. Itẽ virginare est fricare. ⁊ facere hmõi q̃ pñt fieri salua virginitate. ⁊ cõponitur: vt deuirgino nas. i. virginitatẽ auferre: ⁊ cor. gi.

V irgo.a vir ðr hec ṽgo nis: ab icorruptiõe q̃si virago: q2 ignorat passionẽ feminež ⁊ q̃si vir sit: ⁊ virũ agat ⁊ repsentet: ⁊ ẽ etby. vl̃ ṽgo ðr a vireo: q2 viret etate ⁊ flore ṽginitatis. vñ ṽgineꝰ nea neũ: ⁊ hic ⁊ hec ṽginal ⁊ hoc le. vñ ṽginalr aduer. ⁊ hec virgialitas tatis. Itẽ a virgo ðr hec virginitas tatis. itẽ virgo ðr sextũ signũ i celo: dcm̃ sic: q2 cũ sol ad hoc signũ venerit terra nihil parit: sic virgo: ⁊ itellige nihil pit noui: gñata tñ maturescẽ fac. In. vij. ca. Esa. ðr. Ecce virgo ɔcipiet ⁊ pariet filiũ. vbi dic Hier. In hebreo aalma positũ ẽ hoc verbuꝫ iudei apponũt nõ virginẽ sonare sꝫ adolescẽtulã: ⁊ reuera virgo ppe volpula ðr. Adolescẽtula võ vl̃ puella nõ aalma ðr. sꝫ naara. q̃d igit signat aalma nisi absćõditã virginẽ ⁊ secretã i. nõ solũ virginẽ: sꝫ cũ epithasi virginẽ q2 nõ õis virgo abscõdita ẽ. nec ab hoĩuꝫ sepata aspectu: sic rebecca aalma legit. i. ṽgo secreta ⁊ nimis pentũ diligẽtia custodita. aut certe oñdat vt hoc verbo appellent ⁊ nupte ⁊ iperitiã ɔfitebor. Glo. ãt Esa. vij. sic dic. Ecce virgo ɔcipiet ⁊c̃. Judei mẽtiuntur adolescẽtulã ɔcipe sꝫ aalma qð i hebreo solitũ ẽ lingua punica virgo sonat. Aalma apud hebreos adolescentula ðr vel abscõdita. i. apocrifa q̃ nunq̃ viroꝝ pꝫ aspectibꝰ ⁊ vt dictũ ẽ reuera mẽtiunt iudei: q2 fm hoc nullũ signũ eẽt si adolescẽtula pereret: quũ sepe hoc ɔtingat. Ad maiorẽ declarationeꝫ pdictoꝝ nota φ vbi nos habemꝰ virgo: hebreus hꝫ aalma: qð dupliciẽ in hebreo sumit. s. p adolescẽtula: ⁊ sic in hoc loco accipit iudeus. sꝫ fm hoc signũ nõ fuit si adolescẽtula cõcepit: hoc enim sepissime ɔtingit. Itẽ ðr in hebreo aalma apocrifa. i. abscõdita: ⁊ sic accipit in hoc loco fm Hier. p abscõdita virgine. s. vñ beata Maria virgo erat in cõclaui qñ angelus venit ad eã: Trãstulit g̃ Hier. aalma. i. virgo. nõ q2 in hebreo idẽ sonet: sꝫ q2 est pifrasis ṽginũ. Itẽ hoc nomẽ aalma lingua punica virginẽ sonat. ⁊ in latino sciam: ⁊ iudei pene oĩbus linguis vtebant. vñ vbi nos habemꝰ in cãticis Ferculũ fecit sibi salomon. In hebreo habet. Forion fecit sibi salomõ. ⁊ tñ forion nõ est nomẽ hebreũ: sꝫ grecũ. Cũ g̃ hebrei videant pene oĩbus linguis vti: q̃ rõne sũpserũt hoc nomẽ forion: potuit eẽ vt pħa sumeret hoc nomẽ aalma put est latinũ ad tegẽdũ tñ mysteriũ malis. Lingua eni pũica valde affinis est hebree. ⁊ sepe ea vtunt hebrei. vt cephas qð ẽ punicũ. Itẽ scias φ ẽ qðdã pmiũ qð ðr eẽntiale. qð ɔsistit in dei visiõe: ⁊ illud appellat aurea. Itẽ est quoddã pmiuꝫ accidẽtale qð ðr aureola. qð debet martyribꝰ. virginibus doctoribꝰ siue pdicatoribꝰ sacre scripture. Est autẽ aureola quoddã puilegiatũ premiũ puilegiate psone rñdens. ⁊ fm priuilegiatas victorias in tribus pugnis q̃ cuilibet homini iminent aureole sumunt. In pugna eni q̃ ẽ ɔtra carnẽ ille potissime victoriã obtinet. q̃ a delectatiõibꝰ venereis q̃ sũt pcipue in hoc gñe oĩno abstinet. ⁊ iõ ṽginitati aureola debetur. In pugna võ q̃ ɔtra mũdũ pugnat. illa ẽ pcipua. cũ a mũdo psecutionẽ vsqꝫ ad mortẽ sustinemꝰ: vñ ⁊ martyribus q̃ i ista pugna victoriã obtinẽt. scða aureola ðbet. In pugna q̃ ɔtra diabolũ pugnamꝰ. illa ẽ pcipua victoria. cũ aliq̃s hostẽ nõ solũ a se. sꝫ a cordibꝰ alioꝝ remouet. qð fit p doctrinã theologie ⁊ pdicatõeꝫ. ⁊ iõ doctoribꝰ ⁊ pdicatoribꝰ tertia aureola debet. Quidã võ distingũt tres aureolas fꝫ tres vires aie. vt dicãt aureole rñdẽ triũ viriũ aie actibꝰ. Potissimꝰ eni actꝰ rõnal ẽ ṽitatẽ fidei tenẽ ⁊ i alios diffũdẽ. ⁊ huic actui ðbet doctoꝝ aureola. Irascibil võ actꝰ potissimꝰ ẽ mortẽ pper xp̃m supare. ⁊ huic actui debet aureola mar 287
tyrũ. Cõcupiscibil võ actꝰ potissimus ẽ a delectationibus maximis penitꝰ abstinẽ: ⁊ hec aureola debet ṽginibus. Et scias φ etiã scribẽtibꝰ sacrã doctrinã. i. i sacra scriptura cõpilãtibꝰ debet aureola. sꝫ hec nõ distinguit ab aureola doctorũ. q2 scripta cõponẽ q̃dã modꝰ docẽdi ẽ. Sꝫ põt q̃ri. si vnꝰ hẽbit aureolã ṽginũ. vel martyris. vel doctoris excellẽtiꝰ alio. Rñsio. Cũ meritũ sit quodãmodo pmij cã. oportet diuersificari pmia fm φ merita diuersificãt. Aliq̃d eni intẽdit ⁊ remittit p intẽsionẽ ⁊ remissionẽ sue cause. Meritũ aũt aureole põt eẽ maiꝰ ⁊ minꝰ. vñ ⁊ aureola põt eẽ maior ⁊ minor. Sciẽdũ tñ φ meritũ aureole põt attẽdi dupliciter. Uno mõ ex pte radicis. alio mõ ex pte opis. Cõtingit eniꝫ aliquos duos. quoꝝ vnus ex minori charitate maiꝰ tormẽtũ martyrij sustinet. vel magis pdicatiõi isistit. aut etiã magis se a delectatiõibus carnis elõgat. itẽsioni võ meriti. q̃ attẽdit penes radicẽ. nõ rñdet itẽsio aureole. sꝫ itẽsio aureole. Intẽsioni võ meriti. q̃ ẽ ex genere actus. rñdet intẽsio aureole. vñ põt eẽ φ aliq̃s q̃ minus i martyrio meret. quãtũ võ ad essentiale pmiũ hẽbit p martyrio maiorẽ aureolaꝫ. Itẽ nota φ meritũ oĩ actui ṽtutis debet a charitate iparato. Uirginitas autẽ fm hoc ad genus ṽtutis pertinet fm φ perpetua incorruptio mẽtis ⁊ corporis sub electiõe cadit. ⁊ iõ illis tñ virginibꝰ aureola ppe debet. q̃ ppositũ habuerũt. virginitatẽ ppetuo ɔseruãdi. siue hoc ppositũ voto cõfirmauerint siue nõ. Et hoc dico fm φ aureola ppe accipit. vt pmiũ quoddã merito redditũ. Quis hoc ppositũ aliq̃n fuerit interruptũ. integritate tñ carnis manẽte dũmodo in fine vite inueniat. q2 virginitas mẽtis repari põt. Quis nõ virginitas carnis. Si aũt aureola large sumat pro quocũqꝫ gaudio qð in patria habebũt sup gaudiũ eẽntiale. sic ẽt incorruptis carne aureola rñdebit. ẽt si ppositũ nõ habuerũt ppetuo virginitatẽ seruãdi. Nõ est eni dubiũ φ de icorruptiõe carnis gaudebũt. sicut ⁊ inocẽtes de hoc φ imunes a pctõ fuerunt. Quis ẽt peccãdi oportũitatẽ nõ habuerũt. vt pꝫ in pueris baptisatis. sꝫ hec nõ est ppria acceptio aureole. sꝫ valde cõis. Uolo ẽt te scire: φ si aliq̃ virgo p violentiã oppressa fuerit. nõ amittit pp hoc aureolã. dũmodo ppositũ ppetuo virginitatẽ seruãdi iuiolabiliter seruet illi actui nullo modo ɔsentiẽs nec tñ pp hoc virginitatẽ perdit. Et hoc dico siue pro fide. siue p q̃cunqꝫ alia causa violenter corrumpat. sed si hoc pro fide substineat. hoc erit ei meritoriũ. ⁊ ad genus martyrij ptinebit. vñ lucia dixit. Si me inuitã violare feceris. castitas mihi duplicabit ad coronã nõ φ habeat duas virginitatis aureolas. sꝫ q2 duplex pmiũ reportabit. vnũ p virginitatis custodia aliud p iniuria quã passa ẽ. Dato ẽt φ talis violenter oppressa ɔcipiat. neqꝫ ex hoc meritũ virginitatis pdit. nec etiã matri xp̃i equabit. in q̃ fuit cũ integritate mentis etiam integritas carnis. De fructu tricesimo sexagesimo ⁊ centesimo habes in numerus.

V irgosus sa sum in virga exponit.

V irgula le dimi. parua virga.

V irgulatus ta tũ. i. virgulis ornatus. ⁊ dicitur a virga virge.

V irgultum. a virga ðr hoc virgultũ ti. i. multitudo virgaꝝ vl̃ locus vbi multe virgule abundant. vt viridarium vel ipsa virga. sed virgultũ est qð a radice pullulat. ramus q̃ ab ipso

roboze arboꝛis: virga vero que de ramis:

Virguncula le dimi. parua virga.

Viridariū rij. i. virgultū. a viridis dr̃.

Viridis. a vireo res dr̃ hic ⁊ h̃ viridis ⁊ h̃ de. i. viroꝛe plenus vel vi ⁊ suco. ⁊ cōparaſ. vnde hec viriditas tatis.

Viridiū. a viridis dr̃ h̃ viridiū dij. locus viriditate plenus.

Virile. a vir dr̃ h̃ ⁊ h̃ virilis ⁊ h̃ le. vñ h̃ virilie liarij: quedam oꝛnamēta viroꝝ q̃ olim poꝛtabant in armis vel in collo.

Virilis. a vir dr̃ h̃ ⁊ h̃ virilis ⁊ h̃ le penul. ꝓdu. ꝑtinens ad virū vel res viri. vñ viriliter aduer. ⁊ h̃ virilitas tatis: ⁊ ponitur ꝓ foꝛtis. ⁊ cōparaſ. vnde pluraliter hec virilia lioꝝ. illa mēbꝛa viroꝝ quibus mulieres carent.

Virisso. a vir dr̃ virisso sas. i. viriliť agere. vel viriliter supare.

Viritim. a vir dicitur viritim aduer. i. per singulos viros vel de viro in virum.

Viroꝛ. a vireo dr̃ hic viroꝛ roꝛis. i. viriditas.

Virosus. a vires dr̃ virosus sa sum. i. virib⁹ plen⁹: ⁊ cōparaſ virosus sioꝛ ſimus Itē virosus sa sum. i. venenosus: ⁊ siſr cōparaſ: ⁊ tunc deriuaſ a virus.

Virtus. a vir dr̃ h̃ virtus tutis: q2 viroꝝ ⁊ ꝓboꝝ ſit. Uel dr̃ a vireo res: ⁊ ē ſtatus habit⁹ aīe optim⁹: ⁊ sunt ſtutes aīe. Uñ q̃dā Uirtutes aīe. dic vires coꝛpoꝛis esse. vñ virtuosus sa sum. i. plen⁹ ⁊ abūdās virtutib⁹ ⁊ cōparaſ. ⁊ ſm phm̃. Uirtus est vltimū in re de potētia Itē dicit phus in. x. ethico. Uirtutis ē delectari ⁊ tristari q̃b⁹ opꝫ ⁊ opꝫ. Nō irasci eniꝫ in q̃bus opꝫ insipiētis esse videſ Idē in eodē virtutis premiū honoꝛ. Item virtus dr̃ q̃ſi virū tuens. ⁊ ē ethymo. Hic nota q̄ vt dicit Aug. Uirtus ē bona q̃litas mētis q̃ recte viuitur ⁊ q̃ nullus male vtiſ quā deus solus in hoīe opaſ. Et scias q̄ Aug⁹ hic nō intēdit diffinire quālibet virtutē. ſꝫ infusaꝫ virtutē. ⁊ cōpletissime diffinit. ponēdo formalia ipsius. s. genus ⁊ drīaꝫ qum dicit. Bona q̃litas. ⁊ subiectū qd̃ ē mā in q̃ qum dicit mētis. ⁊ actū q̄ est finis virtutis qum dicit. q̃ recte viuiſ. ⁊ cām efficiētē qū dicit. quā deus solus in hoīe operaſ Et scias q̄ de⁹ nō iustificat nos sine nobis ꝯsentiētib⁹ q2 nō cogit ad virtutē. vt Damascen⁹ dicit. Iustificat tñ nos sine nobis virtutē causantib⁹. Itē virtutes sunt cōnexe. vñ q̄ hꝫ vnā hꝫ oēs. itelligo quātū ad habitus nō quātū ad vsus exterioꝛes. Itē animaduerte q̄ hō est magis habilis ad actū vnius virtutis q̃ꝫ ad actū alteri⁹. Hoc tñ nō ē semꝑ ex diuersitate habituū sed ex diuersa dispositiōe nāli aut etiā in exercitio. Itē illud qd̃ dr̃ in Eccl. xliiij. Nō est inuent⁹ silis illi q̄ cōseruaret legē excelsi. intelligiſ quantū ad exercitiū virtutū ⁊ vsum. ⁊ nō quātū ad habitū. Uirtutes theologice sun tres. s. fides. spes. ⁊ charitas. De q̃bus dicit Grego. in. xix. homel. Ezech. Sancta inq̃t ecclesia. i. spiritale edificiū vt ad secreta gaudia ꝑtingat tres solummō poꝛtas hꝫ vꝫ spem fidē ⁊ charitatē vnā ad orientē aliā ad aquilonē. tertiā ad meridiē. Poꝛta q̃ppe in oriēte est fides q2 ꝑ ipsaꝫ lux vera nasciſ in mēte. Poꝛta ad aq̃lonē est spes. q2 vnusq̃sq3 in peccatis positus si de venia desperauerit funditus perit. vñ necesse est vt q̄ ꝑ iniq̃tatē suā extinctus est. per spem ad misericoꝛdiā resuscitat. Poꝛta ad meridiē ē charitas q2 vi amoꝛis ardet. In meridiana enim pte sol in alto duciſ. q2 ꝑ charitatē lumē fidei in dei ⁊ xp̄i dilectiōe sublimaſ. Tribus igiſ poꝛtis ad interi⁹ atriū tēdiſ q2 ꝑ fidē speꝫ ⁊ charitatē ad gaudia secreta ꝑueniſ. Uirtutes aūt cardinales siue politice sunt q̃tuoꝛ. s. prudētia. foꝛtitudo. iusticia. tēperātia. de q̃bus dictū est i cardinalis. Et vt dicit q̃dā. Uirtutes danſ ad bñ opandū hītudines ad expedite opandū ꝫ fruct⁹ ad iocūde opandū. Dona aūt danſ ad altioꝛes actus q̃ꝫ sint actus virtutū. Uide in pius. Cōsueuit q̃ri. Moꝛales virtutes ꝑficiunſ in vita actiua ſꝫ h̃ vita cessabit i patria. i q̃ erit tm̄ ꝯtēplatio. g̃ ⁊ virtutes moꝛales nō erūt in patria: Ad h̃ pōt dici. q̄ virtutes q̄ ꝑficiunſ i vita actiua ēt acq̃site nō opꝫ q̄ tollanſ cū aliq̄s trāsfert se ad vitā ꝯtēplatiuā. sed hn̄t alios actus inq̃ntū ꝑtingūt ad finē ꝓximū q2 ꝯtēplatiua vita ē finis actiue vite. Et iō distinguit Macrobi⁹ hoꝝ virtutū tres gradus ſm q̄ sunt in hoīb⁹. Sūt enim politice

ſm q̄ hō ꝑ eas in ciuilibus opibus vtens ad q̃eteꝫ ꝯtēplationis aliq̄s anhelat. Sꝫ dr̃ir purgati aī inq̃ntū aliq̄s abiecto oī exercitio ciuilis vite q̃eti ꝯtēplatiōis se totū tribuit ⁊ in h̃ statu dic q̄ actus tēperātie ē. cupiditatē iā nō refrenare ſꝫ penitus obliuisci. foꝛtitudinis aūt passiōes ignoꝛare nō vincē. Uel dic q̄ tres sunt grad⁹ i eccl'ia scā. Sūt eni in ea habētes virtutes politicas ⁊ hi sūt incipiētes q̄ tribulatiōes tollerāt patiēter. Sūt ēt hntes purgatoꝛias. ⁊ hi sūt ꝓficientes q̄ tribulatiōes patiūſ libēter In quoꝝ ꝑsona dicit Paulus. Libēter gloꝛiaboꝛ in īfirmitatib⁹ meis. Sūt ⁊ in eccl'ia habētes virtutes purgati aī. ⁊ hi sunt ꝑfecti quoꝝ ē sustinē tribulatiōes gaudēter In quoꝝ ꝑsona dic̄ apl's i. ij. ad Coꝛ. c. vij. Supabūdabo gaudio i oī tribulatiōe nr̃a. In h̃ statu maxīe deberēt eē ecclesie plati q̄ sup ppl'm eminere debent ab humero ⁊ supra. Itē pōt q̃ri. q̃d ē q̄ nemo ē q̄ tantū in virtutib⁹ ꝓficiat q̃ntū desiderat. Ad h̃ rñdet Greg. in. xij. li. moꝛal. tractās illud Iob. Cōstituisti terminos ei⁹. q̄ preteriri nō poterūt. Hoc inq̃t iuxta spūs itelligi valet q2 nōnunq̃ꝫ in virtutib⁹ ꝓficere conamur. ⁊ q̃dā dona ꝑcipim⁹. a q̃busdā vero repulsi i imis iacemus nemo est q̄ tātū virtutis apꝑrehēdat q̃ntū desiderat q2 oīpotēs de⁹ interioꝛa discernēs ipsis spūalibus ꝓfectis modū ponit. vt ex h̃ hō quod apprehendere conaſ nec valet. in illis se nō eleuet q̄ valet. vnde neq3 ille egregi⁹ p̄dicatoꝛ. q̄ rapt⁹ vsq3 ad tertium celū fuerat. ⁊ paradisi arcana penetrauerat. pōt eē post reuelationē trāquill⁹ atq3 intētur⁹ valebat ſꝫ q2 oīpotēs deus terminos ꝯstituit hoī q̄ preteriri nō poterūt. ⁊ eleuauit hūc ad cognoscenda sublimia. ⁊ reduxit ad infirma tolleranda. vt modū sui mēsuras aspiciens. dum securitatem cōprehēdere conaretur ⁊ nō posset. ne ꝑ elatiōnē extra se iret. ⁊ per humilitatē cogeretur inter suos ſꝑ terminos redire. Itē Grego. in. x. omel. Ezech. in prima parte dicit. Nō vni danſ oīa. ne in superbiā elatus cadat. sed huic daſ qd̃ tibi nō datur. ⁊ tibi daſ qd̃ illi denegaſ. vt iste dū cōsideret bonū quod habes ⁊ ipse nō hꝫ. te sibi in cogitatiōe pferat. ⁊ rursum dū tu habere illū ꝯspicis qd̃ ipse nō habes. te illi in tua cogitatione postponas. ⁊ fit qd̃ scriptū est. Supioꝛes sibi inuicē arbitrātes. h̃ itaq3 oīpotēs deus agit i coꝛdib⁹ hominū. qd̃ facit in regionibus terraruꝫ. Poterit nāq3 vnicuiq3 regioni fructus oēs tribuere. ſꝫ si vnaqueq3 alteri⁹ regiōis fructib⁹ nō indigeret. cōiōnē cum altera non habuisset. vnde fit vt huic vini. alteri olei abundantiam tribuat. hanc multitudine pecudū. illā ꝯ̄o vbertate abundare faciat frugū. vt cuꝫ illa defert qd̃ ista nō hꝫ. ⁊ ista reddet qd̃ illa nō detulit. per cōiōnē grē sibi etiā simul diuise terre ꝯiūcte sūt. sicut ꝫ̃ regiōes terraꝝ. ita sunt mētes hominū scōꝝ. q̄ dū vicissim sibi cōferūt qd̃ acceperūt. quasi fructus suos regiōes regionibus ipēdūt. vt in vna oēs charitate iunganſ. Nolo etiā te ignoꝛare. q̄ in tota ecclesia est plenitudo copie. q2 nulla grarum ei deest. cū sit in aliquo mēbꝛoꝝ suoꝝ. De q̄ plenitudine dr̃ ad Ephe. c. iiij. vt adimpleret oīa. alicui data est grā. q̄ nō solū moꝛtalia oīa. sed etiā venialia oīa repleret. ⁊ hec est plenitudo spālis p̄rogatiua. q̄ fuit in btā virgine ſm quā plena fuit deo. vt ⁊ nihil in ea esset qd̃ ad deuꝫ nō oꝛdinareſ. ſꝫ xp̄o vlteri⁹ data est. grā. ꝑficiens ipsum nō solū quantū ad oēs ꝯ̄tutes. sed etiā quātū ad oēs vsus ꝯ̄tutū. ⁊ quātū ad oēs effectus grē gratis date. ⁊ iterū ad omnem pctī remotionē non solū actualis. ſꝫ etiā originaſ ⁊ potentiā peccādi. nō enim peccare potuit. ⁊ hec est plenitudo singularis christi. Item virtutes dicunſ illi spūs quoꝛum nutu vel opere signa vel ꝓdigia in electis siue ex electis facta frequentius apparent ad cōmonitionē moꝛtaliū. Item scias q̄ omnes angeli custodes mittuntur. non tñ omnes q̄ mittunſ custodiūt: sed tm̄ vltimi. quia supioꝛes exequuntur ea que ad multos pertinent. ⁊ quanto ad plures. tanto est oꝛdo superioꝛ. ⁊ ideo virtutes sunt supremi spiritus inter exequentes ministeria. quia eoꝝ actus se extendunt non tm̄ ad res humanas. sed etiam ad res naturales. vt patet in operatione signoꝝ. ⁊ postea potestates. quoꝛum actus non

tm̄ ad hoīes:ſʒ ēt ad demōes ſe extēdūt. ꝛ poſtea ꝑncipat⁹: quoꝝ opatio ē circa totā mltitudinē. ꝛ hʼ ſʒ ordinē Dioñſii. ꝛ vltimi angeli q̄ opanť circa determīatas ꝑſonas. Archangeli vō ſunt medij:hñtes aliq̄d cōe cū vtriſqꝫ. vn̄ nomē eoꝝ cōpoſitū ē ex duob⁹ extremis. Dicūť.n. archāgeli q̄ſi ꝑncipes angelı. De ꝟtutibus aīalib⁹ ꝛ nālibus dixi in ſomnus.

V irulentus. A vir⁹ ꝛ lētos cōponiť virulētus ta tū.i.veneno plen⁹. Et cōparať. vn̄ hʼ virulētia tie.i.veneni infectio.

V irus. A vireo dʼ hʼ virus īdeclinabile.i.venenū. ꝛ ē aptotū. ꝛ īueniť tm̄ in nt̄ō actō ꝛ vtō. ꝛ ē ꝓprie virus humor fluēs a nā viri.ſ.ſemē:ſicut dixi in vereꝫ. Uel ſm̄ quoſdā virus dʼ a vi:eo ꝙ cor penetret. ꝛ ꝓducit primā virus ꝛ vires nomen:ſed vireo vires verbū corripit vi.

V is. a vireo res dʼ hʼ vis hui⁹ vis. dtō vi: actō vim: vtō o vis: ablt̄ō a vi. Et pluraliť actō has vis: ꝛ nō ampli⁹. ꝛ ꝓpe vis ē aīe ꝛ corporis: vires tm̄ corporis:ꝟtutes tm̄ animi. vn̄ ꝟſus. Corp⁹ hʒ vires: animis ē inſita ꝟtus. Uis in vtroqꝫ viuet: vis rōne caret. Et poniť vis pro ꝟtute animi:pro fortitudie ꝛ violētia vel coactiōe. ꝛ ſm̄ hoc vis ſic deſcribitur. Uis ē maioris rei impetus qui repelli non poteſt.

V iſcera. A viſco ſcis diciť hoc viſcus viſceris: ſed nt̄ūs non eſt in frequēti vſu. Uiſcera nō inteſtina vocam⁹: ſed quecunqꝫ ſunt ſub corio ꝛ latētia. Uiſcus eſt inter cutē ꝛ carnē. Jtē viſcera dicunť vitalia.i.circumfuſa cordis loca quaſi viſcora: qꝛ ibi vita.i.aīa cōtineať. Jtē viſcera capita nervoꝝ ex ſanguine ꝛ neruis copulata. Jtē lacerti ꝛ mures qꝛ ſic in ſingulis mēbris cordis loco ſunt vt cor in media toti⁹ corporis parte. Et appellātur a noīe ſimiliū animalium ſub terra delitēſcētiū. idem ꝛ tori: qꝛ illic viſera torta videanť. Jtē īueniť hʼ viſcus ſci maſ.ge. ꝛ hʼ viſcū ſci: ꝛ eſt primitiuum. ꝛ eſt viſcus vel viſcū gluten quo aues capiantur ꝛ ēt illud vn̄ fit qd̄ colligiť in arboribus: ꝛ qd̄ eſt īter cutē ꝛ carnē. vnde viſcoſus ſa ſum.i.tenax: viſco plenus.

V iſcero ras. A viſc⁹ ſceris dʼ viſcero ras: qd̄ nō ē ī vſu a quo cōpōiť: vt ꝯuiſcero ras.i. ſil ī viſcere aliq̄d ponē. Deuiſcero ras: ꝛ euiſcero ras in eodē ſenſu: aliq̄d extra viſcera pōere. Īuiſcero ras.i. in viſcere pōere. Et ſunt actiua. ꝛ cor. ſce.

V iſco. A viſcus ſci diciť viſco ſcas.i. viſco implicare: uiſco aliq̄d cape. Et cōponitur: ut ꝯuiſco ſcas euiſco ſcas.i. ualde uiſcare: uel a uiſco remouere. intuiſco ſcas. reuiſco ſcas. Uiſco cū ſuis cōpoſitis eſt actiuum.

V iſculus in uiſcera exponitur.

V iſcus uiſci uel uiſcum in uiſcera exponitur.

V iſibilis. A uideo dʼ hʼ ꝛ hʼ uiſibilis ꝛ hʼ le res apta uideri. vn̄ uiſibiliť aduerbiū. ꝛ hʼ uiſibilitas tatis. Et cōpōiť. ut iuuiſibile. vn̄ inuiſibiliter aduerbiū. ꝛ hec inuiſibilitas tatis.

V iſito: A uiſo ſas dʼ uiſito tas ꝟbū freq̄n. penť. cor. Qui eni uiſitat aliquē. ſepe uidet illū. Et cōpōiť. ut ꝯuiſito tas. inuiſito tas. reuiſito tas. Et ē actiuū uiſito cū oīb⁹ ſuis cōpoſitis.

V iſo ſas ꝟbū freq̄n. de uideo des ſi ſū. ꝛ ē uiſare frequēter uidere. A quo uiſito tas aliud frequē.i. frequēter uiſare.

V iſo ſis ſi ſere ꝟbū deſideratiuū.i. cū ꝺſiderio uidē. ꝛ deberet facē ſup.ī ſitū penť. ꝓdu. ſic faceſſo ſis ſi ſitū. ſʒ nō ē ī freq̄nti uſu. ꝛ formať uiſo a uiſu ſupi. de uideo. u mutata ī o. ꝛ īde uiſcēs tis ge. ois.i. uidē cupiēs. Uiſo cōpōiť. ut ꝯuiſo ſis. īuiſo ſis ꝑuiſo ſis. reuiſo ſis. Et ē uiſo actiuū cū ſuis cōpoſitis ꝛ ē tˀtie ꝯiugatiōis. tm̄ uiſere īfinitiu⁹ cor. penť. ſic legē. ꝛ ꝓdu. uľ uiſo. Un̄ q̄dā. Uiſitat infirmū. ſʒ amicus uiſit amicū.

V iſpilio uľ ueſpilio onis.i. raptor. latro. ꝑdo. ꝛ cōponiť a uiolētia ꝛ pilo. qꝛ pilū gerat.i. telū. ut ſic alijs uiolētiā ingerat. vn̄ uiſpilio dʼ q̄ſi ui ſpolians. ꝛ tūc cōponiť a ui ꝛ ſpolio as.

V iſus. A uideo dʼ hʼ uiſus ſus ſui.i. actus uľ paſſio uidēdi. ꝛ ē uiſus ſpūalior q̄ʒ audit⁹. ꝛ pōiť aliq̄n uiſus ꝓ quolibʒ ſenſu. uelut cū dicim⁹. Uide quō ſonet ꝛ oleat. ſapiat. caleat. ꝛ dʼ uiſus qꝛ uerior ſic ceteris ſēſib⁹ ꝑſtātior ꝛ uelocior. ꝛ hʼ uiſū ſi res uiſa uľ fātaſma. ſomniū. oſtētū. ꝛ uiſus ſa ſuʒ declinatur adiectiue. Uide in ſomniū. ꝛ etiam in fulmen.

V ita. a uincio cis dʼ hʼ uita te iſula q̄ caput ſacerdotꝫ ligať Jtē uita ē q̄ crinib⁹ inectiť. q̄ fluētes religanť capilli. Jtē uita ē q̄ corōa uiciť. Jtē uita dʼ qꝛ ea pect⁹ uinciť iſtar uitis lega te. vn̄ vitula dimi. Et uitat⁹ ta tū.i. vita ligat⁹. ꝛ dʒ ſcribi uita ꝑ vnū t ſʒ Hug. De hac Oui. metha. Uita coercuerat neglectos albe capillos. Jtē a viuo uis dʼ hʼ vita te ſilr ꝑ vnū t. ľ vita dʼ ꝓp vigorē. vel qꝛ vim teneat naſcēdi ꝛ creſcēdi vn̄ ꝛ dʼ vita q̄ſi vim tenēs. ꝛ ē etymoľ. vn̄ ꝛ arbores aiaʒ vegetatiuā vel vitā dr̄r habē. A vita dʼ hʼ ꝛ hʼ vitaľ ꝛ hʼ le. ꝛ īde vitaliť aduer. ꝛ ſubſtātiue hʼ vitaľ hui⁹ vitaľ. ꝛ ſaē ablt̄m in e vitale. ꝛ ē ꝓpriū nomē viri. Et diſtīguiť triplex vita ſʒ theologos.ſ. vita nāe: vita grē. ꝛ vita glie. Uita nāe viuunt boni ꝛ mali. vita grē iuſti viatores. vita glie hti cōprehēſores. De hac vita btā loquēs Aug. dicit. Multi enī ſūt pagani. q̄ ſm̄ quādā vite hui⁹ ꝯſuetudinē dr̄r boni hoīes innocētes ꝛ q̄ſi obſeruātes ea q̄ in lege ꝑcepta ſūt deferētes honorē parētib⁹ ſuis. nō mechātes. nō homicidiū ꝑpetrātes. nō furtū facientes. nō falſū aduerſus quēquā teſtimoniū ꝓhibētes. ꝛ cetera q̄ in lege mādata ſunt. velut xp̄iani obſeruāt. ꝛ xp̄iani nō ſūt. ꝛ pleruqꝫ ſe iactāt. quō iſti pharisei dicentes Nūquid ꝛ nos ceci ſum⁹? Sʒ oīa hʼ inaniť faciūt. qꝛ nō intrāt ꝑ oſtiū. ſʒ aliūde. Quid enī ꝓdeſt vana iactātiū de bene viuēdo inflatio. dū ad finē ꝑpetualiť hn̄ viuēdi vita eoꝝ nō ꝑuenitur? Ad hʼ enī dʒ vnicuiqꝫ ꝓdeſſe bn̄ viuē. vt deť ei ſꝑ viuere naʒ ſi nō dať bn̄ ſꝑ viuere. q̄d ꝓdeſt ei bn̄ viuere ad tp̄s: igiť nec bn̄ viuere dicēdi ſūt q̄ finē bn̄ viuēdi vľ cecitate neſciūt. vľ inflatiōe ꝯtemnūt. Nō ē aūt cuiquā ſpes vā ꝛ certa viuēdi. niſi agnoſcat vitā q̄ ē xp̄s. ꝛ ꝑ ianuā intret i ouile. Uide in opus ꝛ in beat⁹. Jtē ē vita actiua ꝛ cōtēplatiua ꝛ ꝯſiſtit vita ꝯtēplatiua ꝑncipaliter in bono ꝯtēplabili ſicē ꝛ vita actiua in optimo agibili. Et ſcias ꝙ vita actiua ē diſpoſitio ad vitā ꝯtēplatiuā. vn̄ dicit Jſi. in ll. de ſū. bo. Qui pri⁹ in vita actiua ꝓficit. bn̄ ad ꝯtēplationē aſcēdit. Et ideo q̄ʒdiu nō ꝑuenit hō ad ꝑfectionē in vita actiua. nō pōt in eo cē vita ꝯtēplatiua. niſi ſm̄ quādā inchoationē ꝛ īꝑfecte. tūc enī hō difficultatē patitur in actib⁹ moraliū ꝟtutū. ꝛ opʒ ꝙ tota ſollicitudine ad ipos intēdat. vn̄ ꝛ retrahiť a ſtudio ꝯtēplatiōis. Sʒ qn̄ iā vita actiua ꝑfecta ē. tūc opatiōes virtutū moraliū in ꝓmptu hʒ vt eis nō īpedientib⁹ libere cōtēplatiōi vacet. Jtē ſcias ꝙ vita actiua q̄ntū ad hāc ptē q̄ ſaluti primoꝝ ſtudet. ē vtilior q̄ʒ ꝯtēplatiua. Sʒ ꝯtēplatiua ē dignior. qꝛ dignitas ſignificat bonitatē alicui⁹ ꝓp ſeipſum vtilitas vero ꝓp aliū. ſʒ vita actiua q̄ nō ad aliū ſed ad ſeipſum ordinať tm̄. nec dignior nec vtilior eſt q̄ʒ ꝯtemplatiua īmo cōparať ad cōtēplatiuā ſicut vtile ad id reſpectu cui⁹ eſt vtile. Nota ēt ꝙ felicitas ꝯtēplatiua. de q̄ ph̄i tractauerunt. in ꝯtēplatiōe dei ꝯſiſtit. qꝛ ꝯſiſtit ſm̄ ph̄m in actu altiſſime potētie q̄ in nobis ē.ſ. intellectus. ꝛ in habitu nobiliſſimo.ſ. ſapiētia. ꝛ in obiecto digniſſimo. qd̄ deus eſt vnde ꝛ ph̄i vltimū tp̄s vite ſue reſeruabāt (vt dr̄) ad cōtēplādūʒ diuina precedēs tp̄s in alijs ſcientijs expendentes vt ex illis habiliores fierēt ad ꝯſiderādū diuina. Jtem volo te ſcire ꝙ vita actiua cōſiſtit in oībus agibilib⁹. ſiue ſint ad ſeipſum ſiue ad alium. ſed principaliter cōſiſtis in his que ad alium ſunt quia bonum multoꝝ ſm̄ ph̄m in principio ethicoꝝ eſt diuinius q̄ʒ bonū vnius. vnde ꝛ iuſticia. que ad alteruʒ eſt a ph̄o in. v. eth̄. diciť eſſe pulcherrima virtutū. ꝛ in hoc ipſo ꝙ hō aliorū ſaluti ꝛ regimini ſtudet. ſe plus diligit ꝛ ſibi meliorē partē reſeruat: qꝛ diuinius eſt ꝛ ſibi ꝛ alijs cauſam bone opationis eſſe q̄ʒ ſibi tm̄. ſicut dicit ph̄s in. v. eth̄. Uita ꝛ vitotas ꝓdu. primā. vn̄ ꝟſus. Ut tibi ſit vita. pro poſſe ꝑicula vita. Uide in ꝯtēplor. ꝛ in cena ꝛ in ſcientia. ꝛ in ſol. ꝛ in lux: ꝛ in virtus. De breuitate p̄ñtis vite dicit. Seneca Punctū ē qd̄ viuim⁹. ꝛ adhuc pūcto min⁹. Et Grego. in. xv. li. moraľ. tractās illō Job. xxi. Ducūt i bōis dies ſuos. ꝛ in pūcto ad īferna deſcēdūt. ſic dicit. Oīs longitudo tp̄is vite p̄ñtis pūct⁹ eſſe cognoſciť. cū fine terminať. Quicq̄d enim tranſire potuit. ſubitū fuit. Jn pūcto ſtilū pōim⁹ ꝛ leuamus. q̄ſi ḡ in pūcto vitā tetigit qui hanc accepit ꝛ amiſit.

V italia. a vita pluraliter hec vitalia liū.i. inteſtina. qꝛ ibi vita ł aīa ꝯtinetur. ꝛ eſt pluralis numeri tm̄.

V italis in vita exponitur.

V itatus ta tū.i.vita vel vitis ornatus. z dicitur a vita te pro infula sacerdotis.

V itella. A vitis dicitur hec vitella le quedam herba: qz sicut vitis quicqd proximum habuerit apprehēdat: z corimbos habet: quos anulos vocant.

V itellus. A vita dicitur hic vitellus li morellus sive meditullīū oui. Inuenitur in plurali hec vitella lorum.

V itiligo. A vitis dr hec vitiligo nis: vel vitiligo: vimē ē cum quo vitis ligaẜ. z poniẜ simplr pro ligatura vel īpedimēto.

V itio. A vitiū dicitur vitio as aui are.i.corrumpe. quia vitia corrumpūt. Et cōpōitur. vt cōuitior aris. Item deuitio as.i. valde vitiare: vel vita vel malos mores auferre. Item inuitio as.i.valde vitiare. reuitio as.i.iteruz vitiare vel vitia auferre z cor.primā vitio. Uide in vitium.

V itiolum li dimi.paruū vitium.

V itis. A vinco cis dr h uitis huius uitis qz uites uinciuntur z religanẜ inter se: uel qz uim cito radicādi habeāt īterius. Et nota q in gtō plurali.s.uitiū: t debet reseruari in suo sono causa differentie huius nois uitiū tij. Uitis usuz pmus noe instituit. z producit ui.

V itium. A uinco scis dr h uitiū tij: qz uincit hominē. z sic dz scribi p c. vnde uiciosus sa sum. Et cōparaẜ. unī hec uiciositas tis sm Hug. Aliīdo dicūt q uitiū dr a ueto tas sive a uetādo. sic a uitiū dr uitio as. z sic dz scribi p t. z cor.i ante t uidū z uitio as. sz cōuitiū pducit i ante t. sz melius cōponitur a cō z uita. qz cōuitiū ē īproperiū ꝯ vitā uel cōtumelia. z hoc magis mihi placet. z dr uitiū peccatū: dedecus: macula. Itē uitia dr in grāmatica: q in eloquio cauere debemus: ut uitia annexa barbarismo z soleocismo. De qbus dixi in quarta parte z corripit uitium primam. Unde Horatius: Omnibus est uitium cantoribus inter amicos.

V ito. a uita dr uito tas taui tare.i.cauere: effugere. qcqd ꝯ uitā ē declinare. unī h z h uitabilis z h le: z uitabūdus da dū. Uito cōponiẜ: ut deuito tas: euito tas.i. ualde uitare. unī h z h euitabilẜ z h le. euitabilẜ le. z p cōpositionē indeuitabilẜ le: ineuitabilis le. inuito tas qsi nō uitare.i.ad se trahere z illicere. Uito z ei' cōposita actiua sunt: z pducūt hāc syllabā ui. Unī Oui.ō reme. Que nimis apparēt rhetiacia uitat auis. Itē uito tas.i.uitare: ornare. z tunc dicitur a uita uite pro infula: z scribitur similiter per unū t. z producit ui.

V itreus in uitrum est.

V itricus. A nouus deriuaẜ h uitric' ci.i.patrin' uel patriaster s.q uxorē ex alio uiro filiū uel filiā habētē duxit. z dr sic qsi nouitric': qz a matre supducaẜ nouus. uel dr uitric' a uitro qsi uitreus custos z imaginari': qz nō ē uer' pr. sz falsus. Sicut enī p uitrū res uideẜ alia q sit: uel corporis imago z nō res: sic uideẜ ille pr z nō ē. Q. aūt dr uitric' qsi uicē tenens custodis.i.pris: uel qsi uitre' custos: etymolẜ ē. z corripit penult. Unī Oui. de reme. Uitric' z gladij z acuta dimicet hasta Et inde uitricius cia ciū adiectiue.

V itrū. A uireo res dr h uitrū tri: unī uitre' a um. z dr uitrū qz in sui pspicuitate trāslucet. nā liquor in eo posit': ex declaraẜ. Unī dicit Greg. i. xix. li. moralẜ. exponēs illud Job Nō adeqbiẜ ei aurū uel uitrū. Auri inqt metalli nouim' potiori metallis oib' claritate fulgere. uitri vo nā ē: ut extrinsecus tusū: ītrinsec' pura pspicuitate placeat. In alio metallo qcqd ītrinsec' ꝯtineẜ abscōdiẜ. I uitro vo qlibet liquor qlis cōtineẜ īteri': talẜ demōstraẜ exteri' atq (ut ita dixerim) ois liquor ī uitreo uasculo clausus pz. Quid g aliud in auro uel uitro accipim': nisi illā supernā patriā. illā bonoꝝ ciuiū societatē: quoꝝ corda sibi inuicē z claritate fulgēt: z puritate trāslucēt. Quā Jo. in Apoc. xxi. ca. ꝯspexerat cū dicebat. Ipsa ciuitas aurū mūdū: simile uitro mūdo. Quia eniz sci oēs sūma in ea btitudinis claritate fulgebūt istructa auro dr. z qm ipsa coꝝ claritas uicissiz sibi in alteri' cordib' pz: ut cū uniuscuiusq uult' attēdiẜ sīẜ z ꝯscīetia uel scientia penetratur. h utrū aurū uitro mundo sīẜ esse memoraẜ. Ibi quippe uniuscuiusq mētē ab alterius oculis mēbroꝝ corpulentia nō abscōdit. sed patebit animus corpalib' oculis. ipsa etiā corporis armōia sic uniuscuiusq tunc erit pspicabilis alteri nunc potest esse conspicabilis sibi.

V itula le dimi.parua uita. Itē uitalis parua infula uel corona. z tūc est dimi. de uita pro infula. Uide in uitulus.

V itulamen. A uitis dr hoc uitulamē minis uitea plāta.s.illa infructuosa q nasciẜ ad radicē uitis: uel ubicūq dū tamen nō sit nālis. Uẜ, ut dicūt' qlibet talis plāta sic dr a uitulo: qz nascaẜ i terra a uitulis arata. unī in li. Sap.c.iiij. Spuria uitulamina nō dabūt radices altas. z pducit la. Uide de hoc in spurius. Itē a uitis diciẜ uitiligo. Uide in uitiligo.

V itulor laris in uitulus uide.

V itulus. A uireo res dr h uitul' li: z h uitula le penẜ.cor. qsi a uiriditate.i.ab incorruptiōe dr: sic z uirgo. uitula g parua ē z nōdū enixa. nā enixa iuuēca ē aut uacca. Uel dr uitulus a uita qz sit dign' uita. unī uitulin' na nū. Et nota q uitula dr dr qdā dea.s. leticie uel uictorie. uel festū illius dee: uel exultatio uictorie. unī uitulor laris.i.letari uoce. Item uitula dr quoddā īstrumētū musicū. unī uitulor laris.i.cū uitula cātare. Itē uitula ē dimi. de uita De hoc uide etiam in uitula.

V itupero ras. A uita z paro cōpōiẜ uitupero ras.i.in uitam alicuius aliqd turpe obijcere. unī h z h uituperabilis z hoc le. unī uituperabiliter aduer. z h uituperiū: z hinc uituperosus sa sum. Et comparatur. z cor.penul.uitupero.

V iuariū. a uiuo uis dicitur hoc uiuarium rij locus ubi pisces pascuntur z impinguanẜ z uiuunt.

V iuax. A uiuo uis dr uiuax uacis ge.ois.i.uiuidus. fortis Et cōparaẜ. unī hec uiuacitas tatis. Et ut dicūẜ. uiuax. ingeniuz sed uiuidus est color oris.

V iuidus da dū.i.fortis.agilis. z deriuaẜ a uiu'. Uide i uiuax.

V iuo uiuis uixi uictū. unī uiuus ua uū. Uiuo cōpōiẜ. ut aduiuo uis.i.ualde uel iuxta uel ad utilitatē uiuere. ꝯuiuo uis.i. sīẜ uel cū alio uiuē. unī h ꝯuict' ctus ctui. reuiuo uis. Et hinc icho. uiuisco scis. aduiuisco scis. ꝯuiuisco scis. Uiuo z eius cōposita sunt neu. z faciūt pteritū in xi z supi. in ctuz. z producit ui. Uiuo facit uixi: uici uinco. uincio uinxi.

V ante L

V lcero. Ab ulcus deriuaẜ ulcero ras raui rare.i.uulneraẜ. ulc' facere. ulceribus iplere. Et cōponiẜ. ut deulcero ras.i.ualde uel deorsū ulcerare. uel ulcera auferre. exulcero ras in eodē sensu. Et est actiuā cuz suis cōpositis. z cor.ce.

V lciscor sceris ultus sum cisci.i.punire uel uindicare. unī h ultor toris. z hec ultrix cis. Uide in uindico.

V lcus. Ab oleo les dr h ulcus ceris qsi olcus. qz oleat. uulnus ad aiaz referẜ ulcus vo ad corpis iniuriā. Itē uulnus est corporis recēs plaga. ulcus ineteratū vulnus. Itē uulnus qd ferro uel fuste uel lapide fit: qsi ui. ulcus uero qd p se nasciẜ īcute.s. putredo ipsa: qz oleat: Unī qdā. Illatū uulnus inatū dr ulcus. unde ulcerosus sa sum.i.ulceribus plenus. Et comparaẜ ulcerosus sior sissimus. unde ulcerose sius sissime aduerbium. z hec ulcerositas tatis.

V lcea cee locus pascue. ab uligo dicitur.

V liginosus in uligo exponitur.

V ligo. A vlna dr hec uligo ginis nālis humor terre ab ea nunq recedēs: sz ei sp adherēs. qsi insepabile accñs. unī uliginosus sa sū.i.uligine plēus z piguis. hūidus. fecūdus. unī ager ppe dr uliginosus. qz semp uiret. Humidus uero dr. qz aliqn siccatur. Et cōparaẜ z producit li uligo.

V lyxes. olon qd ē totū cōpōiẜ cū xenos qd ē pegrinū uel sēsus z dr h ulyxes xis qsi oloxēos.i.tot' i sensu. uel tot' sensatus uel qsi pegrinus oiuz. Iste designat sapiētē q ī h mūdo ꝯuersaẜ tanq pegrinus. Nō enī h habemus manētē ciuitatē. sz inqrimus futurā. Ulyxes enī multū pegrinatus ē in uita sua. z facit unis ulyxes uel ulyxe. Oui. epi. i pncipio Hāc tua penelope lēto tibi mittit ulyxe. Itē iueniẜ h ulyxeus xei p ulyxes. uel ulyxeus a um possessiuū sed ulyxeus possessiuū est tetrasyllabū. ulyxeus uero ppriū nomē ē trissyllabū. qz eu in uto ē diphthōgus grūs uero pars est in syl

labis possessiuo. qz eu non est diphthongus ibi.

V lyxeus in vlyxes exponitur.

V llus. Ab vnus dr vllus la lū. i. aliqs. r ē penl. gtī cōis. tñ in psa sp dz acui vllius. r inde vspiā r vsquā. i. in aliquo loco. Et cōponit: vt nusspiam r nusquam.

V lna ne. fm quosdā est vtriusqz manus extēsio: fm alios brachiū vel cubitus: qd verius dr. L. u. ij. ca. Accepit eū i vlnas suas. i. inter brachia sua. Grece vo vlenos vel vlenos cubitus dr. vñ h vlna ne. r h vlnula le dimi. r hic r h vlnalis r hoc le. r vlnarius ria riū ad vlnā ptinēs. r vlno nas in vlna mensurare. De hoc etiam dixi in brachium.

V lnale in vlna exponitur.

V lnalis in vlna exponitur.

V lnula le dimi. parua vlna.

V ltor. Ab vlciscor sceris vltum tu dr h vltor toris. i. punitor: vindicator. Et dicit Pap. Ultor facit ne ipune fit facta iniuria: defensor vero curat ne fiat iniuria. Itē vindicator differt ab vltore: quod potest patere in vindico cas.

V ltra aduerbium loci. Et cōparat vltra vlterior vltim9 pōt. etiā eē prepositio qñ regit casum: vt vltra rhenum.

V ltrix. Ab vltor or in rix fit h vltrix cis. i. punitrix: vel vindicatrix. r est fe. ge. in ntō actō r vtō singulari. In aliis vero casib9 est ois ge. r facit ablm̄ singularē i e vel i i vltrice vel vltrici. Uide etiam in vltrix.

V ltro. i. vltra vel sponte.

V ltroneus nea neū. i. spōtaneus vel vlterior. r dr ab vltro.

V ltus. Ab vlciscor sceris dr vltus ta tū. Propha: Et in noīe dñi. qz vltus sum in eos. r sepe accipit in passiua significatione: vt vltus. i. vndicatus: defensus. Et componitur. vt inultus ta tum. i. non vltus.

V lua ue herba est palustris. vnde vluosus sa sum.

V lula le in vlulo las exponitur.

V lulo las laui lare. i. flere: vel fortiter clamare: vlulatū facere. r est lupor r feminarū. vñ hic vlulatus tus tui. i. lamentum: meror: fletus: r vlula le qdā auis q flere videtur. vñ dicunt eā dici sic ob olagi. i. a ficto fletu. In. xiij. c. Esa. dr. Et respondebunt ibi vlule in edibus eius. vbi dicit glo. Ulule aues sunt magnitudinis coruine. q figētes rostrū in lutum horrende strident. Ululo las cū suis cōpositis siqua hz neu est. r scribitur per vnū l. cor. vo pmā r penul. Unde Oui. epi. Pronuba Tesiphone thalamis vlulauit in illis.

V ante M

V mbilicus ci penul. pdu. dr ab vmbo: qz fit qsi vmbo iliorū. Est vo vmbilic9 medi9 loc9 toti9 corpis. r ēt iliorū: sic vmbo dr media ps scuti. vl loc9 i medio clypei. Ex vmbilico pēdet īfans i vtero: ex eo ēt nutrit. Qz āt dr vmbilic9 qsi vbi vel vñ liquor: etymol. ē. Et scias q luxuria viri ē in lūbis: r feminis i vmbilico. vñ dic Gre. Qz viris luxuria i lūbis sit feminis i vmbilico testat dñs q de diabolo ad sctū Job loquitur dicēs. Uirt9 ei9 i lūbis ei9 r fortitudo ei9 i vmbilico vētris ei9. A pncipali igit sexu lūbor noīe luxuria dsignat cū dñs dic. Sint lūbi vri pcincti. Lūbos. n. pcingim9 cū carnis luxuriā p ptinētiā coartam9. Uide i lūbus. Et scias q infās in vētre matris mingit p vmbilicū: vt dixi in sumen.

V mbo bonis in vmbilicus vide.

V mbra bre dr aer carēs sole: sic dicta qz fit cū solis radijs aliquid obijcitur. vnde vmbraticus ca cum penulti. cor. r hoc vmbraculum li r vmbrosus sa sum. Et comparatur. vnde hec vmbrositas tatis.

V mbratilis. Ab vmbra dicitur h r h vmbratilis r hoc le fm Hug. Sed magis videtur deriuari a verbo vmbro bras: cū cor. penul. sicut sorbilis. Uel dic q excipitur a regula sicut parilis. si vis sustinere Hug.

V mbrella le dimi. parua vmbra.

V mbro. Ab vmbra dr vmbro bras braui brare. i. obscurare. cooperire. Et componitur. vt adumbro bras. i. valde vmbrare. obumbro bras. i. vndiqz vmbrare. Umbro r eius cōposita sunt actiua.

V nanimis. Ab unus r animus cōpōitur hic r hec vnanimis r h me. r vnanimus ma mū. i. vnius animi. vnde vnanimiter aduerbiū. r hec vnanimitas tatis. i. animi vnitas. cōcordia. Uide in animus. r cor. ni.

V ncia in vns est.

V nciatim aduerbiū. i. per uncias. uel de una uncia in aliam r dicitur ab uncia.

V ncinulus li dimi. paruus uncinus.

V ncinus ni penul. pdu. uide in uncus.

V ncio as. i. uncia uel uncijs mensurare. r dicitur ab uncia.

V ncio cis cire. i. alligare: unco cape. r dr ab uncus ci.

V nciola le diminutiuū. parua uncia.

V nco cas. i. curuare. r inde cōponitur. abunco cas adūco cas: redunco cas. subunco cas. i. post uel parum uncare. Et est unco actiuum cum suis compositis.

V unctus. ab unguo gis dr unct9 ta tum. Et compatur. uñ hec unctura re. r h unctū cti. r uncto ctas frequē. a quo unctito tas aliud frequē. De unctione extrema habes in unguo.

V ncus. Ab unco cas dr uncus ca cum. i. curuus. r h uncus ci instrumentū curuū ad aliqd capiēdū. r h uncinus ni. Item Amos. vij. ca. Et ecce uncinū pomorū. Et dicūt qdā q uncinus dr ab uncus. Alij dicunt q deriuat ab unco cas. nec ē dimi. de unc9 nisi quo ad uocē. sz est idē qd uncus. uñ uersus: Unco dat uncinos. r eos nō pcutit uncus. Qz āt dicit uncinus qsi ungue cedēs. etymo. est. Uncus cōponit. ut aduncus ca cū. i. recuruus. uñ aduncūlus la lū. r obunc9 ca cū. subuncus ca cū aliquātulū curuus uel parum.

V nda. Ab eo is dicit h unda de. r ē unda supior pars aque. s. supior liquor. q sp in motu est. sz aq ē statiua r sine motu eqlis. uñ aq dr qsi eq. sed unda p se nō est aq sed aq in quodā motu r agitatiōe. qsi ab eundo r redeūdo aq uocata est qsi eunda. qz sp est in motu. uñ undosus sa sū plenus r frequēs undis. Et cōparat. uñ hec undositas tatis. Itē ab unda dicitur undo das. qd non est in usu. sed ab eo composita abundo das. exūdo das: inundo das. redūdo das. Et est undo neu. cū suis cōpositis. r pducunt penulti. undabit undabā undare: r cōsimilia. uide in abūdo das. Uel fm quosdā predicta uerba cōponunt ab unda r prepositionibus. r est undare abundare bullire: in cumulos surgere.

V nde aduerbiū loci. i. a quo uel ex quo loco uel ex qua re uel causa fm Papiam.

V ndecennis ab undecim r annus cōponit. ut hic r hec undecennis r hoc ne. i. undecim annorū. vnde hoc undecennium nij spaciū undecim annorum.

V ndecies aduer. numeri. i. undecij vicib9. ab undecim dicit.

V ndecim pluralis numeri r indeclinabile: nomen numerale. ex unum r decem componitur.

V ndenarius in undenus est.

V ndenus. Ad undecim dicitur undenus na nū. r undenarius ria riū. r h undenarius rij p illo numero. r undecimus ma mū r producit de undenus.

V ndiqz aduer. s. ex oi pte. r grauat penl. uñ qz piunctio encletica: nō inclinat h accentū pcedētis syllabe ad se. i. iuxta se. qz pcedēs uocal corrupta ē i undiqz nā undiqz cōponit ex unū r qz. r silr ptingit i deniqz. qd cōponit ex deinde r qz.

V ndo das in unda exponitur.

V ndula le dimi. parua unda.

V nguentarius in unguentum exponitur.

V nguentū. Ab unguo dicitur h unguentū ti. r h unguennis in eodē sensu. r hinc unguētarius ria riū. i. ad unguentum ptinēs. uel unguētū uēdēs. r unguēto tas. i. unguēto ungere. Uide in unguo gis. Et ut dicit Pap. unguētū est oē qd ex cōi oleo pfectū specierū cōmixtiōe augēt. odoris iocunditatē sumēs r longe redolens. r est neu. ge.

V nguis. ab unguo dr h unguis hui9 unguis. uñ h ungula le. r est unguis hoim r auiū. ungula le aliorū aialiū. Et dr unguis ab unguo. qz eo solem9 ungē. Itē ungula dr gen9 tormēti. qz effodiat. Itē r fidicula a fidis. qz hac rei torquent in eculeo. ut fides inueniat. Itē ab ungula dr ungulatus ta

tum qui hȝ vngulas magnas. Uide in vnguo vngis.

Vngula in vnguo exponitur.

Vngulus. Ab vngula dicit̃ h̃ vngulus li anulus gẽmatus q̃ʒ sicut vngula carni: ita gẽma anulo accingitur.

Vnguo gis xi ctũ: vñ vnctus ta tũ. ⁊ a gtõ vincti addita o fit vnctio. Unguo cõponit̃: vt adũguo gis: inunguo gis. per unguo gis. Unguo gis ⁊ eius cõposita sunt actiua ⁊ faciũt p̃teritũ in xi. ⁊ supi. in ctũ. Et scias q̃ vnguo in p̃ma p̃sona hȝ u post g: ⁊ o ↄuersa in is deberet scd̃am p̃sonã facere vnguis: vt post g eẽt u: ȝ q̃ʒ eẽt ↄcidẽtis inter nomẽ vnguis ⁊ scd̃aȝ p̃sonã huius v̈bi vnguo si diceret̃ vnguis: ideo ad vitãdã ↄcidẽtiã subtrahit̃ u a scd̃a p̃sona: ⁊ ab oibus q̃ formãtur ab ea: ⁊ d̃r vnguo gis git ⁊c̃. De deriuatiuis aũt est opinio. Quidã vero dicũt q̃ vnguẽtũ ⁊ vnguen deriuant̃ a secũda p̃sona vnguis: ⁊ sic nõ habẽt u post g. Alij. dicũt: cum q̃bus ego: q̃ vnguentũ ⁊ vnguen deriuant̃ a p̃ma p̃sona. s. ab vnguo: vñ habẽt u post g. ⁊ vnguis nomẽ silr̃. Unguo in p̃ma p̃sona hȝ u ȝ in alijs nõ. Hic de vnctiõe extrema videam᷒. s. q̃ ẽ sacr̃m eccl̃ie. Scias g̃ q̃ octo ↄcurrũt ad sacr̃ȝ extreme vnctiõis: q̃ innuunt̃ in q̃dã auctoritate bti Jacobi apl̃i. Infirmat̃ inq̃t q̃s in vobis: ducat p̃sbyteros ecclesie: ⁊ orent super eũ vngẽtes eũ oleo in noie dñi: ⁊ orõ fidei saluabit ĩfirmũ: ⁊ alleuiabit eũ dñs: ⁊ si in pctis sit: dimittent̃ ei. Primũ ẽ subiectũ. s. p̃sona singularis: cũ dic̃: Quis. Secũdũ ẽ causa: cũ dicit: infirmat̃. Ex quo pȝ q̃ non dȝ dari nisi infirmis q̃ sunt in p̃iculo mortis nãlis. vñ nõ dȝ dari latronibus qui occidunt̃: nec p̃lianti in bello vel in duello: q̃ʒ ȝ fortunã sũt in p̃iculo mortis: nõ s̃m nãm. Tertiũ ẽ postulatio ⁊ desideriũ: cũ addit. inducat. Ex quo pȝ q̃ nõ dȝ dari nisi petẽti v̈bo vel signo mãifesto: ⁊ habẽti vsum liberi arbitrij q̃ soli petere p̃nt. vñ ↄsueuit dici. Nõ est vnguẽdus furiosus: morio: puer. Dicit̃ ãt morio a morte eo q̃ in eo nõ viget ĩtellect᷒. Et h̃ itellige nisi furiosus haberet lucida interualla: in q̃bus sacr̃m recognosceret: q̃ʒ sic ei in statu suo cõferri posset in p̃iculo mortis. Quartũ ẽ minister: cũ dic̃: presbyteros ecclesie. Ex quo pȝ q̃ h̃ sacr̃m nõ dȝ dari nisi a sacerdotib᷒ nõ a laicis: nec ẽt a diacõibus. Et inde est q̃ sacr̃m extreme vnctiõis nõ est sacr̃m necessitatis sicut baptismus. vñ nõ ita cõmittit̃ dispẽsatio eius oibus in articulo necessitatis. ȝ solis illis q̃b᷒ ex officio cõpetit. i. sacerdotibus. Diaconibus aũt etiã baptisare nõ cõpetit ex officio. Quintum est materia. vñ dicit vngẽtes eũ oleo. Nã materia huius sacramẽti est oleũ oliue ↄsecratũ ab ep̃o. In oib᷒ nãq̃ʒ sacr̃is q̃ indigẽt mã sanctificata: prius sanctificatio materie fit p̃ ep̃m: ⁊ vsus q̃nq̃ʒ p̃ sacerdotẽ: vt ostẽdat̃ sacerdotalis potestas ab ep̃ali deriuata. Nec dȝ balsamũ poni in mã hui᷒ sacramẽti q̃ʒ balsamũ p̃p̃ odorẽ p̃tinet ad bonitatẽ fame. q̃ de cetero nõ indigẽt p̃p̃ se exeuntes. ȝ indigẽt tñ nitore cõscientie: q̃ p̃ oleũ signat̃. Sextũ est forma ↄsecrationis olei vel sacramẽti: cũ dicit: in noie dñi. Septimũ ẽ modus: cum dicit. Et orent sup̃ eũ. Octauũ ẽ effectus duplex. s. alleuiatio infirmitatis: ⁊ maxime si expedit: ⁊ remissio pctõrũ. vñ dicit. Et si in pctis sit: dimittẽtur ei. Itẽ nota q̃ sacr̃ȝ extreme vnctiõis nõ dȝ cõferri in t̃pe generalis interdicti alicui persone nõ laico. nec sacerdoti: nec etiã religioso: nisi sup̃ hoc habeãt priuilegiũ sp̃ale. Itẽ (vt dixi) mã sacramẽti extreme vnctiõis ẽ oleũ. Sed mã sacramẽti ↄfirmatiõis est oleum baptismatũ: vt oleũ p̃tineat ad ↄsciẽtiã quã opȝ nitidã habere eos q̃ p̃fessores diuine fidei ↄstituunt̃. ⁊ balsamũ ad famã quã opȝ diffundere ⁊ verbis ⁊ factis fidei p̃fessores. Sacramẽtũ aũt ↄfirmatiõis ⁊ ordinis solis ep̃is reseruatur vt ipsum ↄferre possint. ⁊ imprimit̃ character in sacro ↄfirmatiõis: vt dixi in character. Uide etiã in sacramentum.

Vnicolor loris ois ge. i. vnius coloris. ⁊ componitur ab vnus ⁊ color. ⁊ corripit co.

Vnicordia die. i. concordia: ab vnicors dicitur.

Vnicornis. Ab vnus na nũ ⁊ cornu cõponit̃ hic ⁊ hec vnicornis ⁊ h̃ ne habens vnum cornu. ⁊ substãtiue hec vnicornis huius vnicornis aĩal habẽs vnũ cornu in frõte: q̃d ⁊ monoceros ⁊ rinoceros d̃r. Propheta Et a cornibus vnicorniũ humilitatẽ meã. Uide supra in rinoceros.

Vnicors. cor cõponit̃ cũ vn᷒: ⁊ d̃r vnicors cordis cõis ge. q̃si vni᷒ cordis. s. cõcors. vñ vnicorditer aduer. Et scias q̃ antiq̃tus dicebat̃ h̃ ⁊ h̃ vnicordis ⁊ h̃ de. sicut dixi in cor.

Vnicuba be. i. vni᷒ viri vxor. ⁊ cor. penul. q̃si cũ vno cubans.

Vnicus ca cũ in vnus exponitur.

Vnifico cas. i. vnũ facere. vnire. vnde vnificus ca cum.

Vniformis. ab vna ⁊ forma cõpõit̃ h̃ ⁊ h̃ vniformis ⁊ h̃ me. i. vni᷒ forme. vñ vniformiter aduer. ⁊ h̃ vniformitas tatis.

Vnigamus. ab vnus na nũ ⁊ gamos vnigamus ma mũ. q̃ vni tñ nupsit. s. q̃ vel q̃ habuit vel hȝ vnã vxorẽ vel vnũ maritũ: vnde hec vnigamia mie. i. vne nuptie: vel p̃prietas qua aliquis dicitur vnigamus. ⁊ corripit ga.

Vnigenitus in genitus expõitur.

Vnimamme in amazones exponitur.

Vnimodus da dũ. i. vnius modi. ab vnus ⁊ modi cõponit̃.

Vnio. ab vnus d̃r vnio nis niui nire: ⁊ vno nas. i. ↄgregare: ↄiũgere. ȝ vnare i. ↄgregare. ita vt ex ↄgregatis nõ efficiat̃ vnũ. ȝ. vnire est ita ↄiũgere vel ↄgregare: q̃ ex ↄiũctis efficiat̃ vnũ: q̃si vnũ ex duob᷒ vl̃ plurib᷒ facere. ⁊ hinc vnitus ta tũ: ⁊ hec vnio onis. ⁊ vnitiu᷒ ua uũ. i. ↄiũctiu᷒ ↄgregatiu᷒. Et cõponit̃. vt adunio nis. counio nis. ⁊ silr̃ cõpõit̃ aduno nas. Unio ⁊ vno actiua sũt cũ suis cõpositis ⁊ p̃ducunt u. Itẽ ĩuenit̃ h̃ vnio onis p̃ lapide vel stella. Uide in vnus.

Vniuersale. ab vniuersus sa sũ d̃r h̃ vniuersitas tatis. ⁊ formatur ab h̃ gtõ vniuersi addita tas. ⁊ h̃ ⁊ h̃ vniuersalis ⁊ hoc le. Et differt vl̃e s̃m logicos a p̃dicabili: q̃ʒ vl̃e diffinitur p̃ eẽ. p̃dicabile v̈o p̃ dici. Predicabile eni ẽ q̃d aptũ natum ẽ de pluribus dici. vl̃e ãt ẽ q̃d ẽ aptũ natũ eẽ i pluribus. Predicabile siue etiã vl̃e diuidit̃ p̃ genus. dr̃iam. sp̃ẽm. p̃priũ ⁊ accidẽs de q̃bus q̃nq̃ʒ determiat Porphyri᷒. Et (vt dicit Arist. in. j. de aia) Ul̃e aũt nihil ẽ. aut posterius ẽ. Ad cuius intelligẽtiã nota q̃ triplex est vl̃e. Quoddã est in re. s. nã ipsa. q̃ est in p̃ticularibus. q̃uis in eis nõ sit s̃m rationem vniuersalitatis in actu. Est etiam quoddam vniuersale q̃d est a re acceptum per abstractionem. ⁊ hoc vniuersale posterius est. ⁊ hoc modo forme rerũ in mẽte angelica existentes nõ sunt vniuersales. Est insup̃ vniuersale ad rem. q̃d est prius re ipsa. sicut est forma domus in mente edificatoris.

Vniuira re penul. cor. vnius viri vxor. vel mulier unũ uirum habens. ab unus ⁊ uir componitur.

Vniuocus. ab unus na nũ ⁊ uox cõponit̃ uniuocus ca cũ. ⁊ d̃r uniuocũ q̃d una uoce tñ unũ sig̃t. ⁊ cor. uo. sic vult Hugu. Scd̃m v̈o logicos uniuoca sũt. quoꝝ nomẽ ẽ cõe. ⁊ s̃m illud nomẽ rõ substãtie est eadẽ. ut nomẽ aialis est cõe homini ⁊ boui. ⁊ silr̃ diffinitio eius s̃m illud nomẽ. Dicimus eniȝ. Homo est aial: bos ẽ aial. ⁊ silr̃. Homo ẽ substãtia animata sensibilis. ⁊ bos est substãtia aiata sensibilis. ⁊ sic nomẽ est eis cõe. ⁊ silr̃ rõ siue diffinitio eorũ est eadẽ s̃m illud nomẽ. Nihil enim est homo s̃m q̃ aial est. nisi substantia aiata sensibilis. ⁊ silr̃ bos. ⁊ sic ratio eius cõis est ⁊c̃.

Vnonas in unio nis exponitur.

Vnq̃. i. aliq̃n: q̃nq̃ʒ. aduerbiũ t̃pis. Uide in nunq̃.

Vna uncie mas. ge. i. uncia. ⁊ d̃r a uincio cis. q̃ʒ uniuersitatem minoꝝ põderũ sua unitate uinciat. i. cõplectat̃. Constat ex dragmis octo. i. scrupulis uigintiquattuor. q̃d p̃inde legitimũ pondus habet̃. q̃ʒ numerus scrupuloꝝ eius horas diei noctisq̃ʒ metit̃. uel quia librã efficit duodecies cõputata. ⁊ inde dicitur hec uncia cie. Itẽ uncia uel unx cõponitur ut h̃ quincunx cis. septunx cis. ⁊ decunx cis. ⁊ format̃ genitiuus a p̃tõ remota s ⁊ addita cis. ut unx uncis. decunx decuncis. Uncia cõponit̃: ut semiuncia cie. i. media uncia.

Vnus. ena grece latine dicit̃ unũ. unde unus na nũ q̃si enus. ⁊ inde unicus ca cũ. i. solus. singularis. Un᷒ ex multis dicitur ȝ unicus solus est. Itẽ unus numerat̃. unicus v̈o itra numerũ finit̃. Itẽ unus ad numerũ p̃tinet solus v̈o de multis intelligit̃. Et ab un᷒ unius uni addita tas fit h̃ unitas tatis. Itẽ iste ablatiũs una ponit̃ aduerbialiter. ⁊ tũc acuit̃ in fine. ut

vna.i.pariter:vel insimul.⁊ sigt̃ vna cōlatā: vt Una ꝓfi
ciscant̄. Pariter vō sigt̃ eq̄litatē: vt viā pariter cū illo ducit.
Ab vnus cōponit̄ vniformis:vnicolor:⁊ multa alia:de qui
bus dixi i suo loco.Sȝ ↄsueuit q̄ri.an sit dicēdū vigintiunꝰ
hō:vel vigintiunꝰ hoīes:Sȝ h̄ q̄stiū ē in vigintiunꝰ.Et no-
ta q̄ vnꝰ qn̄qȝ sigt̃ ↄcordiā vnitatē.Un̄ in actibꝰ aploꝝ c.iiij.
Multitudinis aūt credētiū erat cor vnū ⁊ aīa vna in dn̄o.
⁊ s̄m h̄ posset dici in plurali.Iste mulieres sūt vne.i. vna-
nimes.⁊ corda nr̄a sūt vna.i.vnanima.Un̄ Lucanꝰ.Fece-
rūt nephas in ꝑtibus vnis.i.vnius aī ⁊ volūtatis.Siīr pōt
in plurali declinari vnus:qn̄ ponit̄ cū q̄busdā noīb̄ꝰ q̄ tm̄
in plurali declinant̄:vt Una arma:vne nuptie.sic dixi in.iij.
ꝑte:in ca.de nūero noīu꜅.Itē nota q̄ vnꝰ facit gtīn vnius ⁊
datīn vni s̄m modernos.tn̄ apd̄ antiquos mobilit̄ declinat̄
vni vne vni:dtō vno vne vno:sic alij alie alij.alio alie alio.
⁊ ita itelligas de alijs noīb̄ꝰ q̄ declināt̄ur sȝ modernos s̄m
modū ꝓnominū secūdi modi:vt vnꝰ:totꝰ:solus:nullꝰ: aliꝰ
uter:alter:alteruter:neuter:uterqȝ.vn̄ adhuc dicimꝰ. Cuius
generis neutri:quoꝝ oīu꜅ tria solū h̄nt uocā.s.unus: totus:
solus.⁊ ꝑdictoꝝ oīu꜅ gtīus singularis ꝓducit penul. Aucto-
ritate tn̄ poetica pōt i v̄su breuiari: qȝ i v̄su cōis ē In ꝓsa
tn̄ sp̄ acuit̄ penul.nisi alius qd̄ sp̄ ꝓducit̄.uel alterꝰ qd̄ sp̄
breuiat̄ sic dixi in alius. Itē ab unus deriuat̄ h̄ unio onis
lapis p̄ciosus sic dictꝰ qȝ tm̄ unꝰ.⁊ nunq̄ȝ duo uel tres sil̄ re
piant̄. Inuenit̄ ēt unio ꝓ stella ⁊ ꝓ cepe.⁊ h̄ unio dr̄ ꝓ cō-
iunctiōe uel ↄgregatiōe:⁊ tūc dr̄ ab unio nis. In Papia dr̄
Uniones q̄dā margarite sunt Itē īuenit̄ uniusmodi dictio
cōposita ois ge.⁊ indecli.i.ↄcors ut Isti hoīes sūt uniusmo
dis.i.ↄcordes ⁊ unanimes.Un̄ ī psal.Qui habitare fac̄ uni-
usmodis in domo. Itē scias q̄ unū s̄m Arist.ē idiuisū a se
⁊ diuisū ab alijs.Et ut dicit phūs Unū i substātia facit idē
unū i quātitate fac̄ eq̄le:unū i q̄litate facit simile, Itē scias
q̄ unitas bonoꝝ ē:⁊ ista ē utilis ⁊ v̄tuosa:⁊ ē unitas malo-
rū.⁊ h̄ ē noxia ⁊ ꝑniciosa.un̄ dicit Grego.in.xxxiiij.moral.
Sicut ꝑniciosū ē si unitas desit bōis:ita ⁊ ꝑniciosius si non
desit malis.qd̄ bn̄ maris rubri scissiōe signat̄:dū enī i duas
ꝑtes unda diuidit̄ electo pp̄lo ad terrā ꝓmissiōis iter ostē
dit̄ qȝ dū maloꝝ unitas scindit̄:hōe mētes ad h̄ q̄ appetūt
ꝓducūtur.Si maloꝝ unitas noxia nō fuisset nequaq̄ȝ diui-
na ꝓuidētia supbiētiū linguas in tanta diuersitate dissipas
set.Uide i par:⁊ i thomas. Hic nota q̄ ut dicit btūs Bern.
in.v.li.de ↄsideratiōe multiplex ē unitas. Nā ē unitas que
collectiua dici pōt cū v̄bi cā:mlt̄i lapides faciūt aceruū unū
⁊ ē unitas ↄstitutiua cū multa mēbra unū corpꝰ uel multe ꝑ
tes unūquodq̄ȝ totū ↄstituūt.⁊ est ↄiugatiua q̄ fit ut duo
iā nō duo sint sȝ una caro.⁊ ē natiua q̄ aīa ⁊ caro unꝰ nascit̄
hō.Est ēt unitas potestatiua q̄ hō v̄tutis nō istabilis nō dis
similis : sȝ vnus sibimet sp̄ nitit̄ iueniri.ē ⁊ ↄsentanea: cū ꝑ
charitatē multoꝝ hoīu꜅ est cor vnū ⁊ aīa vna.⁊ ē votiua cū
aīa votis oīb̄ꝰ adherēs deo vnꝰ sp̄ūs ē cū deo.⁊ ē dignatiua
q̄ limus nr̄ a deiv̄bo i vnā assūptus ē ꝑsonā.Uerū h̄ oīa q̄d
ad illud verū ⁊ sūmū atq̄ȝ vt ita dicā vnice vnū vbi vnitatē
ↄsubstantialitas facit:huic vni q̄dnis illoꝝ si assimiles erit
quodāmō vnū si cōpares illo. Igit̄ inter oīa q̄ vnū recte di
cunt̄ arcē tȝ vnitas trinitatis : q̄ tres ꝑsone vna substantia
sunt.scd̄o illa p̄cellit q̄ ecōuerso tres substātie vna in xp̄o ꝑ
sona sunt.⁊ subdit post pauca.Dico i xp̄o v̄bū aīa꜅ ⁊ carnē
sine ↄfusiōe eēntiarum vnā eē ꝑsonā.⁊ item absq̄ȝ p̄iudicio
ꝑsonalis vnitatis i sua nūerositate ꝑmanē. Nec negauerim
hāc ad illud quoq̄ȝ genꝰ vnitati ꝑtinere q̄ aīa ⁊ caro vnus
hō ē.Decuit q̄ppe familiariꝰ filiusq̄ȝ cū hoīs ↄuenire ↄstitu
tiōe:qd̄ ꝓ hoīe ↄstitutū ē sacrm̄.Decuit ēt cū summa q̄ i deo
⁊ deus est vnitate ↄgruere:vt quō ibi tres ꝑsone vna eēn-
tia:ita h̄ ↄueniētissima q̄dā ↄrietate tres eēntie sint vna ꝑso
na.vides ne pulcre iter vtrāq̄ȝ vnitatē hāc collocari in eo
vtiq̄ȝ q̄ ↄstitutꝰ ē mediator dei ⁊ hoīu꜅.qȝ hō xp̄s iesus pul
cerrima inquā ↄueniētia ⁊ salutare sacrm̄.cōgrua igit̄ q̄dā
silitudie.ambobꝰ rn̄deat. vt saluāti vȝ ⁊ saluato tātā deniq̄ȝ
tanq̄ȝ expressam vnionis vim in se preferat ea ꝑsona in qua
deus ⁊ hō vnus est xp̄s:vt si illa duo de se inuicē predices
non erraueris.deū videlicet hominē.⁊ hominē deū uere ca
tolice q̄ȝ ꝓnūcies, Nō aūt similiter vel carnē de anima vel
animā de carne,nisi absurdissime predicas.⁊ si siīr anima ⁊
caro vnus sit hō una in ꝑsona.Ex predictis v̄bis Bern.col
ligitur q̄ unu꜅ esse hipostati cum tantū est in christo.

V ante O

Vo vis ui uere dicitur ab uua qd̄ est uere humere vel potius
madefacere.⁊ est u uocalis in uo uis.⁊ non est in usu.⁊ in-
de s̄m quosdā interposita b cōponit̄ cū in ⁊ dicitur imbuo
is ⁊ cum con ⁊ dicitur combuo is.

Vocalis.a uox dicitur h̄ ⁊ h̄ uocalis ⁊ h̄ le : ⁊ hec uocalis lis 290
littera que per se uocem facit.⁊ sine qua littera uox proferri
nō potest.Et sūt quinq̄ȝ uocales.scilicet.a.e.i.o.u.⁊ .definit
ablatiuus in i hec uocalis.ablatiuo ab hac uocali . Et scias
q̄ uox uocis ⁊ uocalis ꝓducūt u an̄ c ut pȝ in illo v̄su magi
strali. Ab cū uocali reliq̄s uult associari.vn̄ uitiosū꜅ ē illud;
Perimit synalimpha uocalem.

Vocatiuus a uoco cas dr̄ uocatiuus ua uū.ad uocādū aptus.
uel uocationē designās. Itē uocatiuus dictus ē q̄dā casus.
qȝ ꝑ eū aliquē uocamus ut o v̄gili. Dicit̄ ēt salutatorius qȝ
ꝑ eū salutamus.ut salue o enea.q̄ tn̄ sp̄ scd̄e ꝑsone ↄiūgit̄.
Nā reliq̄ casus noīu꜅ tertie sunt ꝑsone ꝓp̄e.tn̄ ꝑ figurā ad-
iūgunt̄ aliqn̄ cū p̄ma uel scd̄a ꝑsona.ut ego iohānes scribo
tu petre uel petrꝰ scribis.ille p̄scianꝰ scribit.Et obtinuit vl̄tūs
extremū locū apd̄ grecos q̄ppe cū ip̄fectior ceteris ē uide
tur nisi vō scd̄e ꝑsone ↄiūgi nō pōt cū sup̄iores q̄ttuor oēs
ꝑsonas possunt cōplecti figurate adiūcte ꝓnoīb̄us . Ablātis
casus ꝓprius est romanoꝝ ut dicit Pris.in.v.li. Uide de h̄
in tertia parte in ca.de casu nominum.

Vociferor raris ratus sum rari uerbum depon̄.i.clamare uo
cem ferā emittere.⁊ qn̄q̄ȝ ponit̄ simpliciter ꝓ loqui . unde
uociferans tis ge.ois ⁊ cor.fe.

Vocito tas fre.i.frequēter uocare. ⁊ format̄ ab ultimo sup.
de uoco cas.s.uocatu.a mutata in i breuem ⁊ u in o. ut uo-
catu uicito tas s̄m Pris. Un̄ q̄dā. Plena dolis multis uo-
citatur subdola vulpes.

Voco cas caui care.i.appellare noīare clamare. Et componit̄
ut aduoco cas.i.ad se uocare. Cōuoco cas.i.simul cū alio vo
care.euoco cas.i.extra uocare.inuoco cas.i.in auxiliū uoca
re.Aduocatur patrociniū daturus.inuocat̄ ꝑstiturus auxi
lium euocatur ꝑstiturus obsequium . ꝓuoco cas .i.irritare
porro uocare.reuoco cas.un̄ h̄ ⁊ h̄ reuocabilis ⁊ h̄ le.Et cō
ponitur ut irreuocabilis le. seuoco cas.i.seorsū꜅ uocare Uo
co ⁊ eius composita actiua sunt ⁊ cor.uo.

Vola le fe.ge.est media pars manus uel pedis . Item uola in
auibus est media pars alarū q̄rū motu penne agitantur.

Volatilis.a uolo las dicitur hic ⁊ hec uolatilis ⁊ hoc le.⁊ hic
uolatus tus tui.⁊ cor.ti.

Volemus.a uola dr̄ h̄ uolemus mi quoddā genus piri q̄ facit
pira adeo magna q̄ uix in uola possint includi : ita h̄n̄ im-
plent illam. vnde hoc volemum mi fructus eius.

Volito tas verbū frequē.i.frequēter volare. ⁊ formatur a vo
latu vltimo sup.de volo las.a mutata in i breuē. ⁊ u in o.

Volitum in volo vis est.

Volo.a vola qd̄ est media pars alarū in auibus dicitur volo
las laui lare q̄si volas remouere. Uolo cōponit̄. vt aduolo
las.i.uolare ad aliq̄d.abuolo las.i.lōge ab aliquo volare.se
parare cōuolo las.circumuolo las. deuolo las.euolo las in
teruolo las.peruolo las.preuolo las . obuolo las . subuolo
las.i.subtus vel post vel parū volare.superuolo las.trāsuo
lo las.Uolo ⁊ eius cōposita neutra sunt.⁊ cor hanc syl.vo.
Un̄ Facetus Nā cito sepe ruit q̄ sup astra volat : ⁊ Hora.
in epi.Euolat emissum semel irreuocabile uerbum.

Volo vis vult volui velle.⁊ est volo minus q̄ȝ opto . ⁊ opto
minus q̄ȝ cupio.Uolo cōponit̄ vt malo mauis mauult.no
lo nonuis nonuult.Uolo ⁊ eius cōposita sunt neutra irre-
gularia . ⁊ carent supi.⁊ faciunt preteritum in lui: ⁊ carent

impatiuis pter nolo qd hz noli nolite: et facit pma persona pluralis pntis indicatiui nolumus: sicut qsumus. et cor. pri/ ma volo: sz pducit eã nolo. vñ vsus Longet nolo sz breuia tur o volo. Et. Juue. Sic volo sic iubeo sit p rõne volũtas. Et velim lis cor. et ve. sz velis a velũ numeri pluralis pdu. ve vt habes in velũ. Et scias q regulariter debet declinari volo lis. Sz vt dicit Pris. in. ix. li. Si volo volis diceretur. dtiũs et ablñs pluralis estimari posset huius nois qd est vo la. Volumus p i hz u penl. vt volum⁹ p volimus. Jtẽ volo caret supino vt dictũ ẽ sm vsum deberet tñ facere vultum sicut pz p nomẽ pricipiale vultus: q sm Pris. nascitur ab eo: et tñ est iaz in vsu volitũ apud theologos. vnde volitus ta tũ: et h volitũ ab eo. et cor. li. Jtẽ volitio onis. i. voluntas.

V olpiscus sci vir nobiliter natus. et dicitur a vultus.

V olucer. a volo las dr h volucer h volucris et h cre. i. velox Diere. xij. Cõsũptũ est aial et volucre. Et hec volucris huius volucris. i. auis. Jnuenitur tñ qñqz h volucer vel volucris pro aue in mas. ge. et cor. naturaliter penul. vnde Prudẽtius Cõcidũt volucres victũ et inde fore viles. Et scias q antiq dicebãt h et h volucer vel cris et h cre: sicut ostendi in tertia parte vbi egi de declinatione nominum.

V olumẽ. a voluo uis dr h volumẽ minis. i. reuolutio. Unde liber dr volumẽ pp multas reuolutiões chartaz et pdu. lu.

V olũtas. a voluo uis dicitur hec volũtas tatis p n: et hec volu luptas tatis p p Uolũtas p n ẽ desideriũ nõdũ adepte rei. sz voluptas p p ẽ rei adepte delectatio bone vl male: et pprie carnalis delectatio. et est volũtas tñ in bonis: sz in malis et flagitiosis factis cupiditas ppie nõ dr volũtas. Et hinc vo lũtarius ria riũ: et volũtatiu⁹ ua uũ. Et vt dr in. iij. de aia. Jn rõne est volũtas. Hic nota q volũtatis noie aliqñ vis. s. nã lis potẽtia volẽdi: aliqñ act⁹ rõnis ipsius vis signat. Uis aũt ipsa nãliter insita nunq̃ peccatũ ẽ; sic nec vis memorã/ di vel itelligẽdi. sz act⁹ huius vis q et volũtas dr tũc pecca/ tũ ẽ qñ iordinat⁹ ẽ Sz põt q̃ri: q̃re hui⁹ nãlis potẽtie. s. vo/ lũtatis actus pctm̃ est: sz aliaz potentiaz actus peccata non sunt. s. potẽtie memorãdi cuius actus ẽ mẽorare: et potẽtie itelligẽdi cuius actus ẽ itelligere: Ad h ẽ dicẽdũ q alteri⁹ generis ẽ actus volũtatis q̃ actus memorie vel itelligẽtie. Hic vo actus ẽ ad aliqd adipiscẽdũ vel nõ admittẽdũ: q nõ põt eẽ in malis quin sit malus. velle vo mala malũ ẽ: sz itel ligere vel memorare mala malũ nõ est. q̃uis eoz qdã etiã et hos actus malos eẽ iterdũ nõ iprobe asserãt. Memorat. n. interdũ qs mala vt faciãt. et q̃rit itelligere vez vt sciat ipu gnare. Jtẽ scias q demões iprimũt fantasiã q ẽ obiectũ itel lectus. sicut color visus: vt dr. in. iij. de aia, Sz angeli bõi ẽt itellectũ directe iprimere pñt: qz sm Aug. opantur in intelli gẽtias nostras miris qbusdã modis Hoc aũt est inq̃ntum lumẽ intellectus nostri ɔfortat p itellectuale lumẽ ipsoruz sz h demõibus nõ cõpetit: qz q̃uis nãle lumẽ eoz efficaci⁹ sit q̃ lumẽ itellectus nostri: tñ lumine gratie nõ sunt pfecti sz tenebris culpe obũbrati. et iõ nõ intendunt iudiciũ rõnis nostre rectificare p ɔfortationẽ itellectualis luminis: sz aliq̃ nobis ondere ex qbus decipiamur: qd faciũt fantasmata il lustrãdo. Dicuntur vero aliqñ incentores demones inq̃tũ faciant feruere sanguinẽ. et sic aia ad cõcupiscẽdũ disponit sicut et quidã cibi libidinẽ puocant. Deus autem solus in volũtatẽ imprimere potest: qd est pp̃ter libertatẽ volunta tis q est dña sui actus: et nõ cogitur ab obiecto sicut intelle ctus cogitur a demõstratiõe: iõ et volũtas merito apud deũ iudicat: que semp auctoritate libera ẽ. et nunq̃ cogi potest. Unñ etiã Ptolomeus dicit q hõ sapiẽs dñatur astris qz. s. per sapientiã et volũtatẽ suam liberã põt vitare ea ad que astra disponũt. Uide in arbitriũ. Jtem cõsueuit queri an omne peccatũ sit in volũtate: sed h determinatũ est in pec/ co cas. Jtem scias q vt dicit Hier. facilius relinquitur fac cultus q̃ volũtas. Uide in violentus. De duplici dei volun tate habes in petitio. Jtẽ vt dicit Aug. oia cõpleuit q qd po tuit fecit: qz volũtas pfecta faciendi reputabit pro opere fa cti. Jtẽ Leo papa dicit. Nemo est q nõ possit aliquam beni uolentie portionẽ. nulli enĩ paruus est census cui magnus est animus. Maiora quidẽ sunt impendia diuitũ et mino/ ra mediocriũ: sz nõ distat fructus operũ vbi idem est affe/ ctus opantium. Jtez quidã poeta: Jn tenui mensa satis est immensa voluntas. Uide in diues.

V oluo uis ui volutũ. vñ h et hec volubilis et h le. vñ volubili ter aduer. et hec volubilitas tatis. Uoluo cõponitur: vt ad/ uoluo uis. i. iuxta aliqd voluere. abuoluo uis. i. ab aliquo voluere et remouere: cõuoluo uis: circũuoluo uis: diuoluo uis: deuoluo uis. euoluo uis oia i eodẽ sensu. s. explicari: ex tendere. inuoluo uis: puoluo uis. puoluo uis: obuolo uis. i. circũuoluo et ɔtego: reuoluo uis: subuoluo uis: post vl sub tus vel paz voluere. trãsuoluo uis Uoluo et eius cõposita sũt actiua: et faciũt pteritũ i ui. syllabã: et supinũ in lutum.

V oluptas. a voluo uis dr hec voluptas tatis. vnde voluptuo sus sa sum Et cõparatur. et voluptuarius ria riũ. i. delectabi lis et voluptuarie aduer. sm voluptatẽ. et iuenit voluptas p delectatione bona vel mala. Que aũt sit differẽtia inter vo/ luptatem et voluntatem dixi in voluntas.

V olutabrũ bri. penul. naturaliter cor. i. volutatio aprorũ vel locus cenosus vbi porci voluũt. et videtur cõpõi a voluo et aper: q̃si volutaprũ: qz ibi apri vel porci voluunt. et p trans lationẽ dr volutabrũ q̃libet cenositas vel turpitudo i quo hõ inuoluit: vt dr in volutabro vitioz. Unñ. in. ij. epi. Petri. ij. ca. Cõtingit vo eis illud puerbij. Canis reuersus ad suũ vomitum: et sus lota in volutabro luti.

V oluto. a voluo voluis volui volutũ volutu u in o fit voluto volutas. i. freq̃nter voluere: vbũ frequẽtatiuũ. et pducit lu.

V oluus. a voluo uis dicitur h voluus ui q̃dã herba: qz radix eius sit volubilis et rotũda vel genus est fungorum rotun/ dorum et volubilium.

V omer. a vomo vomis: dr h vomer vel vomis vomeris dẽs aratri vel ferruz quod infigitur dentali: qz euomat terram: vel quia humũ eruat vel feriat. Esaie secundo capitulo. Et conflabunt gladios suos in vomeres. Et cor. penul. geniti/ ui sed pdu. pmã. Uide. in vomo.

V omita vomite feminini ge. i. vomitus vel nausea: vel gen⁹ apostematis quo emittunt itestina. et dr a vomo vomis.

V omitũ tij in vomo mis est.

V omo vomis vomui vomitũ vomere id est emittere cibum acceptũ vel aliud p os. vñ hic vomitus tus tui: et h vomita te: et h vomitiũ vomitij id est vomita vl vomit⁹ et h vomer ris penl. cor. id ẽ vomeris sumitas. Et vt dic Pris. in. iij. li. vomer definit i er correptã. Uomo cõpõit vt ɔuomo mis: duomo mis. euomo mis: reuomo reuomis. Et ẽ vomo neu trũ cuz oibus suis cõpositis. et cor. vo. Unñ in Aurora dicit. Euomit in terrã belua iussa ionã. Sz vomer vel uomis p du. vo. vñ vsus. Sulcas sepe vomis. iõ nomẽ tibi vomis.

V orago ginis penul. pdu. exponit in voro ras.

V oro voras voraui. i. destruere vel consumere edendo vel bi bẽdo supflue bona sua dissipare. vñ vorax voracis ois ge. et hec vorago ginis. i. edacitas gulositas. et qz gulosus et vo rax oia ɔsumit: ideo vorago trãssumptiue sumitur pro cõ/ sumptiõe et distructione. Quod enim consumit et destruit q̃si deuoratũ videt. vñ dicit vorago ciuitatis pro ruina vel destructione. Jtẽ qz homo vorax q̃si nõ põt impleri cibis: ideo vorago ponit pro loco pfundo et insatiabili et iexple/ bili: sicut est baratrũ. Jtẽ a voro dicitur hic vorator toris: et inde or in rix hec voratrix tricis. Uoro cõponit: vt deuoro ras. inde deuorator. et cor. primam voro. Unde in Aurora. Quos prope fornacem sentit adesse vorat.

V ortex. a verto tis dr vortex vorticis nodus vel eminentia globosa q ad modũ verticis apparet in ligno Unñ Sapien/ tie. xiiij. Lignũ curuũ et vorticibus plenũ. Jtem vortex ap/ pellatur circularis reuolutio aque. sicut solet fieri ex nimio impetu aque: et vbi sunt magne fouee in aqua. Unñ Oui. metha. Uorticibus frequẽs erat vipiis amnis. Et sm antiq̃s quos vortex iuenit p vertex. Uide in vertigo. et in vertex.

V oso sas dr a vos: sicut tuo tuas a tu. vñ q̃dã. Unũ vosam⁹

falso: Deqz tuam⁹. Traxit vo voso vosas ab h' purali vos ꝛ tuo tuas ab hoc singulari tu. Utrũ autez vni dicẽdũ vos: dixi in tertia parte vbi egi de numero nominis.

V otiuus in votum exponitur.

V oto tas in votum exponitur.

V otum. a voueo dr hoc votũ ti. desideriũ vel ꝑmissio. vnde votiu⁹ ua uũ. i. voto plen⁹ vel astrictus: vel voto ꝑmissus Itẽ a voueo ues votũ tu: ꝯ in o voto tas: vbũ frequen. i. frequẽter vouere: a quo votito tas aliud frequẽ. Itẽ a voueo ues dr vot⁹ ta tũ. i. ꝑmissuz. Itẽ ꝯponit vt ꝯuot⁹ ta tũ Hic nota ꝙ votũ ẽ testificatio q̃dã spõtanee ꝑmissiõis q̃ a deo ꝛ de his q̃ dei sũt ꝓprie fieri debet. Est aũt h' diffinitio pfecta: quia ponit ꝛ ꝑmissionẽ q̃ est essentialiter votũ: ꝛ tãgit volũtatẽ in hoc qd̃ dicit spontanee. q̃ est causa obligationis. ꝛ confirmationẽ vltimã promissionis que alias includit in hoc qd̃ dicit. testificatio: ꝛ voti terminum qui est ad alterũ. in hoc qd̃ dicit: qd̃ debet deo fieri: ꝛ materiaz in hoc qd̃ dicit: qd̃ est de his que dei sũt. Uel votũ est alicui⁹ boni cũ deliberatiõe facta promissio. Si vo fiat de re mala vel etiã bona: sz sine deliberatiõe nõ obligat: qꝛ sicut dicit canon. In malis ꝑmissis rescinde fidẽ: ꝛ in turpi voto muta decretũ. Et scias ꝙ licet votũ eoꝝ q̃ sũt alteri⁹ ptãti subiecti nõ sit firmũ sine ꝯsensu eoꝝ quib⁹ subijciũt. nõ tñ peccãt vouẽdo: qꝛ i eoꝝ voto intelligit debita ꝯditio. s. si suis superiorib⁹ placuerit. vl' si superiores sui nõ renitant. Itẽ scias ꝙ votũ simplex ipedit matrimoniũ cõtrahẽdũ: sz nõ dirimit iã cõtractũ. Uotũ vo solẽne ipedit cõtrahenduz et dirimit iam cõtractũ. Uotum eni solẽne ex sui natura habet ꝙ dirimat matrimoniũ iã cõtractũ: inquantũ. s. homo per ipsum amisit sui corporis potestatẽ. deo illud ad perpetuã cõtinentiã tradens: ꝛ iõ nõ potest ipsum tradere in potestatẽ vxoris matrimoniũ cõtrahẽdo. Et qꝛ matrimoniũ qd̃ sequit tale votũ nullũ est. iõ votũ ꝑdictũ dirimere dicitur matrimoniũ ꝯtractũ. Et si dicas votũ simplex nõ minus obligat apud deuz q̃ꝫ votũ solẽne. vt dicit decretalis. Sed votũ simplex nõ dirimit matrimoniũ: igit nec solẽne votũ matrimoniũ dirimere põt Respõdeo ꝙ votũ simplex quo ad deũ dicit minus obligare q̃ꝫ solẽne i his q̃ ad deũ spectãt: sicut est separatio a deo ꝑ mortale peccatũ. qꝛ mortaliter peccat frãgens simplex votũ sicut solẽne. q̃uis grauius sit peccatũ frãgere votũ solẽne. vt sic cõparatio accipiat in genere: nõ in determinata quãtitate reatus. sz q̃tũ ad matrimoniũ ꝑ qd̃ homo hoi obligat: nõ oportet ꝙ sint equales obligationes etiã in genere: quia ad quedaz obligat votũ solẽne ꝛ nõ simplex. Nota etiã ꝙ ille q̃ cõtrahit matrimoniũ per vba de ꝑsenti post votũ simplex non põt vxorem suã cognoscere carnaliter sine peccato mortali: qꝛ adhuc restat sibi facultas cõplendi cõtinẽtie votũ añ matrimoniũ cõsũmatũ. sed postq̃ꝫ matrimoniũ ꝯsũmatuz est: sibi factũ est illicitũ nõ reddere debitũ vxori exigẽti: tñ ex culpa sua: ꝛ iõ obligatio ad hoc se nõ extẽdit: tñ debet per lamẽtũ penitentie recõpẽsari ꝓ cõtinentia non obseruata Quãtũ aũt ad ea in q̃b⁹ non est fact⁹ ipotẽs votũ cõtinentie seruare: adhuc post ꝯtractũ matrimoniũ obligat ad seruãdũ. ꝓpter qd̃ mortua vxore tenet totaliter ꝯtinere: ꝛ qꝛ ex matrimonij vinculo nõ obligat ad debitũ petẽdũ: iõ si põt petere d̃bitũ sine peccato: q̃uis possit sine peccato reddere debitũ exigẽti: postq̃ꝫ obligatus est ad hoc per carnalẽ copulã ꝑcedẽtẽ. Hoc aũt intelligẽdũ est siue mulier expsse petat siue iterꝑtatiue. vt qñ mulier verecũda ẽ ꝛ vir sentit ei⁹ volũtatẽ de redditiõe debiti: tũc vo sine peccato reddere põt: ꝛ ꝑcipue si ei timet d̃ ꝑiculo castitatis. Nec obstat ꝙ nõ sũt due ptes in actu matrimoniali: qꝛ q̃libet põt qd̃ suũ est abrenũciare. Quidã tñ dicũt ꝙ ꝛ põt petere ꝛ reddere ne nimis onerosuz reddat matrimoniũ exigenti vxori. sed si recte inspiciat hoc est exigere interpretatiue. vt dicit frater Thomas. Uolo etiã te scire ꝙ votum obediẽtie est precipuum inter tria vota religionis ꝛ hoc triplici ratione Primo quidẽ qꝛ per votũ obedientie aliq̃d maius hõ offert deo. s. ipsam volũtatẽ que est potior q̃ꝫ propriuz corpus qd̃ homo deo offert ꝑ cõtinentiaz. ꝛ q̃ꝫ res exteriores quas offert hõ deo ꝑ votũ paupertatis. vñ id qd̃ fit ex obedientia magis est acceptũ deo q̃ꝫ id qd̃ fit ꝑ ꝓpriã voluntatẽ. Secũdo: qꝛ votũ obediẽtie cõtinet sub se alia vota: sz nõ cõuertit. Nã si religiosus ꝛ si teneat ex voto cõtinẽtiã seruare ꝛ paupertatẽ: tñ hec sub obediẽtia cadũt. ad quã ptinẽt multa alia ꝑter cõtinẽtiaz ꝛ paupertatẽ. Tertio qꝛ votuz cõtinẽtie ꝓprie se extẽdit ad actus ꝓpinquos fini religionis. quãto aũt aliq̃d ꝓpinqui⁹ ẽ fini: tãto meli⁹ ẽ: ꝛ inde etiã est ꝙ votũ obediẽtie est religioni essentiali⁹. Si eni absq̃ voto obediẽtie aliq̃s volũtariã paupertatẽ ꝛ cõtinẽtiã voto seruet. nõ ꝓpter hoc ptinet ad statũ religionis q̃ ꝑfert etiaz ipsi virginitati ex voto obseruare. Dicit vo Augu. in li. de v'ginitate. Nemo quãtũ puto ausus fuit virginitatẽ preferre monasterio. An in voto cõtinẽtie possit dispẽsari dictũ est in papa. Potest etiã q̃ri. an ille q̃ vouet religionẽ īgredi teneat ꝑpetuo in religiõe ꝑmanere: Ad hoc dicẽdũ ẽ ꝙ obligatio voti ex volũtate ꝓcedit. nã vouere volũtatis est: vt Augu. dicit. Intãtũ ergo fert obligatio voti: inquãtũ se extẽdit volũtas ꝛ intẽtio vouẽtis. Si igit vouẽs intendit se obligare nõ solũ ad religiõis ingressũ: sz ad ꝑpetuo ꝑmanẽdũ tenet ꝑpetuo permanere. Si aũt intẽdit se obligare ad ingressum religiõis cã experiẽdi cũ libertate remanẽdi. vl' nõ remanẽdi: manifestũ est ꝙ manere nõ tenet. Si vo i vouẽdo simpliciter de ingressu religiõis cogitauit absq̃ h' ꝙ cogitaret de libertate exit⁹ vel de ꝑpetuitate remanendi. videt obligari ad ingressuz s'm formã iuris cõmunis q̃ ẽ: vt ingrediẽtib⁹ det ꝓbationis annus. vñ nõ tenet ꝑpetuo i religione ꝑmanere. Itẽ ille q̃ itrat vt statim exeat. nõ videt satisfacere voto suo: qꝛ ipse in vouẽdo hoc nõ intẽdit. ꝛ iõ tenet mutare ꝓposit⁹: vt saltẽ velit experiri an ei expediat in religiõe ꝑmanere nõ aũt tenet ad ꝑpetuo remanendum Sed cõsueuit q̃ri. An expediat aliq̃d vouẽ: Et videt ꝙ nõ qꝛ ñ expedit alicui ꝙ ꝑuet se bono qd̃ ei dñs donauit: sz libertas est vnũ de bonis maximis q̃ de⁹ hoi dedit. qꝛ nõ bñ ꝓ toto libertas vẽdit auro. h' celeste donum preterit orbis opes. quo videt priuari ꝑ necessitatẽ qñ votũ iponit. ergo non expedit hoi ꝙ aliq̃d voueat. Ad hoc dico ꝙ sicut non posse peccare nõ diminuit libertatẽ. ita etiã necessitas firmate volũtatis i bonũ ñ diminuit libertatẽ. vt patet i deo ꝛ in beatis. ꝛ talis est necessitas voti similitudinẽ quandã habens cũ cõfirmatione beatoꝝ. vñ Aug. in epi. ad armentariũ ꝛ paulinaz. Felix necessitas que in meliora cõpellit. Ex predictis patere põt ꝙ idem opus cũ voto est melius et magis meritoriũ q̃ꝫ facere sine voto. Patet etiaz ex hoc ꝙ ille q̃ vouit ꝛ facit. plus se deo subijcit q̃ꝫ ille q̃ facit solum. Subijcit eni se deo nõ solũ quo ad actũ: sed etiam quantũ ap potestatẽ: qꝛ de cetero nõ põt aliud facere. sicut aliquis plus daret hoi qui daret ei arborem cũ fructibus q̃ꝫ qui daret ei fructus tñ. de hoc tñ plenius dixi in presbyter.

V oueo ues ui tum vouere. i. sponte promittere: destinare. et cõponitur vt cõmoueo ues. deuoueo ues. i. valde vel deorsum nouere vel maledicere: execrari. renoueo ues. i. iterum vouere. ꝛ est noueo actiuum cum omnibus suis compositis: ꝛ cor. no. unde Iuuenalis. iiij. libro. Alter vero si comedas mactare nouebat. in preterito tamen ꝛ supino primaz produ. noui notum.

V ox uocis dicitur a uoco cas. ꝛ produ. o ante c. sed uoco cas cor. o ante c. Uel uox s'm quosdaz dicitur ab boo boas: mutato b in u. ꝛ ultima o subtracta ꝛ addita x. Et dicitur secundũ. Pap. uox. quia uoluntatem animi annunciat. quia uoces sunt note earum que sunt in anima passionuz. Uox cõponitur ut. equiuocus: uniuocus.. multiuocus ca cum. i. synonimus. Et scias ꝙ Augu. ponens differentiam inter vbũ ꝛ uocẽ: dicit vbũ esse ipsam cogitationem que adhuc intra conscientie secreta retinetur. Uocem vo dicit per quaz uerbum profertur in medium: uox sonus est index cogitationis: verbum vo ipsa cogitatio. Sicut enim quando verbũ

in corde 3cipimus necessaria ē vox:sicut qddā vehiculum ēbi: ꝛ q̄uis verbū ipsū ꝑ oris sonū ad aliū trāsferam⁹: tñ id integrū etiā itra nos.i.clausū a loquēte sic trāsfert: vt ꝛ intus in sua sede teneat. Jta etiā omnipotēs pater innotescere nobis volēs sapiētiā ꝛ verbum illud quod in principio erat deus apud deum:sicut ipse testatur. Eructauit cor meum verbū bonū:beatū ioannē quasi vocem per quam ad nos verbū suū ꝓferet assumpsit:quod quidē verbū de illa sede ita ad nos descēdit. vt in sinu.i.profundo paterni pectoris ꝑmaneret:terrena visitās: ꝛ celestia nō dꝛelinquēs

V ante P

V pupā greci appellāt.q2 stercora hūana comedat ꝛ fetēti pascat fimo:auis ē qdā spurcissima:cristis extēsis galeata.ſꝑ in sepulchris ꝛ humano stercore cōmorās: ꝛ cor.penul.vñ Alexan. Cōsultis vpupis ꝗperūt excelsa volādo.

V ante R

V r lingua chaldaica ignis vel flāma dicit: vel fm Remigiū vr interpretatur lumē vl' ignis.seu incēdium vel fenestra Et scias ꝙ glo.dicit expones illud Esa.xxix. Qui redemit abraam de vr chaldeoꝝ ꝛc. Legitur vero chaldeos aram ꝛ abraam in ignē proiecisse.eo ꝙ nollent vr.i.ignem colere. Aram ibi expirauit:abraā ꝟo illesus exiuit.vñ Gen.xv Ego dñs qui te eduxi de vr chaldeorum. Jgnis ꝟo lingua eorum vr dicitur.

Vran⁹.ab vr qḋ ē ignis dꝛ vran⁹ni.i.celū:q2 igneū est. vnde vranic⁹ca cū.i.celestis: ꝛ vrani⁹nia niū.in codē sensu. ꝛ hec vrania nie.qdā musa.qsi celestis q ꝛ vranie nos dicit.

Vranuscopus. vran⁹ꝯponit cū scopin qḋ est intēdē vel speculari. ꝛ dꝛ vranuscopus pi.penul.cor.qdā piscis sic vocatus ab oculo quē i capite hꝫ quo ſꝑ intēdit versus celum

V rbanus.ab vrbs dicit vrbanus na nū.i.ciuis ꝓprie romanus vel curialis. ꝛ fm hoc cōparat. vñ hec vrbanitas tatis.i.curalitas: ꝛ cōponit vt inurbanus na nū.i.rusticus. ꝛ cōparat: vnde hec inurbanitas tatis.

Vrbeuetus quedā ciuitas est:de qua dixi in orbiuetus.

Vrbs. vruus vel vrbus pars ē aratri: vñ hec vrbs vrbis: q2 aratro olim muri ciuitatis solebāt designari. Locus vero future ciuitatis sulco designabat. i. aratro quod tbaurus ꝛ vacca trabebant. vide in ianua. Uel vrbs dꝛ quasi orbs. i.a rotunditate:quia olī vrbes rotūde fieri solebāt et fiūt quādoq3 adhuc. Et sola roma per excellentiā vrbs dicitur cetera ꝟo oppida dicunt cum adiuncto vrbs. vt urbs bononia.urbs ianua. Oppidū ad habitatores ptinet. ciuitas ad leges: vrbs ad vtrunq3: ꝛ formatur gtūs a ntō interposita.i.vt vrbs vrbis.

Vreeolus li dimi.paruus vreeus.

Vreeus cei vas aquaticū. ꝛ dꝛ ab orce qḋ est recipere q̄si orceus. De quo dixi in orca. Matth. vij.ca. Baptismata vreeorū ꝛ calicum ꝛc. ꝛ est genitiui casus vreeorum.

V redo dinis fe.ge.dicit corruptio ex vrēte vēto proueniēs quādo stantes segetes aduste videntur in campo: ꝛ producit penultimā nominatiui.sed corripit penul.genitiui.

Vrgeo ges gere.geo mutata in si: ꝛ si in sum fit vrsū. secūdū Pris. ꝛ est vrgere:stringere.coercere:stimulare. ꝛ inde vrgesco scis inchoatiuū. Urgeo cōponitur vt perurgeo ges: ꝛ est vrgeo actiuū cum oībus suis cōpositis: ꝛ facit preteritum in si ꝛ supinū in sum:sed nec preteritum nec supinum sunt in frequenti vsu modernorum.

Vria.ab vro ris hec vria rie: vel vrica ce vermis caulis vel porri.quia vrit: ꝛ cor.penultimā.

Vrica ce penultima correpta idem est quod vria.

Vriel dꝛ ab vr ꝑ ꝯpositionē. ꝛ iterpretat ignis dei. Sicut enī legimus apparuisse ignē in rubro.sic legimus etiam ignē missum desuper ꝛ ipsiſe qḋ preceptū est: ꝛ acuit penul.

V rina.ab vro vris dꝛ hec vrina ne.q2 vrat. vel q2 vrina fit. vl' q2 a renibus egredit̄ quod lotiū vulgo vocat.q2 ea lota vestimenta mūda efficiant. vñ hec vrinaria rie. ꝛ hoc vrinarium rij. vas aptum ad recipiendū vrinam. quod et vrinale dicitur. ꝛ vrino nas.i.vrinam facere.mingere: ꝛ ꝓducit ri. Et vt dicit Jsidorus. Judicio vrine a renib⁹ egresse salus vel egritudo monstratur.

Vrinula le dimi.parua vrina: ꝛ corripit nu.

Vrna.ab vrgeo ges dꝛ hec urna ne: q2 vrgeat collū.s.qdā mēsura quā quidā qrtariū vocāt. Jtem vrna ꝓprie ē vas qḋ ꝓ cōdēdis defunctoꝝ cineribus adhiberi solet. De quo dꝛ De celo tegitur qui nō habet vrnam.

Vrnula le dimi.parua vrna.

V ro ab vr qḋ est ignis dꝛ vro uris ussi. ꝛ si in tū facit supinū vstū3 urere.i.incendere.cōburere. Uro cōponit vt aduro ris adussi adustū.i. valde urere.aburo ris circūura ris. cōburo es:exuro ris.i. valde urere. inuro ris.i. valde vl' itus vrere: vel urēdo imprimere.oburo ris.i.circumurere.peruro ris. Uro ꝛ eius cōposita actiua sūt ꝛ faciunt preteritū in si geminatos ꝛ supinū in stum: ꝛ producit u. Donati in epla. Nec furtum feci nec fugi si mihi dicat. Seruus habet precium loris non vreris aio.

Vrsarius in vrsus exponitur.

Vrsellus li in ursus exponitur.

Vrsinus in vrsus exponitur.

V rsiolus li dimi.paruus vrsus.

Vrsus vrsi dicit ab irsutus.q2 irsutus sit. vel dicit ab vrgeo vrges.quia urgeat arreptū. vel q2 fortiter urget.i. stringit quem apprehendit: vel ursus dꝛ ab ore. quia ore suo format fetus quasi orsus.nam aiunt eos in formes generare fetus vel partus. ꝛ carnem quandā quasi quoddā frustum parere.quā mř lābēdo in mēbra ꝯponu. ꝛ sic postea viuificat. ꝛ hinc ursi turpes dicūt. Jtē vrsoꝝ caput inualidū ē. vis maxima in brachijs ꝛ lūbis. vñ erecti insistūt. De vrsa sic dic̄ Ambro.i. vj. hexame. Ursa insidias ut scriptura ait. Est enī plena fraudis fera. tñ fert ifozmes utero part⁹ edere ꝟ natos lingua lingere. atq3 i speciē sui similitudineq3 formare. Non mireris in fera tam pij oris officia. cui⁹pietas naturam exprimit. Si vrsa igitur partus suos ad suā effingit similitudinem. tu filios tuos instituere similes tibi non potes. Ab vrsus dicuntur vrsulus li. ꝛ hic ursellus li. et vrsiol⁹li. ꝛ ursicul⁹li. ola diminutiua. ꝛ hec vrsa se. et hinc similiter diminutiua vrsula le. ꝛ hec ursella le. ꝛ ursiola. et vrsicula le. Jtē ab ursus ꝛ ursus sea sei ꝛ ursinus na nū. ꝛ ursarius ria riū. ꝛ hic vsurarius rij.canis aptus ad capiendum ursos.uel homo siue canis qui venatur ursos.

Vrtica.ab uro uris dicitur hec urtica urtice. quedā herba dicta ꝙ tactus eius corpus adurat. Est eī ignee nature: ꝛ tacta perurit. ꝛ ꝓdu.penul.unde hoc urticetum ceti. loc⁹ ubi abūdant urtice. ꝛ urticinus na num penul. ꝓdu. ꝛ urticari⁹ ria rium. ꝛ urtico cas.i.urticis inuoluere.

Vrticinus in urtica uide.

Vrus.ab uro uris dicitur hic urus uri.i.bos siluestris.

V ante S

V s interpretatur consiliator ꝛ est quedā terra gentiliū3 unde dicit Grego.super illud Job. Uir erat in terra us nomine Job. Quis nesciat ꝙ us sit terra gentilium.

Vsia usie fe.ge.i.essentia.unde ꝛ usia dꝛ substātia ꝛ ꝓprie cōpacta ex mā ꝛ forma. Jtē usia dꝛ q̄libet forma ꝛ quodlibet accidens. q2 quodlibet accidens uere dꝛ esse quin est i sua natura. ꝛ per se intellectū intelligit̄ inuariabile. licꝫ uariet̄ tactu diuersos subiectoꝝ mō intendendo. mō diminuēdo vnde hic ꝛ hec usialis ꝛ hoc le. ꝛ acuit penul. usia: ꝛ per cōpositionē dicitur omousion. de quo dixi in suo loco.

Vsito ab utor teris uti dꝛ usito usitas taui tatum tare.i.in usu habere. unde usitatus usitata tatū: ꝛ per cōpositionē3 inusitatus ta tum. ꝛ utrūq3 cōparatur. ꝛ cor.si usito.

Vspiam.i.in aliquo loco.alicubi aduer.loci ab ullus dicit et est ibi pia3 syllabica adiectio: unde nō acuit̄ in fine: q2 accentus principalis nō debet poni in syllabica adiectione.

V sꝗ.i.in aliquo loco aduer.loci.ab ullus dicitur.

Vsquequaq̧.i.per omnia nimis.ex toto. ꝛ acuit penul.

Vsquequo.i.q̄diu.quousq̧.ad quē finē.ſm Pap̄. Uel plenius pōt dici ſic vſquequo.i.aliquantulū.aduerbiū eſt q̄ntitatis.vn̄ in pſalmo. Cōuertere dn̄e vſquequo.i.aliquantulū. Itē uſquequo.i.vndiq̧ aduerbiū ē loci. vn̄ zacha.viij. Uſq̄quo ueniāt ppl'i.i.undiq̧. Itē uſquequo.i.quouſq̧ q̄diu aduer.ē tp̄is: vt ibi.Uſq̄quo dn̄e obliuiſceris me in finē. Itē q̄nq̧ ponit̄ p donec: ꝛ ē aduerbiū tp̄is.vt in.ij. Macha.ca.j.Sacerdotes pſallebāt hymnos uſq̄quo ɔſūptū eſſet ſacrificiū.i.donec: ꝛ acuit ultimā ſm vſū uſq̧quo

Vſſi.i.combuſſi preteritum de vro uris.

Vſticiū.ab vro uris dicitur hoc vſticium cij: genus quoddā tincture: quia ex uſto eſt

Vſtrina.ab vro uris d̄r hec uſtrina ne:penul.pdu.locus vbi cōburūt corpora.unde vſtrino nas.i.cōburere.

Vſtulo.ab vro uris vſtū d̄r uſtulo las.i.urere uel incēdē ꝛ formaſ ab vſtu ſupino addita lo.ꝛ cor.ſtu:ꝛ ɔpōit̄ vt aduſtulo las.duſtlo las.luſtlo las.ſemiuſtlo as vn̄ ſemiuſtlat' ta tū.vn̄ dic̄ Au.de ci.dei. Pōtifex ſue ſalutis oblit' irruēs in ignē ſemiuſtulat' ē.Et i Eſdre.ij.ca.iiij.q̄dā legūt Et ſup ſacrariū holocauſtomata uſtulare quotidie. Alia littera inuenit̄ ibi ɔmunior.ſ.holocauſtomata hoſtilaꝛ ꝛc̄. ꝛ ē idez hoſtilaꝛ qd̄ imolare vl̄ icēdē.ꝙ āt d̄r hoſtilare q̄ſi hoſtias litare uel q̄ſi vſtulaſ etymo.ē.Et ſcias ꝙ h̄ l'ra īuenit̄ in biblijs correctis. Et ſup ſacrariuz holocauſtomata hoſtilare quotidie.ſ; i aliq̄b' antiq̄s biblijs īuenit̄ uſtulare.

Vſtus.ab vro uris uſſi uſtū: d̄r uſtus ſta ſtū. i.cōbuſtū: ꝛ ɔponit̄ vt iuſtus ſta ſtū: ſemiuſt' ſta ſtū. ꝛ p ſyncopā ſemuſtus ſta ſtū p ſemiuſtus. Itē ab vro d̄r h̄ uſtura re.i. cōbuſtio.

Vſucapio pis cōponit̄ ab uſus ꝛ capio. ꝛ acuit̄ ca: lȝ ſit breuis.ut dicaſ vſucapis.penl'.acuta:ſicut ꝛ fideiubeo. Sicut dixi in ſcd̄a parte in ca.de impedimēto conſortij. Et ſcias ꝙ uſucapio aliud eſt per cōpoſitionem. ꝛ aliud ſine cōpoſitione: quia per cōpoſitionē pertinet ad quoddā ius:ſ; ſine cōpoſitione pertinet ad quēcūq̧ capiendi vſum.

Vſufruct'.ab vſus ꝛ fructus cōponit̄ hic uſufructus ct' ctui Uel hic vſuſfructs ctus ctui.ut ex vtraq̧ parte declinetur illud qd̄ ſuſcipit̄ ex agro vtendū.

Vſura.ab utor uteris d̄r h̄ uſura re.icremētū pecunie mutuate.ab uſu eris debiti dicta. vn̄ uſurari' ria riū. ꝛ hic uſurari' rij: ꝛ vſuro ras.i.uſurā fac̄.uel ad uſurā dare ſm Hug. Hiero.ſup Ezech.ſic dicit. Putāt aliq̄ uſurā tm̄ eē i pecunia.ſ; itelligāt uſurā uocari ſupabūdātiā.ſ.q̄cq̄d ē ſi ab eo qd̄ dedit plus ē:vt ſi i hyme dem' decē modios.ut i meſſe vndeciȝ recipiam'. Hoc tm̄ ſic ē itelligēdū ſi plus valeāt in meſſe undeciȝ modij ſm cōeȝ foꝝ q̄ȝ i hyeme decez. alias ſi fiat ɔmēſuratio dati ꝛ accepti ad ualorē pecunie ń erit uſura ſ; erit eq̄lis ɔmutatio. Itē ſcias ꝙ res q̄dā ſūt q̄rū uſus eſt ipſa eaꝝ ɔſūptio q̄ nō hn̄t vſufructū ſm iura: ꝛ id̄ ſi talia fuerint p uſurā extorta:puta dnarij.triticū uinū:aut aliq̄d hmōi ń tenet̄ hō ad reſtituēdū.niſi id qd̄ accepit. q: id qd̄ de tali re erat acq̄ſitū nō ē fruct' hui' rei.ſ; humane induſtrie niſi forte p detētionē talis rei ali' ſit dānificat' amittēdo aliq̄d de ſuis bonis. tūc v̄o tenetur ad recōpenſationez ſui nocumenti. Quedā v̄o ſunt res quarū vſus non eſt eaꝝ ɔſūptio. ꝛ talia hn̄t vſufructū.ſic dom'.ager pratuȝ. ꝛ alia hmōi. ꝛ id̄ ſiq̄s domū alteri' aut agruȝ p vſurā extorſiſſet nō ſolū tenereſ reſtituē domū aut agrū.ſ; etiā fruct' ide p ceptos q: fruct' ſūt reꝝ q̄rū ali' ē dn̄s. ꝛ id̄ ei debēt. Sȝ pōt h̄ q̄ri.an min' poſſū recipē ab eo cui bn̄fic' exhibui.q̄ȝ ab eo cui nullū bn̄ficiū ɔtuli. ſ; ſi aliq̄s cui nō mutuaui aliq̄d mihi daret de ſuo etiā ſi ſperaſſem accipere. licite retinē poſſē ğ ab eo cui bn̄fic' exhibui mutuū ɔcedēdo licet mihi aliq̄d expectare recipē ꝛ retinē. ꝛ Ad h̄ ē dicēdū ꝙ ab eo cui bn̄ficiū ɔtuli. licet mihi tm̄tū ſpare ꝛ accipē q̄ntū feci. ꝛ ń pl'. q̄cq̄d āt de vtilitate cōtingit ei cui mutuū dedi. vltra mēſurā mutui ex pecunia mutuata.h̄ eſt ex induſtria eius q̄ ſagaciter pecunia vſus eſt. Induſtriā aūt eius vendere non debeo.ſicut nec p ſtulticia ei' minus habere debeo. Item dicit Chryſo.ſup illud Matth̄.xxi.ca. Eijciebat ementes ꝛ vendentes de tēplo. Qui locat agrū vel domū vſuȝ ſuū dare videt̄. ꝛ p eo pecuniā accipē. ꝛ quodāmō q̄ſi cōmutare videt̄ lucrū cū lucro. Ille aūt q̄ vſuras dat ꝛ mutuum accipit i neceſſitate nō peccat.nec vſurario cōicat iquātū hmōi.q: nō volūtari' vſuras dat. ſ; q̄ſi coact' neceſſitate. nec dat vſuario occaſiōez vſuras accipiēdi ſ; mutuādi.nec placet ei vſuraꝝ acceptio.ſ; mutuatio q̄ ē bona.q: ē ſubuētio ſue neceſſitatis vl̄ alteri'. ꝛ ſic ex malo vſurarij elicitur aliqd̄ bonū. Ille v̄o q̄ recipit vſuras mortaliter peccat.

Vſurella le dimi.parua vſura.

Vſurpo: vtor vel vſus componit̄ cū rapio. ꝛ d̄r vſurpo pas. i.cōtra vſum rapere.ſiue in vſu habere.vel illicite vti.

Vſurula le dimi.parua vſura.

Vſus ab vtor teris d̄r.i.exercitat'. vſū alicui' rei habens et h̄ vſus hui' vſus.i.aſſuiditas.exercitiū.ɔſuetudo Pāphil'. Uſus ꝛ ars docuit q̄ ſapit oīs hō. ꝛ ɔponit̄ cū fruct'. ꝛ d̄r vſufruct'.i.illud qd̄ ſuſcipit̄ ex agro ad vtēdū.Et ſcias ꝙ vt dicit Hora.i poetria. Multa renaſcēt̄ q̄ iā cecidē cadētq̧. Que nūc ſūt i honore vocabl'a.ſi volet vſus. Que penes arbitriū ē ꝛ vis ꝛ norma loq̄ndi. Itē Priſ.tractās de dtō plurali ſcd̄e declinatiōis dicit. Oportet ſcire q̄dē analogie rōnē: vſuȝ tm̄ auctoꝝ magis emulari. Et attēde h̄ diligēter ꝙ Priſ.nō dicit ſimpliciť vſuȝ:ſ; vſum auctoꝝ. Nā vt dic̄ btūs Ambro. Uulgi vſus nō ꝑiudicat veritati. Et Ariſto. in p̄mo Topi.dicit. Poſitio ē opinio extranea alicui' notorū ſm philoſophiā ꝛc̄. ꝛ poſt pauca. Nā quolibet contra opinionibus pferente ſolicitū eſſe ſtultum eſt.

U ante T

Vt multa ſignat. Nā vt.i.poſtq̄ȝ. vt.i.ſicut: vt.i.q̄ȝuis. vt.i.ſit Unde de quibuſdam predictoꝝ dicit quidam. Ut poſtq̄ȝ dicas vt q̄ȝuis: vt quoq̧ ſimul.

Vtenſilis.ab vtor d̄r hic ꝛ hec vtēſilis ꝛ hoc le: ad vtendum aptus vel neceſſarius: vel vtēſilia dicunt̄ in domo vſib' neceſſaria.ſ.ſuppellectilia. ꝛ cor.ſi vtēſilis.

Vter vteris: ꝛ hi vtres vtriū vtribus maſ.ge.vas vinariū. et d̄r ab vterus: q: aliquid extrinſecus habet: vt mēbra ꝛ viſcera: ꝛ ſic vter: vel q: ad modū vteri amplus ſit ꝛ iſlatus: ꝛ ſūt vtres ppꝛie de corio. Pſal. Sicut vter in pruina.

Vter vtra vtrū gtō vtri' d̄r ab vtor vteris: ꝛ eſt vter idē qd̄ q̄s. Sȝ vter ppꝛie d̄r de duob': q̄s d̄ plurib' q̄ȝ duob'. vn̄ vter fac̄ iterrogationē d̄ duob' tm̄ diuidue: vt Uter iſtorū legit. Quis v̄o d̄ plurib' q̄ȝ d̄ duob': vt Quis iſtoꝝ triū vl̄ q̄ttuor legit Pōt tm̄ ꝛ q̄s dici de duobus.lȝ nō ita ppꝛie ſicut vter: ſ; vter nūq̄ȝ d̄r niſi de duobus tm̄. Et quodlibet cōpoſitum ab vter dicit̄ tm̄ de duobus ſicut ꝛ vter.

Vterinus.ab vter d̄r vterinus na nū penl'.pdu. ꝛ ſūt vterini q̄ ex eodē vtero ꝛ diuerſis patribus ſunt geniti: q: vterus tm̄ mulieris eſt: ꝛ cōponit̄ vt couterinus. vide etiā i frater.

Vterq̧: vter tra trū cōponit̄ cū q̧: vl̄ ſyllabicat̄: ꝛ d̄r vterq̧.

Vtraq̧.vtrūq̧.gtō vtriuſq̧.i.iſte ꝛ ille: vnus ꝛ alter. vnde vtrinq̧ aduer.i.ex vtraq̧ pte.vn̄ i Ezech̄.c.xl. Finis vtrinq̧ ſ; vnā litterā Grecis.āt expōit vtrūq̧.ac ſi diceret vtrorūq̧. Et ſcias ꝙ vtraq̧ acuit penl'. ꝛ pleraq̧ ppt̄ ɔſortiuȝ maſculinoꝝ ꝛ neutroꝝ ſuoꝝ i q̄bus penl'.d̄ neceſſitate acuitur. vt vterq̧.vtraq̧.pleruſq̧.plerūq̧. Pōt tm̄ eſſe i cā cōiunctio encletica ſiue epithaſis. i. ſyllabica adiectio ſcȝ q̧.

Vterus.ab vter vtra vtrū d̄r h̄ vter' ri: ꝛ ē ppꝛie mulieꝝ.ſ.locus ɔceptiōis. q: duplex ſit ꝛ i vtraq̧ pte ſe i duas partes diuidit. q̄ in diuerſuȝ diffuſe ac replete circūplicant̄. vl̄ d̄r vterus q: interius ipleaſ fetu vide in venter. ꝛ cor.u an̄ r.

Vti aduer. ſimilitudinis id eſt ſicut. ꝛ inde cōponit̄ ſicuti. veluti. ꝛ cor.u.ſed vti verbum produ.primam. vnde verſus. Quiſq̧ docetur vt debeat virtutibus vti.

Vtilis.ab vtor d̄r h̄ ꝛ h̄ vtilis ꝛ h̄ le. ꝛ cōparaſ vtilis lior liſſimus. ꝛ a gtō vtilis addita ſimus ſit vtiliſſim' ma mū.i.valde vtilis: ꝛ a datiuo vtili addita tas ſit hec utilitas tatis.

Vtinam aduer.optādi.i.vt ſiat opto: ꝛ componit̄ ab vt uel

vel ⁊ nam: ⁊ corripit ti.

V tiq; qñ est dictio cõposita tũc acuit ant epenl. sed quãdo si ne cõpositiõe accipit vtiq;. tũc accẽtum habet super penultimã seruata natura ipsius enclesis: ⁊ sic cũ differẽtie amittit vim suã cõiunctio enclitica in vtiq; dictione cõposita ⁊ similiter intelligendum est de itaq;.

V tor teris vsus sum vti. i. vsum alicuius rei habere: potiri. ⁊ inde h ⁊ h vsualis ⁊ h le. ⁊ usualiter aduer. ⁊ h visualitas tatis. Utor cõponit. vt abutor teris. i. ualde vel contra rationẽ ti: coutor teris. i. sil' vti: ⁊ est utor deponẽ. com oibus suis cõpositis: ⁊ pdu. u. Unñ Hora. in epi. Quo mihi fortuna est si non cõceditur vti. uide in fruor.

V tpote. i. tanq; penul. cor. ⁊ cõponit ab vt et pote ablatiuo de potis vel pos potis.

V tputa. i. vbigsa: sicut aduerbiũ: ⁊ uidet ibi puta eẽ syllabica adiectio: ⁊ sic erit simplicis figure: ⁊ diriuabit ab vt: ⁊ acuetur pma: q; accẽt' pncipalis nõ dz poni sup syllabica adiectiõe Paulus in pma ad Corinth. xvi. Nõ corpus quod futurũ est seminas. sed nudũ granum vtputa tritici.

V triq; in uterq; exponitur.

V trobiq; aduerbiũ. i. in utraq; parte: ⁊ acuitur penultima.

V trumlibet quasi vtrumq; ex his placet. ⁊ corri. li. ⁊ est libet syllabica adiectio.

V trũnã interrogatiuũ est: ⁊ hẽt nam syllabice. ⁊ acuit penl.

U ante U

V ua vue. quasi humida ab humeo mes: q; intrinsec' humore sit plena ⁊ succo ⁊ pinguedine. ⁊ est vua ipsa; totũ cũ racemis ⁊ acinis. vua etiã dz illud carneũ qd est i ore. quia pẽdet ad modum vue: ⁊ semper est humidum.

V ueo. ab vua dz vueo vues vui vuere. i. humere: vl' pinguescere. vnde vuesco vuescis inchoatiuum.

V uidus. ab vua dz vuidus da dũ. i. humid': s; humidũ ẽ qd exterius hz humorẽ. vuidũ qd interius. Et cparat. vñ vuido das. i. vuidũ vel humidũ facere. ⁊ corripit ui vuidus.

V ulcanus. a uolo las p cõpositionẽ dicit hic vulcanus ni. i. ignis uel deus ignis: dictus sic q̃si uolans cãdor. vel quasi volicanus. q; p aerem uolet ⁊ canus uidet. vñ vulcanius nia niũ. ⁊ hec vulcanalia vulcanaliorũ uel lium: bis vel ab his vulcanalibus. i. festa vulcani.

V ulgaris a vulgus dz h ⁊ h vulgaris ⁊ h vulgare: ⁊ formatur ab h gtõ vulgi: i muta in a longã: ⁊ addita tas. vñ vulgariter aduer. ⁊ hec vulgaritas: ut Iste loquitur vulgariter sicut vulgus: ⁊ nõ litteraliter.

V ulgo gas in uulgus exponitur.

V ulgus. a volo uis dicit hoc vulgus gi. plebs passim inhabitãs. multitudo. sic dictũ. q; quisq; facit qd uult. vñ vulgosus sa sum. i. uulgo abũdãs. ⁊ cõparat. Et vt dic Pris. Uulgus tã mas. ge. q̃; neu. inuenit. Uñ Job. xiiij. Et uulgũ pauperẽ spoliauerũt. Tñ apud modernos uulgus ⁊ pelagus in singulari numero sunt neu. ge. in plurali vo mas. ⁊ iste ablũs uulgo sepe ponit aduerbialiter. i. ubiq;. uel p uulgũ. ⁊ nõ debet acui in fine. A uulgus dicit uulgo gas i. vulgo publicare. Et cõpõitur. vt diuulgo gas. i. diuersis modis uulgare. puulgo gas. i. perfecte uulgare. Et est vulgo actiuum cũ oibus suis cõpositis. uide in ppis.

V ulnero ras in uulnus exponitur.

V ulnificus ca cum penul. cor. i. uulnus faciens. ex uulnus et facio componitur.

V ulnus. ab uro dz hoc uulnus neris. plaga corpis q̃: ferro vl' fuste vl' lapide fit. q; vrat. uel dz a ui. q; inferat vi. vñ uulnerosus sa sum. ⁊ cõparat. Ulcus vo dz. q; ab interiorib' p cedit. uide in ulcus. A uulnus dz vulnero ras. ⁊ cpõit. vt cõuulnero ras. Et est actiuum cũ oib' suis cõpositis. ⁊ cor. penl. Uñ qdã. Uulnero; ⁊ clausu; porto sub pectore telũ.

V ulnusculũ li dimi. paruum uulnus.

V ulpecula le dimi. parua uulpes. ⁊ vt dicit Pris. in. iij. lib. In es pductã desinẽtia feminina tertie declinationis vel quinte. abiecta s ⁊ addita cula faciunt diminutiua. ⁊ seruãt e productã: vt hec uulpes vulpecula: res recula.

V ulpes: uolo uis cõponit cũ pes: ⁊ dz hic ⁊ hec vulpes pis q̃si uolupes. est vo uolubilis pedibus. ⁊ nunq; rectis itineribus sed tortis anfractibus currit: vt pote aial fraudulẽtum insidijsq; decipiens: nam dum non habuerit escam fingit mortẽ: sicq; descendentes q̃si ad cadauer aues rapit et deuorat. sicut dicit Isi. xij. etymo. Hec tenet figurã dolosi diaboli qui quum tentat dissimulat q mala non faciat. sed q̃si deglutit quum secũ ad tartara ducit. Na; vt dz in Job. Abscondita est in terra pedica eius: ⁊ decipula eius sup semitam. Igit demon ob insidias vulpecule est filius: et etiã plerumi fraude viri sunt vulpis noie digni: ⁊ vt fert uulpes auibus ⁊ maxime gallinis insidiatur quas solo uisu ⁊ ganitu de arboribus descendere facit: ⁊ rapit quotquot capere potest interficit ⁊ deuorat quas vult: reliquas infodit terre: vt famescens iterum eas comedat. Cauet quantu; potest ne eius cubile sciatur ⁊ semp habet plura ostia: ⁊ cu; fumo eijcitur. ⁊ desinit ablatiuus in e. vt probatur per ei' diminutiuum vide etiam in vulpecula.

V ulpinus na num penul. produ. vulpis: uel pertinens ad vulpem ⁊ dicitur a uulpes.

V ulsi est preteritum de uello lis.

V ulteius tei: ppriũ nomẽ trissyllabum est: sicut gaius dissyllabũ. In vtõ aũt uultei est bissyllabũ: sicut gai monasyllabũ. ⁊ est ibi i cõsonans. vñ Hora. in. j. epi. Durus ait vultei nimis attentusq; videris. De hoc plenius dixi i tertia parte vbi egi de vtõ secũde declinationis.

V ultuosus sa sum in uultus exponitur.

V ultur. volo las cõponit cũ tardus ⁊ dz hic vultur ris: ⁊ hic vulturius rij. ⁊ h uulturis huius uulturis p eadẽ aue. vñ Ennius. Uulturis in siluis miseru; mandebat homonem: a tardo uolatu dz. q̃si tarde uolans: ⁊ est auis rapax: et vt dicit Isi. xij. ety. Uultures sicut ⁊ aqle etiã ultra maria cadauera sentiunt. Altius quippe uolantes multa q̃ ex montiu; ob securitate celant: ex alto illi cõspiciũt. Uultur a uolatu tardo noiat' putat: na; p magnitudine corpis ppetes volat' nõ hz. ⁊ Ambro. in. v. hexame. dic. Negantur uultures indulgere cõcubitui. ⁊ cõiugali quodã vsu nuptialisq; copule sorde misceri: atq; ita sine ullo masculorũ cõcipe feminẽ: ⁊ sine cõiunctiõe generare: natosq; ex his i multã etatẽ lõgeue vite procedere: ut vsq; ad centum annos vite eorũ series perducat. nec facile eos angusti cui finis excipiat Quid aũt qui solent nra ridere mysteria: quũ audiũt q virgo gñauit: ⁊ ipossibile innupte. cui' pudorẽ nulla viri osuetudo temerasset. estimant partu; ipossibile putatur in dei matre quod in vulturibus impossibile non negatur. Auis sine masculo parit ⁊ nullus refellit: ⁊ quia despõsata vgo maria: peperit pudori eius faciunt questionem.

V ultus. a uolo uis dz hic vultus tus tui. q; per eũ animi uoluntas ostẽditur. Scdm eni uolũtatem animi i uarios motus mutat. vñ a facie differt. Nam facies simpliciter accipiter p vniuscuiusq; nãli aspectu q nõ leuiter mutat. vultus eni aior; q̃litates signat q in uaria mutat. ⁊ interdũ affectiõe animi. mõ let' mõ tristis apparet. vñ uultuosi dicũtur tristes uel q sepe uultũ mutãt. Eccl. xix. Ex visu cognoscit vir. ⁊ ab occursu faciei cognoscit sensatus ⁊c. Dicim' eni uultu; celi ⁊ maris. q; cõmutant: dz etiã uultuosus sa sũ. i. pulcher. formosus: ⁊ etiã cõparat. vt uultuosior sim'

V ulua. a ualua dz hec uulua ue: q̃si ualua. i. ianua vẽtris vel q; semẽ recipiat. uel ex ea fet' pcedat. Job. Quare de uulua eduxisti me. uulua etiã dz sumẽ suis. Hora. in epi. Cu; sit obesus. nil meli' turdo: nil uulua dulcius ampla.

V uluula le dimi. parua uulua.

V uula le dimi. parua uua.

U ante X

V xor. ab ungo gis dz hec vxor q̃si unxor. antiquitus eni nubentes puelle ungebantur crismate. ⁊ ueniebant ad limen mariti. ⁊ postea anteq; ingrederent ornabãt se laneis vit-

tis: ⁊ oleo ungebant. ⁊ inde dicte sunt uxores q̄si unxores Ab uxor dicit uxorius ria riū ad uxorē ptinens. uel uxori deditus. ⁊ volūtati vxoris ex toto subditus: ⁊ vxororus vxori cōiungere vide in marit⁹. ⁊ i mr̄imoniū. Hic nota vxor nō hȝ ptātē i corp⁹ viri nisi salua cōsistētia psona ipsius ⁊ honestate. vn̄ si vltra exigat nō ē petitio debiti. sed iniusta exactio. ⁊ ppter h̄ vir nō tenet ei satisfacere. Itē si aliqs reddit ipotēs ad debitū reddendū ex cā in mr̄imonio ꝯsecuta: puta qū prius debitū reddidit: ⁊ ē mō ipotēs ad debitū reddendū: vlteri⁹ mulier nō hȝ ius plus petēdi: ⁊ in petēdo magis se meretricē q̄ȝ cōiugē exhibet. Potest etiā q̄ri an viro leproso teneat vxor debitū reddē. Ad h̄ dico lepra soluit spōsalia. sȝ nō mr̄imoniū. vn̄ ⁊ vxor viro leproso tenet reddē debitū. nec tn̄ tenet ei cohitare. qꝛ nō ita cito isicit exitu sic ⁊ frequēt cohitatiōe: ⁊ q̄uis ples generet isirma. tn̄ meli⁹ ē ei sic eē q̄ȝ penit⁹ nō esse. Item q̄rit magr̄ sniaꝝ l. iiij. di. xxxviij. Siquis relicta in patria sua vxore: i lōginquā abiēs regionē aliā ducat. deinde penitētia duct⁹ eā dimittere velit: asserens se aliaȝ habuisse que viuat: nec ecclīa pmittat q̄ qd ille asserit ignorat. an i scda copula sit cōiugiū. Et videt magr̄ ꝙ sic. Sane dici pōt non esse cōiugiū ⁊ mulierē de crimine excusari p ignorātiā viri. vir aūt adulteriū admisisse: sȝ ex quo ad primā redire volēs nec valēs qꝛ ecclesie cogit disciplina hāc tenere. incipit p obediētiā ⁊ timorē excusari: de hoc ꝙ poscēti mulieri debitū reddit a q̄ ipse nūq̄ȝ poscere debet: ⁊ sic de oībus alijs hmōi sentiēdū ē. Alij dicūt cū q̄b⁹ ego. ꝙ poti⁹ excōicari⁹ dȝ quis mori q̄ȝ cōiugat illi que nō est sua vxor. hoc enī ē cōtra veritatē vite. que nō est ppter scandalū dimittēda ⁊ h̄ cōiter tenet. Mō cōsueuit q̄ri. si vn⁹ cōiugū moriat ⁊ post ea miraculose suscitet: an sit mr̄imoniū reintegrādū? Ad h̄ dico ꝙ s̄m Aug. nuptie sūt boium mortaliū: ⁊ iō vinculū mr̄imoniale cū hac vita finit hoc ē qd d̄r ad Ro. vij. ō muliere. Si mortu⁹ ē vir ei⁹ soluta ē a lege viri. ⁊ iō si resuscitet nō posset vxorē suā repetē. sȝ posset iterato cū ea ꝯtrahere nisi illa alteri nupsisset. tūc enī n̄ esset mr̄imoniū ꝯtractū sperādū. Nec obstat qd dicit aplūs ad Hebreo. xi. ca. Acceperūt mulieres de resurrectione mortuos suos. qꝛ id itelligit de filijs ⁊ nō de maritis. uel pōt dici ꝙ itelligatur de vxorib⁹: tūc acceperūt volūtarie maritos ꝯtrahēdo ō nouo cū eis. Quāt āt uxor siue mlier facta sit ō costa viri dixi i mulier. Itē s. ias ꝙ sic d̄r puer. xix. c. Dom⁹ ⁊ diuitie dant a parētibus a dn̄o autē ppaie uxor prudens.

Litera vsq̄ȝ ad tē-

X pus augustini non erat in vsu apud latinos: ⁊ digne hoc tēpore assumpta est quo christi nomen inotuit. qꝛ in figura christi inscribit. ⁊ ut dicit Pap. x. in grecis p ch scribit. vn̄ aliq̄n q̄dā dictiōes grece apud latinos scribant per ch. aliq̄n inueniunt scripte per x: vt chrisis: christ⁹ p xristus xrisis: ⁊ sic supra i tertia littera scripsi multas dictiones grecas que possent etiā scribi p x. Et sciās ꝙ noīa desinētia in x: faciūt genitiuū in cis: uel i gis: vt nux nucis. lex legis. dtunt autē x in cis uel in gis: excipiunt autē quattuor. vnde d̄sus. Omnis rectus in x: in cis uel gis genitiuum. Terminant: absq̄ȝ senex nix ⁊ nox atq̄ȝ suppellex. uide in prima parte ubi agitur de x.

X andicus: macedonum lingua: aprilis mēsis: ⁊ cor. penul. sitr hanc syllabam di.

X ante E

X enium nil exponitur in exennium.

X enodocium. a xenos. i. pegrinū d̄r xenodociū locus in quo pauperes ⁊ peregrini suscipiūt ⁊ cōuersātur: vt hospitale vel ipsa collectio ⁊ susceptio paupeꝝ ⁊ peregrinoꝝ: vn̄ h̄ xenodociolum xenodocioli dimi. ⁊ hic xenodociarius rij: ⁊ hec xenodociaria. i. xenodocij custos.

X enofontes nomē cuiusdam historiographi.

X enos. i. peregrinū. vel sensus: ⁊ accentuatur in fine.

X enotrophita te penu. pdu. in xenotrophium vide.

X enotrophium. trophos qd est cōuersio cōponit cū xenos qd est peregrinū. ⁊ d̄r hoc xenotrophium phij: locus venerabilis scȝ hospitale. vbi pauperes ⁊ pegrini ꝯuersant. ⁊ inde h̄ ⁊ h̄ xenotrophita te: q̄ vel q̄ custodit xenotrophiū.

X erofagia in xerofagus exponitur.

X erofagus. xeros vel xeron quod est siccum cōponit cū fagin quod est comedere: ⁊ d̄r xerofagus ga gū penul. corre. pta id est sicca comedēs. vnde hec xerofagia gie penultima acuta. i. cibus siccus: sicca comestio vel abstinētia ciboꝝ humētiū: vnde ⁊ quoddā genus ieiunioꝝ sic d̄r: qꝛ q̄busdam siccis escis homines tunc vtantur. 293

X erolibya. xeros. i. siccum ꝯponit cū libya: ⁊ d̄r h̄ xerolibya vl' xerolibyes libyei. i. sicca libya: q̄dā regio aphrice est.

X erolophus. xeros cōponit cū lophos qd ē ceruus. ⁊ d̄r h̄ xerolophus phi penul. cor. i. sicc⁹ ceru⁹. sicut eneus vl' ligne⁹

X eromirū. a xeros ⁊ miron qd est vnguētū cōponit h̄ xeromirū id est siccum vnguētū. quasi manibus cōfectum.

X eron vel xeros id est siccū. ⁊ acuitur in fine. Unde in Grecismo d̄r. Hic xeron siccū. probat illud xerofagia.

X eropelline. xeros cōponit cum pellis: ⁊ d̄r hec xeropellina ne. i. pellis. siue vestis vet⁹. sicca ⁊ p̄cisa: detrita. ⁊ d̄r h̄ xeropellinus na nū. i. vetus. siccus. detritus velis. vt Xeropellinas vestes donauit illi. quidā dicūt xeropellonia.

X erostate grece: disciplina latine.

X erxes: rex persarum fuit.

X ante Y

Xylobalsamū: xilon qd est lignū cōponit cū balsamū: ⁊ dicitur h̄ xylobalsamū mi. lignū vel cortex balsami vl' liquor emanās de ligno ei⁹ trito: nā arbor balsam⁹: lignū ei⁹ xyrobalsamū d̄r. fruct⁹ siue semē carpobalsamū. succ⁹ opobalsamū. Qd iō cū adiectōe significat eo qd pcussus ferrea vngulis cortex ligni p cauernas eximij odoris guttas distillat. cauerna. n. greco s̄mōe ope d̄r. vn̄ balsama si pura fuerint tātā hnt vīȝ. vt si sol excāduerit. sustineri n̄ pōt i manu

X ylocasia. xylon cōponit cū casia: ⁊ d̄r xylocasia sie. i. lignuȝ casie. ⁊ debet scribi per vnum s. sicut casia sie.

X ylofagus. xylon cōponit cū fagin qd est comedere. ⁊ dicit xylofagus ga gum penul. cor. i. lignum comedēs. vnde hic xylofagus gi vermis ligneus.

X ylon grece. latine dicitur lignum.

X yrobalsamum in carpobalsamum dicitur.

X yrofag⁹: fagin qd ē comedē cōponit cū xyros qd ē fruct⁹ ⁊ d̄r h̄ xyrofag⁹ gi penl̄. cor. ⁊ h̄ xyrofaga ge: ⁊ mobilit̄ xyrofagus ga gū qui vel que vel qd fructus tm̄ comedit.

X yromirrhū. amar⁹ vl' amara ꝯponit cū xyros qd ē fruct⁹. ⁊ d̄r xyromirrhū rhi. fructus mirrhe. vel aroma. seu mixtura mirrhe ⁊ aloes. vn̄ mortuoꝝ corpa ꝯdiunt ne putrescant.

X yros idest fructus.

X ante R

Xristus: qꝛ grecū est p x scribendū est christus. ita ⁊ chrisma sed qꝛ h̄ figura x representat ch. ideo multi latini scribunt christus p ch. vide de hoc in tertia lr̄a in suo loco. Hic nota ꝙ fere quodlibet nomen dei scribitur per tres litteras: ad designandū mysterium trinitati. Xp̄c ergo quum sit nomen dei scribitur tribus litteris ppter predictam causam ⁊ grecis. qꝛ grecū nomē est. Hec vero scriptura xp̄c greca est. ⁊ grece sunt figure. X v̄o representat apud grecos ch aspiratū. ⁊ vocatur chi. Hec figura p representat apud grecos r. ⁊ dicit apud eos ros. Hec v̄o figura c repr̄sētat apud eos s. ⁊ vocatur syma. Iste ergo figure representant in hoc noīe xp̄c illa elementa que apud grecos habent representare ch r s: ⁊ non habent representare apud nos. Dicendū est ergo pprie loquēdo chi. ros: syma. hec vero sūt nomina elemētoꝝ apud grecos. Sȝ siqs abhorrescit noīa greca. abhorreat predictā scripturaȝ ⁊ scribat illud nomen la-

tinis figuris sic. christus: vel vt satisfaciamus ignorantibus linguā grecam: scribat xpc grecis litteris. sed in litterando pferat latina noia illorum elemētoꝝ que repsentant ibi ille figure. ꝛ dicat xpicola ch: r: s. titillus xps. vel sicut dicitur cōiter scribat christus.

X pianissimus mi: in ch littera exponitur.

X picola le in ch exponitur in tertia littera. ꝛ cor. penul. syllabam scilicet co.

Vocalis est et iō

y potest terminare syllabam ꝛ icipere: quāuis cōsonante sequente vel precedēte. sicut omnes vocales faciūt. ꝛ scribitur tm̄ in grecis dictionibus vel barbaris apud latinos sed non vbiqꝫ. vnde sicut plenius dixi in principio none littere: videlicet in i. In multis dictionibus grecis vel barbaris an debant scribi per i vł per y apud nos dubium est: quum nescimus illas linguas perfecte: quia apud grecos ꝛ barbaros in quibusdam locis scribunt per i. ꝛ in aliis per y: ꝛ ideo superius in nona littera tractaui mixtim de dictionibus que incipiunt ab i. ꝛ de illis que incipiunt ab y. Sunt tamē quedaꝫ dictiones grece vel barbare que cōiter scribunt apud nos per y: de quibus etiam determinaui supra in nona littera. ꝛ sunt iste infrascripte.

Y as	Y dropicus .	Y perion
Y aspis	Y dropis	Y perlidius
Y conia	Y colas	Y persymbelicō
Y conomus	Y le	Y persophia
Y dalium	Y liacus	Y perphen
Y des	Y liades	Y pocentaurus
Y dida	Y lion	Y pocrita
Y din	Y lius	Y podiaconus
Y dioma	Y lus	Y podromus
Y diopate	Y lio	Y posora
Y dios	Y nomellum	Y pogabus
Y dolatria	Y os	Y pogeum
Y dolaticum	Y palage	Y polidius
Y dor	Y papanti	Y pomanes
Y dos	Y paten	Y pogirgium
Y dra	Y paticus	Y pos
Y postasis	Y per	Y peraspides
Y pothamus	Y dria	Y perbaton
Y potheca	Y drius	Y perbole
Y potheas	Y dro	Y perboreus
Y persanus	Y drofaba	Y perbolicus
Y porensis	Y rismos	Y dromalum
Y ris	Y ronia	Y saac
Y perboletus	Y percataleticus	Y sachar
Y dromantia	Y perdulia	Y sagoga
Y dromanticus	Y dromellum	Y spanus
Y sciros	Y sterologia	Y sopus
Y steronproteron	Y xion	Y xionides

Zabulon fuit filius

z lye. ꝛ iterpretatur fluxus sanguinis filius noctis. odor suauitatis: habitaculuꝫ pulchritudinis. vel fortis. Sextum eni hūc filium genuerat lya. ideo iam secura dixit. Habitabit mecū vir meus. vnde ꝛ filius dictus est habitaculum.

Zabulus. i. cōtrarius vel trāsgressor. Ipse vero est diabolus vnde zabulinus na nū. ꝛ per cōpositioneꝫ zabuligena ne. i. de zabulo genitus. ꝛ cor. bu ꝛ ge.

Zacharias interpretaꝰ memoria dn̄i siue auxiliū. Septuagesimo vō anno desolationis tēpli cōpleto. zacharia predicāte memoratus est dn̄s ppl̄i sui: ꝛ iusso darij. reuersus ē dei pp̄ls: ꝛ reedificata est vrbs ꝛ templum.

Zacheus interpretaꝰ iustus vel iustificatus: ꝛ est syrū nomē non hebreum.

Zalata. i. grando. vnde zalatam gēmā dicimus: que instar grandinis magna est.

Zambri interpretaꝰ latescēs. vel amaricans. Proprie vō nomen ab amaritudine est illi figuratū. quia peccando amaricauerit populum.

Zama genus monstri: ꝛ zama etiam qn̄qꝫ pro fraude dicitur ꝛ pro qualibet deceptione.

Zair. i. aprilis mensis.

z ante E

Zeb lupus iterpꝛtaꝰ. vn̄ zebe hostis lupi quā lupꝰ suffocauit

Zebe in zeb exponitur.

Zebedeus iterpretatur donatus. siue fluens. hic fuit pater sanctorum Jacobi ꝛ Joannis euangeliste apostolorum. sicut dixi in Jacobus.

Zebub interpretatur musca. vn̄ beelsebub vir muscaꝝ diciꝰ

Zelo las in zelus exponitur.

Zelosus sa suꝫ: ꝛ zelotes tis a zelus dr̄. i. emulator. quo nomine dictus est simon apl's q̄ ꝛ chananeꝰ dictus est a vico galilee chana. vbi aq̄s dn̄s cōuertit in vinū. Chana vō zelus iterpretaꝰ: ꝛ inde chananeus. i. zelotes. De hoc dictum est in simon. Et scias q̄ zelus aliqn̄ dr̄ amor viri in vxorē: pro quo nō pōt sustinere vt alij misceantur: vnde vir dr̄ zelotes: ꝛ sm̄ hoc dn̄s dr̄ zelotes: q2 nō pmittit aiaꝫ sibi despōsatam fornicari post deos alienos: ꝛ pdu. lo.

Zelotes tis: in zelosus exponitur.

Zelotypia pie. in zelotypus est.

Zelotypus. Zelus cōponiꝰ cū typus qd̄ est figura: ꝛ dr̄ zelotypus pa puꝫ. i. zelo plenus scꝫ inuidiosus. vel suspiciosus: ꝛ accipitur tam in actiua q̄ꝫ in passiua significatiōe. Diciꝰ vō zelotypus: de cuius fortuna inuidetur sibi vel alij ꝛ habetur suspiciosus ꝛ zelotypus qui de fortuna alterius inuidet ei vel alij ꝛ est suspiciosus. vnde ille homo dicitur zelotypus. qui suspitionem habet de vxore sua. s. qui cum cruciamentis sue castitatē seruat vxoris. ꝛ ille tunc dicitur zelotypus. Siliter ꝛ vxor diciꝰ zelotypa: que suspitioneꝫ habet de viro. Eccle. xxv. Dolor cordis ꝛ luctus mulier zelotypa. vn̄ h̄ zelotypia pie inuidia. suspicio contra vxorē. De qua agiꝰ in li. Nume. Diciꝰ etiam qn̄qꝫ zelotypia mechia ꝛ zelotypus mechus: ꝛ cor. ti. ꝛ a zelotypus deriuatur zelotypo pas. i. inuidere. vel suspitionē hr̄e. ꝛ pōt poni transitiue. vt iste zelotypat vxorem suā. i. habet suspitionē de ea.

Zelus li mas. ge. i. inuidia: vel amor: vel feruor: siue bonus siue malus. Sicut ergo zelus accipi potest in bono. quum q̄s nititur ea que bona sunt imitari: sic ꝛ in malo quum q̄s volet alium se esse meliorem. Diciꝰ etiam zelus inuidia: amor emulatio. suspicio. siue in bono siue in malo. vnde zelo las vbū actiuū. vnde Psal. Zelaui super iniquos pacē pctōꝝ videns. ꝛ zelor laris vbū depon. in codeꝫ sensu. i. amare vel inuidere. vel emulari siue sequi per inuidiam. siue p amorem. vn̄ in. iij. Reg. dixit Helias. Zelo zelatus sum. Qualis aūt debeat esse zelus noster ostendit btūs. Bern. in. xx. sermone in cāticis dicens. Zelū tuū inquit inflāmet charitas. informet scia: firmet cōstantia: sit feruidus: sit circūspectus. sit inuictus. Et in. xxiij. sermone dicit. Uirtus siquidē discretionis absqꝫ charitatis feruore iacet. ꝛ feruor vehemens absqꝫ discretionis temperamētū precipitat. Ideoqꝫ laudabilis cui neutrum deest: quatenus ꝛ feruor discretionem erigat: ꝛ discretio feruorem regat. Hec Bern.

Zephirus grece. latine florens. quia flores ꝛ germina eiꝰ flatu viuificentur. quidā ventus est. ꝛ cor. penul. Hic alio nomine dicitur fauonius.

Zeta te se. ge. i. camera: conclauis: secessus. Un̄ in passiōe beati Thome apli inuenitur. Zetas hyemales ꝛ zetas estiuales. sed zeta neu. ge. indecli. nomen est cuiusdā lr̄e sm̄ Hu. Pap. vō dicit. Zete hyemales. i. domus hyemales q̄s calidas facit subducta flāma: zete estiuales quas frigidas facit subducta aq̄: zete domus que subtus pedes habent aquas

Zeuma matis. quedã figura est de qua dixi in qrta pte. vbi egi de allotheca fm Pris.in.ca.de zeumate.

Zezabel iterptat fluxus sanguinis. vel.fluens sanguinez sed meli⁹ vbi ẽ sterqliniũ Precipitata nãqz deorsũ comederũt canes carnes suas:sicut pdixerat Helias: z acuit i fine.

Zimus grece.latine dicitur fermentũ. vnde azuma fm Hugu. Pap. vero dicit.Zima fermentum. vnde azuma.

Zinzala parua musca.i.culex. vnde hoc zinzalarium rij cano peum ad eas arcendas.

Zinziber beris: quedaz species aromatis generis neutri: z vt dicit Auicenna in.ij.ca.Zinziber calidum in fine tertij gradus z siccum in secũdo gradu. z nutritum calidũ est z siccũ. Eius calid.tas est fortis sed nõ calefacit nisi post tẽpus propter illud quod in ipso est de humiditate superflua. sz eius calefacio est fortis: z est lenitiuũ resolutiuũ inflatiõis. Quz ergo mittitur in mel:accipit quoddã humiditatis eius superfluum z exiccat plurimũ eius memoriam conseruat: absterget tenebrositatẽ oculi propter humiditatẽ suaz facto ex eo alcofol.i.collyrio: z bibitur: z cor.penul.tam noĩatiui q̃ gti.

Zios vel zius dicitur quidam mensis scilicet maius.

Zizania.hoc zizanium nij: z hec zizania nie:seges vel herba puersa.s.lolium vt dicunt. z quãdoqz ponitur pro sorde omnium segetum.

z ante O

Zodiacus ci grece.latine aialia vel signa signat. vnde hic zodiacus ci penul.cor.animalis circulus: vel signifer. quia in eo sũt. xij. signa nominibus aialium nũcupata quia sol in trans illa signa proprietas aialium sortitur: vel quia stelle signorũ in figuris aialium disposite sunt. vnde zodiaceus cea ceum. Ista autẽ sunt noia.xij. signorum zodiaci:aries. thaurus:gemini:cancer.leo:virgo:libra:scorpio.sagittari⁹: capricornus:aquarius:pisces: z dicitur sol intrare arietem quindecimo kl'as.aprilis.versus. Zodiacum signa totum laudant duodena.

Zona est cingulum. z proprie latum. vnde z zona dicit latiorta portio terre calida vel frigida vel temperata ex propinquitate vel remotione:vel media proximitate solis. vñ zonarius ria rium ad zonas pertinens:vel zonas faciens: z pdu.zo.Esopus Arborem zonat stipulis z vimine truncum.

Zonella le dimi.parua zona.

Zonifragium gij.i.fractio zone; z componitur a zona z frango vel fractio.

Zonula le dimi.parua zona.

Zorobabel apud hebreos ex tribus integris noĩb⁹ dicitur eẽ compositum:zo iste:ro magister: babel proprie babyloniã sonat: z efficitur nomen zorobabel.i. iste magister de babylone. In babylone enim ortus est. vbi princeps gẽtis iudee extitit: z acuit vltimam.

Zoticus ca cum.i.vitalis: z cor.penul.

Zozimus ma mum.i.viuax vel viuidus.

Conclusio libri.

Immensas omnipotenti deo patri z filio z spirituisctõ gratiarum referimus actiones:qui nostrũ Catholicon ex multis z diuersis doctorũ textuis elaboratũ atqz cõtextum: lz per multa annoz curricula in millesimo ducentesimo octuagesimosexto anno dñi.nonis martij ad finez vsqz perduxit. Pro quo hoc solum mihi admodũ necessariũ a vobis humiliter deposco fratres z dñi mei:inquãtũ peccatores fratres mei.inquantũ iusti dñi mei. quatenus pro me peccatore phil ocalo tñ ad deum preces porrigere velitis: vt vestrarum precũ interuentu oĩuz meorũ a deo percepta peccatorũ venia:ad terram apostolicam:ad terrã elysiam.i.extra lesionem positam:ad paradisi videlicet gaudia vna vobiscum valeam peruenire: vbi regnat examussiz dominus noster iesus xps dei filius benedictus. in cuius nomine flectatur omne genu celestiũ terrestriũ z infernorum: cui est honor z gloria. z magnitudo z magnificentia. virt⁹ z potestas z regnum imperium in secula seculorũ. Amen.

Finis.

Dictionarius seu vocabularius fratris Joannis Jannensis ordinis fratrum predicatoz sancti dñici Vulgo Catholicon nũcupatus.ad omnes ferme liberales sciẽtias accõmodatissimus. Venetijs iussu z impensis domini Petri Liechtenstein Coloniensis: vigilanti studio reuisus emendatusqz:felicibus tandem astris absolutus est Anno salutigere incarnationis 1506. die sexto Octobris.

Registrum Operis

a b c d e f g h i k l m n o p

q r s t v x y z A B C D E F

G H I K L M N O

Omnes sunt quaterniones.

